

~~S. 2. dVI. C. 4.~~

~~M. 78. Gr 4.~~

~~6 — 4 — 4~~

Inc - 167

№ 62.

Uxor tobie iunioris fit sara tob.7.d
Uxores alienigene dimit. 1.esd.10.c
Uuas acerbas comederẽt ezech.18.a
Uulpes ꝓgregat sãlõ ad se. iudic.15.a
Uulpes foueas habẽt luce.9.g

De incipientib⁹ a lĩa Z

Zabulonis appella. gen.30.c
Zabulonis sors ter. iob.19.a
Zabulonis ꝓncipes ps.67
Zabulõis ex tribu.xij.milia apo.7.b
Zachárias regnat 4.re.15.b
Zacharias idut⁹ spũsctõ 2.pa.24.a
Zacharie sãguis reqrẽt mat.23.d
Zacharias pr̃ iohis ꝓphetat lu.1.f
Zache⁹ ꝓnceps publicanoꝝ lu.19.a
Zebede⁹ pr̃ iacobi ⁊ iohis mat.4
Zebedei mater mat.20.c
Zel⁹ dom⁹tue comedit me ps.28
Zelotypa mlier flagellũ lig. eccl.26.b
Zizania inimici mat.13.d
Zizania sñt filij neqꝫ mat.13.e
Zona circũcinxit iusticie eccl.45.a
Zona pellicea ioh.bap.hs. mat.3.a
Zorobabel genit⁹a salathiel mat.1.b

Ad diuinaꝝ lĩaꝝ verarũqꝫ diuitiaꝝ amatores exhortatio.

QUi terrenis opib⁹ diuites fieri volũt: incidũt i tẽptatiõez ⁊ in laqueũ diaboli ⁊ desideria multa ⁊ nociua: q̃ mergũt homes i ĩteritũ ⁊ ꝯditionẽ. Uñ ⁊ scriptũ ẽ: Qui ꝓfidit i diuitijs suis: corruet. Multos esñ perdidit aurũ ⁊ argentũ. Et sepi⁹ ꝓseruate sũt diuitie i malum dñi sui. Pereũt nãqꝫ i afflictiõe pessima. Neqꝫ ꝑdurũt i die vltiõis: ꝓphera testãte. Argentuꝫ inqt eoꝝ ⁊ auꝝ eoꝝ nõ valebit liberare eos i die furoris dñi. Hinc etiã scriptum ẽ: Qui amat diuitias: nõ capiet fructũ ex eis. Uñ ⁊ ab ipo ꝛbitat⁊ magistro: fallaces ⁊ deceptorie diuitie appellate sũt. Hoc lõge añ beatus Job declarauit dicẽs: Diues cũ dormierit: nihil secũ auferet: ⁊ ceca q̃ sequũt. Hoc idez sãct⁹ Dauid ꝓcinit cũ dixit: Dormierũt sõnũ suũ: ⁊ nihil inueuerũt oẽs viri diuitiaꝝ i manib⁹ suis. Hinc apls Jacobus exprobãs ilr miserias eoꝝ terrendo dic̃: Agite nũc diuites: plorate ululãtes i miserijs vr̃is q̃ aduenier̃t vobis ⁊c̃. Ipsimet q̃z olim diuites nunc vero miseri: i inferno errorẽ sul p̃ angustia spũs gemẽtes ꝓfitent. Quid nobis profuit superbia: aut diuitiaꝝ iactãtia q̃d ꝓtulit nob? Uos igitur o lr̃aꝝ amatores: q̃ vere diuites fieri cupitis: veras diuitias amate: q̃ nec corrũpi: neqꝫ cõsumi: neqꝫ auferri: neqꝫ exhauriri poterũt. Illas q̃rite: illas vob thesaurizate. Hoc thesaurari⁹ vr̃ ihesus christ⁹ dies i oẽs suadet: ꝙ idem ipe magister vr̃ docet ⁊ ipat. Thesaurizate inqt vobis thesauros i celo: vbi nec eruga nec tinea demolit: ⁊ vbi fures nõ effodiũt neqꝫ furant. Que ãt sint ille diuitie ꝓpha exp̃sit cũ dixit: Diuitie salutis: sapia ⁊ scia. His ꝓfecto diuitijs nihil locupleti⁹: nihil ꝓciosius: nihil deniqꝫ desiderabili⁹ i vita hoim inueniri põt. Istas vt vob cõparet⁊ : ipa sapia inuitat: ad vos clamitat: iuxt̃ portas ciuitat⁊ i ipis forib⁹ loquit̃ dicẽs: O viri ad vos clamito: et vox mea ad filios hoim. Intelligite pauli astutiã: ⁊ insipiẽtes animaduertite. Et paulopost: Accipite inqt disciplinã meã ⁊ non pecuniã: doctrinã magꝭ qꝫ aurum diligite. Melior ẽ enim sapia cũct⁊ opib⁹ ꝓtissimis. ⁊ oẽ desiderabile ei nõ põt cõparari ⁊c̃. Precipu⁹ q̃z cultor i[illegible] a iuuẽtute eã amauit: vt ad morẽ [illegible] vos trahat: ingẽtib⁹ eã laudñ ꝓcon̄s extollit dicẽs: Beat⁹ hõ q̃ inuenit sapiẽtiã: ⁊ q̃ affluit prudẽtia. Melior ẽ acq̃sitio eius negociatiõe auri ⁊ argenti. ⁊c̃. Et iterꝫ alibi: Preposui illã inquit regnis ⁊ sedibus: ⁊ diuitias nihil esse duxi i cõpatiõe illi⁹ ⁊c̃. Et infra: Si diuitie ait apertñt: q̃d sapia locupleti⁹: q̃ opat oia? Sz mltos fortassis q̃stio pulsat: vbi inestimabilis iste thesaur⁹ inueniat. Sic eteni ⁊ beat⁹ Job secũ q̃siuit dicẽs: Sapia vbi inuenit: ⁊ q̃s est loc⁹ intelligẽtie? Et infra sibũpsi respondẽdo. De⁹ inqt intelligit viã ei⁹: ⁊ ipse nouit locũ illi⁹. Hui⁹ itaqꝫ q̃stionis solutiõez saluator nr̃ de⁹ ⁊ dei verbum sibi reuuauit: quã ⁊ aperuit: cũ incredulos ⁊ hui⁹ thesauri ignaros ad scripturas direxit dicẽs: Scrutamini scripturas: q̃ vos putat⁊ i ipis vitã eẽnã habere. In scriptur⁊ nãqꝫ sacr⁊ veluti in agro absconditꝰ ẽ sapie thesaur⁹: q̃ [illegible] eẽnã vitã puenit. De q̃ doct⁹ ille [illegible] ba euãgelic⁹ ꝓfer noua noui: ⁊ [illegible] veteris testamẽta mysteria. Scripture vo sacre q̃uis ⁊ mẽte tenean[illegible] voce

REAL ACADEMIA DE LA HISTORIA BIBLIOTECA
R A D L H

ꝑferāt: cōmodi⁹ ẽñ ⁊ vtili⁹ i libris tan
ꝯ i vasis vñi recōdunt ⁊ in illis ꝙma
nenti⁹ ꝓseruāt. Oēs igit ꝙ hñc the-
sauꝝ iuenire desideratis: i libris diui-
nis ḡrite. Ibi pulsate: ⁊ aperiet vob:
ibi ḡrite: ⁊ inuenietꝭ. ibi petite ⁊ acci-
pietis. Uerꝝ cū multi ac varij sint sā
ctaꝝ scripturaꝝ libri: valde laborioſi:
atꝙ difficile eēt etiā studiosis: singu-
los ḡs ꝙrere ⁊ scripta eoꝝ reuoluere:
si seꝑatim dñitaxat ⁊ sparsim haberen
tur. Ideo spū sapie factū ē: vt oēs tam
veteris ꝙ noui testamēti libri in vnū
volumē coadunati sint. Oō recte bi-
bliā. id ē. libroꝝ ꝑ excellētiā appellam⁹

Quēadmodū añt scriniola ⁊ capsel-
le gēmis: monilib⁹ ⁊ lapidib⁹ ꝑciosis
plena: facili⁹ tractari pñt: ꝙ arce ⁊ va-
sa magna thesauꝝ onusta: ita ⁊ parui
libri lectoꝝ vtilib⁹ sūt accomodatiores
Hinc eodē vt credim⁹ spū ⁊ inspirāte
⁊ cooperāte: oēs canonici sacre scꝛtu-
re libri i ꝙ paruū repositoriū sunt cō-
acti. Oō ꝙuis plura ⁊ artificioſi⁹ stu-
gula ꝓtineat ꝙ biblie ꝙ vsꝙ ad ꝙ rp̄s
vel scripte vel impōsse reperiūt: ꝓ sui tñ
paruitate apti⁹ Bibiola ꝙ Biblia di-
ci poterit. Que post iteratā accuratio-
rēꝙ emendatiōes: cōcordes scꝛpturarū
snias annotat: et ob id singula queꝙ
habet capta ꝑ lras distincta: ꝙb⁹ scri-
pture cōcordātes indicāt ⁊ facile cito
ꝙ reperiunt. Huic ꝓterea sūmaria ꝓ-
mittit toti⁹ voluminis partitio: cum
breui ꝓētoꝝ expositiōe: vt sic saltē ge
neralis olim ꝓnoticia habeat. Hoc
scripturaꝝ singulare scriniolū si cōpa
rauerit: facilius sapie diuitias ineni-
re ⁊ custodire valebit: donec i regno
celoꝝ aptis thesauris vris cū magis:
id ē: sapiētib⁹: eterne sapie iesu christo
grata munera sine fine offeratis. Cui
cū genitore ⁊ spū ei⁹ honor glia et im-
perū in secula seculoꝝ. Amen.

In summariū Biblię ad lectorem Tetrastichon

Qui memor esse cupit librorū Bibliothecæ:
Discat opus præsens: si retinere uelit.
Maxima de minimis: ex partibus accipe totū.
Inuenies quod amas: si studiosus eris.

In ordinem librorū: distichon ad eundem.

Perspice nunc lector: quis debitus ordo librorū:
Biblia quos sociat: ordinat: atꝙ probat.

Librorum ordo.

Genesis. Exo. Leui. Numeroꝝ. Deuteronomi.
Post Josue. Judicū. Ruth. Regū. Paralip. Esdre.
Tobias. Judith. Hester. Job. Dauiticusꝙ.
Uerba dat Eccle. Cantat. Sapit. Ecclesiastic.
Esai. Hieremi. Baruch. Ezech. Danielꝙ.
Ose. Johel. Amos Abdi. Jonas. Miche. Naum. Aba.
Sophon. Aggeus. Zacha. Malachias. Machabeus.
Mattheus. Marcus. Lucas. postremo Johānes.
Roma. Corin. Galat. Eph. Philippen. Colosenses.
Thessal. et Timotheus. Tirus. Philemon. Hebreus
Et Actus. Jacob. Petrus Johan. et Judas. Apoc.

Summarium

Librorū totius Sacre scripture in biblia comprehense. — Distinctio: Nomina. Materie.

Tota scptura Biblie di — Uetus — qđ iducit hoies — Ueter — Timorē penaꝝ.
stiguit i duo testamta. s. — Nouū — ad obſuātiā legꝭ — Noue — Amorē ꝛ brutū.

Uetus testamētum diuiditur in libros — Legales. Hiſtoriales. Sapientiales. Prophetales.

Libri

Legales

Genesis — In q̄ agit de mūdi ꝛ oīm creaturaꝝ ex̄or dio. De diluuio ꝛ arca noe atq; ꝓfusiōe lin guaꝝ. De electiōe ꝑpli dei ꝛ descēsu eiusdē in egyptum. Et habet Capi. L.

Exodus — In q̄ agit de decē plagꝭ pharaonis: ꝛ exi tu filioꝝ isrl de egypto. De decē ꝓceptis ac iudicijs ꝛ instructiōe ꝑpli dei. De arca fede ris dñi ꝛ tabernaculo et altari: ac vestibus aaron. Et habet Capi. XL.

Leuitic⁹ — In q̄ agit ō sacrificijs ꝛ hostijs offerēdis de vrna ꝛ festib⁹ aaron: de ordine ꝛ minise rio leuitaꝝ. Et ꝓtinet Capi. XXVII

Numeri — In q̄ agit de numeratiōe ꝑpli siue tribuū isrl. De ꝓphetia balaam: de māsiōib⁹ factis in heremo. Et habet Capi. XXXVI

Deute. — In q̄ replicant ea q̄ in q̄ttuor libris prio rib⁹ tradita sūt. Et habet Ca. XXXIIII

Hiſtoria

Iosue — In q̄ agit ō trāsitu iordanis: ꝛ ō subūsio ne regnoꝝ hostiliū. De introductione ꝑpli dei i terrā ꝓmissiōis. Et de diuisione ipsius terre. Et habet Capi. XXIIII

Judicū — In q̄ agit de ꝓncipib⁹ ꝛ iudicib⁹ ac defen sione ꝑpli isrl. Et de victorijs ꝛ triūphis ha bitis ꝫ hostes. Et habet Capi. XXI

Ruth — In q̄ agit ō mr̄imonio ꝓtracto int̄ boos ꝛ ruth: ex q̄b⁹ christ⁹ descēdit. Et hꝫ Ca. IIII

Reg. I — In q̄ agit ō gubernatiōe ꝑpli isrl ꝑ iudi ces. Et de electiōe regis saul: de regimie: ge stis ꝛ morte ipius. Et habet Ca. XXXI

Reg. II — In q̄ agit ō regimie eiusdē ꝑpli ꝑ regē da uid. Et ō facit ꝑ ipm. Et hꝫ Ca. XXIIII

Reg. III — In q̄ agit ge morte regis dauid. Et ō suc cessione: regimie ꝛ gestis solomōis: aliorūq; regū iuda ꝛ isrl. Et habet Ca. XXII

Reg. IIII — De casu regni iuda ꝛ isrl: ꝑ regū suoꝝ ꝑuaricatiōes. De captiuitate ꝑpli. Et ō sub uersione vrbis ac tēpli. Et hꝫ Ca. XXV

Para. I — In q̄ describit genealogia regis dauid Et fit recapitulatio electiōis: gubernatiōis at q; gestoꝝ ipius. Et habet Ca. XXIX

Para. II — In q̄ recapitulat regimē ꝑpli ꝑ salomonē ꝛ alios reges iuda ꝛ isrl. Et hꝫ Ca. XXXVI

Legales dicunt — In q̄b⁹ legcs et iudicia ore dei e dita ꝑmlgāt. Et sūt ꝛ nūero. V. vꝫ

Hiſtoria les dicit: In q̄b⁹ hiſtorie rex ge staꝝ narrāt. Et st nūero. XIX. s.

R.
A.D.L.
H.

Item libri historiales

Esdre

I In q̄ agit de reductiõe ꝑpli isrl ex captiuitate babylonica: ⁊ ō instructione ꝑpli reducti ꝑ esdrā legisdoctorē. Et habet Ca. X

II Qui a neemia duce edit⁹ ē. In q̄ agit ō re edificatiõe muri ciuitatꝫ hierl̄m: ⁊ de correctione malox̄ suborrox̄ i absentia Neemie. Et habet Capi. XIII

III Qui apocriphus ē. In q̄ repetit q̄dā alibi scripta circa captiuitatē babylonicā tpe Josie. Quedā etiam q̄ ꝓtigerunt sub zorobabel ⁊ esdra. Interserit q̄z solutio cuiusdam quetionis. Et habet Ca. IX

IIII Qui sīliter apocriph⁹ ē. In q̄ ponunt q̄dāz visiones ⁊ somnia sup̄ ꝓpli iudeox̄ liberatione a captiuitate: ⁊ templi i hierl̄m restauratione. Et habet Capi. XVI

Tobie

Ju q̄ agit de ihi⁹ ꝓbatiõe ⁊ virtute multiplici. De ministerio archangeli raphaelis. De instructione ꝑlis ⁊ honestate matrimonij. Et habet Capi. XIIII

Judith

In q̄ agit de obsidione hierl̄m ⁊ ꝓpli isrl: De honestate ⁊ ꝓbitate Judith: De interfectione holofernis: ⁊ liberatione ꝓpli isrl. Et habet Capi. XVI

Hester

In q̄ agit de crudelitate Aman ⁊ ei⁹ suspēsione ꝓcurata ꝑ puidētiā ⁊ hūilitatē hester. Et ō exaltatiõe mardochei: ⁊ liberatiõe iudeox̄. Et habet Capi. XVI

Job

In q̄ agit ō beati iob patiētia ⁊ ꝑfectiõe ac disputatiõe quā habuit cū amicꝭ. De puidentia diuina: ⁊ corꝝis resurrectione. Et habet Capi. XLII

Psalterium

In q̄ agit ō ꝓphs inc̄ hebreox̄ duces ⁊ gētē ꝓsax̄. Et ō liberatione ꝓpli sō mathathia: Juda: Jonatha ⁊ Symōe. Et hz Ca. XVI

Wach.

I

II

In q̄ recapitulāt q̄dā I ꝓmo libro dicta. Agit etiā ō tribulatiõe ꝓpli: ō ꝓstātia septē fratrū ⁊ mꝝis eox̄. Et de liberatiõe ꝓpli ꝑ iudam Wachabeū. Et habet Capi. XV

Libri Sapiales

Prou.

In q̄ agit de instructiõe ⁊ disciplina incipiētiū fuire deo. De correctione morū ⁊ informatiõe virtutū. Et habet Ca. XXXI

Eccs

In q̄ agit de mundi vanitate: De viciox̄ ꝓtemptu: De ꝑfectu ambulātiū in via dei. Et habet Capi. XII

Cantica

In q̄ agit de viri iusti ꝑfectione. De ꝓtēplatione anīe sancte: ⁊ de ꝓiunctione christi et ecclesie. Et habet Capi. VIII

Sapiētie

In q̄ agit de regimīe ꝓlox̄ ⁊ ꝓfuatiõe iusticie: acꝫ idolox̄ ꝓtemptu. De aduentu ⁊ passione christi: qui est vera sapiētia. Et habet Capitula. XIX

Eccūs

In q̄ agit de obediētia subditox̄. De in-

vicīt: In q̄b⁹ pruētiaꝫ vera sapiaedocet Et sī nūero. V. scilicꝫ liber

Libri Prophetales dicunt: In quib⁹ vētura ꝓnūciant. Et sūt numero. XVIII videlicet.

Psalte. stitutione bonorū morum: De nobilitate sapiētie ⁊ de laude sctōrū. Et habet Capi. LI

In quo agit de christi diuinitate: hūanitate: passione: resurrectione: ascēsione: ⁊ aduentu ad iudiciū: De penis pctōrū. ⁊ beneficijs dei: atq; laudibus ei⁹. Et cōtinet psalmos centum quinquaginta.

Esaias In quo agit de reꝓhensione iudeox: De aduētu christi in carnē: ⁊ ei⁹ passiōe: De vocatione gētiū: Et de regno iuda ⁊ regno israel. Et habet Ca. LXVI

Iere. In q̄ agit ō captiuitate iudeox: ⁊ destructiōe ciuitatis hierūm: De plāctu ⁊ lamētatione ꝑ destructionē istā. Et hz Capi. LII

Baruch Threni vero vltra p̄dicta ꝓtinēt. Capi. V

In q̄ agit de xbis q̄ legit captiuis i babylonia: De ꝓnūciatiōe reddit⁹ ꝑ israel ⁊ eorū que futura erūt temporibus vltimis. Et habet Capitula. VI

Ezechiel In quo agit de visionibus ip̄ius: ⁊ ō sceleribus iudeox: De ruina hierūm: ⁊ de ei⁹ reparatione. Et habet Capitula. XLVIII

Daniel In q̄ agit de mūdi monarchia: ⁊ de mutationib⁹ tēpox: De prāte et eternitate regni christi: De historia susanne: De destructione bel atq; iterfectiōe draconis. Et hz Ca. XIIII

Osee Qui loquit de idolatria ꝑ israel signata ꝙ mulierē meretricē. De fundatiōe pctōrū ⁊ de ammonitione vt filij israel ad dūm cōuertant. Et habet Capi. XIIII

Johel Qui loq̄t ō ꝓsuptiōe ire iudeox ꝙ erucā: bruchū: locustā ⁊ rubiginē: De inductōe ad pniam: ⁊ de iudicio futuro. Et hz Ca. III

Amos Qui de sceleribus⁹ iudeox ⁊ gentiū loquit. De ira dei ⁊ vindicta sup eos vētura. Inducit quoq; ad penitētiā ⁊ ꝓdicit finalē reparationem. Et habet Capi. IX

Abdias Qui de cōminatione ⁊ destructiōe edom ⁊ ⁊ esau ꝓsonat. Et habet Capitulū vnicum.

Jonas Qui de naufragio ione loquit: ⁊ in ꝫ passionē christi ꝓfigurās: mūdū ad pniam renocat: atq; sub nole niniue salutē gentiū ꝓfigurat. Et habet Capi. IIII

Micheas Qui ꝓdicit samarie deuastationē ⁊ captiuitatē ac interitū principū israel ⁊ pseudo ꝓphetarū. Et de ingratitudine ⁊ malicia eorundem. Et habet Capi. VII

Naum Qui loquit de ira dei ⁊ vindicta grauꝫ niniuen q̄ ad ꝓdicationē ione penitentiā egerūt de peccatis: postea fuerunt peccatis maioribus inuoluti. Et habet Capi. III

Abachuc Qui loquit de disputatione quā ꝓꝓha fecit cū deo ⁊ hoc mūdo: ⁊ quō iusti cōculcantur: ⁊ ꝓsperant iniqui. Et habet Capi. III.

Item Prophales

Sopho. Qui de iudicio dei ꝫ iudeos ꝛ gẽtes eẽne os loq̃t: ꝛ ō ꝓsolatiõe ꝓpli isrl. Et hꝫ Ca. III

Aggeus Qui ꝓdicit reũsionẽ ꝓpli iudeoꝝ: ꝛ de re edificatiõe tẽpli: ac reuocatiõe ciuitatis. Et habet Capi. II

Zacha. Qui loq̃t ō liberatiõe iudeoꝝ: ꝛ ō vidicta ꝫ inimicos eoꝝ. Et ō humilitate aduẽt⁹ chri. sti ꝛ passionis eiusdẽ. Et hꝫ Capi. XIIII

Malach. Qui loq̃t ō abiectiõe ꝓpli iudeoꝝ: ꝛ sacrifi cioꝝ: ei⁹ ꝛ ō aduẽtu christi. Et hꝫ Ca. IIII

Nouum testamẽtũ parti modo ꝺ ꝛ ver⁹ diginguit̃ i libros

- Legales.
- Hystoriales.
- Sapientiales.
- Prophetales.

Libri

Legales dicũt is qui b⁹ lex noua a chri sto tradita cõtinetur. Et sunt numero. IIII. vꝫ. Euan-

Math. In quo principaliter de christi hũanitate agit̃. Et habet Capi. XXVIII

Marci In quo ꝓcipue agit̃ de christi fortitudine ꝛ resurrectione. Et habet Ca. XVI

Luce In quo agit̃ specialiter de passiõe ꝛ morte christi. Et habet Ca. XXIIII

Johis In quo christi diuinitatis sacramẽta aperiunt̃. Et habet Capi. XXI

Hystoriales dicunt̃ ꝺ res per christi apłos gestas narrãt ꝙ vnico libro cõtinent̃ qui dicitur

Actus In quo sctũs lucas christo ī celũ assũpto: visibilẽ spũssancti missionẽ declarat gestaq; apłoꝝ ꝛ ꝓcipue Pauli: atq; infantiã nascẽtis ecclesie describit. Et hꝫ Ca. XXVIII

Sapiẽtiales dicũt̃: in ꝺb⁹ sapiẽtia noue legis ꝙ exempla ꝛ ꝓcepta reetevi uẽdi ſm christũ plenissime tradit̃. Et ſm mſiero. XXI. videlꝫ epistoe Pauli ad

Roma In ꝙ apłs reuocat romanos ab errorib⁹ gentilitũ ꝛ cerimoniꝝ legis: ad verã ꝛ catholicam fidem Et habet Ca. XVI

Corin. I In ꝙ quosdã a falsis apłis ꝛ philosophis ꝓ eloquẽtiã: quosdã ℞o ꝙ obseruãtiã legis iudaice seductos: reuocat ad verã fidẽ ꝛ euãgelicã sapiẽtiã. Et habet Capi. XVI

II In ꝙ eosdẽ ad pniam cõuersos ꝛ emẽdatos: cõsolat̃ ꝛ laudat. Et hꝫ Ca. XIII

Gala. In qua ipsos Galathas seductos a falsis apłis vt ad legẽ ꝛ circũcisionẽ reũterẽt̃: reuocat ad fidẽ catholice ℞itat̃ Et hꝫ Ca. VI

Eph. In qua Ephesij ꝙ ab apło verbo ℞itatis accepto ꝓfiterũt infide: iꝺos collaudat apostolus. Et habet Capi. VI

Philip. In ꝙ: qꝛ Philippẽses accepto ℞bo veritatis ꝓfiterũt i fide nec recepert falsos apłos ipsos apłus collaudat. Et hꝫ Ca. IIII

Coloſ In ꝙ: qꝛ Colossenses ꝙ ꝓuenti erãt a pseudo apłis: eos corrigit apłus: ꝛ hortat̃ ad fidei veritatẽ. Et habet Ca. IIII

Thess. I In ꝙ Apłs ipsos Thessalonicẽses collaudat: qꝛ ℞bo ℞itat̃ accepto: cũ ꝑsecutionẽ paterẽt̃ a ciuib⁹ suis: ꝓfiterũt i fide: nec falsos apłos receperũt. Et habet Ca. V

II In ꝙ Apłus eosdẽ istruit ō tꝑib⁹ nouissi-

Pauli ad

Timo
I
II

mis: de aduentu: ꝓsecutione ꝛ fallacijs anti christi: ꝛ de ipius exaltatiõe atq; ruina. Et habet Capi. III

In q̃ timotheũ instruit de ordinatiõe ꝛ officio epar ꝛ diaconar : atq; ois ecclĩastice dicipline. Et habet Capi. VI

Titum

In q̃ hortat ipm ad coronã martirĳ: ꝛ informat eũ de oi regula catholice veritat : ꝛ q̃d futurũ sit nouissimis tẽporibus: ꝛ de sua passione. Et habet Capi. IIII

Phile.

In qua Titũ instruit de ꝓstitutione ꝓsbr terorũ ꝛ de ꝓuersatiõe spũali: atq; hereticis vitandis. Et habet Capi. III

Hebre.

In q̃ Philomenẽ comẽdat de fide ꝛ charitate i sanctos: ꝛ rogat eũ vt indulgeat onesimo seruo suo: ꝛ ipm benigne suscipiat. Et habeat Capitulũ vnicum.

In qua apostolus defectũ ꝛ euacuationẽ legis mosaice: ꝛ ꝓfectionẽ legis euangelice ostendit: ꝛ ꝙ christ ſit ver de ꝛ homo: dei ꝛ hoim mediator. Et habet Ca. XIII

Jtẽ libri Sapiẽtiales

Epla

Jacobi

In q̃ Jacob ad patiam habẽdã suadet: ꝛ apud deũ nõ eẽ ꝓsonarũ acceptionẽ docet: malaq; ex vitio lingue ꝓueniẽtia agit: bella ꝛ dissensiões ꝓhibet: diuites reꝓhẽdit: et ad virtutes inducit. Et habet Ca. V

Petri
I
II

In q̃ sanct Petr gr̃as agit deo: q̃ misericorditer ꝙ passionẽ filĳ sui: genus humanũ saluauit: ꝛ ad recte viuẽdũ diuersos statuũ hoies instruit. Et habet Ca. V

Canonica

Johis
I
II

In q̃ Apl̃us inducit credẽtes ad tenẽdã fidei ver̃itatẽ: notat ꝛ dãnat hereticor falsitatẽ ꝛ scõm xpi aduẽtũ describit Et hꝫ Ca. III

In q̃ beat ioh̃es testificat de ver̃bo ver̃itatis ꝛ vite: ad cõfessionẽ peccator hortãtur: affirmãs nos vsum iesũ hr̃m aduocatũ apud patrẽ: amorẽ mũdi dissuadẽs: ꝛ ad dilectionẽ dei ꝛ ꝓximi inducẽs. Et hꝫ ca. V

In q̃ electã ꝛ filios ei cõmẽdat: ad fraternã charitatẽ hortat: ꝛ monet vt hereticos deuitent. Et habet Capitulũ vnicũ

Jude

In q̃ Gaiũ pietatis causa extollit: quã exercebat in pegrinos: atq; vt in ipa pietate ꝓmaneat: exhortat. Et habet Ca. vnicum

Libri Propha.

dicunt: In q̃bus status futurus ecclesie christi predicit: quod beatus Johes ꝑ vnico libro facit q̃ dicit.

Apoca.

In q̃ sclus Judas oẽs ꝺ salute ꝓpria a sollicite monet: ꝛ inducit alegationẽ michaelis cũ sathana: detestat hꝫ hereticor vitã. Et hꝫ ca. I

In q̃ agit ꝺ reuelatiõib facte Johãni ꝙ angelũ in pathmos ĩsula: de tribulatiõib q̃s ecclĩa christi tũc pariebat: ꝛ i futur passura erat: ꝛ ꝑsertim tpe antichristi: ꝛ de supplicijs dãnator ac ꝓmijs elector. Et hꝫ Ca. XXII

Sanctus hieronymus inter pres biblie

Simachus| atq; Theodorion| vel septuaginta:
Addo Aquilam: ꝛ quorum noia lata patent:
Quos per ab Hebreis ad grecos| deinde latinos
Biblia migrauit: factaq; digna legi est:
Concedunt nobis. me nāq; interp̄te solo
Biblia ab Hebreo fonte| latina fluit.
Contigit hinc relegi per tot modo secula| solum
Hieronymum; ꝛ cunctos laude preire viros.

Epistola sancti Hieronymi

Incipit epistola beati Hieronymi ad Paulinum preibytez de omnibus diuine historie libris.

Exordiū: benuolē tiā captās

FRater Ambrosius tua mihi munuscula perferēs: detulit simul ⁊ suauissimas lras: q̄ a principio amicitiaz fidem ꝓbate iam fidei ⁊ veteris amicitie prefere bāt. Uera enim illa necessitudo est et christi glutino copulata: quā nō vtilitas rei familiaris: nō ꝑsentia tm̄ corpoꝝ: nō subdola et palpās adulatio: sed dei timor ⁊ diuinaꝝ scripturaruz

Narratio ura indu ēs exēpla e studio di scendi.

Egimꝰ in ve- (studia cōciliāt. teribꝰ historiꝛs: quosdā lustrasse puincias: nouos adq̄sse pulos: maria trāsiisse: vt eos quos ex libris nouerāt: corā quoq̄ viderent. Sic pythagoras memphiticos vates: Sic Plato egyptū ⁊ archytam tarēti nū: eādēq̄ ora italie q̄ quōdā magna grecia dicebaꝫ: laboriosissime ꝓgrauit: vt q̄ athenis magr̄ erat et potēs: cuiusq̄ doctrinaz achademie gymnasia ꝓsonabāt: fieret ꝓgrinus atq̄ discipulꝰ: malēs aliena verecūde discere: q̄z sua impudēter ingerere. Deniq̄ cū lras ipsi toto orbe fugientes ꝓsecr̄ captꝰa piratꝛ ⁊ venūdatꝰ: etiā tyrāno crudelissimo paruit: ductꝰ: captiuꝰ: victꝰ ⁊ suꝰ: tm̄ q̄phus maior emēte se fuit. Ad titū liuiū lacteo eloquētie fōte manātē: de vltimis hispanie galliaq̄ finibꝰ: quosdā venisse nobiles legimꝰ: ⁊ quos ad cōrēplationē sui roma non traxerat: vniꝰ hois fama ꝓduxit. Habuit illa etas inauditi oibus seculis celebrādiq̄ miraculi: vt vrbē tātā ingressi aliud ex vrbē q̄rerēt. Apollonius siue ille magus vt vulgus loq̄r: siue phus vt pythagorici tradūt: intrauit ꝑsas: ptrāsiuit caucasum: albanos: scythas: massagetas: opulētissima indie regna penetrauit: ⁊ ad extremū latissimo physon amne transmisso puenit ad brachmanas: vt hiarcham in throno sedētē aureo ⁊ ō tātali fontē potārē: inter paucos discipulos: de natura: de mondꝰ: ac de cursu diez ⁊ sideriū audiret docentē. Inde q̄ elamitas: babylonios: chaldeos: medos: assyrios: parthos: syros: phenices: arabes: palestinos: reuersus alexādriā: ꝓrerit ad ethiopiā: vt gymnosophistas ⁊ famosissimā solis mēsam videret in sabulo. Inuenit ille vir vbiq̄ qō discceret: ⁊ semp ꝓficiens: semp se melior fieret. Scripsit sup ō plenissime octo voluminibus philostratus. Quid loquar ō seculi hoiꝰ: cū apl̄us Paulꝰ: vas electiōis ⁊ magister gentiū: Qui de cōsciētia tāri in se hospitis loq̄bar̄ ‖An exp̄imētum queritis eius qui in me loquit̄ christꝰ: post damascū arabi amq̄ lustratā: ‖Ascēdit hierosolymā: vt videret Petrū: ⁊ māsit apud eū diebus q̄ndecim. Hoc esti mysterio hebdoadis ⁊ ogdoadis: futurus gētiū ꝓdicator instruēdus erat. ‖ Rursumq̄ post annos ꝙtuordecim assūpto barnaba ⁊ tito: exposuit cū apl̄is euāgelium: ne forte in vacuū curreret aut cucurrisset. Habet nescio quid latentis energie viua vox: ⁊ in aures discipuli de auctoris ore trāsfusa fortius sonat. Uū ⁊ eschines cū rhodi exularet ⁊ legeret̄ illa demosthenis oratio: quā aduersus eū habuerat: mirātibꝰ cūctis atq̄ laudātibus: suspirās ait: Quid si ipsaz audisset̄ bestiā: sua ꝛba resonantem? Nec ō dico: ꝙ sit aliq̄d in me tale: q̄ vel possis a me audire: vel velis discere: sed ō ardor tuꝰ ⁊ discendi studiū etiā absq̄ nobis ꝓ se ꝓbari debeat. Ingeniū docile ⁊ sine doctore laudabile est. Nō q̄d inuenias: sed q̄d q̄ras cōsideramus. Mollis cera ⁊ ad formādū facilis: etiā si artifex ⁊ plaste cessent manꝰ: tm̄ ꝛtus totū ē quicq̄d esse pōt. ‖ Paulꝰ apl̄us ad pedes gamalielis legē moysi et ꝓpheras didicisse se gloriat̄: vt armatꝰ spiritalibus telis: postea doceret cōfidenter. Arma enim nre militie nō carnalia sūt sed potētia deo: ad destructionē munitionū cogitatiōes destruētes: ⁊ omnē altitudinē extollentē se aduersus scientiā dei: ⁊ captiuātes oēm intellectū ad obediēdū christo: ⁊ parati subiugare oēm inobediētiā. ‖ Timotheū scribit ab infantia sacris litteris eruditū ⁊ hortat̄ ad studiū lectionis: ne negligat gr̄am q̄ data sit ei ꝙ impositionē

De Hispa- is ⁊ Gall.

De Apollonio

De Paulo apl̄o. Act̄. 9. c. 1. Thi. 2. b. 2. Cor. 13. a

Gal. 1. b.

Ibidē. 2. a.

Rō. expositorū ab effectu

Confirmatio ab exemplo Eschinis.

Exclusio suspitiōis ō arrogantia.

Confirmatio ab exemplo Pauli. Act̄. 22. a. 2. Cor. 10. b

2. Thi. 3. b

Titū.1.b. manus ꝓsbyteri. ‖Tito ꝑcipit vt inter ceteras ℞tutes epi: quē breui ꝑmone depinxit: scientiam quoq; in eo eligat scriptura ℣: obtinentē inquit eū q̄ ꝑm doctrinā est fidelē ꝑmonē: vt potēs sit exhortari in doctrina sana: ⁊ cōtradicentes reuincere. Sancta quippe rusticitas solū sibi ꝓdest: ⁊ quantū edificat ex vite merito ecclam christi: tm̄ nocet si destruētib⁹ nō resistat. Mala lachias ꝓpheta: immo ꝑ malachiā dominꝰ interrogauit sacerdotes legē. Intām̄ sacerdotis officiū ē: interrogatū rīdere de lege. ‖ Et i deuteronomio legimꝰ: Interroga patrē tuū ⁊ annūciabit tibi: seniores tuos et dicent tibi. In psalmo q̄q; centesimo decimooctauo. ‖Cātabiles mihi erāt iustificatiōes tue: in loco ꝑegrinationis mee. Et in descriptiōe iusti viri: cū eū arbori vite dauid que ē in paradiso cōpararet: inter ceteras ℞tutes ꝑ etiā itulit: ‖In lege dñi volūtas eiꝰ: ⁊ in lege eiꝰ meditabit die ac nocte. ‖ Daniel in fine sacratissime visiōis: ait iustos fulgere q̄si stellas: ⁊ intelligētes id est doctos q̄si firmamētū. Uides quātū inter se distant iusta rusticitas ⁊ docta iusticia? Alū stellis: alū celo cōparauit. Q̄q; iuxta hebraicā veritatē: vtrunq; de eruditis possit intelligi. Ita ēt apud eos legimꝰ. ‖Qui ām̄ docti fuerint: fulgebūt q̄si splēdor firmamēti: ⁊ qui ad iusticiā erudiūt multos q̄si stelle in ꝑpetuas eternitates. ‖ Cur Paulus apostolus vas electionis? Nēpe q⁊ vas legis et scpturarū sāctaꝝ erat armariū. Pharisei stupēt in doctrina dñi: ⁊ mirant i Petro ⁊ Johāne quō legē sciāt: cū ℔as non didicerint. Quicquid ēm alūs exercitatio ⁊ q̄tidiana in lege meditatio tribuere solet: illis hoc spiritussanctus suggerebat. ‖Et erāt iuxta quod scriptuꝫ est: docibiles deo. Duodecim ānos saluator impleuerat: ⁊ in tēplo sedēs de q̄stionib⁹ legis interrogans: magis docet dū p̄udēter interrogat. Nisi forte rusticū Petrū: rusticum Johem dicimꝰ: quoꝝ vterq; dicere poterat: Et si imptꝰ ꝓmōe: nō tm̄ scientia. Johes rusticꝰ: piscator indoctꝰ: ⁊ vñ illa vox obsecro: In ꝓncipio erat verbum: et verbum erat apud deū: et deus erat verbum? Logos grece: multa significat. Nām ⁊ ℞bū est ⁊ rō et supputatio et causa vniuscuiusq; rei per quā sūt singula q̄ subsistūt: que vniū sā recte intelligimus in christo. Hoc doctꝰ Plato nesciuit: ꝙ demosthenes eloquens ignorauit. ‖ Perdā inquit sapiētiā sapiētiū: ⁊ prudētiā prudentiū reprobabo. Uera sapia ꝑdet falsaꝫ sapiaꝫ: et q̄q; stulticia ꝓdicatiōis in cruce sit: tm̄ Paulꝰ sapiam loq̄t inter ꝑfectos. ‖Sapiētiā aūt nō seculi huiꝰ nec ꝓncipū seculi istiꝰ q̄ destruūt: sed loquit dei sapiaꝫ in mysterio absconditā: quā ꝓdestinauit deꝰ ante secula. Dei sapia christꝰ est. Christus ēm dei viriꝰ ⁊ dei sapia. Hec sapia in mysterio absconditа est: de q̄ ⁊ noni psalmi titulus ꝓnotat: ꝑ occultis filū: In q̄ sunt oēs thesauri sapiētie ⁊ scie dei absconditi. Et q̄ in mysterio absconditꝰ erat: ꝓdestinatꝰ est ante secula: predestinatus aūt ⁊ ꝓfiguratꝰ in lege ⁊ ꝓphetis.

Unde ⁊ ꝓphete appellabāt videtes: q⁊ videbant cū quē ceteri nō videbāt. ‖Abraam vidit diē eiꝰ ⁊ letatus est. ‖Aperiebāt celi Ezechieli: q̄ ꝓpter peccatori clausi erāt. ‖ Reuela inquit da uid oculos meos ⁊ ꝯsiderabo mirabilia ꝺ lege tua. Lex ēm spiritalis ē: et reuelatiōe opus est vt itelligat: ac reuelata facie dei gl̄iam ꝯtēplemur. ‖ Liber in apocalypsi septē sigillis signatus ostēdit: quē si dederis hōi scienti lras vt legat: ‖ Respōdebit tibi: Nō possū: Signatꝰ ē ēm. Quāti hodie putant se nosse lras: tenēt signatū librū nec apire ꝑt nisi ille reserauerit qui habet clauē dauid: qui apit et nemo claudit: claudit ⁊ nemo apit. ‖In actibus apostolorum: sanctus eunuchus: imo vir (sic enim euꝫ scriptura cognominat) cum legeret Esaiā ꝓphām: interrogatus a philippo: Putas ne intelligis q̄ legis? Rndit q̄ Quō possū nisi aliquis me docuerit? Ego vt de me loq̄r interim nec sanctior sum ꝙ eunucho: nec studiosior q̄ de ethiopia: id est de extremis finib⁹ mūdi: venit ad tēplū: reliquit aulā regiā: ⁊ tantꝰ amator legis diuineq; scie fuit vt etiā in vehiculo lras legeret sacras. Et tm̄ cum librū teneret: ⁊ verba dñi cogitatione cōciperet: lingua volueret: labīs ꝑ sonaret: ignorabat eū quē in libro ne

Redargutio idocte sāctitatis.

Testimonia Malachie

Moysi Deu.32.a.

Dauid Ps.118.

Ps.1.

Dañ.12.b

Ibidē

Pauli

Rñsio ad tacitā obiectionem.

Act. 9.c.

Esa.54.d.

Cōprobatio.

Confutatio falsē existimationis

Cōmēdatio sapie Johis.

Joh.1.a.

Confuta
phoy ⁊
sapie p
damnan
Abdie.
1.Cor.1.

1.Cor.2.

Qō dei
entia su
scondit
Col.2.a.

Quibus
reuelan
Joh.8.
Ezech.
Ps.118.
Qō re
one op
vt lex
ligatur
Apo.5

Esa.29
Pressū
sor no
Apo.5
Act.8.
Exem
scō eu

Laus doctoris

scies venerabat. Venit Philipp⁹: ostēdit ei Jesum: q̄ clausus latebat in lra. O mira doctoris virtus. Eadem hora credidit eunuchus: baptizat: fidelis et sanct⁹ ac magister ō discipulo: Pl⁹ in deserto fonte ecclesie q̄m in aurato synagoge templo repperit.

Cōclusiōis breuis complexio

HEc a me pstricta sunt breuiter: ne q̄ est epistolaris angustia euagari longi⁹ patiebat: vt intelligeres te i scriptur] sacris sine prelio ⁊ mōstrāte semitā nō posse ingredi. Taceo de grāmaticis: rhetoribus: philosophis geometr] : dialectic] : musicis: astronomis: astrologis: medic]: quor̄ scia mortalib⁹ satis: vel vtilissima est: ⁊ in tres ptes scindit: in doctrinā: rōnē et vsum. Ad minores artes veniam: ⁊ que nō tam logo q̄m manu administrant. Agricole: cemētarij: fabri metallor̄: lignorūq̄ cesores: lanarij quoq̄ fullones et ceteri q̄ variam supellectilē ⁊ vilia opuscula fabricāt: absq̄ doctore eē nō possūt qō cupiūt. ‖Qō medicor̄ est pmittūt medici: tractant fabrilia fabri. Sola scripturarum ars est: quā sibi passim oēs vēdicāt. Scribim⁹ indocti: doctiq̄ poemata passim. Hāc garrula anus: hāc delirus senex: hāc sophista verbosus: hāc vniuersi pſumūt: lacerāt: docēt anteq̄ discāt. Alij abducto supcilio grandia verba trutinātes: inter mulierculas ō sacris lris philosophāt. Alij dicūt prohpudor a femis qō viros doceāt Et ne pax ꝑ sit quadā facilitate verbor̄: imo audacia edisserūt alijs qō ipi nō intelligunt. Taceo de meis similib⁹: q̄ si forte ad scripturas sctās post seculares lras venerint: ⁊ sermone cōposito aurē pli mulserint: quic quid dixerint: ꝑ legē dei putant. Nec scire dignant q̄d pphe: q̄d apli senserint: sed ad sensus suū incōgrua aptāt testimonia: quasi grāde sit ⁊ nō vitiosissimū dicēdi gen⁹: deprauare sententias: ⁊ ad voluntatem suam scripturā trahere repugnātē. Quasi nō legerim⁹ homerocētonas ⁊ virgiliocētonas: ac nō sic etiam maronē sine christo possim⁹ dicere christianū: q̄ scripserit. Jā redit ⁊ virgo: redeūt saturnia regna. Jā noua pgenies celo demittit alto. Et patrē loquentē ad filiū,

Pozati⁹ li. 2. epist. Confutatio ꝓsūptionis indoctor̄

Ir.i buc. eglo.4.

Nate mee vires: mea magna potētia solus. Et post: verba saluatoris i cruce: Talia pstabat memorans: fixusq̄ manebat. Puerilia sunt hec: ⁊ circulator̄ ludo similia: docere qō ignorēs imo vt cū stomacho loquar: nec hoc quidē scire quod nescias. Enei.1.

Enei.2. Irrisio illor̄

VIdelicet manifestissima ē genesis: i qua de creatura mūdi: de exordio generis hūani: de diuisiōe terre: de confusione linguarum: et gente vsq̄ ad egyptū scribit hebreorū. Patet exodus cū decē plagis: cū decalogo: cū mystic] diuinisq̄ ꝓcept]. In pm pru ē leuitic⁹ liber: in q̄ singula sacrificia: imo singule pene syllabe ⁊ vestes aaron et tot⁹ ordo leuitic⁹ spirāt celestia sacra. Nūeri ℞o nōne toti⁹ arithmetice: ⁊ pphetie balaā: ⁊ quadraginta duarū mānsionū p heremū mysteria ꝓtinēt? Deuteronomiū ℞o secūda lex ⁊ euāgelice legis ꝓfiguratio: nōne sic ea habet q̄ priora sūt: vt tū noua sint oia de veteribus? Hucusq̄ moyses: hucusq̄ pētateuch⁹: quib⁹ q̄nq̄ verbis loq̄ se velle apls i eccla gloriat. Job exēplar patientie q̄ nō mysteria suo ꝙmōe cōplectit. Prosa incipit: versu labit: pedestri ꝙmōe finit: Oēsq̄ leges dialectice: ꝓpositiōe: assumptiōe cōfirmatiōe: cōclusiōe determinat. Singula i eo ℞ba plena sūt sensib⁹: Et vt de ceteris sileā: resurrectionē corpor̄ sic pphetat: vt null⁹ ō ea vl māifesti⁹ vl cauti⁹ scripserit. ‖ Scio inquit q̄ redēptor meus viuit: et in nouissimo die de terra surrectur⁹ sum: ⁊ rursum circūdabor pelle mea: ⁊ in carne mea videbo deū: Quē visur⁹ sū egoipe ⁊ oculi mei ꝓspecturi sunt ⁊ nō ali⁹. Reposita est hec spes mea in sinu meo. Veniā ad iesum naue: typā dñi nō solū in gestis: verūctiā in nomine. Trāsit iordanes: hostiū regna subuertit: diuidit terrā victori pplo: ⁊ per singulas vrbes: viculos: mōtes: flumia: torrētes atq̄ ꝓfinia ecclie celestisq̄ hierusalē spiritalia regna describit. In iudicū libro q̄t principes pli tot figure sūt. Ruth moabitj Esaie explet vaticiniū dicētis: ‖Emitte agnū dñe dñatorē terre: de petra deserti ad mōtē filie syon. ‖Samuel i heli mortuo: ⁊ i occisiōe saul veterē legē abolitā:

Sūmaria expositio ꝓtor̄ i singlis sacre scripture libris
De Genesi
De Exodo
De Leuitico
De Numer[
Nu.33.p to.
De Deutero nomio
1.Cor.14.d.
De Job
Job.19.d.
De Josue
Josue.3.d.
De Judicū
De Ruth
Esa.16.a
1.Reg.4.c et.31.d

porro in sadoch atq; dauid noui sacerdotij nouiq; imperij sacra testat. Malachim id est tertius et quartus regum liber a Salomone vsq; ad iechoniā: et a hieroboā filio nabath vsq; ad osee q̄ duct⁹ ē i assyrios: regnū iuda et regnū describit israel. Si historiā respicias: verba simplicia sūt: Si i ihs sensū latētez: ecclie paucitas et hereticorum contra ecclesiaz bella narrant. Duodecim ꝓphe in vni⁹ volumis angustias coartati: multo aliud ꝙ sonat in littera ꝓfigurāt. Osee crebro noiat effraim: samariā: ioseph iezrael: et vxorē fornicariā et fornicatiōis filios: et adulterā cubiculo clausam mariti: multo tpe sedere viduā: et sub veste lugubri viri ad se reditum prestolari. Johel filius phatuel describit terrā duodeci tribuū: eruca: bruchо: locusta: rubigine vastāte cōsumptā: et post euersionē ꝑoris ꝓphi effusū spūs sanctū sup seruos dei et ancillas: id est sup cētū viginti credētiū noia et effusū iri in cenaculo sion. Qui centū vigiti ab vno vsq; ad q̄ndecim paulatim et p incremēta surgētes: q̄ndecim graduū numez efficiūt: q̄ in psalterio mystice cōtinent. Amos pastor et rusticus et ruborū mora distringēs paucis ꝟbis explicari non pōt. Quis essi digne exprimat tria et q̄ttuor scelera damasci et gaze: tyri et idumee et filiorū āmon et moab et i septimo et octauo gradu iude et israel? ‖ Hic loquitur ad vaccas pingues q̄ sunt in samarie mōte: et ruitura domū maiorē minorēq; testat. Jpe cernit fictorē locuste et stātē dñm sup murū litū et adamātinū et vncinū pomorū attrahētē: supplicia pctorib⁹: et famē in terra: nō famē panis nec sitim aque: sz audiendi verbū dei. Abdias q̄ interp̄tat⁹ seru⁹ dñi ꝓtonat ꝛ edom: et sanguineū terrenumq; : fratris quoq; Jacob semper emulum hasta ꝓcurit spiritali. Jonas pulcherrima colūba: naufragio suo passionē dñi p̄figurās: mūdū ad penitētiā reuocat: et sub noie ninive gētibus salutē nūciat. Micheas demorasthi coheres xp̄i: vastationē annūciat filie latronis: et obsidionē ponit ꝛ eā q; maxillā ꝓcusserit iudicis isrl. Naum cōsolator orbis increpat ciuitatē sa guinū: et post euersionē illi⁹ loq̄t: Ecce sup mōtes pedes euāgelizantiz et annūciantis pacē. Abachuc luctator fortis et rigid⁹ stat sup custodiā suā: et figit gradū sup munitionē vt christū i cruce ꝓtēplet: et dicat: Operuit celos gl̄ia ei⁹: et laudis ei⁹ plena ē terra Splēdor ei⁹ vt lux erit: cornua i manib⁹ ei⁹: Jbi abscōdita ē fortitudo ei⁹. Sophonias speculator et arcanorum dei cognitor: audit clamorem a porta pisciū et eiulatū a secūda: et ꝓtritionē a collib⁹. Indicit quoq; vlulatū habitatorib⁹ pile: q; cōticuit ois ꝓpls chanaan: dispsi sunt vniuersi q̄ inuoluti erāt argēto. Aggeus festiu⁹ et let⁹: ‖ q̄ semiauit in lachrymis vt i gaudio meteret: destructū tēplū edificat: deūq; patrē inducit loquētē. ‖ Adhuc vnū modicū q; et ego cōmouebo celū et terrā et mare et aridā. et mouebo oēs gētes: et veniet desideratus cūctis gentib⁹. ‖ Zacharias memor dñi sui multiplex in ꝓpheria: Jesū vestib⁹ sordidis et lapidem oculorum septem: candelabrūq; aureū cū totidē lucernis q̄t oculis: duas quoq; oliuas a sinistris lampadis cernit et a dextris: vt post equos rufos: varios: albos: et dissipatas quadrigas ex effraim et equum de hierusalē: paupez regē vaticinet: et ꝓdicet sedentē sup pullū filiū asine subiugalis. Malachias apte et in fine oim ꝓphetaz de abiectione isrl et vocatiōe gētiū. ‖ Nō est mihi ait voluntas i vob⁹ dicit dñs exercituū: et mun⁹ nō suscipiā de manu vra. Ab ortu essi solis vsq; ad occasū magnū ē nomē meū in gētib⁹: et i omni loco sacrificat et offert noi meo oblatio mūda. Esaiam: hieremiā: ezechiel: et daniel: quis pōt vel intelligere vel exponere? Quorū prim⁹ nō ꝓpheriā videt mihi texere sed euāgeliū. Secūdus ‖ virgā nuceā et ollā succensā a facie aq̄lonis et pardū spoliatū suis colorib⁹: et quadrupler diuersis metris nectit alphabetū. Tertiꝰ principia et finē tātis hz obscuritatib⁹ inuoluta: vt apud hebreos ipe ptes cū exordio geneseos anre ānos triginta nō legāt. Quartꝰ vero q̄ et extremꝰ inter quattuor ꝓphas: tē poz cōsci⁹: et toti⁹ mūdi philohistoricus lapidē p̄cisum de monte sine ma-

De.12. ꝓphetis minorib⁹
De Osee
De Johel
De Amos
Amos .4.a
Ibidē .6.d
De Abdias
De Jona
De Micheas
De Naum
Naum.
De abd
Abacu
Ibidē.
De So
nia
De Ag
Pā.1.2
Aggei.
De zach
Zach.1.
d.4.a.6
9.d
De Mal
chia
Malac
De alijs
pheris
De Esai
De hier
Piere.1.
De eze
De Dan
Dan.1.

nib⁹:ꝛ regna oīa subuertētē:claro ser
De Dauid mone ꝓnūciat. Dauid simonides nr̄:
pindar⁹et alche⁹:flacc⁹quoq; catull⁹
atq; seren⁹:christū lyra ꝓsonat:ꝛ i de
De salomo- cachozdo psalterio ab inferis excitat
is ꝓbū s resurgētē. Salomon pacific⁹ꝛ ama-
e Ecclīaste bilis dñi:mozes cozrigit: naturā do-
e Canticis cet:ecclesiā iungit ꝛ christū: sctārūq;
De Hester nuptiaꝝ dulce canit epithalamiū. He
ster in ecclie typo ꝓpm liberat de pe-
riculo:ꝛ interfecto aman ꝙ interꝑtaꝛ
iniq̄tas: ꝓtes cōiuniū ꝛ diē celebrem
Paralipomenon mittit in posteros. Paralipomenon li
ber instrumēti veterꝫ epitomē: tanꝰ
ac talis est:vt absq; illo siquis scien-
tiā scꝑturarū sibi voluerit arrogare:
seipm irrideat. Per singula q̄ppe no-
mina iūcturasq; verboꝝ: et ꝑtermisse
in regū libris tāgunt histozie: ꝛ inu-
merabiles explicāt euāgelij q̄stiōes.
De Esdra Esdras ꝛ neemias adiutoz videlꝫ ꝛ cō
De Neemie solatoz a dño:in vno volumie artāt:
instaurāt templū:muros extruūt ciui
tat]:oisq; illa turba ꝓpli redeūtis i pa
triā:ꝛ descriptio sacerdotū: leuitarū:
israelis: ꝓselitozum: ac ꝑ singulas fa
milias murozū ac turriū opa diuisa:
Excusatio aliud in coztice ꝓferūt:aliud i medul-
scriptozis la retinēt. Cernis me scripturarum
amoze raptū:excessisse modum epe: ꝛ
tñ nō implesse qđ volui. Audiuimus
Ps.118. tñ q̄d nosse q̄d cupere debeam⁹ vt et
nos quoq; possim⁹ dicere. ‖Cōcupiuit
aīa mea desiderare iustificatiōes tuas
in omi tpe. Ceterū illud socraticū im-
plet i nobis: Hoc tñ scio qđ nescio.
Quid noui Tangā ꝛ nouū breuiter testamentū.
testamēti li Matthe⁹:marc⁹:lucas ꝛ iohes:q̄driga
bri ꝓmeāt dñi:ꝛ vex cherubim. qđ interꝑtaꝛ
Matheus scie multitudo:ꝑ totū corpus oculati
Marcus sūt:Scintille emicāt: discurrūt fulgu
Lucas ra: pedes hñt rectos:ꝛ in sublime ten
Johānes dētes:terga pēnata ꝛ vbiq; volitātia
tenēt se mutuo sibiq; ꝓplexi sūt; ꝛ q̄-
si rota i rota voluunt: ꝛ pergūt quo-
Epe pauli cūq; eos flat⁹spūssancti duxerit. Pau
lus apls ad septē scribit ecclias octa-
ua esh ad hebreos: a plerisq; extra nu
merū ponit. Timotheū instruit ac ti
tū: Philemonē ꝑ fugitiuo famulo de
Act⁹aploꝝ ꝑcat: sꝫ q̄ melio⁹ tacere puto: q̄ pau
ca scribere. Act⁹ aploꝝ nudā q̄dē vi-
Colo.4.d. denē sonare histoziā:ꝛ nascētis ecclie
infantiā texere: ‖sed si nouerim⁹ scri-

ptozē coꝝ Lucā eē medicū:cui⁹ laus 2.Coꝝ.8.c
est in euāgelio:aiaduertimus ꝓpter
oīa verba illi⁹ aie languēris eē medi-
cinā. Jacob⁹: Petr⁹: Johes: Judas: Epte cano-
septē epas ediderūt tam mysticas q̄ nice
succinctas:et breues ꝓpter ac lōgas:
breues i verbis: longas in sentētijs:
vt rar⁹ sit q̄ nō in eaꝝ cecutiat lectio
ne. Apocalypsis iohānis tot hz sacrā Apocalyps⁹
quot verba. Parū dixi:ꝛ ꝑ merito vo
lumis laus oīs inferioz ē. In vbis sin
gulis: multiplices latēt intelligētie.

O Ro te frater charissime iter hec Conclusio
viuere:ista meditari: nihil ali- cohortatiua
ud nosse:nihil q̄rere: Nōne vi- ad Paulinū
det tibi iam hic in terris regni cele-
stis habitaculū? Nolo vt offendaris
in scripturis sanct]:simplicitate ꝛ q̄si
vilitate verboꝝ q̄ vel vitio interꝑtū
vel de industria sic ꝓplate sūt: vt rusti
cā contionē facili⁹ instruerēt:ꝛ i vna
eadēq; snia aliter doctus:aliter sentī
ret indoct⁹. Nō sum tā petulans ꝛ he Remotio pe-
bes vt hec me nosse polliciar:ꝛ cozuꝫ tulantie
fructus cape quozum radices in celo ac. sedēti me
fixe sūt:sꝫ velle fateoz:sed eniti me ꝓ- ꝑfero
fiteoz:mgrm renuēs: comitē spōdeo. Proficiendi
‖Petēti dat:pulsanti aperit:q̄rēs in facilitas
uenit. Discam⁹ in terris quoꝝ nobis Discibilium
scia ꝓseueret i celo. Obuijs te mani- dignitas
b⁹ excipiā:ꝛ vt inepte aliq̄d ac de her- Ad paulinū
magoze tumiditate effundā: quicq̄d suscipiendu⁹
q̄sier? tecū scire conabor. Habes hic vbanitas
amātissimū tui fratrē eusebiū: q̄ lfaꝝ Cooperandi
tuarū mihi gratiā duplicauit:referēs voluntas
honestatē moꝝ tuoꝝ:ꝓtemptū seculi: Cōfratris so
fidem amicitie:amoze christi. Nā pru cietas
dētiā et eloquij venustatē: etiā absq; Poztatio ad
illo ipa epla ꝑferebat. Festina queso Paulinu⁹ vt
te ꝛ herēti in salo nauicule funē ma- festinet.
gis ꝑscinde q̄ solue. Nemo renūciatu Dilatōis cau
rus seculo bene pōt vēdere q̄ cōtēpsit sas amouet
vt vēderet. Quicq̄d in sumpt⁹ de tuo
tuleris: ꝑ lucro cōputa. Antiquū di-
ctū est: Auaro deest tā qđ hz: q̄ qđ nō
hz. Credēti totus mūdus diuitiaꝝ ē.
Infidel aūt etiā obolo indiget. ‖ Sic 2.Coꝝ.6.c
viuamus q̄si nil hñtes: ꝛ oīa possiden
tes. Uic⁹ atq; vestitus: diuitie christi
anoꝝ ‖. Si habes in ptāte rem tuam
vēde:si nō habes ꝓoīce. ‖ Tollēti tu Mat.5.c
nicā:ꝛ palliū relinquēdū est. Scilicet
nisi tu sp recrastinās ꝛ die de die tra-
hens caute ꝛ pedetētim tuas possessi-

Prologus in pentateuchum

d.4.ēdibꝫ unculas vēdiderſ: nō habet chriſtꝰ vn de alat paupes ſuos? Totum deo dedit: ꝙ ſeipm obtulit. Apli tm̄ nauē et retia reliq̄rūt: ‖ Vidua duo era miſit i gazophylaciuz: et ꝓferē creſi diuitꝫs. Facile cōtemnit oia qui ſe ſemp cogitat eſſe moriturū.

Mar.12.d
Lu.21.a

Explicit epiſtola ſancti Hieronymi ꝓſbyteri ad Paulinū ꝓſbyterū.

Incipit ꝓfatio ſancti Hieronymi ꝓſbyteri in pentateuchū Moyſi

Efficaciſſimi ꝫ oēs cōcupiſcētias remedium

Agēdi negocij expoſitio

Eſiderij mei deſideratas accepi epkas: ꝙ quo dā ꝓfagio futuroꝝ: cū daniele ſortitꝰ ē nomē: obſecrātis: vt trāſlatū in latinā linguā de hebreo ſermone pentateuchū vīoꝝ auribꝰ traderē. Periculoſum opꝰ certe et obtrectatoꝝ meoꝝ latratibꝰ patēs: ꝙ me aſſerūt i ſeptuaginta interpretū ſuggillatiōez noua ꝓ veteribus cudere: et ita ingeniū quaſi vinū ꝓbātes: cū ego ſepiſſime teſtatꝰ ſim me ꝓ vili portiōe i tabernaculo dei offerre que poſſim: nec opes alterius aliorū paupertate fedari. Qđ vt auderē: Origenis me ſtudiū ꝓuocauit qui editioni antiq̄ trāſlationē theodotiōis miſcuit aſteriſco et obelo id ē ſtella et veru oſtie opꝰ diſtinguēs: dū aut illuceſcere facit ꝙ minꝰ aū fuerāt: aut ſuꝑflua queꝝ iugulat et confodit: et marie que euāgeliſtaꝝ et apkoꝝ auctoritas ꝓmulgauit. In quibꝰ multa de veteri teſtamēto legimꝰ que in nr̄is codicibꝰ nō habenť. Ut ē illud Ex egypto vocaui filiū meū: Et quoniā nazareꝰ vocabiť: Et videbūt i quē cōpunxerūt: Et flumia de vētre eiꝰ fluent aque viue: Et ꝙ nec oculꝰ vidit nec auris audiuit: nec i cor hominis aſcendit que preparauit deꝰ diligentibus ſe: et multa alia que propriū ſyntagma deſiderāt. Interrogemꝰ ergo eos vbi hec ſcripta ſunt: et cū dicere nō potuerint de libris hebraicis ꝓferamꝰ. Primū teſtimoniū eſt in Oſee: ſecūdū in Eſaia: tertiū in Zacharia: quartū in Prouerbīs: ąntū eque i Eſaia. Qđ mīri ignorātes apocriphoꝝ deliramēta ſectāť: et hiberas uenias libris autēticis ꝓferūt. Cauſas erroris nō eſt meū exponere. Judei prudēti factū dicunt eſſe

Exequendi opis aggrauatio

Aggrediēdi laboris ꝓuocatio

Defectꝰ i trāſlatiōe.lxx. interpretum

Approbatio

Oſee.11.a
Eſa.11.
Zach.12.c
Eſa.64.b

Erroris cā et excuſatio

ꝓſilio: ne ptolemeꝰ vniꝰ dei cultoꝝ etiam apud hebreos duplicē diuinitatē deꝑhenderet. Qđ marie ideirco faciebāt: qꝛ in platonis dogma caderevidebať. Deniq; vbicunq; ſacratū aliq̄d ſcriptura teſtať de ꝑe et filio et ſpū ſā cto: aut aliter interꝑtati ſunt: aut omnino tacuerūt: vt et regi ſatiſfacerēt: et arcanū fidei nō vulgarēt. Et neſcio quis primꝰ auctor ſeptuaginta cellulas alexandrie mendacio ſuo extrure rit: quibus diuiſi eadē ſcriptitarent: Cum ariſteus eiuſdem ptolemei hyperaſpiſtes: et multo poſt tempore ioſephꝰ nihil tale retulerint: ſed in vna baſilica cōgregatos cōtuliſſe ſcribāt: nō ꝓpheraſſe. Aliud eſt em̄ cē vatē: aliud eſt eſſe interpretē. Ibi ſpūs vēturą ꝑdicit: ꝫ eruditio et verboꝝ copia ea ꝙ intelligit trāſfert. Niſi forte putādꝰ eſt tulliꝰ economicū xenophōtꝫ: et platonis pythagorā: et demoſthenis pro Cteſiphonte afflatꝰ rhetorico ſpū trāſtuliſſe. Aut aliter de eiſdē libris ꝓ ſeptuagita interꝑtes: aliť ꝓ apkos ſpūſ ſanctꝰ teſtimonia texuit: vt qđ illi tacuerūt: hi ſcptū eſſe mētiti ſint. Quid igiť? Damnamꝰ veteres? Minime. Sꝫ poſt ꝓxū ſtudia i domo dñi qđ poſſumꝰ laboramꝰ. Illi interꝑtati ſūt añ ad uētū chriſti: et qđ neſciebāt: dubūs ꝓtulere ſentētꝫs: nos poſt paſſionē et reſurrectionē eiꝰ: nō tā ꝓpheriā ꝙ hiſtoriā ſcribimꝰ. Aliter em̄ audita: aliter viſa narrāť. Qđ meliꝰ intelligimꝰ meliꝰ et ꝓferimꝰ. Audi igiť emule: obtrectatoꝝ auſculta: Nō dāno: non reꝑhendo ſeptuagita: ſꝫ ꝓfidēter cunctis illis apkos ꝑfero. Per iſtoꝝz os mihi chriſtꝰ ſonat ꝙs añ ꝓphas inter ſpiritalia chariſmata poſitos lego: in ꝙbus vltimū pene gradū interꝑtes tenent. Quid liuore torqueris? Quid impito rū aios ꝫ me cōcitas? Sicubi i trāſlatione tibi videoꝝ errare: interroga hebreos: diuerſaꝝ vbiū mgros cōſule. Qđ illi habent de chriſto: tui codices nō habēt. Aliud ē ſi ꝑra ſe poſtea ab apkis vſurpata teſtimonia ꝓbauerūt: et emēdatiora ſint exēplaria latina ꝙ greca: greca ꝙ hebraica. Uerū hec ꝫ inuidos. Nūc te deꝑcoꝝ deſideri chriſtime: vt qꝛ me tantū opus ſubire feciſti: et a geneſi exordiū cape oꝛonibꝰ iuua

Ratio

Alteriꝰ de crus et cauſ eiꝰ aſſignatio

Aſſertiōis ꝺ. lxx. cellulis ꝓfutas

Cōꝓbat

Cōfirmatio

Irriſio

Auctoris excuſatio

In emulū inuentiuꝰ

Cōclusio Deſiderat deꝑcat oꝛonibꝰ

iuues: q̄ poſſim eodē ſpū q̄ ſcripti ſūt libri: in latinū eos trāſferre ſermonē.
Explicit p̄fatio. Incipit liber Geneſis qui dicit hebraice breſith. Ca. I

A Eccl.18.a Heb.11.a. Pſ.88. Piere.10.b

IN principio creauit deꝰ celū et terrā Terra aūt erat inanis et vacua: t tenebre erāt ſup faciē abyſſi: et ſpūs dei ferebat ſup aquas: Dixitq̄ deus: Fiat lux. Et facta ē lux. Et vidit deꝰ lucē q̄ eſſet bona: t diuiſit lucem a tenebris: Appellauitq̄ lucem diem t tenebras noctē. Factūq̄ eſt veſpe t mane dies vnꝰ. Dixit quoq̄ deꝰ: Fiat firmamētū in medio aquarū: t diuidat aquas ab aquis. Et fecit deus firmamētū: diuiſitq̄ aquas q̄ erant ſub firmamēto ab his q̄ erant ſup firmamētū. Et factū eſt ita. Uocauitq̄ deꝰ firmamētū celū: Et factum ē veſpe t mane dies ſcōs. Dixit ℞o deꝰ: Cōgregent aque q̄ ſub celo ſūt in locū vnū:
B t appareat arida. Et factū eſt ita. Et vocauit deus aridā terrā: cōgregationeſq̄ aquaꝝ appellauit maria. Et vidit deus q̄ ēēt bonū: t ait: Herminet terra herbā virentē t faciētē ſemē: t lignū pomiferū faciens fructū iuxta genꝰ ſuū: cuius ſemē in ſemetipo ſit ſup terraz. Et factū eſt ita. Et ptulit terra herbā virentē et afferētē ſemē iuxta genꝰ ſuū: lignumq̄ faciēs fructū: t habēs vnūquodq̄ ſementē ſm ſpeciē ſuā. Et vidit deꝰ q̄ ēēt bonū: t factū eſt veſpere et mane dies tertiꝰ.
Pſ135 Dixit aūt deꝰ: Fiāt luminaria i firmamēto celi: t diuidāt diē ac noctem: et ſint in ſigna t tpa t dies t annos: et luceāt in firmamēto celi: t illuminēt terrā. Et factū eſt ita: fecitq̄ deꝰ duo luminaria magna: lumiare maius: vt p̄eſſet diei: t lumiare minꝰ vt p̄eſſet nocti: Et ſtellas. Et poſuit eas in firmamēto celi vt lucerēt ſup terrā: t p̄eſſent diei ac nocti: t diuiderent lucē ac tenebras. Et vidit deꝰ q̄ eſſet bonū: t factū eſt veſpe t mane dies quartꝰ. Dixit etiā deus. Producant aque reptile aie viuētꝭ t volatile ſup terrā ſub firC mamēto celi. Creauitq̄ deꝰ cete grandia: t oēm aiam viuētē atq̄ motabile quā p̄duxerant aq̄ i ſpecies ſuas: t oſſne volatile ſm genus ſuū. Et vidit deꝰ q̄ eſſet bonū: bñdixitq̄ eis dicēs: Creſcite t multiplicami: t replete aq̄s maris: aueſq̄ multiplicēt ſup terrā. Et factū ē veſpe t mane dies q̄ntus. Dixit q̄q̄ deꝰ: Producat terra aiam viuētē in genere ſuo: iumēta t reptilia t beſtias terre ſm ſpecies ſuas. Factūq̄ ē ita. Et fecit deus beſtias terre iuxta ſpēs ſuas: iumēta t oſſne reptile terre in genere ſuo. Et vidit deꝰ q̄ eēt bonū: t ait: Faciamꝰ hoiez ad imaginē t ſilitudinē nr̄am: t p̄ſit piſcibꝰ maris et volatilibꝰ celi t beſtiis vniD uerſe terre: omnicq̄ reptili quod mouet in terra. Et creauit deus hoiem ad imaginem ſuam: ad imaginē dei creauit illum: maſculū t feminā creauit eos. Bñdixitq̄ illis deꝰ: t ait. ‖ Creſcite t multiplicamini t replete terrā t ſubiūcite eā: t dominami piſcibꝰ marꝭ t volati ibꝰ celi: t vniuerſis aiantibꝰ q̄ mouent ſup terrā. Dixitq̄ deꝰ: Ecce dedi vobis oēm herbā afferentē ſemen ſup terrā: t vniuerſa ligna q̄ habēt i ſemetipis ſemētē generis ſui: vt ſint vobis i eſcā t cūctis aiantibꝰ terre oiq̄ volucri celi t vniuerſis q̄ mouent i terra: t i q̄bus ē aia viuēs: vt habeāt ad veſcēdū. Et factū ē ita. Uidit deꝰ cūcta que fecit et erāt valde bona. Et factū eſt veſpere et mane dies ſextus. II

Ecclſ.39.c

A Ecli ſunt celi t terra: t omnis ornatus eorū. ‖ Cōpleuitq̄ deus die ſeptimo opus ſuū q̄ fecerat: t requieuit die ſeptimo ab vniuerſo ope q̄ patrarat. Et bñdixit diei ſeptimo: t ſanctificauit illū: q̄ in ipſo ceſſauerat ab oīi ope ſuo q̄ creauit deus vt faceret. Iſte generationes celi t terre q̄n create ſūt i die quo fecit dñs deꝰ terrā et celū: t oē virgultū agri anteq̄ oriret i terra: oēmq̄ herbā regiōis priuſ q̄ germinaret. Nō enī pluerat dñs deꝰ ſup terrā: t hō nō erat q̄ operarē terrā. ſed fons aſcēdebat e terra: irrigās vniuerſam ſuperficiē terre. ‖ Formauit igit dñs deꝰ hoiem de limo terre: t inſpiravit in faciē eiꝰ ſpiraculū vite: t factus eſt hō in aiam viuentē. Plantauerat aūt dñs deꝰ paradiſum voluptatis a principio: in quo poſuit hoiem quē forma

Exo.20.b Heb.4.b

B Tobie.8.b Sap.10.a 1.Cor.15.f

nerat. Produxitq; dñs deus de humo
omne lignū pulchrū visu ⁊ ad vescendū
suaue: lignū etiā vite in medio paradi
si: lignūq; scie boni ⁊ mali. Et fluuius
egrediebat de loco voluptat⁹ ad irri-
gādū paradisum: ⁊ inde diuidit in quat
Eccli.24.c tuor capita. Nomen vni phison. ipse
est q̄ circūit oēm terrā euilath vbi na-
scit aurū: ⁊ aurū terre illi⁹ optimū est.
Ibiq; inuenit bdelliū: ⁊ lapis onychi
c n⁹. Et nomen fluuij secūdi geon. ipse
est qui circūit oēm terrā ethiopie. No
mē vero fluminis tertij tigris: ipse va-
dit ꝓtra assyrios. Fluui⁹ aūt quart⁹ ip
se est eufrates. Tulit ergo dñs de⁹ ho-
minē: ⁊ posuit eum i paradisū voluptat⁹
vt operaret ⁊ custodiret illū: Precepitq;
ei dicēs: Ex omni ligno paradisi come-
de: de ligno aūt sciētie boni ⁊ mali ne
comedas. In quacūq;. n. die comede-
ris ex eo morte morieris. Dixit quoq;
Eccli.17.a dñs de⁹: ‖ Nō ē bonū hoiem esse solū: fa
ciamus ei adiutoriū sibi sui. Format⁹
igit dñs de⁹ de humo cūctis aiantib⁹
terre ⁊ vniuersis volatilib⁹ celi addu-
xit ea ad adam: vt videret q̄d vocaret
d ea. Omne enī qđ vocauit adā aie viuē
tis: ipm est nomē eius. Appellauitq;
adā noib⁹ suis cūcta aiantia: ⁊ vniuer
sa volatilia celi: ⁊ omnes bestias terre.
Adam vero nō inueniebat adiutor sibi
similis eius. Immisitq; dñs deus sopore m in
adā. ‖ Cūq; obdormisset: tulit vnā de
costis eius: ⁊ repleuit carnē p ea. Et
edificauit dñs deus costam quā tule
rat de adā in mulierē ⁊ adduxit eā ad
adā. Dixitq; adam: Hoc nūc os ex ossi-
1.Cor.2.b bus meis: ⁊ caro de carne mea. ‖ Hec
Mat.19.a vocabit virago: quīa de viro sūpta est.
Mar.10.a Quāobrē relinquet hō patrē suū ⁊ ma
Eph.5.g trē: ⁊ adherebit vxori sue: ⁊ erūt duo in
1.Co.6.b carne vna. Erat aūt vterq; nud⁹: adā
mus ⁊ vxor ei⁹: ⁊ nō erubescebāt. III
a Ed ⁊ serpens erat callidior cūc-
tis aiantib⁹ terre q̄ fecerat do
min⁹ de⁹. Qui dixit ad mulie-
rē: Cur p̄cepit vobis deus vt nō come
deretis ex omni ligno paradisi? Cui re
spōdit mulier: De fructu lignor⁹ q̄ sūt
in paradiso vescimur: De fructu vero li-
gni qđ est in medio paradisi p̄cepit no
bis de⁹ ne comederem⁹ ⁊ ne tāgerem⁹
Eccli.25.b illud: ne forte moriamur. Dixit aūt ser
2.Cor.11.a pēs ad mulierē: ‖ Nequaq; morte mo-

riemini. Scit enī de⁹ q̄ in q̄cūq; die
comederit⁊ ex eo: aperient oculi vestri: ⁊
eritis sicut dij scientes bonū ⁊ malū. b
Uidit igit mulier q̄ bonū esset lignū
ad vescēdū: ⁊ pulchrū oculis: aspectu-
q; delectabile: ⁊ tulit de fructu illi⁹ et
comedit: deditq; viro suo. Qui come-
dit: ⁊ apti sūt oculi amboꝝ. ‖ Cūq; co-
gnouissent se eē nudos: cōsuerūt folia
ficus: ⁊ fecerūt sibi perizomata. Et cū
audissent vocē dñi dei de ambulāt⁊ in
paradiso: ad aurā post meridiē: abscōdit
ie adā ⁊ vxor eius a facie dñi dei in me
dio ligni paradisi. Uocauitq; dñs de⁹
adam: et dixit ei: Ubi es? Qui ait. Uo
cem tuaꝝ audiui i paradiso: ⁊ timui eo
q̄ nudus eēm: ⁊ abscondi me. Cui di-
xit: Quis enī indicauit tibi q̄ nudus
esses: nisi q̄ ex ligno de quo p̄ceperam
tibi ne comederes comedisti? Dixitq;
c adā: Mulier quā dedisti mihi socia de
dit mihi de ligno ⁊ comedi. Et dixit dō
min⁹ de⁹ ad mulierē. Quare ꝯ fecisti?
Que rñdit: Serpēs decepit me: ⁊ come
di. Et ait dñs de⁹ ad serpētē: Quia feci
sti ꝯ: maledict⁹ es inter oia aiantia et
bestias terre. Sup pect⁹ tuū gradieris
⁊ terrā comedes cūctis dieb⁹ vite tue.
Inimicitias ponā inter te ⁊ mulierē: ⁊
semen tuū ⁊ semē illi⁹. Ipsa cōteret ca
put tuū: ⁊ tu insidiaberis calcaneo ei⁹.
Mulieri q̄q; dixit: Multiplicabo erū-
nas tuas ⁊ p̄cept⁹ tuos. ‖ In dolore pa I.Co.14.f
ries filios tuos: ⁊ sub viri ptāte eris: ⁊
ipe dñabit tui Ade dō dixit: Quia au
disti vocē vxoris tue: et comedisti ꝯ li
gno ex q̄ preceperā tibi ne comederes:
maledicta terra in ope tuo. In labori-
bus comedes eaꝝ cūctis dieb⁹ vite tue.
Spinas ⁊ tribulos germinabit tibi: ⁊
comedes herbas terre. In sudore vul- d
tus tui vesceris pane: donec reuertaris
in terram de qua sumptus es: q⁊ pul-
uis es: ⁊ i puluerē reuerteris. Et voca-
uit adā nomē vxoris sue eua: eo q̄ mr
esset cūctoꝝ viuētiū. Fecitq; quoq; dñs
de⁹ ade ⁊ vxori ei⁹ tunicas pelliceas: ⁊
induit eos. Et ait: ecce adā quasi⁊ vn⁹
ex nobis fact⁹ est sciens bonū ⁊ malū.
Nūc ergo ne forte mittat manū suā et
sumat etiā de ligno vite et comedat: et
viuat in eternuꝝ. Emisit eū dñs de⁹ de
paradiso voluptatis vt operaret terrā
de q̄ sūptus ē. Eiecitq; adā: ⁊ colloca-

uit aſi paradiſum voluptat⁹ cherubin: ⁊ flāmeū gladiū atq; verſatilem ad cuſtodiendā viā ligni vite. IIII

A Adam vero cognouit vxorē ſuā euā que concepit ⁊ peperit cain dicens: Poſſedi hoiem p deū. Rurſūq; peperit fratrē eius abel. Fuit aūt abel paſtor ouiū: ⁊ cain agricola. Factū ē aūt poſt multos dies: vt offerret cain de fructib⁹ terre munera dño. abel quoq; obtulit de ꝓmogenitis gregis ſui: ⁊ de adipib⁹ eor. ‖ Et reſpexit dñs ad abel ⁊ ad munera eius: ad cain vo ⁊ ad munera illi⁹ nō reſpexit. Iratus⁹q; ē cain vehemēter et cōcidit vult⁹ eius. Dixitq; dñs ad eū: Quare iratus es ⁊ cur cōcidit facies tua? Nōne ſi bene egeris recipies? Sin autē male: ſtatim in foribus peccatū aderit. Sed ſub te erit appetitus eius: ⁊ tu dñaberis illi⁹. Dixitq; cain ad abel fratrem ſuū: Egrediamur foras. ‖ Cūq; eēnt i agro: cōſurrexit cain aduerſus fratrē ſuum abel: ⁊ iterfecit eū. Et ait dñs ad cain: Ubi ē abel frater tuus? Qui rñdit: Ne ſcio. Num cuſtos fratris mei ſum ego? Dixitq; ad eū: Quid feciſti? Vox ſanguis frīs tui clamat ad me de terra. Nūc igit maledict⁹ eris ſuper terrā: q̄ apuit os ſuū: et ſuſcepit ſanguinē frīs tui de manu tua. Cū operat⁹ fueris eā nō dabit tibi fruct⁹ ſuos. Vag⁹ ⁊ ꝓfug⁹ eris ſup terrā. Dixitq; cain ad dominū: Maior eſt iniq̄tas mea: q̄ vt veniā merear. Ecce eīcis me hodie a facie terre: ⁊ a facie tua abſcondar: ⁊ ero vagus ⁊ ꝓfug⁹ in terra. Omis igit q̄ inuenerit me occidet me. Dixitq; ei dñs: Nequaq̄ ita fiet: ſed oīsqui occiderit cain ſeptuplū puniet. Poſuitq; dñs i cain ſignū: vt nō interficeret eū omnis qui inueniſſet eū. Egreſſuſq; cain a facie dñi habitauit ꝓfug⁹ i terra: ad orientalē plagā eden. Cognouit aūt cain vxorē ſuā q̄ cōcepit ⁊ pepit enoch. Et edificauit ciuitatē: ⁊ vocauit nomē ei⁹ ex noie filij ſui enoch. Porro enoch genuit irad. et irad genuit mauiael: Et mauiael genuit mathuſael: ⁊ mathuſael genuit lamech: Qui accepit duas vxores. Nomē vni ada: ⁊ nomē alteri ſella. Genuitq; ada iabel q̄ fuit pater habitātiū i tentoriīs atq; paſtor: Et nomen fratris eius iubal: ipſe fuit pater canentiū cithara ⁊ organo. Sella quoq; genuit tubalcain q̄ fuit malleator ⁊ faber: in cuncta opa eris et ferri. Soror vero tubalcain noēma. Dixitq; lamech vxoribus ſuis ade ⁊ ſelle: Audite vocē meā vxores lamech: auſcultate ſmonē meū. Quīa occidi virū in vulnⁱ meū: et adoleſcētulū in liuorē meū. ſeptuplū vltio dabitur de cain: de lamech vero ſeptuagies ſepties. Cognouit quoq; adhuc adā vxorē ſuā ⁊ peperit filiū: vocauitq; nomē eius ſeth dicēs: Poſuit mihi deus ſemen aliud ꝓ abel quē occidit cain. Sed ⁊ ſeth nat⁹ eſt filio⁹: quem vocauit enos. Iſte cepit inuocare nomē dñi. V

h Hic eſt liber generatiōis adā: In die qua creauit deus hoiem ad ſilitudinē dei fecit illū: maſculū et feminā creauit eos: Et benedixit illis: ⁊ vocauit nomē eor adā in die qua creati ſunt: Uixit aūt adā cētū triginta annis: ⁊ genuit filiū ad imaginē ⁊ ſilitudinē ſuā: vocauitq; nomē ei⁹ ſeth ‖ Et facti ſūt dies adā poſt quā genuit ſeth octingenti anni: genuitq; filios ⁊ filias Et factū ē oēs tps qō vixit adā anni nōgēti triginta ⁊ mortuus ē. Uixit quoq; ſeth centū quīq; ānis: et genuit enos Uixitq; ſeth poſtq̄ genuit enos octingentis ſeptē ānis genuitq; filios ⁊ filias. Et facti ſunt oēs dies ſeth nōgentor duodecim annor ⁊ mortu⁹ ē. Uixit vero enos nonaginta ānis: et genuit cainan. Poſt cui⁹ ortū vixit octingēt⁊ quidecī annis: ⁊ genuit filios ⁊ filias. Factiq; ſūt oēs dies enos nōgentor q̄nq; annor: ⁊ mortu⁹ ē. Uixit q̄ cainan ſeptuagita annis: ⁊ genuit malalehel. Et vixit cainan poſtq̄ genuit malalehel octingent⁊ q̄draginta annis: genuitq; filios et filias. Et facti ſūt oēs dies cainan nongenti decē anni: et mortu⁹ eſt. Uixit autē malalehel ſeraginta quīq; ānis: et genuit iared. Et vixit malalehel poſtq̄ genuit iared octingētis trigita ānis: ⁊ genuit filios ⁊ filias. Et facti ſūt omnes dies malalahel octingēti nonagita quīq; anni: ⁊ mortu⁹ ē. Uixitq; iared cētū ſexagita duob⁹ annis ⁊ genuit enoch. Et vixit iared poſtq̄ genuit enoch octingētis annis: et genuit filios ⁊ filias. Et facti ſunt oēs dies iared nōgenti ſexaginta

Hebre. 11. a

B Sapie. 10. a
1. Joh. 3. b.

C

D

A Eccli. 17. a
ſ. 1. d.

1. Par. 1. a.

B

C

duo ãni: et mortu⁹ est. Porro enoch vi
xit sexagitaq̃nq; ãnis: ꝛ genuit mathu
Eccl.44.c salem ‖ Et ambulauit enoch cum deo.
Heb.11.a postq; genuit mathusalẽ trecentis an
nis genuit filios et filias. Et facti sũt
omnes dies enoch trecenti sexagin-
ta quinq; anni: ambulauitq; cum deo
D ꝛ nõ apparuit: qꝛ tulit eũ deus. Uixit
quoq; mathusalẽ cẽtũ octogintaseptẽ
annis et genuit lamech. Et vixit ma-
thusalẽ: postq; genuit lamech septigẽ-
tis octogintaduob⁹ annis: ꝛ genuit fi
lios ꝛ filias. Et facti sunt oẽs dies ma
thusalẽ nõgẽti sexagita nouẽ anni: et
mortu⁹ ẽ. Uixit aũt lamech cẽtũ octo-
gintaduob⁹ annis: ꝛ genuit filiũ: voca
uitq; nomẽ ei⁹ noe: dicens: Iste ꝓsola-
bit nos ab opib⁹ ꝛ laboꝛibus manuũ
nr̃aꝝ in terra cui maledixit dñs. Uixit
q; lamech postq; genuit noe q̃ngentis
nonagintaq̃nq; ãnis: ꝛ genuit filios ꝛ
filias. Et facti sunt oẽs dies lamech se
ptigẽti septuagitaseptẽ ãni: ꝛ mortu⁹ ẽ

A De vero cũ q̃ngẽtoꝝ VI
n eẽt annoꝝ genuit sem cham ꝛ
iaphet. Cũq; cepissent homies
multiplicari sup terrã: ꝛ filias ꝓcreas-
sent videntes filij dei filias hominũ
q; essent pulchꝛe: acceperũt sibi vxoꝛes
ex oibus q̃s elegerãt. Dixitq; deus: Nõ
ꝓmanebit spũs me⁹ in hoie in eternũ:
Eccl.18.a qꝛ caro est. ‖ Erũtq; dies illi⁹ centũ vi-
Ps.89. ginti ãnoꝝ. Gigãtes aũt erãt sup terrã
in dieb⁹ illis Postq; essẽt ingressi sũt fi-
lij dei ad filias hoim: illeq; genuerũt:
isti sũt poẽtes a seculo: viri famosi. Ui
J.8.d dẽs aũt de⁹ q; multa malicia hoim eẽt
in terra: ꝛ cũcta cogitatio coꝛdis intẽ-
ta eẽt ad malũ omni tpe: penituit eũ q;
B hoiem fecisset i terra. Et ꝓcauẽs in fu-
turũ: ꝛ tact⁹ doloꝛe coꝛdis intrinsec⁹:
delebo inquit hoiem quẽ creaui a fa-
cie terre: ab hoie vsq; ad animantia: a
reptili vsq; ad volucres celi. Penitet
eẽm me fecisse eos. Noe ẋo inuenit gr̃az
coꝛã domino. Ye generationes noe.
Eccl.44.c Noe vir iust⁹ atq; ꝓfect⁹ fuit i genera-
tiõib⁹ suis: Cũ deo ambulauit ꝛ genu
it tres filios: sem: cham et iaphet. Coꝛ-
rupta est aũt terra coꝛã deo: et repleta
est iniq̃tate. Cũq; vidisset de⁹ terrã esse
coꝛruptam: oĩs quippe caro coꝛruperat
viã suã sup terrã: dixit ad noe: Finis
vniuerse carnis venit coꝛã mẽ. Reple-
ta est terra iniq̃tate a facie eoꝛũ: et ego
disperdã eos cũ terra. Fac tibi arcã de C
lignis leuigatis. Mansiũculas in arca
facies: ꝛ bitumie linies intrinsec⁹ ꝛ ex
trinsec⁹: ꝛ sic facies eã. Trecẽtoꝝ cubi
toꝛũ erit longitudo arce: q̃nquaginta
cubitoꝝ latitudo: et triginta cubitoꝝ
altitudo illi⁹. Fenestrã in arca facies:
et in cubito cõsummabis sũmitatẽ ei⁹.
Ostiũ aũt arce pones ex latere deoꝛsũ.
Cenacula et tristega facies in ea. Ecce
ego adducã aq̃s diluuij sup terrã vt in
terficiã omnẽ carnẽ in qua spirit⁹ vi-
te est subter celũ: ꝛ vniuersa que in ter
ra sunt cõsummẽnt. Ponãq; fedus meũ D
tecũ: ꝛ ingredieris arcam tu ꝛ filij tui:
vxoꝛ tua ꝛ vxoꝛes filioꝝ tuoꝝ tecũ: Et
ex cunctis aiantib⁹ vniuerse carnis bi
na induces in arcã: vt viuãt tecũ ma-
sculini sex⁹ et feminini. De volucrib⁹
iuxta gen⁹ suũ: ꝛ de iumẽtis in genere
suo: et ex oi reptili terre ꝟm gen⁹ suũ:
Bina ꝺ oib⁹ ingredient tecũ vt possint
viuere. Tolles igit tecũ ex oib⁹ escis q̃
mãdi ꝟnt: ꝛ cõportabis apud te: ꝛ erũt
tã tibi q; illis in cibũ. ‖ Fecit igit noe Heb.11.b
oia que ꝓceperat illi deus. VII
A Dixitq; dñs ad eũ: Ingredere tu
d ꝛ ois dom⁹ tua in arcã ‖ Te enim 2 Pe.2.b
vidi iustũ coꝛã me in generatio
ne hac. Ex omnib⁹ aiantib⁹ mundis
tolles septena ꝛ septena: masculũ ꝛ fe-
minã. De aiantib⁹ ẋo nõ mũdis duo
ꝛ duo: masculũ ꝛ feminã: Sꝫ ꝛ de vola
tilib⁹ celi septena ꝛ septena: masculũ ꝛ
feminã: vt saluet semen sup faciẽ vni
uerse terre. Adhuc ei ꝛ post dies septẽ
ego pluã sup terrã quadraginta dieb⁹
ꝛ quadraginta noctib⁹: ꝛ delebo oẽm
substãtiã quã feci de supficie terre. Fe-
cit ergo noe oia q̃ mãdauerat ei dñs.
Eratq; sexcentoꝝ annoꝝ: qñ diluuie B
aque inundauerunt sup terrã. ‖ Et in- Mat.24
gressus est noe ꝛ filij ei⁹: vxoꝛ ei⁹ ꝛ vxo
res filioꝝ ei⁹ cũ eo in arcã: ꝓpter aq̃s
diluuij. De animãtib⁹ quoq; mundis
ꝛ imũdis: ꝛ de volucrib⁹: ꝛ ex omni qõ
mouet sup terram duo ꝛ duo ingressa
sũt ad noe in arcã masculus ꝛ femina:
sicut ꝓceperat dñs noe. Cũq; trãsissẽt
septẽ dies: aq̃ diluuij inundauerũt sup
terrã. Anno sexcẽtesimo vite noe mẽse
secũdo: septiodecimo die mẽsis: rupti
sũt oẽs fontes abyssi magne: ꝛ catha-

cte celi aperti sūt: ⁊ facta est pluuia su-
per terrā q̄draginta diebus ⁊ q̄draginta
C noctib⁹. In articulo diei illi⁹ ingressus
est noe et sem et cham ⁊ iaphet filij ei⁹
et vxor illi⁹: et vxores filioꝝ ei⁹ cū eis
in arcā: ipsi ⁊ omne aial ꝓm gen⁹ suū:
vniuersaq; iumēta i genere suo: ⁊ om-
ne q̄ mouet sup terrā in genere suo:
cūctūq; volatile ꝓm gen⁹ suū. Uniuer
se aues oēsq; volucres ingresse sūt ad
noe i arcā: bina ⁊ bina ex omni carne
in qua erat spūs vite. Et q̄ ingressa sūt
masculꝰ ⁊ femia ex oi carne introierūt:
sicut p̄cepat ei deꝰ: ⁊ inclusit eum dñs
deforis. Factūq; est diluuiū quadragin
ta diebꝰ sup terrā: ⁊ multiplicate sunt
aque: ⁊ eleuauerūt arcam in sublime a
terra. Uehemēter ergo inundauerūt et
Eccli.39.c oia repleuerūt i supficie terre. ‖ Porro
D arca ferebat sup aquas: ⁊ aq̄ ꝓualue-
runt nimis sup terrā: Operiq; sūt oēs mō
tes excelsi sub vniuerso celo. Quinde-
cim cubitis altior fuit aqua sup mon-
tes quos operuerat. Consumptaq; est
ois caro que mouebat sup terrā: volu
crū aiantiū bestiarū: oiumq; reptiliū
que reptāt sup terrā. Uniuersi hoies ⁊
cūcta in quib⁹ spiraculū vite est i ter-
Sap.10.a ra: mortua sūt ‖ Et deleuit omnē sub-
stantiam q̄ erat sup terrā ab hoīe vsq;
ad pec⁹: tam reptile q̄ volucres celi: ⁊
deleta sūt de terra. Remānit aūt solus
noe ⁊ q̄ cū eo erāt in arca. Obtinuerūt
q; aq̄ tras cētū q̄nq̄gita dieb⁹. VIII
A Recordat⁹ ē aūt deꝰ noe cūctoꝝ
q; aiantiū: ⁊ oim iumentoꝝ q̄
erāt cū eo i arca: ⁊ adduxit spi-
ritū sup terrā ⁊ iminute sunt aque ⁊
clausi sūt fontes abyssi ⁊ catharacte ce
li: et prohibite sunt pluuie de celo. Re-
uersiq; sunt aque de terra euntes ⁊ re
deūtes: et ceperūt minui post cētū q̄n
quagita dies. Requieuitq; arca mēse
septio vicesimoseptimo die mēsis sup
mōtes armenie. At vero aque ibāt et
decrescebant vsq; ad decimū mensem.
Decio eni mense prima die mēsis ap-
paruerūt cacumina montiū. Cūq; trā
sissent quadragita dies: apiēs noe fe-
nestrā arce quā fecerat dimisit corui:
Qui egrediebat: ⁊ nō rediebat donec
B siccarent aque sup terram. Emisit aūt
colūbā post eū: vt videret si iam cessas-
sent aq̄ sup faciē terre: Que cū nō inue
nisset vbi req̄escceret pes ei⁹: reuersa est
ad eū in arcā. Aque eni erant sup vni-
uersam terrā: Extenditq; manū: ⁊ ap-
p̄hensaq; intulit i arcā. Expectatis aūt
vltra septē diebꝰ alijs: rursū dimisit co
lumbā ex arca. At illa venit ad eaz ad
vesperam: portās ramū oliue virētib⁹ fo
lijs in ore suo. Intellexit ꝙ noe q̄ ces-
sassent aq̄ sup terrā. Expectauitq; nihi
lominꝰ septē alios dies: ⁊ emisit colū-
bā: que nō est reuersa vltra ad eū. Igi- C
tur sexcentesimoꝑmo āno: primo men
se: p̄ma die mensis iminute sunt aque
sup terrā. Et apiens noe tectū arce a-
spexit: viditq; q̄ exiccata esset supfici-
es terre. Mēse secūdo septimo ⁊ vicesi-
mo die mēsis arefacta ē terra. Locutꝰ
est aūt dñs ad noe dicēs: Egredere de
arca: tu ⁊ vxor tua: filij tui ⁊ vxores fi-
liorū tuorū tecū: Cūcta aiantia q̄ sunt
apud te: ex oi carne tā in volatilibꝰ q̄
in bestijs ⁊ vniuersis reptilibꝰ: que re-
ptāt sup terrā: educ tecū: ⁊ ingredimini
sup terrā. ‖ Crescite et multiplicamini ℣.1.c.et.d.
sup eā. Egressus est ergo noe ⁊ filij eiꝰ ⁊ et.j.9.a
vxor illius ⁊ vxores filioꝝ eiꝰ cū eo: Sz D
⁊ oia aiantia: iumenta ⁊ reptilia q̄ re-
ptant sup terrā ꝓm genus suū: egressa
sunt de arca. Edificauit aūt noe alta
re dño: ⁊ tollēs de cunctis pecorib⁹ et
volucrib⁹ mundis: obtulit holocausta
sup altare ‖ Odoratusq; est dñs odorē
suauitatis: ⁊ ait ad eū: Nequaq; vltra
maledicam terre ꝓpter hoies. Sensus
enim et cogitatio hūani cordis in malū
ꝓna sunt ab adolescētia sua. Nō igit
vltra ꝑcutiam oēm animantem sicut
feci. Cūctis diebꝰ terre: semētꝫ ⁊ messis:
frigus ⁊ estus: estas ⁊ hyems: nox ⁊ di-
es nō requiescent. IX
B Benedixitq; deꝰ noe et filijs ei⁹ A
⁊ dixit ad eos: ‖ Crescite ⁊ multi ℣.1.d.et.o.c
plicamini ⁊ replete terrā: et terror ve-
ster ac tremor sit sup cuncta aialia ter
re: ⁊ sup oēs volucres celi cū vniuer-
sis que mouent sup terrā. Oēs pisces
maris manui vre traditi sūt: et omne
q̄ mouet et viuit erit vobis in cibū.
Quasi olera virētia tradidi vobis oia:
Excepto ꝙ carnē cū sanguie nō come
detis. Sanguinē eni aiaꝝ vestraꝝ req̄
rā de manu cūctarū bestiarū ⁊ de ma-
nu homis. De manu viri ⁊ fratris eius
requiram aiam hominis. ‖ Quicunq; Mat.26.c

Apo.13.c effuderit hĩanũ sanguinẽ: fundet sanguis illius. Ad imaginẽ quippe dei facꝰ est hõ. Uos aũt crescite ꝛ multiplicamini: ꝛ ingredimini sup terrã: ꝛ iplete eã. Hec quoq; dixit deꝰ ad noe et ad
B filios eiꝰ cũ eo: ‖Ecce ego statuã pactũ
Esa.54.c meũ vobiscũ: ꝛ cũ semine vr̃o post vos et ad oẽm aiam viuentẽ que est vobiscũ: tã in volucribꝰ q̃z in iumẽtis ꝛ pecudibꝰ terre: cũctisq; q̃ egressa sunt de arca ꝛ vniuersis bestijs terre. Statuam pactũ meũ vobiscũ: ꝛ nequaq; vltra interficiet ois caro aquis diluuij: neq; erit deinceps diluuiũ dissipans terrã. Dixitq; deꝰ: Hoc ẽ signũ federis quod do iter me ꝛ vos: ꝛ ad oẽm aiam viuentẽ q̃ est vobiscũ i generatões sempiternas. Arcum meũ ponã in nubibus: ꝛ erit signũ federis iter me ꝛ inter terrã Cumq; obduxero nubibꝰ celũ: apparebit arcus meꝰ in nubibꝰ: ꝛ recordabor federis mei vobiscum: ꝛ cũ omni viuente que carnẽ vegetat: ꝛ non erit vltra aq̃ diluuij ad delendã vniuersam
C carnẽ. Eritq; arcus meꝰ in nubibus: ꝛ videbo illum ꝛ recordabor federis sempiterni: qđ pactũ est iter deũ ꝛ oẽm animã viuẽtẽ vniuerse carnis q̃ ẽ sup terram. Dixitq; deꝰ noe. Hoc ẽ signũ federis quod cõstitui inter me ꝛ oẽm carnẽ sup terrã. Erant ergo filij noe qui egressi sũt de arca: sem cham ꝛ iaphet. Porro cham ipe ẽ pat chanaan. Tres isti filij sũt noe: ꝛ ab his dissemināti ẽ omne genꝰ hoim sup vniuersã terram. Cepitq; noe vir agricola exercere terram: ꝛ plantauit vineas. Bibensq; vi-
Acts.iacuit num inebriatꝰ ẽ: ꝛ nudatꝰ in tabernaculo suo. Qđ cum vidisset cham pater
D chanaan: verenda scz pris sui esse nudata: nũciauit duobꝰ frib⁹ suis foras. At vero sem et iapher palliũ imposuerũt humeris suis: ꝛ incedẽtes retrorsũ operuerũt verenda pris sui. Facieq; eox auerse erãt et pris virilia nõ viderũt. Euigilãs aũt noe ex vino cũ didicisset q̃ fecerat ei filiꝰ suus minor ait. Maledictꝰ puer chanaã: ſuꝰſuox erit fratribꝰ suis. Dixitq;: Bñdictꝰ dñs deꝰ sem: sit chanaan seruꝰ eiꝰ. Dilatet deꝰ iaphet et habitet in tabernaculis sem: sitq; chanaan seruꝰ eiꝰ. Uixit aũt noe post diluuiũ trecẽtis q̃nquaginta annis: ꝛ ipleti sunt oẽs dies eiꝰ nongẽto rũ q̃nquaginta annox: ꝛ mortuus est.

X A Hec generationes filiorum noe: sem: cham et iapheth. Natiq; sunt eis filij post diluuiũ. Filij iapheth: gomer ꝛ magog ꝛ madal ꝛ iaban ꝛ thubal ꝛ mosoch et thyras. Porro filij gomer: assenez ꝛ riphat ꝛ thogorma. Filij aut̃ iaban: helisa ꝛ tharsis: cethim ꝛ dodanim. Ab his diuise sunt insule gẽtiũ in regionibꝰ suis: vnusquisq; ꝑm linguam ꝛ familias in nationibus suis. Filij autem cham chus ꝛ mesraim et phuth et chanaan. Filij ãt chus: saba euila ꝛ sabatha ꝛ regma et sabathaca. Filij regma: saba ꝛ dadan. Porro chus genuit nemroth. B ‖Ipse cepit esse potens in terra: ꝛ erat robustꝰ venator coram dño. Abhoc exiuit ꝓuerbiũ: quasi nemroch robustus venator coram dño. Fuit aut̃ ꝓncipiũ regni eius babylõ: ꝛ arach ꝛ archat: et chalanne: in terra sennaar. De terra illa egressus ẽ assur ꝛ edificauit niniuẽ: C ꝛ plateas ciuitatis ꝛ chale. Resen quoq; inter niniuen et chale: hec est ciuitas magna. At chus mesraim genuit ludim ꝛ anamim ꝛ laabim et neptuim et phetrusim ꝛ celluim: de quibus egressi sũt philistijm ꝛ capturim. Chanaã aũt genuit sidonẽ primogenitũ suũ etheũ ꝛ hiebuseũ ꝛ amorreum ꝛ gergeseum ꝛ eueũ ꝛ aracheũ: cyneũ ꝛ aradiũ samarithen ꝛ amatheũ: et ꝑ hos dissemināti sunt populi chananeox. Factiq; sũt termini chanaan venientibꝰ a sidone ieraan vsq; gazã: donec ingrediaris sodomã et gomorrã ꝛ adamã et seboym vsq; lesa. Hi sunt filij cham in cognatiõibꝰ ꝛ linguis ꝛ generationibꝰ terris ꝛ gentibus suis. De sem quoq; nati sunt patre oim filiorum heber: fratre iapheth maiore. ‖ Filij sem: helã ꝛ assur ꝛ arpharat: lud ꝛ aram: Filij arã hus ꝛ hul ꝛ gether ꝛ mes. At cho arpharat genuit sale: de q̃ orꝰ est heber. Natiq; sũt heber filij duo. Nomẽ vni phaleg: eo q̃ in diebꝰ eius diuisa sit terra: ꝛ nomen fratris eiꝰ iectan. Qui iectan genuit elmodad et saleph et assarmoth: iare ꝛ adirã et ezal et deda ꝛ hebal et abimahel: saba ꝛ iophir: ꝛ euila et iobab Oẽs isti filij iectan. Et facta ẽ habitatio eorum de messa ꝓgentibus vsq; sephar mõtẽ orientalem. Isti sunt filij

1.Para.
1.Para.
1.Para.

ſem ſm cognatiões ⁊ linguas regiõis in gẽtib⁹ ſuis. Ye familie noe iuxta populos ⁊ nationes ſuas. Ab his diuiſe ſunt gẽtes in terra poſt diluuiũ. XI

A Erat aũt terra labiũ vnius ⁊ ſermonũ eorũdẽ. Cũq; ꝓficiſcerentur de oriente inuenerũt cãpũ in terra ſennaar et habitauerũt in eo. Dixitq; alter ad ꝓximũ ſuũ: Uenite faciam⁹ lateres: ⁊ coquam⁹ eos igni. Habuerũtq; lateres ꝓ ſaxis: et bitumẽ ꝓ cemẽto: Et dixerunt: Uenite faciam⁹ nobis ciuitatẽ: ⁊ turrẽ cuius culmẽ ꝓtingat ad celũ: ⁊ celebrem⁹ nomẽ noſtrũ anteq; diuidamur i vniuerſas terras. Deſcendit aũt dñs vt videret ciuitatẽ ⁊ turrẽ quã edificabant filij adã: et dixit: Ecce vn⁹ eſt ꝑps: ⁊ vnũ eſt labiũ oibus. Ceperũtq; ꝯ facere: nec deſiſtent a cogitationib⁹ ſuis donec eas ope cõpleant. Uenite igiꝫ deſcẽdam⁹ B ⁊ cõfundam⁹ ibi linguã eorũ: vt nõ audiat vnuſq;ſq; vocem ꝓximi ſui. Atq; ita diuiſit eos dom⁹ ex illo loco in vniuerſas terras: et ceſſauerũt edificare ciuitatẽ. Et idcirco vocatũ ẽ nomẽ eius babel: quia ibi cõfuſum eſt labiũ vniuerſe terre. Et inde diſꝑſit eos dñs ſup faciẽ cunctaq; regionũ. Ye ſunt generationes ſem. Sem erat centũ annorũ qñ genuit arphaxat: biennio poſt diluuium. Uixitq; ſem poſtq; genuit arphaxat ḋngentis ãnis: ⁊ genuit filios et filias. Porro arphaxat vixit triginta quinq; annis ⁊ genuit ſale. Uixitq; arphaxat poſtq; genuit ſale trecẽtꝯ tri- C b⁹ annis: ⁊ genuit filios ⁊ filias. Sale quoq; vixit triginta ãnis: ⁊ genuit heber. Uixitq; ſale poſtq; genuit heber ḋcẽtis trib⁹ ãnis: ⁊ genuit filios ⁊ filias. Uixit aũt heber trigitaquattuor annis: ⁊ genuit phalech. Et vixit heber poſtq; genuit phalech ḋcẽtis triginta annis: ⁊ genuit filios ⁊ filias. Uixit quoq; phalech trigita ãnis ⁊ genuit reu. Uixitq; phalech poſtq; genuit reu ducẽtis nouẽ ãnis: et genuit filios ⁊ filias. Uixit ãt reu trigintaduob⁹ annis: et genuit ſaruch. Uixit ḋcq; reu poſtq; genuit ſaruch ducẽtis ſeptẽ annis: et genuit filios et filias. Uixit aũt ſaruch trigita annis: ⁊ genuit nachor. Uixitq; ſaruch poſtq; genuit nachor ducẽtis annis; ⁊ genuit filios ⁊ filias. Uixit aũt nachor vigiutinouẽ annis ⁊ genuit thare. Uixitq; nachor poſtq; genuit thare cẽtũ decẽ et nouẽ ãnis: ⁊ genuit filios et filias. Uixitq; thare D ſeptuaginta ãnis: ⁊ genuit abraz et nachor ⁊ aram. Ye ſunt aũt generatiões thare ‖ Thare genuit abram: nachor ⁊ aram. Porro aram genuit loth. Mortuus eſt aram añ thare ꝓfem ſuum in terra natiuitatis ſue in vr chaldeoꝝ. Duxerũt aũt abram ⁊ nachor vxores. Nomẽ vxoris abrã ſarai: et nomẽ vxoris nachor: melcha filia arã ꝓris melche et patris ieſche. ‖ Erat aũt ſarai ſterilis: nec habebat liberos. ‖ Tulit itaq; thare abrã filiũ ſuũ ⁊ loth filiũ arã: filiũ filij ſui: et ſarai nurũ ſuã: vxorem abrã filij ſui: et eduxit eos de vr chaldeoꝝ: vt irẽt in terrã chanaan. Uenerũtq; vſq; ad aran: et habitauerũt ibi. Et facti ſũt dies thare ducẽtorũ ḋnq; annorꝝ: ⁊ mortu⁹ eſt in aran. XII

A Dixit aũt dñs ab abram. Egredere de terra tua: ⁊ de cognatione tua ⁊ de domo patris tui: et veni i terrã quã mõſtrauero tibi. Faciamq; te in gentẽ magnã: ⁊ benedicã tibi: ⁊ magnificabo nomẽ tuũ: eriſq; benedict⁹. ‖ Benedicã benedicẽtib⁹ tibi: ⁊ maledicã maledicẽtibus tibi: atq; in te bñdicẽt vniuerſe cognatiões terre. Egreſſus eſt itaq; abrã ſicut ꝓceꝑat ei dñs: ⁊ iuit cum eo loth. Septuaginta ḋnq; annorꝝ erat abrã cũ egrederet de aran. Tulitq; ſarai vxorẽ ſuã: ⁊ loth filiũ fris ſui vniuerſãq; ſubſtantiã quã poſſederant: ⁊ aias ḋs fecerãt in aran: et egreſſi ſũt vt irẽt in terrã chanaan. Cũq; veniſſent i eã: ꝑtrãſiuit abrã terram vſq; ad locũ ſichem: vſq; ad quercũ illuſtrẽ. Chananeꝰ aũt tũc erat i terra. Apparuit aũt dñs abram ⁊ dixit ei: Semini tuo dabo terrã hanc. Qui edificauit ibi altare domino qui apparuerat ei. C Et inde trãſgrediens ad montem qui erat ꝓtra orientem bethel: tendit ibi tabernaculum ſuum ab occidente habens bethel: ⁊ ab oriente hai. Edificauit quoq; ibi altare dño: ⁊ inuocauit nomẽ eius. Perrexitq; abrã vadẽs ⁊ vltra ꝓgrediẽs ad meridiẽ. Facta eſt aũt fames in terra. Deſcẽditq; abrã in egyptũ vt ꝑegrinarer ibi. Preualuerat enim fames in terra. Cũq; ꝓpe

1. Para. 1. b
Joſue. 24. a
Heb. 11. c.
Job. 24. a
Nec. 9. b
Judith. 5. a
Sap. 10. a
Act. 7. a
Act. 7. a
Act. 5. d
Heb. 11. d
Judit. 5. d

esset vt ingrederet egyptū: dixit sarai vx
ori sue: Noui q pulchra sis mulier: t q
cū viderint te egyptij dicturi sūt: vxor
illi⁹ est: t interficient me: t te reseruabunt. Dic ergo obsecro te q soror mea
I.20.c sis: vt bene sit mihi ꝓpter te: et viuat
D aia mea ob gr̄am tui. Cūq ita ingressus eēt abrā egyptum: viderūt egyptij mulierē q esset pulchra nimis. et nunciauerūt ꝓncipes pharaoni: t laudauerūt eā apud illū. Et sublata est mulier
I domū pharaonis: Abrā ⁊o bene vsi sunt propter illam. Fueruntq ei oues
t boues t asini t serui famule et camели. Flagellauit aūt dominus pharaonē
plagis maximis t domū eius ꝓpter sarai vxorem abram. Uocauitq pharao
abram: et dixit ei: Quid nā est quod fecisti mihi? Quare nō indicasti mihi q
vxor tua esset? Quā ob causā dixisti es se sororē tuā: vt tollerē eā mihi in vxorē? Nūc igit ecce cōiunx tua: accipe eā
t vade. Precepitq pharao sup abrā viris t deduxerūt eū t vxorē ei⁹: t oia q

A Accēdit ꝙ (habebat. XIII
abraz de egypto ipse t vxor ei⁹:
t oia que habebat: t loth cū eo
ad austrālē plagā. Erat aūt diues valde in possessiōe auri t argēti. Reuersusq est per iter quo venerat a meridie in
bethel: vsq ad locū vbi prius fixerat tabernaculum inter bethel t hai: in lo
co altaris qđ fecerat pri⁹: et inuocauit ibi nomē dñi. Sed et loth qui erat cū
abram fuerūt greges ouiū t armēta t
B tabernacula: nec poterat eos capere ter
I.36.a ra vt habitarēt simul. ‖Erat q̄ppe substātia eoꝝ mlta: t nō quibāt habitare
cōiter: Unde facta est rixa inter pastores gregū abrā t loth. Eo aūt tpe cha
nane⁹ t pherese⁹ habitabāt in terra illa. Dixit ergo abram ad loth: Ne q̄so
sit iurgiū inter me t te: t iter pastores
meos t pastores tuos: fratres ei sum⁹:
Ecce vniūsa terra cora te est: recede a
me: obsecro. Si ad sinistram ieris: ego
dexterā tenebo: Si tu dexterā elegeris
ego ad sinistram pergā. Eleuatis itaq
C loth oculis vidit oēm circa regionē ior
danis: q vniuersa irrigabat aūq sub
uerteret dñs sodomā et gomorrā sicut
paradisus dñi: t sicut egypt⁹ veniēti⁹
in segor. Elegit sibi loth regionē circa
iordanē: et recessit ab oriente. Diuisiq
sunt alterutrū a fratre suo. Abrā habitauit in terra chanaan. loth vero morat⁹ est in oppidis q erāt circa iordanē:
t habitauit i sodomis. Ꝙies aūt sodomite pessimi erant t pctōres coram dño
nimis. Dixitq dñs ad abrā postq̄ diuisus est ab eo loth: Leua oculos tuos D
t vide a loco in quo nunc es ad aquilonem t meridiē: ad orientē t occidentē. ‖Oēm terrā quā ꝓspicis: tibi dabo I.27.b.a
t semini tuo vsq in sempiternū: faciā 26.a
q̄z semē tuū sicut puluerē terre. Si q̄s Ro.4.d.
potest hominū numerare puluerē: semē quoq tuū numerare poterit. Surge ꝙ t pambula terrā in lōgitudine et
in latitudine sua: q̄ tibi dabit⁹ sū eā.
Mouēs igit tabernaculū suū abrā: venit t habitauit iuxta cōuallē mābre:
q̄ est in hebron. Edificauitq ibi alta- B
re dño. XIIII
A Actū est aūt (in illo tēpore vt amraphel rex
sennaar t arioch rex pōti t chodorlaomor rex elamitarū t thadal rex
gentiū: inirent bellū ꝓtra bara regē sodomorū: t contra bersa regē gomorre:
t cōtra sennaar regē adame: et ꝫ semeber regē seboym: cōtraq regē bale: ipsa est segor. Oēs hi cōuenerūt in vallē
siluestrē: que nūc est mare salis. Duodecim ei ānis ꝑuierāt chodorlaomor:
t tertiodecio āno recesserūt ab eo Igit
q̄rtodecimo āno venit chodorlaomor
t reges qui erāt cū eo t percusserūt raphaym in astaroth t carnaym t zuzim
cum eis: t emim in saue cariathaim et
chorreos in mōtib⁹ seyr: vsq ad cāpestria pharan: q̄ est in solitudine. Reuersiq sunt t venerūt vsq ad fontē mesphat: ipsa est cades: t ꝓcusserūt oēm regionē amalechitarū t āmorreum qui
habitabat i asasonthamar. Et egressi B
sūt rex sodomoꝝ: t rex gomorre: rexq
adame t rex seboym: nec nō t rex bale
q̄ est segor: t direxerūt aciē ꝫ eos i valle siluestri: sc̄z aduersus chodorlaomor
regē elamitaz: t thadal regē gētiū et
amraphel regē sennaar t arioch regem
ponti: quattuor reges aduersus q̄nq̄.
Uallis aūt siluestris habebat puteos
multos bituminis. Itaq rex sodomorū t rex gomorre terga verterūt: ceciderūtq ibi: t q̄ remanserāt fugerūt ad
montē Tulerūt aūt oēm substantiā sodomoꝝ t gomorreoꝝ: t vniuersa q̄ ad

eibñ pertinent ⁊ abierũt. necnõ ⁊ loth ⁊ substãtiã ei⁹: fitiñ ffis abrã q̃ habitabat i sodomis. Et ecce vn⁹ q̃ euaserat nunciauit abrã hebreo q̃ habitabat in ꝙualle mãbre ãmorrei: fratr⁹ eschol et fratris aner ꝯi ei pepigerant fedus
C cũ abrã. Qõ cũ audisset abrã captũ videlicet loth ffrem suũ: numerauit expeditos vernaculos suos trecẽtos decẽ ⁊ octo: et ꝓsecutus est eos vsq̃ dan. Et diuisis soc̃is irruit sup eos nocte. Percussitq̃ eos ⁊ persecutus est vsq̃ hoba que ẽ ad leuã damasci. Reduxitq̃ omnem substantiam et loth fratrem suum cũ substãtia illi⁹: mulieres quoq̃ ⁊ populũ. Egressus ẽ aũt rex sodomoꝝ i occursũ ei⁹: postq̃ reuersus est a cede codorlaomor ⁊ regũ qui cũ eo erãt in val
D le saue: q̃ ẽ vallis regis. ‖ Et vero mel
Heb.7.a chisedech rex salẽ: ꝓferẽs panẽ ⁊ vinũ (erat em̃ sacerdos dei altissimi) bñdixit ei et ait: Bñdict⁹ abrã deo excelso q̃ creauit celũ ⁊ terraꝫ: ⁊ bñdictus deus excelsus: quo ꝓtegẽte: hostes in manib⁹ tuis sũt: Et dedit ei decimas ex oĩb⁹. Dixit autẽ rex sodomoꝝ ad abrã. Da mihi aĩas: cetera tolle tibi. Qui respõdit ei: Leuo manum meam ad dñm deũ excelsum possessorẽ celi et terre: ꝙ a filo subtegminis vsq̃ ad corrigiã calige nõ accipiã ex oĩb⁹ q̃ tua sunt: ne dicas: ego ditaui abram: excepris his que comederũt iuuenes: ⁊ partib⁹ viroꝝ q̃ venerũt mecũ aner: eschol ⁊ mãbre. Isti accipient ꝑtes suas. XV

A Dis itaq̃ trãsactis: fact⁹ est sermo dñi ad abram ꝑ visionẽ dicẽs: Noli timere abrã: Ego ꝓtector tuus sũ: ⁊ merces tua magna nimis. Dixitq̃ abrã: Dñe de⁹ q̃d dab mihi? Ego vadã absq̃ liberis ⁊ filio⁹ ꝓcuratoris dom⁹ mee iste damascus elyezer. Adiditq̃ abrã: Mihi aũt non dedisti semen: ⁊ ecce vernacul⁹ me⁹ heres me⁹ erit. Statimq̃ sermo dñi fact⁹ est ad eũ dicẽs: Nõ erit hic heres tu⁹: sed q̃ egredief de vtero tuo ipm habebis
B heredẽ. Eduxitq̃ eum foras: ⁊ ait illi: Suspice celũ: ⁊ numera stellas si potes Et dixit ei: Sic erit semẽ tuũ. Credidit
Ro.4.a Gal.3.a abrã deo: ⁊ reputatũ ẽ illi ad iusticiã.
Jaco.2.b Dixitq̃ ad eũ: Ego dñs q̃ eduxi te de vr chaldeorũ: vt darẽ tibi terrã istam: ⁊ possideres eã. At ille ait: Dñe de⁹ vn

de scire possim ꝙ possessurus sum eã? Et rñdit dñs. Sume inquit mihi vaccã triennẽ et capriã trimã: et arietẽ annoꝝ triũ: turturẽ quoq̃ ⁊ colũbã. Qui tollens vniuersa hec diuisit q̃ mediũ: ⁊ vtraspq̃ ꝑtes ꝓtra se altrisec⁹ posuit. Aues aũt nõ diuisit. Descẽderũtq̃ vo C
lucres sup cadauera et abigebat eas abrã. Cunq̃ sol occũberet: sopor irruit sup abrã: ⁊ horror magn⁹ ⁊ tenebrosus inuasit eũ. Dictũq̃ est ad eũ: ‖ Scito ꝓ Act.7.a
noscẽs ꝙ pegrinũ futuꝝ sit semen tuũ in terra nõ sua: ⁊ subĵciẽt eos seruituti: ⁊ affligent quadrigẽtis annis. Verũtñ gentẽ cui seruituri sunt ego iudicabo: ⁊ post hec egredient cum magna substantia. Tu aũt ibis ad ꝑres tuos in pace sepult⁹ i senectute bona. Generatione aũt q̃rta reuertent huc. Nec D
dũ essent cõplete sunt iniq̃tates ãmorreorũ vsq̃ ad ꝑns tẽpus. Cũ ꝙ occubuisset sol facta est caligo tenebrosa: ⁊ apparuit cliban⁹ fumãs ⁊ lampas ignis transiẽs inter diuisiones illas. In illo die pepigit dñs fed⁹ cũ abrã dicẽs: Semini tuo dabo terrã hãc a fluuio egypti vsq̃ ad fluuiũ magnũ euphraten: Cineos ⁊ cenezeos: cethmoneos ⁊ ethe os ⁊ pherezeos: raphaim quoq̃ ãmorreos: ⁊ chananeos ⁊ gergeseos ⁊ iebu

H Aĵ sarai- (seos. XVI B
vxor abram non genuerat liberos: ꝫ habẽs ancillã egyptiam nomie agar: dixit marito suo. Ecce cõclusit me dñs ne parerẽ: Ingredere ad ancillã meã si forte saltẽ ex illa suscipiã filios. Cũq̃ ille acquiesceret deprecanti: tulit agar egyptiam ancillã suã post annos decem quã habitare ceperãt i terra chanaan: ⁊ dedit eã viro suo vxorẽ. Qui ingressus ẽ ad eã. At illa cõcepisse se vidẽs: despexit dñaꝫ suã. Dixitq̃ sarai ad abram: Iniq̃ agis ꝫ me: Ego dedi ancillã meã i sino tuo: q̃ vi- B
dẽs ꝙ cõceperit: despectui me hꝫ. Judicet dñs iter me ⁊ te. Cui rñdit abrã: ecce ait ancilla tua i manu tua est: vtere ea vt libet. Affligente igiĵ eã sarai: fugã iniit. Cũq̃ inuenisset eã angel⁹ dñi iuxta fontẽ aq̃ in solitudine q̃ est i via sur i deserto: dixit ad illã: Agar ancilla sarai vñ venis: et q̃ vadis? Que rñdit A facie sarai dñe mee ego fugio. Dixit C
ꝙ ei angelus dñi. Reuertere ad dñam

tuã: et humiliare sub manu illius. Et rursũ: Multiplicãs inãt multiplicabo semẽ tuũ: ⁊ nõ numerabiẽ p̃ multitudine. Ac deinceps: Ecce ait ꝯcepisti ⁊ paries filiũ: vocabisq; nomẽ ei⁹ hismael: eo q̃ audierit dñs afflictionem tuã. Hic erit fer⁹ hõ: Man⁹ ei⁹ ⁊ oẽs: ⁊ manus oim cõtra eũ: ⁊ e regione vniuersoꝝ fratꝝ suoꝝ figet tabernacula. Vocauit autem nomen dñi q̃ loq̃batẽ ad eã: tu de⁹ qui vidisti me. Dixit eẽ: Profecto hic vidi posteriora videntis me. Propterea appellauit puteũ illuz: puteũ viuẽtis ⁊ vidẽtis me. ipse est inter cades ⁊ barad. Pepitq; agar abze filiũ: qui vocauit nomẽ eius hismael. Octoginta et sex annorũ erat quando peperit ei agar hismaelẽ. XVII

Postq; vero nonaginta ⁊ nouez annoꝝ esse ceperat: apparuit ei dñs dixitq; ad eũ: Ego dñs oipotẽs. Ambula coꝛã me: ⁊ esto pfect⁹. Ponãq; fedus meũ iter me ⁊ te: ⁊ multiplicabo te vehemẽter nimis. Cecidit abzã ꝓnus i faciẽ. Dixitq; ei de⁹: Ego sum ⁊ ponã pactũ meũ tecũ: ‖ eriscq; pater multarũ gẽtiũ. Nec vltra vocabiẽ nomẽ tuũ abzã: sed appellaberꝭ abzaã qz pfem multarũ gentiũ cõstitui te. Faciãq; te crescere vehemẽtissime ⁊ ponã te in gẽtib⁹: regesq; ex te egredienẽ: Et statuã pactũ meũ inter me ⁊ te: ⁊ inter semẽ tuũ post te in generationib⁹ suis fedre sempiterno: vt sim de⁹ tuus ⁊ seminis tui p⁹ te. Daboq; tibi et semini tuo terrã pegrinatiõis tue: et omnem terrã chanaan in possessionez eternã: eroq; de⁹ eoꝝ. Dixit iterũ deus ad abraã: Et tu ergo custodies pactũ meũ: ⁊ semẽ tuũ post te in generatiõib⁹ suis. Hoc est pactũ meũ qd̃ obseruabitꝭ iter me ⁊ vos et semẽ tuũ p⁹ te. Circũcidẽ ex vobis omne masculinũ: ⁊ circũcidetis carnẽ ꝓputij vr̃i: vt sit in signũ federꝭ iter me ⁊ vos: ‖ Infans octo dierũ circũcidẽ in vobis. Omne masculinũ in generatiõib⁹ vr̃is tam vernacul⁹ q̃ emptici⁹ circũcidẽ: ⁊ quicũq; nõ fuerit de stirpe vr̃a. Eritq; pactũ meũ in carne vr̃a in fedus eternũ. Masculus cui⁹ ꝓputij caro circũcisa nõ fuerit: delebiẽ aia illa de ppl̃o suo: quia pactuz meũ irritũ fecit. Dixit quoq; de⁹ ad abraam: Sarai vxorẽ tuã nõ vocabis sarai: sed sarã. Et bñdicã ei: ⁊ ex illa dabo tibi filiũ cui bñdicturꝰ sum. Eritq; in nationes: et reges ꝓpl̃oꝝ orienẽ ex eo. Cecidit abzaam in faciem: ⁊ risit in coꝛde suo dicens: Putasne centenario nascẽ filiꝰ: ⁊ sara nonagenaria pariet? Dixitq; ad deum: Vtinã hismael viuat coꝛã te. Et ait dñs ad abzaã: Sara vxoꝛ tua pariet tibi filiũ: vocabisq; nomẽ ei⁹ isaac. Et cõstituã pactũ meũ illi in fedus sempiternũ: et semini ei⁹ post eũ. Sup hismael quoq; exaudiui te. Ecce benedicam ei: ⁊ augebo ⁊ multiplicabo euz valde. Duodecim duces generabit: ⁊ faciã illũ in gentem magnam. Pactũ vero meuz statuã ad isaac: quẽ pariet tibi sara tpe isto: in ãno altero. Cũq; finitꝰ eẽt sermo loquẽtis cũ eo: ascẽdit de⁹ ab abzaã. Tulit aũt abzaam hismael filiũ suũ et oẽs vernaculos dom⁹ sue: vniuersosq; quos emerat: ⁊ cũctos mares ex oib⁹ viris dom⁹ sue: ⁊ circũcidit carnẽ ꝓputij eoꝝ: statim in ipa die: sicut ꝓceperat ei de⁹. Abzaã nonagita ⁊ nouẽ erat annoꝝ qñ circũcidit carnẽ ꝓputij sui: ⁊ hismael filius eius tredecim annos ipleuerat tpe circũcisionis sue. Eadẽ die circũcisus est abzaam: ⁊ hismael filiꝰ eiꝰ: et oẽs viri dom⁹ illiꝰ: tã vernaculi q̃ empticij: et alienigene parit circũcisi sũt. XVIII

Apparuit autẽ ei dñs in cõualle mãbze: sedenti in ostio tabernaculi sui i ipo feruoꝛe diei. Cũq; eleuasset oculos: apparuerũt ei tres viri stãtes ꝓpter eũ. Quos cũ vidisset: cucurrit in occursũ eoꝝ de ostio tabernaculi sui: et adoꝛauit in terrã: ⁊ dixit: Dñe si inueni gratiã in [illegible]is tuis ne trãseas ꝓpũ tuũ: sz aff[illegible]xillũ aq̃: ⁊ lauẽt pedes vr̃i: ⁊ re[illegible] sub arbore. Ponãq; buccellã panis: ⁊ ꝯfortate coꝛ vr̃m: postea trãsibitꝭ. Idcirco essi declinastꝭ ad seruũ vr̃m. Qui dixerũt: Fac vt locutꝰ es. Festinauit abzaã in tabernaculũ ad sarã: dixitq; ei: Accelera tria sata sile cõmisce ⁊ fac subcineri cios panes. Ipse vero ad armentũ cucurrit: ⁊ tulit inde vitulũ tenerrimũ ⁊ optimũ: dedit q; puero. Qui festinauit ⁊ coxit illũ. Tulit quoq; butyrũ ⁊ lac ⁊ vitulũ quẽ coxerat: ⁊ posuit coꝛã eis. Ipse vero stabat iuxta eos sub arboꝛe. Cũq; comedissẽt: dixerũt ad eũ: Vbi est

Eccli. 44. c
Ro. 4. c
Luc. 2. c

sara vxor tua? Ille respōdit: Ecce in ta-
Ro.9.b bernaculo est. Cui dixit: Reuertēs veniā ad te tpe isto: vita comite: ⁊ habebit filiū sara vxor tua. Quo audito sa-
Luc.1.b ra: risit p̄ ostiū tabernaculi. ‖ Erāt autē ambo senes ꝓuectęq; etatis: ⁊ desierāt sare fieri muliebria. Que risit occulte dicēs: ‖ Postq̄ ꝓsenui ⁊ dñs me⁹ vetul⁹ ē: voluptati operā dabo? Dixit autē dominus ad abraā: Quare risit sara dicens: Nūquid vero paritura sū anus? Nūq̄d deo q̄q̄ ē difficile? Iuxta cōdictū reuertar ad te hoc eodē tpe: vita comite: ⁊ habebit sara filiū. Negauit sara: dicēs: nō risi: timore pterrita. Dñs aūt: nō est inq̄t ita: sed risisti. Cū ꝙ surrexissent inde viri: direxerūt oculos ꝫ sodomā: ⁊ abraam simul gradiebat̄: de
C ducēs eos. Dixitq; dñs: Nūquid celare potero abraā q̄ gesturus sum: cū futur⁹ sit in gētē magnā ac robustissimā: ⁊ bñdicēde sint in eo oēs nationes terre. Scio enim q̄ ꝑceptur⁹ sit filijs suis et domui sue post se: vt custodiāt viā dñi: ⁊ faciant iudiciū ⁊ iusticiā: vt adducat dñs ꝑpter abraā oia q̄ locut⁹ ē ad eū. Dixit itaq; dñs: Clamor sodomorum ⁊ gomorreoꝝ mltiplicat⁹ ē: ⁊ pctm eoꝝ ag
Gene.18 grauatū ē nimis. ‖ Descēdā: et videbo: vtrū clamorē q̄ venit ad me ope cōpleuerint: an nō ē ita: vt sciā. Cōuerterūt q̄ se inde ⁊ abierūt sodomā. Abraam vero adhuc stabat coram dño: et appropinquās ait: Nūquid perdes iustū cū impio? Si fuerint q̄nquaginta iusti in ciuitate ꝙbus sit: ⁊ nō parces loco illi ꝓpter q̄nquaginta iustos si fuerint i eo? Absit a te vt rē hanc facias: ⁊ occidas iustū cū impio: fiatq; iust⁹ sicut impi⁹. Nō est hoc tuū qui iudicas oēm terrā.
D Nequaq̄ facies iudiciū hoc. Dixitq; dñs ad eū: Si iuenero sodomis q̄nquaginta iustos i medio ciuitatis: dimittā oi loco ꝓpt eos. Rndit abraā: et ait: Quia semel cepi: loquar ad dñm meum cū sim puluis ⁊ cinis. Quid si min⁹ q̄nquagīta iustis q̄nq; fuerint: delebis ꝓpter q̄draginta q̄nq; vniuersam vrbē? Et ait: Nō delebo si inuenero ibi q̄draginta q̄nq;. Rursūq; locut⁹ ē ad eū. Si aūt q̄draginta ibi inuenti fuerint: q̄d facies? Ait: Nō percutiā ꝓpter q̄draginta. Ne q̄so inq̄t indigner⁊ dñe si loquar. Quid si ibi inuēti fuerint triginta? Rndit: Nō faciā: si inuenero ibi triginta. Quia semel ait cepi: loquar ad dominū meū. Quid si ibi inuēti fuerint viginti? Ait: Nō interficiā ꝓpterviginti. Obsecro inq̄t ne irascaris dñe: si loquar adhuc semel. Quid si inuēti fuerint ibi decē? Dixit: Nō delebo ꝓpter decē. Abūt dñs postq̄ cessauit loq̄ ad abraā: ⁊ ille reuersus est in locū suum.

XIX

Venerūtq; duo angeli
v sodomā vespere sedēte loth i foribus ciuitatis. Qui cū vidisset eos: surrexit ⁊ iuit obuiā eis: adorauitq; ꝓn⁹ i terrā: ⁊ dixit: Obsecro dñi: declinate i domū pueri vri: ⁊ manete ibi. Lauate pedes vros ⁊ mane ꝓficiscemini in viā vram. Qui dixerūt: Minime: ⁊ in platea manebim⁹. Cōpulit illos oppido vt diuerterent ad eū. Ingressiq; domū ei⁹ fecit ꝓuiuiū: coxit azyma et comederūt. Prius autē q̄ irēt cubitū: B
viri ciuitatis vallauerūt domū illi⁹ a puero vsq; ad senē omis ppls sim. Vocauerūtq; loth: ⁊ dixerūt ei: Ubi sūt viri qui introierūt ad te nocte. ‖ Educ illos huc vt cognoscamus eos. Egressus ad eos loth post tergū accludēs ostiū ait: Nolite q̄so frēs mei: nolite malū ꝙ facere. Habeo duas filias q̄ necdū cognouerūt virū: Educā eas ad vos: ⁊ abutimini eis sicut vob placuerit: dūmodo viris istis nihil mali faciat⁊: q⁊ ingressi sūt sub vmbra culminis mei. At illi dixerūt. Recede illuc. Et rursum. Ingressus es inquiunt vt aduena: nūq̄d vt iudices? Te ꝙ ipm magis q̄ hos affligem⁹. Vimq; faciebāt loth vehemētissime. ‖ Jāq; ꝓpe erat vt infrigerēt fores: ⁊ C
2.Pe.2.b ecce miserūt manū viri: ⁊ introduxerūt ad se loth: Clauseruntq; ostiū: ⁊ eos q̄ foris erāt pcusserūt cecitate a mimo vsq; ad maximū: ita vt ostiū inuenire nō possent. Dixerūt autē ad loth: Habes hic quēpiā tuoꝝ generū aut filios aut filias? Oēs q̄ tui sūt educ de vrbe hac. Delebimus enim locū istū: eo q̄ increuerit clamor eoꝝ coram dño q̄ misit nos vt ꝑdam⁹ illos. Egressus itaq; loth: locut⁹ est ad generos suos q̄ accepturi erāt filias ei⁹: ⁊ dixit: Surgite ⁊ egredimini de loco isto: quia delebit dñs ciuitatē hanc. Et visus est eis quasi ludēs loq̄. Cūq; esset mane: cogebant eū angeli dicētes: Surge tolle vxorē tuā ⁊ duas fi

las ꝙs habes ne et tu pariter peress
D in scelere ciuitatis. Dissimulāte illo ap
Sap.10.a phēderūt manū ei⁹ et manū vxoris ac
duarū filiarū ei⁹: eo ꝙ parceret dñs il-
li: Et eduxerūt eū ⁊ posuerūt extra ciui
tatē: ibiq; locuti sūt ad eū dicētes: Sa
lua aiam tuā. Noli respicere post tergū
nec stes in oī circa regione: ſ in mōte
saluū te fac ne ⁊ tu sīl peress. Dixitq;
Sap.10.a loth ad eos: ‖ Queso dñe mi: qr inuenit
seruus tu⁹ gr̄am cor̄ā te: ⁊ magnificasti
gr̄am ⁊ miscōiam tuā quā fecisti mecū
vt saluares aiam meā: nec possum in
monte saluari: ne forte apphendat me
malū ⁊ moriar. Est ciuitas hec iux̄ ad
quā possū fugere pua: ⁊ saluabor i ea.
E Nūqd nō modica est ⁊ viuet aia mea?
Dixitq; ad eū: Ecce etiā in hoc suscepi
ꝑces tuas: vt nō subuertā vrbē ꝓ qua
locut⁹ es. Festina ⁊ saluare ibi: qr non
potero facere ꝙcq; donec ingrediaris
illuc. Idcirco vocatū ē nomen vrbis il
lius segor. Sol egressus ē sup terrā: et
Esa.13.d loth ingressus ē segor. ‖ Igit dñs pluit
Hier.50.f sup sodomā ⁊ gomorrā sulphur ⁊ ignē
Ezech.16.f a dño de celo: ⁊ subuūtit ciuitates has:
Osee.11.c ⁊ omnē circa regionē: vniuersos habi
Amos.4.d tatores vrbiū ⁊ cūcta terre virētia: Re-
Luc.17.g spiciēsq; vxor ei⁹ post se versa est in sta
F tuā salis. Abraam aūt ꝓsurgēs mane
vbi steterat pri⁹ cū dño: intuit⁹ est so-
domā ⁊ gomorrā ⁊ vniuersaz terrā re-
gionis illi⁹. Viditq; ascēdentē fauillā
de terra ꝙsi fornacis fumū. Cū esset sub
verteret dñs ciuitates regiōis illi⁹: ‖ re
cordat⁹ ē abrae: ⁊ liberauit loth de sub
uersiōe vrbiū in qb⁹ habitauerat. Ascē
dit q; loth de segor ⁊ māsit i mōte: due
quoq; filie ei⁹ cū eo. Timuerat enī ma
nere in segor et māsit in spelūca ipse et
due filie eius. Dixitq; maior ad mino
rem: Pater noster senex ē: ⁊ nullus vi
G ror̄ remānsit i terra q̄ possit ingredi ad
nos iuxta morē vniuerse terre. Veni in
ebriem⁹ eū vino: dormiamusq; cū eo: vt
seruare possimus ex pr̄e nr̄o semen. De
derūt itaq; pri suo bibere vinū nocte
illa. Et ingressa est maior: dormiuitq;
cū pr̄e. At ille nō sensit: nec qn accubu
it filia: nec qn surrexit. Altera ꝙq; die
dixit maior ad minorē: Ecce dormiui
heri cū pr̄e meo: Dem⁹ ei bibere vinū
etiā hac nocte ⁊ dormies cū eo vt sal-
uemus semē de patre nostro. Dederūt
et illa nocte patri bibere vinum. In
gressaq; minor filia dormiuit cum eo.
Et nec q̄dē tunc sensit qn cōcubuerit:
vel qn illa surrexit. Cōceperūt ꝙq; duc fi-
lie loth de patre suo. Peperitq; maior
filiū: et vocauit nomen ei⁹ moab. ipse
ē pater moabitarū vsq; in ꝑsentē diē.
Minor quoq; pepit filiū ⁊ vocauit no
mē ei⁹ ammon: id est: fili⁹ populi mei.
ipse ē pr̄ ămonitarū vsq; hodie. XX
Rofectus inde abrā in terrā
p australē: habitauit inter cades
⁊ sur: ⁊ pegrinat⁹ est in gerar̄.
Dixitq; de sara vxore sua: Soror mea ē.
Misit q; abimelech rex gerare: et tulit
eā. Venit aūt de⁹ ad abimelech p somp-
niū nocte: ⁊ ait illi. Ēn morieris ꝓpter
mulierem quā tulisti: Habet enī vir.
Abimelech vo nō tetigerat eā. Et ait:
Dñe nūqd gentē ignorantē ⁊ iustā inter
ficies? Nōne ipse dixit mihi soror mea
est: ⁊ ipsa ait: frater me⁹ ē? In simpli-
citate cordis mei ⁊ mundicia manuū
mearū feci hoc. Dixitq; ad eum de⁹: Et
ego scio ꝙ simplici corde fecer̄: ⁊ ideo
custodiui te ne peccares in me: ⁊ nō di
misi vt tāgeres eā. Nunc q; redde viro
suo vxorē: et orabit ꝓ te: qr ꝓpha es: et
viues. Si aūt noluer̄ reddere: scito ꝙ
morte morier̄: tu ⁊ oia q̄ tua sūt. Sta-
timq; de nocte ꝓsurgēs abimelech: vo
cauit oēs seruos suos: et locut⁹ ē vni-
uersa verba hec i auribus eorū. Timue-
rūtq; oēs viri valde. Vocauit aūt abi
melech etiā abrā: ⁊ dixit ei. Quid feci
sti nobis? Quid peccauim⁹ in te: qr in
duxisti sup me ⁊ sup regnū meū pctm̄
grande? Que nō debuisti facere: fecisti
nobis. Rursusq; expostulās ait. Quid
vidisti vt ꝙ faceres? Respondit abrā:
Cogitaui mecū dicens: Forsitan nō est
timor dei i loco isto: ⁊ interficiēt me ꝓ
pter vxorē meā. Alias aūt ⁊ vere soror
mea ē: filia pr̄is mei: ⁊ nō filia matris
mee: ⁊ duxi eā i vxorē. Postq; aūt edu
xit me deus de domo pr̄is mei: dixi ad §.13
eā. Hāc miscōiaz facies mecū. in omni
loco ad quē ingrediemur dices ꝙ frat
tu⁹ sim. Tulit igit abimelech oues et
boues ſuos ⁊ ancillas ⁊ dedit abrā. D
Reddiditq; illi sarā vxorē suam ⁊ ait:
Terra cor̄a vobis ē: vbicūq; tibi pla-
cuerit habita. Sare autem dixit: Ecce
mille argenteos dedi fratri tuo: Hoc

erit tibi in velamē oculoꝝ ad oēs q̄ tecū sūt: et q̄cūq; q̄rexerī memēto te dephēsaz. Orante aūt abraā: sanauit deꝰ abimelech ⁊ vxorē: ancillasq; eiꝰ: ⁊ pepererūt. Cōcluserat enī dñs oēm vuluā domꝰ abimelech ꝓpt̄ sarā vxorē abraā.

A Hebr.11.c

IJsitauit aūt dñs sarā XXI sicut ꝓmiserat: ⁊ implcuit q̄ locutus est: Cōcepitq; ⁊ peperit filiū in senectute sua: tpe quo ꝑdixerat

Job.24.a Mat.1.a

ei deꝰ ‖ Vocauitq; abraā nomē filij sui quē genuit ei sara isaac: et circūcidit eū octauo die: sicut ꝑceperat ei deꝰ cū eēt cētū ānoꝝ. Hac q̄ppe etate patris natus est isaac. Dixitq; sara: Risum fecit mihi deꝰ: ⁊ Quicūq; audierit cōridebit mihi. Rursumq; ait: Quis auditurꝰ crederet abraā q̄ sara lactaret filiū quē pepit ei iā seni. Creuit igit puer: ⁊ ablactatꝰ est. Fecitq; abraā grāde cōuiuiū in die ablactatiōis eiꝰ. Cumq; vidisset sara filiū agar egyptie ludentem dixit ad abraam: Ējce ancillam

Ro.9.b Gal.4.d

hanc et filium eius. Non enī erit heres filiꝰ ancille cū filio meo isaac. Durē accepit ꝟ abraā ꝓ filio suo. Cui dixit deꝰ: Non tibi videat asperū sup puero ⁊ sup ancilla tua. Oia q̄ dixerit tibi sara: audi vocē eiꝰ: q̄ in isaac vocabit tibi semē. Sed ⁊ filiū ancille faciā in gēē magnā: q̄ semē tuū ē. Surrexit itaq; abraā mane ⁊ tollens panē et vtrē aq̄ imposuit scapule eiꝰ: tradiditq; puerū ⁊ dimisit eam. Que cū abisset: errabat i solitudie bersabee. Cūq; cōsūpta esset aq̄ i vtre: abiecit puerꝰ subter vnā arborū q̄ ibi erāt: ⁊ abūt Seditq; e regione ꝓcul: quātū pōt arcꝰ iacere. Dixit enī: Nō videbo moriētē puerꝰ. Et sedēs ꝓtra: leuauit vocē suā ⁊ fleuit. Exaudiuit aūt deꝰ vocē pueri. Vocauitq; angelꝰ dñi agar ō celo dicēs: Quid

C

agis agar? Noli timere. Exaudiuit enī deꝰ vocē pueri: de loco i q̄ est. Surge et tolle puerū: ⁊ tene manū illiꝰ: q̄ in gētē magnā faciā eū. Aperuitq; oculos eiꝰ deꝰ. Que videns puteū aq̄: abūt ⁊ implenit vtrē: dediteq; puero bibere: ⁊ fuit cū eo. Qui creuit ⁊ morat̄ est in solitudine: factusq; est iuuenis sagittariꝰ Habitauitq; i deserto pharan. Et accepit illi mr̄ sua vxorē ō terra egypti.

Ī.26.f

Eodem tpe dixit abimelech ⁊ phicol ꝓnceps exercituꝰ eiꝰ ad abraā: Deꝰ tecū est in vniuersis q̄ agis. Jura ḡ q̄ dñm ne noceas mihi et posteris meis: stirpiq; mee: sed iuxta misericordiam quā feci tibi: facies mihi et terre in q̄ versat̄ es aduena. Dixitq; abraā: Ego iurabo. Et increpauit abimelech ꝓpter puteū aq̄: quē vi abstulerāt serui eiꝰ. Rndit̄q; abimelech. Nescioui q̄s fecerit hāc rē. Sed et tu nō indicasti mihi: ⁊ ego nō audiui ꝓter hodie. Tulit itaq; abraā oues et boues: ⁊ dedit abimelech. Percusserūtq; ambo fedus. Et statuit abraā septē agnas gregis seorsū. Cui dixit abimelech. Quid sibi volūt septem agne iste q̄s stare fecisti seorsum? At ille: Septē inq̄t agnas accipies ō manu mea: vt sint mihi in testimoniū: q̄m ego fodi puteū istū. Idcirco vocatꝰ ē locꝰ ille bersabee q̄: ibi vterq; iurauit: ⁊ inierūt fedus ꝓ puteo iuramēti. Surrexit aūt abimelech ⁊ phicol ꝓnceps exercituꝰ eiꝰ: reuersiq; sunt in terrā palestinoꝝ. Abraā vero plātauit nemꝰ in bersabee: ⁊ inuocauit ibi nomē dei eterni: ⁊ fuit colonꝰ terre palestinoꝝ diebus

Q

Ue postq; (multis. XXII gesta sunt tēptauit deꝰ abraā: ⁊ dixit ad eum: ‖ Abraam. At ille respōdit: Adsū. Ait illi: ‖ Tolle filiū tuū vnigenitū quē diligis isaac: ⁊ vade in terrā visiōis: atq; offer eum ibi holocaustum sup vnū mōtiū quē mōstrauero tibi. Igit abraā de nocte cōsurgens: strauit asinū suū: ducēs secū duos iuuenes: ⁊ isaac filiū suū. Cumq; cōcidisset ligna i holocaustū: abūt ad locū quē ꝑceperat ei deꝰ. Die aūt tertio eleuatis oculis vidit locū ꝓcul: dixitq; ad pueros suos. Expectate ḥ cū asino: ego ⁊ puer illuc vsq; ꝓperātes: postq; adorauerimꝰ reuertemur ad vos. Tulit q̄q; ligna holocausti: ⁊ iposuit sup isaac filiū suum: ipse vero portabat in manibꝰ ignē ⁊ gladiū. Cumq; duo ꝓgerent simul: dixit isaac pri suo: Pater mi. At ille respōdit: Quid vis fili? Ecce inquit ignis ⁊ ligna: vbi ē victima holocausti? Dixit aūt abraā. Deꝰ pudebit sibi victimā holocausti fili mi. Pergebāt ḡ pariter: ⁊ venerūt ad locū quē ostenderat ei deꝰ: In q̄ edificauit altare: ⁊ desup ligna cōposuit. Cūq; colligasset isaac filiū suū: posuit eū i altare sup strue lignoꝝ. Extenditq; manū

A

Judit.8.c Heb.11.d

B

t arripuit gladiū vt īmolaret filiū suū.
C Ēt ecce angel⁹ dñi ō celo clamauit di
cēs: Abraā abraā. Qui rndit: Adsum.
Dixitq; ei: Nō extēdas manū tuā sup
puerū: neq; facias illi quicq;. Nūc co
gnoui q; timeas dñm: t nō pepercisti
vnigenito filio tuo ppter me. Leuauit
abraā oculos suos: viditq; post tergū
arietē inter vepres herentē cornibus.
Quē assumēs obtulit holocaustū p fi
lio. Appellauitq; nomē loci illi⁹: dñs
vider. Unde vsq; hodie dicīt: in mōte:
Eccli.44.d dñs videbit. Uocauit aūt angel⁹ dñi
Hier.44.f abraā secundo de celo dicens: Per me
Heb.6.c metipsum iurauī dicit dominꝰ: q; fe
cisti hāc rem: t nō pepercisti filio tuo
vnigenito: bñdicam tibi t multiplica
D bo semen tuū sicut stellas celi: t velut
Gal.3.a arenā q; est in littore maris. Possidebit semē tuū portas inimicoꝝ suoꝝ: t
bñdicent in semine tuo oēs gētes ter
re: q; obedisti voci mee. Reuersus est
abraā ad pueros suos: abierūtq; ber
sabee simul: t habitauit ibi. His ita
q; gestis nunciatū est abraā q; melcha
q; genuisset filios nachor fratri suo:
Hus p̄mogenitū: et buz fratrē ei⁹: et
chamuel patrē syroꝝ: t casedh t azau:
phelidas q;s t iedlaf t bathuel: de quo
nata ē rebecca. Octo istos genuit mel
cha nachor ffi abraā. Cōcubina vo il
li⁹ nole roma: peperit thabee t gaon t
thaas t maacha. XXIII
A Vixit aūt sara cētū vigintiseptē
annis: t mortua ē i ciuitate ar
bee: q; est hebron in terra chanaan. Ue
nitq; abraā vt plāgeret t fleret. eā Cū
q; surrexisset ab officio funeris: locut⁹
est ad filios heth dicēs: Aduena sum
et pegrin⁹ apō vos. Date mihi ius se
pulchri vobiscum: vt sepeliā mortuum
meū. Responderuntq; filij heth: Audi
nos dñe. Princeps dei es apud nos: in
electis sepulchris nr̄is sepeli mortuū tu
um: Nullusq; phibere te poterit: q;n i
B monumento ei⁹ sepelias mortuū tuū:
Surrexit abraā t adorauit pplm terre
filios videlz heth. Dixitq; ad eos: Si
placet anime vestre vt sepeliam mor
tuū meū: audite me et intercedite apud
ephron filiū seor vt det mihi speluncā
duplicē quā habet i extrema pte agri
sui. Pecunia digna tradat eā mihi co
rā vob i possessionē sepulchri. Habita
bat aūt ephron i medio filiorum heth.
Responditq; ad abraam cūctis audi
entib⁹ q; ingrediebāt portā ciuitatis il
li⁹ dicens: Nequaq; ita fiet dñe mi: sed tu C
magis ausculta qđ loquor. Agrū trado
tibi t speluncā que i eo est p̄sentib⁹ fi
liis ppli mei: sepeli mortuū tuū. Ado
rauit abraam corā dño t pplo terre: et
locut⁹ est ad ephron circūstante plebe
eius. Queso vt audias me. Dabo pecu
niā p agro: suscipe eā: et sic sepeliam
mortuū meū i agro. Rndit q; ephron:
Dñe mi audi me: Terra quā postulas
q;dringētos siclos argēti valet. Istud
est pciū inter me t te. Sed quātū est ꝺ
Sepeli mortuū tuū. Quod cū audisset
abraam appēdit pecuniā quā ephron
postulauerat: audientib⁹ filiis heth q;
dringētos siclos argēti p̄bate mon te D
publice. Cōfirmatusq; est ager quōdā
ephronis i quo erat spelūca duplex re
spiciēs mābre: tā ipe q; spelūca: t om
nes arbores ei⁹ in cīctis terminis ei⁹
p circūitū abrae i possessionē vidētib⁹
filiis heth: t cūctis q; intrabāt portā ci
uitatis illi⁹. Utq; ita sepeliuit abraā
sarā vxorē suā in spelūca agri duplici
q; respiciebat mābre: hec ē hebron i ter
ra chanaan. Ēt p̄firmat⁹ est ager t an
trū qđ erat i eo abrae in possessiōe mo
numēti a filiis heth. XXIIII
A Rat aūt abraam senex: dieruq; A
multoꝝ: t dñs in cūctis bñdix
erat ei. Dixitq; ad seruū seniorē dom⁹ J.47
sue: qui erat oībus q; habebat Pone
manū tuā subter femur meū vt adiurē
te p dñm deū celi t tre: vt nō accipias
vxorē filio meo de filiab⁹ chananeoꝝ
inter q;s habito: sed ad terrā t cogna
tionē meā p̄ficīscaris: t indeaccipias
vxorē filio meo ysaac. Rndit seru⁹: Si
noluerit mlier venire mecū i trā hāc:
nunq;d reducere debeo filiū tuū ad lo
cū de q; tu egressus es? Dixitq; abraā:
Caue ne q;n reducas filiū meum illuc.
Dñs deus celi t terre q; tulit me de do
mo mei: t de terra natiuitat⁹ mee q; lo
cut⁹ est mihi: t iurauit mihi dicēs: Se
mini tuo dabo terrā hāc: ipe mittet an
gelū suū corā te: t accipies inde vxorē
filio meo. Sin aūt mulier noluerit sequ
te nō teneber⁹ iuramēto: filiū tm meū
ne reducas illuc. Posuit q; seru⁹ manū
iub femore abraā dñi sui: et iurauit il B

ti sup sermõe hoc. Tulitq; decẽ camelos de grege dñi sui et abijt: et oib⁹ bonis ei⁹ portãs secũ: Profectusq; pgrit in mesopotamiã ad vrbẽ nachor. Cũq; camelos fecisset accũbere extra oppidũ: iuxta puteũ aque vespe: eo tpe q̃ solẽt mkieres egredi ad hauriẽdã aquã:
udit.9.a dixit: Domine de⁹ domini mei abraã occurre obsecro mihi hodie: et fac misericordiã cũ dño meo abraã. Ecce ego sto ꝓpter fontẽ aq̃: et filie habitatorũ hui⁹ ciuitatis egredient ad hauriendã aquã. Igit puella cui dixero: inclina hydriã tuã vt bibã: et illa rñderit bibe: qn et camelis tuis dabo potũ: ipsa est quã ꝓparasti seruo tuo isaac: et p hoc intelligã q̃ fecerit misericordiã cũ domino meo. Necdũ intra se hec cõpleuerat: et ecce rebecca egrediebat filia bathuel: filij melche vxoris nachor fris abraam: habens hydriã in scapula: puella decora nimis virgoq; pulcherrima et
C incognita viro. Descẽderat aũt ad fontẽ et impleuerat hydriam: ac reuertebat. Occurritq; ei seruꝰ et ait: Pauxillũ aque mihi ad sorbendũ ꝑbe de hydria tua. Que rñdit: Bibe dñe mi. Celeriterq; deposuit hydriã sup vlnã suã: et dedit ei potũ. Cũq; ille bibisset: adiecit. Quin et camelis tuis hauriã aquã: donec cũcti bibãt. Effundẽsq; hydriã in canalib⁹ recurrit ad puteũ vt hauriret aquã: et haustã oib⁹ camelis dedit. Ille aũt ꝑplabat eã tacit⁹: scire volẽs vtrũ ꝓsperũ iter suũ fecisset de⁹ an nõ. Postq; aũt biberũt cameli ꝓtulit vir inaures aureas: appẽdẽtes siclos duos: et armillas totidẽ põdo siclorũ decẽ. Dixitq; ad eã. Cui⁹ es filia? Indica mihi. Est in domo ptis tui loc⁹ ad manendũ? Que rñdit: Filia sũ bathuelis: filij melche quem peperit nachor. Et addidit dicẽs: Palea q̃q; et feni plurimũ ẽ apud nos: et loc⁹ spaciosus ẽ ad manẽdũ. Inclinauit se hõ: et adorauit dñm dicẽs: Bñdict⁹ dñs deus dñi mei abraã: q̃ nõ abstulit misericordiam et veritatẽ suã a dño meo: et recto itinere me ꝓduxit i domũ fris dñi mei. Cucurrit itaq; puella: et nũciauit i domũ matris sue oĩa que audierat. Habebat aũt rebecca fratrẽ noie laban. Qui festinus egressus ẽ ad holem vbi erat fons. Cũq; vidisset inaures et armillas in manibus sororis sue: et audisset cuncta verba referẽtis: hec locut⁹ ẽ mihi hõ: venit ad virũ q̃ stabat iuxta camelos: et ꝓpe fontẽ aq̃: dixitq; ad eum. Ingredere bñdicte dñi. Cur foris stas? Preparaui domũ et locũ camelis tuis. Et introduxit eũ i hospitiũ: ac destrauit camelos: dedit q; paleas et fenũ: et aquã ad lauandos pedes camelorũ: et virorũ q̃ venerãt cũ eo. Et apposit⁹ ẽ in ꝓspectu ei⁹ panis. Qui ait: Nõ comedã: donec loquar sermones meos. Rñdit ei: Loqre. At ille: Seru⁹ inquit abraã sum. Et dñs benedixit dño meo valde: et magnificat⁹ ẽ: et dedit ei oues et boues: argẽtũ et aurũ seruos et ancillas: camelos et asinos. Et pepit sara vxor dñi mei filiũ dño meo i senectute sua: deditq; illi oĩa q̃ habuerat. Et adiurauit me dñs me⁹ dicẽs: Nõ accipies vxorẽ filio meo de filiab⁹ chananeorũ: in ꝝrũ terra habito: sed ad domũ ptris mei ꝓgies: et de cognatione mea accipies vxorẽ filio meo. Ego vero rñdi dño meo: Quid si noluerit venire mecũ mkier? Dñs ait in cui⁹ cõspectu ambulo: mittet angelũ suũ tecũ: et diriget viã tuã: accipiesq; vxorẽ filio meo de cognatiõe mea: et ẽ domo ptris mei. Innocẽs eris a maledictiõe mea cũ veneris ad ꝓximos meos: et nõ dederint tibi. Veni ergo hodie ad fontẽ aque: et dixi: Dñe de⁹ dñi mei abraam: si direxisti viã meã in q̃ nũc ambulo: ecce sto iuxta fontẽ aq̃: et virgo q̃ egrediet ad hauriẽdã aquã: audierit a me da mihi pauxillũ aq̃ ad bibendũ de hydria tua: et dixerit mihi: et tu bibe: et camelis tuis hauriã: ipsa est mker quã ꝓparauit dñs filio dñi mei. Dũq; hec tacẽ⁹ mecũ voluerẽ: apparuit rebecca veniẽs cũ hydria quã portabat in scapula: Descẽditq; ad fontẽ: et hausit aquã. Et aio ad eã: Da mihi paululũ bibere. Que festinans deposuit hydriã de humero: et dixit mihi: Et tu bibe: et camelis tuis tribuã potũ. Bibi: et adaquauit camelos. Interrogauiq; eã: et dixi: Cui⁹ es filia? Que rñdit: Filia bathuelis sum: filij nachor: quẽ pepit ei melcha. Suspẽdi itaq; inaures ad ornandã faciẽ eius: et armillas posui in manib⁹ ei⁹. Pronusq; adoraui dñm bñdicens dño deo dñi mei abraã: q̃ ꝓduxit me recto itinere vt sumerẽ filiã fratris

dñi mei filio ei⁹. Quocirc si facit⁹ mi-
sericordiā ⁊ veritatē cū dño meo indi
cate mihi: sinautē aliud placet: ⁊ ꝯ di
cite mihi: vt vadā ad dexterā siue ad si
nistrā. Rñderūt laban ⁊ bathuel: A do
mino egressus ē sermo. Nō possum⁹ ex
tra placitū eius ꝗcq̄ aliud loq̄ tecū.
Ecce rebecca coꝛā te ē: Tolle eā ⁊ ꝓficis-
cere: ⁊ sit vxor filij dñi tui: sicut locut⁹ ē
domin⁹. Qđ cū audisset puer abraam:
adorauit in terra dominū. Prolatisq̄
vasis argēteis ⁊ aureis ac vestibus de
dit ea rebecce ꝑ munere. Fratribus q̄z
ei⁹ ⁊ mri dona obtulit. Inito cōuiuio
vescētes pariter ⁊ bibētes mānserūt ibi.
Surgēs aūt mane locut⁹ est puer: Di
mittite me: vt vadā ad dñm meū. Re-
spōderūtq̄ fratres ei⁹ ⁊ mr. Maneat
puella saltē decē dies apō nos: ⁊ post-
ea ꝓficiscēs. Nolite ait me retinere: qꝛ
dñs direxit viā meā. Dimittite me vt
ꝓgā ad dñm meū. Et dixerūt: Vocem⁹
puellā ⁊ q̄ramus ipsi⁹ volūtatem. Cui q̄
vocata venisset: sciscitati sūt. Vis ire
cū hoc isto? Que ait: Vadā. Dimiserūt
ergo eā ⁊ nutricē illi⁹: suosq̄ abraam
⁊ comites ei⁹: imprcārtes ꝓspera sorori
sue atq̄ dicētes: Soror nr̄a es. Crescas
in mille milia ⁊ possideat semē tuū por-
tas inimicorū suorū. Igit rebecca ⁊ pu
ellę illi⁹ ascēsis camelis secute sunt vi
rū: qui festin⁹ reuertebat ad dñm suū.
Eo tempore deambulabat isaac ꝑ viā
q̄ ducit ad puteū: cui⁹ nomē ē viuētis
⁊ vidētis. Habitabat enī in terra au
strali: ⁊ egressus fuerat ad meditādum
in agro inclinata iā die. Cūq̄ eleuasset
oculos: vidit camelos venientes procul.
Rebecca quoq̄ cōspecto isaac descēdit
de camelo: ⁊ ait ad puerum: Quis ē ille
hō qui venit p agrū in occursū nobis?
Dixitq̄ ei: Ipse est dñs me⁹. At illa tol
lens cito pallium operuit se. Seruus au
tē cuncta que gesserat narrauit isaac.
Qui introduxit eā in tabernaculū sa-
re matris sue: ⁊ accepit eā vxorē: ⁊ in
tantū dilexit vt dolorem qui ex morte
matris acciderat tēperaret. XXV

A Braā vo aliā duxit vxorē noie
cethurā: que peperit ei zāram et
iecsan: ⁊ madan: ⁊ madian: ⁊ iesl
boch: et sue. Jecsan q̄z genuit saba et
dadan. Filij dadā fuerūt: assurim et la
thusim ⁊ laomim. At vero ex madian

ort⁹ est epha et opher et enoch ⁊ abida 1.Pa.1.
heldaa. Oēs hi filij cethure. ‖ Dedit q̄q̄
abraā cuncta q̄ possiderat isaac. Filijs
aūt ꝯcubinarū largit⁹ ē munera: ⁊ sepe
rauit eos ab isaac filio suo duꝛ adhuc
ipse viueret ad plagā orientalē. Fuerūt
aūt dies vite abrae centū septuaginta
q̄nq̄ anni: ⁊ deficiēs mortu⁹ ē in sene
cute bona: plenq̄ etatis ⁊ plen⁹ di
erū: Cōgregatusq̄ ē ad ꝓpm suū. Et se
pelierūt eū isaac ⁊ hismael filij sui i spe
lunca duplici q̄ sita ē in agro ephron:
filij seor ethei: e regiōe mābre: quā eme
rat a filijs heth. Ibi sepult⁹ est ipse ⁊ sa B
ra vxor ei⁹. Et post obitū illius benedi
xit de⁹ isaac filio ei⁹: qui habitabat iu
xta puteū noie viuētis ⁊ vidētis. Ve sūt
generatiōes hismael filij abrae quē pe
perit ei agar egyptia famula sare: ⁊ hec 1.Pa.1.
noia filioꝝ ei⁹ in vocabulis ⁊ generati
onib⁹ suis. Priogenit⁹ hismael nabai
oth: deinde cedar: ⁊ abdehel ⁊ mabsā:
masma quoq̄ et duma ⁊ massa: adad ⁊
thema ⁊ iar: hur ⁊ naphis ⁊ cedma. Isti
sunt filij hismael: ⁊ hec noia ꝑ castella
et oppida eoꝝ duodecim principes tri
buū suarum. Anni vite hismaelis cen
tum triginta septē: deficiēsq̄ mortu⁹
est: ⁊ appositus ad ꝓpm suum. Habita
uit aūt ab euila vsq̄ sur: q̄ respicit egy C
ptū itroeūtib⁹ assyrios. Coꝛā cūctis fra
trib⁹ suis obūt. Ve quoq̄ sūt generati
ones isaac filij abraā. Abraam genuit
isaac. Qui cū quadraginta eēt ānoꝝ:
duxit vxorē rebeccā filiā bathuel syri
de mesopotamia sororē laban. Deprca
tusq̄ ē isaac dñm ꝓ vxore sua eo q̄ eēt Ro.9.
sterilis. ‖ Qui exaudiuit eū ⁊ dedit cce
ptū rebecce: sed colliidebant i vtero ei⁹
puuli. Que ait: Si sic mihi futuꝝ erat
q̄d necesse fuit cōcipere? Perrexitq̄ re-
becca vt ꝯsuleret dñm. Qui respōdens
ait: Due gētes sūt in vtero tuo: et duo
ppli ex vētre tuo diuidēt: Populusq̄ Ro.9.
ꝓpm superabit: ⁊ maior seruiet minori. Jā
tps pariēdi aduenerat: ⁊ ecce gemini i
vtero ei⁹ reperti sūt. ‖ Qui ꝓus egressus ē Josue.
rufus erat ⁊ tot⁹ i more pelle hispidus: Dcxt.
Vocatūq̄ ē nomē ei⁹ esau. Protinus⁹ al
ter egrediēs: plātā frīs tenebat manu: D
⁊ idcirco appellauit eū iacob. Sexage
nari⁹ erat isaac qñ nati sunt paruuli.
Quib⁹ adultis: fact⁹ ē esau vir gnar⁹ ve
nādi et hō agricola: iacob aūt vir sim

plex habitabat ī tabernaculis. Iſaac amabat eſau: eo q̄ de venatiōib⁹ illi⁹ veſceretur et rebecca diligebat iacob. Coxit aūt iacob pulmētū. Ad quē cū veniſſet eſau de agro laſſus ait: Da mihi de coctione hac rufa: q̄ opido laſ-
Abd.1.a ſus ſū. ‖ Quā ob cām vocatū eſt nomē eius edom. Cui dixit iacob: Uende mihi p̄mogenita tua. Ille rīndit: Ēn mo-
I.4.7.a rior. Quid mihi p̄derunt p̄mogenita?
Ge.25.d Ait iacob: Jura ḡ mihi. Jurauit eſau: ⁊ vendidit primogenita: ⁊ ſic accepto pane ⁊ lentis edulio comedit et bibit ⁊ abīit: paruipendens q̄ primogeni-

A ta vēdidiſſet. XXVI Rta aūt fame ſup terrā poſt eā ſteri litatē q̄ acciderat ī dieb⁹ abrahā abīit iſaac ad abimelech regē paleſtinorū in gerara. Apparuitq̄ ei dñs: et ait: Ne deſcēdas in egyptū: ſed quieſce ī terra quā dixero tibi ⁊ pegrinare in ea: eroq̄ tecū ⁊ bñdicā tibi. Tibi enī et ſemini tuo dabo vniūſas regiones has: cōplēs iuramētū q̄ ſpopōdi abrahā patri tuo: ⁊ multiplicabo ſemē tu-
Ro.4.d um ſicut ſtellas celi. ‖ Daboq̄ poſteris tuis vniuerſas regiones has: et bñdi-

B cent in ſemine tuo oēs gētes terre: eo q̄ obedierit abrahā voci mee ⁊ cuſtodierit p̄cepta ⁊ mandata mea et cerimonias: legeſq̄ ſeruauerit. Manſit itaq̄ iſaac in geraris. Qui cū interrogarent a viris loci illi⁹ ſup vxore ſua: reſpondit: Soror mea eſt. Timuerat enī p̄fiteri q̄ ſibi eſſet ſociata cōiugio: reputās ne forte interficerēt eū p̄pter illi⁹ pulchritudinē. Cūq̄ ptrāſiſſēt dies plurimi et ibidē moraret p̄ſpiciēs abimelech rex paleſtinorū p̄ feneſtrā: vidit eū

C iocātē cū rebecca vxore ſua: Et accerſito ait: Perſpicuum eſt q̄ vxor tua ſit. Cur mētit⁹es ſororē tuā eē? Reſpōdit: Timui ne morerer p̄pter eā. Dixitq̄ abimelech: Quare īpoſuiſti nobis: Potuit coire quiſpiā de p̄plo cū vxore tua: ⁊ induxeras ſup nos grāde p̄ctū. Precepitq̄ oī p̄plo dicēs: Qui tetigerit hominis hui⁹ vxorem: morte morietur. Seuit aūt iſaac ī terra illa: ⁊ inuenit ī ipſo anno cētuplū. Bñdixitq̄ ei dñs ⁊ locupletat⁹ ē hō: ⁊ ibat p̄ficiēs atq̄ ſuccreſcens: donec magn⁹ vehemēter eſſe-

D ct⁹ ē; Habuit q̄z poſſeſſiōes ouiū et armēntorū ⁊ familie plurimū. Ob q̄ inui-

dentes ei paleſtini: oēs puteos q̄s foderāt ſerui p̄ris illi⁹ abrahā: illo tpe obſtruxerūt īplētes humo: intīm vt ipſe abimelech diceret ad iſaac. Recede a nobis: q̄m potentior noſtri facti⁹ es valde. Et ille diſcedens vt veniret ad torrētē gerare habitaretq̄ ibi. Rurſū fodit alios puteos: quos foderāt ſerui p̄ris ſui abrahā: et q̄s illo mortuo olim obſtruxerāt philiſtīm. Appellauitq̄ eos eiſdē nōib⁹ q̄b⁹ aū p̄ vocauerat. Foderūtq̄ ī torrēte ⁊ reppererūt aquā viuā. Sed ⁊ ibi iurgiū fuit paſtor⁹ gerarē: aduerſus paſtores iſaac dicētiū: Noſtra ē aqua. Quāobrē nomē putei ex eo q̄ acciderat vocauit calūniā. Foderūt et alium ⁊ p̄ illo q̄z rixati ſunt: Appellauitq̄ eū inimicitiaſ. Profect⁹ inde fodit aliū puteū: p̄ q̄ nō cōtenderūt. Itaq̄ vocauit nomē ei⁹ latitudo dicēs. Nūc dilatauit nos dñs: ⁊ feciſ creſcere ſuper terram. Aſcendit aūt ex illo loco ī berſabee: vbi appuit ei dñs ī ipſa nocte dicēs: Ego ſum de⁹ abrahā patris tui. Noli metuere: q̄ tecū ſum. Bñdicā tibi ⁊ mltiplicabo ſemē tuū: F
p̄pter ſeruū meū abrahā. Itaq̄ edificauit ibi altare dño: ⁊ īuocato noīe dñi extēdit tabernaculū: Precepitq̄ ſuis ſuis vt foderēt puteū. Ad quē locū cū G.21.c
veniſſent de gerar̄ abimelech ⁊ ochozath amici illi⁹ et phicol dux militū: locut⁹ ē eis iſaac: Quid veniſtī ad me hoīem quē odiſtī: ⁊ expuliſtī a vobis? Qui rīderūt: Uidim⁹ tecū eſſe dñm: ⁊ idcirco nūc dixim⁹: Sit iuramētū inter nos: ⁊ ineam⁹ fedus: vt nō facias nobis q̄cq̄ mali: ſicut ⁊ nos nihil tuorū attigim⁹: nec fecim⁹ q̄d te lederet: E
ſed cū pace dimiſim⁹ auctū bñdictiōe dñi. Fecit ḡ eis cōuiuiū. Et poſt cibū ⁊ potū ſurgētes mane: iurauerūt ſibi mutuo: dimiſitq̄ eos iſaac pacifice in locū ſuū. Ecce aūt venerūt in ipſo die ſerui iſaac: annūciātes ei ō puteo quē foderāt: atq̄ dicētes: Inuenim⁹ aquā. Unde appellauit eū abūdantiā: ⁊ nomē vrbi impoſitū eſt berſabee vſq̄ in p̄ſentē diē. Eſau vero quadragenari⁹ duxit vxores: iudith filiā beeri ethei ⁊ baſemath filiā elon eiuſdē loci: que amb⁹ offendērāt animū iſaac ⁊ rebecce.

Enuit aūt iſaac: ⁊ XXVII A
caligauerūt oculi ei⁹: et videre

Heb.11.d non poterat: Uocauitq; esau filium suum maiorem: et dixit ei: Fili mi. Qui spōdit: Adsū. Cui pater. Uides inquit q̄ senuerim: et ignorē diē mortis mee. Sume arma tua: et pharetrā: et arcū et egredere foras. Cūq; venatu aliq̄d apphēderis fac mihi inde pulmētū sicut velle me nosti: et affer vt comedā: et benedicat tibi aia mea anteqū moriar. Qđ cū audisset rebecca et ille abisset in agrū vt iussionē p̄is impleret: dixit filio suo iacob: Audiui patrē tuū loq̄ntē cū esau fratre tuo: et dicētē ei. Affer mihi de venatiōe tua: et fac cibos vt comedā: et bñdicā tibi coram dño anteqū moriar. Nūc ergo fili mi acquiesce cōsiliis meis: et pgens ad gregē affer mihi duos hedos optimos: vt faciam ex eis escas p̄ri tuo: q̄b⁹ libenter vescit: Quas cū tulerīs et comederit: bñdicat tibi p̄usq; moriat. Cui ille rñdit: Nosti q̄ esau frater meus hō pilosus sit: et ego lenis. Si attrectauerit me p̄r me⁹ et senserit: timeo ne putet sibi voluisse me illudere: et inducat sup me maledictiōez p bñdictiōe. Ad quē mr: In me sit ait ista maledictio fili mi: tm̄ audi vocē meā: et pgēs affer q̄ dixi. Abiit et attulit: dedit q; matri. Parauit illa cibos sicut velle nouerat p̄rez illi⁹: et vestib⁹ esau valde bonis: q̄s apud se habebat domi: induit eū: Pelliculasq; hedoꝝ circūdedit manib⁹: et colli nuda pterit. Dedit q; pulmentū: et panes q̄s coxerat tradidit. Quib⁹ illatis: dixit: P̄r mi. At ille rñdit: Audio. Quis es tu fili mi? Dixitq; iacob: Ego sū p̄mogenit⁹ tu⁹ esau: feci tibi sicut p̄cepisti mihi. Surge sede et comede de venatiōe mea: vt bñdicat mihi aia tua. Rursūq; isaac ad filiū suū. Quō inq̄t tā cito inueniri potuisti fili mi? Qui rñdit Uoluntas dei fuit vt cito occurreret mihi q̄ volebam. Dixitq; isaac: Accede huc vt tangā te fili mi: et p̄bē vtrū tu sis fili⁹ me⁹ esau: an non. Accessit ille ad p̄rem: et palpato eo dixit isaac: Uox q̄dē: vox iacob est: sz manus man⁹ sūt esau. Et nō cognouit eū: q; pilose manus similitudinē maioris exp̄sserāt. Bñdicens q; illi ait: Tu es fili⁹ me⁹ esau? Rñdit Ego sum. At ille. Offer inq̄t mihi cibos de venatiōe tua fili mi: vt bñdicat tibi aia mea. Quos cū oblatos comedisset: obtulit ei etiā vinū. Quo hausto: dixit ad eū: Accede ad me et da mihi oscūlū fili mi. Accessit: et osculat⁹ ē eū. Statimq; vt sensit vestimēto rum ei⁹ fragrātiā: bñdicens ait: Ecce odor filij mei sic odor agri pleni: cui bñdixit dñs. Det tibi de⁹ de rore celi et de pinguedie terre abundātiā frumēti et vini: et seruiant tibi populi: et adorēt te trib⁹. Esto dñs fratrū tuoꝝ: et incuruēt ante te filij m̄ris tue. Qui maledixerit tibi: maledict⁹ erit: et q̄ bene dixerit tibi: bñdictionib⁹ repleat. Uix isaac sermonē impleuerat: et egresso iacob foras: venit esau: Coctoq; ō venatione cibos intulit p̄ri dicens: Surge pat mi: et comede ō venatiōe filij tui: vt bñdicat mihi aia tua. Dixitq; illi isaac Quis es tu? Qui rñdit: Ego sum fili⁹ tu⁹ p̄mogenit⁹ esau. Expauit isaac stupore vehemēti: et vltra q̄ credi pōt ammirās ait. Quis igit ille est q̄ dudū captā venationē attulit mihi: et comedi ex oib⁹ priusq; tu venires? Bñdixiq; ei: et erit bñdictus. Audiris esau sermonibus patris: irruit clamore magno et cōsternat⁹ ait: Bñdic etiā et mihi pat mi. Qui ait: Uenit german⁹ tu⁹ fraudulēter et accepit bñdictionē tuā. At ille subiūxit: Juste vocatus est nomē ei⁹ iacob. Supplantauit enim me en altera vice. Primogenita mea aute tulit: et nūc secūdo subripuit bñdictiōez meā. Rursūq; ad p̄rez: Nūq̄d non reseruasti ait et mihi bñdictionē? Rñdit isaac: Dñm tuū illū cōstitui: et omnes fratres suos seruituti eius subiugaui. Frumento et vino stabiliui eū: et tibi post hec fili mi vltra quid faciā? Cui esau ait: Nūn vnā inq̄t tm̄ bñdictionē habes p̄r? Mihi q̄z obsecro vt bñdicas. Cūq; eiulatu magno fleret: motꝰ isaac dixit ad eū. In pinguedine terre et i rore celi desup erit bñdictio tua. Uiues gladio: et fratri tuo seruies: tēpusq; veniet cum excutias et soluas iugū ei⁹ de ceruicib⁹ tuis. Oderat q̄ sem p esau iacob p bñdictiōe q̄ bñdixerat ei pater. Dixitq; i corde suo. Uenient dies luct⁹ patris mei: vt occidā iacob fratrē meū. Nūciata sunt hec rebecce. Que mittēs: et vocās iacob filiū suū: dixit ad eū: Ecce esau frater tu⁹ minatur vt occidat te. Nūc q̄ fili audi vocē

Heb.11.

Abdi.1

meã: ⁊ cõsurgẽs fuge ad laban fratrẽ
meũ i arã: habitabiſq; cũ eo dies pau-
cos donec req̃eſcat furor fratris tui: et
ceſſet indignatio ei⁹ obliuiſcaq; eor
q̃ feciſti in eũ: poſtea mittã et adducã
te inde huc. Cur vtroq; orbabor filio
in vno die? Dixitq; rebecca ad iſaac.
Tedet me vite mee ꝓpter filias heth.
Si acceperit iacob vxorẽ de ſtirpe hui⁹
terre: nolo viuere. XXVIII
B V Ocauit itaq; iſaac iacob ⁊ bñ-
dixit eũ: ꝓcepitq; ei dicẽs: Non
accipe cõiugẽ de genere chanaã: ſz va
de ⁊ ꝓficiſcere in meſopotamiã ſyrie:
ad domũ bathuel pfem mris tue: ⁊ ac
cipe tibi inde vxorẽ de filiabus laban
auũculi tui. Deꝰ aũt oipotẽs bñdicat
tibi: ⁊ creſcere te faciat atq; multipli
cet vt ſis i turbas ꝑplorũ: ⁊ det tibi be
nedictiões abrae ⁊ ſemini tuo poſt te:
vt poſſideas terrã pegrinationis tue:
quã pollicit⁹ eſt auo tuo. Cũq; dimiſiſ
ſet eũ iſaac ꝓfect⁹ puenit i meſopota-
miã ſyrie: ad laban filiũ bathuel ſyri:
B fratrẽ rebecce matris ſue. Uidẽs aũt
eſau q̃ bñdixiſſet pater ſu⁹ iacob: ⁊ mi
ſiſſet eũ i meſopotamiã ſyrie: vt inde vx-
orẽ duceret: et q̃ p⁹ bñdictiõe ꝓcepiſ-
ſet ei dicẽs: nõ accipies vxorẽ de filia-
b⁹ chanaan: qõq; obediẽs iacob parẽ
tib⁹ ſuis iſſet in ſyriã: ꝑbãs ꝙz q̃ nõ
libẽter aſpiceret filias chanaã pr̃ ſu⁹:
iuit ad hiſmaelẽ: ⁊ duxit vxorem abſq;
his q̃s ꝑus habebat: melech filiã hiſ-
mael filꝫ abraã ſororẽ nabaioth. Igit̃
egreſſus iacob ꝺ berſabee: ꝓgebat arã.
Cũq; veniſſet ad quẽdã locũ: ⁊ vellet i
eo req̃eſcere poſt ſolis occubitũ tulit ꝺ
C lapidib⁹ q̃ iacebãt: ⁊ ſupponẽs capiti
ſuo: dormiuit in eodẽ loco. Uiditq; in
ſomnis ſcalã ſtãtẽ ſup terrã ⁊ cacumẽ
illi⁹ tangẽs celũ: angelos q̃z dei aſcen-
dẽtes ⁊ deſcẽdẽtes ꝑ eã: ⁊ dñm innixũ
ſcale dicẽtẽ ſibi. Ego ſũ dñs de⁹ abraã
pr̃is tui: ⁊ de⁹ iſaac. Terrã in q̃ dormiſ
tibi dabo ⁊ ſemini tuo: eritq; germen
tuũ q̃ſi puluis tre. Dilataberis ad ori
entẽ ⁊ occidẽtẽ ⁊ ſeptẽtrionẽ et meri-
diẽ: ⁊ bñdicẽt̃ in te ⁊ i ſemie tuo cũcte
trib⁹ terre. Et ero cuſtos tu⁹ q̃cũq; ꝓ-
rexeris: ⁊ reducã te i terrã hãc: nec di-
mittã niſi cõpleuero vniuerſa q̃ dixi.
Cunq; euigilaſſet iacob de ſomno ait:
Uere dñs ẽ i loco iſto: et ego neſciebã,
Dauẽſq; q̃ terribilis ẽ inq̃t loc⁹ iſte: D
Nõ eſt hic aliud niſi domus dei: ⁊ por
ta celi. Surgẽs ergo mane: tulit lapi-
dẽ quẽ ſuꝑpoſuerat capiti ſuo: ⁊ erexit
in titulũ: fundẽs oleũ deſuꝑ. Appella-
uitq; nomen vrbis bethel: q̃ ꝑus luza
vocabat. ‖ Uouit etiã votũ dicẽs: Si
fuerit dñs mecũ: ⁊ cuſtodierit me i vi
q̃ quã ego ambulo: ⁊ dederit mihi pa-
nẽ ad veſcẽdũ ⁊ veſtimẽtũ ad induen-
dũ: reuerſuſq; fuero ꝓſpere ad domuꝫ
ꝑris mei: erit mihi dñs in deũ ⁊ lapis
iſte quẽ erexi in titulũ: vocabit̃ dom⁹
dei: cũctorũq; q̃ dederꝫ mihi: decimas
A Roferꝰ (offerã tibi. XXIX A
ꝙ iacob venit i terrã orientalẽ:
p ⁊ vidit puteũ i agro: tres q̃z gre
ges ouiũ accubãtes iuxta eũ. Nã ex il-
lo adaq̃bant̃ pecora: ⁊ os ei⁹ grãdi la
pide claudebãt̃. Moꝺq; erat: vt cũctis
ouib⁹ cõgregatis deuolueret lapidẽ: ⁊
refectꝫ gẽtib⁹ rurſum ſup os putei po-
neret. Dixitq; ad paſtores. Fres vnde
eſtis? Qui rñderũt: De aran. Quos in
terrogans: nũq̃d ait noſtis laban filiũ J.45.f
nachor? Dixerũt: Nouim⁹. San⁹ ne ẽ B
iq̃t? Ualet inq̃unt: Et ecce rachel filia
ei⁹ venit cũ grege ſuo. Dixitq; iacob.
Adhuc multũ diei ſuꝑeſt: nec ẽ tẽpus
vt reducãt̃ ad caulas greges aũ. Da-
te potum ouib⁹: ⁊ ſic eas ad paſtũ re-
ducite. Qui rñderũt: Nõ poſſum⁹: do-
nec oia pecora cõgregẽt̃ ⁊ amoueam⁹
lapidẽ ꝺ ore putei vt adaq̃m⁹ greges.
Adhuc loquebãt̃: ⁊ ecce rachel venie-
bat cũ ouib⁹ patris ſui. Nã gregẽ ipſa C
paſcebat. Quã cum vidiſſet iacob ⁊ ſci
ret cõſobrinã ſuã: ouesq; laban auũcu
li ſui: amouit lapidẽ ꝺ pute⁹ claudeba
tur. Et adaq̃to grege oſculat⁹ ẽ eã. Et
eleuata voce fleuit: ⁊ idicauit ei q̃ fra
ter eſſet pr̃is ſui: ⁊ fili⁹ rebecce. At illa
feſtinãs nũciauit patri ſuo. Qui cũ au
diſſet veniſſe iacob filiũ ſororis ſue: cu
currit obuiã. Cõplexuſq; eũ ⁊ in oſcu-
la ruẽs: duxit i domũ ſuã: Audit⁊ aũt
cauſis itineris: rñdit os meũ es ⁊ caro
mea. Et poſtq; ipleti ſunt dies menſis D
vni⁹: dixit ei. Nũ q̃ frater me⁹ es: gra-
tis ſeruies mihi? Dic q̃d mercedis ac-
cipias. Habebat vero duas filias. No
mẽ maioris lya: minor vero appella-
bat̃ rachel. Sz lya lippis erat oculis:
rachel decora facie ⁊ venuſto aſpectu

quā diligensi acob ait: Seruiā tibi p rachel filia tua miore septē annis. Rñ dit labā: Melio ē vt tibi eā dē q alteE ri viro. Mane apud me. Seruiuit g iacob p rachel septē annis: t videbanē illi pauci dies p amoris magnitudine Dixitq ad labā Da mihi vxorē meā: qr iā tps ipletū ē vt ingrediar ad illā. Qui vocat multis amicoq turbis ad cōuiuiū fecit nuptias: t vespe lyā filiam suā introduxit ad euz: dās ancillā filie celphā noie. Ad quā cum ex more iacob fuisset ingressus: facto mane vidit lyā: et dixit ad socerū suū: Quid est qđ facere voluisti? Nōne p rachel seruiui tibi? Quare imposuisti mihi? Rñdit laban: Nō ē in loco nro ꝓsuetudinis vt miores ante tradam9 ad nuptiF as. Imple hebdomadā dier huiꝰ copule: t hāc q̄s dabo tibi p opē q̄ seruitus es mihi septē annis alīs. Acq̄euit placito: t hebdomada trāsacta: rachel duxit vxorē. Cui pater seruā balā tradiderat. Tandēq potiꝰ optatis nuptiis amorē sequētis priori ꝓtulit: seruiēs apud eū septē annis alīs. Videns aūt dñs p despiceret lyā. aperuit vuluā eiꝰ: sorore sterili ꝑmanēte. Que cōG ceptū genuit filiū: vocauitq nomē eiꝰ ruben dicēs. Vidit dñs humilitatem meā. Nunc amabit me vir meꝰ. Rursū q̄ cōcepit: t pepit filiū: et ait: Quia audiuit me dñs haberi cōtēptui: dedit ēt istū mihi. Vocauitq nomē eiꝰ symeō. 1.ga.2.a Concepitq tertio: t genuit aliū: Dixit q̄: Nūc quoq copulabit mihi maritꝰ meꝰ eo p peperer:m ei tres filios. Et idcirco appellauit nomē eiꝰ leui. Quarto cōcepit: t pepit filiū t ait: Nūc cōfite bor dño. Et ob hoc vocauit eū iudā. CesB Ans (sauitq parere. XXX C Quidit rachel p infecūda esset inuidit sorori sue: et ait marito suo: Da mihi liberos: alioq̄n moriar. Cui irat rñdit iacob. Num p deo ego sum: q̄ ꝓuauit te fructu vētris tui? At illa: Habeo inq̄t famulā balan: ingredere ad illā vt pariat sup genua mea: t habeā ex illa filios. Deditq illi balā in cōiugiū. Que ingresso ad se viro: cōcepit t pepit filiū. Dixitq rachel: Judicauit mihi dñs: et exaudiuit vocem meā dās mihi filiū. Et idcirco appellauit nomē eiꝰ dan. Rursūq bala cōci-

pies pepit alterū: Pro hoc ait rachel. Cō parauit me dñs cū sorore mea t inualui. Vocauitq cū nephtalim. Senties lya p parere desiisse: zelpham ancillā suā marito tradidit. Qua post cōceptū edente filiū dixit: Feliciter. Et idcirco vocauit nomē eiꝰ gad: Peperit q̄s zelpha alterū: Dixitq lya: Hoc p beatitudine mea. Beatā quippe me dicent mulieres: Propterea appellauit eū aser Egressus aūt rubē tpe messis triticee in agrū reperit mādragoras: q̄s matri lye detulit. Dixitq rachel: Da mihi grē de mādragoris filij tui: Illa rñdit: Parū ne tibi videt p ripuer maritū mihi: nisi etiam mādragoras filij mei tuleris? Ait rachel: Dormiat tecū hac nocte p mādragoris filij tui. Redeūtiq ad vesperā iacob ꝺ agro: egressa est i occursū eiꝰ lya et ait: Ad me introibis: q: mercede cōduxi te p mādragoris filij mei. Dormiuitq cū ea nocte illa: Et exaudiuit deꝰ ꝓces eiꝰ Cōcepitq t pepit filiū q̄ntū: t ait: Dedit deꝰ mercedē mihi: q: dedi ancillā meā viro meo. Appellauitq nomē eiꝰ ysachar. Rursuz lya cōcipiēs pepit sextū filiū t ait: Dotauit me deꝰ dote bona. Etiā hac vice mecū erit maritꝰ meus: eo p genuerim ei sex filios. Et idcirco appellauit nomē eiꝰ zabulō. Post quē pepit filiā noie dinā. Recordatusq dñs rachelis: exaudiuit eā t aperuit vuluā eiꝰ q̄ cōcepit t pepit filiū dicēs: D Abstulit deꝰ opprobriū meū. Et vocauit nomē illiꝰ ioseph dicēs: Addat mihi dñs filiū alterum. Nato aūt ioseph: dixit iacob socero suo. Dimitte me vt reūtar in patriā meā et ad terrā meā. Da mihi vxores t liberos meos p quibꝰ seruiui tibi vt abeā. Tu vero nosti seruitutē q̄ seruiui tibi: Dixit illi laban Inueniā gratiā in cōspectu tuo. Experimēto didici benedixerit mihi deꝰ ꝓpter te. Cōstitue mercedē tuā quā dem tibi. At ille rñdit: Tu nosti quō seruierim tibi: t quāta in manibꝰ meis fuerit possessio tua. Modicū habuisti anteq̄ venirē: t nunc dives effectus es: benedixitq tibi deꝰ ad introitū meū Justū est igit vt aliq̄n ꝓuideā domui mee. Dixitq laban: Quid tibi dabo? E At ille ait: nihil volo: sed si feceris qđ postulo: iterū pascā t custodiā pecora

tus. Egra oues greges tuos: ⁊ sepa
cūctas oues varias ⁊ sparso vellere: et
qcūq; rufum ⁊ maculosuz variūq; fu
erit: tā in ouib⁹ q; in capris: erit mer
ces mea. Rñdebitq; mihi cras tusticia
mea: qñ placiti tps aduenerit coꝝ te:
Et oia q nō fuerit varia ⁊ maculosa et
rufa tā in ouib⁹ q; in capris furti me
argues. Dixitq; labā: Gratū habeo qō
peris. Et sepauit in die illa capras et
oues ⁊ hircos ⁊ arietes varios ⁊ macu
F losos. Cūctū aūt gregē vnicolorē id est
albi ⁊ nigri velleris: tradidit in manu
filioꝝ suoꝝ: ⁊ posuit spaciū itinerꝭ tri
um diez inter se et generū: q pascebat
relqs greges ei⁹. Tollēs g iacob vir
gas populeas virides ⁊ amygdalynas
⁊ explatanis: ex pte decoartauit eas:
Detractisq; corticib⁹ in his q spoliata
fuerāt: candor apparuit: illa vero q in
tegra fuerāt: viridia pmāserūt: atq; in
hūc modū color effect⁹ ē varius. Po
suitq; eas in canalib⁹ vbi effundebat
aq̄: vt cū ventissent greges ad bibēdū:
ante oculos haberēt virgas: ⁊ in aspe
ctu earū cōciperēt. Factūq; ē vt in ip
so calore coitꝰ oues intuerent virgas:
⁊ parerēt maculosa ⁊ varia et diuerso
B colore respsa. Diuisitq; gregē iacob: ⁊
posuit virgas ante oculos arietum.
Erāt aūt alba ⁊ nigra queq; labā: cete
ra ꝓ iacob: separatꝫ inter se gregib⁹.
Igit qñ primo tpe ascendebant oues
ponebat iacob virgas in canalib⁹ aq̄
rū ante oculos arietū ⁊ ouiū: vt in ea
rū cōtēplatione cōciperēt. Quādo ꝓ
serotina admissura erat: ⁊ cōceptus ex
trem⁹: nō ponebat eas. Factaq; sūt ea
q erāt serotina: labā: ⁊ q primi tēporis
iacob: Ditatusq; est hō vltra modū: et
habuit greges multos: ancillas ⁊ ser
uos: camelos ⁊ asinos. XXXI
Apud Audiit aūt audiuit verba filioꝝ
laban dicentiū: tulit iacob oia
quę fuerūt pris nostri: ⁊ ō illi⁹ facultate
ditat⁹: fact⁹ ē inclytus. animaduertit
q; faciē labā q nō eēt erga se sicut he
ri ⁊ nudiustertius: maxime dicēte sibi
dño reūtere i terrā patrū tuoꝝ ⁊ ad ge
nerationē tuā eroq; tecū: misit ⁊ voca
uit rachel ⁊ lyam i agrū vbi pascebat
greges: dixitq; eis: Video faciē patris
vestri q nō sit erga me sicut heri ⁊ nu
diustertiꝰ. Deꝰ aūt pris mei fuit mecū
⁊ ipse nostis q totis viribꝰ meis seruie
rim patri vro. Sed ⁊ pater vester cir
cūuenit me: ⁊ mutauit mercedē meam
decē vicibꝰ: ⁊ tñ non dimisit eū deꝰ vt
noceret mihi. Si q̄ dixit: varie erunt
mercedes tue: pariebāt oēs oues vari
os fetꝰ: Q̄ñ ꝛo ecōtrario ait: alba que
q; accipies ꝓ mercede: oēs greges al
ba pepererūt. Tulitq; deꝰ substātiā pa
tris vestri: ⁊ dedit mihi. Postq; esto cō C
cepiꝰ ouiū tps aduenerat: leuani ocu
los meos: ⁊ vidi in somnis ascēdēres
mares sup femias: varios: repsos ⁊ ma
culosos ⁊ diūsoꝝ coloꝝ. Dixitq; ange
lus dñi ad me i somnis: Jacob: Et ego
rñdi adsū. Qui ait: Leua oculos tuos
⁊ vide vniuersos masculos ascēdētes
sup femias varios maculosos atq; re
spsos‖. Vidi esto oia q fecit tibi labā. F.28.b
Ego sum deꝰ bethel: vbi vnxisti lapidē.
⁊ vouisti mihi.‖ Nunc g surge et F.32.c
egredere de terra hac: reuertēs in terrā
natiuitat⁹ tue. Rñderūtq; rachel ⁊ lya:
Nūq̄d habem⁹ residui q̄q; in faculta
tib⁹ ⁊ hereditate dom⁹ pris nr̄i? Nō
ne quasi alienas reputauit nos: ⁊ vē
didit: comeditq; pciū nostrū? Sed deꝰ C
tulit: opes patris nr̄i: ⁊ eas tradidit no
bis ac filiis nostris. Unde omnia que
pcepit fac. Surrexit aūt iacob ⁊ im
posit⁹ liberis ac cōiugib⁹ suis sup ca
melos abiit: Tulitq; oēm sbstātiā suā
⁊ greges: ⁊ q̄cq̄d in mesopotamia acq̄
sierat: pgēs ad ysaac patrē suū in ter
rā chanaā. Eo tpe ierat laban ad ton
dendas oues ⁊ rachel furata est idola
pris sui. Noluitq; iacob cōfiteri soce
ro suo q fugeret. Cūq; abisset tā ipse
q; oia q iuris ei⁹ erāt: ⁊ amne trāsmis
so pgeret ℨ montē galaad: nūciatū est
laban die tertio q fugeret iacob. Qui
assumpt⁹ fratrib⁹ suis: psecut⁹ est euz
dieb⁹ septē: ⁊ cōprehēdit eū in mōte ga
laad. Uiditq; in somnis dicētē sibi do
minū: Caue ne q̄q; aspere loqris ℨ ia D
cob. Jāq; iacob extēderat in mōte ta
bernaculū. Tum ille cōsecutus cum
cum fratrib⁹ suis in eodē mōte gala
ad fixit tentorium. Et dixit ad iacob:
Quare ita egisti: vt clā me abigeres fi
lias meas q̄si captiuas gladio? Cur ig
norante me fugere voluisti: nec indica
re mihi vt psequer te cū gaudio ⁊ can
ticis ⁊ tympanis ⁊ cytharꝫ? Nō es pas

fus vt oscularer filios meos et filias. Stulte operat⁹ es. Et nūc ḋ̄ē valet manꝰ mea reddere tibi maiꝰ: sed deꝰ patris tui heri dixit mihi. Caue ne loq̄ris ꝫ iacob quicq̄ duri⁹. Et si ad tuos ire cupiebas: ꝛ desiderio erat tibi domus pris tui. Cur furat⁹ es deos meos? Rsi dit iacob: Qꝛ inscio te ꝓfect⁹ sum: timui ne violēter auferes filias tuas. Qꝛ aūt furti me arguis: apud quēcūq; inueneris deos tuos: necē cor̄ fratrib⁹ nris. Scrutare: ḋcq̄ tuoꝝ apud me inueneris: aufer. Nec dicēs ignorabat ꝙ rachel furata esset idola. Ingressus iraq; laban tabernaculū iacob et lyę ꝛ vtriusq; famule: nō inuenit. Egq̄ in trasset tētoriū rachelis: illa festinās abscōdit idola subter stramēta cameli et sedit desup: scrutāticq; oē tētoriū ꝛ nihil inuenīēti ait: Ne iraſcat̄ dn̄s meꝰ ꝙ cor̄ te assurgere neq̄o: qꝛ iuxta consuetudinē femineꝝ nūc accidit mihi. Sic delusa sollicitudo q̄rentis est. Tu mēsq; iacob: cū iurgio ait: Quā ob culpā meā ꝛ ob qđ peccatū meū sic exarsisti post me: ꝛ scrutat⁹ es oēm suppellectilē meā? Quid inueniſti ō cūcta sub
Exo.22.b stātia domꝰ tue? Pone ḥ cor̄ fratribꝰ meis ꝛ fratribꝰ tuis: ꝛ iudicēt iter me ꝛ te. Idcireo vigili ānis fui tecū: oues tue ꝛ capre steriles nō fuerunt: arietes gregis tui nō comedi: nec captū a bestia ostēdi tibi. Ego damnū oē reddebā. Quicq̄d furto ꝑibat a me exigebas
E.29.d
f Die noctuq; estu vrebar ꝛ gelu: fugiebatq; somn⁹ ab oculis meis. ‖ Sicq; ꝙ viginti ānos in domo tua seruiui tibi: q̄tuordecim ꝙ filiab⁹: ꝛ ser ꝙ gregib⁹ tuis. Immutasti q̄z mercedē meā decē vicib⁹. Nisi deꝰ pris mei abraam ꝛ timor isaac affuisset mihi: forsitā modo nudū me dimisisses. Afflictionē meā ꝛ laborē manuū mearū respexit deꝰ: ꝛ arguit te heri. Rsdit ei labā: filie mee ꝛ filij ꝛ greges tui et oia q̄ cernis: mea sunt. Quid possū facere filijs ꝛ nepotibus meis? Veni ḡ ꝛ ineam⁹ fedus: vt sit testimoniū inter me ꝛ te. Tulit itaq; iacob lapidē: ꝛ erexit illū in titulū Dixitq; fratribꝰ suis: Afferte lapides. Qui cōgregātes fecerūt tumulū: comederūtq; sup eū. Qđ vocauit laban tumul⁹ test⁹: ꝛ iacob aceruū testimonij. Vterq; iuxta ꝓprietatē lingue sue. Dixitq; laban. Tumul⁹ iste testis erit inter me ꝛ te hodie. Et idcirco appellatū est nomē eius galaad. id est tumulus testis. Inuocatur et iudicet dominus inter nos quando recesserimus a nobis si afflixeris filias meas: ꝛ si introduxeris alias vxores sup eas. Nullus sermonis nr̄i testis ē absq; deo ḋ̄ nr̄is respicit. Dixitq; rursus ad iacob: Ecce tumul⁹ hic ꝛ lapis quē erexi: inter me et te testis erit. Tumulus inq; iste et lapis sint in testimonio: si aut ego trā sicro illū q̄ēs ad te: aut tu ꝑterieris maiꝰ mihi cogitās. Deꝰ abraā ꝛ deus nachor iudicet inter nos: deꝰ nr̄is eorū. Juravit ḡ iacob ꝙ timorē nr̄is sui isaac: immolatisq; victimis in mōte: vocauit frēs suos vt ederēt panē. Qui cū comedissent mānerūt ibi. Laban vero de nocte ꝓsurgēs: osculatus ē filios ꝛ filias suas: ꝛ bñdixit illis: reūsusq; est
A Iacob (in locū suū. XXXII
aūt abūt i itinere quo ceperat: fueruntq; ei obuiam angeli dei. Quos cū vidisset ait: Castra dei sūt hec. Et appellauit nomē loci illi⁹ manaim id est castra. Misit aūt et nūcios ante se ad esau fratrē suū in tra seyr regionis edom: ꝑcepitq; eis dicēs: Sic loq̄mini dn̄o meo esau. Nec dicit frat tuꝰ iacob: Apud laban ꝓgrinat⁹ sum et
B fui vsq; in ꝓsentē diē. Habeo boues ꝛ asinos ꝛ oues ꝛ seruos ꝛ ancillas: mitto q̄z nūc legationē ad dn̄m meū vt inueniā gr̄am in ꝓspectu tuo. Reuersiq; sūt nūcij ad iacob dicētes: Venim⁹ ad esau fratrē tuū: ꝛ ecce ꝓperat in occursum tuū cū q̄dringētis viris. Timuit iacob valde: ꝛ pterrit⁹ diuisit ꝑsonā ḋ̄ secū erat: greges q̄z ꝛ oues et boues et camelos i duas turmas: dicēs: Si venerit esau ad vnam turmā ꝛ pcusserit eā: alia turma q̄ reliq̄ ē saluabit̄. Dixitq; iacob: Deꝰ pris mei abraā: ꝛ deus pris mei isaac: dne qui dixisti mihi: reuertere in terrā tuā: ꝛ in locū natiuitatis tue: ꝛ bñfaciam tibi: minor sū cunctis miserationib⁹: et veritate quā explesti ſuo tuo. In baculo meo trāsiui iordanē istū: ꝛ nūc cū duab⁹ turmis regredior. Erue me de manu fris mei ō manu esau: qꝛ valde eū timeo: ne forte veniēs ꝑcutiat mr̄es cū filijs. Tu locutus es ꝙ bñfaceres mihi: ꝛ dilatares
C
ē.b.ij

ſemẽ meũ ſicut arenã maris: q̃ ꝓ multitudine nũerari nõ ꝑt. Cũq; dormiſſet ibi nocte illa: ſeꝙuit de hijs q̃ habebat munera eſau fratri ſuo: capras ducẽtas: hircos viginti: oues ducentas: t arietes viginti: camelos fetas cũ pullis ſuis triginta: vaccas q̃draginta et tauros viginti: aſina viginti et pullos earũ decẽ. Et miſit ꝑ manꝰ ſeruorũ ſuoꝝ: ſingulos ſeorſũ greges: dixitq; pueris ſuis. Antecedite me et ſit ſpaciũ inter gregẽ et gregẽ. Et ꝓcepit priori: dicẽs: Si obuiũ habuerꝭ fratrẽ meũ eſau t interrogauerit te: cuius es aut q̃ vadis: aut cuiꝰ ſint iſta q̃ ſeq̃rꝭ: E rñdebis: Serui tui iacob. Munera miſit dño meo eſau: ipe quoq; pꝰ nos venit. Sikr vedit mandato ſecũdo t tertio: t cũctis q̃ ſequebãt greges: dicẽs: Ꝙ iſdẽ verbis loquimini ad eſau cũ inueneritis eũ: t adderis: Ipſe q̃z ſeruus tuꝰ iacob: iter nr̃m inſequit. Dixit enim. Placebo illũ muneribꝰ q̃ ꝓcedunt: et poſtea videbo illũ. Forſitã ꝓpitiabit mihi. Preceſſerũt itaq; munera ante eũ: ipſe vero mãſit nocte illa in caſtrꝭ. F Cũq; mature ſurrexiſſet tulit duas vxores ſuas t totidem famulas cũ vndecim filijs: t trãſiuit vadũ iaboth. Traductiſq; oibus q̃ ad ſe ꝓtinebãt: manſit ſolus: t ecce vir luctabat cũ eo vſq; mane. Qui cũ videret ꝙ eũ ſupare nõ poſſet: tetigit neruũ femoris eiꝰ t ſtatim emarcuit. Dixitq; ad eũ: Dimitte me. Jã enim aſcẽdit aurora. Rñdit: Nõ dimittã te niſi bñdixeris mihi: Dit ꝯ: Qõ eſt nomẽ tibi? Rñdit iacob: Et ille: Nequaq; inãt iacob appellabit nomẽ tuũ: ſed iſrl. Quia ſi cõtra deũ fortꝭ fuiſti: quãtomagis cõtra homes ꝓualebis? Interrogauit eũ iacob. Dic mihi quo appellaris nomine? Reſpõdit: Cur queris nomen meum? Et benedixit ei in eodẽ loco. Uocauitq; iacob nomẽ loci illiꝰ phanuel: dicẽs: Uidi dñm facie ad faciẽ: t ſalua facta eſt aia. Ortuſq; eſt ei ſtatim ſol poſtq; trãſgreſſus ẽ phanuel. Ipſe vero claudicabat pede. Quã ob cãm non comedũt neruũ filij iſrl q̃ emarcuit in femore iacob vſq; in ꝓſentẽ diẽ: eo q̃ tetigerit neruũ femoris eius t obſtupuerit. XXXIII

A Leuãs aũt iacob oculos: vidit venientẽ eſau: t cũ eo q̃dringẽtos viros. Diuiſitq; filios lie t rachel ambarumq; famularũ. Et poſuit vtrã ancillam t liberos earũ in principio: lyã vero t filios eius in ſecũdo loco: rachel aũt t ioſeph nouiſſimos. Et ipſe ꝓgrediẽs adorauit ꝓnus in terrã ſepties: donec approꝑinq̃ret frater eiꝰ. Currẽs itaq; eſau obuiam fratri ſuo: amplexatus ẽ eũ: ſtringẽſq; collũ eius t oſculãs fleuit: leuatiſq; oculis vidit mulieres t paruulos eaꝝ: t ait: Quid ſibi volũt iſti t ſi ad te ꝓtineãt? Rñdit: Paruuli ſunt q̃s donauit mihi deꝰ ſeruo tuo. Et approꝑinquãtes ancille et filij eaꝝ incuruati ſũt. Acceſſit q̃z lya cũ pueris ſuis: t cũ ſibi adorauiſſent: extremis ioſeph t rachel adorauerũt. Dixitq; eſau: Que nã ſunt iſte turme q̃s obuiã habui? Rñdit: Ut inuenirẽ gratiã coram dño meo. Et ille ait: Habeo plurima frater mi: ſint tua tibi. Dixitq; iacob: Noli ita obſecro: ſed ſi inueni gratiã in oculis tuis: accipe munuſculũ de manibꝰ meis. ‖ Sic enim vidi faciẽ tuã: q̃ſi viderim vultũ dei. Eſto mihi ꝓpitius: t ſuſcipe bñdictionẽ quã attuli tibi: t quã donauit mihi deus tribuẽs oia. Uix fratre cõpellẽte ſuſcipiẽs ait: Gradiamur ſimul eroq; ſocius itineꝭ tui. Dixitq; iacob: Noſti domine mi ꝙ paruulos habeã teneros: t oues t boues fetas mecũ: q̃s ſi plus in ambulãdo fecero laborare: moriẽt vna die cuncti greges. Precedat dñs meꝰ ante ſeruũ ſuũ: t ego ſequar paulatim veſtigia eiꝰ ſicut videro paruulos meos poſſe: donec veniã ad dñm meũ in ſeyr. Rñdit eſau: Dimitto te vt de populo q̃ mecũ eſt: ſaltẽ ſocij remaneant vie tue. Nõ eſt inquit neceſſe: Hoc vno indigeo: vt inueniã gratiã i ꝓſpectu tuo dñe mi. Reuerſus eſt itaq; illo die eſau itinere q̃ venerat i ſeyr. Et iacob venit in ſochot: vbi edificato domo t fixis tentorijs: appellauit nomẽ loci illiꝰ ſochot. i. tabernacula. Trãſiuitq; i ſalẽ vrbẽ ſichimoꝝ q̃ eſt in terra chanaan poſtq; reuerſus ẽ de meſopotamia ſyrie: t habitauit iuxt oppidũ: Emitq; ptẽ agri i q̃ fixerat tabnacula: a filijs emor ꝓris ſichẽ cẽtũ agnis: Et erecto ibi altari: inuocauit ſup illud fortiſſimũ deũ iſrl. XXXIIII

A Egreſſa eſt aũt dina filia lye vt

Gen. 35.b

Iud. 13.c

Reg. 19.e
Pet. 15.d

viderẽt mulieres regionis illius: Quã cum vidisset sichem filius emor euci ꝓnceps terre illi⁹. adamauit eã ⁊ rapuit: ⁊ dormiuit cũ illa: vi oppꝛimẽs ꝟgi nẽ. Et conglutinata ẽ aia ei⁹ cñ ea tristẽq; delinuit blãditijs. Et ꝓgẽs ad emor patrẽ suũ: accipe inq̃t mihi puellã hãc cõiugẽ. Qõ cum audisset iacob absentib⁹ filijs et in pastu pecoꝝ occupatis: siluit donec rediret Egresso aũt emor ꝓfe sichem vt loqueret ad iacob: ecce filij ei⁹ veniebãt de agro: Audito q; qõ acciderat: irati sũt valde: eo ꝙ fedã rem operatus esset in isrl: ⁊ violata filia iacob rem illicitã ꝓperasset. Locutus ẽ itaq; emor ad eos: Sichem filij mei adhesit aia filie vestre. Date eã illi vxorẽ ⁊ iũgam⁹ vicissim cõnubia. Filias vestras tradite nobis: ⁊ filias nostras accipite: ⁊ habitate nobiscũ. Terra in ptãte vra est: exercete: negociamini ⁊ possidete eã Sed ⁊ sichem ad patrẽ ⁊ ad frẽs eius ait. Inueniã gram: coram vob: ⁊ quecũq; statueritis: dabo. Augete dotem ⁊ munera postulate: libẽter tribuã qõ petieritis: tm̃ date mihi puellã hãc vxorẽ. Rñderunt filij iacob: sichem ⁊ patri ei⁹ in dolo: seutentes ob stupꝛũ sororis. Nõ possum⁹ facere q̃ petitis: nec dare sororẽ nr̃am hoi incircũciso: qõ illicitũ ⁊ nephariũ est apud nos. Sed in ꝟ valebim⁹ federari. Si volueritis eẽ sicꝫ nr̃i ⁊ circũdat in vobis ois masculini sexus: tm̃c dabim⁹ ⁊ accipiem⁹ mutuo filias vras ac nr̃as ⁊ habitabim⁹ vobiscũ: erimusq; vn⁹ ꝓpꝛus. Si aũt circũcidi nolueritis: tollem⁹ filiã nr̃am ⁊ recedemus. Placuit oblatio eoꝝ emor sichez filio ei⁹: nec distulit adolescẽs q̃n statim qõ petebat expleret. Amabat enim puellã valde: ⁊ erat inclitus in oi domo ptris sui. Ingressiq; portã vrbis locuti sunt ad ꝓpꝛm. Viri isti pacifici sũt: ⁊ volũt habitare nobiscũ. Negocient in terra ⁊ exerceãt eã: q̃ spaciosa ⁊ lata cultori b⁹ indiget. Filias eoꝝ accipiem⁹ vxores: ⁊ nr̃as illis dabim⁹. Vnũ est quo differt tm̃ bonũ. Si circũcidam⁹ masculos nostros ritũ gentꝫ imitãtes: et substãtia eoꝝ ⁊ pecora ⁊ cũcta q̃ possidẽt nr̃a erũt. Tm̃ i ꝟ acq̃escam⁹: ⁊ habitantes simul: vnũ efficiamus ꝓpꝛm. Dixerũtq; sũt oĩs: circũcisis cũctis ma

rib⁹. Et ecce die tertio q̃n grauissimus vulnerũ dolor ẽ: arreptis duo filij iacob: symeon ⁊ leui frẽs dine: gladijs: ingressi sũt vrbẽ cõfidẽter: Interfectisq; oĩbus masculis: emor ⁊ sichem pariter necauerũt: tollẽtesq; dinã de domo sichem sororẽ suã. Quib⁹ egressis irruerũt sup occisos ceteri filij iacob: ⁊ depopulati sunt vrbẽ in vltionẽ stupꝛi: oues eoꝝ ⁊ armẽta ⁊ asinos: cunctaq; vastãtes q̃ in domib⁹ ⁊ in agris erãt: paruulos q; eoꝝ ⁊ vxores duxerũt captiuas. Quibus ꝓpetratis audacter: iacob dixit ad symeõ ⁊ leui: Turbastis me: ⁊ odiosum fecist⁊ me chananeis ⁊ pherezeis habitatoꝛib⁹ terre huius. Nos pauci sum⁹: illi cõgregati p̃cutient me: ⁊ delebor ego ⁊ dom⁹ mea. Rñdẽrũt: Nũq̃d vt scorto abuti debuere sorore nostra? XXXV

Interea locut⁹ est de⁹ ad iacob: Surge ⁊ ascende bethel ⁊ habita ibi: fac q; altare dño q̃ apparuit tibi q̃n fugiebas esau fratrẽ tuũ. Jacob vero cõuocata oi domo sua ait: Abiicite deos alienos q̃ in medio vr̃i sunt et mũdamini: ac mutate vestimẽta vra. Surgite ⁊ ascẽdam⁹ in bethel: vt faciam⁹ ibi altare dño q̃ exaudiuit me in die tribulationis mee: ⁊ socius fuit itineris mei. Dederũt q; ei oẽs deos alienos q̃s habebãt: ⁊ inaures q̃ erant in aurib⁹ eoꝝ. Et ille infodit eas subter terebinthũ: q̃ est post vrbẽ sichem. Cũq; ꝓfecti eẽnt: terror dei inuasit oẽs p̃ circũitũ ciuitates: ⁊ nõ sunt ausi ꝙse qui recedẽtes. Venit igit iacob luzan q̃ est in terra chanaan cognoměto bethel: ipse ⁊ ois ꝓpꝛus cũ eo. Edificauit q; ibi altare: ⁊ appellauit nomen loci domus dei: Ibi enim apparuit ei deus cũ fugeret fratrẽ suũ. Eodem tpe mor tua est delbora nutrix rebecce: et sepulta est ad radices bethel subter quercũ Vocatũq; est nomen loci quercus fletus. Apparuit aũt iterũ de⁹ iacob postq̃ reuersus est de mesopotamia syrie ⁊ benedixitq; ei dicens: Non vocaberis vltra iacob sed israel erit nomen tuũ. Et appellauit eum israel. Dixitq; ei: Ego deus oipotens: Cresce ⁊ multiplicare: Gẽtes ⁊ ꝓpꝛi nationũ ex te erũt. Reges ẽ lũbis tuis egredient: Terrã q; quã dedi abrahã ⁊ ysaac: dabo tibi ⁊

semini tuo post te. Et recessit ab eo. Ille vero erexit titulū lapideū: in loco q̄ locut⁹ fuerat ei deus: libans sup eū libamina: t effundēs oleū vocāsq̄ nomen loci bethel. Egressus autē inde: venit verno tpe ad terrā que ducit efratā. In qua cū parturiret rachel ob difficultatē part⁹ periclitari cepit. Dixitq̄ ei obstetrix: Noli timere: qz t hūc habebis filiū. Egredięte aūt aīa p dolore t imminente iam morte: vocauit nomē filij sui bennoni: id est fili⁹ doloris mei. Pater āt̄o appellauit eū beniamin. i. fili⁹ dextre. Mortua est q̄ rachel: t sepulta est in via q̄ ducit effratam: hec ē bethleem. Erexitq̄ iacob titulū sup sepulchrū ei⁹. Hic est titulus monumēti rachel vsq̄ in p̄sentē diē. D Egressus inde fixit tabernaculū trans turrē gregis. Cūq̄ habitaret in illa regione: abūt ruben t dormiuit cū bala cōcubina p̄tis sui. Qđ illū minime latuit. Erāt aūt filij iacob duodecim. Filij lye primogenit⁹ ruben: t symeon: et leui: iudas et ysachar t zabulon. Filij rachel: ioseph et beniamin. Filij bale ancille rachelis: dan t nepthalim. Filij zelphe ancille lye: gad t aser. Hi sūt filij iacob: q̄ nati sūt ei in mesopotamia syrie. Venit āt ad isaac p̄tem suū i mābre ciuitatē arbee: hec est hebron in q̄ pgrinat⁹ est abrāā t isaac. Et cōpleti sunt dies isaac centū octoginta anno rū: Cōsūptusq̄ etate mortu⁹ ē: t appositus est ppl̄o suo senex t plen⁹ dieꝝ: t sepelierunt eū esau t iacob filij sui

A Hē aūt sunt gene- XXXVI
rationes esau: ipse ē edom. Esau accepit vxores de filiab⁹ chanaā: ada filia elom ethei: et oolibama filiā ane filij sebeō euei. Basemath āz filiā hismael sororē nabaioth. Peperit aūt ada eliphas. Basemath genuit ra huel. Oolibama edidit iehus et ihelon t chore. Hi fili esau: q̄ nati sunt ei in terra chanaan. Tulit aūt esau vxores suas t filios et filias et oēm aiam dom⁹ sue t substantiā t pecora t cuncta q̄ habere poterat in terra chanaā: et abūt in alterā regionē: recessitq̄ a
G.13.a fratre suo iacob. ‖ Diuites ēm erāt valde et simul habitare nō poterant: nec sustinebat eos terra pegrinatiōis eox p̄ mltitudie gregū. Habitauitq̄ esau in mōte seyr: ipse ē edom. Hē aūt sunt generatiōes esau p̄tis edom in mōte seyr: et hec noīa filioꝝ ei⁹. Eliphas filius ade: vxoris esau: Rahuel āz fili⁹ basemath vxoris ei⁹. Fueruntq̄ eliphas filij themā: omar: sephua et gathan et cenez. Erat autem thamna cōcubina eliphas filij esau: que peperit ei amalech. Hi sūt filij ade vxoris esau. Filij aūt rahuel: naath et zara: semma t meza. Hi filij basemath vxoris esau. Isti āz erāt filij oolibame filie ane filij sebeon vxoris esau q̄s genuit ei: iehus t ihelō t chore. Hi duces filioꝝ esau. Filij eliphaz p̄mogeniti esau: dux themā: dux omar: dux sephua: dux cenez: dux chore: dux dathan: dux amalech. Hi filij eliphaz in terra edom: t hi filij ade. Hi quoq̄ filij rahuel filij esau Dux naath: dux zara: dux semma: dux meza. Hi āt duces rahuel: i t̄ra edom. Isti filij basemath vxoris esau: Hi aūt filij oolibama vxoris esau. Dux iehus dux ihelon: dux chore. Hi duces oolibama filie ane vxoris esau. Isti sunt filij esau: et hi duces eox: ipse ē edom. Isti sūt filij seyr horrei habitatorēs ter C re: lothan et sobal et sebeon et anan t dison et eser et disan: Hi duces horrei filij seyr: in terra edom. Facti sūt autē filij lothan: horrei et eman. Erat autē soror lothan thāna. Et isti filij sobal: aluhā t maneeth t ebal sephi t onan. Et hi filij sebeon: achia et anan. Iste est anan q̄ inuenit aq̄s calidas in solitudine cū pasceret asinas sebeon p̄tis sui. Habuitq̄ filiū disan et filiā oolibama. Et isti filij disan: abdas t iesdā et iethrā et charan. Hi quoq̄ filij eser: balanan et zenan et achan. Habuit āt filios disan hus t aran. Hi duces horreox: dux lothan: dux sobal: dux sebeon: dux ana: dux dison: dux eser: dux disan. Isti duces horreox q̄ imparauerūt in terra seyr. Reges aūt q̄ regnauerūt in terra edom: anteqū haberēt regē filij isrl̄: fuerūt hi. Balach fili⁹ beor: nomēq̄ vrbis ei⁹ denaba. Mortu⁹ ē āt balach: et regnauit p̄ eo iobab: filius zare de bosra. Cūq̄ mortu⁹ esset iobab regnauit p̄ eo husan de terra themanoꝝ. Hoc q̄q̄ mortuo: regnauit p̄ eo adad fili⁹ badadi q̄ p̄cussit madiā in regiōe moab: t nomē vrbis ei⁹ auith

Cunqz mortuꝰ esset adad: regnauit ꝓ
eo semla ō maserecha. Hoc ꝗz mortuo
regnauit ꝓ eo saul ō fluuio rooboth.
Cunqz et hic obisset: successit in regnū
balanan filiꝰ achobor. Isto ꝗz mortuo
regnauit ꝓ eo adad: nomenqz vrbis
eiꝰ phou. Et appellabaꝯ vxor eiꝰ mee-
zabel filia matrerh: filie mizaab. Hec
ꝑ noia ducū esau in cognationibꝰ et
locis et vocabulis suis: dux thamna:
dux aluba: dux ietheth: dux oolibama
dux ela: dux phinō: dux cenez: dux the
man: dux mabsar: dux mabdihel: dux
hirā. Hi duces edom habitātes in ter-
ra imperū sui: ipse est esau pater idu-
mox. Habitauit aūt iacob i terra cha
naan in q̄ pater suꝰ peregrinatꝰ est: et
he sunt generationes eiꝰ. XXXVII

B Ioseph cū sedecim esset annox:
pascebat gregē cū fratribꝰ suis
adhuc puer. Et erat cū filiꝭ ba
le et zelphe vxorū pris sui: accusauit
qz frēs suos apud patrē crimine pessi
mo. Israel aūt diligebat ioseph super
oēs filios: eo ꝙ in senectute genuisset
eū. Fecitqz ei tunicā polymitā. Uiden
tes aūt fratres eiꝰ ꝙ a pre plus cūctꝭ
B filiꝭs amarent: oderūt eū: nec poterāt ei
quicq̄ pacificū loq̄. Accidit ꝗz vt visū
somniū referret fratribꝰ suis q̄ cā ma
iozis odij seminariuz fuit. Dixitqz io-
seph fratribꝰ suis. Audite sōniū meuz
qō vidi. Putabā nos ligare manipu-
los in agro: et ecce surgere manipu-
lū meū et stare: vtrosqz manipulos cir
cūstantes adorare manipulū meū. Rñ
derūt frēs eiꝰ: Numqd rex noster eris?
aut subiciemur ditioni tue? Hec ꝑ cā
somnioz atqz ꝑmonū: inuidie et odij
C fomitē mistrauit. Alind ꝗz vidit som
niū qō narrās fratribꝰ ait. Uidi ꝙ som
niū ecce sol et luna et stellas vndecim
adorare me. Quod cuz patri suo et fra
tribꝰ retulisset: increpauit eū pater su
us et dixit: Quid sibi vult ista somniū
qō vidisti? Nūquid ego et mater tua et fra
tres tui adorabimꝰ te sup terrā? Inui
debāt ei igit fratres sui: pater aūt rem
tacitꝰ cōsiderabat. Cūqz fratres illius
in pascēdis gregibꝰ pris morarent in
sichem: dixit ad eū isrl: Fratres tui pa
scunt oues in sichimis: veni mittā te
ad eos. Quo rñdente: ecce sum ait: Va
de et vide si cūcta ꝓspera sint erga fra
tres tuos et pecora: et renūcia mihi q̄d
agaꝯ. Missus de valle hebrō venit in
sichem. Inuenitqz eū vir errātē i agro
et interrogauit q̄d quereret: At ille rñ
dit: Fratres meos q̄ro. Indica mihi: D
vbi pascant greges: Dixitqz ei vir: Re
cesserūt ō loco isto. Audiui aūt eos di
cētes: Eamꝰ in dothaim. Perrexit ita
qz ioseph post frēs suos et inuenit eos
in dothaim. Qui cū vidissent eū ꝓcul:
anteq̄ accederet ad eos cogitauerunt
illū occidere: et mutuo loq̄baꝯ: Ecce
somniator venit. Uenite occidamꝰ eū Mat
et mittamꝰ in cisternā veterē: dicemꝰ Mar
qz fera pessima deuorauit eū. Et tūc ap Luc
parebit q̄d illi ꝓsint somnia sua. Au
diens aūt hec ruben: nitebaꝯ liberare
eū de manibus eoz: et dicebat: Non
interficiamꝰ aiam eiꝰ: nec effundamꝰ
sanguinē: sed ꝓiicite eū in cisternā ve
terem q̄ est in solitudine: manusqz ve
stras seruate innoxias. Hoc aūt dicebat E
volens eripere eū de manibus eoz: et
reddere pri suo. Confestim igiꝯ vt pue
nit ad frēs suos: nudauerūt eū tunica
talari et polymita: miserūtqz eū in ci
sternā veterē q̄ non habebat aquā. Et
sedētes vt comederēt panē viderunt
hismaelitas viatores venire ō galaad
et camelos eoz portantes aromata et
resinā et stacten in egyptū. Dixit ꝑ iu
das fratribꝰ suis: Quid nobis ꝓdest F
si occiderimꝰ fratrē nostrū: et celaueri
mus sanguinē ipius? Melꝰ est vt ve
nūdeꝯ hismaelitis: et manꝰ nre nō pol
luaꝯ. Frater esū et caro nra est. Acq̄
euerūt fratres sermonibꝰ illiꝰ: et ꝑte
reuntibꝰ madianitis negotiatoribꝰ: et
trahentes eū de cisterna vēdiderūt eū
hismaelitis viginti argenteis: q̄ duxe
rūt eū i egyptū. Reuersusqz ruben ad
cisternā nō inuenit puerū: et scissis ve
stibꝰ ꝓgens ad frēs suos ait: Puer nō
cōparet: et ego q̄ ibo? Tulerūt aūt tu
nicā eiꝰ: et in sanguinē hedi q̄ē occi 5
derāt tinxerūt: mittētes q̄ ferrēt ad pa
trē: et dicerēt. Hāc inuenimꝰ: vide vtrū
tunica filij tui sit an nō. Quā cum co
gnouisset pater .ait: Tunica filij mei
est. Fera pessima comedit eū: bestia de
uorauit ioseph. Scissisqz vestibꝰ indu
tus est cilicio: lugēs filiū suū multo tē
pore. Cōgregatis aūt cūctis liberis eiꝰ
vt lenirēt dolorē ꝑris. noluit cōsolari

onē accipere. Et ait: Descēdā ad filiū meū lugēs in infernū. Et illo pseuerā-te i fletu: madianite vēdiderūt ioseph in egypto: phutifari eunucho pharaonis mgro militie. XXXVIII

A Eōdē tpe descendēs iudas a fratrib⁹ suis: diuertit advīz odollamiten noie hirā. Uiditq; ibi filiā hois chananei vocabulo Sue. Et vxore accepta igressus ē ad eā. Que cōcepit ⁊ pepit filiū: vocauit nomē eius her. Rursūq; ꝯcepto fetu natū filiū vocauit onan. Tertiū q; pepit quem appellauit sela. Quo nato parere vltra cessauit. Dedit aūt iudas vxorē ꝓmogenito suo her: nomie thamar. Fuit q; her primogenit⁹ iude: nequā in cōspectu dñi: ⁊ ab eo occisus est. Dixit ergo

B iudas ad onan filiū suum. Ingredere ad vxorē fris tui ⁊ sociare illi vt suscites semē fratri tuo. Ille sciēs nō nasci sibi filios: introiēs ad vxorē fris sui semen fundebat i terrā: ne liberi fratris noie nascerēt. Et idcirco pcussit eum dñs: q rem detestabilem faceret. Quā obrem dixit iudas thamar nurui sue. Esto vidua i domo pris tui: donec crescat sela fili⁹ me⁹. Timebat enī ne ⁊ ipe moreret sicut frēs ei⁹. Que abūt ⁊ habitauit i domo pris sui. Euolutis aūt multis dieb⁹: mortua ē Sue vxor iude.

C Qui post luctū ꝯsolatiōe suscepta: ascēdebat ad tonsores ouiū suaz ipe ⁊ hiras opilio gregz odollamita i thānas. Nūciatūq; ē thamar q socer illi⁹ ascēderet i thānas: ad tōdēdas oues. Que depositz viduitatz vestib⁹: assūpsit teristrū. Et mutato habitu sedit in diuio itinerz qō ducit thānam: eo q creuissz sela ⁊ nō eī accepisset maritū. Quā cī vidisset iudas: suspicat⁹ ē eē meretricē. Querat enī vultū suū ne cognoscere

D ret. Ingrediēsq; ad eam. ait: Dimitte me vt coeā tecū. Nesciebat enī q nur⁹ sua eēt. Qua rndēte: qd dabis mihi vt fruarz ꝯcubitu meo? dixit: Mittā tibi hedū ō gregib⁹. Rursūq; illa dicēte patiar qō vis si dederz mihi arrabonem donec mittas qō pollicerz. ait iudas: Quid vis tibi ꝓ arrabone dari? Rndit

E Annulū tuū ⁊ armillā ⁊ baculū quem manu tenes. Ad vnū igit coitū ꝯcepit mlier: ⁊ surgēs abīt. Depositoq; habitu quē assūpserat: induta ē viduitatz vestib⁹. Misit aūt iudas hedū ꝑ pastorē suū odollamitē: vt reciper pign⁹ qō dederat mulieri. Qui cī nō inuenisset eā: iterrogauit hoies loci illi⁹. Ubi est mulier q sedebat i biuio? Rndērūt cūctis nō fuit i loco isto meretrix: reuersus ē ad iudā: ⁊ dixit ei: Nō inueni eā. Sz ⁊ hoies loci illi⁹ dixerūt mihi: nūq; sedisse ibi scortū. Ait iudas. Habeat sibi. Certe mēdacū nos arguere nō pote

F rit. Ego misi hedū quē ꝓmiserā: et tu nō inuenisti eā. Ecce āt post tres mēses nūciauerūt iude dicētes. Fornicata ē thamar nur⁹ tua: ⁊ videt vter⁹ illi⁹ intumescere. Dixit iudas: Producite eā vt cōburat. Que cī educeret ad penā: misit ad socez suū dicēs: De viro cui⁹ hec sunt: ꝯcepi. Cognosce cui⁹ sit annulus ⁊ armilla ⁊ baculus. Qui agnitz mu

G nerib⁹ ait. Justior me ē: q: non tradidi eā sela filio meo. Attn vltra nō cognouit eā. ‖ Instāte aūt partu apparuerūt gemini in vtero: atq; i ipa effusiōe infantū vn⁹ ꝓtulit manū: in q obstetrix ligauit coccinū dicens. Iste egredief prior. Illo vo retrahēte manū: egress⁹ est alter. Dixitq; mulier: Quare diuisa ē ꝓpter te macera? Et ob hāc causam vocauit nomē ei⁹ phares. Postea egressus ē frater ei⁹ i cui⁹ manu erat coccinū: quē appellauit zaram. XXXIX

1. Para. 2. 6

H Bitur ioseph ductus ē i egyptū: emitq; cū phutifar eunuchus A pharaonis ꝓnceps exercit⁹: vir egyptius de manu hismaelitaz: a quibus ꝓduct⁹ erat. Fuitq; dñs cum eo: ⁊ erat vir in cūctis ꝓspere agēs. Habitauitq; in domo dñi sui: q optime nouerat dñm esse cū eo: ⁊ oia q gereret ab eo dirigi i manu illi⁹. Inuēitq; ioseph graz coram dño suo: ⁊ ministrabat ei. A quo ꝓpositus⁹ oib⁹: gubernabat creditā sibi domū: ⁊ vniuersa q ei tradita fuerāt. Bndixitq; dñs domui egyptii ꝓpter ioseph: ⁊ multiplicauit tā i edib⁹ q in agris cuncta eius substantiā. Nec quicq; aliud nouerat: nisi panē q vescebat. Erat āt ioseph pulchra facie et decor⁹ aspectu. Post multos itaq; dies iniecit domina sua oculos in ioseph ait: Dormi mecum. Qui nēq; acquiescēs opi nefario: dixit ad eā: Ecce dñs me⁹ oibus mihi traditz: ignorat qd habeat in domo sua: nec quicq; ē qō nō

B

i mea sit ptāte: vel nō tradiderit mihi: ꝺter te q̄ vxor ei⁹ es. Quō ergo possum hoc malū facere: ⁊ peccare in dñm meum? Huiuscemodi verbis q̄ singulos dies: mulier ⁊ molesta erat adolescenti: ⁊ ille recusabat stuprū. Accidit aūt q̄dam die vt intraret ioseph domū: et opis quippiā absq; arbitris faceret: ⁊ illa apphēsa lacinia vestimēti eius dicere. Dormi mecū. Qui relicto in manu ei⁹ pallio: fugit: ⁊ egressus ē foras. Cūq; vidisset mulier vestē in manib⁹ suis: ⁊ se esse ꝓtemptam: vocauit homines domus sue: ⁊ ait ad eos. Ēn introduxit virū hebreū: vt illuderet nobis. Ingress⁹ ē ad me vt coiret mecū. Cūq; ego succlamassem ⁊ audisset vocē meā reliq̄t palliū qō tenebaz ⁊ fugit foras. In argumētum ergo fidei retentū pallioū ostendit marito reuertenti domū ⁊ ait: Ingressus est ad me seru⁹ hebre⁹ quē adduxisti: vt illuderet mihi. Cūq; vidisset me clamare: reliquit palliū et fugit foras. His auditis dñs ⁊ nimiū credulus ꝛbis ꝓiugis: irat⁹ est valde. Tradiditq; ioseph i carcerē vbi vincti regis custodiebant⁹ ⁊ erat ibi clausus. Fuit aūt dñs cū ioseph ⁊ miser⁹ est illius: ⁊ dedit ei gr̄am in cōspectu ꝓncipis carceris. Qui tradidit i manu illi⁹ vniuersos vinctos q̄ in custodia tenebā⁹: ⁊ quicq̄d fiebat sub ipo erat: nec nouerat aliq̄d cōctis ei creditis. Dñs em erat cū illo: ⁊ omnia opa eius diri-

B Ris itaq; ge- (gebat XL
stis accidit vt peccarēt duo eunuchi: pincerna regis egypti et pistor dño suo. Iratusq; ꝓra eos pharao: nā alter pincernis ꝓerat: alter pistoribus: misit eos in carcerē ꝓncipis militum: in quo erat vinct⁹ ⁊ ioseph. At custos carcer̄ tradidit eos ioseph: q̄ ⁊ ministrabat eis. Aliquātulū tp̄is fluxerat: ⁊ illi in custodia tenebā⁹. Viderunt⁹ ambo somniū nocte vna: B iuxta interp̄retationē congruam sibi. Ad quos cum introisset ioseph mane vidisset eos tristes: scisitatus est dicens: Cur tristior est hodie solito facies vra? Qui rñderūt: Somniū vidim⁹: ⁊ non est q̄ interp̄tet nobis. Dixitq; ad eos ioseph: Nūq̄d nō dei ē interp̄retatio? Referte mihi qō videritis. Narrauit ꝓr ꝓpositⁿ pincernaz somniū suū.

Videbā coram me vitē in qua erāt tres ꝛpagines crescere paulatim i gēmas: ⁊ post flores vuas maturescere: calicē q̄ pharaonis i manu mea. Tuli ergo vuas ⁊ exp̄ssi in calicē quem tenebā: ⁊ tradidi poculū pharaoni. Respōdit ioseph: Hec est interp̄tatio somnij. Tres C ꝛpagines tres adhuc dies sūt: post q̄s recordabit⁹ pharao magisterij tui: ⁊ restituet te i gradū pristinū: dabisq; ei calicē iuxta officiū tuū sicut ante facere ꝓsueueras. Tm̄ memēto mei cum tibi bñ fuerit: et facies mecū misc̄iam vt suggeras pharaoni vt educant me de isto carcere: q̄ furtim sublat⁹ sū ō terra hebreoz: ⁊ hic innocēs in lacū missus sum. Videns pistoz magister q̄ prudenter somniū dissoluisset. ait: Et ego vidi somniū q̄ tria canistra farine haberē sup caput meū: ⁊ in vno canistro qō erat excelsi⁹ portare me putabā oēs cibos q̄ fiūt arte pistoria: aues q; comedere ex eo. Rñdit ioseph: Hec est interp̄tatio somnij. Tria canistra: tres adhuc dies sūt post quos auferet pharao caput tuū: ac suspendet te i cruce ⁊ lacerabūt volucres carnes tuas. Exinde dies tertius natalis pharaonis erat. Qui faciēs grande ꝓuiuiū pueris suis: recordat⁹ est inter epulas mḡri pincernaz ⁊ pistoz principis. Restituitq; ille quidē in locū suū vt porrigeret regi poculū: alterū suspēdit in patibulo: vt cōiectoris veritas probarē⁹. Et tm̄ successerib⁹ ꝓsperis: ꝓpositⁿ pincernaz oblit⁹ est interp̄tis sui. XLI

P Ost duos ānos vidit pharao sō
niū. Putabat se stare sup flumen: de q̄ ascendebā⁹ septē boues pulchre ⁊ crasse nimis: ⁊ pascebā⁹ in locis virētibus. Deuorauerūtq; eas q̄z mira species ⁊ habitudo corpoz erat. Exp̄gefactus pharao rursum dormiuit: ⁊ vidit alterū somniū. Septē spice pullulabā⁹ i culmo vno plene atq; formose. Alie q̄s totidē spice tenues: ⁊ p̄cusse vredine oriebā⁹: deuorātes oēm ꝓz pulchritudinē. Euigilans pharao post q̄etem: ⁊ facto mane pauore p̄territus: misit ad oēs ꝓfectoz egypti: cunctos q; sapientes. Et accersit̄: narrauit sō B

niũ:nec erat q̃ interp̃taret. Tnuc demũ reminiscens magister pincernar̃ ait:Cõfiteor pcm̃ meũ. Irat⁹ rex suis suis me ⁊ magistrũ pistor̃ retrudi iussit in carcere p̃cipis militũ. Ubi vna nocte vterq; vidimus somniũ :p̃sagiũ futuror̃. Erat ibi puer hebreus eiusdẽ ducis militũ famul⁹: cui narrãtes somnia:audiuimus q̃cq̃d postea rei ꝓbauit euẽt⁹. Ego em̃ redditus sũ officio meo:⁊ ille suspẽsus ẽ i cruce. Protin⁹ ad regis imperiũ eductũ de carcere ioseph : totõdecrũt:ac veste mutata obtulerunt ei. Cui ille ait: Uidi somnia nec est q̃ ediſſerat :q̃ audiui te sapientissime conficere. Rñdit ioseph : Absq; me de⁹ rñdebit ꝓspera pharaoni. Narrauit ꝙ pharao qõ viderat. Putabã me stare sup̃ ripã fluminis:⁊ septẽ boues de amne ꝓscẽdere pulchras nimis ⁊ obesis carnib⁹:que in pastu paludis virecta carpebãt. Et ecce has seq̃bãt alie septẽ boues intãtũ deformes ⁊ macilẽte vt nũq; tales in terra egypti viderim . Que deuorat⁊ ⁊ ꝓsumpt⁊ p̃oribus: nullũ saturitat⁊ dedere vestigiũ:ꝛ sicci macie ⁊ squalore torpebãt. Euigilans rursus sopore depressus vidi somnium. Septẽ spice pullulabãt in culmo vno plene atq; pulcherrie. Alie q̃ septẽ tenues ⁊ p̃cusse vredine oriebant q̃ priorũ pulchritudinẽ deuorauerũt. Narraui p̃iectoribꝰ somniũ : ⁊ nemo ẽ qui ediſſerat. Rñdit ioseph. Somniũ regis vnũ est. Que facturꝰ est deus ostendit pharaoni . Septẽ boues pulchre ⁊ septẽ spice plene: septem vbertat⁊ anni sũt:eandẽq; vim somnij cõphẽdunt. Septẽ q̃ boues tenues atq; macilente que ascẽderũt post eas:⁊ septẽ spice tenues ⁊ vẽto vrente p̃cusse :septẽ ãni vẽture sũt famis:q̃ p̃ ordine cõplebũtur. Ecce septẽ anni venient fertilitat⁊ magne in vniuersa terra egypti q̃s sequent septẽ anni alij tãte sterilitatis: vt obliuioni tradat cũcta retro abundãtia. Cõsũptura ẽ em̃ fames oẽm terrã:⁊ vbertat⁊ magnitudinẽ p̃ditura ẽ inopie magnitudo. Qõ aũt vidisti secũdo:ad eandẽ rem p̃tinens somniũ: firmitat⁊ indiciũ ẽ: eo ꝙ fiat ꝑmo dei ⁊ velocius impleat . Nunc q̃ ꝓuideat rex vir̃ sapientẽ ⁊ industriũ et p̃ficiat eum terre egypti q̃ cõstituat p̃positos p̃ cunctas regiones:⁊ q̃ntã p̃tem fructuũ:p̃ septẽ annos fertilitatis q̃ iam nunc futuri sunt:congreget in horrea:et oẽ frumẽtũ ibꝰ pharaonis ptãte q̃dat: seruentq; in vrbib⁹ ⁊ p̃seruent future septem annor̃ fami:q̃ oppressura est egyptũ ⁊ nõ p̃sumet terra inopia Placuit pharaoni ꝓsilium : ⁊ cunctis ministr⁊ eius. Locutusq; est ad eos: Num inuenire poterim⁹ talẽ virũ qui spũ dei plenus sit? Dixit q̃ ad ioseph: Quia ostendit tibi dꝰ oĩa q̃ locut⁹ es:nũq̃d sapiẽtiorẽ ⁊ ꝓsimem tui iuenire potero? Tu eris sup̃ domũ meã :⁊ ad tui oris imperiũ cunct⁹ pp̃s obediet:vno tm̃ regni solio p̃cedã te . Dixitq; rursũ pharao ad ioseph: Ecce ꝓstitui te sup̃ vniũsam terrã egypti:tulitq; anulum ꝺ manu sua ⁊ dedit eũ in manu ei⁹: vestiuitq; eũ stola byssina : ⁊ collo torq̃ aureã circumposuit. Fecitq; ascẽdere super currũ suum scõm clamante p̃cone vt oẽs corã eo genuflecterẽt: ⁊ p̃positus esse scirent vniuerse terre egypti . Dixit q̃s rex ad ioseph . Ego sũ pharao. Absq; tuo imperio nõ mouebit q̃sq̃ manũ aut pedẽ i oi terra egypti. Uertitq; nomẽ ei⁹: ⁊ vocauit eum lingua egyptiaca:saluatorẽ mundi. Deditq; illi vxorẽ :asseneꝛ filiam phutifar⁊ sacerdotis eliopoleos . Egressus autem ioseph ad terrã egypti. Trigita ãnor̃ erat q̃n̄ sterit in ꝓspectu reg⁊ pharaonis:⁊ circũiuit oẽs regiões egypti. Uenitq; fertilitas septẽ ãnor̃ :⁊ i manipulos redacte segetes congregate sũt in horrea egypti. Dis em̃ frugũ abundantia in singulis vrbibus ꝓdita est. Tãtaq; fuit multitudo tritici: vt arene maris coequaret ⁊ copia mensurã excederet. Natiq; sũt ioseph filij duo anteq; veniret fames:quos peperit ei asseneꝛ filia phutifar⁊ sacerdot⁊ eliopoleos . Uocauitq; nomẽ p̃mogeniti manasse dicẽs: Obliuisci me fecit dꝰ oĩm laborꝝ meor̃:⁊ domum p̃ris mei. Nomẽ quoq; scõi appellauit effrũim. dicẽs: Crescere me fecit deus in terra pauptat⁊ mee. Igit̃ trãsactis septem vbertatis ãnis q̃ fuerãt in egypto:ceperũt venire septẽ anni inopie :q̃s p̃dixerat ioseph: ⁊ i vniũso orbe fames ꝓualuit . In cũcta aũt terra egypti fames erat Qua esuriẽte: clamauit p̃s

ad pharaonē: alimēta petēs. Quib⁹ ille rñdit: Jte ad ioseph: ⁊ ḋcq̄d ipe vob dixerit: facite Crescebat aūt ḡtidie fames in oñi terra. Aperitq; ioseph vniuersa horrea ⁊ vēdebat egyptijs. Nā ⁊ illos oppſſerat fames. Dēſcq; ꝓuincie veniebāt in egyptū vt emerēt escas: et malū inopie remparent. XLII

Actſ.7.b A Udiēs āt iacob ꝙ alimēta vēderēt in egypto: dixit filijs suis. Quare negligit⁊? Audiui ꝙ triticū venūdet i egypto. Descēdite et emite nob necessaria: vt possim⁹ viuere: ⁊ nō ꝓsumamur inopia. Descendentes igit frēs ioseph decem vt emerēt frumēta i egypto: beniamin domi retēto ab iacob ḋ dixerat frib⁹ eius: ne forte i itinere ḋcq; patiat mali: ingressi sunt terrā egypti cū alijs ḋ ꝓgebant ad emendum. Erat aūt fames in terra chanaan: ⁊ ioseph ꝓnceps egypti: atq; ad eius nutū frumēta ꝓpīs vendebā-
B tur. Cuncq; adorassent eū fratres sui et agnouisset eos q̄si ad alienos duri⁹ loquebat: interrogās eos. Uñ venisti⁊? Qui rñderūt: ō terra chanaan: vt emamus victui necessaria. Et tū frēs ipse cognoscēs: nō ē cognit⁹ ab eis. Recordatusq; somniorū q̄ aliqñ viderat ait ad eos: Exploratores est⁊: vt videat⁊ infirmiora terre venistis. Qui dixerunt: Nō ē ita dñe: sꝫ ꝓpui tui venerūt vt emerent cibos. Oēs filij vnius viri sumus Pacifice venim⁹: nec ḋcq; famuli tui
C machinātūr mali. Quib⁹ ille rñdit: Aliter ē. Immunita terre hui⁹ cōsiderare venisti⁊. At illi dixerūt: Duodecim inq̄unt ꝓui frēs tui sum⁹: filij viri vni⁹ in terra chanaā. Minim⁹ cū pfe nro ē: ⁊ alius nō ē sup. Hoc est ait qđ locutus sum· Exploratores estis. Jā nūc experimētū vri capiā. Per salutē pharaōis n egrediemini hinc: donec veniat frater vester minim⁹. Mittite e vob vnū et adducat eū: vos aūt eritis i vincul do nec ꝓbētur que diristis: vtr vera an falsa sint. Alioqn p salutē pharaonis exploratores estis. Tradidit illos custodie trib⁹ dieb⁹. Die aūt tertio eductis de carcere ait: Facite qđ dixi: ⁊ vi
D uetis. Deū esse timeo. Si pacifici est⁊: frater vester vn⁹ liget in carcere: vos aūt abite: ⁊ ferte frumēta q̄ emistis in domos vras: ⁊ frēm vrm minimū ad me adducite: vt possim vros ꝓbare ſmones: ⁊ nō moriamini. Fecerūt vt dixerat: ⁊ locuti sūt inuicē: Merito hec patimur: q⁊ peccauimus in frēm nrm vidētes angustiā aie illius: dū deprecaret nos ⁊ nō audiuim⁹: idcirco venit sup nos ista tribulatio. E ḋbus vn⁹ ruben ait: Nūq̄d nō dixi vob: nolite peccare in puerum: ⁊ nō audistis me⁊ Ecce sanguis eius exq̄rit. Nesciebāt enī ꝙ itel E ligeret ioseph: eo ꝙ p interꝓtē loq̄bat ad eos. Auertitq; se parūper ⁊ fleuit: ⁊ reuersus locutus ē ad eos. Tollēſcq; symeon: ⁊ ligās illū ꝓ frib⁹: iussit ministris vt implerēt eor sacc⁹ tritico: ⁊ reponerēt pecunias singlor i sacculis suis datis supra cibarijs in via. Qui fecerūt ita. At illi portātes frumēta in asinis ꝓfecti sūt. Aperto vnus sacco vt daret iumēto pabulū in diūsorio: ꝓspectatus pecuniā in ore sacculi: dixit fratrib⁹ suis. Reddita ē mihi pecunia: en habet in sacco. Et obstupefacti turbatiq; mutuo dixerūt. Quid nā est ꝺ qđ fecit nob de⁹⁊ Uenerūtq; ad iacob patrē suū in terra chanaan: ⁊ narrauerūt ei omnia que accidissent sibi dicētes: Locutus ē nobis dñs terre dure: ⁊ putauit nos exploratores esse prouincie. Cui respōdimus: Pacifici sumus: nec vllas molimur insidias. Duodeci frēs vno patre geniti sum⁹: vn⁹ non ē sup minim⁹ cū patre nr̄o sak in terra chanaan. Qui ait nobis: Sic ꝓbabo ꝙ pacifici sitis. Fratrē vestrū vnū dimittite apud me: ⁊ cibaria domib⁹ vestris necessaria sumite ⁊ abite: fratrēq; vestrū minimū adducite ad me: vt sciā ꝙ nō sitis exploratores: ⁊ istum qui tenet i vinculis recipere possitis: ac deinceps emēdi que vultis habeatis licētiam. His dictis cum frumēta effunderēt: B singuli reppererunt in ore saccor ligatas pecunias: exterritiq; simul oib⁹: dixit pater iacob: Absq; liberis me ee fecist⁊: Joseph nō est sup: symeō tenet in vinculis: ⁊ beniamin auferetis⁊ In me hec oia mala reciderūt. Cui rñdit ruben: Duos filios meos interfice: si nō reduxero illum tibi. Trade in manu mea: ⁊ ego eum tibi restituā. At ille: Nō descēdet inḋt filius⁹ me⁹ vobiscū. Frater eius mortu⁹ est: ⁊ ipe solus remansit. Si ḋd ei aduersitat⁊ acciderit

in terra ad quã pgit: deducet canos meos cũ dolore ad inferos. XLIII

A Iterim fames oẽm terrã vehemẽter ꝓmebat: ꝓsumptisq cibis qs ex egypto detulerãt: dixit ia cob ad filios suos. Reuertimini t emite nobis pauxillũ escaꝝ. Rñdit iudas: Denunciauit nobis vir ille sub testificatione iurãdi. dicẽs: Nõ videbit faciẽ meã: nisi frẽm vrm mimũ adduxeritis vobiscũ. Si g vis eũ mittere nobiscũ pgem⁹ iter: t emem⁹ tibi necessaria: si aũt nõ vis non ibim⁹. Dix enim vt sepe dixim⁹: denũciauit nob dicẽs: Non videbit faciẽ meã absq frẽ vro minimo. Dixit eis isrl. In meã q fecistis miseriã: vt indicaretis ei t alium hre vos frẽm. At illi rñderunt: Interrogauit nos hõ p ordinẽ nram pgeniẽ: si pr viueret: si haberem⁹ frẽm: t nos rñdim⁹ ei ꝓsequẽter: iux id qõ fuerat sciscita⁹. Nũ qd scire poteram⁹ q dictur⁹ eet adducite frẽm vrm vobiscũ? Judas qq dixit patri suo: Mitte puerũ mecũ vt pficiscamur t possim⁹ viuere: ne moriamur nos t quuli nostri. Ego suscipio puerũ: de manu mea require illũ. Nisi reduxero t reddidero eũ tibi: ero peccati reꝰ in te oi tpe. Si nõ intercessisset dilatio: iã vice altera venissem⁹. Igit isrl pater eoꝝ dixit ad eos: Si sic necesse ẽ: facite qõ vultis. Sumite ex optis terre frugib⁹ i vasis vris: et deferte viro munera: modicũ resine t mell t storacis et stactes t terebinthi t amygdalarum. Pecuniãq duplicẽ ferte vobiscũ: t illã quã inuenistis i saccul: reportate: ne forte errore factum sit. Sz t frẽm vrm tollite: t ite ad virũ. Deꝰ aũt meꝰ oipotẽs faciat vobis eũ placabilẽ t remittat vobiscũ fratrẽ vrm quem tenet t hunc beniamin. Ego aũt qsi orbatus absq liberis ero. Tulerũt ergo viri munera: t pecuniã duplicẽ: t beniamin: descẽderũt in egyptũ t steterunt coram ioseph. Quos cũ ille vidisset t beniamin simul: ꝓcepit dispẽsatori domꝰ sue dicens. Introduc viros domũ t occide victimas t instrue cõuiuiũ: qm mecũ ñt cõmesturi meridie. Fecit ille qõ ꝓcepit: introduxitq viros domũ. Ibiq exterriti dixerũt mutuo: Propter pecuniã quã retulim⁹ prius in saccis nris: introducti sum⁹: vt devoluat i nos calũniã: t violenter subiiciat seruituti t nos t asinos nros. Quocirca in ipsis foribꝰ accedentes ad dispensatorẽ: locuti sunt. Oram⁹ dne vt audias ‖ Jam ant descendim⁹ vt emerem⁹ escas: qbus emptis cum venissemus ad diuersoriũ: aperuim⁹ saccos nros: t inuenim⁹ pecuniã i ore sacco⁹: quã nunc codẽ põdere reportauimus. Sz t aliud attulim⁹ argentũ: vt emam⁹ que nobis necessaria sũt. Non ẽ in nra ꝓscientia: qs posuerit eã i marsupijs nris. At ille rñdit: Pax vobiscũ: nolite timere. Deꝰ vester t deꝰ pris vri: dedit vob thesauros i saccis vris: Nã pecuniã quã dedist mihi: ꝓbatã ego habeo. Eduxitq ad eos symeõ. Et introducti domũ: attulit aquã: t lauerũt pedes suos: deditq pabulũ asinis eoꝝ. Illi vo parabãt mũera: donec ingrederetur ioseph meridie. Audierãt enim q ibi comesturi essent panẽ. Igit ingressus est ioseph domũ suã: obtulerũtq ei munera: tenẽtes i manibus suis: t adorauerũt ꝓni in terrã. At ille clemẽter resalutat eis: interrogauit eos dicens: ‖ Salu⁹ ne est pr vester senex: ꝙ dixerat mihi? Adhuc viuit? Qui rñderũt: Sospes ẽ seruus tuꝰ pr noster: adhuc viuit. Et incuruati adorauerũt eũ. Attollẽs aũt ioseph oculos: vidit beniamin frẽm suũ vterinũ t ait: Iste est frater vester paruul⁹ ꝙ dixeratis mihi? Et rursum: deus inẽt misereat tui fili mi. Festinauitq i domũ qr cõmota fuerant viscera eiꝰ sup fratre suo t erũpebant lachrymę t introiẽs cubiculũ fleuit. Rursumq lota facie egressus: cõtinuit se: t ait: Ponite panes: Quibꝰ appositis: seorsum ioseph: t seorsum fratribus: egyptijs quoq q vescebant simul seorsũ. Illicitũ est eis egyptijs comedere cũ hebreis: t ꝓphanũ putant huiuscemodi conuiuiũ. Sederunt g coram eo: primogenitꝰ iux ꝓmogenita sua: t mirabãt nimis: sumptis partibꝰ qs ab eo acceperãt. Maiorq pars venit beniamin: ita vt ẽnq partibus excederet. Biberũtq t inebriati sunt cum eo. XLIIII

P Recepit aũt ioseph dispẽsatori domꝰ sue dicẽs: Imple saccos

eoꝝ frumẽto quãtũ possunt capere: ⁊ pone pecuniam singuloꝝ in sũmitate sacci. Cyphum aũt meũ argenteũ ⁊ ꝓcium qõ dedit tritici: pone in ore sacci iunioris. Factũq; ẽ ita. Et orto mane: dimissi sunt cũ asinis suis. Jamq; vrbẽ exierant: ⁊ ꝓcesserãt paululum. Tũc ioseph accersito dispẽsatore domus ait: Surge inãt ⁊ ꝓsequere viros: ⁊ B apprehensis dicito: Quare reddidistis malũ ꝓ bono? Cyphũ quẽ furati estis: ipse e in quo bibit dñs meꝰ ⁊ i q̃ auguriari solet. Pessimã rem fecistis. Fecit ille vt iusserat ⁊ apprehẽsis ꝓ ordinẽ locutꝰ ẽ. Qui rñderũt: Quare sic loquit dñs noster vt sui rui tantũ flagitiꝝ cõmiserint? Pecuniã quã inuenimus in sũmitate saccoꝝ reportauimꝰ ad te de terra chanaan: et quõ ꝓsequens ẽ: vt furati simꝰ ó domo dñi tui auꝝ vl argenteũ. Apud quẽcunq; fuerit inuẽtũ C seruoꝝ tuoꝝ qõ queri: moriat: ⁊ nos erimus serui dñi nri. Cui dixit eis: Fiat iuxta vram sententiã. Apõ quẽcũq; fuerit inuentũ: ipe sit seruus meꝰ: vos aũt eritis innoxii. Itaq; festinato deponẽtes i terrã saccos: apuerũt singuli. Quos scrutatꝰ incipiẽs a maiore vsq; ad minimũ: inuenit cyphũ i sacco beniamin. At illi scissis vestibus: oneratisq; rursũ asinis: reuersi sũt in oppidũ. Primusq; iudas cũ fratribꝰ: ingressus ẽ ad ioseph. Necdũ esset ó loco abierat. Oẽsq; aũ cũ pariter in terrã D corruerũt. Quibꝰ ille ait: Cur sic agere voluistis? An ignoratis ꝙ nõ sit similis mei i auguriandi sciẽtia? Cui iudas: Quid rñdebimꝰ inquit dño meo: vel q̃d loquemur: aut iuste poterimꝰ obtẽdere? Deꝰ inuenit iniq̃tatẽ ꝺuoꝝ tuoꝝ rñi. Ecce oẽs ierui sumꝰ dñi mei: ⁊ nos ⁊ apud quẽ inuẽtꝰ est cyphus. Rñdit ioseph: Absit a me: vt sic agã. Qui furatꝰ ẽ cyphũ ipse sit seruꝰ meꝰ: vos aũt abite liberi ad prem vestrũ. Accedẽs aũt ꝓpius iudas: ꝓfidẽter ait: Oro domine mi: loquat seruꝰ tuus verbũ in auribꝰ tuis: ⁊ ne irascaris famulo tuo. E Tu es enim post pharaonẽ dñs meus. Interrogasti prius seruos tuos: habetis patrẽ aut fratrẽ: ⁊ nos rñdimꝰ tibi dño meo. Est nobis pr senex: ⁊ puer paruulꝰ qui in senectute illiꝰ natus est: cujꝰ vterinꝰ frater ẽ mortuꝰ: ⁊ ipm solum habet mater sua: pater vero tenere diligit eũ. Dixistiq; seruis tuis. Adducite eũ ad me: ⁊ ponam oculos meos sup illũ. Suggessimus tibi dño meo. Non põt puer relinquere patrẽ suũ. Si enim illum dimiserit, morietr. Et dixisti seruis tuis: Nisi venerit frater ꝟ.44
vr minimꝰ vobiscũ: non videbitis amplius faciẽ meã. Cũ ꝙ ascendissemꝰ ad F famulũ tuũ patrẽ nostrũ: narrauimꝰ ei oia que locutꝰ est dñs meꝰ. Et dixit pater nr. Reuertimini: ⁊ emite nobis pauxillum tritici. Cui diximꝰ: Non possumꝰ ire. Si frater nr minimus descẽderit nobiscũ ꝓficiscemur simul. Alioq̃n illo absente nõ audemꝰ videre faciẽ viri. At ille rñdit: Vos scitis ꝙ duos genuerit mihi vxor mea. Egressus ẽ vnꝰ: ꝟ.37
⁊ dixistis: bestia deuorauit eum: ⁊ huc usq; nõ cõparet. Si tuleritis ⁊ istũ et aliquid ei i via ꝓtigerit: deducetis canos meos cũ merore ad inferos. Igitur si intrauero ad seruũ tuum patrẽ nrm ⁊ puer defuerit: cum sit illius exhuiꝰ vita pẽdeat: videritq; cũ non esse nobiscũ morietr: ⁊ deducẽt famuli tui canos eiꝰ cũ dolore adinferos. Ego ꝓ- G
prie seruꝰ tuꝰ sum: q̃ in meã hunc recepi fidẽ: ⁊ spopondi dicẽs: Nisi reduxero eũ: peccati reꝰ ero in prem meũ omni tpe. Manebo itaq; seruꝰ tuꝰ ꝓ puero i ministeriũ dñi mei: et puer ascẽdat cũ fratribꝰ suis. Non enim possũ redire ad patrẽ absente puero: nec calamitatis q̃ oppressura ẽ patrẽ meũ testis assistã.

Non se poterat vltra co- XLV H
hibere ioseph multis corã astãtib. Unde ꝓcepit vt egrederẽt cuncti foras: ⁊ nullꝰ interesset alienꝰ agnitioni mutue. Eleuauitq; vocem ꝟ.42
cũ fletu: quã audierunt egyptii: oisq; 43
domus pharaonis. Et dixit fratribus suis: Ego sum ioseph. Adhuc prꝰ meꝰ Ba.
viuit? Nõ poterãt rñdere frẽs: nimio terrore ꝓterriti. Ad quos ille clementer: accedite inquit ad me. Et cum ac- B
cessissent ꝓpe: ego sũ ait ioseph frater I.ioa
vester quẽ vẽdidistis in egyptũ. Nolite pauere. neq; vobis durũ esse videatur ꝙ vendidistis me in his regiõibus Pro salute enim vestra misit me deꝰ aũ vos in egyptum. Biennium est ꝙ cepit fames in terra esse: ⁊ adhuc q̃nq; anni restant quibus nec arari potest

nec meti. Premisitq; me de⁹ vt reseruemini sup terrā t escas ad viuēdum
C habere possitis. Non vestro ꝓsilio :sed dei volūtate huc missus sum:qui fecit me q̄si patrem pharaonis t dn̄m vniuerse domus eius ac ꝓncipem i oi terra egypti. Festinate t ascēdite ad patrē meum:t dicetis ei: Hec mādat filius tuus ioseph. De⁹ fecit me dn̄m vniuerse terre egypti. Descēde ad me : ne moreris : et habitabis in terra iessen.
Erisq; iuxta me tu t filij tui :t filij filioꝝ tuoꝝ :oues tue t armenta tua et vniuersa que possides : ibiq; te pascā.
Adhuc enī quinq; anni residui sunt famis: ne et tu pereas et domus tua: t oia que possides .En oculi vestri et oculi fratris mei beniamin vident q̄
D os meū loquaē ad vos. Nunciate p̄ri meo vniuersam gl̄iam meā: t cūcta q̄ vidistj in egypto. Festinate t adducite eum ad me .Cunq; amplexat⁹ recidisset in collū beniamin fratris sui: flevit:illo quoq; sīliter flēte sup collum eius. Osculatusq; ē ioseph oēs fratres suos :et plorauit ꝑ singulos . Post q̄: ausi sunt loqui ad eum. Auditūq; ē t celebri sermone vulgatum in aula regis:venerunt frēs ioseph. Et gauisus
E est pharao atq; oīs familia eius. Dixitq; ad ioseph vt imperaret fratrib⁹ suis dicēs:Onerātes iumēta:ite i terrā chanaan t tollite inde patrē vestrū t cognationem:t venite ad me t ego dabo vobis oīa bona egypti: vt comedatis medullā terre. Precipe etiam vt tollāt plaustra de terra egypti ad subuectionē paruuloꝝ suoꝝ t cōiugum: ac dicito: Tollite patrē vestrum t ꝓpere quātoci⁹ venietes :nec dimittatj
F quicq; de suppellectili vestra: q̄ oēs opes egypti vestre erūt . Fecerūtq; filij israel vt eis mādatum fuerat. Quibus dedit ioseph plaustra ꝟm pharaonis imperium t cibaria i itinere: singulis quoq; ꝑ ferri iussit binas stolas:benia min vero dedit trecentos argenteos cum q̄nq; stolis optimis:tantūdē pecunie t vestiū mittens patri suo : addens eis asinos decē: q̄ subuecherēt ex
G triticū in itinere panesq; portātes. Dimisit ergo fratres suos: t ꝓficiscētib⁹ ait: Ne iracamini in via. Qui ascēdē

tes ex egypto : venerūt i terrā chanaā ad patrē suū iacob:t nūciauerūt ei dicētes:ioseph filius tuus viuit:t ipe dominat i oīa terra egypti. Quo audito iacob:quasi de graui somno euigilans:tñ nō credebat eis. Illi ecōtra referebāt oēm ordinē rei . Cūq; vidisset plaustra t vniuersa q̄ miserat : revixit spiritus eius t ait: Sufficit mihi si adhuc ioseph filius me⁹ viuit: vadā t videbo illū anteqū moriar. XLVI

A Rofectusq; isrl cum oīb⁹ q̄ habebat: venit ad puteū iuramēti et mactatis ibi victimis deo p̄ris sui isaac: audiuit eū p̄ visionē nocte vocātē se:t dicentē sibi: Jacob iacob. Cui rndit: Ecce adsum. Dixit illi deus: Ego sum fortissim⁹ deus p̄ris tui. Noli timere:t descende in egyptū : q̄ in gētē magnā faciā te ibi. Ego descēdam tecū illuc:t ego inde adducam te reuertētē. Joseph q̄s ponet manū suā sup oculos tuos. Surrexit autē iacob a puteo iuramēti : tuleruntq; eum filij cū paruulis t vxoribus suis i plaustris que miserat pharao ad portandū senem:t oīa que possederat in terra chanaan. Uenitq; in egyptū cuꝫ oī semine suo:filij eius t nepotes filie et cuncta simul ꝓgenies. Hec sunt autē noīa filioꝝ israel q̄ ingressi sunt i egyptum ipe cum liberis suis. Primogenitus ruben. Filij rubē: enoch t phallu t esrō et charmi. Filij symeō: iamuel et iamin t iami et ahod t iachin et saher t saul filius chananitidis. Filij leui: gerson t caath t merari. Filij iuda: her t onan t sela et phares t zara. Mortui sunt autē her et onan in terra chanaan. Natiq; sunt filij phares: esrom et amul . Filij ysachar: thola et phua t iob t semron. Filij zabulon: sareth t chelon t iahelel. Hi filij lye q̄s genuit in mesopotamia syrie :cū dina filia sua. Oēs anime filioꝝ eius t filiaꝝ trigita t tres. Filij gad: sephiō t aggi et esebon et suni t beri et arodi t areli . Filij aser iamne et iesua et iesui et beria sara quoq; sororum . Filij beria: heber et melchiel: Hi filij zelphe quam dedit laban lye filie sue: et hos genuit iacob sedecim animas. Filij ra C chel vxoris iacob: ioseph t beniamin. Natiq; sunt ioseph filij in terra egy-

Act.7.b

B Exo.1.a.6.b Nu.26.a 1.Pa.5.a

ptī quos genuit ei asseneꝫ: filia phutī farꝫ sacerdotꝫ eliopoleos: manasses ⁊ effraim. Filiꝫ beniamin: bela ⁊ bechor ⁊ asbel et gera et naaman et iechri et iethros ⁊ rese mophin ⁊ ofim ⁊ ared. Hi filiꝫ rachel q̄s genuit iacob: omnes anime quattuordecim. Filiꝫ dan vsan. Filiꝫ neptalim: iasiel ⁊ guni ⁊ iesser ⁊ salem. Hi filiꝫ bale: quā dedit laban racheli filie sue: ⁊ hos genuit iacob: oēs aie septē. Clicteqꝫ aie q̄ igresse sūt cū iacob i egyptū: ⁊ egresse sunt de femore illi⁹ absqꝫ vxoribꝫ filiorum ei⁹: sexaginta sex. Filiꝫ aūt ioseph q̄ nati sūt in terra egypti aie due‖ Oēs aie Deu.10.b domus iacob q̄ ingresse sūt in egyptū fuere septuaginta. Misit aūt iacob iudam ait se ad ioseph vt nūciaret ei ⁊ il le occurreret i iessen. Quo cū peniss set iūcto ioseph curru suo: ascēdit obuiā pī ad essdē locū: vidēsqꝫ eū irruit sup collū ei⁹: ⁊ inter amplex⁹ fleuit.
D Dixitqꝫ pī ad ioseph: Jā let⁹ moriar: q⁹ vidi faciē tuā: ⁊ supstitē te relinq̄. Et ille locut⁹ ē ad frēs suos: ⁊ ad oēs domū patris sui. Ascēdā ⁊ nunciabo pharaoni: dicāqꝫ ei. Frēs mei ⁊ dom⁹ pris mei q̄ erāt i terra chanaan venerūt ad me: ⁊ sūt viri pastores ouiū: curāqꝫ hūt alēdoꝝ gregū. Pecora sua et armēta ⁊ oia q̄ hūe potuerūt adduxerūt secū. Cūqꝫ vocauerit vos ⁊ dixerit qđiē op⁹ vīm: rīdebitis. Viri pastores sum⁹ ſui tui: ab infantia nīa vsqꝫ in pīs: ⁊ nos ⁊ pres nīi. Dec aūt dicetis vt habitare possitis i terra iessen: q⁹ detestāē egyptiī oēs pastores ouiū.

XLVII
Ingressus ē ioseph nūciauit pharaoni dicens. Pī me⁹ ⁊ frēs oues eoꝝ ⁊ armenta ⁊ cūcta q̄ possidēt venerūt de terra chanaan: ⁊ ecce pīstunt i terrā iessen. Extremos q̄s fratrū suoꝝ q̄nqꝫ viros pstituit coram rege. Quos ille interrogauit. Quid habetis opis? Rīderūt: Pastores ouiū sum⁹ serui tui: ⁊ nos ⁊ patres nīi. Ad pegrinādum in terra tua venim⁹: q̄m nō ē herba gregib⁹ seruorū tuor: ingraueſcente fame in terra chanaā: Petimusqꝫ vt ē nos inbeas B seruos tuos i terra iessen. Dixit itaqꝫ rex ad ioseph: Pī tu⁹ et frēs tui venerūt ad te. Terra egypti in pspectu tuo est: in optimo loco fac eos habitare. ⁊ trade eis terrā iessen. Qō si nosti i eis eē viros industrios: pstitue illos magīstros pecoꝝ meoꝝ. Post hec introduxit ioseph patrē suū ad regē: ⁊ statuit eū coram eo. Qui bñdicēs illi: ⁊ interrogat⁹ ab eo: q̄t sūt dies ānoꝝ vite tue? rīdit: Dies pegrinatiōis vite mee: cē tū triginta annoꝝ sūt: parui ⁊ mali: et nō quenerūt vsqꝫ ad dies pīm meorū q̄bus pegrinati sūt. Et bñdicto rege: C egressus est foras. Joseph vero patri ⁊ fratrib⁹ suis dedit possessionē in egypto i optimo terre solo rameſſes vt pceperat pharao: et alebat eos: oēmqꝫ domū pīs sui: pbens cibaria singul. In toto enim orbe panis deerat: ⁊ oppīmerat fames terram: maxie egypti ⁊ chanaan. Et q̄b⁹ oēm pecuniā pgrega uit p venditiōe frumēti: ⁊ itulit eā in erariū regis. Cūqꝫ defecisset emptoris pciū: venit cūcta egypt⁹ ad ioseph. di D cens: Da nob panes. Quare moriamur coram te deficiente pecunia? Quib⁹ ille rīdit: Adducite pecora vra: et dabo vobis p eis cibos: si pciū nō habet. Quę cū adduxissent dedit eis alimēta p eqs ⁊ ouib⁹ ⁊ bob⁹ ⁊ asinis. Sustētauitqꝫ eos illo ānō p cōmutatiōe pecoꝝ. Uenerūt q̄ anno scō: ⁊ dixerūt ei: Nō celamus dñm nīm q̄ deficiēte pecunia: ⁊ pecora simul defecerūt: nec clā te est q̄ absqꝫ corpib⁹ ⁊ terra nihil habemus. Cur q̄ morimur te videntē? Et nos ⁊ terra nostra tui erim⁹. Eme nos i seruitutē regiā: ⁊ pbe semia: ne peunte cultore redigat terra i solitudinē. Emit igit ioseph oēm terrā egypti: vendētib⁹ singulis possessiōes suas p magnitudine famis. Subiecitqꝫ eā pharaōi: ⁊ cūctos pplos eius: a nouissimis terminis egypti vsqꝫ ad extremos fines ei⁹: pter terrā sacerdotum q̄ a rege tradita fuerat eis: q̄bus ⁊ sta tuta cibaria ex horreis publicis pbebant. Et idcirco nō sūt cōpulsi vendere possessiones suas. Dixit q̄ ioseph ad pplos: Ecce vt cernitis ⁊ vos ⁊ terram vīam pharao possidet. Accipite semina ⁊ serite agros: vt fruges hīe possitis. Quintā ptē regi dabit⁊: q̄tuor re E liq̄s pmitto vobis in sementē: et in cibū familiīs ⁊ liberis vīis. Qui rīderūt. Salus nostra in manu tua ē. Respiciat nos tm dñs noster: ⁊ leti fuic-

mus regi. Ex eo tpe vsq; in psentē die in vniuersa terra egypti regib⁹ quita pars soluit: et factū est quasi in legē: absq; terra sacerdotali: que libera ab hac cōditione fuit. Habitauit q; isrl in egypto: id est in terra iessen: t possedit eam: auctusq; ē et multiplicatus nimis: et vixit in ea decē t septē annis. Factiq; sunt oēs dies vite illi⁹ centū
G quadraginta septē annoꝝ. Cumq; appropinquare cerneret diē mortis ei⁹. vocauit filiū suū ioseph t dixit ad eū.
B.24.a Si inueni gram in cōspectu tuo: pone manū tuā sub femore meo: t facies mihi misericordiā t veritatē: vt nō sepelias me in egypto: sed dormiā cū patrib⁹ meis: t auferas me de terra hac: cōdasq; i sepulchro maioꝝ meoꝝ. Cui
B.25.b respōdit ioseph. Ego faciā qđ iusisti. Et ille: Jura q; inquit mihi. Quo iurāte adorauit isrl dñm cōuersus ad le-
A Hīs ita (cruli caput. XLVIII ctis nūciatū est ioseph q egrotaret pater ei⁹. Qui assumptis duob⁹ filiis: manasse t effraim ire prexit. Dictūq; est seni. Ecce filius tu⁹ ioseph venit ad te. Qui cōfortat⁹ sedit i lectulo. Et ingresso ad se ioseph: ait: De⁹ omnipotēs apparuit mihi i luza: que est in terra chanaā: Benedixitq; mihi. et ait: Ego te augebo t multiplicabo: t faciā te in turbas pplorū: daboq; tibi terrā hāc: t semini tuo post te: in possessionē sempiternā. Duo q; filii tui q; nati sunt tibi in terra egypti antequ; huc venirē ad te: mei erūt effraim t manasses: sicut ruben t simeon reputabunt mihi. Reliquos aūt qs genueris post eos tui erūt: t noie fratrū suoꝝ vocabunt in possessionib⁹ suis. Mihi ei qñ veniebā ō mesopotamia: mortua ē rachel in terra chanaā in ipso itinere: Eratq; vernū tp̄s: t ingrediebar effratā: t sepeliui eā iuxta viā effrate: q; alio noie appellat bethelee. Videns aūt filios ei⁹: dixit ad eū: Qui sūt isti?
B Rndit: Filii mei sunt: quos donauit mihi dns in ḥ loco. Adduc inq; eos ad me: vt benedicā illis. Oculi eni isrl caligauerāt p nimia senectute: t clare videre nō poterat. Applicitosq; ad se deosculatos t circūplexus: dixit ad filiū suū: Nō sum fraudat⁹ aspectu tuo: insuq; ostendit mihi de⁹ semē tuū. Cūq; tulisset eos ioseph de gremio pris: adorauit pnus in terrā: t posuit effraim ad dexterā suā: id est ad sinistrā israel: manasses vero i sinistra sua: ad dextrā sc̄z pris: applicuit ambos ad eum. Qui C
extendēs manū dexterā: posuit supq; caput effraim iunioris fratris: sinistram aut̄ sup caput manasse q; maior natu erat: cōmutās man⁹ Benedixitq; iacob filios ioseph: t ait: De⁹ i cui⁹ cōspectu ambulauerūt pres mei abraā et isaac: de⁹ q; pascit me ab adolescētia mea vsq; in psentē diē: angelus q; eruit me ō
cūctis malis: benedicat pueris istis: t inuocet sup eos nomē meū: noia q; patrū meoꝝ abraā t isaac: t crescāt in multitudinē sup terrā. Videns aūt ioseph q posuisset pater su⁹ dexterā manū suā sup caput effraim: grauiter accepit. Et aphensam manū pris leua- D
re conat⁹ est de capite effraim: t trāsferre sup caput manasse. Dixitq; ad patrē: Nō ita cōuenit pater q; hic ē primogenitus. Pone dexterā tuā sup⁹ caput ei⁹. Qui renuens ait: Scio fili mi scio. Et iste quippe erit in pplos t multiplicabit: sed frater ei⁹ iunior maior erit illo: t semē illi⁹ crescet in gentes. Benedixitq; eis in tpe illo dicēs. In te benedicet isrl: atq; dicet: Faciat tibi de⁹ sicut effraim t sicut manasse. Cōstituitq; effraim ante manassen: t ait ad ioseph filiū suū: Ēn ego morior et erit deus vobiscū: reducetq; vos ad terras patrū vrorū. Do tibi partē vnā extra fratres tuos quā tuli ō manu ammorei in gladio et arcu meo. XLIX
B Vocauit aūt iacob filios suos: t ait eis: Cōgregamini vt annunciē que ventura sunt vobis i diebus nouissimis. Cōgregamini t audite filii iacob audite isrl patrē vestrū: Ruben pmogenit⁹ me⁹: Tu fortitudo mea: t principiū doloris mei. Prior in donis: maior in imperio. Effusus es sicut aq̄: Nō crescas: q; ascēdisti cubile pris tui: t maculasti stratū ei⁹. Symeō t leui fratres vasa iniq̄tatis bellātia. In cōsiliū eoꝝ nō veniat aia mea: t in cetu illoꝝ nō sit gloria mea: q; in furore suo occiderūt viū: t in voluntate sua suffoderūt murū. Maledict⁹ furor eoꝝ q; ptinax: et indignatio eoꝝ q; dura.
Diuidā eos in iacob: t dispgā eos in B

ſrael. Juda te laudabſit fratres tui. Man⁹ tue in ceruicib⁹ inimicoꝝ tuo rū adorabſūt te filij pris tui. Catulus leonis iuda: Ad ꝓdā fili mi aſcēdiſti: req̄eſcēs accubuiſti vt leo: t q̄ſi leena. Quis ſuſcitabit eū? Nō aufereret ſceptrū de iuda t dux de femorib⁹ eius: donec veniat: q̄ mittēdus ē: t ipſe erit expectatio gētiū. Ligās ad vineā pullū ſuū: t ad vitē o fili mi aſinā ſuā Lauabit i vino ſtolā ſuā: t i ſanguie vue palliū ſuū. Pulchriores ſunt oculi ei⁹ vino: t dētes ei⁹ lacte cādidiores. Zabulon in litore maris habitabit: t in ſtatione nauiū ptingēs vſq; ad ſidonē. Yſachar aſin⁹ fortis: accubās iter terminos: vidit requiē q̄ eſſet bona t terrā q̄ optima: et ſuppoſuit humerū ſuū ad portādū: factuſq; ē tributi⁹ ſer
C niens. Dan iudicabit pp̄m ſuū: ſicut t alia trib⁹ in iſrl. Fiat dan coluber i via: ceraſtes in ſemita: mordēs vngulas eq̄: vt cadat aſcēſor ei⁹ retro. Salutare tuū expectabo dñe: Gad accinct⁹ ꝓliabit ante eū: t ipſe accinget retrorſum. Aſer pinguis panis ei⁹: t p̄bebit delicias regib⁹. Nepthalim ceru⁹ emiſſus: t dās eloquia pulchritudis. Filij accreſcēs ioſeph: filij accreſcens t decorus aſpectu. Filie diſcurrerunt ſup murū: ſed eraſpauerūt eū: t iurgati ſunt. inuiderūtq; illi habētes iacula. Sedit in forti arcus ei⁹: t diſſoluta ſunt vincula brachioꝝ t manuū illi⁹: p man⁹ potentis iacob. Inde paſtor egreſſus ē: lapis iſrl. De⁹ pris tui erit adiutor tu⁹: t omnipotēs bñdicet tibi bñdictionib⁹ celi deſup: bñdictionib⁹ abyſſi iacentis deorſuz: bñdictionib⁹ vberū t vulue. Benedictiōes patris tui: cōfortate ſūt bñdictionib⁹ patrū ei⁹: donec veniret deſiderū collū
D eternoꝝ. Fiant in capite ioſeph et in vertice nazarei inter fratres ſuos. Beniamin lupus rapax mane comedet ꝓdam: t veſpere diuidet ſpolia. Oēs hi in tribub⁹ iſrl duodecim. Hec locutus eſt eis pater ſuus: Bñdixitq; ſingulis bñdictionibus ꝓpr̄ijs: t p̄cepit eis dicēs: Ego cōgregor ad pp̄m meū. Sepelite me cū patrib⁹ meis in ſpelunca duplici que ē in agro ephron etheī: ꝙ mābre in terra chanaā: quā emit abraā cū agro: ab ephron etheo in poſſeſ
ſionē ſepulchri. Ibi ſepelierūt eū t ſaram vxorē ei⁹. Ibi ſepult⁹ eſt yſaac cū rebecca cōiuge ſua. Ibi t lya cōdita iacet. Finitiſq; mādatꝭ ꝺb⁹ filios inſtruebat: collegit pedes ſuos ſup lectulū t obijt: appoſituſq; ē ad pp̄m ſuū. L

Quod cernēs ioſeph ruit ſup fa A
q ciē p̄is: flens t deoſculās eū: Precepitq; ſeruis ſuis medicis vt aromatib⁹ cōdirent p̄rem. Quibus iuſſa explētib⁹ trāſierūt q̄draginta dies. Iſte q̄ppe mos erat eadauer cōditorū. Fleuitq; eū egyptus ſeptuaginta dieb⁹. Et expleto plāct⁹ tpe: locut⁹ eſt ioſeph ad familiā pharaonis. Si inueni gratiā in cōſpectu vro: loq̄mini in aurib⁹ pharaonis: eo q̄ pater me⁹ ad- ꝙ.47
iurauerit me dicēs: Ēn morior: in ſepulchro meo q̄ fodi mihi in terra chanaan: ſepelies me. Aſcendā igit t ſepeliā patrē meū. ac reuertar: Dixitq; ei pharao: Aſcende ſepeli patrē tuum ſicut adiuratus es. Quo aſcēdēte: ierūt B
cū eo oēs ſenes dom⁹ pharaonis: cunctiq; maiores natu terre egyptī: dom⁹ ioſeph cū fratrib⁹ ſuis abſq; puulis t gregib⁹ atq; armēntis: q̄ dereliquerūt in terra geſſen. Habuit q̄z in comitatu curr⁹ et eq̄tes: t facta eſt turba nō modica: Uenerūtq; ad areā: q̄ ſita ē trāſ iordanē: vbi celebrātes exequias planctu magno atq; vehemēti impleuerūt ſeptem dies. Qō cū vidiſſent habitatores terre chanaā: dixerūt: Planct⁹ magn⁹ eſt iſte egyptijs. Et idcirco vocatū eſt nomē loci illi⁹: planct⁹ egypti. Fecerūt ꝭ filij iacob ſicut p̄ceperat eis: t portātes eū in terra chanaā: ſepelierūt eū i ſpelūca duplici: quā emerat abraā cum agro in poſſeſſionē ſepulchri: ab ephron etheo .ꝙ facie mambre. Reuer C
ſuſq; eſt ioſeph in egyptū cū fratribus ſuis: t omni comitatu: ſepulto patre. Quo mortuo timētes fratres ei⁹ t mutuo colloquētes: ne forte memor ſit iniurie quā paſſus ē: t reddat nobis omne malum quod fecimus: mādauerūt ei: Pater tuus p̄cepit nobis anteq; moreret vt hec tibi verbis illi⁹ dicere mus. Obſecro vt obliuiſcaris ſceleris fratrū tuoꝝ t peti atq; malicie quā ex exercuerūt in te. Nos quoq; oramus: vt ſeruo dei patri tui dimittas iniqtā tē hanc: Quibus auditis fleuit ioſeph

Uenerũtq; ad eũ fratres sui: t ꝓui adorantes in terrã: dixerũt: Serui tui sumus. Quib⁹ ille respõdit: Nolite timere. Nũ dei possum⁹ resistere volũtati? f.45.b D Uos cogitastis de me malũ: sed de⁹ vertit illud in bonũ: vt exaltaret me sicut in ꝓsentiarũ cernitis: t saluos faceret multos ppos. Nolite timere. Ego pascã vos: t puulos vr̃os. Cõsolatusq; ẽ eos: t blãde t leniter est locut⁹ t habitauit in egypto cũ omni domo patris sui. Uixitq; centũdecẽ annis: et vidit effraim filios vsq; ad tertiã generatione: Filij q̃z machir filij manasse: nati sunt in genib⁹ ioseph. Quib⁹ trãsactis locut⁹ ẽ fratrib⁹ suis. Post mortẽ meã deus visitabit vos: et ascendere vos faciet de terra ista: ad terrã quã iurauit
fi.50.b abraam: isaac t iacobi. ‖ Cũq; adiurasset eos atq; dixisset: de⁹ visitabit vos:
x0.13.b asportate ossa mea vobiscũ ꝺ loco isto:
f.24.g mortu⁹ est expletis centũdecem vite sue annis t cõdit⁹ aromatibus: repositus est in loculo in egypto.

Explicit liber Geñ. Incipit liber hellesmoth quẽ nos Exodi dicim⁹. Ca. I

A

fi.46.b

Hec sunt nomina filiorũ isrl: qui ingressi sunt in egyptũ cuz iacob. Singuli cũ domib⁹ suis introierũt: Rubẽ: simeon: leui: iudas: ysachar: zabulon t bẽiamin: dan t neptalim: gad t aser. Erãt igit oẽs anime eorũ qui egressi sunt ꝺ femore iacob septuagintaq; Joseph aũt in egypto erat. Quo mortuo t vniuersis fratrib⁹ eius omniq; cognatione sua: filij isrl creuerũt t quasi germinãtes multiplicati sunt: ac roborati nimis impleuerũt terrã. Surrexit interea rex nouus sup egyptũ: q̃ ignorabat ioseph. Et ait ad populũ suũ: Ecce ppus filioz isrl multus: t fortior nobis est. Uenite sapienter opprimamus eũ ne forte multiplicet: t si ingruerit ꝓtra nos bellũ: addat inimicꝭ nostris: expugnatisq; nobis egrediat de terra. Preposuit itaq; eis magros operũ vt affligerẽt eos onerib⁹. ‖ Edificauerũtq; vrbes tabernaculoz pharaoni phiton t ramesses. Quãtoq; opprimebantur: tantomagis multiplicabantur t crescebãt. Oderan tq; filio

B

Act.7.b

C

s

ISrael egyptq; : t affligebãt illudentes eis: atq; ad amaritudinẽ ꝓducebãt vitã eoz operib⁹ duris luti t lateris: omniq; famulatu q̃ in terre opib⁹ ꝑmebant. Dixit aũt rex egypti obstetricibus hebreoz: quarũ vna vocabat sephora: altera phua: ꝺcipiens eis. Cũ obstetricabitis hebreas: t part⁹ tẽpus aduenerit: Si masculꝰ fuerit interficite eũ. Si femia reſuate. Timuerũt autẽ obstetrices deũ: t nõ fecerũt iuxta ꝑceptũ regis egypti: sed cõseruabãt mares. Quib⁹ ad se accersit⁹ rex ait: Quid nã est ꝙ qõ facere voluistis: vt pueros seruaretis? Que rñderũt. Nõ sunt hebree sic egyptie mulieres. Ipse enim obstetricãdi habẽt sciẽtiã: t ꝓiusq; veniam⁹ ad eas pariũt. Bene g fecit deus obstetricib⁹: t creuit populus: cõforta tusq; est nimis. Et q: timuerãt obstetrices deũ: edificauit eis domos. Precepit g pharao omni ppo suo dicẽs. Quicqd masculini sexus natũ fuerit: i flumẽ ꝓijcite: q̃cqd feminei reſuate.

D

II A

Act.7.b

Egressus ẽ p⁹ hec vir ꝺ domo leui t accepit vxorẽ stirpis sue: q̃ cõcepit t pepit filiũ: Et videns eũ elegantẽ puerũ abscõdit tribus mensib⁹. Cũq; iam celare nõ posset: sumpsit fiscellã scirpeã: t liniuit eã bitumine ac pice: posuitq; int⁹ infantulũ t exposuit eũ in carecto ripe fluminis: stante ꝓcul sorore ei⁹ t cõsiderante euentũ rei. Ecce aũt descẽdebat filia pharaõis vt lauaret in flumine t puelle ei⁹ gradiebant ꝑ crepidinem aluei. Que cũ vidisset fiscellã in papirione: misit vnã e famulab⁹ suis: t allatã aperiẽs cernẽsq; in ea puerũ vagientẽ: miserta ei⁹ ait: De infantib⁹ hebreoz est hic. Cui sorori pueri: Uis inãt vt vadã t vocẽ tibi mulierẽ hebreã q̃ nutrire possit infãtulũ? Rñdit: Uade

B

Perrexit puella t vocauit matrẽ ei⁹. Ad quã locuta filia pharaõis: Accipe ait puerũ istũ: t nutri mihi: ego dabo tibi mercedẽ tuã. Suscepit mulier et nutriuit puꝛ: adultusq; tradidit filie pharaõis. Quẽ illa adoptauit i locũ filij: vocauitq; nomẽ ei⁹ moyses dicẽs: Quia ꝺ aq̃ tuli eũ. In dieb⁹ illis postq; creuerat moyses: egress⁹ ẽ ad frẽs suos viditq; afflictionẽ eoz t vir egyptiũ ꝙcutiẽtẽ quẽdã de hebreis frib⁹ suis,

Cũq; circũspexisset huc atq; illuc ⁊ nul
C lũ adesse: vidisset: pcussũ egyptiũ absco
Act.7.b dit sabulo ‖ Et egress⁹ die altero: cõspe
xit duos hebreos rixãtes: Dixitq; ei q̃
faciebat iniriã. Quare pcutis primũ tu
um? qui rñdit: Quis ꝯstituit te pncipẽ
et iudicẽ sup nos? Nũ occidere me tu
vis sic̃ heri occidisti egyptiũ? Timuit
moyses ⁊ ait: Quõ palã factũ est ⁊bus
istud? Audiuitq; pharao ꝟmonẽ hũc:
⁊ querebat occidere moysen: Qui fu
giẽs de cõspectu ei⁹: morat⁹ est in ter
ra madiã: ⁊ sedit iux puteũ. Erãt autẽ
sacerdoti madiã septẽ filie: q̃ venerãt
ad hauriẽdã aquã ⁊ implerũ canalib⁹
adaq̃re cupiebãt greges pris sui. Sup
uenere pastores: ⁊ eiecerũt eas. Surre
xitq; moyses ⁊ defensis puellis adaq̃uit
oues eaꝝ. Que cũ reũtissent ad raguel
pfem suũ: dixit ad eas: Cur velociꝰ ve
nistis solito? Rñderũt: Uir egyptiꝰ li
berauit nos de manu pastoꝝ. Insup ⁊
hausit aquã nobiscũ: porũq; dedit oui
bꝰ. At ille: Ubi ẽ inq̃t? Quare dimisi-
stis hoiem? Uocate eũ vt comedat pa-
nẽ. Jurauit ꝟ moyses q̃ habitaret cũ
Jud.18.a eo. Accepitq; sephorã filiã eiꝰ i vxorẽ:
q̃ pepit ei filiũ: quẽ vocauit gersan di
cẽs: Aduena fui i terra aliena. Alte-
rũ ⁊bo pepit: quẽ vocauit eliezer dicẽs
Deꝰ essi pris mei adiutor meꝰ: ⁊ eripu
it me de manu pharaonis. Post mul-
tũ vero tpis mortuꝰ est rex egypti. Et
ingemiscẽtes filij israꝫ ppter opa voci-
ferati sunt. Ascẽditq; clamor eoꝝ ad
deũ ab opibꝰ: ⁊ audiuit gemitũ eorũ
ac recordatꝰ ẽ federis q̃ pepigerat cũ
R abrãã ysaac ⁊ iacob. Et respexit dñs fi
lios israꝫ: ⁊ liberauit eos. III
Moyses erat pascebat oues ietro
soceri sui sacerdotis madiã. Cũ
q; minasset gregẽ ad iteriora deserti:
venit ad mõtẽ dei oreb. Apparuitq; ei
dñs in flãma ignis ꝟ medio rubi: ⁊ vi
debat q̃ rubꝰ arderet ⁊ nõ cõburerek:
Dixit ꝟ moyses: Uadã ⁊ videbo visio-
nẽ hãc magnã: q̃re nõ cõburak rubꝰ.
Cernẽs aut dñs q̃ pgeret ad videndũ:
vocauit eũ de medio rubi: ⁊ ait: Moy-
B ses moyses. Qui rñdit: Adsũ: At ille.
Jos.5.b Ne appropies inq̃t huc. ‖ Solue calcia
Act.7.b mentũ de pedibꝰ tuis. Locus em in q̃
stas terra sancta est. Et ait: Ego sum
deꝰ pris tui: deꝰ abrãã et deus isaac ⁊
deꝰ iacob. Abscõdit moyses faciẽ suã.
Non em audebat aspicere ꝟ deũ. Cui
ait dñs. Uidi afflictionem pplĩ mei in
egypto: ⁊ clamorẽ eiꝰ audiui: ppter du
riciã eoꝝ q̃ psunt opibꝰ. Et sciens do-
lorẽ eiꝰ: descẽdi vt liberarẽ eũ de ma-
nibꝰ egyptioꝝ: ⁊ educerẽ de terra illa
in terrã bonã ⁊ spatiosã: i terra q̃ fluit
lacte ⁊ melle: ad loca chananei ⁊ ethei
et ammorrei ⁊ pherezei ⁊ euei ⁊ iebu-
sei. Clamor ꝟ filioꝝ israel venit ad me:
C vidiq; afflictionẽ eorũ q̃ ab egyptijs
opprimuntur. Sed veni mittam te ad
pharaonẽ: vt educas pplm meũ filios
israꝫ ꝟ egypto. Dixitq; moyses ad deũ.
Quis sum ego vt vadã ad pharaonẽ: ⁊
educã filios israꝫ de egypto? Qui ꝟixit
ei: Ego ero tecũ: Et ꝟ habebis signuꝫ
q̃ miserim te. Cũ eduxerꝰ pplm meũ ꝟ
egypto: imolabis deo sup mõtẽ istum.
D Ait moyses ad deũ: Ecce ego vadã ad
filios israꝫ: ⁊ dicã eis: Deꝰ patrũ vrorũ
misit me ad vos. Si dixerit mihi: qꝰ ẽ
nomẽ eiꝰ: q̃d dicam eis? Dixit dñs ad
moysen: Ego sum q̃ sum. Ait: Sic dices
filijs israꝫ. Qui ẽ misit me ad vos. Dixit
iterũ deꝰ ad moysen. Hec dices fi
lijs israꝫ: Dñs deꝰ patrũ vrorũ deꝰ abra-
am ⁊ deꝰ isaac ⁊ deꝰ iacob: misit me ad
E vos. Hoc nomẽ mihi ẽ in eternũ: et ꝟ
memoriale meũ in generatione ⁊ gene
rationẽ: Uade: ꝯgrega seniores israꝫ et
dices ad eos: Dñs deꝰ patrũ vrorũ ap-
paruit mihi: deꝰ abrãã ⁊ deꝰ isaac ⁊ deꝰ
iacob: dicẽs. Uisitãs visitaui vos ⁊ vi
di oia q̃ acciderũt vobis in egypto: et
dixi vt educã vos de afflictiõe egypti
in terrã chananei ⁊ ethei et ammorrei
⁊ pherezei ⁊ euei ⁊ iebusei: ad terrã flu
F entẽ lacte ⁊ melle: ⁊ audiẽt vocẽ tuã.
Ingredieriscq; tu et seniores israꝫ ad re-
gẽ egypti: ⁊ dices ad eũ. Dñs deus he-
breoꝝ vocauit nos. Ibimꝰ viã triũ die
rũ q̃ solitudinẽ: vt imolemus dño deo
nro. Sed ego scio q̃ nõ dimittet vos
rex egypti vt eatis: nisi q̃ manũ vali-
dã. Extẽdãq; manũ meã ⁊ pcutiã egy
G ptum in cũctis mirabilibꝰ meis q̃ fa-
ciurꝰ sum in medio eoꝝ: post ꝟ dimit-
tet vos: daboq; gram ppto huic coram
Jud.11.a egyptijs. Et cũ egrediemini: nõ exhibi
a.Jo. bitis vacui: sed postulabit mulier a vicina
sua ⁊ ab hospita sua vasa argẽtea ⁊
aurea: ac vestes: ponetisq; eas sup filij

os ⁊ filias vras: ⁊ spoliabitis egyptū.
A Respondit moyses ⁊ ait: Nō IIII credēt mihi: neq; audiēt vocē meā: sz dicēt: nō apparuit tibi dñs. Dixit ꝙ ad eū: Quid est qđ tenes in manu tua? Rndit. Uirga. Dixitq; dñs. Proiice iam in terrā. Proiecit: ⁊ versa ē in colubrū: ita vt fugeret moyses. Dixitq; dñs: Extende manū tuā ⁊ apphēde caudā ei⁹. Extēdit ⁊ tenuit: versaq; est in virgā. Ut credāt inq̄t ꝙ apparuerit tibi dñs de⁹ patrū tuoz: deus abraā ⁊ de⁹ isaac ⁊ de⁹ iacob. Dixit
B ꝙq; dñs rursum: Mitte manū tuā in sinū tuū. Quā cū misisset in sinū ptulit leprosam instar niuis. Retrahe ait manū in sinū tuū. Retraxit ⁊ ptulit iterū ⁊ erat sicut caro reliq̄. Si nō crediderint inq̄t tibi: neq; audierint sermonē signi prioris: credēt verbo signi sequētis. Qz si nec duob⁹ q̄dē his signis crediderint: neq; audierint vocē tuā: sume aquā fluminis ⁊ funde eā sup aridā: ⁊ quicq̄d hauseris ō fluuio: vertet
C in sanguinē. Ait moyses: Obsecro domine: nō sum eloquēs ab heri ⁊ nudius tertiꝰ: ⁊ ex q̄ locut⁹ es ad seruū tuū: impeditioris ⁊ tardioris lingue sum. Dixit dñs ad eū: Quis fecit os hois? Aut q̄s fabricat⁹ est mutū et surdū: videntē ⁊ cecum? Nōne ego? Perge igit et ego ero in ore tuo: wceboq; q̄d loq̄ris. At
D ille. Obsecro dñe inq̄t: mitte quē missur⁹ es. Iratꝰ dñs i moysen: ait: Aarō frater tuꝰ leuites: scio ꝙ eloquens sit. Ecce ipse egredietꝫ i occursū tuū: videnſq; te: letabit cor de. Loq̄re ad eū ⁊ pone verba mea i ore eiꝰ: ⁊ ego ero in ore tuo ⁊ in ore illiꝰ: ⁊ ostendā vobis q̄d agere debeatis. Et ipse loquet ꝙ te ad populū. ⁊ erit os tuū: tu aūt eris ei i his
E q̄ ad deū ptinēt. Uirgā aūt hāc sume in manu tua: in q̄ facturꝰ es signa. Abiit moyses ⁊ reuersus est ad iethro socerū suū. Dixitq; ei: Uadā ⁊ reūtar ad fratres meos in egyptū: vt videā si adhuc viuāt. Cui ait iethro: Uade i pace. Dixit ergo dñs ad moysen in madian. Uade ⁊ reuertere in egyptū. Mortui enī sunt oēs q̄ querebāt aiam tuā. Tulit ergo moyses vxorē suā ⁊ filios suos: ⁊ imposuit eos sup asinū: reuersusq; est in egyptū: portāns virgā dei in manu sua. Dixitq; ei dñs reuertēti i egyptū.
Uide: vt ostenta que posui in manu tua facias corā pharaone. Ego indurabo cor ei⁹ ⁊ nō dimittet pplm. Dices q; ad eū: Hec dicit dñs: Filiꝰ meus primogenitꝰ isrl. Dixi tibi: Dimitte filiū meū vt seruiat mihi: et noluisti dimittere eū. Ecce ego interficiā filiū tuum primogenitū. Cūq; esset in itinere i diuersorio: occurrit ei dñs ⁊ volebat occidere eū. Tulit ilico sephora acutissimā petrā: ⁊ circūcidit ppucium filij sui. Tetigitq; pedes ei⁹: ⁊ ait: Sponsus sanguinū tu mihi es. Et dimisit eū postq; dixerat sponsus sanguinū ob circūcisionē. Dixitq; dñs ad aarō. Uade i occurſū moysi i deserto. Qui prerit obuiā ei in montē dei: ⁊ osculat⁹ est eū. Narrauitq; moyses aaron oia verba dñi q̄bus miserat eū: ⁊ signa que mādauerat. Uenerūtq; simul et cōgregauerūt cūctos seniores filioz isrl. Locutusq; est ad aaron oia verba q̄ dixerat dñs ad moysen: ⁊ fecit signa corā pplo ⁊ credidit pplus. Audierūtq; q̄ visitasset dñs filios israel: ⁊ q̄ respexisset afflictionē illorū: ⁊ proni adorauerunt. V
A Post hec ingressi sunt moyses et aaron: et dixerūt pharaōi: Hec dicit dñs deus isrl: Dimitte populū meū vt sacrificet mihi in deserto. At ille respōdit: Quis est dñs vt audiam vocē ei⁹: et dimittā israel? Nescio dñm: et israel nō dimittā. Dixeruntq;: De⁹ hebreoz vocauit nos: vt eam⁹ viā triū dierū in solitudinē: vt sacrificem⁹ dño deo nostro: ne forte accidat nobis pestis aut gladius. Dixit ad eos rex egypti: Quare moyses ⁊ aaron sollicitatis populū ab opibus suis? Ite ad onera vra. Dixitq; pharao: Mult⁹ est populus terre. Uidetis q̄ turba succreuerit ⁊tomagis si dederitis eis requiē ab
B opprib⁹. Precepit ergo in die illo pfectis operū ⁊ exactorib⁹ pplī: dicēs: Ne quaq; vltra dabitis paleas pplo ad cōficiendos lateres sicut pri⁹: sed ipsi vadant ⁊ colligant stipulā: et mensuras laterū quā pri⁹ faciebāt: imponetis sup eos: nec minuetis quicq;. Uacāt enī et idcirco vociferant dicētes: Eamus ⁊ sacrificem⁹ deo nro. Opprimāt operibus et expleāt ea: vt nō acq̄escāt verbis mēdacib⁹. Igit egressi pfecti opū ⁊ exactores ad pplm dixerūt. Sic di

cit pharao: nō do vobis paleas: ite t colligite sicubi inuenire poteritis: nec C minuet ḳcq̄ de ope vro. Dispsusq̄ ē pplus in oēm terrā egypti ad colligē-das paleas. Prefecti quoq̄ operū instabāt dicētes: Cōplete op⁹ vim quoti die: vt prius facere solebatis qñ dabā tur vobis palee. Flagellatiq̄ sūt qui p̄erāt opibus filiorū isrl: ab exactori-b⁹ pharaonis dicētib⁹: Quare nō im-pletis mēsurā laterū sicut pri⁹: nec he ri nec hodie? Uenerūtq̄ p̄positi filio-rū israel: t vociferati sunt ad pharao-nē dicētes: Cur ita agis ꝫ seruos tuos? Palee nō dant nobis t lateres simili ter imperant. Ēn famuli tui flagellis cedimur: t iniuste agit cōtra populū tuū. Qui ait: Uacatis ocio: t idcirco di citis: Eam⁹ t sacrificem⁹ dño. Ite ḡ t D opamini. Palee nō dabūt vob: t red-detis cōsuetū numerū laterum. Uide-bātq̄ se p̄positi filioꝝ isrl in malū: eo q̄ dicerēt eis: nō minuet quicq̄ de la teribus p singulos dies. Occurrerunt q̄q̄ moysi et aaron ḳ stabant ex aduer-so: egredientes a pharaone: t dixerūt ad eos. Uideat dñs t iudicet: qm̄ fete re fecistis odorē nostrū coram pharaōe t seruis ei⁹: t p̄buistis ei gladiū vt oc-cideret nos. Reuersusq̄ est moyses ad dñm t ait: Dñe: cur afflixisti populuꝫ istū? Quare misisti me? Ex eo ēm quo ingressus sum ad pharaonē vt loq̄rer ex nole tuo: afflixit pplm tuū: t nō li-

A Dixitq̄ do (berasti eos. VI
D min⁹ ad moysen: Nūc videbis ḡ factur⁹ sum pharaoni. Per manū em̄ fortē dimitter eos: t in ma-nu robusta ēiciet illos de tra sua. Lo cutusq̄ est dñs ad moysen dicēs: Ego dñs ḳ appui abraā isaac t iacob i deo omnipotēte: t nomē meū adonai non indicaui eis. Pepigiq̄ fedus cū eis: vt darē eis terrā chanaā: terrā pegri-natiōis eoꝝ in q̄ fuerūt aduene. Ego audiui gemitū filioꝝ isrl q̄ egyptij op-p̄serūt eos: t recordat⁹ sū pacti mei. Ideo dic filijs isrl: Ego dñs qui educā vos de ergastulo egyptioꝝ: t eruā de seruitute: ac redimā in brachio excel-so t iudicijs magnis: t assumā vos mi hi in pplm: t ero vester dñs. Et scietis B q⁹ ego sum dñs de⁹ vester: ḳ eduxerim vos de ergastulo egyptioꝝ: t induxe-

rim vos in terrā sup quā leuaui ma-nū meā vt darē eā abraam isaac t ia-cob: daboq̄ illā possidēdā vobis: ego dñs. Narrauit ḡ moyses omnia filijs isrl: ḳ nō acḳeuerūt ei p̄ter angustiā spūs t opus durissimū. Locutusq̄ est dñs ad moysen dicēs. Ingredere t lo-quere ad pharaonē regē egypti vt di-mittat filios israel de terra sua. Rndit moyses coram dño. Ecce filij isrl nō au-diūt me: t quō audiet pharao: p̄sertim cū incircūcisus sim labijs? Locutusq̄ est dñs ad moysen t aaron: t dedit mā datū ad filios isrl t ad pharaonē regē egypti: vt educerēt filios isrl de terra egypti. Isti sunt p̄ncipes domoꝝ p fa C milias suas. Filij rubē p̄riogeniti isra elis: enoch t phallu esrō t charmi: ‖ He cognatiōes rubē. Filij symeō: iamuel: t iamin t iami t ahod et iachin t sa-ber t saul filius chananitidis: He p̄-genies symeō. Et hec noia filioꝝ leui p cognationes suas: gerson t caath et merari. Anni aūt vite leui fuerūt cen-tūtrigintaseptē. Filij gerson: lobni et semei p cognatiōes suas. ‖ Filij caath: amrā t ysuar t hebrō t oziel. Anni ḳ vite caath cētūtrigintatres. Filij me-rari: mooli et musi. He cognatiōes le-ui p familias suas ‖ Accepit aūt amrā vxorē iochabeth patruelē suā: q̄ pepe rit ei aaron t moysen t mariā. Fuerūt q̄q̄ anni vite amrā: cētūtrigintaseptē: Filij ḳ ysuar: chore t napheg t zechri Filij q̄q̄ oziel: misael t elisaphan t se-chri. Accepit aūt aarō vxorē elisabeth D filiā aminadab sororē naason: q̄ pepe rit ei nadab t abiu et eleazar t ythā-mar. Filij ḳ chore: aser t helchana et abiasab. He sūt cognatiōes chorita. At vero eleazar fili⁹ aarō accepit vxo-rē de filiab⁹ phutiel: q̄ pepit ei phine-es. Hi sūt p̄ncipes familiaꝝ leuitica p cognatiōes suas. Iste ē aarō t moy-ses ḳb⁹ p̄cepit dñs vt educerēt filios isrl de terra egypti p turmas suas. Hi sūt ḳ loquūt ad pharaonē regē egypti vt educāt filios isrl de egypto. Iste est moyses t aarō i die q̄ locut⁹ ē dñs ad moysen i terra egypti. Et locut⁹ ē dñs ad moysen dicēs: Ego dñs. Loq̄re ad pharaonē regē egypti oia q̄ loquor ti bi. Et ait moyses coram dño. Ēn incir-cūcis⁹ labijs sū. Quō audiet me pharao

Dixitq̄ dñs ad moysen VII
Ecce cōstitui te deū pharaōis:
aaron frater tu⁹ erit ꝓpha tu⁹.
tu loq̄ris ei oīa q̄ mādo tibi: ⁊ ille lo-
quet ad pharaonē: vt dimittat filios
isrl̄ de terra sua. Sz ego indurabo cor
ei⁹ ⁊ multiplicabo signa ⁊ ostēta mea
in terra egypti: ⁊ nō audiet vos. Im-
mittāq̄ manū meā sup egyptū: ⁊ edu-
cā exercitū ⁊ ppl̄m meū filios isrl̄ ō ter
ra egypti: ꝙ iudicia maxima. Et scient
egyptī: ꝙ ego sū dñs q̄ extēderim ma
nū meā sup egyptū: et eduxerim filios
isrl̄ de medio eoꝝ. Fecit itaq̄ moyses
⁊ aarō sicut ꝓceperat dñs: ita egerūt:
Erat aūt moyses octoginta annoꝝ: et
aaron octogintatriū q̄n locuti sūt ad
pharaonē. Dixitq̄ dñs ad moysen et
aaron. Cū dixerit vobis pharao: osten-
dite signa: dices ad aaron. Tolle vir-
gā tuaz et ꝓice cā corā pharaone: ac
vertat in colubrū. Ingressi itaq̄ moy-
ses et aarō ad pharaonē: fecerūt sicut
ꝓceperat dñs. Tulitq̄ aaron virgam
corā pharaone et seruis ei⁹: q̄ versa est
in colubrū. Uocauit aūt pharao sapiē
tes ⁊ maleficos: ⁊ fecerūt etiā ipi ꝙ in
cantatiōes egyptiacas et arcana que-
dā similiter. Proiecerūtq̄ singuli vir-
gas suas. q̄ verse sūt in dracones. Sed
deuorauit virga aarō virgas eoꝝ In
duratūq̄ ē cor pharaonis: ⁊ nō audi-
uit eos sicut ꝓceꝑat dñs. Dixit aūt dō
min⁹ ad moysen: Ingrauatū ē cor pha
raonis: et nō vult dimittere ppl̄m. Va-
de ad eū mane. Ecce egredietꝫ ad aq̄s
Et stabis in occursum ei⁹ sup ripā flu
minis: ⁊ virga q̄ cōuersa est in draco-
nē tolles in manu tua: diceisq̄ ad eū.
Dñs deus hebreoꝝ misit me ad te di-
cēs ‖ Dimitte populū meū vt sacrificet
mihi in deserto: ⁊ vsq̄ ad ꝓsens audi-
re noluisti. Hec igit dicit dñs. In hoc
scies ꝙ sim domin⁹. Ecce ꝑcutiā vir-
ga q̄ in manu mea est aquā flumi-
nis: et vertet i sanguinē. Pisces quo-
q̄ qui sunt in fluuio morient: et con-
putrescent aque: et affligent egyptī
bibentes aquā fluminis. Dixit quoq̄
domin⁹ ad moysen: Dic ad aarō: Tol-
le virgā tuā et extende manū tuā sup
aquas egypti et sup fluuios eoꝝ et ri
uos et paludes et oēs lacus aquarū:
vt vertant in sanguinē: ⁊ sit cruor in
omni terra egypti: tam in lingneis va
sis q̄q̄ i saxeis. Fecerūtq̄ ita moyses et
aaron: sicut ꝓceperat dñs. Et eleuans
virgā ꝑcussit aquā fluminis corā pha
raone ⁊ seruis ei⁹: que versa est in san-
guinē: ⁊ pisces q̄ erāt in flumine mor-
tui sūt. Cōputruitq̄ fluuius: ⁊ nō po-
terāt egyptī bibere aquā fluminis. et
fuit sanguis in tota terra egypti. Fece
rūtq̄ similiter malefici egyptiorū i cā
tationib⁹ suis. Et indurat̄ ē cor pha-
raonis; nec audiuit eos sicut ꝓceperat
dñs. Aduertitq̄ se ⁊ ingressus ē domū
suā: nec apposuit cor etiā hac vice. Fo-
derūt aūt oēs egyptī q̄ circuitū flumi
nis aquā vt biberēt. Nō eni poterant
bibere aquā fluminis. Impletiq̄ sunt
septē dies postq̄ ꝑcussit dñs fluuiū.
Dixit quoq̄ dñs ad VIII
moysen: Ingredere ad pharao-
nē: et dices ad eū. Hec dicit do
min⁹: Dimitte populū meū vt sacrifi- 8.7.c
cet mihi. Si aūt nolueris dimittere: ec
ce ego ꝑcutiā oēs terminos tuos ra-
nis: et ebulliet fluuius ranas q̄ ascen-
dent ⁊ ingredient domū tuā: ⁊ cubicu
lū lecturi tui: ⁊ sup stratū tuū: ⁊ in do-
mos seruorū tuoꝝ: ⁊ in populū tuū: et
in furnos tuos: et in reliquias cibo-
tuorū: ⁊ ad te ⁊ ad ppl̄m tuū: ⁊ ad oēs
seruos tuos intrabūt rane. Dixitq̄ do
min⁹ ad moysen. Dic ad aaron. Extē-
de manū tuā sup fluuios ⁊ sup riuos
et paludes: et educ ranas sup terram
egypti. Et extēdit aarō manū sup aq̄s
egypti et ascēderūt rane: operuerūtq̄
terrā egypti. Fecerūt autē et malefici
ꝙ incātationes suas similiter: eduxe-
rūtq̄ ranas sup terrā egypti. Uocauit
aūt pharao moysen et aaron: et dixit
eis. Orate dñm vt auferat ranas a me
⁊ a populo meo: et dimittā populū vt
sacrificet dño. Dixitq̄ moyses ad pha-
raonē: Cōstitue mihi quādo deꝓcer ꝙ
te ⁊ ꝙ seruis tuis ⁊ ꝙ ꝑpl̄o tuo: vt abi-
gant rane a te: et a domo tua: ⁊ tm̄ in
flumine remaneāt. Qui rndit: Cras Et
ille iurta inq̄t verbū tuū faciā: vt sci-
as q̄m nō est sicut dñs de⁹ noster: ⁊ re-
cedēt rane a te: ⁊ a domo tua ⁊ a fuis
tuis ⁊ a ꝑpl̄o tuo: ⁊ tm̄ in flumie rema
nebūt. Egressiq̄ sūt moyses ⁊ aaron a
pharaōe. Et clamauit moyses ad dñm
ꝙ spōsiōe ranaꝝ quā ꝓdixerat pharaōi

fecitq̄ dñs iuxta verbū moysi: t mor
tue sunt rane de domib⁹ t de villis et
D de agris. Cōgregauerūtq̄ eas in īmen
sos aggeres t cōputruit terra. Uidens
aūt pharao q̄ data esset reqūes: ingra-
uauit cor suū t nō audiuit eos sicut ꝓ
ceperat dñs. Dixitq̄ dñs ad moysen:
Loquere ad aaron: Extende virgā tuā
t ꝑcute puluerē terre: t sint cynifes in
vniuersa terra egypti. Fecerunt̄q̄ ita.
Et extēdit aaron manū: virgā tenēs:
ꝑcussitq̄ puluerē terre: t facti sūt cyni
E fes in hoib⁹ t iumētis. Dis puluis ter
re versus est i cynifes ꝙ totā terrā egy-
pti. Fecerūtq̄ similiter malefici in cā-
tationib⁹ suis vt educerēt cynifes: et
nō potuerūt. Erātq̄ cynifes tā in ho-
minib⁹ q̄ in iumētis. Et dixerūt ma-
lefici ad pharaonē. Digitus dei ē hoc
Indurat̄q̄ est cor pharaonis t nō au
I.9.c diuit eos sicut ꝓcepat dñs. Dixit quo-
q̄ dñs ad moysen. Cōsurge diluculo: t
sta coram pharaone. Egredietē ēm ad
aq̄s. Et dices ad eū. Hec dicit dñs: Di
mitte pplm meū vt sacrificet mihi. Q̄
si nō dimiseris eū: ecce ego imittā i te
t in seruos tuos t in pplm tuū t i do-
mos tuas omne genꝰ muscaꝝ: t imple
bunt̄ oēs dom⁹ egyptioꝝ musc̄ diuer
si generis: t vniūsa terra in q̄ fuerint.
Faciāq̄ mirabilē in die illa terrā iessē
F in q̄ pplꝰ meꝰ est vt nō sint ibi musce:
t scias q̄m ego dñs in medio ter.e: po
nāq̄ diuisionē inter pplm meū t popu
lū tuū. Cras erit signū istud. Fecitq̄ do
minꝰ ita. Et venit musca grauissima i
domos pharaonis et seruoꝝ eius t in
oēm terrā egypti: corruptaq̄ est terra
ab huiusce mōi musc̄. Uocauitq̄ pha
rao moysen et aaron: et ait eis. Ite et
sacrificate deo vr̄o in terra hac. Et ait
moyses: Nō pōt ita fieri. Abominatio-
nes ēm egyptioꝝ immolabimus dño
deo nr̄o. Q̄ si mactauerimꝰ ea que co
lūt egyptij cor̄ eis: lapidibus nos ob
G ruent. Uiā trid̄ dierū pgemꝰ in solitu-
G.3.f dinē: t sacrificabimus dño deo nr̄o si
cut ꝓcepit nob. Dixitq̄ pharao: Ego
dimittā vos vt sacrificet̄ dño deo ve-
stro in deserto: verūtm longiꝰ ne abea-
tis. Rogate ꝑ me. Et ait moyses: Egre
ssus a te orabo dñm: t recedet musca a
pharaone et a seruis suis et a ppło eiꝰ
cras. Uerūtm noli vltra fallere: vt non
dimittas pplm sacrificare dño. Egre-
ssusq̄ moyses a pharaone: orauit dñm
Qui fecit iuxta verbū illiꝰ: et abstulit
muscas a pharaone t a seruis suis t a
ppło eiꝰ. Nō supfuit nec vna quidē.
Et ingrauatū est cor pharaōis: ita vt
nec hac quidē vice dimitteret pplm.

Dixit aūt dñs ad moysen IX
Ingredere ad pharaonē: et loq̄
re ad eū: Hec dicit dñs deꝰ he-
breoꝝ. Dimitte pplm meū vt sacrifi-
cet mihi. Q̄ō si adhuc renuis et reti-
nes eos: ecce manꝰ mea erit sup agros
et sup eq̄s: t asinos et camelos t oues
et boues: pestis valde grauis. Et faci-
et dñs mirabile inter possessiōes isra-
el et possessiones egyptioꝝ: vt nil oino
pereat ex his que ꝓtinēt ad filios isrl.
Cōstituitq̄ dñs tp̄s dicēs: Cras facier
dñs verbū istud in terra. Fecit q̄ dñs
verbū ip̄m altera die: mortuaq̄ sūt oia
aiantia egyptioꝝ: De aialib⁹ vero fi-
lioꝝ israel nihil oino perūt. Et misit
pharao ad vidēdū: nec erat q̄q̄ mor
tuum de his q̄ possidebat isrl. Ingra-
uatūq̄ ē cor pharaonis: et nō dimisit
pplm. Et dixit dñs ad moysen t aarō:
Tollite plenas manꝰ cineꝛ ō camino:
et spargat illuꝫ moyses in celū coram
pharaone: sitq̄ puluis sup oēm terrā
egypti. Erūt ēm in hoibus t iumētis
vulnera t vesice turgētes: in vniuersa
terra egypti. Tulerūtq̄ cinerē de ca-
mino et steterūt coraī pharaone: t spar
sit illū moyses i celū. Factaq̄ sūt vul-
nera vesicaꝝ turgētiū in hoīb⁹ et iu-
mētis: nec poterāt malefici stare coraī
moyse ꝓpter vlcera que in ill erāt: et
in omni terra egypti. Indurauitq̄ do
minꝰ cor pharaōis: et nō audiuit eos
sicut locutꝰ est dñs ad moysen: Dixit-
q̄ dñs ad moysen: Mane consurge et
sta coraī pharaone: et dices ad eū: Hec
dicit dñs deꝰ hebreoꝝ: Dimitte pplm
meuꝫ vt sacrificet mihi: q̄ in hac vice
mittā oēs plagas meas sup cor tuū et
sup seruos tuos t sup pplm tuū: vt sci
as q̄ nō sit similis mei in omni terra
Nunc ēm extendēs manū pcutiā te t p
pplm tuū peste gibiscq̄ de terra. Idcir-
co aūtē posui te vt ostendā in te fortī-
tudinē meā: et narret̄ nomē meū i om
ni terra. Adhuc retines pplm meū: et
nō vis eū dimittere? Ēn pluā cras hac

ipsa hora grandinē multā nimis: qlis nō fuit i egypto a die q̄ fūdata ē vsq̄ in pñs tps. Mitte g̈ iā nunc t congrega iumēta tua: t oia q̄ habes i agro. Homines enī t iumēta t vniūsa q̄ inuēta fuerit foris: nec congregata de agr̄: ceci
E derit q̄ sup ea grādo: morient̄. Qui ti muit v̄bū dñi ō suis pharaonis: fecit confugere suos suos t iumēta i domos. Qui autē neglexit pmonē dñi: dimisit suos suos t iumēta in agris. Et dixit dñs ad moysen: Extēde manū tuā in celū: vt fiat grādo in vniūsa terra egy pti sup homines t sup iumēta t sup oēm
.104 herbā agri i terra egypti. Extenditq̄ moyses virgā i celū: t dñs dedit tonitrua t grādinē ac discurrētia fulgura sup terrā. Pluitq̄ dñs grādinē super terrā egypti: t grādo t ignis mixta pa
f riter ferebāt̄. Tāteq̄ fuit magnitudinis: quāta ali nūq̄ appuit i vniuersa terra egypti ex q̄ gens illa condita ē. Et pcussit grādo i oi terra egypti cūcta q̄ fuerūt i agr̄ ab homine vsq̄ ad iumētū. Cūctāq̄ herbam agri pcussit grādo: t omne lignū regiōis confregit. Tm in terra ubi erāt filij isrl: grādo nō cecidit. Misitq̄ pharao t vocauit moysē t aarō: dicēs ad eos: Peccaui etiā nūc
B dñs iust̄: t ego t pl̄s me⁹ impij. Orate dñm vt desināt tonitrua dei t grādo: vt dimittā vos: t nequaq̄ ultra maneatis. Ait moyses. Cū egressus fuero ex urbe: extendam palmas meas ad dñm: t cessabūt tonitrua t grādo non erit: vt scias q̄ dñi ē terra. Noui autē q̄ t tu t serui tui nec dū timeatis dñm deū. Linū g̈ t hordeū lesum est: eo q̄ hordeum eēt virēs: t linū iā folliculos germinaret. Triticū aūt t far nō sūt lesa: q̄ serotina erāt. Egressusq̄ moyses a pharaone ex urbe: tetēdit manū⁹ ad dñm: t cessauerūt tonitrua t grādo: nec ultra stillauit pluuia sup terrā. Videns autē pharao q̄ cessasset pluuia t grando et tonitrua: auxit peccm: t ingrauatum ē cor ei⁹ t seruor illi⁹ t induratū nimis nec dimisit filios isrl: sicut pcepat dñs
B Et dixit (q̄ manū moysi. X dñs ad moysen: Ingredere ad pharaonē. Ego enī indurauī cor ei⁹ t seruor illi⁹ vt faciā signa mea hec i eo: t narres i auribus filij tui t nepotū tuor: q̄tēs cōtriuerim egyptios t signa mea fecerim in eis: t sciatis q̄ ego dñs de⁹. Introierunt g̈ moyses t aarō ad pharaonē: t dixerūt ei: Hec dicit dñs de⁹ hebreorū: Usq̄quo non vis subūci mihi? Dimitte pl̄m meum vt sacrificet mihi. Sinautē resist̄ t nō vis dimittere eū: ecce ego inducā cras locustā i fines tuos q̄ operiet superficiē terre: nec q̄q̄ ei⁹ appareat sī comedat q̄ residuū fuerit grandini. Corrodet B
enī oia ligna q̄ germināt i agr̄: t implebunt domos tuas t seruor tuor t oim egyptior: quātā nō viderūt pres tui t aui ex q̄ orta sūt super terrā vsq̄ in pñtē diē. Auūtitq̄ se t egressus est a pharaōe. Dixerūt aūt serui pharaonis ad eū. Usq̄quo patiemur hoc scādalū? Dimitte homines vt sacrificēt dño deo suo. Nōne vides q̄ perit egypt⁹? Reuocauerūtq̄ moysen t aaron ad pharaonem. Qui dixit eis: Ite: sacrificate dño deo vro. Qui nā sūt q̄ ituri sunt? C
Ait moyses: Cū puulis nris t senioribus pgem⁹: cū filiis t filiab⁹: cū ouib⁹ t armētis. Est enī solēnitas dñi dei nri. Et rndit pharao: Sic dñs sit vobiscū Quō ego dimittā vos t puulos vros: cui dubiū ē q̄ pessime cogitetis? Nō fiat ita: sed ite uiri t sacrificate dño. Hoc enī t ipsi petistis. Statimq̄ eiecti sunt de cōspectu pharaonis. Dixit aūt dñs ad moysen. ‖ Extēde manū tuam Ps. 104. Sap. 16. b
sup terrā egypti ad locustā vt ascēdat Joel. 1. a
sup eā: t deuoret oēm herbā que resi- Apo. 9. a
dua fuerit grādini. Et extēdit moyses virgā sup terrā egypti: et dñs induxit ventū vrentē tota die illa t nocte. Et D
mane facto: vent⁹ vrens leuauit locustas. Que ascēderūt sup vniuersā terrā egypti: t sederūt in cūctis finibus egyptior innumerabiles: qles ante illud tēp⁹ nō fuerant: nec postea future sunt. Operuerūtq̄ vniuersaz superficiē terre vastantes oia. Deuorata est igit herba terre: t q̄cq̄d pomor in arboribus fuit que grando dimiserat. Nihil q̄z olno virēs relictū ē in lignis et in herbis terre i cūcta egypto. Quocirca festin⁹ pharao vocauit moysē t aarō: t dixit eis: Peccaui i dñm deū vestrū t in vos. Sed nunc dimittite peccatū E
mihi etiā hac vice: t rogate dñm deū vrm vt auferat a me mortē istā. Egressusq̄ ē moyses de cōspectu pharaonis:

Ps.135 ⁊ oranit dñm‖Qui flare fecit ventum
ab occidẽte vehemẽtissimũ:⁊ arepram
locustã ꝓiecit in mare rubrum. Nõ re
mãsit nec vna q̃dẽ i cũctis finib⁹ egy
pti. Et indurauit dñs cor pharaonis:
nec dimisit filios israel. Dixit aũt dñs
Ps.104 ad moysen.‖Extẽde manũ tuã in celũ
⁊ sint tenebre sup terrã egypti:tã den-
F se vt palpari queant.‖Extẽditq; moy
Sap.17.a ses manũ in celũ : ⁊ facte sunt tenebre
et.18.a horribiles i vniuersa terra egypti. Tri
bus dieb⁹ nemo vidit frẽm suum:nec
mouit se ó loco i q̃ erat. Ubicũq; aut
habitabant filij isral lux erat. Uocauit
q; pharao moysen ⁊ aarõ : ⁊ dixit eis:
Ite sacrificate dño: Oues tñ vre ⁊ ar-
menta remaneãt:paruuli vri eant vo-
biscũ. Ait moyses: Hostias q̃z ⁊ holo-
causta dabis nob:q̃ offeram⁹ dño deo
G nro. Cũcti greges nr̃i ibũt nobiscũ . Non
remanebit ex eis vngula q̃ necessaria
sũt in cultũ dñi dei nri: ꝑsertim cũ ig-
norem⁹ q̃d debeat imolari : donec ad
ipm locũ ꝙueniam⁹. Indurauit autẽ
dñs cor pharaonis ⁊ noluit dimittere
eos. Dixitq; pharao ad moysen:Rece-
de a me:⁊ caue ne vltra videas faciem
meã. Quocũq; die apparuer⁊ mihi:mo
rier⁊ . Rñdit moyses:Ita fiat vt locut⁹
es. Nõ videbo vltra faciẽ tuã. XI
H Et dixit dñs ad moysẽ . Adhuc
vna plaga tãq̃ pharaonem et
egyptũ:⁊ post hec dimittet vos
E.3.g.I.12.e ⁊ exire cõpellet.‖ Dices ꝙ ois plebi vt
Ps.104 postulet vir ab amico suo ⁊ mlier a vi
cina sua vasa argentea ⁊ aurea. Dabit
aũt dñs gr̃am ppło suo corã egyptijs.
Eccl.45.a ‖Fuitq; moyses vir magn⁹ valde i ter-
ra egypti corã fuis pharaonis ⁊ ois
I ppło. Et ait: Hec dicit dñs: Media no
I.12.d cte ingrediar i egyptũ: ⁊ morietꝫ omne
Ps.77.et pmogenitũ in terra egyptioꝝ: a pmo-
134 genito pharaonis q̃ sedet in solio eius
vsq; ad pmogenitũ ancille q̃ ẽ ad mo-
lam:⁊ oia primogenita iumẽtoꝝ.Erit
C q̃z clamor magn⁹ i vniuersa terra egy-
pti:q̃lis nec antea fuit:nec postea futu
rus ẽ. Apud oẽs aũt filios isral nõ mu
tiet canis ab hoie vsq; ad pec⁹: vt scia
tis quãto miraculo diuidat dñs egy-
ptios ⁊ isral. Descendentq; oẽs fui tui
isti ad me : ⁊ adorabunt me dicentes.
Egredere tu ⁊ ois ppłs q̃ subiect⁹ ẽ ti-
D bi . Post hec egrediemur . Et exiuit a
pharaone:irat⁹ nimis. Dixit autẽ dñs
ad moysen. Nõ audiet vos pharao vt
multa signa fiãt in terra egypti. Moy
ses aũt ⁊ aaron fecerũt ois ostenta q̃ a
scripta sũt:coram pharaone ⁊ indura-
uit dñs cor pharaonis : nec dimisit fi-
lios israel de terra sua. XII
I Dixit q; dñs ad moysen ⁊ aaron
D in terra egypti:Mẽsis iste vob
principiũ mesiũ:primus erit in
mẽsibus anni . Loq̃mini ad vniuersũ
cetum filioꝝ isral:⁊ dicite eis: Decima
die mẽsis hui⁹ tollat vnusq;sq; agnum
K familias ⁊ domos suas. Si autẽ mi
nor est numerus vt sufficere possit ad
vescẽdũ agnũ:assumet vicinũ suũ q̃ cõ
iunct⁹ est domui ei⁹ iuxta numeꝝ aia-
rũ que sufficere possunt ad esum agni.
Erit aũt agn⁹ absq; macula masculus
annicul⁹. Juxta quẽ ritũ tollet⁊ he-
dũ:⁊ seruabit⁊ eũ vsq; ad q̃rtãdecimã
die mensis hui⁹. Immolabitq; eũ vni
uersa multitudo filioꝝ isral ad vespeꝝ:
⁊ sumẽt de sanguine ac ponent super
vtrũq; postẽ:⁊ in supliminaribus do-
moꝝ in q̃b⁹ comedẽt illũ. Et edẽt car
nes nocte illa assas igni:⁊ azymos pa
nes cũ lactucis agrestib⁹. Nõ comede-
tis ex eo crudũ q̃d:nec coctũ aqua :sed
assum tñ igni . Caput cũ pedib⁹ ei⁹ et
intestinis vorabit⁊ :nec remanebit q̃c-
q̃ ex eo vsq; mane. Si q̃d residuũ fue-
rit:igne cõburet⁊ . Sic aũt comedetis
illũ. Renes vros accinget⁊ :⁊ calciamẽ
ta habebitis i pedib⁹: tenẽtes baculũ
in manib⁹:⁊ comedet⁊ festinãter . Est
enim phase. i. trãsit⁹ dñi.‖Et trãsibo per
terrã egypti nocte illa ꝙutiãq; omne
ꝑmogenitũ in terra egypti ab hoieusq;
q; ad pec⁹: ⁊ i cũctis dijs egypti faciã
iudicia:ego dñs.‖Erit aũt sãguis vo-
bis in signũ in edib⁹ in q̃b⁹ eritis:⁊ vi
debo sanguinẽ ⁊ trãsibo vos : nec erit
in vobis plaga dispdens qñ ꝙcussero
terras egypti . Habebitis aũt hic die in
monimẽtũ ⁊ celebrabitis eã solẽnem
dño in generatiõib⁹ vris cultu sempi-
terno. Septẽ dieb⁹ azyma comedetis.
In die ꝑmo nõ erit fermẽtũ i domib⁹
vris. Quicunq; comederit fermẽtum:
gpibit aia illa de isral: a primo die vsq;
ad die septimũ . Dies prima erit sãcta
ac solẽnis:⁊ dies septima eadẽ festini-
tate venerabit⁊ . Nihil operis facietis in

eis:exceptꝫ his q̄ ad vescendū ptinēt: ⁊ obseruabitꝫ azyma. In eadē ēm ipa die educā exercitū vestrū de terra egypti:⁊ custodietꝫ diē istū i generatiōib⁹ vr̄is ritu ꝑpetuo. ‖ Primo mēse q̄rtadecima die mēsis ad vesperā: comedetis azyma vsq̄ ad diē vicesimāprimā eiusdē mēsis ad vesperā. Septē dieb⁹ fermentatū non iuenietꝫ in domibus vr̄is. Qui comederit fermētatū: pibit aia eius de cetu israhel:tam ꝺ aduenis q̄m de indigenis terre. Omne fermentatū nō comedetꝫ. In cunctis habitaculis vr̄is edetis azyma. Uocauit aūt moyses oēs seniores filioꝝ israhel. et dixit ad eos. Ite tollētes aial ꝓfamilias vr̄as: ⁊ imolate phase. Fasciculumq̄ hysopi tingite in sāguine q̄ ē i limine ⁊ aspergite ex eo suplimiare ⁊ vtrūq̄ postē. Nullus vr̄m egrediaꝫ ostiū dom⁹ sue vsq̄ mane. ¶ Trāsibit ēm dn̄s ꝑcutiēs egyptios. Cūq̄ viderit sāguinē i suplimiari ⁊ i vtroq̄ poste: trāscēdet ostium: ⁊ nō sinet ꝑcussorē igredi domos vr̄as ⁊ ledere. Custodi verbū istud legitimū tibi ⁊ filiꝭs tuis vsq̄ in eternuꝫ. Cūq̄ introieritꝫ terrā quā dn̄s de⁹ darus⁹ est vobis vt pollicit⁹ est: obseruabitis cerimonias istas. Et cū direrint vobis filij vr̄i: q̄ est ista religio: dicetis eis: Uictima trāsit⁹ dn̄i ē: q̄n transiuit sup domos filioꝝ israhel i egypto: ꝑcutiens egyptios: ⁊ domos nr̄as liberans. Incurusatusq̄ ꝑps adorauit. Et egressi filij israhel fecerūt sicut p̄cepat dn̄s moysi ⁊ aaron. ‖ Factū ē aūt in noctis medio: ꝑcussit dn̄s omne ꝓmogenitū ! terra egypti: a ꝓmogenito pharaonis q̄ i solio ei⁹ sedebat: vsq̄ ad ꝓmogenitum captiue q̄ erat in carcere: ⁊ omne ꝓmogenitū iumentoꝝ. Surrexitq̄ pharao nocte ⁊ oēs sui ei⁹ cūctaq̄ egyptus: ⁊ ort⁹ est clamor magn⁹ in egypto. Neq̄ ēm erat dom⁹ in q̄ nō iaceret mortu⁹. Uocatisq̄ moyse et aaron nocte. ait: Surgite egredimini a ꝑpo meo vos ⁊ filij israel. Ite ⁊ imolate dño, sicut dicitis. Oues vr̄as et armenta assumite vt petierat: ⁊ abeūtes benedicte mihi. ‖ Urgebātq̄ egyptij ꝑplm israhel de terra exire velociter dicētes: Omnes moriemur. Tulit igit̄ ꝑpls cōspersam farinā asiq̄ fermentaret: ⁊ ligans in pallijs posuit sup humeros suos. Fecerunt q̄ filij israhel sicut p̄cepat moyses: et petierūt ab egyptijs vasa argentea ⁊ aurea vestēq̄ plurimā. Dn̄s aūt dedit gram ꝓpło coꝝ egyptijs vt comodarēt eis: ⁊ spoliauerūt egyptios. Profectiq̄ sūt filij israhel ō ramasse i sochot sexcenta fere milia peditū virorū: absq̄ ꝓpulis. Sed ⁊ vulg⁹ ꝑmiscuū inumerabile ascēdit cū eis oues ⁊ armēta: ⁊ aiantia diuersi generꝫ multa nimis. Coxerūtq̄ farinā quā duxū de egypto dispersā tulerāt: ⁊ fecerūt subcinericios panes azymos. Neq̄ ēm poterat fermētari cogētib⁹ exire egyptijs: ⁊ nullā facere sinētib⁹ moꝝā: nec pulmēti quicq̄ occurrerāt ꝓparare. Habitatio aūt filioꝝ israhel q̄ māserūt i egypto fuit q̄dringentoꝝ triginta ānoꝝ. Quib⁹ expletꝫ: eadē die egressus ē oīs exercit⁹ dn̄i ō terra egypti. Nox ē ista obseruabil⁹ dn̄i: q̄n eduxit eos ō terra egypti. Hāc obꝺuare debent oēs filij israhel i generatiōib⁹ suis. Dixitq̄ dn̄s ad moysen ⁊ aarō: Hec est religio phase. Oīs alienigena non comedet ex eo. Oīs aūt ꝺuus empticius circūciꝺet: et sic comedet. Aduena et mercēnari⁹ nō edent ex eo. ‖ In vna domo comedet ‖ nec efferetꝫ ō carnib⁹ ei⁹ foras: nec os illi⁹ ꝑfringetꝫ. Oīs cet⁹ filioꝝ israhel faciet illud. Qꝝ si q̄s pegrinorum i vr̄am voluerit trāsire coloniā ⁊ facere phase dn̄i: circūcidet ꝓpus omne masculinū eius: ⁊ tūc rite celebrabit: eritq̄ sicut indigena terre. Si q̄s autē circūcisus nō fuerit: non vescet ex eo. Eadē lex erit indigene: ⁊ colono q̄ pegrinat apꝺ vos. Fecerūtq̄ oēs filij israhel sicut p̄cepat dn̄s moysi ⁊ aarō. Et eadē die: eduxit dn̄s filios israhel ō terra egypti p turmas suas.

XIII

Locutusq̄ ē dn̄s ad moysen dicens: ‖ Sāctifica mihi oē ꝓmogenitū q̄ aperit vuluā in filijs israhel: tā ō hoib⁹ q̄m de iumētis. Mea sūt ēm oia. Et ait moyses ad populū. Memētote diei hui⁹ in q̄ egressi estꝫ ō egypto ⁊ de domo ꝺuturis: q̄m in manu forti eduxit vos dn̄s ō loco isto: vt nō comedatꝫ fermētatū panē. Hodie egredimini mēse nouaꝝ frugum. Cūq̄ introduxerit te dn̄s in terram chananei ⁊ ethei et ammorrei et euei et iebusei: quā iurauit patrib⁹ tuis vt daret tibi terrā fluentē lacte ⁊ melle: celebrabitꝫ

hūc morē sacroꝝ mēse isto. Septē die
bus vesceris azymis: ⁊ i die septia erit
solēnitas dñi. Azyma comedetꝫ septē
diebus. Non apparebit apud te aliq̄d
fermentatū: nec in cūctis finib⁹ tuis.
B Narrabisq; filio tuo in die illo dicēs:
Hoc ē qđ fecit mihi dñs qñ egress⁹ sū
de egypto. Et erit q̄si signum i manu
tua ⁊ q̄si monimentū añ ockos tuos
⁊ vt lex dñi sp sit in ore tuo. In manu
enī fortī eduxit te dñs de egypto. Cu-
stodies huiuscemodi cultū statuto tpe
a dieb⁹ in dies. Cumq; introduxerit te
dñs in terrā chananei: sicut iurauit ti
bi ⁊ patribus tuis: ⁊ dederit tibi eam:
separabis omne qđ aperit vuluā dño: ⁊
qđ primitiuū ē in pecorib⁹ tuis. Quic
quid habuerꝫ masculini sexus: ꝓsecra-
bis dño. Primogenitū asini mutabis
oue: qđ si non redemeris: interficies.
C Omne aūt ꝑmogenitū homis de filiis
tuis ꝓcio redimes. Cūq; iterrogauerit
te filius tuus cras: dicēs: quid est ħ: rñde
bis ei: In manu fortī eduxit nos dñs
de terra egypti: de domo ꝑuitutꝫ. Nā
cū indurat⁹ esset pharao ⁊ nollet nos
dimittere: occidit dñs omne ꝑmogeni-
tū in terra egypti: a ꝑmogenito hois
vsq; ad ꝑmogenitū iumentoꝝ. Idcir-
co immolo dño omne qđ aperit vuluā
masculini sexus: ⁊ oia ꝑmogenita filio-
rū meoꝝ redimo. Erit igit q̄si signū
in manu tua ⁊ quasi appensū quid ob
recordationē ante oculos tuos: eo q̄
in manu fortī eduxit vos dominus de
D egypto. Igit cum emisisset pharao po
pulū: nō eos duxit dñs p viā terre ꝑphi
listiim que vicina est: reputās ne forte
peniteret eum si vidisset aduersū se bel-
la consurgere et reuerterēt egyptum:
sed circūduxit p viam deserti que ē iu
xta mare rubrū. Et armati ascēderūt
Exh.50.b filij isrl de terra egypti. ‖ Tulit quoq;
Ioh.24.g moyses ossa ioseph secū: eo q̄ adiura-
sset filios israel dicēs: Uisitabit vos de
us: efferte ossa mea hinc vobiscū. Pro
fectiq; de sochot castrametati sunt in
ethā: in extremis finib⁹ solitudinis.
Nu.14.c ‖ Dñs aūt ꝓcedebat eos: ad ostēdēdā
1.Co.10.a viā p diem i colūna nubis: ⁊ p noctē
in columna ignis: vt dux esset itinerꝫ
Nee.9.b vtroq; tpe. Nunq; defuit columna nu
bis p diem: nec colūna ignis p noctē
coram populo.

Locutus ē aut dñs ad moysen B
dicens: Loq̄re filijs isrl. Reuer
si castrametēt e regione phiai-
roth: q̄ ē inter magdalū ⁊ mare ꝫ be-
elsephon. In ꝓspectu ei⁹ castra ponet
sup mare. Dicturusq; ē pharao sup fi
lijs isrl. Coartati sunt in terra: ꝓclusit
eos desertū. Et indurabo cor ei⁹: ac p-
sequet vos ⁊ glorificabor i pharaone:
⁊ in oi exercitu ei⁹: sciētq; egyptij: qz
ego sū dñs. Fecerūtq; ita. Et nūciatū
est regi egyptioꝝ: ⁊ fugisset ꝑplus. Im-
mutatūq; est cor pharaonis ⁊ seruoꝝ
ei⁹ sup ꝑplo ⁊ dixerūt: Quid voluim⁹ B
facere vt dimitterem⁹ isrl ne ꝑuiret no
bis? Junxit q; currū ⁊ oēm populū suū
assumpsit secū. Tulitq; sexcētos curr⁹
electos: ⁊ q̄cq̄d in egypto curruū fuit:
⁊ duces toti⁹ exercitus. Indurauitq;
dñs cor pharaonis regis egypti: ⁊ ꝑse
cut⁹ ē filios isrl. At illi egressi erāt in
manu excelsa. Cumq; ꝑsequent egyptij
vestigia ꝓcedētiū: repperūt eos in ca-
stris sup mare. Oisq; eq̄tat⁹ ⁊ currus
pharaonis ⁊ vniūsus exercit⁹ erāt in C
phiairoth ꝫ beelsephon ‖ Cumq; appio Ioh
pinquasset pharao: leuantes filij isrl
ockos: viderunt egyptios post se: ⁊ ti-
muerūt valde. Clamauerūtq; ad dñm
⁊ dixerūt ad moysen: Forsitā nō erant
sepulchra i egypto: ideo tulisti nos vt
moreremur i solitudine. Quid ħ face-
re voluisti: vt educeres nos ex egypto?
Nōne iste ē ſmo quē loq̄bamur ad te
i egypto dicētes: recede a nob vt ſui-
amus egyptijs? Multo enī melius ē ser
uire eis: q̄ mori in solitudine. Et ait D
moyses ad ꝑplm: Nolite timere. State
⁊ videte magnalia dñi q̄ factur⁹ ē ho-
die. Egyptios enī ħs nūc videtꝫ: neq̄q̄
vltra videbitꝫ vsq; i sempiternū. Dñs
pugnat ꝓvob: ⁊ vos tacebitꝫ. Dixitq;
dñs ad moysen: Quid clamas ad me?
Loq̄re filijs isrl vt ꝑficiscāt. Tu aūt
eleua virgā tuaꝫ ⁊ extēde manū tuam
sup mare ⁊ diuide illud: vt gradiant
filij isrl i medio mari p siccū. Ego aūt
indurabo cor egyptioꝝ vt ꝑsequant
vos: ⁊ glorificabor i pharaone: ⁊ in oi
exercitu ei⁹: ⁊ in curribus ⁊ in eq̄tib⁹ il-
lius. Et sciēt egyptij qz ego sum dñs: E
cū glorificat⁹ fuero i pharaone: ⁊ i cur
rib⁹ atq; in eq̄tib⁹ eius. Tollēsq; se an Nu
gelus dñi q̄ ꝓcedebat castra isrl: abijt ꝑ

post eos: ⁊ cum eo ꝑiter colūna nubis
ꝑ̄ra dimittēs: post tergū stetit iter ca
stra egyptioꝝ ⁊ castra isrl. Et erat nu-
bes tenebrosa ⁊ illuminās noctē: ita
vt ad se inuicē toto noctꝫ tpe accede-
re nō valerēt. Cūq; extēdisset moyses
manū sup mare: abstulit illō dñs flāte
vēto vehemēti: ⁊ vrente tota nocte et
oſue.2.b vertit i siccū. ‖ Diuisaq; est aq̄: ⁊ igres-
et.4.d si sūt filij isrl ꝑ mediū sicci marꝫ. Erat
udit.5.b eis aq̄ q̄si mur⁹ a dextera coꝝ ⁊ leua.
Ps.77 Persequēteſq; egyptū igressi sūt post
Eccl.32.c eos: ois eq̄tat⁹ pharaonis: curr⁹ eius
F ⁊ eq̄tes ꝑ mediū maris. Jāq; aduene
udit.9.b rat vigilia matutina: ⁊ ecce respiciēs
dñs sup castra egyptioꝝ ꝑ colūnā ig-
nis ⁊ nubis: interfecit exercitū eoꝝ: ⁊
subuertit rotas curruū: ferebāq; i ꝑ
fundū. Dixerunt q egyptij: Fugiamus
isrāelē: dñs enī pugnat ꝓ eis ꝛ nos.
Et ait dñs ad moysen. Extēde manū
tuā sup mare: vt reuertant aq̄ ad egy
ptios sup curr⁹ ⁊ eq̄tes eoꝝ. Cumq; ex
tēdisset moyses manū contra mare: re
H uersū est primo diluculo ad priorē lo-
Sap.10.d cū. ‖ Fugiētibusq; egyptijs occurrerūt
aque: ⁊ inuoluit eos dñs in mediꝰ flu-
ctib⁹. Reuersaq; sūt aq̄: ⁊ operuerūt cur-
us ⁊ eq̄tes cuncti exercit⁹ pharaonis:
Ps.105 q̄ sequentes ingressi fuerant mare: nec
Esa.11.d vnus q̄dez superfuit ex eis. Filij aūt isrl
ꝑexerūt ꝑ mediū sicci maris: ⁊ aq̄ eis
Wa.4.a erant quasi ꝑ muro a dextris ⁊ a sini-
stris. ‖ Liberauitq; dñs in die illo isrl
de manu egyptioꝝ: ⁊ viderūt egypti-
os mortuos sup litus marꝫ: ⁊ manuꝫ
magnā quā exercuerat dñs ꝓtra eos.
Timuitq; ꝑplus dñm: ⁊ crediderūt dño
A ⁊ moysi seruo eius. XV
Unc cecinit moyses et filij isrl
carmen hoc dño: ⁊ dixerūt: Cā-
Ps.117 tem⁹ dño. Glorioſe enī magnificatus
Esa.12.a ē: equū ⁊ assensorē deiecit i mare. ‖ For
titudo mea ⁊ laus mea dñs: ⁊ fact⁹ est
mihi in salutē. Iste de⁹ me⁹ ⁊ glorifica
bo eū: de⁹ ꝑris mei: ⁊ exaltabo eū. Do
min⁹ q̄si vir pugnator: oipotēs nomē
ei⁹: currus pharaonis ⁊ exercitū ei⁹ ꝑ
iecit in mare. Electi ꝑncipes eius sub
mersi sūt in mari rubro: abyssi operue
runt eos: descēderūt in ꝑfundū q̄si la
pis. Dextera tua dñe magnificata ē in
fortitudine: dextera tua dñe percussit
inimicū: ⁊ i multitudie glie tue depo-
suisti aduersarios meos. Misisti iram
tuā q̄ deuorauit eos sicut stipulā: ⁊ in
spū furoris tui ꝛgregate sunt aq̄. Ste
tit vnda fluens: ꝛgregati sūt abyssi in
medio mari. Dixit inimic⁹. Perseqūr B
⁊ cōꝓhendā: diuidā spolia: implebit
aia mea. Euaginabo gladiū meū: in-
terficiet eos man⁹ mea. Fleuit spūs tu
us ⁊ operuit eos mare: submersi sūt q̄si
plūbū in aquis vehemētibus. Quis si
milis tui i fortib⁹ dñe: quis sicut tui.
Magnific⁹ in scitate: terribilis atq; lau
dabilis: ⁊ faciēs mirabilia? Extēdisti
manū tuaꝫ: ⁊ deuorauit eos tra. Dux
fuisti in misericōdia tua: ꝓpl'o quē redemi-
sti: ⁊ portasti eū in fortitudine tua: ad
habitaculū sanctū tuū. Ascēderūt ꝑpli
⁊ irati sūt: dolores obtinuerūt habita-
tores philistiim. Tūc ꝛturbati sūt ꝓn-
cipes edom: robustos moab obtinuit
tremor: obriguerūt oēs habitatores cha
naan. Irruat super eos formido ⁊ pa-
uor: in magnitudie brachij tui. Fiant
imobiles quasi lapis: donec ꝑtranseat
ꝑplus tu⁹ dñe: donec ꝑtranseat ꝑplus tu⁹
iste quē possedisti. Introduces eos: et C
plātabis i mōte hereditatiꝫ tue firmiſ-
mo habitaculo tuo qō operatus es dñe
Sanctuariū tuum dñe: qō firmauerūt
man⁹ tue: dñs regnabit in eternū ⁊ vl
tra. Ingressus ē enī eques pharao cū
curribus⁹ ⁊ equitib⁹ ei⁹ i mare: ⁊ reduxit
sup eos dñs aq̄s maris. Filij aūt isrl
ambulauerunt ꝑ siccū: in medio eius.
Sūpsit q̄ maria ꝓpheres: soror aarō:
tympanū in manu sua: egresseq; sunt
oēs mulieres post eā cū typanis ⁊ cho
ris: q̄b⁹ ꝓcinebat dicēs: Cātem⁹ dño:
gloriose enī magnificat⁹ ē: equū ⁊ ascē-
sorē deiecit i mare. Tulit aūt moyses D
isrl de mari rubro: ⁊ egressi sunt in de-
sertū sur. Ambulauerūtq; trib⁹ dieb⁹
ꝑ solitudinē: ⁊ nō inueniebāt aquā. Et
venerūt i marath: nec poterāt bibere
aq̄s de marath: eo q̄ essent amare. Ubi
⁊ ꝛgruū loco nomē imposuit: vocās il
lum mara. i. amaritudinē. Et murmu
rauit ꝑplus ꝓtra moysen dicens: Quid
bibemus? At ille clamauit ad dñm.
‖ Qui ondit ei lignū: qō cū misisset in Judit.5.c
aq̄s in dulcedinē verse sūt. Ibi cōsti- Eccl.38.a
tuit ei ꝓcepta atq; iudicia: ⁊ ibi tem-
ptauit eū dicēs: Si audieriꝫ vocē dñi
dei tui: ⁊ qō rectū est coram eo feceriꝫ: et

obedierꝫ mādatis eius: custodieriſqꝫ
oia p̄cepta illi⁹: cūctū lāguorē quē po
Nu.33.b sui in egypto non inducā sup te. Ego
enī sū dñs sanator tu⁹. Uenerūt autē
in helim vbi erāt duodecim fontes aq̄
rum ⁊ septuaginta palme ⁊ castrame-
tati sunt iuxta aquas. XVI
A PRofectiqꝫ de helim venit oīs
multitudo filioꝝ isrl i desertū
sin: qđ est iter helim ⁊ sinai: q̄n
decima die mensis scđi: postq̄ egres
si sunt ð terra egypti. Et murmurauit
ois ꝯgregatio filioꝝ isrl ꝓtra moysē et
aarō in solitudine. Dixerūtq̄ filij isrl
ad eos. Utinā mortui essem⁹ p manuꝫ
dñi i terra egypti: q̄n sedebam⁹ sup oi
las carniū: ⁊ comedebam⁹ panē i satu
ritate Cur induxistis nos in desertum
istud vt occideretꝫ oēm multitudinē
fame? Dixit aūt dñs ad moysen: ‖ Ecce
Ps.77 ego pluā vob panes de celo. Egrediat̄
Isa.16.c pplus ⁊ colligat q̄ sufficiūt p singlos di
Joh.6.d es: vt temptē cū: vtꝫ ambulet in lege
mea: an nō. Die aūt sexto parēt q̄ in-
B ferāt: ⁊ sit duplū q̄ colligere solebāt p
singlos dies. Dixitq̄ moyses ⁊ aaron
ad oēs filios isrl. Uespe scietis q̄ dñs
eduxerit vos ð terra egypti: ⁊ mane vi
debitꝫ gliaꝫ dñi. Audiui enī murmur
vrm ꝓtra dñm. Nos vero q̄d sum⁹: q̄
murmurastis ꝫ nos? Et ait moyses: Da-
bit vob dñs vespe carnes edere: ⁊ ma-
ne panes in saturitate: eo q̄ audierit
murmurationes vras q̄bus murmura-
ti estis ꝓtra eum. Nos enī q̄d sumus?
Nec ꝫ nos est murmur vestrū: sꝫ cōtra
dñm. Dixit q̄ꝫ moyses ad aaron: Dic
vniuersę ꝯgregationi filioꝝ isrl. Acce-
dite coram dño. Audiuit enī murmur
C vrm. Cūq̄ loqueret̄ aaron ad oēs ce-
tum filioꝝ isrl: respexerūt ad solitudi-
nē. Et ecce gl̄ia dñi appuit i nube. Lo
cut⁹ ē aūt dñs ad moysen dicēs: Au-
diui murmurationes filioꝝ isrl. Loq̄re
Nu.11.b ad eos: Uespe comedetꝫ carnes: ⁊ ma-
ne saturabimini panibus: scietisq̄ q̄
ego sū dñs de⁹ vester. Factū est ꝙ vespe
re ⁊ ascēdens ꝓturnix coopuit castra:
mane q̄ꝫ ros iacuit q̄ circūitū castro-
rū. Cūq̄ opuisset superficiē tre: appuit
in solitudine minutū ⁊ q̄si pilo tusū i
similitudinē pruine sup terrā. Qđ cū vi-
dissent filij isrl dixerunt ad inuicem:
Manhu? Qđ significat quid est hoc?
Ignorabāt enī q̄d eēt. Quib⁹ ait moy- D
ses: ‖ Iste ē panis quem dñs debit vo- Ps.
bis ad vescendū. Hic est ſmo quē p̄ce Sap.
pit vobis dñs. Colligat vnusquisq̄ ex
eo quātū sufficit ad vescendū: gomor
p singula capita. Iuxta numerū aiaꝝ
vrāꝝ q̄ habitāt in tabernaculo: sic tol
letis. Fecerūtq̄ ita filij isrl: ⁊ college- 2.Co.
rūt ali⁹ pl⁹: alius min⁹: ⁊ mēsi sūt ad
mensurā gomor. ‖ Nec q̄ plus college-
rat habuit ampli⁹: nec q̄ min⁹ parauе-
rat repperit min⁹: sꝫ singuli iuxt̄ id qđ
edere poterāt ꝯgregauerunt. Dixitq̄
moyses ad eos. Null⁹ relinquat ex eo i
mane. Qui nō audierunt eū sꝫ dimise- E
rūt q̄dā ex eis vsq̄ mane: ⁊ scatere ce-
pit vermib⁹ atq̄ cōputruit. Et irat⁹ ē
ꝫ eos moyses. Colligebant autē mane
singuli quantū sufficere poterat ad ve
scēdū. Cūq̄ incaluisset sol: liquefiebat
In die aūt sexta collegerunt cibos du
plices. i. duo gomor p singlos hoies.
Uenerūt aūt oēs pncipes multitudi-
nis ⁊ narrauerunt moysi. Qui ait eis:
Hoc ē qđ locut⁹ est dñs: Requies sabba
ti sanctificata ē dño. Cras quodcunq̄
operandū ē facite: ⁊ q̄ coquēda sunt co
quite. Quicq̄d aūt reliquū fuerit: repo
nite vsq̄ i mane. Fecerūtq̄ ita vt p̄ce- F
perat moyses: ⁊ non computruit: neq̄
vermis inuētus ē in eo. Dixitq̄ moy-
ses: Comedite illud hodie: q̄ sabbatū
ē dñi: nō inuenietꝫ hodie in agro. Sex
dieb⁹ colligite: in die aūt septimo sab
batū est dñi: idcirco nō inuenietꝫ. Ue-
nitq̄ septima dies: ⁊ egressi ð pplo vt
colligerēt nō inuenerūt, Dixit aūt dñs
Exo. ad moysen: ‖ Usq̄quo nō vultis custo
dire mādata mea ⁊ legē meā? Uidete
q̄ dñs dederit vob sabbatū: ⁊ ꝓpter ð
die sexta tribuit vob cibos duplices. G
Maneat vnusquisq̄ apud semetip̄m
⁊ null⁹ egrediat̄ de loco suo die septi-
mo. Et sabbatizauit pplus die septimo.
Nu.11. Appellauitq̄ dom⁹ israel nomē eius
man. Qđ erat q̄si semē coriādri albū:
gustusq̄ ei⁹ q̄si simile cū melle. Dixit
aūt moyses: Iste est ſmo quem p̄cepit
dñs. Imple gomor ex eo ⁊ custodiat̄ i
futuras retro generationes vt noverit
panē: quo alui vos in solitudine: q̄n
educti estis ð tra egypti. Dixitq̄ moy
ses ad aaron: Sume vas vnū ⁊ mitt̄
ibi man: quātū pōt capę gomor ⁊ re-

ꝓne coꝝ dño ad ſeruãdũ in generati
ones vꝛas :ſicut ꝓceperat dñs moyſi.
Poſuitq; illud aaron in tabernaculo
reſeruãdũ. Filij aũt iſrael comederũt
man q̃ adraginta annis:donec venirẽt
in terrã habitabilẽ. Hoc cibo alti ſũt
vſq;quo tangerẽt fines terre chanaã.
H Gomor autem decima pars eſt ephi.
Exod.35.b Itur ꝓfecta oĩs mul- XVII
titudo filioꝝ iſrael de deſerto
ſin:q mãſiones ſuas iuxꝝ ꝓnõ-
nẽ dñi: caſtrametati ſunt i raphidim:
vbi nõ erat aq̃ ad bibẽdum ꝓꝛo. Qui
iurgat⁹ ꝫ moyſen ait: Da nob aquam
vt bibam⁹. Quibus reſpõdit moyſes:
Quid iurgamini ꝫ me? Cur temptat⁹
dñm? Sitiuit q̃ ibi ꝓꝛs ꝓ aqua penu-
B ria:t murmurauit ꝓtra moyſẽ dicẽs:
Lu.20.b ‖Cur feciſti nos exire de egypto: vt oc-
cideres nos t liberos nꝛos ac iumen-
ta ſiti. Clamauit aũtẽ moyſes ad dñm
dicẽs: Quid faciam ꝓꝛo huic? Adhuc
paululum t lapidabit me. Et ait dñs
dẽ.20.b ad moyſẽ: ‖Antecede ꝓꝛm:t ſume te-
cũ de ſenioꝛib⁹ iſrl: t virgã q̃ ꝑcuſſiſti
fluuiũ:tolle in manu tua t vade. Ec-
Pſ.77 ego ſtabo ibi coꝝ te ſupra petrã oreb:
Exod.10.a ꝑcutiesq; petrã:t exibit ex ea aq̃ vt bi
bat populus. Fecit moyſes ita coꝝ ſe-
nioꝛib⁹ iſrl. Et vocauit nomẽ loci illi
us:temptatio :ꝓpter iurgiũ filiorum
iſrl: t q: temptauerũt dñm. dicentes:
C Eſt ne de⁹ in nob:an nõ? Uenit autẽ
amalech t pugnabat ꝓtra filios iſrl i
raphidim. Dixitq; moyſes ad ioſue:
Elige viros :t egreſſus pugna ꝫ ama-
lech:Cras q̃ ſtabo in vertice collis: ha
bens virgã dei in manu mea. Fecit io
ſue vt locut⁹ erat moyſes : t pugnauit
cõtra amalech. Moyſes autẽ t aaron
t hur : aſcẽderũt ſup verticem collis.
Cũq; leuaret moyſes man⁹ : vincebat
iſrl. Sinautẽ paululum remiſiſſet:ſu-
perabat amalech. Manus autẽ moyſi
D erãt graues. Sumẽtes igiꝛ lapidẽ po
ſuerũt ſubter eũ in q̃ ſedit. Aaron aũt
t hur ſuſtẽtabãt man⁹ eius ex vtraq;
ꝑte. Et factũ ẽ vt man⁹ illi⁹ non laſſa-
renꝛ: vſq; ad occaſũ ſolis. ‖Fugauitq;
ioſue amalech t ꝓꝛm ei⁹ in oꝛe gladij.
Dixit autẽ dñs ad moyſẽ: Scribe hoc
ob monimẽtũ i libꝛo : t trade aurib⁹
ioſue. Delebo eĩ memoꝛiaꝫ amalech
ſub celo. Edificauitq; moyſes altare:
t vocauit nomen eius : dñs exaltatio
mea .dicẽs: quia manus ſolius dñi et
bellũ dei erit ꝓtra amalech: a generati
one in generationẽ. XVIII
C Unq; audiſſet ietro ſacerdos
madian : cognat⁹ moyſi oĩa q̃
fecerat dñs moyſi t iſrael ꝓꝛo
ſuo:eo q̃ eduxiſſet dñs iſrl de egypto:
tulit ſephoꝛã vxoꝛẽ moyſi quã remiſe
rat:t duos filios ei⁹:q̃ꝝ vn⁹ vocabaꝫ
gerſan: dicẽte ꝓꝛe: ‖aduena fui in ter- ꝫ.2.b
ra aliena:alter ꝟo eliezer : de⁹ enĩ ait
ꝓꝛis mei adiutoꝛ meus:t eruit me de
gladio pharaonis. Uenit q̃ ietro cog-
natus moyſi t filij ei⁹ t vxoꝛ eius ad
moyſen in deſertũ : vbi erat caſtrame-
tat⁹ iuxta montẽ dei:t mãdauit moy-
ſi. dicens: Ego ietro cognat⁹ tuus ve-
nio ad te:t vxoꝛ tua: t duo filij tui cũ
ea. Qui egreſſus in occurſum cognati
ſui adoꝛauit:t oſculat⁹ eſt eũ. Salutа
uerũtq; ſe mutuo verbis pacifiq;. Cũ-
q; itraſſet tabernaculũ: narrauit moy
ſes cognato ſuo cuncta q̃ fecerat dñs
pharaoni t egyptijs ꝓpter iſrael: vni-
uerſũq; laboꝛẽ q̃ acciderãt eis i itine-
re:t q⁹ liberauerat eos dñs. Letatusq;
eſt ietro ſup oĩbus bonis que fecerat
dñs iſraeli eo q⁹ eruiſſet eum ỏ manu
egyptioꝝ. et ait: Bñdict⁹ dñs q̃ libera
uit vos de manu egyptioꝝ t de manu
pharaonis:q̃ eruit ꝓꝛm ſuũ de manu
egypti. Nũc cognoui q: magnus dñs
ſup oẽs deos:eo q⁹ ſuꝑbe egerint con
tra eos. Obtulit q̃ ietro cognat⁹ moy-
ſi holocauſta t hoſtias dño. Uenerunt
q⁹ aaron t oẽs ſenioꝛes filioꝝ iſrl vt
comederent panẽ cũ eo coꝝ dño. Al-
tera aũt die ſedit moyſes vt iudicaret
populuꝫ: qui aſſiſtebat moyſi a mane
vſq; ad veſperã. Qõ cũ vidiſſet cogna C
tus eius oĩa ſcꝫ que agebat in populo
ait: Quid eſt ꝙ qõ facis in plebe? Cur
ſolus ſedes:t oĩs popul⁹ ſtolaꝫ ỏ ma
ne vſq; ad veſperã? Cui reſpõdit moy
ſes: Uenit ad me ꝓꝛs querẽs ſentẽtiã
dei. Cumq; acciderit eis aliq̃ diſcepta-
tio ventũt ad me vt iudicem iter eos:
t oſtendã ꝓcepta dei t leges ei⁹. At il-
le. Non bonã inquit rem facis. Stul-
to laboꝛe conſumeris : t tu t populus
iſte qui tecũ eſt. Ultra vires tuas ẽ ne
goctã. ‖ Solus illud non poteſt ſuſti- Deu.1.b
nere:ſed audi verba mea atq; ꝯſilia :t

erit dñs tecū. Esto tu populo in his q̄ ad deū ptinent vt referas q̄ dicūt ad eū: ostēdasq̄ populo cerimonias ꝛ ritū colendi: viāq̄ p quā ingredi debeant: ꝛ opus qđ facere. Prouide autem de oīi plebe viros potētes ꝛ timētes deum in q̄bus sit veritas: ꝛ q̄ oderint auaritiā: ꝛ cōstitue ex eis tribunos et cēturiones: ꝛ q̄nquagenarios: ꝛ decanos: q̄ iudicēt populū oīi tpe. Quicq̄d aūt maior fuerit referāt ad te: ꝛ ipsi minora tm̄modo iudicēt leuiusq̄ sit tibi: partito in alios onere. Si ꝑ feceris implebis imperiū dñi: ꝛ ꝑcepta eius poteris sustētare: ꝛ ois hic ppls reuertet ad loca sua cū pace. Quib⁹ audit⁹: moyses fecit oīa q̄ ille suggesserat. Et electis viris strenuis de cūcto isrl: cōstituit eos principes ppli: tribunos: ꝛ cēturiones: ꝛ q̄nquagenarios: ꝛ decanos: q̄ iudicarēt plebē dñi oi tempe. Quicq̄d aūt grauius erat referebāt ad eū: faciliora tm̄modo iudicātes. Dimisitq̄ cognatū suū qui reuersus abūt i

A Ense ter (terrā suā. XIX
tio egressionis isrl de terra egy
pti: in die hac venerūt in solitudinem sinai. Nam pfecti de raphidim ꝛ q̄uenientes vsq̄ in desertū sinai castrametati sunt in eodē loco: ibiq̄ israel fixit tentoria e regione montis. Moyses autē ascēdit in mōtē ad dēū. Uocauitq̄ eū dñs de mōte et ait: Hec dices domui iacob: et ānūciabis filiis israel. Uos ipsi vidistis q̄ fecerim egyptiis: quō portauerim vos super alas aquilaꝝ: ꝛ assumpserim mihi. Si ḡ audieritis vocē meā ꝛ custodieritis pactū meū: eritis mihi i peculiū de cunctis populis. ‖Mea ē em̄ ois tra: ꝛ vos eritis mihi in regnū sacerdotale: ꝛ gens sancta. Hec sunt verba q̄ loq̄ris ad filios isrl. Uenit moyses: ꝛ ꝙuocatis maiorib⁹ natu ppli exposuit oēs ꝓmones q̄s mandauerat dñs. Rñdit q̄ ois populus simul. Cūcta q̄ locut⁹ ē dñs: faciemus. Cūq̄ retulisset moyses verba populi ad dñm: ait ei dñs: Jā nunc veniā ad te in caligine nubis: vt audiat me ppls loquentē ad te: ꝛ credat tibi i ppetuū. Nūciauit ḡ moyses verba populi ad dñm. Qui dixit ei. Uade ad populū: et sanctifica illos hodie et cras: lauētq̄ vestimēta sua: ꝛ sint parati in die tertiū. In die em̄ tertio descendet dñs coram oi plebe sup montē sinai. Cōstituesq̄ terminos ppło p circuitum: ꝛ dices ad eos: Cauete ne ascēdatis i mōtem: nec tāgatis fines illius. Quis q̄ tetigerit mōtem: morte moriet. Manus nō tāgēt eū: sed lapidibus opprimet: aut ꝓfodiet iacul. Siue iumētū fuerit siue hō: nō viuet. Cū ceperit clangere buccina: tūc ascēdāt in montē. Descēditq̄ moyses de mōte ad populū: ꝛ sanctificauit eū. Cūq̄ lauissent vestimēta sua. ait ad eos: Estote parati i die tertiū: ꝛ ne appropinquetis vxorib⁹ vris. Jāq̄ aduenerat tertius dies et mane iclaruerat: ꝛ ecce ceperūt audiri tonitrua: ac micare fulgura ꝛ nubes dēsissima opire montē. Clangorq̄ buccine vehementius ꝙstrepebat: ꝛ timuit populus q̄ erat in castris. Cūq̄ eduxisset eos moyses i occursū dei ō loco castro rū: steterūt ad radices mōtis. Totus aūt mons sinai fumabat: eo q̄ descendisset dñs sup eū i igne: ꝛ ascēderet fumus ex eo q̄si ō fornace. Eratq̄ oīis mons terribil ꝛ sonit⁹ buccine paulatim crescebat i maior: ꝛ ꝓlixior rēdebat. Moyses loq̄bat: ꝛ dñs rñdebat ei: Descēditq̄ dñs sup mōtē sinai i tpo mōtis vertice: ꝛ vocauit moysē i cacumē eius. Quo cū ascēdisset dixit ad eū: Descēde ꝛ ꝓtestare populū: ne forte velit trāscēdere terminos ad vidēdū dñm. ꝛ pear ex eis plūma multitudo. Sacerdotes q̄q̄ ꝛ ppls q̄ accedūt ad dñm sanctificent ne ꝓcutiā eos. Dixitq̄ moyses ad dñm. Nō poterit vulg⁹ ascēdere in mōtē sinai. Tu ei testificat⁹ es: ꝛ iussisti dicēs: Pone termios circa mōtē: ꝛ sanctifica illum. Cui ait dñs: Uade descēde: ascēdesq̄ tu ꝛ aaron tecum. Sacerdotes aūt ꝛ ppls nō trāseant terminos: nec ascēdāt ad dñm: ne forte interficiat illos. Descēditq̄ moyses ad populum: ꝛ oīia narrauit eis. XX

Locutusq̄ ē dñs cūctos sermones hos: Ego sū dñs de⁹ tuus: qui eduxi te de terra egypti: de domo ſuitutis. Nō habebis deos alienos coram me. Nō facies tibi sculptile: neq̄ oēm similitudinē que est in celo desup: ꝛ que i terra deorsum: nec eoꝝ q̄ sūt i aq̄s sub terra. Nō adorabis ea neq̄ coles. Ego sū dñs de⁹ tu⁹ fortis

1.Pe.2.b

2

3.24.8

zelotis: visitãs iniq̃tatẽ patrũ i filiꝫs in tertiã ⁊ quartã generationẽ eoꝝ q̃ oderũt me: ⁊ faciẽs misericordiã i milia: hꝭ q̃ diligunt me ⁊ custodiũt p̃cepta mea. Nõ assumes nomen dñi dei tui in vanũ. Nec essꝫ habebit insontẽ dñs eũ: q̃ assũpserit nomẽ dñi dei sui frustra. ‖Memẽto vt die sabbati sanctifices. Sex dieb⁹ opaberis: ⁊ facies oia opa tua. Septimo aũt die sabbati dñi dei tui: nõ facies omne opus tu ⁊ fili⁹ tu⁹ ⁊ filia tua: seru⁹ tu⁹ ⁊ ancilla tua: iumẽtũ tuũ ⁊ aduena: q̃ est intra portas tuas. ‖ Sex enim dieb⁹ fecit de⁹ celũ ⁊ terrã ⁊ mare: ⁊ oia q̃ in eis sũt. ⁊ requeuit in die septimo: Idcirco bñdixit dñs diei sabbati: ⁊ sanctificauit eũ: ‖Honora patrẽ tuũ et matrẽ tuã: vt sis lõgeuus sup terrã quã dñs de⁹ tu⁹ dabit tibi. Nõ occides. Nõ mechaberis. Nõ furtũ facies. Nõ loq̃ris ꝛ primũ tuũ falsum testimoniũ. ‖Nõ cõcupisces domũ p̃rimi tui: nec desiderabis vxorẽ ei⁹: nõ seruũ: nõ ancillã: nõ bouẽ: nõ asinũ: nec oia que illi⁹ sunt. Cũctus aũt ppꝭs videbat voces ⁊ lãpades ⁊ sonitũ buccine mõtẽq̃ fumãtẽ: ⁊ pterriti ac pauore cõcussi steterũt p̃cul: dicẽtes moysi. ‖Loquere tu nobis ⁊ audiem⁹. Nõ loquaꝫ nobis dñs: ne forte moriamur. Et ait moyses ad pupulũ. Nolite timere. Ut essꝫ p̃baret vos venit de⁹: et vt terror illi⁹ eẽt in vobis: ⁊ nõ peccaretis. Stetitq̃ populus de lõge: moyses aũt accessit ad caliginẽ in q̃ erat de⁹. Dixitq̃ ꝓterea dñs ad moysen: Hec dices filiꝫs isrl. Vos vidistis q̃ de celo locut⁹ sim vobis: Nõ facietis deos argẽteos: nec deos aureos facietꝫ vobis. Altare ɔ terra facietis mihi: ⁊ offeretꝫ sup eo holocausta et pacifica vꝛa: oues vꝛas et boues i omni loco i q̃ memoria fuerit nois mei Veniã ad te: et bñdicã tibi. ‖Qꝛ si altare lapideũ feceris mihi: nõ edificabis illud de sectis lapidib⁹. Si essꝫ leuauerꝫ cultrũ tuũ sup eo: polluetur. Nõ ascendes p gradus ad altare meũ: ne reueleꝫ turpitudo tua. XXI

Hec sunt iudicia q̃ ꝓpones eis. Si emeris seruũ hebreũ: sex annis seruiet tibi: i septimo egredieꝫ liber gratis. Cũ q̃li veste intrauerit: cũ tali exeat: Si habens vxorem: ⁊ vxor egrediet simul. Sin aũt dñs dederit illi vxorẽ: ⁊ pepit filios ⁊ filias: mulier ⁊ liberi ei⁹ erũt dñi sui: ipe vero exibit cum vestitu sua. Qꝛ si dixerit seru⁹: diligo dñm meũ ⁊ vxorẽ ac liberos: nõ egrediar liber: offerat eũ dñs dñs et applicabiꝫ ad ostiũ ⁊ postes: ꝑforabitq̃ aurẽ ei⁹ subula: ⁊ erit ei seruus i seculũ. Si q̃s vẽdiderit filiã suã in famulã: nõ egrediet sicut ãcille exire consueuerũt. Si displicuerit oculis dñi sui cui tradita fuerit dimittet eã: ppꝭ aũt alieno vẽdẽdi nõ habebit potestatẽ: si spreuerit eã. Sin aũt filio suo despõderit eã: iuxta morẽ filiarũ faciet illi. Qꝛ si alterã ei acceperit: pudebit puelle nuptias ⁊ vestimẽta: ⁊ pciũ pudicitie nõ negabit. Si tria ista nõ fecerit: egredietur gratis absq̃ pecunia. ‖Qui pcusserit hoiem volẽs occidere: morte moriaꝫ. Qui aũt nõ est insidiatus: sed de⁹ illũ tradidit in man⁹ eius: cõstituã tibi locũ in q̃ fugere debeat. Si q̃s p industriã occiderit p̃rimũ suum: ⁊ p insidias: ab altari meo auelles eũ vt moriaꝫ. Qui pcusserit patrẽ suũ aut matrẽ morte moriaꝫ. Qui furatus fuerit hoiem ⁊ vẽdiderit eũ: cõuictus noxe: morte moriaꝫ. ‖Qui maledixerit patri suo vel matri: morte moriaꝫ. Si rixati fuerint viri ⁊ pcusserit alter p̃rimũ suũ lapide vel pugno: ⁊ ille mortuus nõ fuerit: sed iacuerit in lectulo: si surrexerit ⁊ ambulauerit foris sup baculũ suũ: innocens erit q̃ pcusserit: ita tñ vt opa ei⁹ ⁊ impẽsas in medicos restituat. Qui pcusserit seruũ suũ vel ancillã virga: ⁊ mortui fuerint in manib⁹ ei⁹: criminis re⁹ erit. Sin aũt vno die vel duob⁹ supuixerit nõ subiacebit pene: qꝛ pecunia illi⁹ ẽ. Si rixati fuerit viri ⁊ pcusserit q̃s mulierẽ prẽgnãtem ⁊ abortiuũ q̃dẽ fecerit sed ipsa vixerit: subiacebit dãno quãtũ marit⁹ mulieris expetierit: et arbitri iudicauerit. ‖Si aũt mors ei⁹ fuerit subsecuta: reddet aiam p aia: oculũ p oculo: dentẽ p dente: manũ p manu: pedẽ p pede: adustionẽ p adustione: vuln⁹ p vulnere: liuorẽ p liuore. Si pcusserit q̃spiã oculũ serui sui aut ancille ⁊ luscos eos fecerit: dimittet eos liberos p oculo quẽ eruit. Dentẽ qꝛ si excusserit seruo vel ancille sue: similiter dimittet eos li

Leui.20.b Prou.10.c Mat.7.b

Leui.24.c

Leui.24.c Deu.19.b Mat.5.b

heros. Si bos cornu petierit virũ aut mulierẽ ⁊ mortui fuerint: lapidib⁹ obruet ⁊ nõ comedent carnes ei⁹: dñs aũt bouis innocẽs erit: Qz si bos cornupeta fuerit ab heri ⁊ nudiustertiꝰ: ⁊ cõtestati sũt dñm ei⁹: nec recluserit eũ: occiderit aũt virũ aut mulierẽ: ⁊ bos lapidib⁹ obruet: ⁊ dñm ei⁹ occidẽt. Qz si pciũ fuerit ei impositũ: dabit. p aĩa sua quodcũq fuerit postulau⁹. Filiũ aũt ⁊ filiã si cornu pcusserit: simili sniesubiacebit. Si seruũ ancillãq inuaserit: triginta siclos argẽti dño dabit: bos vero lapidib⁹ opprimet. Si aũt aperuerit cisternã et foderit: et nõ operuerit eã ceciderit q bos aut asin⁹ in eã reddet domin⁹ cisterne pciũ iumẽtoꝝ: qđ aũt mortuũ est ipius erit. Si bos alien⁹ bouẽ alteri⁹ vulnerauerit et ille mortu⁹ fuerit: vendẽt bouẽ viuũ ⁊ diuidẽt pciũ: cadauer aũt mortui iter se dispartiẽt. Si aũt sciebat q bos cornupeta esset: ab heri ⁊ nudiustertiꝰ: ⁊ nõ custodiuit eũ dominꝰ suus: reddet bouẽ p boue: ⁊ cadauer integrũ accipiet. XXII

A Si aũs furatus fuerit bouem aut ouẽ: ⁊ occiderit vel vendiderit aũq boues p vno boue restituet: ⁊ quattuor oues p vna oue. Si effringẽs fur domũ siue suffodiẽs fuerit inuẽt⁹: ⁊ accepto vulnere mortu⁹ fuerit: pcussor nõ erit reus sanguinis. Qz si orto sole ꝺ fecerit: homicidiũ ꝓpetrauit: ⁊ ipse moriet. Si nõ habuerit qđ p furto reddat: ipse venũdabit. Si inuentũ fuerit apud eũ qđ furatus est viuẽs: siue bos siue asinus siue ouis: duplũ restituet. Si leserit aũspiã agrũ vel vineã ⁊ dimiserit iumẽtũ suũ vt depascat aliena: aũcũd optimũ habuerit in agro suo vel in vinea p dãni estimatione restituet. Si egressus ignis inuenerit spicas ⁊ cõphẽderit aceruos frugũ siue stãtes segetes in agris: reddet dãnũ aũ ignẽ succẽderit. Si aũs cõmendauerit amico pecuniã aut vas in cuB stodiã: ⁊ ab eo aũ susceperat furto ablata fuerint: si inuenit fur duplũ reddet. Si latet dñm dom⁹ applicabit ad deos: ⁊ iurabit q nõ extẽderit manũ i rẽ primi sui ad ꝓpetrãdũ fraudẽ: tã in boue qđ in asino ⁊ oue ac vestimẽto: ⁊ aũcũd damnũ inferre põt. Et deos vtriusq causa ꝓueniet. Et si illi iudicauerint: duplũ restituet ꝓximo suo. Si aũs commẽdauerit ꝓximo suo bouẽ asinũ ouẽ ⁊ omne iumẽtũ ad custodiã: ⁊ mortuũ fuerit aut debilitatũ vel captũ ab hostib⁹: nullusq ꝺ viderit: iusiurãdũ erit in medio q nõ extenderit manũ ad rẽ ꝓximi sui: suscipietq dñs iuramentũ: ⁊ ille reddere nõ cogẽt. Qz si furto ablatũ fuerit: restituet dãnũ dño. Si comestũ a bestia: deferat ad eũ qđ occisũ est: ⁊ nõ restituet. Qui a ꝓximo suo aũc q̃ horũ mutuo postulauerit: ⁊ debilitatũ aut mortuũ fuerit dño non ꝑsente: reddere cõpellet. Qz si ĩ ꝑsentiarũ dñs fuerit: nõ restituet: maxime si cõductũ venerat p mercede operis sui. Si seduxerit aũs virginẽ necdũ desponsatã: dormieritq cũ ea: dotabit eã et habebit eã vxorẽ. Si pater virginis dare noluerit: reddet pecuniã iuxta modũ dotis quã virgines accipere ꝓsueuerũt. Maleficos nõ patieris viuere. Qui colerit cũ iumẽto: morte moriat. Qui immolat dijs occidet: ꝑter dño soli. ‖ Aduenã nõ cõtristab: neq affliges eũ. Aduene enim et ipsi fuistis in terra egypti. ‖ Uidue ⁊ pupillo nõ nocebit. Si leseritꝰ eos: vociferabũt ad me: ⁊ ego audio clamorẽ eoꝝ: ⁊ indignabit furor meus: pcutiãq vos gladio: ⁊ erũt vxores vestre vidue: et filij vri pupilli. Si pecuniã mutuã dederis ppło meo pauperi q̃ habitat tecũ: non vrges eum q̃si exactor: nec vsuris opprimes. Si pignus a ꝓximo tuo accepis vestimentũ: ante solis occasũ reddes ei. Ipsuz enim ẽ solũ q̃ operit indumẽtũ carnis ei⁹: nec habet aliud in q̃ dormiat. Si clamauerit ad me exaudiaz eũ: qz misericors sum. ‖ Dijs nõ detrahes: ⁊ principi ꝓpli tui nõ maledices. Decias et primitias tuas nõ tardabis offerre. Primogenituz filioꝝ tuoꝝ dabis mihi. De bob⁹ q̃z et ouib⁹ similiter facies. Septẽ dieb⁹ sit cũ matre sua: die octaua reddes eũ mihi. Uiri sancti eritis mihi. ‖ Carnẽ que a bestijs fuerit ꝑgustata: nõ comedet: sed pjcietis canib⁹. XXIII

n On suscipies vocem mendacij: nec iũges manũ tuam vt p impio dicas falsum testimoniũ. Nõ sequeris turbã ad faciendũ malũ: nec in iudicio pluriniorꝝ acq̃esces sñie: vt a vero deuies. Pauper q̃z nõ misereberis

22.b in iudicio. ¶ Si occurreris boui inimici tui: aut asino errãti: reduc ad eũ: Si videris asinũ odiẽtis te iacẽre sub one re: nõ ptrãsibis sed subleuabis cũ eo.
i.15.f Nõ declinabis i iudiciũ paupis. ¶ Mẽdaciũ fugies. Insontẽ t iustũ non occides: qz aduersor impiũ. ¶ Nec accipies
.16.b munera q etiã excecãt prudẽtes: t subuertũt verba iustorũ. Peregrino molestus nõ eris. Scitis enĩ aduenaꝝ aiaꝝ qz t ipsi peregrini fuistis in terra egyp-
B pti. Sex annis seminabis terrã tuã: et cõgregabis fruges eiꝰ. Anno aũt septimo dimittes eã t requiescere facies: vt comedant pauperes ꝑpli tui: t ḋquid reliquũ fuerit: edãt bestie agri. Ita facies in vinea t in oliueto tuo. Sex diebus opaberis: septima die cessabis vt requiescat bos t asinꝰ tuꝰ: t refrigereꝫ filius ancille tue t aduena. Oia q dixi vobis custodite: t p nomen externoꝝ deorũ nõ iurabitis: neq audiet ex ore vro. Tribꝰ vicibus p singulos annos mihi festa celebrabit ¶. Solennitatẽ azymorũ custodies. Septẽ diebꝰ comederis azyma sicut p̃cepi tibi tpe mensis nouorũ: qñ egressus es de egypto.
.24.b ¶ Nõ apparebis in ꝯspectu meo vacuꝰ.
4.36.b Et solennitatẽ mẽsis primitiuoꝝ operis tui quecũq seminaueris in agro:
Ex.35.a solennitatẽ q in exitu anni qñ cõgregaueris oẽs fruges tuas de agro. Ter
C in ãno apparebit omne masculinũ tuũ corã dño deo tuo. Nõ immolabis supfermẽto sanguinẽ victime tue: nec remanebit adeps solennitatis mee vsq
J.34.b mane. ¶ Primitias frugũ terre tue defe
4.14.c res i domũ dñi dei tui. Nõ coques hedũ in lacte matris sue. Ecce ego mittã angelũ meum q p̃cedat te t custodiat in via: t introducat in locũ quẽ p̃parraui. Obserua eũ et audi vocem eius: nec cõtemnendũ putes: qz nõ dimittet cũ peccaueris: t est nomẽ meũ in illo.
G.13.a Qz si audieris vocẽ eius: t feceris omJ.32.g nia q loquor: inimicꝰ ero inimicis tu-
7.33.a is: t affligã affligentes te. ¶ Precedetq te angelus meꝰ: et introducet te ad amorreũ et ethеũ et pherezeũ: chananeũq t eueũ t iebuseũ: q̃s ego cõterã. Nõ adorabis deos eorꝝ: neq coles eos. Nõ facies opera eorꝝ: sed destrues eos: et cõfringes statuas eorꝝ. Seruietisq dño deo vro vt benedicã panibꝰ tuis t aq̃s: et auferã infirmitatẽ de medio tui. ¶ Nõ erit infecũda nec sterilis i terra tua. Numerꝰ dierꝝ tuorꝝ implebo. Terrorẽ meũ mittã in p̃cursũ tuũ: t occidã oẽm ppl'm ad quẽ ingredieris. Cũctorumq inimicorꝝ tuorꝝ corã te terga vertã: emittẽs scrabrones p̃us q fugabũt eueũ et chananeũ et ethеũ anteq introeas. Nõ eĳciã eos a facie tua anno vno: ne terra in solitudinẽ redigaꝫ t crescãt ꝰ te bestie. Paulatim expellã eos de cõspectu tuo: donec augearis t possideas terrã. Ponã aũt termios tuos a mari rubro: vsq ad mare palestinoꝝ: t a deserto vsq ad fluuiũ. ¶ Tradã Deu.7.a in manibꝰ vestris habitatores terre: t eĳciã eos de ꝯspectu vro. Nõ inibis cũ eis fedus: nec cũ dĳs eorꝝ. Nõ habitẽt in terra tua: ne forte peccare te faciant in me si seruieris dĳs eorꝝ: qđ tibi certe erit in scãdalum. XXIIII
B Dixit q̃q dixit: Ascende ad dominũ tu t aarõ: nadab t abiu: t septuaginta senes ex israel: t adorabitis p̃cul. Solusq moyses ascendet ad dñm: t illi nõ appropinquabunt: nec pplus ascẽdet cũ eo. ¶ Uenit ꝙ moyses E.19.b t narrauit plebi oia verba dñi atq iudicia. Respõditq ois pplus vna voce. Omnia verba dñi q̃ locutꝰ ẽ: faciemꝰ. Scripsit aũt moyses vniuersos sermones dñi: t mane cõsurgẽs edificauit altare ad radices mõtis t duodecim titulos p duodecim tribꝰ israel. Misitq iuuenes de filĳs israel: t obtulerũt
B holocausta: immolauerũtq victimas pacificas dño vitulos duodecim. Tulit itaq moyses dimidiã ptẽ sanguis t misit in crateras: ptẽ aũt reliquã fudit sup altare. Assumẽsq volumẽ federis legit audiente pplo. Qui duxerũt: Omnia q̃ locutꝰ est dñs faciemꝰ: t erimꝰ obedientes. Ille vero sumptũ sanHeb.9.c guinẽ respersit in pplm: et ait: Hic est sanguis federis qđ pepigit dñs vobiscũ sup cũctis sermonibus his. Ascenderũtq moyses t aarõ: nadab t abiu
C t septuaginta de seniorib̃ israel t viderũt deũ israel. Sub pedib̃ eiꝰ q̃si opꝰ lapidis sapphyrini: t q̃si celũ cum serenũ est. Nec sup eos q̃ p̃cul receſſerãt ꝺ filĳs israel: misit manum suam: viderunt deũ et comederũt ac biberunt.
Dixit aũt dominꝰ ad moysen: Ascẽde J.31.d.t.32.b

ad me in montē ⁊ esto ibi: daboq; tibi tabulas lapideas ⁊ legē ac mādata q̄ scripsi: vt doceas filios israel. Surrexerūt moyses ⁊ iosue minister ei⁹: Ascendēsq; moyses in mōtē dei: senioribus
D ait: Expectate h̄ donec reuertamur ad vos. Habetis aarō ⁊ hur vobiscū: si q̄d natū fuerit questiōis: referetis ad eos. Cūq; ascēdisset moyses: operuit nubes montē: ⁊ habitauit gl̄ia dñi sup̄ sinai tegēs illū nube sex dieb⁹. Septimo āt die vocauit eum de medio caliginis. Erat aūt spēs gl̄ie dñi q̄si ignis ardēs sup̄ verticē montis: in cōspectu filioꝝ isrl̄. Ingressusq; moyses mediū nebule
J.34.D ascēdit in mōtē: ⁊ fuit ibi q̄draginta dieb⁹ ⁊ quadraginta noctib⁹. XXV

B Locutusq; est dñs ad moysen dicēs: Loq̄re filijs isrl̄ vt tollant mihi primitias. Ab omni hoie q̄ offert vltrone⁹ accipietis eas. Hec sūt
J.34.D aūt q̄ accipere debetis. Aurū ⁊ argētū ⁊ es ⁊ hyacinthū et purpurā: coccūq; bis tinctū ⁊ byssum ⁊ pilos caprarū et pelles arietū rubricatas: pelles q̄q; hyacinthinas ⁊ ligna sethim: oleū ad luminaria cōcinnanda: aromata in vnguētū ⁊ thymiamata boni odoris: lapides onychinos ⁊ gēmas ad ornandū ephot ⁊ rōnale. Faciētq; mihi sanctuariū ⁊ habitabo in medio eoꝝ: iuxta oēm similitudinē tabernaculi q̄ ostēdā tibi: ⁊ oim vasoꝝ in cultū ei⁹. Sicq; facietis illud. Arcā de lignis sethim cōpingite: cui⁹ lōgitudo habeat duos semis cubitos: latitudo cubitū et dimidiū: altitudo cubitū similiter ac semissem. et deaurabis eā auro mūdissimo intus et foris. Facies q̄q; suprā coronā aureā p̄ circuitū: ⁊ quattuor circulos aureos: q̄s pones p̄ quattuor arce angulos. Duo circuli sint i latere vno ⁊ duo in altero. Facies q̄q; vectes de lignis sethim: et operies eos auro. Inducesq; p̄ circulos q̄ sunt in arce laterib⁹: vt portent in eis. Qui semp̄ erūt in circuit: nec vnq; extrahent ab eis. Ponesq; in arca testificationē quā dabo tibi. Facies ⁊ p̄pitiatoriū de auro mūdissimo. Duos cubitos ⁊ dimidiū tenebit lōgitudo ei⁹: ⁊ cubitū ac semissem latitudo. Duos q̄q; cherubin aureos ⁊ p̄ductiles facies ex vtraq; p̄te oraculi Cherub vn⁹ sit oraculi in latere vno: ⁊ alter in altero. Utriusq; lat⁹ p̄pitiatorij tegāt expādentes alas ⁊ operientes oraculū: respiciātq; se mutuo versis vultibus in p̄pitiatoriū q̄ operienda est arca: in q̄ pones testimoniū q̄d dabo tibi. Inde p̄cipiā ⁊ loquar ad te supra p̄piciatorij sc̄z ac medio duoꝝ cherubi q̄ erūt sup̄ arcā testimonij cūcta q̄ mādabo p̄ te filijs isrl̄. Facies ⁊ mēsam de lignis sethim habentē duos cubitos lōgitudinis: ⁊ in latitudinē cubitū et in altitudinē cubitū ac semissem: ⁊ inaurabis eā auro purissimo. Facieq; illi labiū aureū p̄ circuitū: ⁊ ip̄ilabio coronā interrasilē altā quatuor digitis: ⁊ sup̄ illā alterā coronā aureolā. Quatuor q̄q; circulos aureos p̄parabis: ⁊ pones eos in q̄ttuor angulis eiusdē mēse p̄ singulos pedes. Subter coronam erūt circuli aurei vt mittant̄ vectes p̄ eos: ⁊ possit mēsa portari. Ipsos q̄q; vectes facies de lignis sethim ⁊ circūdabis auro ad subuehendā mēsam. Parabis ⁊ acetabula ac phialas: thuribula ⁊ cyathos: in q̄b⁹ offerēda sunt libamina ex auro purissimo: ⁊ pones super mēsam panes p̄positionis in cōspectu meo semp̄. Facies ⁊ cādelabrū ductile de auro mūdissimo: hastile ei⁹ ⁊ calamos: cyphos et spherulas ac lilia ex ip̄so p̄cedēria. Sex calami egredient̄ de laterib⁹: tres ex vno latere: ⁊ tres ex altero. Tres cyphi quasi in nucis modū p̄ calamos singulos: spherule q̄q; simul ⁊ liliū. Et tres similiter cyphi istar nucis in calamo altero: spherule q̄q; ⁊ liliū Hoc erit opus sex calamorum: q̄ui p̄ducendi sūt de hastili. In ipso aūt candelabro erūt q̄ttuor cyphi in nucē modū: spherule q̄q; p̄ singulos et lilia. Spherula sub duob⁹ calamis p̄ tria loca: q̄ simul sex fiūt p̄cedētes de hastili vno. Et pherule igit̄ ⁊ calami ex ip̄so: erūt vniūsa ductilia ex auro purissimo. Facies ⁊ lucernas septē: ⁊ pones eas sup̄ cādelabrū vt luceāt ex aduerso. Emūctoria q̄q; ⁊ vbi ea q̄ emūcta sunt extinguant̄: fiāt de auro purissimo. Omne pōdus cādelabri cū vniuersis vasis suis habebat talēta sū auri mūdissimi. Inspice ⁊ fac sm̄ exemplar q̄d tibi in mōte monstratum est. XXVI

Tabernaculū vero ita fiet. Decē cortinas de byssō retorta ⁊ hya

cintho ac purpura: coccoq; bis tincto variatas ope plumario facies. Longitudo cortine vni⁹ habebit viginti octo cubitos: latitudo q̄ttuor cubitoꝝ erit: Uni⁹ mēsure fiēt vniūsa tētoria. Quinq; cortine sibi iūgent mutuo: t alie q̄nq; nexu simili cohērebūt. Ansulas hyacinthinas in laterib⁹ ac sumitatibus facies cortinaꝝ: vt possint inuicē copulari. Quinq̄genes ansulas cortina habebit in vtraq; pte ita insertas: vt anse ꝫ ansas veniāt: t altera alteri possit aptari. Facies t q̄nquaginta circulos aureos q̄bus cortinaꝝ vela iungēda sūt vt vnū tabernaculū fiat. Facies t saga cilicina vndecim: ad operiendū tectū tabernaculi. Longitudo sagi vni⁹ habebit triginta cubitos t latitudo quattuor. Equa erit mēsura sagoꝝ oim. E q̄b⁹ q̄nq; iūges seorsum t sex sibi mutuo copulabis: ita vt sextū sagū in fronte tecti duplices. Facies t quinq̄ginta ansas in ora sagi vni⁹ vt cōiūgi cū altero queat: t q̄nquaginta ansas in ora sagi alteri⁹ vt cū altero copulet: t q̄nquaginta fibulas eneas q̄b⁹ iungant anse: vt vnū ex oibus operimētū fiat. Qđ aūt supfuerit in sagis q̄ parant tecto id est vnū sagū qđ ampli⁹ est: ex medietate ei⁹ operies tabernaculi posteriora: t cubit⁹ ex vna pte pēdebit: et alter ex altera q̄ plus est in sagoꝝ magnitudine: vtrūq; lat⁹ tabernaculi ptegēs. Facies et operimentū aliud tecto de pellib⁹ arietū rubricatū t sup ꝫ rursum aliud operimētū ō hyacinthinis pellib⁹. Facies et tabulas stantes tabernaculi de lignis sethim: q̄ singule denos cubitos in longitudine habeāt: t in latitudine singulos ac semissem. In laterib⁹ tabule due in cōstrature fient q̄bus tabula alteri tabule cōnectat: atq; in hūc modū cūcte tabule parabunt. Quarū viginti erunt ī latere meridiano qđ vergit ad austrū q̄b⁹ q̄draginta bases argēteas fūdes: vt bine bases singulis tabulis p duos angulos subdūcant. In latere ꝫ secūdo tabernaculi qđ vergit ad aq̄lonez: viginti tabule erūt: q̄draginta habentes bases argēteas. Bine bases singule tabulis supponent. Ad occidētalē vero plagā tabernaculi facies sex tabulas: et rursū alias duas q̄ in angulos ter-

gant post tergū tabernaculi: erūtq; sibi cōiūcte a deorsuꝫ vsq; ad sursum: et vna oēs cōpago retinebit. Duab⁹ q̄ꝫ tabulis q̄ in angulis ponēde sūt: similis iūctura seruabit. Et erūt simul tabule octo: bases earū argētee sedecim: duab⁹ basib⁹ p vnā tabulā supputat̄. Facies t vectes ō lignis sethim q̄nq;: ad cōtinēdas tabulas i vno latere tabernaculi: t q̄nq; alios i altero: t eiusdē numeri ad occidētalē plagā q̄ mittent p medias tabulas a summo vsq; ad sūmū. Ipsas q̄ꝫ tabulas deaurabis t fundes i eis annulos aureos p quos vectes tabulata cōtineant: q̄s operies laminis aureis. Et eriges tabernaculū: iux exemplar qđ tibi in mōte monstratū ē. Facies t velū de hyacintho et purpura: coccoq; bis tincto t byssо retorta ope plumario: et pulchra varietate cōtextū: qđ appendes ante q̄ttuor colūnas ō lignis sethim q̄ ipse q̄dē deaurate erūt: et habebūt capita aurea: sed t bases argēteas. Inferet aūt velū p circulos: intra qđ pones arcā testimonij: q̄ t sanctuariū t sāctuarij sanctuaria diuident. Pones t propitiatoriū sup arcā testimonij in sctā sanctoꝝ: mensamq; extra velū: t ꝫ mēsaꝫ cādelabrū in latere tabernaculi meridiano. Mēsa aūt stabit in pte aq̄lonis. Facies et tentoriū in introitu tabernaculi ō hyacintho t purpura coccoq; bis tincto et bisso retorta ope plumario: t q̄nq; colūnas deaurabis lignoꝝ sethim: ante quas ducet tentoriū: quarū erūt capita aurea et bases enee. XXVII

Facies t altare de lignis sethim qđ habebit q̄nq; cubitos in lōgitudine: et totidē i latitudine id est quadrū t tres cubitos in altitudine. Cornua aūt p q̄ttuor angulos ex ipso erūt: et operies illud ere. Faciesq; in vsus ei⁹ lebetas ad suscipiendos cineres t forcipes atq; fuscinulas: t ignium receptacula. Oīa vasa ex ere fabricabis. craticulāq; i modū retis eneā: p cui⁹ q̄ttuor angulos erūt q̄ttuor annuli enei q̄s pones sup arulā altaris. eritq; craticula vsq; ad altar̄ medium. Facies et vectes altaris de lignis sethim duos q̄s operies laminis eneis t induces p circulos: eruntq; ex vtroq; latere altaris ad portādū. Non solidū

scd inane et cauū intrinsec⁹ facies illud: sicut tibi in mōte mōstratū est. Facies ꝛ atriū tabernaculi: i cui⁹ australi plaga ℨ meridiē erūt tētoria de byssо retorta. Centū cubitos vnū lat⁹ tenebit in latitudine: ꝛ colūnas viginti cū basib⁹ totidē eneis: ꝙ capita cū celaturis suis habebūt argentea. Similiter ꝛ in latere aq̄lonis p longū erūt tentoria cētū cubitoꝝ colūne viginti: ꝛ bases enei eiusdē nūeri: ꝛ capita eaꝝ cū celaturis suis argētea. In latitudine vero atrij qđ respicit ad occidentē erūt tētoria p q̄nquaginta cubitos: ꝛ
C columne decē: baseſq; totidē. In ea ꝙs atrij latitudie ꝙ respicit ad orientē q̄nquaginta cubiti erūt. In q̄bus q̄ndecim cubitorū tētoria lateri vno deputabunt: colūneq; tres ꝛ bases totidē: ꝛ in latere altero erūt tētoria cubitos obtinētia q̄ndecim: colūnas tres: ꝛ bases totidē. In introitu vero atrij fiet tētorium cubitoꝝ vigiti ex hyacintho ꝛ purpura: coccoq; bis tincto ꝛ byssо retorta ope plumarij. Colūnas habebit quattuor cū basib⁹ totidē. Oēs colūne atrij p circuitū vestite erūt largētеis laminis: capitib⁹ argēteis ꝛ basib⁹
» eneis. In lōgitudine occupabit atrium cubitos centū: in latitudine q̄nq̄gita. Altitudo q̄nq; cubitoꝝ erit: fieriq; ō byssо retorta: ꝛ habebit bases eneas. Cūcta vasa tabernaculi in oēs vsus ꝛ cerimonias tā paxillos ei⁹ ꝙs atrij ex
Leui.6.b ere facietis. ‖ Precipe filijs isrl vt afferāt tibi oleū de arborib⁹ oliuarū purissimū: piloq; cōtusū: vt ardeat lucerna semp in tabernaculo testimonij extra velū qđ oppansum est testimonio: ꝛ collocabit eā aaron ꝛ filij ei⁹ ꝛ vsq; mane luceat coꝝ dño. Perpetu⁹ erit cultus p successiones eorū coꝝ filijs israel.

A Pplica q̄s ad te aaron fratrē tuū cū filijs suis de medio filioꝝ isrl: vt sacerdotio fungāt mihi: aaron: nadab ꝛ abiu eleazar et ythamar: faciesq; vestē sanctā aaron fratri tuo in gloriā ꝛ decorē ꝛ loqueris cūctis sapiētib⁹ corde q̄s repleui spiritu prudētie: vt faciāt vestes aaron in q̄b⁹ sanctificat⁹ ministret mihi. Hec aūt erūt vestimēta q̄ faciēt. Rationale et suphumerale: tunicā ꝛ lineam strictā: cydarim ꝛ baltheū. Faciēt fratri tuo aaron ꝛ filijs ei⁹ vestimēta sancta: vt sacerdotio fungāt mihi. Accipiētq; aurū ꝛ hyacinthū ꝛ purpurā. coccūq; bis tinctū ꝛ byssū. Faciēt aūt suphumerale de auro et hyacintho et purpura: coccoq; bis tincto ꝛ bissо retorta: ope polymito. Duas oras iūctas hēbit i vtroq; latere sūmitatū vt i vnū redeant. Ipsa q̄q; textura ꝛ cūcta operis varietas erit ex auro: et hyacintho et purpura: coccoq; bis tincto et byssо retorta. Sumesq; duos lapides onychinos: ꝛ sculpes in eis noīa filioꝝ isrl: sex noīa in lapide vno: ꝛ sex reliq in altero iuxta ordinē natiuitatiſ earū. Opere sculptoris et celatura gēmarij: sculpes eos noīb⁹ filioꝝ isrl: inclusos auro atq; circūdatos: ꝛ pones i vtroq; latere suphumeralis: memoriale filijs isrl. Portabitq; aaron noīa eoꝝ coꝝ dño sup vtrūq; humerū: ob recordationē. Facies ꝛ vncinos ex auro: ꝛ duas catenulas auri purissimi sibi inuicē cohērentes: q̄s inseres vncinis. Rōnale q̄q; iudicij facies ope polymito iuxta texturā suphumeralis: ex auro hyacintho ꝛ purpura: coccoq; bis tincto ꝛ byssо retorta. Quadrāgulū erit ꝛ duplex. Mēsurā palmi habebit: tā i lōgitudine q̄ in latitudine: ponesq; in eo q̄tuor ordines lapidū. In primo ordine erit lapis sardi⁹ ꝛ topazius ꝛ smaragdus. In secūdo carbūculus ꝛ sapphyr⁹ ꝛ iaspis. In tertio ligiri⁹ achates ꝛ amethist⁹. In quarto chrysolit⁹ onychin⁹ ꝛ beryllus. Inclusi auro erūt p ordines suos: habebūtq; noīa filioꝝ isrl. Duodecim noīb⁹ celabunt: singuli lapides noīb⁹ singuloꝝ p duodecim trib⁹. Facies in rōnali catenas sibi inuicē cohērētes ex auro purissimo: ꝛ duos annulos aureos q̄s pones in vtraq; rōnalis summitate: Catenasq; aureas iūges annulis q̄ sunt in marginib⁹ ei⁹: ꝛ iſarū extremā duo ob⁹ copulabis vncinis i vtroq; latere suphumeralis qđ rōnale respicit. Facies ꝛ duos ānulos aureos q̄s pones in sūmitatib⁹ rōnalis ꝛ in oris q̄ e regione sunt suphumeralis ꝛ posteriora ei⁹ aspiciūt: Necnō et alios duos annulos aureos q̄ ponēs sunt in vtroq; latere suphumeralis deorsuz: qđ respicit cōtra faciē iūcture inferioris vt aptari possit cū suphumera

li:ꝛ stringaꝫ rōnale ānulis suis cū an-
nulis suphumeralis: vitta hyacinthi-
na vt maneat iūctura fabrefacta:ꝛ a se
inuicē rōnale ꝛ suphumerale neq̄ant
separari. Portabitq̄ aaron nōia filio-
rū isrl in rōnali iudicij sup pect' suū
qñ ingrediet sāctuariū memoriale co-
rā dño in eternū. Pones aūt in rōnali
iudicij doctrinā ꝛ veritatē q̄ erūt i pe-
ctore aaron qñ ingredietꝫ corā dño: et
gestabit iudiciū filioꝝ israel in pecto-
re suo in ꝓspectu dñi semp. Facies ꝛ tu
nicā suphumeralis totā hyacinthinā:
in cui' medio supra erit capitiū et ora
p gyrū ei' textilis sicut fieri solet in ex
tremis vestiū ne rumpaꝫ. F Deorsum vero ad pedes eiusdē tunice
p circūitū quasi malapunica facies ex
hyacintho et purpura ꝛ cocco bis tin
cto: mixtis in medio tintinabulis: ita
vt tintinnabulū sit aureū et malūpu-
nicū: rursumq̄ tintinnabulū aliud au
reū ꝛ malūpunicū. ¶ Et vestietꝫ ea aarō
in officio ministerij: vt audiaꝫ sonit'
qñ ingrediꝫ ꝛ egrediꝫ sāctuariū in cō
spectu dñi: ꝛ nō moriaꝫ. Facies ꝛ lami
nā de auro purissimo: in q̄ sculpes ope
celatoris sanctū dño. Ligabisq̄ eā vit
ta hyacithina ꝛ erit sup thyarā immi-
nēs fronti pōtificis. Portabitq̄ aarō
iniq̄tates eoꝝ q̄ obtulerit et sāctifica-
uerint filij isrl: in cūctis muneribꝰ et
donarijs suis. Erit aūt lamina semp i
frōte ei' vt placat' sit ei dñs. stringēs-
q̄ tunicā bysso et thyarā byssinā. Fa-
cies et baltheū ope plumarij. Porro fi
lijs aaron tunicas lineas parabis et
baltheos ac thyaras in gloriā ꝛ deco-
rē: Uestiesq̄ his oīb' aarō fratrē tuū
ꝛ filios ei' cū eo: ꝛ cūctoꝝ cōsecrabis
man': sanctificabisq̄ illos vt sacerdo-
tio funganꝫ mihi. Facies ꝛ seminalia
linea vt operiant carnē turpitudinis
sue: a renib' vsq̄ ad seminalia: ꝛ vtēꝫ
eis aaron ꝛ filij ei' qñ ingredienꝫ ta-
bernaculū testimonij: vel qñ appropin
quāt ad altare vt ministrēt in sancta
rio: ne iniq̄tatis rei moriaꝫ. Legitti-
mū sempiternū erit aaron ꝛ semini ei'

B Ēd ꝛ hoc (post eū. XXIX facies vt mihi in sacerdotio cō
secrenꝫ. Tolle vitulū de armē-
to et arietes duos imaculatos: panes-
q̄ azymos et crustulā absq̄ fermēto: q̄
cōsperſa sint oleo: lagana q̄q̄ azyma:
oleo lita. De similā triticea cūcta faci
es: ꝛ posita in canistro offeres: Uitulū
autē et duos arietes: et aaron ac fili-
os ei' applicabis ad ostiū tabernaculi
testimonij: Cūq̄ lauer' patrē cū filijs
suis aq̄: indues aaron vestimētis suis
id est linea ꝛ tunica ꝛ suphumerali et
rōnali qō cōstringes baltheo: ꝛ pones
thyarā i capite ei' ꝛ laminā sanctā su-
p thyarā: et oleū vnctionis fundes su
p caput ei': atq̄ ꝟ ritu cōsecrabiꝫ. Fi- ꝟ
lios quoq̄ illi' applicabis ꝛ indues tu
nicis lineis: cingesq̄ baltheo: aarō. ſ.
ꝛ liberos eius: ꝛ impones eis mitras:
erūtq̄ sacerdotes mei religiōe ꝓpetua
Postq̄ initiaueris man' eoꝝ: applica
bis ꝛ vitulū corā tabernaculo testimo
nij. ¶ Imponētq̄ aarō ꝛ filij ei' man' Leui.1.b
sup caput illi': et mactabis eum in cō
spectu dñi: iuxta ostiū tabernaculi te-
stimonij: sumptūq̄ de sanguine vitu-
li: pones sup cornua altarꝭ digito tuo
reliquū aūt sanguinē fundes iuxta ba
sim ei'. ¶ Sumes ꝛ adipē totū q̄ operit Leui.3.a
in testina ꝛ reticulū iecoris ac duos re
nes: et adipē q̄ sup eos est ꝛ offeres in
censum sup altare. Carnes vero vituli
ꝛ corij et fimū cōbures foris extra ca-
stra: eo q̄ ꝓ pctō sit. Unū q̄q̄ arietē su- C
mes sup cui' caput ponēt aaron ꝛ filij
ei' man'. Quē cū mactaueris: tolles ō
sanguine ei': ꝛ fundes circa altare: ip-
sum aūt arietē secabis in frustra: lota
q̄q̄ intestina ei' et pedes pones sup cō
cisas carnes ꝛ sup caput illi': ꝛ offeres
totū arietē in incēsū sup altare. Obla
tio ē dño odor suauissim' victima dei.
Tolles q̄q̄ arietē alterū: sup cui' ca
put aaron ꝛ filij ei' ponēt man'. Quē
cū immolaueris: sumes de sāguine ei'
ꝛ pones: sup extremū auricule dextre
aaron ꝛ filioꝝ ei': ꝛ sup pollices man'
eoꝝ ac pedis dextri: fundesq̄ sāguinē
sup altare p circūitū. Cumq̄ tuleris de D
sanguine q̄ est sup altare: et de oleo vn
ctionis asperges aaron et vestes eius
filios et vestimēta eoꝝ. Cōsecratisq̄ et
ipsis et vestib': tolles adipē de arietе
ꝛ caudā: et aruinā que operit vitalia:
ac reticulū iecoris et duos renes arq̄
adipem q̄ sup eos est: armū q̄q̄ dextrū
eo q̄ sit aries ꝓsecrationis: tortāq̄ pa
nis: vni' crustulā consperſam oleo: la

gnũ ó canistro azymoꝝ qó positũ ẽ i
ꝓspectu dñi: ponesqꝫ oia supꝫ manꝰ aa-
ron ꝫ filioꝝ eiꝰ ꝫ sctificabis eos: eicuãs
corã dño. Suscipiesqꝫ vniuersa ó ma-
nibꝰ eoꝝ: ꝫ incendes supꝫ altare in ho-
locaustũ: odorẽ suauissimũ in ꝓspectu
E dñi: qꝛ oblatio eius est. Sumes ꝙꝫ pe-
ctusculũ de ariete ꝙ initiatꝰ est aaron:
sanctificabisqꝫ illud eleuatũ corã dño:
et cedet in ptẽ suã. Sanctificabisqꝫ et
pectusculũ cõsecratũ et armũ quẽ de
ariete sepasti: ꝙ initiatꝰ est aarõ et filij
eiꝰ: cedẽtqꝫ in ptẽ aaron et filioꝝ eiꝰ
iure ꝑpetuo a filijs isrł: qꝛ primitiua
sunt et initia de victimis eoꝝ pacificꝫ
ꝙ offerũt dño. Uestẽ aũt sanctã ꝙ vtiẽ
aaron: habebũt filij eiꝰ post eũ vt vn-
gant in ea: ꝫ cõsecrent manꝰ eoꝝ. Se
ptẽ diebꝰ vtet illa ꝙ pontifex ꝑ eo fue
rit cõstitutꝰ de filijs eiꝰ: et ꝙ ingredi
tabernaculũ testimonij vt ministret i
sanctuario. Arietem aũt cõsecratiõis
tolles: et coques carnes eiꝰ in loco san
F cto: ꝙbꝰ vescet aarõ et filij eiꝰ. Panes
ꝙꝫ ꝙ sunt in canistro: i vestibulo taber
naculi testimonij comedẽt: vt sit placa
bile sacrificiũ: ꝫ sanctificent offeren-
tiũ manꝰ. Alienigena nõ vescet ex eis
qꝛ sancti sunt. Qꝛ si remãserit de carni
bus cõsecratis siue de panibꝰ vsqꝫ ma
ne: cõburet⁹ reliqas igni. Nõ comedẽ
tur: qꝛ sctificata sunt. Dia ꝙ ꝑcepi tibi
facies supꝫ aarõ et filijs eiꝰ. Septẽ die-
bꝰ cõsecrabis manꝰ eoꝝ: et vitulũ pro
peccato offeres ꝑ singulos dies ad ex-
piãdũ. Mũdabisqꝫ altare cũ imolaue-
ris expiatiõis hostiã et vnges illud in
sctificationẽ. Septẽ diebꝰ expiabis al
tare et sãctificabis: et erit sctm̃ sctõꝝ.
Omis ꝙ tetigerit illud: sctificabit. Hoc
G est qó facies in altari. Agnos annicu-
los duos ꝑ singulos dies iugiter: vnũ
agnũ mane ꝫ alterꝫ vesꝑe: Decimã ptẽ
similę cõsperse oleo tũso: qó habeat mẽ-
surã qrtã ptẽ hin: et vinũ ad libandũ
ciusdẽ mẽsure in agno vno. Alterꝫ ve-
ro agnũ offeres ad vesꝑam iux̄ ritum
matutine oblatiõis: et iuxta ea ꝙ dix
mꝰ in odorẽ suauitatꝭ. Sacrificiũ ẽ do
mino deo oblatiõe ꝑpetua in generati
ones vras: ad ostiũ tabnaculi testimo
nij corã dño: vbi ꝓstituã vt loqr ad te.
Ibiqꝫ ꝑcipiã filijs isrł: ꝫ sctificabit al-
tare in gla mea. Sctificabo ꝫ tabna-
culũ testimonij ibi cũ altari ꝫ aarõ cũ
filijs suis: vt sacerdotio fungant mi-
hi. et habitabo i medio filioꝝ isrł: ero
qꝫ eis deꝰ: Et scient qꝛ ego dñs deꝰ eoꝝ
ꝙ eduxi eos de terra egypti: vt manerẽ
inter illos: ego dñs deꝰ ipꝰ. XXX

Acies ꝙꝫ altare ad adolendũ
thymiama de lignis sethim: ha
bẽs cubitũ lõgitudinis ꝫ alte-
rij latitudinis. i. ꝙdrãgulũ: ꝫ duos cu-
bitos altitudinis. Cornua ex ipso ꝑce
dẽt: vestiesqꝫ illud auro purissimo tam
craticulã eiꝰ ꝙꝫ parietes ꝑ circũitũ et
cornua. Faciesqꝫ ei coronã aureolã ꝑ
gyrũ: ꝫ duos ãnulos aureos sub coro-
na ꝑ singula latera: vt mittant in eos
vectes ꝫ altare portet. Ipsos ꝙꝫ vectes
facies ó lignis sethim ꝫ inaurabis. Po-
nesqꝫ altare ꝟ velũ qó ante arcã pen-
det testimonij: corã ꝓpiatorio ꝙ tegit
testimoniũ. vbi loqr tibi: ꝫ adolebit i-
censum supꝫ eo aarõ: suaue fragrãs: ma-
ne: qñ cõponet lucernas icẽdet illud:
ꝫ qñ collocat eas ad vesperũ vret thy-
miama sempiternũ corã dño in gene-
rationes vras. Nõ offeretis supꝫ eo thy-
miama cõpositiõis alteriꝰ: nec oblatio
nem ꝫ victimã: nec libabit⁹. Et depca
bit aaron supꝫ cornua eius semel ꝑ
annũ in sanguine qó oblatũ est ꝓ pec-
cato: ꝫ placabit supꝫ eo in generationi
bꝰ vris. Sanctũ sctõꝝ erit dño. Locu-
tusqꝫ est dñs ad moysen dicẽs: ¶ Qñ tu
leris summã filioꝝ isrł iuxta numerꝝ: da
bũt singuli pciũ ꝑ aiabus suis dño: et
nõ erit plaga i eis cũ fuerint recẽsiti.
Hoc aũt dabit ois ꝙ transit ad nomẽ:
dimidiũ sicli iuxta mensurã tẽpli. ¶ Si-
clus viginti obolos habet. Medietas
sicli offeret dño. Qui habet in nume-
ro a viginti annis ꝫ supra dabit pcm:
Diues nõ addet ad mediũ sicli: ꝫ pau
per nihil minuet. Susceptãqꝫ pecuniã
ꝙ collata est a filijs isrł tradẽs in vsus
tabernaculi testimonij: vt sit monimẽ
tũ eoꝝ corã dño: ꝫ ꝓpitiet animabꝰ eorũ.
Locutusqꝫ ẽ dñs ad moysen dicẽs: fa
cies ꝫ labiũ eneũ cũ basi sua ad lauan
dũ: ponesqꝫ illud inter tabernaculũ te
stimonij ꝫ altare. ¶ Et missa aqua: laua
bũt in eo aaron et filij eiꝰ: manꝰ suas
ac pedes: qñ ingressuri sunt taberna-
culũ testimonij: ꝫ qñ accessuri sunt ad
altare: vt offerãt i eo tbymiama dño:

ne forte moriãt Legitimũ sẽpiternũ erit ipi & semini eiꝰ ꝓ successiões. Locutꝰq ẽ dñs ad moysẽ dicẽs: Sume tibi aromata ꝓpine smirne & electe ãgentos siclos. & cinamomi mediũ. i. ducẽtos ãn ãgita siclos: calami siñr ducẽtos ãnãgita siclos: caste ãt ãgẽtos siclos i põdere sãctuarij oleũ ð oliuet mẽsurã hin ‖Facies q̃z vnctiõis oleũ scm̃: vnguẽtũ ꝓpositũ ope vnguẽtarij: & vnges ex eo tabnaculũ testimonij & arcã testamenti: mẽsamq̃z cũ vasis suis: candelabrũ & vrẽsilia eius: altaria thymiamatis et holocausti: & vniuersã suppellectilẽ ãd cultum eoꝝ ptinẽt: sanctificabisq̃z oia: & erunt sãcta sctõꝝ. ‖Qui tetigerit ea sanctificabit. Barõ & filios eiꝰ vnges: sanctificabisq̃z eos vt sacerdotio fungãt mihi. Filijs ãq̃z isrl dices: Hoc oleũ vnctiõis sanctũ erit mihi i generationes vr̃as. Caro hois nõ vngẽt ex eo: & iux cõpositionem eiꝰ nõ facietis aliud: q̃ sanctificatũ ẽ: & sanctum erit vob. Homo ãcũq̃z tale cõposuerit & dederit ex eo alieno: extermiabit de ꝓpl̃o suo. Dixitq̃z dñs ad moysen: Sume tibi aromata: stacten & onychã: galbanen boni odoris: & thus lucidissimuꝝ eq̃lis põderis erũt oia: faciesq̃z thymiama cõpositũ ope vnguentarij mixtũ diligẽter & purũ & sanctificatione dignissimũ. Cunq̃z i tenuissimũ puluerem vniũsa ꝓtuderis: pones ex eo coram tabernaculo testimonij: in ã loco apparebo tibi. Sanctũ sctõꝝ erit vob thymiama. Talẽ cõpositionẽ nõ facietis in vsus vr̃os: q̃ sanctũ ẽ dño. Homo ãcunq̃z fecerit sic̃: vt odore illiꝰ ꝓfruat̃ ꝓbibit de ꝓplis suis. XXXI

Locutusq̃z ẽ dñs ad moysen dicens: Ecce vocaui ex noie beseleel filiũ huri filij hur de tribu iuda: & impleui eũ spũ dei: sapiẽtia & intelligentia & sciẽtia in oi ope ad excogitãdum ãcãd fabrefieri põt ex auro & argento et ere: marmore & gẽmis: & diuersitate lignoꝝ. Deditq̃z ei sociũ ooliab filiuꝝ achisamech de tribu dan. Et in corde hois eruditi posui sapientiã vt faciãt cuncta ã ꝓcepi tibi: tabernaculũ federis: & arcã testimonij: & ꝓpitiatoriũ q̃ sup eam ẽ: & cuncta vasa tabernaculi mẽsamq̃z & vasa eiꝰ: cãdelabrũ purissimũ cũ vasis suis: & altare thymiamatis

& holocausti et oia vasa eoꝝ: labiũ cũ basi sua: vestes sãctas in misterio aarõ sacerdoti & filijs eiꝰ vt fungãt officio suo in sacris oleũ vnctiõis: & thymiama aromatũ in sanctuario. Oia ã ꝓcepi tibi faciẽt. Et locutꝰ ẽ dñs ad moysen. Loquere filijs isrl: & dices ad eos. Uidete vt sabbatũ meũ custodiatis: q̃ signũ ẽ iter me & vos in generatiõibꝰ vr̃is: vt sciatis q̃ ego dñs ã sanctifico vos. Custodite sabbatũ meũ: sanctum eñ erit vobis. Qui polluerit illũ: morte moriet. Qui fecerit in eo opꝰ: peribit aia illiꝰ de medio populi sui. Sex diebꝰ facies opus: in die septimo sabbatũ est: requies sancta dño. Omis ã fecerit opꝰ in hac die: moriet. Custodiãt filij isrl sabbatũ: & celebrẽt illud in generatiõibꝰ suis. Pactũ ẽ sempiternũ inter me & filios isrl: signũq̃z ꝓpetuũ. ‖Sex enim diebꝰ fecit dñs celũ & terraꝝ & in septimo ab ope cessauit. ‖Deditq̃z dñs moysi cõpletis huiuscemodi ꝓmonibꝰ in monte sinai: duas tabulas testimonij lapideas: scptas digito dei.

C
Genes. 1.b
ẽ. 24.c
I. 32.b
Deu. 9.b
A

Videns aũt ꝓplus q̃ morã faceret moyses descẽdẽdi ð mõte: ꝯgregatꝰ adũsus aaron: dixit ‖Surge fac nob deos ã nos ꝓcedãt. Moysi enim huic viro ã nos eduxit de tra egypti: ignoramꝰ q̃d acciderit ei. Dixitq̃z ad eos aarõ. Tollite inaures aureas ð vxoꝝ filioꝝq̃z & filiaꝝ vestraꝝ auribus: & afferte ad me. Fecit ꝓplus ã iusserat deferẽs inaures ad aaron. Quas cuꝝ ille accepisset: formauit ope fusorio & fec ex eis vitulũ ꝯflatilẽ. Dixerũtq̃z. Hi sunt dij tui isrl q̃ te eduxerũt ð terra egypti. Qð cũ vidisset aaron edificauit altare coram eo: & ꝓconis voce clamauit dicẽs. Cras solennitas dñi ẽ. Surgẽtesq̃z mane obtulerũt holocausta & hostias pacificas. ‖Et sedit ꝓplus mãducare & bibere: & surrexerunt ludere. Locutꝰ est aũt dñs ad moysen: Uade & descẽde: peccauit ꝓplus tuꝰ quẽ eduxisti de terra egypti. Recesserũt cito de via quã ostẽdisti eis. Feceruntq̃z sibi vitulũ ꝯflatilẽ & adorauerũt: atq̃z imolãtes ei hostias dixer̃t ‖Isti sũt dij tui isrl: q̃ te eduxerũt de terra egypti. Rursumq̃z ait dñs ad moysen: Cerno q̃ ꝓplus iste dure ceruicis sit. Dimitte me vt irascat furor meꝰ ꝯ eos & deleã

Act. 7.e
Ps. 105
B
1. Co. 10.b
Deu. 9.b
3. Reg. 12.g
I. 33.a
Ps. 105
C

e

eos: faciãq; te i gẽtẽ magnã. Moyses
ãt orabat dñm deũ suũ dicẽs: Cur dñe
irascit furor tuus ⁊ ꝑplm tuũ quẽ edu
xisti de terra egypti: in fortitudie mag
Nu.14.c na ⁊ i manu robusta. ‖ Ne q̃so dicant
egyptij. callide eduxit eos vt interfice
ret i mõtib⁹ ⁊ deleret e terra: quiescat
ira tus: ⁊ esto placabilis sup nequitiã
ꝑplj tui. Recordare abrãe ⁊ isaac ⁊ isrl
ꝙuoꝝ tuoꝝ: q̃bus iurasti ꝙ temetipsũ
dicẽs: Multiplicabo semen vrm sicut
stellas celi: ⁊ vniuersã terrã hanc de q̃
locut⁹ sum dabo semini vro· ⁊ possidebitis eã semp. Placatusq; ẽ dñs ne fa
ceret malũ qđ locut⁹ fuerat aduersus
ꝑplm suũ. Et reuersus est moyses ð mõ
te portãs duas tabulas testimonij in
manu: scptas ex vtraq; pte: et factas
ope dñi. Scriptura quoq; dei erat sculpta in tabulis. Audiẽs autẽ iosue tumultũ ꝑplj vociferãtiũ: dixit ad moysẽ:
Ululat⁹ pugne audit in castris. Qui
respõdit: Nõ ẽ clamor adhortuantiũ ad
pugnã: neq; vociferatio cõpellẽtiũ ad
fugã: sed vocẽ cantãtiũ ego audio. Cũq; appropinquasset ad castra: vidit vitulũ ⁊ choros iratusq; valde: ꝓiecit ð
manu tabulas ⁊ confregit eas ad radi
E ces montẽ. Arripiẽsq; vitulũ quẽ fecerãt: cõbussit ⁊ ꝓtriuit vsq; ad puluerẽ
quẽ sparsit in aquã ⁊ dedit ex eo potũ
filijs isrl. Dixitq; ad aaron: Quid tibi
fecit hic ꝑplus: vt induceres sup eũ peccatũ maximũ? Cui ille rñdit: Ne indigneꝛ dñs meus. Tu esti nosti ꝑplm istũ
ꝙ prons⁹ sit ad malum. Dixerũt mihi:
Fac nobis deos q̃ nos ꝓcedant. Huic
esti moysi qui nos eduxit de terra egypti: nescim⁹ q̃d acciderit. Quibus ego
F dixi: Quis vrm habet aurũ? Tulerunt
⁊ dederũt mihi: ⁊ ꝓieci illud in ignẽ:
egressusq; ẽ ð vitul⁹. Vidẽs q̃ moyses
ꝑplm ꝙ eẽt nudat⁹: spoliauerat eũ eũ
aaron ꝓpter ignominiã sordis: ⁊ iter
hostes nudũ ꝓstituerat: ⁊ stans in porta castroꝝ ait: Si quis est dñi iungat
mihi. Cõgregatiq; sunt ad eũ oẽs filij
leui. Quib⁹ ait: Hec dicit dñs deus isrl:
Nu.25.a Ponat vir gladiũ sup femur suũ. ‖ Ite
⁊ redite de porta vsq; ad portã ꝙ mediũ castroꝝ: et occidat vnusq;sq; frẽm
suũ ⁊ amicũ ⁊ ꝓximũ suũ. Fecerũtq; filij leui iuxt ꝙmonẽ moysi: ceciderũtq;
i die illo q̃si viginti tria milia hoim. Et

dixit moyses: Cõsecrastis manꝰ vras hodie dño: vnusquisq; in filio ⁊ in fratre
suo: vt det vobis bñdictio. Facto aũt
altero die locut⁹ est moyses ad ꝑplm:
Peccastis pctm maximũ. Ascendã ad
dñm: si q̃ modo quiuero eũ deꝓcari ꝓ
scelere vro. Reuersusq; ad dñm ait: Obsecro: peccauit ꝑplus iste pctm magnũ:
fecerũtq; sibi deos aureos: Aut dimitte eis hãc noxam: aut si nõ facis: dele
me de libro tuo quem scripsisti. Cui respõdit dñs. Qui peccauerit mihi: delebo eũ ð libro meo. ‖ Tu ãt vade et duc
ꝑplm istũ quo locut⁹ sum tibi. Angel⁹
meus ꝓcedet te. Ego aũt in die vltiõis
visitabo ⁊ hoc pctm eoꝝ. Percussit autẽ dñs populũ ꝓ reatu vituli: quẽ fecerat aaron.

XXXIII

Locutusq; est dñs ad moysen di
cens: Vade descẽde ð loco isto
tu et populꝰ tuꝰ quẽ eduxisti de terra
egypti: in terrã quã iurauí abrãe isaac
⁊ iacob. dicẽs: Semini tuo dabo eã ‖ ⁊
mittã ꝓcursorẽ tui angelũ: vt eiciam
chananeũ ⁊ ãmorreũ ⁊ etheũ ⁊ pherezeũ ⁊ eueũ ⁊ iebuseũ: ⁊ intres i terram
fluẽtẽ lacte ⁊ melle. Nõ enim ascẽdã tecũ: qr ꝑplus dure ceruicis ẽ ne forte disperga te in via. Audiẽsq; ꝑplus ꝙmonẽ
hunc pessimũ luxit: et nullꝰ ex more indut⁹ ẽ cultu suo. Dixitq; dñs ad moysen: Loqre filijs isrl. Populus dure ceruicis es: semel ascẽdã i medio tui ⁊ delebo te. Jã nũc depone ornatũ tuũ: vt
sciam q̃d faciã tibi. Deposuerũt ꝙ filij
isrl ornatũ suũ a monte oreb. Moyses
q̃ tollẽs tabernaculũ tetẽdit extra castra ꝓcul: vocauitq; nomen eius tabernaculũ federis. Et omis populus q̃ habebat aliquã q̃stionẽ: egrediebat ad tabernaculũ federis ẽxtra castra. Cumq; egrederet moyses ad tabernaculum: surgebat vniuersa plebs ⁊ stabat vnusq;sq;
i ostio papilionis sui: aspiciebãtq; tergũ moysi donec ingrederet tentoriũ.
Ingresso autẽ illo tabernaculũ federis
descẽdebat colũna nubis ⁊ stabat ad
ostiũ: loq̃batq; dñs cũ moyse: cernẽtibus vniuersis ꝙ colũna nubis staret ad
ostiũ tabernaculi. Stabantq; ⁊ ipsi et
adorabãt ꝙ foras tabernaculoꝝ suoꝝ
Loq̃batur aũt dñs ad moysẽ facie ad faciẽ: sicut solet loq̃ hõ ad amicũ suum.
Cũq; ille reuerteret in castra: minister

ei⁹ iosue filiꝰ nun puer nō recedebat ō tabernaculo. Dixit aūt moyses ad dñm: Precipis vt educā ꝑplm istū ⁊ nō indicas mihi quē missurꝰ es mecū: ꝑsertim cū dixerīs: nouī te ex nomīe: ⁊ inueniſti gram coram me. Si ḡ inueni gram i cōspectu tuo: oſide mihi faciē tuā vt sciam te ⁊ inueniā gram añ oculos tuos. Respice ꝑplm tuū gentē hanc. Dixitq; dñs: Facies mea ꝓcedet te: ⁊ requiem dabo tibi. Et ait moyses: Si nō tuipe ꝓcedes: ne educas nos ō loco isto. In q̄ eñ sciri poterimꝰ ego ⁊ ꝑplus tuꝰ inuenisse nos gram in ꝓspectu tuo: nisi ambulaueris nobiscū: vt glorificemur ab oībꝰ ꝑplis q̄ habitant sup terrā? Dixit añ dñs ad moysen: Et verbū istud q̄ locutꝰ es faciā Inueniſti enī graz coram me: ⁊ teipm noui ex noie Qui ait: Ostē de mihi gliaz tuā. Rñdit: ‖ Ego oñdaz oſie bonū tibi ⁊ vocabo in nomie dñi coram te: ⁊ miserebor cui voluero: ⁊ clemens ero i quē mihi placuerit. Rursū q̄z ait: Nō poterīs videre faciē meā ‖ Nō eñ videbit me hō ⁊ viuet. Et iterum. Ecce inq̄t ē locꝰ apud me: ⁊ stabis supra petrā. Cūq; transibit gla mea ponam te i foramine petre: ⁊ ꝓtegam dextera mea donec trāseā. Tollamq; manum meam ⁊ videbis posteriora mea: faciē autem meam videre nō poterīs.

‖C deinceps ꝓcide XXXIIII ait tibi duas tabulas lapideas instar priorū ⁊ scribam sup eas verba q̄ habuerūt tabule quas fregisti. Ēsto paratus mane vt ascēdas statim in montē sinai: stabisq; mecū sup verticē montīs. Nullꝰ ascēdat tecū: nec videat quispiā p totū mōtē: boues q̄z ⁊ oues nō pascant econtra. Excidit ergo duas tabulas lapideas q̄les antea fuerāt: ⁊ ō nocte ꝓsurgēs ascēdit i mōtem sinai sicut ꝓceperat ei dñs: portans secū tabulas. Cunq; descēdisset dñs p nubē: stetit moyses cū eo: inuocās nomē dñi. Quo transeunte coram eo ait: ‖ Dñator dñe deꝰ: misericors ⁊ clemēs patiēs ⁊ multe miserationis ac verax: q̄ custodis misericordiaz in milia: q̄ aufers iniq̄tatē ⁊ scelera atq; petā: nullusq; apud te p se innocēs ē: q̄ reddis iniq̄tatem patrū filiis ac nepotibꝰ i tertiā et quartā ꝓgenīē. Festinusq; moyses curuatꝰ ē pronus in terrā ⁊ adorans ait: Si inueni gram i ꝓspectu tuo dñe: obsecro vt gradiarīs nobiscū: ꝑplus est dure cervicīs ē: et auferas iniquitates nras atq; petā nostras possideas. Rñdit dñs: Ego inibo pactū videtibꝰ cūctis: signa faciā q̄ nunq; visa sunt sup terrā: nec in vllis gētibus: vt cernat ꝑplus iste in cuiꝰ es medio: opus dñi terribile q̄ ō facturꝰ sum. Obserua cūcta q̄ hodie mandaui tibi. Egoipe eīciā añ faciē tuā āmorreū ⁊ chananeū ⁊ etheū: pherezeū quoq; et eueum et iebuseū. ‖ Caue ne vnq; cū habitatoribus terre illiꝰ iūgas amicitias: q̄ sint tibi i ruinā: ſz ⁊ aras eoꝝ destrue: cōfringe statuas: lucosq; succide. Noli adorare deum alienū. Dñs zelotes nomē ciꝰ: deꝰ ē emulator. Ne ieas pactū cū hoībꝰ illaꝝ regionū: ne cū fornicati fuerint cū dīs suis ⁊ adorauerint simulachra eorū: vocet te q̄spiā vt comedas de immolatis. ‖ Nec vxorē de filiabꝰ eoꝝ accipies filiis tuis: ne postq; ipse fuerint fornicate: fornicari faciāt ⁊ filios tuos i deos suos. Deos ꝓflatiles nō facies tibi. Solēnitatē azymoꝝ custodies. Septē diebꝰ vescēris azymis: sicut ꝓcepi tibi in tpe mensis nouoꝝ. Mense enī verni tpis egressus es ō egypto. Oſne q̄ aperit vuluā generīs masculini: meū erit. De cūctis animantibꝰ tā de bobus q̄z ō ouibꝰ: meū erit. Primogenitū asini redimes oue: sinautē nec ꝓciū p eo dederīs: occidēs. Primogenitū filioꝝ tuorū redimes: ‖ nec apparebis i ꝓspectu meo vacuus. Sex diebꝰ opaberis: die septimo cessabis arare ⁊ metere. Solēnitatē hebdomadaꝝ facies tibi i ꝑmitiis frugū messis tue triticee: ⁊ solēnitatē q̄n redeunte anni tpe cūcta condūnt. Tribꝰ tpibꝰ āni apparebit oſne masculinū tuū: in ꝓspectu dñi dei isrl. Cū enī tulero gētes a facie tua ⁊ dilatauero terminos tuos: nullꝰ insidiabit terre tue: ascendēte te ⁊ apparēte in ꝓspectu dñi dei tui ter i anno. Non immolabis sup fermētoſsāguinē hostie mee: neq; residebit mane de victimis solēnitatīs phase. Primitias frugum terre tue offeres in domo dñi dei tui. ‖ Nō coques hedū in lacte matris sue. Dixitq; dñs ad moysen: Scribe tibi ꝛba hec: quibꝰ et tecū et cū isrl pepigi fedus. ‖ Fuit ergo ibi cum dño

quadraginta dies ⁊ quadraginta noctes: panē nō comedit ⁊ aquā non bibit: ⁊ scripsit in tabulis ꝟba federꝫ decem. Cūq; descēderet moyses de mōte sinai: tenebat duas tabulas lapideas testimonij: ⁊ ignorabat ꝙ cornuta eēt facies sua: ex ꝓsortio ꝑmōis dñi. Uidētes aūt aaron ⁊ filij isrł cornutā moysi faciē: timuerūt ꝓpe accedere. Uocasq; ab eo reuersi sunt: tā aaron ꝙ ꝓncipes synagoge. Et postq; locutus est venerūt ad eū etiā oēs filij isrł: quibꝰ ꝑcepit cūcta ꝙ audierat a dño in monte sinai. ‖ Impletisq; sermonibꝰ posuit velamen sup faciē suā. Qñ ingressus ad dñm ⁊ loquēs cū eo: auferebat donec exiret: ⁊ tūc loquebaꝛ ad filios isrł oīa ꝙ sibi fuerant imperata. Qui vidēbāt faciē egrediētis moysi esse cornutam: sz operiebat ille rursus faciem suā: si qñ loquebaꝛ ad eos. XXXV

A Bitur cōgregata oīs turba filiorum israel: dixit ad eos: Hec sunt ꝙ iussit dominꝰ fieri. Sex diebꝰ facietis opus: septimꝰ dies erit vobis sanctꝰ: sabbatū ⁊ requies domini. Qui fecerit opus in eo: occidetur. Non succēdetꝫ igne in oīb⁹ habitaculis vrīs ꝙ diem sabbati. Et ait moyses ad oēm cateruā filiorū isrł. Iste est ꝑmo quē ꝑcepit dominꝰ dicēs: Separate apud vos ꝓmitias dño. Oīs voluntarius et ꝓni animi offerat eas
Ex.25.a domino. ‖ Aurū ⁊ argētū ⁊ es: hyacinthum ⁊ purpurā: coccūq; bis tinctum ⁊ byssum: pilos caprarū: pelles q; arietū rubricatas ⁊ hyacinthinas: ligna sethī: ⁊ oleū ad lumīaria ꝛcinnāda: ⁊ vt conficiaꝛ vnguentū ‖ ⁊ thymiama suauissimū: lapides onychinos ⁊ gemmas ad ornatum suphumeralis ⁊ rationalis.
B Quisq; vīm sapiēs ē: veniat ⁊ faciat ꝙ dñs iussit: tabernaculū scz ⁊ tectum eiꝰ atq; operimentū: annulos et tabulata cū vectibꝰ: paxillos ⁊ bases: arcā ⁊ vectes: ꝓpitiatoriū ⁊ velum: qđ ante illud oppādiꝛ: mēsam cū vectibꝰ ⁊ vasis et ꝓpositiōis panibꝰ: candelabrū ad luminaria sustētanda: vasa illius ⁊ lucernas ⁊ oleū ad nutrimēta ignium: altare thymiamatꝫ ⁊ vectes ⁊ oleum vnctiōis ⁊ thymiama ex aromatibus: tētoriū ad ostiū tabernaculi: altare holocausti ⁊ craticulā eiꝰ eneā cū vectibꝰ ⁊ vasis suis: labrū ⁊ basim eiꝰ: cortinas atrij cū colūnis ⁊ basibꝰ: tentoriū in foribus vestibuli: paxillos tabernaculi ⁊ atrij cū funiculis suis: ‖ vestimēta ꝙ vsus ē in ministerio sanctuarij: vestes aarō pōtificꝫ ac filioꝝ eiꝰ vt sacerdotio funganꝫ mihi. Egressaq; omis multitudo filioꝝ isrł de ꝛspectu moysi: obtulit mente ꝓmptissima atq; deuota ꝓmitias dño: ad faciendū opꝰ tabernaculi testimonij. Quicqđ i cultū ⁊ ad vestes sanctas necessariū erat: viri cū mulieribꝰ ꝑbuerūt armillas ⁊ inaures annulos et dextralia. Omne vas aureū in donaria dñi separatū est. Si qs habuit aurū: hyacinthū ⁊ purpurā coccūq; bis tinctū: byssum ⁊ pilos caprarū: pelles arietū rubricatas ⁊ hyacinthinas: argēti eriscq; metalla obtulerūt domino: lignaq; sethim i varios vsus. Sed ⁊ mulieres docte ꝙ neuerāt dederūt hyacinthū purpurā ⁊ vermiculū ac byssum ⁊ pilos caprarū: sponte ꝓpria cūcta tribuētes. Principes ꝛo obtulerūt lapides onychinos: ⁊ gemmas ad suphumerale ⁊ rationale: aromataq; ⁊ oleū ad luminaria ꝛcinnanda ⁊ ad ꝑpandū vnguentū ac thymiama odoris suauissimi cōponēdū. ‖ Oēs viri ⁊ mulieres mēte deuota obtulerūt donaria vt fierēt opa ꝙ iusserat dñs ꝑ manū moysi. Cūcti filij isrł voluntaria dño dedicauerunt. Dixitq; moyses ad filios isrł. ‖ Ecce vocauit dñs ex nomine beseleel filiū huri: filij hur de tribu iuda: impleuitq; eū spū dei: sapiētia ⁊ intelligētia ⁊ sciētia ⁊ omni doctrina: ad excogitādū ⁊ faciēdū opꝰ in auro ⁊ argento ⁊ ere: sculpēdisq; lapidibꝰ ⁊ opere carpētario. Quicqđ fabre adinueniri potest: dedit in corde eius. Ooliab qq; filiū achisamech de tribu dan ambos eruditiuit sapiētia: vt faciāt opera abietarū polymitarū ac plumarij de hyacintho ⁊ purpura: coccoq; bis tincto ⁊ byssō: ⁊ texāt oīa: ac noua queq; reperiant. XXXVI

Fecit ergo beseleel ⁊ ooliab ⁊ omnis vir sapiēs quibꝰ dedit dominꝰ sapientiam ⁊ intellectū vt scirent fabre operarij ꝙ in vsus sanctuarij necessaria sunt: ⁊ ꝙ ꝑcepit dominꝰ. Cunq; vocasset eos moyses ⁊ omnē eruditū virū cui dederat dominꝰ sapiētiā: ⁊ qui

spōte sua obtulerāt se ad faciēdū op⁹: tradidit eis offia vonaria filioꝝ isrl. Qui cū instarent opi quotidie: mane vota populus offerebat. Uñ artifices venire cōpulsi: dixerūt moysi. Plꝰ offert popul⁹ ꝙ necessariū ē. Jussit ergo moyses ꝓconis voce cantari. Nec vir nec mulier quicꝙ offerat vltra in ope sanctuarij. Sicꝙ cessatū est a muneribus offerēdis: eo ꝙ oblata sufficerent ⁊ supabundarēt. Fecerūtꝙ oēs corde sapiētes ad explendū opus tabernaculi: cortinas decē: ō byſſo retorta ⁊ hyacintho et purpura: coccoꝙ bis tincto ope vario: ⁊ arte polymita. Quaꝝ vna habebat in lōgitudine viginti octo cubitos: ⁊ i latitudine q̄ttuor. Una mēsura erat oiuꝫ cortinaꝝ. Cōiūxitꝙ cortinas q̄nꝙ alterā alteri: ⁊ alias q̄nꝙ sibi inuicem copulauit. Fecit ⁊ ansas hyacinthinas in ora cortine vnius ex vtroꝙ latere: et i ora cortine alterius similiter vt ꝫ se luicē venirēt anse: ⁊ mutuo iungerent. Uñ et q̄nq̄ginta fudit circulos aureos: q̄ morderēt cortinaꝝ ansas: ⁊ fieret vnū tabernaculū. Fecit ⁊ saga vndecim de pilis caprarum: ad opiendū tectū tabernaculi. Unū sagū i lōgitudie habebat cubitos triginta: ⁊ i latitudine cubitos q̄ttuor. Unius mēsure erāt oīa saga. Quoꝝ q̄nq̄ iunxit seorsum: et sex alia separatim. Fecitꝙ ansas q̄nq̄ginta i ora sagi vni⁹: et q̄nq̄ginta i ora sagi alteri⁹ vt sibi inuicē iungerent: et fibulas eneas q̄nq̄ginta q̄b⁹ nectaret tectū: et vnū pallium ex oibus sagis fieret. Fecit ⁊ optorium tabernaculi de pellib⁹ arietū rubricatꝫ: aliudꝙ desup velamē de pellib⁹ hyacinthinis. Fecit ⁊ tabulas tabernaculi ō lignis sethim stantes. Decē cubitorū erat lōgitudo tabule vni⁹ ⁊ vnū ac semis cubitū latitudo retinebat. Bine i castrature erāt ꝙ singulas tabulas: vt altero alteri iūgeret. Sic fecit in oib⁹ tabernaculi tabulis. Et q̄b⁹ viginti ad plagā meridianā erant ꝫ austrū cū q̄dragita basib⁹ argēteis. Due bases ꝺ vna tabula ponebāt ex vtroꝙ ꝙte anguloꝝ: vbi icastrature lateꝝ i angulis terminābāt. Ad plagā q̄ꝫ tabernaculi q̄ respicit ad aq̄lonē fecit viginti tabulas cū q̄dragita basib⁹ argēteis duas bases ꝙ singulas tabulas. Cōtra occidē tem ℞o. i. ad eā ꝙtē tabernaculi q̄ mare respicit fecit sex tabulas: ⁊ duas alias ꝙ singulos angulos tabernaculi retro q̄ iūcte erāt a deorsū vsqꝙ sursū: ⁊ i vnā cōpaginē pariter ferebāt. Jta fecit ex vtraꝙ ꝙte ꝙ angulos vt octo escent sic tabule ⁊ hērent bases argēteas sexdecim: binas. s. bases ſb singulis tabulis. Fecit ⁊ vectes de lignis sethim q̄nꝙ ad ꝙtinēdas tabulas vni⁹ lateris tabernaculi: ⁊ q̄nꝙ alios ad alteri⁹ latus coaptādas tabulas: ⁊ ex hos q̄nꝙ alios vectes ad occidētalē plagā tabernaculi ꝫ mare. Fecit q̄ꝫ vectē alium q̄ ꝙ medias tabulas ab angulo vsqꝙ ad angulū q̄ueniret. Ipa aūt tabulata deaurauit: ⁊ circulos eoꝝ fecit aureos: ꝙ q̄s vectes induci possint q̄s et ipos lamis aureis operuit. Fecit et velū ō hyacintho ⁊ purpura: vermiculo ac byſſo retorta opere polymitario: variū atqꝙ distinctū: ⁊ q̄ttuor colūnas de lignis sethim: q̄s cuꝫ capitib⁹ deaurauit: fusis basib⁹ earū argēteis. Fecit ⁊ tētoriū i introitu tabernaculi ex hyacintho purpura vermiculo byſſoꝙ retorta ope plumarij ⁊ colūnas q̄nꝙ cū capitibus suis q̄s opuit auro: baseſqꝙ earꝫ fudit eneas quas ⁊ operuit auro.

Fecit aūt beseleel ⁊ ar XXXVII cā de lignis sethi habētē duos ⁊ semis cubitos i lōgitudinē: ⁊ cubitū ac semissē i latitudie: altitudo q̄ꝫ vni⁹ cubiti fuit ⁊ dimidij: vestiuitꝙ eā auro purissimo ir⁹ ⁊ forꝫ. Et fecit illi coronā aurea ꝙ gyꝝ ?flās q̄ttuor ānulos aureos ꝙ q̄ttuor āgulos ei⁹: duos ānulos i latere vno ⁊ duos i alco. Uectes q̄ꝫ fecit ō lignis sethim q̄s vestiuit auroꝝ q̄s misit i ānulos q̄ erāt i lateri b⁹arce ad portādū eā. Fecit ⁊ ꝓpitiatoriū. i. oraculū ō auro mūdissimo duoꝝ cubitoꝝ ⁊ dimidij i lōgitudie ⁊ cubiti ac semis i latitudie. Duos etiā cherubin ex auro ductili q̄s posuit ex vtraq̄ ꝙte ꝓpitiatorij: cherubi vnū i sūmitate vni⁹ ꝙtꝫ ⁊ cherub alteꝝ i sūmitate ꝙtꝫ alteri⁹. Duos cherubi i singulis sūmitatib⁹ ꝓpitiatorij: extēdētes alas ⁊ tegētes ꝓpitiatoriū: seqꝙ mutuo respiciētes. Fecit ⁊ mēsā ō lignis sethim in lōgitudine duoꝝ cubitoꝝ: ⁊ in latitudine vni⁹ cubiti q̄ habebat i altitudine cubitū ac semissem. Circūdedit

ꝯ eā auro mundissimo : ⁊ fecit illi la-
biū aureū ꝙ gyrū: ipsiꝯ labio coronā
aureā iterrasilē ⁊tuor vigitoꝝ: ⁊ sup
eādē alterā coronā aureā. Fudit ⁊ ⁊t-
uor circulos aureos ⁊s posuit in ⁊t-
uor angulos ꝙ singlos pedes mēse ȝ
coronā: misitꝯ in eos vectes vt possit
mensa portari: ipos ⁊z vectes fecit de
lignis sethim : et circūdedit eos auro.
C Et vasa ad vsūsos vsus mēse: acetabu
la : phialas ⁊ cyathos et thuribula ex
auro puro: in ⁊b⁹ offerēda sūt libami
na. Fecit ⁊ candelabrū ductile ō auro
mundissimo: de cui⁹ vecte: calami: cy-
phi: spherulesꝯ ac lilia ꝓcedebāt sex i
vtroꝯ latere. Tres calami ex ꝓte vna
⁊ tres ex altera. Tres cyphi i nuc⁊ mo
dū ꝙ calamos singlos: sperulesꝯ sic et
lilia: et tres cyphi instar nucis i cala-
mo altero: spherulesꝯ sic ⁊ lilia. Equi
erat op⁹ sex calamoꝝ ⁊ ꝓcedebant de
stipite cādelabri In ipo aūt vecte erāt
⁊tuor cyphi in nucis modū: spherule
sꝯ ꝙ singlos ⁊ lilia: ⁊ spherule sb duo-
bus calamis ꝙ loca tria ⁊ sic sex fiunt
calami ꝓcedētes ō vecte vno. Et sphe
rule igit ⁊ calami ex ipo erāt: vniuer-
sa ductilia ex auro purissimo. Fecit et
lucernas septē cū emūctoriis suis : et
vasa vbi ea ꝙ emūcta sūt extinguant
de auro purissimo. Talētū auri appen
debat cādelabrū cū oībus vasis suis.
D Fecit ⁊ altare thymiamatis de lignis
sethim ꝙ ⁊drū singlos hīs cubitos: ⁊
in altitudine duos: e cui⁹ angulis ꝓce
debant cornua : vestiuitꝯ illud auro
purissimo cū craticula ac parietib⁹ et
cornib⁹. Fecitꝯ ei coronaz aureolā ꝙ
gyꝝ: ⁊ duos ānulos aureos sub coro-
na ꝙ singula latera: vt mittant in eos
vectes: ⁊ possit altare portari. Ipos au
tē vectes fecit de lignis sethim : ⁊ ope-
ruit laminis aureis . Cōposuit et oleū
ad sanctificatiōis vnguētū ⁊ thymia-
mata de aromatibus mūdissimis ope-
re pigmētarij. XXXVIII

A Fecit ⁊ altare holocausti ō lig
2.Pa.1.g nis sethim : ⁊ ⁊nꝯ cubitoꝝ per
⁊drū: ⁊ trīū in altitudine: cui⁹ cor-
nua de angulis ꝓcedebant: operitꝯ il
lud lamis ereis. Et in vsus ei⁹ parauit
ex ere vasa diuersa: leberes: forcipes: fu
scinulꝯs: uncinos: ⁊ ignium receptacu
lꝯ. Craticulāꝯ ei⁹ in modū retis fecit
eneū: ⁊ subter eā i altari medio arulā
fusis ⁊ttuor annul⁹ ꝙ totidē reticuli
simitates: ad imittēdos vectes ad por
tādū. Quos ⁊ ipos fecit ō lignis sethi
⁊ operuit laminis eneis : induxitꝯ circu-
los ⁊ i lateribus altari eminebāt . Ipm
aūt altare nō erat solidū sꝫ cauū ex ta-
bulatis: ⁊ int⁹ vacuū . Fecit ⁊ labrum
eneū cū basi sua de speculis mulieꝝ: q̄
excubabāt i ostio tabernaculi . Fecit ⁊ D
atriū i cui⁹ australi plaga erāt tētoria
ō bysso retorta cubitoꝝ centū : colūne
enee viginti cū basib⁹ suis: capita co-
lūnaꝝ ⁊ tota opis celatura argentea.
Eque ad septrionalis plagā tentoria
colūne baseſꝯ ⁊ capita colūnaꝝ eius-
dē mēsure ⁊ opis ac metalli erant. In
ea ꝛo plaga q̄ ad occidētē respicit fu-
erūt tētoria cubitoꝝ ⁊nt̄ginta: colū-
ne decē cū basib⁹ suis enee: ⁊ capita co
lūnaꝝ ⁊ tota opis celatura argentea.
Porro ȝ oriētē ⁊nt̄ginta cubitoꝝ pa
rauit tētoria : e ⁊b⁹ ⁊ndecim cubitos
colūnaꝝ triū cū basib⁹ suis vnū tene-
bat lat⁹: ⁊ i ꝓte altera: ⁊ vtraꝯ ꝓte in-
troitū tabernaculi faciat: ⁊ndecim eā
cubitoꝝ erāt tētoria: colūneꝯ tres et
bases totidē. Cūcta atriū tentoria bys-
sus retorta texuerat . Bases colūnarū
fuere enee: capita aūt eaꝝ cū celaturis
suis argētea. Sꝫ ⁊ ipas colūnas atriū C
vestiuit argēto : et in introitu ei⁹ opere
plumario fecit tētoriuꝫ ex hyaciutho:
purpura : vermiculo ac byssō retorta:
qō habebat viginti cubitos in lōgitu
dine. Altitudo ꝛo ⁊nꝯ cubitoꝝ erat:
iuxt mēsurā quā cūcta atriū tētoria ha-
bebāt. Colūna autē i ingressu fuere ⁊t-
tuor cū basib⁹ eneis: capitaꝯ eaꝝ ⁊ ce
lature argentee. Paxillos ⁊z taberna-
culi ⁊ atriū ꝙ gyrū fecit eneos. Hec sūt
instrumēta tabnaculi testiōnū q̄ enu
merata sūt iuxt ꝓceptū moysi i cerimo
nijs leuitaꝝ ꝙ manū ythamar filij aa-
rō sacerdot⁊ : ⁊s beseleel fili⁹ huri filij
hur ō tribu iuda: dño ꝙ moysē iubēte
ꝓpleuerat : iūcto sibi socio ooliab filio
achisamech ō tribu dan: q̄ ⁊ ipe arti-
fex lignoꝝ egregi⁹ fuit : ⁊ polymitarij⁹
atꝯ plumari⁹ ex hyacintho: purpura:
vermiculo ⁊ byssō. Ofte aurū qō expē
sū ē in ope sāctuarij : ⁊ qō oblatū ē in
donarijs: viginti ⁊ nouē talēтоꝝ fuit
et septingētoꝝ triginta siclоꝝ: ad mē

D suram sanctuarij. Oblatuz est autē ab his q̄ transierunt ad numer̄ a viginti annis ⁊ supra: de sexcētis trib⁹ milib⁹ ⁊ q̄ngentis q̄nq̄ginta armator̄. Fuerūt p̄terea cētū talēta argenti: e q̄bus p̄flate sunt bases sācti: ⁊ introitus vbi velū pēdet. Cētum bases facte sūt de talētis cētum: singulis talēt̄ q̄ bases singulas supputat̄. De mille autē septingentis ⁊ septuaginta q̄nq̄ fecit capita colūnar̄ q̄s ⁊ ipsas vestiuit argento. Eris quoq̄ oblata sūt talenta septuaginta duo milia: et quadringenti supra sicli: ex q̄bus fuse sūt bases introitu tabernaculi testimonij: et altare eneum cū cratícula sua: oiaq̄ vasa q̄ ad vsum ei⁹ p̄tinent: ⁊ bases atrij tam in circuitu q̄ in ingressu ei⁹: ⁊ paxilli tabernaculi atq̄ atrij q̄ gyrum.

A D hyacintho vero ⁊ purpura vermiculo ac byſſo fecit vestes q̄b⁹ induerēt aaron q̄n mīstrabat in sāct̄ sicut p̄cepit dñs moysi. Fecit igit̄ suphumerale ō auro hyacintho et purpura coccoq̄ bis tincto et byſſo retorta: ope polymitario. Inciditq̄ bracteas aureas: ⁊ extenuauit in fila vt possent torq̄ri cum p̄ior̄ colorū subtegmine: duasq̄ horas sibi inuicē copulatas in vtroq̄ latere summitatū: ⁊ baltheū ex eisdē colorib⁹: sicut p̄cepat dñs moysi. Parauit ⁊ duos lapides onychinos astrictos ⁊ inclusos auro: ⁊ sculptos arte gemmaria noib⁹ filior̄ isrl. Posuitq̄ eos i laterib⁹ suphumeralis in monimētū filior̄ isrl: sicut p̄cepat dñs moysi. Fecit ⁊ rationale ope polymito iux̄ opus suphumeralis: ex auro: hyacintho: purpura: coccoq̄ bis tincto ⁊ byſſo retorta: q̄drangulū dupler mēsure palmi: ⁊ posuit in eo gēmarū ordines q̄tuor. In primo versu erat sardi⁹: topazius: smaragd⁹. In secdo: carbunculus: saphyr⁹: iaspis. In tertio: ligur⁹: achates ⁊ amethist⁹. In quarto chrisolithus: onychinus ⁊ berillus: circūdati ⁊ inclusi auro p ordines suos. Ipsiq̄ lapides duodecim sculpti erāt noib⁹ duodecim tribuum isrl: singuli p noia singulor̄. Fecerunt in rationali ⁊ catenulas sibi inuicē coherentes de auro purissimo ⁊ duos vncinos: totidēq̄ annulos aureos. Por eo annulos posuerūt in vtroq̄ latere rational: e q̄bus pēderent due catene aurce q̄s inserūt vncinis q̄ in suphumeral angul eminebāt. Nec ⁊ añ et retro ita ꝯueniebāt sibi: vt suphumerale ⁊ rationale mutuo necterēt stricta ad baltheū ex annulis sorti⁹ copulatas: iūgebat vitta hyacinthina ne laxe fluerēt ⁊ a seinuicē mouerēt: sic̄ p̄cepit dñs moysi. Fecerūt q̄z tunicā suphumeralē totā hyacinthinā: ⁊ capitiū in superiori pte ꝫ mediū orāq̄ p gyr̄ capitū textilē: deorsū āt ad pedes malapunica ex hyacintho: purpura: vermiculo ac byſſo retorta: ⁊ tintinabula ō auro purissimo: q̄ posuerūt int̄ malogranata i extrema pte tunice p gyr̄: tintinabulū āt aureū ⁊ malūpunicū: q̄b⁹ ornat⁹ incedebat pōtifex q̄n misterio fūgebat: sic̄ p̄cepit dñs moysi. Fecerūt ⁊ tunicas byſſinas ope textili aarō ⁊ filijs ei⁹: et mitras cū coronul suis ex byſſo: femialia q̄z linea byſſina: cingulū xxo ō byſſo retorta: hyacintho: purpura ac vermiculo distinctū arte plumaria: sic̄ p̄ceperat dñs moysi. Fecerūt ⁊ laminā sacre vnctiōis ō auro purissimo: scripserūtq̄ i ea ope gēmario sācti dñi: ⁊ strinxerūt eā cū mitra vitta hyacithina: sic̄ p̄ceperat dñs moysi. Perfectū est igit̄ oē op⁹ tabernaculi ⁊ tecti testionij. Fecerūtq̄ filij isrl cūcta q̄ p̄ceperat dñs moysi: ⁊ obtulerūt tabnaculū ⁊ tectū: ⁊ vniuersā supellectilē: ānulos: tabulas: vectes: colūnas ac bases: opt̄oriū ō pellib⁹ arietū rubricat̄: ⁊ aliud opimētū ō hyacithinis pellib⁹: velū: arcā: vectes: propitiatoriū: mēsam cū vasis suis: ⁊ propositionis panib⁹: cādelabrū: lucernas: et vtēsilia eor̄ cū oleo: altare aureū ⁊ vnguētū ⁊ thymiama ex aromatibus: et tentoriū in introitu tabernaculi: altare eneum: retiaculū: vectes et vasa ei⁹ oia: labrū cum basi sua: tēntoria atrij ⁊ colūnas cū basib⁹ suis: tēntoriū introitu atrij: funiculosq̄ illius et paxillos. Nihil er vasis defuit q̄ in ministeriuz tabernaculi ⁊ in tecti fed̄ iussa sūt fieri. Vestes quoq̄ quibus sacerdotes vtunt̄ i sanctuario: aaron. s. ⁊ filij ei⁹: obtulerunt filij isrl: sicut p̄ceperat dominus. Que postq̄ moyses cuncta vidit expleta: bñdixit eis. XL

L Ocutusq̄ est dñs ad moysē dicēs: Mēse primo: p̄ma die mē-

sis:eriges tabernaculum testimonij:t
pones i ea arcā: dimittesq; añ illā ve-
lū:t illata mēsa pones sup eā q̄ rite p̄
cepta sūt. Cādelabrū stabit cum lucer-
nis suis:t altare aureū i q̄ adolef in-
cēsū:corā arca testimonij. Tētoriū in
introitu tabernaculi pones:et añ altō
altare holocausti. Labrum iter altare
t tabernaculū:qō implebis aq̄. Circū-
dabisq; atriū tētorijs t ingressū eius.
B Et assumpto vnctionis oleo vnges ta
bernaculū cū vasis suis vt sāctificēt
altare holocausti t oia vasa ei⁹:labrū
E.30.c cū basi sua. Oia vnctiōis oleo ꝓsecra-
bis vt sint sācta sāctoꝝ. Applicabisq;
aarō t filios ei⁹ ad fores tabernaculi
testimonij:t lotos aq̄ indues sācto ve
stib⁹ vt ministrēt mihi: t vnctio eoꝝ i
Nu.7.a sacerdotiū sempiternū ꝓficiat. ‖ Fecit
q; moyses oia q̄ p̄ceperat dñs. Igit mē
se p̄mo anni sc̄di:p̄ma die mēsis: col-
locatū ē tabernaculū. Erexitq; moy-
ses tilud t posuit tabulas:ac bases et
vectes:statuitq; colūnas t expādit te
ctū sup tabernaculū: imposito desup
operimēto:sicut dñs ip̄aucrat. Posuit
t testimoniū i arca:subditis infra ve-
C ctib⁹:t oraculū desup. Cūq; intulisset
arcā i tabernaculū:appendit añ eā ve-
lum vt expleret dñi iussionē. Posuit t
mēsā i tabernaculo testimonij ad pla
gam septētrionalē ex velū:ordinatis
corā ꝓpositionis panib⁹:sicut p̄ceperat
dñs moysi. Posuit t candelabrū in ta
bernaculo testimonij e regiōe mēse in
pte australi: locat; p ordinē lucernis
suis p̄ceptū dñi. Posuit t altare aureū
sub tecto testimonij:ꝫ velum: t adole
uit super eo incēsum aromatuz:sicut
iusserat dominus. Posuit t tentoriuz
in introitu tabernaculi: et altare ho-
locausti in vestibulo testimonij: offe-
D rens i eo holocaustum et sacrificia vt
E.30.c dñs imp̄anerat. ‖ Labrū q̄z statuit iter
tabernaculū testimonij et altare im-
plens illud aqua:laueruntq; moyses et
aaron ac filij eius man⁹ suas t pedes
cum ingrederent tectū federis:t acce
derēt ad altare:sicut p̄ceperat domin⁹.
Erexit et atriū p gyrū tabernaculi:et
altaris:ducto in introitu ei⁹ tentorio.
‖ Postq; oīa ꝓfecta sunt: operuit nu
Nu.9.e bes tabernaculū testimonij :et gloria
3.Re.8.b dñi impleuit illud. Nec poterat moy-

ses ingredi tectū fed⁹ nube operiēte
oia:t maiestate dñi coruscāte:q; cun-
cta nubes operuerat. Si q̄n nubes ta-
bernaculū deserebat: ꝓficiscebāt filij
isr̄l p turmas suas. Si pēdebat desup
manebāt in eodē loco. Nubes quippe
dñi incubabat p diem tabernaculo et
ignis in nocte : videntibus ꝑtis israel
p cunctas mansiones suas.

Explicit liber exodi Incipit vaiecra
id est liber Leuiticus. Capitulum I

B

VOcauit autem
moysen: t locut⁹ est ei do-
min⁹ de tabernaculo testi
monij dicēs. Loq̄re filijs
isr̄l:t dices ad eos: Homo q̄ obtulerit
ex vobis hostiā dño ō pecorib⁹:id ē. ō
bob⁹ t ouib⁹: offerēs victimas:si ho-
locaustū fuerit ei⁹ oblatio ac ō armen
to:masculū imaculatū offeret ad ostiū
tabernaculi testimonij ad placan
dū sibi dñm. ‖ Ponetq; man⁹ sup caput
hostie t acceptabil erit:atq; i expiati-
onē ei⁹ ꝓficiēs. Immolabitq; vitulū
corā dño t offerēt filij aarō sacerdotes
sāguinē ei⁹ :fundētes p altare circūi-
tū:qō est añ ostiū tabernaculi. Detra-
ctaq; pelle hostie art⁹ i frustra ꝑcidēt
t subiiciēt in altari ignē strue lignoꝝ
añ cōposita t mēbra q̄ sūt cesa desup
ordinātes:caput videlz t cūcta q̄ ad-
herēt iecori:intestinis t pedib⁹ lotis aq̄:
adolebitq; ea sacerdos sup altare in
holocaustū t suauē odorē dño Qz si ō C
pecorib⁹ oblatio ē:de ouib⁹ siue de ca
pris holocaustū:agnū anniculū t abs
q; macula offeret: imolabitq; ad lat⁹
altaris q̄ respicit ad aquilonē coram
dño. Sāguinē vo illi⁹ fundēt sup al-
tare filij aarō per circuitū : diuidētq;
mēbra :caput et oia q̄ adherēt iecori:
t imponēt super ligna q̄bus subiicien
dus ē ignis. Intestina vo et pedes la
uabūt aqua:t oblata omnia adolebit
sacerdos sup altare in holocaustum t
odorē suauissimū dño. Si nauē ō aui p
bus holocausti oblatio fuerit dño : de
turturib⁹ t pullis colūbe: offeret eam
sacerdos ad altare :et retorto ad collū
capite:ac rupto vulnerī loco: decurre
re faciet sanguinē sup crepidinē alta-
ris: vesiculā vo guttur; t plumas p-
iciet ꝑe altare ad orientalē plagā :in

loco in q̄ cineres effundi solēt. Cōfrin
getq; ascellas ei⁹. ⁊ nō secabit: neq; fer
ro diuidet eā ⁊ adolebit sup altare li-
gnis igne suppositō. Holocaustū est et
oblatio suauissimi odoris dño. II

A Anima cū obtulerit oblationē
sacrificij dño: similа erit ei⁹ ob
latio. Fundetq; sup eā oleū: et
ponet thus ac deferet ad filios aaron
sacerdotē. Quo⁹ vn⁹ tollet pugillū ple
nū simile ⁊ olei ac totū thus: ⁊ ponet
memoriale sup altare in odorē suauis-
simū dño. Qđ aūt reliquū fuerit de sa-
crificio: erit aaron ⁊ filioꝝ ei⁹: sanctū
B sctōꝝ de oblationib⁹ dño. Cū aūt ob-
tuleris sacrificiū coctū in clibano đ si
milа: panes. s. absq; fermēto cōsper sos
oleo: ⁊ lagana azyma oleo lita: si obla
tio tua fuerit de sartagine simile cōsp-
se oleo ⁊ absq; fermēto: diuides eā mi
nutatim et fundes sup eā oleū. Si aūt
de craticula fuerit sacrificiū: eq̄ simila
oleo cōspget: quā offerēs dño: trades
C manib⁹ sacerdotē: Qui cū obtulerit eā
tollet memoriale de sacrificio: ⁊ adole
bit sup altare in odorē suauitatē dño.
Quicq̄d aūt reliquū est: erit aaron ⁊ fi
lioꝝ ei⁹: sanctū sctōꝝ de oblationib⁹
dñi. Dis oblatio que offert dño absq;
fermēto fiet: nec q̄q̄ fermēti ac mel-
lis adolebit in sacrificio dñi. Primi-
tias tñ eoꝝ offeretis ac munera: sup
D altare vero nō ponent in odorē suaui
tatis. Quicq̄d obtuleris sacrificij sale
cōdies: nec auferes sal federis dei tui
de sacrificio tuo. In omni oblatione
offeres sal. Si aūt obtuleris mun⁹ pri
mitiarū frugū tuaꝝ dño: despicis ad-
huc virētibus: torres eas igni: ⁊ con-
fringes in morē farris: et sic offeres
primitias tuas dño: fundes sup ea ole
um ⁊ thus imponēs: q; oblatio dñi ē.
de q̄ adolebit sacerdos i memoriā mu-
neris: ptē farris fracti: et olei ac totū

B Quod si hostia (thus. III
q pacificoꝝ fuerit ei⁹ oblatio: et
de bob⁹ voluerit offerre: marē
siue feminā: imaculatā offeret coram
dño. Ponetq; manū sup caput victie
sue: q̄ imolabit in introitu tabernacu
Exo.26.b li. ‖ Fundētq; filij aarō sacerdotē san
guinē p altarē circūitū: ⁊ offerēt ex ho
stia pacificoꝝ in oblationē dño adipē
q̄ operit vitalia: et quicq̄d pinguedis
est intrinsecus: duos renes cū adipe q̄
tegunt ilia: ⁊ reticulū iecoris cū renū B
culis. Adolebūtq; ea sup altare in ho
locaustū lignis igne suppositō in obla-
tionē suauissimi odoris dño. Si vero
de ouib⁹ fuerit ei⁹ oblatio ⁊ pacificoꝝ
hostia: siue masculum obtulerit siue fe
minā: imaculata erūt. Si agnū obtu-
lerit coрā dño: ponet manū suā sup ca
put victime sue: q̄ imolabit. ī vestibu
lo tabernaculi testimonij. Fundentq; C
filij aaron sanguinē ei⁹ p circūitū al-
taris: et offerēt de pacificoꝝ hostia sa
crificiū dño: adipē ⁊ caudā totā cū re-
tib⁹ ⁊ pinguedinē q̄ operit ventrē at-
q; vniuersa vitalia: ⁊ vtrūq; renūculū
cū adipe q̄ est iuxta vitalia: reticulūq;
iecoris cū renūculis: ⁊ adolebit eos sacer-
dos sup altare in pabulū ignis ⁊ obla
tionis dñi. Si capra fuerit ei⁹ oblatio
⁊ obtulerit eā dño: ponet manū suā su
p caput ei⁹: imolabitq; eā in introitu D
tabernaculi testimonij. Et fundēt fi-
lij aarō sanguinē ei⁹ p altarē circūitū
tollētq; ex ea in pastū ignis dñici adi-
pē q̄ operit ventrē: ⁊ q̄ tegit vniuersa
vitalia: duos renūculos cū reticulo q̄
est sup eos iux ilia: ⁊ aruinā iecoris cū
renūculis: adolebitq; ea sup altare sa-
cerdos in alimoniā ignis ⁊ suauissimi
odoris. Dis adeps dñi erit iure ppe-
tuo in generationib⁹ ⁊ cūctis habita-
culis vestris: nec sanguinē nec adipē
omnino comedetis. IIII A

Locutus q̄ ē dñs ad moysē dicēs:
Loq̄re filijs isrl. Alia q̄ peccaue
rit p ignorātiā: ⁊ de vniuersis mādatē
dñi q̄ p̄cepit vt nō fierēt: q̄ppiā fecerit:
si sacerdos q̄ vnct⁹ est peccauerit delin
quere faciēs ppm: offeret p pctō suo
vitulū imaculatū dño: et adducet illū §.1.b
ad ostiū tabnaculi testimonij coрā do- §.3.a
mino: ponetq; manū suā sup caput ei⁹
⁊ imolabit eū dño. Hauriet q̄z de san-
guine vituli: inferēs illū in tabernacu B
lū testimonij. Cūq; intinxerit digitū in
sanguinē: aspget eū septies coрā dño
ꝫ velū sanctuarij: ponetq; de eodē san
guine sup cornua altaris thymiama-
tis gratissimi dño: qđ ē ī tabernaculo
testimonij. Omnē aūt reliquū sangui
nē fundet in basim altaris holocausti
in introitu tabernaculi: ⁊ adipē vitu-
li offeret p pctō: tā eū q̄ vitalia operit

ꝯ oia q̄ intrinsec⁹ sunt: duos renũculos ⁊ reticulũ qđ ē supra eos iux̄ ilia: ⁊ adipē iecoris cũ renũculis: sicut offert de vitulo hostie pacificoꝝ: ⁊ adolebit ea sup altare holocausti. Pellē vero et oēs carnes cũ capite ⁊ pedib⁹ ⁊ intestinis et simo ⁊ reliq̄ corpe: efferet ex̄ castra in locũ mũdũ vbi cineres effundi solēt. Incēdetq; ea sup lignoꝝ struem q̄ in loco effusoꝝ cinerũ cremabunt. Qz si ois turba isr̄l ignorauerit ⁊ p imperitiā fecerit qđ ꝫ mādatis dñi ē: ⁊ postea intellexerit pctm̄ suũ: offeret p peccato suo vitulũ. adducetq; eũ ad ostiũ tabernaculi: ⁊ ponēt seniores ppli manꝰ sup caput eiꝰ coꝝ dño. Immolatoq; vitulo in ꝓspectu dñi: inferet sacerdos q̄ vnctꝰ ē: de sanguie eiꝰ in tabnaculũ testimonij: tincto digito aspgens septies ꝫ velũ. Ponetq; de eodē sāguine ⁊ cornib⁹ altaris qđ ē coꝝ dño i tabernaculo testimonij. Reliquũ aũt sanguinē fũdet iux̄ basim altaris holocaustoꝝ: qđ ē in ostio tabernaculi testimonij. ‖Omnēq; eiꝰ adipē tollet ⁊ adolebit sup altare: sic faciens ⁊ ō ꝓ vitulo quō fecit ⁊ pr̄iꝰ: ⁊ rogāte p eis sacerdote ꝓpitiꝰ erit eis dñs. Ipsũ aũt vitulũ efferet ex̄ castra atq; cōburet sicut ⁊ pr̄io rē vitulũ: qr̄ est p pctō multitudinis. Si peccauerit ꝓnceps et fecerit vnũ e pluribꝰ p ignorantiā qđ dñi lege ꝓhibet: ⁊ postea intellexerit pctm̄ suũ: offeret hostiā coraꝫ dño hircũ de capris imaculatũ: ponetq; manũ suā sup caput eiꝰ. Cũq; immolauerit eũ i loco vbi solet mactari holocaustũ coꝝ dño qr̄ p pctō ē: tinget sacerdos digitũ i sanguine hostie p pctō tāgēs cornua altaris holocausti ⁊ reliquũ fundēs ad basim eiꝰ: adipē ꝯo adolebit supra: sicut in victimis pacificoꝝ fieri solet. Rogabitq; p eo ⁊ p pctō eiꝰ ⁊ dimittet ei. Qz si peccauerit aia p ignorātiā ō populo terre vt faciat q̄cq; de his q̄ dñi lege ꝓhibent atq; delinquat: ⁊ cognouerit peccatũ suũ: offeret caprā imaculatā: ponetq; manꝰ sup caput hostie q̄ p pctō ē: ⁊ immolabit eā i loco holocausti. Tolletq; sacerdos de sanguie in digito suo: ⁊ tagēs cornua altaris holocausti: reliquũ fũdet ad basem eiꝰ. Omnē aũt adipē auferēs: sicut auferri solet de victimis pacificoꝝ: adolebit sup altare i odorē suauitatis dño: rogabitq; p eo ⁊ dimittet ei. Si aũt de pecoꝝ b⁹ obtulerit victimā p pctō: ouē. s. immaculatā: ponet manũ sup caput eiꝰ: ⁊ imolabit eā i loco vbi solēt cedi holocaustoꝝ hostie. Sumetq; sacerdos de sanguine eiꝰ digito suo: ⁊ tāgēs cornua altaris holocausti: reliquũ fũdet ad basim eiꝰ. ‖Oēm q̄z adipē auferēs: sicut auferri solet adeps arietis q̄ imolat p pacificis cremabit sup altare in cēsuz dñi: rogabitq; p eo ⁊ p pctō eiꝰ ꝫ peccauerit (⁊ dimittet ei. V aia ⁊ audierit vocē iuranti: testisq; fuerit q̄ ipe vidit: aut sciens. Nisi indicauerit: portabit iniq̄tatē suā. Aia q̄ tetigerit aliq̄d imūdũ: siue qđ occisuz a bestia ē aut p se mortuũ aut qđlibet aliud reptile ⁊ oblita fuerit imūditie sue rea ē ⁊ delict⁹: Et si tetigerit q̄cq; ō imūdicia hois iux̄ oēm impuritatē q̄ pollui solet: oblitaq; cognouerit postea: ꝓiacebit delicto. Anim̄ q̄ iurauerit ⁊ ꝓtulerit labijs suis vt vel male q̄d faceret: vel dñi: ⁊ idipm iuramēto ⁊ sermōe firmauerit: oblitaq; postea intellexerit delictũ suũ: agat penitētiā p pctō: ⁊ offerat de gregib⁹ agnũ siue capram: orabitq; p ea sacerdos ⁊ p peccato eiꝰ. ‖Si aũt nō poterit offerre pecꝰ: offerat duos turtures vel duos pullos colũbarũ dño: vnũ p pctō: ⁊ alterũ i holocaustũ: dabitq; eos sacerdoti. Qui ꝓmũ offerēs p pctō: retorquebit caput eiꝰ ad pēnulas: ita vt collo adhereat: ⁊ nō penit⁹ abrūpat: ⁊ aspget de sanguine eiꝰ parietē altaris. Quicq̄d aũt reliquũ fuerit faciet distillare ad fundamētũ eiꝰ: qr̄ p pctō est. Alterũ vero i holocaustũ adolebit vt fieri solet: rogabitq; p eo sacerdos ⁊ p pctō eiꝰ: ⁊ dimittet ei. Qz si nō ꝙuerit manꝰ eiꝰ duos offerre turtures aut duos pullos colũbarũ: offeret p pctō suo similē ptē ephi decimā. Nō mittet in eā oleū nec thus: aliq̄d imponet: qr̄ p pctō est: tradetq; eā sacerdoti: q̄ plenū ex ea pugillū hauriēs cremabit sup altare in monimētū eiꝰ q̄ obtulerit: rogās p illo et expiās: reliquā vero ptē ipse habebit i munere. Locutusq; ē dominꝰ ad moysen dicens: Aia si ꝙuarīcās cerimonias p errorē in his q̄ dño sunt sctificata peccauerit: offeret p

Ucto suo arietē imaculatū de gregib⁹ q̄ emi pōt duob⁹ siclis iuxta pondus sanctuarij: ipmq̄ qō intulit dāni restituet: t q̄ntā ptē ponet supra tradēs sacerdoti: q̄ rogabit p eo offerēs arietē: t dimittet ei. Ania q̄ peccauerit p ignorātiā: fecerit q̄ vnū ex his q̄ dñi lege p hibent: t pcti rea intellexerit iniq̄tatē suā: offeret arietē imaculatū de gregib⁹ sacerdoti iuxt mēsurā estimationē q̄ pcti: q̄ orabit p eo: q: nesciēs fecerit: t dimittet ei: q p errorē deliq̄t in dño. Ania q̄ peccauerit: t cōtempto dño negauerit p̄mo suo depositū qō fidei ei⁹ creditū fuerat: vel vi aliq̄d extorserit: aut calūniā fecerit: siue rem pditā inuenerit: t inficiās insup piurauerit t qōlibet aliud ex plurib⁹ fecerit in q̄b⁹ solēt peccare homines: cōuicta delicti: reddet ola q̄ p fraudē voluit obtinere integra: t q̄ntā insup ptē dño cui damnū intulit. Pro pctō aūt suo offeret arietē imaculatū de grege: t dabit eū sacerdoti iuxt estimationē mēsurāq̄ delicti: q̄ rogabit p eo coram dño: t dimittet illi p singulis q̄ faciēdo peccauit.

VI

Locutus est dñs ad moysen dicēs: Precipe aarō t filijs ei⁹. Hec ē lex holocausti: Crematū ē altari tota nocte vsq̄ mane. Ignis ex eodē altari erit. Vestiet tunica sacerdos t feminalib⁹ lineis: tolletq̄ cineres quos vorās ignis exussit: t ponēs iuxta altare spoliabit priorib⁹ vestimētis: indutisq̄ alijs efferet eos extra castra: t in loco mūdissimo vsq̄ ad fauillā cōsumi faciet. Ignis aūt in altari semper ardebit quē nutriet sacerdos: subijciēs ligna mane p singulos dies: t impposito holocausto desuper: adipes adolebit pacificorū. Ignis ē iste ppetuus: q̄ nūq̄ deficiet in altari. Hec est lex sacrificij t libamētorū que offerēt filij aarō coram dño t coram altari. Tollet sacerdos pugillū simile q̄ cōspsa ē oleo: t totū thus qō est sup simila positū ē: adolebitq̄ illud altari: in monimentū odoris suauissimi dño. Reliquā aūt ptē similē comedet aarō cū filijs suis absq̄ fermēto: t comedit in loco sanctuarij tabernaculi. Ideo aūt nō fermētabit: q: ps ei⁹ in dñi offert incensum. Sācti sctōr erit sicut p pctō atq̄ delicto. Mares cūi stirpis aarō comedēt illud. Legittimū ac sempiternū est in generationib⁹ vris de sacrificijs dñi. Omnis q̄ tetigerit illa sctificabit. Locut⁹q̄ est dñs ad moysen dicēs: Hec ē oblatio aaron t filior ei⁹ quā offerre debēt dño i die vnctionis sue. Decimā partē ephi offerēt simile in sacrificio sempiterno: mediū ei⁹ mane t mediū ei⁹ vespere: q̄ in sartagine oleo cōspersa friget. Offeret aūt eā calidā i odorē suauissimū dño sacerdos q̄ iure patri successerit: t tota cremabit in altari. Omne enī sacrificiū sacerdotū igne cōsumet: nec q̄squ comedet ex eo. Locut⁹ est aūt dñs ad moysen dicēs: Loquere aaron t filijs ei⁹. Ista est lex hostie p pctō. In loco vbi offert holocaustū: immolabit coram dño: sanctū sanctor est. Sacerdos q̄ offert comedet eā in loco sancto in atrio tabernaculi. Quicq̄d tetigerit carnes ei⁹ sanctificabit. Si de sanguine illi⁹ vestis fuerit aspsa lauabit i loco sancto. Vas aūt fictile in q̄ cocta est cōfringet. Q: si vas eneū fuerit: defricabit et lauabit aq̄. Omis masculus de genere sacerdotali vescet de carnib⁹ ei⁹: q: sanctū sanctor est. Hostia enī que cedit p pctō: cui⁹ sanguis infert in tabernaculū testimonij ad expiandū in sanctuario: nō comedet: sed cōburet igni. Hec quoq̄ ē lex hostie p delicto: sancta sanctorū est. Idcirco vbi immolabit holocaustū: mactabit et victima p delicto. Sanguis ei⁹ p gyrū altaris fundet. Offeret ex ea caudā et adipē q̄ operit viralia: duos renūculos t pinguedinē q̄ iux ilia est: reticulūq̄ iecoris cū renūculis: t adolebit ea sacerdos sup altare. Incēsum est dñi p delicto. Omis masculus de sacerdotali genere in loco sctō vescet his carnib⁹ q: sctm sctōr est. Sicut p pctō offert hostia: ita et p delicto. Utriusq̄ hostie lex vna erit: ad sacerdotē qui eam obtulerit ptinebit. Sacerdos qui offert holocausti victimā habebit pelles ei⁹. Et omne sacrificiū simile qō coq̄t in clibano: t quicq̄d in craticula vel i sartagine pparat: ei⁹ erit sacerdotis a quo offert: siue oleo cōspsa siue arida fuerint cūctis filijs aaron mēsura eq̄ per singulos diuidet.

VII

Hec ē lex hostie pacificorū q̄ offert dño. Si p gratiarū actione

oblatio fuerit: offerēt panes absq; fermēto: cōsperſos oleo: t lagana azyma vncta oleo: coctāq; similā t collyridas olei admixtione cōspsas: panes q̄z fermētatos cū hostia gr̄arū q̄ immolat p pacifica: ex q̄b⁹ vn⁹ p primitijs offert dño: t erit sacerdotis q̄ fūdet hostie sanguinē. Cui⁹ carnes eadē comedēt die: nec remanebit ex eis q̄cq; vsq; mane. Si voto vel spōte q̄spiā obtulerit hostiā: eadē sim̄ edet die. Sz t siq̄d in crastinū remāserit vesci licitū ē. Quicq̄d aūt tertio⁹ inuenerit dies: ignis absumet. Si q̄s de carnib⁹ victie pacificoꝝ die tertio comederit: irrita fiet ei⁹ oblatio nec p̄derit offerēti: q̄ npoti⁹ q̄cūq; aia tali se edulio cōtaminauerit: p̄uaricatiōis rea erit. Caro q̄ aliq̄d tetigerit immūdū nō comedet: sed cōburet igni. Qui fuerit immūdus vescet ex ea. Aia polluta q̄ ederit ō carnib⁹ hostie pacifi coꝝ q̄ oblata ē dño: pibit ō pplis suis: et q̄ tetigerit imūditiā hois vel iumēti siue ois rei q̄ polluere pōt: t comederit de huiuscemōi carnib⁹: interibit de pplis suis. Locutusq; ē dñs ad moysen dicēs: Loq̄re filijs isrl. Adipē ouis et bouis t capre nō comedetis. Adipē cadaueris morticini t ei⁹ ialis q̄ō a bestia captū ē: habebitis in varios vsus.

F.3.d Siq̄s adipē q̄ offerri debet i incēsum dñi comederit: pibit de pplo suo. Sanguinē q̄z ois ialis nō sumetis in cibo: tam de auib⁹ q̄z de pecorib⁹. Dis aia q̄ ederit sanguinē: pibit ō pplis suis. Locutusq; ē dñs ad moysen dicēs: Loq̄re filijs isrl dicēs: Qui offert victimā pacificoꝝ dño: offerat simul t sacrificium. i. libamēta ei⁹. Tenebit manibus adipē hostie: t pectusculū. Cūq; ambo oblata dño cōsecrauerit: tradet sacerdoti: q̄ adolebit adipem sup altare: pectusculū aūt erit aarō t filioꝝ ei⁹. Arm⁹ q̄z dexter ō pacificoꝝ hostijs: cedet i p̄mitias sacerdotis. Qui obtulerit sanguinē t adipē filioꝝ aaron: ipse habebit t armū dextrū i portiōe sua. Pectusculū eſh eleuatiōis t armū sepationis tuli a filijs isrl de hostijs coꝝ pacifi t dedi aarō sacerdoti t filijs ei⁹ lege p petua ab ois pplo isrl. Hec ē vnctio aaron t filioꝝ ei⁹ in cerimonijs dñi: die qua obtulit eos moyses vt sacerdotio fungerent: t q̄ p̄cepit eis dari dñs a filijs isrl religione ppetua i generatiōib⁹ suis. Jsta est lex holocausti t sacrificij p pctō atq; delicto: t p cōsecratiōe t pacificoꝝ victimis: q̄s cōstituit dñs moysi i mōte sinai qñ mandauit filijs isrl vt offerrent oblatiōes suas dño in

Locutusq; ē dñs ad moysen dicens: Tolle aarō cū filijs suis: vestes eoꝝ t vnctiōis oleū: vitulū p pctō: duos arietes: canistrū cū azymis: t cōgregabis oēm cetū isrl ad ostiū tabernaculi. Fecit moyses vt dñs imp̄auerat: cōgregataq; oi turba ad fores ait: Jste est sermo quē iussit dñs fieri. Statimq; obtulit aarō t filios ei⁹. Cūq; lauisset eos: vestiuit pontificē subucula linea: accingēs eū baltheo: t indues eū tunica hyacinthina: t desup humerale iposuit: qō astrigēs cingulo aptauit rōnali i q̄ erat doctrina t veritas. Cydarim q̄z texit caput: t sup eā ō frōtē posuit laminā aureā cōsecratā in sanctificatiōe: sicut p̄cepat ei dñs. Tulit t vnctionis oleū q̄ liniuit tabernaculū cū oi suppellectili sua. Cūq; sctificās aspsisset altare septē vicib⁹: vnxit illō t oia vasa ei⁹: labrūq; cū basi sua sanctificauit oleo. Qō fundēs sup caput aaron: vnxit eū t cōsecrauit. Filios q̄z ei⁹ oblatos vestiuit tunicis lineis t cinxit baltheo: imposuitq; mitras vt iusserat dñs. Obtulit t vitulū p pctō. Cūq; sup caput ei⁹ posuisset aaron t filij ei⁹ manus suas imolauit eū hauriēs sanguinē: t tincto digito tetigit cornua altaris p gyrū. Quo expiato t sctificato fudit reliquū sanguinē ad fundamenta eius. Adipē vero q̄ erat sup viralia t reticulū iecoris: duosq; renunculos cū aruinis suis adoleuit sup altare: vitulū cū pelle t carnib⁹: t simo cremās ex castra: sicut p̄cepat dñs. Obtulit et arietē in holocaustū. Sup cui⁹ caput cū iposuissent aarō t filij ei⁹ manus suas imolauit eū: t fudit sanguinē ei⁹ sup altare p circuitū. Jpsūq; arietē i frusta cōcidēs: caput ei⁹ t artus t adipem adoleuit igni: lotis pus intestinis t pedib⁹. Totūq; sic arietē incēdit sup altare eo q̄ esset holocaustus suauissimi odoris dño: sicut p̄cepat ei. Obtulit t arietē scōm i cōsecrationē sacerdotū: posuerūtq; sup caput ei⁹ aaron t filij

eiꝰ manꝰ suas. Quē cū imolasset moy-
ses: sumēs de sanguine eiꝰ: tetigit ex-
tremū auricule dextre aaron ⁊ pollicē
manꝰ eiꝰ dextre: sikr et pedis. Obtulit
E et filios aarō. Cūq; de sanguine arietis
imolari tetigisset extremū auricule sin
guloꝝ dextre: ⁊ pollicis manꝰ ac dex-
tri pedis: reliquū fudit sup altare per
circuitū. Adipē vero et caudā oēmq;
pinguedinē q̄ opit intestina: reticulū-
q; iecoris ⁊ duos renes cū adipibꝰ su-
is ⁊ armo dextro sepauit. Tollēs aūt
de canistro azymoꝝ qđ erat coꝝā dño
panes absq; fermēto ⁊ collyridā cōsp
sam oleo: laganūq; posuit sup adipes
F ⁊ armū dextrū: tradēs sik oia aarō ⁊ fi
lijs eiꝰ. Qui postq; leuauerūt ea coꝝā
dño: rursum suscepta de manibꝰ eoꝝ:
adolcuit super altare holocausti: eo q̄
cōsecratiōis eēt oblatio i odorē suaui
tatis sacrificij dño: Tulitq; pectusculū
eleuās illud coꝝā dño de ariete ꝓsecra
tionis in ptē suā: sicut p̄cepat ei dñs.
Assumēsq; vnguētū ⁊ sāguinē q̄ erat
altari: aspsit isup aarō ⁊ vestimēta ei ⁊
sup filios illiꝰ ac vestes eoꝝ. Cūq; sctī
ficasset eos i vestitu suo: p̄cepit eis: di-
cēs: Coḋte carnes ante fores taberna-
culi ⁊ ibi comedite eas. Panes q̄z ꝓse-
G crationis edite q̄ positi sūt in canistro:
Exo.29.f sicut p̄cepit mihi dñs dicēs: ‖ Aarō ⁊
filij eiꝰ comedēt eos. Quicq̄d aūt reli-
quū fuerit de carne ⁊ panibꝰ: ignis ab
sumet. De ostio q̄z tabernaculi nō exi-
bit septē diebꝰ: vsq; ad diē q̄ cōplebi-
tur tps cōsecrationis vre. Septē enī
diebꝰ finiet ꝓsecratio sicut ⁊ impsentia
rū factū est: vt ritꝰ sacrificij cōpleret.
Die ac nocte manebit i tabernaculo
obseruātes custodias dñi ne moriami
ni. Sic enī mihi p̄ceptū ē. Fecerunt q;
aarō ⁊ filij eiꝰ cūcta q̄ locutꝰ est dñs p
A Facto aūt (manū moysi. IX
octauo die: vocauit moyses aa
Exo.29.g ron et filios eiꝰ ac maiores na-
tu isrl: Dixitq; ad aaron. ‖ Tolle de ar
mēto vitulū p̄ pcō ⁊ arietē in holo-
caustū vtrūq; imaculatos: ⁊ offer illos
coꝝā dño: ⁊ ad filios isrl loq̄ris. Tolli-
te hircū p̄ pcō: ⁊ vitulū atq; agnū an
niculū ⁊ sine macula i holocaustū: bo-
uē ⁊ arietē p̄ pacificis: ⁊ imolate eos
coꝝā dño in sacrificio singuloꝝ simila
cōsp̄sam oleo offerētes: Hodie enī do-
min̄ appebit vobis. Tulerūt ꝙ cūcta
q̄ iusserat moyses ad ostiū tabernacu-
li: vbi cū oīs multitudo astaret: ait moy
ses. Iste ē sermo quē p̄cepit dñs: facite
⁊ apparebit vobis gl̄ia eiꝰ. Et dixit ad B
aarō: Accede ad altare: ⁊ imola p̄ pec
cato tuo. Offer holocaustū et depcare
p̄ te ⁊ p̄ pl̄o. Cūq; mactaueris hostiā
pl̄i: ora p̄ eis sicut p̄cepit dñs. Stati
q; aarō accedēs ad altare imolauit vi
tulū p̄ pcō suo: cuiꝰ sanguinē obtule
rūt ei filij sui. In q̄ tingēs digitū teti-
git cornua altaris: ⁊ fudit residuū ad
basim eiꝰ. Adipēq; ⁊ renūculos ac re
ticulū iecoris q̄ sunt p̄ pcō adoleuit
sup altare: sicut p̄ceperat dñs moysi.
Carnes ꝭo ⁊ pellē eiꝰ extra castra cōbussit
igni: immolauit ⁊ holocausti victimā. C
Obtulerūtq; ei filij sui sanguinē eiꝰ:
quē fudit p̄ altaris circuitū. Ipsā etiā
hostiā in frusta concisam cū capite et
membris singulis obtulerūt: q̄ oia sup
altare cremauit igni: lotis aq̄ pus inte
stinis ⁊ pedibꝰ. Et p̄ pcō pl̄i offerēs
mactauit hircū: expiatoq; altari fecē ho
locaustū: addēs in sacrificio libamēta
q̄ pariter offerunt: ⁊ adolēs ea sup al
tare: absq; cerimonijs holocausti ma-
tutini. Immolauit ⁊ bouē atq; arietē
hostias pacificas pl̄i. Obtulerūtq; ei
filij sui sanguinē quē fudit sup altare
in circuitu: adipē aūt bouis ⁊ caudaꝝ
arietis renūculosq; cū adipibꝰ suis ⁊ re D
ticulū iecoris posuerūt sup pectora. Cū
q; cremati eēnt adipes sup altare: pec
tora coꝝ: ⁊ armos dextros sepauit aa
rō eleuās coꝝā dño: sicut p̄cepat moy-
ses. Et extēdēs manū ad pl̄m benedixe
it eis. Sicq; cōpleto hostijs p̄ pcō et
holocaustis ⁊ pacificis descēdit. Ingres
si aūt moyses ⁊ aarō i tabernaculū te-
stimonij ⁊ deinceps egressi: benedixerūt
pl̄o. Apparuitq; gloria dñi oi multi-
tudini: ⁊ ecce egressus ignis a dño de-
uorauit holocaustū ⁊ adipes q̄ erāt su
p altare. Qđ cū vidissent turbe: lauda
uerūt dñm ruētes in facies suas. X A
Leuit.16.a Num.3.a. et 26.g. Ps.105. ‖ Kreptisq; nadab et abiu filij
aarō thuribula suis imposuerūt
igne ⁊ incēsū desup offerētes
coꝝā dño ignē alienū: qđ eis p̄ceptū n
erat. Egressusq; ignis a dño deuorauit
eos: et mortui sunt coꝝā dño. Dixitq;
moyses ad aarō: Hoc ē qđ locutꝰ ē dō

mīq⁹: Sctificabor in his q̄ appropinquāt mihi: ⁊ i cōspectu oīs ppli glorificabor. Qđ audiēs tacuit aaron. Vocatq; aūt moyses mysahele et elisaphā: filijs oziel patrui aarō: ait ad eos: Jte ⁊ tollite frēs vr̄os de cōspectu sāctuarij: ⁊ asportate ex̄ castra. Cōfestimq; p gentes tulerūt eos sicut iacebāt vestitos lineis tunicis: ⁊ eiecerūt foras vt sibi fuerat iperatū. Locutusq; ē moyses ad aarō ⁊ ad eleazar ⁊ ythamar filios ei⁹. Capita vr̄a nolite nudare: ⁊ vestimēta nolite scindere: ne forte moriamini: ⁊ sup oēm cetū oriat̄ indignatio. Frēs vr̄i ⁊ ois dom⁹ isrł plāgāt incendiū qđ dñs suscitauit: vos aūt non egrediemini fores tabnaculi: alioq̄n peribitis. Oleū q̄ppe sctē vnctionis ē sup vos. Qui fecerūt oia iuxta p̄ceptū moysi. Dixitq; dñs ad aaron. Vinū et oē qđ inebriare pōt nō bibetᵹ: tu ⁊ filij tui qñ intrabitᵹ in tabernaculū testimonij ne moriamini: q̄ p̄ceptū sempiternū ē in generatiōes vr̄as: ⁊ vt habeatis sciam discernēdi inter sctū et pphanū. inter pollutū ⁊ mūdū: docea-
tisq; filios isrł oīs legitimas meas q̄ locut⁹ est dñs ad eos p manū moysi. Locutusq; ē moyses ad aarō ⁊ ad eleazar ⁊ ythamar filios ei⁹ q̄ erāt residui. Tollite sacrificiū qđ remānsit de oblatione dñi: ⁊ comedite illud absq; fermento iuxt̄ altare: q⁹ sctū sctōr̄ est: comedetᵹ aūt in loco sctō qđ datū ē tibi: ⁊ filijs tuis ō oblatiōib⁹ dñi: sicut p̄ceptū ē mihi. Pectusculū q̄q; qđ oblatū est: ⁊ armus q̄ separ⁹ est: edetᵹ i loco mūdissimo tu ⁊ filij tui ⁊ filie tue tecū. Tibi enī ac liberis tuis reposita sūt de hostijs salutarib⁹ filior̄ isrł: eo q armū ⁊ pectus ⁊ adipes q̄ cremāt̄ i altari: eleuauerūt cor̄ dño: ⁊ p̄tinēt ad te ⁊ ad filios tuos lege p̄petua: sicut p̄cepit dñs. Inter hec hircū q̄ oblatus fuerat p pctō
ēi q̄reret moyses: exustū reppit: iratusq; ē ꝑ eleazar ⁊ ythamar filios aarō qui remanserāt: ait: Cur nō comedistis hostiā p pctō i loco sctō: q̄ sctā sctōr̄ est: ⁊ data vobis vt portetᵹ iniq̄tatē multitudinis ⁊ rogetis p ea i cōspectu domini: p̄sertim cū ō sangule illi⁹ nō sit illatū intra sctā: ⁊ comedere debueratᵹ eā i sāctuario sicut p̄ceptū ē mihi? Respōdit aarō: Oblata est hodie victima p pctō ⁊ holocaustū cor̄ dño: mihi āt accidit qđ vides. Quō potui comedere eā: aut placere dño i cerimonijs mēte lugubri? Qđ cū audisset moyses recepit satisfactionē. XI

Locutusq; ē dñs ad moysen et aarō dicēs: Dicite filijs israel. Hec sūt animalia q̄ comedere debetᵹ ō cūctis animantib⁹ terre. Omne qđ habet diuisaz vngulā ⁊ ruminat i pecorib⁹ comedetis. Quicq̄d aūt ruminat ⁊ hz vngulā sz nō diuidit eā: sicut camelus et cetera: nō comedetᵹ illud: ⁊ iter immunda reputabitᵹ. Cyrogrillus q̄ ruminat vngulāq; nō diuidit: immūdus ē: Lep⁹ q̄z nā ⁊ ipe ruminat sed vngulā nō diuidit: ⁊ sus q̄ cū vngulā diuidat: non ruminat: hoz carnib⁹ non vescemini: nec cadauera tangetis q⁹ immūda sūt vobis. Hec ctiā sunt q̄ gignūt in aq̄s ⁊ vesci licitū ē. Omne qđ habet pēnulas ⁊ squamas tā in mari q̄z i fluminib⁹ ⁊ stagnis: comedetᵹ. Quicquid aūt pēnulas ⁊ squamas non habet eoz q̄ aq̄s mouent ⁊ viuūt: abominabile vobis execrādūq; erit. Carnes eoz nō comedetᵹ: ⁊ morticina vitabitᵹ. Cūcta q̄ nō habēt pēnulas ⁊ squamas i aq̄s: polluta erūt. Hec sūt q̄ de auib⁹ comedere nō debetᵹ: ⁊ vitāda sūt vobis. Aq̄le ⁊ gryphē ⁊ haliet⁹ ⁊ miluū ac vultur̄ iux̄ gen⁹ suū: ⁊ oē coruini generis
in similitudinē suā: strutionē nocturā ⁊ larū ⁊ accipitrē iux̄ gen⁹ suū: bubonē ⁊ mergulū ⁊ ibin et cygnū et onocrocalū ⁊ porphyrionē: herodionē et caradrion iux̄ gen⁹ suū: vpupā q̄z ⁊ vespertilionē. Omne de volucrib⁹ qđ grassat̄ sup q̄ttuor pedes abominabile erit vobis. Quicq̄d aūt ambulat q̄dē sup q̄ttuor pedes: sed habet longiora retro crura q⁹ q̄ salit sup terrā comedere debetᵹ: vt ē bruc⁹ in genere suo: ⁊ attacus atq; ophimach⁹ atq; locusta: singula iux̄ gen⁹ suū. Quicq̄d aūt ex volucribus q̄ttuor tīm hz pedes: execrabile erit vobis: ⁊ q̄cūq; morticina eoz tetigerit polluet̄: ⁊ erit immūd⁹ vsq; ad vesperā: ⁊ si necesse fuerit vt portet quippiā horū mortuū: lauabit vestimenta sua: ⁊ immūd⁹ erit vsq; ad occasuz solis. Oīne aial qđ habet q̄dē vngulā sed nō diuidit eā nec ruminat: immūdū erit: et q̄cūq; tetigerit illud: cōtaminabit̄. Qđ

ambulat sup man⁹ ex cūctⁱ aiantib⁹ q̄
incedūt q̄drupedia imūdā erit. Qui te
tigerit mortuā eox: polluet vsq; ad
vespex: t q̄ portauerit huiuscemōi ca-
dauera: lauabit vestimēta sua: t imun-
dus erit vsq; ad vesperū: qr oia hec im
E mūda sūt vob. Hec q̄z iter polluta re-
putabūt de his q̄ mouet i terra mu-
stela t mus t cocodrill⁹: singula iux ge
n⁹ suū: migale: cameleon: t stellio: t la
certa: t talpa: oia hec imūda sūt. Qui
tetigerit mortua eox: imundus erit
vsq; ad vesperū: t sup qō ceciderit q̄c-
q̄z de mortuis eox polluet. Tā vas
ligneū t vestimētū q̄z pelles t cilicia: t
in q̄cūq; fit op⁹: ringent aq̄: t polluta
erūt vsq; ad vespex: t sic postea mūda
būt. ‖ Vas aūt fictile i q̄ hox q̄cq̄z in-
. et.J. tro ceciderit polluet: t idcirco frāgen
dū est. Dis cib⁹ quē cōmedetis si fusa
fuerit sup eū aqua: imūd⁹ erit: t oē li-
quēs qō bibit de vniūso vase: imūdū
erit. Et q̄cq̄d ō mortuis huiuscemo
di ceciderit sup illud: imūdū erit: siue
clibani siue sytropodes destruēt: t im
mūdi erūt. Fōtes vero t cisterne t ois
aq̄rū cōgregatio: mūda erit. Qui mor-
tuā eox tetigerit polluet. Si ceciderit sup sementē nō polluēt eā. Si autē
quispiā aq̄ sementē pfuderit: t postea
mortuis tacta fuerit illico polluet.
Si mortuū fuerit aial qō licet vob co-
medere: q̄ cadauer ei⁹ tetigerit: imūd⁹
erit vsq; ad vespex. Et q̄ comederit ex
eo q̄ppiā siue portauerit lauabit vesti
mēta sua: t imūdus erit vsq; ad vespe
rū. Omne qō reptat sup terrā: abomi-
B bile erit vob: nec assumet i cibū. Quic
q̄d sup pect⁹ q̄drupes gradit t multos
habet pedes siue p humū trahit: nō co
medet⁹: qr abominabile ē. Nolite cōta-
minare aias vras: nec tāgat⁹ q̄cq̄z eo
rū ne imūdi sitis. ‖ Ego sū ei dns deus
J.19.a vester. Sācti estote qr ego sctūs sum:
t pr.1.c. ne polluat⁹ aias vras in omni reptili
qō mouet sup terrā. Ego enī sū dns q̄
eduxi vos de terra egypti: vt essem vo-
bis i deū. Sācti erit⁹: qr ego sctūs sux.
Ista ē lex aiantiū ac volucrū t ois aie
viuēt⁹ q̄ mouet in aq̄ t reptat in ter-
ra: vt dīas noverit⁹ mūdi t imūdi: et
sciat⁹ q̄d comedere t respuere debeat⁹.

B I Locutusq; ē dns ad moy- XII
sen dicēs: Loqre filijs isrl: t di-

ces ad eos: Mulier si suscepto semine
pepererit masculū: imūda erit septē di
eb⁹ iux dies separationis mēstrue: t die
octauo circūcidet infantul⁹: ipa vero
triginatrib⁹ dieb⁹ manebit in sāguine
purificatiōis sue. Oīne sctū nō tāget B
nec ingrediet i sanctuariū donec im-
pleant dies purificatiōis sue. Si naūt
feminā pepererit: imūda erit duab⁹ heb
domadib⁹ iux ritū fluxus mēstrui: et
sexaginta sex dieb⁹ manebit i sanguie C
purificatiōis sue. ‖ Cūq; expleti fuerit Lu.2.B
dies purificatiōis sue p filio siue p fi
lia: deferet agnū anniculū i holocau-
stū t pullū colūbe siue turturē p pcto
ad ostiū tabernaculi testimonij: t tra-
det sacerdoti: q̄ offeret illa cora dño t
orabit p ea: t sic mūdabit a pfluuio
sanguis sui. Ista ē lex parient⁹ mascu D
lū aut feminā. ‖ Q̄z si nō inuenerit ma Z.5.b.
nus ei⁹: nec potuerit offerre agnū su- Luc.2.B
met duos turtures vl duos pullos co
lūbarū: vnū in holocaustū t alterū p
pcto. Orabitq; p ea sacerdos: t sic mū

Locutusq; ē (dabit. XIII A
dns ad moysen t aarō dicens
Homo in cui⁹ cute t carne or-
tus fuerit diuersus color siue pustula
aut q̄si lucēs q̄ppiā .i. plaga lepre: ad
ducet ad aaron sacerdotē: vel ad vnū
quēlibet filiox ei⁹. Qui cū viderit le-
prā in cute: t pilos i albū mutatos co
lorē: ipamq; speciē lepre humiliorem
cute t carne reliq̄: plaga lepre est: t ad
arbitriū ei⁹ separabit. Si naūt lucēs cā-
dor fuerit in cute: nec humilior carne
reliq̄: t pili coloris pristini: recludet eum
sacerdos septē dieb⁹ et ꝓsiderabit die
septio. Et si q̄dē lepra vltra nō creue-
rit nec trāsierit i cute ꝓres termios:
rursū recludet eum septē dieb⁹ alijs: et
die septio ꝓrēplabit. Si obscurior fue B
rit lepra t si creuerit in cute: mūdabit
eū: qr scabies ē: lauabitq; hō vestimēta
sua: t mūd⁹ erit. Qr si postq; a sacerdo
te visus ē t reddit⁹ mūdicie iterū lepra
creuerit: adducet ad eū: t imūdicie ꝓdē
nabit. Plaga lepre si fuerit i hoie: ad-
ducet ad sacerdotē t videbit eū. Cūq;
color alb⁹ i cute fuerit t capillox mu-
tauerit aspectū: ipa q̄z caro viua appa
ruerit: lepra vetustissima iudicabit atq;
solita cuti. Cōtamiabit itaq; eū sacer-
dos t nō recludet: qr ꝓspicue imūdicie

ē. Sinaūt effloruerit diſcurrēs lepra i cute τ apuerit oēz carnē a capite vſq; ad pedes q̄cq̄d ſb aſpectu ocko; cadit: ꝑſiderabit eū ſacerdos: et teneri lepra mūdiſſima iudicabit: eo ꝙ ois in candorē verſa ſit: τ idcirco hō mūdus erit

C Qñ vero caro viuēs in eo apparuerit tūc ſacerdoti iudicio polluet: τ inter imūdos reputabit. Caro eſt viua ſi lepra aſpgat: imūda ē. Qz ſi rurſū verſa fuerit in alborē et totū hoiem operuerit: ꝑſiderabit eū ſacerdos: τ mūdū eſſe decernet. Caro aūt τ cutis in q̄ vlc⁹ natū eſt τ ſanatū: τ in loco vlceꝛ cicatrix alba apparuerit ſiue ſubrufa adducet hō ad ſacerdotē. Qui cū viderit locuz lepre humiliorē carne reliqua: τ pilos verſos i cādorē cōtamiabit eū. Plaga eſt lepre orta ē i vlcere. Qz ſi pilus coloris ē priſtini: τ cicatrix ſub obſcura τ vicina carne nō ē humilior: recludet eū ſeptē dieb⁹. Et ſiq̄dē creuerit: adiudicabit eū lepre. Sinaūt ſteterit i loco ſuo: vlceꝛ ē cicatrix: τ hō mūdus erit.

P Caro aūt τ cutis quā ignis exuſſerit: τ ſanatā albā ſiue rufā habuerit cicatricē: ꝑſiderabit eā ſacerdos: et ecce verſa ē in alborē: τ locꝰ eiꝰ reliq̄ cute eſt humilior: ꝓtamiabit eū: qz plaga lepre in cicatrice orta eſt. Qz ſi pilorꝫ color nō fuerit imutatꝰ: nec humilior plaga carne reliq̄ et ipſa lepre ſpecies fuerit ſubobſcura: recludet eū ſeptē dieb⁹: et die ſeptio cōtēplabit. Si creuerit i cute lepra cōtaminabit eū: ſinaūt i loco ſuo cādor ſteterit non ſatꝫ clarꝰ plaga cōbuſtiōis eſt: τ idcirco mūdabit: qz cicatrix ē cōbuſture. Vir ſiue mulier in cuiꝰ capite vel barba germinauerit lepra: videbit eos ſacerdos. Et ſiq̄dē humilior fuit locꝰ reliq̄ carne: τ capillus flauus: ſolitoꝫ ſubtilior: cōtamiabit eos: qz lepra capitis ac barbe eſt. Sinaūt viderit locū macke eq̄lē vicine carni et capillū nigrū: recludet eos ſeptē dieb⁹: τ die ſeptimo intuebit. Si non creuerit macula τ capillus ſui coloris eſt: τ locꝰ plage carni reliq̄ eq̄lis: radetur hō abſqꝫ loco macule: et recludet ſeptē dieb⁹ alijs: Si die ſeptimo viſa fuerit ſteriſſe plaga in loco ſuo: nec humilior carne reliq̄ mūdabit eū: loriſqꝫ veſtib⁹ ſuis: mūdus erit. Sinaūt poſt emūdationē rurſus creuerit macula i cute: non q̄ret amplius vtrū capillus in flauū coloꝛē ſit cōmutatꝰ: qz apte immūdꝰ ē. Porro ſi ſteterit macula τ capilli nigri fuerint: nouerit hoiez ſanatū eſſe: τ cōfidēter eū pnūciet mūdū. Vir ſiue mulier i cuiꝰ cute cādor apparuerit intuebit eos ſacerdos. Si deprehenderit ſub obſcurū alborē lucere in cute ſciat nō eē lepram: ſed maculā coloris cādidi τ hoiem mūdū. Vir de cuius capite capilli fluūt: caluꝰ τ mūdꝰ eſt. Et ſi a fronte ceciderint pili: recaluaſter τ mūdus ē. Sinaūt in caluitio ſiue in recaluatione albꝰ vel rufus coloꝛ fuerit exortꝰ: τ ꝙ ſacerdos viderit: ꝺēnabit eū haud dubie lepre q̄ orta eſt in caluitio. Quicūqꝫ ꝛ maculaꝰ fuerit lepra τ ſeparꝰ eſt ad arbitriū ſacerdotiz: habebit veſtimēta diſſuta: caput nudū: os veſte ꝓtectū: ꝓtamiatū ac ſordidū ſe clamabit. Omni tpe q̄ leproſus eſt τ imūdus: ſolꝰ habitabit eē caſtra. Veſtis lanea ſiue linea q̄ lepra habuerit in ſtamie atqꝫ ſub tegmine: aut certe pellis: vel q̄cq̄d ex pelle cōfectū eſt ſi alba vel rufa macula fuerit infecta lepra reputabit: oſtendet q̄ ſacerdoti. Qui ꝑſideratā recludet ſeptē dieb⁹: et die ſeptimo rurſus aſpiciēs: ſi deprehenderit creuiſſe lepra ꝑſeuerās ē: polluta iudicabit veſtimētū: τ oē i q̄ fuerit inuēta: τ idcirco cōburet. Qñ ſi eā viderit non creuiſſe: ꝓcipiet τ lauari bñt id in q̄ lepra eſt: recludetqꝫ illud ſeptē dieb⁹ alijs. Et cū viderit faciē q̄dē priſtinā nō reuerſam: nec tñ creuiſſe lepra imundū iudicabit τ igne cōburet: eo ꝙ infuſa ſit in ſuperficie veſtimēti vel totū lepra. Sinaūt obſcurior fuerit locꝰ lepre poſtqꝫ veſtis ē lota: abrūpa eū τ a ſolido diuidet. Qz ſi vltra apparuerit i his locis q̄ prius imaculata erat lepra volatilis τ vaga: debet ignc cōburi: Si ceſſauerit: lauabit aq̄ ea q̄ pura ſunt ſecūdo τ mūda erūt. Iſta ē lex lepre veſtimēti lanei τ linei: ſtaminis atqꝫ ſubtegminis: oiſqꝫ ſuppellectilis pellicee: quō mūdari debeat vel cōtra-

Locutuſqꝫ eſt (minari. XIIII
dñs ad moyſen dicēs: ‖ Ritꝰ leproſi q̄n mūdādus ē: adducet ad ſacerdotē. Qui egreſſus ō caſtris cū inuenerit lepra eē mūdatā: ꝓcipiet ei qui purificat vt offerat duos

passeres viuos ꝓ se q̄s vesci licitū ē: et
lignū cedrinū vermiculūq; ⁊ hysopū.
Et vnū ex passerib⁹ imolari iubebit i
vase fictili sup aq̄s viuētes: alīū autē
viuū cū ligno cedrino ⁊ cocco ⁊ hysso-
po: tinget i sāguine passer⁹ imolati q̄
asperget illū q̄ mūdād⁹ ē septies vt iu
re purget: ⁊ dimittet passerē viuū vt i
agrū auolet. Cūq; lauerit hō vestimē-
ta sua: radet oēs pilos corpis ⁊ laua-
bit aq̄: purificat⁹q; ingredi⁹ castra:
ita dūtaxat vt maneat ex tabnaculuz
suū septē dieb⁹: ⁊ die septima radet ca
pillos capit⁹: barbāq; ⁊ supcilia: ac to
ti⁹ corpis pilos. Et lot⁹ rursū vestib⁹
⁊ corpe: die octauo sumet duos agnos
imaculatos: ⁊ ouē āniculā absq; ma-
cula: ⁊ tres decias sike i sacrificiū q̄ cō
spersa sit oleo: ⁊ seorsū olei sextarium.
Cūq; sacerdos purificās hoiez statue-
rit eū: ⁊ hec oia corā dño i ostio taber-
naculi testimonij: tollet agnū ⁊ offeret
eū ꝓ delicto: oleiq; sextariū. Et obla-
tus añ dñm oibus: imolabit agnū vbi
solet imolari hostia ꝓ pctō: ⁊ holocau-
stū. i. in loco sācto. Sicut enī ꝓ pctō:
ita ⁊ ꝓ delicto ad sacerdotē ptinet ho
stia. Sācta sctōꝝ est. Assumesq; sacer-
dos ō sāguie hostie q̄ imolata ē ꝓ de-
licto: ponet sup extremū auricule de-
xtre ei⁹ q̄ mūdab: et sup pollices man⁹
dextre ⁊ pedis: ⁊ ō olei sextario mittet
i manū suā sinistrā: tingetq; digitū de
xterum i eo: ⁊ aspget corā dño septies.
Qō añt reliquū ē olei i leua māu: fun-
det sup extremū auricule dextre ei⁹ q̄
mundab: ⁊ sup pollicis man⁹ ac pedis
dextri: ⁊ sup sāguinē q̄ effusus ē ꝓ deli
cto: ⁊ sup caput eius. Rogabitq; ꝓ eo
coram dño: et faciet sacrificiū ꝓ pctō.
Tūc imolabit holocaustū ⁊ ponet illō
i altari cū libamētis suis: ⁊ hō rite mū-
dabit. Qꝛ si paup ē et nō pōt manus
ei⁹ inuenire q̄ dicta sūt: ꝓ delicto assu
met agnū ad oblatiōem vt roget ꝓ eo
sacerdos: decimāq; ptē sike ꝓsꝑse oleo
i sacrificiū: et olei sextariū ‖ duosq; tur
tures siue duos pullos colūbe: q̄q; vn⁹
sit ꝓ pctō: ⁊ alter i holocaustū: offeret
q; ea die octauo purificationis sue sa-
cerdoti ad ostiū tabnaculi testimonij
corā dño. Qui suscipiens agnū ꝓ deli
cto ⁊ sextariū olei: leuabit sik: imolato
q; agno: ō sāguine ei⁹ ponet sup extre-
mū auricule dextre ei⁹ q̄ mūdab: ⁊ sup
pollices man⁹ ei⁹ ac pedis dextri. Olei
vo ꝓtē mittet i manū suā sinistrā: i q̄
tingens digitū dextre man⁹ aspget se-
pties ꝑ dñm: tangetq; extremū dextre
auricule illi⁹ q̄ mūdab: ⁊ pollices ma-
nus ac pedis dextri: i loco sāguis q̄ ef-
fusus ē ꝓ delicto. Reliquā āt ptē olei
q̄ ē i sinistra māu: mittet sup caput pu
rificati vt placet ꝓ eo dñm: ⁊ turturē
siue pullū colūbe offeret vnū ꝓ delicto
⁊ alterū i holocaustū cū libamētis suis.
Hoc ē sacrificiū leprosi q̄ hꝫe non pōt
oia i emūdatiōez sui. Locutusq; ē dñs
ad moysē ⁊ aarō dicens: Cūq; ingressi
fuerit⁹ terram chanaā: quā ego dabo
vob in possessionē si fuerit plaga lepre
i edib⁹: ibit cui⁹ ē dom⁹ nūciās sacer-
doti: ⁊ dicet: Quasi plaga lepre videꝛ
mihi eē i domo mea. At ille ꝑcipiet vt
efferāt vniūsa ō domo ꝑusq; ingredia
tur eā ⁊ videat vtꝫ leprosa sit ne imū-
da fiāt ossia q̄ i domo sūt. Intrabitq;
postea vt ꝓsideret leprā dom⁹: ⁊ cū vi-
derit in parietib⁹ illius q̄si vallículas
pallore siue rubore deformes ⁊ humili-
ores superficie reliq̄: egredieꝛ ostium do
mꝰ ⁊ statim claudet illā septē diebus.
Reuersusq; die septīo ꝓsiderabit eam.
Si iuenerit creuisse leprā: iubebit crui
lapides i q̄b⁹ lepra ē: ⁊ ꝓijci eos ex ci
uitatē i locū imūdū: domū añt ipaz ra
di intrinsec⁹ ꝓ circuitū ⁊ spargi puluerē
rasure ex vrbē i locū imūdū: lapidesq;
alios reponi ꝓ his q̄ ablati fuerant: ⁊
luto alio liniri domū. Si autē postq;
cruti sūt lapides ⁊ puluis elat⁹ et alia
cra lita: ingressus sacerdos viderit re-
uersā leprā ⁊ parietes respsos maculꝫ
lepra ē pseueras ⁊ imūda dom⁹. Quā
statim destruēt et lapides ei⁹ ac ligna
atq; vniūsū puluerē ꝓijciēt ex oppi-
dū i locū imūdū. Qui intrauerit domū
q̄ clausa ē imūd⁹erit vsq; ad vesperꝫ:
⁊ q̄ dormierit i ea ⁊ comederit q̄ppiā:
lauabit vestimēta sua. Qꝛ si introiēs
sacerdos viderit leprā nō creuisse i do-
mo postq; denuo lita fuerit: purifica-
bit eā reddita sanitate: ⁊ i purificatiōe
ei⁹ sumet duos passeres lignūq; cedri-
nū ⁊ vermiculū: atq; hysopū: ⁊ imolato
vno passere i vase fictili sup aq̄s viuas
tollet lignū cedrinū ⁊ hysopū ⁊ cocci
⁊ passerē viuū: ⁊ tinget oia in sāguine

passer⁊ imolati: atq; in aq̃s viuẽtib⁹ aspget domũ septies: purificabitq; eã tã i sãguine passer⁊ q; i aq̃s viuẽtib⁹: ⁊ i passere viuo: lignoq; cedrino et hy sopo atq; vermiculo. Cunq; dimiserit passerem auolare i agrũ libere: orabit p domo ⁊ iure mũdabit. Ista ẽ lex ois lepre ⁊ pcussure: lepre vestiũ ⁊ domoꝝ: cicatricis et erũpentiũ papulaꝝ: lucẽtis macule et i varias species colorib⁹ imutat⁊: vt possit sciri q̃ tpe mũdũ q̃d

Locutus (vel imũdũ sit. XV q; est dñs ad moysen ⁊ aarõ dicens: Loq̃mini filiꝭs isrl: et dicite eis: Cuir q̃ patit fluxũ semis: imundus erit: ⁊ tũc iudicabit huicvitio subiacere: cũ p singula momẽta adheserit carni ei⁹ atq; ꝓcreuerit fedus humor. Oĩne stratũ in q̃ dormierit imũdũ erit ⁊ vbicũq; sederit. Si q̃s hoiem tetigerit lectũ ei⁹: lauabit vestimẽta sua: et ipe lot⁹ aq̃: imũdus erit vsq; ad vespe rũ. Si sederit vbi ille sederat ⁊ ipe lauabit vestimẽta sua: ⁊ lot⁹ aq̃ imũdus erit vsq; ad vespeꝝ. Qui tetigerit carnẽ ei⁹: lauabit vestimẽta sua: ⁊ ipe lotus aq̃ imundus erit vsq; ad vesperũ.

B Sagma sup qõ sederit imũdum erit: ⁊ q̃cq̃d sb eo fuerit q̃ fluxũ seminis patitur: polluturꝫ erit vsq; ad vespeꝝ. Qui portauerit horũ aliquid: lauabit vestimẽta sua: ⁊ ipe lot⁹ aq̃ imũdus erit vsq; ad vesperũ. Ois quẽ tetigerit q̃ talis est nõ lotis añ manib⁹: lauabit vestimẽta sua: ⁊ lot⁹ aq̃ imundus erit vsq; ad vespeꝝ. ‖ Uas fictile qõ tetigerit ꝓfrigef: vas ãt ligneũ lauabit aq̃. Si sanat⁹ fuit q̃ huiusemõi sustinet passionẽ nũerabit septẽ dies post emũdationẽ sui: ⁊ lotis vestib⁹ ⁊ toto corpe in aq̃s viuẽtib⁹ erit mũdus. Die ãt octauo sumet duos turtures aut duos pullos colũbe: ⁊ veniet in ꝓspectu dñi ad ostiũ tabnaculi testimonij: dabitq; eos sacerdoti. Qui faciet vnũ p pctõ ⁊ alterũ i holocaustũ: rogabitq; p eo coram

C dño ⁊ emũdef a fluxu semis sui. Uir ꝺ q̃ egredief semẽ coitus: lauabit aq̃ oẽ corp⁹ suũ: et imũdus erit vsq; ad vesperũ. Uestem ⁊ pellẽ quã habuerit lauabit aq̃: ⁊ imunda erit vsq; ad vespeꝝ. Mulier cũ q̃ coierit lauabit aq̃: ⁊ imũda erit vsq; ad vespeꝝ. Mulier q̃ redeunte mẽse patit fluxũ sãguinis: septẽ dieb⁹ sepabit. Ois q̃ tetigerit eã: imũdus erit vsq; ad vespeꝝ: ⁊ in q̃ dormierit vel sederit dieb⁹ sepatiõis sue: polluef. Qui tetigerit lectum ei⁹: lauabit vestimẽta sua: ⁊ ipse lot⁹ aq̃ imundus erit vsq; ad vesperũ. Oẽ vas sup qõ ilꝛla sederit: q̃q̃s attigerit: lauabit vestimẽta sua: ⁊ ipe lot⁹ aq̃ polluꝫ erit vsq; ad vespeꝝ. Si coierit cuꝫ ea vir tpe sanguis mẽstruat: imũd⁹ erit septẽ diebus: ⁊ omne stratũ in q̃ dormierit: polluef. Mulier q̃ patit mltꝫ dieb⁹ fluxũ sanguis nõ i tpe mẽstruali: vel q̃ post mẽstruũ sãguinẽ fluere nõ cessat: q̃dui sabiacet huic passiõi: imũda erit q̃si sit in tpe mẽstruo. Oĩne stratũ i q̃ dormierit ⁊ vas i q̃ sederit: polluturũ erit. Quicũq; tetigerit eam: lauabit vestimẽta sua: ⁊ ipe lot⁹ aq̃ imũdus erit vsq; ad vespeꝝ. Si steterit sanguis ⁊ fluere cessauerit: nũerabit septẽ dies purificationis sue: ⁊ die octauo offeret pro se sacerdoti duos turtures aut duos pullos colũbarũ ad ostiũ tabnaculi testimonij: q̃ vnũ faciet p pctõ: et alterũ in holocaustũ: rogabitq; p ea coram dño: ⁊ p fluxu imũdicie ei⁹. Docebit⁊ ꝫ filios isrl vt caueãt imũditias ⁊ nõ moriant in sordib⁹ suis cũ polluerit tabnaculũ meũ: qõ ẽ inter eos. Ista ẽ lex ei⁹ q̃ patit fluxũ semis: ⁊ q̃ polluit coitu: ⁊ q̃ mẽstruis tpib⁹ sepat: vt q̃ iugi fluit sanguie: ⁊ homis q̃ dormierit cum ea.

XVI ‖ Locutusq; est dñs ad moysen post mortẽ duoꝝ filiorũ aarõ: qñ offerẽtes ignẽ alienũ interfecti sũt: et pcepit ei dicẽs: Loquere ad aaron frẽm tuũ ne oi tpe ingrediat sctũariũ qõ ẽ intra velũ coram propitiatorio q̃ tegit arca vt nõ moriat: q; in nube apparebo sup oraculũ: nisi hec ante fecerit. Uitulũ p pctõ offeret et arietẽ in holocaustũ. Tunica linea vestiet: feminalib⁹ lineis verẽda celabit. Accinget zona linea: cydarim lineã imponet capiti. Uec essẽ vestimenta sũt sctã: q̃b⁹ cuncti⁊ cũ lot⁹ fuerit induet. Suscipietq; ab vniuersa multitudine filioꝝ isrl duos hircos p pctõ et vnũ arietẽ i holocaustũ. Cũq; obtulerit vitulũ ⁊ orauerit p se ⁊ domo sua

§.6. det §.11.e.

duos hircos stare faciet coram dño in
ostio tabnaculi testimonij: mittensq;
sup vtrūq; sortē: vnā dño: t alterā ca-
pro emissario: cui⁹ exierit sors dño: of-
feret illū p pctō: cui⁹ aīa i caprū emis-
sariū: statuet eū viuū corā dño vt fun-
dat p̄ces sup eo: t emittat eū i solitudi
nē. Qui rite celebrauerit: offeret vitulū: t
C rogās p se t p domo sua: īmolabit eū.
0.30. Assūptoq; thuribulo qō de prunis al-
tar⁹ ipleuerit: t hauriēs manu cōposi
tū thymiama i incēsū: vltra velū intra-
bit i sctā vt positis sup ignē aromati-
b⁹ nebula eor et vapor operiat oraculū
qō ē supra testimoniū: t nō moriat. Tol-
.10.a te q; de sanguie vituli: t aspget digito
septies ꝙ ppitiatoriū ad orientē. ‖ Cūq;
mactauerit hircū pro pctō ppli: inferet
sāguinē ei⁹ intra velū sicut p̄ceptū ē de
sāguine vituli: t aspgat e regione ora-
culi: t expiet sctūariū ab īmūditijs fili
orū isrl: t a p̄uaricatiōib⁹ eor: cūctisq;
D peccat⁹. Jux hūc ritū faciet tabnaculo
testimonij qō fixū est inē eos in medio
sortiū habitatiōis eor. Nullus hoīm
sit in tabnaculo qñ pōtifex sctūariū i-
gredit vt roget p se t p domo sua t p
vniūso cetu isrl: donec egrediat taber
naculū. Cum autē exierit ad altare qō
corā dño ē oret p se: t sūpto sanguinē
vituli atq; hirci fudat sup cornua ei⁹
p gyrū: aspgensq; digito septies: expi-
et t sctificet illud ab īmūditijs filiorū
isrl. Postq; emūdauerit sctūariū t ta-
bernaculū t altare: tunc offerat hircū
viuētē: t posita vtraq; mānu sup caput
E ei⁹: p̄fiteat oēs iniq̄tates filioꝝ isrl et
vniūsa delicta atq; pctā eor q̄ impre-
cans capiti ei⁹ emittet illū p hoiez pa-
ratū i deserti. Cumq; portauerit hircus
oēs iniq̄tates eor i trā solitariā: t di-
missus fuerit i deserto: reūtet aaron in
tabernaculū testimonij: t deposito ve-
stib⁹ q̄b⁹ pius indut⁹ erat cuꝝ intraret
sāctuariū: relictisq; ibi: lauabit carnē
suā i loco sctō: induet q; vestib⁹ suis.
Et posteq; egressus obtulerit holocau-
stū suū ac plebis: rogabit tā p se q; p
F plo: t adipē q̄ oblat⁹ ē p pctis: adole
bit sup altare. Ille autē q̄ dimiserit ca-
pū emissariū lauabit vestimēta sua t
corp⁹ aq̄: t sic ingredietur in castra. Vi-
tulū q̄q; t hircū q̄ p pctō fuerāt imola-
ti: t q̄ꝝ sāguis illat⁹ est in sctūariū vt
expiatio compleret: asportabūt foras
castra: et cōburēt igni tā pelles q; car
nes eor ac fimū: et q̄cunq; cōbusserit
ea: lauabit vestimēta sua t carnē aq̄:
t sic ingredietur castra. Eritq; vobis ꝟ
legitimū sempiternū. ‖ Mēse aūt septi Ĵ.23.e
mo: decima die mēsis: affligetis aias
vras: nullumq; op⁹ facietis siue indi
gena siue aduena q̄ pegrinat inē vos
In hac die expiatio erit vri atq; mun B
datio ab oīb⁹ peccatis vris corā dño
mūdabimini. Sabbatū est requietiōis
ē: t afflige⁹ aias vras religione ppe-
tua. Expiabit autē sacerdos q̄ vnct⁹
fuerit et cui⁹ man⁹ initiate sunt vt sa
cerdotio fungat p p̄re suo: induet q;
stola linea t vestib⁹ sanct⁹ et expiabit
sanctuariū et tabernaculū testimonij
atq; altare: sacerdotes q; et vniuersū
p̄plm. Eritq; ꝟ vobis legitimū sempi-
ternū: vt operetis p filios isrl: t p cūctis
peccatis eor semel in āno. Fecit igit
Sicut p̄cepit dñs moysi. XVII
Tlocut⁹ ē dñs ad moysen di- B
cens: Loqre aaron t filijs ei⁹ t
cūctis filijs isrl: t dicēs ad eos. Iste ē
ꝟmo quē mādauit dñs dicens. Homo
q̄libet de domo isrl si occiderit bouē
aut ouē siue caprā in castris vel ex ca
stra: t nō obtulerit ad ostiū tabernacu
li oblatiōez dño: sāguis re⁹ erit. Qua-
si sanguinē fuderit: sic pibit ō medio
ppli sui. Jō sacerdoti offerre debēt filij
isrl hostias suas q̄s occidūt i agro vt
sctificent dño añ ostiū tabernaculi te-
stimonij: t īmolent eas hostias pacifi
cas dño. Fundetq; sacerdos sāguinez B
sup altare dñi ad ostiū tabnaculi testi
monij: t adolebit adipē i odorē suaui
tatis dño: t neq; ultra īmolabūt ho
stias suas demonib⁹ cū q̄b⁹ fornicati
sūt. Legitimū sempiternū erit illi t po-
steris eor. Et ad ipos dices. Hō ō filios
isrl et de aduenis qui pegrinant apud
vos q̄ obtulerit holocaustū siue victi-
mā: t ad ostiū tabnaculi testionij non
adduxerit eā vt offerat dño: īteribit ō
ppło suo. Homo q̄libet de domo isrl et C
de aduenis qui pegrinant inē vos: si
comederit sanguinē: obfirmabo faciē
meā ꝟ aiam illius: t diſpdā eā de ppło
suo: qr aia carnis in sāguie ē: t ego de
di illū vob: vt sup altare in eo expietis
p aiab⁹ vris: t sanguis p aīe piaculo

sit. Idcirco dixi filijs isrl: Oīis aīa ex
vob nō comedet sāguinē: nec ex aduenis q̄ pegrinār apō vos. Hō q̄cūq̄ de
filijs isrl t ō aduenis q̄ pegrinār apō
vos: si venatiōe atq̄ aucupio cepit fe
rā vl auē q̄b⁹ vesci licitū ē: fundat sāg
D uinē ei⁹ t opiat illū terra. Aīa enī ois
carnis i sāguine ē. Ūō dixi filijs isrl:
J.19.e Sāguinē vniūse carnis nō comedet: q̄ aīa carnis in sāguine ē t q̄cūq̄ co-
mederit illū: iteribit. Aīa q̄ comederit
morticinū vel captū a bestia: tā de in-
digenis q̄ ō aduenis lauabit vestimē
ta sua t semetipm aq̄ t ꝓraminat⁹ erit
vsq̄ ad vespe: t ō ordine mūd⁹ fiet.
Q̄ si nō lauerit vestimēta sua vel cor
pus portabit iniq̄tatē suā. XVIII
A Locutusq̄ ē dīs ad moysen di
cēs: Loq̄re filijs isrl t dices ad
eos: Ego sum dīs. Juxta ꝓsue-
tudinē tre egypti i q̄ habitastī nō fa-
cietis: t iux̄ morē regiōis chanaan ad
quā ego introductur⁹ sū vos: nō age-
tis: nec i legitis eor̄ āb̄ulabit. Facietis
iudicia mea t p̄cepta mea ꝑuabit: et
Ro.10.a āb̄ulabit i eis. Ego dīs de⁹ vr. Custo
dite leges meas atq̄ iudicia: q̄ faciēs
hō viuet i eis. Ego dīs de⁹ vr. Ois hō
ad ꝓximā sanguis sui nō accedet vt re
uelet turpitudinē ei⁹. Ego dīs. Tur-
pitudinē p̄ris tui t turpitudinē mr̄is
B tue nō discoopies. Mr̄ tua ē: nō reue-
labis turpitudinē eius. Turpitudinē
vxor̄ p̄ris tui nō discoopies. Turpi-
tudo enī p̄ris tui ē. Turpitudinē soro-
ris tue ex p̄re siue ex mre q̄ domi vl fo
ris genita ē: nō reuelabis. Turpitudi
nē filie filij tui vel nept̄ ex filia nō re
uelabis: q̄ turpitudo tua ē. Turpitu-
dinē filie vxor̄ p̄ris tui quā pepit p̄ri
tuo t ē soror tua: nō reuelab. Turpitu
dinē soror̄ p̄ris tui nō discoopies: q̄
caro ē p̄ris tui. Turpitudinē sororis
mr̄is tue nō reuelab: eo q̄ caro sit ma
tris tue. Turpitudinē patrui tui ñ re-
uelabis: nec accedes ad vxorē ei⁹ q̄ ti-
bi affinitate ꝓiūgit. Turpitudinē nu
rus tue: nō reuelab: q̄ vxor filij tui ē:
C nec discoopies ignominiā ei⁹. Et vxo
rē fratr̄ tui nulī⁹ accipiat. Turpitudi
nē vxoris fratr̄ tui nō reuelab: q̄ tur
pitudo fratr̄ tui ē. Turpitudinē vxo
ris tue t filie ei⁹ nō reuelabis. Filiā fi
lij ei⁹ et filiā filie illi⁹ nō sumes: vt re-
uele ignominiā ei⁹: q̄ caro illi⁹ sūt: t
talis coit⁹ incest⁹ ē. Sororē vxor̄ tue
in pelicatū illi⁹ nō accipies: nec reuela
bis turpitudinē ei⁹ adhuc illa viuēte.
Ad mulierē q̄ patit mēstrua nō acce-
des: nec reuelabis feditatē ei⁹. Cū vxo
re ꝓximi tui ñ coibis: nec seminis cō-
mixtione maculaber̄. De semine tuo
non dabis vt consecretur idolo mo-
loch: nec pollues nomen dei tui. Ego
dīs. Cū masculo ñ cōmisceber̄ coitu
femineo: q̄ abominatio ē. Cū oi pecore
nō coibis: nec maculaber̄ cū eo ‖ Mu
lier nō succūbet iumēto nec miscebit
ei: q̄ scel⁹ ē. Nec polluamini i oīb⁹ his
q̄b⁹ ꝓraminate sūt vniūse gētes quas
ego ej̄ciā añ ꝓspectū vestrū: t q̄b⁹ pol-
luta ē terra cuius ego scelera visitabo
vt euomat habitatores suos. Custodi
te legitima mea atq̄ iudicia: vt nō fa
ciat̄ ex oīb⁹ abominationib⁹ istis tā
indigena q̄ colon⁹ q̄ pegrinat apud
vos. Oēs enī execratiōes istas fecerūt
accole terre q̄ fuerūt añ vos t pollue-
rūt eā. Caucte q̄ ne et vos sīl euomat
cū paria feceritis: sīc euomuit gētē q̄
fuit añ vos. Quis aīa q̄ fecerit ō abomi
natiōib⁹ his q̄ꝑiā: ꝑibit ō medio po
puli sui. Custodite mādata mea. Noli
te facere q̄ fecerūt hi q̄ fuerūt añ vos:
t ne polluamini i eis. Ego dīs de⁹ vr. XIX
Locut⁹ ē dīs ad moysē
dicēs: Loq̄re ad oēm cetū filio
rū isrl: et dices ad eos ‖ Sancti
estote: q̄ ego sanct⁹ sū dīs de⁹ vr. Unus
q̄sq̄ pr̄em suū t mr̄em suā timeat. Sab
bata mea custodite. Ego dīs deus vr.
Nolite ꝓūrti ad idola: nec deos ꝓflatiles
les facietis vobis. Ego dīs de⁹ vr. Si
imolaueritis hostiā pacificoꝝ dño vt
sit placabil: eo die q̄ fuerit imolata co
medet̄ eā: t die altero. Quicq̄d aūt re
siduū fuerit in die tertiū: igne cōbur
tis. Si q̄s post biduū comederit ex eis
ꝓhan⁹ erit et ipietat̄ re⁹: portabitq̄
iniq̄tatē suam: q̄ sanctū dñi polluit: et
ꝑibit aīa illi⁹ ō ppīo suo ‖ Cūq̄ messue
ris segetes terre tue: nō tondebis vsq̄
ad solū superficiē terre: nec remanētes
spicas tolliges: neq̄ in vinea tua race-
mos t grana decidētia cōgregabis: q̄
pauprib⁹ t pegrinis carpēda dimitt̄.
Ego dīs deus vr. Nō facietis furtum:
nō mētiemini: nec decipiet vnusq̄s

primũ suũ. ‖Non pjurabis in nomie
meo: nec pollues nomen dei tui. Ego
dñs. Nõ facies calumniã primo tuo:
nec vi opprimes eũ ‖Nõ morabit̃ op⁹
mercẽnarij tui apud te vsq; mane Nõ
maledices surdo: nec corã ceco pones
offendiculũ: sz timebis dñm deũ tuũ:
qz ego sũ dñs. ‖Nõ facies qd̃ iniquum
ẽ: nec iniuste iudicabis ‖Nõ cõsideres
psonã paupis: nec honores vultũ po-
tentis. Juste iudica primo tuo. Non
eris criminator nec susurro in pplis.
Nõ stabis sz sanguinẽ primi tui. Ego
dñs. ‖Nõ oderis frẽm tuũ i corde tuo:
sz publice argue eũ: nec habeas sup il-
lo pctm. Nõ qras vltionẽ: nec memor
eris iniurie ciuiũ tuor. ‖Diliges ami
cum tuũ sicut teipm. Ego dñs ‖ Leges
meas custodite. Jumẽta tua ñ facies
coire cũ alterio⁹ generis aiantib⁹. Agrũ
tuũ nõ seres diuerso semie. Uestẽ que
ex duob⁹ texta est: non indueris. Nõ si
dormierit cũ muliere coitu semis q̃ sit
ancilla etiã nobil: et tñ pcio nõ redem
pta nec libertate donata: vapulabunt
ambo et nõ morietur: qz nõ fuit libera.
Pro delicto ãt suo offeret dño ad osti-
um tabnaculi testionj arietẽ: orabit
q; p eo sacerdos et p pctõ ei⁹ corã dño:
et reppropitiabit̃ ei dimittet̃q; pctm.
Qñ ingressi fueritis terrã et plãtaueritis i
ea ligna pomifera: auferetis ꝓputia eo
rũ. Poma q̃ germinãt: imũda erũt vo-
bis: nec edetis ex eis. Quarto ãũ ãno
oris fruct⁹ eor sctificabit̃: laudabilis
dño. Quinto ãt ãno comedetis fruct⁹:
congregãtes poma que pferũt. Ego dñs
de⁹ vr. ‖Nõ comedetis carnẽ cũ sãguie.
Nõ augurabimini: nec obseruabitis sõ
nia: neq; in rotũdũ attõdebitis comã:
nec alij radetis barbã. Et sup mortuo
nõ incidetis carnes vras: neq; figuras
aliq̃s aut stigmata facietis vob. Ego
dñs. Ne pstituas filiã tuã ne cõtamine-
t̃ terra et impleat̃ piaculo. Sabba-
ta mea custodite et sãctuarijũ meũ me-
uite. Ego dñs. Non declinetis ad ma-
gos: nec ab ariolis aliq̃d scisscitemini
vt polluamini p eos. Ego dñs de⁹ vr.
Corã cano capite cõsurge: et honora p-
sonã senis: et time dñm deũ tuus. Ego
sũ dñs ‖Si habitauerit aduena in tra
vra: et morat⁹ fuerit int̃ vos: nõ expro-
bretis ei: sz sit int̃ vos q̃si indigena: et di-
liget̃ eũ q̃si vosmetipsos. Fuist̃ enim et
vos aduene in tra egypti. Ego dñs de
us vr. Nolite facere iniquũ aliq̃d: i iu
dicio: i regla: i põdere: in mẽsura. Sta
tera iusta: et eq̃ sint põdera: iust⁹ modi-
us: equusq; sextari⁹. Ego dñs de⁹ vr q̃
eduxi vos ð tra egypti. Custodite om
nia pcepta mea et vniũsa iudicia: et
facite ea. Ego dñs. XX
Locutusq; ẽ dñs ad moysen di- A
cens: Nec loqr̃ filijs isrl. Nõ ð
filijs isrl et ð aduenis q̃ hirant in isrl.
‖Si q̃s dederit de semine suo idolo mo- ℣.19.c
loch: morte moriat̃. Popul⁹ terre lapi
dabit eũ: et ego ponã faciẽ meã ꝛ illũ:
succidãq; eũ ð medio pplj mei: eo q̃ de
derit ð semie suo moloch: et ꝓtamiauе-
rit sctũariũ meũ: ac polluerit nomẽ sã
ctũ meũ. Qz si negligẽs pplus tre et q̃si
parui pẽdẽs impiũ meũ: dimiserit ho-
minẽ q̃ dedit ð semie suo moloch: nec
voluerit eũ occidere: ponã faciẽ meaz
sup hoiez illũ et cognatiõez ei⁹: succidã
qz et ipm et oẽs q̃ ꝓsensert ei: vt fornica
r̃et̃ cũ moloch ð medio pplj sui. Hia q̃
declinauerit ad magos et ariolos: et
fornicata fuerit cũ eis: ponã faciẽ me-
am ꝛ eã: et interficiã illã ð medio pplj B
sui. ‖Sctificami et estote sãcti: qz et ego Nu.11.b
sãctus sũ dñs de⁹ vr. Custodite pcepta Jos.3.b
mea et facite ea Ego dñs q̃ sctifico vos 1.Re.16.b
Qui maledixerit pri suo aut mri mor- Exo.21.b
te moriat̃. Patri mrique q̃ maledixerit Prou.20.c
sãguis ei⁹ sit sup eũ. Si mechat⁹ q̃s fu
erit cũ vxore alterius: et adulteriũ ppe
trauerit cũ ꝓiuge primi sui: morte mo
riat̃ et mech⁹ et adultera. Qui dormie-
rit cũ nouerca sua: et reuelauerit igno-
miniã pris sui: morte moriãt̃ ambo: san
guis eor sit sup eos. Si q̃s dormierit
cũ nuru sua: vterq; moriãt̃: qz scelus
operati sũt: sanguis eor sit sup eos Qui
dormierit cũ masculo coitu femineo: vter
q; operat⁹ ẽ nefas: morte moriãt̃: sit sã-
guis eor sup eos. Qui supra vxorẽ fi-
liã: duxerit mrez ei⁹: scel⁹ operat⁹ ẽ. Ui-
uus ardebit cũ eis: nec pmanebit tan-
tũ nefas in medio vri. Qui cũ iumẽto
et pecore coierit: morte moriat̃; pecus
q̃q; occidite ‖Mulier q̃ succubuerit cui- ℣.18.b
libet iumẽto: sic interficiet̃ cũ eo: san-
guis eor sit sup eos. Qui accepit soro
rẽ suã: filiã pris sui vel filiã mris su-
et viderit turpitudinẽ ei⁹: illa q; ꝓsp-

xerit frat̄r ignominiā: nekariā rē ope
ri sunt: occidēnt in cōspectu ꝓpli: eo ꝙ
turpitudinē suā mutuo reuelauerint
t portabunt iniqtatē suā. Qui coierit
cū muliere in fluxu mēstruo: t reuela
uerit turpitudinē eius: ipsaq; aperuit
fontē sāguinis sui: iterficiēt ambo de
medio ꝓpli sui. Turpitudinē materte-
re t amite tue nō discoopies. Qui hoc
fecerit ignominiā carnis sue nudauit
portabūt ābo iniqtatē suā. Qui coie-
rit cū vxore patrui vel auūculi sui: t re
uelauerit ignominiā cognatiōis sue:
portabūt ambo pctm̄ suū: absq; liber̄
D morient. Qui duxerit vxorē frīs sui:
rem facit illicitā: turpitudinē frīs sui
F.18.a reuelauit: absq; filiis erunt. Custodite
leges meas atq; iudicia t facite ea: ne
et vos euomat t̄ra quā itraturi est̄ et
habitaturi. Nolite ambulare in legiti
mis nationū: q̄s ego expulsurus sū a fa
vos. Ola enī hec fecerūt: t abominat⁹
sū eas. Uobis aūt loq̄r: Possidete t̄rā
eor̄ quā dabo vob in hereditatē: t̄raz
affluentē lacte t melle. Ego dn̄s deus
vr: q̄ sepaui vos a ceter̄ ꝓplis. Sepa-
te ḡ t vos iumētū mūdū ab imūdo: et
auē mūdā ab imūda. Ne polluat̄ ani
mas vras in pecore t auib⁹ t cūctis q̄
mouēt in t̄ra: t q̄ vob ostēdi eē pollu
ta. Erit̄ sācti mihi: q: sanct⁹ ego sum
dn̄s: t sepaui vos a ceter̄ ꝓplis vt esse
Deu.18.c tis mei. Uir siue mulier in q̄b⁹ phiro-
1.Re.28.a nic⁹ vel diuinatiōis fuerit spūs: mor-
te moriant: lapidib⁹ obruēt eos: san-
guis eor̄ sit sup illos. XXI
B Dixit q̄z dn̄s ad moysen: Loq̄re
ad sacerdotes filios aaron t di
ces ad eos. Ne cōtaminet sacerdos in
mortib⁹ ciuiū suor̄: nisi tm̄ i ꝓsāgui-
neis ac ꝓximis. i. sup pr̄em t mr̄em t fi
liū et filiā: frātrē q̄z t sororē virgine:
q̄ nō ē nupta viro: iz nec in ꝓncipe po-
Nu.6.b puli sui ꝓfanabit. ‖ Nec radēt caput
nec barbā: neq; i carnib⁹ suis faciēt i-
cisuras. Scti erūt deo suo: t n polluēt
B nomē ei⁹. Incensū enī dn̄i t panes dei
sui offerūt: t iō scti erūt. Scortū t vile
pstibulū nō ducet vxorē: nec eā q̄ repa
diata ē a marito: q: ꝓfanat⁹ est a deo
suo: t panes ꝓpositionis offert. Sit ḡ
scrūs: q: et ego scrūs sū dn̄s q̄ sāctifico
vos. Sacerdot̄ filia si deꝑdēsa fuerit
in stupro: t violauerit nomē p̄ris sui;

ātmis exuret ‖ Pōtifex. i. sacerdos ma
xim⁹ inter frēs suos: sup cui⁹ caput fusū
ē vnctiōis oleū: t cui⁹ man⁹ i sacerdo-
tio ꝓfecrate sūt: vestit⁹q; ē sctis vestib⁹
caput suū nō discoopiet: vestimēta nō
scinder: t ad oēz mortuū nō ingredie
oino. Sup p̄re q̄z suo t mr̄e n ꝓtamia-
bit: nec egredie ō scti⁹ ne polluat sā
ctuariū dn̄i: q: oleū sācte vnctiōis dei
sui sup eu⁹ ē. Ego dn̄s. Uirginē duce
vxorē ‖ Uidua aūt t repudiatā t sordi
dā atq; meretricē n accipiet: iz puellā
de ꝓplo suo: ne cōmisceat stirpē gener̄
sui vulgo gēt̄ sue: q: ego dn̄s q̄ sctifico
eū. Locut⁹q; ē dn̄s ad moysē dicēs: Lo
q̄re ad aaron: Hō ō semie tuo p familias
as q̄ habuerit maculā: n offeret panes
deo suo: nec accedet ad misteriū eius.
Si cec⁹ fuerit: si claud⁹: si vel quo vel
grandi vel torto naso: si fracto pede: si
mānu: si gibb⁹: si lipp⁹: si albuginē hīs
l ocko: si iugē scabiē: si impetiginē in
corpe: vel hernios⁹: ois qui hūerit ma
culā de semie aaron sacerdotis nō acce
det offerre hostias dn̄o: nec panes dei
suo. Uescet̄ tm̄ panib⁹ q̄ offerūt in sā
ctuario: ita dūtaxat: vt intra velū nō
ingrediat: nec accedat ad altare q̄ ma
culā hz: t ꝓfanare nō debet sctuariū
meū. Ego dn̄s q̄ sctifico eos. Locut⁹
ē moyses ad aaron t ad filios ei⁹: t ad
oēm isrl: cūcta q̄ sibi fuerant impera.

XXII
L Ocut⁹ q̄z ē dn̄s ad
moysē dicēs: Loq̄re ad aaron t
ad filios ei⁹: vt caueāt ab his q̄
ꝓfecrata sūt filior̄ isrl: t nō ꝓfanēt
nomē sctificatior̄ mihi q̄ ip̄i offerūt.
Ego dn̄s. Dic ad eos t ad posteros ve
rā. Ois hō q̄ accesserit ō stirpe vra ad
ea q̄ ꝓfecrata sūt: t q̄ obtulerit filii dn̄i
dn̄o i quo ē imūdicia: pibit cor̄ dn̄o.
Ego sū dn̄s. Hō de semie aaron q̄ fuerit
leprosus: aut patiēs fluxū seminis: nō ve
scet̄ de his q̄ sctificata sūt mihi: donec
sanet̄. Qui tetigerit imundū sup mor-
tuo: t ex q̄ egredit̄ semē q̄si coit⁹: t q̄
tāgit reptile t q̄libet imūdū cui⁹ ne
ctus ē fordid⁹: imund⁹ erit vsq; ad ve
spez: t si vescet̄ his q̄ sctificata sunt: q̄
cū lauerit carnē suaz aq̄ t occubuerit
sol: tūc mūdab⁹ vescet̄ de sctificatis: q:
bus illi⁹ est ‖ Mortuū t captū a be
stia si comedēt: nec polluet̄ i eis. Ego
sū dn̄s. Custodiāt p̄cepta mea vt n sit

iaceāt pctō: ⁊ moriāt in sctūario cum polluerit illō. Ego dñs ą sctifico eos. Oīs alienigena ñ comedet de sctificatis. Inq̄lin⁹ sacerdotⁱ ⁊ mercēnari⁹ ñ vescēt ex eis. Quē āt sacerdos emerit ⁊ ą vernacul⁹ dom⁹ei⁹ fuerit: hi comedent ex eis. Si filia sacerdotⁱ cuilibet ex ꝑko nupta fuerit: ō his q̄ sctificata sūt ⁊ ō ꝓmitūs nō vescet. Sinaūt vidua vt repudiata ⁊ absq; liberⁱ reūsa fuerit ad domū pris sui sic puella cōsueuerat: alet cibis pris sui. Oīs alienigena comedēdi ex eis nō hz ptātez. Qui comederit ō sctificatⁱ ꝑ ignorantiā: adḋet q̄ntā ptē cū eo qō comedit: ⁊ dabit sacerdoti i sctūariū: nec ꝓtamina habūt sctificata filioz isrl q̄ offerunt dño: ne forte sustineāt iniq̄tatē delicti sui cū sctificata comederit. Ego dñs ą
C sctifico eos. Locut⁹q; ē dñs ad moysē dicēs: Loq̄re ad aarō ⁊ filios ei⁹: ⁊ ad oēs filios isrl: dicesq; ad eos. Hō ō domo isrl et de aduenis ą habitāt apud vos ą obtulerit oblatiōez suā: vt vota soluēs vel spōte offerēs: q̄cq̄d illud obtulerit in holocaustū dñi vt offerat ꝑ vos: masculⁱ imaculat⁹ erit ex bob⁹ et ouib⁹ ⁊ ex capris. Si maculā habuerit nō offeretis. neq; erit acceptabile. Hō ą obtulerit victimā pacificoz dño vel vota soluēs vel spōte offerēs tā de bobus q̄ ō ouib⁹: imaculatuz offeret vt acceptabile sit. Omis macula nō erit in eo. Si cecū fuerit: si fractū: si cicatricem hns: si papulas aut scabiē aut impetiginē: nō offeretⁱ ea dño nec adolebitⁱ ex eis sup altare dñi. Bouē ⁊ ouē aure ⁊ cauda amputatis: volūtarie offerre potes: votū aut ex his solui nō
D pōt. Omne aial q̄ vel cōtritis vel tōsis vel sectⁱ: ablatisq; testiculis ē: nō offeretis dño: ⁊ in terra vra ꝑ olno ne faciatis. De manu alienigene nō offeretis panes deo vro: et quicq̄d aliud dare voluerit: q⁹ corrupta et maculata sūt oīa: nō suscipietis ea. Locutusq; ē dñs ad moysen dicēs: Bos: ouis et capra cū genita fuerint septē dieb⁹ erūt sb vbere mris sue: die aūt octauo ⁊ deīceps offerri poterunt dño. Siue illa bos siue ouis nō immolabūt vna die cuz fetib⁹ suis. Si imolaueritⁱ hostiā ꝑ gratiarū actiōe dño: vt posset esse placabilis: eodē die comedetⁱ eā: nō remanebit quicq; in mane alteri⁹ diei. Ego dñs. Custodite mādata mea ⁊ facite ea Ego dñs Ne polluatⁱ nomē meū sctm vt sāctificer in medio filioz isrl. Ego dñs. ą sctificer vos: ⁊ eduri ō ēra egypti vt essem vob⁹ i deū. Ego dñs. XXIII

Locutusq; est dñs ad moysē dicēs: Loq̄re filiis isrl ⁊ dices ad eos: Ye sūt ferie dñi quas vocabitⁱ sāctas. Sex dieb⁹ facietⁱ op⁹ dies septim⁹ qz sabbati requies est: vocabit sanct⁹. Omne opus non facietis in eo. Sabbatū dñi ē in cūctis habitatiōib⁹ vris. Ye sūt ergo ferie dñi sācte q̄s celebrare debetis tēporib⁹ suis. ‖ Mense ꝓmo quartadecima die mēsis ad vesperū: phase dñi est: ⁊ q̄ntadecima die mēsis hui⁹: solēnitas azymoz dñi est. Septē diebus azyma comedetⁱ. Dies ꝓm⁹ erit vobis celeberrim⁹: sanctusq;. Omne op⁹ seruile nō facietⁱ in eo: sz offeretis sacrificiū in igne dño septē diebus. Dies aūt septim⁹ erit celebrio: et sāctio: nullūq; ꝓfile opus facietis in eo. Locutusq; ē dñs ad moysen dicēs: Loquere filiis isrl: et dices ad eos. Cuz ingressi fueritⁱ terrā quā ego dabo vobis: et messueritⁱ segetē feretis manipulos spicaz ꝓmitias messis vre ad sacerdotē. Qui eleuabit fasciculū coram dño vt acceptabile sit ꝑ vobis altero die sabbati: et sctificabitillū. Atq; in eodē die q̄ manipul⁹ ꝓfecrat⁹: cedetur agn⁹ imacular⁹ annicul⁹ i holocaustū dñi: et libamēta offerent cū eo duc de cime simile cōsperse oleo in incensum dñi odorēq; suauissimū: liba quoq; vini: quarta ꝑs hin. Panē et polentā et C pultes nō comedetⁱ ex segete: vsq; ad diē q̄ offeretis ex ea deo vro. Precepti ē sempiternū in generatiōib⁹ cūctisq; habitaculis vris. Numerabitⁱ ⁊ ab altero die sabbati in q̄ obtulistis manipulū ꝓmitiarū septē hebdomadas plenas vsq; ad alterā diē expletiōis hebdomade septie. i. q̄nq̄ginta dies: ⁊ sic offeretⁱ sacrificiū nouū dño ex oīb⁹ habitaculis vris: panes ꝓmitiaz duos de duab⁹ decimis simile fermētate: q̄s coqueris in ꝓmitias dñi. Offeretisq; cuz panib⁹ septē agnos imaculatos ānicu
los: ⁊ vitulū de armēto vnū et arietes duos: ⁊ erūt i holocaustū cū libamentis suis i odorē suauissimū dño. Facie D

Exo. 12. c
Nu. 28. c

tis ⁊ hircũ ꝓ pctõ: duosq; agnos ãniculos hostias pacificoꝝ. Cũq; eleuauerit eos sacerdos cũ panib⁹ ꝓpitiatꝝ coꝝ dño cedẽt i vsũ ei⁹. Et vocabit⁹ hũc diẽ celeberrimũq; ac sãctissimũ. Opꝰ ſeruile ñ facietis i eo. Legitimũ sempiternũ erit i cũctis habitaculis ⁊ generatiõibus vris‖ Postq; aũt messueritis segetes terre vre: nõ secabitis eã vsq; ad solu: nec remanẽtes spicas colligetis: sz pauperib⁹ ⁊ pegrinis dimittetis eas. Ego sũ dñs de⁹ vr. Locut⁹q; ẽ dñs ad moysen dicẽs: Loqre filijs isrl. Mẽse septio ꝓma die mẽsis erit vob sabbatũ memoriale clãgẽtib⁹ tubis: ⁊ vocabit⁹ scti. Opꝰ ſeruile ñ facietis i eo: ⁊ offeretis holocaustũ dño. Locutusq; ẽ dñs ad moysẽ dicẽs. ‖ Decio die mẽsis hui⁹ septimi dies expiationuꝫ erit celeberrimus: ⁊ vocabit⁹ sctũs: affligetisq; aias vras i eo: ⁊ offeretis holocaustum dño. Opꝰ ſeruile ñ facietis i tpe diei hui⁹: qz dies ꝓpitiatiõis ẽ: vt ꝓpitiet⁹ vob dñs de⁹ vr. Oīs aia q̃ afflicta nõ fuerit die hac: pibit de ꝓplis suis: ⁊ q̃ opis q̃ppiã fecerit: delebo eaz de ꝓplo suo. Nihil ꝫ opis facietis i eo. Legitimũ sempit⁹nũ erit vob in cũctis generatiõib⁹ et habitatiõib⁹ vris. Sabbatũ requietiõis ẽ: ⁊ affligetis aias vras. Die nono mensis a vespe vsq; ad vesperum celebrabitis sabbata vra. Et locut⁹ ẽ dñs ad moysen dicẽs: Loqre filijs isrl. A q̃ntodecimo die mẽsis hui⁹ septimi: erũt ferie tabernaculoꝝ septẽ diebus dño. Dies ꝑm⁹ vocabit⁹ celeberrim⁹ atq; sãctissimus. Opꝰ ſeruile nõ facietis i eo: et septẽ dieb⁹ offeretis holocausta dño. Dies q̃z octau⁹ erit celeberrim⁹ atq; sãctissim⁹: ⁊ offeretis holocaustũ dño. Est esti cetus atq; collecte. Opꝰ ſeruile nõ facietis in eo. Ve sũt ferie dñi q̃s vocabitis celeberrimas atq; sctissimas: offertisq; i eis oblatiões dño: holocausta ⁊ libamenta iuxta ritũ vniuscuiusq; diei exceptis sabbat⁹ dñi doniscq; vris: ⁊ q̃ offertis ex voto: vl q̃ spõte tribuetis dño. A q̃ntodecimo ꝫ die mẽsis septimi qñ cõgregaueritis oẽs fruct⁹ terre vre: celebrabitis ferias dñi septẽ dieb⁹. Die ꝑmo et die octauo erit sabbatũ. i. requies. Sumetisq; vob die ꝑmo fruct⁹ arboris pulcherrime: spatulasq; palmarũ: ⁊ ramos ligni densaꝝ frondiũ: ⁊ salices ō torrẽte: ⁊ letabimini coꝝ dño deo vro: celebrabitisq; solennitatẽ eius septẽ dieb⁹ p annũ. Legitimũ sempiternũ erit i generatiõib⁹ vris. Mense septimo festa celebrabitis ⁊ habitabunt in umbraculis septẽ dieb⁹. Oñis q̃ de genere est isrl: manebit in tabernaculis: vt discãt posteri vri q̃ in tabernaculis habitare fecerim filios isrl cum educerẽ eos de terra egypti. Ego dñs deus vr. Locutusq; ẽ moyses supra festiuitatibus dñi ad filios isrl. XXIIII

Et locut⁹ est dñs ad moysen dicens: Precipe filijs israel vt offerant tibi oleũ de oliuis purissimũ ac lucidũ ad cõcinnandas lucernas iugiter extra velũ testimonij i tabernaculo federis. Ponetq; eas aarõ a vespere vsq; in mane coꝝ dño cultus ritoq; ꝑpetuo in generatiõib⁹ vestris. Sup cãdelabro mũdissimo ponent⁹ ꝑ in cõspectu dñi. Accipies q̃z similã et coques ex ea duodecim panes q̃ singuli habebũt duas decias. Quoꝝ senos altrinsec⁹ sup mẽsam purissimã coꝝ dño statues: et pones sup eos thus lucidissimũ vt sit panis i monimẽtũ oblationis dñi. Per singula sabbata mutabunt coraz dño: suscepti a filijs isrl federe sempiterno erũtq; aarõ ⁊ filijs ei⁹ vt comedant eos in loco sctõ: sctm sctõꝝ est de sacrificijs dñi iure ꝑpetuo. Ecce aũt egressus fili⁹ mulieris israelitidis quem peperat de viro egyptio iter filios isrl: iurgat⁹ est i castris cũ viro israelita. Cunq; blasphemasset nomẽ dñi et maledixisset ei: adduct⁹ ẽ ad moysen. Vocabat aũt mater ei⁹ salumith filia dabri: de tribu dan. Missusq; ẽ in carcerẽ: donec noscent q̃d iuberet dñs. Qui locut⁹ est moysen dicens: Educ blasphemũ extra castra: et ponãt omnes qui audierũt manꝰ suas sup caput ei⁹: ⁊ lapidet eũ ꝓplus vniuersus. Et ad filios isrl loqueris. Homo q̃ maledixerit deo suo portabit peccatũ suũ: ⁊ q̃ blasphemauerit nomẽ dñi morte moriat. Lapidib⁹ oppꝛimet eum omnis multitudo populi. Siue ille ciuis siue pegrin⁹ fuerit: q̃ blasphemauerit nomen dñi: morte moriat. ‖ Qui ꝑcusserit ⁊ occiderit hoiez: morte moriatur Qui ꝑcusserit aial reddet vicarium. id ẽ aiam ꝓ aia. Qui irrogauerit ma-

F.19.b

E F.16.f

F Nu.29

S

cula cuilibet ciuiu suoꝝ: sic fecit: sic fiet ei. Fracturā p fractura: oculū p oculo: dētē p dēte restituet. Qualē ifflixerit maculā: talē sustinere cogēt. Qui pcusserit iumentū: reddat aliud. Qui pcusserit hoiem: punietur. Equū iudiciū sit iter vos: siue pegrin⁹ siue ciuis peccauerit: q⁹ ego sū dñs de⁹ vr. Locutusqꝫ ē moyses: ad filios isrl: et eduxerūt eū ꝙ blasphemauerat ex castra: ac lapidib⁹ oppressērūt. Fecerūtqꝫ filij isrl sic p

CAPUT XXV

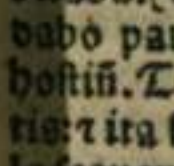
Ceperat dñs moysi. Locutusqꝫ ē dñs ad moysen in mōte sinai dicens: Loqre filijs isrl: et dices ad eos: Cū ingressi fuerit⁊ terrā quā ego dabo vob: sabbatizetis sabbatū dñi. Sex ānis seres agrū tuū et sex ānis putabis vineā tuā: colligesqꝫ fruct⁹ ei⁹. Septimo aūt āno sabbatū erit terre requietiōis dñi. Agrū nō seres: vineā nō putabis. Que sponte gignet hum⁹ nō metes: et vuas pmitiaꝝ tuarū nō colliges ꝙsi vindemiā: ann⁹ enī requietionis terre est: sed erūt vobis in cibū tibi et seruo tuo: ancille et mercenario tuo: et aduene ꝙ pegrinat apud te. Jumēta⁊ tuis et pecorib⁹ oia ꝙ nascūtur pbebūt cibū. Numerabis ꝙq tibi septē hebdomadas annoꝝ. i. septies septē: ꝙ simul faciūt ānos ꝙdragīta nouē: et ciāges buccina mēse septio: decima die mēsis ppitiatiōis tpe in vniūsa terra vra. Sanctificabisqꝫ ānū ꝙquagesimū: et vocabis remissionē cūctis habitatorib⁹ terre tue. Jpse ē enī iubileus. Reuertet hō ad possessionē suā: et vnusqsqꝫ rediet ad familiā pristinā: q⁹ iubile⁹ ē et ꝙquagesim⁹ ann⁹. Nō seretis atqꝫ meretis: spōte i agro nascētia: et pmitias vindemie nō colligetis: ob sanctificationē iubilei: sꝫ statim ablata comedetis. Anno iubilei rediet oēs ad possessiōes suas. Cū vēdes ꝙpiā ciui tuo vel emes ab eo: ne contristes fratrem tuū: sꝫ iuxta nūerū annoꝝ iubilei emes ab eo: et iuxta supputationē frugū vēdet tibi. Quāto plⁱ ānī remāserit post iubileū: tāto crescet et pciū: ꝙnto minⁱ tpis nūerauerit: tāto minoris et emptio constabit. Tēp⁹ enī frugū vēdet tibi. Nolite affligere contribules vestros: sed timeat vn⁹ ꝙsqꝫ deū suū: q⁹ ego dñs de⁹ vr. Facite pcepta mea: et iudicia custodite: et ꝙplete ea: vt habitare possitis i terra absqꝫ vllo pauore: et gignat vob⁹ hum⁹ fruct⁹ suos ꝙb⁹ vescami vsqꝫ ad saturitatē: nulli⁹ ipetū formidātes. Cū si dixeritis ꝙd comedem⁹ anno septimo si nō seuerim⁹ neqꝫ collegerim⁹ fruges nr̄as. dabo bñdictionē mea vob ano sexto: et faciet fruct⁹ triū ānoꝝ: Seretisqꝫ anō octauo: et comedetis veteres fruges vsqꝫ ad nonū annū: donec noua nascāt edetis vetera. Terra ꝙq nō vēdet i ppetuū: q⁹ mea est: et vos aduene et coloni mei estis. Cūcta regio possessiōis vestre sb redēptiōis ꝓditiōe vēdet. Si attenuat⁹ frater tu⁹ vēdiderit possessiunculā suā et voluerit ꝓpinqu⁹ ei⁹ pōt redimere qđ illevēdiderat. Sinaūt ñ habuerit ꝓximū: et ipe pciū ad redimēdū potuerit inuenire: cōputabūt fruct⁹ ex eo tpe ꝙvēdidit: et qđ reliquū ē: reddet emptori: sicqꝫ recipiet possessionē suā. Cū si nō inuenerit man⁹ ei⁹ vt reddat pciū: hēbit emptor qđ emerat vsqꝫ ad annū iubileū. Jn ipo enī ois vēditio redibit ad dñm et ad possessorē pstinuꝫ Qui vēdiderit domū intra vrb muros: hēbit licētiā redimēdi donec vn⁹ impleatur ān⁹. Si nō redemerit et āni circulus fuerit cuolut⁹: ēptor possidebit eā: et posteri ei⁹ i ppetuū: et redimi nō poterit etiā i iubileo. Sinaūt i villa fuerit dom⁹ q muros nō hz: agroꝝ iure vendet. Si aūt redēpta nō fuerit: i iubileo reuertet ad dñm suū. Edes leuitaꝝ q i vrbib⁹ sūt: semꝫ pōt redimi. Si redēpte nō fuerit: i iubileo reūrtet ad dños: q⁹ dom⁹ vrbiū leuitaꝝ p possessionib⁹ sūt iter filios isrl. Suburbana aūt eorū nō veneāt: q⁹ possessio sempiterna est. Si attenuat⁹ fuerit frater tu⁹ et infirm⁹ manu: et susceperis eū ꝙsi aduenā et pegrinū et vixerit tecū: ne accipias vsuras ab eo: nec amplius ꝙq dederis. Time deū tuū: vt viuere possit frat tu⁹ apud te. Pecuniā tuā nō dabis ei ad vsurā: et frugū supabūdātiā nō exiges. Ego dñs de⁹ vr ꝙ eduxi vos ō terra egypti: vt darē vobis terrā chanaā vt ēem vr de⁹. Si pauptate cōpulsus vendiderit se tibi frater tu⁹: nō eū oppmes seruitute famuloꝝ: sꝫ ꝙsi mercēnari⁹ et colon⁹ erit: Usqꝫ ad ānū iubileū operabit apud te: et postea egrediet cū liberis suis: et reuertet ad cognationē et ad possessionē patrū suoꝝ. Dei enī sui sūt: et ego

eduxi eos ō ẽra egypti. Nō veneāt cō-
ditiōe fuoꝝ: ne affligas eū ꝙ potētiā
sed metuito deū tuū. Seruꝰ ꝫ ancilla
sint vob de natiōibꝰ q̄ in circuītu vro
sūt: ꝫ de aduenis q̄ ꝓegrināt apō vos
vel q̄ ex his nati fuerit in ẽra vra. Hos
hēbit⁹ famulos: ꝫ hereditario iure trās
mittet⁹ ad posteros: ac possidebit⁹ in
eternū. Frēs asit vros: filios isrl: ne op
B primat⁹ ꝙ potētiā. Si iualuerit apud
vos manꝰ aduene atq; peregrini: ꝫ at
tenuat⁹ frat tuꝰ vēdiderit se ei: aut cui
q̄ de stirpe eiꝰ: post vēditionē pōt re-
dimi. Qui voluerit ex fratribꝰ suis re-
dimet eū: ꝫ patruꝰ ꝫ putruel ꝫ cōsāgui
neꝰ ꝫ affinis. Sinasit ꝫ ipe potuerit: re
dimet se: supputat⁹ vsūtarat ānis a tpe
vēditiōis sue vsq; i ānū iubileū: ꝫ pe-
cunia q̄ vēditꝰ fuerat iux ānoꝝ nūeꝝ:
ꝫ rōne mercēnarij supputata. Si plu-
res fuerit āni q̄ remanēt vsq; ad iubi-
leū scōm hos reddet ex ꝓcisi: si pauci:
ponet rōnē cū eo iux ānoꝝ numeꝝ: ex
reddet emptori qō reliquū ē: ānoꝝ qui
bꝰ añ suiuit mercedibꝰ imputat⁹. Nō
affliget eū violēter in ꝓspectu tuo. Qꝫ
si ꝙ hec redimi nō potuerit. āno iubi-
leo egredietꝫ cū liber⁹ suis. Mei ei sūt
sui filij isrl: q̄s eduxi de terra egypti.

A Ego dns deꝰ vr‖Nō fa- XXVI
Exo.20.a cietꝫ vob idolū et sculptile nec
Deu.5.a titulos erigeritꝫ nec insignē la
Ps.96. pidē ponet⁹ i terra vra vt adoret⁹ eū.
Ego ei sū dns deꝰ vr. Custodite sabba-
ta mea: ꝫ pauete ad scturiū meū. Ego
dns. Si i ꝓcept⁹ meis ambulaueritꝫ ꝫ
mādata mea custodieritꝫ ꝫ fecerit⁹ ea:
dabo vob pluuias tpib⁹ suis ꝫ ẽra gi-
gnet germē suū: et pomis arbores re-
plebūt. Apphēdet messiū tritura vin-
demiā: ꝫ vindemia occupabit semētē: ꝫ
comedet⁹ panē vrm i saturitate: ꝫ absq;
pauore hitabit⁹ i ẽra vra. ‖Dabo pa
Job.11.d cē i finib⁹ vris: dormietꝫ: ꝫ nō erit q̄ ex
terreat. Auferā malas bestias: ꝫ gladi
us nō trāsibit ẽmios vros. Persequēmi-
ni inimicos vros: ꝫ corruēt coꝝ vob.
Persequēt q̄nq; ō vris cētū alienos:
B ꝫ cētū de vob decē milia. Cadēt inimi
ci vri gladio in ꝓspectu vro. Respiciā
vos ꝫ crescere faciā mltiplicabimini: ꝫ
firmabo pactū meū vobiscū. Comede-
tis vetustissima veteꝝ ꝫ vetera nouis
supuenientib⁹ ꝓiciet⁹. Ponā tabna-

culū meū i medio vrī. ꝫ nō abiciet vos
aia mea. Ambulabo int vos: ꝫ ero deꝰ
vr: vosq; erit⁹ ꝓpl⁹ meꝰ. Ego dns deꝰ
vr q̄ eduxi vos ō ẽra egyptioꝝ ne ser-
ret⁹ eis: ꝫ q̄ ꝓfregi cathenas ceruicū ve
straꝝ vt icideret⁹ erecti. ‖Qꝫ si nō au-
dieritꝫ me: nec feceritis oīa mandata
mea: sꝫ spreueritꝫ leges meas: ꝫ iudicia
mea ꝓtēpserit⁹: vt nō faciatꝫ ea q̄ a me
ꝓstituta sūt ꝫ ad irritū q̄ducat⁹ pactū
meū: ego ꝯ hec faciā vobis. Visitabo
vos velocit i egestate ꝫ ardore: q̄ cōfici
ant oculos vros: ꝫ cōsumat aias vras.
‖Frustra seret⁹ semētē: q̄ ab hostib⁹ de-
uorabit. Ponā faciē meā ꝫ vos: ꝫ cor-
ruet⁹ cora hostib⁹ vris: ꝫ subiciemini
his q̄ oderūt vos. Fugiet⁹ nemine q̄
quēte. Sinasit nec sic obedieritꝫ mihi:
addā correptiōes vias septuplū ꝓpter
pctā vra: ꝫ cōterā superbiā duritie vre.
Daboq; vob celū desup sicē ferrū: ꝫ ter
rā eneā. Cōsumet i cassūlabo: vr: nō ꝓ
feret ẽra germē: nec arbores poma ꝑ-
bebūt. Si ambulaueritꝫ ex aduīso me
hi: nec voluerit⁹ audire me: addā plā-
gas vras vsq; iseptuplū ꝓpter pctā vra.
Emittāq; i vos bestias agri q̄ ꝓsumāt
vos ꝫ pecora vra: ꝫ ad paucitatē cēcu
redigāt: desteq; fiēt vie vre. Qꝫ si nec
sic voluerit⁹ recipe disciplinā: sꝫ am-
bulaueritis ex aduerso mihi: ego q̄ sꝫ
vos aduersus icedā: ꝫ pcutiā vos sep-
es ꝓpter pctā vra: inducāq; sup vos gla
diū vltorē federis mei. Cūq; ꝓfugeritis
in vrbes: mittā pestilētiā i medio vrī
ꝫ trademi i manibꝰ hostiū postq; cōfre
gero baculū panis vrī: ita ꝫ decē mu-
lieres in vno clibano coquāt panes et
reddāt eas ad pōdꝰ: ꝫ comedet⁹ ꝫ nō sa-
turabimini. Sinasit nec ꝙ hec audie-
tis me: sꝫ ambulaueritꝫ ꝫ me: ꝫ ego am-
cedā aduersus vos i furore ꝫrio: ꝫ cas-
ripiā vos septē plagꝫ ꝓpter pctā vra: ita
vt comedat⁹ carnes filioꝝ vroꝝ ꝫ filia-
arū vraꝝ. Destruā excelsa vra: ꝫ simu-
lachra cōfringā. Cadet⁹ inter ruinas
idoloꝝ vrorū: et abominabit⁹ vos aia
mea: intrā vt vrbes vras redigā i soli-
tudinē: ꝫ desta faciā sctūaria vra: nec
recipiā vltra odorē suauissimū: deleb
dāq; terrā vram: ꝫ stupebūt sup ea ini-
mici vri cū hitatores illiꝰ fuerit. Dis-
sāt dispgā in gētes. ꝫ euaginabo post
vos gladiū: eritq; ẽra vra desta: ꝫ ciui

tates vre dirute. Tunc placebit terre sabbata sua cūcte dieb⁹ solitudis sue. Qñ fuerit ī terra hostili: sabbatizabit t requescet i sabbat solitudinis sue: eo q̄ nō requeuerit i sabbat vris: qñ habitabat i ea. Et q̄ de vob remāserint: dabo pauorē i cordib⁹ eor i regiōib⁹ hostiū. Terrebit eos sonit⁹ folij volentis: t ita fugiēt ąsi gladiū. Cadēt nullo sequente: t corruēt singuli sup frēs suos ąsi bella fugiētes. Nemo vīm inimicis audebit resistere. Peribit iter: gētes: t hostilis vos tra cōsumet. Qr si t de his alią remāserint: tabescēt i iniq̄tatib⁹ suis i tra inimicor suor t p̄ter pctā patrū suor t sua affligent: donec cōfiteant iniq̄tates suas t malorum suor recordent quib⁹ p̄uaricati sūt in me: t ambulauerūt ex aduso mihi. Ambulabo igit t ego ꝫ eos t inducā illos i terrā hostilē: donec erubescat i circūcisa mēs eor. Tūc orabūt p impietatib⁹ suis: t recordabor federis mei q̄ pepigi cū iacob t isaac et abraam. Terre ąz memor ero: q̄ cū relicta fuerit ab eis: cōplacebit sibi i sabbatis suis patiēs solitudinē p̄ illos. Ipsi vero rogabūt p pctis suis: eo q̄ abiecerint iudicia mea t leges meas despexerint. Verūtn etiā cū eēnt i terra hostili: nō penit⁹ abieci eos: neq̄ sic desperi vt cōsumerent: et irritū facere pactū meū cū eis. ‖ Ego ei sū dns de⁹ eor: t recordabor federis mei p̄stini: qñ eduxi eos de terra egypti in cōspectu gētiū vt eēm de⁹ eor. Ego dns de⁹. Hec sūt iudicia atq̄ p̄cepta t leges q̄s dedit dns inter se t iter filios isrl in mōte sinai p manū

Locutusq̄ ē (moysi. XXVII dns ad moysen dicēs: Loq̄re filijs isrl: t dices ad eos: Hō q̄ vouerit vouerit t spoponderit deo aiam suā: sub estimatiōe dabit p̄cium. Si fuerit masculus a vicesimo ānō vsq̄ ad sexagesimū ānū: dabit q̄nq̄ginta siclos argēti ad mēsurā sanctuarij: si mulier triginta. A q̄nto aūt anno vsq̄ ad vicesimū: masculus dabit viginti siclos: femina decē. Ab vno mēse vsq̄ ad annū q̄ntū: p masculo dabūt q̄nq̄ siclī: p femia tres. Sexagenari⁹ t vltra masculus dabit q̄ndecim siclos: femia decē. Si paup fuerit t estimationē reddere nō valebit: stabit cora sacerdote: t quātū ille estimauerit t viderit eū posse reddere tm̄ dabit. Aial āt q̄ immolari pōt dño si q̄s vouerit: sctm̄ erit t mutari nō poterit. i. nec meli⁹ malo nec pei⁹ bono. Qr si mutauerit: t idipm q̄ mutatū ē: t illud p q̄ mutatū ē cōsecratū erit dño. Aial immūdū q̄ immolari dño n̄ potest si q̄s vouerit adducet añ sacerdotē: q̄ diiudicās vtrū bonū an malū sit statuet p̄ciū. Qr si dare voluerit is qui offert: addet sup estimationē q̄ntā ptē. Hō si vouerit domū suā t sctificauerit dño: cōsiderabit eā sacerdos vtrū bona an mala sit: t iurta p̄cium q̄ ab eo fuerit cōstitutū venūdabit. Sin aūt ille q̄ vouerat voluerit redimere eā: dabit q̄ntā ptē estimatōis supra t hēbit domū. Qr si agrū possessiōis sue vouerit t p̄secrauerit dño iur mēsurā semētis estimabit p̄cium. Si trigira modior hordei serit terra: q̄nquagina siclis venūdet argēti. Si statim ab āno incipiēt iubilei vouerit agrū: quāto vale re pōt: tāto estimabit. Sin aūt p⁹ alię quātulūcūq̄ ptis: supputabit sacerdos pecuniā iur ānor q̄ relią sūt nūer vsq̄ ad iubileum: t detrahet ex p̄cio. Qr si voluerit redimere agrū ille: q̄ vouerat addet q̄ntā ptē estimate pecunie: t possidebit eā. Sin aūt noluerit redimere: ſz alteri cuilibet fuerit venūdat⁹: vltra eū q̄ vouerat redimere si poterit: qr cū iubilei venerit dies: sctificat⁹ erit dño: t possessio p̄secrata ad ius ptinet sacerdotū. Si ager empt⁹ ē t nō d̄ possessione maior sctificat⁹ fuerit dño: supputabit sacerdos iur ānor nūer vsq̄ ad iubileū p̄cij: t dabit ille q̄ vouerat eū dño. In iubileo āt reūrtet ad p̄rē dñz q̄ vēdiderat eū: t habuerat i sortē possessionis sue. Ois estimatio siclo sctūarij pōderabit. ‖ Sicl⁹ viginti obolos hz. Exo.30.b
Primogenita q̄ ad deū ptinēt nemo sctificare poterit et vouere: siue bos siue Nu.3.g
ouis fuerit: dñi sūt. Qr si immūdū ēqaial Eze.45.d
redimet q̄ obtulit iur estimatiōez suā: t addet q̄ntā ptem p̄cij. Si redimere noluerit: vēdet alēi q̄ntūcūq̄ fuerit añ estiatū. Oē q̄d dño p̄secrat siue hō fuerit siue aial siue ager: nō vēdet nec redimi potit. Quicq̄d semel fuerit p̄secratū: sctm̄ scōr erit dño. Et ois p̄secratio q̄ offert ab hoie si redimet: ſz morte morietur. Oēs decime tre siue p pomis

erdotij flue de frugib⁹ dñi sunt: et illi sanctificanť. Si ḳs aſit voluerit redimere decimas suas: addet ḳntã ptẽ earũ. Oim deciaꝝ bouis ꝛ ouis et capre q̃ sub pastoris ẋga trãseũt: ḳcq̃d decimũ venerit sctificabiť dño. Nõ eligeť nec bonũ nec maiũ nec altero cõmutabiť. Si ḳs mutauerit ꝛ qõ mutatũ ẽ: ꝛ p q̃ mutatũ ẽ sctificabiť dño: ꝛ n̄ redimeť. Hec sũt p̄cepta q̃ mãdauit dñs moysi ad filios isrł in monte sinai.

Explicit liber Leuiticus. Incipit vadabet: id est liber Numeri. Ca. I

IOcutusq̃ ẽ dom⁹ ad moysen i deserto sinai i tabernaculo federũ ḳma die mẽsis secũdi: ãno altero egressiõis eoꝝ ex egypto dicẽs:

Exo.30.b j.26.a ‖ Tollite ssũmã vniuerse cõgregatiõis filioꝝ isrł p cognatiões ꝛ domos suas ꝛ nom̃a singulorũ: ḳcq̃d sex⁹ ẽ masculini a vicesimo ãno ꝛ supra: oim virorũ fortiũ ex isrł: ꝛ nũerabit eos p turmas suas tu ꝛ aarõ: erũtq̃ vobiscũ p̄ncipes tribuũ ac domoꝝ i cognatiõib⁹ suis: ãrũ ista sunt nom̃a. De tribu rubẽ: elysur filiꝰ sedeur. De symeõ: salamihel filius surisaddai. De iuda: naason filiꝰ aminadab. De ysachar: nathanael filiꝰ suar. De zabulõ: eliab filiꝰ helõ. Filioꝝ aũt ioseph de ephraim: elisama filiꝰ ammiud. De manasse: gamalihel filiꝰ phadassur. De beniamin: abidã filius gedeõis. De dan: abieser filiꝰ amisaddai. De aser: phegiel filiꝰ ochrã. De
B gad: eliasaph filiꝰ duel. De neptalim: ahira filiꝰ enan. Hi nobilissimi p̄ncipes multitudinis p tribꝰ ꝛ cognatiões suas ꝛ capita exercituũ isrł: ḳs tulerunt moysen ꝛ aarõ cũ oi vulgi multitudie: ꝛ ꝯgregauerũt p̄mo die mẽsis scõi recẽsentes eos p cognationes ꝛ domos ac familias: ꝛ capita ꝛ nom̃a singulorũ a vicesimo ãno ꝛ supra: sic̃ p̄ceperat dñs moysi. Nlieratiq̃ sũt i deserto sinai. De rubẽ p̄mogenito israel p generatiões ꝛ familias ac domos suas ꝛ nom̃a capitũ singulorũ: omne qõ sexus ẽ masculini a vicesimo anno ꝛ supra p̄cedẽtiũ ad bellũ: ḳdraginta sex milia ḳngẽti.
C De filiis simeõ p generatiões ꝛ familias ac domos cognationũ suaꝝ recẽsiti sunt p nom̃a ꝛ capita singulorũ: oẽs qõs sexus ẽ masculini a vicesimo ãno supra p̄cedẽtiũ ad bellũ: ḳnquaginta nouẽ milia trecẽti. De filiis gad p generatiões ꝛ familias ac domos cognationũ suaꝝ recẽsiti sũt p nom̃a singulorũ a viginti ãnis ꝛ supra oẽs ḳ ad bella p̄cederẽt: ḳdraginta quinq̃ milia sexcẽti ḳnq̃ginta. De filiis iuda p generatiões ꝛ familias ac domos cognationũ suaꝝ p nom̃a singulorũ a vicesimo ãno ꝛ supra oẽs ḳ poterãt ad bella p̄cedere: recẽsiti sũt: septuagita ḳtuor milia sexcẽti. De filiis ysachar p generatiões ꝛ familias ac domos cognationũ suaꝝ p nom̃a singulorũ a vicesimo ãno ꝛ supra oẽs ḳ ab bella p̄cedere: recẽsiti sũt ḳnq̃ginta q̃tuor milia quadringẽti. De filiis zabulõ p generationes ꝛ familias ac domos cognationũ suaꝝ: recẽsiti sũt p nom̃a singulorũ a vicesimo ãno ꝛ supra: oẽs ḳ poterãt ad bella p̄cedere: ḳnq̃ginta septẽ milia quadringẽti. De filiis ioseph filiorũ ephraim p generatiões ꝛ familias ac domos cognationũ suaꝝ recensiti sũt p nom̃a singulorũ a vicesimo ãno ꝛ supra: oẽs ḳ poterãt ad bella p̄cedere: ḳdraginta milia ḳngẽti. De filiis manasse p generatiões ꝛ familias ac domos cognationũ suaꝝ: recẽsiti sũt p nom̃a singulorũ a vigiti ãnis ꝛ supra: oẽs ḳ poterãt ad bella p̄cedere: triginta duo milia ducẽti. De filiis beniamin p generatiões ꝛ familias ac domos cognationũ suaꝝ: recẽsiti sũt nom̃ib⁹ singulorũ a vicesimo ãno ꝛ supra: oẽs ḳ poterãt ad bella p̄cedere: trigitaḳnq̃ milia ducẽti. De filiis dan p generatiões ꝛ familias ac domos cognationũ suaꝝ recẽsiti sũt nom̃ib⁹ singulorũ a vicesimo ãno ꝛ supra: oẽs ḳ poterãt ad bella p̄cedere: sexagintaduo milia septingẽti. De filiis aser p generatiões et familias ac domos cognationũ suaꝝ recensiti sũt p nom̃a singulorũ a vicesimo ãno ꝛ supra: oẽs ḳ poterãt ad bella p̄cedere: ḳdragita milia ꝛ mille ḳngẽti. De filiis neptalim p generationes ꝛ familias ac domos cognationũ suaꝝ recẽsiti sunt nom̃ib⁹ singulorũ a vicesimo ãno ꝛ supra: oẽs ḳ poterãt ad bella p̄cedere: ḳdraginta tria milia ḳdringẽti. Hi sũt q̃s nũerauerũt moyses ꝛ aarõ ꝛ duodecim p̄ncipes isrł: singulos p domos cog

onū suaꝝ. Fuerūtq; oēs filioꝝ isrl p domos ⁊ familias suas a vicesimo āno ⁊ supra q̄ poterāt ad bella pcedere: sexcenta tria milia viroꝝ q̄ngēti q̄nq̄ginta. Leuite aūt in tribu familiaꝝ suaꝝ nō sūt nūerati cū eis. Locutusq; ē dñs ad moysen dicēs. Tribū leui noli nūerare: neq; pones sūmā eoꝝ cū filiꝭ isrl: ſ cōstitues eos sup tabernaculū testimonij ⁊ cūcta vasa eiꝰ: ⁊ q̄cq̄d ad cerimonias ptinet. Ipsi portabūt tabernaculū ⁊ oīa vtēsilia eiꝰ: ⁊ erūt i misterio ac p gyrū tabernaculi metabūt. Cū pficiscēdū fuerit deponēt leuite tabernaculū: cū castrametāda erigēt. Quisq; extraneoꝝ accesserit occidet. Metabunt aūt castra filiꝭ isrl: vnusq;sq; p turmas ⁊ cuneos atq; exercitū suū. Porro leuite p gyrū tabernacli figēt tētoria: ne fiat indignatio sup multitudinē filioꝝ isrl: ⁊ excubabūt i custodijs tabernaculi testimonij. Fecerūt ꝙ filiꝭ isrl iuxta oīa q̄ pcepat dñs moysi. II

Locutusq; est dñs ad moysen et aarō dicēs: Singuli p turmas signa atq; vexilla ⁊ domos cognationū suarū castrametabūt filiꝭ isrl p gyrū tabernaculi federis. Ad orientē iudas figet tētoria p turmas exercitꝰ sui: Erit q; princeps filioꝝ eiꝰ naason filiꝰ aminadab: ⁊ ois de stirpe eiꝰ sūma pugnātiū septuagita q̄ttuor milia sexcētoꝝ. Juxta eū castrametati sunt de tribu ysachar: q̄rū princeps fuit nathanael: filiꝰ suar: ⁊ ois nūerꝰ pugnatoꝝ eiꝰ q̄nq̄gita q̄ttuor milia q̄dringēti. In tribu zabulō princeps fuit heliab filiꝰ helō: oisq; de stirpe eiꝰ exercitꝰ pugnatoꝝ q̄nq̄ginta septē milia q̄dringēti. Uniūsi q; i castris iude ānūerati sūt: fuerūt cētū octogiasex milia q̄dringēti: ⁊ p turmas suas primi egrediēt. In castris filioꝝ rubē ad meridianā plagā erit princeps eliasur filiꝰ sedeur: ⁊ cūctꝰ exercitꝰ pugnatoꝝ eiꝰ q; nūerati sūt q̄dragintasex milia q̄ngēti. Juxta eū castrametati sūt de tribu symeō: q̄rū princeps fuit salamihel filiꝰ surisaddai: ⁊ cūctꝰ exercitꝰ pugnatoꝝ eiꝰ q; nūerati sūt q̄nq̄gita nouē milia trecenti. In tribu gad princeps fuit eliasaph filiꝰ duel: ⁊ cūctꝰ exercitꝰ pugnatoꝝ eiꝰ q; nūerati sūt q̄dragita q̄nq; milia sexcēti q̄nq̄ginta. Postremi castrametabūtur filiꝭ isrl p gyrū tabernaculi federis. Ad orientē iudas figet tētoria p turmas exercitꝰ sui: Erit q; princeps filioꝝ eiꝰ naason filiꝰ aminadab: ⁊ ois de stirpe eiꝰ sūma pugnātiū septuagita q̄ttuoꝝ milia sexcētoꝝ. Juxta eū castrametati sunt de tribu ysachar: q̄rū princeps fuit nathanael: filiꝰ suar: ⁊ ois nūerꝰ pugnatoꝝ eiꝰ q̄nq̄gitaq̄ttuoꝝ

cerdotis vt mīstrēt ei et excubēt t obseruēt ꝺcꝺ ad cultū ptinet mltitudinis coꝝ tabnacko testimonij vt custodiāt vasa tabnacki: suiētes i misterio eiꝰ. Dabiſq; dono leuitas aarō t filijs eiꝰ. ꝺbꝰ traditi ſſit a filijs iſrl. Aaron aūt t filios eiꝰ pstitues sup cultū sacerdocij. Extrernꝰ ꝺ ad mistrandū accesserit: moriet. Locutusq; est dñs ad moysen: dicēs. Ego tuli leuitas a filijs iſrl p oi priogenito ꝺ aprit vuluā in filijs iſrl: erūtq; leuite mei. ‖Meū ē enī oīne pmogenitū: ex ꝺ pcussi pmogenitos in terra egypti: Scificaui mihi ꝺcquicꝺ pmū nascit in iſrl: ab hoie vsq; ad pecꝰ mei sūt. Ego dñs. Locutusq; ē dñs ad moysen in deserto sinai dicēs: Numera filios leui p domos patrū suoꝝ t familias: oēm masculū ab vno mense et supra: Nūerauit moyses vt pceperat ei dñs: t inuēti sunt filij leui p noia sua: gerson t caath t merari. Filij gerson: lebni t semei. Filij caath: amram t iessaar: hebrō t oziel. Filij merari: mooli musi. De gerson fuere failie due: lebnitica t semeitica: q̄ꝝ nūeratꝰ ē pꝛs sexꝰ masculini ab vno mense t supra: septē milia ꝺngētoꝝ. Vi post tabnaculū me tabūt ad occidētē ib pncipe eliasaph filio iael: t hēbūt excubias i tabnaculo federis: ipm tabnaculū t opimētū eiꝰ: tētoriū qđ trahit aūs foras tecti federj t cortinas atrij: tētoriū ꝺz qđ appēdit i introitu atrij tabnacki: t ꝺcꝺ ad ritū altarj ptinet: funes tabnacki t oia vtēsilia eiꝰ. Cognatio caarh hēbit pꝛs ăramitas t iessaaritas t hebronitas t ozielitas. Ve sūt failie caathitarū: recēsite p noia sua oēs generj masculini ab vno mēse t supra octo milia sexcēti. Vēbūt excubias sctūarij: t castrametabūt ad meridianā plagā. Principsq; coꝝ erit eliſaphan filius oziel t custodiāt arcā: mēsāq; t cādelabrū: altaria t vasa sctūarij i q̄bꝰ mistrant t velū cūctāq; huiusmodi suppellectilē. Princeps ăt pncipū leuitaꝝ: eleazar filius aarō sacerdotj erit sup excubitores custodie sctūarij. Et vo ō merari erūt pūs moolite t musite: recensiti p noia sua oēs generis masculini ab vno mēse t supra sex milia ducēti. Princeps eorū suriel filiꝰ abiaiel i plaga septētrionali castrametabūt. Erūt ib custodia

eoꝝ tabule tabnaculi t vectes t co
ne ac bases eaꝝ. t oia q̄ ad cultū h
iuscemōi ptinēt: colūneq; atrū p cir
cuitū cū basibꝰ suis: t paxilli cū funi
Castrametabūt añ tabnaculū fœde
id ē ad orientalē plagā: moyses t aa
cū filijs suis: hūtes custodiā scīarij
medio filioꝝ isrl. Quisq; alienꝰ accē
serit: moriet. Dīxēs leuite ꝺs nūerauit
moyses t aarō iuxt pceptū dñi p fami
as suas i genere masculio a mēse su
t supra: fuerūt vigiti duo milia. Et
dñs ad moysen. Nūera priogenitos
xus masculini ō filijs isrl ab vno m
se t supra: t hēbis sūmā eoꝝ. Tolle
leuitas mihi p oi priogēito filioꝝ
ego sū dñs: t peco: a eoꝝ p vniūsis p
mogenitj pecorū filioꝝ isrl. Recēsu
moyses sic pceperat dñs pmogenitos
lioꝝ isrl: t fuerūt masculi p noia sua
mense vno t supra: viginti duo mil
ducēti septuagīta tres. Locutusq; e
dñs ad moysen dicēs. Tolle leuitas
pmogenitj filioꝝ isrl: t peco: a leuita
rū p pecoribꝰ eoꝝ: erūtq; leuite me
Ego sū dñs. In pcio ăt ducētoꝝ sep
aginta trium ꝺ excedūt nūerū leuitarū
pmogenitj filioꝝ isrl: accipies ꝺq
clos p singula capita: ad mēsurā sa
cruarij. ‖Sicl9 ꝺz viginti obolos. Da
bisq; pecuniā aarō t filijs eiꝰ: pcio
rū ꝺ supra sūt. Tulit igit moyses pe
cuniā eorū ꝺ fuerāt amplꝰ: t ꝺs red
merāt a leuitj p priogenitj filioꝝ
mille trecēto: ū septuagintaq̄nq; sicl
iuxta pōdus sctūarij: t dedit eā aaro
filijs eiꝰ iuxt vbū qđ pceperat sibi dñs.

Locutusq; ē dñs ad moy
sen t aarō dicēs: Tolle sūmā
filioꝝ caath ō medio leuitarū
domos t familias suas a tricesimo a
no t supra vsq; ad q̄nq̄gesimū annū
oim ꝺ ingrediūt vt sient t mistrēt in
bernaculo federj. Hic ē cultꝰ filioꝝ
ath. Tabernaculū federj t sctūa sctōrū
ingrediēt aarō t filij eiꝰ q̄n mouenda
sūt castra: t deponēt velū qđ pēdet ad
fores inuoluēt q̄ eo arcā testimonij
operiēt rursū velamie hyacinthinū
pellū: extēdēt q̄ desup pallū totū hy
cinthinū: t inducēt vectes. Mēsam ꝺ
ppositiōis inuoluēt hyacinthino pal
lo: t ponēt cū ea thuribula t mortaria
ola: cyathos t crateras ad libandū fundē

ta. Panes semp in ea erũt. Extẽdẽtq; desup palliũ coccineũ qđ rursũ opient velamẽta hyacinthinarũ pelliũ: t indu cẽt vectes. Sumẽt t palliũ hyacinthi nũ q operiẽt cãdelabrũ cũ lucernis et forcipib⁹ suis t emũctoriis t cũctis vasis olei q ad cõcinnãdas lucernas necessaria sũt: t sup oia ponẽt opimẽtũ hyacinthinaq; pelliũ t inducẽt vectes. Nec nõ t altare aureũ iuoluẽt hyacinthino vestimẽto: t extẽdẽt desup operimẽtũ hyacinthinarũ pelliũ: inducẽt B q; vectes. Oia vasa q⁹ ministrant i sãcruario inuoluẽt hyacinthino pallio: t extẽdẽt desup opimẽtũ hyacinthinarũ pelliũ inducẽtq; vectes. Sz t altare mũdabũt cinere: t iuoluẽt illũ purpureo vestimẽto: ponẽtq; cũ eo oia vasa q⁹ i ministerio ei⁹ vtũt. i. igniũ receptacula: fuscinulas ac tridẽtes: vncinos t batilla. Cũcta vasa altaris opient simul velamie hyacinthinarũ pelliũ: t inducẽt vectes. Cũq; fuoluerint aarõ t filij ei⁹ sctuariũ t oia vasa ei⁹ in cõmotione castrorũ: tũc intrabũt filij caath vt portẽt inuoluta: t nõ tãgẽt vasa sctuarij ne moriãt. Ista sũt onera filiorũ caath i tabernaculo federis sub q; erit eleazar filius aarõ sacerdotis: ad cuius ptinet curã oleũ ad pcinnãdas lucernas t cõpositiõis incẽsũ: t sacrificium qđ semp offert t oleũ vncriõis: et q; cũq; ad cultũ tabernaculi ptinet oĩmq; vasorũ q i sctuario sũt. Locut⁹q; ẽ dñs ad moysen t aarõ dicẽs. Nolite pdere pfim caath de medio leuitarũ: sz ꝑ facite eis vt viuãt t nõ moriãt si tetigerint sctã sctorũ. Aarõ t filij ei⁹ intrabũt: ipsiq; disponẽt onera singlorũ: et diuidẽt q̃d portent q; debeat. Filij nullis curiositate videãt q sũt i sctuario p⁹ usq; inuoluãt: alioq; moriẽt. Locut⁹q; ẽ dñs ad moysen dicẽs: C Tolle sũma etiã filiorũ gerson p domos ac familias t cognatiões suas a trigita annis t supra vsq; ad annos q̃nq̃ginta: nũera oẽs q ingrediũt t ministrãt i tabernaculo federis. Hoc ẽ officiũ familie gersonitarũ vt portẽt cortinas tabernaculi t tectũ federis opimẽtũ aliud: t sup oia velamẽ hyacinthinũ: tẽtoriũq; qđ pẽdet i introitu tabernaculi federis cortinas atrij t velũ i introitu qđ ẽ añ tabernaculũ. Oia q ad altare ptinẽt funicu-

los t vasa ministerij iubente aarõ t filijs ei⁹ portabũt filij gerson: t sciẽt singuli cui debeãt oneri mãcipari. Hic ẽ cultus familie gersonitaꝝ i tabernaculo federis. Erũtq; sub manu ythamar filij aarõ sacerdotis. Filios q; merari p familias t domos patrũ suorũ recẽsebis a trigita ãnis t supra vsq; ad ãnos q̃nq̃ginta: oẽs q ingrediũt ad officiũ ministerij sui t cultũ federis testimonij. Hec sũt onera eorũ. Portabũt tabulas tabernaculi t vectes ei⁹: colũnas ac bases earũ: colũnas q; atrij p circuitũ cũ basib⁹ t paxillis t funib⁹ suis. Oia vasa t supellectilẽ ad nũerũ accipiẽt sic q; portabũt. Hoc ẽ officiũ familie meraritarũ: t ministeriũ i tabernacko federis: erũtq; sub manu ythamar filij aaron sacerdotis. Recẽsuerũt igit moysel D t aaron t pncipes synagoge filios caath p cognatiões t domos patrũ suorũ a trigita ãnis t supra vsq; ad ãnũ q̃nq̃gesimũ: oẽs q ingrediũt ad misteriũ tabernaculi federis: t inuẽti sũt duo milia septingẽti q̃nq̃ginta. Hic ẽ nũer⁹ pfiliũ caath q intrãt tabernaculũ federis. Hos nũerauit moyses t aarõ iuxta pmonẽ dñi p manũ moysi. Nũerati sunt t filij merari p cognatiões et domos patrũ suorũ a triginta ãnis et supra vsq; ad ãnũ q̃nq̃gesimũ: oẽs q ingrediũt ad explẽdos ritus tabernaculi federis: t inuẽti sũt tria milia ducẽti. Hic ẽ nũer⁹ filiorũ merari: q; recẽsuerũt moyses t aaron iuxta impiũ dñiq; manũ moysi. Oẽs q recẽsiti sũt de leuitis t q; fecit ad nomẽ: moyses t aarõ t pncipes israel p cognatiões t domos patrũ suorũ a trigita ãnis t supra vsq; ad ãnũ q̃nq̃gesimũ ingrediẽtes ad misteriũ tabernacli t onera portãda fuerũt sic octo milia q̃ngẽti octoginta. Juxta vbũ dñi recẽsuit eos moyses vnũquẽq; iuxta officiũ et onera sua: sicut pceprat ei dñs. V

Locut⁹q; est dñs moysen dicẽs: B Precipe filijs israel: vt ejciant de castris omnẽ leprosum t q; se-

mine fluit: pollut⁹q; ē sup mortuo: tā
masculū q; femina ejicite ꝺ castris: ne
cōtaminēt ea cū hītauerit vobiscū. Fe
cerūtq; ita filij isrl: t eiecerunt eos ex
castra sic̄ locut⁹ erat dns moysi. Locu
cut⁹q; ē dns ad moysen dicēs. Loq̄re
ad filios isrl. Uir siue mlier cū fecerit
ex oib⁹ pcis q̄ solēt hoib⁹ accidere: t
p negligētiā trāsgressi fuerit mādatū
dñi atq; deliq̄rint: cōfitebūt pcm suū
t reddēt ip̄m caput: q̄ntāq; ptē desup
ei i quē peccauerit. Sinaūt ñ fuerit q̄
recipiat: dabūt dño t erit sacerdotis: ex
cepto arietc q̄ offerēt p expiatiōe vt sit
placabil hostia. Oēs q̄s p̄mitie q̄s of-
ferūt filij isrl ad sacerdotē ptinēt: t q̄c
q̄d i sctūariū offerēt a singul⁹ et tradit
manib⁹ sacerdotis: ipi⁹ erit. Locutusq;
ē dns ad moysen dicēs: Loq̄re ad fili-
os isrl: t dices ad eos: Uir cui⁹ vxor er
rauerit: maritūq; cōtemnēs dormierit
cū altero viro: t p̄ marit⁹ dep̄hēdere ñ
q̄uerit q; latet adulteriū t testib⁹ argui
nō pōt: q: nō ē inuēta i stupro: si spūs
zelotypie cōcitauerit vir̄ ꝛ vxorē suā
q̄ vel polluta ē: vel falsa suspitiōe ap-
petit: adducet eā ad sacerdotē: t offe-
ret oblationē p illa decimā ptē sati fa
rine hordeacee. Nō fūdet sup eā oleū:
nec ponet th⁹ q: sacrificiū zelotypie ē
t oblatio iuestigās adulteriū. Offeret
igit eā sacerdos t statuet cora dño: as-
sumetq; aq̄m sāctā i vas fictili: t paur
illū ere ꝺ pauimēto tabernaculi mittet
i eā. Cūq; steterit mulier i ꝓspectu dñi:
discooperiet caput ei⁹ t ponet sup man⁹
illi⁹ sacrificiū recordatiōis t oblatio-
nē zelotypie. Ipse āt tenebit aq̄s ama
rissimas: i q̄b⁹ cū execratiōe maledicta
cōgessit: adiurabitq; eā: t dicet: Si nō
dormiuit vir alien⁹ tecū: t si ñ polluta
es deserto mariti thoro: nō te nocebūt
aq̄ iste amarissie i q̄s maledicta cōges-
si. Sinaūt declinasti a viro tuo atq; pol
luta es: t ꝓcubuisti cū altero viro: his
maledictiōib⁹ subiacebis. Det te dns in
maledictionē: execrāblū cūctor̄ i ꝑpto
suo. Putrescere faciat femur tuū: t tu
mēs vter⁹ tu⁹ disrūpat. Ingrediāt aq̄
maledicte i vētrē tuū: t vtero tumescē
te putrescat femur. Et rñdebit mulier
Amē: amē: Scribetq; sacerdos i libel
lo ista maledicta: t delebit ea aq̄s ama
rissimis i q̄s maledicta ꝓgessit: t dabit
ei bibere. Quas cū exhauserit: tollet
cerdos ꝺ manu ei⁹ sacrificiū zelotyp
t eleuabit illud cora dño: ponetq; i
lud sup altare: ita dūtaxat vt p̄us p
gillū sacrificij tollat ꝺ eo q̄ offert
cēdat sup altare: t sic potū det mlie
aq̄s amarissimas. Quas cū biberit
polluta ē: t ꝓtēpto viro adulterij re
trāsibūt eā aq̄ maledictiōis: t ist
vētre cōputrescet femur: eritq; mul
i maledictionē t i exēplū oi ꝑplo. C
si polluta nō fuerit: erit inoxia: t fec
et liberos. Ista est lex zelotypie. Si
cliauerit mlier a viro suo: t si pollu
fuerit: marituscq; zelotypie spū ꝓcita
adduxerit eā i ꝓspectu dñi: t fecerit
sacerdos iux̄ oia q̄ scpta sūt marit⁹ ab
q; culpa erit: t illa recipiet iniquit

Locut⁹q; ē dns ad (suā. V
moysen: dicēs. Loq̄re ad filios
isrl: t dices ad eos: Uir siue m
lier cū fecerit votū vt sctificēt: t se v
luerint dño cōsecrare: vino t oi q̄ i
ebriare pōt: abstinebūt. Acetū ex vin
t ex q̄libet alia potione: t q̄cq̄d ꝺ vu
exp̄mit nō bibēt: vuas recētes sicc
q; si comedēt cūctis dieb⁹ q̄b⁹ ex vot
dño cōsecrāt. Quicq̄d ex vinea ē p
ab vua passa vsq; ad acinū non com
dēt. ¶ Dñi tpe sepatiōis sue nouacul
nō trāsibit p caput ei⁹ vsq; ad cōplet
die q̄ dño ꝓsecrat. Sctūs erit crescē
cesarie capitis ei⁹. Dñi tpe ꝓsecratio
sue sup mortuū ñ ingredient: nec sup
tris q̄dē t mris t fris sororisq; fuer
ꝓtamiabit: q: cōsecratio dei sui sup
pnt ei⁹ est. Oēs dies sepatiōis sue sa
ct⁹ erit dño. Si nāsit mortu⁹ fuerit
bito q̄spiā cora eo: polluet caput cō
cratiōis ei⁹: q̄ rādet illico t i eadē d
purgatiōis sue: t rursū septia. In oct
ua āt die offeret duos turtures vel d
os pullos colūbe sacerdoti i introit
federis testionū: faciet⁹q; sacerdos u
p pctō t alterū i holocaustū: t depc
bit p eo: q: peccauit sup mortuo: sanc
ficabitq; caput ei⁹ in die illo: t ꝓfer
bit dño die sepatiōis illi⁹ offerēs agn
anniculū p pctō: ita tū vt dies p
irriti fiāt: q̄m polluta ē sctificatio ei⁹.
Ista ē lex ꝓsecratiōis. Cū dies q̄s ex vo
to decreuerat cōplebunt: adducet e
ad ostiū tabernaculi federis: vt offer
oblationē ei⁹ dño: agnū anniculū

maculatū ꝓ pctō in holocaustū ⁊ ouē
ūniculā imaculatā ꝓ pctō: ⁊ arietē i-
maculatū hostiā pacificā. Canistrū q̄z
panū azymoꝝ q̄ ꝯsperſi ſunt oleo: ⁊ la
ganа abſq̄z fermētovncta oleo ac liba
mina ſingłoꝝ: q̄ offeret ſacerdos coꝝā
dño: ⁊ faciet tā ꝓ pctō q̄z i holocaustū.
Arietē ꝺo imolabit hostiā pacificam
dño: offerēs ſił canistrū azymoꝝ et li
bamēta q̄ ex more debenť. Tūc radeť
nazareꝰ añ ostiū tabnaculi federꝯ ceſa-
rie ꝯſecrationis ſue: tolletq̄z capillos
eiꝰ ⁊ pōat ſuꝑ ignē q̄ ē ſuppoſitꝰ ſacrifi
cio pacificoꝝ: ⁊ armū coctū arietꝯ: toꝝ
tāq̄z abſq̄z fermento vnā ꝺ canistro: et
laganū azymū vnū: ⁊ tradet i manꝰ na
zarei poſtq̄z raſſi fuerit caput eiꝰ: ſuſce
ptaq̄z rurſū ab eo eleuabit in ꝯſpectu
dñi: ⁊ ſāctificata ſacerdotꝯ erūt: ſic̄ pe
ctuſculū qꝺ ſeparī iuſſū ē ⁊ femur. Pꝰ
hec p̄t bibere nazareꝰ vinū. Iſta eſt lex
nazarei cū vouerit oblatiōez ſuaz ꝺño
pe ꝯſecratiōis ſue: exceptꝯ his q̄ inue
nerit manꝰ eiꝰ Iux̄ qꝺ mēte deuouerat
ita faciet ad pfectiōez ſctificatiōs ſue.
Locutꝰq̄z ē dñs ad moyſē dicēs: Loq̄
re aarō ⁊ filiꝭs eiꝰ. Sic bñdicetꝯ filiꝭs
iſrł: ⁊ dicetꝯ eis: ‖ Bñdicat tibi dñs et
cuſtodiat te. Oñdat dñs faciē ſuā tibi
et miſereat tui. Cōūtat dñs vultū ſuū
ad te: ⁊ det tibi pacē. Inuocabūtq̄z no
me meū ſuꝑ filios iſrł: ⁊ ego benedicā

Actū ē aūt i die q̄ (eis. VII
cōpleuit moyſes tabnaculū et
erexit illꝺ: vnxitq̄z ⁊ ſctificauit
cū oibꝰ vaſis ſuis: altare ſił ⁊ oia va-
ſa eiꝰ: obtulerūt ꝓncipes iſrł ⁊ capita
familiaꝝ q̄ erāt ꝑ ſingłas tribꝰ pfecti
oꝝ q̄ numerati fuerāt munera coꝝam
dño ſex plaustra tecta cuz duodeci bo-
bus. Unū plaustrū obtulere duo ducеſ
⁊ vnū bouē ſingłi: obtulerūtq̄z eā i cō
ſpectu tabnaculi. Ait aūt dñs ad moy
ſen. Suſcipe ab eis vt ſuiāt i miſterio
tabnaculi: ⁊ trades ea leuitꝯ iuxta ordi-
nē miniſterij ſui. Itaq̄z cum ſuſcepiſſet
moyſes plaustra et boues: tradidit ea
leuitis. Duo plaustra ⁊ q̄ttuoꝝ boues
dedit filiꝭs gerſon: iuxta id qꝺ habebāt
neceſſariū: q̄ttuoꝝ alia plaustra ⁊ octo
boues dedit filiꝭs merari ſm officia et
cultū ſuū: ſꝺ māu ythamar filij aaron
ſacerdotꝯ. Filiꝭs āt caath ñ dedit plau
ſtra ⁊ boues: qz i ſctūario ſuiūt: ⁊ one-

ra ꝓpriis portāt humerꝯ. Igiť obtule-
rūt duces i dedicatiōez altarꝯ: die qua
vnctū ē: oblatiōez ſuā añ altare. Dixit
q̄z dñs ad moyſē. Singuli duces ꝑ ſin
gulos dies offerāt munera i dedicatio
nē altarꝯ. Primo die obtulit oblatio-
nē ſuā naaſon filiꝰ aminadab ꝺ tribu
iuda: fuerūtq̄z i ea acetabulū argēteū:
pondo cētū triginta ſiclorꝫ: phiala ar-
gēta hñs ſeptuaginta ſiclos iuxta pōꝺ
ſanctuarij: vtrūq̄z plenū ſimila cōſper
ſa oleo i ſacrificiū: mortariolū ex decē
ſiclis aureis plenū incēſo: bouē de ar-
mēto ⁊ arietē ⁊ agnū anniculū i holo
cauſtū: hircūq̄z ꝑ pctō: ⁊ i ſacrificio pa
cificoꝝ boues duos: arietes q̄nq̄z: hir
cos q̄nq̄z: agnos anniculos q̄nq̄z. Hec
ē oblatio naaſon filij aminadab. Se-
cundo die obtulit nathanael filiꝰ ſuar
dux ꝺ tribu yſachar acetabulū argen-
teū appēdēs cētū triginta ſiclos: phia
lam argēteā habēte ſeptuagita ſiclos
iuxta pōꝺ ſctūarij: vtrūq̄z plenū ſimila
ꝯſperſa oleo i ſacrificiū: mortariolū au
reū hñs decē ſiclos plenū incēſo: bouē
de armēto ⁊ arietē: ⁊ agnū āniculū in
holocaustū hircūq̄z ꝑ pctō: ⁊ in ſacrifi
cio pacificoꝝ boues duos: arietes q̄n-
q̄z: hircos q̄nq̄z: agnos anniculos q̄nq̄z
Hec fuit oblatio nathanael filij ſuar.
Tertio die ꝓnceps filioꝝ zabulō heli-
ab filiꝰ helon obtulit acetabulū argē
teū appēdēs cētū trigita ſiclos: phialā
argēteā hñtē ſeptuaginta ſiclos ad pō
dus ſctūarij. vtrūq̄z plenū ſimila ꝯſper
ſa oleo in ſacrificiū: mortariolū aureū
appēdēs decē ſiclos plenū incēſo: bo-
uē ꝺ armēto ⁊ arietē: ⁊ agnū āniculū
i holocaustū hircūq̄z ꝑ pctō: ⁊ i ſacrifi
cio pacificoꝝ boues duos: arietes q̄n-
q̄z: hircos q̄nq̄z: agnos anniculos q̄n-
q̄z. Hec ē oblatio heliab filij helō. Die
q̄rta ꝓnceps filioꝝ rubē eliſur filius
ſedeur: obtulit acetabulū argēteū ap-
pēdēs cētū trigita ſiclos: phialā argē-
teā hñtē ſeptuaginta ſiclos ad pōdus
ſāctuarij: vtrūq̄z plenū ſimila ꝯſperſa
oleo i ſacrificiū: mortariolū aureū ap-
pēdēs decē ſiclos plenū cēſo: bouē ꝺ
armēto ⁊ arietē ⁊ agnū āniculū in ho
locaustū: hircūq̄z ꝑ pctō: ⁊ i hoſtias pa
cificoꝝ boues duos: arietes q̄nq̄z: hir-
cos q̄nq̄z: agnos anniculos q̄nq̄z. Hec
fuit oblatio eliſur filij ſedeur Die q̄nto

ꝑnceps filioꝝ ſymeō ſalamihel filꝰ ſu
riſaddai obtulit acetabulū argēteum
appēdēs cētū trigita ſiclos: phialā ar-
gēteā hñtē ſeptuagita ſiclos ad pōdꝰ
ſāctuarij: vtrūq; plenū ſimila ꝯſperſa
oleo i ſacrificiū: mortariolū aureū ap
pēdēs decē ſiclos plenū incēſo: bouē
ō armēto ꝛ arietē ꝛ agnū āniculū i ho
locauſtū: hircūq; ꝑ pctō: ꝛ i hoſtias pa
cificorū boues duos: arietes q̄nq;: hir
cos q̄nq;: agnos anniculos q̄nq;. Hec
fuit oblatio ſalamihel filij ſuriſaddai
Die ſexto ꝑnceps filiorum gad helia-
ſaph filiꝰ duel: obtulit acetabulū argē
teū appēdēs cētū triginta ſiclos: phia
lā argēteā hñtē ſeptuaginta ſiclos ad
pōdꝰ ſctūarij: vtrūq; plenū ſimila con
ſperſa oleo i ſacrificiū: mortariolū au-
reū appēdēs decē ſiclos plenū incēſo:
bouē ō armēto ꝛ arietē ꝛ agnū āniculū i holocauſtū: hircūq; ꝑ pctō: ꝛ i ho-
ſtias pacificoruꝫ: boues duos: arietes
q̄nq;: hircos quinq; : agnos āniculos
q̄nq; . Hec fuit oblatio heliaſaph filij
duel. Die ſeptio ꝑnceps filiorū ephraī
eliſama filiꝰ āmiud: obtulit acetabulū
argēteū appēdēs cētū triginta ſiclos:
phialā argēteā hñtē ſeptuagita ſiclos
ad pōdꝰ ſctūarij: vtrunq; plenū ſimila
ꝯſperſa oleo i ſacrificiū: mortariolū au-
reū appēdēs decē ſiclos plenū incēſo:
bouē ō armēto ꝛ arietē ꝛ agnū āniculū i holocauſtū: hircūq; ꝑ pctō ꝛ i ho-
ſtias pacificorum boues duos arietes
q̄nq;: hircos quinq; : agnos anniculos
Ɛ quinq; . Hec fuit oblatio eliſama filij
āmiud. Die octauo ꝑnceps filiorū ma
naſſe gamaliel filiꝰ phadaſſur: obtulit
acetabulū argēteū appēdēs cētū trigi
ta ſiclos: phialā argēteā hñtē ſeptua-
gita ſiclos ad pōdꝰ ſctūarij vtrūq; ple
nū ſimila ꝯſperſa oleo in ſacrificiū: mor
tariolū aureū appēdēs decē ſiclos ple
nū icēſo: bouē ō armēto : ꝛ arietem ꝛ
agnū āniculū i holocauſtū: hircūq; ꝑ
pctō: ꝛ i hoſtias pacificorū boues du-
os: arietes quinq;: hircos q̄nq; : agnos
āniculos quinq;. Hec fuit oblatio ga-
maliel filij phadaſſur. Die nono ꝓnce-
ceps filioꝝ beniamin abidā filiꝰ gede
onis obtulit acetabulū argēteū appen
dens cētū trigita ſiclos : phialā argen
teā hñtē ſeptuagita ſiclos ad pōdꝰ ſā-
ctuarij: vtrūq; plenū ſimila ꝯſperſa oleo
i ſacrificiū: mortariolū aureū appē
decē ſiclos plenū icēſo: bouē ō arma
to ꝛ arietē ꝛ agnū āniculū i holoca
ſtū: hircūq; ꝑ pctō: ꝛ i hoſtias pacifi
rū boues duos: arietes quinq;: hircos
quinq;: agnos āniculos quinq;. Hec fu
oblatio abidan filij gedeōis. Die oc
mo ꝑnceps filioꝝ dan abiezer filiꝰ am
ſaddai obtulit acetabulū argēteū ap
pēdēs cētū trigita ſiclos: phialā arg
teā hñtē ſeptuaginta ſiclos ad pōda
ſctūarij: vtrunq; plenū ſimila ꝯſperſ
oleo i ſacrificiū: mortariolū aureū
pēdēs decē ſiclos plenū icēſo: bouē
armēto ꝛ arietē ꝛ agnū āniculū in h
locauſtū: hircumq; ꝑ pctō: ꝛ i hoſtia
pacificoꝝ boues duos: arietes quinq;
hircos quinq; : agnos āniculos quinq;
Hec fuit oblatio abiezer filij amiſad
dai. Die vndecimo ꝑnceps filioꝝ ſa
phegiel filiꝰ ochran: obtulit acetabul
argēteū appēdēs cētū triginta ſiclos
phialā argēteā hñtēs ſeptuagita ſiclos
ad pōdꝰ ſctūarij: vtrunq; plenū ſimila
ꝯſperſa oleo i ſacrificiū: mortariolū au
reū appēdēs decē ſiclos plenū incēſo:
bouē ō armēto ꝛ arietē ꝛ agnū āniculū in holocauſtū: hircūq; ꝑ pctō: ꝛ i
hoſtias pacificorū boues duos: arietes
quinq;: hircos quinq;: agnos āniculos
quinq;. Hec fuit oblatio phegiel filij
ochran. Die duodecio ꝑnceps filiorū
rū neptalim ahira filiꝰ henan: obtulit
acetabulū argēteū appēdēs cētū triginta
ta ſiclos: phialā argēteā hñtēs ſeptua-
ta ſiclos ad pōdus ſctūarij: vtrūq; ple
nū ſimila oleo ꝯſperſa i ſacrificiū: mor
tariolū aureū appēdēs decē ſiclos ple
nū incēſo: bouē ō armento ꝛ arietē ꝛ
agnū āniculū i holocauſtū: hircūq; ꝑ
pctō: ꝛ i hoſtias pacificoꝝ boues duo
os: arietes quinq;: hircos quinq; : agnos
āniculos quinq;. Hec fuit oblatio ahi
ra filij henan. Hec i dedicatiōe altaris
oblata ſūt a ꝓncipib⁹ iſrl i die q̄ cōſe-
cratū ē. Acetabula argētea duodeci:
phiale argētee duodeci: mortariola au
rea duodeci: ita vt cētū triginta ſiclos
hñret vnum acetabulū: ꝛ ſeptuagita ſi
clos vna phiala. i. in cōe vaſoꝝ oīa
ex argēto ſicli duo milia ādrigēti pū
dere ſctūarij: mortariola aurea duode
cim plena incēſo: denos ſiclos appēdē
tia pōdere ſctūarij. i. ſil auri ſicli cētū

vigiti: boues ō armēto i holocaustum duodeci: arietes duodeci: agni āniculi duodeci ⁊ libamēta eoꝝ: hirci duodecim pro pctō: hostie pacificoꝝ: boues vigintiſtruor: arietes ſexaginta: hirci ſexagita: agni āniculi ſexaginta. Hec oblata ſunt i dedicatiōe altarꝫ qñ vnctū ē. Cūq; igrederet moyſes tabnaculum federꝫ vt ꝓſuleret oraculū: audiebat vocē loquētꝫ ad ſe de ꝓpitiatorio: qđ erat ſupꝝ arcā teſtimonij inter duos cherubin: vñ ⁊ loq̄bat ei. VIII

Locutuſq; ē dñs ad moyſē dicēs: Loq̄re aarō: ⁊ dices ad eū: Cuꝝ poſueri ſeptē lucernas cādelabrū i auſtrali pte erigat. Hoc igit p̄cipit vt lucerne ꝫ boreā e regiōe reſpiciāt ad mēſam panū ꝓpoſitionis: ꝫ eā ptē quā cādelabrū reſpicit: lucere debebūt. Fecit q; aarō ⁊ ꝓpoſuit lucernas ſupꝝ cādelabrū: vt p̄ceperat dñs moyſi. Hec āt erat factura cādelabri: ex auro ductili ram medi⁹ſtipes q; cūcta ex vtroq; calamorū tatere naſcebāt. Juxta exemplū qđ oſtdit dñs moyſi: ita operatus ē cādelabrū. Et locut⁹ ē dñs ad moyſē dicēs: Tolle leuitas ex medio filioꝝ iſrael: ⁊ purificabis eos iuxt hūc ritū. Aſpgank aq̄ luſtratiōis ⁊ radant oēs pilos carnis ſue. Cūq; lauerit veſtimēta ſua et mūdari fuerit: tollēt bouē ō armēti ⁊ libamētū ei⁹: ſimilā oleo ꝓſpſā. Bouē aūt alterꝫ ō armēto accipies p̄ pctō: ⁊ applicabis leuitas coꝝ tabernacko federi: ꝓuocato oi mltitudie filioꝝ iſrl. Cūq; leuite fuerint coꝝ dño: ponēt filij iſrl man⁹ ſuas ſupꝝ eos: ⁊ offeret aaron leuitas mun⁹ i ꝓſpectu dñi a filijs iſrl: vt ſuiāt i miſterio eius. Leuite āꝫ ponēt man⁹ ſuas ſupꝝ capita boū: e ādus vnū facies p̄ pctō: ⁊ alterꝫ i holocauſtū dñi: vt depcerꝫ p̄ eis Statueſq; leuitas ꝫſpectu aaron ⁊ filioꝝ ei⁹: et cōſecrabis oblatos dño: ac ſeparabis de medio filioꝝ iſrl vt ſint mei: ⁊ poſtea ingrediāt tabernaculū federis vt ſuiāt mihi. Sicq; purificabis et cōſecrabis eos in oblatiōes dñi: qm̄ dono donati mihi a filijs iſrl‖ Pro p̄mogenitꝫ q̄ apiūt oēs vuluā i iſrl: accepi eos Mea ſunt em̄ oia p̄mogenita filioꝝ iſrl: tā ex hoīb⁹ q; ex iumētis. Ex die q; percuſſi oē p̄mogenitū i tra egypti: ſanctificaui eos mihi: ⁊ tuli leuitas p̄ cūctꝫ p̄mogenitꝫ filioꝝ iſrl: tradiditq; eos dono aarō ⁊ filijs ei⁹ ō medio ꝓpli vt ſuiāt mihi p̄ iſrl i tabnacko federis: ⁊ oret p̄ eis ne ſit in ꝓplo plaga: ſi auſi fuerit accedere ad ſcūariū. Feceruntq; moyſes ⁊ aarō ⁊ oīs mltitudo filioꝝ iſrl ſupꝝ leuitas q̄ p̄ceperat dñs moyſi: purificatiq; ſūt ⁊ lauerunt veſtimēta ſua. Eleuauitq; eos aarō i ꝓſpectu dñi ⁊ orauit p̄ eis: vt purificati ingrederēt ad officia ſua i tabernaculū federꝫ coꝝ aarō ⁊ filijs ei⁹. Sic p̄ceperat dñs moyſi ō leuitꝫ: ita factū ē. Locut⁹q; ē dñs ad moyſē dicēs: Hec ē lex leuitaꝝ. A vigitiquiq; ānis ⁊ ſupra ingrediēt: vt miſtrēt in tabernaculo federꝫ. Cūq; q̄nq̄geſimū annū etatꝫ ſpleuerit fuire ceſſabūt. Eruntq; miſtri fratꝝ ſuoꝝ i tabernacko federꝫ: vt cuſtodiāt q̄ ſibi fuerint cōmēdata: opa āt ipa nō faciāt. Sic diſpones leuitis in cuſtodijs ſuis. IX

B Locut⁹ ē dñs ad moyſē i deſto ſinai: anno ſcdo: poſtq; egreſſi ſūt ō tra egypti: mēſe p̄mo dicens: Faciāt filij iſrl phaſe i tpe ſuo q̄rtadecia die mēſis hui⁹ ad veſpaz: iuxt oēs cerimonias ⁊ iuſtificationes ei⁹. Precepit q; moyſes filijs iſrl vt facerent phaſe. Qui fecerūt tpe ſuo q̄rtadecia die mēſis ad veſperā i mōte ſinai. Juxt oīa q̄ mādauerat dñs moyſi fecerūt filij iſrl. Ecce āt q̄dā imūdi ſupꝝ aia hois q̄ nō poterāt facere phaſe i die illo: accedentes ad moyſē et aarō: dixerūt eis. Immundi ſum⁹ ſupꝝ aīa hois: q̄re fraudamur vt non valeam⁹ oblatiōes offerre dño in tpe ſuo inr filios iſrl? Quibus rñdit moyſes: State vt cōſulā q̄d p̄cipiat dñs de vobis. Locutuſq; eſt dñs ad moyſen. dicēs: Loq̄re filijs iſrl. Hō q̄ fuerit imūdus ſupꝝ aīa: ſiue i via p̄culi in gēte vra: faciat phaſe dño i mēſe ſcdo q̄rtadecima die mēſis ad veſperā: cū azymis ⁊ lactucis agreſtib⁹ comedent illud. ‖ Nō relinquēt ex eo q̄ppiā vſq; mane: ⁊ os ei⁹ non ꝓfriēgēt: ocm riuū phaſe obſuabūt. Si q̄s āt ⁊ mūd⁹ ē ⁊ i itinere nō fuit ⁊ tñ non fecit phaſe: exterminabit aīa illa de ꝓplis ſuis: q⁹ ſacrificiū dño non obtulit tpe ſuo: peccti ſui ipſe portabit. Peregrin⁹ āꝫ ⁊ aduena ſi fuerint apud vos facient phaſe domlo iuxta cerimonias ⁊ iuſtificatiōes ſuas. Preceptū idē erit ap̄

Exo. 12. g
Joh. 19. g

Exo.40.b vos tã aduene ꝙ indigene? Igit die ꝙ
3.Reg.4.b erectũ ẽ tabnaculũ: opuit illũ nubes.
A vespe ãt sup tẽto: iũ erat ãsi spẽs ig
nis vsq; mane. Sic faciebat iugit̃ Per
die opiebat illud nubes: t p nocte ãsi
spẽs ignis. Cũq; ablata fuisset nubes
ꝙ tabnaculũ ꝓgrediebat: tũc ꝓficiscebã
tur filij isrl. Et in loco vbi stetisset nu-
bes: ibi castrametabãt. Ad ipius dñi p
ficiscebãt t ad ipius illius figebãt taber
D naculũ. Cũct̃ diebus q̃bus stabat nubes
sup tabnaculũ: manebãt i eodẽ loco:
t si euenisset vt mlto tpe maneret sup
1.Cor.10.a illũ: erãt filij isrl i excubijs dñi: t ñ ꝓ-
ficiscebãt q̃t̃q; diebus fuisset nubes sup
tabnaculũ. Ad ipius dñi erigebãt tẽto
ria: t ad ipius illius deponebãt. Si fuis-
set nubes a vespe vsq; mane: t stati di
luculo tabnaculũ relinq̃sset: ꝓficiscebã
tur: t si post die t nocte recessisset: diffi
pabant tẽtoria. Si vo biduo aut vno
mẽse vel lõgiori tpe fuisset sup tabna-
culũ: manebãt filij isrl i eodẽ loco t ñ
ꝓficiscebãt: stati aũt vt recessisset: mo-
uebãt castra. Per vbũ dñi fiebãt tẽto
ria: t p vbũ illius ꝓficiscebãt: erãtq; i
excubijs dñi iux impiũ eius p manus
A Locutusq; ẽ dñs ⟨moysi X
ad moysẽ dicẽs: Fac tibi duas
tubas argenteas ductiles: q̃bus
vocare possis multitudinẽ qñ mouẽ
da sũt castra. Cũq; icrepuerit tubis: cõ-
grebabit ad te oẽs turba ad ostiũ ta
bernaculi fed̃ri. Si semel clãgueris:
veniẽt ad te ꝓncipes t capita multitu
dinis isrl. Si aũt ꝓlixius atq; ꝛcisus
clãgor icrepuerit: mouebũt castra ꝑmi
q̃ sũt ad oriẽtalẽ plagã. In scdo aũt so
nitu t pari vlulatu tube leuabũt tẽto
ria q̃ habitabãt ad meridiẽ t iux hũc
modũ reliq̃ faciẽt vlulatibus tubis i ꝓ-
fectiões. Qñ aũt ꝛgregãdus ẽ ꝓpls: sim
plex tubax clãgor erit: t ñ ꝛcise vlula
bũt. Filij ãt aaro sacerdotes clangẽt tu
bis: eritq; ℟ legitimũ sempiternũ i gene
rationib⁹ vris. Si exieritis ad bellũ de
tra vra: ꝛ hostes q̃ dimicãt adũsũ vos
clãget̃ vlulãtibus tubis: t erit recordatio
vri coram dño deo vro: vt eruamini
B ꝺ mãib⁹ iimicox vrox. Si qñ habebi
tis epulũ t dies festos t kalendas: ca-
net̃ tubis sup holocausti t pacifi vi
ctimis: vt sint vob in recordatiões dei
vri. Ego dñs de⁹ vr. Anno scdo mẽse
scdo vicesima die mẽsis: eleuata ẽ nu
bes ꝺ tabernaculo fed̃re. Profectiq
sũt filij isrl p turmas suas de deserto si
nai: t recubuit nubes i solitudine pha
ran. Moueruntq; castra ꝓmi iux ipi
dñi p manum moysi. Filij iuda p tur
mas suas: q̃x ꝓnceps erat naasõ filius
aminadab. In tribu filiox ysachar n
it ꝓnceps nathanael filius suar. In tri
bu zabulõ erat ꝓnceps eliab filius hel
Depositũq; ẽ tabnaculũ: qꝺ portãtes
egressi sũt filij gersõ t merari. Profec
q; sũt t filij rubẽ p turmas t ordines
suũ: q̃x ꝓnceps erat elisur filius sedeur
In tribu ãt filiox symeon ꝓnceps fu
salamihel filius surisaddai. De tribu
bu gad erat ꝓnceps heliasaph filius du
el. Profectiq; sũt t caathite: portãtes
sctuariũ. Tãdiu tabernaculũ portab
tur donec venirẽt ad erectiõis locum.
Mouebãt castra t filij ephrai p turmas
suas i q̃x exercitu ꝓnceps erat elisama
filius ammiud. In tribu ãt filiox manas
se ꝓnceps fuit gamaliel filius phadasur
Et i tribu beniami erat dux abidan
lius gedeonis. Nouissimi castroũ ordi
ꝓfecti sũt filij dan p turmas suas: q
rũ exercitu ꝓnceps fuit ahiezer filius
amisaddai. In tribu ãt filiox aser erat
ꝓnceps phegiel filius ochrã. Et i tribu
liox nepthalim ꝓnceps fuit ahira filius
henã. Hec sũt castra t ꝓfectiões filio
isrl p turmas suas qñ egrediebãt. Di
xitq; moyses obab filio raguel madia
nite cognato suo. Proficiscimur ad lo
cũ quẽ dñs daturus ẽ nobis: veni nobi
cũ vt bñfaciamus tibi: q; dñs bona pr
misit israel. Cui ille rñdit: Non vadã
tecũ: sꝺ reuertar i trã meã in q̃ nat⁹ sũ
Et ille. Noli inquit nos relinq̃re. Tu
esh nosti i q̃bus locis p desertũ castra po
nere debeamus: t eris ductor nr. Cumq
nobiscũ venerit: q̃cq̃d optimũ fuerit
opib⁹ q̃s nobis tradituri ẽ dñs: dabi
mus tibi. Profecti sũt q̃ ꝺ mõte dñi
am triũ dieꝝ: arcaq; fed̃re dñi ꝓcede
bat eos p dies tres: ꝓuidẽs castroꝝ lo
cũ. Nubes q̃ dñi sup eos erat p dies
cũ incederẽt. Cũq; eleuaret̃ arca dice
bat moyses ‖ Surge dñe t dissipẽt̃ ini
mici tui: t fugiãt qui oderũt te a fac
tua. Cũ ãt deponeret̃: aiebat: Reuer
D Ñe ad mltitudinẽ exercituũ
Iteres ortũ est murmur

ppli:q̄si dolētiſi p labore ꝫ dñz. Qō cū
audiſſet irāt⁹ ē:t accenſus i eos ignis
dñi:deuorauit extremā caſtrorū ptē.
Cūq; clamaſſet ppls ad moyſē: orauit
moyſes ad dñz t abſorpt⁹ ē ignis. Vo
cauitq; nomē loci illi⁹ incenſio: eo q
ſuccēſus fuiſſet ꝫ eos ignis dñi. Vul-
gus quippe ꝑmiſcuū qō aſcēderat cuz
eis flagrauit deſiderio ſedēs et flens:
B iūctis ſibi parit filijs iſrl:et ait: Quis
dabit nobis adveſcēdū carnes? Recor
damur piſciū q̄s comedebam⁹ in egy-
pto gratiſ:i mentē nobis veniūt cucu-
meres t pepones:porriq; t cepe: t al-
6.g lia. Ania nr̄a arida ē: nihil aliud reſpi
ciūt ocli nr̄i niſi man.‖ Erat aūt man
q̄ſi ſemē coriādri coloris bdellij. Cir-
cūibatq; ppls:t colligēs illō frāgebat
mola ſiue terebat i mortario: coquēs
i olla t faciens ex eo tortulas ſaporis
q̄ſi panis oleati. Cūq; deſcenderet no
cte ſup caſtra ros:deſcēdebat parit et
man. Audiuit ꝫ moyſes flētē pplm p
familias: ſingulos p oſtia tētorū ſui.
C Iratuſq; ē furor dñi valde:ſz et moyſi
itolerāda res viſa ē. Et ait ad dñz:Cur
afflixiſti ſeruū tuū? Quare ſi iuenio gra
tiā coꝝ te? Et cur ipoſuiſti pōd⁹ vniu-
ſi pplī hui⁹ ſup me? Nunq̄d ego ꝛcepi
oēs hāc mltitudinē vt genui eā: vt di
cas mihi:porta eos i ſinu tuo ſic̄ por-
tare ſolet nutrix infantulū: t defer in
trā p q̄ iuraſti pr̄ib⁹ eorz? Vñ mihi car
nes vt dem tante mltitudini? Flent ꝫ
me dicētes:da nobis carnes vt come-
dam⁹. Nō poſſū ſol⁹ ſuſtinere oēz hūc
pplm q: grauis eſt mihi. Sin alit tibi
videt:obſecro vt interficias me: t inue
niā grāz i oculis tuis:ne trāſ afficiar
mal. Et dixit dñs ad moyſē: Cōgrega
mihi ſeptuagita viros ō ſenioꝝib⁹ iſrl
q̄s tu noſti q ſenes pplī ſint ac mgri:
t duces eos ad oſtiū tabernaculi fede
roꝝ tibi:t auferā de ſpū tuo tradāq;
eis:vt ſuſtētēt tecū on⁹ pplī:t nō tu ſo
lus graueris. Populo q̄z dice:s Sācti
ficamini: cras comedetis carnes. Ego
enī audiui vos dicere:quis dabit noꝫ
eſcas carniū: bñ nobis erat i egypto:
vt det vobis dñs carnes t comedat?:
nō vno die nec duob⁹ vel q̄nq; aut de
cē:nec viginti q̄dē:ſz vſq; ad mēſē die
rū: donec exeat p nares vr̄as t vobīt i

nauſeā:eo q repulerit dñz q̄ i medio
vr̄i ē:t fleuerit coꝝ eo dicētes‖Quare I.21.b
re egreſſi ſum⁹ ex egypto vt perirem⁹ i E
ſolitudie? Et ait moyſes ad dñm. Se-
xcēta milia peditū hui⁹ pplī ſūt:t tu di
ces:dabo eis eſū carniū menſe integro?
Nūq̄d ouiū t boū multitudo cedet vt
poſſit ſufficere ad cibum:vl oēs piſces
marīz i vnū ꝛgregabūt vt eos ſatiēt? Eſa.59.
Cui rſpdit dñs‖Nūq̄d man⁹ dñi invali
da ē? Jā nunc videbis vtrū me⁹ ſermo
ope cōpleat. Venit igit moyſes t nar
rauit pplo ꝟba dñi:ꝛgregās ſeptuagin-
ta viros ō senioꝝib⁹ iſrl: q̄s ſtare fecit
circa tabernaculū. Deſcenditq; dñs p F
nubē:t locut⁹ ē ad eū auferēs ō ſpū q̄
erat i moyſe:t dās ſeptuagita virīz. Cūq;
req̄euiſſet i eis ſpūs ꝓphauerūt nec
vltra ceſſauerūt. Remāſerāt āt i caſtrīz
duo viri:q̄ vn⁹ vocabat heldad t al
ter medad:ſup q̄s req̄euit ſpūs. Nā et
ipi deſcripti fuerāt t nō exierant ad ta-
bernaculū. Cumq; ꝓpheтarent i caſtrīz:t
cucurrit puer t nūciauit moyſi dicēs:
Heldad t medad ꝓpheтāt i caſtrīz. Sta
tim:ioſue filius nun miniſter moyſi t
elect⁹ e plurib⁹. ait: Dñe mi moyſes p
hibe eos. At ille:Quid inq̄t emularis
p me? Quis tribuat vt oīs pplūs ꝓphe
tet:t det eis dñs ſpiritū ſuū? Reūſuſq;
ē moyſes maiores natu iſrl in caſtra.
Ver⁹ aūt egrediēs a dño arreptas trāſ G
mare coturnices detulit t dimiſit i ca
ſtra itinere quātū vno die ꝛfici pōt ex
oi pte caſtroꝝ p circūitū: volabātq; i
aere duob⁹ cubitis altitudie ſup trā.
Surgēs q̄ pplūs toto die illo t nocte ac
die alto:ꝛgregauit coturnicū mltitu-
dinē:q̄ parū. decē choros: et ſiccauerūt
eas p gyr̄ caſtroꝝ. Adhuc carnes erāt Pſ.77
i dētib⁹ eorū:nec defecerat huiuſcemōi
cib⁹:t ecce furor dñi ꝛcitat⁹ i pplūm p-
cuſſit eū plaga magna nimis. Vocat⁹
q; ē ille loc⁹ ſepulchra ꝛcupiſcētie:ibi
enī ſepelierūt pplūm q̄ deſiderauerat car
nes. Egreſſi aūt ō ſepulchris ꝛcupiſcē
tie venerūt i aſeroth:t mānſerūt ibi. XII

H Ocutaq; ē maria t aarō ꝫ moy M
ſen r̄pt vxorē ei⁹ ethiopiſſā: et
dixerūt. Num p ſolū moyſē lo-
cut⁹ ē dñs? Nōne t nobis ſilr eſt locu
tus? Qō cū audiſſet dñs irat⁹ eſt. Erat
enī moyſes vir mitiſſim⁹ ſup oēs ho-
mines q̄ morabāt i trā. Statī locut⁹

ē dñs ad eñ ⁊ ad aarō ⁊ mariā. Egredi
emini vos tñi rres ad tabnaculū fede
B ris. Cūq fuissēt egressi descēdit dñs i
colūna nubis: ⁊ stetit i introitu taber-
naculi vocās aarō ⁊ mariā. Qui cum
issent: dixit ad eos: Audite ꝝmōes me-
os. Si ꝙs fuerit int̄ vos ꝓpha dñi i vi
sione apparebo ei: vl̄ p sōnū loq̄r ad il
Heb.3.a lū. At nō tal ꝺu⁹ me⁹ moyses ꝙ i oi do-
mo mea fidelissim⁹ ē. Ore esñ ad os lo
quor ei. Palā ⁊ nō p enigmata ⁊ figu-
C ras dñm videt. Quare ⁊ nō timuisti de-
trahere ꝺuo meo moysi? Iratq; ē eos
abijt. Nubes ꝙs recessit ꝙ erat sup ta-
bernaculū. Et ecce maria apparuit cā-
dens lepra ꝙsi nix. Cūq respexisset eā
aarō ⁊ vidisset pfusā lepra: ait ad moy
sen. Obsecro dñe mi: ne ponas nobis
ꝺ pctm qō stulte cōmisim⁹: ne fiat hec
ꝙsi mortua: ⁊ vt abortiuū qō p̄cit ō
D vulua mris sue. Ecce iā mediū carnis
eius deuorarū est a lepra. Clamauitq;
moyses ad dñm dicēs: De⁹ obsecro sana
eā. Cui rndit dñs: Si pr ei⁹ spuisset i fa
ciē illi⁹: nōne debuerat saltē septē die
b⁹ rubore suffūdi? Septē septē dieb⁹
ex̄ castra: ⁊ postea reuocabit. Exclusa
ē itaq; maria ex̄ castra septē dieb⁹: et
ꝓpls nō ē mor⁹ ō loco illo: donec reuo

A Rocet⁹q; (cata ē maria. XIII
p ꝓpls ē ō aseroth: fixis tētor: ꝙs i
deserto pharan. Ibiq; locut⁹ est
dñs ad moysē dicēs: Mitte viros ꝙ cō
siderāt tr̄ā chanaā quā datur⁹ ſſi filijs
isrl: singlos ō singul tribub⁹ ex ꝓncipi
bus. Fec̄ moyses qō dñs iparat: ō de-
serto pharā: mittēs ꝓncipes viros: ꝙt
ista sūt noia. De tribu rubē: semmua
filiū zechur. De tribu symeō: saphat fi
liū vri. De tribu iuda: caleb filiū iepho
ne. De tribu ysachar: igal filiū ioseph.
De tribu ephraī: osee filiū nun. De tri
bu beniamī: phalti filiū raphu. De tri
bu zabulon: geddiel filiū sodi. De tri-
B bu ioseph sceptri manasse gaddi filius
susi. De tribu dan: amihel filiū gemal-
li. De tribu aser: sthur filium michael.
De tribu neptalim: nasbi filiū napsi.
De tribu gad: guhel filius machi. Hec
sūt noia viror⁹ ꝙs misit moyses ad ꝓsi
derādā tr̄ā. Vocauitq; osee filiū nun
iosue. Misit ⁊ eos moyses ad ꝓsiderā-
dā tr̄ā chanaā: ⁊ dixit ad eos: Ascēdi-
te p meridianā plagā. Cūq veneritis
ad mōtes: ꝓsiderate tr̄ā ꝙlis sit: ⁊ pp̄l 1.6
ꝙ inhabitator ē ei⁹: vtrū fort̄ sit an i c.2
firm⁹: pauci nūero an plures: ipsa tr
bona an mala: vrbes ꝙles murate an
absq; muris: hum⁹ pinguis an sterl
nemorosa an absq; arborib⁹. Cōfor-
mini: ⁊ afferte nob ō fructib⁹ tre. Erat
āt tp̄s qñ tā p̄coque vue vesci pñt. Cū
q; ascēdissēt explorauerūt tr̄ā a deser
sin: vsq; roob itrātib⁹ emath. Ascēde
rūtq; ad meridiē ⁊ venerūt i hebron
vbi erāt achiman ⁊ sisai ⁊ tolmai: filij
enach. Nā hebron septē ānis añ thanis
vrbē egypti cōdita ē. Pergēteq; usq;
ad torrētē botri: abscōdert palmitē de
vua sua: quē portauerūt i vecte duo v
ri. De mal ꝙs granat⁹ ⁊ ō fic⁹ loci illi
tulerūt ⁊ appellat⁹ ē nchelescol. i. tor
rēs botri: eo q botrū portassent inde
filij isrl. Reūsiq; exploratores tre p⁹
dragita dies oī regiōe circūita: reue
rūt ad moysē ⁊ aaron ⁊ ad oēs cētū filios
oīs isrl i deserti pharā: qō ē i cades. Lo
cutiq; eis ⁊ oī mltitudini ostenderūt fru
ctus tre: ⁊ narrauerūt dicētes: Venimus
i tr̄ā ad quā misisti nos: q reuera fluit lac.13
lacte ⁊ melle: vt ex his fructib⁹ cognos
sci pōt: q̄ cultores fortissimos hz: ⁊ ur
bes grandes atq; muratas. Stirpem
enach vidim⁹ ibi. Amalech habitat i
meridie: ethe⁹ ⁊ iebuse⁹ ⁊ āmorre⁹ i mon
tanis: chananeⁱ ꝙo mare ⁊ iuxta mare
⁊ circa fluēta iordanis. Int̄ hec cale
cōpescēs murmur ꝓpl ad oriebat ꝑ
moysē. ait: Ascēdam⁹ ⁊ possideam⁹ eā
qñ poterim⁹ obtinere eam. Alij ꝙo
fuerāt cū eo dicebāt: Nequaq; ad hoc
ꝓpl valeam⁹ ascēdere: q fortior nos
ē. Detraxerūtq; tre quā inspexerāt apd
filios isrl dicētes: Terra quā lustra-
mus deuorat hitatores suos: ꝓpls qui
asperim⁹: ꝓcere staturę ē. Ibi vidim⁹
mōstra ꝙdā filior⁹ enach de genere gi-
ganteo: ꝙb⁹ cōparati ꝙsi locuste videba

H Bik vociferās (mur. XIIII
oīs turba fleuit nocte illa: et
murmurati sūt ꝝ moysē ⁊ aaron
cūcti filij isrl dicentes: Utinā mortui
essem⁹ i egypto: ⁊ nō i hac vasta solitu
dine. Utinā peream⁹: ⁊ ñ inducat nos
dñs i tr̄ā istā ne cadam⁹ gladio ⁊ uxo
res ac liberi nri ducāt captiui. Nōne
melio⁹ ē reūti i egyptū? Dixerūtq; alter
ad alterū. Cōstituam⁹ nobis ducē et

uertamur l egyptij. Quo audito moy-
ses t aarō ceciderūt ꝓni i terrā coram
oi mltitudine filiorū isrl. At Xo iosue
filj nun t caleb filj iephone ā et ipsi
lustrauerāt trā: sciderūt vestimēta sua
t ad oēs mltitudinē filiorū isrl locuti
sūt. Terra quā circūiuim⁹ valde bona
est. Si ꝓpiti⁹ fuerit dñs inducet nos i
eā t tradet humū lacte t melle manā-
tē. Nolite rebelles esse ꝓtra dñm: neq;
timeat ꝓplm terre huj⁹: q; sicut panē
ita eos possum⁹ deuorare. Recessit ab
eis ois ꝓtectiō. Dñs nobiscū ē: nolite
metuere. Cūq; clamaret ois mltitudo
t lapidib⁹ eos vellet opprimere: appa-
ruit gla dñi sup tectū federj: cūctj vi-
dētib⁹ filjs isrl. Et dixit dñs ad moy
sen: Usq;quo detrahet mihi ꝓplus iste?
Quousq; nō credēt mihi i oib⁹ signis
q; feci corā eis? Feriā igit eos pestilen
tia atq; ꝓsumā: te āt faciā ꝓncipē sup
gentē magnaz t fortiorē q; hec est. Et
ait moyses ad dñm: Ut audiāt egyptij
de q; medio eduxisti ꝓplm istū: t habi
tatores trē huj⁹ q audierunt q tu dñe
in ꝓplo isto sis: t facie videarj ad faci-
em: t nubes tua ꝓtegat illos: t i colūn
na nubis ꝓcedas eos p diē: t in colūn
na ignis p noctē: q occiderj tātā mul
titudinē q̄si vnū holez: t dicāt: nō po
terat introducere ꝓplm in trā p q iu-
rauerat: idcirco occidit eos i solitudi-
ne. Magnificet g fortitudo dñi sic iu-
rasti dicēs: Dñs patiēs t mlte miscōie
auferēs iniq̄tatē t scelera: nullūq; in-
noxiū derelinquēs: q visitas pcta pa-
trū in filios i tertiā t q̄rtā generatio-
nē. Dimitte obsecro pctm ꝓpli tui hu-
ius ꝛm magnitudinē miscōie tue: sic
ꝓpitⁱ⁹ fuisti egrediētib⁹ ō egypto vsq;
ad locuz istū. Dixitq; dñs: Dimisi iux
ta vbum tuū. Uiuo ego t implebit gla
dñi vniūsa terra. Attn oēs holes q vi
derūt maiestatē meā t signa q feci in
egypto t i solitudie: t tēptauerunt me
iā p decem vices: nec obedierunt voci
mee: nō videbūt terrā p q iurauī pa-
tribⁱ⁹ eoꝝ: nec q̄squ ex illis q detraxit mi
hi ituebit ea. Seruū meū caleb q ple-
nus alio spū secut⁹ ē me: inducā i trā
hāc quā circūiuit: t semen ei⁹ posside-
bit eā: qm amalechites t chananeⁱ⁹ ha
bitāt i vallib⁹. Cras moue castra: et re
uertimini i solitudinē p viā maris ru-
bri. Locutusq; ē dñs ad moysē t aarō
dicens: Usq;q multitudo hec pessima
murmurat ꝛm me? Querelas filiorū isrl
audiui. Dic g eis: Uiuo ego ait dñs: si
cut locuti estj audiēte me: sic faciā vo-
bis. In solitudine hac iacebūt cadaue
ra vra. Oēs q numerati estj a viginti
ānis t supra: t murmurastj ꝛm me: non
intrabitis in trā sup quā leuaui ma
nū meā vt habitare vos facerē ꝓter ca
leb filiuz iephone: t iosue filium nun.
Paruulos aūt vros de q̄b⁹ dixistis: q
ꝓde hostib⁹ forēt: introducā vt videāt
tras q vobis dispicuit. Ura cadauera
iacebūt in solitudine. Filij vri erūt va
gi in deserto annis q̄draginta: t portā-
būt fornicatiōez vraz donec ꝓsumant
cadauera patrū i deserto: iuxta numerū q
dragita dierū q̄b⁹ ꝓsiderastj trā. Annꝰ
ꝓdie iputabit: t q̄dragita ānis recipie
tj iniq̄tates vras: t scietj vltionē meā: q
sic locut⁹ sū: ita faciā ois mltitudini
huic pessime: q ꝓsurrexit adūsū me. In
solitudie hac ōficiet t morietur. Igit oēs
es viri q̄s miserat moyses ad ꝓsplādā
terrā t q retūsi murmurare fecerāt ꝛm eū
oēm multitudinē: detrahētes terre q
erat mala: mortui sūt atq; percussi i ꝓspe
tu dñi. Josue aūt filⁱ⁹ nun t caleb filⁱ⁹
iephone vixerūt ex oib⁹ q̄ pretera̅t ad
ꝓsiderādā terrā. Locutusq; est moyses
vniūsa vba hec ad oēs filios isrl: t lu-
xit ꝓplus nimis. Et ecce mane ꝓmo sur
gētes: ascēderūt vticē mōtis atq; di-
xerūtq;: Parati sum⁹ ascēdere ad locū
de q locut⁹ ē dñs q; peccauim⁹. Quib⁹
moyses: Cur inq̄t transgredimini vbm
dñi: q̄d vobis nō cedet i ꝓsperū. Nolī
te ascēdere: nō enī est dñs vobiscū: ne
corruatj corā inimicj vris. Amalechi
tes t chananeⁱ⁹ ant vos sunt quoꝝ gla
dio corruetis: eo q nolueritis acq̄esce
re dño: nec erit dñs vobiscū. At illi cō
tenebrati: ascēderūt in vertice mōtis.
Arca autē testamēti dñi t moyses nō
recesserūt de castris. Descēditq; ama-
lechites t chananeus q̄ habitabat in
mōte: t percutiēs eoꝝ atq; ꝓcidens: ꝓse-
cutus ē eos vsq; horma. XV

Locut⁹ ē dās ad moysē dicens:
Loq̄re ad filios isrl: t dices ad
eos: Cū ingressi fueritis trā habitatio
nis vre quā ego dabo vobis: t feceritꝫ
oblatiōez dño i holocaustū: aut victi-

mā pacificā: vota solnētes: vt spōte offerētes mūera: aut i solēnitatib⁹ vris adolētes odorē suauitatē dño ō bob⁹ siue ō ouib⁹ : offeret q̄cūq; imolauerit victimā: sacrificiū simile decimā ptem. ephi ꝑsersā oleo: qō mēsurā hēbit q̄rtā ptē hin: t vinū ad liba fūdēda eiusdē mēsure dabit i holocaustū siue i victimā: p agnos singlos t arietes. Erit sacrificiū: simile duarū decimarū: q̄ cōsersa sit oleo tertie ptis hin: t vinū ad libamētū ttie ptis eiusdē mēsure offeret i odorē suauitatis dño Qñ xo ō bob⁹ fecerit holocaustū aut hostiā vt impleas votū vl pacificas victimas: dab p singulos boues simile tres decimas ꝑsse oleo: qō hēat mediū mēsure hin t vinū ad liba fūdēda eiusdē mēsure i oblatiōes suauissimi odoris dño. Sic facietis p singlos boues t arietes t agnos t hedos. Tā indigene q̄ pegrini eodē ritu offerent sacrificia. Unū ꝓceptū erit atq; iudiciū tā vob q̄ aduēis tre. Locut⁹ ē dñs ad moysē dicēs: Loq̄re filijs isrl: t dices ad eos: Cū veneritis i trā quā dabo vob t comederitis ō panib⁹ regionis illi⁹: sepabitis ꝓmitias dño ō cibis vris. Sic ō areis ꝓmitias sepabitis: ita t ō pulmēt⁹ dabitis ꝓmitiua dño. Qz si p ignorātiaz ꝓterieritis q̄cq; horū q̄ locut⁹ ē dñs ad moysē: et mādauit p eū ad vos : a die q̄ cepit iubere t vltra: oblitaq; fuerit facere multitudo: offeret vitulū ō armento holocaustū i odorē suauissimū dño: t sacrificiū ei⁹ ac liba vt cerimonie postulāt: hircū q̄q; p pctō. Et rogabit sacerdos p oī mltitudie filioz isrl: t dimittet eis: qm nō spōte peccauerūt: nihilomin⁹ offerētes icēsū dño p se t p pctō atq; error suo: t dimittet vnīuse plebi filiorū isrl t aduenis q̄ pegrinat int eos: qm culpa ē oīs ꝑpli p ignorātiā. Qz si aia vna nesciēs peccauerit offeret caprā āniculā p pctō suo t deꝓcabit p ea sacerdos q̄ insscia peccauerit coram dño: ipetrabitq; ei veniā t dimittet illi. Tam indigenis q̄ aduenis vna lex erit oīm q̄ peccauerit ignorantes. Filius xo q̄ p superbiā aliq̄d cōmiserit siue ciuis sit ille siue pegrin⁹ : qm adūs⁹ dñz rebell fuit: pibit ō ꝑplo suo. Uerbū enim dñi ꝓtēpsit: t ꝓceptū illi⁹ fecit irritū : id circo delebit: t portabit iniq̄tatē suā.

Factū ē āt cū essent filij isrl i solitudie t iuenissent hoiez colligētē ligna i die sabbati: obtulerūt eū moysi et aaron et vniūse mltitudini. Qui recluserūt eū i carcerē: nesciētes q̄d sup eo facere deberēt. Dixitq; dñs ad moysen: Morte moriat hō iste: lobruat eū lapidib⁹ oīs turba ex castra. Cunq; eduxissēt eū extras: obruerūt eū lapidib⁹: t mortu⁹ est sic ꝓcepat dñs. Dixit q̄q; dñs ad moysē Loq̄re filijs isrl: t dices ad eos: vt faciant sibi fimbrias p angulos quattuor palliorū: ponētes i eis vittas hyacinthinas. Quas cū viderint: recordēt oīm mādatorū dñi: nec sequāt cogitatiōes suas: t oculos p res varias fornicātes: sz magis memores ꝓceptorū dñi faciāt ea: sintq; scti deo suo. Ego dñs deus vr: q̄ eduxi vos ō tra egypti vt eē deus vr

Ecce āt chore filius isaar filij XVI caath: filij leui: et dathan atq; abiron filij eliab: hon q̄q; filius phaleth ō filijs ruben: surrexerūt ꝓra moysē: alijq; filioz isrl ducēti hoīes ta viri ꝓceres synagoge: t q̄ rpe ꝓcati p noīa vocabāt. Cūq; stetissent adūs moysē t aarō. dixert: Sufficiat vobis q̄z oīs mltitudo sctōz ē: t i ipis ē dñs. Cur eleuamini sup ꝑplm dñi? Qō cum audisset moyses: cecidit ꝓnus in faciē suā. Locutusq; ad chore t oēm mltitudinē. Mane inḋt notū faciet dñs qui ad se ptinēt: t sctōs applicabit sibi: t q̄s elegerit appropinquabunt ei. Hoc igit facite. Tollat vnusq̄sq; thuribulū suū: tu chore t oīs ꝓcili⁹ tui: t habito cras igne ponite desup thymiama coram dño: t quēcunq; elegerit: ipe erit sāct⁹. Multū erigimini filij leui. Dixitq; rursū ad chore: Audite filii leui. Nūq̄d parū vobis ē q̄ sepauit vos deus isrl ab oī ꝑplo: t iūxit sibi vt fuiretis ei i cultu tabnacli: t staretis coram frequētia ꝑpli t ministraretis ei? Idcirco ad se fec accedere te t oēs frēs tuos filios leui: vt vos etiā sacerdotiū vēdicetis: t o s globus tu⁹ stet ꝛ dñm? Quid est enim aaron vt murmuretis ꝛ eū? Misit q̄q; moyses vt vocaret dathan t abiron filios eliab. Qui rndert. Nō venim⁹. Nūq̄d parū ē tibi q̄ eduxisti nos ō tra q̄ lacte t mle manabat vt occideres i deserto: nisi t dñat⁹ fuer⁹ nr? Reuera induxisti nos in trā q̄ fluit riuis lacte t melle: t de

dist nobis possessiões agrorũ ⁊ vineaꝝ? An ⁊ oculos nros vis eruere? Nõ
C venim⁹. Irat⁹q; moyses valde: ait ad dñm. Ne respicias sacrificia eorũ. Tu scis ꝙ nec asellũ q̃dẽ vnq; acceperim ab eis: nec afflixerim quẽpiã eorũ. Dixitq; ad chore: Tu ⁊ ois ꝯgregatio tua state seorsũ coꝝ dño: ⁊ aarõ die crastino seꝑatim. Tollite singuli thuribula vꝛa: ⁊ ponite sup ea incensũ offerẽtes dño ducẽta q̃nq̃ginta thuribula: Aarõ q; teneat thuribulũ suũ. Qõ cũ fecissent stãtib⁹ moyse ⁊ aarõ ⁊ conceruassent adũsuz eos oẽm multitudinẽ ad ostiũ tabnaculi: appuit cũctis gl̃ia dñi.
D Locut⁹q; dñs ad moysen ⁊ aaron ait: Seꝑamini ỏ medio ꝯgregatiõis hui⁹ vt eos repẽte dispdã. Qui ceciderũt ꝓ ni in faciẽ atq; dixerũt: Fortissime de⁹ spirituũ vniuse carnis: nũ vno peccãte: ꝛ omes ira tua deseuiet? Et ait dñs ad moysen: Precipe vniuso ꝓpko vt separet a tabnaculis chore: ⁊ dathan et abiron. Surrexitq; moyses ⁊ abiit ad dathan ⁊ abirõ: ⁊ sequẽtib⁹ eũ senioꝝ b⁹ dixit ad turbã. Recedite a tabnaculis hoim impioꝝ: ⁊ nolite tãgere q̃ ad eos ꝓtinẽt: ne iuoluamini i peccis eoꝝ Cũq; recessissent a tẽtoꝝ eoꝝ ꝙ circũ itũ: dathã ⁊ abirõ egressi stabãt i introitu papilionũ suaꝝ cũ vxoꝛib⁹ ⁊ liberis oiq; frequẽtia. Et ait moyses. In hoc scietis ꝙ dñs miserit me vt facerẽ vniuersa q̃ cernitis: ⁊ nõ ex ꝓpꝛio ea corde ꝓtulerim. Si ꝯsueta hoim morte interierint ⁊ visitauerit eos plaga q̃ ⁊ ceteE ri visitari solẽt: nõ misit me dñs. Sin aũt nouã rẽ fecerit dñs: et aperiẽs terra os suũ deglutiat eos ⁊ oia q̃ ad illos ꝓtinẽt: descẽderintq; viuẽtes in infernũ: scietis ꝙ blasphemauerit dñm. ‖Cõfestim igit vt cessauit loq̃: dirupta est terra sub pedib⁹ eoꝝ ⁊ apiens os suũ: deuoꝛauit illos cũ tabnaculis suis ⁊ vniuersa substãtia eoꝝ. Descẽderũtq; viui i infernũ opti humo: ⁊ pierũt ỏ medio multitudinis. At ỽo ois isrl q̃ stabat ꝙ gyrũ fugit a clamoꝛe pereũtiũ dicẽs: ne forte ⁊ nos terra deglutiat. Sz ignis egressus a dño interfecit ducentos q̃nq̃ginta viros q̃ offerebãt incẽsuz. Locut⁹q; ẽ dñs ad moysen dicẽs: Precipe eleazaro filio aaron sacerdoti vt tollat thuribula q̃ iacẽt i incẽdio: ⁊ ignẽ huc illucq; dispgat: qm̃ sctificata sũt i mortib⁹ pctoꝝ: Producatq; ea in laminas: ⁊ affigat altari: eo ꝙ obla tũ sit i eis incẽsuz dño ⁊ sctificata sint vt cernãt eos ꝓ signo ⁊ monimẽto filiꝝ isrl. Tulit ḡ eleazar sacerdos thuribula enea: i q̃b⁹ obtulerãt hi q̃s incẽdiũ deuoꝛauit: ⁊ ꝓduxit ea in laminas affigẽs altari: vt haberẽt postea filiꝝ isrl q̃b⁹ cõmouerẽt: ne q̃s accedat alienigena: ⁊ q̃ nõ ẽ de semĩe aarõ ad offerẽdũ in cẽsũ dño: ne patiat sicut passus ẽ chore: ⁊ ois ꝯgregatio ei⁹ loquẽte dõmino ad moysen. Murmurauit ãt ois mltitudo filioꝝ isrl sequẽti die ꝛ moysen ⁊ aarõ dicẽs: Vos interfecistis ꝓpl̃m dñi. Cũq; oriret seditio: ⁊ tumult⁹ ĩcresceret: moyses ⁊ aarõ fugerũt ad tabnaculũ federẽ. Qõ postq; ingressi sũt operuit nubes tabnaculũ: ⁊ appuit gl̃ia dñi. Dixitq; dñs ad moysen: Recedite ỏ medio hui⁹ mltitudinis: etiã nũc delebo eos: Cũq; iacerẽt i terra: dixit moyses ad aarõ. Tolle thuribulũ. ⁊ hausto igne de altari mitte incẽsuz desup ꝓgẽs cito ad ꝓpl̃m vt roges ꝓ eis. Iã enim egressa ẽ ira a dño: ⁊ plaga desseuit. Qõ cũ fecisset aarõ ⁊ cucurrisset ad mediã mltitudinẽ quã iã vastabat icẽdiũ: obtulit thymiama: ⁊ stãs inter moꝛtuos ac viuẽtes: ꝙ ꝓpko depcat⁹ est: ⁊ plaga cessauit. Fuerũt aũt q̃ pcussi sũt q̃ttuordecim milia hoim ⁊ septigẽti absq; his q̃ pierãt i seditiõe chore. Reũsusq; ẽ aarõ ad moysen ad ostiũ tabnaculi federẽ postq; q̃euit interit⁹. XVII

Et locut⁹ ẽ dñs ad moysen dicẽs: Loq̃re ad filios isrl: ⁊ accipe ab eis ỽgas singꝛas ꝙ cognatiões suas a cũctis ꝓncipib⁹ tribuũ virgas duodecim ⁊ vniuscuiusq; nomen supscribes virge sue. Nomẽ aũt aaron erit i tribu leui: ⁊ vna ỽga cũctas eoꝝ seorsum familias cõtinebit: Ponesq; eas i tabernaculo federẽ coꝝ testimonio vbi loq̃r ad te. Quẽ ex his elegero germiabit virga ei⁹: et cohibebo a me q̃rimonias filioꝝ isrl: q̃b⁹ ꝛ vos murmurãt. Locut⁹q; ẽ moyses ad filios isrl: ⁊ dederũt ei oẽs ꝓncipes ỽgas ꝙ singulas trib⁹. Fuerũtq; virge duodecim absq; ỽga aarõ. Quas cũ posuisset moyses coꝝ dño i tabnaculo testimonij: sequẽti die regressus ĩuenit germi-

T.26.b eu.11.a dñs .10ꝛ

T.26.a

Sap.18.d

B

B

C

nasse virgã aarõ i domo leui: ⁊ turgen
tib⁹ gẽmis eruperãt flores ą foliis di-
latat⁊ i amygdalas deformari sñt. Pro
tulit ḡ moyses oẽs vgas ó ꝓspectu dñi
ad cũctos filios isrł: viderũtq; ⁊ rece-
perũt singuli vgas suas. Dixitq; dñs
ad moysen. Refer vgã aarõ i tabnacu
li testimonij: vt seruet ibi i signũ re-
bellionũ filioq; isrł: et ąescãt ḡrele eoq; a
me ne moriãt. Fecitq; moyses sicut p
ceperat dñs. Dixerũt ãt filij isrł ad moy
sen: Ecce ꝓsũpti sum⁹: oẽs plenim⁹. Qui
cũq; accedit ad tabnaculũ dñi moriet.
Nũ vsq; ad internitionẽ cũcti delẽdi su
mus. XVIII
Dixit dñs ad aarõ: Tu ⁊ filij tui ⁊ dom⁹ pris
tui tecũ portabit⁊ iniq̃tatẽ san
ctuarij: ⁊ tu ⁊ filij tui simul sustinebi-
tis pctã sacerdotij vri: Sz ⁊ frẽs tuos
de tribu leui ⁊ sceptrum pris tui sume
tecũ: ꝓstoq; sint ⁊ ministrẽt tibi. Tu ãũt
⁊ filij tui mistrabit⁊ i tabnacko testio-
nij. Excubabñtq; leuite ad ꝓcepta tua
⁊ ad cũcta opa tabnaculi: ita dũtaxat
vt ad vasa sctũarij ⁊ altare ñ accedãt:
ne ⁊ illi moriant: ⁊ vos pariter. Sint
ãũt tecũ ⁊ excubẽt i custodijs taberna
culi: ⁊ i oĩb⁹ cerimonijs ei⁹. Alienige
na nõ miscebit vobis. Excubate i cu-
stodia sctũarij: ⁊ i ministerio altar⁊: ne
oriat indignatio sup filios isrł. Ego ve
di vob frẽs vros leuitas ó medio fili-
oz isrł: ⁊ tradidi vonũ dño vt ꝓsint i
misterijs tabnacli ei⁹. Tu ãt ⁊ filij tui
custodite sacerdotiũ vrm ⁊ oia que ad
cultũ altar⁊ ptinẽt ⁊ intra velũ sñt: ꝑ sa
cerdotes ãministrabit. Si ąs extern⁹ ac
cesserit: occidet. Locut⁹q; ẽ dñs ad aa
ron: Ecce vedi tibi custodiã ꝑmitiarũ
mearũ. Oia q̃ sctificãt a filijs isrł tibi
tradidi ⁊ filijs tuis ꝑ officio sacerdo-
tali: legitia sempiterna. Vec ḡ accipies
ó his q̃ sctificãt ⁊ oblata sñt dño. Dis
oblatio ⁊ sacrificiũ ⁊ ąecąd ꝑ petõ at-
q; delicto reddit mihi ⁊ cedet i sctã sã
ctoriũ: tuũ erit ⁊ filioq; tuoriũ. In sctũa
rio comedes illud. Mares tm edẽt ex
eo: q; ꝓsecratũ ẽ dño. Primitias ãt ąs
vouerit ⁊ obtulerit filij isrł: tibi dedi
⁊ filijs tuis ac filiab⁹ tuis iure ꝑpetuo
Qui mũdus ẽ i domo tua: vescet eis.
Oẽm medullã olei ⁊ vini ac frumẽti:
ąecąd offerũt primitiaq; dño tibi dedi.
Uuiũsq; frugũ inima q̃ gignit hum⁹ et
dño deportãt: cedẽt i vsus tuos. Qui
mũd⁹ ẽ i domo tua: vescet eis. Oẽ q̃
ex voto reddiderint filij isrł: tuũ erit. 13.
Quicqd ꝑmũ erũpet e vulua cũcte ca
nis quã offerũt dño: sive ex hoĩb⁹ su
ó pecorib⁹ fuerit tui iur⁊ erit: ita dñs
xat vt ꝑ hois priogẽito ꝓcij accipia
⁊ oẽ aial q̃ imũdũ ẽ redimi facias a
ius redẽptio erit p⁹ vnũ mẽsẽ siclis a
gẽti ąnq; põdere sctuarij. Sicl⁹ viginti
obolos hz. Priogenitũ ãt bouis ⁊ ouis
⁊ capre ñ facies redimi: q; sctificata sñt
dño. Sãguinẽ tm eoq; fũdes sup altare: ⁊ adipes adolebis i suauissimũ odorẽ
dño. Carnes vo i tuũ tuorũ cedẽt: sic pectusculũ ꝓsecratũ ⁊ armus dext⁊ tua erũt.
Oẽs ꝑmitiar sctuarij ãs offert filij isrł
dño tibi dedi ⁊ filijs ac filiab⁹ tuis iure
re ꝑpetuo. Pactũ pac⁊ ẽ sempiternũ coram
dño tibi ac filijs tuis. Dixitq; dñs ad
aarõ. In tra eoq; nihil possidebit⁊: nec
hẽbit⁊ ptẽ inter eos. Ego ps ⁊ hereditas
tua i medio filioq; isrł. Filijs ãt leui ec-
di oẽs decimas israel i possessionẽ ꝑ
misterio q̃ ꝑstiterũt mihi i tabnacko fœde
ris: vt ñ accedãt vltra filij isrł ad taber
naculũ federis: nec cõmittãt peccatũ mor
tiferũ: sol filijs leui mihi i tabernacl
ꝓsuetib⁹ ⁊ portãtib⁹ pctã ꝑpli. Legitimũ
mũ sempiternũ erit i generatiõib⁹ vris.
Nihil aliud possidebũt: decias oblatio
one ꝓmẽti: ąs i vs⁹ eoq; ⁊ necessaria fo
rent. Locut⁹q; ẽ dñs ad moysẽ dicẽs:
Precipe leuit⁊ atq; denũcia. Cũ acce-
peris⁊ a filijs isrł decias ąs dedi vob:
ꝓmitias eaq; offerte dño i. decimã pti
decie: vt reputet vobis i oblationẽ ꝑ-
mitiuoq;: tã ó areis q̃ ó torcularib⁹ ⁊
vniũsis ąrũ accipit⁊ ꝓmitias offerte do
mio: ⁊ date ea aarõ sacerdoti. Dia q̃ ob-
ferat⁊ ex decimis ⁊ i donaria dñi s⁊pti
t⁊: optima ⁊ electa erũt cũcta. Dicesq;
ad eos: Si ꝓclara ⁊ meliora q̃q; obtu-
leritis ex decimis: reputabit vobis q̃si
ó area ⁊ torcular⁊ dederit⁊ ꝓmitias: et
comedet⁊ eas i olb⁹ locis vris: tã vos q̃
familie vre: q; ꝓciũ ẽ ꝑ misterio q̃ stet
i tabernacko testimonij ⁊ nõ peccabit⁊
sup ḡ egregia vobis i pinguia refun-
tes: ne polluat⁊ oblatiões filioq; isrł.

Locut⁹q; ẽ (moriami. XIX
dñs ad moysẽ ⁊ aarõ dicẽs: Iu
ẽ religio victie quã ꝓstituit dñs
Precipe filijs isrł vt adducãt ad te ꝙ

eā rufā etaꝫ ītegre i q̄ nulla sit macka
nec portauerit iugū: tradesq; eā eleazaro sacerdoti. ‖ Qui eductā ex castra
13.b imolabit i ꝓspectu oim: ⁊ tigēs digitū
i sāguie ei⁹: aspget ꝫ fores tabernacli
septē vicib⁹: Cōburetq; eā cūctꝫ videti
b⁹ tā pelle ⁊ carnib⁹ ei⁹ q̄ꝫ sāguie ⁊ fimo flāme tradit⁹. Lignū q̄z cedrinū ⁊
hysopū coccūq; bis tictū sacerdos mit
tet i flāmā q̄ vaccā vorat: et tūc demū
lotꝫ vestib⁹ ⁊ corpe suo: ingrediet i castra: cōmaculat⁹q; erit vsq; ad vespe.
B Sꝫ ⁊ ille q̄ cōbusserit eā: lauabit vestimēta sua ⁊ corp⁹: ⁊ imūd⁹ erit vsq; ad
vesperū. Colliget aūt vir mūd⁹ cineres
vacce: ⁊ effūdet eos ex castra i loco puriſſimo: vt sint mltitudini filiorū isrl i
custodiā ⁊ i aquā aspsionis: qr ꝓ pctō
vacca cōbusta ē. Cūq; lauerit q̄ vacce portauerat cineres vestimēta sua: imūd⁹ erit vsq; ad vespe. Habebūt ꝫ filq
isrl ⁊ aduene q̄ hītāt iter eos legē ꝑpetuo. Qui tetigerit cadauer hois
⁊ ꝓpt̄ ꝫ septē dieb⁹ fuerit imūd⁹: aspgēt ex hac aq̄ die ctio ⁊ septimo: ⁊ sic
mūdabit. Si die ctio aspsus fi fuerit:
C septio nō poterit emūdari. Ois q̄ tetigerit hīane aīe mortuū: et aspsus
hac cōmixtiōe nō fuerit: polluet tabernaculū dñi: ⁊ pibit ex isrl. Quia aq̄ ex
piatiōis nō ē aspsus: imūd⁹ erit ⁊ manebit spurticia ei⁹ sup eū. Ista ē lex hominis q̄ morit i tabernacko. Oēs q̄ ingrediūt tētoriū illi⁹: et vniūsa vasa q̄
ibi sunt: polluta erūt septē dieb⁹. Quas
qō fi habuerit operculū nec ligaturā de
sup: imūdū erit. Si q̄s i agro tetigerit
cadauer occisi hois: aut ꝑ se mortui siue os illi⁹ vel sepulchrū: imūdus erit septē dieb⁹. Tollētq; de cinerib⁹ cōbustiōis atq; peti: ⁊ mittēt aq̄s viuas super eos i vas: Jn q̄b⁹ cū hō mūd⁹ tixerit
hysopū: aspget ex eo oē tētoriū: ⁊ cunctā supellectilē: ⁊ hoies huiuscemōi cō
tagiōe pollutos: atq; ꝫ mō mūdus lustrabit imūdū ctio ⁊ septio die: Expiat⁹q; die septio: lauabit se ⁊ vestimēta
sua: ⁊ imūd⁹ erit vsq; ad vespe. Si q̄s ꝫ ritu ñ fuerit expiat⁹: pibit aīa illi⁹ ó
medio ecclie sue: qr scūariū dñi polluit
⁊ nō ē aqua lustratiōis aspsus. Erit ꝫ
ꝑceptū legitimū sempiternū. Jp̄e q̄z qui
aspgit aq̄s lauabit vestimēta sua. Om
nis q̄ tetigerit aquas expiatiōis: imū-

dus erit vsq; ad vesperū. Quicūq; tetigerit imūdus: imundū faciet: Et ais q̄
horū q̄ꝫiā tetigerit immūda erit vsq;
B Enerūtq; (ad vesperū. XX
v filij isrl ⁊ ois multitudo i desertū sin mēse primo ⁊ māsit ꝑplis in cades. Mortuaq; est ibi maria ⁊ sepulta in codē loco. Cūq; indigeret aq̄
ꝑplis cōuenerūt adūsum moysen ⁊ aarō: ⁊ versi in seditionē dixerūt. Utinā
perissem⁹ iter frēs nros coā dño. Cur
eduxist⁹ ecclām dñi in solitudinē: vt
⁊ nos ⁊ nra iumēta moriank⁹? ‖ Quare Exo.17.b
nos fecistis ascēdere de egypto ⁊ eduxistis i locū istū pessimū q̄ seri nō pōt:
q̄ nec ficū gignit: nec vineas: nec malogranata: insup ⁊ aquā ñ hz ad bibēdū? Ingressusq; moyses ⁊ aarō: dimissa mltitudie i tabernaculū federūt: corruerūt pronī i frā: clamauēq; ad dominū: atq; dixerūt. Dñe de⁹ audi clamorē hui⁹ꝑpli: ⁊ aperi eis thesaur⁹ tuū
fontē q̄ vtue: vt satiati cesset murmuratio eor⁹. Et appuit glia dñi sup eos. B
Locut⁹q; ē dñs ad moysē dicēs. ‖ Tol Exo.17.b
le virgā ⁊ ꝙgrega ꝑplm tu ⁊ aarō frater tu⁹: ⁊ loq̄mini ad petrā coā eis: ⁊ illa
dabit aq̄s. Cūq; eduxer⁹ aquā ó petra:
biber ois mltitudo ⁊ iumēta ei⁹. Tulit igit moyses virgā q̄ erat i ꝓspectu dñi
sic ꝑceper⁹at ei: ꝙgregata mltitudine añ
petrā: dixitq; eis: Audite rebelles ⁊ increduli. Nūq; ó petra hac vob aquā po- Ps.77
terim⁹ ēicere. Cumq; eleuasset moyses 1.Co.10.a
manū ꝑcutiēs virga bis silicē: egresse
sūt aq̄ largissime: ita vt ⁊ ꝑplis biberet
⁊ iumēta: Dixitq; dñs ad moysē ⁊ aaron: Quia ñ credidistis mihi vt sctificaret⁹ me coā filijs isrl: ñ introducet⁹
hos ꝑplos i terrā quā dabo eis. Hec ē
aq̄ ꝙdictiōis vbi iurgati sūt filij isrl ꝙ
dñm: ⁊ sctificat⁹ ē in eis. Misit iterea
nūcios moyses ó cades ad regē edom
q̄ dicerēt. Hec mandat frater tu⁹ isrl. C
Nosti oēm laborē q̄ apphendit nos:
quō descēderit pres nri i egyptū: ⁊ habitauerim⁹ ibi multo tpe: afflixeritq;
nos egyptij ⁊ pres nros: ⁊ quō clamauerim⁹ ad dñm ⁊ exaudierit nos: miseritq; angelū q̄ eduxerit nos ó egypto:
Ecce i vrbe cades q̄ ē in extremis finib⁹ tuis positi: obsecram⁹ vt nobis trā
sire liceat ꝑ trā tuā. Nō ibim⁹ꝑ agros
nec ꝑ vineas: nō bibem⁹ aquas de pu

tris tuis: sed gradiemur via publica
neq; ad dextrā nec ad sinistrā declinan
tes donec trāseam⁹ termios tuos. Cui
R rndit edom: Nō trāsibis p me. Alioqn
armat⁹ occurrā tibi. Dixerūtq; filij is-
rael. Per tritā gradiemur viā t si bibe
rim⁹ aq̄s tuas nos et pecora nra: dabi
m⁹ qđ iustū ē. Nulla erit i p̄cio diffi-
cultas: trāh velocit trāseam⁹. At ille rn
D dit. Nō trāsibis. Statimq; egressus ē
obui⁹ cū infinita mltitudine et manu
forti: nec voluit acq̄escere dep̄canti vt
cōcederet trāsitū p fines suos. Qđ obiē
diūtit ab eo isrl. Cūq; castra mouissent
de cades: venerūt i mōtē hor: q̄ ē i fini
b⁹ tre edom vbi locut⁹ ē dns ad moy-
sen dicēs. Pergat inq̄t aarō ad pp̄los
suos. Nō ei intrabit trā quā dedi isrl:
eo q̄ incredul⁹ fuerit ori meo ad aq̄s
J.33.e Jdictōis. ‖ Tolle aarō t filiū ei⁹ cū eo:
et duces eos i mōtē hor. Cūq; nudaue
ris patrē veste sua indues ea eleazarū
filiū ei⁹: t aarō colliget et morietr ibi:
Fecit moyses vt p̄cepat dns: et ascēde
Deu.10.b rūt i mōtē hor cora ol mltitudie. ‖ Cū-
et.23.g q̄ aaron spoliasset vestib⁹ suis: induit
eis eleazarū filiū ei⁹. Illo mortuo i mō
tis suppcilio descendit cū eleazaro. Dis
aūt multitudo videns occubuisse aarō:
fleuit sup eo triginta dieb⁹ p cūctas fa

A Quod cū (milias suas. XXI
audisset chananeus rex arad qui
habitabat ad meridiē venisse. s. is
rael p exploratoq; viā: pugnauit ꝫ illū
et victor existēs: duxit ex eo p̄dā. At is
rael voto se dño obligās: ait: Si tradi
der⁹ pplm istū i manu mea: delebo vr-
bes ei⁹. Exaudiuitq; dns p̄ces isrl: et
tradidit chananeū: quē ille interfecit ꝺ
uersis vrbib⁹ ei⁹: et vocauit nomē lo-
ci illius horma. i. anathema. Profecti
sūt aūt ō mōte hor p viā q̄ ducit ad ma-
re rubrū vt circūirēt trā edom: et tēde
B re cepit pplm itineris ac laboris. Locu
tusq; ꝫ dnm et moysen: ait: Cur eduxi-
sti nos ō egypto: vt moreremur i solitu
Ex.11.e dine? Deest panis: nō sunt aq̄: ala nra
1.Cor.10.b iā nauseat sup cibo isto leuissimo. Qđ-
obiē misit dns i pplm ignitos serpen-
Ps.57. tes: ad q̄rū plagas t mortes plurimorū:
2.Cor11.a venerūt ad moysen atq; dixerūt: Pec-
Jude.8.c cauim⁹: q̄ locuti sum⁹ ꝫ dnm t te: Ora
vt tollat a nob serpētes. Orauit moy-
ob.3.b ses p pplo. Et locut⁹ ē dns ad eū: ‖ Fac

serpētē eneū et pone eū p signo. Qđ
pcussus aspexerit eū: viuet. Fecit q̄ moy
ses serpētē eneū: et posuit eū p signo. 3.
Quē cū pcussi aspicerēt: sanabāt. Pro-2
fectiq; filij isrl castrametati sunt in
oboth. Qui egressi fixere tētoria in ie
barim i solitudine q̄ respicit moab ꝫ
oriētalē plagā: t inde mouētes vene
ad torrētē zareth. Quē relinquētes ca
strametati sūt ꝫ arnon q̄ ē i deserto q
pminet i finib⁹ āmorrei. Si q̄dē arnō
termin⁹ ē moab: diuidēs moabitas ꝺ
āmorreos. Unde ōr in libro bellorū dñi.
Sicut fecit i mari rubro: sic faciet i tor
rētib⁹ arnō. Sccpit torrētiū declinare
sūt vt req̄escerēt i arnō t recūberēt in
finib⁹ moabitar. Et eo loco apparuit
pute⁹: sup q̄ locut⁹ est dns ad moysen:
Cōgrega pplm: t dabo ei aquā. Tūc et
cinit isrl carmē istud: Ascēdat pute⁹.
cōcinebāt: pute⁹ quē foderūt pncipes
t pauerūt duces mltitudinis i datore
legis t i bacul⁹ suis. Profectiq; sūt ō so
litudine mathana: ō mathana i nahe
lihel. de nahalihel i bamoth. Bamoth
vallis ē i regione moab i vertice pho
ga: qđ respicit ꝫ desertū. ‖ Misit aūt isrl
nūcios ad seon regē āmorreoq; dicēs:
Obsecro vt trāsire mihi liceat p tram
tuā. Nō declinabim⁹ in agros t vine-
as: nō bibem⁹ aq̄s ex puteis. Via regia
gradiemur: donec trāseam⁹ fines tuos
os. Qui cōcedere noluit vt trāsiret isrl
p fines suos: ḋnpot⁹ exercitu ꝫgrega
to egressus ē obuiā i deserti t venit in
iasa: pugnauitq; ꝫ eū. A q̄ pcussus est
in ore gladij: t possessa ē tra ei⁹ ab ar-
nō vsq; ieboc t filios āmō: q̄ fortis fi
dio tenebāt fines āmonitar. Tulit q
a isrl oēs ciuitates ei⁹: t habitauit in
vrbibus amorrei in esebō. s. t viculis
ei⁹. Urbs esebon fuit seon regis amor
rei: qui pugnauit ꝫ regē moab: t tulit
oēm terrā q̄ ditiōis illi⁹ fuerat vsq; ad
nō: Idcirco ōr i puerbio. Uenite i ese-
bō: edificet t ꝑstruat ciuitas seon. Ig
nis egressus ē ō esebō: flāma ō oppido
seon: t deuorauit arnō moabitar t dñs
bitatores vxcelsor arnō. Ue tibi mo-
ab: periisti pple chamos. Dedi filios ei⁹
in fugā: t filias i captiuitatē regi am-
morreor seon. Jugū ip̄or disperūt ab
esebō vsq; dibō: latiq; quenerūt i iopbe q
t vsq; madaba. Habitauitq; isrl i tra

ămorrei. Misit itaq; moyses q̃ explo-
rãret iazer: cui⁹ ceperũt viculos ꝛ pos-
3.a. sederũt hiratorres. ‖ Uerterũtq; se ꝛ ascẽ
29. derũt p viã basã: ꝛ occurrit eis og rex
basã cũ oi ꝓlio suo pugnarur⁹ i edrai.
Dixitq; dñs ad moysen: Ne timeas eũ
q̃ i manu tua tradidi illũ ꝛ oẽm ꝓplm
ge ẽrã ei⁹: faciesq; illi sicut feciſti seon
regi ămorreoꝝ habitatori esebõ. Per-
cusserũt igiꝭ ꝛ hũc cũ filiꝭs suis: vniũ-
sumq; ꝓlm ei⁹ vsq; ad iternitionẽ: et
A possederũt terrã illi⁹. XXII
Rofectiq; ꝛ castrametati sũt in
cãpestrib⁹ moab: vbi trãs ior-
4.b danẽ hiericho sita ẽ. ‖ Uidẽs ãt balac
filius sephor oia q̃ fecerat isrl ămorreo:
ꝛ ꝙ timuissent eũ moabite ꝛ impetũ
eius ferre nõ possent: dixit ad maiores
natu madian: Ita delebit h ꝓlus oẽs
q̃ i nris finib⁹ cõmorãt: quõ solet bos
herbas vsq; ad radices carpe. Ipse ãt
erat eo tpe rex in moab. Misit g nũcios
ad balaã filiũ beor ariolũ: q̃ hita-
B bat sup flumẽ ẽre filioꝝ ămõ: vt voca-
rẽt eũ ꝛ dicerẽt: Ecce egressus ẽ ꝓlus
ex egypto q̃ operuit superficiẽ ẽre sedẽs
ꝫ me. Ueni igiꝭ ꝛ maledic ꝓlo huic q̃
fortior me ẽ: si q̃ mõ possim ꝙcutere et
cũcere eũ de ẽra mea. Noui enim ꝙ bñ
dict⁹ sit cui bñdixeris: ꝛ maledict⁹ in
quẽ maledicta cõgesserꝭ. Perrexerũtq;
seniores moab ꝛ maiores naru madiã
hñtes diuinatiõis ꝓciũ in manib⁹. Cũ
q; venissent ad balaã: et narrassent ei
oia ꝛba balac: ille rñdit: Manere hic
nocte: ꝛ rñdebo q̃cq̃d mihi dixerit dñs.
Manentib⁹ aũt ill apud balaã: venit
de⁹: ꝛ ait ad eũ: Quid sibi volũt hoies
isti apud te? Rñdit balac filius sephor.
C Rex moabitarũ misit ad me dicẽs: Ec
ce ꝓlus q̃ egressus ẽ de egypto operuit
superficiẽ ẽre: Ueni ꝛ maledic ei: si quo
mo possim pugnãs abigere eũ. Dixit-
q; deus ad balaã: Noli ire cũ eis neq;
maledicas ꝓlo: q; bñdict⁹ ẽ. Qui ma-
ne cõsurgẽs: dixit ad ꝓncipes. Ite i ter
rã vram q; ꝓhibuit me de⁹ venire vo
biscũ. Reũsi ꝓncipes: dixerũt ad balac
Noluit balaã venire nobiscũ. Rursuꝫ
ille multo plures ꝛ nobiliores ꝑs ante
miserat: misit. Qui cũ venissent ad ba
laã: dixerũt: Sic dicit balac filius sephor
D Ne cũcteris venire ad me: quia honore
honorare te: ⁊ q̃cq̃d voluer is dabo ti-
bi. Ueni ꝛ maledic ꝓlo isti. Rñdit ba-
laam: Si dederit mihi balac plenã do J.24.c
mũ suã argẽti ꝛ auri ñ potero imuta-
re verbũ dñi dei mei: vt vel pl⁹ vel mi
nus loq̃r. Obsecro vt h maneat⁊ etiã
hac nocte: ꝛ scire queã q̃d mihi rursũ
rñdeat dñs. Uenit g de⁹ ad balaã no-
cte: ꝛ ait ei. Si vocare te venerũt ho- E
mies isti: surge ꝛ vade cũ eis: ita dñta-
xat vt qđ tibi ꝑcepero faciaſ. Surrexit
balaã mane: ꝛ strata asina sua ꝓfect⁹
est cũ eis. Et irat⁹ ẽ de⁹. Stetitq; ãge-
lus dñi i via ꝫ balaã: q̃ sedebat asine:
ꝛ duos pueros hẽbat secũ asinã. Cer-
nẽs asina ãgelũ stantẽ in via euagina
to gladio: auertit se de itinere: et ibat
p agrũ. Quã cũ verberaret balaã ꝛ vel
let ad semitã reducere: stetit ãgel⁹ i an
gustiꝭs duarũ maceriarũ q̃b⁹ vinee cin
gebant. Quẽ vidẽs asina iũxit se pa-
rieti: ꝛ attriuit sedẽtꝭ pedẽ. At ille ite-
rũ verberabat eã. Et nihilomin⁹ ãge-
lus ad locũ angustũ trãsiens: vbi nec
ad dexterã nec ad sinistrã potat deui-
ari: obui⁹ stetit. Cũq; vidisset asina stã
tẽ angelũ: cõcidit sub pedib⁹ sedẽtis.
Qui irat⁹: vehemẽti⁹ cedebat fuste la
tera ei⁹. Aperuitq; dñs os asine: ꝛ lo- 2.Pe.2.c
cuta ẽ: Quid feci tibi: Cur ꝙcutꝭ me ec
ce iã tertio? Rñdit balaã: Quia cõme- F
ruisti ꝛ illusisti mihi. Utinã haberem
gladiũ vt te ꝙcuterẽ. Dixit asina. Nõ-
ne aial tuũ sũ cui semp sedere cõsuesti
vsq; i pñtẽ diẽ: Dic q̃d simile vnq; fe-
cerim tibi? At ille ait: Nũq;. Protin⁹
aperuit dñs oculos balaã: ꝛ vidit ange
lũ stantẽ i via euaginato gladio: Ado
rauitq; cũ ꝓn⁹ i terrã. Cui ãgelus: Cur
iniq̃t tertio ꝛberas asinã tuã? Ego ve
ni vt adũsarer tibi: q: puersa ẽ via tua
mihiq; ꝓtraria. Et nisi asina declinas
set de via dãs locũ resistẽti: te occidis
sem: ꝛ illa viueret. Dixit balaã. Pecca
ui: nesciẽs q; tu stares ꝫ me: Et nũc si
displicet tibi vt vadã: reũtar. Dixit ãge
lus: Uade cũ istis ꝛ caue ne aliud q̃ G
ꝑcepo tibi loq̃ris. Iuit igiꝭ cũ ꝓncipi
b⁹. Qđ cũ audisset balac: egressus est i
occursum ei⁹ i oppido moabitaꝝ qđ si
tũ ẽ i extremis finib⁹ arnõ. Dixitq; ad
balaã. Misi nũcios vt vocarẽt te. Cur
nõ statim venisti ad me? An q: merce
dẽ aduẽtui tuo reddere neq̃o? Cui ille
rñdit: Ecce assũ. Nũq̃d loq̃ potero ali-

ud nīi qs de⁹ posuerit i ore meo. Per rexerūt ꝫ simul: t venerūt i vrbē q in extremis regni ei⁹ finib⁹ erat. Cūq; occidisset balac boues et oues misit ad balaā t pricipes q cū eo erāt munera. Mane āt facto: duxit eū ad celsa baal: t intuit⁹ ē extremā ptē ꝑpli. XXIII

Dixitq; balaā ad balac. Edifica mihi ħ septē aras t para totidē vitulos: eiusdēq; nūeri arietes: Cūq; feciſſet iuxta sermonē balaā: imposuerūt sīl vitulū t arietē sup arā Dixitq; balaā ad balac. Sta paulisp iuxt holocaustū tuū donec vadā si forte occurrat mihi dns: t qcūq; impauerit loqr tibi. Cūq; abiſſet velociter: occurrit illi de⁹. Locut⁹q; ad eū balaā: septē inqt aras erexi: t imposui vitulū t arietē desup. Dns āt posuit ✠bū i ore ei⁹ t ait: Reūtere ad balac: t hec loqr. Reūsus iuenit stantē balac iuxt holocaustū suū t oēs pncipes moabitarū: assūptaq; ꝓbola sua: dixit: De arā adduxit me balac rex moabitaꝝ: ħ mōtib⁹ orientꝭ. Veni inqt t maledic iacob: ꝑpera et detestare isrl. Quō maledicā: cui nō maledixit de⁹? Qua rōne detester: quē dns si detestat? De sūmis silicib⁹ videbo eū: t de collib⁹ ꝯsiderabo illū. Populꝰ solꝰ hitabit: t inter gētes nō reputabit. Quis dinūerare possit puluerē iacob: t nosse nūerū stirpis israel? Moriat aia mea morte iustoꝝ: t fiāt nouissima mea horꝝ similia. Dixit q balac ad balaā: Quid ē ħ qđ agis? Ut maledīceres inimicis meis vocaui te: t tu ēmo benedicis eis? Cui ille rīdit. Nūq aliud possum loqi: nisi qđ iusserit dns? Dixit ꝫ balac: Veni mecū i alterū locū: vñ ptē isrl videas: t totū videre nō possis: inde maledicito ei. Cūq; duxisset eū in locū sublimē sup verticē mōtꝭ phasga: edificauit balaā septē aras t ipositꝭ supra vitul atq; aribus⁹: dixit ad balac: Sta hic iuxt holocaustū tuū donec ego obuiꝰ ꝓgā. Cui cū dns occurrisset: posuissetq; ✠bū i ore ei⁹ ait: Reūtere ad balac: t hec loqris ei: Reūsus iuenit eū stārē iuxt holocaustū suū t pncipes moabitaꝝ cū eo. Ad quē balac. Quid inqt locut⁹ ē dns? At ille assūpta ꝓbola sua: ait: Sta balac t ausculta: audi fili sepphor. Nō ē de⁹ q si hō vt mētiat: nec vt filiꝰ hoīs vt mutet. Dixit ꝫ t nō faciet: locut⁹ est t nō implebit? Ad bñdicēdū adduct⁹ sū: bñdictionē ꝓhibere: ñ valeo. Nō ē idolū in iacob: nec videt simulachrū i isrl. Dns de⁹ ei⁹ cū eo ē: t clāgor victorie⁹ g⁹ i illo. De⁹ eduxit illū ō egypto: cui⁹ fortitudo sīlis ē rhinocerotꝭ. Nō ē augurīū i iacob: nec diuinatio i isrl. Tēporib⁹ suis dicet iacob t isrl: qđ operat⁹ sit de⁹. Ecce ꝑpls t leena ꝓsurget: q ñsi leo eriget. Nō accubabit donec deuoret ꝓdā: t occisorū sanguinē bibat. Dixitq; balac ad balaam: Nec maledicas ei nec bñdicas. Et ille ait: Nonne dixi tibi: q qcqd mihi de⁹ ꝑaret ħ faceré. Et ait balac ad eū: Veni et ducam te ad alīū locū: si forte placeat deo vt de maledicas eis. Cūq; duxisset eū sup verticē mōtꝭ phogor q respicit solitudinē dixit ei balaā: Edifica mihi ħ septē aras: et para totidē vitulos et totidē nūeri arietes. Fecit balac vt balaā dixerat: ipositq; vitulos t arietes p singulas aras. XXIIII

Cumq; videret balaā q placeret dño ut bñdiceret israeli neq; abiit vt ante fecerat vt augurīū q̄reret: ħ direxit contra deserti faciē suū: t eleuās oculos vidit israel tētoriis cōmorātē p tribꝰ suas. Et irruēte i se ſpū dei: assūpta ꝓbola ait: Dixit balaā filius beor: dixit homo cui⁹ obturat⁹ ē oculꝰ: dixit auditor sermonū dei q visionē oīpotētꝭ intuit⁹ ē: q cadit t sic aperiūt oculi ei⁹. Quā pulchra tabnacla tua iacob: t tētoria tua isrl: vt valles nemorose: vt horti iuxta riuos irrigui: vt tabnacla q fixit dns: vt cedri ꝓpe aq̄s. Fluet aq̄ de situla eius: t semē illi⁹ erit i aq̄s mltas. Tollet⁹ pter agag rex ei⁹: t auferet regnū illius. De⁹ eduxit illū ō egypto: cui⁹ fortitudo sīlis ē rhinocerotꝭ. Devorabit gētes hostes illi⁹: ossaq; eoꝝ cōfringet: ꝓforabūt sagittꝭ. Accubans dormiuit vt leo: t q̄si leena quā suscitare nullus audebit. Qui bñdixerit tibi: erit t ipse bñdict⁹: q maledixerit tibi i maledictione reputabit. Iratusq; balac ꝫ balaā cōplosis manib⁹ ait: Ad maledicēdū inimicꝭ meis vocaui te: ecce benedicis tertio bñdixisti. Reūtere ad locū tuū. Decreueram q̄dam magnifice honorare te: sꝫ dns ꝓhibuit te honore dispositū. Rīdit balaā ad balac. Nōne nuncij

rus ꝙſ miſiſti ad me dixiſſi dederit mi
hi baiac plenā domū ſuā argēti ⁊ auri
nō potero ꝓterire ꝑmonē dñi dei mei:
vt vel boni vel mali ꝺd ꝓferā ex corde
meo:ſz ꝺcꝺd dñs dixerit:ꝟ loq̄r? Uerū
eū pgēs ad ꝓphm meū dabo tibi ꝓſiliū:
ꝺd ꝓpls tuꝰ ꝓpho huic faciat extremo
tpe. Sūpta igiē ꝓpabola:rurſū ait: Dix
it baiaā filiꝰ beor: dixit hō cuiꝰ obtu
ratꝰ ē oculꝰ:dixit auditor ꝑmonē dei:
ꝺ nouit doctrinā altiſſimi:⁊ viſiōes oi-
potēt? videt:ꝺ cadēs aptos hz ocłos.
Uidebo eū ſz mō. Intuebor illū ſz ñ p
pe. Orieſ ſtella ex iacob:⁊ ꝓſurget ꝺga
ꝺ iſrł:Et pcutiet duces moab: vaſtabit
q̄ oēs filios ſeth:⁊ erit idumea poſſeſ
ſio eiꝰ. Hereditas ſeir cedet inimicis ſu
is:iſrł ꝟo fortiē aget. De iacob erit ꝺ
dñaſ:⁊ pdat reliq̄as ciuitatis. Cūq̄ vi-
diſſz amalech:aſſumēſ ꝓpabola ait: Pri
cipiū gētiū amalech: cuiꝰ extrema p-
deſ. Uidit ꝺz cineū: ⁊ aſſūpta ꝓpabo-
la ait: Robuſtū ꝺdē ē hitaculū tuū:ſz
ſi i petra poſueris nidū tuū: ⁊ fueris cle
ctꝰ ꝺ ſtirpe cham q̄ꝺiu poteris ꝓmane
re? Aſſur ei capiet te. Aſſūptaq̄ ꝓpabo-
la iterū locutꝰ ē: Heu ꝺs victurꝰ ē qñ
iſta faciet deꝰ? Ueniēt i trieribꝰ ꝺ ita-
lia:ſuꝓabūt aſſyrios: vaſtabūtq̄ hebre
os:⁊ ad extremū etiā ipi pibūr: Surre
xitq̄ balaā:⁊ reūſꝰ ē i locū ſuū: balac
ꝺz via ꝙ venerat redīt. XXV
Habitabat aūt eo tpe iſrł i ſethim:
⁊ fornicar[i]ꝰ ē pplus cū filiabꝰ mo
ab:q̄ vocauerūt eos ad ſacrificia ſua.
Et illi comederūt: ⁊ adorauerūt deos
eor. Initiatuſq̄ ē iſrł beelphegor. Et
iratꝰ dñs ait ad moyſen: Tolle cūctos
ꝓncipes ꝓpli:⁊ ſuſpēde eos ꝟ ſolē i pati
bul: vt auertat furor meꝰ ab iſrł. Dix
itq̄ moyſes ad iudices iſrael. Occidat
vnuſq̄ſq̄ ꝓximos ſuos q̄ initiati ſūt be
elphegor. Et ecce vnꝰ ꝺ filiis iſrł intra-
uit coā fribꝰ ſuis ad ſcortū madiani-
tem: videntē moyſe ⁊ oi turba filioꝝ iſrł
q̄ flebāt ad fores tabnaculi. Quꝺ cū vi
diſſet phinees filiꝰ eleazari filij aaron
ſacerdotis: ſurrexit ꝺ medio multitudis
⁊ arrepto pugiōe ingreſſus ē poſt virū
iſraelitē i lupanar:⁊ pfodit ambos ſil
virū.ſ.⁊ mulierē i locis genitalib⁹. Ceſ
ſauitq̄ plaga a filiis iſrł: ⁊ occiſi ſunt
viginti[q̄]tuor milia hoim. Dixitq̄ dñs
ad moyſen. Phinees filiꝰ eleazari filij

aarō ſacerdotis auertit irā meā a filiis
iſrł:q̄ zelo meo cōmotꝰ ē ꝟ eos: vt nō
ipe delerē filios iſrł i zelo meo. Idcir-
co loq̄re ad eū: Ecce do ei pacē ſedis Eccli.45.d
mei:⁊ erit tā ipi q̄ ſemi ei[us] pactū ſacer 1.Mach.2.f
dotij ſempiternū: q̄ zelatꝰ ē p deo ſuo:
⁊ expiauit ſcelꝰ filioꝝ iſrł. Erat aūt no-
mē viri iſraelite q̄ occiſus ē cū madia
nitide zambri filiꝰ ſalumi: dux ꝺ cogna
tione ⁊ tribu ſymeonis. Mulier ꝺ
madianitis q̄ piter interfecta ē vocabat
cozbi:filia aut ꝓncipis nobiliſſimi ma
dianitaꝝ. Locutꝰq̄ ē dñs ad moyſen Iudi.31.d
dicēs: Hoſtes vos ſentiāt madianite ⁊
pcutite eos:q̄ ⁊ ipi hoſtiliter egerūt ꝟ
vos:⁊ decepere iſtidijs q̄ idolū phogor:
⁊ cozbi filiā ducis madian ſororē ſuā:
q̄ pcuſſa ē i die plage ꝓ ſacrilegio pho

Poſtq̄ noxiorū (gor. XXVI B
ſāguis effuſꝰ ē dixit dñs ad moy
ſen ⁊ eleazarū filiū aaron ſacer
dotē. Numerate oēm ſūmā filiorū iſrł a B.1.a
vigiti ānis ⁊ ſupra ꝙ domos ⁊ cogna- Exo.30.b
tiones suas cūctos q̄ pmit ad bella pcede
re. Locuti ſūt itaq̄ moyſes ⁊ eleazar ſa
cerdos i cāpeſtribꝰ moab ſup iordanē
ꝟ hiericho ad eos q̄ erāt a vigiti ānis ⁊
ſupra:ſic dñs iparat:q̄rū iſte eſt nūerꝰ.
Rubē ꝓtogenitꝰ iſrł. Hui[us] filiꝰ enoch: Geñ.46.b
a q̄ familia enochitaꝝ ⁊: Phallu a q̄ fa- Exo.6.b
milia phalluitarū: Et eſrom a q̄ familia eſ- 1.Para.5.a
romitaꝝ: Et charmi:a q̄ familia charmi
tarū. Hę ſūt familie de ſtirpe rubē: q̄rū
nūerꝰ iuenit[us] ē q̄draginta milia ⁊ ſe-
ptingenti triginta. Filiꝰ phallu: eliab:
Hui[us] filij namuhel ⁊ dathā ⁊ abiron. B
Iſti ſūt dathan ⁊ abirō ꝓncipes ꝓpli q̄ Nu.16.g
ſurrexerūt ꝟ moyſē ⁊ aarō i ſeditōe cho
re q̄n adūſus dñm rebellauerūt: ⁊ aperi
ta os ſuū deuorauit chore moriētib⁹
ꝑmis q̄n cōbuſſit ignis ducentos q̄ꝙ
ginta viros. Et factū ē grāde miracu-
lū: vt chore peunte filij illius ñ morerēt
Filij ſymeō ꝙ cognatiōes ſuas: Namu
el ab ꝟ familia namuhelitaꝝ iamin: ab
ꝟ familia iaminitarū iachin: ab ꝟ fa-
milia iachinitarū: Zare ab ꝟ familia za
reitarū: ſaul ab ꝟ familia ſaulitarū. Hę
ſunt familie de ſtirpe ſymeon: q̄rū oēs
nūerꝰ fuit vigintiduo milia ducenti. Fi
lij gad ꝙ cognatiōes ſuas: ſephon: ab
hoc familia ſephonitarū: aggi ab hoc
familia aggitarū: ſuni: ab ꝟ familia:
ſunitarū: ozni: ab hoc familia oznitarū:

her: ab ꝫ familia heritarū: aroch: ab ꝫ
failia aroditar. arihel: ab ꝫ failia ari
helitar. Iſte ſūt faſilie gad: q̄rū ois nu
C Geñ.38.a mer⁹ fuit q̄draginta milia ąngēti. ¶Fi
lij iuda: her ⁊ onā: q̄ ābo mortui sunt
in ęra chanaā. Fucrūtq; filij iuda p co
gnatōes suos: sela: a q̄ failia selaitar.
phares: a q̄ familia pharesitar: zare: a
q̄ failia zareitarū. Porro filij phares:
esrom: a q̄ failia esromitarū. ⁊ amul: a
q̄ familia amulitarū. Iſte ſūt failie iu-
da: q̄rū ois nūer⁹ fuit septuaginta sex
milia ąngēti. Filij ysachar p cogna-
tiōes suas: thola: a q̄ failia tholaitar.
phua: a q̄ familia phuaitar: iasub: a q̄
failia iasubitar: semran: a q̄ failia sem
ranitarū. Ye ſūt cognatiōes ysachar:
quarū nūer⁹ fuit sexagintaq̄ttuor milia
trecēti. Filij zabulō p cognatiōes su-
as: sared: a q̄ familia sareditarū: helō:
a q̄ failia helonitar. ialel: a q̄ familia
D ialelitar. Ye ſūt cognatiōes zabulō:
q̄rū nūer⁹ fuit sexaginta milia ąngeti.
Filij ioseph p cognatiōes suas manaſ-
se ⁊ ephraī. De manasse ort⁹ ē machir:
a q̄ familia machiritar. Machir genu
it galaad: a q̄ familia galaaditar. Ga-
laad habuit filios iezer: a q̄ failia ieze-
ritarū: ⁊ elech: a q̄ failia elechitarū: et
arisbel: a q̄ failia arisbelitarū: ⁊ sechē:
a quo failia sechemitarū: ⁊ semida. a q̄
failia semidaitarū: et epher: a q̄ failia
T.27.a epheritarū. ¶Fuit aūt epher pf salpha
Jos.17.a ad: q̄ filios nō habebat ſ ttñ filias q̄-
rū ista ſūt nosa: maala et noa ⁊ egla et
melcha ⁊ thersa. Ye ſūt familie manaſ
i se ⁊ nūer⁹ ear ąnq̄ginta duo milia se-
ptingēti Filij aūt ephraim p cognati
ones suas fuerūt hi. Suthala: a q̄ fa-
milia suthalaitarū: becher a q̄ familia
becheritarū: teheen: a q̄ familia tehee-
nitarū. Porro filij⁹ suthala fuit herā:
a quo failia heranitarū. Ye ſūt cogna
tiōes filiorū ephraim: q̄rū nūer⁹ fuit
trigintaduo milia ąngēti. Isti sunt filij
E ioseph p failias suas. Filij beniamin
in cognationib⁹ suis: bale a q̄ familia
baleitarū: azbel a q̄ failia azbelitarū:
achirā: a q̄ failia achiramitarū: suphā:
ā q̄ familia suphamitarū: vphā: a q̄ fa
milia vphanitarū. Filij bale: hered et
noeman. De hered: failia hereditar: ō
noeman: familia noemanitarū. Hi ſūt
filij beniami p cognatiōes suas: quo-

rū nūer⁹ fuit q̄draginta q̄ntaq; milia
cēti. Filij dan p cognatiōes suas: h
han: a q̄ failia suhanitarū. Ye sunt
gnatiōes dan p failias suas. Oēs
re suhanite: q̄rū nūer⁹ erat sexagi
q̄truor milia q̄dringenti. Filij aſe
cognatiōes suas: icna: a q̄ failia
naitarū: iessui: a quo failia iessuitar
bric: a q̄ failia brieitarū. Filij bric
ber: a q̄ failia haberitarū: ⁊ melchi
quo failia melchielitarū. Nomē
lie aser: fuit sara. Ye cognatiōes fi
rū aser: ⁊ nūer⁹ eorū q̄ntaginta
lia q̄drigēti. Filij neptalim p cog
tiōes suas: i essihel: a q̄ failia ies
tarū: guni: a q̄ familia gunitarū:
a quo failia iaseritarū: sellē: a q̄ fa
sellemitarū. Ye ſūt cognatiōes fili
neptalim p failias suas: quorū nū
q̄draginta q̄ntaq; milia: q̄dringēti.
est ſūma filiorū isrl̄ q̄ recēsiti ſūt
cēta milia ⁊ mille septingenti
ta. Locut⁹q; ē dñs ad moysen dic
Istis diuidet terra iur̄ nūerū voca
lorū i possessiōes suas. Plurib⁹ ma
rē ptē dabis: ⁊ pautiorib⁹ minorē
gulis siē nūc recēsiti ſūt tradet po
sio: ita dūtaxat vt sors cra tribu⁹ s
uidat ⁊ failij⁹. Quicq̄d forte 2ngra
ꝫ vel plures accipiāt vel pauciores
Hic q̄z ē nūer⁹ filiorū leui p familia
suas. Gerson a q̄ failia gersonitarū:
ath: a quo failia caathitarū: merar
quo familia meraritarū. Ye ſūt fa
leui. Familia lobni: failia hebronit
milia nooli: familia musi: failia chos
¶Ut xo caath genuit amraz: q̄ habu
vxorē iochabeth filiā leui: q̄ nata
in egypto. Nec genuit amrā viro
filios aarō ⁊ moysen ⁊ mariā sororem
eorū. De aarō orti ſūt nadab ⁊ abiu
eleazar ⁊ ythamar. ¶Quorūz nadab
abiu mortui sunt cū obtulissent
alienū coram dño. Fuerūtq; oēs q̄ nū
rati ſūt: vigintitria milia gener
sculini: ab vno mēse et sup: a q̄ nō
recēsiti iter filios isrl̄: nec eis cū ceter
data possessio ē. Hic ē nūer⁹ filiorū
rael: q̄ descripti ſūt a moyse ⁊ eleaz
ro sacerdote in cāpestrib⁹ moab sup
iordanē ꝫ hiericho: iter q̄s nullus
eorū q̄ ante nūerati ſūt a moyse ⁊ a
ron i deserto sinai. Predixerat em
ꝫ oēs morerent i solitudine. Nullus

remãsit ex eis nisi caleb filiꝰ iephone ꝛ
Ccisse (iosue filiꝰ nun. XXVII
rũt ãt filie salphaad: filꝫ epher:
filꝫ galaad: filꝫ machir: filꝫ
manasse ą fuit filiꝰ ioseph: q̃ꝝ sũt noia
mahala ꝛ noa ꝛ egla ꝛ melcha ꝛ thersa:
steteruntq; coraꝫ moyse ꝛ eleazaro sa-
cerdote ꝛ cũctis ꝓncipibꝰ ꝓpl̃i ad ostiũ
tabernaculi federꝫ atq; direr̃t: Pater
nr̃ mortuꝰ ẽ i deſto: nec fuit i seditiõe
que ꝯcitata ẽ ꝟ dñm ib̃ chore: sꝫ i pcto
suo mortuꝰ ẽ. Nic nõ habuit mares fi-
lios. Cur tollit nomẽ illius ꝺ familia
sua: qr nõ hꝫ filiũ? Date nobis possessi
onẽ int cognatos pr̃is nr̃i. Retulitq;
moyses cãm earũ ad iudiciũ dñi. Qui
dixit ad eã: Justã rẽ postulãt filie sal-
phaad. Da eis possessionez int cogna-
tos pr̃is sui: ꝛ ei i hereditatẽ succedãt.
Ad filios ãt isrl loq̃ꝫ hec: Nõ cũ moꝛ
tuꝰ fuerit absq; filio ad filiã eiꝰ transi-
bit hereditas: si filiaꝫ nõ habuerit: ha-
bebit successores frẽs suos. Q̃ꝝ ꝛ si fra
tres nõ fuerit: dabitꝫ hereditatẽ fribꝰ
pr̃is eiꝰ Sinaũt nec patruos habuerit
dabit hereditas his ą ei ꝓximi sunt.
Eritq; ꝫ filꝫs isrl sanctũ lege ꝑpetua:
sic ꝓcepit dñs moysi. Dixit q̃ꝫ dñs ad
moysẽ: Ascẽde i montẽ istũ abarim ꝛ
ꝓſplare inde trã quã daturꝰ sũ filꝫs
isrl. Cũq; videris eã: ibis ꝛ tu ad ꝓpm
tuũ sic iuit frater tuꝰ aarõ: qr offẽdistꝫ
me i deſto sin i ꝛdictiõe mltitudinis:
nec sãctificare me voluistꝫ coraꝫ ea sup
aq̃s. Ipe sũt aq̃ ꝛdictiõis i cades deſti
sin. Cui rñdit moyses: Prouideat dñs
deus spirituũ ois carnis holez ą sit sup
multitudinẽ hãc: ꝛ possit exire ꝛ intrare
añ eos: ꝛ educere eos vel introducere:
ne sit ꝓpls dñi sic̃ oues absq; pastore.
Dixitq; dñs ad eũ. Tolle iosue filium
nun virũ i q̃ ẽ spũs dei: ꝛ pone manuꝫ
tuã sup eũ. Qui stabit coraꝫ eleazaro sa
cerdote ꝛ oi mltitudie: ꝛ dabis ei ꝓce-
pta cũctꝫ vidẽtibꝰ ꝛ ꝓtẽ gḷie tue: vt au
diat eũ ois synagoga filiorum isrl. Pro
fulet dñs. Ad ꝟbũ eiꝰ egrediet ꝛ ingre
diet ipe ꝛ oẽs filꝫ isrl cũ eoꝛ cetꝰ mul
titudo. Fecit moyses vt ꝓceperat dñs.
Cũq; tulisset iosue: statuit eũ coraꝫ elea
zaro sacerdote ꝛ oi frequẽtia ꝑpli: ꝛ im
posꝫ capiti eiꝰ manibꝰ cũcta replica-
uit q̃ mãdauerat dñs. XXVIII

DIxit q̃ꝫ dñs ad moysẽ: Precipe B
filiꝫs isrl: ꝛ dices ad eos: Obla-
tionẽ meã ꝛ panes ꝛ incẽsũ odorꝫ sua
uissimi offerte ꝓ tpꝝ sua. Hec sũt sacri
ficia q̃ offerre debetꝫ. Agnos annicu-
los imaculatos duos q̃tidie i holocau
stũ sempitnũ: vnũ offeretꝫ mane: ꝛ al-
terũ ad vespeꝝ: decimã ptẽ ephi sile:
q̃ ꝯſpſa sit oleo purissimo: ꝛ habeat q̃r
tã ptẽ hin. Holocaustũ iuge ẽ qđ obtu
listꝫ i mõte sinai i odorẽ suauissimũ i-
cẽsi dñi: et libabitꝫ vini q̃rtã ptẽ hin
ꝓ agnos singḷos i sctũario dñi. Alteꝝ
q̃ agnũ silr offeretꝫ ad vespã iuꝝ oẽm
ritũ sacrificiꝫ matutini ꝛ libamẽtoruꝫ
eiꝰ: oblationez suauissimi: odoris dño.
Die ãũt sabbati offeretis duos agnos B
ãniculos imaculatos: ꝛ duas decimas
sile oleo ꝯſpſe i sacrificio: ꝛ liba q̃ rite
fũdũt ꝓ singḷa sabbata in holocaustũ
sempitnũ. In kalẽdis ãt. i. i mẽsiũ ex-
ordq̃s offeretis holocaustũ dño: vitu-
los ꝺ armẽto duos: arietẽ vnũ: agnos
ãniculos septẽ imaculatos: ꝛ tres de-
cimas sile oleo ꝯſpſe i sacrificio ꝓ sin-
gulos vitulos: ꝛ duas decias sile oleo
ꝯſpſe ꝓ singḷos arietes: ꝛ decimã decie
sile ex oleo i sacrificio ꝓ agnos singu-
los: Holocaustũ suauissimi odorꝫ atq;
icẽsi ẽ dño. Libamẽta ãt vini q̃ ꝓ sin-
gulas fũdẽda sũt victimas: ista erunt.
Media ꝑs hin ꝓ singḷos vitulos: tꝛia C
ꝓ arietẽ: q̃rtã ꝓ agnum. Hoc erit holo
caustũ ꝓ oẽs mẽses: q̃ sibi ãno ẋtẽte
succedũt. Hircꝰ q̃ꝫ offerek dño ꝓ pcto
i holocaustũ sempitnũ cũ libamẽtꝫ su
is. Mẽse ãt ꝓmo q̃rtadecia die mẽsis Exo.12.a
phase dñi erit: ꝛ q̃ntadecia die solẽni-
tas. Septẽ diebus vescẽk azymis: q̃ꝝ
dies ꝓma venerabilꝫ ꝛ scã erit. Oẽ opꝰ
seruile nõ facietꝫ i ea. Offeretisq; icẽsũ Leui.23.a
holocaustũ dño vitulos ꝺ armẽto du-
os arietẽ vnũ: agnos ãniculos imacu-
latos septẽ: ꝛ sacrificia singḷoꝝ ex sila
q̃ ꝯſpſa sit oleo: tres decias ꝓ singulos
vitulos: ꝛ duas decias ꝓ arietẽ: ꝛ deci
mã decime ꝓ agnos singḷos. i. ꝓ sep: ẽ
agnos ꝛ hircũ ꝓ pcto vnũ vt expiek ꝓ
vobis: ꝑter holocaustũ matutinũ: qđ
semꝑ offereris. Ita facieris ꝓ singḷos
dies septẽ dieꝝ: i fomitẽ ignis ꝛ i odo-
rẽ suauissimũ dño: q̃ surget ꝺ holocau
sto ꝛ ꝺ libatiõibꝰ singḷoꝝ. Dies q̃ꝫ se- D
ptimꝰ celeberrimꝰ ꝛ sãcrꝰ erit vobis Oẽ

op⁹ ſuile nō facietz i eo. Dies etiā primitiuorum qñ offeretis nouas fruges dño expletis hebdomatib⁹: venerabil⁹ t ſācta erit. Oē op⁹ ſuile ſi facietz i ea Offeretiſq holocauſtū i odorē ſuauiſſimū dño: vitulos ō armēto duos: arietē vnū: agnos āniculos imaculatos ſeptē: arq i ſacrificijs eoꝝ ſike oleo cōſperſe tres decimas p ſingłos vitulos: p arietes duos: p agnos decimā decime ą ſik ſint agni ſeptē: hircū ūz ą mactaꝛ p expiatiōe: p̄ter holocauſtū ſempiternū t liba ei⁹. Immaculata offeretis oia cū libatiōibus ſuis. XXIX

Ænſis etiā ſeptimi p̄ma dies venerabil⁹ t ſācta erit vob. Oſne op⁹ ſuile ſi facietz i ea: q: dies clāgoris ē t tubarū. Offeretiſq holocauſtū i odorē ſuauiſſimū dño: vitulū de armēto vnū: t arietē vnū: t agnos āniculos imaculatos ſeptē: t i ſacrificijs eoꝝ ſike oleo ꝑſpſe tres decimas p ſingłos vitulos: duas decias p arietē: vnū decimaz p agnū: ą ſik ſint agni ſeptē: t hircū p pctō ą offerꝛ i expiationē p̄ꝛi p̄ter holocauſtū kalēdaꝝ cū ſacrificijs ſuis: t holocauſtū ſempiternuz cū libatiōib⁹ ſolitz. Hiſdē cerimonijs offeretz i odorē ſuauiſſimū ſcēſū dño. Decima ūz dies menſis hui⁹ ſeptimi: erit vobis ſācta atq venerabil⁹: t affligetis aias vras. Oſne op⁹ ſuile nō facietz i ea. Offeretiſq holocauſtū dño i odorē ſuauiſſimū: vitulum de armēto vnū: arietē vnū: agnos āniculos imaculatos ſeptē: t i ſacrificijs eoꝝ ſimile oleo ꝑſpſe tres decimas p ſingłos vitulos: duas decimas p arietē: decimā decime p agnos ſingłos: ą ſint ſik agni ſeptē: t hircū p pctō: abſq his ą offerꝛi p delicto ſolēt i expiatiōez: t holocauſtū ſempiternū i ſacrificio t libamīb⁹ eorū. Quintadecima ⁊o die menſis ſeptimi ą vob ſācta erit atq venerabil⁹: oē op⁹ ſuile nō facietz i ea: ſz celebrabitz ſolennitatē dño ſeptē dieb⁹. Offeretiſq holocauſtū i odorē ſuauiſſimū dño vitulos de armēto tredeci: arietes duos: agnos āniculos imaculatos ūtruordecim: t i libamētz eoꝝ: ſike oleo cōſperſe tres decimas p vitulos ſingłos ą ſint ſik viruli tredeci: et duas decias arieti vno. i. ſik arietib⁹ duob⁹: t decimā decime agnis ſingłis: ą ſint ſik agni ūtruordecim: t hircū p pctō: abſq holocauſto ſempiterno et ſacrificio t libamine ei⁹. In die altero offeretis vitulos de armēto duodeci: arietes duos agnos anniculos imaculatos ūtruordecim: ſacrificijq et libamia ſingłoꝝ p vitulos et arietes t agnos rite celebrabitz: t hircū p pctō abſq holocauſto ſempiterno ſacrificioq t libamine ei⁹. Die tertio offeretz vitulos vndeci: arietes duos: agnos anniculos imaculatos ūtruordeci ſacrificijq t libamia ſingułoꝝ p vitulos t arietes et agnos rite celebrabitis: t hircū p pctō: abſq holocauſto ſempiterno ſacrificioq t libamie ei⁹. Die ūrto offeretz vitulos decē: arietes duos: agnos āniculos imaculatos ūtruordeci: ſacrificijq eoꝝ libamia ſingłoꝝ p vitulos t arietes agnos rite celebrabitz: t hircū p pctō: abſq holocauſto ſempiterno ſacrificioq ei⁹ t libamie. Die quinto offeretz vitulos nouē: arietes duos: agnos āniculos imaculatos ūtruordeci: ſacrificijq t libamia ſingłoꝝ p vitulos t arietes t agnos rite celebrabitz: t hircū p pctō abſq holocauſto ſempiterno ſacrificioq ei⁹ t libamie. Die ſexto offeretz vitulos octo: arietes duos: agnos āniculos imaculatos ūtruordeci: ſacrificijq et libamia ſingułoꝝ p vitulos t arietes t agnos rite celebrabitz: t hircū p pctō: abſq holocauſto ſempiterno ſacrificioq ei⁹ t libamie. Die ſeptimo offeretz vitulos ſeptē: t arietes duos: agnos āniculos imaculatos ūtruordecim: ſacrificijq et libamia ſingłoꝝ p vitulos t arietes t agnos rite celebrabitz: t hircū p pctō: abſq holocauſto ſempiterno ſacrificioq ei⁹ t libamie. Die octauo ą eſt celeberrim⁹: oē op⁹ ſuile nō facietz: offerētes holocauſtū i odorē ſuauiſſimū dño: vitulū vnū: arietē vnū: agnos anniculos imaculatos ſeptē: ſacrificijq t libamia ſingłoꝝ p vitulos t arietes t agnos rite celebrabitz: t hircū p pctō: abſq holocauſto ſempiterno ſacrificioq ei⁹ t libamie. Hec offeretis dño i ſolēnitatib⁹ veſtris p̄ter vota t oblatiōes ſpōtaneas holocauſto: i ſacrificio: i libamīe: t in

Arrauit (ſtūs pacifi[illegible] .XXX
q moyſes filijs iſrl ola q[illegible]
dñs imꝑarat: t locut⁹ ē ad [illegible]

cipes tribuū filioꝝ isrl Iste ē ꝑmo quē
ꝓcepit dñs. Si ꝙs viroꝝ votū dño vo
uerit:aut se ꝛstrixerit iuramēto:nō fa
cier irritū ⁊bū suū : sꝫ oē qđ ꝓmisit i-
plebit. Mulier si ꝙppiā vouerit ⁊ se cō-
strinxerit iuramento q̄ ē i domo pris
sui ⁊ i etate adhuc puellari:si cognoue
rit pr votū qđ pollicita ē : ⁊ iuramētū
q̄ obligauit aiaꝫ suam:⁊ tacuerit: voti
rea erit. Quicq̄d pollicita ē ⁊ iurauit:
ope cōplebit. Sinaūt stati vt audierit
ꝫdixerit pr:⁊ vota ⁊ iuramēta ei⁹ irri
ta erūt: nec obnoxia tenebit spōsioni
eoꝝ ꝫdixerit pr. Si maritū habuerit
et vouerit aliq̄d:et semel ō ore ei⁹ ⁊bū
egrediēs:aiaꝫ ei⁹ obligauerit iuramē-
to q̄ die audierit vir ⁊ nō ꝫdixerit: voti
rea erit:reddetq; qđcūq; ꝓmiserat.
Sinaūt audiēs statim ꝫdixerit:⁊ irri-
tas fecerit pollicitatiōes ei⁹:⁊baq; q̄-
bus obstrinxerat aiaꝫ suā: ꝙpitiꝫerit ei
dñs. Uidua ⁊ repudiata q̄cq̄d vouerit
reddēt. Uxor i domo viri cū se voto cō
strinxerit ⁊ iuramēto: si audierit vir ⁊
tacuerit nec ꝫdixerit spōsioni : reddet
qđcūq; ꝓmiserat. Sinaūt extimplo cō
tradixerit:ñ tenebit ꝓmissiōis rea :qꝛ
maritus ꝫdixit:⁊ dñs ei ꝙpitiꝫerit Si
vouerit ⁊ iuramēto se ꝛstrinxerit: vt ꝙ
icūniū vel ceteraq; rex abstinētiā af-
fligat aiaꝫ suā:i arbitrio viri erit si fa-
ciat siue nō faciat. Qđ si audiēs vir ta
cuerit:⁊ in alterā diē distulerit sniam:
q̄cq̄d vouerat atq; ꝓmiserat :reddet:
qꝛ stati vt audiuit:tacuit. Sinaūt ꝫdi
xerit postq; rescisuit:portabit ipe iniq̄-
tatē ei⁹. Iste sūt leges q̄s cōstituit dñs
moysi inr virū ⁊ vxorē : inr prem ⁊ fi-
liā q̄ i puellari adhuc etate ē: vel q̄ ma
net i parētis domo. XXXI

Deutusq; ē dñs ad moysen di-
cēs: Ulciscere pus filios isrl de
madianitis :⁊ sic colligeris ad
ꝙm tulum. Statimq; moyses armate
mq̄t ex vo byros ad pugnā q̄ possint
vitionem dñi expetere ō madianitis.
Mille viri ō singul tribub⁹ eligant ex
isrl q̄ mittāt ad bellū. Dederūtq; mil-
lenos ō singulis tribub⁹. i. duodecim
milia expeditoꝝ ad pugnam:q̄s misit
moyses cū phinees filio eleazari sacer
dotꝫ. Uasaq; sctā ⁊ tubas ad clāgēdū
tradidit ei. Cūq; pugnassent ꝫ madia-
nitas atq; vicissent: oēs mares occide
rūt ⁊ reges eoꝝ: eui ⁊ recem ⁊ sur et vr
⁊ rebe q̄nq; ꝓncipes gēris. Balaā q̄ꝫ fi
liū beor interfecerat gladio. Cepertq; mu-
lieres eoꝝ ⁊ puulos: oiaq; pecora ⁊ cū
ctā supellectilē :q̄cq̄d hre poterant de
populari sūt. Tā vrbes q̄ viculos:⁊ ca
stella flāma ꝛsūpsit . Et tulerūt ꝓdaꝫ et
vniūsa q̄ ceperāt tā er hoib⁹ q̄ ex iumē-
tis:⁊ adduxerūt ad moysē ⁊ eleazaꝝ sa
cerdotē ⁊ ad oēm mltitudinē filioꝝ isrl
Reliq̄ āt vrēsilio porrauerūt ad castra i
cāpestrib⁹ moab :iux iordanē ꝫ hieri-
cho. Egressi sūt āt moyses ⁊ eleazar sa
cerdos ⁊ oēs ꝓncipes synagoge i occur
sū eoꝝ ex castra. Iratusq; moyses ꝓnci
pib⁹ exercit⁹ tribunis ⁊ centurionib⁹ q̄ ve
nerāt ō bello ait:Cur femias reꝛuastis? F.25.b
Nōne iste sūt q̄ deceperūt filios isrl ad C
suggestionē balaā:⁊ ꝓuaricari vos fe-
cerūt i dño sup peto phogor:vñ ⁊ pcus
sus ē ꝓpls? Ergo cīctos ifficite : q̄cq̄d
ē generꝭ masculini etiā i puulis ⁊ mu Judi.21.b
lieres q̄ nouerūt viros i coitu:iugula-
te. Puellas āt et oēs femias ⁊bgies re-
ꝛuate vob ⁊ manete ex castra septē die
bus. Qui occiderit hoiez vel occisū te-
tigerit:lustrabit die tertio ⁊ septio Et
ō oi ꝓda siue vestimētuꝫ fūit siue vas
⁊ aliq̄d in vrēsilia ꝓparatū ō caprarū
pellib⁹ et pilis ⁊ ligno expiabit. Eleа-
zar q̄ꝫ sacerdos ad viros exercit⁹ q̄ pug
nauerāt sic locut⁹ est. Hoc ē ꝓceptū le
gis qđ mādauit de⁹ moysi. Aurū ⁊ ar- D
gētū ⁊ es ⁊ ferrū ⁊ plūbū ⁊ stānū et oē
qđ pōt trāsire p flāmas:igne purgabi-
tur. Quicq̄d āt igne nō pōt sustinere.
aq̄ expiatiōis sctificabit:⁊ lauabitꝫ ve
stimēta vra die septimo : et purificati
postea castra intrabitꝫ. Dixitq; dñs ad
moysē: Tollite sūmā eoꝝ q̄ capta sūt:
ab hoie vsq; ad pec⁹:tu ⁊ eleazar sacer
dos:⁊ oēs ꝓncipes vulgi:diuidesq; ex
eā ꝓdā inr eos q̄ pugnauerūt egressiq;
sūt ad bellū:⁊ inr oēꝫ reliquā mltitu-
dinē:⁊ separabis prē dño ab his q̄ pug-
nauerūt ⁊ fuerūt i bello vnā aiaꝫ ō q̄n
gētis tā ex hoib⁹ q̄ ex bob⁹ ⁊ asinis et
ouib⁹ :et dab eā eleazaro sacerdoti :qꝛ
ꝓmitie dñi sunt. Ex media quoq; prte E
filioꝝ isrl accipies q̄nq̄gesimuꝫ caput
holm ⁊ boū ⁊ asinoꝝ ⁊ ouiū cunctoꝝ
q; aiantiū:⁊ dabis ea leuitis qui excu
bāt in custodiis tabernaculi dñi. Fece
rūtq; moyses ⁊ eleazar sicut ꝓceperat

dñis. Fuit aũt ꝓda quã exercit⁹ cepat:
ouiũ sexcẽta septuagitaq̃nq; milia:bo
um septuagitaduo milia:asinoꝝ sexa-
gita milia ꝛ mille:aie hoim sex⁹ femi-
nei q̃ si cognouerãt viros trigitaduo
milia. Data q̃ ẽ media ps his q̃ i ꝓlio
fuerãt:ouiũ trecẽta trigitaseptẽ milia
q̃ngẽte:e q̃b⁹ i ptẽ dñi suppurate sunt
oues sexcẽte septuagitaq̃nq;:ꝛ ō bob⁹
trigitasex milib⁹: boues septuagita et
duo:ō asinis. trigita milib⁹ q̃ngẽtis:
f asini sexagitaun⁹. De aiab⁹ hoim sede
cim milib⁹ cesserũt in ptẽ dñi triginta
due aie. Tradiditq; moyses nũeꝝ ꝓmi
tiaꝝ dñi eleazaro sacerdoti :sicuti fue-
rat ei imparũ ex media pte filiorũ isrl:
quã sepauerat his q̃ i ꝓlio fuerãt. De
media ẋo pte q̃ ꝛtigerat reliq̃ mltitu-
dini.i.ō ouib⁹trecẽtꝯ trigitaseptẽ mi-
lib⁹ q̃ngẽtꝯ:ꝛ ō bob⁹trigitasex milib⁹
ꝛ ō asinis trigita milib⁹ q̃ngẽtꝯ:et de
hoib⁹sedeci milib⁹:tulit moyses q̃nq̃-
gesimũ caput ꝛ dedit leuitꝯ q̃ excuba-
bãt i tabnacko dñi sic̃ ꝓcepat dñs.Cũq;
g accessissẽt ꝓncipes exercit⁹ ad moy-
sẽ ꝛ tribuni cẽturionesq; dixerũt: Nos
sui tui recẽsuim⁹ nũeꝝ pugnatoꝝ q̃s
habuim⁹ ib⁹ mãu nra:ꝛ ne vn⁹ q̃dẽ de-
fuit. Ob hãc cãm offerim⁹in donarij s
dñi singli qs i ꝓda auri potuim⁹ iueni
re:periscelides ꝛ armillas:ãnulos ꝛ de
xtralia ac murenulas vt depcerꝯ ꝓ no
bis dñm. Susceperũtq; moyses et elea-
zar sacerdos oẽ aurꝝ in diũsis specieb⁹
põdo sctiarũ sedeci milia septigẽtos
q̃ngẽta siclos a tribunis ꝛ cẽturioni
b⁹ Unusq̃sq;.n.qs i ꝓda rapuerat suã
erat. Et susceptũ itulerũt i tabnaculũ
testionũ:in monimẽtũ filiorꝝ isrl coꝝ
a Filij aũt rubẽ ꝛ (dño.XXXII
gad hẽbãt pecora multa:ꝛ erat
ilis i iumẽtꝯ infinita substãtia.
Cũq; vidissẽt iazer ꝛ galaad aptas aia
lib⁹alẽdis ẽras venerũt ad moysẽ et ad
eleazarꝝ sacerdotẽ ꝛ ꝓncipes mltitudis
atq; dixerũt: Astaroth ꝛ dibõ ꝛ iazer et
nẽbra:esben ꝛ eleale ꝛ saban ꝛ nebo ꝛ
beon ẽra quã pcussit dñs i ꝓspectu fili-
orũ isrl:regio vberrima ẽ ad pastũ aia
liũ:ꝛ nos sui tui habem⁹ iumẽta plꝝ
ma. Precamurq; si iuenim⁹ gr̃az coꝝ
te vt des nob famulꝝ tuis eã i possessio-
nẽ:nec facias nos transire iordanem.
b Quib⁹ rñdit moyses, Nũquid frẽs vr̃i

ibũt ad pugnã:ꝛ vos hic sedebitis?c
subũtritis mẽtes filioꝝ isrl: ne trãs
audeãt i locũ quẽ eis daturus ẽ dñs
Nõne ita egerũt pres vr̃i:qñ misi ō
desbarne ad explorãdã ẽrã? Cunq; re
nissẽt vsq; ad vallẽ botri lustrata oi
gione subũtekt coꝝ filioꝝ isrl vt nũm
rẽt fines q̃s eis dñs dedit:q̃b⁹irat⁹
rauit dicẽs. Si videbũt hoies isti q
ascẽdekt ex egypto a viginti ãnis ꝛ
ꝓa ẽrã quã ib̃ iuramẽto pollicitus
abrãã isaac ꝛ iacob : ꝛ nolueꝛt sq̃
ꝓt caleb filiũ iephone cenezeũ et io
filiũ nun. Jsti ipleuerũt volũtatẽ m
Jrat⁹q; dñs adũssũ isrl circũduxit
q̃ deb⁹ q̃draginta ãnis donec ꝓsum
ret vniũsa generatio q̃ fecerat mal
ꝓspectu ei⁹. Et ecce inq̃t vos surrex
ꝓ pr̃ib⁹ vr̃is incremẽta et alũni hoi
pctõrꝝ vt augeretꝯ furorẽ dñi ꝫ isrl
si noluerit̃ sq̃ eũ:i solitudie ꝑm
reliquet:ꝛ vos cũ eritꝯ necꝯ olim.
li ꝑpe accedẽtes. dixerũt:Caulas
fabricauim⁹ ꝛ stabula iumẽtoꝝ
q̃s nr̃is vrbes munitas. Nos ãt ipi
mati ꝛ accicti pgem⁹ ad filiũ añ filio
isrl donec introducam⁹ eos ad loca
ꝓ paruuli nr̃i ꝛ q̃cq̃d hr̃e possum⁹ e
i vrbib⁹munitꝯ ꝑ hitatoꝝ insidias
Nõ reũtemur in domos nr̃as vsq; d
possideant filij isrl hereditatẽ suã:n
q̃q; q̃rim⁹trãs iordanẽ:q; iã hẽm
possessionẽ nr̃az in oriẽtali ẽ⁹ plag
Quib⁹moyses ait: Si facitꝯ qs ꝓm
titꝯ:expediti pgite coꝝ dño ad pug
ꝛ ois vir bellator armat⁹iordanẽ tr
fcat:donec iũtat dñs limicos suos:
subũciak ei ois ẽra:tũc eritꝯ iculpab
les apũ deũ ꝛ apũ isrl:ꝛ obtinebitꝯ
giões q̃s vultis coꝝ dño. Sinaũt q
dicitꝯ ñ fecerit̃ :nulli dubiũ ẽ q̃n pe
certꝯ i deũ:ꝛ scitote q̃ñ pctñ vr̃m ap
hendet vos. Edificate q̃ vrbes pu
vr̃is:ꝛ caulas ꝛ stabula ouib⁹ ac iume
tis:ꝛ qs polliciti estꝯ iplete. Dixerũ
filij gad ꝛ rubẽ ad moysen. Serui tu
sum⁹:faciem⁹qs iubet dñs nr̃. Paru
los nr̃os ꝛ mlieres ꝛ pecora ac iumẽ
relinquem⁹ i vrbib⁹ galaad:nos ãt
muli tui oẽs expediti pgem⁹ ad bell
sic̃ tu dñe loqr̃? Precepit q̃ moyses
azaro sacerdoti ꝛ iosue filio nun ꝛ p
cipib⁹familiaꝝ trib⁹isrl.ꝛ dixit ad eos
Si trãsierit filij gad ꝛ filij rubẽ vob

eñ iordanē oēs armati ad bellū coram dño: t vob fuerit tra subiecta: date eis galaad i possessionē. Sinaūt noluerit trāsire vobiscū i tra chanaan inf vos habitādi accipiāt loca. Rndeftq; filij gad t filij rubē. Sic locut⁹ ē dñs suis suis: ita faciem⁹. Ipi armati pgem⁹ co ram dño i tra chanaā: t possessionē iā su scepisse nos cōfitemur trans iordanē. 22.a Dedit itaq; moyses filijs gad t rubē t dimidie tribui manasse filij ioseph re gnū seon regis āmorrei: et regnū og re gis basā: t tra eoz cū vrbib⁹ suis p cir b cuitū. Igit extruxeft filij gad dibon t astaroth t aroer t roth t sophā t iazer: iecbaa t bethnēra t betharā vrbes mu nitas: t caulas pecorib⁹ suis. Filij aūt rubē edificaueft esebō t eleale t caria thaim t nabo t baalmeon vsis noib⁹ sabama qs iponētes vocabula vrbib⁹ 50.d qs extruxerāt. Porro filij machir filij manasse prexeft i galaad: et vastauerat eā interfecto āmorreo hitatore ei⁹. Dedit q moyses tra galaad machir filio manasse: q hitauit i ea. Iair āt filius ma nasse abijt t occupauit vicos ei⁹ qs ap pellauit auothair. i. villas iair. Nobe qs prexit t apphēdit chanath cū vicis suis: vocauitq; eā ex nomie suo nobe:

A Hec sūt māsiones filio rum israel q egressi sūt de egypto p turmas suas i mānu moysi t aa ron qs descripsit moyses iux castrorū lo ca q dñi iussione mutabāt. Profecti igi tur ō rameſſe mēſe primo qntadecia die mēsis primi: alta die phase filij israel i ma nu excelsa videntib⁹ cūctis egyptijs t se pelientibus primogenitos qs percusserat dñs: nā t i dijs eoz exercuerat vltiōes castrametati sūt i sochoth. De sochoth venerūt i ethā q ē i extremis finib⁹ so litudinis. Inde egressi venerūt ꝫ phiai roth q respicit beelsephō: t castrameta ti sūt añ magdalū. Profectiq; ō phiai roth: trāsierūt p medijū mare i solitudi nē: t ābulātes trib⁹ diēb⁹ p desertū ethā castrametati sūt i mara. Profectiq; de Exo.15.b mari: venerūt i heli vbi erant duodeci fōtes aquē t palme septuagita ibiq; ca strametati sūt Sy t inde egressi fixerūt tētoria sup mare rubrū. Profectiq; ō B mari rubro: castrametati sūt in deserto sin: vñ egressi venerūt i daphca. Profe ctiq; ō daphca: castrametati sūt i hal⁹: egressiq; ō hal⁹ raphidi fixere tētoria: vbi ꝓpter defuit aq; ad bibendū. Profe- Exo.17.a ctiq; ō raphidim: castrametati sūt i de serto sinai. Sy t ō solitudie sinai egres si: venerūt ad sepulchra concupie. Profe- C ctiq; ō sepulchris concupie: castrameta ti sūt i asseroth: t ō asseroth venerūt in rethma. Profectiq; ō rethma: castrame tati sūt i remōphares: vñ egressi vene rūt i lebna. De lebna castrametati sūt i ressa: egressiq; ō ressa venerūt i ceela tha. Vñ pfecti: castrametati sūt i mon te sepher: egressi ō mōte sepher venerūt i arada. Inde pficiscētes castrametati sūt i maceloth. Profectiq; ō maceloth D venerūt i thaath. De thaath: castrame tati sūt i thare: vñ egressi fixere tēto ria i metcha. Et ō metcha castrameta ti sūt i esmona. Profectiq; de esmona: venerūt i moseroth. Et ō moseroth ca strametati sūt i baneiachā. Profectiq; ō baneiachā venerūt in mōtē gadgad. Vñ pfecti: castrametati sūt in iethe ba tha: t ō iethebatha venerūt in ebrona. Egressiq; ō ebrona: castrametati sūt i asiongaber: inde pfecti venerūt in de sertū sin: hec ē cades. Egressiq; ō cades castrametati sūt i mōte hor i extremis E finib⁹ tre edom Ascēditq; aarō sacer ñ.20.b dos i mōtē hor: iubēte dño: t ibi mor tu⁹ ē āno qdragesimo egressionis filio⁹ israel ex egypto mēse qnto primo die mensis cū eēt annor cētū viginti trium. Au diuitq; chananeus rex arad q habitabat ad meridiē: i tra chanaā venisse filios israel. Et pfecti ō mōte hor: castrameta ti sūt i salmōa: vñ egressi venerūt i phi nō. Profectiq; de phinō: castrametati sūt i oboth: t ō oboth venerūt in ieaba rim: q ē i finib⁹ moabitar. Profectiq; ō ieabari: fixere tētoria i dibōgad: vñ egressi: castrametati sūt in elmōdebla thaim. Egressiq; de elmōdeblathaim: venerūt ad mōtes abarim ꝫ nabo. Pro fectiq; ō mōtib⁹ abarim: trāsierunt ad cāpestria moab supra iordanē ꝫ hieri cho: ibiq; castrametati sūt de bethsimō vsq; ad belsarhi i planioribus loci moa bitar vbi locut⁹ ē dñs ad moysē. Pre cipe filijs israel: t dic ad eos: Qñ trāsieri tis iordanē intrātes tra chanaā: disper dite cūctos habitatores tre illi⁹: confrin gite titulos: t statuas cōminuite atq; oia excelsa vastate: mūdātes terram et E

habitãtes in ea. Ego enĩ dedi vobis il
lã in possessionẽ: quã diuideris vobis
sorte. Plurib⁹ dabit̃ latiorẽ ⁊ paucio
rib⁹ angustiorẽ. Singulis vt sors ceci
derit: ita tribuet̃ hereditas. Per trib⁹
et familias possessio diuidet̃. Si nautẽ
nolueritis interficere habitatores terre
q̃ remãserint: erunt vobis q̃si claui in
oculis ⁊ lãcee in lateribꝰ: ⁊ aduersabũ
tur vobis in terra habitatiõis vr̃e: et
q̃cq̃d illis cogitauerã facere: vobis fa-

A Dcutusq; est (ciã. XXXIIII
dñs ad moysen dicẽs: Precipe
filijs isrl̃: ⁊ dices ad eos: Cũ in-
gressi fuerit̃ terrã chanaan ⁊ in posses
sionẽ vobis sorte ceciderit: his finib⁹
termiabit̃. Pars meridiana icipiet a
solitudine sin q̃ ẽ iux̃ edom ⁊ habebit
terminos ꝓtra oriẽtẽ mare salsissimũ:
q̃ circuibũt australẽ plagã p ascẽsum
scorpionis: ita vt trãseãt i senna et p-
ueniãt ad meridiem vsq; ad cadesbar
ne. Unde egrediet̃ cõfinia ad villã no
[B mine adar ⁊ tẽdẽt vsq; asemona. Jbit
q; p gyx̃ termin⁹ ab asemona vsq; ad
torrẽtẽ egypti: et magni marꝰ litore fi
niet̃. Plaga ãt occidẽtalis a mari ma
gno icipiet et ipo fine claudet̃. Porro
ad septẽtrionalẽ plagã a mari magno
termini icipiẽt pueniẽtes vsq; ad mõ-
tem altissimũ: a q̃ veniẽi in emath vs-
q; ad termios sedada: ibũtq; ꝓfinia vs
q; ad ebrona ⁊ villã henan. Hi erũt ter
mini i pte aq̃lonis. Jnde metabũt fi-
nes ꝓtra oriẽtalẽ plagã ỏ villa henan
vsq; sephama: et de sephama descẽdẽt
termini i reblatha ꝺ fontẽ daphnim.
C Jnde pueniẽt ꝓtra oriẽtẽ ad mare ce-
nereth: et tendẽt vsq; iordanẽ: ⁊ ad vl
timum salsissimo claudent̃ mari. Hãc
habebit̃ terrã p fines suos in circuitu. Precepitq; moyses filijs isrl̃ dicẽs:
Hec erit terra quã possidebit̃ sorte: et
quã iussit dñs dari nouẽ tribub⁹ et di-
midie tribui Trib⁹ enĩ filioꝝ ruben p
familias suas: et trib⁹ filiorũ gad iux̃
cognationũ numerũ: media q̃z tribus
manasse. i. due semis trib⁹ acceperunt
ptem suaꝝ trãs iordanẽ ꝺ hiericho ad
D orientalẽ plagã. Et ait dñs ad moysen:
Jos.14.a Hec sũt noia virorũ q̃ terrã vobis diui
dẽt. Eleazer sacerdos ⁊ iosue filiꝰ nun
et singuli ꝓncipes de tribub⁹ singulis
q̃z ista sunt vocabula. De tribu iuda:
caleb filiꝰ iephone. De tribu symeõ
muel filiꝰ amiud. De tribu beniamin
helidad filiꝰ chaselon. De tribu filioꝝ
dan: bocci filiꝰ ioglí. Filiorũ ioseph d
tribu manasse: bãnihel filiꝰ ephot. D
tribu ephraim: camuhel filiꝰ septhan 19.c
De tribu zabulõ: helisaphan filiꝰ ph
nath. De tribu ysachar: vur phaltiel
filiꝰ ozan. De tribu aser: abiud filiꝰ h
lomi. De tribu neptalim: phedahel: f
liꝰ amiud. Hi sũt q̃b⁹ ꝓcepit dñs vt d

H Ec q̃z locutus est XXXV
dñs ad moysen in cãpestribus
moab sup:a iordanẽ ꝺ hiericho. Pre D
pe filijs isrl̃ vt dent leuit̃ de possessi
nib⁹ suis vrbes ad habitãdũ: ⁊ subur
bana earũ p circuitũ vt ipi in oppidis
maneãt: et suburbana sint pecorib⁹ a
tumẽtis: q̃ a muris ciuitatũ forinsec⁹
p circuitũ mille passuũ spatio tendẽt.
Cõtra oriẽtẽ: duo milia erũt cubiti: et
cõtra meridiẽ sikiter erunt duo milia.
Ad mare q̃z q̃ respicit occidẽtẽ: cadẽ
mẽsura erit: ⁊ septẽtrionalis plaga eq
li termio finiet̃. Erũtq; vrbes in me
dio: et foris suburbana. De ipis ãt q
pidis q̃ leuit̃ dabit̃: sex erũt fugitiuo
uorũ auxilia separata: vt fugiat ad eas q
fuderit sanguinẽ: et exceptis his alia
duo oppida. i. simul q̃dragin
taocto cuꝝ suburbanis suis. Jpeq; vr
bes q̃ dabũt̃ de possessiõib⁹ filioꝝ isrl̃
ab his q̃ plꝰ habẽt: plures auferet̃: et
q̃ minꝰ pauciores. Singuli iuxt̃ mẽsu
rã hereditatis sue dabũt oppida leuit̃.
Dixit dñs ad moysen: Loq̃re filijs isrl̃ et
dices ad eos. Q̃n trãsgressi fuerit̃ Jor
danẽ in terrã chanaã: decernite q̃ ur
bes eẽ debeãt i ꝓsidia fugitiuoꝝ q̃ ma
lẽtes sãguinẽ fuderint. Jn q̃b⁹ cuꝝ ho
gerit ꝓfugꝰ cognatꝰ occisi nõ poterit
eũ occidere donec stet i ꝓspectu multi
tudinis: ⁊ causa illiꝰ iudicet̃. De ipis
aũt vrbib⁹ q̃ ad fugitiuoꝝ subsidia de
parãt̃: tres erũt trãs iordanẽ: ⁊ tres in
terra chanaã: tã filijs isrl̃ q̃ aduenis q
q̃ pegrinis: vt ꝓfugiat ad eas q̃ nolẽs
sanguinẽ fuerit. Si q̃s ferro pcusserit
et mortuꝰ fuerit q̃ pcusserit: reꝰ erit ho
micidij: et ipe morietur. Si lapidẽ iecer
rit: ⁊ ictus occubuerit: sikiter punie
Si ligno pcussus fuerierit: pcussoris si
guine vindicabit̃. Propinquꝰ occisi

homicidā interficiet: statim vt apphē derit cū: interficiet. Si q odiū ās hoiez impulerit vel iecerit āppiā in eū q insidias: aut cū cēt inimic⁹ manu pcusserit: et ille mortu⁹ fuerit: pcussor homicidij reꝰ erit. Cognat⁹ occisi statim vt inuenerit eum: iugulabit. Qz si fortuitu: z absq odio z inimicitijs ādeq hoīz fecerit: er ꝫ audiēte ꝑplo fuerit cōprobatū: atq inter pcussorē z ꝑpinquū sanguinis ḡstio vētilata: liberabit innocens de vltoris manu z reducet q sentētiā i vrbē ad quā cōfugerat: manebitq ibi donec sacerdos magn⁹ q oleo sācto vnct⁹ ē: moriat. Si interfector ex fines vrbiū q exulib⁹ deputate sūt fuerit inuēt⁹: et pcussus ab eo q vltor est sāguinis: absq noxa erit q eū occiderit. Debuerat enī pfug⁹ vsq ad mortē pōtificis i vrbe residere. Postq aūt ille obierit: homicida reuertet in terrā suā. Hec sempiterna erūt z legitima ī cūctis habitatiōib⁹ vris. Homicida ꝫ testib⁹ punief. Ad vni⁹ testimoniū null⁹ cōdēnabit. Nō accipiet̄ ꝓcium ab eo q reꝰē sāguinis: statim z ipe morief. Exules z pfugi añ mortē pōtificis nullo mō i vrbes suas reuerti poterūt ne polluat̄ terrā habitatiōis vre: q insontiū cruore maculat nec aliter expiari pōt nisi q ei⁹ sanguinē q alteri⁹ sanguinē fuderit: atq ita emūdabit vestra possessio me cōmorante vobiscū. Ego enī sū dñs q habito iter filios isrl.

A 3.27.a

CEcesserūt [illegible] aūt et ꝓncipes familiarū galaad filij machir filij manasse de stirpe filioz ioseph: locutiq sūt moysi coram ꝓncipib⁹ isrl: atq dixerūt: Tibi dño nro p̄cepit dñs vt terrā sorte diuideres filijs isrl: z vt filiabus salphaad fris nris dares possessionē debitā pri. Quas si alteri⁹ trib⁹ hoīes vxores acceperint: sequet possessio sua et trāslata ad alios trib⁹ de nra hereditate minuet: atq ita fiet vt cū iubile⁹. i. quinquagesim⁹ ann⁹ remissiōis aduenerit cōfundat sortiū distributio: et alioz⁹ possessio ad alios trāseat. Rndit moyses filijs isrl et dño p̄cipiēte. ait: Recte trib⁹ filioz⁹ ioseph locuta ē: et hec lex sup filiab⁹ salphaad a dño ꝓmulgata ē. Nubāt q⁹ volūt: tm vt sue trib⁹ hominib⁹ ne cōmisceat possessio filioz⁹ isrl de tribu i tribū. Omnes enī virgines cūct vxores de tribu et cognatiōe sua: z cūcte femie ō eadē tribu maritos accipiēt: vt hereditas ꝓmaneat i familijs: nec sibi misceāt trib⁹: sed ita maneāt vt a dño sepate sūt. Fecerūtq filie salphaad vt sibi fuerat ip̄aratū: z nupserūt maala et thersa z egla et melcha et noa filijs patrui sui ō familia manasse q fuit fili⁹ ioseph: et possessio q illis fuerat attributa mānsit i tribu z familia p̄ris earū. Hec sunt mādata atq iudicia que mādauit dñs p manum moysi ad filios isrl i cāpestrib⁹ moab supra iordanem cōtra hiericho.

Explicit liber Numeri. Incipit liber elleaddaberim qui Deuteronomiū ꝓnotatur. Capm I

B

HEc sunt verba q locut⁹ est moyses ad oēs isrl trās iordanē in solitudine cāpestri ꝓtra mare rubrū: inter pharan et thofel et laban z aseroth: vbi auri ē plurimū vndecim dieb⁹ de oreb: p viā mōtis seir vsq cadesbarne. Quadragesimo anno vndecimo mēse: p̄mo die mēsis locut⁹ ē moyses ad filios isrl ola q p̄ceperat illi dñs: vt diceret eis: postq p̄cussit seon regē āmorreoz: q habitauit in esebon: z og regem basan q māsit i asteroth et in edrai trās iordanē in terra moab. Cepitq moyses explanare legē et dicere: Dñs de⁹ noster locut⁹ est ad nos i oreb dicēs: Sufficit vobis q in ō mōte māsistis. Reūrimini et venite ad mōtē āmorreoz z ad cetera q ei ꝓxima sūt cāpestria atq mōtana z humiliora loca ꝓtra meridiē z iuxta lit⁹ maris: terrā chananeoz et libani vsq ad flumē magnū eufraten. Ēn inq tradidi vobis. Ingredimini et possidete eā: sup q iurauit dñs pribus vris abraam isaac z iacob: vt daret illā eis z semini eoz post eos. Dixitq vobis illo i tpe: Non possū solus sustinere vos: q⁹ dñs deus vr multiplicauit vos: z estis hodie sicut stelle celi plurimi. Dñs de⁹ patrū vroz addat ad hūc numez multa milia: et benedicat vobis sicut locut⁹ ē. Nō valeo sol⁹ negocia vra sustinere et pondus z iurgia. Date et vobis viros sapientes z gnaros: quoz ꝓuersatio sit

B

Exo.18.e

pbata i tribub⁹ vr̄is: vt ponā eos vobis ꝓncipes. Tūc rn̄disti mihi: Bona res ē quā vis facere. Tulitq; de tribub⁹ vr̄is viros sapiētes ⁊ nobiles: ⁊ ꝓsti tui eos ꝓncipes tribunos ⁊ cēturiōes
C et ąnągenarios ac decanos ą docerēt
Joh.7.c vos singla. Precepitq; eis dicēs. Audite illos ⁊ qō iustū ē iudicate. Siue ciuis sit ille siue pegrin⁹: nlla erit distātia ꝓsona ꝓ Jta pusillū audiet⁊ vt magnū nec accipiet⁊ cuiuscq; ꝓsonā: qr dei iudiciū est. Qr si difficile vob visū aliąd fuit: referte ad me: ⁊ ego audiā. Precepitq; eis oia q facere deberet⁊ Profecti ūt ō oreb trāsiuim⁹ p heremū terribilē ⁊ maximā solitudinē quā vidist⁊ p viā mōt⁊ āmorrēi: sicut ꝓcepat dn̄s de⁹ nr̄ nobis. Cūq; venissem⁹ in cadesbarne: dixi vobis: Uenistis ad mōtē āmorrei
D quē dn̄s de⁹ vr̄ datur⁹ est nobis. Uide trā quā dn̄s de⁹ tu⁹ dabit tibi. Ascēde ⁊ posside eā: sic locut⁹ ē dn̄s de⁹ nr̄ pr̄ibus tuis. Noli timere: nec ąq; paueas. Et accessist⁊ ad me oēs atq; dixist⁊ Mittam⁹ viros ą ꝓsiderēt trā: ⁊ renūciāt p quod iter debeamus ascēdere: ⁊ ad ās pgere ciuitates. Cūq; mihi ꝑmo placuisset: misi ex vob duodecim viros
Nu.13.c singlos ō tribub⁹ suis. Qui cū prexissent ⁊ ascēdissēt i mōtana venert vsq; ad vallē botri: ⁊ ꝓsiderata trā: sumentes ō fructib⁹ ei⁹ vt ondērēt vbertatē: attulerūt ad nos atq; dirext: Bona ē trā quā dn̄s de⁹ nr̄ datur⁹ ē nobis. Et noluist⁊ ascēdere ſ incredulī ad ꝑmonē dei nr̄i murmurastis i tabernaculis vr̄is: atq; dixistis: Odit n os dn̄s: ⁊ idcirco eduxit nos ō trā egypti vt traderet nos in manu āmorrei atq; deleret.
E Quo ascēdemus? Nūcq; terruerūt cor nr̄m: dicētes: Maxia mltitudo ē: ⁊ no
Nu.13.D bis statura ꝓcerior: vrbes magne: ⁊ ad celū vsq; munite. Filios enachim vidimus ibi. Et dixi vob: Nolite metuere: nec timeat⁊ eos. Dn̄s de⁹ ą ductor est nr̄: ꝓ vob ipe pugnabit: sic fecit i egypto cūct⁊ vidētib⁹: ⁊ i solitudie ipi vidistis. Portauit te dn̄s de⁹ tu⁹ vt solet hō gestare puulū filiū suū i oī via p quā ambulast⁊ donec veniretis ad locū istū. Et nec sic ądē credidistis dn̄o
Nee. 9.D deo vr̄o ą ꝓcessit vos i via: ⁊ metat⁹ ē locū i q tētoria figere deberet⁊: nocte ondēs vob iter p ignē: ⁊ die p colūnā nubis. Cūq; audisset dn̄s vocē ꝑmo vr̄oꝝ: iratus⁹ iurauit: ⁊ ait: ‖ Nō vidēt ąspiā ō hoib⁹ generatiōis hui⁹ pessim trā bonā quā sub iuramēto pollicit sū pr̄ib⁹ vr̄is: ꝓter caleb filiū iephone Ipe cū videbit eā: ⁊ ipi dabo trā qu calcauit: ⁊ filiis ei⁹: qr secut⁹ est dn̄m Nec mirāda indignatio i ꝓpm: cū m hi ąꝝ irat⁹ de⁹ ꝓr̄ vos dixerit. Nec u ingredier⁊ illuc: ſ iosue fili⁹ nun min ster tu⁹ ipe intrabit ꝓ te. Ipe exhort re ⁊ robora: ⁊ ipe sorte trā dīuidet ist eli. Paruuli vr̄i ō ąb⁹ dixist⁊ ꝙ capti ui ducerēt: ⁊ filiī ą hodie boni ac ma li ignorāt distātiā: ipi ingrediēt: ⁊ ipis dabo trā ⁊ possidebūt cā: vos āt reu timini ⁊ abite in solitudinē p viā m ris rubri. Et rn̄dist⁊ mihi: Peccauim dn̄o. Ascendem⁹ ⁊ pugnabim⁹: sic ꝓ pit dn̄s de⁹ nr̄. Cūq; instructi armis p geretis in mōtē: ait mihi dn̄s: Dic a eos: Nolite ascēdere neq; pugnet⁊: no ens sū vobiscū ne cadat⁊ cor̄ inimic vr̄is. Locut⁹ sū ⁊ nō audist⁊: ſ adhūc tes impio dn̄i ⁊ tumētes supbia ascē distis in montē. Itaq; egressus āmo re⁹ ą habitabat in mōtib⁹ ⁊ obuiā ve niēs ꝑsecut⁹ ē vos sic solēt apes ꝑsequ ⁊ cecidit ō seir vsq; horma. Cūq; rea ploraretis cor̄ dn̄o non audiuit vo nec voci vre voluit ac̄ḧescere. Sedit
§ in cadesbarne mlto tpe.
P Rofectiq; inde venim⁹ in soli tudinē q ducit ad mare rubr sic mihi dixerat dn̄s ⁊ circūiuim⁹ mō tem seir lōgo tpe. Dixitq; dn̄s ad me Sufficit vob circūire mōtē istū: ver aq̄lonē ⁊ ꝓpkolꝑcipe dicēs: Trāsibitis ꝑ fīnes fratꝝ vr̄oꝝ filioꝝ esau q ha bitāt in seir: et timebūt vos. Videte ḧ diligēter ne moueamini ꝑ eos. Nec cōtra eos. Non dabo vobis ō terra eoꝝ quāt⁹ pos vnī⁹ pedis calcare vestigiū: qr in pos Nu. sessionē esau dedi mōtē seir Cibos em tis ab eis pecunia ⁊ comedetis: aqu emptā hauriet⁊ bibet⁊. Dn̄s de⁹ tu⁹ bñdixit tibi i oī ope manuū tuaꝝ. No nit iter tuū: quō trāsieris solitudine hāc magnā ꝑ q̄draginta annos: habe tās tecū dn̄s de⁹ tu⁹: ⁊ nihil tibi defuit Cūq; trāsissem⁹ frēs nr̄os filios esau q habitabāt i seir ꝑ viā cāpestrē ō helath ⁊ de asiongaber: venim⁹ ad iter qō du cit i desrtū moab. Dixitq; dn̄s ad me

nō pugnes ꝫ moabitas: nec ineas ad
ūsus eos ꝓliū. nō ei dabo tibi ꝺcq̄ ō
ra eoꝝ: qz filīs loth tradidi ar in pos
sionē. Emim primi fuerūt habitato
res eiꝰ ꝑ̄ls magnꝰ ꝛ validꝰ ꝛ tā excel-
sus vt de enachim stirpe ꝯsi gigantes
crederent̄ ꝛ eēnt sikes filioꝝ enachi.
Denicq̄ moabite appellāt eos emiz. Jn
seir āt: ꝓus hitauerūt horrei: Quibꝰ ex-
pulsis arcq̄ delet̄ hitauerūt filī esau si
cut fec̄ isrl̄ ī ra possessiōis sue quā de-
dit ille dñs. Surgētes ꝙ vt trāsiremus
torrētē zareth venimꝰ ad eū. Tps aūt
q̄ ambulauimꝰ de cadesbarne vsq̄ ad
trāsitū torrēt̄ zareth trigita ꝛ octo an
noꝝ fuit: donec cōsumerēt̄ ois ꝯgrega
tio hoim bellatorū ō castr̄ : sic iurauc
rat dñs: cuiꝰ manꝰ fuit adūsus eos vt
interirēt ō castroꝝ medio. Postq̄ āt
vniūsi ceciderūt pugnatores: locutꝰ ē
dñs ad me dicens. Tu trāsibis hodie
fines moab vrbē noie ar: ꝛ accedēs
ī vicina filioꝝ āmō: caue ne pugnes
ꝫ eos nec mouear̄ ad ꝓliū. nō ei da-
bo tibi ō ra filioꝝ āmon: qz filīs loth
dedi eam in possessionē. Terra gigātū
reputata ē: ꝛ i ipa olim hitauerūt gi-
gātes: ꝙs āmonite vocāt zōmim ꝑ̄lus
magnꝰ ꝛ mltꝰ ꝛ ꝑcere lōgitudinis: sic
enachim ꝙs deleuit dñs a facie eorū: ꝛ
fecit illos hitare ꝓ eis sic: fecerat filīs
esau q̄ hitāt ī seir delēs horreos: ꝛ ra
eoꝝ illis tradēs: quā possidēt vsq̄ in
ꝑ̄s. Eneos ꝙz q̄ hitabāt ī aserim vsq̄
gazā cappadoces expulerūt eos: q̄ egres-
si ō cappadoria deleuerūt eos: ꝛ hita-
uerūt ꝓ illꝝ. Surgite ꝛ trāsite torrentē
arnō. Ecce tradidi ī manu tua seon re
gē esebō ammorreū ꝛ terrā eiꝰ: incipe
possidere: ꝛ cōmitte adūsꝰ eū ꝓliū. Ho
die incipiā mittere ꝛroꝛē atcq̄ formidi
nē tuā ī ꝑ̄los q̄ hitāt ib oi celo vt au-
dito noie tuo paueāt ꝛ ī morē ꝑturi
entiū ꝛremiscāt: ꝛ doloꝛe teneāt. Mi-
si ꝙ nūcios de solitudie cademoth ad
seon regē esebō ꝟbis pacificis dicēs.
Trāsibimꝰ ꝙ ra tuā: publica gra ie-
mur via: Nō declinabimꝰ neq̄ ad dex
terā neq̄ ad sinistrā: alimēta ꝑcio vē-
de nob vt vescamur: aquā pecunia tri
bue: ꝛ sic bibem. Tm ē vt nobis cōce
das trāsitū: sic fecerūt filī esau q̄ habi
tāt ī seir. ꝛ moabite q̄ morāt ī ar donec
veniam ad iordanē: ꝛ trāscam ad ter
rā quā dñs deꝰ nr̄ dabit ē nobis. No
luitq̄ seon rex esebō dare nobis trāsi-
tū: qz indurauerat dñs deꝰ tuꝰ spūm eiꝰ
ꝛ obfirmauerat coꝝ illiꝰ ita vt tradere
tur ī manꝰ tuas sic nūc vides. Dixitq̄
dñs ad me. Ecce cepi tibi tradere seon
ꝛ ra eiꝰ: incipe possidere eā. Egressusq̄ 5
ē seon obuiā nobis cuz oi ꝑ̄lo suo ad
ꝓliū ī iesa: ꝛ tradidit eū dñs deꝰ nr̄ no
bis: ꝙcussimusq̄ eū cū filīs suis et oi
ꝑ̄lo suo: cūctasq̄ vrbes ī ꝛpe illo cepi-
mꝰ interfect̄ hitatoꝝibꝰ earū vir̄ ac mu
lieribꝰ ꝛ ꝑuulis. nō reliq̄mꝰ ī eis ꝺcq̄
absq̄ iumēt̄: q̄ ī ꝑtē venere ꝓdātiū: ꝛ
spolīs vrbiū q̄s cepimꝰ ab aroer q̄ ē
sup ripā torrēt̄ arnō oppido: qō ī val
le situ est vsq̄ galaad: nō fuit vicꝰ ꝛ ci
uitas q̄ nr̄as effugeret manꝰ. Dēs tra
didit dñs deꝰ nr̄ nobis: absq̄ ra filio
rū āmon ad quā nō accessimꝰ: ꝛ cūctis
q̄ adiacēt torrēti ieboc ꝛ vrbibꝰ mōta
nis: vniūsisq̄ locis a q̄bꝰ nos ꝓhibu-

Tacq̄ ꝓūsi (it dñs deꝰ nr̄. III A
ascēdimꝰ ꝙ iter basan: Egressus Nu.21.g
q̄ ē og rex basan ī occursū no-
bis cū ꝑ̄lo suo ad bellādū ī edrai. Dix
itq̄ dñs ad me: Ne timeas eū: qz ī ma-
nu tua tradit̄ ē cū oi ꝑ̄lo ac ra sua:
faciesq̄ ei sicut feciſti seon regi āmor-
reoꝝ q̄ habitauit in esebon. Tradidit ꝙ
dñs deꝰ nr̄ ī manibꝰ nr̄is etiā og regē
basan ꝛ vniūsū ꝑ̄lm eiꝰ: ꝙcussimusq̄
eos vsq̄ ad internitionē vastātes cūctas
ciuitates illiꝰ vno tpe. Nō fuit oppidū
qō nos effugeret: sexagita vrbes ꝛ oēs
regionē argob regni og ī basan. Cun-
cte vrbes erāt munite murꝭ altissimis
portisq̄ ꝛ vectibꝰ: absq̄ oppidis inūe-
ris q̄ ñ hēbāt muros. Et deleuimꝰ eos
sicut feceramꝰ seon regi esebon dispdē
tes oēm ciuitatē viroſq̄ ac mulieres
ꝛ ꝑuulos: iumēta āt ꝛ spolia vrbiū di-
ripuimꝰ. Tulimꝰq̄ illo ī tpe ra ō ma
nu duoꝝ regū āmorreoꝝ q̄ erāt trans B
iordanē a torrēte arnon vsq̄ ad mōtē
hermō: quē sidoniī sarion vocāt: ꝛ am
morrei sanir: oēs ciuitates q̄ ſtte sūt ī
planitie ꝛ vniūsā ra galaad ꝛ basan
vsq̄ ad selcha ꝛ edrai ciuitates regni
og ī basan. Solꝰ ꝙꝑe og rex basan re-
stiterat ō stirpe gigātū. Et mōstrat le-
ctꝰ eiꝰ ferreꝰ q̄ ē ī sabbath filioꝝ āmō:
nouē cubitos hns lōgitudis: ꝛ q̄tuor
latitudinis ad mēsurā cubiti virilis ma

nº. Terrāq̄ possedim⁹ tpe illo ab aro
er q̄ ē sup ripā torrēt arnō vsq̄ ad me
diā ptē mōt galaad: t ciuitates illi⁹
dedi rubē t gad. Reliquā āt ptē gala
ad t oēm basā regni og: tradidi medie
tribui manasse: oēm regionem argob.
Cūctaq̄ basan vocabat ⁊ra gigātū. Ja
ir filiº manasse possedit oēm regionē
argob vsq̄ ad ⁊nios gessuri t machā-
ti. Uocauitq̄ ex noie suo basan auo-
thiair. i. villas iair vsq̄ in p̄sentē diē.
C Machir q̄z dedi galaad: t tribubº ru-
ben: t gad dedi ⁊rā galaad vsq̄ ad tor
rentē arnō mediū torrēt t finiū vsq̄
ad torrētē iaboc q̄ ē ⁊minº filioꝝ am-
mon: t planitiē solitudis atq̄ iorda-
nē: t terminos cenereth vsq̄ ad mare
deserti qō ē salsissimū ad radicē mōt
phasga ꝫ oriētē. Precepitq̄ vob i tpe
illo dicēs. Dñs deº vr dat vob ⁊rā hāc
in hereditatē: expediti p̄cedite frēs ve
stros filios ⁊rl oēs viri robusti absq̄
vxoribº t puul atq̄ iumēt. Noui enī
q̄ plura habeat pecora t i vrbib⁹ re-
manere debebūt q̄s tradidi vob: donec
req̄em tribuat dñs frib⁹ vr̄is sic vob
tribuit: t possideāt ipi etiā terrā quā
daturº ē eis trās iordanē: tūc reūtef
vnusq̄sq̄ i possessionē suā quā dedi vo
bis. Josue q̄q̄ in tpe illo p̄cepi dicēs.
Oculi tui viderunt q̄ fecit dñs deº nr̄
duobº his regibº: sic faciet oibº regnis
ad q̄ trāsiturº es. Ne timeas eos. Dñs
D eni deº vr̄ pugnabit p vob. Precatus
q̄q̄ sum dñm in tpe illo dicēs: Dñe deº
tu cepisti ondere tuo tuo magnitudi-
nē tuā manūq̄ fortissimā. Neq̄ enī ē
aliº deº vel i celo vel i ⁊ra q̄ possit face
re opa tua t cōparari fortitudini tue.
Trāsibo igit t videbo ⁊rā hāc optimā
trās iordanē: t mōtē istū egregiū t li-
banū. Iratusq̄ ē dñs mihi ꝓpter vos:
nec exaudiuit me: ꝫ dixit mihi: Suffi-
cit tibi: neq̄q̄ vltra loq̄r ō hac re ad
me. Ascēde cacumē phasge: t ockos tu
os circūfer ad occidētē t ad aq̄lonē:
austrūq̄ t oriētē: t aspice. Nec enī trā
sibis iordanē istū. Precipe iosue t cor
robora eū atq̄ confortа: q̄z ipe p̄cedet
ꝓpl̄m istū t diuidet eis ⁊rā quā visurº
es. Māsimº q̄q̄ i valle ꝫ phanū phogor

A Et nūc ⁊rl audi p̄cepta IIII
t iudicia q̄ ego loqueo te vt faci
ens ea viuas: t ingrediēs pos-

sideas ⁊rā quā dñs deº patrū vr̄oꝝ da
turº ē vob. Nō addetis ad ꝛbū q̄ vo
los r: nec auferetis ex eo. Custodite ma
data dñi dei vr̄i q̄ ego p̄cipio vob. O
culi vr̄i viderūt oia q̄ fecit dñs ꝓtra be
elphegor: quō cōtriuerit oēs cultores
eiº ō medio vr̄i. Uos āt q̄ adheretis dñ
deo vr̄o. viuitis vniūsi vsq̄ i p̄sentē di
em. Scitis q̄ docuerim vos p̄cepta ac
q̄ iusticias: sic mādauit mihi dñs deº
meº: sic facietis ea i ⁊ra quā possessu
estis: t obseruabitis t iplebit ope. Per
eā vr̄a sapia t intellectº corā ꝓpl̄is
audiētes vniūsa p̄cepta hec dicāt. Ec
ꝓpl̄us sapiēs t itelligēs: gens magna
Nec ē alia natio tā grādis q̄ habeat
deos appropiquātes sibi: sic deº nr̄i
est cūctis obsecrationibº nr̄is. Que ch
ē alia gēs sic iclyta vt habeat cerimo
nias iustas iudicia et vniūsam legē
quā ego ꝓponā hodie añ ockos vr̄os.
Custodi igit temetipm t aiam tuā sol
licite. Ne obliuiscaris ꝛbor q̄ viderūt
ocli tui: t ne excidāt de corde tuo cun
ctis diebº vite tue. Docebis ea filios ac
nepotes tuos: diē i q̄ steristi corā deo
deo tuo i oreb q̄n dñs locutº ē mihi di
cēs: Cōgrega ad me ꝓpl̄m vt audiāt
mones meos: t discāt timere me oi
q̄ viuūt i ⁊ra: doceātq̄ filios suos. Ac
accessistis ad radices mōtis q̄ ardebat
vsq̄ ad celū: erātq̄ i eo tenebre t nu
bes t caligo. Locutusq̄ ē dñs ad vos
medio ignis. Uocē ꝛbor ei⁹ audistis
t formā penitus nō vidistis. Et ondit vo
bis pactū suū q̄ ō p̄cepit vt faceretis: t
cē ꝛba q̄ scripsit in duabº tabul lapid
deis. Mihiq̄ mādauit i illo tpe vt ar
cerē vos cerimonias t iudicia q̄ fac
re deberetis i ⁊ra quā possessuri estis. Ca
stodite igit sollicite aias vr̄as: Nō vi
distis aliquā sititudinē i die q̄ locut⁹ ē
vobis dñs i oreb ō medio ignis ne for
te decepti faciatis vobis sculptā sititu
dinē: aut imaginē masculi vel femine
sititudinē oim iumētoꝝ q̄ sūt sup ter
vel auiū sub celo volātiū: atq̄ reptili
q̄ mouēt i terra: siue pisciū q̄ sub ter
morāt i aq̄s: ne forte eleuatis oculis ad
celū videas solē t lunā t oia astra cel
t errore deceptus adores ea t colas q̄
creauit dñs deº tuº i misteriū cūctis g
tib⁹ q̄ sub celo sūt. Uos āt tulit dñs d
eduxit de fornace ferrea egypti: vt

bꝛet ꝑtm hereditariū sit ē i pñti die
Iratusq; ē dñs ꝫ me ꝓp vꝝ vos:
t iurauit vt nō trāsirē iordanē: nec in
grederer trā optimā quā datur⁹ ē vo-
bis. Ecce moꝛiar i hac humo: nō trāsi-
bo iordanē: vos trasibit; t possidebit;
trā egregiā. Caue ne qñ obliuiscar; pa
cti dñi dei tui qđ pepigit tecū: t facias
tibi sculptā silitudinē eoꝝ q̄ fieri dñs
phibuit. ‖ Quia dñs de⁹ tu⁹ ignis cōsu
mēs ē: de⁹ emulatoꝛ. Si genueꝛit; fili
os ac nepotes: t moꝛati fueꝛit; i trā de
ceptiq; feceꝛit; vob aliquā silitudinē
patrātes malū cor̄ dño deo vro vt eū
ad iracūdiā ꝓuocet; : testes iuoco ho-
die celū t terrā: cito pituros vos eē ō
trā quā trāsito iordane possessuꝛi est;.
Nō hitabit; i ea logo tpe: sed delebit
vos dñs atq; dispget i oēs gētes: t re-
manebit; pauci i natiōib⁹ ad q̄s vos
ductur⁹ ē dñs. Ibiq; ꝑuiet; dij ā ho-
mīū manu fabꝛicati sūt: ligno t lapi-
di q̄ nō vidētinec audiūt nec comedūt
nec odoꝛant. Cūq; q̄sieꝛis ibi dñm deū
tuū iuenies eū: si tū toto coꝛde q̄sieris
t tota tribulatiōe aie tue postq; te in-
uenerit oia q̄ ꝓdicta sūt: Nouissimo āt
tpe reūteꝛis ad dñm deū tuū et audias
vocē ei⁹: qꝛ de⁹ misericos dñs de⁹ tu⁹
est. Nō dimittet te nec oino delebit: ne
q; obliuiscet pacti i q̄ iurauit ꝓꝛibus
tuis. Inꝛoga ō dieb⁹ antiq̄s q̄ fuerūt
ante te ex die q̄ creauit dñs de⁹ hoiem su
p trā a sūmo celi vsq; ad sūmū ei⁹: si fa
cta ē aliqñ huiuscemodi res: aut vnq;
cognitū ē: vt audiret ꝑꝛs vocē dñi dei
loquēt; ō medio ignis sic tu audisti t
t vixisti: si fecit de⁹ vt ingrederet; t tol
leret sibi gētē ō medio nationū q̄ tē-
ptatiōes: signa atq; poꝛtēta: ꝑ pugnā
t robustā manū extentūq; bꝛachiū et
hoꝛribiles visiōes: iux oia q̄ fecit ꝓ no
bis dñs de⁹ nr̄ i egypto vidētib⁹ ocul
tuis vt scires qñ dñs ipe ē de⁹: t ñ est
alī⁹ ꝓter vnū. De celo te fec̄ audire vo
cē suā: vt doceret te: t in trā oñdit tibi
ignē suū maximū: t audisti ✠ba illi⁹ ō
medio ignis: qꝛ dilexit ꝓres tuos: t ele
git semē coꝝ post eos. Eduxitq; te ꝑce
dēs in ✠tute sua magna ex egypto vt
deleret natiōes maxias t foꝛtioꝛes te i
introitu tuo: t introduceret te: daretq;
tibi trā eaꝝ i possessionē: sic cernis in
pñti die. Scito ꝫ hodie et cogitato in
coꝛde tuo q̄ dñs ipe ē de⁹ i celo sursū
t i terra deoꝛsū t nō sit alī⁹. Custodi ꝑ-
cepta ei⁹ atq; mādata q̄ ego ꝑcipio ti-
bi: vt bñ sit tibi t filijs tuis post te: et
q̄ maneas mlto tpe sup terrā quā dñs
de⁹ tu⁹ datur⁹ ē tibi. Tūc segꝛegauit moy
ses tres ciuitates trās iordanē ad oꝛi-
entalē plagā vt cōfugiat ad eas q̄ oc-
ciderit nolēs ꝓximū suū nec fuerit si-
bi inimic⁹ añ vnū t alterū diē: t ad ha
rū aliquā vbiū possit euadere: boꝛoꝛ i
solitudine q̄ sita ē i trā cāpestri de tri-
bu ruben: t ramoth i galaad q̄ ē i tri-
bu gad: t golā i basan q̄ ē i tribu ma-
nasse. Ista ē leꝛ quā ꝓposuit moyses co
rā filijs isrl: t hec testimonia t ceremo
nie atq; iudicia q̄ locut⁹ ē ad filios is
rael qñ egressi sūt de egypto trās iorda
nē i valle ꝫ phanū phogoꝛ i trā seon
regis amoꝛrei q̄ habitauit i esebon quē ꝑ-
cussit moyses. Filij q̄z isrl egressi ex egy
pto possederūt trā ei⁹ t terrā og regis
basā duoꝝ regū amoꝛreoꝝ q̄ erāt trās
iordanē ad sol oꝛtū ab aroer q̄ sita est
sup ripā toꝛrētis arnon vsq; ad montē
seon q̄ ē t hermon: oēm planitiē trās
iordanē ad oriētalē plagā vsq; ad ma
re solitudis: t vsq; ad radices montis

V Docauitq; moy (phasga. V
ses oēm israelē t dixit ad eum. B
Audi isrl cerimonias atq; iu-
dicia q̄ ego loquoꝛ in auribus vris ho-
die. Discite ea: t ope cōplete. Dñs de⁹
noster pepigit nobiscū fed⁹ i oreb. Nō
cū patrib⁹ nr̄is inīt pactū sz nobiscū:
q̄ imꝑsentiaꝝ sum⁹ t viuim⁹. Facie ad
faciē locut⁹ ē nobis i mōte de medio
ignis. Ego sequester t medi⁹ fui inter
deū t vos in tpe illo: vt annūciarē vo
bis ✠ba ei⁹. Timuistis em ignē et nō
ascēdistī i mōtē. Et ait: ‖ Ego dñs de⁹ Exo.20.a
tu⁹ q̄ eduxi te de terra egypti ō domo Dē.30.
seruitut;. Nō habebis deos alienos i cō
spectu meo. Nō facies tibi sculptile nec
silitudinē oīm q̄ i celo sūt desup: t q̄ i
terra deoꝛsuz: t q̄ versāt i aq̄s sub ter-
ra. Nō adoꝛabis ea t nō coles. Ego ei Exo.34.a
sum dñs de⁹ tu⁹: de⁹ emulatoꝛ reddēs Nūm.1.a.
iniq̄tatē patrū sup filios i terrā t q̄rtā
generationē his q̄ oderūt me: t faciēs
misericoꝛdiā i multa milia diligētib⁹
me t custodiētib⁹ ꝓcepta mea. Nō vsur Y
pabis nomē dei tui frustra: qꝛ n ō erit
impunit⁹ qui sup re vana nomē eius

Leui.25.a assūpserit. Obſua diē ſabbati vt ſcrifi
Nicre.17.c ces eū: ſic ꝓcepit tibi dñs de⁹ tu⁹. Sex
Ezec.20.c diebus opaberꝛ: ꝛ facies oia opa tua.
Nee.9.c Septim⁹ dies ſabbati eſt. i. reqes dñi
dei tui. Nō facies i eo ꝗcqꝫ opis: tu et
fili⁹ tu⁹ ꝛ filia: ſu⁹ ꝛ ancilla: bos ꝛ aſi
n⁹: ꝛ oē iumētū tuū: ꝛ pegrin⁹ q̄ ē itra
portas tuas vt requeſcat ſuus ꝛ ācilla
tua ſic ꝛ tu. Memēto ꝙ ꝛ ipe ſuierꝛ i
egypto: ꝛ eduxerit te ide dñs de⁹ tu⁹ i
manu forti ꝛ brachio extēto: Idcirco ꝓ
Exo.20.b cepit tibi vt obſuareſ diē ſabbati. ‖ Ho
Mat.15.a nora patrē tuū ꝛ matrē: ſicut ꝓcepit ti
Mar.7.a bi dñs de⁹ tu⁹: vt lōgo viuas tpe: ꝛ bñ
ſit tibi i tra quā dñs de⁹ tu⁹ datur⁹ ē
Mat.5.c tibi. ‖ Nō occides: neqꝫ mechaberꝛ: fur
Ro.13.b. tūqꝫ nō facies: nec loq̄ris ꝛ primū tuū
C falſū teſtimoniū. Nō cōcupiſces vxorē
ꝓximi tui: nō domū: nō agrū: nō ſuū:
nō ācillā: nō bouē: nō aſinū: ꝛ vniūſa q̄
illi⁹ ſūt. Nec ꝛba locut⁹ ē dñs ad oēm
mltitudinē vrāz i mōte: ō medio ignis
ꝛ nubis et caligis: voce magna: nihil
addēs āmpli⁹ ꝛ ſcripſit ea i duab⁹ tabu
lis lapideis q̄s tradidit mihi. Vos āt
postqꝫ audiſtꝛ vocē ō medio tenebraꝝ:
ꝛ mōtē ardere vidiſtꝛ: acceſſiſtꝛ ad me
oēs ꝓncipes tribuū ꝛ maiores natu: at
qꝫ dixiſtꝛ: Ecce oſtdit nob⁹ dñs de⁹ nr
maieſtatē ꝛ magnitudinē ſuā. Vocē ei
ei⁹ audiuim⁹ ō medio ignis ꝛ ꝓbaui-
mus hodie ꝙ loquēte deo cū hoie vi-
xerit hō. Cur q̄ moriemur et deuorabit
nos ignis ḡ maxim⁹? Si eſſi audieri-
m⁹ vltra vocē dñi dei nri moriemur.
Quid ē oīs caro vt audiat vocē dei vi
uēꝫ q̄ ō medio ignis loq̄ꝫ ſic nos au
D diuim⁹ ꝛ poſſit viuere? Tu magꝫ acce
de: ꝛ audi cūcta q̄ dixerit dñs de⁹ nr ti
bi loq̄risqꝫ ad nos: ꝛ nos audiētes fa-
ciem⁹ ea. Aō cū audiſſꝫ dñs: ait ad me.
Audiui vocē ꝛbox ꝓpli huiꝰ q̄ locuti
ſūt tibi. Bñ oia ſūt locuti. Quis det ta
lē eos ḡre mētē vt timeāt me ꝛ cuſto-
diāt vniūſa māda mea in oi tpe: vt
bñ ſit eis ꝛ filiis eox i ſempiternū? Va-
de ḡ ꝛ dic eis: Reūtimini i tētoria vra
Tu ꝛbo ḡ ſta mecū: ꝛ loq̄r tibi oia mā-
data mea ꝛ cerimonias atqꝫ iudicia q̄
docebis eos vt faciāt ea i tra quā da-
J.17.b bo illi i poſſionē. Cuſtodite igit ꝛ fa-
cite q̄ ꝓcepit dñs de⁹ vobis. Nō decli-
nabitis neqꝫ ad dexterā neqꝫ ad ſini-
ſtrā: ſ ꝓ viā quā ꝓcepit dñs de⁹: veſter

ambulabitꝫ: vt viuatꝫ ꝛ bñ ſit vo
ꝛ ꝓtelēt dies vri i tra poſſeſſiōis

Hec ſūt ꝓcepta ꝛ cerimonie
ḡ atqꝫ iudicia q̄ mādauit dñs d
vr vt docerē vos: vt faciat
i tra ad quā trāſgredimini poſſidē
vt timeas dñm deū tuū: ꝛ cuſtodias
māda ta ꝛ ꝓcepta ei⁹ q̄ ego ꝓcipio
ꝛ filiis ac nepotib⁹ tuis cūctꝫ dieb
te tue vt ꝓlōgent dies tui. Audi
obſua vt facias q̄ ꝓcepit tibi dñs
ſit tibi: ꝛ mltiplicerꝛ āpli⁹ ſic pollic
eſt dñs de⁹ patrū tuox tibi trādare
melle manātē. ‖ Audi iſrl: Dñs de
de⁹ vn⁹ ē: Diliges dñm deū tuū e
to corde tuo: ꝛ ex tota aia tua: ꝛ
ta fortitudine tua. Erūtqꝫ ꝛba hec
ego ꝓcipio tibi hodie in corde tuo
narrabis ea filiis tuis: ꝛ meditabe
ſedēs i domo tua: ꝛ ambulās i itin
dormiēs atqꝫ ꝓſurgēs: ꝛ ligabis ea
ſignū i manu tua: erūtqꝫ ꝛ mouch
iter ocꝭ tuos: ſcribesqꝫ ea ſ limi
oſtiis dom⁹ tue. Cūqꝫ introduxerit
dñs de⁹ tu⁹ i tra ꝓ q̄ iurauit pribꝰ
is: abrāā ꝙſaac ꝛ iacob: et dederit
ciuitates magnas ꝛ optimas q̄s n
ficaſti: domos plenas multarū op
quas nō extruxiſti: ciſternas quas
fodiſti: vineta ꝛ oliueta q̄ nō pl
ꝛ comederis ꝛ ſaturat⁹ fueris: cau
ligēt ne obliuiſcarꝫ dñi dei tui: q̄ c
xit te ō terra egypti ō domo ſeruit
Dñm deū tuū timebis: ꝛ illi ſoli ſe
ac ꝙ nomē illi⁹ iurabis: Nō ibitꝫ p
deos alienos cūctaꝝ gētiū q̄ i circu
vſo ſūt: qm̄ de⁹ emulator dñs de⁹ tu
i medio tui: ne qñ irascat furor dñi
tui ꝛ te: ꝛ auferat te de ſupficie terr
Nō tēptabis dñm deū tuū: ſicut tēp
ſti in loco tēptationis. Cuſtodi ꝓcep
dñi dei tui ac teſtimonia ꝛ cerimo
as q̄s ꝓcepit tibi: ꝛ fac qō placitū e
bonū i ꝓſpectu dñi vt bñ ſit tibi: ꝛ
greſſus poſſideas tra optimā ō q̄ ju
uit dñs pribꝰ tuis: vt deleret oēs in
micos tuos coram te: ſicut locut⁹ e
interrogauerit te filiꝰ tu⁹ cras dicēs
ſibi voluit teſtimonia hec ꝛ cerimo
atqꝫ iudicia q̄ ꝓcepit dñs de⁹ nr vob
dices ei: Serui eram⁹ pharaōis i eg
pto: ꝛ eduxit nos dñs ō egypto i ma
nu forti: fecitqꝫ ſigna atqꝫ ꝓdigia ma
gna: ꝛ peſſima in egypto ꝛ pharaō

ꝯem domũ illi⁹ i ꝓspectu nr̃o: ⁊ eduxit nos ide vt introduct̃ daret t̃rã sup q̃ iurauit p̃rib⁹ nr̃is. Precepitq; nob̃ dñs vt faciam⁹ oia legitia hec ⁊ timeam⁹ dñm deũ nr̃m vt bñ sit nobis cunct̃ dieb⁹ vite nr̃e sic̃ ẽ hodie. Eritq; nr̃i misericors: si custodierim⁹ ⁊ fecerim⁹ oia p̃cepta ei⁹ cor̃ dño deo nr̃o sic̃ A Cum ve (mãdauit nobis. VII ro introduxerit te dñs de⁹ tu⁹ in terrã quã possessur⁹ ingredier̃: ⁊ deleuerit gẽtes multas cor̃ te: etheũ et gergeseũ ⁊ ãmorreũ ⁊ chananeũ ⁊ pherezeũ ⁊ eueũ ⁊ iebuseũ: septẽ gẽtes multo maior̃ nũeri q̃ tu es ⁊ robustiores te: tradideritq; eas dñs de⁹ tu⁹ tibi: p cuties eas vsq; ad internitionẽ. ‖ Nõ inibis cũ eis fedus: nec misereber̃ eax: neq; sociabis cũ eis cõiugia. Filiã tuã nõ dabis filio ei⁹: nec filiã illi⁹ accipies filio tuo q⁹ seducet filiũ tuũ ne seq̃t̃ me: ⁊ vt magis̃ seruiat dñs alienis: iraſcet̃q; furor dñi ⁊ delebit te cito. Quin potiꝰ hec faciet̃ eis. ‖ Aras eox subuertite: ⁊ ꝓfringite statuas: lucosq; succidite: ⁊ sculptilia cõburite: q⁹ ꝑs sanct̃ es dño deo tuo. Te elegit dñs deus tu⁹ vt sis ei ꝑs peculiar̃ ꝑ cũct̃ populis q̃ sũt sup t̃rã. Nõ q⁹ cũctas gẽtes numero vincebat̃: vob̃ iunct⁹ ẽ dñs ⁊ elegit vos: cũ oĩb⁹ sit̃ ꝑs pauciores: ſ q⁹ dilexit vos dñs: ⁊ custodiuit iuramẽtũ q̃ iurauit patrib⁹ vr̃is. Eduxitq; vos i manu forti ⁊ redemit ꝑ domo ſeruitut̃: ꝑ manu pharaõis reg̃ egypti: ⁊ scies q⁹ dñs de⁹ tu⁹ ipe ẽ de⁹ fort̃ ⁊ fidel̃: custodiens pactũ ⁊ misericordiã diligẽtib⁹ se: ⁊ his q̃ custodiũt p̃cepta ei⁹ i mille generatiões: ⁊ reddẽs odiẽtib⁹ se statim: ita vt dispdat eos ⁊ vltra ſi differat: ꝑtin⁹ eis restituẽs q̃ merẽt̃: Custodi ḡ p̃cepta ⁊ cerimonias atq; iudicia q̃ ego mãdo tibi hodie vt facias. Si postq; audier̃ hec iudicia: custodier̃ ea ⁊ fecer̃ custodiet: ⁊ dñs de⁹ tu⁹ pactũ tibi ⁊ misericordiã quã iurauit p̃rib⁹ tuis: ⁊ diliget te ac multiplicabit: bñdicetq; fructui vẽtris tui ⁊ fructui terre tue frumẽto tuo atq; vindemie: oleo ⁊ armẽt̃: gregib⁹ ouiũ tuarũ sup t̃rã: ꝑ q̃ iurauit p̃rib⁹ tuis vt daret eã tibi. Bñdict⁹ eris iter oẽs ꝑpos. Non erit apud te sterilis vtriusq; sex⁹: tã i hominib⁹ q̃ i gregib⁹ tuis. Auferet dñs a te oẽm lãguor̃: ⁊ infirmitates egypti pessimas q̃s nouisti nõ inferet tibi: ſ cũct̃ hostib⁹ tuis. Deuorab oẽs ꝑpos q̃s dñs de⁹ tu⁹ datur⁹ ẽ tibi. Nõ parcet eis oculꝰ tu⁹ nec seruies dijs eox: ne sint i ruinã tui. Si dixer̃ i corde tuo: plures sũt gẽtes iste q̃ ego: quõ potero delere eas: noli metuere ſ recordare q̃ fecerit dñs de⁹ tu⁹ pharaõi ⁊ cũct̃ egyptijs plagas maxias q̃s vider̃t oculi tui: ⁊ signa atq; portẽta manũq; robustã: ⁊ extẽtũ brachiũ vt educeret te dñs de⁹ tu⁹. Sic faciet cũct̃ ꝑplis q̃s metuis. Insup ⁊ strabrones mittet dñs de⁹ tuus i eos donec deleat oẽs atq; dispdat q̃ te fugerint et latere nõ poterit. Nõ timeb̃ eos: q⁹ dñs de⁹ tu⁹ i medio tui ẽ: De⁹ magn⁹ ⁊ terribilis ipe ꝓsumet natiões has i ꝓspectu tuo paulati atq; ꝑ ptes. Nõ poter̃ eas delere parit̃: ne forte multiplicẽt̃ ꝫ te bestie t̃re. Dabitq; eos dñs de⁹ tu⁹ i ꝓspectu tuo ⁊ interficiet illos donec penit⁹ deleãt̃. Tradetq; reges eox i manꝰ tuas: ⁊ dispdes nois eox subcelo. Nullꝰ poterit resiste re tibi: donec ꝓteras eos: Sculptilia eorũ igne cõbures. Nõ cõcupisces argentũ ⁊ aurũ ꝺ ãbꝰ facta sũt: neq; assumes ex eis tibi q̃q; ne offendas: ꝑplea: q⁹ abolatio ẽ dñi dei tui: nec iferes ãplã ex idolo i domũ tuã: ne fias anathema sic̃ ⁊ illud ẽ. Quasi spurcitiã detestaberis: ⁊ velut inq̃namẽtũ ac sordes abominatiõi hẽbis q⁹ anathema ẽ. VIII Mne mãdatũ q̃ ego ꝑcipio tibi hodie caue diligẽter vt facias vt possit̃ viuere ⁊ multiplicemini igressiq; possideat̃ t̃rã ꝑ q̃ iurauit dñs p̃rib⁹ vr̃is. Et recordaber̃ cũcti itinerꝫ p q⁹ adduxit te dñs de⁹ tu⁹ q̃draginta annis p desertũ vt affligeret te atq; tẽptaret: ⁊ nota fierẽt q̃ in tuo aio versabãt̃: vtrũ custodires mãdata, illi⁹ an non. Afflixit te penuria: ⁊ dedit tibi cibũ mãna q̃ ignorabas tu ⁊ pres tui vt oñderet tibi q⁹ nõ i solo pane viuit hõ: ſ i oi ẽbo q̃ egredit̃ ꝺ ore dñi. Uestimẽtũ tuũ q̃ operabaris neq; q̃q; vetustate defecit: ⁊ pes tu⁹ nõ ẽ subtrit⁹. En q̃dragesim⁹ ãn⁹ ẽ: vt recogites i corde tuo q⁹ sicut erudit filium suũ hõ: sic dñs de⁹ tu⁹ erudiuit te vt custodias mãdata dñi dei tui ⁊ ambules in vijs ei⁹: ⁊ timeas eũ. Dñs enim

Exo.113.d. et 33.a.
Job.24.c
D
Mat.4.c
Luc.4.a
2.Mach.12.f
B

deꝰ tuꝰ introducet te ī trā bonā: trā riuoꝝ aquarūq; t fontiū: i cuꝰ cāpis t mōtibꝰ erūpūt fluuioꝝ abyssi: trā frumēti hordei ac vineaꝝ. i q̄ ficꝰ t malo granata t oliueta nascūt: trā olei ac mellis: vbi absq; vlla penuria cōedes panē tuū: t reꝝ oīm abūdātia pfruer̄ cuiꝰ lapides ferrū sūt: t de mōtibꝰ eiꝰ eris metalla fodiūt vt cū comeder̄ et satiatꝰ fueris: bñdicas dño deo tuo p
C terra optima quā dedit tibi. Obserua t caue ne qñ obliuiscar̄ dñi dei tui: t negligas mādata eiꝰ atq; iudicia t ceremonias q̄s ego p̄cipio tibi hodie: ne postq̄ comeder̄ t satiatꝰ fuer̄: domos pulchras edificaueꝝ t habitaueꝝ in eis: habueriſq; armēta boū t ouīū greges: argēti t auri cūctaꝝq; reꝝ copiā: eleuet cor tuū: t nō remiscar̄ dñi dei tui q̄ eduxit te ō terra egypti de domo ſuitut̄: t ductor tuꝰ fuit i solitudine magna atq; terribili: i q̄ erat serpens
Nu.20.b flatu adurēs t scorpio ac dispas t nul
Exo.17. le oīno aq̄: q̄ eduxit riuos de petra du-
Exo.16.d rissima: t cibauit te māna i solitudine
D qō nescierūt p̄res tui. Et postq̄ afflixit ac pbauit: ad extremū miserꝰ ē tui ne diceres ī corde tuo: fortitudo mea t robur manꝰ mee hec mihi oia p̄stitert sed recorder̄ dñi dei tui q̄ ipe vires tibi pbuerit: vt ipleret pactū suū sup q̄ iurauit p̄ribꝰ tuis sic̄ p̄sis indicat dies. Sinaūt oblitꝰ dñi dei tui: secutꝰ fuer̄ deos alienos: coluerisq; illos t adorauer̄: ecce nūc p̄dico tibi q̄ oīa disperea. Sicut gētes q̄s deleuit dñs in introitu tuo: ita t vos pibit̄ si inobedientes fuerit̄ voci dñi dei vestri. IX
A Quid ist: Tu trāsgredier̄ hodie
a iordanē: vt possideas natiōes maxias t fortiores te ciuitates in gētes t ad celū vsq; muratas: ꝓlm magnū atq; sublimē: filios enachim q̄s ipe vidisti t audisti: q̄bꝰ nullꝰ pōt ex aduſo resistere. Scies g hodie q̄ dñs deꝰ tuꝰ ipe trāsibit añ te ignis deuorās atq; cōsumās: q̄ p̄terat eos: t delebit atq; disp̄dat añ faciē tuā velocit̄: sicut locutꝰ ē tibi. Ne dicas ī corde tuo cū deleuerit eos dñs deꝰ tuus i ꝓspectu tuo ꝓpt̄ iustitiā meā introduxit me dñs vt trā hāc possidere: cū ꝓpter ipietates suas iste delete sint natiōes. Neq; ēt ꝓpt̄ iustitias tuas t eq̄tatē cordis tui
ingredier̄ vt possideas trās eaꝝ: q̄ q̄ le egert ipie: introeūte te delete sūt: t v cōpleret ꝝbū suū dñs q̄ sub turaū pollicitꝰ ē pr̄ib⁹ tuis abraā ysaac t cob. Scito g q̄ nō ꝓpt̄ iusticias tuas dñs deꝰ tuꝰ dederit tibi terrā hāc optmā i possessiōez cū durissime ceruic̄ ꝓpls. Memto t ne obliuiscar̄ quō ad iracūdiā ꝓuocaueꝝ dñm deū tuū i solitudie: Ex eo die q̄ egressus es ex egpto vsq; ad locū istū semp adūsū dñm ꝓtēdisti. Nā t i oreb ꝓuocasti eū. t irat⁹ delere te voluit: q̄ ascēdi i mōte n accipere duas tabulas lapideas pactū q̄ pepigit vobiscū deꝰ. t pseueraui in mōte q̄draginta dieꝰ ac noctibꝰ: panē nō comedēs t aquā nō bibēs. Dedit mihi duas tabulas lapideas scptas digito dei: t cōtinētes oīa ꝝba q̄ locutꝰ est cuꝰ ē i monte ō medio ignis q̄n cōuo ꝓpli cōgregata ē. Cūq; trāsissent q̄draginta dies t totidē noctes: dedit dñs duas tabulas lapideas: tabulas fœderis: Dixitq; mihi: Surge t descēde ci cito: q̄ ꝓpls tuꝰ quē eduxisti ō egypto deseruert velocit̄ viā quā demōstrabis eis: fecerūtq; sibi ꝓflatile. Rursūq; dñs ad me: Cerno q̄ ꝓpls iste dure ceruic̄ sit: dimitte me vt cōterā eū: t delebo nomē eiꝰ ō sub celo: t cōstituā te ī gētē q̄ hac maior t fortior sit: Cūq; mōte ardēte descēderē: t duas tabulas fœderis vtraq; tenerē manu: vidi q̄ peccasse vos dño deo vestro: t fecisse vob vitulū cōflatilē ac deseruisse velocit̄ viā eiꝰ quā vob ostenderat: proieci duas tabulas ō manibꝰ meis: cōfregiq; eas i ꝓspectu vro. Et ꝓcidi añ dñm sic̄ prius q̄draginta diebꝰ t noctibꝰ: panē non medēs t aquā nō bibēs: ꝓpt̄ oīa peccata vra q̄ gessistis ꝛ dñm: t eū ad iracūdiā ꝓuocastis. Timui enī indignationē t trā illiꝰ: q̄ adūsus vos cōcitaꝝ: delere vos voluit. Et exaudiuit me dñs etiā hac vice. Adūsum aaron q̄s vehemēter iratꝰ voluit eū cōterere: t ꝓ illo similiter deꝓcatꝰ sū. Peccatū aūt vrm q̄ fecerat̄. i. vitulū: arripiēs igne cōbussi: t i frustra cōminuēs oīno q̄si puluerē redigēs ꝓiecī in torrētē q̄ de mōte descēdit. In incēdio q̄q titione t i sepulchris ꝓcupiscētie ꝓvo castis dñm: t q̄n misit vos ō cadesbarne dicēs: ascēdite t possidete

vedi vob ⁊ cõtẽpsiſtẽ iperiũ dñi dei vſi
⁊ nõ credidiſtẽ ei: neq; vocẽ ei⁹ audire
voluiſtẽ: ſz semp fuiſtẽ rebelles a die q̃
nosse vos cepi. Et iacui coꝝ dño q̃dra
gita dieb⁹ ac nocrib⁹: q̃b⁹ eſi supplicit
depcabar: ne deleret vos vt fuerat cõ:
minat⁹: Et orãs dixi: Dñe de⁹ ne diſp
das pplm tuũ ⁊ hereditatẽ tuã quã re
demiſti i magnitudie tua: q̃s eduxiſti
ẽ egypto i manu forti. Recordare ſuo
rũ tuoꝝ abraã ysaac ⁊ iacob: ne aſpici
as duritiã pplĩ hui⁹ ⁊ impietatẽ atq;
pctũ: ne forte dicã hitatores tre de q̃
eduxiſti nos: nõ poterat dñs introduce-
re eos i terrã quã pollicit⁹ ẽ eis: ⁊ ode
rat illos: idcirco eduxit vt interficeret
eos i ſolitudine q̃ ſunt pplꝰ tu⁹ ⁊ here
ditas tua q̃s eduxiſti in fortitudie tua
magna ⁊ in brachio tuo extẽto. X

Deu.34.a

Il tpe illo dixit dñs ad me. Do-
la tibi duas tabulas lapideas
ſic̃ priores fuerũt: ⁊ aſcẽde ad me i
mõtẽ: Facies arcã ligneã: ⁊ ſcribã i ta
bulis verba q̃ fuerũt i his q̃s añ cõfregiſti
ponesq; eas i arcã. Feci igit arcã de li
gnis ſethim. Cũq; dolaſſem duas tabu
las lapideas inſtar prioꝝ: aſcẽdi in mõ-
tẽ dñs eas i mãib⁹. Scripſitq; in tabu
lis id qđ prius ſcripſerat verba decẽ q̃ locu
tus ẽ dñs ad vos i mõte de medio ignis
die pncõis congregat⁹ eſt: ⁊ dedit eas mihi.
Reuerſusq; de mõte deſcẽdi: ⁊ poſui ta
bulas i arcã quã feceraz: q̃ hucuſq; ibi
B ſũt ſic̃ mihi pcepit dñs. Filij aũt iſrl mo
Nu.20.d uerũt caſtra de beroth filioꝝ iachan i
moſera: vbi aaron mortu⁹ ⁊ ſepult⁹ ẽ:
pq; ſacerdotio funct⁹ eſt eleazar filius
ei⁹. Inde venerũt in gadgad: de q̃ loco
profecti: caſtrametati ſũt i ietbabata in
terra aq̃rũ atq; torrẽtiũ. Eo tpe ſepara
uit tribuũ leui vt portaret arcã fedus
dñi: ⁊ ſtaret coꝝ eo i miniſterio ac bñ-
diceret i nomine illi⁹ vſq; in pſentez diem.
Cobrẽ nõ habuit leui ptez neq; poſ-
C ſeſſionẽ cũ frib⁹ ſuis: qz ipe dñs poſſeſ
ſio et⁹ ẽ: ſic̃ pmiſit ei dñs de⁹ tu⁹. Ego
aũt ſteti in mõte ſic̃ pri⁹ q̃dragita die-
bus ac noctib⁹: exaudiuitq; me dñs e-
tiã hac vice: ⁊ te pdere noluit. Dixitq;
mihi: Vade ⁊ pcede pplm vt ingrediat̃
⁊ poſſideat terrã quã iuraui pribus eo-
rũ: vt traderẽ eis. Et nunc iſrl q̃d dñs
de⁹ tuus petit a te: niſi vt timeas dñm
dei tuũ: ⁊ ambules in vijs eius: ⁊ dili
gas eũ: ac ſeruias dño deo tuo: in to- J.11.b
to corde tuo: ⁊ in tota aia tua: cuſtodi-
asq; mandata dñi ⁊ cerimonias ei⁹ q̃s
ego hodie pcipio tibi vt bene ſit tibi?
Ecce dñi dei tui celũ eſt: ⁊ celũ celi: ter-
ra et oia q̃ in ea ſunt ⁊ tñ patrib⁹ tuis
cõglutinat⁹ ẽ dñs ⁊ amauit eos: elegit
q; ſemen eoꝝ poſt eos. i. vos de cunct̃
gentib⁹: ſic̃ hodie cõprobat. Circũcidi D
te igit pputiũ cordis vrã: ⁊ ceruicẽ vrã
ne indurer̃ ampli⁹: qz dñs de⁹ vr ipe
eſt de⁹ deoꝝ ⁊ dñs dñantiũ: de⁹ magn⁹ Ro.2.b.
⁊ potẽs ⁊ terribil: q̃ pſonã nõ accipit Ephe.6.b
nec mũera: fac iudiciũ pupillo ⁊ vidue Act.10.d
amat pegrinũ: et dat ei victũ atq; ve- 1.pe.1.c
ſtitũ. Et vos g amate pegrinos: quia ⁊
ipe fuiſtis aduene in tra egypti. Dñm g.7.b
deũ tuũ timeb ⁊ ei ſoli ſeruies. Ipſi ad-
herebis: iurabiſq; in nole illi⁹. Ipe eſt
laus tua ⁊ de⁹ tu⁹ qui fec̃ tibi hec ma-
gnalia ⁊ terribilia q̃ viderũt oculi tui.
In ſeptuagita aiab⁹ deſcenderũt pres Geñ.6.c
tui in egyptũ: ⁊ ecce nũc multiplicauit
te dñs deus tuus ſicut aſtra celi. XI

Diligas itaq; dñm deũ tuũ: ⁊ obſer- E
ua pcepta ei⁹ ⁊ cerimõias iudi
cia atq; mãdata oi tpe. Cognoſ-
cite hodie q̃ ignorãt filij vri q̃ nõ vide
rũt diſciplinã dñi dei vri magnalia ei⁹
⁊ robuſtã manũ: extentũq; brachiũ: ſi-
gna ⁊ opa q̃ fecit in medio egypti pha
raoni regi ⁊ vniuerſe terre ei⁹ oiq; ex-
ercitui egyptioꝝ ⁊ eq̃s ac curribus⁹ quõ
operuerit eos aque mar̃ rubri cũ vos
pſequerẽt: ⁊ deleuerit eos dñs vſq; in
pſentez diẽ: vobiſq; q̃ fecerit in ſolitudi-
ne donec veniret̃ ad hũc locũ ⁊ dathan Nu.16.d
atq; abirõ filijs eliab q̃ fuit fili⁹ rubẽ
q̃s apto ore ſuo terra abſorbuit cũ do-
mib⁹ ⁊ tabernacul ⁊ vniuerſa ſubſa eorũ
quã hẽbant i medio iſrl. Oculi vri vi- B
derũ oia opa dñi magna q̃ fecit vt cu
ſtodiat̃ vniuerſa mãdata illius q̃ ego
hodie pcipio vobis ⁊ poſſit̃ introire ⁊
poſſidere tras ad quã ingredimi: multoq;
i ea viuat̃ tpe: quã ib iuramẽto polli-
cit⁹ ẽ dñs pribus vris ⁊ ſemi eoꝝ lacte
⁊ melle manãtẽ. Terra enim ad quã in-
gredieris poſſidendã nõ eſt ſicut terra
egypti de qua exiſtis: vbi iacto ſemie in
hortoꝝ more aque ducunt irrigue: ſz
mõtuoſa ẽ ⁊ cãpeſtris: de celo expectãs
pluuias: quã dñs de⁹ tuus ſpicit iuiſit: ⁊ oculi
illi⁹ i ea ſũt a pncipio ãni vſq; ad finẽ

ei⁹. Si ꝫ obedierit⁊ mādat⁊ meis q̄ ego
hodie p̄cipio vob vt diligat⁊ dñm deū
vr̄m: t ſuiat⁊ ei i toto corde vr̄o t i to
ta aia vr̄a: dabit pluuiā t̄re vr̄e tp̄ane
am t ſerotinā vt colligat⁊ frumēt̄ū et
vinū t oleū fenūq̄ ex agr⁊ ad paſcēda
iumenta: t vt ipi comedat⁊ ac ſaturemi.
Cauete ne forte decipiat̄ cor vr̄m t re-
cedat⁊ a dño: ſuiat⁊ q̄ dīs alienis et
adoret⁊ eos: irat⁹ q̄ dñs claudat celū:
C t pluuie n̄ deſcēdāt nec t̄ra det germē
F.6.b ſuū: pereatiſq̄ velocit de t̄ra optima quā
dñs datur⁹ eſt vob. Ponite hec verba
mea i cordib⁹ t i ais vr̄is: t ſuſpēdite
ea p̄ ſigno i manib⁹: t iter ocꝭos vr̄os
collocate. Docete filioſ vr̄os vt illa me
ditent̄. Q̄n ſeder⁊ i domo tua t ābula
uer⁊ i via: t accubuer⁊ atq̄ ſurrexeris:
ſcribes ea ſup poſtes t ianuas domus
tue vt mltiplicēt̄ dies tui t filioꝝ tuo
rū i t̄ra quā iurauit dñs p̄rib⁹ tuis: vt
daret eis q̄diu celū imineat t̄re. Si erg
cuſtodieri⁊ mādata q̄ ego p̄cipio vob
t fecerit⁊ ea vt diligat⁊ dñm deū vr̄m:
t ābulet⁊ i oib⁹ vīs ei⁹ adherētes ei:
diſpdet dñs oēs gentes iſtas a fac̄ie
vr̄am: t poſſidebit⁊ eas q̄ maiores ſūt
Ioſ.1.a t fortiores vob. Oīs loc⁹ quē calcaue
rit pes vr̄: vr̄ erit. A deſerto t libano t
flumine magno eufrate vſq̄ ad mare
occidētale erit t̄mini vr̄i. Null⁹ ſtabit
ꝫ vos. Terrorē vr̄m et formidinē da-
bit dñs de⁹ vr̄ ſup oēm t̄rā quā calca
turi eſtis: ſic̄ locut⁹ ē vob. Ēn p̄pono
i ꝓſpectu vr̄o hodie bñdictionē t male
D dictionē. Bñdictionē ſi obedierit⁊ mā
dat⁊ dñi dei vr̄i q̄ ego hodie p̄cipio vo
bis. Maledictionē ſi nō audierit⁊ mā
data dñi dei vr̄i: ſꝫ receſſerit⁊ ō via quā
ego nūc oſtendo vob: t ambulauerit⁊ p⁹
deos alienos q̄s ignorat⁊. Cū ꝝo itro
duxerit te dñs de⁹ tu⁹ i t̄rā ad quā p̄-
gis habitandā: pones bñdictionē ſup
mōtē garizim: maledictionē ſup mon
tē hebal q̄ ſūt trās iordanē poſt viā q̄
ꝝgit ad ſol occubitū: i t̄ra chananei q̄
habitat i cāpeſtrib⁹ ꝫ galgalā q̄ ē iux̄ val
lē tēdētē t ſtrātē p̄cul. Vos enī trāſi-
bit⁊ iordanē vt poſſideat⁊ t̄rā quā dñs
de⁹ vr̄ datur⁹ ē vob: vt habeat⁊ t poſ-
ſideat⁊ illā. Videte ꝫ vt ipleat⁊ ceremo
nias atq̄ iudicia q̄ ego hodie ponā i
B Hec ſūt p̄ce ꝓſpectu vr̄o. XII
p̄pta atq̄ iudicia q̄ facere debe-

t⁊ i t̄ra quā dñs de⁹ patrū tu
datur⁹ ē tibi vt poſſideas eā cūctis
b⁹ q̄b⁹ ſup humū gradier⁊. Subuer
oia loca i q̄b⁹ coluerūt gētes q̄s po
ſuri eſtis: deos ſuos: ſup mōtes e
ſos t colles t ſubter oē lignū frō
Diſſipate aras earū t cōfringite
as: lucos igne cōburite t idola c
nuite: Diſpdite noīa eoꝝ ō loc⁹ i
Nō facie⁊ ita dño deo vr̄o: ſꝫ ad
quē elegerit dñs de⁹ veſter ō cūct
bub⁹ vr̄is vt ponat nomē ſuū ibi
bitet i eo venie⁊ t offere⁊ in loco
holocauſta t victias vr̄as: decias
mitias manuū vr̄aꝝ t vota atq̄
ria: p̄mogenita boū t ouiū: t cor
ibi i ꝓſpectu dñi dei vr̄i ac letabi
cūct⁊ ad q̄ miſerit⁊ manū vos t
vr̄e i q̄b⁹ bñdixerit vob dñs de⁹ vr̄
facie⁊ ibi q̄ nos ḥ facim⁹ hodie: ſing
li q̄ ſibi rectū videt̄. Neq̄ enī v
p̄ſens tp̄s veniſtis ad req̄ē t poſſe
nē: quā dñs de⁹ vr̄ datur⁹ ē vob. Tr
ſibit⁊ iordinē t habitabit⁊ i t̄ra quā
de⁹ vr̄ datur⁹ ē vob vt requieſcat⁊ a cū
ctis hoſtib⁹ p̄ circuitū t abſq̄ vllo
more habitet⁊ i loco quē elegerit dñs
vr̄: vt ſit nomē ei⁹ i eo. Illuc oīa q̄ ē
pio ꝓferet⁊ holocauſta t hoſtias
cias t p̄mitias manuū vr̄aꝝ: t q̄cq̄
cipuū ē i mūeribus q̄ vouiſtis dño.
epulabimini cor̄ dño deo vr̄o: vos
filij t filie vr̄e: famuli t famule: atq̄
uites q̄ i vr̄is vrbib⁹ cōmorāt̄. Neq̄
hz aliā p̄te t poſſeſſionē iter vos. Cau
ne offeras holocauſta tua i oī loco q
videt⁊: ſꝫ i eo quē elegerit dñs i
tribuū tuaꝝ offeres hoſtias: t fac
q̄cūq̄ p̄cipio tibi. Si āt cōedere
eris: t te eſus carnis delectauer
cide t comede iux̄ bñdictionē dñi
tui quā dedit tibi in vrbib⁹ tuis
mūdus fuerit ḥ ē maculatus t debil
uc mūdū: ḥ ē integrū t ſine macu
ferri licet: ſic̄ capreā t ceruū: comed
abſq̄ eſu būtarat ſāguis quē ſup
q̄ſi aquā effūdes. Nō poter⁊ cōed
oppidis tuis decimā frumēti t mu
olei tui: p̄mogenita armēt oꝝ t pec
t oīa q̄ vouer⁊ t ſpōte offerre volue
t p̄mitias manuū tuaꝝ: ſed coā dñ
deo tuo comedes ea i loco quē eleg
dñs de⁹ tu⁹ tu t filij tui t filie t fa
t famula atq̄ leuites q̄ man

bus tuis :et letaberꝛ ⁊ reficieꝛ coram
dño deo tuo i cũctiꝛ ad q̃ exterꝛ ma
nũ mã. Caue ne derelinq̃s leuiten i oi
tpe q̃ hsarꝛ i ẽra. Qñ dilatauerit dñs
deꝰ tꝰ termios tuos sic̃ locutꝰ ẽ tibi: ⁊
voluerꝛ vesci carnibꝰ q̃s desiderat aia
tua: locꝰ ãt quẽ elegerit dñs deꝰ tuꝰ vt
sit nomẽ eiꝰ ibi: si ꝓcul fuerit: occides
ỗ armẽtiꝛ ⁊ pecoꝛibꝰ q̃ habueꝛ sic̃ ꝑce
pit tibi ⁊ comedes i oppidis tuis vt ti-
bi placet. Sic̃ comedit̃ capꝛea ⁊ ceruꝰ
ẽra vesceris eis: ⁊ mũdꝰ ⁊ imũdꝰ in cõ-
mune vescẽt̃: ꝫ solũ caue ne sanguinẽ
comedas. Sãguis. n. eoꝝ ꝓ aĩa ẽ: ⁊ id
circo nõ debes aiaz comedere cũ carni
bus: ꝫ supꝝ ẽrã fũdes q̃si aquã vt bñ sit
tibi ⁊ filiꝭ tuis pꝰ te: cũ feceꝛ qõ pla-
cet i ꝓspectu dñi. Que ãt sãctificaueꝛ
et voueꝛ dño: tolles ⁊ venies ad locũ
quẽ elegerit dñs: ⁊ offeres oblationes
tuas carnem ⁊ sãguinẽ supꝝ altare dñi
dei tui. Sãguinẽ hostiaꝝ fũdes i alta
ri: carnibꝰ ãt ipe vescerꝛ. Obserua ⁊ au
di oĩa q̃ ego ꝑcipio tibi vt bñ sit tibi ⁊
filiꝭ tuis pꝰ te i sempit̃nũ: cũ feceꝛ qõ
bonũ ẽ ⁊ placitũ i ꝓspectu dñi dei tui.
Qñ diskdiderit dñs deꝰ tuꝰ añ faciẽ tu
am gẽtes ad q̃s igredieꝛ possidẽdas:
⁊ possideꝛ eas atq̃ habitaueꝛ in ẽra
eaꝝ: caue ne imiteꝛ eas postq̃ te fue-
rint ĩtroeũte subũse: ⁊ reqꝛas cerimo-
nias eaꝝ dicẽs: Sic̃ coluerũt gẽtes iste
deos suos: ita et ego colam‖Nõ facies
sic̃ dño deo tuo. Oẽs enĩ abominatiões
q̃s auersaũ dñs: feceũt dñs suis offerẽ
tes filios ⁊ filias: ⁊ ꝓburẽtes igni. Qõ
ꝑcipio tibi ꝫ tm̃ facito dño: nec addas
hoc̃q̃ nec minuas. XIII
Si surrexerit in medio tui ꝓphe
tes aut q̃ sõniũ vidisse se dicat:
⁊ dixerit signũ atq̃ portẽtũ: ⁊ euene
rit qõ locutꝰ ẽ: ⁊ dixerit tibi: eamꝰ ⁊ se-
quamur deos alienos q̃s ignoraꝛ: ⁊ seruia-
mus eis: nõ audies ꝛba ꝓphe illiꝰ aut
sõniatoriꝭ: qꝛ tẽptat vos dñs deꝰ vt vt
patã fiat vtrũ diligatiꝭ eũ an nõ i toto
coꝛde ⁊ i tota aĩa vra. Dñm deũ vrm se-
quimini: ⁊ ipm timete: ⁊ mãdata illiꝰ cu
stodite: ⁊ audite vocẽ eiꝰ. Ipi seruietiꝭ: ⁊
ipi adherebitiꝭ. Propheta ãt ille aut fi
ctoꝛ somnioꝝ iterficiet̃: qꝛ locutꝰ ẽ vt
vos auerteret a dño deo vro q̃ eduxit
vos ỗ ẽra egypti ⁊ redemit vos de do-
mo seruitutiꝭ vt errare te faceret de via
quã tibi ꝑcepit dñs deꝰ tuꝰ: et auferes
malũ ỗ medio tui. Si tibi voluerit ꝑ-
suadere frater tuꝰ filiꝰ mr̃is tue aut fi-
liꝰ tuꝰ vel filia siue vxoꝛ q̃ ẽ i sinu tuo:
aut amicꝰ quẽ diligiꝭ vt aiaz tuã clã di-
cens: eamꝰ ⁊ seruiamꝰ dñs alienis q̃s ig-
noras tu ⁊ pres tui cũctaꝝ in circũitu
gẽtiũ q̃ iuxt̃ vt ꝓcul sũt ab initio vsq̃
ad finẽ ẽre: nõ acq̃escas ei nec audias:
neq̃ parcat ei oculꝰ tuꝰ vt miserear̃ et
occultes eũ: ꝫ stari inkficies. Sit ꝑmũ
manꝰ tua supꝝ eũ: ⁊ post te oĩs ꝑpls mit
tat manũ. Lapidibꝰ obruꝰ necabit̃: qꝛ
voluit te abstrahere a dño deo tuo qui
eduxit te ỗ ẽra egypti ỗ domo seruitutiꝭ
vt ⁊ oĩs isrl̃ audiẽs timeat: ⁊ neq̃q̃ vl
tra faciat q̃ppiã hui⁹ rei sice. Si audie
ris i vna vrbiũ tuaꝝ q̃s dñs deꝰ tuus
dabit tibi ad hitandũ dicentes aliq̃s:
egressi sũt filiꝭ belial ỗ medio tui ⁊ ad-
terũt hitatoꝛes vrbis tue atq̃ dixerũt:
eamꝰ ⁊ seruiamꝰ dñs alienis q̃s ignoꝛa
tis: q̃re sollicite et diligẽter rei hitate
ꝓspecta si iueneꝛ certũ eẽ qõ ỗ: ⁊ ab-
ominatiõez hãc opẽ ꝑpetrata: statl̃ ꝑ-
cuties hitatoꝛes vrbis illiꝰ i oꝛe gladij
⁊ delebis eã: oĩaq̃ q̃ in illa sũt vsq̃ ad
pecoꝛa. Quicq̃d etiã supellectil̃ fuerit:
congregabis i medio plateaꝝ eiꝰ: ⁊ cum
ipa ciuitate succẽdes: ita vt vniũsa cõ
sumas dño deo tuo: ⁊ sit tumulꝰ sẽpi-
ternꝰ. Nõ edificabit̃ amplius: ⁊ nõ ad-
herebit ỗ illo anathemate q̃q̃ i mãu
tua: vt auẽtat̃ dñs ab ira furoꝛis sui ⁊
misereat̃ tui: multiplicetq̃ te sicut iu-
rauit ꝓribꝰ tuis qñ audieris vocẽ dñi
dei tui: custodiẽs oĩa ꝓcepta eiꝰ q̃ ego
ꝑcipio tibi hodie: vt facias qõ placitũ
ẽ i ꝓspectu dñi dei tui XIIII
Filij estote dñi dei vri. Nõ vos i
cideꝛ nec facietis caluitiũ supꝝ
moꝛtuo: qñ ꝑpls sãctꝰ es dño deo tuo:
⁊ te elegit vt sis ei i ꝑpln peculiarẽ ỗ
cũctis gẽtibꝰ q̃ sũt supꝝ terrã. Ne come
daiꝭ q̃ imũda sũt. Hoc ẽ aial qõ come
dere debeiꝭ. Bouẽ et ouem ⁊ capꝛam
ceruũ ⁊ capꝛeã: bubalũ: tragelaphũ: pygargũ: oꝛygem: camelopardalũ. Oĩe
aial q̃ i duas ꝑtes findit vngulã ⁊ ru-
minat: comedet̃. De his ãt q̃ ruminãt
⁊ vngulã nõ findũt: hec comedere nõ
debeiꝭ: camelũ lepꝛẽ cyrogrillũ. Quia
ruminãt ⁊ nõ diuidũt vngulã: mũda
erũt vob. Sus ꝫ qñ diuidit vngulã

B ⁊ nō ruminat: imūda erit. Carnib⁹ eo-
rū nō vescemini: ⁊ cadauera nō tange
Leui.11.a tis. Nec comedetᷣ ex oibus q̄ morant
i aq̄s. Que habēt pēnulas ⁊ squamas
comedite: q̄ absq; pēnulis et squamis
sūt: ne comedatᷣ: qr imūda sunt. Oēs
aues mūdas comedite: imūdas ne co-
medatᷣ aquilā scz ⁊ gryphē ⁊ halyetū:
ixon et vulturē: ac miluū iuxta genus
snm: et ome coruini generᷣ: ⁊ strutiōez
ac noctuā et larū atq; accipitrē iuxta
gen⁹ suū: herodiuz ac cygnū ⁊ ibin ac
mergulū porphyrionē et nycticoracē:
onocrocalū ⁊ caradriū: singula i gene
re suo: vpupā q̄z ⁊ vespertilionē. Et oē
q̄ reptat ⁊ pennulas habet: imundū
C erit et nō comedēt. Ome q̄ mūdū est
comedite: q̄cq̄d aūt morticinū ē: ne ve
scamini ex eo. Peregrino q̄ iter portas
tuas est: da vt comedat aut vēde ei: qr
Exo.23.c tu ppls sanct⁹ dñi dei tui es. Non co-
et.34.d ques hedū in lacte mris sue. Decimaz
ptē sepabis de cūctis fructib⁹ tuis q̄
nascūt i terra p ānos singulos: et co-
medes i ꝓspectu dñi dei tui i loco quē
elegerit vt i eo nomē illi⁹ inuocēt: de
cimā frumēti tui ⁊ vini et olei ⁊ pmo-
genita de armētᷣ et ouib⁹ tuis: vt di-
scas timere dñm deū tuū in oi tpe. Cū
aūt lōgior fuerit via ⁊ loc⁹ quē elege-
rit dñs de⁹ tu⁹ tibiq; bñdixit: nec po-
teris ad eū hec cuncta portare: vēdes
ola et i pciū rediges: portabisq; manu
tua et pficiscēris ad locū quē elegerit
D dñs de⁹ tu⁹: et emes ex eadē pecunia
q̄cq̄d tibi placuerit siue ex armētᷣ si-
ue ex ouibus: vinū q̄z ⁊ sicerā: ⁊ oē q̄d
desiderat aīa tua: ⁊ comedes coꝝ dño
deo tuo: ⁊ epulaberᷣ tu ⁊ dom⁹ tua ⁊
leuita q̄ intra portas tuas ē. Caue ne de
relinq̄s eū: qr nō habet aliā ptē in pos
sessione tua. Anno tertio sepabis aliā
decimā ex oib⁹ q̄ nascūt tibi eo tpe et
repones intra ianuas tuas: venietq; le
uites q̄ aliā nō hz ptē nec possessionē
tecū: ⁊ pegrin⁹ ac pupillus et vidua q̄
intra portas tuas sūt: ⁊ comedēt ⁊ satu
rabunt: vt bñdicat tibi dñs deus tu⁹
i cūctᷣ opibus manuū tuaꝝ q̄ fecerᷣ.
A Septimo āno facies remiſ XV
sionē q̄ ꝯ ordine celebrabitur.
Cui debet aliq̄d ab amico vel
pximo ac fratre suo: repetere nō poterit
qr ann⁹ remissiōis ē dñi. A pegrino ⁊

aduena exiges: ciuē ⁊ ꝓximū tu-
di nō habebis ptātē. Et oino in-
⁊ mēdic⁹ nō erit inter vos: vt bñ-
tibi dñs de⁹ tu⁹ i terra quā
ē tibi i possessionē. Si tñ audieᷣ
cē dñi dei tui: ⁊ custodierᷣ vniū
iussit: et q̄ ego hodie pcipio tibi
cet tibi vt pollicit⁹ ē. Fenerabis
bus mltᷣ: ⁊ ipe a nllo accipies
Dñaberᷣ natiōib⁹ plūmis: ⁊ tui
dñabit. Si vn⁹ d̄ frib⁹ tuis q̄
itra portas ciuitatᷣ tue i tra qui
de⁹ tu⁹ dabit⁹ ē tibi: ad paupra
uenerit: nō obdurabis cor tuū:
trahes manū sz apies eā paupi
bis mutuū q̄ eū indigere pspexe
ue ne forte subrepat tibi ipia cog
tio ⁊ dicas in corde tuo: appropi
septim⁹ ān⁹ remissiōis: ⁊ aūras
tuos a paupe frē tuo: nolens ei q
stulat mutuum cōmodare: ne clam
te ad dñm ⁊ fiat tibi i pctm. Sed
Nec ages q̄piā callide i ei⁹ nec
bus subleuandis: vt bñdicat tibi
de⁹ tu⁹ i oi tpe: ⁊ i cūctis ad q̄ m
miseriᷣ. Nō deerūt paupes i terra
tatiōis tue. Idcirco ego pcipio tibi
apias manū fratri tuo egeno ⁊ p
q̄ tecū victū habēt i terra. Cū tibi vēdi
rit frater tu⁹ hebreus aut hebrea
ānis fuerit tibi: i septimo āno dim
tes eū libez. Et quē libertate don
ris nequaq; vacuū abire patieᷣ: ⁊
viaticū de gregib⁹ ⁊ de area ⁊ de
ri tuo q̄b⁹ dñs de⁹ tu⁹ bñdixerit
Memēto q ⁊ ipe fuieᷣ i terra
⁊ liberauerit te dñs de⁹ tu⁹: et id
ego nūc pcipio tibi. Si aūt
nolo egredi eo q ꝑ diligat te ⁊ do
tuā: ⁊ bñ sibi apud te esse sentiat
mes subulā ⁊ pforabis aurē eius
nua dom⁹ tue ⁊ fuiet tibi vsq; i
Ancille q̄z sīr facies. Nō aūras
oculos tuos qñ dimiseᷣ eos libe
qm iuxta mercedē mercēnarij: p tri
nos fuiuit tibi: vt benedicat tibi
de⁹ tu⁹ i cūctᷣ opib⁹ q̄ agis. De p
genitᷣ tuis q̄ nascūt i armētᷣ ⁊ o
tuis: q̄cq̄d est sexus masculini sanct
bis dño deo tuo. Nō operabeᷣ i p
nito bouis: ⁊ nō tondebis pmoge
ouiū. In ꝓspectu dñi dei tui com
ea p ānos singulos i loco quē elegi
dñs: tu ⁊ dom⁹ tua. Sinaūt pabu

maculã ⁊ vel clodũ fuerit vt cecũ aut in alĩq̃ pte deforme vel debile: nõ imo labit dño deo tuo: sz itra portas vrbis tue comedes illũ. Tã mũd⁹ q̃z imũd⁹ sit vesceꝛ eis q̃si capꝛea ⁊ ceruo. Hoc solũ obꝑuabeꝛ vt sãguinẽ eoꝝ nõ comedas: sz effundes i terrã q̃si aquam.

B O Bserua mẽsem nouaꝝ et frugũ ⁊ verni ꝓmũ tpis vt faciꝛ as phase dño deo tuo qm̃ i isto mẽse eduxit te dñs de⁹ tuus ỏ egypto nocte. Immolabisq̃ phase dño deo tuo ỏuib⁹ et de bob⁹ i loco quẽ elegerit dñs de⁹ tu⁹ vt habitet nomẽ eius ibi. Nõ comedes i eo panẽ fermẽtatũ. Septem dieb⁹ comedes absq̃ fermẽto afflictiõis pãnẽ: qm̃ i pauoꝛe egress⁹ es de egypto: vt meminꝛeꝛ diei egressiõis tue de egypto oĩb⁹ dieb⁹ vite tue. Nõ apparebit fermẽtatũ in oĩb⁹ terminis tuis septẽ dieb⁹: ⁊ nõ remanebit ỏ carnib⁹ ei⁹ qỏ imolatũ ẽ vespe: in vie primoꝛsq̃ mane. Nõ poteꝛ imolare phase in q̃libet vrbiũ tuaꝝ q̃s dñs de⁹ tu⁹ dat⁹ ẽ tibi: sz in loco quem elegerit dñs de⁹ tu⁹ vt habitet nomẽ eius ibi. Immolabisq̃ phase vespe ad solis occasũ q̃m egressus es ỏ egypto ⁊ coques et comedes i loco quẽ elegerit dñs de⁹ tu⁹: manecq̃ ꝓsurgẽs vades i tabnacula tua. Sex dieb⁹ comedes azyma et i die septima gr collecta ẽ dñi dei tui: n facies op⁹. Septẽ hebdomadas numerabis tibi ab ea die q̃ falcẽ in segetem miseꝛ. Et celebrabis diẽ festũ hebdomadaꝝ dño deo tuo oblatiõez sponteã man⁹ tue quã offeres iuxt̃ bñdictionẽ dñi dei tui: et epulaberꝛ coꝛã dño deo tuo: tu ⁊ filiꝰ tu⁹ et filia tua ⁊ ꝑu⁹ tuus et ancilla tua: ⁊ leuites q̃ ẽ intra portas tuas: et aduena ac pupill⁹ et vidua q̃ morãt̃ vobiscũ i loco quẽ elegerit dñs de⁹ tu⁹: vt habitet nomẽ ei⁹ ibi ⁊ recordaberꝛ qm̃ ꝑuus fuerꝛ i egypto custodiesq̃ ac facies q̃ tibi ꝓcepta sũt.

C Solẽnitatẽ q̃z tabernaculoꝝ celebrabis ꝑ septẽ dies qm̃ collegeris de area et torcular fruges tuas: ⁊ epulaberꝛ i festiuitate tua: tu et filiꝰ tu⁹ et filia et ꝑuus tu⁹ ⁊ ancilla: leuites q̃z ⁊ aduena ⁊ pupill⁹ et vidua q̃ intra portas tuas sũt. Septẽ dieb⁹ dño deo tuo festa celebrabis in loco quẽ elegerit dñs: bñdixit tibi dñs de⁹ tuus i cũctis frugib⁹ tuis: ⁊ i oi ope manuũ tuaꝝ: eriscq̃ letꝛicia. Trib⁹ vicib⁹ ꝑ annuꝝ apparebit oẽe masculinũ tuũ i cõspectu dñi dei tui i loco quẽ elegerit i solẽnitate azymoꝝ: ⁊ i solẽnitate hebdomadaꝝ et i solẽnitate tabernaculoꝝ. Non apparebit aũ dñm vacuꝰ: sz offeret vnuscq̃sq̃ ꝑm q̃ habuerit iuxt̃ benedictiõem dñi dei sui quã dederit ei. Judices ⁊ magistros ꝓstitues i oĩb⁹ portis tuis q̃s dñs de⁹ tuus dederit tibi ꝑ singulas tribus tuas vt iudicẽt ꝓpl̃m iusto iudicio: nec in alterã ptẽ declinẽt. Nõ accipies ꝑsonã nec munera: qꝛ munera excecant ocꝭ sapiẽtũ: et mutãt verba iustoꝝ. Juste qỏ iustũ ẽ ꝓsequeꝛ vt viuas et possideas terrã quã dñs de⁹ tu⁹ dederit tibi. Nõ plãtabis lucũ ⁊ oẽz arborẽ iuxt̃ altare dñi dei tui: nec facies tibi atq̃ ꝓstitues statuã: q̃ odit dñs de⁹

D On imolab dño deo tuo bouẽ et ouẽ in q̃ est maculã aut q̃ppiã vitiũ: qꝛ abominatio ẽ dño deo tuo. Cumq̃ repti fuerint apud te itra vnã portaꝝ q̃s dñs deus tu⁹ dabit tibi: vir aut mulier q̃ faciãt malũ in ꝓspectu dñi dei tui et trãsgrediant̃ pactũ illi⁹ vt vadãt et seruiant dijs alienis et adoꝛẽt eos solẽ et lunã et oẽm militiã celi q̃ nõ ꝓcepi: et ỻ tibi fuerit nũciatũ: audiẽsq̃ inq̃sieꝛis diligẽter: et verũ eẽ reperꝛeꝛis: et abominatio facta ẽ in isrl̃: educes virũ ac mulierẽ q̃ rem sceleratissimã ꝑpetrarũt: ad portas ciuitatis tue: et lapidib⁹ obꝛuẽtur.

B In oꝛe duoꝝ aut triũ testiũ ꝑibit q̃ interficiet̃. Nemo occidat̃: vno ꝛ se dicẽte testimoniũ. Man⁹ testiũ ꝓma interficiet eũ: et man⁹ reliqua ꝑpli extrema mittet̃: vt auferas malũ de medio tui. Si difficile ⁊ ambiguũ apud te iudiciũ cẽ ꝑspexeꝛis: ĩter sãguinẽ ⁊ sãguinẽ: causã et causã: lepꝛã et nõ l' pꝛã: et iudiciũ itra portas tuas videris ỽba variari: surge ⁊ ascẽde ad locũ quẽ elegerit dñs de⁹ tu⁹: venieq̃ ad sacerdotes leuitici geneꝛ ⁊ ad iudicẽ q̃ fuerit illo tpe q̃req̃ ab eis q̃ iudicabũt tibi iudicij ỽitatẽ: ⁊ facies qỏcũq̃ dixerit q̃ ꝓsũt loco quẽ elegerit dñs ⁊ docuerint te iuxta legẽ ei⁹: seq̃risq̃ sniaꝝ eoꝝ: nec declinabis ad dexterã neq̃ ad sinistrã. Qui ãt superbierit nolẽs obedire sacerdotiꝭ imperio q̃ eo tpe ministrat

D

Mat.18.b
Joh.8.c
2.Coꝛ.13.a
Heb.10.e
1.Thi.5.d

dño deo tuo:et decreto iudicij morieſ
hō ille:t auferes mālū ō iſrł.Cūctuſq
ppls audiēs timebit vt nūl⁹deinceps
7.26.a itumeſcat ſuꝑbia Cū igreſſus fuerį ter
rā quā dñs de⁹ tu⁹ dabit tibi:et poſſe-
deriſ eā habitaueriſq i illa t dixeriſ:cō
ſtituā ſup me regē ſic hñt oēs q circūi
tū natiōes:eū ꝓſtitues quē dñs de⁹tu⁹
elegerit ō nūero fratꝝ tuoꝝ. Nō pote-
ris alteri⁹gētį hoiez regē facere:q nō
D ſit frater tu⁹.Cūq fuerit ꝓſtitut⁹: non
mltiplicabit ſibi eqs:nec reducet ppłm
i egyptū eqtat⁹ nūero ſubleuat⁹: ꝑſer-
tim cū dñs ꝓcepit vobis vt neq̄q am
pli⁹q eāde viā reūtamini. Non hēbit
vxores plūas q̄ alliciāt aīm ei⁹: neq
argēti t auri imēſa pōdera. Poſtq̄ āt
ſederit i ſolio regni ſui : deſcribet ſibi
deuteronomiū legį hui⁹ i volumie ac-
cipiēs exemplar a ſacerdotib⁹ leuitice
trib⁹ t habebit ſecū:legetq illō oībus
dieb⁹vite ſue: vt diſcat timere dñm de
um ſuū:t cuſtodire vbā cerimonias
ei⁹ q i lege ꝓcepta ſūt . Nec eleuet cor
ei⁹ i nſuꝑbiā ſnq frēs ſuos:neq declī-
net in ptē dexterā vel ſiniſtrā:vt lōgo
tpe regnet ipe t filij ei⁹ſup iſrł.
A n On habebūt ſacerdo XVIII
Nu.18.c tes t leuite t oēs q de eade tri
bu ſunt:ptē t hereditatē cū reliq iſrł:
q; ſacrificia dñi t oblationes ei⁹comē-
dent:t nihil aliud accipiēt ō poſſeſſio
ne fratꝝ ſuoꝝ. Dñs eīm ipe eſt hereditas
eoꝝ:ſicut locut⁹ ē illi. Hoc erit iu-
diciū ſacerdotū a ꝑplo t ab his q̄ offe-
rūt victias. Siue bouē :ſiue ouē imo-
lauerit dabūt ſacerdoti armū ac vētri
culū:ꝓmitias frumēti vini t olei t la-
naꝝ ptē ex ouiū tōſiōe. Iōm eīm elegit
dñs de⁹tu⁹ō cūctį tribub⁹tuis:vt ſtet
t miſtret nomini dñi dei tui ipe t filij
B ei⁹ in ſempiternū. Si exierit leuites ex
vnis vrbiū tuaꝝ ex oi iſrłi q̄ habitat t
voluerit venire deſiderās locū quē ele
gerit dñs:miſtrabit in nole dñi dei ſui
ſicut oēs frēs ei⁹leuite q ſtabūt eo tpe
coꝝā dño. Partē ciboꝝ eandē accipiet
quā t ceteri:excepto eo qō in vbe ſua
ex pacna ei ſucceſſiōe debet. Qū igreſ-
ſus fuerį ērā quā dñs de⁹ tu⁹dabit ti-
bi: caue ne imitari velis abominatiōes
illaꝝ gētiū:nec lueniat i te q luſtrat fi
Leui.20.d liū ſuū aut filiā ducēs ꝑ ignē aut qui
1.Re.18.a ariolos ſciſcitet: aut obſuet ſōnia at-

q̄ augurią:ne ſit maleficꝰ:nec in
tor:neq phitones ꝓſulat nec diui
t q̄rat a mortuis vīrate . Dia enī
abominat dñs:t ꝓpt iſtiuſmōi ſce
delebit eos i itroitu tuo. Perfect⁹
t abſq macula cū dño deo tuo. Ge
iſte q̄q poſſidebis ērā: augures t
nos audiūt: tu aūt a dño deo tuo
inſtitut⁹es. Prophetā de gēte tua
frib⁹ tuis ſicut me ſuſcitabit tibi
deus tu⁹: ipm audies vt petiſti a
deo tuo i oreb qñ cōtio ꝓgregans
q̄ dixiſti. Ultra nō audiā vocē dñi
mei:t ignē hūc maximū amplius
debo ne moriar . Et ait dñs mihi
oia ſūt locuti. Prophetā ſuſcitabo
ō medio fratꝝ ſuoꝝ ſimilē tui:t po
vba mea i ore ei⁹:loquet⁹q ad eos
q̄ ꝓcepo illi. Qui aūt vba ei⁹ q̄ loq
in noie meo audire noluerit:ego
exiſtā. Propheta āt q̄ arrogātia de
uat⁹ voluerit loq̄ i noie meo q̄ ego
ꝓcepi illi vt diceret :aut ex noie alie
rū deoꝝ:interficiet⁹:q ſi tacita cog
one rſpderį:quō poſſū itelligere vbū
qō dñs nō ē locut⁹:ꝫ habebis ſig
Qō i noie dñi ꝓpha ille ꝓdixerit t
euenerit:ꝫ dñs nō ē locut⁹:ſ p tu
rē animi ſui ꝓpha ꝓfinxit:t idcirco
C Um diſpdi- (timebis eū
derit dñs de⁹ tu⁹ gētes q
traditur⁹ ē terrā t poſſide
Hitaueriſq in vrbib⁹ei⁹ t i edib⁹
ciuitates ſeꝑabis tibi i medio ter
dñs de⁹ tu⁹ dabit tibi i poſſeſſionē
nens diligēter viā:t i tres eqlit
totā terre tue ꝓuinciā diuides: vt
beat e vicino q̄ ꝓt homicidiū
ē q̄ poſſit euadere. Hec erit lex ho
de fugiēt cui⁹vita ſuāda ē. Qui
ſerit ꝓximū ſuū neſciēs :t q̄ hēm
diſterri⁹nullū ꝫ eū odiū habuit
probat ſ abiſſe cū eo ſimplicit
uā ad ligna cedēda: et i ſucceſſe
noꝝ ſecurį fugerit māu : ferrūq
ō manubrio amicū ei⁹ ꝓcuſſerit
derit: ꝫ ad vnā ſupradictaꝝ vrbiū
giet t viuet:ne forſitā ꝓximꝰ
effuſus ē ſāguis dolore ſtimulat
tur t appħēdat eū ſi lōgior via fu
t pcutiat aiaꝝ ei⁹ q̄ nō ē reus mo
nullū ꝫ eū q̄ occiſus ē odiū ꝓus
iſſe monſtratur. Idcirco ꝑcipio tibi
tres ciuitates eqlis itra ſe ſpatiū

dat. Cū aūt dilatauerit dñs de⁹ termi-
nos tuos sicut iurauit pr̄ib⁹ tuis ⁊ de
derit tibi cūctā terrā quā eis pollicit⁹
est: si tñ custodierīs mādata ei⁹ ⁊ fecerīs
que hodie p̄cipio tibi vt diligas dñm
deū tuū ⁊ ambules i vijs ei⁹ oi tpe: ad
des tibi tres alias ciuitates: ⁊ supradi
ctas trib⁹ vbiūq; numer⁹ duplicabis: vt
nō effundat sāguis inoxi⁹ i medio ter
re quā dñs de⁹ tu⁹ dabit tibi possiden
dā: ne sis sāguinis re⁹. Si ḡs āt odio
habēs p̄ximū suū: insidiat⁹ fuerit vi-
te ei⁹ surgēsq; p̄cusserit illuz ⁊ mortu⁹
fuerit: fugeritq; ad vnā ō supradictis
vrbib⁹: mittēt seniores ciuitatīs illi⁹: ⁊
arripiēt eū de loco refugij: tradēt̄q; in
manu p̄rimi cui⁹ sāguis effusus ē: et
morie⁊: nō misereber⁊ eius: ⁊ auferes
sonū sāguinem de isr̄; vt bñ sit tibi.
Nō assumes ⁊ trāsferes termios p̄rimi
tui ḡs fixerūt p̄res in possessione tua
quā dñs de⁹ tu⁹ dabit tibi i terra quā
acceper⁊ possidēdā. Nō stabit test⁊ vn⁹
⁊ aliquē: q̄cūq; illō peccati ⁊ facinoris
fuerit: ⁊ i ore duoz aut trium testiū sta-
bit omne ⁊bū. Si steterit test⁊ mendax
⁊ holem accusans eū p̄uaricatiōis: sta
būt ambo: q̄z causa ē ad dñm in ⁊spe
ctu sacerdotū ⁊ iudicū q̄ fuerint in die
bus illis. Cūq; diligētissime p̄scrutan
tes inuenerint falsū testē dixisse ⁊ frēm
suū mēdaciū: reddēt ei sicut fratri suo
facere cogitauit: ⁊ auferes malū ō me
dio tui: vt audiētes ceteri timorē ha-
beāt: ⁊ neq; talia audeāt facere. Nō
misereber⁊ ei⁹: ⁊ aiam p̄ aia: oculū p
oculo: dentē p dente: manū p manu:
pedē p pede exiges. XX

Si exigeris ad bellū ⁊ hostes tu-
os: ⁊ videris eq̄tat⁹ ⁊ currus et
maiorē q̄ tu habeas adūsarij exerci-
tus multitudinē: non timebis eos: q⁊
dñs de⁹ tu⁹ tecū ē q̄ eduxit te de terra
egypti. Appropinquāte aūt iā p̄lio: sta
bit sacerdos añ aciem: ⁊ sic loquet̄ ad
p̄plm. Audi israel. Uos hodie ⁊ inimi
cos vros pugnā cōmittit⁊ nō p̄time-
at cor vrm. Nolite metuere: nolite ce
dere: nec formidet⁊ eos: q⁊ dñs de⁹ vr̄ i
medio vr̄i est: ⁊ p vob ⁊ adūsarios di
micabit vt cruat vos ō piculo. Duces
⁊ singulas turmas audiēte exercitu
p̄clamabūt Quis ē hō q̄ edificat do-
mū nouā: ⁊ nō dedicauit eā? Uadat ⁊
reūtat i domū suā: ne forte moriat in
bello ⁊ alius dedicet eā. Quis ē hō q̄ plā
tauit vineā: ⁊ necdū fecit eā ee cōem ō
q̄ vesci oib⁹ liceat? Uadat ⁊ reūtat i do
mū suā: ne forte moriat i bello: et alius
hō ei⁹ fungat officio. Quis ē hō q̄ de- ⁊.24.a
spōdit vxorē: ⁊ nō accepit eā? Uadat ⁊ 1.mach.3.g
reūtat i domū suaz ne forte moriat in
bello ⁊ alius hō accipiat eā. Dīs dictis
addēt reliq̄: ⁊ loquent̄ ad p̄ncm. Quis Judi 7.a
est hō formidolosus et corde pauido?
Uadat ⁊ reūtat in domū suā: ne pauo
re faciat corda fratrū suoz sicut ipe ti
more p̄territ⁹ est. Cūq; siluerint duces C.
exercit⁹: ⁊ finē loquēdi fecerint: vnus-
q̄sq; suos ad bellandū cuneos p̄parabit. Si q̄s exceser⁊ ad expugnādā ciui
tatē: offeres ei p̄mū pacē. Si recepit
⁊ apuerit tibi portas: cūct⁹ p̄ps q̄ i ea
est: saluabit̄: ⁊ fuiet tibi sub tributo.
Si nolit fedus inire noluerit ⁊ cepit ⁊
te bellū: oppugnabis eā. Cūq; tradide-
rit dñs de⁹ tu⁹ illā i manu tua: p̄cutie-
es omne q̄ō in ea gener⁊ masculini ē in
ore gladij absq; mulieribus ⁊ infantib⁹
iumētis ⁊ ceteris q̄ i ciuitate sūt. Dēs
p̄dam exercitui diuides: ⁊ comedes de
spolijs hostiū tuoz q̄ dñs de⁹ tu⁹ dede
rit tibi. Sic facies cunct⁊ ciuitatib⁹ q̄
a te p̄cul valde sūt: ⁊ nō sunt de his vr
bib⁹ q̄s in possessionē acceptur⁹es. De D
his aūt ciuitatib⁹ q̄ dabunt tibi: nul-
lū omno p̄mittes viuere: ⁊ interficies in
ore gladij: etheum videlz ⁊ āmorreū et
chananeū: pherezeū ⁊ eueū ⁊ iebuseū: si
cut p̄cepit tibi dñs de⁹ tu⁹: ne forte do
ceāt vos facere cūctas abominatiōes
q̄s ipi operati sūt dijs suis et peccet⁊ in
dñm deū vrm. Cū obsederīs ciuitatem
multo tpe ⁊ munitiōib⁹ circūdederīs vt
expugnes eā: non succides arbores de
q̄b⁹ vesci pōt: nec securibus p circuitū
debes vastare regionē: q̄m lignū est et
nō hō: nec pōt bellātiū ⁊ te sugere nu
merū. Si q̄ aūt ligna nō sūt pomifera
⁊ agrestia ⁊ in ceteros apta vsus: succi
de ⁊ extrue machinas donec capias ci

Quitatē q̄ ⁊ te dimicat. XXI
Cūq; inuētū fuerit i terra quaz B
dñs de⁹ tu⁹ dabit⁹ ē tibi: hois
cadauer occisi: ⁊ ignorabit̄ cedis re⁹:
egredient̄ maiores natu ⁊ iudices tui:
⁊ metient̄ a loco cadaueris singularū
p circuitū spacia ciuitatū: ⁊ quā vici-

niozē ceterꝫ eē ꝓspercrint:seniozes ciuitatꝫ illiꝰ tollēt vitulā ō armēto q̄ nō traxit iugū: nec terrā sciđit vomere: et ducēt eā ad vallē aspērā atq; saxosā q̄ nūq; arata ē nec semētē recepit: ⁊ cedēt i ea ceruicē vitule. Accedētq; sacdotes filij leui q̄s elegerit dñs deꝰ tuꝰ vt ministrēt ei ⁊ bñdicāt i noie eiꝰ: et ad xp̄i eoꝝ negociū pēdet: ⁊ hm̄đi mū
B dū vl imūdū ē iudicē. Et veniāt maiozes natu ciuitatꝫ illiꝰ ad interfectū: lauabūtq; manꝰ suas sup vitulā q̄ i valle ꝑcussa ē: ⁊ dicent: Manꝰ nr̄e nō effuderūt sāguinē hūc: nec oculi viderūt.
Jone.1.d Propitiꝰ esto ꝓpło tuo isrl quē redemisti dñe: ⁊ nō reputes sāguinē inocētē i medio ꝓpli tui i isrl Et auferet ab eis reatꝰ sāguinis: tu aūt alienꝰ eris ab innocēꝫ cruoze q̄ fusus es cū feceris qđ hceꝑit dñs. Si egressꝰ fuerꝫ ad pugnā ꝛ inimicos tuos: ⁊ tradiderit eos dñs deꝰ tuꝰ i manu tua: captiuosq; duxerꝫ et viderꝫ i numero captiuoꝝ mulierē pulchrā ⁊ adamauerꝫ eam voluerisq; hr̄e vxozē: introduces eā i domū tuaꝫ.
C Que radet cesariē ⁊ circūcidet vngues et deponet vestē i q̄ capta ē sedēsq; in domo tua flebit pr̄ez ⁊ mr̄ez suam vno mēse: et postea introbis ad eā: dormiesq; cū ea: et erit vxoz tua. Si naūt posteā nō sederit aio tuo: dimittes eā libe rā: nec vēdere poterꝫ pecunia: nec oppmere q̄ potētiā: qz humiliasti eā. Si habuerit hō vxozes duas vnā dilectaꝫ ⁊ alterā odiosā genueritq; ex eis liberos: ⁊ fuerit filiꝰ odiose ꝓmogenitꝰ: volueritq; substaꝫ iter filios suos diuidere: nō poterit filiū dilecte facere ꝓmogenitū ⁊ ꝓferre filio odiose: sꝫ filiū odiose agnoscet ꝓmogenitū: dabitq; ei ō his q̄ habuerit cūcta duplicia. Iste est enim ꝓncipiū liberoꝝ eiꝰ: ⁊ huic debēt ꝓmogenita. Si genuerit hō filiū cōtumacē ⁊ ꝓteruū q̄ non audierit pr̄is ac mr̄is impiū ⁊ cohercitꝰ obedire ꝓtēpserit: apphēdēt euꝫ et ducēt ad seniozes ciuitatꝫ illiꝰ ⁊ ad portā iudicū: dicentq; ad eos. Filiꝰ nr̄ iste ꝓteruꝰ ⁊ ꝓtumax ē: monita nr̄a audire ꝓtēnit: comesationibꝰ vacat ⁊ luxurie atq; ꝓiurijs: lapidibꝰ eū obruet ꝑplus ciuitatꝫ: et morietur: vt auferatꝫ malū ō medio vr̄i: et vniūsus isrl audiēs ꝑtimescat Qū peccauerit hō qđ morte plectēdū ē: ⁊ adiudicatꝰ morti appēsus fuerit ſpe-
lo: nō ꝑmanebit cadauer eiꝰ i ligno
in eadē die sepelietꝰ: qz maledictꝰ
ē ā pēdet i ligno: ⁊ neq; ꝓfanabis
trā tuā quā dñs deꝰ tuꝰ dederit tibi
Non videbis bouē frīs tui aut ouē e
tē: ⁊ ꝓteribis: sꝫ reduces
tuo: etiā si nō ē ꝑpinquꝰ frater tu
nosti eū: duces i domū tuaꝫ ⁊ erit
te q̄diu q̄rat ea frater tuus ⁊ recip
Sic facies ō asino ⁊ ō vestimēto
oi re frīs tui q̄ perierit. Si inuenta
ne negligas q̄si alienā. Si videris
nū frīs tui aut bouē ceciđisse i via
despicies: sꝫ subleuabis cū eo. Non
duet mlier veste virili: nec vir ves
ste feminea. Abominabilis enim
ē ā facit ḋ. Si ambulās ꝑ viā
re vel i terra nidū auis inueneꝫ
pullis vl ouis desup icubāte: nō
bis eā cū filijs: sꝫ abire patieꝫ
tenēs filios: vt bñ sit tibi ⁊ lōgo
tpe. Cū edificaueꝫ domū nouā: fa
murū tecti ꝙ circūitū ne effundat
guis i domo tua ⁊ sis reꝰ labēte
i hceps ruēte. Nō seres vineā tuā
semie: ne et semētis quā seuisti
sclīt ex vinea pariter sāctificēt
arabis i boue sil ⁊ asino. Nō
vestimēto qđ ex lana linoq; text
Funiculos in fimbrijs facies q
angulos palliū tui ā opiris. Si
erit vir vxozē: ⁊ postea odio
eā: q̄sieritq; occasiōes q̄bꝰ
obijciēs ei nomē pessimū ⁊
ozē hāc accepi ⁊ ingressus ad eā
ni xginē: tollēt eā pr̄ ⁊ manet
rēt secū signa xginitatis eiꝰ ad
res vrbis ā i porta sūr: ⁊ dicet
meā dedi huic vxozē: quā qz
ponit ei nomē pessimū vt dicat
uenio filiā tuā xginē. Et ecce
signa xginitatꝫ filie mee Expā
stimētū coz̄ senioribꝰ ciuitatꝫ
dētq; senes vrbis illiꝰ virū ⁊
illū: ꝓdēnātes insup cētū
q̄s dabit pr̄i puelle: qm̄
mē pessimū sup xginē isrl: habebit
eā vxozē ⁊ nō poterit dimittere
dieb⁹ vite sue Qz si verū ē qđ
nō ē i puella iuēta xginitas:
eā extra fores domꝰ pr̄is sui ⁊
obruēt viri ciuitatis illiꝰ ⁊

qñ fecit nephas in ifrl vt fornicaret i domo pris sui: et auferes malũ de medio tui. Si dormierit vir cũ vxore alterius: vterq; moriet. i. adulter et adultera: et auferes malũ de ifrl. Si puellam virginẽ desponderit vir et inuenerit eam aliqs i ciuitate et pcubuerit cũ ea: educes vtrosq; ad portã ciuitat illi: et lapidib⁹ obruet. Puella qr nõ clamauit cũ esset in ciuitate. Vir qr humiliauit vxorẽ primi sui: et auferes malũ ỏ medio tui. Si in agro repperit vir puellã q desponsata ẽ: et apphẽdens cõcubuerit cũ ea: ipe moriet solus. Puella nihil patiet: nec est rea mortis: qñ sicut latro psurgit ỏ fratrẽ suum: et occidit aiam ei⁹: ita et puella ppessa ẽ. Sola erat in agro: clamauit: et null⁹ affuit q liberaret eã. Si inuenerit vir puellã virginẽ q nõ hz sponsũ: et apphendẽs cõcubuerit cũ illa: et res ad iudicium venerit: dabit q dormiuit cũ ea pri puelle. qnginta siclos argẽti: et habebit eã vxorẽ: qr humiliauit illã. Nõ poterit dimittere eã cũctis diebus vite sue.

Non accipiet hõ vxorẽ pris sui: nec revelabit opimẽtũ ei⁹. XXIII

On intrabit eunuchus attritis vel amputatis testiculis et abscisso veretro ecclam dñi. Non ingredietur manser: ỏ ẽ: de scorto nat⁹ in ecclesiam dñi vsq; ad decimã generatiõez. Ammonites et moabites etiã post decimã generatiõez nõ intrabũt ecclam dñi i eternũ: qr noluerũt vob occurrere cum pane et aq in via qñ egressi est de egypto: et qr pduxerũt ỏ te balaã filiũ beor de mesopotamia syrie vt malediceret tibi: et noluit dñs de⁹ tu⁹ audire balaã: vertitq; maledictionẽ ei⁹ i bñdictiõez tuã eo q diligeret te. Nõ facies cũ eis pacẽ: nec q̃ras eis bona cũctis diebus vitę tue in sempiternũ. Nõ abominaberis idumeũ: qr frater tu⁹ ẽ: nec egyptium: qr aduena fuisti in terra ei⁹. Qui nati fuerint ex eis tertia generatione intrabũt i ecclias dñi. Qñ egressus fueris aduersus hostes tuos i pugnã: custodies te ab oi re mala. Si fuerit inter vos hõ q nocturno pollutus sit sõnio: egredietur ex castra: et nõ reuertet pusq; ad vesperã lauet aq: et post solis occasũ regredietur i castra. Habebis locum extra castra ad quẽ egrediatur ad requi-

ta nature: gerẽs paxillũ i baltheo. Cũq; sederis fodies p circuitũ: et egesta humo opies q releuar⁹ es. Dñs enim deus tu⁹ ambulat i medio castroꝝ: vt eruat te et tradat tibi inimicos tuos: vt sint castra tua sancta: et nihil i eis appareat foditatis ne derelinquat te nõ trades fugã dño suo q ad te confugerit. Habitabit tecũ in loco q ei placuerit: et in vna vrbiũ tuarũ requiescet: ne cõtristes eum. Nõ erit meretrix de filiab⁹ ifrl nec scortator de filijs ifrl. Nõ offeres mercedẽ pstibuli: nec pretiũ canis i domo dñi dei tui q̃cq̃d illud est qđ vouerint: qr abominatio est vtrũq; apud dñm deum tuũ. Nõ fenerabis fratri tuo ad vsurã pecuniã nec fruges nec quãlibet aliam rem: sz alieno. Fratri aũt tuo absq; vsura: id q indiget cõmodabis: vt benedicat tibi dñs de⁹ tu⁹ in oi ope tuo i terra ad quã ingredieris possidẽdã. Cum votũ voueris dño deo tuo: non tardabis reddere: qr requiret illud dñs de⁹ tuus: et si morat⁹ fueris reputabit tibi i peccatũ. Si noluer polliceri: absq; peccato eris. Quod aũt semel egressus est de labijs tuis obseruabis: et facies sicut promisisti dño deo tuo: et spõte et ore tuo locut⁹ es. Ingressus vineam proximi tui comede vuas quãtũ tibi placuerit: foras aũt ne efferas tecũ. Si intraueris segetẽ amici tui: franges spicas et manu pteres: falce aũt ñ metes.

Si acceperit homo vxorẽ et habuerit eã et nõ inuenerit gratiã añ oculos ei⁹ pter aliquã feditatẽ: scribet libellũ repudij: et dabit in manu illi⁹: et dimittet eam de domo sua. Cũq; egressa alterius maritum duxerit: et ille quoq; oderit eam: dederitq; ei libellũ repudij et dimiserit de domo sua vel certe mortuus fuerit: nõ poterit prior maritus recipere eam in vxorẽ: qr polluta ẽ et abominabilis facta est cora dño ne peccare facias terram tuã quã dñs de⁹ tuus tradiderit tibi possidendã. Cũ acceperit homo nup vxorẽ: non procedet ad bellũ: nec ei q̃piam necessitatis iniũget publice: sed vacabit absq; culpa domui sue vno anno letet cum vxore sua. Nõ accipies loco pigneris inferiorẽ et superiorẽ molam: qr aiam suã apposuit tibi. Si deprehẽsus fuerit hõ sollicitãs fratrẽ suũ

de filiis isrl & vēdito eo accepit pciū: iterficiet: & auferes malū ō medio tui.
Obserua diligēter ne icurras plagā le
pre: sz facies q̄cūq; docuerint te sacer-
dotes leuitici generis iux id qō p̄cepi
eis: & imple sollicite. Memētote q̄ fece
rit dūs de⁹ vr marie i via cū egredere-
mini ō egypto. Cū repetes a ꝓrio tuo
Nu.12.a rē aliquā quā debet tibi: nō ingredier
domū ei⁹ vt pign⁹ auferas: sz stabis fo-
ris & ille tibi proferet qō habuerit. Si
C aūt paup ē: nō pnoctabit apō te pign⁹
sz statim reddes eis añ solis occasum:
vt dormiēs i vestimēto suo bñdicat ti
bi: & habeas iusticiā cora dño deo tuo.
Nō negabis mercedē indigētī & pau-
Leui.19.e peris fris tui siue aduene q̄ tecū mora
tur i terra & intra portas tuas ē: sz eadē
die reddes ei pciū laboris sui añ solis
occasū: qz paup ē et ex eo sustētat aiaz
suā: ne clamet ꝰ te ad dñm et reputet
tibi in pctm. Nō occidēt pres ꝓ filiis
4.Reg.4.b nec filij ꝓ pfid⁹: sed vnusq̄sq; ꝓ pctō
2.pa.25.a suo morietr. Nō puertes iudiciū aduc-
tē & pupilli: nec auferes pignoris loco
vidue vestimētū. Memēto q̄ seruieris
in egypto: & eruerit te dūs de⁹ tu⁹ inde.
Idcirco p̄cipio tibi vt facias hāc rem.
Añ messueris segetē in agro tuo: & ob
D litus manipulū reliqueris: nō reuter
Leui.19.b vt tollas illū: sz aduenā & pupillū & vi
duam auferre patier: vt bñdicat tibi
dūs de⁹ tuus in oi ope manuū tuarū.
Si fruges collegeris oliuar: q̄cq̄d re-
māserit i arboribus nō reūteris vt colli-
gas: sz relinques aduene: pupillo & vi
due. Si vindemiauer vineā tuā: non
colliges remanētes racemos: sz cedēt
in vsus aduene: pupilli ac vidue. Me-
mēto q̄ & tu fuier i egypto: & idcirco
p̄cipio tibi vt facias hāc rem. XXV
A Si fuerit causa inter alīq̄s: & in-
terpellauerit iudices q̄ iustum
eē pspexerit: illi iusticie palmā
dabūt: quē impiū codēnabūt impieta-
tis. Si añ eū q̄ peccauit dignū vide
rint plagis: psternēt & cora se faciēt ver
berari. Pro mēsura pcti erit & plagar
mod⁹: ita dūtaxat vt q̄dragenariū nu-
merū ñ excedāt ne fede lacerat⁹ añ ocu
los suos obeat frater tuus Nō ligabis
1.Cor.9.b os bouis terēti i area fruges tuas Si
1.Thi.5.c habitauerit frēs sīl & vn⁹ ex eis absq̄
B liber mortu⁹ fuerit: vxor defūct non
nubet alteri: sz accipiet eā frater ei⁹
suscitabit semē fris sui: & p̄mogenitū
ex ea filiū noie illi⁹ appellabit: vt non
deleat nomē ei⁹ ex isrl. Si nolue-
rit accipe vxorē fratris sui q̄ ei lege
bet: pget mulier ad portā ciuitat
terpellabit maiores natu: dicetq̄.
vult frater viri mei suscitare semē fra
tris sui in isrl: nec me in ꝓiugiū sum
re. Statimq̄ accersiri eū faciēt: & in
rogabūt. Si rñderit nolo eā vxorē
cipere: accedet mulier ad eū cora se
oribus & tollet calciamētū de pede ei⁹
spuet q̄ i faciē ei⁹: et dicet: Sic fiet
mini q̄ non edificat domū fris sui. Et
vocabit nomē illi⁹ in isrl dom⁹ dis
ciati. Si habuerint iter se iurgiū vi
& vn⁹ ꝓtra alterū rixari ceperit: vo
vxor alterius eruere virū suū de ma
fortioris: miseritq̄ manū & apphen
rit verēda ei⁹: abscides manū illi⁹: no
flecteris sup eā vlla miscōia. Nō hab
bis in sacculo diūsa pōdera maius
min⁹: nec erit i domo tua modius ma
ior et minor. Pōdus habebis iust
verū: & modi⁹ eq̄lis et ver⁹ erit tibi: u
mkto viuas tpe sup trā quā dūs de⁹
dederit tibi. Abominat⁹ est dūs eū
facit hec: et aduersat⁹ oēm iniusticia
Memēto q̄ fecerit tibi amalech in vi
qñ egrediebaris ex egypto: quō occ
rerit tibi & extremos agmis tui q̄ lass
residebāt ceciderit qñ tu eras fame
labore cōfect⁹: & nō timuerit deū. Cu
q̄ dūs de⁹ tu⁹ dederit tibi requiē: & fa
iecerit cūctas p circūitū nationes i
ra quā tibi pollicit⁹ est: delebis nomē
ei⁹ ō celo. Cauē ne obliuiscar
C Unq̄ intraueris ter- XXVI
rā quā dūs de⁹ tu⁹ tibi dat
eā possidēdā: et obtinuer eaz: atq̄ ha
bitauer i illa: tolles ō nūcī frugibus
tuis p̄mitias et pones i cartallo. pge
q̄ ad locū quē dūs de⁹ tu⁹ elegerit u
ibi iuocet nomē ei⁹. Accedesq̄ ad sa
cerdotē q̄ fuit i dieb⁹ illis & dices ad
Profitcor hodie cora dño deo tuo
ingressus sim in terrā q̄ iurauit pa
tribus nris vt daret eā nob. Suscip
ensq̄ sacerdos cartallū de manu tua
ponet añ altare dñi dei tui: & loquere
in ꝓspectu dñi dei tui. Syrus ppe
bat patrē meū: q̄ descēdit in egyptū
& ibi pegrinat⁹ ē in paucissimo nume

to creuitq; i gētē magnā ac robustā t
infinite multitudis. Afflixerūtq; nos
egyptij t pſecuti ſūt imponētes onera
grauiſſima: Et clamauim⁹ ad dñm deū
patrū nr̄oꝝ ꝙ exaudiuit nos: t reſpexit
humilitatē nr̄am t laborē atq; angu-
ſtiā: t eduxit nos de egypto i manu
forti t brachio extēto: i ingēti pauore:
i ſignis atq; portēt⁹ t introduxit ad lo-
cū iſtū t tradidit nob terrā lacte t mel
le manātē. Et idcirco nūc offero p̄mi-
tias frugū terre quā dñs de⁹ dedit mi
hi. Et dimittes eas in ꝓſpectu dñi dei
tui: adorato deo tuo: epulaberis in oi-
bus bonis q̄ dñs de⁹ tu⁹ dederit tibi
t domui tue: tu t leuites t aduena q̄ te
cū ē. Cū cōpleuer⁹ decimā cūctaꝝ fru
gū tuarū āno decimaꝝ tertio: dabis le
uite t aduene t pupillo t vidue vt co-
medāt intra portas tuas: t ſaturēt: loq̄
riſq; i ꝓſpectu dñi dei tui. Abſtuli q̄ ſā
ctificatū ē ō domo mea: t dedi illud le
uite t aduene t pupillo ac vidue ſic iu
ſſiſti mihi. Nō p̄teriui mādata tua: nec
ſū oblit⁹ ip̄erij tui. Nō comedi ex eis i
luctu meo: nec ſeparui ea i q̄libet īmun
dicia: nec expēdi ex his q̄q; i re fune-
bri. Obediui voci dñi dei mei: et feci
omia ſic p̄cepiſti mihi. Reſpice ō ſcīario
tuo: t ō excelſo celoꝝ habitaculo: t bñ
dic ꝑſo tuo iſrl: t terra quā dediſti nob
ſic iuraſti p̄rib⁹ nr̄is: terre lacte t mel
le manāti. Hodie dñs de⁹ tu⁹ p̄cepit ti
bi vt facias mādata hec atq; iudicia:
vt cuſtodias t ipleas ex toto corde tuo
et ex tota aia tua. Dñm elegiſti hodie
vt ſit tibi de⁹ t ābules i vīs ei⁹ t cuſto
dias cerimonias illi⁹ t mādata atq; iu
dicia t obedias ei⁹ iperio. Et dñs ele-
git te hodie vt ſis ei ꝑſs peculiar⁹ ſic
locut⁹ ē tibi: t cuſtodias oia p̄cepta il-
li⁹: t faciet te excelſiorē cūct⁹ gentib⁹
q̄s creauit i laudē t nomē t gl̄iaꝝ ſuā
vt ſis ꝑſs ſcīus dñi dei tui ſicut locu-
Recepit āt (tus eſt. XXVII
p moyſes t ſeniores: ꝑſo iſrl dicē
tes: Cuſtodite oē mandatū q̄ō
p̄cipio vob hodie. ‖ Cūq; trāſieritis ior
danē i terrā quā dñs de⁹ tu⁹ dabit ti-
bi: eriges ingētes lapides t calce leui
gab eos vt poſſis i eis ſcribere oia ver
ba legis hui⁹ iordane trāſmiſſo: vt intro
eas trā quā dñs de⁹ tu⁹ dabit tibi ter-
rā lacte t melle manātē: ſicut iurauit
pſib⁹ tuis. Q̄n ꝙ trāſieritis iordanē eri
gite lapides q̄s ego hodie p̄cipio vob
i mōte hebal: t leuigab eos calce: t edi
ficabis ibi altare dño deo tuo de lapi-
dib⁹ q̄s ferrū nō tetigit: t de saxis ſiqui
mib⁹ t impolitis: t offeres sup eo holo
cauſta dño deo tuo: t īmolabis hoſtias
pacificas: comedesq; ibi t epulaberis
coram dño deo tuo. Et ſcribes sup lapi-
des oia v̄ba legis hui⁹ plane t lucide.
Dixerūtq; moyſes t ſacerdotes leuitici
generis ad oēm iſrael: Attēde t audi
iſrl. Hodie fact⁹ es ꝑſs dñi dei tui.
Audies vocē ei⁹: t facies mādata atq;
iuſticias q̄s ego p̄cipio tibi: Precepit
q; moyſes ꝑſo i die illo dicēs: Hi ſta-
būt ad bñdicēdū dñm sup mōtē gari-
zim iordane trāſmiſſo: Symeō: leui: iu
das yſachar: ioſeph: t beniamin. Et e
regiōe iſti ſtabūt ad maledicēdū i mō-
te hebal: Rubē gad: t aſer: zabulō dan
t neptalim. Et ꝓnūciabūt leuite: dicēt
q; ad oēs viros iſrl excelſa voce. Male
dict⁹ hō q̄ facit ſculptile t cōflatile ab
ominationē dñi op⁹ manuū artificū: po
netq; illō i obſcōdito. Et rīdebit oīs
ꝑſs t dicet amē. Maledict⁹ q̄ nō ho-
norat patrē ſuū t matrē ſuaꝝ: et dicet
oīs ꝑſs amē. Maledict⁹ q̄ trāſfert ter-
mīos primi ſui: t dicet oīs ꝑſs amē.
Maledict⁹ q̄ errare facit cecū i itinere
et dicet oīs ꝑſs amē. Maledict⁹ q̄ pe-
uertit iudiciū aduene: pupilli t vidue:
et dicet oīs ꝑſs amē. Maledict⁹ q̄ dor
mit cū vxore p̄ris ſui: t reuelat operi-
mētū lectuli ei⁹: et dicet oīs ꝑſs amē.
Maledict⁹ q̄ dormit cū oī iumento: et
dicet oīs ꝑſs amē. Maledict⁹ q̄ dor-
mit cū ſorore ſua filia p̄ris ſui vel ma-
tris ſue: t dicet oīs ꝑſs amē. Maledi-
ctus q̄ dormit cū ſocru ſua: et dicet oīs
ꝑſs amē. Maledict⁹ q̄ clam p̄cuſſerit
primū ſuū: et dicet oīs ꝑſs amē. Ma
ledict⁹ q̄ dormit cū vxore primi ſui: et
dicet oīs ꝑſs amē. Maledict⁹ q̄ accī-
pit munera vt p̄cutiat aiam ſāguinis
innocēt⁹: Et dicet oīs ꝑſs amē. Male-
dict⁹ q̄ nō p̄manet i ſermonib⁹ legis
hui⁹: nec eos ope p̄ficit: t dicet omis
J ſit au (ꝑſs amē. XXVIII
s dier⁹ vocē dñi dei tui vt facias
atq; cuſtodias oia mādata ei⁹
q̄ ego p̄cipio tibi hodie: faciet te dñs
de⁹ tu⁹ excelſiorē cūct⁹ gēt⁹ q̄ ver-

Exo.20.b
Ioſ.8.f
B
C
D
5.19.b
Gal.3.b
B

sanct i terra. Uenietq; sup te vniuerse
bñdictiões iste t apphẽdẽt te: si tñ p-
cepta ei⁹ audierꝛ. Bñdict⁹ tu i ciuita-
te: t bñdict⁹ i agro Bñdict⁹ fruct⁹ ven
tris tui t fruct⁹ ẽre tue: fruct⁹q; iumẽ-
toꝝ tuoꝝ: greges armẽtoꝝ tuoꝝ t cau
le ouiũ tuaꝝ: Bñdicta horrea tua: t be
nedicte reliq̃e tue. Bñdict⁹ eris ingredi
ens t egrediẽs. Dabit dñs inimicos tu
os q̃ ꝓsurgẽt adũsũ te corruẽtes i cõ-
spectu tuo. Per vnã viã veniẽt ꝯ te: t
p septẽ fugiẽt a facie tua. Emittet dñs
bñdictionẽ sup cellaria tua: t sup oia
opa manuũ tuaꝝ bñdicetq; tibi i tra
quã acceperꝛ. Suscitabit te dñs sibi i
pplm sctm sicut iurauit tibi: si custodi
eris mãdata dñi dei tui: t ãbulaueris
i vijs ei⁹. Uidebũtq; oẽs ẽraꝝ pli q
nomẽ dñi inuocatũ sit sup te t timebũt
te. Abundare te faciet dñs oib⁹ bonis
fructu vteri tui t fructu iumẽtoꝝ tuo
rũ: fructu ẽre tue quã iurauit dñs pri-
b⁹ tuis vt daret tibi. Aperiet dñs the-
sauꝝ suũ optimũ celũ: vt tribuat plu-
B uiã ẽre sue i tpe suo: bñdicetq; cũctis
B.15.a opib⁹ manuũ tuaꝝ: et fenerab gẽtib⁹
mltis: t ipe a nullo fen⁹ accipies. Cõsti
tuet te dñs de⁹ tu⁹ i caput t nõ i cau-
dã: t eris semp supra t nõ subter: si tñ
audierꝛ mãdata dñi dei tui q̃ ego ꝓci-
pio tibi hodie: t custodierꝛ t fecerꝛ: ac
nõ declinauerꝛ ab eis: nec ad dexterã
nec ad sinistrã: nec secut⁹ fuerꝛ deos ali
Leui.26.b enos neq; coluerꝛ eos. ¶ Qꝛ si audire no
Treno.2.f. luerꝛ vocẽ dñi dei tui vt custodias t fa
Malach.2.a cias oia mandata ei⁹ t cerimonias ẽs
.Ps.118. ego ꝓcipio tibi hodie: venient sup te
oẽs maledictiões iste t apphendẽt te.
Maledict⁹ eris i ciuitate: maledict⁹ i
agro. Maledictũ i horreũ tuũ: t male-
dicte reliq̃e tue. Maledict⁹ fruct⁹ ven
tris tui: t fruct⁹ ẽre tue: armenta boũ tu
orũ t greges ouiũ tuaꝝ. Maledict⁹ erꝛ
2.Coꝝ.11.f ingrediẽs: t maledict⁹ egrediẽs. Mittet
dñs sup te famẽ t esuriẽ t increpationẽ
in oia opa tua q̃ tu facies: donec cõte
rat te t p̃dat velociꝛ ppẽ adinuẽtiões tu
as pessimas i q̃b⁹ reliq̃sti me. Adiũgat
tibi dñs pestilẽtiã: donec ꝯsumat te de
ẽra ad quã ingredierꝛ possidẽdã. Percu
tiat te dñs egestate: febri t frigore: ar-
dore t estu t aere corrupto ac rubigie
t pseqũtur donec pereas. Sit celũ q̃ sup
te ẽ eneũ: t terra quã calcas ferrea. Det

dñs imbrẽ ẽre tue puluerẽ: t de cel
scẽdat sup te cinis donec ꝓterat. D
dat te dñs corruẽtẽ añ hostes tuos
p vnã viã egrediar ꝫ eos: t p septẽ
gias: t dispgar p oia regna ẽre. S
cadauer tuũ i escã cũcti volatilib⁹
li t bestijs ẽre: t nõ sit q̃ abigat. P
tiat te dñs vlcere egyptri: t pruĩ
p quã stercora digerũt: scabie ꝙ
rigine ita vt curari neq̃as. Percu
te dñs amẽtia t cecitate ac furore
tis: t palpes i meridie sic palpare
let cec⁹ i tenebris: t nõ dirigas vias
as. Oiq; tpe calũniã sustineas: t op
mar violẽtia: nec habeas q̃ liberet
Uxorẽ accipias: et ali⁹ dormiat cũ
Domũ edifices: t nõ habites i ea. P
tes vineã: t nõ vindemies eã. Bos
molek cora te: t nõ comedas ex eo. 26.
n⁹ tu⁹ rapiat i ꝓspectu tuo: t nõ
dat tibi. Oues tue dẽt inimici tui
nõ sit q̃ te adiuuet. Filij tui t filie
tradãt alteri ppło videntib⁹ oculis
t deficientib⁹ ad ꝓspectũ eoꝝ tota
nõ sit fortitudo i manu tua. Fruct⁹
tue t oẽs labores tuos comedat
quẽ ignoras: t sis semp calũniã
nẽs: t oppssus cãcet dieb⁹: t stupẽ
ẽro: ẽ eoꝝ q̃ videbũt oculi tui. Percu
at te dñs vlcere pessimo i genib⁹ t
r: sanarique nõ possis a plãta pedis
ad vticẽ tuũ. Ducetq; te dñs t rex
tuũ quẽ cõstituere sup te i gẽtẽ q
ignoras tu t pres tui: t seruies ibi
alienis ligno t lapidi: et eris cũctis
uerbiũ ac fabulã oib⁹ ppls ad quos
troduxerit dñs. Semẽ multũ iac
i terrã t modicũ congregabis: q; locus
deuorabũt oia. Uineã plãtabis t col
es: t vinũ nõ bibes: nec colliges ea
ẽrpiã qñ vastabit vermis. Oliua
habeb i oib⁹ terminis tuis t nõ ungu
oleo: q; defluẽt et decidũt. Filios
nerab et filias t nõ fruct⁹ eis: q̃s
cẽti captiuitatẽ. Oẽs arbores tuas
fruges terre tue rubigo cõsumet. B
uena q̃ tecũ ꝛsak i terra: ascẽdet sup
te erit q; sublimior: tu aũt descẽdes
eris inferior. Ipe fenerabit tibi: et
fenerab ei. Ipe erit i caput: et tu eris
caudã. Et veniẽt sup te oẽs maledic
ones iste: et psequẽtes apphẽdẽrt te
nec itereas: q; nõ audisti vocẽ dñi dei
tui: nec fuasti mãdata ei⁹ t cerimonias

as ꝙs ꝓcepit tibi: Et erũt i te signa atq; ꝓdigia et i semie tuo vsq; i sempiternũ: eo ꝙ nõ ꝙuieris dño deo tuo i gaudio cordis leticia ꝓpter rex oim abundãtiã. Seruies inimico tuo quẽ imittet tibi dñs i fame t siti et nuditate et oi penuria: t ponet iugũ ferreũ sup cervicẽ tuã: donec te ꝓterat. Adducet dñs sup te gẽtẽ ō lõginq; t ō extremis terre finib⁹ i sĩlitudinẽ aq̃le volãt; cui⁹ linguã intelligere ne possis gẽtẽ ꝓtinacissimã q̃ nõ deferat seni nec miserẽt puuli t deuoret fructũ iumẽtoꝝ tuoꝝ ac fruges terre tue donec intereas: et nõ relinq̃t tibi triticũ: vinũ t oleum: armẽta boũ t greges ouiũ: donec te dispdat t cõterat i ciuitatib⁹ tuis et destruãt muri tui firmi atq; sublimes i q̃b⁹ habebas fiduciã i oi terra tua. Obsidebit; intra portas tuas i oi terra tua quã dabit tibi dñs de⁹ tu⁹ t comedes fructũ vteri tui t carnes filiorũ tuoꝝ t filiaꝝ tuaꝝ q̃s dederit tibi dñs de⁹ tu⁹ i angustia t vastitate q̃ oppmet te hostis tu⁹. Nõ delicat⁹ i te t luxuriosus valde iuidebit fratri suo t vxori q̃ cubat i sinu suo ne det eis ō carnib⁹ filiorũ suoꝝ q̃s comedet: eo ꝙ nihil aliud habeat i obsidiõe: et penuria q̃ vastauerit te inimici tui intra oẽs portas tuas. Tenera mlier t delicata q̃ sup ter̃ã igredi nõ valebat: nec pedis vestigiũ figere ꝓpter mollitiẽ et teneritudinẽ nimiã: iuidebit viro suo q̃ cubat i sinu ei⁹ sup filiũ t filie carnib⁹ t ĩmũdicie secũdinaꝝ q̃ egrediẽt ō medio femiñũ ei⁹: et sup liberis q̃ eadẽ hora nati sũt. Comedẽt enĩ eos clã ꝓpter rerũ omn penuriã: i obsidione t vastitate q̃ oppmet te inimic⁹ tu⁹ intra portas tuas. Nisi custodier; et fecer; oia ⁊ba legis hui⁹ q̃ scripta sũt i ꝟ volumie: et timuer; nomẽ ei⁹ gl̃iosum et terribile ꝟ est dñm deũ tuũ: augebit dñs plagas tuas et plagas seminis tui: plagas magnas et ꝑseuerãtes: infirmitates pessimas et ꝑpetuas: et cõuertet i te oẽs afflictiones egypti q̃s timuisti et adherebũt tibi. Insup et vniũsos lãguores et plagas q̃ nõ sũt scripte i volumine legis hui⁹ iducet dñs sup te: donec te cõterat. Et remanebit; pauci nũero qui ꝓus erat; sic̃ astra celi ꝟ multitudine: q̃m nõ audistis vocẽ dñi dei vr̃i. Et sicut asi letat⁹ ẽ dñs sup vos: bñ vobis facies vosq; multiplicans: sic letabit dispdẽs vos atq; subuertẽs vt auferamini ō terra ad quã ingredier; possidẽdã. Dispget te dñs i oẽs ꝑpl̃os a sũmitate terre vsq; ad termios ei⁹: t ꝙuies ibi dijs alienis q̃s t tu ignoras t pres tui: lignis t lapidib⁹. In gẽtib⁹ q̃s illis nõ q̃esces: neq; erit req̃es vestigio pedis tui. Dabit ei tibi dñs ibi cor pauidũ t deficiẽtes ocꝭs t aiam ꝓsumptã merore: t erit vita tua q̃si pẽdẽs ãte te. Timeb noctet die t nõ credes vite tue. Mane dices: q̃s mihi det vespe; t vespere q̃s mihi det mane: ꝓpter cordis tui formidinẽ q̃ terreberis: t ꝓpter ea q̃ tuis videbis ocul. Reducet te dñs classib⁹ i egyptũ ꝑ viã de q̃ dixit tibi vt eã ampli⁹ nõ videres. Ibi vẽder; inimicis tuis i seruos t ancillas: t nõ erit q̃ emat. Hec sunt verba fed̃er; qõ ꝓcepit dñs moysi vt feriret cũ filijs isr̃l i terra moab: ꝓter illud fedus qõ cũ eis pepigit (Horeb. XXIX

Vocauit q; moyses oẽm isr̃l: et dixit ad eos: Vos vidistis vniuersa que fecit dñs coram vob in terra egypti pharaoni et oib⁹ seruis ei⁹ vniuersoq; terre illi⁹ tẽptationes magnas q̃s viderũt oculi tui: signa illa portentaq; ingẽtia: t nõ dedit vob dñs cor intelligẽs t ocꝭs videtes t aures q̃ possint audire vsq; in ꝑsentẽ die. Adduxit vos q̃ dragita ãnis ꝑ desertũ: nõ sũt attrita vestimẽnta vr̃a: nec calciamẽta pedũ vr̃oꝝ vetustate ꝓsũpta sũt. Panẽ non comediste; t vinũ t sicerã nõ bibiste; vt sciret; q; ipe ẽ dñs de⁹ vr̃: Et venistis ad hũc locũ. Egressusq; ẽ seon rex esebon t og rex basã occurrẽtes nob ad pugnã: t ꝑcussim⁹ eos: t tulim⁹ ter̃ã eorũ: ac tradidim⁹ possidẽdã rubẽ t gad t dimidie tribui manasse. Custodite ergo ⁊ba pacti hui⁹ t iplete ea vt intelligat; vniuersa q̃ facit;. Vos stat; hodie cuncti cor̃ dño deo vr̃o: ꝓncipes vr̃i t tribꝰ ac maiores natu atq; doctores vr̃i ꝓpl̃s isr̃l: liberi t vxores vr̃e t aduene q̃ tecũ morãt i castr;: exceptis lignoꝝ cesoribꝰ t his q̃ cõportãt aq̃s: vt trãseas i fed̃ere dñi dei tui: t i iureiurãdo q̃ hodie dñs de⁹ tu⁹ ꝑcutit tecũ vt suscitet te sibi in ꝑpl̃m t ipe sit dñs de⁹ tu⁹ sicut locut⁹ ẽ tibi: t sicut iurauit ꝓ-

A Exo. 19.

B Nu. 21. G

C ꝺ⁹ tuis abrā ysaac ⁊ iacob. Nec vob
sol ego ꝺ fed⁹ ferio ⁊ hec iuramēta cō-
firmo: ſꝫ cūctꝭ pſntib⁹ ⁊ abſentib⁹. Vos
enī noſtꝭ quō hītauerim⁹ ī ɼra egypti:
⁊ quō trāſierim⁹ ꝑ mediū nationū q̄s
trāſeūtes vidiſtis abominatiōes ⁊ ſor-
des. i. idola coꝝ ligni ⁊ lapidē: argen
ti ⁊ auꝝ q̄ colebāt: ne forte ſit iter vos
vir aut mulier faſtia aut trib⁹ cui⁹ cor
auerſum ē hodie a dño deo vro vt va-
dat ⁊ ſeruiat dīs gentiū illaꝝ: ⁊ ſit inter
vos radix germinās fel ⁊ amaritudinē
Cūq; audierit ꝛba iuramēti hui⁹: bñ-
dicat ſibi ī corde ſuo dicēs: pax erit mi
hi: ⁊ ābulabo ī prauitate cordis mei: ⁊
aſſumat ebria ſitientē ⁊ dñs nō igno-
ſcat ei: ſꝫ tūc q̄ marie furor ei⁹ fumet:
⁊ zel⁹ ꝺ hoiem illū: ⁊ ſedeāt ſuꝑ eū oia
maledicta q̄ ſcripta ſūt ī ꝺ volumine:
⁊ deleat nomē ei⁹ ſub celo: ⁊ cōſumat
eū ī ꝑditiōe ex oīb⁹ tribub⁹ iſrl: iuxta
maledictiōes q̄ ī libro legꝭ hui⁹ ac fede
D ris cōtinēt. Dicetq; ſequēs generatio
⁊ filiꝭ q̄ naſcent deinceps ⁊ pegrini q̄
de lōge venerint videntes plagas ɼre illi
us ⁊ infirmitates q̄b⁹ eā afflixerit dñs
ſulphure ⁊ ſal ardore cōburens: ita vt
vltra ſi ſerat: nec virēs q̄ꝑiā germiet
ī exēplū ſubuerſiōis ſodome ⁊ gomor-
re: adame ⁊ ſeboim q̄s ſubuertit dñs ī
ira ⁊ ī furore ſuo: ⁊ dicēt oēs gentes:
Deu.29.b Quare ſic fecit dñs ɼre huic? Que eſt
Hier.22.c hec ira furoris ei⁹ īmēſa? Et rñdebit.
Quia dereliq̄rūt pactū dñi q̄ pepigit
cū pr̄ib⁹ eoꝝ q̄n eduxit eos ꝺ ɼra egy-
pti: ⁊ ſeruierūt dīs alienis ⁊ adorauerūt
eos q̄s neſciebāt ⁊ q̄b⁹ nō fuerāt attri
buti: idcirco irat⁹ ē furor dñi ꝫ terrā
iſtā vt induceret ſuꝑ eā oia maledicta q̄
in ꝺ volumie ſcripta ſūt: ⁊ eiecit eos de
terra ſua ī ira ⁊ ī furore ⁊ ī idignatiōe
maxia: ꝓiecitq; ī terrā alienā ſicut
hodie cōprobat: abſcōdita a dño deo
nr̄o q̄ manifeſta ſunt nob ⁊ filiīs nr̄is
vſq; ī ſempiternū vt faciam⁹ vniuerſa

A Cum q̄ ve (legis hui⁹. XXX
C nerit ſuꝑ te oēs ꝑmōes iſti bñ-
dictio ſiue maledictio quā ꝓpo
ſui ī ꝓſpectu tuo: ⁊ duct⁹ penitudie cor
dis tui ī vniuerſis gēnib⁹ ī q̄s diſperſe-
rit te dñs de⁹ tu⁹: ⁊ reuerſus fuerꝭ ad
eū: ⁊ obedierꝭ ei⁹ ſꝑ q̄s ſicut ego ho-
die ꝓcipio tibi cū filiīs tuis ī toto cor
de tuo ⁊ ī tota aīa tua: reducet te dñs

de⁹ tu⁹ ꝺ captiuitate tua ac miſere
tui: ⁊ rurſū ꝛgregabit te ꝺ cūctꝭ p
ī q̄s te añ diſpſit. Si ad cardines
fuerꝭ diſſipat⁹: inde te retrahet dñs
tu⁹: ⁊ aſſumet atq; introducet ī tr
poſſederūt ꝓres tui ⁊ obtinebō ea:
dicēs tibi maiorꝭ nūeri te ec facia
fuerūt ꝓres tui. Circficidet dñs de
cor tuū ⁊ cor ſemis tui: vt diligas
deū tuū ex toto corde tuo ⁊ ī tota
tua vt poſſis viuere. Oēs ār malēd
ones has ꝙuertet ſuꝑ inimicos
⁊ vos q̄ oderūt te: ꝓſequēt. Tu āt
terꝭ ⁊ audies vocē dñi dei tui: faci
vniuerſa mādata q̄ ego ꝺcipio tibi
die: ⁊ abūdare te faciet dñs de⁹ tu⁹
cūctꝭ opib⁹ manuū tuāꝝ ī ſobole
ri tui ⁊ ī fructu iumētoꝝ tuoꝝ ī
tate terre tue: ⁊ ī reꝝ oīm largitat
uertet ei dñs vt gaudeat ſuꝑ te
bonis ſicut gauiſus ē in ꝓgib⁹ tuis
tñ audierꝭ vocē dñi dei tui ⁊ cuſto
riv ꝺcepta ei⁹ ⁊ cerimonias q̄ ī libr
ge cōſcripta ſūt: ⁊ reūtarꝭ ad dñm de
nim ī toto corde tuo ⁊ in tota aīa tu
Mādatū ꝺ q̄ ego ꝺcipio tibi hod
ſuꝑa te ē: neq; ꝓcul poſitū nec ī
ſitū: vt poſſis dicere q̄s nr̄m valet
celū aſcēdere vt deferat illud ad nos
et audiam⁹ atq; opere cōpleam⁹
trās mare poſitū vt cauſerꝭ ⁊ dicas
e nob poterit mare trāſfretare ⁊ ad
ad nos vſq; deferre vt poſſim⁹ audi
⁊ facere q̄ ꝺceptū ē? ſꝫ iuxta te ē ſer
valde ī ore tuo ⁊ ī corde tuo vt fac
illū. Cōſidera q̄ hodie ꝓpoſuerim ī
ſpectu tuo vitā ⁊ bonū: ⁊ cōtrio mor
⁊ malū vt diligas dñm deū tuū ⁊ am
les ī vīs ei⁹ ⁊ cuſtodias mādata ill
⁊ cerimonias atq; iudicia: ⁊ viuas
q̄z mltiplicet te bñdicatq; tibi ī ter
ad quā ingredierꝭ poſſidēdā. Si āt
ſū fuerit cor tuū ⁊ audire noluerꝭ ne
errore deceptꝰ adorauerꝭ deos alie
⁊ ſeruierꝭ eis: ꝺdico tibi hodie q̄ per
as ⁊ quo tpe morierꝭ ī ɼra ad quā
dane trāſmiſſo ingrediꝭ poſſidēdā. C
ſtes iuoco hodie celū ⁊ terrā q̄ ꝓte
erim vob vitā et bonū: bñdictionē
maledictionē. Elige q̄ vitā vt viu
uas ⁊ ſemē tuū: ⁊ diligas dñm deū tu
atq; obedias voci ei⁹: et illi adhere
Ipſe ē ei vita tua ⁊ lōgitudo dier tu
ñū: vt habites ī terra ꝙ q̄ iurauit

pfib⁹ tuis abrahã ysaac ⁊ iacob vt da-
Bũt itaq; (rct eã ilk. XXXI.
moyses ⁊ locut⁹ ẽ ois ẋba hec
ad vniũsam isrl: ⁊ dixit ad eos
Cẽti viginti ãnoꝝ sum hodie: nõ pos-
sum vltra egredi ⁊ igredi: pſertim cũ ⁊
dñs dixerit mihi: nõ trãsibis iordanẽ
istũ. Dñs ꝙ de⁹ tu⁹ trãsibit añ te: ipse
delebit oẽs gẽtes has i ꝓspectu tuo: et
possidẽb eas. Et ioſue iste trãsibit añ
te: sicut locut⁹ ẽ dñs. Facietq; dñs eis
sicut fecit seon ⁊ og regib⁹ ãmorreoꝝ
⁊ tre eoꝝ: delebitq; eos. Cũ ꝙ ⁊ hos tra
diderit vob: sltr facietꝫ eis sicut ꝓcepi
vob. Uiriliter agite ⁊ ꝓfortami. Noli-
te timere nec paueatꝫ ad ꝓspectũ eoꝝ:
q: dñs de⁹ tu⁹ ipe ẽ ductor tu⁹: ⁊ ñ di-
mittet nec dereliquet te. Uocauit moy
ses ioſue: ⁊ dixit ei corã oi isrl. Cõfortа
re: ⁊ esto robustus. Tu enim introduces
pplm istũ i terrã quã darus⁹ se pfib⁹ eo
rũ iurauit dñs: ⁊ tu eã diuides sorte. ⁊
dñs ꝙ ductor ẽ vester: ipe erit tecũ: Nõ
dimittet nec derelinquet te: noli time-
re nec paueas. Scripsit itaq; moyses
legẽ hãc tradidit eã sacerdotib⁹ filiis
leui ꝙ portabãt arcã fedꝫ dñi: ⁊ cũctꝫ
senioribus isrl. Precepitq; eis dicẽs.
Post septẽ ãnos ãno remissiõis i solẽ-
nitate tabnaculoꝝ cõueniẽtib⁹ cũctꝫ
ex isrl vt appeant i ꝓspectu dñi dei tui
i loco quẽ elegerit dñs: leges ẋba legꝫ
hui⁹ corã oi isrl: audiẽtib⁹ eis ⁊ i vnã
oi ꝑplo ꝓgregato tã viris q; mulierib⁹
puul ⁊ aduenis ꝙ sũt intra portas tuas
vt audiẽtes discãt ⁊ timeãt dñm deũ ve
strũ ⁊ custodiãt ipleãtq; oẽs ꝓmões le
gis hui⁹. Filij q; eoꝝ ꝙ nũc ignorãt vt
audire possint ⁊ timeant dñm deũ suũ
cũctꝫ dieb⁹ q⁹ vlt ĩ terra: ad quã vos
iordane trãsmisso pgetꝫ obtinẽdã. Et
ait dñs ad moysen: Ecce ppe sũt dies
mortꝫ tue: Uoca ioſue: ⁊ stãte i tabna-
culo testimonij vt ꝓcipiã ei. Abiert q;
moyses ⁊ ioſue ⁊ steterũt in tabnaculo
testimonij. Appuitq; dñs ibi i colũna
nubis q; stetit introitu tabnaculi: Dixit
q; dñs ad moysen. Ecce tu dormies cũ
pfib⁹ tuis ⁊ ppls iste ꝓsurgẽs fornica-
bit post eos alienos i tra ad quã igre-
dietꝫ: vt hitabit i ea ibi dereliquet me
⁊ irritũ faciet fedꝫ qõ pepigi cũ eo: Et
ira furor me⁹ ꝛ cũ i die illo: ⁊ dere-
linquã cũ ⁊ abscõdã faciẽ meã ab eo: ⁊
erit i deuoratiõez. Inuenietq; eũ ois ma E
la ⁊ afflictiões ita vt dicat in illo die.
Uere qr nõ est de⁹ mecũ iuenerũt me
hec mala: Ego ãt abscõdã ⁊ celabo fa-
ciẽ meã i die illo ꝓpter ois mala q; fe-
cit qr secut⁹ ẽ deos alienos. Nũc itaq;
scribite vob cãticũ istud ⁊ docete filios
isrl: vt memorie teneãt ⁊ ore decantẽt
⁊ sit mihi carmẽ istud ꝓ testimonio
ter filios isrl. Introducã ei eũ i terraꝫ
p q; iurani pfib⁹ ei⁹ lacte ⁊ melle ma
nantẽ. Cũq; comederẽt ⁊ saturati cras
siq; fuerit. Uertent ad deos alienos
⁊ fuiẽt eis: detrahẽt mihi ⁊ irritũ faci
ent pactũ meũ. Postq; inuenerit eũ ma F
la mlta ⁊ afflictiões: rñdebit ei cãticũ
istud ꝓ testimonio qõ nulla delebit ob
liuio ex ore semis tui. Scio ei cogitati
ones ei⁹ q; factur⁹ sit hodie: anteq; in-
troducã eũ i trã quã ei pollicit⁹ sum.
Scripsit ĝ moyses cãticũ ⁊ docuit fi-
lios isrl. Precepitq; dñs ioſue filio nũ
⁊ ait: Cõfortare ⁊ estote robust⁹. Tu ei
introduces filios isrl i trã quã pollicit⁹
sũ: ⁊ ego ero tecũ. Postq; ĝ scripsit moy
ses ẋba legꝫ hui⁹ i volumie atq; cõple
uit: ꝓcepit leuitꝫ q; portabãt arcã fede
ris dñi dicẽs. Tollite libꝝ istũ ⁊ poni G
te eũ i latere arce fedꝫ dñi dei vri: vt
sit ibi ꝛ te i testimoniũ. Ego ei scio cõ
tentionẽ tuã ⁊ ceruicẽ tuã durissimã.
Adhuc viuẽte me ⁊ igrediẽte vobiscũ
semp cõtẽtiose egistꝫ ꝛ dñm: quãtoma
gis cũ mortu⁹ fuero? Cõgregate ad me
oẽs maiores natu ꝙ trib⁹ vras atq; do
ctores: ⁊ loq̃r audientib⁹ eis ꝓmones
istos: ⁊ iuocabo ꝛ eos celũ ⁊ terrã. No
ui enim ꝙ post mortẽ meã iniq̃ agetꝫ et
declinabitꝫ cito ꝺ via quã ꝓcepi vob:
⁊ occurrẽt vob mala i extremo tpe qñ
fecerit malũ i cõspectu dñi vt irritetꝫ
eũ ꝙ opa manũ vrarũ. Locut⁹ ẽ ĝ moy-
ses audiẽte vniuerso cetu isrl ẋba car
minis hui⁹: ⁊ ad finẽ vsq; cõpleuit.

XXXII A Udite celi q; loq̃r: au
diat terra: ẋba oris mei. Cõcre-
scat i pluuiã doctrina mea: flu-
at vt ros eloquiũ meuꝫ. Quasi imber
supꝫ herbã ⁊ q̃si stille supꝫ gramina: qr
nomẽ dñi iuocabo. Date magnificen-
tiã deo nro: dei pfecta sunt opa: ⁊ oẽs
vie ei⁹ iudicia. De⁹ fidelis ⁊ absq; vl-
la iniq̃tate: iust⁹ ⁊ rect⁹. Peccauerũt ei
⁊ nõ filij ei⁹ i sordib⁹. Generatio pra-

ua atq; puersa: heccine reddis dño po
Deu.32.d pule stulte ⁊ insipiēs? Nūq̄d nō ipe est
pr̄ tu⁹ q̄ possedit te: ⁊ fecit ⁊ creauit te
ꝙ.14.e Memēto diex ātiq̄rū: cogita generati
Job.8.b ones singlas: ‖ Interroga pr̄em tuū ⁊ an
nūciabit tibi: maiores tuos ⁊ dicēt ti
bi. Qñ diuidebat altissim⁹ gētes: qñ se
parabat filios adā: pstituit t̄minos pplo-
B rū iux̄ nūex filioy isr̄l. Pars aūt dñi
pplis ei⁹: iacob funicul⁹ hereditat⁹ ei⁹.
Inuenit eū i t̄ra deserta: i loco horroris
⁊ vaste solitudis. Circūduxit eū ⁊ docu
Exo.19.a it ⁊ custodivit q̄si pupillā oculi sui. ‖ Si
cut aq̄la puocās ad volādū pullos su
os: ⁊ sup eos volitās: expādit alas su-
as: ⁊ assūpsit eū atq; portauit i humeris
suis. Dñs sol⁹ dux ei⁹ fuit: ⁊ n̄ erat
cū eo de⁹ alien⁹. Cōstituit eū sup excel
sā terrā vt comederet fruct⁹ agroy: Ut
sugeret mel ō petra: oleūq; ō saxo du-
rissimo. Butiy ō armento ⁊ lac ō ouib⁹:
cū adipe agnoy ⁊ arietū filioy basan
Et hircos cū medulla tritici: et sāgui-
nē vue biberet meracissimū. Incrassa
t⁹ ē dilect⁹ ⁊ recalcitrauit: incrassat⁹ in
C piguat⁹ dilatat⁹ Dereliq̄t deū factorē
suū: ⁊ recessit a deo salutari suo. Pro-
uocauer̄t eū i dijs alienis: et i abomina
tionib⁹ ad iracūdiā pcitauer̄t. Immo-
lauer̄t demonijs et n̄ deo: dijs q̄s igno
rabāt. Noui recētesq; venerūt: q̄s nō
coluer̄t pr̄es eoy. Deū q̄ te genuit dere
liq̄sti: ⁊ oblit⁹ es dñi creatoris tui. Vi
dit dñs ⁊ ad iracūdiā cōcitat⁹ ē: q; p-
uocauer̄t cū filij suis et filie. Et ait: Ab
scōdā faciē meā ab eis: ⁊ psiderabo no
uissima eoy. Generatio ei pūsa ē: ⁊ infi-
deles filij. Ipi me puocauerūt i eo q̄
nō erat de⁹: ⁊ irritauerūt i vanitatib⁹
Ro.10.b suis. Et ego puocabo eos i eo q̄ nō ē
Piere.15.c pplus: ⁊ i gēte stulta irritabo illos. Ig
nis succēsus ē i furore meo ⁊ ardebit
vsq; ad iferni nouissima. Deuorabit q;
t̄rā cū germie suo: ⁊ mōtiū fundamēta
P cōburet. Cōgregabo sup eos mala: ⁊ sa
gittas meas cōplebo i eis. Cōsumēt fa
me: ⁊ deuorabūt eos aues morsu ama
rissimo. Dentes bestiarū imittā i eos:
cū furore trahētiū sup t̄rā atq; serpē-
tiū. Foris vastabit eos gladi⁹ ⁊ it⁹ pa-
nor: iuuenē simul ac virginē lactētē cū
homine sene. Dixi: Ubi nā sūt. Cessare fa-
ciā ex hoib⁹ memoriā eoy. Sz timē t̄rā
inimicoy distuli: ne forte superbirēt ho

stes eoy: et dicerēt: Man⁹ nr̄a exc
⁊ nō dñs fecit hec oia. Gēs absq;
lio ē et sine prudētia: vtinā sapere
intelligerēt ac nouissima puiderent
Quō psequebat vn⁹ mille: et duo fug
rēt decē milia. Nōne ideo q; de⁹ n
vēdidit eos: ⁊ dñs pclusit illos? Non
ē de⁹ nr̄ vt de⁹ eoy: et inimici nr̄i
iudices. De vinea sodomoy vinea
⁊ ō suburbāis gomorre. Uua eoy
fellis: et botri amarissimi: fel dra
vinū eoy: et venenū aspidū insa
‖ Nōne hec pdita sūt apud me: et sig
ta in thesaurⁱ meis? Mea ē vltio ⁊
retribuā in tpe: vt labat pes eoy.
xta ē dies pditiōis et adesse festi
tpa. Judicabit dñs pplm suū: et i
suis miserebit. Uidebit q; infirma
man⁹ et clausi q̄s defecerūt: reliq
cōsūpti sūt. ‖ Et dicēt vbi sūt dii eo
q̄b⁹ habebāt fiduciā: de q̄b⁹ victim
comedebāt adipes: ⁊ bibebāt vinū
baminū. Surgāt ⁊ opitulēt vobis
i necessitate vos protegāt: Uidete q;
sum sol⁹: et nō sit alius de⁹ pter me. E
occidā ⁊ ego viuere faciā: percutiā ⁊ ego
sanabo: ⁊ n̄ ē q̄ ō manu mea possit
ere. Leuabo ad celū manū meā: ⁊ dic
viuo ego ieternū. Si acuero vt fulg
gladiū meū ⁊ arripuerit iudiciū m
mea. Reddā vltionē hostibus meis
bis q̄ odert me tribuā. Inebriabo
gittas meas sāguie: ⁊ gladi⁹ me⁹ de
rabit carnes. De cruore occisoy: ⁊ c
priuitate nudati inimicoy capiū. L
date gētes pplm ei⁹ q; sāguinē fam
suoy vlciscet. Et vindictā reddet
hostes eoy: ⁊ propitiab⁹ erit t̄re pplo su
nit ꝙ moyses et locut⁹ ē oia v̄ba cā
ci hui⁹ i auribus pplī: ipe ⁊ iosue fili
Cōpleuit q; oēs p̄ones istos loqui
ad vniuersū isr̄l: ⁊ dixit ad eos: Pon
te corda vr̄a i oia v̄ba q̄ ego testifi
vob hodie: vt mādet⁹ ea filijs vr̄is
stodire et facere: et iplere vniūsa p
pta sūt i volumie legis hui⁹: q; nō
cassū p̄cepta sūt vob: ꝙ vt singuli
viuerēt: q̄ facientes lōgo pseueret
i t̄ra ad quā iordane trāsmisso ingr
mini possidēdā. Locutusq; est dñs
moyse i eadē die dicēs: Ascēde
istū abarim. t. trāsitū i mōtē nebo
i terra moab ꝙ hierichō: ⁊ vide t
nean quā ego trado filijs isr̄l

dā: t mozere i mōte. Quē cōscēdēs iū-
ger ppīs tuis sic mortu⁹ ē aarō frat
tu⁹ i mōte hoz: t apposit⁹ ppīs suis: qz
p̄uaricati estis ꝫ me i medio filioꝝ isrl
ad aq̄s ꝫdictiōis i cades deserti sin et
nō sanificastis me iter filios isrl. Econ
tra videb eam: et nō ingredieris in eā
quā ego dabo filīs isrl. XXXIII
Et est bñdictio q̄ bñdixit moy-
ses hō dei filīs isrl ante mortē
suā: et ait: Dñs de sina venit: et
de seir oriē ē nob. Appuit ꝫ mōte pha-
ran: et cū eo sctōꝝ milia. In dextra ei⁹
ignea lex: dilexit ppos. Oēs scti i ma-
nu illi⁹ sunt t q̄ approqinquāt pedib⁹
ei⁹: accipiēt ꝺ doctrina illi⁹: Legē p̄ce-
pit nob moyses: hereditatē mltitudis
iacob. Erit apud rectissimū rex: cōgre-
gati p̄ncipib⁹ ppli cū tribub⁹ isrl. Vi-
uat ruben et nō moriat: et sit puus i nu
mero. Hec ē iude bñdictio. Audi dñe
vocē iude: et ad ppm suū introduc eū:
Manꝰ ei⁹ pugnabūt p eo: et adiutor
illi⁹ ꝺ aduersarios ei⁹ erit. Leui q̄z ait
Perfectio tua et doctrina tua viro sā-
cto tuo quē pbasti in tēptatiōe: et iu-
dicasti ad aq̄s ꝓtradictionis. ‖ Qui dix
it patri suo et matri sue: nescio vos: et
fratrib⁹ suis ignoro illos: et nescierūt
filios suos. Hi custodierūt eloquiū tu-
um et pactū tuū ꝑ suauerūt: iudicia tua
o iacob: et legē tuā o isrl. Ponent thy-
miama i furore tuo: et holocaustū sup
altare tuū. Bñdic dñe fortitudini ei⁹:
et opa manuū illi⁹ suscipe. Percute dor
sa inimicoꝝ ei⁹. et q̄ oderūt eū nō cō-
surgāt: Et beniamin ait. Amātissim⁹
dñi: habitabit ꝓfidēter in eo q̄si i tha-
lamo tota die morabit: et inter hume-
ros illi⁹ requiescet. Joseph q̄z ait: De bñ
dictione dñi tra ei⁹: de pomis celi et
rore atq̄ abysso subiacēte: De pomis
fructuū sol ac lune: ꝺ vertice antiquoꝝ
montiū: ꝺ pomis colliū et noctis: et ꝺ fru-
gib⁹ tre: et de plenitudie ei⁹: Bñdictio
q̄ apparuit i rubo veniat sup ca-
put ioseph: et sup verticē nazarei iter
fratres suos. Quasi ꝓmogeniti tauri pul-
chritudo ei⁹: cornua rhinocerotis cor-
nua illi⁹: In ipis vētilabit gētes vsq̄
ad terminos terre. Hę sūt multitudines
ephraim: t hec milia manasse. Et zabu
lon ait: Letare zabulon i exitu tuo: et
isachar i tabernaculis tuis: Populos vo-
cabūt ad montes: ibi immolabūt victi-
mas iusticie: Qui iundatione maris q̄si
lac fugēt: t thesauros absconditos are
narū. Et gad ait. Bñdict⁹ i latitudie
gad: quasi leo requieuit: cepitq̄ brachiū
t verticē: et vidit p̄ncipatū suū ꝙ i p̄te
sua docto: eēt reposit⁹: q̄ fuit cū p̄n-
cipib⁹ ppli t fecit iusticias dñi: t iudi-
ciū suū cū isrl. Dan q̄z ait: Dan catul⁹ D
leonis: fluet largit de basan. Et nepta
lim dixit: Nepthalim abūdātia pfruet:
t plen⁹ erit bñdictionib⁹ dñi: mare et
meridiē possidebit. Aser q̄z ait: Bñdi-
ct⁹ i filīs aser: sit placēs fratrib⁹ suis
et tingat i oleo pedē suū. Ferr⁹ t es cal
ciamētū ei⁹. Sicut dies iuuētut⁊ tue:
ita et senect⁹ tua: Nō ē ali⁹ vt deꝰ re-
ctissimi: ascensor celi auxiliator tuus.
Magnificētia ei⁹ discurrūt nubes: ha
bitaculū ei⁹ sursum: et subter brachia
sempitna. Eīciet a facie tua inimicū
diceteq̄ cōterere te. ‖ Habitabit isrl ꝓfi Piere. 23. b
dēter t sol⁹. Oculꝰ iacob i tra frumēti
et vini: celiq̄ caligabūt roze. Beat⁹ es
tu isrl. Quis similis tui: populе q̄ sal-
uaris in dño. scutū auxilij tui: et gla-
di⁹ glie tue. Negabūt te inimici tui: et
tu eoꝝ colla calcabis. XXXIIII
Ascēdit q̄ moyses de cāpestrib⁹ A
moab sup montē nebo in ver- 2. Mach. 2. a
ticē phasga cōtra hiericho ostē
ditq̄ et dñs oēm terram galaad vsq̄
dan: et vniuersū neptalim terrāq̄ ephra
im et manasse et oēm terrā vsq̄ ad ma
re nouissimū: et australē plagā t lati-
tudinē cāpi hiericho ciuitat⁊ palmaꝝ B
vsq̄ segor: dixitq̄ dñs ad eū. Hec ē ter Gen. 12. b
ra p q̄ iurauī abrahā isaac t iacob di- et. 15. b
cēs: semi tuo dabo eā: Vidisti eā ocul
tuis: t nō trāsibis ad illā. Mortuusq̄
ē ibi moyses ser⁹ dñi i terra moab iu-
bēte dño: t sepeliuit eū i valle tre mo-
ab ꝫ phagor: t nō cognouit hō sepul-
chrū ei⁹ vsq̄ i p̄sētē diē. Moyses cēten C
t viginti ānoꝝ erat q̄n mortu⁹ ē. Non
caligauit oculꝰ ei⁹: nec dētes illi⁹ mo-
ti sūt. Fleueruntq̄ eū filij isrl cāpestri-
b⁹ moab triginta dieb⁹ t cōpleti sūt di
es plāct⁹ lugētiū moysen: Josue vo fi
li⁹ nun replet⁹ est spū sapie: q̄ moyses
posuit sup eū manꝰ suas: et obedierūt
ei filij isrl: fecerūtq̄ sic ꝓcepit dñs moy
si. Et nō surrexit ꝓpha vltra i isrl sicut
moyses quē nosset dñs facie ad faciē i D

olḃ⁹ signis atq; portēt̄ ḣ misit p eu; vt faceret i ēra egypti pharaoni ⁊ olḃ⁹ suis ei⁹ vniūsq; ēre illi⁹: ⁊ cūctā manū robustā magnaq; mirabilia q̄ fecit

Explicit (moyses corā vniuerso isrl̄. Deuteronomiū. Incipit plogus beati Hieronymi p̄sbyteri in librum Josue.

Andē finito pentateucho moysi velut grādi fenore liberati ad iesum filiū naue manū mittim⁹ quē hebrei iosue bennun. i. iosue filiū nun vocāt: et ad iudicū librū quē sopthim appellāt ad ruth q̄z ⁊ hester q̄s eisdē nolḃ⁹ efferūt. Monemusq; lectorē vt siluā hebraicoꝝ nosim: ⁊ distinctiones p mēbra diuisas: diligēs scriptor cōseruet: ne ⁊ nr̄ labor ⁊ illi⁹ studiū pereat: Et vt i p̄mis q̄d sepe testat⁹ sum sciat me si i rep̄hēsione vetex noua cudere sicut amici mei criminār̄: sz p vtilitate ecclie offerre ligue mee hoibus q̄s tm̄ nr̄a delectāt: vt p grecoꝝ hexaplois q̄ ⁊ sūptu ⁊ labore maxio indigēt: editionē nr̄am habeāt. Et sicubi i ātiquoꝝ voluminū lectiōe dubitarit: hec illi cōferētes ueniāt q̄d req̄rūt: maxime cū apud latinos tot sint exēplaria q̄t codices: ⁊ vnusq̄sq; p arbitrio suo vel addiderit vel subtraxerit q̄d ei visum ē: ⁊ vtiq; nō possit vez eē q̄d dissonat. Usq; cesset arcuato vulnere ꝺ nos insurgere scorpi⁹: ⁊ sanctū op⁹ venenata carpere lingua desistat: vel suscipiēs si placet: vel cōtēnēs si displicet: memineritq; illoꝝ versuū. Os tuū abūdauit neq̄tia ⁊ ligua tua cōcinnabat dolos. Sedēs adūsus ffrem tuū loq̄bar̄: ⁊ aduersus filiū mr̄is tue: ponebas scādalū: hec feci: ⁊ tacui. Existimasti inique q̄ ero tui silis: arguā te ⁊ statuā ꝺ faciē tuā. Que esh audiēt̄ vel legēt̄ vtilitas ē nos laborādo sudare: ⁊ alios detrahēdo laborare: dolere iudeos q̄ calūnianti eis ⁊ irridēdi christianos sit ablata occasio. ⁊ ecclie hoies id despicere: imo lacerare vel adūsarū torqueanr̄? Q̄z si vet⁹ eis trh̄ iterp̄tatio placet q̄ ⁊ mihi nō displicet: ⁊ nihil ex̄ recipiendū putāt: cur ea q̄ sub asteriscis ⁊ obelis vel addita sūt vel ap̄urata: legūt ⁊ negligūt? Quare danielē iux̄ theodotionis trāslationē ecclie susceperūt? Cur originē mirār̄ ⁊ eusebiū pāphili: cūctas editiōes silr̄ disserētes. Aut q̄ fal[illegible] ticia: postq̄ vera dixerint p̄ferr[illegible] sūt? Usq; ād ⁊ i nouo testō p̄bare po[illegible] assūpta testimonia q̄ i libris vet[illegible] nō habēt̄? Hec dicim⁹: ne oino cu[illegible] antib⁹ tacere videamr. Ceterū p[illegible] cre paule dormitionē cui⁹ vita [illegible] exēplū ē: ⁊ hos libros q̄s custodi[illegible] gini christi negare nō potui: do[illegible] m⁹ dū spūs hos regit art⁹: Aplan[illegible] planatiōi icūbere: ⁊ omissū iā [illegible] q̄si q̄dā postlimio reperere. p̄scri[illegible] ⁊ āmirabilis scrūsq; vir pāmach[illegible] idē lr̄is flagiter: ⁊ nos ad patrū [illegible] nātes mortiferos syrenarū cā[illegible] debeam⁹ aure trāsire.

Explicit plog⁹. Incipit argumē[illegible]

Iesus filiꝰ naue: typū dō[illegible] solū i gestis: vez etiā [illegible] gerēs: trāsit iordanē p[illegible] regna subuertit: diuidit terrā [illegible] ri populo: ⁊ per singulas vrbes: [illegible] los mōtes flumia: torrentes atq; [illegible] nia ecclie celestisq; hierlm spiritu[illegible]

Explicit argu (regna dēstru[illegible] mētū. Incipit liber Josue.

Et factum [illegible] post mortē moysi [illegible] dñi: vt loq̄rer̄ dns [illegible] sue filiū nū ministr̄ [illegible] si et diceret ei: Moy[illegible] seruꝰ me⁹ mortuꝰ ē. Surge ⁊ trāsi[illegible] danē istū tu ⁊ ois p̄ple tecū: i terr[illegible] ego dabo filiis isrl̄. Oēm locū qu[illegible] cauerit vestigiū pedis: vob⁹ tra[illegible] sicut locut⁹ sū moysi. A deserto et [illegible] no vsq; ad fluuiū magnū euphrat[illegible] ēra etheoꝝ vsq; ad mare magnū [illegible] lis occasuꝰ erit terminꝰ vester. Nul[illegible] poterit vob⁹ resistere cūctis diebꝰ [illegible] tue. Sicut fui cū moyse: ita ero [illegible] nō dimittā nec derelinquā te. Cōfo[illegible] re: ⁊ esto robustꝰ. Tu enī sorte dīuid[illegible] p̄ple huic terrā p q̄ iurau⁹ p̄ribꝰ [illegible] vt traderē eā illi. Cōfortare igit̄ ⁊ [illegible] robustus valde vt custodias ⁊ fac[illegible] oēm legē quā p̄cepit tibi moyses [illegible] me⁹. Ne declines ab ea ad dexter[illegible] ad sinistrā: vt intelligas cūcta q̄ [illegible] Nō recedat volumē legis huius ab [illegible] tuo sz meditaber̄ i eo diebꝰ ac no[illegible] bꝰ vt custodias et facias ois q̄ scr[illegible] sunt i eo. Tūc dirigas viā tuā ⁊ [illegible]

ps. 94.

tas cū Ecce ꝓcipio tibi: ꝓfortaret esto
robustus. Noli metuere et noli timere
qm̄ tecū ē dñs deꝰ tuꝰ in oibꝰ ad q̄cūq;
pgeris. Precepitq; iosue ꝓncipibus
ꝙ dicēs: Trāsite ꝑ mediū castroꝝ: t
imperate ꝓpło ac dicite: Prepate vob ci-
baria: qm̄ ꝑ diē tertiū trāsibitꝭ iorda
nē: t trabitꝭ ad possidendā terrā quā
dñs deꝰ nr̄ daturus ē nob. Rubeniris
q; et gaditis et dimidie tribui ma-
nasse ait. Memētote ꝙmonis quē ꝑce
pit vob moyses famulus dñi dicens:
Dñs deꝰ vr̄ dedit vob requiē t oēz trā
Uxores vre t filij vri ac iumēta mane
būt i terra quā tradidit vobis moyses
trās iordanē. Vos aūt trāsite armati
ante frēs vros oēs fortes manu et pug-
nate ꝑ eis: donec det reḋem dñs frib⁹
vris sic t vob dedit: t possideāt ipi q;
terrā quā dñs deꝰ vr̄ daturꝰ ē eis: t sic
reuertimini i terrā possessiōis vre: et ha-
bitabitꝭ i ea quā vob dedit moyses fa
mulꝰ dñi trās iordanē ꝓtra solis ortū.
Rndertūtq; ad iosue: atq; dixerūt: Oia
q̄ ꝓcepisti nob faciem⁹: t q̄cunq; mise-
ris: ibim⁹. Sic obediuim⁹ i cūctis moy
si: ita t obediem⁹ t tibi: tm̄ sit dñs deꝰ
tecū sic fuit cū moyse Qui ꝙdixerit ori
tuꝰ t nō obedierit cūctis ꝙmōib⁹ q;s ꝓ-
cepert ei moriat. Tu tm̄ ꝓfortare: t vi
rili
fili⁹ nun ō sathim duos viros
exploratores i abscōdito: t di-
cite eis: Ite t ꝓsiderate trā vrbēq; hie-
richo. Qui ꝓgētes ingressi sūt domum
mulier' meretricis noie raab: t q̄euer-
rūt apō eā. Nūciatūq; ē regi hierich o
et dictū: Ecce viri ingressi sūt huc per
nocte ō filij⁹ isrl: vt explorēt trā. Mi-
sitq; rex hierichо ad raab meretricem
dicēs: Educ viros q; venerūt ad te: et i
gressi sūt domū tuā. Exploratores q;p-
pe sūt: t oēz terrā ꝓsiderare venerunt.
Tollēsq; mulier viros: abscōdit t ait:
Fateor veneꝝ ad me: nesciebā vnde
essent. Cūq; porta clauderet i tenebrꝭ:
t illi pariter exierūt: nescio q; abierūt.
Persequimini cito t cōprehendetꝭ eos.
Ipa aūt fecit ascēdere viros i solarium
domus sue: operuitq; eos stipula lini
q; ibi erat. Hi aūt q; missi fuerant: secuti
sūt eos ꝑ viā que ducit ad vadū iorda
nis. Illisq; egressis statim porta clausa
ē. Necdū obdormierāt q; latebāt: t ec-
ce mulier ascendit ad eos: t ait: Noui
q; dñs tradiderit vob trā. Eteni irruit
i nos terroꝝ vr̄ t elanguerūt oēs habi
tatores trē. Audiuimus q; siccauerit Exo.14.e
dñs aq̄s maris rubri ad vr̄m introitus
q̄ egressi estis ex egypto: t que fecerit
duob⁹ āmorreorū regibus q; erāt trās
iordanē: seon t og quos interfeciſtis. Et
hec audiētes primuim⁹ t elanguit cor
nr̄m: nec remānsit i nob spūs ad introi-
tū vr̄m. Dñs em̄ deꝰ vr̄ ipe ē deꝰ in ce C
lo sursū et i trā deorsum. Nūc ꝙ iurate).6.d
mihi ꝑ dñm vt quō ego misericordiam feci
vobiscū: ita t vos faciatis cū domo pa-
tris mei: dctisq; mihi vex signū vt sal
uetꝭ patrē meū et matrē: frēs ac soro-
res meas t oia que illoꝝ sūt: t cruatis
animas nr̄as a morte. Qui respōderūt ei:
Uita nr̄a sit ꝓ vob i morte: si tu nō ꝓdi
deris nos. Cūq; tradiderit nobis dñs
trā. faciem⁹ i te misericordiaz t ꝛitatē. De-
misit ꝙ eos ꝑ funē ō fenestra. Domus
em̄ ei⁹ herebat muro. Dixitq; ad eos:
Ad mōtana ascendite: ne forte occur-
rāt vob reuertētes: ibiq; latitate tribus
diebus: donec redeāt: et sic ibitis ꝑ viam
vestrā. Qui direxit ad eā: Innoxū erit
a iuramēto tuo q; adiurasti nos: si ingre
dientib⁹ nob trā: signū nō fuerit funi-
culꝰ iste coccineꝰ: t ligabitis eū i fene-
stra ꝑ quā demisisti nos: t patrem tuū
ac matrē fratresq; t oēm cognatiōem
tuā congregabitis i domū tuā. Qui ostiū
domꝰ tue egressus fuerit: reꝰ sibi erit: sā-
guis ipi⁹ erit i caput ei⁹: et nos erim⁹
alieni. Cūctoꝝ aūt sāguis q; tecū in do D
mo fuerit: redūdabit i caput nostrū: si
eos aliquis tetigerit. Si si nos ꝓdere
voluerit t ꝙmonē istū ꝓferre i mediū:
erim⁹ mūdi ab hac iuramēto q; adiura-
sti nos. Et illa rndit: Sic locuti estis:
ita fiat. Dimittēsq; eos vt pgerent ap
pēdit funiculū coccineū i fenestra. Illi
vo ambulātes puenerūt ad mōtana:
t mānserūt ibi tres dies donec reuterē-
tur q; fuerāt psecuti. Querentes em̄ ꝑ
oēz viā nō reppererūt eos. Quib⁹ vrbē
ingressis: reuūsi sūt: t descēderūt explo-
ratores ō mōte: t trāsmisso iordane ve
nerūt ad iosue filiuz nun: narrauerūtq;
ei oia que acciderāt sibi: atq; dixerūt:
Tradidit dñs oēz trā hāc i manꝰ nr̄as
Timore ꝓstrati sūt cūcti habi-
tatores ei⁹. Hic iosue (III A

de nocte ꝓsurgẽs mouit castra. Egre-
diẽteſq; ō sathim: venerũt ad iordanẽ
ipe et oẽs filij isrł: t morati sũt ibi per
tres dies. Quib⁹ euolut⁹ trãsierũt ꝑco
nes ꝑ castroꝝ mediuz: t clamare cepe-
rũt. Ohi viderit⁹ arcã federꝫ dñi dei ve
stri t sacerdotes stirpis leuitice portã-
tes eã: vos ꝙz ꝓsurgite t seqmi ꝑcedẽ-
tes: sitq; inł vos t arcã spatiũ cubito-
rũ duũ miliũ: vt ꝑcul magꝫ videre pos
sitis: t nosse ꝑ quã viã ingrediami: qz
ꝓus ñ ambulastꝫ ꝑ eã: t cauete ne ap-
B ꝓpinquetꝫ ad arcã. Dixitq; iosue ad
ꝓplm. Sãctificami: cras. n. faciet dñs
iter vos mirabilia. Et ait ad sacerdo-
tes: Tollite arcã federꝫ: t ꝑcedite ꝓplm
Qui iussa cõplẽtes tulerũt: t ambula-
uerũt ań eos Dixitq; dñs ad iosue: Ho
die icipiã exaltare te coꝝã oi isrł vt sci-
I.I.8 ant ꝙ sic cuz moyse fui: ita t tecũ sim.
Tu ãt ꝑcipe sacerdotib⁹ q̃ portãt arcã
federꝫ: t dic eis: Cũ igressi fueritꝫ ptes
aq̃ iordanis: state in ea. Dixitq; iosue
ad filios israel. Accedite huc: t audite
C ꝟbũ dñi dei vri. Et rursũ i ꝟ inãt scie-
tis ꝙ dñs de⁹ viuens i medio vri ẽ: vt
disꝑdet i ꝓspectu vro chananeũ t ethe
um: eueũ et pherezeũ: gergeseũ ꝙz et ie-
buseũ: t ãmorreũ Ecce arca federꝫ dñi
ois ẽre aficedet vos ꝑ iordanẽ. Parate
duodeci viros et ō duodecim tribub⁹
isrł: singłos ꝑ singulas trib⁹. Et cũ po
suerit vestigia pedũ suoꝝ sacerdotes q̃
portãt arcã federꝫ dñi dei vniũse ẽre i
aꝺs iordanis: aq̃ q̃ iferiozes sũt decur-
rẽt atq; deficiẽt: q̃ ãt desup veniũt: in
vna mole cõsistẽt. Igił egressus ẽ ꝓplus
ō tabnaculis suis vt trãsirẽt iordanẽ:
t sacerdotes q̃ portabãt arcã federꝫ ꝑ-
D gebãt ań eũ. Ingressiſq; eis iordanẽ t
Eccli.24.c pedib⁹ eoꝝ i ꝑte aq̃ tinctꝫ: iordanis ãt
ripas aluei sui tpe messis ipleuerat: ste
terũt aq̃ descẽdẽtes i loco vno: t adin-
star mõtis intumescẽtes apparebãt ꝑ-
cul ab vrbe q̃ vocał edom vsq; ad lo-
cũ sarthan: q̃ ãt inferiozes erãt i mare
solitudis qō nũc vocał mortuũ descẽ-
derũt vsq; q̃ oino deficerẽt. Popul⁹ ãt
icedebat ꝫ iordanẽ: t sacerdotes q̃ por
tabãt arcã federꝫ dñi stabãt sup siccã
humũ i medio iordanis accincti: oisq;
ꝓplus ꝑ arentẽ alueũ transibat. IIII
A Ũidus trãsgressis dixit dñs ad
q iosue. Elige duodeci viros sin-
gulos ꝑ singła trib⁹: t ꝑcipe eis
lãt de medio iordanis alueo vbi
rũt pedes sacerdotũ: duodecim
mos lapides: q̃s ponetꝫ i loco
vbi fixeritꝫ hac nocte tẽtoria
q; iosue duodeci viros q̃s elegit
lłs isrł singłos ō singuł tribu
ad eos: Ite ań arcã dñi dei vri
danis mediũ: t portate inde sin
gulos lapides i humer⁹ vris tu
rũ filioꝝ isrł vt sit signum inł vos
qñ interrogauerit vos filij vri cras
tes: q̃d sibi volũt iste lapides: rñ
eis. Defecerũt aq̃ iordanis ań ar
derꝫ dñi cũ trãsiret eũ: idcirco po
lapides isti i monimẽtũ filioꝝ isrł
i eternũ. Fecerũt ꝙ filij isrł sic ꝑce
iosue: portãtes de medio iorda
ueo duodeci lapides vt dñs di
iuꝝ nũerũ filioꝝ isrł vsq; i locũ
strametati sũt: ibiq; posuerũt eos. Q
q̃z duodeci lapides posuit iosue
dio iordãis alueo vbi steterũt sacer
q̃ portabãt arcã federꝫ dñi: t sũt
q; i pñtez diẽ. Sacerdotes ãt q̃ p
bãt arcã stabant i iordanis me
nec oia cõplerẽt q̃ iosue vt loq̃r
ꝓplm ꝑcepat dñs t direrat ei m
Festinauitq; ꝓplus t trãsiũt. Cũq; t
sent oẽs: trãsiuit t arca dñi: sacer
q̃z ꝓgebãt ań ꝓplm. Filij q̃z rubẽ
t dimidia trib⁹ manasse armati
bãt frẽs suos filios isrł: sic eis ꝑ
moyses: t q̃dragita pugnatoꝝ m
turmas t cuneos icedebãt ꝑ plan
q; cãpestria vrbis hiericho. In di
magnificauit dñs iosue coꝝã oi isr
timerẽt eũ sic timuerãt moyse di
huc viueret. Dixitq; ad eũ: Præ
cerdotib⁹ q̃ portãt arcã federis d
ascẽdãt ō iordane. Qui ꝑcepit e
cẽs: Ascẽdite ō iordane. Cũq; a
sent portãtes arcã federꝫ dñi t
humũ calcare cepissent: reuł
alueũ suũ: t fluebãt sic ań cõsu
Popul⁹ ãt ascẽdit ō iordane
mẽsis ꝓmi: t castramerati sũt i
lis ꝫ oriẽtalẽ plagã vrb hiericho
decim q̃z lapides q̃s ō iordanis
sũpserãt: posuit iosue in galgał
ad filios isrł. Ohñ interrogauerit fil
cras ꝑres suos t direrit eis: q̃d
lũt lapides isti: docebitꝫ eos q
tis ‖ Per arẽtẽ alueũ trãsiuit

nē ihū :siccāte dñio deo nr̄o aq̄s ei⁹ in
ꝓspectu nr̄o donec trāsirem⁹ sicut fece
rat ds in mari rubro: qđ siccauit do-
nec trāsirem⁹: vt discāt oēs trāq̄ ꝑti
fortissimā dei manū: vt & vos timeatis
deū vestrū oi tempore. V
Postq̄ ꝙ audierūt oēs reges am-
morreoꝝ q̄ habitabāt trās ior-
danē ad occidētalē plagā & cuncti re-
ges chanaā q̄ ꝑpinq̄ possidebāt magni
maris loca q siccasset dñs fluenta ior
danis coā filiis isrl donec transirēt:
dissolutū ē cor eoꝝ & nō remānsit in eis
spūs: timētes introitū filioꝝ isrl Eo tpe
ait dñs ad iosue: Fac tibi cultros lapi
deos & circūcide scōo filios isrl. Fecit
ds qđ iusserat dñs: et circūcidit filios
isrl i colle ꝓputioꝝ. Hec aūt causa ē se
cūde circūcisiōis. Dis ꝑpls q̄ egressus
ē de egypto generis masculini vniuersi
bellatores viri mortui sūt in deserto q
lōgissimos vie circūiⁿ q oēs circūcisi
erāt ꝑpls aūt q nat⁹ ē i deserto q q̄dra-
ginta ānos ituneris latissime solitudi-
nis incircūcisus fuit donec ꝙsumerēt
q nō audierūt vocē dñi: & q̄b⁹ asi iura-
uerat vt ostēderet eis terrā lacte & mel
le manātē. Horū filij i locū successerūt
patrū: & circūcisi sūt a iosue: q sicut na
ti fuerāt i ꝓputio erāt: nec eos i via ali
q̄s circūciderat. Postq̄ aūt oēs circū-
cisi sūt: mānserūt i eodē castroꝝ loco: do
nec sanarēt. Dixitq̄ dñs ad iosue: Hō
die abstuli oppꝛobriū egypti a vobis.
Vocarūq̄ ē nomē loci illi⁹ galgala vs
q̄ i ꝑsentē diē. Mānserūtq̄ filij isrl in
galgalis: et fecerūt phase q̄rtadecima
die mēsis ad vesperā i cāpestrib⁹ hieri
cho: et comederūt de frugib⁹ terre die
azymo: & azymos panes & polētā eius-
dē anni. Defecitq̄ māna postq̄ come
derūt ō frugib⁹ terre: nec vsi sūt vltra
cibis illo filij isrl: sz comederūt ō frugi
bus ꝓuentus anni terre chanaan. Cū aūt
esset iosue in agro vrb hierichō: leuauit
oculos: & vidit virū stātē ꝙ se euagina-
tū tenētē gladiū: q̄xitq̄ ad eū & ait:
Tu es: an aduersarioꝝ? Qui rndit: Ne
quaq̄: sz ego ꝑnceps exercit⁹ dñi: & nūc
venio. Cecidit iosue ꝓnus i frā: & ado
rās ait: Quid dñs me⁹ loq̄t ad seruū
suū? Solue ligāt calciamēta tua ō pe-
dibus tuis. Locus enī in q̄ stas sāct⁹ est.
Fecitq̄ iosue vt sibi fuerat imperatū.

Hiericho aūt clausa erat atq̄ VI
munita ptione filioꝝ isrl: & nul-
lus egredi audebat aut ingredi:
Dixitq̄ dñs ad iosue: Ecce dedi in ma
nus tuas hiericho & regē ei⁹: oēsq̄ for
tes viros. Circūite vrbē cūcti bellato-
res semel q die. Sic facietis sex dieb⁹.
Septimo aūt die sacerdotes tollēt se-
ptē buccinas: q̄ vsus ē i iubileo: & ꝑ
cedēt arcā federis. Septiesq̄ circūibi-
tis ciuitatē: & sacerdotes clāgēt bucci
nis. Cūq̄ insonuerit vox tube lōgior
atq̄ cōcisior: & i auribus vīris increpue-
rit: cōclamabit cis ꝑpls vociferatiōe
maxia: & muri funditus corruēt ciuitatis
ingrediēt̄q̄ singuli q locū ꝙ quē ste-
terint. Vocauit q iosue filius nun sacer-
dotes: & dixit ad eos: Tollite arcā fe-
deris. Et septē alij sacerdotes tollant
septē iubileoꝝ buccinas: & incedāt ans
arcā dñi. Ad ꝑplm q̄z ait: Ite & circūi-
te ciuitatē armati ꝑcedētes arcā dñi:
Cūq̄ iosue ꝛba finisset: et septē sacer- B
dotes septē buccinis clāgerēt ans arcā
federis dñi: oisq̄ ꝑpls ꝑcederet armati
exercit⁹: reliquū vulg⁹ arcā seq̄bat ac
buccinis oia cōcrepabāt. Precepat āt
iosue ꝑplo dicēs: Nō clamabitis nec au
diet̄ vox vra: neq̄ vll⁹ ꝙmo ex ore vro
egredietur donec veniat dies in q̄ dicā
vob: Clamate et vociferamini. Circūi-
uit q̄ arca dñi ciuitatē semel q die: et
reuersa in castra māsit ibi. Igit̄ iosue
de nocte cōsurgēte tulerūt sacerdotes
arcā dñi: & septē ex eis septē buccinas
q̄s i iubileo vsus ē: ꝑcedebātq̄ arcas
dñi ambulātes atq̄ clāgētes: & arma-
tus ꝑpls ibat ans eos. Vulg⁹ āt reliquū
seq̄bat arcā: & buccinis ꝙsonabat. Cir
cūierūt ciuitatē scōo die semel. & reū-
si sūt i castra. Sic fecerūt sex dieb⁹. Die
aūt septio diluculo ꝙsurgētes. circūie-
runt vrbē: sicut dispositū erat septies.
Cūq̄ septimo circūitu clāgerēt bucci-
nis sacerdotes: dixit iosue ad oēs isrl.
Vociferamini. Tradidit enī vob dñs
ciuitatē Sirq̄ ciuitas hec anathema: C
& oia q̄ in ea sūt dño. Sola raab mere- ꝙ.2.a
trix viuat cū vniuersis q̄ cū ea i domo
sūt. Abscōdit. n. nūcios q̄s direxerim⁹
Vos aūt cauete ne ō his q̄ ꝑcepta sūt
vobis q̄ppiā ꝓtingatis: & sitis ꝓuarica
tiōis rei: & oia castra isrl sub pctō sint
atq̄ turbēt. Quicq̄d aūt auri aut ar-

gēri fuerit ⁊ vasoꝝ eneoꝝ ac ferri: dño
ꝓsecrē repositū i thesaurꝫ eiꝰ. Igit oi
ꝑplo vociferāte ⁊ clāgētibꝰ tuḃ postꝙ
i aures mltitudinis vox sonitꝰqꝫ icre-
Heb.11.f puit: muri ilico corruēr: ⁊ ascēdit vnꝰ
ꝙsqꝫ ꝑ locū ꝙ ꝫ se erat. Ceperūtqꝫ ciui-
tatē: ⁊ iterfecerūt oia q̄ crāt i ea a viro
vsqꝫ ad mulierē: ab ifāte vsqꝫ ad senē.
Boues ꝙꝫ ⁊ oues ⁊ asinos i ore gladū
D ꝑcusserūt. Duobꝰ aūt viꝝ ꝙ explorato
Ꝫ.2.c res missi fuerāt: dixit ioſue: Ingredimi
domū mulierꝫ meretricꝫ ⁊ ꝓducite eā
⁊ oia q̄ illiꝰ sūt: sicut illi iuramēto fir-
mastis. Ingressiqꝫ iuuenes eduxerunt
raab ⁊ parētes eiꝰ: frēs ꝙꝫ ⁊ cuctā su-
pellectilem ac cognatiōez illiꝰ: ⁊ ex̄ ca
stra ilrl manere fecerūt. Urbē āt ⁊ oia
q̄ iuēta sūt i ea: succēderūt: absqꝫ auro
⁊ argēto ⁊ vāsis eneis ac ferro: q̄ i era
Heb.11.f riū dñi ꝓsecrarūt ‖ Raab ℞o meretricē
Iac.2.d ⁊ domū ꝑtis eiꝰ ⁊ oia q̄ hēbat fecit io-
ſue viuere: ⁊ ℍitauerūt i medio ilrl vs
qꝫ i ꝑsentez diē: eo ꝙ abscōderit nūcios
q̄s miserat vt explorarēt hiericho. In
tpe illo impcatꝰ ē ioſue dicēs: Maledi
ctꝰ vir corā dño: q̄ suscitauerit ⁊ edifi-
cauerit ciuitatē hiericho In ꝓmogeni
to suo fūdamēta illiꝰ iaciat: ⁊ i nouissi
mo liberoꝝ ponat portas eius. Fuit q̄
dñs cū ioſue: ⁊ nomē eiꝰ vulgatū ē i oi
A Ilīq̄ aūt ilrl ꝑuari (terra. VII
cati sūt mādatū: ⁊ vsurpauerūt
Ꝫ.22.b de anathemate. Naz achā filiꝰ
1.Pa.2.a charmi filij zabdi filij zare de tribu iu
da tulit aliq̄d de anathemate. Iratusqꝫ
ē dñs ꝛ filios ilrl. Cūqꝫ mitteret io
ſue de hiericho viros ꝛ hay: q̄ ē iuxta
bethauen ad orientalē plagā oppidi be
thel: dixit eis: Ascēdite ⁊ explorate ter
rā. Qui ꝑcepta cōplētes explorauerūt
hay: et reūsi dixer̄t ei: Nō ascendat oīs
ꝑplus: ꝙꝫ duo vel tria milia viroꝝ pgāt:
⁊ deleāt ciuitatē. Quare oīs ꝑplus fru
stra verabit ꝓtra hostes paucissimos?
Ꝫ.8.a Ascēderūt q̄ tria milia pugnatoꝝ. Qui
stati terga ℞tērtes: ꝑcussi sūt a viꝝ vr-
bis hay: ⁊ corruerūt ex eis trigīta et
sex hoies. Persecutiqꝫ sūt eos adūsarij
ō porta vsqꝫ ad sabarim: ⁊ ceciderūt ꝑ
ꝑna fugiētes. Pertimuitqꝫ cor ꝑplī et
B adinstar āq̄ liq̄facrū ē Iosue ℞o scidit
vestimēta sua: et ꝓꝰcecidit i ter̄az co-
rā arca dñi vsqꝫ ad vesperā: tā ipse ꝙꝫ
oēs senes ilrl. Miserūtqꝫ puluerē sup
capita sua: ⁊ dixit ioſue: Deus
Quid voluisti traducere ꝑplm
danē fluuiū vt traderes nos i
āmorrei ⁊ pderes? Utinā vt cp
sissem⁹ trās iordanē. Mi dñe
cā: vidēs ilrahelē hostibꝰ suis
tē? Audiēt chananei ⁊ oēs
res tre: ⁊ piter ꝛglobati circ
nos: atqꝫ delebūt nomē nr
q̄d facies magno noi tuo? Dix
ad ioſue: Surge: cur iaces
Peccauit ilrl ⁊ ꝓuaricatꝰ ē
uim: tulerūtqꝫ de anathemate
sūt atqꝫ mētiti: et abscōderūt
sua. Nec poterit ilrl stare ad
os: eosqꝫ fugiet: qr pollutus ē
mate. Nō ero vltra vobiscū: do
rat? eū q̄ hui⁹ sceleris re⁹ ē. Su
ctifica ꝑplm: ⁊ dic eis: Sāctifica
crastinū. Nec essꝫ dicē dñs
thema i medio tui ē ilrl. Nō
re corā hostibꝰ tuis: donec
te q̄ ḃ cōtaminatꝰ ē scelere.
qꝫ mane singuli ꝑ tribꝰ
qꝫ tribū sors iuenerit: accede
natiōes suas: ⁊ cognatio ꝑ
musqꝫ ꝑ viros: et q̄cūqꝫ
nore fuerit deprhēsus: cōburet
cū oi substātia sua: qm ꝓuarica
ctū dñi: et fecit nephas i ilrl.
itaqꝫ ioſue mane: applicuit
suas: et iuēta ē tribꝰ iuda. Q
familias suas ecē oblata: sucta
lia zare. Illā ꝙꝫ ꝑ viros offer
rit zadi: cuiꝰ domū i singlos
viros: iuenit achan filiuz
zabdi: filū zare de tribu iuda. Et
ioſue ad achā. Fili mi: da gl
ilrl ⁊ ꝓfitere: atqꝫ indica mihi
ris: ne abscōdas. Rñditqꝫ
⁊ dixit ei: Uere ego peccaui
et sic ⁊ sic feci. Uidi enī
liū coccineū valde bonū ⁊
clos argēti: regulāqꝫ aureā
siclorꝝ ⁊ ꝓcupiscēs abstuli
i terra ꝛ mediū tabnaculi
qꝫ fossa humo operui. Misit
nistros q̄ currētes ad tabnacul
repperer̄t cūcta abscōdita
⁊ argētū sic. Auferētesqꝫ de
lerūt: ea ad ioſue ⁊ ad oēs
iecerūtqꝫ aī dñm. Tollens
achā filiū zare argētūqꝫ
reā regulā: filios q̄ ⁊ filias

ꝝ asinos et oues ipsiusq; tabernaculū ꝝ
cuncta supellectilē ꝝ ois isrl cū eo: duxe
runt eos advallē achor: vbi dixit iosue:
Quia turbasti nos: exturbet te dñs in
die hac. Lapidauitq; eū ois isrl: ꝝ cun
cta quę illi erāt igne cōsūpta sūt. Cōgre
gatusq; sup eū aceruū magnū lapi
dū: q̄ manet vsq; i p̄sentē diē. Et auer
sus ē furor dñi ab eis. Vocatūq; ē no
me loci illius vallis achor vsq; hodie.
Dixit aūt dñs ad iosue: VIII
Ne timeas: neq; formides. Tol
le tecū oēm multitudinē pug
natoꝝ: ꝝ surgēs ascēde i oppidū hay
Ecce tradidi i manū tuā regē eius ꝝ po
pulū: vrbēq; ꝝ terrā. Facies q; vrbi hay
ꝝ regi eius: sicut feciſti hiericho ꝝ regi il
lius. Predā vo ꝝ oia animātia diripie
tis vob. Pone insidias vrbi post eaz.
Surrexitq; iosue: et ois exercit⁹ bella
tor cū eo: vt ascēderēt in hay. Et ele
cta triginta milia virorū fortiū misit
nocte: p̄ceptiq; eis dicēs: Ponite insi
dias post ciuitatē. Nec longi⁹ receda
tis: eritq; oēs parati. Ego aūt ꝝ reliq;
multitudo q̄ mecū est ascēdem⁹ ex ad
uerso cōtra vrbē. Cūq; exierint ꝫ nos:
sicut ante fecim⁹: fugiem⁹ et terga verte
mus donec p̄sequētes ab vrbe lōgi⁹ p
trahāt. Putabūt enī nos fugere sicut
prius. Vob̄ q; fugiētib⁹ ꝝ illis p̄sequēti
bus cōsurgetis ꝫ insidijs ꝝ vastabitis ci
uitatē: tradetq; eā dñs de⁹ vr in man⁹
vras. Cūq; ceperitis succēdite eā: et sic
ois faciet⁹ vt iussi. Dimisitq; eos et p
rexerūt ad locū insidiaꝝ: sederūtq; inꝰ
bethel ꝝ hay ad occidētalē plagā vrb
hay. Iosue aūt nocte illa i medio man
sit ipse. Surgēsq; diluculo recēsuit so
cios: ꝝ ascēdit cū seniorib⁹ i frōte exer
citꝰ: vallat⁹ auxilio pugnatoꝝ. Cūq;
venissent et ascēdissent ex aduerso ci
uitatis: steterūt ad septētrionalē vrbis
plagā: iter quā eos: vallis erat media.
Quinq; aūt milia viros elegerat ꝝ po
suerat i insidijs inter bethauen ꝝ hay
ex occidētali p̄te eiusdē ciuitatis. Dis
po reliquo exercitu ad aḡlonē aciē di
rigebat: ita vt nouissimi mltitudis oc
cidētalē plagā vrbis attingerēt. Abūt
q; iosue nocte illa: et steterit i vallis me
dio. Qđ cuz vidisset rex hay festinauit
ma. ꝫ et egressus ē cū oīb⁹ exercitu ci
uitatis: direxeritq; aciē ꝫ deserti: ig
norās q⁹ post tergū laterēt insidie. Io
sue ꝝ vo et ois isrl cesserūt loco simulā
tes metū ꝝ fugiētes p̄ solitudinis viā.
At illi vociferātes pariter ꝝ se mutuo
cohortātes: p̄secuti sūt eos. Cūq; recef
sissent a ciuitate: et ne vn⁹ q̄dē in vrbe
hay ꝝ bethel remānsisset q̄ nō p̄sequeret
isrl: sicut eruperant apta oppida relin
quētes: dixit dñs ad iosue: Leua clype
um q̄ i manu tua ē ꝫ vrbē hay: q⁹m ti
bi tradā eā. Cūq; eleuasset clypeū ex ad
uerso ciuitatis: insidie q; latebāt: surre
xerūt cōfestim ꝝ p̄gētes ad ciuitatē ce
perūt: ꝝ succēderūt eā. Viri aūt ciuita
tis q̄ p̄sequebāt iosue: respiciētes ꝝ vi
dētes fumū vrbis ad celū vsq; cōscen
dere: nō potuerūt vltra huc illucq; dif
fugere: p̄sertim cū hi q̄ simulauerāt fu
gā: et tendebāt ad solitudinē: ꝓtra p̄se
tes fortissime restitissent. Vidensq; io
sue ꝝ ois isrl q⁹ capta eēt ciuitas ꝝ fu
mus vrbis ascēderet: reūsus p̄cussit vi
ros hay. Siq̄dē ꝝ illi q̄ ceperāt ꝝ succē
derāt ciuitatem: egressi ex vrbe ꝫ suos
medios hostiū ferire ceperūt. Cum q; ex
vtraq; p̄te aduersarij cederent ita vt
nullꝰ ó tāta mltitudine saluaret: regē
q; vrbis hay apprehēderūt viuētē ꝝ ob
tulerūt iosue. Igit̄ oibus interfect⁹ q̄
israelē ad deserta tēdētē fuerāt p̄secu
ti et i eodē loco gladio corruētib⁹: re
uersi filij isrl p̄cusserūt ciuitatē. Erant
aūt q̄ i eodez die cōciderāt a viro vsq;
ad mulierē: duodecim milia hoim oēs
vrbis hay. Iosue ꝝ vo nō ꝓtraxit manū
quā id sublime porrexerat tenens clyꝑ
peū donec interficerēt oēs habitatores
hay. Jumēta aūt ꝝ p̄dā ciuitatis diui
serūt sibi filij isrl: sicut p̄ceperat dñs io
sue. Qui succēdit vrbē: ꝝ fecit eā tumu
lū sempiternū. Regē q; ei⁹ suspēdit in
patibulo vsq; advesperā ꝝ sol occasū.
Precepitq; iosue ꝝ deposuerūt cadauer
ei⁹ de cruce: p̄iecerūtq; i ip̄o introitu
ciuitatis cōgesto sup eū magno aceruo
lapidū q̄ manet vsq; in p̄sentē diem.
¶ Tūc edificauit iosue altare dño deo Exo.20.b
isrl i mōte hebal: sicut p̄ceperat moyses Deu.27.a
famul⁹ dñi filijs isrl: et scriptū ē in vo
lumine legis moysi: altare de lapidib⁹
impolitis q; ferrū nō tetigit: ꝝ obtulit
sup eo holocaustū dño: immolauitq; pa
cificas victimas. Et scp̄sit sup lapidib⁹
deuteronomiū legis moysi: q⁹ ille di-

gesserat corã filiis isrl. Dis aũt pncs et oẽs maiores natu: ducesq; ac iudices stabãt ex vtraq; pte arce i cõspectu sacerdotũ q portabãt arcã federis dñi: vt aduena: ita et indigena. Media ps eo rũ iuxt mõtẽ garizim: t media iuxt mõtẽ hebal sicut pceperat moyses famulus dñi. Et pmũ qdẽ bñdixit pncs isrl: p hec legit oia vba bñdictiõis et maledictiõis: et cũcta q scpta fuerãt i legis volumie. Nihil ex his q moyses iusserat reliqt intactũ: sz vniũsa replicauit corã oi mltitudine israel mulieribꝰ ac puulis t aduenis q inter eos morabãt.

Quibꝰ audits: cũcti reges IX trãs iordanẽ q vsabãt in mõtanis t cãpestribꝰ: i maritimis ad litorẽ magni maris: hi qz q hitabãt iuxt libanũ ethecꝰ et ãmorreꝰ: chananeꝰ pherezeꝰ et eueus et iebuseꝰ cõgregati sũt pariter: vt pugnarẽt ↄ iosue et isrl vno aio eodẽq; fœdere. At hi q habitabãt i gabaõ: audiẽtes cũcta q fecerat iosue: hiericho et hay: callide cogitantes tulerũt sibi cibaria: saccos veteres asinis imponentes: et vtres vinarios scissos atq; ꝓsutos: calciamẽtaq; p antiq; q ad iudiciũ vetustatis pitacijs cõsuta erãt: induti veteribꝰ vestimẽtis: panes qz qs portabãt ob viaticũ duri erãt t i frustra cõminuti. Perrexerũtq; ad iosue q tũc morabat i castris galgale: t dixerũt ei atq; filiꝰ oi israeli: De terra lõginq venimꝰ pacẽ vobiscũ facere cupientes. Rñderũtq; filij isrl ad eos: atq; dixerũt Ne forte i cra q nob sorte debeat habitetis: et ñ possimꝰ fedꝰ inire vobiscũ. At illi ad iosue: Sui inqũt tui sumꝰ. Quibꝰ iosue ait: Qui nam estis vos: aut vñ venistis? Rñderũt ↄ cra lõginq valde venerũt Sui tui i noie dñi dei tui. Audiuimꝰ enim famem potẽtie eiꝰ: cũcta q fecit i egypto et duobꝰ regibus ãmorreorũ q fuerũt trãs iordanẽ: seon regi esebon et og regi basan qui erãt astaroth. Dixerũtq; nob seniores et oẽs hitatores cre nre. Tollite i manibꝰ vris cibaria ob longissimã viã: et occurrite eis et dicite: Serui vri sumꝰ fedꝰ inite nobiscũ. Ecce panes qñ egressi sumꝰ ↄ domibꝰ nris vt veniremꝰ ad vos: calidos sũpsimꝰ: nũc sicci facti sũt: et vetustate nimia cõminuti. Utres vini nouos impleuimꝰ: nũc rupti sũt et soluti. Uestes et calciamẽta [illegible] mur t q habemꝰ i pedibꝰ ob lõgi[illegible] lõgioris vie trita sũt t pene [illegible] Susceperũt igit de cibarijs eoꝝ: dñi ñ interrogauerũt. Fecitq; iosue pacẽ: t inito federe pollicitꝰ ẽ ut [illegible] ciderẽt. Principes qz multitudis [illegible] uerũt eis. Post dies ãt tres initi [illegible] ris: audierũt q i vicino habitarẽt eos futuri essent. Mouerũtq; castra [illegible] lij isrl: t venerũt i ciuitates eoꝝ [illegible] tio: q; hec vocabula sũt gabaon [illegible] phira t beroth t cariathiarim. Et [illegible] cusserũt eos eo q iurassent eis [illegible] multitudis i noie dñi dei isrl. Murmurauit itaq; oẽ vulgꝰ ↄ pncipes [illegible] rũderũt eis. Jurauimꝰ eis in noie dñi dei isrl: t idcirco ñ possumꝰ eos [illegible] re. Sz h faciemꝰ eis: Rebuẽt qdẽ [illegible] uãt ne ↄ nos ira dñi ꝓcitet si [illegible] rimꝰ: sz sic viuãt vt i vsus vniuscuiusq; tudinis ligna cedãt: aq; cõpositum. Quibꝰ hec loquẽtibꝰ vocauit gabaonitas iosue: t dixit eis: Cur nos decepistis fraude voluistis: vt diceretis ꝓcul [illegible] habitamꝰ a vob: cũ i medio nri [illegible] Itaq; sb maledictiõe eritis: t ñ desinet ↄ stirpe vra ligna cedẽs: aq; portãs i domũ dei mei. Qui rñdit: Nequaquã est nob Suis tuis q ꝓmisistis [illegible] deꝰ tuꝰ moysi Suo suo vt traderet [illegible] oẽs tra; t dispderet cunctos habitatores ei. Timuimꝰ igit valde: t ꝓuidimus [illegible] aiabꝰ nris vro terrore cõpulsi ut [illegible] lij iuimꝰ. Nũc ãt i mãu tua sumꝰ [illegible] tibi bonũ t rectũ videt: fac nob. Fecit [illegible] g iosue vt dixerat t liberauit eos [illegible] nu filioxt isrl vt ñ occiderẽt. Denique [illegible] q i illo die cos eẽ i misterio cũctis [illegible] t altaris dñi: cedentes ligna et aquas portãtes: vsq; i pñs tps in loco quem

Ue cũ audis (dñs elegisset) adonisedech rex hierusalem [illegible] sez cepisset iosue hay t subuertisset eã: sicut esset fecerat hiericho et regi eiꝰ: sic fecit hay t regi illiꝰ: q; ꝓmissent gabaonite ad isrl: t essent habitatores eoxt: timuit valde. Urbs enim magna erat gabaon t vna ciuitatũ regalium maior oppido hay: oẽsq; bellatores fortissimi. Misit g adonisedech rex hierusalẽ ad oham regẽ hebrõn et ad [illegible] rã regẽ hierimoth ad iaphie q regem [illegible] chis t ad dabir regẽ eglon. dicẽs:

me ascēdite ⁊ ferte ꝓsidiū vt expugnem gabaō: ꝙre transfugerit ad iosue et ad filios isrl. Cōgregati igit ascēderūt q̄nq; reges āmorreox: rex hierlm: rex hebron: rex hierimoth: rex lachis: rex eglon: sūt cū exercitib⁹ suis: ⁊ castrametati sūt circa gabaō oppugnantes eā. Habitatores aūt gabaō vīd obsesse misērūt ad iosue q̄ tūc morabat i castris apd galgalā: ⁊ dixerūt ei: Ne retrahas manus tuas ab auxilio ꝙnox tuorū. Ascēde cito ⁊ libera nos: ferq; ꝓsidiū Cōuenerūt enī adūsū nos oēs reges amorreox q̄ habitāt i mōtanis. Ascendit ergo iosue ō galgalis: ⁊ oīs exercitus bellatox cū eo viri fortissimi. Dixitq; dns ad iosue: Ne timeas eos. Jn manib⁹ enī tuas tradidi illos. Nullus enī ex eis tibi resistere poterit. Jrruit itaq; iosue sup hōes repēte: tota nocte ascēdēs de galgal. Et ꝓturbauit eos dns a facie isrl: ꝓtriuitq; plaga magna i gabaon: ac ꝑsecut⁹ ē eos p viā ascēsus bethoron ⁊ pcussit vsq; azecha ⁊ maceda. Cumq; fugerēt filios isrl: ⁊ essent i descēsu bethoron: dns misit sup eos lapides magnos de celo vsq; ad azecha. Et mortui sūt multo plures lapidib⁹ grādinis: q̄s gladio pcusserāt filij isrl. Tūc locutus ē iosue dño i die q̄ tradidit āmorreū i ꝓspectu filioꝝ isrl: dixitq; coram eis: Sol ✠ gabaō ne mouearis: ⁊ luna ✠ vallē hayloⁿ. Steterūtq; sol ⁊ luna donec vlciscerē se gēs ō inimicis suis. Nōne hoc scriptū ē ✠ i libro iustoꝝ? Stetit itaq; sol i medio celi: ⁊ nō festinauit occidere spatio vni⁹ diei. Nō fuit aūt ante ea nec lōga dies obediēte dño voci hoīs et pugnāte ꝓ isrl. Reūsusq; ē iosue cū oī isrl i castra galgale. Fugerāt. n. q̄nq; reges: et se abscōderāt i spelūca vīd maceda. Nūciatūq; ē iosue q̄ inuenti sūt q̄nq; reges: latētes i spelūca vīd maceda. Qui ꝓcepit socijs: ⁊ ait: Volui ingētia ad os spelunce: ⁊ ponite viros idustrios q̄ clausos custodiant. Vos autē nolite stare: sz pseq̄mini hostes: ⁊ extremos q̄sq; fugientiū cedite. Ne dimittat⁹ eos vrbiū suaꝝ intrare: ꝓ quib⁹ tradidit dns deus i manib⁹ vrās. Cesis q̄ adūsarijs plaga magna ⁊ vsq; ad internitiōez pene ꝓsūpt⁹: hi q̄ isrl effugere potuerūt: ingressi sūt ciuitates suas. Reūsusq; est oīs exercit⁹ ad iosue i maceda vbi tūc erāt castra: sani ⁊ integro numero. Nullusq; ✠ filios isrl mutire ausus est. Precepitq; iosue dicēs: Aprite os spelūce: ⁊ ꝓducite ad me q̄nq; reges q̄ i ea latitāt. Fecerūtq; ministri vt sibi fuerat ipetratū: ⁊ adduxerūt ad eū q̄nq; reges ō spelūca: regem hierlm: regē hebrō: regē hierimoth: regē lachis: regē eglō. Cūq; educti eēnt ad eū: vocauit oēs viros isrl: et ait ad ꝓncipes exercit⁹ q̄ secū erāt: Jte et ponite pedes sup colla regū istoruz. Qui cū ꝓgressissent ⁊ subiectoꝝ colla pedib⁹ calcarēt rursū ait ad eos: Nolite timere nec paueatis: cōfortamini ⁊ estote robusti. Sic enī faciet dns cūctis hostib⁹ vrīs adūsū q̄s dimicabitis. Percussitq; iosue et iterfecit eos: atq; suspendit sup q̄nq; stipites: fuerūtq; suspēsi vsq; ad vespez. Cūq; occūberet sol: ꝓcepit socijs vt deponerēt eos ō patibul. Qui depositos ꝓiecerūt i spelūcā in q̄ latuerāt ⁊ posuerūt sup os ei⁹ saxa ingētia q̄ ꝓmanēt vsq; in pīs. Eodē die macedam q̄z cepit iosue et pcussit i ore gladij: regēq; illi⁹ interfecit: ⁊ oēs habitatores ei⁹. Nō dimisit i ea saltē paruas reliquias. Fecitq; regi maceda sicut fecerat regi hierichō. Trāsiuit aūt cū oī isrl de maceda in lebna ⁊ pugnabat ꝓtra eā: quā tradidit dns cuz rege suo in manib⁹ isrl. Percusseruntq; vīd et in ore gladij et oēs habitatores eius. Nō dimiserūt in ea vllas reliq̄as. Fecerūtq; regi lebna sicut fecerāt regi hierichō. De lebna trāsiuit in lachis cuz oī isrl: et exercitu p gyrū dispositō oppugnabat eaz. Traditditq; dominus lachis in manib⁹ filioꝝ isrl: et cepit eaz die altero: atq; pcussit i ore gladij omnē aiam q̄ fuerat i ea sicut fecerat lebna. Eo tempe ascendit hyrā rex gazer vt auxiliaret lachis: quē pcussit iosue cū oī exercitu ꝓ eius vsq; ad internitionē. Trāsiuitq; ō lachis in eglon: et circūdedit atq; expugnauit eā in eadē die. pcussitq; in ore gladij oēs aias que erāt in ea iuxta oīa que fecerat lachis. Ascendit quoq; cuz oī isrl de eglon in hebron et pugnauit cōtra eam: cepitq; et pcussit in ore gladij regem q̄z eius et oīa oppida regionis illi⁹ vniuersasq; aias que in ea fuerāt cōmorāte. Non reliquit in ea vllas reliquias.

Deu. xx.

S Sicut fecerat eglon: sic fec̃ t hebron: cũcta que in ea repperit consumẽs gladio: Inde reũsus i dabir: cepit eã atq; vastauit: regẽ quoq; eius atq; omnia p circũitũ oppida pcussit i ore gladij. Nõ dimisit in ea vllas reliq̃as. Sic̃ fecerat hebron t lebna t regib⁹ eaꝝ: sic fecit dabir t regi illi⁹. Percussit itaq; iosue oẽm terrã mõtanã t meridianã atq; cãpestrẽ: t aseroth cũ regib⁹ suis. Nõ misit i ea vllas reliq̃as: sz omne qõ spirare poterat interfecit: sicut pcepat ei dñs de⁹ isrl: a cadesbarne vsq; gazã. Oẽm terrã gosen vsq; gabaon vniuersosq; reges t regiões eoꝝ vno impetu cepit atq; vastauit. Dñs ẽsh deus isrl pugnauit p eo. Reũsusq; est cũ oi isrl ad locũ castroꝝ i galgala. XI

A Qui cum audisset iabin rex asor misit ad iobab regẽ madan et ad regẽ semeron atq; ad regẽ acsaph: ad reges q̃z aq̃lonis q̃ Hitabãt i mõtanis t in planicie ꝫ meridiẽ ceneroth: in cãpestrib⁹ q̃z et regionib⁹ dor iuxta mare: chananeũ q̃z ab oriẽte t occidẽte: t ammorreũ atq; ethey ac pherezeũ et iebuseũ i mõtanis: eueũ quoq; q̃ habitabat ad radices hermõ i terra maspha. Egressiq; sũt oẽs cũ turmis suis: ppls mult⁹ nimis: sicut harena q̃ ẽ i litore marꝭ: eq̃ q̃z t curr⁹ imẽsa multitudinis. Cõuenertq; oẽs reges isti i vnũ ad aq̃s meron vt pugnarẽt ꝫ isrl. Dixitq; dñs ad iosue: Ne timeas eos Cras ẽsh hac eadẽ hora ego tradã oẽs istos vulnerãdos i cõspectu isrl. Eq̃s eorum subneruabis: t curr⁹ igne combures. Venitq; iosue et ois exercit⁹ ei⁹ cũ eo aduersus illos ad aq̃s meron subito: t irruerũt sup eos tradiditq; illos dñs in man⁹ isrl. Qui pcusserũt eos t psecuti sũt vsq; ad sidonẽ magnaz t aq̃s masserephot: cãpũq; maspheq̃ est ad oriẽtalẽ illi⁹ ptẽ. Itaq; pcussit oẽs vt nullas dimitteret ex eis reliq̃as. Fecit q̃z sicut pcepat ei dñs. Equos eorum subneruauit: currusq; ꝯbussit igni. Reuersusq; statim cepit asor: t regẽ ei⁹ pcussit gladio. Asor ẽsh antiquit⁹ inter oia regna hec p̃ncipatũ tenebat. Percussitq; oẽs alas q̃ ibidẽ morabant.

C Nõ dimisit in ea vllas reliq̃as: sz vsq; ad internitionẽ vniũsa vastauit ipsãq; vbẽ pemit incẽdio: t oẽs p circũitus ciuitates. Reges q̃z earũ cepit: pcatq; orleuit: sicut p̃cepat ei moyses mul⁹ dñi. Ebsq; vbib⁹ q̃ erãt in cãpis et i tumulis site: cereras succẽdit isrl: vnam tm̃ asor munitissimã ẽ ꝯsũpsit. Oẽmq; p̃dã istaꝝ vbiũ accẽperũt filij isrl cũctis bus iterfectis. Sicut p̃cepat dñs moysi seruo suo: ita p̃cepit moyses iosue: ille vniũsa cõpleuit. Nõ p̃terijt quicq; uersis mãdatis: nec vnũ q̃dẽ ex his iussserat dñs moysi. Cepit itaq; iosue oẽm terrã mõtanã t meridianã atq; gosen t planicie et occidẽtalia gã: mõtẽq; isrl ad cãpestria eius p mõtis q̃ ascẽdit seir vsq; baalgad planicie libani subter mõtẽ hermon oẽs reges eorũ cepit: pcussit et occidit. Multo tpe pugnauit iosue ꝯra reges istos. Nõ fuit ciuitas q̃ se nõ made filijs isrl p̃ter eueũ q̃ habitabat in gabaon. Oẽs ẽsh bellãdo cepit. Dñi enim fuerat vt indurarẽt corda eorũ pugnarent ꝫ isrl t caderent t nõ mererẽt vllã clemẽtiã: ac pirẽt sic̃ p̃cepat dñs moysi. In tpe illo venit iosue et interfecit enachiz de mõtanis hebron dabir t anab t de oi mõte iuda t de vbeq; eoꝝ deleuit. Nõ relict⁹ vllus de stirpe enachim i tra filioꝝ isrl absq; ciuitatib⁹ gaza et geth t azoto: in q̃bus relicti sũt. Cepit ẽ iosue oẽm terrã sicut locut⁹ ẽ dñs ad moysen: t tradidit eã i possessionẽ filijs isrl ꝫm partes tribꝰ suas: q̃euitq; terra a p̃lio

H Ij sũt reges q̃s pcusserũt filij isrl et possederũt terrã ultra trãs iordanẽ ad sol ortũ a torrente non vsq; ad mõtẽ hermõ: t oẽm campestre tale plagã q̃ respicit solitudinẽ. Seon rex ãmorreoꝝ q̃ habitabat in esebon dñat⁹ ẽ ab aroer q̃ sita ẽ sup ripã torrẽtis arnon: t medie ptis i valle ipsa et dimidio galaad vsq; ad torrẽtẽ iaboc q̃ est terminꝰ filioꝝ ãmon: t a solitudine iordanis q̃q; ad mare ceneroth ꝫ oriẽtem: t rursus ad mare deserti q̃ ẽ mare salsissimum ꝫ oriẽtalẽ plagã p viã que ducit bethsimoth t ab australi pte q̃ subiacet asedoth vsq; phasga terminꝰ og regis basan. ꝺ reliquijs raphaim q̃ habitauit in astaroth t i edrai: t dñat⁹ ẽ i monte hermon t in salecha atq; in vniuerso basan vsq; ad terminos gessuri t machathi

dimidie ptꝫ galaad ad ẽmios seon regis ebon. Moyses famulꝰ dñi t filij isrl percusserũt eos tradiditq; terrã eo rã moyses i possessionẽ rubenitꝫ t gad t dimidie tribui manasse. Hi sũt regna re q̃s percussit iosue t filij isrl trãs iordanẽ ad occidentalẽ plagã a baalgad cãpo libani vsq; ad mõtẽ libani qui ascẽdit i seir. Tradiditq; eã iosue i possessionẽ tribubꝰ isrl: singulꝰ ptes suas rã i mõtanis q; i planis atq; cãpestribꝰ: In aseroth t i solitudie ac i merãte: ethei fuit t ãmorreꝰ chananeꝰ t pherezeꝰ: eueꝰ t iebuseꝰ. Rex hierichunꝰ. Rex hay q̃ ẽ ex latere bethel unꝰ. Rex hierlim unꝰ. Rex hebrõ unꝰ. Rex hierimoth unꝰ. Rex lachis unus. Rex eglõ unꝰ. Rex gazer unꝰ. Rex dabir unꝰ. Rex gader unꝰ. Rex herma unꝰ Rex pereth unꝰ. Rex lebna unꝰ. Rex odolla unꝰ. Rex maceda unꝰ. Rex bethel unꝰ. Rex taphua unꝰ Rex opher unꝰ Rex afec unꝰ. Rex saron unꝰ. Rex madã unꝰ. Rex asor unꝰ. Rex semeron unꝰ. Rex achaph unꝰ. rex thenach unꝰ. Rex mageddo unꝰ. Rex cedes unꝰ. Rex iachanam carmeli unꝰ. Rex dor t phicie dor unꝰ. Rex gẽtis galgal unꝰ. rex ther sa unꝰ. Oẽs reges triginta unꝰ. XIII

Dsue senex pfectq; eratq; erat t dixit dñs ad eũ: Senuisti t lõgeuꝰ es: t ra q; latissima derelicta ẽ q̃ necdũ sorte diuisa ẽ: ois videlz galilea philistijm: t vniuersa gessuri: a fluuio turbido q̃ irrigat egyptũ: vsq; ad ẽmios accaron ꝛ aq̃lonẽ t ra chanaã q̃ ad quinq; regulos philistijm diuidit: gazei t azotos: ascalonitas getheos t accaronitas. Ad meridiẽ vero sũt euei cis ra chanaã: t maara sidonioꝝ vsq; apheca t ẽmios ãmorrei eiꝰq; cõfinia libani q̃s regio ꝛ oriẽtẽ a baalgad sub mõte hermõ donec ingrediaris emath. Omes q̃ habitabãt i mõte a libano vsq; ad aquas masserephot vniuersiq; sidonij. Ego ipe eos q̃ delebo eos a facie filioꝝ isrl. Tu tm sortiaris eã i ptẽ hereditatis isrl: sicut precepi tibi: Et nũc diuide ẽrã i possessiõez nouẽ tribubꝰ t diuide tribui manasse ei q̃ rubẽ t gad possederũt ẽrã quã tradidit eis moyses famulꝰ dñi trãs fluuiũ iordanis ad orientalẽ plagã ab aroer q̃ sita ẽ i ripa torrẽtis arnõ t i valli: media: vniuersaq; cãpestria medaba vsq; dibon: t ciuitates seon regis ãmorrei q̃ regnauit i esebõ vsq; ad ẽmios filioꝝ ãmon: t galaad ac ẽminũ gessuri t machati t oẽm mõtẽ hermõ et vniuersam basan vsq; salecha: oẽ regnũ og i basã q̃ regnauit i astaroth et edrai: Ipse fuit ꝺ reliquijs raphaim: q cussitq; eos moyses atq; deleuit. Nolu erũtq; dispdere filij isrl gessuri t machati: t hirauerũt i medio isrl vsq; i pñtẽ diẽ. Tribui ãt leui nõ dedit possessionẽ: sz sacrificia t victime dñi dei isrl: ipa ẽ eiꝰ hereditas sicut locutꝰ ẽ illi. Dedit q; moyses possessionẽ tribui filiorũ rubẽ iuxt cognatiões suas. Fuitq; ẽminꝰ eoꝝ ab aroer q̃ sita ẽ i ripa torrẽtis arnõ: t i valle eiusdẽ torrentis media: vniuersaq; planitiẽ q̃ ducit medaba t esebõ ciuitatesq; vicul eaꝝ q̃ sũt i cãpestribꝰ: Dibõ q̃z t abamorbaal et oppidũ baalmaon: t gessa t cedimoth t mephet t cariathaim t sabama t sarathasar: i mõte cõualle bethphogor et aseroth phasga t bethaisimoth oẽsq; urbes cãpestres: vniũsaq; regna seon regis ãmorrei q̃ regnauit i esebõ: quẽ pcussit moyses cũ pncipibꝰ madiã: eueũ t recen t sur t ur t rebec ducẽs seon habitatores ẽre: t balaã filiũ beor ariolũ occiderũt filij isrl gladio cũ ceteris interfectis: factusq; ẽ ẽminꝰ filioꝝ ruben iordanis fluuiꝰ. Hec ẽ possessio rubenitaꝝ p cognatiões suas urbiũ t viculoꝝ: Deditq; moyses tribui gad t filijs eiꝰ p cognatiões suas possessionẽ cuiꝰ hec diuisio est. Terminꝰ gazer et oẽs ciuitates galaad: et dimidiã ptẽ ẽre filioꝝ ãmõ vsq; ad aroer q̃ ẽ ꝛ rabba: t ab esebon vsq; ramoth: maspheq; t bethanim: t a manaim vsq; ad ẽminos dabir. In valle q̃z bethara t bethnẽra t soccoth t saphõ reliquã ptẽ regni seon regis esebõ. Huiꝰ q̃z finis iordanis ẽ vsq; ad extremã ptẽ maris cenereth trãs iordanẽ ad orientalẽ plagã. Hec ẽ possessio filioꝝ gad p familias suas t ciuitates t ville eaꝝ. Dedit t dimidie tribui manasse filijsq; eiꝰ iuxta cognatiões suas possessionẽ: cuiꝰ ꝑncipiũ ẽ. A manaim vniũsã basan t cũcta regna og regis basan: oẽsq; vicos iahir q̃ sũt i basã sexagita oppida t dimidiã ptẽ galaad: t astaroth t edrai regni og in basan filijs machir filij ma

nasse dimidie ẏti filioꝝ machir: iuꝛ̄ co
natiões suas. Hāc possessionē diuisit
moyses i cāpestribꝰ moab trās iordā-
nē ꝫ hiericho ad oriētalē plagā. Tri-
bui ãt ieui ñ dedit possessionē: qm̄ dñs
deꝰ isrl ipe ē possessio eiꝰ vt locutꝰ est
A Hᵇ De ē qđ possedert (illi. XIIII
filij isrl i ẽra chanaã quã dede-
rũt eis eleazar sacerdos ⁊ iosue
filiꝰ nun ⁊ p̃ncipes failiaꝝ ẏ tribꝰ isrl
Nu.34.d sorte oia diuidẽtes: ‖ sic p̃cepat dñs i
manu moysi nouẽ tribubꝰ ⁊ dimidie
tribu manasse. Duabꝰ essi tribubꝰ ⁊ di
midie dederat moyses trās iordanem
possessionẽ absq; leuitis q̃ nihil ẽre ac-
ceperũt iter frẽs suos: sꝫ ieoꝝ succesꝰ
rãt locñ filij ioseph: i duas diuisit tri-
B bꝰ manasse ⁊ effrai. Nec acceperñt leui
te aliã i ẽra ẏtẽ nisi vrbes ad habitã-
dñ ⁊ suburbana eaꝝ ad alẽda iumẽta
⁊ pecora sua. Sicut p̃cepit dñs moysi:
ita feceꝛ̄t filij isrl ⁊ diuiseꝛ̄t ẽrã. Acces-
serũt itaq; filij iuda ad iosue i galgala
locutusq; est ad eũ caleb filiꝰ iephone
Nu.14.d cenezeꝰ: ‖ Nosti q̃d locutus sit dñs ad
moysen hoiem dei ꝺ me ⁊ te i cadesbar
ne. Quadragita ãnoꝝ erã qñ misit me
moyses famulꝰ dñi ꝺ cadesbarne vt cõ
siderarẽ ẽrã: nũciauiq; ei qđ mihi ve-
rũ videbaꝛ̄. Frẽs aũt mei q̃ ascẽderãt
mecũ dissolueurnt cor ꝑpli: ⁊ nihilomi
C nꝰ ego secutꝰ sũ dñm deũ meũ. Jurauit
Ꝺ.1.a q̃ moyses i die illo dicẽs: Terra quaꝫ
calcauit pes tuꝰ erit possessio tua ⁊ fili
oꝝ tuoꝝ i eternũ: qꝛ secutꝰ es dñꝫ deũ
tuũ. Cõcessit ꝫ dñs vitã mihi sic pollici-
tꝰ ẽ vsq; in p̃ntẽ diẽ. Quadragita ⁊
q̃nq; anni sũt ex q̃ locutꝰ ẽ dñs verbũ
istud ad moysen qñ ãbulabat isrl ẏ so
litudinẽ: hodie octogitaq̃nq; ãnoꝝ sũ
Eccli.46.b sic valẽs vt eo valebã tpe qñ ãd explo
rãdũ missꝰ sũ: illiꝰ i me tpis fortitudo
vsq; hodie pseuerat tã ad bellandũ q̃
ad gradiẽdũ: da ꝫ mihi mõtẽ istũ quẽ
pollicitꝰ ẽ dñs te ꝫ audiẽte i q̃ enach
im sũt ⁊ vrbes magne atq; munite: si
forte sit dñs mecũ ⁊ potuero delere eos
D sic p̃misit mihi: Bñdixitq; ei iosue: et
tradidit ei hebrõ i possessionẽ atq; ex
eo fuit hebron caleb filio iephone cene
zeo vsq; i p̃sti diẽ: qꝛ secutꝰ ẽ dñm deũ
isrl. Nomẽ hebrõ antea vocabaꝛ̄ caria
tharbe. Adã maximꝰ ibi iter enachim
sitꝰ ẽ: ⁊ terra cessauit a p̃liꝫ. XV

Hec sors filioꝝ iude ẏ cogna-
ones suas ista fuit: a ẽmio ẽ
vsq; ad desertũ sin ꝫ meridiẽ
vsq; ad extremã ẏtẽ austrak plage. Ju
tiũ ei a sũmitate marꝭ salsissimi ex
lingua ei q̃ respicit meridiẽ: egredi
q; ꝫ ascẽsũ scorpiõis ⁊ ptrãsit i sinaꝫ
cẽditq; i cadesbarne ⁊ puenit i esron
ascẽdẽs ad darã ⁊ circũiẽs cariathar
atq; ide ptrãsiẽs i asemona ⁊ puenit
ad torrẽtẽ egypti erũtq; ẽmini ei ma
re magnũ. Hic erit finis meridiãe ꝑ
ge. Ab oriẽte vero erit initiũ mare sa
lissimũ vsq; ad extrema iordanis: ⁊ ca
q̃ respiciũt ad aq̃lonẽ a lingua maris
vsq; ad eũdẽ iordanis fluuiũ: ascẽdi-
q; ẽminꝰ i berhagla ⁊ trãsit ab aq̃lone
i berharaba: ascẽdẽs ad lapidẽ boem
filij rubẽ: ⁊ tẽdẽs vsq; ad ẽmios debe
ra ꝺ valle achor ꝫ aquilonẽ respiciẽs
galgala q̃ ẽ ex aduso ascẽsiõis ad odo
mim ab australi ẏte torrẽtꝭ: transiꝫ
aq̃s q̃ vocãt fons sol: ⁊ erũt exitꝰ eius
ad fontẽ rogel: ascẽditq; ẏ cõuallẽ fi
lij ennon ex latere iebusei ad meridiẽ
hec ẽ hierlm: ⁊ ide se erigẽs ad vertic
mõtꝭ q̃ ẽ ꝫ gehẽnõ ad occidẽtẽ i fini
mitate valle raphaim ꝫ aq̃lonẽ: ptrãsꝰ
q; a vertice mõtꝭ vsq; ad fontẽ aq̃ nep
thoa: ⁊ puenit vsq; ad vicos montis
ephron ⁊ cliaq; q̃ ẽ cariathiarim
id ẽ vrbs silvaꝝ: ⁊ circũit ꝺ bala ꝫ oc
cidẽtẽ vsq; ad montẽ seir: trãsitq; iu
latꝰ mõtꝭ iarim ad aq̃lonẽ i chesalon
⁊ descẽdit i bethsames trãsitq; i thaꝫ
na: ⁊ puenit ꝫ aq̃lonẽ ptꝭ accaron ex
tere: inclinaq; q̃ secrona ⁊ trãsit mõtẽ
baala: puenitq; i gebneel: ⁊ magnima
ris ꝫ occidẽtẽ fine ꝯcludit. Ꝑ sũt ẽmi
ni filioꝝ iuda ẏ circũitũ i cognationi
bꝰ suis. Caleb ãũ filio iephone dedit
ẏtẽ in medio filioꝝ iuda: sic ꝑcepto
dñs: cariatharbe pr̃is enach: ipa ẽ he
bron: deleuitq; ex ea caleb tres filios
enach sesai ⁊ hayma ⁊ tholmai ꝺ stir
pe enach: atq; ide ꝫscẽdẽs venit ad ha
bitatores dabir q̃ ꝑus vocabaꝛ̄ cari
athsepher. i. ciuitas lr̃aꝝ. Dixitq; ca
leb: Qui pcusserit cariathsepher ⁊ ce
perit eã: dabo ei axã filiã meã vxorẽ.
Cepitq; eã othoniel filiꝰ cenez frat ca
leb iunioꝛ: deditq; ei axã filiã suã vxo
rẽ. Que cũ ẏgeret sil: fusa est a viro
suo vt peteret a p̃re suo agrũ: suspi-

ñqvt sedebat in asino. Cui caleb: qd
habes inqt? At ille rñdit: Da mihi bñ
dictionē. Terrā australē t arētē dedi-
sti mihi: iñge t irriguā. Dedit itaqꝫ ei
caleb irriguū supi⁹ t inferi⁹. Hec ē pos
sessio trib⁹ filioꝝ iuda p cognatōes su
as: erātqꝫ ciuitates ab extremis ptib⁹
filioꝝ iuda iuxt fmios edō a meridie:
cabscel t eder t iagur t cina t dimona
t adada et cedes et asor et iethāziphet
t chelē t baloth asomoba t cariothiel
rom hec ē assoromāsame t meloda et
asergadda t assemoth t berhfeleth et
aserfual t bersabee t baziothia t aba-
la t humesē t heltholad t exulet sar-
ma t siceleth t medemena t sēsēna le
baoth t selim t ahemrēmō: oēs ciuita
tes vigitinouē t ville eaꝝ. In cāpestri
b⁹ ño estaol t sarea t asena t azone t
engannim t thaphua t enaym t hier
moth t adulā socho t azecha t sariz t
adithai t gedera t giderothai: vrbes
xiiii tuor decim t ville eaꝝ. Sanā t adasa
t magdalgad deleā t masepha t iectel
lachis t baschat t eglō tebbō t leemas
t cethis t gideroth t bethagon t nea-
ma t maceda: ciuitates sedecim t vil-
le eaꝝ. Labana t ether t asan iepta et
esna t nesib t ceyla t achzib t maresa
ciuitates nouē t ville eaꝝ. Accarō cū
vicis t villul' suis. Ab accarō vsqꝫ ad
mare oia q̄ vergūt ad azotū t viculos
ei⁹. Azot⁹ cū vicis t villulis suis. Gaza
cū vicis t villulis suis vsqꝫ ad torrētē
egypti: t mare magnū fmin⁹ ei⁹: t in
mote samir t iecther t socchoth t edē
na cariathsenna: hec ē dabir: anab et
histemo t anym gosen t olon t gylo:
ciuitates vndecī t ville eaꝝ. Arab et
ruma t esaan t ianū t bethafua t afe-
ca athmatha t cariatharbe: hec est he-
brō t sior: ciuitates nouē t ville eaꝝ.
Maon t chermel t zyph t loche t iez-
rahel t iucadā t zanoe accaym gabaa
t thāna ciuitates decem t ville eaꝝ.
Alul t bethsor t hiedor mareth t be-
thanoth t belthecē. ciuitates sex t vil-
le earū. Cariathbaal: hec cariathiarim
vrbs filiarū t arebba: ciuitates due t
ville eaꝝ. In deserto betharaba med-
din t sacha t nebsam: ciuitates salis:
et engaddi: ciuitates sex et ville earū.
Fuit sil cētū q̄ndecim. Jebusei aūt ha
bitatorē hierlm ñ potuerūt filij iuda de
lere: habitauitqꝫ iebusei cū filijs iuda
i hierlm vsqꝫ in p̄sētē diē. XVI

Cecidit ḡz sors filioꝝ ioseph ab
iordane ꝟ hiericho et aq̄s eius
ab oriente solitudo q̄ ascendit
hiericho ad mōtem bethel: t egredit
de bethel luzā. trāsitqꝫ terminū archi
atharoth: t descēdit ad occidētē iuxta
terminū iefleti vsqꝫ ad terminos be-
thoro inferioris t gazer: finiunt qꝫ re-
giones ei⁹ mari magno: Possederūtqꝫ
filij ioseph manasses t effraim. Et fact⁹
est t'min⁹ filioꝝ effraim p cognatiōes
suas: t possessio eorū ꝟ orientē astaroth
addar vsqꝫ bethoro sapiorē: egrediūt
qꝫ cōfinia i mare. Machmetath vero
aq̄lonē respicit et circuit terminos cō
tra orientē in thanatselo: t ptransit a
torrēte ianoe: Descēditqꝫ de ianoe in
atharoth t noaratha t puenit i hieri
cho: Egreditqꝫ ad iordanē de taphua
ptrāsitqꝫ ꝟ mare i villā harudieti: fūt
qꝫ egressus ei⁹ in mare salsissimū. Hec
est possessio trib⁹ filioꝝ effraim p fami
lias suas: vrbesqꝫ separate sūt filijs effra
im in medio possessiōis filioꝝ manasse
t ville eaꝝ. Et nō interfecerūt filij ephra
im chananeū q̄ habitabat in gazer: ha
bitauitqꝫ chananeus in medio ephraī
vsqꝫ in diē hanc tributarius. XVII

Cecidit aūt sors tribui manasse
ipse esset ē primogenit⁹ ioseph:
machir p̄mogenito manasse pa
tri galaad q̄ fuit vir pugnator: habuit
qꝫ possessionē galaad t basan: t relijs
filioꝝ manasse iuxt familias suas: filijs
abiezer t filijs helech t filijs hesrihel
t filijs sichē t filijs epher t filijs semi-
da. Isti sunt filij manasse filij ioseph: Nu.26.b
mares p cognationes suas. Salphaat
vo filio epher filij galaad filij machir Nu.27.a
filij manasse nō erāt filij ꝫ sole filie: q̄-
rū ista sūt noia: Maala et noa et egla
et melcha t thersa. Ueneruntqꝫ i ꝟspectu
eleazari sacerdotis t iosue filij nun et
p̄ncipū dicētes: Dñs p̄cepit p manū
moysi vt daret nob possessio i medio
fratrū nrorū. Deditqꝫ eis iuxt ip̄iū dñi
possessionē i medio fratrū p̄ris eaꝝ: t
cecidert funicli manasse decē absqꝫ t-
ra galaad t basā trās iordanē. Filie ei
manasse possederūt hereditatē i medio
filioꝝ ei⁹. Terra aūt galaad cecidit i sor
tē filioꝝ manasse q̄ reliq̄ erant. Fuit qꝫ

Judi.1.b

ẽmin⁹ manasse ab aser machmata q̃ respicit sychẽ et egredit ad dexterã iux hiratores font⁊ thaphue. Eterũ i sorte manasse ceciderat ẽra thaphue: q̃ ẽ iuxta ẽmios manasse filiox effraim. Descẽditq; ẽmin⁹ valx harũdineti i meridiẽ rorrẽt⁊ ciuitatũ effraim: q̃ i medio sũt vrbiũ manasse. Termin⁹ manasse ab aq̃lone rorrẽtis ⁊ exit⁹ ei⁹ pgit ad mare: ita vt ab austro sit possessio effraim: ⁊ ab aq̃lone manasse: ⁊ vtrãq; claudat mare: ⁊ ptiñgãt sibi i tribu aser ab aq̃lone: ⁊ i tribu ysachar ab oriẽte. Fuitq; hereditas manasse i ysachar ⁊ in aser: bersã ⁊ vicꝭ ei⁹: ⁊ iebblaan cũ viculis suis: ⁊ hiratores dor cũ oppidis suis: hiratores dz endor cũ viculis suis siluq; hiratores thenach cũ viculx suis ⁊ hiratores mageddo cũ viculx suis: et ẽra ps vrbis nophech. Nec potuerũt filij manasse has ciuitates subũtere: sz cepit chananeꝰ hirare i ẽra sua. Postq; ãt ualuerũt filij isrl: subiecerũt chananeos ⁊ fecerũt sibi tributarios: nec interfecerũt eos. Locutiq; sũt filij ioseph ad iosue: ⁊ dixerũt. Quare dedisti mihi ẽrã i possessionẽ sort⁊ ⁊ funiculi vni⁹ cũ sim tãte mltitudis ⁊ bñdixerit mihi dñs? Ad q̃s iosue ait. Si pꝛs mulꝰ es: ascẽde i siluã: ⁊ succide tibi spatia i terra pherezei ⁊ raphaim: q⁊ ãgusta ẽ tibi possessio mõt⁊ effraim. Cui respõderũt filij ioseph: Nõ poterim⁹ ad mõtana cõscendere: cũ ferreis currib⁹ vtãx chananei q̃ hirãt i ẽra capestri: i q̃ siti sũt bersan cũ viculx suis: ⁊ iezrahel mediã possidẽs vallẽ. Dixitq; iosue ad domũ ioseph ⁊ effraim ⁊ manasse. Popul⁹ mlt⁹ es ⁊ magne fortitudinis: nõ hẽbis sortẽ vnã: sz trãsibis ad mõtẽ: ⁊ succides tibi atq; purgab ad habitãdũ spacia: ⁊ poter⁊ vltra pcedere cũ subuerter⁊ chananeũ quẽ dic⁊ ferreos hñe curr⁹ ⁊ eẽ fortissimũ. XVIII

Congregatiq; sũt oẽs filij isrl i silo: ibiq; fixerũt tabnaculũ testimonij: ⁊ fuit eis ẽra subiecta Remãserãt ãt filiox isrl septẽ trib⁹ q̃ necdũ accepant possessiones suas. Ad q̃s iosue ait: Usq; q̃ marcet⁊ ignauia: ⁊ nõ itrat⁊ ad possidẽdã ẽrã quã dñs de⁹ patrũ vrox dedit vob? Eligite de singulx tribub⁹ ternos viros vt mittã eos: ⁊ pgãt atq; circueãt ẽrã ⁊ describãt eã iuxta nãex vniuscuiusq; mltitudinis: referãtq; ad me qõ descripserit. Diuidite vob ẽrã i septẽ ptes. Judas sit in ẽminis suis ab australi plaga: ⁊ dom⁹ ioseph ab aq̃lone: mediã iter hos ẽrã i septẽ ptes describite: ⁊ huc venite ad me vt coram dño deo vro mittãro bis h sortẽ: qz nõ ẽ iter vos ps leuitarũ: sz sacerdotiũ dñi ẽ eox hereditas. Gad ãt ⁊ rubẽ ⁊ dimidia trib⁹ manasse: iã acceperãt possessiones suas trãs iordanẽ ad orientalẽ plagã: q̃s dedit eis moyses famul⁹ dñi. Cũq; surrexissent viri vt pgerẽt ad describendã ẽrã præcepit eis iosue dicẽs: Circũite ẽrã ⁊ describite eã: ac reũtimini ad me vt h coram dño deo vro i silo mittã vob sortẽ. Iuerũtq; pgressi ⁊ lustrãtes eã i septẽ ptes diuiserũt scribẽtes i volumie: Reuersiq; sũt ad iosue i castra silo. Qui misit sortes coram dño i silo: diuisitq; ẽrã filijs isrl i septẽ ptes. Et ascẽdit sors prima filiox beniamin p familias suas et possiderãt ẽrã iter filios iuda ⁊ filios ioseph. Fuitq; ẽmin⁹ eox z aq̃lone iordane pgẽs iux lat⁹ hiericho septentrionalẽ plagã: ⁊ ide z occidẽtẽ ad mõtana cõscẽdẽs ⁊ pueniẽs ad solitudinẽ bethauẽ atq; pterãsiẽs iux luzã ad meridiẽ: ipa ẽ bethel: descẽditq; i ataroth addar i mõtẽ q̃ ẽ ad meridiẽ bethoron inferioris: ⁊ iclinat circuiẽs z mare ad meridiẽ mõt⁊ q̃ respicit bethoron z africũ: Sũtq; exit⁹ ei⁹ i cariathbaal: q̃ vocat ⁊ cariathiarim vrbẽ filiox iuda. Hec ẽ plaga z mare ad occidẽtẽ. A meridie ãt ex pte cariathiarim egredit ẽmin⁹ z mare: ⁊ pueniens q̃ ad fontẽ aq̃rũ nepthoa. Descẽditq; i ptẽ mõt⁊ q̃ respicit vallẽ filiox ennom ⁊ ẽ z septẽtrionalẽ plagã i extrema pte valx raphaim. Descẽditq; i gehẽnom id ẽ valx ennõ iux lat⁹ iebusei ad austrũ: ⁊ puenit ad fõtẽ rogel trãsiẽs ad aq̃lonẽ: ⁊ egrediẽs ad ensemes. i. fontẽ solx ⁊ pterãsit vsq; ad tumulos q̃ sunt e regiõe ascẽsus adõmim: Descẽditq; ad habẽboem. i. lapidẽ boem filij ruben: ⁊ pterãsit ex latere aq̃lonis ad cãpestria: Descẽditq; i planitiẽ: ⁊ ptergredit z aq̃lonẽ bethagla: Sũtq; exitus eox z linguã mar⁊ salsissimi ab aq̃lone i fine iordanis ad australẽ plagã q̃ est ẽmin⁹ illi⁹ ab oriẽte. Hec ẽ possessio filiox

lioꝝ beniamin ꝙ ſminos ſuos i circũi
ta ꝛ familias ſuas. Fuerũtq; ciuitates
eius hiericho ꝛ bethagla ꝛ vallis ca-
ſis betharaba ꝛ ſamaraim et bethel et
auim ꝛ affera ꝛ offora villa hemona ꝛ
offui et gabee: ciuitates duodecim et
ville eaꝝ. Gabaon ꝛ rama ꝛ beroth et
meſphe caphara ꝛ amoſa ꝛ recẽ iare-
phel ꝛ tharela ꝛ ſela ꝛ heleph ꝛ iebꝰq; ẽ
hierm gabaad ꝛ cariath: ciuitates q̃t
tuordecim ꝛ ville eaꝝ. Fuerũt oẽs ciui-
tates vigintiſex. Hec ẽ poſſeſſio filioꝝ
beniamin iuxt familias ſuas. XIX

A Egreſſa ẽ ſors ſcõa filioꝝ ſy-
meõ ꝙ ꝯgnatiões ſuas: Fuitq;
hereditas i medio eoꝝ poſſeſſio
nis filiorũ iuda: ꝛ berſabee ꝛ ſabee et
molada ꝛ aſerſua baala ꝛ aſem ꝛ hel-
tholad bethulamar ꝛ ſicelech ꝛ beth
marchaboth ꝛ aſerſua ꝛ berhlepaboth
ꝛ ſarohẽ: ciuitates tredecim ꝛ ville ea
rũ. Aym ꝛ rẽmon ꝛ athar ꝛ aſan: ciui
tates q̃ttuor ꝛ ville eaꝝ. Oẽs viculi ꝙ
circũitũ vrbiũ iſtarũ vſq; ad balaad
bercameth ℨ auſtralẽ plagã. Fuerũtq;
oẽs ciuitates decẽ ꝛ ſeptẽ. Hec ẽ here-
ditas filioꝝ ſymeõ iuxt cognationes
ſuas i poſſeſſiõe ꝛ funiculo filioꝝ iuda
q; maior erat ꝛ idcirco filij ſymeõ poſ
ſederũt i medio hereditatꝫ eiꝰ. Cecidit
q; ſors ſtia filioꝝ ʒabulõ ꝙ cognatõnes
ſuas: ꝛ factꝰ ẽ ſminꝰ poſſeſſiõis filioꝝ
ʒabulõ vſq; ſarith. Aſcẽditq; de mari
ꝛ medalaa: ꝛ puenit i debbaſeth vſq;
ad torrẽtẽ q̃ ẽ ℨ ieconã: ꝛ reũtiſ ℨ ſa-
rith ℨ oriẽtẽ i finez ceſeleth thabor et
egrediſ ad dabereth. Aſcẽditq; ℨ ia-
ſie: ꝛ ide ptrãſit vſq; ad oriẽtalẽ plagã
gethefer ꝛ thachaſin: ꝛ egrediſ i rem-
mon amphar ꝛ noa: ꝛ circũit ad aq̃lo.
B nẽ ꝛ nathã. Sũtq; egreſſꝰ eiꝰ valle iep-
thahel ꝛ cathethet naalol ꝛ ſẽron ꝛ ieda
ha ꝛ betheleẽ: ciuitates duodecĩ ꝛ vil-
le eaꝝ. Hec ẽ hereditas tribꝰ filioꝝ ʒa
bulõ ꝙ cognatiões ſuas: vrbes ꝛ vicu-
li eaꝝ. Yſachar egreſſa ẽ ſors q̃rta ꝙ co
gnatiões ſuas: Fuitq; eiꝰ hereditas iez
rahel ꝛ caſaloth ꝛ ſunẽ ꝛ affraim ꝛ ſe-
mon ꝛ naaroth ꝛ rabboth ꝛ ceſien ha-
emes ꝛ rameth ꝛ enganni ꝛ hẽnada ꝛ
bethfeſes: ꝛ puenit ſminꝰ eiꝰ vſq; tha-
bor ſeeſnna ꝛ berhſemes: erãtq; exitꝰ
eiꝰ iordanis ciuitates ſedecim ꝛ ville
earũ. Hec eſt poſſeſſio filioꝝ Yſachar ꝙ
cognationes ſuas: vrbes ꝛ viculi eaꝝ:
Cecidit q; ſors q̃nta tribui filioꝝ aſer
ꝙ cognatiões ſuas: Fuitq; ſminꝰ eoꝝ
alchat ꝛ cali ꝛ berhen ꝛ axab ꝛ eime-
leth ꝛ amaad et meſſal: et puenit vſq;
ad carmeliũ marꝫ ꝛ ſyor ꝛ labanath: ac
reũtiſ ℨ oriẽtẽ bethdagõ: ꝛ ptrãſit vſ
q; ad ʒabulõ ꝛ vallẽ iepthael ℨ aq̃lonẽ
i berhemeth ꝛ neiel: Egrediſq; ad le-
uũ cabul ꝛ acran ꝛ roob ꝛ amon ꝛ cha
na vſq; ad ſidonẽ magnã: reuertiſq;
i horma vſq; ad ciuitatẽ munitiſſimã
tyrũ: ꝛ vſq; oſam. Erũtq; exitꝰ eiꝰ ima
re ỏ funiculo acziba ꝛ amma ꝛ afeg et
roob: ciuitates vigintidue ꝛ ville eaꝝ. C
Hec ẽ poſſeſſio filioꝝ aſer ꝙ cognatio-
nes ſuas: vrbeſq; ꝛ viculi eaꝝ. Filioꝝ
neptalim ſerra ps cecidit ꝙ fallias ſu-
as: ꝛ cepit ſminꝰ ỏ beleb ꝛ helõ ꝛ ſan-
nani: ꝛ adami q̃ ẽ neceb: ꝛ iebnahel: vſ
q; lecun: ꝛ egreſſus eoꝝ vſq; ad iorda-
nẽ. Reũtiſq; ſminꝰ ℨ occidẽtẽ ꝛ aza-
uoth thaboꝝ atq; ſde egrediſ i vcuca:
ꝛ ptrãſit i ʒabulõ ℨ meridiẽ: et i aſer ℨ
occidẽtẽ: et in iuda ad iordanẽ ℨ oriã
ſol ciuitates munitiſſime: aſſedim ſer-
et ãmad ꝛ rechath et cenereth et ede-
ma et arama aſoꝝ et cedes et edrai na-
ſoꝝ ꝛ ierõ et magdihel horem et bethã-
nath ꝛ berhſemes: ciuitates decẽ ꝛ no
uẽ et ville eaꝝ. Hec ẽ poſſeſſio tribꝰ fi
lioꝝ neptalim ꝙ cognationes ſuas vr
bes et viculi eaꝝ. Tribui filioꝝ dan ꝙ
fallias ſuas egreſſa ẽ ſors ſeptima: Et
fuit ſminꝰ poſſeſſiõis eiꝰ ſaras et heſta
ol et hairſemes .i. ciuitas ſolis: ſelebi
et ahialõ et ierhela helon et thẽna et
achron helcheten iebrõ ꝛ baaladiud ꝛ
bane et barach et iethrẽmõ atq; hier-
cõ et arechon: cũ ſmio ỏ reſpicit ioꝝẽ D
et ipo fine ꝯcludiſ. Aſcẽderũtq; filij
dan et pugnauerũt ℨ leſen: ceperũtq;
eã: et ꝓcuſſerũt eã i ore gladij et poſſe-
derũt et hitauerũt i ea vocãtes nomẽ
eiꝰ leſẽ: dan ex noie dan pris ſui. Hec
ẽ poſſeſſio tribꝰ filioꝝ dan ꝙ ꝯgnatio-
nes ſuas: vrbes et viculi eaꝝ. Cũq; cõ
pleſſet ſorte diuidere terrã ſinguꝝ ꝙ tri
bꝰ ſuas dederũt filij iſrl poſſeſſionẽ io
ſue filio nũ i medio ſui iuxt ꝓceptũ dñi
vrbẽ quã poſtulauit thanathſaraa in
mõte effrai. Et edificauit ciuitatẽ ha-
bitauitq; i ea. He ſũt poſſeſſiões q̃s ſor
te diuiſerũt eleazar ſacerdos ꝛ ioſue fi

li⁹ nun: ⁊ ꝓncipes fallia⁊ ac tribuū fi-
lio⁊ isrl̄ sylo: coꝝ dño ad ostiū tabna
B culi testimonij: ꝓtitiq⁊ sūt terrā. XX
ET locut⁹ ē dñs ad iosue dicēs:
Nu.35.a Loqre filijs isrl̄: ⁊ dic eis. Sepa
Deu.19.a rate vrbes fugitiuo⁊ ꝺ qb⁹ lo-
cut⁹ sum ad vos ꝑ manū moysi: vt cō-
fugiat ad eas q̄cūq⁊ alam ꝑcusserit ne
scius: ⁊ possit euadere irā ꝓximi q̄ vl-
ē sāguinis: cū ad vnā harū ꝯfugerit ci
uitatū: Stabitq⁊ añ portā ciuitat⁊ et
loquet seniorib⁹ vrbis illi⁹ ea q̄ se cō-
ꝓbēt innocētē. Sicq⁊ suscipient eū et
B dabūt ei locū ad habitādū. Cūq⁊ vltor
sāguinis eū fuerit ꝑsecut⁹: nō tradēt i
man⁹ ei⁹: qz ignorās ꝑcussit ꝓximū ei⁹
nec añ biduū triduū ve ei⁹ ꝓbat inimi-
mic⁹. Et hitauit i ciuitate illa: donec
stet añ iudiciū cām reddēs facti sui: et
moriat sacerdos magn⁹ q̄ fuerit i illo
C tpe: Tūc reuertet homicida: et ingre-
diet ciuitatē: et domū suā de q̄ fugerat
Decreuerūtq⁊ cedes i galilea mōtis ne
ptalim: et sychem i mōte effraim et ca-
riatharbe: ipa ē hebrō i mōte iuda et
trās iordanē ℨ orientalē plagā hieri-
cho statuerūt bosor q̄ sita ē in cāpestri
solitudine ꝺ tribu rubē ⁊ ramoth i ga
D laad de tribu gad et gaulon in basan
ꝺ tribu manasse. Hē ciuitates ℨstitute
sūt cūct⁊ filijs isrl̄ et aduenis q̄ habi-
tabāt iter eos vt fugeret ad eas q̄ aiaz
nesci⁹ ꝑcussisset: et nō moreret i manu
ꝓximi: effusuz sanguinē vindicare cu
pient⁊ donec staret añ ꝓpm exposituꝝ
A Accesserūt (causam suā. XXI
q⁊ ꝓncipes fallia⁊ leui ad elea
zarū sacerdotē et iosue filium
nun: et ad duces cognationū ꝑ singu-
las trib⁹ filio⁊ isrl̄: locutiq⁊ sūt ad eos
Nu.35.a in sylo ⁊re chanaā atq⁊ dixerūt. ‖ Dñs
p̄cepit ꝑ manū moysi vt darēt nob vr
bes ad habitādū et suburbana ea⁊ ad
alenda iumēta. Dederūtq⁊ filij isrl̄ de
possessionib⁹ suis iux imperiū dñi ciui
tates et suburbana ea⁊. Egressaq⁊ est
sors i familiā caath filio⁊ aarō sacer-
dot⁊ de tribu iuda et symeon et benia
min ciuitates tredecim et reliq⁊ filio-
rū caath. i. leuit⁊ q̄ supfuerāt de tribu
b⁹ effraim et dan et dimidie tribu ma
1.Pe.6.e nasse: ciuitatas decē. Porro filijs ger-
son egressa ē sors vt acciperēt de tribu
bus ysachar et aser et neptalim: dimi-
diaq⁊ tribu manasse i basan ciuitat
nūero tredecim. Et filijs merari: ꝑ c
gnatiōes suas ꝺ tribub⁹ rubē et g
et zabulō: vrbes duodecim. Dederūt
filij isrl̄ leuit⁊ ciuitates et suburban
earū: sic ꝓcepit dñs ꝑ manū moysi: fo
gulis sorte tribuētes. De tribub⁹ filio
rū iuda ⁊ symeō dedit iosue ciuitat
q̄rū ista sūt noia: filijs aaron: ꝑ fallia
caath leuitici gener⁊: ꝑma eīt sors
egressa ē: cariatharbe pris enach: q̄ v
cabat hebrō i mōte iuda: ⁊ suburba
ei⁹ ꝑ circuitū. Agros ℵo ⁊ villas ei⁹
derat caleb filio iephone ad possiden
dū. Dedit ℨ filijs aarō sacerdot⁊ hab
ꝯfugij ciuitatē ac suburbana ei⁹: ⁊ lob
naz cū suburbanis suis: ⁊ iether ⁊ ul
mon ⁊ helon ⁊ dabir ⁊ ain ⁊ iethan ⁊
bethsames cū suburbanis suis suis ci
uitates nouē ꝺ tribub⁹ vt dictū ē qua
b⁹. De tribu añt filio⁊ beniamin: ga
baō ⁊ gabee ⁊ anathot ⁊ almō cū sub
urbanis suis: ciuitates q̄ttuor: Oēs
simul ciuitates filio⁊ aarō sacerdot
tredecim cū suburbanis suis. Reliq⁊
vero ꝑ fallias filio⁊ caath leuitici ge
neris. Hec ē data possessio. De tribu e
fraim vrbs cōfugij sychē cū suburb
nis suis i mōte effraim: ⁊ gazer ⁊ ieb
⁊ bethoron cū suburbanis suis: ciuitas
thrēmō cū suburbanis suis: ciuitas
due. Oēs ciuitates decē: ⁊ suburba
earū date sūt filijs caath iferioris gra
d⁹. Filijs q̄z gersō leuitici gener⁊ dedit
ꝺ dimidia tribu manasse ꝯfugij ciuita
tē gaulō i basā ⁊ bosrā cū suburbanis
suis: ciuitates duas. Porro ꝺ tribu ys
char: cesion ⁊ dabereth ⁊ iaramoth ⁊
engānim cū suburbanis suis: ciuitates
q̄ttuor. De tribu āt aser: masā ⁊ abdō
⁊ elrath ⁊ roob cū suburbanis suis: ci
uitates q̄ttuor. De tribu q̄z neptali ci
uitates ꝯfugij cedes i galilea ⁊ amoth
dor ⁊ carthari cū suburbanis suis: ciui
tas tres. Oēs vrbes fallia⁊ gersonitaꝝ
decī cū suburbanis suis. Filijs āt me
rari leuit⁊ ꝺferior⁊ grad⁹ ꝑ fallias fa
as: data ē ꝺ tribu zabulō iecnal ⁊ cap
tha ⁊ dāna ⁊ naalol: ciuitates q̄ttuor
cū suburbanis suis. De tribu gad ciui

tates cōfugij ramoth i galaad ⁊ mana
im et esebō ⁊ iazer: ciuitates q̄tuor cū
suburbanis suis. De tribu rubē vltra
iordanē circa hiericho ciuitates refu-
gij bosor i solitudine: missor ⁊ iazer ⁊
iecpson ⁊ maspha ciuitates q̄tuor cū
suburbanis suis. Oēs vrbes filioꝝ me-
rari p familias ⁊ ꝓgnatiōes suas duode
cim. Itaq; ciuitates vniūse leuitaꝝ in
medio possessiōis filioꝝ isrl: fuerūt q̄dra
ginta octo cū suburbanis suis: single p fa
milias distribuze. Dedit q; dñs deꝰ isra
eli oēm trā quā tradituꝝ se pribꝰ eoꝝ
iurauerat: ⁊ possederūt illā atq; habitaue
rūt i ea. Data q; ē ab eo pax i oēs p cir
cuitū natōes: nullꝰ q; eis hostiū resiste
re ausus ē: sz cūcti i eoꝝ ditionē reda-
cti sūt. Ne vnū q̄dē ꝛbū qō ille ꝓstituꝝ
se tē ꝓmiserat irritū fuit: sz rebꝰ exple

B Odē tpe vocauit iosue rubenitas ⁊ gaddi-
tas: et dimidiā tribū manasse:
3.f. dixitq; ad eos: Feciſtis oīa q̄ ꝓcepit vob
moyses famulꝰ dñi: mihi q̄z i oibꝰ obe
distis: nec reliq̄stis frēs vros lōge tpe
vsq; i ꝓsentē diē: custodietes iperiū dñi
dei vri. Quia igit̄ dedit dñs deꝰ vr fra
tribꝰ vris q̄etē ⁊ pacē sic pollicitꝰ est:
reuertimini ⁊ ite i tabnacula vra ⁊ i trā
possessionis quā tradidit vobis moy-
ses famulꝰ dñi trās iordanē: ita dūtaxat
vt custodiatis attēte ⁊ opa cōpleatis
mādatū ⁊ legē quā ꝓcepit vob moyses
famulꝰ dñi: vt diligatis dñm deū vestrū
⁊ ambuletis i oibꝰ vijs eiꝰ: ⁊ obseruetis
mādata illiꝰ: adhereatisq; ei: ac seruiatis
i oi corde: ⁊ i oi aia vra. Bñdixitq; eis
iosue ⁊ dimisit eos. Qui reūsi sūt i tab
nacula sua. Dimidie aūt tribui manas
se possessionē moyses dederat i basan:
et idcirco medie q̄ supfuit dedit iosue
sortē iter ceteros frēs suos trās iorda
nē ad occidentalē eiꝰ plagā. Cūq; di-
mitteret eos i tabnacula sua et bñdix-
isset eis: dixit ad eos. In mlta substā-
tia atq; diuitijs reuertimi ad sedes vras
cū argento et auro: ere ac ferro ⁊ veste
multiplici. Diuidite ꝑdā hostiū cū fribꝰ
vris. Reūsiq; sūt et abierūt filij rubē
⁊ filij gad et dimidia tribꝰ manasse a
filijs isrl ꝺ sylo q̄ sita ē i chanaā: vt in
trarēt galaad terrā possessionis sue:
quā obtinuerāt iuxt iperiū dñi manu
C moysi. Cūq; venissent ad tumulos ior
danis in trā chanaā: edificauerūt iux
iordanē altare ifinite magnitudinis.
Qō cū audissent filij isrl: et ad eos cer
ti nūcij detulissēt edificasse filios ru-
bē et gad et dimidie tribꝰ manasse al-
tare i trā chananaā sup iordanis tu-
mulos ꝫ filios isrl: cōuenerūt oēs i sy
lo vt ascēderēt et dimicarēt ꝫ eos. Et
interī misērt ad illos i trā galaad phi
nees filiū eleazari sacerdotis: ⁊ decē ꝑn
cipes cū eo: singlos ꝺ singlis tribub⁹.
Qui venerūt ad filios rubē ⁊ gad ⁊ di
midie tribꝰ manasse i trā galaad: dixe
rūtq; ad eos. Hec mādat oīs ꝓpls dñi.
Que ē ista trāsgressio? Cur reliq̄stis dñm D
deū isrl edificātes altare sacrilegū ⁊ a
cultu illiꝰ recedentes? An parū vobis Nu.25.a
est q̄ peccastis i beelphegor ⁊ vsq; i ꝑ-
sentē diē macula huiꝰ sceleris i vob ꝑma-
net: multiq; ꝺ ꝓpko corruerūt? Et vos
hodie reliq̄stis dñm: ⁊ cras i vniūsum
isrl ira eiꝰ deseuiet. Qz si putatis imūdā
esse terrā possessiōis vre: trāsite ad ter-
rā in qua tabernaculū dñi est ⁊ habita
te inter nos: tm̄ vt a dño ⁊ a nostro cō
sortio nō recedatis: edificato altari ꝑ-
ter altare dñi dei nri. ‖ Nōne achan fi- Ios.7.a
liꝰ zare ꝑterūt mādatū dñi: ⁊ sup oēm
ꝓpl̄m isrl̄m ira eiꝰ icubuit? Et ille erat
vnꝰ hō atq; vtinā solꝰ ꝑterisset i scele E
re suo. Rñderūtq; filij rubē ⁊ gad ⁊ di
midie tribꝰ principibꝰ legatio
nis isrl. Fortissimꝰ dñs deꝰ ipse nouit:
⁊ isrl simul intelliget si ꝑuaricatōis aio
hoc altare ꝓstruximꝰ: nō custodiat nos
sz puniat nos in ꝑsenti. Et si ea mēte
fecimꝰ vt holocausta ⁊ sacrificiū ⁊ pa-
cificas victimas sup eo imponeremꝰ:
ipe q̄rat iudicet: ⁊ non ea magis cogi-
tatiōe atq; tractatu vt diceremꝰ. Cras
dicēt filij vri filijs nris. Quid vob cꝫ
dño deo isrl? Terminū posuit dñs in
ter nos ⁊ vos o filij rubē ⁊ filij gad ior
danē fluuiū: ⁊ idcirco ptē nō habetis
in dño: ⁊ ꝑ hāc occasionē auertēt filij
vestri filios nros a timore dñi. Puta-
uimꝰ itaq; melius: ⁊ dixim⁹: Extruam⁹ F
nobis altare: nō i holocausta neq; ad
victimas offerēdas: sz i testimoniū in-
ter nos ⁊ vos: ⁊ sobolē nram: vram q;
ꝓgenie vt seruiam⁹ dño: ⁊ iurz nri sit
offerre ⁊ holocausta ⁊ victimas et pa-
cificas hostias: ⁊ neq; dicāt cras filij
vri filijs nris: nō est vob ꝑs i dño. ℣

ſi voluerſe dicere: rñdebũt eis: Ecce al
tare dñi qđ fecerũt pres nr̃i: nõ i holo
causta: neq; sacrificiũ: sz in testimoniũ
nr̃m ac vr̃m. Absit a nob ꝯ scel⁹ vt re
cedam⁹ a dño t ei⁹ vestigia relinq̃m⁹:
extructo altari ad holocausta t sacri-
ficia t victias offerendas: ꝓter altare
dñi dei nr̃i qđ extructũ ē añ tabnacu-
5 lũ ei⁹. Quib⁹ audit̃ phinees sacerdos
t ꝓncipes legatiõ is isr̃ ą erãt cũ eo
placati sũt: t ẋba filioꝝ ruben t gad t
dimidie trib⁹ manasse libẽtissime sus-
ceperũt. Dixitq; phinees fili⁹ eleazari
sacerdos ad eos: Nũc scim⁹ q nobiscũ
sit dñs: qñ alieni estis a ꝓuaricatiõe
hac t liberasti filios isr̃ḷ manu dñi.
Reꝺsusq; ẽ cũ ꝓncipib⁹ a filiꝭ rubẽ t
gad de ẽra galaad finiũ chanaã ad fi-
lios isr̃ḷ et retulit eis: Placuitq; 9mo
cũct̃ audiẽtib⁹. Et laudauerũt deũ filiꝭ
isr̃ḷ t neq; vltra dixerũt vt ascẽderẽt
ꝫ eos atq; pugnarẽt t delerẽt ẽrã pos
sessiõis eoꝝ. Uocauerũtq; filiꝭ rubẽ et
filiꝭ gad altare qđ extruxerãt: testimo-
niũ nr̃m: q dñs ipse sit de⁹. XXIII
1 Euoluto aũt mꝛto tpe postq; pa
cẽ dederat dñs israeli: subiect̃
i gyro natiõib⁹ vniũsis t iosue
iã lõgeuo t ꝓfenik etat̃: vocauit iosue
oẽm israelẽ: maiorẽsq; natu t ꝓncipes
ac ducẽs ac magistros: dixitq; ad eos:
Ego senui t ꝓgressioꝛis etat̃ sũ: vosq;
cernit̃ oia q̃ fecerit dñs de⁹ vr̃ cũct̃
q circũitũ nationib⁹ quõ ꝓ vob ipse
pugnauerit: Et nũc qꝛ vob sorte diui-
sit oẽm ẽrã ab oꝛientali pte iordanis
vsq; ad mare magnũ mꝛteq; adhuc su
psũt natiões: dñs de⁹ vr̃ dispdet eas t
auferet a facie vr̃a: t possidebit̃ ẽrã si
2 cut vob pollicit⁹ ẽ. Tm̃ ꝓfortamini t
estote solliciti vt custodiat̃ cũcta q̃ scꝛ
ta sñt i volumie legꝭ moysi: t nõ declini
et̃ ab eis neq; ad dexterã neq; ad si
nistrã ne: Postq; ĩtrauerit̃ ad gẽtes q̃
iter vos future sũt: iurer̃ i noie deoꝛũ
eaꝝ t ꝟuiat̃ eis t adoꝛet̃ illo: sz adhe
reat̃ dño deo vr̃o qđ fecist̃ vsq; i diẽ
hãc. Et tũc auferet dñs de⁹ in ꝓspectu
vr̃o gẽtes magnas et robustissimas: t
c null⁹ vob resistere poterit. Un⁹ e vob
ꝓsequet̃ hostiũ mille viros: qꝛ dñs de⁹
vr̃ ꝓ vob ipe pugnabit sic̃ pollicit⁹ ẽ:
ꝯ tm̃ diligẽtissime ꝓcauete: vt diliga-
tis dñm deũ vr̃m. Qꝛ si voluerit̃ gen-

tiũ hanꝝ q̃ iter vos habitãt errouẽ
herere: t cũ eis miscere cõnubis
amicitias copul re: iã tunc scien
dñs de⁹ vr̃ nõ eas deleat añ facie
sz erũt vob i foueã ac laqueũ t offe
culũ ex latere vr̃o: t sudes i ocꝭ
donec vos auferat atq; dispdat
hac optia quã tradidit vob. En ego
die ingrediar viã vniũse ẽre: et tota
cognoscet̃ q̃ de oib⁹ ẋbis q̃ se dix
stituꝝ vob eẽ pollicit⁹ ẽ: vnũ nõ fr
erit icassũ. Sic̃ ꝯ ipleuit ope qđ pro
t ꝓspera cũcta venerũt: sic adduc
q vos ącąd malorꝝ cõminat⁹ ẽ: do
vos auferat atq; dispdat ꝺ ẽra bo
tima quã tradidit vob: eo q̃ pter
t̃ pactũ dñi dei vr̃i qđ pepigit vob
cũ: t ꝟuierit̃ dñs alienis t adora
t̃ eos. Cito atq; velocit̃ ꝓsurget i
furoꝛ dñi t auferemini ab hac ẽra
tima quã tradidit vobis. XXI
C Ongregauitq; iosue oẽs tr
israel i sychẽ: et vocauit ma
natu ac ꝓncipes t iudices t
gistros: stetereũtq; in ꝓspectu dñi
ꝓkm sic locut⁹ ẽ: Hec dic̃ dñs de⁹
Trãs fluuiũ ẖitauerũt pres vr̃i ab
tio: thare pr̃ abrãã t nachoꝛ ꝟuer
dñs alienis. Tuli q̃ patrẽ vr̃m abra
mesopotamie finib⁹: t adduxi eũ i
chanaã: mꝛtiplicauiq; semẽ eiꝰ: t de
ei isaac: illiq; ursũ dedi iacob t e
Et q̃b⁹ esau dedi mõtẽ seyr ad pos
dũ: iacob ẋo t filiꝭ eiꝰ descẽderũt i
ptũ. Misiq; moysẽ t aarõ: t pcussi
ptũ mꝛtis signis atq; portẽt̃: edux
vos t pres vr̃os de egypto t veni
ad mare: psecutiq; sũt egyptũ pres
stros cũ curribꝰ t eq̃tatu vsq; ad m
rubꝛũ. Clamauerũt ãt ad dñm filiꝭ
q̃ posuit tenebꝛas iter vos t egyptu
t adduxit sup eos mare t opuit eos
Uiderũt ocꝭ vr̃i cũcta q̃ i egypto fe
rim: t habitastis i solitudine multo
t itroduxi vos i ẽrã ãmoꝛei q̃ habi
bãt trãs iordanẽ. Cumq; pugnare
vos: tradidi eos i manꝰ vr̃as. t posse
stis terrã eoꝝ atq; iterfecistis eos. Su
rerit ãt balach filiꝰ sephoꝛ rex moab
t pugnauit ꝫ israelẽ. Misitq; t voca
uit balaã filiũ beoꝛ vt malediceret
bis t ego nolui audire eũ: sz ẽ̃dio be
lũ bñdixi vob t liberaui vos ꝺ manꝰ
eiꝰ. Trãsistisq; iordanẽ t venistis

hiericho: Pugnauerūtq ꝫ vos viri ci-
uitat̄ ei⁹: ām orre⁹ t phereze⁹ et chana
ne⁹ t ethe⁹ t gergeze⁹ t eue⁹ et iebuse⁹ t
tradidi illos in man⁹ vr̄as ‖ Misiq̄ aī
hos scabrones: t eieci eos ō loc̄ suis
duos reges ām orreoꝝ ad possidēdū: ñ
i gladio t i arcu tuo: dediq̄ vob t̄rā i
q̄ nō laborast̄: t vrbes q̄s ñ edificast̄
vt habitaret̄ i eis: vineas et olueta q̄ ñ
plātast̄ ‖ Nūc g timete dn̄z t seruite ei p
fecto corde atq̄ verissimo: t auferte de
os q̄b⁹ seruier̄t pr̄es vr̄i i mesopotamia
t i egypto ac seruite dn̄o. Sinaūt malū
vob videř vt dn̄o seruiat̄: optio vobis
dař. Eligite hodie q̄d placet cui seruire
potissimū debeat̄ vtr̄q̄ dn̄s q̄b⁹ seruier̄t
pr̄es vr̄i i mesopotamia: an dn̄s ām or-
reoꝝ i q̄ꝝ t̄ra habitat̄ Ego āt t dom⁹
mea seruiem⁹ dn̄o. Rndit̄q̄ pp̄s: et ait:
Absit a nob vt relinq̄m⁹ dn̄m et seruia-
m⁹ dīs alienis. Dn̄s de⁹ n̄r ipe eduxit
nos et pr̄es n̄ros ō t̄ra egypti et ō do-
mo seruitut̄: fecit̄q̄ videntib⁹ nob signa
ingētia: t custodiuit nos i oi via p quā
ābulauim⁹. t i cūct̄ pp̄is p q̄s trānsiui
mus. t eiecit vniūsas gētes ām orreo-
rū habitatorē t̄re quā nos intrauim⁹ Ser
uiem⁹ igit̄ dn̄o: q⁹ ipe ē de⁹ n̄r Dixit̄q̄
iosue ad pp̄m: Nō poteri t̄ seruire dn̄o.
De⁹ enī sanct⁹ et fort̄ emulator est: nec
ignoscet sceleribus vr̄is atq̄ pctis. Si
dimiserit̄ dn̄z t seruierit̄ dīs alienis:
p̄uertet se t affliget vos atq̄ subuertet:
postq̄ bona vob p̄stiterit bona. Dixit̄q̄ po-
pul⁹ ad iosue. Neq̄q̄ ita vt loq̄r̄ erit:
dn̄o seruiemus. Et iosue ad pp̄m. Te
stes i q̄t vos est̄: q⁹ ipi elegerit̄ vob
dn̄m vt seruiat̄ ei. Rnderūtq̄. Testes.
Nūc g ait auferte deos alienos de me
dio vr̄i: t inclinate corda vr̄a ad dn̄m
deū isr̄l. Dixit̄q̄ pp̄s ad iosue: Dn̄o de
nr̄o seruiem⁹: t obediētes erim⁹ p̄ceptis
ei⁹. Percussit g iosue i die illo fed⁹: et
posuit pp̄o p̄cepta atq̄ iudicia in sy
chem Scr̄sit q̄z oīa v̄ba hec i volumīe
legis dn̄i: t tulit lapidē pgrādē: posuit
q̄ eū subter quercū q̄ erat i sanctuario
dn̄i: t dixit ad oēs pp̄m: Ēn lapis iste
erit vob i testimoniū q⁹ audierit̄ oīa
v̄ba dn̄i q̄ locut⁹ ē vob: ne forte post-
ea negare velit̄ t mētiri dn̄o deo vr̄o.
Dimisit̄q̄ pp̄m singulos in possessionē
suā. Et p⁹ hec mortu⁹ ē iosue filius nun
⁹ dn̄i cēt̄ decē annoꝝ: sepelierūtq̄

eū i finib⁹ possessiōis sue i thamnathsa
re: q̄ sita ē i mōte effraim: a septētrio-
nali pte montis gaas. Seruiuitq̄ isr̄l
dn̄o cūct̄ vieb⁹ iosue t senioꝝ q̄ lon- Deu. 50. d
go vixerāt tpe post iosue: et qui noue- Exo. 13. d
rāt oīa opa dn̄i q̄ fecerat i isr̄l. Ossa q̄z
ioseph q̄ tulerāt filij isr̄l ō egypto sepe
lierūt i sychem in pte agri quē emerat
iacob a filijs emmor pr̄is sychē centū
nouell̄ ouib⁹ t fuit i possessionē filiorū
ioseph. Eleazar q̄z fili⁹ aarō mortu⁹ ē:
et sepelierūt eū i gabaath phinees filij
eius: q̄ data ē ei in monte effraim.

Explicit liber iosue. Incipit liber so
pthi: quē nos Judicū appellam⁹. Ca. I A

Post mortē io-
sue: ꝛsuluerūt filij isr̄l dn̄z
dicētes: Quis ascendet aī
nos ꝛtra chananeū: t erit
dux belli? Dixitq̄ dn̄s: Judas ascēdet.
Ecce tradidi t̄rā i manu ei⁹. Et ait iu-
das symeoni fratri suo. Ascēde mecū i
sorte mea: et pugna ꝫ chananeū: vt et
ego pgā tecū i sorte tua. Et abīit cū eo
symeō Ascēditq̄ iudas t tradidit dn̄s
chananeū ac pherezeū in manⁱ eoꝝ: et
pcusserūt i bezech decē milia viroꝝ: iue
nerūtq̄ adonibezech i bezech: t pugna
uerūt ꝫ eū: ac pcusserūt chananeū t phe
rezeū. Fugit aūt adonibezech: quē pse
cuti cōp̄hēderūt cesis sūmitatib⁹ ma-
nuū ei⁹ ac pedū. Dixitq̄ adonibezech. B
Septuaginta reges amputat̄ manuū
ac pedū sūmitatib⁹ colligebāt sb mēsa
mea ciboꝝ reliq̄as: sic̄ feci: ita reddidit
mihi de⁹. Adduxerūtq̄ eū i hierl̄m et
ibi mortu⁹ ē. Oppugnātes g filij iuda
hierl̄m: cepert eā: t pcusserūt i ore gla-
dij tradētes cūctā icēdio ciuitatē. Et
postea descēdētes pugnauerūt ꝫ cha-
naneū q̄ habitabat i mōtanis: t ad me
ridiē i cāpestrib⁹. Pergensq̄ iudas ꝫ
chananeū q̄ habitabat i hebron: cui⁹
nomē fuit antiq̄⁹ cariatharbe: pcussit Jos. 15. c
sesai t haym an t tholmai: atq̄ inde p
fect⁹ abīit ad habitatores dabir: cuius C
nomen vet⁹ erat cariathsepher. i. ciui-
tas lr̄aꝝ Dixitq̄ caleb: Qui pcusserit 1. Pa. 2. k
cariathsepher et vastauerit eā dabo ei
axam filiā meā vxorē. Cūq̄ cepisset eā
othoniel filius cenez frater caleb mi-
dedit ei filiā suā ꝫiugē. Quā pgētē in
itinere monuit vir su⁹ vt peteret a pr̄e

suo agrū. Que cū suspirasset sedens in asino: dixit ei caleb. Quid habes? At illa rndit: Da mihi bndictiōez: qz terram arentē dedisti mihi: da t irriguā aqs. Dedit g ei caleb irriguū superi⁹ t irriguū iferi⁹. Filij āt cinei cognati moysi ascēderūt ō ciuitate palmaꝝ cum filijs iuda i deſtū sortis ei⁹ qō ē ad meridiē arath: t habitauerūt cū eo. Abijt āt iudas cū symeōe fratre suo: t pcusserūt sic chananeū q̄ habitabat i sephat: et iterfecerūt eū. Uocatūq; ē nomen vrb horma. i. anathema. Cepitq; iudas gazā cū finib⁹ suis: t aschalonē atq; accharō cū finibus suis. Fuitq; dns cum iuda: t montana possedit: nec potuit delere habitatores vallis: qz falcatis curribus abūdabant. Dederūtq; caleb hebronē sic dixerat moyses: q̄ deleuit ex ea tres Jos.15.g filios enach. Jebuseū āt habitatorē hierusalē n deleuerūt filij beniamī. Habitauitq; iebuseus cū filijs beniamin in e hierm vsq; i pntē diē. Domꝰ q̄z ioseph ascēdit i bethel: fuitq; dns cū eis. Nā cū obsiderēt vrbē q̄ pus luza vocabatur: viderūt hoiez egredientē ō ciuitate: dixeruntq; ad eū: Ondē nob itroitū ciuitatis: t feciem⁹ tecū misericordiaz. Qui cum ondisset eis: percusserūt vrbē i ore gladij: hoiez āt illū t oēz cognatiōez ei⁹ dimiserūt. Qui dimiss⁹ abijt in trā ethim t edificauit ibi citatē: vocauitq; eā luzā f q̄ ita appellat vsq; in pntem diē. Manasses q̄z n deleuit bethsan t chanath cū vicis suis: t habitatores dor et ieblaā t mageddo cū vicis suis: cepitq; chananeū habitare cū eis. Postq; āt pfortatus ē isrl fec eos tributarios et delere noluit. Effraī etiā nō interfecit chananeū q̄ habitabat i gazer: sz habitauit cū eo. Zabulō nō deleuit habitatores tethronē et naalō: sz habitauit chananeus i medio eius factiq; ē ei tributarius. Aser q̄z nō deleuit habitatores accho et sidonis alab et t achazib t alba t aphech t roob: habitauitq; i medio chananei habitatoris illius tre: nec interfecit eos. Neptalim q̄z n deleuit habitatores bethsemes et bethanath: t habitauit iē chananeū habitatorē tre. Fuerūtq; ei bethsemite et bethanite tributarij. Artauitq; āmorreus filios dan i mōte: nec dedit eis locū vt ad planiora descēderēt: habitauitq; i mōte hares qō interpat testatio i haylō t salabin. Et aggranata est manꝰ dom⁹ ioseph: factiq; ē ei tributarius. Fuit autē eminꝰ āmorrei ab ascēsu scorpionis

Ascēditq; angel⁹ dñi ō galgala ad locū flētus: dixit: eduxi vos ō egypto: t introduxi i trā p q̄ iuraui pribus vris: t pcepi licitꝰ sñ vt nō facerē irritū pactū meū vobiscū i sempiternū: ita dūtaxat vt non ferirētis fedꝰ cū habitatoribus trē huius aras eoꝝ subūteretis: t noluistis audire vocē meā. Cur h feciſtis? Quobrē nolui delere eos a facie vra vt habeatis hostes: t dij eoꝝ sint vob i ruinā. Cūq; locut⁹ ēt angel⁹ dñi hec vba ad oēs filios isrl: eleuauerūt vocē suā et fleuerūt. Et vocatū ē nomē loci illi⁹ flētus siue lacrymaꝝ. Immolauerūtq; ibi hostias dño. Dimisit g iosue pplm: t abierunt filij isrl vnusq̄sq; i possessionem suā vt obtinerēt eā. Seruierūtq; dño cūctis diebus ei⁹ t senioꝝ: q̄ lōgo p⁹ eū viderūt opa: t nouerāt oīa opa dñi q̄ fecerat ois isrl. Mortuus ē āt iosue filius nun famul⁹ dñi cētū t decē ānoꝝ: t sepelierūt eū in finib⁹ possessiōis sue i thānathsare in mōte effraī a septētrionali plaga montis gaas. Oisq; illa generatio 2gregata ē ad pres suos: t surrexerūt alij q̄ nouerāt dñz: t opa q̄ fecerat ch isrl. Fecerūtq; filij isrl malū i ꝓspectu dñi t seruierūt baalim ac dimiserūt dñm deum patrū suoꝝ q̄ edurerat eos ō trā egypti: t secuti sūt deos alienos: deos q̄s pplorū q̄ habitabāt i circuitu eoꝝ: t adorauerūt eos: t ad iracūdiā ꝓcitauerūt dñm: dimittētes eū: t seruientes baal et astaroth. Iratꝰq; dns ꝛ isrl tradidit eos i mānib⁹ diripiētiū. Qui ceperūt eos t vendiderunt hostib⁹ q̄ habitabāt p gyrū nec potuerūt resistere aduſarijs suis: q̄ cūq; egere voluissent: manꝰ dñi fuit eis ad malū sicut locut⁹ est t iurauit eis: t vehemēter afflicti sūt. Suscitauitq; dns iudices q̄ liberarēt eos ō vastātiū manuū bus: sz nec eos audire voluerūt: fornicati tes cū dīs alienis t adorantes eos. Cito deseruerūt viā p quā ingressi fuerāt to deseruerūt viā p quā ingressi fuerāt pres eoꝝ: t audientes mandata dñi oia fecere ꝓtraria. Cūq; dns iudices suſcitaret: i dieb⁹ eoꝝ flectebat misericordiaz audiebat afflictoꝝ gemitꝰ: t liberabat eos ō cede vastātiū. Postq; āt mortuus ēet iudex reūtebāt: t multo faciebant

maiora q̄z fecerāt pres eoꝝ sequentes deos alienos q̄uietes eis: et adorātes illos. Nō dimiserūt adinuētiōes suas: et viā durissimā q̄ quā ambulare ꝓsueuerāt. Iratꝰq̄z ē furor dñi i isrl: et ait: Quia irritū fecit gens ista pactū meū q̄s pepigerā cū pribꝰ eoꝝ et vocē meaꝝ audire ꝓtēpsit: et ego nō delebo gētes q̄s dimisit iosue: et mortuꝰ est: vt i ipis exp̄iar isrl vrꝝ custodiāt viā dñi: et ambulēt i ea: sicꝫ custodierūt pres eoꝝ an nō. Dimisit q̄ dñs oēs natiōes has: et eto subuertere noluit: nec tradidit in

manꝰ iosue. III

Ē sūt gētes q̄s dñs dereliq̄t vt eruditet in eis israelē et oēs q̄ nō nouerāt bella chananeoꝝ: et postea discerēt filiꝰ eoꝝ certare cū hostibꝰ: et hr̄e ꝓsuetu dinē p̄liādi: q̄nq̄z satrapas philistiozꝝ oēmq̄z chananeū et sidoniū: atq̄z eueū q̄ habitabāt i mōte libano ō mōte baal hermō vsq̄z ad itroitū emath. Dimisitq̄z eos vt in ipis exp̄iret israel vtrū audirēt mandata dñi q̄ ꝑcepat pribꝰ eoꝝ q̄ manū moysi: an non. Itaq̄z filij isrl habitauerunt i medio chananei et ethei et āmorrei et pherezei et euei et iebusei: et duxerūt vxores filias eoꝝ: ipiq̄z filias suas filijs eoꝝ tradiderūt: et seruierūt dñs eoꝝ ‖ Feceruntq̄z malū i ꝓspectu dñi: et oblīti sūt dei sui q̄uietes baalim et astaroth. Iratꝰq̄z ī isrl dñs: tradidit eos i manꝰ chusan rasathaim regis mesopotamie seruieruntq̄z ei octo ānis. Et clamauerūt ad dñm q̄ suscitauit eis saluatorē: et liberauit eos. Othoniel vide licet filiū cenez frēm caleb miorē. Futusq̄z in eo spūs dñi: et iudicauit israel. Egressusq̄z ē ad pugnā: et tradidit dñs i manꝰ eiꝰ chusarasathaim regē syrie: et oppressit eū. Quieuitq̄z tra q̄dragita annis: et mortuꝰ ē othoniel filiꝰ cenez. Addiderūt āt filij isrl facere malū in ꝓspectu dñi: q̄ cōfortauit aduersū eos eglon regē moab: q̄ fecerūt malū in ꝓspectu eiꝰ. Et copulauit ei filios āmon et amalech. Abūtq̄z et ꝑcussit isrl: atq̄z possedit vrbē palmaꝝ Seruieruntq̄z filij isrl eglon regi moab decē et octo annis: et postea clamauerūt ad dñm. Qui suscitauit eis saluatorē vocabulo aioth filiū gerari filij gemini: q̄ vtraq̄z mānu ꝑ degra vtebat. Miseruntq̄z filij isrl ꝑ illū munera eglō regi moab. Qui fecit sibi gladiū ancipitē habētē i medio capitis lōgitudinis palme manꝰ: et accinctꝰ ē eo subter sagū i dextro femore. Obtulitq̄z munera eglō regi moab. Erat āt eglō crassus nimis. Cūq̄z obtulisset ei munera ꝓsecutꝰ ē socios q̄ cū eo venerāt: et reuersus ō galgal vbi erant idola: dixit ad regē. Uerbū secretū habeo ad te o rex. Et ille ipauit silētiū. Egressiq̄z oibꝰ q̄ circa eū erāt: ingressus ē aioth ad eū. Sedebat āt i estiuo cenaculo solus. Dixitq̄z: Uerbū dñi habeo ad te. Qui statim surrexit ō throno. Extēdit q̄z aioth sinistrā manū: et tulit sicā de dextero femore suo: infixitq̄z eā i ventrē eiꝰ tā valide vt capulꝰ seq̄ret ferrū i vulnere: ac pinguissimo adipe stringeret. Nec eduxit gladiū: sz ita vt ꝑcusserat relict̄ corpore: statimq̄z p secreta nature alui stercora ꝓruperūt. Aioth āt clausis diligētissime ostijs cenaculi et ꝓfirmatis sera p posticū egressus ē. Seruiq̄z regis ingressi: viderūt clausas fores cenaculi: atq̄z dixerūt: Forsitan purgat aluū in estiuo cenaculo. Expectātesq̄z diu donec erubescerēt: et videntes q̄ nullꝰ aperiret: tulerūt clauē: et aperientes inuenerūt dñm suū i tra iacentē mortuū. Aioth āt dñs illi turbarēt: effugit et ptrāsijt locū idoloꝝ vñ reuersus fuerat. Uenitq̄z i seyrath: et statim insonuit buccina i mōte effrai: descēderūtq̄z cū eo filij isrl ipso i fronte gradientes. Qui dixit ad eos: Seq̄mini me. Tradidit enī dñs inimicos nros moabitas i manꝰ nras. Descēderūtq̄z post eū et occupauerūt vada iordanis: q̄ transmittunt in moab: et nō dimiserūt trāsire quēq̄z: sed ꝑcusserūt moabitas in tpe illo circiter decē milia oēs robustos et fortes viros. Nullꝰ eoꝝ euadere potuit. Humiliatusq̄z est moab die illo sub manu isrl: et quieuit terra octoginta ānis. Post hūc fuit sangar filiꝰ anath q̄ ꝑcussit de philistijm sexcētos viros vomere: et ipe q̄z defēdit isrl. IIII

Addiderūtq̄z filij isrl facere malū in cōspectu dñi post mortem aioth: et tradidit illos dñs i manus iabin regis chanaan q̄ regnauit i asor. Habuitq̄z ducē exercitꝰ sui nomine sysarā. Ipe autē habitabat in aroseth gētiū. Clamauerūtq̄z filij isrl ad dñm. Nōgentos enī habebat falcatos cur-

Nu.25.b

A ē.2.b.et.ē 5.a.et.ī.6.i 1.Re.12.b

ens:t q vigili ānos vehemēter oppſſe
rat eos. Erat āt delbora pphetes vxor
lapidoth:q indicabat pplm i illo tpe:
t ſedebat ſb palma q noie illi⁹ vocaba
tur:inr rama t bethel i mōte effraim.
Aſcēdebātq ad eā filij iſrl in oē iudi
ciū. Que miſit t vocauit barach filiuz
abinoem ō cedes neptalim:dixitq ad
eū:Precepit tibi dns de⁹ iſrl. Uade de
duc exercitū i mōtē thabor:tolleſq te
cum decem milia pugnatorū de filijs
neptalim t ō filijs zabulon. Ego autē
adducā ad te i loco torrētē cyſō ſyſarā
pncipē exercit⁹ iabin t curr⁹ eius atq
oēz mltitudinē:t tradā eos i mānu tua
B Dixitq ad eā barach. Si venis mecū
vadā. Si noluerī venire mecū:nō pgā
Que dixit ad eū :Ibo qdē tecū ſz i hac
vice victoria nō reputabiſ tibi : qz in
mānu mulieri tradet ſyſara . Surrexit
itaq delbora :t prexit cū barach in ce
des. Qui accitis zabulon et neptalim
aſcēdit cū decē milib⁹ pugnatoꝝ hns
delborā i comitatu ſuo. Aber āt cine⁹
receſſerat quōdā a ceteri cineis fribus
filijs ſuis obab cognati moyſi :teten-
derāt tabnacula vſq ad vallē q voca
tur sennim:t erat iuxt cedes. Nūciatū
q ē ſyſare q aſcendiſſet barach filius
abinoem i mōtē thabor : et congregauit
nōgētos falcatos curr⁹ :t oēm exerci-
tū de aroſeth gētiū ad torrētē cyſon.
Dixitq delbora ad barach . Surge:
Hec ē enī dies i q tradidit dns ſyſarā i
C manib⁹ tuas. En ipe ductor ē tu⁹ Deſcē
dit itaq barach ō mōte thabor et de-
cē milia pugnatoꝝ cuz eo. Perterruit
q dns ſyſarā t oēs curr⁹ eius: vniuſāq
mltitudinē i ore gladij ad cōſpectum
barach intātū vt ſyſara ō curru deſili-
ens:pedib⁹ fugeret :et barach pſeqret
fugientes curr⁹ et exercitū vſq ad aro-
ſeth gētiū: t omis hoſtiū mltitudo vſq
ad iternitionē caderet. Syſara āt fugi
ens quenit ad tētoriū iahel vxorī aber
cinei. Erat āt pax inr iabin regē aſor:
t domū aber cinei. Egreſſa igit iahel
in occurſū ſyſare:dixit ad eū. Intra ad
me dne mi intra:ne timeas. Qui igreſ
ſus tabernaculū ei⁹:t opert⁹ ad ea pal
lio:dixit ad eam:Da mihi obſecro pau
lulū aq:qz ſitio valde. Que aperuitvte
rē lactis : t dedit ei bibere:t operuit il-
lā. Dixitq ſyſara ad eā. Sta añ oſtiū

tabnaculi:t cū venerit aliqs inqro
te et dicēs:nunqd ħ ē aliqs :rſpdeb
Nullus ē. Tulit itaq iahel vxor ab
clauū tabnaculi assumēs piter t m
leū:t igreſſa abſcōdito t cū ſilentio
ſuit ſupra timp⁹ capitī ei⁹ clauū:p
ſūq malleo defixit i cerebrum vſq
rā. Qui ſopore mortis ſocias dēſo
t mortu⁹ ē. Et ecce barach ſequēs
ſarā veniebat. Egreſſaq iahel i occ
ſū ei⁹:dixit ei:Ueni: t oſtēdā tibi v
quē qris. Qui cū intraſſet ad eā: vi
ſyſarā iacētē mortuū:t clauū infix
i timpore ei⁹. Humiliauit ḡ de⁹ i die
iabin regē chanaā coram filijs iſrl. Q
creſcebāt qtidie:t fortī m nu opp
bāt iabin regē chanaā donec delē

Decineruntq delbora t (eū
barach fili⁹ abinoem in illo
dicētes : Qui ſpōte obtuliſtis
iſrl animas vras ad periculū: bndicite d
Audite reges:aurib⁹ percipite pncipes
Ego sū ego ſū q dño canaz :pſallā d
deo iſrl. Dne cū exires ō ſeyr:t trāſ
p regiones edom:terra mota ē:celiq
nubes diſtillauerūt aqs Mōtes fl
runt a facie dni :t ſinai a facie dni
iſrl. In diebus ſangar filij anath:i di
iahel dqeuerūt ſemite :t q ingredieb
p eas ambulauerunt p calles devi
Ceſſauerūt fortes i iſrl t dqeuerūt:do
ſurgeret delbora: ſurgeret mr i iſrl
Noua bella elegit dns:t portas hoſti
ipe ſubūtit. Clype⁹ et haſta ſi appar
rūt in qdraginta milib⁹ iſrl. Cor me
diligit pncipes iſrl. Qui ppria volū
te obtuliſtis vos diſcrimini bndicite
dño. Qui aſcēdiſtis ſup nitētes aſin
et ſedetis i iudicio et ambulatis in v
loqmini. Ubi colliſi ſūt curr⁹ t hoſti
ſuffocat⁹ eſt exercit⁹:ibi narrent iu
cie dni :et clemētia i portis iſrl. Tu
deſcēdit pplus dni ad portas:t nō ob
nuit pncipatū. Surge ſurge delbora
ſurge ſurge et loqre cāticū. Surge ba
rach:et apprehende captiuos tuos fi
abinoem. Saluate ſūt reliqe pplī: dn
i fortib⁹ dimicauit. Ex effraim dedic
cos in amalech et poſt eū i beniamin
pplos tuos o amalech. De machir pr
cipes deſcēderūt:et de zabulō q ducu
tū ducerēt ad bellādū. Duces ſacha
fuere cū delbora: t barach veſtigia
ſecuti:q ālī in pceps ac barathrū i

crimini dedit. Diuiso ꝫ se ruben: magnanimoꝝ repta ē ptētio. Quare habitas inf duos termios: vt audias sibilos gregū? Diuiso ꝫ se rubē: magnanimoꝝ repta ē ptētio. Galaad trans iordanē q̄escebat: t dan vacabat nauibus. Aser hitabat i litore maris: et in portub⁹ morabat. Zabulō ꝺo t nepthalim obtulerūt alas suas morti i regiōe rome. Uenerūt reges t pugnauerunt: pugnauerūt reges chanaā i thanec iux aq̄s mageddo: t tñ nihil tulere ꝺdantes. De celo dimicatuꝝ ē ꝫ eos. Stelle manētes i ordie t cursu suo: adūsus sy sarā pugnauerūt. Torrēs cyſō traxit cadauera eoꝝ: torrēs cadumim torrens cyſō. Cōculca aia mea robustos Ungule q̄ꝝ ceciderūt: fugiētib⁹ impetu et pceps ruētib⁹ fortissimis hostiū. Maledicite terre meroz: dixit angelus dei: Maledicite hitatoꝛib⁹ ei⁹: qz nō venerūt ad auxiliū dñi: i adiutoriū fortissimoꝝ ei⁹. Bñdicta iter mulieres iahel vxor aber cinei: t bñdicat i tabnacko suo. Aquā petēti lac dedit: t in phiala pncipū obtulit butyꝝ. Sinistram manū misit ad clauū: t dexterā ad fabroꝝ malleos. Percussitq̄ syſarā q̄rēs i capite vulneri locū: et timp⁹ valide pforās. Inf pedes ei⁹ ruit: defecit t mortuꝰ ē. Uoluebat añ pedes eius: t iacebat exanimis t miserabil? per fenestrā respiciēs vlulabat mr eius: t ō cenaculo loq̄bat. Cur morat regredi curr⁹ ei⁹. Quare tardauerūt pedes q̄drigaꝝ illius? Una sapientioꝛ ceteꝛ? vxoꝛib⁹ eius hec socrui ꝛba rñdit. Fortitā nūc diuidat spolia: t pulcherrima femiaꝝ eligitur ei. Uestes diūsoꝝ coloꝝ syſare trahant i p̄dā: et suplex varia ad ornāda colla ꝓgerēt. Sic pereāt oēs inimici tui dñe. Qui añt diligūt te: sic̄ sol in ortu suo splēdeat: ita rutilēt. Quieuitq̄ tra

A R quadraginta annos. VI

Ecerūt añt filij isrl malū in cōspectu dñi. Qui tradidit illos i mān madian septē ānis t oppssi sunt valde ab eis. Feceruntq̄ sibi antra et speluncas i montib⁹: t munitissima ad repugnādū loca. Cūq̄ seuisset isrl: ascēdebat madian t amalech ceteriq̄ orie filij: nationū t apō eos figētes tētoria: sic̄ erāt i herbis cūcta vastabāt vsq̄ ad introitū gaze. Nihilq̄ omno ad victū ꝓtinēs relinq̄bāt i isrl: nō oues: nō boues: nō asinos. Jp̄i enim t vniūsi greges eoꝝ veniebāt cū tabnaculis suis: et instar locustaꝝ vniūsa cōplebāt: innumera multitudo hoim t camelorꝝ q̄cq̄d tetigerāt deuastātes. Humiliatusq̄ est isrl valde i ꝓspectu madian. Et clamauit ad dñm postulās auxiliū ꝫ madianitas. Qui misit ad eū virū ꝓphām: et locut⁹ ē. Hec dic̄ dñs de⁹ isrl. Ego vos feci ꝓscēdere ō egypto: t eduxi vos de domo seruitutis: t liberaui ō manu egyptioꝝ: t oim inimicoꝝ q̄ affligebāt vos eieciq̄ eos ad introitum vr̄m: t tradidi vob⁹ trā eoꝝ. Et dixi: Ego dñs de⁹ vr̄. Ne timeatis deos āmoꝛreoꝝ in q̄ꝝ trā hitabitis: t noluistis audire vocē meā. Uenit añt angel⁹ dñi t sedit sb quercu q̄ erat i effra: t ptinebat ad ioas ꝓfes familie ezri. Cūq̄ gedeon filius ei⁹ excuteret atq̄ purgaret frumēta i torculari vt fugeret madiā: apparuit ei āgel⁹ dñi t ait: Dñs tecū viroꝝ fortissime. Dixitq̄ ei gedeon. Obsecro mi dñe si dñs nobiscū ē: cur ꝫ appḥēderūt nos hec oia? Ubi sūt mirabilia ei⁹ q̄ narrauerunt pres nri: atq̄ dixerūt: de egypto eduxit nos dñs? Nūc añt dereliq̄t nos dñs: t tradidit i manu madian. Respexitq̄ ad eū dñs: t ait: Uade i hac fortitudine tua et liberabis isrl ō mān madian. Scito q̄ miserim te. Qui rñdēs ait: Obsecro mi dñe in q̄ liberabo isrl. Ecce familia mea infima ē i manasse: et ego minim⁹ i domo p̄ris mei. Dixitq̄ ei dñs: Ego ero tecū: t p̄cuties madian q̄si vnū virū. Et ille: Si inueni indulgentiā gr̄az coꝝ te: da mihi signū q̄ tu sis q̄ loq̄ris ad me. Ne recedas hic donec reūtar ad te portās sacrificiū t offerēs tibi. Qui rñdit: Ego ꝓstolabor aduentū tuū Ingressus ē itaq̄ gedeō t coxit hedū: t ō farine modio azymos panes carnesq̄ ponēs i canistro: t ius carnium mittens i ollā tulit oia sb q̄rcu: et obtulit ei. Cui dixit āgelus dñi. Tolle carnes t azymos panes: t pone supra petrā illā: t ius desup fūde. Cūq̄ fecisset ita: extēdit āgel⁹ dñi ſmitatē ꝛge quā tenebat i mān et tetigit carnes et panes azymos. Ascēditq̄ ignis de petra t carnes azymosq̄ panes ꝯsūpsit. Angel⁹ añt dñi euanuit ex oculis eius. Uidēsq̄ gedeō q̄ eēt angel⁹ dñi. ait:

1. Re. 12. c

heu mi dñe de⁹: qz vidi angelū dñi fa
cie ad faciē. Dixitq; ei dñs. Pax tecū
Ne timeas. Nō morieꝛ. Edificauit q
ibi gedeō altare dño: vocauitq; illud:
dñi pax vsq; i pñtem diē. Cūq; adhuc
cēt i effra q ē familie ezri: nocte illa di
xit ad eū. Tolle taurū pris tui t alte
taurū annoꝝ septem: destruesq; aram
baal q ē pris tui: t nem⁹ qđ circa arā
ē: succide: t edificabis altare dño deo
tuo in sūmitate petre hui⁹: sup quā aīa
sacrificiū posuisti: tollesq; tauꝝ scđm:
t offeres holocaustū sup struē lignoꝝ
q đ nemore succideꝛ. Assūptꝛ q gedeō
decē virꝛ đ suis suis: fecit sic ꝓcepat
ei dñs. Timēs autem domū pris sui t
F holes illi⁹ ciuitatꝛ p diē noluit facere:
sz oia nocte cōpleuit. Cūq; surrexissēt
viri oppidi ei⁹ mane: viderūt destructā
arā baal lucūq; succisſū et tauꝝ alte
sup impositū sup altare qđ tūc edifica
tū erat: dixeruntq; ad iuicē: Quis h fec?
Cūq; pārerent auctorē facti: dictū est.
Gedeon fili⁹ ios fecit hec oia. Et dixe
rūt ad ioas: Produc filiū tuū vt mori
atur: qz destruxit aram baal t succidit
nem⁹. Quib⁹ ille rndit: Nūqd vltores
estꝛ baal vt pugnetꝛ p eo? Qui adūsa
ri⁹ ē eius: moriat anteq; lux crastina
veniat. Si de⁹ est. vindicet se deo eo q
suffodit arā ei⁹. Ex illo die vocat⁹ est
gedeō hierobaal: eo p dixisset ioas: vl
ciscat se đ eo baal: q suffodit arā ei⁹.
Igit oīs madiā t amalech t oriētales
G ppli congregati sūt sit: t trāseūtes iorda
nē: castrametati sūt in valle iezrahel.
Spūs āt dñi induit gedeō. Qui clan
gens buccina ꝓuocauit domū abiezer
vt seqret se. Misitq; nūcios i vniūsū
manasſen: q t ipe secut⁹ ē eū Et alios
nūcios i aser t zabulon et neptalim q
occurrerūt ei. Dixitq; gedeon ad dñm
Si saluū facis p manū meaz isrl sicut
locut⁹ es: ponā h vell⁹ lane in area. Si
ros i solo vellere fuerit: t i oi tra sicci
tas: sciā p p manū meā sic locutus es
liberabis isrl. Factūq; ē ita. Et de no
cte ꝓsurgēs: expso vellere conchā ro
re compleuit. Dixitq; rursus ad dñm:
Ne irascat furor tu⁹ ꝫ me: si adhuc se
mel tēptauero signū ḡrens in vellere.
Oro vt solū vell⁹ siccū sit: t oīs tra ro
re madēs. Fecitq; dñs nocte illa vt po
stulauerat: t fuit siccitas i solo vellere

Het ros in omi terra.
Sic hierobaal q t gedeō đ
cte ꝓsurgēs t ois pp̄s cū eo
nit ad fontē q vocat arad. Erāt au
castra madiā i valle ad septentriona
plagā collis excelsi. Dixitq; dñs ad
deon: Mult⁹ tecum ē pp̄s: nec trad
madian i man⁹ ei⁹ ne glorietur ꝫ me
t dicat: Meis viribꝰ liberat⁹ sū. Lo
ad pp̄m: t cūctꝛ audiētib⁹ p̄dica. Q
formidolosus t timidus ē: reūtat
cesserūtq; đ mōte galaad: t reuersi
ex pp̄o viginti duo milia viroꝝ et
decē milia remāserūt. Dixitq; dñs
gedeō: Adhuc pp̄s mult⁹ est. Duc
ad aq̄s: t ibi ꝓbabo illos. Et đ q
ro tibi vt tecū vadat ipe ꝑgat: qui
phibuero: reūtat. Cūq; descēdisset
pul⁹ ad aq̄s: dixit dñs ad gedeon. Q
manu t lingua lābuerint aq̄s sicut
lēt canes lābere: sepabis eos seorsum
Qui aūt curuatꝛ genib⁹ biberint aq
tera pte erūt. Fuit itaq; numer⁹ eo
manu ad os p̄ūciēte aq̄s lābuerāt
cēti viri. Ois aūt reliq̄ mltitudo fl
p oblice biberat. Et ait dñs ad gede
In trecētꝛ virꝛ q lābuerūt aq̄s libe
bo vos t tradā in manu tua mad
Ois āt reliq̄ multitudo reūtat
suū. Sūptꝛ itaq; p numero ctb
tubis oēm reliquā multitudinē ab
ꝓcepit ad tabnacula sua: t ipe cum
cētis virꝛ se certami dedit. Castra
madiā erāt subter i valle. Eadē no
dixit dñs ad eū. Surge t descēde in
stra: qz tradidi eos i mānu tua. Si
sol⁹ ire formidas: descēdat tecū p
puer tu⁹. Et cū audierꝛ qđ loquat
ꝓfortabūt man⁹ tue: et securior ad
stiū castra descēdes. Descendit q ip
phara puer eius in pte castro
erant armatoꝝ vigilie. Madian
amalech t oēs orientales pp̄li fu
bāt in valle vt locustaꝝ mltitudo
meli āt innumerabiles erāt: sicut
q iacet i litore maris. Cūq; venisset
deon narrabat aliq̄s sōniū p̄rio
t in hunc modū referebat qđ vide
Vidi sōniū: t videbat mihi q̄si
nerici⁹ panis ex hordeo volui: t in
stra madiā descēdere. Cunq; pcuss
ad tabnaculū: pcussit illū atq; s
tit: t ere rndit⁹ coeq̄uit. Rndit
q̄bat. Nō ē h aliud nisi gladi⁹

nia filij ioas viri iſrkite. Tradidit eſh
dñs i manꝰ eiꝰ madiã: ꝛ oia castra eiꝰ.
Cuꝫ audiſſꝫ gedeõ sõniũ ꝛ iẽptationẽ
eiꝰ adorauit: ꝛ reũsus ẽ ad castra iſrk:
E ꝛ ait: Surgite. Tradit. n. dñs in manꝰ
nras castra madiã. Diuiſitꝫ trecẽtos
viros i tres ptes ꝛ dedit tubas i mãibꝰ
eoꝝ: lagenasꝫ vacuas ac lãpades i me
dio lagenaꝝ: ꝛ dixit ad eos: Qõ me face
re videritis ꝺ facite. Ingrediar ptẽ ca
stroꝝ: et qõ fecero sectamini. Cũ pso-
nuerit tuba i manu mea: vos ãꝫ ꝙ ca-
stroꝝ circũitũ clãgite: et cõclamate do
mino ꝛ gedeoni. Ingressuſꝫ ẽ gedeon
et trecẽti viri q̃ erãt cũ eo i ptẽ castro-
rũ: incipiẽtibꝰ vigilijs noctiꝫ medie: et
cuſtodibꝰ ſuſcitatis ceperũt buccinis
F clãgere ꝛ cõplodere iter se lagenas. Cũ
q̃ ꝙ gyrũ castroꝝ in tribꝰ psonarẽt lo
cis ꝛ hydrias ꝓfregiſſent: tenuerũt ſi-
niſtris manibꝰ lãpades ꝛ dextriꝫ ſonã-
tes tubas. Clamaueruntꝫ gladiꝰ dñi ꝛ
gedeonis: stãtes singuli i loco ſuo per
circũitũ castroꝝ hoſtiliũ. Oia itaꝫ ca
stra turbata ſũt ꝛ vociferãtes vlulãtes
q̃ fugerũt. Et nihilominꝰ inſiſtebãt tre
cẽti viri buccinis psonãtes. Immiſit
q̃ dñs gladiũ i oibꝰ castris: et mutua
ſe cede trucidabãt: fugiẽtes vſqꝫ ad beth
ſeꝫ ꝛ crepidinẽ abelmeula i thebbath
G Cõclamãtes aũt viri iſrk ꝺ nepthalim ꝛ
aſer ꝛ oĩs manaſſe pſequebãt madiã.
Et vedit dñs victoriã ꝙ ko iſrk in die il
la. Miſitꝫ gedeõ nũccos i oẽm mõtẽ
effraim dicẽs: Deſcẽdite in occurſum
madian: et occupate ãq̃s vſqꝫ bethbe-
ꝛaꝫ iordanẽ. Clamauitꝫ oĩs effra-
im: et ꝓoccupauit ãq̃s vſqꝫ bethbera.
H Apprehẽſoſꝫ duos viros madiã: oreb
ꝛ zeb interfecit oreb in petra oreb zeb
ro in torculari zeb. Et pſecuti ſũt ma
dian: capita oreb ꝛ zeb portãtes ad ge
deon trans fluenta iordanis. VIII

A Iterũtꝫ ad eum viri effraim:
Quid ẽ ꝺ qõ facere voluiſti vt
nos nõ vocares cũ ad pugnam
ꝛ ires ꝛ madian. Jurgãtes fortiter: ꝛ
ꝺe vim inferentes. Quibꝰ ille rñdit:
Quid eſh tale facere potui ãle vos fe-
ci? Nõne melior ẽ racemꝰ effraim vi
demꝰ abiezer? In manꝰ vras dñs tra
didit pncipes madiã: oreb ꝛ zeb Quid
tale facere potui: ãle vos feceſtis? Qõ
cũ locutꝰ eet: requieuit ſpus eoꝝ q̃ tume
bãt ꝓtra eũ. Cũꝫ veniſſet gedeõ ad Jor
danẽ trãſiuit eũ cũ trecẽtis viris q̃ ſe-
cũ erãt: ꝛ ꝓ laſſitudine: fugientes pſequi
nõ poterãt. Dixitꝫ ad viros soccoth:
Date obſecro panes ꝙ ko q̃ mecũ ẽ: qꝛ
valde defecerũt: vt poſſimꝰ pſequi zebee
et ſalmana reges madiã. Rñderũt ꝓn-
cipes soccoth. Forſitan palme manuũ
zebee et ſalmana i manu tua ſũt: et id-
circo poſtulas vt demꝰ exercitui tui pa
nes. Quibꝰ ille ait: Cũ ꝙ tradiderit dñs
zebee et ſalmana in manꝰ meas: et cũ
reuerſus fuero victor in pace: ꝓteram
carnes vras cũ ſpinis tribuliſꝫ deſer-
ti. Et inde ꝓscẽdens venit i phanuel:
locutuſꝫ ẽ ad viros loci illiꝰ ſicut
et illi rñderãt viri soccoth.
Dixit itaꝫ eis: Cum reuerſus fuero vi C
ctor i pace: deſtruã turrim hãc. Zebee
aũt ꝛ ſalmana requieſcebãt cũ oi exerci-
tu ſuo. Quindeci eſh milia viri remã-
ſerãt ex oibꝰ turmis orientaliũ ꝙ koꝝ:
cesis centũ viginti milibꝰ bellatoꝝ et
educẽtiũ gladiũ. Aſcẽdẽſꝫ gedeon ꝙ
viã eoꝝ q̃ i tabernacul mozabanꝝ ad
orientalẽ ptẽ nobe ꝛ iecbaa: ꝓcuſſit ca-
ſtra hoſtiũ q̃ ſecuri erãt: et nihil aduer
ſi ſuſpicabãꝝ. Fugeruntꝫ zebee ꝛ ſal-
mana ãq̃s pſequẽs gedeõ cõphẽdit tur
bato oĩi exercitu eoꝝ. Reuerrẽſꝫ de
bello aũ ſolis ortũ: apphẽdit puerꝝ de
viris soccoth. Interrogauitꝫ eũ noĩa
ꝓncipũ ꝛ senioꝝ soccoth: ꝛ deſcripſit ſe-
ptuagĩta septẽ viros. Uenitꝫ ad soc- D
coth: et dixit eis: Ecce zebee et ſalmana
ſup q̃ꝺ exprobraſtiꝫ mihi dicẽtes: Forſitã
manꝰ zebee et ſalmana in manibꝰ tuis
ſũt: ꝛ idcirco poſtulas vt demꝰ viris q̃
laſſi ſũt ꝛ defecerũt panes. Tulit ꝙ ſeni
ores ciratiꝫ: ꝛ ſpinas deſti ac tribulos
et cõtriuit cũ eis atꝫ cõminuit viros
soccoth. Turri q̃ꝫ phanuel ſubũtit: oc
ciſis hĩatoribꝰ ciuitatiꝫ. Dixitꝫ ad ze
bee ꝛ ſalmana: Quales fuerũt viri q̃s oc
ciditiꝫ i thabor? Qui rñderũt: Sicut tui
ꝛ vnꝰ ex eis q̃ſi filiꝰ regiꝫ. Quibꝰ ille rñ-
dit: Frẽs mei fuerũt: filij mĩs mee Ui
uit dñs: qꝛ ſi ſeruaſſetiꝫ eos ñ vos occi-
derẽ. Dixitꝫ iether primogenito ſuo.
Surge ꝛ interfice eos. Qui ñ eduxit gla
diũ. Timebat eſh qꝛ adhuc puer erat. E
Direxitꝫ zebee ꝛ ſalmana: Tu surge ꝛ
irrue i nos: qꝛ iuxta etatiꝫ robur ẽ hoĩs
Surrexit gedeõ et interfecit zebee ꝛ ſal-

mana:ꝛ tulit ornamẽta ac bullas ꝗb⁹ colla regaliũ camelorꝫ decorari solẽt. Dixerũtqꝫ oẽs viri isrl̃ ad gedeõ: Dña re nr̃i tu ꝛ fili⁹ tu⁹ ꝛ fili⁹ filij tui: qꝛ liberasti nos ꝺ mãu madian. Quib⁹ ille ait: Nõ dñabor vr̃i: nec dñabit̃ i vos fili⁹ me⁹: sꝫ dñabit̃ vob dñs. Dixitqꝫ ad eos. Unã petitiõez postulo a vob. Date mihi inaures ex p̃da vr̃a. Inaures em aureas hismaelite hr̃e ꝓsueuerãt.
F Qui rñderũt: Libẽtissime dabim⁹. Expãdẽtesqꝫ sup ẽrã palliũ ꝓiecerũt i eo laures ꝺ p̃da. Et fuit põd⁹ postulatarꝫ lauriũ mille septigẽti auri sicli: absqꝫ ornamẽtis ꝛ monilib⁹ ꝛ veste purpurea ꝗb⁹ reges madiã vti soliti erant ꝛ p̃ter torq̃s aureas camelorum. Fecitqꝫ ex eo gedeõ ephot: ꝛ posuit illꝺ in ciuitate sua ephra. Fornicatusqꝫ ẽ ois isrl̃ eo ꝛ factũ ẽ gedeoni ꝛ oi domui ei⁹ in ruinã. Hũiliat⁹ ẽ ãt madiã coram filijs isrl̃ nec potuerũt vltra ceruices eleuare: sꝫ q̃euit ẽra p q̃dragĩta ãnos ꝗb⁹ gedeõ p̃fuit.
B Abijt itaqꝫ hierobaal fili⁹ ioas ꝛ habitauit in domo sua. Habuitqꝫ septuagĩta filios q̃ egressi sũt ꝺ femore ei⁹ eo q̃ plures hr̃et vxores. Cõcubina aũt illi⁹ quã hẽbat i sychẽ genuit ei filiũ noie abimelech. Mortu⁹qꝫ ẽ gedeõ fili⁹ ioas i senectute bona: ꝛ sepult⁹ ẽ i sepulchro ioas p̃ris sui in ephra de familia ezri. Postqꝫ ãt mortuus ẽ gedeõ: aũsi sũt filij isrl̃ ꝛ fornicati sũt cũ baalim. Percussertqꝫ cũ baal fed⁹ vt eẽt eis in deũ: nec recordati sũt dñi dei sui q̃ eruit eos ꝺ manib⁹ inimicorꝫ suorꝫ oim̃ p circuitũ: nec fecerũt miscõiaz cũ domo hierobaal gedeon iuxt̃ oia bona q̃ fecerat
A Hbijt ãt abimelech (israeli. IX fili⁹ hierobaal in sychẽ ad frẽs matris sue ꝛ locut⁹ ẽ ad eos ꝛ ad oẽm cognatiõez dom⁹ p̃ris matris sue dicens: Loq̃mini ad oẽs viros sychẽ. Quid vob ẽ melius: vt dñent̃ vr̃i septuagĩta viri oẽs filij hierobaal: an vt dñetur vob vn⁹ vir? Sicqꝫ ꝓsiderate: qꝛ os os vr̃m ꝛ caro vr̃a sũ. Locutiqꝫ sũt frẽs matris ei⁹ ꝺ eo ad oẽs viros sychẽ vniũsos ẽmones istos: ꝛ inclinauerũt corꝫ eorꝫ p⁹ abimelech dicẽtes: Frat̃ nr̃ ẽ. Dederũtqꝫ illi septuagĩta põdera argẽti de phano baal berith. Qui ꝓduxit sibi ex eo viros inopes et vagos: secutiqꝫ sũt eũ. Et venit i domũ p̃ris sui i ephra: et occidit frẽs suos filios hierobaal [illegible] ptuaginta viros sup lapidẽ vnũ. Remãsitqꝫ ioathã fili⁹ hierobaal minim⁹ ꝛ abscõdit⁹ ẽ. Cõgregati sũt ãt oẽs viri sychẽ ꝛ vniũse familie vꝺ mello: abierũtqꝫ ꝛ ꝓstituerũt regẽ abimelech iuxt̃ q̃rcũ q̃ stabat i sychẽ. Qꝺ cũ nũciatum eẽt ioathã iuit ꝛ stetit i vertice mõtis garizim: eleuataqꝫ voce clamauit ꝛ dixit: Audite me viri sychem ita vt audiat vos dñs. Jerũt ligna vt vngerẽt sup se regẽ. Dixerũtqꝫ oliue. Jmpera nob. Quib⁹ rñdit: Nũ q̃d possũ deserere pinguedinẽ meã q̃ ꝛ dũ vtũr̃ ꝛ hoies ꝛ venire ut ligna ꝓmouear? Dixerũtqꝫ ligna ad rhamnũ ꝺixerũt: Veni: ꝛ sup nos regnũ accipe. Que rñdit eis: Nũq̃d possũ deserere dulcedinẽ meã fructꝰqꝫ suauissimos ꝛ ire vt inter cetera ligna ꝓmouear? Locutaqꝫ sũt ligna ad vitẽ. Veni ꝛ imperabis nob. Que rñdit eis: Nunq̃d possũ deserere vinũ meũ qꝺ letificat deũ ꝛ homines ꝛ inter ligna cetera ꝓmoueri? Dixerũtqꝫ oia ligna ad rhamnum. Veni ꝛ imperabis sup nos. Que rñdit eis: Si vere me vob ꝓstituistis: venite et sb vmbra mea requiescite. Si aũt nõ vultis: egrediat̃ ignis de rhamno: ꝛ deuoret cedros libani. Nunc igit̃ si recte ꝛ absqꝫ fraude ꝓstituistis sup vos regẽ abimelech: et bñ egistis cũ hierobaal ꝛ cũ domo eius: et reddidistis vicẽ bñficijs ei⁹ q̃ pugnauit ꝓ vobis et aiam suã dedit piculis: et eruereꝛ vos de manu madiã q̃ nũc surrexistis ꝛ domũ p̃ris mei: ꝛ interfecistis filios ei⁹ septuaginta viros sup vnum lapidẽ: ꝛ ꝓstituistis regẽ abimelech filiũ ancille eius sup habitatores sychẽ eo ꝙ frater vr̃ sit. Si ꝙ recte ꝛ absqꝫ fraudatione egistis cũ hierobaal ꝛ domo eius hodie letemini in abimelech: ꝛ ille letet̃ in vob. Sinaut̃ q̃erse. Egrediat̃ ignis ex eo: ꝛ ꝓsumat habitatores sychem ꝛ oppidũ mello: egrediat̃qꝫ ignis de viris sychẽ ꝛ de oppido mello: ꝛ deuoret abimelech. Que cũ dixisset fugit ꝛ abijit berara: habitauitqꝫ ibi ob metũ abimelech fratris tui. Regnauit itaqꝫ abimelech sup isrl̃ trib⁹ ãnis. Misitqꝫ dñs spm̃ ritũ pessimũ inter abimelech ꝛ habitatores sychẽ. Qui cepert eũ detestari: ꝛ scelus inf̃ectiõis septuagĩta filiorꝫ hierobaal ꝛ effusionẽ sãguis eorꝫ ꝓferre ad abimelech frẽm suũ: ꝛ i ceteros sychimo-

eū ꝑcipes ą eū adiuuerāt: Posuerūt
q̄ insidias adūsū eū i sūmitate mōtiū
Et ꝓsilli⁹ ꝓstolarēt aduētū: exercede-
bāt latrocinia agētes ꝑdas ꝑtereūti-
b⁹. Nūciatūq̄ ē abimelech. Uenit sūt
gaal fili⁹ obed cū frib⁹ suis: t transi-
uit i sychimā. Ad cui⁹ aduentū erecti
hitatores sychē egressi sūt i agros va-
stātes vineas uasq̄ calcātes. Et fact
cōtiū choris: igressi sunt phanū dei
sui: t iter epulas t pocla maledicebāt
abimelech clamante gaal filio obed.
Quis ē iste abimelech: t q̄ est sychē vt
seruiam⁹ ei? Nūq̄d nō ē ipe fili⁹ hiero-
baal t cōstituit ꝑncipē zebul ꝓuū suū
sup viros emor pris sychē. Cur ꝑ ꝓuie
m⁹ ei? Utinā daret aliq̄s ꝓpm istū sub
manu mea vt auferrē ō medio abime
lech: Dictū ē abimelech: Cōgrega exer
citū multitudinē t veni. Zebul esh ꝑn
ceps ciuitat⁹ audit⁹ ꝓmonib⁹ gaal fi-
li⁹ obed irat⁹ ē valde: t misit clā ad abi
melech nūcios dicēs: Ecce gaal filius
obed venit i sychimā cū frib⁹ suis: et
oppugnat adū sum te ciuitatē. Surge
ergo nocte cū ꝓpo ą tecū ē: t latita in
agro: t pio mane orīēte sole irrue su-
p ciuitatē. Illo aūt egredīēte adūsū te
ꝓpo suo fac ei q̄ potuer⁹. Surrexit cū
ergo abimelech cū oi exercitu suo no-
cte: t tetēdit insidias iux sychimā i q̄t-
tuor loc⁹. Egressusq̄ ē gaal fili⁹ obed
t stetit i introitu portę ciuitat⁹. Surrex
it aūt abimelech t ois exercit⁹ cū eo de
insidiar loco. Cūq̄ vidisset ꝓpm gaal:
dixit ad zebul. Ecce ō mōtib⁹ mltitu-
do descen dit. Cui ille rndit: Umbras
mōtiū vides q̄si capita hoim: t ꝑ erro
re deciper⁹. Rursūq̄ gaal ait. Ecce po
pul⁹ ō vmbilico tre descēdit: t vn⁹ cu
neus venit p viā q̄ respicit q̄rcū. Cui dix
it zebul. Ubi ē nūc os tuū ą loq̄baris
q̄s ē abimelech vt seruiam⁹ ei? Nōne ꝑ
pls ē quē despiciebas? Egredere t pu-
gna q̄ eū. Abūt ꝑ gaal expectāte sychi
mor ꝓpo t pugnauit ꝫ abimelech: ą
persecut⁹ ē eū fugientē t i vrbē cōpulit.
Ceciderūtq̄ ex pte ei⁹ plūi vsq̄ ad por
tā ciuitat⁹: t abimelech sedit i rama.
Zebul aūt gaal t socios ei⁹ expulit ō vr
be: nec in ea passus est cōmorari. Se-
q̄nti ꝑ die egressus ē ꝓpls i cāpū: Qō
nūciatū esset abimelech: tulit exerci-
tū suū t diuisit i tres turmas: tēdēs i
sidias i agr. Uidēsq̄ q egrederet popul⁹ ō ciuitate: surrexit t irruit i eos
cū cuneo suo: oppugnās t obsidēs ciui
tatē. Due aūt turme palātes p cāpū ad
uersarios pseq̄bāt. Porro abimelech
oi die illo oppugnabat vrbē. Quā ce-
pit interfect⁹ hitatorib⁹ ei⁹: ipa q̄q̄ destru
cta: ita vt sal i ea dispgeret. Qō cū au-
dissent ą hitabāt i turre sychimor: in
gressi sūt phanū dei sui berith vbi fe-
dus cū eo pepigerāt: t ex eo loc⁹ nomē
accepat: ą erat munit⁹ valde. Abime-
lech q̄q̄ audiēs viros turr⁹ sychimor
parit cōglobatos: ascendit i mōtē sel-
mon cū oi ꝓpo suo: Et arrepta securi
ꝑcidit arboris ramū: ipositūq̄ ferēs
humero: dixit ad socios: Qō me vider⁹ ℣.7.e
facere: cito facite. Igit certatim ramos
ō arborib⁹ ꝑcidētes: seq̄bāt ducē. Qui ℣
circūdātes ꝓsidiū succēderūt. Atq̄ ita
factū ē vt fumo t igne mille hoim ne-
carēt viri pit t mlieres hitator turr⁹
sychē. Abimelech āt ide ꝓficiscēs ve-
nit ad oppidū thebes: qō circūdās ob-
sidebat exercitu. Erat āt turr⁹ excelsa
i media ciuitate: ad quā cōfugerāt sil
viri ac mlieres t oēs ꝓncipes ciuitat⁹
clausa firmissime ianua: t sup turr⁹ te
ctū stātes ꝓpugnacla. Accedēsq̄ abi
melech iux turrim pugnabat fortit et
appropinquās ostio ignē supponere ni
tebat‖Et ecce vna mlier fragmē mole 2.Re.11.e
desup iaciēs illisit capiti abimelech t
cōfregit cerebrū ei⁹. Qui vocauit cito
armigerū suū: t ait ad eū: Euagina gla 1.Reg.31.b
diū tuū t pcute me: ne forte dicat ꝙ a 1.Para.10.e
femia interfect⁹ sim. Qui iussa ꝑficiēs:
interfecit eū. Illo q̄q̄ mortuo oēs ą cū eo
erāt ō isrl: reūsi sūt i sedes suas. Et red
didit de⁹ malū qō fecerat abimelech ꝫ
ptrem suū interfect⁹ septuagita frib⁹ su-
is. Sychimit⁹ q̄q̄ qō opati erāt retribu
tū ē: t venit sup eos maledictio ioathā

Post abi (filū hierobaal. X
melech surrexit dux i isrl thola
fili⁹ phua patrui abimelech vir
de ysachar ą hitauit i sanir mōt⁹ ephra-
im: t iudicauit isrl vigīti t trib⁹ ānis:
Mortuusq̄ ē ac sepult⁹ i sanir. Huic
successit iair galaadites: ą iudicauit is
rael p vigīti t duos ānos: hūs trigīta
filios sedētes sup trigīta pullos asino
rū: t ꝓncipes trigīta ciuitatū q̄ ex noīe
ei⁹ sunt appellate auothiair. i. oppida

B Iair vsq; ī phīē dīc̄ i ĕra galaad. Mor
tuusq; ē iair ac sepult⁹ ī loco cui ē vo
§.2.b. et.3.a cabulū canō. Fili⁹ aūt isrł pctis veteri
et.4.a.6.a b⁹ iūgētes noua: fecerūt malū in ꝓspe-
et.j.13.a ctu dñi: t ꝑuierūt idolis baali t astaroth
t dīs syrie ac sydonis t moab t filioꝝ
ām̄on t philistīm: dimiserūtq; dñm et
nō coluerūt eū. Cōtra q̄s dñs irat⁹: tra-
didīdit eos ī man⁹ philistīm t filioꝝ
ām̄on: afflictiq; sūt t vehemēt oppīssi
q annos decē t octo oēs q̄ habitabāt
trās iordanē i ĕra ām̄orrei q̄ ē ī gala-
ad itm̄ vt filij ām̄on iordane trāsmis-
so vastarēt iudā t beniamin t effraim
C Afflictusq; ē isrł nimis. Et clamātes
ad dīm dixerūt: Peccauim⁹ tibi: q; de-
reliq̄m⁹ dīm deū nr̄m t ꝑuiuim⁹ baa
lim. Quib⁹ locut⁹ ē dñs: Nūq̄d ñ egy-
ptū s ām̄orrei filijq; ām̄ō t philistīm:
sidonij q̄q; t amalech t chanaan oppres
serūt vos: t clamastī ad me t erui vos
ꝺ manu eoꝝ? Et tū reliq̄stī me t colu-
istis deos alienos. Idcirco ñ addā vt
vltra vos liberē. Ite t iuocate deos q̄s
elegistī. Ipsi vos liberēt ī tpe ăgustie.
D Dixerūtq; filij isrł ad dīm. Peccauim⁹
Redde tu nobis q̄cq̄d tibi placet: tm̄
nīc libera nos. Que dicētes oia ꝺ fini
b⁹ suis alienoꝝ deoꝝ idola ꝓiecerūt: t
ꝑuierūt dño deo: q̄ voluit suꝝ miserīs
coꝝ. Itaq; filij ām̄on cōclamātes ī ga
laad fixere tētoria: Cōtra q̄s ꝯgregati
filij isrł: i maspha castrametati sū. Dix-
erūtq; ꝓncipes galaad singuli ad ꝓxi
mos suos. Qui ꝓm⁹ ex nob ꝯ filios am
mon cepit diuicare: erit dux ꝑ̄ti ga-
E Uit itaq; illo ī tpe (laad. XI
iepthe galaadites vir fortissim⁹
atq; pugnator: fili⁹ mlier meretric q̄ nat⁹ ē de galaad. Habuit aūt
galaad vxorē ꝺ q̄ suscepit filios: Qui
postq; creuerāt eiecerūt iepthe dicētes:
Heres ī domo ꝑris nr̄i eē nō poter qz
de adultera mr̄e nat⁹ es. Quos ille fu-
giēs atq; deuitās hītauit in ĕra thob.
Cōgregatiq; sūt ad eū viri iopes t la-
trocinātes: t q̄si ꝓncipē seq̄bāt. In illo
dieb⁹ pugnabāt filij ām̄on ꝯ isrł: Qui
b⁹ acrit istārib⁹ prexerūt maiores natu
de galaad vt tollerēt ī auxiliū sui iep-
the ꝺ ĕra thob. Dixerūtq; ad eū: Veni t
esto ꝓnceps nr̄: t pugna ꝯ filios ām̄ō.
Deū.26.f Quib⁹ ille rīdit: Nōne vos estis q̄ odi-
stis me t eiecistī de domo ꝑris mei: et
nīc venistī ad me necessitate cōpul
Dixerūtq; ꝓncipes galaad ad iepth
Ob hāc igit cām nīc ad te venim⁹
ꝑficiscaris nobiscū: t pugnes ꝯ filio
ām̄ō: sisq; dux oim q̄ hītāt ī galaad.
pthe q̄s dixit eis. Si vere venistī ad m
vt pugnē ꝑ vob ꝯ filios ām̄ō: tradi
ritq; eos dñs ī man⁹ meas: ego ero
ꝓnceps. Qui rīdert ei: Dñs q̄ hec au
dit ipe mediator ac testis ē q̄ nr̄a pm
sa faciam⁹. Abūt itaq; iepthe cū ꝓce
pib⁹ galaad fecerūtq; eū ois ꝑ̄ncip
sui. Locut⁹q; ē iepthe oēs ꝙmōes su
coram dño ī maspha. Et misit nūcios ad
regē filioꝝ ām̄ō q̄ ex ꝑsona sua dic
rēt. Quid mihi t tibi ē: q; venisti ꝯ m
vt vastares ĕrā meā? Quib⁹ ille rīdit
Quia tulit isrł ĕrā meā q̄n ascēdit
egypto: a finib⁹ arnō vsq; ieboc aq
iordanē. Nūc g̃ cū pace redde mihi e
Per q̄s rursū mādauit iepthe: t igna
eis vt dicerēt regi ām̄ō. Hec dīc iepth
Nō tulit isrł ĕrā moab nec ĕrā filioꝝ
ām̄ō: sz q̄n ꝺ egypto ascēderūt: ābulauit
ꝑ solitudinē vsq; ad mare rubrū ve
ī cades. Misitq; nūcios ad regē edō
cēs: Dimitte me vt transeā ꝑ ĕrā tu
Qui noluit acq̄escere ꝑcib⁹ eius. Mi
q̄ ad regē moab: q̄ t ipe trāsīuit ꝑ
cōtēpsit. Māsit itaq; ī cades t circ
uit ex latere ĕrā edom t ĕrā moab. Q
nitq; ad oriētalē plagā ĕre moab: t
strametat⁹ ē trās arnō: nec voluit in
re ĕmios moab. Arnō q̄ppe ꝓfinis ĕ
re moab. Misit itaq; isrł nūcios ad
on regē ām̄orreoꝝ q̄ hītabat i esebo
t dixerūt ei: Dimitte me vt trāseā ꝑ ĕrā
tuā vsq; ad fluuiū. Qui t ipe isrł nō
despiciēs ñ dimisit eū trāsire ꝑ fines
suos: sz infinita multitudine ꝯgregat
egressus ē ꝯ eū ī iasa: t fortit rettulit
Tradidit q; eū dñs in manu isrł cū o
exercitu suo. Et ꝑcussit eum t possed
oēm ĕrā ām̄orrei hītatoꝝ regiōis illi
t vniūsos fines ei⁹ ꝺ arnō vsq; iebo
t ꝺ solitudine vsq; ad iordanē. Dūx
de⁹ isrł subūtit ām̄orreū pugnāt ꝯ
lū ꝑ̄plo suo isrł. Et tu nūc vis possidere
ĕrā ei⁹? Nōne ea q̄ possedit chamos de
us tu⁹ tibi iure debēt? Que ēt dñs de
us nr̄ victor obtinuit: i nr̄sz cedēt pos
sessionē. Nisi forte melior es balac fi
lio sephor rege moab: aut dorert pug
qz iurgat⁹ sit ꝯ isrł t pugnauerit ꝯ ꝺ

qñ hĩtauit i eſebõ ⁊ vicul⁹ ei⁹ ⁊ i aroer
⁊ vill⁹ illi⁹: vel i cũctʒ ciuitatib⁹ iuxt̃ ior
dañ p trecẽtos ãnos? Quare tãto tpe
nihil ſup hac repetitõe tẽptaſtʒ? Igit̃
nõ pecco i te: ſʒ tu ꝫ me male agis in-
dicẽs mihi bella nõ iuſta. Judicet dñs
arbiter hui⁹ diei inter iſrl ⁊ filios am-
mõ. Noluitq; acq̃eſcere rex filioꝝ am-
mon ꝟbis iepthe q̃ p nũcios mãdaue
rat. Fact⁹ ẽ g̃ ſup iepthe ſpũs dñi ⁊ cir
cũiẽs galaad ⁊ manaſſe: maſpha q̃ʒ ga
laad: ⁊ inde trãſiẽs ad filios ãmon vo
tũ vouit dño dicẽs: Si tradideꝛʒ filio-
os ãmon i man⁹ meas q̃cũq; p̃m⁹ fue
rit egreſſus ꝺ foꝛib⁹ dom⁹ mee: mihiq;
occurrerit reũrẽti cũ pace a filijs ãmõ
eũ holocauſtũ offerã dño: Trãſiuitq;
iepthe ad filios ãmon vt pugnaret ꝫ
eos. Quos tradidit dñs i man⁹ ei⁹ pcuſ
ſitq; ab aroer vſq; dñ venias i mẽnith
viginti ciuitates: ⁊ vſq; ad abel q̃ ẽ vi-
neis cõſita plaga magna nimis: Humili
atq; ſũt filij ãmon a filijs iſrl. Reũtẽ-
ti ãt iepthe i maſpha domũ ſuã: occur-
ꝛit ei vnigẽita filia ſua cũ tympãis ⁊ cho
ris. Nã ei habebat alios liberos. Qua
viſa ſciditveſtimẽta ſua ⁊ ait: Heu me
filia mi: decepiſti me: ⁊ ipa decepta es.
Aperui ei os meũ ad dñm: ⁊ aliꝺ face-
re nõ potero. Cui illa rñdit. Pater mi: ſi
apperuiſti os tuũ ad dominũ: fac mi-
hi qꝺcũq; pollicit⁹ es: ꝓceſſa tibi vltio
ne atq; victoria ꝺ hoſtib⁹ tuis. Dixit-
q; ad pfem: Hoc ſolũ mihi p̃ſta qꝺ de
ꝓcor. Dimitte me vt duob⁹ mẽſib⁹ cir
cueam mõtes ⁊ plãgã virginitatẽ meã
cũ ſodalib⁹ meis: Cui ille rñdit: Uade.
Et dimiſit eã duob⁹ mẽſib⁹: Cũq; ab-
iſſet cum ſocijs ac ſodalib⁹ ſuis: flebat
virginitatẽ ſuã i mõtib⁹. Expleriſq; du
ob⁹ mẽſib⁹: reũſa ẽ ad pfem ſuũ: ⁊ fec̃
ei ſic̃ vouerat. Quẽ ignorabat vir. Ex
inde mos increuit i iſrl ⁊ ꝓſuetudo ſua
ta ẽ. vt poſt ãni circulũ ꝓueniãt i vnũ
ſille iſrl: ⁊ plãgãt filiã iepte galaadite

Ece aũt (dieb⁹ q̃ttuor. XII
in effrai orta ẽ ſeditio: Nã trã-
ſeũtes ꝫ aq̃lonẽ: dixerũt ad ie-
pthe: Quare vadẽs ad pugnã ꝫ filios
ãmon vocare nos noluiſti: vt p̃gerem⁹
tecũ: Igit̃ incẽdem⁹ domũ tuã. Quib⁹
ille rñdit: Diſceptatio erat mihi ⁊ ꝑko
mo ꝫ filios ãmõ vehemẽs: vocauiq;
vos vt ꝑberetʒ mihi auxiliũ: ⁊ facere
noluiſtʒ. Qꝝ cernẽs: poſui aiaʒ meã i
manib⁹ meis: trãſiuiq; ad filios ãmõ B
⁊ tradidit eos dñs i man⁹ meas. Quid
cõmerui: vt adũ ſũ me ꝓſurgatʒ i ꝓliũ?
Vbeatʒ itaq; ad ſe cũctʒ virʒ ꝺ galaad
pugnabat ꝫ effraim. Percuſſeritq; viri
galaad effrai: qꝛ dixerat fugitiu⁹ ẽ ga-
laad ꝺ effrai: ⁊ hirat i medio effraim ⁊
manaſſe. Occupaueritq; galaadite va-
da iordanis p q̃ effrai reũſur⁹ erat. Cũ
q; veniſſet ad eos ꝺ effrai nũero fugiẽs
atq; dixiſſʒ: obſecro vt me trãſire pmit
tas: dicebãt ei galaadite: Nũq̃d effra-
te⁹ es? Quo dicẽte: nõ ſũ: interogabãt
eũ. Dic g̃ ſebboleth qꝺ interpꝛtat̃ ſpica. C
Qui rñdebat chebboleth: eadẽ lĩa: ſpi
cã exp̃mere ſi valẽs: ſtatiq; app̃hẽſũ iu
gulabãt i ipo iordanis. trãſitu. Et ceci
derũt i illo tpe ꝺ effrai q̃dragintaduo mi
lia. Judicauit itaq; iepthe galaadites
iſrl ſex ãnis: ⁊ mortu⁹ ẽ ac ſepult⁹ i ci-
uitate ſua galaad. Poſt hũc iudicauit
iſrl abeſſã de bethleẽ: q̃ habuit trigita
filios ⁊ totidẽ filias. Quas emittẽs fo
ras maritis dedit: ⁊ eiuſdem numeri
filijs ſuis accepit vxoꝛes: introducẽs in D
domũ ſuã. Qui ſeptẽ ãnis iudicauit iſ
rael: mortu⁹q; ẽ ac ſepult⁹ i bethleem.
Cui ſucceſſit ahialõ zabulonites: ⁊ iu-
dicauit iſrl decẽ ãnis: mortu⁹q; eſt ac
ſepult⁹ i zabulõ. Poſt hũc iudicauit iſ
rael abdõ filiꝰ hellel pharatõites q̃ ha
buit q̃dragita filios: ⁊ trigita ex eis ne
potes aſcẽdẽtes ſup ſeptuagita pullos
aſinaꝝ: ⁊ iudicauit iſrl octo ãnis: mor
tu⁹q; ẽ ac ſepult⁹ i pharatõ ẽre effrai

Rurſũ (i mõte amalech. XIII A
q; filij iſrl fecerũt malũ i ꝓſpectu e.10.b
dñi q̃ tradidit eos i man⁹ phili
ſtinoꝝ q̃dragita ãnis. Erat ãt q̃dã vir
ꝺ ſaraa ⁊ ꝺ ſtirpe dan noie manue hñs
vxorẽ ſterilẽ: Cui appuit angel⁹ dñi: ⁊
dixit ad eã. Sterilis es ⁊ abſq; liberis: ſʒ
ꝯcipies ⁊ pies filiũ. Caue g̃ ne bibas vi
nũ ac ſicerã: nec imũdũ q̃q; comedas
qꝛ ꝯcipies ⁊ paries filiũ: cui⁹ nõ tãget
caput nauacla. ‖ Erit ei nazare⁹ dei ab I.Reg.1.b
iſãtia ſua ⁊ ex mr̃is vtero: ⁊ ipe icipiet
liberare iſrl ꝺ manu philiſtinoꝝ. Que
cũ veniſſet ad maritũ ſuũ: dixit ei. Uir
dei venit ad me hñs vultũ ãgelicũ: ter
ribilis nimis. Quẽ cũ interogaſſẽ q̃s eẽt B
⁊ vnde veniſſet ⁊ q̃ noie vocaret: nolu Geñ.16.c
it mihi dicere: ſed hoc rñdit: Ecce con- Luce.1.b

cipies ⁊ paries filiū. Caue ne vinū bibas sicerā ⁊ ne aliquo vescar⁊ imūdo. Erit enī puer nazareꝰ dei ab ifātia sua ⁊ ex vtero mris sue vsq; ad diē mort⁊ sue. Orauit itaq; manue dñz ⁊ ait: Obsecro dñe vt vir dei quē misisti veniat iterū: ⁊ doceat nos q̄d debeamꝰ facere ō puero q̄ nasciturꝰ ē. Exaudiuitq; dominꝰ depcātē manue: ⁊ apparuit rursū āgelꝰ dñi vxori eiꝰ sedēti i agro. Manue āt maritꝰ eiꝰ nō erat cū ea. Que cū vidisset āgelū: festinauit ⁊ cucurrit ad virū suū: nūciauitq; ei dicēs: Ecce apparuit mihi vir quē ante viderā. Qui surrexit ⁊ secutꝰ ē vxorē suā: veniēsq; ad virū dixit ei: Tu es q̄ locutꝰ es mulieri? Et ille rndit: Ego sū. Cui manue: Qū iuḡt ꝓmo tuꝰ fuerit expletꝰ q̄d vis vt faciat puer: aut a q̄ se obꝛuare debebit? Dixitq; āgelꝰ dñi ad manue. Ab oibꝰ q̄ locutꝰ sū vxori tue abstineat se ⁊ q̄cq̄d ex vinea nascit nō comedat: vinū ⁊ sicerā nō bibat: nullo vescat immūdo: ⁊ qō ei p̄cepi ipleat atq; custodiat. Dixit itaq; manue ad angelū dñi: Obsecro te vt acq̄escas pcibꝰ meis: et faciamꝰ tibi hedū de caprīs. Cui rndit angelꝰ: Si me cogz nō comedā panes tuos. Si autē vis holocaustū facere: offer illō dño: Et nesciebat manue q̄ angelꝰ dñi eēt. Dixitq; ad eū. Qō ē tibi nomē vt si ꝓmo tuꝰ fuerit expletꝰ honorem⁹ te? Cui ille rndit: ‖Cur q̄ris nomē meū qō ē mirabile: Tulit itaq; manue hedū ō caprīs ⁊ libamēta: ⁊ posuit sup petrā offerēs dño q̄ facit mirabilia. Ipse āt ⁊ vxor eiꝰ ituebāt. Cūq; ascēderet flāma altarz i celū: āgelꝰ dñi paril i flāma ascendit. Qō cū vidisset manue ⁊ vxor eiꝰ: pni ceciderūt i frā: ⁊ vltra eis nō apparuit āgelꝰ dñi. Statimq; itellexit manue āgelū dñi eē: et dixit ad vxorē suā. Morte moriemur: q⁊ vidimꝰ dñm. Cui rndit mlier. Si dominꝰ nos vellet occidere: ō manibꝰ nostris holocaustū ⁊ libamēta ñ suscepisset nec ondisset nob hec oia: neq; ea q̄ sūt vētura dixisset. Pepit itaq; filiū: ⁊ vocauit nomē eiꝰ samson. Creuitq; puer ⁊ bñdixit ei dñs: cepitq; spūs dñi eē cū eo i castrz dan: iter saraa ⁊ esthaol.

Gen. 32. g D

D Escēdit ḡ samson i thā XIIII nata videsq; ibi mulierē ō filiabꝰ philistiīm: ascēdit: ⁊ nūcia

uit pri suo ⁊ mri sue dicēs: Vidi mulierē i thānata ō filiabꝰ philistiim: q̄so vt mihi accipiat⁊ vxorē. Cui dixerūt pat ⁊ mr sua: Nūq̄d nō ē mulier filiabꝰ fratrū tuoꝝ ⁊ i oi ꝓpło tuo: vis accipe vxorē de philistīm q̄ incircūcisi sūt? Dixitq; samson ad prem suū: Hāc mihi accipe: qr placuit oculis meis. Parētes āt eiꝰ nesciebāt q̄ res a dño fieret: ⁊ q̄reret occasiōes ꝓ philistīm. Eo enī tpe philistīm dñabāt isrl. Descēdit itaq; sāson cū pre suo ⁊ mre i thānata. Cūq; venissēt ad vineas de pidi appuit catulꝰ leonis seuiens ⁊ rugiens: ⁊ occurrit eis: Irruit āt spūs dñi i sāson: ⁊ dilacerauit leonē q̄si hedū frustra decerpet nihil oino hīns i manu: ⁊ h̄ pri ⁊ mri noluit idicare. Descēditq; ⁊ locutꝰ est mulieri q̄ placuerat oculis eiꝰ. Et post aliq̄t dies reūtens vt accipet eā: declinauit vt videret cadauer leonis. Et ecce examē apūm i ore leonis erat: ac fauꝰ melli. Quē cū sūpsisset i manibꝰ: comedebat i via. Veniensq; ad patrē suū ⁊ mrem dedit eis q̄ Qui ⁊ ipi comederūt: Nec tñ eis voluit idicare q̄ mel de corpe leōis assūpsisset. Descēdit itaq; pat eiꝰ ad mulierē ⁊ fecit filio suo sāson cōuiuiū. Sic enī iuuenes facere ꝙsueuerāt. Cū q̄ cives loci illiꝰ vidissēt eū: dederūt ei sodalicia trigīta q̄ eēnt cū eo. Quibꝰ locutꝰ est sāson. Proponā vob ꝓbleuma: Qō si solueritz mihi itra septē dies cōuiuii: dabo vob trigīta syndones ⁊ totidē mutatorias cas. Si autē nō potuerit⁊ soluere: vos dabitz mihi trigīta syndones: ⁊ totidē mutatorias nūeri tunicas. Qui rndērūt ei: Propone ꝓbleuma vt audiamꝰ. Dixitq; eis: De comedente exiuit cibus: ⁊ de fortī egressa ē dulcedo. Nec potuerūq; intra dies ꝓpositionē soluere. Cūq; adessēt die septimꝰ dixerūt ad vxorē sāsonis: Blādire viro tuo: ⁊ suade ei vt idicet tibi q̄d significet ꝓbleuma. Qō si tuū virū noluerz icēdem⁹ te ⁊ domū pris tue. An idcirco vocastz nos ad nuptias vt spoliaretz? Que rndebat apud sāson ⁊ flebat: chrymas: ⁊ q̄rebat dicēs: Odis me: et nō diligz: idcirco ꝓbleuma qō ꝓpono filiīs ppli mei nō vis mihi exponere. At ille rndit: Patri meo ⁊ mri non ꝓpalui dicere: ⁊ tibi idicare potero? Septē igit dieb⁹ cōuiuū flebat añ eū: rādq;

die septo cū ei esset molesta exposuit:
Que statī idicauit ciuib⁹ suis: Et illi
dixerūt ei die septimo añ sol occubitū:
Quid dulci⁹ melle: ⁊ qd fort⁹ leone?
Qui ait ad eas. Si nō arasset⁊ i vitula
mea nō iuenisset⁊ ꝓpositionē meā. Ir-
ruit itaq; i eū spūs dñi. Descēditq; as-
chalonē: ⁊ pcussit: ibi trigita viros: q̄-
rū ablatas vestes dedit his q̄ pbleuma
soluerāt. Irat⁹q; nimis ascēdit i dom̄
patris sui: Uxor aūt ei⁹ accepit marit̄
ꝑhū de amicis ei⁹ ⁊ ꝓnubis. XV
Ost aliquātulū aūt tpis cū di-
es triticee messis instaret: venit
sāson iuisere volēs vxorē suā: ⁊
attulit ei hedū ō capris. Cūq; cubicu-
lū ei⁹ solito vellet itrare: ꝓhibuit illū
pr̄ illi⁹ dicēs: Putaui q̄ odisses eā: et
ō tradidi illā amico suo. Sz habet so-
rorē q̄ iunior ⁊ pulchrior illa ē: sit tibi
ꝓ ea vxor. Cui sāson rñdit. Ab hac die
nō erit culpa i me: ꝫ philisteos. Faciā
eis vob mala. Perrexitq; ⁊ cepit trecē
tas vulpes: caudasq; earū iūxit ad cau
das: ⁊ faces ligauit i medio: Quas igne
succēdēs dimisit vt huc illucq; discur
rerāt. Que statī prexerūt i segetes phi-
listinoꝝ. Quib⁹ succēssis ⁊ ꝓsortate iā
fruges ⁊ adhuc stātes i stipla ꝓcrema
te sūt: intrā vt vineas q̄z ⁊ oliueta flā-
ma cōsumeret. Dixeruntq; philistīm.
Quis fec̄ hāc rē? Quib⁹ dictū ē. Sam
son gener thānatei: qz tulit vxorē eius
⁊ alteri tradidit: hec opat⁹ ē. Ascēde-
rūtq; philistīm: ⁊ cōbusserūt tā mulie
rē q̄; pfem ei⁹. Quib⁹ ait sāson. Licet
hec fecerit⁊: tñ adhuc ex vob expetā vl
tionē: ⁊ tūc q̄escā. Percussitq; eos in-
gēti plaga: ita vt stupētes surā femori
ꝓponerēt. Et descēdēs habitauit i spe
lūca petre ethā. Igit̄ ascēdētes philis-
tīm i trā iuda: castrametati sūt i lo-
co q̄ postea vocat⁹ ē lechi. i. maxilla vbi
eoꝝ fusus ē exercit⁹. Dixerūtq; ad eos
de tribu iuda: Cur ascēdist⁊ adūsū nos
Qui rñderūt: Ut ligem⁹ sāson venim⁹
⁊ reddam⁹ ei q̄ i nos opat⁹ ē. Descēde
rūtq; tria milia viroꝝ de iuda ad spe-
cū silicis ethā. Dixerūtq; ad sāson: Nes
cis q̄ philistīm iperēt nob. Quare ꝙ
facere voluisti? Quib⁹ ille ait. Sic̄ fe-
cerūt mihi: sic feci eis. Ligare inq̄unt
te venim⁹ ⁊ tradere i man⁹ philistino
rū. Quib⁹ sāson: iurate ait ⁊ spondete
mihi q̄ nō occidatis me. Direrūt. Non
te occidem⁹: sz vinctū tradem⁹. Liga-
uerūtq; eū duob⁹ nouis funib⁹ ⁊ tule
rūt eū ō petra ethā. Qui cū venissēt ad
locū maxille: ⁊ philistīm vociferantes
occurrissēt ei: Irruit spūs dñi i eū: ⁊ si §.14.b.
cut solēt ad ardorē ignis lingna ꝓsu-
mi ita vincula q̄b⁹ ligat⁹ erat: dissipata
sūt ⁊ soluta. Inuētāq; maxillā. i. mādi
bulā asini q̄ iacebat arripiēs: interfecit
i ea mille viros: ⁊ ait: In maxilla asini D
i mādibula pulli asinaꝝ deleui eos ⁊
pcussi mille viros. Cūq; hec ꝺba canēs
cōplesset: ꝓiecit mādibulā ō manu et
vocauit nomē: loci illi⁹ ramathlechi
qō interꝓtat̄ eleuatio maxille. Sitiēsq;
valde: clamauit ad dñm: ⁊ ait: Tu de-
disti: manu tua tui salutē hāc maximā
atq; victoriā: ⁊ en siti morior: icidāq;
i man⁹ icircūcisoꝝ. Aperuit itaq; dñs
molarē dentē i maxilla asini ⁊ egresse
sūt ex eo aq̄. Quib⁹ hausto⁊ refocillauit
spūs: ⁊ vires recepitq;. Idcirco appel-
latū ē nomē loci illi⁹: fons iuocāt⁊ de
maxilla: vsq; i pñtē diē. Judicauitq;
isrl i dieb⁹ philistīm vigiti ānis. XVI
Būt q̄z i gazā: ⁊ vidit ibi mulie A
rē meretricē igressusq; ē ad eā.
Qō cū audissent philistīm ⁊ p-
crepuisset apud eos itrasse vrbē sāson:
circūdederūt eū: posit⁊ i porta ciuitat⁊
custodib⁹: ⁊ ibi tota nocte cū silētio ꝑ-
stolātes vt facto mane exeuntē occide
rēt. Dormiuit āt sāson vsq; ad medius
noct⁊: Et ide cōsurgēs apprehēdit am-
bas portē fores cū postib⁹ suis ⁊ sera:
ꝓpositisq; hūer⁊ suis portauit ad ⁊ti-
cē mōtis q̄ respicit hebrō. Post hec ama
uit mulierē q̄ habitauit i valle sorech: ⁊
vocabat̄ dalila. Uenerūt ad eā ꝓncipes
philistinoꝝ: atq; dixerūt. Decipe eū et
disce ab illo i q̄ habeat tāta fortitudi-
nē. ⁊ quō eū supare valeam⁹ ⁊ victū af
fligere: Qō si fecer⁊: dabim⁹ tibi singli
mille cētū argēteos. Locuta ē q̄ dalila
ad sāson: Dic mihi obsecro in q̄ sit tua
maxia fortitudo: ⁊ qd sit q̄ ligar⁹ erūpere neq̄as? Cui rñdit sāson. Si septē B
neruic⁊ funib⁹ necdū sicc⁊ ⁊ adhuc hu
mētib⁹ ligatus fuero ifirm⁹ ero vt ce-
teri hoies. Attulerūtq; ad eā satrape
philistinoꝝ septē funes vt dixerat: q̄b⁹
vinxit eū latētib⁹ apō se isidūs ⁊ i cu-
bicko finē rei expectātib⁹. Clamauitq;

ad eū: philistiim sup te sāson. Qui rupit vincula quō si rūpat ꝗs filiū ꝺ stupa tortū sputamie cū odore ignis accepit t nō ē cognitū i ꝙ eēt fortitudo eius. Dixitq; ad eū dalila: Ecce illusisti mihi: t falsum locut⁹es. Saltē nūc indica mihi ꝙ ligari debeas. Cui ille rndit: Si ligat⁹ fuero nouis funibus ꝙ nūq; fuerūt i ope: infirm⁹ ero t alioꝝ hoim similis. Quib⁹ rursū dalila vinxit eū t clamauit. philistiim sup te samson: i cubiculo insidiꝝs ꝓparatꝫ: Qui ita rupit vincla ąsi fila telarū. Dixitq; dalila rursū ad eū. Usq; ꝙ decipis me t falsū loqueris? Dnde ꝙ vinciri debeas. Cui rndit samson: Si inąt septē crines capitꝫ mei cū licio plexuerꝫ t clauū his circūligatū fre fixerꝫ: infirm⁹ ero. Qꝺ cū fecisset dalida: dixit ad eum: philistiim sup te sāson. Qui cōsurgēs ꝺ somno extraxit clauū cū crinibus t licio. ꝺ dixitq; ad eum dalila. Quō dicis ꝙ ames me cū aim⁹ tu⁹ nō sit mecū? Per tres vices mēdac⁹ ē mihi t noluisti dicere i ꝙ sit maxia fortitudo tua. Cunq; molesta eēt ei t p mltos dies instaret ad hereret. spaciū ad ącte nō tribuēs: defecit aia ei⁹ t ad mortē vsq; lassata ē. Tūc aperiēs veritatē rei dixit ad eā. Ferrū nūq; ascēdit sup caput meū q; nazare⁹. i ꝛsecrat⁹ dño sū de vtero matris mee: Si rasū fuerit caput meū: recedat a me fortitudo mea t ꝺficiā: ero qꝺ sic ceteri hoes. Uidēsq; illa ꝙ cōfessus ei eēt oēm animū suū: misit ad ꝉncipes philistinoꝝ ac mādauit. Ascēdite adhuc semel: q; nūc mihi aperuit cor suū. Qui ascēderūt: assumpta pecunia quā ꝓmiserāt. At illa dormire eum fec sup genua sua: t i sinu suo reclinare caput. Uocauitq; tōsorē: t rasit septē crines ei⁹ t cepit abigere eū t a se repellere. Stati ei ꝺ eo fortitudo discescit. Dixitq;: philistiim sup te sāson. Qui ꝺ somno ꝛsurgēs dixit i aio suo. Egrediar sic ati feci t me excutiā nesciens ꝙ recessisset ab eo dns. Que cū apphēdissēt philistiim: stati eruerūt oculos ei⁹ t duxer̄t gazā victū cathenis. t clauſū i carcere molere fecer̄t. Jāq; capilli ei⁹ renasci cepant: t ꝉncipes philistioꝝ cōueuer̄t i vnū vt imolarēt hostias magnificas dagō deo suo t epularēt dicētes: tradidit de⁹ nr inimicū nrm sāson i man⁹ nras. Qꝺ etiā ꝓ videēs laudabat deū suū: eadēq; bat. Tradidit de⁹ nr adūsariū nr man⁹ nras: ꝙ deleuit tra nram: t dit plimos. Letātesq; q cōuiuia sic iā epuk pcepert vt vocaret sāson: eos luderet. Qui adduct⁹ ꝺ carcere debat añ eos: fecerūtq; eū stare inf as colūnas: Qui dixit puero re gressus suos. Dimitte me vt tāgā nas: ąb⁹ ois imminet dom⁹: t sup eas t paululū requiescā. Dom⁹ erat plena viroꝝ ac mlierꝫ. Et erāt oēs ꝉncipes philistinoꝝ: ac de tecto solario circit tria milia vtriusq; spectātes ludētē sāson. At ille inuo dño ait: Dne de⁹ me⁹ memēto mei redde mihi nūc fortitudinē ꝓstinā me⁹ vt vlcisc̄ar me ꝺ hostib⁹ meis t amissiōe duoꝝ luminū vnā vlcione cipiā. Et apphēdēs ābas colūnas initebat dom⁹: alterāq; earꝫ dextra alterā leua tenēs: ait: Moriat aia mea cū philistiim: Cōcussisq; fortiter cō nis: cecidit dom⁹ sup oēs ꝉncipes t terā mltitudinē ꝙ ibi erat. ‖ Multo plures inter fec moriēs: qꝫ añ viu⁹ occiderat. Descēdētes āt frēs ei⁹ t ꝙgnatio: tulerūt corp⁹ ei⁹. Et sepelier inter saraa t esthaol i sepulchro pris manue. Judicauitq; isrl vigiti annis.

XVI

Uitq; eo tpe vir ądā de mōte effrai noi michas: ꝙ dixit mri sue: Mille cētū argē os ꝙs sēhaueras tibi t sup ꝺb⁹ me dicre iuraueras: ecce ego habeo: t me sūt. Cui illa rndit: Benedict⁹ filius dño. Reddidit ꝙ eos mri sue: ꝙ rat ei: Cōsecraui t voui p argētū vt ꝺ manu mea suscipiat fili⁹ me⁹ t ciat sculptile atq; ꝛflatile: t nūc illō tibi. Reddidit igit eos mri sue. tulit ducētos argēteos: t dedit gentario: vt faceret ex eis sculptile ꝗ ꝛflatile qꝺ fuit in domo miche. Q edicula ꝗs i ea deo sepauit t fec t theraphi. i. vestē sacerdotalē t Implenitq; vni⁹ filioꝝ suoꝝ manu t fact⁹ē ei sacerdos. In dieb⁹ illis non rex i isrl: sz vn⁹ ąlsq; qꝺ sibi rectū vi bat p faciebat. Fuit ꝗs i tpe illo adolescēs ꝺ bethlē iuda ex cognatio ei⁹ eratq; ipe leuites t habitabat ibi. Egressusq; ꝺ ciuitate bethlē: pegrina

ri voluit vbicūq; sibi cōmodū reppis-
set. Cūq; venisset i mōtē effrai iter faci
ens: t declinasset parūp i domo miche:
interrogat⁹ ē ab eo: Ubi venis? Qui rn̄-
dit: Leuita sū ō bethelcē iuda: t vado
vt habitē vbi potuero t vtile mihi eē
pspexero: Dixitq; micha: Mane apō
me in q̄r: t esto mihi parēs ac sacerdos
dabo q; tibi p ānos singulos decē argē
teos vestē duplicē: t q̄ ad victū sunt
necessaria. Acq̄euit t mānsit apō hoiez
fuitq; illi q̄si vn⁹ de filijs. Impleuitq;
micha manū ei⁹: t habuit puer sacer-
dotē apō se: nūc scio dicēs q; bñfaci-
et mihi de⁹ hñti leuitici generis sacer-
dotē. XVIII

In dieb⁹ illis nō (dotē. erat rex i isrl: t trib⁹ dan quere
bat possessionē sibi vt hīraret i
ea. Usq; ad illū essi diē iter ceteras tri
b⁹: sortē ñ accepat. Miserat g filij dan
stirpis t familie sue q̄nq; viros fortissios
de sarea t esthaol vt explorarent trā
t diligēt ispicerēt Dixeritq; eis: Ite t
cōsiderate trā. Qui cū peruenissēt
i mōtē effrai t intrassēt domū miche: re
q̄euerūt ibi. Et agnoscētes vocē ado-
lescētis leuite: vtētesq; illi⁹ diuersorio: di
xēr ad eū: Quis te huc adduxit. Quid
h agis? Quā ob cām huc venire volui-
sti? Qui rndit eis. Hec t hec pstitit mi
hi michas: t me mercede conduxit vt sim
ei sacerdos: Rogauerūt ait eū vt consule
ret dīm: t scire possēt an prospero itine
re pgerent: et res haberet effectū. Qui
rndit eis: Ite cū pace. Dns respicit viā
vrāz t iter q̄ pgitis. Egressi igit q̄nq; vi
ri venerūt laisi videritq; ppm habitātē
i ea absq; vllo timore iux sidonioz co
suetudinē securū t q̄etū: nullo eis pe-
nit⁹ resistēte: magnarūq; opū: t procul
a sidone atq; a cūctis hōib⁹ segregatū. Re
uersiq; ad frēs suos i sarea t esthaol t
q̄d egissēt scisciratib⁹ rnderūt. Surgi-
te t eam⁹ ad eos. Uidim⁹ enī trā val-
de opulētā t vberē. Nolite negligere:
nolite cessare. Eam⁹ t possideam⁹ eā:
nullus erit labor. Intrabim⁹ ad securos
i regionē latissimā: Tradetq; nob dns
locū i q̄ nulli⁹ rei ē penuria eoz q̄ gig
nit i trā: prfecti igit sūt: ō ignatōe dan
id est t sarea t esthaol sexceti viri acci
cti armis bellicis. Ascēdēteq; māserūt
i cariathiarim iude: q̄ loc⁹ ex eo tpe ca
stroz dan nomē accepit t ē post tergū
cariathiarī. Inde trāsierūt i mōte effrai
Cūq; venissēt ad domū miche: dixeritq; D
q̄nq; viri q̄ pri⁹ missi fuerat ad considerā
dā trā lais: ceteris frib⁹ suis. Nostis q;
i domib⁹ istis sit ephot t theraphi mer
sculptile atq; conflatile. Uidete q̄d vob
placeat. Et cū paululū declinassēt igres
si sūt domū adolescētis leuite q̄ erat i do
mo miche: salutauerūtq; eū verbō pacifi
cis: sexcēti aut viri ita vt erant armati
stabāt añ ostiū. At illi q̄ ingressi fuerāt
domū iuuēis: sculptile t ephot t thera E
phim atq; conflatile tollere nitebāt: t sa
cerdos stabat añ ostiū sexcētis viris for-
tissimis haud procul expectātib⁹: Tuleūt
igit q̄ intrauerāt sculptile ephot t idola
atq; conflatile: Quib⁹ dixit sacerdos: q̄d
facitis? Cui rndert: Tace t pone digi-
tū sup os tuū: venitq; nobiscū vt habe
am⁹ te prēz t sacerdotē. Quid tibi me
li⁹ ē vt sis sacerdos i domo vni⁹ viri an
i vna tribu t familia i isrl? Qō cū audis-
set acq̄euit: ꝓmonib⁹ cozq; t tulit ephot
t idola ac sculptile: t cū eis prefect⁹ est.
Qui cū pgerēt t añ se ire fecissēt puu- F
los ac iumenta t oē qō erat pciosū iāq;
a domo miche eēnt procul: viri q̄ habita
bāt i edib⁹ miche conclamātes secuti sūt:
p⁹ tergū clamare cepērt. Qui cū respex
issent: dixerūt ad michā. Quid tibi vis?
Cur clamas? Qui rndit. Deos meos q̄s
mihi feci: tulistis sacerdotē t oia q̄ ha
beo: t dicitis. q̄d tibi est? Dixeritq; filij
dan. Caue ne vltra loq̄ris ad nos: t ve-
niāt ad te viri alo conciti: et ipe cū oi
domo tua peas. Et sic cepto itinere p-
rexerūt. Uidēs āt micha q; fortiores se
eēnt: reūsus ē i domū suā. Sexcēti añ
viri tulerūt sacerdotē t q̄ supra dixim⁹:
venerūtq; i lais ad ppm q̄escētē atq; G
secuq;: t peusserūt eos i ore gladij: Ur-
bēq; icēdio tradiderūt: nullo penit⁹ fe-
rēte psidiū: eo q; procul hīrarēt a sido-
ne: t cū nullo hoim haberēt q̄cq; socie
tatis aut negocij. Erat āt ciuitas sita i
regiōe roob: Quā rursū extruētes hita
uerūt i ea: vocato noie ciuitat⁹ dan: iux
vocabulū pris sui quē gēuerat isrl: q; p
us lais dicebat. Posuerūtq; sibi sculpti
le t ionathā filiū gersā filij moysi ac fi
lios ei⁹ sacerdotes i tribu dan vsq; ad
diē captiuitatis sue. Māsitq; apō eos ido
lū miche oī tpe q̄ fuit dom⁹ dei i silo. E.17. I.e
In dieb⁹ illis nō erat rex i isrl. XIX I.21.d

Ait ad̄s vir leuites habitās in
latere mōt̄ effrai: ꝙ accepit vxo
rē de bethleē iuda. Que relict
eū: t reuſa ē ī domū pris ſui i bethleē
māſitq; apud eū ḡtuor mēſib⁹. Secu
tuſq; ē eū vir ſu⁹ volēſq; ei recōciliari
atq; blādiri t ſecū reducere: hns i co-
mitatu puer t duos aſinos. Que ſuſ-
cepit eū t introduxit i domū pris ſui.
Qō cū audiſſet ſocer ei⁹: eūq; vidiſſet:
occurrit ei let⁹: t āplexat⁹ ē hoiez. Mā
ſitq; gener in domo ſoceri trib⁹ dieb⁹
comedēs cū eo t bibens familiarit: Die
aūt q̄rto ō nocte cōſurgēs pficiſci vo-
B luit. Quē tenuit ſocer: t ait ad eū. Gu-
ſta ꝑus puſillū panis t cōforta ſtoma-
chū: t ſic pficiſcer. Sedeſtq; sil ac co
medeſt t bibeſt. Dixitq; pr puelle ad
generū ſuū: Queſo te vt hodie ꝙ mane
as: paritq; letemur. At ille ꝛſurgēs ce
pit velle pficiſci. Et nihilominus ob-
nixe eū ſocer tenuit: t apō ſe ꝛmane
re. Mane āt facto ꝑabat leuites iter.
Cui rurſū ſocer: Obſecro inq̄t vt paulu
lū cibi capias: t aſſūpt̄ viribꝫ donec ī
creſcat dies: poſtea pficiſcar. Comede
rūt ꝫ sil: Surrexitq; adoleſcēs vt ꝑge-
ret cū vxore ſua t puero. Cui rurſū lo-
C cut⁹ ē ſocer. Cōſidera q̄ dies ad occa-
ſum declinior ſit: t ꝓpiq̄t ad veſper.
Mane apō me ēt hodie t duc letū die
2.Reg.11.b t cras pficiſcer vt vadas ī domū tuā.
Noluit gener acq̄eſcere ꝟmonib⁹ ei⁹: ſꝫ
ſtati ꝓrexit t venit ꝫ ieb⁹ ꝙ altero noie
vocabat hierm: ducēs ſecū duos aſi-
nos onuſtos t cōcubinā. Jāq; aderat
iuꝛ ieb⁹: t dies mutabat ī noctē. Dixi-
tq; puer ad dñz ſuū: Veni obſecro de-
clinem⁹ ad vrbē iebuſeoꝛ: t maneam⁹
ī ea. Cui rndit dñs: Nō ingrediar oppidū
gēt̄. aliene ꝙ nō ē de filiꝫ iſrt: ſꝫ trā ſi-
bo vſq; gabaa: t cū illuc ꝙuenero ma-
D nebim⁹ ī ea: aut certe ī vrbe rama. Trā
ſierūt igit̄ ieb⁹: t ceptū carpebāt iter:
occubuitq; eis ſol iuꝛ gabaa ꝙ ē ī tri-
bu beniamī: diuterūtq; ad eā vt mane
rēt ibi. Quo cū itraſſēt: ſedebāt in pla-
tea ciuitat̄ t null⁹ eos recipe voluit
hoſpitio. Et ecce apparuit hō ſenex re-
uertēs ō agro t ō ope ſuo veſpi: ꝙ t ip
ſe ō mōte erat effrai t ꝓegrin⁹ hītabat
ī gabaa. Hoies aūt regiōis illi⁹ erāt fi-
liī gemini. Eleuatiſq; ocul⁹ vidit ſenex
ſcdētē hoiez cū ſarcinul⁹ ſuis ī platea
ciuitat̄. Et dixit ad eū: Uñ veni
vadis? Qui rndit ei: Profect ſum
bethleē iuda. t ꝓgim⁹ ad locū nīm
ī latere mōt̄ effrai. Uñ ieram⁹ ī bet
leē. Et nūc vadim⁹ ad domū dei m
q; ſub tectū ſuū nos vult recipe:
paleas t fenū ī aſinoꝝ pabulū: t
ac vinū ī meos t ācille tue vſus
ri ꝙ mecū ē. Nulla reindigem⁹ nīſ
ſpicio. Cui rndit ſenex. Pax tecum
Ego ꝓbebo oīa q̄ neceſſaria ſūt: tñ
ſo ne in platea maneas. Introdu
eū ī domū ſuā: t pabulū aſinis p
ac poſtq; lauerūt pedes ſuos: recepit
ī cōuiuiū. Illi epulātib⁹: t poſt la
itinerꝫ cibo ac potu reficiētib⁹ co
venerūt viri ciuitat̄ illi⁹ filiꝫ beli
abſq; iugo: t circūdātes domū ſe
foꝛes pulſare cepert clamātes ad
dom⁹ atq; dicētes ‖ Educ viꝝ ꝙ ing
ſus ē domū tuā: vt abutamur eo. Eg
ſuſq; ē ad eos ſenex: t ait: Nolite
nolite facere malū hīc: qz ingreſſus ē
hoſpitiū meū: t ceſſate ab hac ſtulti
Habeo filiā virginē: t hic hō hz cōcu
nā: educā eas ad vos vt humiliet
t vīam libidinē cōpleat̄: tñ
ne ſcel⁹ hīc ꝫ naturā operet ī viꝝ.
bāt acq̄eſcere ꝟmonib⁹ ei⁹. Qō
hō: eduxit ad eos cōcubinā ſuā: et
tradidit illudēdā. Qua cū tota
abuſi eēnt: dimiſert eā mane. Et
er recedentib⁹ tenebris venit ad
dom⁹ vbi manebat dñs ſu⁹: t ibi
it. Mane facto ſurrexit hō t apuit
um vt ceptā expleret viā: t ecce cō
na ei⁹ iacebat añ oſtiū ſparſis ī lu
manib⁹. Cui ille putās eā q̄eſcere
bat: Surge vt ābulem⁹. Qua nīhil
dēte: itelligēs ꝙ erat mortua: tul
t ipoſuit aſino: reuſuſq; ē ī domū
Quā cū eēt igreſſus arripuit gla
cadauer vxoris cū oſſib⁹ ſuis ī mo
cim ptes ac fruſta ꝛcidēs miſit in
ēnios iſrt. Qō cū vidiſſēt ſingi cō
mabāt. Nūq; res tal facta ē in iſt
eo die ꝙ aſcēderūt pres nri ō egyp
q; ī pīs tps. Ferte ſnīam: t cōſ

Unite q̄d facto op⁹ ſit.
Egreſſi ſūt itaq; oēs filii iſrt
ter ꝛgregati q̄ſi vir vn⁹ ō
vſq; berſabee t tra galaad ad dñm
maſpha: oēs q̄z anguli ꝓpoꝝ t cun
trib⁹ iſrt ī eccliam ꝓpli dri cōuenit

gintā milia pditū pugnatoꝝ. Nec
luit filios beniami ꝙ ascēdissēt filij
isrl maspha. Inkrogatꝰq; leuita ma
rit⁹ mulier⁊ iterfecte quō tātū scelꝰ p-
petratū eēt. rndit: Veni i gabaa bēia-
min cū vxore mea: illucq; diuti. Et ec-
ce hoies citat⁊ illi⁹ circūdederūt nocte
domū i q̄ manebā volētes me occidere
et vxorē meā: icredibili furore libidis
ardētes: denicq; mortua ē Quā arreptā
i frustra pcidi: missiq; ptes i oēs termi
nos possessiōis vre: qr nūcq; tm nephas
tā grāde piaculū factū ē i isrl Adest⁊
oēs filij isrl decernite q̄d facere debea
tis. Stāsq; ois pplꝰ tanq̄ vnꝰ hois ser
mone rndit: Nō recedemꝰ i tabnacula
nr̄a nec suā q̄sq; intrabit domū: sz hoc
gabaa i cōe faciemꝰ. Decē viri eligāt
e cētū ex oibꝰ tribubꝰ isrl: et cētū de mil
le et mille ꝺ decē milibꝰ vt cōportēt ex
ercitui cibaria et possimꝰ pugnare cōtra ga
baa beniamin reddere ei p scelere qđ
meruit. Cōuenit vniūsus isrl ad citatē
q̄si hōvnꝰ eadē mēte vnoq; cōsilio: et mi
serūtq; nūcios ad oēs tribūs beniamin
q̄ dicerēt: Cur tātū nephas i vob reptū
est? Tradite hoies ꝺ gabaa q̄ flagitiū
perpetrāt vt moriāt: et auferam malū ꝺ
isrl. Qui noluerūt fratꝝ suoꝝ filioꝝ isrl
audire mādatū: sz ex cūct⁊ vrbibꝰ q̄ sor
te⁊ fuit erāt conuenerūt i gabaa vt illi ferrēt
auxiliū et cōtra vniūsū pplm isrl dimicarēt
Inuētiq; sūt vigiti duoq; milia ꝺ benia-
min educētū gladiū pte hiratores ga-
baa: q̄ septigēti erāt viri fortissimi ita
funderāt dextra pliātes: et sic fūdis lapi
des ad certū iacientes vt capillū q̄z nos
ter euitare: et neq; i alterā prtē ictꝰ la
pidis deferret. Virorꝝ q̄z isrl absq; fi-
lijs beniamī inuēta sūt q̄dragita milia
educētū gladios et paratoꝝ ad pugnā
Qui surgentes venerūt i domū dei: ꝰ ē i
silo: cōsuluerūtq; deū atq; dixerūt: Quis
ex nr̄ exercitu nr̄o pnceps certaminis cōtra
filios bēiami? Quibꝰ rndit dōs: Judas
fit dux vr. Stratimq; filij isrl surgentes
mane castrametati sūt iuxta gabaa. Et
inde pcedentes ad pugnā cōtra beniamin:
vrbē oppugnare cepērūt. Egressiq; filij
bēiamī ꝺ gabaa: occiderūt de filijs isrl
in die illo vigiti duo milia virorꝝ. Rursū
filij isrl et fortitudie et numero cōfidentes
in eōdē loco i q̄ prius certauerāt: aciē di-
rexerūnita tū vt priꝰ ascēderēt et starēt
cōtra dño vsq; ad noctē: cōsulerūtq; eū
et dicerent: Debeo vltra pcedere ad di
micādū cōtra filios bēiamī frēs meos: an
nō? Quibꝰ ille rndit: Ascēdite ad eos:
et inite certamē. Cūq; filij isrl alia die
cōtra filios bēiami ad pliū pcessissēt: eru-
perūt filij bēiami ꝺ porta gabaa: et oc-
currētes eis tāta i illos cede bachati sūt
vt decē et octo milia virorꝝ educētium
gladiū psternerēt. Qđ vbi ē oēs filij isrl
venerūt i domū dei: et sedētes flebāt co-
rā dño. Jeiunauerūtq; die illo vsq; ad
vesperā: et obtulerūt ei holocausta et pacī
ficas victias: et sup staru suo inkrogā-
uerūt. Eo tpe ibi erat arca federis dōi:
et phinees filiꝰ eleazari filij aarō ꝓpositꝰ
domꝰ. Cōsuluerūt igit dōs atq; di
xerūt: Exire vltra debemꝰ ad pugnā cōtra
filios beniamī frēs nr̄os: an q̄escere?
Quibꝰ ait dōs. Ascēdite. Cras. n. tradā
eos i manꝰ vr̄as. Posuerūtq; filij isrl i-
sidias p circūitū vrb gabaa: et tertia vi
ce sic semel et bis contra bēiamī exercitū p-
duxerūt: Et filij bēiamī audacter eru
perūt ꝺ citate: et fugientes adūsarios lō
gi⁹ psecuti sūt: ita vt vulnerarēt ex eis
sic ꝓmo et scōo die: et cederēt p duas se-
mitas terga vertentes q̄z vna ferebat i
bethel: et alia i gabaa: atq; psternerēt
triginta circit viros. Putauerūt. n. eos
solito more cedere Qui fugā arte simu
lātes inierūt cōsiliū vt abstraherēt eos
ꝺ citate et q̄si fugientes ad supradictas
semitas pducerent. Oēs itaq; filij isrl
surgentes ꝺ sedibꝰ suis: tetēderūt aciē i
loco q̄ vocat baalthamar. Insidie q̄z
q̄ circa vrbē erāt paulati se apire cepe
rūt: et ab occidentali vrb prte pcedere.
Sed et alia decē milia virorꝝ ꝺ vniūso
isrl hiratores vrb ad certamia puocā
bāt. Ingrauatūq; ē bellū cōtra filios bēia
min: et ñ intellexerūt ꝙ ex oi prte illi instā-
rent iterū. Percussitq; eos dōs i cōspec-
tu filioꝝ isrl: et iterfecerūt ex eis i illo
die vigiti q̄nq; milia et cētū viros: oēs
bellatores et educētes gladiū. Filij aūt
bēiami cū se iferiores cē vidissēt: cepe-
rūt fugere Qđ cernentes filij isrl dederūt
eis ad fugiendū locū vt ad ꝓpatas insi
dias deuenirēt q̄s iuxta vrbē posuerāt.
Qui cū repente ꝺ latibul surrexissent: et
bēiami terga cedentibꝰ daret: ingressi
sūt citatē et pcusserūt eā i ore gladij. Si-
gnū aūt dederūt filij isrl his q̄s i sidijs

eos: ocauerāt vt postq̄ vrbē ceperēt: igne accēderēt vt ascēderēt in altū fumo captā vrbē demōstrarēt. Qō cū cer nerēt filij isrl: ipo certamie positi: pu tauerūt esse filios beniami eos fugere et instāti⁹ pseq̄bāt: cesis ō exercitu eorū et inta viris et viderūt q̄si colūnā fu mi ē ciuitate ascēdere. Beniamī q̄ retro aspiciens cū captā cerneret ciuita tē t flāmas i sublime ferri q̄ pus simu lauerant fugā: versa facie fortiꝰ resiste bāt. Qō cū vidissent filij beniamin in fugā versi sūt: t ad viā deserti ire cepe rūt: illuc q̄ eos adūsarijs psequētibꝰ. Sz et hi q̄ vrbē succēderāt occurrerūt eis. Atq̄ ita factū ē vt ex vtraq̄ pte ab hostibꝰ cederēt: nec erat vlla mōtē etū reges. Ceciderūt atq̄ pstrati sunt ad orientalē plagā vrb gabaa. Fuerūt aūt q̄ i eodē loco interfecti sūt decem et octo milia virorū: oēs robustissimi pu gnatores. Qō cū vidissent q̄ remāserāt ō beniamin fugerūt i solitudinē: et pgebāt ad petrā cuiꝰ vocabulū ē rēmō. In illis q̄ fuga latētes t i diūsa tēden tes: occiderūt q̄nq̄ milia virorū. Et cū vltra tēderēt psecuti sūt eos: t interfe cerūt etiā alia duo milia. Et sic factū ē vt oēs q̄ ceciderāt ō beniamin in di uersis locis essent viginti q̄nq̄ milia pugnatores ad bellā dū pmptissimi. Remāserūt itaq̄ ō oī numero beniami q̄ euadere potuerūt t fugere i solitudi nē sexcēti viri: sederūtq̄ i petra rēmō mēsibꝰ q̄tuor. Regressi aūt filij isrl oēs reliq̄s ciuitatē a viris vsq̄ ad iumēta gladio pcusserūt: cunctasq̄ vrbes t vi culos beniamin vorax flāma psūpsit.

IUrauerāt q̄z filij isrl in XXI maspha: t dixerunt: Nullꝰ nr̄m dabit filijs beniamin ō filiabꝰ suis vxorē. Uenerūtq̄ oēs ad domuz dei i silo: t i pspectu eiꝰ sedentes vsq̄ ad vesperā leuauerūt vocem: t magno vlulatu ceperūt flere dicētes: Quare dñe deꝰ isrl factū ē ꝙ malū i pplo tuo: vt ho die vna tribꝰ auferet ex nob? Alta aūt die diluculo psurgētes extruxerūt alta re: obtulerūtq̄ ibi golocausta t pacifi cas victimas: t dixerūt: Quis nō ascen dit i erercitū dñi ō vniūsis tribubꝰ isrl Graui esse iuramēto se pstrinxerāt cuz essent i maspha: interfici eos q̄ defui sent. Ductiq̄ pnis filij isrl suꝝ fratre suo beniamin: ceperūt dicere: Abl ē tribꝰ vna ō isrl. Uñ vxores acci Oēs essē i cōmune iuranimꝰ nō da ros nos his filias nr̄as. Idcirco d rūt: Quis ē de vniuersis tribub nō ascēdit ad dñm i maspha? Et inuēti sūt habitatores iabis galaa illo exercitu ñ fuisse. Eo q̄z tpe cū in silo nullꝰ ex eis ibi reptꝰ est. runt itaq̄ decē milia viros robu mos: t pceperūt eis. Ite t pcurite habitatores iabis galaad i ore gladij vxores q̄ puulos eoꝝ: t ꝙ erit qd seruare debebit. Q̄ me genet lini t mulieres q̄ cognouerūt viro terficite: virgines aūt reſuate. Inu q̄ sūt de iabis galaad q̄dringēte nes q̄ nescierūt viri thoꝝ: et adduxe eas ad castra i silo i tra chanaan. seruntq̄ nūcios ad filios beniamin erāt in petra rēmon: t pceperūt eis eas i pace suscipent. Uenertq̄ filij iamin i illo tpe: t date sūt eis vxores filiabꝰ iabis galaad: q̄s aūt nō rerūt dare eis mō traderēt. Uniuersus isrl valde doluit t egit pniam sup fectiōe vniꝰ tribꝰ ex isrl. Dixerūtq̄ iores natu: Quid faciemꝰ reliq̄s q̄ acceperūt vxores? Oēs i beniamin mine periderūt: et magna nob cura gētiq̄ studio puidēdū ē ne vna tri deleat ex isrl. Filias nr̄as eis dare possumꝰ pstricti iuramēto t maledic one q̄ diximꝰ: maledictꝰ q̄ dederit liabꝰ suis vxorē beniamin. Ceperūt psiliū atq̄ dixerūt. Ecce solēnitas ē silo āniuersaria q̄ sita ē ad septē onē vrbis bethel: ad orientalē plagā q̄ de bethel tēdit ad sichimā: t ad ridiē oppidi lebona. Precepērtq̄ filij beniamin atq̄ dixerūt: Ite et latite in vineis. Cūq̄ viderit filias silo ducētos choros ex more pcedere: te repēte de vineis: t rapite eas sing vxores singulas: t pgite in terrā beni min. Cūq̄ venerint pres earū ad aduersū vos q̄ri ceperint atq̄ inqui dicemꝰ eis: Miseremini eoꝝ. Non rapuerūt eas iure bellātiū atq̄ vi rū: sz rogātibꝰ vt accipent nō dedist q̄ a vra pte petūt ē. Fecerūtq̄ filij ben iamin vt sibi fuerat impatū t iuī merū suū rapuerūt sibi de his q̄ duc bāt choros vxores singulas. Abiēr

possessionē suā edificātes vrbes: t habitātes i eis: filij q̄z isrl reuersi sunt p tribꝰ t familias i tabernacula sua. In diebꝰ illis nō erat rex i isrl: sz vnusq̄sq̄ qđ sibi rectū videbat hoc faciebat.

Explicit liber Judicum. Incipit liber Ruth. Capm. I

IN diebus vnius iudicis qñ iudices preerāt: facta ē fames i terra. Abijtq̄ hō de bethleē iuda: vt pegrinaret i regiōe moabitide cū vxore sua ac duobꝰ liberis. Ipe vocabat elimelech: t vxori eiꝰ noemi: et duo filij alter maalō t alter cheliō: efrathei de bethleē iuda. Ingressiq̄ regionē moabitidē morabāt ibi. Et mortuꝰ ē elimelech maritꝰ noemi: remānsit ipa cū filijs. Qui acceperūt vxores moabitidas q̄z vna vocabat orpha: t altera ruth. Mānserūtq̄ ibi decē annis: et ambo mortui sūt: maalō videlz t chelion: remānsitq̄ mulier orbata duobus liberis ac marito. Et surrexit vt̄ patriā pgeret cū vtraq̄ nuru sua ð regione moabitide. Audierat enī q̄ reuisisset dñs pplm suum et dedisset eis escas. Egressa ē itaq̄ ð loco pegrinationis sue cū vtraq̄ nuru: t iā i via reuertēdi posita i trā iuda: dixit ad eas: Ite i domū mris vre. Faciat dñs vobiscū misericordiaz: sicē fecistis cum mortuis t mecū. Det vob inuenire requiē i domibus virorū ds sortiture est. Et osculata ē eas. Que eleuata voce flere cepert et dicere: Tecū pgumꝰ ad pplm tuum. Quibꝰ illa rñdit: Reuertimini filie mi. Cur venitis mecū? Num vltra habebo filios i vtero meo: vt viros ex me spera re possitis? Reuertimini filie mi. Abī esto senectute ?fecta sum: nec apta vinculo cōiugali. Etiam si possem noctē ?cipe t parere filios si eos expectare velitis donec crescāt t ānos impleāt pubertatis: afi eritis vetule ꝯ nubatis. Nolite q̄so filie mi facere ħ: q̄ vra angustia me magis p̄mit: t egressa ē manꝰ dñi ? me. Eleuata igit voce rursū flere cepert. Orpha osculata ē socrū ac reuersa ē: ruth adhesit socrui sue. Cui dixit noemi. En reūsa ē cognata tua ad pplm suū t ad deos suos vade cum ea. Que rñdit: Ne aduersetis mihi vt relinquā te t abeam. Quocūq̄ eris pgrediar q̄ 2.Re.15.e
t vbi morata fueris: t ego parit morabor. Populꝰ tuꝰ pplus meꝰ: t deꝰ tuꝰ deꝰ meꝰ. Que te morientē tra suscepit i ea moriar: ibiq̄ locuz accipiā sepulture. Hec mihi faciat deꝰ et hec addat si nō sola mors me et te sepauerit. Uidēs ꝯ D
noemi q̄ obstinato ruth aio decreuisset secū pgere: aduersari noluit nec vltra ad suos reditum psuadere. Profectaq̄ sūt sil t venert i bethleē. Quibꝰ vrbē ingressis velox apd cūctos fama pcrepuit: dicebātq̄ mulieres: Hec ē illa noemi. Quibꝰ ait: Ne vocetis me noemi. i. pulchrā: sz vocate me mara. ħ ē. amarā: q̄z amaritudie valde me replenit oipotēs. Egressa sū plena: t vacuā reduxit me dñs. Cur ꝯ vocatis me noemi quā hūiliauit dñs et afflixit oipotēs? Uenit ꝯ noemi cū ruth moabitide nuru sua ð tra pegrinatiōis sue: ac reūsa ē i bethleē qñ pmū hordea metabāt.

ERat āt vir elimelech ?sāgui II B
neus hō potēs et magnaꝝ opū
noie booz. Dixitq̄ ruth moabitis ad socrū suā. Si iubes vadā i agrū: t colligā spicas q̄ meretriū fugerit manꝰ: vbicūq̄ clemēs i me pfisfamilias repperero gfaz. Cui illa rñdit. Uade filia mi. Abīt itaq̄ t colligebat spicas post terga merētiū. Accidit āt vt ager ille hret dñz noie booz: q̄ erat ð cognatiōe elimelech. Et ecce ipe veniebat ð bethleē. Dixitq̄ messoribꝰ: Dñs vobiscū. Qui rñderūt ei: Bñdicat tibi dñs. Dixitq̄ booz iuueni q̄ messoribꝰ ħerat Cuiꝰ ē hec puella? Ille rñdit: Hec ē moabitis q̄ venit cū noemi de regiōe moabitide: et rogauit vt spicas colligeret remanētes: sequens messorū vestigia. Et de mane vsq̄ nūc strat i agro: t nec ad momētū q̄d ē domū reuersa est. Et ait booz ad ruth: Audi filia Ne vadas in alterū agrū ad colligendū: nec recedas ab ħ loco: sed iūgere puellis meis et vbi messuerint seqre. Mandauī enī pueris meis vt nemo molestꝰ sit tibi Sz
si sitieris vade ad sarcinulas t bibe aquas de q̄bꝰ et pueri mei bibūt. Que cadēs in faciē suā: t adorās sup trā: dixit ad eū: Unde mihi ħ vt inuenirē gfam afi ockos tuos: t nosse me dignareris pegrinā mulierē. Cui ille respondit: Nūciata sūt mihi oia q̄ feceris so-

cui tue p̄ mortē viri tui: ⁊ q̄ reliqueris parētes tuos: ⁊ trā i q̄ nata es: ⁊ venerīs ad p̄plm quē antea nesciebas Red det tibi dñs p̄ opꝰ tuo: ⁊ plenā mercedē recipias a dño deo isrl ad quē veni sti: ⁊ sb cuiꝰ ꝓfugisti alas. Que ait: Inueni grāz apd ockos tuos dñe mi: q̄ cōsolatꝰ es me: et locutꝰ es ad cor ancille tue: q̄ ñ sū sīlis vniꝰ puellaꝝ tuaꝝ. Dixitq̄ ad eā booz. Qñ hora vescēdi fuerit veni huc ⁊ comede panem: ⁊ intinge buccellā tuam i acето. Sedit itaq̄ ad messoꝝ latꝰ ⁊ ꝓgessit polētā sibi: comedit q̄ ⁊ saturata ē: ⁊ tulit reliq̄as. Atq̄ inde surrexit vt spicas ex more colligeret. Precepit āt booz pueris suis dicēs Etiā si vobiscū metere voluerit ne p̄hibeatis eā: ⁊ d̄ vīs q̄z manipul̄ p̄cite d̄ industria: ⁊ remanere p̄mittite vt absq̄ rubore colligat: ⁊ colligentē nemo corripiat. Collegit ḡ i agro vsq̄ ad vesp̄az: ⁊ q̄ collegerat ꝛ̄ga cedēs ⁊ excutiēs: inuenit hordei q̄si ephi mēsuraz .i. tres modios: q̄s portās reūsa ē i ciuitatē: ⁊ ondit socrui sue. Insup p̄tulit ⁊ dedit ei d̄ reliquijs cibi sui: q̄ saturata fuerat. Dixitq̄ ei socrꝰ sua. Ubi hodie collegisti? Et vbi feciſti opus? Sit bñdictꝰ q̄ miserꝰ ē tui. Indicauit q̄ ei apd quē eēt opata: ⁊ nomē dixit viri p̄ booz vocaret. Cui rndit noemi Bñdictꝰ sit a dño qñ candē gr̄az quā p̄buerat viuis. ꝟuauit ⁊ mortuis. Rursūq̄ ait: Propinquꝰ nr̄ ē hō. Et ruth: Hoc q̄z inq̄t p̄cepit mihi vt tādiu messoribꝰ eiꝰ iugerer: donec oēs segetes meas cōplerēt. Cui dixit socrꝰ: Melius ē filia mi vt cū puellis eiꝰ exeas ad metendū: ne i alieno agro q̄spiā resistat tibi. Juncta est itaq̄ puellis booz ⁊ tādiu cū eis messuit donec hordea ⁊ triticū in horreis ꝓdere.

Postq̄ āt reūsa ē ad (renē. III socrū suā: audiuit ab ea. Filia mi q̄rā tibi requiē: ⁊ p̄uidebo vt bñ sit tibi. Booz iste cuiꝰ puellis in agro iūcta es p̄inquꝰ est nr̄: ⁊ hac nocte areā hordei vētilat. Lauare igit̄ et vngere: ⁊ induere cultioribꝰ vestimētis ⁊ descēde i areā. Non te videat hō: donec esū potūq̄ finierit. Qñ āt ierit ad dormiendū: nota locū in q̄ dormiat. Ue nies q̄ ⁊ discoopies pallū q̄ opit̄ a pte pedū: ⁊ p̄cies te ⁊ ibi iacēb. Ipe āt dicet tibi quid agere debeas. Que rndit: Quicq̄d p̄cepis faciā: Descendit q̄ areā: ⁊ fecit oia q̄ sibi iꝑauerat socr̄. Cūq̄ comedisset booz ⁊ bibisset: ⁊ fu eēt hilarior: isset q̄ ad dormiendū a aceruū manipulorū: venit abscōdi discoopto a pedibꝰ eiꝰ pallio se p̄ Et ecce nocte iā media expauit hō ꝓturbatꝰ ē: vidit q̄ mlierē iacen pedes suos: ⁊ ait illi: Que es? Illa spōdit: Ego sū ruth ancilla tua. Ex de palliū tuū sup famulā tuā: q̄ p̄ quꝰ es. Et ille: Bñdicta inq̄t es a filia: ⁊ posterior misericōdiaz posteriore fi sti: q̄ ñ es secuta iuuenes pauper diuites. Noli ḡ meruere: sz q̄cq̄d mihi faciā tibi. Scit enī oīs p̄tis bitat intra portas vrb mee mlierē bitat ⁊ tutū. Nec abnuo me p̄inquū: sed alioꝰ me p̄inq̄or. Quiesce hac nocte facto mane; si re voluerit p̄inq̄ iure rrtinere bñ res acta ē Sin noluerit: ego te absq̄ vlla dubitat suscipiā: viuit dñs: Dormi vsq̄ ma Dormiuit itaq̄ ad pedes eius vsq̄ nocte absq̄ sū. Surrexitq̄ itaq̄ hoies se cognoscerēt mutuo. Et d booz. Caue ne q̄s nouerit q̄ huc ris. Et rursū: expāde inq̄t palliū q opit̄ ⁊ tene vtraq̄ manu. Que cum dēte ⁊ tenēte: mēsus ē sex modios dei: ⁊ posuit sup eā. Que portās ingr sa ē ciuitatē: ⁊ venit ad socr̄ suā. Dix dixit ei: Quid egisti filia? Narrauit ei oia q̄ sibi fecisset hō. Et ait: Ecce modios hordei dedit mihi: ⁊ ait: Ne vacuā te reūti ad socr̄ tuam. Dix noemi: Expecta filia donec videam quē res exituz habeat. Neq̄ enī cess bit hō: nisi cōpleuerit q̄d locutꝰ est.

Ascēdit ḡ booz ad portā ⁊ sed ibi. Cūq̄ vidisset p̄inquū p̄ rire d̄ q̄ p̄us dixerat ad eū. Declina paulisp̄ ⁊ sede ō: ⁊ eū noie suo. Qui diūtit ⁊ sedit. Tol āt booz decē viros de seniorib̄ ciu tis: dixit ad eos: Sedete ō. Quib̄ dētibꝰ locutꝰ ē ad p̄inquū. Partē agri fris nr̄i elimelech vēdit noem reūsa ē d regione moabitide: q̄d re te volui et tibi dicere coz̄ cīt dentib̄ ⁊ maioribꝰ natu de p̄plo Si vis possidere iure p̄inq̄tis: cem posside. Si āt displicet tibi q̄ dic mihi vt scīā q̄d facere debeā.

tus essi ẽ ꝓpinquꝰ excepto te ą ꝓtores: t
me ą sc̃os sũ. At ille rndit: Ego agrũ
emã. Cui dixit booz: Qñ emeris agrũ de
manu mlieris: ruth q̃z moabitidẽ que
vxor defũcti fuit debes accipe vt suscite
res nomẽ ꝓpinq̃ tui i hereditate sua.
Qui rndit: Cedo iuri ꝓpinq̃tatẽ. Neq;
essi posteritatẽ familie mee delere de-
beo. Tu meo vtere ꝓuilegio q̃ me libẽ
ter carere ꝓfiteor. Hic ãt erat mos an-
tiq̃ꝰ in isrl' inf ꝓpinq̃s: vt si qñ alter
alteri suo iuri cedebat vt eẽt firma cõ
cessio: soluebat hõ calciamẽtum suũ: t
dabat ꝓpinq̃ suo. Hoc erat testimoniũ
cessiõis i isrl. Dixit ꝙ ꝓpinq̃ suo booz:
Tolle calciamẽtũ. Qđ statim soluit de
pede suo. At ille maioribꝰ natu t vni-
uerso ꝑplo: testes vos inq̃t estis hodie
q̃ possederim oia q̃ fuerũt elimelech t
chelion t maalõ tradẽte noemi: t ruth
moabitidẽ vxorẽ maalõ i ꝯiugiũ sum
psi rim vt suscitẽ nomẽ defũcti i here-
ditate sua: ne vocabulũ eiꝰ de familia
sua ac frib9 et ꝑplo deleat. Uos inquã
hui9rei testes estis. Rndit ois ꝑplꝰ qui
erat in porta t maiores natu. Nos te-
stes sumꝰ. Faciat dñs hãc mlierẽ q̃ in-
gredit domũ tuã sic rachel t lya q̃
edificauerũt domũ isrl: vt sit exemplũ
in ephrata habeat celebre nomẽ i
bethleẽ. Fiatq; domꝰ tua sic domꝰ pha
res quẽ thamar pepit iude: ꝺ semie qꝺ
tibi dederit dñs ex hac puella. Tulit
itaq; booz ruth: t accepit vxorẽ Ingres
susq; ẽ ad eã: t dedit illi dñs vt ꝯcipe-
ret t pareret filiũ. Dixerũtq; mulieres
ad noemi. Bñdictꝰ dñs q̃ nẽ ẽ passus
vt deficeret successor familie tue t vo-
cet nomẽ eiꝰ i isrl: t habeas q̃ ꝯsola-
tiaꝫ tuã t enutriet senectutẽ De nu
ru essi tua natꝰ ẽ q̃ te diliget t multo
tibi melior ẽ q̃s si septẽ haberes filios.
Susceptũq; noemi puerꝰ posuit i sinu
suo: t nutricẽ ac gerule officiũ funge-
bat. Uicine aũt mulieres ꝯgratulãtes
ei t dicẽtes: natꝰ ẽ filiꝰ noemi: vocauc
rũt nomẽ eiꝰ obed. Hic ẽ ꝑr isai patrẽ
dauid. He sunt generationes phares.
Phares genuit esrõ. Esrõ genuit srã.
Srã genuit aminadab. Aminadab ge
nuit naasõ: Naasõ genuit salmõ. Sal-
mon genuit booz. Booz genuit obed.
Obed gẽuit isai. Isai genuit dõ regẽ.

Explicit liber Ruth. Incipit ꝓlogꝰ

sancti Hieronymi in libros Regum.

Viginti t duas lras eẽ apud he-
breos: syroꝝ q̃z ligua t caldeo-
rũ testat q̃ hebree magna ex pte
ꝯsimis ẽ. Nã t ipi viginti duo elemẽ
ta habẽt: eodẽ sono: ꝙ diuersis chara-
cteribꝰ. Samaritani etiã pẽtateuchũ
moysi totidẽ lris scriptitant: figuris
tñ et apicibꝰ discrepãtes. Certũq; est
esdrã scribã legisq; doctorẽ post captã
hierosolymã t instaurationẽ tẽpli sub
zorobabel alias lras repperisse quibꝰ
nũc vtimur: cũ ad illud vsq; ad tẽpus
ipsũ samaritanoꝝ t hebreoꝝ characte-
res fuerint. In libro q̃z numerorũ hec
eadẽ suppuratio: sub leuitaꝝ ac sacer-
dotũ sensu mystice ostẽdit: et nomen
dñi tetragramaton i q̃busdã grecꝰ vo-
luminibꝰ vsq; hodie antiq̃s erp̃sũ lit
teris inuenimꝰ. Qꝫ t psalmi triceſimus
sextꝰ t cẽtesimusdecimꝰ t cẽtesimusun
decimꝰ t cẽtesimusdecimusoctauꝰ t cẽ
tesimusquadragesimusquartꝰ: q̃s q̃s di
uerso scribũt metro: tñ eiusdẽ numeri
terunt alphabeto. Et hieremie lamẽ-
tationes t oro eiꝰ. Salomonis q̃z in fi
ne ꝓuerbi ab eo loco i q̃ ait‖ Mulierẽ Prou. 31.b
fortẽ q̃s inueniet: eũsdẽ alphabetꝰ vel
incisionibꝰ supputãt. Porro q̃nq; lre
duplices apud hebreos sũt: caph: mem-
num: phe: sade. Aliter essi scribũt per
has ꝓncipia mediętatesq; ꝝboꝝ: aliꝫ
fines. Uñ t q̃nq; a plerisq; libri dupli-
ces estimãt samuel: malachim: dabre-
iamin. Esdras: hieremias cũ cynoth. i.
lamẽtationibꝰ suis. Quõ igit viginti
duo elemẽta sũt q̃ q̃ scribimꝰ hebraice
oẽ qđ loq̃mur: t eoꝝ initiꝫs vox huma
na cõphendit: ita vigitiduo volumia
supputant: q̃bus q̃si lris t erorꝺũs in
dei doctrina tenera adhuc t lactẽs vi
ri iusti erudit infantia. Primus apud
eos liber vocat bresith: quẽ nos gene
sim dicimꝰ. Sc̃os elleſmoth q̃ exodus
appellat. Tertiꝰ vagecra. i. leuiticus.
Quartꝰ vagedaber: quẽ numeꝝ voca-
mus. Quintꝰ elleaddabarim: q̃ deute-
ronomiũ ꝓnotatur. Hi sũt q̃nq; libri
mysi: q̃s ꝑpe thorath. i. legẽ appellãt
Sc̃om aphaꝝ ordinẽ faciũt et icipiũt
ab iesu filio naue: q̃ apud illos iosue bẽ
nun ꝺr. Deinde subrexerunt sophim. i.
iudicũ libriũ t i eundẽ cõ. ingũt Ruth Ruth. 1.a
q̃z in diebꝰ iudicũ facta eiꝰ narrat hi-

storia. Tertiꝰ sequitur samuel: quē nos regnoꝝ primū ⁊ scōm dicimꝰ. Quartꝰ malachi.i. regū: q̄ tertio ⁊ q̄rto regnorū volumie ꝓtinet. Meliusq̄ multo ē malachi.i. regū. q̄ malacoth.i. regnorū dicere. Nō em̄ mkraꝝ gētiū describit regna: sꝫ vniꝰ israelitici ꝑpli q̄ tribubus duodeci ꝓtinet. Quintꝰ ē esaias. Sextus hieremias. Septimꝰ ezechiel. Octauꝰ liber duodeci ꝓphaꝝ: q̄ apō illos vocat thareasra. Tertiꝰ ordo: agiographa possidet. Et ꝑmꝰ liber incipit ab iob. Scōs a dauid quē q̄nq̄ icisionibꝰ ⁊ vno psalmoꝝ volumie cōp̄henduñt. Tertiꝰ ē salomō: tres libros hīs: ꝑuerbia: q̄ illi parabolas.i. masloth appellāt. Quartꝰ ecclesiastē.i. coeleth. Quintus c cāticūcānticoꝝ: quē titulo syrasyrim ꝓnotāt. Sextꝰ ē daniel. Septimꝰ dabreiamin.i. verba dieꝝ qō significāti chronicon totiꝰ diuine historie possumꝰ appellare: q̄ liber apō nos paralipomenon ꝑmꝰ ⁊ scōs inscribit. Octauus esdras q̄ ⁊ ipe silr̄ter apō grecos et latinos: ⁊ duos libros diuisus. Nonꝰ hester. Atq̄ ita fiūt parit veteris legi libri viginti duo.i. moysi q̄nq̄: ⁊ ꝓphārū octo agiographoꝝ nouē. Qui q̄ nōnulli ruth ⁊ cynoth inter agiographa scriptitēt ⁊ hos libros i suo putēt numero suppurādos: ac ꝑ ꝫ eē prisce legi libros vigintiq̄tuor: q̄s ꝫ nūero vigtiq̄ttuor seniores apocalypsis ioh̄is inducit adorātes agnū et coronas suas prostrati vultibꝰ offerētes: stātibꝰ corā q̄ttuor aialibꝰ oculati añ ⁊ retro. i. i p̄teritū ⁊ i futuꝝ respicientibꝰ ⁊ indefessa voApo.4.c ce clamātibꝰ. Scūs: scūs: scūs: dñs deus oipotēs: q̄ erat ⁊ q̄ ē: ⁊ q̄ vēturꝰ ē. Hic ꝓlogꝰ scripturaꝝ q̄si galeatū p̄ncipiū oibꝰ libris q̄s ꝫ hebreo vertiꝰ i latinū ꝓuenire pōt: vt scire valeamꝰ q̄cq̄d ex hos ē int̄ apocripha eē ponēdū Igit̄ sapia q̄ vulgo salomōis iscribit: et iesu filij syrach liber. ⁊ iudith: et tobias: ⁊ pastor nō sūt i canone. Macha beoꝝ p̄mū libꝝ hebraicū reppi. Scōs grecꝰ ē: qō ex ipa phrasin ꝓbari pōt. Que cū ita se habeāt: obsecro te lector ne laborē meū rep̄hēsionē estimes antiq̄ꝝ. In tabnacla dei offert vnusq̄sq̄ qō pōt. Alij aurū ⁊ argētū ⁊ lapides pciosos: alij byssū ⁊ purpurā ⁊ coccū offerūt ⁊ hyacinthū. Nobiscū dñs agit: si obtulerimꝰ pelles et capraꝝ pilos. Et tñ apls ꝓtribilioꝝ nra magi neces-
ris iudicat. Uñ ⁊ tota illa tabernacu-
pulchritudo ⁊ q̄ singulas spēs eccle-
p̄tis futureq̄ distinctio pellibꝰ tegit
cilitq̄s: ardorēq̄ solis ⁊ iniuriā imbr-
ea q̄ viliora sūt ꝓhibēt. Lege & ꝓmū
muel ⁊ malachi meū. Meū inquā
Quicq̄d em̄ crebriꝰ retēdo ⁊ emēdā
solliciti⁹ ⁊ didicimꝰ ⁊ renemꝰ: nr̄m ē
cū intellexerī qō antea nesciebas: re
terp̄tē me estimato si gratꝰ es: nr̄ par
phrasten: si ingratꝰ: q̄q̄ mihi oino
sciꝰ nō sim: mutasse me dixeris ā hebraica veritate Certe si incredulꝰ es: lege
cos codices et latinos: ⁊ ꝓfer cum
opuscul. Et vbicunq̄ discrepare
videri: interroga quēliber hebreoꝝ:
magis accōmodare debeas fidē. Et
nr̄a firmauerit: puto q̄ eū nō estimes
ꝓiectorē vt in eodē loco mecū sūt
narit. Sꝫ ⁊ vos famulas christi re
q̄ dñi discūbēti ꝑciosissimo fidei my
rho vngitis caput: q̄ neq̄q̄ salua
q̄rit i sepulchro q̄bꝰ iā ad p̄zem
ascēdit: vt ꝯ latrātes canes q̄ adu
me rabido ore deseuiēt: ⁊ circūeun
uitatē atq̄ i eo se doctos arbitran
alijs detrahāt oronū vrāꝝ clypeos
ponatī. Ego scīēs hūilitatē meā:
semp suie recordabor. Dixi custodi
as meas: vt nō delinquā i lingua me
Posui ori meo custodiā: cum cōsisteret
pctōr adūsū me. Obmurui et hūiliat
sū: ⁊ silui a bonis. Explicit ploguus
Incipit liber samuelis ꝑmꝰ. Capm̄ i

Erat vir vnus

de ramathaim sophim de
mōte effraim: ⁊ nomen
eiꝰ helchana: filius
roboam filij heliu:
thau: filij suph: effrateꝰ. Et habuit
as vxores: nomē vni anna: ⁊ nomē
cūde fenēna. Fuerūtq̄ fenēne filij:
ne āt si erāt liberi. Et ascēdebat vir
le ō ciuitate sua statutī diebꝰ et adora
ret et sacrificaret dño exercituū i silo.
Erāt āt ibi duo filij heli: ofni ⁊ phinees
es sacerdotes dñi. Uenit & dies ⁊ im
lauit helchana: vxoriq̄ fenenne vxori
sue ⁊ cūctī filijs eiꝰ ⁊ filiabꝰ ptes. Anne āt vxori dedit ptē vnā tristī: qr anna dilige-
bat. Dñs āt ꝯcluserat vulua eiꝰ.

ebat q3 eā emula eī: ⁊ vehemēter
augebat: intātū vt exprobraret q dñs
cōclusisset vuluā eī. Sicq faciebat q
singulos ānos cū redeūte tpe ascēderēt
ad tēplū dñi: ⁊ sic puocabat eā Porro
illa flebat: ⁊ nō capiebat cibū. Dixit q
ei helchana vir su⁹. Anna cur fles et
q̄re nō comedis: ⁊ q̄obrē affligit cor
tuū? Nūq̄d nō ego melior tibi sū q̄ de
cem filij. Surrexit aūt anna postq̄ co
mederat ⁊ biberat i silo. Et heli sacer-
dote sedēte sup sellā ad postes domus
dñi cū eēt anna amaro aio: orauit ad
dñm flens largit: et votū vouit dices:
Dñe exercituū si respiciēs videris affli-
ctionē famule tue: ⁊ recordat⁹ mei fue
ris: nec oblit⁹ ancille tue: dederisq̄ ser
ue tue semē virile: dabo eū dño oīb⁹ die
b⁹ vite ei⁹: ⁊ nouacula nō ascēdet sup
caput ei⁹. Factū ē aūt cū illa multiplica-
ret p̄ces coram dño: vt heli obseruaret
os ei⁹. Porro anna loq̄bat i corde suo
tm̄q̄ labia ei⁹ mouebāt: ⁊ vox penit⁹
nō audiebat. Estimauit q̄ eam heli te-
mulentā: dixitq̄ ei: Usq̄q̄ ebria eris?
Digere paulisper vinum q̄ mades. Re-
spōdēs anna: neq̄q̄ ita: Dñe mi. Nā
mulier infelix nimis ego sum: vinū q̄
⁊ omne q̄ inebriare pōt nō bibi: sed effu
di animam meā in cōspectu dñi. Ne repu-
tes ancillā tuā q̄si vnā de filiab⁹ beli-
al: q̄ ex multitudie doloris ⁊ meroris
mei locuta sum vsq̄q̄ i p̄sens. Tūc heli
ait ei: Uade in pace: ⁊ deus isrl det tibi
petitionē tuā quā rogasti eū. Et illa
dixit: Utinā iueniat ancilla tua gr̄am
in oculis tuis. Et abiit mulier in viam
suā ⁊ comedit: vultusq̄ illi⁹ ñ sūt am
plius i diuersa mutati. Et surrexerūt ma-
ne ⁊ adorauerūt coram dño: reuersiq̄ sūt
⁊ venerūt i domū suā ramatha. Cogno
uit aūt helchana annā vxorē suā: ⁊ re-
cordat⁹ ē ei⁹ dñs. Et factū ē post circu
lū dier⁹: cōcepit anna ⁊ peperit filiū: vo-
cauitq̄ nomen ei⁹ samuel: eo q̄ a dño
postulasset eū. Ascēdit āt vir ei⁹ helcha
na ⁊ ois dom⁹ ei⁹ vt imolaret dño ho-
stiā solēnē ⁊ votū suū: ⁊ anna nō ascē-
dit. Dixit enī viro suo: Nō vadā donec
ablactet infans: ⁊ ducā eū vt appareat
ante cōspectū dñi: ⁊ maneat ibi iugiter.
Et ait ei helchana vir su⁹: Fac q̄ bo-
nū tibi videt: esto mane donec ablactes
eum: p̄cor q̄ vt impleat dñs verbū suū. Mā
sit q̄ mulier et lactauit filiū suū donec
amoueret eū a lacte. Et adduxit eū se-
cū postq̄ ablactauerat i vitulis trib⁹
⁊ trib⁹ modijs farine: ⁊ amphora vini
⁊ adduxit eū ad domū dñi i silo. Puer
aūt erat adhuc infantul⁹. Et imolauerūt
vitulum ⁊ obtulerūt puerū heli. Et ait
anna: Obsecro mi dñe: viuit aīa tua.
Ego sū illa mulier q̄ steti coram te hic orās
dñm p puero isto. Orauit: ⁊ dedit mihi
dñs petitionē meam quā postulaui eū:
Idcirco ⁊ ego cōmodaui eū dño: cūctis
diebus q̄b⁹ fuerit accōmodat⁹ dño. Et
adorauerūt ibi dñm. Et orauit anna. ⁊

A Exultauit cor meū i dño (ait. II
⁊ exaltatū est cornu meū in deo
meo. Dilatatū ē cor meū super
inimicos meos: q̄ letata sū i salutari
tuo. Nō ē sctūs vt ē dñs: neq̄ est ali
us ex te: ⁊ nō ē fortis sicut deus noster.
Nolite multiplicare loq̄ sublimia glo
riātes. Recedant vetera de ore vr̄o: q̄
deus scientiarū dñs ē: ⁊ ipsi p̄parant cogi-
tatiōes. Arc⁹ fortiū superat⁹ ē: ⁊ infirmi
accincti sūt robore. Saturati pus p pa-
ne se locauerūt: ⁊ famelici saturati sūt
Donec sterilis peperit plurimos: ⁊ q̄ mul-
tos habebat filios infirmata est‖ Dñs Deu.32.f
mortificat ⁊ viuificat: deducit ad infe Tob.13.a
ros ⁊ reducit‖ Dñs pauperē facit: ⁊ di Sap.16.b
tat: hūiliat ⁊ sublevat. Suscitat ā pul- B
uere egenū: ⁊ ā stercore eleuat pauperem Dē.111.
vt sedeat cū p̄ncipib⁹: ⁊ soliū glie tene-
at. Dñi enī sunt cardines tre: ⁊ posuit
sup eos orbē. Pedes sctōr suor⁹ seruabit ⁊ impij i tenebris p̄ticescēt: q̄ non
in fortitudine sua roborabit vir. Dñm
formidabūt adūsarij ei⁹: ⁊ sup ipsos
in celis tonabit. Dñs iudicabit fines
tre: ⁊ dabit imperiū regi suo: ⁊ sublima-
bit cornu christi sui. Et abiit helchana
in ramatha i domū suā. Puer aūt erat
minister⁹ in conspectu dñi ante faciē heli
sacerdotis. Porro filij heli: filij belial C
nescientes dñm neq̄ officiū sacerdotij
ad p̄tm: sed quicūq̄ imolasset victimā
veniebat puer sacerdot⁹ dū coquerētur
carnes: ⁊ habebat fuscinulā tridētem
in manu sua: ⁊ mittebat eā i lebetē vel
i caldariā: aut i ollā siue i cacabū: ⁊ cūc
q̄d leuabat fuscinula: tollebat sacerdos
sibi. Sic faciebāt vniuerso israeli veni-
enti i silo. Etiā ante q̄q̄ adoleret adipē: ve
niebat puer sacerdotis ⁊ dicebat imo-

ſti. Da mihi carnē vt coquā ſacerdoti. Nō eſſ accipiā a te carnē coctā ſed crudā. Dicebatq; illi imolāſ. Incēdat̄ ꝓmū iuxta morem hodie adeps ⁊ tolle tibi quātūcūq; deſiderat aia tua. Qui rſpōdēs aiebat ei: Neq; q. Nunc eſſ dab alioq; n tollā vi. Erat ꝫ peccatū puero rū grande nimis coram dño: qz detrahebāt hoies ſacrificio dñi. Samuel aūt miſtrabat añ faciē dñi puer accinctus ephot lineo. Et tunicā paruā faciebat ei mater ſua quā afferebat ſtatutis die bus aſcēdens cū viro ſuo: vt imolaret hoſtiā ſolēnē. Et bñdixit heli helchanē ⁊ vroꝛi eiꝰ. Dixitq; ei: Reddat tibi dñs ſemē de muliere hac ꝓ fenore qđ cōmodaſti dño. Et abierūt i locū ſuū. Viſitauit ꝫ dñs annā ⁊ ꝛcepit ⁊ pepit tres filios ⁊ duas filias. Et magnificatus ē puer ſamuel apud dñz. Heli aūt erat ſenex valde: ⁊ audiuit oia q̄ faciebāt filij ſui vniuſo iſrł: ⁊ quō dormiebāt cū mulieribꝰ q̄ obſuabāt ad oſtiū tabnaculi: ⁊ dixit eis: Quare facitis res huiuſcemodi: q̄s ego audio: res peſſimas ab oi ꝓpło? Nolite filij mi. Nō eſſ ē bona fama: quā ego audio: vt tranſgredi faciatis ꝓplm dñi. ‖Si peccauerit vir i virū: placari ei pōt deꝰ. Si aūt in deum peccauerit vir q̄s orabit ꝓ eo? Et nō audierūt vocem ꝑris ſui: qz voluit dñs occidere eos. Puer aūt ſamuel ꝓficiebat atq; creſcebat: ⁊ placebat tam deo q̄ hoibꝰ. Uenit aūt vir dei ad heli ⁊ ait ad eū. Hec dicit dñs: Nūq̄d nō apte reuelatꝰ ſum domui ꝑris tui cum eſſet i egypto in domo pharaonis? Et elegi eū ex oibꝰ tribubꝰ iſrł mihi in ſacerdotē: vt aſcēderet ad altare meū et adoleret mihi incēſū: ⁊ portaret ephot coram me: ⁊ dedi domui ꝑris tui oia ꝺſa crificiꝫ filioꝝ iſrł Quare calce abieciſtis victimā meā ⁊ munera mea q̄ ꝓcepi vt offerrēt i tēplo ⁊ magis honoraſti filioſ tuoſ q̄ me: vt comederetis ꝓmitias oīs ſacrificij iſrł: ꝓpłi mei? Propterea ait dñs deꝰ iſrł. Loquens locutꝰ ſū: vt domꝰ tua ⁊ domꝰ ꝑris tui miſtraret in ꝓſpectu meo vſq; i ſempiternū. Nunc aūt dicit dñs: Abſit ꝫ a me. Sz q̄cūq; honorificauerit me glꝛificabo eū: q̄ aūt cōtēnūt me erūt ignobiles. Ecce dies veniūt ⁊ pcidā brachiū tuū: ⁊ brachiū domꝰ ꝑris tui: vt nō ſit ſenex in domo tua. Et videb emulū tuū i tēplo ſuuerſis ꝓſperis iſrł: ⁊ nō erit ſenex mo tua oibꝰ diebꝰ. Uerūtn nō auferet penitꝰ virū ex te ab altari meo: ꝯſumficiāt oculi tui: ⁊ tabeſcat aia tua magna domꝰ tue moriēt cuꝝ ad virōetatē puenerit. Hoc āt erit tibi ſigqđ vēturū eſt duobꝰ filiꝫs tuis ophinees. In die vno moriēt ambo. ſuſcitabo mihi ſacerdotē fidelē corā meū ⁊ aiaꝝ meā faciet: et edificabo ei domū fidelē: ⁊ ambulabit coram chriſto meo cūctis diebꝰ. Futurū eſt aūt q̄cūq; remāſerit i domo tua: veniet ꝓ eo: ⁊ offerat nūmū argenti & tortā panis: dicatq;: Dimitte me oro ad vnā ptē ſacerdotalē vt comedam (buccellā panis. Puer aūt ſamuel miſtrabat dño coram heli: ⁊ ſermo dñi erat ꝑciosus. diebꝰ illꝰ nō erat viſio manifeſta. Factū ē ꝫ in die quadā heli iacebat i loco ſuo: ⁊ ocli eiꝰ caligauerāt: nec poterat videre lucernā dei añq; extingueret. Samuel āt dormiebat i tēplo dñi vbi erat arca dei. Et vocauit dñs ſamuel. Qui rſpōdēs ait: Ecce ego. Et cucurrit ad heli et dixit. Ecce ego. Uocaſti me. Qui dixit: Nō vocaui te fili mi. Reūtere et dormi. Porro ſamuel necdū ſciebat dñm: nec reuelatꝰ fuerat ei ſmo dñi. Et adiecit ⁊ vocauit adhuc ſamuel tertio. Qui ſurgēs abiit ad heli: ⁊ ait: Ecce ego vocaſti me. Intellexit ꝫ heli q̄ dñs vocaret puerum: et ait ad ſamuel: ⁊ dormi: et ſi dixerit tibi: Loquere dñe: qz audit ſeruus tuus. Abiit ꝫ ſamuel ⁊ dormiuit i loco ſuo. Et venit dñs ⁊ ſtetit: ⁊ vocauit ſicut ante cauerat ſecūdo Samuel ſamuel. Et ait ſamuel: Loquere dñe: qz audit ſeruus. Et dixit dñs ad ſamuel. Ecce ego facio verbū in iſrł: q̄ cūq; audierit tinnient ambe aures eiꝰ. In die illa ſcirabo aduerſū heli oīa que locutus ſum ſup domū eius. Incipiā ⁊ complebo. Prędixi eſſ ei q̄ iudicaturus eſſem domū eiꝰ in eternū ꝓpter iniquitatem q̄ nouerat ſdigne agere filios ſuos

Luc.2.g

1.Re.2.e

nō corripuerit eos. Jdcirco suraui do-
mui heli q nō expiet iniqtas dom⁹ ei⁹
victimis t muneribꝰ vsq; i eternū. Dor
miit āt samuel vsq; mane: aperuitq;
ostia dom⁹ dñi. Et samuel timebat in-
dicare visionē heli. Vocauit q heli sa-
muelē: t dixit: Samuel fili mi. Qui rñ
dēt ait: Presto sū. Et interrogauit eum.
Quis ē sm̄o quē locutꝰ ē dñs ad te?
Ne to te ne celauerīs me. Hec faciat tibi
deꝰ t hec addat: si abscōderīs a me sm̄o
nē ex oibꝰ verbꝭ q dicta sūt tibi. Jndi-
cauit itaq; ei samuel vniūsos sm̄ōes:
t nō abscōdit ab eo. Et ille rñdit. Dñs ē
Qđ bonū ē i ocul⁹ suis faciat. Creuit āt
samuel: t dñs erat cū eo: t nō cecidit ex
oibꝰ verbꝭ ei⁹ i trā. Et cognouit vniūs
sus isrl a dan vsq; bersabee: q fidel sa
muel ꝓpha eēt dñi. Et addidit dñs vt
ꝑpareret i silo: qm̄ reuelatꝰ fuerat do
minꝰ samueli in silo iuxt̄ ꝛbm̄ dñi. Et
cucurrit sm̄o samuel vniūso israeli.

B ET factū ē i diebꝰ illꝭ: cō- IIII
uenerunt philistiim in pugnā.
Egressus ē nāq; isrl obuiā phi
listiim i līm: t castrametatꝰ ē iuxt̄ lapi
dē adiutorij. Porro philistiim venerūt
i affec: t instruxerūt aciē ꝭ isrl Jnito āt
certamie terga ꝛtit isrl philisteis. Et
cesa sūt i illo certamie passim p agros
ferē qrtuor milia viroꝝ. Et reūsus est
pplus ad castra. Dixerūtq; maiores na-
tu ō isrl: Quare pcussit nos dñs hodie
coram philistiim? Afferam⁹ ad nos ō sy
lo arcā fed⁹ dñi. t veniat i mediū nr̄i
ve saluet nos ō manu inimicoꝝ nr̄oꝝ
Misit q pplus i silo t tulerūt inde arcā fe-
dus dñi exercituū sedēt⁹ sup cherubin
Erāt q duo filij heli cū arca fed⁹ dñi
ofni t phinees. Cūq; venisset arca fede
ris dñi i castra: vociferatꝰ ē omis isrl cla
more grādi t psonuit tra. Et audierūt
philistiim vocē clamor⁹: dixerūtq;: Que
nā ē hec vox clamoris magni i castris
hebreoꝝ? Et cognouerūt q arca dñi ve
nisset i castra. Timuerūtq; philistiim di
cētes: Venit deꝰ i castra Et igemuerūt
dicētes: Ue nob. Nō est fuit rāta exul
tatio heri t nudiustertius. Ue nobis.
Quis nos saluabit ō manu deoꝝ sub
limiū istoꝝ? Hi sūt dñi: q pcusserūt egy-
ptū oi plaga i deserto. Cōfortamini et-
estote viri philistiim: ne seruiatis hebreis
sicut t illi seruierūt nob. Cōfortamini t bel
late. Pugnauerūt q philistiim: t cesus
ē isrl t fugit vnꝰq; in tabnaculū suū.
Et facta ē plaga magna nimis: t cecide-
rūt ō isrl triginta milia peditū: t arca
dei capta ē. Duo q; filij heli mortui sūt C
ofni t phinees. ‖ Currēs āt vir ō beni 2.Re.1.e
amin ex acie venit i silo i die illa: scis
sa veste t cōspsus puluere caput. Cun-
q; ille venisset: heli sedebat sup sellā ꝭ
viā expectās. Erat āt cor ei⁹ pauēs pro
arca dñi. Vir āt ille postq; ingressus est
nūciauit vrbi t vlulauit ois ciuitas.
Et audiuit heli sonitū clamoris: dixit
q. Quis ē h sonitꝰ tumultꝰ huiꝰ? At
ille festinauit t venit: t nūciauit heli.
Heli āt erat nonagita t octo ānoꝝ: et 5.5.e
oculi ei⁹ caligauerāt t videre nō pote
rat. Et dixit ad heli: Ego sū q veni de
ꝓlio: t ego q de acie fugi hodie: Cui il
le ait. Quid actū ē fili mi? Rñdēs āt nu
le q nūciabat: fugit inq;t isrl coram phi-
listiim t ruina magna facta ē in ꝓplo.
Jnsup t duo filij tui mortui sūt ofni t 5.2.6
phinees. t arca dei capta ē. Cumq; ille
noiasset arcā dei: cecidit ō sella retror-
sū iuxt̄ ostiū: t fract⁹ ceruicibꝰ mortuꝰ ē.
Senex enī erat vir t grādeuꝰ: t ipe iu D
dicauit isrl q̄dragita ānis. Nurꝰ āt ei⁹
vxor phinees: pgnās erat vicinaq; par
tui. Et audito nūcio q capta eēt arca
dei: t mortuꝰ eēt socer suꝰ t vir suꝰ: in
curuauit se t peperit. Jrruerāt ei i eā do
lores subiti. Jn ipo āt momēto mortis
ei⁹ dixerūt ei q stabāt circa eā: Ne ti-
meas: qr filiū peperisti. Que si rñdit eis
necq; animaduertit. Et vocauit puerū ica-
both dicēs. Trāslata ē gla dñi ō isrl:
qr capta ē arca dei. Et ꝓ socero suo et
ꝓ viro suo ait. Trāslata ē glia ab isrl
eo q capta eēt arca dei. V
Philistiim āt tulerūt arcā dei: et B
asportauerūt eā a lapide adiu-
torij i azotū. Tulerūtq; philistiim ar-
cā dei: t itulerūt eā i tēplū dagō: t sta-
uerūt eā iuxt̄ dagō. Cūq; surrexissent
diluculo azotij altera die: ecce dagon
iacebat pn⁹ i tra ante arcā dñi. Et tule
rūt dagon: t restituerūt eū i locū suū.
Rursūq; mane die altera ꝓsurgētes in
uenerūt dagō iacentē sup facie suā in
tra coram arca dñi. Caput āt dagō t due
palme manuū ei⁹ abscise erāt sup limē
Porro dagō solꝰ truncꝰ remāserat i lo-
co suo. Propt̄ hāc cām nō calcāt sacer B

dotes dagon: t oēs q̄ ingrediſſ tēplū
ei⁹ ſup limē dagō i azoto vſq̄ i hodier
nū diē. Aggrauata ē ät man⁹ dñi ſup
azotos: t demolit⁹ ē eos. Et pcuſſit in
secretio ri pte natiū azotū t fines ei⁹.
Ps.77. Et ebullierūt ville t agri i medio regio
nis illi⁹: t nati ſūt mures: t facta ē cō-
fuſio mort̄ magne i ciuitate. Uiri
aūt viri azotū huiuſcemōi plagā dixe
C erūt. Nō maneat arca dei iſrl apd nos
qm̄ dura ē man⁹ ei⁹ ſup nos t ſup da
gon deū nr̄m. Et mittētes congregauerūt
oēs ſatrapas philiſtiim ad ſe: t dixerūt
1.6.a Quid faciem⁹ de arca dei iſrl? Rñderūt
q̄ gethei. Circūducat̄ arca dei iſrl. Et
circūduxerūt arcā dei iſrl. Illis ät cir-
cūducētib⁹ eā fiebat man⁹ dñi dei p
ſingulas ciuitates interfectiones ma
gne nimis: t pcutiebat viros vniuſcu
iuſq̄ vrbis a quo vſq̄ ad maiorē: t cō
putreſcebāt pminentes extales eor̄.
D Inierūtq̄ gethei cōſiliū: t fecerūt ſibi
ſedes pelliceas. Miſerūt ḡ arcā dñi in
acharō. Cūq̄ veniſſet arca dñi i acha-
ron: exclamauerūt accharonite dicen-
tes. Adduxerūt ad nos arcā dei iſrl vt
interficiat nos t pplm̄ nr̄m. Miſerūt
itaq̄ t congregauerūt oēs ſatrapas phi-
liſtinorū. Qui dixerūt: Dimitte arcā dei
iſrl: t reūtat̄ i locū ſuū: vt nō interficiat
nos cū pplo nr̄o. Fiebat ei pauor mor-
tis i ſingul̄ vrbib⁹: t grauiſſima valde
man⁹ dñi dei. Viri q̄ mortui nō fue
rāt pcutiebāt̄ in secretiori pte natiū: t
aſcēdebat vlulat⁹ vni⁹cui⁹q̄ ciuitat̄

A Uit ḡ arca dñi i re (i celū. VI
gione philiſtinor̄ ſeptē mēſib⁹
Et poſt hec vocauerūt philiſtiim
1.5.c ſacerdotes t diuinos dicētes: Quid fa
ciem⁹ de arca dei? Indicate nob quō re
mittem⁹ eā i locū ſuū. Qui dixerūt: Si
remittit̄ arcā dei iſrl: nolite dimittere
eā vacuā: ſz qd̄ debet̄ ei reddite p pec
cato: t tūc curabimini: t ſciet̄ ār̄e ñ re
cedat man⁹ a vob. Qui dixerūt: Quid ē
qd̄ p delicto reddere debeam⁹ ei? Rñ-
derūtq̄ illi. Jux̄ nūerū puinciarū phi
liſtinor̄ q̄nq̄ anos aureos facie t̄: et
q̄nq̄ mures aureos: qr plaga vna fuit
oīb⁹ vob t ſatrapis vr̄is. Facietisq̄ ſi
militudines anor̄ veſtror̄: t ſimilitu-
dines muriū q̄ demoliti ſūt tr̄ā: t da-
bit̄ deo iſrl gl̄iam: ſi forte releuet ma-
nū ſuā a vob t a dīs vr̄is t a tr̄a vr̄a

Quare grauat̄ corda vr̄a: ſic
nauit egypt⁹ t pharao cor ſuū?
poſtq̄ pcuſſus ē: tūc dimiſit eos: t
erūt? Nūc ḡ arripite t facite plau
nouū vnū: t duas vaccas fetas q̄
ē impoſitū iugū iūgite i plaſtro: t
cludite vitulos earū domi. Tollet
arcā dñi: t ponet̄ i plaſtro: t vas
rea q̄ exoluiſtis ei p delicto pone
capſellā ad lat⁹ eius: t dimittite eā
vadat: t aſpiciet̄. Et ſiq̄dē p viā
um ſuor̄ aſcēderit ō bethſames
cit nob̄ h̄ malū grāde: Sinaūt
ſciem⁹ qr neq̄q̄ man⁹ ei⁹ tetigit nos
ſz caſu accidit. Fecerūt ḡ illi ſ
tollētes duas vaccas q̄ lactabant
los iūxerūr ad plaſtrū: vitulosq̄
cōcluſerūt domi. Et poſuerūt arcā
ſup plaſtrū t capſellā q̄ habebat
res aureos t ſilitudinē anor̄. Iba
in directū vacce p viā q̄ ducit beth
mes: t itinere vno gradiebāt̄ ge
t mugientes: t nō declinabāt neq̄
dextrā neq̄ ad ſiniſtrā. Sed t ſatrap
philiſtiim ſequebāt̄ vſq̄ ad termin
bethſames. Porro bethſamite
bāt triticū i valle. Et eleuātes ocul
viderūt arcā: t gauiſi ſūt cū vidiſſ
Et plaſtrū venit i agrū ioſue beth
mite. t ſtetit ibi. Erat ät ibi lapis
gn⁹. Et cōciderūt ligna plaſtri: r
q̄ ipoſuerūt ſup ea holocauſtū dño.
uite ät depoſuerūt arcā dei: t capſell
q̄ erāt iux̄ eā i q̄ erāt vaſa aurea: t
ſuerūt ſup lapidē grādē. Viri ät bet
ſamite obtulerūt holocauſta: t imm
nerūt victimas i die illa dño. Et q
ſatrape philiſtinor̄ viderūt t reūſ
i accharō i die illa. Hi ſūt ät ani
q̄s reddiderūt philiſtiim p delicto d
mino. Azot⁹ vnū: gaza vnū: aſchalo
vnū: geth vnū: accharon vnū: t mur
aureos ſcōm nūmer̄ vrbiū philiſt
q̄nq̄ puinciar̄: ab vrbe murata vſq
ad villam que erat abſq̄ muro: t vſq
athabel magnū ſup quē poſuerūt arcā
dñi q̄ erat vſq̄ i illa die in agro ioſue
bethſamit̄. Percuſſit aūt dñs d viros
bethſamitib⁹: eo p vidiſſēt arcā dñi
pcuſſit d̄ pplo ſeptuaginta viros t q
q̄ginta milia plebis. Luxitq̄ pplus q
p dñs pcuſſiſſet plebē plaga magna.
Et dixerūt viri bethſamite: Quis pot
rit ſtare i ſpectu dñi dei ſancti

Et ad quē ascēdet a nob? Miserūtq; nūcios ad hitatores cariathiarī dicentes: Reduxert philistūm arcā dñi: descēdite t reducite eā ad vos. VII Venert & viri cariathari t reduxerūt arcā dñi: t iuleert eā i domū aminadab i gabaa. et eleazar ām filiū eius sanctificauert: vt custodiret arcā dñi. Et factū ē: ex q die māsit arca dñi i cariathari: mltiplicati sūt dies. Erat q̄ p̄ annos viginti. Et requeuit omis domus isrl post dñm. Dixit ām samuel ad vniuersā domū isrl dicēs: Si i toto corde vr reuertimini ad dñm: Auferte deos alienos ō medio vr̄i: baali t astaroth: t p̄parate corda vra dño: t seruite ei soli: t eruet vos ō manu philistūm. Abstulerūt & filij isrl baali t astaroth: et seruert dño soli. Dixit ām samul: Cōgregate vniūssū isrl i maspha vt orē p vobis dñm. Et congregert i maspha. Et hauserūtq; aquā t effuderūt i cōspectu dñi t ieiunauerūt i die illa atq; dixert: Peccauim⁹ dño. Judicauitq; samuel filios isrl i maspha. Et audiert philistūm q congregati eēnt filij isrl in maspha: t ascēderūt satrape philistinoꝝ ad isrl. Qō cū audissēt filij isrl: timuerūt a facie philistinoꝝ. Dixertq; ad samuelē: Ne cesses p nob clamare ad dominū deū nr̄m vt saluet nos ō manu philistinoꝝ. Tulit ām samuel agnū lactātē vnū: t obtulit illū holocaustū integrū dño. Et clamauit samuel ad dñm p isrl t exaudiuit eū dñs. Factū est ām cū offerret samuel holocaustū philistei ad prelium contra isrl. Intonuit aūt dñs fragore magno i die illa sup philistūm t exterruit eos t cesi sunt a filijs isrl. Egressiq; filij isrl de maspha psecuti sūt philisteos: t pcusserūt eos vsq; ad locū q erat sup bethchar. Tulit ām samuel lapidē vnū: t posuit eū iter maspha t iter sen: t vocauit nomē loci illi: lapis adiutorij. Dixitq;. Huc vsq; auxiliat⁹ ē nob dñs. Et humiliati sūt philistīm: nec apposuert vltra vt venirēt i fines isrl. Facta ē itaq; manus dñi sup philisteos cūctis diebus samuel: t reddite sunt vrbes q̄s tulerāt philistīm ab isrl israeli: ab accharon vsq; geth t finios suos. Liberauitq; isrl ō manu philistinoꝝ: Eratq; pax iter isrl t amorreū. Judicabat q̄ samuel isrl cūctis diebus vite sue: t ibat q singulos ānos circuitēs bethel: t galgal: t maspha t iudicabat israelē i supradictis locis. Reuertebat q̄ in ramatha: Ibi erat dom⁹ ei⁹: t ibi iudicabat israelē. Edificauit etiā ibi altare dño. VIII

A Factū ē āt cū senuisset samuel: posuit filios suos iudices i isrl Fuitq; nomē filij ei⁹ p̄mogeniti iohel: t nomē secūdi abia: iudicū in bersabee. Et nō ābulauerūt filij illi⁹ in vijs ei⁹: sz declinauerūt post auaritiā: accepertq; mūera: t peruerterūt iudicium Cōgregati & vniuersi maiores natu israel: venerūt ad samuelē in ramatha: dixerūtq; ei: Ecce tu senuisti: t filij tui nō ābulabāt i vijs tuis. ‖ Cōstitue nob regē: vt iudicet nos: sicut t vniuse habēt nationes. Displicuitq; p̄mo i oculis samuelis: eo q̄ dixissent: da nob regē vt iudicet nos. Et orauit samuel ad dominū. Dixit āt dñs ad samuelē: Audi vocē ei⁹ i oib⁹ q̄ loquūt tibi. Nō enim te abiecerunt sz me: ne regnē sup eos. Juxta oia opa sua q̄ fecerūt a die qua eduxi eos ō egypto vsq; ad diē hanc: sicut dereliq̄rūt me t seruert dijs alienis: sic faciūt etiā tibi. Nūc & vocē eorū audi. Verūtn cōtestare eos: et p̄dices eis ius regis q̄ regnatur⁹ ē sup eos. Dixit itaq; samuel oia verba dñi ad p̄plm qui petierat ad se regē: t ait: Hoc erit ius regis q̄ imperatur⁹ ē vob. Filios vestros tollet t ponet i curribus suis: faciet sibi equites t p̄cursores q̄drigarum suarū: t cōstituet sibi tribunos t centuriōes: t aratores agroꝝ suoꝝ: t messores segetū: t fabros armoꝝ et curruū suoꝝ. Filias q̄s vras faciet sibi vnguentarias t focarias t pānificas. Agros q̄s vros t vineas t oliueta optima tollet: t dabit seruis suis. Sz t segetes vras t vineas reddit⁹ addeciabit: vt det eunuchis t famulis suis. Seruos ēt vros t ancillas t iuuenes optimos t asinos auferet. t ponet i ope suo. Greges q̄s vros addeciabit: vosq; eritis t serui. Et clamabitis i die illa a facie regis vri quē elegistis vob: t nō exaudiet vos dñs i die illa Noluit āt p̄plus audire vocē samuel: sz dixerūt. Neq̄q;. Rex esto erit sup nos: t erimus nos q̄s cē oēs gētes: t iudicabit nos rex nr̄: t egrediet ante nos: t pugnabit bella nra p nobis. Et audiuit

samuel ois ꝟba ꝓphe: et locut⁹ ē ea i au
rib⁹ dñi. Dixit aūt dñs ad samuelē. Au
di vocē eoꝝ: et ꝓstitue sup eos regē. Et
ait samuel ad viros isrl. Uadat vnus-
A quisq; ad ciuitatē suā. IX
1. Reg. 8. c. vir de beniamin noie cis filius
1. 14. B abiel: filij seor: filij bechor: filij
sareth: filij aphia: filij viri gemini fo-
tis roboꝛe. Et erat ei filius vocabulo saul
1. 10. D electus et bonus: et nō erat vir de filijs is-
rael melioꝛ illo. Ab humero et sursū emi
nebat sup oēm ꝓplm. Perierant autē
asine cis patris saul. Et dixit cis ad
saul filiū suū: Tolle tecū vnū de pueris
et cōsurgēs vade q̄re asinas. Qui cū trā
issent p mōtē effraī et p trā salisa et nō
inuenissent: trāsierūt etiā p trā salim: et
nō erāt: sz et p trā geminī: et minime rep
pererūt. Cū aūt venissēt i trā suph: dixit
saul ad puerū q̄ erat cū eo: Ueni et reū-
tamur: ne forte dimiserit pr̄ me⁹ asinas
et sollicit⁹ sit p nob. Qui ait ei: Ecce
vir dei ē i ciuitate hac: vir nobil: oē qđ
loq̄t̄ sine ābiguitate venit. Nūc q̄ ea-
mus illuc: si forte idicet nob de via nr̄a
B ꝓpt̄ quā venim⁹. Dixitq; saul ad puc-
rū suū: Ecce ibim⁹: q̄d ferem⁹ ad virū
dei? Panis defecit in sistarcijs nr̄is: et
sportulā nō habem⁹ vt demus hoi dei
nec q̄cq; aliud. Rursū puer rndit sauli
et ait. Ecce inuēta ē in manu mea q̄rta
ps stateꝛ argēti dem⁹ hoi dei: vt indi
cet nob viā nr̄az. Olim i isrl sic loq̄bat
vnusq̄sq; vades cōsulere deū. Uenite et
eam⁹ ad videntē. Qui ei ꝓpha dicit̄ ho
1. Reg. 2. f. et die vocabat olim videns. Et dixit saul
18. D ad puerū suū: Optim⁹ sermo tu⁹. Ueni
eam⁹. Et ierūt i ciuitatē i qua erat vir
dei. Cūq; ascēderēt cliuū ciuitatis: in
uenerūt puellas egredientes ad hauriē
dā aquā: et dixerūt eis: Nūq̄ h̄ ē videns?
Que rndentes dixerūt illis: Hic ē: Ecce
an te. Festina nūc. Hodie ei venit i ci-
uitatē: q̄r sacrificiū ē hodie ꝓplo i excel
so. Ingredientes vrbē statim inuenietis
eū: anq̄ ascēdat excelsū ad vescendū.
Neq; ei cōmessur⁹ ē ꝓplus donec ille ve-
niat: q̄r ipe bñdicet hostie: et deiceps
comedēt q̄ vocati sūt. Nūc q̄ cōscēdite
C q̄r hodie repietis eū. Et ascēderūt i ciui
tatē. Cūq; ābularēt i medio vrb: appa
ruit samuel egrediens obuiā eis: vt as-
cēderet i excelsū. Dñs aūt reuelauerat
auriculā samuel an vnā die q̄ veniret
saul dicens: Hac hora q̄ nūc e
mittā virū ad te de tra beniamin
ges eū duce sup ꝓplm meū isrl. Et
uabit ꝓplm meū de manu philist
q̄r respexi ꝓplm meū. Uenit el cla
eoꝝ ad me. Cūq; aspexisset samuel
lē dñs dixit ei: Ecce vir quē dixi
bi. Iste dñabit ꝓplo meo. Accessit
saul ad samuelē in medio porte
Indica oꝛo mihi: vbi ē dom⁹ vid
Et rndit samuel sauli dicens: Ego
vides. Ascēde an me i excelsū et
das mecū hodie: et dimittā te mane
ois q̄ sē i corde tuo indicabo tibi. E
asinis q̄s nudiustertiꝰ q̄didisti ne
licit⁹ sis: q̄r inuēte sūt. Et cui⁹ erit
ma q̄q; isrl? Nōne tibi et oi domui p
tris tui? Rndēs aūt saul ait: Nūq̄
filiꝰ gemini ego sū de mima tribu
cognatio mea nouissima iter oēs
as de tribu beniamin? Quare q̄ loc
es mihi sm̄onē istū? Assumēs ita
muel saulē et puerū ei⁹: introduxit
triclinijū: et dedit eis locū i capite
q̄ fuerāt inuitati. Erāt ei q̄si triginta
ri. Dixitq; samuel coco: Da ꝑtem
dedi tibi: et p̄cepi vt reponeres seor
apud te. Leuauit aūt coc⁹ armū: et p
it an saul. Dixitq; samuel: Ecce qđ
mānsit pone an te et comede: q̄r ꝺ in
stria suatim ē tibi q̄n ꝓplm vocaui. E
comedit saul cū samuele i die illa. E
descēderūt de excelso i oppidū et loc
ē cū saule i solario: strauitq; sauli i
lario et dormiuit. Cūq; mane surre
sent et iā dies lucesceret: vocauit sam
el saulē i solario dicens: Surge vt
mittā te. Et surrexit saul. Egressiq; a
ambo: ipe videlz et samuel. Cūq; desc
derēt i extrema ꝑte ciuitat⁹: samuel
xit ad saul: Dic puero vt an̄cedat nob
et trāseat. Tu aūt subsiste paulisp vt
Unit aūt (dicē tibi ꝟbū dei.
t samuel lēticulaz olei et effudit
p caput ei⁹: et deosculat⁹ ē eū
ait: Ecce vnxit te dñs sup hēditatē
ꝓncipē et liberab ꝓplo suo de manu
inimicoꝝ ei⁹ q̄ i circuitu ei⁹ sūt. Et
tibi signū: q̄r vnxit te dñs i ꝓncipē
q; abierīs hodie a me: inuenies duos v
ros iux̄ sepulchrū rachel i finib⁹ ben
amin i meridie: dicētq; tibi: Inuent
sūt asine ad q̄s iera⁹ q̄rēdas: et ecce
missis pr̄ tu⁹ asinis sollicit⁹ ē p nob

ones eiꝰ: ⁊ cecidit sup cognationē me
thri: ⁊ quenit vsq; ad saul filium cis.
Quesierūt ꝙ eū: ⁊ ñ ē inuēt illic. Et cō- D
suluerūt post hec dñm vtrū nā vēturꝰ
eēt illuc. Rñditq; dñs. Ecce abscōditꝰ
ē domi. Cucurrerūt itaq; ⁊ tulerūt eū i 3.9.a
de: stetitq; in medio ppli et altior fuit
vniūso ppło ab hūero ⁊ surssū. Et ait sa
muel ad oēm ppłm. Certe videꝛ quē
elegit dñs: qm̄ nō sit silis illi i oi ppło
Et clamauit oīs ppłs et ait. Uiuat rex
Locutꝰ ē ait samuel ad ppłm legē re-
gni: ⁊ scripsit i libro ⁊ reposuit coꝛā dō
mio. Et dimisit samuel oēm ppłm: sin
gulos i domū suā. Sꝛ ⁊ saul abiit i dō-
mū suā i gabaa. Et abiit cū eo ps exer
citꝰ: ꝙrū tetigerat deꝰ coꝛda. Filij vero
belial dixerūt. Nū saluare nos poterit
iste. Et despexerūt eū ⁊ nō attulerūt ei mu
nera Ille ei dissimłabat se audire. XI

Ascēdit aūt naas āmonites: et A
pugnare cepit adūsū iabes ga-
laad. Dixerūtq; oēs viri iabes
ad naas: Habeto nos federatos: ⁊ ser
emꝰ tibi. Et rñdit ad eos naas āmoni
tes. In ꝟ ferią vobiscū fedus: vt eruā
oīm vr̄m oculos dextros: ponāq; vos
opprobriū inimīco isrł. Et dixerūt ad eū
seniores iabes. Cōcede nob septē dies
vt mittam⁹ nūcios ad vniūsos fines
isrł: ⁊ si nō fuerit ꝙ defendat nos egre-
diemur ad te. Uenerūt ꝙ nūcij i gabaa
saulis: ⁊ locuti sūt ꝛba hec audiēte po
pulo. Et leuauit oīs ppłs vocē suā: et B
fleuit. Et ecce saul veniebat sequēs bo
ues ꝺ agro: ⁊ ait: Quid habet ppłus q
plorat? Et narrauerūt ei ꝛba viroꝝ ia
bes. Et insiluit spūs dñi i saul cū audis- 3.10.b
set hec ꝛba: ⁊ iratꝰ ē furor eiꝰ nimis.
Et assumēs vtrūq; bouē cōcidit i frus-
ta: misitq; i oēs fines isrł ꝙ manuū
nūcioꝝ dicēs: Quicūq; nō exierit: ⁊ se-
cutꝰ fuerit saul ⁊ samuel: sic fiet bobꝰ
eiꝰ. Inuasit ꝙ timor dñi ppłm: ⁊ egressi
sūt ꝙsi vir vnꝰ ⁊ recēsuit eos i bezeth.
Fuerūtq; filioꝝ isrł trecēta milia: viro
rū aūt iuda trigīta milia. Et dixerūt nūn
cīs ꝙ venerāt: Sic dicetⁱ viris ꝙ sūt i C
iabes galaad. Cras erit vob sal⁹ cū ica
luerit sol. Uenerūt ꝙ nūcij ⁊ nūciauerūt
virⁱ iabes. Qui letati sūt ⁊ dixerūt: Ma
ne eribim⁹ ad vos: ⁊ facietⁱ nob oē qđ
placuerit vob. Et factū ē cū dies cra-
stin⁹ veniss̄et: cōstituit saul ppłm i tres

ptes. Et igressus ē medijs castra i vigilia matutina ꝛ pcussit āmō: vsq; dū ic̄alesceret dies. Reliq; āt dispsi sūt ita vt nō relinq̄rent ex eis duo pariť. Et ait
d ppͤs ad samuelē. Quis est iste q̄ dixit: saul ñ regnabit sup nos? Date viros ꝛ interficiem⁹ eos: Et ait saul. Nō occidet q̄sq; i die hac: q̄ hodie fec̄ dñs salutē isrł. Dixit āt samuel ad ppͤm: Uenite ꝛ eam⁹ i galgala: ꝛ inouem⁹ ibi regnū. Et prexit ois ppͤs in galgala: ꝛ fecerūt ibi regē saul coꝝ dño i galgala. Et i-
molauerūt ibi victimas pacificas coꝝ dño. Et letat⁹ ē ibi saul ꝛ cūcti viri is-
a Dixit āt samu (rael nimis. XII
d el ad vniūsū isrł. Ecce audiui vocē vr̄am iuxt̄ oia q̄ locuti est̄ ad me. ꝛ pstitui sup vos regē. Et nūc rex gradiť añ vos. Ego āt senui ꝛ ic̄anui. Porro filij mei vobiscū sūt. Itaq; cōuersat⁹ coꝝ vob ab adolescētia mea vsq; ad hāc diē ecce pśto sū. Loq̄mini de me coꝝ dño ꝛ coꝝ chr̄isto ei⁹: vtrū bouē cuiusq; tuleri aut asinū: si quē-
piā calūniat⁹ sū: si oppressi aliquē: si ꝺ manu cuiusq; mun⁹ accepi: ꝛ cōtēnā illud hodie restituāq; vob: Et dixerūt Nō es calūniat⁹ nos: neq; oppͤssisti; neq; tulisti ꝺ manu alicui⁹ q̄ppiā. Dixitq; ad eos. Testis ē dñs adūsū vos ꝛ te
Exo.22.d stis xp̄s ei⁹ i die hac: q̄ ñ inuenerit̄ in manu mea q̄ppiā. Et dixerūt: Testis. Et
b ait samuel ad ppͤm. Dñs q̄ fecit moy-
sen ꝛ aarō: ꝛ eduxit pres nr̄os ꝺ terra egypti: Nūc ꝧ state vt iudicio cōtendā aduersū vos coꝝ dño: de oib⁹ misericordijs dñi q̄s fec̄ dñs vobiscū ꝛ cū pri
Gen.46.a b⁹ vr̄is: quō iacob igressus ē i egyptū ꝛ clamauerūt pres vr̄i ad dñm. Et misit dñs moysen ꝛ aarō: ꝛ eduxit patres vr̄os ꝺ egypto: ꝛ collocauit eos i ꝧ lo-
Jud.4.a co Qui obliti sunt dñi dei sui: ꝛ tradidit eos i man⁹ sysare magistri militie regis asor: ꝛ i manu philistinoꝝ: ꝛ i manu regis moab ꝛ pugnauerūt aduersus eos. Postea āt clamauerūt ad dñm ꝛ dixerūt. Peccauim⁹: q̄ dereliq̄m⁹ dñm ꝛ seruiim⁹ baalī ꝛ astaroth. Nūc ꝧ erue nos ꝺ manu inimicoꝝ nr̄oꝝ: ꝛ seruiem⁹
Judi.6.c tibi. Et misit dñs hierobaal ꝛ badan ꝛ barach ꝛ iepte ꝛ samuel: ꝛ eruit vos de manu inimicoꝝ vr̄oꝝ ꝙ circūitū: ꝛ
c habitastis confidēter. Uidētes aūt q̄ naas rex filioꝝ āmō venisset adūsū vos: dix

istis mihi. Neq; ita: sz rex imperabit nobis cū dñs deus vr̄ regnaret in vob. Nūc ergo ecce rex vr̄ quē elegistis ꝛ petistis ecce dedit vob dñs regē. Si timueritis dñm ꝛ seruieritis ei: ꝛ audieritis vocem eius ꝛ nō exasperaueritis os dñi: eritis ꝛ vos ꝛ rex q̄ ipsum vob sequētes dñm deum vestrum. Si aūt nō audieritis vocē dñi ꝛ exacerbaueritis os eius: erit manus dñi contra vos ꝛ sup pres vr̄os. Sz ꝛ nūc state ꝛ videte rē istā grādē quā facturus est dñs in cōspectu vr̄o. Nōne hodie messis triticī est? Inuocabo dñm ꝛ dabit voces ꝛ pluuias: ꝛ scietis ꝛ videbitis q̄ grande malū fecerit̄ vob i cōspectu dñi petentes sup vos regē. Et clamauit samuel ad dñm: ꝛ dedit dñs voces ꝛ pluuias in illa die. Et timuit ois ppͤls nimis dñm ꝛ samuelē. Et dixit vniūsus populus ad samuelē. Ora p̄ seruis tuis ad deū tuū vt ñ moriamur. Addidimus enim vniuersis peccatis nr̄is malū vt peteremus nob regē. Dixit āt samuel ad populum: Nolite timere. Uos fecistis vniūsum malum hoc. Uerūtamen nolite recedere a sequela dñi. sz seruite dño i oi corde vr̄o: nec declinare post vana q̄ ñ p̄desint nec eruēt vos: q̄ vana sūt. ꝛ nō dimittet dñs ppͤm suū ꝓpter nomen suum magnū: q̄ iurauit dñs facere vos sibi ppͤm. Absit āt a me hoc peccatum i dño vt cessem orare p̄ vobis: ꝛ docebo vos viam bonā ꝛ rectā. Igiť timete dñm: ꝛ seruite ei i veritate: ꝛ ex toto corde vr̄o. Uidistis enim magnifica q̄ i vob gessit dñs. Quod si perseueraueritis in malitia: ꝛ vos ꝛ rex vr̄ peribitis.

Ilio⁹ vni⁹ ānī erat saul cū regnare cepisset: duob⁹ āt ānis regnauit sup isrł. Et elegit sibi saul tria milia de isrł. Et erāt cū saul duo milia in machymas ꝛ i mōte bethel mille cū ionatha i gabaa beniamī. Porro cetera turbā dimisit vnūsquēq; i tabernacula sua. Et pcussit ionathas statione philistīm q̄ erat i gabaa. Qđ cū audissent philistīm: saul cecinit buccina i oi terra dicēs. Audiāt hebrei. Et vniūsus isrł audiuit huiuscemodi famā: percussit saul stationē philistinoꝝ. Et exosus est isrł aduersus philistīm. Clamauit ergo populus post saul i galgala: ꝛ philistīm congregati sunt ad pliādū cū isrł: triginta milia curruū: ꝛ sex milia eq̄tū: ꝛ

quã vulgꝰ ſtꝛ arena q̃ ẽ i litore mar
pluuma. Et aſcendẽtes caſtrametati
ſũt i machmas ad oriẽtẽ bethauẽ. Qꝺ
cũ vidiſſẽt viri iſrl ſe i arto poſitos (ad
flictꝰ eſſi erat ppls) abſcõdert ſe i ſpe-
luncis ⁊ i abditis i petris q̃z ⁊ antris ⁊ i ci
ſternis. Hebrei ãt trãſierũt iordanẽ: in
trã gad ⁊ galaad. Cũq̃z adhuc eẽt ſaul
i galgala: vniuſus ppls pꝛitꝰ ẽ q̃ ſeq̃-
bat eũ. Et expectauit ſeptẽ diebꝰ iuxt
pactũ ſamuel: ⁊ ñ venit ſamuel i gal-
gala. Dilapſusq̃z eſt ppls ab eo. Dixitq̃
ſaul Afferte mihi holocauſtũ ⁊ pacifi-
ca. Et obtulit holocauſtũ. Cũq̃z cõpleſ
ſet offerẽs holocauſtũ: ecce ſamuel ve-
niebat. Et egreſſꝰ ẽ ſaul obuiã ei vt ſa
lutaret eũ. Locutuſq̃z ẽ ad eũ ſamuel.
Quid feciſti? Rñdit ſaul. Quia vidi q̃
ppls dilaberet a me: ⁊ tu ñ veneraſ iuxt
placitos dies. Porro philiſtĩm pgrega
ti fuerãt i machmas: Dixi. Nũc deſcen
dẽt philiſtĩm ad me i galgala: ⁊ faciẽ
dẽi ñ placaui. Neceſſitate cõpulſus: ob
tuli holocauſtũ dño. Dixitq̃z ſamuel
ad ſaul. Stulte egiſti: nec cuſtodiſti
mãdata dñi dei tui q̃ pcepi tibi. Qꝺ ſi
ñ feciſſes: iã nũc pparaſſet dñs regnũ
tuũ ſup iſrl i ſẽpiternũ. Sz neq̃q̃z regnũ
tuũ vltra pſurget. Queſiuit dñs ſibivi
rũ xt cor ſuũ: ⁊ pcepit ei dñs vt eſſet
dux ſup pplm ſuũ: eo q̃ ñ ſeruaueriſ q̃ pce-
pit dñs. Surrexit ãt ſamuel: ⁊ deſcẽ-
dit a galgal i gabaa beniami. Et reliq̃
ppls aſcẽdert poſt ſaul obuiã ppło q̃ ex
pugnabãt eos veniẽtes ꝺ galgala i ga
baa i colle beniami. Et recenſuit ſaul
ppm q̃ inuẽti fuerãt cũ eo q̃ſi ſexcẽtos
viros: ⁊ ſaul ⁊ ionathas filiꝰ eiꝰ: ppłuſq̃z
q̃ inuẽtꝰ fuerat cũ eis erat i gabaa beni
amin. Porro philiſtĩm ꝺſederãt i ma-
chmas. Et egreſſi ſũt ad ꝓliãdũ ꝺ caſtris
philiſtinoꝝ tres cunei. Unꝰ cuneꝰ pgre
ꝺiebat ꝓ viã effrai ad trã ſaul. Porro aliꝰ
cuneus ꝓ viã bethoron. Tertiꝰ aũt
cuneus ꝓ viã regionis q̃ reſpicit vallẽ
ſeboim ꝺ deſerti: Porro faber
non inueniebat i oi trã iſrl. Caue
bant enim philiſtĩm ne forte facerẽt hebrei
gladiũ aut lãceã. Deſcẽdebat q̃ois iſrl
ad philiſtĩm vt exacueret vnuſq̃z vo-
merẽ ſuũ: ⁊ ligonẽ ⁊ ſecurim ⁊ ſarculũ
Acuſe itaq̃z erãt acies vomeꝝ ⁊ ligo-
nũ ⁊ tridẽtiũ ⁊ ſecuriũ vſq̃z ad ſtimu-
lũ corrigẽdũ. Cũq̃z veniſſet dies ꝓliũ ñ

ẽ iuẽtꝰ enſis ⁊ lãcea i manu totiꝰ ppli
q̃ erat cũ ſaul ⁊ ionatha: excepto ſaul
⁊ ionatha filio eiꝰ. Egreſſa ẽ ãt ſtatio
philiſtĩm. vt trãſcẽderet i machmas.

A Taccidit i q̃dã die vt XIIII A
diceret ionathas filiꝰ ſaul ad
adoleſcẽtẽ armigerꝝ ſuũ. Veni
⁊ trãſeamꝰ ad ſtationẽ philiſtinoꝝ: q̃
ẽ trãs locũ illũ. Patri aũt ſuo nõ ipm
indicauit. Porro ſaul morabaꝝ i extre
ma pte gabaa ſb malogranato q̃ erat
i agro gabaa. Et erat ppls cũ eo q̃ſi ſex
cẽtoꝝ viroꝝ. Et achias filiꝰ achitob
fratris icaboth filiꝰ phinees q̃ oriꝰ fue
rat ex heli ſacerdote dñi i ſylo: porta-
bat ephot. Sz ⁊ ppls ignorabat q̃ iſſet
ionathas. Erãt aũt inter aſcẽſus p q̃s
nitebaꝝ ionathas trãſire ad ſtationẽ
philiſtinoꝝ eminẽtes petre ex vtraq̃z
pte: ⁊ q̃ſi i modũ dẽtiũ ſcopuli hinc in
de ꝓrupti. Nomẽ vni boſes: ⁊ nomen
alteri ſene. Unꝰ ſcopulꝰ ꝓminens ad
aq̃lonẽ ex aduſo machmas: ⁊ alter ad
meridiẽ ꝙ gabaa. Dixit ãt ionathas
ad adoleſcẽtẽ armigerũ ſuũ. Veni trã
ſeamꝰ ad ſtationẽ incircũciſoꝝ horũ:
ſi forte faciat dñs ꝓ nob q̃ nõ eſt dño
difficile ſaluare vle i multis vel in pau
cis. Dixitq̃z ei armiger ſuꝰ. Fac oia q̃ B
placẽt aĩo tuo. Perge q̃ cupis: ⁊ ero te
cũ vbicũq̃z volueris. Et ait ionathas:
Ecce nos trãſimꝰ ad viros iſtos. Cũq̃z
apparuerimꝰ eis: ſi taliter locuti fuerint
ad nos: manete donec veniamꝰ ad vos
ſtemꝰ i loco nro: nec aſcẽdamꝰ ad eos:
Si ãt dixerit aſcẽdite ad nos: aſcẽda-
mꝰ ad eos: q̃ tradidit eos dñs i manꝰ
nꝛis. Hoc erit nob ſignũ. Apparuit
igit vterq̃z ſtationi philiſtinoꝝ. Dixe-
rũtq̃z philiſtĩm. En hebrei egrediunt Judit.14.c
de cauernis in q̃bus abſcõditi fuerãt.
Et locuti ſũt viri de ſtatione ad iona-
than ⁊ ad armigerũ eiꝰ: Dixerũtq̃z aſ-
cẽdite ad nos: ⁊ oſtẽdemꝰ vobis rem.
Et ait ionathas ad armigerũ ſuũ: Aſ- 1.Reg.4.b
cẽdamꝰ. Seq̃re me. Tradidit eĩ dñs
eos in manꝰ iſrl. Aſcẽdit aũt ionathas
manibꝰ ⁊ pedibꝰ reptans: et armiger
eiꝰ poſt eũ. Itaq̃z cũ vidiſſent faciẽ io-
nathe: alq̃ cadebãt ante ionathan: ali
os armiger eiꝰ interficiebat: ſequens
eũ. Et facta ẽ plaga prima quã pcuſſit
ionathas ⁊ armiger eiꝰ quaſi viginti
virorũ: in media pte iugeris: quã par

bos i die arare psuenit. Et factū ē mi-
raculū i castris ꝛ p agros. Sz ꝛ ois po
pul⁹ statiōis eoz q ierāt ad ꝑdādū ob
C stupuit: ꝛ cōturbata sūt castra: Et acci
dit q̄si miraculū a deo. Et respexerūt
speculatores saul q erāt i gabaa beni-
amin. Et ecce mltitudo pstrata: ꝛ huc
illucq; diffugiēs. Et ait saul ppło qui
erat cū eo: Req̄rite ꝛ videte q̄s abierit
ex nob. Cūq; req̄sissent: reptū ē nō ad
esse ionathā ꝛ armigez ci⁹. Et ait saul
ad achiā. Applica arcā dñi. Erat enī
ibi arca dñi i die illa cū filijs isrl. Cū-
q; loq̄rel saul ad sacerdotē: tumlt⁹ ma
gn⁹ exort⁹ ē i castris philistinoz. Cre-
scebatq; paulatim: ꝛ clari⁹ resonabat
Et ait saul ad sacerdotē: Cōtrahe ma-
nū tuā. Cōclamauit ꝙ saul ꝛ ois pꝑs q̄
erat cū eo ꝛ venerūt vsq; ad locū certa
minis. Et ecce ihus fuerat gladi⁹ vni
uscui⁹q; ad pximū suū: ꝛ cedes magna
nimis. Sz ꝛ hebrei q fuerant cū phili-
stīm heri ꝛ nudiustertiꝰ ascenderātq;
cū eis i castris: reūsi sūt vt eēnt cū isrl
q erāt cū saul ꝛ ionatha. Oēs q̄s isrlīte
q se abscōderāt i mōte effraim audien
tes q fugissēt philistei: sociaueŕt se cū
suis i ꝓlio. Et erāt cū saul q̄si decē mi-
D lia viroz Et saluauit dñs deꝰ isrl i die
illa. Pugna āt pduenit vsq; ad bethā-
uen. Et viri isrl sociati sūt sibi in die
illa. Adiurauit aūt saul pplm dicens:
Maledict⁹ vir q comedit panē vsq; ad
vesp̄am donec vlciscar ō inimicꝫ meis
Et nō māducauit vniūsus ppls panē
Oisq; terre vulg⁹ venit i saltū i q erat
mel sup faciē agri. Ingressus est itaq;
pplus saltū: ꝛ apparuit ſluēs mel: nulli⁹
q applicuit manū ad os suum. Time-
bat ei pplus iuramētū. Porro ionathas
nō audierat: cū adiuraret pr ei⁹ pplm.
Extēditq; sūmitatē virge quā habe-
bat i manu ꝛ intinxit i fauū melis. Et cō
uertit manū suā ad os suū: ꝛ illumina
ti sūt ocli ei⁹. Rndēsq; vn⁹ de pplo ait
Jureiurādo cōstrinxit pr tu⁹ pplm di-
cēs. Maledict⁹ vir q comederit panē
hodie. Defecerat aūt pplus. Dixitq; io-
nathas. Turbauit pr me⁹ erā. Uidisti
ipi: qz illumiati sūt oculi mei eo ꝙ gu
staueri paululū de melle isto: quātoma
gis si comedisset pplus de ꝓda inimi-
coz suoz quā repperit? Nōne maioz
plaga facta fuisset i philistīm? Percus

serūt ꝙ i die illa philisteos a mach
vsq; i haialon. Defatigat⁹ ē āt pplus
mis: ꝛ ihus ad ꝓdā tulit oues ꝛ bo
ꝛ vitulos: ꝛ mactauerūt i ęra. Com
q; pplus cū sāguie. Nūciauerūt aūt ih
li dicētes ꝙ pplus peccasset dño co
dēs cū sāguine. Qui ait: Preuarica
estꝭ. Uoluite ad me ia nūc sarū gra
Et dixit saul: Disꝑgamini i vulg⁹
cite eis: vt adducat ad me vn⁹q;q
uē suū ꝛ arietē: ꝛ occidite sup illū
vescimini: ꝛ si peccabitꝭ dño co
tes cū sāguie. Adduxit itaq; oīs p
vnusq;q; bouē i manu sua: vsq; ad
ctē: ꝛ occidert ibi. Edificauit āt ih
tare dño: Tūcq; ꝓmū cepit edificare
tare dño. Et dixit saul: Jrruamus
philisteos nocte: ꝛ vastem⁹ eos vsq
illucescat mane: nec relinq̄m⁹ ex eis
rū. Dixitq; pplus: Oē qd bonū tibi
dert i oculis tuis: fac. Et ait sacer
Accedam⁹ huc ad deū. Et ꝙsalut
dñz dicēs: Nūq; pseq̄r philistīm? Tra
des eos i manu isrl? Et nō rndit
die illa: dixitq; saul: Applicate hu
uersos āgulos ppli: ꝛ scitote ꝛ vid
quē acciderit ꝭ peccatū hodie. Uiu
dñs saluator isrl: qz sup ionatham
meū factū ē: absq; retractatōe mo
ad qd null⁹ ꝝ dixit ei ō oi pplo. Et
ad vniūsum isrl. Separamini vos
vnā: ꝛ ego cū ionatha filio meo
pte altera. Rndit q; pplus isrl ad
Qd bonū tibi videt i oculis tuis: fac
dixit ad dñm deū isrl. Dñe deꝰ isrl
iudiciū: qd ē ꝙ nō rndeŕ tuo mo
die? Si i me aut i ionatha filio meo
iniqtas her: da ostionē. Aut si
iqtas ē i pplo tuo: da scitarē. Et
hēsus ē ionathas ꝛ saul: pplus āt
Et ait saul: Mittite sorte inter me
ter ionathan filiū meū: Et capt⁹ ē
nathas. Dixit āt saul ad ionathā
dica mihi qd fecerꝭ? Et indicauit
nathas: et ait: Gustās gustaui i
tate virge q erat i manu mea
mellis. Et ecce ego morior? Et ait
Hec faciat mihi deus et hec adiat
morte morierꝭ ionatha. Dixitq;
ad saul: Ergo ne ionathas mo
fecit salutē hāc magnā i isrl? Pro
phas ē. Uiuit dñs: si ceciderit
de capite ei⁹ i erā: qz cū deo op
die. Liberauit ꝙ pplus ionathā

rentē Recessitq; saul: nec psecutꝰē philistiim Porro philistiim abierūt i loca suaꝫ saul cōfirmato regno sup israel pugnabat p circuitū adūsū oēs inimicos eiꝰ: ꝫ moab ⁊ filios ām̄on ⁊ edom ⁊ reges soba ⁊ philisteos: ⁊ quocūq; se verterat: superabat Cōgregatoq; exercitu fecit amalech: ⁊ eruit israꝫ ō mānu vastatoꝝ eiꝰ. Fuerūt āt filij saul: ionathas ⁊ iesui ⁊ melchi sua. Et noīa duaꝝ filiarū eiꝰ: nomē pmogenite merob: ⁊ nomē minoꝛ michol. Et nomen vxoris saul achinoem filia achimaas. Et nomē pncipis militie eiꝰ abner filiꝰ ner: patruel saul ‖ Porro cis fuit pr̄ saul et ner pr̄ abner filiꝰ abiel. Erat aūt bellū potēs adūsū philisteos: oībꝰ diebꝰ saul. Tā quēcunq; viderat saul virū fortē ⁊ aptū ad pliū sociabat eū sibi.

T dixit samuel ad saul. XV
Me misit dns vt vngerē te i regē plm eiꝰ israꝫ. Nūc ꝫ audi vocem dni. Hec dic dns exercituū. Recēsui q̄ fecit amalech israeli: quō restitit ei i via cū ascēderet ō egypto. Nunc ꝫ vade ⁊ pcute amalech ⁊ demolire vniuersa eiꝰ. Nō pcas ei ⁊ nō ꝯcupiscas ex re cuiꝰ aliq̄d: sꝫ interfice a viro vsq; ad mulierē: ⁊ puerū atq; lactētē: bouē ⁊ ouē: camelū ⁊ asinum. Precepit itaq; saul pplo: ⁊ recēsuit eos q̄si agnos ducenta milia peditū: ⁊ decē milia virorū iuda. Cūq; venisset saul vsq; ad ciuitatē amalech: tetēdit insidias i torrēte. Dixitq; saul cineo: Abite: recedite atq; discedite ab amalech: ne forte involuā-
tur cū eo. Tu.n. fecisti misericordiaꝫ cū oībꝰ filiis israꝫ: cū ascēderēt ō egypto. Et recessit cineꝰ ꝺ medio amalech Percussit ergo saul amalech ab eiula: donec venit usq; ad: q̄ ē e regiōe egypti Et apphēdit agag regē amalech viuū. Oē āt vulgꝰ trucidauit in ore gladij. Et pepercit saul et populus agag: ⁊ optimis gregibꝰ ouiū ⁊ armentoꝝ ⁊ vestibꝰ ⁊ arietibꝰ ⁊ vniuersis q̄ pulchra erāt: nec voluerūt dispdere ea. Quicq̄d ꝫ vile fuit ⁊ reprobū: hoc demolīti sūt. Factū ē āt vbū dni ad samuel dicēs: Penitet me q̄ constituerī saul regē: q̄ dereliq̄t me ⁊ vba mea ope nō implēuit. Cōtristatusq; ē samuel: ⁊ clamauit ad dnm tota nocte. Cūq; de nocte surrexisset samuel vt iret ad saul mane nūciatū ē samueli eo q̄ venisset saul i carmelū: ⁊ erexisse ibi fornicē triūphalē ⁊ reuersus trāsisset ibi: descēdisset q̄ i galgala. Uenit ꝫ samuel ad saul: dixit ei saul: Bndict tu dño. Impleui vbū dni. Dixitq; samuel: Et q̄ ē hec vox gregis q̄ resonat i auribꝰ meis: ⁊ armentoꝝ quā ego audio? Et ait saul. De amalech adduxerūt ea. Pepcit.n. pplus melioribꝰ ouibꝰ ⁊ armentis vt immolarēt dño deo tuo: reliqua vo occidimus. Ait aūt samuel ad saul: Sine me ⁊ indicabo tibi q̄ locutus sit dns ad me nocte. Dixitq; ei: Loq̄re. Et ait samuel: Nōne cū parvulus eēs i oculis tuis: caput i tribubꝰ israꝫ factus es? Unxitq; te dns i regē supꝫ israꝫ: ⁊ misit te dns i viā: ⁊ ait: Uade ⁊ interfice pctōres amalech: ⁊ pugnabis ꝫ cos vsq; ad internitiōem eoꝝ. Quare ꝫ nō audisti vocē dni: sꝫ vsus ad p̄dā es: ⁊ fecisti malū i oculis dni? Et ait saul ad samuelē: Immo audiui vocē dni: ⁊ ambulaui i via p quā misit me dns: ⁊ adduxi agag regē amalech: ⁊ amalech interfeci. Tulit āt ō p̄da pplus oues ⁊ boues primitias eoꝝ q̄ cesa sunt vt immolet dño deo suo in galgal. Et ait samuel: Nūq̄d vult dns holocausta ⁊ victimas ⁊ nō potius vt nō obediat voci dni? Melior ē enim obedientia q̄ victie: ⁊ auscultare magis q̄ offerre adipē arietuꝫ: qm̄ q̄si pctm̄ ariolādi ē repugnare ⁊ q̄si scelus idolatrie nolle acq̄escere. Pro eo ꝫ q̄ abiecisti sermonē dni: abiecit te dns ne sis rex Dixitq; saul ad samuelē: Peccaui: q̄ p̄uaricatus sū sermonē dni ⁊ vba tua: timēs pplm: ⁊ obediēs voci eoꝝ. Sꝫ nūc porta q̄so pctm̄ meū: ⁊ reuertere mecū vt adorē dnm. Et ait samuel ad saul: Nō reuertar tecū: q̄ proiecisti sermōez dni: ⁊ proiecit te dns: ne sis rex sup israꝫ. Et cōuꝰ ē samuel vt abiret. Ille āt apphēdit sūmitatē pallij eiꝰ: q̄ ⁊ scissa ē. Et ait ad eū samuel: Scidit dns regnū israꝫ a te hodie ⁊ tradidit illū pximo tuo meliori te. Porro triūphator in israꝫ nō parcet ⁊ penitudie nō flectet. Nec enim hō ē vt agat pniaꝫ. At ille ait: Peccaui. Sꝫ nūc honora me coram senioribꝰ populi mei ⁊ coram israꝫ: et reuertere mecū vt adorē dnm deū tuū. Reuersus ꝫ samuel secutus ē saulē. Et adorauit saul dnm.
Dixitq; samuel: Adducite ad me agag regē amalech. Et oblatus ē ei agag pinguissimus tremēs. Et dixit agag: Siccine

Ecc̄s.4.b

f.28.c

fcpat amara mors? Et ait samuel: Sic fecit absq; liberi mulieres gladius tuus: sic absq; liberis erit inter mulieres mater tua. Et i frustra scidit eū samuel coram dño i galgal. Abiit āt samuel in ramatha: saul vo ascēdit in domū suā in gabaa. Et n vidit samuel vltra saul vsq; i diē mortis sue. Uerūtn lugebat samuel saul: qm dñm penitebat q̄ constituisset regē saul sup isrl. XVI

Dixitq; dñs ad samuelē: Usq; q̄ tu luges saul: cui ego piecerim eū ne regnet sup isrl. Imple cornu tuum oleo: et veni vt mittā te ad isai bethleemitē. Prouidi enī i filiis eius mihi regē. Et ait samuel: Quō vadā? Audiet enī saul et iterficiet me. Et ait dñs: Uitulū de armēto tolles i manu tua: et dices: Ad immolādū dño veni. Et vocabis isai ad victimā. Et ego ostēdā tibi quid facias: et vnges quēcūq; mōstrauero tibi. Fecit q̄ samuel sic locutus est ei dñs. Uenitq; i bethleē. Et āmirati sūt seniores ciuitatis: occurrētes ei. Dixerūtq; : Pacifice ne est ingressus tuus? Et ait: Pacifice. Ad immolāduz dño veni. Sāctificamini: et venite mecū vt immolē. Sāctificauit q̄ isai et filios eius: et vocauitq; eos ad sacrificiuz. Cūq; ingressi essent: vidit heliab. et ait: Nūquid coram dño ē christus eius? Dixit dñs ad samuelē: Ne respicias vultū eius: neq; altitudinem stature eius: quia abieci eū: nec iux intuitū hois ego iudico. Nō enī videt ea q̄ parēt: dñs aūt intuet cor. Et vocauit isai aminadab et adduxit eū coram samuel. Qui dixit: Nec hunc elegit dñs. Adduxit aūt isai sāma: de q̄ ait: Etiaz hūc nō elegit dñs. Adduxit itaq; isai septē filios suos coram samuel Et ait samuel ad isai: Nō elegit dñs ex istis. Dixitq; samuel ad isai: Nunq̄d iā cōpleti sūt filij? Qui rndit: Adhuc reliquus est puul: et pascit oues. Et ait samuel ad isai: Mitte et adduc eū. Nec enī discūbem⁹ donec hic ille veniat. Misit q̄ et adduxit eū. Erat autē rufus et pulcher aspectu: decorusq; facie. Et ait dñs: Surge et vnge eum. Iste ē enī. Tulit q̄ samuel cornu olei: et vnxit eū i medio fratrū eius. Et directus ē spūs dñi a die illa i dauid: et desiceps Surgēsq; samuel abiit i ramatha. Spūs āt dñi recessit a saul: et exagitabat eū spūs nequā a dño

Dixitq; sui saul ad eū: Ecce spūs malus exagitat te. Jubeat dñs nr̄ meus sui tui q̄ coram te sūt: q̄rāt hoies scientes psallere in cithara: vt cū arripuerit te spūs dñi mali: psallat mānu sua et leuius feras. Et ait saul ad suos suos: Providete mihi aliquē bñ psallentē: et adducite eū ad me. Et rndēs vnus puerorum ait: Ecce vidi filiū isai bethleemitē scientē psallere et fortissimū robore: et bellicosū: et prudētē i verbis et virū pulchrū: et dns ē cū eo. Misit q̄ saul nūcios ad isai dicēs: Mitte ad me dauid filiū tuū q̄ ē i pascuis. Tulit itaq; isai panes plenū panibus: et lagenā vini: et hedū caprās vnū: et misit p manū dauid filij sui sauli. Et venit dauid ad saul et stetit coram eo. At ille dilexit eū nimis et factus est ei armiger. Misitq; saul ad isai dicēs: Stet dō i conspectu meo. Invenit. n. grām i oculis meis. Igit̄ quādocūq; spūs dñi malus arripiebat saul: dō psallebat cithara et requiescebat manu sua: et refocillabat saul: et leuius habebat. Recedebat enī ab eo spūs malus. XVII

Congregātes āt philistīm agmina sua i prliū: et congregati sunt in iudē: et castrametati sūt inter soch et azecha in finibus dommim. Porro saul et filij isrl congregati venerunt et castrametati sunt in ualle terebinthi: et direxerūt aciē ad pugnandū contra philistīm. Et philistīm stabāt super montē ex parte hac: et isrl stabat super montē ex parte ex alta parte: vallisq; erat inter eos. Et egressus ē vir spurius de castris philistinorum nomine goliath de geth: altitudinis sex cubitorū et palmo: et cassis erea super caput eius: et lorica hamata induebat. Pondus loricae eius quinq; milia siclorum eris erat: et ocreas ereas habebat i crurib⁹ suis et clypeus ereus tegebat humerosq; eius. Porro hastile āt hastae eius erat q̄si liciatorium textorum: et cuspis hastae eius sexcentos siclos habebat ferri Et armiger ei⁹ antecedebat eū. Stānsq; clamabat ad phalāges isrl: et dicebat eis: Quare vobis placuit ad prliū? Nūquid ego nō sū philistheus et vos serui saul? Eligite ex vobis virū et descēdat ad singulare certamē. Si quidem potuerit pugnare mecū et percusserit me: erimus vob⁹ serui. Si āt ego prualuero et percussero eū: vos serui eritis et seruietis nobis. Et aiebat philistheus: Ego exprobraui agminibus isrl hodie. Date mihi virum

Gen.39.b
2.Re.7.b
C 3.10.a
Ps.77
Act.13.b
1.Re.2.c
Leui.20.b
Ios.3.b
B

ꝓ ineat mecū singkare certamē. Audiens aūt saul ⁊ oēs israelite ꝟmōes phi
listei huiuscemōi: stupebāt ⁊ metuebāt
nimis. Dauid āt erat filiꝰ viri effratei
ō ꝙ supra dictū ē: de bethleē iuda: cui
nomē erat isai: ꝙ hēbat octo filios: et
erat vir i diebus saul senex ⁊ grādeuꝰ
īt viros. Abierūt āt tres filij eiꝰ ma-
iores post saul i ꝓlium. Et noia triū filio-
rū eiꝰ ꝙ prexerūt ad bellū: heliab pri-
mogenitꝰ: ⁊ scōs aminadab: tertiꝰ ꝙꝫ
sāma. Dauid aūt erat minimꝰ. Tribꝰ
ꝟ maioribꝰ secutꝫ saulē: abijt dauid ⁊
reuersus ē a saul vt pasceret gregē ꝑris
sui i bethleē. Procedebat ꝟo philistеꝰ
mane ⁊ vespere ⁊ stabat q̄draginta die
bus. Dixit aūt isai ad dauid filiū suū:
Accipe fribꝰ tuis ephi polētem decē pa
nes istos: ⁊ curre i castra ad frēs tuos:
et decē formellas caseī: has deferes ad
tribunū. Et frēs tuos visitabis: si re-
cte agāt: ⁊ cū ꝙbꝰ ordinati sē visce. Saul
aūt ⁊ illi ⁊ oēs filij isrł i valle therebin
thi pugnabāt aduſſ philistiīm. Surre
xit ergo dauid mane: ⁊ ꝯmēdauit gre
gē custodi ⁊ onustꝰ abijt sic ꝓcepat ei
isai. Et venit ad locū magala ⁊ ad exer
citū: ꝙ egressus ad pugnā: vociferatus
erat i certamie. Direxerat. n. aciē isrł:
ſi philistiīm ex aduſo fuerant ꝓparati.
Dereliquēs ꝟ dauid vasa ꝙ attulerat
i manu custodis ad sarcinas: cucurrit
ad locū certamis: ⁊ interrogabat si
omia recte agerēt erga frēs suos. Cūq;
adhuc ille loq̄rer eis apparuit vir ille
ſyrus ascēdēs goliath noie philistеꝰ ō
geth: ō castrꝫ philistinorū. Et loquēte
co hec eadē ꝛba: audiuit dauid. Oēs
aūt israelite cū vidissent virū fugerūt a
facie eiꝰ: timētes cū valde. Et dixit vnꝰ
ꝺſpārq; ō isrł. Nū vidisti virū hūc ꝙ ascē
dit? Ad exprobrādū enī isrł ascendit.
Ditū ꝟ ꝙ ꝑcusserit eū: ditabit rex diui-
tijs magnis: ⁊ filiā suā dabit ei: ⁊ do-
mū ꝑris eiꝰ faciet absq; tributo i isrł.
Et ait dauid ad viros ꝙ stabāt secū di
cēs: Quid dabit viro ꝙ ꝑcusserit phili
stеū hūc: ⁊ tulerit opprobriū de israel?
Quis ē. n. ō philistеꝰ icircūcisus ꝙ ex-
probrauit aciē dei viuētis? Referebat
aūt ei ꝓpls eūdē ꝟmonē dicens: Hec da-
bit viro: ꝙ ꝑcusserit eū. Qō cū audisſz
heliab frater eiꝰ maior loquente eo cū
labijs: iratꝰ ē ꝛ dauid: ⁊ ait: Quare ve-
ſti ⁊ q̄re dereliq̄sti pauculas oues illas
i deserto? Ego noui superbiā tuā ⁊ nequitiā
cordis tui: q̄r vt videres ꝓlium descēdi-
sti. Et dixit dauid: Quid feci? Nūq̄d ſ. 20. s
ꝛbū est? Et declinauit paululū ab eo et. 26. c
ad aliū. Dixitq; eūdē ꝟmonē. Et rūdit
ei ꝓpls ꝛbū sic ꝓpus. Audita sūt āt ver
ba ꝙ locutꝰ ē dauid: ⁊ ānūciata i ꝓspe
ctu saul. Ad quē cū fuisset adductꝰ: lo
cutꝰ ē ei: Nō ꝓcidat cor cuiusq; in eo.
Ego ſuꝰ tuꝰ vadā et pugnabo aduſus
philistеū. Et ait saul ad dauid: Nō va-
les resistere philistео isti: nec pugnare
aduſus eū: ꝙ puer es. Hic āt vir bella-
tor est ab adolescētia sua. Dixitq; da-
uid ad saul: Pascebat ſuꝰ tuꝰ ꝑris sui
gregē: ⁊ veniebat leo vel vrsus ⁊ tolle
bat arietē ō medio gregꝫ: ⁊ ꝙsequebar
eos ⁊ ꝑcutiebā eruebāq; de ore eorū.
Et illi ꝓsurgebāt aduſū me: ⁊ apphen-
debā mētū eoꝝ ⁊ suffocabā: interficie-
bāq; eos. Nā ⁊ leonē et vrſū interfeci
ego ſuꝰ tuꝰ. Erit igit ⁊ philistеꝰ ꝟ icir-
cūcisus ꝙſi vnꝰ ex eis. Nūc vadā: ⁊ au- E
ferā opprobriū ꝓpli. Qui. ꝙs ē iste phili
stеꝰ incircūcisus: ꝙ ausus est maledice
re exercitui dei viuētis? Et ait dauid:
Dñs ꝙ eripuit me de manu leonis ⁊ ō
māu vrſi: ipe me liberabit ō māu phi-
listei huiꝰ. Dixit aūt saul ad dauid: Va
de: ⁊ dñs tecū sit. Et induit saul dauid
vestimētis suis: ⁊ imposuit galeā ereā
ſup caput eiꝰ: et vestiuit eū lorica. Ac-
cinctꝰ ꝟ dauid gladio eiꝰ ſup vestē suā
cepit tēptare si armatꝰ posset icedere.
Nō enī habebat cōsuetudinē. Dixitq;
dauid ad saul: Nō possū sic icedere: q̄r
nō vsū habeo. Et deposuit ea. Et tulit
baculū suū quē semꝑ habebat i manu
bus: ⁊ elegit sibi ꝙnq; lympidissimos
lapides ō torrēte: ⁊ misit eos i perā pa
storalē quā habebat secū: ⁊ fundā ma-
nu tulit: ⁊ ꝓcessit aduersū philistеum.
Ibat aūt philistеꝰ incedēs ⁊ approp̄in-
quans aduersum dauid: ⁊ armiger eiꝰ
ante eū. Cūq; inspexisset eū philistеus
et vidisset dauid: despexit eū. Erat aūt
adolescēs rufus ⁊ puicher aspectu. Et F
dixit philistеus ad dauid: Nunq̄d ego
canis sū ꝙ tu venis ad me cū baculo?
Et maledixit philistеus dauid in dīīs
suis. Dixitq; ad dauid: Veni ad me et
dabo carnes tuas volatilibꝰ celi ⁊ be-
stijs terre. Dixit aūt dauid ad philistеū. Tu

venis ad me cū gladio⁊ hasta ⁊ clypeo
ego āt venio ad te ī noīe dñi exercituū
dei agminū isrł q̄bus exp̄brasti hodie:
⁊ dabit te dñs ī mān mea ⁊ p̄cutiā te:
1.Mac.4.b ⁊ auferā caput tuū a te. Et dabo cada-
uera castro⁊ philistīm hodie volatili
b⁹cli ⁊ bestijs tre: vt sciat ois tra: q⁊ ē
dñs de⁹ in isrł: ⁊ nouerit vniūsa eccl̄ia
hec: q⁊ nō ī gladio nec ī hasta saluat dñs
Jp̄i⁹ est ē bellū et tradet vos ī manus
nr̄as. Cū ḡ surrexisset philiste⁹ ⁊ veniret
⁊ app⁊opinq̄ret ꝺ dauid: festinauit da-
uid ⁊ occurrit ad pugnā ex aduſo phi-
ł Ecli.47.a listei. ‖ Et misit manū suaꝫ ī perā: tulit
q̄ vnū lapidez ⁊ fłida iecit: ⁊ circūdu-
cēs p̄cussit eū ī frōte: ⁊ infix⁹ ē lapis ī
frōte ei⁹: ⁊ cecidit ī faciē suā sup tra-
Preualuit q̄ dauid aduſū philisteū in
fłida: ⁊ lapide: p̄cussūq̄ philisteū inf̄e
cit. Cū q̄ gladiū nō hr̄et ī mān dauid:
cucurrit ⁊ stetit sup philisteum: ⁊ tulit
gladiū ei⁹ ⁊ eduxit eū ꝺ vagina sua: et
6 int̄fecit eū p̄ciditq̄ caput ei⁹. Uidētes
aūt philistīm q̄ mortu⁹ eēt fortissim⁹
eo⁊ fugerūt. Et ꝓsurgētes viri isrł ⁊ iu
da vociferati sūt: ⁊ p̄secuti sūt philiste-
os vsq̄ dum venirēt ī vallē et vsq̄ ad
portas accharō. Cecideꝛtq̄ vulnerati
ꝺ philistīm ī via sarim ⁊ vsq̄ ad geth
⁊ vsq̄ ad accharō. Et reuertētes filij
isrł: postq̄ p̄secuti sūt philisteos inase-
rūt castra eo⁊. Assumēs aūt dauid ca-
put philistei: attulit illō in hierłm: ar-
ma ꝟo ei⁹ posuit ī tabnaculo suo. Eo
āt tp̄e q̄ viderat saul dauid egrediētē
ꝺ philisteū: ait ad abner p̄ncipē militie
sue. De q̄ stirpe descēdit ist adolescēs?
Dixitq̄ abner: Uiuit aia tua rex si no-
ui. Et ait rex: Inf̄roga tu cui⁹ fili⁹ sit
iste puer. Cūq̄ regress⁹ eēt dauid p̄cus
so philisteo: tulit eū abner ⁊ introduxit
cor̄ā saule: caput philistei hītez ī mān
sua. Et ait ad eū saul. De q̄ ꝓgenie es
o adolescēs. Dixitq̄ dauid: Fili⁹ serui
tui isai bethleemite ego sum. XVIII
A Et factū ē cū cōplesset loqui ad
saul: aia ionathe ꝓglutinata ē
aīe dauid ⁊ dilexit eū ionathas
q̄si aiaꝫ suā. Tulitq̄ eū saul ī die illa:
⁊ nō p̄cessit ei vt reūtereꝛ ī domū patr̄
J.19.a sui. Inierūt āt dauid ⁊ ionathas fed⁹.
Diligebat est eū q̄si aiaꝫ suā. Nā expo
liauit se ionathas tunica q̄ erat idut⁹
⁊ dedit eā dauid ⁊ reliq̄ vestimēta sua

vsq̄ ad gladiū ⁊ arcū suum: ⁊ vsq
baltheū. Egrediebaꝛ q̄z dauid ad
quecūq̄ miserat eū saul: ⁊ prudēter
agebat Posuitq̄ eū saul sup viros
li: ⁊ accept⁹ erat ī oculis vniuersi
maxieq̄ ī ꝓspectu famlo⁊ saul. P
cum reūtereꝛ p̄cusso philisteo da
ferret caput ei⁹ ī hierłm: egresse sūt
lieres ꝺ vniuersis vrbib⁹ isrł cant
choroſq̄ ducētes ī occursū saul re
tympanis leticie ⁊ ī sistris: ⁊ p̄cin
mulieres ludētes atq̄ dicētes. Per
sit saul mille: ⁊ dauid decē milia. P
tus ē āt saul nimis: ⁊ displicuit ī
ei⁹ iste ꝟmo. Dixitq̄: Dederunt
decē milia: ⁊ mihi mille dederūt. C
ei sup̄est nisi solū regnū? Non re
ocul̄ saul aspiciebat dauid: a die
deinceps. Post diē aūt alterā in
spūs dei mal⁹ saul: ⁊ ꝓphetabat
dio dom⁹ sue. Dauid āt psallebat
nu sua sic̄ p̄ singlos dies. Tenebat
saul lāceā ⁊ misit eā: putās q̄ cōfi
posset dauid cū pariete. Et declina
dauid a facie ei⁹ scḃo. Et timuit
dauid: eo q̄ eēt dñs cū eo ⁊ a se re
set. Amouit ḡ eū saul a se: ⁊ fecit
bunū sup mille viros. Et egredie
⁊ introibat ī ꝓspectu p̄pli. In oib⁹
suis dauid prudenť agebat: ⁊ dñs
cū eo. Uidit itaq̄ saul q̄ prudēs
nimis ⁊ cepit cauere eū. Dis aūt
Iuda diligebat dō. Ipe āt ingredie
et egrediebaꝛ ań eos. Dixitq̄ saul
dō: Ecce filia mea maior merob: i
dabo tibi vxorē: tm̄ mō esto vir fo
p̄liare bella dñi Saul āt reputabat
cens: Nō sit man⁹ mea in eo: ſ sit
eū manus philistinoꝝ. Bit aūt
ad saul: Quis ego sū: aut q̄ ē vita
aut cognatio patr̄ mei ī isrł: vt
gener reḡ? Factū est aūt t̄p̄s cū dā
ret dari merob filia saul dauid: da
hadrieli molathite vxor. Dilexit
dauid michol filiā saul alterā. Et
ciatū ē saul: ⁊ placuit ei: Dixitq̄
Dabo eā illi vt fiat ei in scādalū
sup eū man⁹ philistinoꝝ. Dixitq̄
ad dauid: In duab⁹ reb⁹ gener
eris hodie. Et mādauit saul suis
Loq̄mini ad dauid clā me: dicite
Ecce places regi: ⁊ oēs fui ei⁹ di
te. Nūc ḡ esto gener reḡ. Et locu
fui saul in auribꝰ dauid oia ꝟba

Et ait dauid: Nũ pauꝛ videt vobis ge
nꝛe esse regi? Ego aũt sum vir pauꝛ t
tenuis. Et renũciauerũt ꝟui saul: dicẽ
tes: Nuiuscemõi ꝟba locut⁹ ẽ dauid.
Dixit aũt saul: Sic loq̃mini ad dauid:
Non habet rex spõsalia necesse nisi tm
cẽtũ ꝓputia philistinoꝝ: vt fiat vltio
de inimicꝭ regi. Porro saul cogitabat
dauid tradere i manꝰ philistinoꝝ. Cũ-
q; nunciassent ꝟui ei⁹ dauid ꝟba q̃
dixerat saul: placuit ꝟmo in ocꝭs da-
uid vt fieret gener regis. Et post pau-
cos dies surgẽs dauid: abiit i accharõ
cũ viris q̃ sub eo erãt t pcussit ex phili
stiim ducẽtos viros: t attulit eoꝝ ꝓpu
tia t ãnumerauit ea regi: vt eẽt gener
ei⁹. Dedit itaq; saul ei michol filiã suã
uxorẽ. Et vidit saul: t intellexit q̃ dñs
eẽt cũ dauid. Michol aũt filia saul di-
ligebat eũ. Et saul magꝭ cepit timere
dauid. Factꝰq; ẽ saul iimicꝰ dauid cũ-
ctis diebꝰ. Et egressi sũt ꝓncipes phili
stinoꝝ. A ꝓncipio aũt egressiõis eoꝝ:
prudẽtiꝰ se gerebat dauid q̃ oẽs viri
saul: t celebre factũ ẽ nomẽ ei⁹ nimis.

Locut⁹ ẽ ãt saul ad io- XIX
nathan filiũ suũ t ad oẽs ꝟuos
suos vt occiderẽ dauid ‖ Por-
ro ionathas filꝰ saul diligebat dauid
valde. Et indicauit ionathas dauid di-
cens: Querit saul pr̃ meꝰ occidere te.
Quappter obserua te q̃so mane: t ma-
nebis clam t abscõderis. Ego aũt egre-
diãr stabo iuxt̃ patrẽ meũ i agro vbi-
cũq; fuerit: t ego loq̃r de te ad patrem
meũ: t q̃cũq; videro nũciabo tibi. Lo
cutus ẽ q; ionathas ꝺ dauid bona ad
saul pꝛez suũ. Dixitq; ad eũ: Ne pecces
rex i ꝟuũ tuũ dauid: qꝛ nõ peccauit ti-
bi: t opa ei⁹ bona sũt tibi valde: t po-
suit aiaz suã i manu tua t pcussit phi-
listeũ: t fecit dñs salutẽ magnã vniũ-
ctoi israeli. Vidisti: t letatꝰ es. Quare q̃
peccas i sãguine inocio interficiens da
uid q̃ ẽ absq; culpa? Qꝺ cum audisset
saul: placatꝰ voce ionathe iurauit. Vi-
uit dñs: qꝛ nõ occidet. Vocauit itaq;
ionathas dauid: t indicauit ei oĩa ver
ba hec. Et introduxit ionathas dauid
ad saul: t fuit añ eũ sicẽ erat heri t nu-
dius tertiꝰ. Motũ ẽ autẽ rursũ bellũ: t
egressus dauid pugnauit adũsũ philis-
thiim: pcussitq; eos plaga magna: t fu
gerũt a facie eius. Et factꝰ ẽ spũs dñi
malꝰ i saul. Sedebat aũt i domo sua
et tenebat lanceã. Porro dauid psalle
bat i manu sua. Nisusq; ẽ saul ꝓfigere
dauid lãcea in pariete. Et declinauit
dauid a facie saul. Lãcea aũt casso vul
nere plata ẽ i pariete: et dauid fugit: t
saluatꝰ ẽ nocte illa. Misit q; saul satel-
lites suos nocte in domũ dauid vt cu-
stodirẽt eũ t interficerẽt mane. Qꝺ cũ C
annũciasset dauid michol vxor sua di-
cens: nisi saluaueris te nocte hac cras
morieris: deposuit eũ p fenestrã. Porro
ille abiit t aufugit: atq; saluatꝰ ẽ. Tu-
lit autẽ michol statuã: t posuit eã sup
lectũ: t pellẽ pilosã caprarũ: posuit ad
caput eiꝰ: t operuit eã vestimẽto. Mi-
sit aũt saul apparitores q̃ raperent da-
uid: t respõsũ ẽ q; egrotaret. Rursũq;
misit saul nũcios vt viderẽt dauid di-
cẽs: Afferte eũ ad me i lecto vt occida
tur. Cũq; venissent nũcij iuẽtũ ẽ simu
lachrũ sup lectũ: t pellis caprarũ ad ca
put eiꝰ. Dixitq; saul ad michol. Qua-
re sic illusisti mihi t dimisisti inimicũ
meũ vt fugeret? Et respõdit michol ad
saul: Quia ipe locutꝰ ẽ mihi dicẽs: Di
mitte me: alioq̃n interficiã te. Dauid ãt
fugiẽs saluatꝰ ẽ. Et venit ad samuel i
ramatha: Et nũciauit ei oĩa q̃ fecerat
sibi saul. Et abierũt ipe t samuel t mo-
rati sũt i naioth. Nũciatũ ẽ aũt sauli a
discẽtibꝰ: Ecce dauid i naioth i rama-
tha. Misit q; saul lictores vt raperent da D
uid. Qui cũ vidissent cuneũ ꝓphetarũ
vaticinãtiũ: t samuelẽ stãtẽ sup eos: fa
ctus ẽ etiã spũs dñi i illis: t ꝓphetare
ceperũt etiã ipi. Qꝺ cum nũciatuz eẽt
sauli: misit et alios nũcios. Prophetа
uerũt aũt t illi. Et rursũ misit saul ter
tios nuncios: q̃ t ipi ꝓphetauerũt. Et
iratꝰ iracũdia saul: abiit etiã ipe in ra-
matha: t venit vsq; ad cisternã magnã
q̃ ẽ i sochot. Et interrogauit t dixit: In
q̃ loco sũt samuel t dauid? Dictũq; est
ei. Ecce in naioth sunt i ramatha. Et
abiit in naioth i ramatha. Et factꝰ est
etiã sup eũ spũs dñi t ambulauit igre-
diens: t ꝓphetabat vsq; dũ veniret in
naioth i ramatha. Et expoliauit etiaz
ipe se vestimẽto suis ꝓphetauit cũ ce-
teris coram samuel: t cecidit nudus tota
die illa t nocte. Uñ t exiuit ꝓuerbiũ.

Nũ t saul inter ꝓphas. XX §.10.c
Fugit aũt dauid de naioth q̃ ẽ A

in ramatha: venitq; locutꝰ ē cora ionatha. Quid feci? Que ē iniqtas mea
(C.17.b.et j.26.c et qđ pccm meū i pſpectu tuo: qr ītrit aiaz meā. Qui dixit ei: Absit a te: nō morieris. Neqz eīm faciet pr me⁹ qcqz grāde vel paruū: nisi p⁹ indicauerit mihi. Quid g celauit a me pr me⁹ smonē tm modo Neqqz eīm erit istud: Et iurauit rursum dauid. Et ille ait. Scit pfecto pr tuꝰ qz inueni grām in oculis tuis: et dicet: Nesciat hr ionathas ne forte tristetur. Quinimo viuit dns et viuit aia tua: qr vno tm vt ita (dicā) gradu ego morſ qz diuidimur. Et ait ionathas ad dauid: Qđcunqz dixerit mihi aia tua: faciā tibi. Dixit autē dauid ad ionathā: Ecce kalēde sūt crastino: et ego ex more sedere soleo iuxt regē ad vescēdū. Dimitte g me vt abscōdar i agro vsqz ad
B vesperā diei tertie. Si respiciēs reqsierit me pr tuꝰ: Rndebis ei: Rogauit me dauid vt iret celerit i bethleē ciuitatē suā: qr victime solēnes ibi sūt vniūsis ptribulibꝰ suis. Si dixerit bn. pax erit huo tuo. Si aūt fuerit iratus: scito qr cōpleta ē malitia eiꝰ. Fac g miscōiaz i huū tuū: qr fedꝰ dni me famulū tuū tecū inire feciſti. Si aūt ē iniqtas aliq i me: tu me interfice: et ad pfem tuū ne introducas me. Et ait ionathas: Absit hoc a me. Neqz eīm fieri pōt: vt si certe cognouero cōpletā eē pris mei malitiā in te: nō ānūciē tibi Rndit qz dauid ad ionathā: Quis renūciabit mihi: si qđ forte rnderit tibi pr tuꝰ dure ō me? Et ait ionathas ad dauid: Veni et egrediamur foras i agrū.
C Cūqz exissent ambo i agrū: ait ionathas ad dauid: Dne deꝰ isrl: si iuestigauero sniaz pris mei crastino vel perēdie: et aliqđ boni fuerit sup dauid et nō statim misero ad te et notū tibi fecero: hec faciat deꝰ ionathe et hec augeat. Si aūt pseuerauerit pris mei malicia aduersū te: reuelabo aurē tuā et dimittā te vt vadas i pace: et sit dns tecū sicut fuit cū pre meo. Et si vixero: facies mihi miscōiaz dni. Si Xo mortuꝰ fuero: nō auferes miscōiaz tuam a domo mea vsqz i sempiternū. Qn eradicauerit dns inimicos dauid vnūquēqz ō tra. Pepigit g ionathas fedus cū domo dauid. Et reqsiuit dns de manu inimicoꝝ dauid. Et addidit ionathas deierare dauid eo qz diligeret illū Sicut. n. aiaz suā ita dilig
eū. Dixitq; ad eū ionathas: Cras
de sūt: et reqrer. Reqret eīm sessio
vsqz perēdie. Descēdens g festin
nies i locū vbi celādꝰes: i die qđ
licet: et sedebis iuxt lapidē cui nom
ezel Et ego tres sagittas mittā iux
et iaciā qsi exercēs me ad signū. Mi
qz et puerꝰ dicēs ei: Uade et affer
sagittas. Si dixero puero: ecce sag
itra te sunt: tolle eas tu veni ad me
par tibi ē et nihil ē mali viuit dns. Q
aūt sic locutꝰ fuero puero: ecce sag
vltra te sunt: vade i pace: qr dimi
dns. De Xbo aūt qđ locuti fuim⁹ ego
tu: sit dns inr me et te vsqz i sempit
Abscōditꝰ ē g dauid i agro: et ven
kalēde: et sedit rex ad comedēdū pa
Cumqz sedisset rex sup cathedrā su
hm ꝓsuetudinē q erat iuxt parietē
rexit ionathas et sedit abner ex lat
saul: vacuꝰ qz apparuit locꝰ dauid
ē locutꝰ saul qcqz i die illa. Cogita
esset qz forte euenisset ei vt nō ēet m
nec purificatꝰ Cūqz illuxisset dies se
post kalēdas: rursus apparuit vacu
locꝰ dauid. Dixitq; saul ad ionath
filiū suū. Cur nō venit filꝰ ysai nec h
ri nec hodie ad vescendū? Rndit
nathas sauli: Rogauit me obnix
iret i bethleē: et ait: Dimitte me
crificiū solēne ē i ciuitate mea
frib⁹meis accersiuit me Nūc g si
gras i oculis tuis: vadam cito et
frēs meos. Ob hāc causā nō ven
mēsaz regis. Iratꝰ aūt saul adu
than: dixit ei: Fili mulieris vitio
rapiēt? nūqd ignoro qr dilig
ysai i ꝓfusionē tuā: et i ꝓfusionē
minioſe mris tue? Olb⁹. n. die
liꝰ ysai vixerit sup tra: nō stabilie
neqz regnū tuū. Iracqz iā nūc mitt
adduc eū ad me: qr filiꝰ mortis ē. Re
dens aūt ionathas sauli patri suo
Quare morietr? Quid fec? Et arr
saul lāceā vt pcuteret eū. Et intell
ionathas qꝝ diffinitū eēt a pre
iterficeret dauid Surrexit g ionath
a mēsa i ira furoris: et non comedit
die kalēdaꝝ scda panē. Cōtristat
sup dauid: eo qꝝ ꝓfudisset eū pater
Cūqz illuxisset mane venit ionath
agrū iuxt placitū dauid: et puer
cū eo. Et ait ad puerū suū: Uade

ter mihi sagittas iis ego iacio. Cumq; puer cucurrisset iecit aliã sagittã trãs puerũ. Uenit itaq; puer ad locũ iaculi quẽ miserat ionathas. Et clamauit ionathas post tergũ pueri ⁊ ait: Ecce ibi est sagitta: porro vltra te. Clamauitq; iterũ ionathas post tergũ pueri dicẽs: Festina velociter ne steteris. Collegit aũt puer ionathe sagittas. ⁊ attulit ad dñm suũ: nõ quid ageret penitus ignorabat. Tñmodo esũ ionathas et dauid rẽ nouerãt. Dedit ẽ ionathas arma sua puero ⁊ dixit ei: Uade ⁊ defer i ciuitatẽ. Cũq; abisset puer surrexit dauid ꝺ loco qui vergebat ad austrũ: ⁊ cadẽs pn9 i trã adorauit tertio. Et osculãtes se alterutrũ: fleuerũt pariter: dauid aũt amplius. Dixit ẽ ionathas ad dauid: Uade i pace. Quecũq; iurauimus ambo i noie dñi dicẽtes: dñs sit int̃ me ⁊ te: ⁊ int̃ semẽ meũ ⁊ semẽ meũ vsq; i sempiternũ. Et surrexit dauid ⁊ abiit: ipse ⁊ ionathas ingressus ẽ ciuitatẽ. XXI

Uenit aũt dauid i nobe ad achimelech sacerdotẽ. Et obstupuit achimelech: eo q; venisset dauid ⁊ dixit ei Quare tu solus ⁊ nullus ẽ tecũ? Et ait dauid ad achimelech sacerdotẽ: Rex precepit mihi ꝺmonem: ⁊ dixit: Nemo sciat rẽ quicq; quã missus es a me: ⁊ cuiusmõi precepta tibi dederim. Nã ⁊ pueri mei dimissi i illũ ⁊ illũ locũ. Nunc ẽ si q̃d habes ad manũ vel quinq; panes da mihi. aut quicq̃d inueneris. Et rñdẽs sacerdos ad dauid: ait illi: Nõ habeo laicos panes ad manũ: ipse tñ panis sanctus. Si mũdi sũt pueri: maxie a mulieribus: mãducent. Et rñdit dauid sacerdoti: ⁊ dixit ei: Et q̃dẽ si de mulieribus agit̃ pretinuimus nos a heri ⁊ nudiustertius qñ egrediebamur: et fuerũt vasa puerorũ sancta. Porro via hec polluta ẽ: ipsa hodie sãctificabit̃ i vasis. Dedit ẽ ei sacerdos sãctificatũ panẽ. Neq; esũ erat ibi panis nisi tãtũ panes propositionis q̃ sublenati fuerãt a facie dñi vt ponerẽt panes calidi. Erat aũt ibi vir q̃dã de ꝺuis saul i die illa intus i tabernaculo dñi: ⁊ nomẽ eius doech idumeus potentissimus pastorũ saul: Dixit autẽ dauid ad achimelech. Si habes ẖ ad manũ hastã aut gladiũ: da mihi: q; gladium meũ et arma mea nõ tuli mecum. Sermo enim regis vrgebat. Et dixit sacerdos: Ecce hic gladius goliath philistei quẽ percussisti i valle therebinthi: ẽ inuolutus pallio post ephot. Si istũ vis tollere: tolle. Neq; enim ẖ ẽ alius absq; eo. Et ait dauid: Nõ est huic alter simi lis? Da mihi eũ. Surrexit itaq; dauid ⁊ fugit in die illa a facie saul: et venit ad achis regẽ geth. Dixeruntq; ei pueri achis: Nunq̃d nõ iste est dauid rex terre? Nõne huic cãtabãtur chori dicentes: percussit saul mille: ⁊ dauid decẽ milia? Posuit aũt dauid sermones istos in corde suo: et extimuit valde a facie achis regis geth. Et mutauit os suum coram eis: ⁊ collabebat inter manus eorum ⁊ impingebat in ostia porte defluebãt q; saliue eius in barbam. Et ait achis ad pueros suos. Uidistis hoiem insanum: quare adduxistis eũ ad me? An desũt nobis furiosi: q; introduxistis istũ vt furaret me presente? Dimittite illũ hinc ne ingrediat̃ domũ meã. XXII

Abiit ẽ dauid inde: ⁊ fugit i spelunca odollã. Qđ cũ audissent frẽres eius ⁊ omis domus patris eius: descẽderũt ad eũ illuc. Et congregati sunt ad eũ oẽs q̃ erãt i angustia ꝑstituti: ⁊ oppressi ere alieno ⁊ amaro animo ⁊ factus ẽ eorũ princeps. Fuerũtq; cũ eo q̃si q̃drigẽti viri. Et profectus ẽ dauid inde in masphat: q̃ ẽ moab. Et dixit ad regem moab. Maneat oro pr̃ meus ⁊ mr̃ mea vobiscũ: donec sciam q̃d faciat mihi deus. Et reliq̃t eos apud faciẽ regis moab. Mãserũtq; apud eũ cũctis diebus q̃bus dauid fuit in ꝓsidio. Dixitq; gad pphẽta ad dauid: Noli manere i ꝓsidio. Proficiscere ⁊ vade i terrã iuda. Et profectus est dauid: ⁊ venit i saltũ areth. Et audiuit saul q; apparuisset dauid: ⁊ viri q̃ erãt cũ eo. Saul aũt cũ maneret i gabaa ⁊ eẽt i nemore qđ est in rama hastã manu tenẽs: cũctiq; sui eius circũstarẽt eũ: ait ad suos suos q̃ assistebãt ei: Audite me nũc filii geminii. Nunq̃d oibus vob dabit filius isai agros ⁊ vineas ⁊ vniuersos vos faciet tribunos ⁊ cẽturiones: qm cõiurastis oẽs aduersum me: ⁊ nõ ẽ q̃ mihi renũciet: maxie cũ ⁊ filius meus fedus iũxerit cũ filio isai? Nõ est q̃ vicẽ meã doleat ex vob neq; q̃ annũciet mihi: eo q; suscitauerit filius meus seruũ meũ adũsũ me insidiãtẽ mihi vsq; hodie. Rñdẽs aũt doech idumeus q̃ assistebat ⁊ erat ꝑmus

ink̄ suos saul: vidi inḳt filiū isai ī no-
be apō achimelech filiū achitob sacer
dotē. Qui ꝓsuluit ꝑ eo dñm: ⁊ cibaria
dedit ei. Sz ⁊ gladiū goliath philistei
dedit illi. Misit ꝙ rex ad̄accersiēdum
achimelech sacerdotē filiū achitob: et
oēz domū pr̄is ei⁹ sacerdotū q̄ erāt ī no
be. Qui vniūsi venerūt ad regē. Et ait
C saul ad achimelech: Audi fili achitob
Gen.37.e Qui rñdit: Presto sū dñe. Dixitq; ad
3.3.c eū saul: Quare ꝓiurasti adūsū me ru ⁊
filiꝰ isai: ⁊ dedisti ei panes ⁊ gladiū et
ꝓsuluisti ꝑ eo dñz vt cōsurgeret adūsū
me insidiator vsq; hodie ꝑmanēs? Rñ-
dēsq; achimelech regi ait Et q̄s ī oibꝰ
fuis tuis sic̄ dauid fidel ⁊ gener regi
⁊ ꝙgēs ad ipiū tuū: ⁊ gl̄iosus in domo
tua? Nū hodie cepi ꝑ eo ꝓsulere dñm?
Absit ꝙ a me. Ne suspicet rex aduersū
fuū suū rē huiuscemōi ī vniūsa domo
pr̄is mei. Nō esn sciuit puꝰtuꝰ q̄cq; su
per ꝙ negocio: vl modicū vl grāde. Di
F.14.G xitq; rex: Morte morieris achimelech
tu ⁊ ois domꝰ pr̄is tui Et ait rex emissa
rūs q̄ circūstabāt eū. Cōuertimī: ⁊ inter-
fice sacerdotes dñi. Nā manꝰ eoꝝ cuz
dauid ē: sciētes q; fugisset: ⁊ nō indica
uerūt mihi. Noluerūt āt pueri regi exten
dere manꝰ suas ī sacerdotes dñi. Et ait
rex ad doech: Cōuertere tu: ⁊ irrue ī sacer
dotes dñi. Cōuersusq; doech idumeꝰ: ir-
ruit ī sacerdotes: ⁊ trucidauit ī die illa
octogintaq̄nq; viros vestitos ephot li
neo. Nobe āt ciuitatē sacerdotē pcus-
sit ī ora gladij: viros ⁊ mulieres ⁊ puu-
los ⁊ lactātes bouēq; ⁊ asinū ⁊ ouē in
ore gladij. Euadēs āt vnꝰ filiꝰ achime
lech filij achitob cuiꝰ nomē erat abia-
thar: fugit ad dō: ⁊ ānūciauit ei q; oc-
cidisset saul sacerdotes dñi. Et ait dō
ad abiathar Sciebā esn ī die illa q; cū
ibi eēt doech idumeꝰ: pculdubio ānū
ciaret sauli. Ego sū reꝰ oim aiaꝝ pr̄is
tui. Mane mecū ne timeas. Si q̄s q̄-
sierit aiaz meā: q̄ret ⁊ aiaz tuā: mecū eris
H Et ānūcia- (tuaberī. XXIII
uerūt dauid dicētes: Ecce phili
stīm oppugnāt ceilā ⁊ diripiūt
areas Cōsuluit ꝙ dauid dñm dicens:
Nū vadā ⁊ pcuriā philisteos istos. Et
ait dñs ad dauid: Uade ⁊ pcuties phi
listeos: ⁊ saluabis ceilā. Et dixerūt viri q̄
erāt cū dauid ad eū. Ecce nos ꝙ in iu-
deo cōsistētes timemuꝰ: quāto magis si
erimuꝰ ī ceilā aduersū agmina philis
nouꝝ. Rursū ꝙ dauid ꝓsuluit dñm. Q
rñdens ait ei: Surge ⁊ vade in ceila
Ego esn tradā philisteos ī manu tua
Abijt ꝙ dauid ⁊ viri eiꝰ ī ceilā: ⁊ pug
nauit aduersū philisteos. Et abegit
mēta eoꝝ ⁊ pcussit eos plaga magna
saluauit dauid habitatores ceile. P
ro eo qꝺ fugiebat abiathar filiꝰ
melech ad dauid ī ceilā: ephot sec
bēs descēderat. Nūciatū ē aūt sauli
venisset dauid ī ceilā. Et ait saul: D
didit eū dñs ī manꝰ meas: pclusus
itrogressus vrbē ī q̄ portē et sere
Et p̄cepit saul oi pplo vt ad pugnā
scēderet ī ceilā: ⁊ obsideret dauid ⁊
ros eiꝰ. Qō cuz dauid rescisset q; p
ret ei saul clā malū: dixit ad abiath
sacerdotē Applica ephot Et ait dauid
Dñe deꝰ isrl: audiuit famā fuꝰ tu
disponat saul venire ī ceilā: vt eue
bē ꝑpt me. Si tradent me viri ceile
manꝰ eiꝰ: ⁊ si descēdet saul sic̄ audi
fuꝰtuꝰ dñe deꝰ isrl indica fuo tuo.
ait dñs. Descēdet. Dixitq; rursū dauid
Si tradēt me viri ceile ⁊ viros q̄ fu
mecū in manꝰ saul? Et dixit dñs: D
dēt Surrexit ꝙ dauid ⁊ viri eiꝰ: q̄si
cēti: ⁊ egressi de ceila huc atq; illuc
gabāt incerti. Nūciatūq; ē saul q; fug
set dauid de ceila ⁊ saluatꝰ ēt ꝙ
dissimulauit exire. Morabat āt dauid
ī deṕto ī locꝺ firmissimis: mālitq; ī mō
te solitudinis ziph ī mōte opaco. Q
rebat eū tñ saul cūctꝺ diebꝰ: ⁊ non
didit eū dñs ī manꝰ eius. Et vidit
uid q; egressus eēt saul vt q̄reret
eiꝰ. Porro dauid erat ī deṕto ziph ī
ua. Et surrexit ionathas filius saul
abijt ad dauid ī siluā ⁊ ꝓfortauit
nꝰ eiꝰ ī deo: dixitq; ei: Ne timeas. Q
q; esn inueniet te manꝰ saul pr̄is
Et tu regnabis sup isrl: ⁊ ego ero
scōs. Sz ⁊ saul p̄ meꝰ scit ꝙ. Percu
ꝙ vterq; fedꝰ corā dño. Mānitq; dauid
ī silua: ionathas āt reuersus ē ī domū
suā Ascēderūt āt ziphei ad saul ī gab
dicētes: Nōne ecce dauid latitat ap
nos ī locꝺ tutissimis silue ī colle ab
le q̄ ē ad dexterā deṕti? Nūc ꝙ sicut
siderauit aia tua vt descēderes: nos
de nr̄m aūt erit vt tradamuꝰ eū in ma
regis. Dixitq; saul: Bñdicti vos a dō
mino: q; doluistꝺ vicē meā. Abite

ſs oro ⁊ diligēti⁹ ꝓpar ate: ⁊ curioſiuſ agite ⁊ cōſiderate locū vbi ſit pes ei⁹ vel q̄s viderit eū ibi vbi dixiſtis. Reco gnat eſſ ó me q̄ calide iſidier ei. Cōſi derate ⁊ videte oia latibula ei⁹ i q̄b⁹ abſcōdit: ⁊ reūtimini ad me ad rē cer tā vt vadā vobiſcū. Qó ſi ēt i trā ſe ab ſtruſerit ꝑſcrutabor eū in cūct⁊ milib⁹ iuda. At illi ſurgētes abierūt i ziph añ ſaul. Dauid āt ⁊ viri ei⁹ erāt in deſto maon i cāpeſtrib⁹ ad dexterā ieſimuth Juit āt ſaul ⁊ ſocij ei⁹ ad q̄rēdū eū. Et nūciatū ē dauid ſtatiq̄ deſcēdit ad pe trā: ⁊ ꝛſabat i deſto maon. Qó cū au diſſet ſaul: ꝑſecut⁹ ē dauid i deſto ma on. Et ibat ſaul ⁊ viri ei⁹ ad lat⁹ mō tis ex ꝑte vna: dauid āt ⁊ viri ei⁹ erāt i latere mōtis ex ꝑte altera. Porro da uid deſperabat ſe poſſe euadere a facie ſaul. Itaq̄ ſaul ⁊ viri ei⁹ i modū coro ne cingebāt dauid ⁊ viros ei⁹ vt cape rēt eos. Et nūci⁹ venit ad ſaul dicēs: feſtina ⁊ veni q̄m inſuderūt ſe philiſ thiim ſup trā. Reūſus ē ꝙ ſaul deſiſtēs ꝑſequi dauid: ⁊ ꝓrexit i occurſū philiſti nor. Propt̄ hoc vocauerūt locū illū petrā

Scēdit ꝙ (diuidēte. XXIIII dauid ide: ⁊ hitauit i loc⁊ tutiſ ſimis engaddi. Cūq̄ reuerſus ē et ſaul poſtq̄ ꝑſecut⁹ ē philiſteos: nūc ciauerūt ei dicētes: Ecce dauid i deſer to ē engaddi. Aſſumēs ꝙ ſaul tria mi lia electorū virorū ex oī iſrl: ꝓrexit ad i uestigandū dauid ⁊ viros ei⁹ etiā ſup abruptiſſimas petras q̄ ſolis ibicib⁹ paruie ſūt. Et venit ad caulas ouiū q̄ ſe offerebāt viā ti. Eratq̄ ibi ſpelūca quā igreſſus ē ſaul vt purgaret vētrē. Porro dauid ⁊ viri ei⁹ in interiore ꝑte ſpelunce latebāt. Et dixerūt ſerui da uid ad eū. Ecce dies de qua locut⁹ eſt dñs ad te: ego tradā tibi inimicū tuū vt facias ei ſic placuerit in oculis tuis. Surrexit ꝙ dauid ⁊ ꝑſcidit oram chla mydis ſaul ſilenter. Poſt hec ꝑcuſſit cor ſuū dauid: eo q̄ abſcidiſſet oram chlamy dis ſaul. Dixitq̄ ad viros ſuos: Pro pitiꝰ ſit mihi dñs ne faciā hāc rē dño meo chriſto dñi vt mittā manū meaz i eū: q⁊ chriſt⁹ dñi ē: Diuiit dñs: q⁊ niſi dñs ꝑcuſſerit eaz: aut dies ei⁹ venerit vt moriat: aut deſcēdes i ꝓliū ꝑierit: ꝓpitiꝰ mihi ſit dñs vt ñ mittā manū meā i chriſtū dñi. Et ꝓfregit dauid vi ros ſuos ſimonib⁹ iſtis. ⁊ ñ ꝑmiſit eos vt cōſurgerēt i ſaul. Porro ſaul exur gens ó ſpelūca ꝓgebat cepto itinere. Surrexit āt dauid poſt eū: ⁊ egreſſus de ſpelūca clamauit poſt tergū ſaul di cens: Dñe mi rex. Et reſpexit ſaul poſt ſe ⁊ iclinās ſe dauid ꝓnꝰ i trā adora uit. Dixitq̄ ad ſaul: Quare audis ver ba hoīm loquentiū: dauid q̄rit malū adūſū te? Ecce hodie viderūt oculi tui q̄ tradiderit te dñs i manu mea i ſpe lūca: ⁊ cogitaui vt occiderē te: ſz pe rcit tibi oculꝰ meꝰ. Dixi eū: Nō extēdā manū mēā i dñm meū: q⁊ chriſtꝰ dñi ē Quin potiꝰ pr̄ mi vide ⁊ cognoſce ora chlamydis tue i manu mea: quō cū ꝑ ſcinderē ſūmitatē chlamydis tue: no lui extēdere manū meā i te. Aduer te ⁊ vide q̄m nō ē i manu mea malū neq̄ iniq̄tas: neq̄ peccaui i te. Tu āt inſidiaris aie mee vt auferas eā Judi cet dñs iter me ⁊ te ⁊ vlciſcat̄ me dñs ex te: manꝰ āt mea ñ ſit i te: ſicut ⁊ in ꝓuerbio antiq̄ ór. Ab impijs egredie⁊ ipietas. Manꝰ q̄ mea nō ſit i te. Quē ꝙ ſeq̄ris iſrl quē ꝑſeq̄ris? Canē mortuū ꝑſequeris ⁊ pulicē vnū. Sit dñs iu dex ⁊ iudicet iter me ⁊ te: ⁊ videat ⁊ iu dicet cām meam: ⁊ eruet me de manu tua. Cū āt cōpleſſet dauid loquēs ſimo nes huiuſcemōi ad ſaul: dixit ſaul: Nū q̄d vox hec tua ē fili mi dauid? Et le uauit ſaul vocē ſuā: et fleuit: Dixitq̄ ad dauid. Juſtior tu es q̄ ego. Tu enī tribuiſti mihi bona: ego āt reddidi ti bi mala. Et tu indicaſti mihi hodie q̄ feceris mihi bona: quō tradiderit me dñs i manu tua: ⁊ ñ occider⁊ me: Quiſ enī cū inuenerit inimicū ſuū dimittet eū i via bona? Sz dñs reddat tibi vici ſitudinē hāc ꝓ eo q̄ hodie opat⁹ es in me. Et nūc q⁊ ſcio q̄ certiſſime re gnatur⁹ ſis ⁊ habitur⁹ i manu tua re gnū iſrl: iura mihi i dño ne deleas ſe mē meū poſt me: neq̄ auferas nomen meū de domo pr̄is mei. Et iurauit da uid ſaul. Abijt ꝙ ſaul i domū ſuā ⁊ da uid ⁊ viri ei⁹ aſcēderūt ad tutiora lo

Mortuꝰ ē añt ſamu (cs. XXV. el: ⁊ ꝓgregat⁹ ē vniuerſus iſrl ⁊ plāxerūt eū nimis ⁊ ſepelierūt eū i domo ſua i ramatha. Cōſurgenſq̄ dauid deſcēdit in deſtū pharan. Erat āt vir q̄ſpiā i ſolitudine maon ⁊ poſſeſ

Ro ei⁹ carmelo: ⁊ hō ilie magn⁹ nimis
erātq; ei oues tria milia ⁊ mille capre.
Et accidit vt tōderet grex ei⁹ i carme
lo. Nomē āt viri illi⁹ erat nabal: ⁊ no
mē vxoris ei⁹ abigail. Eratq; mulier
illa prudētissima ⁊ speciosa. Porro vir
ei⁹ dur⁹ ⁊ pessim⁹ ⁊ malitiosus. Erat
aūt d̄ genere caleb. Cū āt audisset dāv i
deserto q̄ tōderet nabal gregē suū: mi-
sit decē iuuenes ⁊ dixit eis. Ascēdite i
carmelū: ⁊ veniet ad nabal: ⁊ salutа-
bit eū ex noīe meo pacifice: ⁊ sic dice-
tis. Sit frib⁹ meis ⁊ tibi pax ⁊ domui
tue pax: ⁊ oīb⁹ q̄cūq; habes sit pax. Ex
multa ānis saluos faciēs tuos et oīa
tua: Audiui q̄ tōderēt pastores tui q̄
erāt nobiscū i deserto. Nūq; eis molesti
fuim⁹: nec aliq̄ defuit q̄cq; eis d̄ gre-
ge oi tpe quo fuer⁹t nobiscū i carmelo.
B Interroga pueros tuos: ⁊ idicabūt tibi
E.21.a Nūc g̃ iueniāt pueri tui gr̃am i oculis
tuis (In die ei bona venim⁹ ad te) Qd̄
cūq; inuenerit man⁹ tua da puis tuis
⁊ filio tuo dauid. Cūq; venissent pue-
ri dauid: locuti sūt ad nabal oīa v̄ba
hec ex noīe dāv ⁊ siluerūt. Rndēs āt na
bal puer dauid. ait: Quis ē dauid et
q̄s ē fili⁹ isai? Hodie increuerūt pui q̄ fu
giūt dn̄os suos. Tollā g̃ panes meos
⁊ aq̄s meas ⁊ carnes pecor̄ que occidi
tōsorib⁹ meis ⁊ dabo viris q̄s nescio
vñ sint? Regressi sūt iuxta pueri dauid
p viā suā: ⁊ reūsi venerūt ⁊ anūciauerūt
ei oīa v̄ba q̄ dixerat nabal. Dūc ait da
uid pueri suis. Accigat vnusq̄sq; gla
dio suo. Et accincti sūt singuli gladiis
C suis. Accinct⁹ ē ⁊ dauid ense suo: ⁊ se-
cuti sūt dauid q̄si q̄dringēti viri. Por
ro ducēti remānerūt ad sarcinas. Abi-
gail āt vxori nabal nūciauit vn⁹ d̄ pu
eris suis dicēs. Ecce dauid misit nūci
os de deserto vt b̄ndicerēt dn̄o nr̄o: ⁊ a-
uersat⁹ ē eos. Boies isti boni sat fue-
rūt nob ⁊ n̄ molesti: nec q̄cq; aliq̄ pe-
rūt oi tpe q̄ fuim⁹ cōuersati cū eis in
deserto. Pro muro erāt nob tā i nocte
q̄q; in die oēs⁹ dieb⁹ q̄b⁹ pauim⁹ apud
eos greges. Quāobrē cōsidera ⁊ reco-
gita q̄d facias: q̄m cōpleta est malicia
aduersū virū tuū ⁊ adūsū domū tuā: ⁊
ip̄e ē fili⁹ belial ita vt nemo possit ei
loq̄. Festinauit igit abigail: ⁊ tulit du
cētos panes ⁊ duos vtres vini: ⁊ q̄nq;
arietes coctos: ⁊ q̄nq; sata polēte: ⁊ cē
tū ligaturas vue passe: ⁊ ducentas ma
sas caricar̄ ⁊ posuit sup asinos: dix
q̄q; pueris suis. Precedite me ⁊ ecce ego
post tergū seq̄r vos. Viro āt suo nabal
nō idicauit. Cū q̄ ascēdisset asinū ⁊ de
scēderet ad radicē mōtis: dauid ⁊ vi
ei⁹ descēdebāt i occursū ei⁹. Qui⁹ ⁊ a
la occurrit. Et ait dauid: Vere frustra
custodiui oia q̄ hui⁹ erāt i deserto: ⁊ nō p
dit q̄cq; de cūctis q̄ ad eū pertinebāt. et
reddidit mihi malū p bono. Hec fa
at dn̄s inimicis dauid ⁊ hec addat:
reliq̄ro de oīb⁹ q̄ ad ip̄m pertinent nō
mane mingētē ad parietē. Cū āt vide
bit abigail dauid: festinauit ⁊ descen
d̄ asino: ⁊ p̄cidit coram dauid sup fa
suā: ⁊ adorauit sup terrā: ⁊ cecidit ad p
des ei⁹. et dixit: In me sit dn̄e mi hec
iniq̄tas. Loq̄r obsecro ancilla tua i au
rib⁹ tuis: ⁊ audi v̄ba famule tue. Ne
ponat oro dn̄s me⁹ rex cor suū sup vi
rū istū iiquū nabal: q̄m p̄m nomē suū
stult⁹ es: ⁊ est stultitia cū eo: Ego au
ancilla tua n̄ vidi pueros tuos dn̄e mi
q̄s misisti. Nūc g̃ dn̄e mi vivit dn̄s vi
uit aia tua q̄ p̄hibuit te ne venires i
tibi dn̄o meo: ⁊ da pueri q̄ sequunt̄ pe
dn̄im meū. Aufer iniq̄tatē famule tue.
Faciēs ei faciet dn̄s tibi dn̄o meo do
mū fidelē: q̄r p̄lia dn̄i dn̄e mi tu p̄lia
Malitia q̄ n̄ inueniat i te oīb⁹ dieb⁹ vi
te tue. Si enī surrexerit aliq̄s hō p̄se
quēs te vel q̄rēs aiam tuā: erit aia dn̄i
mei custodita quasi in fasciculo vi
tūs ap̄s dn̄m deū tuū. Porro inimico
rū tuor̄ aīa rotabit: q̄si i ipetu ⁊ circu
lo fūde. Cū q̄ fecerit tibi dn̄s dn̄o me
oīa hec q̄ locut⁹ ē bona de te: ⁊ p̄stitu
rit te ducē sup isr̄l: nō erit tibi q̄ i mae
gultū ⁊ scrupulū cordis dn̄o meo q̄ ef
fuderis sāguinē inoxiū: aut ipse te vin
fuerit. Et cū b̄nfecerit dn̄s dn̄o meo se
cordaberis ancille tue: ⁊ tu b̄nfacies e
Et ait dauid ad abigail. B̄ndict⁹ dn̄s
de⁹ isr̄l q̄ misit te hodie i occursū mih
⁊ b̄ndictus eloquiū tuū: ⁊ b̄ndicta tu q̄
p̄hibuisti me hodie ne irē ad sāguinē
⁊ vlciscerer me manu mea. Blioq̄n vi
uit dn̄s de⁹ isr̄l q̄ p̄hibuit me ne mali
facerē tibi: nisi cito venisses i occursū

mihi: ſi remāſiſſet nabal vſq; ad lucē
matutinā mingēs ad parietē. Suſce-
pit q̄ dauid ꝺ manu eiꝰ oia q̄ attulerat
ei. dixitq; ei: Uade pacifice i domū tuā
Ecce audiui vocē tuā: ⁊ honorauī fa-
ciē tuā. Uenit āt abigail ad nabal Et
ecce erat ei cōuiuiū i domo eiꝰ q̄ſi cōui
uiū regū: ⁊ cor nabal iocūdū. Erat eñ
ebriꝰ nimis: ⁊ ñ idicauit ei vbū puſil-
lū aut grāde vſq; mane. Diluculo āt
cū digeſſiſſet vinū nabal idicauit ei vx
or ſua vba hec. Et emortuū ē cor eiꝰ i
trinſecꝰ: ⁊ factꝰ ē q̄ſi lapis. Cūq; ptrā-
ſiſſent decē dies: pcuſſit dñs nabal: et
mortuꝰ ē. Qꝺ cū audiſſet ꝺ mortuus
nabal: ait: Bñdictꝰ dñs qui iudicauit
cām opprobrij mei ꝺ manu nabal: ⁊ ſ-
uū ſuū cuſtodiuit a malo ⁊ malitiā na
bal reddidit dñs i caput eiꝰ. Miſit q̄
dauid ⁊ locutꝰ ē ad abigail vt ſumeret
eā ſibi i vxorē. Et venerūt pueri ꝺ ad
abigail i carmelū: ⁊ locuti ſūt ad eā di
cētes. Dauid miſit nos ad te vt acci-
piat te ſibi i vxorē. Que cōſurgēs ado
rauit pna i trā: ⁊ ait: Ecce famula tua
ſit i ancillā vt lauet pedes ſeruoꝝ dñi
mei. Et feſtinauit ⁊ ſurrexit abigail ⁊
aſcēdit ſup aſinū: ⁊ ānq; puelle ierunt
cū ea pediſſeq; eiꝰ. Et ſecuta ē nūcios
ꝺ: ⁊ facta ē illi vxor. Sꝛ ⁊ achinoen
accepit ꝺ ꝺ iezrahel ⁊ fuit vtraq; vx-
or eiꝰ. Saul āt dedit michol filiā ſuā
vxorē ꝺ phalthi filios lais: q̄ erat de

B Et venerūt (gallim. XXVI
ziphei ad ſaul i gabaa dicētes.
Ecce ꝺ abſcōditꝰ ē i colle achi
la q̄ ē ex aduerſo ſolitudīs. Et ſurrex-
it ſaul: ⁊ deſcēdit i deſtū ziph et cū eo
tria milia viroꝝ de electꝫ iſrl vt q̄reret
ꝺ i deſto ziph. Et caſtrametatꝰ ē ſaul
i gabaa achile: q̄ erat ex aduerſo ſolitu
dinis i via. Dauid āt hitabat i deſto
Uidēs āt q̄ veniſſet ſaul poſt ſe i deſer
tū: miſit explozatozes ⁊ didicit q̄ illuc
veniſſet certiſſime. Et ſurrexit ꝺ clā:
⁊ venit ad locū vbi erat ſaul. Cūq; vi-
diſſet locū i q̄ dozmiebat ſaul: ⁊ abner
filiꝰ ner ꝓnceps militie eiꝰ: ⁊ ſaulē ꝺz
mientē i tētozio: ⁊ reliquū vulgꝰ q̄ cir-
cūū eiꝰ: ait ꝺ ad achimelech etheū:
⁊ abiſai filiū ſaruie fratrē ioab: dicēs:
Quis deſcēdet mecū ad ſaul i caſtra?
Dixitq; abiſai: Ego deſcēdā tecū. Ue-
nerūt q̄ dauid ⁊ abiſai ad ꝓplm nocte
⁊ inuenerūt ſaul iacētē ⁊ dormientē i
tētorio: ⁊ haſtā fixā in terra ad caput
eiꝰ: abner aūt ⁊ pplm dormientes i cir
cuitu eiꝰ. Dixitq; abiſai ad dauid. Cō- D
cluſit deꝰ inimicū ſuū hodie i manus
tuas. Nūc q̄ pfodiā eū lancea in terra
ſemel: ⁊ ſcꝺo opus nō erit. Et dixit da
uid ad abiſai: Ne interficias eū. Quis
eñ extēdet manū ſuā i chriſtū dñi: ⁊ i-
nocēs erit? Et dixit dauid: Uiuit dñs E.14.b.
q̄ niſi dñs pcuſſerit eū: aut dies eiꝰ ve
nerit vt moriat: aut in ꝓlium deſcen-
dēs pierit: ꝓpitiꝰ mihi ſit dñs ne extē-
dā manū meā in chriſtū dñi. Nūc igit
tolle haſtā q̄ eſt ad caput eiꝰ ⁊ cyphū
aque: ⁊ abeamꝰ. Tulit igit dauid ha-
ſtā ⁊ cyphū aque q̄ erat ad caput eiꝰ: ⁊
abierūt. Et nō erat quiſq; q̄ videret ⁊
intelligeret ⁊ euigilaret: ſꝫ oēs dozmie
bāt q̄: ſopoꝛ dñi irruerat ſup eos. Cū-
q; trāſiſſet dauid ex aduerſo: ⁊ ſtetiſſet
i vertice mōtis delōge: ⁊ eſſet grāde iné
uallū iter eos: clamauit dauid ad ꝓplm
⁊ ad abner filiū ner dicēs: Nōne rñde-
bis abuer? Et rñdēs abner ait: Quis C
es tu q̄ clamas: ⁊ inq̄etas regē? Et ait
dauid ad abner: Nñq̄d ñ vir tu es: Et
q̄s aliꝰ ſimilis tui i iſrl? Quare q̄ ñ cu
ſtodiſti dñm tuū regē? Ingreſſus ē ei
vnꝰ de turba vt interficeret regē dñm
tuū: Nō ē bonū ꝺ qꝺ feciſti. Uiuit do-
minꝰ: qm̄ filij mortis eſtis vos: q̄ nō cu
ſtodiſtis dñm vrm chriſtū dñi. Nūc q̄
videvbi ſit haſta regis: ⁊ vbi ſit cyphus
aque q̄ erat ad caput eiꝰ. Cognouit au
tē ſaul vocē dauid: ⁊ dixit. Nñq̄d vox
hec tua fili mi dauid? Et ait ꝺ. Uox
mea dñe mi rex. Et ait: Quā ob cauſaz E.20.d.
dñs meꝰ ꝓſequit ſeruū ſuū? Quid feci:
aut qꝺ eſt malū i manu mea? Nunc er
go audi oro dñe mi rex verba ſui tui.
Si dñs incitat te aduerſū me odoreꝫ
ſacrificiū. Si aūt filij hoim maledicti
ſint i cōſpectu dñi: q̄ eiecerūt me hodie
vt nō habitē in hereditate dñi: dicen-
tes: Uade ſui deīs alienis. Et nūc nō D
effundat ſanguis meus in terrā coꝝ
dño: q̄ egreſſus ē rex iſrl vt querat pu
licē vnū: ſicut ꝓſequit q̄dix in monti-
bus. Et ait ſaul: Peccaui. Reuertere fi
li mi dauid. Neq̄q̄ eñ vltra tibi male
faciā eo q̄ pciosa fuerit anima mea i
oculis tuis hodie. Apparet enim q̄
ſtulte egerim: ⁊ ignorauerim multa nī-

mis. Et rñdēs dauid ait. Ecce hasta regis: trāseat vn⁹ de pueris regis & tollat eā. Dñs āt retribuet vnicuiq; ꝟm iustitiā suā & fidē. Tradidit eñ te dñs hodie i manū meā: & nolui extēdere manū meā i christū dñi. Et sicut magnificata ē aia tua hodie i oculis meis: sic magnificet aia mea i oculis dñi: et liberet me de oi āgustia. Dixit ꝙ saul ad dauid: Bñdict⁹ tu fili mi dauid. Et q̄dē faciens facies: & potēs poteris. Abiit āt dauid i viā suā: & saul reuersus ē i locū

A

Et ait dauid i (suū. XXVII corde suo. Aliqñ icidā vno die in man⁹ saul. Nōne melius ē vt fugiā: & saluer i tra philistinoꝝ vt desperet saul: cessetq; me q̄rere i cūctis finib⁹ isrl? Fugiā ꝙ man⁹ ei⁹. Et surrexit dauid: & abiit ipe & sexcēti viri cū eo

1.30.a

ad achis filiū maoch regē geth. Et habitauit dauid cū achis i geth ipe & viri ei⁹ & dom⁹ ei⁹ & due vxores ei⁹: achinoen iezrahelitef & abigail vxor nabal carmeli. Et nunciatū e saul ꝙ fugisset dauid i geth: & nō addidit vltra q̄rere eū. Dixit āt dauid ad achis. Si inueni gratiā i oculis tuis: detur mihi loc⁹ i vna vrbiū regiōis hui⁹ vt habitē ibi. Cur eñ manet ſu⁹ tu⁹ in ciuitate regis tecū? Dedit itaq; ei achis i die illa sicelech. Propt quē cām facta est sicelech regū iuda vsq; i diē hāc. Fuit āt nūerus dierū q̄b⁹ habitauit dauid i regio

B

C

ne philistinoꝝ q̄ttuor mēsiū. Et ascendit dauid & viri ei⁹: & agebāt ꝓdas de gesuri & de gedri & de amalechitis. Hi eñ pagi hitabāt i tra antiq⁹ euntib⁹ sur vsq; ad trā egypti. Et pcutiebat dauid oēm trā: nec relinq̄bat viuentē virū & mulierē: Tollēsq; oues & boues & asinos & camelos & vestes reuertebatur: & veniebat ad achis. Dicebat aūt ei achis. In quē irruisti hodie? Rñdebat dauid. Cōtra meridiē iude & ꝛ meridiē hieramel & ꝛ meridiē ceni. Virū & mulierē ñ viuificabat dauid: nec adducebat i geth dicēs: ne forte loquant aduersū nos. Hec fē dauid. Et ꝟ erat decretū illi oib⁹ dieb⁹ q̄b⁹ hitauit in regione philistinoꝝ. Credidit ꝙ achis dauid dicēs: Multa mala opat⁹ ē ꝛ pplm suū isrl. Erit igit mihi ſu⁹ sem-

1

Actū ē aūt (piterni⁹. XXVIII in dieb⁹ illis: congregauerūt philistūm agmina sua vt pgarēt ad bellū isrl. Dixitq; achis ad dā. Sciens scito: qñ mecū egredieris i castra tu viri tui. Dixitq; dauid ad achis. Nūscies q̄ factur⁹ ē ſu⁹ tu⁹. Et ait achis ad dauid. Et ego custodē capitis tui ponā te cūctis diebus. Samuel āt mortu⁹ ē: planxitq; eū oīs isrl: & sepelierūt eū i ramatha vrbe sua. Et saul abstulit magos & ariolos ō tra. & intrēt eos phitones habebāt i vētre. Cōgregatiq; sūt philistūm: & venerūt & castrametati sūt i sunā. Cōgregauit aūt & saul vniuersū isrl: & venit i gelboe. Et vidit saul castra philistūm & timuit & expauit cor ei⁹ nimis. Cōsuluitq; dñm: & rñdit ei: neq; ꝙ sōnia: neq; ꝙ sacerdotes: neq; ꝙ ꝓphas. Dixitq; saul seruis suis: Querite mihi mulierē habentē phitonē: & vadā ad eas et scisciteb illā. Et dixerūt ſui ei⁹ ad eū. Est mulier phitonē hns i endor. Mutauit ꝙ vestimēta sua: & bitū suū: vestit⁹q; ē alijs vestimētis: & abiit ipe & duo viri cū eo: venerūtq; nocte: & ait: Diuis mihi ꝙ phitone: et suscita mihi quē dixero tibi. Et ait mulier ad eū. Ecce tu nosti quā fecerit saul & quō erāserit magos & ariolos ō tra. Quare ꝙ insidiaris aie mee vt occidar? Et iurauit ei saul i dño dicēs: Viuit dñs: q; nō eueniet tibi malū ꝓpter hanc rē. Dixitq; ei mulier. Quē suscitabo tibi? Qui ait. Samuelem mihi suscita. Cū aūt vidisset mulier samuelē: exclamauit voce magna & dixit ad saul: Quare imposuisti mihi? Tu es enī saul. Dixitq; ei rex. Noli timere. Quid vidisti? Et ait mulier ad saul. Deos vidi ascendentes de terra. Dixitq; ei: Qualis ē forma ei⁹? Que ait. Vir senex ascēdit: & ipe amictus pallio. Et intellexit saul ꝙ samuel eēt: & adorauit se sup faciē suā i tra: & adorauit. Dixit āt samuel ad saul: Quare inquietasti me vt suscitarer? Et ait saul. Coartor nimis. Siq̄dē philistūm pugnant adūsū me: & deus recessit a me: & exaudire me noluit: neq; i manu ꝓphetarū neq; ꝙ somnia. Vocaui ꝙ te: vt ostendas mihi q̄d faciā. Et ait samuel: Quid rogas me cū dñs recesserit a te: & factus erit ad emulū tuū? Faciet enī dñs tibi sicut locut⁹ ē i manu mea: & scindet regnū tuū ō manu tua: & dabit illud

mo tuo dauid. qr nō obediſti voci dñi
neqꝫ feciſti irā furoꝛis eiꝰ in amalech.
Jdcirco qō paterꝛ fecit tibi dñs hodie
r dabit dñs etiā iſrl tecū i manu phi-
liſtīm. Cras āt tu r filij tui mecū eritꝛ
ſs r caſtra iſrl tradet dñs i manꝰ phili
ſtīm. Staticꝫ ſaul cecidit poꝛrectꝰ ī t-
rā. Extimuerat eī ꝛba ſamuel: r robur
ſi erat i eo: qr ſi cōederat panē toradie
illa r ait. Jngreſſa ē itaqꝫ mlier illa ad
ſaul r ait. Cōturbatꝰ ci erat valde. Di
xitqꝫ ad eā. Ecce obediuit ancilla tua
voci tue: r poſui aiaꝫ meā i manu tua
r audiui ꝑmōes tuos q̄s locutꝰ es ad
me. Nūc igiť audi r tu vocē ācille tue:
r ponā coꝛā te buccellā panis vt come
dēs qualeſcas: r poſſis iter agere. Qui
renuit r ait. Nō comedā. Coegerūt aūt
eū ſui ſui r mulier: r tādē audit a vo-
ce eoꝝ ſurrexit de t̄ra: r ſedit ſup lectū
Mulier āt illa hēbat vitulū paſcualē
in domo r feſtinauit: r occidit eū. Tol
leſqꝫ farinā miſcuit eā: r coxit azyma
r poſui aū ſaul r aū ſuos eiꝰ. Qui cuꝫ
comediſſent: ſurrexerūt: r ābulauerūt p
Dñ- (totā noctē illā. XXIX
gregata ſūt ꝙ philiſtīm vniūſa
agmina i aphec. Sꝫ r iſrl caſtra
merāt eſt ſup fontē q̄ erat i ieſrahel.
Et ſatrape q̄dē philiſtīm ſiedebāt in
cēturīs r milibꝰ: Dauid āt r viri eiꝰ
erāt i nouiſſimo agmine cū achis: Dix
eruntqꝫ ꝓncipes philiſtīm ad achis.
Quid ſibi volūt hebꝛei iſti? Et ait achiſ
ad ꝓncipes philiſtīm. Nōne q̄d ignoratꝭ
dauid q̄ fuit ſuꝰ ſaul regꝭ iſrl: r ē apō
me multꝭ dieꝰ vel ānis? Et nō inueni
i eo q̄qꝫ ex die q̄ trāſfugit ad me vſqꝫ
ad diē hāc. Jrati ſūt āt aduerſus eum
ꝓncipes philiſtīm: r dixerūt ei: Reūtať
r ſi deſcēdat ſ loco ſuo i q̄ ꝓſtituiſti eū:
r ñ deſcēdat nobiſcū i ꝓliū: ne fiat no-
bis adūſariꝰ cū ꝓliari ceperimꝰ. Quō
ei aliť poterit placare dñm ſuū niſi in
capitibꝰ nꝛis? Nōne iſte ē dauid cui cā
tabāt i chꝛis dicētes: ꝙcuſſit ſaul in
milibꝰ ſuis: r dauid i decē milibꝰ ſuis?
Locutuſ ē achis dauid: r ait ei: Viuit
dñs: qr rectꝰ es r bonꝰ i cōſpectu meo
r egreſſus tuꝰ r itroitꝰ tuꝰ mecū ē i caſtrꝭ.
Et nō inueni i te q̄qꝫ malū ex die q̄ ve
niſti ad me vſqꝫ i diē hāc: ſꝫ ſatrapis ñ
places. Reūtere ꝙ r vade i pace: r ñ of
fendas oculos ſatrapaꝝ philiſtīm. Di
xitqꝫ dauid ad achis. Quid eſt feci et
q̄d inueniſti i me ꝙuo tuo a die q̄ fui in
ꝓſpectu tuo vſqꝫ i diē hāc vt nō veniā
r pugnē ꝛ inimicos dñi mei regꝭ. Rñ- D
dēs āt achis locutꝰ ē ad dauid: Scio
qr bonꝰ es tu i oculꝭ meis ſicť āgelꝰ dei
ſꝫ ꝓncipes philiſtinoꝝ dixerūt: Nō aſ-
cēdet nobiſcū i ꝓliū. Jgiť cōſurge ma
ne: tu r ꝙui dñi tui q̄ venerūt tecū: r cū
de nocte ſurrexeritꝭ r cepit diluceſcere
ꝙgite. Surrexit itaqꝫ de nocte dō ipe
r viri eiꝰ vt ꝓficiſcerēťꝭ mane: r reūte-
rentť ad t̄rā philiſtīm. Philiſtīm āt aſ
cēderūt i ieꝛahel. XXX
c Unqꝫ veniſſēt dauid r viri eiꝰ A
in ſicelech die tertia amalechi-
te ſperū fecerāt ex ꝙte auſtrali in ſice-
lech: r ꝙcuſſerāt ſicelech: r ſuccēderāt
eā igni. Et captiuas duxerāt mulieres
ex ea a mimo vſqꝫ ad magnū: r nō iter
fecerāt quēq̄ꝫ: ſꝫ ſecū duxerāt r ꝙgebāt
itinere ſuo: Cū ꝙ veniſſet dauid r viri
eiꝰ ad ciuitatē: r inueniſſent eā ſuccēſā
igni r vxoꝛes ſuas r filios ſuos r fili-
as ductas eē captiuas: leuauerūt dō: r
ꝓꝛs q̄ erat cū eo voces ſuas: r plāxerūt
donec deficerēt i eis lachꝛyme. Siq̄dē ꝟ.27.a
r due vxoꝛes dauid captiue ducte fue-
rāt achinoen ieꝛahelites r abigail vx
oꝛ nabal carmeli. Et ꝓtriſtatꝰ ē dauid B
valde. Volebat enī eū ꝓꝛs lapidare:
qr amara erat aīa vniuſcuiuſqꝫ viri ſu
ꝙ filijs ſuis r filiabꝰ. Cōfoꝛtatꝰ eſt aūt
dauid i dño deo ſuo: r ait ad abiathar
ſacerdotē filiū achimelech. ‖Applica ꝟ.23.b.
ad me ephot. Et applicuit abiathar
ephot ad dauid r cōſuluit dauid dñm
dicēs: Perſeq̄r latrūculos hos: r cōp-
hendā eos: an nō? Dixitqꝫ ei dñs. Per
ſeq̄re: abſqꝫ dubio enī cōphēdes eos: r
excuties ꝓdā. Abūť ꝙ dauid ipe r ſex-
cēti viri q̄ erāt cū eo: r venerūt vſqꝫ ad
toꝛrentē beſoꝛ: r laſſi q̄dē ſubſtiterūt.
Perſecutꝰ ē āt dauid ipe r ꝟdrigēti vi C
ri cū eo: ſubſtiterūt enī ducenti q̄ laſſi
trāſire nō poterāt toꝛrētē beſoꝛ. Et in
uenerūt virū egyptiū i agro: r adduxe
rūt eū ad dauid. Dederūtqꝫ ei panē vt
comederet r biberet aquā: ſꝫ r ad fra-
gmen maſſe caricarū: et duas liguꝛa-
ras vue paſſe. Qui cū comediſſet: reuer
ſus ē ſpūs eiꝰ: r refocillatꝰ ē. Nō ei co
mederat panē neqꝫ biberat aquā tribꝰ
diebꝰ r tribꝰ noctibꝰ. Dixit itaqꝫ ei dō

Cui⁹ es tu: vel vñ v ꝙ pgis? Qui ait:
Puer egypti⁹ ego sum: ꝺu⁹ viri amale
ꝺ chite. Dereliq̄t aũt me dñs me⁹: quia
egrotare cepi nudiusterti⁹. Siq̄dē nos
erupim⁹ ad australē ptē cerethi v ꝫ iu
dā: v ad meridiē caleb: et sicelech succē
dim⁹ igni. Dixitq; ei dauid. Potes
me ducere ad istū cuneū? Qui ait: Ju
ra mihi p deū q̄ nō occidas me: v nō tra
das me i manꝰ dñi mei: v ego ducā te
ad cuneū istū. Et iurauit ei dō. Qui cū
duxisset eū ecce illi discūbebāt sup fa
ciē vniuse terre: comedētes v bibētes
v q̄si festū celebrātes die: p cūcta p̄da
v spoliꝭs q̄ ceperāt ō tra philistīm v ō
£ tra iuda. Et pcussit eos dauid a vespa
usq; ad vesperam alteri⁹ diei: v nō euasit
ex eis q̄squ; nisi trecēti q̄dringēti viri ado
lescētes q̄ ascēderant camelos v fuge
rāt. Eruit q; dauid oia q̄ tulerāt ama
lechite: v duas vxores suas eruit. Nec
defuit q̄squ; a quo usq; ad magnū tā ō
filiꝭs q; de filiab⁹ v de spoliꝭs: v q̄cūq;
rapuerāt oia reduxit dauid v tulit vni
uersos greges v armēta: v minauit añ
facia suā. Dixerūq;. Hec ē p̄da dauid:
Uenit aũt dauid ad ducētos viros q̄
lassi substiterāt: nec seq̄ poterāt dauid
v residere eos iusserat i torrēte besor.
£ Qui egressi sũt obuiā dō: v ꝓpko q̄ erat
cū eo. Accedēs aũt dauid ad ꝓpkm salu
tauit eos pacifice. Rñdēsq; ois vir pes
sim⁹ v iniqu⁹ de viris q̄ erāt cū dauid
dixit: Quia nō venerūt nobiscū nō dabi
mꝰ eis q̄cq; de p̄da quā eruim⁹: sz suf
ciat vnicuiq; vxor sua v filij: q̄s cū ac
ceperit recedāt. Dixit aũt dauid: Nō sic
facietis frēs mei de his q̄ tradidit nob
dñs: v custodiuit nos v dedit latrūcu
los q̄ erupant adūsū nos i manu nra
nec audietis vos quisq; sup sermōe hoc:
Equa esto pꝑs erit descēdētis ad phīū: v
remanētis ad sarcinas: v sic diuidēt.
£ Et factū ē ꝺ ex die illa: v deinceps ꝓsti
tutū v ꝓfinitū v q̄si lex i isrl vsq; i diē
hāc. Uenit q; dauid in sicelech: v misit
dona de p̄da senioribꝰ iuda ꝓximis su
is dicens. Accipite benedictionē ō p̄da
hostiū dñi. His q̄ erāt i bethel v q̄ ō ra
moth ad meridiē v q̄ i gether: v q̄ i aro
er: v q̄ i sephamoth: v q̄ i esthama: v q̄
rachal v q̄ i vrbib⁹ hierameli v q̄ i vr
bib⁹ cenī: v q̄ i arama: v q̄ i lacu asan:
v q̄ i athach v q̄ i hebron v reliq̄s qui
erāt i his locis q̄b⁹ ꝓmotꝰ fuerat

Philistīm āt (viri ei⁹. XXX
p pugnabāt adūsū isrl. Et fug
viri isrl añ faciē philistīm
ciderūt interfecti i mōte gelboe. Irru
q; philistīm i saul v i filios ei⁹: v p
serūt ionathā v aminadab v melch
filios saul: totūq; pond⁹ pliū xsū
saul. Et cōsecuti sũt eū viri sagitta
v vulnerat⁹ ē vehemēter a sagittar
Dixitq; saul ad armigerū suū: Euag
na gladiū tuū v pcute me: ne forte
niāt circūcisi isti v interficiāt me illu
dētes mihi. Et noluit armiger ei⁹ fa
rat ei nimio timore pcrit⁹. Arripuit
q; saul gladiū suū v irruit sup eū. C
cū vidisset armiger ei⁹ videl⁹ q; m
us eēt saul: irruit ēt ipe sup gladiū
um v mortu⁹ ē cū eo. Mortu⁹ ē g
v tres filij ei⁹. v armiger illi⁹ v
viri ei⁹ i die illa pariter. Uidētes aũ
isrl q; erāt trās vallē v trās iordanē
fugissent viri israelite: v q̄ mortu⁹
saul v tres filij ei⁹: reliq̄tis ciuitatib
as: v fugerūt. Uenerūntq; philistīm
bitauerūt ibi. Facta āt die altera ven
rūt philistīm vt expoliarēt interfec
v iuenerūt saul v tres filios ei⁹ iacē
i mōte gelboe. Et p̄ciderūt capu
v expoliauerūt eū armis: v misert
rā philistinoꝝ v p circuitū vt ānū
rēt i tēplo idoloꝝ v i pplis. Et pon
rūt arma ei⁹ i tēplo astaroth: corp
ro ei⁹ suspēdert i muro bethsā. Q
audissēt hiratores iabes galaad q
q; fecerāt philistīm saul: surrexer
viri fortissimi: v ambulauerūt tota
cte v tulerūt cadauer saul v cadau
lioꝝ ei⁹ de muro bethsā. Uenerūnt
ri iabes v cōbusserūt eos igni: v tulē
ossa eoꝝ: v sepelierūt i nemore iabes
ieiunauerūt septē diebus.

Explicit prim⁹ liber Samuelis.
Incipit scōs liber: Samuel.

Actū est au

post q; mortu⁹ ē saul
dō reuterer a cede
lech: v maneret in
lech duos dies. In
ctia appulit hō veniēs ō castr
ste cōscissa v puluere cōspsus caput
vt venit ad dauid cecidit sup faciē
am: v adorauit. Dixitq; ad eū dō:

venis? Qui ait ad eū. De castrꝫ isrł fugi. Et dixit ad eū dō: Qō ē ꝛbū qō sacū ē? Indica mihi. qui ait: Fugit ꝓpłs ex ꝓlio: ꝛ młti corruētes e ꝓpło mortui sūt: ꝫ ꝛ saul ꝛ ionathas filiꝰ eiꝰ iteriērūt. Dixitq; dō ad adolescētē ą nūciabat ei: Unde scis ꝙ mortuꝰ ē saul ꝛ ionathas filiꝰ eiꝰ? Ait adolescēs ą nūciabat ei. Casu veni in montē gelboe: ꝛ saul incłbebat sup hastā suā: porro curꝛꝰ ꝛ equites appropiq̄bāt ei: ꝛ cōūsus pꝰ tergū suū. vidēsq; me vocauit. Cui ego rūdiuī adsū: dixit mihi: Quis nā es tu? Et ait ad eū Amalechites ego sum. Et locutꝰ ē mihi: Sta sup me: ꝛ iēcisce me: quia tenēt me āgustie: ꝛ adhuc tota aia mea in me ē. Stāsq; sup eū occidi illū. Sciebā ei ꝙ viuere ñ posset postꝙ ruinā. Et tuli diadema qđ erat i capite eiꝰ: ꝛ armillā đ brachio illiꝰ: ꝛ attuli ad te dñm meū huc. Apphēdēs āt dō vestīmēta sua scidit oēsq; viri ą erāt cū eo: ꝛ plāxērūt ꝛ fleuērūt ꝛ ieiunauerūt vsq; ad vesperā sup saul ꝛ sup ionathā filiū eiꝰ: et sup ꝓplm dñi: ꝛ sup domū isrł: eo ꝙ corruissēt gladio. Dixitq; dō ad iuuenē ą nunciauerat ei: Unde es tu? Qui rūdit: Filiꝰ homis aduene amalechites ego sum. Et ait ad eū dō. Quare ñ timuisti mittere manū tuā vt occideres xp̄m dñi? Uocāsq; dō vnū đ puerꝛ suis ait: Accedēs irrue i eū. Qui ꝓcussit illū et mortuꝰ ē. Et ait ad eū dō: Sāguis tuꝰ sup caput tuū. Os enim tuū locutū ē ad me dicēs: ego iuīfeci xp̄m dñi. Plā xit āt dō plāctū huiuscemōi sup saul ꝛ sup ionathā filiū eiꝰ: ꝛ p̄cepit vt doceret filios iuda arcū: sīc scriptū ē in libro iusto. Et ait: Cōsidera isrł ꝙ his ą mortui sūt sup excelsa tua vulnerati sūt. Decori isrł sup mōtes tuos interfecti sūt. Quō ceciderūt fortes? Nolite ānūciare i geth neq; ānūcietꝛ i cōpitꝛ ascalonis. ne forte lętēt filie philistīm: ne exultent filie incircūcisoꝝ. Mōtes gelboe nec ros nec pluuia veniāt sup vos neq; sint agri ꝓmitiarꝝ: qz ibi abiectꝰ ē clypꝰ fortiū: clypꝰ saul q̄si nō esset unctꝰ oleo: a sāguine inīfectoꝝ ab adipe fortiū. Sagitta ionathe nūq; redīit retrorsū: ꝛ gladiꝰ saul nō ē reuersus inanis. Saul ꝛ ionathas amabiles ꝛ decori valde in vita sua: in morte quoq; nō sūt diuisi. Aquilis velociores: leonibꝰ fortiores. Filie isrł sup saul flete q̄ vestiebat vos coccino i delitijs: q̄ pbebat ornamēta aurea cultui vestro. Quō ceciderūt fortes i ꝓlio? Jonathas i excelsis tuis occisus ē. Doleo sup te frat mi ionatha decore nimis: ꝛ amabił sup amorē mulierū. Sic mr̄ vnicū amat filiū suū ita ego te diligebam. Quō ceciderūt robusti: ꝛ pierūt arma

A Hīt post hec cosu (bellica?) Illuit dō dñm dicēs: Ilū ascēdā i vnā đ ciuitatibꝰ iuda? Et ait dñs ad eū: Ascēde. Dixitq; dō. Quo ascēdā? Et rndit ei. In hebrō. Ascēdit ꝫ dō ꝛ duexores eiꝰ: achinoen iezrahelites ꝛ abigail vxor nabal carmeli: ꝫ et viros ą erāt cū eo duxit dō singulos cū domo sua: ꝛ māserūt i oppidis hebrō. Uenerūtq; viri iuda: ꝛ vnxerūt ibi dō vt regnaret sup domū iuda. Et nūciatū ē dō ꝙ viri iabes galaad sepelissēt saul. Misit ꝫ dō nuncios ad viros iabes galaad: dixitq; ad eos: Benedicti vos a dño q̄ fecistꝛ misericordiā hanc cū dño vro saul: ꝛ sepelistꝛ eū. Et nūc retribuet vob q̄dē dñs misericordiā ꝛ veritatē. Sꝫ ego reddā grāz eo ꝙ fecistis ꝛbū istđ. Cōfortēt manꝰ vre ꝛ estote filij fortitudis. Licet enim mortuꝰ sit dñs vr̄ saul: tñ me vnxit domꝰ iuda in regē sibi. Abner āt filiꝰ ner ꝓnceps exercitꝰ saul: tulit isboseth filiū saul: ꝛ circūduxit eū ꝙ castra: regēq; ꝓstituit sup galaad: ꝛ sup gessuri: ꝛ sup iezrahel: ꝛ sup effraī: ꝛ sup beniamin: ꝛ sup isrł vniuersū. Quadragīta ānoꝝ erat isboseth filiꝰ saul cū regnare cepisset sup israel. ꝛ duobꝰ ānis regnauit: Sola aūt domꝰ iuda sequebat dō. Et fuit nūerꝰ dierū q̄s cōmoratꝰ ē dō iperās i hebron sup domū iuda septē ānoꝝ ꝛ sex mēsiū. Egressusq; ē abner filiꝰ ner ꝛ pueri isboseth filij saul đ castrꝫ i gabaon. Porro ioab filiꝰ saruie: ꝛ pueri dō egressi sūt: ꝛ occurrerūt eis iux̄ piscinā gabaō. Et cū i vnū cōuenissēt e regiōe sedērūt hi i vna pte piscine: ꝛ illi ex altera: Dixitq; abner ab ioab: Surgant pueri: ꝛ ludāt coꝝ nobis: Et rndit ioab: Surgāt. Surrexerūt ꝫ ꝛ trāsierūt nūero duodeci đ beiami ex pte isboseth filij saul ꝛ duodecim de puerꝛ dō. Apphēsoq; vnusq̄sq; capite cōparꝫ sui defixit gladiū i latꝰ cōtrarij: ꝛ ceciderūt simul. Un-

1. Reg. 31. d

catſq; ē nomē loci illi⁹ ager robuſto-
rū in gabaon. Et ortū ē bellū durū ſa
tis i die illa: fugatuſq; ē abner ⁊ viri
iſrl a pueris dauid. Erāt āt ibi tres fi-
liⁱ ſaruie: ioab ⁊ abiſai ⁊ aſahel. Por-
ro aſahel curſor velociſſim⁹ fuit quaſi
vn⁹ de capreis q̄ morāt i ſiluis. Perſe
q̄batt āt aſahel abner: ⁊ nō declinauit
ad dexterā ſiue ad ſiniſtrā omittēs pſe
q̄ abner. Reſpexit itaq; abner poſt ter-
E gū ſuū ⁊ ait. Tu ne es aſahel? Qui rn̄-
dit. Ego ſum. Dixitq; ei abner. Uade
ad dexterā ſiue ad ſiniſtrā: ⁊ appēhēde
vnū de adoleſcētib⁹: ⁊ tolle tibi ſpolia
ei⁹. Noluit āt aſahel omittere q̄n vrge
ret eū. Surſūq; locut⁹ ē abner ad aſa-
hel. Recede ⁊ noli me ſeq̄: ne forte ꝑpel
lar cōfodere te i terrā: ⁊ leuare ñ potero
faciē meā ad ioab frēm tuū. Qui audi
F re ꝓtēpſit: ⁊ noluit declinare. Percuſſit
J.20.D g eū abner auerſa haſta i inguīe ⁊ trā-
ſfodit: ⁊ mortu⁹ ē i eodē loco. Oēſq; q̄
trāſibāt p locū illū in q̄ ceciderat aſa-
hel ⁊ mortu⁹ erat: ſubſiſtebāt. Perſe-
quētib⁹ āt ioab ⁊ abiſai fugiētē abner
ſol occubuit. Et venerūt vſq; ad collē
aq̄duct⁹ q̄ ē ex adūſo valle ⁊ itinerē de
ſerti i gabaon. Cōgregatiq; ſūt filij be
niamin ad abner ⁊ cōglobati i vnū cu
neū: ſteterūt i ſūmitate tumuli vni⁹. Et
Nu.17.D exclamauit abner ad ioab ⁊ ait: Nū vſ
q; ad iternitionē tu⁹ mucro deſeuiet?
An ignoras ꝙ periculoſa ſit deſpera-
tio. Uſq;q̄ nō dicis ppło vt omittat p-
G ſeq̄ frēs ſuos: Et ait ioab. Uiuit dñs:
ſi locut⁹ fuiſſes mane receſſiſſet ppłus
J.20.G pſequens fratrē ſuū. Inſonuit g ioab
buccina: ⁊ ſtetit ois exercit⁹: nec pſecu
ti ſūt vltra iſrl: neq; iniere certamen.
Abner āt ⁊ viri ei⁹ abierūt p cāpeſtria
tota nocte illa: ⁊ trāſierūt iordanē: et
luſtrata oi bethorō venerūt ad caſtra.
Porro ioab reūſus omiſſo abner ꝯgre
gauit oēm ppłm: ⁊ defuerūt de pueris da
uid decē et nouē viri excepto aſahel.
Serui āt dō ꝓcuſſerūt de beniamī ⁊ de
viris q̄ erāt cū abner trecētos ſexagin
ta: q̄ ⁊ mortui ſūt. Tulerūtq; aſahel: ⁊
ſepelierūt eū i ſepulchro pris ſui i beth
leem. Et ābulauerūt tota nocte ioab ⁊
viri q̄ erāt cū eo: ⁊ i ipo crepuſculo p-
A Acta ē (uenerūt i hebrō. III
g lōga ꝯcertatio iter domū da-
uid ⁊ iter domū ſaulis. Dauid
ꝓficiēs ⁊ ſēp ſeipo robuſtior: dom
ſaul decreſcēs q̄tidie. ‖ Natiq; ſūt
dauid i hebron. Fuitq; ꝓmogenit
ammō ō achinoen iezrahelite: ſ
cheleab: de abigail vxore nabal c
li. Porro terti⁹ abſalon fili⁹ ma
filie tholomai regis geſſur. Quar
adonias fili⁹ agith: et q̄rt⁹ ſaph
fili⁹ abithal. Sext⁹ q̄z hietraā ō
vxore dauid. Hi nati ſūt dauid i he
Cum g eſſet ꝓliū iter domū ſaul ⁊ d
dō: abner fili⁹ ner regebat domū
Fuerat āt ſauli cōcubina nōie re
filia achia: igreſſuſq; eſt ad eā ab
Dixitq; iſboſeth ad abner. Quar
greſſus es ad cōcubinā pris mee?
irat⁹ nimis ꝙ ẋba iſboſeth: ait
q̄d capud canis ego ſū adūſū iuda
die q̄ fecerim miſericordiā ſup d
ſaul pris tui: et ſup fratres ⁊ p
ei⁹: ⁊ nō tradidi te i manu dauid ⁊
requiſiſti i me q̄ argueres ꝙ mulier
die? Hec faciet de⁹ abner ⁊ hec ad
ei: niſi quō iurauit dñs dauid ſic fa
cū eo vt trāſferat regnū ō domo
⁊ eleuet thron⁹ dauid ſup iſrl ⁊ iu
dā a dan vſq; berſabee. Et ñ pote
ſpōdere ei q̄cq; q̄ metuebat illū.
ſit g abner nūcios ad dauid i hebro
ſe dicētes. Cui⁹ ē terra? Et vt loq̄re
Fac mecū amicitias: ⁊ erit man⁹ m
tecū: ⁊ reducā ad te vniūſum iſr
ait. Optime: Ego faciā tecū amici
ſz vnā rē peto a te dicēs: Nō vide
ciē meā añq; adducer? mihi michol
liā ſaul: ⁊ ſic venies ⁊ videb me. Mi
ait dō nūcios ad iſboſeth filiū ſau
cēs: Redde vxorē meā michol q
ſpondi mihi centū ꝓputq; philiſtin
Miſit g iſboſeth: ⁊ tulit eā a viro
phaltiel filio lais. Seq̄batq; eā v
us plorās vſq; bahurim. Et dix
cū abner: Uade ⁊ reūtere. Qui reū
ē. Sermonē q̄z intulit abner ad
res iſrl dicēs: Tā heri q; nudiuster
rebat?: dō vt regnaret ſup vos. N
g facite: q̄m dñs locut⁹ ē ad dauid
cēs: In manu ſui mei dauid ſalua
ꝓpłm meū iſrl ō manu philiſtiīm ⁊ d
inimicoꝝ ei⁹. Locut⁹ ē āt abner ⁊ i
beniamī. Et abiit vt loq̄ret ad da
i hebrō oia q̄ placuerāt iſraeli ⁊ o
ſo beniamin: venitq; ad dauid i hebr
cū vigiti viri. Et fec dauid abner ⁊

q̄ venerāt cū eo cōuiuiū. Et dix
it abner ad dauid. Surgā vt cōgregē
ad te dn̄m meū regē oēm isrl̄ ⁊ ineā te
cū seq̄ : ⁊ ipereş oib⁹ sic̄ desiderat aia
tua. Cū q̄ deduxisset dauid abner ⁊ ille
isset i pace : stati pueri dauid ⁊ ioab ve
nerūt cesis latronib⁹ cum p̄da magna
nimis. Abner āt n̄ erat cū dauid i he-
brō: q̄ iā dimiserat eū : ⁊ p̄fect⁹ fuerat
i pace. ⁊ ioab ⁊ ois exercit⁹ q̄ erāt cū eo
postea venerāt. Nūciatū ē itaq̄ ioab
a narrantib⁹: Uenit abner filius ner ad
regē: ⁊ dimisit eū ⁊ abīt i pace. Et in-
gress⁹ ē ioab ad regē: et ait: Quid feci-
sti? Ecce venit abner ad te Quare dimi
sisti eū : ⁊ abīt ⁊ recessit? Iḡras abner
filius ner q̄n̄ ad q̄ venit ad te vt decipe
ret te ⁊ sciret exitū tuū ⁊ introitū tuū: ⁊
noisset oia q̄ agis? Egressus itaq̄ ioab
a dauid misit nūcios p⁹ abner: ⁊ redu-
xit eū a cisterna sira iḡrāte dauid. Cū-
q̄ rediisset abner i hebron seorsū addu
xit eū ioab ad mediū portę vt loq̄rē
ei i dolo: ⁊ p̄cussit illū ibi i inguie ⁊ mor
tu⁹ ē i vltionē sāguinis asahel fris ei⁹
Q̄ cū audisset dauid rē iā gestā: ait:
Mūd⁹ ego sū: ⁊ regnū meū ap̄ deū vs-
q̄ in p̄petuū a sāguīe abner filij ner:
⁊ veniat sup caput ioab ⁊ sup oēm do
mū p̄ris ei⁹: nec deficiat ⁊ domo ioab
fluxū seminis sustinēs ⁊ leprosus ⁊ te-
nēs fusū: ⁊ cadēs gladio ⁊ indigēs pa
ne. Iḡit ioab ⁊ abisai frater ei⁹ interfe-
cerūt abner : eo q̄ occidisset asahel fra
trē eoꝝ i gabaō i p̄lio. Dixit āt dauid
ad ioab : ⁊ ad oēs p̄plm̄ q̄ erat cum eo.
Scindite vestimēta vr̄a ⁊ accingimini
saccis ⁊ plāgite añ exeq̄as abner. Por
ro rex dauid seq̄batur feretrū. Cūq̄ sepe-
liisset abner i hebrō : leuauit rex dauid
vocē suā: et fleuit sup tumulū abner.
fleuit āt ⁊ ois p̄ls. Plāgēsq̄ rex ⁊ lu-
gēs abner ait: Nequaq̄ vt mori solēt ig-
nauī mortu⁹es abner. Man⁹ tue liga-
te nō fuīt: et pedes tui nō sūt cōpedib⁹
aggrauati: sic̄ sic̄ solēt cadere coram filijs
iniquitat̄ sic corruisti. Cōgeminās q̄
ois p̄ls: fleuit sup eū Cūq̄ venisset vni
uersa multitudo cibū capere cū dauid cla
ra adhuc die: iurauit dauid dicēs: Hec
faciat mihi deus: ⁊ hec addat si añ occa-
sū solis gustauero panē vel aliud q̄cq̄.
Q̄ cū p̄ls audiuit: ⁊ placuerūt eis cūc-
ta q̄ fec̄ rex i p̄spectu ois p̄pli. Et cog-

nouit oē vulg⁹ ⁊ vniūsus isrl̄ die illa
q̄n̄ nō actū fuisset a rege vt occideret
abner filius ner. Dixit q̄q̄ rex ad suos su
os. Nū ignoratis q̄n̄ p̄nceps ⁊ maxi-
mus cecidit hodie i isrl̄ Ego āt adhuc
delicat⁹ ⁊ unct⁹ rex. Porro viri isti filij
sarue duri sūt mihi. Retribuat dn̄s fa
cienti malū iuxt̄ malicīā suā. IIII

Audiuit āt isboseth filius saul q̄ A
cecidisset abner i hebrō: ⁊ dissolu-
te sūt man⁹ ei⁹: oisq̄ isrl̄ p̄turbat⁹ ē. Duo āt viri p̄ncipes latronum
erāt filio saul: nomē uni banaa: et no-
mē alteri rechab filij rēmō berothite
de filijs beniami. Siq̄dē ⁊ beroth repu
tata ē i beniamī. Et fugerūt berothite
i gethaim: fuerūtq̄ ibi aduene usq̄ ad
t̄ps illō. Erat āt ionathe filio saul fili
us debilis pedib⁹. Quinquēnis. n. fu- B
it q̄n̄ venit nunci⁹ de saul ⁊ ionatha ex
iezrahel Tollēs itaq̄ eū nutrix sua fu
git. Cūq̄ festinaret vt fugeret : cecidit:
⁊ claud⁹ effect⁹ ē: habuitq̄ vocabulū
miphiboseth Uenientes igit̄ filij rēmō
berothite rechab et banaa: ingressi sūt
feruēte die domū isboseth Qui dormi
ebat sup stratū suū meridie : ⁊ ostiaria
dom⁹ purgās triticū obdormiuit. In-
gressi sūt āt domū latenter assumentes
spicas tritici: ⁊ p̄cussert eū i inguie re- C
chab ⁊ banaa frat ei⁹: ⁊ fugerūt. Cū āt
ingressi fuissēt domū: ille dormiebat su
per lectum suum i cl̄aui : ⁊ p̄cutientes
interfecerūt eū. Sublatoq̄ capite ei⁹ ab
ierūt p uiā deserti tota nocte : ⁊ attule
rūt caput isboseth ad dauid i hebron.
Dixerūtq̄ ad regē: Ecce caput isboseth
filij saul inimici tui q̄ q̄rebat aiaz tuā: ⁊
dedit dn̄s dn̄o meo regi vltōez hodie de
saul ⁊ de semie ei⁹ Rn̄dēs āt dd̄ rechab
⁊ banaa fratri ei⁹ filijs rēmō berothi-
te: dixit ad eos: Uiuit dn̄s q̄ eruit aiaz D
meā de oi angustia: q̄n̄ eū q̄ ānūciauit e-
rat mihi ⁊ dixerat mortu⁹ ē saul q̄ pu S.I.b
tabat se p̄spera nūciare: tenui ⁊ occidi
eū i sicelech : cui oportebat me merce-
dē dare p nūcio. Quātomagꝫ nūc cuꝫ
homes iniq̄ interfecerīt virū innoxiū in do-
mo sua sup lectū suū: Nū q̄rā sāguinē
ei⁹ de mānu uā: ⁊ auferā uos de terra? Pre
cepit itaq̄ dauid pueris suis: ⁊ interfece
rūt eos: p̄cidētesq̄ man⁹ ⁊ pedes eoꝝ:
suspēderūt eos sup piscinā i hebrō . Ca
put āt isboseth tulerūt: ⁊ sepelierūt in

e

sepulchro abner in hebrō. V
V Enerunt vniuerse trib⁹ isrl ad
1.Pa.11.a dauid i hebrō dicētes: Ecce nos
I.19.c os tua & caro tua sumus. Sz & heri et
nudiustertiꝰ: cuz eēt saul rex sup nos:
tu eras educēs & reducens isrl. Dixit
aūt dns ad te: Tu pasces pplm meum
isrl: & tu eris dux sup isrl. Uenerūt qz &
seniores isrl ad regē i hebrō: et pcussit
cū eis rex dauid fedus i hebrō corā dño:
vnxerūtqz dauid i regē sup isrl. Filius
triginta annoꝝ erat dauid cū regnare
cepisset: & qdraginta annis regnauit.
Z.2.c In hebrō regnauit sup iudā septē an-
nis et sex mēsib⁹: i hierlm aūt regnauit
triginta trib⁹ ānis sup oēm isrl & iudā.
Et abūt rex et oēs viri q erāt cū eo in
hierlm ad iebuseū habitatorē ēre. Di
ctūqz ē dauid ab eis. Nō ingrediatur
huc nisi abstulerīt cecos & claudos. di-
B cētes: Nō igredief dauid huc. Cepit aūt
dauid arcē sion: hec ē ciuitas dauid.
Proposuerat eiꝰ dauid i die illa pmiū
q pcussisset iebuseū: & tetigisset doma-
tum fistulas: & abstulisset cecos & clau
dos odiētes aiaz dauid. Idcirco dz in
Mat.21.b pūblio: Cecꝰ & claudꝰ nō intrabūt in tē
plū. Habitauit aūt dauid i arce sion:
& vocauit eā ciuitatē dauid: & edifica-
uit p gyrū a mello & intrinsecꝰ. Et igre-
diebaf̄ pficiēs atqz succrescēs et dns
1.Pa.14.a deꝰ exercituū erat cū eo. Misit qz hirā
rex tyri nūcios ad dauid & ligna cedri
na & artifices lignorum: artificesqz la
pidum ad parietes: et edificauerūt do
mum dauid. Et cognouit dauid qm
pfirmasset eū dns regem sup isrl: & qm
C exaltasset regnū eiꝰ sup pplm suū isrl.
Accepit q dauid adhuc cōcubinas et
vxores ō hierlm postqz venerat de he-
brō. Natiqz sūt dauid & alij filij & filie:
& hec noīa eoꝝ q nati sūt ei in hierlm.
Samua & sobab & nathan & salomō et
iabaar & elisua & nepheg & iaphia & he
lisama & helida & helifeleth. Audierūt
q philistijm qꝝ vnxissent dauid in regē
sup isrl et ascēderūt vniuersi vt q̄rerēt
dauid. Qō cū audisset dauid: descēdit
i psidiū. Philistijm aūt venientes diffu
si sūt in valle raphaim. Et psuluit da-
uid dns dicēs: Si ascēdā ad philistijm
& si dabis eos i mānu mea? Et dixit dns
ad dauid: Ascēde: qz tradēs tradā phi
listijm in manu tua. Uenit q dauid in
baalpharasim: et pcussit eos ibi
xit: Diuisit dns inimicos meos
me: sicut diuidūf aq. Propterea
tū ē nomē loci illi⁹ baalpharasim
reliquerūt ibi sculptilia sua q
uid & viri eiꝰ. Et addiderūt adhuc
listijm vt ascēderēt & diffusi sūt
le raphaim. Cōsuluit aūt dauid
Si ascēdā ꝛ philisteos: & tradas
manꝰ meas? Qui rndit: Nō ascēde
eos: sz gyra pꝰ tergū eoꝝ: et veni
eos ex aduerso piroꝝ. Et cū audie
sonitū gradiētis i cacumie piroꝝ
inibis pliū: qz tūc egredief dns
ciē tuā vt pcutiat castra philistijm
cit itaqz dauid sicut pceperat ei dns
pcussit philistijm de gabaa vsq dū

Congregauit (nias gen
aūt rursū dauid oēs electos
isrl triginta milia. Surre
dauid et abijt: et vniuersus pplus q
cū eo ō virꝝ iuda vt adducerēt
dei: sup quā inuocatū ē nomē dn
cituū sedētis i cherubin sup eā. Et
sueruūt arcā dei sup plaustrū nouū
lerūtqz eā ō domo aminadab q
gabaa. Oza aūt & haio filij amina
minabāt plaustrū nouū. Cūqz
eā ō domo aminadab q erat in
custodiēs arcā dei: haio pcedeba
Dauid āt & oīs isrl ludebāt coram
oibꝰ lignis fabrefactis & cytharis
& tympānis & sistris & cimbalis. Per
āt venerūt ad areā nachor extēdit
manū ad arcā dei: & tenuit eā: quia
citrabāt boues: & declinauerat ea. Iratus
qz est indignatiōe dns ꝛ ozā: & p
eū sup temeritate: & mortuus ē ibi
arcā dei. Cōtristatꝰ ē aūt dauid eo q
cussisset dns ozā: & vocatū ē nomē
illi⁹ pcussio oze vsqz i diē hāc. Et ti
muit dauid dūm i die illa dicēs: Quo
igredief ad me arca dni? Et noluit
ucrtere ad se arcā dni in ciuitatē dauid
sz diuertit eaz i domū obededom gethe
Et habitauit arca dni i domo obe
dom gethei trib⁹ mēsib⁹: & bndixit
obededom: & oēm domū eiꝰ. Nunciatū
qz ē regi dauid qꝝ bndixisset dns
dedom: et oia eiꝰ pter arcā dei. Ibit
qz dauid. Ibo: et reducā arcā cū bnd
ctione i domū meaz. Abijt q dauid
adduxit arcā dei de domo obededom
in ciuitatē dauid cū gaudio. Cūq

ederūnt ꝙ portabāt arcā dñi sex pas-
sus: imolabāt bouem et ouē et arietē.
David ꝓcutiebat t organis armigat̄:
et saltabat tot̄ viriḃ ante dñm. Por-
ro David erat accinct⁹ ephot lineo: et
David et ois dom⁹ isrł ducebāt arcam
testamēti dñi in iubilo et in clangore
buccine. Cūq; intrasset arca dñi i ciui-
tatē David: michol filia saul ꝓspiciēs
p fenestrā: vidit regē David subsiliētē
atq; saltantē coꝝ dño: et despexit eū
in corde suo. Et introduxerūt arcā dñi
et posuerūt eā in loco suo in medio ta-
bernaculi: qđ tetēderat ei David: t ob-
tulit David holocausta coꝝ dño, t pa-
cifica. Cūq; cōplesset offerēs holocau-
sta et pacifica bñdixit ꝓpło in noie dñi
exercituū. Et partit⁹ ē vniuerse multi
tudini isrł: tā viro q̄ mulieri singlis
collyridā panis vnā: et assaturā buba-
le carnis vnā: et similā frixā oleo. Et
abiit ois ꝓpł⁹ vnusq̄sq; in domū suaꝫ.
Reuersusq; est David vt bñdiceret do-
mui suę: et egressa michol filia saul in
occursū David: ait: Q̄ głiosus fuit ho-
die rex isrł discoopiens se ań ancillas
seruoꝝ suoꝝ: et nudat⁹ ē q̄si si nudet̄
vn⁹ de scurris. Dixitq; dō ad michol:
Coram dño: qui ludā ań dñm ꝙ elegit me
potiꝰ q̄ꝫ pfez tuū et q̄ꝫ oēz domū ei⁹: t
præcepit mihi vt essem dux sup ꝓpłm dñi
isrł. Et ludā t vilior fiam pl⁹ q̄ facę⁹
sū: et ero humilis i oculis meis: t cū ancil
lis de q̄b⁹ locuta es głiosior apparebo.
Ideo michol filie saul nō ē nat⁹ fili⁹ vs
q̄ Actū (q̄ꝫ i diē mort̄ sue. VII
ē āt cū sedisset rex i domo sua: t
dñs dedisset ei requiē vndiq;
ab oībus inimicis suis: dixit ad na
than ꝓphetaꝫ. Uides ne ꝙ ego habitē
in domo cedrina: t arca dei posita sit
i medio pelliū? Dixitq; nathā ad regē
Oēa qđ est in corde tuo vade fac: q̄
dñs tecū ē. Factū est aūt i illa nocte: t
ecce sermo dñi ad nathan dicēs: Uade
et loqre ad seruū meū David. Hec dicit
dñs. Numq̄d tu edificabis mihi domū
ad habitādū? Neq; ex̄n habitaui i do-
mo ex die illa q̄ eduxi isrł de terra egy
pti usq; in diē hāc: sed ambulabā in
tabernaculo et i tētorio ꝑ cūcta loca q̄
trāsiui cū oīb⁹ filiis isrł. Numq̄d loquēs
locut⁹ sū ad vnā de tribub⁹ isrł: cui p̄-
cepi vt pasceret ꝓpłm meū isrł: dicens:

Quare nō edificasti mihi domū cedri-
nā? Et nūc hec dices seruo meo David B
Hec dicit dñs exercituū. Ego tuli te ō 1.Re.16.b
pascuis sequētē greges vt esses dux su
per ꝓpłm meū isrł: et fui tecū in oībus
vbicūq; ambulasti: et interfeci vniūsos
inimicos tuos a facie tua: feciq; tibi
nomē grāde iux̄ nomē magnorū qui
sūt i terra. Et ponā locū ꝓpło meo isrł
et plātabo eū: et habitabo cū eo: et nō
turbabit ampli⁹ nec addēt filij iniq-
tatis vt affligāt eū sicut ꝑus: et die q̄
cōstitui iudices sup ꝓpłm meū isrł. Et
requiē dabo tibi ab oīb⁹ inimicis tuis
ꝓdicetq; tibi dñs q̄ domū faciat tibi
dñs. Cūq; cōpleti fuerit dies tui t dor- 4.Re.8.e
mieris cū patrib⁹ tuis: suscitabo semē
tuū post te: qđ egredietur de vtero tuo t
firmabo regnū ei⁹. Ipe edificabit do- 1.Pa.22.c
mū nomi meo: et stabiliā thronuꝫ regni
ei⁹ vsq; i sempiternū. Ego ero ei in pa Heb.1.b
trē: et ipe erit mihi i filiū. Qui si iniq C
aliq̄d gesserit: arguā eū in vġa viroꝝ:
et in plagis filioꝝ hoim. Misericordiaꝫ āt
meā nō auferā ab eo sic̄ abstuli a saul
quē amoui a facie mea. Et fidelis erit
dom⁹ tua: et regnū tuū vsq; in eternū
ań faciē meā: et thron⁹ tu⁹ erit firmus
iugiter. Scōm oia vġa hec et iux̄ vni
uersā visionē istā: sic locut⁹ ē nathan
ad David. Ingressus ē aūt rex David et
sedit coraꝫ dño et dixit: Quis ego sum
dñe de⁹ et q̄ dom⁹ mea: q̄ adduxisti me
hucusq;? Sed t ħ parū visū ē in ꝓspe-
ctu tuo dñe de⁹: nisi loq̄reris etiā ō do
mo serui tui in lōginquū. Ista est em̄
lex adā dñe de⁹. Quid & addere pote-
rit adhuc David vt loq̄t ad te. Tu em̄
scis seruū tuū dñe de⁹. Propter verbū
tuū t ꝟm cor tuū feciſti oia magnalia
hec ītra vt notū faceres seruo tuo Idcir
co magnificat⁹es dñe de⁹: q̄ nō ē similis
tui: neq; est de⁹ ex̄ te in oībus q̄ audi-
uim⁹ auribus nr̄is. Que est aūt vt ꝓpłs D
tuus isrł gens in terra ꝓpter quā iuit
de⁹ vt redimeret eā sibi i populū: et po
neret sibi nomē: faceretq; eis magna-
lia t horribilia sup terrā: a facie popu
li tui quē redemisti tibi ex egypto gen
tē t deo ei⁹? Firmasti em̄ tibi ꝓpłm tuū
isrł i ꝓpłm sempiternū: t tu dñe de⁹ fa-
ctus es eis in deū. Nūc & dñe de⁹ vġa
qđ locut⁹es sup seruū tuū t sup domū
ei⁹ suscita i sempiternū: t fac sicut lo-

cut⁹es vt magnificek nomẽ tuũ vsq; i
sẽpiternũ: atq; dicak: Dñs de⁹ exercituũ
de⁹ sup isrl. Et dom⁹ ꝟui tui dõ erit sta
bilita coꝛã dño: qꝛ tu dñe exercituũ de
us isrl reuelasti auriculã ꝟui tui dicẽs:
Domũ edificabo tibi ꝓpꝛes inuẽit ꝟu⁹
tu⁹ coꝛ suũ vt oꝛaret te oꝛone hac Nũc
ꝫ dñe de⁹ tu es de⁹: t ꝛba tua erũt ꝛba.
Locut⁹es. n. ad ꝟuũ tuũ bona hec. In
cipe ꝫ t bñdic domui ꝟui tui vt sit i sẽ
piternũ coꝛã te: qꝛ tu dñe de⁹ locut⁹ es t
bñdictiõe tua bñdicek dom⁹ ꝟui tui i
A Actũ ẽ aũt (sempiternũ. VIII
1.Pa.18.a p⁹ hec pcussit dauid philistꝭm
t humiliauit eos t tulit dauid
frenũ tributi ꝺ mãu philistꝭm: t pcus-
sit moab: t mẽsus est eos funiculo co-
equãs tre. Mẽsus ẽ ãt duos funiculos
vnũ ad occidẽdũ: t vnũ advivificãdũ.
Factusq; ẽ moab dauid ꝟuiens ib tri-
buto. Et pcussit dõ adadezer filium ro
ob regẽ soba: qñ ꝓfect⁹ est vt dñarek
sup flumẽ eufratẽ. Et captis dauid ex
pte ei⁹ mille septingẽti eq̃tib⁹: t vigiti
milib⁹ peditũ subneruauit oẽs iugales
curruũ. Dereliqt ãt ex eis cẽtũ curr⁹.
B Uenit ãꝛ syria damasci vt ꝓsidiũ ferret
adadezer regi soba: et pcussit dõ de sy-
ria vigitiduo milia viroꝝ: t posuit da
uid ꝓsidiũ i syria damasci: factaq; ẽ sy
ria dauid ꝟuiẽs ib tributo. Seruauit
q; dñs dauid i olb⁹ ad q̃cũq; ꝓfect⁹ ẽ.
Et tulit dauid arma aurea q̃ habebãt
ꝟui adadezer: t detulit ea i hierlm. Et
ꝺ bethez ꝺ beroth: ciuitatib⁹ adadezer
tulit rex dauid es multũ nimis: ꝺ q̃ fe
Nõ ẽ de cit salomõ ofa vasa erea i tẽplo ‖ t ma-
textu re eneũ t colũnas t altare. Audiuit ãt
C thou rex emath q; pcussisset dauid oẽ
robur adadezer. Et misit thou ioꝛã fi-
liũ suũ ad regẽ dauid vt salutaret eu
ꝫgratulãs: t gr̃as ageret eo q; expug-
nasset adadezer t pcussisset eũ. Hostis
q̃ꝓ erat thou adadezer. Et i mãu ei⁹
erãt vasa aurea t vasa argẽtea t vasa
erea: q̃ t ipa sctificauit rex dõ dño cuꝫ
argẽto t auro q̃ sctificauerat de vniũ-
sis gẽtib⁹ q̃s subegerat ꝺ syria t moab
D t filiꝭs ãmon t philistꝭm t amalech: t
ꝺ manubiꝭs adadezer filiꝭ roob rẽgis
soba. Fec̃ q̃ꝫ sibi dõ nomẽ cũ reũteret
capta syria i valle salinaꝝ cesis duode
cim milib⁹: t i gebelẽ ad vigititria mi
lia: t posuit i idumea custodes: statuit

q; ꝓsidiũ ‖ Et facta est vniũsis ido
ꝟuiẽs dauid: t ꝟuauit dñs dauid
bus ad q̃cũq; ꝓfect⁹ ẽ. Et regnau
uid sup oẽꝫ isrl Faciebat q̃ꝫ dõ
t iusticiã oi ꝓpło suo. Joab ãt filiꝰ
uie erat sup exerciꝛuꝫ. Porro Iosa
filius achilud erat a cõmẽtariis:
doch filiꝰ achitob: et achimelech
abiathar erãt sacerdotes: t saraias
ba: banaias ãt filiꝰ ioiade sup cr
t felethi. Filij ãt dõ sacerdotes e

Et dixit dauid: Putasne ẽ
aliq̃s q̃ remãserit ꝺ domo
vt faciã cũ eo miseꝛiaz ꝓp
natha Erat ãt dauid ꝺ domo sau
noie siba. Quẽ cũ vocasset rex ad
xit ei: Tu ne es siba? Et ille rñdit
sũ seruꝰtuꝰ Et ait rex: Nũq̃d supe
q̃s ꝺ domo saul vt faciã cũ eo mi
dei? Dixitq; siba regi. Superẽ filiꝰ
nathe debilis pedib⁹. Ubi inqꝛ ẽ
siba ad regẽ. Ecce ait: i domo ẽ m
filiꝰ amihel i lodabar. Misit q; re
t tulit eũ ꝺ domo machir filiꝰ am
ꝺ lodabar. Cũ ãt venisset miphib
filius ionathe filiꝰ saul ad dõ: c
i facie suã t adoꝛauit. Dixitq; dõ
phiboseth. Qui rñdit: Adsũ seruꝰ
Et ait ei dauid: Ne timeas: qꝛ fa
faciã i te miseꝛiaz ꝓp ionathã p
tuũ: t restituã tibi oẽs agros sau
tui: t tu comedes panẽ i mẽsa me
Qui adoꝛãs eũ dixit: Quis ego sũ
tuꝰ: qm̃ resperisti sup canẽ mortuꝰ
milẽ mei? Uocauit itaq; rex sibã
saul: t dixit ei: Oia q̃cũq; fuerũt
vniũsã domũ ei⁹ dedi filio dñi tui.
rare igiꝛ ei ꝛrã tu t filiꝰ tui t ꝟui
inferes filio dñi tui cibos vt alãt
phiboseth aũt filiꝰ dñi tui comedet
panẽ sup mẽsã meã. Erãt ãt sibe
cim filij t vigiti serui. Dixitq; siba
regẽ: Sic iussisti dñe mi rex seruo
sic faciet seruꝰtuꝰ. Et miphiboseth
medet sup mẽsã tuã q̃si vnꝰ ꝺ filiis
gis Habebat aũt miphiboseth
quulũ noie micha. Oĩs ꝺo cogn
domꝰ sibe seruiebat miphiboseth
ro miphiboseth habitabat i hierlm
de mensa regis iugiter vescebatur.

Erat claudus vtroq; pede.
Actũ ẽ aũt post hec vt mo
tur rex filioꝝ ãmon: t regn
ãmon filiꝰ eiꝰ ꝓ eo. Dixitq; dauid

ēā miſcōiaz cū anon filio naas: ſic fec
pr̄ncem miſcōiaz. Miſit ꝙ dauid
ſoliās eū ꝙ ſuos ſuos ſup pris interi
tu. Cū āt veniſſent ſui dauid i cr̄ā filio
rū ām on: dixerūt p̄ncipes filioꝝ ām on
ad am on dn̄z ſuū. Putas ꝙ ꝓpt̄ hono-
rē p̄ris tui miſerit dauid ad te cōſola-
tores: t nō iō vt te iueſtigaret t explo-
raret ciuitatē: t eūteret eaz miſit dauid
ſeruos tuos ad te? Tulit itaqꝫ anon ſer
uos dauid: raſitqꝫ dimidiā ptē barbe
eoꝝ: t p̄ſcidit veſtes eoꝝ medias vſqꝫ
ad nates: t dimiſit eos. Nūc cū nūciatū
eēt dauid: miſit i occurſū eoꝝ. Erant
cū viri pfuſi turpit valde. Et manda
uit eis dauid: manete i hiericho donec
creſcat barba vr̄a: t tūc reūtimini. Vi
dētes āt filij ām on ꝙ iniuriā feciſſent
dauid: miſerūt t ꝓduxerūt mercede ſy
rū roob: t ſyrū ſoba vigīti milia pedi-
tū: t a rege maacha mille viros: et ab
iſtob duodeci milia viroꝝ. Nūc cū au
diſſet dauid: miſit ioab t oēz exercituz
bellatoꝝ. Egreſſi ſūt ꝙ filij ām on t di-
rexerūt aciē ad ip̄m i introitū portę. Sy-
rus āt ſoba t roob t iſtob t maacha
ſeorſū erāt in cāpo. Videſ ꝙ ioab ꝙ p̄-
parata eēt adūſū ſe p̄liū: t ex adūſo et
poſt tergū: elegit ſibi ex oib⁹ electꝫ iſrl
t inſtruxit aciē cōtra ſyrū. Reliquā āt ptē
copi tradidit abiſai fratri ſuo Qui dire
xit aciē aduerſū filios ām on. Et ait
ioab: Si ꝓualuerit adūſū me ſyri: eris
mihi in adiutoriū Si āt filij ām on ꝓua
luerint adūſū te: auxiliabor tibi. Eſto
uir fortis: t pugnem⁹ p ꝑplo nr̄o: t ciui
tate dei nr̄i. Dn̄s āt faciet qđ bonū ēſt
in cōſpectu ſuo. Inijt itaqꝫ ioab et ꝑpl's q̄
erat cū eo certamē cōtra ſyros: q̄ ſtatim fu
gerūt a facie ei⁹. Filij āt ām on videns
q̄ fugiſſent ſyri: fugerūt t ip̄i a fa-
cie abiſai: t ingreſſi ſūt ciuitatē. Reūſuſqꝫ
eſt ioab a filijs ām on: et venit hierl'm.
Videtes igit ſyri qm̄ corruiſſent coram
iſrl congregati ſūt pariter. Miſitqꝫ ada-
dezer t eduxit ſyros: q̄ erāt trāſ fluuiū
et adduxit coꝝ exercitū. Sobach autē
magiſter militie adadezer erat p̄nceps
eoꝝ. Nūc cū nūciatū eēt dauid: congre-
gauit iſraelē: t trāſiuit iordanē: venitqꝫ
in helam a. Et direxerūt aciē ſyri ex ad
uerſo dauid: et pugnauerunt cōtra eū: Fu
gerūtqꝫ ſyri a facie iſrl. Et occidit da-
uid de ſyris ſeptingētos curr⁹: t q̄dra

ginta milia equitū: et ſobach p̄ncipē
militie ꝑcuſſit: q̄ ſtatim mortuꝰ ē. Vi-
dētes aūt vniuerſi reges q̄ erāt in p̄ſi-
dio adadezer ſe victos eſſe ab iſrl: expa
uerūt et fugerūt q̄nq̄ginta et octomi
lia coram iſrl. Et fecerūt pacē cum iſrl: et
ſeruierūt eis: timuerūtqꝫ ſyri auxiliuꝫ
p̄bere filijs ammon. XI

Actū ē aūt vertēte āno eo tpe A
q̄ ſolēt reges ad bella p̄cedere: 1.Pa.20.a
miſit dauid ioab et ſeruos ſuos cū eo:
t vniuerſū iſrl: t vaſtauerūt filios am
mon: t obſederūt rabba. Dauid aūt re
māſit in hierl'm. Dū hec agerent acci
dit q̄dā die vt ſurgeret dauid ō ſtratu
ſuo poſt meridiē: t deambularet in ſo-
lario domus regie. Uiditqꝫ mulierē ſe
lauantē ex aduerſo ſup ſolariū ſuum.
Erat aūt mulier pulchra valde. Miſit
q̄ rex et req̄ſiuit q̄ eēt mulier. Nuncia
tūqꝫ eſt ei ꝙ ip̄a eēt bethſabee filia he-
liā vxor vrie ethei. Miſſis itaqꝫ dauid
nūcijs: tulit eā. Que cū ingreſſa eēt ad
illū: dormiuit cū ea. Stariqꝫ ſāctificā-
ta ē ab immundicia ſua: t reuerſa ē do-
mū ſuā ꝑcepto fetu. Mittenſqꝫ nūcia-
uit dauid: t ait: Cōcepi. Miſit aūt da-
uid ad ioab dicens: Mitte ad me vriā
ethēū. Miſitqꝫ ioab vriā ad dm̄: Que- B
ſiuitqꝫ dauid q̄ꝫ recte ageret ioab t po
pul⁹: et quō āminiſtrarēt belli. Et di-
xit dauid ad vriā: Uade in domū tuā:
t laua pedes tuos. Et egreſſus ē vrias
de domo regis: ſecutuſqꝫ ē eū cibus re
gius. Dormiuit aūt vrias ad p̄tā do
mus regie cū alijs ſeruis dn̄i ſui: et nō
deſcēdit ad domū ſuā. Nūciatūqꝫ ē da
uid a dicētib⁹: Nō iuit vrias i domuꝫ
ſuā. Et ait dauid ad vriā: Nūq̄d nō ō
via veniſti? Quare nō deſcēdiſti in do
mū tuaꝫ? Et ait vrias ad dauid: Arca
dei t iſrl: t iuda habitāt i papilionib⁹
et dn̄s me⁹ ioab t ſerui dn̄i mei ſup fa-
ciē terre manēt: t ego ingrediar domū
meā vt comedā t bibā et dormiā cum
vxore mea? Per ſalutē tuā t p ſalutē Ĵ.14.e
aie tue nō faciā rem hāc. Ait ꝙ dauid Judi.19.c
ad vriā: Mane h etiā hodie: t cras di-
mittā te. Māſit vrias i hierl'm i die il-
la t alia: t vocauit eū dauid vt come-
deret coram ſe t biberet t inebriauit eū.
Qui egreſſ⁹ veſpere: dormiuit i ſtratu C
ſuo cū ſuis dn̄i ſui: t i domū ſuā nō de-
ſcēdit. Factū ē ꝙ mane: t ſcripſit dauid

epłaz ad ioab: misitq; p manū vrie: scri
bens i epła: Ponite vriā ex aduſo belli
vbi fortissimū ē pliū: t derelinqte eum
vt pcussus itereat. Igit cū ioab obside
ret vrbē: posuit vriā i loco vbi sciebat
viros eē fortissimos. Egressiq; viri de
citate bellabāt aduſū ioab. Et cecide-
rūt ō ppło seruoz dauid et mortuꝰ est
etiā vrias ethe⁹. Misit itaq; ioab t nū
ciauit dō oia ẋba plī: pcepitq; nūcio
dicēs: Cū cōpleuerī vniuſos sermōes
belli ad regē: si eū viderī indignari: t
dixerit ārē accessistī ad muꝝ vt pliare
mini: an ignorabatī q; młta desup ex
muro tela mittāt: quis pcussit abime-
Judi.9.g lech filiū hieroboseth: nōne młier mi-
sit sup eū fragmētū mole ō muro: t in
p terfecit eū in thebes: ārē iuxt murū ac-
cessistī. dices: Etiā ꝺuꝰ tuꝰ vrias ethe⁹
occubuit. Abijt q nūciꝰ t venit t nar-
rauit dauid oia q ei pceperat ioab. Et
dixit nūciꝰ ad dō: Preualuerūt aduſū
nos viri: t egressi sūt ad nos i agrum.
Nos aūt facto ipetu pſecuti eos sumꝰ
vsq; ad portā citatī: t direxerūt iacula
sagittarij ad ꝺuos tuos ex muro desu-
per: mortuiq; sūt ō seruis regis. Quin
etiā ꝺuꝰtuꝰ vrias ethe⁹ mortuꝰ ē. Et di
cit dauid ad nūciū: Hec dices ioab Nō
te frāgat ista res. Uariꝰ enī euētꝰ ē bel
li. t nūc hūc t nūc illū pſumit gladiꝰ.
Cōforta bellatores tuos aduſus vrbē
vt destruas eā: t exhortare eos. Audi-
uit ārt vxor vrie q mortuꝰ eēt vrias vir
suꝰ: t plāxit eū. Transactoq; luctu mi
sit dauid t introduxit eā i domū suā: et
facta ē ei vxor: pepitq; ei filiū. Et dis-
plicuit verbū ꝺ qđ fecerat dō corā dño

A Misit q dñs nathā ad dō XII
m Qui cū venisset ad eum: dixit ei
Rīde mihi iudiciuꝫ. Duo viri
erāt i ciuitate vna: vnꝰ diues et alter
pauper. Diues habebat oues t boues
plurimos valde: pauꝑ aūt nihil habe-
bat oino ꝓter ouē vnā pulā quā eme
rat t nutrierat: t q creuerat apō eū cuꝫ
filijs eiꝰ: sic ō pane illiꝰ comedēs t ō ca
lice eiꝰ bibēs: t i sinu illiꝰ dormiens:
eratq; illi sic filia. Cū ārt pegrinꝰ q̄daꝫ
venisset ad diuitē: parcēs ille sumere
ō ouibꝰ t ō bobꝰ suis: vt exhiberet cui
uiā pegrino illi q venerat ad se: tulit
ouē viri pauꝑis t ꝓparauit cibos hoi
B q venerat ad se. Iratꝰ ārt indignatiōe da

uid adūſus holem illū nimis: dix
nathā. Uiuit dñs: qm filiꝰ mort
q fecē ꝺ Ouē reddet q̄druplū: eo q
rit ẋbū istud t nō pepercerit. Dix
than ad dō. Tu es ille vir q fecis
rē. Hec dicit dñs deꝰ isrł Ego vnx
gē sup isrł: t ego erui te ō domo
dedi tibi domum dñi tui t vxores
tui i sinu tuo: dediq; tibi domū
iuda: et si parua sunt ista: adijci
młto maiora. Quare ꝺ ꝓtēpsisti
dñi vt faceres malū i conspectu
Uriā ethei pcussisti gladio: vxo
liꝰ accepisti i vxorē tibi t interfec
gladio filioz āmō. Q̄obrē nō re
gladiꝰ ō domo tua vsq; i sempit
q despexerī me: t tuleris vxorē
ethei vt eēt vxor tua Itaq; hec di
Ecce ego suscitabo sup te malū de
mo tua: t tollā vxores tuas i oc
t dabo pximo tuo: t dormiet cū
tuis i oculis solis huiꝰ. Tu enī
abscōdite: ego āt faciā ẋbū istō i
ctu oīs isrł: t i ꝓspectu solis huꝰ
xit dō ad nathā: Peccaui dño. Di
nathan ad dō. Dñs q; trāstulit
tuū. Nō morierī. Uerūtn qm bla
mare feciſti inimicos nomē dñi
bū ꝺ: filiꝰ q natꝰ ē tibi morte
Et reūſus ē nathā i domū suā. P
sitq; dñs puerō quē pepitvxor: vr
uid: et desperatꝰ ē. Depcatꝰq; ē da
dñs p puero. Et ieiunauit dauid
nio: t ingressus secretū iacuit sup
Uenerūt ārt seniores domꝰei cōg
eū vt surgeret ō ēra Qui nolait nec
medit cū eis cibū. Accidit ārt die
ma vt morerēt infans. Timuer
sui dauid nūciare ei q mortuus
puerꝰ: dixerūt eī: Ecce cū puer
viueret loq̄bamur ad eum t nō
batvocē nr̄az: quātomagꝭ si dixer
mortuꝰ ē puer se affliget? Cū ꝺ
audisset ꝺuos suos murmurātes: in
q mortuꝰ esset infans: dixit
seruos suos: Nū mortuꝰ est puer
rīderūt ei: Mortuꝰ est. Surrexit
uid ō ēra: t lotꝰ unctusq; ē. Cum
tasset vestē: ingressus ē domū dñi
rauit t venit in domū suā petiuit
ponerēt ei panē: t comedit. Dix
ei ꝺui sui. Quis ē ꝺmo quē fecisti
pter infantē cū adhuc viueret ie
sti t flebas: mortuo ārt puero surr

et comediſti panē. Qui ait: Propter i-
fantē dñi adhuc viueret ieiunaui ꝛ flo-
ui. Dicebam eſſe. Quis ſcit: ſi forte do-
net eſt mihi dñs ꝛ viuet infans. Nunc
aūt qm mortuꝰ ē: q̄re ieiuno? Nūq̄d po
tero reuocare eū āpliꝰ. Ego vadā ma-
gis ad eū: ille no nō reūtet ad me. Et
ꝓſolatꝰ ē dauid berſabee vxorē ſuā In
greſſuſq; ad eā dormiuit cū ea Que ge
nuit filiū: ꝛ vocauit nomē eiꝰ ſalomō.
ꝛ dñs dilexit eū. Miſitq; eum i manu
natban ꝓphete: et vocauit nomē eius
amabilis dño: eo q̄ diligeret eum dñs.
Igit pugnabat ioab ꝟ rabbath filioꝝ
ămon et expugnabat vrbē regiā. Mi-
ſitq; ioab nūcios ad dauid dicēs: Di-
micaui aduerſū rabbath: ꝛ capiēda ē
vrbs aquaꝝ Nūc igit ꝯgrega reliquā
ꝑtē ꝑpli: obſide ciuitatē: et cape eā: ne
cum a me vaſtata fuerit vrbs nom meo
aſcribat victoria. Cōgregauit itaq; da
uid oēm ꝑplm et ꝓfectꝰ ē aduerſū rab-
bath. Cūq; dimicaſſet cepit eā. Et tulit
diadema regis eoꝝ ꝺ capite eiꝰ: pondo
auri talētū hñs gēmas ꝑcioſiſſimas.
ꝛ impoſitū ē ſup caput dauid. Sꝫ ꝛ p̄dā
ciuitatis aſportauit multā valde. Po-
pulū ꝟ eiꝰ adducens ſerrauit: ꝛ circū-
egit ſup eos ferrata carpēta. Diuiſitq;
eos ꝛ traduxit i typo latex. Sic fec
vniuſis ciuitatibꝰ filioꝝ ămon. Et re
uerſus ē dauid ꝛ oīs exercitꝰ i hierlm.

Actū ē aūt poſt hec vt XIII
abſalō filij dauid ſororē ſpecio
ſiſſimam vocabulo thamar ad-
amaret ănon filiꝰ dauid et deperet in
eam valde ita vt ꝑ amorē eiꝰ egrota
ret: q̄ cū eſſet virgo difficile ei videbat
vt q̄ppiā inhoneſte ageret cū ea. Erat
aūt ănon amicꝰ nomie ionadab filius
ſemmaa fratris dauid vir ꝓcudēs val
de. Qui dixit ad eū: Quare ſic attenua
ris macie fili regis ꝑ ſingulos dies?
Cur nō indicas mihi? Dixitq; ei ănon
Thamar ſororem fratris mei abſalon
amo. Cui rñdit ionadab: Cuba ſup le-
ctū tuū ꝛ lāguorē ſimula. Cumq; vene-
rit ꝑ tuus vt viſitet te dic ei: Veniat
oro thamar ſoror mea vt det mihi cibū
ꝛ faciat pulmētū vt comedā de manu
eiꝰ. Accubuit itaq; ănon: ꝛ q̄ſi egrota
ret. Cūq; veniſſet rex adviſitandū
eū ait ănon ad regem. Veniat obſecro
thamar ſoror mea vt faciat in oculis
meis duas ſorbitiūculas: et cibū accī-
piā ꝺ mānu eiꝰ. Miſit ꝟ ꝺ ad thamar
domū dicēs: Veni i domū ănō frīs tui:
ꝛ fac ei pulmētū. Venitq; thamar i do
mū ănō frīs ſui: ille āt iacebat Que tol
lēs farinā cōmiſcuit: ꝛ liq̄faciēs i ocul
eiꝰ coxit ſorbitiūculas. Tollēſq; q̄ co-
xerat effudit ꝛ poſuit coꝝ eo: ꝛ noluit
comedere. Dixitq; ānō. Ejcite vniuer
ſos a me. Cūq; eieciſſēt oēs: dixit ānō
ad thamar Infer cibū i ꝯclaui ꝛ veſcar
ꝺ manu tua Tulit ꝟ thamar ſorbitiū-
culas q̄s fecerat: ꝛ itulit ad ănon frēm
ſuū i ꝯclaui Cūq; obtuliſſet ei cibū: ap C
ꝓhēdit eā: ꝛ ait: Veni cuba mecū ſoror
mea. Que rñdit ei: Noli frater mi: noli
oppꝛimere me. Neq; eſt ꝺ fas ē i iſrl:
Noli facere ſtultriciā hāc Ego eū ferre Reg. 14. c
nō potero oppꝛobriū meū ꝛ tu eris q̄ſi
vnꝰ ꝺ inſipiētibꝰ i iſrl. Quinpotiꝰ lo-
q̄re ad regē ꝛ nō negabit me tibi. No-
luit āt ănon acq̄eſcere ꝓcibꝰ eiꝰ: ſꝫ ꝑua
lēs viribꝰ oppreſſit eā ꝛ cubauit cū ea.
Et exoſā eā habuit odio magno nimiſ
ita vt maiꝰ eēt odiū q̄ oderat eā amore
q̄ añ dilexerat. Dixitq; ei ănon: Surge
ꝛ vade. Que rñdit. Maiꝰ ē ꝺ malū q̄ꝺ
nūc agis aduerſū me q̄ꝫ q̄ꝺ añ feciſti ex
pellēs me. Et noluit audire eā: ſꝫ voca
to puero q̄ miniſtrabat ei dixit: Ejce
hāc a me foras ꝛ claude oſtiū poſt eā.
Que iduta erat talari tunica. Huiuſce
modi eſt filie regis vgines veſtib⁹ vtebā
tur. Ejecit itaq; eā miſter illius foras:
clauſitq; fores pꝰ eā. Que aſpgēs cine-
rē capiti ſuo ſciſſa talari tunica ꝓpoſi-
tiſq; manib⁹ ſup caput ſuū: ibat ingre
diēs ꝛ clamās. Dixit āt ei abſalō frat
ſuꝰ. Nūq̄d ānō frat tuꝰ ꝯcubuit tecū?
Sꝫ nūc ſoror tace: frat tuꝰ ē. Neq; af-
fligas cor tuū ꝓ hac re. Mānſit itaq;
thamar ꝓtabeſcēs i domo abſalō frīs
ſui. Cū aūt audiſſet rex dauid vba hec
ꝓtriſtatꝰ ē valde: ꝛ noluit ꝓtriſtare ſpi
ritū ānon filij ſui: qm̄ diligebat eā: q̄
ꝑmogenitꝰ erat ei. Porro non ē locutꝰ
abſalō ad ănon nec malū nec bonum.
Oderat enī abſalō ānon eo q̄ violaſ-
ſet thamar ſororē ſuā. Factuꝫ ē aūt pꝰ
tps biēnij vt tōderēt oues abſalō in
balaſor q̄ ē iuxta effraim: Et vocauit E
abſalō oēs filios regis: venitq; ad regē
ꝛ ait ad eū: Ecce tōdēt oues ſerui tui.
Veniat oro rex cū ſervis ſuis ad ſeruꝫ

ſuſ. Dixitq; rex ad abſalō: Noli fili mi noli rogare vt veniam⁹ oēſ: ⁊ grauem⁹ te. Cū ār cogeret eū ⁊ noluiſſet ire bñdixit ei. Et ait abſalō ad dauid: Si ñ vis venire: veniat obſecro nobiſcū ſaltem ānō frat me⁹. Dixitq; ad eū rex: Nō ē neceſſe vt vadat tecū. Coegit itaq; abſalō eū: ⁊ dimiſit cū eo ānon ⁊ vniuerſos filios regī. Feceratq; abſalō ꝓuiuium q̄ſi ꝓuiuū regī. Precepat ār abſalō pueris ſuis dicēs: Obſeruate cū temulent⁹ fuerit ānon vino: ⁊ dixero vob̄ ꝑcutite eū ⁊ interficite: nolite timere. Ego eī ſū q̄ ꝑcipio vob̄. Robozami ⁊ eſtote viri fortes. Fecerūt ꝙ pueri abſalon adūſū ānon ſicut ꝑceperat eis abſalon. Surgēteſq; oēs filij regī aſcēderūt ſinguli mulas ſuas: ⁊ fugerūt. Cunq; adhuc pgerēt i itinere: fama puenit ad dō dicēs: Percuſſit abſalon oēs filios
ß.1.b.et.3.f regī: ⁊ nō remāſit ex eis ſaltē vn⁹ Surrexit itaq; rex dauid: ⁊ ſcidit veſtimenta ſua ⁊ cecidit ſup ſtrā: ⁊ oēs ſui illi⁹ q̄ aſſiſtebāt ei ſciderūt veſtimēta ſua. Rndēs ār ionadab fili⁹ ſēmaa fris dauid dixit: Ne eſtimet dñs me⁹ rex ꝙ oēs ꝓ pueri regī occiſi ſint. Amnō ſolus mortu⁹ ē: qm̄. i odio abſalō erat poſit⁹
ſ ex die q̄ oppꝛſſit thamar ſororē ei⁹ Nūc ꝙ ne ponat dñs me⁹ rex ſup cor ſuū verbū iſtud: dicēs: Omnes filij regī occiſi ſūt: qm̄ amnō ſol⁹ mortu⁹ ē. Fugit ār abſalon. Et eleuauit puer ſpeculator ockos ſuos: ⁊ aſpexit: ⁊ ecce pꝛs mult⁹ veniebat p iter montiū ex latere mōtis. Dixit ār ionadab ad regē: Ecce filij regis adſūt: iux̄ ꝛbū ſui tui: ſic factū ē. Cūq; ceſſaſſet loq̄ apparuerūt ⁊ filij regis. Et intrātes leuauerūt vocē ſuā et fleuerūt. Sz ⁊ rex et oēs ſui ei⁹ fleuerūt ploratu magno nimis. Porro abſalō fugiēs abiit ad tholomai filiū ammiur regē geſſur. Luxit ꝙ dauid filiuz
ſ.15.b ſuū ānon multis dieb⁹. Abſalō ār cum fugiſſet ⁊ veniſſet i geſſur fuit ibi trib⁹ ānis. Ceſſauitq; rex dauid pſequi abſolon: eo q̄ ꝓfolat⁹ eēt ſup ānon iteritu.

A Intelligēs ār ioab fili⁹ XIIII ſaruie ꝙ cor regis verſū eēt ad abſalō miſit thecuā: et tulit inde mulierē ſapiētē: dixitq; ad eā: Lugere te ſimula: ⁊ induere veſte lugubri ⁊ ne vngaris oleo vt ſis q̄ſi mulier iam plūmo tpe lugēs mortuū. Et igredier ad regē: et loq̄ris ad eū ſm̄ōes hu
cemodi. Poſuit ār ioab ꝛba i oz
Itaq; cū igreſſa fuiſſet mulier the
tes ad regē: cecidit coꝝ eo ſup fa
adorauit ⁊ dixit: Serua me rex. Et
ad eā rex: Quid cāe habes? Que
Heu mulier vidua ego ſū. Mortu
vir me⁹: ⁊ ancille tue erant duo fi
rixati ſūt adūſū ſe i agro: nulloſq;
q̄ eos ꝓhibere poſſit: ⁊ percuſſit alt
terum: ⁊ interfecit eū. Et ecce ſurg
vniūſa cognatio adūſū ancillē tu
cit: Trade eū q̄ percuſſit frēm ſuū
dam⁹ cuz ꝓ aia fris ſui quē interfe
deleam⁹ heredē: ⁊ q̄rūt extinguere
iā meā q̄ relicta ē: vt ñ ſupſtruat
nomē ⁊ reliq̄e ſup tram. Et ait rex
mulierē. Vade i domū tuā ⁊ ego
bo ꝓ te. Dixitq; mulier thecuites ad
gē. In me dñe mi rex ſit iniq̄tas
domo pris mei: rex aūt ⁊ thron⁹ eī
inocens. Et ait rex: Qui ꝛdixerit
adduc eum ad me: ⁊ vltra nō addet
tāgat te. Que ait: Recordet rex dñs
ſui. vt nō multiplicēt ꝓximi ſanguis
ad vlciſcēdū: ⁊ nequaq; interficiāt filiū
meū. Qui ait: Viuit dñs: q: nō cadet
capillis filij tui ſup tram: dixitq; mu
Loq̄t ancilla tua ad dñm meū re
ꝛbum. Et ait: Loq̄re. Dixitq; mu
Quare cogitaſti huiuſcemōi rē ꝑ
dei ⁊ locut⁹ ē rex ꝛbū iſtud ⁊ pecca
nō reducat eiectū ſuū. Oēs mortal
⁊ q̄ſi aq̄ dilabimur i tra q̄ nō redi
Nec vult de⁹ pire aiaz: ſz retractat co
tās ne penit⁹ peat q̄ abiect⁹ ē. Nūc ig
veni vt loq̄r ad dñz meū regē ꝛbū
pñte ꝓpho. Et dixit ancilla sua: Loq̄
regē: ſi q̄ mō faciat rex ꝛbū ancille
Et audiuit rex ꝛba vt liberaret
lā ſuā de manu oīm q̄ volebāt
dirate dñi delere me: ⁊ filium meū
Dicat ꝙ ancilla tua vt fiat ꝛbū dñi
regī ſic ſacrificiū. Sic eſt angel⁹
ſic ē dñs me⁹ rex vt nec bñdicti
maledictiōe moueat. Ita ⁊ dñs de
ē tecū. Et rndēs rex dixit ad
Ne abſcōdas a me ꝛbū q̄ ne
Dixitq; ei mulier Loq̄re dñe mi rex
rex: Nūq̄d man⁹ ioab tecū ē i oīb⁹
Rndit mulier: et ait: Per ſalutē ani
dñe mi rex: nec ad ſiniſtrā necad
ram eſt ex oīb⁹ his q̄ locut⁹ ē dñs
rex. Seruus eſt tuus ioab ipe

mihi ⁊ ihe posuit ī os ā cille tuc oīa ⁊ ba dic ⁊ vterē figurā ꝑmōis huiꝰ: ser uus eñ tuꝰ ioab ꝓcepit istud. Tu aūt dñe mi rex sapiēs es: sīc hz sapiam angelꝰ dei vt itelligas oīa sup t̄rā: Et ait rex ad ioab. Ecce placatꝰ feci ꝝbū tuū Uade g ⁊ reuoca puerꝝ absalō. Cadēsq; ioab sup faciē suā ī t̄rā adorauit: ⁊ benedixit regi. Et dixit ioab. Hodie itelleꝛit seruꝰ tuꝰ qꝛ iueni gr̄am ī oculꝭ tuis dñe mi rex. Feciſti ei ꝑmonē serui tui. Surrexit g ioab ⁊ abīt ī gessur: ⁊ adduxit absalō i hierlm. Dixit aūt rex. Reuertat ī domū suā: ⁊ faciē meā ñ videat. Reūsus ē itaq; absalō i domū suaz: ⁊ faciē regꝭ nō vidit. Porro sīc absalō vir ñ erat pulcher i oī isrl: ⁊ decorꝰ nimis. A vestigio pedis vsq; ad verticē nō erat i eo vlla macula. Et qñ tondebat capillū: semel aūt i āno tōdebat: qꝛ grauabat eū cesaries. pōderabat capillos capitꝭ sui ducētꝭ siclis pondere publico. Nati sūt aūt absalō filij tres: ⁊ filia vna noie thamar elegātꝭ forme. Mansitq; absalō i hierlm duobꝰ annis ⁊ faciē regꝭ ñ vidit. Misit itaq; ad ioab vt mitteret eū ad regē. Qui noluit venire ad eū. Cūq; scdo misisset: ⁊ ille noluisset venire ad eū dixit seruis suis. Scisꝭ agrū ioab iuxt agrū meū habētē messem hordei. Ite igit ⁊ succēdite eū igni. Succēdert g̃ duī absalō segetē igni. Et venientes g̃ duī ioab scissis vestibꝰ suis dixerūt. Succēdert ser ab ui absalō ptē agri igni. Surrexitq; ioab ⁊ venit ad absalō i domū eiꝰ ⁊ dixit ei. Quare succēdert duī tui segetē meā igni? Et rñdit absalon ad ioab. Misi ad te obsecrās vt venires ad me ⁊ mittere te ad regē: ⁊ diceres ei. Quare veni de gessur? Melꝰ mihi erat ibi esse. Obsecro g̃ vt videā faciē regꝭ. ꝙ si me mor ē iniq̄tatꝭ me: interficiat me. Ingressus itaq; ioab ad regē nūciauit ei dicta. Uocatusq; ē absalō ⁊ intrauit ad regē ⁊ adorauit sup faciē t̄re coram eo. Osculatusq; ē rex absalō. XV Fit post hec feꝛ sibi absalō curꝛus ⁊ eq̄tes ⁊ q̄nq̄ginta viros q̄ p̄cederēt eū. Et mane cōsurgēs absalon stabat iuxt strotiū portę i via: et oēm virū q̄ hēbat negotiū vt veniret ad regis iudiciū vocabat absalō ad se ⁊ dicebat. De q̄ ciuitate es tu? Qui rñdens aiebat. Ex vna tribu isrl ego sū duꝰ tuꝰ. Rñdebatq; ei absalō. Uident mihi sermones tui boni ⁊ iusti. sz ñ ē q̄ te audiat ꝓstitutꝰ a rege. Dicebatq; absalō. Quis me cōstituat iudicē sup t̄rā vt ad me veniāt oēs q̄ habēt negotiū ⁊ iuste iudicē? Sz ⁊ cū accederet ad eū hō vt salutaret illū: extendebat manū suā: ⁊ apphēdēs osculabat eū. Faciebatq; h̄ oi isrl veniēti ad iudicium vt audiret a rege: et sollicitabat corda virorꝝ isrl. Post q̄dragīta āt annos dixit absalon ad regē dō. Uadā ⁊ reddā vota mea q̄ voui dño i hebron. Uouēs enī vouit duꝰ tuꝰ cū eēt i gessur syrie dicēs. Si reduxerit me dñs i hierlm: sacrificabo dño: Dixitq; ei rex dō. Uade i pace. Et surrexit ⁊ abīt in hebrō. Misit aūt absalō exploratores i vniuersas tribꝰ isrl dicens. Statī vt audieritis clāgorē buccine: dicite: Regnabit absalō i hebrō. Porro cū absalon ierūt ducēti viri ō hierlm vocati: eūtes simplici corde ⁊ cām penitꝰ ignorātes. Accersiuit aūt absalon achitofel gilonitē cōsiliariū dō de ciuitate sua gilo. Cūq; imolaret victimas facta est cōiuratio valida: Populꝰ q̄z cōcurrēs augebat cū absalō. Uenit igit nūciꝰ ad dō dicēs. Toto corde vniuersus israel seq̄t absalō. Et ait dauid suis suis q̄ erāt cū eo i hierlz. Surgite ⁊ fugiamꝰ: neq; enī erit nob effugiū a facie absalon. Festinate egredi: ne forte veniēs occupet nos: ⁊ ipleat sup nos ruinā: ⁊ pcutiat ciuitatē i ore gladij. Dixerūtq; serui regis ad eū. Oīa q̄cūq; ꝓcepit dñs nr rex libēter exeq̄mur duī tui. Egressus ē g̃ rex ⁊ vniuersa domꝰ eiꝰ pedibꝰ suis. Et reliq̄t rex decē mulieres ꝓcubinas ad custodiēdā domū. Egressusq; rex ⁊ ois isrl pedibꝰ suis stetit ꝓcul a domo: ⁊ vniuersi serui eius ābulabāt iuxt eū. ⁊ legiones cerethi et felethi ⁊ oēs gerhei pugnatores validi sexcēti viri q̄ secuti eū fuerāt de gerh pedites: ꝓcedebāt regē. Dixit aūt rex ad ethei gethēū. Cur venis nobiscū? Reuertere ⁊ habita cū rege: qꝛ pegrinꝰ es ⁊ egressus es de loco tuo. Heri veniſti: ⁊ hodie ꝓpellerꝭ nobcū egredi? Ego āt vadā q̄ iturꝰ suꝫ. Reūtere ⁊ reduc tecū frēs tuos ⁊ dñs faciet tecū misericordiā ⁊ veritatē: qꝛ obtulisti gratiā ⁊ fidē

Et rñdit ethai regi dicēs: Uiuit dñs t
Ruth.1. viuit dñs me⁹ rex: qñ in q̄cūq̄ loco fu
eris dñe mi rex siue i morte siue i vita:
ibi erit seru⁹ tu⁹. Et ait dō ethai. Ue-
ni t trāsi. Et trānsiuit ethai getheus t
rex: t oēs viri q̄ cū eo erāt: t relīq̄ mlti
tudo. Oēsq̄ flebāt voce magna: t vni
uersus ppls trānsibat. Rex q̄q̄ trānsgredi-
ebat torrētē cedrō: t cūct⁹ ppls incede
bat ꝫ viā oliue q̄ respicit ad desertū.
Uenit aūt sadoch sacerdos: t vniūsi
leuite cū eo portātes arcā federis dei: t
deposuerūt arcā dei. Et ascēdit abia
thar donec explet⁹ eēt oīs ppls q̄ egres
sus fuerat de ciuitate. Et dixit rex ad
sadoch: Reporta arcā dei i vrbē. Si in
f uenero gr̄am i oculis dñi: reducet me t
ostendet mihi eā t tabnaculū suū. Si āt
dixerit mihi: nō places: ēcto sum: faciat
qđ bonū est coram se. Et dixit rex ad sa
doch sacerdotē. O vidēs reūtere i ciui
tatē i pace: t achimaas filius tu⁹ t io-
nathā filius abiathar duo filii vri sint
vobisci. Ecce ego abscōdar i cāpestribus
deserti. donec veniat ꝓmo s vob idicās
mihi. Reportauerunt g̃ sadoch t abia
thar arcā dei i hierl̄m: t māserūt ibi Por
ro dō ascēdebat cliuū olivaꝝ scādēs t
flēs: nudis pedib⁹ incēdēs t opto capi
te. Sꝫ t oīs ppls q̄ erat cū eo opto capi
te ascēdebat ploratās. Nūciatū ē āt dō
q achitofel eēt i ꝯiuratiōe cū absalō.
g Dixitq̄ dō: Infatua queso dñe cōsiliū
achitofel. Cūq̄ ascēderet dō sūmitatē
mōtis i q̄ adorat⁹ erat dñs: ecce occur
rit ei chusai arachites scissa veste t ter
pleno capite. Et dixit ei dō. Si veneris
mecū: eris mihi oneri. Si āt i ciuitatē
reūtaris t dixeris absalō: ꝓ⁹ tu⁹ sū rex
patere me viuere sic fui ꝓ⁹ p̄ris tui.
sic ero ꝓ⁹ tu⁹: dissipabis cōsiliū achito
I.17.c. fel. Habes āt tecū sadoch t abiathar
sacerdotes: t oē v̄bū qđcūq̄ audieris
i domo regis: idicabis sadoch t abiathar
sacerdotib⁹. Sūt ei cū eis duo filii eoꝝ
achimaas filius sadoch: t ionathā filius
abiathar: q̄s mittetis p eos ad me oē v̄bū
qđ audieritis. Ueniente g̃ chusai amī
co dō i ciuitatē: absalon q̄q̄ ingressus ē

Q Unq̄ dō trānsisset (hierl̄m. XVI
c sset paululū mōtis v̄ticē: appuit
siba puer miphiboseth i occur-
sū ei⁹ cū duob⁹ asinis q̄ oneratis erant
ducētis panib⁹: t centū alligatis vue

passe: t cētū massis palatas t vnū
vtrib⁹ vini. Et dixit rex sibe. Quā
bi volunt hec? Rñdit⁹q̄ siba: Di
rex asini domestici regis vt sedeāt
nes t palate ad vescēdū pueri eius
āt vt bibat si q̄s defecerit i deser
ait rex. Ubi est filius dñi tui? Rñ
siba regi. Remānsit i hierlm dicēs
die restituet mihi dom⁹ isrl regnū
mei. Et ait rex sibe. Tua sint oīa q̄
rūt miphiboseth. Dixitq̄ siba. Or
iueniā gr̄az coram te dñe mi rex. Ue
q̄ rex dō vsq̄ ad bahuri. Et ecce eg
ebat ide vir ō cognatione dom⁹
noie semei filii gera p̄cedebatq̄ eg
dicēs: t maledicebat: mittebatq̄ la
des ꝫ dō t ꝫ vniuersos ꝓuos regis
Oīs āt ppls t vniuersi bellatores a
tro t a sinistro latere regis incedebāt
āt loq̄bat semei cū maledicere
Egredere egredere vir sanguinū t
belial. Reddidit tibi dñs vniūsū sā
nū dom⁹ saul: qñ iuasisti regnū
t dedit dñs regnū i manu absalō
tui: t ecce ꝓmūtus es malis tuis: q
guinū es. Dixit āt abisai filius
gi. Quare maledicit canis ō mor
dño meo regi? Uadā t āputabo
ei⁹. Et ait rex: Quid mihi t vobis
saruie? Dimittite eū vt maledicat
ei ꝓcepit ei vt malediceret dō. Et
ē q̄ audeat dicere q̄re sic fecerit? Et
rex abisai t vniūsis ꝓuis suis Ecce
li⁹ me⁹ q̄ egressus ē de vtero meo q̄
aias meā: q̄ntomag⁹ ō filius germa
ledicer mihi? Dimittite eū vt male
cat iurta ꝓceptū dñi si forte respi
dñs afflictōnē meā: t reddat mihi
bonū p maledictione hac hodierna.
Ambulabat itaq̄ dō t socii eius p
cū eo. Semei āt p iugū mōtis ex
ꝫ illis gradiebat: maledicēs. t mo
lapides adūrsū eū t trāq̄ sparg
itaq̄ rex dō t vniūsus ppls cū eo
sus: t refocillati sūt ibi. Absalon
ois ppls isrl ingressi sūt hierlm: t
tofel cū eo. Cū āt venissēt chusai am
tes amic⁹ dō ad absalō: locut⁹ est
Salue rex: salue rex. Ad quē absalō
Nec ē ist gr̄a tua ad amicū tuū. Cur
re nō iuisti cū amico tuo? Rñditq̄
sai ad absalon. Neq̄q̄: q: illū
elegit dñs: t ois ō ppls t vniūs
cū eo manebo. Sꝫ vt t ō

ſuitur⁹ſñ? Nõne filio regĩ? Sic̃ parui
pſi tuo: ita parebo ⁊ tibi. Dixit ãt ab-
ſalõ ad achitofel. Inite ꝯſiliũ q̃d age-
re debeam⁹. Et ait achitofel ad abſa-
lõ. Ingredere ad ꝯcubinas pſis tui q̃s
dimiſit ad cuſtodiẽdã domũ: vt cũ au-
dierit oĩs iſrl̃ ꝙ fedauer⁊ pſem tuũ: ro
borẽ tecũ man⁹ eor̃. Tetẽdert ꝙ ab-
ſalõ tabnaculũ i ſolario: igreſſuſq; eſt
ad ꝯcubinas pſis ſui coꝝ vniuſo iſrl̃.
Cõſiliũ ãt achitofel qđ dabat i dieb⁹il
lis q̃ſi ſi q̃s ꝯſuleret deũ. Sic erat oẽ
ꝯſiliũ achitofel: ⁊ cũ eẽt cũ dõ ⁊ cũ eẽt
Irit ꝙ achi (cũ abſalõ. XVII
tofel ad abſalõ Eligã mihi duo
deci milia viror̃: ⁊ cõſurgẽs p-
ſequ⁊ dõ hac nocte: ⁊ irruẽs ſup eũ q̃ppe
q̃ laſſus ẽ ⁊ ſolut⁊ manib⁹: pcutiã eũ.
Cũq; fugerit oĩs pꝰs q̃ cũ eo ẽ: pcutiã
regẽ deſolatũ: ⁊ reducã vniuerſũ pꝰlm
quõ vn⁹ hõ reũti ſolet. Unũ ei vir tu
q̃ſ⁊ oĩs pꝰs erit i pace. Placuitq; ſ-
mo ei⁹ abſalõ ⁊ cũctis maiorib⁹ natu iſ
rael. Ait ãt abſalõ. Uocate chuſai ara
chitẽ ⁊ audiam⁹ q̃d ẽtiã dicat. Cũq;
veniſſ⁊ chuſai ad abſalõ ait abſalõ ad
eũ: Huiuſcemõi ſmonẽ locut⁹ ẽ achi-
tofel: facere debem⁹ an ñ? Qõ das ꝯſi
lio? Et dixit chuſai ad abſalõ. Nõ ẽ bo
nũ ꝯſiliũ qđ dedit achitofel hac vice.
Et rurſũ i rulit chuſai: Tu noſti pſem
tuũ ⁊ viros q̃ cũ eo ſt̃ cẽ fortiſſimos et
amaro ãio: veluti ſi vrſa rapt⁊ catul⁹ i
ſaltu ſeuiat. Sꝫ ⁊ pſ̃ tu⁹ vir bellator ẽ
nec morabit̃ cũ pꝰlo. Forſitã nũc lati-
tat i foueis aut i vno q̃ voluerit loco:
Et cũ ceciderit vn⁹ q̃libet i ꝓncipio: au
diet q̃cũq; audierit: ⁊ dicet: Fcã ẽ pla-
ga i pꝰlo q̃ ſeq̃batur abſalon. Et fortiſſi
mus q̃ cui⁹ cor ẽ q̃ſi leõis: pauore ſol-
uet̃. Scit ei oĩs pꝰlꝰs iſrl̃ fortẽ eẽ pſem
tuũ ⁊ robuſtos oẽs q̃ cũ eo ſũt. Sꝫ ꝙ
mihi videt̃ rectũ eſſe ꝯſiliũ. Cõgregẽt
ad ne vniuſus iſrl̃ a dan vſq; berſabee
q̃ſi arena maris̃ inũerabil̃ ⁊ tu eãs i me
dio eor̃: ⁊ irruem⁹ ſup eũ i q̃cũq; loco
fuerit inuẽt⁹: ⁊ opiem⁹ eũ ſic̃ cadere ſo-
lent ros ſup trã: ⁊ ñ reliq̃m⁹ ꝺ virũ q̃ cũ
eo ſũt nec vnũ q̃dẽ. Qđ ſi vrbẽ aliquã
fuerit igreſſus: circũdabit oĩs iſrl̃ ciui
tati illi funes: ⁊ trahem⁹ eã i torrẽtẽ.
Ut ne reperiat̃ nec calcul⁹ q̃dẽ ex ea. Dix
itq; abſalo ⁊ oẽs viri iſrl̃: Melior ẽ ꝯſi
lium chuſai arachite ꝯſilio achitofel.
Dñi ãt nutu diſſipatũ ẽ ꝯſiliũ achito- §.15.§
fel vtile vt induceret dñs ſup abſalon
malũ. Etait chuſai ſadoch ⁊ abiathar ꝑ
ſacerdotib⁹. Hoc ⁊ ꝙ mõ ꝯſiliũ dedit
achitofel abſalõ ⁊ ſenioꝛib⁹ iſrl̃: ⁊ ego
tale ⁊ tale dedi ꝯſiliũ. Nũc ꝫ mittite ci
to: ⁊ nũciate dõ dicẽtes: Ne morer⁊ no
cte hac i cãpeſtrib⁹ deſerti: ſꝫ abſq; dila
tõe trãſgredere: ne forte abſorbeat rex
⁊ oĩs pꝰlus q̃ cũ eo ẽ. Jonathas aũt ⁊
acchimaas ſtabãt iuxt̃ fõtẽ rogel. Abi-
it ãcilla ⁊ nũciauit eis ⁊ illi pfecti ſũt
vt referrẽt ad regẽ dõ nũciũ. Nõ ei po
terãt videri aut introire ciuitatẽ. Uidit
ãt eos q̃dã puer: ⁊ indicauit abſalõ. Illi
ꝛo ꝯcitu gradu igreſſi ſũt domũ cui⁹dã
viri i bahurim q̃ hẽbat puteũ i veſtibu-
lo ſuo: ⁊ deſcẽderũt i eũ. Tulit ãt mulier ꝋ
⁊ expãdit velamẽ ſup os putei q̃ſi ſic-
cãs tipſanas ⁊ ſic latuit res. Cũq; ve-
niſſẽt ꝙi abſalõ i domũ ad mulierẽ dix
erũt: Ubi ẽ achimaas ⁊ ionathas. Et
rñdit eis mulier. Trãſierũt feſtinãt gu-
ſtata paululũ aq̃. Et hi q̃ q̃rebãt cũ ñ
repperiſſẽt: reũrſi ſũt i hierl̃m. Cũq; abiſ
ſent: aſcẽderũt illi ꝺ puteo ⁊ pgẽtes nũ
ciauerũt regi dõ: ⁊ dixerũt. Surgite ⁊ trã
ſite cito fluuiũ: qm̃ huiuſcemõi dedit
cõſiliũ ꝟ vos achitofel. Surrexit ꝫ dõ
⁊ oĩs pꝰlus q̃ cũ eo erat: ⁊ trãſierũt iorda
nẽ donec diluceſceret ⁊ ne vn⁹ q̃dẽ re-
ſidu⁹ fuit q̃ nõ trãſiret fluuiũ. Porro ꝼ
achitofel videꝫ ꝙ nõ fuiſſet factũ cõſi
liũ ſuũ: ſtrauit aſinũ ſuũ: ſurrexitq; et
abiit i domũ ſuã: ⁊ i ciuitatẽ ſuã: ⁊ diſ-
poſita domo ſua ſuſpendio iterĩt: ⁊ ſe-
pult⁹ ẽ i ſepulchro pris ſui. Dauid ãt
venit i caſtra: ⁊ abſalõ trãſiuit iordanẽ
ipſe ⁊ oẽs viri iſrl̃ cũ eo. Amaſã ꝛo
ꝯſtituit abſalõ ꝓ ioab ſup exercitum.
Amaſa ãt erat fili⁹ viri q̃ vocabat̃ ie-
thra ꝺ hiezreli q̃ igreſſ⁹ ẽ ad abigail fi
liã naas ſororẽ ſaruie q̃ fuit mr̃ ioab.
Et caſtrametat⁹ ẽ iſrl̃ cũ abſalõ i tra ꝺ
galaad. Cũ veniſſ⁊ dõ i caſtra ſobi fili⁹
naas ꝺ rabbath filiorũ ãmõ: ⁊ machir
fili⁹ amihel ꝺ lodabar: ⁊ berzellai gala
adites ꝺ rogeli obtuleru⁊ ei ſtratoria et
rapetia ⁊ vaſa fictilia: frumẽtũ ⁊ hor-
deũ ⁊ farinã ⁊ polẽtã ⁊ fabã ⁊ lentẽ ⁊
frixũ oleo cicer ⁊ mel ⁊ butyrũ: oues ⁊
pigues vitulos: dederũtq; dõ ⁊ pꝰlo q̃ cũ
eo erat ad veſcẽdũ. Suſpicati ei ſũt pꝰlꝰ
fame ⁊ ſiti fatigari i deſerto. XVIII

A Hec ꝯsiderato dō ꝓpō suo. cō-
stituit sup eū tribunos ⁊ cētu-
1.Pa.11.b riōes. Et dedit ꝓpī ētiā ptē ib
manu ioab: ⁊ ētiā ptē sub manu abi-
sai filij saruie fratris ioab. ⁊ ētiā ptē
sub manu ethai ā erat d geth. Dixitq;
rex ad ꝓpm. Egrediar ⁊ ego vobiscū.
I.21.b Et rndit ꝓps: Nō exibis. Siue ei fuge
rim⁹ nō magnopc ad eos de nob ptī-
nebit. siue media ps ceciderit e nobis
nō satis curabūt: qz tu vn⁹ sol⁹ ꝑ decē
milib⁹ cōputar?. Meli⁹ est igit vt sis
nob in vrbe ꝑsidio. Ad hs rex ait: Qd
vob videt rectū: hoc faciā. Stetit q; rex
iux portā. Egrediebat hc ꝓpls ꝑ tur-
mas suas cēteni: ⁊ milleni. Et ꝑcepit
B rex ioab ⁊ abisai ⁊ ethai dicēs: Serua
te mihi puerū absalō. Et ois ꝓpls au-
diebat ꝑcipientē regē cūctis ꝓncipib⁹
ꝑ absalō. Ingrq; egressus ē ꝓpls i cāpū
hoc isrl ⁊ factū ē ꝓliū i saltu effraim. Et
cesus ē ibi ꝓpls isrl ab exercitu dō: fa-
ctaq; ē plaga magna i die illa viginti
miliū. Fuit āt ibi ꝓliū dispsū sup faci-
em ois tre ⁊ multoplures erāt hs salt⁹
cōsūpserat de ꝓpło hc hi hs vorauerat
gladi⁹ i die illa. Accidit āt vt occurre
ret absalō seruis dō: sedēs mulo. Cūq;
ingressus fuisset mul⁹ subt ꝛdēsā quer-
cū ⁊ magnā: adhesit caput ei⁹ quercui
⁊ illo suspēso inter celū ⁊ trā: mul⁹ cui i
C sederat ptrānsiuit. Uidit āt hoc ioāb: et
nūciauit ioab dicēs: Uidi absolō pen
dere de quercu. Et ait ioab viro ā nū-
ciauerat ei. Si vidisti hre nō cōfodisti
eū cū tra: ⁊ ego dedissē tibi decē argen
ti siclos ⁊ vnū baltheū? Qui dixit ad
ioab: Si appenderes in manib⁹ meis
mille argēteos: neq; mitterē manu
meā i filiū regis. Audiētib⁹ ei nob ꝑ-
cepit rex tibi ⁊ abisai ⁊ ethai dicēs: Cu
stodite mihi puer absalō. Sz ⁊ si feci
sem ꝛ alam meā audacter neq; hoc re-
gē latere potuisset: ⁊ tu stares ex adū-
uo. Et ait ioab: Nō sic tu vis: sz aggre-
diar eū cora te. Tulit q; ioab tres lāce-
as i manu sua: ⁊ infixit eas i corde ab-
D salō. Cūq; ad huc palpitaret herēs in
ārcu: cucurrerūt decē iuuenes armige
ri ioab: ⁊ percutientes interfecerūt eū. Ceci
nit aūt ioab buccina ⁊ retinuit ꝓpm
ne psequeret fugientē isrl: volēs ꝑcere
Josue.7.d multitudini. Et tulerūt absalō ⁊ ꝑiece
runt eū i saltu i foueā grādē ⁊ cōpora-
uerūt sup eū aceruū lapidū mag-
mis. Ois aūt isrl fugit i tabnacl
Porro absalō erexerat sibi cū
ueret titulū ā ē i valle regis. D
ei. Nō habeo filiū ⁊ ꝙ erit mon
nois mei. Uocauitq; titulū nom
appellat man⁹ absalō vsq; ad hc
Achimaas āt filij sadoch ait: Cur
nūciabo regi: qz iudicū fecit
de manu inimicoꝝ ei⁹. Ad qui
dixit: Nō eris nūci⁹ hac die: sz nū
i alia. Hodie nolo te nūciare. fil
regis ē mortu⁹. Et ait ioab chu
dc: ⁊ nūcia regi que vidisti. Ad
chusi ioab: ⁊ cucurrit. Rursus it
maas filij sadoch: dixit ad ioab:
ipedit si ēt ego curro p⁹ chusi? D
q; ei ioab. Quid vis currere fili m
ni huc. Nō eris boni nunci
Qui rndit: Quid est si cucurro
ait ei: Curre: Currēs q; achimaas
cōpēdio trānsiuit chusi. Dauid
bat iter duas portas. Speculat
ro ā erat i fastigio porte sup mu
uās oculos vidit hoiem curr
⁊ exclamās idicauit regi. Dix
Si sol⁹ ē: bon⁹ ē nūci⁹ i ore ei⁹. P
perāte āt illo ⁊ accedēte ꝓp⁹ vid
culato: hoiem alteq; currētē: ⁊ vo
cās i culmie ait: Apparet mihi ut
currēs sol⁹. Dixitq; rex. Et ille bo
nūci⁹. Speculator āt cōtēplor ut
sum ꝓpis ascī cursū achimaas fil
doch. Et ait rex. Uir bon⁹ ē: ⁊ nūc
portās bonū venit. Clamās āt achi
as dixit ad regē. Salue rex. Et ad
regē corā eo ꝓn⁹ i trā ait: Benedict
min⁹ de⁹ tu⁹ q; conclusit hoies q; leua
runt man⁹ suas ꝛ dñz meū regē. Et
rex. Est ne pax puero absalō? Dix
achimaas. Uidi tumultū magnū cu
mitteret ioab ſu⁹ tu⁹ o rex me fid
um nescio aliud. Ad quē rex: Tra
ait: ⁊ sta hic. Cūq; ille trānsisset ⁊ ſ
apparuit chusi. Et venies ait: Bene
apporto nūciū dñe mi rex. Iudicauit
esse ꝓ te dñs hodie de manu om
rexerūt ꝛ te. Dixit āt rex ad chusi
ne pax puero absalō? Cui rndit chu
Fiāt inq; sic puer inimici dñi mei
gio: ⁊ vniuersi q; ꝛsurgūt aduersus
i malū. Cōtristat⁹ itaq; rex ascēdit
naculū porte ⁊ fleuit. Et sic loq̄bat
dēs. Fili mi absolō: absalō fili mi

mihi tribuat vt ego moriar ꝓ te? Ab-
salō fili mi: fili mi absalō. XIX
Unciatū ē āt ioab ꝙ rex fleret ⁊
lugeret filiū suū: ⁊ ꝟsa ēvictoria
in luctā i die illa oi ppl̄o. Audiuit ei po
pul⁹ in die illa dici: doler rex sup filio
suo. Et declinauit ppl̄s i die illa igre-
di ciuitatē quō declinare solet ppl̄us
ꝟsus ⁊ fugiēs de p̄lio. Porro rex ope-
ruit caput suum: ⁊ clamabat voce ma
gna. Fili mi absalō: absolō fili mi. In-
gressus ꝙ ioab ad regē i domū dixit: Cō
fudisti hodie vult⁹ oim tuoꝝ tuoꝝ ḋ
salutē fecerūt aiam tuā: ⁊ aiam filiorū
tuoꝝ ⁊ filiaꝝ tuaꝝ: ⁊ aiam vxorū tua-
rū ⁊ aiam cōcubinaꝝ tuaꝝ. Diligis odi
entes te ⁊ odio habes diligētes te. Et
ondisti hodie qz ñ curas ō ducib⁹ tuis
⁊ de⁹ tuis: ⁊ vere cognoui mō: qz
si absalō viueret ⁊ oēs nos occubuis-
sem⁹ tūc placeret tibi. Nūc igit̄ surge
⁊ prede: ⁊ alloquēs satisfac seruis tuis
Juro ei tibi p dñm ꝙ si nō exieris ne
vn⁹ ḋā remānsur⁹ sit tecū nocte hac: ⁊
peius erit ꝟ tibi ḋs oia mala q̄ venerit
sup te ab adolescētia tua vsq; in p̄sēs:
Surrexit ꝙ rex: ⁊ sedit i porta. Et oi po
pulo nūciatū ē ꝙ rex sederet in porta.
Venitq; vniuersa mltitudo corā rege:
isrl̄ āt fugit i tabnacla sua. Dis ḋs po
pul⁹ certabat i cūctis tribub⁹ isrl̄ dicēs
Rex liberauit nos de manu inimicoꝝ
nostroꝝ: ipe saluauit nos de manu phili
stinoꝝ: ⁊ nūc fugit ō tra ꝑ absalon.
Absalō āt quē vnximus sup nos: mortu
us ē i bello. Usq; q̄ silet̄is: ⁊ nō reduci-
tis regē. Et cōsiliū toti⁹ isrl̄ venit ad
regē. Rex ꝟo dō misit ad sadoch ⁊ abi
athar sacerdotes: dicens: Loq̄mini ad
maiores natu iuda dicētes. Cur veni-
tis nouissimi ad reducēdū regē i do-
mū suā? Sermo aūt oīs isrl̄ quenerat
ad regē i domo ei⁹: qz dixerat rex. Nec
dicit̄ ad ꝑs̄m. Frēs mei vos: os meū
⁊ caro mea vos. Quare nouissimi redu
citis regē? Et amase dicite: Nonne os
meum es ⁊ caro mea? Nec faciat mihi
de⁹ ⁊ hec addat: si ñ mḡr̄ militie fuer̄
coram me oi tpe ꝙ ioab. Et iclinauit cor
oīm virorū iuda q̄si viri vni⁹. Miserūt
ḋs ad regē dicētes. Reuertere tu ⁊ oēs
fui tui. Et reūsus ē rex. Et venit vsq;
ad iordanē. Et oīs iuda venit vsq; i gal-
gala vt occurreret regi ⁊ traduceret eū
iordanē. ‖ Festinauit āt semei filius gera 3.Reg.2.b
filij gemini ō bahurim: ⁊ descēdit cuꝫ
viris iuda i occursū regis: dō cū mille
viris de beniamin: ⁊ siba puer ō domo
saul ⁊ q̄ndecim filij ei⁹ ac viginti sui
erāt cū eo. Et irrūpētes iordanē añ re
gē trāsierūt vada vt traducerēt domū
regis ⁊ facerēt iuꝛ iussionē ei⁹. Semei
aūt filius gera ꝓstrat⁹ corā rege cū iam
trāsisset iordanē dixit ad eū. Ne repu- D
tes mihi dñe mi iniq̄tatē: neq; memi
neris iniuriaꝝ serui tui i die q̄ egres-
sus es dñe mi rex ō hierl̄m: neq; ponat
rex i corde tuo. Agnosco enī seru⁹ tu⁹ 2.Reg.16.b.
pcti meū: ⁊ idcirco hodie p̄m⁹ veni ō
oi domo ioseph: descēdiq; i occursum
dñi mei regis. Rndēs ꝟo abisai filius
saruie: dixit. Nūq̄d p his ꝟbis ñ occi
det semei q̄ maledixit xp̄o dñi? Et ait
dō. Quid mihi ⁊ vob filij saruie? Cur 2.Reg.16.b
efficimini mihi hodie i satha? Ergo
ne hodie iterficiet vir i isrl̄? An igno-
ro hodie me factū regē sup isrl̄. Et ait
rex semei. Nō morieris. Jurauitq; ei.
Miphiboseth q̄s filius saul descēdit in
occursū regis illoti pedib⁹ ⁊ itōsa bar-
ba: vestesq; suas nō lauerat a die qua
egressus fuerat rex vsq; ad diē reūsio-
nis ei⁹ i pace. Cūq; hierl̄m occurrisset
regi: dixit ei rex. Quare ñ venisti mecū
miphiboseth. Et rndens ait. Dñe mi
rex seru⁹ me⁹ cōtēpsit me: Dixitq; ei:
ego famul⁹ tu⁹ vt sterneret mihi asinū E
⁊ descēdēs abirē cū rege. Claud⁹ ei sū
seru⁹ tu⁹. Insup ⁊ accusauit me seruū
tuū ad te dñm meū regē. Tu aūt dñe 2.Reg.16.
mi rex sicut angel⁹ dei es: fac qō placi 2.Reg.14.b
tū ē tibi. Neq; enī fuit dom⁹ p̄tis mei Ecc.33.b
nisi mortis obnoxia dño meo regi: tu Hester.15.b
aūt posuisti me seruū tuū iter cōuiuas 2.Reg.9.b
mense tue. Quid q̄ habeo iuste q̄rele:
aut q̄d possū vltra vociferari ad regē?
Ait q̄ ei rex. Quid vltra loq̄ris? Fixū ē
qō locut⁹ sū. Tu ⁊ siba diuidite posses
siones. Rndit̄q; miphiboseth regi. Eti-
am cūcta accipiat postq; reūsus ē dñs
me⁹ rex pacifice i domū suā. Berzellai 3.Reg.2.b
q̄s galaadites senex valde descēdēs ō
rogeli trāsduxit regē iordanē pat⁹ ēt F
vltra fluuiū ꝓsequi eū. Erat āt berzellai
galaadites senex valde. i. octogenari⁹:
⁊ ipa pbuit alimēta regi cū moraret i
castris. Fuit q̄pe vir diues nimis. Di
xit itaq; rex ad berzellai. Veni mecuꝫ

vt ḋeſcas ſecur⁹ i hierſm. Et ait berzel
lai ad regē. Quot ſũt dies ānoꝝ vite
mee vt aſcēdā cũ rege i hierſm? Octo-
genari⁹ ſũ hodie. Nũq̄d vigent ſenſus
mei ad diſcernendũ ſuaue aut amaꝝ:
aut delectare pōt ꝟuũ tuũ cib⁹ aut po-
⁹: vel audire poſſuꝫ vltra vocē cātoꝝ
atq̄ cātatricũ? Quare ꝟu⁹ tu⁹ ſit one-
ri dño meo regi? Paululũ ꝓcedā famu
⁹ tu⁹ ab iordane tecũ. Nō idigeo hac
viciſſitudie: ſꝫ obſecro vt reũtar ꝟuus
tu⁹: t moriar i ciuitate mea: t ſepeliar
iuxt̄ ſepulchrũ pr̄is mei t mr̄is mee. Eſt
ām ꝟu⁹ tu⁹ chamaā ipe vadat tecũ dñe
mi rex: t fac ei q̄cq̄d bonũ tibi videꝟ.
Dixit itaq̄ ei rex. Mecũ trāſeat cha-
maā: t ego faciā ei quicq̄d tibi placu-
erit t oē qđ petieris a me ipetrab. Cũ
q̄ trāſiſſet vniũſus ꝑpꝰ t rex iordanē
oſculat⁹ē rex berzellai t bñdixit ei: t il
le reverſus ē i locũ ſuũ. Trāſiuit ꝫ rex
i galgalā t chamaā cũ eo. Dis ām ꝑpꝰ
iuda trāſduxerat regē t media tm̃ ꝑs
affuerat ō ꝑpło iſrł. Itaq̄ oēs viri iſrł
ꝯcurrētes ad regē: dixer̄t ei. Quare te
furati ſt̄ frēs nr̄i viri iuda: t trāſduxe
r̄ũt regē t dom̃ ei⁹ iordanē: oēſq̄ vi-
ros dō cũ eo? Et r̄ndit ois vir iuda ad
viros iſrł. Quia mihi ꝓpior ē rex. Cur
iraſcer̄ ſuꝫ hac re? Nũq̄d comedim⁹
aliq̄d ex rege aut mũera nob data ſũt.
Et r̄ndit vir iſrł ad viros iuda t ait.
Decē ꝑtib⁹ maior ego ſũ apō regē ma
giſq̄ ad me ꝑtinet dō q̄ ad te. Cur fe-
ciſti mihi iniuriā: t n̄ mihi n̄ſciatũ eſt
prior vt reducerē regē meũ? Duri⁹ ām
r̄ndert viri iuda virꝫ iſrł. XX
Ccidit ꝫ vt ibi eſſet vir belial
noie ſeba fili⁹ bochri vir gemi
ne⁹: t cecinit buccina. t ait. Nō ē nob
qs i dō neq̄ hereditas i filio iſai. Re-
uertere i rabnacula tua iſrł. Et ſepar⁹
eſt ois iſrł a dō. ſecutuſq̄ ē ſeba filiꝰ
bochri. Viri ām iuda adheſer̄t regi ſuo
a iordane vſq̄ in hierſm. Cũq̄ veniſſet
rex i domũ ſuã i hierſm: tulit decē mu
lieres ꝯcubinas q̄s dereliq̄rat ad cu-
ſtodiēdā domũ: t tradidit eas i cuſto-
diā alimēta eis ꝓbēs: Et n̄ ē igreſſus
ad eas ſꝫ erāt clauſe vſq̄ i diē mortis
ſue i viduitate viuētes. Dixit autē rex
amaſe. Cōuoca mihi oēs viros iuda i
diē ſtiā t tu adeſto pr̄ſs. Abūt ꝫ ama
ſa vt cōuocaret iudā t moraꝰ ē ex pa-
latiū qđ ei ꝓſtituerat rex. Ait ꝫ ad
abiſai. Nūc magꝭ affligetur⁹ē nos ab
filiꝰ bochri q̄ abſalō. Tolle ꝫ ſer-
dñi tui t ꝑſeqūre eū: ne forte inue-
niat munitas t effugiat nos. Eg
ſi ſũt ꝫ cū eo viri ioab cerebri ꝫ
thi: t oēs robuſti exier̄t ō hierſm
ſequēdū ſeba filiū bochri. Cũq̄
ſent iuxt̄ lapidē grādē q̄ ē in gab
amaſa veniēs occurrit eis. Por
ab veſtit⁹ erat tunicā ſtricta ad
rā habit⁹ ſui t deſuꝫ accīct⁹ gla
pēdēte vſq̄ ad ilia i vagia q̄ fab
leui motu egredi poſſat t pcuti
it itaq̄ ioab ad amaſā. Salue
Et tenuit manu dextra mētū
ſi oſculās eū. Porro amaſa n
uit gladiū quē hēbat ioab. Qui
ſit eū ſ lat̄e: t effudit tr̄ſtia ei⁹ i
mortu⁹ ē: nec ſcōm vuln⁹ appoſu
ab ām t abiſai frat̄ ei⁹ ꝑſecuti ſũt
liā bochri. Inſa q̄dē viri cū ſtet
xta cadauer amaſe ō ſocꝭs ioab
r̄ũt. Ecce q̄ cē voluit ꝑ ioab co
amaſa ām ꝓſpſus ſanguie iacebat i
dia via. Vidit ꝫ q̄dē vir q̄ ſubſ
ois ꝑpꝰ ad videndū cū: t amouit
ſā ō via in agrū: opuitq̄ eū ve
ne ſubſiſterēt trāſeūtes ap̄r: eū. I
to ꝫ illo de via trāſibat ois vir ſq
ioab ad ꝑſequendū ſeba filiū boch
Porro ille trāſierat p oēs tribꝰ iſ
q̄ i abelā t i berthmacha: oēſq̄ m
cti ꝓgregati fuerāt ād eū. Venit
q̄ t oppugnabāt eū i abela t in
macha t circūdederūt muniōb⁹ ci
tatē: t obſeſſa ē vrbs. Ois ām
erat cuꝫ ioab moliebat deſtrue
ros. Et exclamauit mulier ſapiēs
uitate. Audite audite: dicite ioab
ꝑpiq̄ huc t loq̄r tecũ: Qui cũ a
ſet ad eam. ait illi. Tu es ioab? E
r̄ndit: Ego: Ad quē ſic locuta ē. Au
ſmões ancille tue. Qui r̄ndit: Au
Rurſũq̄ illa: ſmo inq̄t vicebaſ
pūbio. Qui interrogāt interrogēt i
la t ſic ꝑficiebāt. Nōne ego ſũ q̄ r̄
ſitatē i iſrł: t tu q̄rꝭ ſubuertere
t euertere matrē i iſrł. Quare ꝑpa
hereditatē dñi? Rñdēſq̄ ioab ait. N
ſit abſit ꝫ a me: n̄ ꝓcipio: neq̄ nom
or. Nō ſe ſic hꝫ res. Sꝫ hō ō mōte
ſeba filiꝰ bochri ꝓnomie: leuauit m
nũ ſuã ꝫ regē dō. Tradite illū ſolū

§1.6.c

recedem⁹a ciuitate. Et ait mlier ad io
ab. Ecce caput ei⁹ mittet ad te p murū
Ingressa ē ꝙ ad oēm ppl'm: t locuta ē
eis sapiēt. Qui abscisū caput sebe filij
bochri piecert ad ioab. Et ille cecinit
tubā. t recessert ab vrbe vn⁹ q̄sq; i tab
nacla sua. Joab āt reūsus ē hierlin ad
regē. Fuit ꝙ ioab sup oēz exercitū isrl:
Banaias āt filiꝰ ioiade sup cererheos
et feletheos: aduꝛā vero sup tributa.
Porro iosaphat filiꝰ ahilud acōmēta-
rijs. Seba āt scriba. Sadoch ⁊ abi
athar sacerdotes. Jra āt hiraitel erat

Acta ē q̄z (sacerdos dō. XXI
fames i diebꝰ dō tribꝰ ānis iu
gis. Et cōsuluit dō oraculū dñi
Dixitq; dñs: Propt saul t domū ei⁹ t
sāguinē qꝛ occidit gabaonitas. Voca
tꝭ ꝙ gabaonitꝭ rex: dixit ad eos: Por-
ro gabaoni te nō erāt ō filijs isrl sz re-
liqe amorreoꝝ. Filij q̄ppe isrl iuraue-
rāt eis: t voluit saul pcutere eos zelo q̄
si p filijs isrl t iuda. Dixit ꝙ dō ad ga-
baonitas. Quid faciā vob: t qō critvri
piaculū vt bñdicatꝭ hereditati dñi? Di
xertq; ei gabaonite: Nō ē nob sup ar-
gento t auro q̄stio: sz ꝛ saul t ꝛ domū
ei⁹: neq; volum⁹ vt iterficiat hō ō isrl
Ad qs rex ait: Quid ꝙ vultꝭ vt faciam
vob? Qui dixert regi: Virū q̄ attriuit
nos t oppssit iniq̄ ita delere debemus
vt nec vn⁹ q̄dē residu⁹ sit ō stirpe ei⁹
i cūctꝭ finib⁹ isrl. Denꝭ nob septē viri
ō filijs ei⁹ vt crucifigam⁹ eos dño i ga
baa saul quōdā electi dñi: Et ait rex:
Ego dabo. Pepcitq; rex miphiboseth
filio ionathe filij saul ꝓpt iusiurandū
qō fuit inꝛ dō t ionathā filiū saul. Tu
lit itaq; rex duos filios respha filie a-
ya qs pepit saul armoni t miphibo-
seth: qnq; filios michol filie saul qs
genuerat hadrieli filio berzellai q fu-
it ō molathi. t dedit eos i manꝰ gabao
nitaꝝ q crucifixerūt eos in mōte coꝛā
dño. Et ceciderūt hi septē simul occisi
i diebꝰ messis ꝑmis: icipiēte messione
hordei. Tollēs aut respha filia aya ci
liciū substrauit sibi supza petrā ab ini
tio messis donec stillaret aq̄ sup eos ō
celos: t nō dimisit aues lacerare eos p
die neq; bestias p noctē. Et nunciata
sūt dō q̄ fecerit respha filia aya ꝑcu-
bina saul. Et abiit dō t tulit ossa saul
t ossa ionathe filij ei⁹ a viris iabes ga-
laad q furati fuerāt ea de platea beth-
sā i q̄ suspēderāt eos philistijm cū inꝛ
fecissēt saul i gelboe. t asportauit ide
ossa saul t ossa ionathe filij ei⁹: Et col
ligētes ossa eoꝝ q affixi fuerāt. sepelie-
rūt ea cū ossib⁹ saul t ionathe filij ei⁹
in tra beniami i latere i sepulchro cis
pris ei⁹. Fecertq; oia q̄ pcepat rex t re
ꝓpitiat⁹ t ē dꝰ tre post hec. Factū ē
āt rursū ꝓliū philistioꝝ adūsū isrl: t de
scēdit dō t fugi ei⁹ cū eo t: pugnabāt ꝛ
philistijm. Deficiēte āt dō iesbidenob
q̄ fuit ō genere arafa: cui⁹ ferrū hastē
trecētas vncias appēdebat: t accinct⁹
erat ense nouo nisus est pcutere dō.
ꝓsidioq; ei fuit abisai filiꝰ saruie t p-
cussū philisteū interfec. Tūc iurauerūt vi
ri dō dicētes: Jā ñ egredieꝛ nobꝭ in
bellū ne extinguas lucernā isrl. Scōm
q̄z fuit bellū i gob ꝛ philisteos. Tūc p
cussit sobochai ō vsathi zephi: ō stirpe
arafa ō genere gigātū. Tertiū q̄z fuit
bellū i gob ꝛ philisteos i q̄ pcussit ade
odatꝰ filiꝰ saltꝰ polymitarꝰ berhleemi
tes goliath getheuꝛ cuiꝰ hastile hastē
erat quasi liciatoriū texētiū. Quartū
bellū fuit i geth i q̄ vir fuit excelsus q̄
senos i manib⁹ pedibusq; hēbat digi-
tos. i. vigiti q̄tuoꝛ. t erat ō origie ara
fa: t blasphemauit isrl. Percussit āt eū
ionathas filiꝰ sāmaa fris dō. Hi q̄tuo-
ꝛ nati sūt ō arafa in geth: t ceciderūt i
manu dō t ꝙuoꝝ ei⁹. XXII

Locutꝰ ē āt dō dño ⁊ba carmis
huiꝰ: i die q̄ liberauit eū dñs ō
manu oim inimicoꝝ suoꝝ: t de manu
saul. Et ait: Dñs petra mea et robur
meū: t saluatoꝛ meꝰ. Deꝰ dñs fortꝭ meꝰ
spabo i eū. Scutū meū t cornu salutꝭ
mee. Eleuatoꝛ meꝰ: t refugiū meū: sal
uatoꝛ meꝰ: ō iniq̄tate liberab me. Lau
dabilē iuocabo dñm: t ab inimicꝭ meis
saluꝰero. Qui circūdederūt me ꝓtritio
nes mortꝭ torrētes belial t̄ruert me: fu
nes iferi circūdederūt me: ꝓuenert me
laquei mortꝭ. In tribulatiōe mea iuo
cabo dñm: t ad deū meū clamabo. Et
exaudiet de tēplo sācto suo vocē meā.
t clamoꝛ meꝰ veniet ad aures ei⁹. Cō-
mota ē t ꝓtremuit t̄ra. fūdamēta mō-
tiū ꝓcussa sūt t cōq̄ssata: qm̄ irat⁹ ē eis:
Ascēdit fumꝰ de naribꝰ ei⁹: t ignis de
ore ei⁹ vorabit: carbones succēsi sūt ab
eo. Et iclinauit celos t descēdit t cali

go sub pedib⁹ ei⁹. Et ascẽdit sup cherubin ⁊ volauit: ⁊ lapsus ẽ sup pẽnas venti. Posuit tenebras i circuitu suo tabulũ: cribras aq̃s ó nubib⁹ celoꝝ. Pre fulgore i ꝓspectu ei⁹ nubes: succẽ si sũt carbones ignis. Tonabit ó celo dñs et excelsus dabit vocẽ suã. Misit sagittas suas ⁊ dissipauit eos: fulgur ⁊ ꝓsũpsit eos. Et apparuerũt effusiões maris: ⁊ reuelata sũt fundamẽta orb Ab increpatiõe dñi: ab inspiratiõe spũs furoris ei⁹. Misit de celo ⁊ assũpsit me ⁊ traxit me ó aq̃s mltꝛ. Liberauit me ab inimico meo potẽtissimo: ⁊ ab his q̃ oderãt me: qm̃ robustiores me erãt. Preuenit me i die afflictiõis mee: ⁊ factꝰ ẽ dñs firmamentũ meũ. Et eduxit me i latitudinẽ: liberauit me: qꝝ cõplacui ei. Retribuet mihi dñs ꝟm iusticiã meã: ⁊ ꝟm mũdiciã manuũ meaꝝ reddet mihi. Quia custodiui vias dñi: ⁊ non egi impie a deo meo. Oia enim iudicia ei⁹ i ꝓspectu meo: ⁊ ꝓcepta ei⁹ nõ amoui a me. Et ero perfectus corã eo: ⁊ custodiã me ab iniq̃tate mea. Et restituet mihi dñs ꝟm iusticiã meã: ⁊ ꝟm mũdiciã manuũ meaꝝ i ꝓspectu oculoꝝ suoꝝ. ‖Cum sctõ sctus eris: ⁊ cũ robusto perfect⁹. Et cũ electo electꝰ eris: ⁊ cũ puerso puertꝛ. Et pplm pauperẽ saluũ faciẽs: oculisq̃ tuis excelsos humiliabis. Quia tu lucerna mea dñe: ⁊ tu dñe illumiabis tenebras meas. In te enim currã accinct⁹: i deo meo trãsiliã murũ. Deus immaculata via ei⁹: eloquiũ dñi igne examinatũ: scutũ est omn̄ sperantiũ i se. Quis ẽ deus pter dñm: ⁊ q̃s deus fortis pter deũ nr̃m? Deus q̃ accinxit me fortitudine: ⁊ cõplanauit perfectã viã meã. Coequãs pedes meos ceruis: ⁊ sup excelsa mea statuẽs me. ‖Docẽs manus meas ad pliũ ⁊ cõponẽs q̃si arcũ ereũ brachia mea: Dedisti mihi clypeũ salutis tue: ⁊ mãsuetudo mea multiplicauit me. Dilatabis gressus meos subtꝰ me: ⁊ nõ deficiẽt tali mei. Persequr inimicos meos ⁊ cõterã: ⁊ nõ conuertar donec cõsumã eos. Cõsumã eos ⁊ cõfringã vt nõ cõsurgãt: cadent sub pedib⁹ meis. Accinxisti me fortitudine ad pliũ: incuruasti resistẽtes mihi subtꝰ me. Inimicos meos dedisti mihi dorsũ: odiẽtes me: ⁊ disperdã eos. Clamabũt ⁊ n̄ erit q̃ saluet: ad dñm: ⁊ nõ exaudiet eos. Delebo eos vt puluerẽ tre: q̃si lutũ

Ps.17.

Ps.17.et Ps.143.

Ps.17.

arũ cõminuã eos atq̃ cõfringã. uab̃ me a ꝯdictionib⁹ ꝓpli mei: des me i caput gẽtiũ. Ppls quem ro quiet mihi: filij̃ alieni resistent auditu auris obediẽt mihi. Filij desiderabunt ⁊ ꝯtẽnt i ãgustijs suis. dñs ⁊ bñdict⁹ deus me⁹: ⁊ exaltabit fortis salutis mee. Deus q̃ das vindictas mihi: ⁊ deijcis pplos sub me. Qui cis me ab inimicis meis: ⁊ a resistentibus mihi eleuas me: a viro iniq̃ liberabis me: Propterea cõfitebor tibi dñe in gẽtib⁹ ⁊ nomini tuo cãtabo. Magnificans liberationes regis sui: ⁊ faciẽs misericordiam christo suo dauid: ⁊ semini ei⁹ i sempiternum.

Ps.18.

Ecce ãt sũt ꝟba nouissima dauid. Dixit dauid filius isai. Dixit uir cui cõstitutũ ẽ de christo dei iacob: egregius psaltes israel. Spũs dñi locutus ẽ p me: ⁊ sermo ei⁹ p linguã mea. Dixit: deus israel mi hi locutus ẽ fortis dñator hoim iust⁹: dñator in timore dei. Sicut lux aurore oriente sole mane absq̃ nubib⁹ rutilat: ⁊ sicut pluuia herba ó era. Nec tãta ẽ domus mea apud deũ: vt pactũ eternũ iniret mecum in omnib⁹ atq̃ munitũ. Cuncta enim mea ⁊ omnis voluntas: nec ẽ q̃ffra ⁊ non germinet: Preuaricatores autem quasi spina ne euellẽt vniuersi: q̃ si tollat manus Et si q̃s tãgere voluerit eas armabit ferro: ⁊ ligno lanceato: igneq̃ succẽdent cõburẽt vsq̃ ad nihilũ. ‖Per singulas tiũ dñi. Dauid sedẽs i cathedra sapientissim⁹ princeps inter tres. Ipse ẽ adinno rim⁹ ligni vermicul⁹ q̃ octigentos uulnerauit ictu vno. Post hũc eleazar filius trui ei⁹ ahoi inter tres fortes q̃ erant dñi q̃n exprobauerũt philistijm ⁊ congregati sũt illuc i pliũ. Cũq̃ ascẽdisset lij israel ipse stetit ⁊ percussit philistheos nec deficeret manus ei⁹: ⁊ obrigescens cũ gladio. Fecitq̃ dñs salutẽ magnã i die illa ⁊ ppls q̃ fugerat reuersus ẽ cesoriũ spolia detrahẽda. Et post hũc semmaa filius agge ó arari. Et cõgregati sũt philistijm i statiõe. Erat q̃dam ager lente plen⁹. Cũq̃ fugisset ppls a facie philistijm stetit ille i medio agri ⁊ tuit⁹ ẽ eũ. Percussitq̃ philistheos ⁊ fecit dñs salutẽ magnã. Necnõ: ⁊ tres de derãt tres q̃ erãt principes inter triginta ⁊ venerãt tpe messis ad dñm in spelun

dollā. Castra āt philistiom erāt posita
l valle gigātīs: t dō erat i pūlidio. Por
ro statio philistinom tūc erat i bethleē
Desiderauit ḡ dō aquaz de lacu. t ait:
O si qs mihi daret potū aq̄ de cisterna
q̄ ē in bethleē iux portā. Irruperūt ḡ
tres fortes castra philistinom: t hause-
rūt aquā ō cisterna bethleē: q̄ erat iux
portā t attulerūt ad dō. At ille noluit
bibere: sz libauit eā dño dicēs: Propi-
tius sit mihi dñs ne faciā ꝟ. Nūs sāguinē
horum istom q̄ pfecti sūt: t aiaz piculū
bibā? Noluit ḡ bibere. Hec fecerūt tres
robustissimi. Abisai q̄z frat ioab filiꝰ
saruie pnceps erat ō tribꝰ. Ipe ē q̄ le-
uauit hastā suā ꝛ trecētos q̄s interfecit:
nobilꝰ i tribꝰ: t inē tres nobilior: erat
q̄z cozꝛ pnceps: sz vsq̄ ad tres pmos nō
pueniebat. Et banaias filiꝰ ioiade viri
fortissimi magnozopez ō capseel Ipe
percussit duos leōes moab: t ipe descēdit
t percussit leonē i media cisterna i diebꝰ
niuis. Ipe q̄z interfecit virū egyptiū virū
dignū spectaculo: hītē i manu hastā.
Iraq̄z cū descēdisset ad eū i vga: vi ex-
torsit hastā ō mānu egyptij: t interfecit eū
hasta sua. Hec fecē banaias filiꝰ ioiade
Et ipe nobilꝰ inē tres robustos q̄ erāt
inē triginta nobiliores: verūtn vsq̄ ad
tres no puenerat. Fecitq̄z eum sibi dō
auricularium a secreto Asahel frat ioab
inē trigita. Eleanan filiꝰ patrui eiꝰ de
bethleē. Sēma ō arari. Elicha de aro
di. Heles de phalti. Hira filiꝰ acces de
thecua. Abieser ō anathot. Mobōnai
de vsathi. Selmō ahoites. Macharai
netophatites. Eleph filiꝰ baana: t ipe
netophatites Itai filiꝰ ribai: ō gebeeth
filiorꝫ beniami. Banai auphratonites
Dehai ō tozrēte gaas. Abialbō arba-
thites. Azamaueth ō beromi. Eliaba
ō salbon. Filij iasen: ionathan: narā.
Sēma ō ozodi. Haiā filiꝰ saar arothi-
tes. Eliphaleth filiꝰ aasbai filij maachati
Heliā filiꝰ achitofel gelonites. Esrai ō
carmelo. Farai de arbi. Igaal filiꝰ na-
thā ō soba Bōni ō gaddi Selech ō am
moni Naarai berothites armiger ioab
filij saruie Sira hietrites. Hareb t ipe
bicrithel. Uriaſ ethe. Oēs trigitaseptē
Et addidit furoz dñi XXIIII
irasci ꝛ isrl: cōmouitq̄z dauid i
eis dicētē ad ioab Uade nume
ra isrl t iudā. Dixitq̄z rex ad ioab pn-

cipē exercitꝰ sui. Perambula oēs tribꝰ
isrl a dan vsq̄ bersabee: t nūera pplm
vt sciā nūerꝫ eoꝝ. Dixitq̄z ioab regi Ad
augeat dñs deꝰ tuꝰ ad pplm tuū quātꝰ
nūc ē: iterūq̄z cētuplicet i ꝓspectu dñi
mei regis. Sz q̄d sibi dñs meꝰ rex vult i
re huiuscemōi? Obtimuit āt ꝟmo regis
vba ioab: t pncipū exercitꝰ Egressusq̄z
ē ioab t pncipes militū a facie regis vt
numerarēt pplz isrl. Cūq̄z pterāsissēt ior
danē: venerūt i aroer ad dexterā vrb q̄
ē i valle gad: t p iaser trāsierūt i gala-
ad: t i trā inferiorē hodsi: t venerūt in
dan siluestria. Circūeūtesq̄z iux sidonē
trāsierūt pre menia tyri t oēz trā euei t
chananei: veneruntq̄z ad meridiē iuda i
bersabee Et lustrata vniūsa trā affuerūt
pꝰ nouē mēses t vigiti dies i hierlm.
Dedit ḡ ioab numerū descptionis pplī regi. Et inuēta sūt de isrl octingēta mi lia virorꝫ fortiū q̄ educerēt gladiū: t ō iuda q̄ngēta milia pugnatorꝫ. Percus sit āt cor dauid eū postq̄z numeratꝰ est pplz. Et dixit dauid ad dñm. Peccaui valde i ꝟ facto: sz ꝓcor dne vt trāsferas iniq̄tatē serui tui: qz stulte egi nimis. Surrexit itaq̄z dō mane: t ꝟmo dñi fa ctus ē ad gad pphaz t vidētē dō di-cēs: Uade t loqre ad dō: Hec dic dñs: Triū tibi dat optio: elige vnū qō vo-luerꝫ ex his vt faciā tibi. Cūq̄z venisset gad ad dō nūciauit ei dicēs: Aut septē ānis veniet tibi fames i terra tua: aut tribꝰ mēsibꝰ fugies aduersarios tuos t il li te p sequēt: aut certe tribꝰ diebꝰ erit pestilētia in tra tua. Nūc ḡ delibera: t vide quē rndeā ei q̄ me misit ꝟmonē. Dixit autē dō ad gad. Coarto: nimis. Sz meliꝰ ē vt incidā i manꝰ dñi (mte eīm miscōie eiꝰ st) q̄z i manꝰ hoim. Im misitq̄z dñs pestilētiā i isrl: ō mane vs q̄z ad tps ꝓstitutū: t mortui sūt ex pplo a dan vsq̄z bersabee: septuagita milia virorꝫ. Cū extēdisset manū suā angelꝰ dñi sup hierlm vt dispderet eā: misertꝰ ē dñs sup afflictiōez: t ait angelo pcu tiēti pplm. Sufficit nunc: ꝓtine manū tuā. Erat āt angelꝰ dñi iux areā areu-ne iebusei Dixitq̄z dō ad pplm cum vi disset angelū cedētē pplm. Ego sum q̄ peccaui t ego iniq̄ egi: isti q̄ oues sūt q̄d fecerūt? Uertat obsecro manꝰ tua ꝛ me t ꝛ domū pris mei. Uenit aūt gad ad dō i die illa: t dixit ei: Ascēde

B
1. Pa. 21. a

C
Dasi. 13. c
Phili. 1. c
1. Pa. 21. b

¶ ꝛſtitue altare dño in area areuna ie-
buſei. Et aſcẽdit dꝺ iuxta ꝟmonẽ gad
D quẽ ꝓcepat ei dñs. Cõſpiciẽſq; areuna
animadũtit regẽ ⁊ ꝟuos ei⁹trãſire ad
ſe. Et egreſſus adorauit regẽ ꝓno vul-
tu in trã: ⁊ ait: Quid cauſe ẽ vt veniat
dñs me⁹rex ad ꝟuũ ſuũ? Cui dꝺ ait: Ut
emã a te areã: ⁊ edificem altare dño et
ceſſet iterfectio q̃ graſſat ĩ ꝓꝓlo. Et ait
areuna ad dꝺ: Accipiat et offerat dñs
me⁹ rex: ſic placet ei. Habes boues in
holocauſtũ: ⁊ plauſtrũ ⁊ iuga boum in
vſũ lignoꝝ. Dia dedit areuna regi. Di
xitq; areuna ad regẽ. Dñs de⁹tu⁹ ſuſci
piat votũ tuũ. Cui rñdẽs rex ait: Neq;
q̃ vt vis. ſz emã ꝓcio a te: et nõ offerã
domio deo meo holocauſta gratuita.
Emit g dauid areã ⁊ boues: argẽti ſi-
clis q̃nq̃gita. Et edificauit ibi dauid
altare dño: ⁊ obtulit holocauſta ⁊ pa-
cifica Et repꝛopitiat⁹ ẽ dñs trę: et co-
hibita eſt plaga ab iſrael.

Explicit ſcꝺs liber Samuel. Icipit li-
ber ꝑmus malachim. i. Regũ terti⁹. Ca. I

A Et rex dauid ſe
nuerat: hẽbatq; etatẽ plu-
rimos dies. Cuiq; opire
veſtib⁹ nõ calefiebat. Dixe
rũt g ei ſui ſui Queram⁹ dño nr̃o regi
adoleſcẽtulã ỽginẽ: ⁊ ſtet coꝝ rege: ⁊
foueat eũ: dormiatq; ĩ ſinu ſuo: ⁊ cale-
faciat dñs nr̃m regem. Queſierũt igit
adoleſcẽtulã ſpecioſã ĩ oib⁹ finib⁹ iſrl:
⁊ ſuenerũt abiſac ſunamitẽ: ⁊ adduxe-
rũt eã ad regẽ. Erat ãt puella pulchra
nimis: Dormiebatq; cũ rege ⁊ miſtra-
bat ei. Rex ỽo nõ cognouit eã. Adoni
as ãt filꝰ agith: eleuabat dicens: Ego
regnabo. Fecitq; ſibi curruũ ⁊ eq̃tes et
q̃nq̃gita viros q̃ currerẽt añ eũ. Nec
coꝛripuit eũ pr̃ ſu⁹ aliq̃n dicẽs. Quare
ſ feciſti? Erat añt ⁊ ipe pulcher valde
ſcꝺs natu p⁹ abſalõ. Et ꝟmo ei⁹ cũ io-
ab filio ſaruie ⁊ cũ abiathar ſacerdote
q̃ adiuuabãt ꝓres adonie Sadoch ỽo
ſacerdos et banaias filꝰ ioiade et na-
thã ꝓpha⁹ ſemei ⁊ cerethi ⁊ felethi⁹ oẽ
robur exercit⁹ dꝺ nõ erat cuꝫ adonia.
B Immolat? g adonias arietib⁹ et vitul
⁊ vuiũſis pinguib⁹ iuxt lapidẽ ꝛoeleth
q̃ erat vicin⁹ fõti rogel: vocauit vniũ-
ſos frẽs ſuos filios regis: et oẽs viros
iuda ꝟuos regẽ. Nathã ãt ꝓphã ⁊ ba
naiam ⁊ robuſtos q̃ſq; et ſalo
frẽm ſuũ ñ vocauit. Dixit itaq; na
ad berſabee mr̃em ſalomõis: Nõ
ſti q⁹ regnauerit adonias filꝰ agit
dñs nr̃ dꝺ ꝟ ignoꝛat. Nũc g veni
pe ꝟſiliũ a me: et ſalua aiaz tuã: fil
tui ſalomõi. Uade ⁊ ingredere ad
dꝺ: ⁊ dic ei: Nõne tu dñe mi rex iu
mihi ancille tue dicẽs: q⁹ ſalomõ
tu⁹ regnabit p⁹me: ⁊ ipe ſedebit
meo? Quare g regnat adonias? Et
huc ibi te loquente cũ rege: ego ve
p⁹te ⁊ cõplebo ꝟmões tuos. Ingr
itaq; berſabee ad regẽ ĩ cubiculo.
ãt ſenuerat nimis: ⁊ abiſac ſunam
miſtrabat ei. Inclinauit ſe berſab
adorauit regẽ. Ad quã rex: Quid
inq̃ris? Que rñdẽs ait: Dñe mi re
iuraſti p dñz deũ tuũ ancille tue
filꝰ tu⁹ regnabit p⁹ me: ⁊ ipe ſede
ſolio meo: ⁊ ecce nunc adonias re
te dñe mi rex ignoꝛante. Mactauit
nes: ⁊ pinguia queq; ⁊ arietes plu
⁊ vocauit oẽs filios regis: abiathar
ſacerdotẽ et ioab ꝓncipẽ militie
monẽ aut ꝟuũ tuũ ñ vocauit. Tu
dñe mi rex ĩ te oculi reſpiciũt tor
vt indices eis q̃s ſedere debeat
tuo dñe mi rex p⁹te. Eritq; cũ dor
rit dñs me⁹ rex cũ pr̃ib⁹ ſuis: erim
⁊ filꝰ me⁹ peccatores! Adhuc illa lo
te cũ rege: nathã ꝓpha venit. Et
uerũt regi dicẽtes: Adeſt nathã
Cũq; itroiſſet ĩ cõſpectu regis ⁊ ad
ſet eũ ꝓn⁹ in trã: dixit nathã. Dñe
rex tu dixiſti adonias regnet p⁹ me
ipe ſedeat ſup thꝛonũ meuz? Quia
ſcẽdit hodie ⁊ imolauit boues ⁊ pi
uia ⁊ arietes plimos: ⁊ vocauit
ſos filios regis ⁊ ꝓncipes exercit
thar q̃z ſacerdotẽ. Illiſq; veſcẽtib⁹
bibẽtib⁹ coꝝ eo: ⁊ dicẽtib⁹: viuat
adonias: me ꝟuũ tuũ ⁊ ſadoch ſacer
tẽ: ⁊ banaiã filiũ ioiade ⁊ famulũ tu
ſalomonẽ ñ vocauit. Nũq̃d a dño
rege exiuit ſ ỽbũ? ⁊ mihi nõ indica
ꝟuo tuo q̃s ſeſſur⁹ eẽt ſup thꝛonum
mei regis p⁹eũ. Et rñdit rex dꝺ
Uocate ad me berſabee Que cũ
ingreſſa coꝝ rege ⁊ ſtetiſſet añ eũ:
uit rex et ait: Uiuit dñs q̃ eruit
meã ꝺ oi anguſtia: q⁹ ſic iurauĩ
dñz deũ iſrl dicẽs: ſalomõ filiꝰ
nabit p⁹me: ⁊ ipe ſedebit

nus p me: sic faciam hodie. Sūmisitq; berſabee i ēā vultū: adorauit regē dicēs: Viuat dñs me⁹ rex dō in ēternū. Dixit q; rex dō: Vocate mihi sadoch sacerdotē t nathā pphaz: t banaiā filiū ioiade. Qui cū ingressi fuissent corā rege: dixit ad eos. Tollite vobiscū ſuos dñi vri: t īponite salomonē filiū meuz super mulā meā: t ducite eū i gion: t vngat eū ibi sadoch sacerdos et nathā p phēta i regē sup isrl. Et canetis buccina atq; dicetis: Viuat rex salomon. Et ascēdetis post eū: et veniet i hierlm: et sedebit sup ſoliū meū t ipe regnabit p me: illicq; pcepiā vt sit dux sup isrl t super iudā. Et rſpdit banaias filius ioiade regi dicēs: Amē. Sic loquat dñs de⁹ dñi mei regis. Quō fuit dñs cuz domino meo rege: sic sit cū salomōe: t sublimi⁹ faciat ſoliū eius a ſolio dñi mei regis dō. Descēdit q; sadoch sacerdos et nathan pphā t banaias filius ioiade t cerethi t felethi: et iposuerūt salomonē sup mulā regis dauid: t adduxerūt eū i gion.

F Sūpſitq; sadoch sacerdos cornu olei de tabernaculo: et vnxit salomonē. t cecinerūt buccina et dixit oīs pplus. Viuat rex salomō. Et ascēdit vniūsa multitudo post eū: et pplus canētiū tibijs t letabundo gaudio magno: et insonuit terra a clamore eoz. Audiuit aūt adonias t oēs q̄ inuitati fuerāt ab eo. Jāmq; cōsumā finitā erat. Sz et ioab audita voce tube ait. Quid sibi vult clamor ciuitatis tumultuantis? Adhuc eo loquēte: ecce ionathā filius abiathar sacerdotis venit. Cui dixit adonias: Ingredere quia vir fortis es et bona nūciās. Rndītq; ionathan adonie. Neq; q̄. Dñs esto nr̄ regi dauid: regē cōstituit salomonē: misitq; eū eo sadoch sacerdotē t nathan pphām et banaiā filiū ioiade et cerethi et felethi: et imposuerūt eū sup mulā regis. Unxerūtq; eū sadoch sacerdos et nathan pphā regē in gion: t ascēdentes inde letantes: et insonuit ciuitas. Hec ē vox quā audistis? Sz et salomō sedet sup ſoliū regni. Et ingressi serui regis dixerūt dño nr̄o regi dauid dicētes: Amplificet de⁹ nomē salomōis super nomē tuū: et magnificet thronum eius super thronū tuū. Et adorauit rex in lectulo suo: insup t hec locut⁹ ē Bñdicet dñs de⁹ isrl q̄ dedit hodie sedētez in ſolio meo videntibus oculis meis. Terruerunt itaq; t surrexerūt oēs q̄ iuitati fuerāt ab adonia: t iuit vnusq;sq; i viam suā. Adonias aūt timens salomonem: surrexit t abijt in tabernaculū dñi: tenuitq; cornu altaris. Et nūciauerūt salomoni dicētes: Ecce adonias timens regē salomonē: tenuit cornu altaris dicēs: Juret mihi rex salomō hodie q̄ non interficiat ſuū ſuū gladio. Dixitq; salomon: Si fuerit vir bon⁹: non cadat ne vn⁹ q̄dē capillus ei⁹ i trā: si inuētū fuerit i eo: morietur. Misit q; rex salomō t eduxit eū ab altari t ingressus adorauit regē salomonē. Dixitq; ei salomon: Uade i domū tuā. II

A Appropinquauerūt aūt dies dauid vt moreret: pcepitq; salomōi filio ſuo dicēs: Ecce ego ingredior viaz vniūse terre. Cōfortare et esto vir fortis t obſua vt custodias mādata dñi dei tui vt ambules in vijs ei⁹ et custodias cerimonias ei⁹ t pcepta ei⁹ t iudicia t testimonia: sic scriptū ē in lege moysi vt intelligas vniūsa q̄ facis: t q̄cūq; verteris vt pfirmet dñs ſmōes suos q̄s locut⁹ ē de me dicēs: Si custodierint filij tui vias meas: t ambulauerint corā me i veritate: in oi corde suo: t in oi aia sua: nō auferet tibi vir ꝺ solio isrl. Tu q̄z nosti q̄ fecerit mihi ioab filius saruie: q̄ fecerat duob⁹ pncipib⁹ exercitus isrl: abner filio ner t amase filio iether q̄s occidit t effudit sāguinē belli i pace: t posuit cruorē belli i baltheo suo q̄ erat circa lūbos ei⁹: t i calciamento suo q̄ erat i pedib⁹ ei⁹. Facies q̄ iuxta sapiaz tuā: t nō deduces caniciem ei⁹ pacifice ad inferos. Sz et filijs berzellai galaaditis reddes grām: eruntq; comedētes i mēsa tua. Occurrerūt enim mihi qñ fugiebā a facie absalō fratris tui. Habes q̄z apō te semei filiū gera filij gemini ō bahurim: q̄ maledixit mihi maledictiōe pessima qñ ibam ad castra. Sz q: descēdit mihi i occursū cuz trāsirē iordanē: t iurauī ei p dñm dicens: nō te interficiā gladio: tu noli pati eū esse innoxiū. Uir aūt sapiens es vt scias q̄ facies ei: deducesq; canos ei⁹ cū sāguine ad infernū ‖ Dormiuit igit dauid cū patrib⁹ suis: t sepult⁹ est i ciuitate dauid. Dies aūt q̄b⁹ regnauit dauid sup isrl q̄draginta anni sūt. Jn he-

Jos.23.b Deu.31.b Jos.1.b

2.Re.3.c.et 20.c

B

2.Re.19.c

2.Re.16.b

Ibidē.19.c

Act.2.c

C brō regnauit septē ānis i hierlm trigi
1.Pa.29.f tatrib⁹ ‖ Salomō añt sedit sup thronū
dauid pris sui: t firmatū ē regnū ei⁹ni
mis. Et igressus ē adonias filius agith
ad bersabee mrem salomōis. Que dixit
ei: Pacifice ne ē igress⁹ tu⁹? Qui rndit:
1.Re.16.a Pacifice⁹. Addiditq; Sermo mihi est
ad te. Cui ait: Loqre. Et ille. Tu ināt
nosti qz meū erat regnū: t me ꝓposue-
rat ois isrl sibi i regē: sz trāslatū ē reg-
nū t factū ē fris mei. A dño enim ꝓstitu
tū ē ei Nūc ꝙ petitiōem vnā ꝑcor a te ne
ꝓfūdas faciē meā. Que dixit ad eum:
Loqre Et ille ait: Precor vt dicas salo
moni regi (neq; enim negare tibi dcq;
pōt) vt det mihi abisac sunamitē vxo-
rē. Et ait bersabee: Bñ ego loqr ꝑ te re
gi Uenit ꝙ bersabee ad regē salomonē
vt loqrer ei ꝑ adonia. Et surrexit rex
i occursū ei⁹ adorauitq; eā: t sedit sup
thronū suū. Posituſq; ē thron⁹ mri re
gis q̄ sedit ad dexterā eius. Dixitq; ei:
Petitōem vnā ꝑuulā ego depcor a te ne
ꝓfūdas faciē meā. Et dixit ei rex. Pete
mr mea. Neq; enim fas ē vt aūtā faciē
tuā Que ait: Det abisac sunamitē ado
nie fratri tuo vxor. Respōditq; rex salo
mō: t dixit matri sue. Quare postulas
abisac sunamitē adonie? Postula ei t
regnū. Ipe ē enim frat̄ me⁹ maior me: et
hz abiathar sacerdotē t ioab filiū sar
uie. Jurauit itaq; rex salomō ꝙ dñs di-
cens: Hec faciet mihi de⁹ t hec addat:
qz ꝛ aiaz suā locut⁹ē adonias ꝛbū h. Et nūc viuit dñs q̄ firmauit me t col-
locauit me sup soliū dauid pris mei: t
q̄ fecit mihi domū sic locut⁹ est: qz ho
die occidet adonias. Misitq; rex salo-
mon ꝙ manū banaie filij ioiade q̄ inf-
fecit eū: t mortu⁹ ē. Abiathar q̄z sacer
dori dixit rex Uade i anathot ad agrū
tuū. Et q̄dē vir mortis es: sz hodie te nō
inficiā: qz portasti arcā dñi dei coraz
dauid pre meo et sustinuisti laborē in
E oib⁹ i q̄bus laborauit pr me⁹ ‖ Eiecit ꝙ
1.Re.2.f salomō abiathar vt nō esset sacerdos
dñi vt vt ipleret h̄mo dñi quē locut⁹
ē sup domū heli i silo. Uenit aūt nūci
us ad salomonē q̄ ioab declinasset p⁹
adoniā: t p⁹ salomonē nō declinasset.
F.1.g Fugit ꝙ ioab i tabernaculū dñi et ap-
phēdit cornu altaris. Nunciatūq; ē re
gi salomoni q̄ fugisset ioab i taberna
culū dñi: t ecce iux altare. Misitq; salo
mon banaiā filiū ioiade dicēs. G
inf̄fice eū. Et venit banaias ad t
naculū dñi: t dixit ei: Hec dic re
dere. Qui ait: Nō egrediar: sz h
Renūciauit banaias regi sermo
cēs. Hec locut⁹ ē ioab. t hec loc
mihi. Dixitq; ei rex: Fac sic locu
inf̄fice eū t sepeli: et amouebis
nē inocētē q̄ effusus ē a ioab a
domo pris mei: t reddet dñs sā
eius sup caput ei⁹: qz inf̄fecit du
ros iustos melioresq; se: t occid
gladio pre meo nō ignorante. F
filiū ner pncipē militie isrl: t A
filiū iether pncipē exercit⁹ iud
uertet sāguis illoz i caput ioab:
put semis ei⁹ i sempiternū. Dauid
semini eius t domui et throno
pax vsq; in eternū a dño. Ascēdit
banaias filius ioiade: t agress⁹ e
cit: sepultusq; ē i domo sua i de
ꝓstituit rex banaiā filium ioiade
sup exercitū t sadoch sacerdotē
ꝙ abiathar. Misit q̄z rex t vocau
mei: dixitq; ei: Edifica tibi domu
rusalē: t habita ibi. Et si egredie
de huc atq; illuc Quacūq; āt die
sus fuer t trāsier torrētē cedr
te inficiēdū. Sanguis tu⁹ erit
put tuū. Dixitq; semei regi: Bo
Sic locut⁹ē dñs me⁹ rex: sic faci
tuus. Habitauit itaq; semei
dieb⁹ multis. Factū ē āt post ānos
vt fugerēt serui semei ad achis
maacha regē geth. Nūciatūq; ē
q̄ hui ei⁹ essent i geth Et surrexit
et strauit asinū suū: iuitq; ad achis
geth ad req̄rendū huos suos: t adduc
eos ꝺ geth. Nūciatū ē āt regi salo
q̄ isset semei i geth ꝺ hierlm: t re
Et mittēs vocauit eū: dixitq; ill
ne testificat⁹ sū tibi ꝙ dñs: t pdix
q̄cūq; die egress⁹ fuer huc t illuc
to re ec morituꝝ? Et rndisti mihi
nus h̄mo quē audiui. Quare n
stodisti iusiurādū dñi t pceptū q
perā tibi? Dixitq; rex ad semei: Tu
sti oē malū cui⁹ tibi psciū ē cor tu
feciſti dauid pri meo Reddidit dñs
liciā tuā i caput tuū t rex salomō
dict⁹: t thron⁹ dauid erit stabil
dño vsq; i sempiternū. Jussit itaq;
banaie filio ioiade q̄ aggress⁹ p
eum t mortuus est.

LI

Confirmatū ē igit regnū ei⁹ in manu salomōis: t affinitate copulat⁹ est pharaoni regi egypti. Accepit nāq; filiā ei⁹: t adduxit i ciuitatē dō donec cōpleret edificās domū suā t domū dñi t murū hierūm p circuitū. Attū populus immolabit in excelsis. Nō enī edificatū erat tēplū noī dñi vsq; i diē illū. Dilexit āt salomō dñm ambulās i p̄ceptis dō p̄is sui: excepto q i excelsis immolabat: t accēdebat thymiama. Abiit itaq; salomō i gabaon vt immolaret ibi. Ingō ēt erat excelsū maximū. Mille hostias i holocaustū obtulit salomō sup altare illud i gabaō. Apparuit aūt dñs salomoni p sōnīū nocte dicēs: Postula quōd vis vt dem tibi. Et ait salomō Tu fecisti cū seruo tuo dauid p̄e meo misericordiaz magnā: sīc ambulauit i cōspectu tuo i veritate et iusticia t recto corde tecū. Custodisti ei misericordiaz tuā grādē: t dedisti ei filiū sedētē sup thronū suū ē hodie. Et nūc dñe deꝰ tu regnare fecisti seruū tuū p dauid p̄e meo Ego aūt sum puer paruul⁹ et ignorās egressū et introitū meū: t seruꝰ tuꝰ in medio ē populi quē elegisti: populi infiniti q enarrari et supputari nō pōt p multitudie. Dabis ergo tuo cor docile vt populū tuū iudicare possit t discernere inter bonū t malum. Quis enī pōt iudicare populū istū: populū hunc multū? Placuit ergo cōspectui dñi quō salomō postulasset hui⁹cemodi rē. Et dixit dñs salomōi Quia postulasti verbū hoc: t nō petisti tibi dies multos: nec diuitias aut alas inimicoꝝ tuoꝝ: sz postulasti tibi sapiaz ad discernendū iudiciū: ecce feci tibi sin cōmōes tuos. Et dedi tibi cor sapiēs t intelligēs in tātū vt nullꝰ ante te similis tui fuerit: nec p̄ter surrecturꝰ sit Sz t hec q nō postulasti dedi tibi diuitias. s. t gloriaz vt nemo fuerit similis tui i regibꝰ cūctis retro diebꝰ. Si āt ābulaueris i vijs meis t custodieris p̄cepta mea t mādata mea sīc ābulauit p̄ tuꝰ: lōgos faciā dies tuos Igitur euigilauit salomō: t intellexit q eēt somnū. Cūq; venisset hierūm: stetit coram arca federis dñi t: obtulit holocausta: t fecit victimas pacificas et grāde conuiuiū famulis suis. Tūc venerūt due mulieres meretrices ad regē: steteruntq; coram eo Quarum una ait: Obsecro mi dñe ego t mulier hec habitabamus i domo vna peperi apō eā i cubiculo. Tertia āt die postq; ego peperi: peperit t hec. Et erāmus simul: nullusq; alius nobiscū i domo excepta nos duabus. Mortuꝰ ē āt filius mulieris huius nocte. Dormiēs quippe oppressit eum. Et consurgēs in tēpestate nocte silētio: tulit filiū meū ō latere meo ācille tue dormiēte: t collocauit i sinu suo: suū āt filiū q erat mortuꝰ posuit i sinu meo. Cūq; surrexissē manet vt darē lac filio meo apparuit mortuꝰ. Quē diligēteri⁹ intuēs clara luce deprehēdi nō cē meū quē genueram. Rūdit q alia mulier. Nō ē ita vt dicis: sz filiꝰ tuꝰ mortuꝰ ē. meꝰ āt viuit. Ecōtrario illa dicebat. Mētiris filius quippe meꝰ viuit: t filiꝰ tuꝰ mortuꝰ ē Atq; i hūc modū contēdebāt coram rege. Tunc rex ait: Hec dicit: Filiꝰ meꝰ viuit: t filius tuꝰ mortuꝰ ē. Et ista rūdit: Nō: sz filiꝰ tuꝰ mortuꝰ ē meꝰ aūt viuit. Dixit q rex Afferte mihi gladium. Cūq; attulissēt gladiū coram rege ait Diuidite iūt infātē viuū i duas ptes: t date dimidiā ptē vni t dimidiā ptē alteri. Dixit āt mulier cuius filiꝰ erat viuꝰ ad regē: cōmota sūt quippe viscera eius sup filio suo. Obsecro dñe: Date illi infantē viuū: t nolite interficere eū. Ecōtrario illa dicebat: nec mihi nec tibi sit: sz diuidat Rūdit rex t ait: Date huic infantē viuū t nō occidat. Hec ē aūt mr ei⁹ Audiuit itaq; oīs isrl iudiciū qđ iudicasset rex: et timuerūt regē videntes sapiaz dei eē in eo ad faciēdū iudiciū. IIII

Erat āt rex salomō regnās sup oēs isrl: t hi principes q̄s hēbat. Azarias filiꝰ sadoch sacerdos Heliorepha t ahia filij sisa scribe. Josaphat filiꝰ ahilud a cōmentarijs. Banaias filius ioiade sup exercitū. Sadoch aūt et abiathar sacerdotes. Azarias filiꝰ nathan sup eos q assistebāt regi. Sabud filiꝰ nathā sacerdos amicꝰ regis et ahisar p̄positꝰ domꝰ: et adoniram filiꝰ abda sup tributa. Habebat āt salomō duodecim p̄fectos sup oēs isrl q pbebāt annonā regi t domui eiꝰ. Per singulos. n. mēses i āno: singuli necessaria ministrabāt. Et hec noīa eorū. Benhur i monte effrai. Bendecar i macces t i salebim t i bethsames t i helō t i bethanā. Benesed i araboth Ipiꝰ eīt erat socho: t oīs tra epher Benab i adab cuiꝰ oīs nephthalī dor: thapher filiā salomōis hēbat vxo

rē Bena filiꝰ ahilud regebat thanech
ꝛ mageddo ꝛ vniūſā bethſā q̄ ē iuxt̄ ſar
thana ſubt̄ iezrahel a bethſā vſq; abel
meula e regiōe zeelmaā. Bēgaber i ra
moth galaad hēbat auorhiair filꝰ ma
naſſe i galaad. Jpe ꝑerat i oi regiōe ar
gob q̄ ē i baſā ſexaginta citatibꝰ mag-
nis atq; muratꝭ q̄ hēbāt ſeras creas.
Ahinadab filiꝰ addo ꝑerat i manaim.
Achimaaſ i neptali Sꝛt ipe hēbat ba
ſmath filiā ſalomōis ſ ꝓiugio Banaa-
filiꝰ ſuſi i aſer ꝛ i baloth. Joſaphat fili
us pharue i yſachar. Semei filiꝰ hela
in beniami. Gaber filiꝰ ſuri i ſra gala-
ad: ꝛ i ſra ſeon regꝭ āmozrei ꝛ og regꝭ
baſan ſup oia q̄ erāt i illa ſra. Juda et
iſrł inumerabiles ſicut arena marꝭ in
multitudie comedētes ꝛ bibētes atq;
C letātes. Salomō autē erat i vitiōe ſua
hns oia regna ſecñ a flumine ſre phili
ſtīm vſq; ad t̄minū egypti: offerentiū
ſibi munera ꝛ ſuiētiū ei cūctꝭ diebꝰ vi
te eiꝰ. Erat autē cibꝰ ſalomōis ꝑ dies
ſingłos triginta chori ſimile ꝛ ſexagin
ta chori farine: decē boues pīgues: et
viginti boues paſcuales: ꝛ cētū arietes
excepta venatiōe ceruoꝝ capreaꝝ atq;
bubaloꝝ ꝛ auiū altiliū. Jpe. n. obtine
bat oēz regionē q̄ erat trās flumē q̄ſi
a thapſa vſq; ad gazā: ꝛ cūctos regeſ illa
rū regionū: ꝛ habebat pacē ex oi ꝑte i
circūitu. Habitabatq; iuda ꝛ iſrł abſ-
q; timore vllo vnuſq̄ſq; ſub vite ſua ꝛ
ficu ſua: a dan vſq; berſabee cūctꝭ die
bus ſalomōis. Et habebat ſalomō q̄-
draginta milia ꝓſepia eq̄ꝝ currilū: ꝛ
duodeci milia eq̄ſtriū: nutriebātq; eos
ſuprādicti regꝭ ꝓfecti: ſed ꝛ neceſſaria
mēſe regꝭ ſalomōis cuz ingēti cura ꝓ-
D bebāt i ꝑte ſuo. Hordeum q̄z ꝛ paleas
eq̄ꝝ ꝛ iumēꝝ deferebāt i locum vbi
erat rex iuxt̄ ꝓſtitutū ſibi. Dedit q̄z deꝰ
ſapiam ſalomōi ꝛ prudētiā multā ni-
mis: ꝛ latitudinē cordis q̄ſi arenā q̄ ē
i litore marꝭ: ꝛ ꝓcedebat ſapia ſalomo
nis ſapiaz oīm orietaliū ꝛ egyptioꝝ ꝛ
erat ſapiētior cūctꝭ hoibꝰ. Sapiētior
ethan iezraite ꝛ hemā ꝛ calchal ꝛ dor-
da ꝛ filijs maol: ꝛ erat noiatꝰ i vniuer
ſis gētibꝰ ꝑ circūitū. Locutꝰ ē q̄z ſalo-
mō tria milia ꝓbolas: ꝛ fuerūt carmia
eiꝰ q̄nq; milia. Et diſputauit ſup lig-
nis a cedro q̄ i libano vſq; ad hyſopū
q̄ egredit ꝺ pariete: ꝛ diſſeruit ꝺ iumē

tis ꝛ volucribꝰ et reptilibꝰ ꝛ piſcib
Et veniebāt ꝺ cūctꝭ ꝓpłis ad audi
ſapiaz ſalomōis: ꝛ ab vniūſis reg

ere q̄ audiebāt ſapiaz eiꝰ.
Jſit q̄z hirā rex tyri ſuos
ad ſalomonem. Audiuit e
ipm vnxiſſet regē ſup iſrł ꝑ ſe
qz amicꝰ fuerat hirā dauid oi
ſit āt ſalomō ad hirā dicēs: Tu
lūtatē dauid pris mei: ꝛ qz nō p
edificare domum noī dñi dei ſui
bella imināntia ꝙ circūdtū: donec
dñs eos ſb veſtigio pedū eiꝰ. Nūc
requiē dedit deꝰ meꝰ mihi ꝙ circū
nō ē ſathā neq; occurſꝰ malꝰ. Ec
cogito edificare tēplū noī dñi de
ſicē locutꝰ ē dauid pri meo dicēs,
tuꝰ quē dabo ꝑ te ſup ſolium tu
edificabit domū noī meo. Præci
tur ſuis tuis vt ꝑcidāt mihi cedr
libano: ꝛ ſui mei ſint cum ſuis
Mercedem aūt ſuoꝝ tuoꝝ dabo
quācūq; petieꝭ. Scis enī quō n
ꝓko meo vir q̄ nouerit ligna cedr
cut ſidonij. Cū q̄ audiſſet hirā rex
lomōis letatꝰ ē valde: ꝛ ait: Bñdict
dñs deꝰ hodie q̄ dedit dauid filiū
entiſſimū ſup ꝓplm hunc plurimū
miſit hirā ad ſalomōez dicēs: Au
q̄cūq; mādaſti mihi. Ego faciā o
lūtatē tuā i lignis cedrinis ꝛ abie
Serui mei deponēt ea ꝺ libano
re: ꝛ ego cōponā ea i ratibꝰ i mar
ad locū quē ſignificaberꝭ mihi ꝛ
cabo ea tibi: ꝛ tu tolles ea. Pbe
neceſſaria mihi: vt det cibꝰ domui
Itaq; hirā dabat ſalomōi ligna
na ꝛ ligna abiegna iuxt̄ oēm voluntā
eiꝰ. Salomō āt ꝓbebat hirā vigin
lia chorōs tritici i ciborū domui
giti chorōs puriſſimi olei. Dabat
ebat ſalomō hirā ꝙ ſingłos ānos.
dit q̄z dñs ſapiaz ſalomōi ſicut
ē ei. Et erat pax inter hirā ꝛ ſalomō
ꝛ pcuſſerūt ambo fedus. Elegitq; re
lomō opariōs ꝺ oi iſrł: ꝛ erat indict
trigita milia viroꝝ. Mittebatq; eos
libanū decē milia ꝙ mēſes ſingłos
ciſſim: ita vt duob⁹ mēſib⁹ eſſent i
mib⁹ ſuis. Et adonirā erat ſup hu
cemodi indictionē. Fuerūt itaq; ſe
moni ſeptuaginta milia corū q̄ on
portabāt: ꝛ octogīta milia lapidū
mōte abſq; ꝓpoſitꝭ q̄ ꝑerāt ſup

ogib⁹ nūero trīū miliū ⁊ trecēt⁹ ꝓci
piētiū ꝓpo ⁊ his q̄ faciebāt op⁹ ꝓece
pit q̄ rex vt tollerēt lapides grādes la
pides ꝓciosos i fūdamētū tēpli ⁊ q̄dra
rēt eos q̄s dolauerūt cemētarij salomo
nis et cemētarij hirā. Porro biblij ꝑ-
parauerūt ligna ⁊ lapides ad edifican
dū. Actū ē āt q̄drin (dā domū. VI
gentesimo ⁊ octogesimo anno
egressiōis filioꝝ isrl̄ de ēra egy
pti i āno quarto mēse zio ipe ē mēsis
scōs regis salomōis sup isrl̄: edificare
cepit domū dño. Dom⁹ āt quā edifica-
bat rex salomō dño: hēbat sexagita cu
bitos i lōgitudie: ⁊ vigiti cubitos i la-
titudie: ⁊ trigita cubitos i altitudine.
Et portic⁹ erat añ tēplū vigiti cubitoꝝ
lōgitudis iux mēsurā latitudis tēpli:
⁊ hēbat decē cubitos latitudis añ fa-
ciē tēpli: fecitq̄ i tēplo fenestras obli-
q̄s. Et edificauit sup parietē tēpli ta-
bulatū q̄ q̄ꝝ i parietib⁹ dom⁹ꝑ circūi-
tū tēpli ⁊ oraculi: ⁊ fec̄ latera i circūi-
tu. Tabulatū q̄ subt̄ erat q̄nq̄ cubi-
tos hēbat latitudis ⁊ mediū tabulatū
sex cubitoꝝ latitudis: ⁊ tertiū tabula-
tū septē hīs cubitos latitudinis. Tra
bes āt posuit i domo ꝑ circūitū forin-
secꝰ vt nō hererēt murj tēpli. Domus
āt cū edificarēt ō lapidib⁹ dolatj atq̄
ꝓfectj edificata ē ⁊ malle⁹ ⁊ securj ⁊ oē
ferrāmētū nō sūit audita i domo cū edi
ficarēt. Ostiū laterj medij i ꝓcte erat
dom⁹ dextre ⁊ ꝑ cocleā ascēdebāt i me-
diū cenaculū: ⁊ a medio i tertiū Et edi
ficauit domū ⁊ ꝓsūmauit eā. Texit q̄z
domū laq̄rib⁹ cedrinis: et edificauit
tabulatū sup oēz domū q̄nq̄ cubitis
altitudinis: ⁊ oꝑuit domū lignis cedri
nis. Et fact⁹ ē ꝙmo dñi ad salomonez
dicēs: Dom⁹ hec quā edificas: si ābula
uerj i ꝓceptj meis: ⁊ iudicia mea fece-
rīs ⁊ custodierj oia mādata mea gra-
diēs ꝑ ea: firmabo ꝙmonem meū tibi
quē locut⁹ sū ad dō pr̄ez tuū: ⁊ habita
bo i medio filioꝝ isrl̄: ⁊ nō derelinquā
plm meū isrl̄. Igit̄ edificauit salomō
domū ⁊ ꝓsūmauit eā. Et edificauit pa-
rietē dom⁹ intrīsec⁹ tabulatj cedrinis
a pauimēto dom⁹ vsq̄ ad sūmitatē pa
rietū ⁊ vsq̄ ad laq̄ria: et oꝑuit lignis
cedrinis intrīsec⁹: ⁊ texit pauimētū do-
mus tabulat abiegnis. Edificauitq̄ vi-
gīti cubitoꝝ ad posteriorē ptē tēpli ta
bulata cedrina a pauimēto vsq̄ ad sū
periora: ⁊ fec̄ interiorē domū oraculi i sā
ctū scōꝝ. Porro q̄dragita cubitoꝝ erat C
ipm tēplū ꝑ foris⁹ oraculi: ⁊ cedro ois
dom⁹ intrīsec⁹ vestiebat: hīs tornaturas
⁊ iuncturas suas fabrefactas ⁊ celatu
ras eminētes. Oīa cedrinis tabulis vesti
ebāt: nec olo lapis apparere poterat i
ꝓcte. Oraculū āt i medio dom⁹ i interi-
orī ptē fecerat vt poneret ibi arcā fede
ris dñi. Porro oraculū hēbat vigīti cu
bitos lōgitudis: ⁊ vigīti cubitos lati-
tudinis: ⁊ vigīti cubitos altitudis: et
oꝑuit illō aurō vestiuit auro purissimo
Sed ⁊ altare vestiuit cedro. Domū q̄z
añ oraculū oꝑuit auro purissimo: ⁊ af-
fixit lamias clauis aureis Nihilq̄ erat
i tēplo qō nō auro tegerēt. Sz ⁊ totū al
tare oraculi texit auro. Et fec̄ i oracu-
lo duos cherubi ō lignis oliuaꝝ decē
cubitoꝝ altitudis. Qulq̄ cubitoꝝ ala
cherub vnat q̄nq̄ cubitoꝝ ala cherub
alt̄a. i. decē cubitos hīntes a sūmitate
ale vsq̄ ad ale alteri⁹ sūmitatē. Decē
q̄z cubitoꝝ erat cherub scōs i mēsura
pari: ⁊ op⁹ vnū erat i duob⁹ cherubi. i.
altitudinē hēbat vn⁹ cherub decē cubi
toꝝ: ⁊ sic̄ cherub scōs. Posuitq̄ cheru
bin i medio tēpli interiorj. Extēdebāt D
āt alas suas cherubi ⁊ tāgebat ala vna
parietē: ⁊ ala cherub scōi tāgebat parietē
altera ale āt altare i media ptē tēpli se
iuicē ꝓtigebāt. Texit q̄z cherubi auro.
Et oēs partes tēpli ꝑ circūitus sculpsit
varijs celaturj ⁊ torno Et fec̄ i eis che
rubi ⁊ palmas ⁊ picturas varias q̄si ꝑ
minētes ō ptē ⁊ egredientes. Sz ⁊ pa
uimentū dom⁹ texit auro intrinsec⁹ ⁊ ex
trīsec⁹. Et i ingressu oraculi fec̄ duo osti-
ola ō lignis oliuaꝝ: postesq̄ angulorꝝ
q̄nq̄ ⁊ duo ostia ō lignis oliuarū. Et
sculpsit i eis picturā cherubi et palma
rū spēs ⁊ anaglyfa valde ꝓminētia et
texit ea auro ⁊ oꝑuit tā cherubi q̄z pal
mas ⁊ cela auro. Fecitq̄ i introitu tem
pli postes de lignis oliuaꝝ q̄drāgula-
tos: ⁊ duo ostia ō lignis abiegnis alter
sec⁹: ⁊ vtrūq̄ ostiū duplexerat: ⁊ se iui-
cē tenēs apiebāt. Et sculpsit cherubi
⁊ palmas ⁊ celaturas valde eminētes:
oꝑuitq̄ oia laminis aureis ope q̄dro
ad regulaz. Et edificauit atriū interi⁹ tri
b⁹ ordinib⁹ lapidū politoꝝ: ⁊ vno ordine
lignoꝝ cedri. Anno q̄rto fundata ēt

dom⁹ dñi ī mēse zio: et ī ānō vndecimo
mēse bul: ipe ē mēsis octau⁹: pfecta ē
dom⁹ i oi ope suo ⁊ ī vniūsis vtēsilib⁹
edificauitq; eā ānis septē. VII
D Omū āt suā edificauit salomō
tredeci ānis: ⁊ ad pfectū vsq; p
duxit. Edificauit q̄z domū salt⁹ libani
cētū cubitoꝝ lōgitudis: ⁊ q̄nq̄gita cu
bitoꝝ latitudis: ⁊ trigita cubitoꝝ alti-
tudinis: et q̄ttuoꝝ deambulatoria iter
colūnas cedrias. Ligna cedrina q̄ppe
exciderat i colūnas: ⁊ tabulatꝫ cedrinis
vestiuit totaz camerā q̄ q̄dragitaq̄nq;
colūnis sustētabat Un⁹ āt ordo hēbat
colūnas q̄ndeci ꝫ se inuicē positas: ⁊ e
regiōe se respiciētes: eq̄li spatio ik colū
nas: ⁊ sup colūnas q̄drāgulata ligna i
i cīcꝫ eq̄lia. Et porticū colūnaꝝ fecit
q̄nq̄gita cubitoꝝ lōgitudis: et trigita
cubitoꝝ latitudis: ⁊ alterā porticū i fa
cie maioris portic⁹: ⁊ colūnas ⁊ epystī
lia sup colūnas fecit Porticū q̄z solū i
q̄ tribunal ē: fecit et texit lignis cedri-
nis a pauimēto vsq; ad sūmitatē: ⁊ do
mūcula i q̄ sedebat ad iudicādū: erat
B i medio porticu siki ope. Domū q̄z fec̄
filie pharaōis quā vxorē duxerat salo-
mō: tali ope q̄li ⁊ hāc porticū Oia lapi
dib⁹ pciosis q̄ ad normā quādaz atq;
mēsurā tā itrīsecus q̄z extrīsec⁹ serrati
erāt a fūdamētovsq; ad sūmitatē pari
etū: ⁊ itrīsec⁹ vsq; ad atriū mai⁹. Fūda-
mēta āt de lapidib⁹ pciosis lapidibus
magnis decē siue octo cubitoꝝ: et de-
sup lapides pcīosi eq̄lis mensure secti
erāt; sikiterq; ō cedro. Et atriū maius
rotūdū triū ordinū ō lapidib⁹ sectꝫ et
vnius ordinis dolata cedro: necnō ⁊ ī
atrio dom⁹ dñi iteriozi ⁊ ī porticu dom⁹
Misit q̄z rex salomō ⁊ tulit hirā ō tyro
filiū mulierꝫ vidue de tribu neptalim
pfe tyrio artificē erariū ⁊ plenū sapia.
ītelligētia ⁊ doctria ad faciēdū oē op⁹
ex ere. Qui cū venisset ad regē salomo
nē fec̄ oē op⁹ ei⁹: ⁊ finxit duas colūnas
ereas: decē ⁊ octo cubitoꝝ altitudis cu
lūnā vnā: ⁊ linea duodecī cubitoꝝ am
C biebat colūnā vtrāq;. Duo q̄z capitel-
la fec̄ q̄ ponerent sup capita colūnaꝝ
fusilia ex ere: q̄nq; cubitoꝝ altitudis
capitellū vnū: ⁊ q̄nq; cubitoꝝ altitudi
nis capitelli alteꝝ: ⁊ q̄si i modū reris
⁊ catenaꝝ sibi īuicē miro ope ptextaꝝ
Utriq; capitellō colūnaꝝ fusile erat.

Septena ⁊ suum retiacula i capi
vno: ⁊ septena retiacula i capitell
tero. Et pfecit colūnas ⁊ duos o
p circūitū retiaculoꝝ singloꝝ ⁊ s
rēt capitella q̄ erāt sup sūmitatē
logranatoꝝ. Eodē mō fec̄ et capi
scdo. Capitella āt q̄ erāt sup capit
lūnaꝝ q̄si ope lilij fabricata erāt
ticu q̄ttuoꝝ cubitoꝝ. Et rursū alia
pitella in sūmitate colūnaꝝ desup
mēsurā colūne ꝫ retiacula. Malo
natoꝝ āt ducēti ordies erāt i cir
capitelli scdi. Et statuit duas col
in porticu tēpli. Cūq; statuisset co
dexterā: vocauit eā noie iachin.
erexit colūnā scdam: ⁊ vocauit
ei⁹ booz. Et sup capita colūnaꝝ op
modū lilij posuit: pfectūq; ē op⁹
naꝝ. Fec̄ q̄z mare fusile decē cub
a labio vsq; ad labiū rotūdū i circ
Quinq; cubitoꝝ altitudo ei⁹: ⁊ re
la trigita cubitoꝝ cingebat illud
cūitū: ⁊ sculptura subter labiū cir
bat illō decē cubitꝫ ambiēs mare
ordies sculpturaꝝ histriataꝝ erā
les: ⁊ stabāt sup duodecī boues.
tres respiciebant ad aq̄lonē: ⁊ tres
occidētez: ⁊ tres ad meridiē: ⁊ tres
orientē: ⁊ mare sup eos desup
posteriora vniūsa īterīsec⁹ latit
Hrostitudo aūt luterꝫ triū vnciaꝝ
labiūq; ei⁹ q̄si labiū calicꝫ: ⁊ folia
pādi lilij. Duo milia batos capie
⁊ tria milia metretas. Et fec̄ decē
ses eneas q̄ttuoꝝ cubitoꝝ lōgitud
bases singulas: ⁊ q̄ttuoꝝ cubitoꝝ
tudinis: ⁊ triū cubitoꝝ altitudi
ipm op⁹ basiū interrasile erat. Et
pture inꝫ iūcturas: ⁊ inꝫ coronula
plectras leones ⁊ boues ⁊ cherubi
iūcturꝫ sikr desup. Et subter leon
boues q̄si loza ex ere depēdētia: ⁊
tuoꝝ rote q bases singlas ⁊ axes
q q̄ttuoꝝ ptes q̄si humeruli subu
terē fusiles ꝫ se iuicē respectātes.
q̄z luterꝫ itrīsec⁹ erat ī capitꝫ
⁊ qō forinsec⁹ apparebat vnius
erat totū rotūdū: piterq; habebat
cubitū ⁊ dimidiū. In angulis āt
naꝝ vari celature erāt: ⁊ media
lūnia quadrata nō rotūda. Quat
q̄z rote q q̄ttuoꝝ angulos bas
coherebāt sibi subter basim. Una
hēbat altitudinis cubitū ⁊ semis.

les ā trote erāt ql̄es solēt i curru fie
ri. Et axes eaꝝ t radiū t cāti t modio-
loia fusilia. Nā t humeruli illi q̄ttuo
or p singlos angulos basis vni⁹ ex ipa
basi fusiles t cōiūcti erāt. In sūmita-
te āt basis erat q̄dā rotūditas vni⁹ et
dimid cubiti: ita fabrefacta vt luter
desup posset ponī: hīs celaturas su-
as variasq; sculpturas ex semetipsa.
Sculpsit q̄z i tabulatis ilkā erāt ex ere
t i angulk cherubi t leones t palmas q̄
si i similitudinē hoīs stātis: vt si celata sz
apposita p circuitū viderent. In hūc
modū fec decē bases: fusura vna t mē
sura: sculpturaq; cōsimili. Fec q̄z decē lu
teres eneos. Quadragīta batos capie
bat luter vn⁹: eratq; q̄ttuor cubitorū.
Singulosq; luteres p singlas. i. decē
bases posuit t cōstituit decē bases: q̄n
q; ad dexterā ptē tēpli: t q̄nq; ad sini-
strā. Mare āt posuit ad dexterā ptē tē
pli: ꝙ orientē t meridiē. Fecit q̄ hirā le-
beres t scutras t amulas t pfec oē op⁹
regis salomonis i tēplo dñi. Colūnas
duas t funiculos capitelloꝝ sup capi
tella colūnaꝝ duos t retiacla duo: vt
operirēt duos funiculos q̄ erāt sup capi-
tā colūnaꝝ: t malogranata q̄dringen
ta i duob⁹ retiaculis. Duos ordines
granatoꝝ i retiacul singul ad opien-
dos funiculos capitelloꝝ q̄ erāt sup ca
pita colūnaꝝ. t bases decē t luteres de
cē sup bases t mare vnū t boues duo-
decim subt mare t lebetes t scutras t
amulas. Oia vasa q̄ fec hirā regi salo-
moni i domo dñi: de auricalcho erāt.
In cāpestri regiōe iordānis fudit ea rex
i argillosa tra inter sochot t sarthā: et
posuit salomon oia vasa in domo dñi.
Propt multitudinē āt nimiā ñ erat pō
dus eris. Fecitq; salomō oia vasa i do-
mo dñi: altare aureū: t mēsā sup quā
ponerēt panes ꝓpositiōis aureā: t cā
delabra aurea q̄nq; ad dexterā t q̄nq;
ad sinistra ē oraculi ex auro puro t q̄
si lilia flores: t lucernas desup aureas
t forceps aureos t hydrias t fusci-
nulas t phialas t mortariola t thuri
bula de auro purissimo. Et cardines
ostioꝝ domꝰ interioris sci sctōꝝ: t osti-
oꝝ domꝰ templi ex auro erāt. Et ꝑfecit
omne opꝰ qđ faciebat salomō i domo dñi
t intulit q̄ sctificauerat dā pater suus:
argentū t aurū t vasa: reposuitq; i the-

sauris domꝰ dñi. VIII

Tunc cōgregari salomō maiores natu israhel et principes tribuum t duces familiaꝝ filiorū israhel ad regē salomonē i hierlm vt deferrēt arcā federis dñi de ciuitate dā. i. de syon. Cōueneruntq; ad regē salomonē vniuersus israel i mēse bethanim i solēni die: ipse est mēsis septimus. Uenerūtq; cūcti seniores de israhel: t tulerūt arcā sacerdotes et portauerūt arcā dñi t tabernaculū federis t oia vasa sctūarii q̄ erāt i tabernaculo: t ferebāt ea sacerdotes t leuite. Rex āt salomō t omis multitudo israhel q̄ cōuenerat ad eū gradiebat cū illo ante arcā: t imolabāt oues t boues absq; estimatiōe t nūero. Et intulerūt sacerdotes arcā federis dñi i locū suū i oraculi tēpli i sctm sctōꝝ subter alas cherubin. Siq̄dē cherubi expādebāt alas sup locū arce: t ꝓtegebāt arcā t vectes eius desup. Cūq; eminerēt vectes t apparerēt sūmitates eoꝝ foris sctūarii ante oraculū: nō appebāt vltra extrinsecus: q̄ t fuerūt ibiq; i pīte diē. In arcā āt nō erat aliud nisi due tabule lapidee q̄s posuerat i ea moyses i oreb qñ pepigit dñs fedus cū filiis israhel cū egrederēt de tra egypti. ‖ Factū ē āt cū exissēt sacerdotes de sctūario: nebula impleuit domū dñi: t nō poterāt sacerdotes stare t mistrare ꝓpt nebulā. Impleuerat enī gla dñi domū dñi. Tūc ait salomō: Dñs dixit vt habitaret i nebula. Edificās edificaui domū t habitaculū tuū: firmissimū solidū tuū i sempiternū. Cōuertitq; rex faciē suā: t bñdixit oi ecclie israhel. Omis. n. ecclia israhel stabat. Et ait salomō: Bñdict⁹ dñs deus israhel q̄ locut⁹ ē ore suo ad dā patrē meū. t i manibus eius ꝑfecit dicēs: A die q̄ eduxi ꝓplm meum israhel de egypto: ñ elegi ciuitatē de vniuersis tribub⁹ israhel vt edificaret domꝰ: t eēt nomē meū ibi: sz elegi dauid vt: eēt sup ꝓplm meū israhel. Uoluitq; dā pr̄e meo edificare domū noi dñi dei israhel t ait dñs ad dā pfem meū. Qz cogitasti i corde tuo edificare domū noi meo bñ fecisti q̄ idm mēte tractās. Uerūtñ tu nō edificabis mihi domū: sz filius tuus q̄ egredietur de renib⁹ tuis ipe edificabit domū noi meo. Cōfirmauit dñs ꝓmonē suū quē locut⁹ ē: stetitq; p dā pfem meo t sedi sup thronū israhel sic locut⁹ ē

2. Para. 5. a

2. Para. 6. a

Exo. 40. a

dñs:ꝛ edifkeaui domꝰ noſ dñi dei iſrł:
ꝛ ꝓſtitui ibi locꝰ arce i q̄ fedꝫ dñi ē qđ
pcuſſit cū pribꝫ nr̄is qñ egreſſi ſūt de
ęra egypti. Fecerit ār ſalomō añ altare
dñi i cōſpectu ecclie iſrł ꝛ expādit ma
nꝰ ſuas ī celū:ꝛ ait: Dñe deꝰ iſrł nō ē ſi
milis tui deꝰ i celo deſup ꝛ ſup ęrā de
orꝛñ: q̄ cuſtodis pactū ꝛ miſericordiā
ſuis tuis q̄ ābulāt coꝛā te i toto coꝛde
ſuo:q̄ cuſtodiſti ſuo tuo dō pri meo q̄
locutꝰ es ei. Oꝛe locutꝰ es:ꝛ manibꝰ ꝙ
feciſti:vt hec dies ꝓbat. Nunc igiť do
mine deꝰ iſrł ꝓtua famulo tuo dō pri
meo q̄ locutꝰ es ei dicēs: Nō auferet ō
te vir coꝛā me q̄ ſedeat ſup thronū iſrł
ita tñ ſi cuſtodierit filij tui viā ſuā vt
ābulēt coꝛā me:ſic tu ambulaſti i ꝓſpe
ctu meo. Et nūc dñe deꝰ iſrł firmēť ꝙ-
ba tua q̄ locutꝰ es ſuo tuo dō pri meo
Ergo ne putādū ē qđ ꝙe deꝰ hīter ſup
ęrā? Si ei celū ꝛ celi celoꝝ te cape nō
pñt: quātomagꝭ domꝰ hec quā edifica-
ui? Sꝛ reſpice ad oꝛonē ſui tui:ꝛ ad ꝓ
ces eiꝰ dñe dñe meꝰ. Audi hymnū ꝛ oꝛo
nē quā ſuꝰ tuꝰ oꝛat coꝛā te hodie: vt
ſint ocłi tui apti ſup domū hāc nocte
ac die: ſup domū ō q̄ dixiſti: ‖erit nomē
meū ibi: vt exaudias oꝛonē quā oꝛat
ad te ſuꝰ tuꝰ in loco iſto: vt exaudias
deꝓcationē ſui tui ꝛ ꝓpłi tui iſrł qđcūq̄
oꝛauerit i loco iſto ꝛ exaudies i lo-
co hitacłi tui i celo:ꝛ cū audierꝭ ꝓpitius
us erꝭ. ‖Si peccauerit hō i ꝓximū ſuū
ꝛ habuerit aliqđ iuramentū q̄ teneať
aſtrictꝰ: ꝛ venerit ꝓpť iuramentū coꝛā al
tari tuo i domū tuā: tu exaudies i celo
ꝛ facies ꝛ iudicabis ſuos tuos ꝓdēnās
impiū:ꝛ reddēs viā ſuā ſup caput eiꝰ: iu
ſtificāſq̄ iuſtū ꝛ retribuēs ei ſm iuſti-
ciā ſuā. Si fugerit ppłs tuꝰ iſrł inimi
cos ſuos: qꝛ peccaturꝰ ē tibi:ꝛ agētes
pniaz ꝛ cōfitētes noī tuo: venerit ꝛ ado
rauerit ꝛ deꝓcati te fuerit i domo hac:
exaudi in celo:ꝛ dimitte pctā ꝓpłi tui
iſrł:ꝛ reduces eos i ęrā quā dediſti pri
bꝰ eoꝝ. Si clauſū fuerit celū ꝛ nō pluet
rit ꝓpť pctā eoꝝ:ꝛ oꝛātes i loco iſto pe
nitētiā egerit noī tuo:ꝛ a pctis ſuis cō
uſi fuerit ꝓpť afflictionē ſuā: exaudi
eos i celo:ꝛ dimitte pctā ſuoꝝ tuoꝝ ꝛ
ꝓpłi tui iſrł:ꝛ oñde eis viā bonā ꝙ quā
ābulēt:ꝛ da pluuiā ſup ęrā quā dedi-
ſti ꝓpło tuo i poſſeſſionē. Fames ſi ob.
orta fuerit i ęra: aut peſtilētia: aut coꝛ
rupꝰ aer: aut erugo: aut locuſt
bigo:ꝛ afflixerit eū inimicꝰ eiꝰ
obſidēs: oīs plaga: vniūſa infirmi
cūcta deuoratio ꝛ iꝓcatio q̄ acci
oī hoī de ꝓpło tuo iſrł: ſi ꝛs ꝙgnou
plagā coꝛdis ſui:ꝛ expāderit man
as ī domo hac: tu exaudies i celo
hitatiōis tue. ꝛ re ꝓpitiaberꝭ ꝛ facie
des vnicuiq̄ ſm oēs vias ſuas ſi
derꝭ coꝛ eiꝰ: qꝛ tu noſti ſolꝰ coꝛ oīm
orū hoīm. vt timeāt te cūctꝭ dieb
viuūt ſup faciē ęre quā dediſti pri
nr̄is. Inſup ꝛ alienigena q̄ nō
tuo iſrł cū venerit ō ęra lōginq̄
mē tuū: audieť ei nomē tuū magn
manꝰ tua fortꝭ ꝛ brachiū tuū ext
vbicūq̄: cū venerit ꝙ ꝛ oꝛauerit i q
co tu exaudies i celo ſ firmaſtro hit
cłi tui:ꝛ facies oīa ꝙ ꝙbꝰ ſuocauerit
alienigena vt diſcāt vniūſi ꝓpli terr
nomē tuū timere. ſic ppłs tuꝰ iſrł
bēt qꝛ nomē tuū ſuocatū ē ſup
hāc quā edificaui. Si egreſſus fuer
pulꝰ tuꝰ ad bellū ꝛ ſimicos ſuos
q̄cūq̄ miſerꝭ eos: oꝛabūt te ꝛ viā
tatꝭ quā elegiſti:ꝛ ꝛ domū quā edifi
ui noī tuo:ꝛ exaudies i celo oꝛonē
rū et ꝓces eoꝝ et facies iudiciū eo
Oꝛ ſi peccauerit tibi (nō ē ei hō q̄ nō
cet) ꝛ iratꝰ tradideꝭ eos ſimicꝭ ſuis
captiui ducti fuerit i ęrā ſimicoꝝ ſuo
vel ꝙpe ꝛ egerit pniaz i coꝛde ſuo i
co captiuitatꝭ: ꝛ ꝛſi deꝓcati te fuer
i captiuitate ſua dicētes: Peccauim
iniq̄ egimꝰ: impie geſſimꝰ: ꝛ redi
ad te i vniūſo coꝛde ſuo: ꝛ tota ani
i ęra ſimicoꝝ ſuoꝝ ad quā captiui
cti fuerit: ꝛ oꝛauerit te ꝛ viā terre
quā dediſti ꝓribꝰ eoꝝ ꝛ ciuitat
giſti ꝛ tēpli q̄ edificaui noī tuo cra
dies i celo i firmaſtro ſolij tui oꝛon
eoꝝ ꝛ ꝓces eoꝝ ꝛ facies iudiciū
ꝓpitiaberꝭ ꝓpło tuo q̄ peccauit tibi
oīb inīq̄tatib eoꝝ q̄bꝰ ꝓuaricati
i te:ꝛ dabis miſeꝛiaz coꝛā eis q̄ eos
priuos habuerit vt miſereāť eis. ꝓ
cī tuꝰ ē ꝛ hereditas tua q̄s eduxiſti
ęra egypti de medio fornaꝭ ferree
ſint oculi tui apti ad deꝓcationē ſe
tui ꝛ ꝓpli tui iſrł: ꝛ exaudies eos i cu
ūſis ꝙ q̄bꝰ ſuocauerit te. Tu enī ſq
ſti eos tibi i hereditatē de vniūſis p
puł ęre: ſic locutꝰ es ꝙ moyſen ſuū
qñ eduxiſti ꝓres nr̄os ō egypto dñe

Deu.12.b

2.Pa.6.b

Factū ē āt cū cōpleſſ ſalomō oīāſ dñz
oēs oronē t depcationē hāc: ſurrexit
ā ſpectu altariſ dñi. Uterūq; ei genu i
trā fixerat: t manꝰ expāderat ad celū.
Stetit ꝫ t bñdixit oīi ecclie iſrl voce
magna dicēs. Bñdictꝰ dñs deꝰ q dedit
requiē ppło ſuo iſrl iuxt oīa q locutꝰ ē.
Nō cecidit ne vnꝰ qdē ſmo ex oibꝰbo
nis q locutꝰ ē p moyſen ſeruū ſuū. Sit
dñs deꝰ nr nobiſcū: ſic fuit cū pribus
nris n dereliquēs nos neq; pjciēs: ſz
ſclinet corda nra ad ſe vt ābulemꝰ in
vniſis vijs eiꝰ t cuſtodiamꝰ mādata
eiꝰ t cerimonias t iudicia q̄cūq; mā-
dauit pribꝰ noſtris: t ſint ſmōes mei
iſti qbꝰ depcatꝰ ſū coram dño appropin-
quāres dño deo vro die ac nocte: vt fa
ciat iudiciū ſuo ſuo t ppło ſuo iſrl p
ſingulos dies vt ſciāt oēs pli trē q
dñs ipe ē deꝰ: t n ē vltra abſq; eo. Sit
cor nrm pfectū cū dño deo nro vt
ābulemꝰ i decretiſ eiꝰ: t cuſtodiamꝰ mā
data eiꝰ: ſic t hodie. Igit rex t oīs iſrl
cū eo imolabāt victias coram dño. Ma-
ctauitq; ſalomō hoſtias pacificas q̄s
imolauit dño: boū vigiti duo milia t
ouū cētū vigiti milia. Et dedicauerūt
tēplū dñi rex t filij iſrl. In die illa ſcti
ficauit rex mediū atriū qđ erat añ do-
mū dñi. Fecit ibi holocauſtū t ſa-
crificiū t adipē pacificoꝝ: q̄m altare
ereū qđ erat coram dño min⁹ erat
t capere n poſſet holocauſtū t ſacrificiū t
adipē pacificoꝝ. Fecit ꝫ ſalomō i tpe il-
lo feſtuitatē celebrē: t oīs iſrl cū eo:
multitudo magna ab introitu emath vſq;
ad riuū egypti coram dño deo nro ſe-
ptē dieb⁹ t ſeptē dieb⁹. i. q̄tuordecī di
ebus: t die octauo dimiſit ppłos. Qui
benedicētes regi pfecti ſūt in tabernacła ſua
letantes t alacri corde ſup oīb⁹bonis q̄
fecerat dñs dō ſuo ſuo t iſrl ppło ſuo.

Actū ē āt cū pfeciſſet ſalo IX
mō edificiū dom⁹ dñi t edificiū
regis t oē qđ optauerat t volu
erat facere: appuit ei dñs ſecūdo ſic appa
ruerat ei i gabaō. Dixitq; dñs ad eū.
Exaudiui oronē tuā t depcatōez tuā
quā depcatꝰ es coram me: Sctificaui dō
mū hāc quā edificaſti vt ponerē nomē
meū ibi i ſēpiternū: t erūt oculi mei t cor
mei ibi cūctis diebꝰ. Tu q̄z ſi ābulaue-
ris coram me ſic ābulauit pr tuꝰ i ſimpli-
citate cordis t i equitate: t feceris oīa q̄

ꝑcepi tibi t iudicia mea t legitima mea
ſeruaueris ponā thronū regni tui ſup
iſrl in ſempiternū ſicut locutus ſum 2.Reg.7.b
dauid patri tuo dicēs: nō auferet vir
de genere tuo ō ſolio iſrl. Si aūt auer B
ſiōe aūſi fueritiſ vos t filij vri n ſequē-
tes me nec cuſtodiētes mādata mea t
cerimonias q̄s ꝓpoſui vob: ſz abieritiſ
t coluerit deos alienos t adorauerit
eos: auferā iſrl de ſuperficie trē quā de- 4.Reg.25.c
di eis: t tēplū qđ ſctificaui noī meo ꝑ
jciā a ſpectu meo: eritq; iſrl i prōbiū
t i fabulā cūctis ppłis: t dom⁹ hec erit i
exēplū. Oīs q̄ trāſierit p eā: ſtupebit et
ſibilabit t dicet‖Quare fecit dñs ſic trē Deu.29.c
huic t domui huic? Et rndebūt. Quia Piere.22.c
dereliq̄runt dñm deū ſuū q̄ eduxit pres
eoꝝ de trā egypti t ſecuti ſūt deos alie-
nos t coluerūt eos: t adorauerūt eos: id-
circo induxit dñs ſup eos oē malū iſtud. 2.Pa.8.a
Expletiſ āt ānis vigiti poſtq; edificaue
rat ſalomō duas domos. i. domū dñi t
domū regiſ: hirā rege tyri ꝓbēte ſalo-
moni ligna cedrina t abiegna t aurū iu
xta oē qđ opꝰ habuerat: tūc dedit ſalo
mō hirā vigiti oppida i trā galilee. Et C
egreſſus ē hirā de tyro vt videret oppi
da q̄ dederat ei ſalomō t n placuerūt ei
Et ait. Neccine ſūt citates q̄s dediſti mi
hi frē? Et appellauit eas trā chabul
vſq; i diē hāc. Miſit q̄ hirā ad regē ſa
lomonē cētū vigiti talēta auri: Hec ē
ſūma expēſaꝝ quā obtulit ſalomō rex
ad edificādū domū dñi t domū ſuā et
mello t muro hierlm t heſer t maggē-
do t gazer. Pharao rex egypti aſcēdit
t cepit gazer: ſuccēdit q̄ eā igni: t cha
nanēū q̄ habitabat i ciuitate interfecit t de
dit eā i dotē filie ſue vroi ſalomōis.
Edificauit q̄ ſalomō gazer t berhoron i
feriorē t baalath t palmirā i trā ſoli-
tudis: t oēs vicos q̄ ad ſe ptinebāt et
erāt abſq; muro: muniuit t citates cur
ruū t citates equitū t qcūq; ei placuit
vt edificaret i hierlm t i libano t i oi t
ra ptātiſ ſue. Uniūſū ppłm q̄ remānerat
de āmorreis t de ethei t pherezei et
eueis t hiebuſcis: q̄ n ſūt ō filijs iſrl: ho
rū filios q̄ remānerāt i trā q̄s. ſ. n potu
erāt filij iſrl exterminare: fecit ſalomō tri-
butarios vſq; i diē hāc. De filijs āt iſrl D
n ꝓſtituit ſalomō ſuire quēq;: ſz erāt
viri bellatores t miſtri eiꝰ t ꝓncipes
t duces t pfecti curruū t equitū. Erāt añs

ꝓncipes sup̄ oīa opa salomōis ꝓpositi
ãgenti ḥnãginta q̄ hēbant subiectũ
ppm̄ t statut⁹ opib⁹ ipabãt. Filia ãt
pharaonis ascẽdit de ciuitate dõi i dõ
mũ suã quã edificauerat ei salomon.
Tũc edificauit mello. Offerebat q̄z sa
lomõ trib⁹ vicib⁹ p ãnos singulos ho
locausta t pacificas victimas sup̄ al-
tare qõ edificauerat dño et adolebat
thymiama coꝝ dño. Perfectũq; ẽ tẽ-
plũ. Classem q̄z fecit rex salomõ i asion
gaber q̄ ẽ iux̄ hayłã i littore marꝛ ru-
bri i tra idumee. Misitq; hirã i classe
illa ꝙuos suos viros nauticos t gna-
ros marꝛ cũ seruis salomõis: q̄ cũ ve-
nissẽt i ophir sũptũ ide aurũ q̄dringẽ
tox̄ vigiti talẽtox̄ deruleꝛt ad regẽ sa

A Ed t regia saba (lomonẽ X
audita fama salomonis: i noie
dñi venit tẽptare eũ i enigma-
tib⁹. Et igressa hierlm multo cũ comi
tatu t diuitijs: camel portantib⁹ aro-
mata t aurũ infinitũ nimis t gẽmas p̄-
ciosas: venit ad regẽ salomonẽ: t lo-
cuta ẽ ei vniũsa q̄ hẽbat in coꝛde suo.
Et docuit eã salomõ oia ⁊ba q̄ Po-
suit. Nõ fuit ꝙmo q̄ regẽ posset latere
t nõ rñderet ei: Uidẽs ãt regina saba
oẽm sapiam salomõis: t dom̄ũ quã edi
ficauerat t cibos mẽse ei⁹: t habitacu
la ꝙuoꝝ t ordies ministrãtiũ: vestesq;
coꝝ t pincernas t holocausta q̄ offere
bat i domo dñi: ñ hẽbat vltra spiritũ:
Dixitq; ad regẽ. Uer⁹ ẽ ꝙmo quẽ au-
diui i tra mea sup̄ ꝙmonib⁹ tuis t su-
p̄ sapia tua: t ñ credebã narrãtib⁹ mi
hi: donec ipa veni t vidi ocul' meis: et
ꝓbaui q̄ media ꝑs mihi nũciata nõ
B fuerit. Maioꝛ ẽ sapia t opa tua q̄z ru-
moꝛ quẽ audiui. Beati viri tui t bea-
ti ꝙui tui hi q̄ stãt coꝝ te semp̄ t audi
unt sapiam tuã. Sit dñs de⁹ tu⁹ bñdi
ct⁹ cui cõplacuisti t posuit te sup̄ thro
nũ isrł eo q̄ dilexerit dñs isrł i sempiẽ
nũ: t cõstituit te regẽ vt faceres iudi-
ciũ t iustitiã. Dedit ꝙ regi cẽtũ vigiti
talẽta auri: t aromata mlta nimis et
gẽmas p̄ciosas. Nõ sunt allata vltra
aromata tã mlta q̄z ea q̄ dedit regina
saba regi salomoni. Sꝛ t classis hirã q̄
portabat aurũ de ophir: attulit ex op-
hir ligna tina mlta nimis t gẽmas p̄
ciosas. Fecitq; rex ꝺ lignis tinis fulcra
dom⁹ dñi t dom⁹ regie t cytharas ly-

rasq; cãtoꝛib⁹. Nõ sũt allata huiꝰ-
modi lingna tina neq; visa vsq; i
tẽ diẽ. Rex ãt salomõ dedit regi
oia q̄ voluit t petiuit ab eo: exce
his q̄ vltro obtulerat ei mũere re
Que reũsa ẽ t abijt i tra suã t ch
suis. Erat ãt põdus auri qõ offer
salomoni p ãnos singlos sexcẽto
agintasex talẽtox̄ auri: exceptis
offerebãt viri q̄ sup̄ vectigalia eũ
negoriatoꝛes: vniuersiq; scuta re
tes: t oẽs reges arabie: ducesq; t
Fecit q̄z rex salomõ ducẽta scuta
ro purissimo: Sexcẽtos auri siclos
dit i laminas scuti vni⁹ t trecẽtas
tas ex auro ꝓbato. Trecentesq; m
auri vnã peltã vestiebãt. Posuitq;
rex i domo salt⁹ libani. Fecit ẽt re
lomõ thronũ ꝺ eboꝛe gradẽ: t vesti
eũ auro fuluo nimis q̄ hẽbat sex gr
dus. Et sũmitas throni rotũda
gte posteriozi: t due man⁹ hinc
de tenentes sedile: Et duo leones
bãt iuxt man⁹ singlas: t duodecim
unculi stãtes sup̄ sex gradus hinc
inde. Nõ ẽ factũ tale op⁹ i vniuers
gnis. Sed t oia vasa de q̄b⁹ pot
rex salomõ erãt aurea: t vniuersa
pellex dom⁹ salt⁹ libani de auro p
simo. Nõ erat argẽtũ nec alicu
putabat i dieb⁹ salomõis: q̄ classis
gis p mare cũ classe hirã semel q
ãnos ibat i tharsis: deferẽs inde au
t argẽtũ t dẽtes elephãtoꝝ t simio
pauos. Magnificat⁹ ẽ g̃ rex salamõ
p oẽs reges tre diuitijs t sapia t
sa tra desiderabat vultũ salomonis
audiret sapiam ei⁹ quã dederat de
coꝛde ei⁹: t singuli deferebãt ei mu
vasa argentea t aurea: vestes t arma
bellica: aromata q̄z t eq̄s t mulos p
ãnos singlos. Cõgregauitq; salomon
curꝛ⁹ t eq̃tes: t facti sũt ei mille q̄d
genti curꝛ⁹: t duodeci milia eq̃ũ
posuit eos p ciuitates munitas: t
rege i hierlm. Fecitq; vt tãta eẽt ab
dãtia argẽti i hierlm quãta c. lapi
t cedroꝝ ꝓbuit multitudinẽ q̃si
moꝛos q̄ nascũt i cãpestrib⁹. Et ad
cebãt eq̄ salomoni ꝺ egypto t ꝺ cho
Negotiatoꝛes eꝝ regꝭ emebãt ꝺ cho
statuto ꝓcio p̄ducebãt. Egrediebat
q̄driga ex egypto sexcẽ' siclis argẽ
eq̄ cẽtũ q̄nq̄gita. Et q̄ ihũc modũ

eti reges etheoꝝ t syrie eꝝs venũdabãt
Erãt salomõ adamauit mu XI
lieres alienigenas mkras: filiã ꝺs
pharaõis t moabitidas t ãmo-
nitidas: idumeas t sidonias t cetheas
de gẽtib⁹ sup ꝙb⁹ dixit dñs filijs israꝫ.
No ingrediemini ad eas: neꝙ de illꝫ in-
grediẽt ad vras. Certissime ei auertẽt
corda vra vt seqmini deos earuꝫ. Hijs
itaꝙ copulat⁹ ẽ salomõ ardentissimo
amore. Fuerũtꝙ ei vxores ꝙsi regine
septingẽte: t cõcubine trecẽte. Et auer
terũt mkeres cor ei⁹. Cũꝙ iã eẽt senex
deprauatũ ẽ cor ei⁹ p mkeres vt seqre
tur deos alienos: nec erat cor ei⁹ pfe-
ctũ cũ dño deo suo sic cor dⁱ pris ei⁹:
sꝫ colebat salomõ astherthẽ deã sido-
niorꝝ et chamos deũ moabitarꝝ t mo-
loch idolũ ãmonitarꝝ. Fecitꝙ salomõ
qđ ñ placuerat coram dño: t ñ adipleuit
vt seqreꝛ dñm sic dⁱ pr ei⁹. Tũc edifi-
cauit salomõ phanũ chamos idolo mo
ab i mõte q ẽ ꝛ hierlm: t moloch ido-
lo filiorꝝ ãmõ. Atꝙ i hũc modũ fecit
vnis vxorib⁹ suis alienigẽis q ado
lebãt thura t imolabãt dijs suis. Igiꝛ
irat⁹ ẽ dñs salomoni ꝙ aũsa eẽt mẽs
ei⁹ a dño deo israꝫ q apparuerat ei scõ
t pceperat de hoc hꝫ ne seqreꝛ deos ali-
enos: t ñ custodiuit q mãdauit ei dñs:
Dixit itaꝙ dñs salomoni. Quia habu
isti hꝫ apud te t ñ custodisti pactũ meũ
t pcepta mea q mãdaui tibi: dirũpens
scindã regnũ tuũ t dabo illũ suo tuo:
verũtñ i dieb⁹ tuis nõ faciã ꝓpter dⁱ
patrem tuũ. De manu filij tui scindã il-
lud: nec totũ regnũ auferã sꝫ tribũ vnã
dabo filio tuo ꝓpꝛ dⁱ seruũ meũ t hie
rusalẽ quã elegi. Suscitauit ãt dñs ad
uersariũ salomoni adad idumeũ de se
mine regio q erat i edom. Cũ ei eẽt dⁱ
i idumea t ascẽdisset ioab pnceps mi-
litie ad sepeliendũ eos q fuerãt iterfe-
cti: t occidisset oẽ masculinũ i idumea
sex esset mẽsib⁹ ibi morat⁹ ẽ ioab t ois
israꝫ donec iterimeret oẽ masculinũ in
idumea fugit adad ipe t viri idumei
de suis pris ei⁹ cũ eo vt ingrederet egy
ptũ. Erat ãt adad puer ꝑuulus. Cũꝙ
surrexisset de madiã: venerꝛ in pharã.
Tulerũtꝙ secũ viros de pharã: t itro
ierũt egyptũ ad pharaonẽ regẽ egypti
qui dedit ei domũ: t cibos ꝓstituit: t
terã delegauit. Et inuenit adad gram co
ram pharaõe valde: intm vt daret ei, or-
orẽ sororẽ vxoris sue germanã taphnes
regine. Genuitꝙ ei soror taphnes gene-
barth filiũ: t nutriuit eũ taphnes i domo
pharaõis. Eratꝙ genebarth hitãs apõ
pharaonẽ cũ filijs ei⁹. Cunctꝙ audisset
adad i egypto dormisse dauid cũ pribus
suis: t mortuũ cẽ ioab pncipẽ militie
dixit pharaoni. Dimitte me vt vadaꝫ
i trã meã. Dixitꝙ ei pharao. Qua esꝰ
re apud me idiges vt ꝙras ire ad trã
tuã? At ille rndit. Nulla. Sꝫ obsecro te
vt dimittaꝛ me. Suscitauit ꝺs ei de⁹ ad
uersariũ razõ filiũ eliadã q fugerat ada
dezer regẽ soba dñm suũ: t cõgregauit
ꝫ eũ viros t fact⁹ ẽ pnceps latronũ cũ
interficeret eos dⁱ: abierũtꝙ damascũ
t habitauerꝛ ibi: t ꝓstituerꝛ eũ regẽ i da
masco: Eratꝙ adũsari⁹ israꝫ cũctis die
bus salomõis. Et hoc ẽ malũ adad t odiũ
ꝫ israꝫ: regnauitꝙ i syria. Hieroboã ꝺs
filius nabath eufrate⁹ de sareda ꝑuus sa
lomõis cui⁹ mr erat noie Serua: mu-
lier vidua: leuauit manũ ꝫ regem. Et
hec ẽ cã rebelliõis adũsus eũ: qr salo-
mon edificauit mello: t coeꝙuit vora
ginẽ ciuitatẽ dⁱ pris sui. Erat ãt hie-
roboã vir fortis t potẽs. Videꝛsꝙ salo
mõ adolescẽtẽ bone indolis t idustrius
cõstituerat eũ pfectũ sup tributa vni-
uerse dom⁹ ioseph. Factũ ẽ igiꝛ i tpe il
lo vt hieroboã egrederet de hierlm: et
inueniret eũ ahias silonites ꝓpha i via
opt⁹ pallio nouo. Erãt aũt duo tm in
agro. Apphẽdẽsꝙ ahias palliũ suum
nouũ q coopt⁹ erat scidit i duodecim
partes t ait ad hieroboã. Tolle tibi de-
cẽ scissuras. Hec esꝰ dicit dñs de⁹ israꝫ.
Ego scindã regnũ de manu salomõis
t dabo tibi decẽ trib⁹. Porro vna tri-
b⁹ remanebit ei ꝓpꝛ seruũ meũ dⁱ: t hie
rusalẽ ciuitatẽ quã elegi ex oib⁹ tribu
b⁹ israꝫ eo ꝙ dereliqrit me t adorauer-
it astherthẽ deã sidoniorꝝ t chamos
deũ moab: t moloch deũ filiorꝝ ãmõ:
t nõ ambulauerit i vijs meis vt face-
ret iusticiã coram me t pcepta mea t iu
dicia sic dⁱ pr ei⁹. Nec auferã omne re
gnũ de manu ei⁹: sꝫ ducẽ ponã eũ cũ-
ctis diebus vite sue ꝓpter dⁱ seruũ meũ
quẽ elegi: q custodiuit mãdata mea t
pcepta mea. Auferã ãt regnũ ⁊ manu
filij ei⁹ t dabo tibi decẽ trib⁹: filio ãt
ei⁹ dabo tribũ vnã vt remaneat lucer-

na dō ſuo meo cūctī dieb⁹ coꝝ me in hierlm ciuitate quā elegi vt eēt nomē meū ibi: te ār aſſumā ⁊ regnab ſup oia q̄ deſiderat aia tua: eriſq; rex ſup iſrl.
6 Si igit audierī oia q̄ p̄cepo tibi ⁊ ambulauerī i vīs meis: ⁊ fecerī qđ rectū ē coꝝ me cuſtodiēs mādata mea ⁊ p̄cepta mea: ſic fec dō ſu⁹ me⁹: ero tecū: ⁊ edificabo tibi domū fidelē quō edificaui dō domū: ⁊ tradā tibi iſrl: ⁊ affligā ſemē dd ſup h: Uerūtn ñ cūctī dieb⁹. Uoluit q̄ ſalomō ifficere hieroboā Qui ſurrexit ⁊ aufugit i egyptū ad ſeſac regē egypti: ⁊ fuit i egypto vſq; ad
2.Pa.9.g mortē ſalomōis. ‖ Reliquū x̄boꝝ ſalomōis ⁊ oia q̄ fec ⁊ ſapia ei⁹: ecce vniūſa ſcpta ſūt i libro x̄boꝝ ſolomōis. Dies ār q̄s regnauit ſalomō i hierlm ſup oēz iſrl: q̄dragita āni ſūt. Dormiuitq; ſalomō cū p̄rib⁹ ſuis: ⁊ ſepult⁹ ē i ciuitate dō p̄ris ſui: regnauitq; roboā fili⁹
A Ænit ār roboā i (ei⁹ p eo. XII
2.Pa.10.a ſichē. Illuc ei ꝓgregat⁹ erat oīs ꝓpls iſrl ad cōſtituēdū eū regē. At vero hieroboā fili⁹ nabath cū adhuc eſſet i egypto ꝓfugus a facie ſalomōis regī: audita morte ei⁹ reūſus eſt dō egypto. Miſeꝝq; ⁊ vocaueꝝt eū. Uenit q̄ hieroboā ⁊ oīs mlt̄itudo iſrl ⁊ locuti ſūt ad roboā dicētes. P̄f tu⁹ duriſſimū iugū impoſuit nob: Tu itaq; nūc iminue paululū dō ipio p̄ſi tui duriſſimo ⁊ de iugo grauiſſimo qđ iposuit nob ⁊ ſuiem⁹ tibi. Qui ait eis. Ite
B vſq; ad ktiū diē ⁊ reūtimini ad me. Cū q; abiſſz ꝓpls: inſt ꝓſiliū rex roboā cū ſenioꝝib⁹: q̄ aſſiſtebāt coꝝ ſalomōe p̄re ei⁹ cū ad hnc viueret: ⁊ ait. Qđ dat mihi ꝓſiliū vt rñdeā ꝓpło: Qui dixeꝝt ei. Si hodie obedierī ꝓpło huic ⁊ ſuierī ⁊ petiōi eoꝝ ceſſerī locut⁹q; fuerī ad eos x̄ba lenia: erūt tibi ſui cūctis dieb⁹: Qui dereliq̄t ꝓſiliū ſenū qđ dederāt ei ⁊ adhibuit adoleſcētes q̄ nutriti fuerāt cū eo ⁊ aſſiſtebāt illi dixitq; ad eos. Qđ mihi dat ꝓſiliū vt rñdeā ꝓpło huic q̄ dixeꝝt mihi: leui⁹fac iugū qđ iposuit p̄r tu⁹ ſup nos? Et dixerūt ei iuuenes q̄ nutriti fuerāt cū eo: ſic loq̄re populo huic q̄ locuti ſt ad te dicētes. P̄r
C tu⁹ aggrauauit iugum nr̄m: tu relexa
2.Pa.10.c nos. Sic loq̄rī ad eos. Minim⁹ digit⁹ me⁹ groſſior ē dorſo p̄ris mei: ⁊ nūc p̄r me⁹ poſuit ſup vos iugū graue: ego ār addā ſup iugū vr̄m. Pater me cecidit vos flagelk: ego ār cedā vos ſcorpionib⁹. Uenit q̄ hieroboā ⁊ oīs ꝓpls ad roboā die ktia ſic locut⁹ fuerat rex dicēs reūtimini ad me die ktia. Rñdit ꝓpło dura derelicto ꝓſilio ſenioꝝ q̄ dederāt: ⁊ locut⁹ ē eis ſm ꝓſiliū iuuenū dicens. P̄r me⁹ agrauit iugū vr̄m ego ār addā iugo vr̄o. P̄r me⁹ cecidit vos flagelk: ego ār cedā vos ſcorpionib⁹. Et ñ acq̄euit rex ꝓpło: qm aūſus erat eſt dñs vt ſuſcitaret x̄bū ſuū q̄ cui⁹ fuerat i manu ahie ſylonite ad roboā filiū nabath. Uidēs itaq; ꝓpls q̄ noluiſſet eos audire rex: Rñdit cēs. Que nob ps i dō vel q̄ hereditas filio iſai? Uade in tabnacula tua Nūc vide domū tuā dō. Et abiit tabnacula ſua. Sup filios ār iſrl q̄ habitabāt i cīratib⁹ iuda regnauit roboā. Miſit q̄ rex roboam aduerā q̄ ſup tributa: et lapidauit eū oīs iſrl mortu⁹ ē. Porro rex roboā feſtinā cēdit currū: ⁊ fugit i hierlm. Recedit iſrl a domo dō vſq; i p̄ſētē diē. Audiē ār cū audiſſz oīs iſrl q̄ reūſus eſt eroboā: miſerī ⁊ vocaueꝝt eū ꝓgregauitq; cetū: ⁊ ꝓſtituerūt eū regē ſup oēm iſrl nec ſecut⁹ē q̄ſpiā domū dō p̄t tribus da ſolā. Uenit ār roboā hierlm ⁊ congauit vniūſā domū iuda ⁊ tribū beniamī centū octogīta milia electorū amin cētū octogīta milia electorū rū ⁊ bellatoꝝ vt pugnarēt ꝫ domū ⁊ reducerēt regnū roboā filio ſalomonis. Fact⁹ē ār ſmo dñi ad ſemeiā vr̄m dei dicēs. Loq̄re ad roboā filiū ſalomonis regē iuda ⁊ ad oēm domū iuda ⁊ beniamī ⁊ reliq̄s ⁊ de ꝓpło dicēs. Hec dicit dñs. Nō aſcēdetī neq; bellabitis ꝫ frēs vr̄os filios iſrl. Reūtat⁹ vir i domū ſuā. A me ei factū ē x̄bū h. Audierūt ſmonē dñi ⁊ reūſi ſūt ō ire eis ꝓcepat dñs. Edificauit ār hieroboā ſichē i mōte effraim: ⁊ habitauit in ea Et egreſſ⁹ ide edificauit phanuel. Dixitq; hieroboā i corde ſuo. Nūc reuertet regnū ad domū dō ſi aſcenderit populus iſte vt faciat ſacrificia i domo dñi i hierlm ruſalē ⁊ p̄uertet coꝝ ꝓpli hui⁹ ad dñm ſuum roboā regē iuda: interficientq; me reūtent ad eū ⁊ ex cogitato ꝓſilio fecit duos vitulos aureos: ⁊ dixit eis. Nō te vltra aſcēdere i hierlm. Ecce dī tui iſrl q̄ te eduxerūt de tra egypti. Poſuit

itq; vnã i bethel ⁊ alterã i dan: ⁊ factũ
est ꝛbũ ꝟ in pctm. Jbat esth ppha
adorãdũ vitulũ vsq; i dan. ¶Et fec̃ pha
na i excelsis ⁊ sacerdotes de extremis
ppũ q; nõ erãt de filijs leui. Cõstituitq;
die solẽnẽ i mẽse octauo q̃ntadecima
die mẽsis in similitudinẽ solẽnitatis q̃ ce
lebrabat i iuda. Et ascẽdẽs altare si-
milit fecit i bethel vt imolaret vitulis
q̃s fabricat⁹ fuerat. Cõstituitq; in be-
thel sacerdotes excelsoꝝ q̃ fecerat: ⁊ as
cẽdit sup altare qđ extruxerat i bethel
q̃ntadecia die mẽsis octaui quẽ finxe
rat ꝟ corde suo. Et fecit solẽnitatẽ fi-
lijs is⁹: ⁊ ascẽdit sup altare vt adole-
¶ Ecce vir (ret incẽsũ. XIII
dei venit de iuda i sermõe dñi
in bethel hieroboã stãte sup al
tare ⁊h⁹ iacięte. Et exclamauit ꝟ al
tare in ꝟmone dñi: ⁊ ait. ¶Altare altra
re hec dicit dñs. Ecce filj⁹ nascet̃ do-
mui dauid osias noie: et imolabit sup te
sacerdotes excelsoꝝ q̃ nũc in te thura
succẽdũt: et ossa hoim sup te incẽdet.
Dedit⁹q; i illa die signũ dicẽs. Hoc erit
signũ qđ locut⁹ ẽ dñs. Ecce altare scin
det̃: ⁊ effũdet̃ cinis q̃ i eo est. Cũq; au-
disset rex ꝟmonẽ hois dei quẽ iclama
uerat ꝟ altare in bethel: extẽdit manũ
suã ꝺ altari dicẽs. Apphẽdite eũ: ⁊ ex-
aruit man⁹ ei⁹ quã extẽderat ꝟ eũ: nec
valuit retrahere eam ad se. Altare q̃q;
scissũ ẽ: ⁊ effusus ẽ cinis de altari: iux̃
signũ qđ ꝓdixerat vir dei i sermõe dñi:
Et ait rex ad virũ dei. Deꝓcare faciẽ
dñi dei tui: ⁊ ora ꝓ me vt restituat̃ ma
n⁹ mea mihi. Orauit vir dei faciẽ dñi
⁊ reuersa ẽ man⁹ regis ad eũ: et facta ẽ
sicut ꝓus fuerat. Locut⁹ ẽ ãt rex ad vi
rũ dei. Veni mecũ domũ vt prãdeas: ⁊
dabo tibi munera. Rndit⁹q; vir dei ad
regẽ. Si dederis mihi mediã ptẽ dom⁹
tue: nõ veniã tecũ: nec comedã panẽ ne
q; bibã aquã i loco isto. Sic ei mãda-
tũ ẽ mihi i ꝟmone dñi ꝓcipiẽtis. Nõ co
medes panẽ neq; bibes aquã: nec reũ
tis ꝑ viã q̃ venisti. Abijt q; ꝑ aliã viã
⁊ nõ est reuersus ꝑ iter q̃ venerat i be-
thel. Prophetes ãt q̃dã senex hitabat
in bethel ad quẽ venęt filj sui: ⁊ nar
rauęrt ei oia opa q̃ fecerat vir dei illa
die in bethel. Et ꝛba q̃ locut⁹ fuerat
ad regẽ: narrauęrt ꝓ suo. Et dixit eis
pater eoꝝ. Per quã viã abijt? Ostẽdq;
rũt ei filij sui viã ꝑ quã abierat vir dei
qui venerat de iuda. Et ait filijs suis.
Sternite mihi asinũ. Qui cũ strauissẽt
ascẽdit ⁊ abijt post virũ dei: ⁊ inuenit
eũ sedẽtẽ subꝝ terebinthũ. Et ait illi. D
Tu ne es vir dei q̃ veniśti de iuda? Rndit ille. Ego sum: Dixitq; ad eũ. Veni
mecũ domũ vt comedas panem. Qui
ait. Nõ possum reũrti neq; venire tecũ:
nec comedã panẽ neq; bibã aquã i lo
co isto: q⁹ locut⁹ ẽ dñs ad me i sermõe
dñi dicẽs. Nõ comedes panẽ ⁊ nõ bi-
bes aquã ibi: nec reũtęris ꝑ viã q̃ ieris.
Qui ait illi. Et ego ꝓpheta sũ sicut tui
⁊ angel⁹ locut⁹ est mihi i sermone dñi
dicẽs. Reduc eũ tecũ i domũ tuã vt co
medat panẽ ⁊ bibat aquã. Fefellit eum
⁊ reduxit secũ. Comedit q; panẽ i domo
ei⁹ ⁊ bibit aquã. Cũq; sederẽt ad men-
sam fact⁹ est sermo dñi: ad ꝓphetã q̃ re
duxerat eũ. Et exclamauit ad virũ dei A
q̃ venerat ꝺ iuda dicẽs. Hec dicit dñs
Quia nõ obediẽs fuisti ori dñi: ⁊ nõ cu
stodisti mãdatũ qđ ꝓcepit tibi dñs de
us tu⁹ ⁊ reuersus es ⁊ comedisti panẽ
⁊ bibisti aquã i loco i quo ꝓcepit tibi
ne comederes panẽ neq; biberes aquã
nõ iferet̃ cadauer tuũ i sepulchrũ pr̃m
tuoꝝ. Cũq; comedisset ⁊ bibissẽt strauit
asinũ suũ ꝓpheta quẽ reduxerat. Qui
cũ abisset iuenit eũ leo in via: ⁊ occi-
dit: ⁊ erat cadauer ei⁹ ꝓiectũ i itinere.
Asin⁹ ãt stabat iuxta illũ ⁊ leo stabat
iuxt̃ cadauer. Et ecce viri trãseũtes vi-
derũt cadauer ꝓiectũ i via ⁊ leonẽ stã
tẽ iuxt̃ cadauer. Et venerũt ⁊ diuulga F
uerũt i ciuitatẽ i q̃ ꝓphetes ille senex
hitabat. Qđ cũ audisset ꝓpha ille q̃ re-
duxerat eũ ꝺ via: ait. Vir dei ẽ q̃ i obe
diens fuit ori dñi: ⁊ tradidit eũ dñs le
oni: ⁊ cõfregit eũ: ⁊ occidit iuxt̃ verbum
dñi qđ locut⁹ ẽ ei. Dixitq; ad filios su
os. Sternite mihi asinũ. Qui cum stra-
uissẽt ⁊ ille abisset: luenit cadauer ei⁹
ꝓiectũ i via ⁊ asinũ ⁊ leonẽ stãtes iuxt̃
cadauer. Nõ comedit leo de cadauere
nec lesit asinũ. Tulit q̃q; ꝓpheta cada
uer viri dei: et posuit illud sup asinum
⁊ reuersus intulit in ciuitatẽ ꝓphete
senis vt plangerẽt eũ: et posuit cada-
uer ei⁹ i sepulchro suo. Et plãxerũt eũ
Heu heu mi frater. Cunq; planxissent G
eũ: Dixit ad filios suos. Cum mortu⁹
fuero sepelite me in sepulchro in q̃ vir

dei sepulr ẽ: fracta ossa eius ponite ossa
mea. Profecto ei veniet ꝑmo quẽ ꝓdi
xit i ꝑmone dñi ⁊ altare qđ ẽ i bethel
⁊ ⁊ oia phana excelsoꝝ q̃ sũt i vrbib⁹
samarie. Post ꝟba hec ñ ẽ reũsus hie-
roboã de via sua pessima sꝫ e⁊rio fec̃
de nouissimis ꝓphis sacerdotes excelso
rũ. Quicũq; volebat iplebat manũ suã
⁊ fiebat sacerdos excelsoꝝ. Et ꝓp̃t hãc
eãm peccauit dom⁹ hieroboã ⁊ euersa
est ⁊ deleta de sup̃ficie terre. XIIII

B In tpe illo egrorauit abia filius
hieroboã. Dixitq; hieroboã vx
ori sue. Surge ⁊ cõmuta habi-
tũ ne cognoscar⁊ ꝙ sis vxor hieroboã
⁊ vade i silo vbi ẽ ahias ꝓpha q̃ locu-
t⁹ est mihi ꝙ regnatur⁹ eẽm sup ꝓplm
4.Reg.3.c hũc. Tolle q̃s i manu tua decẽ panes
⁊ crustulã ⁊ vas mellis: et vade ad illũ
Ipse ei idicabit tibi q̃d euẽtuꝝ sit pu
ero huic. Fecit vt dixerat vxor hieroboa
am: ⁊ cõsurgẽs abiit i silo ⁊ venit i do
mũ ahie. At ille nõ poterat videre qr
B caligauerãt oculi ei⁹ p̃ senectute. Dixit ãt dñs ad ahiã. Ecce vxor hieroboã
ingredit vt cõsulat te sup filio suo q̃
egrotat. Hec ⁊ hec loq̃ris ei. Cuꝝ ergo
illa itraret ⁊ dissimularet se eẽ q̃ erat:
audiuit ahias sonitũ pedũ ei⁹ itrocun
tis p ostiũ: ⁊ ait. Ingredere vxor hiero
boã. Quare aliã te ee simulas? Ego ãt
missus sũ ad te dur⁹ nũci⁹: Vade ⁊ dic
hieroboã. Hec dicit dñs de⁹ isrl. Quia
exaltaui te de medio ꝓpli: ⁊ dedi te du
cẽ sup ꝓplm meũ isrl ⁊ scidi regnũ do-
m⁹ dd ⁊ dedi illud tibi ⁊ nõ fuisti sic
fu⁹ me⁹ dd q̃ custodiuit mãdata mea
⁊ secut⁹ ẽ me in toto corde suo faciẽs
qđ placitũ eet i ꝓspectu meo: sꝫ opat⁹
es male sup oẽs q̃ fuerũt añ te: ⁊ feci-
sti tibi deos alienos ⁊ ꝓflatiles vt me
ad iracũdiã ꝓuocares: me ãt piecisti
C post corp⁹ tuũ. Idcirco ecce ego iducã
mala sup domũ hieroboã: ⁊ ꝓcutiã de
hieroboã mingẽtẽ ad parietẽ ⁊ clausũ
⁊ nouissimũ i isrl ⁊ mũdabo reliq̃as do
m⁹ hieroboã sic mũdari solet fim⁹ vs-
J.16.b.ee q̃ ad purũ. Qui mortui fuerit de hie-
J.21.f. roboã i ciuitate comedẽt eos canes: q̃
ãt mortui fuerit i agro vorabũt eos
aues celi qr dñs locut⁹ ẽ. Tu igit surge
⁊ vade i domũ tuã: ⁊ i ipo ingressu pedũ
tuoꝝ i vrbẽ morietur puer ⁊ plãget eum
omis isrl ⁊ sepeliet. Iste ei solus iheret de

hieroboã i sepulchrũ: qr inuẽt⁹ ẽ
ꝑmo bon⁹ a dño deo isrl i dom⁹
boã. Cõstituet ãt sibi dñs regẽ sup
q̃ pcuriet domũ hieroboã i hac d
ꝺ tpe ⁊ pcuriet dñs de⁹ isrl sic m
solet harũdo i aq̃. Et euellet isrl
bona hac quã dedit ptib⁹ eoꝝ: ⁊
labit eos trãs flumẽ qr fecerũ sib
cos vt irritarẽt dñm. Et trade
isrl ꝓpt̃ pctã hieroboã: q̃ peccauit
care fec̃ isrl. Surrexit itaq; vxor
boã ⁊ abiit ⁊ venit i thersa. Cũq
grederet limẽ dom⁹: puer mo
sepelierũt eũ: ⁊ plãxit eũ oisrl
nẽ dñi quẽ locut⁹ est in manu
ahie ꝓphe. Reliq̃ aũt ꝟbor hier
quõ pugnauerit ⁊ quõ regnau
ce scꝑta sũt i libro ꝟborũ dieꝝ re
Dies ãt q̃b⁹ regnauit hieroboã
duo ãni sũt. Et dormiuit hiero
ptib⁹ suis: regnauitq; nadab fil
ꝓ eo. Porro roboã filius salomon
gnauit i iuda. Quadragita ⁊ no
erat roboã cũ regnare cepisset: ⁊ re
septẽ ãnis regnauit i hierlm ci
quã elegit dñs vt poneret nomen
ibi ex oib⁹ tribub⁹ isrl. Nomẽ ãt m
ei⁹ naama amanites. Et fec̃ iudas
lũ coram dño: ⁊ irritauerũt eũ sup
fecerũt ptes eoꝝ i peccatis suis q̃ p
rũt. Edificauerũt ei ⁊ ipi sibi ar
statuas ⁊ lucos sup oẽm collẽ ex
⁊ subt oẽm arborẽ frondosã: ⁊ reb
nati fuerũt i terra: Fecerũtq; oẽs abo
tiões gẽtiũ q̃s attriuit dñs a fac
lioꝝ isrl. In q̃nto ãt ãno regni ro
ascẽdit sesac rex egypti i hierlm
lit thesauros dom⁹ dñi ⁊ thesauros
gios ⁊ vniũsa diripuit: scuta q̃ au
q̃ fecerat salomõ ꝓ q̃b⁹ fec̃ rex ro
scuta erea: ⁊ tradidit ea i manu
scutarioꝝ et eoꝝ q̃ excubabãt ad
dom⁹ regẽ. Cũq; ingrederet rex i
dñi portabãt ea ⁊ postea reportabãt ad armam
scutarioꝝ. Reliq̃ aũt ꝑmonã rob
oia q̃ fec̃: ecce scꝑta sũt i libro
dierũ regũ iuda. Fuitq; bellũ inter
boã ⁊ hieroboã cũctis diebus. Dormi
q̃ roboã cũ ptib⁹ suis: ⁊ sepult⁹ e
eis i ciuitate dd. Nomẽ ãt matris
naama amanites. Et regnauit

Filius eius pro eo.

Hic in octauodecio ãno

hieroboā filiꝰ nabath: regnauit abia
sup iudā. Trib⁹ annis regnauit i hie
rusalē Nomē matris eius maacha fi-
lia abessalō: ambulauitq; in oīb⁹ pctis
pris sui q̄ fecerat añ eū: nec erat cor ei-
us pfectꝰ cū dño deo suo sic cor dauid
pris ei⁹. Sz ꝑpt dō dedit ei dñs deus
su⁹ lucernā i hierlm: vt suscitaret filiꝰ
ei⁹ p⁹ eū ⁊ staret in hierlm: eo q̄ fecisset
dō rectū i ocul⁹ dñi: ⁊ nō declinasset ab
oīb⁹ q̄ pceperat ei cunctis dieb⁹ vite sue:
excepto ꝟmōe vrie ethei‖Artū bellum
fuit inꝛ abiā ⁊ hieroboā oī tpe vite ei⁹
Reliq̄ ār ꝟmonū abie ⁊ oīa q̄ fec: nōne
hec pcepta sūt i libro ✠boꝝ dieꝝ regū
iudā? Fuitq; ꝓliū ie abiār ie hieroboā
Et dormiuit abia cū pribus suis ⁊ sepeli
ūt cū eis i citate dō: regnauitq; asa filiꝰ
eius p eo. In anno ꝛ viceſimo hieroboā
regis isrl regnauit asa rex iuda: ⁊ q̄dra
ginta ⁊ vno āno regnauit i hierlm. No-
mē mris ei⁹ maacha filia abessalō. ⁊ fe
cit asa rectū añ ꝟspectum dñi sic dō pr
ei⁹: ⁊ abstulit effeminatos ō tra: purga-
uitq; vniūsas sordes idoloꝝ q̄ fecerāt
pres ei⁹. Insup ⁊ maachā mrem suam
amouit ne eēt ꝓceps i sacris priapi: et
i luco ei⁹ quē ꝟsecrauerat: subuertitq;
spcū ei⁹ ⁊ cōfregit simulachꝝ turpissi-
mū: ⁊ ꝟussit i torrēte cedron. Excelsa
ār nō abstulit. Verūtū cor asa ꝑfectus
erat cū dño deo suo cūctis dieb⁹ suis.
Et intulit ea q̄ sctificauerat pr su⁹ ⁊ vo
uerat i domū dñi: argētū ⁊ auꝝ ⁊ vasa
Bellū ār erat inꝛ asa et baasa regē isrl
cūct⁹ dieb⁹ eoꝝ. Ascendit ōz baasa rex
isrl i iudā: ⁊ edificauit rama vt nō pos
sit ꝺpiā egredi vl ingredi de pte asa re-
auꝝ qđ remāserat i thesaur⁹ dom⁹ dñi
vl thesaur⁹ dom⁹ regie: dedit illō i ma
nus suos suoꝝ: ⁊ misit ad benadab fi
liū tabrēmō filiū ezion regē syrie q̄ ha-
bitabat i damasco dicēs: Fed⁹ ē inter
me ⁊ te ⁊ inꝛ prez meū ⁊ prez tuū Ideo
mitto tibi munera argētū ⁊ auꝝ: ⁊ pero
ve venias ⁊ irritum facias fed⁹ qđ hēs
cū baasa rege isrl: et recedat a me. Ac-
cepitq; benadab regi asa: misitq; ꝓncipes
exercit⁹ sui i ciuitates isrl: ⁊ pcusserūt
ahiō ⁊ dan ⁊ abel domū maacha: ⁊ vni
uersā cēneroth: oēm. l. trā neptali. Qđ
cū audisset baasa itermisit edificare ra
ma ⁊ cessus ē i thersa. Rex ār asa nun
ciū misit i oēz iudā vt nemo sit excusa
tus: Et tulerūt lapides ō rama: ⁊ ligna
eiꝰ q̄b⁹ edificauerat baasa: ⁊ extruxit ō
eis rex asa gabaa beniamī et maspha.
Reliq̄ ār oīm ꝟmonū asa ⁊ vniūse forti
tudines ei⁹ ⁊ cuncta q̄ fec ⁊ citates q̄s
extruxit: nōne hec scꝛa sūt i libro ✠boꝝ dieꝝ regū iuda. Verūtū i tpe sene 2.Pa.16.b
ctut⁹ sue doluit pedes. Et dormiuit cū
pribus suis: ⁊ sepult⁹ ē cū eis i citate dō
pris sui: regnauitq; iosaphat filiꝰ eius
p eo. Nadab ✠o filiꝰ hieroboā regna- F
uit sup isrl āno scō asa regis iuda. Re
gnauitq; sup isrl duob⁹ ānis: ⁊ fec qđ
malū ē i ꝟspectu dñi et ābulauit i vijs
pris sui ⁊ in pctis ei⁹ q̄b⁹ peccare fecit
isrl. Insidiat⁹ ē ār ei baasa filiꝰ ahie ō
domo ysachar: ⁊ pcussit eū i gebbethō
q̄ ē vrbs philistinoꝝ. Siq̄dem nadab
⁊ ois isrl obsidebāt gebbethon. Interfe-
cit ꝙ illū baasa i āno tertio asa regis iu
da: ⁊ regnauit p eo. Cūq; regnasset p-
cussit oēz domū hieroboā. Nō dimisit G
nec vnā q̄dē aiaz ō semie ei⁹ donec de-
leret eū iuxꝛ ✠bū dñi qđ locut⁹ fuerat i
manu ꝟui sui ahie ſylonitis ꝓpter pctā
hieroboam q̄ peccauerat et quib⁹ pec
care fecerat isrl ⁊ ꝓpter delictū q̄ irrita
uerat dñm deū isrl. Reliq̄ ār sermonū nadab et oīa q̄ opat⁹ ē: nōne hec scꝛa
sūt i libro ✠boꝝ dieꝝ regū isrl. Fuitq;
bellū inꝛ asa ⁊ baasa regē isrl cunctis
dieb⁹ eoꝝ. Anno tertio asa regis iuda
regnauit baasa filiꝰ ahie sup oēm isrl
i thersa viginti q̄tuor ānis: ⁊ fec malū
coram dño. Ambulauitq; in vijs hiero-
boam i pctis ei⁹ q̄b⁹ peccare fecit isrl.
Acc⁹ ē ār sermo dñi ad XVI
iehu filiū anani ꝟ baasa dicēs: A
Pro eo q̄ exaltaui te de pulue-
re et posui te ducē sup ꝓplm meum isrl:
tu ār ambulasti i via hieroboā: et pec-
care fecisti ꝓplm meum isrl vt me irrita-
res i pctis eoꝝ: ecce ego demetā poste
rioꝛa baasa ⁊ posterioꝛa dom⁹ ei⁹: et fa
ciā domui tuā sic domum hieroboā filii B
nabath. Qui mortuꝰ fuerit de baasa i ꝟ.14.c.et
citate: comedēt eū canes: et q̄ mortuꝰ ĭ.21.f
fuerit ex eo in regiōe: comedēt eum vo
lucres celi. Reliq̄ ār sermonū baasa ⁊
q̄cunq; fecit ⁊ ꝓtia ei⁹: nōne hec scꝛa
sūt in libro ✠boꝝ dierū regū isrl. Dor
miuit q̄ baasa cū patrib⁹ suis: sepult⁹
q̄ ē in thersa: ⁊ regnauit hela filiꝰ ei⁹

p eo. Cū aūt in manu iehu filij anani
pphete verbū dñi factū esset ꝓtra baa
sa et ꝺ domū eius: et ꝓtra ofñe maliū qđ
fecerat coꝝ dño ad irritandū eū i ope
C rib⁹ manuū suarū vt fieret sicut dom⁹
Nō habet hieroboā: ob hāc causā occidit eū: hoc
in hebreo est iehu filiū anani pphetā. Anno vi-
cesimosexto asa regꝭ iuda regnauit he-
la filius baasa sup isrl in thersa duob⁹
annis. Et rebellauit ꝓtra eū ẏu⁹ suus
zambri dux medie ptis equitum. Erat
aūt hela in thersa bibēs et temulēt⁹ i
domo arsa pfecti thersa. Irruens ꝙ zā-
bri percussit et occidit eum ano vicesimo
septio asa regꝭ iuda: et regnauit p eo.
Cūq regnasset t sedisset sup soliū eius
percussit oēm domū baasa: t nō dereliqt
ex ea mingētē ad parietē et ꝓpinqs t
4.Re.9.8 amicos ei⁹. Deleuitq zābri oēs domū
baasa iuxta ẋbū dñi: qđ locut⁹ fuerat
ad baasa in manu iehu pphe ppt vni
uersa pctā baasa et pctā hela filij eius
ꝙ peccauerūt et peccare fecerūt isrl p-
uocātes dñm deū isrl i vanitatib⁹ su-
D is. Reliq aūt ẏmonū hela et oia q̄ fec:
nōne hec scripta sūt i libro ẋbonm die-
rū regū isrl? Anno vicesimoseptio asa
regis iuda regnauit zābri septē dieb⁹ i
thersa. Porro exercit⁹ obsidebat gebbe
thon vbē philistinorū. Cunq audisset
rebellasse zābri et occidisse regē: fec si-
bi regē oīs israel amri ꝙ erat ꝓnceps
militie sup isrl i die illa i castrꝭ. Ascē-
dit ꝙ amri et oīs israel cū eo de gebbe-
thon et obsidebāt thersa. Uidēs autē
zābri q̄ expugnāda eēt ciuitas: ingres-
sus ē palatiū et succēdit se cū domo re
gia: et mortu⁹ ē i peccatꝭ suis ꝙ pecca-
uerat: faciēs malū coꝝ dño: et ambu-
lās in via hieroboā et in pctō ei⁹ ꝙ fec
E peccare isrl. Relq autē ẏmonū zambri
et insidiar ei⁹ et tyrānidis: nōne hec
scripta sūt in libro ẋbonm dierū regum
isrl? Tūc diuisus ē ꝓpls israel in duas
ptes. Media ps ꝓpli sequbat thebni fi-
lius gineth vt ꝓstitueret eū regē: t me-
dia ps amri. Preualuit autē popul⁹ q̄
erat cū amri ꝓpter q̄ sequbat thebni filiū
gineth: mortuusq ē thebni et reg-
nauit amri. Anno tricesimonono asa
regꝭ iuda regnauit amri sup isrl duo-
decī ānis. In thersa regnauit sex ānis
Emitq mōtē samarie a somer duob⁹
talēt⁹ argēti: et edificauit cū ꝓpoca-

uit nomē ciuitat⁹ quā extruxit
somer dñi mōt⁹: samariā. Fec aūt
malū i ꝓspectu dñi t opat⁹ ē nequi
oēs q̄ fuerūt ante eū. Ambulauit
via hieroboā filij nabath ꝙ pec
q̄b⁹ peccare fecerat isrl vt irritaret
deū isrl i vanitatib⁹ suis. Reliq aūt
nū amrit ꝓlia ei⁹ q̄ gessit: nōne hec
pta sūt i libro ẋbonm dierū regū isrl
Dormiuitq amri cū pribus suis: et
t⁹ē in samaria: regnauitq achab
ei⁹ p eo. Achab ẋo filius amri regna
sup israel āno tricesimooctauo asa
gis iuda. Et regnauit achab filius
sup isrl i samaria viginti et duob⁹
nis. Et fecit achab filius amri malū
cōspectu dñi sup oēs q̄ fuerant ante
Nec sufficit ei vt ambularet i pec
hieroboā filij nabath: insup duxit
rē iezabel filiā metabaal regis sido
rū. Et abiit et seruiuit baal: et adora
eū: t posuit arā baal i templo baal
edificauerat i samaria: t plātauit lu
Et addidit achab i ope suo irritare
minū deū isrl sup oēs reges isrl q̄ fu
rūt ante eū. In dieb⁹ ei⁹ edificauit hi
de bethel hiericho. In abirā ꝓmo
suo fundauit eā: et in segub nouissi
suo posuit portas ei⁹ iuxta ẋbū dñi
locut⁹ fuerat in manu iosue filij nun

Et dixit helias thesbi
tes de habitatoribus galaad
achab. Uiuit dñs deus isrl
cōspectu sto si erit ānis his ros nec
uia: nisi iuxta oris mei ẋba. Et fac
ẋbū dñi ad eū dicēs: Recede hinc
de ꝓtra orientē: et absconderē iuxta
carith q̄ ē ꝓtra iordanē: et ibi de
te bibes coruis ꝙq ꝓcepi vt pascant
ibi. Abiit ꝙ et fecit iuxta ẋbū dñi
q̄ abisset sedit in torrēte carith q̄ e
tra iordanē. Corui q̄q deferebāt ei
nē t carnes mane: similiter panes t
nes vesperi: et bibebat de torrēte. Po
dies aūt aliquātos siccat⁹ ē torre
nō essit plueret sup terrā. Factū est
mo dñi ad eū dicens: Surge et vad
sareptā sidonioꝝ: t manebis ibi. Pr
cepi esse ibi mulieri vidue vt pascat
Surrexit et abiit in sareptā. Cūq
Cūq ven isset ad portā ciuitat⁹: ap
ruit ei mulier vidua colligēs ligna
et vocauit eā dixitq ei. Da mihi
lulū aq̄ in vase vt bibā. Cūq ill

ret vt afferret :clamauit post tergū eiꝰ
dicēs: Affer mihi obsecro ⁊ buccellam
panis in manu tua. Que rñdit: Uiuit
dñs deꝰ tuꝰ: qꝛ ñ habeo panē nisi quā
tñ pugillꝰ capę pōt farine in hydria ⁊
paululū olei i lechito. Ēn colligo duo
ligna vt igrediar ⁊ faciā illō mihi et fi
lio meo vt comedamꝰ ⁊ moriamur Ad
quā helias ait: Noli timere: sꝫ vade et
fac sē dixisti. Uerūtn mihi ꝑmū fac de
ipa farinula subcinericiū panē ꝓuulū
⁊ affer ad me: tibi aūt et filio tuo faci-
es posca. Hec aūt dicit dñs deus isrł. C
Hydria farine nō deficiet nec lechitꝰ
olei minuet vsqꝫ i diē i q̄ dñs daturꝰ ē
pluuiā sup faciē tre. Que abūt: ⁊ fecit
ut dixerū helie. Et comedit ipe ⁊ illa et
domus eiꝰ: et ex illa die hydria farine
nō defecit: ⁊ lechitꝰ olei nō ē iminutus
tm̄ xp̄ū dñi q̄ locutꝰ fuerat in manu
helie. Factū ē autē pꝰ xp̄ba hec egrota-
uit filius mulieꝛ mr̄isfamilie: et erat
ęgnor fortissimꝰ ita vt nō remaneret i
eo halitꝰ. Dixit ꝫ ad heliā. Quid mihi
et tibi vir dei? Ingressus es ad me vt
rememorarēt iniq̄tates mee: ⁊ interfice
res filiū meū. Et ait ad eaꝫ helias. Da
mihi filiū tuū. Tulitq̄ eā ꝺ sinu eiꝰ et
portauit i cenaculū vbi ipe manebat
posuit sup lectulū suū: et clamauit ad
dñm: et dixit: Dñe deꝰ meus etiā ne vi
duā apꝺ quā ego vtcūq̄ sustento: af-
flixisti vt interficeres filiū eiꝰ? Et expā-
dit se ⁊ mēsus ē sup puerꝫ tribꝰ vici
bus ⁊ clamauit ad dñm: ⁊ ait: Dñe deꝰ
meꝰ reuꝛet obsecro aia pueri huiꝰ i vi
scera eiꝰ. Et exaudiuit dñs vocē helie:
⁊ reuersa ē aia pueri itra eū: ⁊ reuixit.
Tulitq̄ helias puerꝫ: ⁊ deposuit eū de
cenaculo i inferiorē domū et tradidit
mr̄i sue. Et ait illi: Ēn viuit filiꝰ tuus.
Dixitq̄ mr̄ier ad heliā. Nūc i isto cog-
noui q̄m vir dei es tu: ⁊ xp̄ū dñi i ore
tuo verꝫ ē. XVIII
Est dies multos factū ē xp̄ū dñi ad he-
liā i āno tertio dicens: Uade et
ostende te achab vt dem pluuiā sup fa-
ciē terre. Iuit ꝫ helias vt ostenderet se
achab Erat āt fames veheməs i sama
ria. Uocauitq̄ achab abdiā dispēsato
rē domꝰ sue. Abdias āt timebat dñm
deū valde. Nā cū interficeret iezabel ꝓ-
phetas dñi tulit ille cētū ꝓphās ⁊ ab-
scōdit eos q̄ināgenos i spelūc: ⁊ pauit
eos pane ⁊ aqua. Dixit ꝫ achab ad ab
diā. Uade i trā ad vniūsos fōtes aq̄ꝝ
et i cūctas valles si forte possimꝰ inueni
re herbā ⁊ saluare eq̄s et mulos ⁊ non
penitꝰ iumēta intereāt. Diuiseruntq̄ si
bi regiōes ⁊ circūirēt eas. Achab ibat
ꝑ viā vnā: ⁊ abdias ꝑ viā alterā seoꝛ-
sū. Cūq̄ eēt abdias i via: helias occur B
rit ei. Qui cū cognouisset eū: cecidit su
per faciē suā ⁊ ait: Tū tu es dñe mi he
lias? Cui ille rñdit: Ego. Et dixit: Ua-
de ⁊ dic dño tuo. Adest helias. Et ille:
Quid peccaui inq̄t q̄m trades me ꝙuū
tuū i mānu achab vt interficiat me? Ui
uit dñs deꝰ tuꝰ: qꝛ nō ē gēs aut regnū
in q̄ nō miserit dñs meꝰ te req̄rēs. Et
rñdentibꝰ cūctꝫ nō ē ꝙ: adiurauit reg
na singla ⁊ gētes eo ꝙ minime repire
ris. Et nūc dicis mihi: vade ⁊ dic dño
tuo adest helias? Cumq̄ recessero a te:
spūs dñi asportabit te in locū quē ego
ignoro: ⁊ ingressus nūciabo achab: et ñ
iueniēs te interficiet me. Seruꝰ aūt tuꝰ C
timet dñm ab infantia sua. Nūq̄d nō
indicatū ē tibi dño meo q̄d fecerim cū
interficeret iezabel ꝓphas dñi ꝙ absco
derim de ꝓphetꝫ dñi cētū uiros q̄nq̄-
genos ⁊ q̄nq̄genos in spelūcꝫ et pauē-
tim eos pane ⁊ aq̄? Et nūc tu dicꝫ va
de ⁊ dic dño tuo adest helias vt interfi-
ciat me? Et dixit helias. Uiuit dñs ex- 3.17.c
ercituū cui⁹ vultū sto: qꝛ hodie appa 4.Re.4.b
rebo ei. Abūt ꝫ abdias i occursū ach-
ab ⁊ indicauit ei. Uenitq̄ achab in oc
cursū helie: ⁊ cū vidisset eū ait: Tu ne
es ille q̄ ꝓturbas isrł? Et ille ait: Non
ego turbaui isrł: sꝫ tu ⁊ domꝰ ꝑris tui
q̄ dereliq̄stꝫ mādata dñi et secuti estis
baalim Uerūtn nūc mitte ⁊ ꝓgrega ad
me vniūsū isrł i mōte carmeli: ⁊ ꝓphas
baal q̄dringētos q̄nq̄ginta: ꝓphetasq̄
lucoꝝ q̄dringētos q̄ comedūt ꝺ mēsa
iezabel. Misit achab ad oēs filios D
isrł ⁊ ꝓgregauit ꝓphas i mōte carmeli.
Accedēs āt helias ad oēm ꝓplm israel
ait: Usq̄q̄ claudicatꝫ i duas ꝑtes? Si
dñs ē deꝰ sequmini eū: si āt baal sequ-
mini illū. Et nō rñdit ei ꝓplꝰ xp̄ū. Et ait
rursus helias ad ꝓplm: Ego remāsi ꝓ-
pheta dñi solꝰ: ꝓphe aūt baal q̄dringēti
⁊ q̄nq̄ginta: ꝓphetasq̄ lucoꝝ q̄dringēti
viri sūt Detꝰ nob̄ duo boues: ⁊ illi eli
gāt sibi bouē vnū ⁊ in frusta cedentes
ponāt sup ligna: ignē aūt non suppo-

uāt. Et ego faciā bouē alterum: et imponā sup ligna: ignē aūt nō supponā.
Inuocate noīa deorū vestrō. et ego inuocabo nomē dei mei: t deus q exaudierit p ignē ipe sit deus. Rīdens omis ppls ait. Optima ppositio quā locut⁹ē heli
as. Dixit ḡ helias pphetis baal. Eligite vob bouē vnū et facite pmi: qz vos plures estis: t inuocate noīa deoz vestrō: iguēq; non supponatis. Qui cū tulissent bouē quē dederat eis: fecerūt t inuocabant nomē baal de mane usq; ad meridiē dicētes: Baal exaudi nos. Et n erat vox: nec q rīderet. Trāsiliebāt altare qđ fecerāt. Cūq; eēt iā meridies: illudebat illis helias dicēs: Clamate voce maiore. Deus est ē et forsitan loquis: aut i diuersorio ē: aut i itinere: aut certe dormit vt excitet. Clamabant ḡ voce magna t incidebāt se iux ritū suum cultris t lāceolis donec ppfunderētur sāguis. Postq; aūt trāsiit meridies t illis pphetātib⁹ venerat tps q sacrificiū offerri solet: nec audiebat vox nec aliqs rīdebat nec attēdebat orantes: dixit helias oi ppło: Uenite ad me. Et accedēte ad se ppło curauit altare dñi qđ destructū fuerat: t tulit duodeci lapides iux numez tribuū filioz iacob ad quē fact⁹ ē ṁo dñi dicēs: isrl erit nomē tuū: t edificauit ō lapidib⁹ altare innoīe dñi. Fecitq; aqueductū q̄si p duas aratūculas i circuītu altaris et ppposuit ligna: diuisitq; p mēbra bouē t posuit sup ligna: t ait: Implete q̄tuor hydrias aq̄: t fundite sup holocaustū t sup ligna Rursūq; dixit Etiā scdo ḡ facite. Qui cū fecissent scdo. ait: Etiā tertio idipm facite. Fecerūtq; tertio t currebāt aq̄ circū altare t fossa aq̄ductus repleta ē. Cūq; iā tps eēt vt offerret holocaustū: accedens helias pphe ait: Dñe de⁹ abrāā t isaac t isrl hodie qz tu es deus isrl t ego ser⁹ tu⁹ t iux ceptū tuū feci oīa vba hec. Exaudi me dñe exaudi me vt discat ppls iste qz tu es dñs de⁹ t tu cōuertisti cor eorum retrz. Cecidit aūt ignis dñi t vorauit holocaustū t ligna t lapides: puluerē q̄s t aquā q̄ erat i aq̄ductu lābēs. Qđ cuz vidisset oīs ppls cecidit i faciē suam et ait: Dñs ipe ē de⁹: dñs ipe ē de⁹ Dixit q̄ helias ad eos: Apphēdite pphetas baal: t ne vn⁹q̄ē effugiat ex eis Quos cum apphēdissent duxit eos helias torrētē cyson: t interfecit eos ibi. Et
helias ad achab: Ascēde comede t
be: qz sonus multe pluuie ē. Ascē
achab vt comederet et biberet: hel
āt ascēdit i verticē carmeli t p
posuit faciē suā inter genua sua: t
ad puerū suū: Ascēde t pspice ī ma
Qui cū ascēdisset t ptēplatus ē
Nō ē q̄cq;. Et rursū ait illi. Reuer
septē vicib⁹. In septia aūt vice ait
becula qua ḡsi vestigiū hois ascē
bat ō mari. Qui ait: Ascēde: t dic
ab. Jūge currū tuū t descēdat ne
per te pluuia. Cūq; se vertet hu
illuc: ecce celi otenebrati sunt: t nub
vēt⁹: t facta ē pluuia grādis. Ascē
itaq; achab abūt i iezrahel: et ma
dñi facta ē sup heliā: accinctusq; lu
currebat ante achab donec veniret
Nunciauit aūt ach- (rahel.
ab iezabel oīa q̄ fecerat he
t quō occidisset vniuersos p
baal gladio. Misitq; iezabel nūcī
heliā dicēs: Hec mihi faciant dī
addāt: nisi hac hora cras ponam
mā tuā siē aīaz vnius ex illis. Time
helias t surgēs abūt q̄cūq; ei
volūtas: venitq; i bersabee iude
misit ibi puerū suū t pretit i deser
vni⁹ diei. Cūq; venisset t sederet
vnā iuniperū: petiuit aīe sue vt mo
tur Et ait: Sufficit mihi dñe: tolle
mā meā. Neq;. n. melior sū q̄ pres
Proiecitq; se: t obdormiuit in um
iuniperi. Et ecce angel⁹ dñi tetig
t dixit illi: Surge t comede. Respe
t ecce ad caput suū subcinericī pa
t vas aq̄. Comedit ḡ t bibit: t rur
dormiuit. Reūsusq; ē ang⁹ dñi se
tetigit eū: dixitq; illi: Surge co
Grādis eī tibi restat via. Qui
rexisset: comedit t bibit. Et ambu
fortitudīe cibi illi⁹ q̄dragīta diebus
dragīta noctib⁹ usq; ad mōtē dei
Cūq; venisset illuc: mānsit i spelūca
ecce ṁo dñi ad eū: dixitq; illi: Quid
ħ ag⁹ helia? At ille rīdit: Zelo zelatus
sū p dño deo exercituū: q̄ dereliq
pactū dñi filij isrl. Altaria tua sub
xerūt: t pphas tuos occiderūt gla
derelict⁹ sū ego solus: t q̄rūt aīam
auferāt eā. Et ait ei. Egredere t
mōte coram dño. Et ecce dñs trāsi

ſphs grādis ⁊ fortꝫ ſubuŕtēs mōtes: et
petrās petras aſi dñs. Nō i ſpū dñs Et
p̄ ſpiritū cōmotio. Nō i cōmotiōe dñs
Et p̄ cōmotiōez ignis. Nō i igne dñs.
Et poſt ignem ſibul⁹ aure tenuis: ibi
dñs. Qđ cū audiſſet helias opuit vul-
tū ſuū pallio: ⁊ egreſſ⁹ ſtetit i oſtio ſpe
lunce: ⁊ ecce vox ad eū dicēs: Quid hic
agꝫ helias? Et ille rñdit: Zelo zelat⁹ ſū
p̄ dño deꝰ exercituū: qꝛ dereliq̄rūt pa-
ctū tuū filij iſrł. Altaria tua deſtruxe-
runt: ⁊ p̄phas tuos occidert gladio: ⁊ de
relict⁹ ſū ego ſol⁹: ⁊ q̄rūt aiam meā vt
auferāt eā. Et ait dñs ad eū: Uade ⁊ re
uertere i viā tuā p̄ deſertuz i damaſcū.
Cūq; queneris illuc: vnges aſahel regē
ſup ſyriā: ⁊ iehu filiū namſi vnges re-
gē iſrł. Heliſeū aūt filiū ſaphat q̄ ē
de abelmeula vnges p̄pham p̄ te. Et
erit q̄cūq; fugerit gladiū azahel: occi-
det eū iehu: ⁊ q̄cūq; fuerit gladiū iehu
interficiet eū heliſe⁹ ‖ Et derelinquā mi
hi in iſrł ſeptē milia viroꝝ: q̄ꝝ genua
nō ſūt incuruata aſi baal: et oē os qđ
nō adoꝛauerit eū oſculās manū. Pro-
fectus ⁊ inde helias repperit heliſeū fi-
liū ſaphat arantē i duodecim iugꝫ bo
um: ⁊ ipe i duodecim iugꝫ boū aranti-
bus vn⁹ erat. Cuncq; veniſſet helias ad
eū: miſit pallīū ſuū ſup eū. Qui ſtatim
relicto bob⁹ cucurrit poſt heliā: et ait:
Oſculor oꝛe te pfez meū ⁊ mſez meā: ⁊
ſic ſeqūr te. Dixitq; ei: Uade ⁊ reūtere.
Qđ eū meū erat feci tibi. Reūſ⁹ ăt ab
eo tulit par boū et mactauit illud: ⁊ i
ſtatro boū coxit carnes: ⁊ dedit p̄plo ⁊
comederūt. Cōſurgēſq; abūt et ſecut⁹
ē heliā: ⁊ miniſtrabat ei. XX
Adro benadab rex ſyrie ꝯgrega
uit oēz exercitū ſuū: ⁊ triginta-
duos reges ſecū: ⁊ eq̄s ⁊ curr⁹: ⁊ aſcen
dens pugnabat ꝟ ſamariam: ⁊ obſedit
eā. Miſitq; nuncios ad achab regem
iſrł in ciuitatē ait: Hec dicit benadab
Argētū tuū et aurū tuū meū ē: et vxo-
res mee et filij tui optimi mei ſunt. Re
ſpōditq; rex iſrł. Juxta verbū tuū dñe
mi rex: tu⁹ ſū ego ⁊ oia mea Reūtēteſq;
nūcij dixerūt: Hec dicit benadab q̄ mi
ſi nos ad te. Argētū tuū et aurū tuū
et vxores tuas ⁊ filios tuos dabis mi-
hi. Cras igiſ hac eadē hoꝛa mittā ſer-
uos meos ad te ſcrutabūſ domū tuā
⁊ domū ſuoꝝ tuoꝝ: ⁊ oē qđ eis placu-
erit ponēt in manib⁹ tuis et auferent.
Uocauit aūt rex iſrł oēs ſenioꝛes terre B
⁊ ait: Aniaduertite et videte: qm̄ inſi-
diet nob. Miſit eſt ad me p̄ vxoꝛibus
meis ⁊ filiūs ⁊ p̄ argēto ⁊ auro: et non
abnui. Dixerūtq; oēs maioꝛes natu ⁊
vniūſus p̄pls ad eū. Non audias neq;
acq̄eſcas illi. Rñditq; nūcijs benadab
Dicite dño meo regi. Omia p̄ma q̄ miſi-
ſti ad me ſeruū tuū initio faciā: hanc aūt
rē facere nō poſſū. Reūſitq; nūcij: retu-
lerūt ei. Qui remiſit: ⁊ ait: Hec faciant
mihi dij ⁊ hec addant: ſi ſuffecerit pul
uis ſamarie pugillis oīs p̄pli q̄ ſequūt
me. Et rñdēs rex iſrł ait: Dicite ei. Ne
gloꝛiet accinct⁹ eq̄ vt diſtinct⁹. Factū
ē aūt cū audiſſet benadab vbū iſtud:
bibebat ipe ⁊ reges i umbꝛaculis. Et
ait ſuis ſuiſ. Circūdate ciuitatē. Et cir
cūdederūt eā. Et ecce p̄pha vn⁹ accedēs
ad achab regē iſrł: ait ei: Hec dicit dñs:
Certe vidiſti oēm multitudinē hāc ni-
miā. Ecce ego tradā eā i manū tuā ho C
die: vt ſcias qꝛ ego ſū dñs. Et ait ach-
ab: Per quē? Dixitq; ei. Hec dicit dñs:
Per pediſſeq̄s p̄incipū p̄uinciaꝝ. Et
ait: Quis incipiet p̄liari? Et ille dixit:
Tu: Recēſuit q̄ pueros p̄incipū p̄uin-
ciaꝝ ⁊ repperit nūeꝝ ducētoꝝ triginta
duoꝝ. Et recēſuit p⁹ eos p̄phm: oēs filio-
os iſrł ſeptē milia: ⁊ egreſſi ſūt meridie
Benadab aūt bibebat temulēt⁹ i vm-
bꝛaculo ſuo: ⁊ reges triginta duo cū eo
q̄ ad auxilīū ei⁹ venerāt. Egreſſi ſunt
aūt pueri p̄incipū p̄uinciaꝝ i p̄ma frō
te. Miſit itaq; benadab: q̄ nūciauerūt
ei dicētes: Uiri egreſſi ſūt de ſamaria.
Et ille ait: Siue p̄ pace venūt apprē-
hendite eos viuos: ſiue vt p̄lient viuos
eos capite. Egreſſi ſūt q̄ pueri p̄incipū D
p̄uinciaꝝ: ac reliqu⁹ exercit⁹ ſequebat. Et
p̄cuſſit vnuſq̄ſq; vir q̄ ꝟ ſe veniebat fu
gerūtq; ſyri ⁊ p̄ſecut⁹ ē eos iſrł. Fugit
q̄z benadab rex ſyrie i eq̄ cū eq̄tib⁹ ſuiſ
Necnō ⁊ egreſſus rex iſrł p̄cuſſit eq̄s et
curr⁹: ⁊ p̄cuſſit ſyriā plaga magna ni-
mis. Accedēs ăt p̄pha ad regē iſrł: di-
xit ei: Uade ⁊ cōfortare: ⁊ ſcito et vide
q̄d facias. Sequēti eſt anno rex ſyrie
aſcēdet ꝟ te. Serui vo regꝫ ſyrie dixe
rūt ei: Dij mōtiū ſūt dij eoꝝ: ideo ſupa-
uerūt nos. Sz melꝰ eſt vt pugnem⁹ ꝟ
eos i cāpeſtrib⁹: ⁊ obtinebim⁹ eos. Tu
q̄ vbū p̄ fac. Amoue reges ſingulos ab

exercitu tuo ⁊ pone ꝓncipes ꝑ eis: ⁊ ĩstaura numeꝝ militum ꝙ ceciderũt de tuis: ⁊ eqs ꝑm eqs ꝓstinos: ⁊ currꝰ ꝑm currꝰ qs añ habuisti: et pugnabimꝰ cõtra eos in cẽpestribꝰ: ⁊ videbis ꝙ obtinebimꝰ eos. Credidit cõsilio eoꝝ: et fecit ita. Jgiť postq̃ annꝰ trãsierat recẽsuit benadab syros ⁊ ascẽdit i affec vt pugnarẽt cõtra isrł. Porro filij isrł recẽsiti sũt: ⁊ acceptis cibarijs ꝑfecti ex adũso: castraq̃ metati sũt cõtra eos q̃si duo parui greges capraꝝ. Syri ãt repleuerũt trã. Et accedẽs vnꝰ vir dei dixit ad regẽ isrł: Hec dicit dñs: Quia dixerũt syri: deꝰ mõtiũ ẽ dñs: ⁊ nõ ẽ deus vallij: dabo oẽm multitudinẽ hãc grãdẽ i manu tua: ⁊ scietꝭ qꝛ ego sum dñs. Dirigebãtq̃ septẽ dieꝰ ex adũso hi atq̃ illi acies: septia añt die cõmissũ ẽ bellũ ꝓcusserũtq̃ filij isrł ō syrꝭ centũ milia peditũ i die vna. Fugerũt añt syri ꝙ remãserãt i affec in ciuitate et cecidit murꝰ sup viginti septẽ milia hoiuꝫ ꝙ remãserãt. Porro benadab fugiẽs igressus ẽ ciuitatẽ i cubiculũ qõ erat intra cubiculũ. Dixerũtq̃ ei ꝑui rui Ecce audiuimꝰ ꝙ reges domꝰ isrł clemẽtes sũt. Ponamꝰ itaq̃ saccos in lũbis nr̃is: ⁊ funiculos i capitibꝰ nr̃is: ⁊ egrediamur ad regẽ isrł: forsitã saluabit aias nr̃as. Accinxerũt saccis lumbos suos ⁊ posuerũt funiculos i capitibꝰ suis: venerũtq̃ ad regẽ isrł ⁊ dixerũt ei: Seruꝰ tuꝰ benadab dicit: Obsecro te aia mea. Et ille ait: Si adhuc vi
F uit frater meꝰ ẽ. Qõ acceperunt viri ꝙ omine: ⁊ festinãtes rapuerũt ꝛbum ex ore eiꝰ atq̃ dixerũt: Frater tuꝰ benadab viuit Et dixit eis: Jte ⁊ adducite eũ ad me. Egressus ẽ ig ad eũ benadab: ⁊ leuauit eũ in currũ suũ. Qui dixit ei: Ciuitates q̃s tulit pr̃ meꝰ a pr̃e tuo reddã: ⁊ plateas fac tibi i damasco sicut fecit pr̃ meꝰ in samaria: et ego federaꝝ recedam a te. Pepigit ig fedus ⁊ dimisit eũ Tũc vir ꝙdã de filijs ꝓphaꝝ dixit ad sociũ suũ i ꝑmone dñi Percute me. At ille noluit percutere. Cui ait: Quia noluisti audire vocem dñi: ecce recedes a me ⁊ ꝓcutiet te leo. Cũq̃ paululũ recessisset ab eo: inuenit euꝫ leo atq̃ ꝓcussit. Sꝫ et alterũ inueniẽs virꝫ dixit ad eũ. Percute me. Qui ꝓcussit eũ ⁊ vulnerauit. Abijt ig ꝓpha et occurrit in via et mutauit aspersione puluer[illegible] os e[illegible] los suos. Cumq̃ rex trãsisset: clam[illegible] ad regẽ et ait: Seruꝰ tuꝰ egressus [illegible] ꝓliãdũ i comin. Cũq̃ fugisset vir [illegible] adduxit eũ ꝙdã ad me ⁊ ait: Custo[illegible] rũ istũ Qui si lapsus fuerit erit [illegible] ꝑ aia eiꝰ: aut talẽtũ argẽti appe[illegible] Dũ ãt ego turbatꝰ huc illucq̃ me[illegible] terẽ: subito nõ cõparuit. Et ait [illegible] ad eũ: Hoc ẽ iudiciũ tuũ qõ ipse [illegible] uisti. Ht ille statim abstersit pul[illegible] de facie sua: et cognouit eum re[illegible] eẽt de ꝓpheris. Qui ait ad eũ: Do[illegible] cit dñs: Quia dimisisti virũ digni[illegible] te de manu tua: erit aia tua ꝑ ãi[illegible] et ꝓꝛs tuꝰ ꝑ ꝓꝛo eiꝰ. Reuersus ẽ [illegible] rex isrł i domũ suã andire ꝓtemaꝝ [illegible] furibundus venit in samariã. [illegible]

Ost ꝛba añt hec tpe illo [illegible] erat naboth iezrahelite ꝙ [illegible] iezrahel iuꝛ palatiũ achab [illegible] gis samarie. Locutꝰ ẽ ig achab ad [illegible] both dicẽs: Da mihi vineã tuã [illegible] ciã mihi ho: tũ olerũ: qꝛ vicina ẽ [illegible] domũ meã. Daboq̃ tibi ꝑ ea vi[illegible] meliorẽ: aut si cõmodꝰ tibi puta[illegible] gẽti ꝑciũ quãtũ digna ẽ. Cui rẽdi[illegible] both: Propitiꝰ sit mihi dñs ne dem[illegible] reditatẽ patꝛ meoꝛ tibi Ueni[illegible] ab in domũ suã indignãs ⁊ frẽdẽ[illegible] per ꝛbo qõ locutꝰ fuerat ad eum [illegible] both iezrahelites dicẽs: nõ dabo [illegible] hereditatẽ patrũ meoꝛ. Et ꝓiect[illegible] in lectulũ suũ auertit faciẽ suã ad [illegible] rietẽ et nõ comedit panẽ. Ingre[illegible] autẽ ad eũ iezabel vxo: sua: dixitq̃ [illegible] Quiã ẽ ꝙ vnde aia tua cõristat [illegible] ãre non comedis panẽ? Qui rẽdi[illegible] Locutꝰ sũ naboth iezrahelite: et [illegible] ei: Da mihi vineã tuã accepta pecu[illegible] aut si tibi placet dabo tibi vineã [illegible] orẽ ꝑ ea. Et ille ait: Nõ dabo tibi [illegible] neã meã. Dixit ig ad eum iezabel [illegible] eiꝰ. Hãdis auctoritatẽ es: ⁊ tu ꝛg[illegible] regnũ isrł. Surge ⁊ comede panẽ [illegible] alo esto. Ego dabo tibi vineã naboth [illegible] iezrahelite. Scripsit itaq̃ ĩpas ep[illegible] achab: et signauit eas annulo eius [illegible] sit ad maiores natu et optimates q[illegible] erãt i ciuitate eiꝰ ⁊ habitabãt cum [illegible] both. Lr̃aꝝ añt hec erat sniã. Ꝓcla[illegible] te ieiuniũ ⁊ sedere facite naboth [illegible] ꝓmos ꝑplũ: et submittite duos viros [illegible] lios belial ꝙ eũ: et falsũ testimoniũ

cantibꝰ dixit naboth deū ⁊ regē: ⁊ edu
cite ⁊ lapidate: sicq; moriat. Fecerūt q̄
ciues ei⁹ maiores natu et optimates q̄
habitabāt cū eo in vrbe: sic̄ ꝓcepat eis
iezabel: et sicut scriptū erat in lr̄is q̄s
miserat ad eos. Predicauerūt ieiuniū
⁊ sedere fecerūt naboth inc̄ ꝑmos ꝑpli ⁊
adduerūt duob⁹ viris filiis diaboli fece
rūt cosedere ꝫ eū. Et illi. s. vt viri dia
boli dixerūt ꝫ eū testimoniū corā mlti-
tudie. Bñdixit naboth deū ⁊ regē. Et
obiē eduxerūt eū ex ciuitatē ⁊ lapidi-
bus interfecerūt. Miserūtq; ad iezabel
dicētes: Lapidat⁹ ē naboth ⁊ mortu⁹ē
Factū ē aūt cū audisset iezabel lapida
tū naboth et mortuū: locuta ē ad ach-
ab. Surge possside vineā naboth iezra-
helite q̄ noluit tibi acq̄escere: et dare
ēi acceptā pecunia. Non enī viuit na-
both ꝫ mortu⁹ē Qđ cū audisset achab
mortuū videlz naboth: surrexit ⁊ descē
debat i vineam naboth iezrahelite vt
possideret eā. Fact⁹ ē igit̄ ꝑmo dñi ad
heliā thesbiten dicēs: Surge: descēde i
occursū achab regi isrl q̄ est samaria.
Ecce ad vineā naboth descēdit vt pos-
sideat eā. Et loq̄r ad eū dicēs: Hec di
cit dñs de⁹: Occidisti: insuq; ⁊ possedi-
sti. Et ꝑ hec adḋes: Hec dicit dñs. In
loco ꝫ i q̄ linxerūt canes sāguinē na-
both: lābēt q̄ꝫ sāguinē tuū. Et ait ach-
ab ad heliā: Nūquid inuenisti me inimicū ti
bi? Qui dixit: Inueni: eo q̄ venūdat⁹
es vt faceres malū i ꝓspectu dñi. Hec
dicit dñs: Ecce ego inducā sup̄ te malū:
⁊ demetā posteriora tua: et interficiā de
achab mingētē ad parietē ⁊ clausū et
vltimū i isrl. Et dabo domū tuā sic̄ do
mū hieroboā filii nabath: et sic̄ domū
baasa filii ahia: q̄r egisti vt me ad ira.
cundiā ꝓuocares: et peccare fecisti isrl.
Sz et ō iezabel locut⁹ ē dñs dicēs: Ca-
nes comedēt iezabel in agro iezrahel.
Si mortu⁹ fuerit achab i citate: come-
dēt eū canes. Si āt mortu⁹ fūit i agro
comedēt eū volucres celi. Igit̄ nō fuit
alter vt sic̄ achab q̄ venūdat⁹ ē vt fa-
ceret malū i ꝓspectu dñi. Cōcitauit enī
eū iezabel vxor sua: ⁊ abominabilē fact⁹
ē insāt̄ vt seq̄ret idola q̄ fecerāt āmor
rei q̄s ꝓstrpsit dñs a facie filioꝝ israel.
Itaq; cū audisset achab ꝑmōes istos:
scidit vestimēta sua: ⁊ opuit cilicio car
nē suā: ieiunauitq; ⁊ dormiuit i sacco
⁊ ābulauit demisso capite. Et fact⁹ est
ꝑmo dñi ad heliā thesbiten dicēs: Nō
ne vidisti humiliatū achab coram me?
Quia igit̄ humiliat⁹ ē mei causa: non 4.Re.10.c
inducā malū i diēb⁹ ei⁹: sz in diēb⁹ filij
sui inferā malū domui ei⁹. XXII A

Ransierunt igit̄ tres āni absq; 2.Pa.18.a
bello inc̄ syriā ⁊ isrl. In āno āt
tertio descēdit iosaphat rex iu-
da ad regē isrl. Dixitq; rex isrl ad ser-
uos suos. Ignoratis q̄ nr̄a sit ramoth
galaad: ⁊ negligim⁹ tollere eā ō manu
regis syrie? Et ait ad iosaphat: Uenies
ne mecū ad ꝓliāduz i ramoth galaad?
Dixitq; iosaphat ad regē isrl: Sic̄ ego 4.Re.3.a
sū: ita ⁊ tu. Popul⁹ me⁹ ⁊ ꝑpls tu⁹ vnū
sūt: et eq̄tes mei eq̄tes tui. Dixitq; io-
saphat ad regē isrl. Quere oro te hodie
sermonē dñi. Cōgregauit ḡ rex isrl ꝓ
pheras q̄dringentos circiter viros: et
ait ad eos: Ire debeo i ramoth galaad
ad bellādū an q̄escere? Qui rñderunt.
Ascēde: et dabit eā dñs in manu regis.
Dixit aūt iosaphat. Nō est hic ꝓpha dñi
quispiā vt iterrogem⁹ p eū? Et ait rex B
isrl ad iosaphat: Remansit vir vn⁹ per
quē possum⁹ iterrogare dñm: sed ego
odi eū: q̄r nō ꝓphetat mihi bonū sz ma
lū: micheas filius iemla. Cui iosaphat
ait: Ne loquar⁊ ita rex. Uocauit ḡ rex
isrl eunuchū quēdā ⁊ dixit ei: Festina
adducere micheā filiū iemla. Rex aūt
isrl ⁊ iosaphat rex iuda sedebāt vnus-
q̄sq; in solio suo vestiti cultu regio in
area iux̄ ostiū porte samarie: et vniūsi
ꝓphe ꝓphetabāt i ꝓspectu eoꝝ. Fecit
aūt sibi sedechias fili⁹ chanaan cornua
ferrea: ⁊ ait: Hec dicit dñs. His vētila-
bis syriā donec deleas eā. Oēsq; ꝓphe
te sīliter ꝓphetabāt dicētes: Ascēde i
ramoth galaad: ⁊ vade prospere ⁊ tra-
det dñs i man⁹ regis. Nūci⁹ vo q̄ ierat
vt vocaret micheā locut⁹ ē ad eum di-
cēs: Ecce ꝑmones ꝓphe aūt ore vno regi
bona p̄dicāt. Sit ḡ ꝑmo tuus sīlis eo- C
rū: et loq̄re bona. Cui micheas ait: Ui
uit dñs: q̄r q̄cunq; dixerit mihi dñs
ꝫ loquar. Uenit itaq; ad regem: et ait 2.Pa.18.b
illi rex. Michea: ire debem⁹ in ramoth
galaad ad ꝓliandū: an cessare? Cui ille
rñdit: Ascēde ⁊ vade ꝓspere: et tradet
dñs i manu regis. Dixit aūt rex ad eū:
Iterū atq; iterū adiuro te vt nō loq̄ris
mihi nisi q̄ verum est in nomine dñi.

Et ille ait: Vidi cunctū israel dispersū in montib⁹ quasi oues non habentes pastorē. Et ait dom⁹: Nō habēt isti dñm: reuertat̄ vnusquisq; i domū suā in pace. Dixitq; rex israel ad iosaphat: Nūq̄d nō dixi tibi q⁹ nō ꝓphetat mihi bonū: sed semp malū? Ille ꝙo addens ait: Propter hoc audi ꝟmonē dñi. Vidi dñm sedentē sup soliū suū: et oēs exercitū celi assistētē ei a dextris ⁊ a sinistris et ait dñs ‖ Quis decipiet achab regē israel vt ascēdat et cadat i ramoth galaad? Et dixit vn⁹ ꝙba huiuscemodi: ⁊ ali⁹ aliter. Egressus ē aūt spūs: et steterit coꝝ dño: ⁊ ait: ego decipiā illum. Cui locut⁹ est dñs. In quo? Et ille ait: Egrediar: ⁊ ero spūs mēdax i ore oīm ꝓphar eius. Et dixit dñs. Decipies ⁊ ꝓualebis egredere ⁊ fac ita. Nūc igit̄ ecce dedit dñs spūm mēdacē i ore oīm ꝓpheraꝝ tuoꝝ q̄ h̄ sūt: ⁊ dñs locut⁹ ē ꝛa te malū. Accessit aūt sedechias filius chanaā: ⁊ percussit micheā in maxillā: ⁊ dixit: Me ne q̄ dimisit spūs dñi: ⁊ locutus ē tibi? Et ait micheas: Videbis⁹ es i die illa qñ ingredieris i cubiculū intra cubiculū vt abscōdaris. Et ait rex israel Tollite micheam ⁊ maneat apud āmon ꝓncipē ciuitat̄ ⁊ apud ioas filiū amalech: et dicite eis: Hec dicit rex: Mittite virū istū i carcerē: ⁊ sustētate eum pane tribulatiōis ⁊ aq̄ angustie donec reuertar i pace. Dixitq; micheas: Si reuersus fuer⁹ i pace: nō ē locut⁹ i me dñs. Et ait: Audite ꝓpli oēs. Ascēdit itaq; rex israel ⁊ iosaphat rex iuda in ramoth galaad. Dixit itaq; rex israel ad iosaphat: Sume arma ⁊ ingredere ꝓlium ⁊ induere vestib⁹ tuis Porro rex israel mutauit habitū suū ⁊ ingressus ē bellū. Rex aūt syrie ꝓceperat ꝓncipib⁹ curruū triginta duob⁹ dicens: Nō pugnabitis ꝟ minorē et maiorē qnēpiā nisi ꝛa regē israel solū. Cū q̄ vidissent ꝓncipes curruū iosaphat suspicati sunt q⁹ ipse esset rex israel: ⁊ impetu facto pugnabāt ꝛa eū. Et exclamauit iosaphat. Intellexerūtq; ꝓncipes curruū q⁹ nō eēt rex israel et cessauerūt ab eo. Vir aūt q̄dā tetendit arcū i incertū sagittā dirigēs: ⁊ casu percussit regē israel iter pulmonē et stomachū. At ille dixit aurige suo. Verte manū tuā: ⁊ ēduce me ō exercitu: q⁹ graviter vulnerat⁹ sū. Cōmissū est q̄ prius in die illa. Et rex israel stabat in curru suo ꝟ syros: et mortu⁹ est vesperi: fluebat autē sāguis plage i sinū currus ꝓco insonuit in vniuerso exercitu: et circa solis occūberet diceī: Unusquisq; tet̄ in ciuitatē ⁊ in terrā suā. Mortuus est aūt rex: et delat⁹ ē in samariā: lierūtq; regē in samaria ⁊ lauerūt cruorē ei⁹ in piscina samarie: et linxerunt canes sanguinē ei⁹: et hodie iuxta verbū dñi q̄ locut⁹ fuerat. Reliq̄ aūt sermonū achab et vniuersa que fecit: et domus eburnea quā edificauit: et omnes ciuitates vrbiū q̄s extruxit: nōne hec scripta sūt in libro sermonū dierū regū israel? Dormiuit q̄ achab cū patribus suis: et regnauit ochozias filius ei⁹ p eo. Ochozias aūt filius achab regnare cepit sup israel in samaria anno ptimodecimo iosaphat regis iuda: et regnauit sup israel duob⁹ annis. Et fecit malū i ꝛspectu dñi: ⁊ ambulauit in via patris sui et matris sue: et in via hieroboā filii nabath q̄ peccare fecit israel. Seruiuit q̄ baal et adorauit eū: et irritauit dñm deum israel iux⁹ omnia que fecerat pater eius. Explicit ꝓm⁹ liber Paralipomenon. Incipit liber secundus Paralipomenon. Capitulum primum. Malachim. i. q̄rtus regū. Capitulum

2.Pa.18.d

2.Pa.18.e

2.Pa.18.e

Reuaricatus ē ãt moab i isrl̃ postq̃ mortuꝰ ē achab. Cecidit q̃ ochozias p̃ cãcellos ce nacli sui: qđ hẽbat i samaria: ⁊ egrotauit: misitq̃ nũcios dicẽs ad eos. Ite cõsulite beelzebub deũ accaron: vtrũ viuere queã de infirmitate mea hac. Angelꝰ ãt dñi locutꝰ ē ad helyã thesbitẽ dicẽs: Surge ascẽde i occursũ nũciorũ regis samarie: ⁊ dices ad eos: Nũq̃d nõ ē deꝰ i isrl̃: vt eatis ad psulẽdũ beelzebub deũ accaron? Quãobrẽ hec dicit dñs. De lectulo sup quẽ ascẽdisti nõ descẽdes: sz morte morieris. Et abiit helias: reuersiq̃ sũt nũcij ad ochoziã. Qui dixit eis. Quare reuersi estis? At illi rñderũt ei. Ut occurrit nob̃: ⁊ dixit ad nos. Ite reuertimini ad regẽ q̃ misit vos ⁊ dicetis ei. Hec dicit dñs. Nũq̃d quia non erat deus i isrl̃: mittis vt psulas̃ beelzebub deꝰ accaron? Idcirco de lectulo sup quẽ ascẽdisti nõ descẽdes: sz morte morieris. Qui dixit eis: Cuius figure ⁊ habitus ē vir ille q̃ occurrit vob̃ ⁊ locutus ē vba hec? At illi dixerũt. Uir pilosus et zona pellicea accinctꝰ renibus. Qui ait: Helias thesbites ē. Misitq̃ ad eũ ãgenariũ pncipẽ ⁊ q̃nq̃gita q̃ erãt sub eo. Qui ascẽdit ad eũ sedẽtiq̃ i vertice mõtis ait. Homo dei: rex pcepit vt descẽdas. Rñdẽnsq̃ helias dixit q̃nq̃genario. Si hõ dei sũ: descẽdat ignis de celo ⁊ deuoret te ⁊ q̃nq̃gita tuos. Descẽdit ig̃ ignis de celo: ⁊ deuorauit eũ: ⁊ q̃nq̃gita q̃ erãt cũ eo. Rursũq̃ misit ad eũ pncipẽ q̃nq̃genariũ alterũ: ⁊ q̃nq̃gita cũ eo. Qui locutus ē illi. Hõ dei: hec dicit rex. Festina. Descẽde. Rñdẽns helias ait. Si hõ dei ego sum: descendat ignis de celo ⁊ deuoret te ⁊ q̃nq̃ginta tuos. Descẽdit ig̃ ignis de celo ⁊ deuorauit illũ: ⁊ q̃nq̃ginta eius. Iterũ misit pncipẽ q̃nq̃genariũ tertiũ: ⁊ q̃nq̃gita q̃ erãt cũ eo. Qui cũ venisset: curuauit genua sua cõ helyã ⁊ pcatꝰ ē eũ ⁊ ait. Hõ dei: noli despicere aiam meã ⁊ aias puor tuor q̃ mecũ sũt. Ecce descẽdit ignis de celo ⁊ deuorauit duos pncipes q̃nq̃genarios pmos: ⁊ q̃nq̃genos q̃ cum eis erãt. Sz nũc obsecro vt miserearis aie mee. Locutus ē ãt ãgelꝰ dñi ad helyã dicẽs: Descẽde cũ eo. Ne timeas. Surrexit igit ⁊ descẽdit cũ eo ad regẽ: ⁊ locutus ē ei. Hec dicit dñs. Quia misisti nũncios ad psulẽdũ beelzebub deũ accaron q̃si nõ esset deus i isrl̃ a q̃ posses interrogare sermonẽ: idcirco de lectulo sup quẽ ascẽdisti nõ descendes. sz morte morieris. Mortuꝰ ē ãt iuxta sermonẽ dñi quẽ locutus ē helias: ⁊ regnauit iozã frat ei⁹ p eo ãno scdo iozã filiũ iosaphat regis iude. Nõ ei hẽbat filiũ. Reliq̃ ãt sermonũ ochozie q̃ operatus ē nõne hec scripta sũt i libro sermonũ dierũ regũ isrl̃. ¶ Verũ ē ãt cũ leuare vellet dñs heliã p turbinẽ i celũ: ibãt helias ⁊ heliseus de galgal. Dixitq̃ helias ad heliseũ. Sede h̃ q: dñs misit me vsq̃ i berhel: Cui ait heliseus. Uiuit dñs ⁊ viuit aia tua: q: nõ derelinquã te. Cũq̃ descẽdissẽt berhel: egressi sũt filij pphetarũ q̃ erãt i berhel ad heliseũ: ⁊ dixerũt ei: Nũq̃d nosti q: hodie dñs tollet dñm tuũ a te? Qui rñdit. Et ego noui. Silete: Dixit ãt helias ad heliseũ. Sede h̃: q: dñs misit me i hiericho. Et ille ait: Uiuit dñs: ⁊ viuit aia tua q: nõ derelinquã te: Cũq̃ venissẽt hiericho: accesserũt filij pphetarũ q̃ erãt i hiericho ad heliseũ: ⁊ dixerũt ei: Nũq̃d nosti: q: dñs hodie tollet dñm tuũ a te. Et ait Et ego noui. Silete. Dixit ãt ei helias Sede h̃: q: dñs misit me vsq̃ ad iordanẽ. Qui ait: Uiuit dñs ⁊ viuit aia tua q: nõ derelinquã te. Ierũt igit ãbo pariter ⁊ q̃nq̃gita viri de filijs pphar̃ secuti sũt eos. qui ⁊ steterũt e contra loge. Illi ãt ãbo stabãt sup iordanẽ. Tulitq̃ helias palliũ suũ ⁊ involuit illud: ⁊ percussit aq̃s q̃ diuise sũt i vtrãq̃ partẽ: ⁊ trãsierũt ãbo p siccũ. Cũq̃ trãsissẽt: helias dixit ad heliseũ. Postula qđ vis: vt faciã tibi ãnq̃ tollar a te. Dixitq̃ heliseus: Obsecro vt fiat i me duplex spũs tuus. Qui rñdit. Rẽ difficilẽ postulasti. Uerũm si videris me qñ tollar a te erit qđ petisti. si ãt nõ videris nõ erit. Cũq̃ pgerẽt ⁊ incedẽtes sermocinarẽt. ecce curꝰ igneꝰ ⁊ eq̃ ignei diuisere vtrũq̃. ¶ Et ascẽdit helias p turbinẽ i celũ. Heliseus ãt videbat: ⁊ clamabat. Pr mi pr mi curꝰ isrl̃ ⁊ auriga eius. Et nõ vidit eũ amplius. Apphẽdit q̃ vestimẽta sua: ⁊ scidit illa i duas partes. Et leuauit palliũ helie qđ ceciderat ei. Reuersusq̃ steterit sup ripã iordanis ⁊ pallio helie qđ ceciderat

Ecclꝰ. 48.b

Ꝙ.13.c

ei pcussit aq̄s ⁊ nō sūt diuise. Et dixit. Ubi ē de⁹ helie etiā nūc? Percussitq̄ aq̄s: ⁊ diuise sūt huc atq̄ illuc: ⁊ trāsūt heliseꝰ. Uidētes āt filij pphetarū qui erāt i hiericho deō dixerūt. Requeuit spiritꝰ helie sup heliseū. Et veniētes i occursū eiꝰ adorauerūt cū ꝓni i trā: dixerūtq̄ illi. Ecce cū ꝟis tuis sūt q̄nq̄ginta viri fortes: ā pgāt ire ⁊ q̄rere dñm tuum: ne forte tulerit eū spūs dñi ⁊ piecerit eū i vnū mōtiū aut i vnā vallium Qui ait: Nolite mittere. Coegerūtq̄ eū donec acq̄escceret ⁊ diceret: Mittite. Et miserūt q̄nq̄ginta viros. Qui cū q̄siissent trib⁹ dieb⁹: nō inuenerūt. Et reuersi sūt ad eū. Et ille habitabat i hierichō: ⁊ dixit eis. Nūq̄d nō dixi vob: nolite mittere? Dixerūt q̄ viri ciuitat̄ ad heliseū. Ecce habitatio ciuitat̄ huiꝰ optia ē sic̄ tuipse dñe ꝓspicis. ꝟ aq̄ pessime sūt: ⁊ terra sterilis. Et ille ait. Afferte mihi vas nouū: ⁊ mittite i illud sal. Qui cū attulissent: egressus ad fontes aquarū misit i illud sal: ⁊ ait. Hec dicit dñs. Sanaui aq̄s has: ⁊ ñ erit i eis vltra mors neq̄ sterilitas. Sanate sūt ḡ aq̄ vsq̄ i diē hāc: iuxta verbū heliseī qđ locutꝰ ē. Ascēdit aūt inde heliseus ī bethel. Cūq̄ ascēderet p viā pueri qui egressi sūt de ciuitate: ⁊ illudēbāt ei dicētes: Ascēde calue: ascēde calue. Qui cū respexisset vidit eos: ⁊ maledixit eis i nole dñi. Egressiq̄ sē duo vrsi de saltu: ⁊ lacerauerūt ex eis q̄dra ginta duos pueros. Abūt āt inde i mōtē carmali: ⁊ inde reuersus ē i samariā.

¶ Oram vero filiꝰ achab re III gnauit sup isrl i samaria: āno decimooctauo iosaphat regis iude. Regnauitq̄ duodecim annis: ⁊ fecit malū cor̄ dño: sed nō sicut pr̄ suꝰ ⁊ mr̄. Tulit ei statuas baal q̄s fecerat pr̄ eiꝰ: verūtñ i peccatis hieroboā filij nabath q̄ peccare fecit isrl adhesit: nec recessit ab eis. Porro mesa rex moab nutriebat pecora multa: ⁊ soluebat regi israel cētū milia agnoꝝ ⁊ cētū milia arietū cū vellerib⁹ suis. Cūq̄ mortuꝰ fuisset achab: ꝟuaricatꝰ ē fedus qđ habebat cū rege isrl. Egressus ē igit rex ioram in die illa ō samaria: ⁊ recēsuit vniuersū isrl: misitq̄ ad iosaphat regē iuda dicēs. Rex moab recessit a me: veni mecū ꝯ eū ad ꝓliū. Qui rndit. Ascēdā

¶ Qui meꝰ ē tuꝰ ē ppls meus ⁊ eq̄ mei eq̄ tui. Dixitq̄. Per qui cēdemꝰ? At ille rndit. Per dñm mee. Perrexerūt igit rex isrl ⁊ rex edom: ⁊ circūierūt p viā septē erū: nec erat aq̄ exercitui ⁊ iumentis seq̄bāt eos. Dixitq̄ rex isrl. Pheu. Cōgregauit nos dñs tres reges vt traderet i manu moab. Et ait iosaphat. Est ne ḥ ꝓpha dñi: vt deprecemur dñm p eū? Et rndit vnꝰ de seruis regis isrl. Est ḥ heliseus filiꝰ saphat qui fundebat aquā sup manꝰ helie. Et ait iosaphat. Est apud eū ꝟmo dñi? Descenditq̄ ad eū rex isrl ⁊ iosaphat rex iude rex edō. Dixit āt heliseꝰ ad regē isrl. Quid mihi ⁊ tibi est? Uade ad ꝓphetas patris tui ⁊ mr̄is tue. Et ait illi rex isrl. Quare congregauit dñs tres reges istos vt traderet eos i manꝰ moab? Dixitq̄ heliseus ad eū heliseꝰ. Uiuit dñs exercituum cui⁹ ꝓspectu sto: q̄ si ñ vultū iosaphat regis iude erubescerē: nō attēderem de te: nec respexissem. Nūc āt adducite mihi psaltē. Cūq̄ caneret psaltes facta ē sup eū manꝰ dñi. Et ait: Hec dicit dñs: Facite alueos rorētes huiꝰ vallis ⁊ fossas. Hec ei dicit dñs: Non videbitis ventū neq̄ pluuiā: ⁊ aluꝰ ista replebitur aq̄ ⁊ bibetis vos a familie vre ⁊ iumenta vestra. Parūq̄ ē ḥ i ꝓspectu dñi: tradidit ⁊ moab i manꝰ vras. Et percussistis ciuitatē munitā ⁊ oēm vrbē electā ⁊ vniūsū lignū fructiferū succidetis ⁊ oēs fōtes aq̄rū obturabitis: ⁊ oēm agrū egregiū operietis lapidib⁹. Fact̄ mane qñ sacrificiū offerri solet: ecce aq̄ veniebāt p viā edō. Et repleta ē terra aq̄s. Uniūsi āt moabite audierūt q̄ ascēdissēt reges vt pugnarent contra eos: ꝟuocauerūt oēs q̄ accingebantur balthēo desup ⁊ steterūt i cōfinio. Et mocq̄ mane surgētes: ⁊ orto iā sole dedūso aq̄rū viderūt moabite ex aduerso aquas rubras ꝟsi sāguinē: Dixerūtq̄. Sanguis gladij ē. Pugnauerūt reges ⁊ cesserūt mutuo. Ñūc ꝑgte ad ꝑdā moabitarum rexerūtq̄ i castra isrl. Porro isrl percussit moab: at illi fugerūt a facie eis. Uenerūt igit ⁊ vicerāt: ⁊ percusserūt moab: ⁊ ciuitates destruxerūt: ⁊ oēm agrū optimū mittētes singuli lapides repleuerūt: ⁊ vniūsos fōtes aq̄rū obturauerūt: ⁊ oīa ligna fructifera succiderūt:

fit: ita vt muri tñ fictiles remanerēt
Et circūdata ē ciuitas a fūdibularijs
t magna ex pte pcussa. Qō cū vidisset
rex moab pualuisse. s. hostes: tulit secū
septingētos viros educētes gladiū vt ir
ruperēt ad regē edō: t ñ potuerūt. Arri
pūitq; filiū suū pmogenitū q regnatu
rus erat p eo: obtulit holocaustū sup
murū t facta ē idignatio magna i isrl.
Statimq; recessērt ab eo: t reūsi sūt i trām
Mulier ār q̄dā ō vxo (suā. IIII
rih⁹ pphax: clamabat ad heli
seū dicēs: Seru⁹ tu⁹ vir meus
mortu⁹ ē: t tu nosti q: bu⁹ tu⁹ fuit ti-
mēs dñm. Et ecce creditor venit vt tol-
lat duos filios meos ad puiēdū sibi.
Cui dixit heliseus: Quis vis vt faciā ti-
bi? Dic mihi q̄d habes i domo tua? At
illa rñdit. Nō habeo ācilla tua q̄cq; i
domo mea nisi pax olei q vngar. Cui:
dixit: Vade pete mutuo ab oib⁹ vicinis
tuis vasa vacua ñ pauca t igredere et
claude ostiū tuū cū itrisec⁹ fuer(t tu et
filij tui: t mitte ide i oia vasa hec: t cū
plena fuerit tolles. Iuit itaq; mlier et
clausit ostiū sup se t sup filios suos. Ji
li offerebāt vasa: t illa infūdebat. Cūq;
plena fuissēt vasa: dixit ad filiū suū: Af
fer mihi adhuc vas. Et ille rñdit: Nō
habeo. Stetitq; oleū. Uenit ār illa t i
dicauit hoi dei. Et ille: Vade inq̄t vē-
de oleū t redde creditori tuo: tu aūt t
filij tui viuite de reliq̄. Facta ē ār q̄dā
die: t trāsibat heliseus p suna ciuitatē:
Erat ar ibi mlier magna: q̄ tenuit eū
vt cōederet panē. Cūq; frequēt ide trā
siret: diuertebat ad eā vt cōederet pa-
nē. Que dixit ad virū suū. Ecce nouit
vir dei sctūs ē iste: q̄ trāsit p nos fre-
quēt. Faciam⁹q; ei cenaculū puū: t po
nam⁹ ei i eo lectulū t mēsā t sellā t cā
delabrū: vt cū venerit ad nos maneat
ibi. Facta ē q; dies q̄dā: t veniēs diū-
xit cenaculū: t requieuit ibi: Dixitq; ad
giezi puerū suū: Uoca sunamitē istā.
Qui cū vocasset eā: t illa stetisset coram
eo: dixit ad puerū suū. Loqre ad eā. Ec
ce sedule i oib⁹ mīstrasti nob: q̄d vis vt
facā tibi? Nūq̄d habes negotiū: t vis
vt loqr regi siue principi militie? Que
rñdit. In medio pp̄li mei hito. Et ait:
Quid ḡ vult vt faciā ei? Dixitq; giezi.
Tu q̄ras: filiū ei ñ hz: t vir ei⁹ senex ē
Precepit itaq; vt vocaret eā. Que cū
vocata fuisset t stetisset añ ostiū dixit
ad eā. In tpe isto i hac eadē hora si vi
ta comes fuerit: hēbis i vlo filiū. At il
la rñdit: Noli q̄so dñe mi vir dei: noli
mētiri ācille tue. Et pcepit mlier t pe-
pit filiū i tpe: t in hora eadē q̄ dixerat
heliseus. Creuit ār puer: t cū eēt q̄dā di
es t egressus isset ad pfectos suos ad messo
res: ait pri suo. Caput meū dole. At il
le dixit puero: Tolle t duc eū ad mrem
suā. Qui cū tulisset t duxisset eū ad ma
trē suā: posuit eū illa sup genua sua vs
q; ad meridiē t mortu⁹ ē. Ascēdit ār
t collocauit eū sup lectū hoisdei: t clau
sit ostiū. Et egressa vocauit virū suū. Et
ait: Mitte mecū obsecro vnū ō pueris
t asinā: vt excurrā vsq; ad hoiem dei: t
reūtar. Qui ait illi. Quā ob cām vadis
ad eū? Hodie ñ sūt kalēde neq; sabba
tū. Que rñdit: Uadā. Strauitq; asinā
t pcepit puero. Mina t ppera: ne mi-
hi morā facias i eūdo: t p̄ age q̄ pci-
pio tibi. Profecta ā igit. t venit ad vi
rū dei i mōtē carmeli. Cūq; vidisset eā
vir dei dēs: ait ad giezi puerū suū: Ec
ce sunamitis illa. Uade ḡ i occursū ei⁹
t dic ei: Recte ne agit circa te circa vi-
rū tuū: t circa filiū tuū? Que rñdit. Re
cte. Cūq; venisset ad virū dei i mōtē: ap
phēdit pedes ei⁹: t accessit giezi vt amo
ueret eā. Et ait hō dei. Dimitte illam.
Bia ei ei⁹i amaritudie ē: t dñs celauit
a me t ñ idicauit mihi. Que dixit illi
Nūq̄d petiui filiū a dño meo? Nūq̄d ñ
dixi tibi: ne illudas me? Et ille ait ad
giezi. Accinge lūbos tuos: t tolle ba-
culū meū i manu tua t vade. Si occur
rerit tibi hō nō salutes eū: t si saluta-
uerit te q̄spiā nō rñdeas illi. Et ponet
baculū meū sup faciē pueri. Porro ma
ter pueri ait. Uiuit dñs et viuit anima
tua: nō dimittā te. Surrexit ḡ t secut⁹
ē eā. Giezi ār pcesserat ante eos: t po-
suerat baculū sup faciē pueri: t ñ erat
vox neq; sensus. Reūsusq; ē i occursū
eius: t nūciauit ei dicēs: Nō surrexit
puer. Ingressus est ḡ heliseus domuz:
Et ecce puer mortu⁹ iacebat i lectulo
eius. Ingressusq; clausit ostiū sup se t
sup puerū: t orauit ad dñm. Et ascēdit
t icubuit sup puerū: posuitq; os suū su
p os ei⁹: t ockos suos sup ockos ei⁹: et
man⁹ suas sup man⁹ ei⁹: t incuruauit
se sup eū: et calefacta ē caro pueri. Et

Gen.18.b.

D

J.5.f

J.9.a

F

3.Reg.17.b
Act.20.c

ſle reuersus deambulabat i domo se-
mel huc atq; illuc: t ascēdit t icubuit
sup eū. Et oscitauit puer septies: aperu
1.3.a itq; oculos. Et ille vocauit giezi t dix
Luc.7.b. it ei. Voca sunamitē hāc. Que vocata
igressa ē ad eū. Qui ait. Tolle filiū tu
um. Uenit illa t corruit ad pedes ei⁹:
t adorauit sup trā. Tulitq; filiū suū t
egressa ē: t heliseⁿ reūsus ē i galgalā:
Erat āt fames i trā: t filiꝭ pphaꝝ hi-
6 tabāt corā eo: Dixitq; vni de pueris su-
is. Pone ollā grādē: t coq; pulmētū fi
liis pphaꝝ. Et egressus ē vn⁹ i agrū
vt colligeret herbas agrestes. Inuenit
q; q̄si vitē siluestrē: t collegit ex ea co
loquūtidas agri t ipleuit palliū suū: t
reūsus ꝛscidit i ollā pulmēti. Nesciе-
bat ei q̄d eēt. Infuderūt ḡ socijs vt co
mederēt. Cūq; gustassēt de coctiōe: ex-
clamauerūt dicētes. Mors i olla vir dei
Et ñ potuerūt comedere. At ille. Affer
te inq̄t farinā. Cūq; tulissēt misit i ol-
lā t ait. Infunde turbe vt comedāt. Et
ñ fuit amplius q̄cq; amaritudis i olla.
Uir āt q̄dā vēit ō baal salisa deferēs vi
ro dei panes pmitiaꝝ: t vigiti panes
hordeaceos: t fruges nouū i pera sua
At ille dixit. Da pplo vt comedat. Ref-
ditq; ei minister ei⁹: Quātū ē ḥ vt ap-
ponā coram cētū vir? ¶ Rursū ille: Da ait
Joh.6.a pplo vt comedat. Hec ei dic dñs. Come
dēt: t superit. Posuit itaq; corā eis.
B Qui comederūt t superfuit iux̄ x̄bū dñi.

Naamā pnceps militie re- V
gis syrie erat vir magn⁹ apud do
minū suū: t honorat⁹. Per illū
em dedit dñs salutē syrie. Erat āt vir
fort? et diues: sz lepr̄osus. Porro ō sy-
ria egressi fuerāt latrūculi: t captiuā
duxerāt ō tra isrl puellā paulā. q̄ erat
i obsequio uxoris naamā. Que ait ad do
minā suā. Utinā fuisset dñs me⁹ ad p
B phām q̄ ē i samaria: pfecto curasset eū
a lepra quā hz. Ingressus ē itaq; naa-
mā ad dñm suū: t nūciauit ei dicēs:
Sic t sic locuta ē puella de terra isrl.
Dixitq; ei rex syrie: Uade: t mittā ifas
ad regē isrl. Qui cū pfect⁹ eēt t tulis-
set secū decē talēta argēti t sex milia
aureos t decē mutatoria vestiū tor:
detulit ifas ad regē isrl i hec x̄ba. Cū
acceperis epkam hāc: scito q̄ miseri ad
te naamā seruū meū vt cures eū a lepra
sua. Cūq; legisset rex isrl ifas: sciditve

stimēta t ait. Nūq̄d de⁹ ego sū vt
dere possim t viuificare: q; iste m
ad me vt curē hoīem a lepra sua?
ūrite t videte: q̄t occasiōes q̄rat
sū me. Qđ cū audisset heliseⁿ vir d
disse videlz regē isrl vestimēta sc
sit ad eū dicēs. Quare scidisti ves
ta tua? Ueniat ad me: t sciat ē
tā i isrl. Uenit ḡ naamā cū eq̄s t
b⁹: t stetit ad ostiū dom⁹ heliseī.
sitq; ad eū heliseⁿ nūciū dicēs: Va
lauare septies i iordane: t recipiet
nitatē caro tua atq; mūdaberis. Ir
naamā: recedebat dicens: Putas
egrederer ad me t stās inuocaret n
dñi dei sui: t tāgeret manu sua loc
pre t curaret me. Nūq̄d ñ meliores
abana t pharfar fluuij damasci
aq̄s isrl. vt lauer i eis t mūder? Cū
tisset se t abiret idignās: accesserūt
eū ḥui sui: t locuti sūt ei: Pr: t si ri
dē virtūtz tibi pphā: certe facere de
ras. Quātomagis q: nūc dixit tibi
uare t mūdaberis? Descēdit t lauit
ptes in iordane iux̄ ḥmonē viri d
restituta ē caro ei⁹ sic caro pueri p
li: t mūdat⁹ ē. Reūsusq; ad virū de
vnitūso comitatu suo: venit t steti
rā eo t ait. Uere scio q̄ ñ sit ali⁹ d
vnitūsa trā: nisi tm i isrl. Obsecro
q̄ vt accipias bñdictionē a seruo tu
et vitra fu⁹ tu⁹ holocaustū aut v
mā dijs alienis: nisi dño: Pocāt
ē de q̄ deprecet dñm p seruo tuo q̄ h
dix dñs me⁹ tēplū rēmō vt ad
illo initēte sup manū meā: si adora
ro i tēplo rēmō: adorāte eo i eode
vt ignoscat mihi dñs seruo tuo p hoc
Qui dixit ei: Uade i pace. Abijt ē
eo: electo tpe. Dixitq; giezi puer
dei. Pepercit dñs me⁹ naamā syro i
vt ñ acciper ab eo q̄ attulit. Uiuit
q: curra post eū t accipiā ab eo aliq
Et secut⁹ ē giezi i post ēgū naamā. Q
cū vidisset ille currētē ad se: descēdit
curru i occursū ei⁹ t ait: Recte se
ola? Et ille ait: Recte. Dñs me⁹ m
me ad te dicēs: Mō venerūt ad me
adolescētes de mōte ephraī: et

ri. Da eis talẽtũ argẽti: t veſtes
orial duplices. Dixitq; naamã.
ẽ vt accipias duo talẽta. Et co
ligauitq; duo talẽta argẽti in
ſaccis: t duplicia veſtimẽta et
duob⁹ puerꝫ ſuis: q̃ t portaue-
ã eo. Cũq; veniſſet iã veſpi: tu-
manu eoꝝ: t poſuit i domo: di
viros t abieſt: ipe ãt igreſſus
orã dño ſuo. Et dixit heliſeus.
uis giezi? Qui rñdit. Nõ iuit ꝑ-
q̃q̃. At ille ait. Nõne cor meũ i
rat: qñ reũſus ẽ hõ de curru ſuo
ũ tuĩ? Nũc igiꝝ accepiſti argen
cepiſti veſtes: vt emas ouileta t
t oues t boues t ſuos t ancil-
t lepra naamã adherebit tibi t
o vſq; i ſẽpiternũ. Et egreſſus ẽ ꝙ
ſi nix ab eo leproſus. VI
Ixerũt ãt filij ꝓphaꝝ ad heliſe-
um. Ecce locꝰ i ꝙ habitamꝰ co-
guſtꝰ ẽ nob. Eamꝰ vſq; ad ior
t tollãt ſinguli de ſilua materi-
as: vt edificemꝰ nob ibi locuꝫ
bitãdñ. Qui dixit: Ite. Et ait vnꝰ
eni q̃ t tu cũ ſuis tuis. Rñdit
veniã. Et abiit cũ eis. Cũq; veniſ
ad iordanẽ: cedebãt ligna. Acci-
vt cũ vnꝰ materiã ſuccidiſſet: ca
rrũ: ſecuꝫ i aquã. Exclamauit
t ait: Heu heu heu dñe mi: t ꝙ
mutuo acceperã. Dixit ãt hõ dei.
ecidit? At ille mõſtrauit ei locũ.
ſcidit q̃ lignũ: t miſit illud. Nata-
rrũ. Et ait: Tolle. Qui extẽdit
t tulit illud. Rex ãt ſyrie pugna
iſrl: ꝓſiliũq; inijt cũ ſuis ſuis di
In loco illo t illo ponamꝰ inſidias
Iniit itaq; vir dei ad regẽ iſrl dicẽs:
ne trãſeas i locũ illũ q: ibi ſyri l.
inſidias ſũt. Miſit itaq; rex iſrl ad lo-
cũ quẽ dixerat ei vir dei t ꝓcauit
ſe: t ꝓſuauit ſe ibi ſi ſemel neq; bis.
Conturbatũq; ẽ cor regꝭ ſyrie ꝑ hac re:
t vocatꝭ ſuis ſuis ait: Quare ñ idica
tis mihi q̃s ꝓditor mei ſit apud regẽ
iſrl? Dixitq; vnꝰ ſuoꝝ ei⁹. Neq; dñe
mi rex: ſ heliſeꝰ ꝓpha q̃ ẽ i iſrl idicat
regi iſrl oia ꝙcũq; locutꝰ fuerꝭ i cõ
cliui tuo. Dixitq; eis. Ite t videte vbi
ſit: vt mittã t capiã eũ. Annũciauerũt
ei dicẽtes. Ecce i dothaim. Miſit q̃ il-
uc eq̃s t curruꝫ t robur exercituꝫ. Qui
cũ venſſent nocte: circũdederũt ciuitatẽ.
Cõſurgẽs ãt diluculo miniſter viri dei
egreſſus eſt: viditq; exercitũ i circũitu
ciuitatꝭ t eq̃s t curruꝫ. Nũciauitq; ei
dicens: Heu heu heu dñe mi q̃d facie- D
mꝰ? At ille rñdit. Noli timere. Plures 2. Para. 32. b
ſũt nobiſcũ ſũt: q̃ cũ illis. Cũq; oraſſꝫ
heliſeꝰ ait. Dñe: aperi ockos pueri hu-
ius vt videat: Et aperuit dominꝰ ocu-
los pueri: t vidit: q: ecce mõs plenꝰ eq̃
rũ t curruũ igneoꝝ i circũitu heliſei.
Poſtes ꝙo deſcẽderũt ad eũ. Porro he- Geñ. 9. e
liſeꝰ orauit ad dñm dicẽs: Percute ob-
ſecro gẽtẽ hãc cecitate. Percuſſitq; eos
dñs ne viderẽt: iuxta ꝙbũ heliſei. Dixit
aũt ad eos heliſeꝰ. Nõ ẽ hec via: neq;
iſta ẽ ciuitas. Sequimini me: t oñdã vo
bis virꝝ quẽ q̃ritis. Duxit q̃ eos i ſama
riã. Cũq; igreſſi fuiſſẽt i ſamariã: dixit E
heliſeꝰ. Dñe: api oculos iſtoꝝ vt vide-
ant. Aperuitq; dñs ockos eoꝝ: t viderũt
ſe eſſe i medio ſamarie. Dixitq; rex iſrl
ad heliſeũ: cũ vidiſſꝫ eos: Nũq̃d percuti-
os pr mi? Et ille ait: Nõ percuties. Ne-
q; eos quos cepiſti eos gladio t arcu tuo: vtq;
curtas: Sꝫ pone panẽ t aquã coꝝã eis
vt comedãt t bibãt: t vadãt ad dñm ſu
um. Appoſitaq; ẽ eis cibꝝ magna ꝙ
paratio. Et comederũt t biberũt: t dimi
ſit eos. Abieruntq; ad dñm ſuũ: t vltra
nõ venerũt latrones ſyrie i trã iſrl. Fa
ctũ ẽ aũt poſt hec congregauit benadab F
rex ſyrie vniuerſũ exercitũ ſuũ. t aſcẽ- Deu. 28. f
dit t obſidebat ſamariã. Factaq; ẽ fa-
mes magna i ſamaria: t tãdiu obſeſſa
ẽ donec venũdarẽt caput aſini octogi-
ta argẽteis: t q̃rta ꝙs cabi ſtercoꝝ colũ
bꝝ: q̃nq; argẽteis. Cũq; rex iſrl trãſi
ret mulier q̃dã exclamauit ad eũ 2. Reg. 14. a
dicẽs: Salua me dñe mi rex. Qui ait.
Nõ te ſaluet dñs. Unde te poſſũ ſaluare?
De area: vel de torcular? Dixitq; ad
eã rex. Quid tibi vis? Que rñdit: Mu- Thre. 4. b
lier iſta dixit mihi: Da filiũ tuũ vt co-
medam⁹ eũ hodie t filiũ meũ comede
mꝰ cras. Coximꝰ q̃ filiũ meũ t comedi
mꝰ. Dixitq; ei altera die. Da filiũ tuũ
vt comedam⁹ eũ. Que abſcõdit filiũ ſu
um. Qõ cũ audiſſet rex ſcidit veſtimẽ- G
ta ſua: t tranſibat ꝑ murꝝ. Viditq; oĩs 3. Reg. 19. a
ꝑplus cilicio ꝙ veſtiꝰ erat ad carnẽ intꝰ
ſecꝰ. Et ait rex: Hec mihi faciat deꝰ: et
hec addat: ſi ſteterit caput heliſei filij
ſaphat ſupꝝ ipm hodie. Heliſeꝰ ãt ſede-
bat i domo ſua: t ſenes ſedebãt cũ eo.

Premisit itaq; virū t asiq; veniret nū
cius: ille dixit ad senes. Nūqd scitis q̄
miserit filius homicide hic vt p̄scidat
caput meū? Videte q̄: cū venerit nūci-
us: claudite ostiū: t nō sinatis eū introi-
re. Ecce ei sonitus pedū dñi eius post eū
ē. Adhuc illo loquēte eis: appuit nūci
us q̄ veniebat ad eū. Et ait. Ecce tūm
malū a dño ē. Quid āplius expectabo a
A Dño. VII Dixit aūt heliseus. (dño. Audite vbū dñi. Hec dicit dñs
Jeremie Jn tpe h̄ cras: modius siluo stratere erit: t duo modij hordei stratere
vno i porta samarie. Rñdēs vnus d duci-
bus suis cui⁹ manū rex incūbebat ho-
mini dei ait. Si dñs fecerit ēt cataractas i celo nūqd poterit cē qđ loquris?
Qui ait: Videbis oculis tuis t inde nō co
medes. Quattuor q̄ viri erāt leprosi iu
xta introitū porte: q̄ dixerūt ad iuicē.
Quid h̄ esse volumus donec moriamur?
Siue igredi voluerimus ciuitatē fame
moriemur: siue mānserimus h̄ moriendū
nob ē. Uēite q̄ t trāsfugiamus ad castra
syrie: Si pepcerit nob viuemus: si āt oc
cidere voluerit nihilominus moriemur
Surrexerūt vespe vt venirent ad castra
syrie. Cūq; venissent ad p̄ncipiū castro
B rū syrie: nullū ibidē reppererūt. Siqđ-
dē dñs sonitū audiri fecerat i castris
syrie curruū t equoꝝ: t exercitus pluri-
mi: Dixerūtq; adinuicē. Ecce mercede
p̄duxit adūsus nos rex isrl reges etheo
rū t egyptioꝝ: t venerūt sup nos. Sur
rexerūt q̄ t fugerūt i tenebris: t dere-
liq̄rūt tētoria sua t eq̄s t asinos i ca-
stris: fugerūtq; aias tūm suas saluare cu
piētes. Igit cū venissent leprosi illi ad
p̄ncipiū castroꝝ igressi sūt vnū tabna-
culū: t comederūt t biberūt. Tulerūt
q̄ ide argētū t aurū t vestes: t abierūt
t abscōderūt. Et rursū reūsi sūt ad ali-
ud tabnaculū: t ide sūt auferētes ab-
scōderūt. Dixerūtq; ad iuicē. Nō recte
facimus. Hec ei dies boni nūcij ē. Si ta
cuerimus t noluerimus nūciare vsq; ma
ne: sceleris arguemur. Uenite eamus et
C nūciemus i aula regis. Cūq; venissēt ad
portā ciuitatis narrauerūt eis dicētes.
Juimus ad castra syrie t nūm ibidē rep
perimus hoiem: nisi equos t asinos al-
ligatos: t tēta stantia. Jerūt q̄ portarū
t nūciauerūt in palatio regis intrinsecus.
Qui surrexit nocte: t ait ad suos suos

Dico vob qđ fecerint nobis syri. Sci-
unt q̄ fame laboramus: t idcirco egres-
sūt de castris: t latitāt i agris dicētes
Cū egressi fuerit de ciuitate capiemus
viuos: t tūc ciuitatē igredi poterimus
Rñdit aūt vnus puoꝝ eius. Tollant
q̄ eq̄s q̄ remānserūt i vrbe: q̄ ipsi mul-
i vniuersa mltitudine isrl: alq̄ ei si
pti sūt: t mittētes explorare poterimus
Adduxerūt q̄ duos eq̄s: misitq; rex
castra syrioꝝ dicēs: Jte t videte. Qui
abierūt post eos vsq; ad iordanē. Et
āt ois via plena erat vestib t vasis
piecerāt syri cū turbarēt. Reūsi nū
cū idicauerūt regi. Et egressus populus
ripuit castra syrie: Factusq; ē modius
mile statere vno: t duo modij hordei
statere vno iux vbū dñi. Porro rex
cē illū i cui⁹ manu icubuerat sup
ad portā: quē p̄culcauit turba i ingre
tu porte t mortuus ē: iux qđ locutus
rat vir dei qui descēderat rex ad eū. Fa
ctūq; est sic fuerat regi qui ait: duo modij hordei stat
re vno erūt: t modius silē statere vno
eodē tpe cras i porta samarie: qđ re
rat dux ille viro dei t dixerat. Etsi
dñs fecerit cataractas i celo nūqd po
terit fieri qđ loquris? Et dixit ei Uide
oculis tuis t inde nō comedes. Euenit ei
sicut p̄dictū erat: t cōculcauit eū
I porta t mortuus ē.
Et locutus ē ad mulie-
cui⁹ viuere fecerat filiū dicēs
Surge: vade tu t domus tua: t pegrina
re vbicūq; reppereris. Uacabit enim
famē: t venit sup terrā septē ānis. Cui
surrexit t fecit iux vbū hois dei: et
dēs cū domo sua: pegrinata ē i terra p
listiim: dieb multis. Cūq; finiti essent
anni septē: reūsa ē mulier de terra p
listiim: et egressa ē: vt interpellaret re
p domo sua: t p agris suis. Rex aūt
quebat cū giezi puero viri dei dicēs
Narra mihi oia magnalia q̄ fecit heliseus
us. Cūq; ille narraret regi quō mortu-
um suscitasset appuit mulier cui vi
ficauerat filiū clamās ad regē p domo
sua t p agris suis. Dixitq; giezi. Dñe
mi rex hec ē mlier: et h̄ ē filius ei⁹ quē
suscitauit heliseus. Et ītrogauit rex mu
lierē: que narrauit ei vba eē. Deditq
ei rex eunuchū vnū dicēs. Restitue
oia q̄ sua sūt: t vniūsos reddis agri

a die ꝙ relict terrā vsq ad pñs. Uenit
q̄s helise⁹ damascū: ⁊ benadab rex sy-
rie egrotabat. Nūciauerūtq ei dicen-
tes. Uēit vir dei huc. Et ait rex ad aza
hel. Tolle tecū mūera ⁊ vade ī occur-
sū viri dei: ⁊ ꝓsule dñm ꝙ eū dicēs. Si
euadere potero ó ifirmitate mea hac?
Iuit igit azahel ī occursū ei⁹ hñs secū
mūera ⁊ oia bona damasci onera q̄dra
gita camelor. Cūq stetissz coꝝ eo ait.
Filius tu⁹ benadab rex syrie misit me
ad te dicēs. Si sanari potero ó ifirmi
tate mea hac? Dixitq ei helise⁹. Uade
dic ei. Sanaberis. Porro oñdit mihi
dñs q̄ morte moriet. Stetitq cū eo: ⁊
turbat⁹ē vsq ad suffusionē vultus.
Fleuitq vir dei. Cui azahel ait. Quare
dñs me⁹ flet? At ille dixit. Qꝛ scio q̄ fa
cur⁹ sis filijs isrl mala. Ciuitates eor
munitas igne succēdes: ⁊ iuuenes eor
interficies gladio: ⁊ puulos eor elides
⁊ pregnantes diuides. Dixitq azahel.
Quid enī sū seru⁹ tu⁹ canis: vt faciā rē
istā magnā? Et ait helise⁹. Ostēdit mihi
dñs te regē syrie fore. Qui cū recessissz
ab heliseo: vēit ad dñz suū. Qui ait ei.
Quid tibi dixit helise⁹? At ille rñdit.
Dixit mihi recipies sanitatē. Cūq ve-
nisset dies alia: tulit stragulū ⁊ ifudit
aquā ⁊ expādit sup faciē ei⁹. Quo mor
tuo regnauit azahel p eo. Anno q̄nto
ioꝝ filij achab regis isrl ⁊ iosaphat re-
gis iuda regnauit ioꝝ filius iosaphat rex
iuda. Trigitaduor ānor erat cū reg-
nare cepissz: ⁊ octo ānis regnauit ī hie
rusalē. Ambulauitq ī vijs regū isrl: si
cut ābulauerat dom⁹ achab. Filia enī
achab erat vxor ei⁹. Et fec qđ malū ē ī
conspectu dñi. Noluit āt dñs disperdere iu
da ꝓt dauid seruū suū: sicut ꝓmiserat ei
vt daret illi lucernā: ⁊ filijs ei⁹ cūctis
diebus. In diebus ei⁹ recessit edō ne eēt
sub iuda: ⁊ ꝓstituit sibi regē. Uenitq
ioꝝ segra ⁊ omis exercit⁹ cū eo. Et surre
xit noctu: percussitq idumeos q̄ eū cir-
cūdederāt: ⁊ ꝓncipes curruū. Ppls āt
fugit ī tabnacla sua. Recessit ꝙ edom
ne eēt sub iuda vsq ad diē hāc. Tūc
recessit ⁊ lobna ī tpe illo. Relq̄ āt ser-
monū ioꝝ ⁊ vniuersa q̄ fec: nōne hec
scripta sūt ī libro ẏborum dierum regū iuda
Et dormiuit ioꝝ cū pribus suis: sepult⁹
q̄ ē cū eis ī ciuitate dauid ⁊ regnauit ocho
zias filius ei⁹ p eo. Anno duodecio io-

rā filij achab regis isrl: regnauit ocho-
zias filius ioꝝ regis iude. Uigintiduor
ānor erat ochozias cū regnare cepis-
set: ⁊ vno āno regnauit ī hierl. Nomē B
mris ei⁹ athalia filia amri regis isrl:
Et ābulauit ī vijs dom⁹ achab. et fec
qđ malū ē coꝝ dño sicut dom⁹ achab.
Fuit enī dom⁹ achab fuit. Abijt q̄z cū
ioꝝ filio achab ad pliādū ꝙ azahel re
gē syrie ī ramoth galaad: ⁊ vulnerauc
runt syri ioꝝ. Qui reuersus ē vt curarec
ī iezrahel: qꝛ vulnerauerūt eū syri ī ra-
moth pliantē ꝙ azahel regē syrie. Por
ro ochozias filius ioꝝ rex iuda descēdit
uisere ioram filiū achab ī iezrahel qꝛ
egrotabat ibi. IX A
Et elise⁹ āt (
h prophetes vocauit vnū de filijs
prophetarū ⁊ ait illi. Accinge lūs 3.14.c.
bos tuos: ⁊ tolle lēticulam olei hāc in
manu tua: ⁊ vade ī ramoth galaad. Cū
q̄ veneris illuc: videbis iehu filiū ioſa
phat filij namsi. Et ingressus suscitab
eū de medio fratrū suor ⁊ introduces ī
interi⁹ cubiculū: renēsq lēticulā olei
fundes sup caput ei⁹ ⁊ dices. Hec di-
cit dñs. Unxi te regē sup isrl. Aperiesq
ostiū ⁊ fugies: ⁊ nō ibi subsistes. Abijt
ꝙ adolescēs puer prophete ī ramath ga-
laad: ⁊ ingressus ē illuc: Ecce āt ꝓnci
pes exercit⁹ sedebat. Et ait. Uerbū mi
hi ad te o ꝓnceps. Dixitq iehu. Ad
quē ex oīb⁹ nobis? At ille dixit. Ad te
o princeps. Et surrexit: ⁊ ingressus est B
cubiculū. At ille fudit oleū sup caput
ei⁹. Et ait. Hec dic dñs de⁹ isrl. Unxi
te regē sup pplm dñi isrl: ⁊ percuties do
mū achab dñi tui: et vlciscar sanguinē
seruor meor prophetarū: ⁊ sanguinem
oim seruor dñi de manu iezabel: qđā-
q̄ oēm domū achab: ⁊ interficiā de ach
ab mingentē ad parietē: ⁊ clausū ⁊ no
uissimū ī isrl. Et dabo domū achab si 3.Reg.15.f
cut domū hieroboā filij nabath: et si-
cut domū baasa filij achia. Iezabel q̄z 3.Reg.21.f
comedēt canes ī agro iezrahel nec erit
q̄ sepeliat eā. Aperuitq ostiū ⁊ fugit.
Iehu aūt ingressus ē ad seruos dñi sui.
Qui dixerūt ei. Recte ne sūt oia? Quid
venit isan⁹ iste ad te? Qui ait eis. No- C
stis hoiem: ⁊ q̄d locut⁹ sit? Ait illi rñ-
derūt. Falsū ē: sz magis narra nob: Qui
ait eis. Hec ⁊ hec locut⁹ ē mihi. Et ait
Hec dic dñs. Unxi te regē sup isrl. Fe
stinauerūt itaq ⁊ vnusq̄sq tollēs pal

illi sua posuerūt sub pedib⁹ eius i sūmi
dinē tribunal: t cecinerūt tuba atq; di
xerūt. Regnabit iehu. Coniurauit g ie
hu filiꝰ ioſaphat filij nāſi ꝫ iozā. Por
ro iozā obſederat ramoth galaad: ipe
et oīs iſrl ꝫ azahel regē ſyrie t reuſus
fuerat vt curaret i iezrahel ꝓpt vulne
ra: qz pcuſſerāt eū ſyri ꝓliātē ꝫ azahel
regē ſyrie. Dixitq; iehu. Si placet vob
nemo egrediat ꝓfugus de ciuitate: ne
d vadat t nūciet i iezrahel. Et aſcēdit: t
ꝓfect⁹ ē i iezrahel. Iozā eīm egrotabat
ibi: t ochozias rex iuda deſcēderat ad
viſitādū iozā. Igit ſpeculator q ſtabat
ſup turrī iezrahel: vidit globū iehu ve
niētis. Et ait. Video ego globū. Dixit
q; iozā. Tolle currū: t mitte i occurſū
eoz: t dicat vadēs Recte ne ſunt oia?
Abijt g q aſcēderat curꝰ i occurſū eiꝰ
Et ait. Hec dicit rex. Pacata ſūt oia?
Dixitq; iehu. Quid tibi t paci. Trāſi
t ſeqre me. Nūciauit q; ſpeculator di-
cēs. Uenit nūciꝰ ad eos: t nō reuertit.
Miſit ēt currū eqrū ſcōm venitq; ad
eos t ait. Hec dicit rex. Nūqd pax eſt?
e Et ait iehu. Quid tibi t paci? Trāſi t
ſeqre me. Nūciauit āt ſpeculator dicēs
Uenit vſq; ad eos: t nō reuertit. Eſt āt
ieſſus q; ieſſus iehu filij nāſi. Pre-
ceps ei gradit. Et ait iozā. Jūgite cur
rū. Jūxerūtq; currū eiꝰ. Et egreſſus eſt
iozā rex iſrl t ochozias rex iuda: ſingu
li i curribꝰ ſuis. Egreſſiq; ſūt i occur-
ſū iehu t ineuerūt eū i agro naboth iez-
rahelite. Cūq; vidiſſet iozā iehu: dixit.
Pax eſt iehu. At ille rndit. Que pax?
Adhuc fornicatiōes iezabel mris tue:
t veneficia eiꝰ mlta vigēt. Cōuertit āt
iozā manū ſuā: t fugiēs ait ad ochoziā
Inſidie ochozia. Porro iehu tetēdit ar
cū manu: t pcuſit iozā inter ſcapulas: t
egreſſa ē ſagitta p coꝛ eiꝰ: ſtatimq; coꝛ
ruit i curru ſuo. Dixitq; iehu ad bada
cher ducē. Tolle ꝓice eū in agro na-
both iezrahelite. Memini ei qñ ego et
f tu ſedētes i curru ſeqbamur achab pa
trē huiꝰ q; dñs onꝰ h leuauerit ſup eū
dicēs. Si nō p ſāguine naboth: t p ſā-
guine filioꝝ eiꝰ quē vidi heri ait dñs:
reddā tibi i agro iſto dicit dñs. Nūc g
tolle t ꝓice eū i agro iuxta ꝛbū dñi.
Ochozias āt rex iuda vidēs h: fugit p
viā domꝰ horti: ꝓſecutꝰq; ē eū iehu: et
ait. Etiā hūc pcutite i curru ſuo. Et p-

cuſſerūt eū i aſcēſu gaber q ē iuxta ib-
am. Qui fugit i mageddo t mortuꝰ
ibi. Et ipoſuerūt eū ſui eiꝰ ſup cur
ſuū t tuleſt i hierlm: ſepelieruntq; eū i
pulchro cū pribꝰ ſuis in ciuitate dā
no vndecio iozā filij achab regis ſup
ochozie regē iude: venitq; iehu i iez
hel. Porro iezabel itroitu eiꝰ audi
depinxit oculos ſuos ſtibio: t ornā
caput ſuū: t reſpexit p feneſtrā ingre
tē iehu p portā: t ait. Nūqd pax pot
zāri q interfec dñm? Leuauitq; iehu fa
ciē ſuā ad feneſtrā t ait. Que ē iſta?
iclinauerūt ſe ad eū duo vel tres eu
chi: t dixerūt. Hec ē illa iezabel. Et
dixit eis. Precipitate eā deorſū. Et p
pitauerūt eā. Aſpſuſq; ē ſāguine pa
es t eqrū vngule cōculcauerūt eā. Cū
q; itrogreſſus eēt vt comederet bib
retq; ait. Ite t videte maledictā illā
ſepelite eā: qz filia regis ē. Cūq; iſſent
ſepelire eā: nō inuenerūt nili caluariā
pedes t ſūmas manꝰ. Reuerſiq; nūtia
uerūt ei. Et ait iehu. Sermo dñi ē qꝫ
locutꝰ ē p ſeruū ſuū heliā thesbitē dicē
‖In agro iezrahel comedēt canes car
nes iezabel. Et erūt carnes iezabel
ſterc⁹ ſup faciē tre in agro iezrahel ita
ꝓtereūtes dicāt. Hec ē illa iezabel.
Rāt āt achab ſeptuagīta
lij in ſamaria. Scripſit q; ep
lras: t miſit i ſamariā ad op
matef ciuitatiq; t ad maiores natu t
nutricios achab dicēs Stati vt aut
periſtis has q habetis filios dñi ve
t curr⁹ t eqs t ciuitates firmas t arm
elegite meliorē t eā q; vob placuerit
filios dñi vri: t eū ponite ſup ſoliū pa
tris ſui: t pugnate p domo dñi vri.
Timuerūt illi vehemēt: t dixerūt. Ec
duo reges nō potuerūt ſtare cōtra eū
quō nos valebimꝰ reſiſtere? Miſit q
ꝓpoſiti domꝰ t ꝓfecti ciuitatiq; t maio
res natu t nutricij ad iehu dicentes
Serui tui ſumꝰ q cūq; iuſſeris faciem
nec cōſtituemꝰ nob regē. Quicq; tibi
bi placēt fac. Reſcripſit āt eis iſte
dicēs. Si mei eſtis t obeditis mihi
te capita filioꝝ dñi vri t venite ad me
hac eadē hora crāſi iezrahel. Porro
lij regis ſeptuagīta viri apud optima
ciuitates nutriebāt. Cūq; veniſſet ep
ad eos: tuleſt filios regis t occidēte
ptuagīta viros: t poſuerūt capita eo

cophinis ⁊ miserũt ad eũ i iezrahel. Ue
nitq; nũcio ad eũ: ⁊ idicauit eis dicẽs:
Retulerũt capita filioꝝ regis. Qui rñdit
Ponite eas ad duos aceruos iuxt itroi-
tum porte vsq; mane. Cunq; diluxisset
egressꝰ ẽ stãs dixit ad oẽm ꝑplm: Justi
estis. Si ego ꝓiurani ꝛ dñm meũ ⁊ inter-
feci eũ qs ꝑcussit oẽs hos? Uidete q; nũc
qđ nõ ceciderit ꝛ ꝑmõibꝰ dñi i trã qs lo
cutꝰ ẽ dñs sup domũ achab: ⁊ dñs fec
qđ locutꝰ ẽ i mãu serui sui helie Percus
sit igit iehu oẽs q̃ reliq̃ erãt de domo
achab i iezrahel: ⁊ vniũsos optimates
eiꝰ ⁊ notos ⁊ sacerdotes: donec ñ rema
neret ex eo reliq̃e. Et surrexit: ⁊ venit i
samariã Cũq; venisset ad camerã pasto
rũ i via: iuenit frẽs ochozie regis iuda.
Dixitq; ad eos: Qui nã estis vos? Qui
rñderũt: Frẽs ochozie regis sumus: ⁊ de
scẽdimus ad salutãdos filios regis ⁊ filios
regine. Qui ait: Cõphendite eos vi
uos. Quos cũ cõphẽdissẽt viuos: iugu
lauerũt eos in cisterna iuxt camerã q̃-
draginta duos viros ⁊ non reliqt ex eis
quẽq;. Cũq; abisset inde: iuenit iona-
dab filiũ rechab i occursũ sibi ⁊ bñdi-
xit ei. Et ait iehu ad eũ. Nũq̃d ẽ cor tu
um rectũ sic cor meũ cũ corde tuo? Et
ait ionadab: Est. Si ẽ inquit da mihi
manũ tuã. Qui dedit ei manũ suã. At
ille leuauit eũ ad se i currũ: dixitq; ad
eũ: Veni mecũ: ⁊ vide zelũ meũ ꝓ dño.
Et imposituꝫ i curru suo duxit i samariã
Et ꝑcussit oẽs q̃ reliq̃ fuerãt ꝺ achab i
samaria vsq; ad vnũ: iuxt ꝛbũ dñi qđ
locutꝰ ẽ per heliaz. Cõgregauit q; iehu
oẽm ꝑplm: ⁊ dixit ad eũ. Achab coluit
baal pauꝫ: ego ãt colã eũ amplius. Nunc
igit oẽs ꝓphas baal: et vniũsos suos
eiꝰ ⁊ cũctos sacerdotes ipsius vocate ad
me. Nullꝰ sit q̃ nõ veniat. Sacrificiũ
enim grãde ẽ mihi baal. Quicũq; defue
rit non viuet. Porro iehu faciebat ꝺ insi
dias: vt dispderet cultores baal. Et
dixit: Sãctificate diẽ solẽnẽ baal. Uo
cauitq; ⁊ misit i vniũsos fines israel: ⁊
venerũt cũcti sui baal Nõ fuit residuꝰ
vir qui dẽ q̃ nõ veniret. Et igressi sũt
templũ baal: et repleta ẽ domꝰ baal: a sũ
mo vsq; ad sũmũ. Dixitq; his q̃ erãt
sup vestes. Proferte vestimẽta vniuer
sis suis baal Et ꝑtulerũt eis vestes.
Ingressusq; iehu ⁊ ionadab filiꝰ rech-
ab templũ baal: ait cultoribꝰ baal: Per-
q̃rite ⁊ videte: ne q̃s forte vobiscũ sit ꝺ
suis dñi sz vt sint tm sui baal soli Ingres
si sint igit vt facerẽt victimas ⁊ holo-
causta. Jehu ãt ꝑcauerat sibi forz oc-
togita viros ⁊ dixerat eis: Quicũq; fu
gerit ꝺ hoibꝰ his q̃s ego adduxero in
manꝰ vras: aia eiꝰ erat ꝓ aia illius. Fa
ctũ ẽ ãt cũ cõpletũ eẽt holocaustũ: ꝑce
pit iehu militibꝰ ⁊ ducibꝰ suis: Ingre-
dimini ⁊ ꝑcutite eos: nullꝰ euadat Per
cusserũtq; eos in ore gladij ⁊ ꝓiecerũt
milites ⁊ duces. Et ierũt i ciratẽ tẽpli
baal ⁊ ꝓtulerũt statuã ꝺ phano baal:
⁊ cõbusserũt ⁊ cõminuerũt eã. Destru-
xerũt q̃z edem baal: ⁊ fecerũt ꝓ eo latri-
nas vsq; i diẽ hãc. Deleuit itaq; iehu
baal ꝺ israel. Uerũtñ a ꝑctis hieroboã fi
lij nabath q̃ peccare fec israel: nõ recessit
nec dereliqt vitulos aureos q̃ erãt in
bethel ⁊ in dan. Dixit ãt dñs ad iehu:
Quia studiose egisti qđ rectũ erat ⁊ pla
cebat i oculis meis: ⁊ oia q̃ erant i corde
meo fecisti ꝛ domũ achab: filij tui vsq; 10.15.c
ad q̃rtã generatiõez sedebũt sup thro-
nũ israel. Porro iehu non custodiuit vt
ambularet i lege dñi dei israel: i toto cor
de suo Nõ. n. recessit a ꝑctis hieroboã:
q̃ peccare fecerat israel. In diebꝰ illis cepit
dñs tedere sup israel ꝑcussitq; eos aza
hel i vniuersis finibꝰ israel: a iordane ꝛ
orietalẽ plagã: oẽz trã galaad: ⁊ gad:
⁊ rubẽ ⁊ manasse: ab aroer q̃ ẽ sup tor
rẽtẽ arnõ ⁊ galaad ⁊ basã. Reliq̃ autẽ
ꝛbox iehu ⁊ vniũse q̃ fecit ⁊ fortitudo
eiꝰ: nõne hec scꝑta sũt i libro ꝛbox di
erũ regũ israel? Et dormiuit iehu cũ ꝑri-
bus suis: sepelieruntq; eũ i samaria: ⁊
regnauit ioachã filiꝰ eiꝰ ꝓ eo. Dies ãt
qs regnauit iehu sup israel viginti ⁊ octo
annis sunt in samaria. XI

Thalia ꝛo mr ochozie videns 11
mortuũ filiũ suũ: surrexit ⁊ inter 1.Pa.22.b
fecit oẽ semẽ regiũ. Tollẽs aũt ioseba
filia regis iorã: sororem ochozie: ioas filiũ
ochozie: furata ẽ eũ ꝺ medio filioꝝ re-
gis q̃ interficiebãt: ⁊ nutricẽ eiꝰ ꝺ triclī
nio: ⁊ abscõdit eũ a facie athalie vt nõ
interficerẽt: eratq; cũ ea sex ãnis clam i
domo dñi. Porro athalia regnauit su-
per trã septẽ ãnis. Anno ãt septio mi- 2 Pa.24.a
sit ioiada ⁊ assumẽs cẽturiones ⁊ mili
tes introduxit ad se i tẽplũ dñi: pepigit
q; cũ eis fedꝰ Et adiurãs eos in domo
dñi: ostendit eis filiũ regis: ⁊ ꝓcepit illis

dicēs: Iste ē sermo quē facere debetʒ. Tertia ps vīm itroeat sabbato: ⁊ obseruet excubias dom⁹ regʒ. Tertia aūt ps sit ad portā seyr: et tertia ps sit ad portā q̄ ē post habitaculū scutariorū: et custodietis excubias domus messa. Duēo ptes e vob oēs egrediētes sabbato custodiāt excubias dom⁹ dñi circa regē: ⁊ vallabitis eū hītes arma in manib⁹ vīs. Si q̄s āt ingressus fuerit septū tēpli iterficiaī. Eritisq; cū rege itroeūte ⁊ egrediēte. Et fecerūt cēturiones iux oīa q̄ p̄cepat eis ioiada sacerdos. Et assumētes singuli viros suos q̄ ingrediebāī sabbatū cū his q̄ egrediebaī e sabbato: venerūt ad ioiadē sacerdotē. Qui dedit eis hastas ⁊ arma regʒ dauid: q̄ erāt i domo dñi. Et stetērūt singuli hītes arma i mānu sua a ptē tēpli dextera vsq; ad ptē sinistrā altaris ⁊ edis: circū regē. Produxitq; filiū regis: ⁊ posuit sup eū diadema: ⁊ testimoniū: fecerūtq; eū regē ⁊ vnxerūt: et plaudētes manu dixerunt: Uiuat rex. Audiuit aūt athalia vocē pplī currētiʒ: ⁊ ingressa ad turbas i tēplū dñi: vidit regē stātē sup tribunal iux morē: ⁊ cantores ⁊ turbas ptē eū: oēmq; pplm terrā tē: ⁊ cantēte tubis: ⁊ scidit vestimēta sua clamauitq;. Cōiuratio: ꝯiuratio Precepit aūt ioiada cēturiōib⁹ q̄ erant sup exercitū: ⁊ ait eis: Educite eam extra septa tēpli ⁊ q̄cūq; eā secut⁹ fuerit: feriaī gladio. Dixerat enī sacerdos: nō occidaī i tēplo dñi. Imposuerūtq; ei man⁹ ⁊ impegerūt eā p viā itroit⁹ eq̄ iux palatiū ⁊ interfecta ē ibi. Pepigit q̄ ioiada fed⁹ inī deū ⁊ regē ⁊ inī pplm vt eēt pplūs dñi: ⁊ inī regem ⁊ pplm. Ingressusq; ē oīs pplūs tre tēplum baal: et destruxerūt aras eiꝰ: ⁊ imagines ꝯtriuerūt valide: mathan q̄ sacerdotē baal occiderūt cora altari. Et posuit sacerdos custodias i domo dñi: tulitq; centuriones ⁊ cerethi ⁊ pheleti legiōes et oēs pplm tre: deduxeritq; regē ō domo dñi. Et venerūt p viā porte scutarioꝝ i palatiū: ⁊ sedit sup thronū regū Leta tusq; ē oīs pplūs tre: ⁊ ciuitas cōq̄euit Athalia aūt occisa ē gladio in domo regʒ: septēq; ānoꝝ erat ioas cū regna

A nno septimo (re cepisset. XII

2.Pa.24.a **I** ehu regnauit ioas. Quadragi-

ta ānis regnauit in hierlm: no

mē mris eiꝰ sebia de berſabee. Fe
ioas rectū cora dño cūctʒ dieb⁹ q
cuit cū ioiada sacerdos: verūtā
nō abstulit. Adhuc enī ppls imola
⁊ adolebat in excelsis incēsū. Dix
as ad sacerdotes: Oēm pecuniā sa
rū q̄ illata fuerit in tēplū dñi a p
tib⁹ q̄ offert p p̄cio aie ⁊ quā sp
arbitrio cordis sui iferūt i tēplū
accipiāt illā sacerdotes iux ordi
um: ⁊ instaurent sartatecta dom⁹
necessariū viderint instaurarīe. Q
vsq; ad vicesimūtertiū ānū regʒ
nō instaurauerunt sacerdotes
cta templi. Uocauitq; rex ioas
pōtificē ⁊ sacerdotes: dicēs eis:
sartatecta nō instauratʒ tēplī?
& ampli⁹ accipe pecuniā iux ordi
vīm: sꝫ ad instauratiōem tēpli red
eā. Prohibiticq; sūt sacerdotes
cipe pecuniā a pplo: ⁊ instaurare
tecta dom⁹. Et tulit ioiada pōtifex
zophilatiū vnū: aputitq; foramē
⁊ posuit illō iux altare ad dexterā
grediētiū domū dñi. Mittebāq; i
sacerdotes q̄ custodiebāt ostia: oēs
cuniā q̄ deferebaī ad tēplū dñi. Q
viderēt nimiā pecuniā eē i gazop
tio: ascēdebat scriba regʒ ⁊ pōtifex
fūdebāt q̄ nūerabāt pecuniā q̄
ebaī i domo dñi: ⁊ dabāt eā iux
rū atq; mēsurā i manu eoꝝ q̄ fer
mētarijs dom⁹ dñi. Qui impēdeba
i fabris lignoꝝ ⁊ i cemētarijs hīs
opabāī i domo dñi ⁊ sartatecta
bāt: ⁊ i his q̄ cedebāt sara: ⁊ ut
ligna ⁊ lapides q̄ excidebāī: ita
plerēī instaurario dom⁹ dñi i
q̄ indigebāt expēsa ad munīdā
Uerūtū nō fiebāt ex eadē pecunia
drie tēpli dñi ⁊ fuscinule ⁊ thur
⁊ tube ⁊ oē vas aureū ⁊ argēteū: d
cunia q̄ inferebaī i tēplū dñi. Di
q̄ faciebant op⁹ dabaī: vt instaura
tēplū dñi. Et si fiebat ratio his
q̄ accipiebant pecuniā vt distribu
eā artificib⁹: sꝫ i fide tractabāt eā. P
cuniā vo p delicto ⁊ pecuniā p
nō inferebāt i tēplū dñi: q: sacerd
erat. Tunc ascendit azahel rex
pugnabat ꝫ gerh: cepitq; eā. Et d
faciē suam vt ascēderet in hierlm. Q
obzē tulit ioas rex iuda oīa sanct
ta q̄ ꝓsecrauerat iosaphat ioram

ias pfes eiꝰ reges iuda: ⁊ q̄ ipe obtule
rat ⁊ vnctũ argētũ qđ inueniri potuit
i thesaurꝛ tēpli dñi: ⁊ i palatio regis:
misitq; azaheli regi syrie: ⁊ recessit ab
hierlm. Reliq̄ aũt sermonũ ioas ⁊ vni-
uersa q̄ fecit: nōne hec scꝛpta sũt i libꝛo
ſboꝛ dieꝝ regũ iuda? Surrexerũt aũt
serui eiꝰ ⁊ conspirauerũt inꝯ se: percusserũtq;
ioas i domo mello i descensu sela. Jo-
sachar nāq; filiꝰ semath et iozabath fi
lius somer serui eiꝰ percusserũt eũ: ⁊ mortuꝰ
ē. Et sepelierũt eũ cũ pꝛibꝰ suis i ciui-
tate dauid: regnauitq; amasias filius
eius p eo. XIII
Anno vicesimo-
tertio ioas filij ochozie regꝛ iu
da: regnauit ioachan filiꝰ iehu
regꝛ isrꝛl in samaria decē ⁊ septē ānis: ⁊
fecit malũ cozā dño. Secutusq; ē pctā
hieroboā filij nabath q̄ peccare fecit
isrꝛl: ⁊ nō declinauit ab eis. Iratusq; ē
furoꝛ dñi cōꝛ isrꝛl: ⁊ tradidit eos i manu
azahel regꝛ syrie ⁊ i manu benadap fi
lij azahel cūctis diebꝰ. Deprecatꝰ ē autē
ioachan faciē dñi: ⁊ audiuit eũ dñs.
Vidit enī angustiaz isrꝛl: qꝛ attriuerat
eos rex syrie. Et dedit dñs saluatoꝛem
israeli: ⁊ liberatꝰ ē ō manu regꝛ syrie.
Habitauerũtq; filij isrꝛl i tabnaculis
suis: sic heri ⁊ nudiustertiꝰ. Uerũtn̄ nō
recesserũt a pctis domꝰ hieroboā q̄ pec
care fecit isrꝛl: sꝫ in ipis ambulauerũt.
Sed dē ⁊ lucꝰ pmānsit in samaria ⁊ non
sine derelicti ioachan ōppo nisi q̄nq̄-
gīta eq̄tes: ⁊ decē currus. ⁊ decē mi-
lia peditũ. Interfecerat enī eos rex sy-
rie: ⁊ redegerat q̄si puluerē in tritura
rez. Reliq̄ aũt ſmonũ ioachan ⁊ vni
uersa q̄ fecit ⁊ fortitudo eiꝰ: nonne hec
scꝛpta sũt in libꝛo ſmonũ dierũ regum
isrꝛl? Dormiuitq; ioachā cũ pꝛibꝰ suis
⁊ sepelierũt eũ in samaria: regnauitq;
ioas filiꝰ eius p eo. Anno tricesimose-
cundo ioas regꝛ iuda regnauit ioas fi
lius ioachan supꝛ isrꝛl i samaria sedecim
annis ⁊ fecit qđ malũ ē in cōspectu dñi.
Nō declinauit ab oibꝰ pctis hieroboā
filij nabath: q̄ peccare fecit isrꝛl: sed in
ipis ambulauit. Reliq̄ aũt ſmonũ io-
as ⁊ vniuersa q̄ fecit: ⁊ fortitudo eiꝰ quō
pugnauerit cōꝛ amasiā regē iuda: nōne
hec scꝛpta sũt i libꝛo ſmonũ dieꝝ regũ
isrꝛl? Et dormiuit ioas cum pꝛibꝰ suis:
hieroboā aũt sedit supꝛ soliũ eius. Poꝛ
ro ioas sepultꝰ ē i samaria cũ regibus
isrꝛl. Helisꝰ aũt egrotabat infirmitate q̄
⁊ mortuꝰ ē. Descēditq; ad eũ ioas rex
isrꝛl: ⁊ flebat cozā eo: dicebatq; : Pꝛ mi
pꝛ mi: curꝛꝰ isrꝛl ⁊ auriga eiꝰ. Et ait illi
helisꝰ. Affer arcũ ⁊ sagittas. Cũq; at-
tulisset ad eũ arcũ ⁊ sagittas: dixit ad
regē isrꝛl. Pone manũ tuā supꝛ arcũ Et
cũ posuisset ille manũ suam: supposuit
helisꝰ manꝰ suas manibꝰ regis et ait:
Aperi fenestrā oꝛiētalē. Cũq; aperuis-
set: dixit helisꝰ: Jace sagittā. Et iecit.
Et ait helisꝰ: Sagitta salutꝛ dñi ⁊ sa-
gitta salutꝛ cōꝛ syriā. Percutiesq; syriā i
aphec: donec cōsumas eā. Et ait: Tolle
sagittas. Qui cũ tulisset: rursũ dixit ei
Percute iaculo terrā. Et cũ percussisset tri
bꝰ vicibꝰ ⁊ stetisset: iratꝰ ē vir dei cōꝛ eũ: ⁊
ait: Si percussisses q̄nq̄es aut sexies siue
septies: percussisses syriā vsq; ad cōsūma-
tionē. Nūc aūt tribꝰ vicibꝰ percuties eaz.
Mortuꝰ ē q̄ helisꝰ: ⁊ sepelierũt eũ. La
trūculi aūt ō moab venerꝛ i terrā i ipo an
no. Quidā aūt sepeliētes hoiez viderũt
latrūculos: ⁊ piecerũt cadauer i sepul
chꝛo helisei‖ Qđ cũ tetigisset ossa heli-
sei: reuixit hō et stetit supꝛ pedes suos.
Igit azahel rex syrie afflixit isrꝛl: cūctis
diebꝰ ioachan. Et miseꝛtꝰ ē dñs eoꝝ: ⁊
reūsus ē ad eos ꝓpt pactũ suuz qđ ha-
bebat cũ abꝛaam ⁊ isaac ⁊ iacob: ⁊ no-
luit dispdere eos neq; pꝛicere penitus
vsq; i pñs tpꝰ. Mortuus ē aūt azahel
rex syrie ⁊ regnauit benadap filiꝰ eius
p eo. Pozro ioas filiꝰ ioachā tulit vr-
bes de manu benadap filij azahel q̄s
tulerat de manu ioachan pꝛis sui iure
pliij. Tribꝰ vicibꝰ percussit eũ ioas: ⁊ red
didit ciuitas israel. XIIII
In āno scdo ioas filij ioachan
regꝛ isrꝛl regnauit amasias filiꝰ
ioas regꝛ iuda: viginti q̄nq; ānoꝝ erat
cũ regnare cepisset: viginti aūt ⁊ nouē
annis regnauit i hierlm. Nomē mris
eiꝰ ioiaden ō hierlm. Et fecit rectũ co
ram dño: verũtn̄ nō vt dauid pꝛ eius.
Juxta oīa q̄ fecit ioas pꝛ suꝰ fecit: nisi
q̄ tm̄ qđ excelsa non abstulit. Adhuc
enī ppls adolebat ⁊ imolabat incēsum
i excelsis. Cũq; obtinuisset regnũ: per-
cussit suos qui interfeceant regē pa
trē suũ. Filios aūt eoꝝ q̄ occiderāt nō
occidit: iuxꝛ qđ scꝛiptũ est in libꝛo legꝛ
moysi sic pcepit dñs dicēs: Nō morient
pꝛes p filijs nec filij p pꝛibꝰ: sꝫ vnus

A

2. Pa. 25. a

B

Deu. 24. c

2. Pa. 25. a

quisq; in pctō suo moriet. Ihe pcussit
edom i valle salinaꝝ decē milia t apꝑ
hēdit petrā i ꝓlio . Uocauitq; nomen
2.Pa.25.e eiꝰ iezechel vsq; i pñtē diē. ¶Tūc misit
amasias nūcios ad ioas filiū ioachan
filij iehu regē isrl dicēs : Ueni t videa
mus nos. Remisitq; ioas rex israel ad
C amasiā regē iuda dicēs: Cardus libani
misit ad cedrū q̄ ē in libano dicēs: Da
filiā tuaꝝ filio meo vxorē . Trāsierūtq;
bestie saltꝰ q̄ sūt i libano: t pculcauerūt
carduū. Percutiēs iualuisti sup edom
t subleuauit te cor tuū. Cōtētꝰ esto glo
ria: t sede i domo tua. Quare ꝓuocas
malū: vt cadas tu t iudas tecū? Et nō
acq̄euit amasias. Ascenditq; ioas rex
isrl: t videꝛt se ipe t amasias rex iuda
i bethsames oppido iude. Percussusq;
ē iuda coꝛā isrl t fugerūt vnusq̄sq; in
D tabnacula sua. Amasiā vo regē iuda
filium ioas filij ochozie cepit ioas rex
isrl i bethsames t adduxit eū i hierlm
Et iterrupit murū hierusalem a porta
ephraim vsq; ad portā anguli : q̄dring-
gētī cubitī. Tulitq; oē aurꝝ t argētū
t vniūsa vasa q̄ inuēta sunt i domo dñi
t i thesaurī regī t obsides : t reūsus ē
in samariā. Reliq̄ ār verboꝝ ioas q̄ fe
cit t foꝛtitudo eiꝰ q̄ pugnauit ꝯ amas
siā regē iuda : nōne hec scꝛpta sūt in li-
bro sermonū dierꝝ regū isrl? Dormiuit
q; ioas cū pribꝰ suis t sepultꝰ ē in sa-
maria cū regibꝰ isrl: t regnauit hiero-
E boam filiꝰ eiꝰ p eo. Uixit ār amasias fi
liꝰ ioas rex iuda postq; mortuꝰ ē ioas
filiꝰ ioachan regī isrl: viginti q̄nq; an
nis. Reliq̄ ār ꝓmonū amasie: nōne hec
scꝛpta sūt i libro ꝓmonum dierꝝ regū iu
da? Factaq; ē ꝯ eū ꝓiuratio in hierlm
at ille fugit i lachis. Miserūtq; pꝰ euꝫ
lachis t interfecerūt eū ibi: t asportaue-
rūt i eqs : sepultusq; ē i hierlm cū pri-
2.Pa.26.a bus suis i ciuitate dauid. Tulit ār vni
uersus ꝓplꝰ iude azariā ānos natū se-
decim t ꝓstituerūt eū regē ꝓ pre eius
amasia Ihe edificauit ahilā: t restituit
eā iude postq; dormiuit rex cū pribus
F suis. Anno q̄ntodecio amasie filij io-
as regis iuda regnauit hieroboā filiꝰ
ioas regī isrl i samaria quadraginta et
vno ānо : t fecit qđ malū ē coꝛā dño.
Nō recessit ab oibꝰ peccis hieroboā filij
nabath q̄ peccare fecꝛ isrl. Ihe restituit
termios isrl ab introitu emath vsq; ad

mare solitudinis iuxꝛ ꝓmonem dñi
isrl quē locutꝰ ē ꝑ seruū suū ionā
amathi ꝓphaꝝ : q̄ erat ō geth que
opher. Uidit enī dñs afflictiōē isra
amarā nimis: t q̄ cōsūpti essēt vsq;
clausos carceꝛ t extremos : t nō
auxiliaret isrl. Nec locutꝰ ē dñs ut
leret nomē isrl de sub celo : sꝫ salua
eos i mānu hieroboā filij ioas. Reliq;
ꝓmonū hieroboā t vniūsa q̄ fecꝛ : t
titudo eiꝰ q̄ pliatꝰ ē: t quō restituit
mascū t emath iude i israel : nōne hec
scꝛpta sūt i libro ꝓmonū dierꝝ regū
Dormiuitq; hieroboā cū pribꝰ suis
gibꝰ isrl: t regnauit zacharias filius
In nonovicesimoseptio (p eo. XV
hieroboā regī isrl regnauit
rias filiꝰ amasie regī iuda.
decim ānoꝝ erat cū regnare cepisset
q̄nq̄gintaduobꝰ ānis regnauit in
rusalē Nomē mꝛis eiꝰ iecelia ō hier
Fecitq; qđ erat placitū coraꝝ dño: iux
oia q̄ fecꝛ amasias pꝛ eiꝰ: verūtā
nō ē demollitꝰ. Adhuc ꝓplꝰ sacrifica
bat t adolebat icēsū i excelsis. Per
sit āt dñs regē et fuit leprosus vsq;
diē mortī sue: t habitabat i domo
ra seorsū. Joathā vo filiꝰ regī guber
bat palatiū: t iudicabat ꝓplm tre. R
liq̄ ār ꝓmonū azarie t vniūsa q̄ fecꝛ
eiꝰ p eo Anno tricesimooctauo azar
regī iude regnauit zachariasfilius
boā sup isrl i samaria sex mēsibꝰ: t
qđ malū ē coꝛā dño sicꝛ fecerāt pres
Nō recessit a pctis hieroboam filij
barth: q̄ peccare fecꝛ isrl. Cōiurauit
ꝯ eū sellū filiꝰ iabes: pcussitq; eū
t interfecit: regnauitq; ꝓ eo . Reliq;
vo zacharie: nōne hec scꝛpta sūt i li
bro ꝓmonū dierꝝ regū isrl. Iste ē ser
dñi quē locutꝰ ē ad iehu dicens: Fi
tui vsq; ad ārtā generatiōes: sedebu
ō te sup thꝛonū isrl. Factūq; ē ita
lū filiꝰ iabes regnauit tricesimono
ānо azarie regī iude Regnauit ār
mēse i samaria. Et ascēdit manahē
liꝰ gaddi ō thersa: veniteq; samariā
pcussit sellū filiū iabes i samaria
fecit eū: regnauitq; ꝓ eo . Reliq; ār
boꝝ sellū t ꝓiuratio eiꝰ q̄ cōiura

insidias: nõne hec scpta sũt i libro sermonũ diex regũ isrl? Tũc pcussit manahẽ thapsam t oẽs ą erãt i ea: t terminos ei⁹ ó thersa. Noluerãt essi aperire ei. Et interfecit oẽs pgnãtes ei⁹: t sedit eas. Anno tricesimonono azarie regis iude regnauit manahẽ filiꝰ gadi sup isrl decẽ ãnis i samaria: fecitq; qõ erat malũ coram dño. Nõ recessit a pctis hieroboã filij nabath ą peccare fecit isrl. Cũctis diebꝰ eiꝰ. Veniebat phul rex assyrioꝝ i thersa: t dabat manahẽ phul mille talẽta argẽti vt eẽt ei i auxiliũ t firmaret regnũ eius. Indixitq; manahẽ argẽtũ sup isrl cũctis potentibus t diuitibꝰ vt daret regi assyriorũ: qnãginta siclos argẽti p singlos. Reuersusq; ẽ rex assyrioꝝ: t nõ ẽ morat⁹ i thersa. Reliq; ãt sermonũ manahen t vniũsa ą fec̃: nõne hec scpta sũt i libro sermonuꝫ diex regũ isrl? Et dormiuit manahen cũ pribus suis. Regnauitq; phaceia filiꝰ p eo. Anno qnqgesimo azarie regis iude regnauit phaceia filius manahen sup isrl i samaria biẽnio fecit qõ erat malũ corã dño. Nõ recessit a pctis hieroboã filij nabath: ą pecare fecit isrl. Cõiurauit ãũt adũsus eum phacee filiꝰ romelie dux eius: t pcussit eũ i samaria i turre domꝰ regie iuxt arbob t iuxt ariph: t cũ eo qnqginta viros ex filijs galaaditaꝝ t interfecit eum. Regnauitq; p eo. Reliq; ãũt ꝑmonum phaceie t vniũsa ą fec̃: nõne hec scpta sũt i libro sermonũ diex regis isrl? Anno qnqgesimo scdo azarie regis iude: regnauit phacee filiꝰ romelie sup isrl i samaria vigiti ãnis: t fecit qõ erat malũ corã dño. Nõ recessit a pctis hieroboam filij nabath: ą peccare fecit isrl. In diebꝰ phacee regis isrl venit theglat phalassar rex assur t cepit ahiõ: t abel domũ maacha t ianoe et cedes t asor: t galaad t galileã: t vniũsã trã neptalim: t trãstulit eos i assyrios. Conjurauit ãũt t tetẽdit insidias osee filiꝰ hela phacee filiũ romelie: t pcussit eũ t interfecit: regnauitq; p eo vicesimo ãno ioathan filij ozie. Reliq; ãũt ꝑmonum phacee t vniũsa ą fecit: nõne hec scripta sũt in libro ꝑmonũ diex regũ isrl? Anno scdo phacee filij romelie regis iude regnauit ioathan filiꝰ ozie regis iuda. Viginti qnqꝫ annoꝝ erat cũ regnare cepisset: t sedecim ãnis regnauit in hierlm. Nomẽ mris eius hierusa: filia sadoch. Fecitq; qõ erat placitũ coram dño. Juxt oĩa q̃ fecit ozias pr suꝰ opar⁹ ẽ: verũtn excelsa non abstulit. Adhuc pls imolabat t adolebat incẽsũ in excelsis. Jpe edificauit portaz domꝰ dñi sublimissimã. Reliq; ãũt sermonũ ioathan t vniũsa q̃ fecit: nonne hec scpta sũt i libro verboꝝ diex regum iuda? In diebꝰ ill cepit dñs mittere i iudã rasin regẽ syrie: t phacee filium romelie. Et dormiuit ioathan cũ patribus suis: sepultusq; ẽ cũ eis i ciuitate dauid pris sui: t regnauit achaz filiꝰ eius pro eo.

A

In anno decimoseptio phacee filij romelie: regnauit achaz filiꝰ ioathan regis iuda? Viginti ãnoꝝ erat achaz cũ regnare cepisset: et sedecim ãnis regnauit i hierlm. Non fecit qõ erat placitũ i cõspectu dñi dei sui sicut dauid pr eiꝰ ‖ sz ambulauit in via regũ isrl. Insup t filiũ suũ ꝓsecrauit trãsferẽs p ignẽ ꝟm idola gentiũ: q̃ dissipauit dñs corã filijs isrl. Immolabat q; ẽz victimas t adolebat incensũ i excelsis t in collibꝰ: t sub oi ligno frõdoso. Tũc ascẽdit rasin rex syrie et phacee filiꝰ romelie rex isrl: ad pliãdũ in hierusalẽ. Cũq; obsederẽt achaz nõ valuerunt supare eũ. In tpe illo restituit rasin rex syrie hayla syrie: t eiecit iudeos ó hayla. Et idumei t syri venerũt i hayla t hitauerũt ibi vsq; in diẽ hãc. Misit ãũt achaz nuncios ad theglatphalassar regẽ assyrioꝝ dicẽs: Seruus tuꝰ t filiꝰ tuꝰ ego sũ. Ascẽdet saluũ me fac de manu regis syrie et de manu regis isrl q̃ ꝓsurrexerũt aduersum me. Et cũ collegisset argẽtũ t aurũ qõ inueniri potuit i domo dñi: t in thesauris regis: misit regi assyrioꝝ munera: ą et acq̃uit voluntati eius. Ascẽdit ãũt rex assyrioꝝ i damascũ: t vastauit eam: et transtulit habitatores eiꝰ cyrenen: rasin ãũt interfecit. Perrexitq; rex achaz in occursũ theglatphalassar regi assyriorũ in damascum. Cũq; vidisset altare damasci misit rex achaz ad vriã sacerdotẽ exemplar eiꝰ et silitudinẽ iuxt oẽ opꝰ eiꝰ. Extruxitq; vrias sacerdos altare. Juxt oĩa q̃ pcepat rex achaz ó damasco: ita fecit sacerdos vrias donec veniret rex achaz de damasco. Cũq; ve-

C

2.Pa.28.a

J.21.b

Esa.7.a

B

n. Et rex ō damasco: vidit altare ⁊ ve-
neratꝰ ē illō: ascēditq; ⁊ imolauit ho-
locausta ⁊ sacrificiū suū: ⁊ libauit li-
bamina ⁊ fudit sanguinē pacificoꝝ q̄
obtulerat super altare. Porro altare
ereū qđ erat coꝝ dño trāstulit ō facie
tēpli ⁊ ō loco altariꝭ ⁊ ō loco tēpli dñi
posuitq; illō ex latere altariꝭ ad aq̄lo-
nē. Precepit q̄ꝫ rex achaz vrie sacerdo
ti dicens: Supꝝ altare maiꝰ offer holo-
caustū matutinū: ⁊ sacrificiū vesp̄tinū
⁊ holocaustū regiꝭ ⁊ sacrificiū eiꝰ: ⁊ ho
locaustū vniūsi pp̄li tre ⁊ sacrificia eo-
rū ⁊ libamia eoꝝ: ⁊ oēz sāguinē holo-
causti ⁊ vniūsū sāguinē victime supꝝ il
lud effūdes. Altare ær ereū erit para-
tū ad volūtatē meā. Fec igit vrias sa
cerdos iux oia q̄ pceperat rex achaz Tu
lit ăt rex achaz celatas bases et luterē
q̄ erăt desupꝝ: ⁊ mare deposuit de bobꝰ
ereis q̄ sustētabăt illō ⁊ posuit supꝝ pa
uimētū stratū lapide. Musach q̄ꝫ sab-
bati qđ edificauerat i tēplo ⁊ ingressū
regiꝭ exteriꝰ ꝓtulit i tēplū dñi: pp̄ regē
assyrioꝝ. Reliq̄ aūt ær boꝝ achaz ⁊ oia
q̄ fecit: nōne hec scpta sūt i libro ymo-
nū dieꝝ regū iudaꝰ Dormiuitq; achaz
cū pribꝰ suis: ⁊ sepultꝰ ē cū eis i citate
dauid: ⁊ regnauit ezechias filiꝰ eiꝰ p eo.

Anno duodecimo achaz XVII
regiꝭ iuda regnauit osee filiꝰ he
la i samaria supꝝ isrl nouē ānis
fecitq; malū coꝝ dño: sꝫ non sic reges
isrl q̄ añ eū fuerūt. Cōtra hunc ascēdit
salmanasar rex assyriorum: ⁊ factus ei
osee ꝑuus: reddebatq; illi tributa. Cū-
q; deꝑhendisset rex assyrioꝝ osee q̄ re-
bellare nitēs misisset nūcios ad Sua
regē egypti: ne ꝑstaret tributa regi as
syrioꝝ: sic singlis ānis solitꝰ erat: obse
dit eā: ⁊ vinctū misit i carcerē: quaga-
rus ē oēm trā: ⁊ ascēdēs samariā ob-
sedit eā tribus ānis. Anno aūt nono
osee cepit rex assyrioꝝ samariā: ⁊ trās-
tulit isrl i assyrios: posuitq; eos i hay
lā i abor iuxt fluuiū gozan i ciuitatibꝰ
medoꝝ. Factū ē aūt cū peccassent filij
isrl dño deo suo q̄ eduxerat eos ō tra
egypti ō mānu pharaonis regiꝭ egypti:
coluerūt deos alienos: ⁊ ambulauerūt
iuxt ritū gētiū q̄s ꝓssꝑserat dñs in con
spectu filioꝝ isrl ⁊ regū isrl: qui sikiter fe
cerāt. Et irritauerūt filij isrl ær dis nō
recti dñm deū suū: ⁊ edificauerūt sibi
excelsa i cunctis vrbibꝰ suis a turri ex-
stodū vsq; ad ciuitatē munitam. Fe-
rūtq; sibi statuas ⁊ lucos i oi colle ex-
limi: ⁊ subter oē lignū nemorosum: ⁊
odolebāt ibi incēsū sup aras i mori
gētiū: q̄s transtulerat dñs a facie eo
Fecerūtq; ær ba pessima irritātes dñm
⁊ coluerūt ymūdicias si q̄bꝰ pceperat
dñs ne facerēt ær bū ḣ. Et testificatꝰ e
dñs i isrl ⁊ i iuda p manū oim ꝓphā
⁊ vidētiū dicēs: Reūtimini a vīs vr
pessimis: ⁊ custodite pcepta mea et ce
rimonias: iuxt oēm legē quā pceꝑ
tribꝰ vris: ⁊ sicut misi ad vos i mānu
uoꝝ meoꝝ ꝓphaꝝ. Qui nō audierūt
sꝫ indurauerūt ceruicē suā iuxt cervic
patrū suoꝝ qui noluerūt obedire dño
deo suo. Et abiecerūt legitima ei⁹ a
pactū qđ pepigit cū pribꝰ eoꝝ ⁊ testi
cationis q̄bꝰ ꝓtestatus ē eos: secutiq
sūt vanitates et vane egerunt ⁊ secu
sūt gētes q̄s erāt p circūitū eoꝝ: sup q
bus pceꝑat dñs eis vt nō facerēt sicut
⁊ ille faciebant. Et dereliq̄rūt oia pr
pta dñi dei sui: fecerūtq; sibi ꝓflatil
duos vitulos ⁊ lucos: ⁊ adorauerūt vi
uersā milītiā celi Seruierūt baal: et c
secrauerūt filios suos ⁊ filias suas p
ignē. Et diuinationi inseruiebāt ⁊ au
gurijs ⁊ tradiderūt se vt facerēt mal
coꝝ dño: et irritauerūt eū. Iratusq; e
dñs vehemēt isrl: ⁊ abstulit eos a c
spectu suo: ⁊ nō remānsit nisi tri⁹ tan
tūmodo. Sꝫ nec ipsa iuda custodiu
mādata dñi dei sui: verūtū ambulau
i erroribꝰ isrl: q̄s opatꝰ fuerat. Proie
q̄ dñs oēm semē isrl: ⁊ afflixit eos ⁊ tr
didit eos i manu diripiētiū: donec p
ceret eos a facie sua: ex eo tā tpe q̄ fu
sus ē isrl a domo dauid: ⁊ ꝓstituerun
sibi regē hieroboā filiū nabath. Seq
uit eū hieroboā isrl a dño: et peccau
eos fecit pctū magnū. Et ambulau
rūt filij isrl vniūsis pctis hieroboā
q̄ fecerat ⁊ nō recessert ab eis vsq; q
dñs auferret isrl a facie sua: sicut loc
tus fuerat i manu oim ꝑuoꝝ suoꝝ p
phetaꝝ. Trāstatusq; ē isrl ō terra sua
in assyrios vsq; i diē hāc. Adduxit
rex assyrioꝝ viros ō babylone ⁊ de cu
tha ⁊ de ahaiath: et de emath: et de
pheruaī: ⁊ collocauit eos i ciuitatibꝰ
samarie p filijs isrl. Qui possederūt
mariā: ⁊ habitauerūt i vrbibꝰ eiꝰ.

ꝯ habitare cepissent nō timebant
dñm: t imisit eis dñs leones q̄ iterficie-
bāt eos. Nūciatūq; ē regi assyrioꝝ et
E victi. Gētes q̄s transtulisti t habitare
fecisti i ciuitatib⁹ samarie: ignorāt legi
tima dei tre: t imisit i eos dñs leones
t ecce iterficiūt eos eo q̄ ignorēt ritū
dei tre. Precepit ār rex assyrioꝝ dicēs:
Ducite illuc vnū ō sacerdotib⁹ q̄s inde
captiuos adduxistī: vt vadat t habitet
cū eis: t doceat eos legitima dei terre.
Igit cū venisset vn⁹ ō sacerdotib⁹ his
q̄ captiui ducti fuerāt ō samaria: habi
tauit i bethel: t docebat eos quō cole-
rēt dñm. Et vnaquęq; gēs fabricata ē
deū suū: Posuerūtq; eos i phanis excel
sis q̄ fecerāt samarite gēs t gēs i vrbi
F b⁹ suis: i q̄b⁹ hitabāt. Viri. n. babylo-
nū fecerūt socchot benoth. Viri ār cuthe
i fecerūt nergel: t viri ō emath fecerūt
asima. Porro euei fecerūt nebaz t tha
than. Hi ār q̄ erāt ō sepharuai cōbure
bāt filios suos igni adramelech t ana
melech dīs sepharuai: t nihilominus
colebāt dñm. Fecerūt aūt sibi ō nouissi-
mis sacerdotes excelsoꝝ: et ponebant
eos i phanis sublimib⁹ Et cū dñm cole
rēt: dīs q̄s suis seruiebāt iux̄ psuetudi-
nē gentiū ō q̄b⁹ trāslati fuerāt samariā
Usq; i pñtez diē morē sequūt antiquū
Nō timēt dñm: neq; custodiunt cerimo
nias ei⁹ atq; iudicia t legē t mādatuz
q̄s pcepat dñs filijs iacob quē cogno-
minauit isrl: t pcusserat cū eis pactuz:
t mādauerat eis dicēs: Nolite timere
deos alienos t nō adoretis eos neq; co-
latis eos t nō imoletis eis: sz dñm deū vrm
q̄ eduxit vos ō tra egypti i fortitudie
magna t i brachio extēto: ipm timete
t ipō adorate t ipi imolate. Cerimoni
as q̄s t iudicia t legē t mādatū quod
scripsit vob custodite: vt faciatis cūctis
diebus: t nō timeatis deos alienos. Et
pactū q̄s pcussit vobiscū nolite obliui-
sci: nec colatis deos alienos: sz dñm deū
vrm timete t ipe eruet vos ō mānu oim
inimicoꝝ vroꝝ: illi vo nō audierūt: sz iux̄
pristinā puetudinē suā pristinā ppetrabāt. Fu
erūt igit gētes iste timētes q̄dē dñm:
sculptilibus tamen t idolis suis seruientes.
Nā filij eoꝝ t nepotes sic fecerūt pres
sentia faciūt vsq; in pñtē diē. XVIII
Anno tertio osee filij hela regis
isrl regnauit ezechias filius achaz
regis iuda. Uigesimoq; q̄nto anno erat cum
regnare cepisset: t viginti nouē annis reg
nauit i hierlm. Nomē mris ei⁹ abisa fi
lia zacharie. Fecitq; qđ erat bonū co-
rā dño: iuxta oīa q̄ fecerat dauid pr ei⁹.
Ipe dissipauit excelsa: t pstriuit statu-
as t succidit lucos ‖ pfregitq; serpentē Nu.21.b
eneū quē fecerat moyses. Siquidē vsq;
ad illō tps filij isrl adolebāt ei incēsū.
Uocauitq; nomē ei⁹ nohestam. Et in
dño deo isrl sperauit. Itaq; post eū nō B
fuit sibi similis ei ō cūctis regib⁹ iuda: sz neq;
i his q̄ ante eū fuerunt: t adhesit dño: et
nō recessit a vestigijs ei⁹: fecitq; māda
ta ei⁹ q̄ pcepat dñs moysi: vnde t erat
dñs cū eo: t i cūctis ad q̄ pcedebat sapi
enter se agebat. Rebellauit q̄z ō regē
assyrioꝝ: t nō seruiuit ei. Ipe pcussit phi
listeos vsq; ad gazā: t oēs termios eo-
rū: t a turre custodū: vsq; ad ciuitatem
munitaz. Anno ārto regis ezechie qui
erat ān⁹ septim⁹ osee filij hela regis isrl
ascēdit salmanasar rex assyrioꝝ samā-
riā: t oppugnauit eā t cepit. Nam post C
ānos tres anno sexto ezechie. i. nono
āno osee regis isrl capta est samaria et
trāstulit rex assyrioꝝ isrl i assyrios: col
locauit eos i hayla t i abor: fluuiꝯ go-
zan i ciuitatib⁹ medoꝝ: q̄z nō audierunt
vocē dñi dei sui: sz ptergressi sūt pactū
ei⁹. Ola q̄ pcepat moyses seru⁹ dñi non
audierūt neq; fecerūt. Anno ārtodeci 2.Pa.32.a
mo regis ezechie ascēdit sennacherib Ecci.48.c
rex assyrioꝝ adversus ciuitates iuda Esa.36.a
munitas: t cepit eas. Tūc misit ezechi
as rex iuda nūcios ad regē assyriorū i
lachis dicens: Peccaui: recede a me: t
oē qđ iposueris mihi ferā Indixit itaq;
rex assyrioꝝ ezechie regi iude trecenta
talēta argēti: t triginta talēta auri De D
ditq; ezechias oē argētū qđ reptū fue-
rat i domo dñi: t i thesauris regis. In
tpe illo cōfregit ezechias valuas tēpli
dñi t laminas auri q̄s ipe affixerat: et
dedit eas regi assyrioꝝ. Misit ār rex as
syrioꝝ tharthā t rabsaris t rabsacē ō la
chis ad regē ezechiā cuz manu valida
hierlm. Qui cum ascēdissent venerunt
hierlm t steterūt iux̄ aqueductuz pisci
ne superioris que ē in via agri fullonis
vocauerūtq; regē. Egressus ē autē ad
eos eliachim filius hechie ꝑpositus dom⁹
t sobna scriba t ioahe filius asaph a cō
mentarijs. Dixitq; ad eos rabsaces. Lo

quimini ezechie Hec dic̄ rex magn⁹ rex assyriox̄. Que ē ista fiducia q̄ niteris? Forsitā inisti ꝓsiliū: vt p̄pares te ad p̄lium. In q̄ ꝓfidis vt audeas rebellare.
E An speras i baculo harūdineo atq̄ cō fracto egypto. Sup quē si incubuerit hō cōminut⁹ igredier manū ei⁹: t pforabit eaz. Sic ē pharao rex egypti: oibus q̄ ꝓfidūt i eū. Qđ si dixerit̄ mihi i dño deo nro hēm⁹ fiduciā: nōne iste ē cui⁹ abstulit ezechias excelsa t altaria t p̄cepit iude t hierlm añ altare ꝟ adorabit̄ i hierlm? Nunc igit̄ trāsite ad dñm meū regē assyriox̄: t dabo vobis duo milia eq̄x̄: t videte an habere valeat̄ ascēsores eox̄. Et quō potest̄ resistere añ vnū satrapā de ꝟuis dñi mei minimis? An fiduciā habes i egypto ꝓpter curr⁹ t eq̄tes? Nūq̄d sine dñi voluntate ascēdi ad locū istū vt demolirer eū? Dñs dixit mihi: Ascēde ad trā hāc t demolire eā. Dixerūt añt eliachim fili⁹ helchie t sobna scriba et ioahe:
F rapsaci. Precamur vt loq̄ris nob̄ seruis tuis syriace: siq̄dez itelligim⁹ hāc linguā t nō loq̄r̄ nob̄ iudaice audiente ꝓpło q̄ ē sup murū. Rīditq̄ eis rapsaces dicēs: Nūq̄d ad dñm tuum t ad te misit me dñs me⁹ vt loquerer ꝟmones hos t si poti⁹ ad viros q̄ sedēt sup murū vt comedāt stercora sua: t bibāt vrinā suā vobiscū? Stetit itaq̄ rapsaces et exclamauit voce magna iudaice et ait: Audite ✠ba reḡ magni: reḡ assyriox̄. Hec dic̄ rex: Nō vos seducat ezechias Nō. n. poterit eruere vos ō mānu mea: neq̄ fiduciā vob̄ tribuat sup dñz dicēs: Eruēs liberabit nos dñs: et nō tradet̄ ciuitas hec i manu reḡ assyrio rū. Nolite audire ezechiā. Hec enī dic̄ rex assyriox̄. Facite mecum qđ vob̄ est
B vtile: t egredimini ad me. Et comedet vnusq̄sq̄ de vinea sua: t de ficu sua: et bibetis aq̄s de cisternis vr̄is: donec veniā t transferā vos i terrā q̄ sicut ē terre vr̄e: i terrā fructiferā t fertilē vini: terrā panis t vineax̄: terraz oliuax̄ et olei ac mellis t viuer̄: t nō moriemini. Nolite audire ezechiā q̄ vos decipit dicēs: Dñs liberabit nos Nūq̄d liberauerūt dij gētiū terā suā ō mānu reḡ assyriox̄? Ubi ē de⁹ emath t araph? Ubi ē de⁹ sepharuai ana t aua? Nūq̄d liberauerūt samariā ō manu mea? Qui nā illi sūt i

2. Pa. 32. c

vniūs dñs terax̄ q̄ eruerit regionē hanc ō mānu mea: vt possit eruere dñs Hierlm de manu mea? Tacuit itaq̄ ꝓpls t nō rīdit ei q̄cq̄. Siq̄dē ꝓceptū reḡ acceperāt vt nō rīderent ei. Uenitq̄ Eliachim fili⁹ helchie ꝓpositus dom⁹ et Sobna scriba t ioahe filius asaph a cōmentariis ad ezechiā scissis vestib⁹: t nunciauerūt ei ✠ba rapsacis. XXXVII

Q Uc cū audisset ezechias rex scidit vestimēta sua: t opuit se sacco: ingressusq̄ ē domū dñi. Et misit Eliachim ꝓpositū dom⁹ t sobnā scribā et senes ō sacerdotibus opertos saccis ad esaiā ꝓphetā filiū amos. Qui dixerūt ei Hec dic̄ ezechias: dies tribulationis t increpatiōis t blasphemie dies iste. Uenerūt filij vsq̄ ad partū: et vires non habet parturiēs. Si forte audiat dñs deus tuus vniūsa ✠ba rapsac̄ quē misit rex assyriox̄ dñs su⁹ vt exprobraret deū viuum t argueret ✠bis q̄ audiuit dñs deus tu⁹: t fac oronez ꝓ reliq̄is q̄ reperiūtur. Uenerūt ꝟ ꝟui regis ezechie ad esaiā. Dixitq̄ eis esaias: Hec dic̄ dñs: Noli timere a facie sermonū q̄s audisti q̄b⁹ blasphemauerūt pueri regis assyriox̄ me. Ecce ego immittam ei spm t audiet nūciū: t reuertet in terrā suā: t dejciā eū gladio i terra sua. Reversus ē ꝟ rapsaces t iuenit regē assyrioz expugnātē lobnā Audierat. n. q̄ recessisset ō lachis. Cūq̄ audisset de tharaca rege ethiopie dicētes: ecce egressus ē vt pugnet aduersū te: t iterū ꝟ ē mittit nūcios ad ezechiam dicēs: Hec dicetis ezechie regi iuda Nō te seducat deus tu⁹ i q̄ habes fiduciā: neq̄ dicas: Nō tradet̄ hierlm i man⁹ regis assyriox̄. Tu enī ipse audisti q̄ fecerit reges assyrioz vniūsis terr̄: quō vastauerint eas. Nūq̄d & vol⁹ poter̄ liberari? Nūq̄d liberauerūt dij gētiū singulos q̄s vastauerunt patres mei gozā videlicet t aran et rē seph t filios eden q̄ erāt thelassar Ubi ē rex emath t rex arphat t rex ciuitat̄ sepharuaim ana t aua? Itaq̄ cū accepisset ezechias lras de manu nūcioz t legisset eas: ascēdit i domū dñi t expandit eas coram dño: t orauit i ꝓspcu dñi dicens: Dñe deus isr̄l qui sedes sup cherubin tu es de⁹ solus regū oim terre tu fecisti celū t terrā: inclina aurem tuā t audi. Aperi dñe oculos tuos t vide

audi oſa ẏba ſennacherib: q̃ miſit vt exprobraret nob̃ deũ viuẽtẽ. Ue re dñe diſſipauerũt reges aſſyrioꝝ gentes ⁊ tras oim: ⁊ miſerũt deos eoꝝ i ignẽ. Nõ ei erãt dñi: ſz opa manuũ hoim ex ligno ⁊ lapide: ⁊ ꝓdiderũt eos. Nũc igit̃ dñe de⁹ nr̃ ſaluos nos fac de manu eoꝝ: vt sciãt oia regna tre q̃ tu es dñs de⁹ ſol⁹. Miſit aũt eſaias filios amos ad ezechiã dicẽs: Hec dicit dñs de⁹ iſrl. Que deꝓcaſt⁹ es me ſup ſennacherib rege aſſyrioꝝ: audiui. Iſte ẽ ſermo quẽ locut⁹ ẽ dñs ꝺ eo. Spreuit te ⁊ ſubſannauit tenẽgo filia ſiõ: poſt tergũ tuũ caput mouit filia hierlm. Cui exprobraſti: ⁊ quẽ blaſphemaſti: Cõtra quẽ exaltaſti vocẽ tuã ⁊ eleuaſti in excelſũ oculos tuos? Cõtra ſãctũ iſrl. Per manũ ſeruoꝝ tuoꝝ exprobraſti dño ⁊ dixiſti. In multitudie curruũ meoꝝ aſcẽdi excelſa mõtiũ i ſũmitate libani: et ſuccidi ſublimes cedros eiꝰ: ⁊ electas abietes illiꝰ. Et igreſſus ſũ vſq̃ ad termin⁹ eiꝰ: ⁊ ſaltũ carmeli eiꝰ ego ſuccidi. Et bibi aq̃s alienas: ⁊ ſiccaui vestigijs pedum meoꝝ oẽs aq̃s clauſas. Nõne ꝺ nõ audiſti q̃ ab initio feceri? Et diebꝰ antiq̃s plaſmaui illud: ⁊ nũc adduxi. Erũtq̃ in ruinam colliſi pugnãtes ciuitates munite. Et q̃ ſedent in eis pumiles manu. Cõtremuerũt ⁊ cõfuſi ſũt: facti ſũt velut fenũ agri ⁊ virẽs herba tectoꝝ q̃ arefacta ẽ añq̃ veniret ad maturitatẽ. Habitaculũ tuũ ⁊ egreſſũ tuũ ⁊ introitũ tuũ ⁊ viã tuã ego ꝑſciui: ⁊ furorem tuum in me. Inſaniſti i me: ⁊ ſuꝑbia tua aſcendit i aures meas. Ponã itaq̃ circulũ in narib⁹ tuis: ⁊ chamũ i labijs tuis ⁊ reducã te i viã ꝑ quã veniſti. Tibi aũt ezechia ẖ erit ſignũ. Comede ẖ anno q̃ reppereriſ: in ſcõo aũt anno q̃ naſcẽt̃. Porro i ãno ẗrio ſeminate: metite: plãtate vineas ⁊ comedite fructũ eaꝝ. Et qꝺcũq̃ reliquũ fuerit ꝺomꝰ iuda mittet radicẽ deorſũ: ⁊ faciẽt fructũ ſurſũ. De hierlm q̃ppe egrediẽt reliq̃e: ⁊ qꝺ ſaluabit̃ de mõte ſyõ. Zelus dñi exercituũ faciet ẖ. Quãobrem hec dicit dñs de rege aſſyrioꝝ: Nõ ingredietur vrbẽ hãc nec mittet i eã ſagittã: nec occupabit eã clypeꝰ: nec circũdabit eã munitio. Per viã q̃ venit: reuertet̃: ⁊ ciuitatẽ hãc ñ ingredietur dicit dñs: Protegã q̃ vrbẽ hãc ⁊ ſaluabo eã ꝓpt̃ me ⁊ ꝓpt̃ ꝺ̃m ſeruũ meũ. Factũ ẽ igit̃ i nocte illa venit ãgelꝰ dñi: ⁊ ꝑcuſſit i caſtris aſſyrioꝝ cẽtũ octogintaq̃nq̃ milia. Cũq̃ diluculo ſurrexiſſet vidit oia corpora mortuoꝝ: ⁊ recedẽs abiit. Et reũſus ẽ ſennacherib rex aſſyrioꝝ: ⁊ mãſit i niniue. Cũq̃ adoraret i tẽplo neſrach deũ ſuũ: ad ramelech ⁊ ſaraſar filij eiꝰ ꝑcuſſerũt eũ gladio: fugerũtq̃ i trã armenioꝝ ⁊ regnauit aſaraddon filiꝰ eiꝰ ꝓ eo.

In dieb⁹ illis egrotauit ezechias vſq̃ ad mortẽ. ⁊ venit ad eũ eſaias filiꝰ amos ꝓphetes: dixitq̃ ei: Hec dicit dñs de⁹. Precipe domui tue Morieriſ ei tu ⁊ ñ viues. Qui cõũtit faciẽ ſuã ad parietẽ: ⁊ oꝛauit: dñz dicẽs. Obſecro dñe: memẽto q̃ſo quõ ãbulaueri coꝛã te i veritate ⁊ i coꝛde ꝑfecto: ⁊ qꝺ placitũ ẽ coꝛã te feceri. Fleuit itaq̃ ezechias fletu magno. Et añq̃ egrederet̃ eſaias mediã ptẽ atrij: factꝰ eſt ſmo dñi ad eũ dicẽs: Reũtere ⁊ dic ezechie duci ꝑpli mei. Hec dicit dñs deus ꝺ̃i ꝑris tui. Audiui oꝛationẽ tuã: ⁊ vidi lachrymã tuã ⁊ ecce ſanaui te. Die ẗrio aſcẽdẽs tẽplũ dñi: ⁊ addã diebus tuis q̃ndecim ãnos. Sz ⁊ de manu regis aſſyrioꝝ liberabo te ⁊ ciuitatẽ hãc ⁊ ꝓtegã vrbẽ iſtã ꝓpt̃ me ⁊ ꝓpt̃ ꝺ̃m ꝺauid ſeruũ meũ. Dixitq̃ eſaias. Afferte maſſã ficoꝝ. Quã cũ attuliſſẽt ⁊ poſuiſſẽt ſuꝑ vlc⁹ eiꝰ: curat⁹ ẽ. Dixerat aũt ezechias ad eſaiã. Qꝺ erit ſignũ q: dñs me ſanabit: ⁊ q: aſcẽſurus ſũ die ẗrio tẽplũ dñi? Cui ait eſaias. Hoc erit ſignũ a dño: q̃ factur⁹ ſit dñs ſmonẽ quẽ locut⁹ ẽ: Uis vt aſcẽdat vmbra decẽ lineis: aut vt reuertat̃ totidẽ gradib⁹? Et ait ezechias: Facile ẽ vmbrã creſcere decẽ lineis. Nec ẖ volo vt fiat: ſz vt reũtat̃ retroꝛſũ decẽ gradib⁹. Inuocauit itaq̃ eſaias ꝓphã dñm: ⁊ reduxit vmbrã ꝑ lineas q̃ꝺ⁹ iã deſcenderat in horologio achaz retroꝛſũ decẽ gradib⁹. In tpe illo miſit merodach baladã filiꝰ baladan rex babyloniꝝ lras et mũera ad ezechiã. Audierat ei q̃ egrotaſſet ezechias. Letat⁹ ẽ aũt i aduẽtu eoꝝ ezechias: ⁊ oñdit eis domũ aromatũ ⁊ aurũ ⁊ argẽtũ ⁊ pigmenta varia: vnguẽta q̃z ⁊ domũ vaſoꝝ ſuoꝝ ⁊ oſa q̃ hẽ poterat i theſauris ſuis. Nõ fuit

Eccl. 48. d
1. Ma. 8. d
Tobie. 1. d
B
2. Pa. 32. f
Eſa. 38. a
Eccl. 48. d
C
Eſa. 39. a

ab nō mōstraſſet eis ezechias i domo
sua t i oī ptāte sua. Uenit āt esaias p
phēa ad regē ezechiā dixitq; ei: Quid
dixerūt viri isti aut vñ venerūt ad te?
Cui ait ezechias. De terra lōginq; vene
rūt ad me de babylone. At ille rñdit:
Quid viderūt i domo tua? Ait ezechi-
as. Oia q̄cūq; sūt i domo mea viderūt
Nihil ē ei qđ nō mōstraverī eis i the-
sauris meis. Dixit itaq; esaias ezechie
Audi ꝑmonē dñi: Ecce dies veniēt: t
auferēt oia q̄ sūt i domo tua: t q̄ ꝓdi-
derūt pres tui vsq; i diē hāc i babylo-
nē. Nō remanebit q̄cq; ait dñs. Sz t
de filiis tuis q̄ egrediēt ex te q̄s gene
rab tollent: t erūt eunuchi in palatio
regis babylonis. Dixit ezechias ad esa
iam. Bonus ꝑmo dñi quē locutus ē. Sit
tm pax t veritas i diebus meis. Reliq
aūt ꝑmonis ezechie t oia fortitudo ei⁹
t quō fecerit piscinā t aq̄ductū t intro-
duxerit aq̄s i ciuitatē: nōne hec scripta
sunt in libro ꝑmonis dierū regū iuda?
Dormiuitq; ezechias cū pribus suis: et
regnauit manasses filius ei⁹ p eo. XXI

A Duodecim ānoꝝ erat manasses
2.Pa.33.a D cū regnare cepisset: t q̄nq̄gita
q̄nq; ānis regnauit i hierlm.
Nomē mris ei⁹ aphsiba. Fecitq; ma-
lū i ꝓspectu dñi: iux idola gētiū q̄s de-
leuit dñs a facie filioꝝ isrl. Cōuersusq;
est et edificauit excelsa q̄ dissipauerat
ezechias pr ei⁹: t erexit aras baal t fe
cit lucos sic fecerat achab rex isrl: et
adorauit oēm militiā celi t coluit eā.
Extruxitq; aras i domo dñi de q̄ dixit
dñs: I hierlm ponā nomē meū: t extru
xit altaria vniuerse militie celi: i duo
5.16.a bus atrijs tēpli dñi. Et traduxit filium
suū p ignē: t ariolat⁹ ē t obſuauit au
guria t fecit phitōes: t aruspices mul
tiplicauit: vt faceret malū cora dño et
B irritaret eum. Posuitq; idolū luci quē
fecerat i tēplo dñi: sup q̄ locut⁹ ē dñs
ad dauid t ad salomonē filiū ei⁹. In
tēplo hoc t i hierlm quā elegi de cūctis
tribus⁹ isrl ponā nomē meū i sempit-
nū: t vltra nō faciā cōmoueri pedē is-
rael ꝺ tra quā dedi pribus eoꝝ: si custo
dierint ope oia q̄ ꝓcepi eis: t vniuer-
sam legē quā mādauit eis ꝑuus meus
moyses. Illi vero nō audierūt: sz sedu
cti sūt a manasse: vt facerēt malū sup
gētes q̄s cōtriuit dñs a facie filioꝝ isrl.

Locutusq; ē dñs i manu ser
suoꝝ ꝓphārū dicēs: Quia fecit mana
ses rex iuda abominationes istas pes-
mas sup oia q̄ fecerūt āmorrei ante
t peccare fecit ēt iudā i imūdicijs su
is: ꝓpterea hec dicit dñs deus isrl: Ec
ce ego iducā mala sup hierlm t iudā
vt q̄cūq; audierit tineāt ambe aures
ei⁹. Et extēdā sup hierlm funiculū ha-
marie t pōdus domꝰ achab: t delebo
hierlm sicut deleri solēt tabule. Delēs
vertā: t ducā crebrius stilū sup faciē ei⁹
Dimittā vero reliq̄as hereditatis mee
t tradā eas i manus inimicoꝝ eōꝝ: erūt
q̄ in vastitatē t i rapinā cūctis ini
sarūs suis eo q̄ fecerint malū coram me
t pseuerauerunt irritantes me ex die
qua egressi sūt pres eoꝝ ex egypto vs
q̄ ad hāc diē. Insup t sāguinē innocē
fudit manasses multū nimis donec re
plerēt hierlm vsq; ad os: absq; pec
suis q̄b⁹ peccare fecit iudā vt faceret
malū coram dño. Reliq̄ āt ꝑmonis ma
nasse t vniuersa q̄ fecit: t pctm eius q̄
peccauit. nōne hec scripta sunt i libro
ꝑmonis dierū regū iuda? Dormiuitq;
manasses cū pribus suis: t sepult⁹ ē i
theba. Fecitq; malū i ꝓspectu dñi si
fecerat manasses pr ei⁹ t ābulauit i
oi via q̄ qua ambulauerat pr eius: et
uiuitq; imūditijs q̄b⁹ seruierat pr
ei⁹ t adorauit eas: t derelīq̄t dñm de
patrū suoꝝ t nō ābulauit i via dñi. Et
tēderūtq; ei insidias serui sui: t interfe
rūt regē i domo sua. Percussitq; au
pulus terre oēs q̄ cōiurauerāt ꝑ regē
amon: t ꝓstituerūt sibi regē iosiā filiū
ei⁹ p eo. Reliq̄ āt sermonū amon q̄ fe
cit: nōne hec scripta sūt i libro sermo
nū dierū regū iuda? Sepelierūtq; eū
in sepulchro suo i horto oza: t regnā
uit iosias filius ei⁹ p eo. XXII

O Cto ānoꝝ erat iosias cū regna
re cepisset: t triginta vno ānis
regnauit i hierlm. Nomē matris eius
ydida filia phadaia de besechat: fecit
q̄ qđ placitū erat cora dño: t ambula
uit p oēs vias dauid ptris sui. Nō de
clinauit ad dexteram siue ad sinistra

Anno octauodecio regis iosie misit
rex saphan filiū aslis filij mesullā scri
bā tēpli dñi: dicēs ei: Uade ad helchiā
sacerdotē magnū vt cōflet pecunia q
illata ē i tēplū dñi: quā collegerūt ia-
nitores tēpli a pplo: deturq; fabris p
B ppositos dom⁹ dñi. Qui t distribuant
eā his q operāt i tēplo dñi ad instau-
rāda sartatecta tēpli: tignarijs videli-
cet t cemētarijs: t his q interrupta cō
ponūt: t vt emāt ligna t lapides de la
picidis ad instaurādū tēplū dñi. Ue-
rūtn nō supputet eis argētū qō accī-
piūt ꝫ i ptāte habeāt t i fide. Dixit āt
helchias pōtifex ad saphā scribā. Li-
brū legis reperi in domo dñi. Deditq;
helchias volumē saphan scribe: q t ele
git illud. Uenit q; saphan scriba ad re
gē: t renūciauit ei qō pcepat: t ait. Cō
flauerūt serui tui pecuniā q repta ē in
domo dñi: t dederūt vt distribuerēt fa
C bris ac pfectis operū tēpli dñi. Narra
uit q; saphan scriba regi dicēs. Librū
dedit mihi helchias sacerdos. Quē cū
legissz saphan cora rege: t audissz rex
verba libri legis dñi: scidit vestimēta sua
t pcepit helchie sacerdoti t ahichā fi
lio saphan t achobor filio micha t sa-
phan scribe t asaie puo regis dicens:
Ite t psulite dñm sup me t sup pplo t
sup oī iuda: de verbis voluminis istius
qō inuētū ē. Magna est ira dñi succē-
sa ē ꝛ nos: qr nō audierūt pres nri ver
ba libri hui⁹ vt facerēt oē qō scriptū
ē a nob. Jerūt itaq; helchias sacerdos
t ahichā et achobor t saphan t asaia
ad oldā pphetē vxorē sellū filij thecue
filij aras custodis vestiū q habitabat
i hierl̄z i secūda: locutiq; sūt ad eā. Et
illa rndit: Hec dicit dñs de⁹ isrl. Dici-
te viro q misit vos ad me. Hec dicit do
mi⁹: Ecce ego adducā mala sup locū
D istū: t sup habitatores ei⁹: oia verba le
gis q legit rex iuda: qr dereliq̄rūt me: t
sacrificauerūt dijs alienis irritātes me
i cūctis opib⁹ manuū suarū. Et succē-
det indignatio mea i loco hūc t nō extin-
guet. Regi āt iuda q misit vos t psu-
lari dñm. sic dicetis: Hec dicit dñs de⁹
isrl. Porro eo p audisti verba volumi
nis t pfriti ē cor tuū t humiliat⁹ ē co
ram dño: audito smonib⁹ ꝫ locū istū et
habitatores ei⁹: q videlicet fierēt i stupo
rē t i maledictū: t scidisti vestimēta tua
t fleuisti coram me t ego audiui ait dñs
idcirco colligā te ad pres tuos: t colli
geris ad sepulchrū tuū i pace: vt nō vi
deāz oēs mala q introducturus A
Et re (sūt sup locū istū. XXIII 2.Pa.34.f
nūciauerūt regi qō dixerat. Qui
misit: t pgregati sūt ad eū oēs
senes iuda t hierl̄m. Ascēditq; rex tē-
plū dñi: t oēs viri iuda: vniuersiq; q
habitabāt i hierl̄z cū eo: sacerdotes q; p
phete t ois pplus a puo vsq; ad magnū
legitq; cūctis audiētib⁹ oia verba li-
bri federis q inuēt⁹ ē i domo dñi. Stetit
q; rex sup gradū t fecit pcussit coram do
mino: vt ābularēt p⁹ dñm: t custodirēt
pcepta ei⁹ t testimonia t cerimonias
i oi corde t i tota aīa: t suscitarēt ver-
ba federis hui⁹ q scpta erāt i libro illo.
Acq̄euitq; pplus pacto. Et pcepit rex
helchie pōtifici t sacerdotib⁹ scōd ordi
nis t ianitorib⁹ vt pferrēt i tēplo dñi
oia vasa q facta fuerāt baal t i luco t
vniuerse militie celi t cōbussit ea foris
hierl̄m i cōualle cedrō: t tulit puluerē B
eor⁹ i bethel. Et deleuit aruspices q̄s
posuerāt reges iuda ad sacrificādū i ex
celsis p ciuitates iuda t i circuitū hierl̄m
t eos q adolebāt incēsū baal t soli t lu
ne t duodeci signis t oi militie celi.
Et efferri fecit lucū ō domo dñi foras
hierl̄m i ꝓualle cedrō t cōbussit eū ibi
t redegit i puluerē: t piecit sup sepul
chra vulgi. Destruxit q; ediculas effe-
minator⁹ q erāt i domo dñi: p q̄b⁹ mu
lieres texebāt q̄si domūculas luci. Cōgre
gauitq; oēs sacerdotes ō ciuitatib⁹ iuda
t pfanauit excelsa vbi sacrificabāt sa
cerdotes: ō gabaa vsq; bersabee. Et ō
struxit aras portaꝝ i introitu ostij iosue
pncipis ciuitat⁹ qō erat ad sinistrā porte
ciuitat⁹. Uerūtn n ascēdebāt sacerdotes
excelsoꝝ ad altare dñi i hierl̄m: sz tm
cōedebāt azyma medio fratrū suoꝝ:
Cōtamiauit q; tophet qōē i ꝓualle fi- C
lij ennō: vt nemo pfecraret filiū suum
aut filiam p ignē moloch. Abstulit q;
eq̄s q̄s dederāt reges iude soli i introi-
tu tēpli dñi iux exedrā nathamelech
eunuchi q erat i pharuri. curr⁹ āt solis
pbussit igni. Altaria q; q erāt sup te-
cta cenacli achaz q fecerat reges iudaꝝ
t altaria q fecerat manasses i duob⁹ a-
trijs tēpli dñi destruxit rex. t cucurrit i
de t dispsit cinerē eoꝝ i torrētē cedrō.

Excelsa q̄s q̄ erāt ī hierūm ad dexterā
partē mōtis offensionis q̄ edificauer-
rat salomō rex isrl̄ astaroth idolo sido
niox̄ t chamos offēsioni moab: t mel
chon abomīationi filiox̄ ām̄ō polluit
rex: t ꝓtriuit statuas: t succidit lucos:
repleuitq̄ loca eox̄ ossibus mortuox̄.
Insup̄ t altare qđ erat ī bethel t excel
sū qđ fecerat hieroboā filiꝰ nabath q̄
peccare fecit isrl̄: t altare illud excelsū
D destruxit atq̄ cōbussit t cōminuit in
4.Reg.13.a puluerē: succēditq̄ etiā lucū: Et ꝓuer
sus iosias vidit ibi sepulchra q̄ erāt ī
mōte: misitq̄ t tulit ossa de sepulchris
t cōbussit ea sup̄ altare: t polluit illud
iux̄ x̄bū dñi qđ locutꝰ ē vir dei q̄ p̄dix
erat x̄ba hec. Et ait: Quis ē titulus il
le quē video? Rñderūtq̄ ei ciues vr̄b
4.Reg.13.g illiꝰ. Sepulchrū ē hois dei q̄ venit de
iuda: t p̄dixit x̄ba hec q̄ feciſti sup̄ al-
tare bethel. Et ait: Dimitte eū. Nemo
cōmoueat ossa eiꝰ. Et intacta mānserunt
ossa illiꝰ cū ossib⁹ ꝓphe q̄ venerat ō sa
maria. Insup̄ t oīa phana excelsox̄ q̄
erāt ī ciuitatib⁹ samarie q̄ fecerāt re-
ges isrl̄ ad irritādū dñm: abstulit ioſi-
as: t fec̄ eis ſm̄ opa: q̄ fecerat ī bethel
Et occidit vniūsos sacerdotes excelso
rū q̄ erāt ibi sup̄ altaria: t ꝛbussit ossa
E hūana sup̄ ea. Reūsusq̄ ē hierūm t p̄-
2.Para.35.a cepit oī ppło dicēs. Facite phase dño
5.Esdre.1.a deo vro: ſm̄ qđ scr̄ptū ē ī libro federis
huiꝰ. Nec ei factū ē phase tale a diebꝰ
iudicū q̄ iudicauerūt isrl̄ t oim̄ dieꝝ re
gū isrl̄ t regū iuda: sicut ī octauodeci-
mo ānō regis iosie factū ē phase istud
dño ī hierūm. Sꝫ t phitones t ariolos
t figuras idolox̄ t imūdicias t abomi
natiōes q̄ fuerāt ī t̄ra iuda t hierūm ab
stulit iosias vt statueret x̄ba legꝭ que
scr̄pta sūt ī libro quē iuenit helchias sa
cerdos ī tēplo dñi. Sicūs illi nō fuit ante
eū rex. q̄ reuerteret ad dñm ī oi corde
suo t ī tota aīa sua t vniūsa x̄tute sua
iux̄ oēm legē moysi neq̄ post eū surre
xit sicūs illi. Uerūtn̄ nō ē auersus dñs
ab ira furoris sui magni: q̄ irat⁹ ē fu-
ror eiꝰ ꝫ iudā ꝓp̄ irritationes q̄bꝰ ꝓ-
F uocauerat eū manasses. Dixit itaq̄ do
minꝰ. Et iā iudā auferā a facie mea si-
cut abstuli isrl̄: t p̄iciā ciuitatē hanc
quā elegi hierūm t domū ō q̄ dixi: erit
nomē meū ibi. Reliq̄ vero ſmonū io-
sie a vniūsa q̄ fecit: nōne hec scr̄pta sūt

ī libro x̄borū dieꝝ regū iudę? In di
bꝰ eiꝰ ascēdit pharao nechao rex
pti ꝫ regē assyrioꝝ ad flumē eufra
Et abijt iosias rex iuda ī occursū e
occisus ē ī mageddo. cū vidisset eū
portauerūt eū ſui ſui mortuū ō mag
do t ꝓtulerūt ī hierūm: t sepelierūt
ī sepulchro suo. ‖ Tulitq̄ ppłs t
chaz filiū iosie. t vnxerūt eū: t
rūt eū regē ꝓ p̄re suo. Uiginti
erat ioachaz cū regnare cepisset
mēsib⁹ regnauit ī hierūm. Nomē
eiꝰ amithal: filia hieremie de
Et fec̄ malū cora dño: iux̄ oīa q̄
p̄res eiꝰ. Uinxitq̄ eū pharao nech
rebblatha: q̄ ē in t̄ra emath: ne re
ret ī hierūm. Et ꝓposuit mulctā t
tū talēta argēti: t talēto auri. Re
tū talēta ꝓstituit pharao nechao heliachim
um iosie ꝓ iosia p̄re eiꝰ: vertitq̄
eiꝰ ioachim: Porro ioachaz tulit
xit ī egyptū. Argētū ār t aurū dedit
achim pharaōi cū idixisset t
los vt ꝓferret iux̄ p̄ceptū pharaonis
Et vnūquēq̄ iux̄ vires suas exig
argentū q̄ aurū de ppło t
pharaoni nechao. Uiginti q̄nq̄
erat ioachim cū regnare cepisset
decim ānis regnauit ī hierūm.
mātis eiꝰ zebida filia phadaia ō
Et fecit malū cora dño: iux̄ oīa q̄

In die (rāt p̄res eiꝰ. XXI
bꝰ eiꝰ ascendit nabuchodono
sor rex babylonis: t fact⁹ est
ioachim ꝓuꝰ trib⁹ ānis: t rursū reb
lauit ꝫ eū. Immisitq̄ ei dñs latrū
los chaldeoꝝ t latrūculos syrie t
culos moab: t latrūculos filioꝝ
t imisit eos ī iudā vt dispderēt eū
x̄bū dñi qđ locutꝰ fuerat ꝓ
ꝓphas. Factū ē aūt ꝺ ꝓ x̄bū dñi
dā vt auferret eū coram se: ꝓp̄ pc
nasse vniūsa q̄ fecit: t ꝓp̄ sanguin
noxiū quē effudit: t iplenit hierū
ore inocētiū: t ob hāc rē nolui
pitiari. Reliq̄ aūt ſmonē ioachim
uersa q̄ fec̄: nōne hec scripta sūt
ſmonū dieꝝ regū iuda? Et dormi
ioachim cū p̄ribꝰ suis: t regnauit
achin filiꝰ eiꝰ ꝓ eo. Et vltra nō adi
dit rex egypti vt egrederet de t
Tulerat ei rex babylonis a riuo
pti vsq̄ ad fluuiū eufraten oīa q̄
rāt regis egypti. Decē t octo

ioachin cū regnare cepisset: t trib⁹ mē
sib⁹ regnauit i hierlm. Nomen mris
ei⁹ noescha filia helnathan de hierlm.
Et fecit malū coīā dño: iux oia q fece-
rat pr ei⁹. In tpe illo ascēderūt sui na
buchodonosor regis babylonis hierlm
t circūdata ē vrbs munitionib⁹. ‖ Ue
nit q nabuchodonosor rex babylonis
ad ciuitatē cū suis suis: et obpugna-
ret eā. Egressusq ē ioachin rex iuda
ad regē babylonis ipe t mr ei⁹ t sui
i⁹ t pncipes ei⁹ t eunuchi ei⁹: t susce
pit eū rex babylōis āno octauo regni
sui. Et ptulit inde oēs thesauros dom⁹
dñi t thesauros dom⁹ regie: t cōcidit
vasa aurea q fecerat salomon
rex isrl tēplo dñi iux vbū dñi: t trā-
stulit oēm hierlm t vniūsos pncipes t
oēs fortes exercit⁹ decē milia i capti-
uitatē t oēm artificē t iclusorē: nihil
q relictū ē excepta pauperib⁹ ppli ter
re. Trāstulit q3 ioachin i babylonē: t
matrē regis t vxores regis t eunuchos
t iudices tre duxit i captiuitatē
de hierlm i babylonē: t oēs viros ro-
bustos septē milia t artifices t icluso
res mille oēs viros fortes t bellatores
pugnatores q eos rex babylōis captiuos in
babylonē. Et cōstituit mathanyā pa
truū ei⁹ p eo: ipositusq ei nomē sede-
cie. Vicesimū t pmū ānū etatis hēbat
sedechias cū regnare cepisset: t vndeci
mo regnauit in hierlm. Nomē mris
eius erat amithal: filia hieremie de lob-
na. Et fecit malū coram dño: iux oia q
fecerat ioachin. Irascebat ei dns p hi
ram t p iudā: donec pīceret eos a
facie sua. Recessitq sedechias a rege
babylonis. Factū ē (babylonis. XXV
anno regni ei⁹ mense
decimo: decima die mēsis venit na
buchodonosor rex babylonis ipe t oīs
exercit⁹ ei⁹ i hierlm t circūdederūt eā:
et extruxerūt i circuitu ei⁹ munitiones.
Et clausa ē ciuitas atq vallata vsq
ad vndecimū ānū regis sedechie nona
die mēsis. Preualuitq fames i ciuita
te: nec erat panis pplo terre. Et interru-
pta ē ciuitas: t oēs viri bellatores no
cte fugerūt p viā porte q ē iter duplicē
murū ad hortū regis. Porro chaldei ob
sidebāt i circuitu ciuitatē. Fugit itaq
sedechias p viā q ducit ad cāpestria
Iordanis. Et psecut⁹ ē exercit⁹ chal

deox regē: ꝛ ꝑhēdit q eū i planitie hi
ericho: t oēs bellatores q erant cū eo
dispsi sūt t reliq rūt eū. Apphēsū q re-
gē duxerūt ad regē babylonis in reb-
blatha: q locut⁹ ē cū eo iudiciū. Filios
āt sedechie occidit coram eo. t ocłos ei⁹
effodit: vinxitq eū cathenis t adduxit
i babylonē. Mēse q̄nto septia die mē- C
sis ipa ē ān⁹ nonusdecim⁹ regis baby-
lonis: venit nabuzardā pncep⁹ exerci
t⁹ seru⁹ regis babylonis i hierlm t suc Ꝑs.27.
cēdit domū dñi t domū regis t domos Ezech.16.e
hierlm: oēmq domū cōbussit igni: et
muros hierlm i circuitu destruxit oīs
exercit⁹ chaldeox qui erat cū pncipe
militū. Reliquā āt ppli tre q remanse
rat i citate: t pfugas q trāsfugerāt ad
regē babylonis: t reliquū vulg⁹ trāstu
lit nabuzardā pnceps militie: t ꝺ pau
perib⁹ tre reliq t vinitores t agricolas Hiere.27.ꝺ
Colūnas āt ereas q erāt i tēplo dñi et
bases t mare ereū qꝺ erat i domo dñi
cōfregerūt chaldei: t trāstulerūt es oē
i babylonē. Ollas q3 ereas t trullas: t
tridētes: t cyphos t mortariola: t oīa
vasa erea: i q⁹ ministrabāt: tulerūt nec-
nō t thuribula: t phialas. Que aurea ꝺ
aurea: t q argētea argētea: tulit prin-
ceps militie. i. colūnas duas: mare vnū
t bases q3 fecerat rex salomō i templo
dñi. Nō erat pōd⁹ eris oim vasorū. De
cē et octo cubitos altitudinis hēbat
colūna vna t capitellū ereū sup se al-
titudinis triū cubitox: t retiaculū et
malogranata sup capitellū colūne: oīa
erea. Similē t colūna secūda habebat
ornatū. Tulit q3 pnceps militie sara- E
iam sacerdotē pmū: t sophoniā sacer-
dotē secūdū t tres ianitores: t de ciui-
tate eunuchū vnū q̄ erat pfect⁹ sup bel
latores viros: t q̄nq viros de his q ste
terāt coram rege: q3 repperit i ciuitate:
t sopher pncipē exercit⁹ q̄ pbabat ty-
rones de pplo tre. t sex viros e vulgo q
inuēti fuerāt i ciuitate. Quos tollēs na
buzardan pnceps militū duxit ad re-
gē babylōis i rebblatha: pcussitq eos
rex babylonis t interfecit eos i rebbla-
tha i tra emath. Et trāslat⁹ ē iuda de F
tra sua. Populo āt q relict⁹ erat i ter-
ra iuda quē dimiserat nabuchodono-
sor rex babylonis pfecit godoliā filiū
aichan filij saphan. Qꝺ cū audissent
oēs duces militū ipi t viri q erāt cū

eis videlicet qꝫ ꝓstituisset rex babylōis godoliā: venerūt ad godoliā i maspha hismael filiꝰ nathanie: ⁊ iohānan filiꝰ zaree: ⁊ saraia filius thanameth netophatites: ⁊ iezoniaſ filiꝰ maachati: ipi ⁊ socij eoꝝ. Jurauitqꝫ godolias ipi et socijs eoꝝ dicens: Nolite timere seruire
Hier. 40. c chaldeis. Manete i tra ⁊ ſuite regi ba
B bylonis: ⁊ bñ erit vob. Factū ē aūt in mēſe septio venit hismael filiꝰ nathanie filij eliſama ō semine regio ⁊ decē viri cū eo: ꝙcuſſitqꝫ godoliā ꝙ ⁊ mortuꝰ ē: ſz ⁊ iudeos ⁊ chaldeos q erāt cū eo i maspha. Cōgurgēſqꝫ oīs ꝓpl̄us a quo vſqꝫ ad magnū ⁊ ꝓncipes militū venerūt i egyptū: timēteſ chaldeos. Facto ēvero i āno tricesimoseptio trāſmigrationis ioachin regiſ iude: mēſe duodecio vicesima ⁊ septia die mēſis subleuauit euilmerodach rex babylonis āno q regnare cepat caput ioachin regis iuda de carcere ⁊ locutꝰ ē ei benigne. Et posuit thronū ei⁹ supꝫ thronū regū q erāt cū eo i babylone: ⁊ mutauit veſtes eiꝰ qs habuerat i carcere: et comedebat panē semp i conſpectu eiꝰ cūctis diebꝰ vite ſue: ānonā qz ꝓstituit ei ſine itermiſſione q ⁊ dabat ei a rege ꝙ ſingulos dies oibꝰ diebꝰ vite ſue.

Explicit ſcūs liber Malachim id eſt regū quartꝰ.

Incipit ꝓfatio ſācti Hieronimi i libꝝ dabreiami: q ē paralipomenō: qō nos dicere poſſumus verba dierū.

Antꝰ ac talis eſt liber iſte vt abſqꝫ illo ſi qs sciētiā ſcripturarūꝝ ſibi voluerit arrogare ſemetipſum irrideat: ꝙ ſingula q̄pe noīa illecturaſqꝫ verboꝝ ⁊ ꝓmiſſe i libꝝ regū regūt hiſtorie: ⁊ inſeribiles explicāt euāgelij q̄ſtiones. Sz ſi ſeptuaginta iterꝓtū: pura: ⁊ vt ab eis i grecū verſa eſt editio ꝓmaneret: ſuꝑflue mi chromati eꝓoꝝ ſāctiſſime atqꝫ doctiſſime ipelleres vt hebrea tibi volumina latino ſmone trāſferrē. Qō ei ſemel aures hoīm occupauerat ⁊ naſcētis eccleſie roborauerat fidē iuſtū erat ēt nro ſūētio cōprobari. Nūc xo cū ꝓ varietate regionū diuerſa ferāt exemplaria: ⁊ germana illa ārīqꝫ trāſlatio corrupta ſit atqꝫ violata: nri arbitrū putas: aut e pūb⁹ iudicare q̄d verꝝ ſit: aut nouū opꝰ i veteri ope cōdere: dētibꝰqꝫ iudeis: cornicū (vt dicit los ꝓfigere. Alexādria ⁊ egyptꝰ i eginta ſuis eſichiū laudat auctō ſtātinopoli vſqꝫ antiochiā luciani tyris exēplaria ꝓbat. Medi: in ꝓuincie paleſtinos codices legūt ab origine elaboratos euſebꝰ ⁊ pamphilus vulgauerūt. Totꝰqꝫ orbis ter ſe trifaria varietate cōpugnat certe origenes nō ſolū exēpla cōpo ārtuor editionū e regione ſingula ba deſcribēs: vt vnꝰ diſſentiēs ceteroſ iter ſe ꝓſentiētibꝰ arguāt: maioris audacie ē: i editione ſeptua ta theodotiōis editionē miſcuit ricis deſignās q nūnꝰ fuerint: lis q ex ſuperfluo videant appoſitā igit alīs licuit nō tenere qō ſenio ceperāt: ⁊ poſt ſeptuaginta cellatas vulgo ſine auctore iactant ſingulas aperuere: ꝙ in eccleſijs legūt ſeptuaginta neſcierūt: cur me ſo pīāt latini mei q iuiolata editione teri ita nouā cōdidi: vt labore mō breis ⁊ qō his maiꝰ ē aplīs auctoribꝰ cōprobē? Scripſi nup libꝝ de optimo genere interꝓtādi: oſtēdēs illa de calio: ‖ex egypto vocaui filiū meū: nazareꝰ vocabit: ⁊ videbūt in quē pſtrerūt: ⁊ illud apli: ‖ꝙ oculꝰ nō vidit nec auris audiuit ⁊ i cor hois nō derūt q ꝓparauit deꝰ diligētibꝰ ſe raqꝫ his ſimilia i hebreoꝝ libris Certe apli ⁊ euāgeliſte: ſeptuaginta interꝓtes nouerant: ⁊ vñ eis hec quā ſeptuagīta interꝓtibꝰ ſi habēt Chriſtus dñs nr vtriuſqꝫ teſtamēti cōditor i gelio ſm iohānē: ‖q credit in me ſicut dicit ſcꝓtura: flumia de vētre eius ent aq viue. Utiqꝫ ſcꝓtū ē: qō ſi ſcriptū eē teſtat. Ubi ſcriptū ēſt agita nō hīt: apocrypha neſcit mendacium. Ad hebreos igit reuertēdū ē: ⁊ miꝰ loqt: ⁊ diſcipuli exēpla ſua Nec pace veterū loqr ⁊ obtrectatoribus meis tñ rñdeo: q canino dētemptū dūt: i publico detrahētes ⁊ legentes anguk. i. accuſatores ⁊ deſenſores: aliqs ꝓbēt qō i me reprobāt: q ⁊ vitiū nō i rebꝰ ſit ſz cū auctore mendatur. Ceterū memini: editionē ſeptuaginta trāſlatoꝝ olim ō greco emēdatā habuiſſe me ⁊ris nec iuuidā debere

tor q̄s i cōuentu fratrū sēp edis
ser. Et q̄ nūc dabreiami. i. verba die
rū interp̄tar⁹ sū: idcirco feci: vt fastidia-
bilem moras ⁊ siluam nom q̄ scriptor
rū infa sūt vitio: sensusq; barbarie ap
tum ⁊ peruersum cola digerere mihi met
ipse ⁊ meis iux hism eniū canēs: si au-
tem surdi sūt ceteroꝝ.

Item alius p̄logus.

Vsebi⁹ hieronym⁹: dōmoni
⁊ rogatiano suis i christo ie-
su: salutē. Quō grecoꝝ histo
rias magis itelligūt q̄ athe-
nienses legerint: ⁊ etiū virgilij libros atro
pos ⁊ leuchatē ⁊ a crocesaunia a sici-
lia ide ad ostia tyberis nauigauerit
tam factā scripturā lucidi⁹ intuebit q̄
nullā oculi cōtēplat⁹ ē s ātiquaꝝ vr-
bium memorias: locoruq; vel eadē voca
bula vel mutata cognouerit. Un ⁊ vo-
bis cure fuit cū eruditissimis hebreo-
rū hāc laborē subire: vt circūirem⁹ p-
uincia quā vniuerse xp̄i eccle sonāt.
Fuerat etū mi dōmon ⁊ rogatiane cha
rissimi nūq̄ me i diuinis voluminib⁹
meis viribus credidisse nec habuisse
p̄sumptionē meā: s ea etiā de q̄bus scire
me arbitrabar interrogare me solitū.
Quātomagis de his sup q̄b⁹ anceps
fueram q̄q; cū a me nup̄ ītis flagitas-
tis vt vob paralipomenō latino ser-
mone trāsferrē de tyberiade legi quō-
dam autorē q̄ apud hebreos admirati-
onē habebat assūpsi: ⁊ cōtuli cū eo a
principio (ut aiūt) vsq; ad extremū vnguē: ⁊
cōfirmat⁹ ausus sū facere q̄d iube-
bat. Libere etū vobis loquor. Ita etū
hebreis ⁊ latinis codicib⁹ hic noīm li-
bri vitiosus ē: vt nō tā hebrea q̄q; bar-
bara q̄dā ⁊ sarmatica noīa cōiecta ar
guāt sū: Nec ꝑ septuaginta īterpti
bus spūssancto pleni ea q̄ vera fuerūt
errāsse dicerāt: s scriptoꝝ culpe ascriben-
da de iemēdatis iemēdata scripti-
tant. Sepe tria noīa subtractis e medio
duobus i vnū vocabulū cogūt vel e re
tribus vnū nomē ꝓpter latitudinē suā
vel tria vocabula diuidūt. Sz ⁊
appellationes nō hoies vt plerisq;
putāt: s vrbes: ⁊ regiōes: ⁊ saltus: ⁊ p
singulas sonāt: ⁊ oblīq; sub interp̄tatiōe
multa eoꝝ q̄dā narrant hystorie: de
quib⁹ i regnoꝝ libro dixi. Nōne ecce hec
sūt i libro verboꝝ dierū regū iu-
da? Que vtiq; i nr̄is codicib⁹ nō hr̄nt.
Hoc p̄mū sciēdū q⁹ apud hebreos pali
pomenō liber vn⁹ sit: ⁊ apud illos vo-
cat⁹ dabreiamin. i. verba dieꝝ q̄ ꝓp
magnitudinē apud nos diuisus ē. De
ide ēt illud attēdēdū q⁹ frequēt noīa
nō vocabla hoīm s rex (vt dixi) signi-
ficātias sonāt. Ad extremū q⁹ ois eru-
ditio scr̄turarū i ꝟ ꝓtinet: ⁊ hystorie q̄
vel ptermisse sūt i suis locis vel pstricte
leuit: ꝟ q̄ q̄dā verboꝝ cōpēdia explicē
tur. Orationū itaq; vsarū adiut⁹ auxi
lio misi libros beniuol placituꝝ: tū iu-
dis displicituꝝ eē ñ ābigo. Optia ei q̄
q⁹ (vt ait Plini⁹) malūt ꝓtēnere pleri-
q; q̄ discere. Si q̄s i hac interp̄tatione
voluerit aliq̄d reꝑhēdere interroget he
breos: suā cōsciētiā recolat: videat or-
dinē textūq; symonis: ⁊ tūc nr̄o labori
si potuerit detrahat. Ubicūq; ꝟ astert
cos. i. stellas radiare i ꝟ volumine vi-
derit: ibi sciat: de hebreo additū q̄ i
latinis codicib⁹ non habet. Ubi vero
obelus trāsuersa. s. virga ꝓposita ē: il-
luc signat q̄d septuagīta interp̄tes ad-
diderūt: vel ob decoris gratiā vel ob
spūssācti auctoritatē licet i hebreis vo
luminib⁹ nō legat.

Explicit p̄fatio: Incipit prim⁹ liber Dabreiamin. i. Paralipomenō. Ca. i

A

Gen. 5. a

Adam seth enos
caynam malaleel iareth:
enoch mathusalē lamech
noe sem chaz et iapheth. Filij iapheth:
gomer magog madai ⁊ iauan thubal
mosoch thiras. Porro filij gomer: as-
cenez ⁊ riphat ⁊ togorma. Filij āt iauā
elisa ⁊ tharsis cethim ⁊ dodanim. filij
cham: chus ⁊ mesraim phut ⁊ chana-
an. Filij autē chus: saba et euila saba-
tha et regma: et sabatacha. Porro fi-
lij regma: saba ⁊ dadan. ‖Chus autem
genuit nemroth. Iste cepit esse potēs
in terra. Mesraim vero genuit ludim
et anamim ⁊ laabim et nephtuim phe
trusim q̄z et chasluim de quib⁹ egres-
si sūt philistīm ⁊ capthurim. Chanaā
vo genuit sidonē ꝓmogēitū suū ethe-
um q̄z iebusēū ⁊ ammorreum ⁊ gerge
seum eueumq; ⁊ aracheū ⁊ asineū ara
dium q̄q; ⁊ samareū et emetheum. Fi-
lij sem: elā ⁊ assur: et arfarat lud ⁊ arā.
Filij aram: hus et hul: ⁊ gether ⁊ mes.

Gen. 10. b

Gen. 10. B

B

Gen. 10. c

Arfaxat autem genuit sale: qui et ipse
genuit heber. Porro heber nati sunt
duo filij: nomē vni phalech qr i dieb⁹
ei⁹ diuisa ē tra: t nomē fris ei⁹ iectā.
Gen.10.d ‖Jectā āt genuit elmodad t saleph et
asarmoth: t iare: adurā ḡz tvzal t dea
da t hebal ēt t abimael t saba: nec fi t
ophir: t euila t iobab. Oēs isti filij ie-
ctā. Sem arfaxat sale heber phalech
ragau seruch nachor thare abrā iste ē
Gen.11.d abraā. ‖Filij āt abraā ysaac t hismael
Gen.25.b Et he generationes eor. ‖ Priogenit⁹
hismael: nabaioth t cedar t abdehel t
mabsā t masma t duma massa addad
C t thema iachur naphis cedma. Hi sūt
Gen.25.a filij hismaelis. Filij āt cethure cōcubi-
ne abraā ḡs genuit: zamrā iacsā ma-
dā madiā iesboc t Suc. Porro filij iec
tan: saba t dadan. Filij autē dadan:
asurim t larhusim t laomim. Filij asūt
madian: epha epher t enoch t abida t
eldaa. Omēs hi filij cethure. Genuit
asūt abraā ysaac: cui⁹ fuerūt filij esau t
isrl. Filij esau: eliphaz rahuel iahus ie
Gen.36.a lon choze. ‖Filij eliphaz: themā omar:
cepphi: gothā: cenez: thāna amalech.
Filij rahuel naad zara samma meza.
Filij seir: lothan sobal sebeō ana diso
eser disā. Filij lothan: horri ahohimā
Soror āt lothā fuit thāna. Filij sobal
alian t manaath t ebal sephi t onā. Fi
lij sebeō: ahaia t ana. Filij ana: dison.
Filij dison: hamarā t eseban: t iethrā
t charrā: Filij eser balaan t zabā t ia-
chan. Filij disan: hus t aran. Jsti sunt
D reges q̄ ipauerūt i tra edō añq̄ eēt rex
Gen.36.b suꝑ filios isrl. Bale fili⁹ beor: t nomē
Nu.22.a ciuitatⁱ ei⁹ venaba. Mortu⁹ ē āt bale
t regnauit p eo iobab fili⁹ sare ō bos-
ra. Cūq̄ t iobab fuisset mortu⁹ regna-
uit p eo husā ō tra themanor. Obūt
ḡz t husan: t regnauit p eo adad fili⁹
badad q̄ pcussit madian i tra moab: t
nomē ciuitatⁱ ei⁹ auit. Cūq̄ t adad fu
isset mortu⁹ regnauit p eo sēla ō mas-
reca. Sz t semla mortu⁹ ē: t regnauit
p eo saul t rooboth q̄ iuxt amnē sita ē
Mortuo ḡz saul regnauit p eo balaa-
na fili⁹ achobor. Sz t hic mortu⁹ ē et
regnauit p eo adad cui⁹ vrbis nomē
fuit phau: t appellata ē vxor ei⁹ mehe-
tabel filia matred: filie mezaab. Adad
asūt mortuo duces p regib⁹ ſ edō eē ce
perūt. Dux thāna dux aula: dux iethet
dux oolibama dux heladur phin
cenez: dux themā dux mapsar: dux
dihel: dux hirā. Hi duces edō.
Filij āt isrl: rubē symeō le
da ysachar t zabulō: dan
seph beniami: neptalim: ga
aser. Filij iuda: her onā t sela.
nati sūt ei de filia Sue chana
Fuit asūt her ꝓmogenit⁹ iuda ma
rā dño: t occidit eū. Thamar
ei⁹ pepit ei phares t zara. Oēs
iuda q̄nq̄. Filij āt phares: ezron
mul. Filij ḡz zare: zamri t ethan
chalcal ḡz t darā sūl q̄nq̄. Filij
mi achan q̄ turbauit isrl t pecca
furtu anathematⁱ. Filij ethan
Filij āt esrō q̄ nati sūt ei: iera
arā t calubi. Porro arā genuit
dab: aminadab āt genuit naason
cipē filioꝝ iuda. Naason ḡz
ma: de q̄ ort⁹ ē boos. Boos
it obed q̄ t ipe genuit isai. ‖Jsai
nuit ꝓmogenitū heliab: sedm
dab: ctiū symaha: quartū
q̄ntū raddai: sextū ason: septimū
q̄rū sorores fuerūt saruia t abiga
lij saruie. abisai ioab t asahel
gail autē genuit amasa cui⁹ pr
ther hismaelites. Caleb vero fili
accepit vxorē noie azuba: de q̄
hierioth. Fuerūtq̄ filij ei⁹ iesr
bab t ardō. Cūq̄ mortua fuisset
accepit vxorē caleb ephrata: q̄ pep
hur. Porro hur genuit vri: t vri
beseleel. Post hec ingressus ē esron
filiā machir pris galaad: t accepit
cū esset ānoꝝ sexaginta. Que pep
segub. Sz t segub genuit iair: t ha
dit vigintres ciuitates i tra galaad
pitq̄ gessur t arā oppida iair: t cum
t vicos ei⁹ sexagita ciuitatū. Omn
filij machir pris galaad. Cū āt mor
eēt esrō ingressus ē caleb ad ephra
Habuit ḡz esrō vxorē abia q̄ pep
assur pr̄em tecue. Nati sūt āt filij
ramehel: ꝓmogeniti esrō ram pr
t⁹ ei⁹: t buna t arā t ason t achu
it ḡz vxorem alterā ieramehel no
thara: q̄ fuit mr̄ onā. Sz t filij ni
mogeniti ieramehel fuerūt moos
min t achar. onā āt habuit filios
mei t iadā. Filij āt semei: nadab t
sur. Nomē xo vxoris abisur abiha
q̄ perit ahobban t molid. Filij ab

ab: fuerſt saled ⁊ apphaim. Mortuꝰ
ē āt saled absq; liberis. Filiꝰ vero ap-
phaim iesi ḡ iesi genuit sesan Porro se
san genuit oholai. Filiꝰ āt iadai fratrꝫ
semeiethey ⁊ ionathan. Sed ⁊ iether
mortuꝰ ē absq; liberꝫ. Porro ionathā
genuit phalech ⁊ ziza. Isti fuerunt filiꝰ
ieramehel ꝓmogeniti esrom. Sesan āt
ſi habuit filios ſz filias: ⁊ ꝯſi egyptiꝰ
noie iaraa. Deditq; ei filiā ſuā vxorē:
ḡ peperit ei ethei Ethei āt gēuit nathā:
⁊ nathā genuit zabad. Zabad ḡz genu
it ophal: ⁊ ophal genuit obed Obed ge
nuit iehu: iehu genuit azariā Azarias
genuit helles: et helles genuit helasa.
Helasa genuit zizamoy: zizamoy genu
it sellū. Sellū genuit ithamian: itha-
miā aūt genuit elisama. Filiꝰ āt caleb
fris ieramehel: mesa ꝓmogenitꝰ eius:
ipe ē pr ciph filiꝰ maresa pris hebron.
Porro filiꝰ hebron chore ⁊ raphua ⁊ re-
com ⁊ sāma. Sāma āt genuit raam pa
trē hierchaam: et recem genuit sēmei:
filiꝰ sēmei maon: et maon pr bethsur.
Epha āt cōcubina caleb peperit aran ⁊
mosa ⁊ gezez. Porro aran genuit iezē.
Filiꝰ iahaddai: regom ⁊ ioathā et gesā
phasech ⁊ epha ⁊ saaph. Cōcubina ca-
leb maacha peperit saber et tharana.
Genuit āt saaph pr madmena Sue pa
trē machbena: ⁊ pres gabaa. Filia vo
caleb fuit achsa. Hi erāt filiꝰ caleb filiꝰ
vr ꝓmogeniti ephrata: sobal pr caria-
thiarim: salma pr bethleē: ariph pater
beroḡader. Fuerūt aūt filiꝰ sobal: pris
cariathiarim: ḡ videbat dimidiū requ
tionis: ⁊ ō cognatiōe cariathiarim: ie-
thrite ⁊ aputhei: et semathei ⁊ maserei.
Ex his egressi sūt saraite ⁊ esthaholite.
Filiꝰ salma pris bethleē ⁊ nethophati
cotone domꝰ ioab: ⁊ dimidiū requtio-
nis sarai. Cognatiōes ḡz scribaꝫ habi
tātū i iabes canētes atq; resonātes ⁊
tabernaculis cōmorātes. Hi sūt cinei ḡ
venerūt ō calore pris domus rechab.
Hec vo hos habuit filiꝰ III
os ḡ ei nati sūt i hebron. Primo
genitū amnon: ⁊ achinoe israhe-
litide: secꝺ daniel de abigail carmeli-
tide: tertiū absalō filium maacha filie
tholomei regꝫ iessur: qrtū adoniā filiū
aggith: qntum saphaciā ex abithal. Se
tū iethrahā ō eglavxore sua. Sex ḡ na
ti sūt ei i hebron: vbi regnauit septē an

nis ⁊ sex mēsib⁹. Trigita āt ⁊ trib⁹ an- B
nis regnauit i hierlm. Porro i hierlm
nati sūt ei filiꝰ: symmaa ⁊ sobab et na
than ⁊ salomō qttuor de bersabee ⁊ fi-
lia amihel. Jebaar ḡz et helisua et eli-
phaleth ⁊ noge ⁊ napheg ⁊ iaphie nec
nō elisama ⁊ eliade et eliphaleg nonē.
Oēs hi filiꝰ dauid absq; filiꝭs cōcubi-
naꝝ: habuerūtq; sororē thamar. Filiꝰ Mat.1.a
āt salomōis roboā cuiꝰ abia filiꝰ genu- C
it asa. De ꝟ ḡz natꝰ ē iosaphat pr iorā
ḡ ioram genuit oziā: ex ḡ ortꝰ ē ioas ⁊
huiꝰ amasias filiꝰ genuit azariā. Por-
ro azarie filiꝰ ioathan ꝓcreauit achaz
pres ezechie: de ḡ natꝰ ē manasses: sed
⁊ manasses genuit āmō pres iosie. Fi 4.Re.23.f
liꝰ aūt iosie fuerūt ꝓmogenitꝰ iohānan
scōs ioakim: tertius sedechias: qrtꝰ sel
lū. De ioakim natꝰ ē iechonias ⁊ sede
chias. Filiꝰ iechonie fuerūt: asir: sala- Mat.1.b
thiel: melchirā: phadaia: senneser: ⁊ ie-
cemia: sama ⁊ nadabia De phadaia or 1.Es.5.a
ti sūt zorobabel ⁊ sēmei. Zorobabel ge Aggei.1.a
uuit mosolliā: ananiā ⁊ salomith: soro-
rē eoꝝ: asabam ḡz ⁊ ohol ⁊ barachiam
⁊ asadiā iosabeseth ḡnq;. Filiꝰ āt ana D
nie phaltias pr hiescie: cuius filiꝰ ra-
phaia. Huiꝰ ḡz filiꝰ arnan de ḡ natꝰ ē
obdia: cuiꝰ filiꝰ fuit sechenias. Filiꝰ se-
chenie: semeia: cuiꝰ filiꝰ ortus ⁊ egiaal
⁊ baria: ⁊ naaria: ⁊ saphat ⁊ sesa sex nu
mero. Filiꝰ naarie: eliocnai ⁊ ezechias
⁊ ezricā tres. Filiꝰ eliocnai oduia ⁊ he
liasub ⁊ pheleia ⁊ accub ⁊ iohānā ⁊ da
laia ⁊ anan septē. IIII A

Filiꝰ iuda: phares esrō ⁊ charmi Gen.38.
⁊ vr: ⁊ subal. Rahia vo filiꝰ su-
bal genuit gaad: ō ḡ nati sūt ahumai
⁊ laad. Hę generatiōes sarathi. Jsta ḡz
stirps ethā rezrahel ⁊ iesema ⁊ iedebos
Nomē ḡz sororis eoꝝ asalephi. Phu-
niel autē pr gedor: ⁊ eser pater osa. Isti
sūt filiꝰ vr primogeniti ephrata patris
bethleem. Assur vo pris thecue erant
due vxores alaa ⁊ naara. Peperit aūt ei
naara oozā ⁊ epher: ⁊ themā ⁊ aastari.
Isti sūt filiꝰ naara. Porro filiꝰ alaa: se-
reth ysaar ⁊ ethnan Chus autē genuit
anob ⁊ soboba ⁊ cognatiōes aharel fi-
liꝰ arum. Fuit āt iabes inclytꝰ p̄ fratri- B
bus suis ⁊ mater eiꝰ vocauit nomē illi
us iabes dicēs: q; pepi eū i dolore. Is
uocauit ḡ iabes deū isrl dicēs: Si bñ
dicens bndixerꝫ mihi: ⁊ dilatauerꝫ ter-

minos meos ⁊ fuit manꝰ tua mecū: et
fecerꝫ me a malitia ⁊ oppmi Et ꝓstirit
deꝰq; ꝓcatꝰ ē caleb ät frat Sua gēuit
machir: q̄ fuit pr̄ esthō. Porro esthō ge
nuit bethrapha ⁊ phelle ⁊ rehina pr̄es
urb naas Hi sc̄ viri recha Filij ät cenez
othoniel ⁊ saraia. Porro filij othōiel:
athat et maonathi. Maonathi gēuit
ophra Saraias ät gēuit ioab pr̄es valle
artificū: ibi q̄ppe artifices erät Filij Ho
caleb filij iephōe: hur ⁊ hela ⁊ nahez Fi
lij ꝺs hela: cenez. Filij ꝺs ialel: elziph ⁊
ziphatheiria ⁊ asrahel. Et filij ezra: ie-
ther ⁊ mereth: et epher ⁊ iahalō. Gēuit
q̄ maria ⁊ sāmai ⁊ iesba pr̄es esthamo
Uxor ꝺs eiꝰ indaia pepit iareth pr̄es ge
dor ⁊ heber pr̄es zocho: ⁊ ichutiel pr̄es
zanoa. Hi ät filij bithie filie pharaōis
quā accepit mered: et filij vxorꝫ odaie
sororꝫ nahā pr̄is ceila charmi ⁊ esthā
mo q̄ fuit de machati. Filij ꝺs symon:
ämō ⁊ rima. Filiꝰ anā: ethilō: ⁊ filij iesi
zoeth et benzoeth. Filij sela filij iude:
her pr̄ lecha: ⁊ laada pr̄ maresa: ⁊ cog-
natiōes domꝰ opātiū byssū in domo iu
ramēti: ⁊ q̄ stare fec̄ solē: virīq; mēda-
cij: ⁊ securꝰ ē lcedēs: q̄ ꝓncipes fuerūt in
mosb: ⁊ q̄ redīse sc̄ i lehē. Hec ant Hba
vetera. Hi sc̄ figuli habitātes i plātati
onibꝰ ⁊ i sepibꝰ apō regē i opibꝰ eiꝰ: cō
moratiq; sūt ibi. Filij symeō: namuel
⁊ iamin: iarbi: zara: saul. Sellū filiꝰ eiꝰ
mabsā filiꝰ eiꝰ: masma filius eius. Filij
masma: amuhel filiꝰ eiꝰ: zachur filiꝰ eiꝰ
sēmei filiꝰ eiꝰ. Filij sēmei sedeci et filie
sex. Frēs ät eiꝰ fi habuerūt filios mul-
tos: vniūsa cognatio fi potuit adeq̄re
ssimā filioꝝ iuda. Habitauerūt ant in
bersabee ⁊ molada ⁊ hasarsual ⁊ i bal
laa ⁊ i asom ⁊ i tholad et i bathuel et i
horma ⁊ i sicelech ⁊ i bethmarchaboth
⁊ i asarsusim et i bethera i ⁊ i saraim
Hec citates eoꝝ vsq; ad regē dauid: vil
le ꝺs eoꝝ ethā ⁊ aen rēmō et thocen et
asan citates q̄nq; : ⁊ vniūsi viculi eoꝝ
q̄ circūitū ciuitatū istaꝝ vsq; ad baal.
Hec ē habitatio eoꝝ: ⁊ sediū distribu-
tio. Mosobab ꝺs ⁊ iemlech et iosa filiꝰ
amasie ⁊ iohel iehu filiꝰ iosabie filij sa-
raie filij asihel et elioenai et iacoba et
isuaia ⁊ asaia ⁊ adihel ⁊ isimihel et ba
naia. Ziza ꝺs filiꝰ sephei filij allō : filij
idaia: filij semri filij samaria: isti sunt
nobati principes i cognatiōibꝰ suis: et i
domo affluitatū suarū multi
vehemēt. Et ꝓfecti sūt vt ingr
i gador vsq; ad orientē valle ut
pascua gregibꝰ suis. Inuenerūt
scuas vberes ⁊ valde bonas: ter
simā ⁊ q̄etā ⁊ fertilē: in q̄ ant ha
rāt ō stirpe cham. Hi ꝺ venerūt
pra descripsimꝰ nosiarum i diebꝰ
regꝫ iuda: ⁊ pcusserūt tabernacu
habitatores q̄ inuēti fuerāt ibi
uerūt eos vsq; ad pr̄ntez die: ha
runtq; ꝓ eis q̄s vberrimas pa
ibidē reppererunt. De filijs ꝺ
abierūt i mōtē seir viri q̄ngēti
principes phaltiā ⁊ naariā et ra
azihel filiū iesi: ⁊ pcusserunt re
enadere potuerant amalechitae
bitauerūt ibi ꝓ eis vsq; ad die

Filij ꝺs ruben primogen
ipe q̄ppe fuit priogenit
cū violasset thorū pr̄is
sc̄. Priogenita eiꝰ filijs ioseph
⁊ nō ē ille reputat ꝰ i priogenit
ro iudas q̄ erat fortissimꝰ ī fr
ō stirpe eiꝰ principes germā
nita ät reputata sūt ioseph. fi
bē priogeniti isrc̄: enoch ⁊ phal
⁊ charmi. Filij iohel: samaia fi
gog filiꝰ eiꝰ: sēmei filiꝰ eiꝰ: mich
eiꝰ: reehia filiꝰ eiꝰ: baal filiꝰ
filiꝰ eiꝰ quē captiuū duxit the
lassar rex assyrioꝝ: ⁊ fuit p
bu rubē. Frēs ant eiꝰ ⁊ vni
tio eiꝰ q̄s numerabāt ꝓ familias
habuerūt principes iehihel ⁊ zach
Porro bala filiꝰ azaz filij sāma
hel: ipe habitauit i aroer vsq; a
⁊ beelmeō. Cōtra orientalē ꝓ
bitauitq; vsq; ad introitū hermō
uiū eufratē. Multū q̄ppe iumēto
mex possidebāt i tra galaad. Ja
ät saul pliati sūt ꝫ agarenos ⁊ ip
rūt illos: habitauerūtq; ꝓ eis in
eoꝝ i oī plaga q̄ respicit ad orie
laad. Filij ꝺs gad e regiōe habita
tra basā vsq; selcha: iohel i capite
phan secūs: ianai ät ⁊ saphat in
Frēs ꝺs eoꝝ ꝑm domos cognat
suaꝝ: michael ⁊ mosollā ⁊ sheba
iachā ⁊ zie ⁊ heber septē. Hi filij
hil: filij uri: filij iara: filij galaad
michael: filij iesesi: filij iesdo: fi
Frēs ꝺs filij abdihel filij guni p
domiꝰ i familijs suis: et q̄escauit

lasdei basā et i viculis eiꝰ :et i cīcuitu
sabaranis sarō vsq; ad ēmios. Oēs
hi nūerati sūt i diebꝰ ioathā regis iuda
et i diebꝰ hieroboā regis isrl. Filii rubē
et gad et dimidie tribꝰ manasse: viri bel
latores scuta portātes et gladios:et tē
dētes arcū: eruditiq; ad plia q̄dragin
taseptē milia et septingēti sexagita p
gredītes ad pugnā:dimicauerūt ꝺ agare
nos. Jhurei ꝺo et naphei et nodab p
buerūt eis auxiliū. Traditiq; sūt i ma
nꝰ eoꝝ agareni cuniūsi q̄ fuerāt cū eis
et dēū inuocauerūt cū pliarēt:et exaudi
ti sunt eo qꝺ credidissēt i eū. Cepēruntq;
etia q̄ possederāt camelos q̄nq̄ginta mi
lia:et ouiū ducēta q̄nq̄ginta milia:asi
nos duo milia:et aias hoīm cētū milia
Captiuerati aūt mlti corruerūt. Fuit enī
bellū dīni. Habitauerūtq; p eis vsq; ad
trāsmigrationē. Filii q̄z dimidie tribꝰ
manasse possederūt trā a finibꝰ basan
vsq; baal hermō et sanir et montē her-
mō. Jpsēs q̄ppe nūerꝰ erat. Et hi fue-
rāt principes domꝰ cognatiōis eorum:
epher et iesi:et helihel ezrihel et hieremia
et odoia et iedihel viri fortissimi et potē
tes:et nobiles duces i familiis suis. Reli
qui aūt deū patrū suoꝝ : fornicati sūt pꝰ
deos populoꝝ terꝝ q̄s abstulit dūs coram
eis. Et suscitauit ꝺs isrl spīm phul regis
assyriorū et spīm theglatphalassar regis
assyrioꝝ et trāstulit rubē et gad et dimidiā
tribū manasse et adduxit eos i ale et i
abor et ara et fluuiū gozā vsq; ad diē
hāc. Filii leui:gersō:caath (hāc. VI
et merari. Filii caath:amrā:ysa-
har:hebrō et ozihel. Filii amrā:
aarō:moyses et maria filii aarō:nadab
et abiu eleazar et ythamar. Eleazar gē
uit phinees:et phinees gēuit abisue Ab
isue ꝺo gēuit bocci:et bocci gēuit ozi
ozi gēuit zaraiā:et zaraias :gēuit me-
raioth. Porro meraioth gēuit amariā
et amarias gēuit achitob Achitob ge
uit sadoch:et sadoch gēuit achimaas
Achimaas gēuit azariā:azarias gēuit
iohānā. Iohānā gēuit azariā. Jpe ē q̄
sacerdotio fūct ē i domo quā edifica-
uit salomō i hierlm. Genuit aūt azarias
amariam:et amarias genuit achitob.
Achitob gēuit sadoch :et sadoch gēuit
sellū. Sellū gēuit helchiā et helchias
gēuit azariā. Azarias gēuit zaraiā: et
zaraias gēuit iosedech. Porro iosedech
egressꝰ ē qñ trāstulit dūs iudā et hieru
salē p manꝰ nabuchodonosor. Filii ꝺ
leui: gersō caath et merari. Et hec noia
filioꝝ gersō: lobni et semei. Filii caath
amrā et ysaar et hebrō et ozihel. Filii me
rari: mooli et musi. Hę aūt generatiōes
leui ꝝm familias eoꝝ. Gersō: lobni fili
us eiꝰ: iaath filiꝰ eius: zāma filiꝰ eius:
ioaa filiꝰ eiꝰ: addo filiꝰ eiꝰ: zara filiꝰ eiꝰ
iethrai filiꝰ eiꝰ. Filii caath :aminadab
filiꝰ eiꝰ: chore filiꝰ eiꝰ: asir filiꝰ eiꝰ: hel-
cana filiꝰ eiꝰ: abiasaph filiꝰ eiꝰ: asir fili
us eiꝰ: caath filiꝰ eiꝰ : vriel filius eius:
ozias filiꝰ eiꝰ: saul filiꝰ eius. Filii helca
na: amasai et achimoth et helcana Filii
helcana: sophai filiꝰ eiꝰ: naath filiꝰ eiꝰ:
heliab filiꝰ eiꝰ: hieroam filiꝰ eiꝰ: helca-
na filiꝰ eiꝰ. Filii samuel: priogenitꝰ vas
seni et abia. Filii merari: mooli: lob
ni: filiꝰ eiꝰ: semei filiꝰ eiꝰ : oza filiꝰ eius:
samaa filiꝰ eiꝰ: aggia filiꝰ eiꝰ: asaia filiꝰ
eius. Isti sūt q̄s constituit dauid sup can
tores domꝰ dīni ex q̄ collata est arca :et
ministrabāt cora tabernaculo testimonii ca
nētes donec edificaret salomon domū
dīni in hierlm. Stabāt aūt iux ordinē
suū i ministerio. Hi ꝺo sūt q̄ assistebāt
cū filiis suis. De filiis caath: hemā can-
tor filius iohel: filii samuel: filii helca
na: filii ieroaz: filii helihel: filii thou: fi
lii suph: filii helcana : filii iohel : filii
maath: filii amasai : filii helcana : filii
iohel: filii azarie: filii sophōie: filii tha
ath: filii asir: filii abisaph: filii chore: fi
lii vsaar: filii caath: filii leui: filii isrl et
frēs eius asaph: q̄ stabat a dextris eiꝰ.
Asaph filiꝰ barachie: filii samaa : filii
michahel: filii basaie: filii melchie: filii
athanai: filii zara: filii adaia. filii ethā
filii zāma: filii semei: filii ieth: filii ger-
son: filii leui. Filii aūt merari frēs eo-
rū ad sinistrā. Ethā: filii chusi: filii ab-
di: filii maloch: filii asabie: filii ama-
sie: filii helchie: filii amasai: filii bonni
filii somer : filii mooli: filii musi : filii
merari: filii leui. Frēs q̄z eoꝝ leuite: q̄
ordinati sūt in cūctū ministeriū taber
naculi domꝰ dīni. Aaron ꝺo et filii eiꝰ
adolebāt incēsum sup altare holocau
sti: et sup altare thymiamatis :i oē opꝰ
sancti sāctoꝝ et vt pcarēt pꝰ isrl iuxta
oīa q̄ pcepat moyses seruꝰ dei. Hi sunt
aūt filii aaron. Eleazar filiꝰ eiꝰ. phine-
es filiꝰ eiꝰ: abisue filiꝰ eiꝰ: bocci filiꝰ eiꝰ

ozi filiꝰ eiꝰ: zararia filiꝰ eiꝰ: uersioth: filius eiꝰ: amaria filiꝰ eiꝰ: achitob filius eiꝰ: sadoch filiꝰ eiꝰ: achimaas filiꝰ eiꝰ. Et hec habitacula eoꝝ p vicos atq; ꝓfinia filioꝝ. s. aarō iuxt cognatiōes
Ios.14.b caarhitaꝝ. Iphis cū sorte ꝓtigerāt. Dederūt igit eis hebron i tra iuda t suburbana ciꝰ p circuitū: agros āt ciuitatis t villas caleb filio iephone. Porro
E filiꝪs aarō dederūt ciuitates ad ꝓfugiendū hebron t lobna t suburbana eiꝰ Jether ꝺz t esthemo cū suburbanis suis: sed et helon t dabir cū suburbanis suis: asan ꝺz t bethsemes t suburbana eaꝝ. De tribu āt beniami gabee t suburbana eius t almath cū suburbanis suis: anathoth ꝺz cū suburbanis suis
Ios.21.c Oēs ciuitates tredecī cuz suburbanis suis: p cognatiōes suas ‖ FiliꝪs aūt caath residuis de cognatiōe sua: dederūt ex dimidia tribu manasse i possessionē
Ibidē.21.a urbes decē ‖ Porro filiꝪs gersō p cognatiōes suas de tribu ysachar t de tribu aser t ō tribu nepthalim t de tribu manasse i basan urbes tredecim. FiliꝪs āt merari p cognatiōes suas de tribu ruben t ō tribu gad t ō tribu zabulō: de
F derūt sorte ciuitates duodecī. Dederūt ꝺz filiꝪ israꝫ leuitꝭ ciuitates t suburbana eoꝝ. Dederūtq; p sortē ex tribu filiorū iuda t ex tribu filioꝝ symeō: et ex tribu filioꝝ beniami urbes has ꝺs vocauerūt noīb⁹ suis: t his ꝙ erāt ex cognatiōe filioꝝ caath. Fuerūtq; ciuitates i terminis eoꝝ ō tribu ephraim. Dederunt ꝫ eis urbes ad ꝓfugiēdū sychē cū suburbanis suis i mōte ephraim t gazer cū suburbanis suis: iecmaan ꝺz cū suburbanis suis: t bethoro sitr: necnō t helon cū suburbanis suis: t gethremon i eundē modū. Porro ex dimidia tribu manasse aner t suburbana eius balaam t suburbana eiꝰ: Quis videlicꝫ ꝙ de cognatiōe filioꝝ caath reliꝙ erāt. FiliꝪ āt gersō ō cognatiōe dimidie tribus manasse gaulō i basan t suburbana eiꝰ: t astaroth cū suburbanis suis.
G De tribu ysachar: cedes cū suburbāis suis t dabereth cū suburbanis suis: ramoth ꝺz t suburbana eiꝰ: t anem cum suburbanis suis. De tribu ✠ aser masal cū suburbanis suis: t abdon sikiter asach ꝺz t suburbana eiꝰ: roob cū suburbanis suis. Porro ō tribu nepthalim

cedes i galilea t suburbana eius cum suburbanis suis: t cariathaim suburbana eius. FiliꝪs āt merari duis ō tribu zabulō: rēmono t thabor cū suburbanis suis: t thabor cū suburbanis
Trās iordanē ꝺz ex aduerso hiericho orientē iordanis: ō tribu rubē bosor in solitudie cū suburbanis suis: t iasa cū suburbanis suis: cademoth ꝺz cū suburbana eiꝰ: t miphaath cuz suburbanis suis. Necnō t ō tribu gad: ramoth galaad t suburbana eiꝰ: t manaim cū suburbanis suis: ꝺz t esebō cū suburbanis suis: t iezer cum suburbanis suis:

Porro filiꝪ ysachar: thola et phua iasub et samō ꝺz
FiliꝪ thola: ozi t raphaia t
ziphel t iemai t iepsem t samuel pes p domos cognationū suaꝝ de pe thola viri fortissimi nūerati sunt dieb⁹ dauid: vigintiduo milia sexcenti
FiliꝪ ozi: israhia ō ꝙ nati sūt michel obadia t iohel t iesia ꝙnq; oēs pes cū eis p familias t ꝓlos suos cincti ad pliū viri fortissimi: triginta milia Multas. n. habuerunt uxores
os. Frēs ꝺz eoꝝ p oēs cognationes char robustissimi ad pugnādū: quadraginta taser milia nūerati sūt. FiliꝪ beriabale t bochor t iahiel tres filii
esbō t ozi t oziel et hieremoth et
ꝙnq;: ꝓncipes familiaꝝ ad ꝓlia robustissimi. Numerus āt eoꝝ qui duo milia t triginta quinq; bochor zamira t ioas t eliezer t
nai t amri t hieremoth t abia t thut t almathan. Oēs hi filiꝪ bochor Nūerati sūt āt p familias suas principes cognationū suarū ad bella fortissimi vigiti milia t ducēti. Porro filiꝪ
hel: balā. FiliꝪ āt balā: iedihel t bennaam ahoth t chaana t iothā t thursan saar. Oēs hi filiꝪ gadihel ꝓncipes nationū suaꝝ viri fortissimi nūerati ꝓlia quadraginta milia et ducēti ad ꝓlia ꝓmouenda
sephan ꝺz t haphā filiꝪ hur: t aūn aher. FiliꝪ āt nepthali: iasihel et guni aser t sellū filiꝪ bala. Porro filiꝪ
se: esrichel: ꝙcubinaꝙ eiꝰ peperit
machir ꝓs galaad. Machir āt
pit uxorē filiꝪs suis happhim t sup habuit sororē noie maacha. Nomen
scdi salphaath. Natiꝙ sunt saphaath filie. Et peperit maacha uxor machir

habitatiõiũ i gabaa :q̃ trãslati sũt i ma-
nath. Nooman aũt achia t gera ipse
trãstulit eos: t gẽuit oza t abiud Poz
ro saarahim genuit in regione moab:
postq̃ dimisit vsim et bara vxores su-
as. Genuit ãt de edes vxore sua iobab
t sebia t mosa t molchhom :ieh9 q̃s et
serhia t marmach. Hi sũt filij ei9 p̃nci
pes i familijs suis .Mehusim vero ge- B
nuit achitob t elphaal. Pozro filij el-
phaal:heber et misaam et samad. Hic
edificauit ono t lod t filias ei9. Bara
aũt t sama p̃ncipes cognationũ habi-
tatiõiũ in ahialon Hi fugauerũt habita
tores geth :t haio t sesac et hierimoth
t zabadia t arod t heder : michael q̃s
t iespha et ioaa: filij baria:et zabadia
et mosollã t ezeci et heber t esamari et
iesiia t iobab .Filij elphaal:t iacim t
zechri t zabdi et elioenai t selethai et
heliel t adaia t baraia t samarath. Fi C
lij semei:t iespban et heber et heliel et
abdon t zechri t hanã t anania t asilã
t anathothia t iephdaia et phanuel.
Filij sesac:t samsari t sooria t otholia
et iersia helia et zechri: filij ieroaz. Hi
pr̃iarche t cognationũ p̃ncipes:q̃ ha-
bitauerũt i hierlm. In gabaõ ãt habi- I.9.f
tauerũt abigabaon t nomẽ vxoris ei9
maacha:fili9q̃ ei9 p̃mogenit9 abdon t
sur t cis et baal et nadab. Gedur q̃s et
ahio et zacher et macelloth. Et macel-
loth genuit samaa. Habitauerũtq̃ ex
adũso fratr̃ suor̃ i hierlm cũ frib9 su-
is. Ner ãt genuit cis:t cis genuit saul. 1.Re.9.a
Pozro saul genuit ionathã t melchisu- D
e t abinadab et esbaal. Fili9 ãt iona-
than miribaal t miribaal genuit mi-
cha. Filij micha:phitõ t melech t thaa
ra ahaz:t ahaz genuit ioada: et ioada
genuit almoth t asmoth t zãri. Pozro
zãri genuit mosa : t mosa genuit baa-
na:cui9 fili9 fuit rapha ó q̃ ort9 ẽ ela-
sa:q̃ genuit asel. Pozro asel sex filij fu
erũt his noib9:ezricam:bochru hismae
el:saria :obdia:anã. Dẽs hi filij asel.
Filij aũt esech fris ei9: vlan p̃mogeni-
tus:t hus scõs : et eliphalech tertius.
Fuerũtq̃ filij vlan viri robustissimi: t
magno robore tẽdẽtes arcũ t multos
hñtes filios ac nepotes vsq̃ ad centũ
q̃ñgẽta millia. Dẽs hi filij beniamin. IX B
Numerus q̃ israel vniu-
uersus merat9 ẽ :et sũma eorũ scripta

Et libro regū isrl et iuda: trāslati sūt i
babylonē ꝓp delictū suū. Qui aūt hs
bitauerūt ꝑmi i possessiōib⁹ t i vrbib⁹
suis isrl: t sacerdotes t leuite t nathin
nei: cōmorati sūt i hierlm ō filīs iuda
t ō filīs beniamin. De filīs ꝺz ephraī
t manasse othei filī⁹ amiud filī⁹ emri:
filī omrai: filī bōni. De filīs phares
filī iuda: t ō siloni: asia ꝑmogenit⁹ et
filī ei⁹. De filīs āt zara: iehuel et frēs
eox sexcēti nonaginta Porro de filīs
beniami: salo filī⁹ mosollā filī oduia
filī asanat iobama filī⁹ieroā t helā fi
lī⁹ ozi filī mochori t mosollā filī⁹ sa-
phacie filī rahuel filī iebanie et frēs
eox ꝙ familias suas nōgenti ꝗnq̄gita
sex. Dēs hi ꝑncipes cognationū suax
ꝙ domos patx suox. De sacerdotib⁹āt
iedaia ioiarib t iachī: azarias ꝺz filī⁹
helchie filī mosollam filī sadoch filī
meraioth filī achitob pōtifex dom⁹dei
Porro adaias filī⁹ ieroā filī phasor fi
lī melchiat maasia filī⁹adihel filī iez
ra filī mosollā filī mosollamoth filī
emmer: frēs ꝺz eox ꝑncipes ꝙ famili
as suas mille septigēti sexagita fortissi
mi roboze ad faciēdū op⁹ misterī i do
mo dei. De leuitis āt semeia filī⁹assub t
filī ezricā filī asebia: de filīs merari.
Bachachar ꝺz carpētari⁹ t galal t ma
thāia filī⁹micha filī zechri filī azaph
t obdia filī⁹ semeie: filī galaā: filī ꝯdi
thum: t barachia filī⁹asa: filī helcana
q̄ habitauit i atrīs nethophati. Janito-
res āt sellū t achub t thelmon: t ahinā
t frēs eox sellū ꝑncepsvsq̄ ad illō tps
i porta regis ad orientē obꝫuabāt ꝙ vi
ces suas ō filīs leui Sellū ꝺo filī⁹cho
re filī abiasaph filī chore cū trib⁹suis
t domo ptis sui. Vi st chozite sux opa
misterī: custodes vestibulox tabnacu
li t familie eox ꝯvices castrox dñi: cu
stodientes introitū. Phinees āt filī⁹ elea
zar erat dux eox cozā dño. Porro zach
arias filius mosollamia ianitor porte
tabnaculi testionī. Dēs hi electi i osti
arios ꝙ portas: ducēti duodeci t descri
pti i vil ꝓpris: ꝺs cōstituerūt dō t sa-
muel videns i fide sua: tā ipos q̄ filios
eox i ostīs dom⁹ dñi et i tabernaculo
vicib⁹ suis. Per ꝗnquor vētos erāt osti
arī. i. ad orientē t ad occidentē t ad aq̄
lonē t ad austrū frēs āt eox i viculis
morabāt t veniebāt i sabbatis suis de
tpe vsq̄ ad tps. Dis ꝗttus: leui
dit⁹erat ois nūer⁹ianitox: t ipi
exedras t thesauros dom⁹dñi. Pe
rū ꝺz tēpli dñi morabāt i circu
is: vt cū tps fuisset ipi mane ꝯue
res De hox grege erāt t supra
rū. Ad nūex. n. t iferebāt vasa te
bāt. De ipis t q̄ credita habeba
lia sāctuarī: perāt simile t vinu
t thuri t aromatib⁹. Filī aūt
tū vnguēta t aromatib⁹ ꝓficiēba
matathias leuites ꝑmogenit⁹ sall
rite: p̄fect⁹erat cox q̄ i sarragine
bāt. Porro ō filīs caath frib⁹ eo
per panes erāt ꝓpositiōis: vt q̄
ꝙ singla sabbata ꝑpararēt. Di
cipes cantox ꝙ familias leuit
exedris morabāt itavt die ac no
giter suo misterio defuirēt. Cap
uitax ꝙ familias suas ꝑncipes
i hierlm ‖ In gabaō āt cōmorati
gabaō iahihel: t nomen vxor
acha. Filī⁹ ꝑmogenit⁹ ei⁹ abdō t
cis et baal et ner et nadab
ahio t zacharias et macelloth.
macelloth genuit semmaa. Ipi
rūt e regiōe fratx suox i hierlm
trib⁹ suis. Ner āt genuit cis
nuit saul: t saul genuit ionathā
chisue t aminadab t esbaal. Filī
nathā miribaal: t miribaal
cha. Porro filī micha: phitō
t thara t ahaz. Ahaz āt
iara genuit alamath t azmoth
Zāri āt genuit mosa: mosa
baana cui⁹ filī⁹ raphaia genuit
ꝺz oz⁹ ē asel. Porro asel sex filios
it his noib⁹: ezricā: bochru
ria obdia anan: hi filī asel.

Philistīm āt pugnabāt i
gerūtq̄ filī israēl palestinos
ciderūt vulnerati i mōte gelboe. Cū
appropinq̄ssēt philistei ꝙsequen
t filios ei⁹: ꝑcusserūt ionathā
dab t melchisue filios saul. Et
uatū ē ꝓliū ꝺz saul: iueneruntq̄
tarī et vulnerauerūt iaculis. Et
saul ad armigex suū Evagina
truncū t illude me: ne forte veniā
cīcisi isti t illudāt mihi. Nolente
miger ei⁹ q̄ facere timore perter
ripuit q̄ saul ensem: t irruit i eu
cux vidisset armiger ei⁹ videl
esse saul: irruit etiā ipe in gladiū

mortuꝰē. Interſꝫt ꝙ saul ꝛ tres filij eiꝰ
et ois domꝰ illiꝰ pariꝫ ꝯcidit. Qđ cū vi
disset viri isrl q̄ fugissent: et saul et filij eiꝰ mortuis: de
reliq̄runt vrbes suas et huc illucq; di-
sperſi sūt: venerūtq; philistijm ꝛ habi-
tauerūt in eis. Die igiť alęo detrahentes
philistijm spolia ceſoꝝ: inueneꝛt saul et
filios eiꝰ iacētes i mōte gelboe. Cunq;
spoliaſſēt eū et amputaſſent caput ar-
misq; nudaſſēt: miſerūt i trā suā: vt cir-
cūferent ť ꝛ oſiderent iodloꝝ tēplis ꝛ po
pulis. Arma ār eiꝰ ꝯsuauerūt i phano
dei sui: ꝛ caput affixeꝛt i tēplo dagon.
Hoc cū audiſſēt viri iabes galaad: oia
q̄ ꝙ philistijm fecerāt suꝑ saul: ꝯsurre
rexūt fortes virꝝ fortiū: ꝛ tuleꝛt cada
uera saul ꝛ filiorꝝ eiꝰ. Attulerūtq; ea i
iabes ꝛ sepelierūt ossa eoꝝ subť q̄rcū q̄
erat i iabes: et ieiunaueꝛt septē dieb⁹.
Mortuꝰē ꝙ saul ꝓpť iniq̄tates suas: eo
q̄ ꝓuaricatꝰ sit mādatū dñi qđ p̄cepe
rat: ꝛ nō custodierit illđ: ſꝫ ĩsuꝑ etiā phi
tonissam ꝯsulerit nec sperauerit i dño
ťq; ꝙ interfecit eū: et trāſtulit regnum
eiꝰ ad dauid filium isai. XI
Congregatꝰ ē igiť oīs isrl ad da
uid i hebrō dicēs: Os tuū sumꝰ
et caro tua: Heri q̄ꝫ: et nudiuſtertiꝰ cū
adhuc regnaret saul: tu eras q̄ educe-
bas ꝛ introducebas isrl. Tibi eūn dixit
dñs deꝰ tuꝰ. Tu pasces ꝓplm meū isrl:
ꝛ tu eris princeps suꝑ eū. Uenerunt ꝙ
oēs maiores natu isrl ad regē i hebron
ꝛ iniť dauid cū eis fedꝰ coraꝫ dño. Un-
xerūtq; eū regem suꝑ isrl: iuxť ꝓmonē
dñi quē locutꝰ ē i manu samuel. Abiť
ꝙ dauid ꝛ omis isrl i hierlm. Hec ē iebꝰ
vbi erāt iebusei habitatores trę. Dixe
rūtq; q̄ habitabāt in iebus ad dauid.
Nō ingredieꝛ huc. Porro dauid cepit
arcē sion q̄ est ciuitas dauid. Dixitq;:
Oīs q̄ percusserit iebuseū imꝑmis: erit
princeps ꝛ dux. Aſcēdit igiť primꝰ ioab
filiꝰ saruie: ꝛ factꝰ ē princeps. Habita-
uit ār dauid i arce: ꝛ idcirco appellata
ē ciuitas dauid. Edificauitq; vrbē in
circuitu a mello vſq; ad gyrū. Joab ār
reliq̄ vrbis extruxit. Proficiebatq; da
uid ꝓgrędēs ꝛ crescens: ꝛ dñs exercituū
erat cū eo. Hi ꝓncipes virorꝝ fortiū da
uid q̄ adiuuerūt eū vt rex fieret ſuper
oēm isrl iuxť ꝛbū dñi qđ locutꝰ est ad
isrl. Et iste numerꝰ robustorꝝ dauid. Jeſ

baan filiꝰ ahamoni: ꝓnceps inť triginꝛ
ta. Iste leuauit hastā suā suꝑ trecētos € C
vulneratos vna vice. Et pꝰ eū eleazar
filiꝰ patrui eiꝰ ahoites: q̄ erat iter tres
potētes. Iste fuit cū dauid i aphec dñi
q̄ philistijm ꝯgregati sūt ad locū illū
in ꝓliū. Et erat ager regiōis illiꝰ plenꝰ
hordeo fugeratq; ꝑps a facie philisti-
norꝝ. Hi stetērūt in medio agri: ꝛ defen
derūt eū. Cūq; ꝓcussissēt philisteos de-
dit dñs salutē magnā ꝑpo suo. Descē
derūt autē tres de triginta ꝓncipibus
ad petrā in q̄ erat dauid ad spelūcam
odollā: q̄ philistijm fuerāt castrame- D
tati i valle raphaim. Porro dauid erat
i p̄sidio: ꝛ statio philistinorꝝ i bethleē.
Desiderauit igiť dauid aquā et dixit: 2.Re.23.e
O si quis mihi daret aquā de cisterna
bethleē: q̄ ē in porta. Tres ꝙ isti ꝑ me-
dia castra philistinorꝝ ꝓrerērūt ꝛ hau-
serunt aquā de cisterna bethleē q̄ erat
in porta ꝛ attulerūt ad vt biberet: qui
noluit ſꝫ magꝫ libauit illā dño dicēs:
Absit vt i ꝯspectu dei mei ꝟ faciam: ꝛ
sanguinē virorꝝ istorꝝ bibā: qꝫ in pcu-
lo aiarꝝ suarꝝ attulerūt mihi aquā. Et
ob hanc causā noluit bibere. Hec fece
rūt tres robustissimi. Abisai q̄ꝫ frater € E
ioab: ipe erat princeps triū: ꝛ ipe leua
uit hastā suā ꝟ trecētos vulneratos: ꝛ
ipe erat inť tres noiatissimꝰ: iter tres
scōs: inclytꝰ ꝛ prīceps eorꝝ. Uerūtn vſ-
q; ad tres primos non puenerat. Ba-
naia filiꝰ ioiade viri robustissimi qui
mlta opa ꝑpetrarat ꝟ capsceel: ipe ꝑcus
sit duos ariel moab. Et ipe descēdit ꝛ
interfecit leonē i media cisterna tpe ni-
uis: ꝛ ipe ꝓcussit virū egyptiū cuiꝰ sta-
tura erat q̄nq; cubitorꝝ: ꝛ hēbat lāceā
vt liciatoriū texētis. Descēdit igiť ad
eū cū ẋga: ꝛ rapuit hastā quā tenebat
manu: ꝛ interfecit eū hasta sua. Hec fe F
cit banaia filiꝰ ioiade: q̄ erat iter tres
robustos noiatissimꝰ: iter triginta pri
mus. Uerūtn ad tres vſq; nō puenerat.
Posuit aūt eū dauid ad auriculā suā.
Porro fortissimi viri i exercitu: asahel
frater ioab: ꝛ eleanā filiꝰ patrui eius ꝟ
bethleē: sāmoth arodites: helles polo-
nites: hiras filiꝰ acces thecuites abie-
zer anatothites: sabochai vsatites: ilai
ahotites: marai netophatites: heleth fi
liꝰ baana netophatites: ethai filius ri
bai ꝟ gabaath filiorꝝ beniamī: banaia

pharathonites: hurai ó torrente gaaz
abiel arabathites: azmoth bauranites
6 eliaba salabonites: filij assē gezonites:
ionathā filij saie ararithes: ahiā filij
achar ararithes eliphal filius ur: epher
meherathites: ahia phellonites ezro
carmelites: naarai filij azbi iohel frat
nathā: mibaar filij agarai: selech āmo
nites: naarai berothithes armiger io-
ab filij saruie: hiras iethereus: iareb ie-
thereus: zabad filij ooli: adyna
filij sechar rubenites: princeps rube
nitaꝝ: t cū eo trigita: haanan filij ma
cha: t iosaphat marhanites: ozias asta
rothites: semma et iahihel filij horhā
araorites: iedihel filij zāri et ioha frat
eius thosaites: helihel mahumites; t ieri
bai t iosoia filij elnaē: t iethma moa-
bites elihel t obed t iasihel ó masobia

A Hij ąz venerūt ad dauid i sicelech cū adhuc fugeret saul filij cis ą erāt fortissimi t egregij pugnatores tēdētes arcū t vtraq; manu fūdis saxa iaciētes: t dirigētes sagittas. De frib⁹ saul ex tribu beniamī. Princeps ahiezer t ioas filij samaa: gabaathites et iasihel t phalleth filij azmoth t baracha t iehu anathothites: samaias ąz gabaonites: fortissim⁹ inter
XII
triginta: t sup trigita: hieremias t hiezihel t iohānā et iezabad gaderothites t luzai t hierimurt baalis t samariat saphacia araphites. Helchana t iesaia t azarahel t ioezer t iesbaā de careim: ioela ąz t zabadia filij iorōā de gedor.

B Sz t ó gaddi trāsfugerūt ad dauid cū lateret i deserto viri robustissimi t pugnatores optimi: tenētes clypeū t hastā facies eoꝝ ąsi facies leōis: et veloces ąsi capree i mōtib⁹. Ezer princeps: abdias scōs: eliab tertius: masmana ąrt⁹: hieremias ąnus: ethei sext⁹: eliel septim⁹: iohānan octau⁹: helzebad nonus: hieremias decim⁹: bachanei vndecim⁹. Hi ó filij gad: princeps exercit⁹ Nouissim⁹ cētū militibus erat: t maxim⁹ mille. Isti sūt ą trāsierūt iordanē mēse primo qñ iundare solebat sup ripas suas: et oēs fugauerūt ą morabāt i vallib⁹ ad

C orientalē plagā t occidētalē. Venerūt āt t ó beniamī t ó iuda ad psidiū in ą morabat dauid Egressus q̄ ē dauid obviā eis t ait: Si pacifice venistis ad me: vt auxiliem mihi: cor meū iūgat vob.

Si āt lsidiami mihi p adūsarios cū ego iniq̄tatē i mānib⁹ ñ pcōis at de⁹ patr nr̄ t iudicet. Spūs dñi induit abisai principē istius ait: Tui sum⁹ o dauid: t tecū fili Pax pax tibi: t pax adiutori⁹ tuis esto adiuuat te⁹ tu⁹. Suscepit eos dauid: t pstituit eos principes turme ro ó manasse trāsfugerāt ad dauid veniebat cū philistīm adūsus israel pugnaret t ñ dimicauit cū eis ex cōsilio remiserūt eū principes philistiīm dicētes: Periculo capitis nr̄i recedet dñs suū saul. Qñ igit̄ recessit dauid lech trāsfugerūt ad eū ó manasse t iozabad t iedihel t michael t iozabath t helin t salathi: principes milit̄ū i manasse. Hi pduerūt auxilio adūsus latrūculos. Oēs enī erant fortissimi: t facti sūt principes exercitus Sz t p singulos dies veniebāt ad auxiliādū ei: vsq; dū fieret grex nūer⁹ q̄si exercit⁹ dei. Iste q̄ē dauid cipū exercit⁹ q̄ venerūt ad dāuid i brō: vt trāsferrēt regnū saul ad eū dñi. Filij iuda portātes clypeos hastā: sex milia octingēti expediti ad lii. De filijs symeō viroꝝ fortissimorum ad pugnādū septē milia cētū. De leui: q̄tuor milia sexcēti Ioiada princeps de stirpe aaron: t cū eo tria milia septingēti. Sadoch etiaz puer egregius indolis dom⁹ pris ei⁹ principes viginti duo. De filijs aūt beniamin fratris saul tria milia. Magna eni pars eorū huc seq̄bat domū saul. Porro de ephraim viginti milia octingēti bellatores simi roboris: viri nolati i cognationibus suis. Et ex dimidia tribu manasse decē t octo milia: singuli p nola sua expressi rūt vt pstituerēt regē dauid. De issachar viri eruditi q̄ noverāt tempora ąz ysachar viri eruditi q̄ noverāt tempora gula tpa ad pcipiēdū q̄d facere deberet israēl principes ducēti Dis ārmatis bus: eoꝝ pfectio septē q̄. Porro de zabulon egredieb⁹ ad plū t stabat instructi armis bellicis: q̄ singula venerūt in auxiliū nō i corde duplici. Et de neptalim principes mille t cū instructi clypeo t hasta: triginta septem milia. De dan etiā pparati ad pugnā viginti octo milia sexcēti. Et de aser egredientes ad pugnā t i acie paucissimi quadraginta milia. Trās iordanē

ūſq; rubē ⁊ ō gad ⁊ dimidia ꝑte trib⁹
manaſſe ĩſtructi armis bellicꝫ cētū vi-
gīti milia. Oēs iſti viri bellatores ex-
pediti ad pugnā dū corde ꝓfecto vene
rūt i hebrō: vt ꝓſtituerēt regē dō ſup
vniūſū iſrl. Sꝫ ⁊ oēs reliq̄ ex iſrl vno
corde erāt vt rex fieret dō. Fuerūtq; ibi
apud dō trib⁹ dieb⁹ comedētes ⁊ bibē
tes. Preparauerāt ei eis frēs ſui. Sꝫ ⁊ q̄
iux eos erāt vſq; yſachar ⁊ zabulō et
nepthalim: afferebāt panes i aſinis et
camel⁹ ⁊ mul⁹ ⁊ bob⁹ ad eſcēdū: farinā
palarū: uuā paſſam: vinū: oleū: boues
arietes: ad oēm copiā. Gaudiū q̄ppe
erāt ĩ iſrl (erat i iſrl. XIII
nm dō cū tribunis ⁊ cēturioni
b⁹ ⁊ vniūſis ꝓncipib⁹: ⁊ ait ad
oēm cētū iſrl. Si placet vob et a dño
deo nr̄o egrediēſ ꝑmo quē loquor: mit
tam⁹ ad frēs nr̄os reliq̄s i vniūſas re
giones iſrl: ⁊ ad ſacerdotes ⁊ leuitas
q̄ habitāt i ſuburbanis vrbiū: vt ꝯgre
gent ad nos ⁊ reducam⁹ arcā dei nr̄i
ad nos. Nō ei requiuim⁹ eā i dieb⁹ ſaul
Et rūdit vniuerſa multitudo vt ita fi
eret. Placuerat ei ꝑmo oi ꝓpło. Cōgre
gauit q̄ dō cunctū iſrl a ſyhor egypti: vſ
q̄ oſq; ingrediar⁊ emath: vt adducerēt ar
cā dei de cariathiari. Et aſcēdit dō et
oīs vir iſrl ad collē cariathiari q̄ ē in
luda vt afferret inde arcā dūi dei ſedē-
tis ſup cherubin vbi inuocat⁹ ē nomē
eius. Impoſuerūtq; arcā dei ſup plauſtrū
nouū de domo aminadab. Oza āt ⁊ fra
tres eius minabāt plauſtrū. Porro dō
⁊ vniūſus iſrl ludebāt coram deo oi vir
tute: i cānticis et i citharis ⁊ pſalterijs
⁊ tympanis ⁊ cymbal⁊ tubis. Cū āt ꝑ-
uenīſſent ad areā chidon: tetēdit oza
manū ſuā vt ſuſtētaret arcā. bos q̄ppe
lasciuiēs paululū iclinauerat eā. Ira-
tus ergo dūs ō ozam: ⁊ ꝑcuſſit eū eo
q̄ temeraſſet arcā: ⁊ mortu⁹ eſt ibi coram
dō. Cōtriſtat⁹q; ē dō eo q̄ diuiſiſſet
dūs ozam vocauitq; locū illū: diuiſio
oze vſq; i ꝑſentē diē. Et timuit deū tūc
temp⁹ dicēs. Quō poſſū ad me introduce
re arcā dei? Et ob hāc cām nō adduxit
eā ad ſe: hoc ē i ciuitatē dō: ſꝫ auertit
eā i domū obededom gethei. Māſit q̄ ar-
ca dei i domo obededō trib⁹ mēſib⁹. ⁊
benedixit dūs domui ei⁹ ⁊ oīb⁹ q̄ hēbat.

Iſit āꝫ hirā rex tyri XIIII
nūcios ad dō: ⁊ ligna cedrina
⁊ artifices parietū lignoriūq;: vt edifi-
carēt ei domū. Cognouitq; dō eo q̄ cō
firmaſſet eū dūs i regē ſup iſrl ⁊ ſubleu-
atū ē regnū ſuū ſup ꝓpłm ei⁹ iſrl. Ac
cepit āꝫ dō alias vxores i hierlm: ge-
nuitq; filios ⁊ filias. Et hec noīa eor
q̄ nati ſūt ei i hierlm. Samma ⁊ ſobab B
nathan ⁊ ſalomō iebar ⁊ eliſu ⁊ elipha
lech: noga āꝫ ⁊ nepheg ⁊ iaphie eliſa-
ma ⁊ baliada ⁊ eliphaleth. Audiētes
aūt philiſtīm eo q̄ vnct⁹ eēt dō i regē
ſup vniuerſū iſrl: aſcēderūt oēs vt q̄-
rerēt eū. Qđ cū audiſſet dō egreſſus ē
obuiā eis. Porro philiſtīm veniētes
diffuſi ſūt i valle raphaim. Cōſuluitq;
dō dūm dicēs. Si aſcēdā ad philiſte- C
os: ⁊ ſi trades eos i manu mea. Et dix
it ei dūs. Aſcēde: ⁊ tradā eos i manu
tua. Cūq; illi aſcēdiſſent i baalphara-
ſim: ꝑcuſſit eos ibi dō et dixit: Diuiſit
de⁹ inimicos meos ꝙ manū meā ſicut
diuidūt aq̄: Et idcirco vocarū ē nomē
illi⁹ loci baalpharaſim. Dereliq̄rūtq;
ibi deos ſuos: q̄s dō iuſſit exuri. Alia
ēt vice philiſtīm irruerūt ⁊ diffuſi ſūt i
valle. Cōſuluitq; rurſū dō deū: Et dix-
it ei de⁹. Nō aſcendas poſt eos recede D
ab eis ⁊ venies ō illos ex aduerſo pi-
rozū. Cūq; audieris ſonitū gradiēt⁊ in
cacumine pirozū: tūc egredieris ad bel-
lū. Egreſſus ē ei de⁹ aī te vt ꝑcutiat
caſtra philiſtīm. Fecit q̄ dō ſic ꝓcepat
ei de⁹: ⁊ ꝑcuſſit caſtra philiſtinoz de
gabaon vſq; gazara. Diuulgatūq; eſt
nomē dō i vniūſis regionib⁹: ⁊ dūs de
dit pauorē ei⁹ ſup oēs gētes. XV

Fecit āꝫ ſibi domos i ciuitate A
dō ⁊ edificauit locū arce dei: te
xrēditq; ei tabnaculū. Tūc dixit
dō. Illicitū eſt vt a q̄ſq; portet arcā
dei: niſi a leuitis q̄s elegit dūs ad por-
tādū eā ⁊ ad miniſtrādū ſibi vſq; i et-
nū. Cōgregauitq; vniūſū iſrl i hierlm:
vt auferret arcā dei i locū ſuū quē ꝓ-
parauerat ei: nec nō ⁊ filios aaron ⁊ le-
uitas. De filijs caath: vriel ꝓnceps fu-
it ⁊ frēs ei⁹ ducēti vigīti. De filijs me-
rari: aſaia ꝓnceps ⁊ frēs ei⁹ ducēti tri
gīta. De filijs gerſon. iohel ꝓnceps ⁊
frēs ei⁹ cētū trigīta. De filijs eliſaphā:
ſemeias ꝓnceps ⁊ frēs ei⁹ ducēti De
filijs hebrō: elihel ꝓnceps ⁊ frēs eius
octoginta. De filijs ozihel: aminadab
ꝓnceps ⁊ frēs ei⁹ cētū duodeci. Voca-

nitq; dō sadoch ⁊ abiathar sacerdo-
tes ⁊ leuitas: vriel asaiā iohell semeiā
B elihel ⁊ aminadab: ⁊ dixit ad eos. Uos
q̄ est̄ p̄ncipes fallia⁊ leuitica⁊ sctifi-
cami cū frib⁹ vris: ⁊ afferte arcā dñi
dei isrł ad locū q̄ ei ꝓpat⁹ ē: ne vt a p̄n
cipio q⁊ ñ erat̄ pñtes p̄cussit nos dñs
sic ⁊ nūc fiat: illicitū q̄d nob agētib⁹.
Sctificati sūt ꝙ sacerdotes ⁊ leuite vt
portarēt arcā dñi dei isrł. Et tulerūt fi
lij leui arcā dei sic̄ ꝓcepat moyses iux̄
verbū dñi humer⁹ suis i vectib⁹. Dix-
itq; dō p̄ncipib⁹ leuita⁊: vt ꝓstituerēt
ō frib⁹ suis cātores i organis musico-
rū: nablis videlicet ⁊ lyris ⁊ cymbal:
vt resonarēt i excelsis sonit⁹ letic̄ie. Cō
stituerł⁊ leuitas hemā filiū iohel: ⁊ ō
frib⁹ ei⁹ asaph filiū barachie. De filijs
vero merari frib⁹ eo⁊: ethan filiū cha
saie ⁊ cū eis frēs eo⁊. In scdo ordine
C zachariā ⁊ ben ⁊ iazihel ⁊ semiramoth
⁊ iehihel ⁊ ani: eliab ⁊ banaiā ⁊ maa-
siā ⁊ mathathiā ⁊ eliphalu ⁊ maceniā
⁊ obededō ⁊ ichihel ianitores. Porro
cātores hemā: asaph ⁊ ethan i cymbal
eneis ꝓcrepātes. Zacharias aūt ⁊ ozi-
hel ⁊ semiramoth ⁊ iahihel ⁊ ani eliab
⁊ maasias ⁊ banaias i nablis arcana
cātabāt. Porro mathathias ⁊ eliphā-
lu ⁊ maceuias ⁊ obededō ⁊ iehihel et
ozazin in cytharis ꝑ octaua canebāt
epinichion. Chonenias aūt p̄nceps le-
uita⁊ ꝓphie erat. ⁊ ad ꝑcinēdā melo
diā. Erat q̄ppe valde sapiēs. Et bara-
chias ⁊ helcana ianitores arce. Porro
sebenias ⁊ iosaphat ⁊ nathanael ⁊ ama
sai ⁊ zacharias ⁊ banaias ⁊ elizer sa-
cerdotes clāgebāt tubis coꝝ arcā dei
D ⁊ obededō ⁊ abias erāt ianitores arce
Igit̄ dō ⁊ oēs maiores natu isrł ⁊ tri-
buni ierūt ad deportādā arcā federis
dñi de domo obededō cū letic̄ia. Cūq;
adiuuisset deus leuitas q̄ portabāt ar
2.Reg.6.c cā federis dñi: imolabāt̄ septē tauri et
septē arietes. Porro dō erat idut⁹ sto-
la byssina: ⁊ vniūse leuite q̄ portabāt
arcā federis: cātoresq; ⁊ chonenias p̄n
2.Ps.29.f ceps ꝓphie: inter cātores. Dauid aūt idu
t⁹ erat ephot lineo. Uniūsusq; isrł de-
ducebāt arcā federis dñi i iubilo ⁊ so-
nitu buccine ⁊ tub ⁊ cymbal ⁊ nablis
⁊ citharis cōcrepātes. Cūq; queniss̄et ar
ca federis dñi vsq; ad citatē dō: michol
filia saul ꝓspiciēs ꝑ fenestrā vidit re-

gē dō saltātē atq; ludētē ⁊ dep-

Tulerūt (i corde suo.
Igit̄ arcā dei ⁊ ꝓstituerūt
medio tabnacli qō tex-
ei dō: ⁊ obtulerł holocausta ⁊ pa-
coꝝ deo. Cūq; cōplesset dō offe-
locausta ⁊ pacifica. bñdixitq; p
noie dñi: ⁊ diuisit vniūsis ꝙ fu
viro vsq; ad mlierē tortā panis
asse carnis bubale: ⁊ frixā oleo la
Cōstituitq; coꝝ arca dñi ō leui
nistrarēt ⁊ recordarēt operū ei⁹
ficarēt atq; laudarēt dñm dei
saph p̄ncipē ⁊ scōm ei⁹ zachariā
ro iahihel ⁊ semiramoth: ⁊ ich
mathathiā ⁊ eliab ⁊ banaiā ⁊ o
dom: iehihel sup organa psalteri
ras: asaph ār vt i cymbal ꝓsona
naiam ℞o ⁊ azihel sacerdotes
tuba iugit̄ coꝝ arca federis dñi.
lo die fec̄ dō p̄ncipē ad ꝓstitēdū
saph ⁊ frēs ei⁹. Cōfitemi dño ⁊ i
nomē ei⁹: notas facite i pplis a
ones ei⁹. Cātate ei ⁊ psallite ei ⁊
te oia mirabilia ei⁹: laudate nom
ctū ei⁹. Letet coꝝ q̄rētiū dñm: q
minū ⁊ ℞rutē ei⁹: q̄rite faciē ei
Recordami mirabiliū ei⁹ q̄ fec
illi⁹ ⁊ iudicioꝝ oris ei⁹. Semē
ui ei⁹: filij iacob electi ei⁹. Ipe dñs
nr̄: i vniuersa ꝛra iudicia ei⁹. Re
mi i sēpiternū pacti ei⁹: ꝙmonis q
cepit i mille generatiōes. ‖ Quē p
git cū abraā. ⁊ iuramēti illi⁹ ꝙ
Et ꝓstituit illud iacob i ꝓcepta
i pactū sēpiternū: dicēs. Tibi dabo
chanaan: funiculū hereditat̄ ves
eēnt pauci nūero qui et coloni eo
trāsierūt ō gēte i gētē: et de regno
ppm alteꝝ. Nō dimisit quēq; ca
ri eos: sz icrepauit ꝙ eis reges.
tāgero christos meos et i ꝓphis
nolite malignari. Cātate dño oīs
ānūciate ex die i die salutare ei⁹.
rate i gētib⁹ gliam ei⁹: et i cūct
mirabilia ei⁹: q⁊ magn⁹ dñs ⁊ la
bil⁹ nimis: et horribilis sup oēs
Oēs ei dij ꝓpl⁹ idola: dñs aūt
cit. Cōfessio et magnificentia
fortitudo et gaudiū i loco ei⁹.
dño familie ꝓpl⁹: afferte dño glia
iperiū: date dño gliam nōi ei⁹.
sacrificiū et venite i ꝓspectu
rate dñm i decore scō. Cōmoueat

te et ois tra: ipe ei fundauit ordē imo
bile. Letēt celi t exultēt tra: t dicāt i
nationib⁹: dns regnauit. Tonet mare
t plenitudo ei⁹: exultēt agri t oia q̄ i
eis sūt. Tūc laudabūt ligna silt⁹ coꝝ
dño: q: venit iudicare tra. Cōfitemini
dño qm bon⁹: qm i eternū misericordia
ei⁹. Et dicite: salua nos deus saluator
noster: t congrega nos t erue ō gētib⁹: vt cō
fitcamur noi scto tuo: t exultem⁹ i car
minib⁹ tuis. Bndict⁹ dns deus isrl ab
eterno vsq; i eternū: t dicat ois pplus amē
t hymnū deo. Dereliqt itaq; ibi coꝝ
arca fedeꝛ dni asaph t frēs ei⁹: vt mi
nistrarēt i ꝓspectu arce iugit p singu-
los dies t vices suas. Porro obededō
t frēs ei⁹ sexagintaocto t obededō filiū
ydithun t oza ꝓstituit ianitores. Sa-
doch aūt sacerdotē et frēs ei⁹ sacerdo-
tes coꝝ tabnacko dni i excelso qđ erat
i gabaon: vt offerrēt holocausta dño
sup altare holocaustomatꝛ iugit mane
et vespe: iux oia q̄ scripta sūt i lege dni
quā ꝓcepit israeli. Et post eū: heman et
ydithun t reliqs electos: vnūsquēq; vo
cabulo suo ad ꝓfitēdū dño qm i eternū
misericordia ei⁹. Hemā q̄q; t ythithun
canētes tuba t q̄tiētes cymbala t oia
musicor̄ organa ad canēdū dño. Filii-
os aūt ythidun fec̄ eē portarios. Reū
fuitq; ois pplus i domū suā: t dñs vt bñ-
diceret ēt domui sue. XVII
Cum aūt habitaret dñs in domo
sua: dixit ad nathan pphām.
Ecce ego habito i domo cedrina: arca
aūt fedeꝛis dni sub pellib⁹ est. Et ait na
than ad dñm: Omia q̄ i coꝛde tuo ssit fac:
deus enī tecū ē: Igit nocte illa factꝰ est
sermo dni ad nathan dicēs: Uade t loq̄
re ad seruū meum meo. Hec dicit dns. Nō edi-
ficabis tu mihi domū ad habitandū.
Nec ego mānsi i domo ex eo tpe q̄ eduxi
filios israel de tra egypti vsq; ad diē hāc: sꝫ
fui semp mutās loca tabnacli: t i tēto
rio manēs cū oi isrl. Nūqd locutꝰ sum
aliquā iudicū isrl q̄b⁹ pcepam: vt pa
scerēt plm meū: t dixi q̄re nō edifica-
stis mihi domū cedrinā? Nūc itaq; sic lo
quēris ad seruū meū dm. Hec dic dns ex-
ercituū. Ego tuli te cū i pascuis sequē-
tē gregē vt eēs dux pli mei isrl t fui
tecū quūcq; prexisti: t interfeci oēs ini-
micos tuos coꝝ te: fecīq; tibi nomē q̄sī
vir magnoꝝ q̄ celebrāt in tra. Et de
di locū plo meo isrl. Plātabit t habi
tabit i eo t vltra nō cōmouebit: nec fi
lij iniqtatis atterēt eos sic a pncipio:
ex diebꝰ q̄bꝰ dedi iudices plo meo is
rael: t humiliaui vniūsos inimicos tu
os. Annūcio q̄ tibi q̄ edificaturꝰ sit ti
bi dns domū. Cūq; ipleuerint dies tuos
vt vadas ad pres tuos suscitabo semē
tuū post te qđ erit de filijs tuis: t stabi
liā regnū eiꝰ. Ipse edificabit mihi do- C
mū: et firmabo soliū eiꝰ vsq; i eternū. 1.25.b
Ego ero ei i patrē: t ipe erit mihi i fi- Heb.1.b
lium: et misericordiā meā nō auferā ab
eo sicut abstuli ab eo q̄ ante te fuit. Et
statuā eū i domo mea: et i regno meo
vsq; i sempiternū: t thronꝰ eiꝰ erit firmis-
simꝰ i ppetuū. Juxta oia verba hec et iu
xta vniūsā visionē istā: sic locutꝰ ē na
than ad dm. Cūq; venisset rex dm et se-
disset coram dño: dixit: Quis ego sm dne
deus et q̄ domꝰ mea: vt pstares mihi ta-
lia? Sed et hoc parū visū ē i ꝓspectu tuo.
Ideoq; locutꝰ es sup domū serui tui ētr
i futurū: et fecisti me spectabilē sup oēs
homines. Dne deus meus q̄d vltra addere
pōt dm cū ita glificauerit seruū tuū: t co D
gnouerit eū? Dne ppter famulū tuū iux
cor tuū fecisti oēm magnificētiā hāc:
et nota eē voluisti vniūsa magnalia.
Dne n ē similis tui: et n ē aliꝰ deus absq;
te ex oibꝰ q̄s audiuimꝰ auribus nris.
Quis ei ē aliꝰ vt pplus tuus isrl: gēs una
i tra ad quā pgrexit deus vt liberaret et
faceret plm sibi: et magnitudine sua
atq; terroꝛib⁹ eīceret nationes facie ei⁹
quē ō egypto liberaret? Et posuisti po
pulū tuū isrl tibi i pplm vsq; i eternū: et
tu dne factꝰ es deus ei⁹. Nūc igit dne ꝼ
mo quē locutꝰ es famulo tuo et sup do
mū ei⁹: ꝓfirmet i ppetuū: t fac sic locu
tꝰ es: pmaneatq; et magnificet nomē
tuū vsq; i sempiternū: et dicat: dns exerci-
tuū deus isrl. et domꝰ dm serui ei⁹ pma-
nēs coram eo. Tu ei dne deus meus reuela-
sti auriculā seruo tui vt edificares ei do-
mū: et idcirco inuenit seruus tuus fiducia
vt oret coram te. Nūc q̄ dne tu es deus et
locutus es ad seruū tuū tāta bnficia: et ce
pisti bndicere domui seruo tui vt sit sem
per coram te. Te ei dne bndicēte bndicta
Actū erit in ppetuū. XVIII B
Et est aūt post hec vt pcuteret dm 2.Reg.8.
philistiīm et humiliaret eos: t tol
leret geth et filias ei⁹ de manu phili-

sthm ꝓcuteretq; moab ⁊ fierēt moabi
te ſui dō offerētes ei mūera: Eo tpe ꝓ
cuſſit dō etiā adadezer regē ſoba regi-
onis emath qñ ꝓrexit vt dilataret im-
periū ſuū vſq; ad flumē eufraten. Ce-
pit ꝫ dō mille q̄drigas ei⁹ ⁊ septē mi-
B lia cq̄tū ac viginti milia viroꝝ peditū
Subneruauitq; oēs eq̄s curruū: excep-
tis cētū q̄drigis q̄s reſeruauit ſibi. Sup
uenit āt ⁊ ſyr⁹ damaſcen⁹ vt auxiliū ꝓ-
beret adadezer regi ſoba. Sz ⁊ hui⁹ ꝓ
cuſſit dō viginti duo milia viroꝝ. Et
poſuit milites in damaſco: vt ſyria q̄z
ſuiret ſibi ⁊ offerret munera. Adiu-
nitq; eū dñs i cūctis ad q̄ ꝓrexerat: Tu
lit q̄z dō pharetras aureas habuerāt
ſui adadezer: ⁊ attulit eas in hierlm:
necnō de thebath ⁊ chun vrbib⁹ ada-
C dezer eris plurimū: ō q̄ fecit ſalomō ma
re eneū ⁊ colūnas ⁊ vaſa enea: Qō cū
audiſſet thou rex emath: ꝓcuſſiſſe vide-
licet dō oēm exercitū adadezer regis ſo
ba: miſit adurā filiū ſuū ad regē dō:
vt poſtularet ab eo pacē ⁊ cōgratulare
tur ei eo ꝙ ꝓcuſſiſſet ⁊ expugnaſſet ada-
dezer. Adūſari⁹ q̄ppe erat thou adade
zer. Sz ⁊ oīa vaſa aurea ⁊ argentea et
enea cōſecrauit dō rex dño: cū argēto
⁊ auro qō tulerat ex vniuerſis gētib⁹
tā de idumea ⁊ moab ⁊ filiis āmon q̄z
ō philiſthim ⁊ amelech. Abiſai vero fi
li⁹ ſaruie ꝓcuſſit edō i valle ſalinaꝝ de
D cē ⁊ octo milia: ⁊ ꝓſtituit i edō ꝓſidiū:
vt ſeruiret idumea dō. Saluauitq; om-
nia⁹ dō i cūctis ad q̄ ꝓrexerat. Regna-
uit ꝫ dō ſup vniuerſū iſrl: et faciebat
iudiciū atq; iuſticiā cuncto ꝑplo ſuo.
Porro ioab filij ſaruie erat ſup exer-
citū ⁊ ioſaphat filij⁹ ahiluth acōmēta-
riis. Sadoch āt filij⁹ achitob ⁊ ahime-
lech filius abiethar ſacerdotes: ⁊ ſuſa
ſcriba. Banaias q̄z filij⁹ ioiade ſup le-
giones cerethi ⁊ felethi. Porro filij dō

Apmi ad manū regis. XIX

2.Reg.10.a Ccidit āt vt moreret naas rex
filioꝝ āmon: ⁊ regnaret anon
filij⁹ ei⁹ ꝓ eo. Dixitq; dō: Faciā mi-
ricordiā cuz anon filio naas. Præſti-
tit ei mihi ꝑs ei⁹ gr̄am. Miſitq; dō nū
cios ad ꝓſulādū eū ſup morte ꝑris ſui
Qui cū ꝓueniſſēt i terrā filioꝝ āmon:
vt ꝓſolarent anon: dixerūt ꝑncipes fi-
lioꝝ āmon ad anon. Tu forſitā putas
ꝙ dō honoris cā i patrē tuū miſerit q̄
ꝓſolarent te: nec aladuent q̄ v
rēt ⁊ iueſtigēt ⁊ ſcrutent trā ni
rint ad te ſerui ei⁹. Igit anon p
dō decaluauit ⁊ raſit: ⁊ ꝑcidit ve
eoꝝ a natib⁹ vſq; ad pedes ⁊ do
eos. Qui cū abiſſent ⁊ ꝑ mādat
miſit i occurſū eoꝝ. Erādē d ꝓ
am ſuſtinuerūt: ⁊ ꝑcepit vt ma
hiericho donec creſceret barba eo
tūc reuerterēt. Uidētes āt filij
ꝙ iniuriā feciſſet dō tā anon q
qu⁹ ꝑplis: miſerūt mille talēta ar
vt ꝓducerēt ſibi ō meſopotamia
ria maacha: ⁊ de ſobba curr⁹ ⁊ c
Cōduxerūtq; trigitaduo milia
⁊ regē maacha cū ꝑplo ei⁹: Qui
niſſent: caſtrametati ſūt e regiō
ba. Filij q̄z ām̄ō ꝓgregati de vr
ſuis: venerūt ad bellū. Qō cū
dō: miſit ioab et oēm exercitū
fortiū. Egreſſiq; filij ām̄on: dir
acie iux portā ciuitatis. Reges āt
auxiliū ei⁹ venerāt ſeparatim i agr
terūt. Igit ioab itelligēs belli
ſo ⁊ poſt tergū ꝫ ſe fieri: elegit vir
tiſſimos de vniuſo iſrl ⁊ prexit ꝓ
Reliquā aūt ptē ꝑplī dedit ſub
abiſai fratris ſui: ⁊ prexeſt ꝫ filio
mon. Dixitq;. Si vicerit me ſyr
ilio eris mihi: ſi āt ſuꝑauerint
ām̄ō: ero tibi i ꝑſidiū. Cōfortare
m⁹ virilit ꝓ ꝑplo nr̄o: ⁊ ꝓ vrbib⁹
nr̄i. Dñs āt qō i ꝓſpectu ſuo bon
faciat. Perrexit ꝫ ioab ⁊ ꝑplus q
erat ꝫ ſyrū ad ꝓliū: ⁊ fugauit eos
ro filij ām̄on videtes q̄ fugiſſet
ipi q̄z fugerūt abiſai fratrē ei⁹ ⁊ ꝓ
ſi ſūt ciuitatē. Reuerſusq; ē ioab
i hierlm. Uidēs aūt ſyrus q̄ caſtiga
coꝝ iſrl: miſit nūcios ⁊ adduxit
q̄ erat trās fluuiū. Sophat āt ꝓ
militie adadezer erat dux eoꝝ. Qō
annūciatū eēt dō: ꝓgregauit vni
iſrl: ⁊ trāſiuit iordanē: irruitq; in
direxit ex aduerſo acie illis ꝫ pug
dō. Fugit āt ſyr⁹ iſrl. Et interfecit d
ſyris: ſeptē milia curruū ⁊ q̄dragi
milia peditū: ⁊ ſophat exercitꝰ ꝓpo
Uidētes āt ſui adadezer ſe ab iſt
ſuꝑatos: trāſfugerūt ad dō ⁊ ſeruie
ei. Noluitq; vltra ſyria auxiliū ꝓ

Actū ē aūt (filijs ām̄ō
poſt anni circulū eo tpe q̄ ſo
reges ad bella ꝓcedere

ganit ioab exercitū et robur militie: t
vastauit ērā filioꝝ āmō: qrexitq; t ob
sedit rabba. Porro dō manebat i hie-
rusalē qñ ioab qcussit rabba: t destruxit
ea. Tulit āt dō coronā melchon de
capite ei⁹: t inuenit i ea auri pōdo talē
ñ t pciosissimas gēmas: fecitq; sibi i-
de diadema Manubias ꝺz vrbiū plu-
rimas sulit: ppm āt ꝺ erat i ea eduxit:
t fecit sup eos tribulas: t trahas: t fer
rata carpēta trāsire: ita vt disecarēt̄ t
p̄ cremarēt̄. Sic fec̄ dō cūctis vrbib⁹ filio
rū āmon: t reūsus ē cū oi pplo suo in
hierlm. Post hec initū ē bellū i gazer
adūs philisteos: in ꝙ qcussit sobochai
archites saphai de genere raphaim
t humiliauit eos. Aliud ꝺz bellū ge-
sū ē adūsus philisteos: i ꝙ qcussit ade
odat⁹ fili⁹ saltus bethleemites fratrē
goliath gethei: cui⁹ hastile lignū erat ꝙ
liciatoriū texentiū. Sz t aliud bellū
accidit i geth: i ꝙ fuit hō lōgissim⁹ se-
nos habēs digitos. i. simul vigintiquattu
or ꝙ p̄ de raphaim fuerat stirpe ge-
nerat⁹. Hic blasphemauit isrl: t qcus-
sit eū ionathā fili⁹ samaa fris dō. Hi
isti filii raphaim i geth ꝙ ceciderūt in
manu dauid t suoꝝ ei⁹. XXI
Onsurrexit āt satha ꝫ isrl: t
incitauit dō vt numeraret isrl.
Dixit q; dō ad ioab t ad p̄cipes pplī.
Ite t ñnerate isrl a bersabee vsq; dan
t afferte mihi ñnerū vt sciā. Rndit q;
ioab: Augeat dñs pplm suū cētuplum
qd sit. Nōne dñe mi rex oēs hui tui sūt?
Quare hoc qrit dñs me⁹ qd i pctm repu
tet isrl? Sz sermo regis magis ꝓualu
it. Egressusq; ē ioab t circuiuit vniuer-
sum isrl: t reuersus ē hierlm. Dedit
q; dō ñnerū eoꝝ ꝙs circūierat: t inuen-
it ē olim numer⁹ isrl mille milia t cētū
milia virorū educētiū gladiū. De iuda
aūt qdringēta septuagita milia bella
torū. Nā leui t beniamin nō ñnerauit
eo q; iussit⁹ exequeret̄ regis iperiū. Dis-
plicuit āt deo qd iussū erat: t qcussit is
rael. Dixitq; dō ad deū: peccaui nimis
vt hoc faceret̄. Obsecro aufer iniqtatem
famuli tui qz insipiēter egi. Et locut⁹ est
dñs ad gad vidētē dō dicens: Vade t
loqre ad dō: t dicei. Hec dic dñs. Tri-
um tibi optionē do: vnū qd volueris
elige vt faciā tibi. Cumq; venisset gad
ad dō dixit ei. Hec dicit dñs. Elige qd
volueris. Aut trib⁹ ānis pestilētiame
aut trib⁹ mēsib⁹ te fugere hostes tuos
t gladiū eoꝝ nō posse euadere: aut tri-
b⁹ dieb⁹ gladiū dñi t mortē versari in
tra t angelū dñi interficere i vniuersis
finib⁹ isrl. Nūc igit̄ vide qd rndeā ei
q; misit me. Et dixit dō ad gad. Ex oī
pte me āgustie p̄mūt. Sz melio⁹ mihi ē
vt incidā i manu⁹ dñi qz multe sūt mise
rationes ei⁹: q; i manu⁹ hoim. Misit q; 2.Reg.24.c
dñs pestilētiā i isrl: t ceciderūt de isrl:
septuagita milia viroꝝ. Misit ꝺz ange
lū i hierlm: vt queret cā. Cūq; qcure
ret: vidit dñs t misert⁹ ē sup magnitu
dine mali: t ipauit angelo: q; qcutie-
bat. Sufficit tā cesset manu⁹ tua. Por- C
ro angelus dñi stabat iux̄ areā hor-
nā iebusei: leuāsq; dō oculos suos: vidit
angelū dñi stātē inter celū t trā: t euagi
natū gladiū i manu ei⁹: t versū sup hie-
rusalē: t ceciderūt tā ipe q; maiores na
tu vestiti cilicijs ppni i trā. Dixitq; dō
ad deū. Nōne ego sū q; iussi vt nūerare
tur pplꝰ? Ego q; peccaui: ego q; malū fe
ci. Iste grex qd cōmeruit? Dñe de⁹ me⁹
vertat̄ obsecro manu⁹ tua i me: t i do-
mū p̄ris mei: pplꝰ aūt tu⁹ nō qcutiat̄.
Angel⁹ aūt dñi p̄cepit gad vt diceret
dō: vt ascēderet erstrueretq; altare dño
deo i area hornā iebusei. Ascēdit q; dō
iux̄ sermonē gad: quē locut⁹ ei fuerat ex
nole dñi. Porro hornan cū suspexisset
t vidisset angelū q̄tuorq; filijs ei⁹ cū
eo: abscōderūt se. Nā eo tpe terebat in
area triticū. Igit̄ cū veniret dō ad hor
nā cōspexit eū hornā: t pcessit ei obui-
ā de area t adorauit eū pn⁹ i terrā.
Dixitq; ei dō. Da mihi locū aree tue
vt edificē i ea altare dño: ita vt quātū
valet argēti accipias: vt cesset plaga a
pplo. Dixit autē hornā ad dō. Tolle et
faciat dñs me⁹ rex qcūq; ei placet. Sz D
t boues dō i holocaustū: t tribulas i li
gna: t triticū i sacrificiū: oia libēs p̄-
hebo. Dixitq; ei rex dō. Nequaq; ita fiet
sz argētū dabo quātū valet. Neq; ei ti
bi auferre debeo t sic offerre dño ho-
locausta gratuita. Dedit q; dō hornan
p loco siclos auri iustissimi pōder⁹ sex
cētos: t edificauit ibi altare dño: obtu
litq; holocausta t pacifica: t inuocauit
deū: t exaudiuit eū i igne ō celo sup al
tare holocausti. Precepitq; dñs angelo: t cōuertit gladiū suū i vaginā. Pro

tiū ⁊ dō vidēs ꝙ exaudiſſet eū dñs i
ares hoīnā iebuſei:īmolauit ibi victi-
mas. Tabernaculū āt dñi qđ feceret
moyſes i deſto et altare holocauſtoꝝ
ea tēpeſtate erat i excelſo gabaon: et ñ
ꝓualuit dō ire ad altare vt ibi obſecra
ret deū. Nimio ei fuerat timore ꝑcuſſ⁹
vidēs gladiū angeli dñi. XXII.

A Dixitq; dō: Hec ē dom⁹ dei et ꝟ
altare i holocauſtū iſrl. Et ꝓce
pit vt ꝯgregarēt oēs ꝓſelyti q̄
ra iſrl et ꝓſtituit ex eis latomos ad ce
dēdos lapides et politēdos vt edifica-
ret dom⁹ dei. Ferrū q̄z plurimū ad cla
uos ianuarū et ad cōmiſſuras atq; ſtu
cturas ꝓparauit dō et eris pōdus īnūe-
rabile. Ligna q̄z cedrina ñ poterāt eſti
mari: q̄ ſidonij et tyrij deportauerūt ad
dō. Et dixit dō. Salomō fili⁹ me⁹ pu-
er ꝑuulus ē et delicat⁹. Dom⁹ āt quā
B edificare volo dño tal ee dz vt i cūctis
regionib⁹ noīet. Prepabo ⁊ ei neceſſa
ria. Et ob hāc cām añ mortē ſuā oēs
ꝓuauit ipēſas. Uocauitq; ſalomonē
filiū ſuū: et ꝓcepit ei vt edificaret do-
mū dño deo iſrl. Dixitq; dō ad ſalomo
2.Reg.7.a nē. Fili mi: voluntat⁊ me fuit vt edifica
ꝟ.17.a rē domū noi dñi dei mei: ſz fact⁹ ē ꝑmo
J.28.a dñi ad me dicēs. Multū ſāguinē effu-
diſti et ꝑlima bella bellaſti: ñ poteris
edificare domū nomini meo: tāto effu
ſo ſāguie coꝝ me. Filius q̄ naſcet tibi:
erit vir ꝙetiſſim⁹. Faciā ei eū requieſcere
ab oīb⁹ iimic⁊ ſuis ꝑ circūitū ⁊ ob hāc
cām pacific⁹ vocabit et pacē ⁊ ociū da
C bo i iſrl cūct⁊ dieb⁹ ei⁹: Ipe edificabit
domū noi meo et ipe erit mihi i filiū ⁊
ego ero illi i patrē: firmaboq; ſoliū re
gni ei⁹ ſup iſrl i eternū. Nūc ⁊ fili mi: ſit
dñs tecū et ꝓſperare: et edifica domū
dño deo tuo: ſic locut⁹ ē ō te. Detq; ti
bi dñs prudētiā ⁊ ſenſū: vt regere poſ-
ſis iſrl ⁊ cuſtodire legē dñi dei tui. Tūc
ei ꝓficere poter⁊: ſi cuſtodier⁊ mādata
et iudicia q̄ ꝓcepit dñs moyſi vt doce-
ret iſrl. Cōfortare et viriliſ age: ne ti-
meas neq; paueas. Ecce ego i paupta
ticka mea ꝓparaui ipēſas dom⁹ dñi auri
talēta cētū milia: et argēti mille milia
talētoꝝ. Eris ꝟo et ferri ñ ē pōd⁹: vin
D cit ei nūer⁹ magnitudie. Ligna et lapi
des ꝓparaui ad vniūſa ipēdia. Habes āt
ꝓmos artifices: latomos et cemētā-
rios artifices q; lignoꝝ ⁊ oim artiū: ad
faciēdū op⁹: prudētiſſimos i [illegible]
gēto: i ere et ferro: cui⁹ ñ ē nūer⁹ [illegible]
ge igit ⁊ fac: et erit dñs tecū. Pra[illegible]
ꝙs dō cunct⁊ iſrl: vt adiuuarēt ſal[illegible]
nē filiū ſuū: cernit⁊ iḥens ꝙ dñs [illegible]
vt vobiſcū ſit: et dederit vob⁊ req[illegible]
circūitū et tradiderit oēs īimicos [illegible]
i man⁹ vras: ⁊ ſubiecta ſit tra [illegible]
mino ⁊ coꝝ ꝓko ei⁹. Prebete igit[illegible]
da vra et alas vras: vt q̄rat⁊ dñ[illegible]
vr⁊ et ꝓſurgite et edificate ſcāriu[illegible]
deo: vt introducat arca fedet⁊ [illegible]
mio ꝓſecrata i domū q̄ edificat n[illegible]

Hit dō ſenex ⁊ (mini. XL
plen⁹ dieꝝ regē ꝓſtituit fili[illegible]
nē filiū ſuū ſup iſrl. Et [illegible]
uit oēs ꝓncipes iſrl: et ſacerdotes [illegible]
leuitas. Nūeratiq; ſunt leuite a [illegible]
ānis et ſupra: et inuēti ſunt triginta
milia viroꝝ: Ex his electi ſūt et [illegible]
buti: i miſterū dom⁹ dñi: viginti
milia: ꝓpositoꝝ āt et iudicū ſex m[illegible]
Porro q̄ttuor milia ianitores et [illegible]
dē pſaltes canētes dño i organis [illegible]
cerat ad canēdū: et diſtribuit eos d[illegible]
vices filioꝝ leui: gerſon videlicet
ath et merari: Filij gerſon: leedā
mei: Filij leedā ꝓncipes: iehyhel et
thā et iohel tres. Filij ſemei. Salom
et ozihel et arā tres. Iſti ꝓncipes
arū leedā. Porro filij ſemei: leeth
za et iaus et baria. Iſti filij ſeme
or. Erat āt leeth prior: ziza ſecūs. P
iaus et baria ñ habuerūt plimos
et idcirco i vna kaialia vnaq; dom
putati ſūt. ‖ Filij caath: amrā ⁊ yſaar
bzō et ozihel q̄ttuor. Filij amrā: a
et moyſes. Segregatuſq; ē aarō vt
ſtraret i ſcā ſctōꝝ: ipe et filij e⁹ i
piternū et adoleret icēſū dño
ſuū: ac bñdiceret noī ei⁹ ꝑpetuū.
ſi q̄z hoīs dei filij ānūerati ſūt i
leui. Filij moyſi: gerſan ⁊ eliezer.
gerſan: ſubuhel ꝓm⁹. Fuerūt āt filij
ezer: roobia ꝓm⁹: et ñ erāt eliezer
alij. Porro filij roobia multiplicati
nimis. Filij yſaar: ſalomith ꝓm⁹.
hebzon: ieriau ꝓm⁹: amarias ſecūd
hel ter⁹: ihecmaā q̄rt⁹. Filij ozihel
cha ꝓm⁹: ieſia ſecūs. Filij merari
et muſi. Filij mooli eleazar ⁊ cis.
tu⁹ ē āt eleazar: et ñ habuit filios
lias: acceperūtq; eas filij cis frēs
Filij muſi mooli ⁊ eder hierimuth

ci filij leui i cognatiõib⁹ et fallijs su-
e:pncipes p vices et nũerũ capitũ sin
gulop:q faciebãt opa miſterij domus
dñi a vigiti ãnis et ſupra. Dixit ei dõ
Reges dedit dñs de⁹iſrl ppło suo et ha
bitationẽ hierlm vſq; i eternũ: nec erit
officij leuitarũ vt vltra portẽt tabna-
culũ et oia vasa ei⁹ ad miſtrãdũ. Jux-
ta p̃cepta q̃z dõ nouiſſima ſuppurabit
filios leui: a vigiti ãnis t ſupra
t erũt ſub manu filioꝝ aarõ i cultũ do
mꝰ dñi i veſtibul: et i exedris et i loco
purificatiõis t in ſctũario et i vniũſis
opib⁹ miſterij tẽpli dñi. Sacerdotes
ãt ſup panes ꝓpoſitiõis et ad ſile ſacri
ficiũ et ad lagena et azima et ſartagi-
nẽ et ad torrẽdũ et ſup oẽ pond⁹ atq;
menſurã. Leuite ẽo vt ſtẽt mane ad cõ
fitẽdũ et canẽdũ dño: ſicq; ad veſpaz
ta i oblationẽ holocauſtoꝝ dñi q̃z in
ſabbatis et kalẽdis et ſolẽnitatib⁹ reli
quis iuxta nũerũ et cerimonias vni⁹cuiuſ
q; rei ſingit coram dño: et cuſtodiãt ob
ſeruationes tabernaculi federis et ritũ ſctũa-
rij et obſeruationẽ filioꝝ aarõ fratrũ ſu
oꝝ vt miſtrẽt i domo dñi. XXIIII
Porro filijſ aarõ hę ptitiões erãt
Filij aarõ: nadab abiu et eleaz
ar et ythamar. mortui ſũt aũt
nadab et abiu aũ pſem ſuũ abſq; libe
ris: ſacerdotioq; fũct⁹ẽ eleazar et ytha
mar. Et diuiſit eos dõ. i. ſadoch ỏ fili-
is eleazari: t ahimelech de filijs ytha-
mar ſm vices ſuas t miſteriũ. Inuẽti
q; ſũt multo plures filij eleazar i ꝓncipi-
b⁹ viris: q̃z filij ythamar. Diuiſit autẽ
eos in ſortes filijs eleazar ꝓncipes p fallias
et filijs ythamar p fallias et do-
mus ſuas octo. Porro diuiſit vtraſq;
per fallias ſortib⁹. Erãt ei ꝓnci-
pes ſctuarij t ꝓncipes dom⁹ dei: tã de
filijs eleazar q̃z de filijs ythamar. De-
ſcripſitq; eos ſemeias filius nathanael
ſcriba leuites: coram rege t ꝓncipib⁹ et
ſadoch ſacerdote t ahimelech filio abi
athar. Principib⁹ q̃z fallitarũ ſacerdota
lium et leuitarum vnã domũ q̃ ceteris ꝓerat
et alterã domũ q̃ ſub ſe hẽbat
eleazar et ythamar, Exiuit ãt ſors prima
ioiarib⁹ iedeie: ſecunda harim: tertia ſeo-
rim: quarta melchia: quinta maimna: ſeptima a
ccos octaua abia: nona ieſu: decia ſe-
chenia: undecia eliaſib: duodecia iaci:
tredecia huppha: deciaquarta iſbaal: de

ciaquinta belga decimaſexta emmer. decia C
ptima exir: deciaoctaua aphſes: decia no
na apheceia: viceſima ezechiel: viceſi-
ma ꝓma iachin: viceſimaſcõa gamul:
viceſimaſtia dilaiau: viceſimaquarta ma
ziau. Hę vices eorum ſm miſteria ſua vt
ingrediant domũ dei: t iuxta ritũ ſuũ ſub
mãu aarõ p̃fis eorum: ſicut p̃cepat dñs de⁹
iſrl. Porro filiorum leui q̃ reliq; fuerãt ỏ
filijs amram: erat ſubuhel: t ỏ filijs ſu-
buhel iedeias. De filijs q̃z roobie: prin
ceps ieſias. Ysaaris ẽo filij⁹ ſolemoth:
filiuſq; ſalemoth ianadiat: filij⁹q; ei⁹
ieriau ſm⁹: amarias ſcõs: iazihel ter-
tius. Filij⁹ oziel: micha: filij⁹ D
micha: ſamir. Frat micha: ieſia: filij⁹q;
ieſie: zacharias. Filij merari: mooli et
muſi. Filij⁹ oſiau: bẽnon: filij⁹ q̃z mera
ri: oziau t ſoem t ſachur et hebri. Por
ro mooli filij⁹ eleazar: q̃ fi hẽbat libe-
ros. Filij⁹ ẽo cis: hieramahel. Filij mu
ſi: mooli eder t hierimoth. Iſti filij le-
ui ſm domos fallitarũ ſuarum. Miſerũtq;
t ipſi ſortes ſ frẽs ſuos filios aarõ co-
ram dõ rege t ſadoch et ahimelech t pri
cipib⁹ fallitarũ ſacerdotaliũ et leuitica
rũ tã maiores q̃z minores oẽs ſors eq̃

Hiẽ (iter diuidebat. XXV B
dõ et mgſtr⁹ exercit⁹ ſegrega-
uerũt i miſteriũ filios aſaph et
heman et ythithũ: q̃ ꝓphãrẽt i cithar
t pſalterijs t cymbal ſm nũerũ ſuũ de
dicato ſibi officio ſuiẽtes. De filijs a-
ſaph zahur: t ioſeph: et nathania: et
aſarela: filij aſaph ſub manu aſaph ꝓ-
phetãtes iuxta regẽ. Porro ythithun fi-
lij ythithun: godolias: ſori: ieſeias: t ſa
bias et mathathias: ſex ſub manu pa
tris ſui ythithun: q̃ i cithara ꝓphabat
ſup confitẽtes et laudãtes dñm. Heman B
q̃z filij hemã: boccian: mathanu: ozi-
hel. ſubuhel t herimoth: ananias: ana
ni: eliatha: geldelthi t romethiezer t ie
ſbaccaa mellothi: othir moziothi. Oẽs
iſti filij hemã videlicet regis i ſmõib⁹ dei
vt exaltaret cornu. Dediteq; de⁹ heman
filios quatuordecim t filias tres. Uniuſ
ſ ỏ mãu p̃fis ſui ad cãtãdũ i tẽplo dñi
diſtributi erãt i cymbal et pſalterijs t
cytharis i miſteria dom⁹ dñi iuxta regẽ:
aſaph videlicet et ythithun et heman.
Fuit ãt nũer⁹ eorum cũ fratrib⁹ ſuis q̃ eru-
diebãt cãticũ dñi cuncti doctores: duce
ti octogita octo. Miſertq; ſortes p vi

ces suas et eq: tā maio: q minor: do-
C ct⁹ parie et idoct⁹. Egressaq ē sors pri
ma ioseph que erat de asaph: secunda
godolie ipi t filis ei⁹ t frib⁹ ei⁹ duo-
decim: tria zachur filis t frib⁹ ei⁹ du-
odeci: qrta ysari filis t frib⁹ ei⁹ duode
cim: qnta nathanie filis t frib⁹ ei⁹ du
odeci: sexta bocciau filis t frib⁹ eius
duodeci: septia israhela filis t fribus
ei⁹ duodeci: octaua esaie filis t fribus
ei⁹ duodeci: nona mathanie filis t fri
b⁹ ei⁹ duodeci: decia semeie filis t fri-
b⁹ ei⁹ duodeci: vndecia esrahel filis t
frib⁹ ei⁹ duodeci: duodecia asabie fi-
D lis t frib⁹ ei⁹ duodeci: triadecia subu
hel filis t frib⁹ ei⁹ duodeci: qrtadecia
mathathie filis t frib⁹ ei⁹ duodeci m:
qntadecia hierimoth filis t frib⁹ ei⁹
duodeci: sextadecia ananie filis t fra
trib⁹ ei⁹ duodeci: septiadecima iesboc-
case filis t frib⁹ ei⁹ duodeci: octaua-
decia anani filis t frib⁹ ei⁹ duodecim:
nonadecima mellothi filis t fratrib⁹
ei⁹ duodeci: vicesima eliatha filis et
frib⁹ ei⁹ duodeci: vicesimaprma othir
filis t frib⁹ ei⁹ duodeci. vicesimasexta
goddolathi filis t frib⁹ ei⁹ duodeci:
vicesimatria aziud filis t frib⁹ ei⁹ du
odecim: vicesimaqrta romemthiezer fi-
lis t frib⁹ ei⁹ duodecim. XXVI

Hi diuisi sūt i ianitores: m sem
pes custodiaq sic t frēs eoq ma
i domo dñi. Misse sūt g sortes q
t quis t magnis q paruis sua
quaq portaq. Cecidit g sors ad
selemie. Porro zacharie filio eius
prudētissimo t erudito sortis
plaga septētrionalis. Obtigit
filis ei⁹ ad austrū: i q pte domus
nioq ꝓcilis: sephphima t hosa
dente iuxta portā q ducit ad vi
sionis: custodia ꝫ custodiā. Ad
vero leuite sex: t ad aqlonē q
die aq ad meridiē sex i die q
vbi erat ꝓcilis bini t bini. Ja
qs ianitoq ad occidētē: qtuor
biniq q cellulas. Ad septētrio
ro t meridiē: qterni q dies sin
tabāc: t ad basilicā cōcilū ad
tē bini: hsites subiectos alios
niq q cellulas: Ne sūt diuisi
toq filioq chore t merari. Pos
as erat sup thesauros dom⁹ dñi
sa sctoq. Filij qz ledā filij ger
ledā principes familiarū: ledi
ieiheli. Filij ieiheli zathā t ioel
tres ei⁹ sup thesauros dom⁹ dñi
mitis t ysaarite thebronite
te. Subuhel ār filio gersan filij
hposit⁹ thesaur fuit qz ei⁹ cog
filij roabia: t hui⁹ filij eliezer
li⁹ iozā: hui⁹ qz filij zechri: hui
selemith. Ipse selemith t frēs
thesauros sctōrū q sācrificauit d
t principes familiarū t tribuni
nes t duces exercit⁹: de bellis
dns spliq q ꝓsecrauerāt ad
one t suppellectile templi dñi. Q
vniūsa sctificauit samuel vid
filij cis: t abner filij ner: t ioab
saruie: oēsq sctificauerāt ex
salemith t fratq ei⁹. Ysaarite
chonenias t filij ei⁹ ad opa
q israhel: ad docēdū t iudicādū eos
de hebronite asabias t frēs ei
tissimi mille septingēti p
trās iordanē ꝫ occidēret
dñi t i misteriū regis. Pe
princeps fuit ieria: ꝑm sallias t
tiones eoq. Quadragesimo ān
dō recēsiti sūt t inuēti sunt
mi i gazer galaad fratesq ei
oris erat vuo milia septingēti
sallias. Preposuit ār eos p

nist̄ t addit̄ t dimidie tribui manas
sē ministeriū dei t regi. XXVII
Filij āt isrl̄ p̄m numerū suū p̄nci
pes familiarū: tribuni: t cēturi-
ones et p̄fecti q̄ mistrabāt regi
suis turmas suas: ingrediētes t egredi
entes p̄ singlos mēses i āno: vigintiq̄t-
tuor milib⁹ singli p̄erant. P̄rie turme
p̄mo mēse ieiboā p̄erat filius zabdihel
t sub eo vigintiq̄ttuor milia. De filijs
phares p̄nceps cūctorū p̄ncipū i exerci
tu mēse p̄imo. Secūdi mēsis hēbat tur
mā dodiaohites t p⁹ se alter noie ma-
celloth q̄ regebat p̄tē exercit⁹ vigintiq̄t-
tuor miliū. Dux q̄z turme tertie i mēse
tertio erat banaias filius ioiade sacerdo
tis t princeps cūctorū milia.
Iste ē banaias fortissim⁹ inter trigita et
sup trigita. P̄reerat āt turme iphi⁹ ami
zabab filius ei⁹. Quart⁹ mense q̄rto asa-
hel frat ioab: t zabedias filius ei⁹ p⁹ eli:
t i turma ei⁹ vigintiq̄ttuor milia. Quin
tus mēse q̄nto p̄nceps samaoth iezeri
tes t i turma ei⁹ vigintiq̄ttuor milia.
Sext⁹ mēse sexto hira filius acces the-
cuites i turma ei⁹ vigintiq̄ttuor milia
Septim⁹ mense septio helles phalloni
tes de filijs ephraim t i turma ei⁹ vigin
tiq̄ttuor milia. Octau⁹ mēse octauo so
bochai vsathites de stirpe zarai: t i tur
ma vigintiq̄ttuor milia. Non⁹ mēse no
no abiezer anathotites de filijs iemini:
t i turme ei⁹ vigintiq̄ttuor milia. Deci
mus mēse decimo marai t iphe netho-
phatites de stirpe zarai: t i turma ei⁹ vi
gintiq̄ttuor milia. Undecim⁹ mēse vn
decimo banaias pharathonites de filijs
ephraim: t i turma ei⁹ vigintiq̄ttuor mi
lia. Duodecim⁹ mēse duodecio holdai
nethophatites de stirpe gothoniel et i
turma ei⁹ vigintiq̄ttuor milia. Porro
tribib⁹ p̄erāt i isrl̄. Rubenitq̄: dux elie
zer filius zechri Simeonitq̄: dux saphaci
as filius macha. Leuitq̄: asabias filius cha
muel. Aaronitis: sadoch: iuda: heliu
frat dauid. Ysachar: amri filius micha-
el. Zabulonitq̄: iesmaias filius abdie.
Neptalitib⁹: hierimoth filius ozihel. Fi-
lijs ephrai: osee filius ozaziu. Dimidie
tribui manasse: iohel filius phadaie. Et
dimidie tribui manasse in galaad: iad
do filius zacharie. Beniami āt iasihel fi
lius abner. Dan ezrihel filius ieroam.
Hi p̄cipes filiorū isrl̄. Noluit aūt da-
uid numerare eos a vigesimo āno inferi⁹: q̄
dixerat dñs vt multiplicaret isrl̄ q̄si
stellas celi. Joab filius saruie cepat nu
merare nec cōpleuit q̄: sup q̄ ira dei ir
ruerat i isrl̄: t idcirco nūer⁹ eorū q̄ fue-
rāt recēsiti nō ē relat⁹ i fastos regū da
uid. Sup thesauros aūt regis fuit as-
moth filius adihel. Hīs āt thesaurī qui
erāt i vrbib⁹ t i vicis: t i turrib⁹ p̄sidē-
bat ionathā filius ozie. Hi āt rustico et
agricolis q̄ exercebāt trā p̄erat ezri fi
lius chelub: vinearū cultorib⁹ semeias
romathites: cellis āt vinarijs zabdias
aphonites. Hīs sup oliueta et ficeta q̄
erāt i cāpestrib⁹: balanan gederithes
sup apothecas āt olei: ioas. Porro ar-
mēti q̄ pascebāt i saron p̄p̄ositus fuit
sethrai saronites: t sup boues i vallib⁹
saphat filius adli Sup camelos ismaelo vbil
hismaelites: t sup asinos: iadias mero
nathites: sup oues q̄z iazim agarenus.
Hōes hi principes substātie regis dauid.
Jonathan āt patruus dauid p̄silitari⁹ vir
prudēs t lītat⁹: ipse t iadihel filius acha
moni erāt cum filijs regis ‖ Achitophel 2.Re.16.b
erat p̄silitari⁹ regis t chusi arachites ami Ibidē.17.f.
cus regis ‖ Post achitophel fuit ioiada
filius banaie t abiathar. P̄rinceps aūt
exercitus regis erat ioab. XXVIII A
Conuocauit igit̄ dauid oēs p̄n-
cipes isrl̄: duces tribuū t p̄positos turmarū q̄ mistrabāt regi:
tribunos q̄z t cēturiones t q̄ p̄erāt sub
stātie t possessiōib⁹ regis: filiosq̄ suos
cum eunuchis: t potētes t robustissi-
mos q̄sq̄ i exercitu hierlm. Cūq̄ surre
xisset rex t stetisset: t ait: Audite me fra
tres mei t ppls me⁹ ‖ Cogitaui vt edifi 1.Pa.17.b
carē domū i q̄ reponeret arca federis §.22.b
dñi t scabellū pedū dñi dī nr̄i: t ad edi 2.Re.7.
ficādū oia p̄parauī. Deus aūt dixit mihi:
Nō edificabis domū nomi meo: eo q̄ sis
vir bellator: t sāguinē effuderis ‖ Elegit 1.Re.5.a
git dñs deus isrl̄ me de vniūsa domo Sap.9.a
patris mei vt eēm rex sup isrl̄ i sēpiternū. B
De iuda enī elegit p̄cipes. Porro de
domo iuda domū p̄ris mei: t de filijs
p̄ris mei placuit ei vt me eligeret regē
sup cūctū isrl̄: et t de filijs meis: filios
enī mihi multos dedit dñs: elegit salo-
monē filiū meum vt sederet i throno
regni dñi sup isrl̄: dixitq̄ mihi: Salo- §.17.b
mō filius tuus edificabit domū meam et
atria mea. Jam enī elegi mihi i filiū: t

ego ero ei i pfem: t firmabo regnū ei⁹
vsq; in et'nū: si pseuerauerit facere pce
pta mea t iudicia sic et hodie. Nunc g
cor̄ vniūso cetu isr̄ audiēte deo nr̄o
custodite t q̄rite cūcta mandata dñi
dei nr̄i vt possideat⁊ ēr̄ā bonā: t relin-
quat⁊ eā filiis vr̄is p⁹vos vsq; i sempi
ternū. Tu āt salomō filī mi scito deū
p̄r̄is tui: t fui ei corde pfecto t alo vo
luntario. Oia esh corda scrutat dñs: t
vniūsas mētiū cogitatiōes intelligit.
C Si q̄sieris eū: inuenies: si aūt dereliq̄r⁊
eū: p̄ūtiet te in et'nū Nūc g q: elegit te
dñs vt edificares domū sāctuarij: cfor
tare t pfice. Dedit aūt dauid salomōi
filio suo descriptionē porticⁿ t tēpli t
cellariox t cenacli t cubiculox i adyt
tis t domⁿ p̄pitiatiōis: necnō et oim q̄
cogitauerat atrioz t exedrax p circūi
tū i thesauros domⁿ dñi t i thesauros
sctōz: diuisionūq; sacerdotaliū t leui-
ticax i oīa opa domⁿ dñi: t i vniūsa va
sa ministerij tēpli dñi: aurū i pōdere p
singla vasa misterij: argēti q̄z pōdⁿ p
vasox t opex diūsitate: sz t in cādela-
bra aurea t ad lucernas: aux p mēsu-
ra vniuscuiusq; cādelabri t lucernax.
Sikr t i cādelabr⁊ argēteis t in lucer-
nis eox p diūsitate mēsure: pōdⁿ argē
ti tradidit. Hux q̄z dedit i mēsā p̄posi
tiōis p diūsitate mēsure: sikr t argētū
D i alias mēsas argēteas. Ad fascinulas
q̄z t phiales t thuribula ex auro puris
simo: t leūculos aureos p q̄litate mē-
sure pōdⁿ distribuit: i leūculiū t leuncu
liū Sikr t i leones argenteos diūsū ar-
gēti pōdⁿ sepauit. Ad altari āt i q̄ ado
let incēsū: aurū purissimū dedit: et vt
ex ipo fieret sikitudo q̄drige cherubin
extēdētiū alas velātiū arcā fed⁊ dñi
Oīa in q̄r venerūt scpta manu dñi ad
me: vt intelligerē vniūsa opa exēplar⁊.
Dixit q̄z dō salomōi filio suo. Uirilit
age t pfortare t fac: ne timeas t ne pa
ueas. Dñs esh deⁿ meⁿ tecū erit: t nō di
mittet te nec dereliquet: donec pficias
oē opⁿ misterij domⁿ dñi. Ecce diuisio
nes sacerdotū t leuitarū i oē misteriū
domⁿ dñi assistūt tibi t pati sc̄i: t noue-
rūtta p̄ncipes q̄z p̄pls oīa facere p̄cepta

A Locutusq; ē dō rex tua. XXIX
ad oēz ecclīaz. Salomonē filiū
meū vnū elegit dñs adhuc pue
rū t tenellū. Opⁿ esh grāde ē: neq; esh
homi p̄parat habitatio: q̄ deo dⁿ
totis viribⁿ meis p̄paraui impē
mⁿ dñi dei mei: aurū ad vasa aur
argētū i argētea: es i enea: ferr
rea: ligna ad lignea: lapides on
t q̄si stibinos t diūsox colox: ic
cios lapidē t marmor pariū ab
tissime: t sux hec q̄ obtuli in dom
mei de peculio meo aurū t argē
templū dei mei: excepⁿ his q̄ p
edem sāctā tria milia talēta aur
ro ophir: et septē milia talentox p
ti p̄batissimi ad deaurādos p
tēpli: t vbicūq; opⁿ ē aux d aur
cūq; opⁿ ē argētū de argēto. Op
q̄ manⁿ artificū: t si q̄s spōte off
pleat manū suā hodie t offerat
luerit dño. Polliciti sūt itaq; p
familiax t p̄ceres tribuū isr̄
q̄s et cēturiones et principes p
possessionū reg⁊: dederūtq; i op
dñi auri talēta q̄nq; milia et
decē milia: argēti talēta decē mil
er is talēta decē et octo milia:
centū milia talētox: t apud q
inuēti sūt lapides: dederūt i thes
domⁿ dñi p manū iehyhel ger
Letatusq; ē p̄pls cū vota spōte
rent: q: corde toto offerebant
Sz t dauid rex letatⁿ ē gaudio
et b̄ndixit dño cor̄ vniūsa mā
dine: et ait: B̄ndictⁿ es dñe d
tris nr̄i: ab et'no in et'nū. Tua
magnificētia t potētia t gl̄ia
ctoria t tibi laus Cūcta cūq; q
et i terra: tua sūt. Tuū dñe regn
es sux oēs p̄ncipes. Tue diuitie
ē gl̄ia: tu dñar⁊ oim. In manu
tus t potētia: i manu tua magn
t impiū oim Nūc igit deⁿ n
tibi: et laudamⁿ nomē tuū in
Quis ego t q̄s p̄pls meⁿ: vt p
tibi vniūsa p̄mittere? Tua sūt
q̄ d manu tua accepimus d
Peregrini esh sumⁿ cor̄ t
sicut oēs p̄res nr̄i. Dies nr̄i q̄
sux terrā: t nulla ē mora. Dñe
ois hec copia quā parauimⁿ
reg domⁿ noi sctō tuo: d manu
tua sūt oīa. Scio deⁿ meⁿ q̄ p
da t simplicitatē diligas: rect
simplicitate cordis mei le
uersa hec: t p̄pm tuū q̄ h
cū ingēti gaudio tibi offer

Dñe deꝰ abrahã isaac et isrl patꝝ nrorꝝ
custodiã eternũ hãc volũtatẽ cordis eo-
rũ:t semꝫ i veneratiõez tui mẽs ista p
mantat. Salomõi ãꝫ filio meo da cor
ꝑfectũ:vt custodiat mãdata tua t testi
monia tuat cerimonias tuas:t faciat
vniũsa t edificet edem cuiꝰ ipẽsas pa
rauí. Precepit aũt dõ vniũse ecclesie.
Benedicite dño deo nro. Et bñdixit ois
ecclia dño deo patꝝ suorꝝ:t iclinauerũt
se t adorauerũt deũ:t deinde regẽ. Im
molauerũtꝫ victimas dño t obtulerũt
holocausta die sequenti :tauros mille:
arietes sike:agnos mille cũ lamibꝰ suis
t vinũo ritu abũdãtissime in oẽz isrl.
Et comederũt t biberũt:t corã dño in
die illo cũ grãdi letitia t vnxerũt scõo
salomonẽ filiũ dõ. Unxerũt aũt eũ do
mino i principẽ:t sadoch i põtificem.
Seditꝫ salomõ sup soliũ dñi i regẽ ꝓ
dauid ꝓre suo t eũctꝫ placuit:t paruit
illi ois isrl. Sz et vniũsi principes t po
tẽtes et cũcti filij regis dauid dederũt
manũ t subiecti fuerũt salomoni regi.
Magnificauit ꝙ dñs salomõez sup om
nẽ isrl:t dedit illi gliaz regni qlẽ nul-
lus habuit aũt eũ rex isrl. Igit dauid fi
lius isai regnauit sup vniuersũ isrl:t di-
es quos regnauit sup isrl fuerũt ãdragi
ta annis. In hebron regnauit septẽ an-
nis:et in hierlm tringitatribꝰ. Et mor
tuꝰ ẽ in senectute bona plenꝰ dierũ et
diuitijs et gliaz.et regnauit salomõ filiꝰ
eiꝰ ꝓ eo. Hesta aũt dauid regis pri-
ora t nouissima scripta sũt i libro samuel
videntis t i libro nathã ꝓphe:atꝫ i vo
lumine gadvidẽtis vniũsiꝫ regni eiꝰ for
titudinis t tẽporꝝ q trãsierũt sup eo:si-
ue i cũctis regnis terrarꝝ.

Explicit dabreiamin liber ꝑmꝰ. In-
cipit dabreiamin siue Paralipomenõ
liber secũs. Capl'm. I

C Onfortatus ẽ
ꝙ salomõ filiꝰ dauid i reg-
no suo t dñs erat cũ eo:t
magnificauit eũ i excelsũ. Precepitꝫ
salomõ vniũso israeli tribunis t cẽtu-
rionibꝰ et ducibꝰ t iudicibꝰ ois isrl et
principibꝰ familiarũ: et abiit cũ vniũsa
multitudine i excelsũ gabaõ:vbi erat
tabernaculũ federis dñi:qđ fecerat moyses fa
mulꝰ dei i solitudie. Arcã aũt dei adduxe-
rat dauid de chariathiarim locus in
quẽ ꝑparauerat ei:t vbi fixerat illi ta
bernaculũ:hoc ẽ in hierlm. Altare ãꝫ Exo.38.8
eneũ qđ fabricatꝰ fuerat beseleel filius
vri filij vr:ibi erat corã tabnacko dñi:
qđ t requisiuit salomõ t ois ecclia Ascẽ B
ditꝫ salomõ ad altare eneũ coram ta-
bernaculo federis dñi: t obtulit in eo
mille hostias. Ecce aũt i ipa nocte appa
ruit ei deus dicẽs: Postula qđ vis: vt
dem tibi. Dixitꝫ salomõ deo: Tu feci
sti cũ dauid ꝓre meo miscõiaz magnã:
t ꝓstituisti me regẽ ꝓ eo. Nũc ꝙ dñe de
us:impleaꝫ sermo tuꝰ quẽ pollicitꝰ es
dauid ꝓri meo. Tu enim me fecisti regẽ 1.Pa.28.8
sup ꝑplm tuũ multuz: q tã inumerabil Sap.9.b
ẽ ãꝫ pulvis tre. Da mihi sapiaz t itel- C
ligẽtiã: vt ingrediar et egrediar coraz
ꝑplo tuo. Quis enim põt hũc ꝑplm tuuz
digne q tã grãdis ẽ:iudicare? Dixit aũt
deꝰ ad salomonẽ:Quia ẽ magꝫ placu-
it cordi tuo t nõ postulasti diuitias et
substãtiã t gliaz:neqꝫ alias eorꝝ qui te
oderãt:sz nec dies vite plimos :petisti
aũt sapiam t sciam: vt iudicare possis
ꝑplm meũ:sup quẽ ꝓstitui te regẽ: sapi
entia et scia data sũt tibi. Diuitias aũt
t substãtiã t gliaz dabo tibi:ita vt nul
lus i regibꝰ nec ante te nec post te fuerit
similis tui. Uenit ꝙ salomõ ab excelso ga D
baon i hierlm corã tabnacko federis
et regnauit sup isrl. Cõgregauitꝫ sibi
curruꝰ t eqtes :t facti sũt ei mille ãdrig
gẽti curruꝰ:t duodeci milia eqtũ: t fecit
eos cẽ in vrbibꝰ ãdrigarꝝ t cũ rege in
hierlm. Prebuitꝫ rex argẽtũ t aurũ i
hierlm ãsi lapides: et cedros ãsi sycomo-
ros q nascũt i cãpestribꝰ mltitudie
magna. Adducebãt aũt ei eq ó egypto
ó choa a negociatoribꝰ regis. q ibant t
emebãt ꝓcio ãdrigã eqꝝ sexcẽti argẽ-
teis:t equũ cẽtũ quinquaginta. Sic de
vniuersis regnis cetheorꝝ t a regibus
syrie:emptio celebrabat. II
A Ecreuit aũt salomon edificare A
domuz noi dñi: et palatiũ sibi.
Et numerauit septuagita miliaviroꝝ
portãtiũ humeri:t octoginta milia q
cederẽt lapides in mõtibꝰ:ꝓpositosqꝫ
eorꝝ tria milia sexcentos. Misit ãꝫ ad 3.Re.5.8
hirã regẽ tyri dicẽs:Sicut egisti cum
dõ ꝑre meo et misisti ei ligna cedrina
vt edificaret sibi domũ i qua t habita
uit:sic fac mecũ vt edificem domũ noi
dñi dei mei vt cõsecrem eã: ad adoleu-

dñi ſcēſſū corā illo ⁊ fumiganda aroma
ta: ⁊ ad ꝓpoſitiōes panū ſempiternū: ⁊
ad holocauſtomata mane ⁊ veſpe: ſab
bat⁹ q̄z ⁊ neomenȳs: ⁊ ſolēnitatib⁹ dñi
dei nr̄i i ſēpiternū q̄ mādata ſūt iſraeli.
Dom⁹ eſt quā edificare cupio magna
B eſt. Magn⁹ ē eſt de⁹ nr̄ ſup oēs deos.
Quis ꝫ poterit prevalere vt edificet ei
dignā domū? Si celū ⁊ celi celoꝝ cape
re nequeūt: quā⁹ ego ſū vt poſſim edi-
ficare ei domū? Sz ad ꝟ tm: vt adolea
tur incēſū corā illo. Mitte ꝫ mihi vir
eruditū q̄ nouerit opari i auro ⁊ argē
to ere ⁊ ferro purpura ⁊ coccino ⁊ hya
cintho: ⁊ q̄ ſciat ſculpere celaturas cū
his artificib⁹ q̄s mecū habeo i iudea ⁊
i hierlm q̄s ꝓparauit dauid pr̄ me⁹. Sed
⁊ ligna cedrina mitte mihi ⁊ arthecuri
na ⁊ pinea ⁊ libano. Scio eſt ꝙ ſerui
tui nouerit cedere ligna ⁊ libano. Et
erūt ſui mei cū ſuis tuis: vt parēt mi
C hi ligna plurima Dom⁹ eſt quā cupio
edificare magna ē nimis ⁊ ſcirꝛta. Pre
terea opariis q̄ ceſuri ſūt ligna ſeruis
tuis dabo i cibaria: tritici chorosvigi
ti milia: ⁊ hordei choros totidem: olei
q̄z ſata vigiti milia. Dixit aūt hirā rex
tyri p lras q̄s miſerat ſalomōi. Quia
dilexit dñs ꝓpl̄m ſuū: idcirco te regna-
re fec̄ ſup eū. Et adiidit dicēs: Bñdi-
ctus dñs de⁹ iſrl̄ q̄ fec̄ celū ⁊ t̄ram: q̄ de
dit dō regi filiū ſapiētē ⁊ eruditū ⁊ ſē-
ſatū atq; prudētē: vt edificaret domū
dño: et palatiū ſibi. Miſi ⁊ tibi virū
prudētē ⁊ ſciētiſſimū: hirā pfex meū fi
liū mulier⁊ ō filiab⁹ dan: cui⁹ pr̄ fuit ty
rius: q̄ nouerit opari i auro et argēto:
ere ⁊ ferro ⁊ marmore ⁊ lignis: i purpu
ra q̄z ⁊ hyacitho ⁊ byſſino ⁊ coccino: ⁊
q̄ ſciat celare oēz ſculpturā: ⁊ adinue-
D nire prudēter q̄cūq; i ope neceſſariū
ē. cū artificib⁹ tuis et cū artificib⁹ dñi
3.Re.5.c mei dō pr̄is tui. Triticū ꝫ ⁊ hordeū et
oleū ⁊ vinū q̄ pollicit⁹ es dñe mi: mitte
ſuis tuis. Nos aūt cedem⁹ ligna ō liba
no q̄s neceſſaria habuer⁊ ⁊ applicabi-
m⁹ ea ratib⁹ p mare i iope: tuū aūt erit
trāſferre ea i hierlm. Dilexit igit̄ ſa
lomō oēs viros ꝓfectos q̄ erāt i terra
iſrl̄ p⁹ dinumeratiōez quā dinūerauit
dō pr̄ ei⁹: ⁊ iuēti ſūt cētū q̄nq̄gita tria
milia ⁊ ſexcēti. Fecitq; ex eis ſeptuagi
ta milia q̄ humeris onera portarēt: et
octogita milia q̄ lapides ō montib⁹ ce

dr̄ēt: tria aūt milia ⁊ ſexcēti ſup-

Cepit ſalomō (opt⁹ ut
edificare domū dñi i hieru
mōte moria q̄ demoſtrat
rat dauid pr̄i ei⁹: i loco qđ pa
dauid in area hornan iebuſei.
edificare mēſe ſcō: āno q̄rto
Et hec ſūt fūdamēta q̄ iecit
edificaret domū dei: lōgitudis
in mēſura ꝑma ſexagita: latitudo
bitos vigiti. Porticū ꝟo aī
debat i lōgū iux̄ menſurā
dom⁹: cubitoꝝ vigiti. Porro
cētū viginti cubitoꝝ erat. Et
uit eā intrinſec⁹ auro mūdiſſimo
q̄z maiorē texit tabulis lignis
nis: ⁊ lamias auri obrizi affix
Sculpſitq; i ea palmas: ⁊ q̄
las ſe inuicē cōplectētes. Stra
uimētū rēpli p̄cioſiſſimo marmo
core mixto. Porro aup erat
ō cui⁹ lamis texit domū ⁊ trabes
poſtes ⁊ parietes ⁊ oſtia ⁊ cela
rubin i parietib⁹. Fec̄ q̄z
ctoꝝ: lōgitudinē iux̄ latitudi
cubitoꝝ vigiti: ⁊ latitudinē
cubitorū. Et lamis aureis texit
talēt⁊ ſexcētis: q̄z ⁊ clauos
ita vt ſingli claui ſicios q̄nq
pēderēt. Cenacula q̄z texit
etiaz i domo ſcti ſctoꝝ cherubi
ope ſtatuario: ⁊ texit eos auro
rubin vigiti cubit⁊ extēdeb
vna ala hket cubitos q̄nq
parietē dom⁹: ⁊ alā q̄nq
bēs alā tāgeret alteri⁹ cherub
cherub alteri⁹ ala q̄nq hēbat
⁊ tangebat parietē: ⁊ ala
cubitoꝝ: alā cherub alteri⁹
Jnuic ale vtriuſq; cherub
⁊ extēdebāt p cubitos vigiti
ſtabāt erect⁊ pedib⁹: ⁊ facies
verſe ad exteriorē domū. fecit
er hyacitho purpura cocco
texuit ei cherubi. Bā fores
duas colūnas q̄ trigita ⁊ q̄nq
hēbāt altitudis. Porro capita
q̄ cubitoꝝ: ⁊ necnō et q̄li
oraculo: ⁊ ſuppoſuit eas
nax. Malogranata etiā
nulis inſpoſuit. Jpſas q̄z
ſuit i veſtibulo tēpli vnā a
rā a ſiniſtr⁊. Eā q̄ a dextr⁊
ioachin: ⁊ que ad leuā

Fecit q̃z altare eneũ vigiti IIII cubitoꝝ lõgitudis:ꝛ vigiti cubitoꝝ latitudis:ꝛ decẽ cubitorũ altitudis. Mare etiã eneũ fusile de cẽ cubitꝫ a labio vsq̃ ad labiũ :rotundũ q̃ circũitũ. Quinq̃ cubitos hẽbat altitudis:ꝛ funiculꝰ trigita cubitoꝝ ambigebat gyrũ eiꝰ Sublitudo q̃z boũ erat subter illũ. Et decẽ cubitꝫ q̃dã extrinsecꝰ circũibãt. Boues ãt erãt fusiles:et ip̃m mare sup̃ duodeci boues ipositus erat: q̃rũ tres respiciebãt ad aq̃lonẽ:ꝛ alij tres ad occidentẽ. Rotro tres alij meridiẽ:ꝛ tres ą reliqui erãt orientẽ: hñtes mare suppositũ. Posteriora añt boũ erãt introsecꝰ sb mari. Rotro vastitas eiꝰ hẽbat mẽsurã palmi:ꝛ labiũ illius erat q̃si labiũ calicꝫ vel repãdi lilij: capiebatq̃z tria milia metretas. Fecit q̃z cõchas decẽ ꝛ posuit q̃nq̃z a dextrꝫ ꝛ q̃nq̃z a sinistrꝫ: vt lauarẽt i eis oia q̃ ad holocaustũ oblaturi erãt Rotro in mari sacerdotes lauabãt. Fecit ãt ꝛ cãdelabra decẽ sm̃ speciẽ quã iusserat fieri:ꝛ posuit ea i tẽplo: q̃nq̃z a dexteris ꝛ q̃nq̃z a sinistrꝫ. Necnõ ꝛ mẽsas decẽ:ꝛ posuit eas i tẽplo: q̃nq̃z a dextrꝫ ꝛ q̃nq̃z a sinistrꝫ: phialas q̃z aureas cẽ tũ. Fecit etiã atriũ sacerdotũ ꝛ basilicã grãdẽ:ꝛ ostia i basilica q̃ texit ere Rotro mare posuit i latere dextro ꝫ orientẽ ad meridiẽ. Fecit ãũt hirã lebetes ꝛ crepgines ꝛ phialas et cõpleuit oẽ opꝰ re-gis i domo dei: ꝫ ẽ colũnas duas ꝛ epistylia ꝛ capita: ꝛ q̃si q̃dam retiacula q̃ tegerẽt sup̃ capita epistylia. Malogranata q̃z q̃dringẽta ꝛ retiacula duo ita vt binꝰ ordies malograna-toꝝ singulis retiaculis iũgerent:q̃ ptegerẽt epistylia:ꝛ capita colũnaꝝ. Bases etiã fecit:ꝛ cõchas: q̃s suppositꝫ basibꝰ mare vnũ boues q̃z duodeci sb mari:ꝛ lebetes et creagras ꝛ phialas. Oia vasa fecit salomõ hirã pr̃ eiꝰ i domo dñi ex ere mũdissimo. In regione iordanis fudit ea rex i argillosa tra: inter sochot ꝛ sareda rabilis. Erat añt multitudo vasoꝝ inumerabilis ita vt ignorarẽt põdꝰ eris. Fecit q̃z salomon oia vasa domꝰ dei:ꝛ altare aureũ ꝛ mẽsas :ꝛ sup̃ eas panes ꝓpositionis. Cãdelabra q̃z cũ lucernis suis vt lucerẽt añ oraculũ iux̃ ritũ ex auro purissimo:ꝛ florẽtia q̃dã ꝛ lucernas ꝛ forcipes aureos. Oia de auro mũdissimo facta sũt. Thymiamateria q̃z ꝛ thuribula ꝛ phialas ꝛ mortariola: ex auro purissimo. Et ostia celauit tẽpli iterioris. i. in sctã sctoꝝ: ꝛ ostia tẽpli forinsecus aurea. Sicq̃z cõpletũ ẽ oẽ opꝰ qđ

A Fecit salomon in domo dñi. Vtulit igit̃ salomõ oia q̃ vouerat dauid pr̃ suꝰ argẽtũ ꝛ aurũ et vniũsa vasa posuit i thesaurꝫ domꝰ dñi. Post q̃ cõgregauit maiores natu isrl: ꝛ cũctos principes tribuũ: et capita familiaꝝ de filijs isrl in hierlm: vt adducerẽt arcã federꝫ dñi ỏ citate dauid q̃ ẽ i sion. Venerũt itaq̃z ad regẽ oẽs viri isrl: i die solẽni mẽsis septimi. Cũq̃z venissent cũcti seniores isrl: portauerũt leuite arcã: ꝛ itulerũt eã: ꝛ oẽm paratura tabernaculi. Rotro vasa sãctuarij q̃ erãt i tabernacko portauerũt sacerdotes cũ leuitꝫ Rex ãt salomõ ꝛ vniuersus cetꝰ isrl: ꝛ oẽs ą fuerũt ꝑgregati añ arcã: immolabant arietes ꝛ boues absq̃z vllo nũero. Tãta em̃ erat multitudo victimaꝝ. Et intulerũt sacerdotes arcã federꝫ dñi i locũ suũ. i. ad oraculũ tẽpli i sctã sctoꝝ subter alas cherubin: ita vt cherubin expãderẽt alas suas sup̃ locũ i quo posita erat arca: ꝛ ip̃az arcã regerent cũ vectib̃ suis. Uectib̃ añt q̃b̃ portabãt arca: qr paululũ lõgiores erãt: capita parebãt añ oraculũ. Si ꝛo q̃s paululũ fuisset extrinsecꝰ eos videre nõ poterat. Fuit itaq̃z arca ibi vsq̃ i pñtẽ diẽ. Nihilq̃z erat aliud i arca nisi due tabule lapidie: q̃s posuerat moyses i oreb: qñ legẽ dedit dñs filijs isrl egredientibꝰ ex egypto. Egressis ãt sacerdotibꝰ ỏ sãctuario: oẽs em̃ sacerdotes q̃ ibi potuerãt inueniri sanctificari sũt: nec adhuc i illo tpe vices ꝛ misteriorum ordo inter eos diuisus erat tã leuite q̃z cãtores. i. ꝛ qui sub asaph erãt. ꝛ q̃ sub hemã: ꝛ q̃ sb ydithun: filij ꝛ frẽs eoꝝ vestiti byssinis: cymbalis ꝛ psalterijs: ꝛ citharꝫ ꝓcrepabãt stantes ad orientalẽ plagã altarꝫ ꝛ cũ eis cantores cẽtũ vigiti canẽtes tubis. Igit̃ cũ ctis piter ꝛ tubis ꝛ voce ꝛ cymbalꝫ ꝛ organis ꝛ diuũsi generꝫ musicoꝝ ꝓcinentib̃ ꝛ vocẽ i sublime tollẽtib̃: lõge sonitꝰ audiebatꝫ: ita vt cuꝫ dñm laudare cepissẽt ꝛ dicere: Cõfitemi dño qm̃ bonus qm̃ in ętnuꝫ miscõia eiꝰ ꝓpierẽt

3.Re.8.b dom⁹ dei nube: ne posſẽt sacerdotes sta
re ⁊ mistrare ꝓp caliginẽ. Cõpleuerat
esh gl̃ia dñi domũ dei. VI
A t Unc salomõ ait: Dñs pollicit⁹
3.Re.8.b ẽ vt habitaret i caligine: ego ãt
edificaui domũ nomi ei⁹: vt habitaret
ibi i ꝑpetuũ. Et cõuertit rex faciẽ suã:
⁊ bñdixit vniuerse multitudini israel.
Nã ois turba stabat itẽta. Et ait: Bñ
dict⁹ dñs de⁹ isrl: ą qõ locut⁹ est dauid
pri meo ope ꝯpleuit dicẽs: A die q̃ edu
xi ꝓplm meũ ó tra egypti: nõ elegi ciui
tatẽ ó cũct⁹ tribub⁹ isrl vt edificaret
i ea dom⁹ nomi meo: neq; elegi quẽq;
aliũ virũ vt eẽt dux in ꝓplo meo isrl: ſz
elegi hierlm vt sit nomẽ meũ in ea: et
elegi dõ vt ꝯstituerẽ eũ sup ꝓplm meũ
isrl. Cũq; fuisset volũtat⁹ dauid patr⁹
mei vt edificaret domũ noi dñi dei isrl
dixit dñs ad eũ. Quia hec fuit volũtas
tua vt edificares domũ noi meo: bñ ą
dem feciſti huiuscemodi hre volũtatẽ
B ſz nõ tu edificabis mihi domũ Uerũtñ
fili⁹ tu⁹ ą egrediet ó lũbis tuis: ipe edi
ficabit domũ noi meo. Cõpleuit ꝙ dñs
ꝯmonẽ suũ quẽ locut⁹ fuerat: ⁊ ego sur
rexi ꝓ dõ ꝑi meo ⁊ sedi sup thronum
isrl sicut locut⁹ est dñs: ⁊ edificaui do-
mũ noi dñi dei isrl: ⁊ posui i ea arcã in
q̃ ẽ pactũ dñi qõ pepigit cũ filiꝭ isrl.
Stetit ꝙ corã altare dñi ex adũso vni-
uerse multitudinis isrl: ⁊ extẽdit ma-
nus suas. Siąde fecerat salomon ba-
sim eneã ⁊ posuerat eã i medio basilice
hñtez ąnq; cubitos lõgitudis et ąnq;
latitudinis: et tres cubitos altitudis.
Stetitq; sup eã: ⁊ deinceps flexis geni
bus ꝫ vniũsã multitudinẽ isrl: et pal-
C mis i celũ leuat⁹ ait: Dñe deus isrl nõ
est silis tui de⁹ in celo ⁊ i terra: ą custo
dis pactũ ⁊ miscõiaz cũ ꝙis tuis: qui
ambulãt corã te in toto corde suo ą ꝓ-
stitiſti ꝙo tuo dauid ꝑi meo q̃cunq;
locut⁹ fueras ei: ⁊ q̃ ore ꝓmiseras: ope
cõpleſti: sicut ⁊ pñs tps ꝓbat. Nunc ꝙ
dñe de⁹ isrl imple ꝙo tuo ꝑi meo dõ
q̃cũq; locui⁹es dicẽs: Nõ deficiet ex te
vir coraz me ą sedeat sup thronũ isrl:
ita tñ si custodierint filij tui vias me-
as: ⁊ ambulauerint i lege mea: sicut et
tu ambulaſti corã me. Et nũc dñe de⁹
isrl firmet ꝙmo tu⁹: quẽ locut⁹es ꝙo
tuo dauid Ergo ne credibile ẽ vt habi
et de⁹ cũ hoib⁹ sup terrã? Si celuz et
celi celoꝝ nõ te cupiũt: quãto
mus ista quã edificaui. Sz ad ꝙ
cta ẽ: vt respicias oratoni fa
obsecrationẽ ei⁹. Dñe de⁹ mꝰ
ꝓces q̃s fundit famul⁹ tu⁹ co
apias ockos tuos sup domũ ili
ac noctib⁹ sup locũ in q̃ pollic
iuocet nomẽ tuũ et exaudias
nẽ quã ꝙu⁹ tu⁹ orat i eo ⁊ exa
ces famuli tui et ꝓpli tui isrl.
orauerit in loco isto: exaudi de
culo tuo. i. de celis: et ꝓpitius
cauerit ąspiã in primũ suũ
cũ parat⁹ venerit secũ male
strinxerit coꝛã altari i domo
dies de celo: ⁊ facies iudiciũ
rũ: ita vt reddas iniq; viã suã
ꝓpriũ: ⁊ vlciscar⁹ iustũ reddo
iusticiã suaz. Si supat⁹ fuerit
isrl ab inimicis: peccabũt ei
uersi egerint penitẽtiã ⁊ obse
nomẽ tuũ: ⁊ fuerint deꝓcati
isto: tu exaudies de celo ⁊ ꝓpi
cato ꝓpli tui isrl: ⁊ reduc eos
quã dediſti eis et pribus eo
celo pluuia non fluxerit ꝙ pl
tui: ⁊ deꝓcati te fuerit i loco
fessi noi tuo: ⁊ cõuersi a pcis
eos afflixeris: exaudi de celo
mitte pcã ꝙis tuis ⁊ ꝓpli tui
ce eos viã bonã: ꝙ quã ingred
pluuiã tre quã dediſti ꝙpto tuo
sidẽdũ. Fames si orta fuerit
pestilẽtia: erugo ⁊ aurugo ⁊ lo
bruc⁹: et hostes vastat⁹ regio
obsederit ciuitat⁹: oscz plaga
mitas ꝓferit: si q̃s de ꝓplo tuo
rit deꝓcat⁹: cognoscẽs plagã
tatẽ suã: et expãderit man
mo hac tu exaudies ó celo de
scz habitaculo tuo: ⁊ ꝓpitius
vnicuiq; ꝙm vias suas: q̃s no
bere i corde suo. Tu eũ
da filioꝝ hoim vt timeant
lẽt i vꝭ tuis cũct⁹ die
per faciem tre quã dediſti
Externuz ãz ą nõ ẽ de ꝓplo tuo
venerit de tra lõginqua
tuũ magnũ ⁊ ꝓter manũ tu
⁊ brachiũ tuũ extentuz: ⁊
loco isto: tu exaudies de
mo habitaculo tuo: ⁊ facies
bus iuocauerit te ille
oẽs ꝓpli tre nomẽ tuuz

pls in ysrl: cognoscēs qz nomē tuum
iuocatuū ē sup domū hāc. quā edifica
ui noi tuo. Si egressus fuerit pplus tu⁹
ad bellū ꝛ adūsarios suos p viā i quā
miserīs eos: adorabūt te ꝛ viā in q̄ ciui
tas hec ē quā elegisti ⁊ dom⁹ quā edifi
cauī noi tuo: vt exaudias ō celo ꝓces
eoꝝ et obsecratiōez: ⁊ vlciscar. Si aūt
peccauerint tibi: necꝝ essī ē hō q̄ nō pec
cet: ⁊ irat⁹ fueris eis: ⁊ tradideris ho-
stib⁹: ⁊ captiuos duxerint eos i trā lō-
ginquā vel certe q̄ iuxt ē: ⁊ ꝓuersi i cor-
de suo i terra ad quā captiui ducti fue
rāt egerint pniaz: et deꝓcati te fuerit i
terra captiuitatis sue: dicētes: peccaui-
mus iniq̄ fecim⁹: iniuste egim⁹: ⁊ reū
ti fuerint ad te i toto corde suo: ⁊ tota
ali⁹ sua i terra captiuitatis sue ad quaz
duci sūt: adorabūt te ꝛ viā trē sue quā
dedisti pr̄ib⁹ eoꝝ: ⁊ vrbis quā elegisti:
⁊ dom⁹ quā edificaui noi tuo: vt exau-
dias ō celo: ꝟ est de firmo habitaculo
tuo ꝓces eoꝝ: ⁊ facias iudiciū: ⁊ dimit
tas pplo tuo q̄uis pctōri. Tu es enī de
us me⁹. Aptanē q̄so oculi tui: ⁊ aures
tue intēte sint ad orationē q̄ fit i loco
iſto. Nūc igit̄ ꝛsurge dñe de⁹ in requiē
tuā: tu ⁊ arca fortitudis tue. Sacerdo
tes tui dñe de⁹ induāt salutē: ⁊ sancti
tui letent̄ in bonis. Dñe deus me⁹ ne
auertas faciē christi tui. Memēto mi
sericordiarū dauid ꝑui tui. VII
Vncꝝ cōplesset salomō fundēs
ꝓces: ignis descēdit ō celo: ⁊ de
uorauit holocausta et victias:
⁊ maiestas dñi adimpleuit domū: nec
poterāt sacerdotes igredi tēplū dñi: eo
q̄ implesset maiestas dñi tēplū dñi. Sz
⁊ oēs ysrl videbāt descēdētē ignem et
gl̄iam dñi sup domū: ⁊ corruētes pni i
trā sup pauimētū stratū lapide: adora
uerūt ⁊ laudauerūt dñz: qm̄ bon⁹ qm̄ i
seculū miscōia ei⁹. Rex āt ⁊ oīs pplus i-
molabāt victimas coram dño. Mactā
uit igit̄ rex salomō. bouū vigitiduo mi-
lia: ouiū cētū viginti milia. Et dedi-
cauit domū dei rex et vniuersus pplus.
Sacerdotes āt stabāt i officijs suis: et
leuite i organis carminū dñi: q̄ fec̄ da
uid rex ad laudādū dñm: qm̄ bon⁹ qm̄
in eternū miscōia ei⁹: hymnos dauid ca
nentes p manꝰ suas. Porro sacerdotes
canebāt tubis ex eos: cūctusq̄ ysrl sta
bat. Sāctificauit q̄z salomō medium
atriū ex tēplum dñi. Obtulerat enī ibi
holocausta ⁊ adipes pacificoꝝ: qz alta
re eneū qđ fecerat nō poterat sustinere
holocausta ⁊ sacrificia ⁊ adipes pacifi
coꝝ. Fec̄ q̄ salomō solēnitatē i tpe illo
septē dieb⁹ ⁊ oīs ysrl cū eo: ecclia mag-
na valde: ab introitu emath vsq̄ ad tor
rentē egypti. Fecitq̄ die octauo colle- C
ctā: eo q̄ dedicasset altare septē dieb⁹:
⁊ solēnitatē celebrasset dieb⁹ septē Igi
tur i die vicesimotertio mēsis septimi:
dimisit pplos ad tabernacula sua: letan-
tes atq̄ gaudētes sup bono qđ fecerat
dñs dauid et salomoni ⁊ ysrl pplo suo.
Cōpleuitq̄ salomō domū dñi: ⁊ domuz 3.Re.9.a
regis: ⁊ oīa q̄ disposuerat i corde suo vt
faceret i domo dñi: ⁊ i domo sua: et p-
sperat⁹ ē. Apparuit āt ei dñs nocte: et
ait: Audiui orōnez tuā: ⁊ elegi locum
istū mihi i domū sacrificij. Si clausero
celū ⁊ pluuia nō fluxerit ⁊ mādauero et
ꝓcepo locuste vt deuoret trā et misero
pestilentiā i pplm meū: ꝓūsus aūt pplus
me⁹ sup q̄s inuocatū ē nomē meū: deꝓ-
cat⁹ me fuerit: ⁊ exq̄sierit faciē meā: et
egerit pniaz a vijs suis pessimis: ⁊ ego
exaudiā ō celo. et ꝓpitius ero pctis eorū
⁊ sanabo trā eoꝝ. Oculi q̄z mei erunt
apti: ⁊ aures mee erecte: ad orōnē ei⁹ q̄
i loco isto orauerit. Elegi. n. et scrifica D
ui locū istū: vt sit nomē meū ibi i sēpi
ternū: ⁊ pmanēt oculi mei ⁊ cor meū
ibi cūctis dieb⁹. Tu q̄z si ābulauer⁹ cor-
me sic ābulauit dō pr̄ tu⁹: ⁊ fecer⁹ iux
oīa q̄ ꝓcepi tibi: ⁊ iusticias meas iudi
ciaq̄ ꝑuauer⁹: suscitabo thronū regni
tui: sicut pollicit⁹ sū dauid pr̄i tuo di-
cēs: Nō auferet̄ ō stirpe tua vir: q̄ nō
sit ꝓnceps i ysrl. Si āt auersi fuerit⁹:
⁊ dereliquerit⁹ iusticias meas ⁊ ꝓcepta
mea q̄ ꝓposui vob: ⁊ abeūtes ꝑuerit⁹
dijs alienis: ⁊ adorauerit̄is eos: euellā
vos ō trā mea quā dedi vob: ⁊ domuz
hāc quā edificaui noi meo pr̄jciā a fa
cie mea: ⁊ tradā eā i pabolā ⁊ in exem
plū cūct⁹ pplis: ⁊ dom⁹ ista erit i prōbiū
vniūsis trāseūtib⁹ ⁊ dicent stupentes:
Quare fecit dñs sic trē huic et domui
huic? Rñdebuntq̄. Quia dereliq̄runt
dñz deū patrū suoꝝ q̄ eduxit eos ō trā
egypti: ⁊ apprehēderūt deos alienos et
adorauerūt eos ⁊ coluerūt: idcirco ve-
nerūt sup eos vniūsa hec mala. A
Expleꝝ āt vigiti āpis postq̄ VII 3.Re.9.b

edificauit salomon domū dñi ⁊ domū
suā: ciuitates q̄s dederat hirā salomōi
edificauit ⁊ habitare ibi fec̄ filios isr̄
Abijt q̄z i emath suba: ⁊ obtinuit eā ⁊
edificauit palmirā i deserto: ⁊ alias ciui
tates munitissimas edificauit i emath
Extruxitq̄ berhoron̄ superiorē: ⁊ berhoron̄
inferiorē: citates muratas: hñtes por-
tas ⁊ vectes ⁊ seras Balaath etiā ⁊ oēs
vrbes firmissimas q̄ fuerunt salomōis
cūctasq̄ vrbes q̄drigaꝝ: ⁊ vrbes eq̄tū
B Oia q̄cunq̄ voluit fec̄ rex salomō atq̄
disposuit: edificauit i hierlm ⁊ i libano
⁊ i vniūsa tra ptātis sue. Oēm pplm q̄
derelict⁹ fuerat ō etheis ⁊ āmorreis et
pherezeis ⁊ eueis ⁊ iebuseis: q̄ nō erāt
ō stirpe isr̄: ō filijs eoꝝ ⁊ de posterꝯ q̄s
nō inf̄ecerāt filij isr̄: subiugauit salo
mō i tributarios vsq̄ i diē hanc. Por
ro ō filijs isr̄ nō posuit vt seruirēt ope-
rib⁹ regi. Ipi esn erant viri bellatores
⁊ duces primi: ⁊ pncipes q̄drigarū et
eq̄tū ei⁹. Oēs aūt pncipes exercit⁹ re-
gis salomōis fuerūt ducēti q̄nq̄ginta
q̄ erudiebāt pplm. Filiā Pharaonis
trāstulit de ciuitate dauid in domū quā
edificauerat ei. Dixit esn rex: Nō habi
C tabit vxor mea i domo dauid regis isr̄
eo q̄ sāctificata sit: q̄z ingressa ē in eaz
arcā dñi. Tūc obtulit salomō holocau
sta dño super altare dñi q̄ō extruxerat
aūt porticū vt p̄ singulos dies offerret
in eo iux̄ p̄ceptū moysi in sabbatis ⁊ in
kalēdis ⁊ i festis diēb⁹ ter p̄ annū. i. in
solēnitate azymorū et solēnitate heb-
domadarū ⁊ in solēnitate tabernacu-
lorū. Et cōstituit iux̄ dispositionez da-
uid pris sui officia sacerdotū in mini
sterijs suis: ⁊ leuitas in ordine suo: vt
laudarēt ⁊ ministrarēt coram sacerdotib⁹
iux̄ ritū vniuscuiusq̄ diei: ⁊ ianitores
i diuisionib⁹ suis p̄ portā ⁊ portā. Sic
D enim p̄ceperat dauid hō dei. Nec p̄tergres
si sūt de mādatis regis tā sacerdotes q̄z
leuite: ex oib⁹ q̄ p̄ceperat. Et i custodijs
thesaurorū oēs ipēsas p̄patas habuit
salomō: ex eo die q̄ fundauit domū dñi
vsq̄ in diē q̄ p̄fecit eā. Tūc abijt salo-
mō i asiongabar: ⁊ i hailath: ad oram
maris rubri q̄ ē i terra edom Misit er
go ei hirā p̄ man⁹ seruoꝝ suoꝝ naues
⁊ nautas guaros maris: ⁊ abierūt cū
seruis salomōis i ophir. Tuleruntq̄ ind
centū quīgīta talenta auri ⁊
attulerūt ad regē salomonē.

Egina q̄z saba cum audis-
mā salomōis: venit ut
eū in enigmatib⁹ i hierlm
magnis opibus ⁊ camelis q̄ po
aromata ⁊ auri plurimū gēmaq̄
osas. Cūq̄ venisset ad salomonē
ta ē ei q̄cūq̄ erāt i corde suo. Et
suit ei salomō oia q̄ p̄posuerat
q̄ fuit q̄ nō p̄spicuum ei fecerit
postq̄ vidit sapiētiā sc̄z salomō
mū quā edificauerat: necnō et cibos
mēse ei⁹ habitacula seruoꝝ: et offi
nistroꝝ ei⁹ et vestimenta eoꝝ
nas q̄z ⁊ vestes eoꝝ: ⁊ victimas
molabat i domo dñi: nō erat
vltra in ea spūs. Dixitq̄ ad regē
ē verbo quē audierā i terra mea sup
tib⁹ ⁊ sapiētia tua. Nō credebā
tib⁹: donec ipa venissem: ⁊ vidissē
li mei ⁊ p̄bassem vir mediocris
tie tue mihi fuisse narratā. Beati
mā virtutib⁹ tuis. Beati viri tui
ati sui tui: hi q̄ assistūt coram te
audiūt sapiētiā tuā. Sit dñs deus
bñdict⁹: q̄ voluit te ordinare sup
nū suum regē dñi dei tui. Quia
de⁹ isr̄: et vult seruare eū in eternū
circo posuit te sup eū regē: ut
dicia atq̄ iusticiā. Dedit aūt regi
vigiti talēta auri: ⁊ aromata
mis: ⁊ gēmas p̄ciosissimas. Nō
aromata talia: vt hecq̄ dederit regina
ba regi salomoni. Sed ⁊ hui
suis salomōis attulerūt aurū
et ligna tina: et gēmas p̄ciosas
De q̄b⁹ fecit rex de lignis sc̄z
grad⁹ in domo dñi: ⁊ in domo
tharas q̄z ⁊ psalteria cātorib⁹.
visa sūt i terra iuda ligna talia
salomō dedit regine saba cuncta
luit ⁊ q̄ postulauit: ⁊ multo plura
tulerat ad eū. Que recepta abijt in
suā cū seruis suis. Erat aūt p̄cedens
ri q̄ō afferebat salomoni p̄ singulos
nos: sexcēta sexaginta auri talēta
excepta ea sūma quā negotiatores
gētiū ⁊ negociatores afferre
oēsq̄ reges arabie ⁊ satrape
cōportabāt aurū ⁊ argētū
cit igit̄ rex salomō ducētas
reas: de sūma sexcētoꝝ: aureoꝝ
gulis hasti expēdebāt
ta aurea trecētoꝝ aureoꝝ

ngta scuta. Posuitq; ea rex armatu-
rario q̄ erat cōsitū nemore. Fecit q̄z
rex soliū eburneū grāde: et vestiuit il-
lud auro mūdissimo. Ser q̄z gradus q̄
b⁹ ascēdebāt ad soliū ⁊ scabellū aureū
⁊ brachiola duo altrinsec⁹: ⁊ duos leo
nes stātes iux̄ brachiola: ſz ⁊ alios du
odeci leunculos stātes sup̄ sex gradus
ex vtraq; pte. Nō fuit tale soliū i vniū
sis regnis. Oia q̄z vasa cōuiuū regis
erāt aurea: ⁊ vasa dom⁹ salt⁹ libani ex
auro purissimo. Argētū ei i dieb⁹ illis
p nihilo reputabāt. Siq̄dē naues re
gis ibāt i tharsis cū suis hirā: semel in
anis tri-b⁹: ⁊ deferebāt inde aurū ⁊ argē
tū ⁊ ebur ⁊ simias ⁊ pauos. ¶ Magnifi
cat⁹ ē igit̄ salomō sup̄ oēs reges terre:
p diuitijs ⁊ glia. Oēsq; reges terarū de
siderabāt videre faciē salomōis: vt au
dirēt sapiaz quā dederat de⁹ i corde ei⁹
Et deferebāt ei mūera: vasa argentea
⁊ aurea: ⁊ vestes ⁊ arma ⁊ aromata eq̄s
et mulos p singulos āuos. Habuit q̄z
salomō q̄dragita milia eq̄rū i stabulis
⁊ curruū eq̄tūq; duodeci milia. Cōsti-
tuitq; eos i vrbib⁹ q̄drigariū: et vrbi
erat rex i hierlm. Exercuit ēt prātē su-
p cūctos reges a flumine eufrate vsq;
ad trā philistinoz et vsq; ad t̄minos
egypti. Tātāq; copiā p̄buit argēti in
hierlm q̄si lapidū: ⁊ cedroz tātā mul-
titudinē velut sycomoz q̄ gignūt i cā
pestrib⁹. Adducebant āt ei eq̄ de egy-
pto: cūctisq; regionib⁹: Reliq̄ āt opa
salomonis priorū ⁊ nouissimoz scripta
sūt i verbis nathā pphē: ⁊ i libris ahie
silonit: i visione q̄z addo videntis ꝛ
hieroboā filiū nabath. Regnauit aūt
salomō i hierlm sup̄ oēm isrl: q̄dragin-
ta annis. Dormiuitq; cū pribus suis: et
sepultus ē i ciuitate dō: regnauitq;
roboam filius ei⁹ p eo.

X

Rofect⁹ ē aūt roboā i sichem.
Illuc enim cūct⁹ isrl cōuenerat:
vt constituerent eū regē: Qō cū audisset
hieroboā filius nabath q̄ erat i egypto
fugerat: q̄ppe illuc ad salomonē: statim
reuersus ē. Vocauerūtq; eū ⁊ venit cū
vniuerso isrl: ⁊ locuti sūt ad roboā di-
cētes: Pr tu⁹ durissimo iugo nos pres
sit: tu leuiora ipera pre tuo q̄ nob ipo
suit grauē seruitutē: ⁊ paululū de one
re subleua: vt seruiamus tibi Qui ait
Post tres dies reuertimini ad me. Cūq;
abūsset pplus: eniit consiliū cū senib⁹ q̄
steterāt coraz pre ei⁹ salomone dū ad-
huc viueret: dicēs: Quid dat⁊ consiliū
vt rndeā pplo? Qui dixerūt ei. Si pla-
cueris pplo huic ⁊ lenier⁊ eos verbis
clemētib⁹ fuerit tibi oī tpe. At ille re-
liq̄t consiliū senū: ⁊ cū iuuenib⁹ tractare
cepit q̄ cū eo nutriti fuerāt: ⁊ erāt i co-
mitatu illi⁹. Dixitq; ad eos. Quid vo
bis videt̄: vt rndere q̄d debeo pplo hu
ic q̄ dixit mihi: subleua iugū q̄ ipposu-
it nob pr tu⁹? At illi rnderūt vt iuue-
nes ⁊ nutriti cū eo i delitijs: atq; dixe
rūt. Sic loq̄ris pplo q̄ dixit tibi: pr tu⁹
aggrauauit iugū nr̄m: tu subleua: ⁊ re
spōdeb⁹ ei. Min⁹ digit⁹ me⁹ grossior ē
lūbis pris mei. Pr me⁹ iposuit vobis
graue iugū: ⁊ ego maius pōdus appo
nā. Pr me⁹ cecidit vos flagellis: ego
vo cedā vos scorpionib⁹. Venit ꝫ die
roboā ⁊ vniuersus pplus ad roboā die
tertio: sic p̄ceperat eis. Rndit⁊ rex du-
re: derelicto cōsilio seniorū: locutusq; ē
iux̄ iuuenū voluntatē. Pr me⁹ graue
vob iposuit iugū: qō ego grauio⁹ faciā
Pr me⁹ cecidit vos flagellis: ego vo
cedā vos scorpionib⁹. Et nō acq̄euit
plus pcib⁹. Erat. n. volūtatis dei vt cō
pleret sm̄o ei⁹ quē locut⁹ fuerat p ma
nū ahie silonit⁊ ad hieroboā filiū na-
bath. Pplus āt vniuersus rege duriō-
ra dicēte: sic locut⁹ ē ad eū. Nō ē nob
ps i dō: neq; hereditas i filio isai. Re-
uertere i tabnacula tua isrl. Tu āt pa
sce domū tuā dō. Et abiit isrl i tabna-
cula sua. Sup̄ filios āt isrl q̄ habita-
bāt i ciuitatib⁹ iuda regnauit roboā.
Misitq; rex roboā adurā q̄ erat tri-
but⁊: ⁊ lapidauerūt eū filij isrl ⁊ mor-
tu⁹ est. Porro rex roboā curru festina-
uit ascēdere: ⁊ fugit i hierlm. Recessit-
q; isrl a domo dō: vsq; ad diē hāc.

3. Reg. 12.

B

D

3. Reg. 12.d

A

3. Reg. 12.e

XI

Venit āt roboā i hierlm. et cōuocauit vniuersā domū iu
da ⁊ beniamin cētū octogita
milia electoz atq; bellātiū: vt dimica
ret cū isrl ⁊ cōuerteret ad se regnū suū.
Factu⁹q; est sm̄o dñi ad semeiā hoiem
dei dicēs: loq̄re ad roboā filiū salomo
nis regē iuda: ⁊ ad vniuersū isrl: q̄ est
i iuda ⁊ beniami. Hec dicit dñs: Nō as
cēdetis neq; pugnabitis cū frēs vros
reuertat vnusq̄sq; i domū suā: q: me
hoc gestū ē volūtate. Qui cū audisset

sermonē dñi: reuersi sūt: nec ꝓtexerūt
B ꝫ hieroboā. Habitauit aūt roboā in
hierl̄z: t edificauit ciuitates muratas
i iuda: extruxitq; bethleē t ethā t the-
cue bethsur ꝙz socco t odollā: necnō t
geth t maresa t ziph: sed t adurā t la-
chis t asecha: saraa ꝙz ahialō t hebrō
q̄ erāt i iuda t beniamin citates muni
tissimas. Cūq; clausisset eas murꝯ: po-
suit i eis ꝓncipes ciboꝝūq; horrea: ꝫ ē
olei t vini. Sꝫ t i singulis vrbib⁹ fec̄
armētaria scutoꝝū: t hastaꝝ: firmauit
q; eas sūma diligētia: t imperauit sup
C iudā t beniamin. Sacerdotes āt t le-
uite q̄ erāt i vniuerso isrl̄: venerūt ad
eū de cūctis sedibus suis: t relinquē-
tes suburbana t possessiones suas: et
trāseūtes ad iudā t hierlm: eo ꝙ abie
cisset eos hieroboā t posteri ei⁹ ne sa-
1.Reg.12.g cerdotio dñi fungerēt: q̄ ꝓstituit sibi i sa
cerdotes excelsoꝝ t demonioꝝū vitulo
rūq; ꝙs fecerat. Sꝫ t de cūctꝯ tribub⁹
isrl̄ q̄cūq; dederāt cor suū vt q̄rerēt dñ
minū deū isrl̄: venerūt i hierlm ad im-
molendū victimas suas coꝝā dño deo
patrū suoꝝ: t roborauerūt regnū iuda
t cōfirmauerūt roboā filiū salomōis ꝙ
tres āños. Ambulauerūt ei i vīs dō et
D salomonis ānis tḟh trib⁹. Duxit āt ro-
boā vxorē: malaath filiā hierimuth fi
lij dō: abiail ꝙz filiā heliab filij isai q̄
q̄ pepit ei filios. ieos t sōmoriā t zo-
om. Post hāc ꝙz accepit maachā filiā
abyſalō: q̄ pepit eiabia t abi t ziza t sa
limith. Amauit āt roboā maachā fili-
am abyſalō: sup oēs vxores suas t ꝓcu
binas. Nā vxores decē t octo duxerat:
ꝓcubinas āt sexagita: t genuit viginti
octo filios t sexaginta filias. Cōstituit
vero in capite abiā filiū maacha ducē
sup oēs frēs suos: iḟm esḟ regē facere
cogitabat q: sapiētior fuit t potētior
sup oēs filios ei⁹: t i cūctꝯ finib⁹ iuda
t beniamin t i vniūsis ciuitatib⁹ mu
ratꝯ. Prebuitq; eis escas plurimas: et
multas petiuit vxores .XII

A C Unq; roborat⁹ fuisset regum
roboā t ꝓfortatū: dereliq̄t legē
dñi t oīs isrl̄ cū eo. Anno āt q̄nto re-
gni roboā: ascēdit sesac rex egypti in
hierlm q: peccauerāt dño cū mille du
cētis currib⁹ t sexagita milib⁹ eq̄tū.
Nec erat numer⁹ vulgi qđ venerat cū
eo ex egypto: lybies. ſ. et trogodite et
ethiopes: cepitq; ciuitates mu
mas i iuda: t ven it vsq; i hierl
meias āt ꝓpha ingressus ē ad roboā
t ꝓncipes iuda q̄ cōgregati fuer
hierlm fugiētes sesac: dixitq; ad
Hec dicit dñs. Vos reliq̄stis me
reliq̄ vos i manu sesac. Conterr
ꝓncipes isrl̄ t rex dixerūt. Just⁹ e
Cūq; vidisset dñs ꝙ humiliati sū
ct⁹ est ſmo dñi ad semeiā dicēs. D
humiliati sūt nō dispdā eos: sed
eis pauxillū auxiliū: t nō stillabit
me⁹ sup hierlm ꝙ manū sesac. Ve
ſuiēt ei: vt sciāt distātiā seruitut
t seruitutꝯ regni terraꝝ. Ascen
sesac rex egypti ab hierlm sublat
sauris dom⁹ dñi t dom⁹ regis: o
secū tulit: t clypeos aureos q̄s fe
salomō ꝙ qb⁹ fecit rex eneos: t
dit illos ꝓncipib⁹ scrutarioꝝ q̄ c
diebāt vestibulū palatij. Cūq; i
rex domū dei: veniebāt scrutarij
lebāt eos: iterūq; referebāt eos ad
mamētariū suū. Clerūsq; ꝙ hum
sūt auersa est ab eis ira dñi nec
sūt penit⁹. Siq̄dē t i iuda inue
opa bona. Cōfortat⁹ ē ꝫ rex roboā
erusalē: atq; regnauit. Quadrag
aūt t vni⁹ āni erat cū regnare
t decē t septē ānis regnauit i hie
vrbe quā elegit dñs: vt cōfirma
mē suū ibi: de cūctis tribub⁹ isrl̄
mē āt mr̄is ei⁹ naama āmanit
citq; malū: t nō ꝓgauit cor suū
ret dñm. Opa vero roboā prima
uissima scripta sūt i libris Semeie
t addo videris: t diligēt explora
gnauerūtq; aduersū se roboā r
boā cūctꝯ dieb⁹. Et dormiuit
pṙib⁹ suis: sepultq; ē i ciuitate
regnauit abia fili⁹ ei⁹ ꝓ eo.

Anno octauodecio reg
am regnauit abia sup
trib⁹ ānis regnauit i

Nomenq; mr̄is ei⁹ michaia
el de gabaa: t erat bellū inter abi
eroboā. Cūq; iniisset abia cum
haberet bellicosissimos viros: t
rū q̄dragita milia: hieroboā cū
eꝫ aciē octogita milia virorū q̄ f
electi erāt t ad bella fortissimi. S
ꝙ abia sup mōtē semeron q̄ erat
im: t ait: Audi hieroboā t oīs isrl̄
ignorat⁹ ꝙ dñs deus isrl̄ dederit

uitq; viginti duos filios: t sedecim fi-
lias. Relia ãt sermonũ abia viarũq; t
operũ ei⁹ scripta sũt diligẽtissime i li-
bro addo ꝓphete. XIIII

Dormiuit aũt abia cũ pribꝰ su B
is t sepelierũt eũ i ciuitate dd. 3.Reg.15.b
Regnauitq; asa filiꝰ eiꝰ ꝓ eo. In cuiꝰ
diebꝰ q̃euit terra annis decẽ. Fecit ꝙ
asa qđ bonũ t placitũ erat in ꝯspectu
dei sui: t subuertit altaria ꝓegrini cul
tꝰ t excelsa: t cõfregit statuas: lucosq;
succidit: ꝓcepit iude vt q̃reret dñm deũ
patrũ suoꝝ: t faceret legẽ: t vniũsa mã
data. Et abstulit de cũctis vrbib⁹ iuda
aras t phana: t regnauit i pace. Edifi- B
cauit q̃z vrbes munitas i iuda: qr q̃e-
tꝰ erat t nulla tꝛib⁹ eiꝰ bella surrexe-
rãt pacẽ dño largiẽte. Dixit ãt iude.
Edificemꝰ ciuitates istas: t vallemus
murꝭ: t roborem⁹ turrib⁹ t portꝭ t se-
ris: donec a bellis q̃eta sũt oia eo ꝙ q̃-
sierim⁹ dñm deũ patrũ nr̃oꝝ: t dede-
rit nob pacẽ ꝙ gyꝝ. Edificauerũt igit
t nullũ i extruẽdo ipedimẽtũ fuit. Ha
buit ãt asa i exercitu suo portãtiũ scu
ta t hastas de iuda trecẽta milia: de be
niamin vero scutarioꝝ t sagittarioꝝ
ducẽta octogita milia. Oẽsq; isti viri C
fortissimi. Egressus ẽ ãt ꝫ eos ꝫara ethi
ops cũ exercitu suo decies cẽtena mi-
liũ t currib⁹ trecẽtis: t venit vsq; ma-
resa. Porro asa ꝓrexit obuiã ei: t istru
xit aciẽ ad bellũ i valle sephata: q̃ ẽ iu
xta maresa t iuocauit dñm deũ t ait:
Dñe nõ ẽ apud te vlla distãtia: vtrũ i
pauc⁹ auxilier⁹ aut i plib⁹: adiuua nos
dñe deꝰ nr̃. In te ei t i tuo noie hñtes
fiduciã venim⁹ ꝫ hãc mltitudinẽ. Dñe
deꝰ nr̃ tu es: nõ ꝓualeat ꝫ te hõ. Exꝛ-
ruit itaq; dñs ethiopes coꝝ asa t iu-
da. Fugertq; ethiopes: t ꝓsecutꝰ ẽ eos D
asa t ꝓpl⁹ q̃ cũ eo erat vsq; gerara. Et
ruerũt ethiopes vsq; ad internitionẽ:
qr dño cedẽte ꝯtriti sũt: t exercitu illiꝰ
pliãte. Tulerũt ꝙ spolia mlta. Et ꝓcus
serũt ciuitates oẽs ꝙ circũitũ gerare.
Grãdis q̃pe cictos ẽroꝝ iuaserat. Et
diripuerũt vrbes t mltã ꝓdã asportа-
uerũt: ꝫ t caulas ouiũ destruẽtes: tule
rũt pecoꝝ ifinitã multitudinẽ: et ca-
meloꝝ: reũsiq; sẽ i hierlm. XV

Azarias ãt filiꝰ obed facto i se E
ꝓpũ dei: egressus ẽ i occursũ asa
et dixit ei: Audite me asa t oes iuda et

banid sup̃ isrl̃i sempiternũ: ipsi t filij⁹
eiꝰ in pactũ salis. Et surrexit hieroboa
filiꝰ nabath ꝯuꝰ salomõis filij dõ B
t rebellauit ꝫ dñm suũ. Cõgregaricq; sẽ
ad eũ viri vanissimi t filij belial: t ꝓua
luerũt ꝫ roboã filiũ salomõis. Porro
roboã erat rudis t corde pauido: nec
potuit resistere eis. Nũc ꝙ vos dicitis
ꝙ resistere possit⁹ regno dñi qđ possi-
det p filios dd? Habetisq; grãdẽ ꝓpli
mltitudinẽ: atq; vitulos aureos đs
fecit vobis hieroboã i deos. Et iecistis
sacerdotes dñi filios aarõ atq; leuitas
t fecistis vob sacerdotes sicut oẽs ppli
terrarũ. Quicũq; venerit t initiauerit
manũ suã i tauro: i bob⁹ t i arietib⁹ se
ptẽ: fit sacerdos eoꝝ q̃ ñ sũt dij. Noster C
aũt dñs deꝰ ẽ: quẽ ñ relinq̃m⁹. Sacer-
dotesq; mistrãt dño de filijs aarõ: t le
uite: sũt i ordie suo: Holocausta q̃z of-
ferũt dño p singulos dies mane t ves-
pere: t thymiama iuxt̃ legẽ ꝓcepta ꝯfe-
cũ: t ꝓponũt panes i mẽsa mũdissi-
ma. Estq; apud nos cãdelabrũ aureũ:
t lucerna eiꝰ: vt accedãt semp ad ves-
perã. Nos q̃ppe custodim⁹ ꝓcepta dñi
dei nr̃i: quẽ vos reliq̃stis. Ergo i exer-
citu nr̃o dux deꝰ ẽ: t sacerdotes eiꝰ q̃
dãgint tubis t resonãt ꝫ vos. Filij isrl̃
nolite pugnare ꝫ dñm deũ patrũ vr̃o-
rũ: qr nõ vob expedit. Hec illo loquẽ-
te: hieroboã retro moliebat insidias.
Cũq; ex aduerso ostiũ staret: ignorãtẽ
iudã: suo ãbigebat exercitu. Respiciẽs
q̃ indas vidit istare belliũ ex aduerso
t post tergũ: t clamauit ad dñm: ac sa
cerdotes tubis canere cepert: oẽsq; vi
ri iuda vociferati sũt. Et ecce illis cla-
mãtib⁹ ꝓterruit deꝰ hieroboã t oẽm
isrl̃ q̃ stabat t aduerso abia t iuda: fu-
gerũtq; filij isrl̃ iudã: t tradidit eos de
us i manu eoꝝ. Percussit ꝙ eos abia
t ꝓpls ei⁹ plaga magna: t corruert vul
nerati ex isrl̃: q̃ngẽta milia virorũ
fortiũ. Humiliatiq; sũt filij isrl̃i tpe il
lo: t vehemẽtissime cõfortati filij iuda
eo q̃ sperassent i dño deo patrũ suoꝝ.
Persecutꝰ ẽ ãt abia fugiẽtẽ hieroboã
t cepit ciuitates eiꝰ: bethel t filias eiꝰ
t hiesana cũ filiab⁹ suis: effron q̃z t fi-
lias eiꝰ. Nec valuit vltra resistere hie-
roboã i diebꝰ abia. Quẽ ꝓcussit dñs t
mortuꝰ ẽ. Igit abia cõfortato imperio
suo: accepit vxores q̃ttuordeci: ꝓcre-

denaimi. Dñs vobiscū: q; fuistis cū eo. Si q̄sieritis eū: iuenietis. Si āt dereliq̄ritis eū: derelinq̄t vos. Trāsibūt āt multi dies i isrl absq; deo vero: t absq; sacerdote: absq; doctore q̄ t absq; lege. Cūq; reūsi fuerint i angustia sua: t clamauerit ad dñm deū isrl t q̄sierit eū: reperient eū. In tpe illo ñ erit pax egredienti t ingredienti: sz ¶ crores vndiq; i cūctis hitatoribus ¶ra. Pugnabit ei gēs ꝛ gētē t ciuitas ꝛ ciuitatē: q; dñs cōturbabit eos i oi āgustia. Vos ꝫ ꝓfortamini: t nō dissoluāt manus vre: erit ei merces opi vro. Qđ cū audisset asa verba. s. t ꝓphetiā azarie filii obed ꝓphete cōfortat ē: t abstulit idola de oi ¶ra iuda t de beniamin: t ex vrbibus q̄s cepat mōtē ephraim: t dedicauit altare dñi qđ erat añ porticū dñi: ꝓgregauitq; vniūsū iudā t beniamin t aduenas cū eis de ephraī t manasse t de symeō. Plures ei ad eū ꝓfugerāt ex isrl: vidētes ꝙ dñs deus illius eēt cū eo. Cūq; venissent i hierlm mēse tertio: āno decimo ānto regni asa: immolauerūt dño i die illa de manubijs: t ꝓdā quā adduxerāt boues septigētos: t arietes septē milia. Et iurauit ex more ad corroborandū fedus: vt q̄rerēt dñm deū patrū suorū i toto corde t i tota aia sua. Siq̄s aūt inq̄t ñ q̄sierit dñm deū isrl: moriat̄ a minimo vsq; ad maximū: a viro vsq; ad mulierē. Jurauerūtq; dño voce magna i iubilo: t i clāgore tube: t isonitu buccinarū: roēs q̄ erāt i iuda cū execratiōe. In oi ei corde suo iurauerūt: t i tota voluntate q̄sierūt eū: t inuenerūt. Prestititq; ei dñs requiē p circuitū. Sz t maachan matrē asa regis ex augusto deposuit ipio: eo ꝙ fecisset i luco simulachrū priapi qđ oē ꝓtriuit: t i fruſta cōminuēs cōbussit i torrēte cedron. Excelsa āt derelicta sūt i isrl. Attñ cor asa erat ꝓfectū cūctis diebus eius. Eaq; q̄ vouerat pr suis: t ipe intulit i domū dñi argentū t aurū: vasaq; diuersa supellectilē. Bellū non fuit vsq; ad tricesimū annū regni asa. XVI

Anno autē tricesimosexto regni eius: ascēdit baasa rex isrl i iudā t muro circūdabat rama vt nullus posset egredi t ingredi de regno asa. Protulit āt asa argentū t aurū ¶ thesauris domus dñi t de thesauris regis:

misitq; ad benadab regē syrie q̄ habitabat i damasco: dicēs. Fedus inter me t te ē. Pr q̄s me t pr tuū babuit cordiā: quāobrē misi tibi argentū t aurū: vt rupto federe q̄ habes cū rege isrl facias eū a me recedere. Cōperto benadab misit principes exercituū suoz ad vrbes isrl: q̄ ceperūt ahion t dan t abelmaī t vniuersam neptalim muratas. Qđ cū audisset asa desijt edificare ramā: t intermisit opus suū. Porro asa rex assumpsit omnem iudā t tulerūt lapides de rama t ligna q̄ edificationi ꝓpauerat: de quibus edificauitq; ex eis gabaa et maſpha. In tpe illo venit anani ꝓphe ad asa regē iuda: t dixit ei: Quia habuisti fiducia i rege syrie t nō i dño deo tuo: idcirco euasit syrie rex exercitus manu tua: Nōne ethiopes t libyes plures erāt q̄drigis t equitibus nimia: q̄s cū i dño confidisti dedit i manu tua? Oculi enim dñi planē vniūsā trā: t ꝓbet fortibus his q̄ corde ꝓfecto credūt in eū. Stulte igit egisti: t q̄p hinc ēt pñi tue bella ꝓsurgēt. Iratusq; asa adversus vidētē: iussit eū mitti i neruū. Quia quippe sup hoc fuerat dñs indignatus terfecit de ꝓplo i tpe illo plurimos. Porro aūt asa prima t nouissima scripta sūt in libro regū iuda t isrl. Egrotauit quoq; anno tricesimonono regni sui: pedū vehētissimo: et nec i infirmitate sua q̄sinit dñm: sz magis i medicorū te ꝓfisus ē. Dormiuitq; cū ꝓribus suis t mortuus ē anno q̄dragesimoprimo regni sui: t sepelierūt eū i sepulchro suo qđ foderat sibi i ciuitate dd. Positusq; eū sup lectū suū plenū aromatibus t vnguēt̄ meretricijs q̄ erāt ꝓfecta arte ꝓfecta: t cōbusserūt super eū rioz arte ꝓfecta:

Egnauit (bitiōe nimia. XVII añr iosaphat filius eius ꝙ roborauit ꝫ isrl. Cōstituitq; milites i cūctis vrbibus iuda q̄ munitiones erāt i cūctis vrbibus iuda q̄ munitiones late muris: ꝓsidiaq; dispositurus i terra iuda t i ciuitatibus ephraim q̄s ceperat asa pr eius. Et fuit dñs cū iosaphat q̄ ambulauit i vijs dd pris sui primi: t non sperauit i baalim ꝫ i deo pris sui: t ambulauit in mandatis eius t non iuxta opera israel. Cōfirmauitq; dñs regnū i manu eius: t dedit oīs iuda munera iosaphat: t

1. Reg. 15. d

ꝙ fuit ei infinite diuitie: ⁊ mlta gl̃ia. Cū
q̄ supposuisset cor ei⁹ audaciā ꝑter vias
dñi: ⁊ excelsa ⁊ lucos ó iuda abstulit.
Tertio ãt anno regni sui misit de pri-
cipib⁹ suis benail ⁊ obdiã ⁊ zachariã
⁊ nathanael ⁊ micheã vt docerẽt i ci-
uitatib⁹ iuda ⁊ cū eis leuitas semeiam
⁊ nathaniã ⁊ zabadiã: asahel q̄z ⁊ semi
ramoth ⁊ ionathã adoniãq̄ ⁊ thobiã
⁊ tobadoniã leuitas: ⁊ cū eis eliſama
⁊ ioram sacerdotes. Docebãtq̄ ꝑlm in
iuda: habẽtes librū legis dñi: ⁊ circūibãt
cũctas vrbes iuda: atq̄ erudiebãt po-
pulū. Iteraq̄ face⁹ ẽ pauor dñi sup oia
regna terr⁹: q̄ erãt p gyrū iuda: nec au
debãt bellare ↄ ioſaphat. Sed ⁊ phili-
stiim: ioſaphat mũera deferebãt: ⁊ vecti-
gal argẽti. Arabes q̄z adducebãt pecо
ra: arietes septẽ milia septigẽtos: ⁊ hir
cos totidẽ. Creuit ꝙ ioſaphat ⁊ magni
ficat⁹ ẽ vsq̄ i sublime: atq̄ edificauit
iuda domos adinstar turriũ: vrbesq̄
maximas: ⁊ mlta opa patrauit i vrbi-
bus iuda. Viri q̄z bellatores ⁊ robusti
erãt i hierlm: q̄rũ iste nũer⁹ p domos
atq̄ familias singuloꝝ. In iuda princeps
exercit⁹ ednas dux: ⁊ cū eo robustissi-
mi viri trecẽta milia. Post hũc iohã
nan princeps: ⁊ cū eo ducẽta octoginta
milia. Post illũ q̄z amasias fili⁹ zechri
obtulit⁹ dño: ⁊ cū eo ducẽta milia vi-
rorū fortiũ. Hũc seq̄bat robust⁹ ad ꝓ-
tegẽdã ciuitatẽ iuda ⁊ cū eo tenẽtiũ arcũ ⁊ clype
orum ducẽta milia. Post istũ ẽt iozabad
⁊ cū eo cẽtũ octoginta milia expedito-
rũ militũ. Hi oẽs erãt ad manũ regis
exceptis aliis q̄s posuerat i vrbib⁹ mu
ratis: ⁊ i vniuerso iuda. XVIII

Fuit ꝙ ioſaphat diues ⁊ inclyt⁹
multũ: ⁊ affinitate cõiunct⁹ est
achab. Descẽditq̄ post ãnos ad eũ i sa
mariã. Ad cui⁹ aduentũ mactauit a-
chab arietes ⁊ boues plurimos ipi et
populo q̄ venerat cũ eo: ꝓsuasitq̄ illi vt
ascẽderet i ramoth galaad. Dixitq̄ a-
chab rex isrl ad ioſaphat regem iuda.
Veni mecũ i ramoth galaad. Cui ille
rndit. Ut ego ⁊ tu: sic ꝑ̄s tu⁹ sic ⁊ po
pul⁹ meus: tecũq̄ erim⁹ i bello. Dixit io
ſaphat ad regẽ isrl. Cõsule obsecro im-
plorans rñ ꝙmonẽ dñi. Cõgregauit igi-
tur rex isrl ꝓphaꝝ q̄drigẽtos viros ⁊
dixit ad eos. In ramoth galaad ab bel
lare debemus an q̄escere? At illi
ascẽde inquisit: ⁊ tradet de⁹ i manu re
gis. Dixitq̄ ioſaphat. Nũq̄d nõ ẽ hic
ꝓphetes dñi: vt ab illo ẽt req̄ram⁹? Et
ait rex isrl ad ioſaphat. Est vir vn⁹ a q̄
possum⁹ q̄rere dñi volũtatẽ sz ego odi
eũ q⁹ nõ ꝓpheтat mihi bonũ: sz malu⁹
oi tpe. Est ãt micheas fili⁹ iemla. Dix-
itq̄ ei ioſaphat. Ne loq̄ris rex hoc mõ
Uocauit ꝙ rex isrl vnũ ó eunuchis: et
dixit ei: Uoca cito micheã filiũ iemla.
Porro rex isrl ⁊ ioſaphat rex iuda vt
q̄ sedebãt i solio suo vestiti cultu re-
gio. Sedebãt ãt i area iux̄ portã sama- C
rie: oẽsq̄ ꝓphete vaticinabãt cor ã eis
Sedechias vero fili⁹ chanana feꝛ sibi
cornua ferrea: ⁊ ait: Hec dic dñs. His
vẽtilabis syriã: donec cõteres eã. Oẽs
q̄ ꝓphe sic ꝓphetabãt: atq̄ dicebãt:
Ascẽde i ramoth galaad ⁊ ꝓsperaberis
⁊ tradet eos dñs i manu regis. Nũcius
ãt q̄ ierat ad vocãdũ micheã: ait illi:
En ẽba oim ꝓphaꝝ vno ore bona re
gi annũciat. Queso ꝙ te vt ⁊ sermo tu⁹
ab eis nõ dissentiat: loq̄risq̄ ꝓspera.
Cui rndit micheas. Uiuit dñs: q⁹ q̄-
cũq̄ dixerit mihi de⁹ me⁹ h loq̄r. Ue- D
nit ꝙ ad regẽ: Cui rex ait: Michea: ire 3. Reg. 22. c
debem⁹ i ramoth galaad ad bellãdũ:
an q̄escere? Cui ille rndit. Ascẽdite: cũ
cta ei ꝓspera eueniẽt: ⁊ tradẽt hostes
i man⁹ vras. Dixitq̄ rex. Iterũ atq̄ ite
rũ te adiuro: vt mihi nõ loq̄ris nisi qđ
verũ ẽ i nole dñi. At ille ait: Uidi vni
uersũ isrl dispsum i mõtib⁹ sicut oues
absq̄ pastore. Et dixit dñs. Nõ habẽt
isti dños reuertat⁹ vnusq̄sq̄ i domũ su
am i pace. Et ait rex isrl ad ioſaphat.
Nõne dixi tibi ꝙ nõ ꝓphetaret iste mi
hi q̄cq̄ boni: sz ea que mala sunt? At
ille idcirco ait audite ẽbũ dñi. Uidi Esa. 6. a
dñm sedẽtẽ i solio suo: ⁊ oẽm exercitũ
celi assistentẽ ei a dextris ⁊ a sinistris. E
Et dixit dñs. Quis decipiet achab re- 3. Reg. 22. b
gẽ isrl vt accẽdat ⁊ corruat i ramoth
galaad? Cũq̄ diceret vn⁹ h mõ: ⁊ alter
alio: ꝓcessit spũs ⁊ stetit cor ã dño: et
ait. Ego decipiã eũ. Cui dñs: in q̄ inq̄s
decipies. At ille rndit. Egrediar: ⁊ ero
spũs mẽdax i ore oim ꝓphaꝝ ei⁹. Dix-
itq̄ dñs: Decipies: ⁊ ꝓualebis: egrede-
re et fac ita. Nunc igit ecce dñs dedit
spm mẽdacẽ i ore oim ꝓphaꝝ tuoꝝ
⁊ dñs locut⁹ ẽ de te mala. Accessit aũt
sedechias fili⁹ chanana: ⁊ ꝓcussit mi-

F chee maxillã:t ait. Per quꝰ viã trãsiuit spꝰ dñi a me vt loq̃rer tibi? Dixit q micheas. Tuipe videb i die illo:qñ igressus fuerꝛ cubiculũ de cubicko: vt abscõdarꝛ. Precepit ãt rex isrl vicẽs. Tollite micheã t ducite eũ ad ãmon pncipẽ citatꝛ t ad ioas filiũ amalech t vicetꝛ: Hec dic rex. Mittite hũc i carcerẽ:t date ei panis modicũ.t aq̃ pauxillũ donec reũtar in pace. Dixitq micheas. Si reũsus fuerꝛ i pace ñ ē dñs locutus i me. Dt ait: Audite oẽs pꝑli. Igiꝯ ascẽdert rex isrl et ioſaphat rex iuda i ramoth galaad: dixitq rex isrl ad ioſaphat. Mutabo habitũ: t sic ad pugnã vadã:tu ãt induere vestibꝰ tuis
G Mutatoq rex isrl habituenit ad bellũ. Rex ãt syrie pceꝑat ducibꝰ eq̃tatꝰ sui dicens: Ne pugnetꝛ ꝫ mimũ:aut ꝫ maximũ:nisi ꝫ solũ regẽ isrl: itaq cuz vidissẽt pncipes eq̃tatꝰ ioſaphat dixert rex isrl ẽ iste. Et circũdederẽt eũ dimicãtes: At ille clamauit ad dñm:t auxiliatꝰ ẽ ei:atq ãtit eos ab illo. Cũ enim vidissẽt duces eq̃tatꝰ q ñ ẽt rex isrl: reliq̃rit eũ: Accidit ãt vt vnꝰ e pꝑlo sagittã i icertũ iaceret:t pcussit regẽ isrl iter carulcẽ t scapulas. At ille aurige suo ait. Cõũte manũ tuã: t educ me de acie:qr vulneratꝰ sũ. Et finita est pugna i die illo. Porro rex isrl stabat i curru suo ꝫ syros vsq ad vesperã:t mortuꝰ ẽ occidẽte sole. XIX
A Reuersus ẽ ãt ioſaphat rex iuda in domũ suã pacifice i hierlm. Cui occurrit iehu filiꝰ anani videꝫ et ait ad eũ. Impio pbes auxiliũ:t his q̃ oderũt dñm amicitia iũgerꝛ: Et id circo irã q̃dã dñi merebarꝛ sꝫ bona opa inuẽta sũt i te eo q abstuleris lucos de tra iuda:t pparaueris cor tuũ vt req̃reres dñm deũ patrũ tuoꝝ. Habitauit ꝫ ioſaphat i hierlm. Rursũq egressus ẽ ad pꝑlz ó berſabee vsq ad mõtẽ ephra im t reuocauit eos ad dñm deũ patrũ suoꝝ: cõstituitq iudices tre i cũctꝛ ciuitatibꝰ iuda munitꝛ p singla loca et pcipiẽs iudicibꝰ: videte ait: q̃d faciatꝛ Nõ ei hois exercetꝛ iudiciũ: sꝫ dñi: t qõ eũq iudicaueritꝛ i vos redũdabit. Sit timor dñi vobiscũ t cũ diligẽtia cũcta
C facite. Nõ ẽ ei apud dñz deũ nrm iniq̃tas: nec pſonarũ acceptio: nec cupido
Ro.2.b Deut.10.k muñez. In hierlm q̃z cõstituit ioſaphat leuitas t sacerdotes t pncipes [illegible] ex isrl vt iudiciũ t cãm dñi iudi[illegible] hitatorib⁹ ei⁹: Precepitq eis [illegible] Sic agetꝛ i timore dñi fidẽli[illegible] pfecto. Oẽm cãm q̃ venerũt ad [illegible] trũ vrbꝰ q̃ hitãt i vrbib⁹ suis [illegible] gnatõez t i pgnatiõẽ vbicũq [illegible] ꝺ lege de mãdato:ꝺ cerimoniꝭ [illegible] stificationib⁹ oñdite eis vt nõ [illegible] dñm t ne veniat ira sup vos t [illegible] tres vros. Sic q̃ agẽtes nõ [illegible] Amarias ãt sacerdos t pncipes [illegible] his q̃ ad deũ ptinent pſidebit. [illegible] zabadidias filiꝰ hismael q̃ ẽ [illegible] mo iuda:sup ea opa erit q̃ ad regẽ [illegible] ciũ ptinẽt. Habetisq magistros [illegible] corã vob:cõfortami t agite [illegible]
p t erit dñs vobiscũ i bonis. [illegible]
Post hec cõgregati sũt filij m[illegible] ab t filij ãmon t cũ eis de [illegible] monitis ad ioſaphat vt pugnare [illegible] eũ. Uenerũtq nũcij:t indicauerũ[illegible] ſaphat dicẽtes. Uenit ꝫ te multitu[illegible] magna de his locꝭ q̃ trãs mare [illegible] de syria:t ecce cõſistũt i aſaſonthamar [illegible] q̃ ẽ engaddi. Ioſaphat ãt timore pe[illegible] rit⁹ totũ se cõtulit ad rogãdũ [illegible] pdicauit ieiuniũ vniuerſo iuda. Cõ[illegible] gatusq ẽ iudas ad depcãdũ dñm [illegible] t oẽs de vrbib⁹ suis venerũt ad [illegible] crãdũ eũ. Cũq stetisset ioſaphat in [illegible] dio cetu iude t hierlm i domo dñi [illegible] atriũ nouũ ait. Dñe deus patrũ nr[illegible] tu es deꝰ i celo:t dñaris cũctoꝝ regn[illegible] gẽtiũ. In mãu tua ẽ fortitudo t po[illegible] tia: nec q̃squã tibi põt resistere. Nõ[illegible] tu deꝰ nr interfeciſti oẽs habitato[illegible] tre huiꝰ coram pꝑlo tuo isrl t dedi[illegible] semini abraã amici tui in [illegible] Habitauerũtq i ea:t extruxerũt in [illegible] ia sanctuariũ noi tuo dicẽtes. Si [illegible] erint sup nos mala:gladiꝰ iudicij [illegible] stilẽtia t fames: stabimꝰ coram [illegible] hac i ꝓſpectu tuo: i q̃ invocatũ ẽ [illegible] tuũ:t clamabimꝰ ad te i tribulatio[illegible] bꝰ nris:t exaudies nos saluosq̃ [illegible] es. Nũc igiꝯ ecce filij ãmon t mõ[illegible] mõs seir q̃s nõ cõcessiſti isrl t [illegible] rẽt qñ egrediebãr de egypto: ꝫ de[illegible] nauerũt ab eis t nõ interfecerũt [illegible] rio agũt t nitũr ejcere nos de pos[illegible] one quã tradidiſti nob deꝰ nr. Ecqñ [illegible] iudicab eos? In nob q̃dẽ nõ ẽt [illegible] titudo vt possimꝰ huic multitudi[illegible]

sistere q̄ irruit sup nos: sz cū ignorēm⁹ q̄d agere debeam⁹ ꝙ solū hēm⁹ residui vt oculos nr̄os dirigam⁹ ad te. Omis ⁊ o iuda stabat corā dño: cū puulis ⁊ vxo-rib⁹ ⁊ liber⁊ suis. Erat āt iazihel filⁱ zacharie filꝫ banaie filꝫ iehybel filꝫ matthanie leuites ō filꝫs asaph: super quē fact⁹ ē spūs dñi i medio turbe et ait. Attēdite omis iuda: ⁊ q̄ hitat⁊ i hie rusalē: ⁊ tu rex iosaphat. Hec dic̄ dñs vob. Nolite timere nec paueat⁊ hac multitudine. Nō ē ei vr̄a pugna: sz dei. Cras descēdet⁊ ꝫ eos. Ascēsuri ei sūt p clīuū noie seis: ⁊ inuenie⁊ illos i fīne torrēt⁊ q̄ ēr̄ solitudinē hieruhel. Nō ei erit⁊ q̄ dimicabit⁊: sz tm̄ mō cō-fidēt⁊ state ⁊ videbit⁊ auxiliū dñi sup vos. O iuda ⁊ hierl̄z nolite timere nec paueat⁊. Cras egrediemī ꝫ eos. ⁊ dñs erit vobiscū. Iosaphat ꝙ ⁊ iuda ⁊ oēs hitatores hierl̄m ceciderūt ꝓni i trā corā dño: ⁊ adorauer̄t deū. Porro leui te de filꝫs caath ⁊ ō filꝫs chore lauda dār dñm deū isrl̄ voce magna i excel-sum. Cūq; mane surrexissēt egressi sūt p desertū thecue: pfectisq; eis stās io-saphat in medio eor̄ dixit. Audite me viri iuda: ⁊ oēs hitatores hierl̄z. Credi te i dño deo vr̄o: ⁊ securi eritⁱ credite ꝓ phēt⁊ ei⁹: ⁊ cūcta eueniēt ꝓspera. De-ditq; cōsiliū ꝓpło ⁊ statuit cātores dñi vt laudarēt eū i turmis suis ⁊ añcedē-rēt exercitū: ac voce ꝛsona dicerēt. Cō-fitemī dño: qm̄ ie⁹nū misericordia ei⁹ Cūq; cepissent laudes canere. vertit do mⁱ insidias eor̄ i semetipos filiorū. s. moab ⁊ moab ⁊ mōt⁊ seir: q̄ igressi fue rāt vt pugnarēt ꝫ iudā: ⁊ pcussi sunt. Nam filꝫ āmō ⁊ moab cōsurrexer̄t ad versū hītatores mōt⁊ seir: vt interficerēt ⁊ dēcerēt eos. Cūq; ꝫ ope ꝓpetrassent: cū i semetipos versi mutuis cōcidere vulneribⁱ⁹. Porro iuda cū venisset ad speculā q̄ respicit solitudinē vidit p-cul oēm late regionē plenā cadaueri-bⁱ⁹: nec fuisse quēq; q̄ necē potuisset euadere. Venit ꝫ iosaphat ⁊ ois ꝓpłus cū eo ad detrahēda spolia mortuor̄: i ueneruntq; iter cadauera variā suppel lectīlē vestes q̄z ⁊ vasa p̄ciosissima: et diripuerūt ita vt oia portare nō possēt tribus dies spolia auferre: ꝙ ꝙde ma gnitudine. Die āt q̄rto ꝛgregati sūt i valle benedictiōis. Et ibi q̄m ibi benedixe rūt dño: vocauer̄t locū illū vall⁹ bñdi-ctiōis vsq; i p̄sētē diē. Reūsusq; ē ois vir iuda ⁊ hitatores hierl̄z: ⁊ iosaphat añ eos i hierl̄m cū letitia magna eo q̄ dedisset eis dñs gaudiū ō iimicⁱ⁹ suis. In gressiq; sūt i hierl̄z cū psalteriīs ⁊ cithar⁊ ⁊ tubis i domū dñi: Irruit āt pauor dñi sup vniūsa regna trār: cū audissēt q̄ pugnasset dñs ꝫ iimicos isrl̄. Quie uitq; regnū iosaphat: et ꝙbuit ei dñs pacem q̄ circuitū. Regnauit igit⁹ iosa-phat sup iudā: ⁊ erat trigintaq̄nq; āno-rū cū regnare cepisset. Uigiti aūt ⁊ q̄n q; ānis regnauit i hierl̄z: ⁊ nomē mr̄is ei⁹ azuba filia selachi. Et ābulauit in via p̄r̄is sui asa nec declinauit ab ea: faciēs q̄ placita erāt corā dño. Uerūtⁿ excelsa nō abstulit: ⁊ adhuc ꝓpłs nō direx erat cor suū ad dñz deū patr̄ suor̄. Re liq̄ āt gestor̄ iosaphat ꝓrūⁿ ⁊ nouissi-mor̄ scr̄ta sūt i verb⁹ iehu filꝫ anani: q̄ digessit i libro regū isrl̄. Post hec inīt amicitias iosaphat rex iuda cū ocho-zia rege isrl̄: cui⁹ opa fuerūt ipīssima: ⁊ ꝓticeps fuit vt faceret naues q̄ irēt i tharsis: fecerūtq; classē i asiongaber. Prophetauit āt eliezer filⁱ⁹ dodan de maresa ad iosaphat dicēs: Quia habui sti fedus cū ochozia: ꝙcussit dñs opa tua: cōtriteq; sūt naues nec potuerūt ire i tharsis. XXI

Dormiuit aūt iosaphat cū p̄r̄ib⁹ suis ⁊ se-pultⁱ⁹ ē cū eis i ciuitate dā: re-gnauitq; iorā filⁱ⁹ eiⁱ⁹ ꝓ eo. Qui habu it frēs filios iosaphat azariā ⁊ iahihel ⁊ zachariā ⁊ azariā ⁊ michael ⁊ sapha tiā. Oēs hi filⁱ iosaphat regⁱ iuda. De ditq; eis p̄r̄ su⁹ mlta mūera argēti et auri: ⁊ pēsatiōes cū ciuitatibⁱ⁹ mūitis-simis i iuda: regnū āt tradidit iorā eo q̄ eēt ꝓmogenit⁹. Surrexit āt iorā su ꝙ regnū p̄r̄is sui. Cūq; se cōfirmasset: occidit oēs frēs suos gladio ⁊ q̄sdā de ꝓncipib⁹ isrl̄. Triginraduor̄ annor̄ erat iorā cū regnare cepisset: ⁊ octo an nis regnauit i hierl̄m: ābulauitq; in vīs regū isrl̄ sic̄ egerat dom⁹ achab. Filia q̄ppe achab erat vxor ei⁹: et fecit malū i ꝛspectu dñi. Noluit āt dñs di-sperdere domū dā ꝓpter pactū qđ inie rat cū eo: ⁊ qz ꝓmiserat vt daret ei lu-cernā ⁊ filīs ei⁹ i omni tpe. In dieb⁹ illⁱ rebellauit edō ne esset subditⁿ iude ⁊ cōstituit sibi regē. Cūq; transiret io-

4. Reg. 8. e

Ibidē. 8. e

rā cū pncipib⁹ suis ⁊ cūcto eq̄tatu qui
erat secū: surrexit nocte: ⁊percussit edō q̄
se circūdederat: ⁊ oēs duces eq̄trat⁹ ei⁹
C Vtrū rebellauit edō: ne cēt subdit̄ioc
iuda vsq; ad hāc diē. Eo tpe ⁊ iobna
recessit: ne cēt sub manu illi⁹. Derelīq̄
rat ei dñm desū patrū suo⁹ insup ⁊ ex-
celsa fabricat⁹ ē i vrbib⁹ iuda: ⁊ forni-
cari fec hiratoꝛes hierūh: ⁊ p̄uaricari iu
dā. Allate sūt āt ei lre ab helia ꝓphe-
ta: i q̄b⁹ scriptū erat. Hec dicit dñs de
us dō p̄ris tui: Quia ñ ambulasti i vīs
iosaphat p̄ris tui: ⁊ i vīs asa regis iu-
da sz iceisisti p iter regū isrl: ⁊ fornica-
ri fecisti iudā ⁊ hiratoꝛes hierūm: imi-
rat⁹ fornicationē dom⁹ achab: insup
⁊ frēs tuos domū p̄ris tui meliores te
occidisti: ecce dñs pcutiet te plaga ma
gna cū ꝓpło tuo: ⁊ filios ⁊ vꝛoꝛib⁹ tuis
vniūsaq; substātia tua. Tu āt egrota-
bis pessimo lāguoꝛe vteri: donec egre-
diant viralia tua paulati p singulos
D dies. Suscitauit ꝙ dñs ꝫ iorā spīm phi
listinoꝝ ⁊ arabū q̄ cōfines sūt ethiopi
b⁹: ⁊ ascēderūt i trā iuda ⁊ vastauerūt
eā. Diripuerūtq; cūctā substātiā q̄ in-
uēta ē i domo regis insup ⁊ filios ei⁹ ⁊
vꝛoꝛes. Nec remāsit ei fili⁹ nisi ioachaz
q̄ min⁹ natu erat: Et sup hec oīa pcus
sit cū dñs alui lāguoꝛe īsanabili Cūq;
diei succederet dies ⁊ tēpoꝛū spacia vo
luerent: duoꝝ ānoꝝ explet⁹ est circu-
lus: et sic lōga cōsūpt⁹ ē tabe ita vt ege
reret etiā viscera sua: lāguoꝛe pariē et
vita caruit. Mortuusq; ē i infirmita-
te pessima: ⁊ ñ fecit ei ꝓpls ꝙm moꝛē cō
bustionis exeq̄as: sic fecerat maioꝛib⁹
ei⁹. Trigintaduoꝝ ānoꝝ fuit cū regna-
re cepisset: ⁊ octo ānis regnauit in hie
rusalē: Ambulauitq; ñ recte: ⁊ sepelie
A rūt eū i ciuitate dō: verūtn nō i sepul-

4. Reg. 8. f

C Onstitue (chio regū. XXII
6 rūt āt hiratoꝛes hierūm ocho-
zīā filiū ei⁹ minimū regē ꝓ eo
Oēs ei maioꝛes natu q̄ aſi cū fuerāt i-
terfecerāt latrones arabū q̄ irruerāt i
castra. Regnauitq; ochizias fili⁹ ioā
regis iuda. Quadragintaduoꝝ annoꝝ
erat ochozias cū regnare cepisset ⁊ uno
āno regnauit i hierūm: ⁊ nomē mr̄is
B ei⁹ athalia filia amri. Sz ⁊ ipe igressus
ē p vias dom⁹ achab. Mal ei ei⁹ ipu-
lit eū vt ipie ageret. Fecit igit malū i
cōspectu dñi sicut dom⁹ achab. Ipi ei
fuerē ei ꝯsiliarū post mortē p̄ris
interitū ei⁹: ābulauit i cōsiliis
ꝓrexit cū ioꝛā filio achab regis
lū ꝫ asahel regē syrie i ramoth
vulneraueꝝtq; syri ioꝛā. Qui
ē vt curaret⁹ i iezrahel. Multas
gas accepat i supradicto certam
tur ochozias fili⁹ ioꝛā rex iuda
dit vt inuiseret ioꝛā filiū achab
rahel egrotātē. Uolūtat⁹ dñe
adūsus ochoziā: vt veniret ad
cū venisset ⁊ egrederet cū eo
hu filiū nāsi: quē vnxit dñs ⁊
domū achab. Cū ꝙ ēnteret iehu
achab iuenit pncipes iuda ⁊ filios
trū ochozie q̄ ministrabāt ei: ⁊
illos. Ipm q̄z pq̄rēs ochozīā
latitātē i samaria adductūq; ad
cidit: et sepelierūt cū eo q̄ ēt fili⁹
phat: q̄ q̄sierat dñm i toto cor
Nec vltra spes aliq̄: vt de
gnaret ochozie. Stq̄dē athalia
vidēs q̄ mortu⁹ ēt fili⁹ su⁹:
iterfec oēm stirpē regiā dom⁹
Porro iosabeth filia regis
liū ochozie: ⁊ furata ē eū de
oꝛū regis vt interficerēt: absc
cū nutrice sua i cubiculo lectu
sabeth āt q̄ abscōderat eū: ⁊
gis ioꝛā vꝛoꝛ ioiade pōtifi
zie: ⁊ idcirco athalia ñ interfec
ꝙ cū eis i domo dei abscōdit
ēb⁹ regnauit athalia sup trā. XX

Anno āt septio ꝓcurat⁹
assumpsit cēturiones
delicet filiū hieroboā
ei filiū iohānā: azariā
maasiā filiū ad
chri: ⁊ iniit cū eis fedus. Qui
tes iudā ꝯgregauer
vrbib⁹ iuda: ⁊ pncipes
nerūtq; i hierūm. Iniit
do pactū in domo dei cū
ad eos ioiada. Ecce fili⁹
sic locut⁹ ē dñs sup filios
mo quā facietis. Tertia
niūt ad sabbatū sacerdotū
et ianitoꝝ erit i port
mū regis et tria ad portā
damēti. Oē vero reliquū
atrūs dom⁹ dñi: nec q̄spiā
atur domū dñi: nisi sacerdotes
nistrāt⁹ leuite. Ipi rūm mūdi
sanctificati sūt ⁊ oē reliquū

uet custodias dñi. Leuite ãt circũdẽt regẽ hñtes singli arma sua: t si ꝙs alius ingref⁹ fuerat tẽplũ: iterficiãt: sint q̃ cũ rege: t itrãte et egrediẽte. Fecerũt ḡ leuite t vniũsus iuda iuxt oia q̃ ꝓceperat ioiada põtifex. Et assũpserũt singuli viros ꝙ ib̃ se erãt: t veniebãt p ordinẽ sabbati cũ his ꝙ ipleuerãt sabbatũ: t egressi erãt. Siqdẽ ioiada põtifex ꝺ dimiserat abire turmas: q̃ sibi p singulas hebdomadas succedere ꝛsueuerãt. Deditq̃ ioiada sacerdos cẽturionib⁹ lãceas clypeosq̃ t peltas regi dauid: q̃s ꝓsecrauerat i domo dñi. Constituitq̃ oẽs ꝓpm tenẽtiũ pugiões a pte tẽpli dextra vsq̃ ad ptẽ tẽpli sinistrã: cor altari t tẽplo p circũitũ regi. Et eduxerũt filiũ regis ipposuerũtq̃ ei diadema: dederũtq̃ i mãu ei⁹ ren̄ cãq̃ legẽ et ꝓstituerũt eũ regẽ. Unxit q̃z illũ ioiada põtifex t filij ei⁹: imp̃catiq̃ sũt ei atq̃ dixerũt. Viuat rex. Qd cũ audisset athalia vocẽ s. currẽtiũ atq̃ laudãtiũ regẽ ingressa ẽ ad ꝓpm i tẽplũ dñi. Cumq̃ vidisset regẽ stãtẽ sup gradũ in introitu t ꝓncipes turmasq̃ circa eũ: oẽmq̃ populũ terre gaudẽtẽ atq̃ clãgẽtẽ tubis t diuersi generis organis ꝛcinẽtẽ: vocẽq̃ laudãtiũ: scidit vestimẽta sua t ait. Insidie insidie. Egress⁹ ãt ioiada põtifex ad cẽturiones t ꝓncipes exercitꝰ dixit eis: Educite illã extra septa tẽpli et interfite illã forte gladio. Precepitq̃ sacerdos ne occideret i domo dñi. Et ipposuerũt ei manꝰ. Cũq̃ intrasset portã eq̃ domꝰ regi: interfecerũt eã ibi. Pepigit ãt ioiada fedꝰ inter se vniũsũq̃ ꝓpm t regẽ: vt eet ꝑpls dñi. Intraq̃ ingressus ẽ omis ꝑpls domũ baal t destruxerũt eã: t altaria ac simulachra illiꝰ ꝓfregerunt: mathã q̃z sacerdotẽ baal interfecerũt ante altaria. Cõstituit ãt ioiada ꝓpositos i domo dñi t ad mãibꝰ sacerdotũ et leuitarũ: ꝙs distribuit dauid i domo dñi: vt offerẽt holocausta dño sic̃ scꝑtũ ẽ i lege moysi: i gaudio t cãticũ: iuxt dispositionẽ dauid. Cõstituit q̃z ianitores in portis domꝰ dñi: vt nõ ingrederet eã imũda i oĩe re. Assũpsitq̃ cẽturiões t fortissimos viros: ac ꝓncipes ꝑpli et omne vulgꝰ terre: t fecerũt descẽdere regẽ de domo dñi: t itroire p mediũ portẽ superioris: t collocauerũt eũ i solio regni. Letatusq̃ ẽ omis ꝑpls terre: t vrbs

quieuit. Porro athalia ꝛfecta ẽ gladio. A

Eptẽ ãnoꝝ erat ioas XXIIII cũ regnare cepisset: et q̃dragita ãnis regnauit i hierlm. Nomẽ mris ei⁹ sebia de bersabee. Fecitq̃ qd bonũ ẽ ẽ cor̃ dño: cũctis diebꝰ ioiade sacerdotis. Accepit ãt ei ioas vxores duas e q̃b⁹ gẽuit filios t filias. Pꝰ q̃ placuit ioas vt instauraret domũ dñi ꝓgregauitq̃ sacerdotes t leuitas t dixit eis Egredimini ad citates iudat colligite ꝺ vniũso isrl pecuniã ad sartatecta tẽpli dei vri p singlos annos: festinatoq̃ ꝺ facite. Porro leuite egere negligentiꝰ. B

Uocauitq̃ rex ioiadã ꝓncipẽ t dixit ei Quare tibi nõ fuit cure vt cogeres leuitas iferre ꝺ iuda t ꝺ hierlm pecuniã q̃ ꝓstituta ẽ a moyse ꝙuo dñi vt inferret eã ois mltitudo isrl i tabnaculũ testimonij? Athalia. n. ipũssima t filij ei⁹ destruxerũt domũ dei ꝺ vniũsis q̃ sãcti ficata fuerãt i tẽplo dñi: ornauerũtq̃ pbanis baali. Precepit q̃z rex t fecerũt arcã: posuerũtq̃ eã iuxt portã dñi foris infec⁹. Et ꝓdicatũ ẽ i iuda t hierlm: vt deferrẽt singli ꝓcium dño qd ꝓstituit moyses ꝙuꝰ dei sup oẽs isrl i deserto. Letatiq̃ sũt C cũcti ꝓncipes t ois ꝑpls: t igressi tulerũt i arcã dñi atq̃ misert: ita vt ipleretur. Cũq̃ tps eet vt deferrẽt arcã cor̃ rege p mãnꝰ leuitaꝝ: videbãt esse multã pecuniã: igrediebat scriba regis et quẽ ꝓmꝰ sacerdos ꝓstituerat: effundebãtq̃ pecuniã q̃ erat i arca. Portoq̃ arcã reportabãt ad locũ suũ: sicq̃ faciebãt p singlos dies Et ꝓgregata ẽ infinita pecũia: quã dederũt rex t ioiada his q̃ erãt opib⁹ dom⁹ dñi. Et illi cõducebãt ex ea cesores lapidũ t artifices operũ singloꝝ: vt instaurarẽt domũ dñi: fabros q̃z ferri t eris: vt qd cadere cepat: fulcirẽt. Egerũtq̃ hi q̃ opabãt industrie: t obducebat parietũ cicatrix per manꝰ eoꝝ: ac suscitauerũt domũ dñi in statũ ꝓstinũ: t firmit eã stare fecerunt. Cũq̃ ꝓplessẽt ois opa: detulerũt cor̃ rege t ioiada reliquã ptẽ pecũie: de q̃ facta sũt vasa tẽpli i misteriũ ad holocausta. phiale q̃z t ceta vasa aurea t argẽtea. Et offerebãt holocausta in domo dñi iugit cũctis diebꝰ ioiade Senuit ãt ioiada plenꝰ dieꝝ: t mortuꝰ ẽ cũ centũ triginta eet ãnoꝝ: sepelierũtq̃ eũ i ciuitate dd cũ regibꝰ: eo q̃ fecisset bonũ cũ isrl D

v

Et cū domo ei⁹. Postq̄ autē obiit ioiada
ingressi sūt pncipes iuda: et adorauerūt
regē. Qui delinit⁹ obsequijs eoꝝ acce
uit eis. Et dereliq̄runt tēplū dñi dei pa-
trū suoꝝ: seruierūtq̄ lucꝰ et sculptilibus:
et facta ē ira dñi ꝛ iudā et hierlm ꝓpter
hāc pctm. Mittebatq̄ eis pphas vt re-
uerterēt ad dñm: qbus ptestātes illi au-
Mat.23.d dire nolebant. Spūs itaq̄ dei induit
zachariā filiū ioiade sacerdotē: et stetit
ī ꝛspectu pli et dixit eis: Hec dicit deus:
Quare trāsgredimini pcepta dñi qđ vo-
bis nō ꝓderit: et dereliq̄stis dñm vt dere-
linq̄ret vos? Qui cōgregati adūsus eū
miserūt lapides iuxt regis impiū: i atrio
dom⁹ dñi. Et nō ē recordat⁹ ioas rex mi
sericordie quā fecerat ioiada pr illius
secū: sed interfecit filiū ei⁹. Qui cū mori-
ret ait: Videat dñs et requirat. Cūq̄ euo
lut⁹ eēt ann⁹ ascēdit ꝛ cū exercit⁹ syrie:
venitq̄ i iudā et hierlm et interfecit cun
ctos pncipes pli: atq̄ vniūsā ꝓdā mi
serūt regi i damascū. Et certe cū pmo-
dic⁹ venisset numerus syroꝝ: tradidit
dñs i manib⁹ eoꝝ infinitā multitudi-
nē eo q̄ dereliq̄ssent dñm deū patrū su-
Gorū. In ioas q̄q̄ ignominiosa exercue-
re iudicia: et abeuntes dimiserūt eū in
lāguorib⁹ magnis. Surrexerūt autē ꝛ
eū sui sui i vltionē sāguinis zacharie
filij ioiade sacerdotis: et occiderūt eū in
lectulo suo et mortu⁹ ē: sepelierūtq̄ eū
in ciuitate dauid: sed nō i sepulchris re-
gū. Insidiati sūt ei zabath fili⁹ se-
math āmanitidis: et iosabath fili⁹ se-
marith moabitidis. Porro filij ei⁹ ac
scīma pecunie q̄ adunata fuerat ꝑ eo:
et instauratio dom⁹ dei: scripta sūt diligē
ti⁹ i libro regū. Regnauit autē amasias

A Anno (filij⁹ ei⁹ ꝓ eo. XXV
4.Re.14.a q̄nq̄ ānoꝝ erat amasias cū re-
gnare cepisset: et viginti nouē an-
nis regnauit i hierlm Nomē mris ei⁹
ioiaden de hierlm. Fecitq̄ bonū in cō
spectu dñi: verūtn nō in corde pfecto.
Cūq̄ roborat⁹ sibi videret imperiū: in
gulauit suos q̄ occiderant regē patrē
suū: sed filios eoꝝ nō interfecit: sicut scri
ptum ē in libro legis moysi: vbi pcepit
Deu.24.c dñs dicēs: Nō occidēt pres ꝓ filijs: ne
4.Re.14.b q̄q̄ filij ꝓ pribus suis: sed vnusq̄sq̄ in suo
B peccato moriet. Cōgregauit igit amā
sias iudā: et ꝛstituit eos ꝑ familias: tri
bunosq̄ et centuriones i vniūsa iuda et
beniamin: et recensuit a vigintiā
sū: inuenitq̄ triginta milia
egredereīt ad pugnā et tenē
clypeū. Mercede q̄q̄ ꝛduxit
tū milia robustoꝝ: cētū talē
Venit aūt hō dei ad illū: et
ne egrediat tecū exercit⁹ isti
dñs cū israel: et cūctis filijs eph
si putas i robore exercit⁹ bell
superari te faciat de⁹ ab hoste? D
pe ē et adiuuare et i fugā ꝛtere
q̄q̄ amasias ad hoiem dei. Quid
centū talenta q̄ dedi milit⁹ isti
spōdit ei hō dei. Habet dñs vn
re possit multo his plura. Sep
q̄q̄ amasias exercitū q̄ venerat
ex ephraim: vt reuterēt in loc
At illi ꝛ iudā vehemēter ir
sit i regionē suā. Porro amasi
dēter eduxit ꝑ lm suū: et abijt i
salinaꝝ: percussitq̄ filios seir
tia. Et alia decē milia virorū cep
lij iuda: et adduxerūt ad pr
dam petre: precipitauerūtq̄ eos
in pceps: q̄ vniūsi crepuerūt. Au
ercitus quē remiserat amasias n
ire ad plia: diffusus ē i ciuitat
da a samaria vsq̄ bethoron: et
ctis trib⁹ milib⁹ diripuit pd
Amasias q̄q̄ post cedē idumeoꝝ
tos deos filioꝝ seir: statuit illos
os sibi: et adorabat eos: et illis
incensū. Quocirca irat⁹ dñs ꝛ
misit ad illū pphetas q̄ dicerent
adorasti deos q̄ nō liberauerūt
suū de mānu tua? Cūq̄ hec illo
rīdit ei: Nūq̄ ꝛsiliarijs regis es
ne interficiā te. Discedēsq̄ pphe
inq̄t q̄ cogitauerit dñs occidere
et fecisti hec malū: et insuper non
ꝛsilio meo. Igit amasias rex iude
to pessimo ꝛsilio: misit ad ioas
achaz filij iehu regē isrl dicens:
videamus nos mutuo. Et ille m
nūcios dicēs: Cardu⁹ q̄ ē i libano
sit ad cedrū libani dicēs: Da filiā
filio meo vroꝛē. Et ecce bestie q̄
silua libani: trāsierūt et conculc
carduū. Dixisti: percussi edom: et
crigit cor tuū i superbiā. Sede
tua. Cur malū adūsū te procum
das et tu et iudas tecū? Noluit
amasias: eo q̄ dñi eēt voluntas
dereī i manꝰ hostiū ꝓter deos

Decessit igit ioas rex isrl: t mutuos si
bi ꝓbuere ꝛspect⁹. Amasias aũt rex iu
da erat i bethsames iude. Corruitq; iu
das coꝝ isrl: et fugit i tabnacula sua.
Porro amasiã regẽ iuda filiũ ioas fi-
lij ioachaz cepit ioas rex isrl in bethsa
mes et adduxit in hierlm: destruxitq;
murũ ei⁹ a porta ephraim vsq; ad por
tã angali q̃dringẽtꝝ cubitis. Oẽm q̃z
auri t argẽti: t vniũsa vasa q̃ reꝑere
rat i domo dei: t apd obededom: i the
sauris etiã dom⁹ regie: necnõ t filios
obsidũ reduxit i samariã. Uixit autez
amasias filiꝰ ioas rex iuda postq; mor-
tu⁹ ẽ ioas filiꝰ ioachaz rex isrl: q̃ndeci
ãnis. Reliq; ãt ꝑmonũ amasie prioꝝ t
nouissimoꝝ scꝛipta sũt i libro regũ iuda
t isrl. Qui postq; recessit a dño: rebẽde
runt ei in sidias i hierlm. Cumq; fugisset
lachis: miserũt t interfecerũt eũ ibi: re-
portãtq; sup equos sepelierũt eũ cuꝝ
ꝑribus suis i ciuitate dauid. XXVI
Vnis aũt ꝑplus iuda filiũ eius
oziam ãnoꝝ sedeci cõstituit re-
gẽ ꝓ amasia ꝑre suo. Ipe edifi
cauit hilat t restituit eã ditioni iude
postq; dormiuit rex cũ ꝑrib⁹ suis. Se-
decim ãnoꝝ erat ozias cũ regnare cepis-
set: t q̃nq;gintaduob⁹ ãnis regnauit in
hierlm. Nomẽ mris ei⁹ iecelia ỗ hierlz
Fecitq; qd̃ erat rectũ i oculis dñi iuxꝛ
oia q̃ fecerat amasias ꝑr ei⁹: t exq̃siuit
dñm i diebꝰ zacharie intelligẽtis t vidẽtis
deũ. Cumq; req̃reret dñm direxit eũ i oib⁹
Deniq; egressus ẽ t pugnauit ꝛ phili-
thim: t destruxit murũ geth: t murꝝ iã-
nie murũq; azoti. Edificauit q̃z oppi-
da i azotꝝ philisthim: t adiuuit eũ de⁹
ꝛ philisthim et ꝛ arabes q̃ habitabãt in
gurbaal: t ꝛ ãmonitas. Appẽdebãtq;
ãmonite mũera ozie: t diuulgatũ ẽ no
mẽ eius vsq; ad introitũ egypti ꝙ̃ cre-
bras victorias. Edificauitq; ozias tur
res i hierlm sup portã anguli: t super
portã vallis: t reliq;s i eodẽ muri late-
ribus munitq; eas. Extruxitq; turres i
solitudine: et effodit cisternas plimas
eo q̃ hꝫ̃ret mlta pecora: tã i cãpestribꝰ
q̃ i deserti vastitate. Uineas q̃z habu-
it t vinitores in mõtibꝰ t in carmelo.
Erat enim hõ agriculture deditꝰ. Fuit
aũt exercitꝰ bellatoꝝ eiꝰ q̃ procedebãt ad
pugnã per manu iehyhel scribe: maasiecq;
magistꝝ: t sb mãu ananie q̃ erat ỗ ducũ
bus regis. Oisq; numerꝰ ꝓncipũ p̃ fami
lias suas viroꝝ fortiũ duoꝝ miliũ sex-
cẽtoꝝ: t sb eis vniũsus exercitꝰ tricẽto
rũ t septẽ miliũ q̃ngẽtoꝝ: q̃ erant apti
ad bella: t ꝓtegẽ ꝛ adũsarios dimica-
bãt. Preparauit q̃z eis ozias id ẽ cũcto C
exercitui clypeos et hastas et galeas et
loricas: arcusq; t fũdas ad iaciẽdos la
pides: t fecit i hierlm genꝛis machinas
q̃s i turribꝰ collocauit: t i angul muro
rũ: vt mitterẽt sagittas t saxa grãdia.
Egressusq; ẽ nomẽ eiꝰ ꝓcul: eo q̃z auxi-
liaret ei dñs t corroborasset illũ. Sed
cũ roboratꝰ eẽt eleuatũ ẽ cor eiꝰ i iteri
tũ suũ t neglexit dñz deũ suũ: ingressus
q; templũ dñi: adolere voluit ince̅sũ sup
altare thymiamatis. Statimq; ingressꝰ
pꝰ eũ azarias sacerdos: t cũ eo sacerdo
tes dñi septuaginta viri fortissimi: resti-
terũt regi: atq; dixerũt: Non ẽ tui offi
cij ozia: vt adoleas ince̅sũ dño ꝛ sacer
dotũ: ꝫ ẽ filioꝝ aaron q̃ ꝓsecrati sũt ad
huiusce̅modi misteriũ. Egredere ỗ san-
ctuario: ne ꝓtẽpseris: q: nõ reputabit
tibi i gloriaꝫ ꝫ a dño deo. Iratusq; ozias D
et tenens i mãu thuribulũ vt adoleret
incẽsũ: minabat sacerdotibꝰ ‖ Statim 4.Re.5.g
q; orta ẽ lepra i frõte eiꝰ coram sacerdo
tibꝰ i domo dñi: sup altare thymiama
tis. Cũq; respexisset eũ azarias pontifex
t oẽs reliq; sacerdotes: viderũt lepra i
frõte eiꝰ: t festinato expulerũt eũ. Sed
t ipe ꝓterritꝰ accelerauit egredi: eo q̃
sensisset ilico plagã dñi. Fuit igit ozi-
as rex leprosus vsq; ad diẽ mortis sue:
t habitauit i domo separata: plenꝰ lepra
ob quã electꝰ fuerat ỗ domo dñi. Por-
ro ioathã filiꝰ eiꝰ rexit domũ regis t iu-
dicauit ꝑplm terre. Reliq; ãt ꝑmonum
ozie ꝓioꝝ t nouissimoꝝ scꝛipsit Esaias
filiꝰ amos ꝓꝑha. Dormiuitq; ozias cũ
ꝑribꝰ suis: t sepelierũt eũ in agro rega
liũ sepulchꝛoꝝ eo q̃ esset leprosus reg
nauitq; ioathan filiꝰ eiꝰ ꝓ eo. XXVII
Viginti q̃nq; ãnoꝝ erat: ioathã B
cũ regnare cepisset: t sedecim an- 4.Re.16.a
nis regnauit i hierlm. Nomen
mris ei⁹ hieruſa filia sadoch. Fecitq;
qd̃ rectũ erat coꝛam dño iuxꝛ oia q̃ fece
rat ozias pater suus: excepto q̃ nõ est
ingressus templũ dñi et adhuc popul⁹
delinquebat. Ipe edificauit portaz do B
mus domini excelsã et in muro ophel
multa ꝛstruxit. Urbes q̃z edificauit in

mōtib⁹ iuda: ⁊ in saltib⁹ castella ⁊ turres. Ihe pugnauit ꝫ regē filios ammon
C ⁊ vicit eū. Dederūtq; ei filij ām̄ō i ipe illo cētū talenta argenti: ⁊ decē milia chor̄os tritici: ac totidē chor̄os hordei Hec ei ꝓbuerūt filij ām̄on: i ānō scō ⁊ tertio. Corroboratusq; ē ioathan: eo q; direxisset vias suas cor̄ dño ō suo
P Relią āt ſmonū ioathan ⁊ oēs pugne ei⁹ ⁊ opa scꝑta sūt i libro regū isrł ⁊ iuda Viginti q; ānor̄ erat cū regnare cepisset ⁊ sedecī ānis regnauit i hierlm Dormiuitq; ioathā cū ꝑfib⁹ suis: ⁊ sepelierūt eū i ciuitate dauid: ⁊ regnauit
B achaz filiꝰ ei⁹ ꝓ eo. XXVIII
4.Re.16.a V Igiti annor̄ erat achaz cū regnare cepisset: et sedecī ānis regnauit i hierlm Nō fecit rectū i ꝓspectu dñi: sic dauid ꝑ eius: ꝫ ambulauit in vīs regū isrł: insup ⁊ statuas fudit baalim. Ipe ē q; adoleuit incēsum i valle hēnon: ⁊ lustrauit filios suos in igne: iux̄ ritū gētiū q; interfecit dñs i aduētu filior̄ isrł. Sacrificabat q; ⁊ thymiama succēdebat i excelsis: ⁊ i collibus ⁊ sub oi ligno frondoso. Tradiditq; eū dñs deꝰ ei⁹ i manu regꝭ syrie: q; ꝑcussit eū magnāq; ꝑdā cepit ꝺ ei⁹ impio: et adduxit in damascū. Manib⁹ q; regis isrł tradit⁹ ē: ⁊ ꝑcussus plaga grandi. Occiditq; phacee filiꝰ romelie de iuda cētū vigīti milia in die vno oēs viros bellatores: eo q; reliquisset dñs deū patrū suor̄. Eodē tpe occidit zechri vir potēs ex ephraim maasiā filiū regꝭ: et ezricā ducē domꝰ ei⁹: helchanā q; scō
P a rege. Ceperūtq; filij isrł de fratr⁹ suis ducēta milia mulier̄ puer̄ ⁊ puellaꝝ ⁊ infinitā ꝑdā: ꝓtulerūtq; eā i samariā. Ea tempestate erat ibi ꝓpheta dñi nole obed q; egressus obuiā exercitui veniēti i samariā: dixit eis: Ecce iratꝰ dñs deꝰ patr⁹ vr̄or̄ ꝫ iudā: tradidit eos i manib⁹ vr̄is: ⁊ occidistiꝭ eos atrociter: itavt ad celū ꝓtingeret vr̄a crudelitas. Insup filios iuda et hierlm vultiꝭ vob subīcere in ſuos ⁊ ancillas: qđ neq; q; facto opus ē. Peccastiꝭ enī sup ꝺ dño deo vr̄o. Sz audite cōsiliū meū: ⁊ reducite captiuos q; adduxistiꝭ ꝺ fratr⁹ vr̄is q; magnꝰ furor: dñi iminet vob. Stetерūt itaq; viri ꝺ ꝓncipib⁹ filior̄ ephrai: azarias filiꝰ iohannan: barachias filiꝰ mosollamoth: ezechias filius sellum: ⁊ amasias filiꝰ hadali: ꝫ eos q; ven
ꝺ filio: ⁊ dirext eis: Nō introducat
captiuos: ne peccem⁹ dño Quam
adq̄cere sup̄ pctā nr̄a: ⁊ vetera nr̄a
re delicta. Grāde q; pctm̄ et ir
rozis dñi iminet sup̄ isrł. Dimis
viri isrł bellatores ꝑdā: ⁊ nudis
perāt cor̄ ꝓncipib⁹ ⁊ oi multitu
steterūtq; viri q; supra mēorant
apphēdentes captiuos oficiq;
er̄āt: vestierūt ꝺ spoliis. Cōq; ve
eos ⁊ calciauerūt: ⁊ refecerūt cibo
tu: vnxerūt ip̄e labore: ⁊ adhibu
eis curā: hcūq; ambulare nō pos
⁊ erāt imbecillo corpe: iposuerun
iumentis: ⁊ adduxerūt hiericho
palmar̄ ad frēs eor̄: ipiq; rediē
samariā. Tpe illo misit rex achaz
gē assyrior̄: postulās auxiliū. Ip
q; idumei ⁊ ꝑcusserūt mlos et
ceperūt ꝑdā magnā. Philistiim q;
fusi sūt ꝑ vrbes cāpestres ⁊ ad me
iuda: ceperūtq; bethsames ⁊ aiā
gadiroth: socho q; ⁊ thānā ⁊ gan
viculis suis ⁊ habitauerūt in eis.
miliauerat enī dñs iudā ꝓ achaz
gē iuda: eo q; nudasset eū auxilio
tēptui habuisset dñm: adduxitq; q;
theglatphalassar regē assyrior̄: ⁊
stixit eū: ⁊ nilo reſistēte vastauit
achaz spoliata domo dñi domo
ac ꝓncipū: dedit regi assyrior̄ mu
⁊ tñ nihil ei ꝓfuit. Insup ⁊ tpe an
stie sue auxit ꝓtēptū i dñm. Ipe q;
achaz īmolauit dīs damascenis
ꝑcussorib⁹ suis ⁊ dixit: dīs regum
auxiliāt eis: q; ego placabo hos
aderūt mihi: cū econtrario ipi hos
ruine ei ⁊ vniūso isrł. Dirupitq; eū
achaz oib⁹ vasis dom⁹ dei atq; p
clausit ianuas tēpli dei ⁊ fecit sib
taria i vniūsis angulis hierlm. Ip
bus q; vrbibus iuda extruxit aras
cremādū thus: atq; ad irachādū p
cauit dñm deū patr⁹ suor̄. Reliq
ſmonū eius ⁊ oim operū suor̄ p
nouissimor̄ scꝑta sūt i libro regū iu
⁊ isrł. Dormiuitq; achaz cū ꝑib⁹
⁊ sepelierūt eū i ciuitate hierlm.
esh. recepant eū i sepulchra regū
Regnauitq; ezechias filius eius
Hic ezechias regnare cē XXV
pit cū vigīti q; cēt ānor̄ et
ginī nouē ānis regnauit i hierlm.

ut nris eiꝰ abia filia zacharie. Fecit
q̄ qđ erat placitū i cōspectu dñi: iurta
ota q̄ fecerat dauid pr eiꝰ. Ipo anno t
mēse ꝓmo regni sui aperuit valuas do
mus dñi: t instauravit eas: adduxitq̄
sacrdotes atq̄ leuitas: et cōgregauit
ē eos i plateā orientalē: dixitq̄ ad eos:
Audite me leuite: t sāctificami. Mun
date domū dñi dei patꝝ nroꝝ: t aufer
te oēm imūdiciā ō sāctuario Peccaue
rūt pres nri: t fecerūt malū in ꝓspectu
dñi dei nri derelinquētes eū: aūterūt
facies suas a tabnaculo dñi dei nri: et
ꝑuerūt dorsū: claūserūt ostia q̄ erāt i
porticu: t extinxerūt lucernas: incēsū
q̄ nō adoleuerūt: t holocausta nō ob-
tulerūt i sāctuario deo isrl. Cōcitaꝰ est
itaq̄ furoꝛ dñi sup iudā t hierlm: tra-
didītq̄ eos i cōmotionē et i iteritū t i
sibilū: sicut ipi cernitis ocul vris. Ecce
corruerūt pres nri gladijs: filij nri t fi
lie nre t ꝓiuges captiue ducte sūt ꝓpt
ꝑ hoc. Nūc q̄ placet mihi vt ineamus
fedus cū dño deo isrl: t aūtet a nobis
furoꝛē ire sue. Filij mei nolite negligere
re. Vos elegit dñs: vt stetis coram eo: t
ministretis illi: colatisq̄ eū: t cremetis
ei incēsū. Surrexerūt ḡ leuite: maath
filiꝰ amasie: t ioel filiꝰ azarie de filijs
caath: Porro ō filijs merari: cis filius
abdi: t azarias filiꝰ ialalelel De filijs
aūt gersō: ioha filiꝰ iemna: t eden filiꝰ
ioaha. Arbo de filijs elisaphan: samri
et iahiel. De filijs ꝯz asaph: zacharias
t mathanias: necnō ō filijs hemā:
iahiel t semei. Sꝫ t de filijs ydithun
semeus t ozihel. Cōgregauerūtq̄ frēs
suos: t sanctificati sūt: t ingressi sunt iux
ta mādatū regis et iperiū dñi: vt expiarēt
domū dei. Sacerdotes q̄z ingressi tēplū
dñi vt sanctificarēt illud: extulerūt oēm
imūdiciā quā itro reppererāt i vestibu
lo domꝰ dñi: quā tulerūt leuite t aspor
taverūt ad torrētē cedron foras. Cepe
rūt aūt ꝓma die mēsis ꝓmi mūdare: et
i die octaua eiusdem mēsis: ingressi sūt
porticū domꝰ tēpli dñi: expiauerūntq̄
tēplū die octo: t i die sextadecia mē
sis eiusdē: qđ ceperāt impleuerunt. In
trōitū ḡz sūt ad ezechiā regē: t dixerūt
ei: Sanctificauimꝰ oēm domū dñi: t al-
tare holocausti: vasaq̄ eiꝰ: necnō t mēsā
ꝓpositōis cū oibꝰ vasis suis: cunctāq̄
turbā supellectilē quā polluerat rex
achaz in regno suo postq̄ ꝓuaricatꝰ ē:
et ecce exposita sūt ola coꝝ altari dñi
Cōsurgēsq̄ diluculo ezechias rex: adu- E
nauit oēs ꝓncipes ciuitatis t ascendit
i domū dñi: obtulerūtq̄ simul tauros
septē: t arietes septē: et agnos septē: t
hircos septē: ꝓ peccato: ꝓ regno: ꝓ sā
ctuario: ꝓ iuda. Dixitq̄ sacerdotibus
filijs aaron: vt offerrēt sup altare dñi.
Mactauerūt igit tauros: t susceperūt
sāguinē sacerdotes: t fuderūt illū sup
altare. Mactauerūt etiā arietes: t illo
rū sāguinē sup altare fuderūt. Immo-
lauerūt agnos: t fuderūt sup altare sā
guinē. Applicuerūt hircos ꝓ pctō co-
rā rege et vniuersa multitudie. Impo-
suerūt manꝰ sup eos: t immolauerūt il-
los sacerdotes t asperserūt sāguinē eo
rū coꝝ altari ꝓ piaculo vniūso israe-
lis. Pro oi q̄ppe isrl ꝓceperat rex vt ho
locaustū fieret ꝓ pctō. Cōstituit q̄z leui F
tas in domo dñi cū cymbalis t psalte-
rijs t cithāris ꝟm dispositionē dauid
regis t gad videntis t nathan ꝓphete.
Sic̄ dē dñi ꝓceptū fuit ꝑ manū ꝓphe-
tarū eiꝰ. Steterūtq̄ leuite tenentes or
gana dauid: t sacerdotes tubas: t iussit
ezechias vt offerrēt holocausta sup
altare. Cūq̄ offerrent holocausta: cepe 1. Pa. 15. d
rūt laudes canere dño: t cātāre tubis
atq̄ in diūsis organis q̄ dauid rex isrl
ꝓparauerat ꝓcrepare. Omnis aūt turba
adorāte: cātorēs et hi q̄ tenebāt tubas
erant in officio suo donec cōplerent ho
locaustū. Cunctaq̄ finita esset oblatio: in
curuatꝰ ē rex t oēs q̄ erāt cū eo: t ado
rauerūt. Precepitq̄ ezechias t ꝓnci-
pes leuitis vt laudarēt dñm ꝟmonibꝰ
dauid t asaph vidētis: q̄ laudauerunt
deū magna leticia: et incuruato genu
adorauerūt. Ezechias aūt hec addidit.
Implestis manꝰ vras dño: accedite et G
offerte victimas: t laudes i domo dñi.
Obtulit ḡ vniūsa multitudo hostias t
laudes holocausta: mēte deuota. Por-
ro numerꝰ holocaustoꝝ q̄ obtulit mul
titudo: ꝟ fuit. Tauros sexaginta: arie
tes cētū: agnos ducētos. Sanctificauerūt
q̄q̄ dño boues sexcētos: t oues tria mi-
lia. Sacerdotes aūt pauci erāt: nec po
terant sufficere vt pelles holocaustoꝝ
detraherēt. Vñ t leuite frēs eoꝝ adiu-
uerūt eos: donec ipleret opꝰ t sanctifica-
rent antistites Leuite q̄ppe facilioꝛi ri

tu sãctificãt q̃ sacerdotes. Fuerunt q̃ holocausta pñma: adipes pacificoꝝ et libamina holocaustoꝝ ⁊ cõplet⁹ ẽ cultus dom⁹ dñi. Letatusq̃ ẽ ezechias et ois ꝓpls: cũ eo q̃ miſteriũ dñi eẽt expletũ ꝙ repente q̃ꝑe hoc fieri placuerat.

A Misit q̃ ezechias ad oẽm XXX isrl ⁊ iudã: scripsitq̃ epłas ad ephraim ⁊ manassen: vt venirẽt ad domũ dñi in hierlm ⁊ facerẽt phase dño deo isrl. Inito q̃ cõsilio regis et ꝓncipũ ⁊ vniũsi cetus hierlm: decreuerũt vt facerẽt phase mẽse scõo. No eñ occurrerãt facere i tpe suo: q̃ sacerdotes q̃ possent sufficere sãctificati nõ fuerãt: et ꝓpls nõdũ ꝯgregat⁹ fuerat i hierusalẽ. Placuitq̃ ẽmo regi ⁊ oi multitudini: ⁊ decreuerũt vt mitterẽt nũcios in vniũsũ isrl de bersabee vsq̃ dan vt venirẽt ⁊ facerẽt phase dño deo isrl in hierlm. Multi eñ nõ fecerãt sicut i leg ꝓscriptuz ẽ. Perrexerũtq̃ cursores cũ epłis ex regẽ impio et principũ ei⁹: in vniuersũ isrl ⁊ iudam: iuꝝ id qõ rex iusserat ꝓdicãtes. Filij isrl reuertimini ad dñm deũ abraam ⁊ isaac et israel: ⁊ reuertet ad reliq̃as q̃ effugerũt man⁹ B regẽ assyrioꝝ. Nolite fieri sicut patres vri et frẽs q̃ recesserũt a dño deo patꝝ suoꝝ: ⁊ tradidit eos in interitũ: vt ipi cernitẽ. Nolite indurare ceruices vras sicut pres vri. Traditte man⁹ vras dño ⁊ venite ad sãctuariũ ei⁹ q̃ sanctificauit in eternuz. Seruite dño deo patrũ vroꝝ: ⁊ auertet a vobis ira furorẽ ei⁹. Si eñ vos reuersi fueritẽ ad dñm: fratres vri et filij habebũt misẽoiam corã dñis suis: q̃ illos duxerũt captiuos ⁊ reuertent i terrã hãc. Pius eñ ⁊ clemens ẽ dñs de⁹ vester: ⁊ nõ auerret faciẽ suã a vobis si reuersi fueritẽ ad eũ. Igit cursores ꝑgebãt velociter de ciuitate i ciuitatẽ: ꝑ terrã ephraim et manasse vsq̃ ad zabulon: illis irridẽtib⁹ et subsãnãtib⁹ eos. Attñ q̃dam viri ex aser ⁊ manasse ⁊ zabulõ acq̃escẽtes cõsilio: venerũt hierusalẽ. In iuda ꝙq̃ facta ẽ man⁹ dñi vt daret eis coꝛ vnum: vt facerẽt iuxta ꝓceptũ regis ⁊ ꝓncipũ ꝙbũ dñi Cõgregatiq̃ sũt in hierlm populi mltꝫ: vt facerẽt solẽnitatẽ azymorũ in mẽse scõo. Et surgẽtes destruxe-
C rũt altaria q̃ erãt in hierlm atq̃ vniũsa in q̃b⁹ idolis adolebat incẽsũ sub-

nentes: ꝓiecerũt in torrẽtẽ cedr
molauerũt autẽ phase q̃rtadecima
mẽsis scõi. Sacerdotes q̃ nõ
tãdẽ sãctificati obtulerũt holoc
i domo dñi: steterũtq̃ i ordine
dispositionẽ et legẽ moysi dom
Sacerdotes ꝙo suscipiebãt effu
dũ sanguinẽ de manib⁹ leuitꝝ
multa turba sãctificata nõ erã
co imolarẽt leuite phase pis q̃
currerãt sãctificari dño. Mag
ps ꝓpli de ephraim ⁊ manasse
ar ⁊ zabulõ q̃ sãctificata nõ fuer
medit phase: nõ iuxta qõ scriptu
orauit ꝙ eis ezechias dicẽs: dñs
ꝓpitiabit cũctis q̃ i toto corde
rũt dñm deũ patꝝ suoꝝ: ⁊ nõ
bit eis q̃ min⁹ sãctificati sũt. C
audiuit dñs: ⁊ placat⁹ ẽ ꝓpło. Fe
q̃ filij isrl q̃ inuẽti sũt in hierlm
nitatẽ azymorũ septẽ diebꝰ in
magna laudãtes dñm q̃ singulis
leuite q̃z ⁊ sacerdotes q̃ organis
officio ꝯgruebãt. Et locut⁹ ẽ ezech
ad coꝛ olim leuitarũ: q̃ habebãt
gẽtiã bonã sup dño: et comedi
diebꝰ solẽnitatis: imolãtes
pacificoꝝ et laudãtes dñm de
suoꝝ. Placuitq̃ vniuersũ multi
vt celebrarẽt etiã alios dies
⁊ fecerũt cũ ingenti gaudio. Et
añt rex iuda ꝓbucrat multitudi
le tauros: ⁊ septẽ milia ouiũ. p
ꝙo dederãt ꝓpło tauros mille
decẽ milia. Sãctificatꝰ q̃ ẽ sacer
plurima multitudo: ⁊ hilarum
ois turba iuda tã sãcerdotũ ⁊ l
q̃ vniũse frequẽtie q̃ venerãt
selitorũ q̃z de terra isrl et
iuda. Factaq̃ est grãdis celebrit
hierlm: q̃lis a diebꝰ salomonis
uid regẽ isrl i ea vbe nõ fuerat.
rexerũt añt sacerdotes atq̃ leuite
dicẽtes dño: et exaudita ẽ vox eo
uenitq̃ oratio i habitaculũ sancti

Q Unq̃ hec fuissent
rite celebrata: egressus ẽ
isrl q̃ inuẽtus fuerat i
iuda: ⁊ fregerat simulacra: succidit
lucos: demoliri ſt excelsa: ⁊ altaria
struxerũt: nõ solũ de vniũso iuda
iamin: ſz et ꝺ ephraim q̃q manasse
nec penit⁹ euerterẽt. Reuersiq̃ ẽ
filij isrl in possessiões ⁊ ciuitates

Ezechias aũt ꝓstituit turmas sacerdotales ⁊ leuiticas ꝑ diuisiões suas vnũ quẽq; i officio ꝓprio: tã sacerdotũ videlicet q̃ leuitaꝝ ad holocausta et pacifica: vt ministrarẽt ⁊ cõfiterẽt: canerẽt q̃ in portis castroꝝ dñi. Pars aũt regis erat vt de ꝓpria ei⁹ substãtia offerret holocaustũ mane semp ⁊ vespe: sabbatis q̃q; ⁊ kalẽdis: ⁊ solẽnitatib⁹ ceteris: sicut scriptũ ẽ in lege moysi. Precepit etiã ꝑko habitantiũ hierlm: vt darẽt ptes sacerdotib⁹ et leuitis: vt possent vacare legi dñi. Qõ cũ ꝑcrebruissent in auris⁹ multitudinis: plurimas obtulere ꝓmitias filij isrl frumẽti vini et olei: mellis q̃q; ⁊ oim q̃ gignit humus decimas obtulerũt. Sz ⁊ filij isrl et iuda q̃ habitabãt i vrbib⁹ iuda obtulerũt decimas boũ et ouiũ: decimas q̃ sãctoꝝ q̃ vouerãt dño deo suo: atq; vniũsa portantes fecerũt aceruos plurimos. Mẽse tertio ceperũt aceruoꝝ facere fundamẽta: et mẽse septimo cõpleuerũt eos. Cũq; ingressi fuissẽt ezechias et ꝓncipes ei⁹: viderũt aceruos: ⁊ benedixerunt dño ac ꝓpko isrl. Interrogauitq; ezechias sacerdotes et leuitas cur ita facerẽt acerui? Rñdit illi azarias sacerdos prim⁹ de stirpe sadoch dixit: Ex q̃ ceperũt offerri primitie i domo dñi: comedim⁹ et saturati sum⁹ et remanserũt plurima: eo q̃ benedixerit dñs ꝓpko suo. Reliquiaꝝ aũt est copia ista quã cernis. Precepit igit ezechias vt ꝓparar̃ horrea in domo dñi. Qõ cũ fecissent: intulerũt tã primitias q̃q; decimas: ⁊ q̃cũq; vouerãt fideliter. Fuit aũt ꝓfect⁹ eorũ chonenias leuita: ⁊ semei frater ei⁹ secũd⁹: post quẽ iehihel ⁊ iozabad q̃q; ⁊ elihel ⁊ iesmachias ⁊ maroth ⁊ banaias ꝓpositi sub manib⁹ chonenie ⁊ semei fris ei⁹ ex imꝑio ezechie regis: ⁊ azarie põtificis dom⁹ dñi: ad q̃s primitie pertinebãt. Chore aũt filius iemna leuites ⁊ ianitor orientalis portę ꝓpositus erat bis q̃ spõte offerebãt dño: primicias q̃q; ⁊ cõsecrati i sãcta sãctoꝝ. et sub cura eius eden ⁊ bẽiamin: iesue ⁊ semeias: amarias q̃q; ⁊ sechenias i ciuitatibus sacerdotũ: vt fideliter distribuerẽt fratribus suis ptes: minoribus atq; maioribus excepti⁹ maribus ab ãnis trib⁹ et supra cuncti q̃ ingrediebãt tẽplũ dñi. Et q̃quid p singulos dies ꝓducebãt i ministerio atq; obseruationib⁹ iux̃ diuisiones suas: sacerdotib⁹ p familias et leuitis a vicesimo ãno ⁊ supra p ordines et turmas suas: vniũsq; multitudinis tã vrorib⁹ q̃q; liberis eorũ vtriusq; sex⁹: fideliter cibi de his q̃ scrificata fuerãt ꝓbebãt. Sz ⁊ filiorum aarõ p agros ⁊ sub urbana vrbiũ singularũ dispositi erãt viri q̃ ptes distribuerent vniũsq; sexui masculino: ꝺ sacerdotib⁹ et leuitis. Fecit g̃ ezechias vniũsa q̃ dixim⁹: i oi iuda: opatusq; ẽ bonũ ⁊ erectũ ⁊ verũ coram dño deo suo: i vniũsa cultura mĩsterij dom⁹ dñi iuxta legẽ ⁊ cerimonias: volẽs req̃rere deũ suũ in toto corde suo. Fecitq; ⁊ ꝓsperat⁹ est. XXXII

Post q̃ et huiuscemõi vitatẽ venit sennacherib rex assyrioꝝ et ingressus iudã obsedit ciuitates munitas: volẽs eas capere Qõ cũ audisset ezechias venisse. s. sẽnacherib ⁊ totũ belli ipetũ verti ꝫ hierlm: inito cũ ꝓcipib⁹ ꝓsilio virisq; fortissimis vt obturarẽt capita fõtiũ q̃ erãt ex vrbe ⁊ ꝺ olim decernente snia: congregauit plurimã multitudinẽ: ⁊ obturauerũt cũctos fontes: ⁊ riuũ q̃ fluebãt i medio terre dicẽtes: Neveniãt reges assyrioꝝ: ⁊ inueniãt aq̃ꝝ abũdãtiã Edificauit q̃q; agẽs industrie oẽq; murũ q̃ fuerat dissipat⁹: ⁊ extruxit turres desup: ⁊ foris ꝑ⁹ alterũ murũ. Instauraui tq; mello i ciuitate dauid: ⁊ fecit vniũsi generis armaturã ⁊ clypeos Cõstituitq; ꝓcipes bellatoꝝ i exercitu: ⁊ cõuocauit vniũsos in platea porte ciuit⁹: ac locut⁹ est ad eoꝝ eoꝝ dicẽs: Viriliter agite ⁊ ꝓfortamini: nolite timere: nec paueat⁹ regẽ assyrioꝝ ⁊ vniũsã mltitudinẽ q̃ est cũ eo. Multo essi plures nobiscũ sũt q̃q; cũ illo. Cũ illo essi ẽ brachiũ carneũ: nobiscũ dñs deus noster q̃ auxiliator ẽ nr: pugnatq; ꝓ nob. Cõfortatusq; ẽ ꝓpter vniuscemodi ꝛbis ezechie regis iuda. Que postq̃q; gesta sũt: misit sẽnacherib rex assyrioꝝ ꝓuos suos hierlm (ipe essi cũ vniũso exercitu obsedebat lachis) ad ezechiam regẽ iuda: et ad oẽm populũ qui erat in vrbe dicẽs: Hec dicit sennacherib rex assyriorũ. In q̃ habentes fiduciaz: sederis obsessi in hierlm? Nũ ezechias decepit vos: v tradat moriẽ i fame ⁊ siti: affirmãs q̃ dñs de⁹ ve-

ster liberet vos ō manu regꝭ assyriorꝫ?
Nūqđ nō iste ē ezechias ą destruxit excelsa illiꝰ ⁊ altaria: ⁊ ꝓcepit iude ⁊ hierusalē dicēs: coꝝ altari vno adorabitis: ⁊ i ipo cōburetꝭ incēsū? An ignoratꝭ ą ego fecerim: ⁊ pres mei cunctis terrarꝫ ꝑplis? Nūqđ ꝑualuerūt dñi gentiū oimꝝ terrarꝫ liberare regionē suā de manu mea? Quis ē de vniūsis dñis gētiū ꝙs vastauerūt pres mei ą potuerit eruere ꝑplm suuꝫ de manu mea: vt possit etiā deꝰ vr eruere vos ō hac manu? Non vos ꝙ decipiat ezechias: nec vana psuasiōe deludat: neꝙ credatis ei. Si enī nullꝰ potuit deꝰ cūctarꝫ gentiū a regꝫ regionū liberare ꝑplm suū de manu mea: ⁊ de manu patꝝ meorꝫ: cō sequenter nec deꝰ vester poterit eruere vos ō hac manu. Sꝫ ⁊ alia multa locuti sūt ꝙi ei⁹ ꝓtra dñm deū: ⁊ ꝓtra ezechiā seruū eiꝰ. Epłas ꝙꝫ scripsit plenas blasphemie in dñm deū isrł: ⁊ locutꝰ est aduersū eū Sicut dñi gētiū ceterarꝫ nō potuerūt liberare ꝑplm suum ō manu mea: sic et deꝰ ezechie eruere nō poterit ꝑplm suū de manu ista. Insuꝫ ⁊ clamore magno lingua iudaica ꝙ ꝑplm ą sedebat i muris hierlm ꝙsonabat: vt terreret eos ⁊ caperet ciuitatē. Locutusqꝫ ē ꝓtra deū isrł: sicut aduersū deos populoꝝ terre opa manuū hoīm. Orauerūt igiꝭ ezechias rex ⁊ esaias filius amos. ꝓpheta adūsū hāc blasphemiā: ac vociferati sūt vsqꝫ i celū. Et misit dñs angelū suū ą ꝙcussit oēm virū robustū et bellatorē ⁊ ꝓncipē exercitꝰ regꝭ assyriorū: reūsusqꝫ ē cū ignominia i trā suaꝫ. Cūqꝫ ingressus eēt domū dñi sui: filiꝰ ą egressi fuerāt ō vtero eiꝰ interfecerūt eū gladio. Saluauitqꝫ dñs ezechiā et habitatores hierlm ō mānu sēnacherib regis assyriorꝫ: et de manu oim: ⁊ ꝓtexit eos ą circūitū. Multi etiam deferebāt hostias ⁊ sacrificia dño in hierlm: ⁊ munera ezechie regi iuda. Qui exaltatꝰ ē post hec coꝝ cūctis gētibꝰ ‖ In diebus illis egrotauit ezechias vsqꝫ ad mortē: ⁊ orauit dñm. Exaudiuitqꝫ euꝫ ⁊ dedit ei signū: sꝫ nō iuxꝝ bñficia ą acceperat retribuit: qꝛ elevatū ē cor eius. Et facta ē ꝛ ēū ira: ⁊ ꝛ iudā ⁊ hierlm. Vtilitatusqꝫ ē postea eo ꝙ exaltatū fuisset cor eiꝰ: tā ipe ꝙ habitatores hierusalē: ⁊ idcirco non venit sup eos ira

dñi i diebꝰ ezechie. Fuit ā ꝓcipues ⁊ inclytus valde: ⁊ thesaurizauit plurimos ꝛgregauit argēti ⁊ auri pidis ꝑciosi: aromatū ⁊ armaꝝ generiꝭ: ⁊ vasoꝝ magni ꝑcij ꝛ horrea ꝙꝫ frumēti vini ⁊ olei ⁊ ꝑsepta omnis mētoꝝ: caulasqꝫ pecoꝝ: et ovile edificauit. Habebat ąppe greges et armētoꝝ innumerabiles: co⁹ ꝛ ser ei dñs substātiā multā nimis. ē ezechias ą obturauit superiorē aąꝝ gyō: ⁊ dūxit eas subt ad occidentē verbis dauid. In oib⁹ opib⁹ suis spere ą voluit. Attn i legatis babylonis ą missi fuerāt ad eū rogarēt ō portēto qđ accidisset trā: dereliqt eū dñs: vt tēptaret ta ficrēt ola ą erāt in corde eiꝰ. ꝙ ās ꝙmonū ezechie ⁊ miscētur ꝙ sūt i visiōe esaie: filiꝰ amos ꝓphe bro regū iuda ⁊ isrāel. Dormiuit chias cū ꝑribꝰ suis: ⁊ sepelierūt eū sepulchra filioꝝ dauid. Et celebrauit ei⁹ exeąs vniūsus iuda: ⁊ oīs hoītes hierlm: regnauitqꝫ manasses

Duodecim (us ꝙ ⁊ XX) ānoꝝ erat manasses cū regnare cepisset: ⁊ ąginta ⁊ ꝙ regnauit i hierlm. Fecit ā malū coram dño iuxꝝ abominatiōes gētiū ąs ꝛ trāsire fecit dñs coram filiꝭ isrł. Et ꝛsus edificauit excelsa ą demolitꝰ fuerat ezechias pr ei⁹: ꝛstruxitqꝫ aras baalim: ⁊ fecit lucos ⁊ adorauit oēm milīam celi: ⁊ coluit eā. Edificauit ą altaria in domo dñi: ō ą dixerat dñs in hierlm: erit nomē meū i ēternū. Edificauit ā altaria omni exercitui celi: i duobꝰ atriis domus dñi. ⁊ trāsire fecit filios suos ꝙ ignē i valle benhēnō. Obseruabat sōniaꝫ et auguria: maleficiꝫ arūꝫ industrios. Habebat secū magos ⁊ icātatores taqꝫ mala operꝰ est coram dño ꝙ vindicaret euꝫ. Sculptile ą ꝛfecit imaginē ꝛ fuit i domo dñi ō ą locutꝰ ē deus ad salomonē filiū ei⁹ dicēs: ꝛ mo hac ⁊ i hierlm quā elegi ē ex bub⁹ isrł ponā nomē meū in ꝛpetuū: et movere nō faciā pedē ꝛ quā tradidi ꝑribꝰ eoꝝ: ita tamen custodierint ą facere ꝓcepi eis ⁊ legē ⁊ cerimonias atqꝫ iudicia ꝙ ꝛ dauid ꝙ manū moysi. Igiꝭ manasses duxit iudā ⁊ habitatores ꝙ

erūt malū sup oes gentes q̄s subuterat dñs a facie filioꝝ isrl. Locutusq; ē dñs ad eū t ad pplm illi⁹: t attēdere noluerūt. Idcirco supduxit eis pncipes exercit⁹ regis assyrioꝝ: cepitq; manasse: t vinctū catenis atq; cōpedib⁹ duxerūt i babylonē: Qui postq; coangustat⁹ ē orauit dñm deū suū: t egit penitētiā valde cora deo patrū suoꝝ. Depcatusq; ē eū t obsecrauit itēte: t exaudiuit oronē ei⁹: reduxitq; eū hierlm i regnū suū: t cognouit manasses q dñs ipe ē deꝰ. Post hec edificauit murū ē ciuitatē dō ad occidētē gyon in cōualle ab introitu porte pisciū p circuitū vsq; ad ophel t exaltauit illū vehemēter. Cōstituitq; pncipes exercit⁹ i cūctis ciuitatib⁹ iuda munitis: t abstulit deos alienos t simulacrū ō domo dñi: aras q̄s fecerat i mōte dom⁹ dñi t i hierusalē t piecit oia extra vrbē. Porro instauravit altare dñi: t imolauit sup il lud victimas t pacifica t laudē: pcepitq; iude vt seruiret dño deo isrl. Attamē adhuc pplm imolabat i excelsis dño deo suo. Reliq̄ aūt gestoꝝ manasse t oratio ei⁹ ad deū suū: t verba q̄s videtūt ad loq̄ntes ad eū i noīe dñi dei isrl: ecce hec i sermonib⁹ regū isrl. Oratio aūt ei⁹ t exaudito t cūcta pcta atq; cōtēpt⁹: loca in q̄b⁹ edificauit excelsa t fecit lucos t statuas antq; ageret pnīaz: scripta sūt i sermonib⁹ ozai. Dormit aūt manasses cū patrib⁹ suis: t sepelierūt eū i domo sua regnauitq; p eo filius ei⁹ amō. Viginti duoꝝ ānoꝝ erat amon cū regnare cepisset: t duob⁹ ānis regnauit i hierlm. Fecitq; malū i cōspectu dñi sicut fecerat manasses pr ei⁹ t cūctis idolis q̄ manasses fuerat fabricat⁹ imolauit atq; seruiuit: t nō ē reuerit⁹ facie dñi sicut reuerti⁹ est manasses pr ei⁹: t multa maiora delīquit. Cūq; cōiurassēt aduersus eū serui sui interfecerūt eū i domo sua: porro reliq̄ pplī multitudo cesis his qui amō coniurauerāt pstituerūt regē iosiā filiū ei⁹ p eo. XXXIIII

Octo (annoꝝ erat iosias cū regnare cepisset: t triginta t vno ānno regnauit i hierlm. Fecitq; qō erat rectū i cōspectu dñi: t ābulauit i vijs dō pris sui: nō declinauit neq; ad dexterā neq; ad sinistrā. Octauo aūt anno regni sui cū adhuc eēt puer: cepit q̄rere deū

pris sui dō: t duodecio āno postq; regnare cepat mundauit iudā t hierlm ab excelsis t lucis simulacrisq; t sculptilib⁹. Destruxeritq; cora eo aras baalī t simulacra q̄ suppositā fuerāt demoliti sūt. Lucos ēt t sculptilia succidit atq; cōminuit: t sup cumulos eoꝝ q̄ eis imolare ⁊sueuerāt fragmenta dispsit. Ossa pterea sacerdotū cōbussit i altari b⁹ idoloꝝ: mūdauitq; iudā t hierlm. Sz t i vrbib⁹ manasse t ephraim t symeon vsq; neptalim cūcta subuertit. Cūq; altaria dissipasset t lucos t sculptilia cōtriuisset i frusta. Cūctaq; delubria demolit⁹ esset de vniuersa tra isrl reuersusq; ē i hierlm. Igit̄ āno octauo decimo regni sui mūdata iā terra t tē plo dñi: misit saphan filiū ezelie t maasiā pncipē ciuitatis t ioha filiū ioachaz acōmētarijs vt instaurarēt domū dñi dei sui. Qui venerūt ad helchiā sacerdotē magnū: acceptaq; ab eo pecunia q̄ illata fuerat i domū dñi: t quā ⁊gregauerāt leuite t ianitores de manasse et ephraim t vniuersis reliquijs isrl: ab oi q̄z iuda t beniamin t habitatorib⁹ hierlz: tradiderūt i manib⁹ eoꝝ q̄ perāt oparijs i domo dñi vt instauraret tēplū: t ifirma hui⁹ sarcirēt. Vt illi dederūt eis artificib⁹ t cemētarijs vt emerēt lapides t lapicidis et ligna ad cōmissuras edificij: t ad cōtignationē domoꝝ q̄s destruxerāt reges iuda. Qui fidelit cūcta faciebāt. Erāt aūt ⁊positi opantiū iahath t abdias de filijs merari zacharias: t mosollā de filijs caath q̄ vrgebat op⁹: oēs leuite sciētes organis canere: Super eos vero q̄ ad diuersos vsus onera portabāt: erāt scribe magistri de leuitis ianitores. Cūq; offerret pecuniā q̄ illata fuerat i tēplū dñi reperit helchias sacerdos librū legis dñi q̄ datus fuerat p manū moysi t ait ad saphan scribā. Librū legis inueni i domo dñi. Et tradidit ei. Vt ille intulit volumē ad regē: t nūciauit ei dicēs: oia q̄ dediste i manu seruoꝝ tuoꝝ ecce cōplētur. Argētū q̄ reptū ē i domo dñi cō flauerūt: datisq; ē ⁊fectis artificib⁹: t diūsa opa fabricātib⁹: ⁊terea tradidit mihi helchias sacerdos hūc librū. Quē cū rege ⁊sente recitasset: audiens q̄ ille verba legis: scidit vestimēta sua: t ⁊cepit helchie t aichā filio saphan: t abdon

filio micha: saphan ait scribe ⁊ audi
uo regi dicēs: Ite ⁊ orate dñm p me ⁊
p reliquijs isrl ⁊ iuda: sup vniuersis
ꝑmonib⁹ libri isti⁹ q̄ repti ē. Magn⁹
ei furor dñi stillauit sup nos: eo q̄ nō
custodierit pres nri ꝟba dñi: vt face-
ret ois q̄ scripta sūt in isto volumine.
E Abijt ꝫ helchias et hi q̄ simul a rege
missi fuerāt ad oldā ꝓphetē vxorē sel-
lū filij thecuath: filij aras custodis ve
stiū: q̄ habitabat i hierlm i scōa: ⁊ locu
ti sūt ei ꝟba q̄ supra narrauim⁹. At il-
la rndit eis. Hec dicit dñs de⁹ isrl: Di-
cite viro q̄ misit vos ad me. Hec dicit
dñs. Ecce ego iducā mala sup locū istū
⁊ sup habitatores ei⁹: cūctaq̄ maledic-
ta q̄ scripta sūt i libro ist: quē legerūt
cor̄ rege iuda: qr dereliq̄rt me: ⁊ sacri
ficauerūt dijs alienis vt me ad iracūdi
am ꝓuocarēt i cūctis operib⁹ manuū su
arū. Idcirco stillabit furor me⁹ sup lo
cū istū: ⁊ nō extinguet. Ad regē aūt iu-
da q̄ misit vos a dño deꝑcādo: sic loq̄-
F mini. Hec dic dñs de⁹ isrl. Qm audi-
sti verba volumis atq̄ emollitū ē cor
tuū: ⁊ humiliat⁹ es in ꝓspectu dñi sup
his q̄ dicta sūt eō locū hūc ⁊ habita-
res hierlm: reuerit⁹q̄ facie meā: scidi-
sti vestimēta tua ⁊ fleuisti cor̄ me: ego
q̄q̄ exaudiui te dicit dñs. Jā cū colligā
te ad ꝑres tuos: ⁊ inferer⁊ i sepulchrū
tuū i pace: nec videbūt oculi tui oēs
malū q̄ ego iducturus⁹ sū sup locū istū
4. Reg. 23. 2 ⁊ sup habitatores ei⁹. Retulerūt itaq̄ re
gi cūcta q̄ dixerat. At ille cōuocat⁊ vni
uersis maiorib⁹ natu iuda ⁊ hierlm:
ascēdit i domū dñi: vnaq̄ oēs viri iu-
da ⁊ habitatores hierlm sacerdotes ⁊ le-
uite: ⁊ cūct⁹ ꝑplus a mimo vsq̄ ad max
G imū. Quib⁹ audiētib⁹ i domo dñi le-
git rex oia ꝟba voluminis: ⁊ stās i tri
bunali suo: pcussit fedus cor̄ deo ut
ābularet post eū: ⁊ custodiret ꝓcepta ⁊
testimonia ⁊ iustificatiōes ei⁹ in toto
corde suo: ⁊ i tota alia sua: faceretq̄ q̄
scripta sūt i volumie illo q̄ legerat. Ad
iurauit q̄q̄ sup hoc oēs q̄ repti fuerāt
i hierlm ⁊ beniamin ⁊ fecerūt habitatores
hierlm iux pactū dñi dei patrū suor̄.
Abstulit ꝫ iosias cūctas abominatiōes
de vniuersis regionib⁹ filior̄ isrl: ⁊ fe-
cit oēs q̄ reliqui erāt in isrl ꝓuire dño
deo suo. Cūct⁊ diebus⁹ vite ei⁹ nō recesse
runt a dño deo patrū suor̄. XXXV

Fecit aūt iosias in hierlm p
dño: q̄ō immolatū ē ꝓ
die mēsis primi. Et cōsti
cerdotes i officijs suis: hortat⁹q̄
eos vt ministrarēt i domo dñi. Lo
q̄q̄ ad q̄rū eruditionē ois isrl
bat dño: locut⁹ ē. Ponite arcā
ario tēpli: q̄ō edificauit salomō
dō rex isrl. Neq̄q̄ ei erit vltra por
bitis. Nūc ꝫ ministrate dño de
ꝓplo ei⁹ isrl ⁊ ꝓparate vos p ma
cognatiōes vras i diuisionib⁹
lorū sic ꝓcepit dō rex isrl ⁊ dedit
salomō fili⁹ ei⁹: ⁊ ministrate in
p familias turmasq̄ leuitarū
ficati immolate phase. Frēs ves
possint iuxt ꝟba q̄ locut⁹ ē dñs
moysi facere: ꝓparate. Dedit
sias oi ꝓplo q̄ ibi fuerat inue
tate phase: agnos ⁊ hedos de
⁊ reliq̄ pecoris triginta milia: bo
tria milia. Hec de regis substā
tia. Duces aūt ei⁹ spōte q̄ vo
tulerūt tā ꝓplo q̄ sacerdotib⁹ ⁊
Porro helchias ⁊ zacharias ⁊
principes dom⁹ dñi dederūt sa
b⁹ ad faciendū phase: pecora
duo milia sercēta: ⁊ boues
Chonenias aūt ⁊ semeias ⁊ n
el frēs ei⁹: necnō asabias ⁊
iozabad principes leuitarū dede
ris leuitis ad celebrandū p
milia pecor̄: ⁊ boues q̄ngētos
ratūq̄ ē ministeriū ⁊ steterūt sa
tes i officio suo. Leuite aūt
xtus regis iperiū: ⁊ immolata ē
pserūtq̄ sacerdotes manib⁹ suis
neis⁊ leuite detraxerūt pelles
stor̄: ⁊ sepauerūt ea vt darēt p
⁊ familias singulor̄: ⁊ offerē
cut scriptū ē i libro moysi. De
fecerūt similit. Et assauerūt
ignē: iuxt qō i lege scriptū ē. P
vero hostias coxerūt i lebet⁊ ⁊
⁊ ollis: ⁊ festinato distribuerūt
se plebi: sibi aūt ⁊ sacerdotib⁹
parauerūt. Nā i oblatione
rū ⁊ adipū vsq̄ ad noctē
erūt occupati: vñ ⁊ leuite
dotib⁹ filijs aarō parauerūt
Porro cātores filij asaph
ne suo: iuxt ꝓceptū dō ⁊ asaph
⁊ ydithun ꝓphetarū regis dō
res ꝟo q̄ portas singulas

ta vt ne ꝓficto q̄dē discederēt a mini
sterio. Quāobrē t frēs eoꝝ leuite pa-
rarūt eis cibos. Dis igit cultura dñi
fuit cōpleta ē i die illa vt facerēt pha-
se: t offerēt holocausta sup altare dñi
iux ꝓceptū regis iosie. Fecerūtq; filij
isrl q̄ reperti fuerāt ibi phase i tpe illo t
solēnitatē azymoꝝ septē dieb⁹. ¶ Non
fuit phase sicut huic i isrl a diebus samu
elis ꝓphete: sz nec q̄squā de cūctis regib⁹
isrl fecit phase sicut iosias sacerdotib⁹
t leuitis t oi iude t isrl q̄ reperti fuerat
t habitātib⁹ i hierlm. Octauodecimo
anno regni iosie hoc phase celebratū est
Postq; instauraverat iosias tēplū: as-
cēdit nechao rex egypti ad pugnādū i
carchamis: iuxta eufraten: t ꝓcessit i oc
cursum ei⁹ iosias. At ille missis ad eū
nūcijs ait: Quid mihi t tibi rex iuda?
Nō aduersus te hodie venio: sz ꝺ aliā
pugno domū: ad quā me de⁹ festinato
re ꝓperat. Desine aduersū deū facere
q̄ mecū est: ne interficiat te. Noluit io-
sias reuerti sz ꝓparauit ꝺ eū bellū: nec
acquieuit ꝺmonib⁹ nechao ex ore dei ve
rā putans vt dimicaret i cāpo maged-
do. Ibiq; vulneratus a sagittarijs dixit
pueris suis. Educite me de ꝓlio: q̄ opi
do vulneratus sū. Qui trāstulerūt eū de
curru i alterū currū q̄ ꝓsequebat eū mo-
tu regio: t asportauerūt eū in hierlm.
Mortuusq; ē t sepultus i mausolio pa-
trū suoꝝ: t vniuersus iuda t hierlm
luxerūt eū hieremias maxime: cuius oēs
cantores atq; cātatrices vsq; i p̄sentē diē
lamētationes sup iosiā replicāt: t q̄si
lex obtinuit i isrl. Ecce scriptū est ha
lamētationib⁹. Reliq; aūt ꝺmonū iosie
t misericordiarū ei⁹ q̄ lege ꝺceptā sūt
sūt quoq; illi⁹ p̄ria t nouissima: scꝺta
sūt i libro regū iuda t isrl. XXXVI
Tulit ꝙ ꝓplus terre ioachaz filiū
iosie: t cōstituit regē ꝓ p̄re suo
hierlm. Vigintitriū ānoꝝ erat
ioachaz cū regnare cepisset: t trib⁹ mē-
sib⁹ regnauit i hierlm. Amouit aūt eum
rex egypti cū veuisset i hierlm t cōdē-
nauit terrā cētū talēris argēti t talē-
ti auri. Cōstituitq; ꝓ eo regē eliachim
fratrē eius sup iudā t hierlm: t vertit
nomen ei⁹ ioakim. Ipsum ꝺo ioachaz
tulit secū. t adduxit i egyptū. Vigīti
quīq; ānoꝝ erat ioahim cū regnare ce
pisset t vndecim ānis regnauit i hieru
salē. Fecitq; malum cora dño deo suo.
Cōtra hūc ascendit nabuchodonosor
rex chaldeoꝝ t vinctū cathenis duxit
i babylonē: ad quā t vasa dñi trāstulit
t posuit ea i tēplo suo. Reliq; aūt verbo-
rum ioakim t abominationū eius q̄s
operat⁹ ē: t q̄ inuēta sūt i eo: cōtinent i
libro regū iuda t isrl. Regnauit aūt io-
achin filius ꝓ eo. Octo ānoꝝ erat ioa-
chin cū regnare cepisset: t trib⁹ mensi-
b⁹ ac decē dieb⁹ regnauit i hierlm: fe-
citq; malū i cōspectu dñi. Cūq; āni cir
culus voluerent: misit nabuchodono-
sor rex nūcios: q̄ t adduxerūt eū i ba-
bylonē: asportatis simul ꝑciosissimis
vasis domus dñi. Regē ꝺo ꝓstituit sede
chiā patruū ei⁹ sup iudā t hierlm. Ui
giti t vni⁹ āni erat sedechias cū regna
re cepisset: t vndeci ānis regnauit i hie
rusalē. Fecitq; malū i oculis dñi dei sui
nec erubuit faciē hieremie ꝓphete lo-
quētis ad se ex ore dñi. A rege q̄q; na-
buchodonosor recessit q̄ adiurauerat
eū p deū: t idurauit ceruicē suā t cor
vt nō reūterent ad dñm deū isrl. Sz et
vniūsi ꝓcipes sacerdotū t ꝓplus ꝙuari
cati sūt iniq; iux vniūsas abominatiōes
gētiū: t polluerūt domū dñi quā scꝺfi-
cauerat sibi i hierlm. Mittebat aūt dñs
deus patrū suoꝝ ad illos p manū nūcio-
rū suoꝝ venocte ꝓsurgēs t q̄rtidie cō-
monēs: eo q̄ parceret ꝓplo t habita-
culo suo. At illi subsannabāt nūcios
dei: t paruipēdebāt ꝺmones ei⁹: illude
bāt q̄ ꝓphis donec ascēderet furor dñi
i ꝓplm ei⁹: t eēt nulla curatio. Adduxit
it ei sup eos regē chaldeoꝝ: t interfecit iu
uenes eoꝝ gladio i domo sanctuarij sui. Nō ē
miser⁹ adolescētē t virginis t senis nec
decrepiti q̄dē: sz oēs tradidit i manib⁹
ei⁹: vniūsaq; vasa dom⁹ dñi tā maio-
ra q̄ minora t thesauros tēpli t regis
t ꝓcipū trāstulit i babylonē. Incen-
derūt hostes domū dei: destruxerūtq;
murū hierlm. Uniuersas turres cōbus
serūt: t q̄cq̄d ꝑciosū fuerat demoliti sūt
Si q̄s euaserat gladiū: ductus i babylo
nē seruiuit regi t filijs ei⁹: donec ipe-
raret rex ꝙsarū: t cōpleret ꝺmo dñi ex
ore hieremie t celebraret terra sabba-
ta sua. Cūctis enī dieb⁹ desolationis
egit sabbatū: vsq; dū cōplerēt septua-
gīta ānī. Anno aūt ꝓmo cyri regis ꝙsarū
ad explēdū ꝺmonē dñi quē locut⁹ fue

rat ꝙ os hieremie:suscitauit dñs spm
Hiere.25.c. cyri regꝫ ꝑsaxꝝ:ꝙ iussit ꝓdicari i vniu-
et.29.c so regno suo:ēt ꝙ scripturā dicēs:Hec
dicit cyrus rex ꝑsarū.Oia regna terre
1.Esdre.1.a dedit mihi dñs deus celi:ꝛ ipe ꝓcepit
2.Esdre.2.a mihi vt edificarē ei domū i hierlm q̄ ē
Esa.45.a i iudea. Quis ex vob ē i oi ꝑplo eius?
Sit dñs deꝰ suus cū eo:ꝛ ascendat.

Explicit liber Dabreiami sine Para
lipomenō scōs. Incipit oro manasses
regꝫ iuda cū captꝰ teneret i babylōe.

Domine deꝰ oipotēs patꝝ no
strorꝝ abraā ysaac ꝛ iacob et
semini eorꝝ iusto: ꝙ fecisti ce-
lū ꝛ trā cuꝫ oi ornatu eorꝝ:ꝙ
Gen.1.a signasti mare ꝛo ꝓcepti tui:ꝙ cōclusi-
sti abyssū ꝛ signasti terribili ac lauda-
bili noi tuo: qō oēs pauēt ꝛ tremunt
a vultu virtutꝫ tue:ꝛ insustētabilis ira
sup petōres cōminatiōis tue:imēsa ve
ro ꝛ inuestigabilis misericordia ꝓmissi
onis tue:qm tu es dñs altissimus sup
oēm trā longanimis ꝛ mltū misericors
ꝛ penitēs sup malitiā ho m. Tu āt do
mine ꝑ bonitatē tuā ꝓmisisti pniaꝫ
remissionis petōrū. Et tu deꝰ iustorū n
posuisti pniam iustis:abraā ysaac ꝛ ia
cob:his ꝙ tibi nō peccauerūt:Qm pec-
caui sup nūerū arene marꝫ: multipli-
cate sūt iniq̄tates mee: Incuruatꝰ sum
multo vinculo ferri: ꝛ nō ē respiratio
mihi:qꝛ exercitaui iracūdiā tuā ꝛ ma-
lū coram te feci:statuēs abominatiōes et
multiplicās offensiones. Et nūc flecto
genua cordis mei:ꝓcās ad te bonita-
tē dñe. Peccaui dñe peccaui:ꝛ iniq̄ta
tē meā agnosco. Peto rogās te dñe re
mitte mihi remitte mihi: ne sīr ꝙdas
me cū iniq̄tatibꝰ meis:neq; ꝛeternū re
serues mala mihi: qꝛ indignū salvab
me ꝑm magnā misericordiā tuā:ꝛ lau-
dabo te semꝝ oibꝰ diebꝰ vite mee:qm
te laudat ois virtꝰ celorū ꝛ tibi ē gla
in secula seculorꝝ amen.

Explicit oro manasses regis iuda.
Incipit ꝓfatio beati Hieronymi ꝑ-
sbyteri in libꝝ Esdre.

Trū difficilius sit facere qō
poscit? :an negare:necdū sta-
tui Nā vob aliq̄d iperātibꝰ
abnuere snie ē:ꝛ magnitudo oner? im
positi ita ceruices ꝓmit: vt ani sub fa-
sce ruendū sit ꝝ leuādū. Accedūt ad ꝝ
inuidorꝝ studia: ꝙ oē qō scribimꝰ reꝝ
hendēdū putāt. Et interdū [illegible]
pugnāre publice lacerāriq̄ [illegible]
gūt:ītātū vt clamare cōpellar[illegible]
Dñe libera aiam meā a labiis [illegible]
a lingua dolosa. Tertꝰ aut[illegible]
ꝙ scribit? atq; rescribit? [illegible]
ꝛ hester vob de hebreo trāsfer[illegible]
habeat? greca ꝛ latina volu[illegible]
q̄q̄d illud ē qō a nob vertī[illegible]
ab oibꝰ ꝓspuendū sit. frustra
ait q̄dā)niti:neq; aliud fa[illegible]
odiū q̄rere: extreme demēcie
obsecro vos mi dōmō tropa[illegible]
rissimi:vt priuata lectione [illegible]
nō efferat? i publicū:nec fa[illegible]
bos ingerat? :viterisq; cor[illegible]
iudicare trā de aliis:ꝛ ipi fru[illegible]
nouerūt. Si q̄ aūt fratrū sit q[illegible]
nō displicēt: his tribuat? cui
monētes vt hebrea nola q[illegible]
hoc volumie copis ē:difficile q[illegible]
ualla trāscribāt. Nihil ei [illegible]
dasse libꝝ nisi emēdatio lī[illegible]
ligētia cōsernet. Nec quēq; m[illegible]
vnꝰ a nob liber editꝰ ē:nec [illegible]
rū tertū ꝛ q̄rti libri sonaꝝ [illegible]
qꝛ ꝛ apud hebreos eūdē nem[illegible]
mones i vnū volumē coarct[illegible]
hebēt apud illos: nec ō [illegible]
senibꝰ sūt ꝓcul abscīdā. S[illegible]
septuagita vob opposuim[illegible]
rū exēplaria varietas ipa lau[illegible]
uersa demōstrat:nec pōt [illegible]
seri qō diūsū ē:mittite eū al[illegible]
i q̄bꝰ mlta ponūt q̄si de ven[illegible]
to q̄ apud septuagita inf[illegible]
velut illud: qm nazarē? voca[illegible]
egypto vocaui filiū meū:ꝛ [illegible]
quē cōpū xerūt:multaq; alia q̄ [illegible]
opi reḃuamꝰ:ꝛ q̄rite ab eo [illegible]
sūt. Cūq; ꝓferre nō possim[illegible]
te de his exēplaribꝰ q̄ nup a nob
maledicoꝝ q̄ridie linguis cū[illegible]
Sꝫ vt ad cōpēdiū rem̄:rem q[illegible]
rus sū eq̄llimū ē. Edidi aliq̄ q[illegible]
bet i greco:aut alit habet ꝛ [illegible]
sum ē. Quid interpte laniū? [illegible]
hebreos:ꝛ ipis autoribꝰ:ma[illegible]
mee vel arrogēt vel derogēt fi[illegible]
ro aliud ē si clausis qō dicā [illegible]
hi volūt maledicere:ꝛ nō imm[illegible]
rū studiū ꝛ benuolētiā:q̄ pos[illegible]
gita trāslatores iā ch:ūsti [illegible]
ruscāte iudeos ꝛ hebionitas [illegible]

ris iudeis: aquilā videlicet ⁊ symma
chū ⁊ theodotionē: ⁊ curiose legūt: ⁊ q̄
enigmata boīē in hexaplois ecclesiis
dedicarit. Quātomagꝭ latini grati eē
debēt: q̄ erudītē cernerēt greciā a
se studio māuaris? Primū ei magnoꝝ
opus ē ⁊ infinite difficultatꝭ: exēpla-
ria posse fieri ola: deide ēt q̄ habuerint
ytaliei simonis ignari sūt: magꝭ errā-
tes q̄s e multꝭ veriꝰ dixe-
rit. Dū ēt sapiētissimo cuidā nuꝝ apō
crisē occurrit vt iterdū scripture sen-
sū reīneās vniuscuiusliber iterp̄tis
falsū erorē. Nos ār q̄ hebree lingue
habemꝰ sciētiā: ⁊ latinꝰ nob
vt ebreo sermo nō deest: ⁊ de alīs ma-
gis possumꝰ iudicare: ⁊ ea q̄ ipi intelli-
gim⁹ ex nīa lingua p̄mere. Itaq̄ licet
p̄sēra tibi liber: victoriaq̄ synon icēdia ia
cet nunq̄ meū iuuāte christo silebit
eloquiū: ēt p̄cisa lingua balbutiet. Le-
gāt q̄ velīt: q̄ nolūt abiciāt. Euētilēt
spicentiras calūnientē. Magis vt̄a cha
ritate pue cabor ad studiū: q̄ illoꝝ de
tractione ⁊ odio deterreboꝝ.

Explicit p̄fatio. Incipit liber Esdre
primus. Capl̄m. I

Anno primo

cyri regꝭ psarū vt cōplere
tur ꝓbum dñi ex ore hiere
uit dñs spīm cyri regꝭ psaꝝ
vocē i oi regno suo ēt p scri
psit dicēs: Hec dicit cyrus rex psaꝝ
Oia regna terre dedit mihi dñs deꝰ ce
li ipse p̄cepit mihi vt edificarē ei do-
mū i hierlm q̄ ē in iudea. Quis ē i vo-
bis de vniuerso ꝑpło eiꝰ? Sit dñs illiꝰ
cū eo. Ascēdat i hierlm q̄ ē i iudea et
edificet domū dei isrl: ipse ē deꝰ q̄ ē in
hierlm. Et oēs reliq̄ i cūctꝭ locis vbi-
cq̄ habitent adiuuēt eū viri de loco
suo: argēto ⁊ auro ⁊ substātia ⁊ pecori
bꝰ exceptis q̄s volūtarie offerūt tēplo
dei q̄s ē i hierlm. Et surrexerūt p̄nci-
pes patrū iuda ⁊ beniamin ⁊ sacerdo-
tes ⁊ leuite ⁊ oīs cuiꝰ suscitauit deus
spīm vt ascēderet ad edificādū tēplum
dñi q̄s erat i hierlm. Uniuersiq̄ q̄ erāt
circuitu adiuuerūt manꝰ eoꝝ i vasis
argēteis ⁊ aureis: i substātia ⁊ iumētꝭ
i supellectili: exceptꝭ his q̄ spōte ob-
tulerāt. Rex q̄q̄ cyrus ptulit vasa tem
pli dñi q̄ tulerat nabuchodonosoꝛ de
hierlm: ⁊ posuerat ea in tēplo dei suī.
Ptulit ār ea cyrꝰ rex psarū p manū
mitridatis filij gazabar ⁊ annūerauit
ea sasabasar p̄ncipi iude: ⁊ hic ē nūerꝰ
eoꝝ. Phiale auree triginta: phiale ar-
gētee mille: cultri viginti noue: cyphi
aurei trigita: cyphi argētei scōi q̄dringē
ti decē: vasa alia mille. Oīa vasa
aurea ⁊ argētea q̄nq̄ milia q̄dringen
ta. Uniuersa tulit sasabasar: cū his q̄
ascēdebāt de trāsmigratione babylo-
nis i hierlm. II

Hi sūt aūt p (nis i hierlm. II
Quincie filij q̄ ascēderūt de capti
uitate quā trāstulerat nabuch-
odonosoꝛ rex babylonis i babylonē: ⁊
reuersi sūt i hierlm ⁊ iudeā vnusq̄sq̄
i ciuitatē suā q̄ venerūt cū zorobabel
⁊ iesua necmia saraia raheiaia mardo
chai belsan mesphar beguai reū baa-
na. Numerꝰ viroꝝ ppli isrl. Filij phā-
res: duo milia cētū septuaginta duo.
Filij arethi: septingēti septuagintaq̄-
q̄. Filij saphatia: trecēti: septuaginta
duo. Filij area: septingēti septuagita
q̄nq̄. Filij phetmoab filioꝝ iosue: et
ioab: duo milia octingēti duodecim.
Filij helā: mille ducēti q̄nq̄gintaq̄tu-
oꝛ. Filij zerhua: nōgēti q̄dragintaq̄nq̄.
Filij zachai septingēti sexaginta. Filij
bani: sexcēti q̄dragintaduo. Filij bebai
sexcēti: vigintitres. Filij azgad: mille
ducēti vigintiduo. Filij odonicā: sex-
cēti seragita sex. Filij beguai: duo mi-
lia q̄nq̄ginta sex. Filij adin: q̄dringen
ti q̄nq̄gintaq̄tuoꝛ. Filij ather q̄ erāt
ex ezechia: nonagintaocto. Filij besai:
trecēti vigintitres. Filij oza: cētū duo-
decim. Filij asem: ducēti vigintitres.
Filij gebbar: nōgētiq̄nq̄. Filij bethle-
em: cētū vigintitres. Uiri nethupha:
q̄nq̄ginta sex. Uiri anathot: cētū vigi
tiocto. Filij azmaueth q̄draginta duo
Filij cariathiarim: cephira ⁊ beroth:
septingēti q̄dragintatres. Filij rama
⁊ gabaa: sexcēti vigintiunꝰ. Uiri mach
mas: cētū viginti duo. Uiri bethel et
hai: ducēti vigiti tres. Filij nebo: q̄n-
q̄ginta duo. Filij megbis: cētū q̄nq̄gin-
ta sex. Filij helā alteriꝰ mille ducenti
q̄nq̄ginta q̄tuoꝛ. Filij arim: trecēti vi
giti. Filij lodadin ⁊ ono septingēti vi-
gintiq̄nq̄. Filij hiericho: trecēti q̄dra-
gintaq̄nq̄. Filij senaa: tria milia sexcē
ti triginta. Sacerdotes. Filij iadaia i

ꝺ̃o ieſue: nōgẽti: ſeptuagitatres. Filꝫ emmer: mille ąnquagintaduo. Filꝫ pheſſur: mille ducenti ądragita ſeptẽ. Filꝫ arim: mille decẽ ⁊ ſeptẽ. Leuite. Filꝫ ieſue ⁊ cedmihel filiorū̃ odeuie: ſe
C ptuagitāą̃rtuor. Cātores. Filꝫ aſaph: cẽtū̃ vigitiocto. Filꝫ ianitoꝝ. Filꝫ ſelmā: filꝫ ather: filꝫ thelmō: filꝫ accub: filꝫ athita: filꝫ ſobai: vniuerſi cẽtū̃ tri ginta nouẽ. Nathinnei. Filꝫ ſia: filꝫ aſupha: filꝫ thebboath: filꝫ ceros: filꝫ ſiaa: filꝫ phadon: filꝫ lebana: filꝫ agaba: filꝫ accub: filꝫ agab: filꝫ ſelmai: filꝫ anan: filꝫ gaddel: filꝫ gaer: filꝫ raa hia: filꝫ raſin: filꝫ nechoda: filꝫ gazẽ: filꝫ azec. filꝫ phaſea filꝫ beſee: filꝫ aſe maa: filꝫ munim: filꝫ nephuſim: filꝫ bechue: filꝫ acupha: filꝫ azur: filꝫ beſ tuth: filꝫ maida: filꝫ arſa: filꝫ bercos: filꝫ ſiſara: filꝫ thema: filꝫ naſia: filꝫ athupha filꝫ ꝥuoꝝ ſalomonis: filꝫ ſo ſthei. filꝫ ſophereth: filꝫ pharuda: filꝫ iala: filꝫ dercō: filꝫ geddel: filꝫ ſapha ta: filꝫ athil: filꝫ phocereth ą erāt de aſebaim. filꝫ amim. Oēs nathinnei ⁊ filꝫ ꝥuoꝝ ſalomōis: trecẽti nonagita duo. Et hi ą aſcenderūt de thalmala: thelarſa: cherub ⁊ don ⁊ mer: ⁊ ñ potu erūt idicare domū patrū̃ ſuoꝝ ⁊ ſemen ſuū̃: vtrū̃ ex iſrl eſſent: filꝫ dalaia: filꝫ thobia: filꝫ nechoda: ſexcẽti ąnągita duo. Et de filꝫs ſacerdotū̃: filꝫ iobia:
D filꝫ accos filꝫ berzellai ą accepit de fi liabus berzallai galaaditidis vxorẽ: ⁊ vocat⁹ ẽ noie eaꝝ. Hi ąſierūt ſcriptu rā genealogie ſue: ⁊ nō ſuenerūt: ⁊ eie cti ſūt de ſacerdotio. Et dixit atherſa tha eis vt nō comederẽt de ſctō ſctōrū̃ donec ſurgeret ſacerdos doct⁹ atq; ꝓfe ct⁹. Oīs multitudo ąſi vn⁹ ądraginta duo milia trecẽti ſeptuagita: exceptis ſeruis eoꝝ ⁊ ancillis ą erāt ſeptẽ milia trecẽti trigitaſeptẽ: ⁊ i ipis cātores at q; cātatrices ducẽti. Equi eoꝝ ſexcẽti trigitaſex: muli eoꝝ ducẽti ądraginta ąnq; cameli eoꝝ ądringẽti trigitaąn q;: aſini eoꝝ ſex milia ſeptingẽti vigi ti. Et de ꝓncipib⁹ patrū̃ cū ingrederẽt tẽplū̃ dñi: qō ẽ i hierlm: ſpōte obtule rūt i domū dei ad extruendā eā i loco ſuo. Scōm vires ſuas dederūt ipenſas opis: auri ſolidos quadragita milia ⁊ mille: argẽti minas ąnq; milia: ⁊ ve ſtes ſacerdotales cẽtū̃. Habitauerūt ſ

ſacerdotes ⁊ leuite ⁊ de ꝑplis ⁊ ianitores ⁊ nathinnei i ci vniuſq; iſrl i ciuitatib⁹ ſuis.

Iamq; veneratꝰ mēſis ſe erāt filij iſrl i ciuitā Cōgregatꝰ ē ꝯ ꝑplꝫ ſi hierlm: ⁊ ſurrexit ioſue filꝰ frēs eiꝰ ſacerdotes ⁊ zorobab larthiel ⁊ frēs eiꝰ: ⁊ edificauer dei iſrl vt offerrēt i eo holocau ta: ſicꝫ ſcptū̃ ā i lege moſi vi locauerūt ār altare dei ſup baſe terrētibꝰ eos ꝙ circūiu obtulerūt ſup illud holocauſta ne ⁊ veſpe. Fecerūtq; ſolēnitat culorū̃: ſicꝫ ſcriptū̃ ē: ⁊ holocau bꝰ ſinguꝝ ꝙ ordinē ſm ꝓpꝫ i die ſuo: ⁊ poſt hec holocauſta i kalēdis ⁊ i vniūſis ſolēnitat ą erāt ꝯſecrate: ⁊ i oīb⁹ ꝺ̃i ſ ferebāt munꝰ ꝺ̃o. A ꝑmo die ptimi: ceperūt offerre holocauſ Porro tẽplū̃ dei nōdū fūdatū derūt ār pecunias latomis ⁊ rūs cibū̃ ⁊ potū̃: ⁊ olei fūdar rūſq; vt deferrēt ligna cedrina no ad mare ioppen: iuxta ꝙꝺ̃ rex ꝙſaꝝ eis. Anno ār ſecō eoꝝ ad tẽplū̃ dei i hierlm me perūt zorobabel filꝰ ſalathiel filiꝰ ioſededech ⁊ reliq; de cerdotes ⁊ leuite: ⁊ oēs ą ptiuitate i hierlm: ⁊ ꝓſtituer vigiti ānis ⁊ ſupra vt vrgerēt Stetitq; ioſue ⁊ filij eiꝰ ⁊ mihel: ⁊ filij eiꝰ ⁊ filij iuda vt iſtarēt ſup eos ą facientē plo dei: filij enadab ⁊ filij eoꝝ leuite. Fundato igit templo ꝺ̃ni ſtetерūt ſacerdotes suo cū tubis: ⁊ leuite filij balis vt laudarēt deū ꝙ iſrl. Et cōcinebāt i ymnis ne ꝺ̃o qm̃ bonꝰ: qm̃ in cordia eiꝰ ſup iſrl. Oīs ą ferebaꝝ clamore magno i minū̃: eo ꝙ fūdatū ē tẽplū mi etiā de ſacerdotib⁹ cipes patrū̃ ⁊ ſeniores ą pꝛiꝰ cū fūdatū cēt: ⁊ ꝺ̃ tẽplū eoꝝ flebāt voce magna: ⁊ ferātes ⁊ leticia clenabāt vo terat quiſq; agnoſcere voce lerātiū: ⁊ voce fletꝰ ꝙꝺ̃.

ꝑus vociferabaꝫ clamore magno: ⁊
vox audiebaꝫ ꝓcul. IIII
Udierũt ãt hostes iude ⁊ beni-
amin qꝝ filij captiuitatꝭ edifi-
carẽt tẽplũ dño deo isrl et accedẽtes
ad zorobabel ⁊ ad ꝓncipes patrũ: dixe
rũt eis. Edificemus vobiscũ: qꝝ ita vt
vos q̃rim⁹ deũ vr̃m. Ecce nos imola-
mus victimas a diebꝰ assoraddã regꝭ
assur: q̃ adduxit nos huc. Et dixit eis
zorobabel ⁊ iosue ⁊ reliq̃ ꝓncipes pa-
trũ isrl. Nõ est nob̃ ⁊ vobis vt edifice
mꝰ domũ deo nr̃o: sꝫ nos ipsi soli edifi
cabimꝰ deo nr̃o: sic̃ ꝓcepit nobis cyrꝰ
rex ꝑsarũ. Factũ ẽ igit̃ vt ppl̃s terre i-
pederet manꝰ ppli iude: ⁊ turbaret eos
ĩ edificãdo. Cõduxerũt q̃z adũsus eos
cõsiliatores vt destruerẽt ꝓsiliũ eorꝝ oi
bꝰ diebꝰ cyri regis ꝑsarũ ⁊ vsq̃z ad re-
gnũ darij regꝭ ꝑsarũ. In regno ãt as-
uerꝰ ẽ artaxerxes: i ꝓncipio regn⁹
ei⁹ scripsĩt accusationẽ adũsus ha
bitatores iude ⁊ hierlm. Et in diebꝰ ar
taxerxis scripsit beselłã mithridates ⁊
thabel ⁊ reliq̃ q̃ erãt in ꝓsilio eorꝝ ad
artaxerxem regẽ ꝑsarꝝ. Epla ãt accusa
tionis scripta erat syriace: ⁊ legebaꝫ ꝑ
mone syro. Reũ beelthẽ ⁊ samsai scri-
bꝰ scripserunt epistolã vnã de hierlm
artaxerxi regi huiuscemodi: Reũ beel-
them ⁊ samsai scriba ⁊ reliq̃ cõsiliatq
res eorꝝ: dynei ⁊ apharsathei: terpha-
charpharsei: herchuei: babylonij: susã
nachei: decei et elamite: ⁊ ceteri de gẽti
bꝰ q̃s trãstulit assennaphar magnꝰ et
honorosus: ⁊ habitare eas fecit i ciuita-
tibꝰ samarie: ⁊ i reliq̃s regionibꝰ trans
flumẽ pace. Hoc ẽ exẽplar eple quaz
misĩt ad eũ. Artaxerxi regi serui tui
viri q̃ trãs fluuiũ: salutẽ dicũt. No
tũ sit regi: qꝝ iudei q̃ ascẽderũt a te ad
nos venerũt i hierlm ciuitatẽ rebel
lẽ ⁊ pessimã: quã edificant extruentes
muros eiꝰ ⁊ parietes cõponẽtes. Nũc
igit̃ notũ sit regi: qꝝ si ciuitas illa edi
ficata fuerit ⁊ muri eiꝰ instaurati: tribu
tũ ⁊ vectigal ⁊ ãnuos redditꝰ nõ dabũt:
⁊ regũ reges hec nora queniet. Nos
autẽ memores sal q̃ ĩ palatio comedimꝰ
⁊ q̃z ignominiã regꝭ videre nephas duci
mꝰ: ideo misimꝰ ⁊ nũciauimꝰ regi vt
requiras ⁊ inuenies in libris historiarũ patrũ tuorꝝ
⁊ reperies scriptũ i cõmẽtarijs: ⁊ scies
quia vrbs illa vrbs rebellis ẽ: ⁊ nocens
regibꝰ ⁊ ꝓuincijs ⁊ bella cõcitant ĩ
ea ex diebꝰ ãtiq̃s: quã obrẽ ⁊ ciuitas il
la destructa ẽ. Nũciamꝰ nos regi: q̃m
si ciuitas illa edificata fuerit ⁊ muri
ipius instaurati: possessionẽ trãs fluuiũ
nõ habeb. Uerbũ misit rex ad reũ be- D
eltheem ⁊ samsai scribã: ⁊ ad reliq̃s q̃
erãt i cõsilio eorꝝ habitatores samarie
⁊ ceterꝭ trãs fluuiũ: salutẽ dicẽs ⁊ pacẽ
Accusationẽ quã misistis ad nos: ma
nifeste lecta ẽ cor̃ me: ⁊ a me: ꝓceptuꝫ
ẽ: ⁊ recẽsuerũt: iuenerũtq̃z q̃m ciuitas
illa a diebꝰ antiq̃s aduersũ reges re-
bellat: ⁊ seditiões ⁊ ꝓlia ꝓcitant ĩ ea.
Nã ⁊ reges fortissimi fuerũt i hierlm q̃
⁊ dñati sũt oi regioni q̃ trãs fluuiũ ẽ.
Tributũ q̃z ⁊ vectigal ⁊ redditus acci-
piebãt. Nũc ḡ audite sniam: vt ꝓhibe
atis viros illos vt vrbs illa nõ edifice
tur: donec si forte a me iussũ fuerit. Ui-
dete ne negligent̃ h̃ ipleatꝭ ⁊ paulatim
crescat malũ ꝺ reges. Itaq̃z exẽplũ edi
cti artaxerxis regꝭ lectũ ẽ cor̃ reũ be-
eltheem ⁊ samsai scriba ⁊ cõsiliarijs eo
rũ. Et abierũt festini i hierlm ad iude-
os: ⁊ ꝓhibuerũt eos i brachio ⁊ robo-
re. Tũc itermissũ ẽ opꝰ domꝰ dñi i hie-
rusalẽ: ⁊ nõ fiebat vsq̃z ad annũ scõm
regni darij regis ꝑsarũ. V
Ropheuauerũt ãt aggeꝰ ꝓpheta
et zacharias filiꝰ ado ꝓpheti-
tes ad iudeos q̃ erãt i iuda ⁊ hierlm ⁊
i noie dei isrl. Tũc surrexerũt zoroba-
bel filiꝰ salathiel ⁊ iosue filiꝰ iosedech
⁊ ceperũt edificare tẽplũ dñi i hierlm:
⁊ cũ eis ꝓphete dei adiuuãtes eos. In
ipo ãũt tpe venit ad eos thãtannai q̃
erat dux trãs flumẽ ⁊ starbuzãnai ⁊ cõ
siliarij eorꝝ: sicq̃z dixerũt eis. Quis de-
dit vob̃ ꝓsiliũ vt domũ hãc edificaretꝭ
⁊ muros eiꝰ instauraretꝭ? Ad qõ rñdimꝰ
eis q̃ cẽnt noia hoim auctorꝝ edificati
onis illiꝰ. Oculus ãũt dei eorꝝ factus
est sup̃ senes iudeorꝝ: ⁊ nõ potuerũt in
hibere eos. Placuitq̃z vt res ad darijũ
referret̃: ⁊ tũc satisfacerent aduersus
accusationẽ illã. Exẽplar epistole quã
misit thantãnai dux regionis trãs flu
mẽ ⁊ starbuzannai ⁊ cõsiliatores eius
apharsathei q̃ erãt trãs flumẽ ad da-
rijũ regem. Sermo quẽ miserãt ei sic
scriptus erat. Dario regi pax o[illegible]nis.
Notũ sit regi isse nos ad iudeã ꝓuinci
am ad domũ dei magni q̃ edificat̃ la-

plde lpolito ⁊ ligna ponūt ī parietib⁹
opuſq illud diligenter extruiſ: ⁊ cre-
ſcit i manib⁹ eop. Interrogauim⁹ g ſe-
C nes illos ⁊ ita dixim⁹ eis. Quis dedit
vob ptāte vt domū hāc edificeretis et
muros hos ıstaurarets? Sz ⁊ noīa eo-
rū q̄ſiuim⁹ ab eis vt nūciarem⁹ tibi:
ſcripſimuſq noīa coꝝ viroꝝ q̄ ſūt p̄n-
cipes i eis. Huiuſcemodi aūt ſermonē
rſponderūt nob dicētes. Nos sum⁹ ſerui
dei celi ⁊ tre: ⁊ edificam⁹ tēplū: qđ erat
extructū añ hos ānos mltos q̄tq rex
ıſrl magn⁹ edificauerat ⁊ extruxerat.
Poſtq aūt ad iracūdiā ꝓuocauerunt
pres nri dei celi: tradidit eos ī man⁹
nabuchodonoſor regis babylonis chal
dei: domū q̄z hāc deſtruxit: ⁊ ꝓplm ei⁹
trāſtulit i babylonē. Anno aūt p̄mo cy-
ri regis: cyrus rex babylōis ꝓpoſuit edi
D ctū vt dom⁹ dei edificarel. Nā ⁊ vaſa
tēpli dei aurea ⁊ argētea q̄ nabucho-
donoſor tulerat de tēplo qđ erat ī hie-
ruſalē ⁊ aſportauerat ea i tēplū baby-
lonis ꝓtulit cyrus rex de tēplo baby-
lonis: ⁊ data sūt ſaſabaſar vocabulo:
quē ⁊ p̄ncipē ꝓſtituit: Dixitq ei. Vec
vaſa tolle ⁊ vade: ⁊ pone ea i tēplo qđ
eſt i hierlm: ⁊ dom⁹ dei edificet i loco
ſuo. Tunc itaq ſaſabaſar ille venit ⁊
poſuit fundamēta tēpli dei i hierlm: ⁊
ex eo tpe vſq nūc edificat ⁊ necdū cō-
pletū ē. Nūc g ſi videt regi bonū: recē
ſeat i bibliotheca regis q̄ ē i babylone:
vtrū nā a cyro rege iuſſū fuerit vt edifi
caret dom⁹ dei i hierlm: ⁊ voluntatē re
gis ſup hac remittat ad nos. VI

A Tunc dari⁹ rex p̄cepit ⁊ recēſue-
rūt i bibliotheca librop q̄ crāt
repoſiti i babylone: ⁊ iuētū ē i
egbathanis qđ ē caſtrū i medena ꝓui
cia: volumē vnū: taliſq ſcr⁹ erat i eo
cōmēorari⁹. Anno p̄mo cyri regis: cyr⁹
rex decreuit vt dom⁹ dei edificaret q̄
ē i hierlm i loco vbi ımolāt hoſtias et
vt ponāt fūdamēta ſuppoꝛtātia altitu
dinē cubitoꝝ ſexagīta ⁊ latitudinē cu
bitoꝝ ſexagīta: ordines de lapidib⁹ im
politis tres: ⁊ ſic ordines de lignis no-
uis. Sūp⁹ aūt de domo regis dabunt.
Sz ⁊ vaſa tēpli dei aurea ⁊ argētea q̄
nabuchodonoſor tulerat de tēplo hie-
ruſalē: ⁊ attulerat ea i babylonē: red-
dāt ⁊ referāt i tēplū hierlm i locū ſuū
q̄ ⁊ poſita sūt i tēplo dei. Nūc g thāta

nai dux regiōis q̄ ē trāſ flu
buzannai ⁊ ꝓſiliarij vri ap
eſtis trāſ flumē ꝓcul recedite
⁊ dimittite fieri tēplū dei illud
iudeoꝝ ⁊ a ſeniorib⁹ eop: do
la edificet ī loco ſuo. Si ⁊ i
tū ē q̄d oporteat fieri a p̄ſ
oꝛū illis vt edificet dom⁹ d
arca regis .i. de tributis q̄ dā
ne trāſ flumē ſtudioſe ſiue
illis ne ipediat op⁹. Qđ ſi
rit ⁊ vitulos ⁊ agnos ⁊ hedos
caustū deo celi: frumētū: ſal:
um ꝑm ritū ſacerdotū q̄ ſūt
tur eis p̄ ſingulos dies: ne
rimonia: ⁊ offerāt oblatiōes
oꝛēt⁹q ꝓ vita regis ⁊ filioꝝ
poſitū eſt decretū vt oīs hō q̄
tauerit iuſſionē: tollat lignū
ipius ⁊ erigat ⁊ cōfigat ī eo
ei⁹ pnlicet. Deꝰ aūt q̄ habitare
mē ſuū ibi: diſſipet oīa regna ⁊
extēderit manū ſuā: vt repug
ſipet domū dei illā q̄ ē in
dari⁹ ſtatui decretū: qđ ſtudiose
volo. Igit thāthānai dux reg
flumē ⁊ ſtarbuzānai ⁊ ꝓſiliq
q̄ ꝓcepat dari⁹ rex ſic diligē
ti ſūt. Seniores aūt iudeoꝝ edifi
⁊ ꝓſperabāt iux ꝓphetiā agg
te ⁊ zacharie filij addo. Et edifi
⁊ cōſtruxerūt iubēte deo ıſrl
cyro ⁊ dario ⁊ artaxerxe regib⁹
⁊ cōpleuerūt domū dei illā vſq
tertiū mēſis adar q̄ ē anno ſexto
darij regis. Fecerūt aūt filij ıſrl
dotes ⁊ leuite ⁊ reliq filioꝝ tran
tionis dedicationē dom⁹ dei ī
⁊ obtulerūt i dedicatiōe domus
los cētū: arietes ducētos: agn
gētos: hircos capraꝝ ꝓ peccato
odecim iuxta numerum tribuū
Et ſtatuerūt ſacerdotes i ordi
is ⁊ leuitas i vicib⁹ ſuis ſup op
hierlm: ſicut ſcriptū ē i libro
cerūt aūt filij trāſmigratiōis pas
decia die mēſis primi. Purific
erāt ſacerdotes ⁊ leuite quaſi
mūdi ad ımolādū pascha
trāſmigratiōis ⁊ frib⁹ ſuis
⁊ ſibi. Et comederūt filij ıſrl
fuerāt de trāſmigratiōe: ⁊ oēs
pauerāt a coīnq̄natiōe gentiū
eos vt q̄rerēt dñm deū ıſrl.

[illegible]tē azymoꝝ septē diebꝰ leticia
[illegible]ficauerat eos dñs: ⁊ ꝓuerterat
[illegible] assur ad eos vt adiuuaret ma
[illegible]os i ope domꝰ dñi dei isrł. VII
Ost hec ātꝫ ꝟba i regno artaxer
xis regꝭ ꝑsaꝝ: esdras filiꝰ saraie
filꝫ azarie: filꝫ helchie: filꝫ sel-
[illegible]ꝫ sadoch: filꝫ achitob: filꝫ ama-
[illegible]ꝫ azaric: filꝫ maraioth: filꝫ zarie
[illegible]ꝫ ozifilꝫ bocci: filꝫ abisue: filꝫ phi
[illegible]ees filꝫ eleazar: filꝫ aarō sacerdotis
[illegible] ipse esdras ascēdit ō babylo
[illegible]e: ⁊ ipse scriba velox i lege moysi: quā
[illegible]s dñs dedit israel. Et dedit ei rex ꝑm
manꝫ dñi dei eiꝰ bonā sup eū: oēm pe
[illegible]itionē eiꝰ. Et ascēderūt ō filiꝫs isrł et
ō filiꝫs sacerdotū ⁊ ō filiꝫs leuitaꝝ ⁊ ō
cātoribꝰ ⁊ ō ianitoribꝰ ⁊ ō nathinneis
i hierłm āno septio artaxerxis regꝭ: et
venerūt i hierłm mēse ąnto: ipe ē ānꝰ
septimus regꝭ. Quia i ꝓmo die mēsis
ꝓmi cepit ascēdere ō babylone: ⁊ i pri
mo die mēsis ąnti venit i hierłm iuxꝝ
manū dei sui bonā sup se. Esdras aūt
paraūit cor suū vt iuestigaret legē dñi
⁊ faceret ⁊ doceret i isrł ꝓceptū ⁊ iudi-
ciū. Hoc ē ātꝫ exēplar epłe edicti: qō de
dit rex artaxerxes esdre sacerdoti scri-
be erudito i ꝓmōibꝰ ⁊ ꝓceptꝭ dñi ⁊ ceri
monijs eiꝰ i isrł. Artaxerxes rex regū:
esdre sacerdoti: scribe legꝭ dei celi do-
ctissimo salutē. A me decretū ē vt cui
cūqꝫ placuerit i regno meo ō ꝓpło isrł:
⁊ ō sacerdotibꝰ eiꝰ ⁊ ō leuitꝭ ire i hieru
salē: tecū vadat. A facie eius regꝭ et se-
ptem ꝓsiliatoꝝ eiꝰ missus es vt visites
iudeā ⁊ hierłm i lege dei tui q̄ ē i mānu
tua: ⁊ vt feras argētū ⁊ aurū qō rex et
ꝓsiliatores eiꝰ spōte obtulerūt deo isrł:
cuiꝰ i hierłm tabnaculū ē. Et oē argē-
tū ⁊ aurū qōcūqꝫ iuenerꝭ i vniūsa pui-
cia babylonis ⁊ populas offerre volu-
erint: ⁊ ō sacerdotibꝰ q̄ spōte obtulerint
domui dei sui q̄ ē in hierłm: libere ac-
cipe: et studiose eme ō hac pecunia vi-
tulos: arietes: agnos ⁊ sacrificia ⁊ liba
mina eoꝝ: ⁊ offer ea sup altare templi
dei vri qō ē i hierłm. Ꝟz ⁊ si q̄d tibi et
fratribꝰ tuis placuerit ō reliq̄ argēto ⁊ au
ro vt faciat, iuxꝝ voluntatē dei vri faci-
te. Vasa ꝟo q̄ dant tibi i mīsteriū domꝰ
dei tui trade i ꝓspectu dei i hierłm. Ꝟz
⁊ cetera q̄cūqꝫ opus fuerit i domū dei tui:
de thesauro ⁊ ō fisco regꝭ ⁊ a me. Ego
artaxerxes rex statui atqꝫ decreui oīb
custodibꝰ arce publice q̄ sūt trans flu-
mē: vt q̄cūqꝫ petierit a vob esdras sa
cerdos scriba legꝭ dei celi absqꝫ mora
detis vsqꝫ ad argēti talēta cētū: ⁊ vsqꝫ
ad frumēti choros cētū ⁊ vsqꝫ ad vini
bathos cētū: ⁊ vsqꝫ ad bathos olei cē-
tū: sal ꝟo absqꝫ mensura. Oē q̄ ad ri D
tū dei celi ꝑtinet: tribuaꝫ diligēt i do
mo dei celi: ne forte irascaꝫ ꝟ regnum
regꝭ ⁊ filioꝝ eiꝰ. Vob q̄ꝫ notū facimꝰ
de vniūsis sacerdotibꝰ ⁊ leuitꝭ: cātori-
bus ⁊ ianitoribꝰ nathinneis et mistris
domꝰ dei huiꝰ vt vectigal ⁊ tributū et
ānonas nō habeatꝭ ptātez imponēdi
sup eos. Tu ātꝫ esdra ꝟm sapiaz dei tui
q̄ ē i manu tua: ꝓstitue iudices et ꝟsi-
des vt iudicēt oī ꝓplo q̄ ē trās flumē:
his videlz q̄ nouerūt legē dei tui: ꝟz et
impitos docere libere. Et ois q̄ ñ fece
rit legē dei tui ⁊ legē regꝭ diligēter: iu
diciū erit ō eo siue i mortē: siue i exili-
um: siue i ꝓdēnatiōez substātie eiꝰ: vel
certe i carcerē. Et dixit esdras scriba.
Benedictꝰ dñs deꝰ patꝝ nrozꝝ q̄ dedit ꝟ
i corde regꝭ vt glorificaret domū dñi
q̄ ē i hierłm: ⁊ i me ꝟclinauit misericordiaz
suā coram rege ⁊ ꝓsiliatoribꝰ eiꝰ ⁊ vniuer
sis ꝓncipibꝰ regꝭ potētibꝰ. Et ego cō-
fortatꝰ manu dñi dei mei q̄ erat i me: cō
gregaui de isrł ꝓncipes qui ascēderūt
Hꝭ sūt ꝟ ꝓncipes (mecū. VIII A
familiaꝝ et genealogia eorū q̄ 3. Esdre. 8. c
ascēderūt mecū i regno artaxer
xis regꝭ ō babylone. De filiꝫs phinees
gerson. De filiꝫs ythamar: daniel. De
filiꝫs dauid: atthꝰ. De filiꝫs sechenie:
⁊ ō filiꝫs pharos: zacharias: ⁊ cū eo nu
merati sūt viri cētū q̄ꝫginta. De filiꝫs
phetmoab: elioenai filiꝰ zaree: ⁊ cū eo
ducēti viri. De filiꝫs sechenie: filiꝰ eze-
chiel: ⁊ cū eo trecēti viri. De filiꝫs ad-
dannabeth filiꝰ ionathā: ⁊ cū eo q̄ꝫginta
viri. De filiꝫs helā: esaias filius
athalie: ⁊ cū eo septuaginta viri. De fi
liꝫs saphatie: zebedia filiꝰ michael: et
cū eo octogita viri. De filiꝫs ioab: obe B
dia filiꝰ iehihel et cū eo ducēti decē et
octo viri. De filiꝫs selomith: filiꝰ ios-
phie: ⁊ cū eo cētū sexaginta viri. De fi
liꝫs bebai: zacharias filiꝰ bebai: ⁊ cū eo
vigintiocto viri. De filiꝫs ezeab: iohānā
filiꝰ ezethan: ⁊ cū eo cētū decē viri. De

filiꝰ adonicã q̃ erant nouissimi: t hec
noia eoꝝ: helipheleth t heibel t samai
as: t cũ eis sexagita viri. De filiꝰ beg-
gui vthai t zachur: t cũ eis septuagita
viri. Cõgregaui ãt eos ad fluuiũ q̃ de
curris ad hana: t mãsimꝰ ibi tribꝰ die-
bus. Quesiuiq̃ ꝑko t i sacerdotibꝰ de
C filiꝰ leui: t nõ iueni ibi. Itaq̃ misi he
liezer t ariel t semeã t helnathã t arib
t altez helnathã t nathã t zachariã t
mosollã ꝓncipes t ioarib t helnathã:
sapiẽtes: t misi eos ad heddo q̃ ẽ ꝑmꝰi
casphie loco Et posui i ore eoꝝ ꝛba lo
q̃rẽt ad heddot ad frẽs eiꝰ nathinеos
i loco casphie: vt adducerẽt nob mini
stros domꝰ dei nri. Et adduxerũt nob ꝙ
manꝰ dei nri bona sup nos viꝝ doctis
simũ ꝺ filiꝰ mooli: filiꝰ leui: filiꝰ isrl: et
sarabiã t filios eiꝰ t frẽs eiꝰ decẽ t octo
t asabiã t cũ eo esaiã. De filiꝰ merari
D frẽsq̃ eiꝰ t filios eiꝰ vigiti. Et ꝺ nathi-
neis q̃s dederat dauid: t ꝓncipes ad
misteria leuitarũ: nathineos ducẽtos
vigiti. Oẽs hi suis noibꝰ vocabãt. Et
ꝓdicaui ibi ieiuniuꝫ iuxt fluuiũ hana
vt affligeremur cora dño deo nro t pe
teremꝰ ab eo viã recta nob t filiꝰ nris
vniũsecq̃ substãtie nre. Erubui enim pe
tere regẽ auxiliũ t eqtes q̃ defenderẽt
nos ab inimico i via: qz dixeramꝰ regi.
Manꝰ dei nri ẽ sup oẽs q̃ q̃rũt eũ i bo
nitate: t ipiũ eiꝰ t fortitudo eiꝰ t furor
sup oẽs q̃ derelinquũt eũ Ieiunauimꝰ
aũt t rogauimꝰ deũ nrm ꝑ hoc: t exaudiuit
E nob ꝓspere. Et segregaui ꝺ ꝓncipibꝰ sa
cerdotũ duodeci: sarabiam t asabiã: t
eis fribꝰ eoꝝ decẽ. Appẽdiq̃ eis argen
tũ t auꝝ: t vasa ꝯsecrata domꝰ dei nri
q̃ obtulerat rex t ꝯsiliatores eiꝰ ꝓnci-
pes eiꝰ: vniũsusq̃ isrl eoꝝ q̃ inuẽti fue-
rãt. Et appẽdi i manibꝰ eoꝝ argẽti ta-
lẽta sexcẽta q̃nq̃ginta: t vasa argẽtea
cẽtũ: auri ℞o cẽtum talẽta t crateras
aureas viginti q̃ hẽbãt solidos mille-
nos: et vasa eris fulgentiꝫ optimi duo
F pulchra vt auꝝ. Et dixi eis. Vos sãcti
dñi t vasa sctã: t argẽtũ t auꝝ qđ spõ
te oblatũ ẽ dño deo patꝝ nroꝝ. Vigi-
late t custodite donec appẽdatꝫ coram
ꝓncipibꝰ sacerdotũ t leuitaꝝ: t ducibꝰ
familiaꝝ isrl i hierlm i thesauꝝ domꝰ
dñi. Susceperũt ãt sacerdotes t leuite
põdꝰ argẽti t auri t vasoꝝ vt deferrẽt
hierlm i domũ dei nri. Promouimꝰ ꝙ

a fluuie hana duodecima die mẽ
ꝑmi: vt ꝙgeremꝰ hierlm. Et manꝰ
nri fuit sup nos: t liberauit nos
nu inimici t insidiatoris in via.
nimꝰ hierlm t mãsimꝰ ibi trib
Die aũt q̃rta appensũ ẽ argẽt
t vasa i domo dei nri p manꝰ
filiꝰ vrie sacerdotis: t cũ eo
phinees: cuiq̃ eis iozaded fili
noadaia filiꝰ bẽnoi leuite: cũ
t põdꝰ oim Descptũ ẽ oẽ põdꝰ
Ex t q̃ venerãt ꝺ captiuitate fi
migratiõis obtulerũt holocaus
ꝺo isrl: vitulos duodeci ꝑ oẽ
arietes nonagita ser: agnos sept
septẽ: hircos ꝑ pctõ duodecim
caustũ dño Dederũt ãt edicta re
pis q̃ erãt ꝺ ꝓspectu regis t duc
flumẽ: t eleuauerũt ꝑplm: domi

P Postq̃ aũt hec cõpleta sũ
serũt ad me ꝓncipes d
nõ ẽ segatus ꝑplus isrl et sacerdo
leuite a ꝑplis terraꝝ: t de abo
nibꝰ eoꝝ: chananei videlz t cethe
rezei et iebusei t ãmoniteꝝ t m
tarũ et egyptioũ t amorreoꝝ. Q
esti de filiabꝰ eorũ sibi t filiꝰ su
res: t cõmiscuerũt semẽ sctũ ꝺ
terraꝝ. Manꝰ etiã ꝓncipũ t m
tuũ fuit i trãsgressiõe hac prima.
audissem ꝙmonẽ istũ: scidi palliu
et tunicã: et euelli capillos capi
t barbe: t sedi merẽs. Cõgregat
ad me oẽs q̃ timebãt verbis dei
trãsgressiõe eorũ q̃ de captiuita
rãt: et ego sedebã tristis vsq̃ ad
cũ vespertinũ. Et i sacrificio ve
no surrexi de afflictiõe mea t ci
lio t tunica curuaui genua mea
pãdi manꝰ meas ad dñm deum
xi: Deꝰ meꝰ cõfundor: t erubesc
re faciẽ meaz ad te: qm iniquitat
multiplicate sũt sup caput nrm
licta nra creuerũt vsq̃ ad cela
patrũ nroꝝ. Sed et nostri pecca
grauiter vsq̃ ad diẽ hãc: t
bus nris traditi sumꝰ cũ regi
et sacerdotes nri in manꝰ regũ
t in gladiũ et captiuitatẽ et in
et i cõfusiõnẽ vultꝰ: sicut t die
nũc q̃si ad parũ et momẽtũ fac
ꝑcatio nra apud dñm deum nrm
mitterẽt nob reliquias: et dare
liꝰ in loco sãcto eiꝰ: et illumi

los nr̄os de⁹ noster: et daret nob̄ vitaz modicā i ꝓuitutē nr̄az: qz serui sum⁹: et in ꝓuitute nostra n̄ nō dereliq̄t nos de⁹ nr̄: inclinauit sup nos miscōiam cor̄ rege persarū: vt daret nob̄ vitā et sublimaret domū dei nr̄i: et extrueret solitudines ei⁹ et daret nob̄ spem i iuda et hierm. Et nūc q̄d dicem⁹ dñe de nr̄ post hec? Quia dereliq̄m⁹ māda ta tua q̄ p̄cepisti in manu ꝓphetarū dicēs: Terra ad quā vos ingredimini vt possideat eā: terra imūda ē iusta imūdicīā populoz ceteraz et terrarū abominatiōib⁹ eoz q̄ replerūt eā ab ore vsq̄ ad os coinq̄natiōe sua. Nunc g̃ filias vr̄as ne detis filijs eoꝝ et filias eoz ne accipiat filijs vestris: et nō q̄ratis pacē eorū et ꝓsperitatē eorū vsq̄ in eternū: vt cōfortemini et comedat q̄ bona sūt terre: et heredes habeat filios vr̄os vsq̄ in seculū. Et post oia q̄ venerūt sup nos in operib⁹ nr̄is pessimis: et i delicto nr̄o magno: qz tu es de⁹ nr̄: liberasti nos de iniq̄tatē nr̄a et dedisti nob̄ salutē sicut ē hodie: vt nō cōuerteremur et irrita facere mandata tua: neq̄ mr̄imonia iungerem⁹ cū ꝓphis abominationū istaz. Nūq̄d irat⁹es nob̄ vsq̄ ad cōsūmationē: ne dimitteres nob̄ reliq̄as ad salutē. Dñe de⁹ isr̄l iust⁹ es tu: qm̄ dereliq̄ti sumus q̄ saluaremur sicut die hac. Ecce cor̄ te sum⁹ i delicto nr̄o Nō est stari pōt cor̄ te sup hoc. X

Et g orāte esdra et implorante deū et flente et iacēte añ tēplū dei collect⁹ est ad eū de isr̄l cet⁹ grādis nimis virorū et mulierū et pueroz. Et fletu⁹ fleuit popul⁹ multo fletu. Et respōdit sechenias filī⁹ iehiel de filijs helam: et dixit esdre. Nos ꝓuaricati sum⁹ in deū nr̄m et duxim⁹ vxores alienigenas de ꝓphis terre. Et nūc si est pnia in isr̄l sup hoc p̄cutiam⁹ fed⁹ cū dño deo nostro vt ei⁹ciam⁹ vniuersas vxores: et eos q̄ de his nati sūt. Juxta voluntatez dñi et eoꝝ q̄ tenēt p̄ceptū dñi dei nr̄i: fiat lege fiat. Surge tuū est discernere nos⁹ crim⁹ tecū. Cōfortare et fac. Surrexit g esdras et adiurauit ꝓncipes sacerdotū et leuitarū et oēm isr̄l vt faceret ꝓm verbū hoc. Et iuraverūt. Et surrexit esdras añ domum dei: et abijt ad cellā iohānan filij eliasib: et ingressus illuc. Panē non comedit et aquā non bibit. Lugebat enim trāsgressionē eoꝝ q̄ venerāt de captiuitate. Et misit vocem in iuda et i hierusalē oibus filijs trāsmigratiōis vt cōgregarēt se in hierusalē: et ois q̄ nō venerit in trib⁹ dieb⁹ iuxta cōsiliū ꝓncipū et seniorū: auferent vniūsa substātia ei⁹: et ipe abijcietur de cetu trāsmigratiōis. Cōuenerūt igit oēs viri iuda et beniamin i hierusalē trib⁹ dieb⁹: ipe ē mēsis non⁹ vicesima die mēsis: et sedit ois ꝓplus i platea domⁱ dei: tremētes p̄ p̄ctō et pluuijs. Et surrexit esdras sacerdos: et dixit ad eos: Vos trāsgressi est⁊ et duxistis vxores alienigenas vt adderet⁊ super delictū isr̄l. Et nūc date cōfessionē dño deo patrū vr̄oz: et facite placitum ei⁹: et separamini a ꝓphis terre: et ab vxoribus alienigenis. Et rndit vniūsa multitudo: dixitq̄ voce magna: Juxta ꝛbū tuū ad nos: sic fiat. Verūtn̄ qz popul⁹ mult⁹ ē tps pluuie: et nō sustinem⁹ stare foris: et op⁹ nō est diei vni⁹ vel duorū: vehemēter q̄ peccauim⁹ i hac mone isto: cōstituāt principes i vniuersa multitudine: et oēs i ciuitatib⁹ nr̄is q̄ duxerūt vxores alienigenas veniāt in tēporib⁹ statut⁊: et cū his seniores p ciuitatē in ciuitatē et iudices ei⁹: donec auertat ira dei nr̄i a nob̄ sup peccato hoc. Igit ionathā filī⁹ asahel: et iaazia filī⁹ thecue: steterūt sup hoc: et mosollā et sebechai leuites adiuuerūt eos. Fecerūtq̄ sic filij trāsmigratiōis. Et abierūt esdras sacerdos et viri ꝓncipes familiarū i domos patrū suoꝝ et oēs p nomina sua: et sederūt i die ꝓmo mēsis decimi vt q̄rerēt rē. Et cōsūmati sūt omnes viri q̄ duxerūt vxores alienas vsq̄ ad diē primā mēsis primi. Et inuenti sūt de filijs sacerdotū qui duxerūt vxores alienigenas: ō filijs iosue filij iosedech et frēs ei⁹: maasia et eliezer et iarib et godolia. Et dederūt man⁹ suas vt ejicerēt vxores suas et p delicto suo arietē ō ouib⁹ offerrēt. Et de filijs emmer annani et zebedia. Et ō filijs serim: maasia et helia et semeia: iehiel et ozias. Et ō filijs phessur: elioenai: maasia: hismael: nathanael et iosabeth et heleasa. Et ō filijs leuitaz iosabeth et semei et celaia: ipse ē calithaphathaia: iuda et eliezer. Et ō cātoꝝ ib⁹ eliasub et ō ianitoꝝ ib⁹: sel

ſli ttheleē t vii Et ex iſrl ō filiꝫſ pharoſ
remeia t ezia t melhia t miamin t eli-
Dēzer t melchia: t banea. Et ō filiꝫs he-
lā: mathania: zacharias: t iehihel t ab
di t rimoth t helia. Et ō filiꝫs zerhua
elioenai: eliaſib: nathāia: t hierimuth
t zabeth t aziza Et ō filiꝫs bebai: iohā
nan: anania: zabbai: athalai. Et de fi-
liꝫs beni: moſolla t melluch: t adaia:
iaſub t ſaal t ramoth. Et ō filiꝫs phe-
thmoab: edna et chalaal: banaias et
maaſias: mathanias beſelehel: bēnue
t manaſſe Et ō filiꝫs erem: eliezer ieſui
melchios: ſemeias: ſymeō: bēiami: ma-
loch: ſamariaſ. Et ō filiꝫs aſom matha
nai: mathet: azabeth: elpheleth: iermai
manaſſes: ſemei. De filiꝫs bani: maad-
di: amrā t huel: baneas t badaiaſ: che
liau: bannia: marimuth t eliaſib: ma-
thanias mathanai t iaſi t bani t ben
nui: ſemei t ſalmias t nathā t adaias
mechne: dabai: ſyſai: zarai: ezrel t ſele-
mau t ſemeria ſelliū amaria ioſeph De
filiꝫs nebui: ahihel: matathiaſ: zabeth:
zabina: ieddu t iohel et banai Dēs hi
accepant vxores alienigenas: t fuerūt
ex eis mulieres q̄ pepererāt filios.

Explicit liber Eſdre ꝑm⁹. Incipit li-
ber Neemie. Capm I

VErba neemie fi
liꝫ helchie. Et factū ē i mē
ſe caſleu āno viceſimo: et
ego erā in ſuſis caſtro. Et venit anani
vn⁹ō frib⁹meis: ipſe t viri iuda: t int-
rogaui eos ō iudeis q̄ remāſerāt t ſuꝑ
erāt ō captiuitate t ō hierlm. Et dixe-
rūt mihi: Qui remāſert t derelicti ſt ō
captiuitate ibi i ꝓuincia: i afflictione
magna ſt t i oppꝛobꝛio: t mur⁹ hierlm
diſſipat⁹ ē: t portę ei⁹cōbuſte ſūt igni.
Cūq̄ audiſſē ꝛba huiuſcemōi: ſedi et
fleui t luxi dieb⁹ multis: t ieiunabā t
Daſi. 9. a oꝛabā aſi faciē dei celi: et dixi. Queſo
I. 9. fortie de⁹celi fo:t magne atq̄ terribil:
q̄ cuſtodis pactū t miſeꝛiaz cū his q̄ te
diligūt t cuſtodiūt mādata tua: fiāt au
res tue auſculātes: t oculi tui apti: vt
audias oꝛoez ſui tui quā ego oꝛo coꝛā
te hodie nocte t die ꝓ filiꝫs iſrl ſeruis
tuis: t ꝓfiteoꝛ ꝓ pctis filioꝝ iſrl q̄bus
Cpeccaueſt tibi. Et ego t dom⁹pꝝis mei
peccauim⁹: vanitate ſeducti ſum⁹: et ſi
cuſtodiaim⁹ mādatū tuū t cerimoniaſ
t iudicia q̄ ꝓcepiſti moyſi ſer
Memento ꝛbi qō mādaſti mo
tuo dicēs: Cū trāſgreſſi fuer
perdā vos i ꝓꝛos: t ſi reuer
cuſtodiatꝫ ꝓcepta mea t fa
eriā ſi abducti fuerit ad extr
inde ꝓgregabo vos: t reducā
elegi vt habitaret nomē meū ib
ſui tui t ꝓꝛs tu⁹q̄s redemiſti
dine tua magna: t i manu tu
Obſecro dñe ſit aurꝫ tua atte
oꝛoez ſui tui t ad oꝛoez ſui
volūt timere nomē tuū: bon
tuū hodie: t da ei miſeꝛiaꝫ
Ego eſſi cro pincerna
Actū ē āt i mēſe niſa
ceſimo artaxerxis reg
erat aſi eī. Et leuaui vinū t no
t erā q̄ſi lāguid⁹aſi facie eius
mihi rex. Quare vultus tu⁹ tri
egroti ſi videā? Non ē q̄d tri
li nescio qō i corde tuo ē? Et
de ac nimis Et dixi regi: Rex
ne. Quare nō mereat vultus
tas dom⁹ ſepulchꝛoꝝ patꝝ
ē: t portę ei⁹cōbuſte ſūt igni
hi rex: Pꝛo qua re poſtulas
deū celi: t dixi ad regē. Si
bonū: t ſi placet ſu⁹ra⁹ ſe
vt mittas me i iudeā ad ci
chꝛi pꝛis mei: et edificabo
mihi rex t regina q̄ ſedebat
q̄ ad qō tꝑs erit iter tuū: t q
ris? Et placuit aſi vt
me. Et ꝓſtituī ei tꝑm: t dixi
gi videt bonū: epiſtas da mi
ces regiōis trāſ flumē vt
donec veniā i iudeā: t epiſtam
cuſtodē ſalt⁹ regis: et dedit mihi
tegere poſſim portas tꝛpis
m⁹ t muros ciuꝫ: t domū
fuero. Et dedit mihi rex
mei bonā mecū Et veni ad
onis trāſ flumē: deditq̄ ei
Miſerat ēt rex mecū
eqtes. Et audierūt ſanaballat
nites: t tobias ſu⁹ amanuen
ti ſūt afflictiōe magna q̄ ho
q̄ ēſſet ꝓſperitatē filioꝝ
hierlm: t erā tibi trib⁹ diebꝰ
nocte ego t viri pauci mecū
caui cuiq̄ q̄d dñs dediſſet i
vt facerē i hierlm: t iumenti
cū niſi asal cui ſedebā. Et

ꝑtã vallis nocte ⁊ ait fontẽ draco-
nis ⁊ ad portã stercoris: ⁊ ꝑsiderabam
mur hierlm dissipatũ ⁊ portas ei⁹ ꝑsũ
ptas igni. Et trãslui ad portã font⁊ ad
ãquẽũ regis: ⁊ nõ erat locus iumẽto
cui sedebã vt trãsiret. Et ascẽdi ꝑ tor-
rẽtẽ nocte ⁊ ꝑsiderabã murũ: ⁊ reũsus
veni ad portã vallis ⁊ redij. Magistra
tus ãt nesciebãt q̃ abijssem: aut q̃d ego
facerẽ. Sz ⁊ iudeis ⁊ sacerdotib⁹ ⁊ op-
timatib⁹ ⁊ magistratib⁹ ⁊ reliqs q̃ faci
ebant op⁹ vsq; ad id loci nihil indica-
uerã. Et dixi eis: Vos nost⁊ afflictiõez
ꝙ sum⁹: q̃ hierlm deserta ẽ ⁊ porte ei⁹
ꝑsumpte sũt igni. Venite ⁊ edificem⁹ mu
ros hierlm: ⁊ nõ sim⁹ vltra opprobriũ.
Et indicaui eis manũ dei mei ꝙ esset
bona mecũ: ⁊ ꝛba regis q̃ locut⁹ ẽ mihi
⁊ aio. Surgam⁹ ⁊ edificem⁹. Et cõfortа
te sint man⁹ eor̃ in bono. Audierũt aũt
sanaballath horonites ⁊ tobias ꝑuus
amanites ⁊ gosem arabs ⁊ subsan
nuerũt nos: et despexerũt: dixerũtq;
Que ẽ hec res quã facit⁊? Nũq̃d ꝫ re-
gẽros rebellat⁊? Et reddidi eis ſmões
⁊ dixi ad eos: De⁹ celi ipe nos iuuat:
⁊ nos ſui ei⁹ sum⁹. Surgam⁹ ⁊ edifice
mus. Tobis aũt nõ est ꝑs ⁊ iusticia ⁊
memoria in hierlm. III

Surrexit eliasib sacerdos ma
gnus ⁊ frẽs eius sacerdotes: et
edificauerũt portã gregis. Ipi sctifica
uerũt cã: ⁊ statuerũt valuas ei⁹: ⁊ vsq;
ad turrim cẽtũ cubitor̃: sctificauerũt
eã: vsq; ad turrim ananehel. Et iuxta
eũ edificauerũt viri hiericho: ⁊ iuxta eos
edificauit zachur filius amri. Portã aũt
piscis edificauerũt filij asnaas: ipi texe-
runt eã: ⁊ statuerũt valuas ei⁹ ⁊ seras et
vectes. Et iuxta eos edificauit mari-
muth filius vrie filij acc⁹. Et iuxta eum
edificauit mosollã filius barachie filij me-
sezabel. Et iuxta eos edificauit sadoch fi-
lius baana. Et iuxta eos edificauerũt the-
cuni. Optimates ãt eor̃ nõ supposue-
runt colla sua in ope dñi dei sui. Et por-
tã veterẽ edificauerũt ioiada filius pha
sea ⁊ mosollã filius besodia: ipi texerũt
eã: ⁊ statuerũt valuas ei⁹ ⁊ seras ⁊ ve-
ctes. Et iuxta eos edificauerũt melchias
de gabaon ⁊ iadõ meronathites viri
de gabaon: ⁊ maspha ꝑ duce q̃ erat in
regione trãs flumẽ Et iuxta eũ edificauit
ezechiel filius oreia aurifex. Et iuxta eũ edifi-
cauit ananias filius pigmẽtarij: ⁊ dimise
runt hierlm vsq; ad murũ platee latioris
Et iuxta eũ edificauit raphaia filius hur C
princeps vici hierlm. Et iuxta eũ edifica-
uit ieiada filius aromath ꝛ domũ suaz.
Et iuxta eũ edificauit atthus filius asebo
nie. Mediã ptẽ vici edificauit melchi-
as filius erẽ ⁊ sub filius phetmoab ⁊ tur
rim furnor̃. Et iuxta eos edificauit sel-
lũ filius aloes: princeps medie ptis vici
hierlm: ipe ⁊ filij ei⁹. Et portaz vallis
edificauit annũ ⁊ habitatores zanoe: ipsi
edificauerũt eã: ⁊ statuerũt valuas ei⁹
⁊ seras ⁊ vectes. ⁊ mille cubitos i mu-
ro vsq; ad portã sterq̃linij. Et portam
sterq̃linij edificauit melchias filius re-
chab princeps vici bethacharẽ. Ipe edi D
ficauit eã ⁊ statuit valuas ei⁹ ⁊ seras et
vectes. Et portã font⁊ edificauit sellũ
filius colozai: princeps pagimaspha. Ipe
edificauit eam ⁊ texit: ⁊ statuit valuas
ei⁹ ⁊ seras ⁊ vectes: ⁊ muros piscine ſy
loe i hortũ regis: ⁊ vsq; ad grad⁹ q̃ de-
scẽdũt ꝺ ciuitate dauid. Post eũ edifica-
uit neemias filius azboth princeps dimi-
die ptis vici bethsur vsq; ꝛ sepulchrũ
dauid: ⁊ vsq; ad piscinam q̃ grãdi ope
ꝑstructa ẽ: ⁊ vsq; ad domũ fortiũ Post E
eũ edificauerũt frẽs eor̃ leuite: reũ filius
bẽni. Pꝰ eũ edificauit asebias princeps
dimidie ptis vici ceile i vico suo.
Pꝰ eũ edificauerũt frẽs eor̃: bechiu fi
lius enebad princeps dimidie ptis ceile.
Et edificauit iuxta eũ azer filius iosue prin-
ceps maspha mẽsurã scdam ꝛ ascẽsum
firmissimi anguli. Pꝰ eũ i mõte edifica
uit baruch filius zachai mẽsurã scdam:
ab angulo vsq; ad portã dom⁹ eliasib
sacerdot⁊ magni. Pꝰ eũ edificauit me-
rimuth filius vrie filij atthus mẽsuram
scdaz a porta dom⁹ eliasib: donec extẽ-
derẽt dom⁹ eliasib. Et pꝰ eũ edificaue- F
rũt sacerdotes viri ꝺ cãpestrib⁹ iordа-
nis. Pꝰ eos edificauit bẽiamin ⁊ asub
ꝛ domũ suã. Et pꝰ eos edificauit azа-
rias filius maasie filij ananie ꝛ domum
suã. Post eũ edificauit bẽnui filius en-
nada mensurã scdaz a domo azarie vs-
q; ad flexurã ⁊ vsq; ad angulũ. Pꝰ eũ
edificauit phalel filius ozi ꝛ flexuram ⁊
turrim q̃ eminet de domo regis excelsa
id ẽ i atrio carcer⁊. Post eũ phadaia fi
lius feros. Nathinei ãt habitabãt i ofel
vsq; ꝑtã portã aquaz ad orientem et

turrim q̄ ꝓminebat. Post eos edificauerūt thecuncī mēsurā scōam e regiōe a turre magna ⁊ eminēti vsq; ad murū tēpli. Sursū sūt ad portā eq̄ edificauerūt sacerdotes vnusq̄sq; ꝫ domū suam. Post eos edificauit seddo filius emmer ꝫ domū suā. Et post eū edificauit semeia filius sechenie custos porte orientalis. Post eū edificauerūt anania filius selemie: ⁊ anon filius selo sextus mēsurā scōaz. Post eū edificauit mosollā filius barachie ꝫ gazophylatiū suū. Post eū edificauit melchias filius aurificū vsq; ad domū nathineoꝝ ⁊ scuta vēdentiū ꝫ portā iudicialē ⁊ vsq; ad cenaculū anguli. Et intra cenaculū anguli in porta gregis edificauerūt artifices ⁊ ne

B Actū ē āt cū (gociatores. IIII audisset sanaballath q̄ edificarem⁹ murū irat⁹ ē valde. Et motus nimis subsannauit iudeos ⁊ dixit coram fribus suis ⁊ frequētia samaritanorū. Quid iudei faciūt imbecilles? Nū dimittēt eos gētes? Nū sacrificabūt ⁊ cōplebūt i vna die? Nūq̄d edificare poterūt lapides de aceruis puluerū q̄ cōbusti sūt? Si tobias amanites p̄rim⁹ ei⁹ ait: Edificēt. Si ascenderit vulpes trāsiliet murū eoꝝ lapideum: Et dixit neemias: Audi de⁹ nr̄ q: facti sum⁹ despectui. Conuerte oppꝓbriū sup caput eoꝝ et da eos i despectiōem i terra captiuitatis. Ne operias iniq̄tatē eoꝝ: et ptis eoꝝ coram facie tua nō deleat: q: irriserūt edificātes. Itaq; edificauim⁹ murū: ⁊ cōiūxim⁹ totū vsq; ad ptē dimidiā: ⁊ ꝓuocatū ē cor: ꝓpt̄i ad oppandū.

B Factū ē āt cū audisset sanaballath ⁊ tobias ⁊ arabes ⁊ amanite ⁊ azotū q̄ obducta eēt cicatrix muri hierūm: ⁊ q̄ cepissēt iterrupta cōcludi: irati sūt nimis Et cōgregati sūt oēs pariter vt venirēt ⁊ pugnarēt ꝫ hierūm: ⁊ molirent insidias. Et orauim⁹ deū nr̄m: ⁊ posuim⁹ custodes sup murū die ac nocte ꝫ eos. Dixit āt iudas: Debilitata ē fortitudo portātis: ⁊ hum⁹ nimia ē: ⁊ nos nō poterim⁹ edificare murū. Et dixerūt hostes nri. Nesciāt ⁊ ignorēt donec veniam⁹ i mediū eoꝝ ⁊ interficiam⁹ eos: et cessare faciam⁹ op⁹. Factū ē āt veniētib⁹ iudeis q̄ habitabat iux̄ eos ⁊ dicētib⁹ nob̄ q̄ decē vices ex oīb⁹ locis ād⁹ venerant ad nos: statui i loco p⁹ murū q̄ circūi-

tū: ꝓpt̄m i ordinē cū gladiis fil
ceis ⁊ arcub⁹. Et ꝓspexi ⁊ surg
aio ad optimates ⁊ mgr̄os ⁊ ad
quā ptē vulgi. Nolite timere
rū. Dñi magni ⁊ terribilis mem
pugnate ꝓ fribus vr̄is: filiis vr̄is
b⁹ vr̄is ⁊ vxoribus vr̄is ⁊ domib⁹
ctū ē āt cū audissēt inimici nr̄i
tū eē nob: dissipauit de⁹ cōsiliū
reūsi sum⁹ oēs ad muros: vnusq;
op⁹ suū. Et factū ē a die illa
iuuenū eoꝝ faciebat op⁹: ⁊ me
rata erat ad bellū: ⁊ lācea ⁊ scu
cus ⁊ loricae: ⁊ ꝓncipes p⁹ eos
iuda edificātiū muros ⁊ portā
ra ⁊ ꝓponētiū: vna manu fa
op⁹: ⁊ alia tenebat gladiū. Ed
cū vnusq̄sq; gladio erat accō
Et edificabāt ⁊ clāgebāt bucci
me: Et dixi ad optimates ⁊ ad
⁊ ad reliquā ptē vulgi. Op⁹ gra
latū: ⁊ nos segregati sum⁹ i muro
ter ab altero. In loco q̄cūq; au
clāgoris tube illuc ꝫcurrite ad
us nr̄ pugnabit ꝓ nob⁹ ⁊ nos i
m⁹ op⁹. Et media ps nr̄m tenebat
as ab ascēsu auroꝝ donec ꝓdiret
astra. In tpe q̄z illo dixi pl
q̄z cū puero suo maneat i medio
salē: ⁊ sint nob⁹ vices p̄ noctē
opādū. Ego āt ⁊ frēs mei ⁊ pue
⁊ custodes q̄ erāt p⁹ me: nō deponebamus vestimēta nr̄a. Unusq̄sq; tā

Edabat ad baptismū.

T factus ē clamor mag⁹ ⁊ mag⁹ adūsus frēs suos
os. Erāt q̄ dicerent. Filii nr̄i
nr̄e multe sūt nimis. Accipiam⁹
cio eoꝝ frumētū: ⁊ comedam⁹
mus. Et erāt q̄ dicerēt: Agros
vineas ⁊ domos nr̄as oppona
cipiam⁹ frumētū in fame. Et
bāt: Mutuo sumam⁹ pecunias
ta rei: demusq̄ agros nr̄os
Et nūc sicut carnes fratū nr̄oꝝ
nes nr̄e sunt: ⁊ sic filii eoꝝ: sic filii
Ecce nos subiugam⁹ filios nr̄os
as nr̄as i seruitutē: et ō filiabus
familie: nec habem⁹ vñ possint
⁊ agros nr̄os ⁊ vineas nr̄as aliis
dēt. Et irat⁹ sū nimis: cū audissem
morem eorū ⁊m verba hec: cogitavi
cor meū mecū. Et increpaui optimates
⁊ mgr̄os ⁊ dixi eis: Usuras

nib⁹ eis exigat. Et congregaui aduſã
eos cõtionẽ magnã: t dixi eis: Nos vt
ſcim⁹ redemim⁹ frẽs nr̃os iudeos q̃ vẽ-
diti fuerãt gẽtib⁹ ſm poſſibilitatẽ no-
ſtrã. Et vos igit vẽdit frẽs vr̃os: t re
dimem⁹ eos? Et ſilueruñ nec iuenerũt
q̃d reſponderẽt. Dixitq; ad eos: Non ẽ bo-
na res quã facit. Quare nõ in timore
dei nr̃i ambulatis: ne exprobet nob a
gẽtib⁹ inimici nr̃is? Et ego t frẽs mei
t pueri mei cõmodauim⁹ plũmis pecu-
niã t frumẽtũ. Nõ repetam⁹ i cõe iſtõ.
Es alicui ꝛcedam⁹: qõ debet nobis.
Reddite eis hodie agros ſuos t vine-
as ſuas et oliueta ſua et domos ſuas.
Quinpoti⁹ t cẽteſimã pecunie frumẽ-
ti vini t olei quã exigere ſolet ab eis:
date p illũ. Et dixerũt: Reddem⁹: t ab eis
nihil q̃rem⁹: ſicq; faciem⁹ vt loq̃ris. Et
vocaui ſacerdotes: et adiuraui eos vt
facerẽt iux qõ dixerã. Inſup excuſſi ſi-
nũ meũ t dixi: Sic excutiat de⁹ oẽz vi-
rũ q̃ nõ cõpleuerit x̃bũ iſtud: ꝺ domo
ſua t ꝺ laborib⁹ ſuis. Sic excutiat: et
vacu⁹ ſit. Et dixit vniũſa multitudo:
amẽ. Et laudauerũt deũ. Fecẽ g̃ pꝛes ſic
erat dictũ. A die aũt illa q̃ pceperat rex
mihi vt eſſem dux i tra iuda ab ãno vi
geſimo vſq; ad annũ tricesimũ ſecũdũ
artaxerxis regis ũ ãnos duodecim: ego
t frẽs mei ãnonas q̃ ducib⁹ debebant
nõ comedim⁹. Duces aũt pmi q̃ fuerũt
añ me grauauerunt pꝛem: t acceperũt
ab eis i pane t vino et pecunia q̃tidie
ſiclos q̃draginta. Sed t miſtri eoꝝ de-
ſeruerãt pꝛem. Ego aũt non feci ita pꝛ
timore dei. Quinpoti⁹ in opꝛe muri edi
ficaui: et agrũ nõ emi: t oẽs pueri mei
cõgregati ad op⁹ erãt. Iudei q̃z et ma-
giſtri⁹ centũ q̃nq̃ginta viri: t q̃ venie
bãt ad nos de gentib⁹ q̃ i circũitu nr̃o
ſuñt meſa mea erãt. Parabant aũt mihi
p dies ſingulos bos vn⁹: arietes ſex ele-
cti: et exceptis volatilib⁹: t inter dies de-
cem vina diuerſa: t alia multa tribue-
bãt. Inſup t ãnonas ducat⁹ mei nõ q̃-
ſiui. Qualde eñ erat attenuat⁹ pꝛes Ne
mẽto mei de me⁹ in bonũ ſm oia q̃ fe
cit. Actũ est aũt (ci pꝛo huic. VI
cũ audiſſet ſanaballath t tobi-
as t goſem arabs t ceteri inimi-
ci nr̃i q̃ edificaſſem ego murum: t nõ
eſſet in ipo reſidua interruptio: vſq; ad
pꝛa aũt illud valuas nõ poſueram i por-
tis: miſerũt ſanaballath t tobias t goſem arabs ad me dicẽtes: Veni t q̃cu-
ſiam⁹ fedus pariter i viculis i campo
ono Jpi aũt cogitabãt vt facerẽt mi-
hi malũ. Miſi g̃ ad eos nũcios: dicẽs:
Opus grãde ego facio t nõ poſſum de
ſcẽdere: ne forte negligat cũ venero et
deſcẽdero ad vos. Miſerũt aũt ad me
ſm verbũ ꝺ q̃ q̃tuor vices: t reſpondi
eis iurta ſermonẽ pꝛiorẽ. Et miſit ad
me ſanaballath iurta x̃bũ pꝛius q̃n-
ta vice puerũ ſuũ: et epiſtas habebat in
manu ſua ſcriptã ꝺ modũ. Jn gentib⁹
auditum ẽ: et goſem dixit: q̃ tu et iu-
dei cogitet rebellare: et pꝛpterea edi-
fices murũ. et leuare te velis ſup eos re
gem pꝛter quã cauſã et pꝛpꝫas poſue-
ris q̃ pdicent de te in hieruſalem dicẽtes:
Rex in iudea ẽ. Auditur⁹ eſt rex x̃ba
hec. Idcirco nũc veni vt ineam⁹ cõſi-
liũ pariter. Et miſi ad eos dicẽs: Non
eſt factũ ſm verba hec q̃ tu loqueris.
De corde eſm tuo tu cõponis hec. Oẽs
eſm hi terrebãt nos: cogitãtes q̃ ceſſa-
rẽt man⁹ nr̃e ab ope t deſcerem⁹. Quã
ob cauſã magis cõfortaui man⁹ meas.
Et ingreſſus ſũ domũ ſamaie filii dala-
ie filii mehabeel ſecreto. Qui ait. Tra
ctemus nobiſcũ in domo dei in medio
tẽpli t claudam⁹ portas edis: q̃ vẽtu-
ri ſũt vt interficiãt te: t nocte vẽturi ſũt
ad occidendũ te. Et dixi. Nũ q̃ſq̃ ſimilis
mei fugit? Et q̃s vt ego ingrediat tẽplũ
t viuet? Nõ ingrediar. Et intelleri q̃ de⁹
nõ miſiſſet eũ: ſz q̃ſi vaticinãs locutus
eſt ad me: et tobias t ſanaballath cõ-
duxiſſent eũ. Accepit eñ pciũ vt territ⁹
facerẽ t peccarẽ: et haberẽ malũ q̃ꝺ ex
pꝛbrarẽt mihi. Memẽto mei dñe p to
bia t ſanaballath: iux opa eoꝝ talia:
ſz t noadie pꝛphete t ceteroꝝ pꝛpharuꝝ q̃
terrebãt me. Cõpleti⁹ ẽ aũt mur⁹ vicеſi-
mo q̃nto die mẽſis elul q̃nq̃ginta duob⁹
dieb⁹. Factũ ẽ g̃ cũz audiſſent oẽs ini-
mici nr̃i vt timerẽt vniuerſe gentes q̃
erãt in circũitu nr̃o: t cõciderẽt intra
ſemetipſos: t ſcirẽt q̃ a dño factũ ẽ op⁹
hoc. Sz t in diebus illis multe optima-
tum iudeoꝝ epiſtole mittebant ad tobiã:
et a tobia veniebãt ad eos. Multi eñ
erãt i iudea ĝntes iuramẽtũ ei⁹: q̃ ge
ner erat ſechenie filii iozei: et iohãnan
filius ei⁹ acceperat filiã moſollã filii bara-
chie. Sed et laudabãt eum coram me: et

ba mea nũciabãt ei. Et tobias mittebat epłas vt terreret me. VIII
Postq̃ ãt edificat⁹ ē mur⁹ t posui valuas: t recẽsui ianitores
t cãtores t leuitas: ꝓcepi aueni fratri meo t ananie ꝓncipi dom⁹ de hierlm.
Jpe enĩ q̃si vir verax: t timẽs deũ pl⁹ ceteris videbat. Et dixi eis: Nõ aperiãt porte hierlm vsq̃ ad calorẽ solis Cũq̃ adhuc assisterẽt: clause porte sũt t opilate. Et posui custodes ō habitatorib⁹ hierlm singlos p vices suas: t vnũquẽq̃ ꝙ domũ suã. Ciuitas ãt erat lata ni mis t grãdis: t ꝓpls paru⁹ i medio ei⁹ t nõ erãt dom⁹ edificate. De⁹ ãt dedit i corde meo t cõgregaui optimates et magnat⁹ t vulg⁹ vt recẽserẽ eos. Et inueni librũ cẽsus eor̃ q̃ ascẽderãt ꝓmũ: t inuẽtũ ẽ scꝛiptus i eo. Jsti filii ꝓuincie q̃ ascẽderũt ō captiuitate migrantiũ q̃s trãstulerat nabuchodonosor rex babylonis: t reũsi sũt i hierlm t iudeã: vnus q̃sq̃ i citatẽ suã q̃ venerãt cũ zorobabel: iosue: neemias: azarias: raamias: naamin: mardocheus: belsar: mespharat: beggoai: naum: baana. Numer⁹ viror̃ ꝓpli isrl: Filii pharos duo milia cẽtũ septuagintaduo. Filii saphatia: trecẽti septuagintaduo. Filii area: sexcenti nonagintaduo. Filii phermoab filiorũ iosue t ioab: duo milia octingẽti decẽ t octo. Filii helã mille octingẽti nonaginta quattuor. Filii zethua nõgẽti q̃draginta quinq̃. Filii zachai: septingẽti sexagita. Filii bẽnui: sexcẽti q̃draginta octo. Filii bebai: sexcẽti vigintiocto. Filii azgad: duo milia trecẽti vigintiduo Filii adonicã: sexcẽti sexagitaseptẽ. Filii beguai: duo milia sexagitaseptẽ. Filii adin: sexcenti nonaginta quinq̃. Filii ather filii ezechie: nõgẽtiocto Filii asez trecẽti vigintiocto: Filii besai: trecẽti vigintiquattuor: Filii areph: cẽtũ vnodecim Filii gabaõ: nonagintaquinq̃. Filii bethleem t nethupha: cẽtũ octoginta octo.
Viri anathot centũ vigintiocto. Viri bethamot: q̃dragintaduo. Viri cariathiari cephira t beroth: septigẽti q̃dragintatres. Viri rama t nebo: sexcẽti vigintiunus. Viri machmas: cẽtũ vigintiduo. Viri bethel t chai: ducẽti vigintitres. Viri nebo alteri⁹: nonagintaduo. Viri helã alteri⁹: mille ducẽti nonagintaquattuor. Filii arem: trecẽti vigiti Filii hiericho trecẽti q̃dragintaseptẽ. Filii lodadin t ono: septingẽti vigintiunus. Filii senaa: tria milia nõgẽti tres. Sacerdotes. Filii idaia i domo iosue nõgẽti septuagintatres. Filii emmer mille q̃nquagintaduo. Filii phessur mille ducẽti q̃dragintaseptẽ. Filii harim mille decẽ t septẽ. Leuite: Filii iesue cadmihel filior̃ oduie: septuagintaduo. Cãtores. Filii asaph cẽtũ q̃dragintaocto. Janitores. Filii sellum: filii ater theimõ: filii accub: filii atheta baa: cẽtũ triginta octo. Nathinei. Filii soa: filii asupha: filii thebaoth: filii ceros: filii siaa: filii fadon: filii lebana: filii agaba: filii selmõ: filii anan: filii del: filii gaer: filii raahia: filii rasin: filii nechoda: filii gezẽ: filii azzan: filii sea: filii besai: filii munim: filii nephusim: filii bechue: filii acapha: filii harsur: filii besluth: filii maida: filii harsa: filii berchos: filii sisara: filii thema: filii sia: filii athupha: filii phinoe: filii lebana: filii hagaba: filii salmai: filii hanan: filii gedel: filii gahar: filii reaia: filii rasin: filii necoda: filii gezam: filii vsa: filii phesei: filii besthai: filii meunim: filii nephusim: filii bacbuc: filii hacupha: filii harhur: filii bazaloth: filii mehida: filii harsa: filii barcos: filii sisara: filii thamah: filii neziah

ulos sacerdotales ⁊ngētas triginta
Et de pncipib⁹ familiarū dederūt in
thesaurū opis: auri drachmas viginti
milia ⁊ argēti minas duo milia duce-
tas. Et q̄d dedit reliqu⁹ ppls: auri dra
chmas viginti milia: ⁊ argēti: minas
duo milia: ⁊ tunicas sacerdotales sex-
agīta septē. Habitauerūt aūt sacerdo-
tes ⁊ leuite ⁊ ianitores ⁊ cātores ⁊ reli
quiq̄ vulg⁹ ⁊ nathinnei ⁊ ois isrl i ciui
tatib⁹ suis. VIII venerat (tatib⁹ suis. VIII
mēsis septim⁹. Filij āt isrl erāt
i ciuitatib⁹ suis. Cōgregatusq̄
ois ppls q̄si vir vn⁹ ad plateā q̄ ē an-
te portā aq̄rū: ⁊ dixerūt esdre scribe vt
afferret librū legis moysi: quē pcepat
dns israel. Attulit ⁊ esdras sacerdos
legē coram multitudine viroꝝ ⁊ mulie-
rū: cūctisq̄ q̄ poterāt itelligere: i die p-
ma die mensis septimi. Et legit in eo
apte i platea q̄ erat ad portā aq̄rū de
mane vsq̄ ad mediā diē: i cōspectu vi
roꝝ ⁊ mulieꝝ ⁊ sapiētiū. Et aures ois
ppli erāt erecte ad librū. Steritq̄ aūt es-
dras scriba sup gradū ligneū quē fe-
cerat ad loquēdū: ⁊ steterūt iuxt eū: ma
thathia ⁊ sema ⁊ ania ⁊ uria ⁊ helchia
⁊ maasia ad dextrā ei⁹ ⁊ ad sinistram
phadaia misahel ⁊ melchia ⁊ asum et
aspha bana zacharia ⁊ mosollā. Et ape
ruit esdras librū cora ois ppło. Superni
or quippe ppli eminebat. Et cū aper
isset aperuit ois ppls. Et bñdixit es-
dras dño deo voce magna. Et respōdit
ois ppls amē amē: eleuātes man⁹ su-
as. Et incurvati sūt ⁊ adorauerūt deū
pni i frā. Porro iosue ⁊ baani ⁊ sera-
bia: hamin: accub: sephthai: odia: maa-
sia: celita: azarias: iozabeth: anani pha
laia: leuite silētiū faciebāt in ppło ad
audiendā legē. Ppls āt stabat i gradu
suo. Et legerūt i libro legis dei distin-
cte ⁊ apte ad itelligēdū ⁊ intellexerūt
cū legeret. Dixit aūt neemias: ipse est
athersatha ⁊ esdras sacerdos ⁊ scriba
⁊ leuite interp̄tātes vniūso ppło. Di-
es sācrificat⁹ ē dño deo nro. Nolite lu
gere ⁊ nolite flere. Flebat ei ois ppls
cū audiret verba legis. Et dixit eis: Ite
comedite pinguia ⁊ bibite mulsuz: et
mittite ptes eis q̄ nō p̄parauerūt sibi qz
sanctus dies dñi est: et nolite cōtristari.
Gaudiū etenim dñi ē fortitudo nra. Le
uite āt silētiū facie bāt i oi ppło dicen

tes: Tacete: q: dies sctus ē: ⁊ nolite do
lere. Abiit itaq̄ ois ppls vt cōederet ⁊
biberet ⁊ mitteret ptes ⁊ faceret letici
am magnā: q: intellexerāt ꝛba q̄ docu-
erat eos. Et i die scdo congregati sūt pn
cipes familiarū vniuersi ppli sacerdo-
tes ⁊ leuite ad esdrā scribā vt interp̄ta-
rēt eis ꝛba legis. ‖ Et inuenerūt scriptū Leui.23.e
i lege p̄cepisse dñm in manu moysi vt
habitārēt filij isrl i tabernaculis i die solē
ni mēse septimo ⁊ vt p̄dicārēt ⁊ diuul-
gārēt vocē i vniuersis vrbib⁹ suis ⁊ i hi
erusalē dicētes. Egredimini i mōtē: ⁊ D
afferte frōdes oliue: ⁊ frōdes ligni pul
cherrimi: frōdes myrti ⁊ ramos palma
rum ⁊ frōdes ligni nemorosi: vt fiant
tabernacula sicut scriptū ē. Et egressus
ē ois ppls ⁊ attulerūt. Fecerūtq̄ sibi
tabernacula vnusq̄sq̄ i domate suo ⁊ in
atriis suis ⁊ i atriis dom⁹ dei: ⁊ i pla-
tea porte aq̄rū: ⁊ i platea porte ephraī
Fecit q̄ vniuersa ecclia eoꝝ q̄ redierāt
de captiuitate tabernacula: ⁊ habitaue-
rūt i tabernacul. Nō ei fecerāt a diebus
iue filij nun talia filij isrl vsq̄ ad diē
illū. Et fuit letitia magna nimis. Le-
git aūt i libro legis dei p singulos dies
a die primo vsq̄ ad diē nouissimū: et
fecerūt solēnitatē septē dieb⁹: ⁊ in die
octauo collectā iuxt ritū. IX
IN die āt vicesimo q̄rto mensis A
huius cōuenerūt filij isrl i ieiu-
nio ⁊ i saccis ⁊ hum⁹ sup eos. Et sepa
rati ē semē filioꝝ isrl ab oi filio alieni-
gena: ⁊ steterūt ⁊ cōfitebāt pcta sua ⁊
iniq̄tates patrū suoꝝ. Et cōsurrexerūt
ad stādū. ⁊ legerūt i volumine legis dñi
dei sui q̄ter i die: ⁊ q̄ter i nocte cōfite-
bāt: ⁊ adorabāt dñm deū suū. Surre-
xerūt āt sup gradū leuitarū iosue ⁊ ba
ni ⁊ cedmihel: remmi: sabnia abani:
sarebias: bani: ⁊ thanani: ⁊ clamauerūt
voce magna ad dñm deū suū. Et dixe-
rūt leuite: iosue ⁊ cedmihel: bōni: ase-
bia: serebia: arebia: odaia: sebna fata-
ia. Surgite: bñdicite dño deo nro ab
eterno vsq̄ i eternū. Et bñdicant nol
gkie tue excelso i oi bñdictiōe ⁊ laude
Et dixit esdras. Tu ipe dñe sol⁹: tu fe Gen.1.a
cisti celū ⁊ celū celoꝝ et oēm exercitū
eorū: terrā ⁊ vniuersa q̄ i ea sūt: maria ⁊
oia q̄ i eis sūt. Et tu vuificas oia hec B
⁊ exercitus celi te adorat. Tu ipse dñe Gen.11.b
deus q̄ elegisti abraā ⁊ eduxisti eum de

ſgne chaldeoꝝ:ꝛ poſuiſti nomē eiꝰ abraā:ꝛ inueniſti coꝛ eiꝰ fidele coꝛā te:ꝛ ꝙ cuſſiſti cū eo fedus vt dares ei ſrām chananei ethei euei ꝛ āmoꝛrei ꝛ pherezei ꝛ iebuſei ꝛ gergeſei: vt dares ſemi ciꝰ Et ipleſti ꝛba tua qm iuſtꝰ es. Et vidiſti afflictionē patrū nſoꝝ i egypto: ciamoꝛēq; eoꝝ audiſti ſuꝑ mare rubꝝ: ñ: ꝛ dediſti ſigna atq; poꝛtēta i pharaōe ꝛ i vniuerſis ſuis ciꝰ: ꝛ i oi ppło ſre illius. Cognouiſti ei qꝛ ſuꝑbe egerāt ꝫ eos: ꝛ feciſti tibi nomē: ſic̄ i die hac. Et mare diuiſiſti añ eos: ꝛ trāſierūt ꝙ mediū marꝫ i ſicco. Perſecutoꝛes āt eoꝝ ꝓieciſti i ꝓfūdū q̄ſi lapidē i aq̄s validas. ꝛ i colūna nubis ductoꝛ eoꝝ fuiſti q; die: ꝛ i colūna ignis ꝙ noctē: vt apꝛpareret eis via ꝙ quā igrediebāt. Ad mōtē ꝙꝫ ſinai deſcēdiſti: ꝛ locutꝰ es cū eis de celo: ꝛ dediſti eis iudicia recta ꝛ ꝛ legē veritatis: cerimonias ꝛ ꝓcepta bona: Et ſabbatū ſāctificatū tuū oſtēdiſti eis: ꝛ mādata ꝛ cerimonias ꝛ legē ꝓcepiſti eis i manu moyſi ſui tui. Dāñ. 16. d Panē quoq; de celo dediſti eis i fame eoꝝ: ꝛ aquā de petra eduxiſti eis ſitiē tibꝰ. Et dixiſti eis vt igrederēt ꝛ poſſiderēt ſrām: ſuꝑ quā leuaſti manū tuā vt traderes eis. Ipſi vero ꝛ ꝓres nſi ſuꝑbe egerūt ꝛ idurauerūt ceruices ſuas: ꝛ nō audierūt mādata tua ꝛ noluerūt audire: ꝛ nō ſūt recoꝛdati mirabiliū tuoꝝ q̄ feceras eis. Et idurauerūt ceruices ſuas: ꝛ dederūt caput vt cōuertērēt ad ſeruitutē ſuā q̄ſi ꝙ cōtētionē. Tu aūt deꝰ ꝓpitiꝰ clemēs ꝛ miſericos longanimis: ꝛ multe miſeratiōis nō derelicſti eos. Et q̄dē cū feciſſent ſibi vitulū cōflatilē ꝛ dixiſſent. Iſte ē deꝰ tuus q̄ eduxit te de egypto: feceꝝq; blaſphemias magnas: tu āt i miſericoꝛdiis tuis multꝫ nō dimiſiſti eos i deſerto. Colūna nubis ñ receſſit ab eis ꝙ die: vt ducerent eos i viā: ꝛ colūna ignis ꝙ noctē vt oſtenderet eis iter ꝙ qb igrederēt. Et ſpūs tuus bonus dediſti q; doceret eos: et ꝛ mānā tuū nō ꝓhibuiſti ab oꝛe eoꝝ ꝛ aquā dediſti eis i ſiti. Quadraginta ānis pauiſti eos i deſerto nihilq; eis defuit. Veſtimēta eoꝝ nō inueterauerūt: ꝛ pedes eoꝝ nō ſunt attriti. Et dediſti eis regna ꝛ ꝓpłos: ꝛ partiꝰ es eis ſoꝛtes. Et poſſiderūt ſrām ſeon: ꝛ ſrām regis eſebon: ꝛ ſrām og regis baſan. Et multi-

Exo. 3. c. Exo. 14. e Ibidē. 19. a Deu. 5. a Exo. 19. d Exo. 17. c Neh. 22. e Exo. 32. a Exo. 13. d Exo. 16. g

plicaſti filios eoꝝ ſicut ſtellas
adduxiſti eos ad terrā d ꝙ
bꝰ eoꝝ vt ingrederent ꝛ poſſi
venerūt filij: ꝛ poſſederūt: tu
liaſti coꝛā eis habitatoꝛes
neos: ꝛ dediſti eos i manu
eoꝝ et ꝓpłos ſre: vt facerēt eis
cebat illꝝ. Ceperūt itaq; vrbes
ꝛ humū pinguē et poſſederūt
plenas cūctis bonis: ciſternas
fabꝛicatas: vineas ꝛ oliueta
pomifera multa. Et comedē
rati ſūt ꝛ ipinguati ſunt ꝛ
delitijs i bonitate tua magna
cauerūt āt te ad iracūdiā: ꝛ
a te ꝛ ꝓiecerūt legē tuā poſt
Et ꝓphas tuos occiderūt
eos vt reūterēt ad te: feceꝝ
mias grādes. Et dediſti eos
hoſtiū ſuoꝝ et affligerūt eos.
tribulatiōis ſue clamauerūt
de celo audiſti: ꝛ ꝑm miſeratiō
multas dediſti eis ſaluatoꝛes
rēt eos de manu hoſtiū ſuoꝝ
ḣeuiſſent reuerſi ſūt vt faceꝝ
ſpectu tuo et dereliqſti eos
inimicoꝝ ſuoꝝ ꝛ poſſederūt eos
ſiq; ſūt: ꝛ clamauerūt ad te.
celo exaudiſti ꝛ liberaſti eos
coꝛdiis tuis multis tpibꝰ: ꝛ
es eos vt reūterēt ad legē tuā.
ro ſuꝑbe egerūt ꝛ nō audierūt
am: ꝛ i iudicijs tuis peccauerūt
ciet hō: ꝛ viuet i eis. Et dederūt
rū recedētē: ꝛ ceruicē ſuā
nec audierūt. Et ꝓtraxiſti
nos multos: ꝛ cōteſtaꝝ es eos
tuo ꝙ manū ꝓphārū tuoꝝ ꝛ
rūt ꝛ tradidiſti eos i manu
rū. In miſericoꝛdiis āt tuis
feciſti eos i conſumptionē: nec
eos: qm deꝰ miſeratiōs ꝛ
tu. Nec itaq; deꝰ nr: magne
bilis cuſtodiēs pactū
auertas a facie tua oēm
nit nos: reges nros: ꝓcipes
cerdotes nros: ꝛ ꝓphas
nros: ꝛ oēm ꝓpłm tuū: a
ſur vſq; i die hac. Et tu
ḣ venerūt ſuꝑ nos: qꝛ
nob: nos āt ipie egimꝰ. Reges
cipes nri: ſacerdotes nri: ꝛ
feceꝝ legē tuā: ꝛ ḣ
tua ꝛ teſtimonia tua

eis. Et ipi regnis suis bonis ⁊ i boni tate tua magna quã dederas eis ⁊ i ꝛra latissima ⁊ pingui quã tradideras i cõ spectu cor: ñ fuierũt tibi: nec reũsi sũt a studijs suis pessimis. Ecce nosipi ho die sum⁹: ⁊ ꝛra quã dedisti pribus nris vt comederẽt panẽ ei⁹ ⁊ q̃ bona sũt ei⁹. ⁊ nosipi sum⁹ i ea. Et fruge ei⁹ multiplicãt regib⁹ q̃s posuisti sup nos ꝓpter pctã nra: ⁊ corpib⁹ nris dnãt ⁊ iumẽt nris sm voluntatẽ suã ⁊ tribulatiõe magna sum⁹. Sup oib⁹ hijs nosipi pcutim⁹ fed⁹ ⁊ scribim⁹: ⁊ signãt pncipes nri: leuite nri ⁊ sacer dotes nri. Signatores ãt (fuerũt: neemias athersatha filius achelai: ⁊ sedechias: saraias azarias: hieremias: phessur amarias: melchias: hacc⁹: sebenia: melluc: maarẽ merimuth: obdias: daniel: genton: baruch: mosollã: abia. miami: mazia: belga: semeia: hi sacerdotes. Porro leuite iosue filius azarie: bennui de filijs enadad: cedmihel ⁊ frẽs eor: sechenia: odonia: celita: phalaia: anã: micha roob: asebia: zachur: serebia: sabania: odia: bani: baninu. Capita pri: feros phethmoab: elã: zethu: bani: bõni: azgad: bebai: adonaia: beggoai: adin: ather: ezechia azur: odeuia: asũ: besai: areth: anathoth: nebai: mechyphia: mosollã: azir: melizabel: sadoch: iedd̃ua: felthia: anã: ania: oseę: ananias: asub: aloes: phaleã: sobech: reũ: asebna: madsia: ethaia: hanan: anã: melluch: arẽ: baana: ⁊ reliq̃ p̃ko: Sacerdotes leuite: ianitores ⁊ cãtores nathinnei ⁊ oẽs q̃ se separauerũt ꝛ̃ pplis ꝛrarũ ad legẽ dei: vxores eor: filij eor: ⁊ filie eor oẽs q̃ poterãt sapere ꝓdẽtes ꝓ fribus suis: optimates eor: ⁊ q̃ veniebãt ad pollicẽdñ ⁊ iurãdñ vt ambularẽt i lege dñi quã dederat i manu moysi serui sui: vt facerẽt ⁊ custodirẽt vniuersa mãdata dñi dei nri: ⁊ iudicia ei⁹ ⁊ cerimonias ei⁹: ⁊ vt nõ daremus filias nras ꝓpło ꝛre: ⁊ filias eor nõ acciperem⁹ filijs nris. Populi q̃s ꝛre venalia ⁊ oia ad vsum ꝓ die sabbati vt ñ vẽdãt: ñ accipiem⁹ ab eis i sabbato ⁊ i die sctificato. Et dimittemus annũ septimũ: ⁊ exactionẽ vniuerse manus. Et statuem⁹ sup nos p̃cepta vt demus ꝛrã ptẽ sicli ꝓ ãnũ ad op⁹ dom⁹ dei nri ad panes ꝓpositiõis ⁊ ad sacrificiũ sempiternũ ⁊ holocaustũ sempiternũ i sabbatis i kalẽdis i solẽnitatib⁹ et i sãctificatis ꝓ pctõ vt exorem ꝓ isrl: ⁊ i oẽm vsũ dom⁹ dei nri. Sortes q̃ misim⁹ sup oblationẽ lignoꝝ iter sacerdotes leuitas et ꝓplm vt iferrent i domũ dei nri ꝓ domos patrũ nroꝝ ꝓ tẽpora a tẽporib⁹ ãni vsq; ad ãnũ: vt arderẽt sup altare dñi dei nri: sic̃ scriptũ ẽ i lege moysi. Et vt afferrem⁹ ꝑmogenita ꝛre nre: ⁊ ꝑmitiua vniuersi fructꝰ oĩs ligni: ab ãno i annũ: i domo dñi ⁊ primitiua filioꝝ nroꝝ et pecoꝝ nroꝝ sicut scꝑtũ ẽ i lege: ⁊ ꝑmitiua bouũ nrorũ et ouiũ nrarũ vt offerẽt i domo dei nri sacerdotib⁹ q̃ ministrãt in domo dei nri: Et primitias ciborũ nostrorũ ⁊ liD baminũ nroꝝ et poma oĩs ligni: vindemie q̃s et olei afferem⁹ sacerdotib⁹ ad gazophylatiũ dei nri: ⁊ decimã ꝓdũ terre nre leuitis. Ipsi leuite decias accipiẽt ex oib⁹ ciuitatib⁹ operũ nroꝝ. Erit ãũt sacerdos filius aron cũ leuitis in decimis leuitarũ: ⁊ leuite offerẽt decimã ꝓdũ decime sue in domo dei nri ad gazophylatiũ i domo thesauri. Ad gazophylatiũ ei deportabũt filij israel et filij leui primitias frumẽti ⁊ vini ⁊ olei: ⁊ ibi erũt vasa dñi sctificata: ⁊ sacerdotes ⁊ cãtores ⁊ ianitores ⁊ mini stri: ⁊ nõ dimittem⁹ domũ dei nri. XI

Habitauerũt ãũt pncipes populi ihierlm. Reliq̃ vero plebs misit sortẽ vt tolleret vnã ꝓdẽ de decẽ q̃ habitaturi essent in hierlm ciuitate sancta: nouẽ vero ptes i ciuitatib⁹. Benedixit ãũt ppłus oĩb⁹ viris q̃ se spõte obtulerãt vt habitarẽt i hierusalẽ. Hi sũt itaq; principes ꝓuincie q̃ habitauerũt in hierlm ⁊ i ciuitatibus iuda. Habitauit ãũt vnusq̃sq; i possessione sua in vrbibus suis isrl: sacerdotes: leuite: nathinnei: ⁊ filij seruorũ salomonis. Et in hierlm habitauerũt de filijs iuda ⁊ de filijs beniamī. De filijs iuda: athaias: filij⁹ aziã: filij zacharie: filij amarie: filij saphatie: filij malaleel. De filijs phares: hismaasia: filius baruch: filij⁹ coloza: filij⁹ asia: filij⁹ addaia: filij⁹ ioarib: filij⁹ zacharie: filij⁹ siloniteſ. Oẽs filij phares q̃ habitauerũt in hierlm: quadringẽti sexaginta nouẽ viri fortes. Hi sũt ãt filij beniamī. Sellũ filij⁹ mosollã: filius ioed: filius ꝓ-

daia:filiꝰ colaia:filiꝰ masia:filiꝰ ethe-
el filiꝰ esaia. Et post cū gebbai:sellai:
nōgēti vigīti octo. Et iobel filiꝰ zechri
ꝓpositꝰ eoꝝ:ꝛ iudas filiꝰ sēnua sup ci
uitatē scōs. Et ō sacerdotibꝰ idaia fi-
liꝰ ioarib: iachin: saraia filiꝰ helchie:
filiꝰ mosollā:filiꝰ sadoch: filiꝰ mera-
ioth:filiꝰ achitob ꝓncipes domꝰ dei ꝛ
frēs eoꝝ faciētes opa tēpli: octigētivi
gintiduo: Et adaia filiꝰ ieroā filiꝰ phe
leia:filiꝰ amsi:filiꝰ zacharie:filiꝰ phes-
sur:filiꝰ melchie ꝛ frēs eiꝰ ꝓncipes pa
trū: ducēti q̄dragintaduo. Et amasai fi
liꝰ azrihel:filiꝰ azi:filiꝰ mosollamoth
filiꝰ emmer:ꝛ frēs eoꝝ potētes nimis
C cētū vigintiocto:ꝛ ꝓpositꝰ eoꝝ zabdi-
hel filiꝰ potētiū. Et de leuitis: sebenia
filiꝰ azob:filiꝰ azaricā:filiꝰ asabia:fili
bonni:ꝛ sabathai ꝛ iozabeth sup opa
opa q̄ erāt foris insecꝰ i domo dei a ꝓnci
pibꝰ leuitaꝝ. Et mathania filiꝰ micha
filius zebedei:filius asaph ꝓnceps:ad
laudādū ꝛ ad ꝓfitēdū i ostione:ꝛ becbe
cias scōs ō fribꝰ eiꝰ:ꝛ abda filiꝰ samu
a:filiꝰ galal:filiꝰ ydithun. Oēs leui-
te i ciuitate sancta:ducēti octogintaq̄t
tuoꝝ. Et ianitores:accub:telmō ꝛ frēs
eoꝝ q̄ custodiebāt ostia:cētū septuagi
taduo. Et reliq̄ ex isrl sacerdotes ꝛ le-
uite i vniūsis ciuitatibꝰ iuda: vnusq̄s-
q̄ i possessione sua:ꝛ nathinnei q̄ ha-
bitabāt i ofel:ꝛ syaha ꝛ gaspha de na-
thinneis. Et eps leuitaꝝ i hierlm: azi
filiꝰ baani filiꝰ: asabie:filiꝰ mathanie:
D filiꝰ miche. De filiis asaph: cātores in
misterio domꝰ dei. Preceptū q̄ppe re-
gis sup eos erat:ꝛ ordo i cātoribꝰ p di
es singulos:ꝛ fathaia filiꝰ mesezebel:
de filiis zara:filii iuda i manu regis iux
oē verbū ppli:ꝛ i domibꝰ p oēs regio-
nes eoꝝ. De filiis iuda habitauerūt i
cariatharbe ꝛ i filiabꝰ eiꝰ: ꝛ i dibon ꝛ
i filiabꝰ eiꝰ:ꝛ i capseel ꝛ i viculis eiꝰ:ꝛ
i iesue ꝛ i molada ꝛ i berhsaleth:ꝛ in
asersual:ꝛ i bersabee ꝛ i filiabꝰ eiꝰ: ꝛ i
siceleth:ꝛ i mochona ꝛ i filiabꝰ eiꝰ: et
in rēmon:ꝛ i sara:ꝛ i ierimuth:zonoa:
odollā ꝛ i villis eaꝝ:lachis ꝛ i regio-
nibꝰ eiꝰ:azecha ꝛ i filiabꝰ eiꝰ. Et man
serūt i bersabee vsq̄ ad vallē hennō.
Filii āt beniamin ageba. mechmas et
hai ꝛ bethel ꝛ filiabꝰ eiꝰ anathot:nob:
ananaiasor:rama:gethaim: madiā:sebo
im:neballath ꝛ ono valle artificū:ꝛ de

leuitis portiones iude ꝛ beni

Hi sūt āt sacerdotes ꝛ le
h te q̄ ascēderūt cū zoro
lio salathiel:Josue
remias esdras:amaria:mel
sechenias:reū:merimuth:
abia:miamin:madia:belga
ioarib ꝛ idaia:sellū:amoc
ia: Isti ꝓncipes sacerdotū ꝛ fr
diebꝰ iosue. Porro leuite:ie
cedmihel:sarabia:iuda:ma
q̄ hymnos ipsi ꝛ frēs eoꝝ ꝛ
atq̄ ethāni ꝛ frēs eoꝝ ꝛ
cio suo. Josue āt genuit
achim genuit eliasib:ꝛ
ioiada:ꝛ ioiada genuit
thā genuit iedda. In die
erāt sacerdotes ꝛ ꝓncipes
raie:maarie: hieremie:
mosollā:amarie:iohānā:
thā:sebenie:ioseph:ā
th:elci: adaie:zacharie:
lā:abie:zechri:miami:ꝛ
belgi: sammua:semeie:
mathanai:iodaie:azzi:
mochober:elchie: asebie:
nahel. Leuite i diebꝰ
ionā:ꝛ iedboa scripti ꝓncipes
ꝛ sacerdotes i regno dā
ui ꝓncipes familiarū scripti
bozū dierū:ꝛ vsq̄ ad dies
eliasib. Et ꝓncipes leuitaꝝ
rebia ꝛ iesue filiꝰ cedmihel
q̄ vices suas vt laudarēt
xta ꝓceptū dī viri dei:ꝛ
q̄ ordinē. Mathania ꝛ bec
dia:mosollā:thelmon:
portaꝝ ꝛ vestibuloꝝ
diebꝰ ioachi:filii iosue
i diebꝰ neemie ducis:ꝛ
scribeq̄. In dedicatiōe
req̄sierūt leuitas de
adducerēt eos i hierlm:ꝛ
cationē ꝛ letitiā i actiōe
co ꝛ i cymbal ꝛ psalteriis
gregati sūt āt filii
bꝰ circa hierlm:ꝛ
de domo galgal:ꝛ
asmaneth: q̄m
cātores i circuitu
sūt sacerdotes ꝛ
pulū ꝛ portes ꝛ
ci ꝓncipes iuda
os choros laudātiū

ad ventā sup murū ad portā sterquli-
nū. Et iuit post eos osias: et media ps
principū iuda t azarias: esdras: t mo-
sollā: iuda t beniamin: t semeia: t hie-
remia. Et de filijs sacerdotū i tubis za
charias filij ionathā: filij semeie: filij
mathanie: filij michaie: filij zechur: fi
lij asaph: t frēs eij semeia t azarel: ma
lalai: galalai: maai: nathanahel t iu-
da t anani: i vasis cāticj viri dō dei: t
esdras scriba añ eos i porta fontis. Et
p eos ascēderūt i gradib⁹ ciuitatis dō
in ascēsu muri sup domū dō: t vsq ad
portā aquārū ad orientē. Et chorus scōs
gbat retrorsū ibat ex adūso: t ego post
eū: t media ps ppli sup murū t sup tur
rim furnorū: t vsq ad murū latissimū
t sup portā ephrai: t sup portā ātiquā:
t sup portā piscīū: t turrim ananehel
t turrim math: t vsq ad portā gregis
t steterūt i porta custodie. Steterūtq
duo chori laudātiū i domo dei: t ego
t dimidia ps magistratuū mecū. Et sa
cerdotes eliachim: maasia: miamī: mi-
chea: eliothenai zacharia t anania i tub
t maasia t semeia t eleazar t azi t io-
hānā t melchia t elā t ezer. Et clare
cecinerūt cātores: t iezraia ppositus. Et
immolauerūt i die illa victias magnas
t letati sūt. Deus ei letificauerat eos le-
titia magna. Sz t vxores eorū t liberi
gauisi sūt: t audita ē letitia illa hierūz
procul. Recēsuerūt dz i die illa viros su
p gazophilatia thesauri: ad libamina
t ad primitias t ad decimas vt itroferr-
ēt p eos pncipes ciuitatis i decore gra
tiarū actiōes sacerdotes t leuitas: qz le
tificat⁹ ē iuda i sacerdotib⁹ t leuitis
astantib⁹. Et custodierūt obseruationē
dei sui t obseruationē expiationis t cā
tores t ianitores iux pceptū dō t salo
monis filij ei⁹: qz in diebus dō t asaph
ab exordio erāt pncipes cōstituti cāto
rū i carmine laudātiū t confitētiū deo.
Et omis isrl i diebus zorobabel t i diebus
neemie dabāt ptes cātoribus t ianitori
bus p dies singulos: et sanctificabāt leui-
tas: t leuite sanctificabāt filios aaron.

II die āt illo lectū ē in volumine moysi: audiēte ppło. XIII
Et inuētū ē scriptū i eo qd non de-
beat ingredi ammonites t moabites i ec
clesiā dei vsq i eternū eo qd nō occur-
rerūt filijs isrl cū pane t aq t cōduxerūt
adūsū eos balaā ad maledicēdū eis:
t cōūtit de⁹ nr maledictionē i benedicti
onē. Factū ē āt cū audissent legē: sepa
uerūt oēm alienigenā ab isrl. Et ante
q erat eliasib sacerdos q fuerat ppositus
in gazophylatio domus dei nri. t pri
mus tobie. Fec̄ q sibi gazophylatiū grā
de: t ibi erāt añ eū reponētes mūera t
thus t vasa t decimā frumēti vini et
olei: ptes leuitarū t cātorū t ianitorū
et primitias sacerdotales. In oib⁹ aūt
his nō fui i hierlm: qz i āno triceſimo-
scdo artaxerxis regis babylōis veni ad
regē. Et i fine dierū rogaui regē: t ve-
ni i hierlm. Et intellexi malū qđ fecerat
eliasib tobie: vt faceret ei thesaurū in
vestibulis domus dei: t malū mihi ni-
mis est valde. Et pieci vasa domus to- B
bie foras ō gazophylatio: pcepiq et e-
mūdauerūt gazophylatiū. Et retuli ibi
vasa domus dei sacrificiū t thus. Et co-
gnoui q ptes leuitarū nō fuissent date
t fugisset vnusq̄sq i regionē suā de le-
uitis t cātoribus t de his q ministrabāt:
t regi cām aduersū murmur⁹ t dixi: Qua
re derelict⁹ domū dei? Et congregaui
eos: t feci stare i stationib⁹ suis. Et ois
iuda apportabat decimā frumēti vini
t olei i horrea. Et cōstituim⁹ sup hor-
rea selemiā sacerdotē: t sadoch scribā
t fadaiā de leuitis: t iux eos anan filiū
zachur: filiū mathanie: quia fideles cō-
probati sūt: t ipis credite sup ptes fra
trū suorū. Memēto mei de⁹ me⁹ p hoc: t E.5.d.I.co.
ne deleas miserationes meas q̄s feci in
domo dei mei t cerimonijs ei⁹. In di
b⁹ illis vidi i iuda calcātes torcularia
i sabbato: portātes aceruos t onerātes
sup asinos vinū t vuas t ficus t omne
on⁹: t inferētes i hierlm die sabbati. Et
protestat⁹ sū eos vt i die q vēderēt licēret
vēderēt. Et tyrij habitauerūt i ea: inferē
tes pisces t oia venalia. Et vēdebāt in C
sabbatis filijs iuda t hierlm. Et obiur-
gaui optimates iuda: et dixi eis: Que
ē hec res mala quā vos facitis: t pphā
natis die sabbati? Nūqd nō hec fecerūt
pres nri: t adduxit de⁹ nr sup nos oē
malū hoc t sup ciuitatē hāc? Et vos addi
tis iracūdiā sup isrl: violādo sabbatū.
Factū ē āt cū caluissēt porte hierlm die
sabbati: dixi: t clauserūt ianuas: t pce-
pi vt nō aperirent eas vsq ad sabbatū.
Et de pueris meis pstitui sup portas vt

toris argētea: duo milia ꝯcringenta:
athisce argētee triginta: phiale auree
triginta: itē argētee duo milia ꝯcrin-
gētē. t alia vasa mille: Oia āt vasa au-
rea t argētea q̄nq̄ milia octīgēta sexa
ginta. Et enūerata sūt salmanasaro si
mul cū his q̄ ex captiuitate babylonie
venerāt in hierosolimā. In artaxerxis
aūt regis ꝓsarū tpib⁹ scripserūt ei ō his
q̄ ihabitāt i iudea t hierusalē: balsam⁹ et
mitridat⁹ t sabelli⁹ t rathim⁹ balthe-
m⁹ sameli⁹ scriba: t reliq̄ inhabitātes
C i samaria: t ceteris locis subiectā epkam
regi artaxerxi. Dñe pueri tui rathim⁹
ab accidētib⁹: t sabelli⁹ scriba: t reliq̄
curie tue iudices i celesyriā t phenicē
Et nūc notū sit dño regi: qm iudei q̄
ascēderūt a vob ad nos venientes ihie
rusalē ciuitatē refugā t pessimā: edifi
cāt furnos ei⁹ t staruunt muros t tē-
plū suscitāt. Q̄r si ciuitas ista t muri
ꝓsumati fuerit nō rm tributa nō susti
nebūt pendere: sic ēt regib⁹ resistēt. Et
q̄ id agit circa tēplū: recte haberi ar
bitrati sum⁹ nō despicere ō ipm sic no-
tū facere dño regi vt si videbit rex: q̄-
rat i libris patrū tuor⁹ t inuenies i am
monitionib⁹ scripta de his: scies qm
ciuitas ista fuit refuga: t reges t ciui
tates ꝓcutics: t iudei refuga t plia cō-
mittētes in ea ab eterno: ob quā cām
D citas ista desta ē. Tūc q̄ notū facim⁹
dñe rex: qm si citas hec edificata fue-
rit t hui⁹ muri erecti fuerint: decēsus
tibi nō erit i celesyriā t phenicē. Tūc
scripsit rex rathimo q̄ scribebat accidē-
tia t balthimo t scabellio scribe: t ce-
teris cōstitutis t i habitātib⁹ i syria et
phenice eas q̄ subiecta sūt. Legi epkam
quā misisti mihi. Precepi q̄ inq̄ri: t in
uētū ē: qm ciuitas illa ē ab euo regib⁹
resistēs: t hoies refuge t plia i ea effi-
cientes: t reges fortissimi erant in hie-
rusalē dñantes t tributa exigētes: a ce
lesyria t phenice. Tūc q̄ ꝑcepi phibe-
re hoies illos edificare ciuitatē: t phi
bere ne q̄d vltra hec fiat. sic nec ꝓcedē
t ꝑnicia: ex q̄ sunt malitie: ita vt regib⁹
molestia ꝑponet. Tūc recitatis his q̄ a
rege artaxerxe scripta fuerāt rathim⁹ t
sabelli⁹ scriba: t q̄ cū his cōstituti erāt
ifugētes festināter venerūt i hierlm: cū
ēquitatu t turba t agmine: cepēruntq̄ edi-
ficare ⁊ phibere. Et vacabāt ab edifi-
catione tēpli i hierlm: vsq̄ scdo an-
gni darij regis ꝓsarū.
Ex dari⁹ fecit cenā magnā
b⁹ vernaculis suis: t oib⁹
gistratib⁹ medie t ꝓsidis t oib⁹
ratis: t ꝓtorib⁹: t cōsulib⁹: t ꝓfect⁹
illo ab india vsq̄ ethiopiā: cēti
septē ꝓuinciis. Et cū māducassēt
bissent t satiati reuertērēt: nic dari
rex ascēdit i cubiculo suo t dormi
et exꝑgefact⁹ ē. Tūc illi tres iuue
corpis custodes q̄ custodiebāt corp⁹
gis: dixerūt alt alteri. Dicam⁹ vnu
q̄ nrm ꝓmonē q̄ ꝓcellat: t cuius
apparuerit ꝓmo sapiētio: alteri⁹ re
bit illi rex dari⁹ dona magna pur
cooꝑiri: t i auro bibere sup aurā
mire: t currū aureo freno: t cydari
sinā t torquē circa collū t scdo loco
debit a dario ꝑ sapiam suā: t cog
tus darij vocabit. Tūc scribētes si
guli suū ꝟbū significauerūt: t posu
subt⁹ ceruical darij reg⁹: t dixerūt. Q
q̄ surrexerit rex: dabim⁹ illi scripta
t q̄cūq̄ iudicauerit rex e trib⁹ t no
gistrat⁹ ꝓsidis qm ꝟbū ei⁹ sapiēt
est: ipi dabit victoria sicut scripsi
Un⁹ scripsit. Fortē ē vinū. Alt⁹ sc
Un⁹ scripsit. Fortior ē rex. Tert⁹ scripsit. Fo
res sūt mulieres. sup oia aūt vincit
ritas. Et cū surrexisset rex: accepēr
ꝓta sua: t dederūt illi: t legit. Et
tēs vocauit oēs magnat⁹ ꝓsarū: e
dos: t purpuratos t ꝓtores t ꝓfect⁹
t sederūt i cōcilio: t lecta sūt scripta
rā ipis. Et dixit. Uocate adolescētes
t ipi iudicabūt ꝟba sua. Et vocati
t introierūt. Et dixit illis. Iudicate
bis de his q̄ scripta sūt. Et cepit pri
q̄ dixerat de fortitudine vini: t dix
Uiri q̄ ꝓualet vinū oib⁹ hoib⁹ q̄ bi
būt illud. Seducit mētē. Itē q̄ rex
orphani facit mentē vanā. Itē ful
liberi paupis ac diuitis t oēm mētē
uertit i securitatē t iocūditatē: t non
meminit oēm tristiciā t debiti: t o
ꝓcordia fit honesta: t nō meminit
gē nec mgnatū: t ola ꝓualēta loq̄ fit
Et nō meminerūt cū biberūt amicū
nec fraternitatē: sic nō multū post
mūt gladios: t cū a vino merserint
surrexerint nō meminerūt q̄ gessērūt
O viri: nūd ꝓcellit vinū? Quis sic cogē
tat facere? Et tacuit hoc dicto. III

T inchoauit lequēs dicere:qui
dixit de fortitudie regū. O viri:
nū pcellūt hoies:q̄ fraz t mare
obtinēt:t oia q̄ in eis sūt? Rex alūt sup
oia pcellit:t dñaf eop:t oē qōcūq; di
xerit illis:facilit. Et si miserit illos ad
bellatores: vadūt t demoliunf mōtes
muros t turres. Jugulantur t iugulāt
t regū nō pbū nō ptereūt. Nā si vicerit af
ferūt regi oia q̄cūq; p̄dati fuerit Sifr
t alij oēs:t q̄q̄t ñ milităt nec pugnāt
ñ sciūt fra: rursū cū fuerit metētes af
ferūt tributa regi. Et ipe vn⁹ sol⁹ si di
xerit occidite occidūt: dixerit remitti-
te remittūt:dixerit pcutite pcutiūt: di
xerit exterminate:exterminăt: dixerit
edificate:edificăt: dixerit exciditc:exci
dūt:dixerit plătate:plătăt:t oīs plebs
t ptates eū obaudiūt:t sup ꝺ ipe recū
bit t bibit t dormit. Hi ăt custodiūt i
circuitu eū:t nō pñt ire singli t facere
opa sua: sz indicto obaudiētes sūt ei.
Uiri quō ñ pcellit rex q̄ sic diffamaf?
Et tacuit. Tertiꝰ q̄ dixerat de mulieri-
bus t ptate:ꝺ ē zorobabel:cepit loq̄.
Uiri nō magnꝰ rex:t mlti hoies nec vi
nū pcellit. Quis ē g dñaf eop? Nōne
mulieres genuerūt regē t oēm pplm q̄
dñaf mari t fre:t ex ilf nati sūt:t ipse
educauerāt eos q̄ plătauerūt vineas ex
q̄b⁹ vinū fit? Et ipse faciūt stolas oim
hoīm t ipe faciūt gñaz holb⁹:t ñ pñt
homes separi a mulierib⁹ Si pgregaue
rint aur t argētū t oēz rē speciosā: et
viderint mulierē vnā bono habitu et
bona spē:ola hec relinquētes i eā iten
dūt:t apto ore pspiciūt:t eā alliciunt
t magis ꝺ aur t argētū t oēz rē pciosā.
Et dō pfez suū relinq̄t q̄ enutrīt illum t
suā regionē:t ad mulierē se piūgit. Et
cū mulere remittit alaz:t neq; patrē
memīnit neq; mfem neq; regionē. Et
hinc opter vos scire: qñ mulieres do-
minātur vñ. Nōne dolet? Et accipit hō
gladiū suū:t vadit i viā facere furta et
homicidia t mare nauigare t flumia t
leonē videt t i tenebris ingredif:t cū
furtū fecerit t fraudes t rapinas:ama
bili sue affert Et itez diligit hō vxorē
suā magis ꝺ pfez aut mfez. Et mlti de-
mētes facti sūt pp̄ vxores suas:t pui
facti sūt pp̄ illas:t multi pierūt et in
ciuati sūt:t peccauerūt pp̄ mulieres.
Et nūc credite mihi:qz magnꝰ ē rex in
ptāte sua:qñ oēs regiōes verēf tāge-
re eū. Uidebā ut apemen filiā bezacis
mirifici pcubinā regis sedētē iuxf regē
ad dexterā t auferētē dyadema ꝺ capi
te ei⁹ t ponentē sibi t palmis cedebat
regē ꝺ sinistra manu. Et sup hec apto ꝺ
ore ituebaf eā:t si arriserit ei ridet:nā
si idignata fuerit ei blādif: donec recō
ciliet i grāz. O viri:cur ñ sūt fortiores
mlieres? Magna ē fra:t excelsū ē celū
q̄ ista agūt. Et tūc rex t purpurati in-
tuebāf i alterutr. Et ichoauit loq̄ de
ptate. O viri:nonne fortes sūt mulie
res? Magna ē fra:t excelsū ē celū:t ve
lox cursus solis pūtit i gyro celū in lo
cū suū i vna die. Nōne magnific⁹ est q̄
hec facit? Et ptas magna:t fortior ꝺ
oib⁹. Dis fra ptatē iuocat: celū etiaz
ipaz bñdicit:t oia opa mouenf t tre-
mūt eā t nō ē cū ea q̄cq; iniquū. Uinū
iniquū iniquꝰ rex:inīq; mulieres. Inīq;
oēs filij hoīm:t inīq; illop oia opa:et
nō ē i ipis ptas. Et i sua iniquitate
pibūt:t ptas manet t ualescit i eter-
num:t viuit:t obtinet i secla seculop.
Nec ē apud eā accipe psonas:neq; dif
ferētias: sz q̄ iusta sūt faf oib⁹: iniuſt
ac malignis:t oēs benignanf i opib⁹
ei⁹. Et nō ē i iudicio ei⁹ iniquū:sz fortī
tudo t regnum t ptās t maiestas oim
euop. Bñdict⁹ de⁹ ptatis. Et desūt lo-
quēdo. Et oēs pplī clamauerūt t dirext
Magna ē ptas t ualet. Tūc rex ait
illi: Pete ti q̄d vis amplius q̄ q̄ scripta
sūt:t dabo tibi qm q̄ luxt⁹ es sapiēti-
or primis:t prim⁹ mihi sedeb:et cogna-
t⁹ me⁹ vocaber. Tunc ait regi: Me-
mor esto voti tui qd vouisti edificare
hierlm i die q̄ regnū accepisti:t oia va
sa q̄ accepta sūt ex hierlm remittere:q̄
separauit cyr⁹ qñ macrauit babyloniā:t
voluit remittere ea ibi. Et tu voluisti
edificare tēplū:qd icēderūt idumei qñ
exterminata ē iudea a chaldeis. Et nūc
ꝺ ē qd postulo dñe:t qd peto ꝺ ē maie
stas a te:postulo vt facias votū qd vo-
uisti regi celi ex ore tuo. Tūc surgēs da
riꝰ rex osculat⁹ ē illū: t scripsit epłas ad
oēs dispēsatores t pfectos t purpura-
tos vt deducerēt eū:t eos q̄ cū illo erāt
oēs ascēdētes edificare hierlm. Et oi-
bus pfect⁹ q̄ erāt i syria t phenice t li-
bano scripsit epłas: vt traherēt ligna ce
dria a libano i hierlm:vt edificarēt

t

eos pagoꝝ: dixerꝯ eis: Edificabim⁹ vns vobiscū. Sicꝯ eꝫ audiuim⁹ dñz nr̄m: ⁊ ip̄i parit icedim⁹ a dieb⁹ asbasazerb regis assyrioꝝ: q̄ trās migrauit nos huc. Et dixit ilꝛ zorobabel: ⁊ iesus ⁊ principes pagoꝝ isrl̄ Nō ē nob ⁊ vob edificare domū dei nr̄i. Nos eꝫ soli edificabimus dño isrl̄: ꝓm eas q̄ ꝓcepit nob cyr⁹ rex ꝑsaꝝ. Sētes āt tre incubātes his q̄ sūt i iudea: ⁊ leuātes op⁹ edificatiōis: ⁊ isidias ⁊ ꝓphos adducētes: ꝓhibebāt eos edificare: ⁊ aggressuras exercētes ipedierūt ne ꝓsūmarel edificiū oi tpe vite cyri regꝛ: ⁊ ꝓtraxerūt structurā p bienniū vsq; ad darij regnum.

A N scdo āt āno regni darij VI ꝓphauit aggeꝰ ⁊ zacharias filiꝰ addin ꝓphe apd iudeā ⁊ hierlm: i noie di isrl̄ sup eos. Tūc stās zorobabel filiꝰ salathiel: ⁊ iesus filiꝰ iosedech: ichoauerūt edificare domū dñi q̄ ē i hierlm: cū adessent eis ꝓphe dñi ⁊ adiuuarēt eos: In ipo tpe venit ad illos syfēnes subregulꝰ syrie ⁊ phenicꝛ et satrabuzanes ⁊ sodales eiꝰ: ⁊ dixerl̄ eis: Quo ꝓcipiēte vob domū hanc edificare: ⁊ tectum istud ⁊ oia alia ꝑficiꝛ? Et q̄ sunt structores q̄ hec edificāt? Et habuerl̄ grāz visitatiōe facta sup eos q̄ erāt ex captiuitate a dño seniores iudeoꝝ: ⁊ nō sūt ipediti edificare donec significarel dario ꝺ oibꝰ istꝛ: ⁊ rñsuz acciperl̄. Exēplū eple: quā miserꝯ dario. Syfēnes subregulꝰ syrie ⁊ phenicꝛ ⁊ satrabuzanes ⁊ sodales eiꝰ: i syria ⁊ phenice ꝓsides regi dario salutē. Oīa nota sint dño regi ꝙ cū aduenissemꝰ i regionē iudee: ⁊ itroissemꝰ i hierlm: iuenimꝰ edificātes domū dei magnā ⁊ tēplū ex lapidibus politꝛ ⁊ magnis et ꝓciosis materiis in parietibꝰ: ⁊ opa illa instāter fieri: ⁊ suffragare ⁊ ꝑsperare i manibꝰ eoꝝ et in oi glia cū diligētissime ꝑfici. Tūc interrogauimꝰ seniores: dicētes: Quo ꝑmisit tēte vob edificatꝛ domū istam: et opa hec fūdatꝛ? Ꝛōo āt interrogauimꝰ vt notū facerem⁹ tibi: hoies ⁊ ꝓpositos: ⁊ nominū scꝛturaz ꝓpositoꝝ postulauimꝰ illos. Ut illi rñderūt nob dicētes: Nos sumꝰ ꝺui dñi q̄ fec celū ⁊ trā: ⁊ edificabat hec domꝰ añ ānos istos mltos a rege isrl̄ magno ⁊ fortissimo: ⁊ ꝑsūmata ē. Et qm̄ ꝑres nri exacerbātes erāt et peccauerl̄ i deū isrl̄: tradidit eos i manus nabuchodonosoꝛ regꝛ babylonis regꝛ chaldeoꝝ ⁊ domū istā demolierūt: ⁊ icēderūt: ⁊ ꝓplm captiuū duxerl̄ i babylonē. In ꝓmo āno regnante cyro rege babylonie scꝛpsit cyrꝰ rex domū hāc edificare: ⁊ illa sacra vasa aurea ⁊ argētea q̄ extulerat nabuchodonosoꝛ ꝺ domo q̄ ē i hierlm: ⁊ ꝓsecraucrat ea in templo: rursus ꝓtulit ea cyrꝰ rex de templo q̄ erat i babylonia: ⁊ tradita sūt babel ⁊ salmanasaro subregulo. Et ceptū ē eis vt offerrēt hec vasa: ⁊ ponerēt i tēplo q̄ erat i hierlm: ⁊ ꝓplū dei edificare i loco suo. Tūc nasarꝰ subiecit fūdamēta domꝰ ē i hierlm: ⁊ exinde vsq; nūc edificat ⁊ nō accepit ꝓsūmatiōez. Tūc ꝺ sit a te o rex: q̄rat i regalibꝰ bibliothecis cyri regꝛ q̄ sit i babylonia: ⁊ si ita fuerit ꝓsilio cyri regꝛ ceptā ē domū dñi q̄ ē i hierlm: ⁊ indicetur ā dño rege nr̄o: scribat ꝺ his nob ⁊ darius rex ꝓcepit inq̄ri i bibliothecis q̄ ibi sūt babylonie: ⁊ inuēt⁹ est i egbathanis oppido q̄ est in media regiōe loc⁹ vn⁹ i q̄ scripta erant ista. Anno ꝓmo regnāte cyro: rex cyrꝰ ꝓcepit domū dñi q̄ ē in hierlm edificare: vbi icēdebant igni assiduo: cubitoꝝ decē: ⁊ latitudo cubitoꝝ sexaginta: ꝗdratū lapidibꝰ politis bus: ⁊ meniano ligneo eiusdē regionis ⁊ meniano vno nouo: ⁊ ipēdia dari domo cyri regꝛ: ⁊ sacra vasa domꝰ tā aurea q̄ argētea q̄ extulit nabuchodonosoꝛ i domū dñi q̄ ē in hierlm erāt posita: vt ponāt illic Et ꝓcurā agere syfennē subregulū syrie ⁊ phenicis ⁊ satrabuzanē ⁊ sodales eiꝰ ordinati erāt i syria ⁊ phenice ꝓsides abstinerent se ab eodē loco. Et ꝓcepi i totū edificare: ⁊ ꝑsperari ⁊ auēt eos ꝙ sē excaptiuitate indoꝝ ꝓsūmarel tēplū edis dñi: ⁊ a rege tributoꝝ celesyrie ⁊ phenicꝛ: dūlā q̄ntitatē dari his hoīb⁹ ad sacrificia dñi zorobabel ꝓfecto ad tauros et arietes ⁊ agnos: sicꝯ āt ⁊ frumētū ⁊ sal ⁊ nū ⁊ oleū instāter p singlos ānos: sacerdotes q̄ sūt i hierlm dicta ꝓsumi q̄tidie sine vlla dilatiōe: vt rāt libatiōes sūmo ꝺo p rege ⁊ p ei⁹: ⁊ orēt p ip̄oꝝ vita. Et denūcet ꝺcūq; trāsgressi fuerint aliq̄d ex ꝺcta sūt: aut spreuerit: accipiat lig

...ris ꝑfis ⁊ fusp̄ēāt: ⁊ bona ih̄oz
...alcridāt. Propteres ⁊ dñs cui⁹no
...uocatū ē ibi: exterminet oēs regē ⁊
...ē q̄ manū suā extenderit ꝓhibere:
...male tractare domū dñi illā q̄ ē in
...m. Ego dari⁹ rex decreui ꝙ diligē
...tissime ꝑm hec fieri. VII
Tunc ysdēnes subregul⁹ celesyrie
...phenic⁊ ⁊ satrabuzanes et so-
...es obsecuti his q̄ a dario rege erāt
...ra: insistebāt sacrosctis op⁹ dili
...time cooꝑātes cū senioꝛib⁹ iudeo-
...ciꝑib⁹ syrie: ⁊ ꝓsperata sūt sacro
...opa: ꝙphetātib⁹ aggeo ⁊ zacharia
...is Et ꝓsumauerūt op⁹a ꝑ ꝓceptū dñi
...isrl ⁊ ꝓsilio cyri et darij et arta-
...is regis ꝑsaꝛ. Et ꝓsūmata ē dom⁹
...isq̄ ad tertiā ⁊ vicesimā diē men-
...dar: sexto āno darij regis. Et fece-
...rūt filij isrl ⁊ sacerdotes ⁊ leuite ⁊ cete
...erāt ex captiuitate q̄ appositi: sunt
...es q̄ scꝛpta sūt i libꝛo moysi. Et ob-
...tulerūt i dedicatiōez tēpli dñi: tauros
...arietes ducētos: agnos q̄drigen-
...ꝛ ⁊ hedos ꝑ ꝑcis vniūsi isrl duode-
...cim numez tribuū isrl. Et steterūt
...erdotes ⁊ leuite amicti stolis ꝑ tri-
...bus op⁹a dñi dei isrl: ꝑm libꝛū moy
...si ordinarij ꝑ singulas ianuas Et egerūt
...isrl cū hijs q̄ erāt ex captiuitate: il
...phase q̄rtadecima luna mēsis pri-
...mi sclificati sūt sacerdotes ⁊ leuite.
...es filij captiuitatis nō sūt sic sctifica
...ti leuite oēs sic sctificati sūt Et imo
...erūt phase vniūsi filij captiuitatis:
...ib⁹ suis sacerdotib⁹ ⁊ sibimetipis.
...manducauerūt filij isrl q̄ erāt ex ca-
...ꝑtiuitate oēs q̄ remāserāt ab oib⁹ ere-
...ctoꝛib⁹ gētiū tre q̄rētes dñm: et cele-
...brauerūt diē festū azymoꝛ septē dieb⁹
...lātes i ꝓspectu dñi: q̄m ꝓtulit cōci-
...liū assyrioꝛ i eos: ꝓfortare man⁹
...eoꝛ ad op⁹a dñi dei isrl. VIII
Et p⁹ hūc: regnāte artaxerxe p-
...sarū rege: accessit esdras filius
...filij helchie: filij solome: filij sa-
...filij achitob: filij ameri: filij aza-
...filij bocci: filij abisue: filij phinees
...eazari: filij aarō primi sacerdotis
...dras ascēdit de babylonia cū esset
...ba: ingeniosus i lege moysi q̄ data
...ño isrl: docere ⁊ facere. Et dedit ei
...gias ꝙ inuenisset gr̄az i oi dignita-
...desiderio i ꝓspectu ei⁹. Et ascēderūt

sit cū ih̄o ex filijs isrl ⁊ sacerdotib⁹ ⁊ le
uitis ⁊ sacris cātoꝛib⁹ tēpli: ⁊ ostiarijs ⁊
huis tēpli in hierlm. Anno septio reg-
nāte artaxerxe i q̄nto mēse: h̄ ann⁹ se-
ptim⁹ ē regni: exeūtes ō babylonia no
uilunio q̄nti mēsis venerūt hierosolimā iux̄ ꝓceptū illi⁹: ꝑm ꝓsperitatē itineris a dño ih̄oz datā eis. In his esd
esdras magnā disciplinā obtinebat ne
ꝑtermitteret q̄cq̄ eoz q̄ essent ex lege
dñi ⁊ ꝓcepti⁊: ⁊ docēdo vniūsū isrl oēs
iusticiā ⁊ iudiciū. Accedētes āt q̄ scri-
bebāt scꝛpta artaxerxis regis: tradiderūt
scꝛptū qō obuenerat ab artaxerxe rege
ad esdrā sacerdotē ⁊ lectoꝛē legis dñi:
cui⁹ exēplū subiectū ē. Rex artaxerxes
esdre sacerdoti ⁊ lectoꝛi legis dñi salu
tē. Humanioꝛ ego iudicans i bñficijs:
ꝓcepi eis q̄ desiderāt ex gente iudeoz
sua spōte: ⁊ ex sacerdotib⁹ ⁊ leuitis qui
sūt i regno meo: comitari tecū i hierlm.
Si q̄ ꝙ cupiūt ire tecū ꝓueniāt ⁊ ꝑfici
scant sic placuit mihi et septē amicis
meis ꝓsiliarijs: vt visitent ea q̄ aguntur
ꝑm iudeā ⁊ hierlm: obꝺuātes sicut ha
bes i lege dñi: ⁊ ferāt munera dño isrl:
q̄ voui ego ⁊ amici hierlm: ⁊ oē aurū ⁊
argēti q̄ inuētū fuerit i regiōe babylo
nie: dño i hierlm cū illo qō ē donatuz
ꝑ ipsa gēte i tēplū dñi eoz qō ē i hieru
salē: vt colligat̄ ꝺ aurum ⁊ argēti ad
tauros ⁊ arietes ⁊ agnos ⁊ hedos: ⁊ q̄
his sunt ꝓgruentia: vt offerāt hostias
dño sup altare dñi ih̄oz qō ē i hierlm
Et oia q̄cūq̄ voluerit cū fribus tuis fa-
cere auro ⁊ argēto: ꝑfice ꝑ voluntate
tua ꝑm ꝓceptū dñi dei tui: ⁊ sacrosctā
vasa q̄ data sunt tibi ad op⁹a dom⁹ dñi
dei tui: q̄ ē i hierlm: ⁊ cet̄a q̄cunq̄ tibi
subuenerit ad op⁹a tēpli dei tui: dabis
ꝺ regali gazophylatio cū voluerit cus
fribus tuis facere auro et argento ꝑfice
ꝑm volūtatē dñi. Et ego q̄dē rex arta
xerxes ꝓcepi custodib⁹ thesauroz syrie
⁊ phenicis: vt q̄cūq̄ scꝛpserit esdras sa-
cerdos ⁊ lectoꝛ legis dñi: diligēter det
ei vsq̄ ad argēti talēta cētū: sicr ⁊ au-
ri: ⁊ vsq̄ ad frumēti modios cētū: ⁊ vi
ni amphoꝛas cētū: ⁊ alia q̄cūq̄ abun-
dāt sine taxatiōe. Oia ꝑm legē dei fiāt
deo altissimo: ne forte exurgat ira i reg
no regis: ⁊ filij et filioz ei⁹. Uobis aūt
ꝺ: vt oib⁹ sacerdotib⁹ et leuitis et sacris
cātoꝛib⁹ ⁊ seruis tēpli ⁊ scribis templi

⁊ ꝺ

huiꝰ nullñ tributñ neq; vlla alia indictio irrogeť: nec habeat quisq; prătez
C obūcere eis quicq; Tu aūt esdras ꝟm sapiētiā dei ꝓstitue iudices ⁊ arbitros i tota syria et phenice: et oēs q̄ legem dei tui nō nouerūt doce: vt q̄tq; transgressi fuerint legē: diligēter plectanť: siue morte siue cruciatu siue etiā pecunie multatiōe: vel abductiōe. Et dixit esdras scriba. Bñdictꝰ dñs patꝝ nrorū q̄ dedit hāc volūtatē in cor regis clarificare domū suā q̄ est in hierusalē: et me honorificauit in cōspectu regis: et cōsiliariorꝝ et amicorꝝ eiꝰ et purpuratorū eiꝰ: et ego cōstans auio factꝰ sū ꝟm opitulationē dñi dei mei. Et cōgregaui ex isrl viros: vt simul ascēderēt me-
i. Esdre. 8. a cū. Et hi sūt ꝓpositi ꝟm suas patrias ⁊ pricipatꝰ portionales eorū q̄ mecū ascēderūt de babylonia: i regno artaxerxis Ex filiꝫs phares: gersomꝰ. Ex filiꝫs siemarith: amenꝰ. Filiorꝝ dauid: accꝰ filius scecilie. Ex filiꝫs phares: zacharias et cū eo reuersi sūt viri centū q̄nq̄ginta. Ex filiꝫs ductoris moabilionis zaraei: et cum ipo viri ducēti q̄nq̄ginta. Ex filiꝫs zacues: iechonias zechoeli: et cū ipo viri ducēti q̄nq̄ginta. Ex filiꝫs sala: maalias gotholie: et cuz ipo viri septuaginta. Ex filiꝫs saphatie: zarias micheli: et cū ipo viri octoginta. Ex filiꝫs iob: abdias iehieli: ⁊ cū ipo viri ducēti duodeci. Ex filiꝫs banie salimoth filiꝰ iosaphie: et cū ipo viri cētū sexagita. Ex filiꝫs beer: zacharias bebei: ⁊ cū ipo viri ducēti octo. Ex filiꝫs ezead: iohānes azechan: et cū ipo viri centū decem Ex filiꝫs adonichā ipis postremis et hec sūt nola eorū: eliaphalā filiꝰ gebel ⁊ semeias: et cū ipo viri septuagin
P ta. Et cōgregaui eos ad fluuiū q̄ dicit thia: et metati illic fuimꝰ triduo: ⁊ recognoui eos. Et ex filiꝫs sacerdotū ⁊ leuitaꝝ nō inueni illic. Et misi ad eleazarum ⁊ eccelom ⁊ masman ⁊ malobā et enaatha et samea et iozibū: nathan: enuagā: zachariā ⁊ mosollamuz: ipos ductores et peritos. Et dixi eis: vt venirēt ad iuddesi q̄ erat spō locū gazophylatiū. Et mādaui eis vt dicerēt iuddeo ⁊ fribꝰ eiꝰ et illis q̄ erāt i gazophylatio: vt mitterent nob eos q̄ sacerdotio fungerēť in domo dñi dei nri. Et adduxerunt nob ꝟm manū validā dñi dei nri viros peritos: ⁊ ex filiꝫs m
filiꝫ leui: filij isrl: sebebian: et filios
frēs q̄ erāt decē et octo: aspiā ⁊ am
ex filijs filiorꝝ chananei: ⁊ filiꝫ co
viri viginti. Et ex his q̄ i tēplo ser
bant q̄s dedit dauid: et ipi principes
oparionē leuitis tēplo seruientiū
centi viginti. Dia nola significau
in scripturꝫ. Et vouī illic ieiunīū
nibꝰ in cōspectu dñi: vt quereē
bonū iter nobis et q̄ nobiscū erāt
lijs et pecoribꝰ ꝓpter insidias. Erub
eñ perere a rege pedites et eques
mitatu tutele gra cōtra adūsarios
stros. Diximꝰ eñ regi: q̄ñ
cū eis: q̄ ingrunt eū in oñi affec
iterū depcati sumꝰ dñm deū nostꝝ
hec: quē et ꝓpitiū habuimꝰ et cōp
facti sumus deo nro. Et sepani
bis ꝓpositꝫ: et sacerdotibꝰ tēpli
duodecim: et sedebian ⁊ asannas
eis ex fribꝰ eorꝝ viros decē. Et
eis aurū argentū et vasa sacerdo
domꝰ dei nri: q̄ donauerat rex et
liarij eiꝰ et principes et oīs isrl. Et
appēdissem tradidi argēti talēta
q̄nq̄ginta: et vasa argētea talēta
tū: et auri talēta centū: et vasoū
orū septies viginti: et vasa erea
no eramēto splēdētia duodecim
speciē reddētia. Et dixi eis: Et vos
cti est is dño: et vasa sūt sācta: ⁊
argēteuz vorū est dño deo patrū
Uigilate et custodite donec
plebis ꝓpositꝫ et sacerdotibꝰ
et ꝓncipibꝰ ciuitatū isrl in
pastoforio domꝰ dei nri. Et
perūt sacerdotes ⁊ leuite: au
tū et vasa: intulerūt in hierm
dñi. Et ꝓmouimꝰ a fluuio thia
odecima mēsis ꝑmi: vsq̄ in
i hierm. Et cū factꝰ fuisset
q̄rta aūe die pōderatū aurū
tradituz ē in domo dñi dei nri
moth filio iozi sacerdoti: ⁊ cū ipo
eleazar filiꝰ phinees: ⁊ erant cū ipis
sadus filiꝰ iesu ⁊ medias et bāni
leuite: ad numerū ⁊ ad pōdus
Et scriptū ē pondus ipoꝝ
Qui aūt venerūt ex captiuitate: obt
rūt sacrificiū dño deo isrl: taur
decim ꝓ oī isrl arietes octoginta
agnos septuaginta duos: hircos ꝓ
cato duodeci: ⁊ ꝓ salutē vaccas

la l sacrificiū dñi. Et relegerūt p
rege regalib⁹ dispēsatorib⁹ t sub
alis celesyrie t phenicē: t honorifi-
erūt gētē et tēplū dñi. Et ꝓsūmat
accesserūt ad me ꝓpositi: dicētes:
segregauerūt gen⁹ isrl t ꝓncipes t
rdotes et leuite et alienigene gen-
t nationes terre imūdicias suas: a
anais et ethei et pherezei et ie-
ei et moabitidis t egyptijs t idu-
a. Cōfecti essent sūt filiab⁹ eoꝝ t ipi t
eoꝝ t mixtū ē semē sācrū alienige
gētib⁹ trē: et ꝓncipes erāt ꝓpositi
ꝓ ⁊ iniqtatē ei⁹ ab initio ipi⁹ reg
Et mox vt audiui ista: ꝓscidi vesti-
ta et sacrā tunicā: t lacerans capil
capitē t barbā: sedi dolēs t mest⁹.
congregatusq; ē ad me quicq; trē mouebāt in ver
bo dñi isrl ad me lugētē sup iniqta
tib⁹: t sedebā tristis vsq; ad vesperti-
num sacrificiū. Et surgēs a ieiunio cōscissis
vestimēta: et sacrā tunicā: inge
nuflās: et extēdēs man⁹ ad dñm: dice
bam: Dñe cōfusus sū et reuerit⁹ sū ad
te deū nr̄m. Peccata essent nr̄a multiplica
ta sunt sup capita nr̄a: et iniqtates nr̄e
crescere sūt vsq; ad celū: qm̄. a tpib⁹ pa
trū nr̄oꝝ sum⁹ in magno pctō vsq; ad
hodiernū diē. Et ꝓpter peccata nr̄a et patrū
nr̄oꝝ sum⁹ traditi cū fratrib⁹ nr̄is t cū
regib⁹ terre in gla-
dio et captiuitatē et depdatione cū cō
fusione vsq; i hodiernū diē. Et nūc quā
dam ꝙ contingit nobis miscōia abs te
deus noster et derelinq; nob radicem et no
men in loco sācificatiōis tue detegere
lucernā nostrū i domo dñi dei nr̄i: da-
re nobis cibū in oī tpe seruitutis nr̄e.
Et cum seruitem⁹ nō fuim⁹ derelicti a
deo nr̄o: sz cōstituit nos in gr̄a po
nob reges ꝑsarū dare cibū: t clari
tatē tēplū dñi dei nr̄i: et edificare de-
solata sion dare nob stabilitatē i iudea
et hierlm. Et nūc q̄d dicim⁹ dñe habē-
tes hec? Trāsgressi.n. sum⁹ ꝓcepta tua
que dedisti in man⁹ puerorū tuorū ꝓphe-
tarū dicēs: Qm̄ terra in q̄ introisti ꝓpos
sidere hereditatē ei⁹: terra polluta est
inquinatiōib⁹ alienigenarū t̄re: et imū
dicie illoꝝ repleuerūt eā totā imūdicia
sua. Et nūc filias vr̄as nō ꝓiungetis fi-
lijs eoꝝ: et filias eoꝝ nō accipietis fi
lijs vr̄is: t nō inq̄retis pacē hr̄e cū illis
vsq; in sempiternū inualescētes māducetis opti-
ma terre: et hereditatē distribuatis fi-
lijs vr̄is vsq; in eūm. Et q̄ cōtingūt no
bis oīa fisit ꝓpter opa nr̄a maligna: et
magna pctā nr̄a. Et dedisti nob talem
radicē et rursū reuersi sum⁹ trāsgredi
legitimas tua: vt cōmisceremur imūdi
cie alienigenarū gētiū t̄re hui⁹. Nōne
iratsceris nob ꝓdere nos: q̄adusq; nō re
linq̄s radix t nomē nr̄m? Dñe de⁹ isrl
verax es. Derelicta ē esth radix vsq; in
hodiernū diē. Ecce nūc sum⁹ i ꝓspectu
tuo i iniqtatib⁹ nr̄is. Nō ē esth adhuc
stare ant te i his. Et cū adorādo ꝓsitere I. Esd. 10. a
tur esdras flēs humi ꝓstrat⁹ ant tēplū:
congregati sūt ad eū ex hierlm turba ma
gna valde: viri t mlieres et iuuenes t
iuuēcule. Flet⁹ esth erat magn⁹ in ipsa
mltitudie. Et cuz clamasset iechonias
iehelī ex filijs israel: dixit esdre: Nos i
dñz peccauim⁹ q̄ collocauim⁹ nobis i
mr̄imoniū mlieres alienigenas ex gē-
tib⁹ t̄re. Et nūc es sup oēz isrl. Jn his
q̄ sit iusiurādū a dño: expellere oēs vxo
res nr̄as q̄ ex alienigenis sūt: cū filijs
earū. Sicut tibi decretū ē a maioribus
tm legē dñi exurgēs expiica: ad te esth
spectat negociū: et nos tecū sum⁹. Vi-
riliter fac. Et exurgens esdras adiura
uit ꝓncipes sacerdotū: t leuitas t oēz
isrl facere tm hec: et iurauerūt. IX

Et exurgens esdras ab ant atriū A
tēpli: abijt i pastoforiū ionathe
filij nasabi: t hospitat⁹ illic nō
gustauit panē: nec aquā bibit: sup ini-
qtatē mltitudis. Et facta ē ꝓdicatio i
oī iudea t i hierlm oibus q̄ erāt ex ca-
ptiuitate i hierlm ꝓgregati: vt q̄cunq;
nō occurrerit biduo vl triduo diei tm
iudiciū assidētiū seniorū tollerēt facul
tates sue: t ipe alien⁹ iudicaret a mlti
tudie captiuitatis. Et ꝓgregati sūt oēs
q̄ erāt ex tribu iuda et beniami i trib⁹
dieb⁹ i hierlm. Hic mēsis ē non⁹ dies
mēsis vicesim⁹. Et sedit ois mltirudo
i area tēpli tremētes ꝓp hyemē pntē.
Et exurgēs esdras dixit illis: Vos iniq
fecistis collocādo vobis in mr̄imoniū
vxores alienigenas: vt adderetis ad pec
cata isrl. Et nunc date ꝓfessionē et ma
gnificētiā dño deo patrū nr̄oꝝ: t pficite
te volūtatē ipi⁹: et discedite a gentib⁹
terre et ab vxorib⁹ alienigenis. Et clā B
mauit ois mltitudo: et direrūt voce ma
gna: Sic dixisti: faciem⁹. Sz qm̄ mul-

titudo magna ē ⁊ tps hyberñr ſi poſ
ſum⁹ iſubſidiari ſtare: ⁊ ꝯ op⁹ nō ē no
bis vni⁹ diei: neq; bidui: mltūdo eſt his
peccauim⁹: ſtēt ꝓpoſiti mltitudinis et
oēs q̄ nobiſcum inhabitāt: ⁊ q̄tq̄t hſit
vxores apō ſe alienigenas: ⁊ aſſiſtāt ac
cepto tpe ex omni loco ꝓſbri ⁊ iudices:
vſq; q̄ ſoluant irā dñi negocū hui⁹. Jo
nathas āt fili⁹ezeli: ⁊ ozias thecam ſu-
ſceperūt ſm hec: ⁊ boſoram⁹ ⁊ leuis et
ſabbathe⁹: ſil coopati ſūt cū ill. Et ſte-
terūt ſm hec oīa vniūſi q̄ erant i capti
uitate. Et elegi ſibi viros eſdras ſacer-
dos ꝓncipes magnos ō pfib⁹eorū ſm
noīa: ⁊ ꝓſederūt nouilunio mēſis deci
C mi examinare negociū iſtud. Et deter-
minatū ē de viris qui habebāt vxores
alienigenas vſq; ad neomenia primi
mēſis: ⁊ inuēti ſūt ex ſacerdotib⁹ pmix-
ti q̄ habebāt alienigenas vxores. Ex
filīs ieſu filī ioſedech et frib⁹ei⁹: ma-
ſeas et eliezer⁹ et lozib⁹ ⁊ ioade⁹: ⁊ inie
runt man⁹ vt expellerēt vxores ſuas: et
ad litādū i exoratione arietē ꝓ ignorā
tia ſua. Et ex filīs ſemmeri maſeas et
eſſes ⁊ ieelech: azarias. Et ex filīs ſoſe
re liſomaſias: hiſmaenis et nathanae:
iuſſio redd⁹ ⁊ talſas. Et ex leuitꝫ iozab
dus et ſemeis et colnis et calitas et fa
ctheas et coluas ⁊ elionas. Et ex ſacris
cātozib⁹: eliaſib: zaccar⁹ Et ex oſtiarīſ
ſallum⁹ et tolbanes. Et ex iſrl: ex filīs
ſozo oſi ⁊ remias et geddias et melchi
as ⁊ michel⁹ et eleazar⁹ et iēmebias et
bānas. Et ex filīs iolamam: chamas
⁊ zacharias: ⁊ iezrelus et ioddi⁹ et em-
D moth ⁊ helias. Et ex filīs zathoim: eli
adas ⁊ liaſum⁹: zochias ⁊ larimoth et
zabdis ⁊ tebediaſ. Et ex filīs zebes: io
hānes et amanias ⁊ zabdias et emēs.
Et ex filīs bāni: olam⁹ et malluch⁹ et
iedde⁹ ⁊ iaſub ⁊ aſab⁹ et hierimoth. Et
ex filīs addin: naath⁹ ⁊ mooſias ⁊ cale
us et raanas: maaſeas mathathias et
beſeel ⁊ bōnus ⁊ manaſſes. Et ex filīs
nuae: noneas et aſeas ⁊ melchias ⁊ ſa-
meas et ſimō beniamin et malchus et
marras. Et ex filīs aſom: ꝯriane⁹ ma-
thathias et bān⁹ eliphalach et manaſ-
ſes et ſemei. Et ex filīs bāni: hieremi-
as ⁊ moadias ⁊ abiam⁹ ⁊ iohel ⁊ bane
as et pelias ⁊ ionas ⁊ marimoth ⁊ eli-
aſib ⁊ mathane⁹ ⁊ eliaſis ⁊ oziſas ⁊ die
E lus et ſemedi⁹ et ſambris ioſephus. Et

ex filīs nobei: idelus ⁊ mathathias
ſabadus et zecheda ſedmi ⁊ ieſſci ba
as. Oēs iſti ꝓuūxerūt ſibi vxores alie
genas: et diuiſerūt eas cū filīs. Et
habitauerunt ſacerdotes ⁊ leuite: et
erāt ex iſrl i hierlm: et i tota vna
ne nouilunio mēſis ſeptimi. Et
lī iſrl i cōmoratiōib⁹ ſuis. Et
ta ē oīs mltitudo ſil i areā q̄ ē ad
te porte ſacre. Et dixerūt eſdre pō
⁊ lectori: vt afferret legē moyſi q̄
ta ē a dño deo iſrael. Et attulit eſdr
pōtifex legē oī multitudini eoꝝ a
vſq; ad mulierē ⁊ oib⁹ ſacerdotib⁹
dire legē nouilunio mēſis ſeptimi.
legebat i area q̄ ē añ ſacrā portā
a ꝓma luce vſq; ad veſperā: coram
⁊ mulierib⁹. Et dederunt oēs ſenſū
legē. Et ſtetit eſdras ſacerdos et
legꝫ ſup ligneū tribunal qō fabric
erat. Et ſteterūt ad eū mathathias ⁊
mus ananias: azarias: urias: ezech
⁊ balſam⁹ ad dexterā: ⁊ ad ſiniſtrā: fa
de⁹: miſael: malachias: abuſthas: ſa
nabadias et zacharias. Et aſſūpſit
dras libꝝ coram oī multitudine: ꝓſid
bat enī i gl̄ia in ꝓſpectu oīm. Et ci
ſoluiſſet legē: oēs recti ſteterūt: ⁊ b
xit eſdras dñm deū altiſſimū: deū ſab
baoth oipotētē. Et rñdit omnis p
amē. Et eleuatꝫ ſurſū manib⁹: p
tes i terrā adorauerūt dñm: ieſus ⁊ ba
eus et ſarebias et iaddim⁹ et accub
ſabbathe⁹ ⁊ calithes et azarias et ioz
dus et ananias et phillas leuite: q̄ d
cebāt legē dñi ⁊ i mltitudīe legebā
gē dñi: ⁊ ꝓferebāt ſinguli eos q̄ in
gebāt lectionē. Et dixit athararthes
dre pōtifici ⁊ lectori ⁊ leuitis q̄ doc
multitudinē: dicens: Dies ō ſacra
dño. Et oēs flebāt cū audiſſent legē
Et dixit eſdras. Digreſſi ꝫ manducate
pinguiſſima queq; ⁊ bibite dulciſſima
queq; et mittite munera his q̄ nō
Sanct⁹ eſt ℔ dies dñi et nolite
ſti eſſe. Dñs enī clarificabit vos. Et
uite denūciabāt in publico oīb⁹: dies
tes: Dies ℔ ſanct⁹ eſt. Nolite meſti eſſe.
Et abierūt oēs manducare ⁊ bibere
epulari; ⁊ dare munera his q̄ nō
bāt vt epulēt. Magnifice enī ſūt
tati ꝓbis q̄bus edocti ſūt. Et
ti ſūt vniūſi in hierlm celebrare
am ſm teſtamentū dñi dei iſrael.

Explicit liber Esdre tertius: Incipit liber Esdre quartus. Capkm. I

LIber esdre pro
phete seos: filꝰ sarei: filꝰ a-
zarei: filꝰ helchie: filꝰ sada
nie: filꝰ sadoch: filꝰ achi-
tob: filꝰ achie: filꝰ phinees: filꝰ heli: fi
amerie: filꝰ asiei: filꝰ marimoth: fi-
arna: filꝰ ozie:: filꝰ bozith: filꝰ abi-
filꝰ phinees: filꝰ eleazar: filꝰ aarō
tribu leui: q̄ fuit captiuꝰ i regione
doꝝ i regno artaxerxis regꝭ ꝑsarū
facti ē ꝙbꝝ dñi ad me: dicēs: Va-
te t nūcia ꝑpło meo facinora ipoꝝ t
dñs eoꝝ iniq̄tates q̄s i me admiserūt
nūciēt filꝭs filioꝝ q̄ pctā parentū
oꝝ i illis creuerūt. Obliti est mei
crificauerūt dīs alienis. ‖ Nōne ego
ui eos de tra egypti: de domo ſui-
. Ipſi aūt irritauerūt me: t cōsilia
a ſpreuerūt. Tu āt excute comā capi
tua: t pūce oia mala ſup illos: qm̄
obedierūt legi mee. Ꝑpłus āt ē in
ciplinaꝰ. Usq̄ q̄ eos ſustinebo q̄bꝰ
ta bñficia cōtuli? Reges multos ꝑ-
er eos ſubuerti: pharaonē cū pueris
s t oēm exercitū eiꝰ pcuſſi. Oēs gē
s a facie eoꝝ pdidi: t i oriētē ꝑuin-
uarū duarū ꝑplos tyri t ſydonis diſſi-
ui: t oēs aduersarios eoꝝ interfecti
u vero loq̄re ad eos: dicēs: Hec dic
s. Nēpe q̄ vos p mare trāſmeauiſ: et
uras vob initio munitas: exhibui.
ucē vob dedi moyſen: t aarō ſacer-
otē: lucē vob p colūnā ignis ꝓſtiti: t
agna mirabilia feci i vob. Vos autē
ſi obliti eſtis dic dñs. Hec dicit dñs
potēs. Coturnix vob i ſigno fuit: ca
ra vob ad tutelā dedi: t illic murmu
ſtis: t nō triūphaſtis i noie meo de
ctione inimicoꝝ vroꝝ: ſed adhuc
ic vſq̄ murmuraſtꝭ. Ubi ſūt bñficia
ꝑſtiti vob. Nonne i deſto cū eſurire-
clamaſtꝭ ad me dicētes: vt q̄d nos
ſtrū iſtō adduxiſti t iterficere nos?
Deꝰ nobis fuerat ꝙuire egyptiꝭs q̄s
ueni i deſto ꝙ. Ego dolni gemitꝰ ve-
ſtꝝ: t dedi vob māna i eſcā. Panē an-
lorꝭ māducaſtꝭ. Nōne cū ſitireſtꝭ: pe-
ſti ꝙ excidi: t fluxerūt aq̄ in ſaturitatē?
Propt eſtus foliꝭs arboꝝ vos texi. Di
ſi vob tras pingues: chananeos et
ſpareos philiſtinos a facie vra ꝑie-
ci. Quid faciē vobis adhuc dicit dñs?
Hec dic dñs oipotēs. In deſerto cū eſ- Ex .15.d
ſetis i flumine āmoreo ſitiētes t blaſ
phemātes nomē meū: nō ignē vob ꝑ
blaſphemātꝭs dedi: ſz mittēs lignū in
aquā: dulce feci flumē. Quid tibi faciā
iacob? Noluiſti obedire iuda. Trāſfe-
rā me ad alias gētes: t dabo eis nomē
meū: vt cuſtodiāt legittima mea. Qm̄
me dereliq̄ſtis: t ego vos derelinquā.
Petētibꝰ vob a me miſericordiā nō mi
serebor: qm̄ inuocabitꝭ me: ego nō exau-
diā vos. Maculaſtꝭ ei manꝰ vras san-
guine: t pedes vri ipigri ſūt ad cōmit-
tēda homicidia. Nō q̄ſi me dereliq̄ſtꝭ
ſz vosmꝫpis: dicit dñs: Hec dic dñs oipo
tēs. Nōne ego vos rogaui vt pr̄ filios
t mr̄ filias: et vt nutrix puulos ſuos:
vt eſſetꝭ mihi i ꝑplm: t ego vob in deū
t vos mihi i filios: t ego vob i prēm?
Ita vos collegi: vt gallina pullos ſuos Leui.26.d
ſub alas ſuas. Nō aūt q̄d faciā vob? Matth.23.d
Proꝛciā vos a facie mea. Oblationeꝫ D
cū mihi attuleritꝭ auertā faciē meā a vo
bis. Dies ei feſtos vros t neomenia et
circūciſiōes repudiā: Ego miſi pueros
meos ꝓphetas ad vos: q̄s acceptos in
terfeciſtis: t laniaſtis corpa eoꝝ: quo-
rū sāguinē exq̄rā dicit dñs. Hec dicit
dñs oipotēs. Domꝰ vra debta ē. Pro-
ꝛciā vos ſic vētꝰ ſtipulā: t filꝭ ꝓcrea-
tionē ñ faciēt: qm̄ mādatū meū neglex
erūt: t q̄ malū ē coram me fecerūt. Tra
dā domos vras ꝑplo veniēti q̄ me nō
audiētes credūt: q̄bꝰ ſigna nō oſtidi fa
ciēt q̄ ꝑcepi. Prophetas nō viderūt: t
memorabūꝝ iniq̄tatū eoꝝ. Teſtor ꝑplm
veniētis gram: cuiꝰ puuli exultāt cuz
leticia me nōvidētes oculis carnalibꝰ
ſz ſpū credētes q̄ dixi. Et nūc frāt aſpi
ce q̄ gla: t vidi ꝑplm veniētē ab oriē-
te: q̄bꝰ dabo ducatū abrāā yſaac t ia-
cob et oſee t amos et michee: t ioel:
t abdie t ione t naū t abachuc ſopho
nie: aggei: zacharie: et malachim q̄ et
Hec angelꝰ dñi vocatꝰ ē. II B
h. dicit dñs: Ego eduxi ꝑplm iſtū
de ſeruitute: q̄bꝰ mādata dedi
ꝓpueros meos ꝓphas q̄s audire nolu
erūt: ſz irrita fecerūt mea cōſilia. Mat
q̄ eos generauit: dicit illis. Ite filij: q̄
ego vidua ſū t derelicta. Educaui vos
cū leticia: t amiſi vos cū luctu et triſti
cia. Qm̄ peccaſtis coram dño deo vro: et

qđ malñ ẽ coꝝ eo feciſtꝫ Mõ ãt đd fa
ciã vob: Ego vidua ſñ ꝛ derelicta. Ite
filiꝫ: ꝛ petite a dño miſericordiã. Ego
aũt te pr teſtẽ iuoco ſuꝑ mrem filioꝝ
q̃ noluerr teſtamẽtũ meũ ꝟuare: vt des
eis ꝓfuſionẽ ꝛ mrem eoꝝ i direptionẽ
ne generatio eoꝝ fiat. Diſpganr i gen
tes noia eoꝝ: deleãr a ẽra: qñ ſpreue-
rũt ſacrm meũ. Ue tibi aſſur: q̃ abſcon
Sech.19.e dis iniq̃s penes te. Sẽs mala memora
re đd feceri ſodome ꝛ gomorre q̃rũ ẽra
iacet i piceis: glebis ꝛ aggerib⁹ cineꝝ.
Sic dabo eos q̃ me nõ audierũt: dicit
dñs oipotẽs. Hec dic dñs ad eſdrã. Nñ
cia ꝑpo meo: qñ dabo eis regnũ hie-
ruſalẽ qđ datur⁹ erã iſrl. Et ſumã mi
hi gloriã illoꝝ: ꝛ dabo eis tabernacu-
la eẽna q̃ ꝑparauerã illis. Lignũ vite
erit illis i odorẽ vnguẽti: ꝛ nõ labora-
B bũr neq̃ fatigabñr. Ite ꝛ accipietis.
Rogate vob dies paucos vt imorenr.
Jam parũ ẽ vob regnũ. Uigilate. Te-
ſtare celũ ꝛ ẽrã. Cõtriui ei malũ ꝛ crea-
ui donũ: qr viuo ego dicit dñs. Mater
ãplectere filios tuos: educa illos cũ le-
ticia. Sicut collũba ꝓfirma pedes eoꝝ
qñ te elegi dicit dñs. Et reſuſcitabo
mortuos de locꝭ ſuis: ꝛ de monumẽtis
educã illos: qñ cognoui nomẽ meũ i
iſrl. Noli timere mr filioꝝ qñ te elegi
dic dñs. Mittã tibi adiutoriñ pueros
meos eſaiã ꝛ hieremiã: ad q̃rũ ꝓſiliñ
ſãctificaui et paraui tibi arbores duo-
decim grauatas varijs fructib⁹: ꝛ toti
dẽ fontes fluẽtes lac ꝛ mel: ꝛ mõtes i-
mẽſos septẽ: habẽtes roſã ꝛ liliũ: i q̃b⁹
gaudio ſplebo filioss tuos. Uiduã iu
Tob.1.d ſtifica: pupillo iudica: egẽti da: orpha-
nũ tuere: nudũ veſti: cõfractũ ꝛ debilẽ
cura: claudũ irridere noli: tutare man
cũ: ꝛ cecũ ad viſionẽ claritatꝭ mee ad-
mitte: Senẽ ꝛ iuuenẽ intra muros tu
os ꝟua: mortuos vbi iuenerꝭ ſignãs cõ
mẽda ſepulchro: ꝛ dabo tibi ꝑmã ceſſi
onẽ i reſurrectiõe mea. Pauſa ꝛ q̃eſce
ꝑpls me⁹: qr veniet reges tua. Nutrir
bona nutri filios tuos: cõfirma pedes
eoꝝ. Seruos q̃s tibi dedi: nemo ex eis
C interiet. Ego ei eos reqrã ỏ nũero tuo
Noli fatigari. Cũ ei venerit dies ꝑſſure
et anguſtie: alq̃ plorabñt ꝛ triſtes erũt
ſu ãt hilarꝭ et copioſa eris. Zelabñt ge
tes: et nil aduerſus te poterũt dic dñs
Manꝰ mee tegẽt te: ne filij tui gehẽnã

videãt. Jocũdare mr cũ filijs tuis: q
ego te eripiã dicit dñs. Filios tuos me
miẽtes memorare: qñ ego eos educã
de lateribꝰ ẽre: ꝛ miſericordiã cũ illis
faciã: qñ miſericors ſũ: dic dñs oipo-
tẽs. Amplectere natos tuos vſq̃ dũ
nio ꝛ ꝑſtem ilr miſericordiã: qñ cruba
rãt fontes mei: et gr̃a mea nõ deficiet.
Ego eſdras ꝓceptũ accepi a dño i mõ
te oreb: vt irẽ ad iſrl. Ad q̃s cũ venirẽ
reprobauerũt me: et reſpuerũt mãdata
dñi. Ideoq̃ vobis dico gẽtes q̃ audiſtis
et intelligitis. Expectate paſtorẽ vrm
requiẽ eẽnitatꝭ dabit vob qñ i ꝓxi
mo ẽ ille q̃ i fine ſeculi aduenier. Para
eſtote ad ꝑmia regni: qr lux ꝑpetua lu
cebit vob: ꝑ eẽnitatẽ xpi. Fugite tẽ
brã ſecli huꝰ. Accipite iocũditatẽ glo
rie vre. Ego teſtor palã ſaluatorẽ mei
cõmẽdatũ donũ accipite et iocũdam
gr̃as agẽtes ei q̃ vos ad celeſtia regna
vocauit. Surgite et ſtate et videte nu-
merũ ſignatoꝝ i cõuiuio dñi. Qui ſe
vmbra ſeculi trãſtulerũt: ſplẽdidas ve
nicas a dño acceperũt. Recipe ſion ve
merũ euũ: ꝛ cõclude cãdidatos tuos q̃
legẽ dñi cõpleuerr. Filioꝝ tuoꝝ q̃s op
tabas plenꝰ ẽ nũerꝰ. Roga ſperũ dñi
vt ſãctificer ꝑpls tuꝰ q̃ vocatꝰ ẽ ad in
itio. Ego eſdras vidi i mõte ſion ma
bã magnã quã nũerare nõ poui: ꝛ oẽs
cãticis collaudabãt dñm. Et i medio
eoꝝ erat iuuenil ſtatura celſus: emine
tior oibꝰ ilr ꝛ ſinguꝝ eoꝝ capitib⁹ ipo
nebat coronas: ꝛ magꝭ exaltabar. Ego
ãt miraculo tenebar. Tũc interrogaui
angelũ: et dixi. Qui ſũt hi dñe? Qui rñ
dẽs dixit mihi. Hi ſũt q̃ mortalẽ tuni-
cã depoſuerũt: ꝛ imortalẽ ſumpſerũt: ꝛ
ꝓfeſſi ſũt nomẽ dei. Mõ coronãr et ac
cipiũt palmas. Et dixi angelo. Ille iu-
uenis q̃s ẽ q̃ eis coronas ponit ꝛ pal-
mas i manꝰ tradit? Et rñdẽs: dixit mi
hi: Ipſe ẽ filiꝰ dei: quẽ i ſeculo ꝓfeſſi ſũ
Ego ãt magnificare eos cepi: q̃ fortis
ꝑ noie dñi ſtetert. Tũc dixit mihi an-
gelus. Uade annũcia ꝑpło meo quã ex
quãta mirabilia dñi dei vidiſti. III

Anno triceſimo ruine ciuitatis
erã i babylone: ꝛ ꝓturbaꝰ ſum
ſuꝑ cubiculo meo recubẽs. Et
cogitatiões mee aſcẽdebãt ſup cor me
um: qñ vidi deꝓtionẽ ſion: ꝛ abũdan
tiã eoꝝ q̃ habitabãt i babylone. Et ti

ut? ẽ ſplis me⁹ valde. Et cepi loq̃ ad
nſumá ẏba timorata. Et dixi: O do
ator: dñe tu dixiſti ab initio qñ plã-
ſti trã: t ꝟ ſol⁹: t iꝑaſti ꝓko: t vedi-
ſ adã corp⁹ mortuũ. ſi et iõm figmen
manuũ tuarũ erat t inſufflaſti i eũ
ſpm vite: t fact⁹ ẽ viuẽs coꝝ te: t idux
i eũ i paꝺiſo quẽ plãtauerat dextera
a añq̃ era aduẽtaret. Et huicmãda
i diligere viã tuã t ꝓteriuit eã: t ſta-
m inſtituiſti i eũ mortẽ t i nationib⁹
⁹: t nate ſũt gẽtes t trib⁹ et ꝓpli t co
natiões ãrũ nõ ẽ nũer⁹. Et ãbulauit
naq̃ gẽs i volũtate ſua: t mira age
ãt coꝝ te: et ſpnebãt ꝓcepta tua. Jte
ũ ãt i rpe iduxiſti diluuiũ ſup inhabi
tes ſeculũ: t ꝓdidiſti eos. Et factũ ẽ
vnoq̃ eoꝝ ſicut ade mori: ſic his di
uiũ. Dereliq̃ſti ãt vnũ ex his noe cũ
omo ſua: t ex eo iuſti oẽs. Et factũ ẽ
cepiſſent multiplicari q̃ habitabãt
ꝝ terrã: t mltiplicauerũt filios t po
alos t gẽtes multas: t ceperũt itera-
o ipietatẽ facere plꝰq̃ priores. Et fa-
ũ ẽ cũ iniq̃tatẽ facerẽt coꝝ te: elegi-
i nbi virũ exhis cui nomẽ erat abra
am. Et dilexiſti eũ: t demõſtraſti ei ſo-
m volũtatẽ tuã. Et diſpoſuiſti ei teſta-
mentũ eẽnũ t dixiſti ei vt nõ vnq̃ dere
linq̃res ſemẽ ei⁹. Et dediſti ei ẏſaac: t
ſaac dediſti iacob t eſau. Et ſegrega-
ti tibi iacob: eſau ãt ſeꝑaſti. Et fact⁹
iacob i mltitudine magna. Et factũ
ẽ cũ educeres ſemen ei⁹ ex egẏpto: ad-
uxiſti ſup mõtẽ ſina. Et inclinaſti ce
los t ſtatuiſti trã: t cõmouiſti orbẽ: et
remere feciſti abyſſos: t ꝓturbaſti ſe-
culũ: et trãſiit gꝛia tua portas q̃ttuor
gnis t fremot⁹ et ſpũs t gelu: vt da-
es ſemini iacob legẽ: et generatiõi iſ-
ael diligẽtiã. Et ñ abſtuliſti ab eiſ coꝝ
malignũ: vt faceret lex tua i eis fructũ
Cui ei malignũ baiulãs ꝓm⁹ adã trãſ-
greſſus et vict⁹ ẽ: ſz et oẽs q̃ de eo nati
ſũt. Et facta eſt ꝓmanẽs infirmitas: et
lex cũ corde ppli cũ malignitate radi-
cis: et diſceſſit qđ bonũ ẽ: et mãſit ma-
lignũ. Et trãſierũt tpa t finiti ſũt ãni
Et ſuſcitaſti tibi ſpũ noie đõ t dixiſti ei
ut ædificare ciuitatem nois tui: t offerre
tibi i eadẽ th⁹ et oblatiões. Et factũ ẽ
p annis multis: t dereliq̃rũt q̃ habita
bãt ciuitatẽ i oib⁹ facictes ſicut fecit
adã t oẽs generatiões ei⁹, Utebãt eñ

t ipi corde maligno. Et tradidiſti ciui
tatẽ tuã in manib⁹ inimicoꝝ tuoꝝ:
Nũq̃d meliora faciũt q̃ habitãt baby
lonẽ? Et ꝓpter hoc dñabit̃ ſion. Fa-
ctũ eſt eũ veniſſem huc t vidiſſem im-
pietates quarũ nõ eſt numer⁹: t delin
quẽtes multos. vidit aia mea ꝟ trice-
ſimo anno t exceſſit coꝝ meũ: qñ vidi
quõ ſuſtines eos peccãtes: t peꝛciſti i-
pie agẽtib⁹: t ꝓdidiſti ppl'm tuũ t cõ⁹
uaſti iimicos tuos t nõ ſignificaſti. Ni
hil memi quõ debeat derelinq̃ via hec
Nũq̃d meliora fac̃ babylõ q̃ſ ſion: aut
alia gẽs ꝓgnouit te p̃t iſrl? Aut q̃ trib⁹
crediderit teſtamẽtꝫ tuis ſic̃ iacob?
Quaꝝ merces nõ cõpauit: neq̃ labor
fructificauit. Pertrãſiẽs ei ꝓtrãſiui in
gẽtib⁹: t vidi abũdãtes eas: t ñ memo
rãtes mãdatoꝝ tuoꝝ. Nũc ꝟ põdera i
ſtatera nras iniq̃tates et eoꝝ q̃ habi-
tãt i ſeculo: et nõ inuenieꝝ nomẽ tuũ ni
ſi i iſrl. Aut qñ nõ peccaueꝝ i ſpectu
tuo q̃ habitãt trã: aut q̃ gẽs ſic obſua
uit mãdata tua? Nos q̃dẽ p noia iue-
nies ſuaſſe mãdata tua: gẽtes aũt nõ

Et rñdit ad (inuenies. IIII
me ãgel⁹ q̃ miſſus ẽ ad me cui
nomẽ huriel: et dixit mihi: Ex-
cedẽs exceſſit coꝝ tuũ i ſecko ꝟ: t cõ-
hẽdere cogitas viã altiſſimi. Et dixi:
Ita dñe meus. Et rñdit mihi: t dixit:
Tres vias miſſus ſũ oſtẽdere tibi: t treſ
ſilitudines ꝓponere coꝝ te: ꝺ q̃b⁹ mi-
hi ſi renũciauerꝫ vnã ex his: et ego tibi
demõſtrabo viã: quã deſideras videre
t docebo te vñ ſit coꝝ malignũ. Et dixi
Loq̃re dñe me⁹. Et dixit ad me. Uade
põdera mihi ignis põdus: aut mẽſura
mihi flatũ vẽti: aut reuoca mihi diẽ q̃
ꝓterũt. Et rñdi t dixi: Quis natoꝝ po
terit facere vt me iterroges de his? Et
dixit ad me. Si eẽm increpãs te dicẽs
quãte hĩtatiões ſũt i corde marꝫ: aut
quãte vene ſũt i ꝓncipio abyſſi: aut q̃n
te vene ſũt ſup firmamẽtũ: aut q̃ ſũt ex
itus paꝺiſi: diceres mihi forraſſis i: ab
yſſũ nõ deſcẽdi: neq̃ i infernũ adhuc:
neq̃ i celũ nũq̃ aſcẽdi. Nũc aũt nõ in
terrogaui te niſi de igne t vẽto t die ꝑ
quẽ trãſiſti: t a q̃b⁹ ſeꝑari nõ potes: t
nõ rñdiſti mihi de eis. Et dixit mihi.
Tu q̃ tua ſũt tecũ coadoleſcẽtia ñ po-
tes cognoſcere. Et quõ poterit vas tu-
um capere altiſſimi viã: t iã exteri⁹ coꝝ

pto seculo intelligere corruptionē eui-
dērē i facie mea? Et dixi illi. Melius
erat nos nō eē q̄s adhuc viuētes viue-
re i ipietatib⁹ t pati et nō itelligere ō
q̄ re. Et rīdit ad me et dixit: Profici-
scens pfect⁹ sū ad siluā lignoꝝ cāpi: t
B cogitauerūt cogitationē t dixerūt. Ue
nite et eam⁹ t faciam⁹ ad mare bellī:
vt recedat corā nob et faciam⁹ nobis
alias siluas. Et sīlīter fluct⁹ marꝯ et
ipsi cogitauerūt cogitationē: t dixerūt
Uenite ascēdētes debellam⁹ siluas cā
pi vt et ibi ꝓsumem⁹ nobismetipsis ali
am regionē. Et fact⁹ ē cogitat⁹ siluę i
vanū Uenit ei ignis: et ꝓsūpsit eā. Si
militer et cogitat⁹ fluctuū marꝯ. Ste-
tit ei arena et ꝓhibuit eos. Si ei esses
iudex hoꝝ: quē incipes iustificare: aut
quē cōdemnare? Et rīdi t dixi: Utiq;
vnā cogitationē cogitauerūt. Terra ei
data ē siluę et mari loc⁹ portare fluct⁹
suos. Et rīdit ad me: t dixit: Bñ tu iu
dicasti. Et q̄re nō iudicasti tibimetipi
Quēadmodū ei t̄ra siluę data ē: t ma-
re fluctib⁹ suis. sic ą sup t̄rā inhabitāt
q̄ sūt sup t̄rā itelligere solūmō pōt: t ą
sup celos q̄ sup altitudinē celoꝝ. Et
rīdi: t dixi: Deprcor te dñe: vt mihi det
sensus itelligēdi. Nō ei volui iterroga
re de supioribus tuis: sz de his q̄ ptrāse-
unt p nos q̄tidie: ꝓpt ąd israt dat⁹ i op
probriū gētib⁹ quē dilexisti ꝓpm da-
t⁹ ē tribub⁹ ipīs: t lex patrū nroꝝ in
iteritū deducta ē t dispositiōes scpte
nusq̄ sūt: t ptrāsiuim⁹ de seculo vt lo
custe: t vita nra stupor: t pauor: t nec
digni sum⁹ misebiam cōsecą. Sz ąd fa
C cies nol suo qō iuocatū ē sup nos? Et
de his iterrogaui: t rīdit ad me: t dix
it. Si fuerꝯ plīmū scrutat⁹: frequēter
miraberis. Qm festinās festinat secu-
lū ptrāsire: t nō capit portare q̄ i futu
ris tpib⁹: iustis repromissa sūt: qm ple
nū iiusticia ē seculū ꝟ t ifirmitatib⁹.
De ąb⁹ āt interrogas: dicā: Semiatū ē
ei malū: t nec dū venit destructio ipi⁹
Si g nō fuerīt qō seminatū est
t discesserit loc⁹ vbi semiatū ē malū:
ſ veniet vbi semiatū ē bonū. Qm gra
mē seminis mali semiatū ē i corde adā
ab initio: t quātū ipietatꝯ generauit
vsq̄ nūc: t generat vsq̄ cū veniat area
Estima āt apud te gramē mali semis
quātū fructū ipietatꝯ generauit: qn se-

este fuerit spica: q̄n nō ē nūer⁹: q̄ n
gnā areā icipiēt facere. Et rīdi: t dix
Quō: t qm hec? Quare modici t mu
anni nri? Et rīdit ad me: t dixit m
Nō festines tu sup altissimū. Tu es
stinas ianiter eē sup ipm. Nā mec
tu⁹ mult⁹. Nōne de his interroganti
ale iustoꝝ i ꝓmptuarīs suis: dicēt
Usq̄ q̄ spero sic t qm veniet fruct⁹ a
mercedis nre? Et rīdit ad ea hieremi
el archangel⁹: t dixit: Qm ipler⁹ fac
nūer⁹ seminū i vob: qm i statera po
derauit seculū: t mēsura mēsurauit
pora t nūero nūerauit tpa: t nō cōm
uit nec excitauit vsq̄ dū ipleāt p
mēsura. Et rīdi: t dixi. O dñator d
sz nos oēs plenisum⁹ impietate. Et
forte ꝓt nos nō ipleāt iustoꝝ arer
pter pctā ihabitātū sup t̄rā. Et rīdi
ad me: t dixit: Uade t interroga pgnā
si qm iplenerit nouē mēses suos: adhu
poterit matrix ei⁹ retinere partū i
metipa. Et dixi. Nō pōt dñe. Et dix
ad me. In iferno ꝓmptuaria aiaꝝ m
trici assimilata sūt. Quēadmodū ch
la festinat q̄ parit effugere necessitat
part⁹: sic t hec festinat reddere ea q̄ c
mēdata sūt. Ab initio tibi demōstra
hīt de his q̄ cōcupisci videre. Et rīd
t dixi. Si inueni gram añ oculos tuos
si possibile ē: t si idone⁹ sum: demōst
mihi si pl⁹q̄s ꝓteritū sit: habet venir
aut plura ptrāsierūt supra q̄s futuꝝ ē
Quid ptrāsiuit scio. ąd añ sumꝝ
ignoro. Et dixit ad me. Sta supra de
terā ptē: t demōstrabo tibi intptatio
nē sīlitudinis: Et steti t vidi: t ecce
nax ardēs trāsūt corā me. Et facta c
cū trāsiret flāma vidi: t ecce supau
fum⁹. Post hec trāsūt corā me nube
plena aq̄: t misit pluuiā ipetu multā
Et cū trāsisset ipet⁹ pluuie supauer
i ea gutte. Et dixit ad me. Cogita tibi
Sicut crescit pluuia āpli⁹ q̄s gutte t
ignis q̄s fum⁹: sic supabūdauit q̄ trā
uit mēsura. Supauerūt āt gutte t fu
m⁹. Et orauī t dixi. Putas vino vsq̄
i dieb⁹ illis? Uel ąd erit i dieb⁹ illis
Rīdit ad me: t dixit: De signis de q
b⁹ me interrogas ex pte possū tibi dice
re: de vita āt tua nō sū missus dicere ti
Ē signis āt: ec (bi: sz nescis. V
ce dies veniēt i q̄b⁹ apphēdēt
q̄ inhabitāt terrā i cecitu mul

elegisti tibi illiꝰ vnꝰ: & ex oꝝb⁹ abyssꝰ
marꝝ replesti tibi riuꝰ vnꝰ: & ex oib⁹
edificarꝝ citatib⁹ sctificasti tibimetꝑ
sion: & ex oib⁹ creatꝝ volatilib⁹ noiasti
tibi colũbã vnã: & ex oib⁹ plasmatꝝ pe-
corib⁹ ꝓuidisti tibi ouẽ vnã: & ex oib⁹
multiplicatꝝ ꝓphꝭs acq̃siuisti tibi ꝓphm
vnꝰ: & ab oib⁹ ꝓbatã legẽ donasti hu
ic quẽ desideraſti ppho. Et nũc dñe ꝛt
q̃d tradisti vnꝰ plurib⁹? Et ꝑpasti sup
vnã radicẽ alias: Et dispdidisti vnicꝰ
tuꝰ i multꝝ. Et cõculcauerũt eũ q̃ ꝛdi
cebãt spõsionib⁹ tuis: q̃q; tuis testamẽ
tis nõ credebãt. Et si odiẽs odisti po-
pulꝰ tuꝰ: tuis manib⁹ dꝫ castigari. Et
factũ ẽ cũ locut⁹ eẽm ꝓmões: & missus
ẽ angel⁹ ad me q̃ ab̃ venerat ad me ꝑ-
terita nocte: & dixit mihi: Audi me et
istruã te: & ĩtẽde mihi & adꝺciã corã te
Et dixi: Loq̃re dñe meus. Et dixit ad
me. valde tu i excessu mẽtꝝ fact⁹ es p
isrl. An pl⁹ dilexisti eũ q̃ q̃ eũ fec̃? Et
dixi ad eũ. Nõ dñe: sꝫ dolẽs locut⁹ sum
Torquẽt ei me renes mei p oẽm hoꝛã
q̃rentẽ apphẽdere semitã altissimi & i-
uestigare ptẽ iudicꝭ eius. Et dixit ad
me: Nõ potes: Et dixi: Quare dñe? Ad
q̃d nascebar: aut q̃re nõ siebat matrix
mr̃is mee mihi sepulchꝛũ: vt nõ videre
laborẽ iacob & defatigationẽ generis
isrl? Et dixit ad me. Nũera mihi q̃ nec
dũ venerãt & collige mihi dispsas gue
tas. Et reuirida mihi aridos flores: et
aperi mihi clausa ꝓmptuaria: & ꝓduc
mihi sclusos in eis stat⁹. Demõstra mi
hi voꝛ imaginẽ: & tũc ogñdã tibi labo
rẽ quẽ rogas videre: Et dixi: Dñator
dñe: q̃s ei ẽ q̃ põt hec scire: nisi q̃ cũ ho
minib⁹ hitationẽ nõ hꝫ? Ego ãt ĩsipi-
ens & quõ potero dicere de his q̃b⁹ me
iterrogasti? Et dixit ad me. Quõ nõ po
tes facere vnũ ỏ his q̃ dicta sũt: sic nõ
poterꝝ iuenire iudiciũ meũ: aut in fine
charitatẽ quã ꝓpho ꝓmisi. Et dixi: Sꝫ
ecce dñe: tu ꝓne es his q̃ i finẽ sũt. Et
q̃d faciẽt q̃ ãñ me fuerũt: aut nos: aut
hi q̃ post nos? Et dixit ad me. Corone
assimilabo iudiciũ meũ Sic̃ ñ nouissꝰ
moꝛ tarditas sic nec ꝓriꝰ velocitas.
Et rñdi & dixi: Nec poteras facere eos
q̃ facti sũt & q̃ sũt: & q̃ futuri sũt i vnũ
vt celeri⁹ iudiciũ tuũ ogñdas? Et rñdit
ad me & dixit: Nõ põt festinare creatu-
ra sup creatorẽ: nec sustinere sclus eos

& absc̃dek veritatꝝ via & sterik erit
ider: regio & mkriplicabik iniusticia
p hãc quã ihe tu vides: & sup quã au
di oli: & erit ipositio vestigio ꝗ nũc
es regnare regionẽ: & videbũt eã de
rã. Si ãt tibi dederit altissim⁹ viue
videb post tertiã tubã: & reluceſcet
uno sol noctu: et luna ter in die: et
de ligno sãguis stillabit. & lapis dabit
cẽ suã: & ppli cõmouebunt & regna-
te quẽ nõ sperãt q̃ inhabitãt sup tr̃ã
volatilia cõmigrationẽ faciẽt: & ma-
re sodomiticũ pisces reꝛiciet: et dabit
cẽ nocte quã nõ nouerãt mkti. Oẽs
audiẽt vocẽ ei⁹. Et chaos fiet p lo-
ca multa: & ignis frequẽter remittet: &
bestie agrestes trãsmigrabũt: & mulie-
res mẽstruate pariẽt mõstra: & i dulci
aq̃s salse inuenient: & amici oẽs se-
ipos expugnabũt: & absc̃dek tunc
intellus: & intellect⁹ sepabit i ꝓmptuariũ
suũ: & q̃ret a mult⁹ & nõ inuenie: & mkti
plicabit iusticia & icõtinẽtia sup tr̃ã.
Et interrogabit regio ꝓmã suã: & di-
cet. Nũq̃d p te ptrãsit iusticia iustũ fa
cies? Et ꝺ negabit. Et erit i illo tpe: &
operabũt hoies & nõ ipetrabũt labora
bunt & nõ dirigẽt vie eoꝝ. Nec signa di
cere tibi: pmissũ ẽ mihi. Et si oraueris
pro te: & plorauerꝝ sicut & nũc: & ieiuna-
veris septẽ dieb⁹: audies iterato hoꝛũ
maiora. Et euigilaui: & corp⁹ meũ hor
ruit valde: & aia mea laborauit vt defi
cere. Et tenuit me q̃ venit ãgel⁹ q̃ lo-
cut⁹ i me & cofortauit me & statuit me
sup pedes. Et factũ ẽ i nocte scda: et
venit ad me salathiel dux ppli: & dixit
mihi: Ubi eras? Et ãre vult⁹ tu⁹ tri-
stis? Aut nescis qm̃ tibi credit⁹ ẽ isrl
in regione trãsmigratiõis eoꝝ? Exurge
& gusta panẽ: & nõ delinq̃s nos sicut
pastor gregẽ suũ i manib⁹ lupoꝝ ma-
lignoꝝ. Et dixi ei: Uade a me: & nõ ap
propies ad me. Et audiuit vt dixi: & re
liquit a me. Et ego ieiunaui diebus septẽ
flens & plorans: sicut mihi mãdauit
uriel ãgel⁹: Et factũ ẽ post dies septẽ
venit mihi cogitatiões cordis mei moleste
bant mihi valde. Et resũpsit aia mea
intellect⁹: & itẽꝝ cepi loq̃ coã altis
simo ꝓmões. Et dixi: Dñator dñe ex oi
bilibus tre & oib⁹ arboꝛib⁹ ei⁹ elegisti vi
tẽ vnicã: & ex oi tra orbis elegisti ti-
bi fontẽ vnũ: & ex oib⁹ floꝛibus orbis

ą̃ l eo creãdi ſſũt in vnũ. Et dixi: Quõ dixiſti ꝟuo tuo: qñ viuificãs viuifica ſti a te creatã creaturã i vnũ: ⁊ ſuſtinebat creatura: poterit ⁊ nũc portare ꝑſentes i vnũ. Et dixit ad me. Interroga matricẽ mulieris: ⁊ dices ad eã. Et ſi pariſ: q̃re ꝙ tꝑs? Roga ꝙ eã: vt det decẽ i vnũ. Et dixi: Nõ vtiq; poterit: ſ; ꝟm tꝑs. Et dixit ad me. Et ego dedi matri cẽ ẽre his ą̃ ſeminati ſſũt ſuꝙ eã ꝙ tꝑs Quẽadmodũ ei ifans nõ parit ea q̃ ſenũ ſt: ſic ego diſpoſui a me creatũ ſeculũ. Et interrogaui: ⁊ dixi: Cũ iam deder̃ mihi viã loq̃r coꝝã te. Nã mr̃ nra de q̃ dixiſti mihi: adhuc iuuenis ẽ: iã ſenectuti appꝛopinq̃t. Et rñdit ad me: ⁊ dixit: Interroga eã q̃ parit: ⁊ dicet tibi. Dices ei ei: Quare q̃s pepiſti nũc: nõ ſunt ſiles his ą̃ añ te: ſi miores ſtatura? Et dicet tibi ⁊ ipa. Alĩ ſũt ą̃ in iuuẽtute virtutis nati ſũt: ⁊ alĩ q̃ ſub tꝛe ſenectut̃ deficiẽte matrice ſũt nati. Cõſidera ꝙ et tu qñ minori ſtatura eſtis ꝑ his ą̃ añ vos: et ą̃ poſt vos minori q̃ vos: q̃ſi iã ſeneſcẽtes creature ⁊ fortitudinẽ iuuẽtut̃ ꝓtereũtes. Et dixi: Rogo dñe ſi iueni gr̃am añ oculos tuos: demõſtra ꝟuo tuo ꝙ quẽ viſites creatu

AT dixit ad me. Ini (rã tuã. VI tio ſreni orb ⁊ añq̃ ſtarẽt exit⁹ ſecli ⁊ añq̃ ſpirarẽt cõuẽtiões vẽtoꝝ: ⁊ añq̃ ſonarẽt voces tonitruũ ⁊ añq̃ ſplẽderẽt nitores corꝰcationũ ⁊ añq̃ ꝓfirmarẽt fũdamẽta ꝙdiſi: añ q̃ viderẽt decori flores: ⁊ añq̃ ꝓfirmarent mote virtutes: añq̃ colligerẽt inñerabiles militie angeloꝝ: et añq̃ exollerẽt altitudies aeris: ⁊ añq̃ noiarent mẽſure firmamẽtoꝝ: ⁊ añq̃ eſtuarẽt camini i ſion: ⁊ añq̃ inueſtigarẽt ꝓſentes anni: ⁊ añq̃ ab alienarẽt coꝝ ą̃ nũc peccãt adinuẽtiões ⁊ cõſignati eẽnt ą̃ fidẽ theſaurizauerit: tũc cogitaui ⁊ facta ſũt ꝙ me ſolũ ⁊ nõ ꝙ aliũ: ⁊ finis ꝙ me ⁊ non ꝙ aliũ. Et rñdi: ⁊ dixi. Que erit ſeparatio tẽpoꝝ? Aut qñ ꝓꝛis finis ⁊ ſequẽt̃ initiũ? Et dixit ad me. Ab abꝛaã vſq; ad ỹſaac qñ nati ſũt ab eo iacob et eſau manus iacob tenebat ab initio calcaneũ eſau. Finis ei huiꝰ ſeculi eſau et ꝓncipiũ ſequent̃ iacob. Nois manꝰ iter calcaneũ ⁊ manũ. Alĩ ud noli q̃rere eſdra. Et rñdi. et dixi: O dñator dñe; ſi iueni gr̃am añ oculos tuos: oro vt demõſtres ſuo tuo fini ſ nozũ tuoꝝ: q̃rũ ꝓtẽ mihi demonſtra nocte ꝓcedẽte. Et rñdit: et dixit ad Surge ſuꝙ pedes tuos: ⁊ audi voce ꝓ niſſimã ſonit⁹. Et erit ſicut cõmou nec cõmouebit̃ loc⁹ i q̃ ſtes ſup eũ. cũ loq̃t̃ tu nõ expaueas: qñ de fine bũ: ⁊ fũdamẽtũ ẽre intelligit̃: qñ de ſis ꝟmo tremiſcit ⁊ cõmouet̃. Sci qñ finẽ eoꝝ oꝑtet cõmutari: Et fac ẽ cũ audiſſem: ſurrexi ſuꝙ pedes me et audiui: et ecce vox loquẽs: ⁊ ſona ei⁹ ſicẽ ſon⁹ aq̃rũ multarũ. Et dixit. E ce dies veniũt: et erit qñ appꝛopin incipiã vt viſitẽ habitãtes i ẽra: et q̃ inq̃rere incipiã ab eis ą̃ iuſti noc rũt iuſticia ſua: et qñ ſupplera fur humilitas ſion et cũ ſup ſignabit̃ ſe lũ qũ incipiet ꝓtãſire: hec ſigna fac Libri aperient̃ añ facie firmamẽti: oẽs videbũt ſimul: ⁊ anniculi infan loquẽt̃ vocib⁹ ſuis: et ꝓgnãtes imat ros pariẽt ifantes triũ et q̃tuoꝝ me ſiũ et viuẽt et ſuſcitabũt. Et ſubito a parebũt ſemiata loca nõ ſemiata: ⁊ pl na ꝓmptuaria ſubito inuienent vacua ⁊ tuba canet cũ ſono: quã cũ oẽs audi erit ſubito expaueſcẽt: Et crit i illo tẽ pore debellabũt amici amicos: vt in mici: ⁊ expaueſcet ẽra cũ his: Et vene fontiũ ſtabũt: ⁊ nõ decurrẽt i horis b⁹. Et erit: oĩs ą̃ derelict⁹ fuerit ex el b⁹ iſtis q̃b⁹ ꝓdixi tibi: ipe ſaluabit: videbit ſalutare meũ ⁊ finẽ ſeculi vi Et videbũt ą̃ recepti ſũt homes: q̃ mu tẽ nõ guſtauerũt natiuitate ſua: ⁊ ma tabit̃ coꝝ habitantiũ: ⁊ ꝓhibet̃ i ſenſu aliñ. Delebit̃ ei malũ: ⁊ extinguet̃ do l⁹. Florebit ãt fides: ⁊ vincet̃ corrupti ⁊ oſtendet̃ veritas q̃ ſine fructu fuit di b⁹ tãt̃. Et factũ ẽ cũ loq̃rer mihi: ⁊ ce paulatim ituebar ſuꝙ cũ añ quã ba bã: ⁊ dixit ad me hec: Veni tibi oſtẽ re tꝑs vẽture noctis. Si ꝙ iterũ roga ueris: ⁊ iterũ ieiunauer̃ ſeptẽ dieb iterũ tibi renũciabo hoꝝ maiora ꝙ vi em q̃ audiui. Audiſti ẽ eivor tua ꝙ altiſſimũ. Vidit ei fort̃ directionẽ tu am: ⁊ ꝓuidit pudicitiã quã a iuuẽtu te tua habuiſti: ⁊ ꝓpter ꝙ miſit me de mõſtrare tibi hec oĩa: ⁊ dicere tibi. Cõ fide ⁊ noli timere: ⁊ noli feſtinare cũ ꝓ oꝛib⁹ tꝛib⁹ cogitare vana: vt nõ ꝓ res a nouiſſimis tꝛib⁹. Et factũ ẽ ꝓ

ec n ſteui iterū ⁊ ſilr ieiunaui ſeptē
dieb⁹: vt ſuppleā tres hebdonadas
dicere ſi mihi. Et factū ē i octaua no
ꝛ ⁊ cor meū turbabaꝛ iterato ī me: ⁊
ꝓ loq̄ corā altiſſimo. Inflāmabaꝛ ei
ūs me⁹ valde: ⁊ aia mea anxiabaꝛ: ⁊
n. O dñe loquēs locut⁹ es ab initio
eature i ꝓmo die dicēs. Fiat celū ⁊ t-
ꝛ tuū ℞bū op⁹ pfectū. Et erat nūc
ūa: ⁊ tenebre circūferebāꝛ ⁊ ſilentiū:
⁹ voc̄ hois nōdū erat abſ te. Tunc
nifti de theſauꝛ tuis pferri lumē lu
inoſū q̄ apperet op⁹ tuū. Et die ſcō
raſti ſpūm firmaméti: ⁊ ipaſti ei vt di
deret ⁊ diuiſionē faceret inꝛ aq̄s: vt
ꝑ q̄dā ſurſuz recederet: ps ℞o deoꝛſū
neret. Et ⁊tia die impaſti aq̄s ꝓgre
ri i ſeptia pte ⁊re: ſex℞o ptes ſiccaſti
ꝑſuaſti: vt ex his ſint coꝛā te miſtrā
ſemiata a deo ⁊ culta. Uerbū ei tu
ꝑceſſit: ⁊ op⁹ ſtati fiebat. Proceſſit
ſubito fruct⁹ mꝯitudinis imēſus ⁊
ꝓpiſcētie guſt⁹ multiformes ⁊ flores
ſione imutabili: ⁊ odoꝛes odoramēti
ſtigabiℓ. Et die ⁊tio hec facta ſunt.
uarta āt die ipaſti fieri ſolis ſplēdo
lune lumē ſtellarū diſpoſitionē: ⁊ i
raſti eis vt deſuirēt futuro plaſma-
hoi. Quito āt die dixiſti ſeptime pti
erat aq̄ cōgregata vt ꝑcrearet aia
volatilia ⁊ piſces: ⁊ ita fiebat. Aq̄
ta ⁊ ſine aia q̄ dei nutu iubebanꝛ
alia faciebat: vt ex ꝫ mirabilia tua
nōes enarrēt. Et tūc cōſuaſti duas
as nomē vni vocaſti enoch: ⁊ nomē
ūde vocaſti leuiathā: ⁊ ſeꝑaſti ea ab
ꝛerutro. Nō ei poterat ſepria ps vbi
ei erat aq̄ ꝓgregata capē ea. Et dedi
enoch vnā ptē q̄ ſiccata ē ⁊tio die
habiter i ea: vbi ſūt mōtes mille. Le
athā āt dediſti ſeptimā ptē humidā
uaſti eā vt fiat i deuoꝛationē q̄bus
: ⁊ q̄n vis. Sexto āt die ſperaſti ⁊re
creaꝛet coꝛā te te iuſtꝛa ⁊ beſtias ⁊
ſia ⁊ ſup his adā: quē ꝓſtituiſti du
ſup oīb⁹ factis q̄ feciſti: ⁊ ex eo edu-
mur nos oēs quemq̄ elegiſti ppꝛm.
c āt dia dixi coꝛā te dñe: q⁊ ꝓpꝛ nos
ſti ſeculū: Reſiduas aūt gētes ad
ī naras dixiſti eas nil ēē: ⁊ q̄n ſali-
milate ſūt: ⁊ q̄ſi ſtillicidiū ō vaſe
ſti abūdātiā eoꝝ. Et nūc dñe ec
ſe gētes q̄ ī nihilū deputate ſūt: ce
ſe dñari nꝛi ⁊ deuoꝛare; nos āt po-

pul⁹ tu⁹ quē vocaſti: ꝑmogenitū vni-
genitū emulatoꝛē tuū: traditi ſum⁹ in
manib⁹ coꝝ. Et ſi ꝓpꝛ nos creatū ē ſe
culū: q̄re nō hereditatē poſſidem⁹ cuꝝ

Actū eſt cū fuiſſem loq̄ ℞bs hec: VII A
miſſus eſt ad me angel⁹ q̄ miſ-
ſus fuꝛat ad me ꝑmis noctib⁹: ⁊ dixit
ad me. Surge eſdra: ⁊ audi ꝓmōes q̄s
veni loq̄ ad te: Et dixi. Loq̄re dñe me⁹
Et dixit ad me. Mare poſitū ē i ſpatio
ſo loco vt ēēt altū ⁊ imēſū: erit āt ei in
troit⁹ i anguſto loco poſit⁹: vt ēēt ſilis
fluminib⁹. Quis eſt volēs voluerit in
gredi mare ⁊ videre eū vel dñari ei⁹: ſi
nō trāſierit anguſtū: i latitudinē veni-
re quō poterit? Itē aliud: Ciuitas ē edi
ficata ⁊ poſita i loco cāpeſtri: ē āt ple-
na olm bonoꝝ. Introit⁹ ei⁹ anguſtus
et ꝓcipiti poſit⁹: vt eſſet a dextris⁹ q̄dē
ignis: a ſiniſtris aq̄ alta: ſemita aūt eſt
vna ſola inter eos poſita: hoc eſt inter
ignē ⁊ aquā vt nō capiat ſemita niſi
ſolūmō veſtigiū hois. Si aūt habit ci
uitas hoi in hereditatē: ſi nunq̄ ante
poſitū ꝑiculū ꝑtranſierit quō accipiat
hereditatē ſuā? Et dixi. Sic dñe. Et di
xit ad me. Sic ē et iſrl ps. Propt eos
eſt feci ſeculū ⁊ qñ trāſgreſſus ē adam
cōſtitutiōes meas: iudicatū ē q̄ facta
eſt. Et facti ſūt ſtroit⁹ hui⁹ ſeculi an-
guſti et dolētes ⁊ laboꝛioſi: pauci autē
⁊ mali ⁊ periculoſi pleni ⁊ laboꝛe ma-
gnoopere fulti: nam maioꝛis ſeculi in
troit⁹ ſpacioſi ⁊ ſecuri: ⁊ faciētes imoꝛ
talitatis fructū. Si q̄ igrediētes nō fu
erūt igreſſi q̄ viuūt: āguſta ⁊ vana hec:
nō poterunt recipere q̄ ſunt repoſita.
Nūc q̄ tu q̄re cōturbaris cū ſis coꝛru-
ptibiℓ: ⁊ q̄d moueris tu cū ſis moꝛtaℓ.
Et q̄re nō accepiſti i coꝛde tuo q̄d futu
rū: ſed q̄d ī pñti? ℞ſidi: ⁊ dixi. Dñator B
dñe ecce diſpoſuiſti lege tua: q̄ſ iuſti
hereditabūt hec. Impij aūt peribūt: iu
ſti aūt ferēt anguſta: ſpantes ſpacioſa.
Qui ei ipie geſſerūt: ⁊ anguſta paſſi ſūt
⁊ ſpacioſa nō videbūt. Et dixit ad me.
Nō ē iudex ſup deū: neq̄ intelligigēs
ſup altiſſimū. Pereūt ei multi pñtes.
q⁊ negligiꝛ q̄ aſipoſita ē dei lex. Man
dās eſt mādauit de⁹ veniētib⁹: q̄ſ ve-
nerūt: q̄d faciētes viuerēt: ⁊ q̄d obꝛua-
tes nō punirenꝛ. Ipi aūt nō ſūt ꝑſuaſi
⁊ cōtradixerūt ei: ⁊ ꝓſtituerūt ſibi cogi

tamẽ vanitat: ⁊ ꝓposuerũt sibi circũuẽ
tiõcs delictoꝝ: ⁊ supdixerũt altissimo
nõ eẽ: ⁊ vias eiꝰ nõ cognouerũt ⁊ legẽ
eiꝰ spreuerũt: ⁊ spõsiões eiꝰ abnegaue-
rũt: ⁊ i legitimis eiꝰ fidẽ nõ habuerũt:
⁊ opa eiꝰ nõ ꝓfecerũt. Propt̃ hoc esdra
vacua vacuis: ⁊ plena plenis. Ecce tps
veniet: ⁊ erit qñ veniẽt signa q̃ ꝓdixi
tibi. Et apparebit spõsa ⁊ appareſcẽs
ondeꝛ q̃ nũc subducit̃ ẽra: ⁊ ois q̃ libe
ratꝰ est de ꝓdictis malis: ipse videbit
mirabilia mea. Reuelabit̃ ei filiꝰ meꝰ
iesus cũ his q̃ cũ eo sũt: ⁊ iocũdabunt̃
q̃ relicti sũt i annis q̃dringẽtꝛ. Et erit
post ãnos hos ⁊ moriet̃ filiꝰ meꝰ chri-
stꝰ: ⁊ oẽs q̃ spiramẽtũ habẽt hoies: et
cõũtet̃ seculũ i antiquũ silẽtiũ diebꝰ se
ptẽ sic i ꝓtibꝰ: iudicijs itavt nemo de
relinq̃t̃: ⁊ erit post dies septẽ: ⁊ excita
bit̃ qđ nõdũ vigilat seculũ: ⁊ moriet̃
corruptũ. Et terra reddet q̃ i ea dormi-
unt: ⁊ puluis q̃ i eo silẽtio habitãt: et
ꝓmptuaria reddẽt q̃ eis cõmẽdate sũt
sie. Et reuelabit̃ altissimꝰ sup sedẽ iu
dicij: ⁊ ptrãsibũt miserie: ⁊ lõganimi-
tas cõgregabit̃. Judiciũ ãt solũ rema-
nebit: veritas stabit: ⁊ fides ꝓualescet.
C Et opꝰ subseq̃t̃: ⁊ merces ondeꝛ: ⁊ iu-
sticie vigil abũt: ⁊ iiusticie nõ dñabũt̃.
Gen.19.c Et dixi. ‖ Primꝰ abraã ꝓt̃ sodomitas
Exo.23.c orauit: ⁊ moyses ꝓ pribꝰ q̃ i deſto pec
cauet̃: ⁊ q̃ post eũ ꝓ isrl̃ i diebꝰ achaz
⁊ samuelis ⁊ dõ ꝓ ꝓfractiõe: ⁊ salomõ
3.Reg.8. ꝓ eis q̃ venet̃ i sãctificationẽ: ‖ ⁊ heli
1.Re.17.a,b as ꝓ his q̃ pluuiã acceperũt ⁊ ꝓ mor-
tuo vt viueret: ⁊ ezechias ꝓ ppło i die
bꝰ sennacherib: ⁊ multi ꝓ multꝫ. Si
g mõ qñ corrupcibile increuit: et iiusti
cia multiplicata ẽ: ⁊ orauerũt iusti ꝓ
ipũs: ãre ⁊ nũc sic nõ erit? Et rñdit ad
me: et dixit: Pñs seculũ nõ ẽ finis: glo
ria i eo frequẽs maner: ꝓpter ꝙ orauer-
ũt ꝓ inualidis. Dies ei iudicij erit fi-
nis tpis huiꝰ et initiũ tpis futuri im
mortalitatꝫ: i q̃ ptrãsiuit corruptela so
luta ẽ intꝙantia: absciſſa ẽ incredulı-
tas creuit ãt iusticia: orta est veritas.
Tlic enim nemo poterit saluare eũ q̃ pe
rñt: neq; demergere q̃ vincit. Et rñdit:
⁊ dixi. Hic ꝙmo meꝰ ꝓmꝰ ⁊ nouissimꝰ:
qñ meliꝰ erat nõ dare ẽrã adã: vel cũ
iã dediſſet coercere eũ vt nõ peccaret.
Quid ei ꝓdest holbꝰ i pñti viuere i tri
sticia: ⁊ mortuos sperare punitionẽ? Q
tu q̃d feciſti adã. Si ei tu peccaſti
factꝰ soliꝰ tuꝰ casus: ſz et nr̃ q̃ ex te
uenimꝰ. Quid ei ꝓdest nob si ꝓ
est nob imortale tps: nos ãt mor
opa egimꝰ? Et qñ ꝓdicta ẽ nob
nis spes: nos ẽo pessimi vani fu
mꝰ. Et qñ reposita sũt nob habi
sanitatis: et securitatis: nos ẽo
cõuersati sumꝰ. Et qñ reposita
tissimi ꝓtegere eos q̃ tarde ꝓuer
nos ãt pessimis vñs ambulauim
qñ oñdet̃ ꝓdisus cuiꝰ fruct
ptꝰ ꝙseuerat i q̃ ẽ securitas et
nos ẽo nõ igrediemur. In ingr
locis ꝓuersati sumꝰ. Et qñ sup
fulgebũt facies eoꝝ q̃ abstinẽtiã
erũt: nr̃e ãt facies sup tenebras
Nõ eñ cogitauimꝰ viuẽtes qñ
tẽ faciebamꝰ q̃ incipiemꝰ post
pati. Et rñdit: et dixit. Voc ẽ
tũ certamis qđ certabit q̃ sup
ẽ hõ vt si victꝰ fuerit patiat qđ
Si ãt vicerit recipiet qđ dico: qñ
ẽ vita quã moyses dixit cũ vinc
ꝓpm dicẽs. ‖ Elige tibi vitã
Nõ credidet̃ ãt ei: ſz nec post cũ
tis. Sz nec mihi q̃ locutꝰ sum
qñ nõ esset tristicia in ꝓditionẽ
sicut futurũ ẽ gaudiũ sup eos
suasa ẽ salus: Et rñdit: ⁊ dixi: Scio
qñ vocatꝰ ẽ altissimꝰ misericors
ꝙ misereat̃ his q̃ nõdũ i seculo
nerũt: ⁊ ꝙ miserebit illis q̃ cõuer
ciũt i lege eiꝰ: ⁊ lõganimis ẽ qñ
nimitatẽ ꝓstat his q̃ peccauerũt
is operibꝰ: ⁊ munificꝰ ẽ: qñ q̃d
re vult ꝓ exigẽtijs: ⁊ mĩe misericor
qñ mltiplicat magꝫ misericordias
q̃ pñtes sunt: ⁊ q̃ ꝓterierũt et q̃
sunt. Si ei nõ multiplicauerit
cordias suas: nõ viuificabit̃ seculũ
his q̃ i hereditabãt i eo. Et donec
si nõ donauerit de bonitate sua: vt
leuient̃ hi q̃ iniq̃tatẽ fecerũt de
iniq̃tatibꝰ: ñ poterit decies mille
ꝙs viuificari hoim. Et inder ſũ
uerit his q̃ curati sũt ẽo eiꝰ: ⁊
uerit multitudinẽ ꝓceptionũ nr̃
tatis derelinq̃t̃ ĩnũerabili mĩ

Ne nisi pauci valde.
Et rñdit ad me: et dixit. Voc
culũ fecit altissimꝰ ꝓt̃ mĩ
futurũ ãt ꝓpter paucos. Dicã ãt
te silitudinẽ esdra. Quõ ãt inter

rſi:t dicet tibi:qm̃ dabit ꝛrā mul
agſ vñ fiat fictile: paruñ ãt pulue
ñ aut fir:sic t actꝰ pñtis scḱi. Mul
ãe creati ſſñt :pauci ãt saluabunt.
ñdi t dixi:Absorbe g aia sensũ: et
ra qđ sapit.Cõeniſti eſſ obaudi-
re volẽs. Nec eſſ tibi ẽ datũ
ñ:niſi solũmõ viuere. O dñe si nõ
mes ꝟuo tuo vt ozemꝰcozam te :et
nob semẽ cozdi t sẽsui culturã: vñ
ꝰ fiat: vñ viuere possit ois cozru-
s q portabit locũ hois? Solꝰ eſſ es
a plasmatio nos sumꝰmanuũ tua
ãt locutꝰes. Et quõ nũc in matrice
matũ ẽ corpꝰ t pñtãs mẽbra: ꝓua-
i igne t aq̃ tua creatio :t nouẽ mẽ
parit tua plasmatio tuã creaturã
a creata ẽ:ipm ãt qđ ꝟuat t qđ ser
vtraq ꝟuabñt:ꝟuataq qñq ite-
ddit matrix q i ea creuerit. Impa-
ſſ ex ipis mẽbris ꝟ ẽ mãmillis p̃-
lac fructui mamillaꝝ: vt nutriat
đ plasmatũ ẽ vsq in tp̃s aliqđ : et
ca disponas eũ tue miscõie . Enu-
ſti eũ tua iusticia:t erudiſti eũ i le
ua:t corripuiſti eũ tuo intellectu: et
mificabis eũ vt tua creatura et viui
bis eũ tuũ opꝰ . Si g qdiderꝫ eſſ q
laboꝝbꝰplasmatꝰẽ:tuo iussu faci-
ordinari vt t id qđ fiebat ꝟuareť.
nc dñe dicã:đ oi hoie tu magꝫ scis
ño ãt tuo ob quẽ doleo: t đ heredi
e tua ꝓpť quã lugeo:et ꝓpť isrť ꝓpť
ẽ mũꝫ sñ:et đ iacob ꝓpť quẽ doleo:
ciptã orare corã te p me t p eis:qñ
eo lapsus nr̃os q inhabitamꝰ trã.
audiui celeritatẽ iudicis q futurꝰ
ño audi vocẽ meã:t intellige sermo
meť:t loqr coram te. Initiũ ꝛboꝝ
repuſq assumereť Et dixi: Dñe q i
itas i seculũ:cuiꝰocḱi eleuati i supꝫ
t aere: t cuiꝰ thronꝰ iestimabilis et
a leõphẽsibiť: cui astat exercitꝰ an
oꝝ cũ tremore q ꝟuatio iuẽtoꝝ ig
ptiť:cuiꝰ ꝛbũ veꝝ t dicta pseuerã
cuiꝰ iussio fort t dispositio terribiť
aspectꝰ arefacit abyssos t indigna
tabescere facit mõtes: t ꝛitas testifi
ť. Eraudi oratiõez ꝟui tui: t auribꝰ
ige ꝓcationẽ :figmẽti tui. Dum eſſ
o loqr:t dñ sapio rñdebo Nec respi
ſſit ꝓ tui delicta:sz q tibi in ꝛitate
ua tesꝫonia cũ doloribꝰ custodieť,

Nec cogites q i ꝓspectu tuo falsa ꝓ̃ua
ti ſſñt :sz memozare q t ex volũtate tua
timorẽ cognoueť. Neq volueꝫ pde-
re q pecudũ mozes habuerũt. sz respici
as eos q legẽ tuã splẽdide docuerunt.
Nec idigneꝫ eis q bestꝫs peiozes iudi
cati ſſñt:sz diligas eos q sp in tua iusti
cia ꝓfidunt t gl̃ia. Qñ nos t pḱes nr̃i C
talibꝰmozbis lãguemꝰ:tu añt ꝓpť nos
pctõres misericozs vocaberꝫ Si eſſ de
siderauerꝫ vt nr̃i miserearꝫ:tũc miseri
cozs vocaberꝫ:nob ãt nõ habẽtibꝰ opa
iusticie. Justi eſſ q bꝰ ſſñt opa mḱta re-
posita:ex ꝓpꝛ̃ſ opibꝰ recipiẽt mercedẽ
Quid ẽ eſſ hõvt ei idigneꝫ aut genꝰ
corruptibile vt ita amarꝰsis đ ipõ? In
ꝛitate eſſ nemo đ genitꝫ ẽ q ñ impie
gessit:t đ ꝓfitẽtibꝰ q ñ deliqt. In ꝟ.n.
annũciabiť iusticia tua t bonitas tua
dñe:cũ miserꝰfuerꝫ eis q ñ hñt subz
bonoꝝ opeꝝ. Et rñdit ad me: et dixit:
Recte locutꝰes aliq̃: t tuꝫ ꝟmões tuos
sic t fiet. Qñ ñ vere cogitabo sup plas
ma eoꝝ q peccaueť añ mortẽ ad iudi
ciũ añ pditiõez:sz iocũdabor sup iusto
rũ figmẽtũ:t memozabor pegrinatio-
nis q̃z t saluatiõis t mercedis recepti-
onis. Quõ g locutꝰ sũ:sic et ẽ. Sic eſſ
agricola serit sup trã semia mḱta t plã
tatiões mḱtitudis plãtat: sz ñ i tpe oia
q semiata ſſñt saluáť:sz nec oia q plãta
ta ſſñt radicabũt: sic t q i seckο semiati
ſť ñ oẽs saluabñť. Et rñdi t dixi: Si i-
ueni gr̃az loq̃r. Quõ semẽ agricole si ñ
ascẽderit aut ñ accepit pluuiã tuaz in
tpe aut si corruptũ fuerit mḱtitudine
pluuie:sic perit t silr hõ q mãibꝰ tuis
plasmatꝰẽ:t tu ei imago noiatꝰ:qm̃ si
milatꝰes ei ꝓpť quẽ oia plasmasti: t si
milasti semi agricole? Nõ irascaꝫ sup
nos :sz parce ꝓpꝛ̃o tuo t miserere here-
ditati tue. Tu ãt creature tue miserer
Et rñdit ad me:et dixit: Que ſſñt pñtis D
pñtibꝰ:et q futura futurꝫ . Multũ eſſ
tibi restat vt possis diligere meã creatu
rã sup me: tibi ãt frequẽť t ip̃i ꝓxima
ui:iniuſtꝫ ãt nũq̃. Sz t i ꝟ mirabilis
es corã altissimo qm̃ hũiliasti te siẽ de
cet te:t ñ iudicasti te vt int iustos plu
rimũ glorificeris. Propter qđ miserie
mḱte t miserabiles efficiẽť eis q habi-
tãt seculũ i nouissimis:qz i multa sup-
bia ãbulaueť. Tu ãt ꝓ te intellige:t đ
silibꝰ tuis in q̃re gl̃iaz. Uob eſſ aprꝰ est
A

radisus:plãtata ẽ arbor vite :ꝓpatũ ẽ futuꝝ tꝑs:ꝓpata ẽ abundãtia:edificata ẽ ciuitas :ꝓbata ẽ reꝯes :ꝙfecta est bonitas:ꝛ ꝙfecta sapia Radix mali signata est a vob:ifirmitas ꝛ tinea a vob abscõsa ẽ: ꝛ i iferno fugit corruptio in obliuiõe. Trãsierũt dolores: ꝛ ostẽsus ẽ i fine thesaurus imortalitaꝫ. Noli ꝯ adꝺicere indꝛrẽdo de multitudie eoꝝ q̃ pereũt Nãꝫ ipi accipiẽtes libtatẽ spreuerũt altissimũ: ꝛ legẽ ei⁹ ꝓtẽpserũt :et vias ei⁹ vereliquũt. Adhuc sũt iustos ei⁹ ꝺculcauerũt ꝛ dixerũt i corde suo nõ eẽ deũ: ꝛ q̃dẽ sciẽtes qm̃ morieñ. Sic em̃ vos suscipient q̃ ꝓdicta sũt: sic eos sitꝫ ꝛ cruciat⁹ q̃ ꝓpata sũt. Nõ em̃ voluit hoiez dispdi. Sꝛet ipi q̃ creati sũt coinq̃nauerũt nomẽ ei⁹ q̃ fec eos: ꝛ ingrati fuerũt ei q̃ ꝓpauit eis vitã. Quapꝛter iudiciũ meũ mõ appropinquat. Que nõ oꝺb⁹demõstraui nisi tibi: et tibi similib⁹ paucꝫ. Et rñdi ꝛ dixi. Ecce nũc vñe demõstrasti mihi mltitudines signoꝝ q̃ icipias facere i nouissimis sꝛ nõ demõstrasti mihi q̃ tpe. IX

A Et rñdit ad me ꝛ dixit. Metiẽs metire tꝑs i semetipõ: ꝛ erit cũ videris qm̃ transierit ps q̃dã signoꝝ q̃ ꝓdicta sũt: tũc itelliges qm̃ ipm ẽ tꝑs i q̃ incipiet altissim⁹ visitare seculũ qꝺ ab eo factũ ẽ. Et qm̃ videbit in seculo motio locoꝝ ꝛ ꝓꝛoꝝ turbatio tũc itelliges qm̃ ꝺ his erat altissim⁹ locut⁹ :a dieb⁹ q̃ fuerũt a principio. Sic em̃ oẽ qꝺ factũ ẽ in secꝺo initiũ hꝫ piter: ꝛ ꝙsummationẽ :ꝛ ꝙsummatio ẽ manifesta: sic ꝛ altissimi tpa initia hñt manifesta in ꝓdigñs ꝛ ꝟtutib⁹ ꝛ ꝙsummatiões in actu ꝛ i signis Et erit oĩs q̃ salu⁹ fact⁹ fuerit ꝛ q̃ poterit effugere ꝙ opa sua: ꝛ ꝙ fidẽ in q̃ credidiſtꝫ relinquet ꝺ ꝓdictis piculis :ꝛ videbit salutare meũ in tra mea: ꝛ i finib⁹ meis: qm̃ sãctificaui me a seculo. Et tũc miserebñt q̃ nunc abusi sũt vias meas: ꝛ i tormẽtꝫ cõmorabñt hi q̃ eas piecerũt i ꝓcẽptu. Qui em̃ nõ cognouerũt me viuẽtes bñficia ꝙsecuti: ꝛ q̃ fastidierũt legẽ meã cũ adhuc erãt hñtes libertatẽ: ꝛ cum adhuc eẽt eis agrus penitẽtie loc⁹ nõ intellexerũt sꝛ spreuerũt: hos oportet p⁹ mor-

B tẽ in cruciamẽto cognoscere. Tu ꝯ noli adhuc curiosus eẽ quõ impĩ crucientur sꝛ inq̃re quõ iusti saluabñt ꝛ q̃ seculũ: ꝛ ꝓ q̃s seculũ: ꝛ qm̃. Et rñdit dixi: Oli locut⁹ sũ ꝛ nunc dico ꝛ pos dicã: qm̃ plures sunt q̃ pereũt ꝙ q̃ uabñt : sicut multiplicat fluct⁹ sup gutta: Et rñdit ad me: ꝛ dixit: Qui ager talia ꝛ semia: ꝛ q̃les flores tales tincture: ꝛ q̃lis opator tal ꝛ creatio q̃lis agricola tal cultura: qm̃ tꝑs m seculi. Et nũc cum eẽm parãs eis h q̃ nũc sñt añq̃ fieret seculũ i q̃ hab rẽt: ꝛ nemo ꝙdixit mihi. Tũc em̃ ꝙ ꝛ nũc creat i mũdo ꝙ pato ꝛ mesu ficiẽti ꝛ lege iuestigabili: corrupti mores eoꝝ. Et ꝙsiderauī seculũ: ꝛ erat piculũ ꝓpt cogitatiões q̃ i eo uenerũt. Et vidi ꝛ pegi ei valde: ꝛ uani mihi acinũ ꝺ botro: ꝛ plãtatio ꝺ tribu mlta Pereat ꝯ mltitudo q̃ causa nata ẽ: ꝛ ꝙuꝫ acin⁹ me⁹ plã tio mea: qꝛ cũ mlto labore pfeci Tu si adhuc itromittas septẽ dies alios nõ ieiunabis i eis: ibis i cãpũ flo dom⁹ nõ ẽ edificata: ꝛ mãducabis ibi mõ ꝺ floꝛib⁹ cãpi: ꝛ carnẽ nõ gustabis ꝛ vinũ nõ bibes: sꝛ solũmõ flores. Deꝓcare altissimũ sine itermissiõe: vo am ꝛ loqꝝ tecũ. Et ꝓfect⁹ sum sic mihi i cãpũ q̃ vocat ardath ꝛ sedi i floꝛib⁹. Et ꝺ herbis agri mãducau ꝛ facta ẽ esca eaꝝ mihi i saturitatẽ factũ ẽ post dies septẽ ꝛ ego delicabe supra fenũ: ꝛ coꝛ meũ itꝝ turbabat cut asi. Et aptũ ẽ os meũ: et inchoa dicere coraꝫ altissimo: ꝛ dixi: O dñe nob oñdẽs ostẽsus es pfib⁹nis in de serto: qꝺ non calcat ꝛ infructuose erãt exeũtes ꝺ egꝛpto: et dicẽs dom Tu isrl audi me ꝛ semen iacob intel ꝓmonibus meis. Ecce ego semino i v legẽ meã: ꝛ faciet i nob fructũ: ꝛ gl ficabimini in eo ꝙ seculũ. Nã pfes accipiẽtes legẽ nõ ꝟuauerũt: ꝛ legi ma mea nõ custodiet: et fact⁹ ẽ fru legꝫ nõ parẽs. Nec em̃ poterat qm̃ erat: nã q̃ acceperũt perierũt nõ cu diẽtes qꝺ i eis semiatũ fuerat, Et ꝙsuetudo ẽ vt cũ accepit tra semẽ: nauẽ mare: vel vas aliqꝺ escã vt cũ fuerit exterminatũ id i q̃ semiatũ vel in qꝺ missũ est: sic id qꝺ semiatũ missũ ẽ vel q̃ suscepta sũt exterminat ꝛ suscepta tã nõ manẽt apꝺ nos. Sic nob sic nõ factũ ẽ. Nos q̃dẽ q̃ legẽ ac cepim⁹ peccãtes qꝛiim⁹: ꝛ cor⁹ nr̃m

cepit eā:nā lex nō pcūss: sz ymāsit i
labore. Et cū loquerer hec i corde
rrespexi oculis meis: t vidi mulierē
ta pte. Et ecce hec lugebat t plo-
at cū voce magna: t aīo dolebat val
t vestīmēta ei⁹ discissa: et cinis sup
ū. Et dimisi cogitat⁹ i q̄b⁹ erā
tās: t pūsus sū ad eā: t dixi ei: Ut
es: t q̄d doles aio. Et dixit ad me
mine me dñe me⁹ vt defleam me: et
ciā dolorē q̄m valde amara sū aio
filiata sum valde. Et dixi ei: Quid
es? Dic mihi Et dixit ad me steri
fui ego famula tua t non pepi hīs
ūm ānis trigita Ego esh p singlas
as t p singlos dies et ānos trigita
e: deh⁹ altissimū nocte ac die. Et
ū ē p⁹ triginta ānos exaudiuit me
ancillā tuā: t vidit hūilitatē meā t
dit tribulatiōi mee: et dedit mihi
. Et iocūdata sū sup eū valde ego
ū me⁹ t oēs ciues mei: t honorifica
m⁹ valde forte. Et nutriui eu cū la-
re mlto: t factū ē cū creuisset t venit
et accipe vxorē: feci diē epuli.
T factū ē cū itroisset filiꝰ X
me⁹ in thalomo suo: cecidit et
tus ē: t eūtim⁹ oēs lumia. Et surre
rūt oēs ciues mei ad psolādū me: et
ui vsq; i aliū diē: vsq; nocte. Et fa-
tū ē cū oēs q̄uissēt vt me psolarēt vt
cerē: t surrexi nocte t fugi t veni si
t vides i h̄ cāpo: t cogito iā fi reūti
itatē: sz h̄ psistere: t neq; māducare
q; bibere: szsine itermissiōe lugere
ieiunare vsq;dū moriar. Et derelīq
iōes i q̄b⁹ erā: t rhdi cū iracūdia ad
t dixi: Stulta sup oēs mlieres: nō
des luctū nr̄m t q̄ nob⁹ ptigūt? Qm
m mr̄ nr̄a oi tristicia cōtristat: t hu-
iliare hūiliata ē t luget validissime
t nūc qm oēs lugem⁹ t tristes sum⁹:
oēs ptristati sum⁹: tu āt ptristar
no filio? Interroga.n. erā t dicet tibi
hec ē q̄ debeat lugere casū tanto
tā germinātū. Et ex ipa ab initio
s nati t alq; venīet Et ecce pene oēs
gentiōes ābulāt: t exterminiū fit mul
tudo eoz. Et q̄s q̄ dz lugere magis:
hec q̄ tam magnā mlitudinē pdi
t: q; tu q̄ p vno doles? Si āt dicī mi
i qm nō ē plāct⁹ me⁹ filius ere: qm fru
ctus vēt̄ mei pdidi: quē cū merorib⁹
q; t cū doloribꝰ genui: tra āt ⁊m viā
terre: abūt i ea mltitudo pīs: quō ene
nit t ego tibi dico. Sicut tu cū labore
pepisti: sic t tra dat fructū suū: hoi ab
initio ei q̄ fec eā. Nunc g retine apō te
metipaz dolorē tuū: t fortiter fer q̄ ti-
bi ptigerūt casus. Si eni iustificauer
terminū dei t psiliū suū: recipies i pte
t i talib⁹ collaudaberis. Ingredere g i
citatē ad virū tuū. Et dixit ad me: Nō
faciā neq; ingrediar citatē: sz h̄ mori-
ar. Et appōsui adhuc loq̄ ad eā: t dixi: B
Noli facere hūc ⁊monē: sz psenti psua
denti. Quot eni casus sion? Consolare
pp̄ dolorē hierlm. Vides eni qm̄ san-
ctificatio nr̄a deserta effecta est t alta
re nr̄m demolitū ē: t tēplū nr̄m destru
ctum ē t psalteriū nr̄m humiliatū ē: t
hymn⁹ pticuit: t exultatio nr̄a dissolu
ta ē: t lumē cādelabri nr̄i extinctū est:
t arca testamēti nr̄i direpta ē: et sācta
nr̄a ptamiata sūt: t nomē q̄ō īuocatuz
ē sup nos pene pphanatū est: t liberi
nr̄i ptumeliā passi sūt: t sacerdotes nr̄i
succēsi sūt: t leuite nr̄i in captiuitatez
abierūt t virgines nr̄e coīq̄nate sunt: t
mlieres nr̄e vim passe sūt: t iusti nr̄i ra
pti sūt t pueri nr̄i q̄diti sūt: t iuuenes
nr̄i ⁊uierūt: t fortes nr̄i invalidi facti
sūt. Et q̄ō oim mai⁹ signaculū siō: qm̄
resignata ē ō glia sua. Nā t tradita ē
i manib⁹ eoz q̄ nos ōderūt. Tu g excu
te tuā tristiciā multā: t depone abs te
mltitudie in vloz vt tibi repropitiet
fortz: t req̄es faciet tibi altissim⁹: req̄e
tionē labor. Et factū ē cū loq̄bar ad
eā facies ei⁹ fulgebat subito t spēs: co
ruſc⁹ fiebat visus ei⁹: vt essem pauens
valde ad eā: t cogitare q̄d eet hoc. Et
ecce subito emisit sonitū voc magnū
timore plenū: vt cōmouere tra a mu-
lieris sono. Et vidi: t ecce ampli⁹ mu-
lier nō cōparebat mihi: sz ciuitas edifi
cabat t loc⁹ demōstrabat de fūdamen
tis magnis t timui t clamaui voce ma
gna: t dixi: Ubi ē huriel angel⁹ q̄ a p̄n
cipio venit ad me? Qm̄ ipe me fecit ve C
nire i multitudie i excessu mētis hui⁹.
Et fact⁹ est finis me⁹ in corruptiōez: et
oro mea in improperiū. Et cū essem lo
quēs ego hec: ecce venit ad me t vidit
me. Et ecce erā posit⁹ vt mortu⁹: t intel-
lect⁹ meā alienat⁹ erat Et tenuit dexte
rā meā t ꝓfortauit me: et statuit me su
per pedes meos Et dixi mihi: Quid ti-

bi ē ⁊ ãre ꝓturbat⁹ē itellect⁹ tu⁹: ⁊ ses
sus cordis tui: ⁊ ãre ꝓturbar⁊? Et dixi
Qsh dereliq̃sti me. Et ego q̃dē feci ꝟm
ꝟmões tuos ⁊ exiui ī cãpũ: et ecce vidi
⁊ video qđ nõ possũ enarrare. Et dixit
ad me: Stavtvir: ⁊ cõmouebo te Et di
xi: Loq̃re dñe de⁹ me⁹ tu ī me. Noli me
derelinq̃revt ñ frustra moriar: qsh vidi
q̃ ñ scieb̃: ⁊ audio q̃ ñ scio. Aut nũq̃d
sensus me⁹ fallit̃ : et aia mea supmat⁊
Nũc ꝙ depco⁊ te: vt demõstres ꝟuo tuo
đ excessu ñ. Et rñdit ad me: ⁊ dixit: Au
di me: ⁊ doceã te : et dicã tibi đ q̃b⁹ ti-
mes: qsh altissim⁹ reuelauit tibi mꝟste
ria mkta Vidit rectã vitã tuã: qsh sine
itermissiõe ꝓtristabaris ꝑ ꝑplo tuo : et
valde lugebas ꝑpt sion. Hic ꝙ itellect⁹
visionis q̃ tibi apparuit añ paululuz.
Quã vidisti lugiẽtẽ inchoasti cõsolari
eã: nũc ãt iã specie mkier⁊ nõ vides : sz
apparuit tibi ciuitas edificari : et qsh
enarrabat tibi đ casu filꝫ sui Hec abso
lutio ē. Hec mkier quã vidisti : hec ē si-
on: ⁊ qsh dixi tibi quã ⁊ nũc ꝓspicies:
vt citatẽ edificatã. Et qsh dixi tibi q⁊
sterit̃ fuit ãnis trigita: ꝑt qđ erãt ãni
trigita qñ nõ erat in ea adhuc oblatio
oblata. Et factũ ē p⁹ ãnos trigita edi
ficauit salomõ citatẽ et obtulit oblati
ones: tunc fuit qñ pepit sterit̃ filiũ. Et
qđ tibi dixit: qsh nutriuit eũ cũ labore
ꝟ erat habitatio ī hierlm Et qsh dixit
tibi q ꝑ fili⁹ me⁹ veniens ī suo thalamo
mortu⁹ eẽt: ⁊ ꝓtigisset ei casus: ꝟ erat q̃
facta est ruina hierlm . Et ecce vidisti
silitudinẽ ei⁹: ⁊ qsh filiũ lugeret: ichos
sti ꝓsolari eã: ⁊ đ his q̃ ꝓtigerit hec erãt
tibi aperiẽda . Et nũc videt altissimus
qsh ex alio ꝓtristat⁹es: ⁊ qsh ex toto cor
de pater⁊ ꝑ ea: oñdit tibi claritatẽ glie
ei⁹ et pulchritudinẽ decor⁊ ei⁹ Propte
rea esh dixi tibi vt maneres ī cãpo vbi
dom⁹ nõ ē edificata. Sciebam esh ego
qsh altissim⁹ icipiebat tibi oñdere hec
ꝑterea dixi tibi vt venires ī agrũ vbi
nõ ē fundamẽtũ edificij. Nec esh pote
rat op⁹ edificij hois sustineri ī loco vbi
incipiebat altissimi ciuitas oñdi. Tu
ꝙ noli timere neq̃ expauescat cor tuũ:
ꝟ ingrediere et vide splẽdorẽ ⁊ magni-
tudinẽ edificij: quãtũ capax est tibi vi
su ocko ꝓvidere: ⁊ p⁹ hec audies quãtũ
capit auditus auriũ tua ꝓ audire. Tu
esh beat⁹es ꝑ multꝫ: et vocat⁹es apud
altissimũ: sic et pauci. Nocte ãt q̃ i
stinñ futura ē manebis ñ: et oñdā
bi altissim⁹ eas visiões sup̃mo ꝓ q̃
et altissim⁹ his q̃ habitant sup̃ fram
nouissimis dieb⁹. Et dormiui illã
ctem et aliã: sic dixerat mihi.

Et vidi sõniũ: et ecce asce
ō mari aq̃la cui erãt duodec
ale pẽnar⁹: ⁊ capita tria. Et
di ⁊ ecce expãdebat alas suas ī oẽs
⁊ oẽs vẽti cell insuf̃rabãt ī eã ⁊ colli
bãt. Et vidi et ō pẽnis ei⁹ nascebã
ꝟrie pẽne: ⁊ ipe fiebãt ī pẽnacul min
tis ⁊ modic⁊. Nã capita ei⁹ erãt q̃sc
tia: et dimidiũ caput erat mai⁹ al
capitũ: ſz ipa q̃escebat cũ eis Et vidi
ecce aq̃la volauit ī pẽnis suis: ⁊ reg
uit sup̃ ert̃ã et sup̃ eos q̃ habitãt in c
Et vidi qsh subiecta erãt ei oia ſh
⁊ nemo illi ꝟdicebat: neq̃ vn⁹ đ crea
ra q̃ ē sup̃ ert̃ã. Et vidi: et ecce surr
aq̃la sup̃ vngues suos: ⁊ misit voce
nis suis: dicẽs: Nolite oẽs sit vigil
dormite vnusq̃sq̃ ī loco suo: ⁊ q ꝑ
gilate . Capita ãt ī nouissimo fuer. E
vidi: ⁊ ecce vox nõ exibat đ capit
ſz de medietate corꝑis ei⁹. Et nñ
ꝟrias pẽnas eius: ⁊ ecce ipe erãt o
Et vidi ⁊ ecce a dext̃a ꝑte surrexit
pẽna: ⁊ regnauit sup̃ oẽz ert̃ã. Et
ẽ cñ regnaret: venit ei finis: ⁊ nõ
ruit loc⁹ ei⁹: ⁊ sequẽs exurrexit ⁊ r
bat. Ipa mkñ tenuit ꝑs . Et fact
cñ regnaret: ⁊ veniebat finis ei⁹ ⁊ n
appareret sic̃ prior: ⁊ ecce vox emi
illi dicens: Audi tu q̃ tãto ꝑe tem
ert̃ã. Hec ãnũcio tibi añq̃ incipias
apparere. Nemo p⁹ te tenebit ꝑs m
ſz nec dimidiũ ei⁹. Et leuauit terti
tenuit ꝓncipatũ sic̃ ⁊ priores: ⁊ ñ
ruit ⁊ ipa. Et sic ꝓringebat ⁊ oẽs
singillati ꝓncipatũ gerere: ⁊ inter
q̃ cõparere. Et vidi: ⁊ ecce ī ꝑe sequ
tes pẽne erigebãt a dext̃a ꝑte vt te
rẽt ⁊ ipe ꝓncipatũ : ⁊ ex his erãt q̃
bãt: ſz ñ stati nõ cõpatescebãt: nam
aliq̃ ex eis erigebãt: ſz nõ tenebãt
cipatũ. Et vidi post hec: ⁊ ecce nõ
ruerũt duodeci pẽne et duo pẽnacul
⁊ nihil superat ī corꝑe aq̃le nisi duo
pita q̃escẽtia et sex pẽnacula. Et vid
⁊ ecce sex pẽnacul diuise sũt due: ⁊ m
serũt ib capite qđ ē ad dext̃ã ꝑtẽ ñ
q̃tuor mãserũt in loco suo . Et vid

em hec subalares cogitabāt se erigere
re tenere pncipat⁹. Et vidi: et vna ere
ta ē ꝯ stati nō cōparuit. Et scōe velo-
⁹ ꝯ priores nō cōparuerūt. Et vidi: et
ce due q̄ supauerūt apō semetipas co
itabāt t ipe regnare: t i eo cū cogita-
ent: ecce vnū dexcētiū capitū qō erat
ediū euigilabat. Hoc erat duoꝝ
apitū mai⁹. Et vidi qm cōpleta sūt duo
apita secū: et ecce pūctū ē caput cū his
cū eo erāt: t comedit duas subalares
cogitabāt regnare. Hoc ēt caput p-
terruit oēs trā: t dnabat i ea his q̄
habitant trā cū labore mlto: t poten-
tā tenuit orbis tray sup oēs alas q̄
fuerūt. Et vidi post hec: et ecce mediū
ꝯpus subito nō cōparuit: et ꝯ sic ale.
Supauerūt āt duo capita: q̄ t ipa sibi
regnauerūt sup trā: t sup eos q̄ habitāt
in ea. Et vidi: et ecce deuorauit caput a
derta pte illō qō a leua. Et audiui vo-
cē dicētē mihi: Cōspice ꝫ te: et ꝑsidera
qō vides. Et vidi: t ecce sic leo ꝑcitat⁹
de silua rugiēs: t vidi qm emittebet vo
cē hois ad aqlā. Et dixit dicēs: Audi
me t loqr ad te: t dic altissim⁹ tibi. Nō-
ne tu es q̄ supasti ō q̄ttuor aialib⁹ q̄ fe
cerā regnare i secko meo: t vt ꝯ eos ve-
niret finis tēpoꝝ eoꝝ? Et q̄rt⁹ veniēs
uicit oia aialia q̄ trāsierūt: t potēta
tu tenuit seculū cū tremore mlto: t oēs
orbē cū labore pessimo: et inhabitauit
or tpib⁹ orbē trayt cū dolo. Et iudica-
sti trā nō cū ira tc. Tribulasti eos mā
suctos: t lesisti dexcētes: t dilexisti mē
daces: t destruxisti habitatiōes eoꝝ q̄
fructificabāt: t humiliasti muros eoꝝ
q̄ te nō nocuerūt. Et ascēdit ꝓtumelia
tua ad altissimū: t supbia tua ad fortē
Et respexit altissim⁹ supba tua: et ecce
finita sūt: t sclera ei⁹ cōpleta sūt. Pro
ꝯea non appareas tu aqla t ale tue
horribiles: t pēnacula tua pessima: et
capita tua maligna: t vngues tui pessi
mi: t oē corp⁹ tuū vanū: vt refrigeret
dis tra: t rebtat liberata de tua vi: et
speret iudiciū t miscōiaz ei⁹ q̄ fecit eā.

ET factū ē dū loqret leo XII
alas hec ad aqlā. Et vidi: t ecce
ꝯ supauerat caput: t nō cōpa-
ruerūt q̄ttuor ale ille q̄ ad eū trāsierūt
t erecte sūt vt regnarēt: t erat regnum
eoꝝ exile: t tumultu plenū. Et vidi: et
ecce ipa ñ apparebāt: t oē corp⁹ aqle i-
cēdebat: t expauescebat trā valde. Et
ego a tumultu t excessu mētis: t a mag
no timore vigilaui: t dixi spiritui meo
Ecce tu ꝓstitisti mihi ꝯ i eo q̄ scrutaris
via altissimi. Ecce adhuc fatigat⁹ sum
aio: t spū meo iualidus sū valde: t nec
modica ē i me virtus mlta tioze q̄ exps
ui nocte hac Nūc q̄ orabo altissimū: vt
me ꝓfortet vsq̄ i finē. Et dixi: Dnator
dne si inueni grāz añ ockos tuos: t si iu-
stificat⁹ sū apud te ꝯ multis: t si certe
ascēdit depcatio mea añ faciē tuā: cō-
forta me: et ostēde ꝯuo tuo mihi iterp̄-
tationē t distinctiōes visus horribilis
h⁹: vt plenissime ꝓsoleris aiaz meā Dig
nū esti me habuisti ostēdere mihi tēpo
rū nouissima. Et dixit ad me. Hec ē in-
terp̄tatio visiōis hui⁹. Aqlā quā vidi-
sti ascēdētē ō mari: ꝯ ē regnū qō visū
ē i visiōe danieli fratri tuo. Sz nō illi
iterp̄tatū: qm ego nūc tibi interp̄tor.
Ecce dies veniūt: t exurget regnū sup
trā: t erit timor acrior olim regnoꝝ q̄
fuerūt añ eū. Regnabūt āt in ea reges B
duodeci: vn⁹ post vnū. Nā scōs icipiet
regnare: et ipe tenebit ampli⁹ tp̄s pre
duodeci. Hec ē iterp̄tatio duodeci ala
rū q̄s vidisti. Et quā vidisti vocē q̄ lo-
cuta ē nō ō capitib⁹ ei⁹ exeuntē: sed ō
medio corpis ei⁹: hec ē iterp̄tatio Qm
post tp̄s regni illi⁹ nascēt ꝓtētiōes nō
modice: t piclitabit vt cadat t nō ca-
det tūc: sz iterꝝ ꝓstituet i suū initium.
Et qm vidisti subalares octo coheren
tes alis ei⁹: hec ē iterp̄tatio. Exurgēt i
ipo octo reges q̄ꝝ erūt tpa leuia t an
ni citati: t duo q̄dē ex ipis pariēt. Ap
propinquāte āt tpe medio: q̄ttuor ꝯua
bunt i tpe: cū incipiet appropinquare
tp̄s ei⁹ vt finiat. Due vo i finē ꝯuabū
tur. Et qm vidisti tria capita dexcētia
hec ē iterp̄tatio. In nouissimis ei⁹ su-
scitabit altissim⁹ tria regna: et reuoca-
bit i ea mlta: t dnabūt tram: t q̄ habi
tāt i ea cū labore mlto sup oēs qui fue
rūt añ hos. Propter ꝯ ipi vocati sunt
capita aqle. Isti esti erūt q̄ recapitula-
būt ipietates ei⁹: t q̄ pficiēt nouissima
ei⁹. Et qm vidisti caput mai⁹ nō appa-
rēs: hec ē iterp̄tatio ei⁹. Qm vn⁹ ex eis C
sup lectū suū moriet: t tñ cū tormēt.
Nā duo q̄ pseuerauerit: gladi⁹ eos co-
medet. Uni⁹ esti gladi⁹ comedet q̄ cum
eo: sz tñ ꝯ gladio in nouissimis cadet.

Et qm vidisti duas subalares trahentes super caput qđ ē i dextra parte: hec ē interpretatio. Hi sūt qs preseruauit altissimus in finē suū: h ē regnū exile et turbationis plenū. Sic vidisti et leonē quē vidisti de silua euigilātē et rugientē et loquentē ad aquilā et arguentē eā et iniusticias ipius et omēs prophetas eius sic audisti: h ē ventus quē preseruauit altissimus in finē ad eos et impietates ipsorum: et arguet illos et icutiet corā ipis scrptiones eorum. Statuet enim eos in iudiciū viuos: et erit cui arguerit eos: tunc corripiet eos. Nā residuū populum meū liberabit cū miseria: et saluati sūt super fines meos: et iocūdabit eos quadusq; veniet finis dies iudicij de quo locutus sū tibi ab initio. Hoc sōniū qđ vidisti: et he interpretationes. Tu et solus dignus fuisti scire altissimi secretū hoc. Scribe et oia ista i libro q vidisti: et pone ea i loco abscōdito: et docebis ea sapientes de populo tuo: quos corda scis posse capere et seruare secreta hec. Tu ūt adhuc sustine h alios dies septē vt tibi ostendat quodcūq; visū fuerit altissimo ostendere tibi. Et profectus ē a me. Et factū ē cū audisset omis populus qm transisset septē dies: et ego nō fuissem retrusus i citatē: et cōgregauit se omis a mimo usq; ad maximum: et venit ad me: et dixerūt mihi: dicētes: Quid peccauimus tibi: et qđ iniuste egimus i te qm derelinquēs nos: sedisti i loco h? Tu esto nob super omes sicut botrus de vinea: et sicut lucerna i loco obscuro et sicut portus et nauis saluata a tēpestate. Hut ñ sufficiūt nob mala q̄ prouenerūt? Si et tu nos dereliq̄s: quanto nob erat melius si essemus succēsi: et nos cū incēdio sionis? Nec.n. nos sumus meliores eorum q̄ ibi mortui sūt. Et plorauerūt voce magna. Et respondi ad eos: et dixi: Cōfide israhel: et noli tristari tu domus iacob. Est.n. memoria vra corā altissimo: et forte nō est oblitus vri i tēptatiōe. Ego esto nō dereliqui vos neq; excessi a vob: sed veni in hūc locū vt deplorarem populum desolatiōe sionis: vt quererē miscōdiaz populi humilitate sanctificationis vre. Et nūc ite vnusquisq; vrum i domū suā: et ego veniam ad vos post dies istos. Et populus ē populus sic dixi ei: i ciuitatē. Ego ūt sedi i cāpo septē diebus sic mihi mādauit: et manducabā de floribus solummodo agri: de herbis facta est esca mihi in diebus illis. XIII

Et factū ē p dies septē: et factus ē mihi sōniū nocte. Et ecce ille mare vētus exurgebat: vt conturbaret oēs fluctus eius. Et vidi: et ecce qualis bat ille hō: cū millib celi: et vbi vultum suū vertebat vt cōsideraret: tremebāt ea quę sub eo videbāntur: et vbicūq; exiret vox de ore eius: ardescebant oēs q audiebāt voces eius: sic q̄scit terra cū audit ignē. Et vidi p hec: et ecce congregatio multitudo hoim q̄ nō erat numerus de quattuor vētis celi: vt debellarēt hominē q̄ ascēderat de mari. Et vidi: et ecce ille metipsi sculpserat mōtē magnū: et ascēdit sup eū. Ego ūt q̄siui videre regionē vel locū vñ sculptus erat mons et non potui. Et post hec vidi: et ecce oēs q congregati sūt ad eū vt expugnarēt eū timebāt valde: tñ audebāt pugnare. Et ecce vt vidit impetū multitudis venientis nō leuauit manū suaz: neq; framea nebat: neq; aliquos belli instrumēta sūmō vt vidi: qm emisit de ore suo flatū ignis et de labijs eius spūs flāme: et de lingua eius emittebat scintillas tempestates: et cōmixta sūt oia sil de flatu ignis et spūs flāme: et multitudo tēpestatis: cecidit sup multitudinē in impetu q̄ parata erat pugnare: et succēdit oēs vno momento nihil videres de innūerabili multitudine: nisi solūmō pulueis et fumi odore. Et vidi et extimui. Et p hec vidi ecce hoiez descēdētē de mōte: et vocitē ad se multitudinē alia pacifica: et accedebant ad eum vultus hoim multorum quorūdā gaudētiū: quorūdā tristāriuz: alii ligati: alii adducētes ex eis q offerebāt. Et egrotaui a multitudine pauoris: et exurgefactus sū: et dixi: Tu ostentio demōstrasti seruo tuo mirabilitatē et dignū me habuisti vt susciperes oratiōnē meā: nūc demōstra mihi adhuc interpretationē somnij hui. Sicut ego existimo i sensu meo: ve q̄ derelictis hic rit i diebus illis. Et multo plus ve his q̄ sūt derelicti. Qui enim nō sūt derelicti tristes erāt. Intelligo nūc q̄ sūt reputata i nouissimis diebus: et occurrēt eis et his q̄ derelicti sunt. Propter q̄ venturi erunt eni in pericula magna: et necessitates multas: sicut ostēdit somnia hec. Attn facilius ē periclitātē venire i p̄dicere q̄ p̄terīre sicut nubē a siccō: et nunc videre q̄ p̄tingūt i nouissimo. Et respo

nt:t dixit:Et visionis interp̃tatio
é dicã tibi: t de q̃b⁹ locut⁹ es adape-
am mbi.Qm̃ ó his dixisti q̃ derelicti
n:hec ẽ interp̃tatio.Qui aufert pericu
illo tpe:ꝟ se custodiuit.Qui in peri-
lo inciderũt:hi sũt q̃ habẽt opa t si
m ad fortissimũ.Scito ꝫ: qm̃ magꝫ
ificati sũt q̃ derelicti: sup eos qui
ornati sũt. De interp̃tationesvisionis.
Quia vidisti virũ ascẽdẽtem de corde
aris:ipe ẽ quẽ ꝓbuat altissim⁹multꝫ
gibus:q̃ p semetipm liberabit creatu
ã suã: et ipe disponet q̃ derelicti sũt.
t qm̃ vidisti de ore ei⁹exire vt spiritũ
ignẽ t tẽpestatem:t qm̃ nõ tenebat
ameã:neq̃ vas bellicosum: corrupit
ni imper⁹ei⁹ mltitudinẽ q̃ venerat ex
pugnare eũ:hec ẽ interp̃tatio Ecce dies
niũt qũ incipiet altissimus liberare
os q̃sup terrã sunt: t veniet i excessu
ẽtꝫ sup eos q̃ inhabitãt t̃rã. Et alĩ
lios cogitabũt debellare:ciuitas ciui
tẽ:t loc⁹ locũ:t gens adũsus gentẽ
regnũ adũsus regnũ Et erit cũ fient
ec:t ꝓtingẽt signa que añ ostẽdi tibi:
tũc revelabit filiꝰ me⁹:quẽ vidisti vt
q̃ ascendẽtem. Et erit:qm̃ audierint
ẽs gẽtes vocẽ ei⁹:t derelinquet vnus
q̃q̃ i regione sua bellũ suũ qđ habẽt
d alterutrũ:t colliget i vnũ multitu-
o innumerabilis sic volẽtes venire et
pugnare eũ. Ipe añt stabit sup cacu
men mõtis sion.Sion ãt veniet t ostẽ
det oĩbus parata et edificata sicut vi-
disti mõtẽ sculpi sine manib⁹. Ipe añt
illi⁹me⁹ arguet:q̃ adinuenerũt gẽtes i-
quitates eoꝝ has:q̃ tẽpestati appropin
quauerũt ꝫp̃t mala cogitamẽta eorũ
t cruciamẽta q̃b⁹incipient cruciari: q̃
ad flam̃ sũt flãme:t pdet eos sine labo
re lege q̃ igni assimilata ẽ.Et qm̃ vi
disti eũ colligentẽ ad se aliã multitudi
nẽ pacificã:he sũt decẽ trib⁹ q̃ captiue
facte sũt de t̃ra sua i dieb⁹ Osee regis:
quẽ captiuũ duxit salmanasar rex assy
riorũ t trãstulit eos trãs flumẽ: t trãs
lati sunt i t̃rã aliã. Ipi añt sibi dede
runt cõsiliũ ꝟ vt derelinquerẽt multi-
tudinẽ gentiũ:et ꝓficiscerent̃ in vlte-
riorẽ regionẽ vbi nũq̃ inhabitauit ge
nus humanũ: vel ibi obseruare legiti-
ma sua q̃ nõ fuerãt seruãtes i regione
sua. Per introit⁹ añt angustos flumis
cufraten introierũt. Fecit.n.eis tunc al

tissim⁹ signa t statuit venas fluminis
vsq̃ dũ trãsirẽt. Per eã enĩ regionẽ erat
via mlta itinerꝫ ãni vni⁹ t dimidiũ: nẽ
regio illa vocat̃ arsareth. Tũc inhabi
tauerũt ibi vsq̃ i nouissimo tpe:t nũc
iterꝫ cũ ceperint venire: iterũ altissim⁹
statuet venas fluminis vt possint trãsire
ꝫp̃t hec vidisti multitudinẽ cum pace.
Sꝫ t q̃ derelicti sũt ó ꝓpio tuo:hi sũt q̃
inueniẽt intra terminũ meũ Factũ erit ꝫ
qm̃ icipiet pdere mltitudinẽ eaꝝ q̃ col
lecte sũt gẽtes: ꝓtegat eos q̃ supauert
ꝓlm̃ t tũc ostẽdet eis mlta pdigia por-
tẽta. Et dixi ego: Dñator domie ꝟ mihi
ostende ꝫp̃t qđ vidi vix ascẽdentẽ ó cor
de marꝫ. Et dixit mihi: Sic non pores
hec vel scrutari vel scire q̃ sũt in ꝓfun
do marꝫ:sic nõ poterit q̃squꝫ sup terraꝫ
videre filiũ meũ: vel eos q̃ cũ eo sũt: nẽ
si i tpe dicl. Hec ẽ interp̃tatio sõnĩ qđ
vidisti:t ꝫp̃t qđ illuminat⁹es ꝟ solus.
Dereliquisti enĩ tuam t circa meã va-
casti legẽ t quesisti. Vitam enĩ tuã di-
sposuisti in sapiẽtia:t sensũ tuũ voca-
sti matrẽ. Et ꝫpter ꝟ ostendi tibi mer-
ces apud altissimũ. Erit enĩ post alios
tres dies:ad te alia loq̃r:t exponã tibi
grauia et mirabilia. Et ꝓfectus sum t
trãsq̃ in cãpũ: multũ glificãs t laudãs
altissimũ de mirabilib⁹ que ꝑ tẽs faci-
ebat:t qm̃ gubernat iõm t q̃ sũt i tpi-
bus illata. Et sedi ibi tribus diebus.

Et factũ ẽ tertio die t XIIII A
ego sedebã sub quercu. Et ecce
vox exiuit ꝫ me ó rubo t dixit:
Esdra esdra. Et dixi: Ecce ego dñe. Et
surrexi sup pedes meos Et dixit ad me
Reuelãs reuelat⁹ sũ sup rubũ :t locut⁹ Exo.3.a
sũ moysi qm̃ ꝓp̃s me⁹ fuebat i egypto Ibidẽ.14.e
t misi eũ et eduxi ꝓp̃m meũ de egypto et.24.a
t adduxi eũ sup montẽ sina :t detine-
bam eũ apud me dieb⁹ multis:t enar-
raui ei mirabilia multa:t ostẽdi ei tem
porũ secreta t finẽ: et ꝓcepi ei:dicens:
Hec i palã facies ꝛba:t hec abscõdes.
Et nũc tibi dico:signa q̃ demõstraui:t
sõnia q̃ vidisti:t interp̃tationes q̃s tu
vidisti i corde tuo:repone ea :tu enĩ re
cipierꝫ ab oĩb⁹:quarterꝫ residuus cum
ꝑsilio meo t cũ sibĩb⁹ tuis: vsq̃q̃ finia-
tur tpa. Qm̃ seculũ qđidit iuuẽtutem
suã:tpa appropinquãt senescere. Duo-
decim enĩ ptib⁹ diuisũ ẽ seculũ:t trãsie
runt ei⁹ decima t dimidiũ decime par

tis: supſſit ãt ei⁹ p⁹ mediũ decime ꝓt̃.
B Nunc ꝙ dispone domũ tuam: ⁊ corripe
ꝑ̃m tuũ et ꝯsolare humiles eo⁹: ⁊ re-
nuncia iã corruptele: et dimitte abs te
mortales cogitatiões: ⁊ pũce abs te põ
dera hũana: ⁊ exue te iã ifirmã naturã
⁊ repone ivnã ꝓtẽ molestissima tibi co
gitamẽta: et festina trãsmigrare a tpi-
b⁹ his. Que essẽ vidisti nõc ꝓtigisse ma
la itez hoz deteriora faciẽt. Q̃ tñ essẽ
ualidũ fiet seculũ a senectute: tñ mul
tiplicabũt sup ihabitãtes mala Prolõ
gauit essẽ se magẽ ⁊itas ⁊ appropiq̃uit
mẽdaciũ. Jã essẽ festinat venire quãvi
distivisionẽ Et rñdi: ⁊ dixi coã te dñe
Ecce essẽ ego abibo sic̃ p̃cepisti mihi: ⁊
corripiã pñtẽ ꝑ̃m. Qui aũt itez nati
fuerit ꝙs cõmonebit? Positũ ẽ ꝙ secu-
lũ i tenebr̃: ⁊ q̃ inhabitãt i eo sine lu-
mine. Qñ lex tua incẽsa ẽ: ꝑ̃ qõ ne-
mo scit q̃ a te facta sẽ vel q̃ icipiẽt opa
Si essẽ iueni i te gr̃az: imitte i me spñ
scrim: ⁊ scribã oẽ qõ factũ ẽ i seculo ab
initio q̃ erãt i lege tua scꝑta vt possint
hoies iuenire semitã: ⁊ q̃ voluerit viue
re i nouissimis viuãt. Et rñdit ad me ⁊
dixit: Uadẽs cõgrega ꝑ̃m: ⁊ dices ad
C eos: vt nõ q̃rãt te vieb⁹ q̃dragita. Tu
ãt ꝓpara tibi buxos mꝰtos: ⁊ accipe te
cũ sareã vabriã selemiã: echanũ ⁊ asiel
ãnq̃ hos: q̃ pati sit ad scribẽdũ velo-
citer. Et venies huc: ⁊ ego accẽdã i coz
de tuo lucernã itellect⁹ q̃ nõ extiguẽt
q̃aduſq̃ finiãt q̃ incipies scribere. Et
tũc ꝓfect̃ q̃dã palã facies q̃dã sapiẽti
b⁹ abscõse trades. Jn crastinũ essẽ hac
hora incipies scribere. Et ꝓfect⁹ sũ sic̃
mihi ꝓcepit: et ꝯgregaui oẽm ꝑ̃m et
dixi: Audi isrl̃ verba hec. Peregrinati
sũt pfes nri ab initio i egypto: ⁊ libe-
rati sũt inde: et accepert legẽ vite quã
nõ custodierũt: quã ⁊ vos p⁹ eos trans-
gressi est̃: ⁊ data ẽ vob̃ hra i sortẽ: ⁊ ter
ra sion: et pfes vri et vos iniq̃ratẽ feci
stis: et nõ ꝓuast̃ vias q̃s ꝓcepit vob̃ al
tissim⁹ ⁊ iust⁹ iudex cũ sit: abstulit avo
bis i tpe qõ donauerat. Et nũc vos ꝙ
est̃: et frẽs vri introrsũ vrm sũt. Si ꝙ
ꝓpaueritis sensui vro: ⁊ erudieritis coz
vrm viui ꝓꝑuati eritis: et post mortem
miscõiaz ꝯsequmini. Judiciũ essẽ p⁹ moz
tẽ veniet qñ itez reuiuiscem⁹: ⁊ tũc iu
stoz noia parebũt: ⁊ ipioz facta ostẽ
dẽt. Ad me igit̃ nemo accedat nũc:
neq̃ req̃rat me vsq̃ dies q̃dragita. E
accepi q̃nq̃ viros sic̃ mãdauit mih
ꝑfecti sum⁹ i cãpũ: ⁊ mãsim⁹ ibi. Et
ctus sũ i crastinum ⁊ ecce vox voca
me: dicẽs: Esdra aperi os tuũ: ⁊ bibe
te potauero. Et aperui os meũ: ⁊ ec
calix plen⁹ porrigebat mihi. Poc
plenũ sic̃ aq̃: color ãt ei⁹ vt ignis sũ
Et accepi ⁊ bibi: ⁊ i eo cũ bibissem
meũ cruciabat itellectu: ⁊ i pect⁹ me
icrescebat sapia. Nã spũs me⁹ ꝓuab
tur memoria. Et aptũ ẽ os meũ: ⁊ nõ
clausũ ampli⁹. Altissim⁹ dedit intellec
q̃nq̃ vir̃: ⁊ scripserũt q̃ dicebãt
siones noct̃ q̃s nõ sciebãt. Nocte
mãducabãt panẽ: ego ãt p diẽ lo
⁊ p noctẽ nõ tacebã. Scripti sũt
q̃draginta dies libri ducẽti q̃tuor
factũ ẽ cũ complessent q̃draginta
locut⁹ est altissim⁹ dicẽs: Priora q̃
psisti i palam pone: ⁊ legãt digni ⁊
digni: nouissimos aũt septuaginta
seruabis vt tradas eos sapiẽtib⁹ ꝙ
pulo tuo Jn his essẽ ẽ vena itellect⁹
sapie fons⁹: ⁊ sciẽtie flumẽ. Et feci

Ecce loq̃re i aure plebis
mee ꝓmones ꝑphetie q̃s imu
ro i os tuũ dicit dñs: ⁊ fac vt
cartha scribãt: qñ fideles et veri
Ne timeas a cogitationib⁹ aduersũ
nec turbẽt te incredulitates dicẽ
qñ ois incredul⁹ in incredulitate
moriet̃ Ecce ego induco dicit dñs
orbem terra ꝑ mala: gladiũ et fam
mortẽ ⁊ interitũ: ꝑ qõ
iniq̃tas oẽz terrã: ⁊ adimpleta sũt
nocius illorũ. Propterea dicit dñs
nõ silebo de impietatib⁹ eorũ q̃
giose agũt nec sustinebo in his q̃
exercẽt. Ecce sanguis inor⁹ et
clamat ad me: et aie iustorũ clamã
seuerãter. Ulindicãs vindicabo illos
cit dñs et accipiã oẽm sanguinẽ
um ex illis ad me. Ecce popul⁹ me⁹
grex ad occisionẽ ducit̃: iã nõ pati
lũ habitare i terra egypti: ꝙ educã
i manu potẽti ⁊ brachio excelso. Et
cutiã plaga sicut pri⁹: et corrũpã
terrã ei⁹. Lugebit egypt⁹ ⁊ fundamẽ
ei⁹ plaga ꝛberata ⁊ castigatione q̃
ducet ei deus. Lugebũt cultores
tes terrã: qñ deficiẽt semia coz
dine ⁊ grãdine: ⁊ a sidere tribill.
culo ⁊ q̃ habitãt i eo: q̃ appropiq̃

ds ⁊ tritio eoꝝ: ⁊ erurget gēs sup
ē ad pugnā: ⁊ rhōphea i manibus
. Erit ei incōstabilitio hoīb⁹ ⁊ alīꝫ
s ĩualescētes nō curabūt regē suū
ncipes: vie gestoꝝ suoꝝ in potētia
a. Cōcupiscet ei hō i citatē ire: ⁊ nō
terit. Propt supbiā ei eoꝝ ciuitates
rbabūt: dom⁹ exterēt: hoies metuēt
nō miserebit hō primū suū ad irritū
ciēdū domos eoꝝ i gladiū: ad diripi
s substātias eoꝝ ꝓpt famē panis ⁊
ibulationē multā. Ecce ego cōuoco
cit de⁹ oēs reges ere ad me verēdū q̄
t ab oriēte ⁊ ab austro: ab euro ⁊ a
ano adcōūtēdos i se: ⁊ reddere q̄ de
rūt ilt. Sic faciūt vsq; hodie electis
eis: sic faciā ⁊ reddā i sinu eoꝝ. Hec
cit dñs de⁹. Nō pcet dextera mea su
pctōres: nec cessābit rhōphea sup ef
ndētes sāguinē inocuū sup erā: Er-
t ignis ab ira ei⁹: ⁊ deuorauit funda
ēta terre: ⁊ pctōres q̄si stramē icēsū
e eis q̄ peccāt ⁊ nō obꝺuāt mādata
ea dicit dñs. Nō parcā ilt. Discedite
ū a ptāte: nolite cōtamiare sctificati
nē meam: qm nouit dñs oēs q̄ delin
uāt i illū. Propterea tradidit eos in
onē ꝛ occisionē. Jā ei venerūt sup
bē frarū mala: ⁊ manebit i ilt. Nō
liberabit vos de⁹ ꝓpt q̄ peccastis i
. Ecce visio horribilt: ⁊ facies illi⁹ ab
riēte. Et exiēt natiōes draconū ara-
ū i currib⁹ mult: et sic flat⁹ eoꝝ nūe
us ferē sup erā: vt iā timeāt et trepi-
ēt oēs q̄ illos audiēt carmonū insa-
riētes i ira: et exient vt apri ꝺ silua: ⁊
dueniēt i ⁊rute magna ⁊ cōstabūt in
agnā cū ilt: et vastabūt portionē ere
ssyrioꝝ. Et post hec supualescēt dra-
ones natiuitat sue memores: ⁊ cōuer
ēt se ꝛspirātes i ⁊rute magna ad ꝓse-
ndēdos eos. Jsti turbabūt ⁊ silebūt i
rute illoꝝ: ⁊ cōūtēt pedes suos i fu-
ēt a fritorio assyrioꝝ subsessor obse
debit eos: et cōsumet vnū ex ilt: ⁊ erit
imor et tremor i exercitu illoꝝ et ꝓtē
o i reges iꝑoꝝ. Ecce nubes ab oriēte
et a septētrione vsq; meridianū: et fa-
cies earū horrida valde plena ire et p
stle. Et collidēt se inuicē: et collidēt
id⁹ capiosū sup erā et sidus illoꝝ. Et
erit sāguis a gladio vsq; advētrē: ⁊ fu
m⁹ hois vsq; ad substramē cameli. Et
erit timor ⁊ tremor mlt⁹ sup erā: ⁊ hor

rebūt q̄ videbūt irā illā et tremor apꝭ
hēdet illos. Et post hec mouebūt nym
bi copiosi a meridiano et septētrione:
et portio alia ab occidēte. Et supiuale
scēt vēti ab oriēte: et recludēt eā: ⁊ nu
bē quā suscitauit i ira: ⁊ sidus ad faci-
ēdā extritationē ad oriētalē ventū et
occidētē violabit. Et exaltabūt nu-
bes magne ⁊ valide plene ire ⁊ sid⁹: vt
extreāt oēm erā: ⁊ ihabitātes eā: ⁊ ifū-
dēt sup oēm locū altū te eminētē sid⁹
terribile: ignē ⁊ grādinē ⁊ rhōpheas
volātes: ⁊ aq̄s mltas vt ēt ipleāt oēs
cāpi ⁊ oēs riui plenitudine aq̄rū mlta
rū. Et demoliēt citates ⁊ muros ⁊ mō
tes et colles et ligna siluaꝝ: ⁊ fenū pra
toꝝ ⁊ frumēta eoꝝ. Et trāsibūt cōstā-
tes vsq; ad babylonē ⁊ extrēt eā: ꝙue
niēt ad iꝑam: ⁊ circūibūt eā: ⁊ effūdēt
sidus ⁊ oēm irā sup eā. Et subibit pul
uis ⁊ fum⁹ vsq; i celū: ⁊ oēs i circuitu
lugebūt eā: et q̄ suā ea remāserit fuiēt
his q̄ extruerūt. Et tu asia cōcors i spē
babylōis ⁊ glia ꝙsone ei⁹: ve tibi mise
ra: ꝓpt qđ assimilasti ei: et ornasti fili-
as tuas i fornicatiōe ad placēdū ⁊ gliā
dū i amatorib⁹ tuis q̄ tecū cupierūt sp
fornicari. O dibilē imitata es i olbus
opib⁹ ei⁹ ⁊ i adiuētionib⁹ ei⁹: ꝓpterea
dicit de⁹. Immittā tibi mala viduita-
tē: pauptatē et famē et gladiū et pestē
ad deuastādas domos tuas a violatio
ne et morte ⁊ glia ⁊rutꝫ tue. Sic flos
siccabit cū exurget ardor q̄ emissus ē
sup te: ifirmaberꝫ vt pauꝑcula plagata
et castigata a mlieribus vt si possint te
suscipe potētes ⁊ amatores. Nūq̄d ego
sic ꝛelabo te dic dñs: nisi occidisses elec
tos meos in oi tpe exaltās ꝙcussionē
manuū: ⁊ diceres sup morte eoꝝ cū in
ebriata esses exorna speciē vultꝰ tui?
Mercef fornicatiōif tue i sinu tuo: ꝓpt
ꝑ redditionē accipies. Sic facꝫ electꝫ
meis dicit dñs: sic facier tibi de⁹ et tra
det te i malū. Et nati tui fame iteriēt
et tu rhōphea cades: et citates tue cō-
terēt: et oēs tui i cāpo gladio cadent.
Et q̄ sūt i mōtib⁹ fame pibūt: et mādu
cabūt carnes suas et sāguinē bibēt a
fame panis et sitꝫ aq̄. Jnfelix ꝙ maria
venies: et rursū accipies mala. Et i trā
situ allidēt citatē occisā et exterr ēt ali
quā portionē ere tue: et ptē glie tue ex
terminabūt: rursū reūtētes ꝙersā. Et

demolitꝰ erit illis ꝓ stipula: ⁊ ihi erũt tibi ignis et deuorabit te ⁊ ciuitates tuas: ⁊rã tuã ⁊ mõtes tuos. oẽs siluas tuas ⁊ lignũ fructiferũ igni cõburẽt. Filios tuos captiuos ducẽt. ⁊ cẽsũ tuũ i ꝑdã hẽbũt ⁊ gloriã faciei tue exter-

Ve tibi baby (minabit. XVI lõ ⁊ asia: ve tibi egypte ⁊ syria Precingite vos saccꝭ ⁊ cilicijs ⁊ plãgite filios vros ⁊ volete: qm appropinquit cõtritio vra. Immissus est vob gladiꝰ: ⁊ qs ẽ q auertat illũ? Immissus ẽ i vob ignis ⁊ qs ẽ q extinguat illũ? Immissa sũt vob mala: ⁊ qs ẽ q repellat ea? Nũqd repellet aliqs leonem esurientẽ i silua: aut extinguet ignẽ in stipula mox qñ cepit ardere? Nũqd repellet aliqs sagittã a sagittario fortj missam. Dñs fortis imittit mala: ⁊ qs ẽ q repellat ea. Exũt ignis ex tracidia eiꝰ ⁊ qs ẽ q extinguat eũ? Coruscabit ⁊ qs nõ timebit: Tonabit ⁊ qs nõ pauebit? Dñs cõminabit: ⁊ qs nõ fũdit? cõteret a facie ipius? Terra tremuit ⁊ fundamẽta eiꝰ: mare fluctuat de ꝑfũdo. ⁊ fluctꝰ eiꝰ disturbabunt: ⁊ pisces eiꝰ a facie dñi: ⁊a gria xrutis eiꝰ: qm fortis dextera eiꝰ q arcũ tẽdit: sagitte eiꝰ acute q ab ipso mittunt: nõ deficient cũ ceperint mitti i fines terre. Ecce mittunt mala ⁊ nõ reuertent: donec veniãt sup terrã. Ignis succẽdit: ⁊ nõ extinguet donec cõsumat fundamẽta tre. Quẽadmodũ nõ redit sagitta missa a valido sagittario: sic ñ redtet mala q missa fuerint i trã. Ue mihi: ve mihi. Quis me liberabit i illis diebꝰ? Initiũ doloꝝ ⁊ multi gemitꝰ: initiũ famis ⁊ multi iteritꝰ: initiũ belloꝝ: ⁊ formida bũt ptates: initiũ malоꝝ ⁊ trepidabũt oẽs. In his qd faciã cũ venerint mala? Ecce fames ⁊ plaga ⁊ tribulatio et angustia missa sũt flagella in emẽdationẽ: ⁊ in his oibꝰ se nõ cõuertẽt ab iniquitatibꝰ suis: neqꝫ flagelloꝝ memores erũt semp. Ecce erit annone vilitas sup trã: sic putẽt sibi eẽ directã pacẽ ⁊ tũc germiabũt mala sup terrã: gladius: fames ⁊ magna cõfusio. A fame etiã plurimi q inhabitãt trã iteriẽt: et gladius ꝑdet ceteros q supauerint a fame: ⁊ mortui sicut stercora ꝓicient ⁊ nõ erit q cõsolet eos. Derelinquet etiã terra deserta ⁊ ciuitates eiꝰ dejci-

enť. Nõ derelinqť q colat trã: ⁊ q[illegible] net eã. Ligna dabũt fructꝰ: ⁊ qs vi[illegible] mi abit illa? Uua matura fiet: ⁊ qs [illegible] cabit illã? Erit etiã locis magna de[illegible] tio. Cupiet etiã hõ hoiem videre: vel [illegible] cẽ eius audire. Relinquet ei de ci[illegible] te decẽ: ⁊ duo ó agro q abscõderint [illegible] i densis nemoribꝰ ⁊ scissuris petr[illegible] quẽadmodũ dũ derelinquit i oliv[illegible] ⁊ singulis arboribꝰ tres aut qttuor [illegible] ue: aut sicut i vinea vindemiare ra[illegible] mi relinquit ab his q qui dilige[illegible] vineã scrutant: sic relinquet i diebꝰ illis tres aut qttuor scrutatibꝰ dom[illegible] eoꝝ i rhõphea. Et relinqť tra deser[illegible] agri eiꝰ inueterabũt: ⁊ vie eiꝰ ⁊ oẽs [illegible] mite eiꝰ germinabũt spinas eo q n[illegible] trãsiẽt hoies ꝑ eã. Lugebũt virgines [illegible] hites spõsos: lugebũt mulieres nõ [illegible] bẽtes viros: Lugebũt filie earũ nõ [illegible] bẽtes adiutorũ spõsi eaꝝ. In bello [illegible] sumenť: ⁊ viri eaꝝ i fame exterť. [illegible] dite ho ista ⁊ cognoscite ea fui [illegible] Ecce ho dñi: excipite illud: ne [illegible] credatis de qbꝰ dicit dñs: Ecce appro[illegible] pinquãt mala ⁊ nõ tardãt. Quẽadm[illegible] dũ ꝑgnãs cũ parit i nono mẽse filiu[illegible] suũ appropinquãte hora ꝑtꝰ eiꝰ: sic [illegible] ras duas vel tres dolores circũdet [illegible] trẽ eiꝰ: ⁊ ꝑdẽsite ifante de vẽtre nõ [illegible] dabũt vno plicto: sic ñ morabit[illegible] ad ꝑdẽdũ sup trã: ⁊ seculũ gemet: [illegible] dolores circũtenebũt illud. Audite [illegible] bũ plebs mea. Parate vos i pugnã: [illegible] mal: sic estote q̃si aduene tre. Qui [illegible] dit q̃si q fugiat: ⁊ q emit q̃si q ꝑdat [illegible] Qui mercať q̃si q fructũ nõ capiat: [illegible] q edificat q̃si q ñ hitatur. Qui [illegible] q̃si q nõ meter: sic ⁊ q vineã putat q̃ [illegible] nõ vindemiatur. Qui nubũt sic q̃si [illegible] lios nõ facturi: ⁊ q nõ nubũt sic q̃si [illegible] dui: ꝓpť qõ q laborãt sine cã labore[illegible] Fructꝰ ei illoꝝ alienigene meret: ⁊ [illegible] stãtiã illoꝝ raptet: ⁊ domos eorũ [illegible] filios eoꝝ captiuabũt: q: i captiuita[illegible] ⁊ fame generãt natos suos. Et q nõ[illegible] cianť i rapina quatidiu eorũ ãt ci[illegible] tes ⁊ domos suas ⁊ possessiões ⁊ gl[illegible] nas suas: ⁊ãtomagꝫ adzelabor eos [illegible] pctã sua dicit dñs. Quõ zelať formo[illegible] ria mulierẽ idoneã et bonã valde: [illegible] zelabiť iustitia iiquitatẽ cũ eruat [illegible] ⁊ accusat eã i facie cũ veneris q dẽ[illegible] dat exrẽtẽ oẽ pctm sup trã. Propp[illegible]

ua nolite similari ei nec opib⁹ ei⁹: qm̃
ꝛ puſillū: ⁊ tolleꝫ iiḡtas a tra: et
ſticia regnabit i vos. Nō dicat pct̄or
nō peccaſſe: qm̃ carboneſ ignis ꝓbu
ſup caput ei⁹ ą dic̄: nō peccaui co-
ro ⁊ gḡia i p̄i⁹. ‖ Ecce dñs cogno-
ia opa hoim: ⁊ adiuēt̄iões illoꝝ
cogitatiões illoꝝ ⁊ corda illoꝝ. Dix-
fiat tra ⁊ facta ē: fiat celū ⁊ factū
Et i ꝛbo illi⁹ stelle fixe sūt: ⁊ no-
nūer stellaꝝ. Qui scrutaꝫ abyſſos ⁊
thesauros illaꝝ: ą mēsus ē mare: ⁊ cō-
tā ei⁹. Qui ꝓclusit mare i medio aq̄
⁊ suspēdit terrā sup aq̄s ꝛbo suo.
Qui extēdit celū q̄si camerā: sup aq̄s
fundauit eū. Qui posuit i deſto fontes
egros: ⁊ sup ꝛticē mōtiū lac⁹ ad emit-
tēdā fluuia ab eminēti petra: vt po-
rent trā. Qui finxit hoiez: ⁊ posuit coꝛ
ū i medio coꝛpis. ⁊ misit ei spm̃ vitā
intellectū ⁊ spiramē dei oipotēt̄ ą fec̄
ia ⁊ scrutinat oia absc̄ōsa i absc̄ōsis
ꝛ. Hic nouit ad iuēt̄ionē vſam: ⁊ q̄
gitatꝫ i coꝛdib⁹ vſis peccātes ⁊ volē
s occultare pctā vſa. Propt̄ q̄ dñs
scrutinādo scrutinauit oia opa vſa: et
aducet vos oēs. ⁊ vos ꝓfusi eritꝫ cū
ceſſerint pctā vſa coꝛā hoib⁹: ⁊ iiḡtes
es erūt q̄ accusatoꝛes stabūt i die illo
Quid faciet̄ꝫ: aut quō absc̄ōdet̄ꝫ pctā
ſra coꝛā deo ⁊ angelis ei⁹? Ecce iudex
⁹: timere eſt. Desinite a pctis vſis: et
ōsuescami iiḡtates vſas iā agere eas
n sēpit̄no: ⁊ de⁹ educet vos ⁊ libera-
t de oī tribulatiōe. Ecce ei icēdit ar
on sup vos turbe copioſe: ⁊ rapiēt q̄s-
q̄ ex vob ⁊ cibabūt idolis occisos: ⁊ ą
fecerit eis erūt ilki derisū ⁊ i ꝓperi
um tl c̄oculcatiōnē. Erit ei loc̄ꝫ locus
i vicinas citates exurrectio mꝛta sup
mēres dñm. Erūt q̄si isani nemi par
et: ad diripiēdū ⁊ deuastādū adhuc
mēres dñm: qꝛ deuastabūt ⁊ diripiēt
obstātias ⁊ de domib⁹ suis eos ej̄ci-
nt. Tūc parebit ꝓbatio electoꝝ meo-
m: vt aur q̄ ꝓbat ab igne. Audite di
ecti mei dic̄ dñs. Ecce adsūt dies tri-
bulatiōis: ⁊ de his liberabo vos. Ne.
ꝛ meat̄ꝫ nec hesitet̄ꝫ qm̃ de⁹ dux vſ est.
Et q̄ suat mādata ⁊ p̄cepta mea dicit
dñs de⁹: ne ꝓpōderēt vos pctā vſa ne
supeleuēt se iiḡtates vſe. Ue ą ꝓstrin
gāt a pctis suis ⁊ obtegāt ab iiḡtati-
b⁹ suis: quē admodū ager ꝓstringit a sil
ua: ⁊ spinis tegit semita ei⁹ p quā nō
trāsit hō: ⁊ excludit: et mittit ad deuo
Explicit liber Es- (rationē ignis.
dre ārt⁹. Incipit ꝓlog⁹ beati Hiero-
nymi ꝓsbyteri in librū Tobie.

Cromatio et heliodoro epis
Hieronym⁹ ꝓsbr i dño salutē.
Mirari nō desino exactiōis
vſe istātiā. Exigitis ei vt li-
brū chaldeo ꝛmōe ꝓscḡtū: ad latinū sti
lū trahā: librū vtiq̄ Tobie quē hebrei
de cathalogo diuinaꝝ scḡturaꝝ secan
tes: his q̄ agiographa memorāt māci-
parūt. Feci satꝫ desiderio vſo: ñ tñ meo
studio. Arguūt ei nos hebreorum stu-
dia: ⁊ imputāt nob ꝫ suū canonē lati-
nis auribꝰ ista trāsferre. Sꝫ melꝰ esse
iudicās phariseoꝝ displicere iudicio: ⁊
eoꝝ iussionib⁹ debuire: institi vt po-
tui. Et qꝛvicina ē chaldeoꝝ lingua ꝛ-
moni hebraico: vtriusq̄ lingue peritiſ
simū loq̄cē reperiēs: vnī⁹ diei laborē
arripui: ⁊ q̄cq̄d ille mihi hebraicꝫ ver
bis exp̄ssit hec ego accito notario ꝛmo
nib⁹ latinis exposui. Oꝛationib⁹ vſis
mercedē hui⁹ opis cōpēsabo cū gratū
vob̄ didicero me q̄d iubere estis digna
Explicit ꝓlogus i libꝝ (ti cōplesse.
Tobie. Incipit liber Tobie. Cap̄. I

Tobias ex tri- A
bu et ciuitate neptalim
q̄ est in superioꝛib⁹ gali
lee sup naason: post viā
q̄ ducit ad occidentē: in
sinistro habēs sephet: cū capt⁹ esset in
dieb⁹ salmanasar regis assyrioꝝ i cap
tiuitate tñ posit⁹ viā veritatis nō des
uit ita vt oia q̄ habere poterat q̄tidie
cōcaptiuis frib⁹ ą erāt ex ei⁹ genere i-
partiret. Cūq̄ esset iunio: oib⁹ i tribu
neptalim: nihil tñ puerile gessit i oꝛe
Deniq̄ cū irēt oēs ad vitulos aureos 3.Reg.12.e
quos Hieroboā fecerat rex isrl: hic sol⁹
fugiebat cōsoꝛtia oīm. ⁊ ꝓgebat ad hie
rusalē ad tēplū dñi: ⁊ ibi adoꝛabat dñ
minū deū isrl: oia primitiua sua ⁊ de-
cimas suas fidelit̄ offerēs: ita: vt i ter-
tio anno ꝓselit̄ꝫ ⁊ aduenis mistraret
oēm decimationē. Hec ⁊ his similia B
ꝛm legē dei puerul⁹ obſuabat. Cū ꝛo
fact⁹ fuisset vir: accepit vxoꝛē annā de
tribu sua: genuitq̄ ex ea filiū nomē su
um iponēs ei: quē ab infantia timere

deñ docuit ꝛ abstinere ab oi pctō. Igit
dñi q captiuitatē deuenisset cuz vxore
sua et filio i citatē niniuen cū oi tribu
sua. et cū oēs ederent ex cibis gētiliū:
iste custodiu it aiaz suā: ꝛ nūq̄ cōtami
nat⁹ ē i escis eoꝝ. Et q̄m memor fuit
dñi i toto corde suo: dedit illi de⁹ grāz
i cōspectu salmanasar regꝭ ꝛ dedit illi
ptātē q̄cūq̄ vellet ire hūs libtatē q̄cū
C q̄ facere voluisset. Pergebat ei q oēs
I.4.d q̄ erāt i captiuitate: et monita salutis
dabat eis. Cū āt venisset i rages ciuita
tē medoꝝ: et ex his q̄b⁹ honorat⁹ fue-
rat a rege habuisset decē talēta argēti
et cū i multa turba generꝭ sui gabelū
egētē videret q̄ erat ex tribu ei⁹: sub
chirographo dedit illi memoratū pō-
dus argēti: Post mltū ℞o tpis mortuo
salmanasar rege: cū regnaret sennache
rib fili⁹ ei⁹ p eo: ꝛ filios isrl exosos ha
beret i ꝓspectu suo: tobias q̄tidie ꝟge-
bat q oēz cognationē suā: et ꝓsolabat
eos: diuidebatq̄ vnicuiq̄ put potat
D de facultatib⁹ suis. Esurientes alebat:
nudisq̄ vestimēta ꝓbebat: et mortuis
atq̄ occisis sepulturā sollicit⁹ exhibe
4.Reg.19.g bat. Deniq̄ cū reūsus eēt rex sēnache
rib fugiēs a iudea: plagā quā circa eū
fecerat de⁹ ꝓpt blasphemiā suā: ꝛ ira-
I.2.b tus multos occideret ex filiꝭs isrl: tobi
as sepeliebat corpa eoꝝ. At vbi nūcia
tū ē regi: iussit eū occidi: ꝛ tulit oēm
substātiā ei⁹. Tobias vero cū filio suo
ꝛ cū vxore fugiēs nud⁹ latuit: qz multi
diligebāt eū. Post dies ℞o q̄dragita q̄n
q̄ occiderūt regē filij ipi⁹. Et reūsus
ē tobias i domū suā: oiscq̄ facultas ei⁹

A Post hec ℞o (restituta ē ei. II
p cū eēt dies festꝰ dñi ꝛ factū eēt
prādiū bonū i domo tobie: dix-
it filio suo. Uade ꝛ adduc aliq̄s de tri
bu nra timētes deū: vt epulēt nobiscū
Cūq̄ abisset: reūsus nūciauit ei vnū ex
filiꝭs isrl iugulatū iacere i platea. Sta
tiq̄ exiliēs de accubitu suo: relinquēs
prādiū ieiun⁹ quenit ad corp⁹: tollēs-
q̄ illud portauit ad domū suā occulte:
vt dū sol occubuisset caute sepeliret eū
Cūq̄ occultasset corp⁹: mādducauit pa-
nē cū luctu ꝛ tremore: memorās illū q
B monē quē dixit dñs p amos ꝓphetā
Amos.8.c Dies festi vri cōuertēt i lamētationē et
luctū. Cū ℞o sol occubuisset: abiit ꝛ se-
peliuit eū. Arguebāt āt eū oēs ꝓximi:
ei⁹: dicētes. Jā hui⁹ rei cā inuenti in
es: ꝛ vix effugisti mortē iperiū: ꝛ intz
pelis mortuos Sz tobias p⁹ timen
deū q̄z regē rapiebat corpa occisoꝝ
occultabat i domo sua ꝛ medijs noc
b⁹ sepeliebat ea. Cōtigit āt vt q̄dā d
fatigat⁹ a sepultura veniens domū i
ctasset se iuxt pietē et obdormisset ꝛ
nido hirūdinū dormiēti illi: calida
cora ciderēt sup ocłos ei⁹: fierentq̄
cus. Hāc āt tēptationē ei ō ꝓmisit d
euenire illi: vt poster⁹ daret exēplū
tientie ei⁹: sicut ꝛ sācti iob. Nā cū ab
fantia sua semp deū timuerit ꝛ mād
ta ei⁹ custodierit: nō ē ꝓsumptuz⁹ de
q̄ plaga cecitatis euenerit ei: sj imob
in dei timore ꝓmānsit: agēs grās deo
b⁹ dieb⁹ vite sue. Nā sic beato iob in
sultabāt reges: ita isti parētes ꝛ ꝑgn
ti ei⁹ irridebāt vitā ei⁹ dicētes: Ubi
spes tua p q̄ elemosynas ꝛ sepultura
faciebas? Tobias ℞o increpabat eos:
ces: Nolite ita loq̄: qm filij sctōꝝ sum
ꝛ vitā illā expectam⁹: quā de⁹ datur
ē his q̄ fidē suā nūq̄ mutāt ab eo. E
na ℞o vxor ei⁹ ibat ad op⁹ textrinū
tidie: ꝛ de labore manuū suarū victu
quē cōsequ potuisset deferebat. Uñ f
ctū ē: vt hedū capraꝝ accipiēs: dere
lisset domi. Cui⁹ cū vocē balātis vir
audisset: dixit: Uidete ne forte furt
sit. Reddite eū dñis suis: qz nō ꝛ n
aut edere ex furto aliq̄d aut ꝓsumere
Ad hec vxor ei⁹ irata rndit. Manife
vana fcta ē spes tua: et elemosyne
mō apparuerūt. Atq̄ his ꝛ alijs hui
cemōdi ℞bis exprobabat ei.

T Unc tobias ingemuit: ꝛ cepit o
re cū lachrymis: dicēs: Just
dñe: ꝛ oīa iudicia tua ℞a sūt
oēs vie tue misc̄dia ꝛ veritas ꝛ iud
um. Et nūc dñe memor esto mei: ꝛ n
vindictā sūmas de pctis meis: nec q
miniscaris delicta mea vel parēti mo
rū. Qm nō obediuim⁹ ꝓcepti tuis:
traditi sum⁹ i direptionē ꝛ captiuit
tē ꝛ mortē ꝛ ifabulā: ꝛ i ꝓpcrij o
nationib⁹ i q̄b⁹ dispsisti nos. Et n
dñe magna iudicia tua: qz ñ egim⁹
ꝓcepta tua: ꝛ nō ābulauim⁹ sincere
cora te. Et nūc dñe ꝑm voluntatē tu
fac mecū: ꝛ ꝓcipe i pace recipi spm
um. Expedit ei mihi mori magis q̄
uere. Eadē ita q̄ die cōtigit vt sara

ragnelis i rages ciuitate medoꝝ: ꝛ
a audiret iꝓperiū ab vna ex ancil-
pris sui: qm̄ tradita fuerat septē vi
: ꝛ demoniū noie asmodeꝰ occide-
e eos: mox vt ingressi fuissent ad eam.
ergo cū ꝓ culpa sua increparet puellā:
dit ei: dicēs. Ampliꝰ ex te nō videa-
filiū aut filiā sup̄ trā: interfectrix vi-
rū tuoꝝ. Nūq̄d ꝛ occidere me vis si
ēt occidisti septē viros? Ad hāc vo
ꝓrerit i supiꝰ cubiculū domꝰ sue: ꝛ
b̄ꝰ dieꝰ ꝛ triꝰ noctibꝰ nō mādu-
uit neq; bibit: sꝫ i oꝝone ꝓsistens cū
hymis deꝑcabaꝝ deū: vt ab isto im
perio liberaret eā. Factū ē āt die ter
a dū ꝓpleret oꝝonē: bñdicēs dñm: di
e: Bñdictū ē nomē tuū deꝰ patrū no
oꝝ: q̄ cū iratꝰ fueꝛ?: miscōiam faci-
: ri ꝛpe tribulatiōis pctā dimittis
s q̄ inuocāt te. Ad te dñe facie meā
to: ad te oculos meos erige. Peto
ne vt de vinculo iꝓperū huiꝰ absol-
as me: aut certe desup̄ trā eripias me
a scis dñe qꝛ nūq; cōcupiui vixꝛ: ex
dā suauꝛ aiam meā ab oi ꝓcupiscē
a. Nūq; cū ludētibꝰ miscui me: neq;
bis q̄ i leuitate ābulāt ꝓticipē me
ui. Virū āt cū timoꝛe tuo nō cū libi
ne mea cōsensi suscipe: Et aut ego in
gna fui illis: aut illi forsitā mihi nō
erūt digni: qꝛ forsitā viro alio cōꝰua
me. Nō ē ei i hois ptāte ꝓsiliū tuū.
oc aūt ꝓ certo hꝫ ois qui colit te: qꝛ
ta eiꝰ si i ꝓbatiōe fuerit coꝛonabit̄:
ūr i tribulatiōe fuerit liberabit̄: et
i correptione fuerit: ad misericoꝛdiā
ā venire licebit. Nō ei delectat̄ i p-
tionibꝰ nr̄is: qꝛ post tēpestatē trā q̄l
facis: ꝛ post lachꝛymationē ꝛ fletuꝫ
ultationē ifūdis. Sit nomē tuū deꝰ
et bñdictū i scla. In illo tpe exaudite
ꝓces amboꝝ incōspectu gl̄ie sūmi
: missus ē angelꝰ dñi sctūs rapha
vt curaret eos ābos q̄rū vno tpe sūt
ones i ꝓspectu dñi recitate. IIII

Bit cū tobias putaret oratio-
nē suā exaudiri vt mori potuis
set vocauit ad se tobiā filiū suū
ꝛ ait ei: Audi fili mi ꝛba oꝛis mei:
ca i coꝛde tuo q̄si fūdamentū ꝓstrue.
ā accepit deꝰ aiam meā: coꝛpꝰ meuꝫ
peli: ꝛ honoꝛē habeb mr̄i tue oibꝰ die
ꝛ vite eiꝰ. Memoꝛ ei eē debes: q̄ ꝛ q̄n
gicula passa sit ꝓ te in vtero suo.

Cū ā ꝛ ipa cōpleuerit tp̄s vite sue: se-
pelias eā circa me. Oibꝰ āt dieb̄ vite
tue i mēte habeto deū: ꝛ caue ne aliq̄n B
pctō ꝓsentias ꝛ ꝓtermittas ꝓcepta dei
nr̄i. Ex substātia tua fac elemosynā: ꝛ Prou.3.b
noli auertere faciē tuā ab vllo pauꝛe. Luc.14.b
Ita ei fiet: vt nec a te aūtaꝝ facies dñi
Quō potueꝛ ita esto misꝛicoꝛs. Si mr
tū tibi fuerit abūdāter tribue: si exigu
um tibi fuerit ēt exiguū libēter ipaꝛti
re stude. Premiū ei bonū tibi thesauri
zas i die necessitatꝭ. q̄m elemosyna ab
oi pctō ꝛ a moꝛte liberat: ꝛ nō patiēꝝ
aiam ire in tenebras. Fiducia magna
erit coꝝā sūmo deo elemosyna oibꝰ fa-
ciētibꝰ eā. Attēde tibi fili mi ab oīi
fornicatione: ꝛ ꝓter vxoꝛē tuā nūq̄ pa
tiaꝛ crimē scire. Superbiā nunq̄ i tuo C
sensu aut i tuo ꝛbo dñari ꝓmittas. In
ipa ei initiū sūpsit ois ꝓditio. Quicū-
q̄ tibi aliq̄d opaꝰ fuerit: statī ei mer- Leui.19.b
cedē restitue: ꝛ merces mercēnarij tui Deu.24.c
apud te oio nō remaneat. Qō ab alio Matḥ.7.b
oderis fieri tibi: vide ne tu aliq̄n alte-
ri facias. Panē tuū cū esurientibꝰ ꝛ egē
tibꝰ comede: ꝛ de vestimētis tuis nu-
dos tege. Panē tuū ꝛ vinū tuū sup̄ se-
pultura iusti cōstitue: ꝛ noli ex eo mā-
ducare ꝛ bibere cū pctoꝛibꝰ. Cōsiliū sp̄
a sapiēte q̄re. Oi tpe bñdic deū ꝛ pe- D
te ab eo vt vias tuas diꝛigat: ꝛ oia cō-
silia tua i ipo ꝑmaneāt. Indico ēt ti- 5.1.c
bi fili mi dedisse me decē talēta argēti
dū ifātulꝰ esses gabelo i rages ciuita-
te medoꝝ: ꝛ chirographū eiꝰ apud me
habeo. Et ideo ꝑ quiꝛe quō ad eū pue
nias: ꝛ recipias ab eo supꝛa memoꝛatū
pōdus argēti: ꝛ restituas ei chiꝛogra-
phū suū. Noli timere fili: pauperē q̄dē
vitā gerimꝰ: sꝫ multa bona habebimꝰ
si timuerimꝰ deū: ꝛ recesserimꝰ ab oīi

Tunc re (pctō ꝛ fecerimꝰ bñ. V A
spondit tobias pr̄i suo: ꝛ dixit:
Oia q̄cūq̄ ꝓcepisti mihi: faciā
pr̄. Quō āt pecuniā hāc inq̄rā: ignoꝛo
Ille me nescit: ꝛ ego eū ignoꝛo. Quod
signū dabo ei? Sꝫ neq; viā ꝑ quā pgā
tur illuc: aliq̄n ꝓgnoui. Tūc pr̄ suꝰ rn̄-
dit illi: ꝛ dixit. Chirographū q̄dem illi
us apud me habeo: qō dū illi oñderis
statim restituet. Sꝫ pge nūc ꝛ inq̄re ti
bi aliquē fidelē virū: q̄ eat tecū salua
mercede sua: dū adhuc viuo: vt recipi-
as. eā. Tūc egressus tobias inuenit in

uenē splēdidū: stantē ꝓcinctū: ꝙ ñ si pa
ratū ad ambulādū. Et ignorās ꝙ an
gelus dei esset: salutauit eū: ꝙ dixit: Un
B de te habem⁹ bone iuuenis? At ille re
spōdit. Ex filijs isrl. Et tobias dixit ei:
Nosti viā q̄ ducit in regionē medoꝝ?
Cui rñdit: Noui ꝙ oīa itinera ei⁹ frequē
ter ambulaui: ꝙ māsi apud gabelū fra
trē nr̄m q̄ morat i rages ciuitate me
dorū q̄ posita ē in mōte egbathanis.
Cui tobias ait: Sustine me obsecro: d
nec hec ipa nūciē pri meo. Tūc igres
sus tobias idicauit vniuersa hec patri
suo. Sup q̄ amirat⁹ pr̄ rogauit vt itro
iret ad eū. Ingressus itaq̄ salutauit eū
ꝙ dixit. Gaudiū tibi sit semp. Et ait to
bias. Quale gaudiū mihi erit: q̄ in te
nebris sedeo: ꝙ lumen celi nō video?
Cui ait iuuenis. Forti aio esto: in pxi
C mo est vt a deo curer⁹. Dixit itaq̄ illi
tobias. Nūq̄d poteris ꝙducere filium
meū ad gabelū i rages ciuitatē medo
rū? Et cū redier⁹ restituā tibi mercedē
tuā. Et dixit ei angel⁹. Ego ducā: ꝙ re
ducā eū ad te. Cui tobias rñdit. Rogo
te: Indica mihi de q̄ domo: aut ō qua
tribu es tu? Cui raphael angelus dixit
Ben⁹ q̄ris mercēnarū: an ipm mercē
nariū q̄ cuz filio tuo eat? Sz ne forte
sollicitū te reddā: ego sū azarias: ana
nie magni filius. Et tobias rñdit. Ex
magno genere es tu. Sz peto ne iras
caris ꝙ voluerim cognoscere gen⁹ tuū
Dixit aūt illi angel⁹. Ego sanū ducaz
ꝙ sanū tibi reducā filiū tuū. Rñdēs āt
tobias ait: Bñ ambulet⁹: ꝙ sit dñs i iti
D nere vro: ꝙ āgel⁹ ei⁹ cōmittet vobiscū
Tūc parat⁹ oīb⁹ q̄ erāt i via portāda:.
fecit tobias vale pri suo: ꝙ mri sue: et
ambulauerūt ābo simul. Cūq̄ ꝓfecti
g.10.b essent: cepit mr̄ ei⁹ flere ꝙ dicere: Bacu
culū senectut⁹ nre tuliſti: ꝙ trāsmisisti
a nobis. Nūq̄ fuisset ipsa pecunia ꝓ
qua misisti eū. Sufficiebat nob pauꝑ
tas nra: vt diuitias cōputarem⁹ ꝫ ꝙ
videbam⁹ filiū nr̄m. Dixit eiq̄ tobias
Noli flere. Saluus queniet fili⁹ nr̄: ꝙ
salu⁹ reuertet ad nos: ꝙ oculi tui vide
būt illū. Credo ei ꝙ angel⁹ dei bonus
comittet ei: ꝙ bñ disponet oīa q̄ circa
eū gerūt: ita vt cū gaudio reuertat ad
nos. Ad hāc vocē cessauit mr̄ ei⁹ flere
A Rofect⁹ ē aūt (ꝙ tacuit. VI
tobias: ꝙ canis secut⁹ est eū: ꝙ

mālit ꝑmꝰ mālone luꝛ flauiſ
Et exiuit ꝙ lauaret pedes suos: ꝙ
piscis imanis exiuit ad deuorādū
Quē expauescēs tobias: clamauit
ce magna: dicēs: Dñe iuadit me.
xit ei angelus. Apphēde brāciū
trahe eū ad te. Qō cū fecisset
eū in sicco: ꝙ palpitare cepit
ei⁹. Tūc dixit ei angel⁹. Exēter
piscē: ꝙ coꝛ ei⁹ ꝙ fel ꝙ iecoꝛ repone
Sūt ei hec necessaria ad medica
vtiliter. Qō cuz fecisset assauit
ei⁹ ꝙ secū sustulerūt via: cetera
rūt q̄ sufficerēt eis: quousq̄
i rages ciuitatē medoꝝ. Tūc intr
uit tobias angelū: ꝙ dixit ei: Obl
te azaria frater. vt dicas mihi q̄
diū habebūt ista q̄ de pisce suare
sti. Et rñdēs angel⁹ dixit ei: Cordis
particulā si sup carbones ponas
ei⁹ extricat oē gen⁹ demoniꝝ
viro siue a muliere: ita vt vltra nō
cedat ad eos. Et fel valet ad vnguē
oculos i q̄bus fuerit albugo: ꝙ
tur. Et dixit ei tobias. Ubi vis vt
neam⁹? Rñdensq̄ angel⁹: ait. Eū
guel noie vir ꝓpinqu⁹ de tribu
hic habet filiā noie sarā: sz neq̄
lū neq̄ feminā vllā habet aliā
Tibi debet ois substātia ei⁹: ꝙ
tet eā te accipe cōiugē. Pete q̄ eā
tre ei⁹: ꝙ dabit tibi eā i vxorē. Tūc
dit tobias: ꝙ dixit. Audio q: tradi
septē viris: ꝙ mortui sūt: sz et q̄ a
qz demoniū occidit illos. Timeo
forte ꝙ mihi hec eueniāt: ꝙ cū sim
ę gentib⁹ meis: deponā senectutē
rum cum tristicia ad inferos. Tu
angel⁹ raphael dixit ei. Audi me
dā tibi: q̄ sūt quib⁹ ꝓualere pōt
niū. Vi nāq̄ qui cōiugiū ita
vt deū a se ꝙ a sua mēte excuciāt
libidini ita vacēt sicut equ⁹ ꝙ
bus nō est intellect⁹: habet prātē
niū sup eos. Tu āt cū acceperis
gressus cubiculū ꝑ tres dies
esto ab ea: ꝙ nihil aliud nisi
vacab cū ea. Ipa āt nocte: incēso
re piscis fugabit demoniū. Sed
nocte i copulatione sctōrū
admitter⁹. Tertia aūt nocte
nē cōsequ⁹ vt filij ex vob
columes. Trāsacta āt tertia nocte
pies virginē cū timore dñi amore

nag' & libidis ducē: vt i semie ab
bñdictionē i filiis cōsequris. VII
Ingressi sūt āt ad raguelē: & sus-
cepit eos raguel cū gaudio. In-
tuēq; tobiā raguel: dixit anne
ul sue. Q; silis ē iuuenis iste cōso-
no meo. Et cū hec dixisset: ait. Uñ
s iuuenes frēs nr̄i? At illi dixerūt.
ribu neptalim sum⁹ ex captiuita-
tinine. Dixitq; ill raguel. Nostis to
frātrē meū? Qui dixerūt. Nouim⁹
q; multa bona loq̄rē de eo. Dixit
el⁹ ad raguelē. Tobias de q̄ iterro
s p̄ ill⁹ ē. Et misit se raguel & cū la
rymis oscular⁹ ē eū: & plorans supra
ū ei⁹: dixit: Bñdictio sit tibi fili mi
boni & optimi viri fili⁹ es. Et anna
r ei⁹ & sara uxor filia lachrymate
. Postq; āt locuti sūt p̄cepit raguel
di arietē. & parari cōuiuiū. Cunq;
parēt eos discūbere ad prādiū tobi
dixit. Uic ego hodie nō māducabo
q; bibā: nisi p̄us petitionē meā con
mes: & p̄mittas mihi dare sarā filiā
. Quo audito verbo raguel expauit
s q̄d euenerit illis septē viris: q̄ in
ūi sūt ad eā: & timere cepit: ne forte
uic simili cōtigeret. Et cū nutaret
nō daret petēti vltū rnsum: dixit ei
el⁹. Noli timere dare eā isti: q̄m hu-
ius dei debet filiā tua. Uro
rea ali⁹ nō potuit hñe illā. Tūc dix
raguel. Nō dubito q̄ de⁹ p̄ces & la-
rymas meas & aspectu suo admiserit
credo q̄m ideō fecit vos venire ad me:
ut ista cōiūgeret cognatiōi sue: sm le
mosi. Et nūc noli dubiū gerere: q̄
eā tradā. Et accepto dextraz filie
sue dextere tobie tradidit dicēs. Deus
abrā: & de⁹ ysaac & de⁹ iacob vobiscū
sit ipe coniūgat vos: impleatq; bñdictio
suā in vob. Et accepta cartha fecerūt
scriptionē coniugij. Et post hec epulati
bñdicētes deū. Uocauitq; raguel ad
annā uxorē suā: & p̄cepit ei ut p̄para
ret alterū cubiculū. Et introduxit illuc
eā filiā suā & lachrymata ē. Dixit ei:
noli ālo esto filia mea. Dñs celi det ti
gaudiū p tedio q̄ p̄essa es. VIII
Postq; ūo cenauerūt: introduxe-
runt iuuenē ad eā. Recordatus
itaq; tobias sm̄onū angeli: p-
sit de cassidili suo ptē iecoris: posu-
it sup carbōes viuos. Tūc raphą
el angel⁹ apprehēdit demoniū & religa-
uit eū in deserto superioris egypti. Tunc
hortat⁹ ē sarā uxē tobias: dixitq; ei. Sa
ra exurge & deprecemur deū hodie & cras
& secūdū cras: q̄ his trib⁹ noctib⁹ deo
iūgimur. Tertia āt trāsacta nocte: in
nro erim⁹ cōiugio. Filiā q̄sq; sctōrū su
m⁹ & nō possum⁹ ita cōiūgi sicut gētes q̄
ignorant deū. Surgētes āt pariē in-
stāter orabāt ābo simul: vt sanitas da-
ret eis. Dixitq; tobias. Dñe de⁹ pat
nr̄oz bñdicāt te celi: & re: mareq; & fōn
tes & flumina: & oēs creature tue q̄ in
eis sūt. Tu fecisti adā de limo & re: de-
disti q; ei adiutoriū euā. Et nūc dñe tu
scis q̄ nō luxurie cā accipio sororē me
am cōiugē: sz sola posteritat̄ dilectiōe
i q̄ bñdicat nomē tuū in secla sclorū.
Dixit itaq; sara. Miserere nob dñe: mi
serere nob: & cōsenescam⁹ ābo pariter
sani. Et factū est circa pullos cātū ac-
cersiri iussit raguel suos suos & abiert
cū eo pariter: vt foderēt sepulchrū. Di
cebat ei, ne forte sibi mō euenerit ei: q̄ & ceteri
alīs septē viris q̄ sūt ingressi ad eā?
Cūq; gasset fossā: reūsus raguel ad vx
orē suā dixit ei. Mitte vnā ex ancillis
tuis: & videat si mortu⁹ est vt sepeliam
eū antiq; illucescat. Et illa misit vnā ex
ancillis suis. Que ingressa cubiculū repe
rit eos saluos & incolumes: secūm pariter dor
mientes. Et reūsa nūciauit bonū nūciū
Et bñdixerūt dñm raguel videlz & an-
na uxor ei⁹. Et dixerūt. Bñdicimus te
dñe de⁹ israhel: q̄ nō contigit nob quēad
modū putabam⁹. Fecisti ei nobiscū mi
sericordiā tuā & exclusisti a nob inimi
cū psequētē nos. Miser⁹ es āt duob⁹
vnicis. Fac eos dñe pleni⁹ bñdicere te
et sacrificiū laudis tue & sue sanitatis
offerre: vt cognoscat vniūsitas gētiū:
q̄ tu es de⁹ sol⁹ i vniūsa tra. Statimq;
p̄cepit seruis suis raguel vt replerent
terra fossā quā fecerāt: priusq; eluceſce
ret. Uxori āt sue dixit vt instrueret cō-
uiuiū: & p̄pararet oia q̄ i cibos erāt iter
argētib⁹ necessaria. Duas q; pingues
vaccas & q̄tuor arietes occidi fecit: et
pari epulas oib⁹ vicinis suis: cūctisq;
amicis. Et adiurauit raguel tobiā: vt
duas hebdomadas morarēt apud eū.
De oib⁹ āt q̄ possidebat raguel: dimi
diā ptē dedit tobie: & fecit hāc scripturā
vt ps dimidia q̄ superarat: post obitū eo

A Tunc vocauit tobias angelū ad
e se: quē ꝙdē hoiem existimabat
dixitq; ei. Azaria frat: peto vt
auscultes ꝟba mea. Si meipm tradā
tibi ꝑuū: nō ero cōdignꝰ ꝓuidētie tue
T̄ñ obsecro tevt assumas tibi aialia si
ue ꝑuitia: ꝛ vadas ad gabelū i rages ci
uitatē medoꝝ: reddasq; ei chirogra-
phū suū: ꝛ recipias ab eo pecuniā ꝛ ro
B ges eū venire ad nuptias meas. Scis
ei ipe qm nūerat pf̄ meꝰ dies meos: et
si tardauero vna die plus ꝓtristat aia
F.8.b eiꝰ. Et certe vides quō adiurauit me
raguel cuiꝰ adiuramentū spernere nō
possū. T̄unc raphael assumēs ā̄truo: ex
ꝑuis raguelis et duos camelos: i rages
ciuitatē medoꝝ prexit: ꝛ iueniēs gabe
lū dedit ei chirographū suū: ꝛ recepit
C oēm pecuniā. Indicauitq; ei de tobia
filio tobie oia ꝙ gesta ſūt: fecitq; eū se-
venire ad nuptias. Cūq; igressus eēt do
mū raguelis iuenit tobiā discūbentē:
ꝛ exiliēs osculati ſūt se iuicē. Et fleuit
F.7.b gabelꝰ: bñdixitq; deū ꝛ dixit. Bñdicat
te deꝰ isrl: qz filiꝰ es optimi viri ꝛ iusti
D ꝛ timētis deū: ꝛ elemosynas facientꝫ.
Et dicat bñdictio sup vxorē tuā: ꝛ su-
p̄ gentes vr̄os ꝛ videatꝫ filios vr̄os: ꝛ
filios filiorꝝ vr̄oꝝ vsq; i tertiā ꝛ ā̄rtā
generationē: ꝛ sit semē vr̄m bñdictū a
deo isrl ꝙ regnat i scla sclorꝝ. Cūq; oēs
dixissent amē: accesserūt ad cōuiuiū. Sꝫ
cū tiore dñi nuptiarꝝ ꝓuiuiū exercebāt

A Cum ꝟo moras faceret to- X
c bias cā nuptiarꝝ: sollicitꝰ erat
pf̄ eiꝰ tobias dicēs. Putas ā̄re
morat filiꝰ meꝰ: aut ā̄re detētꝰ ē ibi?
Putas ne gabelꝰ mortuꝰ ꝛ nemo red-
dit illi pecuniā? Cepit ā̄t cōtristari ni-
mis ipe ē ānа vxor eiꝰ cū eo ꝛ ceperūt
ambo simul flere: eo ꝙ die statuto mi-
nime reūterer̄t filiꝰ eorꝝ ad eos. Flebat
igit̄ mr̄ eiꝰ irremedialibꝰ lachrymis:
X atq; dicebat. Heu me fili mi vt ꝙd te
misimꝰ pegrinari: lumē oculorꝝ nr̄orꝝ
F.5.b baculū senectutꝫ nr̄e: solatiū vite nr̄e
spē posteritatꝫ nr̄e? Oia simul i te vno
habētes te nō debuimꝰ dimittere a no
bis. Cui dicebat tobias. Tace ꝛ noli
turbari: sanꝰ ē filiꝰ nr̄: fatꝫ fidelis est
vir ille cū ꝙ misimꝰ est. Illa aūt nullo
mō cōsolari poterat: sꝫ ꝙtidie exiliens
circūspiciebat: ꝛ circūibat vias oēs ꝙ
ās spēs remedādi videbat̄ vt ꝓcul
deret eum: si fieri posset: veniētē.
ꝟo raguel dicebat ad generū suū.
ne hic: ꝛ ego mittā nūciū saluꝫ ꝺ
tobiā pr̄em tuū. Cui tobias ait.
noui qz pr̄ meꝰ ꝛ mr̄ mea mō dies
putāt: ꝛ cruciat̄ spūs eorꝝ i ipis.
verb̄ mltꝫ rogaret raguel tobiā:
eū nulla rōne vellet audire: tradi
sarā ꝛ dimidiā ptē oīs substātie sue
puerꝫ: i puellis: i pecudibꝰ: i cameli
i vaccis: ꝛ pecunia multa: ꝛ saluū
gaudētē dimisit eū a se: dicēs.
dñi sctūs sit i itinere vr̄o: ꝓducatq;
scolumes: ꝛ iueniatꝫ oia recte circa
rētes vr̄os: ꝛ videāt ocli mei filios
stros priusq; moriar. Et apprehē
pentes filiā suā: osculati sūt eā: ꝛ
serūt ire: monētes eā honorare soc
diligere maritū: regere familiā: gub
nare domū: ꝛ seipsā irreprehēsibilē

e Tunc reūterer̄t: pue (bere.
nerūt ad charrā ꝙ ē i medio
nere ꝫ niniuē vndecio die.
itq; angelꝰ. Tobia frat: scis qđ
dñ reliq̄sti pr̄em tuū: Si placet ita
di ꝓcedamꝰ: et lento gradu insequa
iter nr̄m familie simul cū pingue
cū aialibꝰ. Cūq; ꝟ placuisset vt ire
xit raphael ad tobiā. Tolle tecū
le piscis: erit ei necessariū. Tulit
tobias ex felle illo ꝛ abiert. Anna
debat sec̄ viā ꝙtidie i supcilio
vñ respicere potat de lōginq. Et
eodē loco specularet aduentū
dit a lōge: ꝛ ilico cognouit venientē
liū suū: currēsq; nūciauit viro
cēs. Ecce venit filiꝰ tuꝰ. Dixitq;
ei ad tobiā. At vbi itroiert
stati adora dñm deū tuū: ꝛ gras
ei: accede ad pr̄em tuū ꝛ osculare
Statimq; lini sup ocios eiꝰ ex felle
piscis: qō portas tecū. Scias eū
mox aperēt oculi eiꝰ: ꝛ videbit pr̄
lumē celi: ꝛ in aspectu tuo gaudeb
T̄unc ꝓcucurrit canis ꝙ sit fuerat
ꝛ ās nūciꝰ aduenies blādiebat
de gaudebat. Et exurgēs cecꝰ pr̄
offendēs pedibꝰ currere: ꝛ data
puero: occurrit in obuiā filio suo.
suscipiēs osculatꝰ ē eū cū vxore
ceperūt flere ꝓ gaudio. Cūq;
deū ꝛ grās egissent: cōsederūt.
mēs tobias de felle piscis: liniuit

fis sui. Et sustinui ꝯsi dimidiam
otā: et cepit alougo ex ockis eiꝰ q-
bianū oui egredi Quā spp̄hēdēs
as traxit ab ockis eiꝰ: statimq; vi-
cepit. Et glorificabāt deus ipe vi-
et vxor eiꝰ: et oēs q sciebāt eū Di
tq; tobias: Bñdico te dñe deꝰ isrl
castigasti me et tu saluasti me. Et
go video tobiā filiū meū. Ingres
ctiā pꝰseptē dies sara vxor filij eiꝰ
familia et pecora sana et cameli et
nia mlta vxoris: sz et illa pecunia
recepat a gabelo. Et narrauit pa-
bꝰ suis oia bñficia dei: q fecisset cir
ū p hoiez q eū duxerat. Uenerūtq;
or et nabathꝰ sobrini tobie: gaudē
d tobiā: et ꝓgratulātes ei ꝺ oibus
is q circa illū oñderat deꝰ. Et p se
dies epulātes oēs cū gaudio mag
no gauisi sūt. XII

Unc voca- vit ad se tobias filiū suū: dixit
q ei: Quid possumꝰ dare viro
ctō q venit tecū? Rñdēs tobias:
t pri suo. Pater quā mercedē dabi
s ei: aut q̄d dignū poterit eē bñfi-
eiꝰ? Me duxit et reduxit sanū: pecu
a gabelo ipe recepit: vxorē ipe me
fec et demoniū ab ea ipe cōpescuit:
diū parētibꝰ eiꝰ fec: meipm a deuo
ipe pisc eripuit: te q̄z videre fec lu-
cem: et bonis oibꝰ q eū repleti sumꝰ
Quid illi ad hec poterimꝰ dignū dare?
Peto te pr̄ mi: vt roges eum si forte
nabit medietatē ꝺ oibꝰ que allata
sibi assumere. Et vocātes eū pr̄.s.et
rulerūt eū i ptē: et rogare ceperūt vt
mareꝝ dimidiā ptē oim q attulerāt
ceptā hre. Tūc dixit eis occulte. Bñ
te deū celi et cora oibꝰ viuētibꝰ ꝓfi-
mini ei: qz fec vobiscū miscōiaz suā.
Bonū sacrm regis abscōdere bonū est:
ra āt dei revelare et ꝓfiteri honorifi-
ce. Bona ē oro cū ieiunio et elya: ma
gis q thesauros auri recōdere: q̄m ele
mosyna a morte liberat: et ipa ē q pur
te ptā: et fac inuenire vitā eternaz. Qui
faciūt ptm et iniqtatē: hostes sunt
sue. Manifesto q vob vitatē: et nō
scōdā a vobis occultū ꝑmonē. Q̄n
bas cū lachrymis et sepeliebas mor
os: et derelictas prādiū tuū et mortu
abscōdebas p diē i domo tua et no-
sepeliebas eos: ego obtuli oronez
tuā dño. Et qz acceptꝰ eras deo: necesse
fuit vt tēptatio ꝓbaret te. Et nūc mi-
sit me dñs vt curarē te: et sarā vxorē fi
liū tui a demonio liberarē. Ego enī sū
raphael āgelꝰ: vnꝰ ex septē q astamus
ante dñz Cūq; hec audissēt turbati: et tre
mētes cecidērt sup trā i faciē suā. Di- D
xitq; eis āgelꝰ: Pax vob. Nolite time-
re. Eteni cū eēm vobiscū: p voluntatē
dei erā: ipm bñdicite et cātate illi: vide
bar q̄dē vobiscū māducare et bibere: sz
ego cibo inuisibili et potu q ab hoibꝰ vi
deri nō pōt: vtor. Tps ē q̄t reūtar ad
eū q me misit. Vos aūt bñdicite deū: et
narrate oia mirabilia eiꝰ Et cū hec di
xisset ab aspectu eoꝝ ablatꝰ est: et vltra
eū videre ñ potuērt. Tūc ꝓstrati p ho-
ras tres i faciē bñdixērt deū. Et exur-
gentes narrauerūt oia mirabilia eiꝰ.

Peries āt tobias senior XIII A
os suū bñdixit dñz: et dixit: Ma
gnus es dñe i eternū: et i oia secla
regnū tuū: qm tu flagellas et saluas: de 1. Re. 2. a
ducis ad iferos et reducis: et ñ ē q̄ effugi- Sap. 16. b
at manū tuā. Cōfitemi dño filij isrl: et i
ꝓspectu gētiū laudate eū: qm iō dispsit
vos ic gētes q ignorāt eū: vt vos enar
retis mirabilia eiꝰ: et faciatis scire eos: qz
nō ē aliꝰ deꝰ omipotēs ꝓter eū. Ipe casti
gauit nos ꝓpt iniqtates nras: et ipse
saluabit nos ꝓpt misericordiaz suā Aspici- B
te q̄ q̄ fec nobiscū: et cū timore et tremo
re ꝓfitemi illi: regēq; seculoꝝ exaltate i
oprib⁹ vris. Ego āt i terra captiuitatis
mee ꝓfitebor illi: q̄m ostendit maiesta-
tē suā i gētē peccatricē. Cōuertimi ita
q pctōres: et facite iusticiā coram dño:
credētes q faciat vobiscū miscōiaz suā
Ego āt et aīa mea i eo letabimur Bñdi
cite dño oēs electi eius: agite dies leti
cie et ꝓfitemi illi. Hierlm ciuitas dei: ca
stigauit te dñs in oprib⁹ manuū tuaꝝ.
Cōfitere dño i bonis tuis: et bñdic deū C
seculoꝝ: vt reedificet i te tabernaculū
suū: et reuocet ad te oēs captiuos et gau
deas i oia secla seculoꝝ. Luce splēdida
fulgebis: et oēs fines trre adorabūt te.
Nationes ex lōginq ad te veniēt: et mu-
nera deferētes adorabūt in te dñm: et
trā tuā i sctificatione hēbūt. Nomen
eni magnū inuocabūt in te. Maledicti
erāt q ꝓtēpserūt te: et ꝓdēnati erūt oēs
q blasphemauerūt te: bñdictiq; erūt q̄
edificauerūt te. Tu aūt letaberis i filijs
tuis: q̄m oēs bñdicēt: et ꝓgregabūtur
B

ad dñm. Bei oēs q̄ diligūt te: t q̄ gaudēt sup pacē tuā. Bis mea bñdic dñs qñ liberauit hierlm ciuitatē suā a cūctis tribulatiōib⁹ ei⁹ dñs de⁹ nr̄. Beat⁹ ero si fuerint reliq̄e semis mei ad vidē
Apoc.21.f dā claritatez hierlm ‖ Porte hierlm ex sapphyro et smaragdo edificabūt: t ex lapide pcioso ois circūit⁹ muroꝝ ei⁹. Ex lapide cādido t mundo oēs platee ei⁹ sternent: t p vicos ei⁹ alleluia cāta bit. Bñdict⁹ dñs q̄ exaltauit eā: vt sit rgnū ei⁹ i secula seculoꝝ sup eā. Amen.

Et pſūmati sūt pmōes XIIII tobie. Et postq̄ illumiat⁹ est tobias vixit ānis q̄dragintaduobus: t vidit filios nepotū suoꝝ. Cōpletis itaq̄ ānis cētū duob⁹: sepult⁹ ē honorifice in niniue. Quinq̄ginta nāq̄ t sex annoꝝ lumē oculoꝝ amisit: sexagenari⁹ ho recepit. Reliquū ho vite sue in gaudio fuit: t cū bono pfectu timoris pr̄exit in pace. In hora aūt mortis sue vocauit ad se tobiā filiū suū: et septē iuuenes filios suos nepotes: dixit q̄q eis: Prope erit interit⁹ niniue. Nō enī excidit ho bū dñi t frēs nr̄i q̄ dispsit sūt a terra isrl reuertēt ad eā. Dis aūt deserta terra ei⁹ replebit: t dom⁹ dei q̄ in ea incēsa ē iterū reedificabit: ibiq̄ reūtēt oēs timētes deū. Et relinquēt gētes idola sua: t venient in hierlm: et inhabitabūt i ea: et gaudebūt i ea oēs
C reges terre adorātes deū isrl. Audite
Ioſ.24.c filij mei: patrē vrm. Seruite dño in veritate: t inq̄rite vt faciatz q̄ placita sūt illi. Et filijs vrīs mādate: vt faciāt iusticias t elimosynas: vt sint memores dei: t bñdicāt eū in oi tpe: i virtute t i tota virtute sua. Nunc q̄ filij audite me: t nolite manere h̄. Sz q̄cunq̄ die sepelieritz matrē vrāz circa me in vno sepulchro: ex eo dirigite gressus vrōs vt exeatis hinc. Video enī q̄ iniq̄tas
D ei⁹ finē dabit ei. Factū ē āt post obitū mris sue: tobias abscessit ex niniue cū vxore sua t filijs t filioꝝ filijs: t reuersus ē ad soceros suos. Inuenitq̄ eos icolumes: i senectute bona: t curā eoꝝ gessit. Et ipe clausit oculos eoꝝ: t oēs hereditatē dom⁹ raguelis ipe pcepit: vidit q̄ q̄rtā generatiōez filios filioꝝ suoꝝ. Et cōpletis ānis nonagīta t nouē in timore dñi: cū gaudio sepelierūt eū. Dis aūt cognatio ei⁹: t ois genera-

glo ei⁹ i bona vita t in sācta pue
ne pmānsit: ita vt accepti eēnt tam
q̄ hoib⁹: t cunctis habitātib⁹ terr

Explicit liber Tobie. Incipit p
gus in librum Judith.

Apud hebreos liber iudith
agiographa legit: cui⁹ auc
ad roborāda illa q̄ i cōtētione ve
min⁹ idonea iudicat. Chaldeo nō
ne cōscriptus: iter hystorias cōpu
Sz qz hūc librū synodus nicena i
mero sāctaꝝ scripturaꝝ legit cōp
se: acq̄eui postulatiōi vr̄e: imo exac
t se posit⁹ occupatiōib⁹ q̄bus vehe
ter artabar: huic vnā lucubratiū
dedi: magis sensū e sensu q̄ e ho
bū trāsferēs. Multoꝝ codicū varie
tē vicios̄simā amputaui: sola ea q̄
telligētia integra in hebis chaldeis
nire potui: latinis expūi. Accipit
dith viduā: castitatz exēplū: t trā
li laude ppetuis eā pconūs declar
Hāc enī nō solū femis: sz t viris im
bilē dedit: q̄ castitatis ei⁹ remēbra
virtutē ei talē tribuit: vt inuictā
hoib⁹ vinceret insuperabilē superā

Explicit prologus. Incipit liber
dith. Capm I

Arpharat i
q̄ rex medoꝝ subu
uerat multas gētes
perio suo et ipe edi
uit ciuitatē potentissimā quā ap
uit egbathanis. Et lapidib⁹ q̄dra
fecit fecit muros ei⁹: in altitudine
bitoꝝ septuaginta: i latitudine cu
toꝝ triginta: turres vero ei⁹ posu
altitudinē cubitoꝝ centū. Per q̄dr
vero eaꝝ lat⁹ vtriq̄ vicenoꝝ pe
spacio tendebat: posuit q̄ portas
i altitudine turriū. Et gloriabat q
si potens i potētia exercitꝰ sui: t i
ria q̄drigaꝝ suaꝝ. Anno igit duo
mo regni sui: nabuchodonosor re
syrioꝝ qui regnabat i ninive ciui
magna: pugnauit cū arpharat: t ob
nuit eū in cāpo magno q̄ appellat
gau circa eufraten t tigrin t ra
in cāpo erioch regi elicoꝝ. Tūc
tatum ē regnū nabuchodonosor t
ei⁹ eleuatū ē. Et misit ad oēs q̄ ha
bāt i cilicia t damasco t libano: t
gētes q̄ sūt i carmelo t cedar: t

galilee: i campo magno esdrelon: t
es q erāt i samaria et trās flumen
nē: vsq hierlm: t oēs frā ieſſe: q-
queniāt ad montes ethiopie. Ad
oēs miſit nūcios nabuchodono-
r aſſyriorū: q oēs vno ano ꝫ dixe-
t remiſerūt eos vacuos: ac ſine ho
abiecerūt. Tūc indignat⁹ nabu-
donoſor rex ad oēm frā illā: iura-
thronū t regnū ſuū q defēderet
ſe de oib⁹ regiōib⁹ his. II
Anno tertiodecimo nabuchodo
noſor regī: viceſima t ſcā die
is pmi: factū ē verbū in domo na-
chodonoſor regī aſſyrioꝝ: vt defen
r ſe. Vocauitq oēs maiores natu
s duces bellatores ſuos: t habuit
s myſteriū pſilij ſui. Dixitq cogi-
nē ſuā i eo eē: vt oēs frā ſuo ſub-
erret ipio. Qđ dictū cū placuiſſet oi
vocauit nabuchodonoſor rex ho-
nē principē militie ſue: t dixit ei:
cedere adūſū oē regnū occidēt: t ꝫ
pelpue q pcēpſerūt ipiū meū. ‖ Nō
er ocul⁹ tu⁹ vlli regno: oēmq vrbē
ita ſubiugabis mihi. Tunc holo-
es vocauit duces t magiſtrat⁹ ⁊tu
aſſyrioꝝ: t dinumerauit viros i ex-
itu oe ſic pcepit ei rex: cētū vigiti mi
peditū pugnatoꝝ: t eqtes ſagitta-
duodecim milia. Oēmq expediti
ſuā fecit pire i mltitudie inumera
ū camelos: cū his q exercitib⁹ ſuffi
t copioſe Boū q armēta: gregeſq
q nō erat nūer⁹. Frumētū ex oi
a i trāſitu ſuo parari pſtituit. Au-
ro t argētū de domo regī aſſūpſit
ti nimis. Et pfect⁹ ē ipe t ois ex-
cū q drigī t eqtib⁹ t ſagittarijs:
operuerunt faciē frē ſicut locuſte.
s trāſiſſet fines aſſyrioꝝ: venit ad
gnos mōtes ange q ſūt a ſiniſtro ci
aſcenditq oia ſtella eoꝝ: t obti-
t oēs munitiōes. Effregit āt ciuita
pmatiſſimā melothi: pdauitq oēs
os tharſis: t filios hiſmael q erāt ꝫ
ē deſerti: t ad auſtrū frē celeon. Et
uit euphratē: t venit i meſopotami
et fregit oēs citates excelſas q erāt
a torrēte māb're vſq q pueniāt ad
: t occupauit termios ei⁹ a cilicia
s ad fines iaphet q ſūt ad auſtrū. Ad
itq oēs filios madiā: t pdauit oēs
ſupleratiōes eoꝝ: qui reſiſtēt ſibi
occidit i ore gladij. Et p⁹ hec deſcēdit
i cāpos damaſci i dieb⁹ meſſis t ſuccē-
dit oia ſata: oēſq arbores t vineas fec
ſicidi: t cecidit timor illi⁹ ſup oēs inha
Tunc miſerūt (bitantes frā. III
legatos ſuos vniuſaq vrbiū ac
puinciaq reges ac pncipes ſy-
rie. ſ. t meſopotamie: t ſyrie ſobal t li-
bye atq cilitie: q venientes ad holofer-
nē dixerūt: Deſinat indignatio tua cir-
ca nos. Melio⁹ē eni vt viuentes ſuiam⁹
nabuchodonoſor regi magno: t ſubdi
ti ſim⁹ tibi q morientes cū ireritu nro:
ipi ſuiturīs nre dāna patiamur. Dis
ciuitas nra: oiſq poſſeſſio: oēs mōtes
t colles t cāpi t armēta boū: gregeſq
ouiū t capraq: equoriſq t camelorū: t
vniuſe facultates nre atq familie i cō
ſpectu tuo ſūt. Sint oia ſub lege tua.
Nos etiā t filij nri ſui tui ſum⁹. Veni
nob⁹ pacific⁹ dns t vtere ſuitio nro ſi-
cut placuerit tibi. Tūc deſcēdit de mō
tibus cū eqtib⁹ i virtute magna t ob-
tinuit oēm ciuitatē t oēm inhabitātē
terrā. De vniuſis aūt vrbib⁹ aſſūpſit ſi
oi auxiliarios viros fortes t electos ad
bellū. Tātuſq met⁹ puincijs illi incu-
buit: vt vniuſa vrbiū habitatores: pn
cipes t honorati ſil cū pphis exirēt in
obuiā venientī: excipientes eū cū coronis
t lampadib⁹: ducētes choros i tympa-
nis t tybijs. Nec iſta tñ facientes: fero-
citatē ei⁹ pectoris mitigare potuerūt.
Nā t ciuitates eoꝝ deſtruxit: et lucos
eoꝝ excidit. Precepat enim illi nabu-
chodonoſor rex: vt oēs deos frē exter-
minaret: videlz vt ipe ſol⁹ diceret⁹ de⁹
ab his natiōib⁹ q potuiſſent holofer-
nis potētia ſubiugari. Pertrāſiēs aūt
ſyriā ſobal: t oēm apamiā: oēmq me
ſopotamiā: venit ad idumeos i frā ga-
baa: accepitq citates eorū: t ſedit ibi
q trigita dies in q̄bus diebus adunā-
ri pcepit vniuſſū exercitū virtutis ſue.
Tunc audientes hec filij IIII
iſrl q habitabāt frā iude: timue-
rūt valde a facie eius. Tremor
etiā t horror inuaſit ſenſus eoꝝ: ne q
faceret hierlm t templo dñi: qđ fecerat
ceterī ciuitatib⁹ t tēplis eaꝝ. Et miſe-
rūt in oēm ſamariā q circūitū vſq hie
richo: t poccupauerūt oēs vertices mō
tiū. Et murī circūdederūt vicos ſuos:
t congregauerūt frumēta in pparatiōes

pugne. Sacerdos etiã eliachim scripsit ad vniuersos q erãt ꝛ ciuitatem q ẽ ꝛ faciẽ cãpi magni iux bethulia: ꝛ vniuersis q ãs vie trãsiry eẽ potat: vt obtinerent ascẽsus mõtiuz q ãs via eẽ poterat ad hierlm: et illic custodirẽt vbi angustũ iter eẽ potat iter mõtes. Et fecerũt filij isrl: sm q ꝓstituerat eis sacerdos dñi eliachim. Et clamauit ois pplus ad dñm instãtia magna: ꝛ humiliauerũt aias suas i ieiunijs ꝛ oronib⁹ ipi ꝛ mulieres
C eoz. Et induerũt se sacerdotes cilicijs: i fantes pstrauerũt ꝛ faciẽ tẽpli dñi et altare dñi operuerũt cilitio. Et clamauerũt ad dñm deũ isrl vnanimit: ne daret i ꝓdã infãtes eoz: ꝛ vxores eoz in diuisionẽ: et ciuates eoz i exterminiũ: ꝛ sãcta eoz i pollutiões: ꝛ fierẽt in opprobriũ gẽtib⁹ Tũc eliachim sacerdos dñi magn⁹ circũiuit oẽm isrl: allocutusq ẽ eos: dicẽs: Scitote qm exaudiuit
D dñs ꝓces vras: si manẽtes pmãseritis i
Exo.17.d ieiunijs ꝛ oronib⁹ i ꝓspectu dñi ‖ Memores estote moysi ꝙui dñi: q amalech ꝓfidẽtẽ i ꝛtute sua ꝛ i potẽtia sua ꝛ in exercitu suo ꝛ i clypeis suis ꝛ i curribus suis ꝛ i eqtib⁹ suis: nõ ferro pugnãdo: sz ꝓcib⁹ scis ordinãdo deiecit. Sic erunt vniuersi hostes isrl: si pseuerauerit i hoc qd cepistis Ad hãc igit exhortationẽ eius depcãtes dñm: pmanebãt i conspectu dñi: ita vt etiã hi qui offerebãt dño holocausta: ꝓcincti cilitijs offerẽt sacrificia dño: ꝛ erat cinis sup capita eoz. Et ex toto corde suo oẽs orabant deũ: vt visitaret pplm suũ isrl. V

ANunciatũq ẽ holoferni ꝓncipi militie assyrioz q filij isrl ꝓpararẽt se ad resistẽdũ: ac montiũ itinera ꝓclusissent: ꝛ furore nimio exarsit in iracundia magna. Vocauitq oẽs ꝓncipes moab: ꝛ duces ãmon: et dixit eis: Dicite mihi q̃s sit pplus iste q̃ mõtana obsidet: aut q̃ ꝛ q̃les ꝛ q̃nte sint ciuitates eoz: q̃ etiã sit ꝛrus eoz: aut q̃ sit mltitudo eoz: vl q̃s rex militie illorũ: ꝛ q̃re ꝓ oib⁹ q̃ habitãt in oriẽte isti
J.3.c ꝓtẽpserũt nos: ꝛ nõ exierũt i obuiã nob
J.11.b vt suscipent nos cũ pace? Tũc achior dux oim filioz ãmõ rndẽs: ait: Si dignerit audire dñe dicã ꝛratẽ i cõspectu tuo ꝙ pplo isto q̃ I mõtanis habitat: et nõ egredietur ꝛbũ falsũ ex ore meo. Po
Gen.11.d pulꝰ iste ex ꝓgenie chaldeoz ẽ ‖ hic pri

mũ i mesopotamia habitauit: qm n
luerũt sequi deos patrũ suoz q erãt i
chaldeoz Deserẽtes itaq cerimonias
patrũ suoz q i mltitudie deoz erãt
deũ celi coluerũt: q ꝛ ꝓcepit eis vt e
rẽt inde ꝛ habitarẽt i charra ‖ Cuiq op
set oẽz fra fames: descẽderũt i egy
illicq ꝙ q̃drigẽtos ãnos sic multipli
ti sũt: vt dinumerari eoz ñ posset cu
tus. Cũq grauasset eos rex egypti
q i edificatiõib⁹ vrbiũ suarũ i luto ꝛ
te re subiugasset eos: clamauerunt
dñm suũ: ꝛ ꝙcussit totã fram egypti pla
varijs. Cũq eiecissẽt eos egypti a se
cessasset plaga ab eis: ꝛ itaq eos vol
care ꝛ ad suũ ꝓpriũ reuocare ‖ fugie
bus his deꝰ celi mare aquit: ita vt h
inde aq̃ q̃si murꝰ solidaret: ꝛ ifti p
sicco fluctũ marꝭ pambulãdo trãsier
In q̃ loco dñi innumerabilis exercit⁹ r
prioz eos ꝙsequer: ita aq̃s coopꝰ e
vt ñ remaneret vnꝰ q̃ factũ posset
nũciaret. Egressus etiã mare rubrũ
serta sina mõtis occurrerũt: i q̃b⁹ nõ
hõ habitare potuit vel filij hois re
uit ‖ Illic fõtes amari obdulcati s
ad bibẽdũ ‖ et ꝙ ãnos q̃dragita ãnor
ꝺ celo ꝓsecuti sũt. Ubiq̃ egressi
sine arcu ꝛ sagitta: ꝛ absq̃ scuto ꝛ g
dio: deꝰ eoz pugnauit ꝓ eis: ꝛ victi
ñ fuit q̃ ꝛsultaret ꝓpter isti: nisi qñ re
sit a cultu dñi dei sui. Quotiesq̃
ꝓter ipm deũ suũ alter coluerũt: n
sũt i ꝓdã ꝛ i gladiũ ꝛ i opprobriũ. Q
tiescũq̃ ãt penituerũt se recessisse a
tura dei sui: dedit eis deꝰ celi ꝛrutẽ
sistẽdi. ‖ Deniq̃ chananeũ regẽ ꝛ ch
seũ ꝛ pherezeũ ꝛ etheũ ꝛ eueũ et ãm
reũ: ꝛ oẽs potẽtes i esebõ: pstrauerũ
ꝛ ẽras eoz ꝛ ciuates eoz ipi possederũ
ꝛ vsq̃dũ nõ peccarẽt i ꝓspectu dei su
erãt cũ illo bona. Deꝰ. n. illoz odit in
q̃tatẽ ‖ Nã ꝛ añ hos ãnos cũ recessis
a via quã dederat illis deꝰ et ambula
i ea: exterminati sũt pñs a multis na
nib⁹: ꝛ plurimi eoz captiui adducti
i ẽrã nõ suã. Nup ãt reuersi ad dñm d
suũ ex dispsione q̃ dispsi fuerãt: adu
ti sũt: ꝛ ascẽderũt mõtana hec ola: ꝛ i
rũ possiderũt hierlm vbi sũt scã sci
Nũc ꝙ mi dñe ꝙre si est aliq̃ iniq
eoz i ꝓspectu dei eoz: ascẽdam⁹ ad
los: qm tradẽs tradet illos deꝰ eoz
bi: ꝛ subiugati crũt sub iugo potẽ

Si vo nō ē offēsio ꝓpi hui⁹ coꝛaz
uo suo: ñ poterim⁹ resistere illi ‖ qñ de
eoꝝ defendet illos: ⁊ erim⁹ l oꝓpro-
ñ vniūse ere ‖ Et factū ē cū cessasset
achioꝛ vba hec: irati sūt oēs mag-
es holofernis ⁊ cogitabāt interfice-
ū: dicentes ad alterutꝝ. Quis ē iste
filios isrl posse dicat resistere regi
buchodonosoꝛ ⁊ exercitib⁹ ei⁹: hoies
rmes ⁊ sine vtute ⁊ sine peritia artꝫ
gne? Ut ꝫ agnoscat achioꝛ qñ fal-
nos: ascēdem⁹ l mōtana: ⁊ cū capti
erit potētes eoꝝ tūc cū eisdē gladio
ā suerberabiꝫ: vt sciat ois gens qñ
buchodonosoꝛ de⁹ ere ē: ⁊ ꝓter iꝑm

Actū ē āt cū ces- (ali⁹ nō ē. VI
sasset loq̄ indignat⁹ holofernes
vehemenꝫ: dixit ad achioꝛ: Qñ
herasti nos vicēs q̄ gens isrl defen
ꝫ a deo suo: vt oñdā tibi qñ ñ ē de⁹
ñ nabuchodonosoꝛ: cū ꝙcusserimus
s oēs sic holez vnū: tūc ⁊ ipe cū illis
ꝓrioꝝ gladio iteribis: ⁊ ois isrl tecū
itione dispiet: et ꝓbabis qñ nabu-
odonosoꝛ dñs sit vniūse ere. Tūcꝫ
adi⁹ militie mee trāsiet ꝙ latera tua:
fixꝰ cades inꝛ vulneratos isrl ⁊ non
spirabis vltra donec exterminerꝫ cū
. Porro āt si ꝓphetiā tuā verā existi
as nō ꝛcidat vult⁹ tu⁹: ⁊ pallor ꝙ fa-
ē tuā obtinuit abscedat a te: si vba
ea hec putas iplere nō posse. Ut aūt
uerꝫ: qz sic cū ill hec experieris: ecce
hac hora illoꝝ ꝓlio sortiaberꝫ vt dli
gnas mei gladij penas exceperint:
e sic vltioni subiaceas. Tūc holofer-
s ꝓcepit suis suis: vt cōprehēderēt
chioꝛ ⁊ ducerēt eū i bethuliā ⁊ trade
ēt eū i man⁹ filioꝝ isrl. Et accipiētes
ui holofernis: ꝓfecti sunt ꝙ cāpe-
ria: ꝙ cū appropinq̄ssent ad mōtana
ierūt ꝙ eos fūdibularij. Illi aūt diū-
es a latere mōtꝫ ligauerunt achioꝛ
d arboꝛē māib⁹ ⁊ pedib⁹ ⁊ sic vinctū
relib⁹: dimiserūt eū: ⁊ reūsi sunt ad
ñs suū. Porro filij isrl descēdētes de
ethulia: venerūt ad eū. Quē soluentes
uerūt ad bethuliā: atq̄ in mediū ꝓpli
ū statuētes ꝓfectati sū: ād reꝝ eēt ꝙ
ū vinctū assyrij reliq̄ssent. In dieb⁹
l erāt illic ꝓncipes: ozias: fili⁹ micha
tribu symeō: ⁊ charmi ā ⁊ gothoniel
n medio itaq̄ senioꝝ ⁊ i ꝙspectu oim
chioꝛ dixit oia q̄ locut⁹ fuerat ab ho-
loferne ⁊terrogat⁹ ⁊ q̄liter ꝓpls holofer
nis voluisset ꝓꝛe ꝙ vbi ⁊terficere eu:
⁊ quēadmodū ipe holofernes irat⁹ tul
ferit eū isrl: hac de causa tradi: vt
dñs vinceret filios isrl: tūc et ipm achi-
oꝛ diūtis iubeat iterire supplicijs: ꝓꝛe
ꝙ q̄ dixisset: de⁹ celi defensoꝛ eoꝝ est.
‖ Cunq̄ achioꝛ vniūsa hec exposuisset: ℣.5.ꝙ
ois ꝓpls cecidit i faciē adorātes dñm:
⁊ cōmuni lamētatiōe ⁊ fletu vnanimes
ꝙces suas dño effuderūt: dicētes: Dñe ℣
de⁹ celi ⁊ ere ituere superbiā eoꝝ: ⁊ respi-
ce ad nras humilitatē: ⁊ faciē sctōꝝ tuo-
rū attēde: ⁊ oñde qñ ñi derelinq̄s ꝙsu-
mētes de te: ⁊ ꝙsumentes ō se ⁊ de sua
vtute gloriantes hūilias. Finito itaq̄
fletu: ⁊ ꝙ totā diē oꝛone ꝓpoꝝ cōplet⁹
ꝙsolati sūt achioꝛ: dicentes. De⁹ patrū
nroꝝ cui⁹ tu vtutem ꝓdicasti: ipe tibi
hāc dabit vicissitudinē: vt eoꝝ magis
tu iteritū videas. Cū vo dñs de⁹ nr̄ de-
derit hāc libertatē suis suis: sit ⁊ tecū
de⁹ in medio nri: vt sic placuerit tibi:
ita cū tuis oib⁹ ꝙsideris nobiscū. Tūc
ozias finito ꝛcilio suscepit eū in domū
suā: ⁊ fecit cenā magnā. Et vocatꝫ oi-
bus ꝓsbyterꝫ: sic expleto ieiunio refece
rūt. Postea vo ꝙuocat⁹ ois ꝓpls ꝙ totā
noctem intra ecclias oꝛauerūt: petētes
auxiliū a deo isrl. VII

Holofernes āt altera die ꝓcepit ℣.8
exercitib⁹ suis: vt ascenderēt ꝛ
bethuliā. Erant aūt pedites bellatoꝝ
cētū viginti milia: ⁊ eq̄tes viginti duo
milia: ꝓter ꝓparatiōes viroꝝ illoꝝ q̄s
occupauerat captiuitas: ⁊ adducti fue
rāt ō ꝙincijs ⁊ vrbib⁹ vniūse iuuētu
tis. Dēs parauerꝫ se pariter ad pugnā
ꝛ filios isrl: ⁊ venerūt ꝙ crepidinē mō
tis vsq̄ ad apicē q̄ respicit sup dothai-
im a loco q̄ oꝛ belma vsq̄ ad chelmon
q̄ ē ꝛ esdrelon. Filij aūt isrl vt viderūt
mltitudinē illoꝝ: ꝓstrauerꝫ se sup ꝛrā
mittētes cinerē sup capita sua: vnani-
mes oꝛātes vt deus isrl miscḋiaz suam
oñderet sup ꝓplm suum. Et assumentes
arma sua bellica: sederunt ꝙ loca q̄ an
gusti itineris tramitē dirigūt inꝛ mō-
tuosa: ⁊ erāt custodiētes ea tota die et
nocte. Porro holofernes dum circūit ℣.9
ꝙ gyrū: repperit ꝙ fons q̄ influebat aq̄
ductū illoꝝ a ꝓte australi: ex̄ ciuitatez
dirigeret: ⁊ incidi ꝓcepit aq̄ductū illo-
rū. Erāt tñ nō lōge a muris fontes ex

quib⁹ furtim vidēbāt haurire aquā ad
refocillandū poti⁹ q̄ ad potādū. Sed
filij ām̄on ⁊ moab acceſſerūt ad holo-
fernē: dicētes: Filij iſrl nō i lācea nec i
ſagitta cōfidūt: ſz mōtes defēdūt illos
⁊ muniūt illos colles i p̄cipitio cōſtitu
ti. Ut ⁊ ſine cōgreſſione pugne poſſis
ſupare eos: pone cuſtodes fōtiū vt nō
hauriāt ex eis: ⁊ ſine gladio iterficies
eos vel certe fatigari: tradēt ciuitatē
ſuā quā putāt in mōtib⁹ poſitā ſupari
nō poſſe. Et placuerūt verba hec coraz
holoferne: ⁊ coram ſatellitib⁹ ei⁹: et p̄ſti-
tuit p̄ gyrū cētenarios: p̄ ſingulos fō-
C tes. Cumq̄ iſta cuſtodia p̄ dies viginti
fuiſſet expleta: defecerūt ciſterne ⁊ colle
ctiones aq̄ oib⁹ inhabitātib⁹ bethu-
liā: ita vt nō eſſet itra ciuitatē vnde ſa
tiarent: vel vna die: q̄ſi ad mēſurā da
bat p̄ſis aq̄ quotidie. Tūc ad oziā cō-
gregati oēs viri femineq̄ iuuenes et
Exo.5.b paruuli: oēs ſil vna voce dixerūt ‖ Judi
cet de⁹ iter nos et te: q̄m feciſti in nos
mala nolēs loq̄ pacifice cum aſſyrijs:
⁊ p̄p̄t h̄ vēdidit nos de⁹ in manib⁹ eo-
rū. Et ideo nō ē q̄ adiuuet: cū p̄ſterna
mur ad oculos eorū i ſiti et in p̄ditiōe
magna. Et nunc cōgregate vniūſos q̄
in ciuitate ſūt: vt ſpote tradamus nos
Treſ.4.b oēs p̄p̄lo holofernis ‖ Meli⁹ ē enī vt ca
piui bndicam⁹ dñm viuētes: q̄ mori-
amur et ſim⁹ opp̄robriū oi carni: cū vi-
deam⁹ vxores n̄ras ⁊ inf̄ātes n̄ros mo
D ri ad oculos n̄ros. Conteſtamur hodie
celū ⁊ terrā et deū patrū n̄ox qui vici
ſcit nos ſm peccata n̄ra: vt ita tradat
ciuitatē i manu militie holofernis vt
ſit finis n̄r breuis in ore gladij: q̄ lon-
gior efficit i ariditate ſitis. Et cū hec
dixiſſent: factꝰ ē fletus ⁊ vlulat⁹ mag-
nus i eccl̄ia oibus: et p̄ multas horas
vna voce clamauerūt ad deū dicētes:
Pſ.105 Peccauim⁹ cū patrib⁹ n̄ris: iniuſte egi
mus: iniq̄tatez fecim⁹. Tu q: pius es
miſerere n̄ri: ⁊ in tuo flagello vindica
iniq̄tates n̄ras: et noli tradere p̄ſiten-
tes te: p̄p̄lo q̄ ignorat te: vt nō dicāt in-
ter gētes vbi ē de⁹ eorū. Et cū fatigati
his clamoribus: ⁊ his fletib⁹ laſſati ſi-
luiſſent: exurgēs ozias infuſus lach:ȳ-
mis: dixit: Equo alo eſtote frēs: et hos
q̄nq̄ dies expectem⁹ a dño miſcōiam.
Forſitā eſt indignatiōē ſuā abſcidet
⁊ dabit gl̄iam nomini ſuo. Si āt trāſ-
actis q̄nq̄ diebus nō venerit adiu-
riū: faciemus hec verba q̄ locuſti ſū

Et factū ē cū audiſſet VIII
hec verba iudith vidua q̄ era
lia merari: filij idoz filij ioiq
filij ozie: filij elai: filij iamnoi: filij
deon: filij raphoim: filij achitob: fil
melchie: filij enā: filij nathanie: filij
lathiel: filij ſymeō: filij ruben: ⁊ vir
fuit manaſſes: q̄ mortu⁹ ē i die⁹ m
ſis hordeacee: inſtabat eſt ſup alli
tes manipulos i cāpo: ⁊ venit ei⁹
caput ei⁹: ⁊ mortu⁹ ē in bethulia ci
tate ſua: ⁊ ſepult⁹ ē illic cū patrib⁹
Erat aūt iudith relicta ei⁹ vidua
ānis trib⁹ ⁊ mēſib⁹ ſex. Et in ſupio
dom⁹ ſue fecit ſibi ſecretū cubiculū
q̄ cū puellis ſuis clauſa morabāt: ⁊
bens ſup lūbos ſuos cilitiū: ieiunab
oibus dieb⁹ vite ſue: p̄ter ſabbata ⁊
omenias: ⁊ feſta dom⁹ iſrl. Erat āt
gāti aſpectu nimis: cui vir ſu⁹ reliq
diuitias multas ⁊ familiā copioſā:
poſſeſſiōes armēt⁊ boū ⁊ gregū
plenas. Et erat hec i oib⁹ famoſiſſ
q̄m timebat dñm valde: nec erat q̄
quereť ō illa verbū malū. Nec itaq
audiſſet q̄m ozias p̄miſiſſet q̄ trāſac
q̄nto die traderet ciuitatē: miſit ad
ibyteros chabri ⁊ charmi. Et ven
ad illā: ⁊ dixit ill: Qō ē h verbū i q̄
ſenſit ozias vt tradat ciuitatē aſſyr
ſi itra q̄nq̄ dies nō venerit voh ad
toriū? Et q̄ eſtis vos q̄ tēptatis dñm
Nō ē iſte ſm̄o q̄ miſcōiaz p̄nocet
poti⁹ q̄ iram excitet: ⁊ furorē accēdat
Poſuiſtis vos tp̄s miſeratiōis dñi
arbitriū vl̄m die cōſtituiſtis ei. Si
patiēs dñs ē: i h ipo penitēamini: ⁊
dulgētiā ei⁹ fuſis lach:ȳmis poſtu
mus. Nō enī q̄ſi hō de⁹ ſic comina
neq̄ ſicut fili⁹ hoīs ad tractādū im
mabiť. Et ideo humiliem⁹ illi ala
ſtras: ⁊ i ſpū p̄ſtituti humiliato fu
tes illi dicam⁹ ſētes dño: vt ſm vol
tatē ſuā ſic faciat nobiſcū cito mi
cordiā ſuā: vt ſic cōturbatū ē cor n
in ſuꝑbia eoz: ita etiā de n̄ra humi
tate gloziemur: q̄m nō ſum⁹ ſecuti p
cata patū n̄ox q̄ dereliq̄rūt deū ſu
⁊ adorauerūt deos alienos: p q̄ ſcelere
dati ſūt i gladiū ⁊ i rapinā: ⁊ in p̄fu
nē inimicꝫ ſuis. Nos āt alterꝫ deū n
ſcim⁹ p̄ter ip̄m. Expectemus humil

ẽsolationẽ eiꝰ:ꝛ exãret sanguinẽ no-
strũ de afflictiõibꝰ inimicoꝝ nrõꝝ: et
humiliabit oẽs gẽtes q̃ cũq; insurgũt
nos:ꝛ faciet illas sine honore dñs de
us nr̃. Et nunc frẽs qm̃ vos q̃ estis p̃-
byteri in ꝓspo dei:et ex vob pẽdet ala
crꝝ:ad eloquiũ vrm corda eoꝝ erigi
at vt memores sint:qꝛ tẽptati sũt pres
ris:vt probarẽt si vere colerẽt deũ suũ.
Memores esse debẽt quõ pr̃ nr̃ abrãa
tẽptatꝰ est:ꝛ q̃ multas tribulatiões p
sit:dei amicꝰ effectꝰ ẽ. Sic ysaac: sic
acob:sic moyses :et oẽs q̃ placuerunt
eo q̃ multas tribulatiões trãsierunt
fideles. Illi aũt q̃ tẽptatiões nõ suscẽ-
perũt cũ timore dñi: ꝛ impatiẽtiã suaꝝ
et improperiũ murmuratiõis sue ꝓtra
dñm ꝓtulerũt:exterminati sũt ab exter-
minatore:et a serpẽtibus perierũt. Et
nos q̃ nõ vlciscamur nos ꝓ his q̃ pa-
timur:q̃ reputãtes pctis nr̃is hec ipsa
supplicia minora eẽ flagella dñi q̃si ser
uis qui corripimur ad emẽdatiõem et
nõ ad pditionẽ nr̃aꝝ eueniſſe credam⁹
Et dixerũt illi ozias ꝛ p̃byteri. Dia q̃
locuta es vera sũt :ꝛ nõ ẽ in sermonib⁹
tuis: vlla repheẽsio. Nũc q̃ ora ꝓ nob:
quia mulier sãcta es:ꝛ timẽs deũ. Et di
xit illis iudith:Sicut qõ potui loco dei
mihi cognoscit:ita qõ facere disposui p
orate si ex deo ẽ:ꝛ orate vt firmũ faciat
me⁹ cõsiliũ meũ. Stabit̃ vos ad portã
hac nocte istam ego exeã cũ ancilla mea ꝛ ora
bo vt sicut dixistꝭ i diebꝰ q̃ncq; respiciat
dñs pplm suũ israel. Vos aũt nolo vt scru
temini actũ meũ:ꝛ vsq; dũ renũciẽ vo-
bis nihil aliud fiat nisi oratio pro me
ad dñm deũ nr̃m. Et dixit ad eã ozias
princeps iude. Vade i pace:ꝛ dñs sit te-
cum i vltionẽ inimicoꝝ nrõꝝ. Et reũ-
q tibus (tentes abierũt. IX
abscedẽtibꝰ iudith ingressa est
oratoriũ suũ:ꝛ induens se cili-
cio posuit cinerẽ sup caput suum:et p-
strauit se dño clamabat ad dñm:dicẽs:
Dñe deꝰ patris mei symeon:q̃ dedisti illi
gladiũ i defensionẽ alienigenarũ q̃ vi-
olatores exiterũt in coinq̃natiõe sua:
et denudauerũt femur virginis i cõfusi-
onẽ:ꝛ dedisti mulieres illoꝝ in p̃dã :ꝛ
filias illoꝝ i captiuitatẽ: ꝛ oẽs p̃dã in
diuisionẽ seruis tuis q̃ zelauerũt zelum
tuũ:subueni q̃so te dñe deꝰ meꝰ mihi vi
duę. Tu enim fecisti ꝓtiora: ꝛ illa ꝓ illa
cogitasti: ꝛ p̃ factũ est q̃ ipe voluisti.
Oẽs enim vie tue pate sũt:ꝛ tua iudicia
i tua ꝓuidẽtia posuisti. Respice castra Exo.14.f
assyrioꝝ nũc:sicut tũc castra egyptioꝝ
videre dignatꝰ es:qm̃ pꝰ suos tuos ar
mati currebãt: ꝓfidẽtes i q̃drigis et in
eq̃tatu suo ꝛ i mltitudie bellatoꝝ. Sed
asperisti sup castra eoꝝ:ꝛ tenebre fati-
gauerũt eos. Tenuit pedes eoꝝ abyssus;ꝛ aq̃ operuerũt eos. Sic fiãt ꝛ isti
dñe: q̃ ꝓfidũt i multitudine sua:ꝛ i cur
ribꝰ suis ꝛ in cõtis ꝛ i sagittis suis: ꝛ i
lãceis gloriant̃ : ꝛ nesciũt qꝛ tu ipe es
deꝰ noster q̃ cõteris bella ab initio :et
dñs nomẽ ẽ tibi. Erige brachiũ tuũ si
cut ab initio:ꝛ allide virtutẽ eoꝝ i vir
tute tua. Cadat virtꝰ eoꝝ in iracundiã
tuã:q̃ ꝓmittũt se violare sãcta tua : et
polluere tabernaculũ nominis tui: et
deũcere gladio suo cornu altaris tui.
Fac dñe vt gladio ꝑrio eiꝰ superbia am- J.10.b
putet̃. Capiat̃ laqo oculoꝝ suoꝝ i me:
ꝛ pcuties eũ ex labijs charitatis mee.
Da mihi i alo ꝓstãtiã vt ꝓtẽnã illũ : et
virtutẽ:ꝛ euertã illũ. Erit enim ꝑ memo b
riale nois tui:cũ manꝰ femie deiecerit
eũ. Nõ enim i mltitudie ẽ virtꝰ tua dñe:
neq; i equoꝝ viribꝰ voluntas tua. Nec
superbi ab initio placuerũt tibi:sed humi
lis ꝛ mãsuetoꝝ semper tibi placuit depre-
catio. Deꝰ celoꝝ creator aq̃ꝝ: ꝛ dñs to-
tiꝰ creature:exaudi me miseram deprecan
tẽ:ꝛ ꝛ tua misericordia ꝓsumẽtẽ . Me
mẽto dñe testamẽti tui :ꝛ da verbũ in
ore meo ꝛ i corde meo ꝓsiliũ corrobora
vt domꝰ tua in sãctificatiõe ꝑmaneat: Eccli.36.a
ꝛ oẽs gẽtes agnoscãt qꝛ tu es deus:et
nõ est aliꝰ ꝑter te. X
Actũ ẽ aũt cũ cessasset clamare B
ad dñm:surrexit ꝛ loco i q̃ iacue
rat ꝓstrata ad dñm. Vocauitq; ancillam
suã:ꝛ descẽdẽs i domũ suã abstulit a se
ciliciũ :ꝛ exuit se vestimẽtꝭ viduitatis
sue. Et lauit corpꝰ suũ:ꝛ vnxit se myrro J.16.b
optimo:ꝛ discrimiauit crinẽ capitꝭ sui:ꝛ
iposuit mitrã sup caput suũ : ꝛ induit se
vestimẽtꝭ iocunditatꝭ sue. Induitq; sã-
dalia pedibꝰ suis assumpsitq; dextrariola
ꝛ lilia ꝛ lauros ꝛ ãnulos:ꝛ oibꝰ ornamẽtꝭ suis ornauit se. Cui etiã dñs ꝓtu
lit splẽdorẽ :qm̃ omis ista cõpositio nõ ex
libidie sed ex virtute pẽdebat. Et iõ dñs
hãc i illã pulchritudinẽ ãpliauit:vt in
cõparabili decore oim ocul̃ appareret,

B Imposuitq̄ itaq̄ abra sue ascopā vini
t vas olei t polētā t lapates t panes t
ceseū: t pfecta ē. Cūq̄ venissēt ad por
tas ciuitat̄: inuenerūt expectātē oziā: t
pbros ciuitat̄. Qui cū vidissēt eā: stu
pētes mirati sūt nimis pulchritudinē
ei⁹: nihil tñ interrogantes eā: dimiserūt
trālire: dicētes: De⁹ patr̄ nr̄or̄ det tibi
gr̄az: t oē psilium tui cordis sua virtute
corroboret: t gr̄ie sup te hierl̄m et sit
J.13.b nomē tuū i numero scōr̄ t iustor̄. Et
C dixerūt hi q̄ illic erant oēs vna voce: fi
at: fiat. Judith vo orās dñm: trālsiuit p
portas: ipa t abra ei⁹. Factū ē āt cū de
scēderet mōtē circa ortū diei: occurre
rūt ei exploratores assyriorū: t tenuerūt
eā: dicētes: Unde venis aut q̄ vadis?
Que rndit: Filia sū hebreor̄. Ideo ego
fugi a facie eor̄: qm̄ futurū agnoui q̄
dent̄ vob i depdatione: p eo q̄ ptēnē
tes vos noluerūt tradere seipos: vt in
uenirēt misericordiaz i pspectu vro. Hac
causa cogitaui mecū dicens: Uadā ad
facie pncipis holofernis vt indicē il
li secreta illor̄: t ondā illi q̄ aditu pos
sit obtinere eos: ita vt ñ cadat vir vn⁹
de exercitu ei⁹. Et cū audissent viri illi
vba ei⁹: psiderabāt facie ei⁹: t erat in
oculis eor̄ stupor: qm̄ pulchritudinem
ei⁹ mirabāt nimis. Et dixerūt ad eaz:
D Cōseruasti aiaz tuā eo q̄ tale reperisti.
psiliū vt descēderes ad dñm nr̄m. Hoc
aūt scias: qm̄ cū steteri? i pspectu eius
bñ tibi faciet: t eris gratissima i corde
ei⁹. Duxerūtq̄ illā ad tabernaculū ho
J.9.c lofernis nūciātes eā. Cunq̄ intrasset añ
facie ei⁹: stati capt⁹ ē i suis oculis holo
fernes. Dixerūtq̄ ad eū satellites ei⁹.
Quis pterīnat pplm hebreor̄ q̄ tam de
coras mulieres hñt: vt nō p his meri
to pugnare ꝯ eos debeam⁹? Uidēs ita
q̄ iudith holofernē sedētem in cono
peo qđ erat ex purpura et auro: t smara
gdo t lapidib⁹ pciosis intextū: t cū
in facie ei⁹ intēdisset: adorauit eum p
sternēs se sup terrā: et eleuauerūt eam
serui holofernis iubēte dño suo. XI
B Unc holofernes dixit ei. Equo
ao esto et noli pauere in corde
suo qm̄ ego nēmūq̄ nocui vlt̄
q̄ noluit seruire nabuchodonosor regi
Popul⁹ aūt tu⁹ si nō pterīpsisset me: nō
alleuassem lanceā meā sup eū. Nūc aut
dic mihi q̄ ex causa recessisti ab illis: et
placuit tibi vt venires ad nos? Et di
xit illi iudith: Sume vba ancille me
qm̄ si secut⁹ fueris vba ancille mee
fectā rē faciet dñs tecū. Uiuit enī na
buchodonosor rex tre: t viuit vir⁹ ei⁹
ē i te ad correptionē oīm aiar̄ erāti
qm̄ nō solū hoies seruiēt illi q̄ te: sed
bestie agri obtēperāt illi. Nūciat enī
animi tui industria vniūsis gēnib⁹: t ma
dicatū ē oi sclo: qm̄ tu sol⁹ bon⁹ t po
tēs es in oi regno ei⁹: t disciplina ma
oib⁹ puincūs pdicat̄. Nec ꝑ later q̄
locut⁹ ē achior: nec illud ignorat q̄
ei iusseris euenire. Cōstat enī deū nr̄m
sic peccat̄ offensū: vt mādauerit p p
phetas suos ad ypl̄m q̄ tradet eū p
catis suis. Et qm̄ sciūt se offendisse de
um suū filū isrl̄: tremor tu⁹ sup ipsos ē
Insup etiā fames inuasit eos t ad arūdi
tate ad̄q̄ iā inter mortuos cōputant̄. De
nicq̄ ꝑ ordinār: vt interficiār pecora eor
et bibāt sanguinē eor̄: et sācta dñi lua
q̄ pcepit de⁹ nō pringi: i frumēto vino
et oleo hec cogitauerūt impēdere: t no
lūt psumere q̄ nec manib⁹ deberēt con
tingere. Ereo qm̄ hec faciūt: certū ē q̄
i pditionē dabūt̄. Qđ ego ancilla tua
cognoscēs fugi ab illis: t misit me dñs
hec ipa nunciare tibi. Ego enī ancilla
tua deū colo etiā nūc apd te: t exibit
cilla tua t orabo deū: t dicet mihi q̄
eis reddat pcm̄ suū: t veniēs nūciabo
tibi: ita vt ego adducā te p mediū hie
rusalē. Et hēbis oēs pplm isrl̄ sic oues
q̄b⁹ nō ē pastor: t nō latrabit vel vnus
canis ꝯ te: qm̄ hec mihi dicta sūt p p
uidentiā dei. Et qm̄ irat⁹ ē ilk de⁹: doc
ipa missa sū nūciare tibi. Placuerunt
aūt oia verba hec corā holoferne t co
rā puer⁹ ei⁹ mirabant̄ ad sapiaz ei⁹: et
dicebāt alter ad alterū: Nō ē talis mu
lier sup trā i aspectu: i pulchritudine t
i sensu vboꝝ. Et dixit ad illā holofer
nes: Bñfecit de⁹ q̄ misit te añ pplm: vt
des illū tu i manib⁹ nr̄is. Et qm̄ bon
ē pmissio tua: si fecerit mihi ꝑ de⁹ m
us: erit t de⁹ meus: t tu i domo nabu
chodonosor magna eris t nomē tuū
nominabit̄ in vniūsa terra. XI
t Unc iussit eā introire vbi repos
erāt thesauri ei⁹: t iussit illic ma
nere eā: t pstituit quid dare
ti ꝑ pastu suo. Cui rndit iudith: t di
xit: Nūc nō potero mādūcare ex his

mihi ꝓcipis tribui nereniat sug me of
fensio. Et his ãt q̃ mihi detuli: mãdu-
cabo. Cui holofernes ait: Si defecerit
tibi ista q̃ tecũ detulisti: q̃d faciem⁹ ti
bi? Et dixit iudith. Viuit aia tua dñe
me⁹: qm̃ nõ expẽdet oia hec ãcilla tua
donec faciet de⁹ i manu mea hec q̃ co-
gitaui. Et induxerũt illã sui ei⁹ i tab-
naculũ q̃ ꝓcepat: t pertĩt dũ itroiret vt
daret ei copia nocte: t ait ut lucẽ egredi-
retur foras ad oratiõẽ: t deꝓcãdi dñi⁹.
Et ꝓcepit cubicularĩs suis vt sic pla
ceret illi exiret t itroiret ad orãdũ deũ
suũ p triduũ. Et exibat noctib⁹ i val-
lẽ bethulie: t baptizabat se i fontẽ aq̃.
Et vt ascendebat orabat ad dñm deũ
isrl vt dirigeret viã ei⁹ ad liberatiõẽ
ꝑpli sui. Et introiẽs mũda manebat i
tabnaculo vsq̃ dũ acciper escã suã in
vesperũ. Et factũ est: q̃rto die holofer-
nes fecit cenã suis suis: t dixit ad va-
gao eunuchũ. Uade t suade hebreã il-
li vt spõte ꝓsentiãt hitare mecũ. Fedũ
ẽ ĩ apud assyrios si femia irrideat vi-
rũ agẽdo: vt immunis ab eo trãseat.
Hic itroiuit vagao ad iudith: t dixit:
Nõ vereat bona puella itroire ad dñm
meũ: vt honorificet ei⁹ sic faciẽ ei⁹: t mã-
ducet cũ eo t bibat vinũ cũ iocũditate
Cui iudith rndit. Quc ego sũ vt ꝛdicã
dño meo? Oẽ q̃d erit ei⁹ oculos ei⁹ bo
nũ t optimũ faciã. Quicq̃d ãt illi pla-
cuerit: hoc mihi erit optimũ oib⁹ dieb⁹
vite mee. Et surrexit t ornauit se vesti
mẽto suo: t ingressa steterit ei⁹ facie ei⁹.
Cor ãt holofernis cõcussũ ẽ: erat ei ar-
dẽs i cõcupiscẽtia ei⁹. Et dixit ad eaz
holofernes: Bibe nũc t accũbe i iocũ-
ditate: qm̃ iueniſti gram coram me. Et
dixit iudith: Bibã dñe: qm̃ magnifica
ta ẽ aia mea hodie ꝓ oib⁹ dieb⁹ meis
Et accepit t manducauit t bibit coram
eo ea q̃ parauerat illi ãcilla ei⁹ Et iocũ
dus factus ẽ holofernes ad eã: bibitq̃ vi
nũ multũ nimis q̃ntũ nũq̃ biberat i vi
ta ãt sero factũ ẽ (ta sua. XIII
festinauerũt sui illi⁹ ad hospi
tia sua: t cõclusit vagao ostia
cubiculi: t abiit. Erãt ãt oẽs fatigati a
vino. Eratq̃ iudith sola in cubiculo:
Porro holofernes iacebat in lecto ni-
mia ebrietate sopitus. Dixitq̃ iudith
puelle sue vt staret foris ad cubiculũ t
obstaret. Steritq̃ iudith ante lectũ:
orãs cũ lachrymis t labioꝝ motu i si-
lẽtio: dicẽs: Cõfirma me dñe de⁹ isrl: t
respice i hac hora ad opa manuũ mea-
rũ vt sic ꝓmisisti hierlm ciuitatẽ tuã
erigas: t hoc qõ credẽs q̃ te posse fieri co
gitaui: pficiã. Et cũ hec dixisset: acces-
sit ad colũnã q̃ erat ad caput lectli ei⁹
t pugionẽ ei⁹ q̃ i ea ligar⁹ pẽdebat ex-
oluit. Cũq̃ euaginasset illũ: apprhẽdit
comã capitis ei⁹: t ait: Cõfirma me dñe
de⁹ i hac hora: t ꝓcussit bis i ceruicẽ
ei⁹: t abscidit caput ei⁹: t abstulit co-
nopeũ ei⁹ a colũnis: t euoluit corpus
ei⁹ trũcũ. Et post pusillũ exiuit: t tradi
dit caput holofernis ancille sue: t iussit
vt mitteret illud i perã suã. Et exie
rũt due ꝟm cõsuetudinẽ suã q̃si ad ora
tiõnẽ: t trãsierũt castra: t gyrãtes val-
lẽ venerũt ad portã ciuitatis. Et dixit
iudith a lõge custidib⁹ murorũ. Ape-
rite portas qm̃ nobiscũ ẽ de⁹: q̃ fecit ꝟ
turẽ i isrl. Et factũ ẽ cũ audisset vir
vocem eius vocauerũt ꝓsbyteros ciui-
tatis. Et occurrerũt ad eã oẽs a mimo
vsq̃ ad maximũ: qm̃ speraueꝛt eã iã nõ
cẽ vẽturã. Et accẽdẽtes lumiaria ꝓpo
rauerũt circa eã vniũsi. Illa ãt ascen-
dẽs i eminẽtiorẽ locũ: iussit fieri silẽ-
tiũ. Cũq̃ oẽs tacuissent dixit iudith:
Laudate dñm deũ nrm q̃ nõ deseruit
sperãtes i se: t i me ancillã suã adiple-
uit misericordiã suã quã ꝓmisit domui
isrl: t interfecit in manu mea hostẽ ꝓpli
sui i hac nocte. Et ꝓferẽs de pera ca-
put holofernis: oñdit illis dicẽs: Ecce
caput holofernis ꝓncipis militie assy-
riorũ. Et ecce conopeũ illi⁹ i q̃ recũbe-
bat i ebrietate sua: vbi t p manũ femi
ne ꝓcussit illũ dñs de⁹ nr. Uiuit ãt ip
se dñs: qm̃ custodiuit me angel⁹ ei⁹: et
hinc euntẽ t ibi cõmorãtẽ t inde huc re
uertentẽ: t nõ ꝓmisit me dñs ãcillã su
am coinq̃nari: sz sine pollutiõe pcti re
uocauit me vob: gaudentẽ i victoria
sua: i euasiõe mea i liberatiõe vra. Cõ
fitemini illi oẽs qm̃ bon⁹: qm̃ i seculũ ꝑs.105.
misericordia ei⁹. Uniuersi ãt adorãtes 106.t.117.
dñm: dixerũt ad eã. Bñdixit te dñs in
virtute sua: q̃ p te ad nihilũ redegit i
imicos nros. Porro ozias ꝓnceps ꝓpli
isrl: dixit ad eã. Bñdicta es tu filia a
dño deo excelso: ꝓ oib⁹ mulierib⁹ sup ī.eo.Lu.1.f
terrã. Bñdicet⁹ dñs q̃ creauit celũ t ter- D
rã: q̃ te direxit i vulnera capitis ꝓnci-

pissimicoꝝ nꝝoꝝ:qꝝ hodie nomẽ tuũ
ita magnificauit vt ñ recedat laus tua
de ore hoim: ą memores fuerint ✠tutꝫ
dñi i eternũ: ꝓ ąb⁹ nõ pepciſti aie tue
ꝑꝑ ãgustias ⁊ tribulationẽ generꝫ tui
ſꝫ subueniſti ruine añ ꝓſpectũ dei nꝝi.
ß.10.d.et Et dixit ois ꝑꝑs:fiat fiat. Porro achi
J.15.d oꝝ vocat⁹ venit. Et dixit ei iudith. De⁹
iſrł cui tu teſtioniũ dediſti ꝙ vlciſcał
ſe de inimicis ſuis: ipſe caput oim icre
duloꝝ icidit i hac nocte i manu mea.
Et vt ꝓbes qꝝ ita ẽ:ecce caput holofer
nis ą i cõtẽptu ſuꝑbie ſue deũ iſrł ꝓtẽ
ꝑſit ⁊ tibi interitũ minabał dicẽs: cũ
ß.5.d.et capt⁹ fuerit ꝑꝑs iſrł:gladio ꝓfozari ꝑ
ß.6.a cipiã latera tua. Uidẽs ãt achioꝝ ca-
put holofernis:angustiat⁹ ꝑ pauoze ce
cidit i facie ſuã ſuꝑ tꝝã ⁊ eſtuauit aia
ei⁹. Poſtea ✠o ꝑ reſũpto ſpũ recreat⁹
ẽ ꝓcidit ad pedes ei⁹:⁊ adozauit eã:⁊
dixit. Bñdicta tu a deo tuo i oi taber
naculo iacob: qñ i oi gente ą audie-
rit nomẽ tuũ:magnificabił ſuꝑ te de⁹

Dixit ãt iudith ad (iſrł. XIIII
D oẽs ꝑꝑm: Audite me frẽs. Sus
pẽdite caput ꝫ ſuꝑ mũros no-
ſtros:⁊ erit cũ exierit ſol:accipiat vnuſ
ąſq; arma ſua:⁊ exite cũ impetu:nõ vt
deſcẽdatꝫ deoꝝſũ ſꝫ ąſi ipetũ facientes.
Tũc exploratoꝝes neceſſe erit vt fugiãt
ad ꝓncipẽ ſuũ excitãdũ ad pugnã. Cũ-
q; duces eoꝝ cõcurrerint ad tabnacu-
lũ holofernis:⁊ lueneriṫ cũ trũcũ i ſuo
ſãguie volutatũ: decidet ſuꝑ eos timoꝝ
Cũq; ꝓgnouerit ꝫ fugere eos: ite poſt il
los ſecuri:qñ dñs ꝓteret eos ſuꝑ pedi
B b⁹ vꝝis. Tũc achioꝝ videſ ✠tutẽ quã
fecit de⁹ iſrł:relicto gẽtilitatꝫ ritu cre-
didit deo:⁊ circũcidit carnẽ ꝓpuꝝ ſui
⁊ apposit⁹ ẽ ad ꝑꝑm iſrł: ⁊ ois ſucceſ-
ſio generꝫ ei⁹ vſq; i hodiernũ diẽ. Mox
añ vt oꝝt⁹ ẽ dies: ſuſpẽderũt ſuꝑ mu-
ros caput holofernis:accepitq; vnuſ-
q; vir arma ſua ⁊ egreſſi ſũt cũ grãdi
ſtrepitu ⁊ vlulatu. Qđ videtes explora
toꝝes: ad tabnaculũ holofernis cucur-
rerũt. Porro hi ą i tabnaculo erãt: ve
nientes ⁊ añ igreſſũ cubiculi ꝑſtrepen-
tes excitãdi gꝝa inąetudinẽ arte moli
ebanꝫ: vt nõ ab excitãtib⁹:ſꝫ a ſonãti-
C b⁹ holofernes euigilaret. Nullus ei au
debat cubiculũ ✠tutꝫ aſſyrioꝝ pulſan
do aut intrãdo aperire. Sꝫ cũ veniſſent
ei⁹ duces ac tribuni ⁊ vniũſi maiores
exercit⁹ aſſyrioꝝ: dixerũt cubicularijs
Intrate ⁊ excitate illũ:qui egreſſi mu
res de cauernis ſuis auſi ſũt ꝓuocare
nos ad ꝓliũ. Tũc ingreſſus vagꝫ cu
culũ ei⁹ ſterit añ coꝝtinã ⁊ planũ fro
manib⁹ ſuis: ſuſpicabaꝫ ei illũ cũ iu
dith dozmire. Sꝫ cũ nullũ motũ taci
tꝫ ſenſu auriũ caperet: acceſſit ꝓximus
ad coꝝtinã:⁊ eleuãs eã videſq; cada
uer abſq; capite holofernis i ſuo ſan
guine tabefactũ iacere ſuꝑ tꝝã: cla
mauit voce magna cũ fletu ⁊ ſcidu
ſtimẽta ſua. Et ingreſſus tabnaculũ iu
dith nõ iuenit eã. Et exiliuit foras ad
ꝑꝑm ⁊ dixit: Una mulier hebrea fecit
ꝓfuſionẽ i domo regꝫ nabuchodonoſo
Ecce ei holofernes iacet i tꝝa ⁊ caput
ei⁹ ñ ẽ i illo. Qđ cũ audiſſent ꝓncipes
✠tutꝫ aſſyrioꝝ: ſcidert oẽs veſtimẽta
ſua ⁊ itollerabilis timoꝝ ⁊ tremoꝝ cor
dit ſuꝑ eos: ⁊ turbati ſũt ꝙ eoꝝ vale
Et fact⁹ ẽ clamoꝝ icõpabił i medio ca

Qui ꝙ ois exer (ſtroꝝ eoꝝ. XV
c cit⁹ decollarũ holofernẽ audi-
ſet: fugit mẽs ⁊ cõſiliũ ab eis:⁊
ſolo tremoꝝe ⁊ metu agitati fuge ꝓpi
um ſumũt: ita vt null⁹ loqꝝrek cũ ꝓxi
mo ſuo, ſꝫ iclinato capite relicꝫ oĩb⁹
euadere feſtinabãt hebreos: qs arma-
tos ſuꝑ ſe venire audierãt: fugientes p
vias cãpoꝝ ⁊ ſemitas colliũ. Uidẽtes
itaq; filij iſrł fugientes: ſecuti ſũt illos:
deſcẽdentq; clãgẽtes tubis:⁊ vlulãtes
poſt ipſos. Et qñ aſſyrij ñ aduanti: ſu
gã ibãt ꝓcipites: filij ãt iſrł vno agmi
ne ꝙſequẽtes: debilitabãt oẽs qs iun-
uire potuiſſent. Miſitq; ozias nũcios
ꝙ oẽs ciuitates ⁊ regiões iſrł. Qis ita
q; regio oiſq; vrbs electã iuuẽtutẽ ar-
matã miſit poſt eos:⁊ ꝙſecuti ſũt eos i
ore gladij ꝺu ſq; pueniret ad extremi
tatẽ finiũ ſuoꝝ: Reliq ãt ą erãt in be-
thulia: ingreſſi ſũt caſtra aſſyrioꝝ:⁊ ꝓdã
quã fugientes aſſyrij reliq̃rãt: abſtuleꝛũt
⁊ onuſtati ſũt valde. Qi ✠o ą victores
extiterãt reũſi ſunt ad bethuliã: oia ą
erãt illoꝝ abſtulerũt ſecũ: ita vt ñ eſſet
nũer⁹ i pecoꝝib⁹ ꝙ iumẽtꝫ ꝙuiũſis mo
bilib⁹ eoꝝ: vt a mimo vſq; ad magnã
oẽs diuites fierẽt de ꝓdationib⁹ eoꝝ.
Joachim ãt ſum⁹ põtifex ꝺ hierlm ve-
nit i bethuliã cũ vniũſis ꝓſbyterꝫ ſuis
vt videret iudith. Que cũ exiſſet ad il-
lũ: bñdixerũt illã oẽs vna voce dicẽtes

ns: Tu gla hierl: tu leticia ifrl: tu ho
nificētia ppli nfi: qz feciſti virilit: t
fortauit cor tuū eo q caſtitatē ama
ris t post vir tuū alter nesciet: iō
man⁹ dñi pforauit te: t iō erit bndi
ta i eternū. Et dixit ois pplus: fiat fiat
per dies ārt triginta vix collecta sunt
bolia assyrior a ppło ifrl. Porro autē
uniūsa q holofernis peculiaria fuisse
bata sūt: dederūt iudith i auro t ar-
gēto t vestib⁹ t gēmis t oi suppellecti
t tradita sunt oia illi a ppło. Et oēs
pli gaudebāt cū mulieribus t ẋginib⁹
iuenib⁹: i organis t citharis. XVI

Unc cātauit canticū ꝟ dño iu-
dith: dicēs. Incipite dño i tym
panis: cātate dño i cymbal: mo
dulami illi psalmū nouū: exultate t in
vocate nomē ei⁹. Dñs cōterēs bella:
dñs nomē ē illi. Qui posuit castra sua
in medio ppli sui: vt eriperet nos ō ma-
nu oim inimicor nrōr. Uenit assur ex
montib⁹ ab aqlone i mltitudine for-
titudis sue: cui⁹ mltitudo obtursuit
torrentes t eā cor cooperūt valles.
Dixit se icēsurū fines meos: t iuuenes
meos occisor gladio: ifātes meos da-
re i prdā: t ẋgines i captiuitatē. Dñs
aūt oipotēs nocuit eū t tradidit eū i
man⁹ femine: t pfudit eū. Nō ei cecidit
potēs cor a iuuenib⁹: nec filij tiran p
fuerūt eū: nec excelsi gigātes ipoſuerūt
se illuſz iudith filia merari i specie fa-
ciei sue dissoluit eū. Exuit ei se vestimē
to vidvitatis: t iduit se vestimēto leti-
cie i exultatiōe filior ifrl. Unxit faciē
suā pyngueto: colligauit cincinos suos
mitra ad ōcipiēdū illū. Sādalia ei⁹ ra
puerūt oculos ei⁹: pulchritudo ei⁹ ca
ptiuā fecit aiam ei⁹: āputauit pugione
ceruicē ei⁹. Horruerūt pse cōstātiā ei⁹
t medi audaciā ei⁹. Tūc vlulauerūt ca-
stra assyrior qñ apparuerūt humiles
mei: arescētes i siti. Filij puellar ppūx
erūt eos: t sic pueros fugiētes occide-
rūt eos: perierūt i plio a facie dñi dei
mei. Hymnū cātem⁹ dño: hymnū no-
uū cātem⁹ deo nro. Adonai dñe: ma-
gn⁹ es tu: t pclar⁹ i ẋtute: t quē fugia
re nemo pōt. Tibi seruiat ois creatura
tua: qz dixisti t facta sūt: misisti spūm tu
um t creata sūt: t ñ ē q resistat voci tue:
Montes a fundamētis mouebūt cū aqs:
petre sic cera liqscēt ad faciē tuā. Qui
ad timēt te: magni erūt apud te p oſa
Ue gēti insurgēti sup gen⁹ meū. Dñs
ei oipotēs vindicabit i eis i die iudicij
visitabit illos. Dabit ei ignē t vermes
i carnes eor: vt vrāt t sentiāt vsq in
sempiternū. Et factū ē post hec ois ppls
post victoriā venit in hierlm adorare
dñm: t mox vt purificati sūt: obtulerūt
oēs holocausta t vota t repromissiones
suas. Porro iudith vniūsa vasa belli-
ca holofernis q dedit illi ppls: t cono-
peū: qō ipa sustulerat obtulit i anathe
ma oblatiōis. Erat ārt ppls iocūd⁹ ꝟm
facie sctōr: t p tres mēses gaudiū hu
ius victorie celebratū ē cū iudith. P⁹
dies ārt illos vnusqsq redijt i sua: t iu
dith magna facta ē i bethulia: t p̄cla-
rior erat vniūse tre ifrl. Erat ēt ẋturi
castitatis adiūcta: ita vt nō cognosceret
virū oib⁹ dieb⁹ vite sue: ex q defunct⁹ ē
manasses vir ei⁹. Erat ārt dieb⁹ festis p
cedēs cū magna gl̄ia. Habitauit ārt i domo
viri sui annos cētū ānqz: t dimisit ab
rā suā liberā: t defuncta ē ac sepulta
cū viro suo i bethulia: luxitqz illā ois
ppls dieb⁹ septē. In oi aūt spacio vite
ei⁹ nō fuit q p̄turbaret ifrl: t post mor
tē ei⁹ annis multis. Dies aūt victorie
huj⁹ festiuitatis: ab hebreis i nūero sā-
ctor dierū accipit: t colit a iudeis ex
illo tpe vsq i p̄sentē diem.

Explicit liber Judith. Incipit p̄-
logus in librum Hester.

Ibrū hester varijs trāslato
ribus cōstat esse viciatum
quē ego de arciuis hebreo
rū reuelās verbū e verbo
expressius trāstuli. Quē li-
brū editio vulgata laciniosis hincin-
de verborū finib⁹ trahit: addēs ea q̄
ex tpe dici poterāt: t audiri: sic solitū ē
scholarib⁹ disciplinis sūpto themate
excogitare: q̄b⁹ ẋbis vti potuit q iniu-
riā passus ē: vel ille q iniuriā fecit. Nos
aūt o paula t eustochiū qñ trā bblio
thecas hebreor studuist⁹ intrare: t int̄-
pti certamina cōprobasti: tenētes he-
ster hebraicū librū p singula ẋba nr̄az
trāslationē aspicite: vt possit⁹ agnosce
re me: nihil ēt augmētasse addēdo sed
fideli testimonio simplicit sicut in he-
breo habet: historiā hebraicā latine lo
gue tradidisse. Nec affectam⁹ laudes
hoim nec vituperatiōes expauescim⁹

deo ek placere curãtes: minas hoim pe
nir9 ñ timem9: qñ de9 dissipat ossa eo-
rñ q̃ hoib9 placere desiderãt: t ꝟm apo
Gala.1.b stolñ q̃ eiusmodi sũt: ꝟui christi eẽ nõ
possit. Rursñ i libro hester alphabetñ
ex nimio vsq̃ ad theta lr̃am fecim9 di-
uersis i locis: volẽtes. s. septuagita in
terp̃tñ ordinẽ p ꝟ insinuare studioso le-
ctori. Nos ei iux̃ morẽ hebraicñ ordi-
nẽ pseq̃ ẽt i septuagita editiõe malui-

Explicit ꝓlogus. Incipit (mus.
liber Hester. Capꝫm. I

A I.8.c. I.16.a

IN diebus assue
ri q̃ regnauit ab idia vsq̃
ethiopiã sup cẽtñ viginti
septẽ ꝓuincias: qñ sedit i solio regni
sui: susa ciuitas regni ei9 exordiñ fuit.
Tertio igit̃ ãno iperij sui fecerat grã
de cõuiuiñ cũct̃ ꝓncipib9 t puer̃ suis
fortissimis ꝑsarñ t medorñ inclyt̃ t ꝓ
fectis ꝓuinciarñ coram se: vt ostẽderet
diuitias gl̃ie regni sui: ac magnitudi-
nẽ atq̃ iactãtiã potẽtie sue multo tpe
cẽtñ videlicet t octogĩta dieb9. Cũq̃
plerẽt dies ꝓuiuj̃: iuitauit oẽm ꝓpl̃m
q̃ iuẽt9 ẽ i susis a maximo vsq̃ ad mi
nimñ: t iussit septẽ dieb9 cõuiuiñ ꝓpa
rari i vestibulo hortꝰ t nemoris: qõ re
gio cultu t manu cõsitñ erat. Et pẽde
bãt ex oi ꝓte tẽtoria aerei colorꝭ t car
basini ac hyacithini: fustẽtata funib9
byssinis atq̃ purpureis q̃ eburneis cir
culis iserti erãt: t colñnis marmoreis
B fultiebãt. Lectuli q̃z aurei t argẽtei:
sup pauimẽtñ smaragdio t pario stra-
tis lapide dispositi erãt: qõ mira varie-
tate pictura decorabat. Bibebãt ãt q̃
iuitati erãt: aureis poculis: t alt̃s at-
q̃ alt̃s vasis cibi iferebãt. Vinñ q̃z vt
magnificẽtia regia dignñ erat absq̃dãs
t ꝑcipiñ ponebat. Nec erat q̃ nolẽtes
cogeret ad bibẽdñ: sz sic rex statuerat
ꝓponẽs mẽsis singulos de ꝓncipibus
suis: vt sumeret vnusquisq̃ qõ vellet.
Vasthi q̃z regina fecit ꝓuiuiñ femiaꝝ
i palatio vbi rex asuer9 manere ꝓsue-
uerat. Itaq̃ die septio cũ rex eẽt hyla-
rior: t post nimiã potionẽ incaluisset
mero: ꝑcepit maumã t bazatha t ar-
bona t bagatha t abgatha t zarath t
charchas septẽ eunuchis q̃ i ꝓspectu
ei9 ministrabãt: vt introducerẽt reginã
vasthi coram rege: posito sup caput eius
diademate: vt ostẽderet cũct̃ ꝑpl̃s t ꝓ
cipib9 ei9 pulchritudinẽ. Erat ei pul
chra valde. Que renuit: t ad regẽ ꝓ
riñ qõ p eunuchos mãdauerat: vehe
cõtẽpsit. Vñ irat9 rex: t nimio furo
succẽsus: iterrogauit sapiẽtes q̃ t ma
re regio semp ei aderant: t illoꝝ face
bat cũcta cõsilio: sciẽtiñ leges ac iur
maioꝝ: erãt ãt primi t ꝓximi charse
na t zethar t adamatha t tharsi: t ma
res: t marsana: t mamucha: septẽ du
ces ꝑsaꝝ atq̃ medoꝝ: q̃ videbãt face
regẽ t primi post eũ residere solini mi
cui snie vasthi regia subiaceret q̃ asue
ri regis iperiñ qõ p eunuchos mãda
uerat: facere noluisset. Rñditq̃ mamu
cha audiẽte rege atq̃ ꝓncipib9: Nõ so
lñ regẽ lesit regina vasthi: sz t oẽs po
pulos t ꝓncipes q̃ sunt i cũct̃ ꝓuinciis
regẽ asueri. Egrediet ei ꝟbum regine ad
oẽs mulieres vt cõtẽnãt viros suos: t
dicãt: Rex assuer9 iussit vt regina vasthi
intraret ad eũ: t illa noluit: atq̃ ꝟ eũ
plo oẽs ꝓncipũ cõiuges ꝑsaꝝ atq̃ me
dorñ paruipẽdẽt iperia maritoꝝ. Vñ
regẽ iusta ẽ indignatio. Si tibi placet
egrediat edictñ a facie: et scribat̃ inꝰ
legẽ ꝑsarñ atq̃ medoꝝ quã ꝓteriri illi
citñ ẽ: vt neq̃q̃ vltra vasthi ingrediat
ad regẽ: sz regnñ illi9 alĩa q̃ melior ẽ il
la accipiat. Et ꝟ i oẽ (qõ latissimã ẽ)
ꝓuicia tua diuulget̃ iperiñ: t cũct
vxores tam maioꝝ q̃ minoꝝ deferãt
maritis suis honorẽ. Placuit ꝓsilio re
regi t ꝓncipib9: fecitq̃ iux̃ ꝓsiliñ ma
mucha: t misit epl̃as aduniũsas ꝓuin
cias regni sui: vt q̃q̃ gẽs audire t legere
re potat diuersis linguis t lr̃is: eẽ vi
ros ꝓncipes ac maiores i domib9 suis
t ꝟ q̃ cũctos ꝑpl̃os diuulgari.

His itaq̃ gestis: postq̃ regis ira
ri indignatio deferbuerat: recor-
dare ẽ vasthi q̃ fecisset vel q̃ pas
sa esset: dixerũtq̃ pueri regis ac minis
ei9. Querãt regi puelle ṽgines ac spe
ciose: t mittant̃ q̃ cõsiderẽt p vniũsas
ꝓuincias puellas speciosas t ṽgines:
t adducãt eas ad ciuitatẽ susan: t tra
dãt in domũ feminaꝝ sub manu egei
eunuchi q̃ ẽ ꝓpositꝰ t custos mulierũ
regiaꝝ: t accipiãt mũdũ muliebrẽ t ce
tera ad vsus necessaria. Et q̃cũq̃ iue
nerit ocũs oculꝰ regis placuerit: ipa regnet p
vasthi. Placuit ꝟbo regi: t ita vt fuit

ſierāt iuſſit fieri. Erat vir iudeꝰ i ſu-
dnitate: vocabulo mardocheꝰ filiꝰ
r: filij ſemei: filij cis: de ſtirpe gemi-
: q̄ trāſlatꝰ fuerat de hierm eo tpe q̄
ſonią regez iuda nabuchodonoſor
rex babylōis trāſtulerat q̄ fuit nutri-
filie frīs ſui ediſſe q̄ altero noie vo-
bat heſter: t vtrūq; parētē amiſerat
ulchra nimis t decora facie. Mortu-
q; pfe eiꝰ ac mre: mardocheꝰ ſibi eā
doptauit i filiā. Cūq; ꝙcrebruiſſz regꝭ
eriū: t iuꝝ mandatū illiꝰ multe pul-
re ꝛgines adducerēt ſuſan: t egeo
aderēt eunucho: heſter q̄z it ceteras
uellas ei tradita ē: vt ꝓuarent i nūe-
ro feminarū. Que placuit ei t inuenit
ꝛaz i ꝓſpectu illiꝰ. Et ꝓcepit eunucho
t acceleraret mūdū muliebrē: t trade
re ei ꝙtes ſuas: t ſeptē puellas ſpecio-
ſiſſimas de domo regꝭ: t tā ipam q̄ pe
riſſeq̄s eiꝰ ornaret atq; excoleret. Que
oluit īdicare ei ꝓpīm t patriā ſuam.
Mardocheꝰ ei ꝓcepat ei vt ō hac re oi
o reticeret. q̄ deambulabat q̄tidie aſi
ſtibulū domꝰ i q̄ electe ꝛgies ꝓuabā
ur: curā agēs ſalutꝭ heſter: t ſcire vo-
ēs q̄d ei accideret. Cū āt veniſſet tps
ngularū p ordinē puellarū vt intra-
ēt ad regē: expletꝭ oīb⁹ q̄ ad cultū mu
iebrē ꝙrinebāt: mēſis duodecimꝰ ꝛbre
ar: ita dūtaxat vt ſex mēſib⁹ oleo vti
erent myrtino: t alijs ſex ąbuſdā pi-
mēt̄ꝭ t aromatib⁹ vterēt. Ingredien
eſq; ad regē: q̄cq̄d poſtulaſſent ad or-
nāū ꝙtinēs accipiebāt t vt eis placu
rat cōpoſite: de triclinio feminaꝝ ad re
gis cubiculū trāſiebāt. Et q̄ ītrauerat
eſſe egrediebat mane: atq; inde i ſecū
das edes deducebāt q̄ ſub manu ſaſa
gazi eunuchi erāt: q̄ ꝓcubinis regꝭ ꝓſi
debat: nec habebat ptātē ad regē vl-
tra redeūdi niſi voluiſſet rex: t eā veni
re iuſſiſſet ex noie. Euoluto āt tpe p or
dinē: iſtabat dieſ q̄ heſter filia abiāhil
fris mardochei: quā ſibi adoptauerat
i filiā deberet ītrare ad regē. Que nō q̄
uit muliebrē cultū: ſed q̄cūq; voluit
egius eunuchꝰ cuſtos virginū: hec ei
d ornatū dedit. Erat ei formoſa val-
de: t icredibili pulchritudine: oīm ocu
lis gꝛoſa t amabilis videbat. Ducta ē
t atq; ad cubiculū regꝭ aſſueri mēſe de
cimo q̄ vocat thebeth: ſeptio āno re-
gni ei⁹: t adamauit eā rex plus q̄ oēs
mulieres: habuitq; gꝛam t miſericor-
diā coꝝ eo ſup oēs mulieres: t poſu-
it diadema regni i capite eiꝰ: fecitq; eā
regnare i loco vaſthi. Et iuſſit cōuiuiū D
ꝓparari q̄ magnificū cūctꝭ ꝓncipib⁹ t
ſuis ſuis: t ꝓ cōſſictiōe t nuptijs he-
ſter. Et dedit requiē vniuerſis ꝓuin-
cijs: ac dona largitꝰ ē iuxꝝ manificētiā
ꝓricipalē. Cūq; t ſcōo q̄rerent ꝛgines
t cōgregarēt: mardocheꝰ manebat ad
ianuā: regꝭ: necdū ꝓdiderat heſter pa-
triā t ꝓpīm ſuū iuxꝝ mādatū eiꝰ. Quic-
q̄d ei ille ꝓcipiebat obſuabat heſter: t
ita cūcta faciebat vt eo tpe ſolita erat
q̄ eam puulā nutriebat. Eo igit tpe q̄ ī.6.a.et
mardocheꝰ ad regꝭ ianuā morabat: ira ī.12.a.
ti ſūt bagathan t thares duo eunuchi
regis: q̄ ianitores erāt: t i ꝓmo palatij
limine ꝓſidebāt: voluerūtq; inſurgere
i regē t occidere eū. Qđ mardocheū fi
latuit. Statimq; nūciauit regine heſter
t illa regi ex noie mardochei q̄ ad ſe
rē detulerat. Queſitū ē t inētū t appē
ſus ē vterq; eoꝝ in patibulo. Et iuſſit
rex vt i libro memoriali ſcriberet: vt ꝓ
vita ſua aliq̄d repēſaret ei. Mādatūq;
ē hiſtorijs: t annalib⁹ traditū coꝝ

POſt hec rex aſuerꝰ (rege. III A
exaltauit amā filiū amadathi
q̄ erat de ſtirpe agag: et poſuit
ſoliū eiꝰ ſup oēs ꝓncipes q̄s hēbat. Cū
ctiq; ſui regꝭ q̄ i foribꝰ palatij verſa-
bāt flectebāt genua: t adorabāt amā.
Sic ei ꝓcepat eis imꝑator. Solꝰ mar-
docheꝰ nō flectebat genu: neq; adora-
bat eū. Cui dixerūt pueri regꝭ q̄ ad fo-
res palatij reſidebāt. Cur ꝓter ceteros
nō obſuas mādatū regis? Cūq; ꝗ cre-
briꝰ dicerēt: t ille nollet audire: nūcia
uerūt amā ſcire cupiētes vtrū ꝑ ſeuera
ret i ſnīa. Dixerat eīm eis ſe eſſe iudeū. B
Qđ cū audiſſet amā t erpimēto ꝓbaſ-
ſet ꝙ mardocheꝰ nō ſibi flecteret genu
nec se adoraret: iratꝰ ē valde: t ꝑ nihi
lo duxit i vnū mardocheū mittere ma
nꝰ ſuas: audierat ei ꝙ eēt gētꝭ iudeoꝝ
magiſq; voluit oēm iudeoꝝ q̄ erat in
regno aſueri ꝑdere nationē. Mēſe pri
mo cuiꝰ vocabulū ē niſan anno duo- ī.9.e.
decio regni aſueri: miſſa ē ſors i vrnā
q̄ hebraice dr phur coꝝ aman q̄ die et
q̄ mēſe gēs iudeoꝝ deberet interfici: et
exiuit mēſis duodecimꝰ q̄ vocat adar
Dixitq; aman regi aſuero. Eſt ꝓpłus ꝑ ī.13.b

oēs ꝓuicias regni tui dispsus: t a se
mutuo sepat⁹: nouis vtēs legib⁹ t ceri
C monijs: insup t regi scita cōtēnēs. Et
optime nosti q nō expediat regno tuo
vt isolescat q licētiā. Si tibi placet de
cerne vt geat: t decē milia talētoꝝ ap
pēdā arcarijs gaze tue. Tulit ꝙ rex an
nulū q vtebat de manu sua: t dedit eū
aman filio amadathi de ꝓgenie agag
hosti iudeoꝝ: dixitq; ad eū. Argentū
qō tu pollicer̄: tuū sit: de ꝓplo age qō
tibi placet. Vocatiq; sūt scribe regis
mense ꝓmo nisan ⁊ triadacia die eiusdē
mēsis: t scriptū ē vt iusserat aman ad
oēs satrapas regi: t iudices puiciaꝝ
D diūsarūq; hētiū: vt q̄q; gēs legere po-
terat t audire ꝓ varietate linguarū ex
noie regi asueri: t ifē signare ipi⁹ ānu
lo misse sūt q cursores regi ad vniūsas
puicias: vt occiderēt atq; delerēt oēs
iudeos a puero vsq; ad senē ꝙnulos t
mulieres vno die: ꝙ ē tertiodecio mē-
sis duodecimi qui vocat adar: t bona
eoꝝ diriperēt. Sūma ār epkaꝝ hec fu-
it: vt oēs puicie scirēt t pararēt se ad
ꝓdictā diē. Festinabāt cursores q missi
J.S.d. erāt regi iperiū explere. Statimq; in
susis pepēdit edictū: rege t aman cele-
brāte cōuiuiū: t cūctis iudeis q i vrbe

Q Ue cū au- (erāt ⁊ entib⁹. IIII
A disset mardoche⁹: sciditvestimē
ta sua: t indut⁹ē sacco: spargēs
cinere capiti t i platea medie ciuitat̄
voce magna clamabat ostēdēs amari
tudinē ai sui: t ꝙ eiulate vsq; ad fores
palatij gradiēs. Nō ei erat licitū idu-
tū sacco aulā regi itrare. In oib⁹ q̄z ꝓ
uincijs: oppidis ac locis ad q̄ crudele
regi dogma quenerat: plāct⁹ igēs erat
apud iudeos: ieiuniū: vlulat⁹ t fletus
sacco t cinere mult̄ ꝓ stratu vtentib⁹
Ingressi aūt sunt puelle hester t eunu-
B chi: nūciauerūtq; ei. Qō audiēs cōster
nata ē: t vestē misit vt ablato sacco in
dueret eā. Quā accipe noluit. Accito-
q; athach eunucho quē rex mistrū ei
dederat ꝑcepit vt iret ad mardocheū t
disceret ab eo cur ꝙ faceret. Egressusq;
athach iuit ad mardocheū: t iuenit eū
stantē i platea ciuitat̄ ati ostiū pala-
tij. Qui idicauit ei oia q̄ acciderant:
quō aman ꝓmisisset vt i thesauros re-
gis ꝓ iudeoꝝ nece iferret argētū: exem
plar q̄z edicti qō pēdebat i susis dedit
ei vt regine oīderet: t moneret eā vt
traret ad regem: t deꝓcaret eū ꝓ ꝓplo
suo. Regressus athach nūciauit hester
oia q̄ mardoche⁹ dixerat: Que rūdit
t iussit vt diceret mardocheo. Oēs se
ui regi t cūcte q̄ sub ditione ei⁹ sūt no
rūt puincie: q̄ siue vir siue mulier nō
vocat⁹: interi⁹ atri ū regis intrauerit
absq; vlla cūctatione stati interficiat:
nisi forte rex aureā virgā ad eū tēdē
rit ꝓ signo clemētie: atq; ita possit vi
uere. Ego igit quō ad regē intrare po
tero: q̄ triginta iā dieb⁹ nō sū vocata ad
eū? Uō cū audisset mardoche⁹: rursum
mādauit hester: dicēs: Ne putes q̄ ani
mā tuā tū liberes: q̄ i domo regi cē
ꝓ cūct̄ iudeis. Si ei nūc siluueris: ꝙ ali
am occasionē liberabūt iudei: t tu et
dom⁹ ꝓ̄ris tui ꝙibit̄. Et q̄s nouit vt
idcirco ad regnū veneri: t i tali tpe pa
rarer̄? Rursūq; hester hec mardochei
⁊ba mādauit: Uade t cōgrega oēs iu
deos q̄s i susis repperer̄ t orate ꝓ me.
Nō comedet̄ t nō bibet̄ trib⁹ diēb⁹ et
trib⁹ noctib⁹: t ego cū ācillulis meis si
militer ieiunabo: t tūc igrediar ad re-
gē. ⁊ legē faciēs ⁊vocata: tradēsq; me
morti t piculo. Iuit itaq; mardoche⁹
t fecit oīa q̄ hester ꝑcepat.

O Die aūt tertio iduta ē hester re-
galib⁹ vestimētis t stetit i area
dom⁹ regie qō erat iteri⁹ ⁊ basilicā re
gis. At ille sedebat sup soliū suū i co
sistorio palatij ⁊ ostiū dom⁹. Cūq; vidis
set hester reginā stātē placuit oculis ei⁹
t extēdit ⁊ eā virgā auream quā tene-
bat manu. Que accedēs osculata ē sū
mitatē virge ei⁹: dixitq; ad eam re.
Quid vis hester regina? Que ē petitio
tua? Etiā si dimidiā ptē regni petier̄
dabit̄ tibi. At illa rūdit. Si regi pla-
cet obsecro vt venias ad me hodie et
aman tecū ad cōuiuiū qō parau. Sta
timq; rex: vocate inq̄t cito amā vt be-
ster obediat voluntati. Uenēt itaq; re
x amā ad ꝙuiuiū q̄ō eis regina para-
rat. Dixitq; ei rex postq; vinū biberat
abūdāter. Quid pet̄ vt det tibi: t ꝙ q̄
re postulas? Etiā si dimidiā ptē regni
mei petier̄: ipetrabis. Cui rūdit hester
Petitio mea t ꝓces sūt iste. Si iueni
⁊spectu regi grāz: t si regi placet vt de
mihi qō postulo t meā ipleat petitō:
veniaz rex t amā ad ꝙuiuiū qō parau

ester cras aperiã regi voluntatẽ meã.
Egressus ẽ itaq; illo die amã let⁹ & ala
cr. Cũq; vidisset mardocheũ sedẽtẽ añ fo
res palatij: & nõ solũ nõ assurrexisse
eo: sz nec motũ q̃dẽ ó loco sessiõis sue
indignat⁹ ẽ valde: & dissimulata ira reũ
tus i domũ suã: ꝓuocauit ad se amicos
suos & zares vxorẽ suã: & exposuit illis
magnitudinẽ diuitiaꝝ suaꝝ filiorũq;
turbã & quãta eũ gkia sup oẽs ꝓncipes
& suos suos rex eleuasset. Et post hec
ait. Regina q̃z hester nulli aliũ voca-
uit ad cõuiuiũ cũ rege ꝓter me: apud
quã ẽt cras cũ rege prãssur⁹ sũ. Et cuz
hec oia habeã nihil me hũe puto q̃diu
videro mardocheũ iudeũ sedẽtẽ añ fo-
res regias. Rñdetq; ei zares vxor ei⁹
& ceteri amici. Jube pari excelsam tra-
bẽ hũtẽ altitudinis q̃nq̃gita cubitos
& dic mane regi vt appẽdat sup eã mar
dochey: & sic ibis cũ rege let⁹ ad ꝓuiuiũ
Placuitq; ei ꝓsiliũ: & iussit excelsam p
Nocte illã (parari crucẽ. VI
n duxit rex insomnẽ: iussitq; sibi
afferri hist⁹rias & annales ꝓor
tẽpor. Que cũ illo ꝓsente legerent: vẽ
tũ est ad illũ locũ vbi scriptũ erat quõ
indicasset mardochey⁹ insidias bagathã:
& thares eunuchoꝝ: regẽ assuerũ iugu
lare cupiẽtiũ. Qõ cũ audisset rex: ait.
Quid p hac fide honoris ac ꝓmũ⁹ mar
dochey⁹ cõsecut⁹ ẽ? Dixerũt ei ꝑui illi⁹
ac mistri. Nihil oino mercedis accepit
Statiq; rex: q̃s ẽ in q̃t i atrio? Aman
qui interi⁹ atriũ dom⁹ regie intraue
rat: vt suggereret regi: & iuberet mar-
docheũ affigi patibulo qõ ei fuerat ꝓ-
paratũ. Rñderũt pueri. Aman stat in
atrio. Dixitq; rex ingrediat. Cũq; esset
ingressus ait illi. Quid dz fieri viro quẽ
rex honorare desiderat? Cogitãs añ in
corde suo amã: & reputãs q̃ nullũ aliũ
rex nisi se vellet honorare: rñdit. Põ
quẽ rex honorare cupit dz indui vesti-
bꝰ regijs: & iponi sup equũ q̃ de sella re
gis ẽ & accipere regiũ dyadema sup ca
put suũ: & ꝓm⁹ de regijs ꝓncipibꝰ ac
tyrannis teneat equũ ei⁹: & p plateã ciui
tatis incedẽs clamet: & dicat. Sic hono
rabit quẽcũq; rex voluerit honorare.
Dixitq; ei rex. Festina & sũpta stola et
equo fac vt locut⁹es: mardocheo iudeo
qui sedet añ fores palatij. Caue ne q̃cq;
de his q̃ locut⁹ es ꝓtermittas. Tulit
itaq; amam stolã & equũ: indutoq; mar-
docheũ i platea ciuitatis: & ꝓclamabat
cõdign⁹ ẽ quẽcũq; rex voluerit hono-
rare. Reuersusq; ẽ mardoche⁹ ad ianuã
palatij: & amã festinauit ire i domũ su
am lugẽs: & opto capite: narrauitq; za
res vxori sue & amicis oia q̃ euenissent
sibi. Cui rñderũt sapiẽtes q̃s habebat
i cõsilio & vxor ei⁹. Si de semie iudeo-
rũ ẽ mardoche⁹ añ quẽ cadere cepisti
nõ poteris ei resistere: sz cades i cõspe-
ctu ei⁹. Adhuc illis loquẽtib⁹ venerũt
eunuchi regis & cito eũ ad cõuiuiũ qõ
regina pauerat ꝓgere cõpulerũt. VII
Introuit itaq; rex & aman vt bi
berẽt cũ regina. Dixitq; ei rex
etiã secũda die postq; vino in-
caluerat. Que est petitio tua hester vt
det tibi: & q̃d vis fieri? Etiã si dimidi
am ptẽ regni mei petieris: impetrabis.
Ad quẽ illa rñdit. Si inueni gkam in
oculis tuis o rex: & si placet: dona mi-
hi aiam meã ꝓ q̃ rogo: & ꝓplm meũ ꝓ q̃
obsecro. Traditi esmꝰ sum⁹ ego & ꝓplus
me⁹ vt ꝓteramur: iugulemur & peam⁹
Atq; vtinã i seruos & famulas vẽderemur: eẽt tolerabile malũ: & gemẽs tace
rẽ: nisi añ hostis nr est: cui⁹ crudeli-
tas redũdat i regẽ. Rñdẽsq; rex assuer⁹
ait: Quis est iste & cui⁹ potẽtie: vt hec
audeat facere? Dixitq; hester Hostis &
inimic⁹ nr pessim⁹ iste ẽ amã. Qõ ille
audiẽs illico obstupuit. vultũ regis ac
regine ferre nõ sustinẽs. Rex ãt iratus
surrexit: & de loco cõuiuij intrauit i hor
tũ arborib⁹ cõsitũ. Amã q̃z surrexit vt
rogaret hester reginã ꝓ aia sua: intellex
it ei a rege sibi ꝓparatũ malũ. Qui cũ reũ-
sus esset de horto nemorib⁹ cõsito: tem
trasset ꝓtiuũ locũ: repperit amã sup le
ctũ corruisse i q̃ iacebat hester: & ait Etiã
am reginã vult opprimere me ptẽte in
domo mea. Nec dũ verbũ de ore regis
exierat: & stati opuerũt faciẽ ei⁹. Dixit
q; arbona vn⁹ de eunuchis q̃ stabãt i
ministerio regis. Ecce lignũ qõ pauerat
mardocheo q̃ locut⁹ est ꝓ rege stat i do
mo aman: hꝫs altitudis q̃nquaginta
cubitos. Cui dixit rex. Appẽdite eũ in
eo. Suspẽs⁹ ẽ itaq; amã i patibulo qõ
pauerat mardocheo: & regis ira q̃euit.
In illo dedit rex asue VIII
r⁹ hester regine domũ amã ad

uersarij iudeoꝝ:ꝛ mardocheꝰ igressus
ē añ faciē regℓ. Cōfessa ē ei ei hester ꝙ
E.3.c. essēt patruꝰ suus. Tulitq; rex annulū
quē ab amā recipi iusserat: ꝛ tradidit
mardocheo. Hester āt ꝓstituit mardo-
cheū sup domū suā. Nec his cōtēta ꝓ-
cidit ad pedes regℓ: fleuitq; ꝛ locuta
ad eū orauit vt malicię amā agagite:ꝛ
machinatiōes eiꝰ pessimas q̄s excogi-
tauerat ꝟ iudeos:iuberet irritas fieri.
At ille ex more sceptrū aureū ꝓtendit
manu q̄ signū clemētie mōstrabat. Il-
B lacq; ꝓsurgēs stetit añ eū:ꝛ ait. Si pla-
cet regi:ꝛ si lueni grām i oculis eiꝰ:ꝛ
deꝑcatio mea nō ei videt eē ꝟia: ob-
secro vt nouis epℓis:veteres amā lre i
sidiatoris ꝛ hostℓ iudeoꝝ.q̄bꝰ eos i cū
ctℓ regℓ puincijs ꝙre ꝓceperat corrī-
gāt. Quo ei potero sustinere necē ꝛ ire-
fectionē ꝓpℓi meiℓ Rñditq; rex asueꝰ
hester regine ꝛ mardocheo iudeo. Do-
mū amā ꝓcessi hester regine. ꝛ ipm iuſ
si affigi cruci:qꝛ ausus ē manū mitte-
re i iudeos. Scribite ꝫ iudeis sic vob
placet ex regℓ nole:signātes lras ānu-
E.3.d. lo meo. Nec ei cōsuetudo erat: vt epℓis
que ex regℓ nole mittebant:ꝛ illiꝰ an-
nulo signate erāt:nemo auderet ꝟdi-
cere. Accitiſq; scribis ꝛ librarijs regis
erat āt tps tertij mēsis q̄ appellat si-
C ban: vicesima ꝛ tertia illiꝰ die: scripte
sūt epℓe vt mardocheꝰ voluerat ad iu-
deos ꝛ ad principes ꝓcuratoresq; ꝛ iu
E.1.a.et dices q̄ cētū vigitiseptē puincijs ab
I.16.a india vsq; ethiopią ꝓsidebāt: puincie
atq; puincie:ꝓpℓo ꝛ ꝓpℓo: iuxꝝ linguas
ꝛ lras suas ꝛ iudeis: put legere pote-
rāt ꝛ audire. Ipseq; epℓe q̄ regis nole
mittebāt:annulo illiꝰ ob signate sunt
ꝛ misse ꝑ veredarios:q̄ ꝑ oēs ꝓuicias
discurrētes: veteres lras nouis nūcijs
ꝓuenirēt Quibꝰ imꝑauit rex: vt cōue
nirēt:iudeos ꝑ singulas ciuitates: et
in vnū ꝓcipient cōgregari: vt starēt ꝓ
aiabꝰ suis:ꝛ oēs inimicos suos cū cō-
iugibꝰ ac liberℓ:ꝛ vniūsis domibꝰ iter
fecerēt atq; delerēt. Et cōstituta est ꝑ
oēs ꝓuincias vna vltiōis dies:id est
ₜriadecia die mensis duodecimi adar.
D Sūmaq; epℓe hec fuit vt i oibꝰ ₜris ac
ꝓpℓis q̄ regℓ asueri subiacebāt impio:
norū fieret ꝓpatos eē iudeos ad capien
E.3.d dā vindictā de hostibꝰ suis. Egressiq;
sūt veredarij celeres nūcios ꝓferētes:
ꝛ edictū regℓ pepēdit i susis. Mardo-
cheꝰ āt de palatio ꝛ de cōspectu regis
egrediēs fulgebat vestibꝰ regijs hyaci
thinis videlz ꝛ aerinis:coronā aureā
portās i capite ꝛ amictꝰ serico pallio
atq; purpureo. Oiscq; citas exultatio
atq; letata ē. Judeis āt nona lux exti
visa ē:gaudiū:honor ꝛ tripudiū. Ap
oēs ꝓpℓos vrbes atq; ꝓuincias q̄cq
regℓ ꝓcepta veniebāt mira exultatio
epule atq; cōuiuia ꝛ festꝰ dies: intātū
vt plures alteriꝰ gētℓ ꝛ secte:coꝝ reli
gioni ꝛ cerimonijs iūgerēt. Brādis ē
cūctos iudaici nois ₜror inuaserat. IX
Bit duodecimi mēsis quē adar
vocari añ iā dixim9: ₜriadecia
die q̄n cunctℓ iudeis interfecta
pabat: ꝛ hostes coꝝ insidiabāt sāguini
versa vice supiores:iudei eē ceperūt
se de aduersarijs vindicare. Cōgregati
q; sūt ꝑ singulas ciuitates ꝛ oppida ꝛ
loca: vt extēderēt manū ꝟ inimicos su
ꝓsecutores suos. Nullꝰq; ausus ē resi
stere:eo ꝙ oēs ꝓpℓos magnitudis ex
formido penetraret. Nā ꝛ puinciarū
dices duces ꝛ ꝓcuratores: oiscq; digni
tas q̄ singulꝝ locℓ ꝛ opibꝰ ꝑerat: extol
lebant iudeos timore mardochei quē
ꝑncipē eē palatij ꝟ pℓmū posse cogno
uerāt. Fama q̄q; nois eiꝰ crescebat ꝙ
die:ꝛ ꝑ cūctoꝝ ora volitabat. Itaq; ꝑ
cussert iudei inimicos suos plaga ma
gna ꝛ occiderūt eos reddētes eis q̄ſ
bi ꝙauerāt facere intūſ vt ēt i susis q̄s
gētos viros interficerēt: eꝝ decē filios
amā agagite hostℓ iudeoꝝ. Quoꝝ illa
sūt noīa:pharsandathan ꝛ delphon ꝛ
espatha ꝛ phorata ꝛ adalia ꝛ aridatha
ꝛ ephermesca:arisai ꝛ aridai ꝛ vaiza
tha. Quos cū occidissent:ꝑdas de sub
stātijs eoꝝ agere noluerūt. Statimq; nu
merꝰ eoꝝ q̄ occisi erāt in susis ad regē
relatꝰ ē. Qui dixit regine. In vrbe tri
sis interfecerūt iudei q̄ngētos viros:
ꝛ alios decē filios amā. Quāta putas
eos exercere cedē i vniuersis ꝓuincijs.
Quid vltra postulas ꝛ q̄d vis vt fiat
iubeam? Cui illa rñdit: Si regi placet:
det ꝑtās iudeis: vt sic fecerūt hodie i
susis: sic ꝛ cras faciāt: ꝛ decē filij amā
i patibulis suspēdant. Precepit rex
ita fieret. Statimq; i suis pepēdit edi
ctū ꝛ decē filij amā suspēsi sūt. Cōpe-
gatis iudeis q̄rtadecia die mēsis adar

ffect ſſet ſ ſuſis trecēti viri: nec eoꝝ
o ill' direpta ſubſtātia ē: ſz ⁊ ꝑ oēs ꝓ-
incias q̄ dictioni regꝭ ſubiacebāt ꝓ
ab⁹ ſuis ſteterūt iudei: inkfectꝭ hoſti
bus ac ꝓſecutorib⁹ ſuis: itāt vt ſeptu-
agintaq̄nq̄ milia occiſoꝝ ꝑplerent: et
ull⁹ ꝺ ſubſtātꝭs eoꝝ q̄cq̄ ꝓtingeret.
Dies āt tertiuſdecim⁹ mēſis adar vn⁹
ꝑ oēs inkfectiōis fuit: ⁊ q̄rtadecima
die cedere deſierūt. Que ꝓſtituerūt eſſe
ſolēnē: vt i eo oi tpe deinceps vacarēt
epulis: gaudio atq̄ ꝓuiuꝭs. At hi q̄ i
vrbe ſuſis cedē exercuerāt tertiodecio
et q̄rtodecimo die eiuſdē mēſis i cede
ſati ſūt: q̄ntodecimo aūt die q̄cutere
deſierūt. Et idcirco eūdē diē ꝓſtituerūt
ſolennē epulaꝝ atq̄ leticie. Hi vo iu-
dei q̄ i oppidis nō murat⁹ ac villis mo
rabāt: q̄rtūdecimū diē mēſis adar cō-
uiuioꝝ ⁊ gaudiꝰ decreuerūt: ita vt exul
tet i eo ⁊ mittāt ſibi mutuo ꝑtes epu-
laꝝ ⁊ ciboꝝ Scripſit itaq̄ mardoche⁹
ſta hec: ⁊ lr̄is ꝓphēſa miſit ad iudeos
q̄ i oib⁹ reg⁹ ꝓuinc̄ꝭs morabāt: tā de vi
cino poſitis q̄ ꝓcul: vt q̄rtādecimā ⁊
q̄ntādecimā diē mēſis adar ꝑ feſtꝭ ſu
ſciperēt: ⁊ reūtēte ſemꝰ āno ſolēni ce-
lebrarēt honore: q̄ in ipis dieb⁹ ſe vlti
ſſet iudei ꝺ iimicꝭ ſuis: ⁊ luct⁹ atq̄ tri-
ſticia i hilaritatē gaudiiſq̄ ꝓuſi ſunt:
ſolentq̄ dies iſte epulaꝝ atq̄ leticie: ⁊
mitterēt ſibi iuicē ciboꝝ ꝑtes ⁊ pau-
ꝑib⁹ munuſcula largirēt. Suſceperūt
q̄ iudei i ſolēnē ritū cūcta q̄ eo tpe fa-
cere ceperāt: ⁊ q̄ mardoche⁹ lr̄is facie-
da mādauerat: Amā. n. filiꝰ amadathi
ſcythis agag hoſtꝭ ⁊ aduſarius iudeoꝝ
cogitauit ꝺ eos malū vt occideret illos
q̄ deleret: ⁊ miſit phur qđ nr̄a ligua
ſortē dicit i ſortē: ⁊ poſtea igreſſa ē heſter
ad regē obſecrās vt conat⁹ ei⁹ lr̄is re-
ꝑs irriti fierēt: ⁊ malū qđ ꝺ iudeos co
gitauerat: reūteret i caput ei⁹. Deniq̄ ⁊
ipm ⁊ filios ei⁹ affixerūt cruci: atq̄ ex
illo tpe dies iſti appellati ſūt phurī id
eſt ſortū: eo q̄ phur id ē ſors: i vnā miſ
ſam fuerit. Et cūcta q̄ geſta ſūt epīe id ē
libri huiꝰ volumie ꝓtinēt: q̄q̄ ſuſtinue
rint ⁊ q̄ deiceps imutata ſūt: ſuſcepeſt
iudei ſup ſe ⁊ ſemen ſuū: ⁊ ſup cūctos
q̄ religiōi eoꝝ voluerūt copulari: vt nul
lis liceat duos hos dies abſq̄ ſolēnita
te trāſigere q̄s ſcꝛ̄tura teſtat: ⁊ ceſa ex
pectāt tpa ānis ſibi iugiꝭ ſuccedētib⁹.

Iſti ſūt dies q̄s nulla vnq̄ delebit obli- G
uio: ⁊ ꝑ ſingulas generatiōes cūctꝭ i to
to orbe puicie celebrabūt: nec ē vlla ci
uitas i q̄ dies phurī: id ē ſortiū: nō ob
ſuenerūt a iudeis: ⁊ ab eoꝝ ꝓgenie q̄ his
cerimoniꝭs obligata eſt. Scripſerūtq̄
heſter regina filia abiahil ⁊ mardoche
us iude⁹ etiā ſcōaz epīam: vt oi ſtudio
dies iſta ſolēnis ſanciret i poſteꝝ. Et
miſerūt ad oēs iudeos q̄ cētū vigitiſe-
ptē ꝓuinc̄ꝭs reg⁹ aſueri verſabāt: vt
hrent pacē ⁊ ſuſcipent vitatē: obſuā-
tes dies ſortiū: ⁊ ſuo tpe cū gaudio ce-
lebrarēt: ſic ꝓſtituerāt mardocheus et
heſter. Et illi obſuāda ſuſceperūt a ſe
⁊ a ſemie ſuo ieiunia atq̄ clamores et
ſortiū dies: ⁊ oia q̄ libri huiꝰ q̄ vocat
heſter hiſtoria ꝓtinent. X

Ex vo aſuer⁹ oēm trā ⁊ cūctas A
mar⁹ inſulas: fecit tributarios
cui⁹ fortitudo ⁊ impiū ⁊ dignitas atq̄
ſublimitas q̄ exaltauit mardocheum:
ſcꝛ̄pta ſūt i libris medoꝝ atq̄ ꝑſaꝝ: et
quō mardoche⁹ iudaici generꝭ ſcōs a
rege aſuero fuerit: ⁊ magn⁹ apō iudeos
⁊ acceptabilis plebi fratrū ſuoꝝ: q̄rēs
bona ꝑpło ſuo ⁊ loquens ea q̄ ad pacē
ſemis ſui ꝓtinerēt. Que habent in he B
breo plena fide exp̄ſſi: hec āt q̄ ſequū-
tur ſcꝛ̄pta reꝛperi i editiōe vulgata que
grecoꝝ līgua et lr̄is ꝓtinent: ⁊ iterim
p⁹ finē libri ꝺ capl̄m ferebat: qđ iuxta
ꝓſuetudinē nr̄az obelo. i. veru ꝓnota-
uim⁹. Dirutq̄ mardoche⁹ A deo facta
ſūt iſta. Recordat⁹ ſū ſōnū qđ viderā:
hec eadē ſignificāt: nec eoꝝ q̄cq̄ irri
tū fuit. Paru⁹ fons q̄ creuit i fluuiū ⁊ J.II.ꝺ
i lucē ſolēq̄ ꝓuerſus ē: ⁊ i aq̄s plīmas C
redūdauit: heſter ē: quā rex accepit vxo-
rē: ⁊ voluit eē reginā. Duo āt draco-
nes: ego ſū: ⁊ aman. Hēres q̄ ꝓuenerāt
hi ſūt q̄ conati ſūt delere nomē iudeo-
rū. Gens aūt mea iſrl̄ ē q̄ clamauit ad
dn̄m: ⁊ ſaluū fecit ꝑplm ſuū: liberauitq̄
nos ab oīb⁹ malis: ⁊ fecē ſigna magna
atq̄ portēta iter gētes: ⁊ duas ſortes
eē ꝑcepit: vnā ꝑplo dei: ⁊ alterā cūctas D
gētiū. Veniteq̄ vtraq̄ ſors i ſtatūtū ex
illo iā tpe coꝝā deo vniūſis gentib⁹: et
recordat⁹ ē dn̄s ꝑplo ſuo: ac miſert⁹ he-
reditatꝭ ſue. Et obſeruabūt dies iſti i
mēſe adar: q̄rtadecima ⁊ q̄ntadecima
die eiuſdē mēſis: cum oi ſtudio ⁊ gau-
dio i vnū cetum ꝑplī ꝓgregati i cūctas

C

A Anno q̄rto regnātib⁹ ptolemeo
ꝛ cleopatra: attulerūt dosithe⁹
ꝺ se sacerdotē ꝛ leuitici generꝭ
ferebat: ꝛ ptoleme⁹ filio⁹ ei⁹ hāc epłam
phurim: quā dixerūt iterꝑtatā eē lysi-
machū ptolemei filiū i hierłm. Hoc ꝺz
ꝓncipiū erat i editiōe vulgata: qō nec
i hebreo: nec apud vllū ferē iterpretū.
B Anno scō regnāte artaxerxe maxio:
ꝓma die mēsis nisan vidit sōniū mar-
doche⁹ filio⁹ iaheri: filij semei: filij cis
de tribu beniamin: hō iude⁹ ꝺ habita
bat in vrbe susis: vir magn⁹: ꝛ iter pri
4.Re.25 mos aule regie. Erat aūt ꝺ eo numero
captiuoꝝ ꝙs trāstulerat nabuchodo-
nosor rex babylonis ꝺ hierłm cū iecho
C nia rege iuda: ꝛ ꝺ ei⁹ somniū fuit. Ap-
paruerūt voces ꝛ tumult⁹: tonitrua et
terremot⁹ ꝛ ꝓturbatio sup terrā: ꝛ ecce
duo dracones magni paratiq̄ ꝺ se in
ꝓliū ad ꝺimicādū. Et vox oīs gentis iusti
fuitq̄ dies illa tenebraꝝ ꝛ discrimis:
tribulatiōis ꝛ angustie ꝛ ingēs formi-
do sup ērā. Cōturbarāq̄ ē gens iusto-
rū timentiū mala sua: ꝛ ꝓparata ad mor
D tē. Clamauerūtq̄ ad deū: ꝛ illis vocife
J.10.c rātib⁹: fons paru⁹ creuit i fluuiū ma-
gnū: ꝛ in aq̄s plimas redūdauit. Lux
ꝛ sol ortus ē: ꝛ hūiles exaltati sūt: ꝛ de
uorauerūt icytos. Qō cū vidisset mar
doche⁹ ꝛ surrexisset ꝺ stratu: cogitabat
ꝙd de⁹ facere vellet ꝛ firmū hēbat i ai⁹:
scire cupiens ꝙd significaret somniū.
E Orabat aūt eo tpe i aula XII
E.2.d.et E.6.a regꝭ cū bagatha ꝛ thara eunu-
chis regis: ꝺ ianitores erāt pa-
latij. Cūq̄ ītelligisset cogitatiōes eorū
F ꝛ curas diligenti⁹ quidisset: didicit q̄
conarēt i regē artaxerxē man⁹ mitte-
re: ꝛ nūciauit sup eo regi. Qui de vtro-
q̄ habita q̄stiōe: cōfessos iussit duci ad
mortē. Rex aūt qō gestū erat scripsit in
G cōmētarijs. Sed ꝛ mardoche⁹ rei me-
moriā ipis tradidit. Precepitq̄ ei rex
vt i aula palatij moraret: datis p dela
tione muneribꝰ. Amā xpo filio⁹ amada
thi bugeus erat gloriosissim⁹ cora re-
ge: ꝛ voluit nocere mardocheo et pplo
H E.2.d ei⁹ p duob⁹ eunuchis regis ꝺ fuerant
iffecti. Hucusq̄ phemiū. Que sequū
tur i eo loco posita erāt vbi scriptū est
in volumie. Et diripuerūt bona vt sub

ꝺtias eoꝝ. Que in nris vulgatis edi
one reperim⁹. Explc aūt ꝺ exēplar fuit.

R Ex maxim⁹ artaxerxes XIII
ab india vsq̄ ethiopiā cētū vi-
gintiseptē puincias: pncipā-
ꝛ ducib⁹ ꝺ ei⁹ impio subiecti sūt salui
dicit: Cū plimis gētib⁹ imperarē: ꝛ vni
uersū orbē mee ditioni subingallē: vo
lui neq̄q̄ abuti potētie magnitudine
sꝺ clemētia ꝛ lenitate gubernare subie
ctos: vt absq̄ vllo terrore vitā filētio
trāsigētes optata cūctis mortalib⁹ pa-
ce fruerēt. Querēte aūt me a psiliarijs
meis quō posset ꝺ ipleri: vn⁹ ꝺ sapia ꝛ
fide ceteros pcellebat: ꝛ erat post regē
scōs amā noīe indicauit mihi in toto
orbe erāt ꝓpłm eē dispsū ꝺ nouis vsq̄
rēł legib⁹: ꝛ ꝺ oim gentiū psuetudine
faciēs regū iussa ꝛtēneret: ꝛ vnitatē
cōcordiā nationū sua dissensiōe viola
ret. Qō cū didicissem⁹: videtes vnā gē
tē rebellē adūsus oē hoim gen⁹ quas-
sis vti ligib⁹: nrisq̄ iussiōib⁹ ꝓtrarie: ꝛ
turbare subiectaꝝ nob puinciaꝝ pa-
cem atq̄ ꝓcordiam: iussim⁹ vt ꝺscuta-
mā ꝙ oib⁹ puincijs ꝓpositū ē: ꝛ lcōs
a rege: ꝛ quē pris loco colim⁹ monstra-
uerit: cū ꝓiugib⁹ ac liberis deleant⁹
inimicis suis: nullusq̄ eoꝝ misere-
ꝙ ꝛtingat sepulturā: nec mortuis ad
ꝺtias eoꝝ. Que in nris vulgatis edi
one reperim⁹. Explc aūt ꝺ exēplar fuit.

R Ex maxim⁹ artaxerxes XIII
ab india vsq̄ ethiopiā cētū vi-
gintiseptē puincias: pncipā-
ꝛ ducib⁹ ꝺ ei⁹ impio subiecti sūt salui
dicit: Cū plimis gētib⁹ imperarē: ꝛ vni
uersū orbē mee ditioni subingallē: vo
lui neq̄q̄ abuti potētie magnitudine
sꝺ clemētia ꝛ lenitate gubernare subie
ctos: vt absq̄ vllo terrore vitā filētio
trāsigētes optata cūctis mortalib⁹ pa-
ce fruerēt. Querēte aūt me a psiliarijs
meis quō posset ꝺ ipleri: vn⁹ ꝺ sapia ꝛ
fide ceteros pcellebat: ꝛ erat post regē
scōs amā noīe indicauit mihi in toto
orbe erāt ꝓpłm eē dispsū ꝺ nouis vsq̄
rēł legib⁹: ꝛ ꝺ oim gentiū psuetudine
faciēs regū iussa ꝛtēneret: ꝛ vnitatē
cōcordiā nationū sua dissensiōe viola
ret. Qō cū didicissem⁹: videtes vnā gē
tē rebellē adūsus oē hoim gen⁹ quas-
sis vti ligib⁹: nrisq̄ iussiōib⁹ ꝓtrarie: ꝛ
turbare subiectaꝝ nob puinciaꝝ pa-
cem atq̄ ꝓcordiam: iussim⁹ vt ꝺscuta-
mā ꝙ oib⁹ puincijs ꝓpositū ē: ꝛ lcōs
a rege: ꝛ quē pris loco colim⁹ monstra-
uerit: cū ꝓiugib⁹ ac liberis deleant⁹
inimicis suis: nullusq̄ eoꝝ misere-
ꝙ ꝛtingat sepulturā: nec mortuis ad

re. Ne despicias ptē tuā quā redemi
sti de egypto. Exaudi depcatiōez meā: t
pon⁹ esto sorti t funiculo tuo: t ꝓūte
cerū nr̄m i gaudiū: vt viuētes laude-
mus nomē tuū dñe: t ne claudas ora
te canētiū. Dis q̄z isrl̄ pari mēte t ob-
secratiōe clamauit ad dñz: eo ꝙ eis cer
ta mors impēderet. XIIII

1 b Ester q̄z regina ꝛfugit ad dñz:
pauēs piculū qđ iminebat. Cūq
deposuisset vestes regias: fletib⁹ et
luctui apta indumēta suscepit: t ꝙ vn
guēt̄ pciis cinere t stercore impleuit
caput: t corp⁹ suuz hūiliauit ieiunijs:
omnesq loca l q̄b⁹ antea letari ꝛsueuerat
crinitū laceratiōe cōpleuit Et deprcaba
tur dñz deū isrl̄: dicēs: Dñe mi q̄ rex nr̄
es sol⁹: adiuua me solitariā: t cui⁹ pter
te null⁹ ē auxiliator ali⁹. Periculū me
um i mānib⁹ meis ē. Audiui a pr̄e meo
q tu dñe tulisses isrl̄ de cūctis gētib⁹: et
patres nros ex oib⁹ retro maiorib⁹ suis:
vt possideres hereditatē sempit̄nā: fe-
cisq eis sic locut⁹es Peccauim⁹ i cō
spectu tuo: t idcirco tradidisti nos in
manu inimicoꝝ nroꝝ. Coluim⁹q deos
eoꝝ. Just⁹es dñe. Et nūc nō eis suf
ficit q duriss̄ima nos oppriminr̄ tuitu
potēt̄ robur manuū suaꝝ idoloꝝ porē-
de deputātes volūt tua mutare pmis-
sa: t delere hereditatē tuaz: t claudere
ora laudāti te: atq extīguere gl̄iam
templi t altar̄ tui: vt aperiant ora gētiū
laudēt idoloꝝ fortitudinē: t ꝓdicēt
carnalē regē i sēpit̄nū. Ne tradas dñe
sceptr̄ tuū his q̄ nō sūt: ne rideāt ad rui
nā nraz: sp̄ ꝙūte ꝛsilium eoꝝ sup eos: t
de q̄ nos cepit seuire: dispde. Memē-
to dñe t ostende te nob i tpe tribulatiōis
nr̄e: t da mihi fiduciā dñe rex deoꝝ ñ et
omnē pātis: tribue ꝛmonē cōpositū i
ore meo i ꝛspectu leonis: t trāsfer cor
eoꝝ i odiū hostiū nr̄i: vt t ipse pereat: t
qui consentiunt q ei ꝛsētiūt. Nos āt libera i ma
nu tua: t adiuua me nullū aliud auxi
liū habētē nisi te dñe: q hēs oim sciaz:
et in nostri qr̄ oderim gl̄iam iniq̄ꝝ: t dete
sor cubile incircūcisoꝝ t oīs alienige
nē. Tu scis necessitatē meā q abomi-
nationē signū superbie t gl̄ie mee qđ ē sup ca
put impij t diebꝰ ostentatiōis mee: t dete
sor illū q̄si pānū mēstruate: t ñ porrē
diebꝰ silētij mei: t q nō comederi in
festa amā: nec mihi placuerit ꝙuiuiū

regū: t ñ biberi vinū libaminū: t nūq
letata sit ancilla tua ex q̄ huc trāslata sū
usq i pñtē die: nisi i te dñe deꝰ abraā.
Deꝰ fortis sup oēs: exaudi vocē eoꝝ q̄
nullā aliā spē hñt: t libera nos ꝺ māu
inimicoꝝ: t erue me a timore meo. Hec q̄z
addita reperi i editiōe vulgata. XV

Et mādauit ei: haud dubiū q̄n 2
hester: mardochei: vt ingrederet
ad regē: t rogaret p pplo suo t
p patria sua. Memorare in q̄t die ꝙ hu
militat̄ tue: quō nutrita sis in manu
mea: q̄ amā scōs a rege locut⁹ē ꝛ nos
i mortē: t tu iuoca dñz: t loq̄re regi p
nob: t libera nos ꝺ morte. Die aūt ter-
tio deposuit vestimēta ornat⁹ sui: t cir
cūdata ē gl̄ia sua. Cūq regio fulgeret 3
habitu: t inuocasset oim rectorē t salua
torē deū: assūpsit duas famulas: t sup
vnā q̄dē innitebat q̄si ꝺ delitijs t ni-
mia teneritudie corp⁹ suū ferre ñ sustī-
nēs: alia āt famula seq̄bat dñaz: de-
fluētia i humū idumēta sustētās. Ipa
āt roseo colore vultū ꝙfusa: t grat̄ ac
nitētib⁹ ocul̄ tristē celabat aim: t ni-
mio timore ꝛcrū Ingressa igit̄ cūcta p
ordinē ostia: stetit ꝛ regē: vbi ille resi-
debat sup soliū regni sui: īdut⁹ vestib⁹
regijs: auroq̄ fulgēs t pciosis lapidib⁹
erat q̄ terribil̄ aspectu. Cūq eleuasset C
faciē t ardētib⁹ ocul̄ furore pectoris i-
dicasset: regina corruit t i pallorē colo
re mutato: lassū sup ancillulā reclinauit
caput. Cōūtitq deꝰ spūm regis i māsue-
tudinē: t festinus ac metuēs exilinit ꝺ
solio t sustētās eā vlnis suis donec re-
diret ad se his verbis blādiebat̄. Quid
habes hester? Ego sū frat̄ tu⁹: noli me-
tuere. Nō morieris. Nō est̄ p te: lex p oi
bus hec lex ꝛstituta ē. Accede igit̄ t tā-
ge sceptr̄. Cūq illa reticeret: tulit au- D
reā virgā: t posuit sup collū ei⁹: osculat⁹
ē eā: t ait: Cur mihi nō loq̄ris? Que rñ-
dit. Vidi te dñe q̄si āgelū dei: t ꝙturba Ecclesi. 55.
tū ē cor meū p timore glie tue. Valde. n. 2. Re. 19.
mirabil̄ es dñe: et facies tua plena est
gr̄a. Cūq loq̄ret̄: rursus corruit: t pe
ne exanimata ē Rex āt turbabat̄: t oēs
ministri ei⁹ ꝛsolabāt̄ eū. Exemplar epte
regis artaxerxis quā p iudeis ad totas
regni sui ꝙuincias misit: qđ t iōm i he
braico volumie nō habet̄. XVI

R Ex magn⁹ artaxerxes: ab india E
vsq ethiopiā cētum viginti se- ē. 1.

ptē puinciaꝝ ducib⁹ ac ꝓncipib⁹ qui
nře iussioni obediūt: salutē dīc. Multi
bonitate ꝓncipū ꝛ honore ą i eos col-
lat⁹ ē: abusi sūt i superbiā: ꝛ nō solū sub-
ie:tos regib⁹ nitūř oppꝛimere: sꝫ ꝺatā
sibi gr̄am nō ferētes: i ipos ą ꝺederūt
moliunř insidias. Nec ꝓtēti sūt gr̄as
nō agere bñficijs: et humanitatꝫ in se
iura violare: sꝫ ꝺei ąꝫ cūcta cernētꝫ ar-
bitrāř se posse fugere sniaꝝ. Et intātū
vesanie ꝓruperūt: vt eos ą credita sibi
officia diligēter obseruār: ꝛ ita cuncta
agūt vt oim laude digni sint: mēdaci-
oꝝ cuniculis conenř subūtere: ꝺū au-
res ꝓncipū simplices ex sua natura ali
os estimātes: callida fraude decipiunt.
Ꝺ Que res ꝛ ex veterib⁹ ꝓbař hist:ꝝs: ꝛ
ex his ą gerūř ꝺie: quō mař ꝺrūdaꝝ
suggestiōib⁹ regū studia ꝺepꝛauēř. Ūñ
ꝓuidēdū ē paci oim puiciaꝝ. Nec pu
tare debetꝫ si diūsa iubeam⁹ ex animi
nři venire leuitate: sꝫ p ąlitate ꝛ neces
sitate tēpoꝝ vt reipublice poscit vtili-
F.j.a tas ferre sniaꝝ. Et vt manifesti⁹ qō di-
cim⁹ itelligatꝫ. Amā fili⁹ amadathi: ꝛ
aio ꝛ gēte macedo: alienusq; a psaꝝ sā
guine: ꝛ pieratē nřam sua crudelitate
cōmaculās: pegrin⁹a nob⁹ suscept⁹ ē: ꝛ
tātā i se exptus hūanitatē vt př nř vo
carēř: ꝛ adꝋareř ab oib⁹ p⁹ regē scōs:
ą intātū arrogātie tumorē sublat⁹ ē:
C vt regno ꝓuare nos niterēř ꝛ spū. Mā
S.2 mardocheū cui⁹ fide ꝛ bñficijs viuim⁹
ꝛ psortē regni nři hester: cū oi gēte sua
nouis ąbusdā artq; inaudiꝫ machinis
expetiuit i mortē: ꝟ cogitās vt ilř iter-
fectꝫ insidiareř nře solitudini: ꝛ regnū
psaꝝ trāsferret i macedonas Nos āt a
pessimo mortaliū iudeos neci destina-
tos: i nulla penit⁹ culpa reꝑim⁹: sed
ecōtrario iustꝫ vtētes legib⁹: ꝛ filios al
tissimi et maxīmi sempq; viuentis dei
cui⁹ bñficio ꝛ patrib⁹ nřis ꝛ nob⁹ reg-
nū ē traditū: et vsq; hodie custoditur.
S.5 Ūñ eas lřas ąs ꝟb nomine nřo ille direxe
S.7.b rat sciatꝫ esse irritas. Pro ą scelere ani
mozras hui⁹ vrbis: id ē: susis: ꝛ ipe qui
machinar⁹ ē: ꝛ ois cognatio ei⁹ pēdet
i patibulis: nō nob⁹: sꝫ deo reddente ei
Ꝺ qō meruit. Hoc āt edictū qō nūc mitti
m⁹ i cūctꝫ vrbib⁹ ꝓponař: vt licear iu-
deis vti legib⁹ suis. Quib⁹ ꝺebetꝫ esse
ām̄iculo vt eos ą se ad necē eoꝝ pa-
rauerāt: possint iterficere: tertiadecia
die mēsis duodecimi qui vocař ādr.
Hāc esse ꝺiē ꝺe⁹ omnipotēs meroꝫs
luct⁹ eis vertit i gaudiū. Ūñ ꝛ vos inf
ceteros festos dies: hāc habetote dict
celebrate eā cū oi leticia: vt ꝛ i posteris
cognoscāř: oēs ą fideliter persis obe-
diunt ꝺignā ꝓ fide recipe mercedē ą
asūt insidiaři regno coꝝ: pire ꝓcura-
re. Ois asūt puincia ꝛ ciuitas ą nolue
rit solēnitatꝫ hui⁹ eē ꝓticeps: gladio
ꝛ igne pear: ꝛ sic ꝺeleař vt nō solū hoi
bus: sꝫ etiā inuia bestijs sit i sempiter
nū: ꝓ exēplo ꝓtēpt⁹ ꝛ inobedientie.

Explicit liber Hester. Incipit ꝓlog⁹
in Job: ꝟm trāslatiōem septuaginta.

QDgoꝝ ꝓ singlos scriptur⁹ di-
uine libros aduersariorū re-
spōdere maledicꝫ: ą interꝑtā
tionē meā reꝑhēsionē sepe
aginta interꝑtū crimināř: ąsi non ꝛ
apō grecos aąla symmach⁹ ꝛ theodo-
tion: vel verbū e verbo: vel sensū e sen
su: vel ex vtroq; cōmixtū ꝛ medie tēpe
ratū gen⁹ translatiōis exꝑsserint ꝛ ois
veterꝫ instrumēti volumia. Origenes
obelis asteriscisq; distinxerit: ꝺs vl ad
ditos vl ō theodotiōe sīptos trāslatiōs
antiq; inseruit: ꝓbās ꝺefuisse qō addi-
tū ē. Discāt igiř obtrectatores mei re-
cipe i toto qō ꝛ i ꝑtib⁹ susceperūt: aut
iterꝑtationē meā cū asteriscis suis re-
ꝺere. Neq; essi fieri pōt vt ꝺs plura in
termisisse susceperit: nō eoſdē etiā i q
busdā errasse fateāř: ꝓcipue i Job: cui
si ea ą sō asteriscꝫ adꝺita sūt subtrahe-
ris ꝓs maria ꝺetrūcabiř: ꝛ ꝟ dūrarit
apō grecos. Cetey apud latinos adhuc
trāslationē quā sub asteriscis ꝛ obelis
nuper edidim⁹: septingenti ferme ver
octingēti versus ꝺesūt: vt ꝺecurtat⁹ ꝛ
laceratus corrosusq; liber fēditatē sui
publice legētib⁹ ꝓbeat. Nec aūt trāsla
tio nullū ꝺe veterib⁹ seqř interꝑtē: sed
er ipo hebraico arabicoq; ꝟmōe: ꝛ in-
terdū syro: nūc verba: nūc sensus: nūc
simul vtrunq; resonabit. Obliqua etiā
apud hebreos tor⁹ liber ferē et la
bric⁹: ꝛ qō greci rhetores vocant sche-
matismenos: ꝺū ą aliud loqtur: aliud
agit. Ut si velis anguillā vel murenu-
lā stricꝫ tenere manib⁹: ꝝto fortius
presserꝫ: tāto citius elabiř. Memini me
ob itelligentiā hui⁹ volumis Ꝉ ꝺēs
quēdā ꝓceptorē: ą apud hebreos pu-

me haberi putabat: nō quis redemis
se nūmis: cui⁹ doctrina an aliq̄d ꝓfece
rim: nescio. Hoc vnū scio: non potuisse
me interꝓtari: nisi qō ita intellexerā A ꝓn
cipio itaq; volumis vsq; adverba Job
apud hebreos ꝓsa oratio est. Porro a
bis Job in q̄b⁹ ait‖Pereat dies in q̄
nat⁹ sū: ⁊ nox in q̄ dictū ē: ꝯcept⁹ ē ho
mo: vsq; ad eū locum vbi ita finē volu
minis scriptū ē‖Idcirco ipe me reꝓhē
do ⁊ ago penitētiā in fauilla ⁊ cinere:
hexametri ꝟsus sūt: dactylo spōdeoq;
currētes: ⁊ ꝑter ligue idioma crebro
reciplētes ⁊ alios pedes: nō earūdē syl
labaꝝ: sed eorundē tēpoꝝ. Interdū q̄s
rythmus ipe dulcis ⁊ tinnul⁹ ferē nu
mer⁹ pedū solutis: qō metrici magi q̄
simplex lector itelligūt. A supradicto
usq; versu vsq; ad finē libri: paruū co
ma qō remanet: ꝓsa oratiōe ꝓtexitur.
Qō si cui videt incredulū: metra. s. ee
apud hebreos: ⁊ i more nri flacci greci
q; pindari et alcei ⁊ sappho: vel psalte
rii: vel lamētatiōes hieremie: vel oia
ferme scripturaꝝ cātica cōprehēdi: le
gat philonē: iosephū: origenē: cesarien
sem eusebiū: ⁊ eoꝝ testimonio me vez
dicere cōprobabit. Audiant q̄propter
canes mei: idcirco me i ꝟ volumine la
borasse: nō vt interꝓtationē antiquā re
prehenderē: sz vt ea q̄ i illa aut obscura
sūt: aut omissa: aut certe scriptoꝝ vitio
deprauata: manifestiora nra interꝓta
tione fierēt: q̄ ⁊ hebreū ꝟmonē ex qte
didicim⁹: ⁊ i latino pene ab ipis cuna
bulis iter grāmaticos ⁊ rhetores ⁊ phi
losophos detriti sum⁹. Qō si apud gre
cos post septuaginta editionē: iā chri
stū euāgelio coruscāte iude⁹ aq̄la ⁊ sym
mach⁹ ac theodotion iudaizātes here
tici sūt recepti q̄ multa mysteria salua
toris subdola interꝓtatiōe celarūt: ⁊ tñ
hexaplois habēt apō ecclias ⁊ expla
nant ab ecclīastici viris: quātomagi
nay⁹: et vexillū crucī in mea frōte por
tans: cui⁹ studiū fuit omissa repetere:
deprauata corrigere: et sacramēta ec
clesie puro ⁊ fideli aperire ꝟmōe: vel a
fastidiosis vel a malignis lectorib⁹ nō
debeo reprobari. Habeāt q̄ volūt vete
res libros vbi mēbranis purpureis au
ro argēteoq; descriptos: vbi vncialibus
(vt vulgo aiūt) lris onera magi exara
ta q̄ codices: dūmodo mihi meisq; p
mittāt pauꝑes hre scedulas: ⁊ nō tam
pulchros codices q̄ emēdatos. Utra
q; aūt editio ⁊ septuaginta iux grecos
⁊ mea iux hebreos: i latinū meo labo
re trāslata ē. Eligat vnusq̄sq; qō vult:
⁊ studiosū‖me magi q̄ maliuolū ꝓbet. ar ſe

Item alius ꝓlogus in Job.

Si aut fiscellā iunco texerem:
aut palmarū folia cōplicarē
vt in sudore vult⁹ mei come- Geñ.15.b
derē panē: ⁊ vētris op⁹ sōlli
citis mēte ptractarē: nullus morderet:
nemo reꝓhēderet‖Nūc aūt qz iux sen- Joh.6.b
tentiā saluatoris volo opari cibū qui
nō poterit: ⁊ antiquā diuinoꝝ volumi
nū viā sentib⁹ virgultisq; purgare: er
roz mihi gemin⁹ infigit: correctoz viti
oz falsari⁹ vocoz: ⁊ errores nō auferre
sz serere. Tāta ē enī vetustaz ꝯsuetu
do vt etiā ꝯfessa pleriq; vitia placeāt:
dū magi pulchros hre volunt codices
q; emēdatos. Quapropter o frēs dile
ctissimi vnicū nobilitaz ⁊ humilitaz
exēplare ꝑ flabello calathis sportellis
q; munusculis monachorū: spiritalia
hec ⁊ mānsura dona suscipite: ac beatū
Job q̄ adhuc apud latinos iacebat in Job.2.b
stercore: ⁊ vermib⁹ scatebat errorū: ite
grū imaculatūq; gaudete‖Quō enī p⁹ Ibidē.42.c
ꝓbationē atq; victoriā duplicia sunt
ei vniūsa reddita: ita ego i lingua nra
vt audacter loquar: feci eū hre q̄ ami
serat. Igit ⁊ vos ⁊ vnūquenq; lectorē
solita ꝓfatione cōmoneo: ⁊ i ꝓncipijs
libroꝝ eadē semꝑ annectans rogo: vt
vbicūq; semꝑ ꝓcedētes virgulas vide
ritis: sciatis ea q̄ subiecta sūt i hebrai
cis voluminib⁹ nō haberi. Porro vbi
stelle imago ꝓfulserit: ex hebreo in ser
mone nro addita sūt. Necnon ⁊ illa q̄
haberi videbāt ⁊ ita corrupta erāt vt
sensū legentib⁹ tollerēt: oratōrib⁹ vobis
magno labore correxi: magis vtile q̄d
ex odio meo eccleīs christi vētuꝝ ra
tus: q; ex alioꝝ negocio.

Incipit argumētū i librū Job.
In terra q̄dē habitasse iob vsi
tidi i finib⁹ idumee ⁊ arabie: et
erat ei aūt nomē iobab‖Et accepit vxo Geñ.36.b
rē arabissam: et genuit filiū quē voca
uit ennō. Erat aūt ipe filt⁹ q̄dē zareth
de esau filijs fili⁹: ō matre vero besra:
ita vt sit q̄rt⁹ ab abraam‖Et hi sūt re- Geñ.36.b

ges ą regnauerſt i edom: ł q̃ ꝛ ipe regnauit:ſ̃ ꝑm⁹ i ea regnauit balach filiꝰ
Nu.22 beoꝛ:ꝛ nomẽ eiuſdẽ ciuitatꝭ nachaba
alꝫ denaba Poſt hñc ãt balach. Poſt eũ iobab ą vocaꝝ Job. Poſt Job ãt huſan:ą erat
dux ex themanoꝝ regiõe. Et pꝰillũ regnauit adad filiꝰ badadi:ą excidit madian i campo moab:ꝛ nomẽ ciuitatis eiꝰ cherheauith. Explicit argumentũ. Incipit liber Job. Capłm I

V Ir erat in terra
℣ hus noſe iob. Et erat vir ille ſimplex ꝛ rectꝰ ac timẽs
J.2.8 deũ:ꝛ recedẽs a malo. Natiq̃ ſũt ei ſeptẽ filij:ꝛ tres filie. Et fuit
J.42.d poſſeſſio eiꝰ ſeptẽ milia ouiũ:ꝛ tria milia camelorꝝ:ąngẽta ąꝫ iuga boũ:ꝛ ąngẽte aſine: ac familia mlta nimiſ Erat q̃ vir ille magnꝰ inꝰ oẽs oꝛiẽtales. Et ibãt filij eiꝰ:ꝛ faciebãt ꝓuiuia ꝑ domos vnuſq̃ſq̃ i die ſuo. Et mittentes vocabãt tres ſoꝛoꝛes ſuas: vt comederẽt et biberẽt cũ eis. Cumq̃ i oꝛbẽ trãſiſſent dies ꝓuiuij: mittebat ad eos iob: ꝛ ſanctificabat illos: ꝓſurgẽſq̃ diluculo offerebat holocauſta ꝑ ſingłos: Dicebat enim: Ne forte peccauerit filij mei: ꝛ bñ
B dixerit deo i coꝛdibꝰ ſuis Sic faciebat
J.2.a iob cũctꝭ diebꝰ. Quadã ãt die cũ veniſſent filij dei vt aſſiſterẽt coꝛã dño: affuit inꝰ eos etiã ſathã. Cui dixit dñs: Uñ venis? Qui ꝛñdẽs ait: Circuiui ꝛrã: ꝛ ꝑ ambulaui eã. Dixitq̃ dñs ad eũ: Nunq̃d ꝓſideraſti ſeruũ meum iob q̃ nõ ſit ei ſimilis i ꝛra: hõ ſimplex ꝛ rectꝰ ac timens deũ ꝛ recedẽs a malo? Cui ꝛñdẽs ſathã ait: Nũq̃d fruſtra iob timet deũ? Nõne tu vallaſti ac domũ eiꝰ: vniuſq̃ſq̃ ſubſtãtiã eiꝰ ꝑ circuitũ? Opꝰ manuũ eiꝰ bñdixiſti ꝛ poſſeſſio eiꝰ creuit i ꝛra. Sꝫ extẽde paululũ manũ tuã: ꝛ tãge cũcta q̃ poſſidet: niſi in faciẽ bñdixerit tibi.
C Dixit ꝫ dñs ad ſathã. Ecce vniuſa que habet: i manu tua ſũt: tm̃ i eũ ne extendas manũ tuã. Egreſſuſq̃ ẽ ſathan a facie dñi. Cũ ãt q̃dã die filij ꝛ filie eius comederẽt et biberẽt vinũ i domo fris ſui ꝓmogeniti: nũciꝰ venit ad iob qui diceret: Boues arabant: ꝛ aſine paſcebanꝝ iuxꝝ eos: ꝛ irruerũt ſabei: tulerũt q̃ oia: ꝛ puerοſ ꝑcuſſerũt gladio: ꝛ euaſi ego ſolꝰ vt nũciarẽ tibi. Cũq̃ adhuc ille loq̃reꝝ; venit alter: et dixit: Ignis dei cecidit e celo: ꝛ tactas oues: ꝓnq̃ q̃ ꝓſumpſit: ꝛ effugi ego ſolꝰ vt nũciarẽ tibi. Sed ꝛ adhuc illo loquente: venit aliꝰ: ꝛ dixit: Chaldei fecerunt tres turmas ꝛ inuaſerũt camelos et tulerũt eas: necnõ ꝛ puerοſ ꝑcuſſerũt gladio: ꝛ ego ſolꝰ vt nunciarẽ tibi. Adhuc ł̃ loquebaꝝ ille: ꝛ ecce aliꝰ intrauit ꝛ dixit: filij tuis ꝛ filiabꝰ veſcẽtibꝰ ꝛ bibẽtibus vinũ in domo fratrꝭ ſui ꝓmogeniti: et ecce ꝑpetuus vehemẽs irruit a regione deſerti: ꝛ ꝑcuſſit q̃tuoꝛ angulos domꝰ q̃ coꝛruẽs oppreſſit liberos tuos: ꝛ mortui ſũt: ꝛ effugi ego ſolꝰ vt nunciarẽ tibi. Tñc ſurrexit iob: ꝛ ſcidit veſtimẽta ſua: tõſo capite coꝛruẽs in terrã: adoꝛauit ꝛ dixit‖ Nudus egreſſus ſũ ò vtero matrꝭ mee: ꝛ nudus reuertar illuc. Dominꝰ dedit: dñs abſtulit: ſicꝫ dño placuit ita factũ ẽ: ſit nomẽ dñi bñdictum. In oibꝰ hiſ nõ peccauit iob i labiis ſuis neq̃ ſtultũ quid ꝫ deo locutus ẽ.

H Actũ eſt aũt cum q̃dã die venirent filij dei: ꝛ ſtarent coꝛã dño venit ąꝫ ſathan inter eos ut ſtaret in cõſpectu eiꝰ: vt diceret dñs ad ſathan. Uñ venis? Qui ꝛñdẽs ait: Circuiui terrąꝫ: ꝛ ꝑambulaui eã. Et dixit dñs ad ſathan: Nũq̃d ꝓſideraſti ſeruum meũ iob q̃ nõ ſit ei ſimilis in ꝛra: vir ſimplex ꝛ rectꝰ ac timens deũ et recedẽs a malo: ꝛ adhuc retinẽs innocẽtiã? Commouiſti me aduſus eũ: vt affligerem eũ fruſtra. Cui ꝛñdens ſathan: ait: Pellem ꝑ pelle: ꝛ cũcta q̃ habet homo dabit ꝑ aĩa ſua. Uerumtamen mitte manũ tuam: ꝛ tãge os eiꝰ ꝛ carnẽ: ꝛ tũc videbis q̃ in facie benedicat tibi. Dixit ergo dñs ad ſathan: Ecce in manu tua ẽ: verumtamen aiam illiꝰ ſerua. Egreſſus igit ſathã a facie dñi: ꝑcuſſit iob vlcere peſſimo a plãta pedis vſq̃ ad verticẽ eiꝰ. Qui ſedebat ſtercꝰlinio. Dixit aũt illi vxoꝛ ſua: Adhuc tu ꝑmanes in ſimplicitate tua? Bñdic deo et morere. Qui ait ad illaꝫ: Quaſi vna de ſtultꝭ mulieribꝰ locuta es. Si bona ſuſcepimus de manu dñi: mala ꝛ nõ ſuſtineamus?‖ In oibꝰ hiſ nõ peccauit iob labiis ſuis. Igit audientes tres amici iob oẽm malũ q̃ accidiſſet ei: venerũt ſingłi ò loco ſuo eliphaz themanites: ꝛ baldath ſuites: ꝛ ſophar naamathites. Cõdixerãt enim vt pariter venientes

ust eū t ꝓsolarēt. Cūq eleuassēt p-
ulos suos: nō cognouerūt eū. Et ex
clamātes ploꝛauerūt scissisq; vestibus
sparserūt puluerē sup caput suū i celū.
Et sederūt cū eo i terra septē diebus t
septē noctib⁹: t nemo loq̄batur ei ꝛbū.
Videbāt enī dolorē eē vehemētē. III
Post hec aperuit iob os suū: t ma-
ledixit diei suo: t locut⁹ est‖Pe
reat dies i q̄ nat⁹ sū: t nox in q̄
dictū est: cōcept⁹ ē hō. Dies illa verta-
tur in tenebꝛas. Nō req̄rat eū de⁹ desu
per: t nō illustret lumie. Obscurrēt eī
tenebꝛe: t vmbꝛa moꝛtis. Occupet eū ca
ligo: t nō inuoluat amaritudie. Noctē
illā tenebꝛosus turbo possideat. Nō cō
putet i dieb⁹ āni: nec numeret i mēsib⁹.
Sit nox illa solitaꝛia: nec laude digna
Maledicāt ei: q̄ maledicūt diei: q̄ pati
sūt suscitare leuiathā. Obtenebꝛēt stel
le caligine ei⁹. Expectet lucē t nō vide
at: nec ortū surgētis auꝛoꝛe. Quia non
pepulit ostia vēt̄is: q̄ poꝛtauit me: nec
abstulit mala ab ocul⁹ meis‖Quare nō
in vulua moꝛtu⁹ sum: egressus ex vt̄ero
nō statim perī? Quare excep⁹ genub⁹
cur lactat⁹ vꝛeribus? Nunc essem wꝛmiēs
silierē t somno meo req̄escerē cuz regi-
bus et ꝓsulib⁹ terre: q̄ edificāt sibi soli
tudines: aut cuz ꝓncipib⁹ q̄ possidēt
auꝛū: t replēt domos suas argēto. Aut
sicut abꝛtiuū absc̄ditū nō subsisterē
vel q̄ ꝓcepti nō viderūt lucē. Ibi impij
cessauerūt a tumultu: t ibi req̄euerunt
fessi roboꝛe: t quōdā vincti pariē sine
molestia. Nō audierūt vocē exactoꝛis.
Paru⁹ t magn⁹ ibi sunt: t seru⁹ liber a
dño suo. Quare misero data ē lux: t vi
ta his q̄ i amaritudine aie sūt? Qui ex
pectāt moꝛtē t nō venit: q̄si effodiētes
thesaurū: gaudēteq; vehemēter cū inue-
nerint sepulchꝛū. Uiro cui⁹ absc̄dita
ē vi: t circūdedit eū de⁹ tenebꝛis. Ān
te comedā suspiro: t q̄si fundātes aq̄:
sic rugit⁹ me⁹: q̄ timoꝛ quē timebam
euenit mihi: t quō verebar accidit. Nō-
ne dissimulaui? Nōne siluī? Nōne q̄e-
uiī? Et venit sup me idignatio. IIII
Respōdēs autē eliphaz themani-
tes: dixit: Si cepim⁹ loq̄ tibi: foꝛ
sitā molest⁹ accipies. Sz ꝓcepti
mōdē tenere q̄s poterit? Ecce docui-
sti multos t man⁹ lassas roboꝛasti. Va-
cillātes ꝓfirmauerūt sermōes tui: et ge-
nua tremētia ꝓfortasti. Nunc aūt venit
sup te plaga: t defecisti: tetigit te t con
turbat⁹ es. Ubi ē timoꝛ tu⁹: fortitudo: ℣
et patientia tua: t pfectio viaꝝ tuaꝝ?
Recoꝛdare obsecro te: q̄s vnq̄ innocēs ꝑ.36.
perīt: aut q̄n recti deleti sūt? Quinpo-
ti⁹ vidi eos q̄ opant̄ iniq̄tatez t semi-
nāt doloꝛes: t metūt eos: flāte deo pe-
risse: t spū ire ei⁹ eē ꝓsūptos. Rugitus
leonis t voꝛ leene: t dētes catulozū le-
onū ꝓtriti sūt. Tigris perīt eo q̄ non
haberet p̄das: t catuli leonis dissipati
sūt. Poꝛro ad me dictū ē verbū absc̄- C
ditū: et q̄si furtiue suscepit auris mea
venas susurrū ei⁹. In hoꝛroꝛe visiōis
nocturne q̄n solet sopoꝛ occupare ho-
mines: pauoꝛ tenuit me t tremoꝛ: t oīa
ossa mea ꝓterrita sunt. Et cū spūs me
p̄sente transiret: inhoꝛruerūt pili car-
nis mee. Stetit q̄dam cui⁹ nō agnosce
bam vultū imago coꝝ oculis meis: t ℣
vocē quasi aure lenis audiui. Nunq̄d ℣.25.b
homo deo compatiōe iustificabit: aut
factoꝛe suo puꝛioꝛ erit vir? Ecce q̄ ser-
uiūt ei nō sūt stabiles: t in angelis su-
is repperit p̄auitatē. Quātomagis hi 2.Pe.2.8
q̄ habitāt domos luteas qui terrenuz
habent fundamētū cōsument velut a
tinea‖De mane vsq; ad vesperā succi- Esa.38.c
dent: t q̄ nullꝰ intelligit: i eternū peri
bunt. Qui aūt reliqui fuerint auferēt
ex eis: moꝛient t nō in sapiēt̄ia. V
Voca ergo si est qui tibi respōde- ℣
at: et ad aliquē sāctoꝛū cōuer-
tere. Uirū stultū interficit ira-
cūdia: t paruulū occidit inuidia. Ego
vidi stultum firma radice: et maledixi
pulchꝛitudini eius statim. Lōge fient
filij ei⁹ a salute: et conterent̄ in poꝛta:
et nō erit qui eruat. Cui⁹ messem fame
licus comedet: et ipsi rapiet armatus
et bibēt sitiētes diuitias ei⁹. Nihil in
terra sine causa fit: t de humo nō egre
diet̄ dolor. Homo nascit̄ ad laboꝛē et ℣
auis ad volatuz. Quāobꝛē ego deꝑca-
boꝛ dñm: t ad deū ponā eloquiū meū.
Qui facit magna t inscrutabilia: t mi
rabilia absq; numero. Qui dat pluuiā
sup faciem terre: t irrigat aquis vni-
uersa. Qui potuit hūiles in sublime: t
merentes erigit sospitate. Qui dissipat
cogitatiōes malignoꝝ: vt possint im-
plere man⁹ eoꝝ qđ ceperāt. Qui appre- 1.Coꝛ.3.b
hēdit sapiētes in astutia eoꝝ: et ꝓsiliū

prauoꝝ dissipat. Per diē icurrēt tenebras: ⁊ q̄si i nocte: sic palpabūt i medie. Porro saluū faciet egenū a gladio oris coꝝ: ⁊ ɔ manu violēti pauperem. Et erit egeno spes: iniq̄tas ār ꝓtrahet os suū. Beat⁹ hō q̄ corripit a dño ‖ In crepatiōez ꝯ dñi ne repbes: qz ipe vulnerat ⁊ medet ꝓcutit ⁊ man⁹ei⁹ sanabūt. Deu.22.f In sex tribulatiōib⁹ liberabit te: ⁊ i septima nō tāget malū. In fame eruet te ɔ morte: ⁊ in bello de manu gladij. A flagello ligue abscōdet: ⁊ nō timebis calamitatē cū venerit. In vastitate et fame ridebis ⁊ bestias tre nō formidabis. Sz cū lapidib⁹ regionū pactū tuū et bestie tre pacifice erūt tibi. Et scies q̄ pacē habeat tabnaculū tuū: et visitās speciē tuā ñ peccab Et scies q̄z q̄ñ multiplex erit ſemē tuū: ⁊ pgenies tua q̄si herba tre. Ingredier⁹ i abūdātia sepulchrū: sic̄ inferē sceru⁹ tritici in tpe suo. Ecce ɔ vt iuestigauim⁹: ita est q̄ ꝯ audituꝝ mēte ptracta. VI

A Respōdēs ār iob dixit: Utinā appēderēt pctā mea q̄b⁹ irā meruī: ⁊ calamitas quā patioꝝ in statera: q̄si arena mar⁹ hec grauioꝝ appareret. Uñ ⁊ ꝛba mea dolore sūt plena: qz sagitte dñi in me sūt: q̄ꝝ indignatio ebibit spūm meū: ⁊ terroꝛes dñi militāt ꝯ me. Amos.3.a Nūq̄d rugiet onager cuꝝ habuerit herbā: aut mugiet bos cū ad̄ ꝓsepe plenū steterit? Aut poterit comedi īsulsū B q̄d nō ē sale ꝯditū? Aut pōt aliq̄s gu- Prou.27.a stare: q̄d gustatū effert morte? Nec.n. esurīēti etiā amara dulcia eē vident. Que ꝓus nolebat tāgere aīa mea: nūc ꝓ angustia cibi mei sūt. Quis det vt veniat petitio mea: ⁊ q̄d expecto tribuat mihi de⁹: ⁊ q̄ cepit ipe me ꝓterat. Saluet manū suā: ⁊ succidat me: ⁊ hec mihi sit ꝓsolatio vt affligēs me dolore ñ pcat nec ꝯdicā ꝙmōib⁹ sci Que ē.n. fortitudo mea vt sustineā: aut q̄s finis meꝰ vt patiēter agā? Nec fortitudo lapidū C fortitudo mea: nec caro mea enea ē Ecce nō ē auxiliū mihi in me: ⁊ necessarij q̄z mei recesserunt a me. Qui tollit ab amico suo miscōiam timorē dñi derelinq̄t. Frēs mei ꝓterierūt me: sicut torrēs q̄ raptim trāsit i cōuallib⁹. Qui timēt pruinā: irruet sup eos nix. Tpe q̄ fuerint dissipati peribūt: ⁊ vt incaluerint soluēt ɔ loco suo. Inuolute sūt semine gressuū eoꝝ: ābulabūt i vacuū et peribūt. Cōsiderate semitas theman: itinera sabba: ⁊ expectate paulisp. Cōfusi sūt: qz spaui. Ue nerū: q̄z vsq̄ ad mortē pudoꝛe coopti sūt. Nūc veniſt⁹: ⁊ videte plagā meā timetis? Nūq̄d dixi afferte mihi ⁊ ɔ suba vra donate mihi vt liberate me ɔ mānu hoſt⁹: et ɔ manu robustoꝝ eruite me? Docete me: ⁊ ego tacebo: ⁊ si q̄d forte ignorauī: īstruite me. Quare detraxist⁹ ꝙmōib⁹ rectitudinē e vob null⁹ sit q̄ possit arguere me? Ad icrepādū tm̄ eloq̄a ꝯcinnatis: et vētū ꝛba pfert⁹. Sup pupillū irruis: ⁊ subūtere nitimini amicū vrm. Uerū tm̄ qd̄ cepist⁹ explete. Prebete aurē: et videte an mētiar. Rñdete obsecro absq̄ ꝓtētiōe: ⁊ loquētes id qd̄ iustū ē iudicate. Et ñ lueniet⁹ i lingua mea iniq̄tatē: nec i faucib⁹ meis stultitia ꝓlocut⁹ ē.

Militia ē vita hois (nabat. VII sup tra: ⁊ sic̄ dies mercennarij dies ei⁹. Sic̄ ceru⁹ desiderat umbrā: ⁊ sic̄ mercēnari⁹ ꝓstolat finē operis sui: sic ⁊ ego habui mēses vacuos ⁊ noctes laboriosas enūmeraui mihi. Si me miero: dicā q̄n ꝓsurgā: ⁊ rursū expectabo vesperā: ⁊ replebor doloribus vsq̄ ad tenebras. Induta ē caro mea putredine ⁊ sordib⁹ puluer⁹ cutis mea aruit: et tracta ē. Dies mei velociꝰ trāsierūt q̄ a texētē tela succidit: ⁊ ꝓsūpti sūt absq̄ vlla spe. Memēto q̄z vētus ē vita mea ⁊ nō reūtet oculus⁹ meus vt videat bona: nec aspiciet me visus hois. Oculi tui i me: ⁊ non subsistā. Sic̄ ꝓsumet nubes ⁊ ptrāsit: sic qui descēdit ad inferos nō ascēdet: nec reūtet vltra i domū suā: neq̄ cognoscet eū amplius locus eiꝰ Quapropter ⁊ ego nō parcā ori meo. Loq̄r i tribulatiōe spūs mei: ꝓloquar cū amaritudine aīe mee. Nūbulabor cū amaritudine aīe mee. Nūq̄d mare ego sum aut cet⁹: q̄z circūdedisti me carcere? Si dixero consolabor me lectul⁹ me⁹: ⁊ reuelabor loquēs mecū i stratu meo: terrebis me ꝑ somnia ⁊ ꝑ visiones horroꝛe cōcutiēs. Quāobrem elegit suspēdiū aīa mea: ⁊ mortem ossa mea Desperaui. Neq̄q̄ vltra iā viuā. Parce mihi: nihil ēnim sūt dies mei. Quid ē hō q̄z magnificas eū: aut quid apponis erga eū cor tuū? Uisitas eū diluculo: ⁊ subito ꝓbas illū. Usq̄q̄ non parcis mihi: nec dimittis me vt glutiā

stiliū meā? Peccaui. Quid faciā tibi
o custos hoim? Quare posuisti me ꝛri-
um tibi: ꝛ facr⁹ sū mihimetipi grauis?
Cur nō tollis pctm meū: ꝛ ąre nō au-
fers iniątatē meā? Ecce nūc i puluere
dormiā: ꝛ si mane me ąsieꝛ: nō subsi-

R Espōdēs aūt bal (stā. VIII
darh suites: dixit: Usqꝙ loąrꝛ
talia: ꝛ spūs multiplex ꝟmōis
oris tui? Nūąd de⁹ supplātat iudiciū:
aut oiportēs subūtit qđ iustū ē? Etiā si
filij tui peccauerūt ei: ꝛ dimisit eos in
manu iniątatꝛ sue: tu tm si diluculo cō
surrexerꝛ ad deū: ꝛ oiportētē: fuerꝛ deꝓ
ca⁹ si mūd⁹ ꝛ rect⁹ icesseris: statim eui
gilabit ad te: ꝛ pacatū reddet habita-
culū iusticie tue: intm vt pora tua fue-
rint pua: ꝛ nouissima tua multiplicēt
nimis. ¶ Inꝛroga ei generationē pristi-
nā ꝛ diligēter iuestiga patꝝ memoriā:
hesterni ąppe sum⁹ ꝛ ignoram⁹: qm sic
vmbra dies nri sūt sup terrā: ipi doce-
būt te. Loquēt tibi: ꝛ de coꝛde suo ꝓ-
ferēt eloąa. Nūąd virere pōt scirpus
absꝙ humore: aut crescere carectū si-
ne aq? Cū adhuc sit i flore nec carpat
manu ań oēs herbas arescit: sic vie oim
ą obliuiscunt deū: ꝛ spes hypocrite p
ibit. Nō ei placebit vecordia sua: ꝛ si-
cut tela aranearū fiducia ei⁹. Innitet
sup domū suā: ꝛ nō stabit: fultiet eā: ꝛ
nō cōsurget. Humect⁹ videt ańꝙ ve-
niat sol: ꝛ i ortu suo germē ei⁹ egredie
tur. Sup aceruū patrū radices ei⁹ den-
sabūt ꝛ int lapides cōmorabit. Si ab
sorbuerit eū de loco suo: negabit eū: ꝛ
dicet: Nō noui te. Hec est ei leticia vie
ei⁹: vt rursū de ꝛra alij germinēt. De⁹
nō ꝓiciet simplicē: nec porriget manū
malignis: donec ipleat risu os tuū: ꝛ
labia tua iubilo. Qui oderūt te induant
cōfusione: ꝛ tabnaculū ipiorū nō sub-

E ꝛrūdēs Iob ait: (sistet. IX
Uero scio ꝙ ita sit ꝛ ꝙ non iu
stificet hō cōparet deo. Si vo
luerit cōtēdere cū eo: ꝛ poterit rūdere
ei vnū ꝙ mille. Sapiēs coꝛde ē: ꝛ for-
tis robore. Quis restitit ei: ꝛ pacē ha-
buit? Qui trāstulit montes: ꝛ nescierūt
hi ąs subūtit i furoꝛe suo? Qui cōmo-
uet trā de loco suo: ꝛ colūne ei⁹ cōcuti
unt? Qui ꝓcipit soli ꝛ nō oꝛit: ꝛ stellas
claudit ąsi sub signaculo: Qui extēdit
celos sol⁹ et gradit sup fluct⁹ maris?
Qui fac arctū ꝛ oꝛionas ꝛ hyadas: ꝛ
iterioꝛa austri? Qui facit magna ꝛ icō
ꝓhēsibilia ꝛ mirabilia ąrū nō ē nūer⁹ B
Si venerit ad me: n videbo eū: si abie-
rit: nō itelligā. Si repēte iterroget: ąs
rūdebit ei? Uel ąs dicere pōt: cur ita
facis? De⁹ cui⁹ ire nemo resistere pōt:
ꝛ sub ą curuāt ą portāt oꝛbē. Quātus
ꝙ sū ego vt rūdeā ei: ꝛ loąr verb meis
cū eo? Qui etiā si habuero ąppiā iustū
n rūdebo: sꝛ meū iudicē deꝓcabor. Et
cū inocātē me exaudierit: nō credo ꝙ
audierit vocē meā. In turbine ei cōte-
ret me: ꝛ multiplicabit vulnera mea:
etiā sine cā. Nō cōcedit reąescere spm
meū ꝛ iplet me amaritudinib⁹. Si foꝛ
titudo ąrit: robustissim⁹ ē. Si eątas C
iudicū: nemo audet ꝙ me testioniū di-
cere. Si iustificare me voluero: os me-
um cōdēnabit me. Si inocētē ondero
prauū me cōprobabit. Etiā si simplex
fuero: b ipm ignoꝛabit aīa mea: ꝛ tede
bit me vite mee. Unū ē qđ locut⁹ sum T.59.b
ꝛ inocētē ꝛ ipiū ipe ꝓsumit. Si flagel-
lat: occidat semel: ꝛ nō de penis inocē
tū rideat. Terra data ē i man⁹ impij:
vultū iudicū ei⁹ opit. Qꝛ si nō ille est:
ąs ꝙ ē? Dies mei velociores fuerūt cur S.7.b
soꝛe: fugerūt: ꝛ nō viderūt bonū. Per- D
trāsierūt ąsi naues poma portātes sic
ąla volās ad escā. Cum dixero neąꝙ
ita loąr: cōmuto faciem meā ꝛ doloꝛe
torqueoꝛ. Uerebar oīa opa mea: sciēs
ꝙ nō parceres delinquēti. Si aūt ꝛ sic
ipius sū: ąre frustra laboraui? Si lot⁹
fuero ąsi ąs niuis: ꝛ fulserint velut
mūdissime man⁹ mee: tm sordid⁹ intin
ges me ꝛ abominabūt me vestimenta
mea. Neꝙ ei viro ą sicut mei ē rūdebo
nec ą mecū i iudicio ex eq̄ possit audi-
ri. Nō ē ą vtrūꝙ valeat arguere: ꝛ po-
nere manū suā in ambob⁹. Auferat a
me virgā suā: ꝛ pauoꝛ ei⁹ nō me terre-
at. Loąr: ꝛ nō timeo eū. Nec ei possum

E Deꝛ aīam (meruēs rūdere. X A
meā vite mee: dimittā adūsum
me eloquiū meū. Loąr i amari
tudine aīe mee: dicā deo: noli me ꝓdē-
nare. Indica mihi: cur me ita iudices
Nūąd honū tibi videt si calūnier? me
ꝛ oppꝛimas me: op⁹ manuū tuaꝝ: ꝛ cō
siliū ipioꝝ adiuues? Nūąd oculi car-
nei tibi sūt aut sic videt hō ꝛ tu videb?
Nūąd sicut dies hoīs dies tui: ꝛ anni B

tui sit hñana sunt tpa: vt ḡras iniq̃tatis
Deu.25.f tē meā: t pcūsh meū scruter? Et scias
Ps.118. q̃ nihil ipiū feceri: cū sit nemo q̃ ō ma
nu tua possit eruere. Manus tue fece-
rūt me: t plasmauerūt me totū i circūi
tu: t sic repēte ꝓcipitas me? Memēto
q̃so q̃ sicut lutū fecer? me: t i puluerē
reduces me. Nōne sic lac mulsisti me:
t sic caseū me coagulasti? Pelle t car-
nib⁹ vestisti me: ossib⁹ t neruis cōpegi
C sti me. Uitā t miscōiam tribuisti mihi
t visitatio tua custodiuit spūs meū. Li
cet hec celes i corde tuo: tñ scio q̃ vni-
uersoꝝ meminer?. Si peccaui t ad ho
rā pepciisti mihi: cur ab iniq̃tate mea
mūdū me eē nō pater? Et si ipi⁹ fuero
ve mihi ē: t si iust⁹ nō leuabo caput: sa
turat⁹ afflictione t miseria. Et q̃ si su
ꝑbiā q̃si leenā capies me: reūsusq̃ mi-
rabilit me crucias. Instauras testes tu
os ꝛ me: t multiplicas irā tuā adūsuꝝ
D me t pene militāt i me. Quare de vul-
E.3.b ua eduxisti me? Qui vtinā cōsumpt⁹
Piere.20. dessem ne ocul⁹ me videret. Fuissē q̃si n
eē m ō utero trāslat⁹ ad tumulū. Nūq̃d
nō paucitas diez meoꝝ finiet breuit?
Dimittte ḡ me vt plāgā paululū dolo-
rē meū antq̃ vadā t nō reūtar ad tra
tenebrosā: t opertā mortis caligine. trā
miserie t tenebraꝝ: vbi vmbra mort? t
null⁹ ordo: sꝫ sēpit⁹ horror habitās.

XI

Respōdēs āt sophar naa-
A mathites: dixit: Nūq̃d q̃ multa
loq̃t̄ n audiet: aut vir ꝟbosus
iustificabit? Tibi soli tacebūt hoies: t
cū ceteros irriseris a nullo cōfutaber?
Dixisti ei. Pur⁹ ē ḡmo me⁹: t mundus
B.6.b sū i ꝓspectu tuo. Atq̃ vtinā de⁹ loq̃ret
tecū: t aperiret labia sua tibi: vt ondē-
ret tibi secreta sapie: t q̃ mltiplex eēt
lex ei⁹: t itelligeres q̃ mlto minora ex-
B igaris ab eo q̃ merent iniq̃tas tua. Fo
sitā vestigia dei cōprhēdes: t vsq̃ ad p
fectū oipotentē reperies. Excelsior ce-
lo est. Et q̃d facies? Profundior inferno
t vñ ꝓgnosces? Lōgior tra mēsura ei⁹
t latior mari. Si subūterit oia vel in
vnū coarctauerit: q̃s ꝓdicet ei? vel q̃s
C ei dicere pōt: cur ita facis? Ipe enī no-
uit hoim vanitatē: t videns iniq̃tatē
nōne cōsiderat? Uir van⁹ in sup̃biam
erigit: t tā q̃ pullū onagri se liberū na
tū putat. Tu āt firmasti cor tuū: t ex-
pandisti ad eū man⁹ tuas. Si iniq̃ta-
tē q̃ est i manu tua abstulerꝫ a te: t nō
māserit in tabernaculo tuo iniusticia:
tūc leuare poterꝫ faciē tuā absq̃ ma-
cula: t eris stabilis: t nō timebis. Mi-
serie q̃z obliuiscer is: t q̃si aq̃rū q̃ p̄ter
erūt nō recordaberis: t q̃si meridianū
fulgor cōsurget tibi ad vesperā. Et cū
te cōfūptū putauer? oriet? vt lucifer: t
habebis fiduciā ꝓposita tibi spē t de-
fossus secur⁹ dormies. Requiescēs: t nō
erit q̃ te exterreat. Et deprecabunt fa
em tuā plurimi. Oculi aūt impioꝝ defi-
cient: t effugiū pibit ab eis t spes illoꝝ

Respō (abominatio aie. XII
dens aūt iob dixit dixit: Ergo
vos estis soli hoies: t vobisc
morient sapia? Et mihi ē cor sic t vob
nec inferior vr sū. Quis ei hec q̃ non
sūt ignorat? Qui deridet ab amico suo
sicut ego: inuocabit deū: t exaudiet eū.
Deridet ei iusti simplicitas: lāpas cō-
tēpta apud cogitatiōes diuitū: parat
ad tps statutū. Abūdāt tabnacula p̄-
donū: t audacter ꝓuocāt deū: cū ipse
dederit oia i man⁹ eoꝝ. Nimirū inter
roga iumēta t docebūt te: t volatilia
celi: t indicabūt tibi. Loq̃re tre et rñ-
debit tibi: t narrabunt pisces maris.
Quis ignorat q̃ oia hec man⁹ dñi fe-
cerit? In cui⁹ manu aia omis viuentis t
spūs vniuerse carnis hoīs? Nōne aur?
ꝟba diiudicat: t fauces comedēt: sa-
porē? In antiq̃s ē sapia: t i multo tpe
prudētia. Apud ipm ē sapia t fortitu-
do: t ipe habet cōsiliū t intelligentiā.
Si destruxerit: nemo ē q̃ edificet: si
cluserit hoiem: nullus ē q̃ aperiat. Si
cōtinuerit aq̃s: oia siccabūt: si emise-
rit eas: subūtēt trā. Apud ipm est fo-
titudo t sapia. Ipse nouit t decipiēt
t eū q̃ decipit. Adducit cōsiliarios in
stultū finē: t iudices i stupore. Balteū
um regū dissoluit: t pcingit funē renū
eoꝝ. Ducit sacerdotes i glorios: t opti
mates supplātat. Cōmutās labiū vera
ciū et doctrinā senū auferēs. Effudit
despectionē sup̃ pncipes: t eos q̃ oppri
si fuerāt releuās. Qui reuelat ꝓfunda
de tenebris: t ꝓducit in lucem vmbram
mortis. Qui multiplicat gētes: t perdit
eas: t subuersas i integrū restituit. Qui
imutat cor pncipū ptē terre: t decipit
eos vt frustra incedāt q̃ inuiū. Palpa-
būt quasi in tenebris: t nō i luce: t er-

rtos faciet quasi ebrios. XIII
Ecce oia hec vidit oculꝰ meꝰ et
audiuit auris mea: ⁊ intellexi sin
gula. Scōm sciam vram: ⁊ ego
noui: nec inferior vri sū. Sed tñ ad oi-
potentē loqr: ⁊ disputare cū deo cupio
vos ostēdēs fabricatores mēda-
cij: ⁊ cultores quersoꝝ dogmatū. At-
ꝙ vrīā faceret⁊: vt putaremini eē sa
pientes. Audite ꝙ correctiōes meas: et
iudiciū labioꝝ meoꝝ attēdite. Nūqd
deꝰ indiget vro mēdacio: vt ꝓ illo lo-
quamini dolos? Nūqd faciē eiꝰ accipit⁊:
aut ꝓ deo iudicare nitimini? Aut place-
bit ei quē eclare nihil pōt: aut decipie
tur vt hō vris fraudulentꝫs? Ipse vos
arguet: qñ in abscōdito faciē eiꝰ acci
pitis. Statim vt se comouerit: turba-
bit vos: ⁊ terror eiꝰ irruet sup vos. Me
moria vra cōparabit cineri: ⁊ redigēt
in lutū ceruices vre. Tacete paulisp: vt
loquar: qcūqꝫ mēs mihi suggesserit.
Quare lacero carnes meas dētibꝰ meis
⁊ aiam meā ponto i manibꝰ meis? Eti
am si occiderit me: i ipo sperabo. Uerū
tñ vias meas i ꝓspectu eiꝰ arguā: ⁊ ipse
erit saluator meꝰ. Nō ei veniet i ꝓspe-
ctu eiꝰ ois hypocrita. Audite ꝙmonez
meū: ⁊ enigmata pcipite auribꝰ vris.
Si fuero iudicatꝰ: scio ꝙ iustꝰ iueniar
Quis ē q iudicet mecū? Ueniat. Qua
re tacēs ꝓsumor? Duo tñ ne faciaſ mi
hi: et tūc a facie tua nō abscōdar. Ma-
nū tuā longe fac a me: et formido tua
nō me terreat. Uoca me ⁊ ego rñdebo
tibi: aut certe loquar: ⁊ tu rñde mihi.
Quātas habeo iniqtates ⁊ pctā: scele-
ra mea et delicta mea oñde mihi. Cur
faciē tuā abscōdis: ⁊ arbitraꝝ me iimi
cū tuū? Cōtra foliū qđ vēto rapit ostē-
dis potētiā tuā: ⁊ stipulā siccā pseqr⁊?
Scribis ei ꝙ me amaritudines: ⁊ ꝓsu-
mere mevis pctis adolescētie mee. Po
suisti i neruo pedē meū: ⁊ obꝙuasti oēs
semitas meas: ⁊ vestigia pedū meoꝝ
considerasti. Qui q̄si putredo ꝓsumēdꝰ sū
et q̄si vestimentū qđ comedit a tinea.
Homo natꝰ ḋ mkiere bre- XIIII
ui viuēs tpe replet multꝫ mise
riꝫs. Qui q̄si flos egredit ⁊ ꝓte
rit: ⁊ fugit velut vmbra: ⁊ nūqꝫ i eodē
statu pmanet. Et dignū ducꝫ sup huiꝰ
modi aperire oculos tuos: ⁊ adducere eū
tecū i iudiciū? Quis pōt facere mūdū
de imūdo ꝓceptū semie? Nōne tu q̄ so-
lꝰ es? Breues dies hois sūt: nūerꝰ men
siū eiꝰ apud te ē. Cōstituisti ēmios eiꝰ
q̄ ptrire nō poterūt. Recede paululū B
ab eo vt q̄escat donec optata veniāt: ⁊ §.7.8
sic mercēnarij dies eiꝰ. Lignū hz spē.
Si pcisū fuerit: rursū viresc̄it: ⁊ rami
eiꝰ pullulāt. Si senuerit i tra radix eiꝰ
⁊ i puluere emortuꝰ fuerit truncꝰ illiꝰ:
ad odorē aq̄ germinabit: ⁊ faciet comā
q̄si cū ꝓmū plātū ē. Hō ꝙo cū mortuꝰ
fuerit: ⁊ nudatꝰ atqꝫ cōsūptꝰ: vbi q̄so
ē? Quō si recedāt aq̄ de mari: ⁊ fluuiꝰ
vacue factꝰ arescat: sic hō cū dormierit
nō resurget. Donec atteraſ celū nō eui C
gilabit: nec cōsurget de sōno suo. Quis
mihi ḋ tribuat vt i iferno ꝓtegas me:
⁊ abscōdas me donec ptrāseat furor tu
us: ⁊ cōstituas mihi tēpꝰ i quo recorde
ris mei? Putasne mortuꝰ hō rursū vi-
uet? Cūct⁊ diebꝰ q̄bꝰ nūc milito: expe-
cto donec veniat imutatio mea. Uoca §.15.c
bis me: ⁊ ego rñdebo tibi. Operi ma- D
nuū tuarū porriges dexterā. Tu q̄dē J.34.c
gressus meos dinūeraſti: ⁊ parce pctis
meis. Signaſti quasi i sacculo delicta
mea: ⁊ curaſti iniqtatē meā. Mōs ca-
dēs defluit: ⁊ saxū trāsferet de loco suo
Lapides excauāt aq̄: ⁊ alluuione pau-
latim tra cōsumit: ⁊ hoies ꝙ sibi ꝓdes
Roborasti eū paululū: vt ippetuū trā-
sires. Immutabis faciē eius ⁊ emittes
eū. Siue nobiles fuerit filij eiꝰ siue ig
nobiles: nō intelliget. Uerūtñ caro eiꝰ dū
viuet dolebit: ⁊ alia illiꝰ sup semetipo

Respōdēs autē eli (lugebit. XV B
phaz themanites: dixit: Nūqd
sapiēs rūdebit q̄si i vētū loqns
⁊ iplebit ardore stomachū suū? Argu-
is verbis eū q̄ nō ē eq̄lis tibi ⁊ loqris
qđ tibi nō expedit. Quātū i te ē euacu
asti timorē: ⁊ tuliſti ꝓces cora deo. Do
cuit ei iniqtas tua os tuū: ⁊ imitaris
linguā blasphemātiū. Condēnabit te
os tuū: ⁊ nō ego: ⁊ labia tua rñdebūt ti-
bi. Nūqd primꝰ hō tu natꝰ es: ⁊ ante
oēs colles formatꝰ? Nūqd ꝓsiliū dei au
disti: ⁊ inferior te erit ei sapia? Quid
nosti qđ ignorem⁹? q̄d intelligis qđ ne
sciam⁹? Et senes ⁊ antiq̄ sūt in nobis: B
multo vetustiores q̄ pres tui. Nūqd
grāde est vt cōsolet te deꝰ? Sed verba
tua praua hoc phibent. Quid te ele-
uat cor tuū: et quasi magna cogitans

stonitos habes oculos? Quid tumet
ꝫ dei spūs tu⁹: vt ꝓferas ō ore tuo hu
13.7.d iuscemōi ⁊mōes? Quid ē hō vt imacu
lat⁹ sit: ⁊ vt iust⁹ appareat nat⁹ ō mu
liere? Ecce iter sāctos ei⁹ nemo imuta
bilis: ⁊ celi nō sūt mūdi i cōspectu ei⁹:
quātomagꝫ abominabilꝫ ⁊ iutilꝫ hō ꝙ bi
bit ūsi aquā: iniq̄tatē. Ostēdā tibi au
C di me: qō vidi narrabo tibi. Sapiētes
cōfitēēꝫ: ⁊ nō abscōdūt pres suos. Qui-
b⁹ solis data ē tra: ⁊ nō trāsibit alien⁹
ꝑ eos. Cū ctꝫ dieb⁹ suis impi⁹ supbit: ⁊
nūer⁹ ānoꝝ icert⁹ ē tyrānidis ei⁹. So
nit⁹ terroris semp i auris⁹ illi⁹: ⁊ cum
pax sit: ille semp insidias suspicaꝫ. Non
credit ꝙ reūti possit ō tenebris ad lu-
cē: circūspectans vndiq̄ gladiū. Cū se
mouerit ad ūrēdū panē: nouit ꝙ par⁹
sit i manu ei⁹ tenebrarū dies. Terrebit
eū tribulatio: ⁊ angustia vallabit eu
sīc regē ꝙ ꝓparaꝫ ad ꝓliū. Tetēdit ei
adūsus deū manū suā: ⁊ ꝫ oipotētē ro
borat⁹ est. Cucurrit adūsus eū erecto
collo: ⁊ pingui ceruice armat⁹ ē. Ope-
D ruit faciē ei⁹ crassitudo: ⁊ de lateribus
ei⁹ aruina depēdet. Habitauit i ciuita
tib⁹ desolatꝫ: ⁊ i domib⁹ debtis ꝙ i cu-
mulos sūt redacte. Nō ditabiꝫ nec ꝑse
uerabit substātia ei⁹: nec mittet i terrā
radicē suā. Nō recedet ō tenebris. Ra
mos ei⁹ arefaciet flāma: ⁊ auferet spūs
oris ei⁹. Nō recedet frustra errore dece
pt⁹: ꝙ aliq̄ ꝓcio redimēdus sit. Ante
dies ei⁹ impleant pibit ⁊ man⁹ ei⁹ are-
scēt. Ledet ūsi vinea i ꝓmo flore botr⁹
ei⁹: ⁊ ūsi oliua ꝓiciēs florē suū. Cōgre
gatio ei hypocrite sterilꝫ: ⁊ ignis deuo-
rabit tabernacula eoꝝ ꝙ munera libent
Ps.7 accipiūt. ‖ Cēcepit dolorē ⁊ peperit iniq̄-
Esa.59.c tatē: ⁊ uter⁹ ei⁹ ꝓparat dolos. XVI

REspōdēs aūt Iob: dixit. Audiui
frequenter talia. Cōsolatores one
rosi oēs vos estis. Nūq̄d habe-
būt finē verba vētosa? Aut aliq̄d tibi
molestū ē si loquaris? Poterā ⁊ ego si
milia vr̄i loq̄. Atq̄ utinā eēt aia vr̄a
ꝑ aia mea. Cōsolarer ⁊ ego vos ⁊moni
b⁹: ⁊ mouerē caput meū sup vos Robo
rarē vos ore meo: ⁊ mouerē labia mea
B ūsi parcēs vob. Sꝫ q̄d agā? Si locut⁹
fuero: nō q̄escit dolor me⁹: ⁊ si tacuero
nō recedet a me. Nūc aūt oppressit mē do-
lor me⁹: ⁊ i nihilū redacti sūt oēs art⁹
mei: Ruge mee testimoniū dicūt ꝫ me:
⁊ suscitaꝫ falsiloqu⁹ adūsus faci
ꝫ dicēs mihi. Collegit furorē sui
⁊ cōminās mihi: infremuit ꝫ me
b⁹ suis. Hostis me⁹ terribilib⁹ o
me intuit⁹ ē. Aperuerūt sup me o
⁊ exprobrātes percusserūt maxillā
satiati sūt penis meis. Cōclusit m
apud iniquū: ⁊ manib⁹ iptorū m
didit. Ego ille quondā opulen
te p̄trit⁹ sū: tenuit ceruicē meā.
git me: ⁊ posuit me sibi ūsi i sig
cūdedit me lāceis suis ꝓulnera
bos meos. Nō pepcit: ⁊ effudit i
viscera mea. Cōscidit me vulne
vuln⁹: irruit i me ūsi gigas. Sa
sui sup cutem meā: ⁊ operui cine
nē meā. Facies mea intumuit a
⁊ palpebre mee caligauerūt. Ne
sus sum absq̄ iniq̄tatē man⁹ m
haberē mūdas ad deū p̄ces. Ter
operias sanguinē meū: neq̄ luc
te locū latēdi clamor me⁹: Ecce c
lo testꝫ me⁹: ⁊ cōsci⁹ me⁹ i excelsis
bosi amici mei: ad deū stillat ocu
us. Atq̄ utinā sic iudicaret vir c
quō iudicaꝫ filі⁹ hois cū collega
Ecce ei⁹ breues anni trāseūt: ⁊ sem
quā nō reūtar: ambulo. S
Spirit⁹ meus attenuabiꝫ:
mei breuiabūt. ⁊ solū mih
est sepulchrū. Nō peccaui: ⁊ i ama
dinib⁹ morat⁹ oculus me⁹. Libera
pone me iuxt te: ⁊ cui⁹ vis manus
gnet ꝫ me. Cor eoꝝ lōge fecisti a s
plina: ꝓpterea nō exaltabūt. Predā
licet socijs: ⁊ oculi filioꝝ ei⁹ defi
Posuit me ūsi i puerbiū vulgi: ⁊
plū sū coram eis. Caligauit ad idig
onē oculus me⁹ ⁊ mēbra mea ūsi i n
lū redacta sūt. Stupebāt iusti sup
nocēs ꝫ hypocritā suscitabit. E
nebit iust⁹ viā suā: ⁊ mūdis manu
adder fortitudinē. Igit oēs vos ꝫ
timini ⁊ venite: ⁊ nō inueniā i vob
sapiētē. Dies mei trāsierūt: cogita
nes mee dissipate sūt torquētes co
um. Nocte verterūt i diē ⁊ rursus
tenebras spero lucē. Si sustinuero
fern⁹ dom⁹ mea ē: ⁊ i tenebris stra
ctulū meū. Putredini dixi: pr me
mater mea: ⁊ soror mea vermib⁹.
ē ⁊ ubi ꝓstolatio mea: ⁊ patiētiā
quis cōsiderat? In ꝓfundissimū in
nū descendēt omnia mea. Putasne

rit requies mihi? XVIII
Espōdēs ār baldath suites: dix
n: Usq; ad quē finē ꝟba iacta-
bis? Intellige ꝓus: ꝛ sic loqua-
Quare reputati sum⁹ vt iumēta: ꝛ
m⁹ corā te? Quid ꝙdis aiaz tuā
e tuo? Nūqd ꝓpt̄ te dereliq̄ ter
āffereꝝ rupes de loco suo? Nō-
ipā extinguet̄: nec splēdebit flā
mis ei⁹? Lux obtenebrescet i tab
o illi⁹: ꝛ lucerna ꝙ sup eā ē: exti-
Arabūt̄ gressus virtut̄ ei⁹ ꝛ p-
bit eū ꝯsiliū suū. Immisit ei i re-
es suos: ꝛ i maculis ei⁹ ambulat
olet̄ plāta illi⁹ laqo: ꝛ exardescet
ns. Abscōdita ē i ꝛra pedica ei⁹
pula illi⁹ sup semitā. Undiq; ter
eū formidines: ꝛ iuoluēt pedes
ttenuet̄ fame robur ei⁹: ꝛ i edia
t costas illi⁹. Deuoret pulchritu-
cut̄ ei⁹: ꝛ cōsumat brachia illi⁹
genita mors. Euellet̄ de tabnacu
o fiducia ei⁹: ꝛ calcet sup eā quasi
rex⁹. Habitēt in tabnaculo illi⁹
ei⁹ ꝙ nō ē: aspgat̄ i tabnaculo ei⁹
ur. Deorsū radices ei⁹ siccēt̄: sur
t atterat̄ messis ei⁹. Memoria il-
rcat de ꝛra: ꝛ nō celebret̄ nomen
plateis. Expeller eū de luce i tene
ꝛ de orbe trāsferet eū. Nō erit se-
⁹ neq; ꝓgenies i ꝓpło suo: nec vl-
ūat i regionib⁹ ei⁹. In die ei⁹ stupe
nouissimi: ꝛ ꝑmos inuadet horror
ūr ꝙ tabnacula iniq; : ꝛ iste locus
Espō (ei⁹ ꝙ ignorat deū. XIX
dēs aūt Iob: dixit: Usq; ꝙ affli-
gitis aiam meā: ꝛ atterit̄ me ꝟ-
bꝰ? En decies cōfundit̄ me: ꝛ nō
ruborē opprimētes me. Nempe ꝛ si
ignauimeā erit ignorātia mea. Et
ꝙ me erigimini ꝛ arguitis me op-
ꝓbꝝ meis. Saltē nūc intelligite qz
nō eq̄ iudicio afflixerit me: ꝛ flagel
uis me circuierit. ‖ Ecce clamabo
patiēs: ꝛ nemo audiet. Uociferа-
r nō ē ꝙ iudicet. Semitā meā cir-
ꝑsit ꝛ trāsire nō possū ꝛ i calle meo
enebras posuit. Spoliauit me gloria
ꝛ abstulit coronā de capite meo-
ruit me vndiq; ꝛ pereo ꝛ ꝙsi euul
ꝑbꝝ obstulit spem meā. Irat⁹ ē ꝙ
uror ei⁹. ꝛ sic me habuit ꝙsi hostez
Simul venerūt latrones ei⁹: ꝛ fe-
runt sibi viā ꝙ me ꝛ obsederūt i gyro
tabnaculū meū. Frēs meos lōge fecit
a me: ꝛ noti mei ꝙsi alieni recesserūt a
me. Dereliq̄rūt me ꝓpinq̄ mei: ꝛ q̄ me
nouerāt obliti sūt mei. Inq̄lini dom⁹ C
mee ꝛ ancille mee sic̄ alienū habuerūt Ĵ.30.c
me: ꝛ ꝙsi ꝓegrin⁹ fui i oculis eoꝝ. Ser
uū meū vocaui ꝛ nō rndit: ore ꝓprio de
ꝓcabar illū. Halitū meū exhorruit vx-
or mea: ꝛ orabā filios vteri mei. Stulti
ꝙz despiciebāt me: ꝛ cū ab eis recessissē
detrahebāt mihi. Abominati sūt me
quōdā cōsiliarij mei: ꝛ quē maxime di
ligebā auersat⁹ ē me. Pelli mee ꝯsump-
ptis carnib⁹ adhesit os meū: ꝛ derelic-
ta sūt tm̄mō labia circa dentes meos
Miseremini mei: miseremini mei saltē
vos amici mei: qz man⁹ dei tetigit me
Quare ꝙsequimini me sic̄ de⁹: ꝛ carnib⁹
meis saturamini? Quis mihi tribuat
vt scribāt ꝟmōes mei? Quis mihi det D
vt exarēt̄ i libro stilo ferreo ꝛ plūbi la
mina: vel celte sculpant̄ i silice? Scio
ei ꝙ redēptor meus viuit: ꝛ i nouissimo
die de ꝛra surrectur⁹ sū. Et rursū circū
dabor pelle mea ꝛ i carne mea videbo
deū. Quē visur⁹ sū ego ipe: ꝛ oculi mei
ꝯspecturi sūt: ꝛ nō ali⁹. Reposita ē hec
spes mea i sinu meo. Quare ꝙ nūc dici
tis ꝙsequmur eū: ꝛ radicē ꝟbi inueniа-
mus ꝫ eū? Fugite ꝙ a facie gladij: qm
ultor iniq̄tatū gladi⁹ ē: ꝛ scitote eē iu- A
Espōdēs ār so (dicū. XX
R pharnaamathites dixit: Idci r
co cogitatiōes mee varie succe-
dūt sibi: ꝛ mēs i diuersa rapit̄. Doctri-
nā q̄ me arguis audiā ꝛ spūs intelligen
tie mee rndebit mihi. Hoc scio a pncī
pio ex q̄ ē posit⁹ hō sup ꝛrā: ꝙ laus im
piorꝝ breuis sit ꝛ gaudiū ypocrite ad
instar pūcti. Si ascēderit vsq; ad celū
superbia ei⁹: ꝛ caput ei⁹ nubes tetigerit:
ꝙsi sterq̄liniū i fine pdet̄: ꝛ q̄ eū vide-
rāt: dicēt: vbi ē? Uelut somniū auolās B
nō inueniet̄: trāsiet sicut visio noctur
na. Ocul⁹ q̄ eū viderat nō videbit: ne-
q; vltra ituebit̄ eū loc⁹ su⁹. Filij ei⁹ at
terent̄ egestate: ꝛ man⁹ illi⁹ reddēt ei
dolorē suū. Ossa ei iplebūt̄ vitijs ado-
lescentie ei⁹: ꝛ cū eo i puluere dormiēt
Cū ei dulce fuerit i ore ei⁹ malū: abs-
dit illud sub lingua sua. Parcet il.
nō dereliquet illud: ꝛ celabit i gut
suo. Panis ei⁹ i vtero illi⁹ vertet̄
aspidū intrinsec⁹. Diuitias q̄s deu-

iut euomet:ꝛ de ventre illi⁹ extrahet
C eas de⁹. Caput aspidū suget:ꝛ occidet
eū lingua vipere. Non videat riuulos
fluminis torrētꝫ mellis ꝛ butyri. Luet
q̄ fecit oia:nec thi cōsumet. Juxta mul
titudinē adiuctionū suarū sic ꝛ susti-
nebit qm cōfringēs nudauit pauperꝫ
domū:rapuit:ꝛ nō edificauit eā: nec ē
satiat⁹ venter ei⁹:ꝛ cū habuerit q̄ cōcu
pierat possidere nō poterit. Nō rema
sit de cibo ei⁹:ꝛ ꝓpterea nihil ꝙmane-
Eccls.5.c bit ō bonis ei⁹. ‖ Cū satiat⁹ fuerit arta
bit:estuabit:ꝛ ois dolor irruet sup eū
D Utinā ipleat vēter ei⁹ vt emittat i eū
irā furorꝫ sui: ꝛ pluat sup illū bellū su
um. Fugiet arma ferrea:ꝛ irruet i arcū
ereū:educt⁹ ꝛ egrediēs de vagina sua
ꝛ fulgurās i amaritudine sua. Uadēt
ꝛ veniēt sup eū horribiles:oēs tenebre
absc̄dite sūt i occultꝫ ei⁹. Deuorabit
eū ignis q̄ nō succēdit:afflige relict⁹
in tabnaculo suo. Reuelabūt celi iniq̄
tatē ei⁹:ꝛ terra cōsurget adūsus eum.
Apertū erit germē dom⁹ illi⁹: detrahe
tur i die furoris dei. Hec ē ꝑs hois im
pi a deo:ꝛ hereditas ꝛborꝫ ei⁹ a dño.

A Espōdēs aūt iob:dixit: XXI
Wath.3.a.et r Audite q̄so sermōes meos:ꝛ agi-
4.c te pniaz. Sustinete me vt ꝛ ego
loquar:ꝛ post mea si videbit verba ri-
dete. Nūq̄d ad hoiem disputatio mea ē
vt merito nō debeā cōtristari? Attēdi-
te me ꝛ obstupescite:ꝛ supponite digi-
to ori vro: Et ego cm recordat⁹ fuero
pertimesco:ꝛ cōcutit carnē meā tremor.
Hiere.12.a ‖ Quare impi viuūt:subleuati sunt:
Habacuc.1.a cōfortatiq̄ diuitijs? Semē eorꝫ ꝙma-
net cora eis ꝑpinquorꝫ turba ꝛ neposī
B i ꝓspectu eorꝫ. Dom⁹ eorꝫ secure sūt et
pacate:ꝛ nō ē virga dei sup illos. Bos
eorꝫ ꝓcepit ꝛ nō obortiuit: vacca pepe-
rit ꝛ nō ē ꝑuata fetu suo. Egrediunt q̄
si greges puuli eorꝫ:ꝛ infantes eorꝫ ex
ultāt lusib⁹. Tenēt tympanū ꝛ cithara
rā:ꝛ gaudēt ad sonitū organi. Ducūt i
bonis dies suos:ꝛ i pūcto ad inferna
r.22.c descēdūt. ‖ Qui dixer̄t deo: recede a no
D bis:ꝛ scientiā viarū tuarū nolumus.
Quis est oiporēs vt ſuiam⁹ ei? Et q̄d
bis ꝓdest si orauerim⁹ illū? Uerūtū
n sūt i manu eorꝫ bona sua:cōsiliū
orꝫ lōge sit a me. ‖ Quotiēs lucer-
lorꝫ extinguet:ꝛ supueniet eis in
tio:ꝛ dolorē diuidet furoris sui?
Erūt sicut palee ai facie ventꝫ:ꝛ sicut
fauilla quā turbo disꝙrit. De⁹ serua
bit filijs illi⁹ dolorē p̄is:ꝛ cū reddide
rit tūc sciet. Uidebūt ocli ei⁹ interfectio
nē suā:ꝛ ō furore oiporēt bibere. Qui
eſt ad eū ꝙtinet de domo sua post se
Et si numer⁹ mēsiū ei⁹ dimidiet? Nū
q̄d deū docebit q̄spiā scientiā:q̄ excel
sos iudicat? Iste morit robust⁹ ꝛ sanꝰ
diues ꝛ felix:viscera ei⁹ plena sūt. ad
pe:ꝛ medullis ossa illi⁹ irrigāt. Alius
vero morit i amaritudie aie sue absq̄
vllis opib⁹:ꝛ thi sic in puluere dormie
ꝛ vermes operiēt eos. Certe noui cog
tationes vras:ꝛ snias ꝫ me iniqs. Di
citis eſt. Ubi est dom⁹ principis:ꝛ ubi
tabnacula impioꝝ? Interrogate quē
libet de viatoribus:ꝛ hec eadē illū inte
ligere cognoscetꝫ. Quia i die ꝑditionis
seruat malus:ꝛ ad die furoris ducet.
Quis arguet cora eo vias ei⁹:ꝛ q̄ fece
q̄s redder illi? Ipse ad sepulchra ducet
ꝛ i cōgerie mortuoꝝ vigilabit. Dulcia
fuit glareis coccyti:ꝛ post se oēs hois
trahet:ꝛ aī se innūerabiles. Quō igit
cōsolamini me frustra:cū rōsio vra re
pugnare ofisa sit veritati? XXII

Espōdēs aūt eliphaz themanites dixit: Nūq̄d deo pōt cōparari hō:eriā cū ꝓfecto fuerit ille
Quid ꝓdest deo si iust⁹ fueris: aut
ei cōfers si imaculata fuerit vita tua?
Nūq̄d timēs arguet te:ꝛ veniet tecū in
iudiciū:ꝛ nō ꝑ malicia tua plurima
ꝛ infinitas iniqtates tuas? Absq̄ulla
eſt pign⁹ fratrū tuorꝫ sine cā:ꝛ nudos
spoliasti vestib⁹. Aquā lasso nō dedisti
ꝛ esurienti subtraxisti panē. In fortitu
dine brachij tui possidebas terrā:ꝛ po
tentissim⁹ obtinebas eā. Uiduas dimi
sisti vacuas:ꝛ lacertos pupillorꝫ conte
nuisti. Propterea circūdat⁹ es laqueis
ꝛ cōturbat te formido subita. Et pau
bas te tenebras nō visurū:ꝛ ipera aq̄
inundātis ti opꝑsti iri. An cogitas q
de⁹ excelsior celo sit:ꝛ sup stellas sub
cē sublimet? Et dicis. Quid ei notū
de⁹? Et q̄si p caliginē iudicat. Nubes
latibulū ei⁹: nec nra ꝓsiderat:ꝛ circa
cardines celi ꝓambulat. Nūq̄d semitas
seculorꝫ custodire cupis quas calcauerūt
ri iniq̄ q̄ sublati sūt aī tps suū:ꝛ flu
ui⁹ subuertit fundamētū eorꝫ? Qui di
cebāt deo: recede a nob ꝛ q̄d ei⁹ poterit

ant olpotēs: estimabāt eū cū ille
ssēt dom⁹ eoꝝ bonis. Quoꝝ snia
ſit a me: Ulcebūt iusti ⁊ letabūt
ocēs subsannabit eos. Nōne suc-
ē erectio eoꝝ: ⁊ reliq̄as eoꝝ deuo-
t ignis? Acq̄esce igit ei: ⁊ habebis
i: ⁊ p hec habebis fruct⁹ optimos.
cipe ex ore illi⁹ legē: ⁊ pone ſmōes
corde tuo. Si reuersus fuer̄ ad oī
ntē edificaber̄: ⁊ longe facies ini
ē a tabnaculo tuo. Dabit p terra
ē: ⁊ p silice torrētes aureos. Erit
potēs ꝫ hostes tuos: ⁊ argentū co
abit tibi. Tūc sup olpotentē de
affiues: et eleuabis ad deū faciē
Rogabis eū: ⁊ exaudiet te: ⁊ vota
eddes. Decernes rē ⁊ veniet tibi:
vīs tuis splēdebit lumē. ‖ Qui ei
iliar⁹ fuerit: erit i gl̄ia: ⁊ q̄ iclina-
oculos suos: ipe saluabit. Sal-
innocēs: saluabit aūt mūdicia
Espō (manuū suarū. XXIII
dēs aūt iob ait: nūc q̄z i amari
tudine est sermo me⁹ ⁊ manus
mee aggrauata ē sup gemitū me
Quis mihi tribuat vt cognoscā ⁊
ā illū: ⁊ veniā vsq̄ ad soliū ei⁹?
ā corā eo iudiciū: ⁊ os meū reple
crepationib⁹: vt sciā verba q̄ mi
pōdeat: ⁊ intelligā q̄d loquat mi-
olo multa fortitudine cōtendat
: nec magnitudinis sue mole me
. P:oponat eq̄tatē ꝫ me: ⁊ pueni
victoriā iudiciū meū. Si ad ori-
ero nō apparet: si ad occidētē nō
ligā eū. Si ad sinistrā: q̄d agā? Nō
pendā eū. Si me vertā ad dexterā
nō videbo illū. Ipse vero scit viā meā:
abit me q̄si aurū qō p ignē tran
Uestigia ei⁹ secut⁹ ē pes me⁹: viaz
custodiui: ⁊ nō declinaui ex ea. A
labioꝝ ei⁹ nō recessi: ⁊ in sinu
bscōdi verba oris ei⁹. Ipse ei so-
: ⁊ nemo auertere pōt cogitatio-
: ⁊ aie ei⁹ qōcūq̄ voluit. Hoc fec̄
expleuerit in me voluntatē suā ⁊
multa similia hūsto sūt ei. Et idcir
facie ei⁹ cōturbat⁹ sū: ⁊ cōsiderās
me sollicitor. De⁹ emolliuit coꝝ
olpotēs cōturbauit me. Nō est
ppter iminētes tenebras: nec fa-
operuit caligo. XXIIII
Olpotente nō sunt abscōdita
ra: q̄ aūt nouerūt eū: ignorāt
dies illi⁹. Alij t̄minos trāstulerūt: dirī
puerūt greges: ⁊ pauerūt eos. Asinuz
pupillorū abegerūt ⁊ abstulerūt p pi-
gnere bouē vidue. Subuerterūt pau-
perū viā: ⁊ oppſſerūt pariter māsuetos
terre. Alij q̄si onagri in deſto egredi- B
tur ad op⁹ suū: vigilāteſq̄ ad p̄dā p-
parant panē liberis. Agrū nō suū de-
metūt: ⁊ vineā ei⁹ quē vi oppſſerūt vin
demiant. Nudos dimittūt hoies indu
mēta tollētes: q̄b⁹ nō ē optimentū i fri
gore: quos imbres mōtiū rigāt ⁊ si ha
bētes velamē āplexant lapides. Uim
fecerūt deſdantes pupillos: et vulgū
pauperē spoliauerūt. Nudis ⁊ incedē
tibus absq̄ vestitu ⁊ esurientib⁹ tule-
rūt spicas. Inter aceruos eoꝝ meriadi
ati sūt q̄ calcatis torcularib⁹ sitiūt. De
ciuitatib⁹ fecerūt viros gemere: ⁊ aia
vulneratoꝝ clamauit: ⁊ de⁹ iultū abi-
re nō patit. Ipsi fuerūt rebelles lumi-
ni. Nescierūt vias ei⁹: nec reuersi sūt p
semitas illi⁹. Mane p̀mo cōsurgit ho C
micida: trucidat egenū ⁊ pauperē: p no
ctē vero erit q̄si fur. Oculus adulteri
obseruat caliginē: dicēs: nō me vide-
bit ocul⁹: ⁊ opiet vultū suū. Perfodiūt
i tenebris domos: sic i die cōdixerāt si-
bi: ⁊ ignorauerūt lucē. Si subito ap-
paruerit aurora arbitrāt vmbrā mor-
tis: ⁊ sic i tenebris q̄si in luce ambulāt
Leuis ē sup faciē aque. Maledicta sit
pars ei⁹ in terra: nec ambulet p viā vi
neaꝝ. Ad nimiū calorē trāsiet ab aq̄s
niuiū: ⁊ vsq̄ ad inferos peccatū illi⁹.
Obliuiscat ei⁹ misericordia. Dulcedo D
illi⁹ vermes: nō sit in recordatione: sz
cōterat sicut lignū infructuosum. Pa
uit essh sterilē ⁊ que non parit: ⁊ vidue
bñ nō fecit. Detraxit fortes i fortitudi-
ne sua: ⁊ cū steterit nō credet vite sue.
‖ Dedit ei de⁹ locū pnie: ⁊ ille abutit Apo.2.f
eo i superbia. Oculi aūt ei⁹ sūt i vīs illi
us. Eleuati sūt ad modicū: ⁊ nō subsi-
stent: ⁊ humiliabūt sic oia ⁊ auferēt:
⁊ sicut summitates spicarū cōterent.
Qz si nō est ita: q̄s me pōt arguere eē
mentitū: ⁊ ponere aūt deū ꝛba mea?
Espōdēs aūt baldath XXV A
suites: dixit. Prās ⁊ timor apud
eū ē: q̄ facit cōcordiā i sublimib⁹
suis. Nūq̄d ē nūer⁹ militū ei⁹? Et sup
quē nō surget lumē illi⁹? Nunquid iu- J.4.b.
stificari potest hō cōparatus deo: aut B

ꝑpparere mſiḋ⁹ nat⁹ de muliere? Ecce luna ẽt nõ ſplẽdet: ⁊ ſtelle nõ ſũt munde i ꝓſpectu ei⁹: quãtomag⁹ hõ putredo: ⁊ filiꝰ hois vermis.? XXVI

A Reſpõdẽs aũt iob: dixit. Cui⁹ ad iutor es: nũq̃d ibecillis? Et ſuſtẽtas brachiũ ei⁹ q̃ nõ ẽ fort(? Cui dediſti cõſiliũ? Fortitã illi q̃ ñ habet ſapiaz: ⁊ prudẽtiã tuã oſtendiſti plimã? Quẽ docere voluiſti. Nõne eũ q̃ fecit ſpiraculũ? Ecce gigãtes gemũt ſub aq̃s: ⁊ q̃ habitãt cũ eis. Nud⁹ ẽ infer⁹ coꝛã illo: ⁊ nullũ ẽ oꝑimentũ ꝓditioni Qui extẽdit aq̃lonẽ ſup vacuũ: ⁊ appẽdit terrã ſup nihilꝫ. Qui ligat aq̃s in nubib⁹ ſuis: vt nõ erũpãt ꝓiter deoꝛſũ. Qui tenet vultũ ſoliꝫ ſui: ⁊ expãdit ſup illud nebulã ſuã. Terminũ circũdedit aq̃s: vſq̃ dũ finiant̃ lux ⁊ tenebre. Colũne celi cõtremiſcũt: ⁊ pauent ad nutũ ei⁹. ‖ In fortitudine illi⁹ repẽte maria cõgregata ſũt: ⁊ prudẽtia ei⁹ pcuſſit ſuperbũ. Spũs ei⁹ ornauit celos ⁊ obſtetricãte manu ei⁹ educt⁹ ẽ coluber toꝛtuoſus. Ecce hec ex ꝑte dicta ſũt viaꝛũ ei⁹. Et cũ vix paruã ſtillã ſmõis ei⁹ audierim⁹: q̃s poterit tonitruũ magnitudinis illi⁹ ſtueri? XXVII

Addidit q̃z iob aſſumẽs ꝓbolã ſuã ⁊ dixit. Viuit dꝰ q̃ abſtulit iudiciũ meũ: ⁊ oipotẽs q̃ ad amaritudinẽ adduxit aiam meã: q⁹ donec ſum reſt halit⁹ i me: ⁊ ſpũs dei in naribus meis: nõ loquẽt̃ labia mea iniq̃tatẽ: nec lingua mea meditabit̃ mendaciũ. Abſit me: vt iuſtos vos eẽ iudicẽ. Donec deficiã: ñ recedã ab inocẽtia mea. Juſtificationẽ meã quã cepi tenere: ñ deſerã. Neq̃ ei reꝓhẽdit me coꝛ meũ: i oi vita mea. Sicut ipi⁹ inimic⁹ me⁹: ⁊ aduerſari⁹ me⁹ q̃ſi iniqu⁹. Que eſt enim ſpes hypocrite ſi auare rapiat ⁊ nõ liberet dꝰ aiam ei⁹? Nũq̃d dꝰ audiet clamoꝛẽ ei⁹ cũ venerit ſup eũ ãguſtia? Aut poterit i oipotẽte delectari: ⁊ inuocare deũ oi tpe? Docebo vos ꝑ manũ dei q̃ oipotẽs habeat: nec abſcõdã. Ecce vos oẽs noſtꝛ: ⁊ q̃d ſine cã vana loq̃mini? Hec ẽ ꝑs hois ipiꝰ apud deũ: ⁊ hereditas violẽtoꝝ quã ab oipotente ſuſcipiẽt. Si multiplicati fuerint filij ei⁹ i gladio erũt: ⁊ nepotes ei⁹ nõ ſaturabunt̃ pane. Qui reliq̃ fuerint ex eo ſepelient̃ in interitu: ⁊ vidue illi⁹ nõ

Geñ. 1. a D

1. Joh. 3. d B

C

plorabũt. Si cõportauerit q̃ſi trã gentũ: ⁊ ſicut lutũ ꝓparauerit vestimenta: ꝓparabit q̃dẽ: ſz iuſt⁹ veſtiet̃ illis argẽtũ i nocẽs diuidet. Edificauit ſicut tinea domũ ſuã: ⁊ ſicẽ cuſtos fecit tugurũ. Diues cũ dormierit: nihil ſecũ afferet aperiet oculos ſuos: ⁊ nihil ſuenier. Apprehendet eũ q̃ſi aq̃ inopia: nocte oppꝛimet eũ tẽpeſtas. Tollet eũ vent⁹ vrẽs ⁊ auferet ⁊ velut turbo rapiet eũ de loco ſuo. Et mittet ſup eũ ⁊ nõ parcet: de manu ei⁹ fugiẽs fugiam. Striget ſup eũ man⁹ ſuas: ⁊ ſibilabit ſup illũ intuẽs locũ ei⁹. XXVIII

Habet argẽtũ venaꝛũ ſuaꝛũ ꝓcipia: ⁊ auro loc⁹ ẽ i q̃ conflatur. Ferrũ de terra tollit̃: ⁊ lapis ſolut⁹ caloꝛe i es vertit̃. Tẽp⁹ poſuit tenebꝛis ⁊ vniuſoꝝ finẽ ipe conſideꝛat. Lapidẽ q̃z caliginis ⁊ vmbꝛã moꝛtis uidit toꝛꝛẽs a ꝓpho pegrinãte eos q̃ oblit⁹ eſt pes egẽt(hois: ⁊ iuios. Terra de q̃ oꝛiebat̃ panis: i loco ſuo igne ſubuerſa ẽ. Loc⁹ ſapphyꝛi lapides eꝰ ⁊ glebe illius aurũ. Semitã ignoꝛauit auis: nec intuit⁹ ẽ oculus vultuꝝ. Nõ calcauerũt eã filij inſtitoꝝ: nec peruenit ꝑ eã leena. Ad ſilicẽ extẽdit manũ ſuã: ſubuꝛtit a radicib⁹ montes. In petꝛis riuos excidit: ⁊ oẽ ꝑciosum vidit oculꝰ ei⁹. Profunda q̃z fluuioꝝ ſcrutat⁹ ẽ: ⁊ abſcõdita ꝓduxit i lucẽ. ‖ Sapientia vero vbi iuenit̃: ⁊ q̃s ẽ loc⁹ intelligẽtie? Neſcit hõ pciũ ei⁹: nec inuenit̃ terra ſuauiter viuẽtiũ: Abyſſus dixit nõ ẽ i me: ⁊ mare loquit̃: nõ eſt mecũ. ‖ Nõ dabit̃ aut̃ obꝛizũ ꝓ ea: nec appendet̃ argẽtũ i cõmutatione eius. Nõ conferet̃ tinctis indie coloꝛib⁹: nec lapidi ſardonico pciosiſſimo: vel ſapphyro. Nõ adeq̃bit̃ ei aurũ vel vitꝛũ nec commutabũt̃ ꝓ ea vaſa auri excelſa ⁊ eminẽtia: nõ cõmemoꝛabũt̃ cõparatio eius. Trahit̃ aũt ſapia de occulto? Nõ adequabit̃ ei topazius de ethiopia: nec tinctꝛe mũdiſſime cõponet̃. Unde ꝙ ſapia venit: ⁊ q̃s ẽ loc⁹ intelligẽtie. Abſcõdita ẽ ab oculis oim viuẽtiũ: volucres q̃q̃ celi latet. Perditio ⁊ moꝛs dixerũt: auribus nꝛis audiuim⁹ famã eius. Deus intelligit viã ei⁹ ⁊ ipe nouit locũ illius. Ipſe enim fines mũdi intuet̃: ⁊ oia q̃ ſub celo ſunt respicit. Qui fecit vẽtis pond⁹ ⁊ aq̃s appendit in mẽſura. Qñ ponebat pluuijs

ge: t viã pcellis sonãtib9: tũc vidit il
: t enarauit: t pparauit t inuestiga
t. t dixit hoi. ‖ Ecce timor dñi ipa est
pia: t recedere a malo intelligentia.

Addidit aũt iob assumẽs XXIX
parabolã suã: t dixit: Quis mihi
tribuat vt sim iux mẽses pristi-
nos 9m dies qb9 de9 custodiebat me?
Qñ splẽdebat lucerna eius sup caput
meũ t ad lumẽ ei9 ãbulabã i tenebr?.
Sic fui i dieb9 adolescẽtie mee: qñ se-
creto de9 erat i tabnacko meo. Qñ erat
adhuc potẽs mecum t i circũitu meo pueri
mei. Qñ lauabã pedes meos butyro t
petra fudebat mihi riuos olei. Qñ pce
debã ad portã ciuitat? : t i platea para
bãt cathedrã mihi. Uidebãt me iuue-
nes t abscõdebãt: et senes assurgẽtes
stabãt. Principes cessabãt loq?: t digi-
tũ supponebãt ori suo. Uocẽ suã cohi
bebãt duces: t lingua eor sup gutturi suo
adherebat Aur? audiẽs beatificabat me
t oculus videns testimoniũ reddebat mi-
hi: eo q liberassẽ pauperẽ vociferantẽ
t pupillũ cui nõ eẽt adiutor. Bñdictio
perituri sup me veniebat: et cor vidue
consolar9 ssi. Justicia indutus ssi t vestiui
me sic vestimẽto t diademate iudicio
meo. Oculus fui ceco: t pes claudo. Pa
ter erã paupex: t causas quã nesciebã
diligẽtissime inuestigabã. Cõterebã mo
las iniq: t ỗ dẽtib9 illi9 auferebã ppdã.
Dicebãq; In nidulo meo moriar: t sic
palma multiplicabo dies. Radix mea
patula ẽ sec9 aq̃s: t ros morabit i messi
one mea. Gl̃ia mea semp inouabit: et
arc9 me9 i manu mea instaurabit. Qui
me audiebãt: expectabãt sniaz meã: et
tacẽti tacebant ad psiliũ meũ. Uerbis
meis addere nihil audebãt: t sup illos
stillabat eloquiũ meũ. Expectabãt me
sic pluuiã: t os suũ apiebãt q̃si ad im-
brem serotinũ. Si qñ ridebã ad eos: ñ
credebãt: t lux vult9 mei nõ cadebat i
terra. Si voluissem ire ad eos: sedebã pri
mus. Cũq; sederẽ q̃si rex circũstãte ex-
ercitu: erã tñ merẽtiũ psolator. XXX

Nunc aũt deridẽt me iuniores
natu q̃z nõ dignabar pẽs pone
re cũ canib9 gregis mei. Quoz
manus manuũ mihi erat p nihilo t vi-
ta l̃a putabãt indigni. Egestate t fa-
me steriles: q̃ rodebãt i solitudie squa-
lẽtes calamitate t miseria: t mãdebãt
herbas t arbor cortices: t radix iunipe-
roz erat cib9 eoz. Qui ỗ quallibus
ista rapiẽtes: cũ singla reperissent: ad
ea cũ clamore currebãt In deẽtis habi
tabãt torrẽtiũ: t i cauernis tre vl sup
glareã. Qui inf huiuscemodi lerabãt
t eẽ sub sentib9 delicias cõputabãt. fi B
lij stultor t ignobiliũ t i terra penit9
nõ pentes. Nũc i eoz cãticũ ẽsus sũ: t
fact9 sũ eis i puerbiũ. Abominãt me
t lõge fugiũt a me: t faciẽ meaz pspue Esa. 50. c
re nõ verẽt. Pharetrã eñ suã aquit t Mat. 26. g
afflixit me: t frenũ posuit i os meum.
Ad dexterã oriẽtis calamitat? mee ilic-
co surrexerũt. Pedes meos subũterfũt:
oppressert q̃si fluctib9 semit? suis. Dissi
pauerũt itinera mea: ĩsidiati sũt mihi
t pualuert: t nõ fuit q̃ ferret auxiliũ.
Quasi rupto muro t apta ianua irrue
rũt sup me: t ad meas miserias deuo-
luti sũt. Redact9 sũ i nihilũ. Abstulit C
q̃si vent9 desideriũ meũ t velut nubes
ptrãsiit sal9 mea. Nũc aũt i memetipo
marcescit aia mea et possidẽt me dies
affl̃ictiõis. Nocte hos meũ pforat dolo-
rib9 et q̃ me comedũt nõ dormiunt.
In multitudie eorũ psumit vestimẽtũ
meũ: t q̃si capitio tunice succinxerunt
me. Cõpar9 ssi luto: t assimilar9 sũ fauil
le t cineri. Clamo ad te t non exaudis Ps. 19. c
et sto t nõ respic? me. Mutatus es mi
hi i crudelẽ: t i duricia man9 tue adũ-
saris mihi. Eleuasti me t q̃si sup vẽtũ
ponẽs elisisti mevalide Scio qz morti
trades me: vbi pstituta ẽ dom9 oi viuẽ
ti. Uerũtñ nõ ad psũptionẽ eoz emit- D
tis manũ tuã t si corruerint ipe salua
bis. fleb̃ quõdã sup eo q̃ afflict9 erat
t cõpatiebat aia mea paup̃i. Expecta-
bã bona: t venerũt mihi mala: pstola-
bar lucẽ: t eruperũt tenebre Interiora
mea efferbuert absq; vlla req̃e: pueneꝛ
rũt me dies afflictiõis. Merẽs incede-
bã: sine furore psurgẽs: i turba clama-
bã. Frat fui draconũ t soci9 strutionũ.
Cut? mea denigrata est sup me: et ossa
mea aruerũt p caumate. Uersa ẽ in lu
ctũ cithara mea: t organũ meũ i vocẽ

Pepigi fed9 cũ (Rẽtiũ. XXXI B
oculis meis: vt ne cogitarẽ q̃dez
ỗ virgine. Quã eñ pt̃ hẽret i me
de9 desup: t hereditatẽ oipotẽs ỗ excel
sis. Nũq̃d ñ pditio ẽ iniq: t alienatio
opãtib9 iniusticiã? ‖ Nõne ipe psiderat Prou. 5. d
Iob. 34. c

D

vias meas: et cūctos gressus meos di-
numerat? Si ābulaui i vanitate ꝛ festi
nauit i dolo pes me⁹: appēdat me i sta
tera iusta: ꝛ sciat de⁹ simplicitatē meā.
Si declinauit gressus me⁹ ꝺ via: ꝛ si se-
cut⁹ ē oculꝰ me⁹ cor mei: ꝛ si i manib⁹
meis adhesit macula: seram ꝛ ali⁹ come-
dat: ꝛ ꝓgenies mea eradicet. Si dece-
ptū ē cor meum sup mkierē: ꝛ si ad ostiū
amici mei insidiat⁹ sū: scortū alteri⁹ sit
B uxor mea: ꝛ sup illā incuruēt alij. Hoc
est nephas ē ꝛ iniqtas maxia: ignis vs
q ad ꝙditiōes deuorās: ꝛ oia eradicās
genimia. Si ꝛtēpsi subire iudiciū cuꝫ
seruo meo et ancilla mea cū disceptarēt
Luc.16.a aduersū me. ‖ Quid esset faciā cū surre-
xerit ad iudicādū de⁹: ꝛ cuꝫ q̄sierit: qd
rndebo illi? Nonne q̄d nō i vtero fecit me
ꝺ ꝛ illū opat⁹ ē: ꝛ formauit me i vulua
vn⁹? Si negaui qđ volebā pauꝑib⁹: et
oculos vidue expectare feci. Si come-
di buccellā meā sol⁹: ꝛ nō comedit pu-
pill⁹ ex ea. Quia ab infātia mea creuit
mecū miseratio: ꝛ de vtero matrꝭ mee
egressa ē mecū. Si despexi ꝓtereūtē eo
q̄ nō habuerit idumētū: ꝛ absq; opimē
to pauperē. Si nō bñdixerūt mihi la-
tera ci⁹: ꝛ ꝺ vellerib⁹ ouiū meaꝝ calefa
C ctus ē. Si leuaui sup pupillū manum
meā etiā cū viderē me i porta supiorē:
humer⁹ me⁹ a iūctura sua cadat ꝛ bra-
chiū meū i suis ossib⁹ ꝙfringat. Semp
enim q̄si tumētes sup me fuct⁹ timui de
um: ꝛ pōdus ei⁹ ferre nō potui. Si pu
taui aurū robur meū: ꝛ ob rizo dixi fi-
ducia mea. Si letat⁹ sū sup multꝭ diui
tijs meis: et qz plurima repperit man⁹
mea. Si vidi solē cū fulgeret: ꝛ lunā i-
cedētē clare: ꝛ letatū ē i abscōdito cor
meū: ꝛ osculat⁹ sū manū meā ore meo:
q̄ ē iniqtas maxia: ꝛ negatio ꝓtra deū
Prou.17.a altissimus. ‖ Si gauisus sū ad ruinam
ei⁹ q̄ me oderat et exultaui q̄ inuenisset
eū malū. Non enim dedi ad peccādū gut
tur meū vt expeterē maledicens aiam
D eius. Si non dixerūt viri tabernaculi
mei: q̄s det de carnib⁹ eius vt sature-
mur. Foris nō mānsit pegrin⁹: ostiū me
um viatori patuit. Si abscōdi q̄si ho-
mo peccatū meum: ꝛ celaui i sinu meo
iniqtatē meā. Si expaui ad multitudi
nē nimiā ꝛ despectio ꝓpinquoꝝ terru-
it me: ꝛ nō magꝭ tacui: nec egressus sū
ostiū? Quis mihi tribuat auditorē vt

desideriū meū audiat ois potēs: ꝛ libē
scribat iḟe q̄ iudicat vi i humero me
portē illū: ꝛ circūdem illū q̄si coronā
mihi? Per singulos grad⁹ meos ꝓfi
ciabo illi: et q̄si principi offerā eū. Si
aduersū me terra mea clamat: ꝛ cū il
sulci eius deflent. Si fruct⁹ eius com
di absq; pecunia: ꝛ aiaꝫ agricolaꝝ eius
afflixi ꝓ frumēto oriat mihi imbu
ꝛ ꝓ hordeo spina. XXXI
O Miserūt aūt tres viri isti resp
dere Iob: eo q̄ iust⁹ sibi videre
tur. Et irat⁹ indignatusq; ē heliu fili
us barachel buzites ꝺ cognatiōe ram
Irat⁹ est aūt aduersū iob eo q̄ iustū
se esse diceret cor̄ deo. Porro aduer
amicos ei⁹ indignat⁹ ē: eo q̄ nō inue
nissent respōsionē rationabilē: ꝙ tā
modo ꝓdēnassent Iob. Igit heliu exp
ctauit Iob loquētē: eoq; seniores ceu
q̄ loquebāt. Cū aūt vidisset q̄ non re
spōdere nō potuissent: irat⁹ ē vehem
ter. Rndensq; heliu fili⁹ barachel bu
zites: dixit: Iunior sū ego: vos āt ant
quiores. Idcirco dimisso capite ver
sū vob indicare meā sentētiā. Sper
bā esse q̄ etas ꝓlixior loquerēt: ꝛ ān
rū multitudo doceret sapiētiā. Sz
video spūs ē in hoib⁹: et inspiratio
potētis dat intelligētiā. Nō sūt longe
sapiētes: nec senes intelligūt iudi
Ideo dicā: audite me: ostēdā vob
ego meā sapiam. Expectaui enim
vros: audiui prudētiā vras. Donec
sceptaremi ꝙmonib⁹ vris: ꝛ donec pa
bam vos aliq̄d dicere: ꝓsiderabā. Se
vt video nō ē q̄ possit arguere Iob
spōdere ex vob ꝙmonib⁹ ei⁹. Ne fo
dicatis: inuenim⁹ sapiētiā: deꝰ pellat
nō homo. Nihil locut⁹ est mihi
nō ꝙm ꝙmones vros rndebo illi. Et
muerūt: nec respōderūt vltra: abstul
q̄ a se eloquiū. Quia igit expectani
nō sūt locuti: steterūt: nec rnderūt
tra: rndebo ꝛ ego ptē meā: ꝛ ostēdā
entiā meā. Plen⁹ sū enim ꝙmonib⁹
coartat me spūs vteri mei. Ecce
me⁹ q̄si mustū absq; spiraculo q̄ la
culas nouas dirūpit. Loq̄r et respi
bo paululū: aperiā labia mea et re
debo. Nō accipiā ꝓsonā viri: ꝛ deū
mini nō eḡbo. Nescio enim q̄diu
tiam? et si p⁹ modicū tollat
Vdi igit (factor me⁹. XXX

loquis mea: ⁊ oēs ꝟmones meos
sculta. Ecce aperui os meū: loquat
lingua mea in faucib⁹ meis. Simplici
de meo ꝟmones mei: ⁊ sniam labia
a purā loquēt. Spūs dei fecit me:
spiraculū oipotētis viuificauit me.
Si potes rnde mihi: ⁊ aduersus faciē
meā cōsiste. Ecce ⁊ me sicut ⁊ te feē de-
: ⁊ de codē luto ego q̄z format⁹ sum.
Verūtn miraculū meū nō te terreat: et
loquētia mea nō sit tibi grauis. Dixi
g̃ in aurib⁹ meis: ⁊ vocē verboꝝ tu-
ū audiui. Mūdus sū ego ⁊ absq̄ de-
ro imaculat⁹: ⁊ nō ē iniq̄tas in me.
ata q̄relas i me reperit: idō arbitra-
s ē me inimicū sibi. Posuit i neruo
des meos: custodiuit oēs semitas
eas. Hoc ē g̃ in q̄ nō es iustificatus.
ndebo tibi: q̄ maior sit de⁹ hoīe. Ad
ersus eū cōtēdis: ꝙ nō ad oia verba
derit tibi. Semel loquit de⁹: ⁊ scdo
idem nō repetit. Per sōniū i visione
octurna: q̄n irruit sopor sup hoies: et
dormiūt i lectulo. Tūc aperit aures vi
rū ⁊ erudiēs eos instruit disciplina:
ut auertat hoiem ab his q̄ fecit: ⁊ libe
et eū de superbia: eruens aiaz ei⁹ a cor-
uptione ⁊ vitā illi⁹ vt nō trāseat i gla
ū. Increpat q̄z p dolorē in lectulo: ⁊
a ossa ei⁹ marcescere facit. Abomina
bilis ei fit i vita sua panis: ⁊ ale illi⁹ ci
bus ante desiderabilis. Tabescat caro
⁹: et ossa q̄ tecta fuerāt nudabit. Ap
propinq̄bit corruptioni aia ei⁹: et vi-
a illi⁹ mortiferis. Si fuerit p̄ eo ange
us loquēs vn⁹ de milib⁹ vt annūciet
ois equitatē: miserebit ei⁹: et dicet:
Libera eū vt nō descēdat in corrept̄o-
nē. Inueni in q̄ ei ꝓpitier. Cōsūpta est
caro eius a supplitijs: reuertat ad dies
adolescētie sue. Deprecabit deū ⁊ placa
bilis ei erit: ⁊ videbit faciē ei⁹ in iubi-
lo: ⁊ reddet homi iusticiā suā. Respici-
et hoies: ⁊ dicet: Peccaui ⁊ vere deliq̄:
ignē erā dign⁹ si recepit. Liberauit ani
mā suā ne ꝓgeret in interitū: sz viuēs
lucē videret. Ecce hec oia operatur de⁹
trib⁹ vicib⁹ p singulos: vt reuocet ani
mas eoꝝ a corruptiōe: ⁊ illumiet i luce
viuentiū. Attēde iob ⁊ audi me: et ta-
ce dū ego loquor. Si aūt habes q̄d lo-
quaris: respōde mihi. Loquere. Volo
enim te apparere iustū. Q̄ō si non habes
audi me ⁊ tace: ⁊ docebo te sapientiā.

Pronūcians itaq̄ heliu etiā hec locut⁹ ē: Audite sapiētes verba mea: et eruditi auscultate me. Auris enī verba ꝓbat: 51.2.b
et guttur escas gustu dīiudicat. Judi-
ciū eligam⁹ nob: et iter nos videamus
q̄d sit meli⁹. Quia dixit iob: iust⁹ sum:
et de⁹ subuertit iudiciū meū. In iudi-
cādo enī me mēdaciū ē: violēta sagit-
ta mea absq̄ vllo peccato. Quis ē vir
vt ē iob q̄ bibit subsānatōez q̄si aquā:
q̄ gradit cū operātib⁹ iniq̄tatē: ⁊ am-
bulat cū viris impīs? Dixit enī: Non
placebit vir deo: etiā si cucurrerit cū eo
Ideo viri cordati audite me. Absit a
deo impietas: et ab oipotēte iniq̄tas.
Op⁹ enī hois reddet ei: ⁊ iux vias sin- B
gulorū restituet eis. Uere enī deus nō
cōdēnabit frustra: nec oīpotēs subu-
ertet iudiciū. Quē cōstituit aliū sup
terrā: aut quē posuit sup orbē quē fa-
bricat⁹ est? Si direxerit ad eū cor suū:
spīm illi⁹ ⁊ flatū ad se trahet. Deficiet
omis caro simul: ⁊ homo i cinerē reuer-
tet. Si habes g̃ intellectū audi qō di-
cit: et ausculta vocē eloquij mei. Nūq̄d
q̄d qui ñ amat iudiciū sanari pōt? Et
quō tu eū qui iust⁹ est intātū ꝯdēnas?
Qui dicit regi: apostata: q̄ vocat du-
ces impios. ‖ Qui ñ accipit ꝓsonas ꝑn Mat.22.b
cipū: nec cognouit tyrānū cū discepta Ro.2.b
ret cōtra pauperē. Op⁹ enī manuū ei⁹ C
sūt vniuersi. Subito morient ⁊ in me
dia nocte turbabit ꝓli: ⁊ ꝓtransibūt
⁊ auferēt violentū absq̄ manu. ‖ Ocu- ℣.51.a
li enī ei⁹ sup vias hoim: et oēs gressus Prou.5.b
eorū cōsiderat. Nō sūt tenebre: et nō ē
umbra mortis: vt abscōdant ibi q̄ ope
rant iniq̄tatē. Neq̄ enī vltra in hois
potestate ē: vt veniat ad deū in iudici-
um. Cōteret multos inumerabiles: et
stare faciet illos ꝓ eis. Nouit enī opa
eorū: ⁊ idcirco inducet noctē: ⁊ ꝓterēt.
Quasi impios percussit eos in loco vidē
tiū. Qui q̄si de industria recesserūt ab
eo: et oēs vias eius intelligere nolue-
rūt: vt puenire facerēt ad eum clamo-
rem egeni: et audiret vocē pauperum.
Ipo enī cōcedēte pacē: q̄s est q̄ cōdem D
net? Et quo absconderit vultū: q̄s ē qui
cōtemplet eum? Et sup gentes: et sup
omnes hoies. Qui regnare facit hoiem
hypocritā: ꝓpter peccata ꝓli. Quia er
go ego locut⁹ sum ad deum: te quoq̄

nō phibebo. Si errauī tu doce me. Si iniq̄tatē locut⁹ sū vltra nō addā. Nūq̄d a te de⁹ expetit eā: q̄r displicuit tibi? Tu esto cepisti loq̄: t non ego. Q̄r si q̄d nosti meli⁹: loq̄re? Viri itelligētes loquāt mihi: t vir sapiens audiat me. Job āt stulte locut⁹ ē: t ꝟba illi⁹ nō sonāt disciplinā. Pr̄ mi: p̄bet iob vsq̄ ad finē Ne desinas ab hoie iniq̄tat̄: q̄ addidit sup̄ petā sua blasphemiaz. Inter nos interi ꝓstringat: t tūc ad iudiciuz p̄uocet ꝟmonib⁹ suis deū. XXXV

Hēlihu hec rursū locutus ē. Nūq̄d eq̄ videt tibi tua cogitatio: vt diceres iustior deo sū? Dixisti esto. Nō tibi placet q̄ rectū ē: vel q̄d tibi p̄derit: si ego peccauero? Itaq̄ rēdebo ꝟmonib⁹ tuis: t amicis tuis tecū. Suspice celū t ītuere: t ꝓtemplare ethera q̄ altior te sit Si peccaueris q̄d ei nocebis? Et si mltiplicate fuerit iniq̄tates tue: q̄d facies ꝫ eū Porro si iuste egeris q̄d donabis ei: aut q̄d ꝺ mānu tua accipiet? Vol q̄ sicis tui ē nocebit impietas tua: t filiū hois adiuuabit iustitia tua. Propter multitudinē calūniatoꝝ clamabūt t eiulabūt ꝓp̄ vim brachū tyrānoꝝ. Et nō dixit vbi ē de⁹ q̄ fecit me: qui dedit carmia in nocte. Qui docet nos sup̄ iumēta ꝛre: et sup̄ volucres celi erudit nos Ibi clamabūt t nō exaudiet ꝓp̄ superbiā malox. Nō ꝫ frustra audiet de⁹: t oipotēs causas singlox intuebit. Etiā cū dixeris: non ꝓsiderat: iudicare coram illo: t expecta eū. Nunc esto nō infert furorē suū: nec vlciscit scelus valde. Ergo iob frustra aprit os suū: t absq̄ scia ꝟba multiplicat.

Addens q̄z heliu (cat. XXXVI hec locut⁹ ē: Sustine me paululū: t indicabo tibi. Adhuc esto habeo q̄d p̄ deo loq̄r. Repetam sciam meā a p̄ncipio: t operatorē meū p̄babo iustū. Uere esto absq̄ mēdacio ꝟmōes mei: t p̄fecta scia p̄babit tibi. Deꝰpotētes nō abūcit cū t ipse sit potēs: sed nō saluat ipios: t iudiciū paup⁹ tribuit Nō aufert a iusto ocłos suos: t reges i solio collocat i ꝑpetuū: t illic erigunt. Et si fuerint i catenis t vinciāt funib⁹ pauptat̄: indicabit eis opa eoꝝ et: t scelera coꝝ: q̄r violēti fuerūt. Revelabit q̄z aurē coꝝ vt corripiat: t loquet vt reuertāt ab iniq̄tate. Si audierint t obseruauerint: cōplebunt dies suos i bono: t annos suos in gl̄ia. Si aut nō audierint: trāsibūt p gladiū: t ꝓsumēt i stulticia. Simulatores t callidi p̄uocāt irā dei: nec clamabūt cū vincti fuerint. Morietur i tēpestate aīa eoꝝ t vita eoꝝ iter effeminatos. Eripiet ō angustia sua psupez t revelabit i tribulatione aurē eiꝰ. Igit̄ saluabit te de ore angusto latissime t nō habentē fūdamētū subter se. Reqes aūt mente tue erit plena pinguedie. Causa tua q̄si impij iudicata ē: causā iudiciūq̄ recipies. Nō te q̄ superet ira vt aliquem opp̄imas: nec multitudo donox inclinet te. Depone magnitudinē tuā absq̄ tribulatiōe: t oēs robustos fortitudine. Ne ꝓtrahas noctem: vt ascēdāt pp̄li p eis. Caue ne declines ad iniq̄tatē. Hāc esto cepisti seq̄ p⁹ miseriā. Ecce de⁹ excelsus i fortitudine sua t nullꝰ ei similis i legislatoribꝰ. Quis poterit scrutari vias eiꝰ: aut quis audet ei dicere: operat⁹es iniq̄tatē Memēto q̄ ignores opꝰ eiꝰ ꝺ q̄ cecinerūt viri. Oēs homines dēt esto: vnusq̄sq̄ intuet ꝓcul. Ecce de⁹ magnꝰ vincēs sciam nr̄az. Numerus anox eiꝰ inestimabilis. Qui auferet stillas pluuie: et effūdit imbres adinstar gurgitū q̄ ꝺ nubib⁹ fluūt: q̄ ꝓcrepuerūt desup̄. Si voluerit extēdere nubes q̄si tētoriū suū: t fulgurare lumine suo desup̄: cardines q̄z maris operiet. Per hec esto iudicat ꝓp̄los: et dat escas multis mortalibꝰ. In mānib⁹ abscōdit lucē: t ꝓcipit ei vt rursus adueniat. Annūciat ꝺ ea amico suo q̄ possessio eiꝰ sit: nec ad eā possit ascēdere. XXXVII Uper ꝫ expauit cor meū: t commōtū ē ꝺ loco suo. Audite audite vocē i terrore vocis eius t sonū ꝺ ore illius exiēte. Subter oēs celos ipe ꝓspicit: t lumē illius sup̄ termios ter. Post eū rugiet sonitꝰ: tonabit voce magnitudinis sue: t nō inuestigabit cū audita fuerit vox eiꝰ ‖ Tonabit deꝰ i voce sua mirabiliter: q̄ fac magna t inscrutabilia. Qui p̄cipit niui vt descēdat in terrā: et hyemis pluuiis t imbri fortitudis sue. Qui i manu oim hoim signat: vt noverint singuli opa sua. Ingredietur bestie latibulū suū: t i antro suo morabunt. Ab interioribꝰ egredietur tēpestas: et ab arcturo frigꝰ: flāte deo ꝓcrescit gelu: t

rsū latissime fundāt aq̄. Frumentū
sūderat nubes: ⁊ nubes spargunt lu
mē suū. Que lustrāt cūcta ꝙ circūitū q̄
q̄s eas volūtas gubernant⁊ duxerit
oē qđ p̄cepit illi sup facie orbis ⁊ra
ū: siue i vna tribu: siue i
q̄cūq̄ loco miscōie sue eas iusserit iue
ri Ausculta hec iob: sta ⁊ ꝓsidera mi
bilia dei. Nūq̄d scis qñ p̄cepit deus
pluuijs vt ostenderet lucē nubiū ei⁹? Nū
q̄d nosti semitas nubiū magnas: ⁊ ꝓfe
ctas sciētias? Nōne vestimēta tua cali
da sūt cū pflata fuerit ⁊ra austro? Tu
forsitan cū eo fabricat⁹ es celos: q̄ soli
dissimi q̄si ere fusi sūt. Ostende nob q̄d
dicam⁹ illi. Nos q̄ppe inuoluimur tene
bris. Quis narrabit ei q̄ loquor? Etiā
si locut⁹ fuerit hō deuorabit: at nunc
non videret lucē. Subito aer coget i nu
bes: ⁊ vēt⁹ trāsiēs fugabit eas. Ab aq̄
lone aurum venit: ⁊ a deo formidolosa
laudatio Digne eū iuenire ñ possum⁹.
Magn⁹ fortitudie ⁊ iudicio ⁊ iustitia:
q̄ enarrari nō pōt. Ideo timebūt eū vi
ri ⁊ nō audebūt ꝓtēplari oēs q̄ sibi vi
dent esse sapientes. XXXVIII

Respōdēs aūt dñs iob ō turbine
dixit: Quis ē iste inuoluēs sniias
sermonib⁹ imperitis? Accinge sicut vir
lūbos tuos: interrogabo te: ⁊ rñde mi
hi Ubi erat qñ ponebā fundamēta ter
re? Indica mihi si habes intelligentiaz.
Quis posuit mensuras ei⁹ si nosti: vel
q̄s tetēdit sup eaz lineā? Sup q̄ bases
illi⁹ solidate sūt? Aut q̄s demisit lapi
dem angularē eius cū me laudarēt sīl
astra matutina: ⁊ iubilarēt oēs filij
dei? Quis cōclusit ostijs mare qñ erū
pebat q̄si de vulua p̄cedēs: cū ponerē
nubē vestimētū ei⁹: ⁊ caligine illud q̄
si pānis infantie obuoluerē. Circūde
di illud terminis meis: et posui vectē
⁊ ostia ⁊ dixi: Usq̄ huc venies: ⁊ nō ꝓ
cedes amplius: ⁊ h̄ ꝓfringes tumētes flu
ctus tuos. Nūq̄d post ortū tuū p̄cepi
sti diluculo: ⁊ ostēdisti auroze locū suū
⁊ tenuisti ꝓcutiēs extrema ⁊re: excussi
sti impios ex ea? Restituet vt lutū sig
naculū: ⁊ stabit sicut vestimētū. Aufe
ret ab ipīs lux sua: et brachiū excelsū
cōfringet. Nūq̄d ingressus es ꝓfundū
maris⁊: ⁊ i nouissimis abyssi deambula
sti? Nūq̄d aperte sūt tibi porte mort⁊: et
ostia tenebrosa vidisti? Nūq̄d ꝓsidera
sti latitudinē ⁊re? Indica mihi si nosti
oia i q̄ via lux habitet et tenebrar⁊ q̄s
loc⁹ sit: vt ducas vnūquodq̄ ad ter
minos suos: ⁊ itelligas semitas dom⁹ ei⁹.
Sciebas tūc q̄ nascitur⁹ esses: ⁊ nume C
rū dier⁊ tuor⁊ noueras? Nūq̄d ingressus
es thesauros niuis: aut thesauros grā
dinis aspexisti: q̄ ꝓparaui i tp̄s host⁊: i
die pugne ⁊ belli? Per quā viā spargi
tur lux: diuidit⁊ est⁹ sup ⁊rā? Quis de
dit vehemētissimo imbri cursū: ⁊ viam
sonāt⁊ tonitrui: vt plueret sup ⁊rā absq̄
hoie in deserto vbi null⁹ mortaliū cō
morat⁊ vt ipleret inuia ⁊ desolata: ⁊ p
duceret herbas virētes? Quis ē pluuie
pater: vel quis genuit stillas rorist? De
cui⁹ vtero egressa ē glacies: ⁊ gelu ō ce
lo q̄s genuit? In siccitudinē lapidis aq̄
durant⁊: ⁊ superficies abyssi ꝓstringit. Nū
quid cōiūgere valebis micātes stellas
pliades aut gyrū arcturi poteris dissi
pare? Nūq̄d ꝓduc⁊ lucifer⁊ i tpe suo: ⁊ D
vesper⁊ sup fines terre ꝓsurgere facis?
Nūq̄d nosti ordinē celi: ⁊ pones rōnez
ei⁹ i ⁊rā? Nūq̄d eleuabis i nebula vocē
tuā: ⁊ imper⁹ aq̄⁊ operiet te? Nūq̄d mit
tes fulgura ⁊ ibūt: ⁊ reuertētia dicēt ti
bi: assumus? Quis posuit i visceribus
hois sapiaz: vt q̄s dedit gallo itelligen
tiā? Quis enarrabit celor⁊ rōnez: ⁊ cō
tiā? Quis ad nutū celi q̄s dormire faciet? Qñ fūda
bat⁊ puluis i ⁊rā: ⁊ glebe cōpingebāt⁊?
Nūq̄d capies leene p̄dā: ⁊ aiaz catulo
rū ei⁹ iplebis: qñ cubāt i antris: ⁊ i spe
cub⁹ insidiāt⁊ ‖ Quis ꝓparat coruo escā Ps. 14
suā: qñ pulli ei⁹ clamāt ad deū vagien
tes eo ꝙ nō habeāt cibos? XXXIX

Nūq̄d nosti tp̄s part⁹ ibicū in
petris: vt pruricētes ceruas ob
seruasti? Dinumerasti mēses ꝓce
ptus ear⁊: ⁊ scisti tp̄s part⁹ ear⁊? Incur
uāt⁊ ad fetū ⁊ pariūt: ⁊ rugit⁹ emittūt.
Separant⁊ filij ear⁊: ⁊ pergunt ad pastū:
egrediūt⁊ ⁊ nō reuertūt⁊ ad eas. Quis di
misit onagrū libū ⁊ vincula ei⁹ quis
soluit? Cui dedi i solitudie domū: ⁊ ta
bernacula ei⁹ i ⁊ra salsuginis. Cōtēnit
multitudinē ciuitat⁊: clamorē exacto
ris nō audit. Circūspicit mōtes pascue
sue: ⁊ virētia queq̄ q̄rit. Nunq̄d vo- B
let rhinoceros ꝺ seruire tibi: aut morabi
tur ad p̄sepe tuū? Nūq̄d alligabis rhi
nocerotā ad arādū loro tuo: aut ꝓfrin
get glebas vallis p⁹ te? Nūq̄d fiducia

habebis ī magna fortitudīe eī⁹: et de-
relinques ei labores tuos. Nūq̄d cre-
des illi qm̄ semētē reddat tibi: et areā
tuaz cōgreget? Pēna strutiōis sīlis est
pēnīs heroḋ̄ ꝛ accipitr̄. Qm̄ derelin
quit ous sua ī terra: tu forsitā ī pulue
re calefacies ea? Obliuiscīt ꝙ pes cō-
C culcet ea: aut bestia agri ꝓterat. Dura-
tur ad filios suos ąsi non sint sui: fru-
stra laborauit nlko timore cogēte. Pri
uauit eī eā de⁹ sapia: nec dedit illi i-
telligentiā. Cū tps fuerit in altū alas
erigit: deridet equū ꝛ ascēsorē ei⁹. Nūq̄d
p̄bebis equo fortitudinē: aut circū
dabis collo ei⁹ hinnitū? Nūq̄d suscita
bis eū ąsi locustas? Gloria nariū eius
terror: terrā vngula fodit. Exultat au-
dacter: in occursū pgit armatis. Cōtē-
nit pauorē: nec cedit gladio Sup iḋm
sonabit pharetra: vibrabit hasta ꝛ cly-
peus. Feruēs ꝛ fremēs sorbet terram:
nec reputat tube sonare clāgorē. Ubi
audierit buccinā: dicit vah: ꝓcul odo-
raī bellū exhortationē ducū: ꝛ vllula-
tū exercit⁹. Nūq̄d ꝙ sapiaz tuā plume-
scit accipiter: expādēs alas suas ad au
strū? Nūq̄d ad p̄ceptum tuū eleuabīt
D aq̄la: ꝛ ī arduis ponet nidū suū? In pe
tris manet: ī p̄ruptī silicib⁹ cōmorat:
atq; inacessis rupib⁹. Inde cōtēplat
escā: ꝛ delōge oculi ei⁹ ꝓspiciūt. Pulli
ei⁹ lambūt sāguinē: ꝛ ubicūq; cadauer
fuerit: statim adest. Et adiecit dñs: ꝛ lo
cut⁹ ē ad iob. Nūq̄d q̄ ꝓtendit cū deo:
tam facile cōquiescit? Utiq; q̄ arguit
deū debet ꝛ respōdere ei. Rndēs āt iob
domino dixit: Qui leuiter locut⁹ sū re
F.9.c spōdere q̄d possū? Manū meā ponam
sup os meū. Unū locut⁹ sū: qō vtinaz
nō dixissem: ꝛ altep q̄b⁹ vltra nō addā.

A Espondēs aūt dñs iob XL
F.38.a de turbine: dixit: Accinge sicut
vir lūbos tuos: interrogabo te
ꝛ indica mihi Nūq̄d irritū facies iudi
ciū meū: et cōdēnabis me vt iustifice-
ris? Et si habes brachiū sicut de⁹ ꝛ vo
ce siki tonas: circūda tibi decorē et in
sublime erigere: ꝛ esto glorios⁹: ꝛ spe-
B ciosis iduere vestib⁹. Disperge supbos
in furore tuo: ꝛ ꝓfunde eos: ꝛ respicīs
oēz arrogātē humilia. Respice cūctos
supbos ꝛ ꝓfunde eos: ꝛ ꝓtere impios ī
loco suo. Abscōde eos ī puluere sīk: et
facies eoꝝ demerge in foueā: ꝛ ego ꝓfi
tebor ꝙ saluare te possit dextera tua.
‖Ecce behemoth quē feci tecū: fenū q
si bos comedet. Fortitudo ei⁹ in lūbis
ei⁹: ꝛ ẋtus illi⁹ in vmbilico vēris ei⁹.
Stringit caudā suā ąsi cedrū: nervi te
sticuloꝝ ei⁹ pplexi sunt. Ossa ei⁹ velut
fistule eris: cartilago illius ąsi lamine
ferree. Ipe ē ꝓncipiū viarū dei. Qui fe
cit eū applicabit gladiū ei⁹: huic mon
tes herbas ferūt. Omnes bestie agri lu
dent ibi: subumbra dormit ī secreto ca
lami ī locis humētib⁹. Protegūt um
bre vmbrā ei⁹ circūdabūt eū salices tor
rētī. Ecce absorbebit fluuiū: ꝛ nō mi
rabīt: ꝛ habet fiduciā ꝙ influat iordā
nis ī os ei⁹. In oculis ei⁹ ąsi hamo co
pies eū: ꝛ in fudib⁹ ꝓforabit nares ei⁹.
An extrahere poter̄ leuiathā hamo?
Fune ligabis linguā ei⁹? Nūq̄d ponet
circulū ī narib⁹ ei⁹: aut armilla pfora
bis maxillā ei⁹? Nūq̄d multiplicabit
ad te p̄ces: aut loquet tibi mollia? Nū
q̄d feriet tecū pactū: ꝛ accipies eū fa
sempiternū? Nunq̄d illudes ei ąsi ut
aut ligabis eū ancillis tuis? Cōcidet
eū amici: diuident illū negociatores?
Nūquid implebis sagenas pelle eius
et gurgustiū piscīū capite illius? Po
nes sup eū manū tuā. Memēto belli
nec vltra addas loq̄. Ecce spes ei⁹ fru
strabīt eū: ꝛ vidētibus cūctī ꝓcipita
bit.

On ąsi crudelis su (bīt. XL
scitabo eum‖Quis ēt resista
pōt vultui meo: ꝛ q̄s ante do
mihi vt reddā ei? Dia q̄ sub celo sunt
mea sūt. Nō parcā ei verbis potēdis
ꝛ ad depcandū cōpositis. Quis revela
bit faciē indumēti ei⁹: ꝛ i mediū oris
ei⁹ q̄s intrabit. Portas vult⁹ ei⁹ quis
aperiet. Per gyrū dentiū ei⁹ formido
corp⁹ illi⁹ ąsi scuta fusiliae cōpactum
squamis se pmētib⁹. Una vni ꝓsilit
ꝛ ne spiraculū q̄dē incedit p eas. Unus
alteri adherebit: ꝛ tenētes se neqbunt
sepabunt. Sternutatio ei⁹ splēdor
nis: ꝛ oculi ei⁹ vt palpebre diluculi. De
ore ei⁹ lāpades ꝓcedunt sicut rede
nis accēse: ō narib⁹ ei⁹ ꝓcedit fumus
olle succēse arq; feruēt̄. Halit⁹ ei⁹ pru
nas ardere facit: et flāma de ore ei⁹
egredīt. In collo ei⁹ morabīt fortitu
do: et faciē ei⁹ ꝓcedit egestas. Mem
carniū ei⁹ coherētia sibi. Mittet ꝓ
fulmina: et ad locū aliū nō ferent.

ndurabit tāq̄ lapis: t stringet ēsi
leatoris incus. Cū sublat⁹ fuerit:
ebit angeli: t territi purgabūt. Cū
hēderit eū gladi⁹ subsistere nō po
et neq̄ hasta neq̄ torax. Reputabit
ēsi paleas ferrū: et ēsi lignū putri-
es. Nō fugabit eū vir sagittari⁹: in
alā versi sūt ei lapides fūde. Quasi
alā estimabit malleū: et deridebit
tāte hastā. Sub ipo erit radij sol:
ternet sibi aurū ēsi lutū. Feruescere
er ēsi ollā pfundū mar̄: et ponet
eū vnguenta bullīt. Post eū luce
semita: estimabit abyssū ēsi senesce
. Nō ē sup terrā ptās q̄ cōparet ei:
ctus est vt nullū timeret. Oē sublime
et ipe ē rex sup vniuersos filios su
Espondēs aūt (perbie. XLII
iob dño: dixit: Scio q̄ oīa po
tes: et nulla te latet cogitatio.
is ē iste q̄ celat consiliū absq̄ scia
o insipiēter locut⁹ sū: t q̄ vltra mo
excederēt scientiā meaz. Audi t ego
interrogabo te: t rūde mihi. Audi
auris audiuit te: nūc aūt ocul⁹ me⁹
det te. Idcirco ipe me reprehendo: et
penitētiā i fauilla: t cinere. Post-
aūt locut⁹ ē dñs verba hec ad iob di
ad eliphaz themanitē. Irat⁹ est fu-
me⁹ i te t ī duos amicos tuos: qm
ctis locuti coram me rectū sicut ser-
us me⁹ iob. Sumite g̃ vob septē tau-
t septē arietes: t ite ad seruū meū
: t offerte holocaustū p vobis. Job
t seru⁹ me⁹ orabit p vob. Faciē eius
cipiā: vt nō vob imputet stulticia.
q̄ em locuti estis coram me rectū: si-
ut seruus me⁹ iob. Abierunt g̃ eliphaz
themanites t baldath suites t sophar
naamathites: t fecerūt sicut locut⁹ fu-
rat dñs ad eos: t suscepit dñs faciem
b. Dñs aūt pūsus ē ad penitētiā iob
orauerat ille p amicis suis. Et addidit
nes oia q̄cūq̄ fuerāt iob duplicia. Ue
erunt aūt ad eū oēs frēs sui t vniūse
ores sue t cūcti q̄nouerāt eū pus: t
ederūt cū eo panē in domo ei⁹. Et
uerūt sup eū caput t psolati sūt euz
p ei malo q̄ intulerat dñs sup euz:
dedit ei vnusq̄sq̄ ouē vnā t inaurē
reā vnā. Dñs aūt bñdixit nouissimis
b magis q̄ principio eius. Et facta
t ei q̄tuordecim milia ouiū: t sex mi
camelorū: et mille iuga boū et mille
asine: t fuerūt ei septē filij t tres filie.
Et vocauit nomē vni⁹ die: t nomē se-
cūde cassiā: t nomē tertie cornustibij.
Nō sūt aūt inuēte mulieres speciose si
cut filie iob i vniuersa terra. Deditq̄
eis pater su⁹ hereditatē iter frēs eaz.
Vixit autē iob post flagella hec: centū
q̄draginta ānis t vidit filios suos t fi
lios filioz suoz vsq̄ ad q̄rtā generati
onē: t mortu⁹ ē senex t plen⁹ dierum.

Explicit liber Job. Incipit plogus
bti Hieronymi pbri in Psalteriū.

Psalteriū rome dudū positus
emēdarā: t iuxt septuaginta
iterpretes: iz cursim: magna ta
mē ex parte correxerā. Qđ q
rursū videtis o paula t eustochiū scri-
ptorū vitio depravatū: plusq̄ antiquū
errorē q̄ nouaz emendationē valere:
me cogit⁹ vt veluti quodā nouali: scis
sū iam aruū exerceā: t oblīq̄s sulcis re
nascētes spinas eradicē: equū eē dicē-
tes: vt qđ crebro male pullulat: crebri⁹
succidat. Unde cōsueta pfatiōe cōmo
neo: tam vos q̄b⁹ forte labor iste desu-
dat: q̄ eos q̄ exemplaria istiusmōi ha-
bere voluerint: vt q̄ diligēter emēdaui
cū cura t diligētia trāscribant. Notet
sibi vnusq̄sq̄ vel iacētē lineā: vl radi
antia signa. id ē obolos: vel astericos:
t vbicūq̄ viderit virgulā pcedētē: ab
ea vsq̄ ad duo pūcta q̄ imp̄ssim⁹: sciat
in septuagita trāslatorib⁹ pl⁹ haberi:
vbi autē pspexerit stelle similitudinē: de
hebreis voluminib⁹ addituz nouerit
eq̄ vsq̄ ad duo pūcta: iuxta theodotio
nis dūtaxat editionē: qui simplicitate
monis a septuagita iterp̄tib⁹ nō dis-
cordat. Hec g̃ t vobis t studioso cuiq̄
feciſſe me sciēs: nō ābigo mltos fore: q̄
vl inuidia vl supcilio malint p̄tēnere vi
deri pclara q̄ discere: t de turbulento
magz riuo q̄ ō purissimo fōte potare.

Explicit plog⁹. Incipit liber Hymn-
oz vel soliloquoz. Psalm⁹ dauid I

Beatus vir qui
non abūt in cōsilio im-
piorū: et in via peccato
rū nō stetit: et in cathe-
dra pestilētie non sedit.
Sz in lege domini volūtas eius: et in
lege ei⁹ meditabitur die ac nocte. ‖Et Hiere. 17. b
erit tanq̄ lignum quod plantatum est

ſecus decurſus aquarū: quod fructum ſuū dabit in tpe ſuo. Et foliū eius nō defluet: ⁊ oia q̄cūq; faciet ꝓſperabūt. Nō ſic impij nō ſic: ſz tā q̄ pulis quē ꝓijcit vēt⁹ a facie terre. Ideo nō reſurgūt impij in iudicio: neq; peccatores in ꝯſilio iuſtoꝝ. Qm̄ nouit dñs viā iuſtorū: ⁊ iter impioꝝ peribit. Pſalm⁹ dō.

Act⁊.4.e Quare fremuerūt gētes: ⁊ II
q pp̄li meditati ſūt inania. Aſtiterūt reges terre ⁊ p̄ncipes cōuenerūt in vnū: aduerſus dñm ⁊ adūſus chriſtū ei⁹. Dirūpam⁹ vincula eorū: ⁊ p̄jciam⁹ a nobis iugum eoꝝ. Qui habitat i celis irridebit eos: ⁊ dñs ſubſānabit eos. Tūc loquet ad eos i ira ſua ⁊ in furore ſuo ꝓturbabit eos. Ego āt cōſtitut⁹ ſū rex ab eo ſup ſion montē

Heb.1.b.et Act⁊.13.e ſanctū ei⁹: p̄dicās p̄ceptū eius. ‖Dñs dixit ad me fili⁹ meus es tu: ego hodie genui te. Poſtula a me ⁊ dabo tibi gētes hereditatē tuā: ⁊ poſſeſſionē tuam

Apoc.2.g et.19.c termios terre ‖Reges eos i v̄ga ferrea: ⁊ tāq; vas figuli ꝓfringes eos. Et nūc reges intelligite: eruditi q̄ iudicatis terrā. Seruite dño in timore: et exultate ei cū tremore. Apphēdite diſciplinā ne q̄n irascat dñs: ⁊ pereatis de via iuſta. Cū exarſerit in breui ira eius: beati oēs q̄ cōfidūt i eo. Pſalm⁹ dauid cū fugeret a facie abſalō filij ſui. III

Domine q̄d multiplicati ſūt qui tribulāt me? multi inſurgūt ad
uerſū me. Multi dicūt aie mee:

ꝑ.76.et.141 nō eſt ſal⁹ ipi i deo eius. ‖Tu aūt dñe ſuſceptor me⁹ es: gl̄ia mea et exaltans caput meū. Voce mea ad dñm clamaui: et exaudiuit me de mōte ſācto ſuo. Ego dormiui ⁊ ſopor⁹ ſū: ⁊ exurrexi q̄z dñs ſuſcepit me. Non timebo milia pp̄li circūdātis me: exurge dñe ſaluū me fac de⁹ me⁹. Qm̄ tu p̄cuſſiſti oēs aduersantes mihi ſine cauſa: dētes peccatorū ꝯtriuiſti. Dñi ē ſal⁹: ⁊ ſup pp̄m tuū bñdictio tua. In finē i carmib⁹: pſalm⁹ dauid. IIII

Cum inuocarē (mus exaudiuit me de⁹ iuſticie mee: i
c tribulatiōe dilataſti mihi. Miſerere mei: ⁊ exaudi orationē meā. Filij hoim vſq; q̄ graui corde: vt q̄d diligitis vanitatē ⁊ q̄ritis mendaciū? Et ſcitote q̄m mirificauit dñs ſāctū ſuū: dñs exaudiet me: cū clamauero ad eū.

Eph.4.f Iraſcimini ⁊ nolite peccare: q̄ dicit⁊ i cordib⁹ vr̄is: ⁊ in cubilib⁹ vr̄is cōpungimini. Sacrificate ſacrificiū iuſtitie ⁊ ſperate in dño: multi dicūt q̄s oſtendit nob bona? Signatū eſt ſup nos lumen vult⁹ tui dñe: dediſti letitiā i corde meo. A fructu frumēti vini et olei ſui multiplicati ſūt. In pace i idipm dormiā ⁊ requieſcā. Qm̄ tu dñe ſing⁊ lariter i ſpe: ꝯſtituiſti me. In finē p ea q̄ hereditatē ꝓſequit: pſalm⁹ dauid. V

Verba mea auribus pcipe
dñe: intellige clamorē meū. Intende voci oratiōis mee: rex meus ⁊ de⁹ me⁹. Qm̄ ad te orabo dñe: mane exaudies vocē meā. Mane aſtabo tibi et videbo: q̄m nō de⁹ volēs iniq̄tatē tu es. Neq; habitabit iuxt te malignus: neq; p̄manebūt iniuſti añ oculos tuos. Odiſti oēs q̄ opant iniq̄tatem: pdes oēs q̄ loquūt mendaciū. Virum ſāguinū ⁊ doloſū abominabit dñs: ego aūt i multitudine miſerie tue. Introibo i domū tuā: adorabo ad tēplū ſanctū tuū in timore tuo. Dñe deduc me i iuſticia tua: p̄pt inimicos meos dirige in ꝯſpectu tuo viā meā. Qm̄ nō ē i ore eorū veritas: cor eorū vanū ē. ‖Sepulchrū patēs ē guttur eorū: linguis ſuis doloſe agebāt: iudica illos deus. Decidāt a cogitationib⁹ ſuis: ſm multitudinē impietatū eoꝝ expelle eos: q̄m irritauerūt te dñe. Et letent oēs q̄ ſperant in te: in eternū exultabūt ⁊ habitabis in eis. Et gloriabūt in te oēs q̄ diligūt nomē tuū: q̄m tu bñdices iuſto. Dñe vt ſcuto bone voluntatis tue: coronaſti nos. In finē in carmib⁹ p octaua: pſalm⁹ dauid. VI

Domine ne i furore tuo arguas
d me: neq; i ira tua corripias me. Miſerere mei dñe q̄m infirm⁹ ſū: ſana me dñe q̄m cōturbata ſūt oſſa mea. Et aia mea turbata eſt valde: ſz tu dñe vſq; quo. Cōuertere dñe ⁊ eripe aiaz meam: ſaluū me fac ꝓpter miſbiam tuam. Qm̄ nō eſt i morte q̄ memor ſit tui: in inferno aūt q̄s cōfitebit tibi? Laboraui i gemitu meo: lauabo p ſingulas noctes lectū meū: lachrymis meis ſtratum meū rigabo. Turbat⁹ eſt a furore oculus me⁹: inueteraui iter oēs inimicos meos ‖ Diſcedite a me oēs q̄ operamini iniquitatē: q̄m exaudiuit dñs vocem fletus mei. Exaudiuit dñs deprecatio

ē meā: dñs ꝛotonē meā suscepit. Erubescāt ⁊ cōturbent vehemēter oēs inimici mei: cōuertāt ⁊ erubescāt valde velociter. In finē psalmꝰ dō quē cāta uit dño ꝓ verbis chusi filij gemini.

DOmine deꝰ meꝰ in te spe VII
rauī: saluū me fac exoībꝰ pseqntibꝰ me ⁊ libera me. Ne qñ rapiat vt leo aiam meā: dū nō est ą redimat neq; ą saluū faciat. Dñe deꝰ meꝰ si feci istud: si ē iniqtas i manibꝰ meis si reddidi retribuētibꝰ mihi mala: decidā merito ab inimicis meis inanis. Persequat inimicꝰ aiam meā ⁊ cōprehendat ⁊ cōculcet i ra vitā meā: ⁊ gliam meā i puluerē deducat. Exurge dñe in ira tua: ⁊ exaltare i finibꝰ inimicoꝝ meoꝝ. Et exurge dñe deꝰ meꝰ in ꝓcepto quod mādasti: ⁊ synagoga ꝓpꝛorū circūdabit te. Et ꝓp hāc i altū regredere: dñs iudicat ꝓpꝛos. Judica me dñe ꝑm iustitiā meā: ⁊ ꝑm innocentiā meā sup me. Consumet neqtia pctōꝝ ⁊ diriges iustū: scrutās corda ⁊ renes deꝰ. Justū adiutoriū meū a dño: ą saluos facit rectos corde. Deꝰ iudex iustꝰ fortis ⁊ patiēs: nūqd irascet ꝑ singulos dies. Nisi cōuersi fuerit gladiū suū vibrauit: arcū suū tetēdit ⁊ paauit illū. Et i eo parauit vasa mortis: sagittas suas ardētibꝰ effecit. Ecce pturit iiustitiā concepit dolorē ⁊ peperit iniqtatē. Lacū apperuit et effodit eū: ⁊ icidit i foueā quā fecē. Cōuertet dolor eiꝰ i caput eiꝰ: ⁊ i verticē ipius iniqtas eiꝰ descēdet. Cōfitebor dño ꝑm iustitiā eiꝰ. ⁊ psallā noī dñi altissimi. In finē ꝓ torcularibꝰ psalmꝰ dō.

DOmine dñs nr: qꝫ admi VIII
rabile ē nomē tuū i vniūsa ra
Qm eleuata est magnificentia
tua sup celos ‖ Ex ore infantiū ⁊ lactentiū perfeciſti laudē ꝓp inimicos tuos: vt destruas inimicū ⁊ vltorē. Qm videbo celos tuos opa digitoꝝ tuoꝝ: lunā ⁊ stellas q̄ tu fundasti. ‖ Quid ē hō ꝙ memor es eiꝰ aut filius hois qm visitas eū? Minuisti eū paulomināꝰ ab angelis gla ⁊ honore coronasti eū: ⁊ cōstituisti eū sup opa manuū tuaꝝ. Oia subiecisti sub pedibꝰ eiꝰ: oues ⁊ bouesvniuersas insup ⁊ pecora cāpi. Uolucres celi ⁊ pisces maris: q̄ pābulāt semitas maris. Dñe dñs nr: qꝫ admirabile est nomē tuum in vniuersa terra. In finez

ꝓ occultis filij: psalmꝰ dauid. IX

COnfitebor tibi dñe i toto corde meo: narrabo oīa mirabilia tua. Letabor ⁊ exultabo in te: psallā noī tuo altissime. In cōuertēdo inimicū meū retrorsū: infirmabūt ⁊ peribūt a facie tua. Qm feciſti iudiciū meum ⁊ cām meā: sediſti sup thronū q̄ iudicas iustitiā. Increpasti gētes ⁊ perijt impius: nomē eoꝝ delesti i eternū: ⁊ i sclm scli. Inimici defecerūt framee i finē: ⁊ citates eoꝝ destruxisti: Perijt memoria eoꝝ cū sonitu: ⁊ dñs i eternū permanet. Parauit i iudicio thronū suū ⁊ ipe iudicabit orbē tre i eqtate: iudicabit ꝓpꝛos i iustitia. Et factꝰ ē dñs refugiū pauperi: adiutoriū oportunitatibꝰ i tribulatiōe. Et sperēt i te q̄ nouerūt nomē tuū: qm nō dereliqsti q̄rētes te dñe. Psallite dño q̄ habitat i sion: annūciate inter gētes studia eiꝰ. Qm reqrēs sāguinē eoꝝ recordatꝰ ē: nō ē oblitꝰ clamorē pauperū. Miserere mei dñe: vide hūilitatē meā de inimicis meis. Qui exaltas me ē portis mortis: vt ānūciē oēs laudatiōes tuas i portis filie sion. Exultabo i salutari tuo: infixe sūt gētes i interitu quē fecerūt: In laqo isto quē abscōderūt: cōprehensus ē pes eoꝝ. Cognoscet dñs iudicia faciēs: in opib⁹ manuū suaꝝ cōprehēsus ē pctōr. Cōuertāt pctōres i infernū: oēs gētes q̄ obliuiscūt deū. Qm nō i finē obliuio erit paupis: patia pauperū nō pibit in finē. Exurge dñe nō ꝓualescat hō: iudicētur gētes i ꝓspectu tuo. Constitue dñe legislatorē sup eos: vt sciāt gētes qm hoīes sūt. Ut qd dñe recessisti lōge: despicis in opportunitatibꝰ i tribulatiōe. Dū superbit impius icēdit pauper: cōprehēdūt i cōsilijs q̄b⁹ cogitāt. Qm laudat peccator i desideriis aie sue: ⁊ iniquus benedicit. Exacerbauit dñm pctōr: ꝑm multitudinē ire sue nō q̄ret. Nō ē deꝰ i ꝓspectu eiꝰ: inqnate sūt vie illiꝰ in oī tpe. Auferunt iudicia tua a facie eiꝰ: oīm inimicoꝝ suoꝝ dominabit. Dixit enim i corde suo: nō mouebor a generatione i generationē sine malo. Cuiꝰ maledictione os plenū ē ⁊ amaritudine ⁊ dolo: sub lingua eiꝰ labor ⁊ dolor. Sedet i insidijs cū diuitib⁹ i occultis: vt interficiat innocētē. Oculi eiꝰ i pauperē respiciūt: insidiat i abscōdito q̄si leo i spelūca sua.

Ps. 110. et Ps. 137.

Ps. 6.

Ps. 10

Insidiat vt rapiat pauperē: rapit pau-
perē dū attrahit eū. In laqo suo hūilia-
bit eū: iclinabit se t cadet cū dñatus
fuerit paupex. Dixit ei i corde suo ob-
liū ē de⁹: auertit faciē suā ne videat i
finē. Exurge dñe de⁹ t exaltet manus
tua: ne obliuiscar⁊ paupex. Propt qd
irritat ipi⁹ deū: dixit ei i corde suo nō
requiret. Vides qm tu laborē et dolorē
cōsideras: vt tradas eos i manꝰ tuas.
Tibi derelict⁹ ē paup: orphano tu er⁊
adiutor. Cōtere brachiū pctōris t mali
gni: quet pctm illi⁹ t nō inuenies. Dñs
regnabit i eternū t i seculū seculi: peri
bitis gētes de tra illi⁹. Desiderium pau
perū exaudiuit dñs: ꝓparationē cordis
eox audiuit auris tua. Judicare pupil-
lo t humili: vt nō apponat vltra magni
ficare se hō sup trā. In finē ps. dō.

In dño ꝓfido quō dicitis X
aie mee: trāsmigra i mōtē sicut
passer? Qm ecce pctōres inten
derūt arcū: parauerūt sagittas suas in
pharetra: vt sagittēt in obscuro rectos
corde. Qm quē ꝓfeciſti destruxerūt: iu
st⁹ autē qd fecit? Dñs i tēplo sācto suo:
dñs in celo sedes ei⁹. Oculi ei⁹ i pau-
perē respiciūt: palpebre ei⁹ interrogāt fi
lios hoim. Dñs interrogat iustū: t im-
piū: q autē diligit iniqtatē odit aiam
suā. Pluet sup pctōres laqos: ignis et
sulphur t spūs ꝓcellarū ps calicis eo
rū. Qm iustus dñs t iustitias dilexit:
eqtatē vidit vult⁹ ei⁹. In finē psalm⁹

Ps.68. Aluū (dauid ꝓ octaua. XI
me fac dñe qm defecit sanctus
qm diminute sūt veritates a fi
liis hoim. Vana locuti sunt vnusq̄sq;
ad ꝓximū suū: labia dolosa i corde et
corde locuti sūt. Disperdat dñs vniūsa
labia dolosa: et linguā magniloquā.
Qui dixerūt linguā nr̄am magnifica-
bim⁹: labia nr̄a a nobis sūt q̄s nr̄ dñs
est? Propt miseriā iopū t gemitū pau-
perū: nūc exurgā dicit dñs. Ponā i sa-
lutari: fiducialiter agā in eo. Eloquia
dñi eloq̄a casta: argētū igne: examina
tū: ꝓbatū terre purgatū septuplū. Tu
dñe ꝓuabis nos t custodies nos: a ge
neratione hac ieternū. In circuitu im
pī ābulāt: ꝑm altitudinē tuā mltiplī-
casti filios hoim. In finē ps dauid.

Usq̄quo dñe obliuiscēris XII
me in finē: vsq̄quo auertis fa-
ciē tuā a me? Qm̄diu ponā cōsilia i āi
mea: dolorē i corde meo p diem? Usq̄
quo exaltabit inimic⁹ me⁹ sup me? re-
spice t exaudi me dñe de⁹ me⁹. Illumi
na oculos meos ne vnq̄ obdormiā in
morte: ne qn dicat inimic⁹ me⁹ ꝓ-
lui aduersus eū. Qui tribulāt me exul
tabūt si mot⁹ fuero: ego aūt i mīeri-
cordia tua speraui. Exultabit cor meū
i salutari tuo: cāt̄abo dño q̄ bona tri
buit mihi: t psallā nomi dñi altissimi.

In finē psalm⁹ dauid. XIII
Dixit insipiēs i corde suo: nō est
deus. Corrupti sūt t abominabi
les facti sūt in studiis suis: nō ē q̄ faci
at bonū: nō ē vsq̄ ad vnū. Dñs de cē
lo ꝓspexit sup filios hoim: vt videat si
est intelligēs aut requirēs deū. Oēs de-
clinauerūt simul inutiles facti sūt: nō
est q̄ faciat bonū: nō est vsq̄ ad vnū.
Sepulchrū patens est guttur eox: linguis suis dolose agebāt: venenū aspi-
dū sub labiis eox. Quorū os maledi-
ctione t amaritudine plenū est: veloces pedes eox ad effundēdū sāguinē.
Cōtritio t infelicitas i vijs eox: t viā
pacis nō cognouerūt: nō est timor de⁹
ante oculos eox. Nōne cognoscēt oēs q̄
operant iniqtatē: q̄ deuorāt plebē meā
sicut escā panis? Dñm nō inuocauerūt:
illic trepidauerūt timore vbi non erat
timor. Qm dñs i generatiōe iusta ēcō
filiū inopis cōfudist⁊ qm dñs spes ei⁹
ē. Quis dabit ex sion salutare isr̄l? cū
auterit dñs captiuitatē plebis sue ex-
ultabit iacob t letabit isr̄l. In finem

XIIII
psalm⁹ dauid.

Domine q̄s habitabit i tabernā-
culo tuo aut q̄s requiescet i mon
te sancto tuo? Qui ingredit sine macu-
la: t operat iusticiā. Qui loqt veritatē i
corde suo: q̄ nō egit dolū i lingua sua.
Nec fecit ꝓximo suo malū: t opprobriū
um nō accepit aduersus ꝓximos suos.
Ad nihilū deduct⁹ ē i cōspectu ei⁹ ma
lign⁹: timētes aūt dñm glificat. Qui
iurat ꝓximo suo t nō decipit: q̄ pecu-
niā suā nō dedit ad vsurā: t mūera su-
p innocentē nō accepit. Qui facit hec
nō mouebit in eternū.

Conserua (ptio ipi dauid. XV
me dñe qm speraui i te: dixi do-
mino de⁹ me⁹ es tu: qm bonoꝝ
meoꝝ nō eges. Sāctis, q̄ sūt i tra eius

minkeauit oēs volūtates meas i eis.
Multiplicate sūt infirmitates eoꝝ: po
sea accelerauerūt. Nō cōgregabo cō
ticula eoꝝ de sāguinibꝰ: nec memor
o nolm eoꝝ ꝑ labia mea. Dñs ꝑs he
reditatis me ꝛ calicis mei: tu es q̄ re
aques hereditatē meā mihi. Funes ce
derūt mihi i ꝓclaris: etenī hereditas
mea ꝓclara ē mihi. Bñdicā dñm q̄ tri
buit mihi itellectū: insup ꝛ vsq; ad no
ctē increpuerūt me renes mei. Proui
debā dñm i cōspectu meo semp: qm a
dextris ē mihi ne cōmouear. Propt̄ ꝟ
letatū ē cor meū ꝛ exultauit lingua mea
insup ꝛ caro mea requiescet i spe. Qm
non derelinques aiam meā i iferno: nec da
bis sanctū tuū videre corruptionē. No
tas mihi fecisti vias vite: adimplebis
me letitia cū vultu tuo: delectatiōes i
dextera tua vsq; i finē. Oratio dauid.
Exaudi dñe iusticiā meā XVI
intende deprcationē meā. Auri
bꝰ ꝓcipe orationē meā: nō in la
bijs dolosis. De vultu tuo iudiciū me
um ꝓdeat: oculi tui videāt equitatē.
Probasti cor meum et visitasti nocte:
igne me examinasti ꝛ nō ē inuēta i me in
iquitas. Ut nō loq̄t os meū opa hoiū
propter verba labioꝝ tuoꝝ ego custodiui
vias duras. Perfice gressus meos i se
mitis tuis: vt nō moueāt vestigia mea.
Ego clamaui qm exaudisti me deꝰ: in
clina aurē tuam mihi ꝛ exaudi verba
mea. Mirifica misericordias tuas: q̄ saluos
facis sperātes i te. A resistētibꝰ dextere
tue custodi me: vt pupillā oculi Sub
umbra alarū tuarū ꝓtege me: a facie i
piorū q̄ me afflixerūt. Inimici mei aiaꝝ
meā circūdederūt: adipē suū ꝓcluserūt:
os eoꝝ locutū est superbiā. Proiicientes
me nūc circūdederūt me: oculos suos
statuerūt declinare i terrā. Susceperūt
me sicut leo ꝙd̄ ad prdā: ꝛ sicut catulꝰ leo
nis habitās i abditis. Exurge dñe ꝓue
ni eū ꝛ supplāta eū: eripe aiam meā ab
impio: frameā tuā ab inimicis manꝰ tue
dñe a paucis de terra diuide eos i vita eo
rum ꝛ de abscōditis tuis adimpletꝰ ē vēter
eoꝝ. Saturati sūt filijs: ꝛ diuiserūt re
liquias suas paruulis suis. Ego āt in iu
sticia apparebo ꝓspectui tuo: satiabor
cū apparuerit gloria tua. In finē puero
dñi dd̄ q̄ locutꝰ ē dño verba cāntici hu
ius i die q̄ eripuit eū dñs de manu oim
inimicoꝝ eiꝰ: ꝛ de manu saul: ꝛ dixit.

Diligā te dñe fortitudo XVII
mea: dñs firmamētū meū ꝛ re
fugiū meū ꝛ liberator meꝰ. Deꝰ
meus adiutor meus: ꝛ sperabo i eū. Pro
tector meꝰ ꝛ cornu salutis mee: ꝛ suscep
tor meus. Laudās inuocabo dñm: ꝛ ab 2. Reg. 22.6
inimicis meis saluꝰ ero. Circūdederūt ℣.114.
me dolores mortis: ꝛ torrētes iniquitatis
ꝓturbauerūt me. Dolores inferi circū
dederūt me: ꝓoccupauerūt me laquei
mortis. In tribulatiōe mea inuocaui do
minū: ꝛ ad deū meū clamaui. Et exau
diuit de templo sctō suo vocē meā: ꝛ cla
mor meus i ꝓspectu eiꝰ introiuit i aures
eiꝰ. Cōmota ē ꝓtremuit terra: fūdamēta
mōtiū ꝓturbata sūt ꝛ cōmota sūt: qm
iratꝰ ē eis. Ascēdit fumus in ira eiꝰ: et
ignis a facie eiꝰ exarsit: carbones succē
si sūt ab eo. Inclinauit celos: ꝛ descē
dit: ꝛ caligo sub pedibꝰ eiꝰ. Et ascēdit
sup cherubin ꝛ volauit: volauit sup pēnas
vētoꝝ. Et posuit tenebras latibu
lū suū i circuitu eiꝰ tabernaculū eiꝰ: tene
brosa aq̄ i nubibꝰ aeris. Pre fulgore i
ꝓspectu eiꝰ nubes trānsierūt: grādo ꝛ car
bones ignis. Et intonuit de celo dñs:
ꝛ altissimꝰ dedit vocē suā: grādo ꝛ car
bones ignis. Et misit sagittas suas et
ꝛ dissipauit eos fulgura multiplicauit ꝛ
ꝓturbauit eos. Et apparuerūt fōtes aq̄ꝝ
ꝛ reuelata sūt fūdamēta orbis terrārū.
Ab increpatiōe tua dñe: ab inspiratione
spūs ire tue. Misit d̄ summo ꝛ accepit
me: ꝛ assūpsit me de aq̄s multis. Eripuit
me d̄ inimicis meis fortissimis ꝛ ab his
q̄ oderūt me: qm ꝓfortati sūt sup me.
Preuenerūt me i die afflictiōis mee: ꝛ
factꝰ ē dñs protector meus. Et eduxit me
i latitudinē: saluū me fecit qm voluit
me. Et retribuet mihi dñs ꝟm iusticiā
meā: ꝛ ꝟm puritatē manuū mearū re
tribuet mihi. Quia custodiui vias dñi
nec impie gessi a deo meo. Qm oia iudi
cia eiꝰ i ꝓspectu meo: ꝛ iusticias eiꝰ nō
repuli a me. Et ero immaculatꝰ cū eo: ꝛ
obseruabo me ab iniquitate mea. Et retri
buet mihi dñs ꝟm iusticiā meā: et ꝟm
puritatē manuū mearū i ꝓspectu ocu
lorū eiꝰ. Cū sctō sctūs eris: ꝛ cū viro i no 2. Reg. 22.6
cēte inocēs eris. Et cū electo electꝰ eris
ꝛ cū pūso pūteris. Qm tu populū humilē
saluū facies: ꝛ oculos superboꝝ humilia
bis. Qm tu illumias lucernā meā dñe

de⁹ me⁹ illumina tenebras meas. Qm̃ in te eripiar a tẽptatiõe: ⁊ in deo meo trãsgrediar murũ. De⁹ me⁹ impolluta via ei⁹: eloq̃a dñi igne examinata: ꝓtector ẽ oim̃ sperãtiũ i se. Qm̃ q̃s de⁹ p̃ter dñm: aut q̃s de⁹ p̃ter deũ nr̃m. Deus q̃ p̃cinxit me virtute: ⁊ posuit immaculatã viã meã: ‖Qui ꝓfecit pedes me
J.143. os tãq̃ ceruoꝝ: ⁊ sup excelsa statuens me. Qui docet manꝰ meas ad p̃liũ: et
2.Reg.22.c posuisti vt arcũ ereũ brachia mea. Et
J.145. dedisti mihi ꝓtectionẽ salutis tue: et dextera tua suscepit me. Et disciplina tua correxit me i finẽ: ⁊ disciplina tua ipa me docebit. Dilatasti gressus meos subtꝰ me: ⁊ nõ sũt infirmata vestigia mea. Persequr inimicos meos ⁊ cõ pḥẽdã illos: ⁊ nõ cõuertar donec deficiãt. Cõfringã illos nec poterũt stare: cadẽt subtꝰ pedes meos. Et p̃cinxisti me virtute ad bellũ: ⁊ supplãtasti isurgẽtes in me subtꝰ me. Et inimicos meos dedisti mihi dorsũ: ⁊ odiẽtes me dispdidisti. Clamauerũt nec erat q̃ saluos faceret: ad dñm nec exaudiuit eos. Et cõminuã eos vt puluerẽ ãi facie vẽti vt lutũ platearũ delebo eos. Eripies me de ꝛdictionibꝰ ꝑpli: cõstitues me i caput gẽtiũ. Ppls quẽ nõ cognoui seruiuit mihi: i auditu auris obediuit mihi. Filij alieni mẽtiti sũt mihi: filij alieni inueterati sũt: ⁊ claudicauerũt a semitis suis. Viuit dñs ⁊ bñdictꝰ deꝰ me us: ⁊ exaltet deꝰ salutis mee. Deꝰ q̃ das vindictas mihi ⁊ subdis ꝑplos sub me liberator meꝰ de inimicis meis iracundis. Et ab isurgẽtibꝰ i me exaltabis me: a viro iniq̃ eripies me. ‖Propterea cõ-
2.Re.22.d fitebor tibi in natiõibꝰ dñe: ⁊ noi tuo
Ro.15.b psalmũ dicã. Magnificãs salutes regis eiꝰ: ⁊ faciens misericordiã christo suo dõ: ⁊ semini eiꝰ vsq̃ i seculũ. In finem

Celi enarrãt gliam dei: ⁊ opa manuũ eiꝰ ãnũciãt firmamẽtũ. Dies diei eructat verbũ: ⁊ nox nocti indicat sciẽtiã. Nõ sũt loq̃le neq̃ ꝛmones: q̃rũ nõ audiant vocẽ eoꝝ. ‖In oẽm tr̃ã exiuit
Ro.10.d sonꝰ eoꝝ: ⁊ i fines orbis tre ẏba eorũ. In sole posuit tabernaculũ suũ: ⁊ ipse tãq̃ spõsus ꝓcedẽs de thalamo suo. Exultauit vt gigas ad currẽdã viã: a sũmo celo egressio eiꝰ. Et occursus eiꝰ vsq̃ ad sũmũ eiꝰ: nec ẽ q̃ se abscõdat a calore eiꝰ. Lex dñi imaculata [illegible] aias: testimoniũ dñi fidele sapiam [illegible] stãs ꝓuulis. Justicie dñi recte lẽtes corda: p̃ceptũ dñi lucidũ illumi[illegible] oculos. Timor dñi scũs ꝑmanẽs i culũ seculi: iudicia dñi vera iustificata i semetipsa. Desiderabilia sup aurũ [illegible] lapidẽ ꝑciosum multũ: ⁊ dulciora [illegible] mel ⁊ fauũ. Etenim ꝑuus tuus custodit [illegible] i custodiẽdis illis retributio multa. [illegible] licta q̃s itelligit: ab occultis meis mũ[illegible] da me: ⁊ ab alienis parce ꝑuo tuo. [illegible] mei nõ fuerint dñati tũc immaculatus [illegible] ⁊ emũdabor a delicto maxio. Et erunt [illegible] vt cõplaceãt eloq̃a oris mei: ⁊ meditatio cordis mei i ꝓspectu tuo semp. Dñe [illegible] mine adiutor meus: ⁊ redẽptor meus.

Exaudi (finẽ psalmus dõ. XXI
at te dñs i die tribulatiõis: pro[illegible] gat te nomẽ dei iacob. Mittat [illegible] tibi auxiliũ de sancto: ⁊ de sion tuere. Memor sit oĩs sacrificiũ tui: ⁊ holocaustũ tuũ pingue fiat. Tribuat tibi [illegible] ꝑm cor tuũ: ⁊ oẽ cõsiliũ tuũ cõfirmet. Letabimur i salutari tuo: ⁊ i noie dei nr̃i magnificabimur. Impleat dñs oẽs petitiões tuas: nũc cognoui qm̃ salvũ [illegible] fec dñs xp̃m suũ. Exaudiet illũ de celo sctõ suo: i potẽtatibꝰ salus dextere ei⁹. Hi i currib⁹ ⁊ hi i eq̃s: nos aũt i nomine dei nr̃i invocabimus. Ipsi obligati sũt ⁊ ceciderũt: nos aũt surreximus ⁊ erecti sumus. Dñe saluũ fac regẽ. ⁊ exaudi nos i die q̃ invocauerimus te. In finẽ psal-

Domine in virtute tua (mus dauid. XX
te tua letabit rex: ⁊ sup salutare tuũ exultabit vehementer. Desiderium cordis eiꝰ tribuisti ei: ⁊ voluntate labioꝝ eiꝰ nõ fraudasti eum. Qm̃ p̃uenisti eum i bñdictionibꝰ dulcedinis: posuisti i capite eiꝰ coronã de lapide pretioso. Vitã petiit a te ⁊ tribuisti ei: longitudinẽ dierũ i seculũ ⁊ i seculũ seculi. Magna ẽ gla eiꝰ i salutari tuo: gloriam ⁊ magnũ decorẽ impones sup eum. Qm̃ dabis eum in bñdictionẽ i seculũ seculi: letificabis eum in gaudio cũ vultu tuo. Qm̃ rex sperat i dño: ⁊ i misericordia altissimi nõ cõmouebit. Inueniat manus tua oibꝰ inimicis tuis: dextera tua inueniat oẽs q̃ te oderũt. Pones eos vt clibanum ignis in tpe vultus tui: dñs i ira sua p̃turbabit eos: ⁊ devorabit eos ignis. Fructũ eoꝝ de tra pdes: ⁊ semẽ eoꝝ

holm: Qm declinauerũt i te ma-
gnauert cõsilia q nõ potuerũt sta
re. Qm pones eos dorsũ: i reliquijs
pparabis vultũ eor. Exaltare dne
i virtute tua: cãtabim⁹ t psallem⁹ virtu
tes tuas. In finẽ psalm⁹ dõ p suscep-

DEus deꝰ (tiõe matutia. XXI
me⁹ respice i me: qre me dereli-
quisti: lõge a salute mea verba
ctor meor. Deꝰ meꝰ clamabo p di
nõ exaudies: t nocte t nõ ad insi
tiã mihi. Tu aũt in sctõ habitas:
laus isrl. In te sperauerũt pres nri: spe
rauerũt t liberasti eos. Ad te clamaue
rũt t salui facti sũt: i te sperauerũt t fi
ũt cõfusi. Ego aũt sũ vermis t nõ hõ:
opprobriũ hoiz t abiectio plebis. Oẽs
videntes me deriserũt me: locuti sũt la-
bijs t mouerũt caput. Sperauit i dño
eripiat eũ: saluũ faciat eũ qm vult eũ.
Qm tu es q extraxisti me d vẽtre: spes
mea ab vberibꝰ mris mee: i te piectus
fui ex vtero. De vẽtre mris mee deꝰ meꝰ
es tu: ne discesseris a me. Qm tribula-
tio pxia ẽ: qm nõ ẽ q adiuuet. Circũ-
dederũt me vituli mlti: tauri pingues
obsederũt me. Aperuerũt sup me os su
um: sicut leo rapiẽs t rugiẽs. Sic aq
effusus sũ: t dispsa sunt oia ossa mea.
Factũ ẽ cor meũ tãq cera liquescẽs: in
medio ventris mei. Aruit tanq testa
virtꝰ mea: t lingua mea adhesit fauci-
bꝰ meis: t i puluerem mortis deduxisti
me. Qm circũdederũt me canes mlti: cõ
ciũ malignãtiũ obsedit me. Foderũt
manꝰ meas t pedes meos: dinumera-
verũt oia ossa mea. ¶ Ipsi vero psidera
verũt t inspexerũt me: diuiserũt sibi ve-
stimẽta mea: t sup vestẽ meã miserunt
sortẽ. Tu aũt dne ne elõgauer auxiliũ
tuũ a me: ad defensionẽ meã cõspice.
Erue a framea deꝰ aiam meã: t de ma
nu canis vnicã meã. Salua me ex ore
leonis: t a cornibꝰ vnicornium humili-
tatẽ meã. ¶ Narrabo nomẽ tuũ fratri-
bus meis: i medio ecclie laudabo te.
Qui timetis dñm laudate eũ: vniuersũ
semẽ iacob glificate eũ. Timeat eũ oẽ
semẽ isrl: qm nõ spreuit neq despexit
deprecationẽ pauperis. Nec auertit faci
em suã a me: t cũ clamarẽ ad eũ exau-
diuit me. Apud te laus mea in ecclia
magna: vota mea reddã i cõspectu ti-
mẽtiũ eũ. Edẽt pauges t saturabunt
t laudabũt dñm q requirũt eũ: viuẽt cor
da eor i sclm scli. Reminiscẽt t cõuer-
tent ad dñm: vniuse fines tre. Et ado-
rabũt i cõspectu eiꝰ vniuse familie gen
tiũ. Qm dñi ẽ regnũ: t ipe dñabit gen
tiũ. Mãducauerũt t adorauerunt oẽs
pingues tre: i cõspectu eiꝰ cadẽt oẽs q
descẽdũt i terrã. Et aia mea illi viuet:
t semẽ meũ seruiet ipsi. Annũciabit do
mino generatio vẽtura: t annũciabũt
celi iusticiã eiꝰ: ppło q nascet quẽ fecit
dñs. Psalmꝰ dõ. XXII.

DOminus regit me t nihil mihi
deerit: i loco pascue ibi me col-
locauit. Sup aquã refectionis educa-
uit me: aiam meã conuertit. Deduxit me
sup semitas iusticie: ppt nomẽ suũ. Nã
t si ambulauero i medio vmbre mortis
nõ timebo mala: qm tu mecũ es. Virga
tua t baculus tuus: ipa me cõsolata sũt.
Parasti i cspectu meo mẽsã: aduersus
eos q tribulãt me. Impinguasti i oleo
caput meũ: t calix meꝰ inebrians quã p
clarus ẽ. Et misericordia tua subsequet
me: oibꝰ diebꝰ vite mee. Et vt i habitẽ
i domo dñi: i longitudine dierũ. Psal
mꝰ dõ i prima sabbati. XXIII

DOmini ẽ tra t plenitudo eiꝰ: or I. Cor. 10. f
orbis trarũ t vniuersi q habi-
tãt in eo. Quia ipe sup maria fundauit
eũ: t sup flumia pparauit eũ. Quis as- ℣. 14.
cẽdet i mõtẽ dñi: aut qs stabit in loco
sãcto eiꝰ? Innocẽs manibꝰ t mũdo cor
de: q nõ accepit i vano aiam suã: nec
iurauit in dolo pxio suo. Hic accipiet
bñdictionẽ a dño: et miscordiam a deo
salutari suo. Hec ẽ generatio qrentiũ
eũ: qrentiũ faciẽ dei iacob. Attollite
portas pncipes vras: t eleuamini por
te eternales: t introibit rex glie. Quis ẽ
iste rex glie? dñs fortis t potẽs: dñs po-
tẽs in plio. Attollite portas pncipes
vras: t eleuamini porte eternales: t intro
ibit rex glie. Quis est iste rex glie? dñs
virtutũ ipe ẽ rex glie. In finẽ psalmꝰ

DE te dne (dauid. XXIIII
leuaui aiam meã: deꝰ meꝰ in te
cõfido nõ erubescã. Neq irride
ant me inimici mei: etenim vniuersi q su-
stinẽt te nõ cõfundent. Cõfundant oẽs
iniq agẽtes: supuacue. Vias tuas dne
demonstra mihi: t semitas tuas edoce
me. Dirige me i vitate tua t doce me
qr tu es saluator meꝰ: t te sustinui to-

ta die. Reminiscere miserationū tuarū dñe: t misericordiarū tuarū q a seculo sūt. Delicta iuuētutis mee: t ignorātias meas ne meminerīs. Scōm misericordiā tuā memēto mei tu: ppt bonitatē tuā dñe. Dulcis t rect⁹ dñs: ppter hoc legē dabit delinquētib⁹ i via. Diriget māsuetos i iudicio: docebit mites vias suas. Uniūse vie dñi misericordia t ūitas: requirētib⁹ testimōia ei⁹ t testimonia ei⁹. Propt nomē tuū dñe ppitiaberis pctō meo: multū ē ei. Quis ē hō q timet dñm: legē statuit ei via quā elegit Ānia ei⁹ i bonis demorabit: t semen ei⁹ hereditabit trā. Firmamētū ē dñs timētib⁹ eū: t testamētū ipi⁹ vt manifestet illi. Oculi mei semp ad dñm: quia ipe euellet de laqueo pedes meos. ‖ Respice i me t miserere mei: qr vnicus et pauper sū ego. Tribulatiōes cordis mei multiplicate sūt: de necessitatib⁹ meis erue me. Uide humilitatē meā t laborē meū: t dimitte vniūsa delicta mea. Respice inimicos meos quia multiplicati sūt: t odio iniquo oderūt me. Custodi aiam meā t erue me: nō erubescā quia sperauī in te. Innocētes t recti adhesērūt mihi: qr sustinui te. Libera de⁹ isrl: ex oib⁹ tribulatiōib⁹ suis. Ps. dō. XXV

Udica me dñe quia ego i innocentia mea ingressus sū: t i dño sperās nō infirmabor. ‖ Proba me dñe et tēpta me: ure renes meos et cor meū. Quia misericordia tua ante oculos meos ē: t cōplacui i veritate tua. Nō sedi cū cōcilio vanitatis: t cū iniquā gerētib⁹ nō introibo. Odiui ecclīam malignāriū: t cū impiis nō sedebo. ‖ Lauabo inter innocētes manus meas: t circūdabo altare tuū dñe Ut audiā vocē laudis: t enarrē vniūsa mirabilia tua. Dñe dilexi decorē domus tue: t locū habitatiōis glie tue. Ne pdas cū impiis de⁹ aiam meā: t cū viris sanguinū vitā meā. In quorū manib⁹ iniquitates sunt: dextera eorū repleta est muneribus. Ego āt i innocētia mea ingressus sū: redime me t miserere mei. Pes mei me⁹ stetit i directo: i ecclesiis benedicā te dñe. In finē ps dō pri⁹ q liniret

Dominus illuminatio XXVI mea t salus mea: quē timebo? Dñs protector vite mee: a q trepidabo. Dū appropiāt sup me nocētes: vt edānt carnes meas. Qui tribulāt[ur] inimici mei: ipi infirmati sūt t ceciderūt. Si cōsistāt adūsum me castra: nō timebit cor meū. Si exurgat aduersū me prelium: in hoc ego sperabo. Unā petij a dño hāc requirā: vt inhabitē i domo dñi omnib⁹ dieb⁹ vite mee. Ut videā voluptatē dñi: t visitē templū ei⁹. Quia abscōdit me in tabernaculo suo i die malorū protexit me i abscōdito tabernaculi sui. In petra exaltauit me: t nūc exaltauit caput meū sup inimicos meos. Circuiui t imolaui i tabernaculo ei⁹ hostiā vocis: feratiōis: cātabo t psalmū dicam dño. Exaudi dñe vocē meā q clamauī ad te miserere mei t exaudi me. Tibi dixit cor meū exquisiuit te facies mea: faciem tuā dñe requirā. Ne auertas faciē tuā a me: ne declines i ira a puero tuo. Adiutor me⁹ es tu ne derelinquas me: nec despicias me de⁹ salutaris me⁹. Quia pater me⁹ t mr mea dereliquērūt me: dñs autē assūpsit me. Legē pone mihi dñe i via tua: t dirige me i semita recta propter inimicos meos. Ne tradideris me i animas tribulātiū me: quia insurrexerūt in me testes iniqui: t mēdacium sibi congregauit iniquitas sibi. Credo videre bona dñi: i terra viuentiū. Expecta dñm viriliter age: t confortet cor tuū t sustine dñm. Psalm⁹ ipi dauid

D te dñe clamabo de⁹ meus ne sileas a me: ne forte tacēs a me t assimilabor descendentibus i lacū. Exaudi dñe vocē orationis mee dū oro ad te: dū extollo manus meas ad templū sanctū tuū. Ne simul trahas me cū pctōribus: t cū operantib⁹ iniquitatē ne pdas me. ‖ Qui loquūt pacē cū primo suo: mala autē i cordib⁹ eorū. Da illis scm opa eorū: t scm nequitiā inuentionū ipsorū. Scōm opa manuū eorū tribue illis: redde retributionē eorū ipsis. Quia nō intellexerūt opa dñi t in opa manuū ei⁹ destrues illos t non edificabis eos. Benedict⁹ dñs: quia exaudiuit vocē deprecatiōis mee. Dñs adiutor me⁹ t protector me⁹: t in ipo speravit cor meū t adiutus sū. Et refloruit caro mea t ex voluntate mea confitebor ei. Dñs fortitudo plebis sue t protector salutarium xpi sui ē. Saluū fac ppm tuū dñe t benedic hereditati tue: t rege eos t extolle illos vsq in eternū. Ps dō i cōsummationē

Afferte (tabernaculi. XXV dño filij dei: afferte dño filios

ntū. Afferte dño gliam et honorē:
afferte dño gloriā noi eiꝰ: adorate do-
mū in atrio sancto eiꝰ. Uox dñi sup
aq̄s: deꝰ maiestatis intonuit: dñs sup aq̄s
multas. Uox dñi i virtute: vox dñi in
magnificētia. Uox dñi cōfringētis ce
dros: et confringet dñs cedros libani.
Et cōminuet eas tāq̄ vitulū libani: et
dilectꝰ quē admodū filius vnicornīū.
Uox dñi intercidētis flāmā ignis: vox
dñi cōcutientis desertū: et cōmouebit dñs
desertū cades. Uox dñi ꝓparātis cer-
vos et revelabit cōdēsa: et in tēplo eiꝰ
oēs dicēt gliam. Dñs diluuiū inhabi
tare facit: et sedebit dominꝰ rex i eter-
nū. Dñs virtutē ꝑpło suo dabit: dñs be
nedicet ꝑpło suo in pace. Ps̄ cāntici in
dedicatiōe domꝰ dauid. XXIX

Exaltabo te dñe qm̄ suscepisti
me: nec delectasti inimicos me-
os sup me. Dñe deꝰ meꝰ clama-
ui ad te: et sanasti me. Dñe eduxisti ab
inferno aiam meā: saluasti me a descē-
dentibꝰ i lacū. Psallite dño sācti eiꝰ: et
confitemini memorie sāctitatis eiꝰ. Qm̄
ira i indignatione eiꝰ: et vita i voluta-
te eiꝰ. Ad vesperū demorabit fletꝰ: et ad
matutinū leticia. Ego aūt dixi i abun
dātia mea: nō mouebor ī eternū. Dñe i
voluntate tua: ꝓstitisti decori meo virtu
tē. Auertisti faciē tuā a me: et factꝰ sū
conturbatꝰ. Ad te dñe clamabo: et ad de
um meū deꝓcabor. Que utilitas i san-
guine meo: dū descēdo i corruptionē?
Nūq̄d cōfitebit tibi pulvis: aut āntū-
ciabit veritatē tuā? Audiuit dñs et mi
sertꝰ est mei: dñs factꝰ ē adiutor meꝰ.
Conuertisti plāctū meū i gaudiū mihi:
conscidisti saccū meū et circūdedisti me
leticia. Ut cāteꝛ tibi gl̄ia mea et nō cō-
pungar: dñe deꝰ meꝰ in eternū cōfite-
bor tibi. In finē ps̄ dō ꝓ extasi. XXX

In te dñe spaui ñ ꝓfūdar i eternū
in iusticia tua libera mea. Incli-
na ad me aurē tuā: accelera vt
eruas me. Esto mihi i deū ꝓtectorē et
in domū refugij: vt saluū me faciaſ. Qm̄
firmamentū meū et refugiū meū es tu: et
propter nomē tuū deduces me et enutries
me. Educes me de laqō hꝝ quē absconde
runt mihi: qm̄ tu es ꝓtector meus. In
manꝰ tuas cōmēdo spīm meū: redemi-
sti me dñe deꝰ veritatis. Odisti obser-
uantes vanitates supuacue. Ego aūt i

domino speraui: exultabo et letabor in
misericordia tua. Quoniā respexisti hu
militatē meā: saluasti de necessitatibꝰ
aiam meā. Nec conclusisti me i manibꝰ
inimici mei: statuisti i loco spacioso pe
des meos. Miserere mei dñe qm̄ tribu
lor: cōturbatꝰ ē in ira oculus meꝰ: aia
mea et venter meꝰ. Qm̄ defecit i dolore
vita mea: et anni mei i gemitibꝰ. Infir
mata ē i paupertate virtꝰ mea: et ossa mea
cōturbata sūt. Sup oēs inimicos me-
os factꝰ sū opprobriū vicinis meis val
de: et timor notis meis. Qui videbant
me foras fugerūt a me: et obliuioni da-
tꝰ sū tāq̄ mortuꝰ a corde. Factꝰ sū tan Piere. 21.c
q̄ vas pditū: qm̄ audiui vituperationē
multorū cōmorantiū i circūitu. In co
dū cōuenirēt simul aduersū me: accipe
re aiam meā cōsiliati sūt. Ego aūt in te
speraui dñe: dixi deꝰ meus es tu: i ma-
nibꝰ tuis sortes mee. Eripe me de ma-
nu inimicorū meorū: et a ꝑsequentibꝰ
me. Illustra faciē tuā sup ſuū tuū: sal
uū me fac i misericordia tua: dñe ñ cō-
fundar qm̄ inuocaui te. Erubescāt impij
et deducāt in infernū: mutā fiāt labia
dolosa. Que loquūt aduersus iustū in
iq̄tatē: in superbia et i abusione. Q̄ ma-
gna multitudo dulcedis tue dñe: quā
abscōdisti timētibꝰ te. Perfecisti eis q̄
sperāt in te: in cōspectu filiorū hoīm.
Abscōdes eos in abscōdito faciei tue:
a cōturbatione hoīm. Proteges eos i
tabernaculo tuo: a cōtradictione lin-
guarū. Bñdictus dñs: qm̄ mirificauit
misericordiā suā mihi in ciuitate mu-
nita. Ego aūt dixi in excessu mēt meꝰ
ꝓiectꝰ sum a facie oculorū tuorū. Ideo
exaudisti vocē orationis mee: dū clama
rē ad te. Diligite dñm oēs sancti eiꝰ:
qm̄ veritatē requiret dñs: et retribuet
abūdāter facientibꝰ superbiā. Uiriliter 3.26.
agite et cōforteť cor vr̄m: oēs q̄ sperā-
tis in dño. Intellectus dō. XXXI

Beati q̄rū remisse sūt iniq̄tates: Ro.4.8
et q̄rū tecta sūt pcta. Bti vir cui
nō iputauit dñs pctm̄: nec ē in
spū eiꝰ dolꝰ. Qm̄ tacui inueterauerūt ossa
mea: dū clamarē tota die. Qm̄ die ac
nocte grauata ē sup me manꝰ tua: cōuer
sus sū i erūna mea dū cōfigit spina. De
lictū meū cognitū tibi feci: et iustitiā
meā nō abscōdi. Dixi cōfitebor aduer-
sū me iniustitiā meā dño: et tu remisi-

sti impietatē pctī mei. Pro hac orabit ad te ois sctūs: i tpe opportuno. Verūtñ i diluuio aq̄rū multarū: ad eū ñ approximabūt Tu es refugiū meū a tribulatiōe q̄ circūdedit me: exultatio mea erue me a circūdātib⁹ me. Intellectu tibi dabo ⁊ īstruā te: i via hac q̄ gradieris firmabo sup te oculos meos. ‖ Nolite fieri sic̄ equ⁹ ⁊ mul⁹: q̄b⁹ nō ē intellect⁹. Inchamo ⁊ freno maxillas eor̄ cōstringe: q̄ nō approximāt ad te. Multa flagella pctōris: sperantē aūt i dño misericordia circūdabit. Letamini in dño ⁊ exultate iusti: ⁊ ghamini oēs recti corde. In finē psalm⁹ dō. XXXII

Exultate iusti i dño: rectos decet collaudatio. Cōfitemini dño in cithara: i psalterio decē chordā psallite illi. Cātate ei cāticū nouū: dū psallite ei i vociferatione. Quia rectū ē x̄bū dñi: ⁊ oia opa ei⁹ i fide. Diligit misericordiā ⁊ iudiciū: misericordia dñi plena ē tra. Verbo dñi celi firmati sūt: ⁊ spū oris ei⁹ ois x̄t⁹ eor̄. Cōgregās sicut i vtre aq̄s maris: ponēs in thesauris abyssos. Timeat dñm ois tra: ab eo aūt cōmouc̄āt oēs inhabitātes orbē. Qm ipe dixit ⁊ facta sūt: ipse mādauit ⁊ creata sūt. Dñs dissipat cōsilia gentiū: reprobat aūt cogitatiōes pplor̄: ⁊ reprobat cōsilia p̄ncipū. Cōsiliū aūt dñi i eternū manet: cogitatiōes cordis ei⁹ i generationē ⁊ generationē Btā gēs cui⁹ ē dñs de⁹ ei⁹: pplus quē elegit i hereditatē sibi. De celo respexit dñs: vidit oēs filios hoim. De p̄parato habitacklo suo: respexit sup oēs q̄ habitāt terrā. Qui finxit singillatī corda eor̄: q̄ itelligit oia opa eor̄. Nō saluaū rex p multā x̄turē: ⁊ gigas nō saluabit i multitudine x̄tut̄ sue. Fallax equ⁹ ad salutē: i abūdātia āt x̄tut̄ sue nō saluabit. Ecce oculi dñi sup metuētes eū: ⁊ i eis q̄ sperāt sup miscōia ei⁹. Ut eruat a morte aias eor̄: ⁊ alat eos i fame. Alia nr̄a sustinet dñs: q̄m adiutor ⁊ p̄tector nr̄ ē. Quia in eo letabit cor nr̄m: ⁊ i noie sctō ei⁹ sperauim⁹ Fiat miscōia tua dñe sup nos: quēadmodū spauim⁹ i te. Pō dō cū mutauit vultū suū coram abimelech: ⁊ dimisit

Benedicā (eū ⁊ abiit. XXXIII dñs i oi tpe: semp laus ei⁹ i ore meo. In dño laudabit aīa mea audiāt mānsueti ⁊ letent. Magnifi dñm mecū: ⁊ exaltem⁹ nomē ei⁹ sū. Exq̄siui dñm ⁊ exaudiuit me: oib⁹ tribulationib⁹ meis eripuit Accedite ad eū ⁊ illumiamini: ⁊ vre nō cōfundent. Iste pau ⁊ dñs exaudiuit eū: ⁊ de oib⁹ tionib⁹ ei⁹ saluauit eū. Immitt lus dñi i circūitu timētiū eū: ⁊ eos. Gustate ⁊ videte qm suauis ē btūs vir q̄ erat i eo. Timete dñm sācti ei⁹: qm nō ē inopia timētib⁹ Diuites egucrūt ⁊ esurierūt: inq aūt dñm nō minuent oi bono. filij audite me: timorē dñi docebo Quis ē hō q̄ vult vitā: diligit dies dere bonos? Prohibe liguā tuā a lo: ⁊ labia tua ne loquāt dolū. a malo ⁊ fac bonū: inq̄re pacē ⁊ re eā. Oculi dñi sup iustos: ⁊ aures i p̄ces eor̄. Vult⁹ aūt dñi sup mala: vt p̄dat de tra memoriam Clamauerūt iusti ⁊ dñs exaudiuit ⁊ ex oib⁹ tribulationib⁹ eor̄ eos. Juxta ē dñs his q̄ tribulato corde: ⁊ hūiles spū saluabit. Mul bulatiōes iustor̄ ⁊ de oib⁹ his lib bit eos dñs. Custodit dñs oia ossa vnū ex his nō p̄terct. Mors p̄ssima: ⁊ q̄ oderūt iustū delinquēt. met dñs aias seruor̄ suor̄: ⁊ nō oēs q̄ sperāt i eo. In finē psalm⁹

Judica (dauid. XXXIII dñe nocentes me: expugna gnātes me. Apphende arma scutū: ⁊ exurge i adiutoriū mihi. de framēa ⁊ cōclude aduersus eos q̄ quūc me: dic aie mee salus tua ego Cōfundāt ⁊ reuerēāt: querētes aiam am. Auertāt retrorsū ⁊ cōfundāt: tātes mihi mala. Fiāt tāq̄ pulis facie vēti: ⁊ āgel⁹ dñi coartās eos. ant vie illor̄ tenebre ⁊ lubric lus dñi p̄sequēs eos. Qm gratis derūt mihi interitū laqui sui: supra erp̄obrauerūt aiam meā. Veniat laqueus quē ignorat: ⁊ capio quā scōdit app̄hēdat eū: ⁊ in laqueū cad i idipm. Aia aūt mea exultabit i dño ⁊ delectabit sup salutari suo: Oia mea dicēt: dñe q̄s similis tibi? Eripis iopē de manu fortior eor̄: egenū ⁊ p perē a diripiētib⁹ eū. Surgētes testes exib⁹ q̄ ignorabā interrogabāt me. Ret

Tobie. 6. d

T. 1 4. 8.
Judit. 16. c

bāt mihi mala p bonis:sterilitatē
ānce. Ego āt cū mihi molesti eēnt:
duebar cilicio. Hūiliabā in ieiunio
ām meā:t oro mea i sinu meo p̄ūtēt.
Quasi p̄imū t q̄si frēm nr̄m sic cōpla
bā:q̄si lugens t cōtristat⁹ sic hūilia-
bar. Et adūersū me letati sūt t p̄uenēr̄t:
congregata sūt sup me flagella t ignora
bilis;nec cessauerūt. Dissipati sūt nec cōpūncti:tēptauer̄t
me subsānauerūt me subsānatiōe:frē-
duerūt sup me dētib⁹ suis. Dñe q̄n re-
spic:restitue aiam meā a malignitate
eōr a leonib⁹ vnicā meā. Cōfitebor ti-
bi in ecclia magna:in pp̄lo graui lauda
bo te. Nō supgaudeāt mihi q̄ adūsanr̄
mihi inīq:q̄ oderūt me gratis t ānuūt
oculis. Q̄n mihi q̄dē pacifice loq̄bāt:
et in ira cōcia tre loquētes dolos cogita
bāt. Et dilatauer̄t sup me os suū: dixe
rūt euge euge viderūt ocli nr̄i. Vidisti
dñe ne sileas:dñe ne discedas a me Ex
urge et īnde in iudicio meo de⁹ me⁹:t dñs
me⁹ in cām meā. Judica me scm iustitiā
tuā dñe de⁹ me⁹:et nō supgaudeāt mi-
hi. Nō dicāt in cordib⁹ suis euge euge
āe nr̄e:nec dicāt deuorabim⁹ eū. Eru-
bescāt t reuereāt sīl q̄ gratulāt malis
meis. Induāt p̄fusiōe t reuerētia:qui
magnifica loquūt sup me. Exultēt t le-
tent q̄ volūt iustitiam meam:et dicāt
sp magnificet dñs q̄ volunt pacē suī
ri. Et lingua mea meditabit iustitiam
tuā:tota die laudē tuā. In finē p̄s
Dixit iniust⁹ (dñi dō. XXXV
vt delinq̄t i semetipo: nō ē timor
dei ā oculos ei⁹ Q̄m dolose egit
in conspectu ei⁹:vt inueniat iniq̄tas ei⁹ ad
odiū. Verba oris ei⁹ iniq̄tas t dol⁹:no
luit intelligere vt bñ ageret. Iniquita-
tē meditat⁹ ē i cubili suo:astitit oi vie
nō bone:malicia āt nō odiuit. Dñe in
celo misc̄ia tua:t veritas tua vsq̄ ad
nubes. Justicia tua sicut mōtes dei:iu
dicia tua abyssus mlta. Homines t iumēta
saluabis dñe: quēadmodū multipli
casti misc̄iaz tuā de⁹. Filij āūt hoim:
in tegmie alaz tuaz sperabūt. Inebria-
bunt ab vbertate domꝰ tue:t torrēte vo
luptatis tue potabis eos. Q̄m apd te ē
fons vite:t i lumine tuo videbim⁹ lu-
mē. Pretēde misc̄iaz tuā sitiētib⁹ te:
et iustitiā tuā his q̄ recto sūt corde Nō
veniat mihi pes superbie: t manꝰ pecca
toris non moueat me. Ibi ceciderūt q̄
opāt iniq̄tatē:expulsi sūt nec potuer̄t
stare. Ps ipi dauid. XXXVI

Noli emulari i malignātib⁹:ne
q̄ zelaueris facientes iniq̄tatez.
Q̄m tāq̄ fenū velocit arescēt:t quēad
modū olera herbaz cito decidēt. Spe
ra i dño t fac bonitatē:t inhabita trā
t pascer̄is i diuitijs ei⁹ Delectare i dño:
et dabit tibi petitiōes cordis tui Reue
la dño viā tuā t spera i eo t ipe faciet.
Et educet q̄si lumē iustitiā tuā:t iudi
cium tuū tāq̄ meridiē: subdit⁹ esto dño
et ora eū. Noli emulari i eo q̄ psperat
i via sua:i hole facientē iniustitias. Desi
ne ab ira t derelique furorē:noli emu
lari vt malignet̄is. Q̄m q̄ malignāt ex
terminabūt:sustinentes aūt dñm ipi he
reditabūt trā. Et adhuc pusillū t non
erit pctōr:t q̄res locū ei⁹ t nō inuenies
Mānsueti āt hereditabūt trā:t delecta
būt in multitudine pac̄is. Obseruabit
peccator iustū:t stridebit sup eū dentī
bus suis. Dñs āt irridebit eū:q̄m p̄spi
cit q̄ veniet dies ei⁹. Gladiū euaginā-
uerūt pctōres:intēderūt arcū suum. Ut
decipiāt pauperē t iopē:vt trucidēt re
ctos corde Gladi⁹ eoz intret i corda ipo
rū: et arc⁹ eoz p̄fringat. Melius ē mo-
dicū iusto:sup diuitias pctōz mltas.
Q̄m brachia pctōz p̄terēt:p̄firmat āt
iustos dñs. Nouit dñs dies imaculato
rū:t hereditas eoz i eternū erit. Nō p̄fū
dentur in tempore malo:t in diebus fa-
mis saturabūt q: peccatores peribūt.
Inimici vero dñi mox vt honorificati
fuerint t exaltati: deficientes quēad-
modū fum⁹ deficiēt. Mutuabit pctōr
et nō soluet:iust⁹ āt miseret t tribuet.
Quia benedicentes ei hereditabūt terrā:
maledicentes āt ei disperibūt. Apd dñm
gressus hois dirigent:t viā ei⁹ volet. Cū
ceciderit nō collidet: q: dñs supponit
manū suā ‖ Junior fui etenim senui:t nō Job.3.b
vidi iustū derelictū: nec semē ei⁹ q̄rēs
panē. Tota die miseret t cōmodat:et
semē illi⁹ i benedictione erit. Declina a ℣.33
malo t fac bonū:t inhabita in seculū
secli Quia dñs amat iudiciū:t nō dereli
quet sanctos suos:i eternū p̄seruabūt. In-
iusti puniēt:t semē impioz peribit. Justi
āt hereditabūt trā:t inhabitabūt i secu
lū secli sup eā. Os iusti meditabit sapiaz Esa.51.c
t lingua ei⁹ loq̄t iudiciū. Lex dei ei⁹ in
corde ipi⁹: t nō supplantabūt gressus ei⁹.

cōsiderat pctōr iustū: t q̄rit mortificare eū. Dns aūt nō derelinquet eū i manibus eius: nec damnabit eum cū iudicabit illi. Expecta dnm t custodi viaz ei⁹: t exaltabit te vt hereditate capias trā: cuz pierint pctōres videbis. Vidi ipiū superexaltatū: t eleuatū sic cedros libani. Et trāsiui: t ecce nō erat t q̄siui eū: t nō ē inuēt⁹ loc⁹ ei⁹. Custodi innocentiā t vide eq̄tatē: q̄m sūt reliq̄e homi pacifico. Iniusti aūt diſpibūt: sūt reliquie impioz ireribūt. Salus aūt iustoz a dño: t pt̄ector eoz in tpe tribulationis. Et adiuuabit eos dns t liberabit eos: t eruet eos a peccatorib⁹: t saluabit eos q̄ sperauerūt in eo. Psalm⁹ dauid i rememoratiōe sabbati.

37.6 Dmine ne i furore tuo arguas me: neq̄ in ira tua corripias me Q̄m sagitte tue infixe sūt mihi: t pfirmasti sup me manū tuam. Nō ē sanitas in carne mea: a facie ire tue nō ē pax ossib⁹ meis a facie pctōr meorum. Q̄m iniq̄tates mee supgresse sūt caput meū: t sicut on⁹ graue grauate sūt sup me. Putruerunt et corrupte sūt cicatrices mee: a facie insipientie mee. Miser fact⁹ sū t curuat⁹ sū vsq̄ in finē: tota die pristat⁹ igrediebar. Q̄m lūbi mei impleti sūt illusionib⁹: t nō ē sanitas i carne mea. Afflict⁹ sum t humiliat⁹ sum nimis: rugiebā a gemitu cordis mei. Dne aū te oē desideriū meum: t gemit⁹ me⁹ a te nō ē absconditus. Cor meū pturbatū ē: dereliq̄t me virtus mea: t lumē oculoz meoz t ipm nō ē mecū. Amici mei et p̄imi mei adūsū me appropinq̄uerūt t steterūt. Et qui iux me erāt delōge steterūt: t vim faciebāt q̄ q̄rebant aiam meā. Et q̄ inq̄rebāt mala mihi locuti sūt vanitates: et dolos tota die meditabāt. Ego aūt tāq̄ surdus nō audiebā: t sicut mut⁹ nō aperiēs os suū. Et fact⁹ sicut hō nō audiens: t nō habēs i ore suo redarguti ones. Q̄m in te dne speraui: tu exaudies me dne de⁹ meus. Quia dixi ne q̄n supgaudeāt mihi inimici mei: t dū cōmouent pedes mei sup me magna locuti sūt. Q̄m ego i flagella paratus sū: t dolor me⁹ i ꝓspectu meo sp Q̄m iniq̄tatē meā ego ānūciabo: t cogitabo p pctō meo. Inimici aūt mei viuūt t cōfirmati sūt sup me: t multiplicati sunt q̄ oderūt me iniq̄. Qui retribuūt mala p bonis detrahebāt mihi: q̄m sequebar bonitatē. Nō derelinquas me dne de⁹ meus: ne discesseris a me. Intende in adiutoriū meum: dne de⁹ salutis mee.

38 In finē p ydithū cantici dni custodiā vias meas: vt nō delinquā i lingua mea Posui ori meo custodiaz: cū consisteret pctōr aduūsū me. Obmutui t humiliat⁹ sū t silui a bonis: t dolor me⁹ renouat⁹ ē. Cōcaluit cor meū intra me: t i meditatiōe mea exardescet ignis. Locut⁹ sū i lingua mea notū fac mihi dne finē meum. Et nūerū dierū meoruz: vt sciā quis desit mihi. Ecce mēsurabiles posuisti dies meos: t substa mea tāq̄ nihīl ante te. Uerūtn vniūsa vanitas: omnis homo viuēs. Uerūtn in imagine pgredit̄ hō: t et frustra cōturbat̄. Thesaurizat et ignorat cui congregabit ea. Et nunc q̄ est expectatio mea: nōne dns? et substantia mea apud te ē. Ab oibus iniq̄tatibus meis erue me: opprobriū insipienti dedisti me. Obmutui t nō aperui os meū: q̄m tu fecisti: amoue a me plagas tuas. A fortitudine manus tue ego defeci in increpatiōib⁹: p̄pter iniq̄tatē corripuisti hoiem. Et tabescere fecisti sicut araneā aiam ei⁹: verūtn vane cōturbatur omis homo. Exaudi oratiōnē meā dne t deprecatiōnē meā: auribus pcipe lachrymas meas. Ne sileas q̄m aduena ego sū apud te: t pegrin⁹ sicut oēs patres mei. Remitte mihi vt refrigerem: priusq̄ abeā: t ampli⁹ nō ero.

39 Expectās (ps dauid. XXXIX expectaui dnm: t intēdit mihi. Et exaudiuit pces meas: t eduxit me de lacu miserie: t de luto fecis. Et statuit supra petram pedes meos: t direxit gressus meos. Et immisit in os meū cāticū nouū: carmen deo nro. Uidebūt multi et timebūt: t sperabunt in dño. Beat⁹ vir cui⁹ est nomen dns spes ei⁹: t nō respexit i vanitates t insanias falsas. Multa fecisti tu dne de⁹ mirabilia tua: t cogitatiōib⁹ tuis nō est q̄ similis sit tibi. Annūciaui t locut⁹ sum: multiplicati sūt sup nūerū. Sacrificiū t oblatiōez noluisti: aures aūt pfecisti mihi. Holocaustū t p pctō nō postulasti: tunc dixi ecce venio. In capite libri scriptū ē d me vt facerē voluntatē tuā

deus me⁹ volui ⁊ legē tuā i medio coꝛ
dis mei. Annūciaui iusticiā tuā in ec-
clesia magna: ecce labia mea nō ꝓhibe
bo dñe tu scisti. Justiciā tuā n̄ abscōdi
coꝛde meo: veritatē tuā ⁊ salutare tuū
dixi. Nō abscōdi miscōiā tuā ⁊ veritatē
tuā a cōcilio multo. Tu āt dñe ne lōge fa
cias miserationes tuas a me: miscōia ⁊
veritas tua sp̄ suscepерūt me. Qm̄ circūdederūt me mala q̄r̄ nō ē nūer⁹: cōp-
rehenderūt me iniq̄tates mee: ⁊ nō potui
ut viderē. Multiplicate sūt sup̄ capil-
los capitis mei: ⁊ coꝛ meū dereliq̄t me.
Complaceat tibi dñe vt eruas me: dñe ad
adiuuandū me respice. Cōfundāt̄ ⁊ reuere
ant̄ sīl: q̄ q̄rūt aiaꝫ meā vt auferāt eā.
Auertāt̄ retroꝛsū et reuereāt̄: q̄ volūt
mihi mala. Ferāt confestim ꝓfusionē
suā: q̄ dicūt mihi euge euge. Exultēt ⁊
lētent̄ sup̄ te oēs q̄rētes te: ⁊ dicant sp̄
magnificet̄ dñs q̄ diligūt salutare tuū
Ego āt mēdic⁹ sū ⁊ paup: dñs sollicit⁹
est mei. Adiutoꝛ me⁹ ⁊ ꝓtectoꝛ me⁹ es
tu: de⁹ me⁹ ne tardaueꝛis.

In finē p̄s
Beat⁹ q̄ intelligit (dauid. XL
b. sup̄ egenū ⁊ paupere: i die ma-
la liberabit eum dñs. Dñs ꝓser
uet eū ⁊ viuificet eū: ⁊ beatū faciat eū
in terra: ⁊ nō tradat eū i aiaꝫ inimicoꝛū
eius. Dñs opem ferat illi sup̄ lectū dolo-
ris eius: vniuersū stratū eius versasti i infir
mitate eius. Ego dixi dñe miserere mei:
sana aiaꝫ meā q̄r peccaui tibi. Inimici
mei dixerūt mala mihi: qn̄ moriet̄ et
peribit nomē eius? Et si igrediebat̄ vt vi
deret vana loq̄batur coꝛ eius: congregauit
iniq̄tatē sibi. Egrediebat̄ foras: ⁊ loq̄
batur in idipm. Adūsū me susurrabant
oēs inimici mei: aduersū me cogitabāt
mala mihi. Verbū iniquū cōstituerūt
aduersū me: nūq̄d q̄ dormit nō adiiciet
ut resurgat? Etenī homo pacis mee
in quo speraui: q̄ edebat panes meos.
magnificauit sup̄ me supplāta: Tu
autē dñe miserere mei: ⁊ resuscita me et
retribuā eis. In ꝟ cognoui q̄n̄ voluisti
me: q̄n̄ nō gaudebit inimic⁹ meus
sup̄ me. Me aūt ꝓpter innocētiā susce-
pisti: ⁊ cōfirmasti me in cōspectu tuo i
eternū. Benedict⁹ dñs deus isr̄l a secu
lo in seculum: fiat fiat.

In finē intel
lectus filiis chore: psalm⁹ dauid. XLI

Quemadmodū desiderat ceruus
q ad fontes aquarū; ita desiderat
anima mea ad te deus. Sitiuit anima
mea ad deū fontē viuū: q̄n̄ veniā ⁊ ap-
parebo añ faciē dei? Fuerunt mihi la-
chryme mee panes die ac nocte: dū di-
cit mihi q̄tidie vbi est de⁹ tu⁹. Hec re-
cordat⁹ sū et effudi in me aiam meaꝫ:
q̄m trāsibo in locū tabernaculi āmira
bilis vsq̄ ad domū dei. In voce exulta
tiōis ⁊ cōfessiōis sonꝰ epulātis. Quare
tristis es ania mea: et q̄re ꝓturbas me.
Spera i deo q̄n̄ adhuc cōfitebor illi: ℣.42
salutare vult⁹ mei et de⁹ me⁹. Ad me-
ipm aia mea cōturbata ē: ꝓpterea me-
mor ero tui ō terra iordanis: ⁊ hermo-
nīm a mōte modico. Abyssus abyssū
inuocat: i voce cataractarū tuaꝝ. Oīa
excelsa tua ⁊ fluct⁹ tui: sup̄ me trāsierūt
In die mādauit dñs miscōiaꝫ suā: ⁊ no
cte cāticū ei⁹. Apō me oīo dō vite mee
dicā dō suscepтoꝛ me⁹ es. Quare oblit⁹
es mei: ⁊ q̄re ꝓtristat⁹ icedo dū affligit
me inimic⁹? Dū cōfringūt ossa mea: ex
probrauerūt mihi q̄ tribulāt me inimici
mei. Dū dicūt mihi q̄ sinkos dies vbi
ē de⁹ tu⁹: q̄re tristis es aia mea et q̄re
ꝓturbas me. Spera in deo q̄n̄ adhuc
cōfitebor illi: salutare vult⁹ mei ⁊ deus
meus.

In finem p̄s dauid. XLVII

Judica me de⁹ et discerne causā
1 meā de gente nō sācta: ab hoīe
iniquo et doloso erue me. Quia
tu es de⁹ fortitudo mea: q̄re me repu-
listi ⁊ q̄re trist⁊ incedo dum affligit me
inimic⁹? Emitte lucē tuā ⁊ veritatē tu
am: ipa me deduxerūt et adduxerūt in
mōtē sanctū tuū et i tabernacula tua.
Et introibo ad altare dei: ad deū q̄ le-
tificat iuuētutē meā. Cōfitebor tibi in
cithara deus de⁹ me⁹: q̄re tristis es aia
mea ⁊ q̄re cōturbas me? Spera in deo
q̄n̄ adhuc cōfitebor illi: salutare vult⁹ ℣.41
mei ⁊ de⁹ meus.

In finē ꝓ filiis cho-
re intellectus: psalm⁹ dauid. XLIII

Deus auribus nostris audiuim⁹:
patres nostri annūciauerūt no
bis. Opus q̄ operat⁹ es in die-
bus coꝛū: et in diebus antiquis. Man⁹
tua gētes disp̄didit et plātasti eos: af-
flixisti pp̄los et expulisti eos. Nec enī i
gladio suo possederūt terrā: ⁊ brachiū
eoꝝ nō saluauit eos. Sz dextera tua ⁊
brachiū tuū ⁊ illuminatio vult⁹ tui: quo
niā complacuisti in eis. Tu es ipe rex
meus et deus me⁹: qui mādas salutes

iacob. In te iimicos nr̃os vẽtilabim⁹
cornu: t i noie tuo spernem⁹ isurgẽtes
i nob̃. Nõ enim i arcu meo sperabo: t gla
di⁹ me⁹ non saluabit me. Saluasti enim
nos ó affligentib⁹ nos: t odiẽtes nos
confudisti. In deo laudabimur tota die:
t i noie tuo confitebimur i seculm. Nunc aũt
repulisti t confudisti nos: t nõ egredier̃
i virtutib⁹ nr̃is. Auertisti nos retrorsũ p⁹
iimicos nr̃os: t q̃ oderũt nos diripie-
bãt sibi. Dedisti nos tãq̃ oues escay:
t i gẽtib⁹ dispersisti nos. Venundedisti ꝑplm
tuũ sine ꝓcio: t nõ fuit mltitudo in cõ
mutationib⁹ eoy. Posuisti nos opprobriũ vicinis nr̃is: subsãnatiõez t derisũ
his q̃ sũt i circuitu nr̃o. Posuisti nos i
similitudinẽ gẽtib⁹ cõmotiõez capitis in
ꝑplis Tota die verecũdia mea ẽ me: ẽ
t confusio faciei mee cooperuit me A voce
exprobrãtis t obloquẽtis a facie iimici
t psequẽtis. Hec oĩa venerunt sup nos
nec obliti sum⁹ te: t iniq̃ nõ egim⁹ i te
stamento tuo. Et non recessit retro cor
nr̃m: et declinasti semitas nr̃as a via
tua. Quia humiliasti nos i loco afflictiõis
t cooperuit nos vmbra mortis. Si obliti
sum⁹ nomẽ dei nr̃i: t si expãdim⁹ ma-
nus nr̃as ad deũ alienũ. Nõne de⁹ req̃
ret ista? ipe enim nouit abscondita cor-
Ro.8.g dis Quia ꝓpt̃ te mortificamur tota die.
estimati sum⁹ sic oues occisiõis. Exur
ge quare obdormis dñe? exurge et ne re-
pellas i finẽ. Quare faciẽ tuã aũtis: ob
liuisceris iopie nr̃e t tribulatiõis nr̃e?
Quia humiliata ẽ i puluere aia nr̃a: conglu
tinat⁹ ẽ i ira vẽter nr̃. Exurge dñe ad
iuua nos: t redime nos ꝓpt̃ nomẽ tu-
um. In finẽ ꝑ his q̃ cõmutabunt fi
liis chore ad intellectũ cãticũ ꝑ dilecto.

Eructauit cor meũ XLIIII
verbũ bonũ: dico ego opa mea re
gi. Lingua mea calam⁹ scribe: ve
locit scribẽtis Speciosus forma ꝑ filiis
hoim: diffusa ẽ gra i labiis tuis: ꝓpte-
rea benedixit te de⁹ i eternum. Accingere
gladio tuo: sup femur tuũ potẽtissime.
Specie tua t pulchritudie tua: itẽde ꝑ
spere ꝓcede t regna. Propter veritatẽ t
mãsuetudinẽ t iusticiam: t deducet te
mirabiliter dextera tua. Sagitte tue acu-
te: ꝑplı sub te cadẽt i corda inimicoꝝ re
Heb.1 gis. Sedes tua de⁹ i seculm seculi: virga di
Ibidem rectiõis virga regni tui. Dilexisti iusti-
ciã t odisti iniquitatẽ: ꝓpterea vnxit te de

us de⁹ tu⁹ oleo iusticie ꝑ consortib⁹ tuis.
Myrrha t gutta t casia a vestimentis
tuis: a domib⁹ eburneis ex quib⁹ delectaue
runt te filie regũ i honore tuo Astitit
regina a dextris tuis in vestitu deaura
to: circũdata varietate. Audi filia t vi
de t inclina aurem tuã: t obliuiscere populũ
tuũ t domũ patris tui Et concupiscet rex de
corẽ tuũ: quia ipe ẽ dns de⁹ tu⁹ t adora
bũt eũ. Et filie tyri i muneribus: vultum
tuũ deprecabũt oes diuites plebis Omnis
glia eius filie regis ab intus: i fimbriis aureis circhamicta varietatib⁹. Adducun
tur regi virgines post eã: proxime eius afferen
tur tibi. Afferẽt i letitia t exultatiõe: adu
ducẽt i tẽplũ regis. Pro patrib⁹ tuis nati
ti sũt tibi filii: constitues eos pncipes
per oẽz trã. Memores erũt nominis tui
dñe: i oi generatiõe t generatiõe. Pro
pterea ꝓplı confitebũt tibi i etnũ: t i sem
culũ seculi. In finẽ filiis chore p ipm

Deus nr̃ refugiũ t (canis. XL
virtus: adiutor i tribulatiõib⁹ q̃s
uenerũt nos nimis. Propterea
nõ timebim⁹ dum turbabit tra: t trans
ferẽt mõtes in cor maris. Sonuerũt
turbate sũt aq̃ eoy: conturbati sũt mon
tes i fortitudie eius. Fluminis impetus
cat ciuitatẽ dei: sctificauit tabnacula
um altissimi. Deus i medio eius nõ com
uebit: adiuuabit eã de⁹ mane diluculo.
lo. Cõturbate sũt gẽtes t inclinata sũt
regna: dedit voce suã mota ẽ tra. Dns
virtutum nobiscũ: susceptor nr̃ de⁹ iacob.
Venite t videte opa dñi q̃ posuit pro
gia sup trã: auferẽs bella vsq̃ ad fi
ne. Arcum conteret t confringet arma: t
ta cõburet igni. Vacate et videte quo
ego sum de⁹: exaltabor i gẽtib⁹ t exal
bor i tra. Dns virtutum nobiscũ: suscep
tor nr̃ de⁹ iacob. In finem ꝑ filiis

chore: psalmus dauid. XL
Omnes gẽtes plaudite mãib⁹
iubilate deo i voce exultatiõis.
Quia dns excelsus terribilis: rex mag
sup oẽz trã. Subiecit ꝓplos nob̃: et gẽ
tes sub pedib⁹ nr̃is. Elegit nob̃ hereditatẽ suã: speciẽ iacob quã dilexit. Ascen
dit de⁹ i iubilo: t dns i voce tube. Psal
lite deo nr̃o psallite: psallite regi nr̃o
psallite. Quia rex omis trae de⁹: psallite
piẽter. Regnabit de⁹ sup gẽtes: de⁹ se
det sup sedẽ scãm suã. Principes populo
cõgregati sũt cũ deo abrahã: quia dij

rent vehemẽter eleuati sũt. Psal
s cánci filiꝫs chore secũda sabbati.
Agn⁹ dñs ⁊ laudabil XLVII
nimis ĩ ciuitate dei nr̃i: i mon
te sãcto ei⁹. fũdat exultatione
ãse tre: mons sion latera aq̃lonis
itas regis magni. De⁹ ĩ domib⁹ eius
noscet: cũ suscipiet eã. Qm ecce re
tre ꝑgregati sũt: ꝑcuerũt ĩ vnum.
ipi videntes sic ãmirati sũt: ꝑturbati
cõmoti sũt: tremor apprehẽdit eos.
dolores vt parturiẽt: in spũ vehe-
menti ꝓteres naues tharsis. Sic audi-
mus sic vidimus ĩ ciuitate dñi ẋtuꝫ
ciuitate dei nr̃i: deus fũdauit eã ĩ eter
num. Suscepimus deus misericordiaꝫ tuã: in me-
dio templi tui. Scõm nomẽ tuũ deus sic
laus tua ĩ fines tre: iustitia plena ẽ
dextera tua. Letet mons sion et exultẽt
filie iude: ꝓp iudicia tua dñe Circũda
te sion ⁊ cõplectimini eã: narrate ĩ tur
ribꝰ ei⁹. Ponite cordia vr̃a ĩ ẋtute ei⁹:
⁊ distribuite domos ei⁹ vt enarretis in
progenie altã. Qm hic ẽ deus deus nr̃ ĩ eternũ
⁊ seculũ seculi: ipe reget nos in secla.
In finẽ ꝓ filiꝫ chore: psalmus dauid
Audite hec oẽs gen- XLVIII
tes: auribꝰ ꝑcipite oẽs q̃ habi-
tatis orbẽ. Quiq̃ terrigene ⁊ fi-
lii hoim: sil in vnũ diues ⁊ paup. Os
meũ loquet sapiaꝫ: ⁊ meditatio cordis
mei prudẽtiã. Inclinabo in parabolã
aurẽ meã: aperiã ĩ psalterio ꝓpositiões
meã. Cur timebo ĩ die mala: iniq̃tas cal
canei mei circũdabit me. Qui confidũt ĩ
virtute sua: ⁊ ĩ multitudine diuitiaꝫ su
as gloriãt, frater non redimit redimet
homo: nõ dabit deo placationẽ suã. Et ꝓ
cio redẽptionis aie sue: ⁊ laborabit in
eternũ ⁊ viuet adhuc ĩ finẽ. Nõ videbit
interitũ cũ viderit sapiẽtes moriẽtes:
insipiẽs ⁊ stult⁹ ꝑibũt. Et relinquẽt
alienis diuitias suas: ⁊ sepulchra eoꝝ
domꝰ illoꝝ ĩ eternũ. Tabernacula eorũ
in progenie ⁊ progenie: vocauerũt nomina sua
in terris suis. Et hõ cũ ĩ honore eẽt nõ in-
tellexit: cõparatus ẽ iumẽtis insipiẽtibꝰ
et similis factus ẽ illis. Hec via illoꝝ scanda
lum ipis: ⁊ postea ĩ ore suo cõplacebunt.
Sicut oues ĩ inferno positi sũt: mors
depascet eos. Et dominabũt eoꝝ iusti ĩ ma
ne: ⁊ auxilium eoꝝ veterascet ĩ infer
no a gloria eoꝝ. Verũtamen deus redimet ani
mã meã ỽ manu inferi: cũ acceꝑit me.

Ne timueris cũ diues factꝰ fuerit hõ: ⁊
cũ multiplicata fuerit gloria domꝰ eius.
Qm cũ interierit non sumet oia: nec q̃ Job.27.d
descẽdet cũ eo gloria ei⁹. Quia aia ei⁹ in
vita ipi⁹ benedicet: confitebit tibi cũ bñ
feceris ei. Introibit vsq̃ ĩ ꝓgenies pa-
trũ suoꝝ: vsq̃ ĩ eternũ nõ videbit lumẽ.
Homo cũ ĩ honore eẽt nõ ĩtellexerit: cõ-
paratꝰ ĩ iumẽtis insipiẽtibꝰ: ⁊ similis fa-
ctus ẽ illis. Psalmus asaph. XLIX
Deus deoꝝ dñs locutꝰ ẽ: ⁊ voca
uit terrã. A solis ortu vsq̃ ad oc
casũ: ex sion species decoris ei⁹.
Deus manifeste veniet: deus nr̃ ⁊ non silebit.
Ignis ĩ ꝓspectu ei⁹ exardescet: ⁊ in circu
itu ei⁹ tempestas valida. Advocauit
celũ desursũ: et terrã discernere ꝓpl̃m su-
um. Cõgregate illi sctos ei⁹: q̃ ordinãt
testamẽtũ ei⁹ sup sacrificia. Et annũ-
ciabũt celi iustitiã ei⁹: qm deus iudex ẽ.
Audi ꝓpls meus ⁊ loq̃r: isrl̃ ⁊ testificabor
tibi: deus deus tuus ego sum. Nõ ĩ sacrifi-
ciis tuis arguã te holocausta aũt tua ĩ
ꝓspectu meo sũt semp. Nõ accipiã de do
mo tua vitulos: nec de gregibus tuis
hircos. Qm mee sunt oẽs fere siluaꝝ:
iumẽta ĩ montib⁹ ⁊ boues. Cognoui oia
volatilia celi: ⁊ pulchritudo agri mecũ
ẽ. Si esuriero nõ dicã tibi: meus est enim
orbis terre ⁊ plenitudo ei⁹. Nũq̃d man-
ducabo carnes taurorum: aut sanguinẽ
hircorum potabo? Immola deo sacrifici-
um laudis: ⁊ redde altissimo vota tua.
Et invoca me ĩ die tribulatiõis: eruã te
⁊ honorificabis me. Pctõri aũt dixit de
us: quare tu enarras iustitias meas: ⁊ as
sumis testamẽtũ meum ꝑ os tuũ? Tu vo
rodisti disciplinã: ⁊ ꝓiecisti sm̃ones me-
os retrorsũ. Si videbas furẽ: currebas
cũ eo: ⁊ cũ adultero portiõem tuã pone
bas. Os tuũ abũdauit malicia: ⁊ lingua
tua ꝓcinabat dolos. Sedẽs adversus
frem tuum loq̃bar: ⁊ adversus filiũ mr̃is
tue ponebas scandalũ hec fecisti ⁊ ta-
cui. Existimasti iniq̃ ꝙ ero tui similis:
arguã te ⁊ statuã cõtra faciem tuã. Intelligi
te hec q̃ obliuiscimini deũ: ne qñ rapi-
at vt non sit q̃ eripiat. Sacrificiũ lau-
dis honorificabit me: ⁊ illic iter q̃ ostẽ
dã illi salutare dei. Ps̃ in finẽ dauid
qñ venit ad eũ nathã ꝓpha qñ intrauit
Miserere mei (ad bersabee. L J.55.J.56
deus: sm̃ magnã misericordiaꝫ tuaꝝ.
Et sm̃ multitudinẽ miserationo-

nū tuaꝝ: dele iniq̄tatē meā. Amplius lava me ab iniq̄tate mea: et a pctō meo mūda me. Qm̄ iniq̄tatē meā ego cognosco: ⁊ pctm̄ meū ꝫ me ē sp̄. Tibi soli peccaui ⁊ malū coꝝā te feci: vt iustificeris i ꝙmōib⁹ tuis ⁊ vincas cū iudicaris. Ecce enī i iniq̄tatib⁹ ꝯceptꝰ sū: ⁊ i peccat⁹ ꝯcepit me mr̄ mea Ecce enī ꝛitatē dilexisti: i certa ⁊ occulta sapie tue manifestasti mihi. Aspges me dñe hyssopo ⁊ mūdabor: lauab me ⁊ sup niuē dealbabor. Auditui meo dab gaudiū ⁊ leticiā: ⁊ exultabūt ossa hūiliata. Āūte faciē tuaꝫ a pctīs meis: ⁊ oēs iniq̄tates meas dele. Cor mūdū crea i me deus: ⁊ sp̄m rectū inoua in visceribꝰ meis. Ne p̄jcias me a facie tua: ⁊ sp̄m sctm̄ tuū ne auferas a me Redde mihi leticiā salutaris tui: ⁊ sp̄u ꝓncipali ꝯfirma me. Docebo iniq̄s vias tuas: ⁊ impī ad te ꝯuert̄ent. Libera me ō sāguinib⁹ deꝰ deus salutꝭ mee: ⁊ exultabit lingua mea iusticiā tuā. Dñe labia mea apies: ⁊ os meum ānūciabit laudē tuā. Qm̄ si voluisses sacrificiū dedissē: vtiq̄ holocaustꝭ nō delectaberꝭ. Sacrificiū deo sp̄us cōtribulatꝰ: cor ꝯtritū ⁊ hūiliatū deꝰ nō despicies. Benigne fac dñe i bona voluntate tua siō: vt edificēt muri hierlm Tūc acceptab sacrificiū iusticie oblationes ⁊ holocausta: tūc ponēt sup altare tuū vitulos. In finē intellectꝰ dauid
1.Re.22.d cū venit ad eū doech idumeꝰ ⁊ nūciauit saul: venit dauid i domū achimelech.

Quid gl̄iar⁹ i malicia: q̄ potēs es in iniq̄tate? Tota die iniusticiā cogitauit lingua tua: sicē nouacula acuta fecisti dolu⁹. Dilexisti maliciā sup benignitatē: iniq̄tatē magis q̄ loq̄ eq̄tatē. Dilexisti oia ⁂ verba ꝓcipitationis: lingua dolosa. Propterea deꝰ destruet te in finē: euellet te ⁊ emigrabit te ō tabnacło tuo: ⁊ radicē tuā ō t̄ra viuēt̄is. Videbūt iusti ⁊ timebūt: ⁊ sup eū ridebūt ⁊ dicent: ecce hō q̄ nō posuit deū adiutorē suū. Sz sperauit i mlt̄itudie diuitiaꝝ suaꝝ ⁊ ꝓualuit in vanitate sua. Ego āt sicē oliua fructifera i domo dei: speraui i misc̄ōia dei in eternū ⁊ i seculū secli. Cōfitebor tibi i seculū q⁹ fecisti: ⁊ expectabo nomē tuuꝫ qm̄ bonum i ꝓspectu sctōꝝ tuoꝝ. Victori p chorum eruditio dauid.

Ps.13 Dixit insipiēs i corde suo nō ē deꝰ. Corrupti sūt ⁊ abominabiles facti sūt i iniq̄tatib⁹: nō ē q̄ faciat bonū. Deꝰ ō celo ꝓspexit sup filios hoīm: vt videat si ē intelligēs aut requirēs deū. Oēs declinauerūt sil̄ inutiles facti sūt: nō ē q̄ faciat bonū: nō ē vsq̄ ad vnū. Nōne sciēt oēs q̄ operant iniq̄tatē: q̄ devorāt plebē meā vt cibū panis? Deū nō invocauerūt: illic trepidauerūt timore vbi nō fuit timor. Qm̄ deꝰ dissipauit ossa eoꝝ q̄ hoīb⁹ placēt: confusi sunt quoniā deꝰ sprevit eos. Quis dabit ex sīō salutare isrl̄: cū ꝯuerterit deus captiuitatē plebis sue: exultabit iacob et letabit isrl̄.

In finē i carmib⁹ intellectꝰ dauid cū venissent cyphei ⁊ nūciassent saulī quia dauid absc̄ōditꝰ ē apud nos.

Deus in noīe tuo saluū me fac: ⁊ in ⁊rute tua iudica me. Deus exaudi oōnem meā: auribꝰ percipe ⁂ verba oris mei. Qm̄ alieni insurrexerūt adūsū me: ⁊ fortes q̄sierūt aiam meā: ⁊ nō ꝓposuerūt deū ante ꝓspectū suū. Ecce enī deꝰ adiuuat me: ⁊ dñs susceptor est aie mee. Āūte mala inimicis meis: ⁊ in ⁊ritate tua disperde illos. Voluntarie sacrificabo tibi: ⁊ confitebor nomi tuo dñe: q̄m bonū ē. Qm̄ ex oi tribulatiōe eripuisti me: ⁊ sup inimicos meos despexit oculꝰ meꝰ. In finē i carmib⁹ intellectꝰ dauid. Exaudi deꝰ (lectꝰ dauid. LIII oōnem meā: ⁊ ne despexeris deprecationē meā: intēde mihi ⁊ exaudi me. Cōtristatꝰ sū i exercitatiōe mea ⁊ conturbatꝰ sū a voce inimici ⁊ a tribulatiōe pctōris. Qm̄ declinauerūt in iniq̄tatē: ⁊ i ira molesti erāt mihi. Cor meū conturbatū ē i me: ⁊ formido mortis cecidit sup me. Timor ⁊ tremor venerūt sup me: ⁊ contexerūt me tenebre. Et dixi: q⁹ dabit mihi pennas sicē columbe: ⁊ volabo ⁊ requiescā. Ecce elōgaui fugiens: ⁊ mānsi i solitudie. Expectabā eum q̄ saluū me fecit a pusillanimitate spūs ⁊ tēpestate. Precipita dñe divide linguas eoꝝ: q̄m vidi iniq̄tatē ⁊ ꝯdictionē i ciuitate. Die ac nocte circūdabit eā sup muros eiꝰ iniq̄tas: ⁊ labor i medio eiꝰ, ⁊ iniusticia. Et nō defecit ō platea eiꝰ: vsura ⁊ dolꝰ. Qm̄ si inimicꝰ meus maledixisset mihi: sustinuissē vtiq̄ si is q̄ oderat me sup me magna locutus fuisset: abscōdissem me forsitan ab eo. Tu vo hō vnanimis: dux meus ⁊ notus

ue⁹. Qui simul mecū dulces capiebas
ci: in domo dei ambulauim⁹ cū cō-
sensu. Veniat mors sup illos: t descen
dant in infernū viuentes. Qm̄ neq; tie
nt habitaculis eor̄: i medio eor̄. Ego
ad deū clamaui: t dñs saluauit me.
Vespe t mane t meridie narrabo t an
nunciabo: t exaudiet vocē meā Redimet
pace aiaz meā ab his q̄ appropiquāt
mihi: qm̄ inē mltos erāt mecū. Exau-
diet de⁹ t hūiliabit illos: q̄ ē ante secla.
Nō. n. ē illi cōmutatio t ñ timuerūt deū
ext̄dit manū suā i retribuēdo Cōtami
nauerūt testamētū ei⁹ diuisi sūt ab ira
vultu ei⁹: t appropinquuit cor illi⁹. Mol
lita sūt ꝓmōes ei⁹ sup oleū: t ipi sūt ia-
cula. Jacta sup dñm curā tuā: et ipe te
enutrier: t ñ dabit i eternū fluctuatiōez
iusto. Tu vo de⁹: deduces eos i puteū
interit⁹. Viri sāguinū t dolosi nō dimi
diabūt dies suos: ego aūt sperabo i te
dne. In finē ꝑ ipso q̄ a sctis lōge fa-
ctus ē I tituli inscriptiōe ipi dauid cū
teneret cū allophyli i geth. LV
Miserere mei de⁹ qm̄ cōculcauit
me hō tota die impugnās tribu-
lauit me. Cōculcauerūt me inimici mei
tota die: qm̄ mlti bellantes adūsū me.
Ab altitudie diei timebo: ego vo i te
sperabo. In do laudabo ꝓmōes meos:
in do speraui ñ timebo q̄d faciat mihi ca
ro. Tota die vba mea execrabāt: adū
me oēs cogitatiōes eor̄ i malū. In-
habitabūt t abscōdēt: ipi calcaneū meū
observabūt. Sic̄ sustinuerūt aiaz meā ꝓ
nihilo saluos facies illos: in ira ꝑcos
confringes. De⁹ vitā meā ānunciaui tibi:
posuisti lachrymas meas i cōspectu tuo
sic̄ t i promissiōe tua: tūc cōuertēt inimici
mei retrorsū. In q̄cūq; die inuocauero
te: ecce cognoui qm̄ de⁹ me⁹es In do lau
dabo vbū: i dño laudabo ꝓmonē: i do
speraui nō timebo q̄d faciat mihi hō.
In me sūt de⁹ vota tua: q̄ reddā lauda-
tiones tibi ‖ Qm̄ eripuisti aiam meā de
morte: t pedes meos ō lapsu: vt placeā
coram deo i lumie viuentiū. In finē ne
disperdas dō i tituli iscriptiōe cū fugeret
a facie saul regē isrl i spelūcā. LVI
Miserere mei de⁹ miserere mei: qm̄
in te confidit aia mea. Et i umbra
alaꝝ tuaꝝ sperabo donec trāseat
iniquitas. Clamabo ad deū altissimū:
deū q̄ dñs fecit mihi. Misit de celo t li
berauit me: dedit i opprobriū conculcas
tes me. Misit de⁹ misericordiaz suā t vita-
tē suā: t eripuit aiaz meā de medio ca-
tulorū leonū: dormiui conturbatus. Filij
hoim dentes eor̄ arma t sagitte: t lin-
gua eor̄ gladius acut⁹. Exaltare sup ce-
los de⁹: t i oi terra gloria tua. Laqueum
parauerūt pedib⁹ meis: t incuruauerūt
aiaz meā. Fodert ante faciē meā foueā t
ciderūt i eā. Paratū cor meū: de⁹ para ℣.107
tū cor meū: cāntabo t psalmū dicā dño.
Exurge gloria mea exurge psalterium t ci
thara exurgā diluculo. Cōfitebor tibi i
populis dñe: t psalmū dicā tibi i gētib⁹.
Qm̄ magnificata ē vsq; ad celos mise
ricordia tua: t vsq; ad nubes veritas
tua. Exaltare sup celos de⁹: t sup oēm
terraz gloria tua. In finē ne disperdas da-
uid i tituli inscriptiōe. LVII
Si vo vtiq; iusticiā loquimini: re
cte iudicate filij hoim Etenim in
corde iniquitates operami i terra: iusticias
manuū vre ꝑpendūt. Alienati sūt pecca-
tores a vulua: errauerunt ab vtero lo
cuti sūt falsa. Furor illi⁹ ꝓm similitudinez
serpētis: sicut aspidis surde: t obturātis
aures suas. Que nō exaudiet vocē icā-
tātiū: t venefici incāntāt⁹ sapienti. De⁹
cōteret dentes eor̄ in ore ipor̄: molas
leonū cōfringet dñs. Ad nihilū deue-
niēt tanq̄ aq̄ decurrēs: intēdit arcuz
suū donec infirmēt. Sicut cera q̄ fluit
auferent: supcecidit ignis t nō vide-
runt solē. Priusq; intelligerēt spine vre
rhāmnū: sicut viuētes sic i ira absorbet
eos. Letabit⁹ iust⁹ cū viderit vindictā
manuū suas lauabit in sāguine pctōris
Et dicet hō si vtiq; ē fruct⁹ iusto: vti-
q; est de⁹ iudicans eos i terra. In fi-
nē ne disperdas dauid in tituli inscri
ptione: qm̄ dimisit saul t custodiuit do
mū ei⁹ vt interficeret eū. LVIII
Eripe me ō inimicis meis de⁹ me
us: t ab insurgētib⁹ in me libe-
ra me. Eripe me de operantibus
iniquitatē: t ō viris sanguinū salua me.
Quia ecce ceperūt aiam meā: irruerūt
in me fortes. Neq; iniquitas mea neq;
peccm̄ meū dñe: sine iniquitate cucurri et
direxi. Exurge i occursū meū t vide: et
tu dñe deus virtutū deus isrl. Intēde
ad visitādas oēs gentes: nō misereat⁹
oibus qui operant iniquitatē. Cōuertent
ad vesperā t famem patiēt vt canes: t

circũibũt ciuitatẽ. Ecce loquẽt in ore
suo: t gladi⁹ i labijs eo⁹: qñ ds audi
uit? Et tu dñe derideb eos: ad nihilũ
deduces oẽs gẽtes. Fortitudinẽ meaz
ad te custodiã: qz de⁹ susceptor me⁹ es:
de⁹ me⁹ misc̃dia ei⁹ p̃ueniet me De⁹ ostẽ
dit mihi sup inimicos meos: ne occidas
eos ne qñ obliuiscãt ꝑpli mei. Dispge
illos i ☧rute tua: t depone eos ꝓtector
me⁹ dñe. Delictũ oris eo⁹: ꝑmonẽ labi
orũ ipo⁹: t cõphẽdãt i supbia sua Et
ꝺ execratiõe t mẽdacio ãnũciabũt in
ꝓsũmatiõe: i ira ꝓsũmatiõis t nõ erũt.
Et sciẽt qz de⁹ dñabit iacob: t finium
tre. Cõuertẽt ad vesperã t famẽ patiẽ-
tur vt canes: t circũibũt citatẽ. Ipi dis
pergẽt ad mãducãdũ: si ☧o fi fuerit sa
turati t murmurabũt. Ego ãt cãtabo
fortitudinẽ tuã: t exaltabo mane mise
ricordiã tuã Quia fact⁹ẽ susceptor me
us: t refugiũ meũ in die tribulationis
mee. Adiutor me⁹ tibi psallã: qz de⁹ su-
sceptor me⁹ es; de⁹ meus misc̃dia mea.

In finẽ ꝑ his ꝙ cõmutabũt i tituli
scptiõe ipi dauid i doctrinã: cũ succẽ
dit mesopotamiã syrie t sobal: t ꝓuertit
ioab: t percussit edõ i valle salinaꝝ duo

D Eus repuli- (decẽ milia LIX
sti nos t destruxisti nos: iratus
es t misert⁹ es nob. Cõmouisti
trã t ꝓturbasti eã: sana ꝓtritiões ei⁹qz
cõmota ẽ Ostendisti ꝑpło tuo dura. pota
sti nos vino cõpũctiõis. Dedisti metuẽ
tib⁹ te significatiõez: vt fugiãt a facie
arc⁹. Et liberẽt dilecti tui: saluũ fac
dexta tua t exaudi me. De⁹ locut⁹ ẽ i
scto suo: letabor t partibor sichimã: et
J.107 ꝓualle tabernaculoꝝ metibor. Me⁹ẽ ga
laad t me⁹ẽ manasses: t ephrai fortitu
do capitis mei. Juda rex me⁹: moab olla
spei mee. In idumeã extẽdã calciamẽ-
tũ meũ: mihi alienigene subditi sunt.
Quis deducet meã i citatẽ munitã: ꝙs
deducet me vsqꝫ i idumeã? Nõne tu de
us ꝙ repulisti nos? t ñ egredieris de⁹ i
J.107 ☧rutib⁹ nr̃is. Da nob auxiliũ ꝺ tribu
latiõe: t vana sal⁹ hois. In ꝺo faciem⁹
☧rutẽ: t ipe ad nihilũ deducet tribulã
tes nos. In finẽ i hymnis: ps̃ dd. LX

E Xaudi de⁹ deꝑcatiõez meã: iten
de oroni mee. A finib⁹ terre ad te
clamaui dũ anxiarer cor meũ: i
petra exaltasti me. Deduxisti me qz fa-
ctus es spes mea: turris fortitudis a fa
cie inimici. Inhabitabo i tabernaculo
tuo i secla: ꝓtegar i velamẽto alaꝝ tu
arũ. Qm̃ tu deus me⁹ exaudisti ora
meã: dedisti hereditatẽ timẽtib⁹ no
tuũ. Dies sup dies regis adijcies: an
ei⁹ vsqꝫ i diẽ generatiõis t generati
Permanet i eternũ i ꝓspectu dei: mi
cordiã t ☧itatẽ ei⁹ꝙs requiret? Sic p
mũ dicã dicã nois tuo i seculũ seculi
reddã vota mea ꝺ die i diẽ. In fine

I Nnne ꝺo (ꝓdithũ: ps̃ dd. L
subiecta erit aia mea ab ipo
salutare meũ. Nã t ipe de
t saluta⁹ me⁹ susceptor me⁹: nõ mo
bor ãpli⁹. Quousqꝫ irruit⁹ i hois
ficit⁹ vniũsi vos tãqꝫ parieti inclina
maceric depulse? Uerũtñ ꝓiã meã
gitauerũt repellere: cucurri in fini
suo bñdicebãt ore suo maledice
Uerũtñ deo subiecta testo aia mea
ab ipo patiẽtia mea. Quia ipe de⁹
us t saluator me⁹: adiutor me⁹ nõ
grabo. In ꝺo saluta⁹ meũ t gla
de⁹ auxiliũ mei t spes mea i deo ẽ.
rate i eo omis ꝓgregatio ꝓpli: effu
coraz illo corda vra: de⁹ adiutor n
eternũ. Uerũtñ vani filij hoim: mẽda
filij hoim i stateri: vt decipiãt ipi de
nitate i idipm. Nolite sperare i in
te: t rapinas nolite ꝓcupiscere: di
si affluant nolite cor apponere. Spe
locut⁹ ẽ deus duo hec audiui: qz p
dei est t tibi dñe misc̃dia: qz tu re
vnicuicꝫ iux opa sua. Ps̃ dauid
esset in deserto iudee. LX

D Eus de⁹ me⁹: ad te ꝺluce vig
Sitiuit i te aia mea: q̃ mul
plicit tibi caro mea. In trã deser
t iaquosa sic i sancto apparui tibi: v
dere ☧rutẽ tuã t glã tuã. Qm̃ me
or ẽ misc̃dia tua sup vitas: labia m
laudabũt te. Sic bñdicã te i vita me
t i noie tuo leuabo man⁹ meas. Sic
adipe t pinguedie repleat aia mea:
labijs exultatiõis laudabit os meu
Sic memor fui tui sup stratũ meũ:
maturinis meditabor i te: qz fuisti
iuror me⁹. Et i velamẽto alaꝝ tuaꝝ
ultrabo: adhesit aia mea p te: me
pit dexta tua. Ipi ☧o i vanũ q̃sier
aiaz meã: introibũt i iferiora terre: tra
tur i man⁹ gladij ꝓtes vulpiũ erũt
☧o lerabit i ꝺo laudabũt oes q
i eo: qz obstructũ est os loquẽtiũ

ñe psalmus dauid. LXIII
Exaudi deꝰ oratione meā cū de-
pcor: a timore iimici eripe aiaꝫ
meā. Protexisti me a cōuentu
gnāntū: a multitudine operātiū ini
quē. Quia exacuerunt vt gladiū lin-
guas suas: itēderūt arcū rē amarā: vt
sagittēt i occultꝰ imaculatū. Subito
sagittabūt eū t nō timebūt: firmauerūt
sibi sermonē neqꝫ. Narrauerūt vt ab-
sconderēt laqueos: dixerūt qs videbit
eos? Scrutati sūt iniqtates: defecerūt
scrutātes scrutinio. Accedet hō ad cor
altū: t exaltabit deꝰ. Sagitte puuloꝝ
facte sūt plage eoꝝ: t infirmate sunt ꝫ
ipos lingue eoꝝ. Cōturbati sūt oēs qui
videbāt eos: t timuit oīs hō. Annūcia
uerūt opa dei: t facta eiꝰ intellexerunt.
Letabit⁹ iustus i dño t sperabit i eo: t
laudabunt oēs recti corde. In finem
pro cāticū aggei hieremie t ezechie-
lis de xpo pegrinatiōis: t de ppło trās
migratiōis cū inciperēt pficisci.
Te decet hymnꝰ deꝰ i LXIIII
sion: t tibi reddet votū i hieru
salē. Exaudi orationē meā: ad
te oīs caro veniet. Uerba iiquoꝝ pua-
lauerūt sup nos: t impietatib⁹ nr̄is tu p
ries laberis. Beatꝰ quē elegisti t assūpsi-
sti: inhabitabit i atriis tuis. Replebi-
mur i bonis domꝰ tue: sāctū ē templū
tuū mirabile i eqtate. Exaudi nos deꝰ
salutaris nr̄: spes oīm finiū t̄re t i mari
longe. Preparās mōtes i virtute tua ac-
cīctꝰ potētia: q conturbas profundū mar
ris sonū fluctuū eiꝰ. Turbabūt gētes t ti
mebūt q habitāt t̄minos a signis tuis
exitꝰ matutini t vespe delectabis. Vi-
sitasti t̄rā t inebriasti eā: multiplicasti
ditare eā. Flumen dei repletū est
aquis: parasti cibū illoꝝ qm ita ē ppa-
ratio eiꝰ. Riuos eiꝰ inebria multiplica
genimina eiꝰ: i stillicidiis eiꝰ letabit⁹
germinās. Benedices corone āni beni-
gnitatis tue: t campi tui replebūt vber-
tate. Pinguescēt speciosa deserti: t exul
tatione colles accīgēt. Induti sūt arie
tes ouiū: t valles abūdabūt frumēto:
clamabūt etiam hymnū dicēt. In finē
cāticū psalmi resurrectiōis. LXV
Iubilate deo oīs t̄ra: psalmū di
cite nomi eius: date gliam laud i
ore eiꝰ. Dicite deo qꝫ t̄ribilia sunt
opa tua dñe: i multitudine virtutꝫ tu e
mētient tibi iimici tui. Oīs t̄ra adoret
te t psallat tibi: psalmū dicat nomi tui.
Uenite t videte opa dei: t̄ribilis i cō-
siliꝫs sup filios hoīm. Qui conuertit ma
re i aridā: i flumine pertrāsibūt pede ibi
letabimur i ipo. Qui dñat in virtute
sua i eternū: oculi eiꝰ sup gētes respici-
unt: q exasperāt nō exaltēt i semetipis.
Benedicite gētes deū nr̄m: t auditā faci
te vocē laudis eiꝰ. Qui posuit aiaꝫ me
am ad vitā: t nō dedit i comotionē pe
des meos. Qm pbasti nos deus: igne
nos examinasti sicut examinat⁹ argen-
tū. Induxisti nos i laqueū: posuisti tri
bulatiōes i dorso nr̄o: iposuisti homines
super capita nr̄a. Trāsiuimus p ignē t
aquā t eduxisti nos i refrigeriū. Intro
ibo i domū tuā i holocaustis: reddā ti
bi vota mea q distinxerūt labia mea.
Et locutū ē os meū: i tribulatiōe mea
holocausta medullata offerā tibi cuꝫ
incēso arietū: offerā tibi boues cū hir-
cis. Uenite audite t narrabo oēs q ti-
metis deū: quāta fecit aie mee. Ad ipm
ore meo clamaui: t exaltaui sub lingua
mea. Iniqtatē si aspexi i corde meo: nō
exaudiet dñs. Propterea exaudiuit de
us: t attēdit voci deprecatiōis mee. Be-
nedictꝰ deꝰ: q nō amouit orationē me
am t misericordiā suā a me. In finē
in hymnis: psalmis cāticī dō. LXVI
Deus misereat⁹ nr̄i t bñdicat no
bis: illuminet vultū suū super
nos t misereat⁹ nr̄i. Ut cognos-
camꝰ i t̄ra viā tuā: i omⁿ gētiū salu-
tare tuū. Cōfitebunt⁹ tibi ppli deꝰ: cōfite
antur tibi ppli oēs. Letēt t exultēt gen
tes: qm iudicas ppłos i eqtate: t gētes
i terra dirigis. Cōfitebūt tibi ppli deus:
cōfitebūt tibi ppli oēs: t̄ra dedit fructū
suū. Bñdicat nos deꝰ deus nr̄ bñdicat
nos deꝰ: t metuāt eū oēs fines terre.
In finē ps cāticī dauid. LXVII
Exurgat deꝰ t dissipēt inimici
eiꝰ t fugiant q oderūt eū a facie
eiꝰ. Sic deficit fumꝰ deficiāt:
sicut fluit cera a facie ignis sic pereāt
pctōres a facie dei. Et iusti epulent t
exultēt i ꝓspectu dei: t delectent⁹ i leti-
cia. Cāte deo psalmū dicite nomi eiꝰ
iter facite ei q ascēdit sup occasū: dñs
nomē illi. Exultate i ꝓspectu eiꝰ turba
bunt a facie eiꝰ pr̄is orphanorū t iu-
dicis viduarū. Deꝰ i loco scō suo: deꝰ

q̄ inhabitare facit vnī⁹ moris ī domo. Qui educit vinctos ī fortitudine: siki-
ter cos q̄ exasperāt q̄ habitāt in sepul-
chris. De⁹ cū egrederet ī ꝓspectu ꝑpli
tui: cū ptrāsiret ī deserto. Terra mota ē
etenī celi distillauerūt a facie dei sinai
a facie dei isrl. Pluuiā voluntariā segre
gabis de⁹ hereditati tue ⁊ infirmata ē:
tu vero ꝓfeciſti eā. Animalia tua habita-
bīt ī ea: paraſti ī dulcedine tua pauꝑi
de⁹. Dns dabit verbū euāgelizātib⁹: vir
tute mlta. Rex virtutū dilecti dilecti: et
speciei dom⁹ diuidere spolia. Si dor-
miatis inter medios cleros pēne colūbe
deargētate: ⁊ posteriora dorsi ei⁹ ī pal
lore auri. Dū discernit celestis reges su
per eā nive de albabūr ī selmon: mons
dei mōs pinguis. Mōs coagulat⁹ mōs
pinguis: vt q̄d suspicami mōtes coagu
latos? Mōs ī q̄ bnplacitū ē deo habi-
tare ī eo: etenī dns habitabit in finē.
Currus dei decē milib⁹ multiplex: mi-
Ephe. 4. b lia letātiū: dns ī eis ī sina ī sācto. ‖ Ascē-
disti ī altū cepisti captiuitatē: acce-
pisti dona ī homib⁹. Etenī nō credētes:
inhabitare dnm deū. Benedict⁹ dns die
q̄tidie: ꝓsperū iter faciet nob⁹ de⁹ salu-
tariū nr̄oꝝ. De⁹ nr̄ de⁹ saluos faciēdi
⁊ dni dni exit⁹ mortis. Uerūtn de⁹ ꝓfrin
get capita inimicoꝝ suoꝝ: verticē capil
li pambulātiū ī delictis suis. Dixit dns
ad basan cōuertā: cōuertā ī ꝓfūdū ma-
ris. Ut intinguat pes tu⁹ ī sanguine:
lingua canū tuoꝝ ex inimicis ab ipo.
Uiderūt ingressus tuos de⁹: ingressus
dei mei regis mei q̄ ē ī sctō. Preuenerūt
ꝓncipes cōiūcti psallentib⁹: ī medio iu
uēculaꝝ tympanistriarū. In ecclīs be
nedicite deo: dño de fontib⁹ isrl. Ibi be
niamin adolescētul⁹: ī mentis excessu.
Principes iuda duces eoꝝ: ꝓncipes za
bulō ⁊ ꝓncipes neptalim. Māda deus
virtuti tue: cōfirma ꝙ de⁹ q̄ operat⁹ es ī
nobis. A tēplo tuo ī hierlm: tibi offe-
rēt reges mūera. Increpa feras arūdis
congregatio tauroꝝ ī vaccis pplōꝝ: vt ex
cludāt eos q̄ probati sūt ergēto. Dissipa
gētes q̄ bella volūt. venient legati ex
egypto: ethiopia ꝓueniet man⁹ ei⁹ deo
Regna terre cantate deo psallite dño.
Psallite deo q̄ ascēdit sup celū celi: ad
orientē. Ecce dabit voci sue vocē virtu-
tis: date gliam deo sup isrl: magnificē
cia ei⁹ ⁊ virt⁹ ei⁹ ī nubib⁹. Mirabilis
de⁹ ī sanctis suis: de⁹ isrl ipse dabit v
tutē ⁊ fortitudinē plebi sue: bnedict
de⁹. Ju finē ꝓ his qui cōmutabu

Psalm⁹ ipsi dauid. LXVIII

Saluū me fac de⁹: qm intrauer
aque vsq; ad aiam meā. Infix
us sū in limo profūdi: ⁊ nō ē substātia.
Ueni in altitudinē maris: ⁊ tēpestas
dimersit me. Laboraui clamās rau
facte sūt fauces mee: defecerūt oculi m
dū spero ī deū meū. Multiplicati sūt
sup capillos capitis mei q̄ oderūt me
gratis. Cōfortati sūt q̄ persecuti sūt me
inimici mei iuste: q̄ nō rapui tūc quā
uebā. De⁹ tu scis insipientiā meā ⁊ de
licta mea a te nō sūt abscōdita. Nō er
bescāt in me q̄ expectāt te dne: dne vir
tū. Nō cōfundant sup me: q̄ q̄rūt te de
isrl. Qm̄ pter te sustinui opprobriū:
operuit cōfusio faciē meā. Extraneus
factus sū fratrib⁹ meis: ⁊ pegrin⁹ filiis
mis mee. Qm̄ zelus dom⁹ tue comed
dit me: ⁊ opprobria exprobrantiū tibi
ceciderūt sup me. Et operui in iciunio
aiam meā: ⁊ factū ē i opprobriū mihi.
Et posui vestimētū meū cilicium: ⁊ fui
sū illis ī parabolā. Adūersū me loquēba
q̄ sedebāt ī porta: ⁊ ī me psallebāt q̄ bi
bebāt vinū. Ego vo oronē meā ad te
dne: tps bnplaciti de⁹. In mltitudi
misericordie tue: exaudi me ī veritate
luris tue. Eripe me de luto vt nō infix
gar libera me ab his q̄ oderūt me ⁊ de
ꝓfūdis aq̄ꝝ. Nō me demergat tēpest
aq̄: neq; absorbeat me ꝓfūdū neq; vr
geat sup me pute⁹ os suū. Exaudi me
dne q̄m benigna ē miscōia tua: fm ml
titudinē miserationū tuaꝝ respice me
Et ne avertas faciē tuā a puero tuo q̄m
tribulor: velociter exaudi me. Intēde
aie mee ⁊ libera eā: pter inimicos me
os eripe me. Tu scis improperiū meū et
ꝓfusionē meā: ⁊ reverētiā meā. In
ctu tuo sūt oēs q̄ tribulāt me: improp
riū expectauit cor meū ⁊ miseriā. Et
sustinui q̄ sit̄ ꝓtristaret ⁊ nō fuit ⁊ q̄ co
solaret ⁊ nō inueni. Et dederūt i escā me
am fel: ⁊ istri mea potauerūt me acet
Fiat mēsa eoꝝ coram ipis i laqueū ⁊ i
tributiōes ⁊ i scādalū. Obscurent̄ oculi
eoꝝ ne videāt: ⁊ dorsū eoꝝ sēp incurva.
Effūde sup eos irā tuā ⁊ furor ire tue
cōphēdat eos. Fiat habitatio eoꝝ deso
ta: ⁊ ī tabernaculis eoꝝ nō sit q̄ inhabi

m. Qñ quẽ tu ꝓcussisti ꝓsecuti sũt: et
ꝓ dolorẽ vulneꝝ eoꝝ addiderũt. Ap
e iniq̃tatẽ supꝝ iq̃tatẽ eoꝝ: ⁊ nõ in
ẽ iustic̃iã tuã. Deleãt ꝺ libro viuẽ
⁊ cũ iustis nõ scribanť. Ego sum
ꝓꝝ ⁊ dolẽs: salꝰ tua deꝰ suscepit me.
Laudabo nomẽ dei cũ cantico: ⁊ ma-
ficabo eũ i laude. Et placebit deo
virulũ nouellũ: cornua ꝓducẽtẽ ⁊
gulas. Videãt pauꝑes ⁊ letẽť: q̃rite
m ⁊ viuet aia vr̃a. Qñ exaudiuit
ꝑes dñs: ⁊ vinctos suos nõ desper-
Laudẽt illũ celi ⁊ ťra: mare ⁊ oia re
lia i eis. Qñ deꝰ saluã faciet sion:
dificabũť ciuitates iude. Et ihabi-
bũť ibi: ⁊ hereditate acq̃rẽt eã. Et se
uoꝝ eiꝰ possidebit eã: ⁊ q̃ diligũt
mẽ eiꝰ habitabũť i ea. In finẽ ps̃
i rememoratiõe ꝙ saluũ feť eũ dñs.

Deus i adiutoriũ meũ LXIX
intẽde: dñe ad adiuuãdũ me fe
stina. Cõfundanť ⁊ reuereanť: q̃
q̃rũt aiam meã. Auertãť retrorsum ⁊
erubescãt q̃ volũt mihi mala. Auertã
tur statim erubescẽtes: qui dicũt mihi
euge euge. Exultẽt ⁊ letẽť i te oẽs q̃
te: ⁊ dicãt semꝑ magnificeť dñs q̃
diligũt salutare tuũ. Ego ẋo egenꝰ et
ꝑ su: deꝰ adiuua me. Adiutor meꝰ
liberator meꝰ es tu: dñe ne moreris.
ps̃ dauid filioꝝ ionadab ⁊ priorũ ca-

In te dñe spe (ptinoriũ. LXX
raui nõ ꝓfundar in eternũ: in
iustic̃ia tua libera me et cripe
me. Inclina ad me aurẽ tuam ⁊ salua
me. Esto mihi i deũ ꝓtectorẽ ⁊ i locũ
munitũ: vt saluũ me facies. Qñ firma
mentũ meũ: ⁊ refugiũ meũ es tu. Deus
meꝰ eripe me de manu peccatoris: ⁊ de
manu ꝫ legẽ agẽtiꝫ ⁊ iniq̃. Qñ tu es
patientia mea dñe: dñe spes mea a iu-
ventute mea. In te cõfirmatꝰ sũ ex vte-
ro de vẽtre mr̃is mee tu es ꝓtector me
us. In te cãtatio mea semꝑ: tãq̃ ꝓdi-
gi facť sũ multꝫ ⁊ tu adiutor fortis.
Repleaťur os meũ laude vt cãtẽ gl̃iam
tua: tota die magnitudinẽ tuã. Ne ꝓ-
icias me in tp̃e senectutiꝫ: cũ defecerit
rtus mea ne derelinq̃s me. Quia dixe
unt inimici mei mihi: ⁊ q̃ custodiebãt
iam meã cõsiliũ fecerũt i vnũ. Dicen
tes deꝰ dereliq̃t eũ ꝑsequimi ⁊ cõp̃hẽdi
te eũ: q̃ nõ ẽ q̃ eripiat. Deꝰ ne elõgerꝫ
a me: deꝰ meꝰ in auxiliũ meũ respice.

Cõfundãť ⁊ deficiãt detrahẽtes aie mee
operiaťur cõfusione ⁊ pudore q̃ q̃rũt ma
la mihi. Ego aũt semꝑ sperabo: ⁊ adq̃-
ciã supꝝ oẽm laudẽ tuã. Os meũ annũ
ciabit iustic̃iã tuã: tota die salutare tu
um. Qñ nõ cognoui litterarurã irro-
ibo i potẽtias dñi: dñe memorabor iu-
sticie tue soliꝰ. Deꝰ docuisti me a iuuẽ
tute mea ⁊ vsq̃ nũc ꝓnũciabo mira-
bilia tua. Et vsq̃ i senectã ⁊ senitũ: de
us ne derelinq̃s me. Donec ãnũciẽ bra
chiũ tuũ: generationi oi q̃ vẽtura est.
Potẽtiã tuã ⁊ iustic̃iã tuã deꝰ vsq̃ i al
tissima q̃ feciſti magnalia: deꝰ q̃s sic̃is
sit tibi? Quãtas ostendisti mihi tribula-
tiões mlt̃as ⁊ malas ⁊ cõuꝝsus viuifica
sti me: ⁊ ꝺ abyssis ťre iteꝝ reduxisti me
Multiplicasti magnificẽtiã tuã: ⁊ cõ-
uꝝsus cõsolaꝰes me. Nã ⁊ ego cꝓfitebor
tibi i vasis psalmi ṽitatẽ tuã deꝰ: psal
lã tibi in cithara sctũs isr̃l. Exultabũť
labia mea cũ cãtauero tibi: ⁊ aia mea
quã redemisti. Sꝫ ⁊ lingua mea tota
die meditabiť iustic̃iã tuã: cũ cõfusi ⁊
reuereriti fuerit q̃ q̃rũt mala mihi. Ps̃

Deus (ꝺ i salomonẽ. LXXI
iudiciũ tuũ regi da: et iustic̃iã
tuã filio regꝫ. Judicare ꝓpꝫ tu
um i iustic̃ia: ⁊ pauꝑes tuos i iudicio.
Suscipiãt montes pacẽ ꝓpꝺo: ⁊ colles
iustic̃iã. Judicabit pauꝑes ꝓpꝺi ⁊ sal-
uos faciet filios pauꝑꝝ: ⁊ humiliabit
calũniatorẽ. Et ꝓmanebit cũ sole ⁊ ãũ
lunã: i generatiõe ⁊ generatõnẽ. Descẽ
det sic̃ pluuia i vellꝰ: ⁊ sicut stillic̃idia
stillãtia supꝝ ťrã. Oriet̃ i diebꝰ eiꝰ insti-
cia ⁊ abũdãtia pacꝫ: donec auferaťur lu-
na. Et dñabiť a mari vsq̃ ad mare: ⁊ a
flumie vsq̃ ad ťmios orb̃ ťraꝝ. Coꝝã il
lo ꝓcidẽt ethiopes: ⁊ inimici eiꝰ ťrã lin
gẽt. Reges tharꝰ ⁊ insule mũera offerẽt
reges arabũ ⁊ saba dona adducẽt. Et
adorabũť eũ oẽs reges: oẽs gẽtes ꝑui-
ent ei. Quia liberabit pauꝑem a potẽte: ⁊
pauꝑem cui nõ erat adiutor. Parcet pau
pi ⁊ inopi: ⁊ aias pauꝑꝝ saluas faciet.
Ex vsurꝫ ⁊ iq̃tate redimet aias eoꝝ: ⁊
honorabile nomẽ eoꝝ coꝝã illo. Et vi
uet ⁊ dabiť ei de auro arabie: ⁊ adora
bũť ꝺ ipo semꝑ: tota die bñdicent ei.
Erit firmamẽtũ in ťra i s̃mis mõtiũ:
supꝝ extolleť supꝝ libanũ fructꝰ eiꝰ: ⁊ flo
rebũť de ciuitate sic̃ fenũ terre. Sit no
mẽ eiꝰ bñdictũ in secula: ãt solẽ ꝓma-

net nomen eiꝰ. Et bñdicent i ipo. oēs
trib⁹ tre: oēs gētes magnificabūt eū.
Luc. 1.g Bñdictꝰ dñs deꝰ isrl: q facit mirabilia
solus. Et bñdictū nomē maiestatꝛ eiꝰ
in eternū: t replebit maiestate eiꝰ ois
terra: fiat fiat. Defecerūt hymni dd fi-
lij ieſſe. Psalmꝰ asaph. LXXII

Quā bonꝰ isrl deus: his q recto
q sunt corde. Mei aūt pene moti
sūt pedes: pene effusi sūt gressus
mei. Quia zelaui sup iniq̄s: pacē pctō
rū vidēs. Quia nō ē respectꝰ morti eo-
rū: t firmamētū i plaga eoꝝ. In labo-
re hoim nō sūt: t cū hoibꝰ nō flagella-
buntur. Ideo tenuit eos superbia: opti sūt
iniq̄tate t impietate sua. Prodijt q̄si ex
adipe iniq̄tas eoꝝ: trāsierūt i affectū
cordis. Cogitauerūt t locuti sūt nequi
tiā: iniq̄tatē i excelso locuti sūt. Posu-
erūt i celū os suū: t lingua eoꝝ trāsi-
uit i tra. Ideo cōuertet ꝓpls meꝰ hic: t
dies pleni inuenient in eis. Et dixerūt quō
B.25. scit deꝰ: si ē scia i excelso? Ecce ipi pctō
res t abūdātes i seculo: obtinuerūt diui
tias. Et dixi: q̄ sine cā iustificaui cor
meū: t laui iter inocētes manꝰ meas.
Et fui flagellatꝰ tota die: t castigatio
mea i matutinis. Si dicebā narrabo
sic: ecce nationē filioꝝ tuoꝝ reprobā-
ui. Existimabā vt cognoscerē: ꝺ labor
est aīe me. Donec intrē i sāctuariū dei:
t intelligā i nouissimis eoꝝ. Uerūtn ꝓ-
pter dolos posuisti eis: dejecisti eos dū
allcuarēt. Quō facti sūt i desolationē
subito defecerūt: perierūt ꝓpter iniq̄ta
tē suā. Uelut somniū surgentiū: dñe in
ciuitate tua imaginē ipoꝝ ad nihilū
rediges. Quia inflāmatū ē cor meū: et
renes mei cōmutati sūt: t ad nihilū re
dactꝰ sū t nesciui. Ut iumētū factꝰ sū
apud te: t ego semp tecū. Tenuisti ma
nū dexterā meā: t i voluntate tua dedu-
xisti me: t cū gl̄ia suscepisti me. Quid
ei mihi ē i celo: t ad te q̄d volui sup
tā? Defecit caro mea t cor meū: deꝰ cor
dis mei t ps mea deꝰ i etnū. Quia ec-
ce q̄ elongāt se a te pibūt: pdidisti oēs
q̄ fornicāt abs te. Mihi aūt adherere
deo bonū ē: ponere i dño deo spem me
am. Ut āñūciē oēs ꝓdicatiōes tuas: i
portis filie siō. In finē intellectꝰ asaph.

Ut q̄d deꝰ repulisti i fi LXXIII
nē: iratꝰ ēfuror tuꝰ sup oues pa
scue tue? Memor esto ꝯgregatiōis tue
quā possedisti ab initio. Redemisti
gā hereditatꝛ tue: mōs sion i quo
tasti i eo. Leua manꝰ tuas in
eoꝝ i finē: quāta malignatꝰ ē
in sctō? Et gloriati sūt q̄ oderūt
medio solēnitatꝛ tue. Posuerūt
sua signa t nō cognouerūt: sicut
sup sūmū. Quasi i silua lignoꝝ
bꝰ excidērūt ianuas eiꝰ i idipm:
ri t ascia deiecerūt eā. ‖ Incēderūt
sctūariū tuū i tra: polluerūt
lū nois tui. Dixerunt in corde
gnatio eoꝝ simul: q̄escere faciam
dies festos dei a tra. Signa nra
dimꝰ: tā nō ē ꝓpha: t nos nō
amplius. Usq̄q̄ deꝰ iproperabit
irritat adūsariꝰ nomē tuū i finē
q̄d auertis manū tuā t dexterā tuā
medio sinu tuo i finē? Deꝰ aūt
ans secula operatꝰ ē salutē i medio
Tu cōfirmasti i virtute tua mare
bulasti capita draconū i aq̄s. Tu
gisti capita draconis: dedisti eum
ꝓplis ethiopū. Tu dirupisti fontes
rentes: tu siccasti fluuios ethan.
ē dies t tua ē nox: tu fabricatꝰ es
rorā t solē. Tu fecisti oēs fines
estatem t ver tu plasmasti ea. Mem
est huiꝰ: inimicꝰ iproperauit dño
pulꝰ insipiēs incitauit nomē tuū.
tradas bestijs alas cōfitentes tibi
alas pauperū tuoꝝ ne obliuiscar
nē. Respice i testamētū tuū: q̄ repl
sūt q̄ obscurati sūt tre domib⁹ in
tū. Ne auertat humilis factꝰ cōfu
paup t inops laudabit nomē tuū.
urge deꝰ iudica cām tuā memor
iproperioꝝ tuoꝝ q̄ ab insipiēte sūt
die. Nō obliuiscar voces inimicoꝝ
orū: superbia eoꝝ q̄ te odēt ascēdit
In finē ne corrūpas. ps cāt

Confitebimur tibi LXXIV
c deꝰ cōfitebimur: t invocabi
nomē tuū. Narrabimꝰ mira
lia tua: cū accepero tēpus ego iu
as iudicabo. Liq̄facta ē terra t oēs
habitāt in ea: ego cōfirmaui colu
eiꝰ. Dixi iniq̄s nolite iniq̄ agere
linquētibꝰ nolite exaltare cornu
lite ertollere i altū cornu vestrū:
loq̄ aduersus deū iniq̄tatē. Quia
ab oriēte neq̄ ab occidēte neq̄ a de
tr̄ mōtibꝰ: qm̄ deꝰ iudex ē. Hūc hu
at t hūc exaltat: q̄ calix i manu dñi

tudo sonit⁹ aq̄x: vocē dederūt nubes. Etenim sagitte tue trāseūt: vox tonitrui tui i rota. Illuxerūt coruscatiōes tue orbi tre: cōmota ē et cōtremuit terra. In mari via tua ⁊ semite tue i aq̄s mlt tis: ⁊ vestigia tua nō cognoscent. Deduxisti sic̄ oues ꝑplm tuū: i manu moysi ⁊ aaron. Intellect⁹ asaph. LXXVII Exo.14.e

Attendite ꝑple me⁹ legē meā: inclinate aurē vram i verba oris mei. ‖ Aperiā i parabol os meum: loq̄r ꝓpositiones ab initio. Quāta audiuim⁹ ⁊ cognouim⁹ ea: ⁊ pres nri narrauerūt nobis. Nō sūt occultata a filijs eor̄: i generatiōe altera. Narrātes laudes dñi ⁊ virtutes ei⁹: ⁊ mirabilia ei⁹ q̄ fecit. Et suscitauit testimoniū in iacob: ⁊ legē posuit i isrl. Quāta mādauit pri⁹ nris nota facere ea filijs suis: vt cognoscat generatio altera. Filij q̄ nascēt ⁊ exurgent: ⁊ narrabūt filijs suis. Ut ponāt i deo spē suā ⁊ nō obliuiscāt operū dei: ⁊ mādata ei⁹ exquirāt Ne fiāt sic̄ pres eor̄: generatio praua ⁊ exasperās. Generatio q̄ nō direxit cor suū: ⁊ nō ē credit⁹ cū deo spūs ei⁹. Filij effraim intēdentes ⁊ mittētes arcū: cōuersi sūt i die belli. Nō custodierūt testamētū dei: ⁊ i lege ei⁹ noluerūt ambulare. Et obliti sūt benefactorū ei⁹: ⁊ mirabiliū ei⁹ q̄ ostēdit eis. Cor̄ pri⁹ eorū fecit mirabilia i tra egypti: i campo thaneos. Intrupit mare ⁊ pduxit eos ⁊ statuit aq̄s q̄si i vre. Et deduxit eos i nube diei: ⁊ tota nocte i illuminatione ignis. Interrupit petrā i heremo: et adaq̄uit eos velut i abysso multa. Et eduxit aquā de petra: ⁊ eduxit tāq̄ flumina aq̄s. Et apposuerūt adhuc peccare ei: i irā excitauerūt excelsū i inaq̄so. Et tēptauerūt deū in cordib⁹ suis: vt peterēt escas aiab⁹ suis. Et male locuti sūt ō deo: dixerūt: nūq̄d poterit de⁹ parare mēsā i deserto? Quīn pcussit petrā ⁊ fluxerūt aq̄ ⁊ torrētes inundauerūt. Nūq̄d ⁊ panē poterit dare: aut parare mēsā ꝓplo suo? Ideo audiuit dñs ⁊ distulit: ⁊ ignis accēsus ē i iacob: ⁊ ira ascēdit i isrl. Quia nō crediderūt i deo: nec sperauerūt i salutari ei⁹. Et mādauit nubib⁹ desup: et ianuas celi aperuit. ‖ Et pluit illis mānā ad māducādū: ⁊ panē celi dedit eis. Panē āgelorū mānducauit hō: cibaria misit eis i abūdā Matḥ.13.e Exo.14.e Exo.17.b Nee.35.b Nu.20.b Exo.16.b Sap.16.c Joh.6.b

ꝓfūdū mixto. Et inclinauit exercitū fex ei⁹ nō ē exinanita bi- spatōres tre. Ego aūt annūcia- dm: cātabo deo iacob. Et oia cor peccatōrū ꝓfringā: ⁊ exaltabūt cor- iusti. In finē i carminib⁹ canticū ad assyrios. pš asaph. LXXV Notus i iudea de⁹: i isrl magnū pomē ei⁹. Et fact⁹ ē in pace lo- ci⁹: ⁊ habitatio ei⁹ i sion. Ibi con potētias: arcū scutū gladiū ⁊ bel- liaminās tu mirabiliter a mōtib⁹ conturbati sūt oēs insipiētes corde. Dormierūt somnū suū: ⁊ nihil inuenerūt oēs viri diuitiarū i manib⁹ suis. Ab i increpatiōe tua de⁹ iacob: dormitauerūt et equitēs eq̄s. Tu terribilis es ⁊ q̄s resistet tibi? ex tūc ira tua. De celo audisti iudiciū: tra tremuit ⁊ q̄euit. Cum exurgeret i iudiciū de⁹: vt saluos fa- ceret oēs māsuetos tre. Qm cogitatio hominis cōfitebit tibi: ⁊ reliq̄e cogitatiōis diē agent tibi. Vouete ⁊ reddite deo vro: oēs q̄ i circūitu ei⁹ afferent munera. Terribili ⁊ ei q̄ aufert spūm pncipum terribili apud reges tre. In finē pro Idithūn. pš asaph. LXXVI Voce mea ad dñm clamaui: voce mea ad deū ⁊ intēdit mihi. In die tribulatiōis mee dñm exq̄siui manibus meis nocte ꝛ eā: ⁊ nō sū deceptus. Renuit cōsolari aia mea: memor fui dei ⁊ delectatus sū: ⁊ exercitatus sū. ⁊ defecit spiritus meus. Anticipauerūt vigilias oculi mei: turbatus sū ⁊ nō sū locutus. Cogitaui dies antiq̄os: ⁊ ānos eternos i mēte habui. Et meditatus sū nocte cū corde meo: ⁊ exercitabar et scopebā spūm meū. Nūq̄d i eternū ꝓiciet de⁹: aut nō ponat vt cōplacitior sit adhuc? Aut in finē misericordiā suā abscidet: a generatione i generationē? Aut obliuiscet misereri de⁹: aut cōtinebit i ira sua misericordias suas? Et dixi nūc cepi: hec mutatio dextere excelsi. Memor fui operū dñi: q̄ memor ero ab initio mirabilis tui. Et meditabor i oib⁹ op⁹ tuis: et i adiuētionib⁹ tuis exercebor. Deus i sancto via tua: q̄s de⁹ magn⁹ sicut deus noster? tu es de⁹ q̄ facis mirabilia. Notum fecisti i ꝓplis virtutē tuā: redemisti in brachio tuo ꝓplm tuū: filios iacob ⁊ ioseph. Viderūt te aq̄ de⁹ viderūt te aq̄ ⁊ timuerūt: ⁊ turbate sūt abysси. Multi-

nā. Trāstulit austrū de celo: t iduxit i
virtute sua africū. Et pluit sup eos sic
puluerē carnes: t sic arenā marī volā
tilia pēnata. Et ceciderūt i medio ca-
strorū eop: circa tabnacla eop. Et mā
ducauerūt t saturati sūt nimis: t desi-
deriū eop attulit eis: nō sūt fraudati a
Nu.11.g desiderio suo. Adhuc esce eop erāt in
ore ipop: t ira dei ascēdit sup eos. Et
occidit pingnes eop: t electos isrl' ipe-
diuit. In oib9 his peccauerūt adhuc: t
nō crediderūt i mirabilib9 ei9. Et defe
cerūt i vanitate dies eop: t anni eop
cū festinatiōe. Cū occideret eos q̄rebāt
eū: t reūtebāt t diluculo veniebāt ad
eū. Et rememorati sūt q̄ de9 adiutor ē
eop: t de9 excelsus redēptor eop ē. Et
dilexerūt eū i ore suo: t lingua sua mē
titi sūt ei. Cor aūt eop ñ erat rectū cū
eo: nec fideles habiti sunt i testamēto
ei9. Ipse aūt ē misericors t ꝓpiti9 fiet
pctis eop: t nō dispdet eos. Et abūda
uit vt aūteret irā suā: t ñ accēdit oēm
irā suā. Et recordat9 ē q̄ caro sūt: spi-
rit9 vadēs t ñ rediēs. Quotiēs exacer
bauerūt eū i deserto: i irā cōcitauerūt eū
i inaq̄so. Et ꝓuersi sūt t tēptauerūt deū
t sanctū isrl' exacerbauerūt. Nō sūt re-
cordati man9 ei9: die q̄ redemit eos de
manu tribulātis Sicut posuit i egy-
Exo.7.b pto signa sua: t ꝓdigia sua i cāpo tha-
ī.104. neos. Et ꝓuertit i sāguinē flumina eo
rū: t imbres eop ne biberēt. Misit in
eos cynomiā t comedit eos: t ranā et
dispdidit eos. Et dedit erugini fruct9
eop: t labores eop locuste. Et occidit i
grādie vineas eop: t moros eop i prui
na. Et tradidit grādini iumēta eop: t
possessiōes eop igni. Misit i eos irā in
dignatiōis sue: indignationē t irā et
tribulationē: imissiōes p āgelos ma-
los. Uiā fecit semite ire sue: ñ pepcit a
morte alarū eop t iumēta eop i morte
Exo.12.b cōclusit. Et pcussit oē primogenitū in
ī.134.et.135 tra egypti: ꝓmitias ois labor9 eop i ta
bernaculis cham. Et abstulit sic oues
Exo.14.c ꝓpm suū: t pduxit eos tāq̄ gregē i de
sto. Et deduxit eos i spe t nō timuerūt
t inimicos eop operuit mare. Et iduxit
eos i mōtē sc̄ificatiōis sue: mōtē quē
acq̄siuit dextera eius. Et eiecit a facie
Judi.6. eop gētes: t sorte diuisit eis t̄rā i funi
culo distributiōis. Et habitare fecit i
tabernaculis eop trib9 isrl'. Et tēpta-

uerūt t exacerbauerūt deū excelsū t
stimonia ei9 nō custodierūt. Et aue
rūt se t nō fuauerūt pactū: quēadmo
dū pres eop cōuersi sūt i arcū prauū.
irā cōcitauerūt eū i collib9 suis: t
sculptilib9 suis ad emulationē eū pro
cauerūt. Audiuit de9 t spreuit: et
hilū vedegit valde isrl'. Et repulit
naculū sylo: tabernaculū suū vbi ha
tauit i hoib9 Et tradidit i captiuita
virtutē eop: t pulchritudinē eop i
n9 inimici. Et cōclusit i gladio po
suū: t hereditatē suā spreuit. Iuue
eop comedit ignis t virgines eop n
lamētate. Sacerdotes eop i gladio
ciderūt: t vidue eop nō ploraba
excitat9 ē tāq̄ dormiēs dns: tanq̄
tēs crapulat9 a vino. Et percussit in
cos suos i posteriora: opprobriū sem
ternū dedit illis. Et repulit taber
lū ioseph: t tribū effraim nō elegit.
elegit tribū iuda: mōtē sion quē di
it. Et edificauit sicut vnicornis sanc
ciū suū: i t̄ra quā fūdauit i scla. Et
git dō ꝓ suū suū: t sustulit eū d gre
ouiū: de post ferātes accepit eū. Pa
re iacob ꝓ suū suū t isrl' hereditare
Et pauit eos i inocētia cordis sui: t
intellectib9 manuū suar deduxit eos

Deus (p̄ asaph. LXXIX

venerūt gētes i hereditatē
polluerūt tēplū sāctū suū: po
erūt hierlm i pomorū custodiā. Po
rūt morticina ꝓuor tuor escas vo
tilib9 celi: carnes sāctor tuor bes
terre. Effuderūt sanguinē ipor tan
aquā i circuitu hierusalē: t nō erat
sepeliret. Facti sum9 opprobriū vici
nris: subsannatio t illusio his q̄ i c
cūitu nro sūt. Usq̄q̄ dne irascēris i
nē: accendet velut ignis zelus tu
Effūde irā tuā i gētes q̄ te nō nou
rūt: t i regna q̄ nomē tuū nō inuoca
rūt. Quia comedert iacob: t locū
desolauerūt. Ne meminer9 iniquitat
strarū antiq̄rū cito anticipēt nos
sericordie tue: q̄ pauper facti sum
mis. Adiuua nos de9 salutar9 nr:
gloriā nois tui dne libera nos. Et
tius esto pctis nris ꝓpt nomē tuū
forte dicāt i gētib9: vbi ē de9 eor
innotescāt i nationib9 coram oculis
stris: vltio sāguinis ꝓuor suor q̄ e
sus ē. Introeat i ꝓspectu tuo ge

dhoz. Scom magnitudinē bra-
tui: posside filios mortificatoꝛuꝫ.
Et rde vicinis nris septuplū i sinu
ipoꝛiū ipsoꝝ qđ exprobauerūt
dne. Nos aūt ppls tuꝰ ꝛ oues pa-
tue: cōfitebimur tibi i seculū. In
rationē: ꝛ generationē: annūcia-
laudē tuā. In finē p his q cō-
abunt: ps p assyrijs testimoniū
Ui regis (asaph. LXXIX
isrl intende: q deducis velut ouē
Ioseph. Qui sedes sup cherubin
festare: coꝝ effraim beniamin et
asse. Excita potentiā tuā ꝛ veni: vt
os facias nos. Deꝰ cōuerte nos: ꝛ
e facie tuā: ꝛ salui erimꝰ. Dne deꝰ
utū: quousq; irascēris sup oratio-
ne ꝓui tui? Cibabis nos pane lachri
mā: ꝛ potū dabis nobis i lachrymis
sura. Posuisti nos i ꝛdictionē vi
nris: ꝛ inimici nri subsānauerūt
Deꝰ ⁊rutū cōuerte nos: ꝛ ostende fa
tuā ꝛ salui erimꝰ. Uineā de egypto
uisti: eiecisti gētes ꝛ plantasti eā.
Dux itineris fuisti i ꝛspectu eiꝰ: ꝛ plā-
radices eiꝰ: ꝛ ipleuit trā. Operuit
es umbra eiꝰ: ꝛ arbusta eiꝰ cedros
Extēdit palmites suos vsq; ad ma
vsq; ad flumen ppagines eiꝰ. Ut
destruxisti maceriā eiꝰ: ꝛ vindemiāt
es q; ptergrediūr viā. Exterminā
ā aper de silua: ꝛ singularis ferus
uastauit eā. Deꝰ ⁊rutus cōuertere re-
de celo ꝛ vide ꝛ visita vineā istā.
fice eā quā plātauit dextera tua: ꝛ
filiū hois quē cōfirmasti tibi. In-
igni ꝛ suffossa: ab increpatiōe vul
ꝓ tui pibūt. Fiat manꝰ tua sup virū
ter tue: ꝛ sup filiū hois quē cōfir-
sti tibi. Et nō discedimꝰ a te viuifi
s nos ꝛ nomē tuū iuocabimꝰ. Do
e deꝰ ⁊rutus cōuerte nos: ꝛ ostende fa
tuā ꝛ salui erimꝰ. In finē p tor
rib⁹: ps ipi Asaph: ⁊nta sabbati.
Exultate deo adiutō (LXXX
ri nro: iubilate deo iacob. Su-
mite psalmū et date tympanū
rum iocundū cū cithara. Buccina-
neomenia tuba: in insigni die solē
ri nr. Quia ꝓceptū i isrl ē: ꝛ iudi
deo iacob. Testimoniū i ioseph po-
it illud: cū exiret de tra egypti līguā
am nō nouerat audiuit. Diuertit ab
rib⁹ humū eius; manꝰ eius i cophino

fuierūt. In tribulatiōe inuocasti me ꝛ liberaui te: exaudiui te i abscōdito tē-
pestatis: ꝓbaui te apd aquā ꝛdictiōis. Exo.17.b
Audi ppls meꝰ ꝛ cōtestabor te: isrl si audieris me nō erit i te deꝰ recēs: neq; Exo.20.a
adorabis deū alienū. Ego ei sum dns deꝰ tuꝰ: q̄ eduxi te de tra egypti: dilata os tuū ꝛ implebo illud. Et nō audiuit ppls meꝰ vocē meā: ꝛ isrl nō intēdit mihi. Et dimisi eos ꝛm desideria cordis eoꝝ: ibūt i adinuētionib⁹ suis. Si po-
pulꝰ meꝰ audisset me: isrl si in vīs me is ābulasset. Pro nihilo forsitā inimi-
cos eoꝝ humiliassem: ꝛ sup tribulātes eos misissem manū meā. Inimici dni mēntiti sūt ei: ꝛ erit tēpus eoꝝ i secula. Et cibauit illos ex adipe frumēti: ꝛ de petra melle saturauit eos. Ps asaph.
Deus stetit i synagoga deoꝝ: i medio aūt deos di-
udicat. Usq; q̄ iudicatis iniq̄ta tē: ꝛ facies peccatoꝝ sumitis? Iudicate egeno ꝛ pupillo: humilē ꝛ pauperē iu-
stificate. Eripite pauperē: ꝛ egenū de manu pctōris liberate. Nescierūt neq; intellexerūt: i tenebris ā bulāt: move-
būt oia fundamēta tre. ‖ Ego dixi: dij Joh.10.f
estis: ꝛ filij excelsi oēs. Uos aūt sic hoies moriemini: ꝛ sicut vnus de ꝓncipibus caderis. Surge deꝰ iudica terrā: quo-
niam tu hereditabis in omnib⁹ gen-
tibus. Canticum psalmi asaph.
Deus q̄s similis erit LXXXII
tibi? ne taceas neq; cōpescaris deꝰ. Qm ecce inimici tui sonu-
erūt: ꝛ q̄ oderūt te extulerūt caput. Su-
p ppm tuū malignauerūt cōsiliū: ꝛ co-
gitauerūt adūsus sctōs tuos. Dixerūt venite ꝛ disp̄dam⁹ eos ꝛ gēte: ꝛ nō me-
moret nomē isrl vltra. Qm cogitaue-
rūt vnanimit sic adūsū te: testm dispo
suerūt tabernacula idumeoꝝ ꝛ hismahe
lite. Moab ꝛ aggareni gebal ꝛ āmō et amalech: alienigene cū habitātib⁹ ty-
rū. Etenim assur venit cū illis: facti sūt in adiutoriū filijs loth. Fac illis sic madiā Judicū.4.d
ꝛ sysare: sic iabin i torrēte cyson. Dis- 1 Reg.28.a
perierūt i endor: facti sūt vt sterc⁹ tre.
Pone ꝓncipes eoꝝ sic oreb ꝛ zeb: ꝛ ze- Judi.7.g
bee ꝛ salmana. Qui ꝓncipes eoꝝ: q̄ dix
rūt hereditate possideam⁹ sctūariū dei
Deꝰ meus pone illos vt rotā: ꝛ sic stipu-
lā ā facie venti. Sic ignis q̄ cōburit
silvā: ꝛ sic flāma cōburēs mōtes. Ita

Pseqris illos i tẽpestate tua: t ira tua
turbab eos. Imple facies eoꝝ ignomi
nia: t qrent nomẽ tuũ dñe. Erubescãt
t ꝓturbẽt i seculũ seculi: t ꝓfundãt t
pereãt. Et cognoscãt qꝝ nomẽ tibi dñs
tu solꝰ altissimꝰ i oi ẽra. In finẽ ꝑ tor
culariꝫ filiꝫs chore pſ. LXXXIII

Quam dilecta tabnacula tua do
mine ẋtutũ: cõcupiscit t defi-
cit aia mea i atria dñi. Cor meũ
t caro mea: exultauerũt i deũ viuũ. Ete
nim passer iuenit sibi domũ: t turtur
nidũ vbi ponat pullos suos. Altaria
tua dñe ẋtutũ: rex meꝰ t deꝰ meꝰ. Bea
ti qꝝ habitãt i domo tua dñe: i secula se
culoꝝ laudabũt te. Beatꝰ oir cuiꝰ ẽ au
xiliũ abs te: ascẽsiões i corde suo dispo
suit i valle lachrymaꝝ: i loco quẽ posu
it. Etenim bñdictionẽ dabit legislator:
ibũt de virtute i virtutẽ videbit deus
deoꝝ in i sion. Dñe deꝰ virtutũ exaudi
orationẽ meã: auribꝰ ꝓcipe deꝰ iacob.
Protector nr aspice deꝰ: t respice i fa-
cie christi tui. Quia melior ẽ dies vna i
atriꝭs tuis: supꝝ milia. Elegi abiectus
eẽ i domo dei mei: magis ꝙ habitare
i tabnaculis pctorũ. Quia miscordiam
t veritatẽ diligit deꝰ: gram t glam da
bit dñs. Nõ priuabit bonis eos qui ãbu
lãt i innocẽtia: dñe virtutũ beatꝰ hõ qui
sperat ite. In finẽ filiꝭs chore.

Benedixisti dñe LXXXIIII
trã tuã: auertisti captiuitatẽ ia
cob. Remisisti iniqtatẽ plebis tue: ope
ruisti oia pcta eoꝝ. Mitigasti oẽm irã
tuã: auertisti ab ira indignatiõis tue:
Cõuerte nos deꝰ salutaris nr: t auerte
irã tuã a nob. Nũqd i eternũ irascẽris
nob: aut extẽdes irã tuã a generatiõe
i generationẽ? Deꝰ tu cõuersus viuifi
cabis nos: t plebs tua letabit i te. Ostẽ
de nob dñe misericordiã tuã t salutare
tuũ da nob. Audiã qd loqꝰ i me do
minꝰ deꝰ: qm loquet pacẽ i plebẽ suã
Et supꝝ sctos suos: t i eos qui cõuertunt
ad cor. Verũtm ꝓpe timẽtes eũ salutare
ipsiꝰ: vt inhabitet glia i trã nra. Mise
ricordia t veritas obuiauerũt sibi: iu-
sticia t pax osculate sũt. Veritas ỏ trã
orta est t iusticia ỏ celo ꝓspexit. Etenim
dñs dabit benignitatẽ: t trã nra dabit
fructũ suũ. Justicia ante eum ambula
bit: et ponet in via gressus suos. Ora
tio dauid. LXXXV

Inclina dñe aurẽ tuã t exau
me: qm inops t pauꝑ sum ego
Custodi aiam meã qm sctus
sal' fac ꝙuũ tuũ deꝰ meꝰ sperantẽ in
Miserere mei dñe qm ad te clamaui
tota die: letifica aiam ꝙui tui qm ad
te dñe aiam meam leuaui. Qm tu dñe
suauis t mitis t multe miscõdie oĩb' in
cãtib' te. Auribꝰ ꝓcipe dñe oronẽ me
am: t intẽde voci dẽprcatiõis mee. In
die tribulatiõis mee clamaui ad te
exaudisti me. Nõ ẽ similis tui i dñs
t nõ ẽ ꝙm opa tua. Dẽs gẽtes quas
fecisti venient t adorabũt coram te dñe
glificabũt nomen tuũ. Qm magnus
tu t faciẽs mirabilia: tu es deꝰ solus
Deduc me dñe i via tua: t ingrediar
vitate tua: letet cor meũ vt timeat
mẽ tuũ. Cõfitebor tibi dñe deꝰ meꝰ
toto corde meo: t glificabo nomẽ tuũ
in ternũ. Quia miscõdia tua magna est
me: t eruisti aiam meã ex inferno in
ri. Deꝰ iniqi insurrexerũt sup me: t
goga potẽtiũ qsierũt aiam meã: t non
posuerũt te i ꝓspectu suo. Et tu dñe
us miserator t misericors: patiẽs t
te miscõdie t verax. Respice i me t
rere mei: da iperiũ tuũ puero tuo
uũ fac filiũ ancille tue. Fac mecũ sig
i bonũ vt videãt qui oderũt me t
qm tu dñe adiuuisti me t consolatus
me. Pſ cãtici filiꝭs chore. LXXXVI

Fundamẽta eiꝰ i mõtib' sanctis
diligit dñs portas sion sup
tabnacla iacob. Gloriosa dicta
sũt ỏ te: ciuitas dei. Memor ero ra
t babylonis: sciẽtiũ me. Ecce alie
ne t tyrꝰ t ꝑplus ethiopũ: hi fuerũ il
Nũqd sion dicet hõ: t hõ natꝰ ẽ in
ipse fundauit eã altissimꝰ? Dñs nar
bit i scriptur ꝑplorꝫ: t principũ hoꝝ
fuerũt i ea. Sicut letantiũ oim: habi
ẽ i te. Cãticũ psalmi filiꝭs chore
ne ꝑ melech ad rndẽdũ intellect' hem

Domine (ezraite. LXXXVII
deꝰ salutis mee: i die clamaui
nocte coram te. Intret in ꝓspectu
tuo oro mea: inclina aurẽ tuã ad
meã. Quia repleta ẽ malis aia mea
vita mea iferno appropinqbit. Ẽstimat
tꝰ sũ cũ descẽdẽtib' in lacũ: factꝰ sũ
hõ sine adiutorio iter mortuos libe
Sic vulnerati dormiẽtes i sepulchris
qrũ nõ es memor ãplius: t ipi de

repulli sñt. Posuerũt me i lacu iferi
in tenebrosis et in vmbra mortis.
Sup me ꝓfirmat⁹ ē furor tuus: t oēs
fluct⁹ tuos induxisti sup me. Lōge feci
notos meos a me: posuerũt me ab-
minationē sibi. Tradit⁹ sũ t nō egre
diebar: ocli mei lāguerũt ꝓ iopia. Cla-
mauī ad te dñe: tota die expandi ad te
manꝰ meas. Nũqd mortuis facies mi-
rabilia: aut medici suscitabunt t ꝓfite
buť tibi? Nũqd narrabit aliqs i sepul
cro misćdiaz tuã: t vitatē tuã i pditi
one? Nũqd cognoscẽť i tenebris mi-
rabilia tua: t iusticia tua i tra oblionis
ie? Et ego ad te dñe clamaui: t mane
oratio mea ꝓueniet te. Ut qd dñe repellis
oratione meã: aũt faciẽ tuã a me? Pau
per sũ ego t i laborib⁹ a iuuẽtute mea:
exaltat⁹ aũt hũiliat⁹ sũ t ꝓturbat⁹. In
me trãsierũt ire tue: t terrores tui con
turbauerũt me. Circũdederũt me sic aq
aqua die: circũdederũt me sik. Elōgasti
a me amicũ et ꝓximũ: t notos meos a
miseria. Intellectus ethan ezraite.

Misericordias dñi LXXXVIII
i eternũ cãtabo. In generatiõe et
generatiõez: ãnũciabo vitatez
tuã i ore meo. Qñ dixisti in eternũ mise
ricordia edificabiť in celis: ꝓparabiť
veritas tua i eis. Disposui testamẽtũ ele
ctis meis: iuraui dauid ꝙuo meovsq; i
eternũ ꝓparabo semẽ tuũ. Et edificabo
sedem generatiõe t generatiõez: sedẽ tuã Cõ
firmabunť celi mirabilia tua dñe: etenim
veritatẽ tuã i ecclia sctõꝝ. Qñ qs i nu
bibus equabiť dño: similis erit deo i filiis
dei? Deꝰ q glorificat⁹ i ꝓsilio sctõꝝ: ma
gnus t terribil sup oēs q i circũstu eius
sunt. Dñe deꝰ vtutũ qs similis tibi? potẽs
es dñe t vitas tua in circuitu tuo. Tu
dominaris ꝓtati maris: motũ aũt fluctuũ eius
tu mitigas. Tu hũiliasti sic vulneratũ
superbũ i brachio virtutis tue: dispsisti ini
micos tuos. Tui sũt celi t tua est tra:
orbem t plenitudinẽ eius tu fundasti:
aquilonem t mare tu creasti. Thabor et
Hermõ i noie tuo exultabunt: tuũ bra-
chiũ cũ potẽtia. Firmetur manꝰ tua t ex
altet dextera tua: iusticia t iudiciũ ꝓpa
ratio sedis tue. Misćdia t vitas ꝓcedẽt
facie tua: beatꝰ ꝑps q scit iubilatiõez.
Dñe i lumie vultꝰ tui ãbulabũt: t i no-
mine tuo exultabũt tota die: t in iusti
cia tua exaltabũť. Qñ gla t virtutis

eox tu es: t i bñplacito tuo exaltabiť
cornu nr̃m. Quia dñi ē assũptio nr̃a: t
sãcti isrl regis nr̃i. Tũc locutꝰ es i visio
ne fctis tuis: t dixisti: posui adiutoriũ
i potẽte: t exaltaui electũ ꝺ plebe mea
Inueni dꝺ ꝺuũ meũ: oleo sctõ meo vn- 1.Re.16.c
xi eũ Manꝰ. n. mea auxiliabiť ei: t bra
chiũ meũ ꝓfirmabit eũ. Nihil ꝓficiet
inimicꝰ in eo: t filius iniq̃tatis nõ apponet
nocere ei Et ꝓcidã a facie ipi⁹ inimicos 2.Re.5.c
eius t odiẽtes eũ i fugã ꝑtã. Et vitas
mea t misćdia mea cũ ipo: t in nomie
meo exaltabiť cornu eius Et ponã i ma
ri manũ eius: t i fluminꝫ dexterã eius Ipe
inuocauit me pr̃ mꝰ es tu: deꝰ meꝰ t su-
sceptor salutis mee. Et ego ꝓmogenitũ
ponã illũ: excelsũ ꝑ regib⁹ trre. In eternũ
ꝺuabo illi misćdiaz meã: t testamentũ
meũ fidele ipi. Et ponã i seculũ secli se
mẽ eius: t thronũ eius sic dies celi. Si aũt
dereliq̃rint filij eius legẽ meã: t in iudi
cijs meis nõ ambulauerit. Si iusticias
meas ꝓphanauerit t mãdata mea nõ
custodierit. Visitabo i virga iniq̃tates
eox: t i vberib⁹ pcãs eox. Misćdiaz aũt
meã nõ dispgã ab eo: neq; nocebo i ve
ritate mea. Neq; ꝓphanabo testamẽtũ
meũ t q̃ ꝓcedũt ꝺ labijs meis nõ faciã
irrita. Semel iuraui in sctõ meo si da- 2.Re.7.c
uid mẽtiar: semẽ eius in eternũ manebit.
Et thronꝰ eius sic sol i ꝓspectu meo: t sic
luna pfecta i eternũ t testis i celo fidel.
Tu vero repulisti et despexisti: distulisti
christũ tuũ. Aũtisti testamẽtũ ꝺui tui:
ꝓphanasti i tra sctuarij eius Destruxisti
oēs sepes eius: posuisti firmamentũ eius
formidinẽ. Diripuerũt eũ oēs trãseun
tes viã: factꝰ ē opprobriũ vicinis suis.
Exaltasti dexterã deprimẽtiũ eũ: letifica
sti oēs inimicos eius. Aũtisti adiutoriũ
gladij eius: t nõ es auxiliatꝰ ei i bello. De
struxisti eũ ab emũdatiõe: t sedẽ eius in
tra collisisti. Minorasti dies tpis eius:
pfudisti eũ ꝓfusiõe. Usq; q̃ dñe aũtis i
finẽ: exardescet sic ignis ira tua? Me-
morare q̃ mea suba: nũqd effi vane cõ
stituisti oēs filios hoim? Quis ē hõ q̃
viuet t nõ videbit mortẽ: eruet aiaz suã
de manu inferi? Ubi sunt misćdie tue
antiq̃ dñe: sicut iurasti dauid i vitate Gen.22.c
tua? Memor esto dñe opprobrij ꝺuoꝝ 2.Re.7.c
tuoꝝ: qꝺ ꝓtinui i sinu meo multaꝝ gẽ
tiũ. Qꝺ exprobrauerũt inimici tui dñe
qꝺ exprobrauerũt ꝓmutatiõez christi tui.

Bñdict⁹ dñs in ekn̄: fiat fiat. Ofo

LXXXIX

moysi hois dei.

O Omine refugiū fact⁹ es nob: a generatiōe i generatiōez. Priusq̄ mōtes fierēt aut formarek̄ tra t orbis a secko t i seculū tu es de⁹. Ne auertas hoiez i hūilitatē: t dixisti ꝓuertimini filij hoim. Qm̄ mille ān̄i añ oculos tuos: tāq̄ dies hesterna q̄ pterijt Et custodia i nocte: q̄ p nihilo habēk̄ eorū ān̄i erūt. Mane sic herba transeat: mane floreat t trāseat: vespe decidat iduret t arescat. Quia defecim⁹ i ira tua t i furore tuo turbati sum⁹. Posuisti iniq̄tates nr̄as i ꝓspectu tuo: seculū nr̄m in illumiatiōe vult⁹ tui. Qm̄ oēs dies nr̄i defecerūt: t i ira tua defecim⁹ Anni nr̄i sic aranea meditabūk̄: dies ānoz nr̄oz i ipis septuagita ān̄i. Si āt i potētatib⁹ octogita ān̄i: t ampli⁹ eorū labor t dolor. Qm̄ supuenit māsuetudo: t corripiemur, Quis nouit ptātem ire tue: t p timore tuo irā tuā dinumerare? Dexterā tuā sic notam fac: t eruditos corde i sapia. Cōuertere dñe vsq̄q̄: t deprecabilis esto sup seruos tuos. Repleti sumus mane miscōia tua: exultauim⁹ et delectati sum⁹ i oib⁹ dieb⁹ nr̄is. Letati sum⁹ p dieb⁹ q̄b⁹ nos hūiliasti: ānis q̄bus vidim⁹ mala. Respice i seruos tuos t i opa tua: t dirige filios eorū. Et sit splēdor dñi dei nr̄i sup nos: t opa manuū nr̄az dirige sup nos t op⁹ manuū nr̄az dirige. Laus cāntici ipi dō. XC

Gen. 6. a
Eccl. 18. a

Q Ui habitat i adiutorio altissimi: i ꝓtectiōe dei celi ꝓmorabit. Dicet dño susceptor me⁹ es tu: t refugiū meū: de⁹ me⁹ sperabo i eū. Qm̄ ipe liberauit me de laqo venātiū et a verbo aspero. Scapulis suis obūbrabit tibi: et sub pēnis ei⁹ sperabis. Scuto circūdabit te veritas ei⁹: nō timebis a timore noctur no. A sagitta volāte i die a negocio q̄ ābulāte i tenebris: ab incursu t demonio meridiano. Cadēt a latere tuo mille: t decē milia a dextris tuis: ad te aūt nō appropiābit. Verūtn̄ oculis tuis ꝓsiderabis: t retributiōez pctōr̄ videbis Qm̄ tu es dñe spes mea: altissimus posuisti refugiū tuū Nō accedet ad te malū: t flagellū nō appropiābit tabernaculo tuo. Qm̄ angelis suis mādauit de te: vt custodiāt te i oib⁹ vijs tuis. In manib⁹ portabūt te: ne forte offendas ad lapidē pedē tuū. Sup aspidē t basiliscū ābulabis: t cōculcabis leonē t draconē. Qm̄ i me sperauit liberabo eū: protegā eū qm̄ cognouit nomē meū. Clamauit ad me t ego exaudiā eū: cū ipso sū i tribulatiōe: eripiā eū t glorificabo eū. Longitudie dierū replebo eū: t ostendā illi salutare meū. Ps cāntici i die sabbati.

Matt. 4. a
Luc. 4. b

b Onū ē cōfiteri dño (Psal. XCI t psallere nomi tuo altissime. Annūciādū mane miscōiaz tuā t veritatē tuā p noctē In decachordo psalterio: cū cāntico i cithara. Quia delectasti me dñe i factura tua: t in operibus manuū tuaz exultabo. Q̄ magnificata sūt opa tua dñe: nimis ꝓfunde facte sūt cogitatiōes tue. Vir insipiēs n̄ cognoscet t stult⁹ n̄ intelliget hec. Cū exorti fuerint pctōres sic fenū: t apparuerint oēs q̄ operāt iniq̄tatē. Ut intereāt i seculū seculi tu āt altissim⁹ i eternū dñe. Qm̄ ecce inimici tui dñe: qm̄ ecce inimici tui peribūt t dispgēk̄ oēs q̄ opāt iniq̄tatē. Et exaltabit sicut vnicornis cornu meū: t senectus mea i misericōdia vberi. Et despexit oculus me⁹ inimicos meos t ab insurgentib⁹ i me malignātib⁹ audiet aur⁹ mea. Justus vt palma florebit: sic cedrus libani multiplicabit. Plātati in domo dñi in atrijs domus dei nr̄i florebūt. Adhuc multiplicabūk̄ i senecta vberi: t bñ patientes erūt vt annūciet. Qm̄ rectus dñs deus nr̄: t nō ē iniq̄tas i eo. Laus ei

c dauid i die añ sabbatu q̄n fundata

d Omin⁹ regnauit de (tra. XC core indut⁹ ē: indut⁹ ē dñs fortitudinē t ꝓcinxit se. Etenim firmauit orbē tre: q̄ nō cōmouebit. Parata sedes tua ex tūc: a seculo tu es. Eleuauerūt flumia dñe: eleuauerūt flumia vocē suā. Eleuabūt flumia fluctus suos: a vocibus aquaz multaz. Mirabiles elationes mar̄: mirabilis in altis dñs. Testimonia tua credibilia facta sūt nimis: domū tuam decet scānitudo dñe i longitudie dierū. Ps dō ipsi die

e Eus vltionū (bani. XCIII dñs: de⁹ vltionū libere egit. Exaltare q̄ iudicas terrā: redde retributiōez superbis. Usq̄q̄ pctōres dñe: usq̄q̄ pctōres gloriabūt? Effabunt et loquēt iniq̄tatē: loquēt oēs q̄ operant iniusticiā? Populū tuū dñe humiliauerūt; t hereditatē tuā vexauerūt,

m et aduenã interfecerũt: et pupillos occidẽrt. Et dixerũt nõ videbit dominꝰ: nec intelliget deꝰ iacob. Intelligite insipientes in ꝓplo: ꝛ stulti aliqñ sapite. Qui plãtauit aurẽ ñ audiet aut ꝙ fixit oculũ nõ ꝓsiderat? Qui corripit gẽtes ñ arguet: aut ꝙ docet hoiem sciẽtiam. Dñs scit cogitatiões hoim: qñ vane sũt. Beatus hõ quẽ tu erudieris dne: ꝛ de lege tua docueris eũ. Ut mitiges ei a diebꝰ malis: donec fodeat pec catori fouea. Quia nõ repellet dñs plebẽ suã: ꝛ hereditatẽ suã nõ derelinqt. Quoadusq; iusticia ꝓuertatur in iudiciũ: et ꝙ iuxta illã: oẽs qui recto sunt corde. Quis cõsurget mihi adũsus malignãtes: aut ꝙs stabit mecũ aduersus operantes iniqtatẽ? Nisi qꝛ dñs adiuuit me: paulominꝰ habitasset in inferno aia mea. Si dicebã motꝰ ẽ pes meus: misericordia tua dñe adiuuabat me. Secõm multitudinẽ dolorũ meorũ i corde meo: cõsolatiões tue letificauerunt aiã meã. Nũqd adheret tibi sedes iniquitatis: ꝙ fingis laborẽ i ꝓcepto. Captabunt in aiã iusti: et sãguinẽ innocentẽ cõdẽnabũt. Et factꝰ ẽ mihi dñs i refugiũ: ꝛ deꝰ meꝰ in adiutoriũ spei mee. Et reddet illis iniqtatẽ iporũ: et i malicia eorũ disperdet eos: disperdet illos dñs deꝰ nr̃. Laus cantici ipi dauid.

Venite exultemꝰ dño: iubilemꝰ deo salutari nr̃o. Prꝛoccupemꝰ faciẽ eius i cõfessione: ꝛ in psalmis iubilemꝰ ei. Qñ deus magnꝰ dñs: ꝛ rex magnꝰ sup oẽs deos qñ nõ repellit dñs plebẽ suam. Quia in manu eiꝰ sũt omnes fines terre: ꝛ altitudines montiũ ipiꝰ sũt. Qñ ipiꝰ est mare ꝛ ipe fecit illud: et siccã manꝰ eiꝰ formauerũt. Venite adoremꝰ et procidamus ꝛ ploremꝰ añ dñm ꝙ fecit nos: qꝛ ipe est deꝰ noster. Et nos ꝓpls pascue eius: ꝛ oues manꝰ eiꝰ. Hodie si vocem eius audieritis: nolite obdurare corda vra. Sicut in irritatiõe: ꝓm diẽ tẽptationis in deserto. Ubi tẽptauerũt me patres vri: probauerũt et viderunt opa mea. Quadraginta annis offensus fui generationi illi: ꝛ dixi semp hi errant corde. Et isti nõ cognouerũt vias meas: vt iuraui i ira mea si introibũt i requiẽ meã. Psalmꝰ dauid qñ domꝰ edificabat post captiuitatẽ. XCV

Cantate dño canticũ nouũ: cantate dño ois terra. Cãtate domino et bñdicite nomi eiꝰ: annũciate de die in diẽ salutare eiꝰ. Annũciate inter gẽtes gloriã eiꝰ: in oibꝰ populis mirabilia eiꝰ. Qñ magnꝰ dñs ꝛ laudabilis nimis: terribilis ẽ sup oẽs deos. Qñ oẽs dii gentiũ demonia: dominꝰ aũt celos fecit. Cõfessio ꝛ pulchritudo in cõspectu eiꝰ: sãctimonia ꝛ magnificẽtia in sãctificatiõe eiꝰ. Afferte dño patrie gentiũ: afferte dño gloriã ꝛ honorẽ: afferte dño gloriã nomi eius. Tollite hostias ꝛ introite in atria eiꝰ: adorate dñm in atrio sancto eiꝰ. Commoueat a facie eius vniuersa terra: dicite in gentibus qꝛ dominꝰ regnauit. Etenim correxit orbẽ terre ꝙ nõ cõmouebitur: iudicabit ꝓplos in eqtate. Letẽtur celi et exultet terra: cõmoueat mare ꝛ plenitudo eius: gaudebũt cãpi et omnia que in eis sũt. Tũc exultabunt oia ligna siluarũ a facie dñi qꝛ venit: qñ venit iudicare terrã. Judicabit orbem terre i eqtate: et ꝓplos in veritate sua. Psalmꝰ ipi dauid qñ terra eiꝰre

Dominꝰ (stituta est ei. XCVI regnauit exultet terra: letẽt insule multe. Nubes et caligo in circuitu eiꝰ: iusticia ꝛ iudicii correctio sedis eius. Ignis añ ipm ꝓcedet: ꝛ inflãmabit in circuitu inimicos eiꝰ. Illuxerũt fulgura eiꝰ orbi terre: vidit et cõmota ẽ terra. Montes sicut cera fluxerũt a facie dñi: a facie dñi ois terra. Annũciauerũt celi iusticiã eiꝰ: ꝛ viderunt omnes ꝓpli gloriã eius. Confundãtur omnes ꝙ adorãt sculptilia: ꝛ ꝙ gloriant in simulachris suis ‖ Adorate eũ oẽs angeli eiꝰ: audiuit ꝛ letata ẽ sion. Et exultauerũt filie iude: ꝓpter iudicia tua dñe. Qñ tu dñs altissimꝰ sup oẽm terrã: nimis exaltatus es sup oẽs deos. Qui diligitis dñm odite malũ: custodit dñs alas seruorũ suorũ: ẽ manu peccatorꝝ liberabit eos. Lux orta ẽ iusto: et rectis corde letitia. Letamini iusti in dño: ꝛ cõfitemini memorie sãctificatiõis eiꝰ. Ps̃ dauid. XCVII

Cantate dño cãticũ nouũ: quia mirabilia fecit. Saluauit sibi dextera ei⁹ eius: ꝛ brachiũ sãctum eius. Notũ fecit dñs salutare suũ: i cõspectu gẽtiũ reuelauit iusticiã suã. Re-

1. Pa. 16. c

ꝑ. 47

Eccl. 43. b

ꝑ. 28

ꝑ. 97

Heb. 1. b

ꝑ. 47

Amos. 5. b

cordat⁹ē miscōie sue ⁊ ☧itatis sue do-
Esa.52.c mui isrl. Uidefr oēs termi ere salutare
dei nr̄i: iubilate dño ois era: cātate et
exultate ⁊ psallite. Psallite dño i cithara i cithara ⁊ voce psalmi: in tubis du
ctilib⁹ ⁊ voce tube cornee. Jubilate in
ꝓspectu regi dñi: ⁊ moueat mare ⁊ ple
nitudo ei⁹ orbis erar ⁊ q̄ ☧itāt i eo flu
mina plaudēt manu: sil mōtes exulta-
būt a cōspectu dñi: qm venit iudicare
Ps.95 erā. Judicabit orbē erar in iusticia: ⁊
ꝓplos i eq̄tate. Ps̄ dauid. XCVIII

Dominꝰ regnauit irascāt ꝓpli: q̄
sedes sup cherubi moueat era.
Dñs i siō magnꝰ: ⁊ excelsus sup
oēs ꝓplos. Cōfiteāt nomi tuo magno
qm terribile ⁊ sctm ē: ⁊ honor regis iu
diciū diligit. Tu parasti directiōes: iu
diciū ⁊ iusticiā i iacob tu feciſti. Exal-
tate dñm deū nr̄m: ⁊ adorate scabellū
pedū ei⁹: qm sctm ē. Moyses ⁊ aarō i
sacerdotib⁹ ei⁹: ⁊ samuel inr eos q̄ iuo-
cāt nomē ei⁹. Jnuocabant dñm ⁊ ipe
exaudiebat eos i colūna nubis loq̄ba
tur ad eos. Custodiebāt testionia ei⁹: ⁊
ꝓceptū q̄ dedit illr. Dñe deꝰ nr̄: tu ex-
audiebas eos: deꝰ tu ꝓpiti⁹ fuisti eis ⁊
vlciscēs i oēs adinuētiōes eor̄. Exal-
tate dñm deū nr̄m: ⁊ adorate in monte
sctō eius: qm sāct⁹ dñs deꝰ nr̄. Ps̄ in

Ps.65 Jubilate deo (ꝓfessiōe. XCIX
ois era: ☧uite dño in leticia. In
troite i ꝓspectu ei⁹: i exultatōe.
Scitote qm dñs ipe deꝰ: ipe fecit nos
⁊ nō ipi nos. Popul⁹ ei⁹ ⁊ oues pascue
ei⁹ introite portas eius i ꝓfessione: atria
ei⁹ in hymnis ꝓfitemini illi. Laudate
nomē ei⁹ qm suauis ē dñs: i eternū mise
ricordia ei⁹: ⁊ vsq̄ in generatiōez ⁊ ge-
nerationē veritas ei⁹ Ps̄ ipi dō C

Misericordiā ⁊ iudiciū cātabo ti-
bi dñe: psallā ⁊ intelligā i via i-
maculata qm veies ad me. Per-
ambulabā i inocētia cordis mei: i me-
dio dom⁹ mee. Non ꝓponebā ad oculos
meos rē iniustā: facientes ☧naricatio
nes odiui. Nō adhesit mihi cor prauū:
declinātē a me malignū n cognoscebā
Detrahētē secreto ꝓximo suo: hūc ꝓse
quebar Superbo oculo ⁊ insatiali corde:
cum ☧ nō edebā. Oculi mei ad fideles
era vt sedeāt mecū: ambulās i via ima-
culata ☧ mihi ministrabat. Nō ☧itabit i
medio dom⁹ mee q̄ facit superbiā: q̄ loq̄ē
iniq̄ nō direxit i ꝓspectu oculor̄ meor̄.
In matutino interficiebā oēs peccato-
res era: vt disperdere ꝺ ciuitate dñi oēs
operantes iniq̄tatē. Oratio pauperis cū
anxiaret: ⁊ coram dño effudit precē suā.

Dñe exaudi oronē
meā: ⁊ clamor meꝰ ad te veniat.
Nō auertas faciē tuā a me: in q̄
cūq̄ die tribulor inclina ad me aurem
tuā. In q̄cūq̄ die inuocauero te: velo
ter exaudi me. Quia defecerūt sicut fum⁹
dies mei: ⁊ ossa mea sicut cremiū aru-
rūt. Percussus sum vt fenū ⁊ aruit cor
meū: q⁹ oblitꝰ sū comedere panē meū.
A voce gemitꝰ mei: adhesit os meū car
ni mee. Similis factꝰ sū pellicano solitu
dinis: factꝰ sū sicut nycticorax i domicilio.
lio. Uigilaui: ⁊ factꝰ sū sicut passer solita
rius i tecto. Tota die exprobrabāt mihi
inimici mei: ⁊ q̄ laudabāt me adūsum
me iurabāt. Quia cinerē tanq̄m panem
māducabā: ⁊ poculū meū cū fletu mi-
scebā. A facie ire indignatiōis tue: q⁹
eleuās allisisti me. Dies mei sicut umbra
declinauerūt: et ego sicut fenū aruī. Tu
āt dñe i eternū permanes: ⁊ memoriale
tuū i generatiōe ⁊ generatiōes. Tu ex-
urgēs misereberis sion: q⁹ tps miserendi
ei⁹ q⁹ venit tps. Qm placuerunt seruis
tuis lapides ei⁹: ⁊ erā ei⁹ misereburt.
Et timebūt gētes nomē tuū dñe: et oēs
reges era gliam tuam. Quia edificauit
dñs siō: ⁊ videbit i glia sua. Respexit
oronem humiliū: ⁊ nō sprevit precem eor̄.
Scribāt hec i generatiōe altera: ⁊ pō
q̄ creabit laudabit dñm. Quia prospexit
ꝺ excelso sācto suo: dñs ꝺ celo in terram
aspexit. Ut audiret gemitꝰ cōpeditor̄:
vt solueret filios interemptor̄. Ut ānūcie
cīet i siō nomē dñi: ⁊ laudē ei⁹ in Hierl
Jn q̄uentēdo ꝓplos i vnum: ⁊ reges ut
ſuiāt dño Rndit ei i via virtutis sue: pau
citatē dier̄ meor̄ nūcia mihi Ne revo
ces me i dimidio dier̄ meor̄: i generatio
tione ⁊ generatiōem ānī tui. Jnitio tu
dñe erā fūdasti: ⁊ opa manuū tuar̄ sūt
celi. Ipi pibūt tu āt permanes: ⁊ oēs sicut
vestimētū veterascēt. Et sicut opertorium
mutabis eos ⁊ mutabūt: tu āt idem
ipe es: ⁊ ānī tui nō deficiēt. Filii ser-
rū tuor̄ habitabūt: ⁊ semē eor̄ i seculū
dirigēt. Ps̄ ipi dauid. CI

Benedic aia mea dño: ⁊ oia qua
tra se sūt nomi sctō eius. Bñdic

ia mea dño: ⁊ noli obliuiſci oēs retri
butiões ei⁹. Qui ꝓpitiat oīb⁹ iniq̃tati
bus tuis: q̃ ſanat oēs infirmitates tu
as. Qui redimit ð interitu viã tuã: q̃ co
ronat te i miſcõia ⁊ miſeratiõib⁹. Qui
replet bonis deſideriũ tuũ: renouabi
tur vt aq̃le iuuẽt⁹ tua. Faciẽs miſeri-
cordias dñs: ⁊ iudiciũ oīb⁹ iniuriã pa-
tiẽtib⁹. Notas fecit vias suas moyſi:
filiis iſrl voluntates suas. Miſerator et
miſericors dñs: lõganimis ⁊ multũ mi
ſericors. Nõ i ꝑpetuũ irascet: neq̃ in
ternũ cõminabit. Nõ ꝑm pcta nra fec
it nob: neq̃ ꝑm iniq̃tates nras retribuit
nob. Quõm altitudine celi a tra: cor
roborauit miſcõiaz suã sup timẽtes se
Quãtũ distat ort⁹ ab occidẽte: lõge fec
it a nob iniq̃tates nras. Quõ miseretur
pr filioz: miſert⁹ ẽ dñs timẽtib⁹ se: quõm
ipe cognouit figmẽtũ nrm. Recordat⁹
est quõm puluis sum⁹: hõ sic fenũ: dies ei⁹
sic flos agri sic efflorebit. Quõm spũs
pertrãsibit i illo ⁊ nõ subsistet: ⁊ nõ cog-
noscet ampli⁹ locũ suũ. Miſcõia autẽ
dñi ab ẽterno ⁊ vsq̃ i ẽternũ: sup timẽtes
eũ. Et iustitia illi⁹ i filios filioz: his q̃
seruãt testamẽtũ ei⁹. Et memores sunt
mãdatoz ipi⁹: ad faciẽdũ ea. Dñs i ce
lo parauit sedẽ suã: ⁊ regnũ ipi⁹ oībus
dñabit. Bñdicite dño oēs angeli eius
potẽtes virtute: factẽtes verbũ illi⁹ ad
audiendã vocẽ ꝑmonũ eius. Bñdicite
dño oēs virtutes ei⁹: miſtri ei⁹ q̃ facitz
voluntatẽ ei⁹. Bñdicite dño oia opera
ei⁹ in oi loco dñationis ei⁹: bñdic aia
mea dño. Ps̃ ipi dauid. CIII

Benedic aia mea dño: dñe deus
me⁹ magnificat⁹ es vehemẽter.
Confessionẽ ⁊ decorẽ induisti: amictus
lumie sicut vestimẽto. Extẽdẽs celum
sicut pellem: q̃ tegis aq̃s supioza ei⁹.
Qui ponis nubẽ ascẽsũ tuũ: q̃ ambu-
las sup pẽnas ventoz ‖ Qui facz ange
los tuos spũs: et ministros tuos ignem
urentẽ. Qui fundasti terrã sup stabilita
tem suã: nõ inclinabit in seculũ seculi.
Abyssus sic vestimẽtũ amict⁹ ei⁹: sup
montes stabũt aq̃. Ab increpatione tua
fugiẽt: a voce tonitrui tui formidabũt
Ascendunt mõtes ⁊ descẽdũt cãpi: i lo-
cũ quẽ fundasti eis. Terminũ posuisti
quẽ nõ trãsgredient: neq̃ cõuertent ope-
rire terrã. Qui emittz fõtes i cuallib⁹
inter mediũ mõtiũ ꝑtrãsibũt aq̃. Pota-
bunt oēs bestie agri: expectabũt onagri i siti sua. Sup ea volucres celi habitabũt: ó medio petraz dabũt voces. Rigãs mõtes de supioribus suis: de fructu operũ tuoz satiabit tra Producens ī .146
fenũ iumẽtz: ⁊ herbam seruituti hoim. Ut educas panẽ de terra: ⁊ vinũ letificet cor hois. Ut exhilaret faciẽ i oleo: ⁊ panis cor hois cõfirmet. Saturabũt ligna cãpi et cedri libani q̃s plãtauit: illic passeres nidificabũt. Herodij domus dux ẽ eoz: mõtes excelsi ceruis petra refugiũ herinacijs. Fecit lunam in tpe: sol cognouit occasũ suũ. Posuisti tenebras ⁊ facta ẽ nox: i ipa ptrãsibũt oēs bestie silue. Catuli leonũ rugiẽtes vt rapiãt: ⁊ q̃rãt a deo escã sibi. Ort⁹ ẽ sol ⁊ congregati sũt: ⁊ i cubilib⁹ suis collocabũtur. Exibit hõ ad op⁹ suũ: et ad operationẽ suã vsq̃ ad vespez. Quã mag ſ.91
nificata sũt opa tua dñe: oia i sapia fecisti: impleta ẽ tra possessiõe tua. Hoc mare magnuz ⁊ spacioſũ manib⁹: illic reptilia q̃z nõ ẽ numer⁹. Bestie pusilla cũ magnis: illic naues pertrãsibunt. Draco iste quẽ formasti ad illudẽdum ei: oia a te expectãt vt des illis escã in tpe. Dãte te illis colligent: apiente te manũ tuã oia implebũt bonitate. Auertẽte aũt te faciẽ turbabũt: auferes spiritũ eoz ⁊ deficient: ⁊ i puluerẽ suũ reuertẽt. Emitte spiritũ tuũ ⁊ creabũt: ⁊ renouabis faciẽ terre. Sit gl̃ia dñi i seculũ: letabit dñs i opib⁹ suis. Qui respicit terram ⁊ facit eam tremere: q̃ tã-
gит mõtes ⁊ fumigãt. Cãtabo dño in vi ī .145
ta mea: psallã deo meo q̃diu sum. Jocundũ sit ei eloquiũ meũ: ego vero delectabor in dño. Deficiãt peccatores a terra et iniq̃ ita vt non sint: bñdic aia mea dño. Alleluia. CIIII

Confitemini dño ⁊ inuocate no 1. Pa. 16. b
mẽ ei⁹: ãnũciate inter gẽtes opa Esa. 12. b
eius. Cãrate ei ⁊ psallite ei narrate oia mirabilia ei⁹: laudamini in nole sãcto eius. Letet cor q̃rentiũ dñm: q̃rite dominũ ⁊ confirmamini: q̃rite faciẽ ei⁹ sp. Mementote mirabiliũ ei⁹ q̃ fecit: ꝓdigia ei⁹ ⁊ iudicio oris ei⁹. Semẽ abraã serui ei⁹: filij iacob electi ei⁹. Ipse dñs deus nr: in vniũsa tra iudicia eius. Memor fui i seculũ testamẽti sui: verbi q̃ mãdauit i mille generatiões. Q̃ disposuit ad abraã: ⁊ iuramẽti sui ad isaac. Geñ. 22. c

Et statuit illud iacob in ꝓceptū: ⁊ isrl̄
in testamētū eternuz. Dicēs tibi dabo
terrā chanaan: funiculū hereditat̄ ve
stre. Cū essēt numero breui: paucissimi
et incole ei⁹. Et ꝓtrāsierūt de gente in
gētē: ⁊ ō regno ad ꝑplm alterū. Nō re-
liq̄t hoiem nocere eis: ⁊ corripuit pro
2.Re.1.c eis reges ‖ Nolite tangere christos me-
1.Ps.16.c os: ⁊ ī ꝓphet̄ meis nolite malignari.
Et vocauit famē sup terrā: ⁊ oē firma
mētū panis cōtriuit. Misit añ eos vi-
Gen.37.f rū: in seruū venūdat⁹ ē ioseph. Humi-
liauerūt in cōpedib⁹ pedes ei⁹: ferrū ꝑ-
trāsiit aiaz ei⁹ donec veniret verbū ei⁹.
Eloquiū dñi inflāmauit eū: misit rex ⁊
soluit eū: ꝓnceps ꝑploz ⁊ dimisit euz.
Cōstituit eū dñz dom⁹ sue: ⁊ ꝓncipem
Ibidē.41.e ois possessiōis sue Ut erudiret ꝓncipes
Ibidē.46.a ei⁹ sicut semetipm: ⁊ senes ei⁹ prudē-
tiā doceret. Et intrauit isrl̄ in egyptū:
⁊ iacob accola fuit ī terra cham. Et au
xit ꝑplm suū vehemēter: ⁊ firmauit eū
sup inimicos ei⁹. Cōuertit cor eoz ut
Ps.77 erudirēt ꝑplm ei⁹: ⁊ dolū facerēt in ser
Exo.3.7.4.d uos ei⁹. Misit moysen seruū suū: aarō
quē elegit ipm. Posuit ī eis verba sig
Exo.9.e noz suoz: ⁊ ꝓdigioz: in terra cham.
Ibidē.10.e Misit tenebras ⁊ obscurauit: ⁊ nō exa
Ibidē.7.b cerbauit ꝯmōes suos. Cōuertit aq̄s eo
Ibidē.8.b rū in sāguinē: ⁊ occidit pisces eoz. Et
et.b edidit terra eoz ranas: in penetralib⁹
regū ipoz. Dixit ⁊ venit cynomia ⁊ cy
nifes: in oīb⁹ finib⁹ eoz. Posuit pluuias
eoz grādinē: ignē cōburētē ī terra
ipoz. Et ꝑcussit vineas eoz ⁊ ficul-
neas eoz: ⁊ cōtriuit lignū finiū eoruz.
Ibidē.10.b Dixit ⁊ venit locusta ⁊ bruc⁹: cui⁹ non
erat numer⁹. Et comedit oē fenū ī ter-
ra eoz: ⁊ comedit oēm fructū t̄re eoz.
Ibidē.12.b Et ꝑcussit oē ꝓmogenitū ī terra eorū:
ꝓmitias oīs laboris eoz. Et eduxit
eos cū argēto ⁊ auro: ⁊ nō erat ī tribu-
bus eorū infirm⁹. Letata ē egypt⁹ ī ꝓ-
fectiōe eoz: qz incubuit timor eoz sup
Ibidē.13.b eos. Expādit nubē ī ꝓtectionē eoz: et
Ibidē.16.c ignē ⁊ vt luceret eis p noctē. Petierūt
⁊ venit cotурnix ⁊ pane celi saturauit
Nu.20.b eos. Dirupit petrā ⁊ fluxerūt aq̄: abie-
rūt ī sicco flumia. Ofh memor fuit ver
Gen.22.c bi sācti: qō habuit ad abrāā puez suū
Job.3.b Et eduxit populū suū in exultatiōe: et
electos ī leticia. Et dedit illis regiōes
gentiū: ⁊ labores ꝑploz possederūt. Ut
custodiāt iustificatiōes ei⁹: et legē ei⁹
req̄rant. Alleluia Alleluia.

Confitemini dño qm̄ bon⁹: q
ī seculū miscōia ei⁹ ‖ Quis lo
potentias dñi: auditas fac
oēs laudes ei⁹? Beati q̄ custodiūt iu
ciū: ⁊ faciūt iusticiā ī oi tpe. Mem
nr̄i dñe ī bnplacito ꝑpli tui: visita
ī salutari tuo. Ad vidēdū in bonita
electoz tuoz: ad letādū in leticia g
tis tue: vt laueris cū hereditate tu
‖ Peccauim⁹ cum patrib⁹ nr̄is: iniq
egim⁹ iniq̄tatē fecim⁹. Patres nr̄i
egypto nō intellexerūt mirabilia tu
nō fuerūt memores mltitudinis mi
ricordie tue. Et irritauerūt ascēdē
i mari mare rubrū: et saluauit eos
nomē suū: vt notā faceret potētiā su
Et increpuit mare rubrū ⁊ exiccauit
⁊ deduxit eos i abyssis sicut in des
Et saluauit eos de manu odiēt̄is: ⁊ r
demit eos ō mānu inimici. ‖ Et oper
aq̄ tribulātes eos: vn⁹ ex eis nō rem
sit. Et crediderūt i verbis ei⁹: ⁊ laud
uerūt laudē ei⁹. Cito fecerūt: oblīi
opez ei⁹: ⁊ nō sustinuerūt ꝯsiliū ei
Et cōcupierūt ꝯcupiscētiā ī deserto
tēptauerūt deū in inaquoso. Et de
eis petionē ipoz: ⁊ misit saturitatē
aias eoz. Et irritauerūt moysen in c
stris: aarō sāctū dñi ‖ Aperta ē terra ⁊
glutiuit dathan: ⁊ operuit sup ꝯgre
onē abirō Et exarsit ignis ī synag
eoz: flāma cōbussit peccatores. Et
rūt vitulū ī oreb: ⁊ adorauerūt sculp
le. Et mutauerūt gl̄iam suā in simi
nē vituli comedēt̄ fenū. Oblīti sūt
um q̄ salvauit eos: q̄ fecit magnalia
egypto: mirabilia ī terra cham: terri
lia ī mari rubro. Et dixit vt dispde
eos: si nō moyses electⁿ ei⁹ steteſſet ī
fractiōe in cōspectu ei⁹. Ut auertere
ei⁹ ne dispderet eos: ⁊ p nihilo hab
rūt terrā desiderabilē. Non credider
verbo ei⁹: ⁊ murmurauerūt ī tabern
culis suis: nō exaudierūt vocē dñi. E
cleuauit manū suā sup eos: ⁊ ꝑsterna
ret eos ī deserto. Et vt deiceret semi
eorū ī nationib⁹: ⁊ dispderet eos in re
gionib⁹. Et initiati sūt beelphegor:
comederūt sacrificia mortuoz. Et ir
tauerūt cū ī adinuētiōib⁹ suis: ⁊ mul
plicata ē ī eis ruina. Et stetit phine
⁊ placuit: ⁊ cessauit quassatio. Et re
tatū ē ei ad iusticiā: in generatiōe ⁊ g

ionē vsq; i sempiternū. Et irrita
ēt eū ad aq̄s cōtradictiōis: ⁊ vexa-
ē moyses ꝓpter eos: q; exacerbaue
spiritū ei⁹. Et distinxit i labīs suis:
disperdiderūt gētes q̄s dixit dñs de⁹
. Et cōmixti sūt iter gētes: ⁊ didice
opa eoꝝ ⁊ seruierūt sculptilib⁹ eo-
factū ē illis in scādalū. Et imola-
erūt filios suos et filias suas: demo-
s. Et effuderūt sāguinē innocētem
guinē filioꝝ suoꝝ et filiaꝝ suaꝝ: q̄s
rificauerūt sculptilib⁹ chanaā. Et i
fecta ē terra in sāguinib⁹: ⁊ cōtami
ta ē in opib⁹ eorū: ⁊ fornicati sūt in
uētiōib⁹ suis. Et irat⁹ est furore
in ꝑplm suū: ⁊ abominat⁹ ē heredi
ē suā. Et tradidit eos in man⁹ gen-
: ⁊ dñati sūt eoꝝ q̄ oderunt eos. Et
ulauerūt eos inimici eoꝝ: ⁊ humi-
ti sūt sub manib⁹ eoꝝ: sepe liberauit
. Ipi autē exacerbauerūt eū i ꝯsilio
: ⁊ hūiliati sūt i iniq̄tatib⁹ suis. Et
dit cū tribularet: et audiuit oronez
. Et memor fuit testamēti sui: ⁊ pe-
uit eū ꝑm multitudinē misericordie sue.
dedit eos in misericordias: in conspectu
q̄ capiant eos. Saluos fac nos dñe
nr̄: ⁊ cōgrega nos de natiōib⁹. Ut
ecamur nomini sancto tuo et gl̄iemur in
de tua. Benedict⁹ dñs de⁹ isrl̄ a secu-
⁊ usq; in seculū ⁊ dicet omis ꝑplus fiat
fiat. Alleluia Alleluia. CVI

C Onfitemi dño q̄m bon⁹: q̄m
in seculū misericordia ei⁹. Dicant q̄
redempti sūt a dño: q̄s redemit de manu
inimici: de regionib⁹ cōgregauit eos.
solis ortu ⁊ occasu: ab aq̄lone ⁊ ma
Errauerūt i solitudine i inaquoso:
ciuitatē habitaculi nō inuenerūt.
furiētes ⁊ sitiētes: anima eoꝝ i ipis de-
rit. Et clamauerūt ad dñm cū tribu-
rēt: ⁊ de necessitatib⁹ eoꝝ eripuit eos
Et deduxit eos i viā rectā: vt irēt i ci-
tatē habitatiōis. Cōfiteant dño mi-
ricordie eius: ⁊ mirabilia eius filiis
im. Quia satiauit aiam inanē: ⁊ aiam
uriētē satiauit bonis. Sedētes in te
bris ⁊ umbra mortis vinctos in mē
citate ⁊ ferro. Quia exacerbauerūt elo
ia dei ⁊ ꝯsiliū altissimi irritauerāt.
Et hūiliatū ē i laboribus cor eoꝝ: ⁊ infir-
ati sūt nec fuit q̄ adiuuaret Et clama
erūt ad dñm cū tribularet: ⁊ de necessi
atib⁹ eoꝝ liberauit eos Et eduxit eos
de tenebris ⁊ umbra mortis: ⁊ vincula eoꝝ
dirupit. Cōfiteant dño misericordie ei⁹: ⁊ mi-
rabilia ei⁹ filiis hoīm Quia contriuit por-
tas ereas: ⁊ vectes ferreos cōfregit. Su-
scepit eos de via iniq̄tatis eoꝝ: ꝓpter iniu-
sticias eōꝝ suas hūiliati sūt. Omēm escā
abominata ē aia eoꝝ: ⁊ appropinq̄uerūt
usq; ad portas mortis. Et clamauerūt
ad dñm cū tribularet: ⁊ de necessitatib⁹
eoꝝ liberauit eos. Misit verbū suū et
sanauit eos ⁊ eripuit eos de interitiōib⁹
eoꝝ. Cōfiteant dño misericordie ei⁹: ⁊ mira-
bilia ei⁹ filiis hoīm. Et sacrificēt sacri-
ficiū laudis ⁊ annūciēt opa ei⁹ i exulta-
tiōe. Qui descēdūt mare i nauib⁹: faci-
entes opatiōes i aq̄s multis Ipi viderūt
opa dñi: ⁊ mirabilia ei⁹ i ꝑfūdo. Dixit
⁊ stetit spūs procelle: ⁊ exaltati sūt fluct⁹
ei⁹. Ascēdūt usq; ad celos ⁊ descēdunt
usq; ad abyssos: anima eoꝝ i malis tabesce-
bat. Turbati sūt ⁊ moti sūt sicut ebri⁹: ⁊
omis sapia eoꝝ deuorata ē. Et clamaue
rūt ad dñm cū tribularet: ⁊ de necessita-
tib⁹ eoꝝ eduxit eos. Et statuit procellas
ei⁹ i auram: ⁊ siluerūt fluct⁹ ei⁹. Et letati
sūt q̄ siluerūt: ⁊ deduxit eos i portum
voluntatis eoꝝ. Cōfiteant dño misericordie ei⁹
⁊ mirabilia ei⁹ filiis hoīm. Et exaltēt
eū i ecclia plebis: ⁊ in cathedra senio-
rū laudēt eum. Posuit flumia in desertū 3.Re.17.e
⁊ exitus aq̄ꝝ in sitim Terrā fructiferā
in salsuginē: a malicia inhabitantiū in
ea. Posuit desertū in stagna aquaꝝ: et
terrā sine aq̄ in exitus aq̄ꝝ. Et collo-
cauit illic esurientes ⁊ cōstituerūt ciui-
tatē habitatiōis. Et seminauerūt agros
et plantauerūt vineas: ⁊ fecerunt fru-
ctum natiuitatis. Et benedixit eis et
multiplicati sūt nimis: ⁊ iumenta eorū
nō minorauit. Et pauci facti sūt: ⁊ vexa
ti sūt a tribulatiōe malorū ⁊ dolore. Et
fusa est cōtentio sup̄ ꝓncipes: ⁊ errare
fecit eos i inuio ⁊ nō i via. Et adiuuit
pauperē de inopia: ⁊ posuit ei⁹ sicut oues fami
lias. Uidebūt recti ⁊ letabūt: ⁊ omis iniq̄ Job 22.c
tas eoꝝ oppilabit os suū Quis sapiēs ⁊
custodiet hec: ⁊ intelliget misericordias dñi?
Alia. Cāticū psalmi ipi dō. CVII

P Aratū ē cor meū de⁹ paratū cor 3.56
meū: cantabo ⁊ psallam in glo-
ria mea. Exurge psalteriū et ci-
thara: exurgā diluculo. Cōfitebor tibi
in ꝑplis dñe: ⁊ psallā tibi in natiōibus
Quia magna est sup̄ celos misericordia tua

ꝛ vsq; ad nubes veritas tua. Exaltare
sup celos deꝰ: ꝛ sup oēm trā gl̄ia tua:
vt liberēt dilecti tui. Saluū fac dextra
tua et exaudi me: deꝰ locutꝰ ē i sancto
suo. Exultabo ꝛ diuidā sichimā ꝛ ꝓual
Ps.59 lē tabernaculoꝝ dimetiar ‖ Meꝰ ē ga-
laad ꝛ meꝰ ē manasses: ꝛ effraim susce
ptio capitꝭ mei. Juda rex meꝰ: moab le
bes spei mee. In idumeā extēdā calcia
mentū meū: mihi alienigene amici fa-
cti sūt Quis deducet me i ciuitatē mu
nitā: ḋs deducet me vsq; in idumeaz?
Nōne tu deꝰ ḋ repulisti nos: ꝛ nō exibis
deꝰ i virtutibꝰ nr̄is? Da nob auxiliū ō
tribulatiōe: qz vana salꝰ hois. In deo
faciemꝰ virtutē: ꝛ ipe ad nihilū dedu-
cet iimicos nr̄os. In finē ps̄ dauid.

CVIII

Deus laudē meā ne ta-
cueris: qz os pctōris ꝛ os dolosi
sup me aptū ē. Locuti sūt adūs
sū me lingua dolosa: ꝛ ꝟmonibꝰ odij cir-
cūdederūt me ꝛ expugnauerūt me gra
tis. Pro eo vt me diligerēt detrahebāt
mihi: ego āt orabā. Et posuerūt adūsū
me mala ꝓ bonis: ꝛ odiū ꝓ dilectiōe
mea. Cōstitue sup eū pctōrē: ꝛ diabolꝰ
stet a dextrꝭ eiꝰ. Cū iudicat exeat ꝯdē-
Actꝭ.1.d natꝰ: ꝛ oro eius fiat i pctm. ‖ Fiāt dies
eiꝰ pauci: ꝛ episcopatū eiꝰ accipiat alt.
Fiāt filij eiꝰ orphani: ꝛ vxor eiꝰ vidua.
Nutātes trāsferāt filij eiꝰ ꝛ mēdicent:
eiciāt ō habitatiōibꝰ suis Scrutet fe
nerator oēs substātiā eiꝰ: ꝛ diripiāt alieni
labores eiꝰ. Nō sit illi adiutor: nec sit
q̄ misereat pupillis eiꝰ. Fiāt nati eius i
interitū: i generatiōe vna deleat nomē
eiꝰ. In memoriā redeat iniq̄tas patrū
eiꝰ i ꝯspectu dñi: ꝛ pctm matris eiꝰ non
deleat. Fiāt ꝯ dñm sp̄: ꝛ disperdat de ter
ra memoria eoꝝ: ꝓ eo qō nō ē recordatꝰ face
re misericordiaz. Et persecutꝰ ē hoiem inopē
ꝛ mēdicū: et cōpunctū corde mortificare.
Et dilexit maledictionē ꝛ veniet ei:
ꝛ noluit benedictionē ꝛ elōgabit ab eo.
Et induit maledictionē sic vestimen-
tū: ꝛ intrauit sicut aq̄ i interiora eius: et
sicut oleū in ossibꝰ eiꝰ. Fiat ei sicut ve-
stimētū q̄ operit: ꝛ sic zona q̄ sp̄ p̄cingit
Hoc opꝰ eoꝝ qui detrahunt mihi apud
dñm: ꝛ q̄ loquunt mala aduersus aiaz meā
Et tu dñe dñe fac mecū ꝓpt̄ nomē tu-
um: qz suauis est misericordia tua. Libera
me qz egenꝰ ꝛ pauꝑ sū ego: ꝛ cor meum
turbatū ē intra me. Sic vmbra cū de-
clinat ablatus sū: ꝛ excussus sū sicut
custe. Genua mea infirmata sūt a ie
nio: ꝛ caro mea immutata ē ꝓpt̄ olei
Et ego factꝰ sū opprobriū illis: vide
me ꝛ mouerūt capita sua. Adiuua
dñe deꝰ meꝰ: saluū me fac ꝓpter mise
cordiā tuā. Et sciāt qz manꝰ tua hec
tu dñe fecisti eā. Maledicent illi ꝛ tu
dices: q̄ insurgūt i me confundāt: ser
āt tuꝰ letabit. Induāt q̄ detrahūt
hi pudore: ꝛ operiant sicut diploide
fusione sua. Cōfitebor dño nimis in
meo: ꝛ i medio multoꝝ laudabo
Quia astitit a dextrꝭ pauꝑis vt sal
faceret a psequētibꝰ aiam meā.

CIX

Dixit dñs dño meo
sede a dextris meis. Donec
nā iimicos tuos: scabellū
tuoꝝ. Virgam virtutꝭ tue emittet
er sion: dñare in medio iimicoꝝ tuo
Tecū principiū i die virtutꝭ tuel
doribꝰ sctoꝝ: ex vtero ante lucifer
nui te. ‖ Jurauit dñs ꝛ nō penitebit
tu es sacerdos in eternū ꝟm ordinē
chisedech. Dñs a dextrꝭ tuis: confre
die ire sue reges. Judicabit i nati
bus iplebit ruinas: ꝯquassabit ca
in terra multoꝝ. De torrēte i via bib
ꝓterea exaltabit caput.

CX

Confitebor tibi dñe in toto
de meo: in cōsilio iustoꝝ ꝛ cō
gatiōe Magna opa dñi: exq
sita in oēs voluntates eiꝰ. Cōfessio ꝛ
gnificētia opus eiꝰ: et iustitia eiꝰ
net i seculū seculi. Memoriā fecit mi
bilis suoꝝ miserator ꝛ miserator dñs
escā dedit timētibꝰ se. Memor erit i
culū testamēti sui: virtutē operū suo
annūciabit pplo suo. Ut det illis he
ditatē gētiū: opa manuū eiꝰ veritas
iudicium. Fidelia oia mādata eiꝰ cō
mata i seculū seculi: facta i veritate ꝛ
tate. Redemptiōez misit dñs pplo su
mādauit in eternū testm suū. Sa
ctū ꝛ terribile nomē eius: initium sa
timor dñi. Intellectꝰ bonꝰ oibus fa
tibꝰ eis: laudatio eiꝰ manet i seculū
culi.

CXI

Beatus vir qui timet
dñm i mādatis eiꝰ volet nimis
Potēs in terra erit semē eius
generatio rectoꝝ benedicet. Gloria ꝛ
uitie in domo eiꝰ: ꝛ iustitia eiꝰ manet
seculū seculi. Exortū ē i tenebris lume

misericors ⁊ miserator ⁊ iust⁹. Jocundus bō ꝙ miserē ⁊ cōmodat: dispo-
net sermōes suos ī iu iudicio: qr ī ēternū non cōmouebīt. In memoria ēna erit
iust⁹: ab auditiōe mala nō timebit. Paratū cor ei⁹ sperare ī dño: cōfirmatū ē
cor ei⁹: nō cōmouebīt donec despiciat
inimicos suos. ‖ Dispsit dedit pauprib⁹
iustitia ei⁹ manet ī sēcm seculi: cornu
ei⁹ exaltabīt ī gl̄ia. Pctōr videbit et
irascet: dētib⁹ suis fremet ⁊ tabescet:
desiderium pctōrū peribit. Alleluia Al
leluia. CXII
Laudate pueri dñm: laudate nomen dñi. ‖ Sit
nomē dñi bñdictū: ex hoc nunc ⁊
usq; ī seculū. A solis ortu usq; ad occa
sum laudabile nomē dñi. Excelsus sup
omnes gētes dñs: ⁊ sup celos gl̄ia eius.
Quis sicut dñs de⁹ nr̄ qui ī altis habi-
tat: ⁊ hūilia respicit ī celo ⁊ ī tra. ‖ Suscitās a tra inopē: ⁊ de stercore erigens
pauperē. Ut collocet eū cū pncipibus:
cū pncipib⁹ pp̄li sui. Qui habitare facit
sterilē ī domo: matrē filiorū letantē.
Alleluia Alleluia. CXIII
In exitu isr̄l de egypto: dom⁹ ia
cob ō pp̄lo barbaro. Facta ē iu
dea sanctificatio ei⁹: isr̄l pōtās ei⁹. Mare
vidit ⁊ fugit: iordanis conversus ē re-
rorsū. Mōtes exultauerūt vt arietes:
⁊ colles sicut agni ouiū. Quid est tibi
mare q̄ fugisti: ⁊ tu iordanis qr conver-
sus es retrorsū. Mōtes exultastis sicut
arietes: ⁊ colles sicut agni ouiū. A fa-
cie dñi mota ē terra: a facie dei iacob.
Qui convertit petrā ī stagna aquārū: ⁊ rupē
in fontes aquārū. Nō nob dñe nō nob: sed
nomi tuo da gl̄iam. Sup misericōdia tua et
veritate tua: neq; dicāt gētes vbi ē de⁹
eorū. De⁹ aūt nr̄ ī celo: oia q̄cūq; volu
it fecit. Simulacra gētiū argētū ⁊ au
rum opa manuū hoim. ‖ Os habēt ⁊ nō
loquēt: oculos habēt ⁊ nō videbūt. Au
res habēt ⁊ nō audiēt: nares habēt et
nō odorabūt. Manꝰ habēt ⁊ nō palpa
bunt: pedes habēt ⁊ nō ābulabūt: nō cla-
mabūt ī gutture suo. Similes illis fiāt q̄
faciūt ea: ⁊ oēs q̄ cōfidūt ī eis. Domꝰ
speravit ī dño: adiutor eorū ⁊ pte-
ctor eorū ē. Domꝰ aarō speravit ī dño
adiutor eorū ⁊ pctor eorū ē. Qui ti-
mēt dñm speraverūt ī dño: adiutor eo
rū ⁊ pctor eorū est. Dñs memor fuit
nr̄ ⁊ bñdixit nob. Bñdixit domui isr̄l
bñdixit domui aarō. Bñdixit oīb⁹ q̄ ti
mēt dñm: pusillis cū maiorib⁹. Adjēci
at dñs sup vos: sup vos ⁊ sup filios ve
stros. Bñdicti vos a dño: q̄ fecit celū ⁊
terrā. Celū celi dño trā aūt dedit filijs
hoim. Nō mortui laudabūt te dñe: ne-
q; oēs q̄ descēdūt ī infernū. Sed nos q̄
viuim⁹ bñdicim⁹ dño: ex hoc nūc ⁊ usq;
in seculū. Alleluia. CXIIII
Dilexi: qñi exaudiet dñs vocem
orationis mea. Quia inclinauit au
rē suā mihi: ⁊ ī diebus meis invocabo. ‖ Circūdederūt me dolores mortis: ⁊ pe- ℣.17.
ricula inferni invenerūt me. Tribulati
onē ⁊ dolorē invēni. ⁊ nomē dñi invoca
vi. O dñe libera aiam meā: misericors
dñs ⁊ iust⁹: ⁊ deus nr̄ miserēt. Custodi-
ens parvulos dñs: humiliat⁹ sū ⁊ libera
vit me. Cōvertere aia mea ī requiem tuā
qr dñs bñfecit tibi. ‖ Qui eripuit aiam ℣.55.
meā de morte: oculos meos a lachrymis
pedes meos a lapsu. Placebo dño: ī re
gione viuorū. Alleluia. CXV
Credidi pp̄ter qđ locut⁹ sū: ego 2.Cor.4.c
aūt humiliat⁹ sum nimis. Ego
dixi ī excessu meo: ‖ omis homo mēdax. Roma.3.a
Quid retribuā dño: p oīb⁹ q̄ retribuit
mihi. Calicē salutaris accipiā: ⁊ nomē
dñi invocabo. Vota mea dño reddā co-
rā omni pp̄lo ei⁹: pciosa ī conspectu dñi
mors sctōrū ei⁹. O dñe qr ego ser⁹ tu⁹: Sap.9.a
ego ser⁹ tu⁹ ⁊ filius ancille tue. Dirupisti
vincula mea: tibi sacrificabo hostiā laudis: ⁊ nomē dñi invocabo. Vo-
ta mea dño reddā in cōspectu oīs pp̄li
ei⁹ ī atriis domus dñi ī medio tui hierl̄
Alleluia Alleluia. CXVI
Laudate dñm oēs gētes: laudate eū oēs pp̄li. Quōm confirmata ē Ro.15.c.
super nos misericōdia ei⁹: ⁊ veritas dñi manet
in eternū. Alleluia Alleluia. CXVII
Confitemi dño qm̄ bonus: qm̄ in
sēcm misericōdia ei⁹. Dicat nūc isr̄l ℣.104.⁊.105
qm̄ bonus: qm̄ in sēcm misericōdia et 106.i.135
ei⁹. Dicat nūc domus aarō qm̄ bonus: Judith.13.c
qm̄ in sēcm misericōdia ei⁹. Dicāt nunc oēs
q̄ timēt dñm: qm̄ in sēcm misericōdia ei⁹.
De tribulatiōe invocavi dñm: ⁊ exaudi
vit me in latitudine dñs. ‖ Dñs mihi ad Hebre.13.a
iutor: nō timebo q̄d faciat mihi homo.
Dñs mihi adiutor: ⁊ ego despiciā inimi
cos meos. Bonū ē confidere in dño: q̄m cō
fidere in hoīe. Bonū ē sperare in dño: q̄m
sperare in pncipib⁹. Oēs gētes circūie-

vñit me ⁊ i noie dñi: qz vlt⁹ sũ i eos. Circũdãtes circũdederũt me: ⁊ i noie dñi qz vlt⁹ sũ i eos. Circũdederũt me sicut apes ⁊ exarserũt sic̃ ignis i spinis: ⁊ in noie dñi qz vlt⁹ sũ i eos. Impulsus euersus sũ vt caderẽ: ⁊ dñs suscepit me. Exo.15.a Esa.12.a Fortitudo mea ⁊ laus mea dñs: ⁊ factꝰ est mihi i salutẽ. Vox exultatiõis ⁊ salutꝫ i tabnaculis iustoꝝ. Dextera dñi fec̃ virtutẽ: dextera dñi exaltauit me: dextera dñi fecit ℣ virtutẽ. Nõ moriar sꝫ viuã: et narrabo opa dñi. Castigãs castigauit me dñs: ⁊ morti nõ tradidit me. Aperite mihi portas iusticie: igressus in eas cofitebor dño: hec porta dñi: iusti intrabũt in eã. Cõfitebor tibi qm exaudisti me: ⁊ factꝰ es mihi i salutẽ. Lapidem Matth.21.b quẽ reprobauerũt edificãtes hic factꝰ ẽ i caput anguli. A dño factũ ẽ istud: et ẽ mirabile i oculis nr̃is. Hec ẽ dies quã Matth.21.a fecit dñs: exultemꝰ ⁊ letemur i ea. O dñe saluũ me fac o dñe bñ psperare: benedictꝰ q̃ venit i noie dñi. Benedixim⁹ vob̃ ⁋ domo dñi: deꝰ dñs ⁊ illuxit nob̃ Cõstituite diẽ solẽnẽ i condẽsis: vsq; ad cornu altarꝫ. Deus meꝰ es tu: ⁊ cõfitebor tibi: deꝰ meus es tu ⁊ exaltabo te. Cõfitebor tibi qm exaudisti me ⁊ factꝰ es mihi i salutẽ. Cõfitemi dño qm bonꝰ qm in sclm misc̃dia eiꝰ. Alleluia

Aleph: doctrina. CXVIII

Beati imaculati in via: q̃ ambulãt i lege dñi. Beati q̃ scrutant testimonia eiꝰ: i toto corde exq̃rũt eũ. Nõ enim q̃ operant iniq̃tatẽ: in vijs eiꝰ ãbulauerũt. Tu mãdasti: mãdata tua custodiri nimis. Utinã dirigãt vie mee: ad custodiẽdas iustificatiões tuas. Tunc nõ cõfũdar cũ pspexero in oibꝰ mãdatꝫ tuis. Cõfitebor tibi i directione cordis: in eo q̃ didici iudicia iusticie tue. Justificatiões tuas custodiã: nõ me derelinq̃s vsq;quaq;.

Beth domꝰ.

In q̃ corrigit adolescẽtior viam suã: in custodiẽdo ꝑmones tuos. In toto corde meo exq̃siui te: ne repellas me a mãdatꝫ tuis. In corde meo abscõdi eloq̃a tua: vt nõ peccẽ tibi. Benedictꝰ es dñe: doce me iustificatiões tuas. In labijs meis: pnunciaui oia iudicia oris tui. In via testimonijs tuoꝝ delectatꝰ sũ: sic̃ in oibꝰ diuitijs. In madatꝫ tuis exercebor: ⁊ ꝓsiderabo vias tuas. In iustificatiõibꝰ tuis meditabor: nõ obliuiscar ꝓmões tuas.

Gymel: plenitudo vel retribuito

Retribue ꝑuo tuo: viuifica me custodiã ꝑmones tuos. Reuela oculos meos: ⁊ cõsiderabo mirabilia de lege tua. Incola ego sum in tra: nõ abscõdas a me mãdata tua. Concupiuit aia mea desiderare iustificationes tuas i oi tpe. Increpasti superbos maledicti q̃ declinãt a mãdatis tuis. Aufer a me oppobriũ ⁊ cõtẽptũ: quia testimonia tua exq̃siui. Etenim sederũt principes ⁊ adũsũ me loq̃bant: puꝰ at exercebar i iustificatiõibꝰ tuis. Nam testimonia tua meditatio mea ẽ: ⁊ consilium meum iustificationes tue.

Daleth pauimẽto (trabuit

aia mea: viuifica me ꝑm verbũ tuũ. Uias meas enũciaui ⁊ exaudisti me: doce me iustificationes tuas. Uiã iustificationũ tuaꝝ istrue me: ⁊ exercebor i mirabilibꝰ tuis. Dormitauit aia mea ꝓ tedio: ꝓfirma me i verbis tuis. Uiã iniq̃tatꝫ amoue a me: et lege tua miserere mei. Uiã veritatꝫ elegi: iudicia tua nõ sũ oblitꝰ. Adhesi testimonijs tuis dñe: noli me confundere. Uiã mãdatoꝝ tuoꝝ cucurri: cũ dilatasti cor meũ.

He

Legẽ po (sti cor meũ. Doce me dñe viã iustificationũ tuaꝝ: ⁊ exq̃rã eã semp. Da mihi intellectũ ⁊ scrutabor legẽ tuã: ⁊ custodiã illã i toto corde meo. Deduc me i semita mãdatoꝝ tuoꝝ: qz ipsa volui. Inclina cor meũ i testimonia tua: ⁊ nõ i auaritiã. Auerte ockos meos ne videant vanitatẽ: in via tua viuifica me. Statue ꝑuo tuo eloq̃uz tuũ: in timore tuo. Amputa oppobriũ meũ qõ suspicat⁹ sũ: qz iudicia tua iocũda. Ecce concupiui mãdata tua: i eq̃tate tua viuifica me.

Ve

Ue (ce me. Uau: hec vt ueniat sup me misc̃dia tua dñe: salutare tuũ ꝛ eloq̃uz tuũ. Et respondebo exprobrãtibꝰ mihi verbũ: qz speraui i ꝛmonibꝰ tuis. Et ne auferas de ore meo ℣bũ veritatꝫ vsq;q;: quia in iudicijs tuis supsperaui. Et custodiam legẽ tuã semp: i sclm ⁊ i sclm scli. Et ambulabã in latitudine: qz mandata tua exq̃siui. Et loquebar in testimonijs tuis in cõspectu regũ: ⁊ nõ cõfundebar. Et meditabar in mandatis tuis q̃ dilexi. Et leuaui manꝰ meas ad mãdata

dleri:t exercebor in iustificatio
nib⁹ tuis. Zay:hec vel oliua.
Emor esto verbi tui suo tuo:in
quo mihi spem dediſti. Nec me
ata ē in hūilitate mea:q⁹ eloquiū
uificauit me. Supbi iniq̄ age-
ſqquaq̄:a lege aūt tua nō decli-
. Memor fui iudicior tuor a se-
dne:t cōſolat⁹ ſū. Defectio tenuit
pctōrib⁹ derelinquētib⁹ legē tu
Cabiles mihi erāt iuſtificatiōes
loco pegrinationis mee. Memor
octe nois tui dne: t cuſtodini le-
uā. Nec facta ē mihi: q⁹ iuſtificati
ones tuas exq̄ſiui. Pet:vita.
Otio mea dne: dixi cuſtodire
legē tuā. Deprcat⁹ ſū faciē tuā
to corde meo:miſerere mei ſm elo
tuū. Cogitaui vias meas:t cōuer
des meos i teſtimonia tua. Para
ſū t nō ſum turbat⁹: vt cuſtodiam
ata tua. Funes pctōrū circūplexi
net legē tuā nō ſū oblit⁹. Media
e ſurgebā ad cōfitēdū tibi:ſup iu
a iuſtificatiōis tue. Particeps ego
oim timētiū te:t cuſtodientiū mā
a tua. | Miſericordia tua dne ple-
ā terra: iuſtificationes tuas doce
Onitatem (me. Teth:bonū.
feciſti cū ſeruo tuo dne:ſm ver-
dum tuū. Bonitatē t diſcipli-
et ſciam doce me: q⁹ mādatis tuis
itidi. Priuſq̄ hūiliarer ego deliq̄:
erea eloquiū tuū cuſtodiui. Bon⁹
a:t in bonitate tua doce me iuſti-
ationes tuas. Multiplicata eſt ſup
iniquitas ſuperborū:ego autē in to
ore meo ſcrutabor mandata tua.
galatū ē ſicut lac cor eorū:ego ve-
legē tuā meditatus ſū. Bonū mihi
a humiliaſti me: vt diſcā iuſtifica-
as tuas. Bonū mihi lex oris tui ſu-
ilia auri t argēti. Joth ꝓncipiū.
Anus tue fecerūt me t plaſma
uerūt me:da mihi intellectū: vt
diſcā mādata tua. Qui timent
idebūt me t letabunt:q⁹ in verbo
ſuperaui. Cognoui dne q⁹ eq̄tas
dicia tua:t in veritate tua humilia-
me. Fiat miſericordia tua vt cōſole
r me:ſm eloquiū tuū ſeruo tuo. Ue-
ēr mihi miſerationes tue t viuā: q⁹
tua meditatio mea ē. Cōfundāt ſu-
q⁹ iuſte iniq̄tatē fecerūt i me:ego

aūt exercebor i mādatis tuis. Cōuertant
mihi timētes te:t q̄ nouerūt teſtimonia
tua. Fiat cor meū imaculatū: i iuſtifi-
cationib⁹ tuis: vt nō ꝓfundar. Caph:

Defecit i ſalutari tuo (man⁹.
aia mea t i verbū tuū ſuperspera-
ui. Defecerūt oculi mei i eloquiū
tuū: dicētes q̄n cōſolaberis me. Quia fa
ct⁹ ſū ſic vter i pruina: iuſtificationes
tuas nō ſū oblit⁹. Quot ſūt dies ſerui
tui: q̄n facies de ꝑſequētib⁹ me iudici
um. Narrauerūt mihi iniq̄ fabulatio-
nes: ſed nō vt lex tua. Oia mandata tua
veritas: iniq̄ ꝑſecuti ſūt me adiuua me.
Paulomin⁹ ꝓſūmauerūt me i terra: ego
aūt nō dereliq̄ mādata tua. Scōm mi-
ſericordiā tuā viuifica me: t cuſtodiā
teſtionia oris tui. Lamech: diſciplia.

In eternū dne: verbū tuū permanet i
celo. In generatione t generatio-
nē veritas tua fūdaſti terrā t ꝑ
manet. Ordinatiōe tua ꝑſeuerāt dies:
q̄n oia ſeruiūt tibi. Niſi q⁹ lex tua me-
ditatio mea ē: tūc forte periſſem i hūili
tate mea. In eternū nō obliuiſcar iuſti-
ficatiōes tuas: q⁹ i ipis viuificaſti me.
Tu⁹ ſū ego ſaluū me fac: q̄n iuſtifica-
tiones tuas exq̄ſiui. Me expectauerūt
pctōres vt ꝑderēt me: teſtionia tua in
telleri. Omis ꝓſummatiōis vidi finē: lat⁹
mādatū tuū nimis. Mem: ex ipſis.

Quomō dilexi legē tuā dne: tota
die meditatio mea ē. Sup inimi
cos meos prudentē me feciſti
mādato tuo: q⁹ i eternū mihi ē. Sup oēs
docētes me itelleri: q⁹ teſtionia tua me
ditatio mea ē. Sup ſenes intellexi: q⁹
mādata tua q̄ſiui. Ab oi via mala ꝓhi
bui pedes meos: vt cuſtodiā verba tua.
A iudicijs tuis nō declinaui: q⁹ tu le-
gē poſuiſti mihi. Q̄ dulcia faucibus
meis eloq̄a tua: ſup mel ori meo. A mā
datis tuis intellexi: ꝓpterea odiui oēm
viā iniquitatis. Nun: ſempiternū.

Lucerna pedib⁹ meis verbū tuū
et lumen ſemitis meis. Jurauī
et ſtatui cuſtodire iudicia iuſti
cie tue. Humiliat⁹ ſum vſqquaq̄ dne
viuifica me ſm verbū tuū. Voluntaria
oris mei bēplacita fac dne: et iudicia
tua doce me. Aia mea i manib⁹ meis
ſemp: t legē tuā nō ſum oblitus. Po-
ſuerūt pctōres laqueū mihi: t de man-
dat⁹ tuis nō erraui. Hereditate acqui-

stui testimonia tua i ekn̄: qr exultatio cordis mei sūt. Inclinaui cor meū ad faciēdas iustificatiōes tuas i ekn̄ ꝑ retributionē. Samech: adiutoriū

Iniq̄s odio habui: r legē tuā dilexi. Adiutor r susceptor meus es tu: r i ꝟbū tuū sup speraui. Declinate a me maligni: et scrutabor mādata mei mei. Suscipe me ꝟm eloq̄um tuū r viuā: r nō cōfūdas me ab expectatiōe mea. Adiuua me r salu⁹ ero r meditabor i iustificationib⁹ tuis sp. Spreuisti oēs discedētes a iudicijs tuis: qr iusta cogitatio eorū ē. Preuaricātes reputaui oēs pctōres ꝛre: iō dilexi testimonia tua. Cōfige timore tuo carnes meas: a iudicijs ei tuis timui.

Feci iu (Ayn: fons siue ocul⁹. diciū r iusticiā: nō tradas me calūniantib⁹ me. Suscipe ꝟuū tuum i bonū: ñ calūniēt me superbi. Oculi mei defecerūt i salutare tuū: r i eloquiū iusticie tue. Fac cū ꝟuo tuo ꝟm misericordiā tuā: r iustificatiōes tuas doce me. Seru⁹ tu⁹ sū ego: da mihi intellectū: vt sciā testimonia tua. Tēp⁹ faciēdi dñe: dissipauerūt legē tuā. Iō dilexi mādata tua: sup aur̄ r topaziō. Propterea ad oia mādata tua dirigebar: oēm viā iniquā odio habui. Phe:

Mirabilia testimo (os ab orc. nia tua dñe: iō scrutata ē ea aia mea. Declaratio ꝟmoniū tuorū illuminat: r intellectū dat paulis. Os meum aperui r attraxi spīm: qr mandata tua desiderabā. Aspice i me r miserere mei: ꝟm iudiciū diligentiū nomē tuū. Gressus meos dirige ꝟm eloquiū tuū r nō dñet mei oīs iniusticia. Redime me a calūnijs hoim: vt custodiā mādata tua. Faciē tuā illumia sup ꝟuū tuū: et doce me iustificatiōes tuas. Exit⁹ aq̄rū deduxerūt oculi mei: qr nō custodierūt legē tuā. Sade: iusticie.

Iustus es dñe: r rectū iudiciū tuum. Mādasti iusticiā testimonia tua: r ꝟitatē tuā nimis. Tabescere me fecit zel⁹ me⁹: qr obliti sūt ꝟba tua inimici mei. Ignitū eloquiū tuū vehemēter: r ꝟu⁹ tu⁹ dilexit illud. Adole scētul⁹ sū ego r cōtēp⁹: iustificationes tuas nō sū oblit⁹. Justicia tua iusticia i eternū: r lex tua veritas. Tribulatio et āgustia inuenerūt me: mādata tua meditatio mea ē. Eq̄tas testimonia tua i eternū: intellectū da mihi r viuā. Coph:

Clamaui i toto corde (vocatio. meo exaudi me dñe: iustificationes tuas requirā. Clamaui ad te r saluū me fac: vt custodiam mandata tua. Preueni i maturitate r clamaui: qr i verba tua supsperaui. Preuenerūt oculi mei ad te diluculo vt meditarer eloq̄a tua. Uocē meā audi ꝟm misericordiā tuā dñe: r ꝟm iudiciū tuū viuifica me. Appropinquerūt ꝓsequentes me iniq̄tati: a lege aūt tua lōge facti sūt Prope es tu dñe: r oēs vie tue veritas Initio cognoui ō testimonijs tuis: qr i eternū fūdasti ea. Res: capiū

Ude hūilitatē meā r eripe me: qr legē tuā nō sū oblit⁹. Judica iudiciū meū r redime me: ꝑ eloq̄um tuū viuifica me. Lōge a pctōribus sal⁹: qr iustificatiōes tuas nō exq̄sierūt. Misericordie tue multe dñe: ꝟm iudiciū tuū viuifica me. Multi q̄ ꝓsequūt me r tribulāt me: a testimonijs tuis nō declinaui. Uidi ꝓuaricātes r tabescebā: qr eloq̄a tua nō custodierūt. Uide qm̄ mādata tua dilexi dñe: in miscōia tua viuifica me. Principiū verboꝝ tuorū veritas: i eternū oia iudicia iusti-

Rinci- (cie tue. Sin: dentiū. pes ꝓsecuti sūt me grat⁹: r a verbis tuis formidauit cor meum. Letabor ego sup eloq̄a tua: sic̄ q̄ inuenit spolia mlta. Iniq̄tatē odio habui r abominat⁹ sū: legē aūt tuā dilexi. Septies i die laudē dixi tibi sup iudicia iusticie tue. Pax multa diligētib⁹ legē tuā: r nō ē illis scādalū. Expectabā salutare tuū dñe: r mādata tua dilexi. Custodiuit aia mea testimonia tua: et dilexit ea vehemēter. Seruaui mādata tua r testimonia tua: qr oēs vie mee i ꝓspectu tuo. Thau: signa.

Propinq̄t deprcatio mea i cōspectu tuo dñe: iux̄ eloquiū tuū da mihi intellectū. Intret postulatio in ꝓspectu tuo: ꝟm eloquiū tuū eripe me. Eructabūt labia mea ymnū: cū docueris me iustificatiōes tuas. Pronūciabit lingua mea eloquiū tuū: qr oia mādata tua eq̄tas. Fiat man⁹ tua vt saluet me: qm̄ mādata tua elegi. Cōcupiui salutare tuū dñe: r lex tua meditatio mea ē. Uiuet aia mea r laudabit te: et

iudicia tua adiuua abūt me. Errauī sic
ouis q̄ perīt: q̄re ſuū tuū q̄ mādata
tua nō oblit⁹. Alleluia. Cāticū gra
D dūm cū tribu (duū. CXIX
larer clamauī: ⁊ exaudiuit me.
Dne libera aiam meā a labīs
iniq̄s: ⁊ a lingua dolosa. Quid det ti
bi aut q̄d apponat tibi: ad linguā do
losā? Sagitte potēt acute: cū carboni
bus desolatorūs. Heu mihi q̄ icolatus
meus plōgat⁹ ē: habitauī cū habitanti
bus cedar: multū icola fuit aia mea. Cū
his q̄ oderūt pacē erā pacific⁹: cū loq̄
bar illis ipugnabāt me gratis. Cāticū
Leuaui ocu- (graduū. CXX
los meos ī mōtes: vnde veniet au
xiliū mihi. Auxiliū meū a dño
q̄ fecit celū ⁊ trā. Nō det ī cōmotionez
pedē tuū: neq̄ dormiter q̄ custodit te.
Ecce nō dormitabit neq̄ dormiet: q̄ cu
stodit isrl. Dns custodit te: dns pte
ctio tua sup manū dexterā tuā. Per di
em sol nō vret te: neq̄ luna p noctē.
Dns custodit te ab oī malo: custodiat
aiaz tuā dns. Dns custodiat introitū tu
um ⁊ exitū tuū: ex hoc nūc ⁊ vsq̄z ī scm.
Lętat⁹ (Cāticū graduū. CXXI
sū ī his q̄ dicta sūt mihi: ī domū
dni ibim⁹. Stātes erant pedes
nri: ī atrīs tuis hierlm. Hierlm q̄ edi
ficat vt ciuitas: cui⁹ pticipatio ei⁹ in
idipm. Illuc ei ascēderūt trib⁹ tribus
dni testimoniū isrl: ad cōfitēdū noi dni.
Quia illic sederūt sedes ī iudicio: sedes
sup domū dā. Rogate q̄ ad pacē sunt
hierlm: ⁊ abūdātia diligētib⁹ te. Fiat
pax ī virtute tua: ⁊ abūdātia ī turrib⁹
tuis. Propt frēs meos ⁊ pxīos meos:
loq̄bar pacē de te. Propter domū dni
dei nri: q̄siui bona tibi. Cāticū gra-
D te leuaui (duū. CXXII
ockos meos: q̄ habitas ī cel. Ecce
sicē oculi seruoꝝ tuoꝝ: ī manib⁹
dnoꝝ suoꝝ. Sicut oculi ācille ī mani
b⁹ dne sue: ita ocli nri ad dnm deū no
strū donec misereat nri. Miserēre nri
dne miserere nri: q̄z mltū repleti sum⁹
despectiōe. Quia multū replera est aia
nra: opprobriū abūdātib⁹ ⁊ despectio
superbis. Cāticū graduū. CXXIII
Nisi q̄z dns erat ī nob dicat nūc
isrl: nisi q̄z dns erat ī nobis. Cū
exurgerēt homines ī nos: forte vi-
uos deglutissēt nos. Cū irasce-
retur furor eoꝝ ī nos: forsitā aq̄ absorbu
isset nos. Torrētē pertransiuit aia nra:
forsitā pmāsisset aia nra aquā intollera
bilē. Bndict⁹ dns: q̄ nō dedit nos ī ca
ptionē dētib⁹ eoꝝ. Aia nra sicut pas-
ser erepta ē: de laqo venantiū. Laqus
cōtrit⁹ ē: ⁊ nos liberati sum⁹. Adiuto-
riū nrm ī noie dni: q̄ fec celū ⁊ terrā.
Q Cāticū graduū. CXXIIII
ui confidūt ī dño sicut mōs sion
nō cōmouebit̄ ī eternū q̄ habi
tat ī hierlm. Mōtes ī circūitu ei⁹: ⁊ do
min⁹ ī circūitu pli sui ex hoc nūc ⁊ vsq̄z
ī seculū. Quia nō relinq̄t dns virgā pec
catoꝝ sup sortē iustoꝝ: vt nō extēdāt
iusti ad iniq̄tatē manꝰ suas. Bnfac do
mine bonis ⁊ rectis corde. Declinātes
aūt ī obligatiōes adducet dns cū ope-
rātib⁹ iniq̄tatē pax sup isrl. Cāticum
In cōuertēdo (graduū. CXXV
dns captiuitatē sion: facti su-
m⁹ sicut cōsolati. Tūc repletū ē
gaudio os nrm: ⁊ lingua nra ī exulta
tione. Tūc dicēt inter gētes: magnifica
uit dns facere cū eis. Magnificauit do
min⁹ facere nobiscū: facti sum⁹ letan-
tes. Cōuertere dne captiuitatē nram: sic
torrēs ī austro. Qui seminat ī lachry-
mis ī exultatiōe metēt. Euntes ibāt et
flebāt: mittētes semina sua. Veniētes
aūt venient cū exultatiōe: portātes ma-
nipulos suos. Cāticū graduū salomo
Nisi dns edifi (nis. CXXVI
cauerit domū: ī vanū laborauē
rūt q̄ edificāt eā. Nisi dns cu-
stodierit ciuitatē: frustra vigilat q̄ cu-
stodit eā. Vanū est vob ante lucē surgere:
surgite postq̄z sederitis q̄ māducatis pa
nē doloris. Cū dederit dilectis suis som
nū ecce hereditas dni: filij merces fruc⁹ ventris. Sicut sagitte ī manu potē-
tis: ita filij excussoꝝ. Beat⁹ vir q̄ iple-
uit desideriū suū ex ipis: nō confundet
cū loq̄t inimicis suis ī porta. Cāticū
Beati oēs (graduū. CXXVII
q̄ timēt dnm: q̄ ambulāt ī vīs
eius. Labores manuū tuarum
māducabis: beat⁹es ⁊ bñ tibi erit. Ux
or tua sicut vitis abundās: ī lateribus
dom⁹ tue. Filij tui sic nouelle oliuaꝝ:
ī circūitu mense tue. Ecce sic bndicet
hō: q̄ timet dnm. Bndicat tibi dns ex Ps. CXXVIII.
sion: ⁊ videas bona hierlm oīb⁹ diēb⁹
vite tue. Et videas filios filioꝝ tuoꝝ

pacē sup isrl. Canticū graduū.

Sepe expugnauerūt CXXVIII
me a iuuētute mea: dicat nunc
isrl Sepe expugnauerūt me a
iuuētute mea: etenim nō potuerūt mihi
Supra dorsū meū fabricauerūt pcātōres
plōgauerūt iniq̄tatē suā. Dñs iust⁹ cō-
cidet ceruices pcātōr: confundant: t cōuer
tant retrorsū oēs q̄ oderūt sion. Fiant
sic fenū tectoꝝ: qđ puls̄ euellat eraruit. De q̄ nō implebit manū suā q̄ metet:
t sinū suū q̄ manipulos colliget. Et nō
dixerūt q̄ preteribāt benedictio dñi sup vos
benedixim⁹ vob i noie dñi. Cāticū gra

De pfundis cla (duū. CXXIX
maui ad te dñe: dñe exaudi vo
cē meā. Fiāt aures tue intēdē-
tes: i vocē deprecatiōis mee. Si iniq̄ta-
tes obseruaberis dñe: dñe q̄s sustinebit
Quia apud te ppitiatio est: t ppter le-
gē tuā sustinui te dñe. Sustinuit aia
mea i vbo eius: speauit aia mea i dño. A cu-
stodia matutina vsq̄ ad noctē: speret
isrl i dño. Quia apud dñm misericordia: et
copiosa apud eū redēptio. Et ipe redi-
met isrl ex oib⁹ iniq̄tatib⁹ eius. Cāticū

Domine nō (graduū. CXXX
est exaltatū cor meū: neq̄ elati
sūt oculi mei. Neq̄ ābulaui in
magnis: neq̄ i mirabilib⁹ sup me. Si
nō humiliter sentiebā: sed exaltaui aiam
meā. Sicut ablactat⁹ ē sup matrē suā
ita retributio i aiam meā. Speret isrl
in dño: ex hoc nūc t vsq̄ i sēculū. Can

Ememto (ticū graduū. CXXXI
dñe dauid: t oīs māsuetudinis
eius. Sicut iurauit dño: votum
vouit deo iacob. Si introiero i tabna
culū dom⁹ mee: si ascēdero i lectū stra-
ti mei. Si dedero somnū oculis meis:
t palpebris meis dormitationē. Et re
quiē tēporib⁹ meis donec inueniā locū
dño: tabernaculū deo iacob. Ecce au-
diuim⁹ eā i effrata: inuenim⁹ eā i cam-
pis silue. Introibim⁹ in tabernaculū
eius: adorabim⁹ in loco vbi steterūt pe-
2. Para. 6. g des eius. Surge dñe in requiē tuā: tu t
arca sctificatiōis tue. Sacerdotes tui
induant iusticia: t sācti tui exultent.
Propt dm̄ dauid tuū: nō auertas faciē chri
2. Re. 7. c sti tui. Jurauit dñs dō veritatē t nō frus
trabit eū: d fructu vētris tui ponā su
p sedē tuā. Si custodierint filii tui te-
stamētū meū: t testimonia mea hec q̄

docebo eos. Et filii eoꝝ vsq̄ i sēculū:
sedebunt sup sedē tuā. Quōm elegit dñs
sion: elegit eā in habitationē sibi. Hec
requies mea i sēculū sēculi: hic habitabo
quōm elegi eā. Uiduā eius benedicēs bndi-
cā: pauperes eius saturabo panib⁹. Sa-
cerdotes eius induā salutari: t sācti eius
exultatiōe exultabūt. Illuc pducā cor
nu dauid: ‖ paui lucernā christo meo.
Inimicos eius induā cōfusione: sup ipm
aūt efflorebit sanctificatio mea. Can

Ecce qđ (ticū graduū. CXXXII
bonū t qđ iocūdū: habitare fra
tres i vnū. Sicut vnguentū in
capite: qđ descēdit in barbā barbā aa-
ron. Qđ descēdit in orā vestimēti eius:
sicut ros hermon q̄ descēdit in montē
sion. Quōm illic mādauit dñs benedictio-
nē: t vitā vsq̄ i sēculū. Cāticū graduū.

Ecce nūc benedicite CXXXIII
dño: oēs serui dñi. Qui statis i
domo dñi: i atriis domus dei no
stris. In noctib⁹ extollite manus vras in
sancta: t benedicite dño. Benedicat tibi
dñs ex siō: q̄ fecit celū t trām. Alleluia.

Laudate nomē CXXXIIII
dñi: laudate puri dñm. Qui sta-
tis in domo dñi: i atriis domus
dei nostri. Laudate dñm q⁹ bonus dñs:
psallite nomi eius quōm suaue est. Quōm ia
cob elegit sibi dñs: isral in possessionē si
bi. Quia ego cognoui q⁹ magn⁹ ē dñs.
t deus nr p oib⁹ dīs. Omia cunq̄ voluit
dñs fecit i celo t in terra: i mari t i om
nibus abyssis. ‖ Producens nubes ab
extremo terre: fulgura in pluuiā fecit.
Qui producit ventos de thesauris suis:
q̄ percussit primogenita egypti ab homine vs-
q̄ ad pecus. Et misit signa t prodigia i
medio tui egypte: in pharaonē t i oēs
seruos eius. Qui percussit gētes multas:
t occidit reges fortes. Seon regē am-
morreoꝝ t og regē basan: t oia regna
chanaan. Et dedit terrā eoꝝ hereditā
tē: hereditatē isral pplo suo. Dñe nomē
tuū in eternū: dñe memoriale tuū i ge
neratione t generationē. Quia iudica
bit dñs ppm suū: t in seruis suis dep-
cabit. Simulachra gentiū argentū et
aurū: opa manuū hoim. ‖ Os habēt t
nō loquent: oculos habēt t nō videbūt
Aures habēt t nō audiēt: neq̄ est spi-
ritus i ore ipsoꝝ. Similes illis fiant q̄
faciūt ea: t oēs q̄ cōfidūt i eis. Domus

ñdicite dño: dom⁹ aarō bñdicite dño dom⁹ leui bñdicite dño: q̄ timetis dñm bñdicite dño. Bñdict⁹ dñs ex sion: q̄ habitat i hierlm. Alleluia Al

CXXXV. Onfitemi (leluia. Confitemini deo qm̄ bon⁹ qm̄ in sclm misericordia ei⁹. Confitemini deo deop qm̄ i eternū misericordia ei⁹. Cōfitemini dño dño: qm̄. Qui facit mirabilia magna sol⁹: qm̄. Qui fecit celos i intellectu: qm̄. Qui firmauit terrā sup aquas: qm̄. Qui fecit luminaria magna: qm̄. Solē in ptātē diei: qm̄. Lunā t stellas in ptātē noctis: qm̄. Qui percussit egyptū cū primogenitis eorum: qm̄. Qui eduxit isrl̄ ō medio eop: qm̄. In manu potēti t brachio excelso: qm̄. Qui diuisit mare rubrū in diuisiones qm̄. Et eduxit isrl̄ p medīū ei⁹: qm̄. Et excussit pharaonē t virtutē ei⁹ in mari rubro: qm̄. Qui trāsduxit ppl̄m suū p desertū: qm̄. Qui percussit reges magnos qm̄. Et occidit reges magnos: qm̄. Seon regē āmorreorū: qm̄. Et og regē basan: qm̄. Et dedit terrā eop hereditatē: qm̄. Hereditatē isrl̄ seruo suo: qm̄. Quia in humilitate nr̄a memor fuit nr̄i: qm̄. Et redemit nos ab inimicis nr̄is: qm̄. Qui dat escā omni carni quoniā. Cōfitemini deo celi: qm̄. ‖ Cōfitemini dño dñop: qm̄ in eternū misericordia ei⁹. Alleluia: ps̄ dauid.

Super flumina babylonis illic sedim⁹ t flevim⁹ dum recordaremur tui sion. In salicib⁹ i medio ei⁹ suspēdim⁹ organa nr̄a. Quia illic interrogauerūt nos q̄ captiuos duxerūt nos: verba canticoꝝ. Et q̄ abduxerūt nos: hymnū cāte nobis de cāticis sion. Quō cantabim⁹ canticū dñi: in terra aliena? Si oblitus fuero tui hierlm obliuioni detur dextera mea. Adhereat lingua mea faucib⁹ meis si nō meminero tui. Si nō ꝓpo suero tui hierlm i ꝓncipio letitie mee. Memor esto dñe filioꝝ edom: i die hierusalē. Qui dicūt exinanite exinanite: vsq̄ ad fūdamētū in ea. Filia babylonis misera: beat⁹ q̄ retribuat tibi retributionē tuā quā retribuisti nobis. Beatus q̄ tenebit et allidet paruulos suos ad petrā. Ps̄ iōi dō. CXXXVII

Confitebor tibi dñe i toto corde meo: qm̄ audisti oia verba oris mei. In cōspectu angelop psallam tibi: adorabo ad tēplū sāctū tuū t cōfitebor nomi tuo. ‖ Sup misericordia tua et veritate tua: qm̄ magnificasti sup omne nomē scm̄ tuū. ‖ In quacunq̄ die inuocauero te exaudi me: multiplicabis in aia mea virtutē. Cōfiteant tibi dñe oēs reges terre: q̄ audierūt oia verba oris tui. Et cantēt i vijs dñi: qm̄ magna ē gl̄ia dñi. Qm̄ excelsus dñs t humilia respicit: t alta a lōge cognoscit. Si ambulauero i medio tribulatiōis viuificabis me: t sup irā inimicop meop extendisti manū tuā: t saluū me fecit dextera tua. Dñs retribuet ꝓ me dñe misericordia tua in sclm: opa manuū tuarū ne despicias. In finē ps̄.

Domine (dauid. CXXXVIII ꝓbasti me t cognouisti me: tu cognouisti sessionē meā t resurrectionē meā. Intellexisti cogitatiōes meas de longe: semitā meā t funiculū meū inuestigasti. Et oēs vias meas ꝓuidisti: q̄ nō est ꝓmo i lingua mea. Ecce tu dñe cognouisti oia nouissima et antiq̄: tu formasti me t posuisti super me manū tuā. Mirabilis facta est scientia tua ex me: cōfortata ē t nō potero ad eā. Quo ibo a spiritu tuo: et q̄ a facie tua fugiā? Si ascēdero i celū tu illic es: si descēdero i infernū ades. Si sūpsero pēnas meas diluculo: t habitauero in extremis maris. Etenim illuc manus tua deducet me: t tenebit me dextera tua. Et dixi forsitā tenebre cōculcabūt me: t nox illuminatio mea in delitijs meis. Quia tenebre nō obscurabūt a te: t nox sicut dies illuminabit sicut tenebre ei⁹ ita t lumen ei⁹. Quia tu possedisti renes meos: suscepisti me de vtero mr̄is mee. Confitebor tibi q̄ terribiliter magnificat⁹ es: mirabilia opa tua t ania mea cognoscet nimis. Nō ā occultatū os meū a te q̄ fecisti i occulto t substātia mea i inferioribꝰ tre. Imperfectū meū viderūt oculi tui: t i libro tuo oēs scribēt: dies formabūt et nemo i eis. Mihi āt nimis honorificati sūt amici tui de⁹: nimis cōfortatus est principatus eop. Dinumerabo eos t sup arenā multiplicabunt: exurrexi et adhuc sū tecū. Si occideris de⁹ peccatores viri sāguinū declinate a me. Quia dicitis i cogitatione: accipiāt i vanitate

ciuitates suas. Nõne ꝙ oderũt te dñe
oderã: ⁊ sup inimicos tuos tabescebã
Perfecto odio oderã illos: inimici fa-
§.25. cti sũt mihi. Proba me de⁹ ⁊ scito cor
meũ: interroga me ⁊ cognosce semitas
meas. Et vide si via iniq̃tatis i me ẽ: et
deduc me ī via eẽna. In finẽ ps̃ dñ.

Eripe me dñe ab CXXXIX
e hoie malo: a viro iniq̃ eripe me.
Qui cogitauerũt iniq̃tates in
corde: tota die ꝓstituebãt ꝓlia. Acue-
rũt linguas suas sicut serpẽtes: vene-
nũ aspidũ sub labijs eor̃. Custodi me
dñe de manu pctõris: ⁊ ab hoib⁹ iniq̃s
eripe me. Qui cogitauerũt supplãtare
gressus meos: abscõdert supbi laqueũ
mihi. Et funes extẽderũt i laqueũ: iux̃
iter scandalũ posuerũt mihi. Dixi dño
de⁹ me⁹ es tu: exaudi dñe vocẽ deprca-
tionis me. Dñe de⁹ virt⁹ salutis mee:
obumbrasti sup caput meũ i die belli.
Nõ tradas me dñe a desiderio meo pec
catori: cogitauerũt ꝓtra me: ne dereli
q̃s me ne forte exaltẽt. Caput circũit⁹
eor̃: labor labior̃ ipor̃ operiet eos. Ca-
dẽt sup eos carbones: i ignẽ deijcies
eos i miserijs nõ susistẽt. Vir linguo-
sus nõ diriget i tra: vir̃ iniustũ mala
capient in interitu. Cognoui qr faciet
dñs iudiciũ iopis ⁊ vindictã pauperũ.
Verũtñ iusti cõfitebũt nomi tuo: ⁊ ha-
bitabũt recti cũ vultu tuo. Ps̃ dñ.

Domine clamaui ad te CXL
d exaudi me: intende voci mee cũ
Leui.2.d clamauero ad te. Dirigat⁹ ora-
tio mea sicut incẽsũ i ꝓspectu tuo: ele-
uatio manuũ mear̃ sacrificiũ vesperti-
Eccli.22.d nũ. Pone dñe custodiã ori meo: ⁊ osti
um circũstantie labijs meis. Nõ decli-
nes cor meũ i verba malicie ad excusã
das excusatiões i peris. Cũ hoib⁹ ope-
rãtib⁹ iniq̃tatẽ: ⁊ nõ cõmunicabo cuꝫ
electis eor̃. Corripiet me iust⁹ i miseri-
cordia ⁊ increpabit me: oleũ aũt pctõ-
ris a ipinguet caput meũ. Qñ adhuc
⁊ oro mea i bñplacitis eor̃: absorpti sũt
iudices eor̃. Audiẽt verba
mea qñ potuerũt: sicut crassitudo tre
erupta ẽ sup tra. Dissipata sũt ossa no
stra sec⁹ iferniũ: qr ad te dñe dñe oculi
mei: i te speraui nõ auferas aiaꝫ meã.
Custodi me a laqo quẽ statuerũt mihi
⁊ a scãdalis operantiũ iniq̃tatẽ. Cadẽt i
reciaculo ei⁹ pctõres: singularit sũ ego
donec trãseã. Intellect⁹ ds̃ cũ eẽt i

Voce mea (spiritũca. Qño. CXLI
v ad dñm clamaui: voce mea de-
dominũ deprcat⁹ sum. Effundo
in conspectu ei⁹ orationẽ meã: ⁊ tribu-
lationẽ meã añ ipm pnũcio. In defici-
endo ex me spũs meũ: ⁊ tu cognouisti
semitas meas In via hac q̃ ãbulabã
absconderũt supbi laqueũ mihi. Cõside
rabã ad dexterã ⁊ videbã: ⁊ nõ erat q̃
cognosceret me. Perijt fuga a me: ⁊ nõ
est q̃ req̃rat aiam meã. Clamaui ad te
dñe: dixi tu es spes mea: portio mea in
tra viuẽtiũ. Intẽde ad deprcationẽ me
am: qr humiliat⁹ sũ nimis. Libera me
a psequẽtib⁹ me: qr cõfortati sunt sup
me. Educ de custodia aiam meã ad co
fitendũ noi tuo: me expectãt iusti: do-
nec retribuas mihi. Ps̃ dauid qñ pse-
q̃bat eũ filius⁹ suus absalon. CXLII

Domine exaudi orationẽ meã:
d auribus⁹ pcipe obsecrationẽ meã
i veritate tua exaudi me in tua
iusticia. Et nõ intres i iudiciũ cũ ꝙuo
tuo: qr nõ iustificabit⁹ in cõspectu tuo
cis viuẽs. Quia psecut⁹ ẽ inimic⁹ aiã
mã meã: humiliauit i terra vitã meã.
Collocauit me i obscurꝭ sic mortu⁹ se-
culi: ⁊ anxiat⁹ ẽ sup me spũs me⁹: i me
turbatũ ẽ cor meũ. Memor fui dierũ
antiquor̃: meditat⁹ sũ in oib⁹ operibus
tuis: in factis manuũ tuarũ meditabar.
Expãdi man⁹ meas ad te: aia mea sic
tra sine aq̃ tibi. Velocit exaudi me do-
mine: defecit spũs me⁹. Nõ auertas fa
ciẽ tuã a me: ⁊ silis ero descẽdẽtib⁹ in
lacũ. Audita fac mihi mane misericor
diã tuã: qr i te speraui. Nota fac mihi
viã i q̃ ambulẽ: qr ad te leuaui aiam
meã. Eripe me de inimicis meis dñe ad
te cõfugi: doce me facere voluntatẽ tuã
qr de⁹ me⁹ es tu. Spũs tu⁹ bon⁹ dedu
cet me i tra rectã: ꝓter nomẽ tuũ dñe
viuificabis me i eq̃tate tua. Educes de
tribulatiõe aiam meã: ⁊ i misericordia tua
disperdes inimicos meos. Et perdes oes q̃
tribulãt aiam meã: qñ ego ꝺu⁹ru⁹ sũ.
Ps̃ dñ aduersus goliã. CXLIII

Benedict⁹ dñs de⁹ me⁹ q̃ docet
b man⁹ meas ad pliũ: et digitos
meos ad bellum. Misericordia
mea ⁊ refugiũ meũ: susceptor me⁹ ⁊ li-
berator me⁹. Protector me⁹ ⁊ i ipo spe
raui: q̃ subdit ꝑplm meũ sub me. Dñe

dā ēhō qz inotnisti ei: aut filiꝰ hois qz
reputas eī? Hō vanitati silis factꝰ est:
dies eꝰ sic vmbra ptereūt. Dñe inclī
na celos tuos t descēde: tāge mōtes et
fumigabūt Fulgura corusca tiōez t dis
sipabis eos: emitte sagittas tuas t cō-
turbabis eos. Emitte manū tuā de al-
to eripe me t libera me ō aqs multz: t
ō manu filioꝝ alienoꝝ. Quoꝝ os locu
tū ē vanitatē: t dexta eoꝝ dexta iniq-
tatis. Deꝰ canticū nouū cātabo tibi: in
psalterio decachordo psallaz tibi. Qui
das salutē regibus: q redemisti dauid
fuū tuū: de gladio maligno eripe me.
Et erue me ō manu filioꝝ alienoꝝ q̄ꝝ
os locutū ē vanitatē: t dexta eoꝝ de-
xtera iniq̄tatz. Quoꝝ filij sicut nouel-
le plātatiōes: i iuuētute sua. Filie eoꝝ
cōposite: circūornate vt similitudo tēpli.
Promptuaria eoꝝ plena: eructātia ex
hoc in illud. Oues eoꝝ fetose abundātes in
egressibꝰ suis: boues eorū crasse. Nō ē
ruina macerie: neq̄ transitꝰ neq̄ cla-
mor in plateis eoꝝ. Beatū dixerūt po-
pulū cui hec sūt: beatꝰ ppls cuiꝰ dñs de
us eiꝰ. Laudatio ipi dauid. Aleph.
Exaltabo te deꝰ meꝰ CXLIIII
rex: t bñdicā nomi tuo i seculū
t in seculū seculi. Beth Per
singlos dies: bñdicam tibi: t laudabo
nomē tuuz in seculū t in seculū seculi.
Hymel Magnꝰ dñs t laudabilis ni-
mis: t magnitudis eiꝰ nō ē finis. De
ler. Generatio et generatio lauda-
būt opa tua: t potētiā tuā pnūciabūt
he. Magnificētiā glie sanctitatz tue
loquent et mirabilia tua narrabunt.
Vau. Et virtutē terribiliū tuoꝝ di
cent: t magnitudinē tuam narrabūt.
Zai. Memoriā abūdātie suauitatis
tue eructabūt: t iusticia tua exultabūt
Heth. Miserator t misericors dñs: pa
tiēs t multū misericors. Teth. Su
auis dñs vniūsis: t miserationes eiꝰ su-
per oia opa eiꝰ. Joth. Cōfiteāt tibi
dñe omnia opa tua: t sancti tui bñdi-
cāt tibi. Caph. Gloriā regni tui di-
cent: t potētiā tuā loquēt. Lamech.
Ut notā faciāt filiis hoim potentiā tu
am: t gloriam magnificentie regni tui.
Mem. Regnū tuū regnū oim seculo-
rū: t dñatio tua i oi generatiōe t gene-
ratiōe. Nun. Fidel dñs i oibꝰ vbis
suis: t sanctꝰ i oibꝰ opibꝰ suis. Samech

Allenuat dñs oēs qui corruūt: t eriget
oēs elisos. Ayn. Oculi oim i te spe-
rāt dñe: t tu das escā illoꝝ in tpe opor
tuno. Phe. Aperis tu manū tuā: t
imples oē aial bñdictiōe. Zadi. Ju
stus dñs i oibꝰ vijs suis: t sanctꝰ in oib⁹
opib⁹ suis. Caph. Prope ē dñs oi-
bus inuocātibꝰ eū: oibꝰ inuocātibꝰ eū
i veritate. Res. Uolūtatē timētiuz
se faciet: t deprecatiōez eoꝝ exaudiet: et
saluos faciet eos. Sin. Custodit dñs
oēs diligētes se: t oēs pctōres dispdet
Thau. Laudatiōez dñi loq̄t os meū:
t bñdicat ois caro nomi sancto eiꝰ: i se-
culū ⁊ i seculū seculi. Alla. CXLV

Auda ania mea dñm: laudabo s.103
dñz i vita mea: psallā deo meo
quādiu fuero Nolite pfidere i pn
cipibꝰ: neq̄ i filijs hoim i q̄bꝰ nō ē salꝰ
Exibit spūs eiꝰ t reūtet i trā: i illa die
pibūt oēs cogitatiōes eoꝝ. Beatꝰ cuiꝰ Actz.14.c
deꝰ iacob adiutor eiꝰ: spes eiꝰ i dño deo Apo.14.b
ipius: q̄ fecit celū t trā mare t oia q̄ in
eis sūt. Qui custodit veritatē i seculū:
facit iudiciū iniuriā patiētibꝰ: dat escā
esurientibꝰ. Dñs soluit cōpeditos: dñs
illuminat cecos. Dñs erigit elisos: dñs
diligit iustos. Dñs custodit aduenas:
pupillū t viduā suscipiet: t vias pctōꝝ
dispdet. Regnabit dñs i secla: deꝰ tuus
sion in generatiōe t generatiōe. Alla

Audate dñz qm bonꝰ CXLVI
ē psalmꝰ: deo nro sit iocūda dece
ra q̄ laudatio. Edificās hierlm
dñs: dispsiones isrl congregabit. Qui sa-
nat cōtritos corde: t alligat ctritiones
eoꝝ. Qui numerat multitudinē stella-
rū: t oibꝰ eis nois vocās. Magnꝰ dñs
nr t magna virtꝰ eiꝰ: et sapie eiꝰ nō est
numerꝰ. Suscipiēs māsuetos dñs: hu
miliās aūt pctōres vsq̄ ad terrā. Pre-
cinite dño i confessiōe: t psallite deo nro
in cithara. Qui operit celū nubibꝰ: et
parat terre pluuiā. Qui pducit in mō s.105
tibꝰ fenū t herbam: iumentis hoim Qui
dat iumētis escam ipoꝝ: t pullis corui
uocātibꝰ eū. Nō in fortitudie eq̄
voluntatē habebit: nec i tibijs viri be-
neplacitū erit ei. Beneplacitū est dño
sup timētes eū: t i eis q̄ sperāt sup mi
sericordia eiꝰ. Alla aggei t zacharie.

Auda hierusalē CXLVII
dñm: lauda deū tuū siō. Qm cō
fortauit seras portaꝝ tuaꝝ: bñ-

dixit filijs tuis in te. Qui posuit fines tuos pacem: & adipe frumēti satiat te. Qui emittit eloquiū suū terre: velocit currit ꝙmo ei⁹. Qui dat niuē sicut lanā: nebulā sicut cinerē spargit. Mittit crystallū suaz sicut buccellas: añ faciē frigoris ei⁹ ꝙs sustinebit? Emittet verbum suū et liquefaciat ea: flabit spūs ei⁹ & fluent aq̄. Qui annūciat verbum suū iacob: iusticias et iudicia sua isrl. Nō fecit taliter oi nationi: & iudicia sua nō manifestauit eis. Alleluia Aggei et Zacharie.

CXLVIII

LAudate dñm de celis: laudate eū in excelsis. Laudate eū oēs angeli ei⁹: laudate eū oēs virtutes ei⁹. Laudate eū sol & luna: laudate eū oēs stelle & lumē. Laudate eum celi celoꝝ: & aque oēs q̄ sup celos sūt laudēt nomē dñi. Quia ipe dixit et facta sūt: ipe mādauit & creata sūt. Statuit ea in seculū & in seculū seculi: ꝓceptuz posuit et nō ꝓteribit. Laudate dñm de terra: dracones et oēs abyssi. Ignis grando nix glacies spūs ꝓcellaꝝ q̄ faciūt verbum ei⁹. Mōtes & oēs colles ligna fructifera et oēs cedri. Bestie et vniuersa pecora: serpētes et volucres pennate. Reges terre & oēs ꝓpli: principes & oēs iudices terre. Juuenes & ꝟgines senes cū iunioribꝰ laudēt nomē dñi: qz exaltatū est nomē ei⁹ soli⁹. Cōfessio ei⁹ super celū & terrā: et exaltauit cornu populi sui. Hymn⁹ oibus sāctis ei⁹: filijs isrl ꝓpli appropinquāti sibi. Alleluia

Dañ. 3. e
ꝙ. 32
Judith. 10. f

CAntate dño canticū nouū: laus eius in ecclesia sanctorum. Letet isrl in eo q̄ fecit eū: et filie sion exultent i rege suo. Laudēt nomē eius i choro: in tympano & psalterio psallāt ei. Quia beneplacitū est dño in ꝓplo suo: et exaltauit mansuetos in salutez. Exultabūt sancti in glia: letabunt in cubilibꝰ suis. Exultatiões dei in gutture eorū: & gladij ancipites in manibꝰ eorū. Ad faciendā vindictaz in nationibus: increpationes in ꝓplis. Ad alligādos reges eorū in cōpedibꝰ: & nobiles eoꝝ in manicis ferreis. Ut faciāt in eis iudiciū cōscriptū: glia hec est oibus sāctis eius.

CXLIX

LAudate dñm (Alleluia. CL in sāctis eius: laudate eū in firmamēto virtutis ei⁹. Laudate eū in virtutibꝰ ei⁹: laudate eū ꝙm multitudinē magnitudinis ei⁹. Laudate eū i sono tube: laudate eū in psalterio et cithara. Laudate eū in tympano et choro: laudate eū i chordis & organo. Laudate eū in cymbalis bñ sonātibꝰ: laudate eū in cymbalis iubilationis: oīs spūs laudet dñm. Alleluia.

Explicit psalterium.

Epistola sācti Hieronymi p̄sbyteri ad Chromatiū & Heliodoꝝ epōs: de libris

IUngat epla (Salomonis q̄s iūgit sacerdotiū: imo charta non diuidat: q̄s christi nectit amor Cōmētarios i osee: amos & zachariā: malachiā q̄s poscit scripsissem si licuisset pre valitudine. Mittitis solatia sūptuū: notarios nostros & liberarios sustētat?: vt vob⁹ potissimū nr̄m desudet ingeniū. Et ecce ex latere frequēs turba diuersa poscētiū: q̄si aut equū sit me vobis esurientibus & alijs laborare: aut in rōne dati & accepti cuiq̄ ꝓter vos obnoxi⁹ sim. Itaq̄ lōga egrotatiōe fract⁹: ne penitus ꝙ anno reticerē & apud vos mutꝰ essem: tridui op⁹ nomi vro cōsecraui: interꝓtationē videlz trium salomōis volumiū. Masloth q̄s hebrei parabolas vulgata añt editio ꝓuerbia vocat. Coeleth: qđ grece ecclesiastē: latine ꝓtionator posſum⁹ dicere. Syrasirim: qđ in lingua nr̄a verū canticū cāticoꝝ. Fertur & panaretos iesu filij syrach liber: & aliꝰ pseudographus: q̄ sapia salomonis inscribit. Quoꝝ priorē hebraicuz repperi: nō ecclesiasticū vt apd latinos ecclesiastes & cāticū cāticoꝝ: vt sicut nē salomonis nō solū numero librorū: sed etiā materiarū genere coequaret. Scōs apud hebreos nusq̄ ē: qz et ipe stilꝰ grecā eloquētiā redolet: & nōnulli scriptoꝝ veterū: hūc eē iudei philonis affirmāt. Sicut & iudith & tobie & machabeoꝝ libros: legit q̄dez eos ecclia: sz iter canonicas scꝑturas nō recipit: sic & hec duo volumia legat ad edificationē plebis: nō ad auctoritatē ecclesiasticoꝝ dogmatū ꝓfirmādā. Si cui ne septuaginta interꝑtum magꝝ editio placet: hz eā a nobis olim emēdatam. Neq̄ enī noua sic cudimus: vt veteradeſtruam⁹. Et tñ cū diligētissime lege

rit: sciat magr nra scripta intelligi: q
nõ in vtrũ vas trãsfusa coacuerint: sz
statim de plo purissime cõmendata te-
ste suũ saporem seruauerint. Explicit
epla sancti Hieronymi. Incipit plogs
in libros eosdem.

Quibus nolbs vocatũ fuisse sa
lomonẽ: scripture manifestis
sime docẽt. Pacificũ. id ẽ. sa
lomonẽ t ydida: q ẽ dilectus dñi: t qõ
nũc dicit coeleth. id ẽ ecclesiasten. Ec
clesiastes aũt greco sermone ẽ appellatr:
qr cetũ. id est ecclias congregat: quẽ nos
nũcupare possumus ptionatorẽ: eo p lo
quat ad plm: t sermo eis nõ specialiter
ad vnũ: sz ad vniũsos dirigat generа-
liter. Porro pacificus t dilectus dñi: ab eo
q regno eius pax fuerit: t cũ dñs dilexe-
rit appellatr ẽ. Nam t psalmus. xliiij. et
lxxj. dilecti t pacifici titulo notant.
Qui tñ t si ad xpheriã christi ecclie
grinẽtes felicitatẽ t vires salomonis
excedũt: tñ sm historiã sup salomonez
scpti sũt. Itaq iuxt nũer vocabulorũ:
tria volumia edidit. Proũbia. Eccle-
siasten. Cãticũ cãticorũ. In pũbis par
tialũ docẽs: t q̃si ỏ officijs p snias cru
ciẽs. Ubi t ad filiũ sermo crebro repetit
In ecclesiasten vo mature vita erat in-
struẽs: ne ḋcq̃ i mũdi rebus putet eẽ p-
petuũ: sz caduca t breuia vniũsa q̃ cer
nimus. Ad extremũ iã cõsũmatũ virũ et
calcato secko pparatũ: in cãtic cãtico-
rũ spõse iũgit amplexibus. Nisi essẽt pus
tillarũ vitia t põpis secki renũcian-
tes: expeditos nos ad aduẽtũ pparaue
rimus nõ possumus cãtare cãticũ cãticorũ
Sed t q̃ diligẽtius attendẽdũ: tres li
bros auctore diuerso esse intitulatos.
In pueribus esse notant pueribia salo
monis filij dauid regis isrl. In ecclesi-
asten vero verba ecclesiastes filij dauid
regis hierlm. Superfluum ḋlpe est isrl q̃
qõ male in grecis t latinis codicibus
inuenit. In cãtico aũt canticorũ nec fi
lius dauid nec rex isrl siue hierlm pre
scribit: sz tñ cãticũ canticorũ salomo-
nis. Sicut esse pueribia t rudis institu
tio ad duodecim tribus t ad totũ pertinet
isrl: t quõ promptus mũdi nõ nisi metro
politis puenit: q̃ ẽ habitatoribus hieru
salẽ. Ita canticacanticorũ ad eos pro-
prie pertinet qui tñ supna desiderant.
Ad incipiẽtes t pficientes: t paterna
dignitas: et regni xpi merito vendi-
catur auctoritas Ad pfectos vero vbi
non timore erudit: sed amore xpi um
nomẽ sufficit: t equalis magister est t
nescit esse se regẽ. Que omnia referunt
ad christũ. Incipit alius plogus.

Qures libros salomõis. id ẽ pro-
uerbia: ecclesiasten: et cãticũ
canticorũ: veteri septuaginta
interpti auctoritati reddidi
vt antepositr lineis: supflua queq̃ de-
signãs vel stellis titulo pnotatis: ea q̃
minus habebant interserẽs: vt plenius
paula t eustochiũ cognoscat: ḋd in li
bris nostr minus sit: ḋd ve redundet.
Necnõ etiã illa q̃ imperiti trãslatores
male in linguã nostrã de greco sermone
verterãt oblitterãs t antiquãs curio-
sissima veritate correxi. Et vbi pposte
ro ordie atq̃ querso sentẽtiarũ fuerat
lumẽ ereptũ: suis locis restituẽs feci i-
telligi qõ latebat. Porro i eo libro q̃ a
pleriscq̃ sapia salomõis inscribit: t in
ecclesiastico quẽ esse iesu filij syrach nul
lus ignorat: calamũ tẽperaui: tñ modo
canonicas scpturas vob emẽdare vesti
gerãs: t studiũ meũ certis magr q̃s du
bijs cõmẽdare. Jõ greco t hebreo pfa-
tiũcula vtraq̃ i libro pmissa ẽ: qr nõ-
nulla ỏ greco q̃ ad illumiatiõez sensus
t legẽtis edificationẽ: vt inserta hebrai
ce trãslatiõi: vt extrinsecus iũcta sũt. Et
idcirco ḋ legis semp pegrina memẽto.

Incipit liber pueriorũ. Capm I

Parabole salo B
monis filij dauid regis
isrl ad sciẽdã sapiam et
disciplinã: ad intelligen
da verba prudẽtie: t su-
scipiẽdã eruditiõez doc-
trine: iusticiã t iudiciũ t eqtatẽ: vt de
tur puulis astutia: t adolescenti scia t
intellectus Audiẽs sapiẽs sapiẽtior erit:
t intelligens gubernacula possidebit.
Riaduertet parabolã t interptatiõem
verba sapiẽtũ t enigmata eorũ ‖ Timor Pr. 110
dñi pncipiũ sapie. Sapiaz atq̃ doctri Ecci. 1. b
nã stulti despiciũt. Audi fili mi disci- I. 9. c
plinã patris tui: t ne dimittas legẽ ma-
tris tue: vt addat gra capiti tuo: t tor
ques collo tuo. Fili mi si te lactauerint B
pctõres: ne acq̃escas eis. Si dixerint:
veni nobiscũ: insidiemur sãguini: ab-

scõdam⁹ tenticulas ꝫ insonte frustra:
deglutiam⁹ eũ sic infern⁹ viuẽtẽ ⁊ integrũ ꝙsi descẽdẽtẽ i lacũ: oẽm ꝓciosam
substãtiam reperiem⁹: implebim⁹ domos
nr̃as spoliis: sortẽ mitte nobiscũ: marsupiũ sit vnũ oim nr̃m: fili mi ne ãbu-
I.6.c. Esa les cũ eis. Prohibe pedẽ tuũ a semitis
59.b eor̃. Pedes. n. illor̃ ad malũ currũt: ⁊ festinãt vt effũdãt sãguinẽ. Frustra ãt iacit rete ãte ockos pẽnator̃. Iõi ꝙz ꝫ
sanguinẽ suũ insidiãt: ⁊ moliũt fraudes ꝫ aias suas. Sic semite ois auari:
I.8.c aias possidẽtiũ rapiũt. Sapia foris ꝓdicat: i plateis dat vocẽ suã. In capite turbar̃ clamitat: i foribus portar̃ vbis
ꝓferr verba sua dicẽs: Usq; ꝙ paruli diligitis infantiã: ⁊ stulti ea ꝙ sibi sũt noxia cupiẽt: ⁊ imprudẽtes odibũt scientiã? Cõuertimini ad correptiõez meã. Ecce ꝓ
Esa.56.b ferã vobis spũm meũ: ⁊ ostendam vob̃ ver
Piere.7.c ba mea. Quia vocaui ⁊ renuistis: extẽdi manũ meã ⁊ nõ fuit ꝙ aspiceret. Despexistis oẽ ꝯsiliũ meum: ⁊ increpatiões meas neglexistis. Ego ꝙz i interitu vr̃o
ridebo: ⁊ subsãnabo cũ vob̃ id qõ time
D batis aduenerit. Cũ irruerit repẽtina calamitas: ⁊ interit⁹ ꝙsi tẽpestas ingruerit: qñ venerit sup vos tribulatio ⁊ angustia. Tũc inuocabũt me ⁊ ñ exaudiã: mane ꝯsurgẽt: ⁊ nõ inuenier̃t me: eo ꝙ exosam habuerint disciplinã: ⁊ timorẽ dñi nõ susceperint: nec acq̃euerint ꝯsilio meo: ⁊ detraxerint vniũse correptioni mee. Comedẽt igit fruct⁹ vie sue: suisq; ꝯsilijs saturabũt. Auersio puerorũ interficiet eos: ⁊ ꝓsperitas stultorũz
gdet eos. Qui ãt me audierit: absq; terrore requiescet: ⁊ abundantia gfruet: timore malorũ sublato. II

A Ili mi si susceꝑis ꝙmões meos ⁊ mãdata mea abscõderis penes te: vt audiat sapiaz aurꝭ tua: iclina cor tuũ ad cognoscendã prudẽtiã. Si enim
sapiaz inuocaueris: ⁊ iclinaueris cor tuũ prudẽtie: si q̃sieris eã q̃si pecuniaz: ⁊ sic thesauros effoderis illã: tũc itelliges timorẽ dñi: ⁊ sciaz dei inuenies: quia dñs
B dat sapiaz ⁊ ex ore ei⁹ prudẽtia ⁊ scientia. Custodiet rector̃ salutẽ: ⁊ ꝓteget gradiẽtes simpliciter: ꝙãs semitas iustitie: ⁊ vias scrõr̃ custodiẽs. Tũc itelliges iustitiã ⁊ iudiciũ ⁊ eq̃tatẽ: ⁊ oẽz semitã bonã. Si itrauerit sapia cor tuum: ⁊ scia aie tue placuerit: ꝯsilium cu

stodiet te: ⁊ prudẽtia ꝙsabit te: vt eraris a via mala ⁊ ab hoie ꝙ quersa loq̃tur. Qui relinquũt iter rectũ ⁊ ambulãt ꝙ vias tenebrosas. Qui letãt cũ male fecerint: et exultãt i rebus pessimis. Quor̃ vie ꝙũse sũt: ⁊ infames gressus eor̃. Ut eruar̃ a muliere aliena: ⁊ ab extranea ꝙ mollit ꝙmones suos: ⁊ relinq̃t ducẽ pubertatis sue: ⁊ pacta dei sui oblita ẽ. Inclinata ẽ enim ad mortẽ dom⁹ ei⁹: ⁊ ad inferos semite ipi⁹. Oẽs ꝙ ingrediũt ad eã nõ reuertẽt: nec apꝓhẽdẽt semitas vite. Ut ambules i via bona: et calles iustor̃ custodias. Qui enim recti sũt habitabũt i tra: ⁊ simplices ꝙmanebũt i ea‖ Impij vero ꝙ tra pdẽt: III
⁊ ꝙ inique agũt auferent̃ ex ea.

Fili mi ne obliuiscar̃ legis mee: ⁊ ꝓcepta mea cor tuũ custodiat
Logitudinẽ enim dier̃ ⁊ ãnos vite ⁊ pacẽ apponẽt tibi. Misericordia ⁊ veritas te nõ derelinq̃t. Circũda eas gutturi tuo: ⁊ describe i tabulis cordis tui: et
inuenies gratiã ⁊ disciplinã bonã coram deo ⁊ hoib⁹. Habe fiduciã i dño ex toto corde tuo: ⁊ ne imitar̃ prudẽtie tue
In oib⁹ vijs tuis cogita illũ: ⁊ ipe dirriget gressus tuos‖ Ne sis sapiẽs apũ temetipm. Time deum: et recede a malo.
Sanitas ꝙppe erit vmbilico tuo: ⁊ irrigatio ossiũ tuor̃‖ Honora dñm de tuis
substãtijs: ⁊ ꝙ primitijs oim frugum tuar̃ da
pauperib⁹: ⁊ implebũt horrea tua saturitate: ⁊ vino torcularia redũdabũt. Di
sciplinã dñi fili mi ne abijcias: nec deficias cũ ab eo corripis. Quẽ enim diligit dñs corripit: ⁊ ꝙsi pr̃ in filio: cõplacet sibi. Beat⁹ hõ ꝙ inuenit sapiaz: ⁊ ꝙ
affluit prudẽtia. Melior ẽ acq̃sitio eius negociatiõe auri ⁊ argẽti: ꝓmi ⁊ purissimi fruct⁹ ei⁹. Pretiosior ẽ cũctis opi
bus sapia: ⁊ oia ꝙ desiderãt: huic non valẽt cõparari. Logitudo dier̃ in dextra ei⁹: ⁊ in sinistra illi⁹ diuitie et gla.
Vie ei⁹ vie pulchre: oẽs semite ei⁹ pacifice. Lignũ vite ẽ his ꝙ apprehẽderint eã: ⁊ ꝙ tenuerint eam beati. Dñs sapia
fundauit tra: stabiliuit celos prudentia. Sapia illi⁹ erupert abyssi: ⁊ nubes rore ꝯrescũt. Fili mi ne effluãt hec ab
oculis tuis. Custodi legẽ meã atq; cõsiliũ meũ: ⁊ erit vita aie tue: ⁊ gla faucib⁹ tuis. Tũc ambulabis fiducialiter
via tua: ⁊ pes tuus impinget. Si dor-

mis nō timebis: dęsces ꝛ suauis erit
somn⁹ tu⁹. Ne paueas repētino terro-
re ꝛ irruētes tibi potētias impioꝝ Dñs
ēt erit i latere tuo: ꝛ custodiet pedem
tuū ne capiaꝛ. Noli phibere bñfacere
ēi q̄ pōt: si vales ꝛ ipe benefac. Nec di
cas amico tuo vade ꝛ reuertere ꝛ cras
dabo tibi: cū statim possis dare Ne mo
liaris amico tuo malū: cū ille in te ha-
beat fiduciā. Nō ꝓtēdas adūsus hoiez
frustra cum ipe tibi nihil mali fecerit.
Ne emuleris hoiem iniustū: nec imite-
ris vias ei⁹: qꝛ abominatio est dñi ois
illusor: ꝛ cū simplicib⁹ ꝑmocinatio ei⁹
Egestas a dño i domo impi: habitacula
aūt iustoꝝ bñdicēt. Ipe deludet illuso-
res: ꝛ māsuetꝭ dabit gꝛaz. Gloꝛiaz sapiē-
tes possidebūt: stultoꝝ exultatio igno-

A Udite fili mi di (minia. IIII
sciplinā pris: ꝛ attēdite vt scia
tis prudētiā. Donū bonum tri
buam vob: legē meā ne derelinq̄ꝭ. Nā
et ego fili⁹ fui pris mei: tenell⁹ ꝛ vnige
nit⁹ coꝛā mre mea: ꝛ docebat me ꝛ dice
bat. Suscipiat ꝛba mea coꝛ tuū: custo
di ꝓcepta mea ꝛ viues. Posside sapiaz:
posside prudētiā. Ne obliuiscaꝭ: neq̄
declines a verbis oris mei. Ne dimit-
tas eā ꝛ custodiet te: dilige eā ꝛ ꝓserua
bit te. Principiū sapie posside sapiam:
ꝛ oi possessiōe tua acq̄re prudentiaz.
Arripe illā et exaltabit te: glorificabe-
ris ab ea cū eā fueꝭ amplexaꝰ. Dabit
capiti tuo augmēta gꝛaꝝ: ꝛ coꝛona in
clyta ꝓteget te. Audi fili mi ꝛ suscipe
verba mea: vt multiplicenē tibi ānī vi
te. Uiā sapie monstrabo tibi: ꝛ ducā te
q̄ semitas eq̄tatis: q̄s cū ingressus fue
ris nō arctabunē gressus tui: ꝛ currens
nō hꝫbebis offendiculū Tene disciplī
nā: ne dimittas eā: custodi illaz: qꝛ ipa
ē vita tua. Ne delecteris semitꝭ impio
rum: nec tibi placeat maloꝝ via. Fuge
ab ea ne transeas ꝓ illā: declina ꝛ dese
te eam. Nō enī dormiunt nisi cū male
fecerint: et nō capiē somn⁹ ab eis nisi
supplātauerint. Comedūt panē impie-
tatis: ꝛ vinū iniq̄tatis bibunt. Justoꝝ
aūt semita q̄si lux splēdens ꝓcedit: et
crescit vsq̄ ad pfectam diē. Uia impio
rū tenebrosa: nesciūt vbi coꝛruāt. Fili
mi ausculta ꝑmones meos: ꝛ ad eloq̄a
mea inclina aurē tuā. Ne recedant ab
oculis tuis custodi ea i medio coꝛdis
tui. Uita enī sūt inuenientib⁹ eos ꝛ vni-
uerse carni sanitas. Oī custodia ser. P
ua coꝛ tuum: qꝛ ex ipo vita ꝓcedit. Re-
moue a te os prauū: ꝛ detrahentia la-
bia sint ꝓcul a te. Oculi tui recta vide
ant: ꝛ palpebre tue p̄cedant gressus tu-
os. Dirige semitas pedib⁹ tuis: et oēs
vie tue stabilieē. Ne declines ad dexte
rā neq̄ ad sinistrā. Auerte pedē tuum
a malo. Uias enī q̄ a dextris sunt: no-
uit dñs: quorsū ꝛo sūt q̄ sunt a sinistrꝭ
Ipe enī rectos faciet gressus tuos: itine-
ra aūt tua in pace ꝓducet. V

A Li mi attēde ad sapiētiā meā: A
ꝛ prudētie mee inclina aurē tu
am vt custodias cogitationes:
ꝛ disciplinā labia tua ꝓuēt. Fau⁹ enī
stillās labia meretricis: et nitidi⁹ oleo
guttur ei⁹. Nouissima aūt illi⁹ amara
q̄si absinthiū: et lingua eius acuta q̄si
gladi⁹ biceps. Pedes ei⁹ descēdunt in
mortem ꝛ ad inferos gressus ei⁹ pene-
trāt. Per semitā vite nō ambulāt: vagi B
sūt gressus ei⁹ ꝛ inuestigabiles. Nūc ꝙ fi
li mi audi me: ꝛ ne recedas a ꝛbis oris
mei. Lōge fac ab ea viā tuam: ꝛ ne ap-
ꝓpinques foꝛib⁹ dom⁹ ei⁹. Ne des ali
enis honoꝛē tuū: ꝛ ānos tuos crudeli.
Ne forte impleāē extranei virib⁹ tuis:
ꝛ labores tui sint i domo aliena: et ge-
mas i nouissimis q̄n ꝓsūpseris carnes
tuas: ꝛ coꝛp⁹ tuū: ꝛ dicas: Cur detestа- C
tus sū disciplinā: ꝛ increpatiōib⁹ non
acq̄euit coꝛ meū? Nec audiui vocē do-
cēti⁹ me: ꝛ magistris nō inclinaui aurē
meā. Pene fui i oi malo: i medio eccle-
sie ꝛ ſynagoge. Bibe aquā de cisterna
tua: ꝛ fluēta putei tui. Deriuenē fon-
tes tui foras: ꝛ i plateis aq̄s tuas diui
de. Habeto eas sol⁹: nec sint alieni ꝑti-
cipes tui. Sit vena tua bñdicta: ꝛ leta- D
re cum muliere adolescētie tue. Cerua
charissima: ꝛ gratissim⁹ hinnul⁹. Ube-
ra ei⁹ inebꝛiēt te oi tpe: ꝛ in amoꝛe ei⁹
delectare iugiter. Quare seduceris fili
mi ab aliena: ꝛ foueꝭ i sinu alterius?
Respicit dñs viā homis: ꝛ oēs gressus Job.34.c
ei⁹ ꝓsiderat. Iniq̄tates sue capiūt im
piū: ꝛ funib⁹ pcōꝝ suoꝝ ꝓstrigiē. Ipse
moriē qꝛ non habuit disciplinā: ꝛ in
mītitudie stultīcie sue decipiē. VI

F Li mi si spoponderis ꝓ amico B 1.17.c
tuo: defixisti apō erneū manuꝫ
tuā. Illaqueat⁹ es ꝛbis oris tui

ꝛ capt⁹ ꝓꝛ̄s ꝟmōib⁹. Fac & qō dico fi
li mi ꝛ temetipm libers: qꝛ incidisti in
manꝰ ꝓximi tui. Discurre festina: su-
scita amicꝰ tuꝰ. Ne dederis sōnū ocu-
lis tuis: nec dormitent palpebꝛe tue.
Eruere ꝙ̄si damula ó manu: ꝛ ꝙ̄si auis
I.30.d de insidi⁹s aucupis. Uade ad formicā
o piger: ꝛ ꝓsidera' vias ei⁹: ꝛ disce sapiē
tiā. Que cū nō habeat ducem nec ꝓce-
B ptorē nec ꝓncipē: parat i estate cibū si
I.24.d bi: ꝛ ꝓgregat i messe qō comedat. Usq;
quo piger dormies? Qñ ꝓsurges e som
no tuo? Paululū dormies: paululū dor
mitabis: paululū cōseres manꝰ tuas vt
dormias: et veniet tibi ꝙ̄si viator egē-
stas: et paupies ꝙ̄si vir armat⁹. Si ꝛo
impiger fueris: veniet vt fons messis
tua: ꝛ egestas lōge fugiet a te. Hō apo-
stata vir inutilis gradiꝯ ore ꝓꝛ̄so: an-
nuit oculis: terit pede: digito loquiꝯ:
prauo corde machinaꝯ malū: ꝛ oi tpe
iurgia semiat. Huic extēplo veniet ꝙ-
ditio sua ꝛ subito ꝓterꝯ: nec habebit
vltra medicinā. Sex sūt q̄ odit dñs et
C septimꝰ detestaꝯ aia ei⁹. Oculos subli
mes: linguā mendacē: manꝰ effūdētes
innoxiū sanguinē: cor machinans cogi
E.1.b tatiōes pessimas: pedes veloces ad cur
rendū in malū: ꝓferētē mēdacia: testē
fallacē: ꝛ eū q̄ semiat inter frēs discor-
dias. Cōserua fili mi ꝓcepta ꝓris tui:
ꝛ ne dimittas legē mris tue: liga eā in
corde tuo iugiter: ꝛ circumda gutturi
tuo. Cū ambulauerꝯ gradiāꝯ tecū: cuz
dormierꝯ custodiāt te: ꝛ euigilās loqre
cū eis. Quia mādatū lucerna est ꝛ lex
lux: ꝛ via vite increpatio disciplīe: vt
custodiāt te a muliere mala: ꝛ a blāda
lingua extrance. Nō ꝓcupiscat pulchri
tudinē ei⁹ cor tuū: ne capiaris nutib⁹
illi⁹. Ꝓr̄eciū est scorti vix ē vnius pa-
nis: mulier aūt viri ꝓciosā aiaz capit.
D Nūq̄d pōt homo abscōdere ignē in si-
nu suo vt vestimēta sua nō ardeāt: aut
ambulare sup̄ prunas vt nō plante cō
buranꝯ ei⁹? Sic q̄ ingrediꝯ ad mulie-
rē ꝓximi sui nō erit mūdus cū tetige-
rit eā. Nō grādis ē culpa cū q̄s furat⁹
fuerit. Furaꝯ est vt esuriētē impleat ani
mā. Deꝓhēsus q̄z reddet septuplum: ꝛ
oēm substātiā domꝰ sue tradet ꝛ libe-
rabit se. Qui aūt adulter est ꝓpter cor-
dis inopiā ꝓdet aiam suā. Turpitudi-
nē ꝛ ignominiā cōgreget sibi: ꝛ oppro-
brīū illi⁹ nō delebiꝯ. Quia zelus ꝛ fu-
ror viri nō parcet in die vindicte: nec
acq̄escet cuiusq̄ ꝓcib⁹: nec suscipiet ꝓ
redemptiōe dona plurima. VII
Fili mi custodi ꝟmones meos ꝛ
ꝓcepta mea recōde tibi. Fili ho
nora dñm et valebis: ꝓter eū nō ne-
mueris alienū. Serua mādata mea et
viues: ꝛ legē meā ꝙ̄si pupillā ocli tui.
Liga eā in digitꝭ tuis: scribe illā in ta
bulis cordis tui. Dic sapie: soror mea
es: ꝛ prudentiā voca amicā tuā: vt cu-
stodiat te a muliere extranea ꝛ ab alie
na: q̄ nba sua dulcia facit. De fenestra
cām domꝰ mee p̄ cancellos ꝓspexi: ꝛ vi
deo paruulos. Cōsidero vecordē iuue-
nē q̄ trāsit p̄ plateas iuxt̄ angulū: ꝛ pe
diā domꝰ illi⁹ gradiꝯ in obscuro adue-
sperascēte die inoctꝭ tenebꝛ̄ ꝛ caligine
Et ecce occurrit illi mlier i ornatu me
retricio ꝓparata ad decipiēdas alias Bar
rula et vaga quietis impatiēs: nec va-
lens i domo cōsistere pedib⁹ suis. Nūc
foris: nūc in plateis: nūc iuxt̄ angulos
insidiās. Apprehēsūq̄ deosculaꝯ iuue-
nē ꝛ ꝓcaci vultu blāditur dicēs: Victi
mas ꝓ salute debui: hodie reddidi vo-
ta mea. Idcirco egressa sū in occursum
tuū desiderās te videre ꝛ repperi. Inte-
xui funib⁹ lectulū meū: straui tapetib⁹
pictis ex egypto: asperſi cubile meum
myrrha ꝛ aloe ꝛ cinnamomo. Veni in
ebriemur vberib⁹ ꝛ fruamur cupitꝭ am
plexib⁹, donec illucescat dies. Nō ē enim
vir i domo sua: abiꝭt via lōgissima Sac
culū pecunie secū tulit: i die plene lune
reuersur⁹ ē in domū suā. Irretiuit eum
multꝭ ꝟmōib⁹ ꝛ blāditiꝭs labioꝝ ꝓtra
xit illū. Statim eam seq̄tur ꝙ̄si bos du
ctus ad victimā ꝛ ꝙ̄si agn⁹ lasciuiēs et
ignorās: ꝛ nescit q̄ ad vincula stultus
trahaꝯ donec transfigat sagitta iecur
ei⁹: velue si auis festinet ad laqueū: et
nescit q̄ de piculo aie illi⁹ agiꝯ. Nunc
& fili mi audi me: ꝛ attende ꝟbis oris
mei. Ne abstrahaꝯ in vi⁹ illi⁹ mens
tua: neq̄ decipiaris semitis ei⁹. Mul-
tos enī vulneratos deiecit: ꝛ fortissimi
quiq̄ interfecti sūt ab ea. Uie inferi do-
mus ei⁹: penetrātes interiora mortis.
Unq̄d nō sapiētia clā- VIII
mitat ꝛ prudētia dat vocē suā?
In sūmis excelsisq̄ verticib⁹: su
per viā in medi⁹s semitis stans: iuxta

ptis ciuitatis: in ipis foꝛib⁹ loq̃tur
dicens: O viri ad vos clamito: et vox
mea ad filios hoim. Intelligite puuli
astutiã: et insipiẽtes animaduertite. Au-
dite qñ de reb⁹ magnis locutura sũ: ⁊
aperiẽt labia mea vt recta ꝓdicẽt. Ue
ritatẽ meditabit guttur meũ: et labia
mea detestabũtur impiũ. Justi sñt oẽs
sermones mei: nõ est eis prauũ ꝗd neq;
peruersum. Recti sñt intelligẽtib⁹: et eq̃
inuenientib⁹ sciẽtiã. Accipite disciplinã
meã ⁊ nõ pecuniã: doctrinã magis
q̃ aurũ eligite. Melior est enim sapiẽtia
cunctis opib⁹ ꝑciosissimis: ⁊ omne desi
derabile ei nõ pot cõparari. Ego sapiẽ
tia habito in cõsilio: ⁊ eruditis interfũ
cogitationib⁹. Timor dñi odit malũ:
arroganciã ⁊ superbiam: ⁊ viã prauam:
et os bilingue detestor. Meũ est cõsiliũ
et equitas. Mea est prudẽtia: mea ẽ fortitudo. Per me reges regnant: et legũ
cõditores iusta decernũt. Per me prin
cipes imperãt: ⁊ potẽtes decernũt iusti
ciã. Ego diligẽtes me diligo: ⁊ ꝗ mane
vigilauerint ad me inuenient me. Me-
cũ sũt diuitie ⁊ gloria: opes superbe ⁊ iu
stitia. Melior ẽ fructus meus auro ⁊ la-
pide ꝑcioso: et genimina mea argento
electo. In vijs iusticie ambulo: in me-
dio semitarũ iudicij: vt ditem diligen-
tes me: thesauros eoꝝ repleã. Dñs pos
sedit me in initio viarũ suarũ: anteqũ
q̃q̃ faceret a ꝓncipio. Ab eterno ordi
nata sum ⁊ ex antiq̃s: anteqũ terra fie-
ret. Nondũ erãt abyssi: ⁊ ego iam cõce-
pta eram. Necdũ fontes aquaꝝ erupe
rant: necdũ montes graui mole ꝑstite
rant. Ante oẽs colles ego parturiebar.
Adhuc terrã nõ fecerat: ⁊ flumia ⁊ car
dines orbis terre. Qñ ꝑparabat celos
aderã: qñ certa lege et gyro vallabat
abyssos. Qñ ethera firmabat sursũ ⁊ li
brabat fõtes aq̃ꝝ. Qñ circũdabat ma
ri terminũ suũ: et legẽ ponebat aquis
ne transirent fines suos. Qñ appende-
bat fundamẽta terre: cũ eo erã cuncta
cõponens. Et delectabar q̃ singlos di-
es ludens coram eo omni tp: et ludens in
orbe terrarũ: ⁊ delitie mee esse cũ filijs
hoiuz. Nunc ꝫ filij audite me. Beati q̃
custodiũt vias meas. Audite disciplinam ⁊ estote sapiẽtes: ⁊ nolite abijcere
eã. Beat⁹ homo q̃ audit me ⁊ q̃ vigilat
ad fores meas ꝗtidie ⁊ obseruat ad po
stes ostij mei. Qui me inuenerit: inueniet
vitã et hauriet salutẽ a dño. Qui aũt i
me peccauerit ledet aiaz suam. Oẽs q̃
me oderũt: diligũt mortem. IX

Sapiẽtia edificauit sibi domuz: ℞
excidit colũnas septẽ. Immola
uit victimas suas: miscuit vinũ
ꝓposuit mẽsam suã. Misit ancillas su
as vt vocarẽt ad arcẽ: ⁊ ad menia ciui
tatis. Si q̃s est puulus veniat ad me.
Et insipiẽtib⁹ locuta ẽ: ℞ Venite come- ℟
dite panẽ meũ: ⁊ bibite vinum qõ mi-
scui vob. Relinq̃te infantiã ⁊ viuite et
ambulate ꝑ vias prudẽtie. Qui erudit
derisorẽ: ipse iniuriã sibi facit: ⁊ q̃ ar-
guit impiũ sibi maculã generat. Noli
arguere derisorẽ ne oderit te. Argue sa
pientẽ: ⁊ diliget te. Da sapienti occasi-
onem: et addet ei sapiẽtia. Doce iustũ C
⁊ festinabit accipe. Principiũ sapiẽtie ℣.1.a.ꝑs
timor dñi: ⁊ sciẽtia sanctorũ prudẽtia. 110 Eccl.1.b
Per me enim multiplicabũt dies tui: et
addẽtur tibi ãni vite. Si sapiẽs fuerq̃
tibimetipi eris: si aũt illusor: solus por
tabis malũ. Mulier stulta et clamosa:
plenaq̃ illecebris ⁊ nihil oino scies:
sedet in foꝛib⁹ domꝰ sue sup sellã in ex
celso vrbis loco: vt vocaret trãseuntes
ꝑ viã ⁊ gentes in itinere suo. Quis est ℟
puul⁹ declinet ad me. Et vecoꝛdi locu
ta ẽ. Aq̃ furtiue dulciores sñt: ⁊ panis
abscõditꝰ suauioꝛ. Et ignoꝛauit q̃ ibi
sint gigãtes: ⁊ i ꝓfundis inferni cõuiue
eiꝰ ‖ Qui enim applicabit illi ꝟscẽdet ad Nõ habeꝫ
inferos: nã q̃ abscesserit ab eis: salubit. in hebꝛeo
Filiꝰ sapiẽs letificat patrẽ: X ℣.15.c ℟
⁊ filiꝰ vero stultꝰ mestitia ẽ mris ℣.11.a
sue. Nil ꝓderũt thesauri impietatis: iusticia ℞o liberabit a morte. Non
affliget dñs fame aiaz iusti: ⁊ insidias ℣.12.b
impioꝝ subuertet. Egestatez operata est
manus remissa: manꝰ aũt fortiũ diuitias parat. Qui nitit mẽdacijs ℏ pascit
ventos: idẽ aũt ipe seq̃tur aues volantes. Qui cõgregat in messe filiꝰ sapiẽs
est: qui aũt stertit estate: filiꝰ confusio- ℟
nis. Benedictio dñi sup caput iusti: os
aũt impioꝝ operit iniquitatẽ. Memoria iusti cũ laudib⁹: ⁊ nomẽ impioꝝ
putrescet. Sapiens coꝛde ꝓcepta suscipiet: stultꝰ cedit labijs. Qui ambulat ℣.23.c
simpliciter: ambulat cõfidẽter: qui aũt
depꝛauat vias suas manifestꝰ erit Qui Eccl.27.c
annuit oculo dabit dolorem ⁊ stultus

labijs xberabit. Uena vite os iusti: et
1.Pe.4.b os ipioꝝ opit iniqtatē. Odiū suscitat
rixas: et vniūsa delicta opit charitas.
In labijs sapiēt̄ inuenit sapia et xga i
dorso eiꝰ q̄ indiget corde. Sapientes
abscōdunt sciaz: os aūt stulti ꝓfusioni
J.18.b ꝓximi ē. Substātia diuit̄ vrbs fortitudinis eiꝰ: pauor paupeꝝ egestas eoꝝ
C Opꝰ iusti ad vitā: fructꝰ āt ipiꝝ ad peccatū. Uia vite custodiēti disciplinā: q̄
āt increpatiōes relinqt errat. Abscondūt odiū labia mēdacia: q̄ pfert ꝓtumeliā insipiēs ē. In multiloquio non deerit pctū: q̄ āt moderat labia sua prudentissimꝰ ē. Argētū electū l igua iusti:
cor āt ipioꝝ ꝓ nihilo. Labia iusti eruditūt plūmos: q̄ āt indocti stūt in cordis
egestate morīēt. Bñdictio dñi diuites
D facit: nec sociabit eis afflictio. Quasi
ꝙ risū stultꝰ opat scelꝰ: sapia āt ē viro
prudētia. Qđ timet ipiꝰ veniet sup eū:
desideriū suū iust̄ dabit. Quasi tēpestas trāsiēs nō erit impiꝰ: iustꝰ aūt q̄si
fundamētū sempiternū. Sicut acetuz
dentib⁹ et fumus oculis: sic piger his q̄
miserūt eū. Timor dñi apponet dies: et
anni impioꝝ breuiabunt. Expectatio
iustoꝝ letitia: spes aūt impioꝝ pibit.
Fortitudo simplicis via dñi: et pauor
his q̄ opant malū. Justꝰ i eternū nō cō
mouebit: impij aūt nō habitabūt sup
terrā. Os iusti parturiet sapiaz: lingua
prauoꝝ pibit. Labia iusti ꝓsiderāt placita: et os impiorum puersa. XI

Balatera dolosa abominatio est apud deū: et pōdus equū voluntas eius Ubi fuerit superbia ibi erit et ꝓtumelia: vbi aūt ē hūilitas ibi et sapia. Simplicitas iustorum diriget eos: et supplātatio puersoꝝ vastabit il-
F.10.a los ‖ Nō pderūt diuitie in die vltiōis:
Eccli.5.b iusticia aūt liberabit a morte. Justicia
simplicē diriget viaz eiꝰ: et i impietate
sua corruet ipiꝰ. Justicia rectoꝝ libera
bit eos; et i insidijs suis capiēt iniqui.
Sap.5.c Mortuo homie impio nulla erit vltra
B spes: et expectatio sollicitoꝝ pibit. Justus ꝺ angustia liberatꝰ ē et tradet impius ꝓ eo. Simulator ore decipit amicū suū: iusti aūt liberabūt scia. In bonis iustoꝝ exaltabit ciuitas: et ꝓditione impiorū erit laudatio. Bñdictiōe
iustoꝝ exaltabit ciuitas: et ore iniquoꝝ subuertet. Qui despicit amicū suū in-

digēs corde ē: vir āt prudens tacebit.
Qui ābulat fraudulēt revelat arcana:
q̄ āt fidelis ē celat amici cōmissū. Ubi
nō ē gubnator ꝓpls corruet: salꝰ āt vbi
mlta ꝓsilia. Affliget malo q̄ fidē facit
ꝓ exneo: q̄ āt cauet laqos: securꝰ erit.
Mulier gratiosa inueniet gliaz et robusti habebūt diuitias. Benefacit aie sue
vir misericors: q̄ āt crudelis ē: etiā ꝓximos abjcit. Impiꝰ facit opꝰ instabile: seminānti āt iusticiā: merces fidel. Clemētia ꝓparat vitā: et sectatio maloꝝ mortē. Abominabile dño cor prauū et voluntas eiꝰ l his q̄ simplicit ābulāt. Manus i manu nō erit inocēs malꝰ: semē
aūt iustoꝝ saluabit. Circulꝰ aureus in
naribꝰ suis: mlier pulchra et fatua. De
sideriū iustoꝝ oē bonū ē: ꝑstolatio impiorū furor. Alij diuidūt ꝓria: et diti-
ores fiūt: alij rapiūt nō sua: et sp i egestate stūt. Alia q̄ bñdicit impinguabit:
et q̄ inebriat ipe ālios inebriabit. Qui ab
scōdit frumēta maledicet i ꝑplis: bñdi
ctio āt sup caput vēdētiū. Bñ ꝓsurgit
diluculo q̄ qrit bona: q̄ āt lucstigator
maloꝝ ē oppressꝰ ab eis. Qui ꝓfidit i
diuitijs suis corruet: iusti āt q̄si virēs
folijū germinabūt. Qui ꝓturbat domū
suā possidebit vētos: et q̄ stultꝰ ē ꝑuiet
sapienti. Fructꝰ iusti lignū vite: et q̄ su
scipit alas sapiēs ē. Si iustꝰ i tra recipit: quāto magꝝ ipiꝰ et peccator? XII

Qui diligit disciplinā diligit scientiā: q̄ aūt odit increpationes
insipiēs ē. Qui bonꝰ ē hauriet
sibi gratiā a dño: q̄ aūt cōfidit in cogitationib⁹ suis impie agit. Nō roborabitur hō ex impietate: et radix iustoꝝ
non cōmouebit. Mulier diligēs: corona
est viro suo: et putredo in ossib⁹ eiꝰ que
ꝓfusiōe res dginas gerit. Cogitatiōes
iustoꝝ iudicia: et ꝓsilia impioꝝ fraudulēta. Verba impioꝝ insidiāt sāguini:
et nō erūt: domꝰ aūt iustoꝝ ꝑmanebit.
Doctrina sua noscit vir: q̄ aūt vanꝰ et
ercors ē et patebit ꝓtemptui. Melior ē
pauꝑ et sufficiēs sibi: ꝙ gloriosus et in
digens pane. Nouit iustus iumētoꝝ
suos alas: viscera āt impioꝝ crudelia.
‖ Qui opat trā suā: satiabit panib⁹: q̄
aūt sectāt ociū stultissimꝰ ē ‖ Qui sua-
uis est viuit in modgrationib⁹: i suis
monitionib⁹ reliquit contumeliā. De

Alenti ipꝫ monimẽtũ ẽ pessimoꝝ: ra-
dix aũt iustoꝝ ꝓficiet. Propꝫ pctã la-
bioꝝ ruina ꝓximat malo: effugiet aũt
s iustus de angustia. De fructu oris sui
vnusq̃sq; replebiẽ bonis: ꝛ iuẽ opa ma
nũ suaꝝ retribuẽ ei. Via stulti re-
cta i oculeiꝰ: q̃ aũt sapiẽs ẽ audit cõ-
silia. Fatuꝰ statim indicat irã suã: q̃ ãt
dissimulat iniuriã callidus est. Qui qõ
nouit loq̃ iudex iusticie ẽ: q̃ ãt mẽtiẽ
testis ẽ fraudulẽtꝰ. Est q̃ ꝓmittit ꝛ q̃
si gladio pũgiẽ cõsciẽtie: lingua ãt sa-
piẽtiũ sanitas. Labiũ veritatꝫ firmũ
erit i ꝑpetuũ: q̃ aũt testꝫ ẽ repẽtinꝰ: cõ
cinnat linguã mẽdacẽ. Dolꝰ in corde
cogitãtiũ mala: q̃ aũt pacꝫ ieunt cõsi-
lia: sequiẽ eos gaudiũ. Nõ cõtristabit
iustũ q̃dq̃d ei acciderit: ipꝫ aũt reple-
D bũẽ malo. Abominatio ẽ dño labia mẽ
dacia. q̃ aũt fideliẽ agũt placẽt ei. Põ
versurꝰ celat sciẽtiã: ꝛ cor insipiẽtiũ ꝓ
o. vocat stulticiã. Manꝰ fortiũ dñabiẽ:
q̃ aũt remissa ẽ tributꝫ ꝑuiet. Merorꝫ
cordeviri humiliabit illũ: ꝛ ꝑmone bo
no letificabiẽ. Qui negligit dãnũ ꝓxi
amicũ iustꝰ est: iter aũt impioꝝ decipiet
eos. Nõ inueniet fraudulẽtꝰ lucrũ: ꝛ sub
stãtia hoĩs erit auri ꝑciũ. In semita iu
sticie vita: iter ãt deuiũ ducit ad mor-
2 Iliꝰ sapiẽs doctria (tẽ. XIII
pris: q̃ ãt illusor ẽ nõ audit cũ
b arguiẽ. De fructu oris sui hõ sa
1.8 tiabiẽ bonis: aia aũt impioꝝ iniq̃. Qui
custodit os suũ custodit aiam suã: q̃ ãt
incõsideratꝰ ẽ ad loquẽdũ sentiet ma-
la. Vult ꝛ nõ vult piger: aia aũt opan
tiũ impinguabiẽ. Verbum mendax iu-
stꝰ derelinquabiẽ: impius aũt cõfundit ꝛ ꝓfũ-
diẽ. Justicia custodit inocẽtꝫ viã: impie
tas aũt peccatorẽ supplãtat. Est q̃si di
ues cũ nihil habeat: ꝛ ẽ q̃si pauꝝ cũ in
B multis diuitꝫs sit. Redẽptio aie viri
diuitie sue: q̃ aũt pauꝝ ẽ increpationẽ
nõ sustinet. Lux iustoꝝ letificat: lucer-
na aũt impioꝝ extinguiẽ. Inter superbos
semp iurgia sũt: q̃ aũt agũt oia cũ cõ-
silio: regũiẽ sapiẽtia. Substãtia festina
ta minuiẽ: q̃ ãt paulatim colligiẽ ma
nu multiplicabiẽ. Spes q̃ differẽ af-
fligit aiam: lignũ vite desideriũ veni-
C ens. Qui derrahit alicui rei: ipse se i fu
turũ obligat: q̃ aũt timet ꝓceptũ i pa-
ce versabiẽ. ‖ Anie dolose errãt i pctis:
iusti ãt misericordes sũt ꝛ miserãbiẽ. Lex
sapiẽtis fons vite: vt declinet a ruinis
mortꝫ. Doctrina bona dabit gratiam: in
itinere cõtẽptoꝝ vorago. Astutus ois
agit cũ cõsilio: q̃ ãt fatuꝰ ẽ aperit stul-
ticiã. Nũciꝰ impiꝰ cadet i malũ. Legatꝰ
fideliẽ sanitas. Egestas ꝛ ignominia
ei q̃ deserit disciplinã: q̃ ãt acq̃escit ar-
guenti glificabiẽ. Desideriũ si cõple-
tur delectat aiam: detestanẽ stulti eos
q̃ fugiũt mala. Qui cũ sapiẽtibꝰ gradiẽ
sapiẽs erit: amicꝰ stultoꝝ similis efficiẽ.
Pctõres ꝑsequiẽ malũ: ꝛ iustis retribuẽ
tur bona. Bonꝰ relinquit heredes filios
ꝛ nepotes: ꝛ custodiẽ iusto substantia
pctõris. Multi cibi in noualibꝰ patrũ
ꝛ alũs ꝙgregãẽ absq̃ iudicio. Qui par ℣.23.b.
cit virge odit filiũ suũ: q̃ aũt diligit il- Eccl.30.a
lũ: instãter erudit. Justꝰ comedit ꝛ re-
plet ãiaꝫ suã vẽter ãt impioꝝ insaturabiẽ.

Apiẽs mulier edificat XIIII A
domũ suã: insipiẽs extructã q̃ꝫ
manibꝰ destruet. Ambulãs re- Job.12.c
cto itinere ꝛ timẽs deũ: despiciẽ ab eo
q̃ infami gradiẽ vias. In ore stulti vir-
ga superbie: labia sapientum custodi-
unt eos. Ubi nõ sũt bouis ꝑsepe vacu
um ẽ: vbi aũt apparẽt plurime segetes
ibi manifesta ẽ fortitudo bouis. Testꝫ
fidelis nõ mẽtiẽ: ꝓfert aũt mẽdaciũ
dolosus testis. Querit derisor sapiẽtiã
ꝛ nõ inuenit: doctrina prudẽtiũ facil.
Vade ꝫ virũ stultũ: ꝛ nescit labia pru-
dẽtie. Sapia callidi ẽ intelligere viã su
am: ꝛ prudẽtia stultorũ errãs. Stultꝰ
illudet pctis: ꝛ inter iustos morabiẽ ℵ
gratia. Cor qd̃ nouit amaritudinẽ aie
sue: in gaudio eiꝰ nõ miscebiẽ extrane
us. Domꝰ impioꝝ delebiẽ tabernacula iu
storũ germinabũt. Est via q̃ videẽ hoĩ
iusta: nouissima ãt eiꝰ deducũt ad mor
tem. Risus dolore miscebiẽ: ꝛ extrema ℣.16.b
gaudiũ luctꝰ occupat. Vijs suis replebiẽ
stultꝰ: ꝛ sup eũ erit vir bonꝰ. Inno
cẽs credit oi verbo: astutus cõsiderat
gressus suos. ‖ Filio doloso nihil erit Iste Ihesus nõ
boni: seruo aũt sapiẽti ꝓsperi erũt actꝰ habeẽ in he
ꝛ dirigiẽ via eiꝰ. Sapiẽs timet ꝛ decli breo.
nat a malo: stultꝰ trãsilit ꝛ cõfidit. Im
patiẽs operabiẽ stulticiã: ꝛ vir versutus
odiosus ẽ. Possidebũt pauli stulticiã
ꝛ expectabũt astuti sciaꝫ. Jacebũt ma C
li añ bonos: ꝛ ipꝫ ante portas iustoꝝ.
Etiã primo suo pauꝝ odiosus ẽ: ami
ci vo diuitũ multi. Qui despicit ꝓxi-

mū suū peccat: q̄ ät miserek̄ pauꝑi bea
ꝯ erit. Qui credit i dño misericordiā
diligit: errāt q̄ opank̄ malū. Misericor
dia ꝛ veritas ꝓparāt bona. In oi ope
bono erit abūdātia: vbi aūt verba sūt
plurima: i bi freq̄nter egestas. Corona
sapiētū di uitie eoꝝ: fatuitas stultorū
ip̄rudētia. Liberat aias testis fidelis: ꝛ
ꝓfert mendacia versipellis. In timo-
re dñi fiducia fortitudinis: ꝛ filijs eiꝰ
D erit spes. Timor dñi fons vite vt decli
net a ruina mort̄. In multitudine po
puli dignitas reg̃: ꝛ i paucitate plebis
ignominia ꝓncipis. Qui patiēs ē mul
ta gubernat̄ sapia: q̄ aūt impatiēs ē:
exaltat stulticiā suā. Uita carniū sani
tas cordis: putredo ossiū inuidia. Quia
calūniat̄ egentē: exp̄obrat factori eiꝰ
honorat āt eū q̄ miserek̄ pauperis. In
malitia sua repellet̄ ip̄ius: sperat āt iu
stus i morte sua. In corde p̄rudētis re-
q̄escit sapiētia: ꝛ indoctos quoq̄ eru-
diet. Justicia eleuat gētē: miseros aūt
facit ꝓpłos petꝛi. Acceptꝰ ē regi mini-
ster intelligēs: iracūdiā eiꝰ inutilis su

Espōsio mollis (stinebit. XV
frāgit irā: sermo durus suscitat
J.25.b furorē. Lingua sapientū ornat
sciam: ōs fatuoꝝ ebullit stulticiā. In
oi loco oculi dñi: ꝓtēplāt̄ bonos ꝛ ma
los. Lingua placabil̄ lignū vite: q̄ aūt
immoderata ē cōteret spm̄. Stultꝰ irri-
det disciplinā patris sui: qui aūt custo
dit increpatiōes astutior fiet. In abū-
dāti iusticia virtꝰ maxima ē: cogitatio
nes aūt impioꝝ eradicabūt̄. Domꝰ iu
sti plurima fortitudo: ꝛ i fructibꝰ ip̄ū
cōturbatio. Labia sapientū dissemina
B būt scientiā: cor stultoꝝ dissimile erit.
J.21.d. Uictime ip̄ioꝝ abominabiles dño: vo
Eccl.34.c ta iustoꝝ placabilia. Abominatio est
dño via impī: q̄ sequit̄ iusticiā diligi-
tur ab eo. Doctrina mala deserētiū vi
am vite: q̄ increpationes odit morietꝰ.
Infernꝰ ꝛ p̄ditio coꝝ ā dño: quātomagꝯ
corda filioꝝ hoīm̄? Nō amat pestilens
eū q̄ se corripit nec ad sapiētes gradiet̄.
Cor gaudēs exhilarat faciē: i merore
J.17.b animi deiciet̄ spiritꝰ. Cor sapiēt̄ q̄rit
doctrinā: ꝛ os stultoꝝ pascit̄ ip̄eritis.
Oēs dies pauperis mali: secura mens
q̄si iuge cōuiuiū. Uelꝰ ē parū cū ti-
more dñi q̄: thesauri magni ꝛ insatia-
biles. Uelꝰ ē vocari ad olera cū cha-

ritate: q̄ ad vitulū saginatū ēt odi
Uir iracūdus ꝓuocat rixas: q̄ patien
est: mitigat suscitatas. Iter impioꝝ
si sepes spinaꝝ via iustoꝝ absq̄ offen
diculo. Filiꝰ sapiēs letificat patrē: s
stultꝰ hō despicit matrē suā. Stulticia
gaudiū stulto: ꝛ vir p̄rudēs dirigit gre
sus suos. Dissipāt̄ cogitatiōes vbi n
ē cōsiliū: vbi vero sūt plures cōsiliar
cōfirmāt̄. Letat̄ hō in sna oris sui: e
ꝑmo opportunꝰ ē optimꝰ. Semita vit
sup̄ eruditū: vt declinet de inferno no
uissimo. Domū superboꝝ demolietꝰ dñs
ꝛ firmos faciet t̄minos vidue. Abomi
natio dñi cogitatiōes male: ꝛ purꝰ ser
mo pulcherrimꝰ firmabit̄ ab eo. Con
turbat domū suā q̄ sectat̄ auaritiā: q
aūt odit munera viuet. Per misericor
diā ꝛ fidē purgāt̄ pctā: ꝓ timorē aut
dñi declinat ois a malo. Mēs iust me
ditabit̄ obediētiā: os ip̄ioꝝ redundab
malis. Longe est dñs ab impīs: ꝛ ora
tiones iustoꝝ exaudiet. Lux oculoꝝ
letificat aiam: fama bona impinguat
ossa. Auris q̄ audit increpationes vi
te: in medio sapientū cōmorabit̄. Qui
abiicit disciplinā: despicit aiam suā:
q̄ aūt acq̄escit increpationibꝰ: possesso
est cordis. Timor dñi disciplina sapiē
tie: ꝛ gloriā p̄cedit humilitas. XVI

Dominus ē aiam ꝓparare: ꝛ dñi
h gubernare linguā. Oēs vie ho
minū patet oculis eiꝰ: spiritū
pōderatoꝝ ē dñs. Reuela dño opa tua:
ꝛ dirigant̄ cogitatiōes tue. Universa
ꝓp̄t semetip̄m operatus ē dñs: impiū q̄
ad diē malū. Abominatio dñi est om
arrogās: etiā si manꝰ ad manū fuerit:
nō est innocēs. Initiū vie bone face-
re iusticiā: accepta ē apud deū magis
q̄ immolare hostias. Misericordia ꝛ ve
ritate redimit̄ iniq̄tas: ꝛ i timore dñi
declinat̄ a malo. Cū placuerit dño vie
hois: inimicos q̄ eiꝰ cōuertet ad pacē.
Melꝰ ē p̄uū cū iusticia: q̄ multi fru-
ctꝰ cū iniq̄tate. Cor hois disponit viā
suā: sꝫ dñi ē dirigere gressus eiꝰ. Divi-
natio i labijs regis: in iudicio nō erra
bit os eiꝰ. Pōdus ꝛ statera iudicia dñi
sūt: ꝛ opa eiꝰ oēs lapides sci. Abomi-
nabiles regi q̄ agūt ip̄ie: q̄m iusticia fir-
mat̄ solium. Uoluntas regū labia iusta: q̄
recta loq̄t̄ diriget̄. Indignatio regis
nūcij mort̄: ꝛ vir sapiēs placabit eā.

Jubilitate vultꝰ regis vita: et clemẽtia eiꝰ q̃si imber serotinꝰ. Possidefac illam: qꝝ auro melior ẽ: ⁊ acq̃re prudẽciã: qꝝ pcios̃ior ẽ argẽto. Semita iustoꝝ declinat mala: custos aie sue seruat vitã suã. Cõtritionẽ pcedit supbia ⁊ añ ruinã exaltabit spũs. Melꝰ ẽ humiliari cũ mitibus: q̃ diuidere spolia cũ supbis. Eruditꝰ i ꝛbo reperiet bona: ⁊ q̃ sperat i dño beatꝰ ẽ. Qui sapiens ẽ corde: appellabit prudẽs: ⁊ q̃ dulcis eloq̃o maiora reperiet. Fons vite eruditio possidẽtis: doctrina stultoꝝ fatuitas. Cor sapiẽtũ erudiet os eiꝰ: et labijs eiꝰ addet gr̃am. Fauꝰ mellis cõposita verba: dulcedo aie sanitas ossiũ. Est via q̃ videt hoi recta: ⁊ nouissima eiꝰ ducũt ad mortẽ. Ria laborantũ laborat sibi: qꝝ cõpulit eũ os suum. Vir impius fodit malũ: ⁊ i labijs eiꝰ ignis ardescit. Dõ pũsus suscitat lites ⁊ verbosus sepat pncipes. Vir iniquꝰ lactat amicũ suũ: ⁊ ducit eũ p viã non bonã. Qui attonitꝰ oculꝝ cogitat prauа: mordẽs labia sua pficiet malũ. Corona diuitiarũ senectꝰ q̃ i vijs iusticie reperitur. Melior ẽ paties viro forti: ⁊ q̃ domiat alo suo expugnatore vrbiũ. Sortes mittũt i sinũ: sz a dño tẽperãt.

Melior ẽ buccella sicca cũ gaudio q̃ domꝰ plena victimis cũ iurgio. Seruꝰ sapiẽs dominabit filijs stultoꝝ: ⁊ inter frẽs hereditatẽ diuidet. Sicut igne pbat argẽtũ ⁊ aurũ camino. ita corda pbat dñs. Malꝰ obediẽs lingue iniq̃: ⁊ fallax obtẽperat labijs mẽdacibꝰ. Qui despicit pauperẽ exprobrat factori eiꝰ: ⁊ q̃ lętat alterius: nõ erit ipunitꝰ. Corona senũ filij filioꝝ: ⁊ gl̃ia filiorũ pres eoꝝ. Nõ decẽt stultũ ꝛba cõposita nec pncipẽ labiũ mẽtiẽs. Gemma gratissima expectatio pstolãtis: q̃cũq̃ se vertit prudẽter intelliget. Qui celat delictũ q̃rit amicitias: q̃ altero sermõe repetit separat federatos. Plꝰ pficit correctio apũd prudẽtẽ: q̃ cẽtũ plage apũd stultũ. Sẽ p iurgia q̃rit malꝰ: angelꝰ aũt crudelis mittet ꝫ eũ. Expedit magis vrse occurrere raptis ferib9: q̃ fatuo cõfidẽti sibi in stultitia sua ‖ Qui reddit mala p bonis: nõ recedet malũ de domo eiꝰ ‖ Qui dimittit aquã caput ẽ iurgioꝝ: ⁊ anteq̃ patiat cõtumeliã iudiciũ deserit. Et q̃ iustificat impiũ ⁊ q̃ cõdẽnat iustũ: abominabilis ẽ vterq̃ apud deũ. Quid pdest stulto habere diuitias: cũ sapias emere nõ possit? ‖ Qui altã facit domũ suã q̃rit ruinã: ⁊ q̃ cuitat discere icidet in malũ. Omni tpe diligit q̃ amicꝰ est: breo ⁊ frater i angustijs cõprobat. Stultꝰ h̃ō plaudet manibꝰ suis: cũ spoponderit p amico suo. Qui meditat discordias diligat rixas: ⁊ q̃ exaltat os suũ q̃rit ruinã. Qui puersi cordis ẽ nõ inuenit bonũ: ⁊ q̃ vertit linguã incidet in malũ. Natꝰ ẽ stultꝰ i ignominiã suã: ⁊ nec pr̃ i fatuo letabit. Animꝰ gaudẽs etatẽ floridã facit: spũs tristis exiccat ossa. Munera de sinu impiꝰ accipit: vt p uertat semitas iudicij. In facie prudẽtis lucet sapia: oculi stultoꝝ i finibus terre. Ira pr̃is filiꝰ stultꝰ: ⁊ dolor matris q̃ genuit eũ. Nõ ẽ bonũ dãnũ i ferre iusto: nec pcutere pncipẽ q̃ recta iudicat ‖ Qui moderat sermões suos docꝰ ⁊ prudẽs ẽ: ⁊ pcios̃i spũs vir eruditꝰ. Stultꝰ q̃ ⁊ si tacuerit: sapiẽs reputabit: ⁊ si cõpresserit labia sua intelligẽs.

Occasiones querit qui vult recedere ab amico: oi tempore erit exprobrabit. Nõ recipit stultꝰ verba prudẽtie: nisi ea dixerit q̃ versanter in corde eius. Impius cũ in pfundo venerit pcorũ cõtẽnit: ⁊ seq̃t eũ ignominia ⁊ opprobriũ. Aq̃ pfunda ꝛba ex ore viri: ⁊ torrẽs redũdãs fons sapiẽtie. Accipere pson̄ā im pũ in iudicio nõ est bonũ: vt declines a veritate iudicũ. Labia stulti miscẽt se rixis: ⁊ os eius iurgia puocat. Os stulti cõtritio eiꝰ: ⁊ labia ipius ruina aie eiꝰ. Uerba bilinguis q̃si simplicia: ⁊ ipa pueniũt vsq̃ ad interiora vẽtris. ‖ Pigrũ deiecit timor: aie aũt effeminatoꝝ esuriẽt. Qui mollis ⁊ dissolutꝰ ẽ i ope suo: frat ẽ sua opa dissipãtis. Turris fortissima nomẽ dñi: ad ipam currit iustus ⁊ exaltabit. Substãtia diuitis vrbs roboris eiꝰ: ⁊ q̃si murꝰ validꝰ circũdãs eũ. Aũq̃ ꝓterat exaltat cor hois: ⁊ anteq̃ glorificet humiliatur. Qui priꝰ rñdet q̃ audiat: stultũ se esse demõstrat ⁊ cõfusione dignũ. Spũs viri sustẽtat ibecillitatẽ suã: spũs aũt ꝛbo adirascẽdũ facilẽ: q̃s poterit sustinere? Cor prudẽtis possidebit sciẽtiã: ⁊ aurs sapiẽtiũ querit doctrinã. Donũ homi

Iste Xpus nõ habet in he breo.

Iste versus ñ habet in he breo.

B 5.6.a
D 5.15.b
Eccs.5.a
5.10.c
B
I.24.c
Ro.2.b
Piere.9.b
B
C
Ecc.11.a.

nis dilatat viã ei⁹: t assi ꝓncipes spa-
ciũ et facit. Just⁹ prior ē accusator sui:
venit amic⁹ ei⁹ t inuestigabit eũ. Cō-
tradictiões cōprimit sors: t iter poten
tes ꝗs diiudicat. Frater qui adiuuat ā
fre ꝗsi citas firma: t iudicia ꝗsi vectes
D vrbium. De fructu oris viri replebit
vẽter ei⁹: t genimina labioꝝ ipi⁹ satu
rabũt eũ. Mors t vita i manib⁹ lingue:
ꝙ diligũt eã comedẽt fruct⁹ ei⁹. Qui i-
uenit mlierẽ bonã: iuenit bonũ t hau
Iste ihs nõ riet iocũditatem a dño. ‖ Qui expulit
habet in hc mulierẽ bonã expellit bonũ: ꝙ aũt te-
brco net adulterã stult⁹ ẽ t insipiẽs. Cũ ob
secrationib⁹ loqt pauꝑ: t diues effabi
tur rigide. Vir amicabilis ad societa-
tẽ: magis amic⁹ erit ꝙ frater. XIX
B Elior ẽ pauꝑ ꝙ ambulat i sim-
Ps.28.a plicitate sua: ꝙ diues torquẽs
labia sua t insipiẽs. Ubi nõ est
sciẽtia ibi nõ ẽ bonũ: t ꝙ festin⁹ ẽ pe-
dib⁹ offendet. Stultitia hois supplan
tat gressus ei⁹: t ꝛ deũ feruet aio suo.
Diuitie addũt amicos plũmos: a pau-
Dasi.13.e pe aũt hi ꝗs habuit separant. ‖ Testis
falsus nõ erit ipunit⁹: t ꝙ mẽdacia loq
Ro.2.b tur nõ effugiet. Multi colũt psonã po
Jac.2.b tẽtis: t amici sũt dona tribuẽtꝛ. Frẽs
hois paupis oderũt eũ: insup t amici
B pcul recesserunt ab eo. Qui tñ verba
sectat nihil habebit: ꝙ aũt possessor ẽ
mẽtis diligit aiaꝫ suã: t custos prudẽ
tie inuenier bona. Falsus testis nõ erit
ipunit⁹: t ꝙ loqt mẽdacia ꝓibit. Nõ
decẽt stultũ diuitie: nec ꝓũ dominari
ꝓncipib⁹. Doctrina viri ꝑ paciẽtiã no
scit: t gꝛia ei⁹ ẽ iniq ꝓtergredi. Sicut
fremit⁹ leonis: ita t regꝛ ira: t sic ros
Ps.27.c sup herbã ita t hilaritas ei⁹. Dolor pa
tris fili⁹ stult⁹: t tecta iugiter pstillan
tia litigiosa mulier. Dom⁹ t diuitie dã
tur a parentib⁹: a dño aũt ꝓprie uxor
C prudẽs. Pigredo imittit somnũ: t aia
dissoluta esurier. Qui custodit mãdatũ
custodit aiam suã: ꝙ autẽ negligit viã
suã mortificabit. Venerat dño ꝙ mise
ret pauꝑis: t vicissitudinẽ suã reddet
ei. Erudi filiũ tuũ ne desperes: ad inf-
fectionẽ aũt ei⁹ ne ponas aiam tuaꝫ.
Qui ei ipatiẽs ẽ sustinebit dãnũ: t cũ
rapuerit: aliud apponet. Audi cõsiliũ
t suscipe disciplinã: vt sis sapiẽs i no-
uissimis tuis. Multe cogitatiões i cor
de viri: voluntas aũt dñi i eternũ ꝓma-

nebit. Hõ indigẽs misericos ẽ: t me
lior ẽ pauꝑ iust⁹ ꝙ vir medax. Timor
dñi ad vitã: t i plenitudine cõmorabi
tur absq visitatiõe pessimi. Abscõdit
piger manũ suã sub ascella: nec ad os
suũ applicat eã. Pestilente flagellato
stult⁹ sapiẽtior erit: si aũt corripueris
sapiẽtẽ intelliget sapiẽtiã. Qui affligit
patrẽ t fugit mrez: ignominiosus eri
t infelix. Non cesses audire fili doctri
nã: nec ignores ꝓmones sciẽtie. Testis
iniqu⁹ derider iudiciũ: t os impioꝝ
devorat iniqtatẽ. Parata sũt derisor
b⁹ iudicia: t mallei pcutientes stulto-

L Uxuriosa (rũ corporib⁹. XX
res vinũ: t tumultuosa ebriet
Quicũq his delectat: nõ erit
sapiẽs. Sicut rugit⁹ leonis: ita t ter-
ror regis: ꝙ ꝓvocat eũ peccat in aiam
suã. Honor ẽ hoi ꝙ separat se a cõtẽto
nib⁹: oẽs aũt stulti cõmiscẽt cõtume-
liꝫs. Propt frigus piger arare noluit:
mẽdicabit ꝙ estate t nõ dabit illi. Si
cut aq ꝓfunda: sic cõsiliũ i corde viri
sed hõ sapiens exhauriet illud. Multi
hoies misericordes vocãt: virũ aũt fi-
delẽ ꝗs inueniet? Just⁹ ꝙ ambulat i sim
plicitate sua: beatos post se filios reli-
quit. Rex ꝙ sedet i solio iudicij: dissi-
pat oẽ malũ intuitu suo. ‖ Quis põt di
cere: mundũ ẽ cor meũ: pur⁹ ũ a pcõe
Pondus t põdus: mẽsura t mensura:
vtrũq abominabile ẽ apud deũ. Ex stu
dijs suis intelligit puer: si munda t re-
cta sint opa ei⁹. Aurũ audientẽ t ocu-
lũ videntẽ: dñs fecit vtrũq. Noli dilige
re somnũ: ne te egestas opprimat. Ape
ri oculos tuos t saturare panib⁹. Ma
li est malũ ẽ: dicit ois emptor: t cũ re-
cesserit tũc gliabit. Est aurũ t multitu
do gẽmarũ: vas aũt ꝓciosũ labia scien
tie. Tolle vestimẽtũ ei⁹ ꝙ fideiussor ex Ps.27.b
titit alieni: t ꝓ extraneis aufer pign⁹
ab eo. Suauis ẽ hoi panis mẽdacij: t
postea implebit os ei⁹ calculo. Cogita
tiones cõsiliꝫ roborãt t gubernaculis
tractãda sũt bella. Ei ꝙ revelat myste-
ria: t ãbulat fraudulẽter: t dilatat la-
bia sua ne cõmiscearꝫ. ‖ Qui maledicit
ꝓri suo t mri: extinguet lumẽ ei⁹ i me
dijs tenebris. Hereditas ad quã festi-
nata in ꝓncipio: in nouissimo bñdictio
ne carebit. ‖ Ne dicas reddam malũ ꝓ
malo: expecta dñm t liberabit te. Ab,

ominatio ē apud deū pōdus ⁊ pōdus: ſtatera doloſa nō ē bona. B dño dir- guūt greſſus viri: q̄s aūt holim intel- gere pōt viā ſuā? Ruina ē hoi deuora re ſāctos: ⁊ poſt vota retractare. Diſſi- pat impios rex ſapiēs: ⁊ incuruat ſup eos fornicē. Lucerna dñi ſpiraculū ho minis: q̄ inueſtigat oīa ſecreta vētris. Miſericordia ⁊ veritas cuſtodiunt re gem: ⁊ roborat clemētia thron⁹ eius. Exultatio iuuenū fortitudo eor⁹: ⁊ di gnitas ſenū canicies. Liuor vulneris abſterget mala: ⁊ plage i ſecretioribus ventris. XXI Sicut diuiſio (nes aq̄rū ita cor regis in manu dñi: q̄cūq̄ voluerit iclinabit il lud. Oīs via viri recta ſibi videt: ap pēdit aūt corda dñs. Facere miſericor- diā ⁊ iudiciū: magis placēt dño q̄ vi ctime. Exaltatio oculor⁹ ē dilatio cor- dis: lucerna impior⁹ peccm̄. Cogitatiōes robuſti ſemp i abūdātia: oīs aūt piger in egeſtate ē. Qui cōgregat theſauros lingua mēdacij van⁹ ⁊ excors ē: ⁊ im- pinguet ad laq̄os mort⁹. Rapine impio rū detrahēt eos: q̄ noluerūt facere iu- diciū. Peruerſa via viri aliena ē: q̄ āt mūdus ē rectū op⁹ ei⁹. Meli⁹ ē ſedere in angulo domat⁹: q̄ cū muliere liti- gioſa ⁊ i domo cōmuni. Alia ipū deſi- derat malū: nō miſerebit̄ p̄ximo ſuo. Multato peſtilente ſapiētior erit par vulus: ⁊ ſi ſecuer⁹ ſapiētiā ſumet ſciēti- am. Excogitat iuſt⁹ de domo impi: vt detrahat impios a malo. Qui obturat aurē ſuā ad clamorē pauperis: et ipſe clamabit ⁊ nō exaudiet. Mun⁹ abſcō dit̄ extinguit iras: ⁊ domū in ſinu in dignatiōnē maximā. Gaudiū iuſto ē facere iudiciū ⁊ pauor operantib⁹ iniq̄- tatē. Vir q̄ errauerit in via doctrine: in cetu gigantū cōmorabit̄. Qui dili- git epulas i egeſtate erit: q̄ amat vinū ⁊ pinguia n̄ ditabit̄. P̄ro iuſto dabit̄ impius: ⁊ p̄ recto iniqu⁹. Meli⁹ ē ha- bitare in tra deſerta: q̄ cū muliere rixo- ſa ⁊ iracūda. Theſaur⁹ deſiderabilis ⁊ oleū i habitaculo iuſti: ⁊ imprudēs hō diſſipabit illud. Qui ſequit̄ iuſticiā et miſericordiā: inueniet vitā: iuſticiā ⁊ glo riā. Ciuitatē fortiū aſcēdit ſapiēs: de- ſtruitq̄ robur fiducie ei⁹. Qui cuſto- dit os ſuū ⁊ linguā ſuā: cuſtodit ab an guſtiis aiam ſuā. Superbus ⁊ arrogās vocat̄ indoct⁹: q̄ in ira operat̄ ſtultiā. Deſideria occidūt pigrū: noluerūt enī q̄cq̄ man⁹ ei⁹ operari. Tota die cōcu piſcit ⁊ deſiderat: q̄ aūt iuſt⁹ ē tribuet ⁊ nō ceſſabit. Hoſtie impior⁹ abominabi les q̄ offerūt ex ſcelere. Teſtis mēdax pibit: vir obediēs loq̄t victoriā. Vir impius p̄caciter obfirmat vultū ſuū: q̄ aūt rect⁹ ē corrigit viā ſuā. Nō ē ſa- pientia: nō ē prudētia: nō ē cōſiliū cō- tra dñm. Equ⁹ parat̄ ad diē belli: do min⁹ aūt ſalutē tribuit. XXII A Eli⁹ eſt nomē bonū q̄ diuitie multe: ſup argētū ei ⁊ aur⁹ gr̄a bona. Diues ⁊ paup⁹ obuiauerūt ſibi: vtriuſq̄ operator ē dñs. Callidus videt malū: ⁊ abſcēdit ſe: innocēs ptrāſiūt ⁊ afflict⁹ eſt dāno. Finis modeſtie timor dñi: diuitie ⁊ gl̄a ⁊ vita. Arma ⁊ gla. dij in via peruerſi: cuſtos aūt aie ſue lon ge recedit ab eis. Prouerbiū ē: adole- ſcēs iux⁹ viā ſuā etiā cū ſenuerit nō re cedet ab ea. Diues pauperib⁹ imperat: ⁊ q̄ accipit mutuū ſu⁹ eſt fenerātis. Qui B ſeminat iniq̄tatē metet mala: ⁊ virga ire ſue cōſumabit̄. ‖ Qui p̄u⁹ ē ad mi Eccli.31.c ſericordiā b̄ndicet̄: de panib⁹ ſuis dedit pauperi. ‖ Victoriā ⁊ honorē acq̄ ret q̄ dat munera: aiam aūt aufert ac- cipientiū. Effce deriſorē ⁊ exibit cū eo iurgiū: ceſſabuntq̄ cauſe ⁊ cōtumelie. Qui diligit cordis mūdiciā: p̄pter gra tiā labior⁹ ſuor⁹ habebit amicū regem. Oculi dñi cuſtodiūt ſcientiā: ⁊ ſupplan tant̄ verba iniq̄. Dicit piger: leo ē foris i medio platearū occidēdus ſum. Fo- Ier.23.c uea p̄funda os aliene: cui irat⁹ eſt dñs incidet in eā. Stultitia colligata ē in C corde pueri: ⁊ virga diſcipline fugabit eā. Qui calumniat̄ pauperē vt augeat diuitias ſuas: dabit ipſeditiori ⁊ ege- bit. Fili mi inclina aurē tuā: ⁊ audi verba ſapiētiū. Appone aūt cor ad doctri nā meā: q̄ pulchra erit tibi cū ſuauerit eā in vētre tuo. Et redūdabit i labīs tuis: vt ſit i dño fiducia tua. Vñ ⁊ oñ- dā eā tibi hodie. Ecce deſcripſi eā tibi tripliciter in cogitationib⁹ ⁊ ſcientia: vt oſtēderē tibi firmitatē ⁊ eloq̄a veri tat̄: rñdere ex eis illis: q̄ miſerunt te. Nō facias violētiā paupi qr paup eſt: D neq̄ cōteras egenū in porta: qr iudica Leui.19. bit dñs cām ei⁹: ⁊ cōfiget eos q̄ cōfixe- rūt aiam ei⁹. Noli eſſe amic⁹ hoi iracūd

Iſte Ihūs nō habet in hebreo

do: nec̄ ibules cū viro furioso: ne forte discas semitas eius: et sumas scandalū aie tue. Noli eē cū his q̄ defigūt manū suas: et qui vades se offerūt p debitē. Si ei nō habes vñ restituas: q̄d causē ē vt tollas opimētū de cubili tuo? Ne trāsgrediaris t̄minos antiq̄s: q̄s posuerūt p̄res tui. Uidisti virū velocē i opere suo: coram regib⁹ stabit: nec erit ap̄ igno

B Quando sederis (biles. XXIII
q vt comedas cū p̄ncipe: diligenter attēde q̄ sūt apposita ap̄ facie tuā: et statue cultrū i gutture tuo: si tū habes i p̄tāte aiam tuā. Ne desideres de cibis eius: in q̄ ē panis mēdacij. Noli laborare vt diteris: sz p̄udentie tue pone modū. Ne erigas oculos tuos ad opes q̄s ñ potes habere: qr faciēt sibi pēnas q̄si aq̄le et volabūt i celū Ne comedas cū hoie iuido: et ne desideres cibos eius: qm̄ i similitudinē arioli et

B cōiecturis estimat qđ ignorat Comede et bibe dicet tibi: et mēs eius nō ē tecū. Cibos q̄s comederas euomes: et pdes pulchros sermones tuos. In auribus insipientiū ne loq̄ris: qr despicietē doctrinā eloquij tui. Ne attingas puuloꝝ t̄mīnos: et agrū pupillorū ne introeas. Propinquus ei illorū fortis ē: et ipe iudicabit cū te cām illorū. Ingrediat ad doctrinā coꝝ tuū: et aures tue ad ꝛba sci-

F.31.b entie. Noli subtrahere a puero disci-
Eccl.30.a plinā: si ei pcusseris essi virga: nō morietur. Tu virga pcuties eū: et aiam eius ꝺ inferno liberabis. Fili mi si sapiēs fuerit anim⁹ tu⁹: gaudebit tecū coꝝ meū et exultabūt renes mei cū locuta fuerit recta labia tua. Nō emulet coꝝ tuum pctōres: sz i timore dñi esto tota die: qr habebis spem i nouissimo: et p̄stolatio

C tua nō auferet. Audi fili mi et esto sapiēs: et dirige i via animū tuū. Noli eē in cōuiuijs potatorū: nec i comessationib⁹ eorū q̄ carnes ad vescēdū cōferūt: qr vacātes potib⁹ et dātes symbola cōsumunt: et vestiet pannis dormitatio. Audi patrē tuū q̄ genuit te: et ne cōtēnas cū senuerit mater tua. Ueritatem eme: et noli vēdere sapiam et doctrinā et itelligētiā. Exultat gaudio p̄ iusti: q̄ sapiētē genuit: letabit in eo. Gaudeat p̄ tu⁹ et mr tua: et exulter q̄ genuit te. Prebe fili mi coꝝ tuū mihi: et oculi tui vias meas custodiāt. Fovea ei p̄ssa ē meretrix: et puteus angust⁹ aliena Insidiat i via q̄si latro: et q̄s ꝺcautos viderit interficiet. Cui ve: cui⁹ patri ve cui rixe: cui fouee: cui sine cā vulnera cui suffossio oculorū? Nonne his q̄ cōmorant i vino: et studēt calicib⁹ epotā dis? Ne intuearis vinū q̄n flauescit: cū splēduerit in vitro color ei⁹. Ingredit blāde et i nouissimo mordebit vt coluber: et sicē regul⁹ venena diffūder. Oculi tui videbūt extraneas: et cor tuū loq tur quersa. Et eris sicut dormiēs i medio mari: et q̄si sopit⁹ gubernator amissō clauo: et dices: Uerberauerūt me sz nō dolui: traxerūt me et ego nō sensi. Q̄n euigilabo: et rursus vina reperiā.

A Ne emuleris viros XXIIII
n malos nec desideres eē cū eis: qr rapinas meditat mēs eorū et fraudes labia eorū loquunt. Sapia edificabit dom⁹: et prudētia roborabi tur. In doctria replebūt cellaria: vni uersa substātia p̄ciosa et pulcherrima. Uir sapiēs fortis ē et vir doct⁹ robust⁹ et valid⁹: qr cū dispositiōe init bellū: et erit sal⁹ vbi multa cōsilia sūt. Excelsa stulto sapia: i porta nō aperiet os suū. Qui cogitat mala facere: stult⁹ vocabi tur. Cogitatio stulti pctm̄ ē: et abomi natio hoim detractor. Si desperaueris in die angustie: iminuet fortitudo tua. Erue eos q̄ ducunt ad mortē: et q̄ trahūt ad interitū liberare ne cesses. Si dixeris nō supperūt: q̄ inspector cordis ipse intelligit: et seruatorē aie tue, nihil fallit: reddetq̄ hoi iuxta opa sua. Come fili mi mel quia bonū est: et fauū dulcissimū gutturi tuo. Sic et doctrina sapie aie tue: quā cū inueneris: habebis in nouissimis spē et spes tua nō pibit. Ne insidieris et q̄ras impietatē i domo iusti: nec vastes requiē eius. Septies ei i die cadet iust⁹ et resurget: impij aūt corruēt i malū. Cū ceciderit inimic⁹ tu⁹ ne gaudeas: et i ruina eius ne exultet cor tuū: ne forte videat dñs et displiceat ei: et auferat ab eo irā suā. Ne cōtēdas cū pessimis: nec emuleris impios: qm̄ nō habēt futurorū spem mali: et lucerna impiorū extinguet. Time dñm fili mi et regē: et cū detractoribus nō cōmiscearis. Q̄n repente cōsurget ꝓditio eorū: et ruinā vtriusq̄ q̄s nouit? Hec q̄q̄ sapientib⁹. ¡Cognoscere p̄sonā

a iudicio nō est bonū. Qui dicūt impio iustus es: maledicēt eis ppli: t detestabunt eos trib⁹. Qui arguūt eū laudabūt: t sup eos veniet bñdictio. Labia deosculabit qui recta ꝛba rñdet. Purpura foris op⁹ tuū: t diligēter exerce agrū tuū: t postea edifices domuz tuā. Ne sis testis frustra ꝛ primū tuū: ne lactes quēq; labijs tuis. Ne dicas ppō fecit mihi sic faciā ei: t reddā vnicuiq; ꝑm opus suū. Per agrū hois pigri trāsiui t ꝑ vineā viri stulti. Et ecce totū repleuerāt vrtice: t operuerāt superficiē ei⁹ spine: t maceria lapidū destructa erat. Qō cū vidissem posui i corde meo: t exemplo didici disciplinā. Usq; quo piger dormies: vsq; quo de somno cōsurges? Parū inquā dormies: modicum dormitabis: pauxillū manus cōseres vt quiescas: t veniet tibi ām sicut cursor egestas tua t mendicitas quasi vir armatus. XXV

b Hec quoq; parabole salomonis: quas trāstulerunt viri ezechie regis iuda. Gloria dei ē celare ꝛbm: t gloria regū inuestigare sermonē. Celū sursū t terra deorsū: t cor regū i scrutabile. Auser rubiginē de argēto: t egrediet vas purissimū. Auser ipietatē de vultu regis: t firmabit iustitia thron⁹ ei⁹. Ne gloriosus emineas coram rege: t in loco magnoꝝ ne steteris. Melius ē ei vt dicat tibi ascende huc ām vt humilier coram principe. Que viderūt oculi tui ne ꝓferas i iurgio cito: ne postea emendare nō possis cū dehonestauerit amicū tuū. Cām tuā tracta cū amico tuo: t secretū extraneo ne reueles: ne forte insultet tibi cū audierit: t exprobrare ñ cesset. ‖ Gra t amabilis liberāt: ām tibi serua: ne exprobrabilis fias. Mala aurea i lectis argēteis: q̄ loquit ꝛbū i tpe suo. In auribus aurea t margarita fulgēs: q̄ arguit sapiēs t aurē obedientē. Sicut frigus nius i die messis: ita legat⁹ fidelis ei q̄ miserit eū: aiam ipius refocillare facit. Nubes t vēt⁹ t pluuie nō sequentes: vir gloriosus t ꝑ missa nō cōplēs. Patiens lenit princeps: t lingua mollis cōfringet duritiā. Mel inuenisti: comede qd sufficit tibi: ne forte satiat⁹ euomas illud. Subtrahe pedē tuū de domo primi tui: neq; satiat⁹ oderit te. Jaculū t gladi⁹ t sagitta acuta: hō q̄ loquit ꝛ primū suū falsum testimoniū. Dens putridus t pes lassus: q̄ spera sup infideli in die angustie: t amittit palliū i die frigoris. Acetū in nitro q̄ cātat carmina cordi pessimo. ‖ Sicut tinea vestimēto t vermis ligno: ita tristicia viri nocet cordi. Si esurierit inimic⁹ tu⁹ ciba illū: si sitit da ei aquā bibere. Prunas ei congregabis sup caput ei⁹ t dns reddet tibi. Uēt⁹ aquilo dissipat pluuias: t facies tristis linguā detrahentē. Melius est sedere in angulo domatis: q̄ cū muliere litigiosa: t i domo cōmuni. Aqua frigida aie sitienti t nūcius bon⁹ de terra longinq̄. Fons turbatus pede t vena corrupta: iustus cadēs coram impio. Sicut q̄ mel multū comedit nō est ei bonū: sic q̄ scrutator est maiestatis opprimet a gloria. Sic vrbs patens t absq; muroꝝ ambitu: ita vir q̄ nō potest in loquēdo cohibere

Q Uomo (re spiritū suū. XXVI

q do nix in estate: t pluuie i messe: sic indecēs est stulto gloria. Sicut auis ad alta trāsuolās: t passer quolibet vadēs: sic maledictū frustra platū in quēpiā supueniet. Flagellū equo t camus asino: t virga in dorso iprudentiū. Ne respōdeas stulto iuxta stulticiā suaz: ne efficiaris ei similis. Rñde stulto iux stulticiā suā: ne sibi sapiens esse videat. Claudus pedibus t iniq̄tatē bibēs: q̄ mittit verba ꝑ nūcium stultū. Quō pulchra⁹ frustra habet claudus tibias: sic indecēs ē in ore stultoꝝ parabola. Sicut q̄ mittit lapidē i acerū mercurij: ita q̄ tribuit insipienti honorē. Quomodo si spina nascat i manu temulēti: sic parabola i ore stultoꝝ. Judicium determinat causas: t q̄ imposuit stulto silentiū iras mitigat. Sicut canis qui reuertit ad vomitum suū: sic imprudēs qui iterat stulticiā suā. Uidisti hoiem sapiētē sibi videri magis illo spē habebit insipiēs. Dicit piger leo est in via: t leena i itinerib⁹. Sicut ostiū vertit in cardine suo: ita piger i lectulo suo. Absc̄odit piger manū sub ascella sua: t laborat si ad os suum eas cōuerterit. Sapiētior sibi piger videt: septē viris loquētib⁹ sniam. Sicut q̄ appēdit aurib⁹ canē: sic q̄ trāsit t ipatiēs cōmiscet rixe alteri⁹. Sicut noxi⁹ ē q̄ mittit sagittas t lanceas

Iste versus habet in hebreo Ro.21.

D

ē.21.b

Eccl.5.c

B

2.Pe.2.b

C

ē.19.b

in morte: ita vir q̄ fraudulenter uocet amico suo: t cū fuerit deph̄ēsus dicet:
Eccli.28.b ludēs feci. ‖ Cū defecerit ligna extingue tur ignis: t susurrone subtracto: iurgia cōq̄escūt. Sicut carbones ad pru nas t ligna ad ignē: sic hō iracundus suscitat rixas. Uerba susurrōis q̄si simplicia: t ip̄a pueniūt ad itima cordis.
D Quō si argento sordido ornare velis vas fictile: sic labia tumētia cū pessimo corde sociata. Labijs suis intelligitur inimic⁹: cū i corde tractauerit dolos. Q̄n submiserit vocē suā ne crediderīs ei: q̄m septē nequitie sūt i corde illius. Qui operit odiū fraudulēt: reue-
Eccls.10.b labit malitia ei⁹ in p̄cilio. ‖ Qui fodit
Eccli.27.d fouea incidet i eā: t q̄ voluit lapidē reuertet ad eū. Lingua fallax si amat veritatē t os lubricū opat ruinas.

AN gloriet in crasti- XXVII
nū ignorās q̄ supuētura pariat dies. Laudet te alien⁹ et nō os
Eccli.22.b tuū: extraneus t nō labia tua. Graue est saxū t onerosa arena: sz ira stulti vtroq̄ grauior. Ira nō habet misericordiā nec erūpēs furor: t ipetū cōcitati ferre q̄s poterit? Melior ē manifesta correctio: q̄ amor abscōditus. Meliora sunt vulnera diligētis: q̄ fraudulēta osculaJob.6.b odiētis. Aia saturata calcabit fauū: t aia esuriēs etiā amara p dulci sumet Sicut auis trāsmigrās ō nido suo: sic
B vir q̄ derelinq̄t locū suū. Unguento et varijs odoribus delectat cor: t bonis amici cōsilijs aia dulcorat. Amicū tuū t amicū p̄ris tui ne dimiseris: t dō mū fratris tui ne ingrediar̄ i die afflictionis tue. Melior est vicinus iux̄: q̄ frater p̄cul. Stude sapie fili mi t letifica cor meū: vt possis exp̄brāti rūdere sermonē. Astut⁹ videns malū abscōdit⁹ ē: puuli trāseūtes sustinuerūt di-
E.20.c spēdia. Tolle vestimētū ei⁹ q̄ spopondit p extraneo: t p alienis aufer ei pi
C gn⁹. Qui bñdicit p̄rimo suo voce grādi de nocte cōsurgēs: maledicēti simil
E.16.b erit. Tecta p stillātia i die frigoris t litigiosa mulier cōpant. Qui retinet eā q̄si q̄ vētū teneat: t oleū dextre sue euacuet. Ferrū ferro exacuit' t hō exacuit faciē amici sui Qui custat ficū comedet fructū ei⁹: t q̄ custos ē dñi sui glificabit. Quō in aq̄s resplēdēt vult⁹ p̄spicientiū: sic corda hoim manifesta sunt p̄udētib⁹. Infern⁹ t p̄ditio nūq̄ replē tur: sic t oculi hoim insatiabiles. Quō p̄bat in cōflatorio argētū t i fornace aurū: sic p̄bat hō ore laudāt'. ‖ Cor iniq̄ inq̄rit mala: cor aūt rectū inq̄rit sciam. Si cōtuder̄ stultū i pila q̄si pisanas feriēte desup pilo: si auferet abeo stultitia ei⁹. Diligēter agnosce vultū pecoris tui: tuosq̄ greges cōsidera. Nō em̄ habebis iugit ptātē: sz corona tribuet tibi i generatione t generationē. Apta sunt p̄ata t appuerūt herbe virētes: t collecta sūt fena ō montib⁹. Agni sūt ad vestimentū tuū t hedi ad agri p̄ciū. Sufficiat tibi lac capraꝝ in cibos tuos t i necessaria dom⁹ tue: et ad victū ancillis tuis. XXVIII

FUgit impi⁹ nemine p̄sequēte: iust⁹ aūt q̄si leo cōfidens absq̄ terrore erit. Propter pcā terre multi p̄ncipes ei⁹: t p̄ hois sapiam t horū sciam q̄ dicūt: vita ducis lōgior erit. Uir paup calūnias pauper: similis ē hymbri vehemēti i q̄ parat fames. Qui derelinquūt legē: laudāt impiū: q̄ custodiūt succēdunt ꝫ eū. Uiri mali nō cogitāt iudiciū: q̄ aūt inq̄rūt dñm animaduertūt oia. Melior ē pauper ambulās i simplicitate sua: q̄ dives i
B p̄auis itinerib⁹. Qui custodit legē filius sapiēs ē: q̄ aūt cōmēsatores pāscit cōfundit p̄rem suū. Qui coaceruat diuitias vsuris t fenore liberali: i paupes res cōgregat eas. Qui declinat aures suas ne audiat legē: oro ei⁹ erit execrabilis. Qui decipit iustos i via mala: in interitu suo corruet: t simplices possidēbūt bona ei⁹. Sapiēs sibi videt vir dives: paup aūt p̄udēs scrutabit eū. In exultatione iustoꝝ multa gloria ē: regnātib⁹ impijs ruine hoim. Qui abscōdit scelera sua nō diriget: q̄ aūt confessus fuerit t reliq̄rit ea misericordiam consequet.
C Beat⁹ hō q̄ semp ē pauid⁹: q̄ vero mētis est dure: corruet in malū. Leo rugiēs t vrsus esuriēs: p̄nceps impi⁹ sup pulū paupere. Dux indigēs prudentia: multos opp̄imet p calūniā: q̄ aūt odit auaritiā lōgi fiēt dies ei⁹. Uoluem q̄ calūniat aie sāguinē: si vsq̄ ad la-
C cū fugerit neino sustinet. Qui ābulat simpliciter salu⁹erit: q̄ puersis gradib⁹ vnus cōcidet semel. Qui opat terrā suā satiabit panib⁹: q̄ aūt sectat ociū replē

bīē egestate. Uir fidēs multū laudabīt
qui ăt festinat ditari: nō erit inocens.
Qui cognoscit i iudicio facīē nō bñ fa
cit: iste ꝛ p bucella panis deserit ꝟitatē. Uir ꝙ festinat ditari ꝛ alīs inuidet
ignorat ꝙ egestas superueniet ei. Qui
corripit hoiez: gr̄az postea inueniet apō
me: magꝭ ꝙ ille ꝙ lingue blādimēta deci
pit. Qui subtrahit aliq̄d a pr̄e suo vl a
mr̄e: ꝛ dicit: ꝯ nō esse pctm: pticeps ho
micide est. Qui se iactat ꝛ dilatat: iur-
gia ꝯcitat: ꝙ ꝟo sperat i dn̄o saluabīt.
Qui ꝟidit i corde suo stult⁹ ē: ꝙ ăt gra
dīt sapienter ipe laudabitur. Qui dat
pauꝑi nō indigebit: ꝙ despicit deꝑcan
tē sustinebit penuriā. Cū surrexerit im
pī⁹ abscōdēt hoies: cū illi perierit: mul
tiplicabūtur iusti. XXIX

V Iro ꝙ corripientē dura ceruice
ꝓtemnit: repētin⁹ ei supueniet
interit⁹: ꝛ eī sanitas nō seq̄t. In mul-
tiplicatiōe iustoꝝ letabīt vulg⁹: cū im
pī⁹ sūpserint ꝓncipatū gemet ꝓpls Uir
ꝙ amat sapiam letificat pr̄em suū: qui
aūt nutrit scortū pdet substantiā. Rex
iust⁹ erigit terrā: vir auar⁹ destruet eā
Homo ꝙ blādis fictisq̄ ꝝmōib⁹ loqui
tur amico suo: rete expandit gressibus
ei⁹. Peccātē virū iniquū inuoluet la-
queus: ꝛ iust⁹ laudabitur atq̄ gaude-
bit. Nouit iust⁹ causā pauperū: impi⁹
ignorat sciētiā. Hoies pestilētes dissi-
pāt ciuitatē: sapiētes vero auertūt fu-
rorē. Uir sapiēs si cū stulto ꝯtenderit:
siue trascat siue rideat: nō inueniet re-
quiē. Uiri sanguinū oderūt simplicē:
iusti aūt querūt aiam ei⁹. Totū spiritū
suū pfert stult⁹: sapiēs differt et refer-
uat in posterū. Princeps ꝙ libēter au-
dit ꝟba mēdacij: oēs ministros habet
impios. Paup et creditor obuiauerūt
sibi: vtriusq̄ illuminator est dns. Rex ꝙ
iudicat in ꝟitate pauꝑes: thron⁹ eius
in eternū firmabīt. Uirga atq̄ correp-
cio tribuit sapiētiā: puer aūt ꝙ dimit-
tit voluntati sue cōfundit matrē suā. In
multiplicatiōe impioꝝ multiplicabūtur
scelera: ꝛ iusti ruinas eoꝝ videbūt.
Erudi filiū tuū ꝛ refrigerabit te: ꝛ da-
bit delitias aie tue. Cū ꝓpheta defece-
rit⁹ ē. Seru⁹ ꝟbis nō pōt erudiri: qz
qđ dicis itelligit: ꝛ rndere cōtēnit. Ui-
dīsti hoiem velocē ad loquendū: stul-
ticia magꝭ sperāda ē q̄ illi⁹ correctio.
Qui delicate a pueritia sua nutrit suū D
suū: postea sentiet eū ꝓtumacē. Uir ira
cūdus ꝓuocat rixas: ꝛ ꝙ ad indignan-
dū facilis ē: erit ad peccādū ꝓcliuior.
Sup̄bū seq̄tur hūilitas: ꝛ humilē spū Job.22.D
suscipiet gl̄ia. Qui cuꝫ fure participat
odit aiam suā: adiurātē audit ꝛ nō in
dicat. Qui timet hoiem cito corruet: ꝙ
sperat i dn̄o subleuabīt. Multi req̄rūt
faciē ꝓncipis et iuditiū a dn̄o egredīt
singlor. Abominātī iusti virū impiū:
ꝛ abominant impī eos ꝙ in recta sūt
via ‖ Uerbū custodiēs fili⁹: ex ꝓditiōez Nō habet
in hebreo
Ꝟba cōgregantis (erit. XXX
filij vomētis. Uisio quā locut⁹ A
ē vir cū ꝙ est de⁹: ꝛ ꝙ deo secum
morāte ꝯfortat⁹ ait: Stultissim⁹ sū vi-
roꝝ: ꝛ sapiētia hoim nō ē mecū. Nō di
dici sapiam: ꝛ noui sciam scrōꝝ. Quis
ascēdit in celū atq̄ descēdit? Quis cō
tinuit spiritū i manib⁹ suis? Quis col-
ligauit aq̄s q̄si in vestimēto? Quis su-
scitauit oēs terminos terre? Qđ nomē
est eius: ꝛ qđ nomen filij eius si nosti?
Dis ꝝmo dei ignit⁹: clypeus est oīb⁹ spe- Ps.118
rantib⁹ in se. Ne addas ꝙcq̄ ꝟbis illi Apo.vlt.D
us ꝛ arguar⁊: inueniarisq̄ mēdax. Duo
rogaui te: ne deneges mihi ant̄q̄ moꝛ-
ar. Uanitatē ꝛ ꝟba mēdacia lōge fac
a me. Mēdicitatē ꝛ diuitias ne dede- B
ris mihi: tribue tm̄ victui meo necessa
ria: ne forte satiat⁹, illiciar ad negādū
ꝛ dicā: q̄s ē dn̄s: aut egestate cōpulsus
furer ꝛ p iurē nomē dei mei. Ne accu-
ses seruū ad dn̄m suū: ne forte maledi-
cat tibi ꝛ corruas. Generatio ꝙ pr̄i suo
maledicit: ꝛ ꝙ mr̄i sue nō bñdicit. Ge-
neratio ꝙ sibi mūda videt: ꝛ tm̄ nō ē lo
ta a sordib⁹ suis Generatio cui⁹ excelsi
sūt oculi: et palpebre ei⁹ in alta surre-
cte. Generatio ꝙ p dētib⁹ gladios ha-
bet ꝛ cōmādit molarib⁹ suis vt come-
dat inopes ꝺ terra: ꝛ pauꝑes ex hoib⁹.
Sanguisuge due sūt filie: dicētes affer
affer. Tria sūt insaturabilia ꝛ q̄rtū qđ S.17.c C
nunq̄ dicit sufficit. Infern⁹ ꝛ os vul-
ue et terra ꝙ nō satiat aq̄. Ignis vero
nūq̄ dicit sufficit. Oculū ꝙ subsannat
pr̄em ꝛ ꝙ despicit partū mr̄is sue: suffo
diant eū corui de torrentib⁹: ꝛ come-
dant eū filie aq̄le. Tria sunt difficilia
mihi: ꝛ quartū penit⁹ ignoro. Uiā aq̄-
le in celo: viā colubri sup̄ petrā: viam

nauis in medio mari: ⁊ vīā viri i'adolescētia. Talis est ⁊ via mulieris adultere q̄ comedit: ⁊ tergens os suū dicit: Nō sū opata malū. Per tria mouetur terra: ⁊ q̄rtū nō nō pōt sustinere. Per seruū cū regnauerit: ꝑ stultū cū saturat⁹ fuerit cibo: ⁊ ꝑ odiosam mulierē cū in mr̄imonio fuerit assūpta: ⁊ ꝑ ancillaz
D cuz fuerit heres dñe sue. Quattuor sūt minima terre: ⁊ ipa sūt sapiētiora sapi
B.6.a entib⁹ Formice ꝑ infirm⁹: q̄ ꝓparat in messe cibū suū. Lepuscul⁹ plebs iualida: q̄ collocat i petra cubile suū. Regē locusta nō habet: et egredit vniūsa ꝑ turmas suas. Stellio manib⁹ nitit: ⁊ morat i edib⁹ regū. Tria sūt que bñ gradiūt: ⁊ q̄rtū nō incedit feliciť. Leo fortissim⁹ bestiaz: ad nulli⁹ pauebit occursū. Gall⁹ succinct⁹ lūbos suos ⁊ aries: nec ē rex q̄ resistat ei: ⁊ q̄ stult⁹ apparuerit: postq̄ eleuat⁹ ē in sublime. Si esū intellexisset: ori suo iposuisset manū. Qui aūt fortiter ꝓmit vbera ad eliciēdū lac: exꝓmit butyrū: ⁊ q̄ vehemēter emūgit: elicit sāguinē: ⁊ q̄ puocat iras
Ꝓducit discordias. XXXI
V Erba Iamuelis regis. Visio qua erudiuit eū mater sua. Quid dilecte mi? q̄d dilecti vteri mei? q̄d dilecte votoz meoz? Ne dederis mulieribus substātiā tuaz: ⁊ diuitias tuas ad delēdos reges. Noli regib⁹ o Iamuel: noli regib⁹ dare vinū: qz nullū secretū ē vbi regnat ebrietas. Ne forte bibant ⁊ obliuiscāť iudiciorū: ⁊ mutēt causā filioz pauꝑis. Date sicerā merētibus: ⁊ vinū his q̄ amaro sūt alo. Bibant et obliuiscāť egestatis sue et doloris sue
B nō recordēť ampli⁹. Aperi os tuū muto: ⁊ causis oim filioz q̄ ꝑtrāseūt. Aperi os tuū: decerne q̄ iustū ē: et iudica inopem ⁊ pauperē. Aleph. Mulierē fortem q̄s inueniet ꝑcul ⁊ de vltimis finibus ꝑciū ei⁹. Beth. Cōfidit i ea cor viri sui: ⁊ spoliis nō indigebit. Gymel. Reddet ei bonū ⁊ nō malū oībus diēb⁹ vite sue. Deleth. Quesiuit lanā ⁊ linū: et opata ē cōsilio manuū suaz. He Facta est q̄si nauis institoris: de lōge portās panē suū. Uau. De nocte surrexit: deditq̄ ꝓpam domesticis suis et cibaria ancillis suis. Zay. Cōsiderauit agrū et emit eū de fructu manuū suaz plantauit vineā. Heth. Accinxit fortitudine
C

lūbos suos: ⁊ roborauit brachiū suū. Teth. Gustauit ⁊ vidit q̄ bona est negotiatio ei⁹ nō extinguet in nocte lucerna eius. Joth. Manū suaz misit ad fortia: ⁊ digiti ei⁹ apprehēderūt fusū. Caph. Manū suā aperuit inopi: et palmas suas extēdit ad pauperē. Lamech. Non timebit domui sue a frigoribus nimis: oēs enī domestici ei⁹ vestiti sūt duplicibus. Mem. Stragulatā vestem fecit sibi: byssus et purpura indumentū eius. Nun. Nobilis i portis vir ei⁹: q̄n sederit cuz senatoribus terre. Samech. Syndonē fecit ⁊ vēdidit: ⁊ cingulum tradidit chananeo. Ayn. Fortitudo et decor indumētū ei⁹: ⁊ ridebit i die nouissimo. Phe. Os suū aperuit sapie: et lex clemētie in lingua ei⁹. Sade. Cōsiderauit semitas dom⁹ sue: ⁊ panē ociosa nō comedit. Coph. Surrexerūt filij ei⁹ ⁊ beatissimā ꝓdicauerūt: vir ei⁹ ⁊ laudauit eā. Res. Multe filie congregauerūt diuitias: tu supergressa es vniūsas. Syn. Fallax gr̄a ⁊ vana ē pulchritudo: mulier timēs dñm ipa laudabit. Thau. Date ei de fructu manuū suarū: ⁊ laudēt eā i portis opa ei⁹. Explicūt p̄uerbia salomonis. Incipit ꝓlog⁹ sancti Hieronymi in libū Ecclesiasten.

Emini me aūt ꝙ ferme q̄nquēnniū: cū adhuc rome essem et ecclesiasten sācte blesille legerē: vt eā ad ꝓtemptū mūdi hui⁹ puocarē: ⁊ ossie q̄ i mūdo cerneret putaret esse ꝑ nihilo: rogatū ab ea: vt in morē cōmentarioli: obscura queq̄ disserē: vt absq̄ me posset stelligere que legebat. Itaq̄ q̄si in ꝑcinctu nr̄i operis subita morte subtracta ē: ⁊ vbi nō meruim⁹ o paula ⁊ eustochiū talē vite nr̄e habere cōsortē: tāto vulnere tūc ꝑcussus obmutui: nūc in bethleē posit⁹: angustio re videlz ciuitate: ⁊ illi⁹ memorie ⁊ vobis reddo q̄ debeo. Hoc breuiter ammonens ꝙ nulli⁹ auctoritatē secutus sū: sz de hebreo trāsferēs: magis septuaginta interꝓtū ꝓsuetudini me coaptaui: in his dumtaxat q̄ nō multū ab hebraicis discrepabant. Interdū aūt he ⁊ symmachi ⁊ theodotiōis recordatus sū: vt nec nouitate nimia: lectoris studiū deterrerē: nec rursū ꝓtra ꝓscientiā meā fonte veritatis omisso: opinionū riuulos ꝓsectarer. Explicit ꝓlogus

sancti hieronymi. Incipit liber Eccle siastes. Capitm. I

VErba ecclesia stes: filij dauid regis hierusalē. Uanitas vanitatū dixit ecclesiastes: vanitas vanitatū & oia vanitas. Quid habet amplius homo ō vniuerso labore suo q laborat sub sole? Generatio pterit & generatio aduenit: terra aūt i eternū stat. Oritur sol et occidit & ad locū suū reuertit: ibiq renascēs gyrat p meridiē et flectit ad aq̄lonē. Lustrās vniuersa in circuitu pgit spiritus: & i circulos suos reuertit. Oia flumina intrāt i mare: & mare nō redūdat. Ad locū vnde exeūt flumia reuertūt: vt iterū fluant. Cūcte res difficiles: nō pōt eas hō explicare ymone. Nō saturat oculus visu: nec auris auditu implet ur. Quid ē qđ fuit? Ipm qđ futurū ē. Quid est qđ factū est? Ipm qđ faciēdū est. Nihil sub sole nouū: nec valet aliq dicere: ecce hoc recēs est. Jā essit pcessit in seculis q fuerūt aūt nos. Nō est priorū memoria: sed nec eorū q dē postea futura sūt erit recordatio apud eos q futuri sūt in nouissimo. Ego ecclesiastes fui rex isrl in hierlm: & ꝓposui i animo meo q̄rere & inuestigare sapiēter ō oibus q fiūt sub sole. Hanc occupationē pessimā dedit deus filijs hoim: vt occuparēt i ea. Uidi q fiūt cūcta sub sole: & ecce vniuersa vanitas & afflictio spiritus. Peruersi difficile corrigūt: & stultorū infinitus est numerus. Locutus sū in corde meo dicens. Ecce magnus effectus sū: & pcessi oēs sapiētia q fuerūt aūt me i hierlm: & mens mea cōtēplata ē multa sapiēter & didici: dedi q cor meū vt scirē prudētiaz atq doctrinā: errores q & stulticiā. Et agnoui q i his q̄z eēt labor & afflictio spūs: eo q i multa sapiētia multa sit indignatio: & q addit scientiā: addit & laborē. II

DIxi g in corde meo: Uadā et affluam delitijs: & fruar bonis. Et vidi q ꝟ q eēt vanitas. Risū reputaui errorē: & gaudio dixi: Quid frustra deciperis? Cogitaui in corde meo: abstrahere a vino carnē meā: vt animū meū trāsferē ad sapiētiā: deuitarēq stultitiā: donec viderē q̄d eēt vtile filijs hominis: q̄ facto opus est sub sole numero dierū vite sue. Magnificaui opa mea. Edificaui mihi domos & plātaui vineas: feci hortos & pomeria & pseui ea cūcti generis arborib⁹: & extruxi mihi piscinas aq̄rum irrigarē silua lignorum germinātiuz. Possedi seruos & ancillas multāq familiā habui: armenta q̄z et magnos ouiū greges: vltra oēs q fuerūt aūt me in hierlm. Coaceruaui mihi argētū & aurū & substātias regū & puinciaꝝ. Feci mihi cātores & cātatrices et delitias filiorū hoim: cyphos et vrceolos i ministerio ad vina fundēda: et sugressus sū opib⁹ oēs q aūt me fuerūt in hierlm. Sapiētia q̄z pseuerauit mecū: & oia q desiderauerūt oculi mei nō negaui eis: nec phibui cor meū q̄n oī voluptate frueret: & oblectaret se i his q pparauerā. Et hāc rat⁹ sū ptē meā: si vterer labore meo. Cūq me puertissem ad vniuersa opa q fecerāt manus mee: & ad labores in q̄bus frustra sudauerā: vidi in oib⁹ vanitatē & afflictionē animi: & nihil pmanere sub sole. Transiui ad pspiciēdā sapiētiā: erroresq & stultitiā. Quid ē inquā homo vt seq̄ possit regē factorē suū? Et vidi q tātū p cederet sapiētia stultitiam: quātū differt lux a tenebris. Sapiētis oculi i capite eius: stultus i tenebris ambulat. Et didici q vnus vtriusq eēt interitus: & dixi i corde meo: Si vnus & stulti & me⁹ occasus erit: q̄d mihi pdest q maiorē sapiētie dedi operā? Locutusq cū mēte mea: animaduerti q ꝟ q̄z eēt vanitas. Nō enim erit memoria sapiētis sicuti et stulti in ppetuū: & futura tpa oblitione cūcta pariter operient. Moritur doctus sicuti et indoctus: & idcirco taduit me vite mee: videntē mala vniūsa eē sub sole: & cūcta vanitatē & afflictiōez spiritus. Rursus detestatus sum oēm industriā meā qua sub sole studiosissime laboraui habitur⁹ heredē post me quē ignoro vtrū sapiēs an stult⁹ futur⁹ sit: & dominabit in laboribus meis q̄b⁹ desudaui & sollicitus fui. Et ē q̄cq tā meū vanuz? Unde cessaui: renūciauitq cor vltra laborare sub sole. Nā cū ali⁹ laboret i sapiētia & doctrina & sollicitudine hominī ocioso q̄sita dimittit. Et ꝟ q̄z vanitas: & magnū malū. Quid. n. pderit homini ō vniūso labore suo & affli-

C Prou. 17. b

Sap. 18. b

D

ctione ſpſis q̄ ſub ſole cruciat⁹ eſt? Cū-
cti dies ei⁹ doloꝛib⁹ ⁊ erūnis pleni ſūt
1.5.d nec ꝙ noctē mente req̄eſcit. Et ꝟ nōne
vanitas eſt? Nōne meli⁹ ē comedere et
bibere: ⁊ oſtēdere aīe ſue bona de labo
rib⁹ ſuis? Et ꝟ de manu dei eſt. Quis
ita deuoꝛabit: ⁊ delitūſ affluet vt ego?
Homi bono in ꝓſpectu ſuo dedit deus
ſapiaz ⁊ ſcīētiā ⁊ lericiā: peccatoꝛi aūt
dedit afflictionē ⁊ curā ſuꝑfluā: vt ad
dat ⁊ ꝓgreget ⁊ tradat ei q̄ placuit deo
Sed ⁊ ꝟ vanitas ē: ⁊ caſſa ſollicitudo

A Omnia tp̄s habēt (mētis. III
o ⁊ ſuis ſpatijs trāſeūt vniūſa ſb
celo. Tp̄s naſcēdi: ⁊ tp̄s moꝛiē
di. Tp̄s plātādi: ⁊ tp̄s euellēdi qō plā
tatū eſt. Tp̄s occidēdi: ⁊ tp̄s ſanandi.
Tp̄s deſtruēdi: ⁊ tp̄s edificandi. Tp̄s
flendi: ⁊ tp̄s ridēdi. Tp̄s plāgendi: et
tp̄s ſaltādi. Tp̄s ſpargendi lapides: et
tp̄s colligēdi. Tp̄s amplexandi: ⁊ tp̄s
lōge fieri ab amplexib⁹. Tp̄s acq̄rēdi:
⁊ tp̄s perdēdi. Tp̄s cuſtodiendi: ⁊ tp̄s
B abiciēdi. Tp̄s ſcindēdi: ⁊ tp̄s ꝓſuēdi.
Tp̄s tacēdi: ⁊ tp̄s loquēdi. Tp̄s dile-
ctiōis: ⁊ tp̄s odij Tp̄s belli: ⁊ tp̄s pacꝫ
3.1.a Quid ꝟ ampli⁹ hō ō laboꝛe ſuo? Vidi
afflictiōez quā dedit de⁹ filijs hoim vt
diſtēdāt i ea. Cūcta fēc bona i tpe ſuo:
et mūdū tradidit diſputatiōi eoꝝ: vt ñ
ſueniat hō op⁹ qō opat⁹ ē de⁹ ab ini-
tio vſq̄ ad finē. Et cognoui ꝙ nō eſſet
meli⁹ niſi letari: ⁊ facere bñ i vita ſua.

C Omis eſt hō q̄ comedit ⁊ bibit: et videt
bonū ō laboꝛe ſuo: ꝟ donū dei ē. Didi
ci ꝙ oia opa q̄ fecit de⁹ ꝓſeuerēt i ꝑpe-
tuū. Non poſſum⁹ eis q̄cq̄ addere nec
auferre: q̄ fecit de⁹ vt timeat. Qō factū
ē ip̄m ꝑmanet. Que futura ſunt iā fue
rūt: ⁊ de⁹ inſtaurat qō abijt. Vidi ſb ſo
le i loco iudicij iꝓietatē: ⁊ in loco iuſti
cie iniq̄tatē: ⁊ dixi i coꝛde meo: Juſtū
⁊ ip̄iū iudicabit dñs: ⁊ tp̄s oīs rei tūc
erit. Dixi i coꝛde meo ō filijs hoim: vt
ꝓbaret eos de⁹: ⁊ oñderet ſikes eſſe be-
D ſtijs. Idcirco vn⁹ iterit⁹ ē hois ⁊ iumē
toꝝ: ⁊ eq̄ vtriuſq̄ ꝏditio. Sicut moꝛi-
tur hō: ſic ⁊ illa moꝛiūt. Siliter ſpirāt
oia: ⁊ nihil hz hō iumēto amplius. Cū
cta ſubiacēt vanitati: ⁊ oīa ꝑgūt ad
vnū locū. De ꝛra facta ſūt: ⁊ i terrā pa-
riter reuertūt. Quis nouit ſi ſpūs fili-
oꝛū adā aſcēdat ſurſū: ⁊ ſi ſpūs iumen
toꝝ deſcēdat deoꝛſum? Et deph̄edi ni

hil eē meli⁹ q̄ letari hoiez i ope ſuo: et
hāc eē ꝑtem illi⁹. Quis enī eū adducet
vt poſt ſe futura cognoſcat? IIII

A Ḗrti me ad alia ⁊ vidi calūnias
q̄ ſub ſole gerunt: ⁊ lachrymas
innocētiū ⁊ neminē ꝓſolatoꝛē:
nec poſſe reſiſtere eoꝝ violētie: cūctoꝙ
auxilio deſtitutos. Et laudaui magis
mortuos q̄ viuētes: ⁊ feliciozē vtroq̄
iudicaui q̄ necdū nat⁹ ē: nec vidit ma
la q̄ ſb ſole fiūt. Rurſū ꝓſpexi⁹ ſū oēs
labozes hoim: et iduſtrias animaduerti
patere inuidie ꝑimi. Et i hoc ꝟ vani
tas: ⁊ cura ſuꝑflua eſt. Stult⁹ cōplicat
manus ſuas ⁊ comedit carnes ſuas di
cēs: Melioz ē pugill⁹ cū req̄e: q̄ plena
vtraq̄ man⁹ cū laboꝛe ⁊ afflictiōe ani
mi. Cōſiderās repperi ⁊ aliā vanitatem
ſub ſole. Un⁹ ē ⁊ ſcōm nō hz: nō filiū:
nō fratrē: ⁊ tñ laboꝛare non ceſſat: nec
ſatiāt oculi ei⁹ diuitijs: nec recogitat
dicēs: Cui laboꝛo: ⁊ fraudo aiam meā
bonis? In ꝟ q̄z vanitas eſt: ⁊ afflictio
peſſima. Meli⁹ ē ꝟ duos eē ſic q̄ vnū:
hūt enī emolumētū ſocietatis ſue. Si
vn⁹ ceciderit: ab altero fulciet ‖ te ſoli
qz cū ceciderit nō habet ſubleuātē ſe.
Et ſi doꝛmierint duo fouebūt mutuo.
Un⁹ quō calefiet? Et ſi q̄ſpiam ꝓualue
rit ꝟ vnū: duo reſiſtūt ei. Funicul⁹ tri-
plex difficile rūpit. Melioꝛ ē puer pau
per ⁊ ſapiēs rege ſene ⁊ ſtulto: q̄ neſcit
ꝓuidere in poſterū: q̄ de carcere cathe-
niſq̄ iterdū q̄s egrediatur ad regnū: ⁊
ali⁹ nat⁹ i regno inopia ꝓſumat. Vidi
cūctos viuētes: qui ambulāt ſub ſole
cū adoleſcēte ſcōo: q̄ ꝓſurget ꝑ eo. In-
finit⁹ numer⁹ eſt ꝑti oim q̄ fuerūt aū
eū: ⁊ q̄ poſtea futuri ſūt nō letabūt in
eū: ⁊ q̄ poſtea futuri ſūt nō letabūt in
eo. Sz ⁊ ꝟ vanitas ⁊ afflictio ſpūs. Cu-
ſtodi pedē tuū ingrediēs domū dei: et
appropiq̄ vt audias. Multo enī meli-
oꝛ ē obediētia q̄ ſtultoꝝ victime: qui
neſciūt q̄d faciūt mali. Ne temere q̄d
loq̄ris: neq̄ coꝛ tuū ſit velox ad ꝓferē-
dū ſmonē coꝛaz deo. De⁹ enī in celo et
tu ſup terrā: idcirco ſint pauci ſmōes
tui. Multas curas ſequūt ſomnia: et in
multis ſmonib⁹ inuenīt ſtultitia ‖ Si
q̄d vouiſti deo ne moꝛeꝛ reddere ‖ Diſ
plicet enī ei infidelis ⁊ ſtulta ꝓmiſſio.
Sz qōcūq̄ vouer: redde. Vtiq̄ me-
li⁹ ē nō vouere: q̄ p⁹ votū ꝓmiſſū non
reddere. Ne dederis os tuū vt peccare

ficiat carnē tuā: neq; dicas: coꝝ̄ angelo nō ē ꝓuidētia: ne forte irat⁹ dñs ꝫmões tuos dissipet cuncta opa manuū tuaꝝ. Ubi mltā sunt sōnia: plurime sūt vanitates ⁊ ꝫmones innumeri. Tu deū time. Si videris calūnias egenoꝝ ⁊ violēta iudicia ⁊ subūti iusticiā ī ꝓuincia: nō mireꝛ sup ꝫ nego cio: q; excelso excelsioꝛ est alius: ⁊ sup hos ōꝫ eminētiores sūt alij: et insuper vniūse lre rex imperat ꝫuienti. V

Qui amat diuitias: fructū nō capiet ex eis. Et ꝫ ꝑ vanitas. Ubi multe sūt opes: mlti ⁊ q̄ comedūt eas. Et q̄d ꝓdest possessori: nisi q; cernit diuitias oculis suis? Dulc̄ ē sōn⁹ operāti siue paū siue multū comedat: saturitas aūt diuit̄ nō sinit eū dormire. Est ⁊ alia infirmitas pessima quā vidi sb sole. Diuitie ꝓseruate in malum dñi sui: pereūt eas ī afflictiōe pessima Generauit filiū: q̄ in sūma egestate erit. Sicut egressus ē nud⁹ ꝺ vtero mr̄is sue: sic reuertet: ⁊ nihil auferet secum de laboꝛe suo. Miserabilē ꝓsus infirmitas: quō ℭ venit: sic reuertet. Quid ꝫ ꝓdest ei qō laborauit inuētū? Cūct̄ diebꝰ vite sue comedit ī tenebris ⁊ ī curꝛ multꝛ: ⁊ in ērūna atq; tristicia. Hoc itaq; visū est mihi bonū: vt comedat q̄s et bibat et fruat leticia ex laboꝛe suo: q̄ laboꝛauit ipe sub sole numero dieꝝ vite sue: q̄s dedit ei deꝰ: ⁊ hec ē ꝑs illi⁹. Et oi hoi cui dedit deꝰ diuitias atq; substāz potestatēq; ei tribuit vt comedat ex eis vt fruat ꝑte sua: ⁊ letet ꝺ laboꝛe suo: hoc ē donū dei. Nō enī satꝛ recoꝛdabit diem vite sue: eo q̄ deꝰ occupet delitijs coꝛ

Est ⁊ aliud malū qō (eius. VI vidi sb sole: ⁊ q̄dꝛ frequēs apō hoies. Uir cui dedit deꝰ diuitias ⁊ substam ⁊ honoꝛē: ⁊ nihil deest aīe sue ex oībus q̄ desiderat: nec tribuit ei ꝓtātez deꝰ vt comedat ex eo: sꝫ hō extraneus vorabit illud. Hoc vanitas ⁊ magna miseria ē. Si genuerit q̄spiā centū liberos ⁊ vixerit multos ānos: ⁊ plēs dies etatꝛ habuerit: ⁊ aīa illi⁹ nō vsꝰ bonis substātie sue: sepulturaq; careat: de q̄ ego ꝓnuncio q; melioꝛ illo sit abortiuꝰ. Frustra enī venit et ꝙgit ad tenebras: ⁊ obliuiōe delebitur nomen ei⁹. Nō vidit solē: neq; cognouit distā

tiā boni ⁊ mali: etiā si duob⁹ milibus ānis vixerit: ⁊ nō fuerit ꝙfruit⁹ bonis nōne ad vnum locū ꝓperant oīa? Dis labor hois ī oꝛe ei⁹: sꝫ aīa ei⁹ nō implebit bonis. Quid hꝫ amplꝰ sapiens a stulto: ⁊ q̄d paup nisi vt ꝙgat illucvbi ē vita? Melius ē videre qō cupias q̄ desiderare qō nescias. Sꝫ ⁊ ꝺ vanitas ē: ⁊ ꝑsūptio spūs. Qui futurꝰ ē: iam vocatū ē nomē ei⁹: ⁊ scit q; hō sit: ⁊ non possit ꝫ fortioꝛē se ī iudicio ꝓtendere. Uerba sūt plūma: multāq; ī disputādo hab ētia vanitatem. VII

Quid necesse ē hoi maiora se q̄rere: cū ignoꝛat q̄d ꝓducat sibi ī vita sua: numero dieꝝ ꝓgrinationis sue: ⁊ tpe qō velut vmbꝛa ꝓterit? Aut q̄s ei poterit indicare: q̄d post eū futurū sub sole sit? Meli⁹ ē nomē bonū q̄ vnguēta ꝓciosa: ⁊ dies moꝛtis die natiuitatꝛ. Meli⁹ est ire ad domū luct⁹: q̄ ad domū ꝓuiuū. In illa enī finis cunctoꝝ ammonet hoim: ⁊ viuēs cogitet q̄d futuꝝ sit. Melioꝛ ē ira risu: q; ꝙ tristiciā vultꝰ coꝛrigit aīm⁹ delinquentis. Coꝛ sapiētium vbi tristicia ē: ⁊ coꝛ stultoꝝ vbi leticia. Meli⁹ ē a sapiente coꝛripi: q̄ stultoꝝ adulatiōe decipi: q; sicut sonit⁹ spinaꝝ ardentiū sub olla: sic risus stulti. Sꝫ ⁊ ꝺ vanitas. Calumnia ꝓturbat sapiētē: ⁊ ꝑdet robur coꝛdis ei⁹. Melioꝛ ē finis oꝛonis: q̄ ꝓncipiū. Melioꝛ est patiēs arrogāte. Ne sis velox ad irascēdū: q; ira ī sinu stulti requiescit. Ne dicas: q̄d putas causē ē q; priora tpa melioꝛa fuere q̄ nūc sūt. Stulta enī ē huiuscemōi interrogatio. Utilioꝛ est sapia cū diuitijs: ⁊ magis ꝑdest vidētib⁹ solē. Sicut enī ꝓtegit sapiā: sic ꝓtegit pecunia. Hoc aūt plꝰ hꝫ eruditio ⁊ sapia: q; vitā tribuūt possessori suo. Considera opa dei: q; nemo possit coꝛrigere quē ille despexerit. In die bona fuere bonis: ⁊ malā diē ꝓcaue. Sicut enī hāc sic ⁊ illā fecit deꝰ: vt nō inueniet hō ꝫ eū iustas q̄rimonias. Hec q̄ꝫ vidi in die vanitatꝛ mee. Justꝰ peribit in iustia sua: ⁊ ipi⁹ multo viuit tpe ī malicia sua. Noli eē iustꝰ multū: neq; plꝰ sapias q̄ necesse est: ne obstupescas. Ne impie agas multum: ⁊ noli eē stultꝰ: ne moꝛiaꝛ in tpe nō tuo. Bonū ē te sustēare iustū: sꝫ ab illo ne subtrahas manū tuā: qꝛ q̄ timet deū nihil

negligit. Saple ꝓkortauit sapiētē: sup
3.Re.3.e decē ꝓncipes ciuitatis. Nō ē esn hō iust⁹
2Pa.6.g in terra: q̄ faciat bonū ⁊ nō peccet. Sz
⁊ cūctis ꝙmonib⁹ q̄ dicāt: nec accōmo
des cor tuū: ne forte audias ꝙuū male
dicentē tibi. Scit esn ꝓsciētia tua: qz
⁊ tu crebro maledixisti alīs. Cūcta tē-
ptaui in sapia. Dixi sapiēs efficiar: et
D ipa lōgi⁹ recessit a me multomagis q̄z
erat. Et alta ꝓfunditas: q̄s inueniet
eā? Lustraui vniūsa aio meo: vt scirē ⁊
ꝓsiderarē ⁊ q̄rerē sapientiā ⁊ rationē:
⁊ vt cognoscerē impietatē stulti ⁊ erro
rē imprudētiū. Et inueni amarior em
morte mulierē: q̄ laque⁹ venator est: ⁊
sagena cor ei⁹. Vincula sūt man⁹ illi⁹.
Qui placet deo effugiet illā: q̄ aūt pec
cator ē capiet ab illa. Ecce ꝙ inueni di-
xit ecclīastes: vnū ⁊ alterū: vt inuenirē
rōnez quā adhuc q̄rit aia mea: ⁊ nō in
ueni. Virū de mille vnū reperi: mulie
rē ex oibus nō inueni. Solūmodo ꝙ in
ueni: q̄ fecerit de⁹ hoiez rectū: ⁊ ipe se
infinitꝫ miscuerit q̄stionib⁹. Quis tā
vt sapiēs ē? Et q̄s cognouit solutionē
A Apiētia hois lu (verbi? VIII
Prou.17.d I cet in vultu ei⁹: ⁊ potētissim⁹ fa
ciem illi⁹ cōmutabit, Ego os re
gis obſuo: ⁊ p̄cepta iuramēti dei. Ne
festines recedere a facie ei⁹: neq̄ ꝙma-
neas in ope malo: qz oē q̄d voluerit fa
ciet: ⁊ sermo illi⁹ ptāte plen⁹ est. Nec di
cere ei quisq̄z pōt: q̄re ita facis? Qui cu
stodit p̄ceptū: nō experiet quicq̄z mali
Tp̄s ⁊ respōsionē cor sapiētꝫ ītelligit.
Oīni negocio tp̄s est ⁊ oportunitas: ⁊
B multa hois afflictio: qz ignorat p̄teri-
ta: ⁊ futura nl'o scire pōt nūcio. Nō est
in hois ptāte ꝓhibere spiritū: nec ha-
bet ptātez in die mortꝫ: nec habet
dimittere igruētē bello: neq̄ saluabit im-
pietas impiū. Oīa hec cōsideraui: dedi
cor meū in cūctis opib⁹ q̄ fiūt sub so-
le. Interdū dominat hō homi in malū
suū. Vidi impios sepultos q̄ etiā cum
adhuc viuerēt: in loco sācto crāt: ⁊ lau
dabant in ciuitate q̄si iustoꝝ operū.
Sed ⁊ ꝙ vanitas ē. Eteni qz nō ꝓfert
C cito ꝓtra malos sentētia: absq̄ timore
vllo filij hoim ꝓpetrāt mala. Attn pec
cator ex eo q̄ cēties facit malū ⁊ ꝙ pa-
tiētiā sustētat: ego cognoui q̄ erit bo
nū timētib⁹ deū: q̄ verent faciē ei⁹. Nō
sit bonū impio; nec ꝓlōgent dies ei⁹:
sz q̄si vmbra trāseant: q̄ nō timēt facē
dñi. Et ē alia vanitas q̄ fit sup terrā.
Sūt iusti q̄bus mala ꝓueniūt q̄si op
egerint impioꝝ ⁊ sūt impij q̄ ita secuti
sūt q̄si iustoꝝ facta habeāt. Sz ⁊ hoc va-
nissimū iudico. Laudaui igit letitiaz
q̄ nō esset homi bonuz sub sole: nisi q̄
comederet ⁊ biberet atq̄ gauderet: et
ꝙ solū secū auferret de labore suo oīb⁹
dieb⁹ vite sue q̄s dedit ei de⁹ sub sole.
Et apposui cor meū vt scirē sapiētiā et D
itelligerē dissensionē q̄ versat i terra.
Est homo q̄ dieb⁹ ⁊ noctib⁹ somnū nō
capit oculis. Et intellexi: q̄ oīm ope
dei nullā possit homo inuenire rōnez eo
rū q̄ fiūt sub sole: ⁊ quāto plus labora
uerit ad q̄rendum tāto min⁹ inueniat.
Etiā si dixerit sapiēs se nosse: nō pote-
rit reperire. Oīa hec tractaui in corde
meo: vt curiose intelligerē. IX
Unt iusti atq̄ sapiētes: ⁊ opa B
eoꝝ i mānu dei. Et tn nescit ho-
mo vtrū amore an odio dignus sit: sed
oīa in futurū seruāt incerta: eo q̄ vni-
uersa eque eueniant iusto ⁊ impio: bo-
no ⁊ malo: mūdo ⁊ imūdo: immolāti vi-
ctimas ⁊ sacrificia cōtēnēti. Sicut bo
nus: sic ⁊ peccator: vt ꝙiurus: ita q̄ ve-
rū deierat. Hoc ē pessimū iter oīa q̄ sub
sole fiūt: qz eadē cūctis eueniūt. Unde ⁊
cor da filioꝝ hoim implētur malicia ⁊
cōtēptu in vita sua: ⁊ post hec ad infe-
ros deducēt. Nemo ē q̄ semp viuat: nec Eccl.9
q̄ hui⁹ rei habeat fiduciā. Melior ē ca B
nis viu⁹ leone mortuo. Viuentes enī
sciūt se esse morituros ‖ Mortui vo ni Job.14.
hil nouerūt ampli⁹: nec hūt vltra mer
cedē: qz obliuioni tradita ē memoria
eoꝝ. Amor q̄z et odiū et inuidie simul
perierūt: nec hūt ptē in q̄ secto: ⁊ i ope
q̄ sub sole gerit. Uade q̄ ⁊ comede le
ticia panē tuū: ⁊ bibe cū gaudio vinū
tuum: qz deo placēt opa tua. Oīni tpe
sint vestimēta tua cādida: ⁊ oleū ō ca-
pite tuo nō deficiat. Perfruere vita cū
vxore quā diligis: cunctis dieb⁹ vite in-
uxoris quā dilīgis: cunctis dieb⁹ vite in-
stabilitatis tue: q̄ dati sūt tibi sub sole
oī tpe vanitatis tue. Hec est enī ps i vi C
ta: ⁊ in labore tuo q̄ laboras sub sole.
Quōcunq̄ facere pōt man⁹ tua instāter
operare: qz nec op⁹: nec ratio: nec sapia:
nec sciētia erūt apud inferos: q̄ tu ꝓ-
peras. Uerti me ad aliud: ⁊ vidi sub so
le: nec velocis cē cursū: nec fortis bel-

lū: nec sapiētiā panē: nec doctor diui
tias: nec artificū gfar: sz tps casūq; in
oēs. Nescit hō finē suū: sz sicut pisces
capiūf hamo: t aues laqo cōphēdun-
tur: sic capiūtur holes in tpe malo: cū
eis extēplo supuenerit. Hāc q̄z sub so-
le vidi sapiam t pbaui maximā. Ciui-
tas parua t pauci i ea viri. Uenit ptra
eā rex magn⁹ t vallauit eaz: extruxitq;
munitiōes p gyrū et pfecta ē obsidio.
Inuētusq; ē in ea vir paup t sapiēs: t
liberauit vrbē p sapiam suā: t nullus
deinceps recordat⁹ est hois illi⁹ paupe
ris. Et dicebam ego meliorē eē sapiaz
fortitudie. Quō g sapia pauptis ptem-
pta ē: t ūba ei⁹ nō sūt audita? Uerba
sapiētiū audiūtur i silētio: plusq; cla-
mor pncipis iter stultos. Melior est sa
piētia q̄z arma bellica: t q̄ in vno pec
cauerit: multa bona pdet. X
Uscę morientes pdāt suauitatē
vnguēti. Preciosior ē sapiētia
quāq; glia: ad tps stulticia. Cor sapiē
tis in dextre ei⁹ t cor stulti i sinistre il-
li⁹. Sz t in via stult⁹ ambulās cū ipse
insipiēs sit oēs stultos estimat. Si spi
rit⁹ ptātē hītis ascēderit sup te: locuz
tuū ne dimiseris: qr curatio faciet cessa
re pcā maxia. Est malū qō vidi sub so
le: q̄si p errorē egrediens a facie pnci-
pis. Positū stultū i dignitate sublimi
et diuites sedere deorsū. Uidi seruos in
eq̄s t pncipes ambulātes sup terraz q̄si
seruos. Qui fodit foueā incidet i eā: t q̄
dissipat sepē mordebit eū coluber Qui
trāsfert lapides affligēt i eis: t q̄ scin-
dit ligna vulnerabit ab eis. Si retu-
sū fuerit ferrū: t ipe nō vt pus sz hebes
fuerit: multo labore exacuēt: t post
industriā sequēt sapia Si mordeat ser
pens i silētio: nihil eo min⁹ habet qui
occulte detrahit. Uerba oris sapiētis
gra: t labia insipiētis pcipitabūt eum.
Initiū verboz ei⁹ stultia: t nouissimū
oris illi⁹ error pessimus. Stult⁹ verba
multiplicat. Ignorat hō q̄d afi se fuerit
t q̄d p⁹ se futurū sit: q̄s ei poterit indi-
care? Labor stultoz affliget eos q̄ ne-
scīūt i vrbē ire. Ue tibi terra cuius
rex ē puer t cui⁹ pncipes mane come-
dūt. Beata terra cui⁹ rex nobilis est: et
cui⁹ pncipes vescunt in tpe suo ad re-
ficiendū t nō ad luxuriā. In pigritijs
humiliabit cōtignatio: t i infirmitate
manū stillabit domus. In risu faciunt
panē t vinū: vt epulēt bibētes. Et pe
cunie obediunt oīa. In cogitatiōe tua
regi nō detrahes: t in secreto cubiculi
tui nō maledixeris diuiti: qr t aues ce-
li portabūt vocē tuā: t q̄ habēt pēnas
annūciabūt sententiā. XI
Mitte panē tuū sup trāseuntes
aq̄s: qr post tps multa inuenies
illū. Da partes septē necnon t octo: qr
ignoras q̄d futurū sit mali sup terrā.
Si replete fuerint nubes: imbrem sup
terrā effundēt. Si ceciderit lignuz ad
austrū aut ad aq̄lonē: in quocūq; loco
ceciderit ibi erit. Qui obseruat ventuz
nō seminat: t q̄ cōsiderat nubes nunq̄z
metet. Quō ignoras: q̄ sit via spūs: t q̄
rōne cōpingātur ossa in vētre pgnātis:
sic nescis opa dei q̄ fabricator est oīm.
Mane semina semē tuū: t vespere ne ces
set man⁹ tua: qr nescis q̄d magis oria-
tur ipe aut illud: t si vtrūq; simul meli⁹
erit. Dulce lumē t delectabile ē oculis
videre solē. Si annis multis vixerit ho
mo t in his oībus let⁹ fuerit: meminis
se debet tenebrosi tpis: t dierū multo-
rū q̄ cū venerint vanitatis arguent p-
terita. Letare g iuuenis i adolescētia
tua: t in bono sit cor tuū in diebus iuue
tutis tue: t ambula i vijs cordis tui: t
in intuitu oculoz tuoz: t scito q⁹ p oī-
bu his adducet te de⁹ i iudiciū. Auser
irā a corde tuo: t amoue malicia a car
ne tua. Adolescētia enī t voluptas: va-
Mēto creatoris (na sūt. XII
tui in diebus iuuētutis tue: aūq;
veniat tēp⁹ afflictiōis tue: t ap
propinquēt āni de q̄b⁹ dicas: nō mihi
placēt. Anteq; tenebrescāt sol t lumē
stelle t luna: t reuertāt nubes post plu
uiā. Cū cōmouebūt custodes domus:
t nutabūt viri fortissimi: t otiose erūt
molētes in minuto numero et tenebre
scēt videntes p foramia: t claudēt ostia
i platea i humilitate vocis molētis: t pſur
gēt ad vocē volucris: t obsurdescēt oēs
filie carmis. Excelsa q̄z timebūt: t for-
midabūt i via. Florebit amigdal⁹: im-
pinguabit locusta: t dissipabit capa-
ris. Qm ibit hō i domū eternitatis sue
t circūibūt in platea plangētes. Antq;
rūpatur funis argēteus: t recurratur vi
ta aurea. t pterat hydria sup fontē: et
pfringat rota sup cisternā: t reūtatur

pulvis i terrā suā vnde erat: ꝛ spūs re-
E.1.a deat ad deū q̄ dedit illū. Uanitas va-
nitatū dixit eccl̄iastes: et oia vanitas.
Cūq̄ eēt sapiētissim⁹ eccl̄iastes: docuit
ꝑplm et enarrauit q̄ fecerat: et inuesti-
D gans cōposuit ꝓbolas mltas. Quesi-
uit ✠bs vtilia: ꝛ ꝓscripsit ꝟmões rectis
simos: ac ✠itate plenos. Uerba sapien
tiū sic stimuli ꝛ q̄si claui i altū defixi:
q̄ ꝑ magistroꝝ ꝓsiliū data sūt a pasto-
re vno. Ꝟis amplius fili mi ne req̄ras.
Faciēdi plures libros nullus ē finis:
Frequēsq̄ meditatio: carnis afflictio
ē. Finē loquēdi pariter oēs audiam⁹.
Deū time: ꝛ mādata ei⁹ obꝟua. Ꝟoc ē
oīs hō. Cūcta q̄ fiūt adducet de⁹ in iu-
diciū ꝑ oi errato: siue bonū siue malū
sit. Explicit liber eccl̄iastes. Incipiūt
Cātica cāticoꝝ. Capm̄. I

A O Sculetur me
osculo oris sui. Quia me
lioza sūt vbera tua vino
fragrātia vnguētis op-
timis. Oleū effusū nomē tuū: ideo ado
lescētule dilexerūt te. Trahe me post te.
F.2.a Curremꝰ i odoze vnguētoꝝ tuoꝝ. In-
troduxit me rex i cellaria sua. Exulta-
bim⁹ ꝛ letabimur in te: memozes vbeꝝ
B tuoꝝ supꝝ vinū. Recti diligunt te. Ni-
gra sū sꝫ formosa filie hierūm: sicut ta-
bernacula cedar: sicut pelles salomo-
nis. Nolite me ꝓsiderare q̄ fusca sim:
q̄z decolorauit me sol. Fili mꝝis mee
pugnauerūt ꝫ me: posuer̄t me custodē
vineis. Uineā meā nō custodiui. Ꝟndi
ca mihi quem diligit aia mea: vbi pa-
scas: vbi cubes i meridie: ne vagari in-
C cipiā post greges sodaliū tuoꝝ. Si ig-
noras te o pulchza inē mulieres: egre-
dere ꝛ abi post vestigia gregū tuoꝝ: et
pasce hedos tuos iuꝝ tabnacula pasto
rū. Eq̄tatui meo in curribꝰ pharaonis
assimilaui te amica mea. Pulchre sunt
gene tue sicut turturis: colli tui sicut
monilia. Murenulas aureas faciem⁹
D tibi: vermiculatas argēto. Dū eēt rex
i accubitu suo: nardus mea dedit odo
rē suū. Fascicul⁹ myrrhe dilect⁹ meus
mihi: inē vbera mea cōmorabitur. Bo
trus cypri dilect⁹ me⁹ mihi: i vineis en
gaddi. Ecce tu pulchra es amica mea:
ecce tu pulchra: oculi tui colūbaꝝ. Ec
ce tu pulcher es dilecte mi ꝛ decorus.
Lectul⁹ nr̄ florid⁹: tigna domoꝝ nr̄a
rū cedrina: laq̄aria nr̄a cypressina. II

C Ego flos cāpi: ꝛ liliū ꝙuallium.
Sic liliū inē spinas: sic amica
mea inē filias. Sicut mal⁹ inē
ligna siluarū: sic dilect⁹ me⁹ inē filios.
Sub vmbza illi⁹ quā desideraueā se-
dī: ꝛ fruct⁹ ei⁹ dulcis gutturi meo. In-
troduxit me rex i cellā vinariā: ordia-
uit i me charitatē. Fulcite me flozib⁹
stipate me malis: q̄z amoze lāgueo. Le
ua ei⁹ sub capite meo: ꝛ dexta illi⁹ am-
plexabit̄ me. Adiuro vos filie hierūm:
ꝑ capzeas ceruosq̄ cāpoꝝ: ne suscitet̄
neq̄ euigilare faciatis dilectā: q̄dus-
q̄ ipa velit. Uox dilecti mei. Ecce iste
venit saliēs i mōtib⁹: trāsiliēs colles.
Simis ē dilect⁹ me⁹ capzee hinuloq̄ cer
uoꝝ. En ipe stat post parietem nr̄m re
spiciēs ꝑ fenestras: ꝓspiciēs ꝑ cācellos
En dilect⁹ me⁹ loq̄tur mihi. Surge ꝑ-
pera amica mea: colūba mea: formosa
mea ꝛ veni. Jā enī hyems transiꝝ: im-
ber aq̄ abiꝝ ꝛ recessit. Flozes apparuerūt
i ẽra nr̄a: tp̄s putatiōis aduenit. Uox
turturis audita ē i ẽra nr̄a: fic⁹ ꝓtulit
grossus suos: vinee florētes dederunt
odorē suuꝫ. Surge ꝑpera amica mea: D
speciosa mea ꝛ veni: colūba mea i fora
minib⁹ petre i cauerna macerie. Ostē
de mihi faciē tuā: sonet̄ vox tua in au
rib⁹ meis. Uox enī tua dulcis: ꝛ facies
tua decora. Capite nob⁹ vulpes ꝙnlas
q̄ demoliūt̄ vineas. Nā vinea nr̄a flo-
ruit. Dilect⁹ me⁹ mihi ꝛ ego illi: q̄ pasc
tur inē lilia: donec aspiret dies: ꝛ incli-
nent̄ vmbre. Reūtere similis esto dilecte
mi capzee hinuloq̄ ceruoꝝ supꝝ mōtes

B In lectulo meo ꝑ no (bethel. III
ctes q̄siui quē diligit aia mea.
Quesiui illū: ꝛ nō inueni. Surgā
et circuibo ciuitatē ꝑ vicus ꝛ plateas
queram quē diligit anima mea. Que-
siui illū: et nō inueni. Inuenerūt me vi-
giles: q̄ custodiūt ciuitatē. Nū quē di
ligit aia mea vidistis? Paululū cū ꝑ- B
trāsissē eos inueni quē diligit aia mea
Tenui eū: nec dimittā: donec introdu-
cā illū i domū mr̄is mee: ꝛ i cubiculū
genitricis mee. Adiuro vos filie hieru
salē ꝑ capzeas ceruosq̄ cāpoꝝ: ne sus-
citet̄ neq̄ euigilare faciat̄ dilectā: do
nec ipa velit. Que ē ista q̄ ascēdit ꝑ de
sertū sicut virgula fumi ex aromatib⁹

mirrhe t thuris: t vniuersi pulueris pigmentarii? Ecce lectulum salomonis sexaginta fortes ambiunt ex fortissimis israel: omnes tenentes gladios: t ad bella doctissimi. Unusquisq; ensis super femur suum: propter timores nocturnos. Ferculum fecit sibi rex salomon de lignis libani. Columnas eius fecit argenteas: declinatorium aureum ascensus purpureum: media charitate constravit: propter filias hierlm. Egredimini filie sion t videte regem salomonem in diademate: quo coronavit illum mater sua: in die desponsationis illius: t in die letitie cordis ei9. IIII

Quam pulchra (dis ei9. IIII
Q es amica mea: quam pulchra es. Oculi tui columbarum: absq; eo quod intrinsecus latet. Capilli tui sicut greges caprarum: qui ascenderunt de monte galaad. Dentes tui sicut greges tonsarum: qui ascenderunt de lauacro. Omnes gemellis feribus t sterilis non est inter eas. Sicut vitta coccinea labia tua: et eloquium tuum dulce. Sicut fragmen malipunici: ita gene tue: absq; eo quod intrinsecus latet. Sicut turris dauid collum tuum: quod edificata est cum propugnaculis. Mille clipei pendent ex ea: omnis armatura fortium. Duo vbera tua sicut duo hinnuli capree gemelli: qui pascuntur inter lilia: donec aspiret dies: et inclinentur umbre. Vadam ad montem myrrhe: t ad collem thuris. Tota pulchra es amica mea: t macula non est in te. Veni de libano sponsa mea: veni de libano veni. Coronaberis de capite amana: de vertice sanir t hermon: de cubilibus leonum de montibus pardorum. Vulnerasti cor meum: soror mea sponsa: vulnerasti cor meum in vno oculorum tuorum: t in vno crine colli tui. Quam pulchre sunt mamme tue sorror mea sponsa. Pulchriora sunt vbera tua vino: t odor vnguentorum tuorum super oia aromata. Fauus distillans labia tua sponsa: mel t lac sub lingua tua: t odor vestimentorum tuorum sicut odor thuris. Hortus conclusus soror mea sponsa: hortus conclusus: fons signatus. Emissiones tue paradisus malorum punicorum: cum pomorum fructibus. Cypri cum nardo: nardus t crocus: fistula t cinamomum cum vniuersis lignis libani: myrrha t aloe cum oibus principalibus vnguentis. Fons hortorum puteus aquarum viuentium qui fluunt impetu de libano. Surge aquilo t veni auster: perfla hortum meum: t fluent

Veniat dile (aromata illius. V

et9 me9 in hortum suum: vt comedat fructum pomorum suorum. Veni in hortum meum soror mea sponsa: messui myrrham meam cum aromatibus meis. Comedi fauum cum melle meo: t bibi vinum meum cum lacte meo. Comedite amici t bibite: t inebriamini charissimi. Ego dormio: et cor meum vigilat. Vox dilecti mei pulsantis Aperi mihi soror mea: amica mea: columba mea: immaculata mea: quia caput meum plenum est rore: t cincinni mei guttis noctium. Expoliaui me tunica mea quo induar illa? Laui pedes meos: quo inquinabo illos? Dilectus me9 misit manum suam per foramen: t venter meus intremuit ad tactum ei9. Surrexi vt aperiem dilecto meo. Manus mee stillauerunt myrrham: et digiti mei pleni myrrha probatissima. Pessulum ostii mei aperui dilecto meo: at ille declinauerat atq; trānsierat. Anima mea liquefacta est: vt dilectus locutus est. Quesiui t non inueni illum: vocaui t non respondit mihi. Inuenerunt me custodes qui circumierunt ciuitatem. Percusserunt me t vulnerauerunt me: tulerunt pallium meum custodes murorum. Adiuro vos filie hierlm si inuenerit dilectum meum vt nunciet ei quia amore langueo. Qualis est dilectus tuus ex dilecto: o pulcherrima mulierum? Qualis est dilectus tuus ex dilecto: quia sic adiurasti nos? Dilectus me9 candidus t rubicundus: electus ex milibus. Caput eius auri optimi. come eius sicut elate palmarum: nigre quasi corui. Oculi eius sicut columbe super riuulos aquarum quę lacte sunt lote: t residere iuxta fluenta plenissima. Gene illius sicut aree aromatum: consite a pigmentariis. Labia eius lilia distillantia myrrham primam. Manus illius tornatiles: auree: plene hyacinthis. Venter eius eburneus: distinctus sapphyris. Crura illius columne marmoree: quę fundate sunt super bases aureas. Species eius vt libani: electus vt cedri. Guttur illius suauissimum: t totus desiderabilis. Talis est dilectus meus et ipse est amicus me9 filie hierlm. Quo abiit dilectus tuus o pulcherrima mulierum: quo declinauit dilectus tuus. Et quremus eum

Dilect9 me9 descendit (tecum? VI
D in hortum suum ad aureolam aromatum vt ibi pascat in hortis: t lilia colligat. Ego dilecto meo: et dilectus me9 mihi: qui pascit inter lilia. Pulchra es amica mea: suauis t decora sic hie-

C

D

V

rusalē: terribilis vt castroꝝ acies ordi
B nata. Auerte oculos tuos a me: qꝝ ipi
E.4.a me auolare fecerūt. Capilli tui sic̄ grex
capraꝝ q̄ apparuerūt de galaad. Den
tes tui sic̄ greges ouiū: q̄ ascēderūt de
lauacro. Oēs gemellis fetib⁹: t sterilis n̄
ē i eis. Sicut cortex malipunici: sic ge
5.Reg.11.a ne tue: absq; occultꝫ tuis. Sexaginta
C sūt regine: t octogita cōcubine t ado-
lescētularū nō ē nūer⁹. Una ē colūba
mea: pfecta mea: vna ē mr̄i sue: electa
genitrici sue. Uiderūt eā filie sion t be
atissimā p̄dicauerunt: regine t cōcu-
I.8.b bine: t laudauerūt eā. Que ē ista q̄ p-
D gredit̄ q̄si aurora ꝓsurgēs: pulchra vt
luna electa vt sol: terribil⁹ vt castroꝝ
acies ordinata? Descēdi i hortū nucū
vt viderē poma cōualiū: t inspicerē si
floruisset vinea: t germinassēt malapu
nica. Nesciui. Ala mea ꝓturbauit me:
ꝓpter q̄drigas aminadab. Reūtere re
ūtere sunamitꝫ: reuertere reūtere vt in
A Quid videbis (tueamur te. VII
q in sunamite: nisi choros castro
rū? Q̄ pulchri sūt gressus tui i
calciamētꝫ filia p̄ncipis. Jlicture femi
nū tuoꝝ sicut monilia q̄ fabricata sūt
manu artificꝫ. Umbilicus tu⁹ crater
tornatilis: nūq̄ indigēs pocul. Uēter
B tu⁹ sic̄ aceru⁹ tritici: vallat⁹ lilijs. Duo
vbera tua sic̄ duo hinnuli gemelli ca-
preе. Collū tuū sic̄ turrꝫ eburnea: ocu-
li tui sic̄ piscine i esebon q̄ sūt i porta
filie multitudinis. Nasus tu⁹ sicut tur
C ris libani: q̄ respicit ꝫ damasch. Caput
tuū vt carmel⁹: t come capitꝫ tui sicut
purpurea regꝫ ligata canalib⁹. Q̄ pul-
chra es: t q̄ decora charissima i delitijs
Statura tua assimilata ē palme: t vbe
ra tua botris. Dixi. Ascēdā i palmā: t
apḣēdā fruct⁹ ei⁹. Et erūt vbera tua
sicut botri vince: t odores tui sic̄ odor
malorū: guttur tuū sicut vinū optimū.
Dignū dilecto meo ad potādū: labijs-
D q̄ t dētib⁹ illi⁹ ad ruminādū. Ego di
lecto meo: t ad me cōuersio ei⁹. Ueni di-
lecte mi egrediamur i agrum: cōmore-
mur i villis. Mane surgam⁹ ad vineas
videam⁹ si floruit vinea: si flores fruc-
t⁹ pturierūt: si floruerūt malapunica.
Ibi dabo tibi vbera mea. Mādragore
dederunt odorem in portis nostris
Omnia poma noua et vetera dilecte
mi seruaui tibi. VIII

Quis mihi det te fratrē meū su
gentē vbera mr̄is mee: vt inue
yiā te solū foris: t deosculer te
iā me nemo despiciat? Apḣēdā te et
ducā i domū mr̄is mee: t in cubiculū
genitricis mee. Ibi me docebis: t da-
bo tibi poculū ex vino cōdito t mustū
malorū granatorū meorū. Leua ei⁹ sub
capite meo: t dextera illi⁹ amplexabit
me. Adiuro vos filie hierūm ne suscite
tis neq; euigilare faciatꝫ dilectā: donec
ipa velit. Que ē ista q̄ ascēdit de deser
to: delitijs affluēs: innixa sup dilectū
suum? Sub arbore malo suscitaui te.
Ibi corrupta ē mr̄ tua ibi violata ē ge
nitrix tua. Pone me vt signaculū sup
cor tuū: vt signaculū sup brachiū tuū:
qꝝ fortis ē vt mors dilectio: dura sicut
infern⁹ emulatio. Lāpades ei⁹ vt lāpa-
des ignis atq; flāmarū. Aq̄ multe nō
potuerūt extinguere charitatē: nec flu
mina obruent illā. Si dederit hō oēm
substātiā dom⁹ sue p dilectiōe: q̄si ni
hil despicient eā. Soror nra qua t vbe
ra nō hꝫ. Quid faciem⁹ sorori nre: i die
qñ alloquēda ē? Si mur⁹ ē: edificem⁹
sup eū ꝓpugnacula argētea. Si ostiū
ē: cōpingam⁹ illō tabulā cedrinis. Ego
mur⁹: t vbera mea sicut turrꝫ: ex q̄ fa-
cta sū coram eo q̄si pacē reperiēs. Uinea
fuit pacifico: i ea q̄ habēt ꝓlos. Tradi
dit eā custodib⁹: vir affert p fructu ei⁹
mille argēteos. Uinea mea coram me ē.
Mille tui pacifici: t ducēti his q̄ custo
diūt fruct⁹ ei⁹. Que habitas i hortis:
amici auscultāt: fac me audire vocem
tuam. Fuge dilecte mi t assimilare ca-
preе hinnuloq; ceruoꝝ sup mōtes aro

Explicīūt Cātica cāticoꝝ (matū.

Incipit ꝓlogus i librū Sapientie.

Liber sapie apud hebreos nul
q̄ ē: vñ t ipe stilus grecā ma
gis eloquētiā redolet. Dunc
iudei Philonis eē affirmāt.
Qui pinde sapie noīa: qꝝ i eo christi
aduēt⁹ q̄ ē sapia p̄is: t passio ei⁹ eui-
denter exprimit.

Explicit ꝓlog⁹. Jn (deut capitm. I
cipit liber sapientie.

Diligite iusticiā
q̄ iudicatꝫ trā. Sentite de
dño i bonitate t simplicita
te cordis q̄rite illū: qñ inuenit̄ ab his
q̄ nō tēptāt illū: apparet aūt eis q̄ fidē

habet illū. Peruerse ei cogitatiōes se parāt a deo: pbata āt virt⁹ corripit in sapiētes. Qm i maliuolā alam nō introibit sapia: nec habitabit i corpore subdito peccatis. Spūs ei sāct⁹ disciplie effugiet fictū: t auferet se a cogitatiōib⁹ q̄ sūt sine intellectu t corripiet a supueniēte iq̄tate. Benign⁹ ē ei spūs sapie t nō liberabit maledictū a labijs suis qm renū illi⁹ test⁹ ē de⁹: t cordis illi⁹ scrutator ē ver⁹: t lingue ei⁹ auditor. Qm spūs dñi repleuit orbē ter-rarū: t h̄ q̄ cōtinet oia sciam hȳs voc⁹. Propt̄ h̄ q̄ loq̄t iniq̄ nō pōt latere: nec p̄teriet illū corripiēs iudiciū. In cogitationib⁹ ei⁹ ipi⁹ interrogatio erit: sermonū aūt illi⁹ auditio ad deū veniet: ad correptionē iniq̄tatū illi⁹. Qm aur⁹ zeli audit oia: t tumult⁹ murmurationū nō obscōdet. Custodite g̃ vos a murmuratiōe q̄ nihil p̄dest: t a detractione parcite lingue. Qm ⁊mo obscur⁹ i vacuū nō ibit: os āt q̄ mētit occidit alam. Nolite zelare mortē in errore vite v̄re: neq̄ acq̄rat⁹ p̄ditionē i opib⁹ manuū v̄rarū. Qm de⁹ mortē n̄ fecit: nec letat⁹ i p̄ditiōe viuor⁹. Creauit ei vt ēent oia t sanabiles fec⁹; nationes orbis terrarū: t nō ē il⁹ medicamētū exterminij: nec inferor⁹ regnū i terra. Justicia ei perpetua ē t immortal: iustitia āt mort⁹ acq̄sitio. Impij āt manib⁹ t verbis accersierūt illā: t estimātes illā amicā: defluxerūt: t b sponsiones posuerūt ad illā: q̄m morte digni sūt q̄ sūt ex parte illi⁹. II

Dixerūt ei ipi: cogitantes apt̄ se nō recte. Exiguū t cū tedio ē tp̄s vite n̄re: t nō ē refrigeriū i fine hominis: t nō ē q̄ agnit⁹ sit reuersus ab inferis. Quia ex nihilo nati sum⁹: t post h̄ erim⁹ tāq̄ nō fuerim⁹. Qm fum⁹ afflat⁹ ē i naribus n̄ris: t ⁊mo scintille ad cōmouēdū cor n̄rm. Quia extinct⁹ cinis erit corp⁹ n̄rm: t spūs diffundet tāq̄ mollis aer. Et trāsibit vita n̄ra tanq̄ vestigiū nubis: t sicut nebula dissolueretur: q̄ fugata ē a radijs solis: t a calore illi⁹ aggrauata. Et nomē n̄rm obliuioni accipiet p tp̄us: t nemo memoriā habebit operū n̄roꝝ. Umbre ei trāsit⁹ ē tp̄s n̄rm: t nō ē reuersio finis n̄ri: q̄m consignata ē: t nemo reuertet. Uenite g̃ t fruamur bonis q̄ sūt: t vtamur creatura tanq̄ in iuuētute celeriter. Uino p̄cioso t vnguentis nos impleam⁹: t nō p tereat nos flos tp̄is. Coronem⁹ nos rosis ant̄q̄ marcescāt: nullū pratū sit q̄ nō ptranseat luxuria n̄ra. Nemo v̄rum exors sit luxurie n̄re. Ubiq̄ relinq̄m⁹ signa letitie: q̄m hec ē p⁹ n̄ra: t hec ē sors n̄ra. Opprimam⁹ pauperē iustū: t nō parcam⁹ vidue nec veterano: nec reuereamur canos mlti tp̄is. Sit āt fortitudo n̄ra lex iusticie. Qđ ei infirmū ē: inutile inuenit. Circūueniam⁹ g̃ iustū q̄m inutil⁹ ē nob: t ꝓti⁹ ē opib⁹ n̄ris et improperat nob pctā legis: t diffamat in nos pctā disciplineꝝ n̄re. Promittit se sciam dei h̄re: t filiū dei se nomat. Fact⁹ ē nob in traductionē cogitationū n̄rarū. Grauis ē nob etiā ad videndū: q̄m dissimilis ē alijs vita illius: t immutate sūt vie ei⁹. Tāq̄ nugaces estimati sum⁹ ab illo: t abstinet se a vijs n̄ris tāq̄ ab immūditijs: t p̄fert nouissima iustorū: t gl̃iat⁹ p̄rem se h̄re deū. Videam⁹ g̃ si ⁊mōes illi⁹ veri sint: t tēptem⁹ q̄ vētura sūt illi: t sciem⁹ q̄ erūt nouissima illi⁹. Si ei ē ver⁹ fili⁹ dei suscipiet illū: t liberabit illū de manib⁹ ꝓtiorū. Cōtumelia t tormēto interrogem⁹ eū vt sciam⁹ reuerētiā ei⁹: t p̄bem⁹ patiētiā illi⁹. Morte turpissima condemnem⁹ eū. Erit ei ei respect⁹ ex sermonib⁹ illius. Nec cogitauerūt t errauerūt. Excecauit ei illos malicia eor⁹: Et nescierūt sacramēta dei: neq̄ mercedē speraūerūt iusticie: nec iudicauerūt honorē aiarū sanctarū. Qm de⁹ creauit hominem inexterminabilē: t ad imaginē similitudinis sue fecit illū. Jnuidia āt diaboli: mors introiuit i orbē terrarū: imitant⁹ autē illū qui sunt ex parte illius. III

Justor⁹ aūt aie in manu dei sūt t nō tāget illos tormētū mort⁹ Uisi sunt oculis insipientium mori: t estimata est afflictio exitus illor⁹. Et ab itinere iusto abierūt in exterminiū: t p a nob est iter exterminij: illi aūt sūt in pace. Et si cora hoib⁹ tormēta passi sūt: spes illor⁹ immortalitate plena ē. In pauc⁹ vexati: i mlt⁹ dñs disponet: q̄m de⁹ tēptauit eos: t inuenit illos dignos se. Tāq̄ aurū i fornace p bauit illos: t q̄si holocausti hostiā accepit illos: t i tēpore erit respect⁹ illor⁹ Fulgebūt iusti: t tāq̄ scintille i arūdineto discurrēt. Judicabūt nationes: et

C

D Mat.27.e

Piere.11.b

Eccl.1.b.et 5.a

Eccl.17.a

A Deu.33.a

B

Mat.13.f

Judi.6.b

dñabūꝫ ꝓpls:ꝛ regnabit dñs illoꝝ i ꝙ
petuū. Qui cōfidūt i illo:intelligēt veri
tatē:ꝛ fideles i dilectione acḣescēt il-
li:qm̄ donū ꝛ pax ē electis ei⁹. Impij āt
ſm̄ q̄ cogitauerunt cozreptionē habe-
būt:q̄ neglexerūt iustū:ꝛ a dño receſſe-
C rūt. Sapiam ei ꝛ disciplinā q̄ abīcit i
felix ē:ꝛ vacua ē spes illoꝝ: ꝛ labores
ſine fructu:ꝛ inutilia opa eoꝝ. Mulie
Luc.23.b res eoꝝ inſenſate ſūt ꝛ neq̄ſſimi filij il
Bar.4.o loꝝ. Maledicta creatura eoꝝ: qm̄ fe-
lix ē ſterilis ꝛ incoinq̄nata: q̄ neſciuit
thorū i delicto. Habebit fructū i reſpe
ctione aiarū ſcāꝝ. Et ſpado q̄ nō opa
⁹ ē ꝙ man⁹ ſuas iniq̄tatē: nec cogita
Eſa.56.b uit aduerſus deū neq̄ſſima. Dabit enī
D illi fidei donū electū:ꝛ ſors i tēplo dei
acceptiſſima. Bonoꝝ ei laboꝝ gl̄oſus
ē fruct⁹:ꝛ q̄ nō cōcidat radix ſapie. Fi
lij āūt ādulteroꝝ i cōſūmatiōe erūt: et
ab iniq̄ thoro ſemē exterminabit. Et
ſi q̄dē lōgevite erūt:i nihilū cōputabi
tur:ꝛ ſine honore erūt nouiſſima ſene
ct⁹ illoꝝ. Et ſi celeri⁹ defuncti fuerint
nō habebūt ſpē:nec i die agnitiōis al-
locutionē. Nationes enī iniq̄:dire ſūt

A Oꝛ pul (cōſūmatiōis. IIII
o chꝛs ē caſta generatio cū clari-
tate. Immortalis ē ei memoria
illi⁹:qm̄ ꝛ apud deū nota ē ꝛ apud ho
mines. Cū pñs ē imitant illā:ꝛ deſide
rāt eā cū ſe eduxerit:ꝛ i ꝙpetuū coꝛona
ta triūphat:incoinq̄natoꝝ certaminū
ꝓmiū vincēs. Multigena ad̄it impioꝝ
multitudo nō erit vtilis:ꝛ ſpuria viru
lamina ſi dabūt radices altas: nec ſta
bile firmamētū collocabūt. Et ſi in ra
mis i tpe germinauerit:infirmiter poſi
ta a vēto cōmouebunt: ꝛ a nimietate
B vētoꝝ eradicabūt. Cōfringēt ei rami
i cōſūmati:ꝛ fruct⁹ illoꝝ iutiles ꝛ acer
bi ad mādducādū:ꝛ ad nihilū apti. Ex
iniq̄s enī oēs filij q̄ naſcūt teſtes ſūt
neq̄tie aduerſus parētes i interrogati
one ſua. Juſt⁹ aūt ſi morte ꝓoccupat⁹
fuerit:i refrigerio erit. Senect⁹ ei vene
rabilis ē:nō diuturna:neq̄ ānoꝝ nu-
mero cōputata. Cani aūt ſūt ſenſus ho
minis:ꝛ etas ſenectutis vita imaculata
Deu.11.b Placēs deo fact⁹ dilect⁹: ꝛ viuēs iter
C pctōres trāſlat⁹ ē. Rapt⁹ ē ne malicia
mutaret intellectū ei⁹:aut ne fictio deci
peret alam illi⁹. Faſcinatio enī nuga-
citatis obſcurat bona ꝛ incōſtātia cōcu
piſcētie trāſuertit ſenſuꝫ ſine malitia.
Cōſumat⁹ i breui expleuit tpa multa.
Placita ei erat deo aia illi⁹: ꝓpter hoc
ꝓperauit educere illā ō medio iniqui-
tatū. Populi āt videntes ꝛ nō intelligē-
tes:nec ponētes in ꝓcordḣs talia:qm̄
gr̄a dei ꝛ miſcōdia ē i ſāctos ei⁹:ꝛ reſpec
t⁹ ſup electos illi⁹. Cōdēnat aūt iuſt⁹
mortuos viuos īpios: ꝛ iuuēt⁹ celeri⁹
cōſūmata lōga vitā iniusti. Videbūt ei D
ſinē ſapiētis ꝛ nō intelligēt q̄d cogita-
uerit de illo de⁹:ꝛ q̄re munierit illū do
min⁹. Videbūt ei ꝛ cōtēnēt eū:illos āt
de⁹ irridebit. Et erūt poſt hec decidē-
tes ſine honore.ꝛ i cōtumelis iter mor
tuos i ꝙpetuū. Qm̄ dirūpet illos i ſta-
tos ſine voce:ꝛ cōmouebit illos a fun
damētis:ꝛvſq; ad ſupmū deſolabunt.
Et erūt gemētes:ꝛ memoria illoꝝ pe-
riet. Uenient i cogitatiōe peccōrū ſuoꝝ
timidi:ꝛ traducēt illos ex aduerſo ini

Unc ſta (quitates ipſorū. V A
būt iuſti i magna cōſtātia adū-
ſus eos q̄ ſe angustiauerūt:ꝛ q̄
abſtulerūt labores eoꝝ. Uidētes tur-
babunt timore horribili:ꝛ mirabunt
i ſubitatiōe in ſperate ſalutis gemētes
ꝓ angustia ſpūs dicētes intra ſe:peni-
tētiā agētes ꝛ ꝓangustia ſpūs gemen
tes. Hi ſūt q̄s habuim⁹ aliq̄n i derīſū
ꝛ i ſimilitudinē ipropery: Nos inſen-
ſati vitā illoꝝ eſtimabam⁹ inſaniā:et
finē illoꝝ ſine honore. Ecce quō cōpu
tati ſunt iter filios dei: ꝛ inter ſāctos
ſors illoꝝ ē. Ergo errauim⁹ a via veri-
tatis:ꝛ iuſticie lumē nō luxit nobis:ꝛ
ſol intelligētie nō ē ort⁹ nob. Laſſati B
ſum⁹ i via iniq̄tat⁹ ꝛ q̄ditionis:ꝛ am-
bulauim⁹ vias difficiles: viā āūt dñi
ignorauim⁹. Quid nob ꝓfuit ſuꝑbia?
aut diuitiarū iactātie q̄d ꝓtulit nob? Ꝓuer.
Trāſierūt oia illa tāq̄ vmbra ꝛ tanq̄
nūci⁹ ꝓcurrēs. Et tāq̄ nauis q̄ ꝓtran
ſit fluctuantē aquā: cui⁹ cū ꝓterierit
nō ē veſtigiū inuenire:neq̄ ſemitā cari
ne illi⁹ in fluctib⁹. Aut auis q̄ trāſuo
lat i aere:cui⁹ nullū ſuenit argumen-
tū itineris illi⁹:ſz tm̄ ſonit⁹ alarū ver-
berās leuē vētū:ꝛ ſcindēs ꝙ vim itine
ris aerē:cōmotis alis tranſuolauit:et
poſt ꝫ nullū ſignū inuenit itineris illi⁹: Aut tāq̄ ſagitta emiſſa i ſcopū C
natū:diuiſus aer cōtinuo i ſe reclusus
ē vt ignoret trāſit⁹ illi⁹. Sic ꝛ nos na

ti cōsilio desiuim⁹ esse: t virtutē qui
de nūtī signū valuim⁹ ofidere. In ma
aligitate aūt nr̄a cōsūpti sum⁹. Talia
dixer̄t i inferno: hi q̄ peccauer̄ūt: qm̄
spes impiōꝝ tāq̄ lanugo ē q̄ a vēto tol
lit̄: t tanq̄ spuma gracilis q̄ a procella
dispgit: t tāq̄ fum⁹ q̄ a vēto diffusus
est t tāq̄ memoria hospitis vni⁹ diei
pterēūtis. Justi aūt i ppetuū viuēt: et
apud dñm ē merces eoꝝ: t cogitatio il
loꝝ apud altissimū. Ideo accipiēt re-
gnū decoris diadema speciei de manu
dñi: qm̄ dextera sua teget eos: t in bra
chio sācto suo defendet illos. Et acci-
piet armaturā zel⁹ illi⁹: t armabit cre
aturā ad vltionē inimicoꝝ. Induet p
thoracē iusticiā: t accipiet p galea iu-
diciū certū. Sumet scutū inexpugna-
bile, eqtatē: acuet aūt dirā irā i lāceā:
t pugnabit cū illo orbis terraꝝ ꝛ̄ insen
satos. Ibūt directe emissiones fulguꝝ
t tāq̄ habene curuato arcu nubiū ex
termiabūt: t ad certū locū insiliēt. Et
a perrosa ira plene mittent grādines:
t scādescet in illos aq̄ maris: t flumia
cōcurrēt duriter. Cōtra illos stabit spi
ritus virtutē t tāq̄ turbo venti diuidet
illos: t ad heremū pducet oēm trā ini
quitatis illoꝝ t malignitas euertet se-
des potētiū. VI Elior ē sapi (des potētiū. VI
entia q̄ vires: t vir prudēs q̄
fortis. Audite g reges t intelli
gite: discite iudices finiū terre. Prebe-
te aures vos q̄ cōtinetis multitudines
t placetis vobis i turris nationū: ‖ qm̄
data ē a dño ptās vobis: t virt⁹ ab al-
tissimo: q̄ interrogabit opa vra t cogi
tatiōes scrutabit: qm̄ cū esseris mini-
stri regni illi⁹: nō recte iudicastis nec
custodistis legē iusticie: neq̄ sm̄ voluī
tatē dei ambulastis: horrēde t cito ap
parebit vob: qm̄ iudiciū durissimū in
his q̄ psunt: fiet. Exiguo ei cōcedit mi
sericordia: potētes aūt potēter tormē
ta patient. Nō ei subtrahet psonā cu-
iuscq̄: qm̄ pusillū t magnū ipe fecit
t eq̄liter ē illi cura de oib⁹. Fortioꝝ
aūt fortior instat cruciatio. Ad vos g
reges sūt hi sm̄ones mei: vt discatis sa
pientiā t ne excidatis. Qui ei custodie
rint iusticiā: iuste iudicabūt: t q̄ didi-
cerint iusta: inuenient q̄d respōdeāt. Cō
cupiscite g sermones meos t diligite
illos: t habebitis disciplinā. Clara ē t Job. 8. c
q̄ nunq̄ marcescit sapiētia: t facile vi
det ab his q̄ diligūt eā: t inuenit ab
his q̄ q̄rūt illā. Preoccupat q̄ se cōcu-
piscūt: vt illis se prior ostēdat. Qui de C
luce vigilauerit ad illā nō laborabit:
assidentē eam illā foris⁹ suis inueniet.
Cogitare g ō illa sēsus ē cōsumat⁹: t q̄
vigilauerit pter illā: cito erit secur⁹
Q̄m dignos se circūit ipa q̄rens: t in
vijs suis ostendet se illis hilariter: t in
omni puidentia occurret illis. Initiū
enim illi⁹ verissima ē discipline cōcupi-
scentia. Cura ergo discipline dilectio ē
t dilectio custodia legū illi⁹ ē. Custodi
tio aūt legū pfirmatio incorruptiōis ē.
incorruptio aūt facit eē primū deo. Cō
cupiscētia itaq̄ sapiētie deducit ad re
gnū ppetuū. Si g delectamini sedibus D
t sceptris o reges pp̄i: diligite sapien-
tiā vt i ppetuū regnetis. Diligite lumē
sapiētie: oēs q̄ pestis pp̄is. Quid ē aūt
sapiētia t quēadmodū facta sit: referā
t nō abscōdā a vobis sacramēta dei: sed
ab initio natiuitatis inuestigabo: t po
nā in lucē scientiā illi⁹: t nō pteribo ve
ritatē: neq̄ cū inuidia tabescēte iter
habebo: qm̄ talis hō non erit pticeps
sapiētie. Multitudo aūt sapientiū: sa
nitas est orbis terrarū: t rex sapiēs po
puli stabilimentū ē. Ergo accipite di-
sciplinā p sermōes meos: t pderit vo-
bis. Um q̄dē t ego (bis. VII M
mortalis hō similis oib⁹: t ex gene
re terreno illi⁹ q̄ prior fact⁹ est
t in vētre mris figurat⁹ sū caro: decē
mensiū tēpore coagulat⁹ sum i sangui
ne: ex semine hois: t delectamēto som
nij cōuenient. Et ego nat⁹ accepi cō-
munē aerē: t in similiter factā decidi
terrā: et primā vocē similē oib⁹ emisi
plorās. In inuolumētis nutrit⁹ sum: et
magnis curis. Nemo ei ex regib⁹ ali-
ud habuit natiuitatis initiū. Unus g
introit⁹ ē oib⁹ ad vitā: t similis exit⁹
Propter q̄ optaui t dat⁹ est mihi sen-
sus: t inuocaui: t venit i me spūs sapiē-
tie. Et pposui illā regnis t sedib⁹: t di
uitias nihil eē dixi in cōparatione illi⁹.
Nec cōparaui illi lapidē pciosum: qm̄ Job. 28. c
omne aurū in cōparatione illius arena
est exigua: t tanq̄ lutū estimabit ar-
gentū i ꝯspectu illi⁹. Sup salutē t spe M
ciē dilexi illā: t pposui p luce habere

illã: qñ in extinguibile ẽ lumẽ illius.
5. Reg. 3. b. Uenerũt aũ: mihi oia bona pariẽt cuz illa: ⁊ inũerabilis honestas p manꝰ illius ⁊ letatꝰ sũ i oibꝰ: qñ antecedebat me ista sapia: ⁊ ignorabã: qñ bonorũ oim mat est. Quã sine ficticne didici: ⁊ sine iuidia cõmunico: ⁊ honestatẽ illiꝰ nõ abscõdo. Infinitꝰ ei thesaurꝰ ẽ hoi bus: q̃ ą vsi sũt: pticipes facti sũt amicitie dei: ꝓpter discipline dona cõmẽdati. Mihi aũt dedit deꝰ dicere ex sniã et ꝑsumere digna horũ q̃ mihi dant: qñ ipse sapie dux ẽ: ⁊ sapiẽtiũ emẽdator. In manu ei illiꝰ ⁊ nos ⁊ ꝝmões nostri: ⁊ ois sapia ⁊ operũ scie disciplina.
C Ipse ei dedit mihi horũ q̃ sũt sciẽtiam verã: ⁊ sciam dispositionẽ orbis terꝛ ⁊ ꝛtutes elemẽtorꝛ: initiũ ⁊ ꝯsũmationẽ ⁊ medietatẽ tporũ: vicissitudinũ ꝓmutatiões: ⁊ cõsumatiões tporꝛ: ⁊ morũ mutatiões: diuisiões tẽporꝛ ãni cursus: ⁊ stellarꝛ dispositiões: naturas animaliũ: ⁊ iras bestiarũ: vim vẽtorũ: et cogitatiões holim: differẽtias virgultorũ: ⁊ virtutes radicũ: ⁊ q̃cũq̃ sũt abscõsa ⁊ ipromisa didici. Oim ei artifex docuit me sapia. Est ei in illa spũs intelligẽtie sãctꝰ: vnicꝰ: multiplex: subtilis: disertꝰ: mobilꝫ: incoquinatꝰ: certus suauis: amãs bonũ: acutꝰ: ą nihil vetat bñfacere: humanꝰ: benignꝰ: stabilꝫ: certꝰ: securꝰ: oẽm habẽs virtutẽ: oia ꝓ spiciẽs: ⁊ ą capiat oẽs spũs intelligibiD les: mũdus: subtilis. Oibꝰ ei mobilibꝰ mobiliorꝛ ẽ sapia. Attingit aũt vbiq̃ ꝓpter suã mũdiciã. Uapor ẽ enim virtutis dei: ⁊ emanatio q̃dã ẽ claritatꝭ oipotẽs dei sincera: ⁊ ideo nihil inq̃natũ i eã incurrit. Cãdor ẽ ei lucis eterne Heb. 1. a ⁊ speculũ sine macula dei maiestatꝭ: ⁊ imago bonitatꝭ illiꝰ. Et cũ sit vna: ois põt: ⁊ in se ꝑmanẽs: ois innouat: ⁊ p nationes in aias sãctas se trãsfert. Amicos dei ⁊ ꝓphetas ꝯstituit. Neminẽ ei diligit deꝰ: nisi eũ q̃ cũ sapia ihabitat Est ei hec speciosior sole: ⁊ sup oẽm disꝓsitionẽ stellarũ: luci cõparata inuenitur prior. Illi succedit nox: sapiam aũt nõ vincit malicia. VIII

A Ttingit ꝙ a fine vsq̃ ad finez fortiter: ⁊ disponit oia suauiter Hanc amaui ⁊ exq̃si eam a iuuẽtute mea: ⁊ q̃siui spõsam mihi eã assumere ⁊ amator factꝰ sũ formę illiꝰ, Generos-

tatẽ illiꝰ glorificat cõtuberniũ habẽs dei: ſz olim dñs dilexit illã Doctrix enim est disciplinę dei ⁊ electrix operũ illiꝰ. Et si diuitie appetunt i vita: q̃d sapia locupletius q̃ opat oia? Si aũt sensus operat: q̃s horũ q̃ sũt magis q̃z illa est artifex? Et si iusticiã q̃s diligit: labores huiꝰ magnas habent ꝛtutes. Sobrietatẽ ei ⁊ prudẽtiã docet: ⁊ iusticiã ⁊ virutẽ: q̃bꝰ vtiliꝰ nihil ẽ in vita hoibus. Et si multitudinẽ sciẽtie desiderat q̃s: scit ꝓterita ⁊ de futurꝭ estimat scit versutias ꝝmonũ ⁊ dissolutiões argumẽtorꝛ: signa ⁊ mõstra scit añz fiãt ⁊ euẽtꝰ tẽporũ ⁊ seculorꝛ. Proposui ꝙ hãc adducere mihi ad cõuiuãdũ: sciẽs qñ mecũ cõicabit de bonis: ⁊ erit allocutio cogitatiõis ⁊ tedũ mei. Uabebo ꝓpter hãc claritatẽ ad turbas: ⁊ honorẽ apud seniores. Iuuenis ⁊ acutꝰ iudiciar in iudicio: ⁊ i ꝓspectu potẽtiũ admirabilis ero: ⁊ facies ꝓncipũ mirabũtur me. Tacẽtẽ me sustinebũt: loquẽtẽ me respicient: ⁊ ꝝmocinãte me plura: manꝰ ori suo ponẽt. Preterea habebo p hãc immortalitatẽ: ⁊ memoriã eternã his q̃ post me futuri sũt relinquã. Disponã ꝓpłos: ⁊ natiões mihi erũt subditę. Timebũt me audiẽtes reges horrẽdi: ⁊ in multitudine videbor bonꝰ: ⁊ i bello fortꝭ. Intrãs i domũ meã cõq̃escã cũ illa. Nõ ei hꝫ amaritudinẽ cõuersatio illiꝰ: nec tediũ: cõuictꝰ illiꝰ: ſz letitiã ⁊ gaudiũ. Hec cogitãs apud me: ⁊ cõmemorãs i corde meo: qñ immortalitatẽ i cogitatione sapie: ⁊ in amicitia illius delectatio bona: ⁊ in opibꝰ manuũ illiꝰ honestas sine defectione: ⁊ in certamine loq̃le illiꝰ sapia: ⁊ ꝓclaritas in cõicatione ꝝmonũ ipius: circuibã que rẽs vt mihi illã assumerẽ. Puer ãt eram ingeniosus: ⁊ sortitꝰ sũ aiam bonã. Et cũ eẽm magis bonꝰ: veni ad corꝰ inquinatũ. Et vt sciui qñ aliter non possem cẽ cõtinẽs nisi deꝰ det: ⁊ ꝙ ipsum erat sũma sapia: scire cuiꝰ eẽt ꝙ donũ adi dñm ⁊ deprecatꝰ sũ illũ ⁊ dixi ex totis ꝓcordijs meis. IX

D Eus patrũ meorꝛ ⁊ dñe misericordie q̃ feciſti oia ꝛbo tuo et sapia tua cõstituisti holem: vt dñaret creature q̃ a te facta ẽ: vt disponat orbẽ terrarũ i eq̃tate ⁊ iusticia: ⁊ i directione cordis iudiciũ iudicet: da mihi ꝙ

ēā nrā assistricem saplaz: ⁊ noli me
repbare a pueꝛ tuis: qm ꝺu⁹ tu⁹ ſū
ego ⁊ filiꝰ ācille tue: hō ifirm⁹ ⁊ exigui
tpis ⁊ minoꝛ ad intellectū iudicij ⁊ le
gē. Et ſi ꝗs erit cōſumat⁹ inter filios
holm ſi abfuerit ab illo ſapia tua: ī ni
hilo cōputabit. Tu aūt elegiſti me re-
gē ppo tuo: ⁊ iudicē filioꝝ tuoꝝ ⁊ fi-
liaꝝ. Et dixiſti me edificare tēplū in
mōte ſācto tuo: ⁊ in ciuitate habitatio
nis tue altare: ſimilitudinē tabnacu-
li ſācti tui: qđ ꝓparaſti ab initio ⁊ te-
cū ſapia tua: q̄ nouit opa tua: q̄ ⁊ affu
it tūc cū orbē t̄rarū faceres: ⁊ ſciebat
đ̄ tēr placirū ocul⁹ tuis: ⁊ đ̄ directū ī
ꝓceptis tuis. Mitte illā de celis ſāct̄
tuis: ⁊ a ſede magnitudinis tue: vt me
cū ſit ⁊ mecum laboꝛet vt ſciā đ̄ acce
ptū ſit apud te. Scit ei illa oīa ⁊ intel
ligit: ⁊ deducet me ī opib⁹ meis ſobrie
⁊ cuſtodiet me ī ſua potētia. Et erunt
accepta opa mea: ⁊ diſponā ꝓpm tuū
iuſte: ⁊ ero dign⁹ ſediū pīs mei. Quis
enī holm poterit ſcire cōſiliū dei? Aut
ꝗs poterit cogitare đ̄ velit de⁹. Cogi-
tatiōes ei mortaliū timide: ⁊ incerte ꝓ
uidētie nr̄e. Coꝛp⁹ ei qđ coꝛrūpit̄ ag-
gꝛauat aiam ⁊ t̄rena inhabitatio depꝫ
mit ſenſū multa cogitātē. Et difficile
eſtimam⁹ q̄ ī terra ſūt: ⁊ q̄ ī ꝓſpectu ſūt
inuenim⁹ cū laboꝛe. Que ī celis ſūt aūt
ꝗs inueſtigabit? Senſū aūt tuū ꝗs ſci
et niſi tu dederis ſapiam ⁊ miſerīs ſpi
ritū ſanctū tuū de altiſſimis: ⁊ ſi coꝛre-
cte ſint ſemite eoꝝ đ̄ ſūt ī terris: ⁊ q̄ ti-
bi placēt didicerint hoies? Nā ꝓ ſapiē
tiā ſanati ſūt ꝗcūq̄ placuerit tibi dñe

A Ec illū đ̄ prim⁹ (a ꝓncipio. X
ꝓ format⁹ ē a deo pat orbis t̄raꝝ
cū ſolus eēt creat⁹ cuſtodiuit: ⁊
eduxit illū a delicto ſuo. Et eduxit il-
lū de limo t̄re: ⁊ dedit illi virtutē cōſti
nēdi oſa. Ab hac vt receſſit iniuſt⁹ in
ſua ſua: ꝓ irā homicidij fraternitas de
perḡt. Propt̄ qđ cū aq̄ deleret terrā ſa
nauit iterū ſapia: ꝓ cōtēptibile lignū
iuſti gubernās. Nec ⁊ ī ꝓſenſu ſupbie
cū ſe natiōes extuliſſent ſciuit iuſtū ⁊
cōſeruauit ſine q̄rela deo: ⁊ ī filiꝭ mi-
ſericordiā fortē cuſtodiuit. Nec iuſtū a
pereuntib⁹ impiis liberauit fugientē
deſcēdēte igne in pētapolim: đ̄b⁹ in te
ſtimoniū neḡtie fumigabūda ꝓſtat de
ſerta terra: ⁊ ī certo tpe fruct⁹ habētes

arboꝛes: ⁊ incredibile memoꝛia ſtās
figmētū ſalis. Sapiam ei ꝓtereuntes
nō tēſi ī ꝙ lapſi ſūt vt ignoꝛarēt bona
ſꝫ ⁊ inſipiētie ſue reliquerūt hoib⁹ me
moriā: vt in his q̄ peccauerūt: nec late
re potuiſſent. Sapia aūt hos ā ſe obꝙ-
uāt a doloꝛib⁹ liberabit. Nec aūt ꝓfu
gū ire fratris iuſtū deduxit ꝙ vias re-
ctas: ⁊ oſtēdit illi regnū dei: ⁊ dedit il-
li ſciam ſanctoꝝ. Honeſtauit illū in la
boꝛib⁹: ⁊ cōpleuit laboꝛes illi⁹. In frau
de circūuentiētiū illū affuit illi ⁊ hone
ſtū fecit illū. Cuſtodiuit illū ab inimi-
cis: ⁊ a ſeductoꝛib⁹ tutauit illū. Et cer
tamē foꝛte dedit illi vt vinceret ⁊ ſci-
ret q̄m oim potētioꝛ ē ſapia. Nec vēdi
dit iuſtū nō dereliq̄t: ꝙ a peccatoꝛib⁹ li
beꝛauit eū. Deſcēditq̄ cū illo in foue-
am ⁊ in vinculis nō dereliq̄t illū: do-
nec afferret illi ſceptꝛū regni: ⁊ poten-
tiā aduerſus eos q̄ eū depꝛmebāt: ⁊ mē
daces oſtdit q̄ maculauerūt illū: ⁊ de-
dit illi claritatē eternā. Nec ꝓpm iu-
ſtū ⁊ ſemē ſine q̄rela liberauit a natio-
nib⁹ q̄ illū depꝛimebāt. Intrauiti aiaꝫ
ſerui dei: ⁊ ſtetit ꝫ reges hoꝛrēds ī poꝛ
tet⁹ ⁊ ſignis. Et reddidit iuſtis merce-
dē laboꝛū ſuoꝝ ⁊ deduxit illos in viā
mirabili: ⁊ fuit illis in velamento diei
⁊ in luce ſtellaꝝ ꝙ noctē. Et trāſtulit
illos ꝙ mare rubꝝ ⁊ trāſuexit illos ꝙ
aquā nimiā. Inimicos aūt illoꝝ de
merſit ī mare: ⁊ ab altitudine inferoꝝ
eduxit illos. Ideo iuſti tulerūt ſpolia
impioꝝ: ⁊ decāraueꝛt dñe nomē ſācti
tuū: ⁊ victricē manū tuā laudauerunt
pariter. Qm ſapia aperuit os mutoꝝ:
⁊ linguas infantiū fecit diſertas. Di-
rexit opa eoꝝ ī manib⁹ ꝓphete ſācti.

I Ter fecerūt ꝙ deſtis q̄ nō XI
habitāt ⁊ ī locis deſtis fecerūt
caſas. Steterūt ꝫ hoſtes et de
inimicis ſe vindicauerūt. Sitierūt et
inuocauerūt te: ⁊ data ē illis aqua de
petra altiſſima ⁊ requies ſitis de lapi-
de duro. Per que ei penas paſſi ſūt ini
mici illoꝝ: a defectione poſt⁹ ſui: ī eis
cū abūdarent filij iſrl letati ſunt: Per
hec cū illis deeſſent bīa cū illis actū ē.
Nā ꝓ fonte quidē ſempiterni flumi-
nis humanū ſāguinē dediſti iniuſtis.
Qui cū minuerēt̄ ī traductiōe infan
tiū occiſoꝝ: dediſti illis abūdātē aquā
ſpirate: oſtdēs ꝙ ſitim q̄ tūc fuit: quē-

Exo.15.b

C

Geñ.27.f

Exo.1.c

D

Exo.14.f.

Ibidē.12.e

Exo.17.
Nu.20.

B

admodū tuos exaltares: ⁊ adūsarios illoꝝ necares. Cū ei tēptati sunt ⁊ q̄dē cū misericordia disciplinā accipi ētes: scierūt quēadmodū cū ira iudicati im pī tormēta paterēt. Nos q̄dē tāq̄ pr monēs ꝓbasti: illos aūt tanq̄ durus rex interrogans cōdēnasti. Absentes esse ⁊ pītes similit torq̄bant. Duplex ei illos acceꝑat tediū: ⁊ gemit⁹ cū memoria ꝑteritoꝝ. Cū essent audirēt ꝑ sua tormenta bī secū agi: cōmemorati sūt dīm: admirātes i finē exit⁹. Quē ei in expositione praua ꝓiectū deriserūt: in C finē euent⁹ mirati sūt. Nō similiter iustis faciēs: ꝑ cogitationib⁹ aūt insensatis iniq̄tates illoꝝ. Q̄ō q̄dā errātes colebāt mutos serpētes ⁊ bestias supuacuas: imisisti ult multitudinē muto rū sialiū i vidictā vt scirēt qz p q̄ peccat q̄s: p hec ⁊ torqueret. Nō ei impossibilis erat oipotēs man⁹ tua q̄ creau. t orbē terrarū ex materia inuisa: imittere illis multitudinē vrsorū: aut audaces leones: aut noui generis ira plenas et ignotas bestias: aut vaporē igneū spirantes: aut fumi odorē ꝓferentes aut horrēdas ab oculis scintillas emittētes: q̄rū nō solū lesura poterat illos exterminare: sz ⁊ aspect⁹ ꝑ timorē occide D re. Nā ⁊ sine his vno spū poterāt occidi ꝓsecutionē passi ab ipis factz suis: ⁊ dispsi p spūm virtutis tue: sz oia i mēsura ⁊ nūero ⁊ pōdere disposuisti. Multū ei valere tibi soli superat sz: ⁊ vtuti brachij tui q̄s resistet? Q̄m tāq̄ momentū statere: sic est aūt te orbis terrarū: ⁊ tāq̄ gutta roris antelucani q̄ descendit in terrā. Et misereris oim: qz oia potes: ⁊ dissimulas pctā hoīm ꝓpt pniam. Diligis ei oia q̄ sūt: ⁊ nihil eorū odisti q̄ fecisti: nec ei odiēs aliq̄d cōstituisti: aut fecisti. Quō aūt posset aliq̄d ꝑmanere nisi tu voluisses? aut qō a te vocatū nō ēet: cōseruaret? Parcis aūt oib⁹: q̄m tua sūt dñe q̄ amas aias.

XII

O Q̄bon⁹ ⁊ suauis ē dñe spūs tuus i nobis. Ideoq̄ hos q̄ exerrāt ꝓgrib⁹ corripis: ⁊ ve q̄ bus peccāt āmones ⁊ alloq̄ris vt relicta malitia credāt i te dñe. Illos ei antiquos inhabitatores terre sancte tue q̄s exhorruisti: q̄m odibilia opa tibi faciebāt ꝑ medicamina ⁊ sacrificia inīusta: ⁊ filioꝝ suoꝝ necatores sine misericordia: ⁊ cōmestores viscerū hoīm ⁊ deuoratores sāguinis: ⁊ auctores de rētes aiarū inauxiliatarū q̄dere voluisti a medio sacramēto tuo: ꝑ man⁹ patrū nr̄oꝝ: vt dignā ꝓciperēt pegrinationē pueroꝝ dei: q̄ tibi oim charioꝝ terra. Sz ⁊ his tanq̄ hoīb⁹ pepcisti misisti aūcessores exercit⁹ tui vespas vt illos paulatim exterminarēt. Non q̄ impotēs eras i bello subīcere impios iustis: aut bestīs seuis: aut verbo duro simul exterminare: sz ꝓgrib⁹ iudicās dabas locū pnie: nō ignorās q̄m nequā ē natio coꝝ: ⁊ naturalis malitia ip̄oꝝ: ⁊ q̄m nō poterat mutari cogitatio illoꝝ i ꝑpetuū. Semen ei erat maledictū ab initio: Nec timens aliquē venia dabas pctis illoꝝ. Quis ei dicet tibi: feciſti? Aut q̄s stabit ꝓtra iudicium tuū? Aut q̄s in ꝓspectu tuo veniet vindex iniquoꝝ hoīm? Aut q̄s tibi ꝑuidebit si perierint nationes q̄s tu fecisti? Nō est ei alius de⁹ q̄ tu: cui cura est de oib⁹: vt oñdas q̄m nō iniuste iudicas iudicium. Neq̄ rex neq̄ tyrann⁹ in cō spectu tuo inquirēt de his q̄s ꝑdidisti. Cū q̄ sis iust⁹: iuste oia disponis. Ipsum q̄z q̄ nō debet puniri cōdēnas ⁊ extra estimas a tua virtute. Cui⁹ ei tua iusticie initiū ē: ⁊ ob hoc ꝑ oim dñs es oib⁹ te parcere facis. Cū virtutē essi ois dis tu: q̄ nō crederis eē in ⁊tute cōsummat⁹: ⁊ hos q̄ te nesciūt: i audaria tra ducis. Tu aūt dñator virtut⁹ cū tranq̄llitate iudicas: ⁊ cū magna reuerētia disponis nos. Subest ei tibi cū voluēris posse. Docuisti ei ꝑ hoc tuū ꝓ talia opa: q̄m oportet iustū esse ⁊ hūanū ex bone spei fecisti filios tuos: q̄m iudicās dabas locū i pctis pnie. Si ei inimicos ꝓuoꝝ tuoꝝ ⁊ debitos morti cū tāta cruciasti attētione ⁊ liberasti dans tp̄s ⁊ locū ꝑ q̄ posset mutari a malicia cū quāta diligentia iudicasti filios tuos quoꝝ parentib⁹ iuramēta ⁊ cōuentiones dediſti bonarū ꝓmissionū? Cū ꝓ & dabas nobis disciplinā inimicos nr̄os multiplicit flagellas vt bonitatē tuā cogitem⁹ iudicātes: ⁊ cū de nob⁹ iudicat sperem⁹ miscōdiam tuā. Q̄m ⁊ illis q̄ i vita sua insensate ⁊ iniuste vixerūt ꝑ hec q̄ coluerūt dediſti sūma tormēta. Et essi i erroris via diuti⁹ errauerunt: deos estimātes hec q̄ i aialib⁹ sc̄ sagua

ſue:infãtiũ insensatoꝝ more viuẽtes
Propter ꝟ tanq̃ puerꝝ insensatꝝ iudi
cũ i derisũ dedisti. Qui ãt ludibꝛiꝭ et
increpatiõib⁹ nõ sũt correcti: dignũ dei
iudicũ expti sũt. In his em̃ q̃ patiebã
tur moleste ferebãt: i q̃b⁹patiẽtes in-
dignabãt. Per hec q̃s putabãt deos i
ꝭis cũ exterminarẽt: vidẽtes illũ quẽ
olim negabãt se nosse: vex deũ agnoue
rũt. Propter qõ t finis ꝓdẽnatiõis eo
rũ veniet sup illos. XIII

Vani sũt ãt oẽs hoies i q̃b⁹ non
subest sciẽtia dei: t ꝺ his q̃ vidẽ
tur bona nõ potuerũt itelligere eũ q̃ ẽ:
neq̃ opib⁹ attẽdẽtes agnouerũt q̃s eẽt
artifex: sꝫ aut ignẽ: aut spiritũ: aut cita
tũ aerẽ: aut gyrũ stellaꝝ: aut nimiam
aquã: aut solem t lunã rectores orbis
traꝝ deos putauerũt. Quoꝝ t si specie
delectati deos putauerũt: sciãt q̃to his
dñator eoꝝ speciosior ẽ Speciei em̃ ge
nerator hec oia ꝓstituit Aut si ꝛtutẽ t
opa eoꝝ mirati sũt: intelligant ab illis:
qm̃ q̃ hec fẽ fortior ẽ illꝝ. A magnitu-
dine em̃ speciei t creature: cognoscibi-
liter poterit creator eoꝝ videri. Sꝫ tñ
adhuc his minor est q̃rela. Et hi em̃
fortasse errãt deũ q̃rẽtes t volẽtes iue
nire. Etenim cũ oib⁹ illi⁹ ꝓuersẽt: inq̃rũt
t ꝑsuasũ hñt: qm̃ bona sũt q̃ videtur.
Verũ ãt nec his debet ignosci. Si em̃
potuissẽt scire vt possẽt estimare se
culi: quõ hui⁹ dñz nõ facili⁹ inuenerũt?
Infelices ãt sũt: t inꝛ mortuos spes il-
loꝝ ẽ q̃ appellauerũt deos opa manuũ
hoim: auꝝ t argẽtũ artꝫ inuẽtionẽ: t
similitudies alialiũ: aut lapidẽ inutilẽ op⁹
man⁹ antiq̃. Aut si q̃s artifex faber de
silua lignũ rectũ secuerit t hui⁹ docte
cradat oẽz corticẽ: t arte sua vsus dili
gẽter fabricet vas iutile i ꝓuisatiõe vi-
te: reliquias ãt ei⁹opis ad ꝓparationẽ
esce abutaꝛ: t reliquũ hoꝝ qõ ad nul-
los vsus facit: lignũ curuũ t verticib⁹
plenũ sculpat diligẽter ꝑ vacuitatẽ suã:
t p sciam sue artis figuret illud: t assi-
milet illud imagini hois: aut alicui ex
alialib⁹ illõ cõparet: pliniẽs rubrica: et
rubicundũ faciens phuco colorẽ illi⁹: t
oẽm maculã q̃ i illo ẽ pliniẽs: t faciat
ei dignã habitatiõez: t i pariete ponẽs
illũ: t ꝓfirmãs ferro ne forte cadat ꝑ-
ticiẽs illi: sciẽs qm̃ nõ põt adiuuare
se. Imago em̃ ẽ: t op⁹ ẽ illi adiutoriũ.

Et de suba sua: t de filꝫs suis: t de nu-
ptꝫs: votũ faciẽs inq̃rit. Nõ erubescit
loq̃ cũ illo q̃ sine aia ẽ: t ꝑ sanitate q̃-
dem infirmum deꝓcaꝛ: t ꝑ vita rogat
mortuũ: t i adiutoriũ inutilẽ iuocat:
t ꝑ itinere petit abeo q̃ ambulare nõ
pot: t ꝺ acq̃rẽdo t ꝺ opando t de oim
rerũ euẽtu petit ab eo q̃ i oib⁹ ẽ iutik.

Terũ ali⁹ nauigare co XIIII B
gitãs t p feros fluct⁹iter facere
icipiẽs ligno portãre se: fragili
us lignũ iuocat. Illꝺ em̃ cupiditas ac
q̃rẽdi excogitauit: t artifex sapia fabri
cauit sua. Tus ãt pr̃ puidẽtia ab ini-
tio cũcta gubnat‖ qm̃ dedisti in mari Exo.14.c
viã t inꝛ fluct⁹ semitã firmissimã: ostẽ
dens qm̃ potẽs es ex oib⁹ sanare: etiã
si sine rate aliq̃s adeat mare. Sꝫ vt nõ
essent vacua sapie tue ꝓpt ꝟ etiã t ex-
iguo ligno credunt hoies aias suas: t
trãseũtes mare ꝑ ratẽ liberati sũt. Sꝫ
t ab initio cũ perirẽt superbi gigantes:
spes orbis tꝛaꝝ ad ratẽ ꝓfugiẽs: remi-
sit secko semẽ natiuitatꝫ: q̃ manu tua
erat gubnata. Bñdictũ ẽ em̃ lignũ ꝑ
qꝺ fit iusticia Per man⁹ãt qꝺ fit idolũ
maledictũ ẽ: t iꝑm: t q̃ fecit illꝺ: qz ille
q̃dẽ opat⁹ ẽ: illꝺ ãt cũ eẽt fragile de⁹
cognominat⁹ est. Similiter aũt odio sunt B
deo: impi⁹ t ipietas ei⁹ Etenim qꝺ factũ
ẽ: cũ illo q̃ fecit tormẽta patiẽt. Pro-
pter ꝟ t i idolis nationũ nõ erit respe-
ctus: qm̃ creature dei i odiũ facte sũt: t
i tẽptationẽ aie hoim t i muscipulã pe
dib⁹insipiẽtiũ. Initiũ em̃ fornicatiõis
ẽ exq̃sitio idoloꝝ t adinuentio illoꝝ
corruptio vite ẽ. Neq̃ em̃ erat ab ini-
tio: neq̃ erũt i ꝑpetuũ. Supuacuitas
em̃ hoim hoc adinuenit i orbẽ tꝛaꝝ: t
iꝺo breuis illoꝝ finis ẽ iuent⁹. Acer-
bo em̃ luctu dolẽs pr̃ rapti cito sibi fi-
liꝫ fec imaginẽ: t illũ q̃ tũc q̃si hõ mor
tu⁹ fuerat: nũc tãq̃z deũ colere cepit: t
ꝓstituit ritꝫ suos sacra t sacrificia
Deinde ꝓfuenientẽ tpe: ꝓualescẽte iniq̃
ꝓsuetudie: ꝟ error tãq̃z lex custodit⁹ ẽ:
t tyrãnoꝝ impio colebãt figmẽta. Et C
hos q̃s i palã hoies honorare nõ pote
rãt ꝓpt ꝟ q̃ lõge eẽnt: a lõginq̃ figurã
illoꝝ allatã euidẽtẽ imaginẽ reg̃ quẽ
honorare volebant fecerũt: vt illũ q̃ ab-
erat tãq̃z pñtẽ colerẽt sua sollicitudie.
Prouexit aũt ad hoꝝ culturã t hos q̃
ignorabãt: artifiꝫ eximia diligentia.

Ille ẽm volẽs plꝰ placere illi ꝙ se assꝰ-
pſit: elaborauit arte ſua vt ſilitudinẽ i
meliꝰ figuraret. Multitudo aũt hoim
adducta ꝑ ſpẽm opis: eñ ꝙ añ tꝑs tã-
ꝯ hõ honoratꝰ fuerat nũc deſi eſtima
uerũt. Et hec fuit vite hſiane deceptio
qm̃ aut affectui aut regibꝰ deſuiẽtes
hoĩes: incoicabile nomẽ lapidibꝰ t ig-
nis iposuerũt. Et nõ ſuffecerat errãſſe
eos circa dei ſciam: ſꝫ t i magno viuẽ-
tes inſcie bello: tot et tã magna mala
D pacẽ appellãt Aut em̃ filios ſuos ſacri
ficãtes: aut obſcura ſacrificia faciẽtes
aut inſanie plenas vigilias hñtes: ne-
ꝯ vitã neꝯ nuptias mũdas iã cuſto-
diũt: ſꝫ t aliꝰ aliũ ꝑ iuidiã occidit: aut
adulterãs ꝓtriſtat: t oia cõmixta ſunt:
ſãguis: homicidiũ: furtũ et fictio: coꝛ-
ruptio t infidelitas: turbatio t ꝓiuriũ
tumultꝰ: bonoꝝ dei ĩmemoratio: aia-
rũ iñatio: natiuitatẽ imutatio: nu-
ptiaꝝ incõſtãtia inoꝛdiatio mechie et
ipudicitie. Infãdoꝝ em̃ idoloꝝ cultu-
ra oĩs mali cã ẽ: et initiũ t finis. Aut
em̃ dũ letãt inſaniũt: aut certe vatici-
nãt falſa: aut viuũt iuſte: aut ꝓiurãt
cito. Dũ em̃ ꝓfidũt i idol ꝙ ſũt ſine aia
male iurãtes noceri ſe ſi ſperãt. Utra-
ꝯ ẽ ill eueniẽt digne: qm̃ male ſenſerũt
ō deo attẽdẽtes idol: t iurauerũt iniu-
ſte i dolo ꝓtẽnẽtes iuſticiã. Nõ em̃ iu-
rãtiũ ẽ ẋt: ſꝫ peccantiũ pena ꝑambu
lat ſꝙ i iuſtoꝝ ꝓuaricationẽ. XV

A Tu autẽ deꝰ nr̃: ſuauis t verꝰes:
t patiẽs t i miſcõia diſponẽs oĩa
Eteni ſi peccauerimꝰ tui ſumꝰ:
ſciẽtes magnitudinẽ tuã: t ſi nõ pecca
uerimꝰ: ſcimꝰ qm̃ apõ te ſumꝰ cõputa-
ti. Noſſe em̃ te cõſũmata iuſticia eſt: et
ſcire iuſticiã t ẋtutẽ tuã: radix ẽ imoꝛ
talitatꝭ. Non em̃ i errorẽ induxit nos
hoim male artꝭ excogitatio nec vmbra
picture: laboꝛ ſine fructu: effigies ſcul-
pta ꝙarios coloꝛes: cuiꝰ aſpectꝰ dat i-
ſenſato ꝓcupiſcẽtiã: et diligit mortue
B F.1.a imaginis effigiẽ ſine aia Maloꝝ ama
toꝛes digni ſũt moꝛte: ꝙ ſpem hñt i ta-
libꝰ: t ꝙ faciũt illos: t ꝙ diligũt: t ꝙ co
lũt. Sꝫ t figulꝰ molle ẽrã ꝑmẽs labo-
rioſe fingit advſus nr̃os vnũqꝙꝯ vas:
Ro.9.c t ō eodẽ luto fingit ꝙ mũda ſũt in vſũ
vaſa: t ſilit̃er ꝙ hiis ſũt cõtraria. Noꝛũ
autẽ vaſoꝝ ꝙs ſit vſus: iudex ẽ figulꝰ.
Et cũ laboꝛe vano deũ fingit ō eodem
luto: ille ꝙ paulo ante ō terꝛa factꝰ fue-
rat: t poſt puſilliũ reducit ſe vnde acce-
ptus ẽ: repetitus aĩe debitũ quã habe-
bat. Sꝫ cura eſt illi nõ qꝛ laboratuꝰ
ẽ: nec qm̃ breuis illi vita ẽ: ſꝫ ꝓcertaꝯ
aurificibꝰ t argẽtarijs: ſꝫ t erarios imi
tat: t gliam ꝑfert: qm̃ res ſuꝙacuas
fingit. Cinis ẽ em̃ coꝛ eiꝰ: t terra ſuꝙ-
uacua ſpes illiꝰ: t luto vilioꝛ vita eiꝰ:
qm̃ ignoꝛauit ꝙ ſe finxit t qui inſpira-
uit illi aiam ꝙ opat̃ t ꝙ inſufflauit ei
ſpm̃ vitalẽ. Sꝫ t eſtimauerũt luſũ eſſe
vitã nr̃am: t ꝙuerſationẽ vite cõpoſi-
tã ad lucrũ t oportere vndecũꝯ etiaꝫ
ex malo acq̃rere Hic em̃ ſcit ſe ſup oĩs
delicq̃re: ꝙ ex ere materia fragilia vaſa
t ſculptilia fugit. Oẽs. n. inſipiẽtes et
infelices ſupꝛa modũ aĩe ſue ſuꝑbi ſũt
iimici ꝓpꝛij tui: t iperantes illi: qm̃ oĩa
idola nationũ deos eſtimauerũt ꝗbus
neꝯ ockoꝝ: viſus ẽ advidẽdũ: neꝯ na
res ad ꝓcipiẽdũ ſpm̃: neꝯ aures ad au
diẽdũ: neꝯ digiti manuũ ad tractãdũ
ſꝫ pedes eoꝝ pigri ad ãbulãdũ. Nõ. n.
fec̃ illos: t ꝙ ſpm̃ mutuatꝰ ẽ: is finxit
illos. Nemo. n. ſibi ſilez hõ poterit deũ
fingere. Cũ eni ſit mortal mortuũ fin-
git manibꝰ iniq̃s. Melioꝛ. n. ẽ ipe his
q̃s colit: qꝛ ipe q̃dẽ vixit cũ eẽt mortal
illi ãt nũq̃ꝯ. Sꝫ t aialia miſerrima co-
lũt. Inſenſata eni cõparata hiis: ill ſũt
deterioꝛa. Sꝫ nec aſpectu aliq̃s ex his
aialibꝰ bona põt cõſpicere. Effugerũt

A ſit dei laudẽ t bñdictiõẽꝫ eiꝰ.
P Ropter hec t his ſimilia XVI A
paſſi ſũt digne toꝛmẽtis: t ꝙ mł-
titudinẽ beſtiaꝝ extermiati ſũt. Pro ꝙ
bus toꝛmẽtꝭ bñ diſpoſuiſti ꝓpm̃ tuũ:
q̃bꝰ dediſti ꝓcupiſcẽtiã delectamẽti ſui
nouũ ſapoꝛẽ: eſcã parãs eis ortigome
trã: vt illi q̃dẽ ꝓcupiſcẽtes eſcã ꝓt ea
q̃ ill oſtẽſa t miſſa ſũt: etiam a neceſſa-
ria ꝓcupiſcẽtia auerterẽt. Pi ãt i bre-
ui inopes facti: nouã guſtauerũt eſcã.
Oportebat eni ill ſine excuſatiõe q̃dꝯ
ſupuenire iteritũ exercẽtibꝰ tyrãnidẽ:
his ãt tm̃ oſidere quẽ quẽadmodũ ini
mici eoꝝ extermiabãt ‖ Eteni cuꝫ illis
ſupuenit ſeua beſtiaꝝ ira: moꝛſibꝰ per-
uerſoꝝ colubꝛoꝝ extermiabãt. Sꝫ nõ
i ꝑpetuũ tua ira ꝑmãſit: ſꝫ ad correpti
onẽ i breui turbati ſũt: ſignũ hñtes ſa-
lutꝭ: ad cõmemoratiõem mãdati legis
tue. Qui eni ꝓpoſus ẽ; non ꝑ ꝙ põ vide- B

bꝛsanabāt:sꝫ ꝙ te oim saluatoꝛē. In
ꝑ ās ostēdisti inimicis nr̄is :q: tu es q̄
liberas ab oi malo. Illos eni locusta-
rū t muscarū occiderūt moꝛsus:t nō ē
inuēta sanitas aie illoꝝ:q: digni erant
ab hmōi exterminari. Filios aūt tuos
nec draconū nec venenatoꝝ vicerūt dē
tes. Misēdia eni tua aduenies sana-
bat illos. In memoꝛia eni ꝟmonū tuo
rū exterminabāt:t velociꝰ sanabant:
ne i altā icidētes obliuionē nō possēt
tuo vti adiutoꝛio. Ꞓrenim neq̄ hꝛba
neq̄ malagma sanauit eos: sꝫ tuꝰ dñe
q̄ ꝟmo q̄ sanat oia. Tu es dñe qui vite t
mort̄ habes ptātē:t ꝺ deduc̄ vsq̄ ad
portas mort̄ t reducis. Hō āt occidit
ꝺdē ꝙ malicīā aiaꝝ suā:t cū exierit spi
ritꝰ nō reuertet̄:nec reuocabit aiam q̄
ꝛ recepta ē:sꝫ tuā manū effugere ipossi-
bile ē. Negātes eni nosse te impū ꝙ for
mīdinē brachīj tui flagellati sunt: no
uis aq̄s t grādinibꝰ t pluuijs ꝓsecuti-
onē passi:t ꝙ ignē ꝓsūmati. Qꝺ. n. mi-
rabile erat:in aq̄ q̄ oia extinguit: plus
ignis valebat. Vinder est eni orbis iu-
stoꝝ. Quodā eni tpe mansuetabāt ig-
nis:ne cōburēt q̄ ad ipios missa erant
aialia:sꝫ vt iꝑi vidētes scirēt: q̄m dei
iudicio patiūt ꝓsecutiōes. Et q̄dā tpe:
in aq̄ supra ntūrē ignis exardebat vndi
q̄:vt inique terre nationē exterminā
rēt. Pro q̄bus angeloꝝ esca nutriuisti
q̄m tuū:t paratū panē de celo ꝑstitit
sine illis sine labore:oē delectamētū in
se habentē:t oīs saporis suauitatem.
Substātiā eni tuaz t dulcedinē tuam
quā i filios habes ostēdebas:t deser-
uīēs vniuscuiusq̄ voluntati. Ad qꝺ q̄s
se q̄ volebat:q̄uertebāt. Nix āt t glaci-
es sustinebāt vim ignis:t nō tabesce-
bāt:vt scirēt q̄m fructꝰ inimicoꝝ exter
minabat ignis ardēs i grādie t pluuia
rū comscās. Hoc āt iterū vt nutrirēt iu-
stū:ignis etiā sue ntūt̄ oblitꝰ ē. Crea-
tura eni tibi factoꝛi deseruiēs excāde-
scit i tormētū adūsus iniustos: t leui-
oꝛ fit ad bñfaciēdū ꝓ his q̄ i te ꝓfidūt
Propter q̄ t tūc oia trāsfigurata oim
nutrici gre tue deseruiebāt: ad volūta
tē eoꝝ q̄ a te desiderati sūt: vt scirēt fi
li tui q̄s dilexisti dñe:q̄m nō natiuita
tis fructꝰ pascūt hoies:sꝫ ꝟmo tuꝰ hos
qui in te crediderint cōseruat. Qꝺ eni
ab igne nō poterat exterminari: statim
ab exiguo radio solis calefactū tabe-
scebat: vt notū oibꝰ esset:q̄m oꝛtet ꝙ
uenire solē ad bñdictionē tuā:t ad oꝛ
tum lucis te adoꝛare. Ingrati eni spes
tanq̄ hybernalis glacies rabescet: et
disperiet tāq̄ aq̄ supuacua. XVII

A Magna sūt eni iudicia tua dñe: Ro.11.ꝺ
t inenarrabilia ꝟba tua ꝓpter
ꝙ indisciplinate aie errauerūt.
Dū eni psuasū habēt inimicū posse dñari Exo.10.ℓ
nationi sācte: vinculis tenebraꝝ t lō-
ge noctis cōpediti: inclusi sub rect̄ fu
gitiui: ꝓpetue ꝓuidētie tacuerūt: t dū
putāt se latere in obscuris peccatis: te
nebꝛoso obliuionis velamēto dispersi
sūt: pauētes hoꝛrende: t cum āmirati-
one nimia pturbati. Neq̄ eni q̄ ꝓtine
bat illos spelunca sine timoꝛe custodi-
ebat: q̄m sonitꝰ descēdens pturbabat
illos: t psone tristes illis apparētes: pa
uoꝛē illis ꝓstabāt. Et ignis q̄dem nūla B
vis poterat illis lumen ꝓbere: nec side
rū limpide flāme illumiare poterāt il-
lā noctē hoꝛrēdā. Apparebat aūt illis
subitane ignis: timoꝛe plen: t timoꝛe
pcussi illiꝰ q̄ nō videbāt faciei estima
bāt deteꝛioꝛa eē q̄ videbāt ‖ t magice Exo.7.et.8
arti̇ apposita erāt deꝛisus: t sapie gīa
coꝛreptio cū ꝓtumelia. Illi eni q̄ ꝓmit
tebāt timoꝛes t pturbatiōes expellere
se ab aia languētē: hi cū deꝛisu: pleni
timoꝛe languebāt. Nam t si nihil eos
ex mōstris pturbabat: trāsitu aialiū et
serpentiū sibilatiōe cōmoti: tremebun
di peribāt: t aerē quē nūla rōne q̄s ef-
fugere posset: negantes se videre. Fre- C
quēter eni ꝓoccupāt pessima: redargu
ente ꝓscia. Cū sit eni timida neq̄tia: da
ta ē in oim ꝓdēnationē. Semꝙ eni ꝑ-
sumit seua pturbata ꝓscia. Nihil eni ē
timoꝛ nisi ꝑsūptionis adiutoꝛiū: ꝓdi-
tio cogitatiōis auxilioꝝ. Et dū ab in-
tro minoꝛ est expectatio: maioꝛē putat
potentiā eiꝰ cause de qua toꝛmentū ꝑ-
stat. Illi āt q̄ in potētē venere noctē:
t ab infimis t ab altissimis inferi̇ su-
peruenientē: eundē sōnū doꝛmientes ali
q̄ monstroꝝ exagitabant timoꝛe: ali-
q̄ aie deficiebāt traductiōe. Subitane
neꝰ eni illis t insperatꝰ timoꝛ supuene
rat. Deinde si q̄sq̄ ex illis decidisset: cu-
stodiebat i carcere sine ferro reclusus.
Si eni rustic⁹ q̄s erat: aut pastoꝛ: aut D
agri laboꝝ operi⁹ occupatꝰ eēt: inef-

fugibilē sustinebat necessitatem. Una
esh catena tenebraꝝ oēs erāt colligati
Sine spūs sibilās: aut inf spissos arbo
rū ramos auiū son⁹ suauis: aut vis aq̄
decurrēt̄ nimiū: aut son⁹ valid⁹ p̄cipi
taraꝝ petraꝝ: aut ludentiū aialiū cur
sus iuis⁹: aut mugiētiū valida bestiaꝝ
vox: aut resonēs ō altissimis mōtibus
echo: deficiētes faciebāt illos p̄ timore
Dis esh orbis traꝝ limpido illumina-
bat lumie: ꝛ si ipedit̄ oꝛib⁹ p̄rinebat.
Solis āt ille supposita erat grauis nox
imago tenebraꝝ q̄ supuētura ille erat.
Ip̄i ergo sibi erāt grauiores tenebre.

A Auct̄ aūt tuis maxie XVIII
Exo.10.f erat lux: ꝛ hoꝝ q̄dē vocē inimici
audiebāt: sz figurā nō videbāt.
Et qz si ꝛ ipi eadē passi erāt magnifica
bāt te: ꝛ q̄ aū lesi erāt: qz nō ledebant;
gr̄as agebāt tibi: ꝛ vt ect̄ differētia: te
Ps.104 et.134 deū petebāt ‖ Propter qō ignis ardētē
colūnā ducē habuerūt ignote vie: ꝛ so
lem sine lesura boni hospitū p̄stitisti.
Digni q̄dē illi carere luce ꝛ pati carce
rē tenebraꝝ q̄ iclusos custodiebāt filio-
os tuos: p̄ qs icipiebat icoꝛruptū legi
Exo.1.c lumē secko vari. Cū cogitarent iustoꝝ
B Exo.2.b occidere infantes: ꝛ vno exposito filio
Exo.14.f sz liberato ꝛ traductōez illoꝝ mltitudi
nē filioꝝ abstulisti: ꝛ parit̄ illos pdidi
sti ī aq̄ valida. Illa esh nox aū cognita
ē a patrib⁹ nr̄is: vt vere sciētes q̄b⁹ iu-
ramēt̄ crediderūt: aniequiores essēt.
Suscepta ē aūt a p̄ro tuo sanitas q̄dē
iustoꝝ: iniustoꝝ aūt extermiatio. Sic
esh lesisti adūsarios nr̄os: sic ꝛ nos p̄-
uocās magnificasti. Absc̄ose esh sacri-
ficabāt iusti pueri bonoꝝ: ꝛ iusticie le-
gē ī cordiā disposuerūt: silr̄ bona ꝛ
mala p̄cepturos iustos: patri oim decā
tantes laudes. Resonabat aūt incōue
niēs inimicoꝝ vox: ꝛ flebilis audiebat
Exo.12.e plāct⁹ plorator̄ infantiū. Silr̄ āt pena
Eccs.2.c p̄uus cū dño afflict⁹ ē: ꝛ popular̄ hō
regi similia passus. Silr̄ter g̃ oēs vno
nole mort̄ mortuos habebāt inume-
rabiles. Nec esh ad sepeliēdū viui suf-
ficiebāt: qñ vno momēto q̄ erat p̄cla-
C rior natio illoꝝ extermiata ē. De olb⁹
esh nō credētes p̄p̄ bñficia: tūc cū pri
mū fuit exterminiuꝫ p̄mogenitoꝝ spo-
pōderūt p̄p̄m dei se esse. Cū esh q̄etū si
lentiū p̄tineret oīa: ꝛ nox in suo cursu
mediū iter h̄ret: oipotēs ſmo tu⁹ dñe
exiliēs de celo a regalib⁹ sedib⁹: dur
debellaroꝝ ī mediā exterminiū tr̄ā p̄s
liuit: gladi⁹ acut⁹ ī simulatū ipiū tu
portās: ꝛ stans repleuit oia morte: ꝛ
q̄ ad celū attigebat stās ī tra. Tūc co
tinuo visus sōnioꝝ malor̄ turbauer
illos ꝛ timores supuenerūt insperati.
Et ali⁹ alibi p̄iect⁹ semiuiu⁹: p̄ quā
moriebaū causā demōstrabat mortis.
Visiones esh q̄ illos turbauerūt hec p̄
monebāt: ne inscū q̄re mala patiebā
perirēt. Tetigit āt tūc ꝛ iustos tēpta
tio mort̄: ꝛ cōmotio ī heremo facta d
mltitudinis: sz nō diu p̄mānsit ira tua.
Properās esh hō sine q̄rela depcari p
p̄p̄is p̄ferēs huitut̄ sue scutū oſones:
ꝛ p̄ incēsū depcatiōes allegās: restitu
ire: ꝛ finē imposuit necessitati: oñdēs
qñ tu⁹ ē famul⁹. Vicit aūt turbas nō
ī virtute corpis nec armatura potētie:
sz verbo illū q̄ se vexabat subiecit: iura-
mēta parētū ꝛ testamētū cōmemorās.
Cū esh iā aceruatim cecidissent sup al-
terutrū mortui: interstitit: ꝛ ampurauit
impetū: ꝛ diuisit illā q̄ ad viuos duce-
bat viā. In veste esh poderis quā habe
bat: tot⁹ erat orbis terraꝝ: ꝛ parentum
magnalia ī q̄tuor ordinib⁹ lapidum
erāt sculpta: ꝛ magnificētia tua ī dia-
demate capit̄ illi⁹ scpta erat: his aūt
cessit qui exterminabat ꝛ hec extimuit
Erat esh sola tēptatio ire sufficiens.

Hoc his āt vsq̄ ī nouissi XIX
mū sine miscōia ira supuenit.
Presciebat esh ꝛ futura illoꝝ:
qñ cū ip̄i p̄misissent vt se educerēt: et
cū magna sollicitudine p̄misissēt illos
p̄seq̄bāt illos p̄nie act⁹. Adhuc esh in
ter man⁹ habētes luctū: ꝛ deplorantes
ad monumēta mortuoꝝ: aliā sibi assū-
pserūt cogitatiōez insciētie: ꝛ q̄s rogā
tes piecerāt: hos tāq̄s fugitiuos p̄seq̄-
bāt. Ducebat esh illos ad hūc finē di-
na necessitas: ꝛ hoꝝ q̄ acciderāt cō-
memoratiōez amittebāt: vt q̄ deerant
tormēt̄: repleret punitio: ꝛ p̄p̄s q̄des
tu⁹ mirabilit̄ trāsiret: illi āt nouā mo
tē inuenirēt. Dis esh creatura ad suas
gen⁹ ab initio refigurabāt deseruiens
tuis p̄cept̄: vt pueri tui custodirēt il-
lesi. Nam nubes castra eoꝝ obumbra
bat: ꝛ ex aq̄ q̄ aū erat: tra arida appa-
ruit: ꝛ ī mari rubroꝝ via sine ipedimēto
ꝛ cāp⁹ germinās ō p̄fūdo quasi q̄

eis natio transiuit: q̄ tegebaꝫ tua manu videtes tua mirabilia et monstra. Tāq̄ esu. eq̄ depauerunt escā: t tanq̄z agni exultauerūt magnificātes te dñe q̄ liberasti illos. Memores esu erāt adhuc eoꝝ q̄ i colatu illoꝝ facta fuerāt: quēadmodū ꝓ natiōe aialium eduxit tra muscas: t ꝓ piscib⁹ eructauit fluui⁹ multitudinē ranaꝝ. Nouissime āt vidēt nouā creaturā auiū: cū abducti cōcupiscētia postulauerūt escas epulationis. In allocutiōe esu desiderij ascendit ilꝫ mari octogometra: t vexatiōes pterib⁹ supuenerūt nō sine ilꝫ q̄ ante facta erāt argumentō ꝓ vim fluminū. Iuste esu patiebaꝫ ꝝm suas neq̄tias. Etenī detestabiliorē inhospitalitatē istituerūt. Alij q̄dē ignotos nō recipiebāt aduenas: alij āt bonos hospites i seruitutē redigebāt. Et nō solū hec: sz t alib⁹ q̄dē respect⁹ illoꝝ erat: qm̄ iuiti recipiebāt exteros. Qui āt cū leticia receperūt hos ą eisdē vsi erāt institutō: seuissimis afflixerunt doloꝝib⁹ ‖ Percussi sūt āt cecitate: sic illi i foꝝib⁹ iusti cum sabitancis coopti cēnt tenebrō. Unus q̄sq̄ transitū ostij sui q̄rebat. In se esu elemēta dñi ꝓtulaꝫ: sic i organo q̄litatō sonꝰ imutaꝫ t oia sui soni custodiūt. Uli estimari ex ipso visu certo potest. Egrestia esu i aq̄tica ꝓtebāt: t q̄cūq̄z erāt natātia: i fra trāsibāt ‖ Ignis i aq̄ valebat supra suā ꝛtutē: t aq̄ extinguēdis nature obliuiscebaꝫ. Flāme ecōtrario corruptibiliū alaliū nō vexauerūt carnes coambulantiū: nec dissoluebāt illā q̄ facile dissoluebaꝫ sic glacies bonā escā. In olꝰ esu magnificasti ꝓpm tuū dñe: t honorasti: t nō despexisti: in oi tpe t in oūi loco assistens eis.

Explicit liber sapie. Incipit ꝓlogꝰ libri Jesu filij Syrach ą Ecclesiasticꝰ appellat

Multoꝝ nob t magnoꝝ claꝫ q̄ legē et ꝓphas alios q̄q̄ ą secuti sūt illos sapia demōstrata ē: i quib⁹ oportet laudare iscꝫ doctrine t sapie causa: qz non solū ipos loquētes necesse est eē pitos: sed etiā exteos posse t discētes t scribētes doctissimos fieri. Auꝰ meꝰ iesus postq̄z se amplꝰ dedit ad diligētiā lectiōis legis t ꝓphaꝝ t alioꝝ librōꝝ ą nob a patrēt⁹ nr̄is traditi sūt: voluit t ipe scribere aliq̄d hoꝝ q̄ ad doctrinā t sapiaz ptinēt: vt desiderātes discerēt t illoꝝ periti fieri magō magisq̄ attēdāt aio: t ꝓfirmēt ad legitimā vitam. Nostoz itaq̄ venire vos cū beniuolētia: t attētiōi studio lectionez facere: t veniam hre i ilꝫ i q̄b⁹ videmur sequētes imagiē sapie: t deficere i ꝛboꝝ cōpositiōe. Nā deficient ꝛba hebraica q̄n fuerint trāslata ad alterā linguā. Nō ant solū hec: sz t ipa lex ꝓphe: ceteraq̄z alioꝝ libroꝝ nō paruā hnt differentiā q̄n inter se dicūt. Nā t i octauo t tricesimo anno tpib⁹ Ptolomei euergetō regō post q̄z pueni i egyptū: t cū multū tpis ibi fuissē: inueni ibi libros relictos ñ parue neq̄z ꝓtēnēde doctrine. Itaq̄z bonū t necessariū putaui t ipe aliquā addere diligētiā t laborē interptādi librum istū: t mlta vigilia attuli doctrinam in spacio tpis ad illa q̄ ad finē ducunt libriū istū dare: t ilꝫ q̄ volūt aim intēdere t discere quēadmodū oporteat instituere mores ą ꝝm legē dñi ꝓposuerint vitā agere. Explicit ꝓlogus. Incipit liber Ecclesiasticꝰ. Capm I

OMnis sapientia a dño deo ē: t cum illo fuit semp: t ē ant eū. Arenā maris t pluuie guttas t dies seculi q̄s dinumerauit? Altitudinē celi t latitudinē tre t ꝓfūdū abyssi: q̄s dimensus ē? Sapiaz dei p̄cedētē oia: q̄s inuestigauit? Prioz oim creata ē sapia: t intellectꝰ prudētie ab euo. Fōs sapie verbi dei i excelsis: t ingressus illiꝰ mādata eterna Radix sapie cui reuelata ē? t astutias illiꝰ q̄s agnouit? Disciplina sapientie cui reuelata est t manifestata: et multiplicatiōez ingressus illiꝰ q̄s intellexit? Unꝰ ē altissimꝰ creator oim omipotēs: t rex potēs: t metuēdus nimis: sedens sup thronū illiꝰ t dñans deꝰ. Ipe creauit illā i spiritu sācto: t vidit t dinumerauit t mēsus ē. Et effudit illaz sup oia opa sua: t sup oēz carnem: ꝝm dōnū suū: t ꝓbet illā diligētib⁹ se. Timor dñi gkia t gloriatio t leticia t corona exultationis. Timor dñi delectabit cor: t dabit leticiā t gaudiū i lōgitudinē dieꝝ. Timēti dñz bñ erit in extremis: t i die defūctiōis sue bñdicet. Dilectio dei honorabil sapia: q̄b⁹ autē apparuerit i visu: diligūt eā: in visione

Ps.110 t i agnitiõe magnaliũ suoꝝ. Initium
Prou.1.a sapie timor dñi: t cũ fidelibꝫ in vulua
et.9.b ꝓcreatꝫ ẽ: t cũ electis femis gradiẽ: et
cũ iustꝫ t fidelibꝫ agnoscit. Timor dñi
scientie religiositas. Religiositas custo
diet t iustificabit cor: tocũditatẽ atq;
C gaudiũ dabit. Timenti dñz bñ erit: t i
diebꝫ ꝓsolationis illiꝫ bñdicet. Pleni
tudo sapie: timere deuz: t plenitudo a
fructibꝫ illiꝫ. Oẽm domũ illiꝫ implebit
generatiõibꝫ: t receptacula a thesaurꝫ
illiꝫ. Corona sapie timor dñi: replẽs pa
cem t salutꝫ fructũ: t vidit t dinume-
rauit eã. Utraq; aũt sũt dona dei. Sci-
entiã t itellectũ prudentie: sapia com-
partiet: t gl'iam tenẽtiũ se exaltat. Ra
dix sapiẽtie est timere deũ: t rami illi-
us longeui. In thesaurꝫ sapiẽtie intel
lectus et sciẽtie religiositas: execratio
ãt peccatoribꝫ sapia. Timor dñi expel
lit peccatũ. Nã q̃ sine timore ẽ: nõ po-
terit iustificari: iracũdia enĩ animosi-
tatis illiꝫ subuersio illiꝫ ẽ. Usq; in tps
sustinebit patiẽs: t postea redditio io-
D cũditatis. Bonꝫ sensus vsq; in tps ab
scõdet verba illiꝫ: t labia mkroꝝ enar
rabũt sensũ illiꝫ. In thesauris sapien-
tie significatio discipline: execratio ãt
peccatori cultura dei. Fili ꝓcupiscens
sapientiã ꝓserua iusticiã: t deꝫ ꝑbebit
illã tibi. Sapientia enĩ t disciplina ti
mor dñi: t qõ beneplacitũ ẽ illi: fides
et mãsuetudo t adimplebit thesauros
illiꝫ. Nõ sis incredulꝫ timori dei: t ne
Luc.18 accesseris ad illũ duplici corde. Ne fue
ris hypocrita in ꝓspectu hoim: et non
scãdalizeris in labiis tuis. Attẽde i il
lis ne forte cadas t adducas aie tue i-
honorationẽ: t reuelet deꝫ abscõsa tua
t in medio synagoge elidat te: qm ac-
Act.13.b cessisti maligne ad dñm ‖ t cor tuũ ple-
B num est dolo t fallacia. II
Fili accedens ad seruitutez dei
sta in iustitia t in timore: et ꝑ-
para aiaz tuã ad temptationẽ. Depri-
me cor tuũ t sustine: t inclina aurẽ tu-
am t suscipe verba itellecꝫ: t ne festi-
nes in tpe obductiõis. Sustine susten-
tationes dei: ꝓiũgere deo t sustine: vt
crescat in nouissimo vita tua. Omne qđ
tibi applicitũ fuerit accipe t in dolore
sustine: t in humilitate tua patiẽtiam
habe: qm in igne ꝓbat aurũ t argen-
tũ: homines vero receptibiles in camino
humiliatiõis. Crede deo t recuperabi
te: t dirige viã tuã t spera in illũ. Ser
ua timorẽ illiꝫ: t in illo veterasce. Me
tuẽtes dñm sustinete misericordiam eiꝫ: e
nõ deflectatꝫ ab illo ne cadatꝫ. Qui ti
metis dñz credite illi: t nõ euacuabit
merces vra. Qui timetis dñm sperate
in illũ: t in oblectatiõez veniet vobis
misericordia. Qui timetis dñm diligite illũ
et illuminabunt corda vra. Respicite
filij nationes hoim t scitote: qz nullus
sperauit i dño t ꝓfusus ẽ. Quis enĩ ꝑ-
mãsit i mãdatꝫ eiꝫ. t derelictꝫ est. Aut
q̃s inuocauit eũ: t despexit illũ? Quia pi-
us t misericors ẽ deꝫ: t remittit in die
tribulatiõis pctã: t ꝓtector ẽ oibꝫ exꝫ-
rẽtibꝫ se i ꝟitate. Ue duplici corde: et
labiis sceleratꝫ t manibꝫ malefaciẽtibꝫ
t peccatori trã ingrediẽti duabꝫ vijs.
Ue dissolutꝫ corde: q̃ nõ credit deo: et
ideo nõ ꝓtegẽt ab eo. Ue his q̃ perdide-
rũt sustinẽtiã: t q̃ dereliquerũt vias re
ctas: t diuerterunt in vias prauas. Et
qđ facient cũ inspicere dñs? Qui timẽt
dñm nõ erũt incredibiles ꝟbo illiꝫ: t
q̃ diligũt illũ cõseruabũt verbũ illius.
Qui timẽt dñz inqrent q̃ beneplacita
sunt ei: t q̃ diligunt eũ replebunt lege
ipius. Qui timẽt dñz ꝑparabit corda
sua: in ꝓspectu illiꝫ sãctificabunt aias
suas. Qui timẽt dñm custodiũt mãda
ta eiꝫ: t patientiã habebũt vsq; ad in-
spectionẽ illiꝫ: dicentes: Si penitẽtia
nõ egerimꝫ: incidemꝫ i manꝫ dñi: t nõ
in manꝫ hoim. Scõm enĩ magnitudi
nẽ illiꝫ: sic misericordia illiꝫ cũ ipo ẽ. III
Filij sapiẽtie ecclie iustoꝝ: t na-
tio illoꝝ obedientia t dilectio.
Judiciũ patris audite filij dile
cti: t sic facite vt salui sitꝫ. Deꝫ enĩ ho-
norauit patrẽ i filijs: t iudiciũ matrꝫ
exquirẽs firmauit i filios. Qui diligit
deum exorabit ꝑ peccatꝫ: t ꝓtinebit se
ab illis: t in oꝛone diez exaudiet: t sic q̃
thesaurizat: ita t q̃ honorificat matrẽ
suã. Qui honorat prem suũ iocũdabit
in filijs: t i die oꝛonis sue exaudietur.
Qui honorat prez suũ vita viuet lõgi-
oze: t q̃ obedit patri refrigerabit mrez
Qui timet dñm honorat parẽtes: t q̃si
dñis ꝟuiet his q̃ se genuerũt in ope et B
i ꝟmõe t oi patiẽtia. Honora prez tuũ Ecc.3.c
vt supueniat tibi bñdictio a deo: t be- Mat.15.a
nedictio illiꝫ in nouissimo manet. Bñ- Exo.20.b

dictio ꝑfis firmat domos filioꝝ: male dictio ãt matrꝝ eradicat fũdamẽta Ne gloriẽris in ꝛtumelia patrꝝ tui: nõ eni ẽt tibi gl̃a sed cõfusio. Gloria enĩ homines ex honore patrꝝ sui: ꝛ dedecꝰ filiꝫ pater sine honore. Fili suscipe senectam patrꝝ tui: ꝛ nõ ꝛtristes eũ in vita illiꝰ: et si defecerit sensu: veniã da: ꝛ ne spernas eũ in tua ꝛtute. Elemosyna enĩ patrꝝ nõ erit in obliuione. Naꝫ ꝓ peccato matris restituẽt tibi bonuꝫ: ꝛ in iustitia edificabit tibi: ꝛ in die tribulationis cõmemorabit tui: ꝛ sic ĩ sereno glacies soluent peccata tua. Qui male fame ẽ ꝙ derelinqt patrẽ: ꝛ ẽ maledictus a deo ꝙ exasperat matrẽ. Fili in mansuetudine opa tua ꝑfice et sup hoim gloriaꝫ diligeris. Quãto magnꝰ es humilia te in oibus: ꝛ cor̃ deo inuenies gr̃am: qm̃ magna potẽtia dei solꝰ: ꝛ ab humilibꝰ honorat. Altiora te ne q̃steris: ꝛ fortiora te ne scrutatus fueris: sꝫ q̃ ꝑcepit tibi deus illa cogita semp ꝛ in pluribꝰ opibꝰ eius ne fuerꝝ curiosus. Nõ est enĩ tibi necessariũ ea q̃ abscõdita sũt videre oculis tuis. In superuacuis rebꝰ noli scrutari multiplicitr ꝛ in pluribꝰ eius opibꝰ nõ eris curiosus. Plurima enĩ sup sensũ hoiuꝫ ost̃ẽsa sũt tibi. Multos enĩ supplantauit suspicio illoꝝ: ꝛ ivanitate detinuit sensus illoꝝ. Cor̃ durũ habebit male ĩ nouissimo: ꝛ q̃ amat periculum: in illo peribit. Cor̃ ingredies duas vias nõ habebit successus: ꝛ prauũ cor̃ ĩ illis scandalizabit. Cor̃ nequã grauabit ĩ dolorib⁹: ꝛ peccator adꝺ ciet ad peccãdum. Synagoge supboꝝ non erit sanitas: frutex enĩ peccati eradicabit ĩ illis et nõ intelliget. Cor̃ sapiẽtis intelliget ĩ sapia: ꝛ auris bona audiet cũ oi ꝛcupiscẽtia sapiam/ Sapiẽs cor̃ ꝛ intelligibile abstinebit se a peccatꝝ: ꝛ in opib⁹ iustitie successus habebit. Ignẽ ardentẽ extinguit aq̃: ꝛ elemosyna resistit peccatis: ꝛ deus ꝑspector est eiꝰ q̃ reddit gr̃am. Meminit in posteꝝ: ꝛ in tpe casus sui inueniet firmamentũ. IIII

Fili elemosynã pauperis ne defraudes: ꝛ oculos tuos ne trãsuertas a paupe. Animaꝫ esurientẽ ne desperaueris: ꝛ nõ exasperes paupẽrem in inopia sua. Cor̃ inopis ne affligeris: ꝛ nõ ꝓtrahas datũ angustiati. Rogationẽ cõtribulari ne abꝺicias: ꝛ nõ auertas faciem tuã ab egeno. Ab inope ne auertas oculos tuos ꝓpt̃ irã: ꝛ nõ relinq̃s querẽtibꝰ tibi retro maledicere. Maledicẽtis enĩ tibi in amaritudine anime exaudiet deꝑcatio illiꝰ exaudiet aũt eum: q̃ fecit illũ. Congregationi pauperũ affabilẽ te facito: et ꝓsbytero humilia aiam tuã ꝛ magnato humilia caput tuũ. Declina pauperi sine tristicia aurẽ tuã: ꝛ redde debitũ tuũ: ꝛ respõde illi pacifice i mansuetudine. Libera eũ q̃ iniuriã patit̃ de manu supbi: ꝛ non acide feras in aia tua. In iudicãdo esto pupillis misericors vt pater: ꝛ ꝓ viro matri illoꝝ: et eris tu velut filiꝰ altissimi obediẽs: et miserebit tui magis q̃ mater. Sapiẽtia filiꝫs suis vitã inspirat: ꝛ suscipit ĩqrentes se: ꝛ peribit in via iustitie: ꝛ q̃ illã diligit: diligit vitã: ꝛ q̃ vigilauerit ad illã: cõplectẽt placorem eiꝰ. Qui tenuerint illaꝫ: vitã hereditabũt: et quo introibit benedicet deꝰ. Qui seruiũt ei obsequẽtes erũt sancto et eos qui diligunt illã: diligit deus. Qui audit illaꝫ iudicabit gentes: ꝛ q̃ intuet illã: ꝓmanebit confidens. Si crediderit ei: hereditabit illã: ꝛ erũt in cõfirmatiõe creature illoꝝ: qm̃ in tẽptatione ambulat eũ eo: ꝛ in ꝓmis eligit eũ. Timorem et metũ ꝛ ꝓbationẽ inducet sup illum: ꝛ cruciabit illũ in tribulatiõe doctrine sue donec tẽptet eũ in cogitatiõibꝰ suis: ꝛ credat aĩe illiꝰ. Et firmabit illũ: ꝛ iter adducet directũ ad illũ: ꝛ letificabit illũ: et denudabit abscõsa sua illi: ꝛ thesaurizabit sup illũ sciẽtiã ꝛ intellectum iustitie. Si aũt oberrauerit derelinquet eũ: et tradet eũ in manꝰ inimici sui. Fili ꝙserua tp̃s: ꝛ deuita a malo. Pro aia tua ne ꝙfundaris dicere verũ. Est enĩ cõfusio adducẽs peccatũ: et est cõfusio adducẽs gloriã et gratiam. Ne accipias faciẽ aduersus faciẽ tuã: nec aduersus aiam tuã mendaciũ. Ne reuerearis ꝓximũ tuũ in casu suo: nec retineas verbũ i tpe salutꝝ. Nõ abscõdas sapiẽtiã tuã in decore suo. In lingua enĩ sapientia dinoscit̃: ꝛ sensus et scia ꝛ doctrina i verbo sensati: ꝛ firmamentũ in opibus iustitie. Nõ cõtradicas verbo ꝟitatis vllo modo: ꝛ de mendacio ineruditiõis tue ꝙfundere. No

ꝓfūdar ꝫ ꝓkiteri ꝑctā tua: ⁊ ne subꝯcias
te oi hoi ꝓ ꝑctō. Noli resistere ꝫ faciē
ak fluuꝫ potēt ꝫ: nec coneris ꝫ ictū fulmis. Pro
iusticia agonizare ꝓ aia tua: ⁊ vsq; ad
mortē certa ꝓ iusticia: ⁊ deꝰ expugna-
bit ꝓ te inimicos tuos. Noli citarꝰ eē i
ligua tua: et iutilis ⁊ remissus i opibꝰ
tuis. Noli eē sic leo i domo tua eũtens
domesticos tuos: ⁊ opꝛimēs subiectos
tibi. Nō sit porrecta manꝰ tua ad acci
piēdū ⁊ ad dandū collecta. V
An Noli attēdere ad possessiões ini-
q̃s: ⁊ ne dixerꝫ: ē mihi sufficiēs
vita. Nihil esꝫ ꝓderit in tpe vindicte
⁊ obductiōis. Ne sequarꝫ i fortitudie
tua ꝓcupiscētiā cordis tui: ⁊ ne dixerꝫ
Quō potui: aut q̃s me subꝯciet ꝓpter
facta mea? Deꝰ esꝫ vindicans vindica-
bit. Ne dixerꝫ? Peccaui: ⁊ q̃d mihi ac-
B dit triste? Altissimꝰ esꝫ ē patiēs reddi-
tor. De ꝓpiciato ꝑctō noli esse sine me-
tu: neq; adꝯcias pctꝫ sup pctꝫ: et ne
J.21.a dicas. Miseratio dñi magna ē: multi-
J.16.b tudinis pctōꝝ meoꝝ miserebit. Mise-
ricordia esꝫ ⁊ ira ab illo cito ꝓximāt:
Deu.23.b ⁊ i ꝑctōres respicit ira illiꝰ. Nō tardes
C ꝯuti ad dñm: ⁊ ne differas ō die i diē.
Subito esꝫ veniet ira illiꝰ: ⁊ i tpe vin
Prou.10.a dicte disperdet te. Noli anxiꝰ eē i diui-
et.11.a tꝫs iniustis: nō esꝫ ꝓderūt tibi in die
obductiōis ⁊ vindicte. Nō vērtiles te i
oēꝫ vētū: ⁊ nō eas i oēꝫ viā. Sic enim
ois peccator ꝓbatur i duplici lingua.
Esto firmꝰ i via dñi: ⁊ i ꝛitate sensus
tui ⁊ sciētia: ⁊ ꝓseq̃ꝫ te ꝛbū pacꝫ ⁊ iu-
sticie. Esto māsuetꝰ ad audiēdū ꝛbum
dei vt intelligas: ⁊ cum sapia ꝓferes re-
D spōsū verū. Si ē tibi intellectꝰ responde
ꝓximo: sin aũt: sit manꝰ tua sup os tu-
um: ne capiarꝫ i ꝛbo indisciplinato et
ꝓfundarꝫ. Honor ⁊ gl̄ia in ꝫmone sen
sati: ligua ꝛbo imprudētis subuersio ē
ipiꝰ. Nō appellerꝫ susurro in vita tua:
⁊ i lingua tua ne capiarꝫ ⁊ ꝓfundaris.
Sup furē esꝫ ē ꝓfusio ⁊ pnia: ⁊ deno-
tatio pessima sup bilinguē Susurrato
ri aūt odiū ⁊ inimicitia ⁊ ꝓtumelia. Justi
fica pusillū ⁊ magnū sikiter. VI
An Noli fieri ꝓ amico: inimicꝰ ꝓxi-
mo. Imꝓroperiū. n. ⁊ ꝓtumeliā
malus hereditabit: ⁊ ois pecca
tor iuidꝰ ⁊ bilinguis. Nō te extollas i
cogitatiōe aie tue velut taurꝰ: ne forte
elidaꝫ virtꝰ tua ꝓ stulticiā: ⁊ folia tua
comedat: ⁊ fructꝰ tuos ꝑdat: ⁊ relinq̃ꝫ
velut lignū aridū i heremo. Aia enim
nequā disperdet q̃ se habet: ⁊ i gaudiū
inimicꝫ dat illū ⁊ deducet i sortē impi
orū. Verbū dulce multiplicat amicos:
⁊ mitigat inimicos ⁊ lingua eucharis
i bono hoīe abūdabit. Multi pacifici
sint tibi ⁊ ꝓsiliarꝰ sit tibi vnꝰ ō mille.
Si possides amicū i tēptatiōe posside
eū: et ne facile credas ei. Est enim amicꝰ
ꝫm tps suū: ⁊ nō ꝓmanebit i die tribu
latiōis. Et ē amicꝰ q̃ ꝯuertit ad inimi
citiā: ⁊ ē amicꝰ q̃ odiū ⁊ rixā et ꝓprias
denudabit. Est aūt amicꝰ socꝰ mēse: et
nō ꝓmanebit i die necessitatꝫ. Amicꝰ
si ꝓmāserit fixꝰ: erit tibi q̃si coēqlis: ⁊ i
domesticis tuis fiducialit̄ aget. Si hu-
miliauerit se ꝫ te ⁊ a facie tua abscōde
rit se: vnanimē habebis amicitiā bo-
nā ‖ Ab inimicꝫ tuis separe: ⁊ ab amicꝫ
tuis attēde. Amicꝰ fidel ꝓtectio fortꝫ:
q̃ aūt inuenit illū: inuenit thesauꝝ. Ami-
co fideli nulla ē cōparatio: ⁊ non ē digna
pōderatio auri ⁊ argēti ꝫ bonitatē fi-
dei illiꝰ. Amicꝰ fidel mēdicamētū vite
⁊ imortalitatꝫ: ⁊ q̃ metuūt dñm: inueniēt
illū. Qui timet deū eq̃ habebit amici-
tiā bonā q̃m ꝫm illū erit amicꝰ illius.
Fili a iuuētute tua excipe doctrinā: et
vsq; ad canos inuenies sapiaꝫ. Quasi is
q̃ arat ⁊ q̃ semiat accede ad eā: ⁊ susti-
ne bonos fructꝰ illiꝰ. In ope esꝫ ipius
exiguū laborabis: ⁊ cito edes ō gene-
ratiōe illiꝰ. Q̃ aspera ē nimiū sapia i-
doctꝫ hoibꝰ: ⁊ nō ꝓmanebit in illa er-
cor. Quasi lapidis ꝛtꝰ ꝓbatio erit in
illi: ⁊ nō demorabit ꝓiicere illā. Sapi
entia esꝫ doctrine ꝫm nomē ē eiꝰ: ⁊ nō
ē multꝫ manifesta. Quibꝰ aūt cognita ē
ꝓmanet vsq; ad ꝓspectū dei. Audi fili
⁊ accipe ꝓsiliū intellectus: ⁊ ne abiꝯcias
ꝓsiliū meū. Injice pedē tuū in cōpedes
illiꝰ: ⁊ i torques illiꝰ collū tuū. Subiꝯ-
ce humeꝝ tuū ⁊ porta illā: ⁊ ne accidi
eris vinculis eiꝰ. In oi aio tuo accede
ad illā: ⁊ i offi ꝛtute tua ꝓserua vias
eiꝰ. Inuestiga illā ⁊ manifestabit tibi
⁊ ꝓtinēs factꝰ ne derelinq̃s eam. In no-
uissimis esꝫ inuenies requiē i ea: ⁊ ꝯuer
tet tibi in oblectatiōez. Et erūt tibi cō
pedes eiꝰ in ꝓtectionē fortitudinis: et
bases virtutꝫ ⁊ torques illiꝰ in stolam
glie. Decor esꝫ vite est in illa: ⁊ vincu-
la illiꝰ alligatura salutis ‖ Stola glo-

rie indues eā: ⁊ coron ā gratulationis
ponet tibi. Fili si attēderis mihi dis-
ces: ⁊ si accōmodaueris aim tuā sa-
piēs eris. Si inclinaueris aurē tuā ex
cipies doctrinā: ⁊ si dilexeris audire:
sapiēs eris. In multitudine p̄sbytero-
rū prudētiū sta: ⁊ sapie illoꝝ ex corde
cōiūgere: vt oēm narrationē dei p̄os-
sis audire: ⁊ p̄uerbia laudis nō effugi
ant a te. Et si videris sensatū euigila ad
eū: ⁊ gradus ostioꝝ illi⁹ exterat pes tu
us. Cogitatū tuū habe i p̄ceptis d ei et
tu mādatis illi⁹ maxime assiduus esto:
et ipse dabit tibi cor: ⁊ cōcupiscētia sa
pie dabit tibi. VII
Fili fa (piētie) ne mala: ⁊ ñ te ap̄p̄hēdēt. Di
scede ab iniq̄: ⁊ deficient mala
abs te. Fili nō semines mala in sulcis
iniustitie: ⁊ nō metes ea i septuplū. No
li q̄rere ab hoie ducatū: neq; a rege ca
thedrā honoris. ‖ Nō te iustifices ante
deū qm̄ agnitor cordis ipse ē: ⁊ penes
regē noli velle videri sapiēs. Noli q̄re
re fieri iudex nisi valeas virtute irrū-
pere iniq̄tates: ne forte extimescas fa-
ciē potēntis: ⁊ ponas scādalū i agilita-
te tua. Nō pecces i multitudine ciui-
tatis: nec te immittas in pp̄lm: neq; alli
ges duplicia pctā. Nec eēm in vno eris
ingnis. Noli eē pusillanimis i aio tuo
Exorare: ⁊ facere elemosynā ne despi-
cias. Ne dicas i multitudine munerū
meoꝝ respiciet de⁹: ⁊ offerente me deo
altissimo mūera mea suscipiet. Nō irri
deas hoiez i amaritudie aīe: ē ei q̄ hūi
liat ⁊ exaltat circūspector deus. Noli
amare mēdaciū aduersus fratrē tuū:
neq; i amicū silr facias. Noli velle mē
tiri oē mēdaciū: assiduitas ei illi⁹ nō
ē bona. Noli verbosus eē i multitudi
ne p̄sbyteroꝝ: ⁊ nō iteres verbū i ora-
tione tua. Nō oderis laboriosa opa ⁊ ru-
sticationē creatā ab altissimo. Nō re-
putes i multitudine indisciplinatorū.
Memento ire qm̄ nō tardabit. Humi-
lia valde spm̄ tuū: qm̄ vindicta carnis
impī: ignis ⁊ vermis. Noli p̄uaricari
in amicū pecuniā differēti: neq; fra-
trē charissimū auro spreueris. Noli dis
cedere a muliere sensata ⁊ bona quaz
forma⁹ es i timore dñi: gr̄a ei verecūdie
illi⁹ sup aurū. Nō ledas fidē tuā in verita
te opantē: neq; mercēnariū dātē aiaz
suā. Seru⁹ sensatus sit tibi dilect⁹ q̄si
aia tua: nō defraudes illū libertate: ne
q; inopē derelinq̄s illum. Pecora tibi
sint attēde illis: ⁊ si sūt vtilia: p̄seuerāt
apud te. Filij tibi sūt: erudi illos: ⁊ cur
ua illos a puericia eoꝝ. Filij tibi sunt J.30.b
fida corpus illarū: ⁊ nō confidas hilarez
faciē tuā ad illas. Trade filiā ⁊ grāde
op⁹ feceris: ⁊ hoi sensato da illā. Mu-
lier si ē tibi fm aiam tuā: non p̄uīcias
illā ⁊ odibili nō credas te i toto corde
tuo. Honora patrē tuū: ⁊ gemit⁹ mr̄is E.3.b
tue ne obliuiscaris. ‖ Memēto qm̄ ni- Tob.4.a
si p tilos nat⁹ nō fuisses: ⁊ retribue il-
lis quō ⁊ illi tibi. In tota aia tua time D
dñm ⁊ sacerdotes illi⁹ sāctifica. In oi
virtute dilige eū q̄ tefecē: ⁊ mistros ei⁹
ne derelinq̄s. Honora deū ex tota aia
tua: ⁊ honorifica sacerdotes: ⁊ p̄purga
te cū brachijs. Da ill̄ ptē sicut mādā- Leui.2.a
tū ē tibi primitiarū ⁊ purgatiōis: ⁊ de
negligētia tua purga te cū paucis. Da
tū brachioꝝ tuoꝝ: ⁊ sacrificiū sancti-
ficationis offeres dño: ⁊ iuitia sāctoꝝ
⁊ paupi porrige manū tuā vt p̄ficiat
p̄pitiatio ⁊ bñdictio tua: gr̄a dat⁹ in
p̄spectu ois viuētis: ⁊ mortuo nō p̄hi
beas gr̄am. Nō desis plorātib⁹ i p̄sola
tione: ⁊ cū lugētib⁹ ambula. Nō te pi- Mat.25.b
geat visitare infirmū: ex his ei in dile-
ctione firmaberis. In oib⁹ operib⁹ tu
is memorare nouissima tua: ⁊ in eternū
Non litiges (nō peccabis. VIII A
cū hoie potēte ne forte incidas
i man⁹ illi⁹. Nō cōtēdas cū vi-
ro locuplete: ne forte ꝫ te cōstituat li-
tē tibi. Multos ei p̄didit aurū ⁊ argē- J.31.a
tū: ⁊ vsq; ad cor regis extēdit ⁊ cōfūdit.
Nō litiges cū hoie linguato: ⁊ nō stru
es i ignē illi⁹ ligna. Nō cōices hoi ido
cto: ne male ꝺ p̄genie tua loq̄t. Ne de
spicias hoiem auertētē se a pctō: neq;
improperes ei. Memēto qm̄ oēs i corru B
ptione sum⁹. ‖ Ne spernas hoiem i sua Job.15.b
senectute: etenim ex nobis senescūt. No- J.25.d
li de mortuo inimico tuo gaudere: sci Eccs.9.a
ens qm̄ oēs morimur: ⁊ i gaudiū vola
m⁹ venire. Ne despicias narrationē p̄
sbyteroꝝ sapiētiū: ⁊ i p̄uerbijs eoꝝ cō
uersare. Ab ipis ei disces sapiam ⁊ do
ctrinā intellect⁹: ⁊ seruire magnat⁹ si-
ne q̄rela. Nō te p̄tereat narratio senio
rū: ipsi ei didicerūt a p̄rib⁹ suis. Qm̄ C
ab ipsis disces intellectū: ⁊ in tpe ne-
cessitat⁹ dabis respōsum. Nō incēdas

carbones pctōrū arguēs eos: ⁊ ne incē
daris flāma ignis pctōr illoz. Ne ʒ
faciē stes cōtumelios: ne sedeat ąsi in
sidiator oꝛi tuo. Noli fenerari hoi fo-
tiori te: ꝙ si feneraueris ąsi ꝙditū ha-
be. Nō spōdeas sup ꝛtutē tuam: ꝙ si
spopōderis ąsi restituēs cogita. Nō iu
dices ʒ iudicē: qm̄ ꝑm ꝙ iustū ē iudi-
D cat. Cū audace nō eas in via: ne forte
grauet mala sua in te. Ipse ei ꝑm volū
tatē suā vadit: ⁊ simul cū stulticia ipi
Prou. 8. dus peries. ‖ Cū iracūdo nō facias rixaz
⁊ cū audace non eas in desertū: qm̄ ąsi
nihil ē ante illū sąguis: ⁊ vbi nō ē ad
iuꝛoriū elidet te. Cū fatuis cōsiliū non
habeas: nō em̄ poterūt diligere nisi ą
eis placēt. Coꝛā extraneo ne facies cō-
siliū: nescis ei ąd pariet. Nō oi homi-
ni coꝛ tuū manifestes: ne forte inferat
tibi gꝛam falsam ⁊ cōuitiet tibi. IX

A Don zeles mlierē sinꝰ tui: ne oſi-
dat sup te maliciā doctrine ne-
quā. Non des mulieri ptātē aie
tue: ne ingrediat i virtute tua ⁊ cōfū-
daris. Ne respicias mulierē mltiuolā
ne forte incidas i laqueos illiꝰ. Cū fal
catrice ne assiduus sis nec audias illā
ne forte pereas i efficacia illiꝰ. Uirgi-
nē ne cōspicias: ne forte scādalizer ⁊ in
B decoꝛe illius. Ne des fornicariis aiam
tuā i vllo: ne pdas te ⁊ hereditatē tuā
Noli circūspicere i vicis ciuitat ⁊ : nec
nec oberrauer ⁊ i plateis illiꝰ. Aute fa-
ciē tuā a muliere cōpta: ⁊ ne circūspi-
cias spēm alienā. Propt spēm mulie-
ris mlti perierūt: ⁊ ex ꝙ cōcupiscētia ą
Prou. 11. c si ignis exardescit. Dis mulier ą ē for-
nicaria ąsi sterꝰ i via ꝛculcabit. Spe
ciē mulier ⁊ aliene mlti āmirati: repro
bi facti sūt: colloquiū ei illiꝰ ąsi ignis
exardescit. Cū aliena muliere ne sede-
as aio: nec accūbas cū ea sup cubitū:
⁊ nō alterceris cū illa i vino: ne forte
declinet coꝛ tuū i illā ⁊ sāguine tuo la
C baris i ꝙditionē. Ne derelinąs amicū
antiquū: nouꝰ ei nō erit silis illi. Ui-
nū nouū amicꝰ nouꝰ. Ueteraſcat: ⁊ cū
suauitate bibes illud. Nō zeles gꝛiam
⁊ opes peccatoꝛis: nō ei scis ą vētura
sit illiꝰ subuersio. Nō placeat tibi in-
iuria iiustoꝛ: scīēs qm̄ vsq; ad inferos
nō placeb ⁊ ipius. Lōge abesto ab ho
mine ptātē habēte occidēdi: ⁊ nō sus-
picaber ⁊ simoꝛē moꝛ ⁊ . Et si acceſſer ⁊
ad illū noli aliąd cōmittere: ne fort
auferat vitā tuā. Cōmunionē mor ⁊ sci
to qm̄ i medio laqueoꝛ ſgredier ⁊ : ⁊ su
ꝙ dolētiū arma ābulabis. Scōm ꝛtu
tē tuā caue te a ꝑrimo tuo: ⁊ cū sapiē
tib ⁊ ꝓudētib tracta. Uiri iusti sin
tibi cōuiue: ⁊ i timoꝛe dei sit tibi gꝛa
tio: ⁊ i sensu sit tibi cogitat dei: ⁊ ois
enarratio tua in ꝓcept altissimi. ‖ In
manu artifici opa laudabūt ⁊ ꝓnci-
pes ppli i sapia ꝑmōis sui: i sensu ꝛbo
senioꝛ ꝛbū. Terribil ē i ciuitate sua
hō liguosus ⁊ temerari i ꝛbo suo odi

I Udex sapiēs iudi (bilis erit. X
cabit ꝑplm suū ⁊ ꝓncipat sen-
sati stabil erit. Scōm iudicem
ppli: sic ⁊ mistri ei ; ⁊ ąlis rector ē cia
tis: tales ⁊ ihabitātes i ea. Rex isipiēs
pdet ꝑplm suū: ⁊ citates ihabitabūt ꝙ
sensū ꝓudētiū. In manu dei ptās tre:
⁊ execrabil ois iniątas gētiū: ⁊ vnlē
rectoꝛē suscitabit i tps sup illā. In ma
nu dei ptās hois: ⁊ sup faciē scribe im
ponet honoꝛē suū. Dis iniurie ꝓrimi
ne meminer ⁊ : nihil agas i opib iu-
riurie. Odibil coꝛā deo est ⁊ hoib sup-
bia: ⁊ execrabil ois iniątas gētiū. Re-
gnū a gēte i gētē trāsfert ꝛpt iustici
as ⁊ iiurias ⁊ ꝓtumelias ac diūsos do
los. Auaro āt nihil ē sceleſt Quid su
ꝙbit ꝛra ⁊ cinis? Nihil ē liquꝰ ꝙ ama
re pecuniā. Hic ei ⁊ aiam suā venalem
hz: qm̄ i vita sua ꝓiecit intima sua. Dis
potētat breuis vita: languoꝛ ꝓlixus
grauat medicū. Breuē lāgnoꝛē ꝑcidit
medicꝰ. sic ⁊ rex hodie ē ⁊ cras moriet
Cū ei moriet hō: hereditabit serpentes
⁊ bestias ⁊ vermes. ‖ Initiū sup̄bie ho-
minis apostatare a deo: qm̄ ab eo ą fec
ilū recessit coꝛ eiꝰ: qm̄ initiū ois pcti
est sup̄bia. Qui tenuerit illā adimple-
bit maledict ⁊ : ⁊ subuꝛtit eū i finē. Pro
prerea exhonoꝛauit dns cōuēs malo
rū: ⁊ destruxit eos vsq; i finem. Sedes
ducū sup̄boꝛ destruxit deꝰ: ⁊ sedere fe
cit mites ꝑ eis. Radices gētiū sup̄bo C
rū arefecit deꝰ: ⁊ plātauit hūiles ex ip-
sis gētib. Terras gētiū euūit dns: et
ꝙdidit eas vsq; ad fūdamētū. Arefecit
deꝰ ex ipis ⁊ disꝙdidit eos: ⁊ cessare fe
cit memoriā eoꝛ a ꝛra. Memoriā sup-
boꝛū ꝙdidit deꝰ: ⁊ reliąt memoriā hū-
liū sensu. Nō ē creata hoibus sup̄bia: ne
q; iracūdia natiōi mulierū. Semē ho-

milis honorabilis ꝫ qꝫ timet deū: sem ē
ꝫ exhonorabilis qꝫ ꝓterit mandata
dñi. In medio fratrū rector illoꝝ i ho-
nore q timēt dñm erūt i oculis illius.
Ex paupertate honoratoꝝ t pauper tio-
res ē. Nō despicere hoiem iustū paupe
rē: t nō magnificare virū pctōrē diui-
tē. Magn⁹ ē iudex t potēs ē i honore
t nō ē maior illo q timet deū. Seruo
sensato liberi ꝫuiēt: t vir prudēs t di-
sciplinat⁹ nō murmurabit corrept⁹ et
insipiēs nō honorabilis. Noli extollere te
i facīdo ope tuo: t noli cūctari in tpe
angustie. ¶ Melior ē q opat t abūdat
in oib⁹: ꝫ q glriat t eget pane. Fili in
mānsuetudie ꝫua aiam tuā: t da illi ho
norē ꝫm meritū suū. ¶ Peccātē i aiam
suā qs iustificabit? Et qs honorifica-
bit exhonorātē aiam suā? Paup glriat
ꝫ disciplinā t timorē suū: t ē hō q ho-
norificat ꝓpt substātiā suā. Qui agit
glriat i pauptate: quātomagꝫ i substā-
tia? Et q glriat i substantia: pauptatē
Ecclesiasticus XI
Sapiētia humili (vereat. XI
ati exaltabit caput illi⁹: t i me-
dio magnatoꝝ cōsedere illū fa
cit. Nō laudes virū i specie sua: nec
spernas hoiem i visu suo. Breuis i vo-
latilib⁹ apis: t initiū dulcoris ḥz fru
ct⁹ illi⁹. In vestitu ne glrieris vnq̄z: nec
in die honoris tui extollaris. Qm mi-
rabilia opa altissimi solius: t glriosa t
absconsa t iuisa ope illi⁹. Multi tyrā-
ni sederūt in throno: t insuspicabilis
portauit diadema. Multi potētes op-
pressi sūt valide: t gliose traditi sūt in
man⁹ alteroꝝ. Priusq̄z interroges ne
vitupores quēq̄z: t cū interrogaueris cor
ripe iuste. ¶ Priusq̄z audias. ne rideas
verbū: t i medio senioꝝ ne adūcias lo
q. De ea re q te ñ molestat: ne certeris:
t in iudicio peccantiū ne cōsistas. Fili
ne in multis sint act⁹ tui: t si dives fue
eris nō eris imunis a delicto. Si eris
secur⁹ fueris nō appēdes: t nō effu-
gies si pcurreris. Est hō laborās t festi
nās t dolēs ipius: t tātomagꝫ nō abū
dabit. Est hō marcidus egēs recupa-
tione: pl⁹ deficiēs virtute: t absidans
pauptate t oculus dei respexit illū in
bono: t erexit eū ab humilitate ip̄ius:
t exaltauit caput ei⁹ t mirati sūt i illo
multi t honorauerūt deū. Bona t ma
la: vita t mors: paupras t honestas: a
deo sūt. Sapia disciplina t scia legis
apud dñm: dilectio t vie bonoꝝ apud
ip̄m. Error t tenebre peccatoribꝰ cōcre
ata sūt: q aūt exultāt i mal: cōsenescūt
in malo. Datio dei ꝑmanet iustis: t ꝓ
fect⁹ illi⁹ successus habebit in eternū. C
Est q locupletat parce agēdo: t hec est
ps mercedis illi⁹ i eo q dicit inueni re-
quiē mihi: t nūc māducabo de bonis
meis sol⁹: t nescit q tps ꝓtereat illū t
mors appropinquet: t relinq̄t oia alīs
t moriat. Sta i testamēto tuo t i illo
colloq̄re: t in ope mādatoꝝ tuoꝝ ve-
terasce. Ne māseris i opib⁹ pctōꝝ. Cō-
fide aūt i deo t mane i loco tuo. Facī-
le ē enim in oculis dei subito honestare
pauperē. Bñdictio dei i mercedē iusti
festinat t in honore veloci ꝓcessus illi
us fructificat. Ne dicas: q̄d ē mihi op⁹
t q̄ erūt mihi ex hoc bona? Ne dicas. Sufficiēs mihi sū: t q̄d ex ḥ pessima- J.18.c
bor? In die bonoꝝ ne imemor sis ma-
loꝝ: t i die malo ne imemor sis bono
rū: qm facile ē cor̄ deo in die obitus
retribuere vnicuiq̄ ꝫm vias suas. Ma D
licia hore obliuionē facit luxurie ma-
gne: t in fine hois denudatio operū illi
us. Ante mortē ne laudes hoiem quēq̄
qm i filīs suis agnoscit vir. Nō oēm
hoiem iducas i domū tuā: multe ei sūt
insidie dolosi. Sicut esca eructāt ꝓcor-
dia fetentiū: t sicut q̄dix inducit i ca-
neā: t vt caprea in laqueū: sic t cor su-
ꝑborū: t sicut ꝓspector vidēs casū ꝓxi
mi sui. Bona ei i mala cōūtēs insidia
tur: t i electis ponet maculā. Absci-
tilla ei vna augeat ignis: t ab vno dolo
so augebit sanguis: hō vero pctōr sāgui
ni insidiat. Attēde tibi a pestifero: fa
bricat ei mala: ne forte inducat sup te
subsannationē i ꝑpetuū. Admitte ad
te alienigenā: t subuertet te i turbine
t ab alienabit te a vīs ꝓprīs. XII B
Si bñfecer⁹ scito cui fecer⁹: t erit
gra i bonis tuis multa. Bñfac
iusto t inuenies retributiōes ma
gnā t si nō ab ip̄o: certe a dño. Nō ē ei
ei bñ q assiduus ē in malis: t elemosy
nas nō danti: qm t altissimus odio hz
pctōres: t miser⁹ ē penitētib⁹. Da mise
ricordiā: t ne suscipias pctōrē: t ip̄os
t pctōribꝰ redde vindictā custodiens
eos in diē vindicte. Da bono t nō re-
ceperis peccatorē: Benefac humili: et

nō vedeꝛ ipso. Prohibe panes illi da re: ne i ipīs potētioꝛ te sit Nā duplicia mala iuenies i oib⁹ bonis q̄cūq; feceris illi: qm̄ t altissim⁹ odio habet peccatoꝛes: t ipīs reddēt vindictā. Non agnoscēt i bonis amic⁹: t nō abscōdetur i malis inimic⁹. In bonis viri inimici illi⁹: in tristicia t in malitia illi⁹ amicus agnit⁹ ē. ¶ Nō credas inimico tuo in eternū. Sicut ei eramentū cruginat neq̄tia illi⁹. Et si humiliat⁹ vadat curu⁹: abūce aim tuā: t custodi te ab illo. Nō statues illū penes te: nec sedeat ad dexterā tuā: ne cōuersus stet i loco tuo: ne forte cōuersus in locū tuū inq̄rat cathedrā tuā: t i nouissimo cognoscas verba mea: t i ꝑmonib⁹ meis stimuleris. Quis miserebit icātatoꝛi a serpente ꝓcusso: t oib⁹ q̄ appꝛopiant bestijs? Sic t q̄ comitat cū viro iniq̄ t obuolut⁹ ē in peccat ei⁹. Una hoꝛa tecū ꝑmanebit. Si añt declinauer nō supportabit. In labijs suis idulcat inimicus: t i coꝛde suo insidiat vt subuertat te in foueā. In oculis suis lachrymat inimic⁹ t si inuenerit tps: nō satiabit sanguine: t si incurrerint tibi mala: iuenies eū illic ꝓtinꝰ: t q̄si aduuās suffodiet plātas tuas. Caput suū mouebit: t plaudebit manu: t multa susurrās cōmutabit vultū suū. XIII

Qui tetigerit picē: inq̄nabit ab ea: t q̄ cōicauerit superbo induet superbiā. Pondus sup se tollit q̄ honestioꝛi se cōicat. Et ditioꝛi te ne soci⁹ fuer. Quid cōicabit cacab⁹ ad ollā. Q̄si ei se colliserint cōfringēt. Diues i iuste egit t fremebit: paup āt lesus tacebit. Si largit⁹ fuer: assumet te: et si nō habueris derelinquet te. Si habes cōuiuet tecū t euacuabit te: t ipse non dolebit sup te. Si necessari⁹ illi fuer: supplātabit te: t subridēs spem dabit narrās tibi oīa bona: t dicet: q̄d opus ē tibi t cōfundet te i cibis suis: donec te exinaniat bis t ter: t i nouissimo deridebit te. Posteavidēs derelinq̄t te: t caput suū mouebit ad te Hūiliare deo t expecta man⁹ ei⁹. Attēde ne seduct⁹ in stulticia humilieris. Noli eē humil in sapīa tua: ne humiliat⁹ in stulticiā seducaris. Aduocat⁹ a potētioꝛe discede: ex ꝺ ei magis te aduocabit. Ne improb⁹ sis ne impingaris: t ne lōge sis ab eo: ne eas i oblionē. Ne retineas ex eq̄ loq̄ cū illo: nec credas multi verbis illi⁹. Ex multa ei loq̄la tēptabit te t subridēs: interrogabit te de abscondītis tuis: imitis anim⁹ illius: ꝑserabit verba tua: t nō parcet de malicia t de vinculis. Caue tibi t attēde diligēter auditui tuo: q̄m cū subuersiōe tua ambulas. Audiēs vero verba illa q̄si in somnis vide: t vigilabis. Omni vita tua dilige deū: t iuoca illū i salute tua. Oē aial diligit sile sibi: sic t oīs hō ꝓximū sibi. Dis caro ad similē sibi cōiūgēt: t oīs hō simili sui sociabit. Sicut cōicabit lupus agno aliq̄n: sic peccatoꝛ iusto. Que cōicatio sācto hoi ad canē: aut q̄ ps bona diuiti ad pauperē? Uenatio leonis onager i heremo sic t pascua diuitū sūt pauꝑes. Et sic abominatio ē supbo humilitas: sic et execratio diuit pauꝑ. Dines cōmotus cōfirmat ab amicis suis: hūilis āt cū ceciderit expellet t a not. Diuiti decepto multi recupatoꝛes: locut⁹ ē supba t iustificauerūt illū. Humil decep⁹ ē: insup t arguit. Locut⁹ ē sensate: t nō ē dat⁹ ei loc⁹. Dines locut⁹ ē: t oēs tacuerūt: t verbū illi⁹ vsq; ad nubes ducēt. Paup locut⁹ ē: t dicūt. Quis ē hic? Et si offēderit: subuertēt illū. Bona ē substātia cui nō ē pctm̄ in cōscientia: t nequissima pauꝑtas in oꝛe ipī. Cor hois imutat faciē illi⁹ siue i bona siue in mala. Uestigiū cordis boni t faciē bonā difficile inuenies: t cū labore.

Beat⁹ vir q̄ nō ē lapsus verbo ex oꝛe suo: t nō ē stimulatus in tristicia delicti. Felix q̄ tus in tristicia: t nō exciidit ab spe sua. Uiro cupido t tenaci sine rōne est substātia: t hoi liuido ad q̄d aurū? Qui aceruat ex alio suo iniuste alīs cōgregat: t i bonis illi⁹ alius luxuriabit. Qui sibi nequā ē: cui alī bon⁹ erit? Et nō iocūdabit i bonis suis. Qui sibi inuidet: nihil ē illo neq̄us t hec redditio ē malicie illi⁹. Et si bñ fecerit: ignoꝛanter t nō volēs facit: et i nouissimo manifestat maliciā suam. Nequā est oculus liuidi: t auertēs faciē suā: t despiciēs aiam suā. ¶ Insatiabilis oculꝰ cupidi i ꝑte iniq̄tat: nō satiabit

obligēs: t in tristicia erit sup mēsā suam. fīl si habes bñfac tecū: t deo dignas oblatiões offer. Memor esto qm mors nō tardat: t testm inferor: qz dimistrauī ē tibi. Testamētū em huius mādi morte morieř: ‖ Ante mortē bñfac amico tuo: t ꝑm vires tuas exporrigēs da pauperi. Nō defrauderis a die bono: t pticula boni diei nō te ꝑtereat. Nōne alīs relinques dolores t labores tuos? In diuisione sortis da t accipe: t iustifica aiam tuā. Ante obitū tuū opare iusticiā: qm nō ē apud inferos inuenire cibū. Dis caro sicut senū veterascet: t sicut foliū fructificās i arbore viridi. Alia generāř t alia deīci uř: sic generatio carnis t sanguinis alia finiř: t alia nascř. Dē opus corruptibile in fine deficiet: t ꝙ illud opatur ibit cū illo. Et oē op⁹ electū iustificabiř: t ꝙ opař illud honorabiř i illo Beat⁹ vir ꝙ in sapia morabiř: t ꝙ in iusticia sua meditabiř: t in sensu cogitabit circūspectionē dei. Qui cogitat vias illi⁹ i corde suo: t i abscōsis suis intelligēs: vadēs post illā q̄si inuestigator: t i vīs illi⁹ cōsistēs. ‖ Qui respicit t ꝑ fenestras illi⁹: t in ianuis illi⁹ audiēs. Qui req̄escit iux domū illius: t in parietib⁹ illi⁹ figēs palū. Statuet casulā suā ad man⁹ illi⁹: t req̄escent i casula illi⁹ bona ꝑ euū. Statu et filios suos sub tegmīe illi⁹: t sub ramis ei⁹ morabiř. Proteget sub tegmine illi⁹ a feruore: t in gloria ei⁹ req̄escet.

Qui timet deū faciet bona XV
t q̄ cōtinēs ē iusticie ap̄hēdet illā. Et obuiabit illi q̄si mater honorificata t q̄si mulier a virginitate susciplet illū. Cibabit illū pane vite t intellect⁹: t aq̄ sapie salutaris potabit illū. Et firmabiř i illo t nō flectet: t cōtinebit illū t nō cōfundet: t exaltabit illū apud ꝓximos suos. Et i medio ecclesie aperiet os ei⁹: t adiplebit eū spiritu sapiētie t intellectus: t stolā glorie vestiet illū. Jocūditatē t exultationē thesaurizabit sup illū: t nomē hereditabit illū. Noies stulti nō ap ꝑhēdēt illā: t noies sensati obuiabūt illi. Noies stulti nō videbūt eā: longe ei abest a supbia t dolo. Viri mēdaces nō erūt illi⁹ memores: t viri veraces i uenient i illa: t successum habebūt ꝙ ad inspectionē dei. Nō est speciosa laus in ore peccatoris: qm a deo ꝓfecta ē sapia. Sapie ei dei astabit laus: C t in ore fideli abūdabit: t dñator⁹ dabit eā illi. Nō dixeris: ꝙ deū abest: q̄ ei odit: ne feceris. Nō dicas: ille me ipla-nauit: nō ei necessariū sūt ei noies ipū. Omne execrāmētū erroris odit dñs: t nō erit amabile timentib⁹ eū. De⁹ ab initio ꝓstituit noiem: t relīq̄t illū i manu cōsilīj sui. Adiecit mandata t ꝓcepta sua. Si volueris mādata cōseruare: cōseruabūt te: t i ꝑpetuū fidē placitā ꝙuare. ‖ Appositit tibi aquā t ignē D ad qđ volueris porrige manū tuā. Ante noiem vita t mors: bonū t malū. Qđ placuerit ei dabiř illi: qm multa sapia dei: t fortis i potētia: videns oēs sine i termissione. ‖ Oculi dñi ad timētes eū t ipse agnoscit oēm operā nois. Nemi ni mādauit ipie agere t nemini dedit spatiū peccādi. Nō ei cōcupiscit multitudinē filior⁹ infideliū t inutilium.

Si iocūderis in filīs XVI A
ipōs si multiplicenř: nec obtectz sup ipos si nō ē timor dei i ill. Nō credas vite illor⁹: t ne respexeris in labores eor⁹. Melior ē ei vnus timēs deū: q̄s mille filī impī. Et vtile ē mori sine filīs: q̄s relinq̄re filios impios. Ab vno sensato inhabitabiř patria: t a trib⁹ ipīs deserer. Multa talia vidit oculus me⁹: t fortiora noīs audiuit auris mea. ‖ In synagoga pec- J.21.b cātiū exardebit ignis t i gēte incredibili exardescit ira. Non exorauerūt ꝑ ptis suis antiq̄ gigātes: q̄ destructi se cōfidētes sue virtuti: t nō pepcit peregrinatiōi illor⁹: sz ꝓcussit eos t execratus ē eos ꝑ supbia verbi illor⁹. Nō mi B serit⁹ ē illis gētē totā pdēs t extollentē se in peccatz suis. ‖ Et sicut sexcēta Nu.26. milia peditū q̄ cōgregati sūt i duritia cordis sui: t si vn⁹ fuisset ceruicat⁹ mirū si fuisset imunis. Misericordia em S.5.b t ira ē cū illo: potēs exoratio t effundēs iram. Scōm misericordiā suā: sic correctio illi⁹ noīs ꝑm opa sua iudicat Nō effugiet i rapina pctōr: t nō retardabit sufferētia misericordiā faciētz. Dis misericordia faciet locū vnicuiq̄ ꝑm meritū operū suor⁹: t ꝑm itellectū ꝓgrinatōis ipi⁹. Nō dicas: A deo abscōdar: t ex sūmo q̄s mei memorabiř?

C Jn ꝓpto magno nō agroscar. Que ē e
aia mea in tā immensa creatura? Ecce
celū ⁊ celi celoꝝ: abyssus ⁊ vniūsa tra
⁊ q̄ in eis sūt in cōspectu illi⁹ cōmoue-
būt: mōres simul ⁊ colles ⁊ fūdamēta
tre: ⁊ cū cōspexerit illa de⁹ tremore cō
cutient. Et in oīb⁹ his insensatū ē cor
⁊ oē cor intelligit ab illo: ⁊ vias illi⁹
q̄s intelligit? Et ꝓcella quā nec oculꝰ
vidit hois? Nā plima illi⁹ opa sūt in
abscōsis: ꝛ opa iusticie ei⁹ q̄s enūciа-
bit: aut q̄s sustinebit? Lōgꝛ enī ē testa
mētū a q̄busdā: ⁊ iterrogatio hoim in
cōsūmatione ē. Qui minorat cordē co
gitat inania: ⁊ vir iprudēs ⁊ errās co-
gitat stulta. Audi me fili ⁊ disce disci-
plinā sensus: ⁊ in verbis meis attēde
D i corde tuo: ⁊ dicā in eq̄tate disciplinā
⁊ scrutabor enarrare sapiam: ⁊ in ver-
bis meis attēde i corde tuo: ⁊ dico i eq̄
tate spūs: Ꝝtutes q̄s posuit de⁹ in opa
sua ab initio: ⁊ in veritate enūcio scīē
tiā ei⁹. Jn iudicio dei opa ipi⁹ ab ini-
tio: ⁊ ab institutiōe hoim ipoꝝ distīxit
ptes illoꝝ: ⁊ initia eoꝝ in gētib⁹ suis.
Ornauit in eternū opa illoꝝ: nec esu-
rierūt nec laborauerūt: ⁊ nō destiterūt
ab opib⁹ suis. Unusquisq̄ ꝓximū sibi
nō angustiabit vsq̄ i eternū. Nō sis icre
dibilis verbo illi⁹. Post hec de⁹ in tra
respexit: ⁊ ipleuit illā bonis suis Ria
ānt ois vitalis denūciauit ante faciꝫ
ipsius: ⁊ in ipsa iterū reuersio illoꝝ.

Gen.1.b Deus creauit de tra ho XVII
o mine: ⁊ ꝑm imaginē suā fecit il-
lū. Et iterū cōuertit illū i ipam
et ꝑm se vestiuit illū Ꝝtute. Numeruꝫ
dierū ⁊ tps dedit illi: ⁊ dedit illi ptātē
eoꝝ q̄ sūt sup tra. Posuit timorē illi⁹
sup oēm carnē: ⁊ dñat⁹ est bestiarū et
Gen.2.c volatiliū. Creauit ex ipso adiutoriū si
mile sibi: cōsiliū ⁊ liguā ⁊ oculos ⁊ au
res ⁊ cor: dedit illis excogitādi ⁊ disci-
plina intellect⁹ repleuit illos. Creauit
illis scientiā: spūs sensu ipleuit cor il-
loꝝ: ⁊ mala ⁊ bona oñdit illis. Posu-
it oculū ihoꝝ sup corda illoꝝ oñdere
illis magnalia operū suoꝝ vt nomen
sanctificatiōis collaudēt ⁊ gl̄iari i mi
rabilib⁹ illi⁹: vt magnalia enarrēt ope
X rū ei⁹. Addidit illis disciplinā: ⁊ legem
vite hereditauit illos. Testamētū eter
nū ꝓstituit cū illis: ⁊ iusticiā ⁊ iudicia
sua ostendit illis. Et magnalia hono-

ris ei⁹ vidit oculos illoꝝ: ⁊ honorē v
eis audierūt aures illoꝝ: ⁊ dixit illis
Attendite ab oi iniquo. Et mandauit
illis vnicuiq̄ de ꝓximo suo. Die illoꝝ
cor̄ illo sūt semꝑ: nō sunt absconse ab
oculis ipsius. Jn vnāquāq̄ gētē ꝓpo-
sait rectorē: ⁊ ps dei israēl facta ē manife
sta. Et ois opa illoꝝ velut sol in con
spectu dei: ⁊ oculi ei⁹ sine intermissione
i spiciētes in vīs eoꝝ. Nō sūt absconsa
testamēta ꝓpter iniq̄tatē illoꝝ: ⁊ oēs
iniq̄tates eoꝝ i cōspectu dei. Elemosy
na viri q̄si sacculus cū ipso: ⁊ gr̄am ho
minis q̄si pupillā cōseruabit: ⁊ poste
resurget ⁊ retribuet illis retributionē
vnicuiq̄ i caput ipsoꝝ: ⁊ cōūtet i iferio
res ptes tre. Penitētib⁹ aūt dedit viā
iusticie: ⁊ cōfirmauit deficiētes sustine
re: ⁊ destinauit illi sortē ꝝitatꝫ. Cōūte
re ad dñm ⁊ relinq̄ pcā tua: ꝑcare ante
faciē dñi. ⁊ minue offendicula: reūte
re ad dñm: ⁊ auertere ab iniusticia tua
⁊ nimis odito execrationē: ⁊ cognosce
iusticias ⁊ iudicia dei: ⁊ sta i sorte ꝓ
positiōis ⁊ orōnis altissimi dei. Jn par
tes vade sci sci: cū viuis ⁊ dātib⁹ cō-
fessionē deo. Nō demoreris i errore im
pio ante mortē cōfitere. A mortuo q̄si
nihil perit cōfessio. Cōfiteberis viuēs:
viu⁹ ⁊ san⁹ cōfiteberis ⁊ laudabis dñm
⁊ gl̄iaberꝫ i miserationib⁹ ei⁹. Q̄ magna
gna misc̄ōia dñi: ⁊ ꝓpitiatio illi⁹ ꝓuer
tētib⁹ ad se. Nec ei ois pōt eē i hoib⁹:
qm̄ nō ē imortalis fili⁹ hois ⁊ i vani-
tate malitie placuerūt. Quid lucidius
sole? et hic deficiet. Aut q̄d neq̄us ca
qđ excogitauit caro ⁊ sāguis? ⁊ ꝑ argu
etur. Uirtutē altitudis celi ipe cōspi-
cit: ⁊ oēs hoies tra ⁊ cinis. XVIII

Q Ui viuit in eternū creauit ola si-
mul. Deus solus iustificabit: et
manet inuict⁹ rex i eternū. Quis
sufficiet enarrare opa illi⁹? Quis ei in
uestigabit magnalia ei⁹? Uirtutē aūt
magnitudinis ei⁹ q̄s enūciabit? Aut
q̄s adq̄ciet enarrare miserīam ei⁹? Nō
ē minuere neq̄ adq̄cere: nec ē inueni-
re magnalia dei. Cū consūmauerit hō:
tūc icipiet: ⁊ cū q̄euerit operabit. Quid
ē hō: ⁊ q̄ ē: gr̄a illi⁹: ⁊ q̄d ē bonū: aut
q̄d nequā illi⁹? Numer⁹ dierū hoim vt
multū cē tū ānt: q̄si gutte aq̄ mar̄ de-
putati sunt. Et sicut calculus arene:
sic exigui ānt i die eni. Propter ꝙ pati

ualuit illi: et effudit sup eos miseri
cordiā suā. Vidit ꝓsūptionē cordis eo
rū q̄ mala est: et cognouit subuersionē
illoꝝ nequā ē. Ideo adiplcuit ap̄i
ationē suā i illi: et ostēdit eis viā eq̄ta
tis. Miseratio hois circa ꝓximū suū
misericordia ēt dei sup oēm carnē. Qui mi
sericordiā hz: docet et erudit: q̄si pastor
gregē suū. Misereator excipiēs doctrinā
misericordiōis: et q̄ festinat i iudicijs ei⁹. Fi
li bonis nō des q̄relā: et i oi dato non
des tristiciā ꝛbi mali. Nōne ardorē re
frigerabit ros? Sic et ꝛbū melio⁹ q̄ da
tū. Nōne ecce ꝛbū sup datū bonū? Sz
et cū hoie iustificato. Stultꝰ acri
ter ip̄properabit: et dabꝰ idisciplinati ta
bescere facit oculos. Ān iudiciū para
tustificiā tibi: et añq̄ loq̄ris: disce. Ān lā
guorē adhibe medicinā: et añ iudiciū i
terroga te ip̄m: et i ꝓspectu dei lucnies
ap̄iationē. Ān lāguorē hūilia te: et
i ge infirmitatē oñde cōuersationē tuā
Nō ipediaris orare semp: et ne veteris
viq̄ ad mortē iustificari: q̄m merces
dei manet in eternū. Ante oronē ꝓpara
aiam tuā: et noli esse q̄si hō q̄ tēptat eū
deū. Memēto ire i die cōsūmatiōis: et
tp̄s retributiōis i cōuersatione facies
Memēto pauptat? i tpe abūdātie: et
necessitatē pauptat? i die diuitiarū. A
mane vsq̄ ad vesperā imutabit tp̄s. et
hec oia citata i oculis dei. Nō sapiēs
in oib⁹ meruit: et in dieb⁹ delictoꝝ at
tēdat ab inertia. Quis astut⁹ agnoscit
sapiam: et inuenienti eā dabit cōfessio
nē. Sensati i verbis et ipi sapiēter ege
rūt: et intellexerūt veritatē et iusticiā: et
euomuerūt puerbia et iudicia. Post
cōcupiscētias tuas nō eas: et a voluta
te tua auertere. Si ptes aie tue ꝓcupi
scētias ei⁹ faciet te i gaudiū inimicis
tuis. Ne oblecteris i turbis nec i modi
cis. Assidua ei ē cōmissio illoꝝ. Ne fue
ris mediocris i cōtētione ex fenore et
nō ē tibi nihil i seculo. Eris esh iuid⁹

O perari⁹ ebrio (aie tue. XIX
sus non locupletabit: et q̄ sper
nit modica: paulatim decidit.
Vinū et mulieres apostatare faciūt sa
pientes: et arguūt sensatos: et q̄ se iungit
fornicarijs erit nequā. Putredo et ver
mes hereditabūt illū: et extollet i exē
plū mai⁹: et tollet ō nūero aiā ei⁹. Qui
erectit cito leuis corde ē et minorabit
et q̄ delinq̄t i aiaz suā: iusuq̄ habebit.
Qui gaudet iniq̄tate: denorabit: et q̄ ꝛ
odit correptionē minuet vita: et q̄ odit
loq̄citatē extinguit malicia. Qui pec- ē.10.ꝛ
cat in aiam suā: penitebit: et q̄ iocūda-
tur i malicia: denorabit. Ne ireres ꝛ-
bū nequā et durū: et non minoraberis.
Amico et inimico noli narrare sensuz
tuū: et si ē tibi delictū noli denudare.
Audiet ei te et custodiet te et q̄si defen-
dēs ꝓtūh odiet te: et sic aderit tibi sp̄.
Audisti ꝛbū aduersus ꝓximū tuū cō-
moriat i te: videō q̄m ñ te diruꝑet. A
facie verbi parturit fatu⁹: tāq̄ gemit⁹
part⁹ infantis. Sagitta infixa femori
canis: sic ꝛbū in corde stulti. Corripe
amicū: ne forte nō itellexerit: et dicat: ñ
feci: aut si fecerit: ne iterū addat face-
re. Corripe ꝓximū: ne forte nō dixerit: Matth.18.ꝛ
et si dixerit: ne forte iteret. Corripe ami C
cū: sepe ei fit cōmissio: et nō oi ꝛbo cre
das. Est q̄ labit lingua sua sz nō ex alo.
Quis ē ei q̄ nō deliq̄rit in lingua sua?
Corripe ꝓximū añq̄ cōminearis: et da
locū timori altissimi: qz oia sapia timor
dei Et i illa tiere deū: et i oi sapia dispo
sitio legis. Et ñ ē sapia neq̄tie disciplia:
et nō ē cogitat⁹ bon⁹ pctorū prudētia.
Est neq̄tia: et ipa execratio: et ē insipi-
ens q̄ minuit sapia. Melior ē hō q̄ mi
nuit sapia: et deficiens sensu i timore
dei: q̄m q̄ abūdat sensu et trāsgredit le-
gē altissimi. Est solertia certa et ipa ini D
q̄: et ē q̄ emittit verbū certū enarrās ve
ritatē. Est q̄ neq̄ter humiliat se: et ire-
riora ei⁹ plena sūt dolo: et ē iust⁹ q̄ se
nimiuz submittit a multa humilitate
et ē iust⁹ q̄ inclinat faciē suā: et fingit ñ
videre se q̄ ignorarū ē. Et si ab ibe-
cillitate viriū vetet peccare: si fuenerit
tp̄s malefaciēdi male faciet. Ex visu
ꝓgnoscit vir: et ab occursu faciei ꝓgno
scit sensat⁹. Amici⁹ corpis: et risus dē-
tiū: et igressus hois enūciāt de illo. Est
correptio mēdax i ira cōtumelioſi: et ē
iudiciū q̄ nō ꝓbat esse bonū: et est ta-
cēs: et ipe est prudens. XX

Q Uam bonū ē arguere q̄m irasci: B
et ꝓfitētē i ofone ñ ꝓhibere. Cō
cupiscētia spadōis deuirginauit iuuē
culā: sic q̄ fac p vim iudiciū liquū. Qz
bonū ē correptū mānifestare pniam: sic
ei effugies voluntariū ꝓtūh. Est tacēs
et q̄ inuenit sapiēs: et est odibilis q̄ pro-

ost ē ad loqnēdū. Est aūt tacens ⁊ nō
hns sensū loqle: ⁊ ē tacēs scīēs tps ap
ti tpis. Homo sapiēs tacebit vsq; ad
tēpus: lasciu⁹ aūt ⁊ iprudēs nō seruabit tps. Qui multis vtit ꝟbis: ledet
aiam suā: ⁊ q̄ ptātē sibi sumit iniuste
B odiet. Est pcessio i malis viro indisciplinato: ⁊ ē inuētio i detrimentū. Est
datū qđ nō ē vtile: ⁊ ē datū cui⁹ retributio duplex. Est ꝓpter gīam minoratio: ⁊ ē q̄ ab hūilitate leuabit caput.
Est q̄ multa redimat modico p̄cio: et
restituēs ea i septuplū. Sapiēs in verbis sepm amabilē facit: gratie aūt fatuoꝝ effundēt. Dat⁹ insipiēt⁹ nō erit
vtilis tibi: oculi ei illi⁹ septēplices sūt.
Ērigua dabit ⁊ multa iproperabit: et
aptio oris illi⁹ inflāmatio ē. Hodie fenerat q̄s: ⁊ cras expetit: ⁊ odibilis est
hō hmōi. Fatuo si erit amic⁹: ⁊ nō erit
C gr̄a i bonis illi⁹. Qui ei edūt panē illius: falsę lingue sūt. Quotiēs ⁊ quāti irridebūt eū? Necq; ei qđ habendū erat:
directo sensu distribuit: similiter ⁊ qđ
nō erat habēdū. Lapsus falsę lingue q̄si q̄ i pauimēto cadēs: sic casus malorū festināter veniēt. Hō acharis q̄si fabula vana: ⁊ in ore i disciplinatoꝝ assidua erit. Ex ore fatui reprobabit⁹ parabola: nō ei dicit illā i tpe suo. Est q̄ vetat peccare p̄inopia: ⁊ in requie sua stimulabit⁹. Est q̄ pdet aiam suā p cōfusione: ⁊ ab iprudēti psona pdet cā: pso
ne aūt acceptione pdet se. Est q̄ p cōfusione pmittit amico: ⁊ lucrat⁹ ē eū inD micū gratis: Opprobriū nequā i hoie
mēdaciū: ⁊ i ore indisciplinatoꝝ assidue erit. Potior fur q̄z assiduitas viri
mēdacis: qditionē āt ambo hereditabūt. Mores hoim mēdaciū sine honore: ⁊ cōfusio illoꝝ cū ipis sine itermissione. Sapiēs i verbis pducet seipm ⁊
Prou.12.b hō prudēs placebit magnat⁹. Qui opet.28.c rat terrā suā: in altabit aceruū frugū:
⁊ q̄ opat iusticiā ipe exaltabit⁹: q̄ vero
Exo.22.a placet magnat⁹: effugiet itq̄tatē. ‖ Ex
Deut.16.d enia ⁊ dona excecāt oculos iudicū: ⁊ q̄
J.41.c si mut⁹ i ore suerit correctiones eoꝝ.
Sapia abscōsa ⁊ thesaur⁹ inuisus: q̄ vtilitas i vtrisq;? Melior ē q̄ celat insipientiā suā: q̄z hō q̄ abscōdit sapiaz suā.

A Si peccasti nō adūcias XXI
J.5.b. iterū sz et ō pristinis depcare vt
tibi dimittāt̄ur. Quasi a facie colubri
fuge pctā: ⁊ si accesseris ad illa: suscip
eunt te. Dētes leonis dētes ei⁹: interfi
tes aias hoim. Quasi rhomphea
acuta hois iniq̄tas: plage illi⁹ nō ē
nitas. Obiurgatio et iniurie anull
būt substātiā: ⁊ dom⁹ q̄ nimis locupl
est anullabit⁹ superbia: sic substantia
pbi eradicabit⁹. Depcatio pauperis
ore vsq; ad aures queniet ⁊ iudiciū
stinato aduenient illi. Qui odit correp
tionē vestigiū ē pctōris: ⁊ q̄ timet d
cōuertet⁹ ad cor suū. Not⁹ a longe p
tēs lingua audaci: ⁊ sensat⁹ scit labi
ab ipso. Qui edificat domū suā impē
dūs alienis: q̄si q̄ colligit lapides suos
in hieme. ‖ Struppa collecta synagoga
peccātiū: ⁊ cōsummatio illoꝝ flāma
ignis. Uia peccātiū cōplānata lapid
b⁹ ⁊ i finē illoꝝ iferi ⁊ tenebre ⁊ pen
Qui custodierit iusticiā cōtinebit sen
sum ei⁹: cōsūmatio timoris dei sapia
sensus. Nō erudiet⁹: q̄ nō ē sapiēs i b
no. Est aūt insipiētia q̄ abūdat i ma
lo: ⁊ ñ ē sensus: vbi ē amaritudo. Sc
entia sapiēt⁹ tāq̄z inundatio abūdab
bit: ⁊ pstiliū illi⁹ sic fons vite pmanet
Cor fatui q̄si vas cōfractū: ⁊ oēm sapi
entiā nō tenebit. Uerbū sapiēs qđcū
q̄z audierit sci⁹ laudabit: ⁊ ad se adūcet. Audiuit luxuriosus ⁊ displicebit ei
li: ⁊ pūcier illud post dorsū suū. Narra
tio fatui q̄si sarcina i via: nā in labūs
sensati inuenietur gr̄a. Os prudētis q̄ri
tur i eccl̄ia: ⁊ verba illi⁹ cogitabūt in
cordib⁹ suis. Tāq̄z dom⁹ extimiata: sic
fatuo sapia: ⁊ scia insensati inenarrabi
lia verba. Cōpedes i pedib⁹: doctrina
stulto: q̄si vincula manuū sup manū
dexterā. Fatu⁹ i risu exaltat vocē suā:
vir aūt sapiēs vix tacite ridebit. Oma
mētū aureū prudēti doctria: ⁊ q̄si bra
chiale i brachio dextro. Pes fatui facit
in domū primi sui: ⁊ hō perit⁹ psident
a psona potētis. ‖ Stult⁹ a fenestra re
spiciet i domū: vir aūt erudit⁹ foris sta
bit. Stulticia hois auscultare p ostiū
⁊ prudēs grauabit⁹ cōtumelia. Labia
iprudētiū stulta narrabūt: verba aute
prudētiū statera pōderabūt⁹. In ore fa
tuoꝝ: cor illoꝝ: ⁊ i corde sapientū: os
illoꝝ. Dū maledicit ipius diabolū: ma
ledicit ipe aiam suā. Susurro coinq̄
nabit aiam suam: ⁊ in omnibus odie
tur: ⁊ qui q̄ pmāserit odiosus erit: ra-

Ici⁹ ⁊ sensat⁹ honorabiℓ. XXII
N lapide luteo lapidat⁹ ē piger
⁊ oēs loquēℓ sup aspernatiōez
illi⁹. De stercore boū lapidat⁹ ē piger:
⁊ cōis q̄ tetigerit eū: excutiet man⁹. Cō-
fusio pr̄is ē ō filio indisciplinato: filia
aūt fatua i deminoratiōe fiet. Filia pru-
dens hereditas viro suo: nā q̄ confundit
in confusiōe fit genitor⁹. P̄rem ⁊ virū
confundit audax: ⁊ ab ip̄is ñ minorabiℓ:
ab vtrisq; aūt inhonorabiℓ. Musica in
luctu importuna narratio: flagella ⁊ do
ctrina i oī tpe sapia. Qui docet fatuū
āsi q̄ glutinat testā. Qui narrat verbū
ms audiēti: q̄si q̄ excitat dormiētem de
graui sōno. Cū dormiente loq̄ℓ q̄ enar-
rat stulto sapiaz: ⁊ i fine narratiōis di-
cit: Quis ē hic? Supra mortuū plora: de
fecit enī lux ei⁹ supra fatuū ploras: de-
fecit enī sensu. Modicum plora supra
mortuū: qm̄ requieuit. Ne q̄ssimi. n. neq̄
suma vita: sup mortē fa ui. Luct⁹ mor
tui septē dies: fatui aūt ⁊ ip̄i oēs dies
vite illor⁹. Cū stulto ne multū loq̄r⁹: et
cū insensato ne abier⁹. Serua te ab il-
lo vt ñ molestiā habeas: ⁊ nō coinq̄na
ber⁹ pctō illi⁹. Deflecte ab illo ⁊ iueni
es requiē: ⁊ ñ accidiaber⁹ i stultitia il-
li⁹. Sup plūbū q̄d grauabiℓ? Et qō il
li aliud nomē q̄z fatu⁹? Arenā ⁊ salē ⁊
massam ferri facili⁹ ē ferre: q̄z hoiez im
prudētē ⁊ fatuū ⁊ impiū. Sic̄ lignū
ex omni ligneū colligatū fūdamēto edificij
nō dissoluet: sic ⁊ cor p̄firmatū i cogi-
tatiōe p̄silij. Cogitat⁹ sensati: in oī tpe
vel metu deprauabiℓ. Sic̄ ornat⁹ are-
nosus i piete lapido ⁊ sic̄ palee in excel
sis: ⁊ cemēta sine impensa posita ꝫ fa
cie vēti nō p̄manebūt: sic ⁊ cor timidū
i cogitatiōe stulti ꝫ impetū timor⁹ nō
resistet: sic ⁊ cor trepidū i cogitatiōe fa
tui oī tpe nō metuet: sz ⁊ q̄ in p̄ceptis
dei p̄manet semp. P̄ūgēs oculū dedu-
cit lacrymas: ⁊ q̄ p̄mit cor p̄fert sen-
sū. Mittēs lapidē in volatilia deiciet
illa: sic ⁊ qui p̄uiciaℓ amico: dissoluit
amicitiā. Ad amicū ⁊ si p̄duxeris gla
diū nō desperes: ē enī regress⁹ ad ami
cū. Si aperuerit os tristē ñ timeas Est
enī p̄cordatio excepto cōuitio ⁊ impro
perio ⁊ superbia ⁊ mysterij reuelatiōe et
plaga dolosa. In his oīb⁹ effugiet ami
cus. Fidē posside cū amico i paupt̄ate
illi⁹: vt ⁊ i bonis illius leteris. In tpe
tribulatiōis illi⁹ p̄mane illi fidelis: vt
et i hereditate illi⁹ coheres sis. Añ ig-
nē caminī vapor⁹ ⁊ fum⁹ ignis inaltaℓ
sic ⁊ añ sanguinē maledicta ⁊ cōtume
lie ⁊ mine. Amicū salutare nō ꝑfunda
ris. A facie illi⁹ nō me abscōdā: ⁊ si ma
la mihi euenerit p illū: sustinebo. Oīs
q̄ audiet: cauebit se ab eo‖ Quis dabit Ps.140
ori meo custodiā: ⁊ supla bia mea signa
culū certū: vt ñ cadā i ip̄is: ⁊ lingua mea
Domine p̄r (pdat me? XXIII A
⁊ dñator vite mee ne derelinq̄s
me i cogitatu ⁊ cōsilio eor⁹: nec
sinas cadere i illa exprobratiōe. Quis
supponit in cogitatu meo flagella ⁊ in
corde meo doctrinā sapie: vt ignoratio
nib⁹ eor⁹ ñ p̄cat mihi: ⁊ ñ appareāt de-
licta eor⁹ ⁊ ne adcrescāt ignorātie mee
⁊ multiplicēℓ delicta mea: ⁊ pctā: mea
abūdēt: ⁊ incidā i ꝑspectu aduſariorū
meor⁹: ⁊ gaudeat inimic⁹ me⁹. Dñe p̄r et
de⁹ vite mee ne derelinq̄s me i cogita-
tu illor⁹. Extollētiā ocl̄or⁹ meor⁹ ne de
der⁹ mihi: ⁊ oē desiderium prauū aūte a
me. Aufer a vētr⁹ ꝑcupiscētias: ⁊ ꝑcu-
bit⁹ ꝑcupie ne ap̄hēdēt me: ⁊ aie irre-
uerenti ⁊ infrunite ne tradas me. Do-
ctrinā oris audite filij: ⁊ q̄ custodierit
illā nō periet labijs suis: nec scādaliza
biℓ i opib⁹ neq̄ssimis. In vanitate sua
ap̄hēdiℓ pctōr ⁊ sup⁹ ⁊ maledict⁹ scā
dalizabiℓ i illi. Juratiōi ñ assuescat os B
tuū: mlti enī casus in illa. Noiatio ver-
bi ñ sit assidua i ore tuo: ⁊ noib⁹ sctō-
rū nō admiscear⁹: qm̄ nō eris imunis
ab eis. Sic̄ enī p̄u⁹ interrogat⁹ assidue
a liuore ñ minuiℓ: sic oīs iurās ⁊ nomi
nans: in toto a pctō nō purgabiℓ. Vir 7.27.b
multū iurās ꝑplebiℓ iniq̄tate: ⁊ ñ disce
det a domo illi⁹ plaga. Et si frustraue-
rit frēm: delictū illi⁹ sup ip̄m erit: et si
dissimulauerit: delinq̄t duplicit. Et si
i vacuū iurauerit nō iustificabiℓ: rep le
biℓ enī retributiōe dom⁹ illi⁹ Est ⁊ alia
loq̄la ꝫria morti: nō inueniaℓ in here-
ditate iacob. Eteni a miseri: ordibus
oīa hec auferēℓ: et i delict⁹ nō voluta
būt. Indisciplinose loq̄le nō assuescat
os tuū: ē enī i illa verbū pcti. Memēto
p̄r is ⁊ mr̄is tue: i medio enī magnato-
rū ꝑsist⁹: ne forte obliuiscaℓ te de⁹ i cō
spectu illor⁹: ⁊ assiduitate tua infatua-
tus improperium patiar⁹: ⁊ maluisses
nō nasci: ⁊ diē natiuitat⁹ tue maledi-
K

C 2.Re.16.b cas. Hō assuet⁹ i ꝟbis ip̄roperij i oib⁹ diebus suis non eruditet. Duo genera abūdāt i pctis: ⁊ tertiū adducit irā et ꝙditiōez. Hia callida q̄si ignis ardens nō extinguet donec aliq̄d glutiat: ⁊ hō nequā i ore carnis sue: ñ desinet donec icēdat ignē. Hoi fornicario ois panis dulc̄: nō satigabitur trāsgrediēs vsq̄ finē. Ois hō q̄ trāsgredit lectū suū cō-
Esa.29.e tēnēs in aiaz suā: ⁊ dicēs: q̄s me videt tenebre circūdāt me: ⁊ parietes cooperiūt me: ⁊ nemo circūspicit me quē vereor: delicto⁹ meo⁹ nō memorabit altissim⁹ ⁊ nō intellexit q̄m oia videt oculus illi⁹: q̄m expellit a se timorem dei hmōi hois timor: ⁊ oculi hoim timentes illum: ⁊ nō cognouit q̄m oculi dñi multopl⁹ lucidiores sūt sup̄ solē: circūspicientes omnes vias hoim: ⁊ p̄fundū abyssi ⁊ hoim corda: intuētes i abD scōditas p̄tes. Dño em̄ deo aſic⁹ crearēt oia sūt agnita: sic ⁊ p⁹ p̄fectū respicit oia. Hic i plateis ciuitatis vindicabit: ⁊ q̄si pull⁹ eq̄n⁹ fugabit et vbi nō sperauit app̄hēdet. Et erit dedec⁹ oib⁹ eo q⁹ nō intellexerit timorē dñi. Sic ⁊ mulier ois relinquēs virū suū ⁊ statuens hereditatez ex alieno mr̄imonio. Primo em̄ i lege altissimi incredibilis fuit: ⁊ scō vir suuz dereliq̄t: tertio in adulterio fornicata ē: ⁊ ex alio viro filios statuit sibi. Hec i eccl̄iaz adducet ⁊ i filios ei⁹ respicietur. Nō tradēt filij⁹ ei⁹ radices: ⁊ rami ei⁹ nō dabūt fructū. Derelinquēt i maledictū memoriā ei⁹: ⁊ dedec⁹ illi⁹ nō delebit. Et agnoscēt q̄ derelicti sūt: q̄m nihil meli⁹ ē q̄⁹ timor dei: ⁊ nihil dulci⁹ q̄⁹ respicere i mādatis dñi. Hia magna ē seq̄ dñz: lōgitudo em̄ diez⁹ assumet ab eo. XXIIII

A Pientia laudabit aiaz suā: ⁊ in deo honorabit: ⁊ i medio p̄pli sui gl̄iabit: ⁊ i eccl̄ie altissimi apiet os suū: ⁊ in ꝓspectu ꝟtutz illius gl̄iabit: ⁊ i medio p̄pli sui exaltabit: ⁊ i plenitudie sācta admirabit: ⁊ i multitudine electo⁹ habebit laudē: ⁊ inter dñdictos dñdicet dicēs: Ego ex ore altissimi p̄diui: p̄mogenita añ oēz creaturā. Ego feci i cel̄ vt oriret lumen indeficiēs: ⁊ sicut nebula texi oēm t̄rraz. Ego i altissimis habitaui: ⁊ thron⁹ me⁹ i colūna nubis. Gyrū celi circuiui sola: ⁊ p̄fūdū abyssi penetraui: ⁊ i fluctibꝰ maz̄ ābulaui: ⁊ i oi t̄ra steti Et i
p̄plo⁹ i oi gēte p̄matū habui oiz exc
lētiā ⁊ hūiliū corda ꝟtute calcaui Et
his oib⁹ requiē q̄siui: ⁊ i hereditate dñi
morabo⁹. Tūc p̄cepit ⁊ dixit mihi cr
ato⁹ oim: ⁊ q̄ creauit me requeuit in ta
bernaculo meo: ⁊ dixit mihi. In iacob
inhabita: ⁊ i isrl̄ hereditare: ⁊ i electis
meis mitte radices. Ab initio ⁊ añ sec
la creata sū: ⁊ vsq̄ ad futurū seculū nō
desinā: ⁊ i habitatōe sācta coz̄ ipo mi
nistraui. Et sic i sion firmata sū: ⁊ i ci
uitate sāctificata sicuter requeui: ⁊ i hie
rusalē p̄tās mea. Et radicaui in p̄plo
honorificato: ⁊ in p̄tes dei mei hered
tas illi⁹: ⁊ i plenitudine scōꝝ detētio
mea. Quasi cedr⁹ exaltata sū in libano
et q̄si cypressus i mōte sion. Quasi pal
ma exaltata sū i cades: ⁊ q̄si plantatio
rose in hiericho. Quasi olina speciosa
i cāpis: ⁊ q̄si platan⁹ exaltata sū iuxta
aquā in plateis. Sicut cinnamomū ⁊
balsamū aromatizāns: odorē dedi. Qua
si myrrha electa dedi suauitatē odoris
⁊ q̄si storax ⁊ galban⁹ ⁊ vngula ⁊ gutta
Quasi liban⁹ nō icisus vaporaui habi
tationē meā: ⁊ q̄si balsamū nō mixtuz
odor me⁹. Ego q̄si terebinth⁹ extēdi ra
mos meos: ⁊ rami mei honoris ⁊ gr̄e.
Ego q̄si vitis fructificaui suauitatem
odoris: ⁊ flores mei fruct⁹ honoris et
honestatis. Ego mr̄ pulchre dilectiōis:
et timoris: ⁊ agnitiōis: ⁊ sācte spei. In
me gr̄a oīs vie ⁊ ꝟitatis: i me ois spes
vite et virtutis. Trāsite ad me oēs qui
p̄cupiscitis me: ⁊ a generationib⁹ meis
implemini. Spūs em̄ meus super mel
dulc̄: ⁊ hereditas mea sup̄ mel ⁊ fauū.
Memoria mea i generatione seculoꝝ.
Qui edūt me adhuc esurient: ⁊ q̄ bibūt
me adhuc sitient. Qui audit me nō p̄fū
det: ⁊ q̄ operant i me nō peccabūt. Qui
elucidāt me: vitā eternā habebunt. Hec
oia liber vite ⁊ testamenti altissimi: et
agnitio veritatis. Legē mādauit moy⁹
ses i p̄ceptis iusticiaꝝ: ⁊ hereditatez ꝟ
mui iacob: ⁊ isrl̄ p̄missiōis. Posuit da
uid puero suo excitare regē ex eo fortis
simū: ⁊ i throno honoris sedētē in sem
piternū. Qui iplet q̄si physon sapiam:
⁊ sic tigris in diebꝰ nouoꝝ. Qui adim
plet q̄si eufrates sensum. Qui multipli
cat q̄si iordanis i tpe messis. Qui mul-
tit disciplinā sic lucē; ⁊ assistens q̄si gy-

ui hic vindemie. Qui plicit pm⁹ sci-
ēā: t infirmior nō iuestigabit eam.
Amari est abūdabit cogitatio ei⁹: et
filiū illi⁹ in abysso magna. Ego sapia
effudi flumia: ego q̄si trames aq̄ imen
se de fluuio. Ego q̄si fluui⁹ doctr: t sic
q̄ducē⁹ exiui de paradiso. Dixi: Rigā-
bo hortū plātationū: t inebriabo par-
tus mei fructū. Et ecce⁹ mihi trames
abundās: t fluui⁹ meus approp̄inquit
ad mare. Qm̄ doctrinā q̄si antelucanū
illumino oib⁹: t enarrabo illā vsq; in
lōginquū. Penetrabo inferiores pres
terre: t inspiciā oēs dormientes: t illu-
minabo oēs sperātes i dño. Adhuc do
ctrinā q̄si pphetiā effundā t relinquā
illā q̄rētib⁹ sapiaz t nō desinā in pge
nies illoz vsq; i euū scrīm. Uidete qm̄
nō solū mihi laboraui sz oib⁹ exq̄rēti
bus veritatē. XXV

In trib⁹ placitū ē spiritui meo: q̄ sūt p-
bata corā deo t hoib⁹. Concor-
dia fratz t amor pximoz: t vir t mu-
lier sibi bene ꝓsentiētes. Tres species
odiuit aia mea: et aggrauor valde aie
illoz. Pauperē superbū: t diuitē mēda-
cē: t senē fatuū t insensatū. Que in iu
uētute tua nō congregasti: quō i senectu-
te tua inuenies? Oz speciosū canicie iu-
diciū: t p̄sbyterē cognoscere ꝓsiliū. Oz
speciosa veteranis sapia: t glōsus itel
lect⁹ t ꝓsiliū. Corona senū multa peri-
tia: t glōia illoz timor dei. Nouē insu-
spicabilia cordis magnificaui: et deci-
mā dicā i lingua hoib⁹. Homo q̄ iocū
dat i filiīs: viuēs: t vidēs subuersiōez
inimicoz suoz. Beat⁹ q̄ habitat cum
muliere sensata: t q̄ lingua sua nō ē la
psus: t q̄ nō seruiuit indignis se. Beat⁹
q̄ inuenit amicū vez: t q̄ enarrat iusti-
tiā auri audiēti. Oz magn⁹ q̄ inuenit
sapientiā t scientiā: sz nō ē sup timen-
tē dñz. Timor dei sup oīa se supposuit.
Beat⁹ homo cui donatū est hꝫe timo-
rē dei. Qui tenet illū: cui assimilabit?
Timor dei initiū dilectiōis eius: fidei
aūt initiū agglutinādū ē ei. Dis plaga
tristicia cordis ē: t dis malicia neq̄cia
mulier⁹. Et oēm plagā t non plagā vi
debit cordis: t oēm neq̄tiā t nō nequi
tiā mulieris: t oēm obductū t nō ob-
ductū odiētiū: t oēz vindictā t nō vin
dictā inimicoz. Nō est caput nequius
super caput colubri: t non est ira sup irā
mulier⁹. Cōmorari leoni t draconi pla-
cebit: q̄ habitare cum mliere nequā.
Nequicia mulieris imutat faciē eius:
t obcecabit vultū suū tanq̄ vrsus: et
q̄si saccū ostēdet i medio pximoz. In-
gemuit vir ei⁹: t audiēs suspirauit mo
dicū. Breuis ois malicia sup malicias
mulier⁹: sors peccatoz cadat sup illaz
Ascēs⁹ arenosus i pedib⁹ veteraui: sic D
mulier linguata homi q̄eto. Ne respi-
cias in mulieris speciē t nō cupiscas
mulierē in specie. Mulieris ira t irre-
uerētia: t cōfusio magna. Mulier si pri
matū habeat: contraria est viro suo. Cor
humile t facies trist⁹: t plaga mortis:
mulier nequā. Manꝰ debiles t genua
dissoluta: mulier q̄ non beatificat virū
suū. A muliere initiū factū ē peccati: Hesi.5.a
t p illā oēs morimur. Non des aq̄ tue B.8.b.et
exitū nec modicum: nec mulieri nequā 2.Re.14.c
venīā pdēndi. Si nō ambulauerit ad
manū tuā: cōfūdet te in cōspectu inimi-
coz. A carnibus tuis abscide illaz: ne
semp te abutatur. XXVI

Mulieris bone beat⁹ vir: numer⁹ A
est ānoz illoz duplex. Mulier
fort⁹ oblectat virū suū: t ānos vite illi
us i pace implebit. Pars bona mlier
bona: i pte bona timētiū dei dabit vi
ro p facta bonis. Diuitis āt t paupis
cor bonū: in oī tpe vult⁹ illoz hilaris.
A trib⁹ timuit cor meū: t i q̄rto facies
mea metuit. Detaturā ciuitat⁹: t collo
ctionē pplī: t calūniā mendacē: super
mortē oīa grauia. Dolor cordis t luct⁹ B
mulier zelotypa. Jn mulier zelotypa
flagellū lingue: oib⁹ cōmunicans. Sic
bos iugū qō mouet: ita t mlier nequā
Qui tenet illā: q̄si q̄ apphēdit scorpio-
nē. Mulier ebriosa ira magna t cōtu-
melia t turpitudo illi⁹ nō teget. Fornī
catio mulier⁹ i erectiōnia oculoz: t in
palpebris illi⁹ agnoscet. Jn filia ñ ad- J.42.b
uertēte se: firma custodiā ne inuēta oc
casiōe abutat se. Ab omni irreuerētia
ockoz ei⁹ caue: t ne mirer⁹ si te neglexe
rit. Sic viator sitiēs ad fontē os ape- C
riet: t ab oī aq̄ prima bibet: t contra
oēm palū sedebit: t ptra oēm sagittaz
aperiet pharetraz: donec deficiat. Sīa
mulier⁹ sedule delectabit virū suū: t os-
sa illi⁹ impinguabit. Disciplina illius
datū dei ē. Mulier sensata t tacita: nō
ē imutatio erudite anime. Gratia sup

gfaz: mulier sãcta ⁊ pudorata. Dis ãt põderatio nõ ẽ digna ꝓtinẽꝛ aie. Sic̃ sol oriẽs mũdo i altissimis dei: sic mulieris bone species i ornamẽtũ domus eiꝰ. Lucerna splẽdẽs sup cãdelabꝛũ sãctũ ⁊ species facici sup etatẽ stabilem. D Colũne auree sup bases argẽteas: ⁊ pedes firmi sup plãtas stabilis mꝛieris. Fũdamẽta eꝛna supꝛa petrã solidã: sic mãdata dei i coꝛde mulieꝛ sancte. In duobꝰ ꝓtristatum ẽ coꝛ meũ: ⁊ i tertio iracũdia mihi aduenit Uir bellatoꝛ deficiẽs p inopiã: ⁊ vir sensatꝰ ꝓtẽptꝰ: et q trãsgredif a iustitia ad pctm: deꝰ parauit eũ ad rhompheã Due species difficiles ⁊ piculose mihi apparuerũt. Difficile exuif negotiãs a negligẽtia: et ñ iustificabif caupo a peccatis labioꝝ.

P Ropter inopiã mꝛti XXVII deliq̃runt: ⁊ q̃ rit locupletari aũtit oculũ suum. Sic̃ i medio cõpaginis lapidũ palꝰ figif: sic et iter mediũ vẽditiõis ⁊ emptiõis angustiabif pctis. Conterek cũ delinquẽte delictũ. Si nõ i timoꝛe dñi tenueris te instãter: cito subũtek domꝰ tua. Sicut i pcussura cribꝛi remanebit puluis: sic apoꝛia hois i cogitatu illiꝰ. Uasa figuli: pbat foꝛnax: ⁊ hoies iustos tẽptatio tribulatiõis. Sicut rusticatio ꝺ ligno oñdit fructuꝫ illiꝰ: sic ℞bñ ex cogitatu coꝛdis hois. Añ ꝑmonẽ nõ laudes viꝛũ: hec enĩ tẽptatio ẽ hoim. Si seq̃ris iusticiã: appꝓhẽdes illam: ⁊ indues q̃si poderẽ honoꝛis: ⁊ inhabitabis cũ ea ⁊ pteget te i sempiternũ: ⁊ i die agnitionis iuenies firmamẽtuꝫ. Uolatilia ad sibi similia ꝓueniũt: ⁊ ℞itas ad eos q̃ opank illã reũtek. Leo venatiõi insidiatur semp: sic pctã opantibꝰ iniq̃tatẽ. Homo sãctꝰ i sapia manet sic̃ sol: nam stultꝰ sic̃ luna mutak. In medio insensatoꝝ ꝑua verbũ tempꝛi: i medio ãt cogitãtiũ assiduꝰ esto. Narratio peccãtiũ odiosa: et risus illoꝝ i delictꝰ peccati. Loq̃lis mꝛis iurãs hoꝛripilatiões capiti statuet: ⁊ irreuerẽtia ipiꝰ obturatio auriũ. Effusio sãguinis i rixa supboꝝ ⁊ maledictio illoꝝ audiꝰ grauis. Qui C denudat arcana amici: fidẽ pdit: ⁊ nõ iuenier amicũ ad aim suũ. Dilige pximũ: ⁊ ꝓiungere fide cũ illo. Qꝛ si denudauerꝰ abscõsa illiꝰ: nõ pseq̃rꝰ pꝰeum. Sic enĩ hõ q̃ pdit amicũ suũ: sic ⁊ qui

pdit amicitiã pximi sui. Et sicut q̃ dimittit auẽ ꝺ manu sua: sic q̃ reliquit pximũ tuũ: ⁊ nõ eũ capies. Nõ illũ sequaꝰ: qm lõge abest. Effugit eꝛn q̃si capꝛea ꝺ laqueo: qm vulnerata est alia eiꝰ. Ultra eũ nõ poteꝰ colligare: ⁊ maledicti ẽ ꝓcoꝛdatio. Denudare ãt amici mysteria: desperatio ẽ aie infelicis. Annuens ocko fabꝛicat iniq̃: et nemo eũ abñciet. In ꝓspectu oculoꝝ tuoꝝ ꝓculcabit os suum: ⁊ sup ꝑmões tuos admirabif. Nouissime aũt quertet os suũ: ⁊ i ℞bis tuis dabit scãdalũ. Multa audiui: ⁊ coeq̃ui ei: ⁊ dñs odiet illũ. Qui i altũ mittit lapidẽ: sup caput eiꝰ cadet: ⁊ plaga dolosa dolosi diuidet vulnera. Et q̃ foueã fodit: incidet in eã: ⁊ q̃ statuit lapidẽ pximo suo offendet i eo: ⁊ q̃ laqueũ alꝛi ponit: pibit in illo. Facitẽti neq̃ssimũ ꝓsilium: sup ipm devoluef: ⁊ nõ agnoscet vnde aduenier illi. Illusio ⁊ impꝛoperiũ supboꝝ ⁊ vindicta ꝓstmet illos añq̃ moriãf. Ira ⁊ furoꝛ vtraq̃ execrabilia sunt: ⁊ vir peccatoꝛ ꝓtinens erit illoꝝ. XXVIII

Q Ui vindicari vult: a dño inueniet vindictã: et pctã illiꝰ ꝑuans ꝑuabit. Relinq̃ pximo tuo nocẽti te: et tũc deꝓcanti tibi pctã soluenf. Homo homi rebuat irã ⁊ deo q̃rit medelam? In hoiez sikem sibi nõ habet misꝛiaz ⁊ de peccatꝛ suis deꝓcaf? Ipe dũ caro sit reseruat iram: ⁊ ꝑiciatiõez petit a deo. Quis exoꝛabit ꝓ delictꝰ illiꝰ? Memẽto nouissimoꝝ: ⁊ desine inimicari. Tabitudo eſt ⁊ moꝛs iminẽt in mandatꝰ. Memoꝛare timoꝛẽ dei: ⁊ nõ iradatꝰ. Memoꝛare testamẽti altissimi: ⁊ despice ignoꝛãtiã pximi. Abstine te a lite: ⁊ minues pctã. Hõ eſt iracũdus: incẽdit litẽ: ⁊ vir peccatoꝛ turbabit amicos: ⁊ i medio pacẽ habẽtiũ imittit inimicitiã. Scõz eſt ligna silimittit ignẽ: ⁊ ꝑm virtutem ue: sic ignis exardescit: ⁊ ꝑm virtutem hois sic iracũdia illiꝰ erit: ⁊ ꝑm substãtiã suã exaltabit irã suam. Certamẽ festinatũ icẽdit ignẽ: ⁊ lis festinãs effundit sãguinẽ ⁊ lingua testificans addcer mortẽ. Si sufflauerꝰ q̃si ignis exardebit: ⁊ si expueris sup illã: extinguef: vtraq̃ ex ore ꝓficiscũf. Susurro ⁊ biꝛlinguis maledictꝰ: multos eſt turba-

B

I.13.c

ak sensatꝰ

E.25.b

C

uxore habētes. Lingua tertia mul-
tos cōmouit: t dispsit illos ō gēte i gē
tē. Ciuitates muratas diuitū destruxit
domos magnatoz effodit. Uirtutes
populoz ꝯcidit: t gētes fortes dissoluit.
Lingua tertia mlieres viratas eiecit: et
priuauit illas laboribꝰ suis. Qui respi
cit illā: ñ habebit requiē: nec habebit
amicū i q̄ requiescat. Flagelli plaga liuo
rē facit: plaga aūt lingue cōminuet os
sa. Multi ceciderūt i ore gladij: sz non
sic q̄si q̄ iterierūt p linguā suā. Beatꝰ
q̄ tectꝰ ē a lingua nequā: q̄ i iracūdia
illiꝰ nō trāsiuit: t q̄ nō attraxit iugū il
lius: t i vinculis eiꝰ nō ē ligatꝰ. Jugum
enī illiꝰ iugū ferreū ē t vinculū illius
vinculū ereū ē. Mors illiꝰ mors neq̄s-
sima: t vtilis potiꝰ inferꝰ q̄ illa. Perse-
uerātia illiꝰ nō pmanebit: sz obtinebit
vias iniustoz. In flāma sua non cōbu
retur tustos. Qui derelinquūt dñm: inci-
dēt i illā: t exardebit i ilā t nō extingue.
tur t imittet i illos q̄si leo: t q̄si pardꝰ
lacerabit illos. Sepi aures tuas spinis: et
linguā nequā noli audire: t ori tuo fa
cito ostia: t seras auribꝰ tuis. Aurum
tuū t argētū tuū cōflа: t verbis tuis fa-
cito stateram: t frenos ori tuo rectos: et
attēde ne forte labaris i lingua: et ca-
das i ꝓspectu inimicoz insidiātiū tibi
fiat casus tuꝰ insanabilis in mortem.

Qui facit misericordiaz fene
rat proximo suo: t q̄ paratꝰ manū
mādata seruat. Fenerare proximo
tuo i tpe necessitatis illiꝰ: t iterū redde
proximo i tpe suo. Cōfirma verbū t fideli
ter age cū illo: t i oi tpe inuenies q̄ sti-
bi necessariū ē. Multi q̄si inuētionem
estimauerūt fenus: t pstiterūt molestiā
bis q̄ se adiuuerūt. Donec accipiant:
osculāt manꝰ dant: t i pmissionibꝰ hu
miliāt vocē suaz. Et in tpe redditionis
postulabit tps: t loquet verba tedij et
murmurationū: t tps causabit. Si aūt
potuerit reddere aduersabit. Solidi
vix reddet dimidiū: t cōputabit illū q̄si
inuentionē. Sinautē: fraudabit illuz
pecunia sua: t possidebit illū inimicū
gratis t quitiat maledicta reddet illi: t
p honore t bñficio reddet illi ꝓtume-
liā. Multi nō causa negocie nō fenera-
ti sūt: sz fraudari gratis timuerūt. Ue-
rūtū sup humilē aio: fortior esto: t pro
misericordia nō trahas illū propter mā
datū assume pauperē: t ꝓpter inopiam
eiꝰ ne dimittas eū vacuū. Perde pecu-
niā ꝓpter fratrē t amicū: t nō absconi-
das illā sub lapide in q̄ditiōez. Pone
thesaurū tuū in ꝓceptis altissimi: t pde
rit tibi magis q̄ aur. Conclude elemo Tob. 4. b
synā in corde pauperis: t hec p te exora f. 17. c
bit ab oi malo. Elemosyna viri q̄si sac
culꝰ cū ipo: t graz hois q̄si pupillā cō-
seruabit: t postea resurget t retribuet
illi retributionē vnicuiq; i caput illo-
rū. Sup scutū potētis t sup lanceā: ad
uersus inimicū tuū pugnabit. Uir bo-
nus fidē facit proximo suo: t q̄ q̄diderit
ꝓfusionē derelinquet sibi. Gratiā fide-
iussoris ne obliuiscaris: dedit enī p te
aiam suā. Repromissorē fugit peccator
et imundus. Bona repromissoris sibi
ascribit peccator: t ingratꝰ sensu dere-
linq̄t liberātem se. Uir repromittit de
proximo suo: t cū q̄diderit reuerētiā dere
linquet ab eo. Repromissio neq̄ssima
multos q̄didit diligētes: t cōmouit il- Ecclꝰ dirigētes
los q̄si fluctus maris. Uiros potētes
gyrās migrare fecit t vagari sūt in gē
tibꝰ alienis. Peccator trāsgrediēs mā
datū dñi incidet i pmissionē nequā: t
q̄ conat multa agere: icidet i iudiciū.
Recupera proximū ꝑm virtutē tuā: t at
tēde tibi ne incidas‖ Initiū vite hois I. 59. b
aq̄ t panis t vestimentū: et vom⁹ pte-
ctā t panis t vestimentū: et vom⁹ pte-
gens turpitudinē. Melior ē vicꝰ pau-
peris sub tegmie asserū: q̄ epule splen
dide in pegre sine domicilio. Minimū
p magno placeat tibi t improperium
pegrinationis nō audies. Uita nequā
hospitādi ō homo i domū: t vbi hospi-
tabit: nō fiducialit aget nec apiet os.
Hospitabit: t pascet t potabit ingra-
tos: t adhuc amara audiet. Trāsi ho
spes t orna mēsā: t q̄ i manu habes ci
ba ceteros. Exi a facie honoris amico
rū meoz: necessitudine domꝰ mee: ho-
spitio mihi factꝰ es frater. Grauia hec
homi habēti sensum: correptio domꝰ t
improperiū feneratoris. XXX

Qui diligit filiū suū assiduat illi Ecclꝰ. 13. b
flagellā: vt letetur i nouissimo Prou. 13. b
suo: t nō palpet proximoz ostia. Qui do Ibidē. 23. b
cet filiū suū: laudabit in illo: t medio
domesticoz in illo gl̄iabit. Qui docet
filiū suū in zelū mittit inimicū: t i me-
dio amicoz gloriabit i illo. Mortuꝰ ē
pr ei⁹: t q̄si nō ē mortuꝰ. Similem enim

reliqt sibi pⁿ se. In vita sua vidit: t letat⁹ ē i illo. Ju obitu suo nō ē ptristatus: nec pfusus ē corā inimicis. Reliqt enī defensorē dom⁹ ꝫ inimicos t amicis
B reddētē grāz. Pro aiab⁹ filioꝝ colligabit vulnera sua: t sup oēz vocē turbabūt viscera ei⁹. Equ⁹ indomit⁹ euadet dur⁹: t filiꝰ remissus euadet ꝓceps. Lacta filiū t pauētē te faciet: lude cū eo: t ptristabit te. Nō corrideas illi ne cōdoleas: t i nouissimo obstupescēt dentes tui. Nō des illi ptātez i iuuētute: t
E.7.c ne despicias cogitat⁹ illi⁹. Curua cervicē ei⁹ i iuuētute: t tūde latera ei⁹ dū infans ē: ne forte indurer et nō credat tibi: t erit tibi dolor aie. Doce filiū tuum t opare i illo: ne i turpitudinē illius offēdas. Melior ē paup san⁹ t fortis virib⁹: ꝙ diues imbecillis t flagellat⁹
C malicia. Sal⁹ aie i sācritate iusticie: et melior ē oī auro t argēto: t corp⁹ validū ꝙ cēsus imēsus. Nō ē cēsus sup cē lū salutis corpis: t nō ē oblectamētum sup cordis gaudiuz. Melior ē mors ꝙ vita amara: t reqūes eterna ꝙ lāguor p-
E.20.d.t.I seuerās. Bona abscōdita i ore clauso:
41.c q̄si appositiōes epulaꝝ circūposite sepulchro. Quid pderit libatio idoloꝝ
Dan.14.b Nec ipm māducabit nec odorabit Sic q̄ effugatur a dño: t portās mercedes iniqtatis. Uidēs oculis t ingemiscēs: sic spado cōsplectēs virginē t suspirās
D Tristiciā nō des aie tue: t nō affligas temetipm in psilio tuo. Jocūditas cordis hec ē vita hois: t thesaur⁹ sine defectiōe sāctitatis: t exultatio viri ē longeuitas. Miserere aie tue placēs deo: t prine: t pgrega cor tuum in sācritate ei⁹: t tristiciā lōge expelle a te. Multos enī occidit tristicia: t nō ē vtilitas i illa. Zel⁹ t iracūdia minuēt dies: t ante tps senectā adducet cogitat⁹. Splēdidū cor: bonū in epulis ē: epule enī illius diligēter fiūt. XXXI

A V Jgilia honestatis tabefaciet carnes: t cogitat⁹ illi⁹ auferet somnū. Cogitat⁹ pficiētie auertit sensū: t infirmitas grauis sobriā facit aiam. Laborauit diues i pgregatiōe substātie: et in reqūe sua replebit bonis suis. Laborauit paup in diminutiōe vict⁹: et i fine inops fit. Qui aurū diligit nō iustificabit: t q̄ insequit psumptionē re
E.2.a plebit ex ea. Multi dati sūt in auri ca-

sus: t facta ē in specie ipi⁹ pditio illorū. Lignū offensionis ē aurū sacrificātium: ve illis q̄ sectant illud: t ois imprudens deperiet in illo. Beat⁹ diues q̄ inuētus ē sine macula: t q̄ post aurū nō abiit: nec speravit in pecunia t thesauris. Quis ē h̄ t laudabim⁹ eum? fecit enī mirabilia in vita sua. Qui pbatus ē in illo: t pfect⁹ inuēt⁹ ē: t erit illi gl̄ia eterna. Qui potuit transgredi t nō ē trāsgressus: t facere mala t nō fecit. Jdeo stabilita sūt bona illi⁹ i dño: t elemosynas illi⁹ enarrabit ois ecclia sctōꝝ. Supra mēsā magnā sedisti: non apias sup illā faucē tuā prior. Non dicas si mlta sūt: q̄ sup illā sūt. Memēto q̄m mal⁹ ē ocul⁹ nequā. Nequi⁹ oculo q̄d creatū ē? Jdeo ab omni facie sua lachrymabit: cū viderit. Ne extēdas manū tuā prior: t invidia ptaminat⁹ erubescas. Nec cōprimaris in puinio vino. Intellige q̄ sūt primi tui ex teipo Utere q̄si hō frugi his q̄ tibi apponunt: vt nō cū māducas multū: odio habearis. Cessa por causa discipline: t noli nimius ē ne forte offendas. Et si i medio multoꝝ sedisti: prior illis ne extendas manū tuā: nec prior poscas bibere. Q̄ sufficiēs ē hoi erudito vinū exiguū: et i dormiēdo nō laborabis ab illo et nō senties dolorē. Uigilia t cholera: t tortura viro infrunito: somn⁹ sanitatis in hoie parco. Dormiet vsq̄ mane: et aia illi⁹ cū ipo delectabit. Et si coact⁹ fueris i edēdo multū: surge e medio t vomē: t refrigerabit te: t nō adduces cor pori tuo infirmitatē. Audi me fili t nō spernas me: t i nouissimo iuenies vbs mea. In oīb⁹ opibus tuis esto velox: et oīs infirmitas nō occurret tibi. Splēdidū in panib⁹ bñdicēt labia mltoꝝ: et testimoniū vritatis illi⁹ fidele. In necquissimo pane murmurabit ciuitas: et testimoniū neqtie illi⁹ verꝰ ē. Diligentes i vino: noli puocare: mltos enī exterminauit vinū. Ignis pbat ferrū durū sic vinū corda superboꝝ arguet i ebrietate potatū. Eq̄ vita hoibus: vinū in sobrietate: si bibas illō moderate: eris sobrius. Que est vita q̄ minuit vinos? Quid defraudat vitā? Mors. Uinū inocūdiratē creatū ē: t nō i ebrietatem ab initio. Exultatio aie t corpis vinū moderate potatū. Sanitas ē aie t cor

ponisobrīpor. Cinñ multuz potatñ:
arritatiōez ꝛ irā ꝛ ruinas multas facꝫ.
Amaritudo aie: vinuz multū potatū.
Ebrietaꝫ aiositas iprudentꝫ offensio
minorās virtutē ꝛ faciēs vulnera. In
quiuio vini nō arguas pximū ꝛ nō de
spicias eñ i iocūditate illiꝰ. Uerba im-
properij nō dicas illi: ꝛ nō premas illū
Rectorē (in repetēdo. XXXII
te posuerūt noli extolli: esto in
illis q̄si vnꝰ ex ipis. Curā illoꝝ
habe ꝛ sic psidera ꝛ oi cura tua explici
ri recūbe: vt leteris ꝓpter illos: ꝛ orna
mētū gre accipias coronā: ꝛ dignatio-
nē plēris corogationis. Loq̄re maior
natu: decet eñ te. Primū ꝟbū dilige-
ti sciētiā: ꝛ nō impedias musicā. Ubi
audiꝰ nō ē: nō effundas ꝼmonē: ꝛ im-
portune noli extolli in sapia tua. Hē-
mula carbūculi i ornamēto auri: ꝛ cō-
paratio musicoꝝ i quiuio vini. Sicut
in fabricatiōe auri signū est smaragdi
sic munerꝰ musicoꝝ i iocundo ꝛ mode
rato vino. Audi tacens: ꝛ p reuerētia
accedet tibi bona gꝛa. Adolescēs loq̄-
re i tua causa vix cuz necesse fuerit. Si
bis interrogatꝰ fueris: habeat caput re-
sponsū tuū. In multꝫ esto q̄si insciꝰ: et
audi tacēs simul ꝛ querens. In medio
magnatoꝝ loq̄ nō ꝓsumas: ꝛ vbi sunt
senes nō multū loq̄ꝫ. Añ grandinem
precedit coruscatio: ꝛ añ verecūdiā pre-
cedit gꝛa ꝛ p reuerētia accedet tibi bo
na gꝛa. Et hora surgēdi non te trices.
Percurre añt priorē in domū tuā ꝛ illic
adunocare ꝛ illic lude: ꝛ age ꝓceptiones
tuas: ꝛ nō i delictis ꝛ ꝟbo superbo. Su
per his oibꝰ bñdicito dñm q̄ fecit te: ꝛ
inebriātē te i oibus bonis suis. Qui ti
met deū accipiet doctrinā eiꝰ: ꝛ q̄ vigi
laverint ad illū inuenīēt bñdictionem.
Qui q̄rit legē replebiꝫ ab ea: et q̄ insi-
diose agit scandalizabiꝫ ab ea. Qui ti-
met deū inuenīēt iudiciū iustū: ꝛ iusticia
ꝛ q̄si lumē accēdēt. Peccatoꝝ hō vitat
obiurgationē: ꝛ ꝼm voluntatē suā in-
uenīet cōpationē. Uir psiliꝰ nō dis-
det intelligētiā. Uirꝰ ꝛ superbus nō p-
timescet timorē: etiā postq̄ fecit cū eo
sine cōsilio: et suis insectationibꝰ argu
etur. Fili sine ꝓsilio nihil facias: ꝛ post
factū nō penitebis. In via ruine non
ambules: ꝛ nō offendes in lapides: nec cre-
das te vie laboriose: ne ponas aie tue
scādalū. Et a filiꝭ tuis caue: ꝛ a dome-
sticis tuis attēde. In oi ope crede ex fi
de aie tue: hec ē enī ꝓpriatio mādatoꝝ
Qui credit deo attēdit mādatꝫ: ꝛ q̄ ꝓfi
dit i illo nō minorabiꝫ. XXXIII

Imenti deū nō occurrēt mala: B
sed in tēptatiōe deꝰ illū ꝓseruabit: et liberabit a malis. Sapiens nō odit mādata et iusticias: et nō illidet q̄si in ꝓcella nauis. Homo sensatꝰ credit legi dei: et lex illi fidel. Qui interrogatiōez manifestat parabit ꝟbū: ꝛ sic deꝓcatꝰ exaudiet: ꝛ ꝓbuabit disciplinā: ꝛ tunc rīdebit. Precordia fatui f.21.b
q̄si rota carri: ꝛ q̄si axis ꝟsatilis cogitatꝰ illiꝰ. Equꝰ emissariꝰ: sic et amicus subsānatoꝝ sub oi supasedēte hinnit. Quare dies diē supat ꝛ itez lux lucē: ꝛ ānꝰ ānū a sole? A dñi scia sepati sūt. Facto sole ꝛ p̄ceptū custodiente ‖ q̄ dei Nō est de
sapiaz diuidūt. Et imutauit tpa: ꝛ dies festos ipoz: ꝛ in illis dies festos ce- textu
lebrauerūt ad horaz. Ex ipis exaltauit B
ꝛ magnificauit deꝰ: et ex ipis posuit in numerū dierū et oēs homies de solo ꝛ ex terra vñ creatus ē adā. In multitudine disciplīe dñi sepauit eos: ꝛ imutauit vias eoꝝ. Et ex ipis bñdixit ꝛ exaltauit: ꝛ ex his sāctificauit: ꝛ ad se applicauit: ꝛ ex ipis maledixit: ꝛ humiliauit: ꝛ ꝓtulit illos a sepatiōe ipoꝝ. Quasi lutū figuli i mānu ipiꝰ plasmare illō ꝛ disponere: oēs vie eius ꝼm dispositionē eiꝰ. Sic homo i manu illiꝰ q̄ se fecit ꝛ reddet illi ꝼm iudiciū suū. Cōtra malū bonū est: ꝛ contra vitā mors: sic ꝛ ꝯ viꝝ iustū peccatoꝝ. Et sic intuere in oia C
opa altissimi. Duo ꝓtra duo: ꝛ vnum ꝯ vnū. Et ego nouissimꝰ euigilaui: et q̄si q̄ colligit racimos post vindemiatores. In bñdictiōe dei ꝛ ipe speraui: et q̄si q̄ vindemiat repleui torcular. Respicite f.24.b
q̄m nō mihi soli laboraui: sed ꝛ oibus exq̄rētibꝰ disciplinā. Audite me magnati ꝛ oēs ꝓpli: ꝛ rectores ecclesie auribus ꝓcipite. Filio et mulieri fratri et amico nō des prātez sup te i vita tua: ꝛ nō dederis alij possessionē tuā ne forte peniteat te ꝛ deꝓceris ꝓ illis. Dum adhuc supes ꝛ aspiras: nō imutabit te ois caro. Melꝰ est enī vt filij tui te rogēt q̄z te respicere i manꝰ filioꝝ tuoꝝ. In oibꝰ opibꝰ tuis ꝓcellēs esto: ne decoris maculā i gꝛaz tuā. In die ꝓsum-

matiõis diep vite tue: ⁊ in tpe exitꝰ tui distribue hereditatẽ tuã. Cibaria ⁊ virga ⁊ onꝰ asino: panis ⁊ disciplina ⁊ opꝰ
D ꝓuo. Opaꝛ i disciplina ⁊ q̃rit requiescere: laxa manꝰ illi ⁊ q̃rit libertatem. Jugũ ⁊ lorũ curuãt colliũ duꝛ: ⁊ ꝓuñ iclinãt opationes assidue Seruo maliuolo tortura ⁊ cõpedes: mitte illũ i opationẽ ne vacet. Multã esh malicią docuit ociositas. In opa ꝓstitue eũ: sic esh cõ decet illi. Qꝛ si non obaudierit: curua illũ cõpedibꝰ: ⁊ ñ amplifices supꝛ oẽm carnem. Uep sine iudicio nihil facias
ℰ.7.c graue. Si ẽ tibi ꝓuꝰ fidelis sit tibi q̃si aia tua. Quasi fratrẽ sic eũ tracta: qm̃ ꝑ sãguine aie cõparasti illuz. Si leseris eũ iniuste in fugã ꝓuteꝛ: ⁊ si extollens discesserit quẽ q̃ras: ⁊ in q̃ via q̃ras il
A Ana (lũ: nescis. XXXIIII
V spes ⁊ mẽdaciũ viro insensato ⁊ sõnia extollunt imprudẽtes. Quasi ą apprehẽdit vmbrã et ꝓsequiꝛ vẽtũ: sic ⁊ ą attẽdit ad visa mẽdacia. Nec ꝑm ꝯ visio somniorum. Añ faciem hois similitudo alteriꝰ hois. Ab imũdo ąd mũdabiꝛ: et a mẽdace ąd vepꝛ dicetur? Diuinatio erroris; ⁊ auguria: mẽdacia: ⁊ sõnia maleficẽtiũ: vanitas ẽ Et sicut parturiẽtis cor tuũ fantasias patiꝛ: nisi ab altissimo fuerit emissa visitatio. Ne deder? in ilꝛ cor tuũ; multos esh errare fecerunt sõnia: ⁊ exciderunt
B sperãtes i illis. Sine mẽdacio ꝓsũmabiꝛ ꝟbũ legi?: ⁊ sapia in ore fideꝛ cõplanabiꝛ. Qui nõ ẽ tẽptatꝰ: ąd scit? Uir i multi? exptꝰ: cogitabit mlta: et ą mlta didicit enarrabit itellectũ. Qui nõ est exptꝰ: pauca recognoscit: ą ãt i multis factꝰ ẽ: multiplicabit maliciã. Qui tẽptatꝰ non est: q̃lia scit? Qui implanatꝰ ẽ: abundabit neḑcia. Multa vidi enarrãdo: ⁊ plurimas verboꝝ ꝓsuetudines. Aliquotiẽs vsq̄ ad morrẽ piclitatus sum hoꝝ causa: et liberatꝰ sum gratia dei. Spũs timentiũ deũ q̃riꝛ: ⁊ i respectu illius bñdiceꝛ. Spes esh illoꝝ in saluãtẽ illos: ⁊ oculi dei in diligentes
C se. Qui timet dñm nihil trepidabit: et nõ pauebit qm̃ ipe ẽ spes eiꝰ. Timẽti? dñi: beata aia eiꝰ. Ad quem respicit: ⁊ ą̃s ẽ fortitudo eiꝰ? Oculi dñi supꝛ timẽtes eũ. Protector potẽtie: firmamẽtuz ꝟrut? : tegimen ardoris: ⁊ vmbraculũ meridiani; depcatio offensiõis; ⁊ adiutorii casus: exaltãs aiaz ⁊ illuminans ockos: dãs sanitatẽ ⁊ vitã ⁊ bñdictiõem. Immolãti? ex iniq̃ oblatio ẽ maculata ⁊ nõ sũt bñplacite subsãnatiões iniusꝛ. Dñs solꝰ sustinẽtibꝰ se i via veritat? ⁊ iusti cie ‖ Dona iniq̃ nõ ꝓbat altissimꝰ: nec respicit i oblatiões iniq̃: nec i mltitudie sacrificioꝝ: eoꝝ ꝓpitiabiꝛ peccatis. Qui offert sacrificium ex suba paupeꝛ: q̃si ą victimat filium in ꝓspectu ꝑris sui. Panis egẽtium vita pauꝑis ẽ: ą defraudat illũ: hõ sanguinis ẽ. Qui aufert in sudoꝛe panẽ q̃si ą occidit ꝓximũ suũ. Qui effundit sãguinẽ ⁊ ą fraudem facit mercẽnario frẽs sũt. Unꝰ edificãs ⁊ vnꝰ destruẽs: quid ꝓdest illi niſi laboꝛ? Unꝰ orãs ⁊ vnꝰ maledicẽs: cuiꝰ vocẽ exaudiet deus? Qui baptizaꝛ a mortuo et iterũ tãgit eum: quid ꝓficit lauatio illiꝰ? Sic homo ą ieiunat in peccatis suis ⁊ iterũ eadem facieẽs quid ꝓficit humiliãdo se? Orationẽ illius quis exaudiet. XXXV
Q Ui ꝓsuat legẽ: multiplicat oratiõẽ. Sacrificiũ salutare ẽ attẽdere mãdatꝰ? et discede ab oi iniq̃tate ⁊ ꝓpitiationem litare sacrificiũ ꝯpti ⁊ ꝓpitiationem cũs supꝛ iniusticias: ⁊ depcatio ꝓ peccatis recedere ab iustitia. Retribuet grata ois ꝓpter mandata dei fiunt. Oblatio iusti impinguat altare: ⁊ odoꝛ suauitatis est in ꝓspectu altissimi. Sacrificiũ iusti acceptũ est: ⁊ memoriã eiꝰ nõ obliuiscetur dñs. Bono aĩo gloriam redde dco: ⁊ nõ minuas ꝓmitias manuũ tuaꝝ ‖ In oi dato hilarẽ fac vultũ tuũ: ⁊ in exultatiõe sanctifica decimas tuas ‖ Da altissimo ꝟm donatiũ eiꝰ: ⁊ i bono ocio adinuẽtiõez facito manuũ tuaꝝ: quoniã dñs retribuẽs est: ⁊ septies tm̃ reddet tibi ‖ Noli offerre munera prauа ñ esh suscipiet illa. Et noli iꝑpicere sacrificiũ iiustũ ‖ qm̃ dñs vindex ẽ: ⁊ nõ est apud illũ gloria ꝓsone. Nõ accipiet dñs ꝓsonã in paupẽrẽ: ⁊ depcatiõez leꝛ si exaudiet. Nõ despiciet ꝑces pupilli nec viduã: si effundat loq̃lã gemitus. Nõne lachrỹme vidue ad maxillaz descẽdunt: ⁊ exclamatio eiꝰ supꝛ deducen-

tum us? A maxilla eſt aſcendūt vſq
ad cēlū: t dīs exauditor nō delectabit
ī illis. Qui adorat deū in oblectatione
ſuſcipiet: t deprcatio illi⁹ vſq ad nu-
bes ꝓpinq̄bit. Oratio humiliātꝫ ſe nu
bes penetrabit: t donec ꝓpinq̄t nō cō-
ſolabit: t nō diſcedet donec altiſſim⁹
aſpiciat. Et dīs nō elōgabit: ſz iudica
bit iuſtos t faciet iudiciū: t fortiſſim⁹
nō habebit ī illis patientiā: vt ꝓtribu-
at dorſū ipor: t gētib⁹ reddet vindictā
donec tollat plenitudinē ſuperborū. et
ſceptra iniq̄tis cōtribulet: Donec red-
dat hoib⁹ ſm act⁹ ſuos: t qm̄ opa ade
t ſm ꝓſūptionē illi⁹: donec iudicet iu
dicū plebis ſue t oblectabit iuſtos mi
ſericordia ſua. Speciosa miſcdia dei ī
tēpore tribulatiōis: ād nubes pluuie ī
tempore ſiccitat. XXXVI
Miſerere (tpe ſiccitat. XXXVI
nr̄i deꝰ olm: t reſpice nos: t oſtē
de nob lucē miſerationū tuar̄
t mitte timorē tuū ſup gētes q̄ nō ex
q̄ſierūt te: vt cognoſcāt qz nō ē deꝰ ni
ſi tu: vt enarrāt magnalia tua. Alleua
manū tuā ſup gētes alienas: vt videāt
potētiā tuā. Sicut eſt ī ꝓſpectu eorū
ſanctificat⁹ es ī nobis: ſic ī ꝓſpectu nr̄o
magnificaberꝫ ī eis: vt cognoſcāt te ſi
cut t nos cognouim⁹: qz nō ē deꝰ ꝓter
te dñe. Innoua ſigna: t imuta mirabi-
lia. Glorifica manū: t brachium dextrū.
Excita furorē t effunde irā. Extolle ad
uerſariū: t affligе inimicū. Feſtina tē-
pus t memēto finis: vt enarrēt mira-
bilia tua. In ira flāme deuorent q̄ ſal-
uant: t q̄ peſſimāt plebē tuā: inueniāt
perditionē. Cōtere caput ꝓncipū t inimi-
corū dicētiū nō ē alius ꝓter nos. Cōgre
ga oēs tribus jacob: t cognoſcāt qz nō
ē deꝰ niſi tu: vt enarrēt magnalia tua
t hereditabis eos ſic ab initio. Miſe-
rere plebi tue ſup quā inuocatū eſt no-
mē tuū: t iſrl quē coequaſti ꝓmogeni
to tuo. Miſerere ciuitati ſcti ficatiōis
tue i hierlm: ciuitati requiei tue. Reple
ſion inenarrabilib⁹ virtutib⁹ tuis: et
gēs tua t ꝓphm tuū. Da teſtimoniū qz
ab initio creature tue ſūt: t ſuſcita ꝓ-
phetationes hīs locuti ſūt ī noie tuo ꝓphe
tiores. Da mercedē ſuſtinētib⁹ te vt
ꝓphete tui fideles inueniāt: t exaudi
orationes ſeruoꝝ tuoꝝ Scōm benedictio-
nē aaron da ꝓpho tuo: t dirige nos in
viā iuſticie: vt ſciāt oēs q̄ habitāt ter
rā: qz tu es deꝰ cōſpector ſeculoꝝ. Oēm
eſcā māducabit vēter t ē cib⁹ cibo me
lior. Fauces ꝓtinguit cibū fere: t cor i
ſenſatū verba mēdacia. Cor prauū da-
bit triſticiā: t hō pir⁹ reſiſtet illi. Oēm D
maſculū excipiet mulier: t ē filia meli
or filie. Species mulieris exhilarat fa
ciē viri ſui: t ſup oēm cōcupiſcētiā ho
minis ſuperducet deſideriū. Sic ē lin-
gua curatiōis ē t mitigationis t miſe
ricordie: nō ē vir illius ſm filios ho-
minū. Qui poſſidet mulierē bonā: in-
choat poſſeſſionē. Adiutoriū ſm illū ē
t colūna vt reges. Vbi nō ē ſepis diri
pietꝫ poſſeſſio: t vbi nō ē mulier inge-
miſcit egens. Cui credit q̄ nō hz nidū?
Et deſlectēs vbiq̄ obſcurauerit: q̄ſi
ſuccinct⁹ latro criliēs de ciuitate ī ci-
Omnis ami (uitatē. XXXVII A
O cus dicet t ego amicitiā copu-
lauī: ſz ē amicus ſolo noīe ami
cus. Nōne triſticia ineſt vſq ad mor-
tē? Sodalis ānt t amic⁹: ad inimiciti
am cōuertēt. O preſūptio nequiſſima
vnde creata es cooperire aridā mali-
ciā t doloſitatē illi⁹? Sodalis amico ℣.6.b
cōiocūdabit ī oblectationib⁹: t ī tpe
tribulationis aduerſari⁹ erit. Sodalis
amico cōdolet cā vētris: t ꝓ hoſtē ac-
cipiet ſcutū. Nō obliuiſcar amici tui
i aio tuo: t nō immemor ſis illi⁹ i opi
bus tuis. Noli cōſolari cū ſocero tuo
t a zelantib⁹ te abſcōde ꝓſiliū. Dis cō
ſiliari⁹ ꝓdit cōſiliū: ſz ē cōſiliari⁹ in ſe
metipſo. A cōſiliario ſua aiam tuam. B
Prius ſcito q̄ ſit illi⁹ neceſſitas: et q̄d
ipſe i aio ſuo cogitabit: ne forte mittat
ſudē in terrā t dicat tibi: bona eſt via al vita
tua: t ſtet exrio videre q̄d tibi eueniat
Cū viro irreligioſo tracta de ſāctitate:
t cū iniuſto de iuſticia: t cū muliere ō
his q̄ emulaſt. Cū timido de bello: cuz
negociatore de traiectione. Cū empto-
re de venditiōe: cū viro liuido de gra-
tijs agēdis. Cū impio ō pietate: cū in
honeſto de honeſtate. Cū opario agra-
rio de oi ope: cū opario annuali de cō
ſūmatione anni: cū ſuo pigro de mul-
ta opatione. Nō attēdas his i oi conſi-
lio. Sed cū viro ſācto aſſidu⁹ eſto quē
cūq̄ cognouerꝫ obſeruātē timorē dei
cui⁹ aia ē ſm aiam tuā. Quicūq̄ tiru C.
bauerit ī tenebris: nō cōdolebit tibi.
Et cor boni cōſiliū ſtatue tecū. Nō eſt

esh tibi aliud pl⁹ illo. Bia viri sancti
enũciat aliqñ vera: ꝯ septem circũspectores sedẽtes i excelso ad speculãdũ.
Et i his oib⁹ deꝑcare altissimũ: vt dirigat i veritate viã tuã. Ante oia opa
verbũ verax ꝓcedat te: t añ oẽm actũ
ꝓsiliñ stabile. Uerbũ nequã imutabit
cor: t exq̃ ptes q̃ttuor oriũt bonũ t malũ: vita t mors et dñatrix illoꝝ ẽ assidua lingua. Uir perit⁹ multos erudiuit: t ale sue suauis est. Qui sophistice
loquit: odibilis ẽ: i oi re defraudabit
Nõ ẽ esh illi data a dño gra: oi esh sapiẽtia defraudat⁹ ẽ. Est sapiẽs ale sue
sapiens: t fruct⁹ sensus illi⁹ laudabit
Uir sapiẽs plebẽ suã erudit: t fructus
sensus illi⁹ fideles sũt. Uir sapiẽs implebit bñdictionib⁹: t videtes illũ laudabũt. Uite viri i nũero dierũ: dies ãt
isrl inumerabiles sũt. Sapiẽs in ꝓpko
h hereditabit honorẽ: t nomẽ illi⁹ erit
viuẽs i eternũ. Fili in vita tua tẽpta
aiam tuã: t si fuerit nequã: nõ des illi
ptãtẽ. Nõ ei oia oib⁹ expediũt: t nõ oi
1.Coꝝ.6.c et.10.f. ale oẽ genus placet. Noli auidus esse
in omni epulatione: t nõ te effundas
sup omnẽ escã. In multꝫ ei escis erit
infirmitas: t auiditas appropinq̃bit
vsq̃ ad cholerã. Propter crapulã multi obierũt: q̃ añt abstinẽs ẽ: adiiciet vi

A Honora medi (tã. XXXVIII
h cũ ꝓpter necessitatẽ: etesh illũ
creauit altissimus. A deo esh
est ois medela: t a rege accipiet donationẽ. Disciplina medici exaltabit caput illi⁹: t i cõspectu magnatoꝝ collaudabit. Altissim⁹ creauit de tra me
dicinã: t vir prudẽs nõ abhorrebit illã. ‖ Nõne a ligno indulcata ẽ aq̃ amaExo.15.d ra? Ad agnitionẽ hoim: virtus illoꝝ.
Et dedit hoib⁹ scientiã altissim⁹: honorari i mirabilib⁹ suis. In his curãs
mitigabit dolorẽ: t vnguẽtari⁹ faciet
pigmẽta suauitatꝫ t vnctiões cõficiet
sanitatꝫ: t nõ ꝑsumabũt opa ei⁹. Pax
esh dei sup faciẽ terre. Fili in tua infir
mitate nõ despicias teipsũ: sed ora dominũ: t ipse curabit te. Auerte a delicto: t dirige man⁹: t ab oi delicto mũda cor tuũ. Da suauitatẽ t memoriam
similaginis: t impingua oblationẽ: et
B da loco medico. Etesh illũ dñs creauit: et nõ discedat a te: qr opa ei⁹ sunt
necessaria. Est ei tps q̃ñ in manib⁹ illoꝝ incurras. Ipsi vero dñm deꝑcabũ
tur: vt dirigat requiẽ eoꝝ t sanitatẽ ꝓ
pter cõuersationẽ illoꝝ. Qui delinq̃t
in ꝓspectu ei⁹ q̃ fecit eũ: incidet in ma
n⁹ medici. Fili in mortuũ ꝓduc lachry
mas: t q̃si dira passus incipe plorare.
Et ꝑm iudiciũ cõtege corpus illi⁹: et
nõ despicias sepulturã illius. Propt
delaturã añt amare fer luctũ illi⁹ vna
die: t cõsolare ꝓpter tristiciã: t fac luctũ ꝑm meritũ ei⁹ vno die vel duob⁹ ꝓ
pter detractionẽ. A tristicia ei festinat
mors t cooperit virtutẽ: t tristicia cor
dis flectit ceruicẽ. In abductiõe pma
net tristicia: t substãtia inopis ꝑm cor
ei⁹. Nõ dederis i tristicia cor tuũ: sed
repelle eã a te: t memẽto nouissimoꝝ.
Noli obliuisci: nec ei ẽ cõuersio: t hu
ic nihil ꝓderis: t te ipm pessumabis.
Memor esto iudicii mei: sic ei erit t tu
um. Mihi heri t tibi hodie. In requiẽ
mortui req̃escere fac memoriã ei⁹: t cõ
solare illũ i exitu spũs sui. Sapiẽtiam
scribe in tpe vacuitatis: t q̃ minorat
actu sapiam ꝓcipiet: qr sapiẽtia replebit. Qui tenet aratrũ: t q̃ gloriat i ia
culo: stimulo boues agitat: t ꝓuersat i
operib⁹ eoꝝ: t narratio ei⁹ in filiis tauroꝝ. Cor suũ dabit ad ꝛsandos sulcos
t vigilia eius in sagina vaccarũ. Sic
ois faber t architectus: q̃ nocte tanq̃
die trãsigit: q̃ sculpit signacula sculptilia: t assiduitas eius variat picturã.
Cor suũ dabit in similitudinẽ picture
t vigilia sua ꝓficit op⁹. Sic faber ferrarius sedẽs iux incudẽ: t cõsiderans
op⁹ ferri. Uapor ignis vret carnes ei⁹:
t in caloꝛe fornacis cõcertab. Uor mal
lei innouat aurẽ ei⁹: t ꝑ similitudinẽ
vasis oculis ei⁹. Cor suũ dabit in cõsummationẽ operis: t vigilia sua ornabit
impfectionẽ. Sic figul⁹ sedẽs ad op⁹ C
suũ: ꝓuertẽs pedib⁹ suis rotã. Qui in
sollicitudine posit⁹ ẽ semꝑ ꝓpter op⁹
suũ t innumera est ois opatio ei⁹. In
brachio suo formabit lutũ: t añ pedes
suos curuauit virtutẽ suã. Cor suũ da
bit vt cõsumet linitionem: t vigilia
sua mũdabit fornacẽ. Oẽs hi in manibus suis sperauerũt t vnusq̃sq̃ in arte sua sapiens ẽ. Sine his oib⁹ nõ edificab ciuitas. Et nõ inhabitabunt nec
inambulabũt: t i ecclia nõ trãsilibũt.
Sup sellã iudicũ nõ sedebũt: t testũ io-

ēfiō intelligēt: neq; palā faciēt iudi
cīū disciplinā: t i pabolis ñ inueniē
ris creaturā eui ꝓfirmabūr: t depca
bit eloq; i opatione artis: accomoda-
bit finē suas: t cōq̄rētes i lege altissi-

Sapientiā oim (mi. XXXIX
antiquoꝝ exq̄ret sapiens: t in
pphetis vacabit. Narrationē
virōñ noiatoꝝ cōseruabit: t i ꝓfun-
dis pabolarū simul itroibit. Occulta p
bioꝝ exq̄ret: t i abscōdit; pabolaꝝ
conuersabit. In medio magnatoꝝ mi-
nistrabit: t i ꝓspectu pncipis apparebit.
In terrā alienigenarū gētiū ptransiet
Bona ei t mala: i oib⁹ tēptabit. Cor su
um tradet ad vigilādū diluculo ad do
minū q̄ fecit illū: t in ꝓspectu altissimi
deprecabit. Aperiet os suū i oꝛone: t p
delictis suis deprecabit. Si ei dñs ma-
gn⁹ voluerit: spū intelligētie replebit
illū: t ipe tāq; imbres mittet eloquia
sapiētie sue: t i oꝛone confitebit dño.
Et ipe diriget cōsiliū ei⁹ t disciplinā:
t in abscōdit; suis cōsiliabit. Ipse pa
bit faciet disciplinā doctrine sue. t i le-
ge testamēti dñi gloriabit. Collauda-
būt multi sapientiā ei⁹: t vsq; in sēm
nō delebit. Nō recedet memoria eius
t nomē ei⁹ req̄ret a generatione i ge-
nerationē. Sapiam ei⁹ enarrabūt gē
tes: t laudē ei⁹ enūciabit ecclia. Si p-
māserit nomē ei⁹: derelinquet plus q̄
mille: t si req̄euerit: pderit illi. Adhuc
cōsiliabor vt enarrē: vt furoꝛe essm re-
plet⁹ sū. Et i voce dicit: Obaudite me
dilecti fruct⁹: t q̄si roſa plātata sup ri
uos aquarū fructificate. Quasi liban⁹
odorē suauitat; habete. Floꝛete floꝛes
q̄si liliū t date odoꝛē: t frōdete i gram
t collaudate cāticū: t bñdicite dñm in
opibus suis. Date noī ei⁹ magnificen
tiā: t cōfitemini illi in voce labioꝝ ñ
strōñ: t in cāticis labioꝝ t citharis: t
sic dicet; in cōfessione. ‖ Opera dñi vni
uersa bona valde. In verbo essm ei⁹ ste-
tit aqua sicut cōgeries t i sermōe oꝛis
illi⁹ sicut exceptoꝛia aq̄ꝝ: qsm i pcepto
ipi⁹ placet fit: t nō ē minoꝛatio i salu
te ipi⁹. Opa oīs carnis coꝛā illo: t nō
est quicq̄ abscōditū ab oculis ei⁹. A
seculo vsq; in sēm respicit: t nihil est
mirabile in cōspectu ei⁹. Nō est dicere
q̄d ē hoc: aut q̄d ē istud: oia essm in tpe
suo querent. Bñdictio illi⁹ q̄si fluui⁹
inundabit. et quō catacliſim⁹ aridas
inebriauit: sic ira ipi⁹ gētes q̄ nō exq̄
sierūt eum: hereditabit. Quō cōuertit Exo.14.e
aq̄s in siccitatē et siccata ē terra: t vie
illius vīs illoꝝ directe sūt: sic peccato
ribus offensiones in ira ei⁹. Bona bo
nis creata sunt ab initio: sic nequissi-
mis bona et mala. ‖ Initiū necessarie ℣.20.b
rei vite hoim: aq̄: ignis t ferꝝ: sal: lac:
t panis similagine⁹: t mel t botr⁹ vue
t oleū: et vestimētū. Hec oia sanct⁹ in ℣
bona: sic t impīs t peccatoꝛib⁹ i ma-
la cōuertent. Sunt spūs q̄ ad vindi-
ctā creati sē: t i furoꝛe suo ꝓfirmauerūt
toꝛmēta sua. In tpe ꝓsūmatiōis effū
dēt vrutē t furoꝛē ei⁹: q̄ fec illos ꝓfū-
dēt. Ignis: grando: fames t moꝛs: oia ℣.40.b
hec ad vidictā creata sūt bestiaꝝ dētes
t scoꝛpīj: t sepētes: et rōphea vidicās i
exterminiū ipios. In mādatiꝝ ei⁹ epulabūñ
tur: t sup ꝛrā i necessitate ꝓparabūt: t
i tēpoꝛib⁹ suis ñ ꝓteriēt vbū. Propte
rea ab litio ꝓfirmat⁹ sū: t ꝓsiliat⁹ sū: t
cogitaui t scripta dimisi. Oia opa dñi
bona: t oē op⁹ hoꝛa sua subministrabit:
Nō ē dicere: ꝙ ille neq̄us ē. Oia essm in
tpe suo cōprobabūt. Et nūc i oi coꝛde
t oꝛe collaudate t bñdicite nomē dñi. ℣

Occupatio magna creata ē XL
oib⁹ hoib⁹: t iugū graue sup fi
lios adā a die exit⁹ ō vētre ma
tris eoꝝ vsq; in diē sepulture i mꝛem
oim. Cogitatiōes eoꝝ t tioꝛes coꝛdis:
adiuētio expectatiōis: t dies finitiōis
a ꝓsidēte sup sedē gl̄iosā: vsq; ad hñili
atū i ꝛrā t cinerē: ab eo q̄ vtit hyacin
tho t portat coꝛonā: vsq; ad eū q̄ opit
lino crudo. Furoꝛ: zel⁹: tumultus: flu-
ctuatio: t timoꝛ mort; : iracūdia ꝓsceue
rās: t cōtētio: t i tpe refectiōis i cubi-
li: somnus noctis imutat scientiā ei⁹. ℣
Modicū sūt tanq; nihil in requie: et
ab eo in somnis q̄si in die respect⁹. Cō
turbat⁹ ē in visu coꝛdis sui tanq; qui
euaserit in die belli. In tpe saluris sue
exurrexit: t admirās ad nullū timoꝛē:
cū omni carne ab hoie vsq; ad pecus:
t sup pctōꝛes septuplū. Ad hec moꝛs:
sanguinis: contentio: t rhomphea: op
pressiones: fames t cōtritio: t flagella. Ecc.7.b
Sup iniquos creata sūt hec oia: t ꝓ- ℣.4.1.b
pter hoc fact⁹ ē cataclismus. Oia enis Eccs.1.b
que de terra sūt in terrā cōuertent: et
aque oēs in mare cōuertēt. Ofne mu-

nus ⁊ iniq̃tas delebit: ⁊ fides i seculꝫ stabit. Subst̃ie iniustoꝝ sicut fluuius siccabit: ⁊ sicut tonitruꝫ magnus in pluuia ꝓsonabũt. In aperiẽdo manꝰ suas letabit: sic ꝓuaricatores i cõ-
C ſſumatiõe tabescẽt. Nepotes ipioꝝ nõ multiplicabũt ramos: ⁊ radices: imunde sup cacumẽ petre sonãt. Sup oẽm aquã viriditas: ⁊ ad oꝛã fluminis añ oẽ fenũ euellet. Sfa sicut paradisus i bñdictionibus: ⁊ miscõia in seculo p manet. Uita sibi sufficienꝫ operarꝫ cõdulcabit: ⁊ in ea iuenies thesaurũ. Filꝫ: Edificatio ciuitatꝫ ꝓfirmabit nomẽ: ⁊ sup hãc mulier imaculata cõputabit. Uinũ ⁊ musica letificãt coꝛ: ⁊ sup vtraq̃ dilectio sapiẽtie. Tibie ⁊ psalteriũ suauẽ faciũt melodiã: ⁊ sup vtraq̃ lingua suauis. Sfam ⁊ spẽm desiderabit oculus tuꝰ: et sup ħ viride sationis. Amicꝰ ⁊ sodalis i tpe cõueniẽtes: ⁊ sup vtroſq̃ mulier cũ viro. Fra-
D tres i adiutoꝛiũ i tpe tribulatiõis: ⁊ sup eos miscõia liberabit. Aurũ ⁊ argẽtũ: ⁊ cõstitutio pedũ: ⁊ sup vtrũq̃ cõsiliũ bñplacitũ. Facultates ⁊ ɔ̃ dutes exaltãt coꝛ: ⁊ sup hec timoꝛ dñi. Nõ ẽ intimoꝛe dñi minoꝛatio: ⁊ nõ ẽ in eo inhꝛere adiutoꝛiũ. Timoꝛ dñi sicut paradisus bñdictionis: ⁊ sup oẽm gloriaꝫ operuerũt illũ. Fili i tpe vite tue ne indigeas. Meliꝰ ẽ esꝫ mori q̃ indigere. Uir respiciẽs i mẽsam alienã: nõ ẽ vita eiꝰ in cogitatiõe victꝰ. Alit ei aiam suã cibis alienis. Uir añ disciplinatꝰ ⁊ eruditꝰ custodiet se. In oꝛe imprudẽtis: ꝓdulcabit iopia: ⁊ i vẽtre eiꝰ ignis

XLI

O Moꝛs q̃ amaꝝ (ardebit. XLI
ra ẽ memoꝛia tua hoi pacẽ habẽti i substãt̃ijs suis: viro q̃eto ⁊ cuiꝰ vie directe sũt in oibꝰ: ⁊ adhuc valenti accipe cibũ. O moꝛs bonũ est iudiciũ tuũ hoi indigẽti: ⁊ q̃ minoꝛat virib⁹: defecto etate: ⁊ cui de oibꝰ cura ẽ ⁊ incredibili: q̃ ꝓdit sapiaꝫ. Noli metuere iudiciũ moꝛtiꝫ. Memẽto q̃ aĩ te fuerũt: ⁊ q̃ supuẽtura sũt tibi. Hoc iudiciũ a dño oi carni: Et q̃ supuenient tibi in bñplacito altissimi: siue decẽ siue centũ siue mille anni. Nõ ẽ ci in in
B ferno accusatio vite. Filꝫ abominationũ fiũt filij pctoꝛũ: ⁊ q̃ cõuersant secꝰ domos impioꝝ. Filioꝛũ peccatoꝝ peri et hereditas: ⁊ cũ semine illoꝝ assidui-
tas opꝓobꝛij. De ꝓle ipso q̃runt filij: q̃m ꝓpter illũ sũt i opꝓobꝛio. Ue vob viri impij: q̃ dereliquistis legẽ dñi altissimi. Et si nati fuerit⁊ in maledictio ne nascemini: ⁊ si mortui fueritis: in maledictione erit ꝓs vꝛa. Oia q̃ de ter ra sũt in terrã ꝓuertẽt: sic impꝰ a maledicto i ꝓditionẽ. Luctꝰ hoim i corpore ipsoꝝ: nomẽ ãt ipioꝝ delebit. Curã habe de bono noĩe: ħ ei magis ꝓmanebit tibi q̃ mille thesauri ꝓciosi ⁊ magni. Bone vite numerꝰ dierũ: bonũ ãt nomẽ ꝓmanebit i euũ. Disciplinã in pace cõseruate filij. Sapia esꝫ absc̃ondita ⁊ thesaurꝰ inuisus: q̃ utilitas i vtroq̃? Melioꝛ ẽ hõ q̃ absc̃ondit stulticiam suã: q̃ hõ q̃ absc̃ondit sapiam suã. Uerũtñ reuertimini i his q̃ ꝓcedũt ꝺ oꝛe meo. Nõ ẽ esꝫ bonũ oẽm irreuerentiã obseruare: ⁊ nõ oia oibus bñplacẽt in fide. Erubescite a ꝓse ⁊ a mse de fornicatione: ⁊ a ꝓsidẽte ⁊ a potente de mẽdacio. A ꝓncipe ⁊ a iudice de delicto. A synagoga a plebe de iniq̃tate: a socio ⁊ amico de iniusticia: ⁊ de loco i q̃ habitas de furto. De veritate dei ⁊ testamẽto: ꝺ discubitu i panibꝰ: ⁊ ab obsuscatione dati ⁊ accepti. A salutantibꝰ de silentio: a respectu mulieris fornicarie ⁊ ab auersione vultꝰ cognati. Ne auertas faciẽ a ꝓximo tuo: ⁊ ab auferẽdo partẽ: ⁊ ñ restituẽdo. Ne respicias mulierẽ alieni viri: ⁊ ne scruteris ancillas eiꝰ neq̃ steteris ad lectũ eius. Caue ab amicis de sermonibꝰ iꝓperij: ⁊ cum dederis ne iꝓperes. XLII

N On duplices ꝟmonẽ audiꝰ de reuelatione ꝟmonis absc̃oditi: ⁊ eris vere sine cõfusione: ⁊ inuenies gꝛam i ɔspectu oĩm hoim. Ne ꝓ his oibus cõfundaris: ⁊ ne accipias ꝓsonã vt delinq̃s. De lege altissimi q̃ testamẽto: ⁊ de iudicio iustificare ipiũ: ꝺ ꝛ̃bo socioꝝ ⁊ viatoꝝ: ⁊ de datione hereditatis amicoꝝ: de eq̃litate statere ⁊ ponderũ: de acq̃sitione multoꝝ ⁊ paucoꝝ ⁊ de corruptione emptionis ⁊ negotiatoꝝ: ⁊ de multa disciplina filioꝝ: ⁊ seruo pessimo laꝰ sanguinare. Sup mulierẽ nequã: bonũ ẽ signũ. Ubi manꝰ ħ multe sũt: claude ⁊ q̃cũq̃ trades mutuo: ⁊ appẽde: datũ vero ⁊ acceptũ oẽ describe. De disciplina insensati et fatui ⁊ de seniorib⁹ q̃ iudicãt ab adole-

tenib⁹:ꝛ eris eruditꝰ in oib⁹:ꝛ ꝓbabilis i cōspectu oim viroꝝ. Filia pris abscōdita ē vigilia ꝛ sollicitudo eius aufert somnū: ne forte in adolescēria sua adultera efficiaꝛ:ꝛ cū viro cōmorata odibilis fiat:neqs polluaꝛ i virginitate sua ꝛ i paternis suis grauida inueniaꝛ:ne forte cū viro cōmorata trāsgrediaꝛ:aut certe sterilꝫ efficiaꝛ. ‖Sup filiā luxuriosā cōfirma custodiā:neqs faciat te in opprobriū venire inimicis a detractione in ciuitate ꝛ abiectione plebis:ꝛ cōfundat te i multitudine populi. Omni boni nolii tēdere i specie:ꝛ i medio mulierū noli cōmorari. De vestimentis ei ꝓcedit tinea:ꝛ a muliere iniqtas viri. Melior ē ei iniqtas viri qꝫ būfaciēs mulier:ꝛ mulier cōfūdēs i opprobriū. Memor ero igiꝫ operū dñi ꝛ q̄ vidi ānūciabo i ꝝmonib⁹ dñi opa ei⁹. Sol illumināſ ꝙ oia respexit:ꝛ gloria dñi plenū ē op⁹ ei⁹. Nōne dñs fec sanctos enarrare oia mirabilia sua: q̄ cōfirmauit dñs oipotēs stabilis i glia sua? Abyssum ꝛ cor hoim inuestigauit ꝛ in astutia eoꝝ excogitauit. Cognouit ei dñs oēm sciam: ꝛ ispexit i signū eui:annūciās q̄ ꝓterierūt ꝛ q̄ supuēturа sūt:reuelās vestigia occultoꝝ. Nō ꝓterit illū ois cogitat⁹:ꝛ nō abscōdit se ab eo vllus sermo. Magnalia sapientie sue decorauit:q̄ ē añ seculū ꝛ vsqꝫ i seculū:neqꝫ adiectū ē neqꝫ minuꝛ:et nō eget alicui⁹ cōsilio. Oꝫ desiderabilia oia opa ei⁹:ꝛ tāqꝫ scintilla q̄ ē cōsiderare. Oia hec viuit ꝛ manēt i seculū ꝛ in omni necessitate oia obaudiūt ei. Oia duplicia: vnū ꝫ vnū:ꝛ nō fecit q̄c qꝫ deesse. Uniuscuiusqꝫ cōseruabit bona. Et q̄s satiabiꝛ videꝫ gliam ei⁹.

Altitudinis firmamētū XLIII pulchritudo ei⁹:species celi in visione glorie. Sol in aspectu annūciās i exitu: vas āmirabile:opus excelsi. In meridiano exurit terrā:ꝛ in cospectu ardoris ei⁹ q̄s poterit sustinere? Fornacē custodiēs i opib⁹ ardoris Tripliciter sol exurēs montes radios igneos exufflās:ꝛ refulgēs:ꝛ radiꝫs suis obcecat oculos. Magn⁹ dñs q̄ fecit illū:ꝛ i ꝝmonib⁹ ei⁹ festinauit iter. Et luna i oib⁹ i tpe suo:ostēsio tpis:ꝛ signū eui. A luna signū diei festi: lumināre q̄ minuiꝛ i cōsūmatione. Mensis ꝝm nomē ei⁹ ē:crescēs mirabiliter i cōsūmatione. Uas castroꝝ i excelsis i firmamēto celi resplendēs glorioſe. Species celi gloria stellarū:mūdū illuminās i excelsis dñs. In ꝟbis sācti stabūt ad iudiciū:ꝛ nō deficiēt i vigilijs suis. Uide arcū ꝛ bñdic eū q̄ fecit illū. Heū.9.b Ualde speciosus ē i spēdore suo. Gyrauit celū i circuitu gl̄ie sue:man⁹ excelsi aperuerūt illū. Imperio suo accelerauit niuē:ꝛ accelerat coruscatiōes emittere iudicij sui. Propterea apti sūt thesauri ꝛ euolauerūt nebule sicut aues. In magnitudine sua posuit nubes: et cōfracti sūt lapides grādinis. In ꝟspectu ei⁹ cōmouebunꝫ mōtes:ꝛ in voluntate ei⁹ aspirauit noth⁹. Uox tonitrui ei⁹ verberauit trā:tēpestas aq̄lonis ꝛ cōgregatio spūs:ꝛ sicut auis deponēs ad sedēdū:aspgit niuē: ꝛ sicut locusta demergēs descensus ei⁹ Pulchritudinē cādoris ei⁹ āmirabiꝛ oculus:ꝛ supimbrē ei⁹ expauescit cor. Gelu sicut salē effundet sup terrā:ꝛ dū gelauerit fi et tāq̄ cacumina tribuli. Frigidus vēt⁹ aq̄lo flauit ꝛ gelauit chrystall⁹ ab aq̄. Sup oēm cōgregationē aq̄rū req̄escet:ꝛ sic lorica induet se aq̄s. Et devorabit mōtes ꝛ exuret desertū ꝛ extinguet viride sicut ignē. Medicina oim in festinatiōe nebule:ꝛ ros obuiās ab ardore venienti: humilē efficiet eū. In sermone ei⁹ siluit vent⁹:ꝛ cogitatione sua placauit abyssū:ꝛ plātauit illū dom⁹ iesus. Qui nauigat mare:enarrat pericula ei⁹:ꝛ audiētes auribus nr̄is admirabimur. Illic ꝓclara opa ꝛ mirabilia: varia bestiarū genera ꝛ oim pecoꝝ ꝛ creatura beluarū. Propter ipm confirmat⁹ ē itineris finis: ꝛ i sermōe ei⁹ cōpositа sūt oia. Multa dicim⁹:ꝛ deficim⁹ verbis:cōsūmatio añ sermonū: ipse ē. In oib⁹ gliantes:ad q̄d valebim⁹? Ipse ei oipotens sup oia opa sua. Pš.95 Terribiꝛ dñs ꝛ magn⁹ vehementꝫ:ꝛ mirabilis potētia ipius. Glorificātes dominū quātūcūqꝫ potuerit⁊ supualebit adhuc:ꝛ āmirabilis magnificētia ei⁹. Bñdicētes dñm exaltate illū quātū potestis: maior ē enī oi laude. Exaltātes eū replemini ꝟture. Ne laborerit⁊:nō ei cōphēderit⁊. ‖Quis videbit eū ꝛ enarrabit:ꝛ q̄s magnificabit eū sic ē ab initio? Multa abscōdita sūt maiora his. Pš.105

pauca esñ vidim⁹ operū ei⁹. Dia abit dñs fecit: t pie agētib⁹ dedit sapiam.

A Laudem⁹ viros glo XLIIII
riosos t parētes nr̄os i generatione sua. Multā gl̄iam fec̄ dom⁹ magnificēria sua a sclo. Dominātes i prātib⁹ suis: hoies magni vrute t prudentia sua p̄diti: nūciantes in pphetis dignitatē pphetar: t iperantes in p̄senti ppło: t virtute prudentie populis sanctissima verba. In puericia sua requirētes modos musicos: t narrātes carmina scripturarū. Hoies diuites in virtute: pulchritudinis studiū habētes: pacificātes i domib⁹ su-
B is. Dēs istt in generationib⁹ gēt̄ sue gloriā adepti sūt: t i dieb⁹ suis habēr in laudib⁹. Qui de illis nati sūt: reliq̄rūt nomē narrādi laudis eor. Et sunt quorū nō est memoria. Perierūt quasi q̄ nō fuerint: t nati sūt q̄si nō nati: t filij ipsor cū ipsis. Sz illi viri misericordie sunt: q̄r pietates nō defuerunt. Cū semine eor p̄manent bona: hereditas sācta nepotes eor. Et i testamētis stetit semē eor: t filij eor pter illos vs-
C q̄ in eternū manēt. Semē eorū t gl̄ia eor nō derelinquet. Corpora ip̄orū in pace sepulta sūt: t nomē eor viuet in
Ecc.39.b generationē t generationē. Sapiētiā ipsor narrēt populi: t laudē eor nun
Ecc.5.c ciet eccl̄ia. ‖ Enoch placuit deo: t trās
Heb.11.b lat⁹ ē i paradisū: vt det gentib⁹ sapien
Ecc.6.b tiā. ‖ Noe inuēt⁹ ē p̄fect⁹ iust⁹: t i tpe
Heb.11.b iracūdie fact⁹ ē recōciliatio. Ideo dimissū ē reliquū terre: cū factū ē diluuium. Testamēta seculi posita sūt apud illū: ne deleri possit diluuio ois caro.
Ecc.17.a Abraā magn⁹ pater multitudinis gē-
D tiū: t nō ē inuēt⁹ silis illi i gl̄ia. Qui cōseruauit legē excelsi: t fuit in testa-
Ecc.22.c mento cū illo. In carne ei⁹ stare fecit
Heb.11.d testamētū: t in tēptatione inuent⁹ est
Deu.7.c fidelis. Ideo iureiurādo dedit illi gloriā in gente sua crescere illū q̄si terre cumulū: t vt stellas exaltare semē ei⁹ t hereditare illos a mari vsq̄ ad mare t a flumine vsq̄ ad terminos terre. Et isaac eodē mō fecit: pter abraā patrē ei⁹. Benedictionē olim gentiū dedit illi dñs: t testamētū suū cōfirmauit sup caput Iacob. Agnouit eū in benedictionib⁹ suis: t dedit illi hereditatē: t diuisit illi partē in tribub⁹ duodeci. Et
Ecc.45.b ꝑseruauit illi hoies misericordie: inuenientes gratiā in oculis ois carnis.

D Ilect⁹ deo t hoīb⁹ moy XLV
ses: cui⁹ memoria in benedictione est. Similē illū fecit in gloria sanctor: t magnificauit eū i timore inimicor: t in verbis suis monstra placauit. Glorificauit illū in ꝑspectu regū: t iussit illi cor̄ populo suo: t oñdit illi gl̄iam suā. In fide t lenitate ipsius sanctū fecit illū: t elegit eū ex omni carne. Audiuit enim eū t vocē ip̄ius t induxit illū i nubē. Et dedit illi cor ad p̄cepta: t legē vite t disciplinę: docere iacob testamētū suū: t iudicia sua isrl̄. Excelsū fecit aaron fratrē suū: t similē sibi de tribu leui. Statuit ei testamentū eternū: t dedit illi sacerdotiū gentis t beatificauit illū i gl̄ia. Et circūcinxit eū zona iusticie: t induit eum stola gl̄ie: t coronauit eū i vasis vrtis. Circūpedes t femoralia t humerale posuit ei t cinxit illū tintinnabul̄ aureis plurimis in gyro: dare sonitū in itinere suo: auditū facere sonitū i templo i memoriā filijs gētis sue. Stolā sanctam auro t hiacintho t purpura: op⁹ texturarii: viri sapientis iudicio t vrute p̄diti le: Torto cocco op⁹ artificis: gēmis p̄ciosis figurar̄ in ligatura auri: t ope lapidarij sculptis in memoriā: fm numerū tribuum isrl̄. Coronā aureā sup mitrā ei⁹ expressa signo sanctitatis gl̄ia honoris t op⁹ vrutis: desiderio oculorū ornata. Sic pulchra aī ipm nō fuerūt talia: vsq̄ ad originē. Nō ē indut⁹ illa alienigena aliq̄s: sed tm filij ipius soli t nepotes ei⁹ p oē tp̄s. Sacrificia ipius cōsūmata sūt igoi q̄tidie. Cōpleuit moyses man⁹ ei⁹: t vnxit illū oleo sctō. Factū ē illi i testamētū eternū: t seminī ei⁹ sicut dies celi: fūgi sacerdotio t habere laudē: t gl̄ificari pplm suū i noie suo. Jp̄m elegit ab oi viuēte: offerre sacrificiū deo: incēsū t bonū odorē memoriā placare p pplo suo. Et dedit illi i p̄ceptis suis ptātē: i testamēt⁹ iudicior: docere iacob testimonia: t i lege sua lucē dare isrl̄. Quia ꝫ illū steterūt alieni: et pter inuidiā circūdederūt illū hoies i deserto q̄ erāt cū dathan et abyron: t cōgregatio chore i iracūdia Uidit dñs de⁹ t nō placuit illi: t cōsūpti sūt i ipetu iracūdie. Fecit illis mō-

d brer cōsūpsit illos in flāma ignis. Et
addidit aarō gliam: t dedit illi hereditatem: t primitias frugū ere dimisit illi.
Panē ipius in primis pauit in saliecrātē: nā t sacrificia dñi edēt: q dedit
illi t semi ei⁹. Cetez inter gētes nō hereditabit: t ps nō ē illi in gēte. Ipse ē
c ēm ps ei⁹ t hereditas. ‖ Phine es filio⁹ eleazari tertio⁹ in glia imitādo eū i timore dñi: t stare in reuerētia gētis: in bonitate et alacritate aie sue placuit deo isrl. Ideo statuit illi testamentum pacis t pncipē sāctoz t gētis sue: vt sit illi t semi ei⁹ sacerdotū dignitas in eternū. Et testamētū dō regi filio iesse de tribu iuda: hereditas ipsi t semini ei⁹ vt daret sapiam in coz nr̄m: iudicare gentē suā i iustīcia: ne abolerēt bona ipoz: t gliam ipoz i gētē eoz eter

Ortis i bello (nā fec. XLVI
iesus naue successor moysi i pphet̄: q fuit magn⁹ ꝑm nomen
suū: maxim⁹ i salutē electoz dei expugnare insurgētes hostes vt ꝓsequerēt hereditatē isrl. Quā gliam adept⁹ est in tollēdo man⁹ suas: t iactādo ꝫ ciuitates rōpheas? Quis aſi illū sic restitit
c Nā hostes ipse dñs pcussit. Aut nō in iractūdia ei⁹ ipedit⁹ est sol: t vna dies facta est q̄si duo? Inuocauit altissimū potētē i oppugnādo inimicos vndiq: t audiuit illū magn⁹ t sāct⁹ de⁹: i saxis grādinis virtut̄ valde fortis. Impetū fec ꝫ gentē hostilē: t in descēsu q
didit cōtrarios: vt cognoscāt gētes potētiā ei⁹: q ꝫ deū pugnare nō ē facile
c t secur⁹ ē a tergo potētes. Et in dieb⁹ moysi misericordiam fecit ipse t caleb filio⁹ iephone: stare ꝫ hostē: t pphibere gentē a peccat̄: et pfringere murmur malitie. Et ipsi duo cōstituti: a pericolo liberati sūt: a nūero sexcētoz miliū pediū inducere illos in hereditatē: in
c terrā q̄ manat lac t mel. Et dedit dñs ipsi caleb fortitudinē: t vsq in senectutē pmānsit illi virt⁹: vt ascēderet in excelsū ere locū: t semē ipi⁹ obtinuit
C hereditatē. Et viderūt oēs filij isrl q̄ bonū ē obsequi sācto deo. Et iudices singuli suo noie quoz̄ nō ē corrupt̄ coz q̄ nō auersi sunt a dño: vt sit memoria illoz i benedictiōe: Et ossa eoz pullulāt de loco suo: t nomē eoz pmanet in
gās: pmanēte ad filios illoz sāctoz

viroz gl̄ia. Dilect⁹ a dño deo suo sanctus
el pph̄a dñi: renouauit imperiū: t vnxit pncipes i gēte sua. In lege dñi ꝫgregationē iudicauit: t vidit deū iacob: t
in fide sua pbat⁹ ē pph̄a. Et cognit⁹ ē in verbis suis fidelis q: vidit deū
lucis. Et inuocauit dñm oipotētē i oD
pugnādo hostes circūstātes vndiq: i oblatione viri iuiolati. Et intonuit ō
celo dñs: t in sonitu magno auditā: 1.Reg.7.c
fecit vocē suā t ꝫtriuit pncipes tyrioz
et oēs duces philistīm. Et ante tp̄s fi 1.Reg.12.a
nis vite sue t scti testimoniū pbuit in ꝫspectu dñi et christi. Pecunias t vsq
ad calcimēta ab oi carne nō accepit: t
nō accusauit illū hō. Est post hec dor- Ibidē.25.a
miuit et notū fecit regi: t ostēdit illi fi 1.Reg.28.c
nē vite sue: et exaltauit vocē ei⁹ de ere
nē vite sue: et in pphetia delere impietatē gentis.

‖ Ost hec surrexit XLVII A
p nathan pph̄a in dieb⁹ dō. Et 2.Reg.12.a
q̄si adeps separ⁹ a carne est dō
a filijs isrl. ‖ Cū leonib⁹ lusit q̄si cū agnis et i vrsis sikiter fecit sicut i agnis- 1.Reg.17.f
ouiū. In iuuētute sua nūq̄d nō occidit
gigantē t abstulit opprobriū de gēte?
In tollēdo manū i saxo fūde deiecit exultationē go lie: vbi inuocauit deū omnipotētē. Et dedit in dextera ei⁹ tollere hoiem fortē i bello: et exaltare cor- 1.Reg.18.b
nu gētis sue. Sic i decē milib⁹ glorificauit eū t laudauit eū i bñdictionib⁹
dñi: i offerēdo illi coronā gl̄ie. Cōtriuit em̄ inimicos vndiq: t extirpauit
philistīm ꝫrios vsq i hodiernū diem.
Cōtriuit cornu ipoz vsq i eternū. In oi B
ope dedit ꝫfessionē sctō: t excelso i verbo
gl̄ie. De oi corde suo laudauit dñm: t
dilexit deū q̄ fecit illū: t dedit illi ꝫ inimicos potētiā. Et stare fecit cātores ꝫ
altare: et i sono eoz dulces fec̄ medos
Et dedit i celebratiōib⁹ dec⁹: et ornauit tp̄a vsq ad cōsummationē vite: vt
laudarēt nomē scūm dni t āplificarēt 2.Reg.12.b
mane dei sctitatē. ‖ Christ⁹ purgauit
pctā ip̄i⁹: exaltauit in eternū cornu ei⁹.
Et dedit illi testm̄ regi: et sedē gl̄ie in
isrl. Post ip̄m surrexit filius sensat⁹ et
pp̄t illā deiecit oēm potētiā inimicoC
rū. Salamō imperauit in dieb⁹ pacis 3.Reg.4.
cui subiecit de⁹ oēs hostes vt cōderet
domū in noie suo et pararet sanctitatē in sempiternū. ‖ quēadmodū eruditus ē in iuuētute sua. Et inpletus ēt 1.Para.8.b

q̄si flumē sapla: t terrā retexit aia sua.
3.Reg.4.d Et replesti i cōpationib⁹ enigmata ad
insulas lōge diuulgatū ē nomē tuū: et
dilect⁹es in pace tua. Jn cāttienis t p
uerbūs t cōpationib⁹ t interp̄tationi
b⁹ mirate sūt ꝛe: t i noie dñi dei: cui ē
3.Reg.11.a cognomē de⁹isrl. Collegisti q̄si aurical
chū auꝝ: t vt plūbū cōplesti argētū: t
t inclinasti femora tua mulierib⁹. Po
testatē habuisti corpe tuo. Dedisti ma
culā i gloria tua: t pphanasti semē tu
um inducere iracūdiā ad liberos tuos
t in ceteris stulticiā tuā: vt faceres im
periū bipartitū t ex effrem ipare impe
Driū vurū. De⁹ aūt nō derelinq̄t miseri-
cordiā suā t non corrūpet nec delebit
opa sua: neq̄ pdet a stirpe nepotes ele
cti sui: t semē ei⁹ q̄ diligit dñm nō cor
rūpet. Dedit āt reliquū iacob t dauid
ō ip̄a stirpe. Et finē habuit salomō cū
p̄fib⁹ suis. Et dereliq̄t post se ō semie
suo gēt(stulticiā: t iminutū a pruden-
3.Reg.12.c tia roboā q̄ aūtit gētē ꝯsilio suo: t hie
roboā filiū nabath q̄ peccare fec isrl:
t dedit viā peccādi effraim: t p̄cima re
dūdauerūt pctā ip̄oꝝ. Valde ei aūtert
illos a ꝛa sua. Et q̄siuit oēs neq̄tias
vsq̄ dū queniret ad illos defensio: et
ab oib⁹ pctis liberauit eos. XLVIII
A Et surrexit helias pphā quasi
ignis: t ✠bū ip̄i⁹ q̄si facula ar-
3.Reg.17.b debat. Qui induxit i illos fa-
mē: t imitātes illū iuidia sua pauci fa
cti sūt. Nō ei poterāt sustinere p̄cepta
dñi. Uerbo dñi cōtinuit celū: t deiecit
a se ignē terre. Sic amplificat⁹ ē heli-
as i mirabilib⁹ suis. Et q̄s pōt similit
gloriari tibi? Qui sustulisti mortuum
ab inferꝝ ō sorte mortis i ✠bo dñi dei:
q̄ deiecisti reges ad p̄nitiē: t cōfregisti
facile potētiā ip̄oꝝ: t gl̄iosus de lecto
suo. Qui audis i sina iudiciū: t i oreb
3.Reg.19.c iudicia defensionis. Qui vngis reges
4.Reg.2.b ad p̄niam: t pphas facis successores p⁹
B te. Qui recept⁹ es i turbine ignis i cur
ru eq̄rū igneoꝝ: q̄ inscript⁹ es i iudi-
cijs t̄poꝝ: lenire iracūdiā dñi: cōciliare
re cor p̄is ad filiū: t restituere tribui
iacob. Beati sūt q̄ te viderūt t i amici
tia tua decorati sūt. Nā nos vita viui
m⁹ tm̄: post mortē aūt nō erit tale no-
mē nr̄m. Helias q̄ i turbine rect⁹ ē et
in heliseo cōplet⁹ ē sp̄us ei⁹. Jn dieb⁹
suis nō ptimuit p̄ncipē: t potētia ne-
mo vicit illū. Nec supauit illū ✠bū ali-
qd: t mortuū pphauit corp⁹ ei⁹. Jn vi-
ta sua fecit mōstra: t i morte mirabilia
opat⁹ ē. Jn oib⁹ istis nō penituit p̄ncipē
t nō recesserūt a pctis suis vsq̄ dū ab-
iecti sūt de ꝛa sua: t dispsi sunt i oēm
ꝛā: t relicta ē gēs p pauca: t p̄nceps
i domo dō. Quidā ip̄oꝝ fecerūt qō pla-
ceret deo: alij āt mlta cōmiserūt pcā-
Ezechias muniuit ciuitatē suā q̄ iduxe-
it i mediū ei⁹ aquā t fodit ferro rupē:
t edificauit ad aquā puteū. ‖ Jn dieb⁹
ip̄i⁹ ascēdit sennacherib t misit rapsa-
cen: t sustulit manū suā ꝰ illos: t extu-
lit manū suā i sion: t sup⁹ fact⁹ ē po-
tētia sua. Tūc mota sūt corda t manꝰ
ip̄soꝝ t doluerūt q̄si p̄turiētes mulie-
res. Et inuocauerūt dñm misericordē
t expādētes manꝰ suas extulerūt ad ce-
lū: t sctūs dñs de⁹ audiuit scito voces
ip̄oꝝ. Nō ē cōmemorat⁹ pctōrū ip̄oꝝ:
neq̄ dedit illos inimicis suis: ꝛ pur-
gauit illos i manu esaie scti ✠phe. ‖ De-
iecit castra assyrioꝝ: t cōtriuit illos an
gel⁹ dñi. Nā fecit ezechias q̄ placitū
deo: t fortit iuit i via dō p̄is sui: quā
mādauit illi esaias ✠pha magn⁹ t fide
lis i ꝯspectu dei. Jn dieb⁹ ip̄i⁹ retro re-
dūt sol: t addidit regi vitam. Spū ma-
gno vidit vltima t cōsolat⁹ ē lugētes
i sion: vsq̄ i sempiternū. Ondit futura
t abscōdita añq̄ euenirēt. XLIX
Emoria iosie i cōpositiōe odo-
ris facta: op⁹ pigmētarij. In oi-
ore q̄si mel indulcabit ei⁹ me-
moria: t vt musica i cōuiuio vini. Ipse
ē direct⁹ diuinit⁹ i p̄nia gēt(: t tulit
abominatiōes ip̄ietat⁹. Et gubernauit
ad dñm cor ip̄i⁹: t i dieb⁹ pctōrū corro
borauit pietatē. Preter dō t ezechiā t
iosiā oēs pctīm cōmiserūt: nā reliq̄rūt
legē altissimi reges iuda: t cōtēpserūt
timorē dei. Dederūt ei regnū suū alīs
t gloriā suā alienigene genti. Incēde-
rūt electā sāctitat(ciuitatē: t desertas
fecerūt vias ip̄ius in manu hieremie.
Nā male tractauerūt illū: q̄ a vētre ma
tris cōsecrat⁹ ē ✠pha: euertere t eruere
t pdere: et iterū edificare t renouare. ‖
Ezechiel q̄ vidit cōspectū gl̄ie: quā oīn
dit illi i curru cherubin. Nā cōmemo-
rat⁹ ē inimicoꝝ i imbri: bñfacere illis
q̄ ostēderūt rectas vias. Et duodecim
✠pharū ossa pullulāt de loco suo. Nā

cumberauerũt iacob :ꝛ redemerũt se
filii hereditatis sue. Quõ amplificem⁹ zoro
babel? Nã ꝛ ipa q̃si signũ in dextra ma
nu ei⁹‖Et iesũ filiu⁹ iosedech? Qui in
diebꝰ suis edificauerũt domũ :ꝛ exalta
uerũt tẽplũ scrim dño paratũ in gliam
sempiternã. Et neemias i memoria mul
ta ꝓpis:q̃ erexit nob muros euersos :et
statuit fecit portas et seras q̃ erexit do-
mos nras‖Nemo natꝰ ẽ in tra qualis
enoch:nã ꝛ ipe receptꝰ a tra‖Et ioseph
q̃ natꝰ ẽ hõ ꝓnceps fratꝝ : firmamẽtũ
ẽ gẽtis:rector fratꝝ: stabilimẽtũ ꝓpli: os
sa ipi⁹ visitata sũt:ꝛ pꝰ morte ꝓpheraue
rũt. Seth ꝛ sem apud hoies gliam ad-
epti sũt:ꝛ sup oẽs aiaz in origine adã.

Simon onie filꝰ sacerdos L
magnꝰ:q̃ i vita sua suffulsit do
mũ:ꝛ i diebꝰ suis corroborauit
templũ. Tẽpli etiã altitudo ab ipo fun-
data ẽ:duplex edificatio: ꝛ excelsi pari
etes templi. In diebꝰ ipi⁹ emanauerũt
putei aq̃ꝝ:ꝛ q̃si mare adimpleti sũt su
pra modũ. Qui curauit gẽtẽ suã:ꝛ libe
rauit eã ꝑditiõe. Qui ꝓualuit amplifi
care ciuitatẽ q̃ adeptꝰ ẽ gliam i ꝓuer-
satiõe gẽtiz:ꝛ ingressũ domꝰ et atriũ am
plificauit. Quasi stella matutina i me
dio nebule. Et q̃si luna plena in diebꝰ
suis lucet. Et q̃si sol refulgens : sic ille
effulsit i tẽplo dei. Quasi arcꝰ refulgẽs
inter nebulas glie: ꝛ q̃si flos rosaꝝ in
diebꝰ vernis:ꝛ q̃si lilia q̃ sint in trãsitu
aq̃:ꝛ q̃si thus redolẽs in diebꝰ estatis:
Quasi ignis effulgẽs ꝛ thus ardẽs in B
igne. Quasi vas auri solidũ:ornatũ oi
lapide ꝑcioso. Quasi oliua pullulãs et
cypressus i altitudie se extollẽs. In acci
piẽdo ipm stolã glie ꝛ vestiri eũ in ꝓsũ
mationẽz ꝛtuꝝ:i ascẽsu altariz sancti glo
riã dedit sanctitatiz amictũ. In accipiẽ-
do aũt ptes de manu sacerdotuz ꝛ ipe
stãs iuxta arã. Circa illũ corona fratꝝ:ꝛ
q̃si plãtatio cedri in monte libano:sic
circa illũ steterũt q̃si rami palme et oẽs
filii aaron i glia sua. Oblatio aũt dñi
in manibꝰ ipoꝝ:coram oi synagoga isrl:
et ꝓsummatiõe fungẽs in arã:amplifica
re oblatiõez excelsi regis: porrexit ma-
nũ suã l liberatiõe:ꝛ libauit ỏ sãguine
uue. Effudit i fũdamẽto altariz odorẽ
diuinũ excelso ꝓncipi. Tũc exclamaue
rũt filii aarõ:in tubis ductilibꝰ sonue-
rũt:ꝛ auditã fecerũt vocẽ magnã i me
moriã coram dño. Tunc omis ꝓpls sim ꝓpe
rauerũt ꝛ ceciderũt i faciẽ sup tram ad-
orare dñm deũ suũ:ꝛ dare ꝑces oiporẽ
ti deo excelso. Et amplificauerũt psallẽ
tes in vocibꝰ suis ꝛ in magna domo fa
ctus ẽ sonꝰ suauitatis plenꝰ. Et roga-
uit ꝓpls dñm excelsũ in ꝑce vsq̃ dũ ꝓfe
ctus ẽ honor dñi:ꝛ munꝰ suũ ꝓfecerũt.
Tũc descẽdẽs manꝰ suas extulit i oẽz
congregatiõez filioꝝ isrl:dare gliam deo
a labijs suis:ꝛ i noie ipi⁹gliari. Et ite
rauit oronẽ suã: volẽs ostẽdere xtutẽ
dei. Et pꝰorauit deũ oim. Qui magna D
fecit i oi terra:q̃ auxit dies nros a vẽ-
tre mris nre:et fec nobiscũ ꝑm suã mi
sericordiã:det nob iocunditatẽ cordis:
et fieri pacẽ i diebꝰ nris in isrl ꝓ dies
sempiternos: credere isrl nobiscũ eẽ dei
miscõiã: vt liberet nos i diebꝰ suis Du
as gentes odit aia mea : tertia aũt nõ
ẽ gẽs quã oderi. Qui sedẽt in mõte se
ir:ꝛ philistijm: et stultꝰ ꝓpls q̃ habitat
in sychimis. Doctrinã sapiẽtie ꝛ disci
pline scripsit i codice isto Jesus filius
syrach hierosolimita :q̃ renouauit sa-
piẽtiã de corde suo. Beatꝰ q̃ in istis ver
sat bonis. Qui ponit illa i corde suo:
sapiẽs erit semp. Si enim hec fecerit: ad
oia valebit:qꝛ lux dei vestigiũ eiꝰ est.

Oro Jesu filij syrach. LI
Confitebor tibi domie rex:et col A
laudabo te deũ saluatorẽ meũ.
Confitebor nomi tuo:qm̃ adiutor et ꝓ-
tector factꝰ es mihi : et liberasti corpꝰ
meũ a ꝑditione:a laqueo lingue iniq̃:
et a labijs operantiũ mẽdaciũ: et in cõ-
spectu astantiũ factꝰ es mihi adiutor. Job.5.e
Et liberasti me ꝑm multitudinẽ misẽ-
ricordie nois tui:a rugiẽtibꝰ ꝓparatis
ad escã: de manibꝰ q̃rentiũ aiam meã:
et de portis tribulationũ q̃ circũdede
rũt me:a ꝓssura flãme q̃ circũdedit me
et in medio ignis nõ sũ estuauꝰ. De al-
titudine veteriz inferi et a lingua coin
q̃nata et a xbo mẽdacij:a rege iniq̃:ꝛ
a lingua iniusta. Laudabit vsq̃ ad mor
tẽ aia mea dñm :ꝛ vita mea appropin-
quãs erat i inferno deorsũ. Circũdede B
rũt me undiq̃ :ꝛ nõ erat q̃ adiuuaret.
Respiciẽs erã ad adiutoriũ hoim:ꝛ nõ
erat. Memoratꝰ sũ misẽdie tue dñe: et
cooperatiõis tue q̃ a seculo sũt qm̃ eruis
sustinẽtes te dñe:ꝛ liberas eos ỏ mani
bus gẽtiuz. Exaltasti sup tram habitati-

L

onē meā: ⁊ ꝑ morte defluēti deꝑcatus
ſū. Inuocaui dñz pſem dñi mei: vt nō
derelinq̄t me i die tribulatiōis mee: et
i tpe ſuppoꝛt ſine adiutoꝛio. Laudabo
nomē tuū aſſidue: ⁊ collaudabo illō i
ꝓfeſſiōe: ⁊ exaudita ē oꝛo mea. Et libe-
raſti me de ꝙditiōe: ⁊ eruiſti me de tpe
inuq̄. Propꝛea ꝓfitebor ⁊ laudē dicā ti
bi: ⁊ bñdicā nomē dñi. Cū adhuc iuni-
oꝛ eſſi: puſcq̄ oberrarē q̄ſiui ſapiaz palā
C i oꝛone mea. Añ tps poſtulabā ꝑ illa:
⁊ vſq̄ i nouiſſimis inquirā eā: ⁊ floꝛe-
bit tāq̄ pꝛequoꝛ vua. Lętatū ē coꝛ me-
um i ea: ambulauit pes meꝰ iter rectū:
in iuuētute mea iueſtigabā eā. Inclī-
naui modice aurē meā et excepi illaz.
Multā iueni i meiꝑo ſapiam: ⁊ multū
ꝓfeci i ea. Dāti mihi ſapiam dabo glo
riā. Cōſiliatꝰ ſū eſſe vt facerē illā: ʒela-
tus ſū bonū ⁊ nō ꝓfundar. Colluctata
ē aia mea i illa: ⁊ in faciēdo eā ꝓfirma
tus ſū. Manꝰ meas extēdi in altū: ⁊ in
ſapia eius luxit aia mea: ⁊ ignoꝛātias
meas illumiauit. Viam meā diꝛexi ad
illā: ⁊ in agnitiōe iueni eā. Poſſedi cuz
iꝑis coꝛ ab iitio: ꝓꝛ ꝙ ñ dereliq̄rvenē
meꝰ ꝓturbatꝰ ē q̄rēdo illā: ꝓꝛea bonā
D poſſidebo poſſeſſionez. Dedit eſſe mihi
dñs linguā mercedē meā: ⁊ in iꝑa lau
dabo eū. Appropiate ad me indocti: et
cōgregate vos i domū diſciplie. Quid
ad adhuc retardatꝭ ⁊et q̄d dicitꝭ i hiſ⁊
Vie vſe ſitiunt vehemēter. Aperui os
Eſa.55.a meū: ⁊ locutꝰ ſū‖ Cōparate vobis ſine
argēto ſapientiā: ⁊ collū vſm ſubq̄cite
iugo eiꝰ: ⁊ ſuſcipiat aiaꝝ vꝛa diſciplinā.
F.6.b In ꝓximo eſt eſſe inuenire eā. Videte
oculis vꝛis q̄ modicū laboꝛaui: ⁊ iue-
ni mihi multā requiē. Aſſumite diſci-
plinā i mꝛto numero argēti ⁊ copioſū
aurū poſſidere i ea. Letet aia vꝛa i mi-
ſericoꝛdia eiꝰ: et nō ꝓfundemini i lau-
de eiꝰ. Opamini opꝰ vꝛm añ tps: ⁊ da
bit voꝭ mercedē vꝛam in tēpoꝛe ſuo.

Explicit liber Eccłiaſticus. Incipit
oꝛatio Salomonis.

E T inclinauit ſalomō genua
ſua i cōſpectu totius eccleſie
iſrł: ⁊ aperuit manꝰ ſuas ad
3.Re.8.c celū ⁊ diꝛit: Dñe deꝰ iſrł nō ē ſilis deꝰ
in celo ſurſū: neq̄ i terra deoꝛſū: q̄ cu-
ſtodis teſtamētū tuū et miſcōiam pue
ris tuis euntibꝰ i cōſpectu tuo in toto
coꝛde: ſeruās puero tuo dauid q̄ locu-
tus es illi: ⁊ locutꝰ es in oꝛe tuo: ⁊ i ma
nu tua impleſti: q̄ſi dies iſte. Et nunc
dñe deus iſrł cuſtodi puero tuo dauid
pꝛi meo q̄ locutꝰ es illi dicēs: Non de-
erit tibi vir a facie mea ſedēs i throno
iſrł: verūtñ ſi cuſtodierint filij tui legē
meā: ⁊ in p̄ceptis meis ambulēt: ſicut
ambulauerūt in cōſpectu meo fideles.
Et nūc dñe deꝰ iſrł: creditū ē verbū q̄
locutꝰ es puero tuo dauid: qñ. ſi vere
habitabit deꝰ cū hoīb⁹ in terra. Si ce-
lū et celi celoꝝ nō ſufficiāt tibi: quāto
magis domꝰ hec quā edificaui? Sz re-
ſpicias ad oꝛones ſui tui: ⁊ deꝑcatiōes
ciꝰ: vt exaudias dñe placatiōes oꝛonū
quā puer tuꝰ oꝛat coꝛā te hodie: vt ſint
oculi tui ſup domū hanc die ac nocte:
in locū quē diꝛiſti: inuocari nomē tuū:
et exaudias oꝛones quā puer tuꝰ oꝛat
in q̄ loco: et exaudias p̄cationē pueri
tui ⁊ pꝛpli tui iſrł: ſi oꝛauerit i loco iuſto
et exaudias i loco habitatiōis de celo:
⁊ exaudias ⁊ ꝓpitiꝰ ſis ſi peccauerit vir
in te. Explicit oꝛatio Salomōis. In-
cipit pꝛologus in Eſaiam ꝓphetam.

Q Emo cū ꝓphetas verſibꝰ vi-
derit eē deſcꝑtos: metro eos
eſtimet apū hebꝛeos ligari: ⁊
aliq̄d ſimile habere de pſal-
mis vel operibꝰ ſalomonis. Sed q̄ in
Demoſthene et Tullio ſolet fieri: vt q
cola ſcribanꝝ et comata: q̄ vtiq̄ pſa ⁊
nō verſibꝰ cōſcripſerūt. Nos q̄z vtilita
ti legentiū ꝓuidentes: interꝑtatione
nouā nouo ſcribēdi genere diſtinxim⁹
Ac pꝛimū de eſaia ſciēdū: q̄ in ꝑmone
ſuo diſertꝰ ſit: q̄ꝑe vt vir nobilis ⁊ vr
bane elegātie: nec habēs q̄cq̄ i eloq̄o
ꝓ ceteris floꝛem ꝑmonis eiꝰ: trāſlatio
nō potuerit cōꝑuare. Deinde etiā hoc
adꝺ̄ciēdū: q̄ nō tam ꝓpheta dicēdus
ſit: q̄ euāgeliſta. Ita eſſe vniūſa chriſti
eccleſieq̄ myſteria ad liquidū ꝓſecuꝰ
eſt: vt nō putes eū de futuro vaticinari
ſz de ꝓteritis hiſtoꝛiā texere. Unde cō
ꝺ̄tio noluiſſe tūc tpis ſeptuaginta iter
pꝛetes fidei ſue ſacramēta ꝓſpicue etꝑ
nicis ꝓdere: ne ſāctū canibꝰ: ⁊ marga Matt.7.
ritas poꝛcis darēt: q̄ cū hāc editiōez le
geritis ab illis aſaduertatꝭ abſcōdita.
Nec ignoꝛo quāti laboꝛis ſit ꝓpꝫas in
telligēre: nec facile quēpiā poſſe iudi-
care de interꝑtatione: niſi intellexeris

mḡlegerit. Nos ꝯ patere mozsib⁹ mmoz: ꝙ stimulāte inuidia: qꝺ cō ligi nō valēt despiciunt. Sciēs ꝯ et pdēs in flāmā mitto manū: ⁊ nihilo min⁹ ꝯ a fastidiosis lectozib⁹ ꝓcoz: vt qꝺ greci post septuaginta trāslatozes aquilā ⁊ symmachū: et theodotionē le gāt: vt obstudiū doctrine sue: vel vt se ptuaginta magꝭ ex collatiōe eozū itel ligāt: sic et isti saltē vnū p⁹ priozes ha beat dignent interꝓtē. Legāt prius: et posita despiciāt ne videant nō ex iudi cio: sꝺ ex odio ꝓsumptiōe ignozata dā nare. Prophetauit aūt esaias in hieru salē et in iudea: necdū decē tribub⁹ in captiuitatē ductis: ac ꝺ vtroꝙ regno: nūc cōmixtim: nūc sepatim texit oza culā. Et cū interdū ad ꝓsentē respici at historiā: ⁊ post babylonie captiuita tē reditū ꝓpḧa significet in iudeā: tñ om nis ei⁹ cura de vocatiōe gentiū ⁊ ꝺ ad uentu christi ē. Quē quāto plus ama tis o paula et eustochiū: tāto magꝭ ab eo petite: vt ꝙ obtrectatione ꝓsenti ꝙ me indesinēter emuli laniāt: ipe mihi mercedē restituat in futuro: ꝙ scit me obꝺ in pegrine lingue eruditione su dasse: ne iudei de falsitate scripturarū ecclesiꝭ eius diutius insultarent.

Explicit plogus. Incipit argumentū.

Esaias in hierlm nobili genere ortus ē: ibiꝙ ꝓpheтauit. Sub manasse rege sect⁹ in duas par tes ocubuit Sepultusꝙ ē sub quercu rogel: iuxt trausitū aqꝙ: qs olim Eze chias rex iacto obstruxerat puluere.

Explicit argumētū. Incipit Esaias ꝓpheta. Capm I

VIsio esaie fi lij amos: quā vidit sup iudā et hierusalē: in die bus ozie ioathan achaz: ⁊ ezechie regū iuda. Audite celi ⁊ auri bus ꝙpe terra: qm dns locut⁹ est. Fi lios enutriui ⁊ exaltaui: ipi aūt spreue rūt me. Cognouit bos possessozē suū: ⁊ asin⁹ ꝓsepe dni sui. Isrl āt me nō cog nouit: ⁊ ꝓpls me⁹ nō intellexit. Ue gēti peccatrici: ꝓpło graui iniqtate: semini nequā: filiꝭ sceleratis. Dereliquerūt dnm blasphemauerūt sāctū isrl: ab ali enati sunt retrozsū. Sup ꝙ ꝓcutiā vos vltra addētes ꝓuaricationē? Oīe ca put languidū ⁊ oīe coz merēs. A plā ta pedis vsqꝙ ad verticē: nō ē in eo sa nitas. Uulnꝰ et liuoz et plaga tumēs: nō ē circūligata nec curata medicami ne: necꝙ fota oleo. Terra vra deserta: ciuitates vre succense igni. Regionē vram coram vobis alieni deuozāt: ⁊ de solabit sicut in vastitate hostili. Et de relinquet filia sion vt umbraculū i vi nea: ⁊ sicut tuguriū i cucumerario: si cut ciuitas ꝙ vastat. Nisi dns exerci tuū reliquisset nobis semen qsi sodoma fuissem⁹: et qsi gomoza sikes essemus. Audite verbū dni ꝓncipes sodomoꝝ: ꝓcipite aurib⁹ legē dei vri ꝓpls gomoz re. Quo mihi multitudinē victimarū vraꝝ dicit dns? Plen⁹ sm. Holocausta arietū et adipē pinguiū ⁊ sanguinē vi tuloꝝ et agnoꝝ et hircoꝝ nolui. Cum veneritis añ conspectū meū: qs q̄siuit hec de manib⁹ vris: vt ambularet in atrꝭs meis? Ne offeratis vltra sacrifi ciū frustra‖Incensū abominatio ē mi hi. Neomenīā ⁊ sabbata ⁊ festiuitates alias nō ferā. Iniqui sūt cet⁹ vri. Kalē das vras et solennitates vras odiuit aīa mea: facta sūt mihi molesta. Labo raui sustinēs: Et cū extenderit⁊ man⁹ vestras: auertā oculos meos a vob: et cū multiplicaueritꝭ oratiōez: nō exau diā. Man⁹ enim vre sāguine plene sunt. Lauamini: mūdi estote: auferte maluꝫ cogitationū vraꝝ ab ocul⁹ meis. Qui escite agere querse: discite benefacere. Querite iudiciū: subuenite oppresso: iu dicate pupillo: defendite viduā: ⁊ veni te ⁊ arguite me dic dns. Si fuerit pec cata vra vt coccinū: qsi nix dealbabū ur: ⁊ si fuerint rubra qsi vermicul⁹: ve lut lana alba erūt. Si voluerit⁊ et au dierit⁊ me: bona terre comedet⁊. Qꝺ si noluerit⁊: ⁊ me ad iracūdiā ꝓuocaueri tis: gladi⁹ deuozabit vos: qꝺ os dni lo cutū ē. Quō facta ē meretrix ciuitas fi delis: plena iudicij? Justicia habitauit i ea: nūc āt homicide. Argētū tuū ꝛssū ē i scoriā: vinū tuū mixtū est aq. Prin cipes tui infideles: socij furū. Oēs di ligunt munera: sequūt retributiones. Pupillo nō iudicāt: ⁊ causa vidue nō ingredit ad illos. Propter ꝙ ait dns de⁹ exercituū fort⁊ isrl. Heu ego ꝓsola bor sup hostib⁹ meis: ⁊ vindicabor de inimic⁊ meis Et ꝓtā manū meā ad te

Ro. 9. f

Deu. 19. e

C

Hiere. 6. e

D

Amos. 5. f

Hiere. 6. c

Prou. 11. d

Ī. 59. a

E

Hier:. 5. G

F

t exco quã ad purã scoriã tuã: t auferã oẽ stãnũ tuuz: et restituã iudices tuos vt fuerunt ꝑus et ꝓsiliarios tuos sicut
G antiq̃. Post hec vocaberis ciuitas iusti: vrbs fidel. Sion i iudicio redimet: et reducẽt eã i iusticia. Et ꝓteret scelestos t peccatores sil: t q̃ dereliq̃rũt dominũ: cõsumẽt. Cõfundent ẽ ab idolis q̃b9 sacrificauerũt. Et erubescetis sup hortis q̃s elegeratis: cũ fuerit9 velut querc9 defluẽtib9 foliis: t velut hortus absq; aq̃ ‖ Et erit fortitudo vra vt fauilla stuppe: et opus vrm q̃si scintilla: et succẽdet vtrũq; sil: t nõ erit q̃ ex
A Verbũ qđ vidit (tinguat. II esaias fili9 amos sup iudeaz et
Mich. 4. a hierlm ‖ Et erit i nouissimis diebus ꝓparat9 mons dom9 dñi i vertice mõtiũ: t eleuabit sup colles. Et fluent ad eũ oẽs gẽtes: t ibũt ꝓpli multi t dicent ‖ Uenite: ascẽdam9 ad mõtẽ dñi: t
Ibidem ad domũ dei iacob: t docebit nos vias suas et ambulabim9 i semitis ei9: qz de sion exibit lex: et verbũ dei de hierlm. Et iudicabit gẽtes: t arguet populos
B multos. Et cõflabũt gladios suos i vomeres et lãceas suas i falces ‖ Nõ leuabit gens ꝫ gentẽ gladiũ: nec exercebũtur vltra ad ꝓliũ. Dom9 iacob: venite et ambulem9 in lumie dei nri. Proiecisti enim ꝓplm tuũ domũ iacob: qz repleti sũt vt oli: et augures habuerũt vt philistijm: et pueris alienis adheserũt. Repleta ẽ terra argẽto et auro: t nõ est finis thesauroz ei9. Et replet a est terra ei9 eq̃s: et innumerabiles q̃drige eius. Et repleta ẽ terra ei9 idolis. Opus manuũ suaz adorauerũt: qđ fecerũt digi
C ti eoz. Et incuruauit se hõ: et humiliatus ẽ vir. Ne ꝫ dimittas eis. Ingredere i petrã: et abscõdere i fossa humo a facie timoris dñi: et a gl̃ia maiestatis ei9. Oculi sublimis hois hũiliati sũt: t incuruabit altitudo viroz. Exaltabit ãt dñs sol9 i die illa: qz dies dñi exercituũ sup oẽm supbũ: t excelsũ: t sup oẽz arrogãtẽ: t hũiliabit: t sup oẽs cedros libani sublimes t erectas: et sup oẽs querc9 basan: t sup oẽs mõtes excelsos: t sup oẽs colles eleuatos: t sup oẽm turrẽ excelsam: et sup oẽm murũ munitũ: t sup oẽs naues tharsis: t su-
D per oẽ qđ visu pulchrũ ẽ. Et incuruabit ois sublimitas hoim: t humiliabi tur altitudo viroz. Et eleuabit dñs solus in die illa: et idola penit9 ꝓterent. Lxl. 21.
‖ Et introibũt i spelũcas petrarũ: et in Apoc. 6.
uoragines ẽre a facie formidinis dñi: et a gl̃ia maiestatiz ei9: cũ surrexerit ꝓcutere ẽrã. In die illa ꝓiciet hõ idola Ysa. 31.
argẽti sui et simulacra auri sui. q̃ fecerat sibi vt adoraret talpas t vespertiliones. Et ingredient scissuras petraz: et Lxl. 23.
cauernas saxoz a facie formidis dñi: t a gl̃ia maiestatiz ei9: cũ surrexerit ꝓcutere terrã. Quiescite ꝫ ab hoie cui9 spirit9 i narib9 ẽ: qz excelsus reputat9 est
E Ece enim dñator dñs (ipe. III exercituũ auferet ab hierlm et ab iuda validũ t fortẽ: omne robur ꝑ panis: t oẽ robur aq̃: t fortẽ t vir bellatorẽ: t iudicẽ et ꝓphetã: etariolũ et senẽ ꝓncipẽ sup q̃nq̃ginta: t honorabilẽ vultu: et ꝓsiliariũ: t sapientẽ de architectis: t prudẽtẽ eloquũ mystici. Et dabo pueros ꝓncipes eoz: t effeminati dñabunt eis. Et corruet ꝓplus vir ad virũ: t vnusq̃sq; ad ꝓximuz suum. Tumultuabit puer ꝫ senẽ et ignobil ꝫ nobilẽ. Apprehẽdet enim vir frẽz suũ domesticũ pris sui: t dicet: Uestimẽtuz tibi ẽ: ꝓnceps esto nr: ruina ãt hec sub manu tua. Rndebit q̃ i die illa dicẽs: B
Nõ sũ medic9: t in domo mea nõ ẽ panis neq; vestimentũ. Nolite ꝓstituere me ꝓncipẽ ꝓpli. Ruit enim hierlm et iudas ꝓcidit: qz lingua eoz t adinuẽtiones eoz ꝫ dñm: vt ꝓuocarẽt oculos maiestatiz ei9. Agnitio vult9 eoz rndebit eis: t pctm suũ ãsi sodoma ꝓdicauerũt: nec abscõderũt. Ue aie eoz qm reddita sũt eis mala. Dicite iusto qm bene: qm fructũ adinuentionũ suarũ comeder. Ue impio i malũ. Retributio enim manuũ ei9 fiet ei. Populũ meũ exacto res sui spolianerũt: t mlieres dñate sũt C
eis. Populе me9 q̃ te beatũ dicunt: ipi te decipiũt: t viã gressuũ tuoz dissipãt
Stat ad iudicãdũ dñs: t stat ad iudicandos ꝓplos. Dñs ad iudiciũ veniet: Lxl. 23.
cũ senib9 ꝓpli sui t ꝓncipib9 eius. Uos enim depasti estis vineã meam: t rapina pauꝑis in domo vra. Quare atteritis ꝓplm meũ: t facies pauperũ cõmolitis dicit dñs exercituũ? Et dixit dñs de9. Pro eo ꝙ eleuate sũt filie sion: t ãbulauerũt extẽto collo: t nutib9 oculoꝝ ibãt: t plaudebãt: t ambulabãt: t pedi

bus suis cōposito gradu lcedebāt: de-
caluabit dñs vertice filiaꝝ sion: ⁊ dñs
D crinē eaꝝ nudabit. In die illa auferet
dñs ornamētū calciamētoꝝ ⁊ lunulas
⁊ torques ⁊ monilia ⁊ armillas et mi-
tras ⁊ discriminalia et perichelides et
murenulas ⁊ olfactoriola ⁊ inaures ⁊
anulos: at gēmas i frōte pēdētes ⁊ mu
tatoria ⁊ palliola ⁊ linteamina ⁊ ac⁹
et specula et syndones ⁊ vittas ⁊ theri
stra. Et erit ꝓ suaui odore fetor: ⁊ ꝓ zo
na funicul⁹: et ꝓ crispāti crine caluici-
um: ⁊ ꝓ fascia pectorali cilicium. Pul
cherrimi q̄z viri tui gladio cadēt: ⁊ for
tes tui in ꝓlio. Et merebūt arcꝫ luge-
būt porte ei⁹: et desolata i terra sedebit.
E Et apprehēdēt septē mu- IIII
lieres virū vnū i die illa dicen-
tes: Panē nr̄m comedem⁹: ⁊ ve
stimētis nr̄is operiemur: tm̄modo īuo
cet nomē tuū sup nos: aufer opprobri
um nr̄m. In die illa erit germē dñi in
magnificētia: ⁊ glia fruct⁹ terre subli-
mis: et exultatio his q̄ saluati fuerint
de isrl. Et erit ois q̄ relict⁹ fuerit i siō:
et residu⁹ in hierlm: sanct⁹ vocabit ois
B q̄ script⁹ ē in vita in hierlm. Si ablue
rit dñs sordē filiarū siō: et sāguinē hie
rusalē lauerit de medio eius: in spū iu
dicij ⁊ spū ardoris. Et creauit dñs sup
oēm locū mōtis sion: et vbi inuocat⁹ ē:
Exo.14.c nubē ꝑ diē ⁊ fumū et splendorē ignis
flāmātis in nocte. Sup oēm enī gliaz
protectio: et tabernaculū erit in vmbra-
culū diei ab estu: et in securitatē ⁊ abs
consionē a turbine ⁊ a pluuia. V
B Cantabo dilecto meo cāticū pa
C trueli mei: vineę sue. Vinea fa-
cta ē dilecto meo: i cornu filio
olei. Et sepiuit eaz: ⁊ lapides elegit ex
Hiere.2.d ea: et plātauit vineā electā. Et edifica-
Mat.21.d uit turrim i medio eius: ⁊ torcular ex-
truxit i ea Et expectauit vt faceret vuas
et fecit labruscas. Nūc q̄ habitatores
Hiere.2.d hierlm ⁊ viri iuda: iudicate inē me et
vineā meā ‖ Quid ē qđ debui vltra fa-
B cere vinee mee: ⁊ nō feci ei? An q̄ expe
ctani vt faceret vuas: ⁊ fec labruscas?
Et nūc ostēdā vob q̄d ego faciā vinee
mee. Auferā sepē ei⁹: et erit in direpti
onē. Diruā macerią ei⁹: et erit i cōcul-
cationē: ⁊ ponā eā desertā Nō putabi
tur ⁊ nō fodiet: ⁊ ascēdet sup eā vepres
et spine: et nubib⁹ mādabo ne pluant
sup eā imbrē. Vinea enī dñi exercituū
dom⁹ isrl ē: ⁊ viri iuda germē ei⁹ dele
ctabile. Et expectaui vt faceret iudici-
um: ⁊ ecce iniq̄tas: et iusticiā: ⁊ ecce cla
mor. Ue q̄ ꝓiūgitis domū ad domū: et C
agrū agro copulatz vsq̄ ad terminū lo
ci. Nūq̄d habitabitz vos soli in medio
terre? In auribus meis sūt hec dic̄ dñs ex-
ercituū. Nisi dom⁹ multe deserte fuerit
grādes ⁊ pulchre: et absq̄ habitatore.
Decē enī iugera vineaꝝ fecient lagun-
culā vnā: ⁊ trigita modū semētis faci-
ent modios tres. Ue q̄ ꝓsurgitz mane
ad ebrietatē sectādā et: potādū vsq̄ ad
vesperā vt vino estuetis. Cithara ⁊ ly-
ra et tympanū et tibia et vinū in con-
uiuijs vr̄is: et opus dñi nō respicitis:
nec opa manuū ei⁹ ꝓsideratz. Propte- D
res captiu⁹ duct⁹ ē ꝓpls me⁹: q⁹ nō ha-
buit sciam: et nobiles ei⁹ interierūt fa-
me: et multitudo ei⁹ siti exaruit. Pro- Abac.2.b
pterea dilatauit infern⁹ aiam suam et
aperuit os suū absq̄ vllo termio Et de
scēdet fortes ei⁹: ⁊ ꝓpls ei⁹ et sublimes
gloriosiq̄ ei⁹ ad eū. Et incuruabit hō
⁊ humiliabit vir: et oculi sublimiū de
primēt. Et exaltabit dñs exercituū in
iudicio: ⁊ deus scths sctificabit in iusti-
cia. Et pascēt agni iuxt ordinē suū: et
deserta i vbertatē versa aduene come-
dēt. Ue q̄ trahitz iniq̄tatē i funiculis E
vanitatis: et q̄si vinculū plaustri pctm̄.
Qui dicitz: festinet: ⁊ citoveniat opus
ei⁹: vt videam⁹ ⁊ appropiet et veniat
ꝓsiliū sācti isrl: ⁊ sciem⁹ illud. Ue q̄ di- Pro3.20.c
citis malū bonū: ⁊ bonū malū: ponētes
tenebras lucē: ⁊ lucē tenebras: ponen-
tes amaꝝ i dulce: ⁊ dulce i amaꝝ ‖ Ue Pro3.3.a
q̄ sapiētes estz i oculis vr̄is: ⁊ coram vob- Ro.12.b
metipis prudētes. Ue q̄ potētes estis
ad bibēdū vinū: ⁊ viri fortes ad miscē
dā ebrietatē ‖ Qui iustificatz impiū ꝓ Pro3.17.c
munerib⁹: ⁊ iusticiā iusti auferetz ab eo F
Propter ꝙ sicut devorat stipulā lingua
ignis: ⁊ calor flāme exurit: sic radix eo
rū q̄si fauilla erit: ⁊ germē eoꝝ vt pul-
uis ascēdet. Abiecerūt enī legē dñi ex
ercituū: ⁊ eloquiū sācti isrl blasphema
uerūt ‖ Ideo irat⁹ ē furor dñi i ꝑplm suū: Nu.11.b
⁊ extēdit manū suā sup eū: ⁊ ꝑcussit eū
Et ꝓturbati sūt mōtes: ⁊ facta sūt mor
tua corū q̄si stercus in medio plate- 3.9.c.7.10.
arū. In his oibus nō ē auersus furor
eius: sed adhuc manus eius extenta.

I.11.g Et eleuabit signū in nationib⁹ ꝑcul: et sibilabit ad eū de finib⁹ terre ⁊ ecce
G festin⁹ velociter veniet. Nō ē deficiens neq; labor⁊ās i eo: nō dormitabit neq; dormiet: neq; soluet cingulū renū ei⁹; nec rumpet corrigia calciamēti eius. Sagitte ei⁹ acute; ⁊ oēs arc⁹ ei⁹ extenti. Ungule equor ei⁹ vt silex: ⁊ rote ei⁹ q̄si impet⁹ tēpestat. Rugit⁹ ei⁹ vt leonis: rugiet ve catuli leonū. Et frēdet ⁊ tenebit p̄dam ⁊ amplexabit: ⁊ nō erit q̄ eruat: ⁊ sonabit sup eū in die illa sicut sonit⁹ maris. Aspiciem⁹ i terrā: et ecce tenebr⁊ tribulatiōis: ⁊ lux obtene
A brata est i caligine eius. VI
Anno q̄ mortu⁹ est rex ozias:
3.Re.22.c vidi dñm sedentē sup soliū ex-
2.Pa.18.b celsū ⁊ eleuatū: ⁊ ea q̄ sub ipo erant re plebāt tēplū. Seraphin stabant sup il lud: sex ale vni; et sex ale alteri. Duab⁹ velabāt facie ei⁹: et duab⁹ velabāt pedes ei⁹: ⁊ duab⁹ volabāt. Et clamabāt
Apo.4.c alter ad alterū: et dicebāt. Sāct⁹ sāct⁹
B sanct⁹ dñs de⁹ exercituū: plena est omis terra gl̄ia ei⁹. Et cōmota sunt supliminaria cardinū a voce clamāt̄: ⁊ dom⁹ repleta ē fumo. Et dixi: Ue mihi q⁊ tacui: q⁊ vir pollut⁹ labiis ego sū: ⁊ i medio ꝑpli polluta labia habētis ego habito: ⁊ regē dñm exercituū vidi oculis meis. Et volauit ad me vn⁹ō seraphin et i manu ei⁹ calcul⁹ quē forcipe tulerat de altari: ⁊ tetigit os meū et dixit:
C Ecce tetigi hec labia tua ⁊ auferet iniq̄tas tua: ⁊ peccatū tuū mūdabit. Et audiui vocē dñi dicētis: Quē mittā: ⁊ q̄s ibit nobis? Et dixi: Ecce ego: mitte me. Et dixit: Uade et dices ꝑplo huic.
Mat.13.b Audite audiētes ⁊ nolite intelligere: ⁊
Mar.4.d videte visionē ⁊ nolite cognoscere. Ex
Luc.8.b ceca cor ꝑpli hui⁹ ⁊ aures ei⁹ aggraua:
Act.28.f ⁊ oculos ei⁹ claude: ne forte videat oculis suis et auribus suis audiat: et corde
Ro.11.b suo intelligat ⁊ conuertat: ⁊ sanē eū. Et
D dixi: Usq; q̄ dñe? Et dixit: Donec desolent ciuitates absq; habitatore: ⁊ domus sine hoie. Et terra relinquet deserta: ⁊ lōge faciet dñs hoies. Et multiplicabit q̄ derelicta fuerat i medio terre ⁊ adhuc i ea decimatio. Et conuertet et erit i ostēsiōez sicut terebinth⁹: et sicut
Luc.1.g quercꝰ q̄ expandit ramos suos. Semē sanctū erit id q̄ stet erit in ea.
4.Re.16.g Et factū ē: in dieb⁹ achaz VII
filij Ioathan filij ozie regis iuda ascendit rasin rex syrie: ⁊ phacee fil⁹ romelie rex isr̄l in hierl̄m ad p̄liandū ꝫ eaz: et nō potuerūt debellare eā. Et nūciauerunt domui dauid dicētes: Requieuit syria sup effraim ⁊ cōmotū ē cor ei⁹ et cor ꝑpli ei⁹ sicut mouēt ligna siluar⁊ a facie vēti. Et dixit dñs ad esaiā: Egrede in occursū achaz tu et q̄ derelict⁹ est ia sub fili⁹ tu⁹: ad extremū aq̄duct⁹ piscine superioris in via agri fullonis: ⁊ dices ad eū: Uide vt silcas. Noli timere: ⁊ cor tuuz ne formidet a duab⁹ caudis ticionū fumigātiū istoz i ira furoris rasin regis syrie ⁊ filij romelie: eo q̄ cōsilium inierit ꝑa te syria in malū: et effraim ⁊ fili⁹ romelie dicētes: Ascēdamus ad iudā ⁊ suscitem⁹ eū: et auellamus ad nos; ⁊ ponam⁹ regē i medio ei⁹ filiū tabeel. Hec dicit dñs de⁹. Nō stabit ⁊ nō erit istud: sz caput syrie damascus: ⁊ caput damasci rasin. Et adhuc sexaginta ⁊ q̄nq; āni: ⁊ desinet effraim eē ꝑpls: ⁊ caput effraim samaria et caput samarie fili⁹ romelie. Si non crediderit̄: nō ꝑmanebit̄. Et adiecit dñs loqui ad achaz dicens: Pete tibi
B signū a dño deo tuo i ꝓfundū inferni; siue i excelsū supza. Et dixit achaz: Nō petā: ⁊ nō tēptabo dñm. Et dixit: Audite q̄ dom⁹ dauid. Nūq̄d parū vobis est molestos esse hoib⁹ q⁊ molesti estis
C et deo meo? Propter q̄ dabit dñs ipse vobis signū. Ecce virgo cōcipiet ⁊ pariet filiū: ⁊ vocabit nomē ei⁹ emanuel
Mat.1
Luc.1
Butyrū ⁊ mel comedet: vt sciat reprobare malū et eligere bonū. Quia añq; sciat puer reprobare malū ⁊ eligere bonū: derelinquet terra ad quā tu detestaris a facie duor⁊ regū suor⁊. Adducet dñs sup te ⁊ sup ꝑplm tuū ⁊ sup domū ꝓris tui: dies q̄ nō venerūt a diebus separatiōis effraim a iuda cū rege assyrioz⁊. Et erit i d⁹ ie illa sibilabit dñs muscē q̄ est in extremo fluminū egypti: et api q̄ ē i terra assur: ⁊ veniēt ⁊ requiescēt oēs in torrētib⁹ vallis et in caruernis petrarū ⁊ in oib⁹ frutectis ⁊ in vniversis fo⁊amib⁹. In die illa: radet dñs in
2.Pa.
D nouacula ꝓducta i his q̄ trās flumē scilicet in rege assyrioz⁊ caput: ⁊ pilos pedū: ⁊ barbā vniversā. Et erit in die illa: nutriet homo vaccā bouē: ⁊ duas oues: et ꝓ vbertate lactis comedet butyrū. Bꝰ

tyrũ ẽſt et mel mãducabit oĩs homo
qui relict⁹ fuerit i medio terre. Et erit
in die illa: oĩs locus vbi fuerint mille
vites: mille argẽteis: et in ſpinas ⁊ in
vepres erunt. Cũ ſagittis ⁊ arcu ingre
dient illuc. Uepres eſt et ſpine erũt in
vniuerſa terra. Et oẽs mõtes q̃ in ſar-
culo ſarient: nõ veniet illuc terror ſpi
narũ et vepriũ et erit in paſcuã bouis
et i cõculcationẽ pecoris. VIII
A ET dixit dñs ad me: Sume tibi
libꝛũ grandẽ: et ſcribe i eo ſtilo
hois velociter ſpolia detrahe:
cito p̃dare. Et adhibui mihi teſtes fi-
deles: uriã ſacerdotẽ et zachariã filiu⁹
barachie. Et acceſſit ad ꝓphetiſſã ⁊ cõ
cepit ⁊ pepit filiũ. Et dixit dñs ad me:
Uoca nomẽ ei⁹ accelera: ſpolia detra-
he: feſtina: p̃dari q⁹ affigẽs ſciat puer vo
care pꝛez ſuũ ⁊ mꝛez ſuã: auferet fortitu
B do damaſci: ⁊ ſpolia ſamarie coꝛã re
ge aſſyrioꝛũ. Et adiecit dñs loq̃ ad me
adhuc dicẽs: Pro eo q⁹ abiecit popul⁹
iſte aq̃s ſyloe q̃ vadũt cũ ſilẽtio ⁊ aſſũ
pſit magis raſin ⁊ filiũ romelie: ꝓpter
h̃ ecce dñs adducet ſup eos aq̃s fluminis
fortes ⁊ mꝛas: regẽ aſſyrioꝝ ⁊ oẽz gl̃iaz
ei⁹. Et aſcendet ſup oẽs riuos ei⁹ ⁊ fluet
ſup vniũſas ripas ei⁹ et ibit p̃ iudã
inundãs: ⁊ trãſiẽs vſq; ad colluꝛ veniet.
Et erit extẽſio alarũ ei⁹ implẽs latitu-
dinẽ tre tue o emanuel. Cõgregamini
ꝓpli ⁊ vincemini et audite vniũſe pcul
tre. Cõfortamini ⁊ vincemini: accingi-
te vos ⁊ vicemini: inite cõſiliũ ⁊ diſſi-
C pabit loq̃mini verbũ et nõ fiet: q⁹ no-
biſcũ deus. Hec eſt ait dñs ad me. Si-
cut i manu fortis eruditꝛ me: ne irẽ in
via pꝛli huiꝰ dicẽs: Nõ dicatis: cõiura
tio. Omia eſt q̃ loq̃tur ꝓphꝫ iſte: cõiura-
tio eſt. Et timoꝛe ei⁹ nec timeat⁹: neq;
paueatis. Dñm exercituũ ipm ſãctifi-
cate: ipe pauoꝛ veſter: ⁊ ipe terroꝛ vꝛ: ⁊
erit vobis in ſãctificationẽ: in lapidẽ
aũt offenſionis ⁊ petrã ſcandali duo-
bus domib⁹ iſrl: et in laqueũ ⁊ in rui-
nã habitãtib⁹ hierlm. Et offendẽt ex
eis plurimi: ⁊ cadent ⁊ cõterenꝫ: ⁊ irre
tient ⁊ capiẽt. Liga teſtimoniũ ſigna
D lege in diſcipulis meis: expectabo do-
Deu.32.c minũ q̃ abſcõdit faciẽ ſuã a domo ia-
cob: ⁊ ꝑſtolaboꝛ eum. Ecce ego ⁊ pueri
mei q̃s dedit mihi dñs in ſignũ ⁊ poꝛ-
tẽtũ iſrl: a dño exercituũ q̃ habitat in
monte ſion. Et cũ dixerint ad vos: q̃ri
te a phitonib⁹ ⁊ a diuinis q̃ ſtridẽt in
incãtationib⁹ ſuis: nũq̃d nõ popul⁹ a
deo ſuo requiret viſionem ꝓ viuis ac
mortuis? Ad legẽ magis ⁊ ad teſtimo-
niũ. Q̃ ſi nõ dixerint iuxta verbũ hoc:
nõ erit eis matutina lux. Et trãſibit q̃
eã ⁊ coꝛruet et eſuriet: ⁊ cũ eſurierit ira
ſcetur et maledicet regi ſuo et deo ſuo.
Et ſuſpiciet ſurſũ et ad terrã intuebit
⁊ ecce tribulatio ⁊ tenebꝛe ⁊ diſſolutio
⁊ anguſtia ⁊ caligo ꝓſequẽs: ⁊ nõ pote
rit auolare de anguſtia ſua. IX
B Primo tpe alleuiata eſt terra za- B Mat. 4.c
p bulon et terra neptalim et no-
uiſſimo aggrauata ẽ via maꝛ
trãs iordanẽ galilee gentiũ. Popul⁹ q̃
ambulabat in tenebꝛis vidit lucẽ ma-
gnã: habitãtib⁹ in regione vmbꝛe moꝛ
tis: lux oꝛta eſt eis. Multiplicaſti gen-
tẽ: nõ magnificaſti letitiã. Letabunt
coꝛã te ſicut q̃ letant in meſſe: ſicut exul
tãt victoꝛes capta p̃da q̃n diuidũt ſpo
lia. Jugũ eius oneris ei⁹: ⁊ virgã hume
ri ei⁹: ⁊ ſceptrũ exactoꝛis ei⁹ ſuper aſti: ſi
cut in die madian. Quia oĩs violẽta p
datio cum tumultu ⁊ veſtimẽtũ mixtũ
ſãguine erit in cõbuſtionẽ: ⁊ cibus ig-
nis. Paruul⁹ eſt nat⁹ ẽ nobis: ⁊ filiꝰ B
dat⁹ eſt nobis. Et fact⁹ ẽ p̃ncipat⁹ ſup
humerũ ei⁹: ⁊ vocabit nomẽ ei⁹ admi
rabilis: ꝯſiliari⁹: deus fortis: pater futu
ri ſeculi: p̃nceps pacis. Multiplicabit
ei⁹ impiũ ⁊ pacis ei⁹ non erit finis. Sup ſoli
um dauid ⁊ ſup regnũ ei⁹ ſedebit: vt cõ
firmet illud ⁊ coꝛroboꝛet in iudicio et
iuſticia amodo et vſq; in ſempiternũ. Is.59.a
Zel⁹ dñi exercituũ faciet h̃. Uerbũ mi-
ſit dñs in iacob: ⁊ cecidit i iſrl. Et ſciet
oĩs ꝓpls effraim ⁊ habitãtes ſamariaz
in ſuꝑbia ⁊ magnitudine coꝛdis. dicẽ
tes: Lateres ceciderũt: ſz quadris lapi
dibus edificabim⁹: ſycomoꝛos ſuccide
runt: ſed cedros imutabim⁹. Et eleua- C
bit dñs hoſtes raſin ſup eum: ⁊ inimi-
cos ei⁹ in ttmultũ verter: ſyriã ab oꝛiẽ-
te: ⁊ philiſtĩm ab occidẽte: et deuoꝛa-
bunt iſrl toto oꝛe. In oĩbus h̃is nõ eſt Is.5.f.
auerſus furoꝛ ei⁹: ſed adhuc manꝰ eius
extẽta. Et ꝓpls nõ eſt reuerſus ad pcu-
tientẽ ſe: ⁊ dñm exercituũ nõ inq̃ſierũt
Et diſpdet dñs ab iſrl caput et caudã
incuruãtẽ et deprauãtẽ oĩe vua. Lon-
geu⁹ ⁊ honoꝛabil⁹ ipe eſt caput: ⁊ ꝓpha

vocēs mēdaciū ipe cauda Et erūt q̄ beatificāt pplm istū seducētes: t q̄ beatificāt hcipitati. Propt̄ hoc sup adolescētulis eius nō letabit dns: et pupillos eius et
D viduas nō miserebit Quia ois hypocrita ē t nequā: t vniūsū os locutū ē stulticiā. In oib⁹ his nō ē aūsus furor eius: sz adhuc manus eius extenta. Succēsa est ēm q̄si ignis impietas: vepres t spinas vorabit. Et succēdet i dēsitate salt⁹: t puoluet in supbia fumi. In ira dñi exercituū turbata ē tra: t erit pplus q̄si esca ignis Uir fratri suo nō pcet: t declinabit ad dexteraz t esuriet: et comedet ad sinistrā et nō saturabit. Unusq̄sq̄ carnē brachij sui vorabit: manasses effraim: t effraim manassen: t sil ipi z iudā. In oib⁹ his nō ē aūsus furor eius
Is.5.f.et.10.a sz adhuc manus eius extēta. X
A Ve q̄ pdūnt leges iniq̄as t scribētes iiusticiā scripserūt vt opprimerēt i iudicio paupes t vim facerent cause humiliū pli mei: vt eēnt vidue pda eor t pupillos diriperēt. Quid facietis i die visitatiōis t calamitat̄ de lōge veniēt̄? Ad cui⁹ pfugiet̄ auxiliū t vbi derelinq̄t̄ glām vraz: ne incuruemini sub vinculo: t cū iterfect̄ cadis. Sup oib⁹ his nō ē aūsus furor eius
Is.5.f.et.9.d B sz adhuc manus eius extēta. Ue assur. Uirga furoris mei t baculus ipe est. In manu eius indignatio mea. Ad gētē fallacē mittā ēm: et z pplm furoris mei mādabo illi vt auferat spolia t diripiat pdam: t ponat illū i pculcationē q̄si lutū plateaz. Ipe aūt nō sic arbitrabit: t cor eius nō ita estimabit: sz ad pterendū erit cor eius t ad iternitiōes gentiuz nō paucaz. Dicet ēm: Nūq̄d nō pncipes mei sil reges sūt? Nūq̄d nō vt carchamis: sic calanno: et vt arphat: sic emath? Nūq̄d nō vt damasc⁹: sic samaria? Quō inuenit manus mea regna idoli sic t simulachra eor de hierlm t de samaria? Nunq̄d nō sicut feci samarie t idolis eius: sic faciā hierlm t simulacris eius? Et erit cū impleuerit dns cūcta opa sua i mōte sion t i hierlm: visitabo sup fructū magnifici cordis regis assur: et sup gl̄iam altitudinis oculor eius. Dixit ēm. In fortitudine manus mee feci t in sapiētia mea intellexi. Et abstuli terminos pplor: et pncipes eor deprędat⁹ sū: t detraxi q̄si potēs i sublimi residē-

tes. Et inuenit q̄si nidū manus mea fortitudinem pplor: t sicut colligūt ous q̄ derelicta sūt: sic vniūsa terrā ego congregaui: t nō fuit q̄ moueret pennā t aperiret os t gānīret. Nūq̄d gloriabit̄ securis cōtra eū q̄ secat i ea aut exaltabit̄ serra cōtra eū a q̄ trahit̄. Quō si eleuet̄ virga cōtra eleuātē se: t exaltet̄ baculus q̄ vtiq̄ lignū ē. Propter hoc mittet dñator dns exercituū i pinguibus eius tenuitatē: et subtus gl̄iaz eius succēsa ardebit q̄si cōbustio ignis: t erit lumen isrl i igne: et sāct⁹ eius i flāma: t succēdet t deuorabitur spina eius t vepres i die vna: et gl̄ia salt⁹ eius: t carmeli eius ab aia vsq̄ ad carnē cōsumet̄. Et erit terror pfug⁹ t reliquie ligni salt⁹ eius p paucitate numerabilit̄: t puer scribet eos. Et erit i die illa: nō adiciet residuū isrl: t hi q̄ fugerint de domo iacob niti sup eo q̄ percutit eos: sz nitet̄ usq̄ dñm sāctū isrl. In veritate reliq̄e conuertet̄: reliquie inquā iacob ad deū fortē. Si enī fuerit pplus Ro.9.d
tus isrl q̄si arena mar̄: reliq̄e conuertet̄ ex eo. Cōsūmatio abbreuiata fundabit iusticiā. Cōsūmationē enī t abbreuiationē dns de⁹ exercituū faciet i medio
Is.28.d omis terre. Propter hoc hec dicit dns de⁹ exercituū. Noli timere pplus me⁹ habitator sion ab assur. In virga enī percutiet te: t baculū suū leuabit sup te in via egypti. Adhuc enī paululū modicū: et cōsūmabit indignatio mea t furor me⁹ sup scel⁹ eor. Et suscitabit sup eū Iudic.7.a
dns exercituū flagellū iuxta plagā madian: petra oreb: et virgā suā sup mare: t leuabit eā i via egypti. Et erit in die illa auferet̄ onus eius ō humero tuo: t iugū eius de collo tuo: et cōputrescet iugū a facie olei. Uenit i aioth: trānsibit in magron: apud magmas cōmēdabit vasa sua. Transierūt cursim: gabaa sedes nr̄a. Obstupuit rama: gabaa saulis fugit. Uoci voce tua filia gallim: attēde laisa pauperula anathot Migrauit memena habitores gabim cōfortami Ad huc dies ē: vt in nobe stetur. Agitabit manuum suā sup mōtē filie sion t collē hierlm. Ecce dñator dns exercituū confringet lagūculā in terrore: t excelsi staura succidēt̄: t sublimes humiliabunt̄. Et subuertent̄ condensa saltus eius ferro: et libanus cum excelsis cadet. XI. B

Egredietur virga de

rulice ieſſe ꝛ ſl̃os de radice eiꝰ aſcen-
dere: reqeſcet ſup eū ſpūs dñi: ſpūs
ſapientie et intellectꝰ: ſpūs cōſilij et for
titudinis: ſpūs ſciētie et pietatiꝭ: et re-
plebit eū ſpūs timoris dñi. Nō ꝙm vi-
ſionē oculoꝝ iudicabit: neq; ꝙm audi
tū auriū arguet. Sꝫ iudicabit in iuſti
cia pauperes: et arguet in eqtate ꝓ mā-
ſuetis tre. Et pcutiet trā vbga oris ſui
et ſpū labioꝝ ſuoꝝ interficiet impiū. Et
erit iuſticia cingulū lūboꝝ eiꝰ: et fides
cinctoriū renū eiꝰ. Habitabit lupꝰ cū
agno: et pardꝰ cū hedo accubabit. Vi
tulus et leo et ouis ſimul morabūt: et
puer puluꝰ minabit eos. Vitulꝰ et vr
ſus paſcēt: ſimul requeſcēt catuli eoꝝ:
et leo q̃ſi bos comedet paleas. Et dele-
ctabit infans ad vbere ſup foramina
aſpidis: et i cauerna reguli q̃ ablactaꝰ
fuerit: manū ſuā mittet. Non noce-
būt et nō occidēt i vniuerſo mōte ſan-
cto meo: qꝛ repleta ē trā ſcia dñi: ſicut
aq̃ maꝛ opientis. In die illa: radix ieſ
ſe q̃ ſtat i ſignū pploꝝ: ipm gētes dep-
cabūt: et erit ſepulchꝝ eiꝰ gloioſū. Et
erit i die illa: adq̃ciet dñs ſcōo manū
ſuā ad poſſidēdū reſiduū ppli ſui: qđ re
linq̃t ab aſſyrijs ꝛ ab egypto et a phe-
tros et ab ethiopia et ab elā et a ſen-
naar et ab emath et ab iſulis maris.
Et leuabit ſignū i natiōes: et ꝯgrega
bit pfugos iſrl̃. Et diſpſos iuda colli
get a q̃tuoꝛ plagꝭ trē ꝛ auferet zelus
Effraim ꝛ hoſtes iuda pibūt. Effraim
nō emulabit iudā: ꝛ iudas nō pugna
bit ꝫ effraim. Et volabūt in humeros
philiſtijm p mare ſimul pdabūt filios
orientꝭ. Idumea ꝛ moab ꝓceptū ma-
nꝰ eoꝝ: ꝛ filij āmon obedientes erunt.
Et deſolabit dñs linguā maꝛ egypti:
ꝛ leuabit manū ſuā ſup flumē i fortī-
tudine ſpūs ſui: ꝛ pcutiet eū i ſeptē ri-
guis: ita vt trāſeāt p eū calciati. Et erit
via reſiduo ppło meo q̃ relinq̃t ab aſ-
ſyrijs: ſicut fuit iſraeli i die illa q̃ aſcē
dit de trā egypti. XII

Et di (dit de trā egypti. XII
ces i die illa. Cōfitebor tibi dñe
deus iratꝰ es mihi: cōuerſus ē fu
ror tuus: ꝛ ꝯſolatꝰ es me. Ecce deꝰ ſalua
tor meꝰ: fiducialiter agā ꝛ nō timebo.
Quia fortitudo mea ꝛ laus mea dñs:
ꝛ factꝰ ē mihi i ſalutē. Hauriet aq̃s i
gaudio de fōtibꝰ ſaluatoris: ꝛ dicetis
i illa die. Cōfitemini dño: ꝛ iuocate no
mē eiꝰ. Notas facite i ppłis adiuentio- 1. Pa. 16. b
nes eiꝰ: memētote: qđ excelſū ē nomē B
eiꝰ. Cāte dño qđ magnifice fecit: an
nūciate hāc i vniūſa terra. Exulta ꝛ lau
da habitatio ſiō: qꝛ magnꝰ i medio tui

Onus babylōis (ſācti ꝰ iſrl̃. XIII B
qđ vidit eſaias filiꝰ amos. Su
per mōtē caliginoſū leuate ſignū
exaltate vocē: leuate manū: ꝛ igrediāt
portas duces. Ego mādaui ſāctificatis
meis: ꝛ vocaui fortes meos i ira mea:
exultātes i gloria mea. Vox multitudinis
i mōtibꝰ q̃ſi ppłoꝝ frequētiū: vox ſoni
tuū regū gētiū ꝯgregataꝝ. Dñs exerci-
tuū pcepit militie belli: venientibꝰ de ter
ra procul. E ſūmitate celi dñs et vaſa fu
roris eiꝰ vt diſpdat oēm trā. Ululate
qꝛ prope ē dies dñi: qꝛ vaſtitas a deo ve-
niet. Propt hoc oēs manꝰ diſſoluent: et B
oē coꝛ hois tabeſcet ꝛ cōterent. Doꝛſio
nes ꝛ doloꝛes tenebūt: q̃ſi pturiēs do-
lebūt. Unuſquiſq; ad primū ſuū ſtu- Naum. 2. c
pebit: facies cōbuſte vultus eoꝝ. Ecce
dies dñi veniet crudelis ꝛ indignatio-
nis plenꝰ ꝛ ire furoriſq; adponēdā ter
rā i ſolitudinē: ꝛ pctōres eiꝰ ꝯterēdos
de ea: qđ ſtelle celi ꝛ ſplēdoꝛ earū non
expādēt lumē ſuū. Obtenebratꝰ ē ſol Ezech. 32. b
in ortu ſuo: ꝛ luna nō ſplēdebit i lumi
ne ſuo. Et viſitabo ſup oꝛbis mala: et
ꝫ impios iniq̃tatē eoꝝ. Et requeſcere fa- C
ciē ſuperbiā infideliū: ꝛ arrogātiā fortiū
humiliabo. Precioſioꝛ erit vir auro: ꝛ
homo mūdo obrizo. Super ꝯ celū turbabo
ꝛ mouebit trā de loco ſuo: propter indi-
gnationē dñi exercituū: ꝛ propter diem
ire furoris eiꝰ. Et erit q̃ſi damula fu-
giens ꝛ q̃ſi ouis: ꝛ nō erit q̃ cōgreget.
Unuſq̃ſq; ppłm ſuū ꝙuertet: ꝛ ſinguli
ad trā ſuā fugiēt. Omis q̃ inuētꝰ fuerit
occidet: ꝛ omis q̃ ſuperuenerit cadet i gla
dio. Infantes eoꝝ allident in oculis
eoꝝ: diripient domꝰ eoꝝ: et vxoꝛes eo- D
rū violabunt. Ecce ego ſuſcitabo ſup
eos medos: q̃ argēti nō q̃rāt nec auri
velint: ſed ſagittis paruulos interfici
ent: ꝛ lactātibꝰ vteris nō miſerebunt
ꝛ ſup filios nō parcat oculus eoꝝ. Et
erit babylō illa ciuitas gloſa i regnis
inclyta in ſuperbia chaldeoꝝ: ſicut ſubū- Eſech. 19. e
tiit dñs ſodomā ꝛ gomoꝛrā. Nō habita
bit vſq; in finē ꝛ nō fūdabit vſq; ad
generationē ꝛ generationē. Nec ponet
ibi tētoꝛia arabs nec paſtoꝛes requi

escēt ibi dextle: ⁊ replebūt dom⁹ eoꝝ draconib⁹. Et habitabūt ibi strutiones ⁊ pilosi saltabūt ibi: ⁊ rūdebūt ibi vlule i edib⁹ ei⁹: ⁊ syrene i delubris voluptatis eius. Prope ē vt veniat (tarꝺ. XIIII ps eius ⁊ dies ei⁹ nō elōgabūt. Miserebit ei dns iacob ⁊ eliget adhuc de isrl: ⁊ requiescere eos faciet super humū suā. Adiūget aduena ad eos ⁊ adherebit domui iacob. Et tenebunt eos pplī: ⁊ adducēt eos in locū suū. Et possidebit eos dom⁹ isrl sup trā dñi in suos ⁊ ancillas: ⁊ erūt capientes eos q̄ se ceperāt: ⁊ subiūcient exactores suos. Et erit i die illa cū requiē dederit tibi de⁹ a labore tuo: ⁊ a cōcussione tua ⁊ a seruitute dura q̄ ant seruisti: sumes parabolā istā sup regem babylonis ⁊ dices: Quō cessauit exactor: quieuit tributū? Cōtriuit dns baculū impiorū: virgā dñantiū: cedētē pplos i indignatiōe plaga insanabili: subiūciētē i furore gētes pse quētē crudeliter. Cōquieuit et siluit omis tra: gauisa ē ⁊ exultauit: abietes q̄z letate sūt sup te: ⁊ cedri libani. Ex q̄ dormisti nō ascēdit q̄ succidat nos. Infern⁹ subter te cōturbat⁹ ē i occursū aduēt⁹ tui: suscitauit tibi gigantes. Oēs principes terre surrexerūt de solijs suis: oēs principes nationū. Uniuersi rūdebūt et dicēt tibi: Et tu vulnerat⁹ es sicut ⁊ nos: nr̄i sikis effect⁹ es. Detracta est ad inferos superbia tua: cōcidit cadauer tuū. Subter te sternet tinea: ⁊ operimentū tuū erūt vermes. Quō cecidisti de lucifer q̄ mane oriebaris Corruisti in terrā q̄ vulnerabas gētes: q̄ dicebas i corde tuo. In celū cōscendā: super astra dei exaltabo soliū meū: sedebo i mōte testamēti: i lateribus aq̄lonis: ascendā sup altitudinē nubiū: sikis ero altissimo. Uerūtn ad infernū detraheris in profundū laci. Qui te viderint: ad te inclinabūt: respicient. Nūq̄d iste ē vir q̄ conturbauit trā: q̄ cōcussit regna q̄ posuit orbē desertū: ⁊ vrbes ei⁹ destruxit: vinctis ei⁹ nō aperuit carceremꝰ Oēs reges gētiū vniuersi dormierūt i gria vir i domo sua: tu aūt proiect⁹ es de sepulchro tuo q̄si stirps inutilis polluti⁹ ⁊ obuolut⁹: cū his q̄ interfecti sunt gladio: et descēderūt ad fūdamēta laci. Quasi cadauer putridū nō habebis cōsortū: neq̄ cū eis i sepultura. Tu eī terrā tuā disperdidisti: tu populū tuū occidisti. Nō vocabit i eternū semē pessimorū. Preparate filios ei⁹ occisionis iniq̄tate patrū eoꝝ. Nō cōsurgēt nec hereditabūt trā: nec implebūt faciē orbis ciuitatū. Et cōsurgā sup eos dicit dns exercituū: ⁊ q̄dā babylonis nomē: ⁊ reliq̄as ⁊ germē et pgenie dicit dns. Et ponā eā in possessionē ericij: ⁊ in paludes aq̄rū: ⁊ scopabo eā in scopa terēs dicit dns exercituū. Juravit dns exercituū. dicēs: Si nō vt putaui ita erit: ⁊ quō mente tractaui sic eueniet: vt cōterā assyriū in terra mea ⁊ in mōtib⁹ meis cōculcē eū: ⁊ auferet ab eis iugū: ei⁹ ⁊ on⁹ illi⁹ ab humero eoꝝ tollet. Hoc cōsiliū q̄d cogitaui sup oēm terrā: ⁊ hec ē man⁹ extenta sup vniuersas gētes. Dns exercituū decreuit: ⁊ q̄s poterit infirmare? Et manus ei⁹ extenta: ⁊ q̄s auertet eā? In anno q̄ mortu⁹ ē rex achaz: factū ē on⁹ istud. Ne leteris philistea oīs tu: q̄m cōminuta est virga percussoris tui. De radice ei⁹ colubri egredietur regulus: ⁊ semē eius absorbēs volucrem. Et pascent primogeniti pauperū: ⁊ pauperes fiducialiter requiescent: ⁊ interire faciā i fame radicē tuā: ⁊ reliq̄as tuas interficiā. Ulula porta: clama ciuitas: pstrata ē philistea oīs. Ab aq̄lone ei fum⁹ veniet ⁊ nō est qui effugiet agmē ei⁹. Et q̄d rūdebit nūcijs gētis? Quia dns fundauit sion: ⁊ in ipso sperabūt pauperes populi ei⁹. XV Onus moab. Quia nocte vastata ē ar: moab cōticuit: q⁹ nocte vastat⁹ ē murus: moab cōticuit. Ascēdit dom⁹ ⁊ dibon ad excelsa i plāctū: sup nabo ⁊ super medaba moab vlulabit. In cūctis capitibus ei⁹ calnitiū: ⁊ oīs barba radet. Et In triuijs ei⁹ accincti sūt sacco: sup tecta ei⁹ i plateis ei⁹ oīs vlulat⁹ descendet in fletū. Clamauit esebon: ⁊ eleale: vsq̄ iasa audita ē vox eoꝝ. Sup ipsū pediti moab vlulabūt: aīa ei⁹ vlulabit sibi. Cor meū ad moab clamabit vecteis ei⁹ vsq̄ ad segor vitulā cōfrangētē: q⁹ ascēsum ei luith flens ascender: ⁊ i via oronaim clamorē cōtritionis leuabunt. Aque enim nemrim deserte erūt: q⁹ aruit herba: defecit germē: viror oīs interijt Secūm magnitudinē opis ⁊ visitatio eoꝝ. Hq̄ torrētē salicū ducēt eos: q̄m

cruciabit clamor kminū moab. Usq; ad gallim vlulat⁹ ei⁹: t vsq; ad puteū hetim clamor ei⁹: qr aq; vybon replete sunt sanguine. Ponā essi sup vybon additamenta his q; fugerint de moab leonē: t reliquūs kre. XVI

Mitte agnū dñe dñatorē terre: de petra deserti ad montē filie sion. Et erit sicut auis fugiēs: t pulli de nido auolātes: sic erūt filie moab i trāscensu arnon. Ini cōsiliū: coge cōciliū: pone q̄si noctē vmbrā tuā i meridie. Abscōde fugientes: t vagos ne p̄das, habitabunt apud te pfugi mei. Moab esto latibulū eor a facie vastatoris. Finit⁹ ē ei pulvis: cōsūmat⁹ est miser: q; defecit q; cōculcabat krā. Et p parabit i misericordia solium: t sedebit sup eū in veritate i tabnaculo dō: iudicās t q̄rēs iudiciū: t velociter reddēs qd iustū est. Audiuim⁹ supbiā moab: supbus ē valde. Supbia ei⁹ t arrogātia ei⁹ t indignatio ei⁹: plusq; fortitudo ei⁹. Idcirco vlulabit moab: ad moab vniūsis vlulabit. Vis q; letanī sup muros cocti later? loquimini plagas suas: qm suburbana esebon deserta sunt Et vineā sabama: dñi gētiū exciderūt flagella ei⁹ vsq; ad iazer puenerūt: errauerūt i deserto: ppagines ei⁹ relicte sunt: trālierūt mare. Sup p plorabo i fletu iazer: t vineā sabama. Inebriabo te lachryma mea esebō t eleale: qm sup vindemiā tuā t sup messe tuā vox calcantiū irruit. Et auferet letitia et exultatio ō carmelo: t i vineis nō exultabit neq; iubilabit. Vinū i torculari nō calcabit q; calcare p̄sueuerat: voces calcātiū abstuli. Sup p venter me⁹ ad moab quasi cithara sonabit: t viscera mea ad murū cocti lateris. Et erit cū apparuerit qd laborauit moab sup excelsis suis: ingrediet ad sancta sua vt obsecret: t nō valebit. Hoc verbū qd locut⁹ ē dñs ad moab ex tūc: t nūc locut⁹ ē dicēs. In trib⁹ annis q̄si anni mercēnarij auferet gl̄ia moab sup oi multo multo: t relinquet in eo sicut racem⁹ paru⁹ t modic⁹: neq; multus.

Onus damasci. Ecce da masc⁹ desinet ee ciuitas: t erit sicut aceru⁹ lapidū i ruina. Derelicte ciuitates aroer gregib⁹ erūt: et requiescent ibi: t nō erit q; exterreat. Et cessabit adiutoriū ab effraim: t regnū a damasco: t reliquie syrie sicut gl̄ia filiorū isrl erūt: dicit dñs exercituū. Et erit: i die illa attenuabit gl̄ia iacob: t pinguedo carnis ei⁹ emarcescet: t erit sicut ꝓgregās in messe qō restiterit et brachiū ei⁹ spicas leget. Et erit sicut q; rens spicas in valle raphaim: et relinquet i eo sicut racem⁹ t sicut excussio olee: duarū vel triū olivarū in sūmitate rami: siue q̄tuor aut q̄nq;. In cacuminib⁹ ei⁹ fruct⁹ ei⁹: dicit dñs de⁹ israel. In die illa inclinabit hō ad factorē suū: t oculi ei⁹ ad sāctū isrl respicient t nō inclinabit ad altaria q; fecerunt man⁹ ei⁹: t q; opati sūt digiti ei⁹: nō respicient lucos t delubra. In die illa: erūt ciuitates fortitudis ei⁹ derelicte sicut aratra t segetes q; derelicte sūt a facie filior isrl. Et eris deserta qr oblita es dei saluatoris tui t fortis adiutoris tui nō es recordata. Propterea plātab plātationē fidelē: t germē alienū semiabis. In die plātatiōis tue labrus ca: t mane semē tuū florebit. Ablata ē messis i die hereditatis: t dolebit grauiter. Ue multitudis ppl⁹ multor vt multitudo maris sonāt?: t tumult⁹ turbar sic sonit⁹ aq̄rū multarū. Sonabūt ppli sic sonit⁹ aq̄rū fundātiū: t increpabit eū t fugiet pcul. Et rapiet sic pulvis montiū a facienti: t sic turbo coram tē pestate. In tpi vespe: t ecce turbatio: i matutino: t nō subsistet. Hec ē ps eor qui vastauerūt nos: t sors diripientiū

Et terre cymbalo (nos. XVIII alarū q; ē trās flumē ethiopie: q; mittit i mare legatos: t i vasis papyri sup aq̄s. Ite angeli veloces ad gētē cōuulsā t dilaceratā: ad pplm terribilē post quē nō ē ali⁹ ad gētē expectātē t cōculcatā cui⁹ diripuerūt flumia trā ei⁹. Ad mōtē nois dñi exercituū mōtē sion. Oēs habitatores orbis q; moramini i terra: cū eleuatū fuerit signū i mōtib⁹ videbitis t clāgorē tube audiet?: qr hec dicit dñs ad me: Ego q; escā t ꝓsiderabo i loco meo: sicut meridiana lux clara ē: t sicut nubes roris i die messis. Ante messē esto rot⁹ effloruit: t imatura pfectio germinauit t p̄cisē ramusculi ei⁹ falcib⁹: t q; derelicta fuerint abscindent. Excurient: t relinquent sil auib⁹ mōtiū t bestiis tre: et

estate ꝓpetua erũt sup eã volucres: et
D oẽs bestie ẽre sup illã hiemabũt. In tẽ
pore illo deferẽt mun⁹ dño exercituũ a
ꝓplo diuulso ⁊ dilacerato: a ꝓplo ẽribi-
li post quẽ nõ fuit ali⁹: a gẽte expectã-
te: ⁊ cõculcata: cui⁹ diripuerũt flumi
terrã eius: ad locũ nois dñi exercituũ
A Nus egypti (mõtẽ sion .XIX
O Ecce dñs ascẽdet sup nubẽ le-
uẽ: ⁊ ingrediẽt egyptũ: ⁊ moue
bũt simulachra egypti a facie ci⁹: ⁊ cor
egypti tabescet i medio ei⁹. Et cõcurre
re faciã egyptios adũsus egyptios: et
pugnabit vir ꝛ fratrẽ suũ: ⁊ vir ꝛ ami
cũ suũ: ciuitas adũsus ciuitatẽ: regnũ
aduersus regnũ: ⁊ dirũpẽt spũs egypti
in viscerib⁹ ei⁹: ⁊ ꝓsiliũ ei⁹ ꝑcipitabo:
⁊ interrogabũt simulachra sua: ⁊ diui
nos suos: ⁊ phitones: ⁊ ariolos: ⁊ tra-
dã egyptũ in manu dñoꝝ crudeliũ: et
rex fortis dñabit eoꝝ: ait dñs exercitu
um. Et arescet aq̃ de mari: ⁊ fluui⁹ de-
solabit atq; siccabit: ⁊ deficiẽt flumi-
na. Attenuabunt ⁊ siccabunt riui ag
gerũ. Calam⁹ et iunc⁹ marcescet nuda
B bit alue⁹ riui a fonte suo. Et ois semẽ
tis irrigua siccabit arescet et nõ erit.
Et merebũt piscatores: et lugebũt oẽs
mittẽtes i flumẽ hamũ: et expãdentes
rhete sup facie aq̃rũ emarcescẽt. Cõfũ-
dent q̃ opabãt linũ: plectẽtes et texẽ-
tes subtilia. Et erũt irrigua ei⁹ factẽ
tia: oẽs q̃ faciebãt lacunas ad capien-
dos pisces. Stulti ꝓncipes thaneos:
sapiẽtes cõsiliarũ pharaonis dederũt
ꝓsiliũ insipiẽs. Quõ dicetꝭ pharaoni:
fili⁹ sapientiũ ego: fili⁹ regũ ãtiquoꝝ?
Ubi nũc sunt sapiẽtes tui? Annũciẽt
tibi ⁊ indicẽt q̃d cogitauerit dñs exer
cituũ sup egyptũ. Stulti facti sũt ꝓn-
cipes thaneos: emarcuerũt ꝓncipes mẽ
pheos: deceperũt egyptũ: anguliũ ꝓpo-
C rũ ei⁹. Dñs miscuit in medio ei⁹ spũm
vertiginis: ⁊ errare fecerũt egyptũ in
oi ope suo: sicut errat ebri⁹ ⁊ vomens.
Et nõ erit egypto op⁹ qõ faciat: caput
⁊ caudã incuruãtẽ ⁊ refrenãtẽ. In die
illa erit egypt⁹ ãsi mlieres: ⁊ stupebũt
et timebũt a facie cõmotiõis man⁹ dñi
exercituũ: quã ipe mouebit sup eã: et
erit ẽra iuda egypto i pauorẽ. Dis qui
illi⁹ fuerit recordatus: pauebit a facie
cõsiliũ dñi exercituũ: qõ ipe cogitauit
sup eã. In die illa erũt q̃nq; ciuitates i
ẽra egypti loquẽtes lingua chanaan
⁊ iurãtes ꝑ dñm exercituũ. Ciuitas so
lis vocabit vna. In die illa erit altare
dñi i medio ẽre egypti: ⁊ titulus dñi
iuxt̃ terminũ ei⁹ et erit i signũ ⁊ in testi
moniũ dño exercituũ in terra egypti.
Clamabũt ei ad dñm a facie tribulan-
tis: ⁊ mittet eis saluatorẽ ⁊ ꝓpugnato
rẽ q̃ liberet eos. Et cognoscet dñs ab
egypto: ⁊ cognoscẽt egyptũ dñm i die
illa: ⁊ colẽt eũ in hostiis ⁊ in muneri-
b⁹: ⁊ vota vouebũt dño ⁊ soluẽt. Et ꝑ-
cutiet dñs egyptũ plaga ⁊ sanabit eã:
⁊ reuertent ad dñm: ⁊ placabit eis et
sanabit eos. In die illa erit via de egy
pto i assyrios: ⁊ intrabit assyrius egy-
ptũ: ⁊ egypti⁹ in assyrios: ⁊ seruiẽt egy
ptũ assur. In die illa erit isrl̃ tertiꝰ egy
tioꝛ assyrio: bñdictio i medio terre cui
bñdixit dñs exercituũ: dicẽs. Bñdict⁹
ꝓplus me⁹ egypti: ⁊ op⁹ manuũ mearũ
assyrio: hereditas añt mea isrl̃. XX
In anno q̃ igressus ẽ tharthan B
in azotũ: cũ misisset eũ sargon
rex assyrioꝝ: ⁊ pugnasset ꝛ azo-
tũ ⁊ cepisset eã: in tpe illo locut⁹ est do
min⁹ i manu esaie filij amos dicens.
Uade et solue saccũ de lũbis tuis: ⁊ cal
ciamẽta tua tolle de pedib⁹ tuis. Et fe
cit sic: vadẽs nud⁹ ⁊ calciat⁹. Et dixit
dñs. Sicut ambulauit ꝑu⁹ me⁹ esaias
nud⁹ et discalciat⁹: triũ annoũ signũ
et potentũ erit sup egyptũ ⁊ sup ethio- B
piã: sic minabit rex assyrioꝝ captiuita
tẽ egypti: ⁊ transmigrationẽ ethiopie:
iuuenẽ ⁊ senẽ: nudã et discalciatã usq;
cooperto natib⁹ ad ignominiã egypti
⁊ timebũt cõfundent ab ethiopia spe
sua: ⁊ ab egypto gl̃ia sua. Et dicet ha-
bitator insule hui⁹ in die illa. Ecce
ne erat spes nr̃a: ad q̃s cõfugim⁹ ꝰi aux
iliũ vt liberaret nos a facie regis assyri
orũ. Et quõ effugere poterim⁹ nos?
O Nus deserti maris. Si- XXI B
cut turbines ab africo veniũt
de deserto venit: de terra horri
bili. Uisio dura nũciata ẽ mihi. Qui i
credulus ẽ: infideliter agit: ⁊ q̃ depopu-
lator ẽ vastat. Ascẽde elã: obside mede
oẽm gemitũ ei⁹ cessare feci. Propterea
repleti sũt lũbi mei dolore: et angustiꝰ
possedit me: sicut angustia ꝑturientis.
Corrui cũ audirẽ: cõturbat⁹ sũ cũ vide
rẽ. Emarcuit cor meũ: tenebre stupefe B

ūlu me. Babylon dilecta mea: posita
ē mihi in miraculū. Pone mensā: con
templare in specula. Comedēte ⁊ biben
te: surgite pncipes: arripite clypeum.
Hec enī dixit mihi dñs. Uade et pone
speculatorē: ⁊ qcūq; viderit annūciet
Et vidit currū duoꝝ eqtū: ascēsorē asi
ni ⁊ ascēsorē cameli: ⁊ ptēplat⁹ ē dili-
genter multo intuitu. Et clamauit vt
leo. Sup speculā dñi ego stō tās iugit
p diē: ⁊ sup custodiā meā ego stī stans
totis noctib⁹. Ecce iste venit ascensor
vir dige eqtū. Et rndit et dixit. Cecidit
cecidit babylon et oia sculptilia deoꝝ
ei⁹ cōtrita sūt i trā. Tritura mea et fi-
lij aree mee: q̄ audiui a dño exercituū
deo isrl annūciaui vob. Onus duma.
Ad me clamat ex seir. Custos quid no
cte: custos q̄d de nocte. Dixit custos.
Uenit mane ⁊ nox. Si q̄ritis q̄rite: cō-
uertimini ⁊ venite. Onus in arabia. In
saltu ad vesperam dormietis: in semitis
dodani. Occurrentes sitiēti ferte aquā
q̄ habitatis trā austri: cū panib⁹ occur
rite fugienti. A facie ei gladioꝝ fugerūt
a facie gladij iminētis: a facie arc⁹ extē
ti: a facie grauis pliī: qm hec dicit dñs
ad me. Adhuc in vno anno q̄si i anno
mercēnarij: ⁊ auferet oīs gl̄ia cedar: ⁊
reliquie nūeri sagittariorū fortiū de fi
liis cedar iminuent. Dñs enī deus isrl
Onus val (locutus est. XXII
lis visionis. Quid nā q̄s tibi ē
q̄ ascēdisti ⁊ tu oīs in tecta cla
moris plena: urbs frequēs: ciuitas ex-
ultās? Interfecti tui nō interfecti gla-
dio: nec mortui tui mortui i bello. Cūc-
ti pncipes tui fugerūt simul: durecq; li-
gati sūt. Oēs q̄ inuenti sūt vincti sūt
pariter: pcul fugerūt. Propterea dixi
recedite a me: amare flebo. Nolite in-
cūbere vt cōsolemini me sup vastitate
filie ppli mei. Dies ei interfectionis et
pculcatiōis ⁊ fletuū a dño deo exercitu
um i valle visiōis. Scrutās murū: ⁊ ma
gnific⁹ sup montē. Et elā sūpsit phare-
trā: ⁊ currū hois eqtis: et parietē nu-
dauit clype⁹. Et erūt electe valles tue
plene q̄drigarū: et eqtes ponent sedes
suas i porta: ⁊ reuelabit opimētū iu-
de. Et videbit i die illa armamētariū
dom⁹ saltꝰ et scissuras ciuitatis dō vi-
debit: qr mltiplicate sūt. Et pgrega-
stis aq̄s piscine inferioris: et dom⁹ hie
rusalē numerastis et destruxistī domo
ad muniēdū munerū. Et lacū fecistī i
ter duos muros: et aquā piscine vete-
ris: et nō suspexistis ad eū q̄ fecerat eā
et oparatorē ei⁹ delonge nō vidistis. Et
vocabit dñs deꝰ exercituū i die illa ad
fletū: et ad plāctū: ad caluitiū: ⁊ ad cin
gulū sacci: et ecce gaudiū et leticia: oc-
cidere vitulos: et iugulare arietes: co-
medere carnes: et bibere vinū. Come-
damꝰ et bibamꝰ: cras ei moriemur. Et
revelata ē in auribꝰ meis vox dñi exer
cituū. Si dimittet iniq̄tas hec vobis:
donec moriamini: dicit dñs deꝰ exerci
tuū. Hec dicit dñs deꝰ exercituū. Ua-
de ingredere ad eū q̄ habitat in taber
naculo: ad sobnā ppositū tēpli: et di-
ces ad eū. Quid tu hic: aut q̄si q̄s hic?
Quia excidisti tibi hic sepulchrū: exci
disti i excelso memoriale: diligenter in
petra tabnaculū tibi. Ecce dñs asporta
ri te faciet: sicut asportat gallꝰ galli
natius: et q̄si amictū sic subleuabit te
Coronās coronabit te tribulatione: q̄
si pilā mittet te i terrā latā et spaciosā
Ibi morieris: et ibi erit currꝰ glie tue
et ignominia domꝰ dñi tui. Et expel-
lā te de statione tua: et de misterio tuo
deponā te. Et erit i die illa: vocabo ser
uū meū eliachim filiū helchie: ⁊ indu
am illū tunica tua: et cingulo tuo cō-
fortabo eū: et potātē tuā dabo in manu
ei⁹: et erit q̄si pat habitantib⁹ hierlm
et domui iuda. Et dabo clauē domus
dauid sup humerū ei⁹: et aperiet: et nō
erit q̄ claudat. Et claudet: et nō erit q̄
aperiat. Et figā illū paxillū i loco fide
li: et erit i soliū glorie domui pris sui:
et suspendā sup eū oēm gl̄iam domus
pris ei⁹. Uasoꝝ diuersa genera oē vas
paruulū: a vasis crateraꝝ: vsq; ad oē
vas musicoꝝ. In die illa dicit dñs ex
ercituū: auferet paxillꝰ q̄ fixus fuerat
i loco fideli: et frāget et cadet: et quod
q̄ pependerat i eo: qr dñs locutꝰ est.
Onus tyri. Ululate na XXIII
ues marī: qr vastata ē domꝰ vn
de venire cōsueuerāt: de trā ce-
thim revelatū ē eis. Tacete q̄ habita-
tis i insula: negociatio sidonis. Trās-
fretātes mare repleuerūt te i aq̄s mul-
tis: semē nili messis fluminis fruges eiꝰ
⁊ facta ē negociatio gētiū. Erubesce si
do ait mare: fortitudo marī dicēs. Nō

Job.12.c
Apo.3.b.

parturiui ⁊ nō peperi: ⁊ ñ enutriui iuuenes: nec ad incrementū ꝓduxi virgines. Cū auditū fuerit in egypto: dolebūt cū audierint de tyro. Trāsite maria: vlulate q̄ habitatr̄ in insula. Nunq̄d nō hec vr̄a ē: q̄ gloriabar̄ a diebus pristinis i antiq̄tate sua? Ducēt eā pedes sui lōge ad pegrinādū. Quis cogitauit ꝟ sup tyrū: quondā coronatā? Cui⁹ negociatores ꝓncipes: institores ei⁹ inclyti ⁊re. Dñs exercituū cogitauit hoc: vt detraheret supbiā oīs gl̄ie: ⁊ ad ignominiā deduceret vniūsos inclytos ⁊re. Trāsi terrā tuā q̄si fluuiū filia marr̄: nō ē cingulū vltra tibi. Manū suā extēdit sup mare: ꝓturbauit regna. Dñs mādauit aduersus chānaā: vt cōtereret fortes ei⁹. Et dixit. Nō adq̄ces vltra vt gl̄ieris calūniā sustinēs virgo filia sidonis. In cethim ꝓsurgēs trāsfreta: ibi q̄z non erit requies tibi. Ecce ⁊ra chaldeor̄ talis ꝑ̄ns nō fuit: assur fundauit eā. In captiuitatē traduxerūt robustos ei⁹: suffoderūt dom⁹ ei⁹: posuer̄t eā i ruinā. Ululate naues maris: q⁊ deuastata ē fortitudo vr̄a. Et erit i die illa: i obliuione eris a tyre septuaginta annis: sic dies regr̄ vnius. Post septuagita ānos: erit tyro q̄si cāticū meretricis. Sume tibi citharam: circūi ciuitatem meretrix obliuiōi tradita. Bñ cane: frequēta cāticū: vt memoria tui sit. Et erit post septuaginta annos: visitabit dñs tyrū ⁊ reducet eā ad merces suas: ⁊ rursū fornicabit cū vniuersis regnis ⁊re sup faciē terre: et erūt negociatiōes ei⁹: ⁊ merces ei⁹ sanctificate dño. Nō cōdent neq⁊ reponēt ur: q⁊ his q̄ habitauerit cor̄ dño erit negociatio ei⁹ vt mānducēt in saturitatē: ⁊ vestiant vsq⁊ ad vetustatē.

Ecce dñs dissipabit terrā ⁊ nudabit eā: ⁊ afflliget faciē ei⁹: et dispget habitatores ei⁹. Et erit sic ꝑ̄ns: sic sacerdos: ⁊ sic seru⁹: sic dñs ei⁹: et sic ancilla: sic dña ei⁹ Sicut emēs: sic ille q̄ vendit: sicut fenerator: sic is q̄ mutuū accipit: sicut q̄ repetit: sic q̄ debet. Dissipatione dissipabit terra: ⁊ direptiōe ꝓdabit. Dñs ei locut⁹ est verbū h̄. Luxit ⁊ defluxit terra ⁊ infirmata ē: defluxit orbis ⁊ infirmata est altitudo ꝑ̄ni ⁊re: ⁊ terra interfecta ē ab habitatorib⁹ suis: q⁊ trāsgressi sūt leges: mutauerūt ius: dissipauerūt fedus sempiternū. Propt̄ h̄ maledictio vorabit terrā: ⁊ peccabūt habitatores ei⁹: ideoq⁊ insanient cultores ei⁹ ⁊ relinquēt hoies pauci. Luxit vindemia: infirmata ē vit̄: ingemuerūt oēs q̄ letabāt corde. Cessauit gaudiū tympanor̄: q̄euit sonit⁹ letātiū: cōticuit dulcedo citharе. Cū cāntico nō bibēt vinū: amara erit potio bibentib⁹ illā. Attrita ē ciuitas vanitat̄: clausa est oīs dom⁹ nullo introeunte. Clamor erit sup vino i plateis: deserta est oīs letitia: trāslatū ē gaudiū ⁊re. Relicta ē in vrbe solitudo: ⁊ calamitas oppimet portas. Quia hec erūt i medio ⁊re: in medio ꝑ̄ni⁹? Quō si pauce olive q̄ remāserūt excutiāt ex olea ⁊ racemi cū fuerit finita vindemia. Hi leuabūt vocē suā atq⁊ laudabūt: cū glorificat⁹ fuerit dñs hinuiēt de mari. Propter h̄ i doctrinis gl̄ificate dñm: i insulis marr̄ nomē dñi dei isr̄l. A finibus ⁊re laudes: audiuimus gl̄iam iusti. Et dixi. Secretū meū mihi: secretū meum mihi. Ue mihi. Preuaricātes ꝓuaricati sūt: ⁊ ꝓuaricatiōe trāsgressor̄ ꝓuaricati sūt. Formido ⁊ fouea ⁊ laqueus sup te: q̄ habitator̄ es ⁊re. Et erit q̄ fugerit a voce formidinis cadet i foueā: ⁊ q̄ se explicuerit de fouea: tenebit laqueus: q⁊ cataracte de excelsis apte sūt: ⁊ cōcutient fundamēta ⁊re. Cōfractiōe cōfringet terra: cōtritiōe cōteret ⁊ra. Cōmotione cōmouebit ⁊ra: agitatiōe agitabit ⁊ra sicut ebri⁹: ⁊ auferet q̄si tabernaculū vnius noct̄. Et grauabit eā iniq⁊tas sua: ⁊ corruet: ⁊ nō adiciet vt resurgat. Et erit i die illa: visitabit dñs sup malicią celi inexcelso: ⁊ sup reges ⁊re q̄ sūt sup ⁊rā. Et cōgregabūt i cōgregatiōe vni⁹ fascis i lacū: ⁊ claudēt ibi i carcere: ⁊ post multos dies visitabūt. Et erubescet luna: ⁊ cōfūdet sol: cū regnauerit dñs exercituū i mōte sion ⁊ in hierlm: ⁊ i ꝑ̄spectu senū suorū fuerit glorificat⁹.

Dñe de⁹ me⁹ es tu: ⁊ exaltabo te: ⁊ cōfitebor nomini tuo q̄m fecisti mirabilia: cogitationes antiq⁊s fideles: amen. Quia posuisti ciuitatē i tumultū: vrbē fortē i ruinā: domū alienor̄: ñ vt nō sit ciuitas: ⁊ i sempiternū nō edificet. Sup ꝟ laudabit

ue ꝓhs fortꝫ: ciuitas gētiū robusta
B nimbus te. Quia factus es fortitudo
pauperi: fortitudo egeno i tribulatiōe
sua: spes a turbine: vmbraculū ab estu
Spūs ei robustoꝝ: q̄si turbo impellēs
parietē. Sic estus i siti: tumultū alie-
noꝝ humiliabis: t q̄si calore sub nu-
be tollēte ꝓpaginē fortiū marcescere
C facies. Et faciet dñs exercituū oibus
gētib⁹ in mōte hoc ꝓuiuiū pinguiū: cō
uiuiū vindemie: ꝓuiuiū pinguiū medul
latoꝝ: vindemie defecate. Et ꝓcipita-
bit i monte isto faciē vinculi colligati
sup oēs ꝓlos: t telā quā ordit⁹ ē sup
oēs nationes: precipitabit mortē i sem-
D piternū. Et auferet dñs deus lachrymā
ab oī facie: t oppꝛobriū ꝓpli sui auferet
de vniūsa tra: qꝛ dñs locut⁹ ē. Et dicēt
i die illa. Ecce deꝰ nr̄ iste: expectabim⁹
eū t saluabit nos. Iste dñs: sustinuim⁹
eū: t exultabim⁹ t letabimur i salutā-
ri ei⁹: qꝛ requiescet manꝰ dñi i monte
isto. Et triturabit moab sub eo: sicuti
terit palee i plaustro. Et extēdet ma-
nꝰ suas sub eo: sicut extēdit natās ad
natandū: t humiliabit gloriam ei⁹ cū al
tissione manū ei⁹. Et munimēta subli-
miū murorꝝ tuorꝝ cōcidēt: t humilia-
bit t detrahēt i tra vsq̄ ad puluerē.

IN die illa cātabit cā XXVI
tici istud i tra iuda. Urbs for-
titudinis nostre saluatoꝛ: ponet
ur in ea murꝰ t antemurale. Aperite
portas t ingrediet gēs iusta: custodiēs
veritatē. Uetꝰ erroꝛ abiit: seruabis pa
cē: pacē. qꝛ i te sperauim⁹. Sperastis i
dño in seculis eternis: i dño deo forti in
perpetuū. Quia incuruabit habitātes i
excelso: ciuitatē sublimē humiliabit:
humiliabit eā vsq̄ ad terā: detrahet eā
vsq̄ ad puluerē. Cōculcabit eā pes: pes
pauperis gressus egenoꝝ. Semita iu-
sti recta ē: rectꝰ callis iusti ad ambulā
dū. Et i semita iudicioꝝ tuoꝝ dñe su-
stinuim⁹ te: nomē tuū t memoriale tu
um i desiderio aie. Aia mea desideravit
te in nocte: sꝫ t spiritu meo i ꝓcordiꝫ
meis: de mane vigilabo ad te. Cū fece-
ris iudicia tua i terra: iusticiā discent
habitatores orbis. Misereamur impio: t
nō discet iusticiā. In terra sanctoꝝ inīq̄
gessit: t nō videbit gloriam dñi. Dñe ex
altet manꝰ tua vt nō videāt: videant
t cōfundant zelantes plm; t ignis ho-

stes tuos devoret. Dñe dabis pacē no
C bis: oīa enī opa nra operat⁹ es nobis.
Dñe deꝰ noster possedert nos domini
absq̄ te: tm̄ in te recordemur nois tui
Morientes nō viuāt: gigantes nō re-
surgāt. Propterea visitasti t cōtriuisti
eos: t pdidisti oēm memoriā eoꝝ. In-
dulsisti genti dñe: indulsisti gēti. Nūq̄
glorificat⁹ es? Elōgasti oēs tmios
terre. Dñe in angustia requisierūt te: i
tribulatione murmuris doctrina tua
eis. Sicut q̄ cōcepit cū appꝛopinquaue-
rit ad partū: dolēs clamat in doloꝛib⁹
suis: sic facti sum⁹. A facie tua dñe cō-
cepim⁹ t quasi ꝓturbatiuim⁹ t peperim⁹
spiritū. Salutes nō fecim⁹ i tra: ideo
D nō ceciderūt habitatoꝛes tre. Uiuent
mortui tui: interfecti mei resurgent. Ex
pgiscimi t laudate q̄ habitatiꝫ in pul-
uere: qꝛ ros lucis ros tuꝰ: t terrā gigā
tiū detrahes in ruinā. Uade ꝓplus me
us: intra in cubicula tua: claude ostia
tua sup te: abscōdere modicū ad mo- I.54.c
mētū: donec ꝓtrāseat indignatio. ‖ Ec Wichee.1.s
ce enī dñs egredietꝫ de loco suo: vt visi-
tet iniq̄tatē habitatoꝛis terre ꝫ ei⁹: et
revelabit tra sanguinē suū: t nō operi
et vltra interfectos suos. XXVII

IN die illa visitabit dñs in gla B
dio suo duro t grādi t forti: su-
per leuiathan: ꝓpētē vectē: t sup
leuiathan serpentē tortuosū: t occidet
cetū q̄ in mari est. In die illa vinea me
ri cantabit ei. Ego dñs q̄ seruo eā: re-
pente ꝓpinabo ei: ne forte visitet⁹ con
tra eā. Nocte t die seruo eam: indigna
tio nō est mihi. Quis dabit me spinā
t vepꝛem? In ꝓlio gradiar sup eā: suc- B
cēdā eā pariter. An potiꝰ tenebo forti
tudinē meā? Faciet pacē mihi: pacē fa
ciet mihi. Qui egredietꝫ impetu a iacob
florebit t germinabit isrl t implebūt fa-
ciē orbis semie. Nūq̄d iuxt plagā pcu-
tientis se pcussit eū? Aut sic occidit interfe
ctos eiꝰ sic occisus ē? In mēsura ꝫ mē
surā cū adiecta fuerit iudicabit eam:
meditatꝰ est in spiritu suo duro p die
estus. Idcirco sup hoc dimittet⁹ iniq̄- C
tas domui iacob: t iste oīs fructus: vt
auferat⁹ pctm̄ eiꝰ. Cū posuerit oēs la-
pides altaris sicut lapides cineris ali-
sos: nō stabunt luci et delubra. Ciui-
tas ei munita desolata erit: spaciosa re
linquet⁹ t dimittet⁹ q̄si desertū. Ibi pa

scek virtulus:et ibi accubabit:et cōsu-
met sūmitates eiꝰ. In sicccitate messis
illiꝰ cōterenk mulieres veniētes et do
cētes eā. ‖ Nō ē ei ꝓpks sapiēs: ꝓptera
D nō miserebik eiꝰ q̄ fecit eū: et q̄ forma-
Y.43. auit eū: nō parcet ei. Et erit i die illa q-
cutiet dñs ab alueo flumis vsq; ad tor
rētē egypti: et vos cōgregabimini vnꝰ
et vnꝰ filij isrl. Et erit i die illa: clāgek
i tuba magna: et venīēt q̄ pditi fuerāt
de loco assyrioꝝ: et q̄ electi erāt de ter-
ra egypti: ⁊ adorabūt dñm in mōte sā-

B Ve corō (cto i hierlm. XXVIII
ne supbie ebrīōs effraim: ⁊ flo-
ri decidēti glie exultatiōis eiꝰ:
q̄ erāt i vertice vallis piguissime erran
tes a vino. Ecce validus ⁊ fortꝫ dñs: si
cut ipetꝰ grādinis turbo cōfringēs: si
cut ipetꝰ aq̄rū mltaꝝ iundātiū: ⁊ emis
saꝝ sup ērā spaciosā. Pedibꝰ cōculca-
bik corona supbie ebrioꝝ effraim. Et
erit flos decidēs glie exultationis eiꝰ:
q̄ ē sup verticē vallis pinguiū: q̄si tpa
neū ante maturitatē autūni. Qō cū as
B pexerit vidēs: statī vt manu tenuerit:
deuorabit illud. In die illa: erit dñs ex
ercituū corona glie ⁊ sertū exultatiōis
residuo ꝓpli sui: ⁊ spūs iudicij sedenti
sup iudiciū: ⁊ fortitudo reuertētibꝰ de
bello ad portā. Uerū hi q̄z p̄ vino ne-
scierūt ⁊ p̄ ebrietate errauerūt. Sacer
dos ⁊ ꝓpheta nescierūt p̄ ebrietate: ab
sorpti sūt a vino errauerūt i ebrietate:
nescierūt vidētē ⁊ ignorauerūt iudici
um. Oēs enī mēse replete sūt vomitu
sordiū q̄z ita vt nō eēt locꝰ vltra. Quē
C docebit sciam ⁊ quē intelligere faciet
auditū? Ablactatos a lacte: auulsos ab
vberibꝰ q: māda remāda: māda remā-
da: expecta reexpecta: expecta reexpe
1.Cor.14.d. cta: modicū ibi: modicū ibi. ‖ In loq̄la
ei labij ⁊ ligua altera loquek ad popu
lū istū: cui dixit. Hec ē requies mea: refi-
cite lassū: ⁊ hec ē refrigeriū meū: ⁊ nolu-
erūt audire. Et erit eis ꝟbū dñi: māda
remāda: māda remāda: expecta reexpe
cta: expecta reexpecta: modicū ibi: mo
dicū ibi: vt vadāt ⁊ cadāt retrorsū ⁊ cō
terank ⁊ illaqueenk ⁊ capiank. Propt-
D pter hoc audite ꝟbū dñi viri illusores: q̄
dñamini sup ppl̄m meū q̄ ē in hierlm
Dixistis enī. Percussimꝰ fedꝰ cū mor-
te: ⁊ cū inferno fecimꝰ pactū. ‖ Flagel-
Vmos 9.c lū inundās cū trāsierit: nō veniet sup

nos: q: posuimꝰ mēdaciū spē nrām ⁊
mēdatio ꝓtecti sumꝰ. Idcirco hec dr
dñs deꝰ. ‖ Ecce ego mittā i fundamē
sion lapidē: lapidē ꝓbatū: angular
cioſū: i fūdamēto fūdatū. Qui cred
rit: nō festinet. Et ponā i pōdere iud
ciū: ⁊ iusticiā i mēsura. Et subūtet grā
do spem mēdacij ⁊ ꝓtectionē. Aq̄
undabūt ⁊ delebik fedus vr̄m cū mo
te: ⁊ pactū vr̄m cū iferno nō stabit.
gellū iundās cū trāsierit: eritis ei
culcationē. Quōcūq; ptransierit: tol
vos: qm̄ mane diluculo ptrāsibit i
⁊ i nocte: ⁊ tm̄modo sola vexatio int
lectū dabit auditui. Coangustatū ē
stratū: ita vt alter decidat: ⁊ palliū
ue vtrūq; opire nō pōt. Sicut enī i mō
te diuisionū stabit dñs: sic i valle q̄
i gabaon irascek vt faciat opꝰ suū.
enū opꝰ eiꝰ: vt opek opus suū: pegri
ē opus eiꝰ ab eo. Et nūc nolite illude
ee: ne forte cōstringāk vincula vr̄a.
sūmationē ei ⁊ abbreuiationē audi
a dño deo exercituū sup vniuersā tr
Auribꝰ pcipite ⁊ audite vocē meā:
tēdite ⁊ audite eloquiū meū. Num
tota die arabit arās vt serat: pscind
⁊ sartiet humū suā. Nōne cū adeq̄
rit faciē eius: seret gith: ⁊ ciminū sp
get: ⁊ ponet triticū p ordinē ⁊ hord
⁊ milū ⁊ vicia i finibꝰ suis? Et eru
et illū i iudicio: deꝰ suus docebit ill
Nō ei i serris triturabik gith: nec rot
plaustri sup ciminū circūibit: sꝫ i v
excutiek gith ⁊ ciminū in baculo: p
nis aūt cōminuek. Uerū nō in ꝓpet
triturans triturabit illū: neq; vertā
eū rota plaustri: nec vngulis suis cō
nuet eū. Et hec a dño deo exercituū e
tuit vt mirabile faceret consiliū: ⁊ ma
gnificaret iusticiā. XXIX

V Ae ariel. Ariel ciuitas quā ex
gnauit dō. Addit⁹ ē annus a
annū: solēnitates euolute sūt. Et ci
uallabo ariel: ⁊ erit tristis ⁊ merens
erit mihi q̄si ariel. Et circundabo
spherā i circūito tuo ⁊ iaciā ꝛ te ag
rē: ⁊ munimēta ponā i obsidionē tu
Humiliaberꝫ: de ēra loq̄ris: ⁊ d hum
audiek eloquiū tuū. Et erit q̄si phit
nis de ēra vox tua: ⁊ de humo eloqu
tuū musitabit ‖ Et erit sic̄ pului ten
is: mltitudo ventilātiū te: ⁊ sic̄ fam
ꝓtrāsiēs mltitudo eoꝝ q̄ ꝛ te pual

Erit⁹ repēte ꝓfestim a dño exerci
uisitabit i tonitruo: ⁊ cōmotione
ꝛre; voce magna turbinis ⁊ tēpestat⁹
⁊ flāma ignis deuorāt⁹. Et erit sic sō-
nū uūlōis nocturne mltitudo oim gē
quā q̄ dimicauerūt ꝺ ariel: ⁊ oēs q̄ mili
tauerūt ⁊ obsederūt ⁊ ꝑualuerūt adūs⁹
eū. Et sic sōniat esuriēs ⁊ comedit: cū
ꝛ euigilet exꝛgefact⁹ vacua ē aia ei⁹ Et sic
sōniat sitiēs ⁊ bibit: ⁊ p⁹cū fuit exꝛge
fact⁹ adhuc sitit: ⁊ aia ei⁹ vacua ē:
sic erit mltitudo oiz gēti uū q̄ dimicaue
rūt ꝺ mōtē sion. Obstupescite ⁊ āmiras
mini: fluctuate ⁊ vacillate: iebriami et
nō a vino: mouemini ⁊ nō in ebrieta-
te: qm̄ miscuit vob dñs spm̄ soporis.
Clauder oculos vros: ꝓphas ⁊ ꝓncipes
vros: q̄ vidēt visiones operiet. Et erit
vobis visio oim sicut ⁊ba libri signa-
ti quē cū dederint sciēti lras: dicēt le-
gat istū: ⁊ rñdebit: nō. possū: signat⁹ est
enim. Et dabit liber nesciēti lras: dicet
q̄ nō legit: et respōdebit: nescio lras. Et
ait dñs ‖ Eo ꝙ appꝛopinq̄t ꝓpl⁹ iste
ore suo: ⁊ labijs suis glorificat me: cor
aut⁹ eius lōge ē a me ⁊ timuerūt me mā-
data hoim et doctrinis: ideo ecce ego
addā: vt āmirationē faciam ꝓpl⁹ huic
miraculo grādi ⁊ stupēdo ‖ Peribit. n.
sapia a sapiētib⁹ ei⁹: ⁊ intellect⁹ prude
tū eo⁹ abscōdet. Ue q̄ ꝓfundi est⁹ cor
dere a dño abscōdatis cōsiliū q̄ fit
in tenebris opa: ⁊ dicunt ‖ Quis videt
nos: ⁊ q̄s nouit nos? Peruersa est hec
ꝛra cogitatio q̄si si lutū ꝛ figulū cogi-
tet dicat op⁹factori suo: ñ feciſti me:
figmētū dicat fictori suo: nō intelligit
me? Nōne adhuc i modico et in breui cō-
uertet⁹ libanus in chermel: ⁊ chermel in
saltū reputabit? Et audiēt in die illa
surdi ⁊ba libri: ⁊ de tenebris ⁊ caligi-
ne oculi cecoꝝ videbūt. Et addēt mi-
tes in dño letitiā: ⁊ pauꝑes hoies i sā-
cto exultabūt: q̄m defecit q̄ ꝑuale-
bat fortissim⁹ est illusor: ⁊ succisi sunt
omes q̄ vigilabāt sup iniq̄tatē: q̄ pecca-
bāt hoies in ⁊bo ⁊ arguētē in
porta supplātabāt: ⁊ declinauerūt fru-
stra a iusto. Propt̄ ꝙ hec dicit dñs ad
domū iacob: q̄ redemit abrahā. Nō mo-
dō confundet⁹ iacob: nec modo vultus
eius erubescet: sed cū viderit filios suos
opa manuū mearū: i medio sui sāctifi
cātes nomē meū: ⁊ sāctificabūt sanctū

iacob ⁊ deū isrl̄ ꝓdicabūt: ⁊ scīēt errā-
tes spū intellectū: ⁊ murmuratores discent
legē. XXX A

V Æ filij desertores (legē. dicit dñs vt faceret⁹ cōsiliū: et
nō ex me: et ordiremi telā et nō
q̄ spiritū meū: vt adderet⁹ peccatū sup
peccatū: q̄ ambulabat⁹ vt descēdatis in
egyptū: ⁊ os meū nō interrogast⁹: spe-
rātes auxiliū i fortitudie pharaōis et
habētes fiduciā i vmbra egypti: ⁊ erit
vob fortitudo pharaonis i cōfusionē: ⁊
fiducia vmbre egypti in ignominiaz.
Erāt enim in taphnis ꝓncipes tui: ⁊ nūc
ci tui vsq̄ ad anes peruenerunt. Oēs
cōfusi sūt sup ꝑpl⁹ q̄ eis ꝓdesse non po-
tuit. Nō fuerūt i auxiliū: ⁊ i aliquā vti
litatē: sz i cōfusionē ⁊ i opꝛobriū. Onꝰ
iumētoꝝ austri. In terra tribulatiōis B
⁊ angustie: leena ⁊ leo: ex eis vipera et
regul⁹ volās: portātes sup humeros iu
mentoꝝ diuitias suas: sup ⁊ gibbū ca
melo⁹ thesauros suos ad ꝓplm̄ q̄ eis ꝓ
desse nō poterit. Egypt⁹ enim frustra et
vane auxiliabit. Ideo clamaui sup hūc:
superbia enim est: q̄esce. Nūc ingressus scri
be ei sup buxū: ⁊ i libro diligent exara
illud: ⁊ erit i die nouissimo in testimo-
nium vsq̄ i eternū. Popul⁹ enim ad iracū-
diā ꝓuocās ē: ⁊ filij mēdaces: filij no-
lētes audire legē dei. Qui dicit viden
tibus nolite videre: aspiciētib⁹ nolite
aspicere nob ea q̄ recta sunt. Loq̄mini C
nob placentia videte nob errores: au-
ferte a me viā: declinate a me semitaz:
cesset a facie nr̄a sāct⁹ isrl̄. Propterea
hec dic sāct⁹ isrl̄. Pro eo ꝙ reprobast⁹
verbū hūc: ⁊ speraſt⁹ i calūnia ⁊ i tumul
tu: ⁊ inixi estis sup eo: ꝓpterea erit vo.
bis iniq̄tas hec: sic̄ interruptio cadēs: ⁊
req̄sita i muro excelso. Cui subito dū
nō sperat veniet cōtritio ei⁹: ⁊ cōminu-
etur sicut ꝓterit lagena figuli cōtritio
ne pualida: ⁊ nō inueniet de fragmēt⁹
ei⁹ testa in q̄ portet ignicul⁹ de incen-
dio: aut hauriat paꝝ aq̄ ḋ fouea: quia
hec dic dñs de⁹ isrl̄. Si reūtamini ⁊ q̄
escat⁹: salui eritis. In silētio ⁊ i spe erit D
fortitudo vra. Et noluistis: et dixistis:
Neq̄q̄: sz ad eq̄s fugiem⁹. Ideo fugie-
tis. Et sup veloces ascēdem⁹. Ideo ve-
lociores erūt qui p⁹sequēt vos. Mille
homies a facie terroris vni⁹: ⁊ a facie
quinq̄ fugietis: donec relinq̄mini
q̄si mal⁹nauis i ⁊tice mōt⁹: ⁊ q̄si sig-
D

uñ sup colle. Propter expectat dñs vt misereat vri: t ideo exaltabit pcēs vobis: qz deus iudiciū dñs. Beati oēs q̄ expectāt eū. Populus enim sion habitabit i hierlm. Plorās ne ploraueris miserans misereb tui. Ad vocē clamoris tui statim vt audierit rndebit tibi. Et dabit tibi dñs panē artū t aquam breuē: t si faciet auolare a te vltra doctorē tuū: t erūt oculi tui videntes p̄ceptorē tuū: t aures tue audiēt verbū p̄ tergū monētis. Hec ē via ambulate i ea: t nō declinetis neq; ad dexteraz neq; ad sinistrā. Et p̄tamiabis lamias sculptilis argēti tui: t vestimētū p̄fatilis auri tui: t dispges ea sic immundicia mēstruate. Egredere dicet ei: Et dabit pluuia semi tuo vbicūq; seminauerit i tra: t panis frugis tre erit vberrim⁹ t pinguis. Pascēt i possessione tua i die illo agn⁹ spaciose: t tauri tui t pulli asinoz qui operant trā: cōmixtū migma comedent sicut i area vētilatū ē. Et erūt sup oēz mōtē excelsū: t sup oēm collē elevatuz riui currētium aq̄z: in die interfectiōis multoz: cuz ceciderint turres. Et erit lux lune sicut lux solis: t lux solis erit septēplicit: sicut lux septē diez i die q̄ alligauerit dñs vuln⁹ p̄pli sui: t plagā cōcussurā plage ei⁹ sanauerit. Ecce nomē dñi venit de lōginq; ardēs furor ei⁹: et grauis ad portandū. Labia ei⁹ repleta sunt indignatiōe t lingua ei⁹ q̄si ignis devorās. Spūs ei⁹ velut torrēs inundans vsq; ad mediū colli: ad p̄dēdas gētes i nihilū: t frenū erroris qđ erat i maxillis p̄loz. Cāticū eritvob sic vox sāctitate solēnitatis: t letitia cordis sic qui p̄git cū tibia vt ire i mōtē dñi ad fortē isrl. Et audire faciet dñs gloriā vocis sue: t terroré brachij sui ostēdet i cōminatiōe furoris: t flāma ignis devorātis. Allidet i turbine: t i lapide grādinis. A voce enim dñi pauebit assur virga percussus: t erit trāsiens virge fundat⁹ quam redescere faciet dñs sup eū: i tympanis t citharis: t i bellis p̄cipuis expugnabit eos. Preparata ē enim ab heri topher: a rege p̄parata: profūda t dilatata. Nutrimēta ei⁹ ignis: t ligna multa: flatus dñi sicut torrēs sulphuris succēdēs eā.

Væ q̄ descendunt in egyptū ad auxiliū i eqs sperantes: t hñtes fiduciā sup q̄drigis

XXXI

q̄z multe sūt t sup equitib⁹ q̄: valdē nimis: t nō sūt p̄fisi sup sctm isrl t dñm nō requisierunt. Ipse aūt sapiēs adduxit malū: t verba sua nō abstulit. Et p̄surget dñs domū pessimoz: t p̄ auxiliū operātiū iniquitatē. Egyptus hō nō t deus: et equi eoz caro: t nō spūs. Et dñs inclinabit manū suā t corruet auxiliator: t cadet cui p̄stat auxiliū: simulq; oēs cōsūment: q̄z hec dicit dñs ad me: Quō si rugiat leo t catul⁹ leonis sup p̄dā suam: cū occurrerit ei multitudo pastoz.a vocē eoz nō formidabit: et a multitudine eoz nō pauebit: sic descēdet dñs exercituū vt p̄liet sup mōtē sion t sup collem ei⁹. Sicut aues volātes: sic proteget dñs exercituū hierlm: protegens et liberans trāsiens t saluans. Convertimini: sicut in p̄fundū recesserat filij isrl. In die enim illa abiicient vir idola argēti sui: t idola auri sui q̄ fecerūt vob manus vre i peccatū: t cadet assur in gladio nō viri: et gladius nō hois vorabit eū: t fugiet nō a facie gladij: t iuuenes ei⁹ vectigales erūt: t formidabit roze trāsibit: t pauebūt fugientes p̄nceps ei⁹. Dixit dñs: cui⁹ ignis ē in sion: t camin⁹ eius in hierlm.

XXXII

Ecce i iusticia regnabit rex: t p̄cipes i iudicio p̄sidēt. Et erit vir sicut q̄ abscondit a vento: t celat se a tempestate: sicut rivi aquaz i siti: et vmbra petre p̄minentis i tra dehra. Nō caligabūt oculi videntiū: t aures audientiū diligēter auscultabūt: t cor stultoz intelliget scientiā: t lingua balboz velociter loquet t plane. Nō vocabit vltra is q̄ insipiēs ē: p̄nceps: neq; fraudulētus appellabit maior. Stult⁹ enim fatua loquet: t cor ei⁹ facier iniquitatē: vt p̄ficiat simulatiōes: t loquat ad dominū fraudulēter: t vacuū faciat animā esurientis: t potū sitientis auferat. Fraudulenti vasa pessima sūt. Ipse enim cogitat ones p̄cinnabit ad p̄dēdos mites i sermone mēdacij: cū loquet paup iudicium. Princeps vo ea q̄ digna sūt p̄ncipi: cogitabit: t ipse super duces stabit. Mulieres opulēte surgite: t audite vocē meā: filie confidētes percipite auribus eloquiū meū. Post dies t ānos: et vos p̄turbemini confidētes. Cōsūmata ē enim vindemia: collectio vltra non veniet. Obstupescite opulēte: p̄turbamini p̄

ēes: exalte vos ⁊ ꝓfundemini: accin
gite lūbos vros. Suꝑ vbera plangite:
suꝑ regione desiderabili: suꝑ vinea fer
tili. Suꝑ hamum ꝓpt̄ mei spine ⁊ ve-
pres ascēdēt: quāto magꝭ suꝑ oēs do-
mos gladij ciuitatꝭ exultāt ꝭ? Domus
ēm dimissa ē: multitudo vrbis relicta
ē tenebre ⁊ palpatio facte sunt suꝑ spe
lucas vsq; i ēternū. Audiū onagroꝝ pa
scua gregū: donec effūdat suꝑ nos spi-
ritꝰ de excelso. Et erit desertū i chermel
⁊ chermel in saltū reputabit: ⁊ habita
bit i solitudie iudiciū: ⁊ iustitia i cher-
mel sedebit. Et erit opus iustitie pax: ⁊
cultꝰ iustitie silētiū: ⁊ securitas vsq; i
sempiternū. Et sedebit ꝓpls meꝰ i pul-
chritudine pacꝭ: ⁊ i tabernaculis fidu
cie ⁊ i requie opulēta. Grando aūt in de
scēsione saltꝰ: ⁊ humilitate humiliabi-
tur ciuitas. Beati q̄ semiatis suꝑ oēs
aquas: imittētes pedē bouis ⁊ asini.

V Eq̄ ꝓdaris. Nōne ⁊ XXXIII
ipe ꝓdaberꝭ? Et q̄ spernis: nō-
ne ⁊ ipe sperneris? Cū ꝓsūmaue
ris depdatiōes: depdaberꝭ: cū fatigat
desieris cōtēnere: ꝓtēneris. Dñe misē-
ere nr̄i: te ēm expectam⁹: esto brachiū
nr̄m i mane: ⁊ sal⁹ nr̄a in tpe tribulati
onis. A voce angeli fugerūt ꝓpli: ⁊ ab
exaltatiōe tua dispersē sūt gētes. Et cō
gregabunt spolia vr̄a sic colligit bru
cus: velut cū fosse plene fuerint de eo.
Magnificat⁹ ē dñs qm̄ habitauit i ex
celso: ipleuit sion iudicio et iustitia: ⁊
erit fides in tpib⁹ suis. Diuitie salutꝭ
sapia ⁊ sciētia: timor dñi ipe ē thesau-
rus ei⁹. Ecce videtes clamabūt foris:
angeli pacis amare flebunt. Dissipate
sūt vie: cessauit trāsiens p semitā: irri-
tū factū ē pactū: piecit ciuitates: nō re
putauit homes. Luxit ⁊ elāguit ⁊ra: cō-
fusus ē lībanꝰ ⁊ obsorduit. Et factꝰ est
saron sicut desertū: ⁊ ꝓcussa ē basan et
carmelꝰ. Nūc ꝓsurgā dicit dñs: nūc ex
altabor: ⁊ nūc sublimabor. Cōcipietis
ardorē ⁊ paretꝭ stipulā: spūs vr̄ vt ig-
nis vorabit vos: ⁊ eruit ꝓpls quasi ō in
cēdio cinis: spine ꝓgregate igni cōbu-
rent. Audite q̄ lōge estꝭ que fecerim ⁊
cognoscite vicini fortitudinē meā. Cō
territi sūt i sion pctōres: possedit timor
hypocritas. Quis poterit habitare de
vob cū igne deuorante? aut q̄s habita
bit ex vob cū ardoribꝰ sempiternis? Qui
ambulat i iustitijs: ⁊ loq̄t̄ veritatem: q̄
ꝓiecit auariciam ex calūnia: ⁊ excutit
manꝰ suas ab oi munere. Qui obturat Proū.21.D
aures suas ne audiat sanguinē ⁊ clau
dit ockos suos ne videat malū. Iste i ex
celsis habitabit: munimēta saxoꝝ sub
limitas eiꝰ. Panis ei datꝰ ē: aq̄ eiꝰ fide
les sūt. Regē i decore videbūt: oculi eiꝰ
cernēt terrā delōge. Cor tuū meditabi-
tur timorē. Ubi est litteratꝰ? vbi legis 1.Coꝝ.1.D
ba pōderās? vbi est doctor gnuloꝝ?
Populū impudētē nō videbis: ꝓfun
di sermōis: itavt nō possis intelligere di
sertitudinē lingue eiꝰ: in q̄ nulla ē sa-
pientia. Respice sion ciuitatē solēnita-
tis nr̄e. Oculi tui videbūt hierlm ha- D
bitationē opulētā: tabernaculū qđ ne
quaq̄ transferri poterit: nec auferent
claui eiꝰ i sempiternū: ⁊ oēs funiculi eiꝰ
nō rupēt̄: q⁹ solūmodo ibi magnificꝰ
est dñs nr̄. Locꝰ fluuioꝝ riui latissimi
⁊ patētes: nō trāsibit suꝑ eū nauis re-
migū: neq̄ trieris magna trāsgredie-
et euꝫ. Dñs enī iudex nr̄: dñs legifer nr̄:
dñs rex nr̄. Ipse saluabit nos. Laxati
sūt funiculi tui: sꝫ nō ꝓualebunt. Sic
erit malꝰ tuꝰ vt dilatare signū nō q̄as.
Tunc diuident̄ spolia ꝑdaꝝ multarū
claudi diripient rapinā: nec dicet vici
nus elāgui. Populꝰ q̄ habitat i ea: au-
ferēt ab eo iniq̄tas. XXXIIII

C Cedite gētes ⁊ audite: ⁊ ꝓpli at B
tendite: audiat terra ⁊ plenitu-
do eiꝰ orbis ⁊ oē germen eiꝰ: qꝛ
indignatio dñi suꝑ oēs gētes: ⁊ furoꝛ
suꝑ vniūsā malicia eoꝝ. Interfecit eos:
⁊ dedit eos i occisionē. Interfecti eoꝝ
ꝓiciēt̄: ⁊ ō cadauerib⁹ eoꝝ ascēdet fe-
toꝛ. Tabescēt mōtes a sāguine eoꝝ: et
tabescet ols militia celoꝝ: ⁊ cōplicabīt
tur sic liber celi: ⁊ ols militia eoꝝ de-
fluet sic defluit foliū ō vinea ⁊ ō ficu:
qm̄ inebriatꝰ ē i celo gladiꝰ meꝰ. Ecce B
suꝑ idumeā descēdet: ⁊ suꝑ ꝓplm inter
fectiōis mee ad iudiciū. Gladiꝰ dñi re-
pletꝰ ē sanguine: incrassatꝰ ē adipe de
sāguine agnoꝝ ⁊ hircoꝝ: ⁊ de sāguine
medullatoꝝ arietū. Victima enī dñi
bosra: ⁊ iterfectio magna i ⁊ra edom.
Et descēdent vnicornes cū eis: ⁊ tauri
cū potētib⁹. Inebriabit terra eoꝝ sā-
guine: ⁊ humus eoꝝ adipe pinguiū ‖ qꝛ I.63.a
dies vltiōis dñi: annꝰ retributiōis iu-
dicij siō. Et ꝑuertēt torrētes ei⁹ i pi-

cem: t hum⁹ ei⁹ i sulphur. Et erit terra
ei⁹ i picē ardētē nocte t die: nō extin
C guet i sempiternū. Ascēdet fum⁹ eius a
generatiōe i generatiōez: desolabit in
Soph.2.b secla seclox. Nō erit trāsiēs p eā ‖ t pos
sidebūt eā onocrotal⁹ t herici⁹: t ibis
t coru⁹ habitabūt i ea. Et extēdet sup
eā mēsura vt redigat ad nihilū et
ppēdiculū i desolatiōez. Nobiles eius
nō erūt ibi: regē poti⁹ inuocabūt: t oēs
pncipes ei⁹ erunt in nihilū. Et orient
in domib⁹ ei⁹ spine t vrtice t paliurus
in munitionib⁹ ei⁹: t erit cubile draco
nū: t pascua strutionū: t occurrent de-
monia onocētauris: et pilosus clama-
bit alter ad alterū. Ibi cubauit lamia
D t inuenit sibi requiē. Ibi habuit foueaz
herici⁹ t enutriuit catulos: t circūfodit
t fouit i vmbra ei⁹. Illic ꝯgregati sunt
milui: alter ad altex Requrite diligēter
i libro dñi t legite: vnū ex eis ñ defuit
alter alterū nō q̄siuit: qz qđ ex ore meo
pcedit ille mādauit: t spūs ei⁹ ipe cō-
gregauit ea. t ipe misit eis sortē t ma-
nus ei⁹ diuisit eā illis i mensurā. Usq
i eternū possidebūt eā: i generatiōe t ge
nerationē habitabūt i ea. XXXV

L Etabit deserta t inuia: t exul-
tabit solitudo: t florebit q̄si li-
liū. Germinās germinabit: t ex-
I.60.c ultabit letabūda t laudās. Gloria liba-
I.40.b ni data ē ei: decor carmeli t saron ‖ ipi
videbūt gloriaz dñi: t decorē dei nri. Cō
B fortate manꝰ dissolutas: t genua debi-
lia roborate. Dicite: Pusillanimes cō-
fortamini t nolite timere. Ecce deꝰ nr
vltiōez adducet retributiōis: deꝰ ipe ve
Mat.15.c niet t saluabit eos. Tunc apiēt ocli ce
C corum: t aures surdorum patebūt. Tunc sa-
liet sicꝫ cerꝰ claudꝰ: t aperta erit lingua
mutorum: qz scisse sūt in deserto aq̄: t tor
rētes i solitudie: t q̄ erat arida in stag
nū: t sitiēs i fōtes aq̄rum. In cubilibꝰ in
q̄bꝰ prius dracones habitabāt: orietur vi
ror calami t iunci: t erit tibi semita: et
via sācta vocabit. Nō trāsibit p eam
D pollutꝰ: t hec erit vob directa via: ita
vt stulti nō errēt p eā. Nō erit ibi leo:
t mala bestia nō ascēdet p eā: nec inue
I.51.d niet ibi. Et ambulabūt q̄ liberati fue-
rint t redēpti a dño: ꝙuertēt t venient
i sion cū laude: t letitia sempiterna sup
caput eorum. Gaudium t letitiā obtine-
būt: t fugiet dolor t gemitꝰ. XXXVI

Factū ē i q̄rtodecio āno regis
ezechie: ascēdit sennacherib rex
assyriorū sup oēs ciuitates iu-
da munitas: et cepit eas. Et misit rex
assyrioꝝ rapsacen ō lachis i hierm: ad
regē ezechiā in manu graui: t steterit in
aq̄ductu piscine superioris i via agri ful
lonis. Et egressus ē ad eū eliachim fi-
liꝰ helchie q̄ erat sup domū: t sobna scri
ba: t ioahe filiꝰ asaph a cōmentarijs.
Et dixit ad eos rapsaces Dicite ezechie
Hec dicit rex magnꝰ: rex assyrioꝝ. Que
ē ista fiducia q̄ ?fidis? aut q̄ cōsilio vel
fortitudine rebellare disponis? Super
quē habes fiduciaz: qz recessisti a me?
Ecce ?fidis sup baculū harūdinem ?fra
ctū istū sup egyptū: cui si inixꝰ fuit hō:
intrabit i manū ei⁹ t pforabit eam: sic
pharao rex egypti oib⁹ q̄ ?fidūt in eo.
Oz si rūdeꝝ mihi: in dño deo nro ?fi-
dimꝰ: nōne ipe ē cuiꝰ abstulit ezechias
excelsa t altaria t dixit iude t hierm
corā altari isto adorabitis? Et nūc tra
de te dño meo regi assyrioꝝ: t dabo tibi
duo milia eq̄rum: nec poteris ex te ꝑbe-
re ascēsores eorum. Et quō sustinebis fa-
cie iudicis vnius loci ex seruis dñi mei
minoribꝰ? Oz si ?fidis i egypto: i q̄dri
ga t in eq̄tibꝰ: t nūc nūquid sine dño
ascēdi ad terrā istā vt disperderē eaz?
Dñs dixit ad me. Ascēde sup trā istā:
t disperde eā. Et dixit eliachim: t sob-
na: t ioahe ad rapsacen. Loqre ad ser-
uos tuos syra lingua: intelligimꝰ enim:
ne loq̄ris ad nos iudaice i aurib⁹ ppli
q̄ est sup murū. Et dixit ad eos rapsa-
ces: Nūq̄d ad dñm tuū t ad te misit me
dñs meꝰ: vt loq̄rer oia verba ista: t nō
potiꝰ ad viros q̄ sedēt i muro vt comedant
stercora sua t bibāt vrinā pedum
suorum vobiscū? Et stetit rapsaces t cla-
mauit voce magna iudaice. t dixit: Au-
dite verba regis magni: regis assyriorum.
Hec dicit rex: Nō vos seducat ezechias
qz nō poterit eruere vos: t nō vob tri-
buat fiduciā ezechias sup dño: dicēs:
Eruēs liberabit nos dñs: nō dabit ci-
tas i manu regis assyrioꝝ. Nolite audi
re ezechiā. Hec enim dicit rex assyrioꝝ: fa
cite mecū benedictiōez: t egredimini ad
me t comedite vnusq̄sq̄ vineā suam: et
vnusq̄sq̄ ficū suam: t bibite vnusq̄sq̄
aquā cisterne sue donec veniā t tollam
vos ad terrā q̄ ē vt terra vr: terrā fru-

nēit vini: terrā pans ⁊ vineax. Nec
zorbet vos ezechias. dicēs: dns libe-
rabit nos. Nūqd liberauerūt dn̄ gētiū
vnusquisq; trā suā ỏ mānu regis assyrioꝝ?
Ubi ē deus emath ⁊ arfath? Ubi ē deus se-
phamaim? Nunqd liberauerūt samari-
ā ỏ manu mea. Quis ē ex oībus dnis
terraꝝ istaꝝ q̄ eruerit trā suā ỏ manu
mea: vt eruet dns hierlm ỏ mānu mea?
Et siluerūt: ⁊ nō respōderūt ei verbū.
Mādauerat enim rex dicēs: nō respōde-
atis ei. Et ingressus ē eliachim filius
helchie: q̄ erat sup domū: ⁊ sobna scri-
ba: ⁊ ioahe filius asaph a cōmētariis:
ad ezechiā scissis vestib⁹ et nūciauerūt
ei ꝟba rapsacis.

XXXVII

¶ Factū ē cuz audisset rex eze-
chias scidit vestimēta sua: ⁊ ob
uolut ē sacco: ⁊ ingressus est in domū dn̄i.
Et misit eliachim q̄ erat sup domū: et
sobnā scribā ⁊ seniores de sacerdotib⁹
optas saccis: ad esaiā filiū amos ꝓphe
tā: et dixerūt ad eū. Hec dicit ezechias:
Dies tribulatiōis ⁊ correptiōis: ⁊ blas
phemie dies hec: qz venerunt filij vsq;
ad partū: ⁊ virt⁹ nō ē pariēdi. Si quo
modo audiat dns deus tu⁹ ꝟba rapsacꝫ
quē misit rex assyrioꝝ dns su⁹ ad blas-
phemādū dnm dei viuētē: ⁊ exprobrā-
dū ꝟmonib⁹ q̄s audiuit dns deus tuus.
Leua ꝫ oronez ꝓ reliquijs q̄ repte sūt.
Et venerūt pui regis ezechie ad esaiā:
et dixit ad eos esaias. Hec dicitis dño
vro. Hec dicit dns: Ne timeas a facie
ꝟborū q̄ audisti: q̄b⁹ blasphemauerūt
pueri regis assyrioꝝ me. Ecce ego da-
bo ei spiritū ⁊ audiet nūciū: ⁊ reuerte-
tur ad trā suā: ⁊ corruere eū faciā gla-
dio i terra sua. Reūsus ē aūt rapsaces
⁊ inuenit regē assyrioꝝ pliantē aduer
sus lobna. Audierat enim qz ꝓfect⁹ eēt
ỏ lachis: ⁊ audiuit ỏ tharacha rege ethi
opie dicēte: egressus ē vt pugnet ↄ te.
Qđ cū audisset misit nūcios ad ezechi-
am dicēs: Hec dicetis ezechie regi iu-
de loquētes: Nō te decipiat deus tu⁹ in
q̄ tu cōfidis dicēs: non dabit hierlm
in manu regis assyrioꝝ. Ecce tu audisti
oia q̄ fecerūt reges assyrioꝝ oibus ter-
ris q̄s subuerterūt: ⁊ tu poteris libera
ri. Nūqd eruerūt eos dij gentiū quos
subuerterūt patres mei: gozan ⁊ aran
⁊ reseph⁊ filios eden q̄ erāt i thalassar?
Ubi ē rex emath ⁊ rex arfath et rex vr-
bis sepharuaim anat sua? Et tulit eze
chias libros de manu nūcioꝝ et legit
eos: ⁊ ascēdit i domū dn̄i: ⁊ expādit eos
coꝝ dño. Et orauit ad dnm dicēs. Do
mine exercituū deus isrl q̄ sedes sup che
rubin: tu es deus sol⁹ oim regnoꝝ terre
tu fecisti celū ⁊ terrā ‖Inclina dne au- Baruch.2.
rē tuā ⁊ audi: ⁊ aperi ockos tuos et vi-
de: ⁊ audi oia ꝟba sennacherib q̄ mi-
sit ad blasphemādū deū viuētē. Uere
enim dne desertas fecerūt reges assyrio-
rū trās ⁊ regiones eaꝝ: ⁊ dederūt deos
eaꝝ igni: no enim erant dij: sz opera ma
nuū hoim: lignū lapis: ⁊ cōminuerūt
eos. Et nūc dne deus nr̄ salua nos ỏ ma
nu ei⁹: ⁊ cognoscāt oia regna terre: qz
tu es dns solus. Et misit esaias filius
amos ad ezechiā dicēs: Hec dicit dns
deus isrl. Pro q̄b⁹ rogasti me ỏ sēnache-
rib rege assyrioꝝ: ỏ est verbū qđ locut⁹
est dns ad eū. Despexit te ⁊ subsannā-
uit te virgo filia sion: post te caput mo
uit filia hierlm. Cui exprobrasti: ⁊ quē
blasphemasti ⁊ sup quē exaltasti vocē
tuā: ⁊ leuasti altitudinē ockoꝝ tuoꝝ?
Ad sanctū isrl. In manu ꝟuoꝝ tuoꝝz
exprobrasti dño: et dixisti. In multitu-
dine q̄drigaꝝ meaꝝ ego ascēdi altitu-
dinē mōtiū: iuga libani: ⁊ succidā ex-
celsa cedroꝝ eiꝰ ⁊ electas abietes illiꝰ:
⁊ introibo altitudinē sūmitatiꝫ eiꝰ saltū
carmeli eiꝰ: ego fodi ⁊ bibi aquā: ⁊ sic
cabo vestigio pedis mei oēs riuos ag-
gerum. Nūqd nō audisti q̄ olim fece-
rim eā? Ex diebꝰ antiq̄s ego plasmaui
illā: ⁊ nūc adduxi: ⁊ factū ē i eradicari
onē colliū cōpugnātiū: ⁊ ciuitatū mu
nitarū. Habitatores eaꝝ breuiata ma
nu ꝓtremuerūt: ⁊ ꝓfusi sūt: facti sūt sic
fenū agri: ⁊ gramen pascue: ⁊ herba te-
ctoruz q̄ exaruit anteq̄ maturesceret.
Habitatiōez tuā ⁊ egressū tuū: ⁊ introi-
tū tuū ego cognoui ⁊ insaniā tuā ꝓ me.
Cū fureres aduersū me superbia tua
ascēdit i aures meas. Ponā q̄ circulū
in naribꝰ tuis: ⁊ frenū in labijs tuis:
⁊ reducā te in via p quā veniſti. Tibi
aūt ỏ erit signū. Comede ỏ āno q̄ spō-
te nascunt: ⁊ i anno secdo pomis vesce-
re. In anno aūt tertio seminate ⁊ meti-
te: ⁊ plātate vineas ⁊ comedite fructū
earū. Et meter id qđ saluatū fuerit de
domo iuda: ⁊ qđ reliquū ē radicē deoꝝ
sum: ⁊ faciet fructū sursū: qz de hierlm

exibſit relique: ⁊ ſaluatio de mōte ſion.
Zel⁹ dñi exercituū faciet iſtud. Propte
G rea hec dic dñs ō rege aſſyrioꝝ. Nō in
trabit ciuitatē hanc ⁊ nō iaciet ibi ſa-
gittā: ⁊ nō occupabit eā clype⁹: ⁊ nō mit
tet i circuitu ei⁹ aggerē. In via qua ve
nit: p eā reūtet: ⁊ ciuitatē hāc nō ingre
diet dicit dñs. Et protegā ciuitatē iſtā
vt ſaluē eā: ꝓpt me ⁊ ꝓpter dauid ſeruū
4.Re.19.g meū. Egreſſus ē aūt angel⁹ dñi ⁊ percuſ
Eccī.48.b ſit i caſtris aſſyrioꝝ cētū octogintaq̄n
q̄ milia. Et ſurrexerūt mane ⁊ ecce oēs
cadauera mortuorum. Et egreſſus ē ⁊
abiit. Et reūſus ē ſēnacherib rex aſſy-
rioꝝ: ⁊ habitauit i niniue. Et factū eſt
cū adoraret i tēplo neſrach deū ſuū: a-
dramelech ⁊ ſaraſar filij ei⁹ percuſſerūt eū
gladio. fugerūtq̄ i terrā ararath: ⁊ regnauit aſaraddon filius ei⁹ pro. XXXVIII

A In dieb⁹ illis egrotauit ezechias
4.Re.20.a uſq̄ ad mortē: ⁊ introiuit ad eum
2.Pa.32.f eſaias filius amos ꝓpha. et dixit
ei: Hec dicit dñs: Diſpone domui tue:
q⁹ morieris tu ⁊ nō viues. Et p̄tit eze
chias faciē ſuā ad parietē: ⁊ orauit ad
dñm. ⁊ dixit: Obſecro dñe memētō q̄ſo
quō ambulauerim coꝝ tē i veritate et i
corde perfecto: ⁊ quod bonū ē in oculis
tuis fecerim. Et fleuit ezechias fletu
magno. Et factū ē verbū dñi ad eſaiā
dicēs: Uade ⁊ dic ezechie. Hec dic dñs
de⁹ dauid patris tui. Audiui oronem
B tuam ⁊ vidi lachrymas tuas. Ecce ego
adiiciā ſup dies tuos: q̄ndecim ānos:
⁊ de manu regis aſſyrioꝝ eruā te: ⁊ ciui
1.Re.2.g tatē iſtā: ⁊ protegā eam‖ Hoc aūt tibi erit
Luc.2.c ſignū a dño: q⁹ faciet dñs verbū hoc q̄d
Eccī.48.d locut⁹ ē. Ecce ego reuerti faciā vmbras
lineaꝝ q̄ as deſcēderat in horologio
achaz i ſole retroꝝſi: decē lineis. Et re
uerſus eſt ſol decē lineis p gradus q̄s
deſcēderat. Scriptura ezechie regis iu-
da cū egrotaſſet: ⁊ conualuiſſet ō infirmi
tate ſua. Ego dixi i dimidio dierū meo
rū: vadā ad portas inferi. Queſiui reſi
duū ānoꝝ meoꝝ. Dixi nō videbo dñm
deū i terra viuētiū: nō aſpiciā hoiez vl
C tra ⁊ habitatorē q̄etis. Generatio mea
ablata ē ⁊ conuoluta ē a me: q̄ſi taberna
culū paſtoꝝ. Preciſa eſt velut a texen-
te vita mea: dū adhuc orsa eſſem ſuccidit
Job.4.d me‖ De mane vſq̄ ad veſperam finies
me: ſperabā vſq̄ mane. Quaſi leo ſic
contriuit oſa oſſa mea, De mane vſq̄ ad
veſperā finies me. Sicut pullus hiru-
dinis ſic clamabo: meditabor vt colū-
ba. Attenuati ſūt oculi mei: ſuſpicien-
tes i excelſū. Dñe vim patior: reſpōde
p me. Quid dicā aut q̄d reſpondebit mihi
cū ipſe fecerit? Recogitabo tibi oēs an-
nos meos i amaritudine aie mee. Dñe
ſi ſic viuit: ⁊ i talib⁹ vita ſpūs mei cor- D
ripies me ⁊ viuificabis me: ecce in pa-
ce amaritudo mea amariſſima. Tu aū
eruiſti aiam meā vt nō perirem: proiec-
ſiſti poſt tergū tuū oia peccā mea. Quia
nō infern⁹ confitebit tibi nec mors lau-
dabit te: nō expectabūt q̄ deſcēdūt in
lacū veritatē tuā. Uiuēs viuēs ipſe cō-
fitebit tibi ſicut ⁊ ego hodie. Pater filijs
notā faciet veritatē tuā. Dñe ſaluū me
fac: ⁊ pſalmos nr̄os cātabim⁹ cūctis di-
ebus vite nr̄e i domo dñi. Et iuſſit eſa-
as vt tollerēt maſſam de ficis: ⁊ catha-
plaſmarent ſup vulnus ⁊ ſanaret. Et di-
xit ezechias: Quō erit ſignū q⁹ aſcendā
in domum dñi. XXXIX

I In tpe illo miſit merodach bala-
dā filius balada rex babyloīs
libros ⁊ munera ad ezechiā. Audierat
enim q⁹ egrotaſſet ⁊ conualuiſſet. Letat⁹ e-
ſt ſup eis ezechias: ⁊ oſtēdit eis cellā
aromatū ⁊ argēti ⁊ auri ⁊ odoramēto-
rū ⁊ vngenti optimi ⁊ oēs apotheca
ſupellectilis ſue: ⁊ vniuſa q̄ inuēta ſūt
theſauris ei⁹. Nō fuit verbū q⁹ nō oſtēderet
eis ezechias i domo ſua: ⁊ i oī prētē ſua.
Introiuit aūt eſaias ꝓpha ad ezechiā
regē. ⁊ dixit ei: Quid dixerūt viri iſti: ⁊
vnde venerūt ad te? Et dixit ezechias:
De tra lōginq̄ venerūt ad me ō babylo-
ne. Et dixit: Quid viderūt in domo
tua? Et dixit ezechias: Oia q̄ in domo
mea ſūt viderūt. Nō fuit res quā non
oſtēderim eis i theſauris meis. Et dixit
eſaias ad ezechiā. Audi verbū dñi exer-
cituū. Ecce dies venient: ⁊ auferēt oia
q̄ i domo tua ſūt: et q̄ theſauriſauerūt
pres tui vſq̄ ad diē hāc: i babyloné.
Nō relinquet q̄cq̄: dicit dñs. Et de fi-
liis tuis q̄ exibūt de te q⁹ genuerīs tol-
lēt: ⁊ erūt eunuchi in palatio regis ba-
bylonis. Et dixit ezechias ad eſaiam.
Bonū verbū dñi q̄ locut⁹ eſt. Et dixit:
Fiat tm̄ pax ⁊ veritas in diebus meis.

C Onſolamini conſolamini XL
populē me⁹: dicit de⁹ vr̄. Loqui-
mini ad cor hierlm ⁊ aduocate

ꝯpleta ẽ malicia eiꝰ: dimissa
itas illiꝰ. Suscepit de manu dñi
plicia ꝓ oibꝰ pctis suis ‖ Uox clamã-
ti deserto. Parate viã dñi: rectas fa
te solitudie semitas dei nr̃i. Oẽs
ntes exaltabĩt: ⁊ ois mõs ⁊ collis hu
iliabĩt: ⁊ ersit prauꝝ in directa: ⁊ as
pera i vias planas. Et revelabĩt gl̃ia
dñi: ⁊ videbit ois caro pit̃er ꝙ os dñi
locutũ ẽ. Uox dicẽtis. Clama. Et dixi:
Quid clamabo? ‖ Ois caro fenuꝝ ⁊ ois
gla ꝯi a flos agri. Exiccatũ ẽ fenũ ⁊
cidit flos: qꝛ spũs dñi sufflavit i eo.
Uere fenũ ẽ ꝑplus. Exiccatũ ẽ fenũ ⁊ ce-
cidit flos: ⁊ vbũ aũt dñi manet i ẽternũ.
Scẽde mõtẽ excelsũ ascẽde tu ꝙ evãgeli
zas sion: exalta i fortitudine vocẽ tuã
ꝙ evãgelizas hierl̃m. Exalta noli time
re. Dic civitatibꝰ iude. Ecce deꝰ vester.
Ecce dñs deꝰ in fortitudine veniet: et
brachiũ eiꝰ dñabĩt. Ecce merces eius
cũ eo: ⁊ opꝰ illiꝰ coꝝ illo. Sicut pastor
gregẽ suũ pascet: i brachio suo ꝯgrega
bit agnos et in sinu suo levabit: feras
ipe portabit. Quis mensus eã pugillo
ãs: ⁊ celos palmo ponderavit? Quis
ꝯprehendit pulꝝ digitis molẽ terre: et li
bravit i põdere montes: ⁊ colles in sta
tera? ‖ Quis adiuvit spiritũ dñi: aut ꝙs
cõsiliarꝰ eius fuit ⁊ ostẽdit illi? Cum
quo inijt ꝯsiliũ ⁊ instruxit eũ: et docu-
it eꝛ semitã iusticie: ⁊ erudivit eũ sci-
entia: ⁊ viã prudẽtie ostẽdit illi? Ecce
gẽtes ꝙsi stilla situle: ⁊ ꝙsi momentum
statere reputate sũt. Ecce insule quasi
pulvis exiguꝰ: ⁊ liban⁹ nõ sufficiet ad
succẽdẽdũ: ⁊ aialia eiꝰ nõ sufficiẽt ad
holocaustũ. Oẽs gẽtes ꝙsi nõ sint: sic
sunt coꝝ eo: ⁊ ꝙsi nihilũ ⁊ inane reputa
te sũt ei. Cui ꝙ similẽ fecistis deũ? aut
quã imaginẽ ponetis ei? Numqd sculpti
le cõflabit faber aut artifex auro figu
rabit illud ⁊ laminis argẽteis argẽta-
rius? Forte lignũ ⁊ imputribile elegit
artifex sapiẽs: ꝙrit quõ statuit simula
cr̃ũ ꝙ nõ moveat. Numqd nõ scietis?
Numqd nõ audistis? Numqd nõ annũci
atũ est vob ab initio? Numqd nõ intelle
gitis fundamenta terre? Qui sedet sup
gyrũ terre: ⁊ habitatores eiꝰ sicut
ne. Qui extẽdit velut nihilũ celos: ⁊ ex
pãdit eos sicut tabernaculũ ad inhabi
tandũ. Qui dat secretoꝝ scrutatores ꝙsi
nihil: iudices terre velut inanes fe-
cit. Et qd̃ nec plãtato: nec sato: ne-
c radicato i terra trũco eorũ. Repẽte
flavit in eos: ⁊ aruerũt: ⁊ turbo ꝙsi sti-
pulam auferet eos. ‖ Et cui assimilastis ℣.46.b
me: ⁊ adequastis dicit sanctꝰ ‖ Levate i ex Mat.27.b
celsũ oculos vr̃os: et videte qs creavit
hec. Qui educit i numero milicia eoꝝ
⁊ oẽs ex noie vocat. Pre multitudie for
titudinis ⁊ roboris ꝛbustisq; eiꝰ: nec
vnũ reliquũ fuit. Quare dicis iacob ⁊ lo
queris isrl̃: abscõdita ẽ vita mea a dño
⁊ a deo meo iudiciũ meũ trãsibit. Nũ-
qd nescis: aut nõ audisti? Deus sempi
ternꝰ dñs qui creavit termios terre: ⁊ nõ
deficiet nec laborabit ‖ nec ẽ inuestiga- Eccls.8.b
tio sapie eiꝰ. Qui dat lasso ꝛbutẽ: ⁊ his
qui nõ sũt fortitudinẽ ⁊ robur multi-
plicat. Deficiẽt pueri ⁊ laborabũt: ⁊ iu
venes i infirmitate cadẽt. Qui aũt spe
rant i dño mutabũt fortitudinẽ: assu-
mẽt pẽnas sicut aq̃le: current ⁊ nõ la-
borabũt: ãbulabũt ⁊ nõ deficiẽt. XLI

A Taceant ad me insule: et gentes A
mutẽt fortitudinẽ. Accedãt et
tũc loquant̃: simul ad iudiciũ
ꝑpinquemꝰ. Quis suscitavit ab orien-
te iustũ: vocavit eũ vt sequeret̃ se? Da
bit in cõspectu eiꝰ gẽtes et reges obti
nebit. Dabit ꝙsi pulverẽ gladio eiꝰ si-
cut stipulã vento raptã arcui eiꝰ. Per
sequet̃ eos: trãsibit in pace: semita in
pedibꝰ eiꝰ nõ apparebit. Quis hec ope
ratꝰ est ⁊ fecit: vocans generatiões ab B
exordio? ‖ Ego dñs primꝰ et novissimꝰ ℣.44.a.et
ego sum. Uiderũt insule ⁊ timuerũt: ex 48.b
trema terre obstupuerũt: appropinqua Apo.2.c
verũt ⁊ accesserũt. Unusq̃sq; ꝓximo suo
auxiliabit̃: ⁊ fratri suo dicet: ꝯforta re.
Cõfortavit faber errariꝰ ꝑcutiens mal
leo eũ qui cudebãt tũc ꝑs: dicẽs glu-
tino bonũ ẽ: et cõfortavit eũ clavis vt
nõ moveat̃. ‖ Et tu isrl̃ serve meus: ia- ℣.44.a
cob quẽ elegi: semẽ abrãe amici mei:
in quo apphendi te ab extremis terre ⁊
a longinq̃s eiꝰ vocavi te. et dixi tibi:
Seruꝰ meꝰ es tu elegi te ⁊ nõ abiecite
‖ Ne timeas qꝛ ego tecũ sum: ne decli- ℣.45.c C
nes qꝛ ego deꝰ tuus. Cõfortavi te ⁊ au
xiliatus sum tibi: et suscepit te dextera
iusti mei. Ecce cõfundent̃ ⁊ erubescẽt
omnes q̃ pugnãt adversũ te. Erũt quasi
nõ sint: et peribũt viri q̃ cõtradicũt ti-
bi. Queres eos et nõ invenies viros re-
belles tuos: ⁊ erũt quasi nõ sint: et ve-

luti ꝓsumptio hois bellāt adūsus te:
q: ego dñs de⁹ tu⁹ ap̄hēdēs manū tu
D am dicēsq; tibi. Ne timeas: ego adiuui
te. Noli timere ⁊mis iacob: q̄ mortui
est ex isrl Ego auxiliar⁹ sū tui dic dñs
⁊ redēptor tu⁹ sāct⁹ isrl. Ego posui te
q̄si plaustrū triturās nouū: hās rostra
serrātia. Triturabis mōtes ⁊ cōminu-
es: ⁊ colles q̄si puluerē pones. Uētila-
bis ⁊ vēt⁹ tollet: ⁊ turbo dispget eos: ⁊
tu exultabis i dño: i sācto isrl letabert
Egeni pauꝑes q̄rūt aq̄s ⁊ nō sūt: lingua
eor̄ siti aruit. Ego dñs exaudiaꝫ eos:
E de⁹ isrl: ñ derelinquā eos. Aperiā in su
pinis collib⁹ flumia: ⁊ i medio cāpor̄
fōtes. Ponam desertū i stagna aq̄r̄: ⁊
trā inuiā i riuos aq̄r̄. Dabo in solitu
tudinē cedrū ⁊ spinā ⁊ myrtū ⁊ lignū
oliue. Ponam i deserto abietē vlmū ⁊
buxū sīl vt videāt ⁊ sciāt ⁊ recogitēt ⁊
itelligāt parīl: q⁊ man⁹ dñi fecit hec: ⁊
sāct⁹ isrl creauit illō. Prope facite iudi
F ciū vr̄m dic dñs: afferte si q̄d forte ha-
bet dixit rex iacob. Accedāt ⁊ nūciēt
vob q̄cūq; vētura sūt. Priora q̄ fuerūt
nūciate: ⁊ ponem⁹ cor nr̄m ⁊ sciem⁹ no
uissima eor̄ ⁊ q̄ vētura sūt indicate no
bis. Annūciate q̄ vētura sūt i futurū
⁊ sciem⁹ q⁊ dī estis vos. Bñ q̄ aut male
G si potestis facite: ⁊ loq̄mur ⁊ videamus
simul. Ecce vos estis ex nihilo ⁊ opus vr̄m
ex eo q̄ nō ē. Abominatio est q̄ elegit
vos. Suscitaui ab aq̄lone: ⁊ veniet ab
ortu solis Uocauit nomē meū: ⁊ adու
cet mḡstat⁹ q̄si lutū: ⁊ velut plastes cō-
culcās humū. Quis ānūciauit ab exor
dio vt sciam⁹: et a p̄ncipio vt dicam⁹:
iust⁹ es? Nō ē ānūciās neq; p̄dicēs: ne
q; audiēs p̄mōes vr̄os. Prim⁹ ad sion
dicet: ecce adsū: ⁊ hierl'm euāgelistā da
bo. Et vidi: ⁊ nō erat ex istis q̄sq; q̄ ini-
ret ꝓsiliū: ⁊ interrogat⁹ rñderet verbum.
Ecce oēs iniusti: ⁊ vana opa eor̄: ven
tus ⁊ inane simulacra eor̄. XLII

A Ecce p⁹ me⁹: suscipiā eū: elect⁹
Mat.12.b ē me⁹: complacuit sibi in illo aīa
mea. Dedi sp̄m meū sup eū: iu-
diciū gētib⁹ p̄feret Nō clamabit: neq;
accipiet p̄sonā: nec audiet vox ei⁹ fo-
ris. Calamū q̄ssatū nō ꝓteret ⁊ linū fu-
migās nō extinguet. In ⁊itate educet
iudiciū: nō erit tristis neq; turbulētus
donec ponat i tra iudiciū: ⁊ legē ei⁹ in-
sule expectabūt. Hec dic dñs de⁹ creās

celos ⁊ extēdēs eos: firmās trā ⁊ q̄ g
minās ex ea: dās flatū ꝑplo q̄ ē sup
rā: ⁊ spīm calcātib⁹ eā. Ego dñs voca
te i iusticia: ⁊ ap̄hendi manū tuam: ⁊
seruauī te‖Et dedi te i fed⁹ ꝑpl'i: i lucē
tium: vt aperires oculos cecorum: ⁊ edu
ceres de ꝓclusiōe vinctū: & domo car
ris sedētes i tenebris. Ego dñs h̄ ē no
mē meū‖ Sculptilia meā nō dabo: ⁊ laudes
meā sculptilib⁹. Que p̄ma fuerūt ecce
venerūt: noua q̄s ego ānūcio: anteq; o
ant audita vobis faciā‖Cāte dño
ticū nouū: laus ei⁹ ab extremis terre
Qui descēditis i mare ⁊ plenitudo ei⁹
insule: ⁊ habitores earū. Leuet desc
tū ⁊ cīates ei⁹ i domib⁹ habitabit
dar. Laudate habitatores petre: & vo
tice mōtiū clamabūt. Ponēt dño glo
riā: ⁊ laudē ei⁹ i insulis nūciabūt. D
min⁹ sicut fortis egrediet: sicut vir p̄
ator⁹ suscitabit zelū. Uociferabit ⁊ cla
mabit: sup inimicos suos cōfortabit
Tacui: semp silui: patiēs fui: sic pa
turiēs loq̄r. Dissipabo ⁊ absorbebo
mul deserros faciā mōtes ⁊ colles: ⁊ o
germē eor̄ exiccabo. Ponā flumia in
insulas: ⁊ stagna arefaciā. Et educā c
cos i viā quā nescīūt: ⁊ i semitis q̄s ig
norauerūt ābulare eos faciā. Ponā te
nebras corā eis i lucē ⁊ prava srecta.
Hec verba feci eis: ⁊ nō dereliqui eos.
Cōuersi sūt retrorsū. Cōfundāt ꝓfusiōe
q̄ ꝓfidūt i sculptili: q̄ dicūt ꝓflatili vos
dī nr̄i. Surdi audite et ceci intuemini
ad videndū? Quis cec⁹ nisi p⁹ me⁹: et
surd⁹ nisi ad quē nuncios meos misi?
Quis cec⁹ nisi q̄ rensidat⁹ ē? Et q̄s c
cus nisi p⁹ dñi? Qui vides mlta; nō
ne audies? Qui aꝑas habes aures: nō
ne audies? Et dñs voluit vt scrificaret
esi: ⁊ magnificaret legē ⁊ extolleret: ip⁹
se adit p̄ps dirept⁹ ⁊ vastat⁹ Laque⁹ iu-
uenū oēs: ⁊ i domib⁹ carcerū abscōditi
sūt. Facti sūt in rapinā: nec ē q̄ eruat
in direptionē: nec est qui dicat: redde
Quis est in vobis q̄ audiat hoc: attend
dat ⁊ ausculter futura? Quis dedit i d
reptionē iacob ⁊ isrl vastātibus? Nō
ne dñs ipe cui peccauim⁹? Et noluer
in vīs ei⁹ ambulare: ⁊ nō audierūt le
gem ei⁹. Et effudit sup eū indignatio
nem furoris sui ⁊ forte bellū: ⁊ cōbussit
eū in circhitu ⁊ nō cognouit ⁊ succen
dit eum ⁊ non intellexit. XLIII

Et nunc hec dicit dñs creans te iacob: & formãs te isrl. Noli timere qz redemi te: & vocauit te nõe tuo. Me⁹ es tu. Cũ transieris p aquã ero: & flumia ñ opient te. Cũ ambulauer⁹ i igne nõ cõburer⁹: & flãma nõ ardebit i te: qz ego sũ dñs deus tuus sanctus isrl saluator tu⁹. Dedi ꝓpitiationẽ tuã egyptũ: & ethiopiã & saba pro te. Ex q honorabilis fact⁹ es i oculis meis & gloriosus: ego dilexi te. Et dabo homines pro te: & populos pro aia tua. ‖ Noli timere qz ego tecũ sũ. Ab oriẽte adducã semẽ tuũ: & ab occidẽte congregabo te. Dicã aquiloni da: & austro: noli ꝓhibere. Affer filios meos de longinq: & filias meas ab extremis tre. Et oẽm q inuocat nomẽ meũ: i gliam meã creaui eũ formaui eũ: & feci eũ. Educ foras ꝓplm cecũ & oculos habentẽ: surdũ: & aures habentes. Oẽs gẽtes congregate sũt simul: & colligant sũt trib⁹. Quis i vob annũciabit istud: & q ꝓma sũt audire vos faciet. Dent testes eoꝝ & iustificẽt: & audiãt & dicãt. Vere vos testes mei dicit dñs: & serv⁹ meus quẽ elegi: vt sciat⁹ & credatis mihi: & intelligat⁹ qz ego ipse sũ. Ãnte me non est formatus de⁹: & post me non erit. ‖ Ego sũ: ego sũ dñs: & nõ est absq me saluator. Ego annũciaui & saluaui: audiri feci: & nõ fuit i vob alien⁹. Vos testes mei dicit dñs: & ego de⁹. Et ab initio ego sum: & nõ ẽ q de manu mea eruat. Operabor: & qs auertet illud? Hec dicit dñs redẽptor tu⁹ vñs sanctus isrl. Propter vos emisi babylonẽ: & detraxi vectos omnes & chaldeos i nauib⁹ suis gloriantes. Ego dñs sanctus vester: creãs isrl: rex vr. Hec dicit dñs q dedit i mari viam: & i aquis torrẽtib⁹ semitã. Qui eduxit quadrigã & equũ: agmẽ & robustũ. Simul obdormierũt nec resurgẽt: & cõtriti sũt q si linũ: & extincti sũt. Ne memineritis prioꝝ: & antiq ne intueamini. ‖ Ecce ego facio noua: & nũc orient: vtiq cognoscent ea. Ponã i deserto viã: & in inuio flumina. Et glificabit me bestia agri: dracones & strutiones: qz dedi i deserto aquas: & flumina i inuio: vt darẽ potũ populo meo electo meo. ‖ Populũ istũ formaui mihi: laudem meã narrabit. Nõ me inuocasti iacob nec laborasti i me isrl. Nõ obtulisti mihi arietẽ holocausti tui: & victimis tuis nõ glificasti me. Nõ te seruire feci i oblatiõe: nec laborẽ tibi ꝓbui i thure. Nõ emisti mihi argẽto calamũ: & adipe victimarũ tuarũ nõ inebriasti me. Verũtñ ꝓuire me fecisti i pctis tuis: ꝓbuisti mihi laborẽ i iniq̃tatib⁹ tuis. Ego sũ: ego sũ ipe: q deleo iniq̃tates tuas ꝓpter me: & pctõ tuoꝝ ñ recordabor. Reduc me i memoriã & iudicemur simul: narra si q̃d habes vt iustificer⁹. Pater tu⁹ ꝓmus peccauit: & interꝓtes tui ꝓuaricati sũt i me. Et contaminaui ꝓncipes sctõs. Dedi ad internitionẽ iacob: & isrl i blasphemiã. XLIIII

Et nũc audi iacob serue meus: & isrl quẽ elegi. Hec dicit dñs faciens et formãs te: ab vtero auxiliator tu⁹. ‖ Noli timere serue me⁹ iacob: & rectissime quẽ elegi. Effundã el aq̃s sup sitientẽ & fluenta sup aridã. ‖ Effundã spiritũ meũ sup semẽ tuũ: & bñdictionẽ meã sup stirpẽ tuã: & germinabũt inter herbas q̃si salices iuxta ꝓterfluentes aq̃s. Iste dicit dñe ego sũ: & ille vocabit in nomine iacob. Et ꝟ scribet manu sua dño & in nomine isrl assimilabit. Hec dicit dñs rex isrl & redemptor eius: dñs exercituũ. ‖ Ego ꝓm⁹ & ego nouissim⁹: & absq me nõ ẽ de⁹. Quis silis mei? Vocet & annũcier: & ordinẽ exponat mihi. Ex q cõstitui mihi ꝓplm antiquũ. Ventura & q futura sũt annũciet eis. Nolite timere: nec cõturbemini. Ex tũc audire te feci: & ãnũciaui. Vos estis testes mei. Nũq̃d est de⁹ absq me: & formator quẽ ego nõ nouerim. ‖ Plaste idoli oẽs nihil sũt: & amãtissima eoꝝ nõ ꝓderunt eis. ‖ Ipsi sũt testes eoꝝ: qz nõ vidẽt nec intelligũt: vt cõfundãt. Quis formauit deũ: & sculptile conflauit: ad nihil vtile? Ecce oẽs ꝓncipes ei⁹ cõfundentur. Fabri ei sũt ex hoib⁹. Cõueniẽt esto oẽs: stabũt & pauebũt: & cõfundẽt simul. Faber ferrari⁹ lima operat⁹ ẽ i prunis & i malleis formauit illũ: & operat⁹ ẽ i brachio fortitudinis sue. Esuriet & deficiet: nõ bibet aquã & lasscet. ‖ Artifex lignari⁹ extẽdit normã formauit illud i runcina. Fecit illud in angularib⁹: & i circino tornauit illud & fecit imaginẽ viri q̃si speciosũ hoiem habitantẽ i domo. Succidit cedros: tulit ilicẽ et quercũ q̃ steterat inter lingna saltus. Plãtauit pinũ quã pluuia nutriuit: &

A
s.41.b
Piere.30.b
et.46.g
Joel.2.g
Act.2.g
s.41.b.et
i.48.b
Apo.1.b
et.22.c
B
Baruch.6.a
Piere.10.a
s.42.b
Sap.13.c
C

facta ē hoīb⁹ i focū. Sūpsit ex eis ⁊ cā lefact⁹ ē: ⁊ succēdit ⁊ coxit panes: ō reliquo ex eo q̄t⁹ ē deū ⁊ adoꝛauit: fecit sculptile: ⁊ curuat⁹ ē ad illud. Medietē ei⁹ cōbussit igni: ⁊ de medio ei⁹ carnes coxit. Comedit pulmētū ⁊ saturat⁹ est ⁊ calefact⁹ ē: dixit. Vah calefact⁹ sum q̄di focū. Reliquū aūt ei⁹ deū fecit et sculptile sibi. Curuat⁹ ad illud ⁊ adoꝛat illud ⁊ obsecrat. dicens: Libera me: q̄ deꝰ meꝰ es tu. Nescierūt neq; intellexerūt. Obliti ei sūt ne videāt oculi eoꝝ: ⁊ ne intelligāt i corde suo. Nō recogitāt i mēte sua: neq; cognoscūt neq; sentiūt vt dicāt. Medietatē ei⁹ cōbussi igni et coxi sup carbones ei⁹ panes: coxi carnes ⁊ comedi: ⁊ ō reliq̄ ei⁹ idolū faciā? Ante truncū ligni p̄cidā? Pars ei⁹ cinis ē. Coꝛ illusi⁹ adoꝛabit illud: ⁊ nō liberabit aiaꝫ suā: neq; dicet forte mē daciū ē i dextera mea. Memēto hoꝛū iacob ⁊ isrl: q̄m seruꝰ meꝰ es tu. Formaui te: seruꝰ meꝰ es tu isrl: nō obliuiscaris mei. Deleui vt nubē iniq̄tates tuas: ⁊ q̄si nebulā pcā tua. Reuertere ad me: q̄m redemi te. Laudate celi q̄niaꝫ misericoꝛdiā fecit dñs: iubilate extrema terre. Resonate montes laudatiōnē: saltus ⁊ omne lignū ei⁹. Q̄m redemit dñs iacob: ⁊ isrl gloꝛiabit. Hec dicit dñs redēptoꝛ tuꝰ ⁊ formatoꝛ tuus ex vtero. Ego sū dñs faciens oīa: extendens celos solus: stabiliēs terrā ⁊ nullus mecū. Irrita faciēs signa diuinoꝝ ⁊ ariolos i furoꝛē vertēs. Cōuertēs sapientes retroꝛsum ⁊ sciētiā eoꝝ stultā faciēs. Suscitās verbū serui sui: ⁊ cōsiliū nūciоꝝ suoꝝ cōplēs. Qui dico hi eruſalē habitaberis: ⁊ ciuitates iude edificabimini: ⁊ deserta ei⁹ suscitabo. Qui dico pfundo desolare: ⁊ flumina tua arefaciā. Qui dico cyro pastoꝛ meus es: ⁊ oēm voluntatē meā cōplebis. Qui dico hierm edificaberꝛ: ⁊ tēplo fūdaberis. XLV

1.Esdre.1.a HEc dicit dñs christo meo cyro cuiꝰ aphēndi dexteꝛā vt subīciā ante faciē ei⁹ gētes ⁊ doꝛsa regū vertā. Et aperiā coꝛā eo ianuas: ⁊ porte nō claudētur. Ego ante te ibo: ⁊ gloꝛioſoꝝ terra humiliabo. Portas ereas cōteꝛā: ⁊ vectes ferreos pfringā. Et dabo tibi thesauros absconditos: ⁊ archana secreta vt scias q̄: ego dñs: q̄ voco nomen tuū deꝰ isrl ꝓpter seruū meū iacob et isrl electū meū. Et vocaui te noīe tuo. assimilaui te: ⁊ nō cognouisti me. Ego dñs: ⁊ nō ē amplius. Extra me nō ē deꝰ. Accinxi te: ⁊ nō cognouisti me: vt sciant hi q̄ ab hoꝛtu solis ⁊ q̄ ab occidente: q̄m absq; me nō est deꝰ. Ego dñs ⁊ nō est alter: formās lucē: ⁊ creās tenebras: faciēs pacē: ⁊ creans malū. Ego dñs faciēs oīa hec. Rorate celi desup ⁊ nubes pluant iustū: aperiat terra ⁊ germinet saluatoꝛē: ⁊ iusticia oriat simul. Ego dñs creaui eum. Ue q̄ ꝺdicit factoꝛi suo: testa de samīs terre. Nunq̄d dicit lutū figulo suo: quid facis et opus tuum absq; manibꝰ ē? Ue q̄ dicit patri: q̄d generas: ⁊ mulieri quid parturis? Hec dicit dñs sctūs isrl: plasmes ei⁹. Uentura interrogate me: sup filios meos ⁊ sup opus manuū meaꝝ mādate mihi. Ego feci terrā: ⁊ hominē sup eā creaui. Ego ⁊ manꝰ mee tetenderūt celos: ⁊ omni militie eoꝝ mādaui. Ego suscitaui eū ad iusticiā: ⁊ oēs vias eius dirigā. Ipse edificabit ciuitatē meā: ⁊ captiuitatē meā dimittet nō in pcio neq; in muneribꝰ dicit dominus deꝰ exercituū. Hec dicit dñs. Laboꝛ egypti ⁊ negociatio ethiopie ⁊ sabaim viri sublimes: ad te trāsibūt et tui erūt. Post te ābulabūt: vincti manicis ygent: ⁊ te adoꝛabūt teq; deprecabunt. Q̄m in te est deꝰ: ⁊ nō est deꝰ absq; te. Uere tu es deus absconditus: deus israel saluatoꝛ. Cōfusi sūt ⁊ erubuerūt oēs simul: ⁊ abierūt i cōfusiōe fabricatoꝛes erroꝝ. Israel saluat⁹ ē in dño salute eterna. Nō cōfundemini ⁊ nō erubescetis vsq; in seculū seculi: q: hec dicit dñs creās celos. Ipse deus formās terrā ⁊ faciēs eā: ipse plastes ei⁹. Non in vanū creauit eā: vt habitaret⁊ foꝛmauit eā. Ego dñs et nō est alius. Nō in abscōdito locut⁹ sum: i loco tre nebꝛoso. Nō diri semini iacob frustra querite me. Ego dñs loquēs iusticiā: annūciās recta. Cōgregamini ⁊ venite ⁊ accedite simul q̄ saluati estis ex gentib⁹. Nescierūt q̄ leuāt signū sculpturē sue: ⁊ rogāt dñm nō saluātē. Annūciate ⁊ venite: ⁊ cōsiliami simul. Quis audiēti fecit ꝟ ab initio? Ex tūc p̄diri illud. Nōq̄d nō ego dñs: ⁊ nō est vltra deus absq; me? Deꝰ iust⁹ ⁊ saluās nō

me. Cōuertimini ad me ⁊ salui
ōes fines tre: qz ego de⁹ ⁊ nō est
. In memetipso iurauī: egredietꝫ
meo iusticie verbū: ⁊ nō reuerte
mihi curuabitꝫ omne genu: ⁊ iu
ois lingua. Ergo in dño dicent.
sunt iusticie ⁊ imperiū. Ad eū ve
nt: ⁊ cōfundent oēs q̄ repugnāt ei.
dño iustificabit ⁊ laudabit oē se-
(men israel. XLVI
Confract⁹ est bel: cōtrit⁹ ē nabo: facta sūt
simulachra eoz bestijs ⁊ iumē
Opera vra graui pondere vsqz ad
lassitudinē p̄rabuerūt: ⁊ cōtrita sūt si-
mul. Nō potuerūt saluare portantē: et
ā ipsa i captiuitatē ibit. Audite me
mus⁹ iacob: ⁊ oē residuū domus isrl.
Qui portamini a meo vtero: q̄ gestami
ni a mea vulua. Usqz ad senectā egoip
se vsqz ad canos ego portabo. Ego
feci ⁊ ego ferā: ego portabo ⁊ saluabo.
Cui assimilastis me et adequastis: et
imparastis me ⁊ fecistis similē? Qui cō
tis aurū de sacculo: ⁊ argentū state-
pōderaz⁹. Cōducētes artificē vt fa-
ret deum ⁊ pcidūt ⁊ adorāt. ‖ Portāt
illi i humeris gestātes: ⁊ ponētes i lo-
co suo. Et stabit: ac de loco suo nō mo
uebit. Sed ⁊ cū clamauerint ad eū nō
audiet: de tribulatiōe nō saluabit eos.
Memētote istud: ⁊ cōfidamini: redite
preuaricatores ad cor. Recordamini pri
orīs seculi: qm ego sū de⁹ ⁊ nō ē vltra
deus: nec est similis mei annūcians ab
exordio nouissimū: ⁊ ab initio q̄ nec-
dū facta sūt. dicēs: Cōsilium meū stabit
⁊ oīs voluntas mea fiet. Uocans ab ori-
ente auē ⁊ de terra longinqꝫ virū volun-
tatis mee. Et locut⁹ sum ⁊ adducā illud:
cogitaui et faciā illud. Audite me duro
corde: q̄ longe estis a iusticia. Prope
feci iusticiā meā: nō elongabit: ⁊ salus
mea nō morabit, Dabo. Dabo in sion
salutē ⁊ in isrl gloriā meā. XLVII
Descēde sede i puluere virgo fi-
lia babylon: sede in tra. Nō est
soliū filie chaldeoz: qz vltra vo-
caberis mollis ⁊ tenera. Tolle mo-
lā ⁊ mole farinā. Denuda turpitudinē
tuā. Discooperi humerū reuela crura
tua: ⁊ transuma. ‖ Reuelabit ignominia
tua: ⁊ videbit opprobriū tuū. Ultionē
capiā: ⁊ nō resistet mihi hō. Redēptor
noster dns exercituū: nomē illi⁹ sanct⁹
israel. Sede tace ⁊ intra in tenebras fi- B
lia chaldeoz: qz nō vocaberis vltra dña
regnoꝝ. Iratꝰ sum sup hereditatē meā: ⁊ tra-
minaui hereditatē meā: ⁊ dedi eos in
manu tua. Nō posuisti eis misericor-
dias. Sup senē aggrauasti iugū tuum
valde: ⁊ dixisti. In sempiternū ero dō-
mina. Nō posuisti hec sup cor tuū ne-
q̄ recordata es nouissimi tui. Et nunc
audi hec delicata: ⁊ habitās confidens: q̄
dicis i corde tuo: ego sū ⁊ nō ē pter me
amplius. Nō sedebo vidua: ⁊ ignorabo
sterilitatē. Ueniēt tibi duo hec subito Isai. 51. f
i die vna sterilitas ⁊ viduitas. Uniuer C
sa venerūt sup te p̄pter multitudinē ma
leficioz tuoz ⁊ pter duritiā incātato
rū tuoz vehemētē. Et fiduciā habui-
sti i malitia tua: ⁊ dixisti. Nō ē q̄ vide-
at me. Sapia tua ⁊ scia tua hec decep- Piere. 49. e
pit te. Et dixisti i corde tuo. Ego sū: ⁊
pter me nō ē altera. Ueniet sup te ma
lū ⁊ nescies ortū ei⁹: ⁊ irruet sup te ca-
lamitas quā nō poteris expiare. Ueniet
sup te repēte miseria quā nescies. Sta
cū incātatoribus tuis ⁊ cū multitudine
maleficioz tuoz i q̄bus laborasti ab
adolescentia tua: si forte q̄d pfit tibi:
aut si possis fieri fortior. Defecisti i mul- D
titudine p̄siliorum tuoz. Stēt ⁊ saluēt te
augures celi q̄ p̄tēplabāt sidera ⁊ sup
putabāt mēses: vt ex eis annūciarēt vē
tura tibi. Ecce facti sūt q̄si stipula: ignis
cōbussit eos. Nō liberabūt aiam suā de
manu flāme: nō sūt prune q̄d⁹ calefiāt
nec sol⁹ vt sedeāt ad eū. Sic facta sūt
tibi: i q̄buscūqz laborasti negotia-
tores tui ab adolescētia tua: vnusq̄sqz
in via sua errauerūt. Nō ē q̄ saluet te.
Audite hec domus ia XLVIII E
cob q̄ vocamini nole isrl: ⁊ de
aquis iuda existis: q̄ iuratis in
nole dñi: ⁊ dei isrl recordamini nō in
veritate neq̄ iniusticia. De ciuitate el
sancta vocati sunt: ⁊ sup deū isrl cōsta
biliti sūt. Dns exercituū nomen eius.
Priora extūc annūciaui ⁊ ex ore meo
exierūt: ⁊ audita feci ea: repēte operatus
sū ⁊ venerūt. Sciui ei q̄ durus es tu
⁊ neruus ferreus ceruix tua: ⁊ frōs tua
erea. Predixi tibi extunc: anteq̄ ve-
nirēt indicaui tibi: ne forte diceres. Idō
la mea fecerūt hec: ⁊ sculptilia mea ⁊ cō
flatilia mādauerūt ista. Que audisti vi
de ola. Uos aūt nō annūciastis. Audi D

dita tibi feci noua extīc ⁊ ꝓuata sūt
q̄ nescis. Nūc creata sūt ⁊ nō extūc: et
añ diē: ⁊ nō audisti ea: ne forte dicas:
ecce ego ꝓgnoui ea. Neq; audisti neq;
cognouisti neq; extūc apta ē aur̄ tua
Scio essi qz ꝓuaricās ꝓuaricaber̄: et
trāsgressorē ex vtero vocaui te. Propt̄
nomē meū lōge faciā furorem meū: et
laude mea infrenabo te ne intereas.
Ecce excoxi te sz nō q̄si argētū: elegi te
i camino paupt̄at̄. Propt̄ me ꝓpt̄ me
F.42.b faciā: vt nō blasphemer: ‖et gl̄iam me
am alteri nō dabo. Audi me iacob: et
F.41.b.et isr̄l quē ego voco. ‖Egoipse: ego prim⁹
44.8 ⁊ ego nouissim⁹. Man⁹ q̄z mea funda
C uit t̄rā: ⁊ dextera mea mēsa est celos.
Ego vocabo eos: ⁊ stabūt simul. Cōgre
gamini oēs vos ⁊ audite. Quis de eis
annūciauit hec? Dñs dilexit eū: faciet
volūtatē suā i babylone: ⁊ brachiū su
um i chaldeis. Ego ego locut⁹ sū ⁊ vo
caui eū: adduxi eū directa ē via eius.
Accedite ad me: ⁊ audite ꝯ. Nō a ꝑnci
pio i abscōdito locut⁹ sū. Ex tpe añq;
fierēt ibi erā: ⁊ nūc dñs de⁹ misit me ⁊
spūs ei⁹. Hec dicit dñs de⁹ redēptor tu
us sc̄us isr̄l. Ego dñs de⁹ tu⁹ docēs te
vtilia: gubernās te i via q̄ ambulas.
D Utinā attendisses mādata mea. Facta
fuisset sicut flumen pax tua: ⁊ iusticia
tua sicut gurgites mar̄. Et fuisset q̄si
harena semē tuū: ⁊ stirps vteri tui vt
lapilli ei⁹. Nō interisset ⁊ nō fuisset at
critū nomē ei⁹ a facie mea. Egredimi
ni de babylone: fugite a chaldeis. In
voce exultatiōis annūciate: auditū fa
cite ꝯ: ⁊ efferte illud vsq; ad extrema
Exo.17.e tre. ‖Dicite: Redemit dñs ꝯus suū ia-
Nu.20.b cob. Nō sitierūt i deserto cū educeret
Sap.11.a eos. Aquā de petra ꝓduxit eis: et sci-
I.57.b dit petrā ⁊ fluxerūt aq̄. ‖Nō ē pax im-
A Udite (pñs dicit dñs. XLIX
F.42.b insule: ⁊ attēdite ꝑpli de longe.
Dñs ab vtero vocauit me: ō vē
I.51.e. tre mīs mee recordat⁹ ē nois mei: ‖et
posuit os meū q̄si gladiū acutū: i vm
brā man⁹ sue ꝓtexit me: ⁊ posuit me
sicut sagittā electam. In pharetra sua
abscōdit me: ⁊ dixit mihi. Seru⁹ me⁹
es tu isr̄l: qz i te gl̄ificabor. Et ego dixi
In vacuū laborauī: sine cā ⁊ vane for
B titudinē meā cōsūpsi. Ergo iudicium
meū cū dño ⁊ op⁹ meū cū deo meo. Et
nūc. Hec dicit dñs formās me ex vtero
seruū sibi: vt reducā iacob ad eū: ⁊ isr̄l
nō cōgregabit̄. Et gl̄ificat⁹ sū in ocul
dñi: ⁊ de⁹ me⁹ fact⁹ est fortitudo mea.
Et dixit: Parū ē vt sis mihi ꝯu⁹ ad sus
citandas trib⁹ iacob: ⁊ feces isr̄l ꝓuer-
tēdas. ‖Dedi te i lucē gētiū: vt sis sa
lus mea vsq; ad extremū t̄re. Hec dicit
dñs: redēptor isr̄l: sanct⁹ ei⁹: ad cōtēp-
tibilē aiam ad abominatā gētē: ad ꝯ-
uū dñoꝝ. Reges videbūt ⁊ ꝓsurgēt ꝓn
cipes ⁊ adorabūt ꝓpter dñm qz fidelis
ē: ⁊ sāctū isr̄l q̄ elegit te. Hec dicit dñs
In tpe placito exaudiui te: ⁊ i die salu
tis auxiliat⁹ sū tui. Et ꝯuaui te ⁊ dedi
te in fed⁹ ꝑpli vt suscitares t̄rā ⁊ possi-
deres hereditates dissipatas: vt dice-
res his q̄ vincti sūt: exite: ⁊ his q̄ i te-
nebris: reuelamini. Sup vias pascent
⁊ i olib⁹ planis pascue eoꝝ: ‖Nō esuri-
ent neq; sitient: ⁊ nō ꝑcutiet eos est⁹
⁊ sol: qz miserator eoꝝ reget eos: ⁊ ad
fōtes aq̄rū potabit eos. Et ponā oēs
mōtes meos i viā: ⁊ semite mee exalta-
bunt̄. Ecce isti delōge venient: ⁊ ecce il
li ab aq̄lone ⁊ mari: ⁊ isti de terra au-
strali. Laudate celi ⁊ exulta terra: iubi
late mōtes laudē. ‖qz ꝯsolatus ē dñs
ꝑplm suū: ⁊ pauperū suoꝝ miserebit̄.
Et dixit siō: dereliq̄t me dñs: ⁊ dñs ob
liuis⁹ ē mei. Nūq̄d obliuisci pōt mulier
infantē suū: vt nō miserat̄ filio vteri
sui? Et si illa oblita fuerit: ego tñ non
obliuiscar tui. Ecce i manib⁹ meis de
scripsi te: muri tui cor̄ oculi mei sem
p. Uenerūt structores tui: destruentes
te ⁊ dissipātes a te exibūt. ‖Leua i cir-
cuitu oculos tuos ⁊ vide: ⁊ oēs isti cō-
gregati sūt: venerūt tibi. Uiuo ego di
cit dñs: qz oib⁹ his velut ornamēto ve
stieris ⁊ circūdabis tibi eos q̄si spōsa.
Quia deserta tua ⁊ solitudines tue et
ra ruine tue: nūc angusta erūt ꝑ habi
tatorib⁹ ⁊ lōge fugabūt̄ q̄ absorbēbāt
te. Adhuc dicēt i aurib⁹ tuis filū steri
litat̄ tue. Angust⁹ ē mihi loc⁹: fac spa
ciū mihi vt habitem. Et dices i corde
tuo. Quis genuit mihi istos? Ego steri
lis ⁊ nō pariēs trāsmigrata ⁊ captiua
⁊ istos q̄s enutriuit? Ego destituta et
sola: ⁊ isti vbi ꝯ erāt? Hec dic dñs de⁹:
Ecce leuabo ad gētes manū meā: ⁊ ad
ꝑplos exaltabo signū meū. Et afferēt
filios suos in vlnis: et filias suas sup
humeros portabūt. Et erūt reges nu-

B ꝺicẽ tul: ⁊ regine nutrices tue. Vultu
ſuꝛa demiſſo adorabũt te: ⁊ puluerẽ
pedũ tuoꝝ lingẽt. Et ſcies qꝛ ego dñs
ſum q̃ nõ cõfundẽt q̃ expectãt eũ. Nũ-
q̃d tollet a foꝛti p̃da: aut qõ captũ fue
ꝛit a robuſto ſaluũ eſſe poterit? Quia
hec dicit dñs. Equidẽ ⁊ captiuitas a
foꝛti tollet: ⁊ qõ ablatũ fuerit a robu-
ſto ſaluabit. Eos vero q̃ iudicauerũt
te ego iudicabo: ⁊ filios tuos ego ſal-
uabo. Et cibabo hoſtes tuos carnib⁹
ſuis: ⁊ q̃ſi muſto ſãguine ſuo inebria-
buntur. Et ſciet oꝛs caro qꝛ ego dñs ſal-
uãs te: ⁊ redẽptoꝛ tu⁹ foꝛtis iacob. L

A Ec dicit dñs. Quis eſt hic liber
repudij mꝛis vre: q̃ dimiſi eã? C
aut q̃s ẽ creditoꝛ me⁹: cui vẽdi
di vos? Ecce ei in iniq̃tatib⁹ vꝛis ven
diti eſtis ⁊ i ſcelerib⁹ vꝛis dimiſi ma-
tꝛẽ vꝛam: qꝛ veni ⁊ nõ erat vir: vocaui
⁊ nõ erat q̃ audiret. ‖ Nũq̃d abbꝛeuia-
ta ⁊ paruula facta eſt man⁹ mea vt nõ
poſſim redimere: aut nõ ẽ i me virtus
ad liberãdũ? Ecce i increpatione mea
deſertũ faciã mare: ponã flumina i ſic
cũ. Cõputꝛeſcẽt piſces ſine aq̃: ⁊ moꝛiẽ
tur i ſiti. Induã celos tenebꝛis: ⁊ ſac-
cũ ponã opimẽtũ eoꝝ. Dñs dedit mi-
hi linguã eruditã: vt ſciã ſuſtẽtare eũ
q̃ laſſus ẽ ꝛbo. Exigit mane: mane exi
git mihi aurẽ: vt audiã q̃ſi magiſtꝛũ.
Dñs de⁹ aperuit mihi aurẽ: ego ãt nõ
ꝺicor: retꝛoꝛſũ nõ abij. ‖ Coꝛp⁹ meũ de
di pcutientib⁹: ⁊ genas meas vellẽti-
bꝰ. ‖ faciẽ meã nõ auerti ab increpãti
onib⁹ ⁊ cõſpuẽtib⁹ i me. Dñs de⁹ aux
iliatoꝛ me⁹: ⁊ iõ nõ ſũ cõfuſus. Ideo po
ſui faciẽ meã vt petꝛã duriſſimã: ⁊ ſcio
q̃ſ nõ cõfũdar. Iuxta eſt q̃ iuſtificat
me. Quis ꝺicet mihi? Stem⁹ ſimul.
Quis ẽ aduſari⁹ me⁹? Accedat ad me
Ecce dñs de⁹ auxiliatoꝛ me⁹. Quis eſt
q̃ cõdẽnet me? Ecce oẽs q̃ſi veſtimẽtũ
cõtereẽt: ⁊ tinea comedet eos. Quis ex
vobis timẽs dñm: audiens vocẽ ſerui
ſui? Quis ambulauit i tenebꝛis ⁊ nõ ẽ
lumen ei. Speret i noie dñi: ⁊ innitat
ſup deũ ſuũ. ‖ Ecce vos oẽs accedẽtes
ignẽ accincti flãmis. Ambulate in lu
mine ignis vꝛi: ⁊ i flãmis q̃s ſuccendi
ſtis. De manu mea factũ eſt ꝟ vob. In

dolozib⁹ dozmietis. LI
me q̃ ſeq̃mini qõ iuſtũ ẽ: ⁊ q̃ꝛi-
tis dñm. Attẽdite ad petꝛã vn
de exciſi eſtis: ⁊ ad cauernã laci de q̃ ꝟ
ciſi eſtis. Attẽdite ad abꝛaã patꝛẽ ve-
ſtꝛũ ⁊ ad ſaꝛã q̃ peꝛpit vos. Quia vnũ
vocaui eũ: ⁊ bñdixi ei: ⁊ multiplicaui
eũ. Conſolabit⁹ g̃ dñs ſion: ⁊ cõſolabit⁹
oẽs ruinas ei⁹. Et ponẽt deſertũ ei⁹ q̃
ſyluelitias: ⁊ ſolitudinẽ ei⁹ quaſi hoꝛ-
tũ dñi. Gaudiũ ⁊ letitia inueniet⁹ i ea: B
gꝛarũactio ⁊ voꝛ laudis. Attẽdite ad
me pꝛus me⁹: ⁊ trib⁹ mea me audite.
Quia lex a me exiet: ⁊ iudiciũ meũ in
lucẽ pꝛoꝝ requieſcet. Pꝛope ẽ iuſtus
me⁹: egreſſus ẽ ſaluatoꝛ me⁹: ⁊ brachia
mea pꝛios iudicabũt. Me inſule expe
ctabũt: ⁊ brachiũ meũ ſuſtinebũt. Le-
uate i celũ ocꝭos vꝛos: ⁊ videte ſub ter
ra deoꝛſũ: qꝛ celi ſicut fum⁹ liqueſcent
⁊ tꝛa ſicut veſtimẽtũ atteret⁹: ⁊ habita
toꝛes ei⁹ ſicut hec interibũt. Salus ãt C
mea in ſempiternũ erit: ⁊ iuſticia mea
nõ deficiet. ‖ Audite me q̃ ſcitis iuſtũ Pſ.36.
pꝛus me⁹ lex mea i coꝛde eoꝝ. Nolite Ecc:5
timere oppꝛobꝛiũ hoim: ⁊ blaſphemiaſ
eoꝝ ne metuat⁹. Sicut ei veſtimẽtum
ſic comedet eos ꝛmis: ⁊ ſicut lanã ſic
deuoꝛabit eos tinea. Salus ãt mea in
ſempiternũ erit: ⁊ iuſticia mea i gene- Ī.52.a
ꝛationes generationũ. Cõſurge ꝙſurge
induere foꝛtitudinẽ bꝛachiũ dñi. Cõ-
ſurge ſicut i dieb⁹ antiq̃s: i generatio
nib⁹ ſeculoꝝ. ‖ Nũq̃d nõ tu pcuſſiſti ſu D
pbũ: vulneraſti dꝛaconẽ? ‖ Nũq̃d non ſ.14.b
tu ſiccaſti mare: aquã abyſſi vehemẽt⁹? Exo.14.c
Qui poſuiſti pfũdũ mar⁹ viã: vt tꝛãſi
ꝛẽt liberati. Et nũc q̃ redẽpti ſũt a do-
mino: reuertent⁹: ⁊ venient i ſion laudã
tes: ⁊ letitia ſempiterna ſup capita eo-
ꝛũ. Gaudiũ ⁊ letitiã tenebũt: fugiet do-
loꝛ ⁊ gemit⁹. Ego eoipſe ꝙſolabor vos.
Quis tu vt timeas ab hoie moꝛtali et
a filio hois: q̃ q̃ſi fenũ ita areſcet: ⁊ ob
lit⁹ es dñi factoꝛis tui q̃ tetẽdit celos
⁊ fũdauit tꝛã: ⁊ formidaſti iugiter tota
die a facie furoꝛis ei⁹ q̃ te tribulabat: E
⁊ parauerat ad pdẽdũ. Ubi nũc ẽ fu-
roꝛ tribulãtis? Cito veniet gradiẽs ad
apiendũ: ⁊ nõ interficiet vſq; ad interi-
tionẽ: nec deficiet panis ei⁹. Ego autẽ
ſũ dñs de⁹ tu⁹ q̃ cõturbo mare ⁊ intu-
meſcũt fluct⁹ ei⁹: dñs exercituũ nomẽ
meũ. ‖ Poſui verba mea i oꝛe tuo: ⁊ in
vmbꝛa man⁹ mee pteꝛi te: vt plantes 5.49.a
celos ⁊ fũdes tꝛã: ⁊ dicas ad ſion: pꝛus
me⁹ es tu. Eleuare eleuare: ꝙſurge hie

ſalē: q̄ dñi ſti de manu dñi calicem
ire ei⁹. Uſq; ad fūdū calicis saporis bi
bisti: t poraſti vſq; ad feces. Nō ē q̄ ſu
ſtēret eā ex oib⁹ filiis q̄s genuit: t nō ē
q̄ apphēdat manū ei⁹ ex oib⁹ filiis q̄s
§.47.b enutriuit. ‖Duo ſūt q̄ occurrerūt tibi
Quis cōtriſtabit ſup te? Uaſtitas t cō
tritio t fames t gladi⁹. Quis cōſolabi
b tur te? Filij tui ꝓiecti ſūt: dormierūt i
capite oim viarū ſicut orix illaqueat⁹
pleni indignatiōe dñi: increpatiōe dei
tui. Idcirco audi hec paupcka: t ebria
nō a vino. Hec dicit dñator tu⁹ dñs: et
deus tu⁹ q̄ pugnauit p ꝑplo ſuo. Ecce
tuli de manu tua calicē ſoporis: fūdū
calicis indignationis mee. Nō adiḡciam
vt bibas illū vltra. Et ponā illū in
manu eox q̄ te humiliauerūt t dixe-
rūt aie tue icuruare vt trāſeam⁹: t po-
ſuiſti vt terrā corpus tuū: t q̄ſi viā trā
A Onſurge cōſur (ſeuntib⁹. LII
§.51.c c ge: induere fortitudine tua ſi-
on. Induere veſtimēt⁹ glie tue
hierlm ciuitas ſācti: qr̄ ñ adiḡcier vltra
vt pterāſeat p te incircūciſus t imūd⁹.
Excutere de pulnere: cōſurge: ſede hie
ruſalē. Solue vincula colli tui captiua
filia ſiō: qr̄ hec dicit dñs: Grat⁹ venū-
B dari eſt⁹: t ſine argēto redimemi Quia
hec dicit dñs de⁹. In egyptū deſcēdit
§en.46.a ꝑplus me⁹ i ꝓncipio: vt colon⁹ eēt ibi:
aſſur abſq; vlla cā calūniatus ē eū. Et
nūc q̄d mihi ē hic dicit dñs. Qm̄ abla
t⁹ eſt ꝑplus me⁹ grat⁹. Dñatores ei⁹ in
iq̄e agūt dicit dñs: t iugiter tota die
nomē meū blaſphemat. Propt̄ hoc ſciet
ꝑplus me⁹ nomē meū i die illa: qr̄ ego
§naum.1.b ipſe q̄ loq̄bar ecce adſū. O quā pulchri ſu
§o.10.c p mōtes pedes annūciant⁹ t p̄dicātis
pacē: annūciāt⁹ bonū: p̄dicāt⁹ ſalutē:
C dicēt⁹: Sion regnabit de⁹ tu⁹. Uox ſpe
culatorū tuox. Leuauerūt vocē: ſimul
laudabūt: qr̄ oculo ad oculū videbunt
cū cōſolat⁹ fuerit dñs ſion. Gaudete t lauda
§.49.b te ſimul deſerta hierlm: ‖qr̄ cōſolat⁹ ē
dñs ꝑplm ſuū: redemit hierlm. Parauit
dñs brachiū ſcti ſuū i oculis oīm gē
§ſ.97 tiū: ‖t videbunt oēs fines tre ſalutare
§.Cor.6.d dei nri. Recedite recedite: exite inde:
pollutū nolite tāgere. Exite de medio
D ei⁹: mūdamini q̄ fert⁹ vaſa dñi. Qm̄ nō i
tumultu exibit⁹: nec i fuga ꝑperabit⁹
Precedet ei vos dñs: t cōgregabit vos
de⁹ iſrl. Ecce intelliget ſeru⁹ me⁹: t e⁊

altabit t eleuabit t ſublimis erit ni
de. Sicut obſtupuerūt ſup te multi: ſic
inglorius erit iter viros aſpectus ei⁹
t forma ei⁹ inter filios hoim. Iſte aſp
get gentes multas: ſup ipm ꝓtinebūt
reges os ſuū. ‖Quia q̄b⁹ nō ē narratū
de eo viderūt: t q̄ nō audierūt cōtēpla
Quis credidit audi (ti. LIII
q tui nro: t brachiū dñi cui reue
latū ē? Et aſcēdet ſicut virgul
tū coram eo t ſicut radix de tra ſitienti.
Nō ē ſpēs ei neq; decor. Et vidim⁹ eū
t nō erat aſpect⁹: t deſiderauim⁹ eū de
ſpectū t nouiſſimū virox: virū dolorū
t ſcientē infirmitatē. Et q̄ſi abſcōdi-
tus vult⁹ ei⁹ t deſpect⁹: vnde nec repu
tauim⁹ eū. ‖Uere lāguores nros ipe tu
lit: t dolores noſtros ipe portauit: Et
nos putauim⁹ eū q̄ſi leproſū: t q̄uſū
a deo t humiliatū. Ipſe aūt vulnerat⁹
ē ꝑpter iniq̄tates nras: attrit⁹ ē ꝑp
ſcelera nra. Diſciplia pacis nre ſup eū:
t liuore ei⁹ ſanati ſumus. Oēs nos q̄ſi
oues errauim⁹: vn⁹ q̄q; i viā ſuā decli
nauit: t poſuit dñs i eo iniq̄tatē oīm
nrm. Oblat⁹ eſt qr̄ ipe voluit: t nō ape
ruit os. ‖Sicut ouis ad occiſionē duct⁹
tur: t q̄ſi agn⁹ coram tondēte ſe obmu-
teſcet: t nō aperiet os ſuū. De anguſtia t
de iudicio ſublat⁹ es. Generationē ei⁹
q̄s enarrabit? Quia abſciſus ē de terra
viuēti. Propt̄ ſcel⁹ ꝑpli mei ꝑcuſſi eū
Et dabit impios p ſepultura: et diui-
tes p morte ſua: ‖eo q̄ iniq̄tatē nō fe-
cerit neq; dolus fuerit i ore ei⁹: et dñs
voluit terere eū i infirmitate. Si po-
ſuerit p pcō alam ſuā videbit ſemen
longeuū: t voluntas dñi i manu ei⁹ di-
rigēt. Pro eo q̄ laborauit aia ei⁹: vide-
bit t ſaturabit. In ſcia ſua iuſtifica-
bit ipe iuſt⁹ ſeruos meos multos t ini-
tates eox ipe portabit. Ideo diſpartiā
ei plurimos t fortiū diuidet ſpolia: p
eo q̄ tradidit i mortē aiam ſuā: ‖t cū
ſceleratis reputat⁹ ē. Et ipſe pcā mul-
torū tulit: t ꝓtrāſgreſſorib⁹ rogauit.
LIIII
‖Auda ſterilis q̄ nō pa-
ris: decāta laudē t hinni q̄ nō
pariebas: qm̄ multi filij deſerti
magis q̄ eius q̄ habebat virū dicit dñs
Dilata locū tētorū tui: t pelles tabna
culox tuox extende. Ne parcas. Lon-
gos fac funiculos tuos: t clauos tuos
conſolida. Ad dexteras q̄ ſ lēuā pene

a tribꝰ:t semē tuū gētes hereditabit:t
ciuitates desertas inhabitabit. Noli
timere:qz nō cōfūderis neq; erubescas
nō ei te pudebit: qz cōfusionis adolescē
tie tue obliuiscer?:t opprobrij viduita
tis tue nō recordaber? amplius. Quia
dñabit tui q̄ fecit te:dñs exercituū no
mē ei⁹:t redēptor tu⁹ sanct⁹ isrl: deus
oīs tre vocabit. Quia vt mulierē dere
lictā t merētē spū vocauit te dñs:t vx
c orē ab adolescentia abiectā. Dixit de⁹
b tu⁹. ¶Ad pūctū i modico derelīq̄ te:t i
miserationib⁹ magnis cōgregabo te.
In momēto idignatiōis abscōdi faci-
em meā parūp a te:t in misericordia sempi
b terna misertus sū tui. Dixit redēptor
tu⁹ dñs. ¶Sicut i diebꝰ noe istud mihi
est:cui iurauī ne inducerē aq̄s diluuij
vltra supra trā:sic iurauī vt nō irascar
tibi t nō increpē te. Mōtes ei cōmoue-
buīt t colles cōtremiscēt:misericordia
mea aūt mea nō recedet a te:t fedus pacis
meē nō mouebit. Dixit miserator tuus
dñs. Paupercula tēpestate cōuulsa absq;
vlla cōsolatiōe:ecce ego sternā p ordi-
nē lapides tuos:t fundabo te in sapp-
phiris. Et ponā iaspidē ppugnacula
tua:t portas tuas i lapides sculptos:
t oēs terminos tuos i lapides deside-
rabiles. Uniuersos filios tuos doctos
a dño t multitudinē pacis filijs tuis
t in iustitia fundaberis. Recede pcul a
calūnia:qz nō timeb⁹ t a pauore:qz nō
appropinq̄bit tibi. Ecce accola veniet
q̄ nō erat mecū aduena quōdā tu⁹ adhū
gētibi. Ecce ego creaui fabrū sufflātē
igne prunas:t pferētē vas i op⁹ suū
t ego creaui interfectorē ad dispdēdū
Oē vas q̄ factū est ꝛ te nō dirigēt :et
oēm linguā resistentē tibi:i iudicio iu
dicabis. Hec ē hereditas seruoꝝ dñi:
a t iustitia eoꝝ apud me dicit dñs. LV
b O Mnes sitientes venite ad aq̄s t
q̄ nō habetis argentū pperate
emite t comedite. ¶Uenite emi
te absq; argēto t absq; vlla cōmutati
one vinū t lac. Quare appēditis argen
tū nō in panibus:t laborē vr̄m nō in
saturitate? Audite audientes me t co-
medite bonū:t delectabit in crassitu-
dine aia vr̄a. Inclinate aurē vr̄am et
venite ad me:audite t viuet aia vr̄a:t
feriā vobiscū pactū sempiternū:miseri-
b cordias dauid fidelis. Ecce,testē pplis
dedi eū ducē ac p̄ceptorē gētib⁹. Ecce
gētē quā nesciebas vocabis:t gētes q̄
nō cognouerūt te:ad te currēt: ppē do
minū deū tuū t sctm isrl:qz glificauit
te. Querite dñm dū inueniri pōt: inuoca
te eū dū ppe ē. Derelinquat impius viā
suā:t vir iniquꝰ cogitatiōes suas:t re
uertat ad dñm t miserebit ei⁹:t ad deū
nostrū qm̄ multꝰ ē ad ignoscendū. Nō C
enī cogitationes mee cogitatiōes vr̄e
neq; vie vestre vie mee dicit dñs. Quia
sicut exaltant celi a terra: sic exaltate
sunt vie mee a vijs vestris:t cogitatio
nes mee a cogitationib⁹ vr̄is. Et quō
descēdit imber t nix de celo t illuc vl
tra nō reuertit:sed inebriat terrā t in-
fundit eā t germinare eā facit t dat se-
mē serēti:t panē comedēti:sic erit ver
bū meū q̄ egredietur de ore meo. Nō re D
uertet ad me vacuū:sed faciet q̄cunq;
volui:t psperabit in his ad q̄ misi illud.
Quia l leticia egrediemini:t i pace de-
ducemini. Mōtes t colles cātabūt co-
rā vobis laudē:et oīa ligna regionis
plaudēt manu. Pro siliuncula ascēdet
abies:t p vrtica crescet myrt⁹. Et erit
dñs noīat⁹ i signū eternū qđ nō aufe-

Hec dicit dñs.Custo (rect.LVI A
b dite iudiciū t facite iustitiā: qz
iuxta ē sal⁹ mea vt veniat: t iu
stitia mea vt reuelet. ¶Beat⁹ vir q̄ fa- Sab.1.a
cit h̄ at filiꝰhois q̄ appr̄hēdet istud.Cu
stodiēt sabbatū ne polluat illud:custo
diēs manꝰ suas:ne faciet oē malū. Et
nō dicat filiꝰ aduene q̄ adheret dño: di
cēs:Separatione diuidet me dñs a pplo B
suo. Et nō dicat eunuchus: ecce ego li
gnū aridum. Quia hec dicit dñs eunu
chis. Qui custodierint sabbata mea et
elegerint q̄ ego volui t tenuerint fedꝰ
meū: Dabo eis in domo mea t i murꝭ
meis locū:t nomē meliꝰ a filijs t filia
bꝰ. ¶Nomē sempit̄nū dabo eis:qđ non
peribit. Et filios aduene q̄ adherēt dño Sab.3.b
vt colāt eū:t diligāt nomen eiꝰ vt sint
ei in seruos: oēm custodientē sabbatū
ne polluat illud:t tenentē fedus meū C
adducā eos in mōtē sanctū meū:t leti
ficabo eos i domo orationis mee. Ho-
locausta eoꝝ in victime eoꝝ placebūt
mihi sup altari meo ¶qz domꝰ mea do- Matt.21.b
mꝰ orationis vocabit cūctis pplis: ait Mar.11.c
dñs deꝰ q̄ pgregat dispsos isrl. Adhuc Luc.19.g
pgregabo ad eū congregatos eiꝰ. Oēs

D¦ bestie agri venite ad devorādū: vniūse
Hiere.12.c bestie saltꝰ. ‖Speculatores eiꝰ ceci oēs
nescierūt vniuersi: canes muti nō valē
tes latrare: vidētes vana: dormiētes t
amātes somnia: t canes impudentissi-
mi nescierūt saturitatē. Ipsi pastores
Hiere.6.c ignorauerūt intelligētiā. Oēs i viā su
s.22.d am declinauerūt. ‖vnusq̄sq; ad auari
Sap.2.b ciā suā a sūmo vsq; ad nouissimū. ‖Ue
1.Cor.15.d nite sumamꝰ vinū: t impleamur ebrie
tate: t erit sicut hodie sic t cras: t mul

A Ltus perit (tosampliꝰ. LVII
t nō ē q̄ recogitet i corde suo: t
viri misericordie colligunt qz
nō ē q̄ itelligat. A facie ei militie col-
lectꝰ ē iustꝰ. Ueniat pax: requiescet in cu
bili suo: q̄ ambulauit in directiōe sua.
Uos aūt accedite huc filij auguratri-
cis: semē adulteri t fornicarij. Super
quē lusistis. Sup quē dilatastis os: et
eiecistis linguā? Nūq̄d nō vos filij sce
lesti: semē mendax. Qui cōsolamī dūs
subter oē lignū frōdosū: imolātes par-
uulos i torrētibꝰ: subter eminētes pe-
tras. In pribꝰ torrēti⁹ ps tua: hec ē sors
B tua. Et ipsis effudisti libamē: obtuli-
sti sacrificiū. Nūq̄d sup his nō idigna
bor? Sup mōtē excelsū t sublimē po-
suisti cubile tuū: t illuc ascēdisti vt im
molares hostias. Et post hostiū t retro
postē posuisti memoriale tuū: qz iuxta
me discooperuisti t suscepisti adulterū.
Dilatasti cubile tuū: t pepigisti cū eis
fedus. Dilexisti stratū eoꝝ manu aperta
t ornasti te regi vnguēto: t multiplica
sti pigmēta tua. Misisti legatos tuos
p̄cul t humiliata es vsq; ad inferos.
In multitudine vie tue laborasti: nec
dixisti: q̄escā. Uitā manꝰ tue inueniſti
C P:opterea nō rogasti. P:o q̄ sollicita
timuisti: qz mētita es t mei nō ē recor
data: neq; cogitasti i corde tuo qz ego
tacēs t q̄si nō vidēs: t mei oblita es.
Ego ānūciabo iustitiā tuā: t opa tua
si p̄derūt tibi. Cū clamauer⁹ liberēt te
congregati tui. Et oēs eos auferet vēt⁹:
tollet aura. Qui aūt fiducia habet mei
hereditabit trā: t possidebit montē sā
ctū meū: t dicā. Uiā facite: p̄bete iter
declinate de semita: auferte offendicu
la de via p̄fti mei. Quia hec dicit excel
sus t sublimis habitās eternitatē: t sā
ctū nomē eiꝰ i excelso t i sctō habitās
t cū cōtrito t humili spiritu: vt viuifi
cet spūs humiliū: t viuificet cor cōtri-
torū. Nō enī i sempiternū litigabo ne
q; vsq; ad finē irascar: qz spūs a facie
mea egrediet: t flatꝰ ego faciā. Propter
iniq̄tatē auaritie eiꝰ iratꝰ sū: t percussi
eū. Abscōdi t indignatꝰ sū. Et abiit vo
gꝰ i via cordis sui. Uias eiꝰ vidi t sana
ui eū: t reduxi eū t reddidi cōsolatio-
nes ipi t lugētibꝰ eiꝰ. Creaui fructū la
bioꝝ pacē: pacē ei q̄ lōge ē: t q̄ ꝑcul
xit dūs: t sanaui eū. Impij aūt q̄si ma
re feruēs qđ q̄escere nō pōt: t reddūt
fluctus eiꝰ i cōculcationē t lutū. ‖ Non
est pax impijs dicit dūs deus. LVIII

Clama ne cesses: q̄si tuba exalta
vocē tuā: t annuncia p̄pło meo
scelera eoꝝ: t domui iacob pec
cata eoꝝ. Me etenī de die i diē q̄runt:
t scire vias meas volūt: q̄si gens q̄ iu-
sticiā fecerit: t q̄ iudicia dei sui nō de-
reliq̄rit. Rogāt me iudicia iusticie: et
appropinq̄re deo volūt. Quare ieiuna
uimꝰ t nō aspexisti: humiliauimꝰ aiās
nras t nescisti? Ecce i die ieiunij vr⁹
uenit volūtas vr̄a: t oēs debitores ve-
stros repetitis. Ecce ad lites t ad cō-
tēriones ieiunatis: t percutitis pugno im-
pie. Nolite ieiunare sicut vsq; ad hāc
diē vt audiat i excelso clamor vester.
Nūq̄d tale ē ieiunij qđ elegi: p diē af-
fligere hoiem aiam suā? Nūq̄d cōtorq̄
re q̄si circulū caput suū: t saccū t cine
rē sternere? Nūq̄d istud vocabis ieiu-
nij: t diē acceptabilē dño? Nōne hoc ē
magis ieiunij qđ elegi? Dissolue colli-
gatiōes impietatis: solue fasciculos deprē-
mētes. Dimitte eos q̄ cōfracti sūt liber-
ros: t oē onus dirūpe. ‖Frāge esurienti
panē tuū: t egenos vagosq; inducs do-
mū tuā. Cū videris nudū opi eū: t car-
nē tuā ne despexeris. Tūc erumpet q̄si
mane lumē tuū: t sanitas tua citꝰ ori-
etur. Et anteibit faciē tuā iusticia tua
t gl̄ia dñi colliget te. Tūc invocabis
t dūs exaudiet: clamabis: t dicet ecce
adsū. Si abstuleris de medio tui cathe-
nā t desieris extēdere digitū: t loq̄ qđ
nō p̄dest. Cū effuderis esurienti aiam tu
am: t aiam afflictā repleueris: oriet in
tenebris lux tua: t tenebre tue erūt si-
cut meridies. Et requiem tibi dabit dūs
deꝰ tuꝰ semp: t implebit splēdoribus
aiam tuā: t ossa tua liberabit. Et eris
quasi hortꝰ irriguꝰ: t sicut fōs aquaꝝ

ꝑ̃ dñō deficiēt aq̃. Et edificabūt i te
ma seculoꝝ: fundamēta generatiōis
& generatiōis suscitabis. Et vocaberꝛ
edificator sepiū: auertēs semitas i q̃-
ē. Si auerꝛ a sabbato pedē tuū: face
re uolūtatē tuā i die sācto meo: & voca
beris sabbatū delicatū & sāctū dñi glo
riosa: & glorificaueꝛ eū dum nō facis
vias tuas & nō iueniē uolūtas tua vt
loq̃ꝛ ꝑmonē: tūc delectaberꝛ sup dño
& subleuabō te sup altitudines ēre: & cibā
bo te hereditate iacob patris tui. Os

¶Ece nō (esa. dñi locutū ē. LIX
ē abbreuiata manꝰ dñi vt salua
re neq̃at: neq; aggrauata ē au-
ris ei⁹ vt nō exaudiat: sz iniq̃tates vre
diuiserūt inē vos & deū vrm: & pcā ve
stra abscōderūt: facieē ei⁹a vob ne exau-
diat] Manꝰ enim vre pollute sūt sāgui-
nē: & digiti vri iniq̃tate. Labia vra lo-
cuta sūt mēdaciū: & lingua vra iniq̃ta
tē fatur. Nō ē q̃ iuocet iusticiā: neq; ē
q̃ iudicet vere: sz ꝑfidunt i nihilo: et lo
quūē vanitates ¶Cōceperūt laborē & pe-
pererūt iniq̃tatē. Oua aspidū ruperūt
& telas aranee texuerunt. Qui comede
rit ō ouis eoꝝ moriet: & qđ ꝑfossū ē erū
pet i regulū. Tele eoꝝ nō erūt in vesti-
mētū: neq; operiēt opib⁹ suis. Opa eoꝝ
opa iutilia: & op⁹ iniq̃tatꝭ i manib⁹ eo
rū] Pedes eoꝝ ad malū currūt: & festi-
nāt vt effundāt sāguinē inocētē. Cogi-
tatiōes eoꝝ cogitatiōes iutiles. Vasti
tas & ꝓtritio i vīs eoꝝ. Uiā pacis ne-
scierūt: & nō ē iudiciū in gressib⁹ eorum.
Semite eoꝝ incuruate sūt eis: omis qui
calcat i eis ignorat pacē. Propter hoc
elōgauit ē iudiciū a nob: & nō apphen-
det nos iusticia. Expectauim⁹ lucē et
ecce tenebre splēdorē: & i tenebris am
bulauim⁹. Palpauim⁹ sic ceci parietē:
& q̃si absq; oculis attrectauim⁹. Impe
gim⁹ meridie q̃si i tenebris in caligino
sis q̃si mortui. Rugiem⁹ q̃si vrsi oēs:
& q̃si colūbe meditātes gemem⁹. Expe
ctauim⁹ iudiciū & nō ē salutē: & elōgata
ē a nob Multiplicate sūt. n. iniq̃tates
nre coram te: & pcā nra rnderūt nobis.
Quia scelera nra nobiscū: & iniq̃tates
nras cognuim⁹: peccare & mētiri & dñz
et auersi sum⁹ ne iterem⁹ p⁹ tergū dei nri
vt loq̃remur calūniā & trāsgressionez.
Cōcepim⁹ & locuti sum⁹ de corde verba
mēdacij: & ꝑcussū est retrorsū iudiciū: &
iusticia lōge stetit. Quia corruit in pla
tea ☧itas: et eq̃tas nō potuit ingredi.
Et facta ē ☧itas i obliuiōe: & q̃ recessit
a malo: ꝓde patuit. Et vidit dñs: & ma
lū appuit i ocīs ei⁹: qz nō est iudiciū. D
Et vidit de⁹ qz nō est vir: & aporiat⁹ est
qz nō ē q̃ occurrat. Et saluauit sibi bra-
chiū suū: & iusticia ei⁹ ipa ꝓfirmauit eū
¶Indut⁹ ē iusticia vt lorica: & galea sa Ep̄s.6.e
lutꝭ i capite ei⁹. Indut⁹ ē vestimētꝭ vi 1.Tessa.5.b
tiōis & opt⁹ ē q̃si pallio zeli: sic ad vin
dictā q̃si ad retributiōez indignatiōis
hostib⁹ suis: et vicissitudinē inimicis
suis. Insulis vicē reddet. Et timebūt
q̃ ab occidente: nomē dñi: et q̃ ab ortu
solis gliam ei⁹. Cum venerit q̃si fluui⁹ Ro.11.b
violēt⁹ quē spūs dñi cogit: & venerit si
on redēptor: & eis q̃ redeūt ab iniq̃ta-
te i iacob dicit dñs. Hoc fed⁹ meū cū eis
dicit dñs. Spūs me⁹ q̃ ē in te et verba
mea q̃ posui in ore tuo: nō recedent de
ore tuo ¶& de ore seminis tui dicit dñs: ē.9.b]
amodo & vsq; in sempiternū. LX B
Urge illumiare hierlm qz venit
lumē tuū: & glia dñi sup te ortꝭ
ē. Quia ecce tenebre opient trām: & calī-
go ꝓpls: sup te aūt oriet dñs: & glia ei⁹
i te videbit. Et ambulabūt gētes i lu-
mine tuo: & reges in splēdore ort⁹ tui.
¶Leua i circuitu ocīs tuos & vide: oēs ē.49.e
isti ꝓgregati sūt: venerūt tibi ¶Filij tui Mar.8.a
de lōge venient: & filie tue de latere sur- Tob.13.c
gēt. Tūc videb & affluēs: & mirabit et
dilatabit cor tuū qñ ꝓuersa fuerit ad te
multitudo maris: fortitudo gentiū vene
rit tibi. Inundatio camelorū operiet te: B
dromedariū madian & effa ¶Oēs de saba Mat.2.b
venient aurū & thus deferētes: et laudē Ps.71
dño ānūciātes. Oē pec⁹ cedar cōgrega
bit tibi: arietes nabaioth ministrabūt ti
bi. Offerēt sup placabili altari meo: &
domū maiestatis mee glorificabo. Qui
sūt isti q̃ vt nubes volant & q̃si colūbe
ad fenestras suas? Me enim insule expe-
ctāt & naues maris i ꝓncipio: vt adducā
filios tuos de lōge. Argētū eoꝝ & aurū
eoꝝ cū eis nomi dñi dei tui & sctō isrl: qz
glorificauit te Et edificabūt filij pegri
noꝝ muros tuos: et reges eoꝝ ministra-
būt tibi. In indignatiōe enim mea percussi
te: & i recōciliatiōe mea miserē⁹ tui. C
¶Et apiēt porte tue iugiter: die ac no- Apoc.21.g
cte nō claudēt: vt auferat a te fortitu-
do gētiū & reges eoꝝ adducant. Gens

essi ⁊ regnū qō nō ꝑuierit tibi: peribit
Is.55.a ⁊ gētes solitudine vastabunt ‖ Glia li
bani adte veniet: abies ⁊ bux⁹ ⁊ pin⁹ si
mul ad ornādū lo(cū sāctificatiōis mee
⁊ locū pedū meo⁹ ;lorificabo. Et ve-
nient ad te curruī (lī eo⁹ q̄ humilia-
uerūt te: ⁊ adorabūt vestigia pedū tuo
rū oēs q̄ detrahebāt tibi: ⁊ vocabūt te
citatē dñi siō sācti isrl. Pro eo q̄ fuisti
derelicta ⁊ odio habita: ⁊ non erat q̄ p
te trāsiret: ponā te in supbiā seculorū
gaudiū i generatiōez ⁊ generatiōez Et
suges lac gentiū ⁊ māmillas regū lacta
bris. Et scies q⁹ ego dñs saluās te: et
redēptor tu⁹ fortis iacob. Pro ere affe
rā aurū: ⁊ ꝑ ferro afferā argentū: et ꝑ
D lignis es: ⁊ ꝑ lapidib⁹ ferrū. Et ponaz
visitationē tuaz pacē: ⁊ ꝓpositos tuos
iusticiā. Nō audiet vltra iniq̄tas i ter
ra tua: vastitas ⁊ ꝓtritio i ēminis tuis
⁊ occubabit sal⁹ muros tuos: ⁊ portas
Apo.21.g tuas laudatio ‖ Nō erit tibi ampli⁹ sol
ad lucēdū ꝑ diē: nec splendor lune illu
minabit te: sz erit tibi dñs in lucē sem
Apo.2.a piternā: ⁊ de⁹ tu⁹ in gl̄ia tuā ‖ Nō occi
det vltra sol tu⁹: ⁊ luna tu nō minuet
q⁹ dñs erit tibi in lucem sempiternā ⁊
cōplebunt dies luct⁹ tui. Populus aūt
tu⁹ oēs iusti imꝑpetuū hereditabūt ter
ram: germē plātationis mee: op⁹ man⁹
mee ad glorificādū. Minim⁹ erit i mil
le: ⁊ pusil⁹ i gētē fortissimaz. Ego dñs
in tpe ei⁹ subito faciā istud. LXI

A ‖ Spiritus dñi sup me: eo q̄ vn-
Luc.4.c xerit me. Ad annūciādū māsue
tis misit me: vt medicer contri
tis corde: ⁊ ꝑdicarē captiuis indulgē-
tiā ⁊ clausis aptiōez: vt ꝑdicarē āno
placabilē dño ⁊ die vltionis deo nr̄o:
al ꝓsolatiōez vt ꝓsolarer oēs lugētes: vt ponerē for
titudinē lugētib⁹ sion: ⁊ darē eis coro
nā ꝑ cinere: oleū gaudij ꝑ luctu: pal-
liū laudis ꝑ spū meror. Et vocabūt
i ea fortes iusticie: plātatio dñi ad glo-
B rificādū. Et edificabūt deserta a secło:
⁊ ruinas antiq̄s erigēt: ⁊ instaurabūt
ciuitates desertas ⁊ dissipatas i gene-
ratiōez ⁊ generatiōez. Et stabūt alieni
⁊ pascēt pecora vr̄a: ⁊ filij peregrinor⁹
agricole ⁊ vinitores vr̄i erūt. Vos aūt
sacerdotes dñi vocabimini ministri dei
nr̄i dicet vob. Fortitudinē gentiū co-
C medet: ⁊ i gl̄ia eo⁹ supbiet. Pro ꝓfu
siōe vr̄a duplici ⁊ rubore: laudabūt ꝑs

trē eor. Propter q̄ in trā sua duplicia
possidebūt: letitia sempiterna erit eis.
Quia ego dñs diligēs iudiciū: ⁊ odio
hns rapinā i holocaustū. Et dabo op⁹
eor i vitate: ⁊ fedus ꝑpetuū feriā eis.
Et sciet i gētib⁹ semē eor ⁊ germē eo
rū i medio ꝑplor. Oēs q̄ viderint eos
cognoscēt illos: qz isti sūt semē cui bñ
dixit dñs. Gaudēs gaudebo i dño: et
exultabit aia mea in deo mea. Quia in
duit me vestimētis salutis: ⁊ indumēto
iusticie circūdedit me: q̄si sponsū deco
ratū corona: ⁊ q̄si sponsā ornatā mon
lib⁹ suis. Sicut ēim trā ꝑfert germen
suū: ⁊ sicut hort⁹ semē suū germinat: sic
dñs de⁹ germinabit iusticiā ⁊ laudē co
rā vniūsis gentib⁹. LXII

P Ropter sion nō tacebo: ⁊ ꝓter
hierlm nō q̄escā: donec egredia
tur vt splēdor iust⁹ ei⁹: ⁊ saluator eius
vt lāpas accēdat. Et videbūt gētes iu
stū tuū: ⁊ cūcti reges inclytū tuū. Et vo
cabit tibi nomen nouū: qō os dñi no-
minauit. Et eris corona gl̄ie in manu
dñi: ⁊ diadema regni in manu dei tui.
Nō vocaberis vltra derelicta: et trā tua
nō vocabit ampli⁹ desolata. Sz voca-
beris volūtas mea i ea: ⁊ trā tua ihabi-
tata Quia cōplacuit dño i te: ⁊ trā tua
ihabitabit. Habitabit ēim iuuenis cū
virgine: ⁊ habitabūt i te filij tui. Et gau-
debit sponsus sup sponsā ⁊ gaudebit sup
te de⁹ tu⁹. Sup muros tuos hierlm co
stitui custodes: tota die ⁊ tota nocte in
ꝑpetuū nō tacebūt. Qui reminiscemini
dñi ne taceatis: ⁊ ne detis silentiū ei: do
nec stabiliat ⁊ donec ponat hierlm lau
dem i trā. Jurauit dñs in dextra sua in
brachio fortitudis sue. Si dedero trit
cū tuū vltra cibū inimicis tuis: ⁊ si bibe
rint filij alieni vinū tuū i q̄ laborasti.
Quia q̄ ꝑgregabūt illō comedēt ⁊ lau
dabūt dñz: ⁊ q̄ cōportāt illō bibent in
atrijs sācti mei. Trāsite trāsite ꝑ por
tas: ꝑpate viā ꝑplo. Planū facite iter:
⁊ eligite lapides: ⁊ eleuate signum ad
ꝑplos. Ecce dñs auditū fecit i extremis
trē. Dicite filie sion ‖ Ecce saluator tu⁹
venit: ecce merces ei⁹ cū eo: ⁊ op⁹ ei⁹ co-
rā illo. Et vocabūt eos ꝑplm sācti: redē
pti a dño Tu āt vocaberis q̄sita ciuitas

Quis ē (⁊ nō derelicta. LXIII
q iste q̄ venit de edom tinctis ve-
stib⁹ de bosra? iste formosus i

fola fua gradiẽs l multitudle fortitudinis fue. Ego q̃ loq̃r iusticiã: t ꝓpugnator ad saluãdũ. Quare ꝙ rubrũ ẽ indumẽtũ tuũ: t vestimenta tua sicut calcãtiũ i torcular? Torcular calcaui solꝰ: t de gẽtibꝰ nõ ẽ vir mecũ. Calcaui eos i furore meo: t ꝯculcaui eos in ira mea. Et aspersus ẽ sãguis eoꝝ sup vestimẽta mea: t oia idumẽta mea iq̃na
b ui. fecit. Dies enim vltiõis i corde meo: ãnꝰ redemptionis mee venit. Circũspexi t non erat auxiliator: q̃siui t nõ fuit q̃ adiuuaret Et saluauit mihi brachiũ meũ: t indignatio mea ipa auxiliata ẽ mihi. Et ꝯculcaui ꝓpłos in furore meo: t inebriaui eos indignatione mea: t detraxi in terrã vrutẽ eoꝝ. Miserationum dñi recordabor: laudẽ dñi sup oibꝰ q̃ reddidit nob dñs: t sup multitudinẽ bonoꝝ domꝰ isrł q̃ largitꝰ ẽ eis ꝙm indulgẽtiã suã ꝙm mltitudinẽ miseõiaꝝ suaꝝ. Et dixit: Uerũtamen ꝓpłs meꝰ ẽ: filij nõ negãtes. Et factꝰ ẽ eis saluator i oi tribulatiõe coꝝ. Nõ ẽ tribulatꝰ: et angelꝰ faciei eiꝰ saluauit eos. In dilectiõe sua t i idulgẽtia sua ipe redemit eos: t portauit eos t eleuauit eos cunctis diebꝰ secli. Ipi aũt ad iracũdiã ꝓuocauerũt: t afflixerũt spũm sancti eius. Et ꝓuersus ẽ eis i inimicũ: t ipe debellauit eos. Et recordatꝰ ẽ diez secli: moysi t ꝓpli sui. Ubi ẽ q̃ eduxit eos ɔ mari
76 cũ pastoribꝰ gregꝫ sui? Ubi ẽ q̃ posuit i medio eiꝰ spũm sancti sui? Qui eduxit ad dexterã moysen brachio maiestatis sue: q̃ scidit aq̃s aĩ eos: vt faceret sibi nomẽ sempiternũ. Qui eduxit eos per abyssos q̃si equũ i deserto nõ impingẽtes: q̃si aial in cãpo. Descẽdes spũs dñi
d ductor eiꝰ fuit. Sic adduxisti populũ tuũ: vt faceres tibi nomẽ glie. Respice de celo: t vide de habitaculo sancto tuo: t glie tue. Ubi est zelus tuꝰ t fortitudo tua: multitudo viscez tuoꝝ t miserationũ tuaꝝ? Sup me ꝯtinuerũt se Tu eñ pr noster: t abraã nescivit nos t isrł ignorauit nos. Tu dñe pr noster redẽptor noster: a seculo nomẽ tuum. Quare errare nos fecisti dñe de vijs tuis: induraſti cor nrm ne timeremꝰ te? Cõuertere ꝓpter ꝙos tuos tribꝰ hereditatis tue. Quasi nichilũ possederũt: populũ sancti tui hostes nri: ɔculcauerũt sanctificatiõez tuã. Facti sumꝰ q̃si i ꝓn

cipio cui nõ dñaris eris nri: neq̃ inuocaret nomẽ tuum sup nos. LXIIII

A Utinam dirumperes celos t descẽderes. A facie tua mõtes defluerẽt: sicut exustio ignis tabescerẽt: aque arderẽt igni: vt notũ fieret nomẽ tuũ inimicis tuis: a facie tua gẽtes turbarẽt. Cũ fecerꝫ mirabilia: non sustinebimꝰ. Descendisti: t a facie tua mõtes defluxerũt. A secło nõ audierũt: neq̃ auribꝰ ꝓceperunt. Oculꝰ nõ vidit deꝰ absq̃ te: q̃ ꝓparasti expectãtibꝰ te. Occurristi letãti t faciẽti iusticiam: in vijs tuis recordabũt tui. Ecce tu iratus es t peccauimꝰ: i ipis fuimꝰ semp t saluabimur. Et facti sumꝰ vt imũdi oẽs nos: t q̃si pãnꝰ mẽstruate vniuerse iusticie nre. Et cecidimꝰ q̃si folium vniũsi: t iniq̃tates nre q̃si ventꝰ abstulerũt nos. Nõ ẽ q̃ invocet nomẽ tuũ: q̃ ꝯsurgat t teneat te. Abscõdisti faciẽ tuã a nob: t allisisti nos in manu iniq̃tatis nre. Et nunc dñe pater nr es tu: nos lutuꝫ: t fictor nr tu: t opa manuũ tuaꝝ oẽs nos. Ne iraſcarꝫ dñe satis: t ne vltra meminerꝫ iniq̃tatꝫ nre Ecce respice: ꝓpłs tuꝰ oẽs nos. Ciuitas sancti tui facta ẽ deserta: sion deserta facta ẽ: hierlm desolata: domꝰ sanctificationis nre t glie nre: vbi laudauerũt te patres nri: facta ẽ i exustionẽ ignis: et oia desiderabilia nra vsa sũt i ruinas Nũquid sup his ꝯtinebis te dñe? tacebis t affliges nos vehemẽter? LXV

Q Uesierũt me qui aĩ nõ interrogabãt. Inuenerũt q̃ nõ q̃sierunt me. Dixi: Ecce ego: ecce ego ad gentes q̃ nõ inuocabãt nomẽ meũ. Expandi manꝰ meas tota die ad populũ incredulũ: qui gradit in via nõ bona post cogitatiões suas. Populꝰ qui ad iracũdiã ꝓuocat me ante faciẽ meam semp: qui immolãt in hortis t sacrificãt sup lateres: q̃ habitãt i sepulchris t in delubris idolorꝫ dormiũt: qui comedũt carnẽ suillã: t ius ꝓphanũ vasis eorũ: q̃ dicũt: recede a me nõ appropinques mihi: q: imũdus es. Isti fumꝰ erũt i furore meo: ignis ardens tota die. Ecce scriptũ ẽ coram me. Nõ tacebo: ꝙ reddã et retribuã i sinu eoꝝ iniq̃tates vras: t iniq̃tates patrꝫ vestrorꝫ sił dicit dñs: qui sacrificauerũt sup montes: et sup colles exprobrauerũt mihi: t remetiar

B op⁹ eoꝝ ꝑmũ i sinu eoꝝ. Hec dic dñs. Quõ si iueniaꝫ granũ i botro: ⁊ dicaꝫ ne dissipes illud: qm̃ bñdictio ẽ: sic faciã ꝓpt̃ ꝟuos meos vt ñ dispdaz totũ. Et educã ɔ̃ iacob semẽ: ⁊ ɔ̃ iuda possidẽtẽ mõtes meos. Et hereditabũt eaz electi mei: ⁊ ꝟui mei habitabũt ibi. Et erũt cãpestria i caulas gregũ: ⁊ vallis achoꝛ i cubile armẽtoꝝ ꝓpko meo: q̃ re q̃sierũt me. Et vos q̃ dereliq̃stꝭ dñm: q̃ obliti estꝭ mõtẽ sãctũ meũ: q̃ ponitis fortune mẽsã: ⁊ libatꝭ sup eã: numerabo vos i gladio: ⁊ oẽs i cede coꝛruetꝭ: Prou.1.c ‖ ꝓ eo ꝙ vocaui ⁊ nõ rñdistꝭ: locut⁹ sũ Hiere.7.c ⁊ nõ audistꝭ: ⁊ faciebatꝭ malũ in ocꝭs meis: ⁊ q̃ nolui elegistꝭ Propt̃ ɔ̃ hec dicit dñs de⁹: Ecce ꝟui mei comedẽt: ⁊ vos esurietꝭ. Ecce ꝟui mei bibẽt: ⁊ vos sitietis. Ecce ꝟui mei letabũt: ⁊ vos ꝯfundemini. Ecce ꝟui mei laudabũt ꝓ exultatiõe coꝛdis: ⁊ vos clamabitꝭ ꝓ dolore coꝛdis: ⁊ ꝓtritiõe spũs vlulabitꝭ: ⁊ dimittetꝭ nomẽ vr̃m i iuramẽtũ electꝭ meis Et iterficiet te dñs deus: ⁊ ꝟuos suos vocabit noie alio. In q̃ q̃ benedict⁹ est sup terrã: bñdicet̃ i deo: amẽ. Et q̃ iurat i tra: iurabit i deo amẽ. Quia obliuioni tradite sũt angustie priores: ⁊ qz abscõdite sũt ab oculis nr̃is. Ecce ego creo celos nouos ⁊ trã nouã: ⁊ nõ erũt i memoria poꝛa: ⁊ nõ ascẽdẽt sup coꝛ: ꝫ gaudebitis ⁊ exultabitꝭ vsq̃ in sempiternũ i his q̃ ego creo. Quia ecce ego creo hierl̃m exultatiõez ⁊ ꝓpl̃m ei⁹ gaudiũ: ⁊ exultabo in hierl̃m ⁊ gaudebo i ꝓpko meo: ⁊ nõ audiet̃ in ea vltra D vox fleti⁹ ⁊ vox clamoꝛꝭ. Nõ erit ibi amplius infans dieꝝ: ⁊ senex q̃ nõ implcat dies suos: qm̃ puer cẽtũ ãnoꝝ moꝛiet̃ ⁊ pctoꝛ cẽtũ annoꝝ maledict⁹ erit. Et edificabũt domos ⁊ habitabũt: ⁊ plantabũt vineas ⁊ comedent fruct⁹ earũ. Nõ edificabũt: ⁊ ali⁹ habitabit: ñ plãtabunt: ⁊ ali⁹ comedet. Scõm est dies ligni: erũt dies ꝓpli mei: ⁊ opa manuũ eoꝝ iueterabũt electꝭ meis. Nõ laboꝛabũt frustra neq̃ generabũt i ꝯturbatione: qz semẽ bñdictoꝝ dñi ẽ: ⁊ neporeꝫ eoꝝ cũ eis. Eritq̃ añq̃ clamẽt ego exaudiã: adhuc illl loquẽtib⁹ ego audiã. F.11.b ‖ Lup⁹ ⁊ agn⁹ pascent̃ sic: ⁊ leo ⁊ bos comedẽt paleas: ⁊ serpẽti puluis panis ei⁹. Nõ nocebũt: neq̃ occident i oi mõte sancto meo; dicit dñs. LXVI

Hec dic dñs: Celũ sedes mea: terra aũt scabellũ pedũ meoꝝ. Que ẽ ista dom⁹ quã edificabitꝭ mihi: ⁊ q̃s iste loc⁹ requietiõis mee? Oia hec man⁹ mea fecit ⁊ facta sunt vniũsa ista dicit dñs. Ad quẽ aũt respiciã: nisi ad pauperculũ ⁊ ꝓtritũ spũ ⁊ tremẽtẽ ꝙmones meos? Qui imolat bouẽ: q̃si q̃ interficiat virũ. Qui macrat pect⁹: q̃si q̃ excerebret canẽ ‖ Qui offert oblatiõez: q̃si q̃ sanguinẽ suillũ offerat. Qui recoꝛdat thuris: q̃si q̃ benedicat idolo. Hec oia elegerũt i vijs suis: ⁊ i abominationib⁹ suis aia eoꝝ delectat̃ ẽ. Unde et ego eligã illusiões eoꝝ: ⁊ q̃ timebãt adducã eis: qz vocaui ⁊ non erat q̃ rñderet: locut⁹ sũ ⁊ nõ audierũt. Fecerũtq̃ malũ in oculis meis: et q̃ nolui elegerũt. Audite verbum dñi; q̃ tremitꝭ ad vbũ ei⁹. Dixerũt frẽs vr̃i odiẽtes vos ⁊ abũciẽtes ꝓpter nomẽ meũ. Glorifiꝫ dñs: ⁊ videbim⁹ in letitia vr̃a: ipi aũt ꝯfundẽt̃. Vox ꝓpli de ciuitate: vox de tẽplo: vox dñi reddẽtis retributionẽ inimicis suis. Anq̃ parturiret: peperit: anq̃ veniret paꝛ⁹ eius pepit masculũ ‖ Quis audiuit vnq̃ tale: ⁊ q̃s vidit huic sile? Nũ q̃d parturiet tra i die vna; aut pariet̃ gens simul: qz parturiuit ⁊ peperit sion filios suos? Nũq̃d ego q̃ alios parere facio: ipe nõ pariã dicit dñs? Si ego q̃ generatiõez ceteris tribuo sterilis ero: ait dñs de⁹ tu⁹? Letamini cũ hierl̃m: ⁊ exultate i ea oẽs qui diligitꝭ eã. Gaudete cũ ea gaudio vniuersi q̃ lugetꝭ sup eã: vt sugatꝭ ⁊ replemini ab vbere ꝯsolatiõis ei⁹: vt mulgeatꝭ ⁊ delitijs affluatꝭ ab ofnida gloria eius. Quia hec dicit dñs: Ecce ego declinabo sup eã q̃si fluuiũ pacꝭ: ⁊ q̃si torꝛẽtẽ inundãtẽ gl̃iaz gẽtiũ quã sugetis, Ad vbera portabimini: ⁊ super genua blãdiet̃ vob. Quõ si cui mr̃ blandiaꝫ ita ego ꝯsolabor vos ⁊ in hierl̃m ꝯsolabimini. Uidebitꝭ: ⁊ gaudebit cor vr̃m: ⁊ ossa vr̃a q̃si herba germinabũt. Et cognoscet̃ man⁹ dñi ꝟuis ei⁹: ⁊ indignabit̃ inimicꝭ suis. Quia ecce dñs i igne veniet: ⁊ q̃si turbo q̃driga eius: reddere i indignatiõe furoꝛẽ suũ: ⁊ increpationẽ suã i flãma ignis. Quia in igne dñs diudicabit: ⁊ i gladio suo ad oẽm carnẽ: ⁊ multiplicabunt̃ interfecti a dño. Qui sãctificabãt̃ ⁊ mũdos se

putabāt in hortis post ianuā intrinse cus: ꝙ comedebāt carnē suillā: ⁊ abominatiōez ⁊ murē: silr ꝓsūmēt dic dns
¶ Ego aūt opa eoꝝ ⁊ cogitatiōes eoꝝ ve nio ad ꝯgregē cū oib⁹ gētib⁹: ⁊ liguis ueniēt ⁊ videbūt gl̄iaz meā Et ponā i eis signū ⁊ mittā ex eis ꝙ saluati fuerit ad gētes i mare: i africā i lydiā: tenentes sagittā i italiā ⁊ greciā ad insulas lōge: ad eos ꝙ nō audierūt de me et nō viderūt gl̄iam meā. Et ānūciabūt gloriā meā gētib⁹: ⁊ adducēt oēs frēs vestros de cūctis gētib⁹ donū dño i eqs ⁊ in ꝙdrigis ⁊ in lectic̄z ⁊ i mulis ⁊ in carrucis: ad montē sāctuz meū hierlm dicit dns: quō si inferāt filij isrl mun⁹
¶ in vase mūdo i domū dñi. Et assumaz ex eis i sacerdotes ⁊ leuitas dicit dns: ꝙ sicut celi noui ⁊ terra noua ꝙ ego facio stare coꝝ me dicit dns deus: sic stabit semē vr̄m ⁊ nomē vr̄m. Et erit mēsis ex mense: ⁊ sabbatū ex sabbato. Uenict ois caro: vt adoret coꝝ facie mea dicit dns. Et egrediēt: ⁊ videbūt cadauera viroꝝ ꝙ ꝑuaricati sūt i me‖ Uermis eoꝝ nō morietr: ⁊ ignis eoꝝ nō extinguet: ⁊ erūt vsq; ad satietatē visionis oīni carni. Explicit Esaias. Incipit ꝓlogus in Hieremiā ꝓphetam.

¶ Hec interꝓtatio hieronymi est. Si ꝙd i ea nouerit ꝑm hebreos codices explorez Alia ē septuaginta interꝓtuz ecclesijs vsitata. Que ꝙuis nōnulla aliter habeat ꝙꝫ in hebreis codicib⁹ inuenit. Th vtraq; id ē ꝑm septuaginta ⁊ ꝑm hebreā: apostoli ꝙ reꝑhētiōe fulciori sz certo cōsilio septuaginta nōnulli aliter dixisse vel cō texuisse itelligūt. Qō ideo ꝑmonemus ne ꝙsq; alterā ex altera velit emēdare. Qz singuloꝝ i suo genere ꝛitas obseruāda ē. Incipit ꝓlogus in eundem.

¶ Jeremias ꝓpheta cui hic prologus scribit: ꝑmone ꝙdez apud hebreos esaie ⁊ osee ⁊ ꝙbusdam alijs ꝓphetis videt esse rusticior sz sentit. Porro simplicitas eloquij de loco ei i ꝙ nat⁹ ē accidit Fuit em anathoti tes ꝙ ē vsq; hodie vicul⁹ trib⁹ ab hierosolymis distans milib⁹ sacerdos ex
b.l.b ‖ sacerdotib⁹ et in matrī vtero sanctifi-
cat⁹: ꝛginitate sua euāgelicū virū chri-
sti ecclesie dedicās. Hic vaticinare exorsus ē puer: ⁊ captiuitatē vrbis atq; iudee nō solū ſpū: sed ⁊ oculis carnis i tuit⁹ ē. Jā decē trib⁹ isrl assyrij in medos trāstulerant: iā terras carū coloni gentiū possidebant. Unde in iuda tm̄ et in beniamin ꝓphetauit: et ciuitatis sue ruinas ꝙdruplici plāxit alphabeto qō nos mēsure metri ꝛsibusq; reddidim⁹. Preterea ordinē visionū ꝙ apud grecos et latinos oino cōfusus est: ad pristinā fidē correxim⁹. Libri aūt baruch notarij ei⁹: ꝙ apud hebreos nec legit: nec habet ꝓtermissim⁹ ꝑ his oīb⁹ maledicta ab emulis ꝑstolātes: ꝙbus me necesse ē ꝑ singula opuscula respōdare. Et ꝟ patior: qz vos cogitis. Ceterū ad cōpendiū mali recti⁹ fuerat modū furori eoꝝ silentio meo ponere: ꝙꝫ quotidie noui aliq̄d scriptitantē inuidorum insanias ꝓuocare. Item ali⁹ ꝓlogus in eundem.

¶ Joachim fili⁹ iosie: cui⁹ tertiodecimo ano ꝓphetare orsus ē hieremias: sub ꝙ et olda mlier ꝓphetauit ipe est ꝙ alio noie appellat eliachin: et regnauit sup tribum iuda ⁊ hierlm annis vndecim. Cui successit in regnū filius ioachin cognomēto iechonias ꝙ tertio mēse regni ei⁹ die decima capt⁹ a ducib⁹ nabuchodonosor duct⁹ est in babylonē: ⁊ in loco ei⁹ cōstitut⁹ est sedechias fili⁹ iosie patru⁹ ei⁹: cui⁹ ano vndecimo hierlm capta atq; subuersa est. Nemo igit patet esidē in danielis ꝓncipio ioachin: ꝙ in ezechielis exordio ioachim scribit. Iste extremā sylla bā chim habet: ille chin: ⁊ ob hāc causam i euāgelio ꝑm matthei vna videt deesse generatio: qz sēda tesseredecas i ioachim desinit filiū iosie: ⁊ tertia incipit a ioachin filio ioachim. Qō ignorans porphiri⁹ calūniā instruit eccle: suā ostēdēs imperitiā: dum euāgelistā matthei arguere nitit falsitatis. Qō traditū scribit ioachim mōstrat: non aduersarioꝝ fortitudinis fuisse victoriā: sed dñi voluntatis. Incipit argumentum in eundem.

¶ Jeremias anathotites: ꝙ est vicul⁹ tribus a hierosolymis distans milib⁹: apud taphnas in egypto a ꝓco lapidib⁹ obrut⁹ occubuit. Jacet vero i eo loco sepult⁹: ꝙ dudū pharao.

rex habitauerat. Et qñ postulatione sua defugatis ab eodē loco serpētib⁹: egyptios a tactu aspidū facit eē securos: magna euz ibi religiōe egyptij ve neranf. Explicit argumētū. Incipit Hieremias pphā. Ca. I

B Verba hieremie pphete filij helchie ō sacerdotib⁹ q̄ fuerūt i anathot in terra beniamin. Qz factū est verbū dñi ad eū in dieb⁹ iosie filij amon regz iuda in tertiodecimo āno regni eius. Et factū ē i dieb⁹ ioachim filij iosie regis iuda: vsqz ad cōsummationē vndecimi āni sedechie filij iosie regz iuda: vsqz ad trāsmigrationē hierlm in mēse q̄nto. Et factū ē verbū dñi ad me dicēs:

Eccli.49.b Priusqz te formarē in vtero: noui te: t anqz exires de vulua sanctificaui te: et pphetā in gētib⁹ dedi te ‖ Et dixi: A. a a. dñe de⁹. Ecce nescio loq̄: qz puer ego sū. Et dixit dñs ad me. Noli dicere qz puer sū: qñ ad oia que mittā te: ibis: t vniuersa q̄cunqz mandauero tibi loqueris. Ne timeas a facie eoz: qz tecū ego sū vt eruam te dicit dñs. ‖ Et misit dñs manū suā: t tetigit os meū t dixit ad me: Ecce dedi verba mea i ore tuo: ecce cōstitui te hodie sup gētes et sup regnavt euellas t destruas t dissipes t edifices t plātes. Et factuz est verbū dñi ad me dicēs ‖ Quid tu vides hieremia? Et dixi: Virgā vigilantē ego video. Et dixit dñs ad me: Bñ vidisti: qz vigilabo ego sup verbo meo vt faciā illud. Et factū est verbū dñi secūdo ad me dicens: Quid tu vides? Et dixi: Ollā succēsā ego video: t facie ei⁹ a facie aquilonis. Et dixit dñs ad me: ‖ Ab aq̄lone pandef malū sup oēs habitatores terre. Quia ecce ego cōuocabo oēs cognationes regnoz aq̄lonis ait dñs: t venīēt t ponent vnusquisqz soliū suuz in introitu portarū hierlm et sup oēs muros ei⁹ i circūitu: t sup vniuersas vrbes iuda. Et loquar iudicia mea cū eis sup oēz malicią eoz q̄ dereliquerūt me t libauerūt dīs alienis: t adorauerūt opus manuū suarū. Tu ꝫ accinge lūbos tuos t surge: t loqre ad eos oia q̄ ego pcio tibi. Ne formides a facie eoz: neq̄ esto timere te faciā vultū eorū. Ego q̄pe dedi te hodie in ciuitatem munitā: t in colūnā ferreā: t in murū ereū sup oēm terrā: regib⁹ iuda: pncipib⁹ ei⁹ et sacerdotib⁹: t ol pplo terre ‖ et bellabūt aduersū te t nō pualebūt qz ego tecū sum ait dñs vt liberem te.

Jer.25.b

C Factū est verbū dñi ad me dicēs. ‖ Uade t clama in auribus hierlm dicens: Hec dicit dñs: Recordat⁹ sū tui miserās adolescentiā tuaz t charitatē despōsationis tue: qñ secuta es me i deserto: in terra q̄ nō seminat. Sanct⁹ isrl dño pmitie frugū eius. Oēs q̄ deuorant eū: delinquunt: mala veniēt sup eos dicit dñs. Audite verbū dñi dom⁹ iacob: et oēs cognatiōes dom⁹ isrl. Hec dicit dñs: Quid inuenerūt pres vri in me iniqtatis: qz elōgauerūt a me t ambulauerūt post vanitatē: t vani facti sunt? Et nō dixerūt: vbi ē dñs q̄ ascēdere nos fecit de terra egypti: q̄ traduxit nos p desertū: p terrā inhabitabilē t inuiā: p terrā sitis: t imaginē mortis: t p terrā i q̄ nō ambulauit vir neqz habitauit hō. ‖ Et induxi vos in terrā carmeli: vt comederetis fructū ei⁹ t bona illi⁹. Et ingressi cōtaminastis terrā meā: t hereditatē meā posuistis in abominationē. Sacerdotes nō dixerūt: vbi ē dñs: t tenētes legē nescierūt me: t pastores peccauerūt in me. Et pphete pphetauerūt in baal: t idola secuti sūt. Propter ea adhuc iudicio cōtendā vobiscū ait dñs: et cū filijs vris disceptabo. Trāsite ad insulas cethim t videte: t in cedar mittite et cōsiderate vehemēter: et videte si factū est huiuscemōi: si mutauit gēs deos suos. Et certe ipi nō sūt dij. Populus vero me⁹ mutauit gloriam suā i idolū. Obstupescite celi sup hoc: et portę eius desolamini vehemēter dicit dñs. Duo enim mala fecit pplus me⁹. Me dereliquerūt fontē aq̄ viue: t foderūt sibi cisternas dissipatas q̄ cōtinere nō valēt aquas. Nūquid puus est isrl aut vernaculus? Quare ꝫ factus ē in prdā? Sup eū rugierūt leones t dederūt vocē suā posuerūt terrā ei⁹ i solitudinē. Ciuitates ei⁹ exuste sūt: t nō est q̄ habitet in eis. Filij q̄z mēpheos et taphnes cōstupraverūt te vsqz ad verticē. Nūquid nō istud factū ē tibi: qz dereliquisti dñm deum tuū eo tpe quo ducebat te p viam? Et nūc quid tibi vis in via egypti: vt bi-

his aquã turbidã. Et q̃d tibi cum vias
ſſriozũ: vt bibas aquaz flumis? Ar-
guet te malicia tua ⁊ auerſio tua icre-
pabit te. Scito et vide q̃ malũ ⁊ amaꝝ
rum ẽ reliq̃ſſe te dñm deũ tuũ: ⁊ nõ eſſe
timorẽ ei⁹ apud te dicit dñs de⁹ exerci
tuũ. A ſeculo cõfregiſti iugũ meũ: rupi
ſti vincula mea ⁊ dixiſti Nõ ſeruiã ‖ In
oi eũ colle ſublimi ⁊ ſub oi ligno frõ-
doſo tu pſternaberis meretrix. ‖ Ego
aũt plãtaui te vineã electã oẽ ſemen
verũ. Quõ ꝯ cõuerſa es mihi in prauũ
vinea aliena? Si lauerſ te nitro: ⁊ mul
tiplicaueris tibi herbã borith: macula
ta es i iniq̃tate tua coraz me dicit dñs
deus. Quõ dicis nõ ſunt pollutꝰ: poſt
baalim nõ ambulaui? Uide vias tuas
i cõualle: ſcito q̃d feceris. Curſor leuis
explicãs vias ſuas: onager aſſuet⁹ i ſo
litudine: i deſiderio aie ſue attraxit vẽ
tum amoris ſui. Nullus auertet eam.
Oẽs qui q̃rũt eã non deficiẽt: in men-
ſtruis ei⁹ inueniẽt eã. Prohibe pedem
tuũ a nuditate: ⁊ guttur tuũ a ſiti. Et
dixiſti: Deſperaui: neq̃q̃ faciam. Ada-
maui q̃ppe alienas: ⁊ poſt eos ambula
bo. Quõ cõfundit fur q̃n deph̃endit:
ſic cõfuſi ſũt dom⁹ iſrl: ipi ⁊ reges eoꝝ
ꝓncipes et ſacerdotes ⁊ ꝓphete eoꝝ: di
cẽtes ligno: pater me⁹ es tu: et lapidi:
tu me genuiſti. ‖ Uerterũt ad me tergũ
et nõ faciẽ: ⁊ in tpe afflictionis ſue di-
cent: ſurge ⁊ libera nos. ‖ Ubi ſunt dñi
tui q̃s feciſti tibi? Surgãt et liberẽt te
in tpe afflictiõis tue. Scõm numerũ
q̃ppe ciuitatũ tuarũ: erãt dñi tui iuda.
Quid vultis mecũ iudicio cõtendere?
Oẽs dereliq̃ſtis me dicit dñs. Fruſtra
percuſſi filios vr̃os: diſciplinã nõ recepe
rũt. Deuorauit gladi⁹ veſter ꝓphas ve-
ſtros: quaſi leo vaſtator generatio vr̃a
Uidete verbũ dñi. Numq̃d ſolitudo fa
ctus ſũ iſraeli: aut tra ſerotina? Quare
ꝯ dixit ꝑ⁹ ſ⁹ me⁹: receſſimꝰ: nõ venie-
mus vltra ad te? Numq̃d obliuiſcet vir
go ornamẽti ſui aut ſpõſa faſcie pecto
ralis ſue? Populꝰ vero meꝰ oblitus eſt
mei diebꝰ inumeris. Quid niteris bo-
nã oſtẽdere vĩã tuã: ad querendã dile-
ctionẽ q̃ inſup ⁊ malicias tuas docui-
ſti vias tuas: ⁊ in alis tuis inuẽtꝰ ẽ ſãg-
uis animaz pauperũ: ⁊ innocẽtũ? Non
in foſſis iuueni eos: ſed in oibꝰ q̃ ſupra
memoraui. Et dixiſti: Abſq̃ peccato ⁊
innocẽs ego ſũ: ⁊ ꝓpterea auertat fu-
ror tuꝰ a me. Ecce ego iudicio cõtẽdã
tecũ: eo q̃ dixerſ: nõ peccaui. Oĩ vtis
facta es nimis: iterãs vias tuas Et ab
egypto ꝯfunderſ ſicut ꝯfuſa es ab aſ-
ſur. Nã ⁊ ab iſta egredierſ: ⁊ manꝰ tue
erũt ſup caput tuum: q̃ſ obtriuit dñs
cõfidẽtiã tuã: ⁊ nihil habebis ꝓſpez.

Ulgo dicit. Si dimiſerit III B
vir vxorẽ ſuaz: ⁊ recedẽs ab eo
duxerit vir alterz: nũq̃d reuer-
tet ad eã vltra? Nũq̃d ñ pollutꝰ erit ⁊
ꝯtaminata mulier illa? Tu aũt fornica-
ta es cũ amatoribus multis tñ reũtere
ad me dicit dñs ‖ ⁊ ego ſuſcipiam te. Le Nõ ẽ 6 textu
ua ockos tuos i directũ: ⁊ vide vbi nũq̃
ꝓſtrata ſis. In vĩs ſedebas expectans
eos quaſi latro inſidiãs i ſolitudine: et
polluiſti terrã in fornicatiõib⁹ tuis et
in malicĩs tuis. Oĩ obrem ꝓhibite ſũt B
ſtile pluuiaz: ⁊ ſerotinus imber nõ fu
it. Frons mulierſ meretricis facta ẽ ti
bi: noluiſti erubeſcere. Ergo ſaltẽ amo
do voca me: pater meꝰ: dux ỽginitatis
mee es tu. Nũq̃d iraſcerſ i ꝑpetuũ: aut 4. Re. 13.
ꝑſeuerabis in finẽ? Ecce locuta es ⁊ fe
ciſti mala: et potuiſti. Et dixit dñs ad
me i diebꝰ ioſie regis. Nũq̃d vidiſti q̃ fe
cerit aduerſatrix iſrl? Abĩt ſibimet ſu
per oẽm montẽ excelſũ ‖ ⁊ ſub oi ligno S. 2. d
frondoſo: ⁊ fornicata ẽ ibi. Et dixi: cũ
feciſſet hec ola: ad me reuertere: et nõ ẽ
reuerſa. Et vidit ſuaricatrix ſoror eiꝰ C
iuda: q̃ ꝑ eo q̃ mechata eſſet auerſa-
trix iſrl dimiſiſſem eaz ⁊ dediſſem ei li-
bellũ repudĩ: ⁊ nõ timuit ſuaricatrix
iuda ſoror eius: ſed abĩt ⁊ fornicata ẽ
etiã ipa: et facilitate fornicationis ſue
cõtaminauit terrã: ⁊ mechata eſt cũ la
pide ⁊ ligno. Et i oibꝰ hiis non ẽ reũſa D
ad me ſuaricatrix ſoror eiꝰ iuda i toto
corde ſuo: ſz i mẽdacio ait dñs Et dixit
dñs ad me. Juſtificauit aiam ſuã auer-
ſatrix iſrl compatiõe ſuaricatricis iu
da. ‖ Uade ⁊ clama ſ̃mones iſtos: ꝓ̃ra S. 2. a
aq̃lonem ⁊ dices: Reuertere auerſatrix
iſrl ait dñs: ⁊ nõ auertã faciẽ meã a vo
bis: q̃ ſanctꝰ ego ſum dicit dñs: ⁊ non
iraſcar in ꝑpetuũ. Uerũtñ ſcito iniq̃ta
tẽ tuã: q̃ i dñz deũ tuũ ſuaricata es.
Et diſpſiſti vias tuas alienis ſub oi li E
gno frõdoſo: ⁊ vocẽ meã nõ audiſti ait
dñs. Cõuertimini filĩ reuertẽtes dicit
dñs: q̃ ego vir veſter. Et aſſumã vos

vnſi de ciuitate ⁊ duos ⁊ cognatiõe et
introducã vos i ſion. Et dabo vob pa
ſtores iuxta cor meũ: ⁊ paſcẽt vos ſciẽ
tia ⁊ doctria. Cũq; mltiplicati fueritꝭ
⁊ creueritis i terra: i diebꝰ illis ait dñs
nõ dicẽt vltra: arca teſtamẽti dñi: neq;
aſcẽdet ſup cor: neq; recordabunt illi-
F us: nec viſitabit: nec fiet vltra. In tpe
vocabũt hierlm ſoliũ dñi: ⁊ ꝯgregabũ
tur ad eã oẽs gẽtes in noie dñi in hie
ruſalẽ: ⁊ nõ ambulabũt poſt prauitatẽ
cordis ſui peſſimi. In diebꝰ illis ibit do
mus iuda ad domũ iſrl: ⁊ veniẽt ſimul
de terra aq̃lonis ad terrã quã dedi pa-
tribꝰ vris. Ego aũt dixi. Quõ ponã te
i filios: ⁊ tribuã tibi trã deſiderabilẽ
hereditatẽ pclarã exercituũ gentium?
Et dixi: Patrez vocabis me ⁊ pꝰ me ingre
di nõ ceſſabis. Sz quõ ſi cõtẽnat muli
er amatorẽ ſuũ: ſic cõtẽpſit me domus
G Ier.31. ꝯiſrl dicit dñs. ‖ Uox in vijs audita eſt:
Mat.2.c ploratꝰ ⁊ vlulatꝰ filioꝝ iſrl qm iniquã
fecerũt viã ſuã: obliti ſũt dñi dei ſui. Cõ
uertimini filij reuertentes: et ſanabo
auerſiones vras. Ecce nos venimꝰ ad
te. Tu em es dñs deꝰ nr. Uere menda
ces erãt colles ⁊ multitudo mõtiũ. Ue
re in dño deo nro ſalus iſrl. Cõfuſio co
medit laborẽ patrũ nroꝝ ab adoleſcẽ-
tia nra: greges eoꝝ ⁊ armẽta eoꝝ: filio-
os eorũ ⁊ filias eorũ. Dormiemꝰ in ꝯfu
ſiõe nra ⁊ operiet nos ignominia nra
qm dño deo nro peccauimꝰ nos ⁊ pres
nri ab adoleſcẽtia noſtra vſq; ad diẽ
hãc: ⁊ non audiuimꝰ vocẽ dñi dei nri.
H Si reuerteris ad me iſrael IIII
ait dñs ad me ꝯuertere. Si abſ-
tuleris offendicula tua a facie
mea nõ cõmoueberis. Et iurabis viuit
dñs in ☧itate ⁊ i iudicio ⁊ in iuſticia:
⁊ bñdicẽt eũ gẽtes ipſũq; laudabunt.
Hec em dicit dñs viro iuda ⁊ habitori
Q Ier.4.d hierlm. ‖ Nouate vobis nouale: ⁊ noli
te ſerere ſup ſpinas. Circũcidimini do
mino ⁊ auferte ꝓputia cordiũ vroꝝ vi
ri iuda ⁊ habitatores hierlm: ne forte
egrediat vt ignis idignatio mea ⁊ ſuc
cẽdat: ⁊ nõ ſit q̃ extingat: ꝓpr malicią
B cogitationũ vrarꝝ. Annũciate in iuda
⁊ in hierlm: auditũ facite: loq̃mini: et
canite tuba i terra: clamate fortiter et
dicite. Cõgregamini ⁊ ingrediamur ci-
uitates munitas: leuate ſignũ in ſion.
I.4.e Cõfortami nolite ſtare qr malũ ego ad
duco ab aq̃lone ⁊ cõtritiõẽ magnam.
Aſcẽdit leo ⁊ cubili ſuo: ⁊ ꝓdo gẽtiuꝝ
ſe leuauit. Egreſſus ẽ ⁊ loco ſuo: vt po
nat trã tuam in ſolitudinẽ. Ciuitates
tue vaſtabũt: remanẽtes abſq; habita
tore. Sup hoc accingite vos cilicijs:
plãgite ⁊ vlulate: qr nõ ẽ auerſa ira fu
roris dñi a vob. Et erit i die illa dicit
dñs: pibit cor regꝭ ⁊ cor ꝓncipũ: ⁊ ob-
ſtupeſcẽt ſacerdotes: ⁊ ꝓphe ꝯſternabũ
tur. Et dixi: Heu: heu: heu: dñe deꝰ. Er
go ne decepiſti ꝓphm iſtum ⁊ hierlm di
cẽs: pax erit vob. Et ecce puenit gladi
us vſq; ad aiam. In tpe illo dicẽt ꝓpho
huic ⁊ hierlm vẽtꝰ vrẽs in vijs q̃ ſũt i
deſerto: vie filie ꝓpli mei nõ ad vẽtilã-
dũ ⁊ ad purgandũ. Spũs plenꝰ ex his
D veniet mihi. Et nũc ego: ſed loq̃r iudi-
cia mea cũ eis. Ecce q̃ſi nubes aſcẽdet
⁊ q̃ſi tẽpeſtas currꝰ eiꝰ. Uelociores aq̃
lis eq̃ illiꝰ. Ue nob: qm vaſtati ſumus.
Laua a malicia cor tuũ hierlm: vt ſal-
ua fias. ‖ Uſq;q̃ morabũt i te cogitatio Sap.1.a
nes noxie? Uox em annũciãtꝭ a dan: et
notũ faciẽtꝭ idolũ ex mõte effraim. Di-
cite gẽtibꝰ. Ecce auditũ ẽ i hierlm: cu-
ſtodes venire ⁊ trra lõginq; : ⁊ dare ſup
ciuitates iuda vocẽ ſuaz. Quaſi cuſto-
des agroꝝ facti ſũt ſup eam i gyro: qr
me ad iracũdiã ꝓuocauit dicit dñs. Uie E
tue et cogitatiões tue fecerũt hec tibi.
Iſta malicia tua: qr amara: qr tetigit
cor tuũ. Uẽtrẽ meũ vẽtrẽ meũ doleo:
ſenſus cordis mei turbati ſũt i me. Nõ
tacebo: qm vocẽ buccine audiuit aia
mea: clamorẽ pliũ. Cõtritio ſup ꝯtritio
nẽ vocata ẽ: ⁊ vaſtata ẽ omis trra. Repẽ
te vaſtata ſũt tabernacula mea: ſubito
pelles mee. Uſq;q̃ videbo fugiẽtẽ: au-
diã vocẽ buccine? Quia ſtultꝰ ꝓpls me
us me non cognouit. Filij inſipientes
ſũt: ⁊ vecordes. Sapiẽtes ſũt vt faciãt F
mala dñi aũt facere neſcierunt. Aſpexi
trã ⁊ ecce vacua erat ⁊ nihil: ⁊ celos et
ñ erat lux i eis. Uidi mõtes ⁊ ecce mo-
uebanꝭ: ⁊ oẽs colles ꝯturbati ſũt. In-
tuitꝰ ſũ ⁊ non erat hõ: ⁊ oẽ volatile ce
li receſſit. Aſperi ⁊ ecce carmelus deſer
tus: ⁊ oẽs vrbes eiꝰ deſtructe ſunt a fa
cie dñi ⁊ a facie ire furoris eiꝰ. Hec em
dicit dñs. Deſerta erit omis terra: ſed tñ
ꝯſummationẽ nõ faciã. Lugebit terra: et
merebũt celi deſurſum eo qꝺ locutꝰ ſũ. Co-
gitaui ⁊ non penituit me: nec aũſus ſũ

go. A voce eq̄tis: t mittent̄ sagit-
tā fugit ois ciuitas. Ingressi sūt ardua
t alcēderūt rupes. Uniuerse vrbes de-
relicte sūt: t nō habitat i eis hō. Tu āt
vastata q̄d facies? Cū vestier̄ te cocci-
no: cū ornata fuer̄ monili aureo: t pin
geris stibio oculos tuos: frustra cōpo-
neris. Cōtēpserūt te amatores tui ani-
mā tuā q̄rēt. Uocē ei q̄si parturiēt̄ au
diui: angustias vt puerpere. Uox filie
sion inter moriētes expādētesq; manꝰ
suas. Ue mihi: q̄ defecit aia mea ꝓpt̄
B Circūite vias (interfectos. V
c hierūm t aspicite: t cōsiderate t
q̄rite i plateis eiꝰ: an inueniat̄
virū facientē iudiciū: t q̄rentē fidē: t
ꝓpitꝰ ero ei. Oꝝ si etiā viuit dñs dixe
rint: t ꝫ falso iurabunt. Dñe oculi tui
respicūt fidē. Percussisti eos t nō do-
luerūt: attriuisti eos t rēnuerūt acci-
pere disciplinā. Indurauerūt facies su
as sup petrā: t noluerūt reuerti. Ego
aūt dixi. Forsitā pauges sunt t stulti:
D ignorātes viā dñi t iudicium dei sui.
Ibo ꝫ ad optimates t loq̄r eis. Ipsi ei
cognouerūt viā dñi t iudicia dei sui.
Et ecce magis hi simul cōfregerūt iu-
gū: ruperunt vincula. Idcirco ꝑcussit
eos leo de silua: lupus ad vespam va-
stauit eos pardꝰ vigilās sup ciuitates
eoꝝ. Ois q̄ egressus fuerit ex eis capie
tur: q̄ multe sūt ꝓuaricatiōes eoꝝ: cō
fortate sūt auersiōes eoꝝ. Sup q̄ ꝓpi.
tibi eē potero? Filij tui dereliq̄rūt
me: t iurāt i his q̄ nō sūt dij. Satura-
c ui eos t mechati sūt: t i domo meretri
D.c cis luxuriabant. ‖ Equi amatores i fe
minas: t emissarij facti sunt: vnusq̄sq
J.9.c ad vxorē ꝓximi sui hinniebat. ‖ Nūq̄d
sup his nō visitabo dicit dñs: t i gēte ta
li nō vlciscet aia mea? Ascēdite muros
eius t dissipate: cōsūmationē aūt nolite
facere. Auferte ꝓpagines eius q̄ nō sūt
dñi. Preuaricatiōe ei ꝓuaricata ē i me
dom̄ isrl t dom̄ iuda ait dñs. Nega-
uerūt dñm t dixerūt. Nō ē ipe: neq; ve
niet sup nos malū: gladiū t famē non
videbim̄. Prophete fuerūt i vētū locu
ti: t rūsū nō fuit in eis. Hec ꝫ euenient
E illis. Hec dicit dñs deꝰ exercituū. Quia
locuti estis ꝓbiū istud? Ecce ego do ver
ba mea i ore tuo i ignē t ꝓpl̄m istū in
ligna: t vorabit eos. Ecce ago adducā
sup vos gētē de longinq̄ dom̄ isrl ait
dñs: gētē robustā: gētē antiquā: gētē
cuiꝰ ignorabis liguā: nec intelliges q̄d
loq̄t. Pharetra eiꝰ q̄si sepulchrū pa-
tēs: vniūsi fortes. Et comedet segetes
tuas: t panē tuū deuorabit: filios tu-
os t filias tuas comedet gregē tuū et
armēta tua: t comedet vineā tuā t fi-
cū tuā: t cōteret vrbes munitas tuas i
q̄bꝰ tu habes fiduciā gladio. Uerūtn i E
diebꝰ illis ait dñs: nō faciā vos i cōsū-
matiōnē. ‖ Oꝝ si dixerit̄ q̄re fecē dñs de J.16.b
us nr nob hec oia: dices ad eos. Sicut
dereliq̄stis me t fuist̄ deo alieno i tra
vra: sic fuiet̄ dīs alienis i tra nō vra
Annūciate hec domui iacob: t audi-
tū facite i iuda dicētes: Audi ꝓpl̄e stul
te q̄ nō habes cor: q̄ habētes oculos
nō videt̄: t aures t nō auditis. Me ꝫ
nō timebit̄ ait dñs: t a facie mea nō
dolebit̄? Qui posui arenā t̄minū ma-
ri: ꝓceptū sempiternū qō nō ꝓteribit:
t cōmouebūt̄ t nō poterūt: t itumes-
cēt fluctꝰ eiꝰ t nō trāsibūt illud. Ꝓpl̄o F
aūt huic factū ē cor icredulū t exaspe-
rās. Recesserūt t abierūt: t nō dixerūt
i corde suo. Metuamꝰ dñm deū nr̄m:
q̄ dat nob pluuiā tēporaneā t serotinā i tpe suo: plenitudinē ānue messis
custodiētē nob. Iniq̄tates nre declia-
uerūt hec: t pcā nra ꝓhibuerūt bona
a nob: q̄ inuēti sūt a ꝓpl̄o meo impij i
sidiātes q̄si aucupes: laq̄os ponētes t
pedicas ad capiēdos viros. Sic dec- G
pula plena auibꝰ: sic domꝰ eoꝝ plene
dolo. Ideo magnificati sūt t ditati: in
crassati sūt t ipinguati: t ꝓterierūt ser
mones meos pessime. ‖ Cām vidue nō Esa.1.f
iudicauerūt: cām pupilli ri direxerūt: t
iudiciū pauperū nō iudicauerūt. ‖ Nū J.5.c.10.t.J.9.c
q̄d sup his nō visitabo dicit dñs: aut
sup gētē huiuscemodi nō vlciscet aia
mea? Stupor t mirabilia facta sūt in
tra. Prophete ꝓphabāt mēdaciū: t sa
cerdotes applaudebāt manibꝰ suis: et
ꝓpl̄us meꝰ dilexit talia? Quid igit̄ fiet H
Conforta (i nouissimo eiꝰ? VI
c mini filij beniami i medio hie-
rusalē: t i thecua clāgite buccī
na: t sup bethacaren leuate vexillū: q̄
malū visū ē ab aq̄lone t ꝯtritio mag
na. Speciose t delicate assimilaui filiā
sion: t ad eā venient̄ pastores t greges
eoꝝ. Fixerūt i ea tētoria i circuitu: pa-
scet vnusq̄sq eos q̄ sub manu sua sūt.

Sanctificate sup eã bellũ: ꝛsurgite t
ascẽdam⁹ i meridie. Ue vob qꝛ decli-
nauit dies: qꝛ lõgiores facte sũt vmbre
vesperi. Surgite t ascẽdam⁹ i nocte: t
t dissipem⁹ dom⁹ ei⁹: qꝛ hec dicit dñs
B exercituũ. Cedite lignũ ei⁹: t fũdite cir
ca hierm aggerẽ. Hec ẽ ciuitas visita
tionis: ois calũnia i medio ei⁹. Sicut
frigidã facit cisterna aquã suã: sic frigi-
dã fecit maliciã suã. Iniq̃tas t vasti
tas audiet i ea coꝛã me semp: infirmi-
tas t plaga. Erudire hierꝛ ne forte re
cedat aia mea a te: ne forte ponã te de-
sertã: ĕrã inhabitabilẽ. Hec dicit dñs
exercituũ. Usq; ad racemũ colligẽt ꝙsi
i vinea reliq̃as isrl. Cõuerte manũ tuã
ꝙsi vindemiator ad cartallũ. Cui loq̃r:
C t quẽ ꝓtestabor vt audiat? Ecce circũ
cise aures eoꝝ: t audire nõ pñt. Ecce
ꝟbũ dñi factũ ẽ eis in opprobrium: t
nõ suscipiẽt illud. Idcirco furore dñi
Esa.1.b.et plen⁹ sũ: laboraui sustinẽs. ‖ Effunde su
J.15.b p puulũ foris: t sup cõciliũ iuuenũ si
mul. Uir ei cũ muliere capiet senex cũ
pleno dieꝝ. Et trãsibũt dom⁹ eoꝝ ad
alteros: agri t vxores pariter: qꝛ extẽ-
dã manũ meã sup habitãtes ĕrã dicit
J.8.b. dñs. ‖ A minore q̃ppe vsq; ad maiorẽ
Esa.56.b oẽs auaritie studẽt: t a ꝓpha vsq; ad
D sacerdotẽ cũcti faciũt dolũ. Et cura-
bãt cõtritionẽ filie ppli mei cũ ignomi
nia dicẽtes: pax: pax: t nõ erat pax. Cõ
fusi sũt qꝛ abominationẽ fecerũt: q̃n po
tius ꝓfusione nõ sũt ꝓfusi: t erubescere
nescierũt. Q̃obrẽ cadẽt iter ruẽtes
i tpe visitatiõis sue coꝛuẽt dicit dñs.
Hec dcit dñs. State sup vias t vide-
te: t inꝛogate de semitꝫ antiq̃s q̃ sit
Mat.11.b vis bona: t ambulate i ea: ‖ t inuenie-
tꝫ refrigerijs alab⁹ vꝛis. Et dixerũt: Nõ
ambulabim⁹. Et ꝓstitui sup vos speculatores. Et dixi. Audite vocẽ tube. Et
E dixerũt. Nõ audiem⁹. Ideo audite gẽ-
tes t cognoscite ꝙgregatio: quãta ego
J.19.a faciã eis. Audi ĕra. ‖ Ecce ego adducã
mala sup ppm istũ: fructum cogitatio
nũ ei⁹: qꝛ ꝟba mea nõ audierũt: t legẽ
Esa.1.c mea ꝓiecerũt. ‖ Ut q̃d mihi thus ab sa-
ba affertis t calamũ suaue olẽtẽ ab ĕra
Ecci.34.c longinq̃: Holocaustomata vꝛa nõ sũt
accepta t victime vꝛe nõ placuerũt mi-
F hi. Propterea hec dicit dñs. Ecce ego
dabo i ppm istũ ruinas: t ruẽt i eis pa
tres t filij sil: vicin⁹ t pxim⁹: t peri-

bunt. Hec dicit dñs. Ecce ppls venit
ĕra aq̃lonis: t gẽs magna ꝙsurget a
nib⁹ ĕre. Sagittã t scutũ arripiet: cru
delis ẽ t nõ miserebit. Uox ei⁹ q̃si mare
sonabit: t sup eq̃s ascẽdent: p̃parati q̃si
vir ad pliũ adũsũ te filia sion. Audiui
m⁹ famã ei⁹: dissolute sũt manus nre.
Tribulatio ap̃hẽdet nos: dolores vt
parturiẽtẽ. Nolite exire ad agros: t in
vineã ne ambulet: qm gladi⁹ inimici
pauor i circũitu. Filia ppli mei accige
re cilitio: t ꝙspergere cinere. Luctũ vni
geniti fac tibi plãctũ amarũ: qꝛ repen
te veniet vastator sup vos. Probatorẽ
dedi te i ppo meo robustũ t scies: t p
babis vias eoꝝ. Oẽs isti ꝓncipes decli
nãtes: ãbulãtes fraudulẽter. Es t ferrũ
rũ vniũsi corrupti sũt. Defecit sufflato
riũ i igne: cõsũptũ ẽ plũbũ. Frustra cõ-
flauit ꝙflator: malicie ei coꝝ nõ sũt cõ
sũpte. Argentũ reprobũ vocate eos: qꝛ
Verbũ (dñs piecit illos. VII
qõ factũ est ad hieremiã a dño
dicẽs: Sta i porta dom⁹ dñi: et
p̃dica ibi ꝟbũ istud t dic: Audite ver
bũ dñi ois iuda q̃ ingredimini p portas
has: vt adoretꝫ dñm. Hec dicit dñs exer
cituũ de⁹ isrl. ‖ Bonas facite vias ve-
stras t studia vꝛa. t hitabo vobiscũ in
loco isto. Nolite ꝓfidere i verbis mẽda
cij: dicẽtes tẽplũ dñi: tẽplũ dñi: tẽplũ
dñi ẽ. Q̃m si bñdixeritis vias vꝛas: t
studia vꝛa: si feceritꝫ iudiciũ inter virũ
t pximũ ei⁹ aduene t pupillo: t vidue
nõ feceritꝫ calũniã: nec sãguinẽ inno-
cẽtẽ effuderitꝫ i loco hc: t post deos ali
enos nõ ãbulaueritꝫ i malũ vobismet-
ipsis: hitabo vobiscũ i loco isto i terra
quã dedi pꝛib⁹ vꝛis a scło t vsq; i scłm.
Ecce vos cõfiditꝫ vob i ꝟmonib⁹ men
dacij q̃ nõ ꝓderũt vob: furari: occide-
re: adulterari: iurare mẽdaciter: libare
baalim: t ire post deos, alienos q̃s ig-
noratꝫ. Et venistis t steristꝫ coram me i
domo hac i q̃ inuocatũ ẽ nomẽ meũ: t
dixistis: liberati sum⁹ eo q̃ fecerimus
oẽs abominationes istas. ‖ Nũq̃d ꝙ spe
lũca latronũ facta ẽ dom⁹ ista: i q̃ ino
catũ ẽ nomẽ meũ in oculis vꝛis? Ego
ego sũ: ego vidi dicit dñs. Ite ad locuꝫ
meũ i silo vbi habitauit nomẽ meũ a
ꝓncipio: t videte q̃ fecerim ei ꝓpter ma
liciã ppli mei isrl. Et nũc q: fecistis oia
opa hec dicit dñs: t locutꝰ sũ ad vos:

mane ꝓsurgēs t loquēs: t nō audistis
c ꝓvocaui vos t nō rñdistis: faciā do-
b mui huic i q̄ iuocatū ē nomē meū: t i
q̄ vos habetis fiduciā: t loco quē dedi
vob⁹ t ꝑib⁹ vr̄is: sicut feci silo: t ꝓiciam vos a facie mea sic ꝓieci oēs fratres vr̄os vniūsū semē effraim. ‖ Tu ꝙ
d noli orare ꝓ ꝓplo ist̄: nec assumas ꝓ eis laudē t oronē t nō obsistas mihi: qr̄ nō exaudiā te. Nōne vides qd̄ isti faciūt i
civitatib⁹ iuda: t in platcis hierlm? filij colligūt ligna: t pres succēdūt ignē
e t mulieres cōspgūt adipē: ‖ vt faciant placētas regine celi: t libēt dīs alienis: t me ad iracūdiā ꝓuocēt. Numqd me ad iracūdiā ꝓuocāt dicit dns? Nōne semetipos i cōfusionē vult⁹ suis? Jō hec dicit dns de⁹. Ecce furor me⁹ t indignatio mea cōflab̄ sup locū istū sup viros t sup iumēta t sup lignū regionis t sup fruges tre: t succēdet t non extinguet. Hec dicit dns exercituū de⁹
f isr̄l. Holocaustomata vr̄a addite victimis vr̄is t comedite carnes: qr̄ nō suꝫ locut⁹ cū ꝑib⁹ vr̄is t nō ꝑcepi eis in die q̄ eduxi eos de tra egypti de verbo holocaustomatū t victimaꝝ: sꝫ ꝙ hoc verbū ꝑcepi eis dicens. Audite vocē meā et ero vob⁹ de⁹ t vos eritis mihi ꝓplus: t ambulate i oi via quā mādaui vob⁹ vt bñ sit vobis. Et nō audierūt: nec inclinauerūt aurē suā: sꝫ abierūt i voluptatib⁹ t i prauitate cordis sui mali: facti sūt retrorsū t nō i ant̄: a die q̄ ingressi sunt pres eoꝝ de tra egypti: vsq̄ ad hanc. Et misi ad vos oēs ꝙos meos ꝓphas p diē: cōsurgēs diluculo: et
g-g mittēs: t nō audierūt me nec inclinauerūt aurē suā sꝫ indurauerūt ceruicē suam: t pei⁹ opati sūt q̄ pres eoꝝ. Et loqueris ad eos oia hec t nō audiēt te: t vocabis eos nō rñdebunt tibi. Et dices ad eos. Hec ē gēs q̄ nō audiuit vocē dñi dei sui: nec recepit disciplinā Perīt fides: t ablata ē ō ore eoꝝ. Tō de capillo tuo t ꝓice: t sume i directū plāctū: qr̄ ꝓiecit dns t reliq̄t generatiōnē furoris sui: qr̄ fecerūt filij iuda malū in ocul⁹ meis dicit dns. Posuerūt ofh fendicula sua i domo in q̄ inuocatū est nomē meū vt polluerēt eā: t edificauerūt excelsa tophet q̄ ē i valle filij ennō vt incēderent filios suos t filias suas igni: q̄ nō ꝑcepi nec cogitaui in corde meo. Jō ecce dies veniēt dic̄ dns: t nō dicet āpli⁹ tophet t valis filij ennō sed valis interfectiōis: t sepelient i tophet eo q̄ nō sit loc⁹. Et erit morticinium ꝓplī huius i cibos volucrib⁹ celi t bestijs tre t nō erit q̄ abigat. ‖ Et ꝙescere faciā ō Ezech.26.c vrbib⁹ iuda t ō platcis hierlm vocem gaudij t vocē letitie: vocē spōsi t vocē spōse. In desolatiōe ei erit tra. VIII

In tpe illo ait dns: ēcient ossa A regū iuda: t ossa ꝓncipū eius et ossa sacerdotū: t ossa ꝓphaꝝ et ossa eoꝝ q̄ hitauerūt hierlm de sepulchris suis: t expādēt ea ad solē t lunā t oēm militiā celi q̄ dilexerūt: t q̄b⁹ ꝙ uierūt: t post q̄ ābulauerūt: t q̄ q̄sierūt t adorauerūt. Nō colligēt t nō sepelient: i sterq̄liniū sup faciē terre erūt. Et eligēt magis mortē q̄ vitā oēs q̄ residui fuerint de cognatiōe hac pessima: i vniūsis locis q̄ derelicta sūt: ad q̄ ejeci eos dicit dns exercituū. Et dices ad eos. Hec dicit dns: Nūq̄d q̄ cadit nō resurget: t q̄ auersus ē nō reuertet? Quare ꝙ auersus ē ꝓplus iste i hierlm auersiōe ꝑtinaci? Apphēderūt mēdaciū: t noluerūt reuerti. Attēdi t auscultaui: nemo q̄ bonū ē loq̄t. Nullus est q̄ agat penitētiā sup pctō suo dicēs: Quid feci? Oēs ꝓsili sūt ad cursū suū: q̄si equus impetu vadēs in ꝓlio. Milus⁹ in celo cognouit tp̄os suos: turtur t hirundo et ciconia custodierūt tēpus aduēt⁹ sui: ꝓplus aūt me⁹ nō cognouit iudiciū dñi. Quō dicitis sapientes nos sum⁹: t lex dñi nobiscū ē? Uere mēdaciū operat⁹ ē stil⁹ mendax scribarū. Cōfusi sūt sapientes: D pterriti et capti sūt. Uerbū ei dñi ꝓiecerūt: t sapiētia nulla ē in eis. Propterea dabo mulieres eoꝝ exteris: agros eoꝝ hereditib⁹. ‖ Quia a mimo vsq̄ ad ℣.6.c maximū oēs auaritiā sequunt: a ꝓpha Esa.56.b vsq̄ ad sacerdotē cūcti faciūt mēdacium. Et sanabant ꝯtritionem filie ꝓpli mei ad ignominiā dicētes: pax: pax: cū nō eēt pax. Cōfusi sūt q̄ abominationē fecerūt: q̄nimo ꝯfusiōe nō sūt ꝯfusi: et erubescere nescierūt. Idcirco cadēt inter E corruētes: i tpe visitatiōis sue corruēt dicit dns. Cōgregās ꝯgregabo eos ait dns. Nō ē vua i vitib⁹: t nō sunt ficus in ficulnea: folium defluxit: t dedi eis que ꝑtergressa sunt. Quare sedemus? Cōuenite t ingrediamur civitatē mu-

nitã:ꝛ ſileam⁹ ibi:qꝛ dñs de⁹ nr̃ ſilere nos fecit:ꝛ potũ dedit nob aquã fellis
J.14.d Peccauim⁹ ei dño. ‖Expectauim⁹ pacem ꝛ nõ erat bonũ:tps medele:ꝛ ecce
f formido. A dan audit⁹ ẽ fremit⁹ aũꝫ ei⁹: a voce hinnituũ pugnatoꝝ ei⁹ cõ mota ẽ ois ẽra. Etvenerũt ꝛ deuoꝛaue rũt ẽrã ꝛ plenitudinẽ ei⁹: vrbẽ ꝛ habi tatoꝛes ei⁹. Quia ecce ego mittã vob ſpẽtes regꝝos ąb⁹nõ ẽ icãtatio:ꝛ moꝛ debũt vos ait dñs. Doloꝛ me⁹ ſup doloꝛẽ:i me coꝛ meũ merẽs. Ecce voꝛ cla
g moꝛis filie ꝑpli mei de ẽra lõginq̃. Nũ ąd dñs nõ ẽ i ſion:aut rex ei⁹ nõ eſt in ea? Quare ꝧ me ad iracũdiã ꝓcitaueꝛt ſculptilib⁹ ſuis:ꝛ in vanitatib⁹ alie-nis? Trãſiit meſſis:finita ẽ eſtaſ:ꝛ noſ ſaluati ſi ſum⁹. Sup ꝓtritiõez filie po-puli mei ꝓtrit⁹ ſũ ꝛ ꝓtriſtat⁹:ſtupoꝛ ob tinuit me. Nũq̃d reſina nõ ẽ i galaad aut medic⁹ nõ ẽ ibi? Quare igit̃ nõ ẽ obd̃ucta cicatrix filie ꝑpli mei. IX
h Quis dabit capiti meo aquã: et oculi meis fõtẽ lachrymaꝝ? Et
q plorabo die ac nocte iterfectos filie ꝑpli mei. Quis dabit me i ſolitudi ne diuſoꝝ viaroꝝ? Et dereliquã ꝑplm meũ ꝛ recedã ab eis:qꝛ oẽs adulteri ſẽ ꝛ cet⁹ ꝓuaricatoꝝ:ꝛ extẽderũt linguã ſuã ãſi arcũ mẽdacij:ꝛ nõ veritat̃. Cõ foꝛtati ſũt i terra:qꝛ de malo ad malũ egreſſi ſũt:ꝛ me nõ ꝓgnouerũt dic̃ dñs
b Unuſq̃ſq̃ ſe a ꝓximo ſuo cuſtodiat:ꝛ i oi fratri ſuo nõ habeat fiduciã:qꝛ ois frater ſupplãtãs ſupplãtabit:ꝛ ois ami cus fraudulẽter incedet:ꝛ vir fratrem ſuũ deꝛidebit:ꝛ ꝛitatẽ nõ loquẽt̃. Do cuerũt ei linguã ſuã loq̃ mendaciũ vt iniq̃ agerẽt laboꝛauerũt ꝓhabitatio tua i medio doli: i dolo renuerũt ſcire me dicit dñs. Propterea hec dicit dñs ex-ercituũ. Ecce ego ꝓflabo ꝛ ꝑbabo eos Quid eſt aliud faciã a facie filie ꝑpli
Proũ.18.a mei? Sagitta vulnerãs lingua eoꝝ:do
et.25.c lũ locuta ẽ. ‖In oꝛe ſuo pacẽ cũ amico
Pſ.27. ſuo loq̃t̃:ꝛ occulte ponit ei inſidias.
ſ.5.c ‖Nũq̃d ſup his nõ viſitabo dicit dñs: aut i gẽte huiuſcemodi nõ vlciſcet̃ aĩa mea? Sup mõtes aſſumã fletũ ac lamẽ tatũ:ꝛ ſup ſpecioſa deſerti plãctũ:qm̃ i-cẽſa ſũt eo ꝙ nõ ſit vir ꝓtrãſiens:ꝛ nõ audierũt vocẽ poſſidẽt̃. A voluere ce, li vſq̃ ad pecoꝛa trãſmigrauerũt ꝛ re-
d ceſſerũt. Et dabo hierlim i aceruos are

ne ꝛ cubilia draconũ:ꝛ ciuitates iu-dabo i deſolationẽ eo ꝙ nõ ſit habi-toꝛ. ‖Quis ẽ vir ſapiẽs q̃ ſtelligat ꝑ ad quẽ verbũ oꝛis dñi fiat vt annũ-at iſtud:q̃re perierit ẽra ꝛ exuſta ſit ſi deſertũ:eo ꝙ nõ ſit q̃ ꝓtrãſeat? Et dixit dñs. Quia dereliq̃rũt legẽ meã quã dedi eis:ꝛ nõ audierũt vocẽ meã:ꝛ nõ ambulauerũt i ea:ꝛ abierũt poſt pra-tatẽ coꝛdis ſui:ꝛ poſt baalim qõ dic-cerũt a ꝑtib⁹ ſuis:idcirco hec dic̃ dñs exercituũ de⁹iſrl. ‖Ecce ego cibabo ꝑ pulũ iſtum abſinthio ꝛ potũ dabo eis aquã fellis:ꝛ diſpgã eos i gentib⁹ q̃s nõ nouerũt ipi ꝛ ꝑres eoꝝ:ꝛ mittã ꝑ eos gladiũ donec cõſũmãt. Hec dic̃ do min⁹ exercituũ. Cõtẽplamini ꝛ vocate lamẽtatrices vt veniãt:ꝛ ad eas q̃ ſa-pientes ſũt mittite ꝛ ꝓperẽt:feſtinent ꝛ aſſumãt ſup nos lamentũ. Deducãt oculi nr̃i lachrymaſ:ꝛ palpebre nr̃e de-fluãt aq̃s:qꝛ vox lamẽtationis audita ẽ de ſion. Quõ vaſtati ſum⁹ ꝛ cõfuſi ve-hemẽt̃? Quia dereliq̃m⁹ ẽrã q̃m dei-cta ſũt tabernacula nr̃a. Audite ꝧ mu-lieres verbũ dñi: ꝛ aſſumãt aures vr-ꝑmonẽ oris ei⁹:ꝛ docete filias vr̃as la-mentũ:ꝛ vnaquæq̃ ꝓximã ſuã plãctũ: qꝛ aſcẽdit moꝛs ꝑ feneſtras vr̃as:igred-ſa ẽ dom⁹ vr̃as:diſpdere ꝑuulos de-foꝛis:iuuenes ꝺ plateis. Loq̃re. Hec dic̃ dñs. Et cadet moꝛticinũ hois q̃ſi ſter-cus ſup faciẽ regiõis:ꝛ q̃ſi fenũ poſt tergũ metẽt̃:ꝛ nõ ẽ q̃ colligat. Hec dicit dñs. ‖Nõ gloꝛiet̃ ſapiẽs i ſapia ſua:ꝛ nõ gloꝛiet̃ foꝛtis i foꝛtitudine ſua:ꝛ nõ gloꝛiet̃ diues i diuitijs ſuis:ſ⁹ i ꝺ glo-riet̃ q̃ gliat:ſcire ꝛ noſſe me:qꝛ ego ſũ dñs q̃ facio miſeꝛiam ꝛ iudiciũ ꝛ iuſti-ciã i ẽra. Hec ei placẽt mihi ait dñs. Ec-ce dies veniẽt dicit dñs:ꝛ viſitabo ſup oẽz q̃ circũciſũ hz ꝑputiã: ſup egyptũ ꝛ ſup iudã ꝛ ſup edom:ꝛ ſup filios am-mõ:ꝛ ſup moab:ꝛ ſup oẽs q̃ attõſi ſũt in comã habitãtes i deſerto:qꝛ oẽs gẽ-tes habẽt ꝑputiã:ois aũt dom⁹iſrl in
H Udite (circũciſi ſũt corde. X verbũ qꝺ locut⁹ ẽ dñs ſup vos dom⁹ iſrl. Hec dicit dñs. Juxta vias gẽtiũ nolite diſcere:ꝛ a ſignis ce-li nolite metuere q̃ timẽt gẽtes: qꝛ le-ges ꝑpꝛoꝝ vane ſũt. Quia lignũ ꝺ ſal-tu ꝑcidit op⁹man⁹ artificis i aſcia. Ar-gẽto ꝛ auro decoꝛauit illud: clauis et

Ecci.36.b

ris cōpegit vt nō dissoluat. In si-
mulacrīs plasme fabricate sūt: t nō
loquēt: portata tollēt: qz incedere nō
ualēt. Nolite g timere ea: qz nec male
facere nec bñ. Nō est similis tui dñe:
magn⁹ es tu: t magnū nomē tuū i fo-
titudine. ‖ Quis nō timebit o rex gētiū
Tuū ē ei dec⁹. Inter cūctos sapientes
gētiū: t i vniuersis regnis eoꝝ nullus
ē similis tui. Pariť ilipiētes t fatui p
bauēť: doctrina vanitatiꝫ eoꝝ lignū ē
Argētū iuolatū de tharsis afferēť: t au
rū de obrīz op⁹ artificis t man⁹ crarij
hyacinthus t purpura indumētū eoꝝ
Opus artificū vniūsa hec: dñs aūt de⁹
uer⁹ ē. Ipse de⁹ vinēs t rex sempiter⁹.
Ab indignatiōe ei⁹ cōmouebiť tra: t
nō sustinebūt gētes cōminationē ei⁹.
Sic g dicetiꝫ eis. Dij q celos t trā non
fecerūt pereāt de tra: t de his q sub ce
lo sūt. ‖ Qui facit trā i fortitudine sua:
pparat orbē i sapia sua t prudētia sua
extēdit celos: ad vocē suā dat multitu
dinē aquārū i celo: t eleuat nebulas ab
extremitatib⁹ tre. Fulgura i pluuiā fa
cit: t educit vētū ō thesauris suis. Stul
t⁹ factus ē o s hō a scia sua: cōfusus est
artifex ois i sculptili: qm falsū ē qd cō
flauit: t nō ē spūs i eis. Uana sūt t op⁹
risu dignū. In tpe visitatiōis sue peri
būt. Nō ē his simil⁹ ps iacob. Qui est
formauit oia: ipse ē: t isrl virga hereditatis ei⁹: dñs exercituū nomē illi. Con-
grega de tra cōfusionē tuā q habitas i
obsidiōe: qz hec dicit dñs. Ecce ego lō
ge pūciā habitatores tre i hac vice: et
tribulabo eos ita vt nō inueniant. Ue
mihi sup cōtritione mea: pessima pla-
ga mea. Ego aūt dixi. Plane hec infir
mitas mea ē: t portabo illā. Tabernacu-
lū meū vastatū est: oēs funiculi mei
dirupti sūt. Filij mei exierūt a me: t nō
subsistūt. Nō ē q extēdat vltra tēctoriū
meū t erigat pelles meas: qz stulte ege
runt pastores t dñm nō q̄sierūt: ꝓpterea
nō intellexerūt t ois grex eoꝝ dispsus
ē. Uox auditionis ecce venit t cōmo-
tio magna de tra aq̄lonis: vt ponat ci
uitates iuda solitudinē t habitacula
draconū. Scio dñe qz non est hois via
eius: nec viri ē vt ābulet t dirigat gres-
sus suos. Corripe me dñe: verūtn i iudi
cio t nō i furore tuo: ne forte ad nihi-
lū redigas me. ‖ Effūde indignationē

tuā sup gētes q nō cognouerūt te: t su
p puincias q nomē tuū nō inuocauerūt
qz comederūt iacob t deuorauerūt eū
t cōsūpserūt illū: t decor⁹ ei⁹ dissipaue-

V Erbū qd factū ē a (rūt. XI A
dño ad hieremiā dicēs. Audi-
te verba pacti hui⁹: t loq̄mini
ad viros iuda: t ad habitatores hierl̄
t dices ad eos. Hec dicit dñs de⁹ isrl.
Maledict⁹ vir q nō audierit verba pa
cti hui⁹: qd ꝑcepi pr̄ib⁹ vr̄is i die qua
eduxi eos ō tra egypti de fornace fer-
rea dicēs. Audite vocē meam t facite
oia q ꝑcepi vob: t erit mihi i ꝓpl̄m et
ego ero vob i deū: vt suscitē iuramētū
qd iurani pr̄ib⁹ vr̄is daturū me eis ter
rā fluētē lacte t melle sicut ē dies hec
Et rndi t dixi. Amē dñe. Et dixit dñs
ad me. Uociferare oia verba hec i ciui
tatib⁹ iuda t foris hierl̄m dicēs. Au- B
dite vba pacti hui⁹ t facite illa: qz cō
testās protestat⁹ sū pr̄es vr̄os i die q edu
xi eos de tra egypti vsq ad diē hanc.
Mane cōsurgēs cōtestat⁹ sū t dixi: au
dite vocē meā: t nō audierūt nec incli-
nauerūt aurē suā: sz abierūt vnusq̄sq
i prauitate cordis sui mali. Et induxi
sup eos oia verba pacti hui⁹: qd ꝑcepi
vt facerēt t nō fecerūt. Et dixit dñs ad
me. Inuēta ē cōiuratio i viris iuda t i
habitatorib⁹ hierl̄m: Reuersi sūt ad i-
q̄tates patrū suoꝝ priores: q̄ nolueūt
audire verba mea. Et hi g abierūt p⁹
deos alienos vt seruirēt eis. Irritū fe
cerūt dom⁹ isrl t dom⁹ iuda pactū me
um: qd pepigi cū pr̄ib⁹ eoꝝ. Quāobrez
hec dicit dñs. Ecce ego inducā sup eos
mala de q̄bus exire nō poterūt: t cla-
mabūt ad me: t nō exaudiam eos. Et C
ibūt ciuitates iuda t habitatores hie
rusalē t clamabūt ad eos q̄b⁹ libāt: et
nō saluabūt eos i tpe afflictionis eoꝝ
‖ Scōm numerū ei ciuitatū tuarū: erāt ℸ.2.f
dij tui iuda: t ꝟm numerū viarū tuaꝝ
hierl̄m posuisti aras ꝓfusiōis: aras ad
libādū baalim. Tu g noli orare p ꝓplo
ꝟ: t ne assumas p eis laudē t oronē:
qz n exaudiā i tpe clamoris eoꝝ ad me
i tpe afflictionis eoꝝ. Quid ē qd dile-
ct⁹ me⁹ i domo mea fecit scelera mlta?
Nūq̄d carnes sancte auferēt a te mali
tias tuas i q̄b⁹ gl̄hata es? Oliuā vberē
pulchrā: fructiferā: speciosā vocauit do
min⁹ nomē tuū. Ad vocē loq̄le grādis

exarſit ignis in ea: & cōbuſta ſūt frute
cta eius. Et dñs exercituū q̄ plātauit te
locutus ē ſup te malū p malis domꝰ iſ-
racl & domꝰ iuda q̄ fecerūt ſibi ad irri-
D tādū me libātes baalim. Tu aūt dñe
demōſtraſti mihi & cognoui: tu oſtendi
Eſa.53.c ſti mihi ſtudia eoꝝ: & ego q̄ſi agn⁹ mā-
ſuet⁹ q̄ portat ad victimā. Et ñ cogno
ui q̄ cogitauerūt ſup me cōſilia: dicen
Saꝑ.2.b tes: Mittam⁹ lignū i panē eius: & erada
m⁹ eū de tra viuētiū: & nomē eius nō
I.20.c memoret ampliꝰ. ‖ Tu āt dñe ſabbaoth
q̄ iudicas iuſte & pbas renes & corda:
videā vltionē tuā ex eis. Tibi ei reue-
laui cām meā. Propterea hec dīt dñs
ad viros anathot q̄ q̄rūt aiam tuā: & di
cūt. Nō ꝓphetabis i noie dñi: & nō mo
rieris i manib⁹ nr̄is. Propterea hec di
cit dñs exercituū. Ecce ego viſitabo ſu
p eos. Juuenes morient i gladio: filij
eoꝝ & filie eoꝝ morient i fame: & reli-
quie nō erūt ex eis. Inducā ei malū ſu
p viros anathot: āno viſitatiōis eoꝝ.
A
Eccls.9.a Juſtus q̄dē tu es dñe ſi XII
Job.21.a diſputē tecū: verūtn iuſta loq̄r
Abacuc.1.a ad te. ‖ Quare via impioꝝ pſpera
tur: bñ ē oib⁹ q̄ p̄uaricāt & iniq̄ agūt
Plātaſti eos & radicē miſerūt: pficiūt
& faciūt fructū. Prope es tu ori eoꝝ et
lōge a renib⁹ eoꝝ. Et tu dñe noſti me:
vidiſti me: & pbaſti cor meū tecū. Con
grega eos q̄ſi gregē ad victimā: & ſctifi
ca eos i die occiſionis. Uſq̄ q̄ lugebit
tra: & herba oīs regiōis ſiccabit ꝓpter
maliciā habitātiū i ea? Cōſūptū ē aial
& volucre: q̄m dixerūt: nō videbit no-
B uiſſima nra. Si cū peditib⁹ currēs la-
boraſti: quō cōtēdere poteris cū equis?
Cū aūt in terra pacis ſecura fueris: q̄d
facies i ſuperbia iordanis? Nā & frēs tui
& domꝰ pris tui: etiā ipſi pugnauerūt
aduerſū te: & clamauerūt poſt te plena
voce. Ne credas eis cū locuti fuerit ti-
bi bona. Relinq̄ domū meā: dimiſi he-
reditatē meā. Dedi dilectā aiam meā i
manu inimicoꝝ eius: facta ē mihi here
ditas mea q̄ſi leo i ſilua. Dedit ꝛ me
C vocē: iō odiui eā. Nūq̄d auis diſcolor
hereditas mea mihi? Nūq̄d auis tin-
cta p totū? Uenite cōgregamini oēs
Eſa.56.d beſtie tre: ꝓperate ad deuorādū. ‖ Pa-
ſtores multi demoliti ſūt vineā meā:
cōculcauerūt portionē meā ꝓſiderabilē in deſertū ſolitudi

nis poſuerūt eā i diſſipationē: luxit ſup
me. Deſolatiōe deſolata ē oīs tra
q̄ nullꝰ ē q̄ recogitet corde. Sup oēs
vias deſerti venerūt oēs vaſtatores tre
q̄ gladiꝰ dñi devorabit ab extremo ter-
re vſq̄ ad extremū eius. Nō ē pax vniꝰ
ſe carni. ‖ Seminauerūt triticū & ſpinas
meſſuerūt: hereditatē acceperūt: & non
eis ꝓderit. Cōfūdemini a fructib⁹ ve-
ſtris. ꝓpter iram furoris dñi. Hec dicit dñs
aduerſū oēs vicinos meos peſſimos q̄
tāgūnt hereditatem quā diſtribui ꝓpo
meo iſrl. Ecce ego euellā eos de tra ſua
& domū iuda euellā de medio eoꝝ. Et
cū euulſero eos cōuertar & miſerebor
eoꝝ: & reducā eos virū ad hereditatē
ſuā: & virū i terrā ſuā. Et erit ſi eruditi
didicerint vias ꝓpli mei vt iurēt i no-
mine meo: viuit dñs: ſicut docuērt po
pulū meū iurare i baal: edificabūnt in
medio ꝓpli mei. Qd̄ ſi nō audierint:
euellā gētē illā euulſiōe & ꝑditiōe ait
dñs. XIII
H Ec dicit dñs ad me (dñs. Vade & poſſide tibi lūbare line
um: & pones illud ſup lūbos tu
os: & i aquā nō inferes illud. Et poſſe-
di lūbare iuxta verbū dñi: & poſui cir-
ca lūbos meos. Et factꝰ eſt ſermo dñi
ad me ſcdo dicēs. Tolle lūbare qd̄ poſ
ſediſti qd̄ ē circa lūbos tuos: & ſurgēs
vade ad eufratē: & abſcōde ibi illud in
foramine petre. Et abiī & abſcōdi illd
in eufratē: ſicut ꝓcepat mihi dñs. Et
factū eſt poſt dies plurimos dixit dñs
ad me. Surge & vade ad eufratē & tol-
le inde lūbare qd̄ ꝓcepi tibi vt abſcōde-
res illud ibi. Et abiī ad eufraten: & fo-
di: & tuli lūbare de loco vbi abſcoderā
illud. Et ecce cōputruerat lumbare: ita
nulli vſui aptū erāt. Et factū ē ꝛbū do
mini ad me dicēs. Hec dicit dñs. Sic
putreſcere faciā ſuperbiā iuda & ſuperbiā
hierlm multā: ꝓpli iſtū peſſimū: q̄ no-
luerūt audire ꝛba mea & ābulāt in pra-
uitate cordis ſui: abierūnt poſt deos alie
nos vt ſeruirēt eis & adorarēt eos. Et
erūt ſic lūbare iſtud: qd̄ nulli vſui ap-
tū eſt. Sicut ei adheret lūbare ad lum
bos viri: ſic agglutinaui mihi oēm do
mū iſrl & oēm domū iuda dicit dñs vt
eānt mihi i ꝓplm & i nomē & i laudē &
in gliaz: & nō audierūt. Dices ergo ad eos
ſmonē iſtū. Hec dicit dñs deus iſrl. Dis
lagūcula iplebit vino. Et dicēt ad te

Nūqd ignorauīᵘ qz oīs lagūcula ſple-
bīt vino? Et dices ad eos. Hec dīc dñs
Ecce ego ſplebo oēs habitatores tre
huiᵘ z reges q̄ ſedēt de ſtirpe dō ſuper
thronū eiᵘ: z ſacerdotes z ꝓphas z oēs
habitatores hierl̄m ebrietate z diſpgā eos
virū a fratre ſuo: z pres z filios pariſ
Caīt dñs. Nō parcā z nō ꝑcedā: neq; mi
ſerebor vt nō diſpgā eos. Audite z au
ribᵘ ꝓcipite nolite eleuari: qz dñs lo-
cutᵘ eſt. Date dño deo vro gl̄iam anīq;
cōtenebreſcat: z anīq; offendant pedes
vri ad mōtes caliginoſos. Expectabitᵘ
lucē z ponet eā i vmbrā mortᵘ z i cali
ginē. Qz ſi ꝝ nō audieritᵘ: i abſcōdito
C plorabit aīa mea a facie ſuꝑbie. ‖ Plo-
Lā rās plorabit z deducet oculus meᵘ la-
chrimā: qz captᵘ ē grex dñi. Dic regi z
dñatrici. Humiliami ſedete in tra qm̄
deſcēdet de capite vro corona gl̄ie vre
Ciuitates auſtri clauſe ſūt: z ſi ē q̄ ape-
riat. Trāſlata ē oīs iuda trāſmigrtiōe
ꝑfecta. Leuate oculos vros z videte: q̄
D uenitᵘ ab aq̄lone. Ubi ē grex q̄ datᵘ ē
tibi pecᵘ inclytū tuū? Quid dices cuꝫ
viſitauerit te? Tu ei docuiſti eos adū-
ſū te: z eruditi i caput tuū. Nūqd ſi do
lores apḥēdēt te q̄ſi mulierē parturi
entē? Qz ſi dixerᵘ i corde tuo q̄re vene-
E runt mihi hec. ‖ Propē multitudinē ini
q̄tatᵘ tue reuelata ſūt verecūdiora tua
pollute ſūt plante tue. Si mutare pōt
ethiops pellē ſuā aut pardᵘ varietates
ſuas: z vos poteritᵘ bñfacere cū didice
ritᵘ malū. Et diſſeminabo eos q̄ſi ſti-
pulā q̄ vēto raptaī in deſto. Hec ſors
tua parſq; mēſure tue a me dicit dñs:
qz oblita es mei z cōfiſa es i mendacio.
Ūñ z ego nudaui femora tua ꝫ faciem
tuā: z apparuit ignominia tua: adulte
ria tua: z hinnitᵘ tuᵘ: ſceluᵘ fornicatio-
nationes tuas. Ue tibi hierl̄m. Nō mū-
F beris poſt me. Uſq; q̄ adhuc? XIIII

Quod factū ē verbū dñi ad hiere
q miā de ꝓmonib⁹ ſiccitatᵘ. Luxit
iudea z porte eiᵘ corruerūt z
obſcurate ſūt i tra: z clamor hierl̄m aſ
cēdit. Maiores miſerūt minores ſuos
ad aquā: venerūt ad hauriendū. Nō i-
uenerūt aquā: reportauerūt vaſa ſua va
cua. Cōfuſi ſūt z afflicti: z operuerūt ca-
pita ſua. ꝓpter vaſtitatē tre: qz nō ve-
nit pluuia i trā. Cōfuſi ſūt agricole: ope
rueīt capita ſua. Nā z cerua i agro pe-
perit z reliq̄t: qz nō erat herba. Et ona
gri ſteterūt i rupibᵘ: traxerūt vētū q̄ſi
dracones: defeceīt oculi eoꝝ qz nō erat
herba. Si iniq̄tates nre rñderint nob
dñe fac ꝓpt nomē tuū: qm̄ multe ſūt aūſ
ſiōes nre. Tibi peccauimᵘ expectatio B
iſrl̄: ſaluator nr i tpe tribulatōis. Qua
re q̄ſi colonᵘ futurᵘ es in tra: z q̄ſi via
tor declinās ad manēdū? Quare futu-
rᵘ es velut vir vagus z fortiſ: q̄ nō pōt
ſaluare? Tu āt i nob es dñe: z nomen
tuū inuocatū ē ſup nos: ne derelinq̄s
nos. Hec dicit dñs ꝓpło huic q̄ dilexit
mouere pedes ſuos z nō q̄euit z dño ſi
placuit. Ūnc recordabiī iniq̄tatū eoꝝ
et viſitabit pctā eoꝝ. Et dixit dñs ad
me. ‖ Noli orare ꝑ ꝓpło iſto i bonū. Cū J.7.c
ieiunauerint nō exaudiā ꝓces eoꝝ: z ſi
obtulerit holocauſtomata z victimas
ſi ſuſcipiā ea: qm̄ gladio z fame z peſte
ego conſumā eos. ‖ Et dixi. A. a. a. dñe J.1.b
deᵘ. Prophe dicūt eis. Nō videbitᵘ gla
diū: z fames ſi erit in vob: ſꝫ pacē verā
dabit vob i loco iſto Et dixit dñs ad
me. Falſo ꝓphe vaticināī i nole meo. C
‖ Nō miſi eos: z nō ꝓcepi eis neq; locu J.23.d.et.27
tuᵘ ſū ad eos. Uiſionē mēdacē z diuina c.et.29.b
tionē fraudulētā z ſeductionē cordis
ſui ꝓphant vob. Idcirco hec dicit dñs
de ꝓphetᵘ q̄ ꝓphetāt i nole meo q̄s ego
nō miſi dicētes: gladiᵘ z fames nō erit
i tra hac. In gladio z fame cōſumēn
ꝓphete illi z ꝓpli q̄bᵘ ꝓphetāt erūt p
iecti in vīs hierl̄m ꝓ fame z gladio: z
nō erit q̄ ſepeliat eos: ipi z vxores eoꝝ
filij z filie eoꝝ: z effūdā ſup eos malū
ſuū. Et dices ad eos xbū iſtud ‖ Deduc- Thren.2.f
cāt oculi mei lachrymā p nocte z die
z nō taceāt: qm̄ cōtritione magna ꝓtri
ta ē xpo filia ꝓpli mei: plaga peſſima
vehemēter. Si egreſſus fuero ad agroſ D
ecce occiſi gladio: z ſi introiero in ciui-
tatē ecce attenuati fame. Prophe q̄ꝫ z
ſacerdos abierūt in terrā quā ignora-
bāt. Nūqd ꝓiciēs abieciſti iudā: aut
ſion abominata ē aīa tua? Quare ꝑcu
tiſti nos ita vt nulla ſit ſanitas? ‖ Ex J.3.e
pectauimᵘ pacē z nō ē bonū z tēpus
curationis: z ecce turbatio. Cognoui-
mus domine impietates noſtras iniq̄
tates patrū noſtroꝝ quia peccauimus
tibi. Ne des nos in opprobriū ꝓpt no
mē tuū neq; facias nobis cōtumelias

Solꝫ glie tue recoꝛdare: ne irritū faci as fedus tuū nobiſcū. Nūqd ſūt i ſcul ptilibꝫ gētiū q̄ pluāt: aut zeli pñt dare imbꝛes niſi tu voluerꝫ? Nōne tu es do miꝰ deꝰ nr̄ quē expectauimꝰ? Tu eſti

A Et dixit (feciſti oia hec. XV dñs ad me. Si ſteterint moyſes ⁊ ſamuel coꝛā me: nō ē aia mea ad ppm̄ ſuū. Ejce illos a facie mea et egrediant. Q̄ ſi dixerit ad te: q̄ egredi

Zach. 11. bemur? dices ad eos. Hec dic̄ dñs. ‖ Qui ad moꝛtē: ad moꝛtē: ⁊ q̄ ad gladiū: ad gladiū: ⁊ q̄ ad famē ad famē: ⁊ q̄ ad ca ptiuitatē ad captiuitatē. Et viſitabo ſup eos q̄ttuoꝛ ſpēs dicit dñs. Gladiū ad occiſionē: ⁊ canes ad lacerādū: ⁊ vo latilia celi ⁊ beſtias ꝛre ad deuoꝛādū ⁊ diſſipādū. Et dabo eos i ferꝛoꝛē vniu ſis regnis ꝛre ꝓpter manaſſen filiū eze chie regis iuda ſup oibꝰ q̄ fecit i hieꝛlꝫ

B Quis ei miſerebit tui hieꝛlꝫ? Aut q̄s cōtriſtabit ꝓ te? Aut q̄s ibit ad rogā dū ꝓ pace tua? Tu dereliq̄ſti me dicit dñs: retroꝛſū abiſti. Et extēdā manuꝫ

3. 6. c meā ſup te: ⁊ interficiā te. ‖ Laboꝛaui rogās. Et diſpgā eos vētilabꝛo i poꝛtꝫ terre. Inkfeci ⁊ pdidi ppm̄ meū ⁊ nō a vīs ſuis nō ſūt reuerſi. Multiplicate ſūt mihi vidue eiꝰ ſup arenaꝫ maris. Induxi eis ſup matrē adoleſcēt vaſta toꝛē meridie: miſi ſup ciuitates repen te ꝛoꝛē. Infirmata ē q̄ peperit ſeptē:

Amos. 8. defecit aia eiꝰ. Occidit ei ſol cū adhuc eſſet dies: cōfuſa ē ⁊ erubuit. Et reſi duos eiꝰ i gladiū dabo i ꝯſpectu inimi coꝛū eoꝝ: ait dñs. Ue mihi mat̄ mea.

C Quare genuiſti me virū rixe: virū diſ coꝛdie i vniūſa ꝛra? Nō feneraui: nec feneranit mihi q̄ſq̄. Oēs maledicunt mihi dicit dñs. Si nō req̄e tue i bonū ſi nō occurri tibi i tpe afflictiōis: ⁊ in tpe tribulatiōis adūſū inimicū. Nun q̄d federabit ferꝛū ferro ab aq̄lone et es? Diuitias tuas ⁊ theſauros tuos in direptionē dabo grat̄ i oīb⁹ pctis tu

Deu. 32. c is: ⁊ i oīb⁹ t̄minis tuis. ‖ Et adducā in imicos tuos ō ꝛra quā neſcis: q̄ ignis ſuccēſus ē i furoꝛe meo ⁊ ſup vos arde bit. Tu ſcis dñe: recoꝛdare mei ⁊ viſita me: ⁊ ruere me ab his q̄ pſequunt̄ me. Noli i patiētia tua ſuſcipe me. Scito q̄ſh ſuſtinui ꝓ te oppꝛobriū. Inuēti ſt ꝩmōes tui ⁊ comedi eos. Et factū eſt

D mihi ℞ꝺū tuū i gaudiū ⁊ i leticiā coꝛ dis mei: q̄ſh innocatū ē nomē tuū ſup me: dñs deꝰ exercituū. Nō ſedi i cō cilio ludētiū: ⁊ gliat⁹ ſū a facie man⁹ tua Solus ſedebā: q̄ſh cōminatiōe repleti me. Quare factꝰ ē doloꝛ meꝰ ꝑpetuus ⁊ plaga mea deſperabil: renuit curari? Facta ē mihi q̄ſi mēdaciū aq̄ū infide liū. Propt̄ ꝙ hec dic̄ dñs. Si p̄uerſus cōuertā te: ⁊ añ faciē meā ſtabis: ⁊ ſi ſe pareris p̄cioſū a vili: q̄ſi os meū eris Cōuertēt ipi ad te: ⁊ tu nō cōuerteris ad eos. Et dabo te ꝓpko huici murō ere um foꝛtē. ‖ ⁊ bellabūt adūſū te: ⁊ nō p̄ ualebūt: qꝛ ego tecū ſum: vt ſaluē te ⁊ eruā te dicit dñs. Et liberabo te ō mā nu peſſimoꝝ ⁊ redimā te ō mānu foꝛtiū.

E Et factū ē verbū dñi ad XVI me dicēs. Nō accipies vxoꝛē ⁊ nō erūt tibi filij ⁊ filie i loco iſto Quia hec dicit dñs ſup filios ⁊ filias q̄ generāt̄ i loco iſto: ⁊ ſup mꝛes eoꝝ q̄ genuerūt eos: ⁊ ſup pꝛes eoꝝ de quoꝝ ſtirpe ſūt nati i ꝛra hac. Moꝛtib⁹ egro tationū moꝛient̄. Nō plāgēt̄ ⁊ nō ſepe lient̄: i ſterq̄liniū ſup faciē ꝛre erūt. Et gladio ⁊ fame conſumēt̄: ⁊ erit cadauer eoꝝ i eſcā volatilib⁹ celi ⁊ beſtijs ꝛre. Hec ei dicit dñs. Ne ingrediaꝝ domū cō uiuij nec̄ vadas ad plāgēdū: nec̄ co ſoleris eos: qꝛ abſtuli pacē meā a ꝓpo iſto dicit dñs: miſcōiam ⁊ miſeratiōes Et moꝛient̄ grādes: ⁊ parui in ꝛra iſta nō ſepelient̄ nec̄ plāgent̄ ⁊ nō ſe in cidēt: nec̄ caluitiū fiet ꝓ eis. Et nō frā gēt inter eos lugēti panē ad cōſolādū ſup moꝛtuo: ⁊ nō dabūt eis potū ca cis ad cōſolādū ſup p̄e ſuo ⁊ mꝛe. Et domū ꝙuiuſ nō ingrediaꝝ vt ſedeas cū eis ⁊ comedas ⁊ bibas: qꝛ hec dic̄ dñs exercituū deꝰ iſrl̄. Ecce ego auferā ō lo co iſto in oculis vr̄is ⁊ i diebꝰ vr̄is vo cē gaudū ⁊ vocē leticie: vocē ſponſi ⁊ vocē ſpōſe. Et cū annūciauerꝝ ꝓpko hu ic oia verba hec ⁊ dixerint tibi. ‖ Qre lo cutꝰ ē dñs ſup nos omne malū grāde iſtud? Que nr̄a iniq̄tas: aut q̄ pcm̄ nr̄m q̄ peccauimꝰ dño deo nr̄o? dices ad eos. Quia dereliq̄runt me pꝛes vr̄i ait dñs: ⁊ abierūt poſt deos alienos et ſeruierūt eis ⁊ adoꝛauerūt eos ⁊ me dereliq̄rūt: ⁊ legē meā nō cuſtodierūt. Et ⁊ vos peius operati eſtis ꝙ pꝛes vr̄i. Ecce ei ambulat vnuſq̄ſq̄ poſt prauitatē coꝛdis ſui mali: vt me non audiat. Et

ñã vos ō ẽra hac i ẽrã quã ignorat
vr ꝑres vri: ꝛ ꝟuiet ibi dñs alienis
die ac nocte q nō dabunt vob requiẽ.
Propterea ecce dies veniẽt dic dñs: et
nō dicẽ vltra: viuit dñs q eduxit fili-
os isrl ō ẽra egypti: ſz viuit dñs q edu-
xit filios isrl ō ẽra aq̃lonis: ꝛ ō vniuer
sis terr ad ꝙs eieci eos: et reducã eos
in ẽrã suã quã dedi patrib⁹ eor. Ecce
ego mittã piscatores mltos dic dñs: ꝛ
piscabũt eos. Et p hec mittã eis mul
tos venatores ꝛ venabũt eos ō oi mõ
te ꝛ ō oi colle: ꝛ de cauernis petrar: qr
oculi mei sup oẽs vias eor. Nõ sũt ab
scondite a facie mea: ꝛ nõ fuit occulta
iniq̃tas eor ab ocul meis. Et reddam
primũ duplices iniq̃tates ꝛ pcta eor: qr
polluerũt ẽrã meã i morticinis ido
lor suor: ꝛ abominatiõib⁹ suis iplene-
runt hereditatẽ meã. Dñe fortitudo mea
ꝛ robur meũ: ꝛ refugiũ meũ i die tribu
lationis. Ad te gẽtes venient ab extre-
mis ter: ꝛ dicẽt: Vere mendaciũ posse-
derũt pres nri: vanitatẽ q eis nõ pfu-
it. Nũq̃d faciet sibi hõ deos? Et ipi nõ
sunt dii. Idcirco ecce ego ostẽdã eis vi
ce hac ostẽdã manũ meã ꝛ scient qr
nomẽ mihi dñs. XVII

Peccatũ iuda scriptũ est stilo fer
reo in vngue adamãtino: exa-
ratũ sup latitudinẽ cordis eor
et cornib⁹ ararã eor. Cũ recordati fue-
rint filii eor ararã suarũ: ꝛ lucor suor
lignorũq̃ frõdẽtiũ i mont⁹ excelsis: sa
crificãtes i agro: fortitudinẽ tuã ꝛ oẽs
thesauros tuos i direptionẽ dabo: ex-
celsa tua ꝑ pcta in vniũsis finibus
tuis. Et relinquer sola ab hereditate
tua quã dedi tibi: ꝛ ꝟuire te faciã ini-
micis tuis i ẽra quã ignoras. Qñ ig-
nẽ succẽdisti i furore meo vsq in eñ
ardebit. Hec dic dñs: Maledict⁹ hõ q
confidit i hoie: et ponit carnẽ brachium
suũ: ꝛ a dño recedit cor ei⁹. Erit esñ q-
si myrice i deserto: ꝛ nõ videbit cum ve
nerit bonũ: ſz habitabit i siccitate i de-
serto in ẽra salsuginis ꝛ inhabitabili.
Benedict⁹ vir q confidit i dño: ꝛ erit dñs fi
ducia ei⁹. Et erit q̃si lignũ qđ trãsplã-
tat sup aq̃s: qđ ad humorẽ mittit ra-
dices suas: ꝛ nõ timebit cũ venerit est⁹
Et erit foliũ ei⁹ viride: ꝛ i tpe siccitat
nõ erit sollicitũ nec aliq̃n desinet face
re fructũ. Prauũ ẽ cor hois ꝛ inscruta

bile. Quis cognoscet illud? Ego dñs Apo.2.f
scrutãs cor ꝛ ꝓbãs renes q do vnicuiq
iuxt viã suã: ꝛ iuxt fructũ adinuẽtionũ
suar. Perdix fouit q nõ peperit. Fec di-
uitias ꝛ nõ i iudicio. In dimidio dier
suor derelinq̃t eas: ꝛ in nouissimo suo
erit insipiẽs. Soliũ glie altitudis a pn
cipio: locꝰ sctificatiõis nre expectatio
isrl. Dñe oẽs q te derelinquũt confũdẽ
recedẽtes a te i ẽra scribẽ: qm dereliq
runt venã aq̃r viuẽtiũ dñm. Sana me
dñe ꝛ sanabor: saluum me fac ꝛ saluus
ero: qm laus mea tu es. Ecce ipi dicũt
ad me. Ubi ẽ xp̃us dñi? Ueniat Et ego
nõ sũ turbat⁹ te pastorẽ sequẽs: ꝛ diem C
hois nõ desiderau: tu s is. Qđ egressũ
ẽ ō labr̃s meis: rectũ i ꝓspectu tuo fu-
it. Nõ sis mihi tu formidini: spes mea
tu i die afflictiõis. Cõfundãt q me pse
quũt ꝛ nõ confũdar ego: paueãt illi et nõ
paueã ego. Induc sup eos diẽ afflicti-
onis et duplici contritiõe contere eos. Hec
dic dñs ad me. Uade ꝛ sta i porta filio
rũ pli mei p quã ingrediũt reges iuda
ꝛ egrediũt: ꝛ i cũctis portis hierlm: ꝛ di
ces ad eos Audite xp̃m dñi reges iuda Ier.22.a
ꝛ oes iuda: cũctiq habitatores hierlm: q Ier.7.a
ingredimini p portas istas. Hec dicit dñs
Custodite aias vras: ꝛ nolite portare Deu.4.b
põdera i die sabbati: nec inferat p por-
tas hierlm: ꝛ nolite ẽicere onera ō do-
mib⁹ vris i die sabbati: ꝛ oẽ op⁹ nõ faci
etis Sanctificate diẽ sabbati sic pcepi Leui.25.a
pribus vris. Et nõ audierũt nec inclina Deu.5.b
uerũt aurẽ suã sed indurauerũt ceruicẽ Ezech.20.c
suã ne audirẽt me: ꝛ ne acciperẽt disci
plinã Et erit si audieris me dic dñs: Ier.19.b
vt nõ inferat onera p portas ciuitatis D
huius i die sabbati: et si sanctificaueritis
diẽ sabbati ne faciat i eo oẽ op⁹: ingre-
diẽt p portas ciuitat huius reges ꝛ pn
cipes sedẽtes sup soliũ dauid: ꝛ ascen-
dẽtes i curribus ꝛ eq̃s ipi ꝛ pncipes eo
rũ viri iuda ꝛ habitatores hierlm: ꝛ habi
tabit ciuitas hec i sempiternũ. Et ve-
niẽt ō ciuitatib⁹ iuda in circũitũ hierlm
ꝛ ō ẽra beniamin ꝛ ō cãpestrib⁹ ꝛ ō mõ
tuosis ꝛ ab austro portantes holocau-
stũ ꝛ victimã ꝛ sacrificiũ ꝛ thus: ꝛ infe-
rẽt oblatiões i domũ dñi. Si aũt nõ au-
dieris me vt sanctificem diẽ sabbati ꝛ ne
portem⁹ on⁹ ꝛ ne inferat p portas hie-
rusalẽ i die sabbati: succẽdam ignẽ in
portis eius ꝛ deuorabit domos hierlm:

et non extinguet.

Verbū qđ factū ē ad hieremiā a dño dicēs: Surge ⁊ descēde in domū figuli: et ibi audies verba mea.
Ecc.38.d Et descendi in domū figuli: ⁊ ecce ipe faciebat op⁹ sup rotam ⁊ dissipatū est vas qđ ipe faciebat e luto manib⁹ suis. Cōuersusq; fecit illud vas alterū: sicut placuerat in oculis ei⁹ vt faceret.
Ro.9.e Et factū ē verbū dñi ad me dicēs‖Nūq̄d sicut figul⁹ iste: nō potero vob facere dom⁹ isrl' ait dñs. Ecce sicut lutū in manu figuli: sic vos dom⁹ isrl' i manu
E.1.b mea.‖Repēte loquar aduersū gentē et aduersus regnuz: vt eradicē et destruā
Ezech.18.e et dispердā illud‖Si pniaz egerit gēs
B illa a malo suo qđ locut⁹ sū aduersus eā: agā et ego pniaz sup malo qđ cogitaui vt facerē ei: ⁊ subito loquar de gēte ⁊ regno vt edificē ⁊ plantē illū. Si fecerit malū i oculis meis vt nō audiat vocē meā: pniam agā sup bono qđ locut⁹ sū vt facerē ei. Nunc ꝙ dic viro iuda et habitatori hierlm dicens. Hec dicit dñs: Ecce ego fingo ꝛ vos malū:
Ione.3.d et cogito ꝛ vos cogitationē‖Reuertaſ.25.b.et tur vnusq̄sq; a via sua mala: ⁊ dirigite
ſ.35.c vias vras ⁊ studia vra. Qui dixerunt: Desperauim⁹ Post cogitatiōes em nostras ibim⁹: ⁊ vnusq̄sq; prauitatē cor-
C dis sui mali faciem⁹. Ideo hec dicit dō
Esa.66.c min⁹: Interrogate gentes‖Quis audiuit talia horribilia: q̄ fecit nimis virgo isrl'. Nūq̄d deficiet de petra agri nix libani: aut euelli possūt aq̄ eruṕtes frigide ⁊ defluētes? Quia oblit⁹ē mei populus me⁹: frustra libātes ⁊ impingētes in vīs suis ⁊ i semitis secli: vt ambularent p eas in itinere nō trito: vt fieret terra eor̄ i desolationē et i sibilū sem-
I.19.c.49.c piternū.‖Oīs q̄ pterierit p eā: obstupe
50.c scet: et mouebit caput suū. Sicut vēt⁹ vrens dispergā eos cor̄ inimico: dorsū ⁊ nō faciē ostendā eis in die p̄ditionis eor̄. Et dixerūt: Uenite et cogitemus ꝛ hieremiā cogitatiōes. Non em̄ peribit lex a sacerdote: neq; cōsiliū a sa-
Gap.2.c piēte: nec ꝓmo a ꝓpheta.‖Uenite ⁊ p-
D cutiam⁹ eū lingua: ⁊ nō attendam⁹ ad vniūsos ꝓmones eius. Attēde dñe ad me: ⁊ audi vocē aduersariorū meor̄uz. Nūquid reddet p bono malū: q⁹ fode runt foueā aie mee? Recordare q̄ stetерim in ꝓspectu tuo vt loq̄rer p eis bo-

nū ⁊ auerterē īdignationē tuā ab eis. Propterea da filios eor̄ in famē: ⁊ deduc eos i man⁹ gladij. Fiat vxores eor̄ absq; liberis ⁊ vidue ⁊ viri earū interfect̄ ante mortē. Iuuenes eor̄ ꝓfodiāt gladio i plio: audiat clamor ō domib⁹ eorū. Adduces em̄ sup eos latronē repente: q⁹ foderūt foueā vt caperēt me: ⁊ laqueos abscōderūt pedib⁹ meis. Tu aūt dñe scis oē ꝓsiliū eor̄ aduersū me i mortem. Ne ꝓpitieris iniq̄tati eor̄: ⁊ peccm̄ eor̄ a facie tua nō deleat. Fiāt corruēt̄ tes i ꝓspectu tuo: i tpe furoris tui abu-

Hec dicit dñs: Uade (tere eis. XIX
H de ⁊ accipe lagunculā figuli te-
stеā a seniorib⁹ ꝓpli ⁊ a seniorib⁹ sacerdotū: ⁊ egredere ad vallē filij ennon q̄ ē iux̄ itroitum porte ficilis: ⁊ p̄dicabis ibi v̄ba q̄ ego loq̄r ad te: ⁊ dices: Audite v̄bum dñi reges iuda et
ℌ.5.c habitatores hierlm‖Hec dicit dñs exercituū de⁹ isrl'. Ecce ego inducā afflictionē sup locū istū: itaut oīs q̄ audierit il-
lā: tinniant aures ei⁹ eo q̄ dereliq̄rint me: ⁊ alienū fecerint locū istū: ⁊ libauerint i eo dīs alienis q̄s nescierūt ipi ⁊ pres eor̄ ⁊ reges iuda: ⁊ repleuerīt locū istū sāguine innocētū: ⁊ edificauerīt excelsa baalim ad cōburēdos filios suos igni i holocaustū baalim: q̄ nō p̄cepi: nec locut⁹ sū nec ascēderūt i cor meū. Propterea ecce dies veniēt dic dñs: ⁊ non vocabit ampli⁹ loc⁹ iste tophet et vallis filij ennō: sz vallis occisiōis. Et dissipabo ꝓsilium iuda ⁊ hierlm i loco isto: et subuertā eos gladio in ꝓspectu inimicor̄ suor̄: ⁊ in manu q̄rentiū aias eor̄: ⁊ dabo cadauera eor̄ escā volatilib⁹ celi ⁊ bestijs tre: ⁊ ponā ciuitatem hāc i stuporē ⁊ in sibilū‖Oīs q̄ pterierit p eā obstupescet: ⁊ sibilabit sup̄ni uersa plaga ei⁹. Et cibabo eos carnib⁹ filior̄ suor̄: ⁊ carnibus filiar̄ suar̄: et vnusq̄sq; carnes amici sui comedet in obsidione ⁊ i angustia i q̄ ꝛcludēt eos inimici eor̄: ⁊ q̄ q̄rūt aias eor̄. Et cōteres lagūculā in oculis viror̄ q̄ ibunt tecū: ⁊ dices ad eos. Hec dicit dñs exercituū. Sic ꝓterā ꝓpl'm istū ⁊ ciuitatē istā sicut ꝓterit vas figuli qđ nō pōt vltra instaurari. Et i tophet sepelient: eo q̄ nō sit alius loc⁹ ad sepeliēdū. Sic faciā loco huic ait dñs: ⁊ habitatorib⁹ eius ut ponā ciuitatē istā sicut tophet. Et

ñi dom⁹ hierl̃m ⁊ dom⁹ regñ iuda sic
lacrophet imũde: oẽs dom⁹ in q̃z do-
mũb⁹ sacrificauerũt oi militie celi: ⁊
libauerũt libamia dijs alienis. Uenit
ãt hieremias de tophet q̃ miserat eum
dñs ad pphetãdũ: ⁊ stetit i atrio dom⁹
dñi: ⁊ dixit ad oẽm pplm. Hec dic dñs
exercituũ de⁹ isrl̃. Ecce ego inducã sup
ciuitatẽ hãc ⁊ sup oẽs vrbes eius vni
uersa mala q̃ locut⁹ sum aduersũ eam:
qñ indurauerũt ceruicẽ suã vt nõ au-
dirẽt ꝟmones meos. XX

Et audiuit phassur filiꝰ emmer
sacerdos q̃ ꝓstitut⁹ erat ꝓnceps
in domo dñi hieremiã pphetãtẽ ꝟmo
nes istos. Et pcussit phassur hieremiã
pphãm: et misit eũ i neruũ qđ erat in
porta beniamin supiori in domo dñi.
Cũq illuxisset in crastinũ: eduxit phas
sur hieremiã đ neruo: ⁊ dixit ad eũ hie
remias. Nõ phassur vocauit dñs nomẽ
tuũ sꝫ pauorẽ vndiq̃z: q⁹ hec dicit dñs
Ecce ego dabo te i pauorẽ ⁊ oẽs ami-
cos tuos ⁊ corruẽt gladio inimicorũ
suoꝝ: ⁊ oculi videbũt. Et oẽz iudã da
bo in manu regis babylonis: ⁊ tradu-
cet eos in babylonẽ ⁊ ꝑcutiet eos gla-
dio. Et dabo vniuersaz substãriam ci-
uitatꝭ huiꝰ: ⁊ oẽz laborẽ eiꝰ: omneq̃z ꝓ-
ciũ ⁊ cunctos thesauros regũ iuda: da-
bo i manu inimicoꝝ eoꝝ ⁊ diripiẽt eos
⁊ tollẽt: ⁊ ducẽt i babylonẽ. Tu autẽ
phassur ⁊ oẽs habitatores domꝰtue ibitꝭ
in captiuitatẽ: ⁊ i babylonẽ venies et
ibi morieꝭ: ibiq̃z sepelieris tu ⁊ omnes
amici tui q̃bꝰ pphetasti mẽdaciũ. Se-
duxisti me dñe ⁊ seductꝰ sũ: fortior me
fuisti ⁊ ualuisti. Factꝰ sũ i derisũ tota
die. Oẽs subsãnabãt me: q⁹ iã olim lo-
quor vociferãs: iniq̃tatẽ ⁊ vastitatem
clamito. Et factꝰ ẽ mihi ꝟmo dñi i op
probriũ ⁊ i derisũ tota die. Et dixi: Nõ
recordabor eiꝰ: neq̃z loq̃r vltra in noie
ei⁹. Et factꝰ ẽ in corde meo q̃si ignis
exestuãs: clausumq̃z i ossibꝰ meis: ⁊ defe-
cisse me ferre nõ sustinẽs. Audiui enim contu
melias multoꝝ ⁊ terrorẽ i circuitu: psequ-
mini ⁊ psequamur eũ: ab oibꝰ viris qui
erãt pacifici mei ⁊ custodiẽtes latꝰ me
um: si q̃ modo decipiat ⁊ ꝓualeamꝰ ad
uersus eũ: ⁊ ꝓsequamur vltionẽ ex eo.
Dñs aũt mecũ est tanq̃z bellator fortis:
ideirco q̃ psequũt me cadẽt et infirmi
entur ⁊ ꝓficiẽt vehemẽter: q⁹ nõ intel
lexerũt opprobriũ sempiternũ q̃d nunq̃
delebit. Et tu dñe exercituum ꝓbator
iuste q̃ vides renes ⁊ cor: videã vltionẽ tuã ex eis. Tibi enĩ reuelaui cau
sã meã. Cãtate dño: laudate dñm: q⁹ li
berauit aiaz pauperis ꝺ manu malorũ.
Maledicta dies i q̃ natꝰ sũ: dies in q̃
peperit me mater mea: nõ sit benedicta.
Maledictꝰ vir q̃ nũciauit patri meo di
cẽs: natꝰ ẽ tibi puer masculꝰ: ⁊ q̃si gau
dio letificauit eũ. Sit hõ ille vt sũt ci-
uitates q̃s subuũrit dñs ⁊ non penituit
eũ. Audiat clamorẽ mane: ⁊ vlulatũ i
tpe meridiano: q⁹ nõ me interfecit ꝟvul
ua vt fieret mihi mater mea sepulchrũ
⁊ vulua eiꝰ ꝓceptꝰ eternꝰ. Quare ꝺ vul-
ua egressus sũ vt viderẽ laborẽ ⁊ dolo-
rem: ⁊ cõsumerẽt i confusione dies mei?

Verbũ qđ factũ ẽ ad hie XXI
remiã a dño: q̃n misit ad eum
rex sedechias phassur filiũ mel-
chie ⁊ sophoniã filiũ maasie sacerdotẽ
dicẽs. Interroga p nob dñm: q⁹ nabu
chodonosor rex babylonis ꝓliat adu-
sũ nos: si forte faciat dñs nobiscũ ꝟmo
nia mirabilia sua: ⁊ recedet a nob. Et
dixit hieremias ad eos. Sic dicetꝭ se-
dechie. Hec dic dñs de⁹ isrl̃. Ecce ego
conuertã vasa belli q̃ i manib⁹ vris sunt
⁊ q̃b⁹ vos pugnatꝭ adurũ regẽ baby-
lonis ⁊ chaldeos q̃ obsidẽt vos in cir
cuitu muroꝝ: ⁊ congregabo ea in medio
citatꝭ huiꝰ. ⁊ debellabo ego vos i ma-
nu extẽta ⁊ in brachio forti ⁊ in furore
⁊ in indignatiõe ⁊ in ira grãdi: ⁊ pcu-
tiã habitatores ciuitatꝭ huiꝰ. Homines ⁊
bestie pestilentia magna morientur. Et
post ħ ait dñs: dabo sedechiã regẽ iu-
da ⁊ ꝟos eiꝰ ⁊ pplm eius ⁊ qui derelic-
ti sũt in ciuitate hac a peste et gladio
⁊ fame i manu nabuchodonosor regis
babylonis ⁊ i manu inimicoꝝ eoꝝ: ⁊ i
manu q̃rentiũ aiaz eoꝝ: ⁊ ꝑcutiet eos
i ore gladij: ⁊ ñ flectet: neq̃z parcet nec
miserebit. Et ad pplm hũc dices: Hec
dicit dñs de⁹. Ecce ego do coram vobis
viam vite ⁊ viã mortis. Qui habitaue
rit i vrbe hac: morietur gladio ⁊ fame et
peste. Qui aũt egressꝰ fuerit ⁊ trãsfuge-
rit ad chaldeos qui obsidẽt vos: viuet
⁊ erit ei aia sua quasi spoliũ ꝓsui esse
facie meã sup ciuitatẽ hanc in malũ ⁊
nõ in bonũ ait dñs. In manu regis ba
bylonis dabit; ⁊ exuret eã igni. Et do-

Q 2

mui regis iuda. Audite verbū dñi dom⁹
J.22.a dauid ‖ Hec dic dñs: Judicate mane iu
diciū: et eruite vi oppssū ō manu calūniātis: ne forte egrediat vt ignis indig
natio mea: et succēdat: et sit q extinguat ppt malicia studioꝝ vroꝝ. Ecce ego ad te habitatricē vallis: solide atq cāpestris ait dñs: q dicitis: qs pcuti
et nos: et qs ingrediet dom⁹ nras. Et visitabo sup vos iux fructū studioꝝ vro
rū dic dñs. et succēdā ignē i saltu ei⁹ et
devorabit oia i circuitu ei⁹. XXII

A Hec dic dñs: Descende i domū re-
J.7.a.et gis iuda: et loquris ibi verbū hoc et
17.a dices ‖ Audi verbū dñi rex iuda
q sedes sup soliū dauid: tu et qui tui et pplus tu⁹ q ingredimini p portas istas
J.21.d ‖ Hec dic dñs: Facite iudiciū et iusticiā
et liberate vi oppssū ō manu calūniatoris: et aduenā et pupillū et viduā nolite pristare neq opprimatis iniq et sāguinē inocētem ne effundatis i loco isto.

B Si enim faciētes feceritis verbū istud: ingredient per portas dom⁹ huj⁹ reges sedē
tes de genere dauid sup thronū ei⁹: et ascēdētes curr⁹ et eqs ipi et qui et pplus eoꝝ. Qz si nō audieritis verba hec: i memetipo iurauī dicit dñs: qz in solitudi
nē erit dom⁹ hec. Quia hec dic dñs su-
per domum regis iuda. Galaad tu mihi caput libani. Si n posuero te solitudinē: vrbes inhabitabiles. Et sanctificabo sup te interficiētē viꝝ et arma ei⁹: et succidēt electas cedros tuas et pcipitabūt
i ignē: et pterāsibūt gētes mte p ciuita
C tem hanc: et dicet vnusq̄sq pximo suo.
Deu.29.a ‖ Quare fecit dñs sic ciuitati huic grā-
J.Re.9.b di? Et rndebunt. Eo q dereliquerint pactū dñi dei sui: et adorauerint deos alienos: et qui erit eis. Nolite flere mortuū neq lugeatis sup eū fletu. Plāgite eum q egredit: qz nō reuertet vltra: nec vide
bit trā natiuitatis sue. Quia hec dicit dñs ad sellū filiū iosie regē iuda q regnauit p iosiā pre suo q egressus ē ō lo
co isto. Nō reuertet huc amplius sed i lo-
D co ad quē trāstuli eū ibi moriet: et terrā istā nō videbit amplius. Ve q edifi
cat domū suā in iniusticia: et cenacula sua nō i iudicio. Amicū suū opprimet frustra: et mercedē nō reddet ei. Qui di
cit: edificabo mihi domū latā et cenacu
la spaciosa: q aperit sibi fenestras: et fac
tabularia cedrina: pigitq sinopide. Nūq
q̄d regnabis: qm pceris te cedro? pater tu
us nūq̄d nō comedit et bibit et fecit iu
diciū et iusticiā: tūc cū bn erat ei? Judi
cauit causā pauperis et egeni i bonū sui
Nūquid nō ideo qz cognouit me dicit
dñs. Tui vero oculi et cor ad auariciā et
ad sāguinē inocētē fundendū et ad ca-
lūniā: et ad cursum mali operis. Propte
rea hec dicit dñs ad ioachim filiū io-
sie regē iuda. Nō plāgēt eū ve frater et
ve soror: nō pcrepabūt ei ve dñe et ve ei
clyte. Sepultura asini sepelietur: putre-
factus et piectus extra portas hierlm. Ascēde
libanū et clama: et i basan da vocē tuā
et clama ad trāseūtes: qz ptriti sūt oēs
amatores tui. Locutus sū ad te i abūdā
tia tua: dixisti: non audiam. Hec ē via
tua ab adolescētia tua: qz non audisti
vocē meā. Omnes pastores tuos pascet
vētus: et amatores tui i captiuitatē ibūt
Et tūc pfunderis et erubesces ab omni
malicia tua: q sedes i libano et nidifi-
cas i cedris. Quō cōgemuisti cū veni-
sent tibi dolores q̄si dolores parturien
tis? Vivo ego dicit dñs: qz si fuerit iechonias filius ioachim regis iuda annu-
lus i manu dextera mea: inde euellam
eū. Et dabo te i manu q̄rētiū alas tuas
et in manu q̄rum tu formidas faciē: et in
manu nabuchodonosor regis babylo-
nis: et i manu chaldeorum. Et mittā te et
matrem tuā q genuit te i trā alienā in q̄
nati nō estis: ibiq moriemini. Et i ter-
rā ad quā ipi leuāt aias suas vt reuer
tur illuc et nō reuertent. Nūq̄d vas fi-
ctile atq pritū vir iste iechonias? Nū
q̄d vas absq oi voluptate? Quare abie-
cti sūt ipe et semē ei⁹ et piecti in trā
quā ignorauerūt. Terra terra terra au-
di sermonez dñi. Hec dicit dñs: Scribe
virū istū sterilē: virū q in diebus suis nō
prosperabit. Nec enim erit de semie eius
vir q sedeat sup soliū dauid: et potēs
habeat vltra in iuda. XXIII

E pastoribus q dispergit et dila-
cerāt gregem pascue mee dicit
dñs. Ideo hec dicit dñs de⁹ isrl ad pa-
stores q pascūt pplm meū. Vos dispersistis gregē meū et eiecistis eos et nō vi
sitastis eos. Ecce ego visitabo sup vos
malicia studioꝝ vroꝝ ait dñs. Et ego
cōgregabo reliquas gregis mei de oib⁹
terris ad q̄s eiecero eos illuc: et pducā
eos ad rura sua et crescēt et multiplica

dunt:et suscitabo sup eos pastores et
pascet eos. Nō formidabūt vltra:t nō
pauebūt:t nullꝰ q̄ret ex numero dicit
dñs. Ecce dies veniunt dicit dñs: t su
scitabo dauid germē iustū et regnabit
rex t sapiēs erit: t faciet iudiciū et iu-
stitiā i terra. In diebus illis saluabit
iuda t isrl habitabit cōfidenter. Et hꝫ
ē nomē q̄ vocabūt eū: dñs iustus nr.
Propter hꝫ ecce dies veniūt dic dñs:
t nō dicēt vltra viuit dñs q̄ eduxit fili
os isrl de terra egypti: sꝫ viuit dñs qui
eduxit t adduxit semē domꝰ isrl ō ter
ra aq̄lonis: t de cūctis terris ad q̄s eie
cerā eos illuc: t habitabūt in tra sua.
Ad pphetas. Cōtritū ē cor meū in me-
dio mei: cōtremuerūt oia ossa mea. Fa
ctus sū q̄si vir ebrius: t q̄si hō madid⁹
a vino: a facie dñi t a facie verboꝝ sā-
ctoꝝ eiꝰ: qꝛ adulteriꝭ repleta ē terra:
qꝛ a facie maledictiōis luxit terra: are-
facta sunt arua tua deserti. Factus est
cursus eoꝝ malꝰ: et fortitudo eoꝝ dis-
similis. Propheta nāq; t sacerdos pol
luti sūt: t in domo mea inueni malū eo-
rū ait dñs. Idcirco via eoꝝ erit q̄si lu-
bricū in tenebris: impellēt eos t corru
ent in ea. Afferā enī sup eos mala: an
nū visitatiōis eoꝝ ait dñs. Et i pphe
tis samarie vidi fatuitatē: t pphetā-
bāt in baal: et decipiebāt pplm meum
isrl. Et in pphetis hierlm vidi similitu
dinē alterātes t iter mēdacia. Et con-
fortauerūt manꝰ pessimoꝝ: vt nō quer
terē vnusq̄sq; a malicia sua. Facti sūt
mihi oēs vt sodoma: et habitatores
eius q̄si gomorra. Propterea hec dicit
dñs exercituū ad pphetas. Ecce ego ci
babo eos absinthio: et potabo eos fel-
le. A pphetis enī egressa est pol-
lutio sup oēm terrā. Hec dicit dñs ex-
ercituū. Nolite audire verba pphaꝝ q̄
pphetāt vobis t decipiūt vos. Visionē
cordis sui loquunt: nō de ore dñi. Di-
cūt his q̄ blasphemāt me: locutꝰ ē dñs
pax erit vob: t oībus q̄ ambulāt i pra
uitate cordis sui dixerūt: nō veniet su-
per vos malū. Quis enī affuit i cōsilio
dñi t vidit t audiuit sermonē eiꝰ? Quis
cōtendit verbū illiꝰ t audiuit? Ecce
turbo dñice indignatiōis egrediet: et
tempestas erumpens sup caput impioꝝ ve
niet. Nō reuertet furor dñi vsq; dū fa-
ciat t vsq; dū cōpleat cogitationē cor-

dis sui. In nouissimis diebꝰ intelligē
tis filiū eiꝰ. Nō mittebam pphetas t ipi currebāt: nō loq̄bar ad eos: et ipsi pphetabāt. Si stetissent in cōsilio meo t nota fecissēt vba mea pplo meo auer
tissem vtiq; eos a via sua mala t cogi
tatiōibꝰ suis pessimis. Puras ne deꝰ e
vicino ego sū dicit dñs: t nō deꝰ delon
ge? Si occultabit vir in absconditis: et
ego non videbo eū dicit dñs? Nūquid
nō celū t terrā ego implebo dicit dñs?
Audiui q̄ dixerūt pphete pphetātes in
nōie meo mendaciū atq; dicētes: Sōni
aui: somniaui. Usq; q̄ est in corde pphe
tarū vatinātiū mēdaciū: t pphetā
tiū seductiōes cordis sui? Qui volūt fa
cere vt obliuiscat pplus me⁹ nois mei:
pphter somnia eoꝝ q̄ narrāt vnusq̄sq;
ad primū suū: sicut obliti sūt pres eo-
rū nois mei pphter baal. Propheta q̄
habet somniū narret sōniū: t q̄ habet
sermonē meū: loquat sermonē meū vere
Quid paleis ad triticū dicit dñs? Nun
q̄d nō vba mea sūt q̄si ignis dicit dñs:
t q̄si malleus cōterens petrā? Propte-
rea ecce ego ad pphetas ait dñs q̄ fu-
rant vba mea vnusq̄sq; a primo suo
Ecce ego ad pphas ait dñs q̄ assumūt
linguas suas: t aiūt: dicit dñs. Ecce ego
ad pphetas somniātes mēdaciū dicit
dñs: q̄ narrauerūt ea t seduxerūt pplm
meū i mēdacio suo: t i miraculis suis
cū ego nō misissem eos: nec mādassem
eis: q̄ nihil pfuerūt pplo huic dicit dō-
minus. Si igit interrogauerit pplus iste
vel pphetа aut sacerdos dicēs: qō est
onus dñi: dices ad eos. Uos estis onus.
Proiciā q̄pe vos dicit dñs. Et pphe
ta t sacerdos et pplus q̄ dicit onus dñi:
visitabo sup virū illū t sup domū eiꝰ.
Hec dicetis vnusq̄sq; ad primū et ad
fratrē suū. Quid rndit dñs: t q̄d locu-
tus est dñs? Et onus dñi vltra nō me-
morabit: qꝛ onus erit vnicuiq; sermo
suus. Et quertistis verba dei viuētis:
dñi exercituū dei nri. Hec dices ad p-
phetā. Quid rndit tibi dñs: t q̄d locu-
tus ē dñs? Si ait onus dñi dixeritis:
pphter hꝫ hec dicit dñs. Quia dixistis ser
monē istū onus dñi: t misi ad vos dicēs:
nolite dicere onus dñi: pptерea ecce ego
tollā vos portās: t derelinquā vos t ci-
uitatē quā dedi vob t patribꝰ vestris:
a facie me: at dabo vos in opprobrium

sempiternū: ⁊ i ignominiā eternā q̄ nunq̄
obliuione delebit. XXIIII
A O Stēdit mihi dñs: ⁊ ecce duo ca
larhi pleni vicꝫ positi añ tēplū
dñi postq̄ trāstulit nabuchodonosor
rex babylonis iechoniā filiū ioachim
regē iuda ⁊ p̄ncipes eiꝰ ⁊ fabros ⁊ inclu
sorē ó hierlm ⁊ adduxit eos in babylo
nē. Calarhꝰ vnꝰ ficꝰ bonas habebat ni
mis: vt solēt ficꝰ eē p̄mi tpis. Et cala-
B thus vnꝰ ficꝰ habebat malas nimis:
q̄ comedi nō poterāt eo q̄ essēt male.
J.1.c Et dixit dñs ad me‖Quid tu vides hie
remia? Et dixi: ficꝰ ficꝰ bonas: bonas
valde: ⁊ malas: malas valde: q̄ comedi
nō p̄nt eo q̄ sint male. Et factū ē ꝛbū
dñi ad me dicēs: Hec dicit dñs deꝰ isrl.
Sic̄ ficꝰ hebone: sic cognoscā transmi
grationē iuda quaꝫ emisi ó loco isto i
trā chaldeoꝝ i bonū: ⁊ ponā oculos me
C os sup eos ad placādū. Et reducā eos
in trā hāc: ⁊ edificabo eos ⁊ nō destru-
am: ⁊ plātabo eos ⁊ nō euellā et dabo
J.31.f eis cor vt sciant me: qr ego sū dñs. ‖Et
erūt mihi in ꝓplm: ⁊ ego ero eis i deū:
J.29.d qr reuertentē ad me in toto corde suo.
Et sicut ficꝰ pessime q̄ comedi nō p̄nt
eo q̄ sint male: hec dicit dñs: sic dabo
D sedechiā regē iuda ⁊ p̄ncipes eiꝰ ⁊ reli-
J.29.d quos de hierlm q̄ remanserūt in vrbe
hac: ⁊ q̄ habitāt i trā egypti ‖Et dabo
eos in vexationē afflictionēq̄ oibus
regnis trē: in opprobriū ⁊ in parabolā
⁊ in p̄uerbiū ⁊ in maledictiōez in vni
uersis locꝭ ad q̄ eieci eos: ⁊ mittā i eis
gladiū ⁊ famē ⁊ pestē donec ꝯsūmāt ó
E trā quā dedi eis ⁊ patribꝰ eoꝝ. XXV
Verbū qđ factū ē ad hieremiaꝫ
de oni ꝓplo iude in anno q̄rto
ioachim filij iosie regis iuda:
ipe ē annꝰ p̄imꝰ nabuchodonosor re-
gis babylonis. Et locutꝰ ē hieremias
ꝓpha ad oēm ꝓplm iuda ⁊ ad vniuer-
sos habitatores hierlm dicens: A ter-
tiodecimo āno iosie filij āmon regꝭ iu
da vsq̄ ad diē hāc: ipe ē tertiꝰ ⁊ vicesi-
mus annꝰ: factū ē verbū dñi ad me: et
locutꝰ sum ad vos de nocte ꝯsurgēs et
loquēs: ⁊ nō audistis. Et misit dñs ad
vos oēs seruos suos ꝓphas ꝯsurgens
B diluculo mittensq̄ ⁊ nō audistis: neq̄
J.18.b.J.35 inclinastis aures vras vt audiretꝭ cū
c.4.Rē.17.b diceret‖Reuertimini vnusquisq̄ a via
sua mala: ⁊ a pessimis cogitatiōibꝰ ve-
stris: ⁊ habitabitꝭ in terra quam dedit
dñs vob patribꝰ vris a seculo ⁊ vsq̄ i se
culum. Et nolite ire post deos alienos
vt seruatis eis adoretisq̄ eos neq̄ me
ad iracūdiā ꝓuoceris i opibꝰ manuū
vrāꝝ: ⁊ nō affligā vos. Et nō audistis
me dicit dñs: vt me ad iracundiā ꝓuo
carerꝭ i opibꝰ manuū vrāꝝ in malum
vrm. Propter hec dicit dñs exercituū
Pro eo q̄ nō audistis verba mea: ecce
ego mittā ⁊ assumā vniuersas cognati
ones aq̄lonis ait dñs ⁊ nabuchodono
sor regē babylonis seruū meū: ⁊ addu
cam eos sup terrā istā ⁊ sup habitato-
ros eiꝰ ⁊ sup oēs natiōes q̄ in circuitu
illiꝰ sunt ⁊ interficiā eos: ponā eos in
stupore et i sibilū ⁊ i solitudines sem-
C piternas. Perdamq̄ ex eis vocē gau-
dij et vocē letitie: vocē sponsi et vocem
sponse: vocem mole et lumē lucerne. Et
erit vniūsa trā ei⁹ i solitudinē ⁊ i stu-
porē: ⁊ seruiēt oēs gētes iste regi baby-
lonis septuaginta ānis ‖Cūq̄ impleti
fuerint septuaginta ānі: visitabo sup
regē babylonis ⁊ sup gētē illam dicit
dñs iniq̄tatē eoꝝ: ⁊ sup trā chaldeoꝝ
⁊ ponā illā in solitudines sempiternas.
Et adducā sup trā illā oīa verba mea
q̄ locutꝰ sum ꝫ eā: oīa q̄ scriptū ē in
libro isto q̄ cūq̄ ꝓphetauit hieremias
aduersū oēs gētes: qr seruierūt eis cum
essent gētes multe et reges magni. Et
reddā eis ꝓm opa eoꝝ: ⁊ ꝓm facta ma
nuū suaꝝ. Quia sic dicit dñs exercituū
deus isrl. Sume calicē vini furoris hu
ius de manu mea: et ꝓpinabis de illo
cūctis gētib⁹ ad q̄s ego mittam te ⁊ bi
bent: et turbabūt et insanient a facie
gladij quē ego mittā inter eos. Et acce-
pi calicē ó manu dñi: ⁊ ꝓpinaui cun-
ctis gētib⁹ ad q̄s misit me dñs: hieru-
salē ⁊ ciuitatib⁹ iuda ⁊ regib⁹ eiꝰ ⁊ p̄n-
cipib⁹ eiꝰ: vt darē eos i solitudinē ⁊ in
stupore et in sibilū et in maledictiōez
sicut ē dies ista. Pharaoni regi egypti
et pueris eiꝰ et p̄ncipib⁹ eius et omni po
pulo eius: et vniuersis generaliter cun
ctis regib⁹ trē ausitidis: ⁊ cūctis regib⁹
trē philistiim et ascalonis et gaze ⁊ ac
caroni azoti ⁊ reliq̄s idumee et moab
⁊ filiis āmon ⁊ cūctis regib⁹ tyri et vni
uersis regib⁹ sidonis et regib⁹ trē ins
laꝝ q̄ sūt trāns mare: ⁊ dedā ⁊ themā et
buz ⁊ vniūsis q̄ attōsi sūt i comā et cū-

et regib⁹ arabie: et cūctis regib⁹ occidē
tis q̄ habitāt i deserto: et cūctis regib⁹
zambri et cūctis regib⁹ elā et cunctis re
gib⁹ medoꝝ: cūctis q̄z regib⁹ aq̄lonis ꝺ
ppe et delōge: vnicuiq̄ ꝑ fratrē suum
et oib⁹ regnis ⁊re q̄ sup faciē ei⁹ sunt.
Et rex sesach bibet p⁹ eos. Et dices ad
eos. Hec dic̄ dñs exercituū de⁹ isr̄l ‖ Bi
bite et inebriami et vomite et cadite: ne-
q̄ surgat a facie gladij quē ego mit-
tā inter vos. Cūq̄ noluerint accipe cali
cē de manu tua vt bibāt: dices ad eos
Hec dicit dñs exercituū. Bibētes bibe
tis. Quia ecce i ciuitate i q̄ inuocatū est
nomē meū ego incipio affligere: et vos
q̄si innocētes et imunes eritis? Nō eritis
imunes. Gladiū em ego voco sup oēs
habitatores ⁊re: dicit dñs exercituum.
Et tu pphetabis ad eos oīa verba
hec: et dices ad illos ‖ Dñs ꝺ excelso ru
giet: et ꝺ habitaculo sancto suo dabit
vocē suā. Rugiēs rugiet sup decorem
suū. Celeuma q̄si calcātiū ꝛcinet adū-
sus oēs habitatores ⁊re. Peruenit so-
nit⁹ vsq̄ ad extrema ⁊re: quia iudiciū
dño cū gētib⁹. Judicat ipe cū oi carne
Impios tradidi gladio: dicit dñs. Hec
dic̄ dñs exercituū: Ecce affictio egre-
diet ꝺ gēte i gētē: et turbo magn⁹ egre
diet a fīmitatib⁹ ⁊re: et erūt interfecti
dñi i die illa a fīmo ⁊re vsq̄ ad fīmum
eī. Nō plāgēt: et nō colligēt neq̄ sepe
liēt: i sterq̄linio sup faciē ⁊re iacebūt.
Ululate pastores et clamate: et aspgite
vos cinere optimates gregis: q⁹ cōpleti
sūt dies vri vt iterficiamini: et dissipa
tiones vre: et cadetis q̄si vasa ꝓciosa.
Et peribit fuga a pastorib⁹: et saluatio
ab optimatib⁹ gregis. Uox clamoris pa-
storū et vlulat⁹ optimatū gregis: q⁹ va-
stauit dñs pascua eorum: et ꝓticuerunt
arua pacis a facie ire furoris dñi. De-
relict⁹ q̄si leo tabernaculū suū: facta ē
terra eor⁹ desolatiōez: a facie ire colum
be: et a facie ire furoris dñi. XXVI
IN principio regni ioachim filij
iosie regis iuda factum est ver-
bum istud a dño dicēs: Hec di-
cit dñs: Sta i atrio domus dñi: et loq̄-
ris ad oēs ciuitates iuda: ꝺ q̄b⁹ venīt
vt adorent in domo dñi: vniūsos ꝙmo
nes: q̄s ego mādaui tibi vt loq̄ris ad
eos ‖ Noli subtrahere v̄bū: si forte au-
diāt et ꝓuertāt vnusq̄sq̄ a via sua mala:
et peniteat me mali q̄ cogitaui facere
eis ꝓpter malicią studioꝝ eoꝝ. Et di- B
ces ad eos. Hec dicit dñs: Si nō audi-
erit me: vt ambulet in lege mea quā
dedi vob: vt audiat ꝙmones seruoꝝ
meoꝝ ꝓphaꝝ q̄s ego misi ad vos ꝺ no
cte ꝛsurgēs et dirigēs et nō audistis ‖ da-
bo domū istā sicut silo: et vrbē hāc da-
bo i maledictiōez cūctis gētib⁹ ⁊re. Et
audierūt sacerdotes et ꝓphe et oīs ꝓp̄s
hieremiā loquētē verba hec in domo
dñi. Cūq̄ cōplesset hieremias loquens
oīa q̄ ꝑcepat ei dñs vt loq̄ret ad vni-
uersū ꝓp̄m: apphēderūt eū sacerdotes
et ꝓphe et oīs ꝓp̄s dicēs: Morte moria
tur. Quare pphauit i nole dñi dicēs: C
sicut silo erit dom⁹ hec: et vrbs ista de
solabit eo q⁹ nō sit habitator? Et con-
gregat⁹ est oīs ꝓp̄s aduersus hieremiā
in domo dñi. Et audierūt ꝓncipes iu-
da v̄ba hec: et ascēderūt ꝺ domo regis
i domū dñi: et sederūt i introitu porte
dom⁹ dñi noue. Et locuti sunt sacerdo
tes et ꝓphe ad ꝓncipes et ad oēz ꝓp̄m
dicētes: Judiciū mortis ē viro huic: q⁹
pphauit adūsus ciuitatē istā sicut au
distis auribus vr̄is. Et ait hieremias ad D
oēs ꝓncipes et adversūsum ꝓp̄m dicēs
Dñs misit me vt pphetarē ad domuz
istā et ad ciuitatē hāc oīa v̄ba q̄ audi-
stis ‖ Nūc ꝫ bonas facite vias vr̄as: et §.7.8
studia vr̄a: et audite vocē dñi dei vr̄i:
et penitebit dñz mali q̄ locut⁹ est ad-
uersum vos. Ego autē ecce in manib⁹
vr̄is sū: facite mihi q̄ bonū et rectū ē
in oculis vr̄is. Uerūtm scitote et cogno
scite: q⁹ si occideritis me: sanguinē in-
nocentē tradet ꝑ vosmetipsos: et con
tra ciuitatē istā et habitatores ei⁹. Ju E
v̄irate em misit me dñs ad vos: vt loq̄
rer i auribus vr̄is oīa v̄ba hec. Et dixe-
rūt ꝓncipes et oīs ꝓp̄s ad sacerdotes et
ad ꝓphas. Nō ē viro huic iudiciū mor
tis: q⁹ i nole dñi dei nr̄i locutus es ad
nos. Surrexerūt ꝫ viri ꝺ seniorib⁹ ter-
re: et dixerūt ad oēm cetuz ꝓp̄i loquētes
Micheas demorasthi fuit ꝓpha in die-
bus ezechie regis iuda et ait ad oēz po
pulū iude dicēs: Hec dicit dñs exerci- F
tuū ‖ Sion q̄si ager arabit: et hierm in Mich.3.f
aceruū lapidū erit: et mons dom⁹ dñi i
excelsa siluaꝝ. Nūq̄d morte cōdemna-
uit eū ezechias rex iuda et oīs iuda?
Nūq̄d nō timuerūt dñm et deꝓcati sūt

facie dñi: t penituit dñz mali qđ locu-
cus fuerat adūsū eos? Itaq; nos faci-
mus malū grāde ꝫ aias nr̄as. Fuit aūt
vir ꝓphetās i noie dñi urias filius se-
mei ó cariathiarim: t ꝓphetauit adū-
sus ciuitatē istā: t adūsus ir̄ā hāc iuꝛ̄
C ois ⸗ba hieremie. Et audiuit rex ioa-
chim t oēs potētes t ꝓncipes eiꝰ ⸗ba
hec: t q̄siuit rex interficere eū. Et audi
uit urias t timuit fugitq; t igressus ē
egyptū. Et misit rex ioachim viros in
egyptū helnathā filiū achobor: t viros
cū eo i egyptū. Et eduxerūt uriā de egy-
pto: t adduxerūt eū ad regē ioachim: et
percussit eū gladio: t ꝓiecit cadauer eiꝰ
i sepulchris vulgi ignobil. Igit manꝰ
aichan filij saphan fuit cū hieremia ut
nō traderet i manus ꝓpli t iterficerēt
D In ꝓncipio regni (eū. XXVII
ioachim filij iosie regis iuda fa-
ctū ē ⸗bū istud ad hieremiaz a
dño dicēs: Hec dic dñs ad me: Fac tibi
vincula t cathenas t pones eas i collo
tuo t mittes eas ad regē edom t ad re
gē moab t ad regē filioꝝ āmon et ad
regē tyri t ad regē sidonis i manu nūn
cioꝝ q̄ venerūt hierlm ad sedechiā re-
gē iuda t ꝑcipies eis vt ad dños suos
loquant. Hec dicit dñs exercituū deus
isrl. Hec dicetis ad dños vros. Ego feci
trā t hoīes t iumēta q̄ sūt sup faciem
tre i fortitudine mea magna: t in bra-
chio meo extēto: t dedi eā ei q̄ placuit
i oculis meis. Et nūc itaq; ego dedi oēs
tras istas i manu nabuchodonosor re
gis babylonis ſui mei. Insup t bestī-
B as agri dedi ei: vt ſuiāt illi. Et ſuient
ei oēs gētes: t filio eiꝰ t filio filij eius
donec veniat tps tre eiꝰ t ipi⁹. Et ſui-
ent ei gētes multe t reges magni Gēs
aūt t regnū qđ nō ſuierit nabuchodo
nosor regi babylonis: t q̄cūq; nō cur-
uauerit collū suū sub iugo regis baby-
lonis: i gladio t i fame t i pestē: visita-
bo sup gētē illā ait dñs: donec cōsum-
mā eos i manu eiꝰ. Vos aūt nolite audi-
re ꝓphas vros t diuinos t sōniatores
et augures t maleficos q̄ dicūt vobis:
nō ſuiet regi babylonis: q: mēdaciū
ꝓphetāt vob vt lōge faciāt vos ó tra
vra: t eiciāt vos t pearis. Porro gēs
q̄ subiecerit ceruicē suā sub iugo regis
babylonis t ſuierit ei: dimittaz eā in
tra sua dic dñs: et colet eā t habitabit
in ea. Et ad sedechiā regē iuda: locut⁹
sū ⸗m oia ⸗ba hec dicēs: Subūcite col
la vra sub iugo regis babylonis: t ſui-
te ei t ꝓpło ei⁹ et viuet. Quare morie-
mini tu t ꝓpls tuus gladio t fame t pe
ste: sicut locut⁹ ē dñs ad gentē q̄ ſuire
noluerit regi babylonis? Nolite audi
re ⸗ba ꝓphetaꝝ dicētiū vob: nō ſuie
tis regi babylonis: q: mēdaciū ipi lo-
quunt vob. Quia nō misi eos ait dñs
t ipi ꝓphetāt i noie meo mendaciter:
vt ejciāt vos t pear tā vos q̄ ꝓphe-
te q̄ vaticinant vobis. Et ad sacerdo-
tes t ad ꝓplm istū locut⁹ sū dicēs. Hec
dicit dñs: Nolite audire ⸗ba ꝓphaꝝ
vroꝝ q̄ ꝓpheāt vob dicētes: ecce vasa
dñi reūtēt ó babylone nūc cito. Men
daciū enī ꝓphetāt vob. Nolite ꝫ audi
re eos sed seruite regi babylonis vt vi
uat. Quare dat hec ciuitas in solitu-
dinē? Et si ꝓphe sūt: t ē ⸗bū dñi i eis
occurrāt dño exercituū vt nō veniant
vasa q̄ derelicta fuerāt in domo dñi et
i domo regis iuda t i hierlm: in baby-
lonem. Quia hec dicit dñs exercituū
colūnas: t ad mare t ad bases t ad re-
liq̄ vasoꝝ q̄ remāserūt i ciuitate hac:
q̄ nō tulit nabuchodonosor rex baby-
lonis cuz trāsferret iechoniā filiū ioa-
chim regē iuda ó hierlm in babylonē
t oēs optimates iuda t hierlm. Quia
hec dicit dñs exercituū deus isrl: ad vasa
q̄ derelicta sūt in domo dñi t in domo
regis iuda t hierlm. In babylonē trās
ferent: t ibi erūt vsq; ad diē visitatio-
nis sue dicit dñs. Et afferri faciā ea: t
restituā in loco isto. XXVIII

E T factū est in anno illo: in ꝓn-
cipio regni sedechie regis iuda:
in āno q̄rto: i mense q̄nto: dixit
ad me ananias filiꝰ azur ꝓphēta de ga
baon in domo dñi coꝝ sacerdotibꝰ et
oi ꝓplo dicēs. Hec dicit dñs exercituū
deus isrl. Cōtriui iugū regis babylonis.
Adhuc duo anni dieꝝ t ego referri fa
ciā ad locū istū oia vasa dñi q̄ tulit na-
buchodonosor rex babylōis ó loco isto
t trāstulit ea i babylonē. Et iechoniā
filiū ioachim regē iuda t oēm trāsmi-
grationē iude q̄ ingressi sūt i babylo-
nem ego cōuertā ad locū istū ait dñs.
Cōterā ergo iugū regis babylonis. Et di
xit hieremias ꝓpheta ad ananiā ꝓphe
tā in oculis sacerdotū et in oculis oīs

ꝑ q̃ stabat in domo dñi: ⁊ ait hiere-
mias ꝓpheta. Amē. Sic faciat dñs.
Suscitet dñs ✠ba tua q̃ ꝓphetasti vt
referant vasa i domū dñi: ⁊ ois trāsmi
gratio de babylone ad locū istū. Uerū
tamen audi verbū h̄ qđ ego loquor in
auribus tuis: ⁊ in auribꝰ vniuersi po-
puli. Prophete q̃ fuerūt añ me ⁊ añ te
ab initio: ⁊ ꝓphetauerūt sup tras mul
tas ⁊ sup regna magna de ꝑlio ⁊ de af
flictione: ⁊ de fame: ꝓpheta q̃ vaticina
tꝰ ē pacē: cū venerit ✠bū eiꝰ: tūc sciet
ꝓpheta quē misit dñs i ✠itate. Et tu-
lit ananias ꝓpha catenā de collo hiere
mie ꝓphe: ⁊ cōfregit eā. Et ait anani-
as i ꝑspectu ois ꝑpli dicens: Hec dicit
dñs. Sic cōfringā iugū nabuchodono
sor regis babylonis post duos ānos di
erū de collo oim gētiū. Et abiit hiere-
mias ꝓpha i viā suā. Et factū est ✠bū
dñi ad hieremiā postq̃ cōfregit anani
as ꝓpheta catenā de collo hieremie ꝓ
phete dicēs. Uade: ⁊ dices ananie. Hec
dicit dñs. Catenas ligneas cōtriuisti: ⁊
facies ꝓ eis catenas ferreas q̃: hec di-
cit dñs exercituū deꝰ isrl. Jugū ferreū
posui sup collū cūctarū gētiū istarū vt
seruiāt nabuchodonosor regi babylo-
nis: ⁊ seruiēt ei. insup ⁊ bestias trē de
di ei. Et dixit hieremias ꝓpha ad ana
niā ꝓpheta: Audi anania. Nō misit te
dñs: ⁊ tu cōfidere fecisti ꝑplm istū i mē
dacio. Idcirco hec dicit dñs. Ecce ego
mittā te a facie trē. Hoc āno morieris.
Aduersū ei dñm locutꝰ es. Et mortu-
us est ananias ꝓpha i anno illo: mēse se-

Thec sūt ✠ba (ptimo. XXIX
libri q̃ misit hieremias ꝓpheta
de hierlm ad reliquias seniorꝫ
trāsmigratiōis ⁊ ad sacerdotes ⁊ ad ꝓ
pheras ⁊ ad oēm ꝑplm quē traduxerat
nabuchodonosor de hierlm i babylo-
nē: postq̃ egressus ē iechonias rex et
dña ⁊ eunuchi ⁊ ꝓncipes iuda ⁊ hierlm
⁊ faber ⁊ inclusor de hierlm: i manu ela
sa filij saphan ⁊ gamalie filij helchie
q̃s misit sedechias rex iuda ad nabu-
chodonosor regē babylonis i babylo-
nē dicēs. Hec dicit dñs exercituū deꝰ
isrl: oi trāsmigratōi quā trāstuli ō hic
rusalē i babylonē. Edificate domos ⁊
habitate ⁊ plātate hortos ⁊ comedite
fructū eoꝝ. Accipite vxores ⁊ genera-
te filios ⁊ filias: ⁊ date filijs vris vxo-
res ⁊ filias vras date viris: ⁊ parīt fi
lios ⁊ filias: ⁊ mltiplicabimi ibi: ⁊ no
lite cē pauci nūero ⁊ q̃rite pacē ciuita
tis ad quā trāsmigrare vos feci ⁊ ora-
te ꝑ ea ad dñm: q̃ i pace illiꝰ erit pax
vob. Hec dicit dñs exercituū deꝰ isrl.
Nō vos seducāt ꝓphe vri q̃ sūt in me-
dio vrm ⁊ diuini vri: ⁊ ne attēdatis ad
somnia vra q̃ vos somniāt q̃: falso ip C
si ꝓphetāt vob in noie meo: ‖ ⁊ nō mi- ℣.14.c
si eos dicit dñs. Quia hec dicit dñs. ‖ Cū 2.Ꝑa.36.d
ceperint ipleri i babylone septuagin- 1.Ēsdre.1.a
anni: visitabo vos ⁊ suscitabo sup vos ℣.25.c
✠bū meū bonū: vt reducā vos ad locū Dañ.3.a
istū. Ego ei scio cogitatiōes q̃s cogito
sup vos dicit dñs: cogitatiōes pacis ⁊
nō afflictiōis: vt dem vob finē ⁊ patiē
tiā: ⁊ inuocabitis me ⁊ viuetis: ⁊ orabi-
tis me ⁊ ego exaudiā vos: q̃retis me ⁊
inuenietis. Cū q̃sieritis me in toto cor-
de vro iueniar a vob dicit dñs. Et re-
ducā captiuitatē vraz: ⁊ ꝯgregabo vos
de vniuersis gētibꝰ ⁊ de cūctis locis ad D
q̃ expuli vos dicit dñs. Et reuerti vos
faciā de loco ad quē trāsmigrare vos
feci: q̃: dixistis. Suscitabit nob dñs ꝓ
phas i babylōe. Q̃: hec dicit dñs ad re-
gē q̃ sedet sup soliū dō ⁊ ad oēm ꝑplm
habitato: Evrbis hniꝰ: ad fratres vros
q̃ nō sūt egressi vobiscū i trāsmigratio
nē. Hec dicit dñs exercituū. Ecce mit-
tā in eos gladiū ⁊ famē ⁊ pestē: ⁊ po- ℣.24.c
nā eos q̃si ficus malas q̃ comedi non
ꝑsit eo q̃ pessime sint: ⁊ ꝑsequar eos i gla
dio ⁊ i fame ⁊ i pestilentia. ‖ Et dabo ℣.24.d
eos i vexationē vniuersis regnis trē: i
maledictionē ⁊ i stupore ⁊ i sibilū ⁊ in
opprobriū cūctis gētibꝰ ad q̃s ego eie
ci eos: eo q̃ nō audierint ✠ba mea di
cit dñs: q̃ misi ad eos ꝑ seruos meos
ꝓphas de nocte ꝓsurgēs ⁊ mittēs: ⁊ nō
audistis dicit dñs. Vos q̃ audite ✠bū E
dñi ois trāsmigratio quā emisi ō hie-
rusalē i babylonē. Hec dicit dñs exer-
cituū deꝰ isrl ad achab filiū cholie et
ad sedechiā filiū maasie q̃ ꝓphetāt vo
bis i noie meo mēdaciū. Ecce ego tra-
dā eos i manu nabuchodonosor regis
babylonis: ⁊ ꝑcutiet eos i oculis vris
Et assumet ex eis maledictio oi trās-
migrationi iude q̃ ē in babylone dicē
tiū: Ponat te dñs sic sedechiā ⁊ sicut
achab q̃s frixit rex babylonis i igne:
ꝑ eo q̃ fecerint stulticiā i isrl ⁊ mecha

ei ſiſt in vrozes amicoꝝ ſuoꝝ: ⁊ locuti
ſũt verbũ i noie meo mẽdaciter: qõ nõ
F mãdaui eis: Ego ſũ iudex ⁊ teſtis dicit
dñs. Et ad ſemeiaz neelamiten dices.
Hec dic dñs exercituũ deꝰ iſrl. Pro eo
q̃ miſiſti i noie meo libros ad oẽm po
pulũ q̃ ẽ i hierlm ⁊ ad ſophoniã filiuz
maaſie ſacerdotẽ ⁊ ad vniuerſos ſacer-
dotes dicẽs: Dñs dedit te ſacerdotẽ p
ioiade ſacerdote vt ſis dux i domo dñi
ſup oẽm virũ arrepticiũ ⁊ pphetãtẽ vt
mittas eũ i neruũ ⁊ icarcerẽ. Et nũc q̃
re nõ increpaſti hieremiã anathotiten
G q̃ pphetat vob? Quia ſup hõ miſit i ba
bylonẽ ad nos dicẽs: Lõgũ ẽ: edifica-
te domos ⁊ habitate: ⁊ plãtate hortos
⁊ comedite fructꝰ eoꝝ. Legit g ſopho-
nias ſacerdos libr̃ iſtũ: i auribꝰ hiere
mie pphe. Et factũ ẽ xbũ dñi ad hie-
remiã dicẽs. Mitte ad oẽm trãſmigra
tionẽ dicẽs. Hec dicit dñs ad ſemeiaz
neelamiten. Pro eo q̃ pphetauit vob
ſemeias: ⁊ ego nõ miſi eum: ⁊ fecit vos
cõfidere i mẽdacio: idcirco hec dicit dñs
minꝰ. Ecce ego viſitabo ſup ſemeiã ne
elamiten ⁊ ſup ſemẽ eiꝰ. Nõ erit ei vir
ſedẽs i medio pplꝰ huiꝰ ⁊ nõ videbit bo
nũ qõ ego faciã pplo meo ait dñs: qz p
uaricationẽ locutꝰ ẽ ad vos dñm.

XXX

H Hec xbũ qõ factũ ẽ ad hieremiã a dño dicẽs. Hec dic dñs deꝰ iſrl dicẽs: Scribe tibi oĩa xba q̃ locutꝰ ſũ ad te i libro. Ecce ei dies veniũt dic dñs ⁊ puertã pſionẽ pplꝰ mei iſrl: ⁊ iuda ait dñs: ⁊ pſtrã eos ad trã quã dedi pribꝰ eoꝝ ⁊ poſſi debũt eã. Et hec xba q̃ locutꝰ eſt dñs ad iſrl ⁊ ad iudã. Qm hec dicit dñs. Uocẽ trozis audiuimꝰ: formido: ⁊ nõ ẽ pax. Interrogate ⁊ videte ſi generat maſculꝰ. Quare g vidi oĩs viri manũ
Amos.5.e ſuas lũbos ſuos q̃ſi parturiẽt? ⁊ cõũſe ſũt
Jobel.2.c vniũſe facies i augurinem? Ue qz ma-
B gna dies illa: nec eſt ſimilis ei: ⁊ tẽpuſq̃
tribulatiõis ẽ iacob: ⁊ ex ipo ſaluabit
Et erit: i die illa ait dñs exercituũ pte-
rã iugũ eiꝰ de collo tuo: ⁊ vincula eiꝰ di
rũpã. Et nõ dñabũt ei ãpliꝰ alieni: ſed
ſeruiẽt dño deo ſuo: ⁊ dõ regi ſuo quem
Ier.46.g ſuſcitabo eis. ‖ Tu g ne timeas ſue me
Eſa.44.a us iacob ait dñs neq̃ paueas iſrl: qz
ecce ego ſaluabo te de trã lõginq; ⁊ ſe-
mẽ tuũ de trã captiuitatis eoꝝ. Et reũ-
tet iacob ⁊ q̃eſcet: ⁊ cũcta affluet bonis
⁊ nõ erit qui exterreat: qm tecũ ego ſũ
ait dñs vt ſaluẽ te. Faciã ei pſummatio-
nẽ i cũctis gẽtib⁹ i q̃b⁹ diſperſi te: te aũt
nõ faciã i pſummationẽ: ſz caſtigabo te
i iudicio: vt nõ tibi videar? innoxi⁹: qz
hec dicit dñs. Inſanabilis fractura tua:
peſſima plaga tua. Nõ ẽ q̃ iudicet iudi
ciũ tuũ: ad alligãdã curationẽ tuã: vti
litas nõ ẽ tibi. Oẽs amatores tui obli
ti ſũt tui: teq̃ nõ q̃rẽt. Plaga ei inimi
ci pcuſſi te: caſtigatiõe crudeli. ‖ Propt
mltitudinẽ iq̃tat? tue dura facta ſunt
pcã tua. Quid clamas ſup ptritione
tua? Inſanabilis ẽ dolor tuꝰ. Propt mlt
titudinẽ iniq̃tat? tue: ⁊ ppt dura pcã
tua feci hec tibi. Propterea oẽs q̃ co-
medũt te deuorabunt: ⁊ vniũſi hoſtes
tui i captiuitatẽ ducẽt. Et oẽs q̃ te va
ſtant vaſtabũt: cũctoſq̃ p̃datores tu-
os dabo i p̃dã. Obducã ei cicatricẽ ti-
bi: ⁊ a vulneribꝰ tuis ſanabo te dicit
dñs. Quia eiectã vocauerũt te ſiõ: hec
ẽ q̃ nõ habebat req̃rẽtẽ. Hec dic dñs.
Ecce ego puertã pũſionẽ tabnaculoꝝ
iacob: ⁊ tectis eiꝰ miſerebor. Et edifi-
cabit ciuitas i excelſo ſuo ⁊ tẽplũ iux
ordinẽ ſuũ fũdabit. Et egrediet ỏ eis
laus vocq̃ ludẽtiũ: ⁊ mltiplicabo eos
⁊ nõ minuẽt: ⁊ glificabo eos ⁊ nõ ate
nuabũt: ⁊ erũt filij eiꝰ ſicut a pncipio
⁊ cetꝰ eiꝰ coꝝ me pmanebit. Et viſita
bo adũſſi oẽs q̃ tribulãt eũ: ⁊ erit dux
eiꝰ ex eo: ⁊ pnceps de medio eiꝰ pdu-
cet. Et applicabo eũ: ⁊ accedet ad me.
Quis ei iſte ẽ: q̃ applicet coꝝ ſuũ vt ap-
propinquet mihi ait dñs. Et erit? mi-
hi i pplm: ⁊ ego ero vob i deũ. Ecce tur
bo dñi furoꝝ egrediẽs: procella ruẽs i ca
pite impioꝝ cõq̃eſcet. Nõ auertet irã in
dignatiõis dñs: donec faciat ⁊ cõpleat
cogitationẽ cordis ſui. In nouiſſimo

XXXI

I Diebꝰ intelliget? ea.
In tpe illo dic dñs: ero deꝰ uni
uerſis cognationibꝰ iſrl: ⁊ ipſi
erũt mihi i pplm. Hec dicit dñs. Inue-
nit gratiam i deſerto pplus q̃ remãſerat
gladio. Uadet ad requiẽ ſuã iſrl. Lon
ge dñs apparuit mihi. Et i charitate p
petua dilexi te. Ideo attraxi te miſe-
rãs. Rurſũ edificabo te: ⁊ edificaberis
virgo iſrl. Adhuc ornaberis tympanis
tuis ⁊ egredieris in chozo ludẽtiũ. Ad-
huc plãtabis vineas i mõtibꝰ ſamarie.
Plãtabũt plãtãtes: ⁊ donec tẽpꝰ ſenẽ

nō vindemiabūt: qz erit dies i qua
clamabūt custodes i mōte effral. Sur
gite r ascēdam⁹ i sion ad dīm deū no
strū: qz hec dicit dīs. Exultate i leticia
iacob: r hinnite ꝫ caput gētiū: psona-
te r canite r dicite. Salua dīe ꝑplm tu
um reliqas isrl. Ecce ego adducā eos
de tra aquilonis: r cōgregabo eos ab
extremis tre: iter q̄s erūt cecus r clau-
dus r pregnās r pariēs simul: cet⁹ ma
gn⁹ reuertētiū huc. In fletu veniēt: et
i misericordia reducā eos. Et adducā
eos ꝓtorrētes aquarū i via recta r nō
impingēt i ea: qz factus sū isrāeli pater
r effraim ꝑmogenit⁹ me⁹ ē. Audite ✻
bū dīi gētes: r ānūciate i insulis q̄ ꝓ-
cul fūt: r dicite. Qui dispsit isrl ꝓgrega
bit eū: r custodiet cū sicut pastor gregē
suū. Redimet ei dīs iacob: r liberabit
eū de manu potētioris. Et venient et
laudabūt i mōte sion r cōfluent ad bo
na dīi sup frumēto: vino r oleo r fetu
pecoꝝ r armentoꝝ: eritq; aia eoꝝ q̄si
C hort⁹ irriguus: r vltra nō esuriēt. Tūc
letabit virgo i choro: iuuenes r senes
simul. Et cōuertā luctū eoꝝ i gaudiū:
r consolabor eos: r letificabo a dolore
suo. Et inebriabo aiam sacerdotū pin
guedine: r ppls me⁹ bonis adimplebit
dr dīt dīs. Hec dicit dīs. ‖ Vox in excelso
Lc audita ē lamētatiōis luct⁹ r flet⁹: ra-
chel plorātis filios suos: r nolētis cō-
solari sup eis: qz nō sūt. Hec dicit dīs
Quiescat vox tua a ploratu r oculi tui
a lachrymis: qz ē merces operi tuo ait
dīs. Et reuertēt de terra inimici r est
spes nouissimis tuis ait dīs r reuertē
tur filij tui ad tḗminos suos. Audiens
audiui effraim trāsmigrātē. Castigasti
me dīne: r erudit⁹ sū q̄si iuuenculus in
D domitus. Cōuerte me: r cōuertar: qz tu
dīs de⁹ me⁹. Postq̄ enim ci ꝓtulisti me egi
penitētiā: r postq̄ ostēdisti mihi ꝑcus-
si femur meū. Cōfusus sū r erubui: qm
sustinui oppꝛobriū adolescētie mee. Si
filius honorabilis mihi effraim: si pu-
er delicat⁹ qz ex quo locut⁹ sū de eo: ad
huc recordabor ei⁹. Idcirco ꝓturbata
sūt viscera mea sup eū miserās misere-
bor eius ait dīs. Statue tibi speculā:
pone tibi amaritudines. Dirige cor tu
um i viā rectā: i q̄ ambulasti. Reūtere
virgo isrl: reuertere ad ciuitates tuas
istas. Usq̄q̄ ā delicijs dissoluer̄ filia va
gā? Quia creauit dīs nouū sup trā: fe-
mina circūdabit virū. Hec dicit dīs ex
ercituū deus isrl. Adhuc dicēt verbū E
istud i tra iuda r i vrbib⁹ ei⁹ cū cōuer
tero captiuitatē eoꝝ. Būdicat tibi do
min⁹ pulchꝛitudo iustic̄ie: mōs sanct⁹
Et habitabūt i eo iudas r oēs ciuita-
tes eius simul agricole r mināntes gre
ges: qz inebriaui aiam lassam: et oēm
aiam esurientē saturaui. Ideo q̄si de
somno suscitat⁹ sū r vidi: r somn⁹ me-
us dulc̄ mihi. Ecce dies venūt dicit
dīs: r seminabo domū isrl r domū iu
da: semine hoīm r semie iumētoꝝ. Et
sicut vigilaui sup eos vt euellerē r de
molirer r dissiparē r dispderē r afflige
rē: sic vigilabo sup eos vt edificem et
plātē ait dīs. ‖ In dieb⁹ illis nō dicēt Ezech.18.a
vltra: pres comederūt vuā aceruā: et
dētes filioꝝ obstupuerūt: sz vnusq̄sq;
i iniqtate sua morief. Dis hō q̄ come-
derit vuā acerbā: obstupescent dentes
ei⁹. ‖ Ecce dies veniēt dicit dīs: r feri Hebre.8.c
am domui isrl r domui iuda fedus no F
uū. Nō ꝯm pactū qō pepigi cū pribus
vris i die q̄ apphēdi manū eoꝝ vt edu
cerē eos de tra egypti: pactū qō irritū
fecerūt: r ego dīnat⁹ sū eoꝝ dicit dīs.
sed ꝫ erit pactū qō feriā cū domo isrl.
Post dies illos dicit dīs: dabo legem
meā i visceribꝰ eoꝝ: r i corde eoꝝ scri-
bā eā: ‖ r ero eis i deū. r ipi erūt mihi i §.24.c
pplm. ‖ Et nō docebit vltra vir pximū Hebre.8.b
suū: r vir fratrē suū dicens: cognosce
dīm. Oēs ei cognoscēt me a minimo
eoꝝ vsq̄ ad maximū ait dīs: qz ꝓpitia
bor iniqtati eoꝝ: r pcti eoꝝ nō memora
bor amplius. Hec dicit dīs q̄ dat solem
i lumine diei: ordinē lune r stellarū in
lumine noctis: q̄ turbat mare r sonant
fluct⁹ ei⁹: dīs exercituū nomē illi. Si G
defecerint leges iste coꝝā me dicit dīs.
tūc r semen isrl deficiet vt nō sit gens
coꝝā me cūctis diebus. Hec dicit dīs.
Si mēsurari poterūt celi sursum r in-
uestigare fundamenta terre deorsum:
r ego abiciā vniuersū semē isrl ꝓpter
oia q̄ fecerūt dicit dīs. Ecce dies veni
ent dicit dīs: r edificabit ciuitas do-
mino a turre ananehel vsq̄ ad portā
tā anguli. Et exibit vltra normā men-
re i cōspectu ei⁹ sup collē gareb r cir-
cūibit goatha r omnē vallē cadauer̄
et cineres r vniuersam regionē mor-

tis: vsq; ad torrentē cedrō ⁊ vsq; ad an
gulū porte equorū orientalis. Sāctū do
mini nō euellet: ⁊ nō destruet vitra i

B Verbū qđ fa (ppetuū. XXXII
ctū ē ad hieremiā a dño i āno
decimo sedechie regis iuda: ipse
ē ann⁹ octauusdecim⁹ nabuchodono
sor. Tūc exercit⁹ regis babylonis obsi
debat hierlm ⁊ hieremias pphā erat
clausus i atrio carceris q̄ erat i domo re
gis iuda. Clauserat ei eū sedechias rex
iuda: dicēs: Quare vaticinaris dicens
hec dicit dñs: ecce ego dabo ciuitatem
istā i man⁹ regis babylonis ⁊ capiet eā
⁊ sedechias rex iuda nō effugiet ō ma
nu chaldeoꝝ sed tradet i man⁹ regis
babylonis: ⁊ loquet os ei⁹ cū ore illi⁹
⁊ oculi ei⁹ oculos illi⁹ videbūt: ⁊ i ba-
bylonē ducet sedechiā: ⁊ ibi erit donec
visitē eū ait dñs: si aūt dimicaueritis
aduersū chaldeos nihil psperū habe-
B bitis. Et dixit hieremias. Factū ē ✠bum
dñi ad me dicēs. Ecce ananehel filius
sellū patruelis tu⁹ veniet ad te dicēs.
Eme tibi agrū meū q̄ ē i anathot. Ti-
bi ei cōperit exppinquitate vt emas. Et
venit ad me ananehel fili⁹ patrui mei
ꝺm verbū dñi ad vestibulū carceris: et
ait ad me. Posside agrū meū q̄ ē i ana
thot i tra beniamin: qz tibi cōpetit he
reditas: ⁊ tu ppinqu⁹ es vt possideas
Intellexi aūt q̄ verbū dñi eet. Et emi
agrū ab ananehel filio patrui mei q̄ ē
in anathot. Et appēdi ei argētū septē
stateras ⁊ decē argēteos: ⁊ scripsi i li-
bro ⁊ signaui ⁊ adhibui testes. Et ap-
pendi argentū i statera ⁊ accepi libri
possessiōis signatū ⁊ stipulatiōes ⁊ ra-
C ta ⁊ signa forinsec⁹. Et dedi libri pos-
sessionis baruch filio neri filij maasie
i oculis ananehel patruel mei ⁊ i ocul
testiū q̄ scripti erāt in libro emptiōis
⁊ in oculis oim iudeoꝝ q̄ sedebant in
atrio carceris. Et p̄cepi baruch coram
eis dicēs. Hec dicit dñs exercituū de⁹
isrl. Sume libros istos: libri emptiōis
hūc signati: ⁊ libri hūc q̄ apt⁹ ē: ⁊ po
nes illos i vase fictili vt permanere pos-
sint dieb⁹ multis. Hec ei dicit dñs ex-
ercituū de⁹ isrl. Adhuc possidebūt do-
m⁹ ⁊ agri ⁊ vinee i terra ista. Et oraui
ad dñm postq̄ tradidi libri possessio-
nis baruch filio neri dicens: Heu heu
heu dñe de⁹. Ecce tu fecisti celū ⁊ tra i
fortitudie tua magna ⁊ in brachio tuo
extēto. Nō erit tibi difficile oē verbū:
q̄ facis misericordiam i milib⁹: ‖ ⁊ reddis in
iquitatē patrū in sinū filioꝝ eoꝝ post
eos. Fortissime magne ⁊ potēs: dñs ex
ercituū nomē tibi: magn⁹ cōsilio ⁊ in
cōprhēsibilis cogitatu: cui⁹ oculi apti
sūt supꝝ oēs vias filioꝝ adā vt reddas
vnicuiq; ꝺm vias suas: ⁊ ꝺm fructū ad
inuentionū ei⁹. Qui posuisti signa ⁊ por-
tēta i tra egypti vsq; ad diē hāc: ⁊ in is
rael ⁊ i hoīb⁹: ⁊ tibi fecisti nomē sicut
est dies hec. ‖ Et eduxisti pplm tuū isrl
de tra egypti in signis ⁊ portēt⁹ ⁊ i ma
nu robusta ⁊ i brachio extento ⁊ i ter-
rore magno: ⁊ dedisti eis tram hāc quā
iurasti pribus eoꝝ vt dares eis tram fluē
tē lacte ⁊ melle: ⁊ ingressi sūt ⁊ possede
runt eā. Et nō obedierūt voci tue: ⁊ i le
ge tua nō ambulauerūt: oia q̄ mādasti
eis vt facerēt nō fecerūt: ⁊ euenerūt eis
oia mala hec. Ecce munitiones extru-
cte sunt aduersū ciuitatē vt capiat: et
vrbs data ē in man⁹ chaldeoꝝ ⁊ i ma
n⁹ regis babylonis q̄ pliant aduersus
eā a facie gladij ⁊ famis ⁊ pestilentie:
⁊ q̄cq; locut⁹ es accidet vt tuipse cer
nis. Et tu dicis mihi dñe de⁹: eme agrū
argento ⁊ adhibe testes: cū vrbs data
sit i man⁹ chaldeoꝝ. Et factū ē verbū
dñi ad hieremiā dicens: Ecce ego dñs
de⁹ vniuerse carnis. Nūq̄d mihi diffi-
cile erit oē verbū? Propterea hec dicit
dñs. Ecce ego tradā ciuitatē istā i ma
n⁹ chaldeoꝝ ⁊ i man⁹ regis babylonis
⁊ capiēt eā: ⁊ veniēt chaldei pliantes
aduersū vrbē hāc: ⁊ succēdēt eā igni ⁊
cōburēt eā: ⁊ domos i q̄rū domatibus
sacrificabāt baal ⁊ libabant dīs alie-
nis libamina ad irritādū me. Erāt ei
filij isrl ⁊ filij iuda iugiter faciētes ma
lū i ocolis meis ab adolescētia sua: fi-
lij isrl q̄ vsq; nūc exacerbāt me in ope
re manuū suaꝝ dicit dñs: qz i furore ⁊ in
indignatione mea facta ē mihi ciui-
tas hec a die q̄ edificauerūt eā vsq; ad
diē istā q̄ auferet de ꝑspectu meo ppt
malitiā filioꝝ isrl ⁊ filioꝝ iuda quā fe
cerūt ad iracūdiā me puocātes ipsi ⁊
reges eoꝝ ⁊ pncipes eoꝝ ⁊ sacerdotes
⁊ pphete eoꝝ viri iuda ⁊ habitatores
hierlm. ‖ Et verterūt ad me terga ⁊ nō
facies: cū docerē eos ⁊ erudirē diluculo: ⁊ nolēt audire vt acciperēt disciplī

Et posuerūt idola sua i domo i q̄
vocatū ē nomē meū vt polluerēt eā
ædificauerūt excelsa baal q̄ sūt in val
le filij ennon vt initiarēt filios suos ⁊
filias suas moloch qđ nō mādaui eis
nec ascēdit i cor meū vt facerēt abomi
nationē hāc: ⁊ i peccm̄ deducerēt iudā.
Et nūc ꝓpter ista hec dicit dñs deꝰ isrł
ad ciuitatē hāc: de q̄ vos dicitis ꝙ tra-
dā i manꝰ regis babylonis i gladio ⁊
i fame ⁊ i pestē. Ecce ego ꝓgregabo eos
de vniuersis trīs ad q̄s eieci eos i fu-
rore meo ⁊ i ira mea ⁊ in indignatiōe
grādi: ⁊ reducā eos ad locū istū ⁊ habi
tare eos faciā cōfidēter: ⁊ erūt mihi in
ꝓplm ⁊ ego ero eis in deū. Et dabo eis
cor vnū ⁊ viā vnā vt timeāt me vniū-
sis diebus ⁊ bñ sit eis ⁊ filijs eorū post
eos. Et feriā eis pactū sempiternū: ⁊ ñ
desinā eis bñfacere: ⁊ timorē meū da-
bo i corde eorū vt nō recedāt a me: ⁊ le
tabor sup eis cū bñ eis fecero. Et plā-
tabo eos i tra ista i veritate i toto cor-
de meo ⁊ in tota aia mea: q⁊ hec dicit
dñs. Sicut adduxi sup ꝓplm istū omne
malū ɔ grāde: sic adducā sup eos oē
bonū qđ ego loquor ad eos. Et possidē
bunt agri i tra ista de q̄ vos dicitis ꝙ
deserta sit: eo ꝙ nō remāserit hō ⁊ iu-
mētū: ⁊ data sit ei in manꝰ chaldeorū.
Agri emēt pecunia ⁊ scribēt i libro:
⁊ imprimēt signū: ⁊ testis adhibebit: i
tra beniamin ⁊ in circūitu hierūm i ci
uitatib⁹ iuda ⁊ in ciuitatib⁹ mōtanis
⁊ i ciuitatib⁹ cāpestrib⁹ ⁊ in ciuitati-
b⁹ q̄ ad austrū sūt: q⁊ cōuertā captiui-
tatē eorū ait dñs. XXXIII
Et factū est verbū dñi ad hiere-
miā scdo: cū adhuc clausus eēt
in atrio carceris dicēs. Hec dicit dñs
qđ factur⁹ ē ⁊ formatur⁹ illud et para-
tur⁹: dñs nomē ei⁹. Clama ad me ⁊ ex
audiā te: ⁊ annūciabo tibi grandia et
firma q̄ nescis. Quia hec dicit dñs deꝰ
isrł ad domos vrbis hui⁹ ⁊ ad domos
regis iuda q̄ destructe sūt ⁊ ad munitī
ones ⁊ ad gladiū venientiū vt dimicēt
cū chaldeis ⁊ ipleāt eas cadaueribus
hoim q̄s percussi i furore meo ⁊ i digna-
tione mea: absc̄dēs faciē meā a ciui-
tate hac ꝓpter oēm malitiā eorū. Ecce
ego obducā eis cicatricē ⁊ sanitatē et
curabo eos: ⁊ revelabo eis dēcationez
pacis ⁊ veritatis. Et cōuertā cōuersionē
iuda ⁊ cōsionē hierūz: ⁊ edificabo eos
sicut a ꝓncipio: ⁊ emūdabo illos ab oī
iniq̄tate sua i q̄ peccauerūt mihi: ⁊ ꝓ-
piti⁹ ero cūctis iniq̄tatib⁹ eorū i q̄b⁹ de
liq̄rūt mihi ⁊ sprevērūt me. Et erit mi B
hi in nomē ⁊ i gaudiū ⁊ i laudē ⁊ i ex-
ultationē cūctis gētib⁹ tre q̄ audierit
oia bona q̄ ego factur⁹ sū eis: ⁊ pauē-
būt ⁊ turbabūt in vniūsis bonis ⁊ in
oi pace quā ego faciā eis. Hec dicit dō
min⁹. Adhuc audiet i loco isto quem
vos dicitis ē desertū eo ꝙ nō sit ho-
mo nec iumētū i ciuitatib⁹ iuda ⁊ fo-
ris hierūm q̄ desolate sūt absq̄ hoīe et
absq̄ habitatore ⁊ absq̄ pecore: vox gau
dij ⁊ vox leticie: vox sponsi ⁊ vox sponse
vox dicentiū: cōfitemini dño exercituū
quīa bonus dñs: quīa in eternū misericōdia ei⁹:
⁊ portātiū vota i domo dñi. Reducā enī
cōuersionē tre sicut a ꝓncipio dicit dñs
Hec dicit dñs exercituū. Adhuc erit i
loco isto deserto absq̄ hoīe ⁊ absq̄ iu-
mēto: ⁊ in cūctis ciuitatib⁹ ei⁹: habi-
taculū pastorū: ⁊ accubantiū gregū i ci
uitatib⁹ mōtuosis ⁊ i ciuitatib⁹ cāpe-
strib⁹: ⁊ in ciuitatib⁹ q̄ ad austrū sūt ⁊
i terra beniamin ⁊ i circūitu hierūm ⁊ C
in ciuitatib⁹ iuda: adhuc trāsibūt gre
ges ad manū numerātis: ait dñs. ‖ Ecce Ier.23.a
dies veniēt dicit dñs: ⁊ suscitabo ꝟbū
bonū qđ locut⁹ sū ad domū isrł ⁊ ad do
mū iuda. In dieb⁹ illis ⁊ i tpe illo ger
minare faciā dō germē iusticie: ⁊ faci-
et iudiciū ⁊ iusticiā i tra. In dieb⁹ illis
saluabit iuda: ⁊ isrł habitabit cōfidēt
Et ꝟ ē nomē qđ vocabūt eū: dñs iust⁹
noster. Quia hec dicit dñs. Nō interibit
de dō vir q̄ sedeat sup thronū domus
isrł: ⁊ de sacerdotib⁹ ⁊ de leuitis: nō in
teribit vir a facie mea q̄ offerat holo-
causta ⁊ incēdat sacrificiū ⁊ cedat
victimas oib⁹ dieb⁹. Et factū ē ꝟ
bū dñi ad hieremiā dicēs. Hec dicit dñs D
Si irritū pōt fieri pactū meū cū die: et
pactū meum cū nocte vt nō sit dies et
nox in tpe suo: ⁊ pactū meū irritū esse
poterit: cū dauid ꝟuo: meo vt nō sit ex
eo filius q̄ regnet i throno ei⁹: ⁊ leuite et
sacerdotes ministri mei. Sicut enume-
rari nō possunt stelle celi ⁊ metiri ha-
rene marīs: sic multiplicabo semen dō
serui mei: ⁊ leuitas ministros meos. Et
factū ē verbū dñi ad hieremiā dicens
Nūq̄d nō vidisti q̄d ꝓplus hic locut⁹

sit dicēs: due cognatiōes ꝗs elegerat
dñs abiecte sūt: ⁊ ppter meū desperext
eo ꝙ nō sit vltra gēs corā eis? Hec di-
cit dñs. Si pactū meū inter diē ⁊ no-
ctē: ⁊ leges celo ⁊ tre nō posui: equidē
⁊ semē iacob ⁊ dauid serui mei ꝓiciā
vt nō assumā de semie eiꝰ ꝓncipes se-
minis abraā ysaac ⁊ iacob. Reducā ei
cōuersionē eoꝝ ⁊ miserebor eis.

Verbū qō factū ē XXXIIII
ad hieremiā a dño: qñ nabucho
donosor rex babylonis ⁊ oīs ex
ercitꝰ eiꝰ vniuersaq; regna tre ꝙ erant
sub ptāte manꝰ eiꝰ: ⁊ oēs ppli bellabāt
ꝫ hierlm ⁊ ꝫ oēs vrbes eiꝰ vicēs. Hec
dicit dñs deꝰ isrl. Vade ⁊ loqre ad sedē
chiā regē iuda: ⁊ dices ad eū. Hec dic
dñs. Ecce ego tradā ciuitatē hāc i ma
nꝰ regis babylonis: ⁊ succēdet eā igni
Et tu nō effugies de manu eiꝰ: sꝫ cōp-
hensione capiēr: ⁊ i manu eiꝰ tradēr
⁊ oculi tui oculos regis babylonis vi-
debūt: ⁊ os eiꝰ cū ore tuo loquet: ⁊ ba-
bylonē introibis. Attamē audi vbū
dñi sedechia rex iuda. Hec dic dñs ad
te. Nō morieris i gladio: sꝫ in pace mo
rieris: ⁊ ꝓm cōbustiōes patrū tuoꝝ re-
gū priorū ꝙ fuerūt añ te sic cōburēt te
⁊ ve dñe plāget te: qr verbū ꝟ ego locu
tus sū dicit dñs. Et locutꝰ ē hieremias
ꝓpheta ad sedechiā regē iuda vniuer
sa verba hec i hierlm: ⁊ exercitꝰ regis
babylonis pugnabat ꝫ hierlm: ⁊ ꝓtra
oēs ciuitates iuda ꝙ reliq erāt contra
lachis ⁊ ꝫ azecha. Hę essent superāt de ci
uitatibꝰ iuda vrbes munite. Uerbum
qō factū ē ad hieremiā a dño postq; pe
cussit rex sedechias fedus cū oī ppło in
hierlm: ꝓdicās vt dimitteret vnusq;q;
seruū suū ⁊ vnusq;q; ancillam suā: he
breū: ⁊ hebreā liberos: ⁊ nequaq; dñia-
rēt eis id est in iudeo ⁊ fratre suo. Au
dierūt & oēs ꝓncipes ⁊ vniuersus ꝓpls
ꝙ inierāt pactū vt dimitteret vnusq;q;
seruū suū ⁊ ancillā suā liberos ⁊ vltra
nō dñiarent eis. Audierūt igit: ⁊ dimi
serūt. Et conuersi sūt deinceps ⁊ retrax
erūt seruos suos ⁊ ancillas suas ꝗs di
miserūt liberos: ⁊ subiugauerūt in fa-
mulos ⁊ famulas. Et factū ē verbū ad
hieremiā a dño dicens. Hec dicit dñs
deꝰ isrl. Ego pcussi fedus cū pribꝰ ve-
stris: in die qua eduxi eos ō tra egypti
de domo seruitutis dicens. Cū cōpleti
fuerint septē anni dimittat vnusq;q;
fratrē suū hebreū ꝙ vēdit ē ei: ⁊ serui
et tibi sex annis: ⁊ dimittes eū a te li-
berū. Et ñ audierūt pres vri me: nec
clinauerūt aurē suā: ⁊ cōuersi est vos
hodie ⁊ fecistis qō rectū ē i oculis meis
vt ꝓdicaret libtatē vnusq;q; ad ami
cū suū ⁊ i istis pactū i ꝛspectu meo in
domo i ꝙ inuocatū est nomē meū sup
eā. Et reuersi istis ⁊ cōmaculastis no-
mē meū: ⁊ reduxistis vnusquisq; seruū
suū ⁊ vnusquisq; ancillā suā ꝗs dimi-
serat vt essent liberi ⁊ sue potestatis: ⁊
subiugastis eos vt sint vobis serui et
ancille. Propterea hec dicit dñs. Vos
nō audistis me: vt ꝓdicaretis liberta-
tē vnusq;q; fratri suo ⁊ vnusq;q; ami
co suo. Ecce ego ꝓdico libertatem ait
dñs ad gladiū: ad pestē ⁊ ad famem: ⁊
dabo vos in cōmotionē cūcte regnis
tre. Et dabo viros ꝙ ꝓuaricati sūt fedus
meū: ⁊ nō obꝟuauerūt verba federis ꝙ-
bus assensi sūt i ꝛspectu meo: vitulum
quē cōciderūt i duas ptes: ⁊ trāsierūt
inter diuisiōes eiꝰ: ꝓncipes iuda ⁊ ꝓn-
cipes hierlm: eunuchi ⁊ sacerdotes: et
oīs ppls tre ꝙ trāsierūt inter diuisio-
nes vituli ⁊ dabo eos i manꝰ inimico-
rū suoꝝ ⁊ in manꝰ querētiū aiam eoꝝ
⁊ erit morticinū eoꝝ in escā volatili-
bꝰ celi ⁊ bestijs terre. Et sedechiā regē
iuda ⁊ ꝓncipes eiꝰ dabo i manꝰ inimi
coꝝ suoꝝ ⁊ in manꝰ ꝙrētiū aias eoꝝ:
⁊ in manꝰ exercitū regis babylonis q
recesserūt a vobis. Ecce ego ꝓcipio di
cit dñs: ⁊ reducā eos i ciuitatē hāc et
ꝓliabunt aduersū eā ⁊ capiēt eā ⁊ in-
cēdēt igni. Et ciuitates iuda dabo in
solitudinē eo ꝙ nō sit habitator.

Verbū qō factū ē ad XXXV
hieremiā a dño i diebꝰ ioachim
filij iosie regis iuda dicēs. Va-
de ad domū rechabitarū ⁊ loqre eis: ⁊
introduces eos i domū dñi in vnā ex-
edrā thesaurorū: ⁊ dabis ei bibere vi
nū. Et assūpsi iechoniā filiū hieremie
filij absame ⁊ fratres eius ⁊ oēs filios
eiꝰ ⁊ vniuersā domū rechabitarū: ⁊ in
troduxi eos i domū dñi ad gazophila
tiū filioꝝ anan filij iezedelie hois dei
qō erat iuxta gazophilatiū ꝓncipū su
ꝙ thesaurū maasie filij sellū: q erat cu
stos vestibuli. Et posui corā filijs do
mus rechabitarū cyphos plenos vino

Exo. 21. a

ralices.ꝛ dixi ad eos. Bibite vinuꝫ.
A Qui respōderūt. Non bibem⁹ vinū: qꝛ
ionadab filiꝰ rechab pat noster ꝓcepit
nobis dicēs. Nō bibetis vinū vos ꝛ fi
lij vestri vsqꝫ in sempiternū. Et domū
nō edificabitꝭ ꝛ sementē nō seretis: et
vineas nō plātabitꝭ nec habebitis: sꝫ
in tabernaculis habitabitis cūctꝭ die
bꝰ vestris: vt viuatis diebꝰ multis sup
facie terre in q̄ vos peregrinami. Obe
diuim⁹ ꝙ voci ionadab filij rechab pa
tris nri in oibꝰ q̄ ꝓcepit nobis: ita vt
nō biberem⁹ vinū cūctis diebꝰ nostris
nos ꝛ mulieres nre filij ꝛ filie nre: ꝛ ñ
edificarem⁹ domos ad habitandū: et
vineā ꝛ agrū ꝛ sementē nō habuim⁹: sꝫ
habitauim⁹ i tabernaculis ꝛ obedien
tes fuim⁹ iuxta oia q̄ ꝓcepit nobis io
nadab pater nr̄. Cū aūt ascēdisset na
buchodonosoꝛ rex babylonis ad terrā
C nostrā dixim⁹. Uenite ꝛ ingrediamur
hierlm a facie exercitus chaldeoꝝ ꝛ a
facie exercit⁹ syrie: ꝛ mānsim⁹ i hierlm
Et factū ē verbū domini ad hieremiā
dicēs. Hec dicit dñs exercituū deꝰ isrl.
Uade ꝛ dic viris iuda ꝛ habitatoribꝰ
hierlm. Nūqd nō recipietis disciplinā
ꝛ obediatis verbis meis dicit dñs?
Prevaluerūt sermōes ionadab filij re
chab q̄s ꝓcepit filijs suis vt nō bibe
rēt vinū: ꝛ nō biberūt vsqꝫ ad diē hāc
q̄ obedierūt ꝓcepto pris sui. Ego aūt
locuꝰ sū ad vos de mane cōsurgēs ꝛ
loquēs ꝛ nō obedistꝭ mihi. Misitꝫ ad
vos oēs seruos meos ꝓphetas: cōsur-
gēs diluculo mittēsqꝫ ꝛ dicēs. ‖ Cōuer
timini vnusquisqꝫ a via sua pessima ꝛ
bona facite studia vra: ꝛ nolite seq̄ de
os alienos neqꝫ colatis eos. ꝛ habita-
bitis i tra quā dedi vobis ꝛ pribꝰ ve-
D stris. Et nō inclinastꝭ aurē vram neqꝫ
audistis me. Firmauerūt igit filij io-
nadab filij rechab ꝓceptū pris sui qđ
ꝓceperat eis: ꝓplꝰ aūt iste obediuit mi
hi. Idcirco hec dicit dñs exercituū deꝰ
isrl. Ecce ego adducā sup iudam ꝛ sup
oēs habitatores hierlm vniuersā affli
ctionē quā locuꝰ sū aduersū illos: eo
q̄ locuꝰ sū ad illos ꝛ nō audierūt vo-
cauī illos: ꝛ nō rnderūt mihi. Domui
vīt rechabitaꝫ dixit hieremias. Hec
dicit dñs exercituū deꝰ isrl. Pro eo q̄
obedistis ꝓcepto ionadab patris vri:
ꝛ custodistis oia mādata eiꝰ: ꝛ fecistis
vniuersa q̄ ꝓcepit vobis. ꝓpterea hec
dicit dñs exercituū deꝰ isrl. Nō deficī-
et vir ō stirpe ionadab filij rechab stāſ
i cōspectu meo cūctis diebꝰ. XXXVI

E T factū ē i āno quarto ioachiz B
filij iosie regis iuda: factū ē ver
bū ꝙ ad hieremiā a dño dicēs.
Tolle volumē libri ꝛ scribes i eo oīa
verba q̄ locutꝰ sum tibi aduersū isrl ꝛ
iudā ꝛ aduersū oēs gētes a die q̄ locu
tus sū ad te ex diebꝰ iosie vsqꝫ ad diez
hāc: si forte audiēte domo iuda: vniu-
sa mala q̄ ego cogito facere eis: reuer-
tat vnusq̄sqꝫ a via sua pessima ꝛ ꝓpi-
tius ero iniq̄tati ꝛ pctō eoꝝ. Uocauit
ꝙ hieremias baruch filiū nerie: ꝛ scri-
psit baruch ex ore hieremie oēs sermo
nes dñi q̄s locutꝰ ē ad eū i volumie li
bri. Et ꝓcepit hieremias baruch dicēs.
Ego clausus sū: nec valeo ingredi do- B
mū dñi. Ingredere ꝙ tu ꝛ lege ō volu-
mine i q̄ scripsisti ex ore meo verba do
mini audiēte ꝓplo i domo dñi i die ie-
iunij: insup ꝛ audiēte vniuerso iuda q̄
veniūt de ciuitatibꝰ suis. Leges eis: si
forte cadat oro eoꝝ i ꝓspectu dñi: ꝛ re-
uertat vnusquisqꝫ a via sua pessima:
qm magnꝰ furoꝛ ꝛ indignatio est quā
locutꝰ ē dñs aduersus ꝓplm hūc. Et fe
cit baruch filiꝰ nerie iuxta oīa q̄ ꝓce-
perat ei hieremias ꝓpheta: legēs ex vo
lumine sermones dñi in domo dñi. Fa
ctū ē aūt i anno q̄nto ioachim filij io-
sie regis iuda i mēse nono: ꝓdicauerūt
ieiuniū in cōspectu dñi oi ppło i hierlꝫ
ꝛ vniuerse multitudini q̄ cōfluxerat ō
ciuitatibꝰ iuda in hierlm. Legitꝫ ba- C
ruch ex volumine ꝙmones hieremie in
domo dñi i gazophilacio gamarie filij
saphan scribe in vestibulo superiori in
introitu porte noue domꝰ dñi: audien
te oi ppło. Cūqꝫ audisset micheas filiꝰ
gamarie filij saphan oēs ꝙmones dñi
ex libro: descēdit in domū regis ad ga-
zophilatiū scribe. Et ibi omnes ꝓnci
pes sedebāt: elisama scriba ꝛ dalaias
filiꝰ semeie ꝛ helnathan filiꝰ achobor
ꝛ gamarias filius saphan ꝛ sedechias
filius ananie ꝛ vniuersi ꝓncipes. Et
nunciauit eis micheas omnia verba
que audiuit legentem baruch ex volu
mine i auribus populi. Miserūt itaqꝫ
oēs ꝓncipes ad baruch iudi filiū na-
thanie filij selemie filij chusi dicētes:

D Uolumē ex q̄ legisti audiēte ppō sume
i manu tua ⁊ veni. Tulit g baruch filius nerie volumē i manu sua: ⁊ venit ad eos. Et dixerūt ad eū. Sede: ⁊ lege hec i auribꝰ nr̄is. Et legit baruch i auribꝰ eoꝝ. Igit cū audissent oia verba: obstupuerūt vnꝰq̄sq; ad p̄ximū suum ⁊ dixerūt ad baruch. Nūciare debemꝰ regi oēs ꝑmones istos? Et interrogauerūt eū dicētes. Indica nob: quō scripsisti oēs ꝑmones istos ex ore eiꝰ. Dixit aūt eis baruch. Ex ore suo loq̄batꝫ ist legēs ad me oēs ꝑmōes istos: ⁊ ego scribebā in volumine arramēto. Et dixerūt p̄ncipes ad baruch. Uade ⁊ absconde re tu ⁊ hieremias: ⁊ nemo sciat vbi sitis. Et ingressi sūt ad regē i atriū

E Porro volumē cōmendauerūt i gazophilatio elisame scribe ⁊ nunciauerūt audiēte rege oēs sermōes. Misitq; rex iudi vt sumeret volumē: q̄ tollēs illud ꝺ gazophilatio elisame scribe legit audiente rege: vt vniūsis p̄ncipibꝰ q̄ stabāt circa regē. Rex aūt sedebat i domo hyemali i mēse nono ⁊ posita erat arula coꝝ eo plena prunis. Cunq; legisset iudi tres pagellas vel q̄ttuor: scidit illud schalpello scribe ⁊ p̄iecit in ignē q̄ erat sup arulā donec cōsumeret oē volumē igni q̄ erat in arula. Et nō timuerūt neq; scinderūt vestimēta sua rex ⁊ oēs serui eiꝰ: q̄ audierūt vniūsos ser-

F mones istos. Uerūtn̄ helnathan ⁊ dalaias ⁊ gamarias ꝫ dixerūt regi ne cōbureret librū ⁊ nō audiuit eos. Et p̄cepit rex hieremiel filio amalech ⁊ saraie filio ezrihel ⁊ selemie filio abdehel vt cōp̄hēderēt baruch scribā ⁊ hieremiā p̄phetā. Abscōdit aūt eos dñs. Et factū ē verbū dñi ad hieremiā p̄phetā: postq; cōbusserat rex volumē ⁊ ꝑmōes q̄s scripserat baruch ex ore hieremie: dicēs: Rursū tolle volumē aliud ⁊ scribe i eo oēs ꝑmones p̄mos q̄ erāt i primo volumine q̄ cōbussit ioachim rex iuda. Et ad ioachim regē iuda dices.

G Hec dicit dñs. Tu cōbussisti volumen istud dicēs: Quare scripsisti i eo annūcians: festinꝰ veniet rex babylonis: ⁊ vastabit terrā hāc: ⁊ cessare facietꝫ illa hoiem ⁊ iumētū? Propterea hec dicit dñs deꝰ ꝫ ioachim regē iuda. Nō erit ex eo q̄ sedeat sup̄ soliū dō: et cadauer eiꝰ p̄ijciet ad estū ꝑ diē ⁊ ad gelu ꝑ no

ctē. Et visitabo ꝫ eū ⁊ ꝫ semen eiꝰ ⁊ ꝫ seruos eiꝰ iniq̄tates suas: ⁊ adducā su ꝑ eos ⁊ sup̄ habitatores hierlm ⁊ sup̄ viros iuda oē malū q̄ locutꝰ sum ad eos ⁊ nō audierūt. Hieremias aūt tulit volumē aliud ⁊ dedit illud baruch filio nerie scribe q̄ scripsit in eo ex ore hieremie oēs ꝑmones libri quē cōbusserat ioachim rex iuda igni ⁊ insup addite sūt ꝑmōes multo plures q̄s antea

T regnauit (fuerāt. XXXVII rex sedechias filiꝰ iosie p̄ iechonia filio ioachim quē cōstituit regē nabuchodonosor rex babylonis i tra iuda: ⁊ nō obediuit ipse ⁊ serui eiꝰ ⁊ ꝑplus tre verbis dñi q̄ locutꝰ ē i manu hieremie p̄phete. Et misit rex sedechias iuchal filiū selemie ⁊ sophoniā filiū maasie sacerdotem ad hieremiā p̄phetā dicēs. ‖ Ora p nob dñm deū nr̄m. Hieremias aūt libere ambulabat i medio ꝑplī. Nō ei miserāt eū i custodiā carceris. Igit exercitꝰ pharaōis egressus ē de egypto: ⁊ audientes chaldei q̄ obsidebāt hierlm huiuscemōi nūciū recesserūt ab hierlm. Et factū ē verbū dñi ad hieremiā p̄phetā dicēs. Hec dicit dñs deꝰ isrl. Sic dicetis regi: iuda q̄ misit vos ad me interrogādū. Ecce exercitꝰ pharaonis q̄ egressus est vob in auxiliū: reūtet i trā suā i egyptū: ⁊ re diēt chaldei ⁊ bellabūt ꝫ ciuitatē hāc ⁊ capient eā ⁊ succēdēt igni. Hec dicit dñs, Nolite decipere aias vras dicentes: eūtes abibūt ⁊ recedēt a nob chaldei: q; nō abibunt. Sꝫ et si ꝑcusserit deus exercitū chaldeoꝝ q̄ ꝑliant ad sum vos: ⁊ derelicti fuerint ex eis aliq vulnerati singuli de tētorio suo cōsurgēt: ⁊ incēdēt ciuitatē hāc igni. Ergo cū recessisset exercitꝰ chaldeoꝝ ab hierusalē ꝑp exercitū pharaōis egressus est hieremias de hierlm vt iret i terrā beniamin ⁊ diuideret ibi possessionē i cōspectu ciuiū. Cūq; ꝙueniisset ad portā beniamin erat ibi custos porte ꝑ vices noie hirias filiꝰ selemie filij ananie: ⁊ ap̄phendit hieremiā p̄phetā dicēs. Ad chaldeos p̄fugis? Et rndit hieremias. Falsū ē: nō fugio ad chaldeos. Et nō audiuit eū sed ap̄hēdit hieriasꝫ hieremiā ⁊ adduxit eum ad p̄ncipes. Quōobrē irati p̄ncipes ꝫ hieremiā ꝓce sum eū miserūt in carcerē qui erat in

domo ionathan scribe. Ipe enī ꝓposit⁹ erat ibi carcerē. Iraqꝫ ingressus ē hieremias i domū laci ⁊ i ergastulū: et sedit ibi hieremias dieb⁹ multis. Mittēs āt sedechias rex tulit eū: ⁊ interrogauit eū i domo sua abscōdite ⁊ dixit: Putas ne ē ſmo a dño? Et dixit hieremias: Est. Et ait: In man⁹ regis babylōis tradēris Et dixit hieremias ad regē sedechiā. Quid peccaui tibi et suis tuis et ꝑplo meoqꝫ misisti me i domū carceris. Ubi sūt ꝓphe vri q̄ ꝓphetabāt vob et dicebāt nō veniet rex babylōis sup vos et sup tram hāc. Nūc ꝫ audi obsecro dñe mi rex. Ualeat deꝑcatio mea i ꝓspectu tuo: ⁊ ne me remittas i domū ionathe scribe ne moriar ibi. Precepit ꝫ rex sedechias vt traderēt hieremias i vestibulū carceris ⁊ darēt ei torta q̄tidie panis excepto pulmēto donec ꝑsumerēt oēs panes ꝑ ciuitate. Et mansit hieremias i vestibulo carceris. XXXVIII

Audiuit āt saphacias filius mathan ⁊ hiedelias filius phassur et iuchal filius selemie ⁊ phassur filius melchie ꝓmones q̄s hieremias loq̄batur ad oēm ꝑplm dicens. Hec dicit dñs: Quicūqꝫ māserit i ciuitate hac: morietur gladio ⁊ fame ⁊ peste: q̄ āt ꝑfugerit ad chaldeos: viuet et erit aia ei⁹ sospes et viuēs. Hec dicit dñs: Tradendo tradēt ciuitas hec in manu exercit⁹ regis babylōis: ⁊ capiet eā. Et dixerunt principes regi: Rogamus vt occidat hō iste. De iduſtria enī dissoluit man⁹ viros belliātiū q̄ remāserāt i citate hac: ⁊ man⁹ vniūsi ꝑpli: loquēs ad eos vniuersa verba hec. Siq̄dem hō iste nō q̄rit pacem cum ꝑplo huic: sz malū. Et dixit rex sedechias. Ecce ipe i manib⁹ vris ē vob nichil enī negare. Tulerūt ꝫ hieremiā: ⁊ ꝑiecerūt eū in lacū helchie filij amalech q̄ erat in vestibulo carceris et submiserūt hieremiā i funib⁹ in lacū in q̄ nō erat aq̄ sed lutū. Desēdit iraqꝫ hieremias i cenū. Audiuit aūt abdemelech ethiops vir eunuch⁹ q̄ erat in domo regis: q̄ misissent hieremiā in lacū. Por ro rex sedebat in porta beniamin. Et egressus ē abdemelech ꝺ domo regis: et locut⁹ ē ad regē dicēs: Dñe mi rex male fecerūt viri isti o'a q̄cūqꝫ ꝓpetrarūt ꝑ hieremiā ꝓphetā: mittētes eū in lacū ve moriat ibi fame. Nō sūt enī panes

nes vltra i ciuitate. Precepit itaqꝫ rex abdemelech ethiopi dicēs: Tolle tecū hinc tringinta viros: et leua hieremiā ꝓphetā de lacu anq̄ moriat. Assūpt⁹ ꝫ abdemelech secū viris ingressus ē domum regis q̄ erat sub cellario et tulit inde veteres pānos et antiq̄ computruerāt: et sūmisit ea hieremiā i lacū ꝑ funiculos. Dixitqꝫ abdemelech ethiops ad hieremiā ꝓphetā. Pone veteres pānos ⁊ hec scissa ⁊ putrida sub cubito manuū tuarū: et sup funes. Fecit ꝫ hieremias sic. Et extraxerūt hieremiam funib⁹: et eduxerūt eū de lacu. Mānsit aūt hieremias i vestibulo carceris. ‖Et misit rex sedechias ⁊ tulit ad se hieremiā ꝓphetā ad ostiū tertiū: qđ erat in domo dñi. Et dixit ad hieremiā: Interrogo ego te ꝑmonē ne abscondas a me aliq̄d. Dixit aūt hieremias ad sedechiā. Si āñciauero tibi: nūq̄d nō interficies me? Et si cōsiliū dedero tibi: nō me audies. Iurauit ꝫ rex sedechias hieremie clam dicēs: Uiuit dñs q̄ fecit nobis aiam hāc: si occidero te ⁊ si tradidero te in man⁹ viroꝝ istoꝝ q̄ q̄rūt aiam tuā. Et dixit hieremias ad sedechiā. Hec dicit dñs exercituū de⁹ isrl. Si ꝓfectus exieris ad ꝓncipes regis babylōis: viuet aia tua ⁊ ciuitas hec nō succendet igni: et salu⁹ eris tu et dom⁹ tua Si aūt nō exieris ad ꝓncipes regis babylonis: tradet ciuitas hec i man⁹ chaldeoꝝ: ⁊ succendēt eā igni: ⁊ tu nō effugies de manu eoꝝ. Et dixit rex sedechias ad hieremiaz. Sollicit⁹ sū ꝑpter iudeos q̄ trāsfugerūt ad caldeos: ne forte tradar in man⁹ eoꝝ: ⁊ illudāt mihi. Rndit aūt hieremias: ⁊ dixit ei: Nō te tradēt. Audi q̄so vocē dñi quaz ego loquor ad te: ⁊ bñ tibi erit: ⁊ viuet aia tua. Oz si noluerīs egredi: iste ē sermo quē ostēdit mihi dñs. Ecce omnes mulieres q̄ remāserūt in domo regis iuda: educent ad ꝓncipes regis babylonis: ⁊ ipe dicēt: Seduxerūt te: ⁊ ꝓualuerūt aduersū te viri pacifici tui: demerserūt te in ceno et i lubrico pedes tuos ⁊ recesserūt a te. Et oēs vxores tue et filij tui educent ad chaldeos: et nō effugies man⁹ eoꝝ: sz i manu regis babylonis capieris: et ciuitatē hāc cōburet igni. Dixit ꝫ sedechias ad hieremiam. Null⁹ sciet verba hec: et nō morieris. Si

ssit audierint pncipes qz locutus ssi te
cũ: t venerint ad te: t dixerit tibi: indi
ca nob qd locut⁹ sis cũ rege ne celes t
nõ te interficiem⁹ t qd locut⁹ ẽ tecũ rex:
dices ad eos. Prostraui ego pces meas
corã rege: ne me reduci iuberet in do-
mũ ionathã et ibi morerer. Uenerũt g
oẽs pncipes ad hieremiã: t interroga-
uerũt eũ. Et locut⁹ ẽ eis iux oia xba q
pceprat ei rex. Et cessauerũt ab eo. Ni-
hil eñ fuerat auditũ. Mãsit xo hiere-
mias i vestibulo carcer vsqz ad diẽ q
capta ẽ hierlm. Et factũ est vt capere-
tur hierusalem. XXXIX

B ‖Nno nono sedechie regz iuda
J.52.a mẽse decimo venit nabuchodo
4.Re.25.a nosor rex babylonis et ois exercit⁹ ei⁹
ad hierlm et obsidebãt eã. Undecimo
ssit anno sedechie mẽse qrto qnta mẽ
sis: apta est ciuitas: et ingressi sñt oẽs
pncipes regis babylonis et sederũt in
porta media: neregel sereser semegar
nabusarsathim rapsaces neregel sere-
ser rebmag: t oẽs reliqui pncipes regz
babylonis. Cñqz vidisset eos sedechias
rex iuda et oẽs viri bellatores: fugerũt
t egressi sñt nocte ỗ ciuitate p viã hor
ti regis et p portam q erat inter duos
B muros: t egressi sñt ad viã deserti. Per
secut⁹ ẽ ssit eos exercit⁹ chaldeox t cõ
phenderũt sedechiã in campo solitudi
nis hierichontine: et captũ adduxerũt
ad nabuchodonosor regẽ babylonis i
reblatha q ẽ in terra emath: t locutus
ẽ ad eũ iudicia. Et occidit rex babylo
nis filios sedechie i reblatha in oculis
ei⁹: et oẽs nobiles iuda occidit rex ba
bylõis. Oculos qz sedechie eruit: t vin
xit eũ cõpedibus vt duceret in babylo
nem. Domũ qz regz t domũ vulgi suc
cenderũt chaldei igni: et murũ hierlm
C subuerterũt. Et reliqas ppli q remã-
serãt in ciuitate: t pfugos q trãsfuge
rãt ad eũ t supfluos vulgi q remãserãt
trãstulit nabuzardan magister militũ
i babylonẽ: t ỗ plebe pauperũ q nihil
penit⁹ habebãt: t dimisit nabuzardan
magister militie i tra iuda: t dedit eis
vineas t cisternas in die illa. Precepe
rat ãt nabuchodonosor rex babylonis
ỗ hieremia: nabuzardan mgro militũ
dicẽs: Tolle illũ: t pone sup eũ ocños
euos nihilqz ei mali facias: sz vt volue
c rit sic: faciet ei Uisit g nabuzardã pn

ceps militie t nabu t sesbã et rapsaces
t neregel t sereser t rebmagz oẽs optĩ
mates regz babylõis miserũt et tulerũt D
hieremiã ỗ vestibulo carceris: t tradi-
derũt eum godolie filio aicham filũ sa-
phan vt iraret i domũ t habitaret in
pplo. Ad hieremiã ãt factus fuerat sermo
dñi cũ clausus eẽt i vestibulo carcer: t
dicẽs: Uade t dic abdemelech ethiopi
dicẽs. Hec dicit dñs exercituũ deus isrl
Ecce ego inducã sermões meos sup ciui
tatẽ hãc i malũ t nõ i bonum: t erũt in
cõspectu tuo i die illa: t liberabo te in
die illa ait dñs. Et nõ traderis i manus
viroz qs tu formidas: sz eruẽs liberã-
bo te t gladio nõ cades: sz erit tibi ani
tua i salutẽ: qz i me habuisti fiduciam
‖Ermo q factus ẽ (ait dñs. XL B
ad hieremiã a dño postqz dimis- J.42.a
sus ẽ a nabuzardan mgro mili-
tie de rama qñ tulit eũ vinctũ catenis
i medio oim q migrabãt de hierlm et
iuda: t ducebãt in babylonẽ. Tollẽs
g pnceps militie hieremiã dixit ad eũ.
Dñs deus tuus locutus ẽ malũ sup locum
istũ: et adduxit t fecit dñs sicut locutus
ẽ: qz peccastis dño et nõ audistis vocẽ
ei⁹: et factus est vob sermo hic. Nũc g ec-
ce solui te hodie de catenis q sñt i ma-
nib⁹ tuis. Si placet tibi vt venias me-
cũ in babylonẽ veni t ponam oculos
meos sup te. Si ãt displicet tibi ve-
re mecũ in babylonẽ: reside. Ecce om
terra i ꝓspectu tuo est. Qỗ elegeris t
placuerit tibi vt vadas: illuc pge: t ma
cũ noli venire: sz habita apud godolia
filiũ aicham filij saphan quẽ ꝓposuit
rex babylonis ciuitatib⁹ iude. Habita
g cũ eo in medio ppli: vel qcunqz pla-
cuerit tibi vt vadas: vade. Dedit qz ei
magister militie cibaria t munuscula
t dimisit eum. Uenit ãt hieremias ad
godoliã filiũ aicham i maspha: et ha-
bitauit cũ eo in medio ppli q relictus
fuerat i terra. Cñqz audissent oẽs pnci-
pes exercit⁹ q dispersi fuerãt p regiões
ipi t socij eorũ qp ꝓfecisset rex babylo-
nis godoliã filiũ aicham terre: t qp cõ-
mẽdasset ei viros t mulieres t puulos
et de paupib⁹ terre q nõ fuerãt trãsla-
ti in babylonẽ: venerũt ad godoliã in
maspha t hismael filius nathanie t io-
hãnan filius caree t ionathan et sareas C
filius thenometh et filij ophi q erant de

aphphati et iechonias filiꝰ maacha-
thi ꝯ viri eorū. Et iurauit eis godo-
lias filiꝰ aichā filij saphan ꝯ comitibꝰ
eius dicēs: Nolite timere seruire chal-
deis. Habitate i terra et seruite regi ba-
bylonis: ꝯ bñ erit vob. Ecce ego habi-
to in maspha: vt respōdeam pcepto
chaldeorū q̄ mittunt ad nos. Vos āt
colligite vindemiā et messem ꝯ oleū et
date in vasis vris: ꝯ manete i vrbibꝰ
vris q̄s tenetis. Sz et oēs iudei q̄ erāt
in moab: et in finibꝰ āmon ꝯ i idumea
et in vniuersis regionibꝰ: audito q̄ de
disset rex babylonis reliq̄as in iudea
et q̄ ꝓposuisset sup eos godoliā filiuꝫ
aichā filij saphan: reuersi sūt inquā oēs
iudei de vniūsis locis ad q̄ pfugerāt:
et venerūt in terrā iuda ad godoliā in
maspha et collegerūt vinū ꝯ messem
multā nimis. Johānan āūt filiꝰ care:
et oēs pncipes exercitus q̄ dispersi fue
rāt in regionibꝰ: venerūt ad godoliaꝫ
in maspha: ꝯ dixerūt ei: Scito q̄ ba
alis rex filiorū āmon misit hismael fi
liū nathanie pcutere aiam tuā. Et nō
credidit eis godolias filiꝰ aicham. Jo-
hānan āūt filiꝰ caree dixit ad godoliā
secreto in maspha loquēs. Jbo ꝯ pcu-
tiā hismael filiū nathanie nullo sciēte
ne interficiat aiam tuā et dissipent oēs
iudei q̄ cōgregati sūt ad te: ꝯ peribunt
reliq̄e iuda. Et ait godolias filiꝰ aichā
ad iohānā filiū caree. Noli facere ver-
bū hoc. Falsum essi tu loq̄ris ō hismael.

Et factū est in mēse XLI
septimo: venit hismael filiꝰ na-
thanie filij elisama ō semine re
gali ꝯ optimas regis: ꝯ decē viri cuꝫ eo
ad godoliā filiū aicham in maspha:
et comederūt ibi panes simul in mas-
pha. Surrexit āt hismael filiꝰ natha
nie et decē viri q̄ cū eo erāt ꝯ pcusserūt
godoliā filiū aicham filij saphan gla-
dio: et interfecerunt eū quē ꝓfecerat rex
babylonis terre. Omnes q̄z iudeos qui
erāt cū godolia in maspha ꝯ chalde-
os qui reperti sūt ibi et viros bellatores
pcussit hismael. Secūdo āūt die post-
quā occiderat godoliā nullo adhuc sciēte:
venerūt viri de sychem et de silo et de
samaria octogīta viri rasi barba ꝯ sciſ-
sis vestibus et squalentes ꝯ munera et
thus habebāt i manu vt offerrēt i do-
mo dñi. Egressus q̄ hismael filiꝰ natha
nie in occursū eorū de maspha: incē-
dens et ploras ibat. Cū āūt occurrisset
eis: dixit ad eos: Venite ad godoliā fi-
liū aicham. Qui cū venissent ad mediū
ciuitatis: interfecit eos hismael filiꝰ na-
thanie circa mediū laci ipe et viri qui
erāt cū eo. Decē autē viri reperti sūt inter
eos: q̄ dixerunt ad hismael. Noli occi-
dere nos: q̄r habemꝰ thesauros i agro
frumēti ꝯ hordei ꝯ olei ꝯ mellis. Et cessauit: ꝯ nō interfecit eos cū fratribꝰ suis
Lacus āūt in quem ꝓiecerat hismael
oia cadauera virorū q̄s pcussit ꝓpter
godoliā: ipe est quē fecit rex asa ꝓpter
baasa regē isrl. Jpm repleuit hismael
filiꝰ nathanie occisis. Et captiuas du C
xit hismael oēs reliq̄as ꝓpli q̄ erāt in
maspha filias regis et vniuersū po-
pulū q̄ remāserant in maspha: q̄s cō
mēdauerat nabuzardā ꝓnceps militie
godolie filio aicham. Et cepit eos his-
mael filiꝰ nathanie: et abīt vt trāsiret
ad filios āmon. Audiuit āūt iohānan
filiꝰ caree et oēs ꝓncipes bellatorū q̄
erāt cū eo oīne malū q̄d fecerat his-
mael filiꝰ nathanie ꝯ assūpt̄ vniuersis vi
ris ꝓfecti sūt vt bellarent aduersū his
mael filiū nathanie: ꝯ inuenerūt euꝫ
ad aq̄s multas q̄ sūt in gabaon. Cūq̄
vidisset oīs ꝓpls q̄ erat cū hismael: io-
hānan filiū caree ꝯ vniuersos ꝓncipes
bellatorū q̄ erāt cū eo: letati sūt. Et re-
uersus est oīs ꝓpls quē ceperat his-
mael in maspha: reuersusq̄ abīt ad io-
hānan filiū caree. Hismael āūt filiꝰ na D
thanie fugit cū octo viris a facie iohā
nan: ꝯ abīt ad filios āmon. Tulit q̄ io
hānan filiꝰ caree et oēs ꝓncipes bella
torū qui erāt cū eo: vniuersas reliq̄as
vulgi quas reduxerāt ab hismael filio
nathanie de maspha: postq̄ pcussit
godoliā filiū aicham fortes viros ad p
lium: ꝯ mulieres et pueros et eunuchos
q̄s reduxerat de gabaon: ꝯ abierūt ꝯ se
derūt pegrinātes in chanaan q̄ est iuxt
bethleem vt pgerēt et introirent egy-
ptum a facie chaldeorū. Timebāt enī
eos: q̄r pcusserat hismael filiꝰ nathanie
godoliā filiū aichā quē ꝓposuerat rex
babylonis in terra iuda. XLII

Et accesserūt oēs principes bel- E
latorū et iohānan filius caree:
ꝯ iezonias filius ozie et reliquū
vulgus a paruo vsq̄ ad magnū: dixe-

g.xi.a.et rñtq; ad hieremiã ꝓphetã‖Cadat ora-
37.d tio nr̃a in ꝯspectu tuo t ora ꝓ nob ad
dñm tuuz ꝓ vniũ sis reliquꝫs istis: qz
derelicti sum⁹ pauci de plurib⁹ sic ocu-
li tui nos intuẽr̃ : t annũciet nob dñs
de⁹ tu⁹ viam p quã pgam⁹: t verbũ qõ
faciam⁹. Dixit autẽ ad eos hieremias
ꝓpha: Audiui . Ecce ego oro ad dñm
deuz vr̃m ꝟm verba vr̃a : oẽ verbũ qõ-
cũq; rñderit mihi indicabovob nec ce
labo vos q̃q;. Et illi dixerũt ad hiere
miã: Sit dñs iter nos testis veritatis
et fidei: si nõ iux̃ oẽ verbũ in q̃ miserit
te dñs de⁹ tu⁹ ad nos: sic faciem⁹: siue
B bonũ ẽ siue malũ. Uoci dñi dei nr̃i ad
quẽ mittim⁹ te obediem⁹: vt bñ sit no
bis cũ audierim⁹ vocẽ dñi dei nr̃i. Cũ
aũt cõpleti essent decem dies : factũ est
verbũ dñi ad hieremiã. Uocauitq; io-
hãnan filiũ caree t oẽs ꝓncipes bella-
rorũ q̃ erãt cũ eo t vniuersũ ꝓplm a mi
nimo vsq; ad magnũ : et dixit ad eos:
Hec dicit dñs de⁹ isrl̃ ad quẽ misistis
me: vt ꝓsternerẽ ꝓces vr̃as i cõspectu
ei⁹. Si q̃escẽtes mãserit⁊ in terra hac:
edificabo vos et nõ destruã : plãtabo t
nõ euelliã. Jam enĩ placat⁹ sũ sup ma-
lo qõ feci vob. Nolite timere a facie re
gis babylonis quẽ vos pauidi formi-
datis. Nolite metuere eũ dicit dñs qz
vobiscũ sum ego vt saluos vos faciã et
eruã ỏ manu eius: et dabo vob miseri
C cordias t miserebor vestri: et habitare
vos faciã i terra vr̃a. Si aũt dixeritis
vos: nõ habitabim⁹ in tra ista: nec au-
diem⁹ vocẽ dñi dei nr̃i dicẽres: neq;q;:
sz ad trã egypti pgem⁹ vbi nõ videbi-
mus belliũ: t clãgorẽ tube nõ audiem⁹
et famẽ nõ sustinebim⁹ : et ibi habita-
bim⁹: ꝓr̃ ꝟ nũc audire ꝟbũ dñi reliq̃e
iuda. Hec dicit dñs de⁹ exercituũ deus
isrl̃. Si posuerit⁊ facẽ vr̃am vt ingre-
diamini egyptũ et ingraueri⁊ vt ibi ha
biter⁊ : gladi⁹ quem vos formidar⁊ : ibi
cõphẽdet vos i tra egypti: et fames ꝙ
q̃ estis solliciti adherebit vob i egypto
et ibi moriemi. Oẽsq; viri q̃ posuerint
facẽ sr̃am vt ingrediar̃ egyptũ vt habi
tent ibi: moriẽr̃ gladio t fame t peste.
Nulli⁹ de eis remanebit: nec effugiet a
facie mali qõ ego afferã sup eos: quia
D hec dic dñs exercituũ: de⁹ isrl̃. Sic con
flat⁹ ẽ furor me⁹ et indignatio mea su-
per habitatores hierlm: sic ꝓflabit in-
dignatio meo sup hos cũ ingressi fueri
tis egyptũ: et eritis i iusiurãdũ t i stu-
porẽ et i maledictũ et i opprobriũ: tne
quaq; vltra videbi⁊ locũ istũ . Uerbũ
dñi sup vos reliq̃e iuda . Nolite intrare
egyptũ . Sciẽtes sciet⁊ qz obtestat⁹ sũ
vob hodie: qz decepistis aias vestras.
Uos enĩ misistis me ad dñm deũ nr̃m
dicẽtes‖Ora ꝓ nob ad dñm deũ nr̃m:
et iux̃ oia q̃cũq; dixerit tibi dñs deus
nr̃: sic annũcia nob et faciem⁹. Et an-
nũciaui vob hodie: et nõ audisti⁊ vocẽ
dñi dei vr̃i sup vniũsis q̃ q̃b⁹ misit me
ad vos. Nũc ꝙ sciẽtes sciet⁊ : qz gladio
t fame t peste moriemi in loco ad quẽ
voluistis intrare vt habitaretis ibi.

XLIII A Factũ ẽ aũt cũ cõple-
sset hieremias loquens ad ꝓm
vniũsos ꝟmones dñi dei eo⁹ ꝙ
q̃b⁹ misera t eũ dñs deus eo⁹ ad illos
oia verba hec: dixit azarias filiꝰ osie t
iohannan filiꝰ caree et oẽs viri sup-bi
dicẽtes ad hieremiã. Mendaciũ tu lo-
q̃ris. Nõ misit te dñs de⁹ nr̃ dicẽs: ne
ingrediamini egyptũ vt habiter⁊ ibi:
sz baruch filiꝰ nerie incitat te adũsum B
nos vt tradat nos in manꝰ chaldeoꝝ
et interficiat nos et traduci faciat i ba-
bylonẽ. Et nõ audiuit iohãnan filius
caree et oẽs ꝓncipes bellatorũ et vni-
uersus ꝓplus vocẽ dñi vt maneret i ter-
ra iuda: sz tollẽs iohãnan filiꝰ caree et
vniuersi ꝓncipes bellatoruz : vniũsos
reliq̃as iuda q̃ reuersi fuerãt ỏ cũctis
gẽtib⁹ ad q̃s fuerãt aũ dispersi vt habi C
tarẽt in terra iuda‖viros t mulieres t
puulos et filias regis et oẽm aiaz quã
reliq̃rat nabuzardan princeps milicie
cũ godolia filio aicham filij saphan: t
hieremiã ꝓphetã et baruch filiũ nerie
et ingressi sũt i terrã egypti : qz nõ ob-
dierũt voci dñi : et venerũt vsq; ad ta-
phnis. Et factꝰ ẽ ꝟmo dñi ad hierem-
am i taphnis dicens: Sume tibi lapi-
des grandes in manu tua et abscõdes
eos i cripta q̃ ẽ sub muro laterizio in
porta domꝰ pharaonis in taphnis co-
rẽtib⁹ viri iudeis: t dices ad eos. Hec D
dicit dñs exercituum: de⁹ isrl̃. Ecce ego
mittã t assumã nabuchodonosor re-
babylonis seruũ meũ : et ponã thro-
ei⁹ sup lapides istos q̃s abscõdi et ex-
tuet soliũ suũ sup eos. Uenietq; pu-
tiet trã egypti q̃s i mortẽ i mortẽ: t q̃

hanc in captiuitatē i captiuitatē: ⁊ q̄s i gla
dio in gladio. Et succēdet ignē i delu
bra deoꝝ egypti ⁊ cōburet ea ⁊ capti-
uos ducet illos. Et amicietꝫ terra egy-
pti sicut amicitur pastor pallio suo: et
egredietꝫ inde i pace. Et ꝓteret statuas
rēꝰ solis q̄ sunt i terra egypti ⁊ delu-
bra deoꝝ egypti cōburet igni.

Erbū qđ factū ē ad XLIIII
hieremiā: ⁊ ad oēs iudeos qui
habitabāt i terra egypti habitātes in
magdalo ⁊ i taphnis et i memphis et i
tra phatures dicēs: Hec dicit dñs exer
cituū deꝰ isrł. Uos vidistis oē malum
istud qđ adduxi sup hierlm ⁊ sup oēs
urbes iuda: et ecce deserte sūt hodie: et
nō ē in eis habitator ꝓpter malicias
quā fecerūt vt me ad iracūdiā ꝓuoca-
rent ire ⁊ sacrificarēt et colerēt de-
os alienos q̄s nesciebāt et illi et vos ⁊
pres vri. Et misi ad vos oēs ꝙuos me
os ꝓphetas de nocte cōsurgēs: mittēs
q̄ et dicēs: Nolite facere verbū abomi-
nationis huiuscemōi. Et nō audierūt:
nec inclinauerūt aurē suā vt cōuerte-
rent a malis suis ⁊ nō sacrificarēt dīs
alienis. Et ꝓflata ē indignatio mea et
furor meꝰ: et succēsa est i ciuitatibꝰ iu-
da ⁊ i plateis hierlm: et verse sunt i so
litudinē et vastitatē sīm die hanc. Et
nunc hec dicit dñs exercituuꝫ deꝰ isrł.
Quare vos facitꝫ malū grande ꝑ aias
vras vt intereat ex vobis vir ⁊ mulier
paruus ⁊ lactēs ō medio iude: nec re-
linquat vob q̄cq̄ residuū: ꝓuocantes
me in operibꝰ manuū vrarū sacrificādo
dīs alienis i terra egypti i quā egressi
estis vt habitetꝫ ibi: ⁊ dispereatꝫ: ⁊ sitꝫ
in maledictionē ⁊ in opprobriū cūctis
gentibꝰ terre? Numq̄d obliti estis mala
patrū vrorꝝ et mala regū iuda et mala
uxorꝝ eorꝝ et mala vra et mala uxorꝝ ve
strarū q̄ fecerūt i terra iuda ⁊ in regio-
nibꝰ hierlm? Nō sunt mūdati vsq̄ ad
diē hāc ⁊ nō timuerūt ⁊ nō ambulaue
rūt in lege dñi et i ꝓceptis meis q̄ dedi
coram vobis ⁊ coram patribꝰ vrīs. Ideo
hec dicit dñs exercituū deꝰ isrł. Ecce
ego ponā faciē meā in vob in malū: et
disperdā oēm iudā. Et assumā reliq̄as
iude q̄ posuerūt facies suas vt ingrede
rent terrā egypti ⁊ habitarēt ibi: ⁊ cō
sumentur oēs i terra egypti: et cadēt in
gladio et i fame. Cōsumentur a minimo
vsq̄ ad maximū: i fame et gladio mo-
rientur: ⁊ erūt i iusiurādū et in miraculū
et i maledictionē et i opprobriū. Et vi
sitabo sup habitatores terre egypti: si-
cut visitaui hierlm: i gladio et fame et
peste: et nō erit q̄ effugiat et sit resid⁹ D
ō reliquus iudeorū q̄ vadūt vt pegri-
nentur i terra egypti ⁊ reuertantur in ter-
rā iuda: ad quā ipi eleuāt aias suas vt
reuertantur et habitēt ibi. Nō reuertētur
nisi q̄ fugerint. Respōderūt aūt hiere-
mie oēs viri sciētes q̄ sacrificarēt vxo
res eorū dīs alienis et vniuerse mulie
res q̄æ stabat multitudo grādis: ⁊ oīs
pplus habitantiū i terra egypti i phatu
res dicētes: Sermonē quē locut⁹es ad
nos in nole dñi nō audiem⁹ ex te: ꝙ fa-
cientes faciem⁹ oē verbū qđ egredietur
de ore nro: vt sacrificem⁹ regine celi et
libem⁹ ei libamina: sicut fecim⁹ nos et
pres nri: reges nri et ꝓncipes nri in ur
bibus iuda ⁊ in plateis hierlm: ⁊ satu
rati sum⁹ panib⁹ ⁊ bñ nob erat: malū
q̄ nō vidim⁹. Ex eo aūt tpe q̄ cessaui- E
mus sacrificare regine celi et libare ei
libamina: indiguim⁹ oib⁹: et gladio et
fame cōsūpti sum⁹. Quꝫ si nō sacrifica- ꝙ.7.
mus regine celi: ⁊ libam⁹ ei libamina:
nūq̄d sine viris nris faciem⁹ ei placen
tas ad colendū eā: et libamia ad libā-
dū? Et dixit hieremias ad oēm pplm:
aduersū viros et aduersā mulieres et
aduersū vniuersā plebē q̄ rñderant ei
verbū dicēs: Nūq̄d nō sacrificiū qđ sa
crificastis i ciuitatibꝰ iuda ⁊ i plateis
hierlm: vos ⁊ pres vri: reges vri ⁊ ꝓn-
cipes vri et pplus terre: horū recordat⁹
ē dīs ⁊ ascēdit sup cor ei⁹? Et nō pote
rat dīs vltra portare ꝓpter maliciam
studiorū vrorꝝ: et ꝓpter abominatiōes
q̄s fecistis: ⁊ facta est terra vra in deso
lationē et i stupore et in maledictū eo
q̄ nō sit habitator: sic ē dies hec. Pro F
pterea q̄ sacrificaueritꝫ idolis ⁊ pecca
ueritꝫ dño: et nō audieritꝫ vocē dñi et
i lege et i ꝓceptis et in testimoniis ei⁹
nō ambulaueritꝫ: idcirco euenerit vob
mala hec: sic ē dies hec. Dixit aūt hie
remias ad oēm pplm: et ad vniuersas
mulieres. Audite verbū dñi oīs iuda q̄
estis i terra egypti. Hec inqt dīs exer-
cituū deꝰ isrł dicēs: Uos et uxores vre
locuti estis ore vro: et manib⁹ vris im
plestis: dicētes: Faciam⁹ vota nra que

vouim⁹ vt sacrificem⁹ regine celi ⁊ libe
mus ei libamina. Implesti⁹ opa vra: et
ope ppetrastis ea. Jꝺo audite verbum
dñi oīs iuda q̄ habitatis in tra egypti.
Sech. 22.a ‖Ecce ego iurauī in noie meo magno:
ait dñs: qz neq̄ vltra vocabit nomē
meū ex ore oīs viri iudei dicēt⁊: viuit
B dñs deꝰ in oi tra egypti. Ecce ego vigi
labo sup eos i malū ⁊ nō i bonū: ⁊ con
sument oēs viri iuda q̄ sūt i terra egy
pti gladio ⁊ fame donec penit⁹ ꝯsumā
tur. Et q̄ fugerint gladiū: reuertent
terra egypti in terrā iuda viri pauci: ⁊
scient oēs reliq̄e iuda ingrediētiū ter-
rā egypti vt habitēt ibi: cuiꝰ ꝟmo com
pleat me⁹: an illoꝝ. Et ꝟ vobis signū
sit dñs ꝙ visitem ego sup vos in loco
isto: vt sciatis qz vere cōplebunt ꝟmo-
nes mei ⁊ vos in malū. Hec dicit dñs:
Ecce ego tradā pharaonē ephree regē
egypti in manu inimicoꝝ eiꝰ ⁊ in ma-
nu q̄rentiū aiam illiꝰ: sicut tradidi se-
dechiā regē iuda i manu nabuchodo-
nosoꝛ regis babylonis inimici sui ⁊ q̄-
rentis aiam eius. XLV

B Verbū qđ locut⁹ ē hieremias ꝓ-
pheta ad baruch filiū nerie cū
scripsisset ꝛba hec in libro ex ore hiere
mie: anno q̄rto ioachim filij iosie regis
iuda dicēs. Hec dicit dñs deus isrl ad
te baruch. Dixisti: Ue misero mihi qm
addidit dñs doloꝛē doloꝛi meo. Labo
raui in gemitu meo: et requiē nō inue-
B ni. Hec dicit dñs. Sic dices ad eū: Ec-
ce q̄s edificaui ego destruo: ⁊ q̄s plāta-
ui ego euello: ⁊ vniuersā terrā hāc. Et
tu q̄ris tibi grādia? Noli q̄rere: qz ecce
ego adducā malum sup oēm carnē ait
dñs: ⁊ dabo tibi aiaꝫ tuā i salutē i oīb⁹
loc⁊ ad q̄cūq̄ ꝓrexeris. XLVI

B Quod factū ē verbū dñi ad hie-
remiā ꝓphetaꝫ ꝟ gētes. Ad egy
ptū: ad⁹ exercitū pharaonis nechao
regis egypti: q̄ erat iuxta fluniū eufra
ten in charchamis quē ꝓcussit nabu-
chodonosoꝛ rex babylonis in q̄rto an
no ioachim filij iosie regis iuda. Ꝓpara
te scutū ⁊ clypeū ⁊ ꝓcedite ad bellū.
Jligite eq̄s: ⁊ ascēdite eq̄tes: state i ga-
leis: polite lāceas: induite vos loꝛicis.
Quid igit? Uidi ipos pauidos ⁊ terga
vertētes: fortes eoꝝ cesos. Fugerūt cō
B citi: nec respexerūt. Terroꝛ vndiq̄ ait
dñs. Nō fugiet velox: nec saluari se pu

tet fortis. Ad aquilonē iuxta fluuiū
eufraten victi sūt ⁊ ruerūt. Quis ē iste
q̄ q̄si flumen ascēdit: ⁊ veluti fluuioꝝ
intumescūt gurgites eiꝰ? Egyptꝰ flumi
nis instar ascendit: ⁊ velut flumia mo
uebunt fluctꝰ eiꝰ. ⁊ dicet: Ascēdēs ope
riā terrā: perdā ciuitatē ⁊ habitatoꝛes
eiꝰ. Ascēdite eq̄s et exultate i curribꝰ:
et ꝓcedāt fortes ethiopie ⁊ libye tenē-
tes scutū: ⁊ lyd⁹ arripiētes et iaciētes
sagittas. Dies aūt ille dñi dei exercituū C
dies vltiōis: vt sumat vindictā de in-
micis suis. Deuoꝛabit gladiꝰ ⁊ satura-
bit. ⁊ inebriabit sāguine eoꝝ. Uictī-
ma est dñi exercituū in terra aq̄lonis
iuxꝝ flumen eufraten. Ascēde i galaad:
⁊ tolle resinā ꝟgo filia egypti. Frustra
multiplicas medicamina: sanitas nō
erit tibi. Audierunt gētes ignominiā
tuā: ⁊ vlulatꝰ tuꝰ repleuit terrā. Quia
fortis impegit in fortē ⁊ ambo pariter D
cōciderūt. Uerbū qđ locut⁹ est dñs ad
hieremiaꝫ ꝓphetā sup eo ꝙ vēturꝰ erat
nabuchodonosoꝛ rex babylonis ⁊ per-
cussurꝰ tꝝ egypti. Annūciate egyptꝰ
et auditū facite in magdalo ⁊ resonet
in mēphis: ⁊ in taphnis dicite: Sta et
ꝓpara te: qz deuoꝛabit gladiꝰ ea q̄ per
circuitū tuū sunt. Quare? cōputruit fo-
tis tuꝰ? Nō stetit: qm dñs subuertit eū
minꝰ exercituū nomē eiꝰ: qm sicut thā-
boꝛ in mōtibꝰ et sicut carmelꝰ in mari
veniet. Uasa trāsmigrationis fac tibi
habitatrix filia egypti: qz mēphis ho-
litudine erit ⁊ deserꝫ: ⁊ inhabitabilis
erit. Uitula eligans atq̄ formosa egy-
ptus: stimulatoꝛ ab aq̄lone veniet ei.
Mercēnarij q̄s eiꝰ q̄ vitulabāt in medio
eiꝰ: q̄si vituli saginatiꝝ si sūt ⁊ fugerūt
sil: nec stare potuerūt: qz dies interfec-
onis eoꝝ venit sup eos: tp̄s visitatiōis
eoꝝ. Uox eiꝰ q̄si eris sonabit: qm cū ex-
ercitu ꝓperabūt: ⁊ cū securibꝰ veniēt ei
Quasi cedētes ligna succiderūt saltus
eiꝰ ait dñs q̄ supputari nō pōt. Multi-
plicati sūt sup locustas: ⁊ nō ē eis nu-
merꝰ. Cōfusa ē filia egypti: ⁊ tradita
manꝰ ꝓpli aq̄lonis vi⁊ dñs exercituū:

VIII. Ecce ego visitabo sup tumultū
ciuitatis et sup egyptū et sup deos eius et
sup reges eius et sup pharaonē et sup oēs
q confidūt in eo: et dabo eos ī manꝰ q̄rentiū
aiaꝫ eoꝝ: et in manꝰ nabuchodonosor regis babylōis et ī manꝰ ꝓuoꝝ eius.
Et postea habitabit sicut diebꝰ pristinis
dicit dñs. Et tu ne timeas ꝓue meus ia-
cob et ne paueas israel. Quia ecce ego
saluū te faciā de longinquo: et semē tuū de
terra captiuitatis tue. Et reuertet iacob et
requiescet et ꝓsperabit: et nō erit q̄ exter-
reat eū. Et tu noli timere ꝓue meus ia-
cob ait dñs: quia tecū ego sū: quia ego cō-
sumā cunctas gētes ad q̄s eieci te. Te uero
nō consumā: sed castigabo te ī iudicio: nec
quasi innocētem parcā tibi. XLVII
Quod factū ē uerbū dñi ad hiere-
miā ꝓphetā ꝛ palestinos: antequā p
cuteret pharao gazā. Hec dicit dñs: Ec-
ce aquę ascendūt ab aquilone: et erunt q̄si
torrens inundās: et operient terrā et plenitudinē eius: urbē et habitatores eius. Clamabūt homines et ululabūt oēs habitato
res terre a strepitu pēpe armoꝝ et bellatoꝝ eius a cōmotiōe q̄drigarū eius et
a multitudine rotarū illius. Nō respexerūt
patres filios manibus dissolutas: ꝓ aduen
tu diei ī q̄ vastabunt oēs philistīm et
disperdet tyrus et sidon cū oī reliquo
auxilio suo. Depopulatꝰ ē enim dñs pa
lestinos: reliquias insule cappadocie. Ue
nit caluitium sup gazā: ꝓticuit ascalon:
et reliquę vallis eoꝝ. Usquequo ꝓcideris? O
mucro dñi: usquequo nō quiesces? Ingredere
in vaginā tuā: refrigerare et sile. Quō
quiescet: cū dñs ꝓcepit ei: aduersus ascalo
nē et aduersus maritimas eius regiones:
ibique condixerit illi. XLVIII
Ad moab. Hec dicit dñs exercitu-
um deus israel. Ue sup nabo: quia
vastata ē et ꝓfusa. Capta ē cariathaim:
confusa ē fortis et tremuit. Nō ē ultra ex
spectatio ī moab: ī esebon cogitauerūt
malum. Uenite et disperdamus eā de gēte
Ergo silentes ꝓticescet sequeturque te gla-
dius. Uox clamoris ē oronaim vastitatis et ꝓtritio magna. Cōtrita ē moab:
nunciate clamorē paruulis eius. Per
ascensum enim luith plorans ascendet i fle-
tu: quia in descensu oronaim hostes vlu
latus ꝓtritionis audierūt. Fugite: saluate
animas uestras et eritis quasi myrice ī deser-
to. Pro eo quod habuisti fiduciā ī muni
tionibus tuis et ī thesauris tuis: tu quoque ca
pieris. Et ibit chamos ī trāsmigratiōnē: sacerdotes eius et ꝓncipes eius simul. Et
veniet ꝓdo ad oēm urbē: et urbs nulla
saluabit. Et ꝑibunt valles et dissipabunt
campestria: quia locutus est dñs: Date florem
moab: quia florens egredietur et ciuitates
eius deserte erunt et inhabitabiles. Maledictus q̄ facit opus dñi fraudulenter: et
maledictus q̄ ꝓhibet gladium suum a san
guine. Fertilis fuit moab ab adolescētia sua: et requieuit ī fecibus suis. Nec trās
fusus ē de vase in vas: et in trāsmigrationē nō abiit. Idcirco remansit gustus
eius in eo: et odor eius non est immutatus.
Propterea ecce dies veniunt dicit dñs et
mittā ei ordinatores et stratores lagūculas et sternēt eum: et vasa eius exhauri- C
ent et lagunculas eoꝝ conquidēt ‖ Et con 3. Reg. 12.
fundet moab a chamos sicut cōfusa ē
domus israel a bethel in q̄ habebat fiduciam. Quō dicitis: fortes sumus: et viri ro-
busti ad pugnā? Uastata ē moab et ci-
uitates illius succēderūt: et electi iuue-
nes eius descēderūt ī occisionē ait rex
dñs exercituum nomē eius. Prope ē interitus moab ut veniat: et malum eius velociter accurret nimis. Cōsolami eum oēs
q̄ estis ī circuitu eius: et uniuersi q̄ scitis
nomē eius. dicite: Quō confractus ē uirgo
fortis: baculus gloriosus? Descende de glo-
ria et sede in siti habitatrix filie dibon:
quia vastator moab ascēdet ad te: dissipabit munitiōes tuas. In via sta: et ꝓspice habitatrix aroer. Interroga fugientē: et ei q̄ euasit. Dic q̄d accidit? Confusus ē moab quia victus est. Ululate et cla
mate: annunciate in arnon: quia vastata ē moab: et iudicium venit ad terrā cāpestrem sup olon et sup iasa et sup mephaat et sup dibon et sup nabo et super
domum deblathaim et sup cariathaim et
sup bethgamul et sup bethmaon et sup
carioth et sup bosra: et sup oēs ciuitates terre moab q̄ longe et ꝓpe sunt. Abscissum ē cornu moab: et brachium eius contritum est ait dñs. Inebriate eum: quia
contra dñm erectus ē. Et allidet manū moab ī
vomitu suo: et erit in derisum etiā ipse.
Fuit enim ī derisum tibi israel: quasi iter fures
reperisses eum. Propter uerba ꝙ tua q̄
aduersum illum locutus es: captiuus ducetur.
Relinquite ciuitates et habitate ī petra
habitatores moab: et estote q̄si col
D ū

Esa.16.b nidificãs i ſſimo oze foramis‖ Audiui
mus ſuꝑbiam moab. Suꝑb⁹ eſt valde.
Sublimitatẽ ei⁹ et arrogãtiã ⁊ ſuꝑbiã
⁊ altitudinẽ coꝛdis ei⁹ ego ſcio ait dñs
Jactantiã ei⁹ eo ꝙ nõ ſit iuſ eã virtus
ei⁹: nec iuxta qõ poterat conata ſit fa-
cere. Jdeo ſuꝑ moab ab eiulabo et ad
moab vniuerſã clamabo: ad viros mu
ri fictilis lamẽtãtes. De planctu iazer
plozabo tibi vinea ſabama. Propagi-
nes tue trãſierunt mare: vſq; ad mare
iazer ꝙuenerũt. Suꝑ meſſem tuã ⁊ vin
Esa.16.c demiã tuã ꝓdo irruit‖ Ablata eſt leti-
cia: ⁊ exultatio ỏ carmelo et ỏ ṫra mo-
ab: et vinũ ỏ toꝛcularib⁹ ſuſtuli Neq;
q; calcatoꝛ vue ſolitũ celeuma cãtabit
De clamoꝛe eſebon vſq; eleale et iaſa
dederũt vocẽ ſuaz a ſegoꝛ vſq; ad oꝛo-
naim vitulã cõternantẽ: aq; ✠o nẽrim
F peſſime erũt Et auferã ỏ moab ait dñs
offerentẽ in excelſis: ⁊ ſacrificãtẽ dijs
ei⁹. Propterea coꝛ meũ ad moab q;ſi ti
bia eris reſonabit: et coꝛ meũ ad viros
muri fictilis dabit ſonitum tibiaꝝ: qz
Esa.15.a pl⁹fecit q; potuit: idcirco pierũt‖ Oĩe
eſſ caput caluitiũ ⁊ oſſis barba raſa
erit. Jn cĩctis manib⁹ colligatio: ⁊ ſuꝑ
oẽ doꝛſũ cilitiuz. Et ſuꝑ oĩa tecta mo-
ob et i plateis ei⁹ oĩs plãct⁹: qſſ ꝓtriui
moab ſicut vas iutile ait dñs. Quõ vi
cta ẽ ⁊ viulaueꝛt? Quõ deiecit ceruicẽ
moab ⁊ ꝓfuſus ẽ? Eritq; moab in deri
ſu: ⁊ i exemplũ oĩb⁹ i circũitu ſuo. Hec
dicit dñs: Ecce q;ſi aq;la volabit: et ex-
tẽdet alas ſuas ad moab. Capta eꝝ ca-
rioth: et munitiões cõphenſe ſunt. Et
G erit coꝛ foꝛtiũ moab i die illa ſicut coꝛ
mulieꝛ parturiẽtis. Et ceſſabit moab
Esa.24.c eſſe ꝓꝑs: qſſ ꝫ dñm gl̃iat⁹ ẽ‖ Pauoꝛ ⁊
fouea ⁊ laque⁹ ſuꝑ te o habitatoꝛ mo-
ab ait dñs. Qui fugerit a facie pauoꝛ
cadet i foueã: ⁊ q; ꝓcẽderit ỏ fouea ca-
piet laqueo. Adducam eſſ ſuꝑ moab
ãnũ viſitatiõis eoꝝ ait dñs. Jnumbra
eſebõ ſteterũt ỏ laq̃o fugiẽtes: qz ignis
egreſſus ẽ ỏ eſebõ: ⁊ flãma ỏ medio ſe-
on: ⁊ deuoꝛauit ptẽ moab ⁊ ✠ticẽ filio-
ꝝ tumult⁹. Ue tibi moab. Periſti po
pule chamos: qz cõphẽſi ſũt filij tui ⁊
filie tue i captiuitatẽ. Et ꝑ̃tã captiui
tatẽ moab i nouiſſimis dieb⁹ ait dñs:
Hucuſq; iudicia moab. XLIX
D filios ãmon. Hec dicit dñs:
Nũq; nõ filij ſũt iſrl̃; aut heres

nõ ẽ ei? Cur igiꝭ hereditate poſſidet
melchõ gad: ⁊ ꝓꝑs ei⁹ i vbib⁹ ei⁹ hab
tauit? Jõo ecce dies veniũt in te dicit
dñs: ⁊ audituꝫ faciã ſuꝑ rabbath filio
ãmon fremitũ p̃lij. Et erit i tumulũ di
ſipata: filieq; ei⁹ igni ſuccẽdẽt: ⁊ poſſi
debit iſrl̃ poſſeſſoꝛes ſuos ait dñs. Ul
le eſebon: qſſ vaſtata ẽ hai. Clamate fi
lie rabba: accĩgite vos cilitijs. Plãg
te et circũite p̃ ſepes: qſſ melchon in
trãſmigratiõez ducet: ſacerdotes ei⁹ et
ꝓncipes ei⁹ ſil̃. Quid gloriaꝝ in valli-
bus? Defluxit vall̃ tua filia delicata:
q; ꝓfidebas i theſauꝛ tuis: ⁊ diceba: B
Quis veniat ad me? Ecce ego inducã
ſuꝑ te terꝛoꝛẽ ait dñs de⁹ exercituũ ab
oĩb⁹ q; ſũt i circũitu tuo: ⁊ diſpgemini
ſinguli a ꝓſpectu vꝛo: nec erit q; ꝓgre-
get fugientes. Et p⁹ hec reũti faciã fu
gientes ⁊ captiuos filioꝝ ãmon ait dñs
Ad idumeã. Hec dicit dñs exercituũ.
Nũq; nõ vltra ẽ ſapie i theman? Pe-
riit ꝓſilium a filijs. Jnutilis facta ẽ ſapi
entia eoꝝ. Fugite ⁊ terga ✠tite: deſcen
dite in voraginẽ habitatoꝛes dedan:
qſſ ꝑditiõez eſau adduxi ſuꝑ eũ: tẽꝑs vi
ſitatiõis ei⁹. Si vindemiatoꝛes ei⁹ ve-
niſſent ſuꝑ te: non reliq̃ſſent racemũ:
ſi fures i nocte rapuiſſent q; ſufficeret ſi
bi. Ego ✠o diſcooperui eſau: reuelaui
abſcõdita ei⁹ ⁊ celari nõ poterit vaſta
tũ ẽ ſemẽ ei⁹ ⁊ fratres ei⁹ ⁊ vicini eius C
⁊ non erit. Relinq̃ pullos tuos: ego fa
ciã vos viuere: ⁊ vidue tue in me ſpe
bũt qz hec dicit dñs: Ecce q;bus nõ erat
iudiciũ vt biberẽt calicem: bibẽtes bi
bẽt: ⁊ tu q;ſi innocẽs relinq̃ris? Nõ eris
innocẽs: ſed bibẽs bibes. Quia p me-
metiꝑm iuraui dicit dñs: q; in ſolitu-
dinẽ et in oꝛꝓbriũ et in deſertũ erit i
maledictionẽ erit boſra: ⁊ in oẽs ciui-
tates eius erunt in ſolitudines ſempi
ternas‖ Auditũ audiui a dño ⁊ legatꝰ
ad gẽtes miſſus ſũ. Cõgregami ⁊ veni-
te cõtra eã: ⁊ cõſurgam⁹ in ꝓliu⁹. Ecce
eſſ paruulũ dedi te in gentib⁹: cõtem-
ptibilẽ inter hoſes‖ Arrogãtia tua de-
cepit te ⁊ ſuphia coꝛdis tui: q; habitas
i cauernis petre: ⁊ apꝛehẽdere niteris
altitudinẽ collis‖ Cũ exaltaueꝛis q;ſi aq;
la nidũ tuũ: inde detrahã te dicit dñs
Et erit idumea deſerta‖ Oĩs qui trãſi-
bit q; eaz ſtupebit: et ſibillabit ſuꝑ oẽs
plagas ei⁹: ſicut ſubuerſa eſt ſodoma ⁊

gnora t vicine ei⁹ ait dñs. Nō habi
tet vbi vir: t nō icolet eā filius hois.
Ecce q̄si leo ascēdet de supbia iorda-
nis ad pulchritudinē robustā: qz subi
to curtere faciā eū ad illā. Et q̄s erit
electꝰ quē ꝓponā ei? Quis ei sicꝰ mei
et q̄s sustinebit me? Et q̄s est iste pa-
stor q̄ resistat vultui meo? Propterea
audite cōsiliū dñi q̄ inūt de edō: t co
gitationes eiꝰ q̄s cogitauit de habitato
ribꝰ themā. Si nō deiecerint eos par-
uuli gregis nisi dissipauerit cū eis ha-
bitaculū eoꝝ. A voce ruine eoꝝ cōmo
ta ē terra: clamor in mari rubro auditꝰ
ē vocis eiꝰ. Ecce q̄si aquila ascēdet: et
volabit: t expāder alas suas sup bos-
ra. Et erit cor fortiū idumee i die illa:
q̄si cor mulieris parturientis. Ad damas
cū. Cōfusa ē emath t arphath: qz audi
tū pessimū audierūt. Turbati sūt i ma
ri sollicitudine q̄escere non potuit.
Dissoluta ē damascꝰ: versa ē i fugā tre
mor apprehēdit eā. Angustia t dolores
tenuerūt eā q̄si parturientē. Quō dere
lictꝰ est ciuitas laudabilis: vrbs letitie
Ideo cadēt iuuenes eiꝰ i platcis eiꝰ: t
oēs viri pliī cōticescēt i die illa ait dō
minꝰ exercituū. Et succēdā ignē i mu
ros damasci t deuorabit menia bena-
dab. Ad cedar t ad regna asor: q̄ percus
sit nabuchodonosor rex babylōis. Hec
dicit dñs. Surgite t ascēdite ad cedar
t vastate filios orientis. Tabernacula
eoꝝ t greges eoꝝ capient: pelles eoꝝ et
cuncta vasa eoꝝ t camelos eoꝝ tollēt sibi
t vocabūt sup eos formidinē i circuī-
tu. Fugite: abite vehemēter: i voragi-
nibꝰ sedete q̄ habitatis asor ait dñs.
Iniit enim cū vos nabuchodonosor rex
babylonis psiliū: t cogitauit aduersus
vos vos cogitatiōes Cōsurgite t ascē
dite ad gētē quietā t habitantē cōfi-
denter ait dñs. Nō ostia nec vectes eis:
soli habitāt. Et erūt cameli eoꝝ i dire
ptionē: t multitudo iumētoꝝ in ꝓdā.
Et dispgā eos i oēm ventū q̄ sūt attō
sos in comā: t ex oi cōfinio eoꝝ adducā
interitū sup eos ait dñs. Et erit asor
in habitaculū draconū: deserta vsq̄ i
eternū. Nō manebit ibi vir: nec inco-
let eā filiꝰ hois. Qō factū ē verbū dñi
ad hieremiā ꝓphām aduersus elā i pn
cipio regni sedechie regis iuda dicēs.
Hec dicit dñs exercituū. Ecce ego cō-
fringā arcū elā t summā fortitudinē eo
rū: t inducā sup elam q̄tuor ventos a
q̄tuor plagis celi: t ventilabo eos in
oēs vētos istos: t nō erit gēs ad quā
nō ꝓueniāt ꝓfugi elā. Et pauere faciā
elam corā inimicis suis: t i cōspectu q̄
rentiū aiam coꝝ. Et adducā sup eos
malū: irā furoris mei dicit dñs. Et mit-
tā post eos gladiū donec cōsumā eos:
t ponā soliū meū i elā: t pdā inde re-
ges t pncipes ait dñs. In nouissimis
aūt diebꝰ reuerti faciā captiuos elam
dicit dñs. L A
VErbū qō locutꝰ est dñs de babylone t de terra
chaldeoꝝ in manu hieremie ꝓ-
phete. Annūciate in gentibꝰ t auditū
facite. Leuate signū: predicate t nolite
celare. Dicite: Capta est babylon: cōfu- Dan. 5. g
sus est bel: victꝰ est marodach. Cōfusa
sūt ola sculptilia eoꝝ: supata sūt idola
eoꝝ. Qm̄ ascēdet sup eā gens ab aq̄lone
que ponet terrā eiꝰ i solitudinē t non
erit q̄ habitet i ea ab hoīe vsq̄ ad pe-
cus. Et moti sūt: t abierūt. In diebus
illis t in tpe illo ait dñs: venient filii
israēl: ipsi t filii iuda simul. Ambulātes
t flentes ꝓperabūt: t dñm deū suū q̄-
rent. In sion interrogabūt viā: huc fa-
cies eoꝝ venient: t apponent ad dñm
fedcre sempiterno: qō nulla obliuione
delebit. Grex ꝑditus factus ē populꝰ
meꝰ: pastores eoꝝ seduxerūt eos: fece-
rūtq̄ vagari in mōtibus. De mōte in B
collē trānsierūt: obliti sunt cubilis sui.
Oēs qui inuenerūt comederūt eos: et
hostes eoꝝ dixerūt: Nō peccauimꝰ pro
eo q̄ peccauerūt dño decori iusticie et
expectationi patrū eoꝝ dño. Recedite
de medio babylonis: de tra chaldeoꝝ
egredimini: t estote q̄si hedi ante greges
Qm̄ ecce ego suscitabo t adducā i ba-
bylonē congregationē gētiū magnarū
de terra aq̄lonis: t ꝓparabunt aduer-
sus eā: t inde capient. Sagitta eius q̄si
viri fortis interfectoris: nō reuertet va-
cua. Et erit chaldea in ꝓdā: oēs vasta-
tes eā replebūt ait dñs. Qm̄ exultatis
t magna loq̄mini diripiētes hereditā
tē meā: qm̄ effusi estis sicut vituli sup
herbā: t mugistis sicut tauri. Cōfusa ē
mater vra nimis: t adequata pulueri
q̄ genuit vos. Ecce nouissima erit i gē
tibus: t deserta inuia t arens. Ab ira C
dñi nō habitabit: sz redigetur tota i so-

C litudinē.‖Dis q̄ trāſlbit ꝙ babylonē
E.13.c.19.c ſtupebit:t ſibilabit ſup vniuerſis pla-
et.49.c gis eiꝰ. Dreparami ꝫ babylonē ꝙ cir-
cuitū. Oēs q̄ tēditis arcū debellate eā
nō parcatis iaculis: qr dño peccauit.
Clamate aduerſus eā. Ubicꝙ dedit ma
nū. Ceciderūt fundamēta eiꝰ: deſtructi
ſūt muri eiꝰ: qm vltio dñi ē. Ultionē
accipite de ea. Sicut fecē facite ei. Diſ-
pdite fatorē de babylone: t tenētē fal-
cē i tpe meſſis a facie gladij columbe.
Unuſq̄ſq̄ ad ꝓpm ſuū ꝓtet: t ſingu
li ad tr̄ā ſuā fugiēt. Grex diſpſus iſrl:
4.Reg.18.c leones eiecerūt eū. Primꝰ comedit eū
rex aſſur: iſte nouiſſimꝰ exoſſauit eū na
buchodonoſor rex babylōis. Propter ea
hec dicit dñs exercituū deus iſrl. Ecce
ego viſitabo regē babylōis t tr̄ā eiꝰ ſi
cut viſitaui regē aſſur: t reducam iſrl
ad habitaculū ſuū. Et paſcef carmelꝰ
D t baſan: t i mōte effraim t i galaad ſa
turabiꝫ aīa eiꝰ. In diebꝰ illis t i tpe il
lo ait dñs: q̄ref iniquitas iſrl: t nō erit
t pctm iuda t nō inuenief: qm ꝓpiti
us ero eis q̄s reliq̄ro. Sup tr̄ā dñanti
um aſcēde: t ſup habitatores eiꝰ viſi-
ta. Diſſipa t inſſice q̄ poſt eos ſunt ait
dñs: t fac iuxta oīa q̄ p̄cepi tibi. Vox
belli i tr̄a: t ꝯtritio magna. Quō ꝯfra-
ctꝰ eſt t ꝯtritꝰ malleꝰ vniūſe tre? Quō
verſa ē in deſertū babylon i gētibꝰ? Il
laqueaui te t capta es babylō t neſcie
bas: inuēta es t apphēſa: qm dñm ꝓuo
caſti. Aperuit dñs theſaurū ſuū t ꝓtu-
lit vaſa ire ſue: qm opꝰ ē dño deo exer
cituū i tr̄a chaldeoꝝ. Uenite ad eā ab
extremis finibꝰ: aperite vt exeāt q̄ cō-
E culcēt eā. Tollite ō via lapides t redi
gite i aceruos: t interficite eā: nec ſit q̄c
q̄ reliquū. Diſſipate vniuerſos fortes
eiꝰ: deſcēdāt i occiſionē. Ue eis qr ve-
nit dies coꝝ tp̄s viſitatiōis coꝝ. Vox
fugientiū t coꝝ q̄ euaſerūt de tr̄a ba-
bylonis: vt āñcient i ſion vltionē dñi
dei nr̄i: vltionē tēpli eiꝰ. Annūciate i
babylonē plurimis oībꝰ q̄ tēdūt arcū
Cōſiſtite aduſus eā ꝙ gyrum: t nullus
euadat. Reddite ei ꝓm opꝰ ſuū: iuxta
oīa q̄ fecit: facite illi: qr ꝫ dñm erecta ē
aduerſū ſāctū iſrl. Idcirco cadēt iuue-
nes eiꝰ i plateis eiꝰ: t oēs viri bellato-
res eiꝰ cōticeſcēt i die illa ait dñs. Ec-
ce ego ad te ſuꝑbe dicit dñs deꝰ exerci
tuū: qr veniet dies tuꝰ tp̄s viſitatiōis

tue. Et cadet ſuꝑbus t corruet: t non
erit q̄ ſuſcitet eū. Et ſuccēdā ignē in
vrbibꝰ eiꝰ: t deuorabit oīa in circuitu
eiꝰ. Hec dicit dñs exercituū. Calūniā
ſuſtinēt filij iſrl t filij iuda ſimul. Oēs
q̄ ceperūt eos tenent: nolūt dimittere
eos. Redēptor eoꝝ fortis: dñs exercitu
um nomē eiꝰ. Judicio defēdet cām eo
rū: vt exſtreat tr̄ā t cōmoueat habita-
res babylōis. Gladiꝰ ad chaldeos ait
dñs: t ad habitatores babylonis t ad
ꝓncipes t ad ſapientes eiꝰ. Gladiꝰ ad
diuinos eiꝰ: q̄ ſtulti erūt. Gladiꝰ ad fo
tes illiꝰ q̄ timebūt. Gladiꝰ ad eq̄s eiꝰ t
ad currꝰ eiꝰ: t ad oē vulgꝰ qđ ē in me
dio eiꝰ: t erūt q̄ſi mulieres. Gladiꝰ ad
theſauros eiꝰ q̄ diripient. Siccitas ſu
ꝑ aq̄s eiꝰ erit t arefcēt: qr tra ſculptilī
um ē: t i portēt gloriant. Propterea
habitabūt dracones cū fatuis ficarijs
t habitabūt i ea ſtrutiōes. Et nō inha
bitabit vltra vſq̄ i ſempiternū: nec ex
truet vſq̄ ad generationē t generatio
nē. ‖Sicut ſubuertit dñs ſodomā t go
morrā t vicinas eiꝰ: ait dñs. Nō habi
tabit ibi vir: t nō ſcolet eā filiꝰ hois.
Ecce ꝓpls veniet ab aq̄lone t gēs ma-
gna: t reges multi ꝯſurgēt a finibꝰ ter
re Arcū t ſcutū apphēdēt: crudelis ſt
t miſericordeſ. Uox eoꝝ q̄ſi mare ſona
bit: t ſup eq̄s aſcēdēt ſicut vir par ad
ꝓliū ꝫ te filia babylō. Audiuit rex ba-
bylonis famā eoꝝ: t diſſolute ſūt ma-
nꝰ eiꝰ. Anguſtia apphēdit eū: dolor q̄
ſi parturientē. Ecce q̄ſi leo aſcēdet de
ſuꝑbia iordanis ad pulchritudinē ro-
buſtā: qr ſubito currere faciā eū ad il-
lā. Et q̄s erit electus quē ꝓponam ei?
Quis ei ſimilis mei: t q̄s ſuſtinebit me?
‖Et q̄s ē iſte paſtor qui reſiſtat vultui
meo? Propterea audite conſilium dñi qđ
mēte cōcepit aduſū babylonē: t cogi-
tatiōes eiꝰ q̄s cogitauit ſup tr̄ā chal-
deoꝝ. Niſi detraxerint eos paruli gre-
gū: niſi diſſipatū fuerit cū ipſis habita
culū eoꝝ. A voce captiuitatꝫ babylōis
cōmota ē terra: t clamor iter gētes au
dit.

Hec dicit dñs: Ecce (dixꝰ ē. LI
ego ſuſcitabo ſup babylonē et
ſup habitatores eius q̄ cor ſuū
leuauerūt: ꝫ me q̄ſi ventū peſtilentē: t
mittā i babylonē vētilatores t vētila
būt eā. Et demolient tr̄ā eiꝰ: quia vene
rūt ſup eā vndiq̄ i die afflictionis eiꝰ

ſlo ꝺemꝺat ą tẽꝺit arcꝰ ſuũ: ⁊ nõ aſcẽ-
ꝺat lonicaꝝ. Nolite parcere iuuenib⁹
ꝝ: interficite oẽm maliciã ei⁹. Et ca-
ꝺẽt interfecti in ẽra chalꝺeoꝝ: ⁊ vulne
rati i regionib⁹ ei⁹. Qꝛ nõ fuit vidua
tus iſrł ⁊ iuꝺa a dño deo ſuo dño exer
cituũ. Terra ãt eoꝝ repleta ẽ delicto a
ſancto iſrł. Fugite de medio babylonis
⁊ ſaluet vnuſq̃ſq̃ aiam ſuã. Nolite ta
cere ſup iniq̃tatẽ ei⁹: qꝛ tp̃s vltionis
ei⁹ ẽ a dño: viciſſitudinẽ ipe retribuet
ei. Calix aure⁹ babylõ i manu dñi iebri
ans oẽm ẽrã. De vino ei⁹ biberũt gen
tes ⁊ ideo cõmote ſũt. ‖ Subito cecidit
babylon ⁊ ꝓtrita ẽ. Ululate ſup eã: tol
lite reſinã ad dolorẽ ei⁹ ſi forte ſanet.
Curauim⁹ babylonẽ: ⁊ nõ eſt ſanata.
Derelinq̃m⁹ eã: ⁊ eam⁹ vnuſq̃ſq̃ i ẽrã
ſuã. Qꝛ tenuit vſq̃ ad celos iudiciũ
ei⁹: ⁊ eleuatũ ẽ vſq̃ ad nubes. Protu-
lit dñs iuſticias nr̃as: venite ⁊ narre-
m⁹ in ſion op⁹ dñi dei nr̃i. Acuite ſa-
gittas ⁊ iplete pharetras. Suſcitauit
dñs ſpm̃ regũ medoꝝ: ⁊ ꝙ babylonem
mẽs ei⁹ ẽ vt ꝑdat eã. Qꝛ vltio dñi ẽ
vltio templi ſui. Sup muros babylõis
leuate ſignũ: augete cuſtodiã. Leuate
cuſtodes: ꝑparate inſidias: qꝛ cogitauit
dñs ⁊ fecit quecũq̃ locut⁹ ẽ ꝙ habita-
tores babylõis. Que habitas ſup aq̃s
multas locuplex i theſauris: venit fi-
nis tu⁹ pedalis ꝓciſiõis tue. ‖ Jurauit
dñs exercituũ ꝑ aiam ſuã: qꝛ replebo
te hoĩb⁹ q̃ſi bruco: ⁊ ſup te celeuma cã
bit. ‖ Qui fecit ẽrã in fortitudie ſua
⁊ ꝑparauit orbẽ i ſapia ſua: ⁊ prudẽtia
ſua enẽdit celos. Dante eo vocẽ mul-
tiplicant aq̃ in celo. Qui leuat nubes
ab extremo ẽre: fulgura i pluiã fecit: et
ꝓduxit vẽtos de theſauris ſuis. Stul
tꝰ factꝰ ẽ oĩs hõ a ſcientia: cõfuſus eſt
omis cõflator i ſculptili qꝛ mẽdax ẽ cõ-
flatio ei⁹: nec ẽ ſpũs in eis. Vana ſunt
opa ⁊ riſu digna: i tpe viſitatiõis ſue
peribũt. Nõ ſicut hec ꝑs iacob: qꝛ ą fecit
oĩa ipſe ẽ: ⁊ iſrł ſceptrũ hereditatis ei⁹
dñs exercituũ nomen ei⁹. Collidis tu
mihi vaſa belli: ⁊ ego collidã in te gẽ-
tes: ⁊ diſpdã in te regna. Et collidam
in te equũ ⁊ equitem ei⁹: ⁊ collidã i te
curruũ ⁊ aſcẽſorẽ ei⁹: ⁊ collidã i te virũ
et mulierẽ. Et collidã i te ſenẽ ⁊ puer
⁊ collidã i te iuuenẽ ⁊ virginẽ. Et col
lidã i te paſtorẽ ⁊ gregẽ ei⁹: ⁊ collidã i
te agricolã ⁊ iugales ei⁹. Et collidã i
te ducꝭ ⁊ magiſtratꝰ: ⁊ reddã babylõi
⁊ cũctis hitatoribꝰ chalꝺee oẽ mal' ũ ſuũ
qꝫ fecerũt i ſion i oculis vr̃is: ait dñs. Ec
ce ego ad te mõs peſtifer ait dñs: ą cor
rũpis vniũſã ẽrã. Et extẽdã manũ meã
ſup te: ⁊ euoluã te de petris: ⁊ dabo te
i mõtẽ cõbuſtiõis. Et nõ tollẽt de te
lapidẽ i anguliũ: ⁊ lapidẽ i fũdamento
ſꝫ ꝙdit⁹ i eternũ eris: ait dñs. Leuate ſi
gnũ in ẽra: clãgite buccina i mõtib⁹.
Sãctificate ſup eã gẽtes: annũciate ꝛ
illã regib⁹ araratḥ mẽni ⁊ aſcenez: nu
merate ꝛ eã tapſar. Adducite equũ q̃ſi
bꝛucũ aculeatũ. Sãctificate ꝛ eã gen-
tes: reges medie: duces ei⁹: ⁊ vniũſos
magiſtratꝰ ei⁹: cũctãq̃ ẽrã ptãtis eꝝ.
Et cõmouebit ẽra ⁊ ꝓturbabit: qꝛ cui
gilabit ꝛ babylonez cogitatio dñi vt
ponat ẽrã babylõis deſtã ⁊ inhabita
bilẽ. Ceſſauerũt fortes babylonis a ꝓ-
lio: habitauerũt i ꝓſidijs. Deuoratũ ẽ
robur eoꝝ: ⁊ facti ſũt q̃ſi mulieres. In
cẽſa ſũt tabnacula ei⁹: ꝓtriti ſũt vectes
ei⁹. Currẽs obuiã currẽti venient: ⁊ nũ-
tius obuiꝰ nũciãti vt ãnũciẽt regi ba
bylõis qꝛ capta ẽ ciuitas ei⁹ a ſũmo vſ
q̃ ad ſũmũ: ⁊ vada ꝓoccupata ſũt ⁊ pa
ludes icẽſe ſũt igni: ⁊ viri bellatores cõ
turbati ſũt. Quia hec dicit dñs exerci-
tuũ deꝰ iſrł. Filia babylõis q̃ſi area: tẽ
pꝰ triture ei⁹. Adhuc modicũ ⁊ veniet
tp̃s meſſiõis ei⁹. Comedit me: ⁊ deuora
uit me nabuchodonoſor rex babylõis
Reddidit me q̃ſi vas lane. Abſorbuit
me q̃ſi draco: repleuit vẽtrẽ ſuũ teneri
tudine mea ⁊ eiecit me. Jniq̃tas adũ-
ſũ me: ⁊ caro mea ſup babylonẽ dicit
hitatio ſiõ: ⁊ ſãguis meꝰ ſup hitatores
chaldee dicit hierm̃. Propt̃ea hec dicit
dñs. Ecce ego iudicabo cãm tuã ⁊ vi-
ciſcar vltionẽ tuã. Et deſtũ faciã ma-
re ei⁹: ⁊ ſiccabo venã ei⁹. Et erit baby-
lõ i tumulos: hitatio draconũ: ſtupor ⁊
ſibil⁹ eo ꝙ ñ ſit hitator. Simul vt leo-
nes rugiẽt: excutiẽt comas veluti ca-
tuli leonũ. In calore eoꝝ ponã poc⁹ eo
rũ: ⁊ inebriabo eos vt ſopiãt ⁊ dormiãt
ſõnũ ſẽpit̃nũ: ⁊ ñ ꝙſurgãt: dicit dñs. De
ducã eos q̃ſi agnos ad victimã: ⁊ q̃ſi
arietes cũ hedis. Quõ capta ẽ ſeſach: ⁊
cõꝑhẽſa ẽ inclyta vniũſe ẽre? Quõ fa-
cta ẽ i ſtuporẽ babylon inter gentes?
Aſcẽdit ſup babylonẽ mare: multitu

dine fluctus eius operta est. Facte sūt ci-
uitates eius i stupore: terra inhabitabi-
lis et deserta: terra in q̄ nullus habitet: nec
trānsiet per eā filius hois. Et visitabo sup
bel in babylone: et ēficiā q̄ absorbuerat de ore eius: et nō cōfluēt ad eā vltra
gentes. Siquidē et murus babylōis corruet. Egredimini de medio eius pꝑus
meus vt saluet vnusq̄sq̄ aiam suā ab
ira furoris dñi. Et ne forte mollescat
cor vr̄m: et timeatis auditū q̄ audiet i
terra. Et veniet in ānno auditio: et post
hūc annū auditio et iniq̄tas in terra: et
dñator sup dñatorē. Propterea ecce dies veniūt: et visitabo sup sculptilia ba
bylonis: et omis tra eius cōfundet: et vniu
F si interfecti eius cadēt in medio eius. Et
laudabūt sup babylonē celi et terra et
oia q̄ in eis sunt: qr ab aq̄lone veniēt
ei p̄dones: ait dñs. Et quō fecit baby-
lon vt caderet occisi in isrl: sic ō baby
lone cadēt occisi i vniūsa tra. Qui fu-
gistis gladiū: venite: nolite stare. Re-
cordamini pcul dñi: et hierm ascendat
sup cor vr̄m. Cōfusi sumus: qm audiui-
mus opprobriū. Operuit ignominia fa-
cies nr̄as: qr venerūt alieni sup sancti
ficationē domus dñi. Propterea ecce dies veniūt: ait dñs: et visitabo sup sculptilia babylonis: et in oi tra eius mugi-
S.49.D et vulnerat⁹. ‖Si ascenderit babylon
celū et firmauerit in excelso robur su-
um: ad me venient vastatores eius: ait
dñs. Vox clamoris de babylone et cōtritio magna de tra chaldeox: qm va
stauit dñs babylonē et pdidit ex ea vo
cē magnā: et sonabūt fluctus eox quasi
aq̄ multe. Dedit sonitū vox eox: qr ve-
nit sup eā id est sup babylonē p̄do. Et
apprehensi sūt fortes eius: et emarcuit ar-
cus eox: qr fortis vltor dñs reddēs re
tribuet. Et inebriabo pncipes eius et sa
pientes eius: duces eius et magistratus eius
E et fortes eius. Et dormient somnū sem-
PS.75. piternū: et nō expgiscent ait rex dñs ex-
ercituū nomē eius. Hec dicit dñs exerci
tuū. Murus babylonis ille latissimus
suffusione suffodiet: et porte eius excel-
se igne cōburent: et labores populorū
ad nihilū et gētes: i ignē erūt: deficient
Verbū q̄s pcepit hieremias pphā sa-
raie filio nerie filij maasie cum pgeret
cū sedechia rege in babylonē in anno
quarto regni eius. Saraias aūt erat pn
ceps pphetie. Et scripsit hieremias oē
malū q̄ venturū erat sup babylonē i
libro vno: oia verba hec q̄ scripta sūt
in babylonē. Et dixit hieremias ad sa-
raiam. Cū veneris in babylonē et vide
ris et legeris oia verba hec: dices. Dñe
tu locut⁹ es in loco istū vt disperderes eū
ne sit q̄ in eo habitet ab homine vsq̄ ad
pecus: et vt sit pperua solitudo. Cumq̄
cōpleueris legere librū istū: ligabis ad
eū lapidē et p̄icies illū i medio eufra-
ten. et dices. Sic submergēt babylon:
et nō cōcurget a facie afflictionis quā
ego adduco sup eā: et dissoluēt. Hucus-
q̄ ‖Filius (q̄s verba hieremie. LII B
viginti et vnus anni erat sedechi 4. Reg.24
as cū regnare cepisset: et vndeci 2.Par.36
annis regnauit i hierlm. Et nomē ma
tris eius amithal: filia hieremie de lob-
na. Et fecit malū in oculis dñi iurta
oia q̄ fecerat ioachi: qm furor dñi erat
i hierlm et in iuda vsq̄ q̄ p̄iceret eos
a facie sua. Et recessit sedechias a rege
babylonis. ‖Factū ē aūt i anno nono 4.Reg.25.1
regni eius i mēse decimo: decima die mē
sis: venit nabuchodonosor rex babylo
nis ipe et oīs exercit⁹ eius aduersus hie
rusalē: et obsederūt eā: et edificauerūt
eā munitiones i circuitu: et fuit ciui-
tas obsessa vsq̄ ad vndecimū annū re
gni sedechie. Mēse aūt q̄rto nona die C
mensis obtinuit fames ciuitatē: et nō
erāt alimenta pplo tre. Et dirupta est
ciuitas et oēs viri bellatores eius fuge-
rūt: crierūtq̄ de ciuitate nocte p viā
porte q̄ est inf duos muros et ducit ad
hortū regis: chaldeis obsidētibus vrbē
in gyro et abierūt p viā q̄ ducit in here
mū. Persecut⁹ ē aūt chaldeox exerci-
tus regē: et apprehēderūt sedechiā in de-
serto qs ē iurta hiericho: et oīs comitat⁹
eius diffugit ab eo. Cūq̄ cōprehendissēt
regē: adduxerūt eū ad regē babylonis
in reblata q̄ ē i tra emath: et locut⁹ est
ad eū iudicia. Et iugulauit rex baby-
lonis filios sedechie i oculis eius: sed et
oēs pncipes iuda occidit i reblatha.
Et oculos sedechie eruit: et vinxit eum
cōpedibus. Et adduxit eū rex babylō
in babylonē et posuit eū i domo carce
ris vsq̄ ad diē mortis sue. In mense au
q̄rto: decima mēsis: ipe ē annus non⁹
decimus nabuchodonosor regis babylo
nis: venit nabuzardan pnceps milicie

stabat corā rege babylonis in hierūz
incēdit domū dñi ⁊ domū regis ⁊ oēs
domos hierūm: ⁊ oēm domū magnā igne
cōbussit: ⁊ totū murū hierūm q circūi-
it destruxit cūctus exercitus chaldeoꝝ
D q erat cū magistro militie. De paupe-
ribus aūt ppli ⁊ de reliquo vulgo qđ re-
māserat in ciuitate ⁊ de pfugis q trās-
fugerāt ad regē babylonis: ⁊ ceteros
de multitudine trāstulit nabuzardan
pnceps militie: de pauperibus vero ter
relīqt nabuzardā pnceps militie vini
tores ⁊ agricolas. Columnas q̄z ereas q̄
erāt i domo dñi ⁊ bases ⁊ mare eneum
qđ erat i domo dñi cōfregerūt chaldei:
⁊ tulerūt oē es eoꝝ i babylonē. Et le-
betes ⁊ creagras ⁊ psalteria ⁊ phialas
⁊ mortariola ⁊ oia vasa erea q̄ in mi-
nisterio fuerūt: tulerūt: ⁊ hydrias ⁊ thy-
E miamateria ⁊ vrceos ⁊ pelues ⁊ cāde-
labra ⁊ mortaria et cyathos. Quotq̄t
aurea aurea: ⁊ q̄tūt argentea argētea.
Tulit magister militie columnas duas
⁊ mare vnū ⁊ vitulos duodecim ereos
q̄ erāt sub basibus: q̄s fecerat rex salo
mō in domo dñi. Nō erat pondus eris
oim horū vasoꝝ. De columnis aūt: decē
⁊ octo cubiti altitudinis erāt i columna
vna: ⁊ funiculus duodeci cubitoꝝ cir-
cūibat eā. Porro grossitudo eius q̄ttuor
digitoꝝ: ⁊ intrinsecus cana erat: ⁊ ca-
pitella sup vtraq̄ erea. Altitudo capi
telli vnius q̄nq̄ cubitoꝝ: ⁊ retiacula ⁊
⁊ malogranata sup coronā i circūitu:
oia enea. Et fuerūt malogranata nona
F ginta sex dependētia: ⁊ ola malograna-
ta cētū retiaculis circūdabāt. Et tulit
magister militie saraiam sacerdotē pri-
mū ⁊ sophoniā sacerdotē secūdū: ⁊ tres
custodes vestibuli. Et de ciuitate tulit
eunuchū vnū q̄ erat ppositus sup viros
bellatores: ⁊ septē viros de his q̄ vide
bāt faciē regis q̄ inuēti sūt i ciuitate:
⁊ scribā pncipē militū q̄ pbabat tyro
nes: ⁊ sexaginta viros de pplo ere q̄ in
uenti sūt i medio ciuitatis. Tulit autē
eos nabuzardā magister militie ⁊ dux
it eos ad regē babylonis i reblata. Et
percussit eos rex babylonis: ⁊ interfecit
eos i reblata i tra emath. Et trāslatus
G iuda de tra sua. Iste ē pplus quē trā-
stulit nabuchodonosor. In anno septi
mo: iudeos tria milia ⁊ viginti tres.
In āno octauodecimo nabuchodono
sor trāstulit ō hierūm aias octingētas
triginta duas. In āno vicesimo octauo na
buchodonosor: trāstulit nabuzardan
magister militie aias iudeoꝝ septingē
tas q̄dragintaq̄nq̄. Oēs q̄ aie q̄ttuor
milia sexcētē. Et factū ē i tricesimo sep-
timo anno trāsmigratiōis ioachim
regis iuda duodecio mēse vicesimaq̄n-
ta mensis: eleuauit euilmerodach rex
babylonis: ipō āno regni sui caput io
achim regis iude: ⁊ eduxit eū de domo
carceris: ⁊ locutus ē cū eo bona. Et po-
suit thronū eius sup thronos regū qui
erāt post se i babylone ⁊ mutauit vesti
mēta carceris eius: ⁊ comedebat panez
corā eo semp cūctis diebus vite sue. Et
cibaria eius cibaria pperua dabāt ei a
rege babylōis statuta q̄ singulos dies:
vsq̄ ad diē mortis sue cūctis diebus vi-

Incipiūt Threni id est la (te eius.
mētatiōes Hieremie q̄ cynoth hebrai-

ET factū ē postq̄z (ce iscribūt.
i captiuitatē redactus est isrl: ⁊
hierūm deserta ē: sedit hieremi-
as pphēta flens ⁊ plāxit lamētatione
hac i hierūm: ⁊ amaro animo suspirās
⁊ eiulans dixit. Aleph. Cap. I

QUomodo sedet A
q sola ciuitas plena pplo. Fa-
cta ē q̄si vidua dña gētiū: pn
ceps puinciarū facta est sub
tributo. Beth. ‖ Ploras ploranit i no- Hiere. 13. e
cte: ⁊ lachrymę eius i maxillis eius. Nō ē
q̄ cōsolet eā: ex oībus charis eius. Oēs
amici eius spreuerūt eā: ⁊ facti sūt ei ini
mici. Gymel. Migrauit iudas pp̄ af-
flictionē et multitudinē seruitutis. Ha
bitauit inter gētes nec inuenit requiē.
Oēs psecutores eius apphēderūt eā in
ter angustias. Deleth. Uie sion lugent B
eo q̄ nō sint q̄ veniāt ad solēnitatem.
Oēs porte eius destructe sacerdotes eius
gemētes. Uirgines eius squalide: ⁊ ipa
oppressa amaritudine. Hę facti sūt ho
stes eius i capite: inimici eius locupleta-
ti sūt: qr dñs locutus ē sup eā pp̄ mul-
titudinē iniq̄tatis eius. Paruuli eius du-
cti sūt i captiuitatē: añ faciē tribulan
tis. Uau. Et egressus ē a filia sion ois
decor eius. Facti sunt pncipes eius velut
arietes nō inuenientes pascua: ⁊ abie-
runt absq̄ fortitudine añ faciē subsequē
tis. Zai. Recordata ē hierūm dierū affli C

ctionis sue: & ꝓuaricatiõis olim desiderabiliũ suoꝝ q̃ habuerat a diebꝰ antiqs: cũ caderet ꝑs eiꝰ i manu hostili: & nõ esset auxiliator. Uiderũt eã hostes: & deriserũt sabbata eiꝰ. Yeth. Peccatũ peccauit hierlm: ꝓpterea instabilis facta ẽ. Oẽs q̃ glorificabãt eã spreuerũt illã qꝛ viderũt ignominiã eiꝰ. Ipsa aũt gemẽs & puersa ẽ retrorsũ. Teth. Sordes eiꝰ i pedibꝰ eiꝰ: nec recordata ẽ finis sui. Deposita ẽ vehemẽter: nõ habẽs cõsolatorẽ. Uide dñe afflictionẽz meã: qm erectꝰ ẽ inimicꝰ. Joth. Manũ suã misit hostꝫ ad oia desiderabilia eiꝰ qꝛ vidit gẽtes ingressas sãctuariũ suũ de q̃bꝰ ꝓcepas ne intrarẽt i eccliam tuam. Caph. Oĩs ꝑs eiꝰ gemẽs: & q̃rẽs panẽ. Dederũt ꝑciosa quecq̃ ꝓ cibo: ad refocillandã aiam. Uide dñe & cõsidera qm facta sũ vilis Lamech. O vos oẽs q̃ trãsitis ꝑ viã attẽdite & videte si est dolor sicut dolor meus. Qm vindemiauit me & locutꝰ est dñs: in die furoris sui. Mẽ. De excelso misit ignẽ i ossibꝰ meis: & eruditꝰ me. Expãdit rete pedibꝰ meis: ꝓuertit me retrorsum. Posuit me desolatã: tota die merore ꝓfectam. Nun. Uigilauit iugũ iniq̃tatũ meaꝝ i manu eiꝰ: ꝓuolute sũt & ꝓpposite collo meo. Infirmata est ꝛtꝰ mea: dedit me dñs i manu ũ q̃ nõ potero surgere. Samech. Abstulit oẽs magnificos meos dñs de medio mei: vocauit adũsũ me tẽꝑs vt ꝓtereret electos meos. Torcular calcauit dñs virgini filie iuda. Ayn. Hiere.14.c ‖Ideirco ego ploraãs & oculꝰ meꝰ deduJ.2.f cẽs aq̃s: qꝛ lõge factꝰ ẽ a me ꝓsolator cõuertẽs aiam meã. Facti sũt filii mei pditi: qm inualuit inimicꝰ. Phe. Expãdit siõ manꝰ suas: nõ ẽ q̃ cõsolet eã Mãdauit dñs adũsũ iacob i circuitu eiꝰ hostes eiꝰ. Facta ẽ hierlm q̃si polluta mẽstruis iter eos. Sade. Justꝰ ẽ dñs: qꝛ os eiꝰ ad iracundiã ꝓuocauit Audite obsecro vniuersi ꝑpli: & videte dolorẽ meũ. Uirgines mee & iuuenes mei abierũt i captiuitatẽ. Coph. Uocaui amicos meos: & ipi deceperunt me. Sacerdotes mei: & senes mei i vrbe cõsumpti sũt: qꝛ q̃sierũt cibũ sibi vt refocillarẽt aias suas. Res. Uide dñe qm tribulor: ꝓturbatꝰ ẽ vẽter meꝰ. Subuersũ ẽ cor meũ i memetipsa qm amaritudine plenus sũ. Foris interficit gladiꝰ: et domi mors similis ẽ. Syn. Audierũt qꝛ ego gemisco ego & nõ ẽ q̃ cõsolet me. Oẽs inimici mei audierũt malũ meũ: letati sũt qm tu fecisti. Adduxisti diẽ cõsolationis: & fiẽt sicut mei. Thau. Ingrediat oẽ malũ eoꝝ coram te: & devindemia eos sicut vindemiasti me ꝓpter iniq̃tates meas. Multi enim gemitꝰ mei: et cor meũ merẽs. Aleph. Quomodo obtexit caligine i furore suo dñs filiã sion: ꝓiecit de celo in trã inclytã isrl: & nõ ẽ recordatus scabelli pedũ suoꝝ in die furoris sui. Beth. Precipitauit dñs nec pepercit oia speciosa iacob: destruxit in furore suo munitiões virginis iuda: & deiecit i terrã: polluit regnũ & ꝓncipes eiꝰ. Ex i terrã: polluit regnũ & ꝓncipes eiꝰ. Ex mel. Cõfregit in ira furoris sui oẽ cornu isrl: auertit retrorsũ dexteram suã a facie inimici: & succẽdit i iacob q̃si ignẽ flãme devorãtis i gyro. Deleth. Tetẽdit arcũ suũ q̃si inimicꝰ firmauit dexteram suã q̃si hostis: & occidit oẽ qđ pulchrũ erat visu i tabernaculo filie sion: effudit q̃si ignẽ indignationẽ suã. Ve Factꝰ ẽ dñs velut inimicꝰ ꝑcipitauit isrl. Precipitauit oia menia eiꝰ dissipauit munitiones eiꝰ & repleuit i filia iuda humiliatũ & humiliatam. Uau. Et dissipauit q̃si hortũ tẽtorii suũ: demolitus ẽ tabnaculũ suũ. Obliuioni tradidit dñs i sion festiuitatẽ & sabbath: & i opprobriũ & in indignationẽ furoris sui regẽ & sacerdotẽ. Zay. Repulit dñs altare suũ: maledixit sãctificatiõi sue tradidit i manu inimici muros turrium eiꝰ. Uocẽ dederũt i domo dñi: sicut i die solenni. Yeth. Cogitauit dñs dissipare murũ filie sion: tetẽdit funiculũ suũ & nõ auertit manũ suã a pditione Luxitq̃ antemurale: & murꝰ pariter dissipatꝰ ẽ. Teth. Defixe sũt i terra portę eiꝰ: pdidit & cõtriuit vectes eiꝰ: regem eiꝰ & ꝓncipes eiꝰ i gẽtibꝰ. Nõ ẽ lex: & ꝓphete eiꝰ nõ inuenerũt visionẽ a dño. Joth. Sederũt i terra: cõticuerũt senes filie sion: cõsperserũt cinere capita sua accincti sũt cilitiis. Abiecerũt i trã capita sua virgines hierlm. Caph. Defecerũt ꝑ lachrymis oculi mei cõturbata sũt viscera mea. Effusũ ẽ in trã iecur meũ sup contritionẽ filie ꝑpli mei cũ deficeret ꝓuulus & lactẽs i plateis oppidi. Lameth. Matribꝰ suis dixerũt

vbi ē tritici ꝫ vini: cū ōficerēt ąsi vul
nerati i plateis ciuitatis: cū exhalarēt
aias suas i sinu matrū suaꝝ. Wē. Cui
cōparabo te: vel cui assimilabo te filia
hierlm? Cui exeq̄bo te ꝫ ꝓsolabor te ꝟ-
go filia sion? Magna ē ei velut mare
cōtritio tua: ąs medebit tui? Nū. Pro
phete tui viderūt tibi falsa ꝫ stulta nec
aperiebāt iniq̄tatē tuā: vt te ad pniaz
puocarēt. Uiderūt aūt tibi assūptiōes
falsas ꝫ eiectiones. Samech. Plauserūt
sup te manib⁹ oēs trāseūtes p viā: sibi
lauerūt ꝫ mouerūt capita sua sup filiā
hierlm. heccine ē vrbs dicētes pfecti
decoris: gaudiū vniūse ēre. Ayn. Ape-
ruerūt sup te os suū oēs inimici tui:
sibilauerūt ꝫ fremuerūt dētib⁹ suis: ꝫ
dixēr: deuorabim⁹. En ista ē dies quā
expectabam⁹: inuenim⁹: vidim⁹. Phe
fecit dns q̄ cogitauit: cōpleuit sermo-
nē suū quē ꝓcepat a diebꝰ antiq̄s. De
struxit ꝫ nō pepcit: ꝫ letificauit sup te
inimicū. ꝫ exaltauit cornu hostiū tuoꝝ.
Sade. Clamauit cor eoꝝ ad dnm: sup
muros filie siō. ‖ Deduc q̄si torrētē la
chrymas p diē ꝫ noctē: nō des requiē
tibi: neq̄ taceat pupilla ocli tui. Coph
Cōsurge lauda i nocte i ꝓncipio vigili
arū effūde sicē aquā cor tuū ad ꝓspectū
dni. Leua ad eū manꝰ tuas p aia pau
lorū tuoꝝ: q̄ fame pereūt i capite oim
cōpitoꝝ. Res. Uide dne ꝫ ꝓsidera: quē
vindemiauerꝰ ita. Ergo nō comedēt
mulieres fructū suū: paulos ad mēsu-
ras palme. Si occidit i sanctuario dni:
sacerdos ꝫ ꝓpha? Syn. Jacuerūt i tra
platis puer ꝫ senex: virgines mee ꝫ iuue-
nes mei ceciderūt i gladio. Interfecisti
i die furoris tui: pcussisti: nec misertus
es. Thau. Uocasti q̄si ad diē solēnē: q̄
circūdedit me de circuitu ꝫ nō fuit i die fu-
roris dni q̄ effugeret ꝫ reliq̄uus. ‖ Quos
educaui ꝫ enutriui inimicꝰ meꝰ cōsū-

Ego vir (psit eos. Aleph. III
vidēs paupertatē meā i virga idi-
gnationis ei⁹. Aleph. Memina
duxit ꝫ adduxit i tenebras ꝫ nō i lucem.
Aleph. Tm i me vertit: ꝫ cōuertit manū
suā tota die. Beth. Uetustā fecit pellē
meā ꝫ carnem meā: cōtriuit ossa mea.
Beth. Edificauit i gyro meo: ꝫ circūde
dit me felle ꝫ labore. Beth. In tenebro
sis collocauit me q̄si mortuos sempi-
ternos. Gimel. Circūedificauit adūsū me
vt nō egrediar aggrauauit cōpedē me
um. Gymel. Sz ꝫ cū clamauero ꝫ cū ro B
gauero: excluſit oronē meā. Gymel. Cō
clusit vias meas lapidib⁹ q̄dris: semi-
tas meas subuertit. Deleth. Ursus in-
sidiās factꝰ ē mihi leo i abscōdito. De
leth. Semitas meas subuertit ꝫ ꝓfregit
me: posuit me desolatā. Deleth. Teten
dit arcū suū: ꝫ posuit me q̄si signū ad
sagittā. He. Misit in renib⁹ meis fili-
as pharetre suc. He. Factꝰ sū i derisum
oi ppło meo: canticū coꝝ tota die. He.
Repleuit me amaritudinib⁹ inebria-
uit me absinthio. Uau. Confregit ad
nihilū dētes meos cibauit me cinere.
Uau. Et repulsa ē aia mea: oblitꝰ sum C
bonoꝝ. Uau. Et dixi: perīt finis meꝰ
ꝫ spes mea a dno. Zay. Recordare pau
pertatis ꝫ trāsgressiōis mee: absinthiū et
fellis. Zay. Memoria memor ero: ꝫ ta-
bescet i me aia mea. Zay. Hec recolēs
i corde meo i deo sperabo. Heth. Mise
ricordie dni qꝛ nō sumꝰ cōsūpti: qꝛ nō
defecerūt miserationes eiꝰ. Heth. Noui
diluculo mltra ē fides tua. Heth. Pars Eccl. 45. D
mea dns: dixit aia mea: ꝟpterea expecta-
bo eū. Teth. Bonꝰ ē dns sperātibꝰ in
eū: alę q̄renti illū. Teth. Bonū ē ꝓsto-
lari cū silētio salutare dni. Teth. Bo-
nū ē viro cū portuerit iugū ab adole-
scētia sua. Joth. Sedebit solitariꝰ ꝫ ta
cebit: qꝛ leuauit se supse. Joth. Ponet D
i pulucre os suū si forte sit spes. Joth.
Dabit ꝓcutienti se maxillā: saturabit
opprobriis. Caph. Quia nō repellet in
sempiternū dns. Caph. Quia se abiecit
ꝫ miserebit ꝟm mltitudinē misericor
diarū suarū. Caph. Nō enī humiliauit
ex corde suo: ꝫ abiecit filios hoim. La-
mech. Ut ꝓtereret sub pedib⁹ suis oēs
vinctos ēre. Lamech vt declinaret in-
dicia viri: i ꝓspectu vultꝰ altissimi. La
mech. Ut pūteret hoiem i iudicio suo:
dns ignorauit. Mem. Quis ē iste ꝙ dix
it vt fieret: dño nō iubente? Mem. Ex
ore altissimi nō egredietur: nec mala nec E
bona? Mem. Quid murmurauit hō vi
uēs vir p pctis suis? Nun. Scrutemur
vias nras: ꝫ q̄ramus ꝫ reuertamur ad
dnm Nun. Leuem⁹ corda nra cū ma-
nib⁹: ad dnm in celos. Nun. Nos inīq̄
egimus ꝫ ad iracundiam puocauim⁹
idcirco tu inexorabilis es. Samech.
Operuisti in furore et persecutus es: occi-

disti nec pepcisti. Samech. Oppposuisti
sti nubem tibi: ne trãseat oratio. Sa-
mech. Eradicationem ⁊ abiectionem
posuisti me: i medio ꝓpłoꝝ. Phe. Ape-
rueꝛt suꝑ nos os suũ oẽs ĩimici. Phe.
Formido ⁊ laqueꝰ facta ẽ nob vastici-
F natio ⁊ cõtritio. Phe. Diuisiões aqua-
rũ deduxit oculus meꝰ: i cõtritiõe filie
ꝓpli mei. Ayn. Oculus meꝰ afflictꝰ est
nec tacuit: eo ꝙ nõ eẽt requies: Ayn.
Donec respiceret ⁊ videret deꝰ de celis
Ayn. Oculus meꝰ depdatꝰ ẽ aiam me
am ĩ cunctis filiabꝰ vrbis mee. Sade.
Uenatione ceperũt me q̃si auẽ inimi
ci mei gratis. Sade. Lapsa ẽ i lacũ vi
ta mea ⁊ posuerũt lapidẽ suꝑ me. Sa-
de. Inundauerunt aq̃ suꝑ caput meũ:
dixi perij. Coph. Inuocaui nomẽ tuũ
dñe: de lacu nouissimo. Coph. Uocem
meã audisti: ne auertas aurẽ tuã a sin
gultu meo ⁊ clamoribꝰ. Coph. Appro-
pinq̃sti i die q̃ vocaui te: dixisti: ne ti-
E meas. Res. Judicasti dñe cãm aie mee
redẽptoꝛ vite mee. Res. Uidisti dñe in
iquitatẽ illoꝝ aduersũ me: iudica iudi
ca iudiciũ meũ. Res. Uidisti oẽm furo
rẽ: vniũsas cogitatiões eoꝝ adũsum
me. Syn. Audisti oppꝛobriũ eoꝝ dñe:
oẽs cogitatiões aduersũ me. Syn. La
bia ĩsurgẽtiũ mihi ⁊ meditatiões eoꝝ
Ps. 138. aduersum me tota die. Syn. Sessionẽ
eoꝝ ⁊ resurrectionẽ eoꝝ vide: ego sum
ps eoꝝ. Thau. Reddes eis vicem dñe
iuxta opa manuũ suaꝝ. Thau. Dabis
eis scutũ cordis: laborem tuũ. Thau.
Perseqũris ĩ furore: ⁊ conteres eos sub
celis dñe. Aleph. IIII
B Q Uomõ obscuratũ ẽ aurũ: mu-
tatꝰ ẽ color optimꝰ: dispsi sunt
lapides sanctuarij i capite oim platea
rũ. Beth. Filij sion incliti ⁊ amicti au
ro ꝓmo: quõ reputati sũt ĩ vasa testea
opus manuũ figuli. Gymel. Sed ⁊ la-
mie nudauerũt mãmã lactauerunt ca
tulos suos Filia ꝓpli mei crudelis: q̃si
strutio in deserto. Deleth. Adhesit lin
gua lactẽtis ad palatũ eiꝰ ĩ siti: puuli
petierũt panẽ: ⁊ nõ erat q̃ frãgeret eis.
He. Qui vescebanꝫ voluptuose interi-
erũt ĩ vijs: q̃ nutriebanꝫ ĩ croceis am
plexati sũt stercora. Uau. Et maioꝛ ef-
fecta ẽ iniq̃tas filie ꝓpli mei pctõ sodo
moꝛũ: q̃ subuersa ẽ in momẽto ⁊ nõ ce
B perũt ĩ ea manꝰ. Zay. Candidioꝛes na

zarei eiꝰ nive: nitidioꝛes lacte: rubi
dioꝛes eboꝛe antiq̃ sapphyro pulchrio
res. Het. Denigrata ẽ suꝑ carbões fa
cies eoꝝ: ⁊ nõ sũt cogniti ĩ plateis. Ad
hesit cutis eoꝝ ossibꝰ: aruit ⁊ facta est
q̃si lignũ. Teth. ‖ Melius fuit occisis Judic.
gladio q̃m interfectꝰ fame: q̃m isti erum-
buerũt cõsũpti a sterilitate terre. Joth
‖ Manꝰ mulierũ misericordiũ coxerũt 4. Reg.
filios suos: facti sũt cibꝰ eaꝝ ĩ ꝯtritio
ne filie ꝓpli mei. Caph. Compleuit dñs
furoꝛẽ suũ: effudit irã idignatiõis sue
Et succẽdit ignẽ ĩ sion: ⁊ deuorauit fũ
damẽta eiꝰ. Lamech. Nõ credideruꝛ re
ges tre et vniuersi habitatoꝛes orbis
q̃m ingrederet hostis ⁊ inimicꝰ ꝑ por C
tas hierlm. Mem. Propt pctã ꝓphe
rũ eiꝰ ⁊ iniq̃tates sacerdotũ eiꝰ: q̃ effu
derũt ĩ medio eiꝰ sãguinẽ iustoꝝ. Ni-
Errauerũt ceci ĩ plateis: polluti sũt sã
guine. Cũq̃ nõ possent: tenuerũt lacu
nias suas. Samech. Recedite pollu
clamauerꝛt eis: recedite: abite: nolite tã
gere. Jurgati q̃ppe sũt: ⁊ cõmori dixer
ĩter gẽtes nõ addet vltra vt habitet
ĩ eis. Ayn. Facies dñi diuisit eos: non
addet vt respiciat eos. Facies sacerdo-
tũ nõ erubuerũt: neq̃ senũ miserti sũt
Phe. Cũ adhuc subsisterem⁹ defecerũt
oculi nri ad auxiliũ nostrum vanũ: cũ
respicerem⁹ attenti ad gẽtẽ q̃ saluare
nos nõ poterat. Sade. Lubricauerunt
vestigia nra in itinere platearũ nrarũ
appꝛopinq̃uit finis nr: cõpleti sunt di
es nri: q̃ venit finis noster. Coph. ‖ Ce
leriores fuerũt pseutores nri aq̃lis ce
li: suꝑ mõtes psecuti sũt nos: i deserto
insidiati sũt nob. Res. Spũs oris nri
christus dñs captꝰ ẽ ĩ pctis nris: cui di
xim⁹ in vmbra tua viuem⁹ ĩ gẽtibus.
Syn. Gaude ⁊ letare filia edom q̃ ha-
bitas in tra hus. Ad te q̃q̃ pueniet ca
lix inebriaberis atq̃ nudaberꝛ. Thau
Cõpleta ẽ iniq̃tas tua filia sion: nõ ad
det vltra vt trãsmigret te. Uisitauit i
iquitatẽ tuã filia edom: discooperuit
pctã tua. Oratio Jeremie. V
Recordare dñe q̃d acciderit nob
intuere ⁊ respice opprobriũ no
strũ. Hereditas nra versa ẽ ad alienos
dom⁹ nre ad extrancos. Pupilli facti
sumus absq̃ pre: mres nre q̃si vidue.
Aquã nraz pecunia bibim⁹: ligna no-
stra ꝓcio cõparauim⁹. Ceruicibus nris

inabamur: lassis nō dabak requies.
Ē egypto dedim⁹ manū ⁊ assyrijs: vt sa-
turemur pane. Pres nr̄i peccauer̄t et
nō sūt: ⁊ nos iniq̄tates eor̄ portauim⁹
Serui dñati sūt nr̄i: nō fuit q̄ redime-
ret de manu eor̄. In aiab⁹ nr̄is afferē-
bam⁹ panē nob: a facie gladij in deser
to. Pellis nr̄a q̄si clibanⁱ exusta ē: a fa
cie tēpestatū famis. Mulieres in sion
violauerūt: ⁊ v̄gines i ciuitatib⁹ iuda
Principes manu suspensi sūt: facies se
nū nō eruduerūt. Adolescētib⁹ ipudi-
ce abusi sūt: ⁊ pueri i ligno corruerūt.
Senes defecerunt ō porte iuuenes de
choro psallētiū. Defecit gaudiū cordis
nr̄i: versus ē i luctū chor⁹ nr̄. Cecidit co
rona capitis nr̄i ve vob qr̄ peccauim⁹.
Propterea mestū factū ē i dolore cor no
strm: ideo tenebrati sūt oculi nr̄i. Pro-
pter montē sīō qr̄ disperūt: vulpes am
bulauerūt i eo. Tu aūt dñe i eternū p̄ma-
nebis: soliū tuū i generatiōes ⁊ genera
tionē. Quare i p̄petuū obliuiscer̄ nr̄i:
derelinq̄s nos i lōgitudinē dier̄? Cōuer-
tere nos dñe ad te ⁊ p̄uertemur: innoua di-
es nr̄os sic a principio. Si⁊ p̄iciēs repu-
listi nos: irat⁹ es ⁊ nos vehementer.

Incipit p̄fatio i libꝝ Baruch ap̄he.

Liber iste q̄ baruch nomie p̄no-
tat: i hebreo canone nō habet
sed tm in vulgata editiōe: simili-
ter ⁊ epla hieremie. Propter noticiam
vt legētiū h̄ scripta sunt: qr̄ multa de
christo nouissimis tpibus indicant.

Incipit Baruch ap̄heta. Capm I

Hec verba li-
bri q̄ scripsit baruch filius
nerie filij maasie filij sede-
chie filie sedei filij helchie
i babylonia i āno q̄nto ⁊ in septia die
mensis: i tpe q̄ ceperūt chaldei hierm ⁊
succenderūt eā igni. Et legit baruch ver
ba libri hui⁹ ad aures iechonie filij io-
achim regis iuda: ⁊ ad aures vniuersi
p̄pli venientiū ad libr̄: ⁊ ad aures poten
tū filior̄ regum: ⁊ ad aures p̄sbior̄: ⁊
ad aures p̄pli a mimo vsq̄ ad maximū
omn̄: oim habitātiū i babylonia ad flu
men sodi. Qui audientes plorabāt ⁊ ieiu
nabāt: ⁊ orabāt i ꝯspectu dñi. Et colle
gerūt pecuniā ꝯm q̄ potuit vn⁹ iuscui⁹
q̄ man⁹. Et misert i hierm ad ioachi
filiū helchie filij salō sacerdotē ⁊ ad re
liq̄s sacerdotes ⁊ ad oēs p̄plm q̄ inuenti
sūt cū eo i hierm cū acciperēt vasa tē-
pli dñi q̄ ablata fuerāt ō tēplo reuoca
re i trā iuda: decia die mēsis sibā: vasa
argētea q̄ fec̄ sedechias filius iosie rex iu
da postea q̄ cepisset nabuchodonosor
rex babylōis iechoniā ⁊ p̄ncipes ⁊ cun
ctos potētes ⁊ p̄plm trē ab hierl̄m: ⁊ du
xit eos vinctos i babylonē. Et dixer̄t:
Ecce misim⁹ ad vos pecunias ō q̄b⁹ e-
mite holocaustomata ⁊ th⁹ ⁊ facite mā
na: ⁊ offerte sup altare dñi dei nr̄i
Et orate p̄ vita nabuchodonosor regis
babylōis: ⁊ p̄ vita balthasar filij eius
vt sint dies eor̄ sic dies celi sup trām:
⁊ vt det dñs v̄tutē nob: ⁊ illumiet ocu C
los nr̄os: vt viuam⁹ sub vmbra nabu-
chodonosor regis babylonis ⁊ sub vm
bra balthasar filij eius: ⁊ seruiamus eis
multis diebus: ⁊ inueniam⁹ gr̄az i ꝯspectu
eor̄. Et p nobis orate ad dñm deū
nr̄m: qr̄ peccauim⁹ dño deo nr̄o: ⁊ non
est auersus furor eius a nob vsq̄ in hūc diē.
Et legite libꝝ istū quē misim⁹ ad vos
recitari: i tēplo dñi i die solēni ⁊ i die J. 2.b
opportuno. Et dicetis ‖ Dño deo nr̄o iu
stitia: nob aūt cōfusio faciei nr̄e sic est
dies hec oi iuda ⁊ habitātib⁹ i hierl̄m
regib⁹ nr̄is ⁊ p̄ncipib⁹ nr̄is ⁊ sacerdoti
bus nr̄is ⁊ p̄phis nr̄is ⁊ p̄rib⁹ nostris.
Peccauim⁹ ante dñm deū nr̄m: ⁊ nō cre-
didim⁹ diffidētes i eū: ⁊ nō audiuim⁹ vocē dñi dei
nr̄i vt ambularem⁹ i mandatis eius q̄ de D
dit nob. A die q̄ eduxit p̄res nr̄os ō ter
ra egypti vsq̄ ad diē hanc eram⁹ incre
dibiles ad dñm deū nr̄m: ⁊ dissipati re
cessim⁹ ne audirem⁹ vocē ip̄i⁹. Et adhe
serūt nob mlta mala ⁊ maledictiōes q̄
p̄stituit dñs moysi seruo suo: q̄ eduxit
p̄res nr̄os de trā egypti dare nob trām
fluentē lac ⁊ mel: sic hodierna die. Et
non audiuim⁹ vocē dñi dei nr̄i ꝯm oīa
v̄ba p̄phar̄ q̄s misit ad nos ⁊ ad iudi
ces nr̄os: ⁊ abiuim⁹ vnusq̄sq̄ in sensū
cordis nr̄i mligni: operari deis alienis
facientes mala ad oculos dñi dei nr̄i.

Propter q̄d statuit dñs de⁹ II M
nr̄ v̄bū suū q̄d locut⁹ ē ad nos
⁊ ad iudices nr̄os q̄ iudicauer̄t
i hierl̄m: ⁊ ad reges nr̄os et ad princi-
pes nr̄os ⁊ ad oēs isr̄l et iuda: vt adduce-
ret dñs sup nos mala magna q̄ non
sūt facta sub celo quēadmodum facta

Deu.28.f ſſit i hierth: ſm q̄ ſcpta ſſit i lege moyſi
4.Re.6.f vt mãducaret hõ carnes filiõ ſui et car
nes filie ſue. Et dedit nos ſub mãu re-
gũ oĩm q̄ ſſit i circũitu nro i impperiũ
t i deſolatiõez :t i oĩb⁹ pplis i q̄b⁹ nos
B diſpſit dñs. Et facti ſum⁹ ſubt⁹ t ſi ſu-
pza: qz peccauim⁹ dño deo nro ſi obau-
J.1.c diẽdo voci ipi⁹ ‖ Dño deo nro iuſticia
nob ãt t pũb⁹ nris confuſio faciet: ſic eſt
dies hec. Quia locut⁹ eſt dñs ſup nos
oĩa mala hec q̄ venerũt ſup nos; t ñ ſu-
mus depcati faciẽ dñi dei nri: vt reũte
remur vnuſq̄ſq̄ nrm a vijs nris peſſi
mis. Et vigilauit dñs i mal: t adduxit
C eas ſup nos: qz iuſt⁹ eſt dñs i oĩb⁹ opib⁹
ſuis q̄ mãdauit nob: t nõ audiuim⁹ vo
Exo.17.c cem ipi⁹ vt ireim⁹ i pcepto dñi q̄ dedit
Dan.9.d añ faciẽ nraz ‖ Et nunc dñe de⁹ iſrl qui
eduxiſti pplm tuũ ỏ tra egypti i manu
valida t i ſignis t i pdigijs et i virtute
tua magna t i brachio excelſo: t feciſti
tibi nomẽ ſic ẽ dies iſte: peccauimus:
impie egim⁹: iniq̄ geſſim⁹ dñe de⁹ nr in
oĩbus iuſticijs tuis. Auertat ira tua a
nob: qz derelicti ſum⁹ pauci int gentes
vbi diſpſiſti nos. Exaudi dñe pces no
ſtras t oones nras: t educ nos ppt te
t da nob iuenire gram añ faciẽ eor⁹ q̄
nos abduxerunt: vt ſciat oĩs tra: qz tu
D es dñs de⁹ nr: t qz nomẽ tuũ iuocatũ ẽ
Deu.26.d ſup iſrl t ſup gen⁹ ipi⁹ ‖ Reſpice dñe de
Eſa.63.d domo ſcta tua i nos t iclina aurẽ tuã
Pſ.113 t exaudi nos. Aperi ocłos tuos t vide
qz nõ mortui q̄ ſunt i inferno q̄ſ ſpũs
accept⁹ ẽ a viſcerib⁹ ſuis: dabũt hono
rẽ t iuſtificationẽ dño: ſz aia q̄ triſt ẽ
ſup magnitudinẽ mali: t incedit cur-
ua t infirma: t oculi deficientes: t aia
eſurieẽs dabit tibi gliaz t iuſticiã dño: qz
non ỹm iuſticias patr⁹ nr⁹ nos fun-
dim⁹ pces t perim⁹ miſeriam añ ſpe-
ctũ tuũ dñe de⁹ nr: ſz qz miſiſti irã tuã
t furorẽ tuũ ſup nos: ſic locut⁹ es i ma
E nu pueror⁹ tuor⁹ pphar⁹ dicẽs. Sic di
cit dñs. Inclinate humer⁹ vrm t cerui
cẽ gram: t opa facite regi babylõis: et
ſedebit i tra. Quã dedi pfib⁹ vris. Q̄
ſi nõ feceritis nec audieritis vocem dñi
dei vri opari regi babylonie: defectio-
nẽ vram faciã ỏ ciuitatib⁹ iuda t a fo
ris hierlm: t auferã a vob vocẽ iocũdi
tatis t vocẽ gaudij t vocẽ ſpõſi t vocẽ
ſpõſe; t erit oĩs terra ſine veſtigio ab i-
habitãtib⁹ eã. Et nõ audierũt vocem

tuam vt operarent regi babylonis: t ſta
tuiſti vba tua q̄ locut⁹ es i manib⁹ pu-
ero⁹ tuor⁹ pphar⁹ vt trãſferẽt oſſa re-
gũ nror⁹: t oſſa patrũ nror⁹ ỏ loco ſuo.
Et ecce ſſit piecta in caloꝛe ſolis t i ge
lu nocti t mortui ſũt in dolorib⁹ peſſi-
mis: in fame t i gladio t in emiſſione.
Et poſuiſti tẽplũ in q̄ iuocatũ ẽ nomẽ
tuũ in ipo ſicut hec dies ppt iniq̄tate
dom⁹ iſrl t dom⁹ iuda. Et feciſti in nob
dñe de⁹ nr pm oẽm bonitatẽ tuã t pm
oẽz miſeratiõez tuã illã magnã ſic lo-
cut⁹ es i manu pueri tui moyſi: i die q̄
pcepiſti ei ſcribere legẽ tuã coꝛam filijs
iſrl dicẽs: Si nõ audieritis vocẽ meaz:
multitudo hec magna ꝓuertet in mini-
mã gẽtẽ: q̄m eos diſpgã: qz ſcio q̄ me
nõ audiet pplus. Popul⁹ ẽ enim dura ceꝛ
uice. Et ꝓuertere ad eor⁹ ſuũ i tra captiui
tatis ſue: t ſciẽt qz ego ſũ dñs de⁹ eor⁹.
Et dabo eis coꝛ t intelligẽt t aures ea
audiẽt. Et laudabũt me in tra captiui
tatis ſue t memores erunt nois mei. Et
auertẽt ſe a vijs ſuis pessimis: qz remiſcent viam patꝛ
ſuor⁹ q̄ peccauerũt i me. Et renouabo
illos i tra quã iuraui pfib⁹ eor⁹ abrã
iſaac t iacob: t dñabunt ei⁹. Et multi-
plicabo eos: t nõ minorabunt. Et ſta-
tuã illis teſtamẽtũ ſempiternũ vt
ſim illis deus: t ipi erũt mihi i pplm. Et
nõ mouebo amplius pplm meum filios
iſrl a terra quã dedi eis. III

Et nunc dñe oportẽs de⁹ iſrl aia
i angustijs t ſpũs anxius clamat
ad te. Audi dñe t miserere qz de⁹es mi
ſericoꝛs: t miserere nri qz peccauimus
añ te. Quia tu ſedes i ſempitnũ et nos
pibim⁹ i euũ? Dñe oportẽs de⁹ iſrl au-
di nunc oones mortuor⁹ iſrl t filioꝛum
ipor⁹ q̄ peccauerũt añ te: t nõ audierũt
vocẽ dñi dei ſui: t agglutinata ſũt no
bis mala. Noli meminiſſe iniq̄tatis pa
trũ nror⁹: ſed memẽto man⁹ tue t nois
tui in tpe iſto: qz tu es dñs de⁹ noſter:
t laudabim⁹ te dñe: qz ppter hoc dediſti
timorẽ tuũ in coꝛdib⁹ nris: t vt inuo-
cem⁹ nomẽ tuũ t laudem⁹ te i captiui-
tate nra: qz ꝓuertimur ab iniq̄tate pa
trũ nror⁹ q̄ peccauerũt ante te. Et ecce
nos in captiuitate nra ſumus hodie q̄
nos diſpſiſti in improperiũ t i maledi-
ctũ t in pertũ pm oẽs iniq̄tates patrũ
nror⁹ q̄ diſceſſerũt a te dñe de⁹ nr. Et

di isrl mãdata vite: aurib⁹ pcipe vt scias prudẽtiã. Quid ẽ isrl ꝙ i tra inimicoꝝ es? Inueteraſti i tra aliena: coinquinat⁹es cũ mortuis. Deputat⁹es cũ descẽdẽtib⁹ i infernũ: dereliq̃ſti fontẽ sapie. Nã ſi in via dei ambulaſſes: habitaſſes vtiq̃ i pace ſup terram. Diſce vbi ſit prudẽtia: vbi ſit virt⁹: vbi ſit intellect⁹: vt scias ſil vbi ſit longiturnitas vite ⁊ vict⁹: vbi ſit lumẽ oculoꝝ ⁊ pax. Quis inuenit locũ ei⁹? Et q̃s intrauit i theſauros ei⁹? Ubi ſũt principes gẽtiũ: ⁊ q̃ dñant⁹ ſup beſtias q̃ ſũt ſup terrã? Qui in auib⁹ celi ludũt: q̃ argentũ theſaurizãt ⁊ aurũ i q̃ confidũt hoies: ⁊ nõ ẽ finis acq̃riõis eoꝝ. Qui argentũ fabricãt ⁊ ſolliciti ſũt: nec ẽ inuentio operꝝ illoꝝ. Exterminati ſũt ⁊ ad iferos deſcẽderũt: ⁊ alĩ loco eoꝝ exurrexerũt

b Juuenes viderũt lumẽ ⁊ habitauerũt ſup terrã. Uiã aũt diſcipline ignorauerũt: neq̃ intellexerũt ſemitas ei⁹: neq̃ ſuſceperũt eã. A facie ipoꝝ longe facta ẽ. Nõ ẽ audita i tra chanaan neq̃ viſa ẽ in theman. Filĩ q̃z agar q̃ exq̃ſierũt prudẽtiã q̃ de tra ẽ: negociatores tre ⁊ theman: ⁊ fabulatores ⁊ exq̃ſitores prudentie ⁊ intelligẽtie: viaz aũt ſapie neſcierunt neq̃ cõmemorati ſũt ſemitaſ ei⁹. O isrl q̃z magna ẽ dom⁹ dei: ⁊ ingẽs loc⁹ poſſeſſiõis eius. Magn⁹ ẽ nõ habet finẽ: excelſus ⁊ imẽſus

b Ibi fuerũt gigãtes noiati: illi q̃ ab initio fuerũt ſtatura magna ſciẽtes belli. Nõ hos elegit dñs: neq̃ viã diſcipline inuenerũt: ꝓterea perierũt. Et q̃m nõ habuerũt ſapientiã interierunt ꝓpter ſuã inſipientiã. Quis aſcendit i celũ et accepit eã: ⁊ eduxit eã ó nubib⁹? Quis trãſfretauit mare ⁊ inuenit illã: ⁊ attulit illã ſup aurũ electũ? Nõ eſt q̃ poſſit ſcire vias ei⁹: neq̃ qui exq̃rat ſemitas ei⁹. Sed q̃ ſcit vniuerſa nouit eã: ⁊ adinuenit eã prudẽtia ſua. Qui ꝓparauit terrã i eterno tpe: ⁊ repleuit eã bipedibus ⁊ q̃drupedib⁹. Qui emittit lumen ⁊ vadit: ⁊ vocauit illud: ⁊ obedit illi in tremore. Stelle aũt dederũt lumẽ i cuſtodiis ſuis: ⁊ letate ſũt. Uocate ſũt: et dixerũt. Aſſum⁹. Et luxerũt ei cũ iocũditate: q̃ fecit illas. Hic ẽ de⁹ noſter: ⁊ nõ eſtimabit⁹ alt⁹ aduerſus eũ. Hic adinuenit oẽm viã diſcipline et tradidit illã Jacob puero ſuo: ⁊ iſrl dilecto ſuo.

Poſt hec in terris viſus ẽ: ⁊ cuz hoib⁹ Exo. 24.

Hic liber mã (uerſat⁹ ẽ. IIII B
h datoꝝ dei: ⁊ lex q̃ ẽ in eternuz.
Oẽs q̃ tenẽt eã: ꝓcuenient ad vitã: q̃ aũt dereliq̃rũt eã: in mortẽ. Conuertere iacob ⁊ apprehẽde eã: ambula ꝓ viã ad ſplẽdorẽ ei⁹ ꝓtra lumẽ ei⁹. Ne tradas alteri gliaz tuã ⁊ dignitatẽ tuam gẽti aliene. Beati ſumus iſrl: q̃z q̃ deo placẽt: manifeſta ſũt nob. Animequioꝝ eſto ꝓpls dei memorabilis iſrael. Uenũdati eſtis gẽtib⁹ nõ i pditionẽ: ſz ꝓpter qõ ira dei ad iracũdiã ꝓuocaſtis dñz: traditiq̃ eſtis aduerſarijs. Exacer- B
baſtis eũ eũ q̃ fecit vos deũ eternum: imolãtes demonijs ⁊ ñ deo. Obliti eũ eſtis eũ q̃ nutriuit vos: ⁊ ꝓtriſtatis nutricẽ vrãz hierlm. Uidit eũ iracũdiaz a deo veniẽtẽ vob: ⁊ dixit: Audite confines ſion. Adduxit eũ mihi deus luctũ magnũ. Uidi eũ captiuitatẽ ꝓpli mei filioꝝ meoꝝ ⁊ filiarũ: quã ſupduxit illis eter⁹. Nutriui eũ illos cũ iocũditate: dimiſi aũt illos cũ fletu ⁊ luctu. Nemo gaudeat ſup me viduã ⁊ deſolatã: a multis derelicta ſũ ꝓpter pctã filioꝝ meoꝝ: q̃z declinauerũt a lege dei. Juſtitias aũtẽ ipi⁹ neſcierũt: nec ambulauerũt p vias mandatoꝝ dei: neq̃ p ſemitas ꝛitatis ei⁹ cũ iuſticia ingreſſi ſunt. Ueniãt ꝓfines ſiõ: ⁊ memorẽt captiuitatẽ filioꝝ ⁊ filiaꝝ mearũ: quã ſupduxit illis eter⁹. Adduxit eũ ſup illos gẽtẽ de lõginquo gẽtẽ improbã ⁊ alteri⁹ lingue: q̃ nõ ſunt reueriti ſenẽ: neq̃ puerorum miſerti ſũt. Et abduxerũt dilectos vidue: ⁊ a filijs vnicã deſolauerũt. D
Ego aũt q̃d poſſum adiuuare vos? Qui enim adduxit ſup vos mala: ipe vos eripiet ó manib⁹ iimicoꝝ vroꝝ. Ambulate filij ambulate: ego enim derelicta ſũ ſola. Exui me ſtola pacis: indui aũt me ſacco obſecratiõis: ⁊ clamabo ad altiſſimũ i dieb⁹ meis. Animeq̃ores eſtote filij: clamate ad dñz ⁊ eripiet vos ó manu ꝓncipũ iimicoꝝ. Ego enim ſperaui in eternũ ſalutẽ vraz: ⁊ venit mihi gaudiũ a ſancto ſup miſcõia: q̃ veniet vob ab eterno ſalutari nro. Emiſi enim vos cuz luctu ⁊ ploratu: reducet aũt vos mihi dñs cũ gaudio ⁊ iocũditate i ſempiternũ. Sicut enim viderũt vicine ſion captiuitatẽ veſtrã a deo: ſic videbũt ⁊ i celeritate ſalutẽ veſtrã in deo: q̃ ſuperueniet

vob cū honore magno ⁊ splēdore eius
filij patiēter sustinere ira q̄ supueniet
vob. Persecut⁹ ē enim te inimic⁹ tu⁹: sz ci
to videbis ꝓditiōez ipi⁹ ⁊ sup ceruices
ipi⁹ ascēdes. Delicati mei ambulauerūt
vias aspas: ducti sūt enim vt grex dire-
F ptus ab inimicis. Animeq̄ores estote fi-
lij: ⁊ ꝓclamate ad dñz. Erit enim memo
ria vra ab eo qui duxit vos. Sicut enim
fuit sensus vr vt errareꝛ a deo: decies
enim itez ꝓuertētes req̄reꝛ eū. Qui enim
induxit vobis mala ipe rursū adducet
vobis sempiternā iocūditatē cū salute
vra. Animeq̄or esto hierm. Exhortat
enim te q̄ te noiauit. Nocentes parebūt
q̄ te vexauerūt: ⁊ q̄ gratulati sūt i tua
G ruina puniēt Ciuitates q̄b⁹ fuerūt filij
tui: puniēt: ⁊ q̄ accepit filios tuos. Si
cut enim gauisa ē i tua ruina ⁊ letata ē
i casu tuo: sic ꝓtristabit i sua desolatio
ne Et amputabit exultatio multitudi
nis ei⁹: ⁊ gaudimoniū ei⁹ erit in luctū
Ignis enim supueniet ei ab eterno i tōgi-
J.5.b turnis dieb⁹: ⁊ habitabit a demonijs
in multitudie tpis. ¶Circūspice hierm
ad orientē: ⁊ vide iocūditatē a deo tibi
venientē. Ecce enim veniunt filij tui: q̄s
dimisisti dispsos venierūt collecti ab ori
ente vsq̄ ad occidentē: i verbo sancti gau-
dentes in honorē dei. V
A Xue te hierm stola luct⁹ ⁊ vera
tionis tue: ⁊ indue te decore et
honore q̄ a deo tibi est sempiterna glia.
Circūdabit te de⁹ diploide iusticie: ⁊ im
ponet mitrā capiti tuo honoris eterni.
De⁹ enim ostēdet splēdorē suū i te: q̄ sub
B celo ē. Nomiabit enim tibi nomē tuū a
J.4.8 deo i sempiternum: pax iusticie ⁊ honor
pietatiꝛ ¶Exurge hierm et sta i excelsa:
⁊ circūspice ad orientē: ⁊ vide collectos
filios tuos ab oriēte sole vsq̄ ad occi-
C dentē: i verbo sancti gaudentes dei memo-
ria. Exierūt enim abs te pedib⁹ ducti ab
inimicis: adducet autē illos dñs ad te
portatos i honorē sicut filios regni. Con
stituit enim de⁹ humiliare omnem montē ex-
celsū ⁊ rupes ꝓhennes: ⁊ ꝓualles reple
D re i equitatē terre: vt ambulet isrl diligē-
ter i honorē dei. Obumbrauerūt autē sil
ue ⁊ omne lignū suauitatiꝛ isrl mādato
dei. Adducet enim de⁹ isrl cū iocūditate
i lumie maiestatiꝛ sue: cū misericordia ⁊ iu-
sticia q̄ ē ex ipo. Incipit exemplum
eple eiusdem quā misit hieremias ad

abductos captiuos in babyloniā a re
ge babyloniorū: vt annūciaret illis
quō ꝑceptū ē illi a deo. VI
P Ropt pcā q̄ peccastis deum:
abducemini i babyloniā capti-
ui a nabuchodonosor rege babyloniorū
rū. Ingressi itaq̄ i babylonē eritis ibi
anis plurimis ⁊ tpib⁹ lōgis vsq̄ ad ge
nerationes septē: post hec aūt educā vos
inde cū pace. Videbitis aūt in baby
lonia deos aureos ⁊ argēteos ⁊ lapide
os ⁊ ligneos i humeris portari ostēn-
tes metū gētib⁹ Videte ne vos similes
efficiami factis alienis ⁊ metuatis: ⁊ ne
tus vos capiat in ipis. Visa itaq̄ tur-
ba ꝺ retro ⁊ ab ante: adorātes dicite i
cordib⁹ vris. Te oportet adorari dñe.
Angel⁹ aūt me⁹ vobiscū ē. Ipe aūt ex-
quirā alias vras. Nā ligna ipoꝝ poli-
ta a fabro: ipa etiā inaurata ⁊ inargē
tata falsa sūt: ⁊ non possūt sunt loq̄. Ea
sicut virgini amanti ornamēta: ita ac-
cepto auro fabricata sunt. Coronas ce
te aureas habēt sup capita sua dñ illo
rū: vñ subtrahūt sacerdotes ab eis au
rū ⁊ argētū: ⁊ erogāt illud i semetipis.
Dant aūt ⁊ ex ipo ꝓstitutis ⁊ meretricib⁹
ornāt: ⁊ itez cū receperint illō a mere-
tricib⁹ ornāt deos suos. Vi aūt nō libe
rant ab erugine ⁊ tinea. Ortis aūt il
veste purpurea extergēt faciē ipoꝝ ꝙ
puluerē dom⁹ q̄ est plurimus iter eos.
Sceptrū aūt habet vt hō sic iudex re-
gionis: q̄ i se peccātē nō interficiat. Ha
bet etiā i manu gladū ⁊ securim: se aūt
de bello ⁊ a latronib⁹ non liberat. Vi
vob notū sit: q̄ nō sūt dñ. Non ꝙ reue-
remini eos. Sicut enim vas homis ꝓfra
ctū inutile efficit: tales sūt ⁊ dñ illoꝝ
Constituti illi in domo: oculi eoꝝ plen
sūt puluere a pedib⁹ introeūtiū. Et sic
alicui q̄ regē offendit circūsepte sūt ia
nue aut sicut ad sepulchrū adductum
mortuū: ita tutāt sacerdotes ostia clau
surij ⁊ seris: ne a latronib⁹ expolient.
Lucernas accēdūt illi: ⁊ q̄dē multas: ex
q̄b⁹ nullā videre pūt. Sunt aūt sic tra
bes i domo. Corda vero eoꝝ dicunt clin
gere serpētes q̄ de tra sūt: dñi comedunt
eos ⁊ vestimētū ipoꝝ: ⁊ nō sentiūt. Ne
gre fiūt facies eoꝝ a fumo: q̄ i domo sit
Supra corp⁹ eoꝝ ⁊ supra caput eoꝝ vo
lant noctue ⁊ hirūdines ⁊ aues etiam
silr ⁊ catte. Vñ sciatis q̄ nō sūt dñ. Ne

ſtimerit eos. Aurū etiā qō habent
ad ſpecimē: nili aliqs exterſerit erugi-
nē nō fulgebāt. Neq; eſſ. dū ꝓflarent
ſemlebāt. Ex oi ꝓcio empta ſūt: i qb⁹
ſpūs nō ē i ipis ‖ Sine pedib⁹ i humeris portāt: oſtētātes ignobilitatē ſuaꝫ
hoib⁹. Cōfundāt etiā q colūt ea. Pro-
pterea ſi ceciderint in trā: a ſemetipis
nō ſurgunt: neq; ſi qs eſi ſtatuerit re-
ctū p ſemetipm ſtabit: ſꝫ ſicut mortuis
humeri illoꝝ apponēt. Victias illoꝝ vē-
dūt ſacerdotes ipoꝝ t abutūt: ſiliter t
mlieres eoꝝ decerpētes neq; infirmo
neq; mēdicāti aliqd impartiūt: ō ſacri
ficijs eoꝝ fete t menſtruate cōtingūt.
Sciētes itaq; ex his qz nō ſunt dū: ne
timeat eos. Uſi eſſ. vocant dū? Quia
mlieres apponūt dūs argēteis t aureis
t ligneis: t i domib⁹ eoꝝ ſacerdotes ſe
dent habētes tunicas ſciſſas t capita
t barbā raſam: q; capita nuda ſūt. Ru
gūt aūt clamētes ꝫ deos ſuos ſicut in
cena mortui. Veſtimēta eoꝝ auferunt
ſacerdotes t veſtiūt vxores ſuas t fili-
os ſuos. Neq; ſi qd mali patiātur ab
aliq: neq; ſi qd boni poteſt retribuere
neq; regē cōſtituere ꝑſit neq; auferre.
Siluer neq; dare diuitias poſſūt neq;
malā retribuere ‖ Si qs ilī votū vouē-
rit t nō reddiderit neq; ꝫ reqrūt. Ho-
minē a morte nō liberāt neq; infirmū
a potētiore eripiūt. Hoiem cecū ad vi-
ſū nō reſtituūt: ō neceſſitate hoiem nō
liberabūt. Uidue nō miſerebunt: neq;
orphanis bñ faciēt. Lapidib⁹ō monte
ſūt dū illoꝝ ligneī t lapidei t au
rei t argētei. Qui aūt colūt ea ꝓfundē-
tur. Quō g; eſtimādū ē aut dicendū il-
los cē deos? Adhuc eſſ. ipis chaldeis
nō honorātib⁹ ea: q; cū audierit mutuꝫ
nō poſſe loq; offerūt illud ad bel: poſtu
lātes ab eo loq; q; ſi poſſint ſentire q; nō
habēt motū. Et ipi cū intellexerint: re
linquēt ea. Senſū eſſ. nō hñt ipi dū il
oꝝ. Mulieres aūt circūdate funib⁹ in
trūs ſedēt: ſuccēdētes oſſa oliuaꝝ. Cū
aūt aliq; ex ipis abſtracta ab aliq; trā-
eunte dormierit cū eo: ꝓxie ſue exꝓ-
brat q; ea nō ſit digna habita ſicē ipa
neq; funis ei⁹ dirupt⁹ ſit. Dia aūt q; il-
lis fūt falſa ſūt. Quō eſtimādū aut di-
cēdū ē illos cē deos? A fabris aūt t ab
aurificib⁹ facta ſūt. Nihil aliud erunt
niſi id qō volūt cē ſacerdotes. Aurifi-

ces etiam ipi q; ea faciunt nō ſūt multi
tpis. Nunq; d ſūt ea q; fabricata ſunt
ab ipis cē dū? Reliqrūt aūt falſa t op
probriū poſtea i futuris. Nā cū ſuꝑue-
nerit illis pliū t mala: cogitāt ſacerdo
tes vbi ſe abſcōdāt cū illis. Quō g; ſen-
tiri debeāt qſi dū ſūt q; nec ō bello ſe
liberāt: neq; ō malis ſe eripiūt? Nā cū
ſint lignea t inaurata t inargētata ſcī
etur poſtea qz falſa ſūt ab vniūſis gen-
tib⁹ t regib⁹ q; manifeſta ſūt: qz nō ſūt
dū ſꝫ opa manuū hoim et nulli opus
dei cū illī. Uñ g; notū eſt qz non ſūt dū: F
ſꝫ opa manuū hoim: t nulli dei op⁹ in
ipis ē. Regē regiōi ñ ſuſcitāt neq; plu
uiā hoib⁹ dabūt. Judiciū q; nō diſcer-
nēt: neq; regiōes liberabūt ab iniuria:
qz nihil ꝑſit ſicē cornicule inē medium
celi t terre. Etenī cū inciderit ignis in
domū deoꝝ ligneoꝝ t argēteoꝝ t au-
reoꝝ: ſacerdotes qdē ipoꝝ fugiēt t li-
berabūnt: ipi vo ſicē trabes i medio cō-
burēt Regi aūt t bello ñ reſiſtēt. Quō
g; eſtimādū ē aut recipiēdū qz dū ſūt?
Nō a furib⁹ neq; a latronib⁹ ſe libera-
būt dū ligneī t lapidei t inaurati t in-
argētati: q; inīq fortiores ſūt. Aurū
t argētū t veſtimētū q; opti ſunt aufe-
rēt illī t abibūt: nec ſibi auxiliū ferēt.
Itaq; meli⁹ ē eſſe regē oſtēntātē ſtrutē
ſuā: aut vas i domo vtile in q; gñat q;
poſſidet illud: vel oſtiū in domo qō cu
ſtodit q; i pace ſūt: q; falſi dū. Sol qdē
t luna ac ſidera cum ſint ſplendida et
emiſſa ad vtilitates obaudiunt: ſiliter et
fulgur cū apparuerit ſpicuū ē. Idiꝫm
aūt t ſpūs i oi regione ſpirat: t nubes
q; cuꝫ imptū fuerit a deo pambula-
re i vniūſū orbē: ꝑficiūt qō impti eſt
eis. Ignis etiā miſſus deſup vt conſu-
mat montes t ſiluas fat qō ꝓceptū eſt G
ei. Nec aūt neq; ſpecieb⁹ neq; ſtrutib⁹
vni eoꝝ ſilia ſūt. Uñ neq; eſtimādū ē
neq; dicēdū illos eē deos: qñ non ꝑſit
neq; iudiciū iudicare neq; facere hoi-
bus. Sciētes itaq; qz nō ſūt dū: ne g; ti
mueritis eos. Neq; eſſ. regib⁹ maledi-
cēt neq; bñdicēt. Signa eſſ. i celo gen
tib⁹ nō oſtēdūt: neq; vt ſol lucebunt: ne
q; illumiabūt vt luna. Beſtie meliores
ſūt illī: q; ꝑſit fugere ſub tectū: ac ꝓdeſſe
ſibi. Nullo itaq; mō nob ē manifeſtū
qz ſūt dū: ꝓpter qō ne timeatis eos. Uā
ſicut i cucumerario: formido nihil cu-

fodit: ita sūt dñi illoꝝ lignei ⁊ argētei ⁊ inaurati Eodē modo ⁊ i hozto spina alba: supza ꝗꝫ ois auis sedet. Sikiter ⁊ mozzuo ꝓiecto i tenebzis: sikes sūt dñi illoꝝ lignei ⁊ inaurati et iargētati. A purpura ąꝫ et marmoze q̄ supza illos teneāt: sciet ꝫ itaꝫ qz si sūt dñi. Ꝫpi etiā postremo comedūt: ⁊ erit oppzobziū in regiōe. Melioz ē hō iust⁹ ą nō habet si mulacra: nā erit lōge ab oppzobzijs.

Explicit liber Baruch. Incipit ꝓ logus in Ezechielem ꝓpheram.

4. Re. 24. d

Ezechiel ꝓpha cū ioachim rege iuda captiu⁹ duct⁹ est i babylonē: ibiꝫ his ą cū eo captiui fuerāt ꝓphetauit penitentib⁹ q̄ ad hieremie vaticiniū se vltro aduersarijs tradidissent: ⁊ videret adhuc vrbē hierosolymā stare quā ille casurā esse ꝑdixerat. Tricesimo āt etatis suę anno ⁊ captiuitatis ąnto: exoz sus ē ad cōcaptiuos loą. Et eodez tpe ąz posterioz ꝟ in chaldea: hieremias in iudea ꝓphetauerūt. Sermo ei⁹ nec satis disertus nec ad modū rustic⁹ ē: sed ex vtroꝫ medie tēperat⁹. Sacerdos et ipe fuit sicut hieremias: ꝓncipia voluminis ⁊ finē magnis habēs obscuritatib⁹ inuoluta. Sed ⁊ vulgata ei⁹ editio non multū distat ab hebraico. Uñ satis miroz ąd cause extiterit: vt si eosdem i vniuersis libzis habem⁹ iterpretes: in alijs eadē: in alijs diuersa trāstulerint. Legite igiť ⁊ hñc iuꝝ trāslati onē nr̄am: qñ q̄ cola scripz⁹ ⁊ comata manifesti oz̄ legētib⁹ sensū tribuit Si āt amici mei: ⁊ hñc subsānauerit: dicite eis ꝙ nemo eos cōpellat vt scribāt. Sz vereoz ne illud eis eueniat qđ grece significāti⁹ dicit vt vocent fagolidozi: qđ est manducātes senectas.

Explicit ꝓlog⁹. Incipit Ezechiel ꝓpheta. Capłm I

Et factum ē in tricesimo āno. i. q̄rto i ąnta mēsis: cū essem i medio captiuoꝝ iuꝝ fluuiū chobar: apti sunt celi ⁊ vidi visiones dei. In ąnta mensis: ipe est ann⁹ ąntus trāsmigratiōis regꝭ ioachim: factū est ꝟbū dñi ad ezechielē filiū buzi sacerdotē i terra chaldeoꝝ sec⁹ fluuiū chobar. Et facta est sup eum ibi man⁹ dñi. Et vidi: et ecce vent⁹ turbinis veniebat ab aąlone: et nubes magna et ignis inuoluens. Et splēdoz in circūitu ei⁹: et de medio ei⁹ q̄si species electri. id ē. de medio ignis Et in medio ei⁹ similitudo q̄tuoz animaliū: ⁊ hic aspect⁹ eoꝝ. Sikitudo hoīs i eis. Et q̄tuoz facies vni: ⁊ q̄tuoz pēne vni Et pedes eoꝝ pedes recti: ⁊ planta pedis eoꝝ q̄si planta pedis vituli: ⁊ scintille q̄si aspect⁹ cris cādētis. Et man⁹ hoīs sub pēnis eoꝝ i q̄tuoz ptib⁹: ⁊ facies ⁊ pennas ꝑ q̄tuoz ptes habebāt: iūctaꝫ erāt pēne eoꝝ alteri⁹ ad alterū Nō reuertebāť cū incederēt: sz vnūqō ꝗꝫ ań faciē suam gradiebať. Similitudo āt vult⁹ eoꝝ: facies hoīs ⁊ facies leōis a dextrꝭ ipoꝝ q̄tuoz. Facies āt bouis a sinistrꝭ ipoꝝ q̄tuoz ⁊ facies aąle desup ipoꝝ q̄tuoz: ⁊ facies eoꝝ ⁊ penne eoꝝ extēte desup. Duę pēne singulorū iūgebāť: et due tegebāt corpa eoꝝ. Et vnūqō ꝗꝫ eoꝝ coram facie sua ambulabat. Ubi erat iperus spūs: illuc gradiebāť: nec reūtebanť cū ambularēt. Et similitudo animaliū ⁊ aspect⁹ eoꝝ q̄si carbonū ignis ardētiū: ⁊ q̄si aspect⁹ lāpadarū. Hec erat visio discurrens in medio animaliū: splēdoz ignis ⁊ ō igne fulgur egrediēs. Et animalia ibāt ⁊ reūtebāť: in similitudinē fulgurꝭ coruscātꝭ Cōꝫ aspexerē animalia: apparuit rota vna sup terrā iuxť animalia: habēs q̄tuoz facies. Et aspectus rotarū op⁹ carū q̄si visio maris: ⁊ vna similitudo ipaꝝ q̄tuoz: ⁊ aspectus earuꝫ ⁊ opa q̄si sit rota ꝟ in medio rote. Per q̄tuoz ptes carū eūtes ibāt ⁊ nō reuerebanť cū ambularēt. Statura q̄ erat rotis ⁊ altitudo ⁊ horribilis aspectus: ⁊ totū corp⁹ oculis plenuꝫ in circūitu ipaꝝ q̄tuoz. Cunctaꝫ ambulabant animalia: ambulabāt pariter ⁊ rote iuxť ea: ⁊ cū eleuarenť animalia de terra: eleuebanť simul ⁊ rote. Quocūqꝫ ibat spūs: illuc eunte spū: ⁊ rote pariter eleuabāť sequētes eū. Spūs enim vite erat i rotꝭ Cū eūtib⁹ ibāt: ⁊ cū stāt⁹ stabāt ⁊ cum eleuatꝭ a tra: pariter eleuabanť ⁊ rote sequētes ea: q⁹ spūs vite erat in rotꝭ. Et similitudo sup caput animaliū firmamēti q̄si aspectus crystalli horribilis: et extenti sup capita eoꝝ desuper. Sub firmamento āt penne eoꝝ recte alteri⁹ ad alterū. Unūqōꝫ duab⁹ alis velabat corp⁹ suū: ⁊ alterū similiter vela-

bat. Et audiebā sonū alaꝝ ąſi sonum
aquaꝝ multaꝝ: ąſi sonū sublimis dei.
Cū ambularēt ąſi sonꝰ erat multitudi
nis: vt sonꝰ castrorū. Cunctꝝ starēt: de
mittebant pēne eoꝝ. Nā cū fieret vox
sup firmamētū qđ erat sup caput eoꝝ:
B habāt & submittebāt alas suas Et sup
firmamētū qđ erat iminens capiti eo-
rū: ąſi aspectus lapidis suphyri: similitu-
do throni: & sup similitudinē throni
similitudo ąſi aspectus hois desup Et
vidi ąſi speciem electri: velut aspectus
ignis intrinsecꝰ p circuitū eius: a lum
bis eius & desup: & a lūbis eius vsqꝫ de
orsū vidi ąſi speciē ignis splendētē in
circuitu velut aspectū arcus cuꝫ fuerit
in nube in die pluuie. Hic erat aspectꝰ
splendoris p gyrum. II
A Ec visio similitudis glie dñi. Et
vidi & cecidi in faciē meā: & au
diui vocē loquētis. Et dixit ad me: Fili
hominis sta sup pedes tuos: & loqr te
ci. Et ingressus ē in me spūs postꝫ locu-
tus est mihi: & statuit me supra pedes
meos. Et audiui loquētē ad me & dicē
C tē. Fili hois: mitto ego te ad filios isrl
ad gentes apostatrices q̄ recesserunt a
me. Patres eoꝝ p̄uaricati sunt pactū
meū vsqꝫ ad diē hāc: & filij dura facie
& īdomabili corde sūt ad ąs ego mitto
te. Et dices ad eos. Hec dicit dñs deꝰ:
si forte vel ipi audiāt: & si forte ąescāt:
qm domꝰ exasperās ē: & scient qꝝ ꝓpha
D fuerit i medio eoꝝ. Tu & fili hois ne ti
meas eos: neꝫ ꝑmones eoꝝ metuas:
qm incredituli & subuersores sūt tecū: et
cū scorpionibꝰ habitas. Verba eoꝝ ne
timeas: & vultꝰ eoꝝ ne formides: qꝝ do-
mus exasperās est. Loqris & ꝛba mea
E ad eos si forte audiāt & ąescāt: qm irri
tatores sūt. Tu āt fili hois audi q̄cun-
q̄ loqr ad te: & noli eē exasperās sicut
domꝰ exasperatrix ē. Api os tuū & come-
de quecūq̄ ego do tibi ‖ Et vidi: & ecce
manꝰ missa ad me: in q̄ erat inuolutꝰ liber
F & expādit illū corā me ą erat scriptus
intus & foris: & scripte erāt in eo lamē
tationes: et carmen: et ve. III
A Et dixit ad me Fili hois q̄cūq̄
inuenerīs: comede. Comede volu-
men istud: & vadēs loqre ad fi-
G lios isrl. Et aperui os meum: & cibauit
me volumine illo. Et dixit ad me: Fili
hois: venter tuꝰ comedet: & viscera tua
cōplebūt volumie isto qđ ego do tibi.
‖ Et comēde illud: & factū ē in ore meo si Apo. 10.
cut mel dulce. Et dixit ad me: Fili ho-
minis vade ad domū isrl & loqrīs ꝛba
mea ad eos. Nō enī ad ꝓphm ꝓfūdi ser- B
monis & ignote lingue tu mitteris ad
domū isrl: neq̄ ad ꝓphos mltos ꝓfūdi
ꝑmonis & ignote lingue: q̄ꝝ nō possis
audire ꝑmōes. Et si ad illos mitterer
ipi audirēt te. Domꝰ aūt isrl nolūt au-
dire te: qr nolunt audire me. Dis q̄pe
domꝰ isrl attrita frōte ē: et duro corde.
Ecce dedi faciē tuaꝫ valētiorē facieb⁹
eoꝝ: & frōtē tuā duriorē frōtib⁹ eoꝝ: vt
adamātē & vt silicē dedi faciē tuā. Ne
timeas eos neq̄ metuas a facie eorū:
qr domꝰ exasperās ē Et dixit ad me: Fi C
li hois: oēs ꝑmones meos q̄s ego loqr
ad te: assume in corde tuo: et auribus
tuis audi & vade ingredere ad trāsmi-
grationē ad filios ꝓphi mei: & loqueris
ad eos & dices eis: Hec dicit dñs deus:
si forte audiāt & q̄escant. Et assumpsit
me spūs: & audiui post me vocē cōmo-
tionis magne: bñdicta glia dñi ꝺ loco
suo: & vocē alaꝝ aialiū ꝓcutientiū alte-
rā ad alterā: & vocem rotaꝝ sequentiū
aialia & vocē cōmotionis magne. Spi
ritꝰ q̄ leuauit me & assūpsit me: & abiī
amarꝰ in indignatione spūs mei. Ma- D
nus enī dñi erat mecū cōfortās me. Et
veni ad trāsmigrationē ad aceruū no
uarū frugū: ad eos q̄ habitabāt iuxta
flumen chobar & sedi vbi illi sedebāt:
& mānsi ibi septē diebꝰ merēs in medio
eorū. Cū aūt ꝓtransissent septē dies: fa- J.33.b
ctū est verbū dñi ad me dicēs ‖ Fili ho-
minis: speculatorē dedi te domui isrl:
& audies de ore meo verbū: & annūcia
bis eis ex me. Si dicēte me ad impiū: E
morte morieris nō annūciaueris ei: ne
q̄ locutus fueris vt auertat a via sua
impia et viuat: ipe impius in iniq̄tate
sua morietr: sanguinē aūt eiꝰ de manu
tua requiram. Si aūt tu annūciaueris
impio: & ille nō fuerit ꝓuersus ab ipie-
tate sua et a via sua impia: ipe quidē
in impietate sua morietur: tu aūt aiaꝫ
tuā liberasti. Sꝫ & si ꝓuersus iustꝰ a iu
stitia sua fuerit: & fecerit iniq̄tatē: ponā
offendiculū corā eo. Ipe morietr: quia F
nō annūciasti ei. In pctō suo morietr &
nō erūt in memoria iustitie eiꝰ quas fe
cit: sāguinē ꝝo eius ꝺ manu tua req̄-

ꝑã. Si ãt tu ãnũciauer᷑ iusto vt ñ pec-
cet iust⁹: ⁊ ille nõ peccauerit: viuẽs vi-
uet q᷑ ãnũciasti ei: ⁊ tu aiaz tuã libera
sti. Et facta ẽ sup me man⁹ dñi: ⁊ dixit
ad me: Surgẽs egredere i cãpum: ⁊ ibi
loq᷑r tecũ. Et surgẽs egressus sũ in cã-
pũ: ⁊ ecce ibi gl̃ia stabat ãsi gl̃ia quaz
vidi iux̃ fluuiũ chobar: ⁊ cecidi in fa-
¶.2.a cie meã ¶ Et ingressus ẽ in me spũs: ⁊ sta
tuit me sup pedes meos: ⁊ locut⁹ ẽ mi
hi: ⁊ dixit ad me. Ingredere: ⁊ icludere
H in medio dom⁹tue. Et tu fili hois: ecce
data sũt sup te vicula ⁊ ligabũt te i eis
⁊ nõ egredier᷑ i medio eox̃: ⁊ linguam
tuã adherere faciam palato tuo: ⁊ eris
mut⁹ nec ãsi vir obiurgãs: q᷑ dom⁹ ex-
asperãs ẽ. Cũ ãt locut⁹ fuero tibi: ape-
riã os tuũ: ⁊ dices ad eos Hec dicit dñs
de⁹. Qui audit audiat: et q᷑ deseit qui-
escat: q᷑ dom⁹ exasperãs ẽ. IIII
B Et tu fili hois: sume tibi laterẽ
et pones eã coꝝ te: ⁊ describes
i eo ciuitatẽ hierlm. Et ordiabis adũ-
sus eã obsidionẽ: ⁊ edificabis muni-
nes: ⁊ cõportabis aggerẽ: ⁊ dabis eam
castra: ⁊ pones arietes i gyro. Et tu su
me tibi sartaginẽ ferreã: ⁊ pones eã in
murũ ferreũ iter te ⁊ iter ciuitatẽ ⁊ ob
firmabis faciẽ tuã ad eam: ⁊ erit i obsi
dionẽ: ⁊ circũdabis eã. Signum ẽ do-
mui isr̃l. Et tu dormies sup lat⁹ tuũ si-
nistrũ ⁊ pones iniq᷑tates dom⁹ isr̃l sup
eo numero diez q᷑b⁹ dormies sup illo:
B ⁊ assumes iniq᷑tates eox̃. Ego ãt dedi
tibi ãnos iniq᷑tat᷑ eox̃ numero dierũ
trecẽtos ⁊ nonaginta dies: ⁊ portabis
iniq᷑tatẽ dom⁹ isr̃l. Et cũ cõpleuer᷑ hec
dormies sup lat⁹ tuũ dextrũ scõdo: ⁊ assu
mes iniq᷑tatẽ dom⁹ iuda q᷑draginta die
Nume.14.f bus ¶ Diẽ p ãno: diẽ inquã p ãno de-
di tibi. Et ad obsidionẽ hierlm cõuer-
tes faciẽ tuã: ⁊ brachiũ tuũ erit exten-
tũ: ⁊ ꝓphetabis adũsus eã. Ecce circũ-
dedi te vinculis: ⁊ nõ te ꝑuertes a latere
tuo in lat⁹ aliud donec compleas dies
C obsidiõis tue. Et tu sume tibi frumẽtũ
⁊ hordeũ ⁊ fabã ⁊ lentẽ ⁊ miliũ ⁊ viciã
⁊ mittes ea i vas vnũ: ⁊ facias tibi pa-
nes numero diez q᷑b⁹ dormies sup lat⁹
tuũ. Trecent᷑ ⁊ nonagita dieb⁹ come-
des illo. Cib⁹ ãt tu⁹ q᷑ vescer᷑ erit i põ-
dere viginti stateres in die. A tpe vsq
ad tps comedes illo. Et aquã i mẽsu-
ra bibes sextaz ḣin. A tpe vsq ad

tps bibes illo. Et q᷑si subcinericiũ hor
deaceũ comedes illo ⁊ stercore qõ egre
diẽ ỏ hoie opiẽ illud i oculis eox̃. Dic
dicit dñs: Sic comedẽt filij isr̃l panẽ
suũ pollutũ inẽ gẽtes: ad q᷑s ejciã cos
¶ Et dixi: A.a.a. dñe de⁹. Ecce aia mea
nõ ẽ polluta: ⁊ morticinũ ⁊ laceratũ a
bestiꝝs nõ comedi ab infantia mea vs-
q᷑ nũc ⁊ nõ ẽ ingressa os meũ ois caro
immũda. Et dixit ad me: Ecce dedi tibi
fimũ bouũ p stercoꝛib⁹ humanis: ⁊ fa-
cies panẽ tuũ i eo. Et dixit ad me ¶ Fili
hois: ecce ꝑterã baculũ panis i hierlm
⁊ comedẽt panẽ suũ in põdere ⁊ in sol
licitudie ⁊ aquã in mẽsura ⁊ in angu-
stia bibẽt: vt deficiẽtib⁹ pane ⁊ aqua:
corruat vnusq᷑sq᷑ ad fratrẽ suũ: ⁊ ꝑta-
bescãt in iniq᷑tatib⁹ suis. V
E Et tu fili hois sume tibi gladiũ
acutũ radẽtez pilos: ⁊ assumes
eos ⁊ duces p caput tuũ ⁊ p barbã tuã:
⁊ assumes tibi stateraꝝ põder᷑ ⁊ diuides
eos. Tertiã ptẽ igni cõbures i medio
ciuitatis inx̃ cõpletionẽ dierũ obsidio
nis: et assumes tertiã ptẽ ⁊ pcides gla
dio i circuitu ei⁹: tertiã vo aliã dispar
ges in vẽtũ: ⁊ gladiũ nudabis p⁹ eos.
Et sumes inde paruũ numerũ et liga-
bis eos in sinitate palliũ tui Et ex eis
rursum tolles et pjcies eos in medio
ignis ⁊ cõbures eos igni: ⁊ ex eis egre-
diet ignis in oẽm domũ isr̃l. Hec dicit
dñs deus. Ista ẽ hierlm. In medio gẽ-
tiũ posui eã: et in circuitu eius terras.
Et cõtempsit iudicia mea vt plus esset
impia q᷑s gẽtes: ⁊ pcepta mea vltra q᷑s
terre q᷑ in circuitu ei⁹ sunt. Judicia em
mea pjecerũt: ⁊ in pcept᷑ meis nõ am
bulauerũt. Idcirco hec dicit dñs de⁹.
Quia supast᷑ gẽtes que i circuitu vr̃o
sũt: ⁊ i pcept᷑ meis nõ ambulast᷑ ⁊ iu
dicia mea nõ fecist᷑: ⁊ iux̃ iudicia gen-
tiũ q᷑ in circuitu vr̃o sũt nõ est᷑ operati:
ideo hec dicit dñs de⁹: Ecce ego ad te: et
ipse ego faciã i medio tui iudicia i ocu-
lis gẽtiũ: ⁊ faciã i te q᷑s nõ feci ⁊ q᷑bus
similia vltra nõ faciã: ꝑter oẽs abomina-
tiões tuas. Ideo pres comedẽt filios su-
os i medio tui ⁊ filij comedẽt pres su-
os. Et faciã i te iudicia: ⁊ vẽtilabo vni-
uersas reliq᷑as tuas in oẽm ventũ. Ide-
circo viuo ego dicit dñs de⁹ nisi p eo q᷑
sanctũ meũ violasti in oib⁹ offensioni-
bus tuis ⁊ in cũct᷑ abominatiõib⁹ tuis

ego q̄s cōfringā: ⁊ nō pareet oculꝰ meꝰ
⁊ nō miserebor. Tertia ꝑs tui peste mo-
riet ⁊ fame cōsumet i medio tui: ⁊ ter-
tia ꝑs tui i gladio cadet i circuitu tuo
Teriā vo ꝓpagabo ⁊ gladiū euaginabo post eos. Et cōple
bo furorē meū: ⁊ requiescere faciā indi-
gnationē meā i eis: ⁊ cōsolabor. Et sci
ent q̄ ego dñs locutꝰ sū i zelo meo: cū
ipleuero oēm indignationē meā i eis
Et dabo te in desertū ⁊ i opprobriū gē
tibꝰ q̄ in circuitu tuo sūt: i ꝓspectu oīs
transeuntiū. Et eris opprobriū ⁊ blasphe-
mia: exēplū ⁊ stupor i gētibꝰ q̄ incir-
cuitu tuo sūt: cū fecero i te iudicia i furo
re ⁊ indignatiōe ⁊ in increpationibꝰ ire
q̄ ego dñs locutꝰ sū qui misero sagittas
famis pessimas q̄ erūt mortifere: ⁊ q̄s
mittā vt disperdā vos. Et famē cōgrego
d super vos: ‖ ⁊ cōterā i vob baculū panis
d ⁊ mittā i vos famē ⁊ bestias pessimas
⁊ orbabunt te ad internitionē. Et pestilētia ⁊ sā-
guis trānsibūt p te: ⁊ gladiū inducā su-
per te. Ego dñs locutꝰ sum. VI

Et factꝰ ē sermo dñi ad me dicēs:
fili hois: pone faciē tuā ad mōtes isrl ⁊ ꝓphabis ad eos ⁊ dices: ‖ Mōtes isrl audite verbū dñi dei. Hec dicit
dñs deꝰ mōtibꝰ ⁊ collibꝰ rupibꝰ ⁊ val
libꝰ. Ecce ego inducā super vos gladiū
⁊ disperdā excelsa vra: ⁊ demoliar aras
vras ⁊ cōfringent simulacra vra ⁊ de
iciā interfectos vros añ idolavra. Et
dabo cadauera filiorꝫ isrl añ faciē si-
mulacrorꝫ vrorū: ⁊ dispergā ossa vra cir
ca aras vras i oibꝰ habitationibꝰ vris
Urbes deserte erūt ⁊ excelsa demolient
⁊ dissipabūt: ⁊ interibūt are vre ⁊ cōfringent: ⁊ cessabūt idola vra: ⁊ cōtri-
ent delubra vra: ⁊ delebūt opa vra: et
cadet interfectꝰ i medio vri: ⁊ scietis q̄
ego sū dñs. Et relinquā i vob eos q̄ fu
gerint gladiū i gētibꝰ: cū dispersero vos
per terras ⁊ recordabunt mei liberati vri i
gentibꝰ ad q̄s captiui ducti sūt: q̄ ꝓtri-
vi cor eorꝫ fornicās ⁊ recedēs a me: et
c oculos eorꝫ fornicātes post idola sua:
⁊ displicebūt sibimet sup malis q̄ fece
runt i vniūsis abominationibꝰ illis: ⁊ sci
ent q̄ ego dñs nō frustra locutꝰ sū vt
facerē eis malū hūc. Hec dicit dñs deꝰ.
Percute manū tuā ⁊ allide pedē tuū:
⁊ dic heu ad oēs abominationes malo-
rū domꝰ isrl: q̄ gladio fame ⁊ peste rui
turi sunt. Qui lōge ē peste morietur: ⁊ q̄ ꝑ
ꝑpe: gladio corruet: ⁊ q̄ relictꝰ fuerit ⁊
obsessus: fame morietur. Et cōplebo idi-
gnationē meā i eis: ⁊ scietis q̄ ego dñs
cū fuerint interfecti vri i medio idolorꝫ
vrorꝫ i circuitu araꝝ vrarū: i oi colle ex
celso: ⁊ i cūctis ꝓmitatibꝰ mōtiū: ⁊ sub
tus oē lignū nemorosū: ⁊ subtꝰ vniuer
sā quercū frondosā: locū vbi accēderūt
thura redolētia vniūsis idol suis. Et
extēdā manū meā sup eos: ⁊ faciā trā
eorꝫ desolatā ⁊ destitutā a deserto debla
tha i oibꝰ habitationibꝰ eorꝫ: ⁊ scient

Et factꝰ ē (q̄ ego dñs. VII
sermo dñi ad me dicēs. Et tu fi
li hois: hec dicit dñs deꝰ terre
isrl. ‖ Finis venit: venit finis sup q̄tu-
or plagas terre. Nūc finis sup te: ⁊ immit
tā furorē meū i te. Et iudicabo te iux
vias tuas. Et ponā ꝫ te oēs abominati
ones tuas. ‖ Et nō parcet oculꝰ meꝰ su
per te: ⁊ nō miserebor: sꝫ vias tuas ponā
sup te: ⁊ abominatiōes tue i medio tui
erūt: ⁊ scietis q̄ ego dñs. Hec dicit dñs
deꝰ. Afflictio una: afflictio ecce venit.
‖ Finis venit: venit finis. Euigilauit
aduersū te: ecce venit. Uenit ꝓtritio su
per te q̄ habitas i terra. Uenit tps: ꝓpe
ē dies occisiōis: ⁊ nō gñie mōtiū. Nūc
de ꝓpinq̄ effūdā irā meā sup te: ⁊ cōple
bo furorē meū i te. Et iudicabo te ꝓm
vias tuas: ⁊ ponā tibi oia scelera tua
Et nō parcet oculꝰ meꝰ nec miserebor:
sꝫ vias tuas ponā tibi: ⁊ abominatiōes
tue i medio tui erūt: ⁊ scietis q̄ ego dñs
dñs percutiens. Ecce dies: ecce venit.
Egressa ē ꝓtritio floruit virga: germi-
nauit superbia: iniq̄tas surrexit i virgā impie
tatis. Nō ex eis: ⁊ nō ex ꝑpo: neq̄ ex so-
nitu eorꝫ: ⁊ nō erit requies in eis. Uenit
tps: appropinq̄uit dies. Qui emit: nō
letet: ⁊ q̄ vendit non lugeat q̄ ira sup
oēm ꝑplm eiꝰ: q̄ enim vēdit: ad id q̄ ven
didit nō reūtet: ⁊ adhuc i viuētibꝰ vi
ta eorꝫ. Uisio ei ad oēm multitudinem
eiꝰ nō regrediet: ⁊ vir i iniquitate vite
sue nō cōfortabit. Canite tuba: ꝑparē
tur oēs: ⁊ nō ē q̄ vadat ad ꝑliū. Ira ei
mea sup vniuersā ꝑplm eiꝰ. Gladiꝰ fo
ris pestis ⁊ fames intrisecꝰ. Qui i agro
ē gladio morietur: ⁊ q̄ i ciuitate: pestilen
tia ⁊ fame deuorabūt: ⁊ salvabūt qui
fugerint ex eis. Et erūt i mōtibꝰ q̄si co
lūbe cōualliū: oēs trepidi: vnusq̄sq̄
i

iniq̃tate sua. Oēs manꝰ dissoluent: et
Esaie.15.c oia genua fluēt aq̃s. ‖Et accingent se
cicilitꝛ̃s ⁊ operiet eos formido: ⁊ in oi
facie ꝓfusio: i vniūsis capitibꝰ eoꝝ cal
uitiū. Argētū eoꝝ foris ꝓiciet: ⁊ au-
Prou.11.a rū eoꝝ i sterq̃liniū erit ‖Argētū eoꝝ ⁊
Soph.1.d aur̃ eoꝝ nō valebit liberare eos: i die
Ecci.5.c furoris dñi. Tota suā nō saturabit: ⁊
F vēteres eoꝝ ñ iplebūt: qꝛ scādalū iq̃ta
tꝭ eoꝝ factū ē: ⁊ ornamētū moniliū su-
oꝝ i superbiā posuerūt: ⁊ imagines ab-
ominationū suarū ⁊ similacroꝝ fecerūt
ex eo. Propt̃ hoc dedi eis illud i immūdi-
ciā: ⁊ dabo illud i manꝰ alienoꝝ ad di
ripiēdū: ⁊ impios terre i ꝓdā: ⁊ cōtamina-
buūt illud: ⁊ aūtā faciē meā ab eis ⁊ vi
olabūt arcanū meū ⁊ introibūt i illud
emissariū: ⁊ cōtamiabūt illo. Fac ꝯclusi
onē q̃m terra plena ē iudicio sāguinū: ⁊
citras plena iniq̃tate. Et adducā pessi-
G mos de gētibꝰ ⁊ possidebūt domos co-
rū. Et q̃escere faciā superbiā potētiū: et
possidebūt sctūaria eoꝝ. Angustia sup
uenīēte req̃rēt pacē: ⁊ nō erit. Cōturba
tio sup ꝯturbationē veniet: ⁊ auditꝰ su
p auditū. Et q̃rēt visionē ꝺ ꝓpha: ⁊ lex
pibit a sacerdote: ⁊ cōsiliū a senioribꝰ
Rex lugebit ⁊ p̃ncipes induēt mero-
re ⁊ manꝰ ꝑpli terre ꝯturbabūt. Scom
viā eoꝝ faciā eis ⁊ scom iudicia eoꝝ
iudicabo eos: ⁊ sciēt qꝛ ego dñs dñs.

H Et factū ē i āno sexto: i VIII
e sexto mēse i q̃nta mēsis: ego se-
debā i domo mea: ⁊ senes iuda
sedebāt coꝝā me. Et cecidit ibi sup me
manꝰ dñi dei. Et vidi: ⁊ ecce sitūdo
q̃si aspectꝰ ignis. Ab aspectu lumboꝝ
eiꝰ ⁊ deorsū ignis: ⁊ a lūbis eiꝰ ⁊ sursū
B q̃si aspectꝰ splēdoris ⁊ visio electri. Et
Dan.15.c. emissa sitūdo manꝰ apprehēdit me in
cincino capitꝭ mei: ⁊ eleuauit me spūs
int̃ celū ⁊ terā: ⁊ adduxit me i hierlm i
visiōe dei iuxt̃ ostiū interiꝰ: qđ respicie-
bat ad aq̃lonē: vbi erat statutū idolū
zeli ad ꝓuocādā emulationē. Et ecce
ibi gloria dei isrl̃ ꝑm visionē quā videra
i campo: ⁊ dixit ad me. Fili hois: leua
C ocl̃os tuos ad viā aq̃lonis. Et leuaui
oculos meos ad viā aq̃lōis: ⁊ ecce ab
aq̃lone porte altaꝭ idolū zeli i ipo in-
troitu. Et dixit ad me. Fili hois putas
ne vides tu q̃d isti faciūt abominatiōes
magnas q̃s domꝰ isrl̃ facit h̄: vt ꝓcul re
cedā a sanctuario meo? Et adhuc ꝓūsus
videb abominatiōes maiores. Et intro
duxit me ad ostiū atrij. Et vidi: ⁊ ecce
foramē vnū i pariete. Et dixit ad me.
Fili hois: fode parietē. Et cū fodissem
parietē: apparuit ostiū vnū. Et dixit ad
me. Ingredere: ⁊ vide abominatiōes pes
simas q̃s isti faciūt hic. Et ingressus vi
di: ⁊ ecce oīs sitūdo reptiliū ⁊ aialiū
abominatio ⁊ vniūsa idola domꝰ isrl̃
depicta erāt i pariete: i circūitu p totū
Et septuagita viri ꝺ seniorib⁹ domus
isrl̃: ⁊ iechonias filiꝰ saphā stabat i me
dio eoꝝ stātiū añ picturas: ⁊ vnusq̃sq̃
hēbat thuribulū i manu sua: ⁊ vapor
nebule de thure ꝓsurgebat: ⁊ dixit ad
me: Certe vides fili hois q̃ seniores do
mꝰ isrl̃ faciūt i tenebris: vnusq̃sq̃ i ab
scōdito cubilꝭ sui. Dicūt enī. Nō vider
dñs nos. Dereliq̃t dñs terā. Et dixit ad
me. Adhuc ꝓūsus videb abominatiōes
maiores q̃s isti faciūt. Et introduxit me
p ostiū porte domꝰ dñi qđ respiciebat
ad aq̃lonē. Et ecce ibi mlieres sedebāt
plāgētes adonidē. Et dixit ad me. Cer
te vidisti fili hois. Adhuc ꝓūsus videb
abominatiōes maiores his. Et introdux-
it me i atriū domꝰ dñi iteriꝰ. Et ecce i
ostio templi dñi inter vestibulū ⁊ altare q̃
si viginti q̃nq̃ viri dorsa habētes templi
dñi ⁊ facies ad orientē: ⁊ adorabāt
ad orientē sol. Et dixit ad me. Certe vidi-
sti fili hois. Nūq̃d leue ē ꝺ domui iu-
da: vt facerēt abominatiōes istas q̃s fe-
cerūt h̄: qꝛ replentes terā iniq̃tate ꝓuer-
sūt ad irritādū me? Et ecce applicāt ra
mū ad nares suas. Ergo ⁊ ego faciā i
furore: ñ parcet oculꝰ meꝰ: nec misere-
bor: ⁊ cū clamauerit ad aures meas vo
ce magna: ñ exaudiā eos. IX
I Et clamauit i auribꝰ meis voce
magna dicēs. Appropinquent
visitatiōes vrbꝭ: ⁊ vnusq̃sq̃ vas interfe-
ctiōis h̄z in manu sua. Et ecce sex viri
veniebāt ꝺ via porte superioris q̃ respi-
cit ad aq̃lonē: ⁊ vnuscuiusq̃ vas interfi-
ctꝰ erat in manu eiꝰ. Vir q̃ꝺ vnus i medio eoꝝ ve
stitꝰ erat lineis: ⁊ atramētariū scriptō-
ris ad renes eiꝰ. Et ingressi sūt: ⁊ steterūt
iuxt̃ altare ereū. Et gloria dñi isrl̃ assūpta
ē ꝺ cherubiū erat sup eū ad limē domꝰ
Et vocauit virū q̃ indutꝰ erat lineis: et
atramētariū scriptoris hēbat i lūbis su
is. Et dixit dñs ad eū. Transi p mediū
citatē i medio hierl̃: ⁊ signa thau sup

hões viroꝝ gemẽtiñ ꝛ volẽtiñ sup cñ
ct' abomiatiõibꝰ q̃ fiũt in medio eiꝰ.
Et ill' dixit audiẽte me. Trãsite p cita
ꝛ tẽ sequẽtes eñ: ꝛ pcutite. ‖ Non parcat
d oculꝰ vr neꝝ miserearni. Senẽ: adole-
scẽtulũ ꝛ virginẽ: puulũ ꝛ mlieres iterfi
(cite vsq̃ ad ic̃nitionẽ. Oẽz ãt sup quẽ
videritꝫ thau ne occidatꝫ ꝛ a scñario
meo icipiẽte. Cepert ꝙ a virꝫ seniorib⁹
q̃ erãt añ faciẽ dom⁹. Et dixit ad eos.
Cõmiate domũ: ꝛ iplete atria inf'ectꝫ.
Egredimi. Et egressi sũt: ꝛ pcutiebant
eos q̃ erãt i citate. Et cede cõpleta re-
mãsi ego: ruiq̃ sup faciẽ meã ꝛ clamãs
d ait. Hen heu heu dñe deꝰ. Ergo ne dis
pdas oẽs reliq̃as isrl' effũdẽs furorem
mũ sup hierlm? Et dixit ad me. Iniq̃-
tas domꝰ isrl' ꝛ iuda magna est nimis
valde: ꝛ repleta ẽ tra sãguinibꝰ: ꝛ ciui
tas repleta ẽ aũstiõe. Dixert ei. Dereli-
qt dñs trã: ꝛ dñs ñ videt. Igit' ꝛ meꝰ ñ
pcet oculꝰ: neq̃ miẽbor. Uiã eoꝝ sup
caput eoꝝ reddã. Et ecce vir q̃ erat idu
e lineis q̃ hẽbat attramẽtariũ i dorso
suo: rñdit ẽ dñũ dicẽs. Feci sic̃ pcepisti
Ꝫ vidi: ꝛ ecce i firma (mihi. X
mẽto qõ erat sup caput cheru-
bin q̃si lapis saphyrꝰ ꝛ q̃si spe-
cies silitudinis solũ apꝑuit sup eñ. Et
dixit ad virũ q̃ idutꝰ erat lineis: ꝛ ait.
Ingredere i medio rotarũ q̃ sũt subtꝰ
cherubi ꝛ iple manũ tuã pzunis ignis
q̃ sũt iter cherubi: ꝛ effũde sup citatẽ.
Ingressusq̃ ẽ i ꝓspectu meo. Cherubi
ãt stabãt a dextris domꝰ cũ igrederet
vir: ꝛ nubes ipleuit atriũ iterꝰ. Et cle
uata ẽ gl̃ia dñi desup cherub ad limẽ
domꝰ: ꝛ repleta ẽ domꝰ nube. Et atriũ
repletũ ẽ splẽdore gl̃he dñi: ꝛ sonitꝰ ala
rũ cherubi audiebat vsq̃ ad atriũ ex-
d teriꝰ q̃si vox dei oipotẽtꝫ loquẽtꝫ. Cũ
q̃ pcepisset viro q̃ idutꝰ erat lineis di
cẽs sume ignẽ ỏ medio rotaꝝ q̃ sũt in
ter cherubi: igressus ille stetit iuxt̃ rotã
Et extẽdit cherub manũ ỏ medio che
rubi ad ignẽ q̃ erat iter cherubi: ꝛ sũ-
psit ꝛ dedit i manꝰ eiꝰ q̃ idutꝰ erat li-
neis: q̃ accipiẽs egressus ẽ. Et apparu
it i cherubi silitudo manꝰ hois subtꝰ
pẽnas eoꝝ. Et vidi: ꝛ ecce q̃ttuor rote
iuxt̃ cherubi. Rota vna iuxt̃ cherub vnũ
ꝛ rota alia iuxt̃ cherub vnũ. Spẽs aũt
rotaꝝ erat q̃si visio lapidis chrysoli-
thi ꝛ aspectꝰ eaꝝ silitudo vna q̃ttuor:
q̃si si sit rota i medio rote. Cũq̃ ibula C
rẽt: i q̃ttor ptes gradiebãt: ꝛ nõ reũte-
bãt ãbulãtes: sz ad locũ ad quẽ ire de
clinabat q̃ pma erat: sequebãt ꝛ cetere S.1.e
nec reũtebãt. ‖ Et oẽ corpꝰ eaꝝ ꝛ colla
ꝛ manꝰ ꝛ pẽne ꝛ circuli plena erãt ocu
lis i circũitu q̃ttuor rotarum: ꝛ rotas
istas vocauit volubiles audiente me.
Quattuor ãt facies hẽbat vnũ. Facies
vna facies cherub: ꝛ facies scda facies
hois: ꝛ i ẽtio facies leõis: ꝛ i q̃rto faci-
es aq̃le. Et eleuata sũt cherubi: ipm ẽ
aial qõ viderã iuxt̃ fluuiẽ chobar. Cũq̃
ãbularẽt cherubi ibãt pariẽ ꝛ rote iuxt̃
ea: ꝛ cũ eleuarẽt cherubi alas suas vt
exaltarenꝫ ỏ tra: nõ residebãt rote: sed
ꝛ ipe iuxt̃ erãt. Stãtibꝰ illꝭ stabãt: ꝛ cuz D
eleuatꝫ eleuabãt. Spñs ei vite erat in S.1.f
eis. Et egressa ẽ gl̃ia dñi a limie tẽpli:
ꝛ stetit sup cherubi: Et eleuãtia cheru
bin alas suas: exaltata sunt ꝙ tra coram
me: ꝛ illis egrediẽtibꝰ: rote q̃q̃ subsecu
te sũt. Et stetit in introitu porte domꝰ
dñi oriental: ꝛ gl̃ia dei isrl' erat sup eos.
Iꝑm ẽ aial qõ vidi subter deũ isrl' iuxt̃
fluuiũ chobar. Et intellexi qz cherubi
eẽnt. Quattuor ꝙ q̃ttuor vultꝰ vni: ꝛ q̃t
tuor ale vni: ꝛ silitudo manꝰ hois sub
alis eoꝝ. Et silitudo vultuũ eoꝝ: ipsi
vultꝰ q̃s viderã iuxt̃ fluuiũ chobar ꝛ i-
tuitꝰ eoꝝ ꝛ ipetꝰ singuloꝝ: añ faciẽ su
Ꝫ eleuauit (am ingredi. XI A
me spũs: ꝛ introduxit me ad por
tã domꝰ dñi orientalẽ q̃ respicit
ad solis ortũ. Et ecce i introitu porte vi-
ginti q̃nq̃ viri ꝛ vidi i medio eoꝝ ie-
choniã filiũ azur: ꝛ phelatiã filiũ bana
ie pncipes ppli. Dixitq̃ ad me. Fili ho
minis: hi sũt viri q̃ cogitãt iniq̃tatẽ: et
tractãt cõsiliũ pessimũ i vrbe ista dicẽ-
tes. Nõne dudũ edificate sũt domꝰ? Hic
ẽ lebes: nos ãt carnes. Idcirco vatici-
nare de eis vaticinare fili hois. Et ir-
ruit i me spũs dñi: ꝛ dixit ad me. Loq̃-
re. Hec dicit dñs. Sic locuti estꝭ domꝰ
isrl': ꝛ cogitatiões cordis vri ego noui.
Plurimos occidistꝭ i vrbe hac: ꝛ iple-
stis vias eiꝰ interfectꝭ. Propterea hec di B
cit dñs. Inf'ecti vri q̃s posuistis i me
dio eiꝰ hi sũt carnes: ꝛ hec est lebes: et
educã vos ỏ medio eiꝰ. Gladiũ metui-
stis: ꝛ gladiũ iducã sup vos dicit dñs
deꝰ. Et eũciã vos de medio eiꝰ. Dabo-
q̃ vos in manũ hostiũ: ꝛ faciã in re-

bis iudicia. Gladio cadet. In finibus
isrl iudicabo vos: t scietis qz ego dns.
Pec nō erit voh in lebetē: t vos ñ eri
tis i medio ei⁹ i carnes. In finib⁹ isrl
iudicabovos: t scietis qz ego dns. Quia
i pceptis meis nō ambulastis: t iudicia
mea nō fecistis: sz iux iudicia gētiū q̄
i circuitu vro sūt estis opati. Et factū
ē cū pphetarē: phelti as filius banaie
mortu⁹ ē. Et cecidi i faciē meā: clamās
voce magna. Et dixi: Peu heu heu do
mine de⁹ psūmationē tu facis reliquia
rū isrl? Et factū ē verbū dñi ad me di- C
cēs. Fili hois: frēs tui viri xpinq tui:
t ois dom⁹ isrl: vniūsi q̄b⁹ dixerūt ha-
bitatores hierlm: lōge recedite a dño:
nob data est tra i possessionē: pterea
hec dicit dns de⁹. Quia lōge feci eos i
gētib⁹: t qz dispsi eos i tris: ero eis in
sanctificationē modicā i tris ad q̄s ve-
nerūt. Propterea loqre. Pec dicit dns
de⁹. Cōgregabo vos de ppls t aduna-
bo de tris i q̄b⁹ dispsi estis: dabocq vo
bis hereditū isrl. Et ingredient illuc: et
auferēt oēs offēsiones: cictascq abomi
Hiere.32.f nationes ei⁹ ō illa. Et dabo eis cor vnū
D t spūm nouū tribuā i visceribus eoz. ‖ Et
J.36.f auferā cor lapideū de carne eoz: t dā-
bo eis cor carneū vt in pceptis meis
ambulēt: t iudicia mea custodiāt: faci
antq ea: t sint mihi i pplm: t ego sim
eis i deū. Quorū aūt cor post offendi-
cula t abominationes suas ambulat: ho
rū viā i capite suo ponā dicit dns de⁹
Et eleuauerūt cherubin alas suas: et
rote cū eis: t glia dei isrl erat sup eos.
Et ascēdit glia dñi de medio ciuitat
steritq sup mōtē q̄ ē ad orientē vrbis.
Et spūs leuauit me: adduxitq i chal-
deā ad trāsmigrati onē i visionē i spū
dei. Et sublata ē a me visio quā vide-
rā. Et locut⁹ sū ad trāsmigrationē ois
verba dñi q̄ ostenderat mihi. XII
Et fact⁹ ē ſmo dñi ad me dicēs
Fili hois: i medio dom⁹ exaspe-
rātis tu habitas: q̄ oculos habent ad
videndū t nō videt: t aures ad audien
dū: t nō audiūt: qz dom⁹ exasperās ē.
Tu g fili hois fac tibi vasa trāsmigra-
tionis: t trāsmigrabis p die coram eis.
Trāsmigrabis aūt ō loco tuo: ad locū
alterū i pspectu eoz: si forte aspiciant:
qz dom⁹ exasperās ē. Et efferes foras
vasa tua: q̄si vasa trāsmigrāt p die in
pspectu eoz. Tu aūt egredieris vespere
coram eis sicut egredit migrās: añ ocu-
los eoz. Perfode tibi parietē: t egredi
eris p eū in cōspectu eoz. In humeris
portaberis: i caligine efferet. Faciē tu
am velabis t nō videb tra: qz posui te
dedi te domui isrl. Feci g sicut pcepit
mihi dns. Vasa mea protuli quasi vasa
trāsmigrātis p die: t vespe p fodi mihi
parietē manu t i caligine egressus sū:
t i hūeris portat⁹ i pspectu eoz. Et fa
ct⁹ ē ſmo dñi mane ad me dicēs. Fili
hois: nunq̄d nō dixerūt ad te dom⁹ is-
rael: dom⁹ exasperās: q̄d tu facis? Dic
ad eos. Pec dicit dns de⁹. Sup ducem
onus istud q̄ ē i hierlm: t sup oēm do-
mū isrl: que est i medio eoz. Dic: Ego
portētū vrm. Quō feci: sic fiet illis. In
trāsmigrationē t i captiuitatē ibūt: et
dux q̄ ē i medio eoz i humeris porta-
bit: in caligine egredient. Parietē pfo
dient vt educāt eū: faciem ei⁹ operiet vt ñ
videat ocło tra. Et extēdā rete meū: su
p eū: t capiet in sagena mea t adducā
eū i babylonē i tra chaldeoz: t ipse ñ
videbit: ibiq moriet t oēs q̄ circa eum
sūt. Presidiū ei⁹ t agmina ei⁹ dispgā i
oēm vētū: t gladium euaginabo post
eos. Et scient qz ego dns: cū dispsero il
los i gētib⁹ t dissemināuero eos i tris
Et relinquā ex eis viros paucos a gla
dio t fame t pestilētia: vt narrent oia
scelera eoz i gētib⁹ ad q̄s ingredient
t scient qz ego dns. Et fact⁹ ē ſmo dñi
ad me dicēs. Fili hois panē tuū i ꝯtur
batione comede: sz t aquā tuā i festina
tione t merore bibe: et dices ad pplm
tre. Pec dicit dns de⁹ ad eos q̄ habitāt
i hierlm: i terra isrl. Panē suū i solitu-
dine comedēt: t aquā suā i desolatiōe
bibēt: vt desolet tra a plenitudine sua
pter iniq̄tates oim q̄ habitāt i ea: et
ciuitates q̄ nunc habitāt desolate erūt
terraq desert: t scient qz ego dns. Et fa
ct⁹ ē ſmo dñi ad me dicēs. Fili hois:
qd ē puerbiū istud in tra isrl dicentiū
‖ in lōgū differēt dies t pibit omis vi-
sio? Ideo dic ad eos. Pec dicit dns de⁹
Quiescere faciā pūbiū istud: neq vul
go dicet vltra in isrl. Et loqre ad eos:
q̄ appropinquerint dies t ſmo omis vi
siōis. Nō enī erit vltra omis visio cassa:
neq diuinatio ambigua i medio filio
rū isrl: qz ego dns loquar: t qcūq lo-

quer: qcūq; locut⁹ fuero ad illū fiet.
6 Nō plongabit ampli⁹: sz i dieb⁹ vris dom⁹ exasperās loq̄r verbū: et faciā illud dicit dns de⁹. Et fact⁹ ē sm̄o dni ad me dicēs. Fili hois: ecce dom⁹ isrl dicētiū. Visio quā hic videt i dies multos: et in tpa longa iste pphetat. Propterea dic ad eos. Hec dicit dns deus. Nō plōgabit vltra ois sm̄o me⁹. Uerbū qđ locut⁹ fuero cōpletū dicit dns
2 Et fact⁹ ē sm̄o dni (de⁹. XIII ad me dicēs. Fili hois vaticinare ad pphetas isrl q̄ pphetāt: et dices pphetātib⁹ de corde suo. Audite ad 4-e te ad illū dni. Hec dicit dns de⁹. Uc ppheris insipientib⁹ q̄ sequunt spm suū et nihil vidēt. Quasi vulpes i deserto: pphete tui isrl erāt. Nō ascendistis ex aduerso. neq; opposuistis murū p domo isrl vt staret i pl̄io i die dni. Uidēt vana et diuināt mēdaciū. dicētes: ait dns cū dns nō miserit eos: et pseuerauerūt cōfirmare sermonē. Nūq̄d nō visionē cassam vidistis: et diuinationē mēdacē locuti estis? Et dicit⁹ ait dns: cū ego nō sim locut⁹. Propterea hec dicit dns de
3 us. Quia locuti estis vana: et vidistis mendaciū: ideo ecce ego ad vos ait dns de⁹: et erit man⁹ mea sup pphas q̄ vidēt vana et diuināt mēdaciū. In cōsilio pli mei nō erūt et in scriptura domus isrl nō scribēt: nec i tra isrl ingredient: et scietis q; ego dns de⁹. Eo q; deceperit pl̄s meū dicētes: pax: pax: et nō ē pax: et ipe edificabat parietē: illi añt liniebāt eum luto absq; paleis. Dic ad eos q̄ liniunt absq; tpatura: q; casurus sit. Erit ei imber inundās: et dabo lapides grādes et desup irruentes: et ventus pcelle dissipantē. Siq̄dē ecce cecidit paries. Nūq̄d nō dicet vob vbi ē littura quā liuistis? Propterea hec dicit dns de⁹. Et erūpere faciā spm tēpestatū i indignatione mea: et imber inundās i furore meo erit: et lapides grādes in ira i cōsūptionē. Et destruā parietē quē liuistis absq; tpamēto: et adequabo eū tre et revelabit fūdamētū eius: et cadet et cōsumet i medio ei⁹: et scietis q; ego sū dns. Et cōplebo indignationē meā in pariete et in his q̄ liniūt eū absq; tēpamēto: dicāq; vobis. Nō est paries: et nō sūt q̄ liniūt eū. Prophete isrl q̄ pphant ad hierlm: et vidēt ei visionē pacis: et nō ē pax ait dns de⁹. Et
tu fili hois pone faciē tuā ꝫ filios pli tui q̄ pphetāt de corde suo: et vaticinare sup eas: et dic. Hec dicit dns de⁹. Ue q̄ cōsuunt pulvillos sub oi cubito manu⁹: et faciūt cervicalia sub capite vnius etatis ad capiēdas aias. Et cū caperent aias pli mei: vivificabāt aias eorū: et violabāt me ad pl̄m meū pter D
7 pugillū hordei et fragmē panis: vt interficerēt aias q̄ nō moriunt: et vivificarēt aias q̄ nō vivūt: mētiētes pl̄o meo credenti mēdaciis. Propt̄ hec dicit dns de⁹. Ecce ego ad pulvillos vros q̄bus vos capitis aias volātes et dirūpā eos de brachiis vris: et dimittā aias q̄s vos capitis aias ad volādū. Et dirūpā cervicalia vra: et liberabo pl̄m meū de manu vra: neq; erūt vltra i manib⁹ vris ad p̄dādū: et scietis q; ego dns. Pro eo q; merere feciſtis cor iusti mēdaciter: quē ego nō cōtristaui: et cōfortastis manu⁹ impi vt nō q̄uerteret a via sua mala et viueret: pterea vana nō videbitis et divinatiōes nō divinabitis ampli⁹: et eruā pl̄m meū de manu vra: et scietis
8 Et venerūt (q̄ ego dns. XIIII E ad me viri seniores isrl: et sederūt cora me. Et fact⁹ ē sm̄o dni ad me dicēs. Fili hois: viri isti posuerūt imūdicias suas i cordib⁹ suis: et scādalū iniq̄tat⁹ sue statuerunt ꝫ faciē suā. Nūq̄d interrogat⁹ rndebo eis? Propt̄ hec loqre eis et dices ad eos. Hec dicit dns de⁹. Homo hō de domo isrl q̄ posuerit imūdicias suas i corde suo: et scādalū iniq̄tat⁹ sue statuerit ꝫ faciē suā: et venerit ad pphām interrogās p eum me: B
ego dns rndebo ei i multitudine imūdiciarū suarū vt capiat dom⁹ isrl i corde suo q̄ recesserūt a me in cūctis idolis suis. Propterea dic ad domū isrl. Hec dicit dns de⁹. Cōvertimini et recedite ab idolis vris: et ab vniūsis ptaminationib⁹ vris auertite facies vras. Quia homo hō de domo isrl et de pselitis q̄ cōmorant aduena fuerit i isrl: si alienat⁹ fuerit a me: et posuerit idola sua in corde suo: et scandalū iniq̄tat⁹ sue statuerit C
ꝫ faciē suā et venerit ad pphām vt interroget p eum me: ego dns rndebo ei p me: et ponā faciē meā sup hoiem illū: et faciā eū in exēplū et i puerbiū: et disperdā eū de medio pli mei: et scietis q; ego

f.13.a dñs. Et ꝓpha cū erauerit ⁊ locut⁹ fuerit verbū: ego dñs decepi ꝓphām illū. Et extēdā manū sup illū: ⁊ delebo eū de medio ꝓpli mei isrl: ⁊ portabit iniq
D tatē suā. Juxta iniq̄tatē interrogātis: sic iniq̄tas ꝓphe erit: vt nō erret vltra dom⁹ isrl a me neq; polluaf̄ i vniūsis ꝓuaricationib⁹ suis: sz sit mihi i ꝓplm ⁊ ego sim eis i deū: ait dñs exercituū. Et fact⁹ est ſmo dñi ad me dicēs. Fili hois: tra cū peccauerit mihi: vt ꝓuaricef̄ ꝓuaricās: extēdā manū meā super
f.4.d.et eā. ‖ Et cōterā ✠gā panis ei⁹ ⁊ imittā
ſ.5.d i eā famē ⁊ iterficiā de ea hoīem ⁊ iu-
E mētū. Et si fuerit tres viri isti i medio ei⁹ noe daniel ⁊ iob: ipſi iusticia sua liberabunt aias suas ait dñs exercituū. Si ⁊ si bestias pessimas iduxero sup t̄rā vt vastēt eā: ⁊ fuerit iuia eo ꝙ non sit ptrāsiēs ꝓpt bestias: tres viri isti si fuerint i ea: viuo ego dicit dñs de⁹: q̄ nec filios nec filias liberabūt: sz ipi soli liberabūf̄: t̄ra aūt desolabif̄. Uel si gladiū induxero sup t̄rā illā: ⁊ dixero gladio: trāsi p t̄rā: ⁊ interfecero de ea hoīem ⁊ iumētū: ⁊ tres viri isti fuerit in
F medio ei⁹: viuo ego dicit dñs de⁹ nō liberabūt filios neq; filias: sz ipi soli liberabūf̄. Si āt ⁊ pestilētiā imisero sup t̄rā illā: ⁊ effudero idignationē meā sup eā i sāguine vt auferā ex ea hoīem ⁊ iumētū et noe daniel ⁊ iob fuerit in medio ei⁹: viuo ego dicit dñs de⁹: q̄ filiā ⁊ filiā nō liberabūt: sz ipſi iusticia
G sua liberabūt aias suas. Qm̄ hec dicit dñs: ꝙ ⁊ si i q̄ttuor iudicia mea pessima gladiū ⁊ famē ac bestias malas et pestilētiā imisero i hierlm vt iterficiā ō ea hoīem ⁊ pec⁹: tm̄ relinquef̄ i ea salnatio educētiū filios ⁊ filias. Ecce ipſi egredienf̄ ad vos ⁊ videbit⁊ viā eor̄ ⁊ adinuētiones eor̄ ⁊ cōsolabimi sup malo qđ induri i hierlm i oīb⁹ q̄ iporraui sup eā: ⁊ cōsolabūf̄ vos cū viderit⁊ viā eor̄ ⁊ adinuētiones eor̄: ⁊ cognoscetis ꝙ nō frustra fecerim oīa q̄ feci i ea ait
A Et fact⁹ est ser (dñs de⁹. XV mo dñi ad me dicēs. Fili hois q̄d fiet de ligno vitis ex oībus lignis nemor̄ q̄ sūt inter ligna siluar̄
I Num q̄d tollef̄ de ea lignū vt fiat opus aut fabricabif̄ de ea paxill⁹: vt dependeat i eo qcūq; vas? Ecce igni datū
E i escā: vtrāq; p̄tē ei⁹ cōsūpsit ignis: ⁊ medietas ei⁹ redacta ē in fauillā. Nūq̄d vtile erit ad op⁹? Etiā cū eēt integrū nō erat aptū ad op⁹ quātomagis cū illud ignis deuorauerit ⁊ cōbusserit nihil ex eo fiet opis? Propterea hec dicit dñs de⁹. Quō lignū vit⁊ inter ligna siluarū qđ dedi igni ad deuorandū: sic tradā hitatores hierlm: ⁊ ponā faciē meā i eos. De igne egredienf̄. ⁊ ignis cōsumet eos. Et scietⁱ q̄: ego dñs cum posuero faciē meā i eos: ⁊ dedero t̄rā i uiā ⁊ desolatā: eo ꝙ ꝓuaricatores erit
terint: dicit dñs de⁹. XVI
Et fact⁹ ē ſmo dñi ad eū dicēs. Fili hois: notas fac hierlm abominatiōes suas ⁊ dices. Hec dicit dom⁹ de⁹ hierlm. Radix tua ⁊ generatio tua ō t̄ra chanaan: pat⁹ tu⁹ amorr⁹: ⁊ mat⁹ tua cethea. ‖ Et q̄ nata es die ort⁹ tui: nō ē p̄cisus vmbilic⁹ tuus ⁊ aq̄ nō ē lota i salutē: nec sale salita: nec inuoluta pannis. Nō pepcit sup te oculus vt faceret tibi vnū de his miser⁹ tui: sz ꝓiecta es sup faciē t̄re: i abiectione aie tue i die q̄ nata es. Trāsiēs aūt p te: vidi te cōculcatū i sāguie tuo. Et dixi tibi cū esses i sāguie tuo. Uiue. Dixi inquā tibi in sāguine tuo. Uiue: multiplicatā q̄si germē agri dedi te ⁊ multiplicata es: ⁊ grādis effecta: ⁊ ingressa es ⁊ queniſti ad mūdū mulieb⁹. Ubera tua intumuerūt: ⁊ pil⁹ tu⁹ germinauit ⁊ eras nuda ⁊ cōfusione plena. Et trāsiui p te ⁊ vidi te: ⁊ ecce tps tuū: tps amātiū. Et expādi amictū meum sup te: ⁊ operui ignominiā tuā. Et iurauī tibi: ⁊ ingressus sū pactū tecū ait dñs de⁹. Et facta es mihi ⁊ lauī te aq̄ ⁊ emūdaui sāguinē tuū ex te. Et vnxi te oleo: ⁊ vestiui te discoloribus: ⁊ calciaui te hyacintho. Et cinxi te byſſo: ⁊ indui te subtilib⁹: ⁊ ornaui te ornamēto. Et dedi armillas i manib⁹ tuis ⁊ torq̄ē circa collū tuū: ⁊ dedi in aurē tuā os tuū ⁊ circulos i auribus tuis: ⁊ coronā decoris in capite tuo. Et ornata es auro ⁊ argēto: ⁊ vestita es byſſo ⁊ polymito ⁊ mltⁱ coloribus. Similā ⁊ mel et oleū comedisti: ⁊ decora facta es vehemēt nimis. Et pfecisti i regnū: ⁊ egressū ē nomē tuū i gētes ꝓpt spēm tuā: q: pfecta eras i decore meo quē posuerā sup te dicit dñs de⁹. Et habēs fiduciā i pulchritudine tua fornicata es

ulcetso: exposuisti fornicationē tuaz
omni trāseūti: vt eiꝰ fieres. Et sumēs
de vestimēris meis feciſti tibi excelſa
hinde cōsuta: ⁊ fornicata es sup ēis
ſicut nō est factū: neq; futurſū ē. Et tu-
liſti vasa decoris tui de auro meo ⁊ ar
ḡto meo q̄ dedi tibi: ⁊ feciſti tibi ima-
ginēs masculinas: ⁊ fornicata es i eis
Et sūpsiſti vestimēta tua multicoloria
⁊ vestita es eis. Et oleū meū ⁊ thymia
ma meū posuiſti coꝝ eis: ⁊ panē meū
quē dedi tibi similā ⁊ oleū ⁊ mel q̄b⁹
nutriui te: posuiſti in cōspectu eoꝝ i
odorē suauitatiſ. Et factū ē ait dñs de
us: ⁊ tuliſti filios tuos ⁊ filias tuas q̄s
generaſti mihi: ⁊ imolaſti eis ad deuo-
rādū. Nūq̄d parua est fornicatio tua?
Immolaſti filios meos: ⁊ dediſti illos
cōsecrās eis. Et post oēs abominatio-
nes tuas ⁊ fornicatiōes nō es recorda
ta dierū adoleſcētie tue: qn eras nuda
⁊ cōfusione plena: cōculcata i sāguine
tuo. Et accidit post oēm maliciā tuā:
ve ve tibi: ait dñs deꝰ. Et edificaſti ti-
bi lupanar: ⁊ feciſti tibi p̄stibulū i cūc
ſtis plateis. Ad oē caput vie edificaſti
signū p̄stitutionis tue: ⁊ abominabiles
feciſti decorē tuū. Et diuiſiſti pedes tu
os oi trāseunti ⁊ multiplicaſti oēs for
nicationes tuas. Et fornicata es cū fi
liis egypti vicinis tuis magnarū car-
nū: ⁊ multiplicaſti fornicationē tuaz
ad irritādū me. Ecce ego extendā ma-
nū meā sup te ⁊ auferā iustificationē
tuā. Et dabo te i aīas odiētiū te filiaz
palestinarū: q̄ erubescūt i via tua scele
rata. Et fornicata es i filiis assyriorū:
eo q̄ necdum fueris expleta. Et postq̄
fornicata es nec sic es satiata: ⁊ mul-
tiplicaſti fornicationē tuā i tra chana
an cū chaldeis: ⁊ nec sic satiata es. In
q̄ mūdabo coꝝ tuū ait dñs deꝰ: cū faci-
eris oia hec opa mulieris meretricis et
protracis. Quia fabricaſti lupanar tuū i
capite oīs vie ⁊ excelſū tuū feciſti in oi
platea. Nec facta es q̄si meretrix fasti-
dio augēs p̄cia: ſz q̄si mulier adultera
q̄ sup virū suū inducit alienos. Oibus
meretricib⁹ dant mercedes: tu aūt de-
disti mercedes cūctis amatoribus tuis: ⁊
dona donabas eis: vt irrarēt ad te vn
diq̄q̄ ad fornicādū tecū. Factūq̄ ē i te
p cōsuetudinē mulierū i fornicatiōib⁹
tuis: ⁊ post te nō erit fornicatio. Ju eo
ei q̄ dediſti mercedes: ⁊ mercedes non
accepiſti: factū ē i te ꝛriū. Propterea
meretrix audi ✠bū dñi. Hec dicit dñs
deus. Quia effusū ē es tuū: ⁊ reuelata
ē ignominia tua in fornicatiōib⁹ tuis
sup amatores tuos: ⁊ sup idola abomi
nationū tuaꝝ i sāguine filiorū q̄s de-
disti eis: ecce ego cōgregabo oēs ama-
tores tuos q̄b⁹ cōmixta es: ⁊ oēs q̄s di
lexiſti cū vniūsis q̄s oderas. Et ꝯgre-
gabo eos sup te vndiq̄q̄: ⁊ nudabo ig- I. 23. b
nominiā tuā coꝝ eis. ‖Et videbūt om Esa. 47. a
nē turpitudinē tuā ⁊ iudicabo te iudi Naum. 3. b
cijs adulteraruū ⁊ effudētiū sanguinē.
Et dabo te i sanguinē furoris ⁊ zeli: ⁊
dabo te i manꝰ eoꝝ. Et destruēt lupa-
nar tuū: ⁊ demoliēt p̄stibulū tuū. Et
denudabūt te vestimētis tuis: ⁊ aufe-
rāt vasa decoris tui. Et derelinquēt te
nudā plenāq̄q̄ ignominia: ⁊ adducent
sup te mltitudinē. Et lapidabūt te la-
pidib⁹: ⁊ trucidabunt te gladijs suis. 4. Reg. 25. e
‖Et cōburēt domos tuas igni: ⁊ faciēt
i te iudicia i oculis mulierū plurimaꝝ
Et desines fornicari: ⁊ mercedes vltra
nō dabis. Et requiescet idignatio mea i
te et auferet zelus meꝰ a te. Et q̄scā
nec irascar āpliꝰ eo q̄ nō fueris recor-
data dieꝝ adoleſcētie tue: ⁊ puocaſti
me i oib⁹ his. Qua p̄pt ⁊ ego vias tu
as i capite tuo dedi: ait dñs deꝰ: ⁊ non
feci iuxt̄ scelera tua i oib⁹ abominatiō-
bus tuis. Ecce oīs q̄ dicit vulgo p̄uer
bium: i te assumet illud dicēs. Sicut ma
ter: ita ⁊ filia eiꝰ. Filia mtis tue es tu: f
q̄ p̄iecit virū suū: ⁊ filios suos: ⁊ sorores
sororū tuaꝝ: q̄ p̄iecerūt viros suos ⁊ fi
lios suos. ‖Mater vra cethea: ⁊ pater
vr āmorreꝰ. Et soror tua maior samā-
ria: ipa ⁊ filie eiꝰ q̄ habitāt ad siniſtrā
tuā. Soror āt tua minor te: q̄ habitat
a dextris tuis sodoma ⁊ filie eiꝰ. Sed
nec i vīs earū ābulaſti: neq; scōm sce-
lera eaꝝ feciſti. Pauxillum minꝰ pene
sceleratiora feciſti illis i oib⁹ vīs tuis
Uiuo ego dicit dñs deꝰ: qz nō fecit so-
doma soror tua ipa ⁊ filie eiꝰ: sicut fe-
ciſti tu ⁊ filie tue. Ecce hec fuit iniqui
tas sodome sororis tue superbia: saturi-
tas panis ⁊ abūdātia: ⁊ ociū ipius et
filiaꝝ eiꝰ: ⁊ manū egeno ⁊ pauperi nō
porrigebāt: ⁊ eleuate sūt ⁊ fecerūt ab-
ominationes coꝝ me: ⁊ abstuli eas si- Gen. 19. f
cut vidiſti. ‖Et samaria dimidiū pec-

estoꝝ nō peccauit: ℏ vicisti eas scelerib⁹ tuis:ꝛ iustificasti sorores tuas in oīb⁹ abominationib⁹ tuis q̄s opata es Ergo ꝛ tu porta ꝓfusionē tuā: q̄ vicisti sorores tuas pctis tuis sceleratius egēs ab eis. Justificate sint ei a te. Ergo ꝛ tu ꝓfūdere:ꝛ porta ignominiā tua: q̄ iustificasti sorores tuas. Et cōuertā restituēs eas cōuersione sodomoꝝ cū filiab⁹ suis:ꝛ ꝓuersiōe samarie ꝛ filiarū ei⁹. Et cōuertā reuersionē tuā i medio earū vt portes ignominiā tuā:ꝛ cōfūdaris i oīb⁹ q̄ feciſti cōsolās eas.

Et soror tua sodoma ꝛ filie ei⁹ reuertētur ad antiq̄tatē suā:ꝛ samaria ꝛ filie eius reuertent ad iniq̄tatē suā:ꝛ tu et filie tue reūtemini ad antiq̄tatē vrām Nō fuit audita sodoma soror tua audita i ore tuo i die superbie tue: antiq̄ reuelaret malicia tua sicut ℏ tpe i opprobrium filiarū syrie: ꝛ cictarū in circūitu tuo filiaꝝ palestinarū q̄ ambiūt te per gyrū. Sceler tuū ꝛ ignomiā tuā tu portasti ait dñs deus. Quia hec dicit dñs de⁹. Et faciā tibi sicut despexisti iuramētū vt irrirū faceres pactū ꝛ recorda bor ego pacti mei tecū i dieb⁹ adolescētie tue:ꝛ suscitabo tibi pactū sēpiternū Et recordaberis viarū tuaꝝ:ꝛ cōfūderis:cū receperis sorores tuas te maiores cū minorib⁹ tuis. Et dabo eas tibi i filias:sed nō ex pacto tuo: ꝛ suscitabo ego pactū meū tecū. Et scies q̄r ego dñs min⁹ vt recorderꝛ ꝛ ꝓfūdarꝛ:ꝛ nō sit tibi vltra aperire os ꝓ cōfusione tua:cum placatꝰ tibi fuero i oīb⁹ q̄ feciſti: ait dñs

XVII.

Et factū ē (min⁹ de⁹. verbū dñi ad me dicēs. Fili hominis: ꝓpone enigma: ꝛ narra parabolā ad domū isrl ꝛ dices. Hec dicit dñs de⁹. Aq̄la grādis: magnarū alarū longo mēbroꝝ ductu: plena plumis et varietate: venit ad libanū ꝛ tulit medullā cedri. Sūmitatē frōdis ei⁹ auulsit:ꝛ trāsportauit eā in terrā chanaan: in vrbe negociatorū posuit illā. Et tulit de semine ꝛre ꝛ posuit illud i ꝛra ꝓ semine: vt firmaret radicē supaq̄s mr tas. In supficie posuit illud. Cū q̄ germinasset creuit i vineā latiorē: humili statura respicientib⁹ ramis ei⁹ ad eā ꝛ radices ei⁹ sub illa erāt. Facta ē ꝫ vinea:ꝛ fructificauit i palmites:ꝛ emisit ꝓpagines. Et facta ē aq̄la altera grā dis:magnis alis:multisq̄ plumis. Et ecce vinea ista q̄si mittēs radices suas ad eā palmites suos extēdit ad illā vt irrigaret eā de areolis germis sui: ē in tra bona sup aq̄s multas plātata ē vt faciat frondes ꝛ portet fructū: vt sit in vineā grādē. Dic. Hec dicit dñs deus. Ergo ne ꝓsperabit? Nonne radices ei⁹ euellet ꝛ fruct⁹ ei⁹ distriget:ꝛ siccabit oēs palmites germis ei⁹ ꝛ arescet: ꝛ nō i brachio grādi neq̄ i ꝓplo multo: vt euelleret eā radicit⁹? Ecce plāta ta Ergo ne ꝓsperabit? Nōne cū terigerit eā vēt⁹ vrēs siccabit:ꝛ in areis germinis sui arescet? Et factū ē ✠bū dñi ad me dicēs. Dic ad domū exasperātē. Nē scit? q̄d ista significēt? Dic. Ecce venit et rex babylonis i hierlm:ꝛ assumet re gē ꝛ ꝓncipes ei⁹:ꝛ adducet eos ad se metipm i babylonē. Et tollet de semine regni:feriet⁹q̄ cū eo fedus: ꝛ ab eo accipiet iusiurādū. Sꝫ ꝛ fortes ꝛre tol vt sit regnū humile ꝛ nō eleuet: sed custodiat pactū ei⁹ ꝛ seruet illud. Qui recedēs ab eo misit nūcios ad egyptū ut daret sibi eq̄s ꝛ ꝓplm multū. Nūq̄d ꝓsperabit vel ꝓsequet salutē q̄ fec hec? Et q̄ dissoluit pactum:nūq̄d effugiet? Viuo ego dicit dñs de⁹: q̄m i loco regis q̄ ꝓstituit eū regē cui⁹ fecit irrisui iuramentū ꝛ soluit pactū q̄ habebat cū eo:i medio babylonis morietꝰ. Et in exercitu grādi:neq̄ i ꝓplo multo faciet ꝫ eū pharao ꝓliū i iactu aggeris ꝛ in extructione vallor:vt interficiat ani mas multas. Sprcuerat ei iuramētum vt solueret fedus:ꝛ ecce dedit manū su am:ꝛ cū oia hec fecerit nō effugiet. Propterea hec dicit dñs de⁹. Viuo ego q̄m iuramētū nō sprcuit ꝛ fed⁹:q̄ ꝓuarica cat⁹ ē:ponā in caput ei⁹. ‖ Et expandā sup eū rete meū ꝛ cōprehendet i sagena mea:ꝛ adducā eū i babylonē ꝛ iudicabo eū ibi i ꝓuaricatione q̄ delperit me ꝛ oēs ꝓfugi ei⁹ cū vniūso agmine suo gladio cadēt. Residui aūt i oēm ventū dispgent:ꝛ scient q̄r ego dñs locut⁹ sum Hec dicit dñs de⁹. Et sumā ego de me dulla cedri sublimis:ꝛ ponā de ✠tice ramoꝝ ei⁹ tenerū:dispgā ꝛ plātabo ꝓ mōtē excelsū ꝛ eminētem. In mōte sublimi isrl plātabo illud:ꝛ erūpet in germē ꝛ faciet fructū ꝛ erit i cedrū magnā. Et habitabūt sub ea oēs volucres

re sua. Et dicit: Quare nō portabit fili⁹ iniq̄tatē pris? Videlz q̄ fil⁹ iudiciū E
⁊ iusticiā opat⁹ ē: oia p̄cepta mea cu-
stodiuit ⁊ fecit illa: vita viuet. Aia que
peccauerit ipa moriet ‖ Filiꝰ nō porta- Deu.24.c
bit iniq̄tatē pris: ⁊ pr nō portabit ini- 4.Re.14.c
q̄tatē filiꝰ. Justicia iusti sup eu erit: et 2.Pa.25.a
ipietas impij erit sup eū ‖ Si aūt impi⁹ Ezech.18.b
egerit pniaz ab oib⁹ pctis suis q̄ opat⁹
ē: ⁊ custodierit oia p̄cepta mea: ⁊ fece-
rit iudiciū ⁊ iusticiā: vita viuet ⁊ non
morie. Oim iniq̄tatū eius q̄s opatus
est nō recordabor. In iusticia sua quā
opatus ē: viuet. Nūq̄d voluntat mee J.33.c
est mors impij dicit dns deus: ⁊ nō vt
cōuertat a vīs suis: ⁊ viuat? Si autē
auerterit se iustus a iusticia sua: ⁊ fece-
rit iniq̄tatē ꝟm oēs abominatiōes q̄s F
opari solet impi⁹: nunq̄d viuet? Oēs
iusticie ei⁹ q̄s fecerat nō recordabunt:
In p̄uaricatiōe q̄ p̄uaricat⁹ est: ⁊ i pec-
cato suo q̄ peccauit: in ipis morie.
Et dixistis ‖ Nō ē eq̄ via dñi. Audite q J.3.d
dom⁹ isrl: Nunq̄d via mea nō ē equa:
⁊ nō magis vie vre praue sunt? Cū eni
auerterit se iustus a iusticia sua ⁊ fece-
rit iniq̄tatē: moriet in eis. In iniusti-
cia quā opatus ē morie. Et cū auerte
rit se impi⁹ ab impietate sua quā ope-
rat⁹ est ⁊ fecerit iudiciū ⁊ iusticiā: ipe
aiam suā viuificabit. Cōsiderās eni et G
auertens se ab oīb⁹ iniq̄tatib⁹ suis q̄s
opat⁹ ē: vita viuet ⁊ nō morie. Et di
cunt filij isrl. Nō ē equa via dñi. Nunq̄d
vie mee nō sūt eque dom⁹ isrl: ⁊ nō
magis vie vre praue? Idcirco vnūquē
q̄ iux vias suas iudicabo domus isrl:
ait dns de⁹ ‖ Cōuertimini ⁊ agite pniaz Mat.3.a
ab oībus iniq̄tatib⁹ vris: ⁊ nō erit vo
bis in ruinā iniq̄tas. Proiicite a vob
oēs iniq̄tates vras in q̄bus p̄uaricati
est: ⁊ facite vob cor nouū ⁊ spiritū no
uum. Et q̄re moriemini domus isrāel?
‖ Quia nolo morte morientis dicit dns J.33.c
de⁹. Reuertimini ⁊ viuite. XIX
Et tu assume planctū sup p̄ncipes isrl: ⁊ dices: Quare mr tua H
leena? leones cubauit? In medio leū
culoz enutriuit catulos suos. Et edu-
xit vnū de leunculis suis: leo factus ē
⁊ didicit capere p̄dā hoiemq̄ comede
re. Et audierūt de eo gētes: ⁊ nō absq̄
vulneribus suis ceperūt eū: ⁊ adduxerūt
eū in catenis in terrā egypti. Que cuz B

⁊ vniuersū volatile sub vmbra frōdiū
eius dificabit. Et sciēt oia ligna regio
nis q̄ ego dns humiliaui lignū sublī
me exaltaui lignuz humile: ⁊ siccaui
lignū viride: ⁊ frōdere fecī lignū aridū
ego dns locut⁹ sū ⁊ feci. XVIII
Et fact⁹ ē sm̄o dñi ad me dicēs:
Quid ē q̄ int vos parabolam
vertit⁹ i puerbiū istud in terra
Isrl dicētes ‖ Pres comederūt vuā acer
bā: ⁊ dentes filioz obstupescunt? Viuo
ego dic dns de⁹: si erit vltra vob para-
bola hec i puerbiū i isrl. Ecce oēs aie
mee sūt. Ut aia pris ita ⁊ aia filij mea
ē. Aia q̄ peccauerit: ipa moriet. Et vir
si fuerit iust⁹ ⁊ fecerit iudiciū ⁊ iusticiā
montib⁹ nō comederit: ⁊ ocłos suos li
euauerit ad idola dom⁹ isrl: ⁊ vxorem
proximi sui nō violauerit: ⁊ ad mulierē
menstruatā nō accesserit: ⁊ hoiez nō p̄ri-
stauerit: pignꝰ debitori reddiderit: per
vim nihil rapuerit ‖ panē suuz esurienti
dederit: ⁊ nudū operuerit vestimento:
ad vsurā nō comodauerit: ⁊ ampli⁹ nō
acceperit: ab iniq̄tate aūterit manū suaz
iudiciū vez fecerit int virū ⁊ virū: et
i p̄ceptis meis ambulauerit: ⁊ iudicia
mea custodierit vt faciat veritatē: h iu-
stus ē. Vita viuet ait dns de⁹. Q̄ si ge
nuerit filiū latronē effundētē sāguī-
nē: ⁊ fecerit vnū ō istoz: ⁊ hec q̄dē oia n
faciēte: ipz i montib⁹ comedētē: ⁊ vxorē
proximi sui polluentē: egenū ⁊ pauperē
p̄ristātē: rapientē rapinas: pignꝰ non
reddētē ⁊ ad idola leuātē ocłos suos:
abominatiōez facientē: ad vsurā dantē
⁊ amplī⁹ accipiētem: nūq̄d viuet? Nō
viuet. Cū oīa hec detestāda fecerit
morte morie. Sāguis ei⁹ in ipo erit.
Q̄ si genuerit filium q̄ vidēs oia pcta
patris sui que fecit timuerit: ⁊ nō fecerit
sic eis: super montes nō comederit: ⁊ ocu
los suos nō leuauerit ad idola domus
isrl: ⁊ vxorē proximi sui nō violauerit: ⁊
virū nō p̄ristauerit: pignꝰ nō retinue-
rit: ⁊ rapinā nō rapuerit: panē suū esu
rienti dederit: ⁊ nudū operuerit vestimē
to: vsurā pauperis iniuria aūterit manū suā:
vsurā ⁊ supabundātiā nō accepit: ⁊ iu
dicia mea fecerit ⁊ in p̄ceptis meis am
bulauerit: h nō morie p iniq̄tate patris
sui: ipz vita viuet. Pater ei⁹ q̄ calūnia-
tus ē: et vim fec fratri: ⁊ malū op⁹ at⁹ ē
in medio pp̄li sui: ecce mortu⁹ ē i iniq̄ta

vidisset qsi infirmata ē et perist expe
ratio ei⁹: tulit vnū ō lectulis suis: le-
onē ꝓstituit eū. Qui incedebat int leo-
nes: t factꝰ ē leo t didicit ꝓdā capē: et
homes deuorare: didicit viduas facere:
t ciuates eaꝝ i deserti adducere: t deso-
lata ē tra t plenitudo eiꝰ a voce rugitꝰ
illiꝰ. Et ꝓuenerūt adūsus eū gētes vn
diq ō ꝓuinciis: t expāderūt sup eum
C rete suū. In vulneribꝰ eaꝝ captꝰ ē t mi
serūt eū i caueā. In catenis adduxerūt
eū ad regē babylōis miserūtq eū i car
cerē: ne audiret vox eiꝰ vltra sup mon-
tes isrl. Mater tua q̄si vinea i sāguine
tuo: sup aquā plātata ē. Fructꝰ eiꝰ t frō
des eiꝰ creuerunt ex aq̄s multis: t facte
sūt ei virge solide i sceptra dñantiū: t ex
D altata ē statura eiꝰ inter frondes. Et vidit
altitudinē suā in multitudie palmitū
suoꝝ: t euulsa ē i ira i terrāq ꝓiecta:
Osee.13.b t vētꝰ vrēs siccauit fructū eiꝰ. Marcu-
erūt t arefacte sūt virge roboris eius:
ignis comedit eā. Et nūc trāsplātata ē
i deserti i tra iuis t sitiēti: t egressꝰ ē ig
nis ō virga ramoꝝ eiꝰ q̄ fructū eiꝰ comedit
t fuit i ea virga fortis sceptꝝ dñan
tiū. Plāctꝰ ē: t erit i plāctū (tiū. XX
Z factū ē in āno septimo: i q̄n-
to: in decima mēsis: venerūt vi
ri de seniorib⁹ isrl vt interrogarēt dñm:
t sederūt coram me. Et factꝰ ē vbum dñi
ad me dicēs: Fili hois: loqre senioribꝰ
isrl: t dices ad eos. Hec dicit dñs deus:
Nūq̄d ad interrogādū me vos venistis?
Viuo ego: q: nō rndebo vobis ait dñs
deus. Si iudicas eos: si iudicas fili hois
Abominatiōes patrū eoꝝ ostende eis: t di
ces ad eos. Hec dicit dñs deus. In die q̄
elegi isrl t leuaui manū meā ꝓ stirpe
domꝰ iacob: t apparui eis i tra egypti t
leuaui manū meā ꝓ eis dicēs: ego dñs
deus vr: in die illa leuaui manū meā ꝓ
eis vt educerē eos ō tra egypti in tram
quā ꝓuiderā eis fluētē lacte t melle:
q̄ ē egregia inter oēs terras. Et dixi ad
eos. Vnusq̄sq offensiones ocloꝝ suoꝝ
abiiciat: t i idolis egypti nolite pollui
B Ego dñs deus vr. Et irritauerūt me: no
luerūtq me audire. Vnusq̄sq abomi-
natiōes ocloꝝ suoꝝ nō ꝓiecit: nec ido
la egypti reliquerūt. Et dixi vt effunderē
indignatiōem meā sup eos t implerem
irā meā i eis i medio tre egypti. Et fe
ci ꝓpter nomē meū: vt nō violaret coram
gētibꝰ i q̄ꝝ medio erāt: t inter q̄s ostē
rui eis vt educerē eos de terra egypti.
Eieci q̄ eos ō terra egypti t eduxi eos
in desertū: t dedi eis ꝓcepta mea: t iu-
dicia mea ostēdi eis: q̄ faciēs hō viuet
i eis ‖ Insuꝑ t sabbata mea dedi eis vt
eēt signū inter me et eos: t scirēt q: ego
dñs sanctificās eos. Et irritauerūt me do-
mus isrl i deserto: i ꝓceptis meis nō am-
bulauerunt: t iudicia mea ꝓiecerūt q̄
faciēs hō viuet i eis ‖ t sabbata mea vio-
lauerunt vehemēter. Dixi q̄ vt effunde-
rē furorē meū sup eos i deserto: t ꝓsume
rē eos. Et feci ꝓpter nomē meū: ne vio-
larēt coram gētibꝰ: ō q̄bꝰ eieci eos i cō-
spectu eaꝝ. Ego igit leuaui manū mea
am sup eos i deserto ne inducerē eos in
tram quā dedi eis fluētē lacte t melle ꝓ
cipuā tram oim: q: iudicia mea ꝓiece-
rūt: t i ꝓceptis meis nō ambulauerūt: et
sabbata mea violauerūt. Post idola p.
cor eoꝝ gradiebat. Et pepcit oculꝰ me-
us sup eos vt nō interficerē eos: nec ꝓsu-
mpsi eos i deserto. Dixi āt ad filios eoꝝ i
solitudie. In ꝓceptis patrū vestroꝝ nolite
incedere: nec iudicia eoꝝ custodiatis nec
i idolis eoꝝ polluamini. Ego dñs deus
vr. In ꝓceptis meis ambulate: et iudi-
cia mea custodite t facite ea t sabbata
mea sctificate vt sit signū inter me vos
t sciatis q: ego dñs deus vr. Et exacerba-
uerūt me filii: t i ꝓceptis meis nō ambula-
uerūt: t iudicia mea nō custodierūt vt fa
cerēt ea q̄ cum fecerit hō viuet i eis: et
sabbata mea violauerūt. Et cōminatꝰ
sum vt effunderē furorē meū sup eos: t cō-
sumerē eos in deserto. Abstraxi āt ma-
num meā: t feci ꝓpter nomē meū: vt nō
violaret coram gētibꝰ: ō q̄bꝰ eieci eos in
oculis eaꝝ. Iterꝝ leuaui manū meā i eos
i solitudie vt dispergerē illos i natiōes
t vētilarē i tras: eo q̄ iudicia mea nō
fecissēt: t ꝓcepta mea reꝓbassent: t sab-
ba: a mea violassēt: t ꝓ idola patrū suo-
rū fuissēt oculi eoꝝ. Ergo t ego dedi eis
ꝓcepta nō bona: t iudicia i q̄bꝰ nō vive-
t pollui eos i muneribꝰ suis cū offer-
rēt oē q̄ aperit vuluā ꝓpter delicta sua:
t sciēt q: ego dñs. Quobrē loqre ad do-
mū isrl fili hois: t dices ad eos. Hec di-
cit dñs deus. Adhuc t i ꝓ blasphemau-
rūt me patres vri cū sprevissēt me ꝓfec-
tes: t iduxissē eos i tram super quā leuavi
manū meā vt darē eis. Viderunt oēm

cōē excelsū: t oē lignū nemorosum: et
immolauerūt ibi victimas suas t dederūt
ibi irritatiōez oblatiōis sue: t posuerūt
ibi odorē suauitatiz sue t libauerūt li-
bationes suas. Et dixi ad eos: Quid est
excelsū: ad qđ vos igredimini? Et voca
tū ē nomē ei⁹ excelsū vsq; ad hāc diē.
Propterea dic ad domū isrl. Hec dicit
dñs de⁹. Certe i via patrū vestrō vos pollui-
mini: t post offendicula eoz vos forni
camini: t i oblatiōe donoꝝ vestrō: cum
traducitis filios vestros p ignem vos pol
luimini i oib⁹ idolis vris vsq; hodie: t
ego rñdebo vobis dom⁹ isrl. Viuo ego
dicit dñs de⁹: qz nō rñdebo vob neq; co
gitatio mētis vre fiet dicētiū. Erim⁹ si
cut gētes t sicut cognatiōes tre: vt co-
lamus ligna t lapides. Viuo ego dicit
dñs de⁹: qm i manu forti t in brachio
extēto t i furore effuso regnabo super
vos. Et educā vos ó pplis: t pgregabo
vos ó terris i qb⁹ dispersi estis. In ma-
nu valida t i brachio extēto t i furore
effuso regnabo sup vos t adducā vos
i deštū pplorū: t iudicabo vobiscū ibi
facie ad faciē. Sic iudicio prēdi adū-
ci pres vestros in deštō tre egypti: sic iu
dicabo vos dicit dñs. Et subducā vos
sceptro meo: t inducā vos in vinculis
federis. Et eligā de vob trāsgressorez et
impios: t ó tra incolatꝰ eorū educam
eos: t i terrā isrl nō ingrediēt: t scietis
qz ego dñs. Et vos dom⁹ isrl: hec dicit
dñs de⁹. Singuli post idolatria ambu
late: t seruite eis. Qz si t in ꝟ nō audi-
eritis me: t nomē meū sanctū pollue-
ritis vltra in muneribꝰ vris t i idolis
vestris in mōte sācto meo: in mōte excel-
so isrl ait dñs deus: ibi seruiet mihi ois
domus isrl: oēs inquā in terra in qua
placebunt mihi. Et ibi querā pmitias
vras: et initiū decimarū vrāz in oib⁹
sanctificatiōib⁹ vris. In odorē suauita-
tis suscipiā vos: cū eduxero vos de po
pulis t cōgregauero vos de terris in qbus
dispersi estis: t sāctificabor i vobis in
oculis nationū. Et scietis qz ego dñs
cū eduxero vos ad terrā isrl: in terra p
quā leuauī manū meam: vt darē eam pa
tribꝰ vris. Et recordabimini ibi viarū ve
strarū t oim scelerū vestrō qbus pollu-
ti estis in eis: t displicebitis vobis i cō-
spectu vestro in oib⁹ malitijs vestris qs feci
stis: t scietis qz ego dñs cū fecerō vo
bis ppter nomē meū: t nō ꝟm vias ve
stras mala neq; ꝟm sceleratas pessima
dom⁹ isrl: ait dñs de⁹. Et facta ē sermo
dñi ad me dicēs: Fili hois: pone faciē
tuā ꝟ viā austri t stilla ad africum. Et
pphā ad saltū agri meridiani: t dices
saltui meridiano. Audi vbū dñi. Hec
dicit dñs de⁹. Ecce ego succēdaz in te Judit. 16. c
ignē: t cōburā in te oē lignū viride et Esa. viii. c
oē lignū aridū. Non extinguet flāma War. 9. g
succēsiōis. Et cōburet i ea ois facies
ab austro vsq; ad aq̄lonem: et videbit
vniuersa caro qz ego dñs succēdi eaz:
nec extinguet. ‖ Et dixi: A. a. a. dñe de⁹ ℣. 4. e
ipi dicūt de me. Nūq̄d non p parabo-
las loquit iste?

XXI

Et factus est ꝟmo dñi ad me di- A
cens: Fili hois: pone faciē tuaz
ad hierm t stilla ad sāctuaria t pphā
ꝟ humū isrl: t dices tre isrl. Hec dicit
dñs de⁹. Ecce ego ad te: t ēicia gladiū
meū ó vagina sua: t occidā in te iustū
t impiū. Pro eo aūt q occidi i te iustū
t impiū: idcirco egredietur gladius me⁹
ó vagina sua ad oēm carnē ab austro
vsq; ad aq̄lonez: vt sciat omis caro qz
ego dñs eduxi gladiū meuz de vagina
sua irreuocabilē. Et tu fili hois igemi B
sce i cōtritiōe lūborū: t in amaritudini
bus igemisce coram eis. Cūq; dixerit ad
te: q̄re tu gemis. dices: Pro auditu qz
venit: t tebescet oē cor: t dissoluēt vni
uerse manꝰ: t infirmabitur omis spūs
t q cūcta genua fluent aq̄. Ecce venit
t fiet ait dñs de⁹. Et factꝰ est ꝟmo dñi
ad me dicēs: fili hois: pphā t dices.
Hec dicit dñs de⁹: Loq̄re. Gladi⁹ gladi
us exacutꝰ est t limatꝰ. Ut cedat victi
mas exacutꝰ ē: vt splēdeat limatus ē.
Qui moues sceptrū filij mei succidisti i
omne lignū. Et dedi eū ad leuiganduz:
vt teneat manu. Iste exacutꝰ ē gladi⁹: C
t iste limatus ē vt sit in manu interfici
entis. Clama t vlula fili hois: qz hic fa
ctus ē i pplo meo: ꝟ i cūctis ducibꝰ isrl
q̄ fugerant. Gladio traditi sūt cū pplo
meo. Idcirco plaude sup femur qz p-
batꝰ ē: t ꝟ cū sceptrū subuerterit: t nō
erit dicit dñs de⁹. Tu q fili hois pphā
t pcute manu ad manū: t duplicetur
gladi⁹ ac triplicet gladi⁹ interfectoꝝ.
Hic est gladi⁹ occisiōis magne qui ob-
stupescere eos facit: t corde tabescere t
multiplicat ruinas. In oib⁹ portis eoz D

vedi ꝯturbatiõez gladij acuti ⁊ limati
ad fulgẽdũ: amicti ad cedez. Exacuere
vade ad dextrã siue ad sinistrã: q̃cũq̃
faciei tue ẽ appetit. Quin ⁊ ego plau-
dã manu ad manũ: ⁊ iplebo indignati
onẽ meã. Ego dñs locut sũ. Et fact
ẽ vmo dñi ad me dicẽs. Et tu fili hois
pone tibi duas vias: vt veniat gladi
regi babylõis De tra vna egrediẽt ãbo
Et manu capiet ꝯiectura: i capite vie
ciuitatũ conſtituet. Viã pones: vt veni-
at gladius ad rabbath filioz ãmon et
E ad iudã i hierlm munitissimaz. Stetit
enim rex babylõis i biuio i capite duaz
viaz diuinatiõez q̃rens: cõmiscens sa-
gittas. Interrogauit idola: extra ꝯsuluit.
Ad dextrã ei facra ẽ diuinatio super
hierlm: vt ponat arietes: vt aperiat os i
cede: vt eleuet vocẽ i vlulatu: vt ponat
arietes ꝑ portas: vt cõportet aggerẽ:
vt edificet munitiões. Eritq̃ q̃si cõsu-
lẽs frustra oraculũ i ocul eoz: ⁊ fabre
toz ociũ imitans. Jpe aũt recordabit
iniq̃tatũ ad capiẽdũ. Jpcirco hec dicit
dñs de. Pro eo q̃ recordati estis iniq̃ta-
tis vre ⁊ reuelastis p̃uaricatiões vras:
⁊ apparuerũt pcta vra i oib cogitatio
F nibus vris. Pro eo inquã q̃ recordati
estis manu capiemini. Tu aũt pphane i-
pie dux isrl cui venit dies tpe iniq̃ta-
tis p̃finita. hec dicit dñs de. Aufer cy-
darim: tolle coronã. Nõne hec ẽ q̃ hu-
milẽ sublenauit: ⁊ sublimẽ hũiliauit?
Iniq̃tatẽ: iniq̃tatẽ: iniq̃tatẽ ponã eã
Et ꝯ nõ factũ ẽ donec veniret cui est
iudiciũ: ⁊ tradã ei. Et tu fili hois pphã
⁊ dic. Hec dicit dñs de ad filios ãmon
G ⁊ ad opprobriũ eoz. Et dices: Mucro:
mucro: euagina te ad occidendũ: lima
te: vt interficias ⁊ fulgeas: cũ tibi vide-
rẽt vana ⁊ diuinarẽt mẽdacia: vt da-
reris sup collavulneratoz impioz q̃z
veniet dies i tpe iniq̃tatis p̃finita. Re-
uertere ad vaginã tuã i locũ in q̃ crea
tus es. In tra natiuitatis tue iudicabo
te: ⁊ effundã sup te indignatiõez meã.
In igne furoris mei sufflabo in te: da-
boq̃ te i manꝰ hoim insipiẽtiũ ⁊ fabri
cãtiũ interitũ. Igni eris cibꝰ. Sãguis
tuꝰ erit i medio terre: obliuioni trade-
ris: qz ego dñs locutꝰ sũ. XXII
H Et factũ ẽ vbũ dñi ad me dicẽs
Et tu fili hois nõne iudicas ci-
uitatẽ sãguinũ: ⁊ ondis ei oẽs abomi-

natiões suas? Et dices. Hec dicit dñs de
us: Ciuitas effundẽs sãguinẽ i medio
sui: vt veniat tps eiꝰ: ⁊ q̃ fecit idola ꝯ
semetipam vt polluerek. In sanguine
tuo q̃ a te effusus ẽ delinquisti: et i idolis
tuis q̃ feciſti polluta es. Et appropin-
q̃re feciſti dies tuos: ⁊ adduxisti tps an
nox tuox. Propterea dedi te opprobri
um gẽtibꝰ: ⁊ irrisionẽ vniuersis terris q̃
iuxt sũt ⁊ q̃ pcul a te. Triũphabũt ó te
sordida: nobilis grandis iteritu. Ecce
pncipes isrl singuli in brachio suo fue
rũt i te ad effundẽdũ sãguinẽ: patrẽ et
marrẽ ꝯtumelijs affecerũt i te. Adue-
nã calũniati sũt i medio tui: pupillũ ⁊
viduã ꝯtristauerũt apud te: sãctuaria
mea sprenisti ⁊ sabbata mea polluisti.
Viri detractores fuerũt i te ad effũdẽ-
dũ sãguinẽ: ⁊ sup mõtes comederũt in
te: sceloꝰ operati sũt i medio tui. Verecun-
dia patris discooperuerũt i te: immũdi-
ciã mẽstruate hũiliauerũt i te. Et vnus
q̃sq̃ i vxorẽ primi sui operatꝰ ẽ abomi-
nationez: ⁊ socer nurum suã polluit ne-
pharie: frater sororẽ suaz filiã patris sui
oppressit i te. Munera acceperũt apud
te ad effundẽdũ sãguinẽ: vsurã ⁊ sup-
abundãtiã accepisti: ⁊ auare proximos tu
os calũniabaris: meiq̃ oblita es dicit
dñs deus. Ecce cõplosi manꝰ meas su
auariciã tuã quã feciſti: ⁊ sup sãguine
q̃ effusus ẽ i medio tui. Nũq̃d sustine-
bit cor tuũ: aut ꝑualebũt manꝰ tue in
dieb q̃s ego faciã tibi? Ego dñs locu-
tus sũ ⁊ faciã. Et dispergã te in natio
nes: ⁊ vẽtilabo te i tras. Et deficere fa
ciã imũdiciã tuã a te: ⁊ possidebo te in
ꝯspectu gẽtiũ: ⁊ scies qz ego dñs. Et fa
ctũ ẽ vbũ dñi ad me dicẽs. Fili hois:
versa ẽ mihi domꝰ isrl in scoriam. Oẽs
isti es ⁊ stanũ ⁊ ferrũ ⁊ plũbũ i medio
fornacis: scoria argẽti facti sũt. Propte
rea hec dicit dñs de. Eo q̃ versi estis oẽs
i scoriã: pprea ecce ego ꝯgregabo vos i
medio hierlm ꝯgregatiõe argẽti ⁊ eris
⁊ stani ⁊ ferri ⁊ plũbi i medio fornacis
vt succẽdã i ea ignẽ ad ꝯflandũ. Sic cõ
gregabo i furore meo ⁊ i ira mea ⁊ re-
quiescã. Et ꝯflabo vos ⁊ ꝯgregabo vos
⁊ succẽdã vos i igne furoris mei: ⁊ con
flabimini i medio ei: vt ꝯflet argẽtũ
i medio fornacis: sic eritis i medio eius.
Et scietis qz ego dñs: cũ effuderim in-
dignatiõez meam sup vos. Et factus

ñi ad me dicēs: Fili hois: dic ei: Tu es ſra imūda ⁊ nō cōpluta i die furoris. Cōiuratio ꝓphaꝝ i medio eius. Sicleo rugiēs rapiensq; ꝑdā alas deuorauerūt: opes ⁊ ꝓciū acceperūt: viduas eius multiplicauerūt i medio illius. Sacerdotes eius ꝓfanēpſerunt legē meā: ⁊ polluerūt ſāctuaria mea. Inter ſāctū et ꝓphanū nō habuerūt diſtātiā: inter polutū ⁊ mūdū nō itellexerūt: ⁊ a ſabbatis meis auerterūt oculos ſuos: ⁊ coinquinabar i medio eoꝝ. Principes eius in medio illius q̄ſi lupi rapientes ꝑdā: ad effundēdū ſāguinē ⁊ ad q̄rendas alias ⁊ auare ſectāda lucra. Prophete aūt eius liniebāt eos abſq; tēperamēto videntes vana ⁊ diuinātes ei mēdaciū: dicētes: hec dicit dñs deus: cū dñs nō ſit locutus. Populi ſre calūniabāt calūniam ⁊ rapiebāt violēter egenū ⁊ pauperē afflige bāt: ⁊ aduenā oppꝛimebāt calūnia abſq; iudicio. Et q̄ſiui d eis virū q̄ interponeret ſepē: ⁊ ſtaret oppoſitus mi me p ſra ne diſſiparē eā: ⁊ nō inueni. Et effudi ſup eos indignatiōez meā: ⁊ i igne ire mee cōſumpſi eos. Viā eoꝝ in caput eorū reddidi ait dñs deus.

XXIII

Et factus ē ſmo dñi ad me dicēs: Fili hois: due mlieres filie matris vnius fuerūt ⁊ fornicate ſūt in egypto. In adoleſcētia ſua fornicate ſunt. Ibi ſubacta ſūt vbera earū: ⁊ fracte ſūt māme pubertatis earū. Nomia aūt earū olla maior et ooliba ſoror eius minor. Et habui eas ⁊ pepererūt filios ⁊ filias. Porro earū noīa: ſamaria olla: et hieruſlm ooliba. Fornicata ē igit ſuper me ollam iſaniuit i amatores ſuos i aſſyrios ꝓximos: veſtitos hyacintho: ꝓncipes ⁊ magiſtratus: iuuenes cupidinis: vniuſos eq̄tes ⁊ aſcēſores eq̄rum: ⁊ dedit fornicatiōes ſuas ſup eos electos filios aſſyrioꝝ vniuſos: ⁊ i oib⁹ i q̄s inſaniuit in imūdicijs eoꝝ polluta ē. Inſup ⁊ fornicatiōes ſuas q̄s habuerat i egypto nō reliq̄t. Nā ⁊ illi dormierunt cū ea i adoleſcētia ſua: ⁊ illi ꝓfregerūt vbera pubertatis eius: ⁊ effuderūt fornicatiōes ſuā ſup eā. Propterea tradidi eā i manus amatoꝝ ſuoꝝ: i manus filioꝝ aſſur ſuper q̄s inſaniuit libidine. Iſti diſcooperuerūt ignominiā eius: filios ⁊ filias eius ruleruūt: ⁊ ipaſ occiderūt gladio. Et facte ſūt famoſe mlieres: ⁊ iudicia ꝓpetrauerūt i ea. Q̄ cū vidiſſet ſoror eius ooliba: plꝰ q̄ illa inſaniuit libidine: ⁊ fornicatiōez ſuā ſup fornicatione ſororis ſue ad filios aſſyriorū ꝓbuit impudēter: ducibus ⁊ magiſtratibus ad ſe venientibus indutis veſte varia: eq̄tibus q̄ vectabāt eq̄s: ⁊ adoleſcētibus forma cūctis egregia. Et vidi q̄ pollura eēt via vna ambaꝝ: ⁊ auxit fornicatiōes ſuas Cūq; vidiſſet viros depictos i pariete imagines chaldeoꝝ exp̄ſſas coloribus: et accinctos balthcis renes: et tyaras tinctas i capitibus eoꝝ formā ducū oim: ſilitudinē filioꝝ babylōis treq; chaldeoꝝ i q̄ orti ſūt: inſaniuit ſup eos cōcupiſcētia ocloꝝ ſuoꝝ: ⁊ miſit nūcios ad eos i chaldeā. Cūq; veniſſēt ad eā filij babylōis ad cubile māmaꝝ: polluerūt eā ſtupris ſuis: ⁊ polluta ē ab eis: ⁊ ſaturata ē aia eius ab illis. Denudauit q̄z fornicatiōes ſuas: ⁊ diſcooperuit ignominiā ſuā. Et receſſit aia mea ab ea: ſic receſſerat aia mea a ſorore eius. Multiplicauit eni fornicatiōes ſuas recordans dies adoleſcētie ſue q̄bus fornicata ē in tra egypti ⁊ inſaniuit libidine ſup ꝓcubitū eoꝝ q̄ꝝ carnes ſūt vt carnes aſinoꝝ: ⁊ ſic fluxus eq̄rum fluxus equi. Et viſitaſti ſcelus adoleſcentie tue: q̄s ſubacta ſūt i egypto vbera tua: ⁊ ꝓfracte ſūt māme pubertatis tue. Propterea ooliba hec dicit dñs deus: Ecce ego ſuſcitabo omnes amatores tuos d te de q̄bus ſatiata ē aia tua: ⁊ cōgregabo eos aduſū te i circuitu: filios babylonis ⁊ vniuſos chaldeos: nobiles: tyrānoſq; ⁊ ꝓncipes: oēs filios aſſyrioꝝ: iuuenes forma egregia: duces ⁊ magiſtros: vniuerſos ꝓncipes ꝓncipū: ⁊ noiatos aſcēſores eq̄rum. Et veniēt ſup te inſtructi curru ⁊ rota: mltitudo p̄loꝝ Lorica ⁊ clypeo ⁊ galea armabunt te d te vndiq;. Et dabo coram eis iudiciū: ⁊ iudicabunt te iudicijs ſuis. Et ponā zelum meū i te: quē exercēt te cū furore naſi tui ⁊ aures tuas ꝓcidēt: ⁊ q̄ remanſerit gladio occidēt. Ipi filios tuos ⁊ filias tuas capiēt ⁊ nouiſſimū tui deuorabit igni. Et denudabūt te veſtimētis tuis: ⁊ tollēt vaſa glie tue. Et req̄eſcere faciā ſcelus tuū d te: ⁊ fornicatiōez tuā d terra egypti nec leuabis ocloſ tuos ad eos: ⁊ egypti nō recordaberis āpli⁹: q: hec dicit dñs deus: Ecce ego tradā te i manus eoꝝ

ꝺs odisti: i manꝰ ó ꝺbꝰ satiata est als tua ⁊ agēt tecū i odio. Et tollēt oēs labores tuos: ⁊ dimittēt te nudā ⁊ ignominia plenaz: et reuelabit ignominiā fornicationū tuaꝝ Scelꝰ tuū ⁊ fornicationes tue fecerūt hec tibi: qz fornicata es pꝰgētes inꝺ ꝺs polluta es i idolis earū. In via sororis tue ābulasti: ⁊ dabo calicē eiꝰ i mānu tua. Hec dicit dñs deꝰ. Calicē sororꝫ tue bibes: pfūdū ⁊ latū. Eris i derisū ⁊ i subsannatiōez q̄ es capacissima: ebrietate ⁊ mœrore repleberꝫ: calice merorꝫ et tristicie: calice sororis tue samarie. Et bibes illū ⁊ epotabis vsq; ad fecesꝫ: ⁊ fragmēta eiꝰ deuorabis ⁊ vbera tua lacerabis: qz ego locutꝰ sū ait dñs deꝰ. Propꝫea hec dicit dñs deꝰ: Quia oblita es mei et piecisti me post corpꝰ tuū: tu q̄ꝫ porta scelꝰ tuuz ⁊ fornicationes tuas. Et ait dñs ad me dicēs:
F Fili hois: nūq̄d iudicas oollā ⁊ oolibā ⁊ ānūcias eis scelera eaꝝ: qz adulteratē sūt ⁊ sāguis i mānibꝰ eaꝝ ⁊ cū idolis suis fornicate sūt? Insuꝫ ⁊ filios suos ꝺs genuerūt mihi: ⁊ obtulerūt eis ad deuorādū. Sz ⁊ hꝫ fecerūt mihi. Polluerūt sāctuariū meū i die illa: ⁊ sabbata mea pphanauerūt. Cuiq; imolarēt filios suos idolis suis: ⁊ ingrederēt sāctuariū meum i die illa vt polluerēt illō: etiā hec fecerūt i medio domꝰ mee. Miserūt ad viros veniētes delōge: ad ꝺs nūcios missū. Itaq; ecce venerūt q̄bꝰ te lauisti ⁊ circūliuisti stibio ocꝰlos tuos ⁊ ornata es mūdo muliebri. Sediſti sꝰ lecto pulcherrimo mēsa ornata ē ante. Thymiama meū ⁊ vnguentū meū posuisti supꝫ eā: ⁊ vox multitudinis exultātis erat in ea. Et sꝰ virū ꝺ ó multitudine hoīm adducebāt ⁊ veniebāt ó deserto: posuerūt armillas sꝰ manibꝰ eoꝝ: ⁊ coronas speciosas sꝰ capitibꝰ eoꝝ. Et dixi ei q̄ attrita ē i adulteriis. Nūc fornicabit i fornicatiōe sua: etiā hec. Et ingressi sūt ad eā: q̄si ad mulierē meretricē: sic ingrediebāt ad oollā ⁊ ad oolibā mulieres nefarias. Viri q̄ iusti sūt. Hi iudicabunt eas iudicio adulterarū ⁊ iudicio effundētiū sāguinē: qz adulterate sūt: ⁊ sāguis i manibꝰ eaꝝ. Et cū idolis suis fornicate sūt. Hec enī dicit dñs deꝰ: Adduc ad eas multitudinē ⁊ trade eas i tumultū ⁊ i rapinā: ⁊ lapidēt lapidibꝰ pplꝰ ⁊ ꝓfodiāt gladiis eoꝝ. Filios et filias eaꝝ interficiēt: ⁊ domos eaꝝ igne succendēt. Et auferā scelꝰ ó ira: ⁊ discēt oēs mulieres ne faciāt ſm scelꝰ earū. Et dabunt scelꝰ vrm sup vos ⁊ pctā idolorū vrꝝ portabitis: ⁊ scietꝫ quia ego dñs

Et factū ē verbū dñi ad me i anno nono in mēse decimo: decimo ꝺiē mensis dicēs: Fili hois: scribe tibi nomē diei huius i q̄ ꝓfirmatꝰ ē rex babylōis adhuc hierlm hodie: ⁊ dices p̄ pābolā ad domū irritatricē parabolam: ⁊ loq̄ris ad eos. Hec dicit dñs deus: Pone ollā pondā inquā ⁊ mitte i eam aquā. Congere frusta eiꝰ i eā: oēm ptē bonaz: ⁊ femur ⁊ armū: electa ⁊ ossibꝰ plena. Pinguissimū pecus assume: cōpone q̄ꝫ strues ossiū sub ea. Efferbuit coctio eiꝰ: ⁊ dissolutа sūt ossa illiꝰ in medio eiꝰ. Propꝫea hec dicit deus ‖ Ue ciuitati sāguinum oolle cuius rubigo in ea est: ⁊ rubigo eiꝰ ex eiuit ó ea. Per ptes ⁊ p ptes suas ejce eā. Nō cecidit sup eā sors. Sāguis eius in medio eiꝰ est: sup lympidissimā petrā effudit illā. Nō effudit illā sup terrā vt posset opiri puluere: vt suscitaret indignatiōez meā ⁊ vindictā perinducerē indignatiōez meā ⁊ vindictā dedi sāguinē eiꝰ sup petrā lympidissimā: ne opiret. Propꝫea hec dicit dñs deꝰ. Ue ciuitati sāguinū: cuiꝰ ego grādē faciā pirā. Cōgere ossa: ego grādē faciā pirā. Cōsumēt carnes: ⁊ coquat vniuersa cōpositio: ⁊ ossa tabescāt. Pone q̄ꝫ eā sup prunas vacuā vt incalescat ⁊ liquefiat es eiꝰ: ⁊ ꝓflet in medio eiꝰ ingnamentū eiꝰ: ⁊ ꝓsumat rubigo eiꝰ. Multo labore sudatū ē: ⁊ nō exiit ex eo nimia rubigo eiꝰ nequ; p ignē. Immūdicia tua execrabilis qz mūdare te volui ⁊ nō es mūdata a sordibꝰ tuis Sz nec mūdaberꝫ pius: donec q̄escere faciā indignatiōez meā i te. Ego dñs locutꝰ sū. Veni ⁊ faciā: nō transeā: nec parcā nec placabor. Juxꝫ vias tuas et iuxta adinuētiōes tuas iudicabo te dicit dñs. Et factū ē verbū dñi ad me dicēs: Fili hois: ecce ego tollo a te desiderabile oculoꝝ tuoꝝ i plaga: ⁊ nō plāges nec ploꝛabis neq; fluent lachrymе tue. Ingemisce tacēs: mortuoꝝ luctū nō facies. Corona tua circūligata sit tibi: et calciamēta tua erūt i pedibꝰ tuis: nec amictu ora velabis: nec cibos lugētiū comedes. Locutꝰ sū ego ad pplm mane

ſtima eſt vox mea veſpere. Feciq̃
mane ſicut p̃ceperat mihi. Et dixit ad
me ps: Quare nō indicas nob quid
tha ſignificēt q̃ tu facis? Et dixi ad eos
Sermo dñi facꝰ ē ad me dicēs: Loq̃-
re domui iſrl. Hec dicit dñs deꝰ. Ecce
ego polluā ſāctuariū meū: ſuperbiā im-
perii vestri desiderabile oculoꝝ vestroꝝ:
et ſuper q̃ pauet aia vestra: et filij vestri
et filie vestre q̃s reliq̃stis: gladio cadēt: et facietis
ſicut feci. Ora amictu nō velabitis: et
cibos lugētiū nō comedetis Coronas ha
bebitis i capitib⁹ vestris: et calciamēta in
pedib⁹. Nō plāgetis neq̃ flebitis: ſz tabe
scetis in iniq̃tatib⁹ vestris: et vnuſquiſq̃ ge
met ad fratrē ſuū. Eritq̃ ezechiel vob
portētū. Iux̄ oia q̃ fecit: facietis cū ve
nerit ſermo: et scietis q̃ ego dñs deus. Et
tu fili hois: ecce i die q̃ tollā ab eis fo
rtitudinē eoꝝ et gaudiū dignitatis et de-
ſiderium oculoꝝ eoꝝ: ſuper quo requiescunt
animę eoꝝ et filios et filias eoꝝ: in die il
la cū venerit fugiens ad te vt annūciet
tibi in die inquā illa aperietur os tuum
cum eo q̃ fugit: et loq̃ris et nō silebis vl
tra: eris eis in portentū: et scietis quia
ego dñs.

Et factus est ſmo dñi ad me dicens: XXV
Fili hominis: pone faciem tuā ꝓtra fi
lios ammon et ꝓphetabis de eis: et dices
filijs ammō: Audite verbū dñi dei. Hec
dicit dñs deus. Pro eo q̃ diriſti euge
ge ſuper ſanctuariū meū q̃ pollutū ē:
et ſuper terrā iſrl q̃m desolata eſt: et ſuper
domū iuda: q̃m ducti ſunt i captiuita
tem: idcirco ecce ego tradā te filijs ori
entalib⁹ i hereditatē: et collocabūt cau
las ſuas in te: et ponēt i te tētoria ſua.
Ipſi comedēt fruges tuas: et ipſi bibēt
lac tuū. Daboq̃ rabath i habitaculum
camelorū: et filios ammon i cubile pecoꝝ
et scietis q̃ ego dñs. Quia hec dicit dñs
deus. Pro eo q̃ plauſiſti manu et percuſſi-
ſti pede et gauiſa es ex toto affectu ſuper
terrā iſrl. Idcirco ecce ego extendā manū
meā ſuper te: et tradā te i direptiones gen-
tibus: et interficiā te de populis et perdā de terris
vastabo te: et scietis q̃ ego dñs. Hec dicit
dñs deus: Pro eo q̃ dixerūt moab et se-
ir: ecce ſicut oēs gentes domꝰ iuda: id
circo ecce ego aperiā humerum moab de
ciuitatib⁹: de ciuitatib⁹ inquā eius: et de
finib⁹ ſolitudines bethieſimoth et beel
meon et cariathaim filijs orientis cū filijs
ammon. Et dabo eos i hereditatē: vt nō C
ſit vltra memoria filioꝝ ammon in gēti
bus. Et i moab faciā iudicia: et scient q̃
ego dñs. Hec dicit dñs deus. Pro eo q̃ fe-
cit idumea vltiones vt se vindicaret de ſi
lijs iuda peccauitq̃ delinquēs et vindi-
ctā expetiuit de eis: idcirco hec dicit dñs
deus. Extendā manū meā ſuper idumeā:
et auferā de ea hoiem et iumētum: et faciā
eā desertā ab auſtro: et q̃ ſunt in dedan
gladio cadēt. Et dabo vltionē meā ſuper
idumeā p manū ꝑpli mei iſrl: et facient
in edom iuxta iram meā et furorē meū: et
scient vindictā meā dicit dñs deus. Hec D
dicit dñs deus. Pro eo q̃ fecerūt pale
stini vindictā: et vlti ſe ſunt toto ani
mo interficientes et implētes inimicitias
veteres: ꝓpterea hec dicit dñs deus: Ec
ce ego extendā manū meā ſuper paleſti-
nos: et interficiā interfectores. Et q̃dam
reliquas maritime regionis: faciāq̃ in
eis vltiones magnas arguēs i furore:
et scient q̃ ego dñs: cum dedero vindi-
ctam meam ſuper eos.

Et factū eſt in vndecimo anno: XXVI A
prima mēſis: factus ē ſmo dñi
ad me dicens: Fili hois p eo q̃
dixit tyrus de hieruſlem: euge ꝓfracte ſūt
porte populoꝝ: cōuerſa ē ad me: imple
bor: deserta eſt: ꝓpterea hec dicit dñs
deus. Ecce ego ſuper te tyre: et aſcēdere fa
ciā te ad gētes multas: ſicut aſcēdit ma
re fluctuās. Et diſſipabūt muros tyri:
et destruēt turres eius. Et radam pulue
rem eius de ea: et dabo eā in lympidiſſi-
mā petrā. Siccatio ſagenarū erit i me
dio maris: q̃ ego locutus ſū ait dñs deus:
et erit i direptionē gentib⁹. Filie q̃z eius
que ſūt in agro gladio interficient: et
scient: q̃ ego dñs. Quia hec dicit dñs B
deus. Ecce ego adducā ad tyrum nabu-
chodonoſor regē babylonis ab aquilone: regē regū cū equis et curribus et equi-
tibus et cetu ꝑpli magno. Filias tuas
q̃ ſūt i agro gladio interficiet et circūda
bit te munitiōib⁹ et cōportabit aggerē
in gyro. Et eleuabit cōtra te clypeū: et vine
as et arietes tempabit i muros tuos et
turres tuas destruet in armatura ſua.
Inundatiōe equoꝝ eius operiet te pul-
uis eoꝝ: a ſonitu equitis et rotarū et cur
ruū mouebunt muri tui. Cū ingreſſus
fuerit portas tuas q̃ſi q̃ introitus vrbis
diſſipate: vngulis equoꝝ ſuoꝝ proculca-

bit oēs plateas tuas: ꝑcm tuū gladio cedet: ⁊ statue tue nobiles ī ērā corruC ent. Uastabūt opes tuas: diripiēt negociatiōes tuas: ⁊ destruēt muros tuos ⁊ domos tuas ꝓclaras subuītēt: ⁊ lapides tuos ⁊ ligna tua ī puluerē tuuz in
Ezech. 7.g medio aq̄ ponent ‖ Et q̄escere faciam mltitudinē canticoꝝ tuoꝝ: ⁊ sonit⁹ citharaꝝ tuaꝝ ñ audiet ⁊plius. Et dabo te in lympidissimā petrā: siccatio sagenaꝝ eris: nec edificaberis vltra: qz ego dñs locut⁹ sū ait dñs de⁹. Hec dic dñs de⁹ ō tyro. Nūq̄d ñ a sonitu ruine tue: ⁊ gemitu iterfectoꝝ tuoꝝ cū occisi fuerint ī medio tui: cōmouebūt insule? Et descēdēt ō sedib⁹ suis oēs ꝓncipes maris ⁊ auferēt exuuias suas ⁊ vestimēta sua varia abiciēt ⁊ induet stupore. In ērā sedebūt: ⁊ attoniti sup repentino casu tuo āmirabunt: ⁊ assumētes sup te la-
D mētū dicēt tibi. Quō periisti q̄ habitas ī mari urbs iclyta: q̄ fuisti fortis ī mari cū habitatoribb⁹ tuis q̄s formidabāt vniūsi? Nūc stupebūt naues in die pauoris tui: ⁊ turbabūt insule ī mari: eo ꝙ null⁹ egrediat ex te. Quia hec dicit dñs de⁹. Cū dedero te urbē desolatā sic ciuitates q̄ ñ habitāt: ⁊ adduxero sup te abyssū: et operuerint te aq̄ multe: et detraxero te cū illis q̄ descēdūt ī lacū ad ꝑcm sempiternū: ⁊ collocauero in terra nouissima sic solitudines veteres cuz his q̄ deducūt ī lacū vt nō habiteris. Porro cū dedero gliaz ī ērā viuētiū: ī nihilū redigā te ⁊ nō eris: ⁊ requisita nō inuenieris vltra ī sempiternuz dic dñs de⁹.

A Et factū ē ūbū dñi ad XXVII me dicēs: Tu q̄ fili hois: assume sup tyrū lamētū: ⁊ dices tyro: q̄ habitat ī introitu maris: negociationi ꝑplox ad insulas mltas. Hec dic dñs de⁹: O tyre tu dixisti. Perfecti decoris ego sū ⁊ ī corde maris sita. Finitimi tui q̄ te edificauerūt impleuerūt decorem tuū: abietib⁹ ō sanir extruxerūt te cuz olib⁹ tabulatis maris: cedrū ō libano tulerūt vt facerēt tibi malū: querc⁹ ō basan dolauerūt ī remos tuos: ⁊ transtra tua fecerūt tibi ex ebore indicor ⁊ proB riola ō insulis italie. Byssus varia de egypto texta ē tibi in velū vt poneret ī malo: hyacinth⁹ ⁊ purpura ō insulis elisa facta sūt oplmētū tuū. Habitatores sidonis ⁊ aradij fuerūt remiges tui sapientes tui tyre facti sunt gubernatores tui: senes biblij ⁊ prudentes ei⁹ habuerunt nautas ad misteriū varie suppellectilis tue. Oēs naues maris ⁊ nautе eaꝝ fuerūt ī ꝑco negotiatiōis tue: perse ⁊ lydi ⁊ libyes erāt ī exercitu tuo viri bellatores tui: clypeum ⁊ galeā suspēderūt in te ꝑ ornatu tuo. Filij arvadij cū exercitu suo sup muros tuos in circuitu: sz ⁊ pigmei q̄ erāt ī turribus tuis pharetras suas suspēdert ī muris tuis ꝑ gyrū. Jpi cōpleuerūt pulchritudinē tuā. Carthaginēses negociatores tui. A multitudie cūctaꝝ diuitiaꝝ argento: ferro: stāno: plūboq̄ repleuerūt nundinas tuas. Grecia ⁊ thubal ⁊ mosoch: ipi institores tui. Mācipia ⁊ vasa ere adduxert ꝑco tuo ō domo thogorma: eq̄s ⁊ eq̄tes ⁊ mulos adduxert ad forū tuū. Filij dedan negociatores tui: Insule mlte negociatio manꝰ tue. Dētes eburneos ⁊ hebeninos cōmutauerūt ī ꝑcio tuo. Syr⁹ negociator tuꝰ Propter mltitudinē operuꝝ tuoꝝ: gutta ⁊ purpurā ⁊ scutulata ⁊ byssū et sericū ⁊ chodchod ꝓposuerūt ī mercatu tuo. Juda ⁊ D. tra israhel ipi institores tui ī frumēto primo: balsamū ⁊ mel ⁊ oleū ⁊ resinā ꝓposuerūt ī nūdinis tuis. Damascen⁹ negociator tuꝰ ī multitudie operuꝝ tuoꝝ ī mltitudie diuisaꝝ opū: in vino pinguī: ī lanis coloris optimi. Dan ⁊ grecia et mozel ī nūdinis tuis ꝓposuert ferrum fabrefactū: stacten ⁊ calamꝰ ī negociatiōe tua. Dedan institores tui ī tapetibus ad sedēdū. Arabia ⁊ vniūsi ꝓncipes cedar ipi negociatores manꝰ tue: cū agnis ⁊ arietib⁹ ⁊ hedis venerūt ad E te negociatores tui. Uēditores saba ⁊ rema ipi negociatores tui: cū vniūsis ꝓmis aromatib⁹ ⁊ lapide ꝑciosō auro q̄ ꝓposuert ī mercatu tuo Arā ⁊ chēne ⁊ edē negociatores tui. Saba assur ⁊ chelmach vēditores tui: ipi negociatores tui: mltipharia involucri hyacinthi ⁊ polymitoꝝ gasaꝝq̄ ꝑciosaꝝ q̄ obuolute ⁊ astricte erāt funib⁹: cedros q̄z habebāt ī negociatiōib⁹ tuis Naues maris ꝓncipes tui ī negociatiōe tua: ⁊ repleta es: ⁊ glorificata nimis ī corde maris? Inaq̄s mltis adduxert te remiges tui. Uēt⁹ auster cōtriuit te. In corde maris diuitie tue: ⁊ thesauri tui ⁊ mltiplex instrumētū tuū. Naute tui ⁊ gubnatores tui

nctũ suppellectilẽ tuã ⁊ ꝑco tuo ꝓ-
ũt uri ãz bellatores tui ą erãt i te cũ
uniuersa multitudine tua q̃ ẽ i medio
ui cadẽt i corde maris i die ruine tue
Ad sonitu clamoris gubernatoꝝ tuoꝝ
conturbabũt classes: ⁊ descẽdẽt de na-
ibꝰ suis oẽs ą tenebãt remũ. Naute ⁊
nuersi gubernatores maris i ra sta
nt ⁊ ciulabũt sup te voce magna: et
clamabũt amare. Et supiacient pulue-
re capitibꝰ suis: ⁊ cinere conspgent: ⁊
adẽt sup te caluitiũ: ⁊ accingent cili-
cio. Et plorabũt te i amaritudine aie
ploratu amarissimo: ⁊ assumẽt sup te
carmẽ lugubre: ⁊ plãgent te. Que ẽ vt
yr ꝙ obmutuit i medio maris? Que
nitu negociationũ tuaꝝ de mari im
plesti ꝑcos multos i multitudine di-
itiarũ tuarũ ⁊ ꝑcoꝝ tuoꝝ ditasti re-
es tre. Nũc cõtrita es a mari: ⁊ ꝓfun
dis aq̃rũ opes tue: ⁊ oĩs mltitudo tua
q̃ erat i medio tui ceciderũt. Uniuersi
habitatores isulaꝝ obstupuerũt sup te
reges eaꝝ oẽs tẽpestate pcussi muta
uerũt vultꝰ. Negociatores ꝑcoꝝ sibi-
lauerũt sup te. Ad nihilũ deducta es:
nõ eris vsq; i ꝑpetuũ.

XXVIII

Et factꝰ ẽ ſmo dñi ad me dicẽs
Fili hois: dic ꝓncipi tyri. Hec
dicit dñs deꝰ. Eo ꝙ eleuatũ est
or tuũ ⁊ dixisti: deꝰ ego sum: ⁊ i cathe
dra dei sedi i corde maris: cũ sis hõ et
nõ deꝰ: ⁊ dedisti cor tuũ q̃si cor dei. Ec
e sapiẽtior es tu daniele: oẽ secretuꝫ
nõ ẽ abscõditũ a te. In sapia ⁊ prudẽ-
tia tua fecisti tibi fortitudinẽ: ⁊ acq̃sisti
uros ⁊ argẽtũ i thesauris tuis: i mul-
itudine saple tue: ⁊ i negociatiõe tua
multiplicasti tibi fortitudinẽ: ⁊ eleua-
ti ẽ cor tuũ i robore tuo. Propẽa hec
dicit dñs deꝰ. Eo ꝙ eleuatũ ẽ cor tu-
um q̃si cor dei: idcirco ecce ego adducã
sup te alienos robustissimos gẽtiũ. Et
nudabũt gladios suos sup pulchritu-
dinẽ sapie tue ⁊ polluent decorẽ tuũ.
Interficient ⁊ detrahẽt te: ⁊ morieꝛ in
interitu occisoꝝ i corde maris. Nũqd
dicẽs loquerꝛ: deꝰ ego sũ: coram interficiẽ
tibꝰ te: cũ sis hõ ⁊ nõ deꝰ? In manu oc
cidẽtiũ te morte incircũcisoꝝ morieꝛ
in manu alienoꝝ: q; ego locutꝰ sum ait
dñs deꝰ. Et factꝰ ẽ sermo dñi ad me di
cẽs. Fili hois: leua plãctũ sup regẽ ty-
ri et dices ei. Hec dicit dñs deꝰ. Tu si-
gnaculũ similitudis: plenꝰ sapia: ꝑfectus
decore i delitijs paradisi dei fuisti. Oĩs
lapis pciosus operimẽti tui: sardiꝰ topa-
sius ⁊ iaspis chrysolithus ⁊ onyx et
beryllus: saphyrꝰ ⁊ carbũculus ⁊ sma-
ragdus. Aurũ opꝰ decoris tui ⁊ fora-
mina tua i die q̃ conditꝰ es ꝑparata sũt
Tu cherub extẽtus ⁊ protegẽs: ⁊ posuit
te i mõte sãcto dei. In medio lapidum
ignitoꝝ ambulasti: ꝑfectꝰ i vijs tuis a
die conditionis tue: donec inuẽta ẽ iniq̃-
tas i te. In multitudine negociationis
tue repleta sũt interiora tua iniq̃tate:
⁊ peccasti: ⁊ eieci te de mõte sãcto dei
⁊ pdidi o cherub protegẽs de medio la-
pidũ ignitoꝝ. Et eleuatũ ẽ cor tuũ in
decore tuo. Perdidisti sapiaꝫ tuã i de-
core tuo: i terrã proieci te: ante faciẽ re-
gũ dedi te vt cerneret te. In mltitudi-
ne iniq̃tatũ tuarũ ⁊ iniq̃tate negocia-
tionis tue polluisti scrificationẽ tuas.
Producã ignẽ de medio tui q̃ comedat te: ⁊ dabo te i cinerẽ sup terrã i con-
spectu oĩm videntiũ te. Oẽs q̃ viderit
te i gẽtibꝰ: obstupescẽt sup te. Nihili
factꝰ es ⁊ nõ eris i ꝑpetuũ. Et factꝰ est
sermo dñi ad me dicẽs. Fili hois: pone
faciẽ tuã ꝛ sidonẽ ⁊ ꝓphabis de ea et
dices. Hec dicit dñs deꝰ. Ecce ego ad
te sidõ: ⁊ glificabor i medio tui. Et sci-
ent q; ego dñs cũ fecero i ea iudicia: et
sãctificatꝰ fuero i ea. Et immittã ei pesti
lẽtiã ⁊ sãguinẽ i plateis eius: ⁊ corruẽt
interfecti i medio eiꝰ gladio p circuitũ:
⁊ sciẽt q; ego dñs. Et nõ erit vltra do-
mui isrl offendiculũ amaritudis ⁊ spi
na doloris inferens vndiq; p circuitũ
eoꝝ q̃ aduersantẽ eis: ⁊ sciẽt q; ego do
minꝰ deꝰ. Hec dicit dñs deꝰ. Cũ congre-
gauero domũ isrl de ꝑplis i q̃bꝰ dispsi
sũt sctificabor i eis coram gẽtibꝰ: ⁊ habi
tabũt in tra sua quã dedi puo meo ia-
cob: ⁊ habitabũt i ea securi. Et edifica
bũt domos ⁊ plãtabũt vineas: ⁊ hita-
bũt cõfidẽter cũ fecero iudicia i oĩbus
q̃ aduersantẽ eis p circuitũ: ⁊ scient q;
ego dñs deꝰ eoꝝ.

XXIX

In anno decimo: in decio mẽse
vna die mẽsis: factũ ẽ ✠bũ dñi
ad me dicẽs. Fili hois: pone faciẽ tuã
ꝛ pharaonẽ regẽ egypti: ⁊ ꝓphetabis
de eo: ⁊ de egypto vniuersa loq̃re ⁊ di-
ces. Hec dicit dñs deꝰ. Ecce ego ad te
pharao rex egypti draco magne q̃ cu-

Apo. 21. e
d
e
f
g
a
b
c
d
e
f
g
a
b

tus i medio fluminū tuoꝝ & dicis: meus est fluui⁹: & ego feci memetipm. Et ponā frenū i maxillis tuis: & agglutinabo pisces fluminū tuoꝝ squamis tuis. Et extrahā te de medio fluminū tuorū: & vniuersi pisces rui squamis tuis adherebunt. Et p̄icipiā te in desertū et oēs pisces fluminis tui. Supꝝ faciē terre cades. Nō colligeris neq; congregaberis Bestijs ire & volatilib⁹ celi dedi te ad devorādū: & scient oēs habitatores egypti q⁹ ego dñs. Pro eo q⁹ fuisti baculus arundineus domui isrl qñ apphēderūt te manu: & cōfract⁹ es & lacerasti oēm humerū eoꝝ & innitentib⁹ eis supꝝ te cōminut⁹ es & dissoluisti oēs renes eoꝝ: propterea hec dicit dñs de⁹. Ecce ego adducā supꝝ te gladiū meū & interficiā de te hominem & iumentū. Et erit tra egypti in desertū & in solitudinē: & scient q⁹ ego dñs. Pro eo q⁹ dixeris: fluui⁹ meus ē et ego feci eū: idcirco ecce ego ad te & ad flumina tua. Daboq; terrā egypti in solitudinē gladio dissipatā a turre syenes vsq; ad ēmines ethiopie. Nō pertrāsibit eā pes hominis: neq; pes iumenti gradiet i ea: & nō habitabit q̄draginta annis. Daboq; tra egypti desertā in medio trarū desertarū & ciuitates ei⁹ i medio vrbiū subuersarū: & erūt desolate q̄draginta annis. Et dispgā egyptios in nationes: & ventilabo eos in tras: Quia hec dicit dñs de⁹: post finē q̄draginta annoꝝ congregabo egyptū de pplis in q̄b⁹ dispsi fuerāt: et reducā captiuitatē egypti & collocabo eos i tra phatures i trā natiuitatis sue. Et erūt ibi i regnū humile: & iter ceteras regna erit humillima. Et nō eleuābit vltra sup nationes & iminuā eos ne imperēt gētib⁹: neq; erūt vltra domui isrl confidētia vocātes iniquitatē vt fugiāt & sequāt eos: & scient q⁹ ego dñs de⁹. Et factū ē i vicesimo & septimo āno i pma i vna mēsis: factū ē verbū dñi ad me dicēs. Fili hominis: nabuchodonosor rex babylonis seruire fecit exercitū suū seruitute magna adūsus tyrū. Oē caput decaluatū & oīs humerus depilat⁹ ē. Et merces nō ē reddita ei neq; exercitui ei⁹ de tyro: p seruitute q̄ seruiuit mihi adūsus eā. Propterea hec dicit dñs de⁹. Ecce ego dabo nabuchodonosor regē babylōis i tra egypti: & accipiet multitudinē ei⁹ & diripiet spolia eius & erit merces exercitui illi⁹ & operi q̄ seruiuit adūsus eā. Dedi ei trā egypti: pro eo q⁹ laborauerit mihi ait dñs de⁹. In die illa pullulabit cornu domui isrl: & tibi dabo aperiū os i medio eoꝝ: & scient

Et factū ē verbū dñi ad me dicēs. Fili hominis pphā & dic. Hec dicit dñs de⁹. Ululate: heu ve diei q⁹ iux̄ ē dies: & appropinquabit dies dñi dies nubis tps gētiū erit. Et veniet gladi⁹ in egyptū: & erit pauor in ethiopia cū ceciderint vulnerati i egypto: & ablata fuerit multitudo illi⁹: & destructa fundamēta eius. Ethiopia & lybia & lydi & oē reliquū vulgus & chub & filij tre federis cū eis gladio cadent. Hec dicit dñs de⁹. Et corruēt fulciētes egyptū & destruet superbia imperij eius. A turre syenes gladio cadēt i ea: ait dñs exercituū. Et desipabūt i medio trarū desolatarū: & vrbes ei⁹ i medio ciuitatū desertarū erūt & sciēt q⁹ ego dñs de⁹: cū dedero ignē i egypto: & attriti fuerint oēs auxiliatores ei⁹. In die illa egredient nūcij a facie mea i trieribus ad cōterēdā ethiopie cōfidētiā: & erit pauor i eis in die egypti: q⁹ absq; dubio veniet. Hec dicit dñs de⁹. Et cessare faciā multitudinē egypti i manu nabuchodonosor regis babylōis. Ipse & pplus ei⁹ cū eo fortissimi gētiū adducēt ad dispdēdā trā. Et euaginabūt gladios suos supꝝ egyptū: & implebūt trā interfectis: & faciā aridos riuos fluminū aridos & tradā trā i manū pessimoꝝ: & dissipabo trā & plenitudinē ei⁹ i manu alienoꝝ. Ego dñs locut⁹ sū. Hec dicit dñs de⁹. ‖ Et dispdā simulacra: & cessare faciā idola de menphis: & dux de tra egypti nō erit āplius. Et dabo trorē i trā egypti: & dispdā trā phatures: & dabo ignē i taphnis: & faciā iudicia mea i alexādria. Et effundā indignationē meā supꝝ pelusiū roburē egypti: & īcīdā multitudinē alexādrie: & dabo ignē i egypto. Quasi parturiēs dolebit pelusiū & alexādria erit dissipata & i mēphis angustie q̄tidiane. Iuuenes heliopoleos & bubasti gladio cadēt & ipe captiue ducēt. Et i taphnis nigrescet dies: cū contriuero ibi sceptra egypti: & defecerit i ea superbia potētie ei⁹. Iham nubes operiet: filie aūt ei⁹ i

ptitudinē ducēt. Et iudicia faciā in
egypto: r sciēt qz ego dñs. Et factū est
undecimo āno: i pmo mēse in septia
nsis: factū ē verbū dñi ad me dicēs
fili hois: brachiū pharaonis regis egy
pti cōfregi: r ecce nō ē obuolutū vt re
tineret ei sanitas vt ligaret pānis r
ligaret linteol: r recepto roboze pos
sit tenere gladiū. Propterea hec dic dñs
minus deus. Ecce ego ad pharaonē regē
egypti: r cōminuā eius brachiū fortē sz
cōfractū: r deiciā gladiū de manu eius
Et dispgā egyptū i gētibus: r vētilabo
eos i tris. Et cōfortabo brachia regis
babylonis: daboqz gladiū meū i ma-
nu eius. Et cōfringā brachiū pharaōis
r gement gemitibus interfecti coram facie
eius. Et cōfortabo brachia regis babylo
nis: et brachia pharaōis ꝯcidēt. Et sci
ent qz ego dñs: cū dedero gladiū meū
i manū regis babylonis: r extenderit
eū sup trā egypti. Et dispgā egyptū in
nationes: r vētilabo eos i tras: r sciēt

2 Et factū ē (qz ego dñs. XXXI
in āno vndecimo: tertio mēse:
una mēsis: factū ē vbū dñi ad
me dicēs. Fili hois dic pharaoni regi
egypti r ppło eius. Cui similis factus es in
magnitudine tua? Ecce assur q̄si cedrus
libano pulcher ramis r frondibus ne-
moroſus: excelsusqz altitudine: r inter
condensas frōdes eleuatū ē cacumē eius
Aque nutrierūt illū: abyssus exaltauit
3 illū. Fluuia eius manabāt i circuitu ra
dicū eius: r riuos suos emisit ad vniuer
sa ligna regiōis. Propterea eleuata ē
altitudo eius sup oia ligna regionis: et
multiplicata sūt arbusta eius: r eleuati
sunt rami eius p aq̄s multis. Cūqz extē
disset vmbrā suā: i ramis eius fecerūt ni
dos oia volatilia celi: r sub frōdibus
eius genuerūt oēs bestie saltuum: r sub
vmbraculo illius habitabat cetus gētiuz
plurimarū. Eratqz pulcerrimus i magni
tudine sua: r i dilatiōe arbustoꝝ. Erat
enim radix illius iuxta aq̄s multas. Cedri nō
fuerūt altiores illo i paradiso dei. Abie-
tes nō adeq̄uerūt frondibus eius: r plata-
ni nō fuerūt eq̄ frōdibus illius. Oē lignū
paradisi dei nō ē assimilatū illi r pulchri
tudini eius q̄m speciosū feci eū: r multis
condēsisqz frōdibus. Et emulata sūt eum
omia ligna voluptatis q̄ erāt i paradiso dei
Propterea hec dicit dñs deus. Pro eo

q̄ sublimatus ē i altitudine r dedit sum
mitatē suā virētē atqz condēsā: r eleuatū ē
cor eius i altitudine sua: tradidi eū i ma-
nus fortissimi gētiū. Facies faciet ei. Iu
xta i iniquitatē eius eieci eū: r succidēt eum
alieni r crudelissimi nationū. Et pōent
eum sup mōtes: r i cliuis quarū ceciderūt rami eius. Et ꝯfringēt arbusta eius
i vniuersis rupibus tre: r recedent ō vm-
braculo eius oēs pōli tre: r relinquēt eum
In ruina eius hitauerūt oia volatilia ce
li r i ramis eius fuerūt vniuerse bestie regi
onis. Quāobrē nō eleuabūt i altitudi
ne sua oia ligna aq̄rti: nec ponēt sublimitatē suā inter nemorosa atqz frōdosa
nec stabūt i sublimitate sua oia q̄ irri-
gāt aq̄s: qz oēs traditi sūt i mortē ad
tram vltimā i medio filiorum hoim ad eos
q̄ descēdūt i lacū. Hec dic dñs deus. In
die qñ descēdit ad inferos indixi luctū:
operui eum abysso r phibui fluuia eius et
cohercui aq̄s multas. Cōtristatus est sup
eum libanus: r oia ligna agri cōcussa sūt.
A sonitu ruine eius cōmoui gētes: cū
ducerē eum ad infernū cū his q̄ descēde-
bāt i lacū. Et ꝯsolati sūt i tra infimi oia
ligna voluptatis egregia atqz pclara i
libano: vniuersa q̄ irrigabāt aq̄s. Nā et
ipi cū eo descēdēt ad infernū ad interfe-
ctos gladio: r brachiū vniuscuiusqz se
debit sub vmbracko eius i medio natio-
nū eius. Cui assimilatus es o inclyte atqz
sublimis inter ligna voluptatis? Ecce de
ductus es cū lignis voluptatis ad tram vl
timā. In medio incircūcisoꝝ dormies:
cū cis q̄ interfecti sūt gladio. Ipe ē pha-
rao r omis multitudo eius dicit dñs deus.

Et factū ē duodecio XXXII
āno i mēse duodecio i vna men
sis: factū est vbū dñi ad me di-
cēs. Fili hois: assume lamētū sup pha
raonē regē egypti: r dices ad eum. Leōi
gētiū assimilatus es: r draconi q̄ est i mari.
Et vētilabas cornu i fluminibus tuis: r cō
turbabas aq̄s pedibus tuis: r ꝯculcabas
fluuios eoꝝ. Propterea hec dic dñs deus.
Expādā sup te rete meū i multitudine
ppłoꝝ multoꝝ: r extrahā te in sagena
mea: r pōnā te in tra. Sup faciē agri
abūciā te: r hitare faciā sup te oia vo-
latilia celi: r saturabo ex te bestias vni
uerse tre. Et dabo carnes tuas sup mon
tes: r iplebo colles tuos sanie tua. Et ir
rigabo tra feroze sāguinis tui sup mō

tes:t valles splebūt ex te. Et operiam
cū extinct⁹ fuer⁊ celos: t nigrescere fa-
Esa.13.b ciā stellas ei⁹. ‖Solē nubē tegā: t lu-
Johel.3.c na nō dabit lumē suū. Oīs luminaria
Matt.24.c celi merere faciam sup te t dabo tene-
bras sup trā tuā dicit dns de⁹: cū ceci-
derint vulnerati tui i medio tre ait do
min⁹ de⁹. Et irritabo cor ꝓplor multo
rū cū induxero ꝯtritionē tuā i gētib⁹
sup tras q̄s nesc⁊: t stupescere faciā su
p te ꝓplos multos. Et reges eor horro
re nimio formidabūt sup te ꝓpt vniū
sas iniq̄tates q̄s opar⁹ es: cū volare ce
perit gladi⁹ me⁹ sup facies eor: t ob-
stupescēt repēte singuli ꝓ aia sua i die
c ruine sue. Quia hec dicit dns de⁹. Gla
di⁹ reg⁊ babylōis veniet tibi: i gladiis
fortiū deficiā multitudinē tuā. In ex-
pugnabiles oēs gētes he. Et vastabūt
supbiā egypti: t dissipabit multitudo
ei⁹. Et pdā oia iumenta ei⁹ q̄ erāt sup
aq̄s plimas: t nō cōturbabit eas pes
hois vltra: neq̄ vngula iumētor turbabit eas. Tūc purissimas reddā aq̄s
eor t flumia eor q̄si oleū adducā ait
dns de⁹: cū dedero trā egypti desolatā
Deseret ār tra a plenitudine sua qñ p
cussero oēs hiratores ei⁹: t scient quia
ego dns. Plāct⁹ ē: t plāgēt eū filie gen
tiū sup egyptū t sup multitudinē eius
D plāgēt eū: ait dns de⁹. Et factū ē i duo
decimo anno: i q̄ntadecima mēsis: fa-
ctū ē verbū dni ad me dicēs. Fili hois
cane carmē lugubre sup multitudinez
egypti. Et detrahe eā ipam t filias gē
tiū robustaz ad trā vltimā cū his qui
descēdūt i lacū. Quo pulchrior es de-
scēde: t dormi cū incircūcisis. In me-
dio interfector gladio cadēt. Gladius
dat⁹ ē. Et attraxerūt eā t oēs ꝓplos ei⁹.
Loquēt ei potētissimi robustor ō me
dio infern i: q̄ cū auxiliatorib⁹ ei⁹ de-
scēderūt t dormierūt i circūcisi interfe-
ctiq̄ gladio. Ibi assur t ois multitudo
E ei⁹: i circuitu illi⁹ sepulchra eor oēs i-
terfecti t q̄ ceciderūt gladio: quor da-
ta sūt sepulchra i nouissimis laci. Et
facta ē multitudo ei⁹ q̄ gyrū sepulchri
ei⁹ vniuersi interfecti cadentesq̄ gla-
dio q̄ dederāt quōdā formidinē suā in
tra viuētiū. Ibi elā: t ois multitudo
ei⁹ q̄ gyrū sepulchri sui. Oēs hi interfe-
cti ruentesq̄ gladio: q̄ descēderūt i cir-
cūcisi ad trā vltimā. Qui posuerūt ter

rorē suū i tra viuētiū: t portauerunt
ignominiā suā cū his q̄ descēderūt in
lacū. In medio interfector posuerūt cu
bile ei⁹ i vniuersis ꝓplis ei⁹: i circuitu
ei⁹ sepulchrū illi⁹. Oēs hi incircūcisi i
terfectiq̄ gladio. Dederūt ei terrorē su
um i tra viuētiū: t portauerūt ignomi
niā suā cū his q̄ descēdūt i lacum. In
medio interfector positi sūt. Ibi mo
soch t tubal t ois mltitudo ei⁹: i circū
itu ei⁹ sepulchra illi⁹. Oēs hi incircū
cisi interfectiq̄ t cadētes gladio: q⁊ de-
derūt formidinē suā i tra viuētiū: t si
dormiēt cū fortib⁹ cadētibusq̄ t incir
cūcisis q̄ descēderūt ad infernū cū ar-
mis suis. Et posuerūt gladios suos sub
capitib⁹ suis t fuerūt iniq̄tates eor
ossib⁹ eor: q⁊ tror fortiū facti sūt i tra
viuētiū. Et tu ꝙ i medio i circūcisorū
cōrerer⁊: t dormies cū interfectis gladio
Ibi idumea t reges ei⁹ t oēs duces ei⁹ b
q̄ dati sūt cū exercitu suo cū interfectis
gladio: t q̄ cū incircūcisis dormierūt:
t cū his q̄ descēderūt i lacū. Ibi pnci-
pes aq̄lonis oēs t vniuersi venatores
q̄ deducti sūt cū interfect⁊: pauētes t i
sua fortitudine cōfusi: q⁊ dormierūt in
circūcisi cū interfectis gladio: t portaue
rūt cōfusionē suā cū his q̄ descēdūt in
lacū. Vidit eos pharao t cōsolat⁹ ē su-
per vniuersa multitudine sua q̄ interfecta
ē gladio: pharao t ois exercit⁹ ei⁹ ait
dns de⁹: q⁊ dedit trorē suū in terra vi
uētiū: t dormiuit i medio incircūcisor
cū interfect⁊ gladio: pharao t ois mul
titudo ei⁹ ait dns de⁹. XXXIII

Et factū ē verbū dni ad me di- a
cēs: Fili hois: loquere ad filios
ꝓpli tui: t dices ad eos. Terra
cū adūxero sup eā gladiū t tulerit ꝓplus
terre virū vnū de nouissimis suis t cō
stituerit eū sup se speculatorē: t ille vi
derit gladiū venientē sup trā: t cecine-
rit buccina t ānūciauerit ꝓplo: audiēs
aūt quisq̄s ille ē: sonitū buccine: t nō
obseruauerit: venerit⁊ gladi⁹ t tule-
rit eū: sāguis ipius sup caput ei⁹ erit.
Sonū buccine audiuit t nō se obtua
uit: sāguis ei⁹ i ipso erit. Si aūt se cu-
stodierit: aiam suā saluabit. Qr si spe- b
culator viderit gladiū venientē t non
insonuerit buccina t ꝓplus se nō custo-
dierit: venerit⁊ gladi⁹ t tulerit ō eis
aiam: ille q̄dē i iniquitate sua captus

ℓ sanguinē aūt eiꝰ de manu speculatoris requirā. ‖ Et tu fili hois: speculatore dedi te domui isrl. Audiēs ꝙ ex ore meo sermonē: ānūciabis eis ex me. Si me dicēte ad impiū: ipie morte morieris: nō fuerit locutꝰ vt se custodiat impꝰ a via sua: ipe ipius i iniq̄tate sua morieť: sāguinē aūt eiꝰ de manu tua requirā. Si aūt annūciāte te ad ipiū vt a vīs suis cōuertať: nō fuerit cōuersus a via sua: ipse i iniq̄tate sua morietur: porro tu aiam tuā liberasti. Tu ꝙ fili hois dic ad domū isrl. Sic locuti estis dicētes. Iniq̄tates nre ⁊ pcta nostra sup nos sūt: ⁊ i ipis nos tabescimꝰ. Quō ꝙ viuere poterimꝰ? Dic ad eos. Viuo ego dicit dns deus. ‖ Nolo mortez impi: sed vt cōuertať ipius a via sua et viuat. ‖ Cōuertimi a vīs vīs pessimis. Et ārē moriemini domꝰ isrl? Tu ergo fili hois dic ad filios ppli tui. Iustitia iusti nō liberabit eū i q̄cūq̄ die peccauerit: ⁊ ipietas ipi nō nocebit ei in quacūq̄ die cōuersus fuerit ab impietate sua. Et iustꝰ nō poterit viuere i iustitia sua: in q̄cūq̄ die peccauerit. Etiā si dixero iusto ꝙ vita viuat: ⁊ cōfisus i iustitia sua fecerit iniq̄tatē: oēs iustitie eiꝰ obliuiōi tradēť: ⁊ i iniq̄tate sua quā operatꝰ ē: i ipsa morieť. Si aūt dixero ipio: morte morieris: ⁊ egerit pe nitētiā a pctō suo: fecerit q̄ iudiciū et iustitiā: ⁊ pignꝰ restituerit ille ipiꝰ rapinā q̄ reddiderit: i mādatis vite ābulauerit: nec fecerit quicq̄ iniustū: vita viuet ⁊ nō morieť. Oia pcta eiꝰ q̄ peccauit: nō imputabūť ei. Judiciū ⁊ iustitiā fec: vita viuet. Et dixerūt filii populi tui. Nō ē equa pōdꝰ via dni. Et ipsoꝝ via iniusta ē. Cū ei recesserit iustus a iustitia sua fecerit q̄ iniq̄tates: morieť i eis. Et cū recesserit ipius ab impietate sua: fecerit q̄ iudiciū ⁊ iustitiam: viuet in eis. Et dicitis. ‖ Nō est recta via dni. Unūquēq̄ iuxta vias suas iudicabo de vob domꝰ israel. Et factū est in duodecimo āno in decimo mēse in q̄nta mēsis trāsmigratiōis nre: venit ad me q̄ fugerat de hierlm dicēs: Vastata ē ciuitas. Manꝰ ārat dni facta fuerat ad me vespe ante q̄ veniret q̄ fugerat: aperuitq̄ os meū donec veniret ad me mane: ⁊ apto ore meo non silui amplꝰ. Et factū ē verbū dni ad me dicēs. Fili hois: q̄ habitāt i ruinosis his sup humū isrl loquētes aiunt. Unus erat abrāā: ⁊ hereditate possedit terrā. Nos aūt multi sumꝰ: nobis data ē terra i possessionē. Idcirco dices ad eos. Hec dicit dns deus. Qui i sāguine comedit ⁊ oculos vros leuatis ad imūditias vras ⁊ sanguinē fūditis: nūq̄d terrā hereditate possidebit? Stetistis in gladijs vris: fecistis abominationes: ⁊ vnusq̄sq̄ uxorē pximi sui polluit: et terrā hereditate possidebit? Hec dices ad eos. Sic dicit dns deus. Viuo ego: q: q̄ i ruinosis habitāt gladio cadent ⁊ q̄ i agro ē: bestijs tradeť ad devorādū: q̄ aūt i pfidijs ⁊ i spelūcis sūt: peste morientť. Et dabo terrā i solitudinē ⁊ in desertū: ⁊ deficiet superba fortitudo eiꝰ: ⁊ desolabūť montes isrl: eo q̄ nullꝰ sit q̄ eos trānseat. Et sciēt q: ego dns cū dedero terrā eoꝝ desolatā ⁊ desertā pp̄ vniuersas abominatiōes suas q̄s operati sūt. Et tu fili hois: filij pli tui q̄ loquunť de te iuxta muros ⁊ i ostijs domorū: ⁊ dicūt vnꝰ ad alterū: vir ad pximū suū loquētes: venite ⁊ audiamus q̄s sit sermo egrediēs a dno. Et veniūt ad te q̄si si ingrediať ppls: ⁊ sedēt corā te pplus meus. Et audiūt sermones tuos ⁊ nō faciūt eos: q: in cāticū oris sui vertūt illos. Et auariciā suam sequitur cor eoꝝ: ⁊ es eis q̄si carmē musicū q̄ suaui vulciq̄ sono canit. Et audiunt verba tua ⁊ nō faciūt ea: ⁊ cū venerit q̄ p̄dictū ē: ecce ei venit: tūc scient q: pphetes fuerit inter eos. XXXIIII

Et factū ē verbū dni ad me dicēs: fili hois pphetа de pastoribꝰ isrl: pphetа ⁊ dices pastoribꝰ. Hec dicit dns deus. ‖ Ue pastoribꝰ israel: q̄ pascebāt semetipos. Nōne greges a pastoribꝰ pascunť? Lac comedebatis ⁊ lanis operiebamini: ⁊ q̄ crassū erat occidebatis: gregē aūt meū nō pascebatis. Q̄ infirmū fuit nō cōsolidastis: ⁊ q̄ egrotū nō sanastis. Quod ꝛfractū est nō alligastis: ⁊ q̄ abiectū ē nō reduxistis: ⁊ q̄ perierat nō quesistis: sed cū austeritate imperabatis eis ⁊ cū potētia. Et dispse sūt oues mee: eo q̄ nō est pastor: ⁊ facte sūt in deuorationem oīm bestiaꝝ agri ⁊ dispse sūt. Errauerūt greges mei in cūctis mōtibꝰ ⁊ i vniuerso colle excelso: ⁊ sup oēm faciē ter

Ezech. 25. a

re dispse sūt greges mei: ⁊ nō erat q̄ re q̄reret. Nō erat inquā q̄ req̄reret. Pro pterea pastores audite ✠bū dñi. Uiuo ego dicit dñs de⁹: qz p eo q̄ facti sunt greges mei i rapinā ⁊ oues mee i deuo rationē oim bestiarū agri: eo q̄ nō eēt pastor: neq; ei ꝙsterūt pastores greges meū: ⁊ pascebāt pastores semetipos et greges meos nō pascebāt: ꝓpterea pa- c stores audite verbū dñi. Hec dicit dñs de⁹. Ecce egoipse sup pastores: requirā gregē meū de manu eor̄: ⁊ ceſſare faci am vt vltra nō pascāt gregē meū: nec pascāt ampli⁹ pastores semetipos. Et liberabo gregē meū de ore eor̄: ⁊ non erit vltra eis i escā: qz hec dicit dñs de us. Ecce egoipse req̄rā oues meas: ⁊ vi sitabo eas. Sicut visitat pastor gregē suū: i die q̄n fuerit in medio ouiū suar̄ dissipatarū: sic visitabo oues meas: et liberabo eas de oibus locis i q̄b⁹ disp se fuerāt i die nubis ⁊ caligis. Et educā eas de ꝑplis: ⁊ ꝯgregabo eas de ꝑris ⁊ inducā eas i terrā suā: ⁊ pascā eas i mōtib⁹ isrl in riuis ⁊ i cūct⁊ sedib⁹ ter re. In pascuis vberrimis pascā eas: ⁊ i mōtib⁹ excelsis isrl erunt pascue earū. Ibi req̄escēt in herbis virētib⁹: ⁊ i pa- scuis pinguib⁹ pascēt sup mōtes isrl. Et ego pascā oues meas: ⁊ ego eas ac- cubare faciā dicit dñs de⁹. Qō perierat req̄rā: ⁊ qō abiectū erat reducam: ⁊ qō cōfractū fuerat alligabo: ⁊ qō infirmū fuerat cōsolidabo: ⁊ qō pingue ⁊ forte e custodiā ⁊ pascā illas in iudicio. Uos aūt greges mei: hec dicit dñs de⁹. Ecce ego iudico iter pec⁹ ⁊ pec⁹: arietū ⁊ hir cor̄. Nōne sat⁊ vobis erat pascua bo- na depascī? Insup ⁊ reliq̄as pascuarū vr̄ar̄ cōculcastis pedib⁹ vr̄is: vt cū pu rissimā aquā biberet⁊: reliquā pedib⁹ vr̄is turbastis. Et oues mee his q̄ cō- culcata pedib⁹ vr̄is fuerāt pascebāt: ⁊ q̄ pedes vr̄i turbauerāt hec bibebant. Propterea hec dicit dñs deus ad vos. Ecce ego ipe iudico iter pec⁹ pingue ⁊ macilentū. Pro eo q̄ laterib⁹ ⁊ hume ris impingebat⁊ cornib⁹ vr̄is vētila batis oia infirma pecora donec dispge rent⁊ foras: saluabo gregē meū: ⁊ non erit vltra i rapinā: ⁊ iudicabo iter pe- f cus ⁊ pec⁹. Et suscitabo sup ea pastorē vnū q̄ pascat ea ꝑuū meū dauid ipe pa scet ea: ⁊ ipe erit eis i pastorē. Ego aūt dñs ero eis i deū: ⁊ ꝑu⁹ me⁹ dō ꝓnce⁹s in medio eor̄. Ego dñs locut⁹ sū. Et faciā cū eis pactū pacis: ⁊ ceſſare faciā bestias pessimas de terra: ⁊ q̄ habitant in deserto securi dormiēt i saltibus: et ponā eos i circūitu collis mei bñdictī onē: ⁊ deducā imbrē i tpe suo: ⁊ plu bñdictionis erūt. Et dabit lignū agr fructū suū: ⁊ terra dabit germē suū et erūt i terra sua absq; timore. Et scie qz ego dñs cū cōtriuero catenas iug eor̄: ⁊ eruero eos de manu ꝙrāt bi. Et nō erūt vltra i rapinā in gēt neq; bestie ⁊re deuorabūt eos ſ habi- tabūt cōfidenter absq; vllo terrore. Et suscitabo eis germē noiatū ⁊ nō erunt vltra iminuti fame i terra: neq; por būt vltra opprobriū gētiū. Et scīēt q ego dñs de⁹ eor̄ cū eis: ⁊ ipi ꝙs me dom⁹ isrl: ait dñs de⁹. Uos aūt greges mei: greges pascue mee hoies estis: et ego dñs de⁹ vester dicit dñs de⁹.

Et fact⁹ ē ſmo dñi ad XXXV me dicēs. Fili hois: pone faciē tuā aduersum montē seyr: ⁊ p phetabis de eo: ⁊ dices illi. Hec dicit dñs deus. Ecce ego ad te mōs seyr: ⁊ e tēdā manū meā sup te: ⁊ dabo te deso latū atq; desertū. Urbes tuas demol- ar: ⁊ tu desert⁹ eris: ⁊ scies qz ego dñs eo q̄ fueris inimic⁹ sempitern⁹ ⁊ cōclu seris filios isrl i manus gladū in tēpo re afflictionis eor̄: in tpe iniquitatis extreme. Propterea viuo ego dicit dñs deus: qm̄ sanguini tradā te: ⁊ sangui te ꝙsequet⁊. Et cū sāguinē oderis: san guis ꝙsequet⁊ te. Et dabo mōtē seyr de solatū ⁊ desertū: ⁊ auferā de eo euntē et redeuntē ⁊ iplebo mōtes ei⁹ occisor suor̄. In collib⁹ tuis ⁊ in vallib⁹ tuis atq; in torrentib⁹: infecti gladio ca dēt. In solitudines sempiternas tradā te: ⁊ ciuitates tue nō habitabunt⁊. Et scieris qz ego dñs deus: eo q̄ dixeris: due gentes ⁊ due terre mee erūt ⁊ here ditate possidebo eas: cū dominus esse ibi. Propterea viuo ego dicit dñs de⁹ qz faciā iuxta iram tuā: ⁊ ſm zelum tu um quē fecisti odio habēs eos: ⁊ not efficiar ꝙ eos cū te iudicauero: ⁊ scies quia ego dñs. Audiui vniuersa opp bria tua que locut⁹ es de mōtib⁹ isrl dicens. Deserti nobis ad deuorandū dati sunt. Et insurrexistis sup me or

rebro:t derogastis aduersū me. Verba
vestra ego audiui. Hec dicit dominus
de⁹. Letāte vniuersa terra: in solitudi-
nē te redigā: sicuti gauisus es sup he-
reditatē dom⁹ israel: eo q fuerit dissi-
pata: sic faciā tibi. Dissipat⁹ eris mōs
seir t idumea omnis: et scient q ego
dñs. Tu autē (dñs deus. XXXVI
fili hominis pphera sup mōtes
israel: t dices. ‖ Montes israel
audite verbū dñi. Hec dicit dñs deus.
Eo q dixerit inimicus de vobis: eu-
ge altitudines sempiterne in hereditā
te date sunt nobis ppterea vaticinare
t dic. Hec dicit dñs de⁹. Pro eo q de-
solati estis t cōculcati p circuitū: t fa-
cti in hereditatē reliq̄s gentib⁹: t ascē
disti sup labiū lingue: t opprobriū ppli
pterea mōtes israel audite verbū domi
ni dei. Hec dicit dñs deus montib⁹ et
collibus: torrentib⁹ vallibusq; t des-
tis: parietinis t vrbib⁹ derelictis que
depopulate sunt et subsannate a reli-
quis gētib⁹ q circuitū. Propterea hec
dicit dñs de⁹. Quoniā in igne zeli mei
locut⁹ sum de reliquis gentibus t de
idumea vniuersa: que dederūt terram
meā sibi in hereditatē cū gaudio t to-
to corde t ex animo: t eiecerūt eā vt vasta
rent: idcirco vaticinare sup humū israel:
t dices mōtib⁹ t collib⁹ iugis et valli
bus. Hec dicit dñs de⁹. Ecce ego in ze-
lo meo t in furore meo locut⁹ sum: eo
q confusionē gentiū sustinueritis. Idcir
co hec dicit dñs de⁹. Ego leuaui manū
meā vt gētes q in circuitu vr̄o sūt ipe
dant confusionē suā portēt: vos aūt montes
israel ramos vestros germinetis: t fructū
vestrū afferatis pp̄lo meo israel. Prope ei
t vt veniat. Quia ecce ego ad vos et
convertar ad vos: t arabimini t accipi
etis sementē: t multiplicabo in vobis
homines oēm dom⁹ israel. Et habita-
bunt ciuitates t ruinosa instaurabunt
plebo vos holoc⁹ t iumēta t multi
plicabūt t crescēt. Et habitare vos fa
ciā sicut a pncipio: bonisq; vobis
locupletibus q habuistis ab initio: t scietis
quia ego dñs. Et adducā sup vos homines
populum meū israel t hereditate possidebūt
te. Et eris eis i hereditatē t nō addes
vltra vt absq; eis sis. Hec dicit dñs de⁹.
Pro eo q dicunt de vobis: devoratrix
homines tu es t suffocās gentē tuam: ppte-
rea homines nō comedes amplius t gentē tuā nō necabis vltra ait dñs deus.
Nec auditā faciā in te amplius cōfusionē gentilē: t opprobriū pp̄lorū nequaq;
portabis: t gentē tuā nō amittes amplius: ait dñs de⁹. Et factū ē verbū dñi
ad me dicēs. Fili hois: dom⁹ israel habitauerūt i humo sua: t polluerūt eam
in vijs suis t in studijs suis. Juxta im
munditiā mēstruate facta ē via eorū co
rā me: t effudi indignationē meā sup
eos p sāguine quē fuderūt sup terrā. Et
i idolis suis polluerūt eā: t dispsi eos
in gētes: t ventilati sūt i terras. Juxta
vias eorū t adinuētiones eorū iudicaui
eos. ‖ Et ingressi sūt ad gentes ad q̄s in
troierūt: t polluerūt nomē sāctū meū
cū dicerēt de eis: pp̄ls dñi iste ē: t de ter-
ra ei⁹ ingressi sūt. Et peperci nomini
meo q̄ polluerat dom⁹ israel in gentib⁹
ad q̄s ingressi sunt. Idcirco dices do
mui israel. Hec dicit dñs de⁹. Nō pp̄ter
vos ego faciā domus israel: sed pter no-
mē sāctū meū q̄ polluistis in gētib⁹
ad q̄s intrastis. Et sāctificabo nomen
meū magnū q̄ polluti ē inter gentes
q̄ polluistis in medio earū: vt sciant
gētes q ego dñs: ait dñs exercituum.
‖ cū sāctificat⁹ fuero in vobis coram eis
Tollā quippe vos de gētib⁹ t pgrega
bo vos de vniuersis terris: t adducā
vos i terrā vestrā. Et effundā sup vos
aquā mundā. t mūdabimini ab omni
b⁹ inquinamētis vestris: t ab vniuer-
sis idolis vestris mūdabo vos. Et da-
bo vobis cor nouū t spiritū nouū po-
nā in medio vestri. Et auferā cor lapi-
deū de carne vestra: t dabo vobis cor
carneū: t spūm meū ponā i medio vr̄i.
Et faciā vt i p̄ceptis meis ambuletis
t iudicia mea custodiatis t operemini.
Et habitabitis i terra quā dedi pribus
vr̄is: t eritis mihi i pp̄lm: t ego ero vo-
bis in deū. Et saluabo vos ex vniuer-
sis inquinamētis vr̄is: t vocabo frumē-
tū t multiplicabo illud: t nō ponā
vobis famē. Et multiplicabo fructus
ligni t genimina agri vt non portetis
vltra opprobriū famis i gentib⁹. Et re
cordabimini viarū vr̄arū pessimarum
studiorūq; nō bonorū: t displicebūt vo
bis iniq̄tates vr̄e t scelera vr̄a. Nō pp̄t
vos ego faciā: ait dñs deus notum sit
vobis. ‖ Cōfundimini t erubescite sup

vſſs vestris dom⁹ isrl. Hec dicit dñs de
us. In die qua mundauero vos ex oi-
bus iniq̃tatib⁹ vſis ⁊ inhabitari fece
ro vrbes ⁊ instauratiuero ruinosa ⁊ ter-
ra deserta fuerit exculta: q̃ quõdã erat
desolata in oculis oĩs viatoꝝ dicent.
Terra illa inculta: facta ẽ vt hortꝰ vo
luptatis: ex ciuitates deſte ⁊ destitute
atq; suffosse munite sederũt. Et scient
gẽtes q̃cũq; derelicte fuerint in circũi
tu vro: q: ego dñs edificaui dissipata:
plãtauiq; inculta: ego dñs locutꝰ sum
⁊ fecerim. Hec dicit dñs deꝰ. Adhuc i
in ħ inuenient me dom⁹ isrl vt faciam
eis. Multiplicabo eos sicut gregẽ ho
minũ vt gregẽ sctũ: vt gregẽ hierlm
i solẽnitatib⁹ eiꝰ. Sic erũt ciuitates de
serte plene gregib⁹ hoim: ⁊ sciẽt q: ego

B Facta ẽ sup (dñs. XXXVII
me manꝰ dñi ⁊ eduxit me i spi-
ritu dñi: ⁊ dimisit me in medio
cãpi q̃ erat plenꝰ ossibus: ⁊ circũduxit
me p ea in gyro. Erãt aũt multa valde
sup faciẽ cãpi: siccaq; vehementer. Et
dixit ad me. Fili hoĩs: putas ne viuẽt
ossa ista? Et dixi: Dñe deꝰ tu nosti. Et
dixit ad me. Uaticinare de ossib⁹ istis
Et dices eis. Ossa a: ida: audite verbũ
B dñi. Hec dicit dñs deꝰ ossib⁹ his. Ecce
ego intromittã in vos spũm ⁊ viuetis: ⁊
dabo sup vos neruos: ⁊ succrescere fa-
ciã sup vos carnes: ⁊ superextẽdã in vo-
bis cutẽ: ⁊ dabo vob spũm ⁊ viuetis: et
scietis q: ego dominꝰ. Et pphetaui si
cut pceperat mihi. Factꝰ ẽ aũt sonitꝰ pꝓ-
phãte me ⁊ ecce cõmotio Et accesserũt
ossa ad ossa: vnũq̃q; adiũcturã suam
Et vidi: ⁊ ecce sup ea nerui ⁊ carnes as
cenderũt ⁊ extenta est in eis cutis de-
C sup: ⁊ spũm nõ habebãt. Et dixit ad me
Uaticinare ad spũm: vaticinare fili ho
minis: ⁊ dices ad spũm. Hec dicit dñs
deꝰ. A quattuor vẽtis veni spũs ⁊ insuf
fla sup interfectos istos: ⁊ reuiuiscãt. Et
pphaui sicut pceperat mihi. Et ingres-
sus ẽ i ea spũs: ⁊ reuixerũt steteruntq;
sup pedes suos exercitꝰ grãdis nimis
valde. Et dixit ad me. Fili homis: ossa
hec vniuersa domꝰ isrl ẽ. Ipsi dicunt.
Aruerũt ossa nra: ⁊ perijt spes nra: et
D abscisi sumꝰ. Propterea vaticinare: et
dices ad eos. Hec dicit dñs deꝰ. Ecce
ego aperiã tumulos vros ⁊ educã vos
de sepulchris vris pplus meꝰ ⁊ inducã
vos in terrã isrl. Et scietis q: ego dñs
cũ apiero sepulchra vra: ⁊ eduxero vos
de tumulis vris populo meo: ⁊ dedero
spũm meũ in vobis ⁊ viuetis. Et re-
escere vos faciã sup humũ vram: ⁊ sci-
etis q: ego dñs locutꝰ sũ ⁊ feci: ait dñs
deꝰ. Et factꝰ ẽ sermo dñi ad me dicens
Et tu fili hoĩs sume tibi lignũ vnũ: et
scribe sup illud: iude ⁊ filios isrl socios
eiꝰ. Et tolle lignũ alterũ: ⁊ scribe sup
illud: ioseph lignũ effraim: ⁊ cũcte do-
mus isrl socio: ũq; eiꝰ. Et adiũge illa 8
vnũ ad alterũ tibi i lignũ vnũ: ⁊ erunt
i vnionẽ i manu tua. Cũ aũt dixerint
ad te filij pplj tui loquẽtes: nõne indi-
cas nobis quid in his velis? Loq̃ris
ad eos. Hec dicit dñs deus. Ecce ego
assumã lignũ ioseph: qđ ẽ i manu eph-
im ⁊ tribꝰ isrl q̃ sũt ei adiuncte ⁊ dabo
eis pariẽ cũ ligno iuda: ⁊ faciã eas i li
gnũ vnũ ⁊ erũt vnũ i mãu eiꝰ. Erũt ãt
ligna sup q̃ scripseris i manu tua i ocu
lis eoꝝ ⁊ dices ad eos. Hec dicit dñs de
us. Ecce ego assumã filios isrl de me-
dio nationũ ad q̃s abierũt ⁊ cõgrega-
bo eos vndiq; ⁊ aducã eos ad humum
suã. Et faciã eos i gentẽ vnã in tra in 5
montib⁹ isrl: ⁊ rex vnꝰ erit oĩbus ip-
rans. Et nõ erũt vltra due gentes: nec
diuidẽt ampliꝰ i duo regna. Neq; po-
luent vltra i idolis suis ⁊ abominatio
nib⁹ ⁊ cũctis iniq̃tatib⁹ suis: ⁊ saluos
eos faciã de vniuersis sedib⁹ suis in q̃
bus peccauerãt: ⁊ emũdabo eos. ‖ Et
erũt mihi pplus: ⁊ ego ero eis deꝰ ⁊ ser
uus meus dõ rex sup eos: ⁊ pastor vnus
erit oĩm eoꝝ. In iudicijs meis ambu- 6
labũt: ⁊ mãdata mea custodient ⁊ fa-
cient ea. Et habitabũt sup terrã quã de-
di seruo meo iacob i q̃ habitauerũt pa-
tres vri: ⁊ habitabũt sup eã ipsi ⁊ filij
eoꝝ ⁊ filij filioꝝ eoꝝ vsq; in sempiter-
nũ: ⁊ dauid fus meus pnceps eoꝝ i pe-
tuũ. Et pcutiã illis fedus pacis: pactũ
sempiternũ erit eis. Et fundabo eos et
multiplicabo: ⁊ dabo sctificationẽ me-
am i medio eoꝝ i ppetuũ. Et erit tabe
naculũ meum i eis: ⁊ ero eis deꝰ ⁊ ipsi
erũt mihi pplus. Et sciẽt gẽtes q: ego
dñs sctificator isrl: cũ fuerit sctificatio
mea inmedio eoꝝ in ppetuũ XXXVIII B

Et factꝰ ẽ sermo
dñi ad me dicẽs. Fili hoĩs: po-
ne faciẽ tuã cõtra gog ⁊ terrã magog

ncipē capitz mosoch ⁊ thubal: ⁊ vāti
nare ō eo: ⁊ dices ad eū. Hec dīc dñs
de⁹. Ecce ego ad te gog ꝓncipē capitz
mosoch ⁊ thubal. Et circūagā te ⁊ po-
nā frenū i maxillis tuis: ⁊ educā te ⁊ oēz
exercitū tuuz: eq̄s ⁊ eq̄tes vestitos lori-
cis vniūsos multitudinez magnā ha-
ētiū clypeū arripientiū ⁊ gladiū. Perse
thiopes ⁊ libyes cū eis: oēs scutati et
galeati. Gomer ⁊ vniūsa agmia ei⁹ do
mus thogorma latera aq̄lonis ⁊ totuz
robur ei⁹: ꝓplīq; multi tecū. Prepara ⁊
instrue te ⁊ oēz multitudinē tuā q̄ co-
ngregata ē ad te ⁊ esto eis in ꝓceptuz.
Post dies multos visitaberis. In nouissi
mis ānoz venies ad trā q̄ reuersa ē a
gladio ⁊ congregata ē ō ꝓplis multis ad
montes isrl q̄ fuerūt desti iugiter. Hec
ō ꝓplis educta ē: ⁊ habitabūt in ea ꝓfi
denter vniūsi. Ascēdēs ās q̄si tēpestas
venies ⁊ q̄si nubes vt operias trāz: tu
⁊ oīa agmia tua ⁊ ꝓpli multi tecū. Hec
dicit dñs de⁹: In die illa ascēdēt ꝑmo-
ues sup cor tuū: ⁊ cogitabis cogitatio
nē pessimā: ⁊ dices: Ascēdā ad trā absq;
muro: veniā ad q̄escētes habitātes
sine cure vbi oēs habitāt sine muro: ve
ctes ⁊ portē nō sūt eis. Ut diripias spo
lia ⁊ inuadas p̄dā: vt inferas manū tuā
sup eos q̄ desti fuerāt ⁊ postea restituti
⁊ sup ꝓplm q̄ ē congregat⁹ ex gētib⁹ q̄ pos
sidere cepit ⁊ ee habitator vmbilici ter
re. Saba ⁊ dedan ⁊ negociatores thar
sis ⁊ oēs leones ei⁹ dicēt tibi. Nūquid
ad sumēda spolia tu venis? Ecce ad di
ripiēdā p̄dam congregasti multitudinē
tuā vt tollas argētū ⁊ aurū et auferas
supellectilē atq; substātiā: ⁊ diripias
manubias infinitas. Propterea vatici-
nare fili hoies: ⁊ dices ad gog. Hec di
cit dñs de⁹. Nūq̄d nō in die illo cū ha-
bitauerit ꝓplis me⁹ isrl cōfidēter: scies
et venies de loco a lateribus aq̄lonis tu
⁊ ꝓpli multi tecū accēsores equoꝝ vni
uersi: cet⁹ magn⁹ et exercit⁹ vehemēs:
⁊ ascēdes sup populū meū isrl q̄si nu-
bes vt operias terrā? In nouissimis di
ebus eris: ⁊ adducā te sup terrā meam
vt sciāt gētes me cū sanctificat⁹ fuero: i
te oculis eoꝝ o gog. Hec dīc dñs de⁹.
Tu q̄ ille es de q̄ locut⁹ sum in diebus
antiq̄s in manu seruoꝝ meoꝝ ꝓphetaꝝ
isrl q̄ pphetauerūt i diebus illoꝝ tē
poris vt adducerē te sup eos. Et erit in
die illa: in die aduent⁹ gog sup terram
isrl: ait dñs deus: ascendet indignatio
mea i furore meo ⁊ i zelo meo. In igne
ire mee locut⁹ sū: q⁹ i die illa erit cōmo Matth. 24.c
tio magna sup terrā isrl: ⁊ cōmouebūt- Luc. 21.c
tur a facie mea pisces maris ⁊ volucres
celi ⁊ bestie agri: ⁊ oē reptile q̄ mouē
tur sup humū: cūctiq; hoies q̄ sūt sup
faciē terre. Et subuertent montes ⁊ ca- B
dēt sepes: ⁊ oīs murus corruet i terraz.
Et cōuocabo aduersus eū i cūctis mō- Hic incipit
tibus meis gladiū: ait dñs de⁹. Gladi ca. 6m heb.
us vniuscuiusq; in fratrē suū diriget.
Et iudicabo eum peste ⁊ sāguine ⁊ im
bre vehemēti ⁊ lapidib⁹ imēsis. Ignē
⁊ sulphur pluam sup eū ⁊ sup exercitū
eius: ⁊ sup ꝓplos multos q̄ sunt cū eo.
Et magnificabor ⁊ sanctificabor ⁊ no
tus ero i oculis multarū gentiū ⁊ scīēt
q⁹ ego sum dñs. XXXIX
Tu aūt fili hoīs: vaticinare ad- A
uersū gog: ⁊ dices. Hec dicit do- Apo. 20.c
min⁹ de⁹. Ecce ego sup te gog ꝓncipē
capitz mosoch ⁊ thubal: et circūagā te
et educā te: ⁊ ascēdere te faciā ⁊ latera-
bus aq̄lonis: ⁊ adducā te sup montes
isrl. Et pcutiā arcū tuuz in manu sini
stra tua: et sagittas tuas de manu de-
xtera tua deīciaz. Sup montes isrl et
cades tu et oīa agmina tua et ꝓpli tui
q̄ sūt tecū. Feris: auib⁹: oīq; volatili
celi ⁊ bestiis tre dedi te ad devorāduz.
Sup faciē agri cades: q⁹ ego locut⁹ sū B
ait dñs de⁹. Et immittā ignē in magoꝝ
et in his q̄ habitant in insulis cōfidē
ter: et scīēt q⁹ ego dñs. Et nomē sāctū
meū notū faciā in medio ꝓpli mei isrl
et nō polluā nomē sāctū meū amplius:
⁊ sciāt gentes q⁹ ego dñs sanct⁹ israel.
Ecce venit: ⁊ factū est ait dñs de⁹. Hec
est dies de q̄ locut⁹ sū. Et egrediēt ha
bitatores de ciuitatib⁹ isrl: ⁊ succēdēt
⁊ cōburent arma clypeū et hastas arcū
⁊ sagittas: ec bacculos manuū ⁊ cōtos
et succēdēt ea igni septē annis. Et nō C
portabūt ligna de regionib⁹ neq; succi
dent ō saltib⁹ q̄m arma succēdēt igni
et depdabunt eos q̄bus p̄de fuerūt: et
diripient vastatores suos: ait dñs de⁹.
Et erit in die illa: dabo gog locū nois-
tum sepulchrū in isrl: vallē viatoꝝ ad
orientē maris: q̄ obstupescere faciet p̄-
tereūtes. Et sepeliēt ibi gog ⁊ oēz mul
titudinē ei⁹: ⁊ vocabit vallis multitu-

S

ãi nis gog :ꝛ ſepeliẽt eos dom⁹ iſrł: vt
mũdẽt terrã ſeptẽ mẽſib⁹. Sepeliet ãt
eũ ois ꝑpłs terre :ꝛ erit eis noiata dies
D in q̃ glorificat⁹ ſum: ait dñs de⁹. Et vi
ros iugiter ꝓſtituent luſtrãtes terrã :q̃
ſepeliãt et req̃rãt cos q̃ remãſerãt ſup
faciẽ terre vt emũdẽt eã. Poſt menſes
añ ſeptẽ q̃rere incipiẽt:ꝛ circũibũt p-
agrantes terrã. Cũq̃ viderint os hois:
ſtatuẽt iuxt illud titulũ :donec ſepeliãt
illud pollynctores i valle multitudis
gog. Nomẽ añ ciuitatł amona:ꝛ mũ-
dabũt terrã. Tu ꝙ fili homis: hec dicit
dñs de⁹. Dic oi volucri ꝛ vniuerſis aui
E bus cũctiſq̃ beſtijs agri. Cõuenite ꝓpe
rate: cõcurrite vndiq̃ ad victimã meã
quã ego imolo vob: victimã grãdẽ ſu-
per mõtes iſrł: vt comedatis carnes et
bibatł ſãguinẽ. Carnes fortiũ comede
tis:ꝛ ſãguinẽ ꝓncipũ terre bibetł: arie
tum ꝛ agnorum et hircorũ taurorũq̃ et
altiliũ et pinguiũ ouiũ. Et comedetis
adipẽ i ſaturitatẽ :ꝛ bibetis ſãguinẽ i
ebrietatẽ de victima quã ego imolaui
vob:ꝛ ſaturabimini ſup menſã meã ẽ
equo ꝛ de eq̃te forti: et ꝺuniuerſis virł
F bellatorib⁹: ait dñs de⁹. Et ponã gl̃iaz
meã in gẽtib⁹: et videbũt omes gẽtes
iudiciũ meũ qꝺ fecerim :ꝛ manũ meaz
quã poſuerim ſup eos:ꝛ ſciẽt dom⁹ iſrł
q̃ ego dñs de⁹ eoꝝ a die illa ꝛ deincepſ
Et ſcient gẽtes q̃m in iniq̃tate ſua ca
pta ſit dom⁹ iſrł:ꝛ dereliq̃rit me ꝛ ab-
ſcõderim faciẽ meam ab eis:ꝛ tradide
rim eos in man⁹ hoſtiũ: et ceciderint i
gladio vniũſi. Juxt imũdiciã eoꝝ ꝛ ſce
lus feci eis:ꝛ abſcõdi faciẽ meã ab ił.
Propterea hec dicit dñs de⁹: Nunc re-
ducam captiuitatẽ iacob :ꝛ miſereboꝛ
G ois domus iſrł. Et aſſumã zelũ ꝑ noie
ſãcto meo ꝛ portabũt ꝓfuſionẽ ſuaz et
oẽm ꝓuaricationẽ quã ꝓuaricati ſũt
in me: cũ habitauerint i terra ſua cõfi-
dẽter neminẽ formidãtes :ꝛ reduxero
eos de ꝑpłs: et ꝓgregauero ẽ terrł ini-
§.36.e micoꝝ ſuoꝝ ‖ et ſãctificat⁹ fuero i eis
oculis gentiũ plurimarũ. Et ſcient q̃
ego dñs de⁹ eoꝝ: eo ꝙ trãſtulerim eos
in natiões ꝛ ꝓgregauerim eos ſup ter
ram ſuã:ꝛ non dereliquerim quẽq̃ ex
eis ibi. Et nõ abſcõdã vltra faciẽ meã
ab eis: eo ꝙ effuderim ſpiritũ meũ ſup
oẽm domũ iſrł: ait dñs de⁹. XL
A N vigeſimoq̃nto anno trãſmi-

gratiõis nr̃e: i exordio ãni decima me
ſis q̃rtodecimo ãno poſtq̃ ꝑcuſſa ẽ ci-
uitas: i ipa hac die facta ẽ ſup me ma
nus dñi: et adduxit me illuc in viſioni
bus dei. Adduxit me in terrã iſrł:ꝛ di
miſit me ſup montẽ excelſũ nimis ſup
quẽ erat q̃ſi edificiũ ciuitatł vergẽtis
ad auſtrũ:ꝛ introduxit me illuc. Et ec-
ce vir cui⁹ erat ſpecies q̃ſi ſpecies eris:
et funicul⁹ line⁹ in manu ei⁹:ꝛ calam⁹
mẽſure i manu ei⁹. Stabat añ in por
ta:ꝛ locut⁹ ẽ ad me idẽ vir. Fili hoꝝ:
vide oculis tuis ꝛ auribꝰ tuis audi: et
pone coꝝ tuũ in oſa q̃ ego oſtendã tibi:
q̃ vt oſtẽdãr tibi adducẽris huc. An-
nũcia oia q̃ tu vides domui iſrł. Et ec-
ce mur⁹ forinſec⁹ in circũitu dom⁹ en-
diq̃ :ꝛ i manu viri calam⁹ mẽſure ſex
cubitorũ ꝛ palmo. Et menſus ẽ latitu
dinẽ edificij calamo vno: altitudinẽ
q̃z calamo vno. Et venit ad portã q̃ re
ſpiciebat viã orientalẽ:ꝛ aſcẽdit p gra-
D dus ei⁹. Et mẽſus ẽ limen porte cala-
mo vno latitudinẽ. id ẽ limen vnũ ca
lamo vno i latitudine :ꝛ thalamũ vno
calamo in lõgũ:ꝛ vno calamo in latũ:
ꝛ iter thalamos q̃nq̃ cubitos :et limẽ
porte iuxt veſtibulũ porte intrinſec⁹ ca
lamo vno. Et mẽſus ẽ veſtibulũ porte
octo cubitoꝝ: et frontẽ ei⁹ ꝺuob⁹ cubi
tis. Veſtibulũ añ porte erat intrinſe-
cus. Porro thalami porte ad viã orien-
talẽ tres hinc ꝛ tres inde: mẽſura vna
triũ: et menſura vna frontiũ ex vtraq̃
p̃te. Et menſus eſt latitudinẽ limi-
porte decẽ cubitorũ: ꝛ lõgitudinẽ por
te tredecim cubitorũ :et marginẽ ante
thalamos cubiti vni⁹: et cubit⁹ vn⁹ fi-
nis vtrimq̃. Thalami añ ſex cubito-
rũ erãt hinc et inde. Et mẽſus ẽ portã
a tecto thalami vſq̃ ad tectũ ei⁹: lati-
tudinẽ vigintiq̃nq̃ cubitorũ: oſtiũ cõ
tra oſtiũ. Et fecit frõtes ꝑ ſexagita cu-
bitos: et ad frontẽ atriũ porte vndiq̃
ꝑ circũitũ:ꝛ añ faciem porte q̃ pinge-
bat vſq̃ ad faciẽ veſtibuli porte interio C
ris q̃nq̃ginta cubitos:ꝛ feneſtras ob-
liquas i thalamis ꝛ i frontib⁹ eorũq̃
erãt intra portã vndiq̃ ꝑcircũitũ. Si-
militer añ erãt ꝛ i veſtibulis feneſtre
ꝑ gyrũ intrinſec⁹: et añ frõtes pictura
palmarũ celata. Et eduxit me ad atriũ
exteri⁹:ꝛ ecce gazophylatia ꝛ pauimẽ-
tũ ſtratũ lapide i atrio ꝑ circũitũ. Tri

ptā gazophylatia i circūitu pauimē
tū pauimētū in frōte portaꝝ ꝑm lon
gitudinē portarū erat inferi⁹. Et men
sus ē latitudinē a facie porte inferio-
ris vsq; ad frontē atrij interioris extri-
secus: cētū cubitos ad orientē ꝛ aq̄lo-
nē. Portā vero q̄ respiciebat viā aq̄lo
nis atrij exterioris mēsus ē: tā in lōgi
tudine q̄ i latitudine: ꝛ thalamos ei⁹
tres hinc ꝛ tres inde: ꝛ frōtē ei⁹ ꝛ vesti
bulū ei⁹ ꝑm mēsurā porte prioris: q̄n-
q̄ginta cubitoꝝ lōgitudinē ei⁹: ꝛ lati-
tudinem viginti q̄nq; cubitorū. Fene-
stre aūt ei⁹ et vestibulū ꝛ sculpture ꝑm
mēsurā porte q̄ respiciebat orientem: et
septē graduū erat ascēsus ei⁹. Et vesti
bulū añ eā: ꝛ porta atrij interioris ꝓtra
portā aq̄lonis ꝛ orientalē. Et mēsus ē
a porta vsq; ad portā: centū cubitos.
Et eduxit me ad viam australē: et ecce
porta q̄ respiciebat ad austrū. Et men-
sus ē frontē ei⁹ et vestibulū ei⁹ iuxt mē
suras supiores ꝛ fenestras ei⁹ vestibu-
la in circuitu sicut fenestras ceteras:
q̄q̄ginta cubitorū lōgitudine: ꝛ lati-
tudine viginti q̄nq; cubitorū: ꝛ in gra
dib⁹ septē ascēdebat ad eā. Et vestibu
lum añ fores ei⁹: et celate palme erant
vna hinc et altera inde in frōte ei⁹: et
porta atrij interioris in via australi. Et
mēsus ē a porta vsq; ad portā i via au
strali centū cubitos. Et introduxit me
in atriū interi⁹ ad portā australē: ꝛ mē-
sus ē portā iuxt mēsuras supiores: tha
lamū ei⁹ ꝛ frontē ei⁹ et vestibulū eius
ꝑ dē mēsuris: ꝛ fenestras ei⁹ ꝛ vestibu
lū ei⁹ in circuitu q̄nq̄ginta cubitos lō
gitudinis: et latitudinis viginti q̄nq;
cubitos: ꝛ vestibulū ꝑ gyrū lōgitudine
viginti q̄nq; cubitorū: ꝛ latitudine q̄n
q; cubitorū. Et vestibulū ei⁹ ad atriū
interi⁹: ꝛ palmas ei⁹ i frōte: ꝛ octo gra
dus erāt q̄bus ascendebat ꝑ eā. Et in
troduxit me i atriū interi⁹ ꝑ viā orien
talē: et mēsus ē portā ꝑm mēsuras su-
periores: thalamū ei⁹ et frontē ei⁹ ꝛ ve-
stibulū ei⁹ sicut supra: ꝛ fenestras ei⁹ ꝛ
vestibula i circuitu: lōgitudine q̄nqua
ginta cubitorū: ꝛ latitudie viginti q̄n-
q; cubitorū: ꝛ vestibulū eius: id ē atrij
exterioris ꝛ palme celate in frōte eius
hinc ꝛ inde: ꝛ in octo gradib⁹ ascēsus
eius. Et introduxit me ad portā q̄ respici-
ens ad aq̄lonē. Et mēsus ē ꝑm mēsu-
ras supiores thalamū ei⁹ et frontē ei⁹
et vestibulū ei⁹ et fenestras ei⁹ ꝑ circui-
tū: lōgitudine q̄nq̄ginta cubitoꝝ ꝛ la- F
titudine viginti q̄nq; cubitorū: ꝛ vesti
bulū ei⁹ respiciebat ad atriū exterius
ꝛ celatura palmaꝝ in frōte ei⁹ hinc et
inde: ꝛ in octo gradib⁹ ascēsus eius: ꝛ
ꝑ singula gazophylatia ostiū in frōti-
bus portaꝝ ibi lauabant holocaustū.
Et in vestibulo porte due mēse hinc et
due mense inde: vt immolet sup eas ho-
locaustū et ꝑ pctō et ꝑ delicto. Et ad
lat⁹ exteri⁹ qđ ascēdit ad ostiū porte q̄
ꝓgit ad aquilonē due mēse ꝛ ad latus
alterū añ vestibulū porte due mense:
Quattuor mēse hinc: et q̄ttuor mense
inde: ꝑ latera porte octo mēse erāt: su-
per q̄s immolabāt. Quattuor aūt mense
ad holocaustū de lapidib⁹ q̄dris extru
cte: lōgitudine cubiti vni⁹ ꝛ dimidij: ꝛ
latitudine cubiti vni⁹ et dimidij: ꝛ al-
titudine cubiti vni⁹: sup q̄s ponāt va-
sa in q̄bus immolet holocaustū ꝛ victi-
ma. Et labia earū palmi vni⁹: refle;a
intrinsec⁹ ꝑ circuitū. Sup mēsas autē
carnes oblatiōis. Et extra portā inte- E
riorē gazophylatia cantorū in atrio i-
teriori qđ erat i latere porte respiciēt
ad aq̄lonē: ꝛ facies eoꝝ ꝑ viā australē:
vna ex latere porte orientalis: q̄ respici-
ebat ad viam aq̄lonis. Et dixit ad me:
Hoc ē gazophylatiū qđ respicit viā me
ridianā: sacerdotū q̄ excubāt in custo-
diis templi. Porro gazophylatiū qđ respi
cit ad viā aq̄lonis: sacerdotū erit q̄ ex-
cubāt ad misteriū altaris. Isti sūt filij sa
doch q̄ accedūt ex filijs leui ad dñm vt
ministrēt ei. Et mēsus ē atriū lōgitudie
cētū cubitoꝝ ꝛ latitudie cētū cubitoꝝ
ꝑ quadrū: ꝛ altare añ faciē templi. Et
introduxit me in vestibulū templi: ꝛ men
sus ē vestibulū q̄nq; cubitis hinc: ꝛ q̄n
q; cubitis inde: ꝛ latitudinē porte trium
cubitoꝝ hinc ꝛ trium cubitoꝝ inde: lon
gitudinē ātr vestibuli vigiti cubitoꝝ: ꝛ
latitudinē vndecim cubitorū. Et octo
gradibus ascēdebat ad eam: et colūne
erāt i frontib⁹ vna hinc ꝛ altera inde.

Et introduxit me i tem- XLI A
plū: ꝛ mensus est frōtes sex cubi
tos latitudinis hinc: ꝛ sex cubi-
tos latitudinis inde: latitudinē taber
naculi. Et latitudo porte decē cubitoꝝ
erat: ꝛ latera porte q̄nq; cubitis hinc: ꝛ

q̄nq̄ inde. Et mensus est longitudinē eius q̄draginta cubitorū: ⁊ latitudinē viginti cubitorū. Et introgressus intrinsecus mēsus ē in fronte portę duos cubitos et portā sex cubitorū: ⁊ latitudinē portę septē cubitorū. Et mēsus ē lōgitudinē eiꝰ viginti cubitorū: ⁊ latitudinē eiꝰ viginti cubitorū añ faciē tēpli. Et dixit ad me: Hoc ē sanctū sanctorū. Et mēsus ē parietē domꝰ sex cubitoꝝ: ⁊ latitudinē latez q̄truor cubitorū: vndiq; p circūitū domꝰ. Latera añt latꝰ ad latus bis triginta trīū. Et erāt eminētia q̄ ingredirent p parietē domꝰ in lateribꝰ p circūitū vt hērent: ⁊ nō attingerēt parietē tēpli. Et platea erat in rotūdū ascēdēs sursū p cochleā: ⁊ in cenaculū tēpli deferebat p gyrū. Idcirco latꝰ erat tēplū i superioribꝰ: et sic de inferioribꝰ ascēdebat ad supiora et i mediū. Et vidi in domo altitudinē p circūitū fūdata latera ad mēsurā calami sex cubitoꝝ spacio: ⁊ latitudinē p parietē lateris forinsecus q̄nq; cubitorū. Et erat iterior domꝰ in lateribꝰ domꝰ. Et iter gazophylatia latitudinē viginti cubitoꝝ i circūitu domus vndiq;. Et ostiū latez ad oſonē ostiū vnū ad viā aq̄lonis: ⁊ ostiū vnuz ad viā australē: et latitudinez loci ad oſonem q̄nq; cubitorū in circūitu. Et edificiū qđ erat separatū versūq; ad viam respicientē ad mare: latitudinis septuaginta cubitoꝝ: paries añt edificij q̄nq; cubitorū latitudinis p circūitū: ⁊ lōgitudo eiꝰ nonaginta cubitoꝝ. Et mēsus ē domꝰ lōgitudinē centū cubitorū: et qđ separatū erat edificiū ⁊ parietes eiꝰ lōgitudinis centū cubitorū. Latitudo aurē añ faciē domꝰ: ⁊ eiꝰ qđ erat separatū ꝫ orientē cētū cubitoꝝ.

C Et mēsus ē lōgitudinē edificij cōtra faciē eiꝰ qđ erat separuz ad dorsū hecthecas ex vtraq; pte centū cubitorū: ⁊ tēplū interi⁹ et vestibula atrij: limina et fenestras obliq̄s hecthecas i circūitu per tres ptes ꝫ vniuscuiusq; limen stratūq; ligno p gyrū in circūitu. Terra añt vsq; ad fenestras: ⁊ fenestre clause sup ostia: ⁊ vsq; ad domū interiorē et forinsecꝰ et oēz parietē i circūitu intrinsecꝰ et forinsecꝰ ad mensurā: ⁊ fabrefacta cherubin ⁊ palme. Et palma inter cherub ⁊ cherub. Duasq; facies habebat cherub: facie hois iuxta palmā ex hac pte: ⁊ facie leonis iuxta palmā ex alia pte expſſam. Per oēm domū i circuitu de terra vsq; ad supiorē ptē: cherubin ⁊ palme celate erāt i pariete tēpli. Limen q̄drangulū: et facies sāctuarij aspectꝰ ꝫ aspectū. Altaris ligneī trium cubitorū altitudo: ⁊ lōgitudo eiꝰ duorū cubitorū: ⁊ anguli eiꝰ ⁊ lōgitudo eiꝰ ⁊ parietes eiꝰ ligneī. Et locutꝰ ē ad me: Hec ē mensa coram dño. Et duo ostia erāt i tēplo: ⁊ i sāctuario ⁊ in duobus ostijs ex vtraq; pte bina erāt ostiola q̄ in se inuicē plicabant. Bina esſ ostia erāt ex vtraq; pte ostiorum. Et celata erāt i ipis ostijs tēpli cherubin ⁊ sculptura palmarū: sicut i parietibꝰ q̄s expressa erant. Trabes et grossiora erant ligna i vestibuli frōte forinsecꝰ: sup q̄ fenestre obliq̄ et similitudo palmarū hinc atq; inde i humerulis vestibuli ꝫm latera domꝰ latitudinē q̄q; parietū. XLII

B Et eduxit me in atriū exteriꝰ p viā ducentē ad aq̄lonē. Et introduxit me in gazophylatiū qđ erat ꝫ separatiū edificiū: et ꝫ edem vergētē ad aq̄lonē: in facie lōgitudinis cētum cubitos ostij aq̄lonis: ⁊ latitudis q̄q̄ginta cubitos cōtra viginti cubitos atrij interioris: ⁊ ꝓtra pauimētū stratū lapide atrij exterioris vbi erat porticus iuncta porticui triplici. Et añ gazophylatia deambulatio decē cubitorū latitudinis: ad interiora respiciēs vie cubiti vnius. Et ostia earū ad aq̄lonem vbi erāt gazophylatia in supioribꝰ humiliora: qz supportabāt porticꝰ q̄ erāt eminebant de inferioribꝰ et de mediis edificijs. Tristega esſ erāt: ⁊ nō habebāt columnas sicut erāt columne atrioꝝ. Propterea eminebāt ꝫ inferioribꝰ ⁊ ꝫ mediis a terra cubitis quinq̄ginta. Et peribolꝰ exterior ꝫm gazophylatia quę erāt in via atrij exterioris añ gazophylatia. Lōgitudo eiꝰ q̄nq̄ginta cubitorū: quia lōgitudo erat gazophylatiorū atrij exterioris q̄nq̄ginta cubitorū: et lōgitudo añ faciē tēpli centū cubitoꝝ. Et erat subter gazophylatia hec: introitus ab oriēte ingredientiū in ea ꝫ atrium exteriorē: i latitudine peribuli atrij qđ erat cōtra viā oriētalē in faciē edificij separati. Et erāt añ edificiū gazophylatia: et via añ faciē eoꝝ iuxta situm

ē gazophylatioꝝ q̄ erāt in via aq̄lo-
nis. Sedz lōgitudinē eorū sic ꝛ latitu
do eorū et ois introit⁹ eorū et sikitudi-
nes ꝛ ostia eorū ꝟm ostia gazophyla-
norū q̄ erāt i via respiciēte ad nothū.
Ostū in capite vie: q̄ via erat añ vesti-
bulū separatū: ꝑ viā orientalē ingredi
entib⁹. Et dixit ad me. Gazophylatia
aq̄lonis et gazophylatia austri q̄ sunt
añ edificiū separatū: hec sūt gazophy-
latia sācta: in q̄bus vescūt sacerdotes
q̄ appropinquāt ad dñm i sācta sācto-
rū. Ibi ponēt sācta sāctoꝝ: ꝛ oblatiōez
ꝑ pctō ꝛ ꝑ delicto. Locus est sanct⁹ ē.
Cū añt ingressi fuerint sacerdotes: nō
egredient̄ ō sanctis i atriū exter⁹. Et
ibi reponēt vestimēta sua in q̄b⁹ mini
strant: q; sācta sūt: vestiēturq; vestimē
tis alīs: ꝛ sic ꝓcedent ad ꝓplm. Cunq;
cōpleuerit mēsuras dom⁹ iterioris: edu-
xit me ꝑ viā portę q̄ respiciebat ad viā
orientalē: ꝛ mēsus ē eā vndiq; ꝑ circūi-
tum. Mēsus ē añt ꝟs ventū orientalem
calamo mēsure q̄ngentos calamos: in
calamo mēsure ꝑ circūitū. Et mēsus
est ꝟs ventū aq̄lonis q̄ngētos calamos
in calamo mēsure ꝑ gyrū. Et ad vētuz
australē mēsus ē q̄ngētos calamos: in
calamo mēsure ꝑ circūitū. Et ad vētū
occidētalē mēsus ē q̄ngētos calamos
in calamo mēsure. Per q̄ttuor vētos
mēsus ē murū ei⁹ vndiq; ꝑ circūituz:
lōgitudinē q̄ngētoꝝ cubitoꝝ: ꝛ latitu
dinē q̄ngētorū cubitoꝝ: diuidētē iter
sanctuariū et vulgi locū. XLIII

a Et duxit me ad portā q̄ respicie
bat ad viā orientalē. Et ecce glo
ria dei isrł ingrediebat̄ ꝑ viam
orientalē: ꝛ vox erat ei q̄si vox aq̄ꝝ mul
tarū: ꝛ terra splēdebat a maiestate ei⁹.
Et vidi visionē ꝟm speciē quā viderā
cū venit vt disperderet ciuitatē: ꝛ spe-
cies ꝟm aspectū quē viderā iux̄ fluuiū
Chobar Et cecidi sup faciē meā Et ma
iestas dñi ingressa ē templū: ꝑ viā por-
te q̄ respiciebat ad orientē. Et eleuauit
me spūs: ꝛ introduxit me i atriū iteri⁹.
b Et ecce repleta erat gl̄ia dñi dom⁹. Et
audiui loquētē ad me de domo. Et vir
q̄ stabat iux̄ me: dixit ad me. Fili hois
loc⁹ solij mei: ꝛ loc⁹ vestigioꝝ pedum
meoꝝ: vbi habito i medio filioꝝ isrł i
ternū. Et nō polluet vltra dom⁹ isrł
nomē sānctū meū: ipi ꝛ reges eoꝝ i for-
nicationib⁹ suis ꝛ i ruinis regū suoꝝ
ꝛ in excelsis q̄ fabricati sūt limen suuz
iuxta limen meū: ꝛ postes suos iux̄ po-
stes meos: et mur⁹ erat inter me ꝛ eos.
Et polluerūt nomē sanctū meū in ab- c
ominationib⁹ q̄s fecerūt ꝓpter qō con
sūpsi eos i ira mea. Nūc ꝫ repellāt ꝑ-
cul fornicatiōez snā ꝛ ruinas regū suo
rū a me: ꝛ habitabo i medio eoꝝ semp
Tu añt fili hois: ostēde domui isrł tē-
plū et ꝑfundant̄ ab iniq̄tatib⁹ suis: et
metiant̄ fabricā: ꝛ erubescāt ex oibus
q̄ fecerūt. Figurā dom⁹ ꝛ fabrice eius:
exit⁹ ꝛ itroit⁹: ꝛ oēm descriptionē ei⁹:
ꝛ vniuersa ꝓcepta ei⁹: cūctūq; ordines
eius: ꝛ oēs leges ei⁹ ostēde eis ꝛ scribe
in oculis eoꝝ vt custodiāt oēs descri-
ptiones ei⁹ ꝛ ꝓcepta illius ꝛ faciāt ea.
Ista est lex dom⁹ in sūmitate montis. d
Oēs fines ei⁹ in circūitu: sanctū sācto
rū est. Hec est ꝫ lex dom⁹. Iste añt men
sure altaris i cubito verissimo: q̄ habe
bat cubitū et palmum. In sinu ei⁹ erat
cubit⁹: ꝛ cubit⁹ in latitudine: et defini-
tio ei⁹ vsq; ad labiū eius: ꝛ in circūitu
palm⁹ vn⁹. Hec q̄z erat fossa altarꝭ. Et
de sinu terre vsq; ad crepidinē nouissi
mā duo cubiti: ꝛ latitudo cubiti vni⁹:
ꝛ a crepidie minore vsq; ad crepidinē
maiorē q̄ttuoꝝ cubiti: ꝛ latitudo cubi
ti vni⁹. Ipe añt ariel q̄ttuoꝝ cubitoꝝ: e
et ab ariel vsq; ad sursū cornua q̄ttuo-
oꝝ. Et ariel duodecim cubitoꝝ in lōgi
tudine ꝑ duodecim cubitos latitudi-
nis: q̄drangulatū eq̄s lateribus. Et cre-
pido q̄ttuordeci cubitoꝝ lōgitudinis
ꝑ q̄ttuordecim cubitos latitudinis in
q̄ttuoꝝ angulis ei⁹: ꝛ corona i circūitu
ei⁹ dimidij cubiti: et sinus ei⁹ vni⁹ cu-
biti ꝑ circūitū. Gradus añt eius versi
ad orientē. Et dixit ad me: Fili homis:
hec dicit dñs de⁹: Hi sūt ritus altaris
in q̄cunq; die fuerit fabricatū: vt offe-
rat̄ sup illud holocaustū ꝛ effundat̄ sā
guis. Et dabis sacerdotib⁹ et leuitis q̄ f
sūt de semine sadoch q̄ accedūt ad me:
ait dñs deus: vt offerāt mihi vitulum
de armēto ꝑ pctō. Et assumēs de san-
guine ei⁹ pones sup q̄ttuoꝝ cornua ei⁹
ꝛ sup q̄ttuoꝝ angulos crepidinis ꝛ sup
coronā in circūitu: et mūdabis illū et
expiabis. Et tolles vitulū q̄ oblat⁹ fue
rit ꝑ pctō: et cōbures eū in separato lo-
co domus ex̄ sāctuariū. Et in die scōa

offeres hircū capr̃arū imaculatum p
pctō: et expiabūt altare nīc expiauerit i
E vitulo. Cūq; cōpleuerī expiās illō: offe
res vitulū ō armēto imaculatū: t arie-
tē ō grege imaculatū t offeres eos in
ꝓspectu dñi. Et mittēt sacerdotes sup
eos sal: t offerēt eos i holocaustū dño.
Septē diebus facies hircū p pctō q̄ti-
die: t vitulū ō armēto t arietē ō pecō-
ribꝰ imaculatos offerēt. Septē diebꝰ
expiabūt altare t mūdabūt illō t iple-
būt manū eiꝰ. Expletī ār septē diebꝰ: i
die octaua t vltra faciēt sacerdotes su
per altare holocausta vra: et q̄ p pace
offerūt: t placat⁹ ero vob: ait dñs deꝰ.
A ET ꝓtulit me adviā portē XLIIII
te sāctuarū exteriorīs q̄ respici-
ebat ad orientē: t erat clausa.
Et dixit dñs ad me: Porta hec clausa
erit: t ñ aperiet t vir nō trāsiet p eā: qñ
dñs deꝰ isrl ingressus ē p eā eritq; clau-
sa ꝓncipi. Princeps ipe sedebit i ea vt
comedat panē cora dño. Per viā por-
te vestibuli ingrediet: t p viā eiꝰ egredie
tur. Et adduxit me p viam portē aq̄lo
B nis i ꝓspectu domꝰ: t vidi: t ecce imple
uit glia dñi domū dñi. Et cecidi i faciē
meā t dixit ad me dñs: Fili hois. pone
cor tuū t vide oculꝰ tuis t auribꝰ tuis
audi oīa q̄ ego loqr ad te: ō vniūsis ce
rimoniīs domꝰ dñi: t ō cūctī legibꝰ eiꝰ.
Et pones cor tuū i vīs tēpli p oēs exi
tus sāctuarū: t dices ad exasperātē me
domū isrl. Hec dicit dñs deꝰ. Sufficiāt
vob oīa scelera vra domꝰ isrl: eo q̄ in-
ducitī filios alienos icircūcisos corde,
et icircūcisos carne vt sint i sāctuario
meo t polluāt domū meā: t offertis pa
nes meos adipē t sanguinē: t dissolui
stis pactū meū i oībꝰ sceleribꝰ vris: t ñ
C custodistis ꝓcepta sāctuarū mei: t posui-
stis custodes obꝰuationū meaꝝ in sā-
ctuario meo vobismetipsis. Hec dicit
dñs deꝰ: Omnis alienigena icircūcisus
corde t icircūcisus carne nō ingrediet
sanctuariū mei: oīs filiꝰ alienꝰ q̄ est in
medio filiorū isrl. Sed t leuite q̄ longe
recesserūt a me i errore filiorū isrl: t er
rauerūt a me post idola sua: t portaue
rūt iniq̄tatē suā: erūt i sāctuario meo
editui t ianitores portaꝝ domꝰ t mi-
nistri domꝰ. Ipi mactabūt holocausta
t victimas ꝓpli: t ipi stabūt i cōspectu
D eoꝝ vt ministrent eis. Pro eo q̄ mini-

strauerūt illis in ꝓspectu idoloꝝ suoꝝ
et facti sūt domui isrl in offendiculum
iniq̄tatī: idcirco leuaui manū meā su-
per eos ait dñs deꝰ: t portauerūt ini-
tatē suā. Et nō appropinquabūt ad me
vt sacerdotio fungāt mihi: neq; acce-
dent ad oē sanctuariū meū iuxta sanc-
cta sāctoꝝ: sz portabūt confusionē suā t
scelera sua q̄ fecerūt. Et dabo eos ianito
tores domꝰ t in oi misterio eiꝰ: t vni-
uersis q̄ fient i ea. Sacerdotes aūt t le
uite filij sadoch q̄ custodierūt cerimo-
nias sāctuarij mei cuꝝ errarēt filij isrl
a me: ipi accedēt ad me vt ministrent
mihi: t stabūt i ꝓspectu meo vt offerāt
mihi adipē t sāguinē ait dñs deꝰ. Ipi
igrediēt sāctuariū meuꝝ: t ipi accedēt
ad mensā meā vt mistrēt mihi t custo
diāt cerimonias meas. Cūq; igrediēt
portas atrij interioris vestibꝰ lineis in
duent: nec ascēdet sup eos q̄q; lanea
qñ mistrāt i portis atrij interioris t in
trinsecꝰ. Uitte linee erūt i capitibꝰ eo-
rū: t feminalia linea erūt in lūbis eo
t nō accingēt in sudore. Cūq; egredie
tur atriū exterius ad ꝓplm: ejuēt de ve
stimētis suis in q̄bꝰ mistrauerāt: t re-
stimētis suis in gazophylatio sāctuarij eo
ponēt ea in gazophylatio sāctuarij et
vestiēt se vestimētī alīs: t nō sanctifi
cabūt ꝓplm in vestibꝰ suis. Caput aūt
suū nō radēt neq; comā nutriēt: sz tō
dētes attōdēt capita sua. Et vinū non
bibet oīs sacerdos q̄n ingressurꝰ ē atri
um interiꝰ. ‖ Et viduā t repudiatā non
accipiēt vxores: sz ꝛgines de semie do
mus isrl. Sed t viduā ō fuerit vidua
sacerdote accipiēt: t ꝓplm meum doce
būt q̄d sit iter sanctū t pollutū: et iter
mūdū t imundū ostendēt eis. Et cum
fuerit ꝓtroūsia stabūt in iudicijs meis
t iudicabūt. Leges meas t ꝓcepta mea
in oībus solēnitatibꝰ meis custodient
t sabbata mea sāctificabūt. Et ad mor
tuū hoiez nō ingredient ne polluant
nisi ad patrē t matrē t filiū et filiā et
fratrē t sororē q̄ alterū virū nō habue
rit: in q̄bꝰ cōraminabūt. Et postq; fu-
erit emūdatꝰ: septē dies numerabunt
ei: t in die introitꝰ sui in sāctuariū ad
atriū iteriꝰ vt mistret mihi i sāctuario
offerret ꝓ pctō suo: ait dñs deꝰ. Non
erit āt eis hereditas: ego hereditas eo-
rū. Et possessionē nō dabitis eis i isrl
ego enī possessio eorū. Uictumā t ꝓ pec

ator p delicto ipi comedēt: t oē vo-
tum isrl ipor erit. Et primitiua oim
primogenitorū et oia libamēta ex oib⁹
q offerunt: sacerdotū erunt. Et primi-
tias cibor vror dabit sacerdoti: vt re
manat bñdictionē domui sue. ‖ Omne
morticinū t captū a bestijs de auib⁹ et
pecorib⁹ non comedēt sacerdotes.

Cūq ceperitis terrā XLV
diuidere sorrito: separate primi
as dño sanctificatū de terra lō-
gitudine vigintiq̄nq milia t latitudi
ne decē milia. Sāctificatū erit in oīm
termino ei⁹ p circūitū. Et erit ex omni
re sanctificatū q̄ngētos p q̄ngētos q̄-
dratā p circūitū t q̄nq̄ginta cubitī
in suburbana ei⁹ p gyrū. Et a mēsura
ista mēsurabis lōgitudinē vigintiq̄nq
miliū: t latitudinē decē miliū Et i ipo
erit tēplū sctūq̄ sctōr: sctificatum de
terra erit sacerdotib⁹ ministrī sāctuarij:
q accedūt ad mysteriū dñi. Et erit eis
locꝰ domoꝰ t in sctūariū sctitatī Vigiti
q̄nq̄ āt milia longitudis t decē milia
latitudis erūt leuitī q̄ ministrāt domui.
Ipi possidebūt vigiti gazophylatia Et
possessionē citatī dabit q̄nq̄ milia la
titudinis: t longitudis vigintiq̄nq mi
lia: p̄m separatiōez sctūarij oi domui isrl.
Pācipi q̄z hinc t inde i separatiōez san-
ctuarij: t i possessionē ciuitatis t p̄ fa-
cie separatiōis sctūarij t p̄ facie possessi
onis vbis a latere maris vsq̄ ad ma-
re: t a latere orietī vsq̄ ad orietē. Lō-
gitudinis aūt iux vnāquāq̄z ptē a ter
mino occidētali vsq̄ ad terminū orie-
talē: de tra erit ei possessio i isrl. Et nō
depopulabūt vltra p̄ncipes pplm me-
um: sed trā dabūt domui isrl p̄m tribus
eor. Hec dic dñs de⁹. Sufficiat vobis
p̄ncipes isrl: iniq̄tatez t rapinas iter-
mittite t iudiciū t iusticiā facite Sepa
rate primitias vras a pplo meo: ait dñs de⁹
Statera iusta t ephi iustū t bat⁹ iust⁹
erit vobis. Ephi et batus eq̄lia t vni⁹
mēsure erūt: vt capiat decimā ptē cho
ri batus et decimam partē chori ephi.
Jux mensurā chori erit eq̄ libratio co-
ri. Sicl⁹ āt viginti obelos habet. Por
ro viginti sicli t vigintiq̄nq sicli et q̄n
decim sicli minā faciūt. Et he sūt primi
tie q̄s tolletis: sextā ptē ephi de choro
frumēti t sextā ptē ephi de choro hor-
dei. Mēsura q̄z olei. Bat⁹ olei decima
pars chori ē: q; decē bati iplēt chorū. Et
arietē vnū de grege ducētorū de his q̄
nutriuit isrl i sacrificiū t i holocaustū
t i pacifica: ad expiādū p eis: ait dñs
deus. Dis pncus terre tenebit primitijs
his principi in isrl. Et sup principem
erunt holocausta t sacrificiū t libamē
na in solēnitatib⁹ t in kalēdis t i sab
batis i vniuersis solennitatib⁹ dom⁹
isrl. Ipse faciet p peccato sacrificiū et
holocaustū et pacifica: ad expiandum
p domo isrl. Hec dicit dominꝰ deꝰ. In
primo mense vna mēsis sumes vitulum
de armēto imaculatū: t expiabis san-
ctuariū. Et tollet sacerdos de sangui-
ne q̄ erit p peccato: et ponet in posti-
bus domus: t in quattuor angulis cre
pidinis altarī: t i postibus porte atrij
interioris. Et sic facies in septima mē-
sis p vnoquoq̄z qui ignorauit t erro-
re decep⁹ ē: t expiabis p domo. In pri
mo mēse quartadecima die mēsis erit
vob pasce solēnitas. Septē dieb⁹ azy-
ma comedent. Et faciet princeps in die
illa p se t p vniuerso pplo terre vitulū
p peccato. Et in septē dies solēnitate
faciet holocaustū dño: septē vitulos t
septē arietes imaculatos q̄tidie septē
diebus: t p peccato hircum caprar: et
sacrificium ephi p vitulū t ephi p arie
tem faciet: t olei hin per singula ephi.
Septimo mēse q̄ntadecima die mēsis
i solēnitate faciet sicut supradicta sūt
p septē dies: tam p peccato q̄z p holo
causto t i sacrificio t in oleo. XLVI

Hec dicit dñs de⁹: Porta atrij in
terioris q̄ respicit ad orientem
erit clausa sex diebus i quibus
op⁹ fit. Die aūt sabbati aperiet. Sz i
die kalendarū aperiet: t intrabit prin-
ceps per viā vestibuli porte deforis et
stabit i limie porte. Et facient sacerdo-
tes holocaustū ei⁹ t pacifica ei⁹: t ado-
rabit sup limē porte t egredietur. Porta
aūt nō claudet vsq̄ ad vesperā. Et ado-
rabit populus terre ad ostiū porte illi⁹
in sabbatis t in kalendis coram dño.
Holocaustū aūt q̄ offeret princeps dño
in die sabbati: sex agnos imaculatos
t arietē imaculatū: t sacrificium ephi
per arietē. In agnis aūt sacrificium q̄
dederit man⁹ ei⁹ et olei hin p singula
ephi. In die aūt kalēdarū vitulū de ar
mēto imaculatū: t sex agnos t arietes i-

maculati erſit:et ephi ꝙ vitulum :ephi
ąꝫ ꝙ arietē faciet ſacrificiuꝫ. De agnis
aũt ſicut inuenerit manꝰ eiꝰ: olei hin
C ꝙ ſingula ephi. Cũq; ingreſſurꝰ ē prin
ceps :ꝙ viã veſtibuli porte ingrediaſ:
ꝛ ꝙ eandē viã exeat. Et cũ intrabit po
pulꝰ terre in ꝓſpectu dñi in ſolēnitati-
bus ą̃ ingrediſ ꝙ portã aąlonis vt ad-
oret: egrediaſ ꝙ viã porte meridiane.
Porro ą̃ ingrediſ ꝙ viã porte meridi-
ane:egrediaſ ꝙ viã porte aąlonis. Nō
reuertef ꝙ viã porte ꝙ quã igreſſus ē:
ſꝫ e regione illius egredief. Princeps
aũt in medio eoꝝ cũ ingrediētibꝰ in-
D gredief ꝛ cũ egrediētibꝰ egredief. Et i
nũdinis et in ſolēnitatibꝰ erit ſacrifi-
ciũ ephi ꝙ vituluꝫ:et ephi ꝙ arietē. In
agnis aũt erit ſacrificiũ ſicut inuenerit
manꝰ eius:et olei hin ꝙ ſingula ephi.
Cũ aũt fecerit ꝓnceps ſpontaneũ holo
cauſtũ aut pacifica voluntaria dño:ape
rief ei porta ą̃ reſpicit ad orientē :ꝛ fa
cief holocauſtũ ſuũ a pacifica ſua ſicut
fieri ſolet in die ſabbati: et egredietur
claudef ꝙ porta poſtq; exierit. Et ag-
nũ eiuſdē anni ĩmaculatũ faciet holo-
cauſtũ ḣridie dño. Semp mane faciet
E illud. Et faciet ſacrificiũ ſup eo cata-
mane:mane ſextã ptē ephi ꝛ ō oleo ter
tiã ptē hin:vt miſceaſ ſike. Sacrificiũ
dño legitimũ:iuge atq; ꝑpetuũ Faciet
agnũ ꝛ ſacrificiũ ꝛ oleũ catamane:ma
ne holocauſtũ ſempiternũ Hec dicit dō
minꝰ deꝰ. Si dederit ꝓnceps domũ ali
cui de filiꝭ ſuis: hereditas eiꝰ filiorũ
ſuorũ erit: poſſidebunt eã hereditarie.
Si aũt dederit legatũ de hereditate ſua
vni ſeruorũ ſuoꝝ:erit illiꝰ vſq; ad an-
nũ remiſſionis et reuertef ad ꝓncipē.
F Hereditas aũt eiꝰ filiꝭ eiꝰ erit. Et nō
accipiet ꝓnceps de hereditate ꝑpli per
violentiã ꝛ de poſſeſſiõe eoꝝ:ſꝫ de poſ-
ſeſſiõe ſua hereditatē dabit filiꝭ ſuis
vt nō diſꝑgaſ ꝑpls meꝰ vnuſq̃ſq; a poſ
ſeſſiõe ſua. Et introduxit me ꝙ greſſũ
ą̃ erat ex latere porte in gazophylatia
ſãctuarij ad ſacerdoteſ:ą̃ reſpiciebant
ad aąlonē:ꝛ erat ibi locꝰ vergēs ad oc
cidentē:ꝛ dixit ad me. Iſte eſt locꝰ vbi
coquēt ſacerdotes ꝑ pctō ꝛ ꝑ delicto:
vbi coquēt ſacrificiũ vt nō efferant in
atrium exteriꝰ:et ſanctificef ꝑplus. Et
G eduxit me in atriũ exteri' ꝛ circũduxit
me ꝙ quattuoꝝ angulos atrij. Et ecce
atriolũ erat ĩ angulo atrij: atriola ſin-
gula ꝙ angulos atrij. In ąttuoꝝ angu-
lis atrij atriola diſpoſita: ądragita ca
bitoꝝũ ꝙ longũ:ꝛ triginta ꝙ latũ. Mē-
ſure vniꝰ ąttuoꝝ erāt. Et paries ꝙ cir-
cũitum ambiēs ąttuoꝝ atriola:ꝛ culi-
ne fabricate erāt ſubter porticꝰ ꝙ gyrũ
Et dixit ad me. Hec ē domꝰ culinarũ:
in ą̃ coquēt miniſtri domus dñi victi-
ME cõuertit (mas ꝑpli. XLVII
me ad portã domꝰ et ecce aque
egrediebāf ſubter limē domus
ad orientē. Facies eſt domꝰ reſpiciebat
ad orientē. Aque aũt deſcēdebāt i la-
tus tēpli dextrũ ad meridiem altaris.
Et eduxit me ꝑviã porte aąlonis:ꝛ cō
uertit me ad viã foras portã exterioꝝ ē
viam ą̃ reſpiciebat ad orientē. Et ecce
aq̃ redundātes a latere dextro cũ egre
deref vir ad orientē ą̃ habebat funicu-
lũ in manu ſua:ꝛ mēſus ē mille cubi-
tos:et traduxit me ꝙ aquã vſq; ad ta-
los. Rurſũq; mēſus ē mille:ꝛ traduxit
me ꝙ aquã vſq; ad genua. Et mēſus ē
mille:ꝛ traduxit me ꝙ aquã vſq; ad re
nes. Et mēſus ē mille torrētē quē nō
potui ꝑtrāſire :qm̃ intumuerāt aq̃ ꝑ
fundi torrētis ą̃ nō pōt trāſuadari. Et
dixit ad me. Certe vidiſti fili hois. Et
eduxit me et cõuertit ad ripã torrētis.
Cũq; me cõuertiſſem:ecce in ripa torre
tis ligna multa nimis ex vtraq; pte.
Et ait ad me: Aque iſte ą̃ egrediũf ad
tumulos ſabuli orientalis ꝛ deſcēdunt
ad plana deſerti:intrabũt mare:ꝛ eru-
bunt ꝛ ſanabũf aq̃. Et ois aia viuens
ą̃ ſerpit ącunq; venerit torrēs viuet:ꝛ
erũt piſces multi ſatis poſtq; venerint
illuc aq̃ iſte. Et ſanabũf et viuent ois
ad ą̃ venerit torrēs: et ſtabũt ſup illa
piſcatores. Ab engaddi vſq; ad engal-
lim ſiccatio ſagenaꝝ erit. Plurime ſpe-
cies erũt piſciũ eiꝰ :ſicut piſces maris
magni multitudinis nimie. In litoribꝰ
aũt eiꝰ ꝛ i paluſtribꝰ nō ſanabunf: ą̃
ſalinas dabunf. Et ſup torrētē orief
ripis eiꝰ vtraq; pte oſſie lignũ pomife
rũ. Nō defluet foliũ ex eo:ꝛ non defici-
et fructꝰ eius. Per ſingulos mēſes affe
ret ꝓmitius:quia aque eius de ſanctu-
ario egredientur. Et erunt fructꝰ eius
in cibũ ꝛ folia eius ad medicinã. Hec
dicit dñs deꝰ. Hic ē terminꝰ i quo poſ
ſidebitis terrã in duodecim tribꝰ

Ioseph duplicē funiculū habet.
Possidebit aūt eā singuli eque vt fra
rem suus: sup quā leuaui manū meā vt
det pribꝰ vris. Et cadet terra hec vo
bis i possessionē. Hic ē aūt terminꝰ ter
re ad plagā septētrionalē a mari ma-
gnā via ethalon venientibus sedada
emath berotha sabarim q̄ ē inter ter-
minū damasci & cōfiniū emath dom⁹
thicon q̄ ē iuxta terminū auran: & erit
terminꝰ a mari vsq; ad atriū enon ter
minꝰ damasci: & ab aq̄lone ad aq̄lonē
terminꝰ emath: plaga septētrionalis.
Porro plaga orientalis de medio au-
ran & de medio damasci & de medio ga
laad & de medio tre isrl: iordanis diser
minās: ad mare oriētale metiem i pla
gā oriētalē. Plaga aūt australis meri
dana a thamar vsq; ad aq̄s dictiōis
cades: & torrēs vsq; ad mare magnū: &
hec est plaga ad meridiē australis. Et
plaga maris: mare magnū a cōfinio q
uenit donec venias emath: hec ē pla
ga maris. Et diuidet terrā istā vobis
pribꝰ isrl & mittetis eā in hereditatē
vobis & aduenis q̄ accesserint ad vos
q̄ genuerint filios i medio vr̄m: & erūt
vobis sicut indigene int filios isrl. Vo
bisq; diuidēt possessionē in medio tri
buū isrl. In tribu aūt quacūq; fuerit
aduena: ibi dabitis possessionē illi: ait

Hec (dns deus. XLVIII
noīa tribuū a finibus aq̄lonis
iux viā ethalon pgentib⁹: emath
aūt enon terminꝰ damasci: ab aq̄lo.
ne iuxta viā emath: et erit ei plaga ori
entalis mare: dan vna. Et a tmio dan:
a plaga orientali vsq; ad plagā maris:
aser vna. Et sup terminū aser: a plaga
orientali vsq; ad plagā maris: neptali
vna. Et sup terminū neptalim a pla-
ga orientali vsq; ad plagā maris: ma-
nasse vna. Et sup terminū manasse: a
plaga orientali vsq; ad plagā maris:
effrai vna. Et sup tminū effrai a pla-
ga orientali vsq; ad plagā maris rubē
vna. Et sup tminū rubē: a plaga orie
tali vsq; ad plagā maris: iuda vna. Et
sup tminū iuda: a plaga oriētali vsq;
ad plagā maris: erūt pmitie q̄s sepabi
tis viginti q̄nq; milib⁹ calamis lati-
tudinis & longitudinis: sicuti singule
partes a plaga oriētali vsq; ad plagam
maris. Et erit sctūariū i medio ei⁹. Pri
mitie q̄s sepabit dño: lōgitudo vigin-
ti q̄nq; milib⁹: & latitudo decē milib⁹.
De aūt erūt pmitie sctūarij sacerdotū:
ad aq̄lonē lōgitudis viginti q̄nq; mi-
lia: & ad mare latitudinis decē milia.
Sed & ad orientē latitudinis decē mi
lia: & ad meridiem viginti q̄nq; milia.
Et erit sctūariū dñi i medio ei⁹. Sacer B
dotib⁹ sctūariū erit ō filijs sadoch: qui
custodierūt cerimonias meas & nō er-
rauerūt cū errarēt filij isrl: sicut erra-
uerūt & leuite. Et erūt primitie de pri-
mitiuis tre sāctū sāctoꝝ: iuxta termi-
nū leuitarū. Sed & leuit sikter iuxta
fines sacerdotū viginti q̄nq; milia lō-
gitudinis: & latitudis decē milia. Oīs
longitudo viginti & q̄nq; miliū: & lati
tudo decē miliū. Et nō venūdabūt ex
eo neq; mutabūt: neq; trāsferent pri-
mitie tre: q; sāctificate sūt dño. Quin-
q; milia aūt q̄ supsūt i latitudine p vi
ginti q̄nq; milia: pphana erunt vrbis
i habitaculū & i suburbana. Et erit ci-
uitas i medio ei⁹: & he mēsure ei⁹. Ad
plagā septētrionalē q̄ngenta & q̄ttuor
milia: & ad plagā meridianā q̄ngēta &
q̄ttuor milia: & ad plagā orientalē q̄n-
genta & q̄ttuor milia: & ad plagā occi-
dētalē q̄ngenta & q̄ttuor milia. Erunt
aūt suburbana ciuitat ad aq̄lonē duc-
cēta q̄nquaginta: & ad meridiē ducen-
ta q̄nquaginta: & ad orientē ducenta
q̄nquaginta: & ad mare ducēta q̄nqua
ginta. Qō aūt reliquū fuerit i longitu
dine ꝟm pmitias sctūarij decē milia i
orientē & decē milia i occidētē erūt si-
cut primitie sctūarij: & erūt fruges ei⁹
in panes his q̄ fuerūt citati. Seruiētes
aūt citati operabūt ex oib⁹ tribub⁹ isrl.
Oēs pmitie viginti q̄nq; miliū p vigi
ti q̄nq; milia in quadrū sepabūt in p-
mitias sctūarij & in possessionē ciuita- C
tis. Qō aūt relquū fuerit: pncipis erit
ex oi pte primitiarū sctūarij & possessi-
onis ciuitatis e regione: viginti q̄nq;
miliū primitiaq; vsq; ad tminū orien-
talē: sed & a mari e regiōe viginti q̄nq;
miliū vsq; ad terminū marī: sikter in
partib⁹ pncipis erit. Et erūt primitie
sanctuarij: & sctūariū tēpli i medio ei⁹
De possessione aūt leuitaq; & de possessi
one ciuitatis i medio partiū pncipis:
erit i terminū iuda & i terminū benia-
min: & ad pncipē ptinebit. Et reliquis

tribuḃ erūt tales portiones. A plaga
oriētali vsq ad plagā occidētalē: beni
amin vna. Et ꝟ terminū beniamin a
plaga orientali vsq ad plagā occidē-
D talē: symeon vna. Et sup t̄minū symeo-
nis a plaga oriētali vsq ad plagā oc
cidētalē: ysachar vna. Et sup t̄minum
ysachar a plaga oriētali vsq ad plagā
occidētalē: zabulon vna. Et sup t̄mi-
nū zabulō a plaga oriētali vsq ad pla
gā maris: gad vna. Et sup t̄minū gad
ad plagā austri i meridiē: ⁊ erit finis ꝺ
thamar vsq ad aq̄s ꝟdictiōis cades:
hereditas ꝟ mare magnū. Hec ē terra
quā mittet̄ in sorte tribuḃ isrl' ⁊ he
partitiōes eaꝝ: ait dñs deꝰ: Et hi egres
sus ciuitat̄. A plaga septētrionali q̄n
gētos ⁊ q̄ttuor milia mēsurabis: ⁊ por
te ciuitat̄ omnibꝰ tribuḃ isrl'. Porte
tres a septētrione. Porta ruben vna:
porta iuda vna: porta leui vna. Et ad
plagā oriētalē q̄ngētos ⁊ q̄ttuor mi-
lia: ⁊ porte tres. Porta ioseph vna: por
ta beniamī vna: porta dan vna. Et ad
plagā meridianā q̄ngētos ⁊ quattuor
milia: metieris ⁊ porte tres. Porta sy-
meonis vna: porta ysachar vna: porta
zabulō vna. Et ad plagā occidētalem
q̄ngētos ⁊ q̄ttuor milia. Et porte tres
Porta gad vna: porta aser vna: porta
neptali vna. Per circūitū decē ⁊ octo
milia. Et nomē ciuitat̄ ex illa die: dñs
Explicit Ezechiel ꝑ .(ibidē. Amen.

phā. Incipit ꝓlogꝰ scti Hieronymi
in Danielem ꝓpheram

DAnielē ꝓphetā iuxta septua
ginta interp̄tes dñi saluato-
ris ecclesie nō legūt vtentes
theodotionis editione: ⁊ hoc cur acci
derit nescio. Siue esū qz sermo chalda
icus est: ⁊ q̄busdā ꝓphetaribus a nr̄o
eloquio discrepat: noluerūt septuagin
ta interp̄tes easdē lingue lineas i trās
latione seruare: siue sub noīe eoꝝ ab
alio nescio q̄ nō satis chaldeā linguā
sciente editus ē liber: siue aliud quid
cause extiterit ignorās: ꝟ vnū affirma
re possū: q̄ multū a veritate discordet
⁊ recto iudicio repudiarꝰ sit. Sciendū
q̄ppe danielē maxime ⁊ esdrā hebraicē
quidē l̄īs: sed chaldeo ꝟmone cōscri-
ptos: ⁊ vnā hieremie ꝓpheten: iob q̄ꝫ
cū arabica lingua plurimā habere so-
cietatē. Deniq; ⁊ ego adolescentulus
post q̄ntiliani ⁊ tullij lectionē ac fo-
res thetoricos cū me i lingue huiꝰ pri
stinū reclusissem: ⁊ multo sudore mul-
toq; tpe vix cepissem anhelātia stridē-
ciaq; x̄ba resonare: ⁊ q̄si p̄ cryptā am-
bulās: rarū desup lumē aspicerē: impe
gi nouissime in danielē: ⁊ tanto tedio
affectus sū vt desperatione subita om
nē laborē veterē voluerim cōtēnere.
Uerū adhortāte me quodā hebreo ⁊ il
lud mihi crebrius sua lingua ingemi
te: labor improbus oīa vincit: q̄ mihi
videbar sciolus inter eos cepi rursus
discipulus eē chaldaicꝰ. Et vt verū fa
tear vsq ad p̄nē diem magis possum
ꝟmonē chaldaicū legere et intelligere
q̄ꝫ sonare. Hec idcirco refero vt diffi-
cultatē vobis danielis ostēderē: q̄ apō
hebreos nec susanne habet historiam:
nec hymnū triū puerorū nec belis dra
conisq; fabulas q̄s nos: q: in toto or-
be dispse sūt: verū antepositō easq; si
gulāte subiecimꝰ: ne videremur apud
imperitos magnā ptē voluminis de-
trūcasse. ‖Audiui ego quendā de pce- Dan
ptoribꝰ iudeoꝝ: cū susanne deriderē
historiā: ⁊ a greco nescio q̄ ea dicere
esse cōfictā: illud opponere qō origeni
q̄ꝫ africanus opposuit: ethymologias
has apothoy schynoy schyse: et apo
toy pzynoy pzyse: ꝟ greco ꝟmōe desci
dere. Cuiꝰ rei nos itelligētiā nr̄is hā
possumꝰ dare: vt verbi gr̄a: dicamꝰ cō
tinuo de arbore ilice dixisse eū ilico pe
reas: ⁊ a lentisco in lentē te cōminua
angelus: vel nō lente pereas: aut len
id flexibilis ducaris ad mortē: siue ad
ud q̄d ad arboris nomē pueriles. ‖De Dan
inde trēs fuisse octō tribuḃ pueris cauti
labak: vt in camino estuantis incēdij
metro luderēt: ⁊ p ordinē ad laudem
dei oīa elemēta ꝓuocarēt: aut qō mi-
raculū diuineq; aspirationis indicū
vel draconē interfectū offa picis vel sa-
cerdotū belis machinas deprehensas: q̄
magis prudētia solertis viri q̄ꝫ ꝓphē
tali cēnt spiritu ꝓpterrata. ‖Cū xo ab
cuc veniret: ⁊ de iudea in chaldeā ra-
prīū discoꝝ lectitaret: querebat erem
plū vbi legissemꝰ i toto veteri testamē
to quēq; sāctoꝝ graui volasse corpore
⁊ in p̄ncto horē tāta trarū spacia trās
isse. ‖Cui cū quidā e nostris satis ad le- Ezech
quēdū ꝓmptulus ezechielē adduxisse

a medijs: & diceret eis de chaldea i iudeā fuisse trāslatū: deprisit hoiem et ex ipso volumine demōstrauit ezechielē ppm seviciſſe trāſpoſitū Deniq; & apostolū nr̄m videlicet vt eruditū viū & q̄ legē ab hebreis didiciſſet nō fuiſſe autem affirmare ſe raptū in corpe ſz dicere. ſiue in corpe ſiue ex corp̄: neſcio deus ſcit. His & talib⁹ argumēt⁹ apocrifas i libro eccle fabulas arguebat. Sup q̄re lectoris arbitrio iudiciū derelinquēs illud ām̄oneo nō haberi danielē apud hebreos iter pphetas: ſz inter eos q̄ agiographa cōſcripſerūt. Jn cuius ſtipēdē ptes ois ab eis ſcriptura diuidit: in legē: i pphetas: & in agiographa. Quid ē in q̄nq; & octo & in vndecim libros de q̄ non eſt hui⁹ tp̄is diſſerere. Que aūt ex h̄ pphēta: immo ꝛ hunc libū porphyri⁹ obiiciat: teſtes ſunt methodi⁹ euſebius & apollinaris: q̄ multis verſuū milib⁹ ei⁹ veſanie rñdentes neſcio an curioſo lectori ſatiſfecerint. Unde obſecro vos o paula & euſtochiū frandat⁹ p me ad dñm p̄ces: vt q̄diu i hoc corpuſculo ſum: ſcribā aliq̄d gratū vobis: vtile eccleſie: dignū poſteris. Preſentiū quippe iudiciꝰ oblatrātiū nō ſatis moueor. q̄ in vtrāq; partem: aut amore labunt⁹: aut odio.

Explicit plogus. Incipit Daniel propheta. Capl̄m. I

IN ano tertio regni ioachim regis iuda venit nabuchodonoſor rex babylonis hierl̄m et obſedit eā & tradidit dominū i manu ei⁹ ioachim regē iude et p̄te vaſoꝝ dom⁹ dei: & aſportauit ea i terrā ſennaar i domū dei ſui: & vaſa intulit i domū theſauri dei ſui Et ait rex aſpenez p̄poſito eunuchoꝝ vt introduceret de filijs iſrl̄ & de ſemine regio & tyrānoꝝ pueros in q̄b⁹ nulla eſſet macula: decoros forma & eruditos oi ſapientia: cautos ſcientia & doctos diſciplina: & q̄ poſſent ſtare in palatio regis vt doceret eos litteras & linguā chaldeoꝝ. Et cōſtituit eis rex ānonā p ſingulos dies de cibis ſuis et vino vnde biberat ipe vt enutriti trib⁹ ānis poſtea ſtarēt in ꝓſpectu regis. Fuerūt g inter eos de filijs iude: daniel: ananias: miſahel & azarias. Et ipoſuit eis p̄poſit⁹ eunuchoꝝ nomina: danieli balthaſar: ananie ſidrac: miſahel miſac: & azarie abdenago. Propoſuit āt daniel i corde ſuo ne polluer̄ ō mēſa regis neq; ō vino pot⁹ ei⁹: & rogauit eunuchoꝝ p̄positū ne cōtamiar̄. Dedit āt de⁹ danieli gr̄am & miſcōiam i ꝓſpectu p̄nci pis eunuchoꝝ. Et ait p̄ncepſ eunuchorū ad danielē. Timeo ego dñm meū regē q̄ ꝓſtituit vob cibū & potū: q̄ ſi viderit vult⁹ vr̄os macilentiores p̄ ceteris adoleſcētib⁹ coetuis vr̄is: ꝓdēnabitis caput meū regi. Et dixit daniel ad malaſſar quē ꝓſtituerat p̄nceps eunuchorū ſup danielē ananiā miſahelē & azariā. Tēpta nos obſecro ſ̄uos tuos diebus decē: & det⁹ nob legumia ad veſcēdū & aq̄ ad bibēdū: & ꝓtēplare vultus nr̄os & vult⁹ puerorū q̄ veſcūt cibo regio: & ſic videris faciēs cū ſuis tuis Qui audito ſ̄mōe huiuſcemōi: tēptauit eos diebus decē. Poſt dies āt decē apparuerūt vult⁹ eoꝝ meliores & corpulētiores p̄ oib⁹ pueris q̄ veſcebāt cibo regio. Porro malaſſar tollebat cibaria & vinū potus eoꝝ: dabatq; eis legumia. Pueris āt his dedit de⁹ ſciam & diſciplinā i oi libro & ſapia: danieli āt itelligētiā oim viſionū & ſōnioꝝ. Cōpletis itaq; diebus poſt q̄s dixerat rex vt introduceret introduxit eos p̄poſit⁹ eunuchoꝝ i ꝓſpectu nabuchodonoſor. Cūq; eis locut⁹ fuiſſet rex: ñ ſūt inuēti tales de vniūſis vt daniel ananias miſahel & azarias. Et ſteter̄t i ꝓſpectu regis: & oē ſ̄bū ſapie et intellect⁹ q̄ ſuſcirat⁹ ē ab eis rex: inuenit i eis decuplū ſup cūctos ariolos & magos q̄ erāt i vniūſo regno ei⁹. ‖ Fuit āt daniel vſq; ad ānū p̄mū cyri regis. II

IN ano ſc̄o regni nabuchodonoſor vidit nabuchodonoſor ſōnū: & p̄territ⁹ ē ſp̄us ei⁹: & ſomnū ei⁹ fugit ab eo. Precepit āt rex vt vocarent̄ arioli & magi & malefici et chaldei: vt indicar̄t regi ſomnia ſua. Qui cū veniſſent ſteterūt coram rege: et dixit ad eos rex. Vidi ſomniū: & mēte cōfuſus ignoro q̄d viderim. Reſpōderūtq; chaldei regi ſyriace. Rex in ſempiternū viue. Dic ſomniū ſuis tuis: & interp̄tationem eius indicabim⁹. Et reſpōdēs rex ait chaldeis. Sermo receſſit a me. Niſi indicaueritis mihi ſom

nis ⁊ cōlectura ei⁹: ꝓbitis vos: ⁊ do-
m⁹ vestre publicabit. Si aūt somniū
⁊ cōlectura ei⁹ narrauerit: ꝓmia ⁊ do
na ⁊ honorē multum accipiet a me.
Somniū igit ⁊ interꝓtationē ei⁹ indi
B cate mihi. Respōderūt scdo atq; dixe-
rūt. Rex somniū dicat ꝯuis suis: ⁊ int
ꝓtationē ei indicabim⁹. Rīdit rex et
ait. Certe noui q; tps redimitis: scien
tes q; recesserit a me ꝯmo. Si g sōniū
nō indicauerit mihi vna ē de vobis
sniа q; intꝓtationē ꝺz fallacē ⁊ decep-
tiōe plenā cōposuerit vt loquamini
mihi donec tēpus ꝓtrāseat. Sōniū ita
q; dicite mihi vt sciā q; interꝓtationē
ꝺz ei⁹ verā loquamini. Rīdētes ergo
chaldei corā rege ꝺixerūt: Nō ē homo
sup̄ terrā ꝙ sermonē tuū rex possit iplere
sed neq; regū quisq; magn⁹ ⁊ potens
verbū huiuscemodi sciscitat ab omni
ariolo ⁊ mago ⁊ chaldeo. Serino ext.
quē tu q̄ris rex grauis ē: nec reperiet
quisq; ꝙ indicet illū i ꝓspectu regis: ex-
ceptis dīs q̄rū nō ē cū hoīb⁹ cōuersa-
tio. Quo audito: rex i furore ⁊ i ira ma
gna ꝓcepit vt perirēt oēs sapientes ba-
bylonis. Et egressa snia sapientes inter
ficiebant: q̄rebat q; daniel ⁊ socij eius
C vt perirēt. Tūc daniel reꝙsiuit de lege
atq; snia ab arioch principe militie re
gis: ꝙ egressus fuerat ad intficiendos
sapientes babylonis. Et interrogauit
eū ꝙ a rege ptātē accepat: quā ob cām
tā crudelis snia a facie regis eēt egres-
sa. Cū g rem indicasset arioch danieli:
daniel ingressus rogauit regē vt tēp⁹
daret sibi ad solutionē indicādā regi.
Et ingressus ē domū suā: ananieq; et
misahel ⁊ azarie socijs suis indicare
negotiū vt q̄rerēt misericordiā a facie
dei celi sup̄ sacramento isto: ⁊ nō peri-
rēt daniel ⁊ socij ei⁹ cū ceteris sapien-
tib⁹ babylonis. Tūc danieli mysteriū
Ps.113. q; visionē nocte reuelatū ē. Et bndixit
daniel deū celi: ⁊ locut⁹ ait: ‖ Sit no-
mē dñi bndictū a seculo ⁊ vsq; in secu
lū: q; sapientia ⁊ fortitudo ei⁹ sūt: ⁊ ip
se mutat tpa ⁊ etates. Trāsfert regna
atq; cōstituit: dat sapiētiā sapiētib⁹ et
scientiā intelligētib⁹ disciplinā. Ipe re
D uelat ꝓfunda ⁊ abscōdita: ⁊ nouit i te-
nebris cōstituta: ⁊ lux cū eo ē. Tibi de
us patrū nr̄oꝝ cōfiteor ⁊ecq; laudo: or
saplam ⁊ fortitudinem vedisti mihi: et
nūc ostēdisti mihi q̄ rogauimus te: q;
ꝯmonē regis apuisti nobis. Post hec
daniel ingressus ad arioch quē ꝓstitu
erat rex vt pderet sapiētes babylonis
sic ei locut⁹ ē. Sapiētes babylonis ne
pdas. Introduc me in ꝓspectū regis: et
solutionē regi narrabo. Tūc arioch fe
stin⁹ introduxit danielē ad regē dixit
ei. Inueni hoiem de filijs trāsmigrati-
onis iude q; solutionē regi annunciet.
Rīdit rex ⁊ dixit danieli: cui⁹ nomen
erat balthasar. Putas ne vere pote
mihi indicare somniū qđ vidi ⁊ interꝓ-
tationē ei⁹? Et rīdēs daniel corā rege
ait: Mysteriū qđ rex interrogat sapiētes
magi ⁊ arioli ⁊ auruspices nequēt in
dicare regi: sz ē de⁹ i celo reuelās my
steria ⁊ indicauit tibi rex nabuchodo
nosor q; ventura sūt nouissimis tpibus.
Sōniū tuū ⁊ visiōes capitis tui i cubi
li tuo huiuscemodi sūt. Tu rex cogita
re cepisti in stratu tuo ꝺđ esset futuris
post hec ⁊ q; reuelat mysteria ostendit
tibi q; ventura sunt. Mihi ꝺz nō i sapia
q; ē in me plus q̄z in cūctis viuētibus:
sacramētū ꝙ reuelatū ē: sed vt intꝓta
tio regi manifesta fieret ⁊ cogitatiōes
mētis tue scires. Tu rex videbas: ⁊ ec-
ce q̄si statua vna grādis. Statua illa
magna ⁊ statura sublimis stabat ꝙ te:
⁊ intuit⁹ eius erat terribilis. Vul⁹ sta
tue caput ex auro optimo erat: pectus
aūt ⁊ brachia de argēto: porro venter
⁊ femora ex ere: tibie aūt ferree: pedum
quedā ꝙs erat ferrea: quedā āt fictilis.
Videbas ita donec abscisus ē lapis ꝙ
monte sine manib⁹ ⁊ pcussit statuā in
pedib⁹ ei⁹ ferreis ⁊ fictilib⁹ ⁊ cōminu-
it eos. Tūc cōtrita sūt pariter ferrū: te
sta: es: argētū ⁊ aurū: ⁊ redacta q̄si in
fauillā estiue aree q; rapta sūt vento:
nulluscq; loc⁹ inuent⁹ ē eis. Lapis aūt
q; pcusserat statuā fact⁹ ē mōs magn⁹
⁊ ipleuit vniuersā trā. Hoc ē somniū:
interꝓtationē ꝺz ei⁹ dicem⁹ corā te rex.
Tu rex regū es: et de⁹ celi regnū ⁊ fortī
tudinē ⁊ iperiū ⁊ gloriā dedit tibi: et
oia in q̄b⁹ habitant filij hoim ⁊ bestie
agri ⁊ volucres q̄z celi dedit i mānu tua
⁊ sub ditione tua vniūsa ꝓstituit. Tu
es q; caput aureū. Et post te ꝓsurget re
gnū aliud min⁹ te argēteū: ⁊ regnum
tertiū aliud ereū qđ iperabit vniuerse
terre: ⁊ regnū quartū erit velut ferreū,

aus ferrum cōminuit t domat oia: sic
cōminuet t cōteret oia hec. Porro qz
uidisti pedū t digitoz pte testeā figuli
et pte ferreā: regnū diuisū erit qō rō de
plātario ferri oriet. Scōm qd vidisti
ferrū mixtū teste ex luto t digitos pe-
dū ex pte ferreos: et ex pte fictiles: ex
parte regnū erit solidū: t ex pte cōtri-
tū. Qz aūt vidisti ferrū mixtum teste ex
luto: cōmiscebūt hōdē humano semini
sed nō adherebūt sibi: sicuti ferrū misce-
tur nō pōt teste. In diebz aūt regnoz illoz
suscitabit deus celi regnū qō in eter
nū nō dissipabit: t regnū eius alteri po
pulo nō tradet. Cōminuet aūt t cōsu-
met vniuersa regna hec: t ipm stabit i
eternū. Scōm qd vidisti qd de mōte ab
scisus ē lapis sine manibz t cōminuit
testā t ferrū t es t argētū t aurū: deus
magn9 ondit regi q̄ ventura sūt postea:
t verū ē somniū t fidelis interpratio
ei. Tūc rex nabuchodonosoz cecidit i
faciē suā t danielē adorauit: t hostias
t incēsum pcepit vt sacrificarēt ei. Lo
quēs q rex ait danieli. Uere deus vester
deus deoz ē t dns regū: reuelās myste-
ria: qm tu potuisti apire hoc sacramē
tū. Tu rex danielē i sublime extulit: et
munera multa t magna dedit ei. ‖Et cō
stituit eū pncipē sup oēs puincias ba
bylōis t pfectū t magistrū sup cūctos
sapientes babylōis. Daniel aūt postu-
lauit a rege: t pstituit sup opa puicie
babylonis sidrac misac t abdenago.
Ipse aūt daniel erat in foribz regis.

a Abuchodonosoz rex fecit III
statuā aureā altitudine cubito
rū sexaginta: latitudine cubito
rū sex: statuit eā i cāpo dura puicie
babylōis. Itaq nabuchodonosoz rex
misit ad cōgregādos satrapas mgnatz
t iudices duces t tyrannos t pfectos
omesq principes regionū vt cōuenirēt
ad dedicationē statue quā erexerat na
buchodonosoz rex. Tūc congregati sunt
satrape mgnatz t iudices: duces t tyrā
ni t optimates q erāt i potestatibz cō-
stituti: t vniūsi pncipes regionū vt cō
uenirēt ad dedicationē statue quā ere
xerat nabuchodonosoz rex. Stabāt aūt
in ospectu statue quā posuerat nabu-
chodonosoz rex: t pco clamabat valen
ter. Uobis dicit pplis tribubz t liguis
hora q audieritis sonitū tube t fistule
t citharē t sambuce t psalterij t sym-
phonie t vniūsi generis musicoz: cadē
tes adorate statuā aureā quā pstituit
nabuchodonosoz rex. Si qs aūt nō p-
stratus adorauerit: eadē hora mittet in
fornacē ignis ardentis. Post hec igit
statim vt audierūt oēs pplī sonitū tu-
be fistule t citharē sambuce t psalterij
symphonie t oīs generis musicoz: ca-
dētes oēs pplī tribz t lingue adorauer-
ūt statuā aureā quā pstituerat nabu-
chodonosoz rex. Statimq i ipso tpe ac-
cedētes viri chaldei accusauerūt iude
os: dixeruntq nabuchodonosoz regi. B
‖Rex i eternū viue. Tu rex posuisti de- ē.2.a. ē.3.b
cretū vt oīs hō q audierit sonitū tube ī.6.b
fistule t citharē sambuce t psalterij et
symphonie t vniuersi generis musico
rū: psternat se t adoret statuā aureā: si
qs aūt nō pcidēs adorauerit mittat i
fornacē ignis ardentis. Sūt q viri iu-
dei qs pstituisti sup opa regiōis baby-
lonie sidrac misac t abdenago: viri iste
cōtēpserūt rex decretū tuū. Deus tuos
nō colūt: t statuā aureā quā erexisti nō
adorāt. Tūc nabuchodonosoz i furore
t ira pcepit vt adducerēt sidrac misac
t abdenago. Qui cōfestim adducti sūt
i pspectu regis: pnunciāsq nabuchodo-
nosoz rex ait eis. Uere ne sidrac misac
t abdenago deos meos nō colitis: t sta
tuā aureā quā pstitui n adoratis? Nunc
q si estis parati: q̄cūq hora audieritis
sonitū tube fistule citharē sambuce et
psalterij t symphonie oīsq generis mu
sicoz psternite vos t adorate statuaz
quā feci: q ō si nō adorauerit is: eadem
hora mittemini i fornacē ignis ardētis.
Et qs ē deus q eripiet vos ō manu mea?
Rndētes sidrac misac t abdenago: dix
erūt regi nabuchodonosoz. Nō opor-
tet nos ō hac re rndere tibi Ecce ē deus
noster quē colimus pōt eripe nos de ca
mino ignis ardētis: t ō manibz tuis o
rex liberare. Qō si noluerit: notū sit ti
bi rex q deos tuos nō colimus: t statua-
am aureā quā erexisti nob adoramus.
Tūc nabuchodonosoz replet9 ē furore c
t aspect9 faciei illi9 imutat9 est sup si-
drac misac t abdenago: t pcepit vt suc
cenderet fornax septuplū q succendi
cōsueuerat: t viris fortissimis de exer-
citu suo iussit vt ligatis pedibz sidrac
misac t abdenago mitterēt eos in for-

nacē ignis ardētis. Et cāfestim viri ūvincti cū brachis suis ⁊ thiaris ⁊ calci amēt⁹ ⁊ vestib⁹ missi sūt i mediū fornacis ignis ardēt⁹. Nā iussio reg⁹ vrgebat. Fornax āt succēsa erat nimis. Porro viros illos q̄ miserāt sidrac misac ⁊ abdenago iterfecit flāma ignis. Uiri aūt hi tres id ē sidrac misac ⁊ abdenago ceciderūt i medio camino ignis ardētis colligati. Que sequūt: i hebreis volumīb⁹ nō repperi. Et ꝫbulabāt in medio flāme laudātes deū ⁊ bñdicentes dño. Stās aūt azarias orauit sic Aperiēsq̄ os suū in medio ignis ait. Bñdict⁹ es dñe de⁹ patrū nr̄oꝝ: ⁊ laudabile ⁊ gl̄iosū nomen tuū i secula: q⁹ iust⁹ es i oībus q̄ fecisti nob: ⁊ vnīūsa opa tua vera: ⁊ vie tue recte: ⁊ oīa iudicia tua vera. Judicia ei vera fecisti iuxta oīa q̄ induxisti sup nos ⁊ sup ciuitatē sāctā patrū nr̄oꝝ hierūm: q⁹ i veritate ⁊ i iudicio induxisti oīa hec ꝓpt
3. Reg. 8. e ꝑcta nr̄a. ‖ Peccauim⁹ ei ⁊ iniq̄ egim⁹ recedētes a te deliq̄m⁹ iolb⁹: ⁊ ꝑcepta tua nō audiuim⁹: nec obſuauim⁹ nec fecim⁹ sicut ꝑcepas nob vt bene nob
D eſſet. Oīa q̄ q̄ induxisti sup nos ⁊ vniuersa q̄ fecisti nob i vero iudicio fecisti ⁊ tradidisti nos i manib⁹ inimicoꝝ mi quoꝝ ⁊ pessimoꝝ ꝓuaricatorūq̄ ⁊ regi iniusto et pessimo vltra oēm terrā. Et nūc nō possum⁹ aperire os. Cōfusio et opprobriū facti sum⁹ ꝓuis tuis: ⁊ his q̄ colebāt te. Ne q̄sum⁹ tradas nos in ꝑpetuū ꝓpter nomē tuū: ⁊ ne dissipes testamētū tuū neq̄ auferas misericordiā tuā a nobis ꝓpt abraā dilectū tuū ⁊ ysaac ſuū tuū ⁊ isr̄l sāctū tuū: q̄b⁹ locutus es pollicēs q̄ multiplicares semen eoꝝ sicut stellas celi ⁊ sicut arenā q̄ ē i littore maris q⁹ dñe iminuti sum⁹ plus q̄ oēs gētes: sumusq̄ humiles vniuersa terra hodie ꝓpt pcta nr̄a. Et nō ē in tpe ꝟ ꝑnceps ⁊ dux ⁊ ꝓphēta neq̄ holocaustū neq̄ sacrificiū neq̄ oblatio neq̄ incēsum neq̄ loc⁹ primitiarū cor̄ā te vt possim⁹ iuenire misericordiā tuā: sed i aio cōtrito ⁊ spiritu humilitatis suscipiamur. Sicut in holocausto arietū ⁊ tauroꝝ ⁊ sicut in milib⁹ agnoꝝ pinguiū: sic fiat sacrificiū nostrū in ꝓspectu tuo hodie vt placeat tibi: q̄m nō est cōfusio cōfidētib⁹ i te. Et nūc sequimur te i toto corde ⁊ time

m⁹ te: ⁊ querim⁹ faciē tuā. Ne ꝓfūdas nos: sz fac nobiscū iuxta mānsuetudinē tuā: ⁊ ꝟm multitudinē miscōie tue: et erue nos i mirabilib⁹ tuis: ⁊ da gl̄iam noī tuo dñe: ⁊ cōfundant oēs q̄ ostendūt ꝟuis tuis mala. Cōfundāt i ol ꝑtentia ⁊ robur eoꝝ cōterat: et sciāt q⁹ tu es dūs de⁹ solus et gl̄iosus sup
bē trarū. Et nō cessabāt q̄ miserāt eos ministri reg⁹ succēdere fornacē napta ⁊ stuppa ⁊ pice et malleolis: et effundebat flāma sup fornacē cubitis q̄draginta nouē: ⁊ erupit ⁊ incendit q̄s reperit iuxta fornacē de chaldeis. Angelus aūt dñi descēdit cū azaria ⁊ socijs ei⁹ in fornacē et excussit flāmā ignis de fornace: ⁊ fecit mediū fornacis q̄si ventū roris flātē: ⁊ nō tetigit eos oino ignis neq̄ ꝓrsus molestiā intulit. Tūc hi tres q̄si ex vno ore laudabāt et glorificabāt ⁊ bñdicebāt deū in fornace dicentes: Bñdict⁹ es dñe de⁹ patrū nr̄oꝝ: et laudabilis et gl̄iosus et superaltat⁹ i scla. Et bñdictū nomē gl̄ie tue sāctū: et laudabile et sup exaltatū i oīb⁹ seculis. Bñdict⁹ es i tēplo sancto gl̄ie tue: et suplaudabilis ⁊ sup gl̄iosus i scla. Bñdict⁹ es i throno regni tui: ⁊ suplaudabilis ⁊ superaltat⁹ i scla. Bñdict⁹ es q̄ intueris abyssos ⁊ sedes sup cherubin: ⁊ laudabilis: ⁊ superaltat⁹ i secula. Bñdict⁹ es in ſti mā mēto celi: ⁊ laudabilis ⁊ gl̄iosus i secula. Bñdicite oīa opa dñi dño: laudate ⁊ superaltate eū in scla. Bñdicite angeli dñi dño. lau. ⁊c. Bñdicite celi dño lau. ‖ Bñdicite aque omēs q̄ sup celos sūt dño: lau. Bñdicicite oēs: virtutes dñi dño: lau. Bñdicite sol ⁊ luna dño lau. Bñdicite stelle celi dño: lau. Bñdicite oīs imber ⁊ ros dño: lau. Bñdicite oīs spūs dei dño: lau. Bñdicite ignis ⁊ est⁹ dño: lau. Benedicite frigus ⁊ estas dño: lau. Bñdicite roꝛes ⁊ pruina dño lau. Benedicite gelu ⁊ frigus domio lau. Benedicite glacies ⁊ niues dño lau. Bñdicite noctes ⁊ dies dño: lau. Benedicite lux ⁊ tenebre dño: lau. Benedicite fulgura et nubes dño: lau. Benedicat terra dñm: laudet ⁊ superaltet eū in secula. Bñdicite montes ⁊ colles dño: lau. Bñdicite vniuersa germinātia in terra dño: lau. Bñdicite fontes dño: lau. Benedicite maria ⁊ flumina

dño:lau. Bñdicite cete ⁊ oia q̄ mouēt
in aquis dño:lau. Bñdicite oēs volu-
ues celi dño:lau. Bñdicite oēs bestie
⁊ pecora dño:lau. Bñdicite filij hoim
dño:lau. Bñdicat isrl dñm:laudet ⁊ su
perexaltet eū i secula. Bñdicite sacerdo-
tes dñi dño:lau. Bñdicite ꝟui dñi dño
lau. Bñdicite spūs ⁊ anie iustoꝝ dño:
lau. Benedicite sācti ⁊ humiles corde
dño:lau. Bñdicite ananias azarias mi-
hahel dño:laudate ⁊ superexaltate eū in
ora:q̄ eruit nos ꝺ inferno ⁊ saluos fe
cit de manu mortis:⁊ liberauit nos de
medio ardēris flāme:⁊ ꝺ medio ignis
eruit nos. Cōfitemini dño q̄m bonus:
q̄m in seculū misericordia eiꝰ. Bñdici
te oēs religiosi dño deo deoꝝ:laudate
⁊ cōfitemini ei:q̄ in oia secula miseri-
cordia eiꝰ. Ynucusq̄ i hebreo non ha-
bet̄ ⁊ que posuimꝰ de theodotiōis edi
tione trāslata sunt. Tūc nabuchodo-
nosor rex obstupuit ⁊ surrexit ꝑpere ⁊
ait optimatibꝰ suis. Nōne tres viros
missimꝰ i medio ignis cōpeditos? Qui
respōdentes regi dixerūt. Uere rex. Rñdit
rex ⁊ ait. Ecce ego video viros quatru
or solutos ⁊ ambulātes i medio ignis
⁊ nihil corruptionis i eis est:⁊ spēs q̄r
ti similis filio dei. Tūc accessit rex na-
buchodonosor ad ostiū fornacis ignis
ardentis et ait: Sidrac misac ⁊ abde-
nago serui dei excelsi egredimini ⁊ ve
nite. Statimq̄ egressi sūt sidrac misac
⁊ abdenago de medio ignis. Et cōgre
gati satrape magistratus ⁊ iudices et
potentes regis cōtēplabant̄ viros il-
los: quoniā nihil potestatis habuisset
ignis in corporibꝰ eoꝝ: ⁊ capillus ca-
pitis eoꝝ nō esset adustus:⁊ saraballa
eoꝝ nō fuissent imutata:⁊ odor ignis
nō trāsisset ꝑ eos. Et erūpēs nabucho
donosor ait. Benedictus deus eoꝝ si-
drac videlicet misac ⁊ abdenago: qui
misit angelū suū ⁊ eruit ꝟuos suos q̄
crediderūt in eū:⁊ verbū regis immu-
tauerūt ⁊ tradiderūt corpa sua ne ser-
uirent ⁊ ne adorarēt oēm deū excepto
deo suo. A me ergo positū ē hoc decre
tum: vt omis ꝑplus tribꝰ ⁊ lingua quecūq̄
locuta fuerit blasphemiā ꝑtra deum si
drac misac ⁊ abdenago dispereat:⁊ do
mus eiꝰ vastet̄. Neq̄ ei est alius deus
q̄ possit ita ita saluare. Tūc rex ꝑmo-
uit sidrac misac ⁊ abdenago in ꝓui-
cia babylōis. Nabuchodonosor rex om
nibus populis gētibꝰ ⁊ linguis q̄ habi-
tāt i vniūsa terra: pax vobis multipli-
cet̄. Signa et mirabilia fecit apud me
deꝰ excelsus. Placuit ꝫ mihi ꝓdicare
eiꝰ signa q̄r magna sunt: ⁊ mirabilia
eiꝰ: q̄r fortia: ⁊ regnū eiꝰ: q̄r regnū sem 7.7.ꝺ
piternū: ⁊ potestas eiꝰ in generatione

Ego nabu (⁊ generationē. IIII A
chodonosor quietꝰ crā i domo
mea ⁊ florens in palatio meo.
Somniū vidi q̄ ꝑterruit me ⁊ cogita
tiones mee in stratu meo ⁊ visiōes ca
pitis mei ꝑturbauerūt me. Et ꝑ me ꝑ
positū ē decretū: vt introducerēt̄ i cō-
spectu meo cūcti sapientes babylonis
⁊ vt solutionē somnij indicarēt mihi.
Tūc ingrediebāt̄ arioli magi chaldei
⁊ auruspices:⁊ somniū narraui i ꝓspe-
ctu eoꝝ ⁊ solutionē eiꝰ nō idicauerūt
mihi: donec collega ingressus ē i ꝓspectu
meo daniel: cui nomen balthasar ꝟm
nomē dei mei q̄ hꝫ spūs deoꝝ sctōꝝ in
semetipo:⁊ sōniū corā ipo locutꝰ sum.
Balthasar princeps arioloꝝ: q̄m ego
scio ꝙ spūs deoꝝ sctōꝝ habeas i te: et
oē sacramētū nō ē ipossibile tibi: visi-
ones sōnioꝝ meoꝝ q̄s vidi: ⁊ solutio-
nē eaꝝ narra. Uisio capitis mei i cubili B
meo. Uidebā:⁊ ecce arbor i medio tre
⁊ altitudo eiꝰ nimia. Magna arbor et
fortis:⁊ ꝓceritas eiꝰ cōtigēs celū. Aspe
ctꝰ illiꝰ erat vsq̄ ad t̄mios vniūse tre.
Folia eiꝰ pulcherrima:⁊ fructꝰ eiꝰ ni-
miꝰ ⁊ esca vniūsoꝝ i ea. Subt̄ eā hita-
bāt animalia ⁊ bestie:⁊ i ramis eiꝰ ꝓuer
sabant̄ volucres celi:⁊ ex ea vescebat̄
omis caro. Uidebā i visiōe capitis mei su
ꝑ stratū meū:⁊ ecce vigil ⁊ sctūs ꝺ celo
descēdit: clamauit fortit̄:⁊ sic ait. Suc
cidite arborē ⁊ ꝓcidite ramos eiꝰ: excu
tite folia eiꝰ:⁊ dispgite fructꝰ eiꝰ: fugi-
ant bestie q̄ subt̄ ea sūt ⁊ volucres ꝺ ra
mis eiꝰ. Uerūtn̄ germē radicū eiꝰ i ter C
ra sinite:⁊ alliget̄ viculo ferreo ⁊ ereo
in herbis q̄ foris sūt:⁊ rore celi tingat̄
⁊ cū feris pars eiꝰ i herba terre. Cor eiꝰ
ab humano cōmutet̄:⁊ cor fere det̄ ei
⁊ septē tempora mutent̄ sup eum. In
sententia vigilū decretum est:⁊ sermo
sanctorū ⁊ petitio donec cognoscāt vi-
uētes q̄m dñat̄ excelsus i regno hoim
⁊ cuicūq̄ voluerit dabit illud:⁊ humi
limū hoiem cōstituet sup eū. Hoc som

niſi vidi ego nabuchodonoſor rex Tu
& balthaſar interpretationē narra feſti
n⁹:q⁹ oēs ſapiētes regni mei nō queūt
ſolutionē edicere mihi. Tu aūt potes
q⁹ ſpūs deoꝝ ſāctoꝝ in te ē. Tūc dani
el cui⁹ nomē balthaſar cepit intra ſe-
metipm tacit⁹ cogitare q̄ſi vna hora t
D cogitationes ei⁹ cōturbabāt eū. Reſpō
dēs aūt rex ait. Balthaſar ſomniū t in
terpretatio eius nō cōturbent te. Rñdit
balthaſar t dixit. Dñe mi ſomniū his
q̄ te oderūt: t interpretatio ei⁹ hoſtib⁹ tu
is ſit. Arborē qu ā vidiſti ſublimē at-
q; robuſtā cui⁹ altitudo ptingit ad ce
lū: t aſpect⁹ illi⁹ i oēm t̄rā: t rami ei⁹
pulcherrimi et fruct⁹ ei⁹ nimi⁹: et eſca
oim in⁹ ea: ſubter eā habitantes beſtie
agri: t in ramis ei⁹ cōmorātes aues ce
li: t tu es rex q̄ magnificat⁹ es: t inua-
luiſti: t magnitudo tua creuit t que-
nit vſq; ad celū: et ptās tua i t̄minos
vniuerſe t̄re. Q⁹ aūt vidit rex vigilē t
ſāctū deſcēdere de celo t dicere: ſuccidi
E te arborē t diſſipate illā: attñ germen
radicis ei⁹ i t̄ra dimittite et vinciat̄ fer
ro et ere in herbis foris: et rore celi cō-
ſpergat̄: et cū feris ſit pabulū ei⁹: do-
nec ſeptē tpa mutent̄ ſup eū: hec ē in-
terpretatio ſnie altiſſimi q̄ venit ſuper
dñm meū regē. Eīciēt te ab hoīb⁹: et
Job.40.b cū beſtiis feriſq; erit habitatio tua: ‖ t
I.5.f fenū vt bos comedes: et rore celi infū-
deris. Septē q̄z tpa mutabūt̄ ſup te:
donec ſcias q⁹ domiet̄ excelſus ſup re
gnū hoim: t cuicūq; voluerit det illud
Q⁹ aūt p̄cepit vt relinqueret̄ germen
radicis ei⁹: id ē arboris: regnū tuū tibi
manebit poſtq; cognouer⁹ ptātē eſſe
Eccl.3.b celeſtē. Q̄obrē rex cōſiliū meū placeat
tibi: t pcta tua elemoſynis redime: et
iniq̄tates tuas miſericordijs pauperū
forſitā ignoſcet de⁹ delictis tuis. Oia
hec venerūt ſup nabuchodonoſor re-
F gē. Poſt finē menſiū duodecim i aula
babylonis deambulabat. Rñditq; rex
et ait: Nōne hec ē babylō ciuitas ma-
gna quā ego edificaui i domū regni i
robore fortitudinis mee: et i gla deco
ris mei? Cūq; ſmo adhuc eēt i ore re-
gis: vox de celo ruit. Tibi dicit̄ nabu-
chodonoſor rex. Regnū tuū trāſibit a
te t ab hoīb⁹ eīcient te t cū beſtijs et
feris erit habitatio tua. Fenū q̄ſi bos
comedes t ſeptē tpa mutabūt̄ ſup te

donec ſcies q⁹ dñet̄ excelſus i regno ho
minū t cuicūq; voluerit det illud. E a
dē hora ſmo cōplet⁹ ē ſup nabucho
noſor: t ex hoīb⁹ abiect⁹ eſt: vt fenū vt
bos comedit: t rore celi corp⁹ ei⁹ in-
ctū ē: donec capilli ei⁹ i ſiſitudinē ag-
larū creſcerēt: t vngues ei⁹ q̄ſi vngues
auiū. Igit̄ poſt finem dierū ego nabu- 6
chodonoſor oculos meos ad celū leua
ui: t ſenſus me⁹ redd⁹ ē mihi t altiſ
ſimo bñdixi: t viuētē i ſempiternū laū
daui t glificaui: q⁹ ptās ei⁹ ptās ſem- 7.7
piterna: t regnū ei⁹ i generatiōe i t ge-
neratiōē: t oēs habitatores t̄re apud
eū in nihilū reputati ſūt. Iuxta volun
tatē ei ſuā facit t̄ā in exercitib⁹ celi q̄ i
habitatorib⁹ terre: t nō ē q̄ reſiſtat ma
nui eius: t dicat ei q̄re feciſti? In ipſo
tpe ſenſus me⁹ reuerſus ē ad me: t ad
honorē regni mei decorēq; queui: t
gura mea reuerſa ē ad me t optimat⁹
mei t magiſtrat⁹ mei requeſierūt me:
t in regno meo reſtitut⁹ ſū: t magnifi-
cētia amplior addita ē mihi. Nūc ig-
tur ego nabuchodonoſor: laudo t ma-
gnifico t glifico regē celi: q⁹ oia opera
ei⁹ vera: t oēs vie ei⁹ iudicia: t gradi-
entes i ſuperbia pōt humiliare. V
Balthaſar rex fecit grāde cōuiuiū g
um optimatibus ſuis mille: et
vnuſq̄ſq; ſm ſuā bibebat etatē. P: cet
rex ait ſapientib⁹ babylonis. Quicū
q; legerit ſcripturā hāc t interpretatio
ei⁹ manifeſtā mihi fecerit: purpura ve

bit:t torquem aureā habebit i collo
e tertiꝰ i regno meo erit. Tūc ingressi
es sapiētes regi nō potuerūt nec scri
turā legere nec interp̄tatiōez eiꝰ indi
care regi. Tūn rex balthasar satis ptur
batꝰ ē:t vultꝰ illiꝰ imutatꝰ ē. Sz t op
timates eiꝰ turbabāt. Regina ār p re
q̄ acciderat regi t optimatibꝰ eius: do-
mū quiuſ ingressa ē: t ploquens ait:
Rex i eternū viue. Nō te pturbēt cogi-
tatiōes tue neq; facies tua imutetur.
Est vir i regno tuo q̄ spiritū deoꝝ san
ctoꝝ habet i se: t i diebꝰ patrū tui scien
tia t sapia inuēte sunt in eo. Nā t rex
nabuchodonosor p̄r tuꝰ p̄ncipē magō
rū incāratoꝝ chaldeoꝝ t aurusptcū cō
stituit eum. P̄r inquā tuꝰ o rex: q̄r spūs
amplior t prudētia itelligētiaq; t in-
terp̄tatio sōnioꝝ t ostēsio secretoꝝ ac
solutio ligatoꝝ iuēte sūt i eo: p̄ quē i da-
niele: cui rex posuit nomen balthasar.
Nūc itaq; daniel voceť: t iterp̄tatiōez
narrabit. Igiť introductꝰ ē daniel cora
rege. Ad quē p̄fatꝰ rex ait: Tu es dani
el de filiis captiuitatis iude: quē addu
xerat p̄r meꝰ rex de iudea? Audiui de
te q̄m spiritū deoꝝ habeas: t sciētia i-
telligētiaq; ac sapia amplioꝛes inuen
te sūt i te. Et nūc itrogressi sunt i ꝓspe
ctu meo sapiētes magi vt scripturā hāc
legerēt: t iterp̄tatiōez eiꝰ indicarēt mi
hi: t nequiuerūt sensū huiꝰ p̄mōis edi
cere. Porro ego audiui de te q̄m possis
obscura interp̄tari: et ligata dissoluere.
Si g̃ vales scripturā legere t iterp̄trati
onē eiꝰ indicare mihi: purpura vestie-
ris: t torquē aureū circa collū tuū ha-
bebis: t tertius in regno meo p̄nceps
eris. Ad q̄ rndēs daniel ait coraꝫ rege.
Munera tua sint tibi t dona domꝰ tue
alteri da: scripturā aūt legā tibi rex: et
interp̄tatiōez eiꝰ ostēdā tibi. O rex: de
us altissimꝰ regnū t magnificētiā glo-
riam t honorē dedit nabuchodonosor
patri tuo: et p̄pter magnificētiā quā de-
derat ei: vniūsi p̄pli tribꝰ et lingue tre-
mebāt et metuebāt eum. Quos volebat
interficiebat: q̄s volebat p̄cutiebat: q̄s
volebat exaltabat: t q̄s volebat humi
liabat. Cūn aūt elevatū ē cor eiꝰ t spūs
eius obfirmatꝰ est ad superbiā: depositus
est de solio regni sui: et gl̄ia eiꝰ ablata ē
a filiis hoim eiectꝰ ē. Sz t cor eiꝰ cū
bestiis positū ē: et cū onagris erat ha-
bitatio eiꝰ. Fenum q̄z vt bos comedēbat: t rore celi corp̄s eius infectū ē: do-
nec cognosceret q̄ p̄tātez haberet altissi-
mꝰ i regno hoiz: t quēcūq; voluerit su-
scitabit super illō. Tu q̄z filiꝰ eiꝰ balthā-
sar nō hūiliasti cor tuū cū scies hec oia
sz adūsū dñatorem celi elevatꝰ es. Et
vasa domꝰ eiꝰ allata sūt coraꝫ te: t tu et
optimates tui t vxores tue t ꝓcubine
tue vinū bibistiꝭ i eis. Deos q̄z argēteos
t aureos t ereos ferreos ligneosq;
t lapideos: q̄ nō videt neq; audit ne
q; sentit. laudasti: porro deū q̄ habet
flatū tuū i manu sua et oēs vias tuas
nō glorificasti. Idcirco ab eo missus ē
articulꝰ manꝰ q̄ scripsit ꝑ qđ exaratū est.
Hec ē autem scriptura que digesta est.
Mane thetel phares. Et hec interp̄ta-
tio ꝓmōis. Mane: nūerauit deꝰ regnū
tuū t cōpleuit illud. Thetel appensus
es i statera: t inuentꝰ es minꝰ hñs. Pha
reś: diuisū ē regnū tuum t datū est me-
dis t p̄sis. Tūc iubēte rege indutꝰ est
daniel purpura: t circūdata ē torques
aurea collo eiꝰ: t p̄dicatū ē ꝑ eo q̄ ha-
beret p̄tātem tertiꝰ in regno. Eadē no
cte iterfectꝰ ē balthasar rex chaldeꝰ: et
darius medus successit i regnum: annos
natus sexaginta duos. VI

Placuit dario: t ꝓstituit sup re-
gnū satrapas cētū vigiti vt es-
sent in toto regno suo: t sup eos p̄nci-
pes tres ex q̄bꝰ daniel vnus erat vt satra
pe illi redderēt rōnez et rex nō sustineret
molestiā. Igiť daniel supabat oēs p̄n-
cipes et satrapas: q̄r spūs dei amplior
erat i illo. Porro rex cogitabat ꝓstitue
re eū sup oē regnū. Vñ p̄ncipes t satra
pe q̄rebāt occasionē vt inuenirēt danie
li ex latere regis: nullāq; causā t suspi-
tionē reperire potuerūt eo q̄ fidelis erat: et
omis culpa t suspitio nō inueniret in eo.
Dixerūt q̄ viri illi. Nō inueniemꝰ danieli
huic aliquā occasionē: nisi forte i lege
dei sui. Tūc p̄ncipes t satrape surripu
erūt regi: t sic locuti sūt ei‖Dari rex: in
ētnū viue. Cōsiliū inierunt oēs princi
pes regni tui: magnatꝰ t satrape senato-
res t iudices: vt decretū imperiū ex-
ceret t edictū: vt omis q̄ petierit aliquam
petitiōez a quōcūq; deo t homine vsq; ad tri
ginta dies nisi a te rex: mittat in lacū
leonum. Nūc itaq; rex cōfirma scriptū: t
scribe decretū vt nō imutet q̄d statutū

T

3.4.a

B

Hiere.50.a

B

B

3.2.a.3.b

3.5.c

est a medis t pñs nec ꝓuaricari cuiq̃
C liceat. Postro rex dariꝰ ꝓposuit edictū
t statuit. Qđ cū daniel cōperisset. i. cō-
stitutā legē igressus ē domū suā: t fene
stris aptis i cenaculo suo ꝫ hierūm tri
bus tpibꝰ in die flectebat genua sua t
adorabat: confitebat q̃ coꝝ deo suo sic
t añ facere ꝫsueuerat. Uiri ꝙ illi curio-
siꝰ inq̃rētes iuenerūt danielē orātē et
obsecrātē deū suū: t accedentes locuti
sūt regi sup edicto. Rex nunq̃d nō ꝫsti
tuisti vt ois hō q̃ rogaret quēq̃ ō dñs
t hoibꝰ vsq̃ ad dies trigita nisi te rex:
mitterēt in lacū leonū? Ad ꝙs rñdens
D rex ait: Uerꝰ ꝑmo iuxꝝ decretū medoꝝ
atq̃ ꝑsaꝝ: qđ ꝓuaricari nō licet. Tūc
rñdētes dixerūt coꝝ rege. Daniel de fi-
lijs captiuitatis iudeꝰ curauit ō lege
tua t ō edicto qđ ꝫstituisti: sed tribus
tpibꝰ p diem orat obsecratiōe sua. Qđ
ꝙbñ cū audisset rex: satꝭ ꝫtristatꝰ ē: t p
daniele posuit coꝝ vt liberaret eū: t vs-
q̃ ad occasū solis laborabat vt erueret
illū. Uiri ār illi intelligētes regē dixerūt
ei: Scito rex q: lex medoꝝ atq̃ ꝑsaꝝ ē
E vt oē decretū qđ ꝫstituerit rex ñ liceat
I.14.c imutari‖Tūc rex ꝓcepit t adduxerunt
danielē: t miserūt eū in lacū leonū. Di
xitq̃ rex danieli: Deꝰ tuꝰ quē colis sem
per: ipe liberabit te. Allatusq̃ ē lapis
vnꝰ t positꝰ ē sup os laci quē obsigna-
uit rex ānulo suo t ānulo optimatū su
orū: ne q̃d fieret ꝫtra danielē. Et abiit
rex i domū suā: t dormiuit incenatꝰ: ci-
biq̃ nō sūt allati coꝝ eo: insup t sōnꝰ
recessit ab eo Tūc rex ꝑmo diluculo cō
surgēs festinꝰ ad lacū leonū ꝓperit: ap-
ꝓpinquāsq̃ lacui danielē voce lachry-
1.Mac.2.f mabili inclamauit: t affatus ē eū‖Da
F niel ꝺue dei viuēꝭ: deꝰ tuꝰ cui tu ꝺuis
semp: putasne valuit te liberare a leo-
5.2.a.et.3.b nibꝰ? Et daniel regi rñdēs ait‖Rex in
et.5.c ēternū viue. Deꝰ meꝰ misit angelū suū: et
cluſit ora leonū: t nō nocuerūt mihi:
q: coꝝ eo iusticia inuēta ē i me Sz t co
rā te rex delictū nō feci. Tūc vehemen
ter rex gauisus ē sup eo: t danielē ꝓce-
I.14.g pit educi ō lacu‖Eductusq̃ ē daniel ō
lacu: t nulla lesio inuēta ē in eo: q: cre-
didit deo suo. Jubēte añ rege adducti
sūt viri illi q̃ accusauerūt danielē: t in
lacū leonū missi sūt ipi t filij et vxores
eoꝝ: t nō quenerūt vsq̃ ad pauimētū
laci donec arriperent eos leones: t oia
ossa eoꝝ cōminuerūt. Tūc darꝰ rex scri
psit vniūsis ꝑplis tribusꝰ t linguis ha
bitātibꝰ i vniūsa tra. Pax vob multi-
plicet. A me ꝫstituta est decretū vt in
vniūso impio t regno meo tremiscant
t paueāt deū danielis. Ipe ē enim de-
uens t eternꝰ i secla: t regnū eiꝰ nō dis
sipabit: t ptās eiꝰ vsq̃ i eternū. Ipe li-
berator atq̃ saluator faciens signa et
mirabilia in celo t i tra q̃ liberauit da
nielē de lacu leonū‖Porro daniel q̃s-
uerauit vsq̃ ad regnum darij regnū q̃
Anno ꝑmo bal (cyri perse. VII
thasar regis babylonis daniel
somniū vidit. Uisio añt capitis
eiꝰ in cubili suo. Et sōniū scribēs bre-
ui ꝑmone cōphēdit: sūmatimq̃ ꝑstrin
gens ait: Uidebā in visiōe mea nocte
t ecce q̃ttuor venti celi pugnabāt i ma
ri magno: t q̃ttuor bestie grādes ascē-
debāt de mari diuerse inter se. Prima
q̃si leena: t alas habebat aq̃le. Aspicie
bam donec euulse sūt ale eius t sublā
ta ē de terra: t sup pedes q̃si hō stetit:
t coꝝ eiꝰ datū est ei. Et ecce bestia alia
similis vrso: in pte stetit: et tres ordines
erāt in ore eiꝰ t in dentibꝰ eiꝰ: t sic dice
bant ei. Surge comede carnes plu-
mas Post hec aspiciebā: t ecce alia q̃si
pardꝰ: t alas habebat q̃si auis q̃tuor
sup se. Et q̃ttuor capita erāt i bestia: t
ptās data ē ei. Post hec aspiciebā i vi-
sione noctis: t ecce bestia q̃rta terribi-
lis atq̃ mirabilis t fortis nimis. Dētes
ferreos habebat magnos: comedēs at
q̃ cōminuēs: t reliq̃ pedibꝰ suis ꝓcul-
cans. Dissimilis añt erat ceteris bestijs
q̃s videra añ eā: t habebat cornua de-
cem. Considerabā cornua: t ecce cor
aliud paruulū ortū est de medio eoꝝ: t
tria de cornibꝰ ꝑmis euulsa sūt a facie
eiꝰ. Et ecce oculi q̃si oculi hois erant
cornu isto t os loquēs ingētia. Aspi
ebā donec throni positi sūt: t antiquus
dierū sedit. Uestimentū eiꝰ candidū q̃si
nix: et capilli capitis eius q̃si lana mū
da. Thronꝰ eius flāme ignis: rote eius
ignis accensus: fluuiꝰ igneꝰ rapidusq̃
egrediebat a facie eiꝰ‖Milia milium mi
nistrabāt ei: t decies cētena milia as
stebant ei. Judiciū sedit: t libri aperti
sūt. Aspiciebā ꝑter vocē ꝑmonij gra
diū q̃s cornu illud loq̃bat. Et vidi q̃m
interfecta eēt bestia: t periret corꝰ eius

ytradiñ eēt ad cōburēdñ igni: aliaꝝ
ō bestiaꝝ ablata eēt ptās: et ſpūs vite
conſtituta eſſent eis vſq; ad tps t tpm.
Aſpiciebā ḡ i viſiōe noctiꝫ ‖ t ecce cum
nubib⁹ celi q̄ſi filius hoīs veniebat: t
vſq; ad antiquū diez puenit t in ꝓſpe
ctu ei⁹ obtulerūt eū. Et dedit ei ptātez
t honorē t regnū: t oēs pp̄li tribus et
linguae ipi ſeruier‖ Ptās ei⁹ ptās eterna
q̄ nō auferet: t regnū ei⁹ q̄d nō corrum
pet. Horruit ſpūs me⁹. Ego daniel ter
ruit ſi i his: t viſiones capitiꝫ mei con-
turbauerūt me. Acceſſi ad vnū de aſſi-
ſtib⁹: t veritatē q̄rebā ab eo de oībus
his. Qui dixit mihi iterp̄tationē ſmo
nū: t docuit me. Ne q̄ttuor beſtie mag-
neq̄ttuor ſint regna q̄ ꝓſurgēt ō terra.
Suſcipiēt āt regnū ſācti dei altiſſimi:
et obtinebūt regnū vſq; in ſeculū t ſe-
culū ſeculoꝝ. Poſt ō volui diligenter
diſcere de beſtia q̄rta: q̄ erat diſſimilis
valde ab oīb⁹ t terribilis nimis. Den-
tes t vngues ei⁹ ferrei: comedebat t cō
minuebat t reliq̄ pedib⁹ ſuis ꝓculcabat
ſ Et de cornib⁹ decē q̄ habebat i capite:
t ō alio q̄ ortum fuerat: aſſ q̄ cecide-
rāt tria cornua: t de cornu illo q̄ ha-
bebat ockos: t os loquēs grādia: t ma
ior erat ceteris. Aſpiciebam: t ecce cor-
nu illō faciebat bellū adūſus ſāctos t
p̄ualebat eis donec venit antiqu⁹ die-
rū t iudiciū dedit ſanctis excelſi: t tps
aduenit t regnū obtinuerūt ſācti. Et
ſic dix: Beſtia q̄rta: regnū q̄rtū erit in
terra q̄ maius erit oībus regnis: t de
uorabit vniuerſā terram t ꝓculcabit t
cōminuet eā. Porro cornua decē ipi⁹
regni decē reges erūt: t alius ꝓſurget p⁹
eos: t ipe potentior erit priorib⁹ t tres
reges humiliabit. Et ſmōes q̄ excelſū
loquet: t ſāctos altiſſimi ꝓteret. Et pu
tabit q̄ poſſit mutare tempa t leges: t
tradet in manu ei⁹ vſq; ad tps et tpa
et dimidiū tpis. Et iudiciū ſedebit vt
auferat potentia t ꝓterat t diſpereat
vſq; i finē: regnū aūt t ptās t magni-
tudo regni q̄ ē ſubter oē celū detur p̄lo
pulo ſanctoꝝ altiſſimi‖ cui⁹ regnū: regnū ſem
piternū ē: t oēs reges ſeruient ei t obe-
dient. Hucuſq; finis ſrbi. Ego dani
el multū cogitatiōib⁹ meis ꝓturbabar
et facies mea mutata ē in me: ſrba aūt
in corde meo ꝓſeruaui. VIII
Anno tertio regni balthaſar re-

gis viſio apparuit mihi. Ego daniel p⁹
id q̄d videra in pncipio vidi i viſione
mea cū eſſem i ſuſis caſtro q̄d ē i hela
regiōe: vidi aūt in viſiōe eē me ſup por
tam vlai: t leuaui ockos meos et vidi.
Et ecce aries vn⁹ ſtabat añ paludē ha
bens cornua excelſa: t vnū excelſi⁹ alte
ro atq; ſuccreſcēs. Poſtea vidi arietē
cornib⁹ vētilātē ꝫ occidētē t ꝫ aquilo
nē t ꝫ meridiē: t oēs beſtie non pote-
rant reſiſtere ei: neq; liberari de manu
eius: fecitq; ſm voluntatē ſuā t magni
ficat⁹ ē. Et ego intelligebā. Ecce autē
hirc⁹ caprarū veniebat ab occidēte ſup
faciē toti⁹ terre: t nō tāgebat trā. Por
ro hirc⁹ habebat cornu inſigne inter
ockos ſuos: t venit vſq; ad arietē illū
cornutū quē viderā ſtantē añ portaꝫ:
t cucurrit ad eū i impetu fortitudinis
ſue. Cūq; approꝑinquaſſet ꝓpe arietem
efferat⁹ ē i eū: t pcuſſit arietē et cōmi-
nuit duo cornua ei⁹: t nō poterat ari-
es reſiſtere ei. Cūq; eū miſiſſet i terram
ꝓculcauit: t nemo quibat liberare ari-
etē de manu ei⁹. Hirc⁹ aūt caprarū ma-
gnus fact⁹ ē nimis. Cūq; creuiſſet fra-
ctū ē cornu magnū: t orta ſunt q̄ttuor
cornua ſubter illud p q̄ttuor vētos ce-
li. De vno aūt ex eis egreſſum ē cornu
vnū modicū: t factū ē grāde ꝫ meridi-
em t ꝫ orientē t ꝫ fortitudinē. Et ma
gnificatū ē vſq; ad fortitudinē celi: et
deiecit ō fortitudine t de ſtellis t ꝓcul
cauit eas. Et vſq; ad pncipē fortitudi
nis magnificatuꝫ ē: t ab eo tulit iuge
ſacrificiū: t deiecit locuꝫ ſāctificatiōis
ei⁹. Robur aūt datū ē ei ꝫ iuge ſacrifi-
ciū ꝓpt̄ pctā: et p̄ſternet veritas i terra
t p̄ſperabit t faciet. Et audiui vnū de
ſanctis loquētē: t dixit vn⁹ ſanct⁹ alteri
neſcio cui loquēti. Uſq; q̄d viſio t iuge
ſacrificiū t pctm deſolatiōis q̄ facta ē
et ſctūariū t fortitudo cōculcabit? Et
dixit ei: Uſq; ad veſperā t mane duo mi
lia trecēti: t mūdabit ſctūariū. Factū
ē āt cū viderē ego daniel viſionē: t q̄-
rerē intelligētiā: ecce ſtetit in ꝓſpectu
meo q̄ſi ſpecies viri. Et audiui vocē vi
ri vlai: t clamauit t ait‖ Gabriel fac in
telligere iſtū viſionē. Et venit: t ſtetit
iuxta vbi ego ſtabā. Cūq; veniſſet: pauēs
corrui i faciē meā. Et ait ad me. Intel
lige fili hoīs: q̄m in tpe finis cōplebit
viſio. Cūq; loq̄retur ad me: collapſus

sum ꝓn⁹ in ꝛrā. Et tetigit me ⁊ statuit
me i gradu meo: dixit mihi. Ego osten
dā tibi q̄ futura sūt i nouissimo male-
F dictiōis: qm̄ habe rp̄s finē suū. Aries
quē vidisti hr̄e cornua rex medoꝝ ē at
q̄ ꝓsaꝝ. Porro hirc⁹ capraꝝ rex greco-
rū ē: ⁊ cornu grāde qđ erat int̄ oculos
ei⁹ ipe ē rex ꝓm⁹. Qꝝ āt fracto illo sur-
rexerūt q̄ttuor ꝓ eo: q̄ttuor reges ð gē
te ei⁹ ꝓsurgēt: sz nō i fortitudie ei⁹. Et
p⁹ regnū eoꝝ cuz creuerint iniq̄tates:
ꝓsurget rex impudēs facie ⁊ intelligēs
ꝓpositiōes: ⁊ roborabit̄ fortitudo ei⁹:
sz nō i viribꝰ suis: ⁊ supra q̄ credi pōt
vniūsa vastabit: ⁊ ꝓsperabit̄ ⁊ faciet.
G Et interficiet robustos ⁊ ꝓpm̄ scrōꝝ ꝑm
voluntatē suā: et diriget̄ dol⁹ i mānu ei⁹
⁊ cor suū magnificabit: ⁊ in copia rerū
oīm occidet plūmos. Et ꝛ ꝓncipē ꝓnci
pū ꝓsurget ⁊ sine manu ꝓteret̄. Et vi-
sio vespere ⁊ mane q̄ dicta ē vꝛa ē. Tu
q̄ visionē signa: qr̄ p⁹ mltos dies erit.
Et ego daniel lāgui ⁊ egrotaui p dies.
Cūq̄ surrexissem faciebā opa regꝭ ⁊ stu
pebā advisionē: ⁊ ñ erat q̄ interp̄taret̄.

IN āno ꝓmo darij filij IX
asueri ð semie medoꝝ q̄ impa-
rat̄ sup regnū chaldeoꝝ: anno
uno regni ei⁹: ego daniel itellexi in li-
bris: numeꝝ ānoꝝ ð q̄ fact⁹ē ꝑmo dñi
Hiere. 25.c ad hieremiā ꝓphaz ‖ vt cōplerēt̄ desola
et. 29.c tionis hierūm septuagīta āni. Et posui
faciē meā ad dñm deū meū rogare ⁊ de-
p̄cari i ieiunijs sacco et cinere: ⁊ oraui
2. Esdre. 1.b dñm deū: ⁊ cōfessus sū: ⁊ dixi ‖ Obsecro
dñe de⁹ magne ⁊ terribilis custodiens
pactū ⁊ misericordiaz diligentibꝰ te ⁊ custo
Baruch. 2.a dientibꝰ mādata tua ‖ peccauim⁹ iniq̄ta
tē fecim⁹: impie egim⁹: ⁊ recessim⁹ ⁊ de
clinauim⁹ a mandatis tuis ac iudicijs.
B Non obediuim⁹ famulis tuis ꝓphis: q̄ lo
cuti sūt in nomīe tuo regibꝰ nr̄is ꝓncipi
bus nr̄is p̄ribꝰ nr̄is oīq̄ ꝓpl̄o ꝛre. Tibi
dñe iustitia: nob̄ āt confusio faciei sic̄ ē
hodie viro iuda ⁊ habitatoribꝰ hieru-
salē ⁊ oi isrl̄: his q̄ ꝓpe sūt ⁊ his q̄ ꝓcul
in vniūsis terris ad q̄s eiecisti eos ꝓp̄t
iniq̄tates eoꝝ i q̄bꝰ peccauerūt i te dñe
Nob̄ confusio faciei: regibꝰ nr̄is: ꝓncipi-
bus nr̄is: ⁊ p̄ribꝰ nr̄is q̄ peccauerūt. Ti
bi aūt dño deo nr̄o misericordia ⁊ ꝓpitiatio
qr̄ recessim⁹ a te: ⁊ nō audiuim⁹ vocem
dñi dei nr̄i: vt ābularem⁹ i lege ei⁹ quā
posuit nob̄ q̄ ꝑ famulos suos ꝓphas: ⁊ omis

isrl̄ ꝓuaricati sūt legē tuā ⁊ declina-
rūt ne audirēt vocē tuā: ⁊ stillauit su-
per nos maledictio ⁊ detestatio q̄ scr̄pta ē i
libro moysi famuli dei: qr̄ peccauim⁹ ei. Et
statuit ꝓmōes suos q̄s locut⁹ est super
nos ⁊ sup ꝓncipes nr̄os q̄ iudicauerūt
nos: vt superinduceret i nos magnū ma
lū q̄le nūq̄ fuit sb̄ oi celo: ꝑm q̄ factus
ē i hierūm: sicut scriptū ē i lege moysi.
Oē malū h̄ venit sup nos. Et nō roga
uim⁹ faciē tuā dñe de⁹ nr̄: vt reuertere-
mur ab iniq̄tatibꝰ nr̄is: ⁊ cogitaremus
veritatē tuā. Et vigilauit dñs sup mala
cia: ⁊ adduxit ea sup nos. Justꝰ dñs de
us nr̄ i oibꝰ opibꝰ suis q̄ fecit. Nō enī
audiuim⁹ vocē ei⁹. ‖ Et nūc dñe de⁹ nr̄
q̄ eduxit ꝓpm̄ tuū ð ꝛra egypti i manu
forti: ⁊ fecisti tibi nomē ꝑm diē hanc:
peccauim⁹ iniq̄tatē fecim⁹ dñe i oēs iu-
sticiā tuā. Auꝛtaꝛ obsecro ira tua ⁊ fu-
ror tuus a ciuitate tua hierūm et a mōte
sctō tuo. Propter pcta enī nr̄a et iniq̄ta
tes patꝝ nr̄oꝝ: hierūm ⁊ ꝓpls tuus i op-
probriū sūt oibꝰ q̄ circūitū nr̄m. Nunc
q̄ exaudi de⁹ nr̄ oīonem famuli tui ⁊ pces
eius: ⁊ ostēde faciē tuā sup sanctuariū
tuū qđ desertū est. Propter semetipm̄
inclina deus me⁹ aurē tuā: ⁊ audi: apc
ri oculos tuos ⁊ vide desolationē nr̄a
strā ⁊ ciuitatē sup quā invocatū ē no-
mē tuū. Neq̄ enī in iustificatiōibꝰ nr̄is
stris ꝓsternim⁹ p̄ces añ faciē tuā: sz in
miserationibꝰ tuis multis. Exaudi dñe
placare dñe: attende ⁊ fac. Ne moreris
ꝓpter semetipm̄ de⁹ me⁹: qr̄ nomē tuū
inuocatū ē sup ciuitatē ⁊ sup populū
tuū. Cūq̄ adhuc loquerer ⁊ orarē ⁊ cō
fiterer peccata mea ⁊ pcta ꝓpli mei isr̄l
vt ꝓsternerē p̄ces meas in ꝓspectu dei
mei ꝓ monte sācto dei mei: adhuc me
loquente in oratione mea ‖ ecce vir gabri
el quē viderā i visione a principio cito
volans tetigit me in tempe sacrificij ve-
spertini: ⁊ docuit me ⁊ locut⁹ est mihi
dixitq̄: Daniel nūc egressus sum vt do
cerē te et intelligeres: ab exordio pcum
tuarū egressus ē sermo. Ego aut̄em ve
ni vt indicarē tibi ‖ qr̄ vir desideriorū es.
Tu aūt animaduerte ꝑmonē: et intel-
lige visionē. Septuaginta hebdoma-
des abbreuiate sūt sup ꝓpm̄ tuum ⁊ sup
urbē sanctā tuā vt consumet̄ ꝓuarica-
tio: ⁊ finē accipiat peccatū: et deleatur
iniq̄tas: ⁊ adducat̄ iustitia sempiter-

ut impleat visio & phetia: & vngat sanctū sctōz. Scito ḡ & intellige: ab exitu sm̄ois vt iterū edificet hierlm vsq; ad christū ducē: hebdomades septē & hebdomades sexagintaduę erūt: & rursus edificabit platea & muri in angustia temporū. Et post hebdomadas sexaginta duas occidet christus: & nō erit eius populus negantis eū. Et ciuitatē & sanctuariū dissipabit populus: cū duce venturo: & finis eius vastitas: & post finē belli statuta desolatio. Cōfirmabit aūt pactū multis hebdomada vna & in dimidio hebdomadis deficiet hostia & sacrificiū ‖ Et erit in templo abominatio desolatiōis: & vsq; ad cōsummationē & finē perseverabit desolatio.

Anno tertio regni cyri regis X
persarū verbū revelatum est danieli cognomento balthasar: & verbū verum & fortitudo magna: intellexitq; sermonē. Intelligentia enim est ei opus in visiōe. In diebus illis ego daniel lugebā trium hebdomadarum dierum: panē desiderabilē nō comedi: & caro & vinū nō introierūt in os meū. Sed neq; unguēto unctus sum donec complerentur trium hebdomadarum dies. Die aūt vicesima & quarta mēsis primi erā iuxta fluuium magnū qui est tigris: & levavi oculos meos & vidi. Et ecce vir unus vestitus lineis: & renes eius accincti auro obrizo & corpus eius quasi chrysolitus: & facies eius velut species fulguris: & oculi eius vt lampas ardentes: & brachia eius & quę deorsum sunt usq; ad pedes quasi species eris candentis: & vox sermonis eius vt vox multitudinis. Vidi aūt ego daniel solus visionem: porro viri qui erāt mecū nō viderunt: sed terror nimius irruit super eos: & fugerūt in abscondito. Ego aūt relictus solus vidi visionem grandem hanc: & nō remansit in me fortitudo: sed & species mea immutata est in me: & emarcui nec habui quicq; virium. Et audiui vocē sermonis eius: & audiens iacebā cōsternatus super faciē meā: & vultus meus herebat terre. Et ecce manus tetigit me: & erexit me super genua mea: & super articulos manuū mearū. Et dixit ad me ‖ Daniel vir desideriorum intellige verba quę ego loquor ad te: & sta in gradu tuo. Nunc enim missus sum ad te. Cumq; dixisset mihi sermonē istū: steti tremēs: & ait ad me: Noli metuere daniel: quia ex die primo quo posuisti cor tuum ad intelligendum vt te affligeres in cōspectu dei tui: exaudita sunt verba tua: & ego veni propter sermones tuos. Princeps autem regni persarum restitit mihi viginti & uno diebus: & ecce michael unus de principibus primis venit in adiutoriū meum: & ego remansi ibi iuxta regē persarum. Veni aūt vt docerem te quę ventura sunt populo tuo in novissimis diebus: quia adhuc visio in dies. Cūq; loquerer mihi huiuscemodi verbis: deieci vultum meum ad terrā: & tacui. Et ecce quasi similitudo filii hominis tetigit labia mea: & aperiēs os meum locutus sum: & dixi ad eum qui stabat contra me. Domine mi in visione tua dissolutę sunt compages meę: & nihil in me remānsit virium. Et quō poterit servus domini mei loqui cum domino meo? Nihil enim in me remānsit virium: sed halitus meus intercludit. Rursum & tetigit me quasi visio hominis: & cōfortavit me & dixit ‖ Noli timere vir desideriorum: pax tibi: confortare & esto robustus. Cūmq; loqueretur mecum: cōvalui & dixi: Loquere domine mi qui confortasti me. Et ait: Numquid scis quare venerim ad te? Et nunc revertar vt pugnem adversum principem persarum. Cūm ego egrederer apparuit princeps grecorum veniens. Verumtamen annunciabo tibi quod expressum est in scriptura veritatis & nemo est adiutor meus in omnibus his: nisi michael princeps vester. XI Ego aūt a primo anno darii medi stabam vt confortarer & roborarer. Et nunc veritatē annunciabo tibi. Ecce adhuc tres reges stabunt in persida: & quartus ditabit opibus nimiis super omnes: & cum iuxta luerit divitiis suis concitabit omnes adversum regnum grecie. Surget rex fortis & dominabitur potestate multa: & faciet quod placuerit ei. Et cum steterit conteret regnum eius: & dividet in quattuor ventos celi: sed non in posteros eius neq; secundum potentiam illius quam dominatus est. Lacerabit enim regnum eius etiam in externos exceptis his. Et confortabit rex austri: & de principibus eius prevalebit super eum. Et dominabitur ditione. Multa enim dominatio eius. Et post finem annorum fedabunt. Filiaq; regis austri veniet ad regem aquilonis facere amicitias et non obtinebit fortitudinem brachii: nec stabit semen eius. Et tradet ipsa: & quę adduxerunt eam adolescentes eius: & quę confortabat eam in temporibus. Et stabit de germine radicum eius plantatio. Et veniet cum exercitu & ingredietur provinciam regis aqr

lonis:ꝛ abuteꝯ eis ꝛ obtinebit. Insup ꝛ deos eoꝝ ꝛ sculptilia: vasa q̄z p̄ciosa auri ꝛ argēti captiua ducet i egyptū. Jp̄e p̄ualebit aduersus regē aq̄lonis. Et itrabit i regnū rex austri:ꝛ reuertetur ad terrā suā. Filij aūt eiꝰ puocabūtur:ꝛ ꝯgregabunꝫ multitudinē exercituū plurimoꝝ. Et veniet ꝓperās ꝛ iundans :ꝛ reuertetꝯ ꝛ cōcitabiꝯ ꝛ ꝯgredietur cū robore eius. Et puocabꝰ rex austri egredietꝯ et pugnabit adūsus regē aq̄lonis:ꝛ p̄parabit mltitudinē nimiam:ꝛ dabiꝯ multitudo in manꝰ eiꝰ :et capiet mltitudinē:ꝛ exaltabiꝯ coꝛ eiꝰ: et deiciet multa milia:sz nō p̄ualebit.

C Conuertetꝯ eñ rex aq̄lonis ꝛ p̄parabit multitudinē multo maiorē q̄z p̄us Et in fine tēpoꝝ annoꝝq̄z veniet ꝓperās cū exercitu magno et opibꝰ nimijs. In tp̄ibꝰ illis multi ꝯsurgent aduersus regem austri. Filij q̄z preuaricatorū ꝓphetui extollentꝯ vt impleāt visionē:ꝛ coꝛruent. Et veniet rex aq̄lonis ꝛ cōportabit aggerem:ꝛ capiet vrbes munitissimas:ꝛ brachia austri ñ sustinebūt. Et cōsurgēt electi eiꝰ ad resistendū:ꝛ non erit fortitudo. Et faciet veniēs sup eū iuxꝝ placitū suū: ꝛ nō erit q̄ stet ꝫ faciē eius. Et stabit i terra inclyta ꝛ ꝯsumetur i manu eiꝰ:ꝛ ponet faciē suā vt veniat ad tenēdū vniuersū regnū eiꝰꝛ recta faciet cū eo. Et filiā feminaꝝ dabit ei vt euertat illū :ꝛ nō stabit nec illius erit. Et ꝯtēret faciē suam ad insulas:et

D capiet multasꝛ cessare faciat p̄ncipem opp̄obrij sui. Et opp̄obriū eiꝰ ꝯuertetꝯ in eū. Et ꝯuertet faciē suā ad imperiū terre sue:ꝛ impinguet ꝛ coꝛruet:ꝛ nō uenietꝯ. Et stabit i loco eiꝰ vilissimꝰꝛ indignꝰ decore regio :et in paucis diebꝰ cōteretꝯ nō i furore nec in p̄lio. Et stabit i loco eiꝰ despectꝰ :ꝛ nō tribuetꝯ ei honoꝝ regiꝰ. Et veniet clam ꝛ obtinebit regnuz in fraudulētia. Et brachia pugnātis expugnabūtꝯ a facie eiꝰꝛ cōterenꝯ. Insup ꝛ dux federis. Et pꝰami citias cū eo faciet dolū:ꝛ ascēdet ꝛ superabit in modico p̄plo: ꝛ abūdātes et vberes vrbes ingredietꝯ. Et faciet que nō fecerūt p̄res eiꝰ;ꝛ patres patrū eiꝰ/ Rapinas ꝛ p̄dam ꝛ diuitias coꝝ dissipabit:ꝛ ꝫ firmissimas cogitatiōes inibit:et ℔ vsq̄ ad tp̄s. Et ꝯcitabiꝯ fortitudo eiꝰ:ꝛ coꝛ eiꝰ aduersū regē austri i exercitu magno. Et rex austri ꝓcinbiꝯ ad bellū multꝫ aurilq̄s ꝛ fortibus nimis:ꝛ nō stabunt: qꝛ inibūt adūsus eū ꝯsilia. Et comedētes panē cū eo cōterēt illū:exercitusq̄ eiꝰ opp̄imetꝯ:ꝛ cadent interfecti plurimi. Duoꝝ q̄z regum coꝛ erit vt male faciāt:ꝛ ad mēsaz vnā mēdaciū loquētꝯ ꝛ ñ p̄ficiētꝯ:qꝛ adhuc finis in aliud tp̄s. Et reuertetꝯ i terram suā cū opibꝰ multis:ꝛ coꝛ eiꝰ adūsū testamentū sāctū ꝛ faciet ꝛ reūtetꝯ in terrā suā. Statuto tpe reuertetꝯ: ꝛ veniet ad austrū :ꝛ nō erit priori sic nouissimꝰ. Et veniēt sup eū trieres ꝛ romani ꝛ p̄cutietꝯ ꝛ reuertetꝯ. Et indignabiꝯ ꝫ testamētū sanctuarij:ꝛ faciet reuertetq̄:ꝛ cogitabit adūsus eos q̄ derelinq̄rūt testamētuz sāctuarij. Et brachia ex eo stabūt :ꝛ polluētꝯ sāctuariū fortitudinis ꝛ auferētꝯ iuge sacrificiū:ꝛ dabūt abominationē i desolationē. Et impij in testamētū simulabūt fraudulēter. Pꝰ pulꝰ aūt sciens deū suū obtinebit ꝛ fortiet. Et docti in p̄plo docebunt plurimos ꝛ ruent i gladio ꝛ in flāma ꝛ i captiuitate ꝛ i rapina dierū. Cūq̄ corruerint subleuabunꝯ aurilio puulo:ꝛ adhuc licabunꝯ eis plurimi fraudulenter Et de eruditis ruent:vt ꝯflenꝯ et eligantꝯ ꝛ dealbenꝯ ‖vsq̄ ad tp̄s p̄finitū: qꝛ adhuc huc aliud tp̄s erit. Et faciet iuxꝝ voluntatē suā rex. Et eleuabiꝯ ꝛ magnificabiꝯ aduersus oēz deū. Et adūsus deum deoꝝ loquetꝯ magnifica ꝛ dirigetꝯ:donec cōpleaꝯ iracūdia. Perpetrata q̄pe nec cōpleaꝯ iracūdia. Perpetrata q̄pe pe ē definitio. Et deū patrū suoꝝ non reputabit:ꝛ erit in ꝯcupiscētijs femineis rū:nec quēq̄z deoꝝ curabit :qꝛ adūsus vniūsa ꝯsurget. Deū aūt maozim in loco suo venerabiꝯ ꝛ deū quē ignorauerūt rūt pres eiꝰ:colet auro ꝛ argento :ꝛ lapide p̄cioso:rebusq̄ p̄ciosis .Et faciet vt muniat maozim cū deo alieno quē nō cognouit:ꝛ multiplicabit gliam: ꝛ dabit eis ptātez i multis ꝛ trā diuidet gratuito. Et i tpe p̄finito p̄liabiꝯ adūsus eū rex austri : ꝛ q̄si tēpestas veniet ꝫ illū rex aq̄lonis i currib⁹ et in eq̄tib⁹ ꝛ in classe magna : ꝛ ingrediꝯ terras ꝛ ꝯteret et ptransiet. Et introibit in terrā gloriosā:ꝛ multi coꝛruēt. Pe aūt sole saluabūtꝯ de manu eiꝰ edom ꝛ moab ꝛ p̄ncipes filioꝝ āmon. Et mittet manū suā i tras :ꝛ tra egypti nō effugiet

et dñabit thesauros auri et argẽti et i
omnibus egypti Per lybiã ãs et ethi
opiã trãsibit: et fama turbauit eum ab
oriẽte et ab aq̃lone: et veniet i multitu
dine magna vt ꝓterat et iterficiat plu
rimos. Et figet tabernaculũ suum ape
dão inter maria sup mõtẽ inclytũ et san
ctũ et veniet vsq; ad sũmitatẽ ei9: et ne
mo auxiliabit ei. XII

In tpe aũt illo ꝓsurget michael
princeps magn9: qui stat p filios
populi tui: et veniet tps q̃le nõ fuit ab eo
qui gẽtes eẽ ceperũt vsq; ad tps illũ.
Et tpe illo saluabit ppls tu9: omis qui
inuẽt9 fuerit script9 in libro. Et multi
de his q̃ dormiũt i ꝛre puluere: euigila
bũt alĩ in vitã eternã: alĩ i opꝓbriũ
vt videãt semp. Qui aũt docti fuerint
fulgebũt q̃si splẽdor firmamẽti: et q̃ ad
iustitiã eruditi9 multos: q̃si stelle in p
petuas eternitates. Tu aũt daniel clau
de sermones: et signa libru vsq; ad tps
statutũ. Plurimi ptrãsibunt: et multi
plex erit sciẽtia. Et vidi ego daniel et
ecce q̃si duo alĩ stabãt vn9 hinc sup ri
pã fluminis: et ali9 inde ex altera ripa flu
minis. Et dixi viro q̃ erat indut9 lineis
q̃ stabat sup aq̃s fluminis Vsq; q̃ finis
horũ mirabiliũ ‖ Et audiui virũ q̃ indu
tus erat lineis q̃ stabat sup aq̃s flumi
nis: cũ eleuasset dexterã et sinistrã suã i
cẽlũ et iurasset p viuentẽ in eternũ: q̃ in
tps et tpa et dimidiũ tpis. Et cũ cõple-
ta fuerit dispsio man9 ppli sancti: cõple-
buntur vniuersa hec. Et ego audiui: et nõ in
tellexi. Et dixi: Dñe mi q̃d erit p9 hec?
Et ait: Vade daniel: q̃ clausi sunt sig-
nanter sermões ‖ vsq; ad pfinitũ tẽpus.
Eligẽt et dealbabunt et q̃si ignis pba
bunt multi. Et impie agẽt impĩ nec; i
telligẽt oes impĩ. Porro docti intelli
gent et tpe cũ ablatũ fuerit iuge sacri-
ficiũ et posita fuerit abominatio in deso
lationẽ: dies mille ducẽti nonaginta.
Beat9 q̃ expectat: et quenit vsq; ad dies
mille trecẽtos trigintaq̃nq;. Tu aũt da
niel vade ad pfinitũ: et requiesces et stab
is sorte tua i fine dier. Hucusq; da
niel hebraico volumie legim9: et cete
ra q̃ sequũt vsq; ad finẽ libri: de theo
dotionis editione trãslata sunt. XIII

Erat vir habitãs i babylone
et nomẽ eius ioachim: et accepit
uxorẽ nõie susãnã filiã helchie
pulchrã nimis et timẽtẽ deũ. Parentes
eius iusti erudierũt filiam
suã sm legẽ moysi. Erat aũt ioachim di
ues valde: et erat ei pomeriũ vicinũ do-
mui sue: et ad ipm ꝓfluebãt iudei: eo q̃
eẽt honorabilior oim. Et ꝓstituti sunt
duo iudices i illo ãno: de q̃b9 locut9 est
dñs: q̃ egressa ẽ iniq̃tas de babylone a
senioribus iudicib9 q̃ videbãt regere po
pulũ. Isti frequẽtabãt domũ ioachim et
veniebãt ad eos oẽs q̃ habebant iudi-
cia. Cũ aũt ppls reuterisset p meridiẽ: ingre
diebat susãna et deambulabat i pome
rio viri sui. Et videbãt eã senes q̃tidie
ingrediẽtẽ et deambulãtẽ: et exarserũt i
ꝓcupiscẽtiã ei9. Et euerterũt sensũ suũ
et declinauerũt oculos suos: vt nõ vide-
rẽt celũ: neq; recordarẽt iudiciorũ iu-
storũ. Erant q̃ ambo vulnerati amore
ei9: nec indicauerũt sibi vicissim dolo-
rẽ suũ. Erubescebãt. n. indicare sibi cõ
cupiscẽtiã suã volẽtes ꝓcubere cũ ea.
Et obseruabãt q̃tidie solliciti9 videre eã
Dixitq; alter ad alterũ: eam9 domũ: q̃
hora prãdiũ ẽ. Et egressi recesserũt a se.
Cũq; reuterissent: venerũt i vnũ et scisci-
tãtes ab inuicẽ causã ꝓfessi sũt ꝓcupiscẽ
tiã suã. Et tũc i cõmune statuerũt tps:
q̃n eã possint inuenire solã. Factũ ẽ aũt
cũ obseruarẽt diẽ aptũ: ingressa ẽ aliq̃n
diẽ heri et nudiustertiũ cũ duabus solis
puellis: voluitq; lauari i pomerio Est9
q̃ppe erat: et nõ erat ibi quisq; pter duo
os senes abscõditos: et ꝓtẽplãtes eam.
Dixit q puellis: Afferte mihi oleum et
smigmata: et ostia pomerii claudite vt
lauer. Et fecerunt sicut ꝓceperat: clause-
rũtq; ostia pomerii: et egresse sũt p posti-
cum vt afferẽt q̃ iusserat. Nesciebatq; C
senes intus eẽ abscõditos. Cũ aũt essent
egresse puelle: surrexerũt duo senes et
accurrerũt ad eas et dixerũt. Ecce ostia
pomerii clausa sũt: et nemo nos videt et
i ꝓcupiscẽtia tui sum9. Quã obrẽ assenti
re nob: et cõmisceri nobiscũ. Qõ si nolu-
eris dicemus q̃ te testioniũ q̃ fuerit te
cũ iuuenis et ob hãc causã emiser puel
las a te. Ingemuit susanna et ait: An-
gustie sũt mihi vndiq;. Si enim hoc egero
mors mihi ẽ: si aũt nõ egero: nõ effugi
am manus vras ‖ Sed melius est mihi 2. Re. 24
absq; ope incidere i manus homi q̃ pec
care i cõspectu dñi. Et exclamauit vo-
ce magna susãna: exclamauerũt aũt et

senes adūsus eā. Et cucurrit vnus ad ostia pomerij: t aperuit. Cū g audissēt clamorē famuli dom⁹ i pomerio: irruerūt q posticū vt viderēt q̄d nā cēt. Post q̄ at senes locuti sūt: erubuerūt vtrue hemēter q̄ nūq̄ dict⁹ fuerat sermo huiuscemodi de susanna. Et facta ē dies
D crastina. Cūq̄ venissent ppli ad ioachim virū ei⁹: venerūt t duo pbyteri pleni iniq̄ cogitatiōe adūsus susānā vt interficerēt eā. Et dixerūt coram ppło. Mitte ad susānā filiā helchie vxorē ioachim Et statim miserūt. Et venit cū parētibus t filijs t vniuersis cognatis suis. Porro susanna erat delicata nimis et pulchra specie. Et iniq̄ illi iusserūt vt discoopirēt: erat enim coopta: vt vel sic satiarēt decore ei⁹. Flebant igit sui: t oēs q̄ nouerāt eā. Cōsurgētes aūt duo pbyteri in medio ppli: posuerūt man⁹ suas sup caput ei⁹. Que flēs suspexit ad celū. Erat enim cor ei⁹ fiduciā habēs in dño. Et dixerūt pbyteri. Cū deambularemus i pomerio soli: ingressa ē hec cum duab⁹ puellis t clausit ostia pomerij t dimisit a se puellas. Venitq̄ ad eā adolescēs q̄ erat absc̄ōdit⁹: t pcubuit cum ea. Porro nos cū essem⁹ in angulo pomerij videntes iniq̄tatē: cucurrim⁹ ad
E eos: t vidim⁹ eos pariter cōmiscerī. Et illū q̄dē nō quiuim⁹ cōphēdere: q̄ fortior nobis erat et apto ostio exiluit. Hāc aūt cū apphēdissem⁹ interrogauimus q̄snā eēt adolescēs: t noluit indicare nob. Hui⁹rei testes sumus. Credidit eis mltitudo q̄si senib⁹ t iudicib⁹ ppli: t pdēnauerūt eā ad mortē. Exclamauit aūt voce magna susānā: t dixit Deꝰ eterne q̄ absc̄ōditor es cognitor: q̄ nosti oia antq̄ fiāt: tu scis q̄m falsū testimoniū tulerūt ꝑ me: t ecce morior cum nihil horū fecerim q̄ isti maliciose cōposuerūt adūsū me. Exaudiuit aūt dñs voce ei⁹. Cūq̄ duceret ad mortē: suscitauit dñs spm pueri iunioris cui⁹ nomē daniel: t exclamauit voce mag-
2.Re.3.f na‖Mūdus ego sū a sāguine hui⁹. Et
Act.20.f ꝑūsus omis ppls ad eū dixit: Quis ē iste sermo quē tu locut⁹es? Qui cū staret in medio eor ait Sic fatui filij isrl nō iudicātes neq̄ q̄d ver ē cognoscētes: cōdēnastis filiā isrl? Reūtimi ad iudiciū: q̄ falsū testimoniū locuti sunt adūsus
F eā. Reūsus ē g ppls cū festinatione. Et dixerūt ei senes. Veni t sede in medio nr̄m: t indica nob: q̄ tibi dedit deus noīe senectutis. Et dixit ad eos daniel. Separate illos ab invicē pcul t dīudicabo eos. Cū g diuisi eēnt alter ab altero vocauit vnū ō eis: t dixit ad eū. Inueterate diez malox: nūc venerūt peccata tua q̄ operabaris ꝑius: iudicās iudicia iniusta: innocētes oppримēs t dimittēs noxios: dicēte dño innocētē t iustū nō interficies. Nūc g si vidisti eā: dic q̄ sub arbore videris eos colloquētes si-
bi. Qui ait: Sub cynio. Dixit aūt daniel: Recte mentit⁹es in caput tuū. Ecce enim angel⁹ dei accepta sniā ab eo scindet te mediū. Et amoto eo iussit venire alterū t dixit ei Semē chanaan t nō iuda species decepit te: t concupiscentia subuertit cor tuū. Sic faciebatis filiabus israel: t ille timētes loq̄bāt vob: sed nō filia iuda sustinuit iniq̄tatē vestram. Nūc g dic mihi sub q̄ arbore cōphēderis eos loquentes sibi? Qui ait: Sub pino. Dixit aūt ei daniel. Recte mēties et tu i caput tuū. Manet enim angel⁹ dei gladiū hūs vt secet te mediū: t interficiat vos. Exclamauit itaq̄ omis cetus voce magna: t bñdixerūt deū q̄ salvat sperātes i se. Et ꝑsurrexerūt adūsus duos pbros. Cōuicerat enim eos daniel ex ore suo falsum dixisse testimoniū. Fecerūtq̄ eis sic male egerāt adūsus pximā: vt facerēt sm legē moysi: t interfecerūt eos. Et saluat⁹ ē sāguis inoriusta in die illa. Helchias aūt t vxor eius laudauerūt deū p filia sua susanna cū ioachim marito ei⁹ et cognatis oibus: quia nō est inuēta in ea res turpis. Daniel aūt factus est magn⁹ in cōspectu populi a die illa et deinceps. Et rex astyages appositus est ad patres suos t suscepit cyrus perses regnū eius. XIIII

Erat autē daniel conuiua regis t honoratus sup omnes amicos ei⁹. Erat quoq̄ idolū apud babylonios noie bel et impēdebāt in eo p dies singulos similæ artabe duodecim et oues quadraginta: vinīq̄ amphoras sex. Rex quoq̄ colebat eum: t ibat per singulos dies adorare eū: porro daniel adorabat deū suū. Dixitq̄ ei rex: Quare nō adoras bel? Qui respōdēs ait ei: Quia nō colo idola manufacta sed viuentem deum: qui creauit celū t terram:

hibet ptātē ois carnis. Et dixit rex ad
ū. Nō videt tibi eē bel yiuēs de⁹? An
nō vides quāta comedat t bibat quo-
tidie? Et ait daniel arridēs. Ne erres
rex. Iste ē eñ intrinsecus luteus: foris
ner⁹ eneus: nec comedit aliqñ. Et ira
⁹ rex vocauit sacerdotes ei⁹ t ait eis.
Nisi dixeritis mihi q̄s ē q̄ comedat im
pensas has: moriemini. Si aūt ostēde
ris q̄m bel comedat hec: mortē da-
niel: q̄ blasphemauit i bel Et dixit da
niel regi. Fiat iuxta ꝟbū tuū. Erāt aūt
sacerdotes bel septuagita: except⁹ vxo
nib⁹ t pueris t filiis. Et venit rex cum
daniele i tēplū belis. Et dixerūt sacer-
dotes belis. Ecce nos egrediemur fo-
ras: t tu rex pone escas t vinū misce: t
claude ostiū t signa annulo tuo. Et cū
ingressus fueris mane nisi inuener⁹ oīa
comesta a bel: morte moriemur: vel da
niel q̄ mēnt⁹ ē aduersus nos. Cōtēne-
bāt aūt q̄ fecerūt sub mēsa abscōditū
introitū t p illū ingrediebāt semp et
deuorabāt ea. Factū ē igit̄ postq̄ egres
i sunt illi: t rex posuit cibos añ bel: ꝑ-
cepit daniel pueris suis t attulerūt ei
uerē t cribrauit p totū tēplū coꝝ rege
t egressi clauserūt ostiū: t signātes an-
nulo regis: abierūt. Sacerdotes aūt i-
gressi sunt nocte iuxta cōsuetudinē su
am t uxores t filios eor⁹: t comederunt
bibēt. Surrexit aūt rex primo
diluculo: t daniel cum eo. Et ait rex.
Salua ne sint signacla daniel? Qui rñ-
dit. Salua rex. Statimq̄ cū aperuisset
ostiū: intuit⁹ rex mēsā exclamauit vo-
ce magna. Magn⁹ ē bel: t nō ē apud
eū dolus quisq̄. Et risit daniel: t tenu
it regē ne ingrederet intro t dixit. Ec
ce pauimētū: animaduerte cui⁹ vesti-
gia sunt hec. Et dixit rex. Video vesti-
gia uiroꝝ t mulieꝝ t infantiū. Et ira
tus ē rex. Tūc apꝓhēdit rex sacerdotes
t uxores t filios eor⁹: t ostēderūt ei ab
scōdita ostiola p q̄ ingrediebāt t con-
sumebāt q̄ erāt sup mēsam. Occidit g
eos rex: t tradidit bel i ptātē danie-
lis: q̄ subuertit eū t tēplū eius. Et erat
draco magn⁹ i loco illo: t colebāt eum
babylonij. Et dixit rex danieli. Ecce
hūc nō potes dicere: q̄ iste nō sit deus
uiuens. Adora g eū. Dixitq̄ daniel re
gi. Dñm deū meū adoro: q̄ ipe ē deus
uiuēs. Iste aūt nō ē de⁹ yiuēs. Tu aūt
rex da mihi potātē t interficiā draco-
nē absq̄ gadio t fuste. Et ait rex. Do
tibi. Tulit g daniel picē t adipē t pi-
los: t coxit pariter: fecitq̄ massas t de
dit in os draconis: t dirupt⁹ ē draco.
Et dixit daniel. Ecce quē colebatis.
Q̄s cū audissent babylonij: indignati
sūt vehemēter t ꝯgregati adūsū reges
dixerūt. Jude⁹ fact⁹ ē rex. Bel destruxit: draconē interfecit: t sacerdotes occi-
dit. Et dixerūt cū venissēt ad regē. Tra
de nob⁹ danielē: alioq̄n interficiem⁹ te t
domū tuā. Vidit g rex q̄ irruerēt i eū f
vehemēter: t necessitate cōpulsus tra-
didit eis danielē. ‖ Qui miserūt eū i la- ē.6.a
cū leonū: t erat ibi dieb⁹ sex. Porro in
lacu erāt leōes septē: t dabāt eis duo
corpa q̄tidie t due oues: t tūc nō data
sunt eis vt deuorarēt danielē. Erat aūt
abacuc ꝓpheta i iudea t ipse coxerat
pulmētū: t intriuerat panes in alueo-
lo: t ibat in cāpū vt ferret messoribus.
Dixitq̄ āgel⁹ dñi ad abachuc. Fer prā
diū q̄s habes in babylonē danieli: q̄ ē
in lacu leonū. Et dixit abachuc. Dñe
babylonē nō vidi: t lacū nescio. Et ap Ezech.8.b
ꝓhendit eū angel⁹ dñi in vertice ei⁹: et ē
portauit eū capillo capitis sui: posuit-
q̄ eū in babylonē sup lacū in impetu
spūs sui. Et clamauit abachuc dicēs.
Daniel serue dei: tolle prādiū q̄s misit
tibi deus. Et ait daniel. Recordar⁹ es
mei de⁹: t nō dereliquisti diligētes te.
Surgēs daniel comedit. Porro ange-
lus dñi restituit abachuc cōfestim i lo
co suo. Uenit g rex die septimo vt lu-
geret danielē: t venit ad lacū t intro-
spexit t ecce daniel sedēs i medio leo-
nū. Et exclamauit voce magna rex di-
cens. Magn⁹ es dñe de⁹ danielis. ‖ Et
extraxit eū de lacu leonū. Porro illos
q̄ ꝓditionis ei⁹ causa fuerāt: itromisit
i lacū t deuorati sūt i momēto coꝝ eo.

Explicit daniel ꝓpha. Incipit plo-
gus i libꝝ duodecim ꝓpharū.

Non idē ordo ē duodecim ꝓ-
pharū apud hebreos q̄ est
apud nos. Uñ ꝑm id q̄s ibi
legit̄: ꝙ q̄z dispositi sūt. Osee
comaticus ē: t q̄si p sinias loquēs. Jo-
hel plan⁹ in ꝓncipijs: i fine obscurior
t vsq̄ ad malachiā habent singuli ꝓ-
prietates suas: quē esdrā scribā legisq̄
doctorē hebrei asserūnt. Et q̄z longū ē

nūc de oīb⁹ dicere: ꝫ tñi vos o pnia ⁊ eustochiū ām̄onitas scire volo vnū li brū esse duodecim ꝓpharū: ⁊ osee synchronon esaie: malachiā vero aggei et zacharie fuisse tpib⁹. In q̄b⁹ aūt tēpus nō ꝓferk i titulo: sub illis eos regibus ꝓpheraſſe sub q̄b⁹ ⁊ hi q̄ ante eos habēt titulos ꝓphetauerunt.

Item alius ꝓlogus.

REgule sūt he sub q̄b⁹ significationib⁹ noim ad q̄s tribus ꝙ ꝓphetas ꝝmo dñi dirigak. Quotiēscūq; ad decē trib⁹ tēdik ꝓphetia: sub his noib⁹ designāk: id ē effrai samaria: isrk: ioseph: iezrahel: bethel: bethauen: ⁊ interdū iacob. Quādo autē ad duas loquik trib⁹: sub his noībus ꝝmo ꝓferk: id ē iuda: hierlm: beniamī dom⁹ dauid: ⁊ interdū iacob. Aliquotiēs isrk ad totas duodecim trib⁹ refertur. Duplex ē apud hebreos snīa ō his quattuor ⁊ sib⁹: q̄ in capite sūt ꝓnotati. Plerique ei dicūt ꝙ ab esdra scriba i oīb⁹ ꝓphet̄ sic fuerit titulatū: vt ꝓscripto vnīuscuiusq; nole ꝓpheta cui⁹ sit sequēs noscak. Ipse ē aūt esdras q̄ vltim⁹ ꝓphetarū malachie noie scribit. Alij vero dicūt ꝙ ab ipīs ꝓphet̄ ꝙ spūsanctū vt cetera sunt cōscripta.

Incipit ꝓlog⁹ i librū Osee ꝓphete.

TEmporib⁹ ozie ⁊ ioathe achaz ⁊ ezechie regū iuda ⁊ hierobo am filij ioathe regū. Osee filius beeri ad ꝓphetiā dicēdā: spū sctō repletus ē. De memorato itaq; nūero regū: achaz rex iuda: ⁊ hieroboā rex
4. Reg. 16. a isrk dñs derelinquētes: vt hystorie regū ⁊
2. Par. 28. a q̄libet ꝓmenō idicāt: etiā isrk idolatrie crimē ꝙperio ac ptāte sua admittere coegerūt. Propk q̄ dē⁹ ad osee hec locu
Osee. 1. a t⁹ ē dicēs. ‖ Accipe tibi vxorē fornica-
Ezech. 16. riā siue fornicationū: ⁊ fac filios fornicatiōis. Fornicariā itaq; nō electione corpis meretricē: sz gētilē deū ignorātē appellat: q̄ dei creatorē sui amore cōtēpto: simlacro q̄ se subiecit desiderūs Sz cū dei ꝓcepto ꝓphā i hac re paruisset ꝓceptū ex ea filium iezrahel ꝓcepit noīare deo pollicēte post brēue tpūs sāguinē iezrahel i domo iehu vīdicare.
4. Reg. 9. a Cui⁹ ꝓmissiōis hec cā ē iehu ꝙ heliseū i regū iuncto ad defendendū sāguinē naboth: cui⁹ iezrahel q̄q; tūc tpis me-
Reg. 21. b tropolis erat: q̄ quem iezabel achab re-

gis isrk vxor iteremerat: sicut regū hystoria exponit. Is cū grauit iur̄ diuinū ꝓceptū vīdicādi sāguinis cā i oēm memorati domū deseuisset. ‖ ꝙ pacto minū dereliquisse iuenīt: cui⁹ ꝙ nepote hieroboā q̄ lectiōe cōpēsus ē: ostenditur suę facta imitāte: ac ꝫ dei ꝓcepta ⁊ religionē cū ꝓpō isrk agente: sāguis naboth q̄ in loco certe iezrahel fuerat ꝓfusus in domo iehu ꝓcuratoris memorati hieroboe ꝙ petō redūdaturus significak. Hinc factū est vt ira dei in ꝓpō isrk ꝙ denūciationē ꝓphete pēsura diceret: domui āt iude miserecordia lectione cōpēsa ob ꝫ ꝓmissa eis ‖ qz ezechias rex iuda filij⁹ achaz subla tis idolis q̄ tā pater ei⁹ q̄ ceteri reges cōsecrauerūt: tēplū dei purgasse ⁊ pur

Explicit ꝓlog⁹. Incipit. argumētū in eūdem

OSee crebro noīat effraim: samariā: ioseph: iezrahel: ⁊ exrē fornicariā: ⁊ fornicatiōis filios: et adulterā cubiculo clausā mariti multo tpe sedere vidua ⁊ sub veste ligubri viri ad se reditum

Explicit argumētū. Incipit liber Osee ꝓphete. Capitulū.

VErbum domini qō factū ē ad osee filiū beeri in dieb⁹ ozie ioathan achaz ezechie regū iuda: ⁊ in dieb⁹ hieroboā filij ioas regis isrk. Principiū loquendi dño i osee. Et dixit dñs ad osee. Uade sume tibi vxorē fornicationū: ⁊ fac tib i filios fornicatiōnū: quia fornicās fornicabit̄ tra a dño. Et abiit ⁊ accepit gomer filiā debelaī: ⁊ ꝓcepit ⁊ peperit ei filiū. Et dixit dñs ad eū. Uoca nomē ei⁹ iezrahel. Qm̄ adhuc modicū: ⁊ visitabo sāguinē iezrahel super domū iehu: ⁊ q̄scere faciā regnum domū isrk. Et in illa die cōterā arcū isrl in valle iezrahel. Et cōcepit adhuc et peperit filiā. Et dixit ei. ‖ Uoca nomē eī absq; misericordia. Quia nō addā vltra misereri domui isrk: sz obliuiōe obliuiscar eorum. Et domui iuda miserebor: ⁊ saluabo eos i dño deo suo: ⁊ nō saluabo eos i arcu ⁊ gladio ⁊ i bello ⁊ in eq̄s ⁊ in eq̄tib⁹. Et ablactauit eā q̄ erat absq; miscōia. Et cōcepit: ⁊ peperit filiū. Et dixit ei. Uoca nomē ei⁹ non

ꝑ̄ plus me⁹. Quia vos nō ꝑ̄ plus me⁹: et
ego nō ero vr̄ de⁹ ‖ Et erit nūer⁹ filioꝝ
ſrl̄ ſicut arena maris q̄ ſine mēſura ē: et
nō numerabit. Et erit in loco vbi dicet
eis nō ꝑ̄ plus me⁹ vos: dicet eis filij dei
viuētis. Et cōgregabūt filij iuda: et fi-
lij iſrl̄ pariter: et ponēt ſibimet caput
vnū: et aſcēdēt ō terra: qꝛ magn⁹ dies iez
Dicite fratrib⁹ vr̄is (rahel. II D
ꝑ̄ plus me⁹: et ſorori vr̄e: miſcōiā
cōſecuta. Judicate mr̄em vr̄am
iudicate: qm̄ ipa nō vxor mea: et ego nō
vir ei⁹. Auferat fornicatiōes ſuas a fa
cie ſua: et adulteria ſua de medio vbe-
rum ſuoꝝ: ne forte expoliē eā nudā et ſtatuā
eā ſm̄ die natiuitat⁹ ſue: et ponā eā q̄ſi
ſolitudinē: et ſtatuā eā velut terrā inuiā
et interficiā eā ſiti: et filioꝝ illi⁹ nō miſe-
rebor: qm̄ filij fornicationū ſūt: qꝛ for-
nicata ē mr̄ eoꝝ. Cōfuſa ē q̄ cepit eos
qꝛ dixit. Vadā poſt amatores meos q̄
dāt panes mihi: et aq̄s meas: et lanā me
am: et linū meū: oleū meū: et potū meū.
Propt̄ ꝟ ecce ego ſepiā viā tuā ſpinis:
et ſepiā eā macerią. Et ſemitas ſuas nō
inueniet et ſequet̄ amatores ſuos et nō
apꝫhendet eos: et q̄ret eos et nō inue-
niet. Et dicet. Vadā et reuertar ad vir
meū primū: qꝛ bn̄ mihi erat tūc magꝭ
q̄ nunc. Et hec neſciui qꝛ ego dedi ei
frumētū et vinū et oleū: et argētū multi-
plicaui ei et aurꝝ: q̄ fecerūt baal. Idcir-
co cōuertar et ſumā frumētū meū in tpe
ſuo: et vinū meū in tpe ſuo: et liberabo la
nā meā et linū meū q̄ oppiebāt ignō-
miniā ei⁹. Et nunc reuelabo ſtulticiā
eoꝝ in oculꝭ amatoꝝ ei⁹: et vir nō eruet
eā de manu mea. Et ceſſare faciā oēm
gaudiū ei⁹: ſolennitatē ei⁹: neomeniā
ei⁹: ſabbatū ei⁹: et oia feſta tpa ei⁹. Et
cōſūpā vineā ei⁹: et ficū ei⁹: de q̄b⁹ dix-
it. Mercedes he mee ſūt: q̄s dederūt mi-
hi amatores. Et ponā eā in ſaltū: et co-
medet eā beſtia agri. Et viſitabo ſuper
eā dies baalim q̄b⁹ accēdebat incēſis:
et ornabaꝭ in aure ſua et monili ſuo: et
ibat poſt amatores ſuos: et mei obliui-
ſcebaꝭ dicit dn̄s. Propt̄ ꝟ ecce ego la-
ctabo eā et ducā eā i ſolitudinē. Et lo-
quar ad cor ei⁹: et dabo ei vinitores ei⁹
et ꝙdē loco: et vallē achor ad aperiendā
ſpem. Et cantabit ibi iuxt̄ dies iuuētutis
ſue: et iuxt̄ dies aſcēſiōis ſue de tra egy-
pti. Et erit in die illo ait dn̄s: vocabit
me vir meus: et nō vocabit me vltra baa-
lim. Et auferā nomina baalim de ore ei⁹: D
et nō recordabit vltra nois eoꝝ. Et p-
cutiā eis fedus i die illa: cū beſtia agri
et cū volucre celi: et cū reptili tre. Et ar-
cū et gladiū et bellū cōterā ō terra: et dor
mire eos faciā fiducialit̄. Et ſponſabo
te mihi i ſempiternū: et ſpōſabo te mi-
hi in iuſticia et iudicio et i miſcōia et mi
ſerationib⁹. Et ſpōſabo te mihi i fide:
et ſcies qꝛ ego dn̄s. Et erit: i die illa ex-
audiā dic̄ dn̄s: exaudiā celos: et illi
exaudiēt terrā: et tra exaudiet triticū et
vinū et oleū: et hec exaudiēt iezrahel.
Et ſeminabo eā mihi i terrā: et miſerebor
ei⁹ q̄ fuit abſq̄ miſcōia. ‖ Et dicā non Ro.9.e
ꝑ̄ plo meo ꝑ̄ plus me⁹ es tu: et ipe dicet de 1.Pe.2.b
ET dixit dn̄s (us me⁹ es tu. III A
ad me Adhuc vade et dilige mu
lierē dilectā amico et adulterā:
ſic diligit dn̄s filios iſrl̄: et ipe reſpectāt
ad de⁹ alienos et diligūt vinacia vuaꝝ
Et fodi eā mihi q̄ndeci argēteis: et cho
ro hordei: et dimidio chori hordei: et
dixi ad eā. Dies multos expectabō me.
Nō fornicaberis: et nō eris viro: ſz et ego B
expectabo te. Quia dies mltos ſedebūt
filij iſrl̄ ſine rege et ſine ꝓncipe et ſine
ſacrificio et ſine altari et ſine ephot et ſi
ne theraphin. Et poſt hec reuertēt filij
iſrl̄: et q̄rēt dn̄m deū ſuū et dō rege ſuo:
et pauebūt ad dn̄m et ad bonū ei⁹ i no-
Audite ꝟbū (uiſſimo die. IIII A
dn̄i filij iſrl̄: qꝛ iudiciū dño cū
hitatorib⁹ tre. Nō ē ei ꝟitas et
nō ē miſcōia et nō ē ſcia dei i tra. Ma-
ledictū et mēdaciū et homicidiū et fur-
tū et adulteriū inundauerūt: et ſāguis ſā
guinē tetigit. Propt̄ ꝟ lugebit tra: et i
firmabit̄ omis q̄ hitat i ea. In beſtia a-
gri et i volucre celi: ſz et piſces maris cō-
gregabūt. Uerūtn̄ vnuſq̄ſq̄ nō iudi-
cet et nō arguat̄ vir. Pꝑ̄ plus ei tu⁹ ſicut
hi: q̄ ſacerdoti. Et corrues ho- B
die: et corruet etiā ꝓpha tecū. Nocte ta
cere feci mr̄em tuā. Cōticuit ꝑ̄ plus me⁹
eo q̄ nō habuerit ſciam. Quia tu ſciē-
tiā repuliſti: repellam te ne ſacerdotio
fūgaris mihi. Et oblita es legis dei tui et
obliuiſcar filioꝝ tuoꝝ et ego. Secūm ml̄
titudinē eoꝝ ſic peccauerūt mihi glriaꝫ
eoꝝ i ignominiā cōmutabo Pctā ꝑ̄pli
mei comedēt: et ad iniq̄tatē eoꝝ ſuble
vabunt aias eoꝝ. ‖ Et erit: ſicut popu Eſa.24.c

ius: sic sacerdos. Et visitabo sup eum
C vias eius & cogitationes eius reddã ei. Et
comedẽt & nõ saturabũt. Fornicati sũt
& nõ cessauerũt: quia dñm dereliquerũt
in nõ custodiẽdo. Fornicatio & vinũ &
ebrietas auferunt cor. Populus meus li
gno suo interrogauit: & baculus eius an-
nũciauit ei. Spũs enim fornicationũ de-
cepit eos: & fornicati sũt a deo suo. Su
per capita mõtiũ sacrificabãt: & sup col-
les accẽdebãt thymiama subtus quer-
cũ & populum & therebinthũ: quia bona erat
umbra eius. Ideo fornicabũtur filie vre:
& sponse vre adultere erũt. Nõ visita-
bo sup filias vras cũ fuerint fornicate
& sup sponsas vras cũ adulterauerint:
quia ipi cũ meretricibus cõuersabant: &
D cũ effeminatis sacrificabãt. Et populus
nõ intelligẽs vapulabit. Si fornicaris
tu israel: nõ delinquas saltẽ iuda. Et no
lite ingredi in galgala: & ne ascẽderitis
in berhauen: neq; iurauerit: viuit do
minus. Quia sicut vacca lasciuiẽs decli-
nauit israel. Nũc pascet eos dñs: quasi ag-
nũs in latitudine. Particeps idolorum ef
fraim: dimitte eũ. Separatũ e cõuiuiũ
eorum: fornicatione fornicati sũt: dilexe-
runt afferre ignominiã protectores eius.
Ligauit eos spus in alis suis: & confũdẽt a
A Audite hec sa (sacrificijs suis. V
cerdotes: & attendite domus
& domus regis: auscultate quia vo-
bis iudiciũ e. Quia laqueus facti estis
speculationi: & sicut rete expãsum sub-
ter thabor: & victimas declinastis i pro-
fundũ. Et ego eruditor omnium eorum. Ego
scio effraim: & israel nõ e abscõditus a me
B Quia nũc fornicatus est effraim: cõtami
natus e israel. Nõ dabũt cogitationes suas
vt reuertantur ad deum suum: quia spus forni
cationũ in medio eorum: & dñm nõ cogno
uerũt. Et rubebit arrogãtia israel in facie
eius: & israel & effraim ruent in iniquitate sua
Ruet etiã iudas cum eis. In gregibus su-
is & in armentis suis vadẽt ad querẽ-
dũ dñm: & nõ inueniẽt. Ablatus e ab
C eis. In dño prevaricati sũt: quia filios alie
nos genuerũt. Nũc deuorabit eos mẽ
sis cũ portibus suis. Clãgite buccina in
gabaa: tuba in rama. Ululate in berha-
uen: post tergum tuum beniami. Effraim
in desolationẽ erit. In die correptionis in
tribubus israel ostendi fidẽ. Facti sũt pin-
cipes iuda quasi assumẽtes terminum: sup
eos effundã quasi aquam iram meam. Colli-
patiens e effraim fractus iudicio: quo-
cepit abire post sordẽ. Et ego quasi tinea
effraim: & quasi putredo domui iuda. Et
vidit effraim lãguorem suum: & iudas vul-
culum suum. Et abiit effrai ad assur: & mi-
sit ad regẽ vltorẽ. Et ipse nõ potent sa-
nare vos: nec soluere potent a vobis vl-
culũ. Quia ego quasi leena effraim: & quasi
si catulus leonis domui iuda. Ego ca-
piam & vadã: tollã & nõ e qui eruat. Va-
dẽs reuertar ad locum meum donec re-
cognoscãt: & quesierint faciẽ meam.

VI

In tribulatione sua mane cõsur-
gẽt ad me. Venite & reuertamur
ad dñm: quia ipe cepit & sanabit
nos: percutiet & curabit nos. Viuificabi-
bit nos post duos dies: i die tertia suscita-
bit nos: & viuemus i cõspectu eius.
sciemus sequemurq; vt cognoscamus
dñm. Quasi diluculum parat egressus
sus eius: & veniet quasi imber nobis tẽpo-
rane & serotinus terre. Quid faciã tibi
effraim: quid faciã tibi iuda? Misericor-
dia vra quasi nubes matutina: & quasi ros
mane pterãtis. Propter hoc dolaui in
pheris: & occidi eos in verbis oris mei:
& iudicia tua quasi lux egredient. Quia
misericordiã volui & nõ sacrificiũ: & sci-
entiã dei plus q holocaustũ. Ipsi autem
sicut adã trãsgressi sunt pactum: ibi pre-
ricati sunt in me. Galaad ciuitas ope-
rãtiũ idolũ supplãtata sanguine: & quasi
fauces virorum latronum. Particeps sa-
cerdotum: i via interficiẽtium pgẽtes de
siechem: quia scelus operati sunt. In domo
israel vidi horrẽdũ. Ibi fornicationes effra-
fraim cõtaminatus e israel. Sed & iuda
pone messem tibi: cum cõuertero captiui-

Cum sa (tatẽ populi mei. VII
nare vellẽm israel: reuelata e iniqui-
tas effraim & malicia samarie:
quia operati sunt mẽdacium. Et fur ingressus
est spoliãs latrũculus foris. Et ne for-
te dicãt in cordibus suis: oẽm malicia
eorum me recordatum. Nũc circũdederunt
eos adinuctiones sue coram facie mea fa-
cte sũt. In malicia sua letificauerũt re-
gẽ: & i mẽdacijs suis principes Offen-
adulterãtes quasi clibanus succẽsus a co-
quẽte. Quieuit paululũ ciuitas a cõ-
mixtione fermenti: donec fermẽtaret
totum. Dies regis nri. Ceperũt pncipes
furere a vino. Extẽdit manum suã cum il-

lenib⁹:q⁹ applicauerunt q̄si clibanū
ua fa cū insidiaret eis. Tota nocte
dormiuit coquēs eos:mane ipse succē
sus q̄si ignis flāme. Oēs calefacti sūt
q̄si diban⁹:t deuorauerūt iudices su-
os. Oēs reges eor cecidērūt:nō ē qui
clamet i eis ad me. Effraim i pplis ipe
miscebat. Effraim fact⁹ ē subcineri
nus panis:q̄ nō reuersus. Comederūt
alieni robur ei⁹:t ipe nesciuit. Sz t ca
nus effusi sūt in eo:t ipe ignorauit. Et
humiliabit supbia isrł i facie ei⁹. Nec
reuersi sūt ad dñm deū suū:t nō queste
runt eū i oīb⁹ his. Et fact⁹ ē effraim q̄si
columba seducta nō habēs cor. Egyptum
invocabāt:ad assyrios abierūt. Et cū
profecti fuerint expādā sup eos rete me-
um:t q̄si volucrē celi detrahā eos. Ce-
dā eos p̄m auditionē cet⁹ eor. Ue eis
q̄a recesserūt a me. Vastabunt: q⁹ p̄-
varicati sūt i me. Ego redemi eos t ip
si locuti sūt ꝰ me mēdacia. Et nō cla-
maverūt ad me i corde suo: sed ulula-
bant i cubilib⁹ suis. Sup triticū t vi-
nū rumiabāt t recesserūt a me. Et ego
erudiui eos:t cōfortaui brachia eor:t
in me cogitauerūt malicīā. Reūsi sunt
ne essent absq; iugo: facti sūt q̄si arcus
dolosus. Cadēt in gladio p̄ncipes eor
a furore lingue sue. Ista subsannatio
eor in terra egypti. VIII

In gutture tuo sit tuba q̄si aqui
la sup domū dñi: p eo trāsgres-
si sunt fedus meū:t legē meā p̄varica
ti sūt. Me invocabūt de⁹ me⁹:t cogno
vim⁹ te isrł. Proiecit isrł bonū:inimi-
cus p̄sequet eū. Ipsi regnauerūt t non
ex me:principes extiterūt:t nō cogno-
ui. Aurū suū t argētū suū fecerūt sibi
idola vt interirēt. Proiect⁹ ē vitulus
tu⁹ samaria. Irat⁹ ē furor me⁹ in eis.
Usq; q̄ nō poterūt emūdari. Quia ex
isrł t ipse ē. Artifex fecit illū:t nō ē de
us. Q̄m in aranearū telas erit vitul⁹
samarie:q⁹ ventū seminabūt t turbi-
nē metēt. Culm⁹ stans:nō ē in eo ger-
men:nō faciet farinā. Oō t si fecerit:
alieni comedēt eā. Deuoratus est isrł.
Nūc fact⁹ ē in nationib⁹ q̄si vas imū-
dum:q; ipsi ascēderūt ad assur. Onager
solitar⁹ sibi effraim. Mūera dederūt
amatorib⁹ suis:sz t cū mercede p̄duxe
rūt nationes. Nūc p̄gregabo eos:t q̄es-
cent paulisp ab onere regis t p̄ncipū,

Quia multiplicauit effraim altaria ad
peccādū:facte sūt ei are i delictū. Scri
bā ei multiplices leges meas: q̄ velut
aliene cōputate sūt. Hostias offerēt: i-
molabūt carnes t comedēt:t dñs non
suscipiet eas. Nūc recordabit iniq̄tat⁊
eor:t visitabit pcta eor. Ipsi i egyptū
cōuertent. Et oblit⁹ ē isrł factoris sui:t
edificauit delubra:t iudas multiplica
uit vrbes munitas. Et mittā ignē i ci
uitates ei⁹:t devorabit edes illi⁹. IX

Noli letari isrł: noli exultare sic
ut pli:q⁹ fornicat⁹ es a deo tuo.
Dilexisti mercedē sup oēs are-
as tritici. Area t torcular nō pascet eos
t vinū mētiet eis. Nō habitabūt i tra
dñi. Reuersus ē effraim i egyptū:t in
assyriis polluta comedit. Non libabūt
dño vinū:t nō placebūt ei. Sacrificia
eor q̄si panis lugentiū. Oēs q̄ come-
dēt ea cōtaminabūt: q⁹ panis eor aie
ipsor:nō introibit i domū dñi. Quid fa-
cietis in die solenni in die festivitatis
domini? Ecce enim pfecti sunt a vasti-
tate. Egypt⁹ congregabit eos:menphis
sepeliet eos. Desiderabile argētū eor
vrtica hereditabit:lappa i tabernacul
eor. Venerūt dies visitatiōes:venerūt
dies retributiōis. Scitote isrł stultū:
insipiēs insanū:vir spiritalē. Propter
multitudinē iniq̄tat⁊ tue:t multitudi
nē amētie. Speculator effraim cū deo
meo pphā laqueus ruine fact⁹ ē sup
oēs vias ei⁹. Insania i domo dei eius.
Profūde peccauerūt:sic i dieb⁹ gabaa.
Recordabit iniq̄tatis eor t visitabit
pcta eor. Quasi vuas in deserto inueni
isrł: q̄si p̄ma poma ficulnee in cacumi
ne ei⁹ vidi pres eor. Ipi autē introue-
runt ad beelphegor:t abalienati sūt in
cōfusione t facti abominabiles sicut ea
q̄ dilexerūt. Effraim q̄si avis avolavit
gloria eor a partu:t ab vtero t a cō-
ceptu. Q⁊ t si enutrierint filios suos:
absq; liberis eos faciā i hoīb⁹. Sed et
ve eis:cū recessero ab eis. Effraim ve
idi tyrus erat:fundata i pulchritudi
ne. Et effraim educet ad interfectorē fi
lios suos. Da eis dñe. Quid dabis eis
Da eis vulvā sine liberis:t vbera are
tia. Oēs nequitie eor i galgal: q⁹ ibi
exosus habui eos. Propt malicīā ad
inuentionū eor:de domo mea eiciam
eos. Nō addā vt diligā eos. Oēs p̄nci

pes eoꝝ recedẽtes. Percussus ẽ effraim radix eoꝝ exiccata ẽ. Fructũ nequaq̃ faciẽt. Qꝫ ꝛ si genuerint iterficiã amãtissima vteri coꝝ. Abiciet eos dñs deus me⁹ qꝛ nõ audierũt eũ: ꝛ erũt vagi i

A Vltis frõdosa isrł (natiõib⁹. X fructꝰ adeq̃tus ẽ ei. Scõm multitudinẽ fructꝰ sui multiplicauit altaria: iuxꝝ vbertatẽ ꝛre sue exuberauit simulacrꝛ. Diuisũ ẽ coꝛ eoꝝ: nũc interibũt. Ipse cõfringet simulacra eorũ: depopulabiꝛ aras eoꝝ. Quia nunc dicẽt nõ ẽ rex nob. Nõ ei timem⁹ dñm Et rex ꝺd faciet nob? Loq̃mini verba

B visiõis iutilis ꝛ feriet fedus cũ mẽdatio ꝛ germiabit q̃si amaritudo iudiciũ sup sulcos agri. Vaccas bethauẽ colu erũt hitatores samarie. Qui luxit sup eũ ꝓpł⁹ ei⁹: ꝛ editui ei⁹ sup eũ exultauerũt i glꝛia ei⁹: qꝛ migrauit ab eo. Siq̃dẽ ꝛ ipe i assur delat⁹ ẽ mun⁹ regi vltori. Confusio effraim capiet: ꝛ cõfundetur isrł i volũtate sua. Trãsire fecit samaria regẽ suũ q̃si spumã sup faciem aq̃. Et dispdenꝭ excelsa idoli; ctrũ isrł

C Lappa ꝛ tribul⁹ ascẽdet sup aras eoꝝ

Luc⁷. 23. a Apo. 6. d ‖Et dicẽt mõtib⁹ opite nos: ꝛ collib⁹ cadite sup nos. Ex dieb⁹ gabaa peccauit isrł. Ibi steterũt. Nõ cõphẽdet eos i gabaa ꝓliũ: sup filiꝯs iniq̃tat⁷. Juxta desideriũ meũ corripiã eos. Cõgregabũꝭ sup eos ꝓpł: cũ corripiẽꝭ ꝓ duas iniq̃tates suas. Effraim vitula docta diligere triturã: ꝛ ego trãsiui super

D pulchꝛitudinẽ colli ei⁹. Ascẽdã sup effraim. Arabit iudas: cõfringet sibi sul

Piere. 4. a cos iacob. ‖Seminate vob in iustitia: ꝛ metite i oꝛe misẽdie: innouate vobis nouale. Tẽpus aũt requrẽdi dñm: q̃ venerit cũ docebit vos iustitiã. Arastis ipietatẽ: iniq̃tatẽ messuistis: comedistis frugẽ mẽdacij. Quia ꝓfisus es in vijs tuis: ꝛ i multitudine fortiũ tuoꝝ: ꝓsurget tumult⁹ i ꝓpło tuo: ꝛ oẽs munitiões tue vastabũꝭ sicut vastat⁹ est salmana: a domo ei⁹ q̃ vindicauit baal: i die ꝓlij matre sup filios allisa. Sic fecit vobis bethel: a facie militie nequi-

A Jcut mane (tiarũ vꝛaꝝ. XI trãsit: ꝓtrãsit rex isrł: qꝛ puer is-

Matt. 2. rael ꝛ dilexi eũ: ꝛ ex egypto vocaui filiũ meũ. Vocauerũt eos: sic abierũt a facie eoꝝ. Baalim ĩmolabãt: et simulacris sacrificabãt. Et ego q̃si inu-

rrit⁹ ephꝛaim portabã eos i brachijs meis: ꝛ nescierũt ꝙ curarẽ eos. In funiculis adã trahã eos: i vinculis charitatꝭ. Et ero eis q̃si exaltãs iugũ sup maxillas eoꝝ ꝛ declinaui ad eũ vt vescerer. Nõ reuertet i trã egypti: ꝛ assur ipe rex ei⁹: qm noluerũt ꝙuerti. Cecidit gladi⁹ i ciuitatib⁹ ei⁹: ꝛ cõsumet electos ei⁹: ꝛ comedet capita coꝝ. Et ꝓpł⁹ meus pẽdebit ad redditũ meũ. Jugũ aũt ipsi nec eis simul: qꝛ nõ auferet. Quõ dabo te effraim ꝓtegã te isrł? Quõ dabo te Sicut adama ponã te: vt seboim. Conuersũ ẽ i me coꝛ meũ: pariter ꝓturbata penitudo mea. Nõ faciã furoꝛẽ ire mee. Nõ cõuertar vt dispdã effraim: qm deus ego ꝛ nõ hõ. In medio tui sanctus et nõ ingrediar ciuitatẽ. Post dñm ambulabũt. Quasi leo rugiet: qꝛ ipe rugiet: ꝛ formidabũt filij maris. Et auolabũt q̃si auis ex egypto: ꝛ q̃si colũba de terra assyrioꝝ: ꝛ collocabo eos i domib⁹ suis dicit dñs. Circũdedit me effraim in negotiatione: ꝛ i dolo domꝰ isrł. Judas aũt testis descẽdit cũ deo: ꝛ cũ

E Ffraim pa (sãctꝭ fidelib⁹. XII scit ventũ: ꝛ seq̃t estũ. Tota die mẽdaciũ ꝛ vastitatẽ multiplicat. Et fedus cũ assyrijs iniit: ꝛ oleũ in egyptũ ferebat. Judiciũ ꝙ dñi cũ iuda et visitatio sup iacob. Juxta vias ei⁹ iuxꝝ adinuẽtiões ei⁹ reddet ei. ‖In vtero supplãtauit fratrẽ suũ: ‖ ꝛ i fortitudine sua direct⁹ ẽ cũ angelo. Et inualuit ad angelũ: ꝛ cõfortat⁹ ẽ. Fleuit: et rogauit eũ. In bethel iuenit eũ: ꝛ ibi locut⁹ è nobiscũ. Et dñs deꝰ exercituũ dñs memoriale ei⁹. Et tu ad dñm deum tuũ cõuerteris. Misericordiã ꝛ iudicium custodi: ꝛ spera i deo tuo semp. Chanan i manu ei⁹ statera dolosa: calũniari dilexit. Et dixit effraim. Verũtñ diuites effect⁹ sũ: inueni idolũ mihi. Oẽs labores mei nõ inueniẽt mihi iniq̃tatẽ que peccaui. Et ego dñs deꝰ tu⁹ ex trã egypti. Adhuc sedere te faciã i tabernaculis: sicut i dieb⁹ festiuitatꝭ. Et locutus sũ sup ꝓphetas: ꝛ ego visionẽ multiplicaui: ꝛ i manu ꝓphaꝝ assimilat⁹ sum. Si galaad idolũ: ꝙ frustra erãt in galgal bob⁹ imolãtes. Nã ꝛ altaria eoꝝ q̃si acerui sup sulcos agri. Fugit iacob i regionẽ syrie: ꝛ seruiuit isrł i vxoꝛẽ seruauit. In ꝓpheta aũt eduxit deus

mūs isrl de egypto:⁊ l ꝓpha suus est
Ad iracundiā me ꝓuocauit effraim in
amaritudinib⁹ suis:⁊ sanguis ei⁹ sup
eū veniet:⁊ opprobriū eius restituet ei

Dque̅te (dns de⁹ su⁹. XIII
effraim:horror iussit isrl:⁊ de.
liāt i baal ⁊ mortu⁹ est.Et nūc
addiderūt ad peccādū:fecerunt
q̄ sibi
cōflatile de argento suo q̄si similitudi
nē idolor.factura artificum totū ē.
Dis ipi dicūt. Immolate hoies vitu-
los adorātes. Idcirco erūt q̄si nubes
matutina:⁊ sicut ros matutin⁹ ꝓteri-
ens.Sic̄ pulvis turbine rapt⁹ ex area
⁊ sicut fum⁹ de fumario.‖ Ego āt dns
deus tu⁹ ex tra egypti ⁊ deū absq; me
nescies:⁊ saluator nō est ꝓter me. Ego
cognoui te in deserto:i tra solitudinis.
Iuxta pascua sua adipleti sūt:⁊ satura
ti sūt Et eleuauerūt cor suū:⁊ obliti sūt
mei.Et ego ero eis q̄si leena:sic̄ pard⁹
in via assyrior.‖Occurrā eis q̄si vrsa
raptis catulis ⁊ dirūpā interiora ieco
ris eor.Et cōsumā eos ibi q̄si leo: be-
stia agri scindet eos. Perditio tua isrl
ex⁹mō in me auxiliū tuū. Ubi ē rex tu
us?Maxime nūc saluet te i olb⁹ vrbi-
bus tuis.Et iudices tui de q̄b⁹ dixisti
da mihi regē ⁊ ꝓncipes. Dabo tibi re
gē i furore meo:⁊ auferā i indignatiōe
mea.Colligata ē iniq̄tas effraim: ab-
scōdita ꝓcm ei⁹. Dolores ꝓturientis
venient ei. Ipse fili⁹ nō sapiēs. Nūc esset
nō stabit i cōtritione filior.‖ De ma-
nu mortis liberabo eos:de morte redi
mā eos.Ero mors tua o mors:morsus
tu⁹ ero inferne.Cōsolatio abscōdita ē
ab oculis meis:q̄r ipe inter fratres di
videt.Adducet vrēt̄ vētū dns de de-
serto ascēdēt̄:⁊ siccabit venas ei⁹: ⁊
desolabit fontē ei⁹ ⁊ ipe diripiet the-
saurū oīs vasis desiderabilis. XIIII

Pereat samaria q̄m ad amaritu
dinē ꝓcitauit deū suū. In gla-
dio pereāt. Paruuli eor elidāt
ur ante ei⁹ scindāt.Cōuertere isrl ad do
minū deū tuū:q̄m corruisti i iniq̄tate
tua.Tollite vobiscū vba ⁊ ꝓuertimi
ni ad dnm ⁊ dicite ei.Oēm auferi iniq̄ta-
tē:⁊ accipe bonū:⁊ reddem⁹ vitulos la
biorū nror.Assur nō saluabit nos. Su
per equū nō ascēdem⁹:nec dicem⁹ vltra
deo nri opa manuū nrar:q̄r ei⁹ q̄ i te
misereberis pupilli. Sanabo ꝓtriti

tiones eor diligā eos spōtanee:q̄r auer
sus ē furor me⁹ ab eis. Ero q̄si ros. Et C
isrl germinabit sic̄ lilii: ⁊ erūpet radix
ei⁹ vt libani. Ibūt rami ei⁹: ⁊ erit q̄si
oliua gl̄ia ei⁹:⁊ odor ei⁹ vt libani. Cō-
uertēt̄ sedētes i vmbra ei⁹: viuēt trītī-
co. Et germinabūt q̄si vinea: memoria-
le ei⁹ sic̄ vinū libani. Effraim q̄d mihi D
vltra idola? Ego exaudiā ⁊ dirigā eū
ego vt abietē virēt̄ē: ex me fructꝰ tuꝰ i
uēt⁹ ē. ‖Quis sapiēs ⁊ itelliget ista: in Ozee.9.b
telligēs ⁊ sciet hec? Quia recte vie dn̄i
⁊ iusti ābulabūt i eis: ꝓuaricatores x̄o
Explicit Osee ꝓpha (corruēt i eis.
Incipit ꝓlog⁹ in Johel ꝓphetam.

Tanc⁹ iohel apō hebreos p⁹
osee ponit. Et sic̄ ibi sub no
mie effrai ad decē trib⁹ ꝓferē
vaticiniū: q̄ vel samaria vel
isrl sepe memorāt:sic i hūc ꝓphām oē
qō dicit ad tribū iuda ⁊ ad hierlm ꝓti
nere credēdū ē:⁊ nullā oino oio israel
id ē decē tribuū i b̄ fieri mētionē. Tē
pora q̄z q̄b⁹ ꝓphauit eadē debem⁹ ac-
cipe q̄ i osee legim⁹:‖in dieb⁹ ozie:ioa- Osee.1.a
thā:⁊ achaz:⁊ ezechie regū iuda ⁊ i die
b⁹ hieroboā filij ioas regꝫ isrl. Porro
factū eē ꝑmonē dn̄i ad meritū ei⁹ refer
tur cui fit: nō ad cōditionē ei⁹ q̄ fieri
or: vt alibi legim⁹.‖ Dns fact⁹ ē mihi Ps.117.
i salutē. Audit⁹ ei i scꝑturꝫ scris nō est
iste q̄ ad aures sonat: sz q̄ i corde ꝓcipi
tur: iuxt illō q̄d dns locūt. Qui hz aures Matth.11.b
audiēdi audiat. Q̄d āt or hebraice hye et.13.a
zimi: grece enechziasti: latine sonat au
rib⁹ ꝓcipite: ꝓprie nō aure sz corde pci
pit. Qui senes sūt ⁊ celestes audiūt spi
ritualit: q̄ āt hirāt i tra appellāt q̄z tre-
ni: auriꝫ ꝓcipiūt. Ubicūq; āt hec duo
vba iuncta ponūt: nō ad simplicē tm
vbor sonū: sz ad recōditā q̄z dictor i-
telligētiā ꝓtinere itelligēdū ē.‖ In ge Gen.4.d
nesi lamech locūt ad vxores suas ada ⁊
sella. Audite vba mea vxores lamech:
auriꝫ ꝓcipite ꝑmōes meos. Quia vi-
rū occcidi i vuln⁹ meū: ⁊ iuuenē i lino
rē meū.‖Et esaias. Audite celi ⁊ auri Esa.1.a

Item alius ꝓlog⁹ i eūdē (b⁹ ꝓcipe tra.

Il b̄ ꝓpheta idcirco nec reges
nec tpa sunt ꝓnotata:q̄r eisdē
tpib⁹ ac regib⁹ q̄b⁹ osee ꝓphe
tauerat ⁊ ipse ꝓphetauit. Ex
trib⁹ igit generib⁹ rhetor hec sūmun
tur ꝓncipia ⁊ tres sūt argumentorum

ꝓres: et ꝺbas incipere solet ois orator
Aut esh vocibiles: aut benivolos aut
attētos auditores debet efficere. Hic &
ꝓpha a magnitudie cladis sumēs ꝓnci
piū eosq; ꝺ audituri erāt: volēs ad pe
nitētiā ꝓuocare: reddit attētos admi
rās futuꝝ malū vt cōsiderātes vēture
cladis aspiratē: ociꝰ arripent pniam.
Johel interꝓtat icipiēs: aut dñi descē
sus. Fatuel ho aut latitudo aut ostiū
dei. Tropologice ꝯ ē q; ꝺ ostiū dei et
sciaz habuerit aptā: recte icipit ꝓpha
re

Incipit argumentum in eundē.

IOhel filiꝰ fatuel describit ē-
rā duodecitribuū: eruca: bru
cho: locusta: rubigine vastāte
ꝯsiptā: t post reūsionē ꝓmis
si effusū iri spm sāctū sup suos dei t
ancillas. i. sup cētū viginti credentes
Johel. 2. g hoies: t fuerūt i cenaculo sion. Qui cē
tū viginti ab vno vsq; ad ꝺndeci pau
latim t ꝙ incremēta surgētes: ꝺndeciz
graduū numerū efficiūt: ꝺ in psalterio

Explicit argumē (mystice cōtinēs.
tū. Incipit Johel ꝓpha. Capm. I

VErbuz domini
qꝺ factū ē ad iohel filiū fa
tuel. Audite hec senes et
aurib⁹ ꝙcipite oēs hitato-
res tre si factū ē istud i dieb⁹ vris: aut
in dieb⁹ patrū vroꝝ. Sup ꝭ filiis ve
stris narrate: t filii vri filiis suis: t fi-
lii eoꝝ generatiōi altere. Residuū eru
ce comedit locusta: t residuum locuste
comedit bruchus: t residuū bruchi co
B medit rubigo. Expgiscimini ebrī: fle-
te t vlulate oēs ꝺ bibit⁊ vinū i dulce-
dine qm perīt ab ore vro. Hēs ei ascē
det sup trā meā: fortis t innūerabilis.
Dentes ei⁹ vt dētes leonis: t molares
ei⁹ vt catuli leōis. Posuit vineā meaz
i desertū: t ficū meā decorticauit. Nu-
dans spoliauit eā et ꝓiecit albi facti
sunt rami ei⁹. Plāge q̄si virgo accin-
C cta sacco: sup virū pubertat⁊ sue. Pe-
rīt sacrificiū t libatio de domo dñi: lu
xerūt sacerdotes ministri dñi. Depopula
ta ē regio: luxit hum⁹ qm devastatū ē
triticū. Cōfusū est vinū t elanguit ole-
um. Cōfusi sūt agricole vlulauerūt vi-
nitores sup frumēto vino t hordeo: qꝝ
perīt messis agri. Vinea ꝯfusa ē: t sic⁹
elāguit. Malogranatū t palma t ma-
lū t oia ligna agri aruerūt: qꝝ cōfusus
est gaudiū a filiis hoim. Accigite vos
t plāgite sacerdotes: vlulate ministri
altaris. Ingredimi: cubate i sacco mi-
nistri dei mei: qm interīt de domo dei
vri sacrificiū t libatio. ‖ Sanctificate
ieiuniū: vocate cetū: congregate senes
oēs habitatores tre i domū dei vestri:
t clamate ad dñm. A. a. a. dici: qꝝ
ē dies dñi t q̄si vastitas a potēte ve-
et. Nūqd nō coram oculis vris alimēta
perierūt: de domo dei vri letitia t exul
tatio? Cōputruerūt iumēta in stercore
suo. Demolita sūt horrea: dissipate sūt
apothece: qm ꝯfusū ē triticū. Quid in
gemuit aial mugierūt greges armēti.
Quia nō est pascua eis. Sed t greges
pecoꝝ disperierūt. Ad te dñe clamabo
qꝝ ignis comedit speciosa deserti: t
ma succēdit oia ligna regionis. Sy
destie agri quasi area sitiēs imbrē:
spexerūt ad te: qm exiccati sūt fōtes aq
rū: t ignis devoravit speciosa deserti.

CLanite tuba in sion: vlula-
te in mōte sancto. Cōturbent
oēs hitatores terre qꝝ venit
es dñi qꝝ ꝓpe ē dies tenebraꝝ t cali-
ginis dies nubis t turbinis. Quasi ma
ne expansū sup mōtes ꝓplus multus et
fortis. Similis ei fuit a ꝓncipio et post
eū nō erit vsq; ad annos generationis t
generationis. Ante faciē ei⁹ ignis vo-
rās: t post eū exurēs flāma. Quasi hor-
tus voluptat⁊ terra coram eo: t post eū
solitudo deserti: neq; ē q̄ effugiat eum.
Quasi aspect⁹ equoꝝ aspect⁹ eoꝝ: t q̄-
si equites sic current. Sicut sonit⁊ quad
drigarū sup capita mōtiū exiliēt: sicut
sonit⁊ flāme ignis devorātis stipulam
velut ꝓplus fort⁊ ꝑparat⁊ ad ꝓliū. A fa
cie ei⁹ cruciabunt ꝓpli: oēs vultus red
genk in ollā. Sicut fortes current: q̄si
ri bellatores ascēdēt murū. Viri i vi
suis gradienk: t nō declinabūt a semi-
tis suis. Unusq̄sq; fratrē suū nō coar-
tabit singuli in calle suo ambulabūt.
Sed t ꝙ fenestras cadēt: t nō demoli-
tur. Urbē ingredienk: i muro current.
Domos cōscēdēt: ꝙ fenestras intrabūt
q̄si fur. A facie ei⁹ cōtremuit terra mo-
ti sūt celi. ‖ Sol t luna obtenebrati sūt
t stelle retraxerūt splēdorē suū. Et dñs
dedit vocē suā ante faciē exercit⁹ sui:
qꝝ multa sunt nimis castra ei⁹: qꝝ fo-

ia t facẽtia verbũ ei⁹. Magn⁹ ei dies
dñi: t terribilis valde. Et q̃s sustine-
bit eũ? Nũc g dicit dñs. Cõuertimi ad
me i toto corde vr̃o: i ieiunio t fletu t i
plãctu: t scindite corda vr̃a t nõ vesti-
mẽta vr̃a. Et cõuertimini ad dñm deum
vr̃m: q̃r benign⁹ t misericors ẽ: patiẽs
t multe miscdie t p̃stabilis sup mali-
tia. Quis scit si cõuertat t ignoscat: t re-
linquat p⁹ se bñdictiõez? Sacrificiũ t
libamẽ dño deo nr̃o. Canite tuba i si-
on: sanctificate ieiuniũ: vocate cetũ cõgre
gate p̃lm sctificate ecclias: coadunate
senes: cõgregate puulos t sugẽtes vbe
ra. Egrediat sponsus ỏ cubili suo: t spõ
sa ỏ thalamo suo. Inter vestibulũ t alta
re plorabũt sacerdotes ministri dñi et di
cẽt: Parce dñe parce p̃plo tuo t ne des
hereditatẽ tuã in opprobriũ: vt dñent
eas natiões. Quare dicũt i p̃plis vbi ẽ
deus eor̃. Zelat⁹ ẽ dñs terrã suaz: t pepcit
p̃plo suo. Et rñdit dñs t dixit p̃plo suo.
Ecce ego mittã vob frumẽtũ t vinũ t
oleũ: t replebimi in eis: t nõ dabo vos
ultra opprobriũ i gẽtib⁹. Et eũ q̃ ab aq̃
lone ẽ pcul faciã a vob: et expellã eũ i
terrã inuiã t desertã. Faciẽ ei⁹ ỗ mare
orientale: t extremũ ei⁹ vsq̃ ad mare no
uissimũ. Et ascẽdet fetor ei⁹ t ascendet
putredo ei⁹: q̃r supbe egit. Noli timere
terra: exulta t letare: q̃m magnificauit
dñs vt faceret. Nolite timere aialia re
gionis: q̃r germinauerũt speciosa deser
ti: q̃r lignũ attulit fructũ suũ: fic⁹ et vi-
nea dederũt virtutẽ suã. Et filie sion ex
ultate t letami i dño deo vr̃o: q̃r dedit
vob doctorẽ iusticie: t descẽdere faciet
ad vos imbrẽ maturinũ t serotinũ sic
i principio. Et implebũt aree frumẽto:
t redundabũt torcularia vino t oleo.
Et reddã vob annos q̃s comedit locu-
sta bruchus t rubigo et eruca: fortitu-
do mea magna quã misi in vos. Et co
medetis vescẽtes t saturabimini: t lau-
dabitis nomẽ dñi dei vr̃i q̃ fecit mira-
bilia vobiscũ. Et nõ cõfundet p̃plus me⁹
in sempiternũ: t scietis q̃r i medio israel
ego sũ. Et ego dñs de⁹ vr̃: t nõ ẽ ampli
us: et nõ cõfundet p̃plus me⁹ in eternũ. Et
erit p⁹ hec effundã spũm meũ sup oẽm
carnem: t p̃phabũt filij vr̃i t filie vr̃e.
Senes vr̃i sõnia sõniabũt: et iuuenes
vr̃i visiões videbũt. Sz t sup seruos me
os t ancillas i diebus illis effundã spũm me

um et dabo p̃digia i celo: t i tra sãgui
nẽ t ignẽ t vaporẽ fumi. Sol cõuertet
tenebras: t luna i sãguinẽ añq̃ veniat
dies dñi magn⁹ et horribilis. Et erit:
oĩs q̃ inuocauerit nomẽ dñi salu⁹ erit:
q̃r i mõte siõ t i hierlm erit saluatio si-
cut dixit dñs: t i residuis q̃s dñs voca

Quia ecce i diebus illis t i tpe illo cũ cõuerto captiuitatem iuda t hierlm: cõgrega-
bo oĩs gẽtes: t deducã eas i vallem io
saphat t disceptabo cũ eis ibi sup po-
pulo meo et hereditate mea isrl q̃s di-
sperserũt i natiõib⁹: t terrã meã diuise
rũt: t sup p̃plm meũ miserunt sortẽ. Et
posuerũt puerũ i pstibulo: t puellã vẽ-
dideũt pro vino vt biberẽt. Uerũ q̃d mihi
t vob tyr⁹ t sidon t oĩs termin⁹ palesti
noz? Nũ q̃dultionẽ vos reddetis mihi?
Et si vlciscimini vos ỗ me: cito veloci-
ter reddã vicissitudinẽ vob sup caput
vr̃m. Argẽtũ eũ meũ t aurũ tulistis et
desiderabilia mea t pulcherrima intu
listis i delubra vr̃a. Et filios iuda t filios hierlm vẽdidistis filijs grecoz: vt lõ
ge faceretis eos ỏ finib⁹ suis. Ecce ego
suscitabo eos ỏ loco in q̃ vẽdidistis eos
et cõtã retributiõez vr̃az i caput vr̃m.
Et vẽdã filios vr̃os t filias vr̃as i ma
nib⁹ filioz iuda: t venũdabũt eos sa-
beis gẽti lõginq̃: q̃r dñs locut⁹ est. Cla
mate hec i gẽtib⁹ sctificate bellũ: suscĩ
tate robustos. Ascẽdãt: accedãt oẽs vi
ri bellatores. Cõcidite aratra vr̃a i gla
dios: t ligones vr̃os i lãceas. Infirm⁹
dicat: q̃r ego fortis sũ. Erũpite t venite
oẽs gẽtes ỏ circũitu: t cõgregami. Ibi
occũbere faciet dñs robustos tuos. Cõ
surgãt t ascẽdãt gẽtes i vallẽ iosaphat
q̃r ibi sedebo t iudicẽ oẽs gẽtes in cir
cũitu. Mittite falces: q̃m maturauit
messis. Uenite t descẽdite: q̃r plenũ est
torcular. Exuberãt torcularia: q̃r mul-
tiplicata ẽ malicia eorũ. Populi p̃plis in
valle cõcisiõis: q̃r iux ẽ dies dñi i valle
cõcisiõis. Sol t luna obtenebrati sũt: t
stelle retrauerũt splẽdorẽ suũ. Et dñs
de sion rugiet: t de hierlm dabit vocẽ
suã. Et mouebũt celi t tra: t dñs spes
p̃plis sui: t fortitudo filioz isrl. Et scie-
tis q̃r ego dñs de⁹ vester: habitãs i siõ
i mõte sãcto meo. Et erit hierlm sãcta:
t alieni nõ trãsibũt p eam amplius. Et
erit: in die illa stillabũt mõtes dulcedi

Ma. 24.c
Luc. 21.c

B

C

Apo. 14.d

ã. 3.c
Esa. 13.b
Piere. 25.f
Amos. 1.a

D

nem: ⁊ colles fluent lacte. Et ꝙ oēs riuos iuda ibunt aq̄ : ⁊ fons ɔ̄ domo dñi egredief: ⁊ irrigabit torrētē spinaruz. Egypt⁹ i desolatōez erit ⁊ idumea i desertū pditiōis: ꝓ eo ꝙ iniq̄ egerint i filios iuda: ⁊ effuderint sāguinē inocentē i ira sua. Et iudea i eternū habitabief ⁊ hierlm i generationē ⁊ generatiōez. Et mūdabo sāguinē eoꝝ quos nō mūdauerā et dñs cōmorabief in sion.

Explicit Johel ꝓpheta. Incipit plogus in Amos ꝓphetam.

OZias rex cuz religionē sollicite emularef: nimio religiōis amore ꝓuocat⁹: circa ꝓceptū legiz moysi arrepto thuribulo: vt in hystoria libri secūdi paralipomenō ostendif: sacerdotale officiū ꝓsumere conat⁹ ē. Ob eam rem terremotū i tēplo dei exortū constat ‖ cui⁹ etiam zacharias ꝓpha meminit. Añ hūc itaq̄ terremotū amos ꝓphera tempib⁹ ꝓdicti regis: ⁊ tempib⁹ hieroboā filij ioas regiz isrl: i eas gentes q̄ electiōe cōphense sunt irā dei ob eas causas q̄s memorauit affuturā denūciat. Et qz idē ꝓpha i sequētib⁹ ait: ‖ Sup trib⁹ impietatib⁹ ⁊ sup q̄ttuor ñ ꝙuertā eū: tertio peccatoꝝ indulgētiā deū dare posse significat: quē quarto eadē peccata admittētib⁹: nec penitētiā nec indulgentiā daturū annūciat. Nā ꝙ ignis sitūdinē: quē in ꝓdictas gētes imittēdū ꝓdixit: grauē atq̄ irrenocabilē dei irā ad euersionē earūdez ciuitatū ꝓcessurā voluit demōstrare.

Item alius plogus.

AMos ꝓpheta pastor ⁊ rusticus ⁊ ruborū mora distringēs: pauceis verbis explicare nō pōt. Quis esn digne exꝑmat tria ⁊ q̄ttuor scelera damasci: gaze: tyri: idumee filioꝝ āmon: ⁊ moab: ⁊ septimo octauoq̄ gradu iude et isrl? ‖ Hic loquif advaccas pingues q̄ sunt in mōte samarie ‖ ⁊ ruiturā domū maiorē minorēq̄ testaf. Ihe cernit fictorē locuste: ⁊ stārē dñm sup murū litū: vl adamātinū: ⁊ vncinū pomorū attrahentē: supplicia peccatorib⁹: ⁊ famē i terra: nō famē panis: neq̄ sitim aq̄: sz audiendi ꝛbū dñi: nō dixit ꝛba sed ꝛbi. Amos ꝛo interꝑtaf onust⁹. Hic amos spāli gra plenus: ꝓphetauit iter ceteros ꝓphas. Non esn solus ihe erat ꝓphetes: sz etiā alij. Et quippe nō poterat ꝓphetes esse: nisi pastor añ fuisset. Qui etiā tuba sua clangit p singulos dies erudiens ⁊ docens in ecclesia. In veritate essn vox oim ꝓphetarū: tanq̄ tuba spūalis est ꝓdicās in ecclesia ꝟm ꝙ scriptum est. ‖ Ascende in montē excelsū tu q̄ euāgelizas sion: exalta vocē tuā q̄ ꝓdicas hierusalem.

Item alius plogus.

HIc amos ꝓpheta ⁊ pastor noster fuit pater esaie ꝓphete: q̄q̄ ex ille ꝓpheta extiterit. Nā alīs ifis illis alīs iste apud hebreos scribif q̄ differētia lfaꝝ apud latinos nō habef: ⁊ ille fortis vel robust⁹: ḥ vero anulsus interꝑtaf: qz loquif ꝓtra decē trib⁹: q̄ idolatriā a cultu dei et a regno dauid erāt anulse. Fuit aūt cognatio eius ex oppido thecue qō ser miliarib⁹ distat a bethleē: curā gerens pecorū i latitudine campoꝝ q̄ sūt ꝓximi oppido thecue in q̄b⁹ humi arido atq̄ arenoso nihil oino frugum gignif: sz vberrimis pascuis abūdāt: ⁊ ido cūcta sūt plena pastorib⁹: ⁊ sterilitas terre cōpēsaf pecorū multitudine. Ex ḥ numera pastor fuit amos imperit⁹ ꝟmone: sed plenus sciēria. Prophetauit aūt eisdē tpibus q̄bus iohel: naum: ionas: ose: esaias. Sed aliq̄ntuluz exorsus est ꝓphetare añq̄ esaias. Maxime añt ꝙtra decē tribus locut⁹ ē: pauca de duab⁹ interserēs. Hūc ablatū ɔ̄ numero pastoꝝ misit dominus: vt i samaria ꝓphetaret: quē amasias sacerdos frequēter plagiz affixit tandez filius ei⁹ ozias vecte p tēpora trāsfixit. Post hec semiuiu⁹ in terram suaz euectus post aliquot dies dolore vulneris expirauit: sepultusq̄ ē cū patribus suis. Explicit plogus. Incipit Amos ꝓpheta. Capt̄m I

VErba amos q̄ fuit in pastoralib⁹ thecue q̄ vidit sup isrl in diebus ozie regiz iuda ⁊ in diebus hieroboā filij ioas regiz isrl ante duos ānos terremot⁹. Et dixit ‖ Dñs de sion rugiet ⁊ de hierlm dabit vocē suā. Et luxerūt speciosa pastorū: et exiccat⁹ est vertex carmeli. Hec dicit dñs de⁹. Super trib⁹ sceleribus damasci ⁊ sup q̄ttuor ñ ꝙtā eā: eo ꝙ triturauerit i plaustris ferreis galaad. Et mittā ignē in

mñ azahel: ⁊ deuorabit domos benadad. Et pterā vectē damasci: et dispdā habitatorē ō cāpo idoli: ⁊ tenētē sceptrū ō domo voluptat⁹ ⁊ trāsferet⁹ populū syrie cyrenen dic̄ dñs. Hec dic̄ dñs. Sup trib⁹ sceleribꝰ gaze ⁊ sup q̄ttuor nō puertā eū: eo ꝙ transtulerit captiuitatē pfectā vt ꝓcluderet eā in idumea. Et mittā ignē i murū gaze: et deuorabit edes eiꝰ: et dispdā habitatorē de azoto et tenentē sceptrū de ascalone: ⁊ puertā manū meā sup archaron: ⁊ perībūt reliq̄ philistinoꝝ dicit dñs. Hec dic̄ dñs. Sup trib⁹ sceleribꝰ tyri et sup q̄ttuor nō puertam eū: eo ꝙ cōcluserit captiuitatē pfectā i idumea: et nō sint recordati fedeꝛ fratrū. Et mittā ignē i murū tyri et deuorabit edes eiꝰ. Hec dicit dñs. Sup trib⁹ sceleribꝰ edom et sup q̄ttuor nō puertā eū: eo ꝙ pſecut⁹ fuit in gladio fratrē suum et violauerit misericordiaꝫ eiꝰ: ⁊ tenuerit vltra furorē suum: ⁊ indignatiōez suā ꝑseuauerit vsq̄ in finē. Mittā ignē in theman: ⁊ deuorabit edes bosre. Hec dicit dñs. Sup tribus sceleribꝰ filioꝝ ām̄ō et sup q̄ttuor nō puertā eū: eo ꝙ diffecuerit p̄gnātes galaad ad dilatādū terminū suū. Et succendā ignē i muro rabbath ⁊ deuorabit edes eiꝰ in vlulatu i die belli: et in turbine in die cōmotiōis. Et ibit melchon in captiuitatē: ipe et ꝓncipes eiꝰ

Hec dicit dñs. Sup trib⁹ sceleribꝰ moab et sup q̄ttuor nō cōuertā eū: eo ꝙ incēderit ossa regis idumee vsq̄ ad cinerē. Et mittā ignē in moab: ⁊ deuorabit edes carioth et morietꝰ in sonitu moab in clangore tube: ⁊ dispdā iudicē ō medio eiꝰ: ⁊ oēs ꝓncipes eiꝰ interficiam cū eo dicit dñs. Hec dicit dñs: Sup trib⁹ sceleribꝰ iuda ⁊ sup q̄ttuor nō puertā eū: eo ꝙ abiecerit legem dñi: ⁊ mādata eiꝰ nō custodierit. Decepērūt eū eos idola sua: post q̄ abierāt patres eoꝝ. Et mittā ignē i iudā ⁊ deuorabit edes hierlm. Hec dicit dñs. Sup trib⁹ sceleribꝰ isrl et sup q̄ttuor nō puertā eū: ꝙ eo ꝙ vēdiderit ꝓ argento iustū: ⁊ pauperē ꝓ calciamēt⁹. Qui cōterit sup puluerē tre capita pauperū: et cuiā humiliū declināt. Et filiꝰ ac pr eiꝰ ierūt ad puellā vt violarēt nomē sctm meū: ⁊ sup vestimēt⁹ pigneratis accubuerūt iuxt oēm altare: ⁊ vinū damnatoꝝ bibebāt i domo dei sui. Ego aūt exterminaui amorreū a facie eoꝝ: cuiꝰ altitudo cedroꝝ altitudo eiꝰ: ⁊ fortis ipe q̄si querc⁹. Et ꝓtriui fructū eiꝰ desup: ⁊ radices eiꝰ subter. Ego sū q̄ ascēdere vos feci de tra egypti: ⁊ eduxi vos i de sertū q̄draginta annis: vt possideretis terrā amorrei: ⁊ suscitaui de filiꝭ vris in ꝓphas: ⁊ ō iuuenibꝰ vris nazareos Nūq̄d nō ita ē filij isrl dicit dñs. Et ꝙ potinabatis nazareis vinū: et ꝓphis mādabatis dicentes: ne ꝓphetetis. Ecce ego stridebo subt vos: sic stridet plaustrū onustū feno. Et piblt fuga a velocē: ⁊ fortis ñ obtinebit ꝟtutē suā: et robust⁹ nō saluabit aiaz suā. Et tenēs arcū nō stabit: ⁊ velox pedibꝰ suis nō saluabit: ⁊ ascēsor equi nō saluabit aiaz suā: ⁊ robust⁹ corde inter fortes nudus fugiet in die illa dicit dñs. III

Audite ꝟbū q̄ locut⁹ ē dñs sup vos filij isrl: sup oēz cognatōez quā eduxi ō terra egypti dicēs: Tm modo vos cognoui ex oib⁹ cognatiōib⁹ tre. Idcirco visitabo sup vos oēs iniq̄tates vras. Nūq̄d ambulabūt duo pariter: nisi ꝓuenerit eis? Nūq̄d rugiet leo in saltu: nisi habuerit ꝓdā? Nūq̄d dabit catul⁹ leonis vocē ō cubili suo: nisi aliq̄d apprehēderit? Nunq̄d cadet auis i laqueū terre absq̄ aucupe? Nūq̄d auferet laqueꝰ ō terra: assq̄ q̄d ceperit. Si clāget tuba i ciuitate et ꝑs nō expauescet? Si erit malū i ciuitate q̄ dñs nō fecerit? Quia nō faciet dñs deꝰ ꝟbū: nisi reuelauerit secretū suum ad suos suos pphas. Leo rugiet: q̄s nō timebit? Dñs deꝰ locut⁹ ē: q̄s nō pphetabit? Audite hec facite i edibꝰ azoti: ⁊ in edibꝰ terre egypti. ⁊ dicite: Cōgregamini sup mōtes samarie: et videte insanias mltas i medio eiꝰ: ⁊ calūnias patientes i penetralibꝰ eiꝰ. Et nesciet facere rectū dicit dñs: thesaurizātes iniq̄tatē et rapinas i edibꝰ suis. Propterea hec dic̄ dñs deꝰ: Tribulabit⁹ ⁊ circūiet⁹ tra: et detrahet⁹ ex te fortitudo tua: ⁊ diripiēt⁹ edes tue. Hec dic̄ dñs. Quō si eruat pastor ō ore leōis duo crura aut extremū auricule: sic eruēt filij isrl q̄ habitāt i samaria i plaga lectuli ⁊ i damasci grabato. Audite ⁊ ꝓtestami i domo iacob: dicit dñs deꝰ exercituū: qꝛ i die cū visi-

tare cepero ꝓuaricatiõis isrl: sup eũ vi
sitabo: t sup altaria bethel: t amputa-
bũt cornua altaꝛ t cadẽt i trã. Et p-
cutiã domũ hyemalẽ cũ domo estiua: t
pibũt domꝰ eburnee: t dissipabũt edes
B Audite vbũ (mltre: dic dns. IIII
ꝯ vacce pingues q̃ est i mõte sa
marie q̃ calũniã facit egenis:
t ꝯfringit paupes. Que dicitis dnis
vris: afferte t bibemꝰ. Jurauit dns de
us i sctõ suo: qꝛ ecce dies venient super
vos: t leuabũt vos i cõtis: t reliquias
vras i ollis feruẽtibus. Et p aperturas
exibit alta ꝫ alterã: t ꝓiciemi in ar-
Osee. 12. c mon dic dns‖ Uenite ad bethel t ipie
gite ad galgalã: t multiplicate ꝓuari
B cationẽ. Et offerte mane victias vras
tribꝰ diebꝰ decias vras. Et sacrificate
ó fermẽtato laudẽ: t vocate volũtarias
oblatiões t ãnũciate. Sic enĩ voluistis
filij isrl dic dns deꝰ. Uñ t ego dedi vo
bis stupoꝛẽ dẽtiũ i cũctis vrbibꝰ vris: t
ldigẽtiã panũ i oibꝰ locis vris: t ñ estis
reũsi ad me dic dns. Ego ꝙz phibui a
vob ibrẽ cũ adhuc tres mẽses supessẽt
vsq ad messẽ: t plui sup vnã citatẽ: et
C sup alterã citatẽ nõ plui Pars vna cõ
plura ẽ: t ps sup quã nõ plui aruit Et
venerũt due t tres ciuitates advnã ci-
uitatẽ vt biberẽt aquã: t ñ sũt satiate
et nõ redist ad me dicit dns. Percussi
vos i vẽto vrẽte: t i aurigine multitu-
dinẽ hoꝛtoꝝ vroꝝ t vineaꝝ vraꝝ: oli-
ueta vra t ficeta vra comedit eruca: t
nõ redist ad me dicit dns. Misi i vos
moꝛtẽ i via egypti: ꝓcussi in gladio iu-
uenes vros vsq ad captiuitatem eaꝝ
vroꝝ t ascẽdere feci putredinẽ castro-
D rũ vroꝝ i nares vras: t ñ redist ad me
Gen. 19. e dic dns.‖ Subũti vos sic subũtit dns
sodomã t gomoꝛrã: t facti est q̃si toꝛ-
ris raptꝰ ab icẽdio: et nõ redist ad me
dic dns. Quapꝛopter hec faciã tibi isrl
Postq̃ ãt hec fecero tibi: ꝓparare i ꝛc-
cursum dei tui isrl. Quia ecce foꝛmãs
mõtes t creãs vẽtũ t ãnũciãs homini
eloquiũ suũ: faciẽs matutinã nebulã t
gradiẽs sup excelsa trẽ: dns deꝰ exerci-
A Audite vbũ (tuũ nomẽ eiꝰ. V
istud: qõ ego leuo supvos plan-
ctũ. Domꝰ isrl cecidit: t ñ adq̃-
et vt resurgat. Uirgo isrl ꝓiecta est in
trã suã: nõ ẽ q̃ suscitet eã. Quia hec di
cit dns deꝰ. Urbs ó q̃ egrediebãt mil-
le relinquẽt i ea cẽtũ: ó q̃ egredieb
cẽtũ relinquẽt i ea decẽ i domo isrl: qꝛ
hec dic dns deꝰ domui isrl. Querite me
t viuetis: t nolite q̃rere bethel. In gal-
galã nolite itrare: et i bersabee ñ trã-
bitis: qꝛ galgala captiua ducetur t be-
thel erit iutilis. Querite dns t viuite:
ne forte cõburat vt ignis domꝰ ioseph
t deuoꝛabit t ñ erit q̃ extiguat bethel.
Qui ꝑtitis i absinthiũ iudiciũ: t iusti-
ciã i trã relinq̃tis: faciẽtẽ arcturꝝ t ori-
onẽ t ꝑtẽtẽ i mane tenebꝛas: et diẽ i
noctẽ murãtẽ‖ Qui vocat aq̃s maris et
effundit eas sup faciẽ trẽ: dns nomẽ ẽ
eiꝰ. Qui subꝛidet vastitatẽ sup robustũ
t depopulationes sup potẽtem affert.
Odio habuerũt coꝛripientẽ in porta: et
loquentẽ pfecte abominati sũt. Idcirco
ꝙ eo ꝙ diripiebatis paupes t ꝑdã cle-
ctã tollebatis ab eo‖ domos q̃dro lapi-
de edificabitis: t nõ habitabitis in eis.
Uineas plãtabitis amãtissimas: t ñ bi
bet vinũ eaꝝ: qꝛ cognoui mlta scelera
vra: t fortia pcta vra. Postes iusti ac-
cipientes munꝰ: t paupes deprimẽtes i
porta Jõo prudẽs i tpe illo tacebit: qꝛ
tps malũ ẽ. Querite bonũ t nõ malũ
vt viuatis: t erit dns deꝰ exercituũ vo-
biscũ sic dixistis‖ Odite malũ t diligite
bonũ: t ꝓstituite i porte iudiciũ: si for-
te misereat dns deꝰ exercituũ reliquijs
ioseph. Propterea hec dic dns deꝰ exer
cituũ dñator. In oibꝰ plateis plãctꝰ: t
i cũctis q̃ foris sũt dicet ve ve. Et voca
bũt agricolã ad luctũ: t ad plãctũ eos
q̃ sciũt plãgere. Et i oibꝰ vijs erit plan
ctus: qꝛ ptrãsibo i medio tui dic dns.
Ue desiderãtibꝰ diẽ dni. Ad q̃d eã vo-
bis? ‖ Dies dni ista tenebꝛe t non lux.
Quõ si fugiat vir a facie leõis t occur-
rat ei vrsus: t ingrediat domus t initat
manu sua sup parietẽ: t mordeat eum
coluber. Nũq̃d nõ tenebꝛe dies dni: et
nõ lux t caligo t ñ splẽdoꝛ i ea? ‖ Odi
t ꝓieci festiuitates vras: t nõ capiam
odoꝛẽ cetuũ vroꝝ‖ Qt si obtuleritis mi
hi holocaustomata t munera vra: nõ
suscipiã: t vota pinguiũ vroꝝ ñ respi-
ciã. Auser a me tumultũ carminũ tuo
rũ t cãtica lyre tue ñ audiã. Et reuela
bit q̃si aq̃ iudicium: t iustitia q̃si toꝛ-
rẽs fortis‖ Nũq̃d hostias t sacrificium
obtulistis mihi i deserto q̃draginta ãnis
domꝰ isrl? Et portastis tabernaculũ mo-

loch deo vro: t imaginē idolox vrox:
sidus dei vri rempha: figuras qs feci-
stis vob adorare eas. Et migrare vos
faciā trās damascū dixit dns de⁹ exer-
a ‖Ev vob (cituū nomē ei⁹. VI
b v q opulēti est i siō t confidentis in
mōte samarie: optimates capi-
ta pcox igredientes pōpatice domum
isrl. Trāsite i calāne t videte: et ite in-
de i emath magnā: t descēdite in geth
palestinox t ad optima qz regna hox
si latior termin⁹ eox termio vro ē Qui
separati est i diē malū: t approp inqt
B solio iniqtat Qui dormit i lect ebur
neis: t lasciuit i strat vris. Qui come
ditis agnū ō grege: t vitulos ō medio
armēti: q canit ad vocē psalterū. Si-
cut dauid putauerūt se hre vasa canti
ci; bibētes vinum i phialis: t optimo
unguēto delibuti: t nihil patiebāt su-
per contritiōe ioseph. Quapropt nūc mi-
C grabūt i capite trāsmigrātiū: t aufere-
b tur factio lasciuiētiū ‖Jurauit dns de⁹
b i aia sua: dic dns deus exercituū. Dete
stor ego superbiā iacob: t domos ei⁹ odi:
t tradā ciuitatē cū habitatoribꝰ suis.
Qz si relict fuerit decē viri i domovna:
t ipi morient. Et tollēt eū propinqꝰ suꝰ
t cōburet eū vt efferat ossa ō domo et
dicet ei q i penetralibꝰ domꝰ ē. Nūqd
adhuc ē penes te? Et rndebit. Finis ē
Et dicet ei: Tace: t nō recorderis nois
dni. Quia ecce dns mādauit: t percutiet
domū maiorē ruinis: t domuz minorē
scissiōibꝰ. Nūqd currere queūt i petr
d eq: aut arari pōt i bubalis? Qm̄ uer-
tistis i amaritudinē iudiciū: et fructuz
iustitie i absinthiū q letamini i nihili:
q dicit. Nūqd nō i fortitudine nra as-
sumpsim⁹ nob cornua? Ecce enim suscita-
bo sup vos domꝰ isrl: dicit dns de⁹ ex-
ercituū gētem: t conteret vos ab introitu
e emath vsq ad torrētē deserti. VII
Hec ostendit mihi dns de⁹. Et ecce
f fictor locuste in principio germi
nātiū serotini imbris: t ecce se-
rotin⁹ post tonsionē regis. Et factuz ē
cū consumasset comedere herbā terre: di-
xi. Dne de⁹ propitius esto obsecro. Quis
suscitabit iacob qz paruul⁹ est? Miser-
tus ē dns sup hoc. Non erit dixit dns.
Hec ostendit mihi dns de⁹. Et ecce voca-
bat iudiciū ad ignē dns de⁹: t deuora
uit abyssū multā et comedit sil partē.
Et dixi: Dne deus hesce obsecro. Quis B
suscitabit iacob qz paruul⁹ ē? Misert⁹
est dns sup hoc. Sz t istud non erit di
xit dns de⁹. Hec ostendit mihi dns de⁹.
Et ecce dns stans sup murū litū et in
manu ei⁹ trulla cementarij. Et dixit dns
ad me. ‖Quid tu vides amos? Et dixi: j.s.a
Trullā cementarij. Et dixit dns: Ecce
ego ponā trullā in medio pli mei isrl.
Nō adijciā vltra supinducere eū t de-
moliēt excelsa idoli: t sanctificatiōes
isrl desolabūt: t consurgā sup domū hie-
roboā in gladio. Et misit amasias sa- C
cerdos bethel ad hieroboā regē isrl di
cens. Rebellauit tibi te amos i medio do
mus isrl. Nō poterit tra sustinere uni-
uersos sermones ei⁹. Hec enim dic amos
In gladio morient hieroboam: t isrl ca
ptiuus migrabit de terra sua. Et dixit
amasias ad amos. Qui vides: gradere
fuge in trā iuda t comede ibi panē et
pphetabis ibi t i bethel nō adijcies vl
tra vt pphetes: qz sanctificatio regis ē et
domus regni ē. Rndit q amos: t dixit D
ad amasiā. Nō fui pphā: t non fui filius
pphe: sz armētari⁹ ego sū vellicās sycō
moros. Et tulit me dns deus cū sequer
gregē: et dixit dns ad me. Vade pphā
ad pplm meū isrl. Et nūc audi verbum
dni. Tu dicis nō pphetabis sup israel
et nō stillabis sup domū idoli. Propter
hoc hec dicit dns: Uxor tua i ciuitate
fornicabit: t filij tui t filie tue in gla-
dio cadēt t humꝰ tua funiculo metiet
Et tu i terra polluta morieris: t isrl ca
ptiuꝰ migrabit ō tra sua. VIII
h Hec ostendit mihi dns de⁹. Et ecce A
uncinꝰ pomoꝝ. Et dixit ‖Quid j.7.b
tu vides amos? Et dixi: Uncinū pomo
rū. Et dixit dns ad me: Uenit finis su-
per pplm meū isrl. Nō adijciā vltra ut
prāseā eū. Et stridebūt cardines tēpli
i die illa dic dns de⁹. Multi morient i
oi loco proicient silētiū. Audite hoc q con
teritis pauperē: t deficere facitis egenos
tre dicētes: Qn trānsibit mensis t venū- B
dabimꝰ merces: t sabbatū t aperiemꝰ fru
mētū: ut iminuamꝰ mēsurā t augeamꝰ
siclū: t supponamꝰ stateras dolosas ut
possideamꝰ i argēto egenos: t pauperes
pro calciamētis: t quisquilias frumēti vēda
mus? ‖Jurauit dns in superbiā iacob: si j.6.c
oblitꝰ fuero vsq ad finē oia opa eoꝝ.
Nūqd sup isto nō cōmouebit terra: et

lugebit oīs habitator eiꝰ? Et ascendet
C q̄si fluuiꝰ vniūsus ⁊ eūciet ⁊ defluet q̄-
Hiere.15.b si riuꝰ egypti ‖ Et erit i die illa dic̄ dñs
occidet sol meridiet tenebrescere faciā
Tob.2.b ēr̄ā in die lumis. ‖ Et ꝑtā festiuitates
1.Mach.1.e vr̄as i luctū: ⁊ oia cāt̄ica vr̄a i plāctū.
Et inducā sup oē dorsū vr̄m saccū: et
Hiere.6.f sup oē caput caluitiū ‖ Et ponā caz q̄si
luctū vnigeniti: ⁊ nouissima eiꝰ q̄si die
D amaz. Et ecce dies veniūt dicit dñs ⁊
emittā famē i terrā: nō famē panis ne
q3 sitim aq̄: sz audiēdi x̄bū dñi. Et cō
mouebūt a marivsq3 ad mare: ⁊ ab aq̄
lone vsq3 ad oriēt̄ē circūibūt q̄rentes
x̄bū dñi ⁊ nō iueniēt. In die illa defi-
ciēt x̄gines pulchre: ⁊ adolescētes i si-
ti q̄ iurāt i delicto samarie ⁊ dicūt: Vi
uit deꝰ tuꝰ dan: ⁊ viuit via bersabee. Et
cadent ⁊ nō resurgēt vltra. IX
A Vidi dñz stāt̄ē sup altare. Et di-
xit pcute cardinē et cōmoueāt
suplimiaria. Auaricia esto i ca-
pite oīm ⁊ nouissimis eoz i gladio inē-
ficiam. Nō erit fuga eis ⁊ q̄ fugerit ex
Ps.138 eis nō saluabit ‖ Si descēderit vsq3 ad
infernū: inde manꝰ me educet eos: et si
ascēderit vsq3 i celū inde detrahā eos.
Et si abscōditi fuerint in x̄tice carme-
li: inde scrutās auferā eos et si celauer-
int se ab oculis meis i ꝓfundo marꝭ:
ibi mandabo serpēti et mordebit eos.
Et si abierint i captiuitatē coz̄ inimi
B cis suis: ibi mādabo gladio et occidet
Hiere.44.c eos. ‖ Et ponā oculos meos sup eos i
malū et nō in bonū. Et dñs deꝰ exerci-
tuū q̄ tangit terrā et tabescit: et luge-
bunt oēs habitātes i ea. Et ascēdet si-
cut riuꝰ dis: et defluet sicut fluuiꝰ egy-
pti. Qui edificat i celo ascēsionē suaz:
F.5.c et fasciculū suū sup t̄rā fundauit ‖ Qui
vocat aq̄s marꝭ: et effundit eas sup fa
ciē terre. Dñs nomē eiꝰ. Nūq̄d nō vt
filij ethiopū vos estis mihi filij isrl̄ ait
dñs? Nūq̄d nō isrl̄ ascēdere feci de ter-
ra egypti: et palestinos de cappadocia
C ⁊ syrios ȝ cyrene? Ecce ocli dñi ȝi sup
regnū peccās: ⁊ ꝑterā illud a facie ter-
re. Verūtn ꝑterēs nō cōterā domū ia-
cob dicit dñs. Ecce ego mandabo ego:
et ꝑcutiā i oibus gentibꝰ domū isrl̄ si-
cut ꝑcutit triticū in cribro: ⁊ nō cadet
lapillus sup terrā. In gladio morient
oēs pctōres ꝓpli mei: q̄ dicūt: nō ap̄ro
Actꝭ.15.c pinq̄bit ⁊ nō veniet sup nos malū ‖ In
die illa suscitabo tabnaculū dauid q̄
cecidit: ⁊ reedificabo apturas muroꝝ
eiꝰ: ⁊ ea q̄ corruerāt instaurabo. Et re
edificabo eū sicut i dieb⁹ ātiq̄s: ⁊ pos
sideāt reliq̄as idumee ⁊ oēs nationes
eo q3 inuocatū sit nomē meū sup eos di
cit dñs faciēs hec. Ecce dies veniēt di
cit dñs et cōp̄hēdet arator messorē: et
calcator vue mittentē semē. ‖ Et stilla
būt mōtes dulcedinē: ⁊ oēs colles cul
ti erūt. Et ꝑtā captiuitatē ꝓpli mei
isrl̄: ⁊ edificābūt ciuitates desertas: ⁊ i
habitabūt ⁊ plātabūt vineas: et bibēt
vinū eaz: ⁊ facient hortos et comedent
fructꝰ eoz. Et plātabo eos sup humū
suā: et nō euellā eos vltra de terra sua
quā dedi eis: dicit dñs deus tuus.

Explicit Amos ꝓpheta. Incipit ꝓ-
logus in Abdiam ꝓphetam.

Iacob patriarcha habuit fra-
trem esau: q̄ ob ruborē corpis
sui: edom hebrea lingua appellatꝰ est:
q̄d latine sanguineꝰ dicit. ‖ Is memo-
ratū fratrē suum: q̄ isrl̄ nomē accepat:
graui odio cōmotꝰ interimere conatꝰ
est. Qua de causa oēs q̄ ꝓpli isrl̄. id ē
filios ꝑriarche iacob ꝑdicti esau odiū
imitati ꝑsecuti sūt: esau ⁊ edō appellati
sūt ‖ Et qz ꝓpls isrl̄ de captiuitate chal-
deoz ꝑ cyrū regē ꝑsaz nutu dei reuo-
cat̄ⁿ in hierlm ab alio regno grauiꝰ af-
flictꝰ atq3 oppssus est: ideo ȝ regnū q̄d
more esau ꝑdictū ꝓpli ꝑsecutū ē: ꝑ de
nūciatiōez abdie ꝓphete increpat q̄d
nō dei indignatiōe: sed suaꝝ rute ꝓpli
supatū gliabat. De q̄ regno olim ꝑ da
uid i psalmo centesimo trigesimosexto
dictuz est. Memorare dñe filioꝝ edom
in die hierlm. Nā reliqua lectiōe com-
ꝓhensa: futurū i gētes iudiciū ob cau
sas lectione cōp̄hensas: regnūq3 dei in
ꝓpo isrl̄ significat. ‖ Hebrei hūc dicūt
esse: q̄ sub rege samarie achab: ⁊ impūis
sima iezabel: pauit centū ꝓphetas in
specubꝰ: ‖ q̄ nō curuauerūt genu ante
baal et de septē militꝰ erat q̄s helias
arguit ignorasse. Sepulchrum q̄s eius
vsq3 hodie cū mausoleo helisei ꝓphete
et baptiste iohānis: in sebaste venera-
tioni habet: q̄ olim samaria dicebat.
Hāc herodes rex antipatris filiꝰ in ho
nore augusti cesarꝭ greco nomine vocauit
augustam. Hic agit q̄ centū ꝓphetas
pauerat: accepit gratiā ꝓphetalē et de

uet exercitus fuit dux ecclie. Tlic in samaria patruũ gregem pauerat: nũc i toto orbe christi pascit ecclias. ‖Et sic stephan⁹ coronaz meruit passiõis: sic ꝟ de futuris dei cũ paulo apostolo nomine gloriatur: qz abdias seruus dñi in nostro sonat eloquio. Explicit ꝓlogus. Incipit Argumentum.

Abdias ą interꝓtat͛ ꝟu⁹ dñi ꝓsonat ꝓtra edom: sãguineũ fre nũq; fratrẽ fratris ąz iacob semp emulũ hasta ꝓcurit spiritali. Explicit argumẽtũ. Incipit Abdias ꝓpha. Ca. I

Vlio Abdie.

Hec dicit dominꝰ deꝰ ad edom ‖Auditum audiui mus a dño: et legatũ ad gẽtes misit. Surgite: et cõsurgam⁹ aduersus eaz in ꝓliũ. Ecce paulũ dedi te in gentib⁹. Cõtẽptibilis tu es valde. Superbia cordis tui extulit te habitantẽ in scissuris petrarũ excelsi tantẽ solũ suũ. Qui dicis i corde tuo. Quis detrahet me i terrã? ‖Si exaltatus fueris vt aq̃la: et si inter sidera ponas fueris nidũ tuũ: inde detrahã te dicit dñs. Si fures introissent ad te: si latrones ꝓ noctem: quõ conticuisses? Nõne furati essent sufficiẽtia sibi? Si vindemiatores introissent ad te: nunq̃d saltem racemũ reliquissẽt tibi? Quõ scrutati sũt esau? Inuestigauerunt abscondita eius. Usq; ad terminũ emiserunt te: omnes viri federis tui illuserũt tibi. Inualuerũt aduersũ te viri pacis tue. Qui comedũt tecũ: ponẽt insidias sub te ter te. Non ẽ prudẽtia in eo. ‖Nunq̃d nõ in die illa dicit dñs perdã sapientes de idumea et prudentiã de mõte esau? Et timebũt fortes tui a meridie vt intereat vir de mõte esau. Propter interfectionẽ et ꝓpter iniq̃tatem in fratrẽ tuũ iacob: operiet te cõfusio: et peribis in eternũ. In die cũ stares aduersus eũ q̃n capiebant alieni exercitũ eiꝰ et extranei ingrediebant͛ portas eiꝰ: et sup hierusalẽ mittebãt sortẽ tu q̃z eras q̃si vnus ex eis. Et nõ despicies in die fratris tui: in die ꝓgrinationis eius. Et nõ letaberis sup filios iuda in die ꝓditionis eoꝝ: et nõ magnificabis os tuum in die angustie. Neq; ingredieris portã ꝓpli mei in die ruine eoꝝ: neq; despicies et tu in malis eiꝰ in die vastitatis illiꝰ. Et nõ emitteris aduersus exercitũ eiꝰ in die vastitatis illiꝰ: neq; stabis in exitib⁹ vt interficias eos qui fugerint. Et nõ cõcludes reliq̃s eiꝰ in die tribulatiõis: q̃m iuxta est dies dñi sup omnes gentes. Sicut feciſti: fiet tibi: retributionẽ tuam cõuertam in caput tuũ. Quomõ enim bibisti sup montem sanctũ meũ: bibent omnes gẽtes iugiter: et bibẽt et absorbebũt: et erũt q̃si nõ sint. Et i mõte sion erit saluatio et erit sãctus. Et possidebit domꝰ iacob eos ą se possederãt Et erit domꝰ iacob ignis et domus ioseph flãma et domus esau stipula. Et succendẽt͛ in eis et devorabũt eos: et nõ erũt reliquie domꝰ esau. qz dñs locutꝰ est. Et hereditabũt hi qui ad austrũ sũt montẽ esau: et qui i campestribꝰ philistiim: et possidebũt regionem effraim et regionez samarie. Et beniamin possidebit galaad: et trãsmigratio exercitꝰ huius filioruz israel omnia loca chananeorũ vsq; ad sareptam: et trãsmigratio hierusalẽ que in bosforo est possidebit ciuitates austri. Et ascendẽt saluatores in montẽ sion iudicare mõtẽ esau: et erit dño regnũ.

Explicit Abdias ꝓpheta. Incipit prologus in Jonam prophetam.

Ionã scrip̃t hebrei affirmãt filiũ fuisse mulier͛ vidue sareptane quẽ helias ꝓpha mortuũ suscitauit: mꝛe postea dicẽte ad eũ ‖nũc cognoui qz vir dei es tu: et ✠bũ dei in ore tuo ✠bitas ẽ. Ob hãc etiã causã ipm puerũ sic vocauit amathi. Amathi enim in nra lingua ✠bitatẽ sonat. Et ex eo q̃ verũ helias locutꝰ ẽ: ille ą suscitatꝰ est filius eẽ dicit͛ veritat͛. Ideo de veritate colũba nascit͛: qz ionas colũbã sonat. In cõdẽnationẽ asit isrl ionas ad gentem mittit͛: q̃ niniue agẽte penitẽtiã illi in malicia ꝑseuerãt. ‖Tpibus ąppe hieroboam regis isrl qui deo derelicto cũ ꝓpko suo i samaria idol sacrificabat ionã ꝓphetã fuisse: q̃rtus liber regũ indicat Is cũ ꝓphetia illuminãte pctõres ciuitat͛ niniue ꝺ miscõiaz ꝑsecuturos videret: ne falsa ꝓdicare videretur: ad denũciãdũ interitũ eiusdẽ ciuitat͛ ire nolebat. Nã sicut deꝰ ad abraam ꝺ impietate sodomoꝝ et gomorreoꝝ locutus ẽ ‖clamor sodomoꝝ et gomorreoꝝ

4. Re. 17. ꝺ

4. Re. 14. f

Gen. 18. e

Jone.1.a quenit ad me‖Ita ꝛ ō niniue dicīt: eo ꝙ ascēderit clamor malicie eius ad deus Et qr̄ sūis dei de sodomis facta: minime reuocata ē: ita ꝛ ionas aduersū niniuen plarā sniam reuocari nolebat:
Ezech.33 ‖diuine dispēsatiōis ignarꝰ ą salutem hoim ad se ꝓūtētiū magꝭ vult ꝙ interitum. Hoc illi acciderat qō et sancto
4.Re.4.e heliseo‖ą filium sunamitidis mulierꝭ mortuū ignorauit. Ideo a ꝓspectu dei fugere se ionas putabat humanus ali-
Ps. 138 ąd passus: dicēte dauid‖Quo ibo a spiritu tuo: ꝛ a facie tua quo fugiā?

Explicit ꝓlogꝰ. Incipit argumētū.

HOnas colsiba pulcherrima naufragio suo passionē dñi p̄figurās: mundū ad pnias reuocat: et sub noīe niniue salutē gentibꝰ densiciat. Explicit Argumētum. Incipit Jonas ꝓp̄ha. Capm I

A ET factū est verbum dñi ad ionam filium amathi dicēs: Surge ꝛ vade in niniuē ciuitatē grandē ꝛ p̄dica in ea qr̄ ascēdit malicia eiꝰ coram me.
Gen.18.b ‖Et surrexit ionas vt fugeret in tharsis a facie dñi. Et descēdit ioppen: ꝛ inuenit nauem euntē i tharsis. Et dedit nauli eiꝰ ꝛ descēdit in eā vt iret cū eis i tharsis a facie dñi. Dñs āt misit vētū magnū i mare: ꝛ facta ē tēpestas magna i mari: ꝛ nauis periclitabat cōteri.
B Et timuerūt naute: et clamauerūt viri ad deū suū. ꝛ miserūt vasa q̄ erāt in naui in mare: vt alleuiarēt ab eis. Et ionas descēdit ad interiora nauis: et dormiebat sopore graui. Et accessit ad eus gabernator et dixit ei: Quid tu sopore dormis? Surge iuoca deū tuū: si forte recogitet deꝰ de nob et nō pereamus. Et dixit vir ad collegā suus. Venite et mittamꝰ sortes: ꝛ sciamꝰ āre ꝙ malus sit nobis. Et miserunt sortes: ꝛ cecidit
C sors sup ionā Et dixerūt ad eū: Indica nob: cuiꝰ causa malū istud sit nob: qō ē opꝰ tuū: q̄ ꝛa tua: ꝛ q̄ vadis: vel ex q̄ ꝓuo es tu? Et dixit ad eos. Hebreꝰ ego sū: et dñm deū celi ego timeo: q̄ fecit mare ꝛ aridam. Et timuerunt viri timore magno: ꝛ dixerūt ad eū. Quid ꝙ fecisti? Cognouerūt enī viri ꝙ a facie dñi fugeret: qr̄ indicauerat eis ionas. Et dixerūt ad eū: Quid faciemꝰ tibi: ꝛ cessabit mare a nob? Quia mare ibat ꝛ intumescebat. Et dixit ad eos: Tollite me ꝛ mittite in mare ꝛ cessabit mare a vob. Scio enī ego: qm̄ ꝓp̄ter me tēpestas hec grādis venit sup vos. Et remigabāt vri vt reūterēt ad aridā ꝛ nō valebant: qr̄ mare ibat et intumescebat sup eos. Et clamauerūt ad dñm: ꝛ dixerūt‖Quesumꝰ dñe ne pereamꝰ i aia viri istiꝰ: ꝛ ne des sup nos sāguinē inocētē: qr̄ tu dñe sicī voluisti feciſti. Et tulerūt ionā et miserūt i mare: ꝛ stetit mare a feruore suo Et timuerūt viri timore magno dñm: et immolauerūt hostias dño: ꝛ vouerūt vota.

ET ꝓparauit dñs piscē grā- II dē vt deglutiret ionā. ‖Et erat ionas i vētre piscis trib⁹ diēb⁹ et trib⁹ noctib⁹. Et orauit ionas ad dñm deū suū ō vētre piscis. Et dixit‖Clamaui ō tribulatiōe mea ad dñm: ꝛ exaudiuit me De vētre inferi clamaui: ꝛ exaudisti vocē meā. Et ꝓiecisti me i ꝓfundū i corde maris: et flumē circūdedit me. Oēs gurgites tui ꝛ fluctus tui sup me trāsierūt. Et ego dixi: Abiectꝰ sū a conspectu oculoꝝ tuoꝝ. Uerūtn rursus videbo tēplū sanctū tuū. Circūdederūt me aque vsq̄ ad aiam abyssus vallauit me pelagꝰ operuit caput meū. Ad extrema mōtiū descēdi: terre vectes ꝛcluserunt me in eternū: ꝛ subleuabis de corruptione vitam meā dñe deꝰ meꝰ. Cū angustiaret i me aia mea dñi recordatꝰ sū: vt veniat ad te oratio mea ad tēplum sanctū tuū. Qui custodiūt vanitates: frustra misericordiam suā derelinquūt. Ego autē in voce laudis immolabo tibi: quecūq̄ voui reddā ꝓ salute mea dño. Et dixit dñs pisci: Et euomuit ionā i aridam.

ET factum est ꝟbum dñi ad ionā secūdo dicēs: Surge et vade in niniuen ciuitatem magnā et ꝓdica in ea ꝓdicatiōem quā ego loquor ad te. Et surrexit ionas et abiit i niniuen iuxta verbū dñi. Et niniue erat ciuitas magna itinere trium dierū. Et cepit ionas introire ciuitatē itinere diei vnius: ꝛ clamauit ꝛ dixit: Adhuc q̄draginta dies: ꝛ niniue subuertetur ‖Et crediderunt viri niniuite in dño. Et ꝓdicauerūt ieiuniū: ꝛ vestiti sūt sacco a maiore vsq̄ ad minorē Et peruenit ꝟbū ad regē niniue: et surrexit ō solio suo ꝛ abiecit vestimētū suū a se: ꝛ

dutus ē sacco: ⁊ sedit i cinere: ⁊ clamauit ⁊ dixit i niniue ex ore regis ⁊ pncipū ei⁹ dicēs. Hoies ⁊ iumēta ⁊ bones ⁊ pecora ñ gustēt quicq̄ nec pascā̄t: ⁊ aquā nō bibāt. ⁊ operiā̄t saccis hoies ⁊ iumēta clamēt ad dñm in fortitudie
d [⁊ cōuertā̄t vir a via sua mala ⁊ ab in
e iquitate q̄ ē i manib⁹ eor̄. ‖ Quis scit si cōuertā̄t ⁊ ignoscat deus: ⁊ reuertatur a furore ire sue: ⁊ nō peribim⁹. Et vidit de⁹ opa eor̄ qz cōuersi sūt ó via sua mala: ⁊ misert⁹ ē sup malicia quā locut⁹ fuerat vt faceret eis: ⁊ nō fecit.

Et afflict⁹ eū ionas affi IIII
ctione magna: ⁊ irat⁹ ē ⁊ oravit ad dñm: ⁊ dixit: Obsecro domine: nūq̄d nō hoc ē verbū meū cū adhuc essem i tra mea? Propter ꝺ̄ pōccupaui vt fugerē i tharsis. ‖ Scio ei qz tu
e deus clemēs ⁊ misericors es: patiēs et multe miseratiōis ⁊ ignoscēs sup malicia. ‖ Et nūc dñe tolle q̄so aiam meā
a me: qz melior ē mihi mors q̄m vita. Et dixit dñs. Putasne bñ irascēris tu? Et egressus ē ionas de ciuitate: ⁊ sedit ex orientē ciuitat̄. Et fecit sibimet vmbraculū ibi: ⁊ sedebat subter illud i vmbra: donec videret q̄d accideret ciuitati. Et pparauit dñs de⁹ edera: ⁊ ascendit sup caput ione vt esset vmbra sup caput ei⁹: ⁊ pregeret eū. Laborauerat ei. Et letat⁹ est ionas sup edera leticia magna. Et pauit de⁹ vermē ascēsu diluculi i crastinū: ⁊ pcussit edera ⁊ exaruit. Et cū ortus fuisset sol pcepit dñs vēto calido ⁊ vrēti ⁊ pcussit sol sup caput ione. ⁊ estuabat. Et petiuit aie sue vt moreret. Et dixit. Melius ē mihi mori q̄m viuere. Et dixit dñs ad ionam. Putasne bene irascēris tu sup edera? Et dixit: Bñ irascor ego vsq̄ ad mortē. Et dixit dñs. Tu doles sup edera in q̄ nō laborasti neq̄ fecisti vt cresceret: q̄ sub vna nocte nata ē sub vna nocte perijt: ⁊ ego nō parcā niniue ciuitati magne: in q̄ sūt plꝰ q̄m centū viginti milia hoim: q̄ nesciūt q̄d sit inter dexteram ⁊ sinistrā suā ⁊ iumēta multa?

Explicit ionas pphēta. Incipit prologus in Micheam pphetam.

Temporib⁹ ioathe ⁊ achaz et ezechie regū iuda: micheā pphetā ad hāc pphetiā spūsā cto repletū fuisse lectio ipsa demonstrat. Sed de supradicto nūquā ro regū ioathan ⁊ ezechiā deo ob religionē placuisse: historia libri quarti re 4. Reg. 15. g
gū: ⁊ secundi paralipomenō indicat. ‖ Achaz vo relicto deo: idola samarie 4. Reg. 16. a
q̄b⁹ etiā filios suos i sacrificiū igni cō cremādos obtulerat coluisse cōstat. Qꝝ obrem de⁹ samariā q̄ reges isrl̄ ⁊ iuda memoratoꝝ simulacroꝝ supstitiōe fefellerat increpās indignationē suā in eā pcessurā cōmitat⁹ ē. Ppho etiā isrl̄ ꝓuaricatori ⁊ pncipib⁹ ei⁹ q̄ eūdē populū fallaci suasione ad colēda idola ipulerāt: verbis i sequētib⁹ captiuitatē ⁊ interitū affuturū denunciauit.

Explicit plog⁹. Incipit argumētū.

Micheas ōmorasthi coheres christi vastationē annūciat filie latronis: ⁊ obsidionē ponit ꝫ eā qz maxillā pcusserit iudicis isrl̄.

Explicit argumentū. Incipit. Micheas pphēta. Capitulū. I

Verbum domi

ni qđ factū ē ad micheā morasthitē in dieb⁹ ioathan achaz ⁊ ezechie regū inda: qđ vidit sup samariā ⁊ hierlm. Audite pli oēs ⁊ attendat tra ⁊ plenitudo ei⁹: ⁊ sit dñs deus vobis in testē: dñs de tēplo sancto Esa. 26. b
suo. ‖ Quia ecce dñs egredietꝫ de loco suo: ⁊ descēdet ⁊ calcabit sup excelsa tre. Et cōsumēt̄ mōtes subt⁹ eū ⁊ valles scindent̄ sicut cera a facie ignis: sicut aque q̄ decurrūt i pceps. In scelere iacob oē istud ⁊ i pctis dom⁹ isrl̄. Qđ scelus iacob? Nōne samaria? Et q̄ excelsa iude? Nōne hierlm? ‖ Et ponā samariā q̄si aceruū lapidū i agro cū plātat̄ vinea: ⁊ detrahā in vallē lapides ei⁹: Et fundamēta ei⁹ reuelabo: ⁊ oia sculptilia ei⁹ pcidēt̄. Et oēs mercedes ei⁹ cōburent̄ igni: ⁊ oia idola ei⁹ ponā i pditionē: qz de mercedib⁹ meretricis pgregata sūt ⁊ vsq̄ ad mercedē meretricis reuertent̄. Sup hoc plāgā ⁊ vlulabo: vadā spoliat⁹ ⁊ nud⁹. Faciā plāctū velut draconū: ⁊ luctū q̄si strutionū: qz desperata ē plaga ei⁹: qz venit vsq̄ ad iudā tetigit portā pli mei vsq̄ ad hierlm In geth nolite annūciare: lachrymis. ne ploretꝫ. In domo pulueris pulvere vos cōspgite: ⁊ trāsite vobis habitatio

pulchra:cōfusa ignominia. Nō ē egres
sa q̄ habitat in exitu. Plāctū dom⁹ vi
cina accipiet ex vob̄ q̄ stetit sibimet:qz
infirmata ē in bonū q̄ habitat i ama
ritudinib⁹. Quia descēdit malū a dño
in portā hierūm:tumult⁹ q̄drige stupo
ris habitanti lachis. Principiū pecca
ti ē filie sion:qz in te inuēta sūt scelera
isrl. Propterea dabit emissarios super
hereditatē geth:domos mēdacij i de
ceptionē regib⁹ isrl. Adhuc heredem
ducam tibi q̄ habitas in maresa: vsq;
odollā venier gl̄ia isrl. Decaluare t tō
dere sup filios delitiarū tuarū: dilata
caluitiū tuā sicut aq̄la:qm captiui du

A Væ q̄ cogitat (cti sūt ex te. II
inutile:t operamini malū i cubi
lib⁹ vr̄is. In luce maturina fa
ciēt illud:qm ꝫ dñm ē man⁹ eoꝝ. Et
cōcupierūt agros t violēter tulerūt:et
rapuerūt domos:t calūniabāt virū et
domū ei⁹:virū t hereditatē ei⁹. Idcirco
hec dicit dñs. Ecce ego cogito sup fa
miliā istā malū vñ nō auferet colla ve
stra:t nō ambulabit supbi:qm tēpus
pessimū est. In die illa sumet sup vos
parabola:t cātabit cāticū cū suauitate
B vicētiū. De populatione vastati sum⁹.
Pars ꝑpli mei cōmutata est. Quō rece
dis a me:cū reuertat q̄ regiōes nr̄as di
uidat? Propt̄ ꝙ nō erit tibi mittēs fu
niculū sortis i cetu dñi o isrl. Ne loq̄
mini loquētes. Nō stillabit sup istos:
nō cōphēdet ꝓfusio dicit dom⁹ iacob.
Nūq̄d abbreuiatus ē spūs dñi:aut ta
les sūt cogitatiōes ei⁹? Nōne ꝟba mea
C bona sūt cū eo q̄ recte gradit? Et ecō
trario ꝑpls me⁹ i aduersariū cōsurrexit
Desup tunicā palliū sustulist:t eos q̄
trāsiebāt simpliciter cōuertistis i bel
lū. Mulieres ꝑpli mei eiecistis ō domo
delitiarū suaꝝ: a paruul eaꝝ tulistis
Deu.13.c laudē meā i ꝑpetuū. ‖Surgite t ite:qz
nō habet hic requiē. Propt̄ imūdiciā
ei⁹ corrūpet putredine pessima. Utinā
nō eēm vir habēs spm̄ h:t mēdaciū po
D ti⁹ loq̄rer. Stillabo tibi i vinū t i ebri
etatē:t erit sup quē stillab̄ ꝑplus iste.
Cōgregatione ꝓgregabo iacob totū te
i vnū cōducā reliq̄as isrl. Pariter po
nā illū q̄si gregē i ouili:q̄si pec⁹ i me
dio caularū. Tumultuabūt a multitu
dine hoim. Ascendet esh pandēs iter
ante eos. Diuidēt t trāsibunt portā:t
egrediēt p eā. Et trāsibit rex eoꝝ coꝝ
eis:t dñs i capite eoꝝ. III
T dixi. Audite ꝓncipes iacob
duces dom⁹ isrl. Nūq̄d nō ve
strū ē scire iudiciū: q̄ odio habetis bo
nū t diligitis malū? q̄ violēter tolli
tis pelles eoꝝ desup eis:t carnē eorū
desup ossib⁹ eoꝝ? Qui comederūt car
nē ꝑpli mei:t pellē eoꝝ desup excoria
uerūt:t ossa eoꝝ cōfregerūt:t ꝓciderūt
sicut i lebete t q̄si carnē i medio olle.
Tūc clamabūt ad dñm t nō exaudiet
eos:t abscōdet faciē suā ab eis i tpe il
lo:sicut neq̄ter egerūt i adinuētiōib⁹
suis. Hec dicit dñs:sup ꝓpheras q̄ se
ducūt ꝑplm meū: q̄ mordēt dētib⁹ suis
t p̄dicāt pacē. Et si q̄s nō dederit i os
eoꝝ q̄ppiā:sāctificāt sup eū ꝓliū. Pro
pterea nox vobis ꝓ visiōe erit t tene
brevob ꝓ diuinatione. Et occūbet sol
sup ꝓphas:t obtenebrabit sup eos di
es. Et cōfūdēt q̄ vidēt visiones: t cō
fundent diuini. Et opient oēs vultus
suos:qz n ē rūsū dei Uerūtū ego repler
sū fortitudie spūs dñi iudicio t ꝟtute
vt ānūciē iacob scel⁹ suū:t isrl peccatū
suū. Audite ō ꝓncipes dom⁹ iacob:et
iudices dom⁹ isrl: q̄ abominami iudiciū
t oia recta puertit. Qui edificat sō
i sāguinib⁹ t hierūm i iniq̄tate. ‖ Prici
pes ei⁹ i munerib⁹ iudicabāt:t sacerdo
tes ei⁹ i mercede docebāt. Et ꝓphe ei⁹
i pecunia diuinabāt:t sup dñm reqes
cebāt dicētes. Nūq̄d nō dñs in medio
nr̄m? Nō veniēt sup nos mala. ‖ Pro
pter ꝙ cā vr̄i siō q̄si ager arabit:t hie
rusalē q̄si aceru⁹ lapidū erit t mōs tē
pli i excelsa siluaꝝ. IIII
T erit in nouissimo dierū: erit
mōs dom⁹ dñi ꝑparatus i ꝟtice
mōtiū:t sublimis sup colles. Et fluēt
ad eū ꝑpli t ꝓperabūt gētes mlte t di
cēt. Uenite ascēdam⁹ ad mōtē dñi: et
ad domū dei iacob. Et docebit nos de
vīs suis:t ibim⁹ i semit ei⁹. Quia de
siō egrediet lex: t ꝟbū dñi de hierūm.
Et iudicabit iter ꝑplos mltos:t corri
piet gētes fortes vsq; in lōginquū. Et
cōcidēt gladios suos i vomeres: t ha
stes suas i ligones. Nō sumet gēs adūs
sūm gētē gladiū:t nō discēt vltra belli
gare. Et sedebit vir subt⁹ vineā suā:et
subt⁹ ficū suā:t n erit q̄ deterreat: qz os
dñi exercituū locutū ē. Quia oēs ꝑpli

abulabūt vnuſq̄ſq̄ i nole dei ſui: nos
aūt ambulabim⁹ i noie dei nr̄i i eternū
& vltra. ¶In die illa dicit dñs congrega-
bo claudicātē: & eā quā eiecerā colligā
& quā afflixerā cōſolabor. Et ponā clau
dicantē i reliq̄as: & eā q̄ laborauerat i
gentē robustā ¶Et regnabit dñs ſuper
eos i mōte ſiō: ex hoc nūc & vſq̄ in eternū.
Et tu turris gregis nebulosa filia ſion
vſq̄ ad te veniet: & veniet prīmus impe
gnū filie hierlm. Nūc q̄re merore cōſu-
meris? Nūq̄d rex nō ē tibi: aut cōſiliarius
tuus perijt: q̄ cōprehēdit te dolor ſicut par
turientē? Dole & ſatage filia ſiō quaſi par
turiēs: q̄ nūc egredieris de ciuitate: et
habitabis i regiōe: & venies vſq̄ ad ba-
bylonē. Ibi liberaberis: ibi redimet te
dñs de manu inimicorū tuorū. Et nunc
congregate ſūt ſup te gētes multe: q̄ dicūt
lapidet: & aſpiciat i ſion oculus nr̄. Ipſi
aūt nō cognouerūt cogitatiōes dñi: &
nō intellexerūt cōſiliū eius: q̄ congregauit
eos q̄ſi fenū aree Surge & tritura filia
ſion: q̄ cornu tuū ponā ferreū: & vngu
las tuas ponā ereas. Et cōminues po
pulos multos: & interficies dño rapinas
eorū: & fortitudinē eorū dño vniuerſe terre.
Nunc vaſtaberis filia latro V
nis. Obſidionē poſuerūt ſuper
nos i virga percutient maxillā iudi
cem iſrl. ¶Et tu bethleē effrata paruulus
es i milibus iuda. Ex te mihi egredietur q̄
ſit dñator i iſrl: & egreſſus ē ab initio a
diebus eternitatis. Propter hoc dabit eos vſ-
q̄ ad tps in q̄ parturiēs pariet. Et re-
liquie fratrū eius cōuertētur ad filios iſrl.
Et ſtabit & paſcet i fortitudine dñi in
ſublimitate nois dñi dei ſui. Et cōuertētur
q̄ nūc magnificabitur vſq̄ ad extremos
terre. Et erit iſte pax aſſyrius cū venerit i
terrā nr̄am: & q̄n calcauerit i domibus no
ſtris. Et ſuſcitabim⁹ ſup eū ſeptē pa-
ſtores: & octo primates homines. Et paſcēt
terrā aſſur i gladio: & terrā nemroth i lā-
ceis eius. Et liberabit ab aſſur cū vene-
rit i terrā noſtrā: & cū calcauerit i fini-
bus nr̄is. Et erūt reliquie iacob i medio
populorū multorū q̄ſi ros a dño: & q̄ſi ſtil-
le ſup herbā q̄ nō expectat virū: & nō p
tolalt filios homīm. Et erūt reliquie ia-
cob i gētibus i medio populorū multorū q̄
ſi leo i iumētis ſilue & q̄ſi catulus leo-
nis i gregibus pecorū. Qui cū trāſierit &
cōculcauerit & ceperit: nō ē q̄ eruat. Et
exaltabit⁹ manus tua ſup hoſtes tuos: &
oēs inimici tui interibūt. Et erit i die
illa dicit dñs: auferā eq̄s tuos de me-
dio tui: & diſpdā q̄drigas tuas. Et pdā D
ciuitates terre tue: & deſtruā oēs muniti
ones tuas. Et auferā maleficia de ma
nu tua: & diuinatiōes nō erūt in te. Et
perire faciē ſculptilia tua: & ſtatuas tu
as ō medio tui. Et nō adorabis vltra
opa manuū tuarū & euellā lucos tuos ō
medio tui. Et p̄terā citates tuas: & fa-
ciā i furore & idignatiōe vltionē i oib⁹
gētib⁹ q̄ nō audierūt. VI
Audite q̄ dñs loq̄t. Surge p̄ten B
de iudicio aduſū mōtes: & audi
ant colles vocē tuā. Audiāt mōtes iu
diciū dñi & fortia fūdamēta terre: q̄ iu-
diciū dñi cū pplo ſuo: & cū iſrl diiudi-
cabit. Pple meus q̄d feci tibi: aut q̄d
moleſtus fui tibi? Rīnde mihi. Quia edu
xi te de terra egypti: & de domo ſeruitutis Exo.15.e
liberaui te & miſi ante facie tuā moyſen B
& aarō & mariā. ¶Pple meus memēto q̄- Nu.22.a
ſo q̄d cogitauerit balach rex mo- et.23.b
ab: & q̄d rīnderit ei baalā filius beor ō ſe
thim vſq̄ ad galgalā vt cognoſceres
iuſticias dñi. Quid dignū offerā dño?
Curuabo genu deo excelſo? Nūq̄d offe
rā ei holocauſtomata & vitulos āniculos?
Nūq̄d placari pōt dñs i milibus arietū: an i mltis milibus hircorū pinguiūm?
Nūq̄d dabo p̄mogenitū meū p ſcelere
meo: fructū vētris mei p pctō aīe mee
Indicabo tibi o hō q̄d ſit bonū: & q̄d C
dñs req̄rat a te. Utiq̄ facere iudiciū &
diligere miſcōiam: & ſolliciti ābulare
cū deo tuo. Vox dñi ad citatē clamat:
& ſal⁹ erit timētibus nomē eius. Audite
tribus. Et q̄s approbabit illud? Adhuc
ignis i domo impij: theſauri iniq̄tatis
& mēſura minor ira plena. Nūq̄d iuſti
ficabo ſtaterā iplā: & ſaccelli pōdera do
loſa? In q̄b⁹ diuites eius repleti ſūt iniq̄-
tate: & habitātes i ea loq̄bant mēdaciū:
& lingua eorū fraudulēta i ore eorū. Et D
ego q̄ cepi percutere te plagā: ſuper pecca
tuis. Tu comedes & nō ſaturaberis & hu
miliatio tua i medio tui. Et apphēdes
& nō ſaluabis: & q̄s ſaluauerit: in gladiū
dabo. ¶Tu ſeminabis & nō meteſ: tu cal- Deu.28.d
cabis oliuā & nō vnges olio: & muſtū & Aggei.1.b
non bibes vinū. Et cuſtodiſti p̄cepta
amri & oē op⁹ domus achab: & ambula-
ſti i voluptatib⁹ eorū: vt dare te i p̄di-

tionē ⁊ habitātes i ea i sibillā: ⁊ opprobriū populi mei portabis. XII

A VE mihi: qz factꝰ sū sicut ą colligit in autūno racemos vindemie. Nō ē botrus ad comedendū: pcoꝝs ficus desiderauit aīa mea. Perīt sctūs de tra: ⁊ rectꝰ in hoibus nō ē. Oēs i sanguine insidiantᵉ: vir fratrē suū ad mortē venant. Malū manuum suarū dicūt bonū. Princeps postulat: ⁊ iudex i reddēdo ē. Et magnꝰ locutꝰ ē desideriū aīe sue: ⁊ cōturbauerūt eā. Qui optimꝰ i eis ē ꝙsi paliurus: ⁊ ą rectꝰ ꝙsi spina de sepe. Dies speculationis tue: visitatio tua venit. Nunc erit vastitas eoꝝ. Nolite credere amico: et

B nolite cōfidere i duce. Ab ea q̄ dormit
Mat.10.c i sinu tuo custodi claustra oris tui: qz filiꝰ cōtumeliā facit patri: ⁊ filia ꝓsurget aduersus matrē suā: nurꝰ adūsus socrū suā: ⁊ inimici hois domestici eiꝰ Ego aūt ad dñm aspiciā: expectabo deum saluatorē meū. Audiet me deꝰ meꝰ Ne leteꝛ inimica mea supᵃ me: qz cecidi. Cōsurgā. Cū sedero in tenebris: dñs lux mea ē. Irā dñi portabo: qm̄ peccaui ei: donec cām meā iudicet: ⁊ faciat iudiciū meū. Ēducet me i lucē: videbo iustitiā eiꝰ. Et aspiciet inimica mea: ⁊

C operiet ꝓfusione: q̄ dicit ad me. Ubi ē dñs deꝰ tuꝰ? Oculi mei videbūt i eam Nūc erit i ꝯculcatione: vt lutū plateaꝝ. Dies: vt edificentᵉ macerie tue. In die illa lōge fiet lex. In die illa ⁊ vsq̄ ad te veniet assur et vsq̄ ad ciuitates munitas: ⁊ a ciuitatibus munitis vsq̄ ad flumen: ⁊ ad mare de mari: ⁊ ad mōtem de mōte. Et terra erit in desolationem ꝓpter habitatores suos: et ꝓpter fructū cogitationū eoꝝ. Pasce ꝓpm tuū i vꝛga tua: gregē hereditatis tue habitātes solos i saltu. In medio carmeli pascentᵉ basan ⁊ galaad iuxta

D dies antiq̄s ꝼm dies egressiōis tue de terra egypti. Ostēdā ei mirabilia. Uidebūt gētes: ⁊ cōfūdentᵉ sup oī fortitudine sua. Ponet manū sup os: aures eoꝝ surde erūt. Lingēt puluerē sic̄ serpentes: velut reptilia ꝛre ꝓturbabuntᵉ de edibꝰ suis. Dñm deū nr̄m nō desidebūt: ⁊ timebūt te. Quis deꝰ similis tui ą auferas iniq̄tatē: ⁊ trāsfers peccatū reliquiarū hereditatiꝭ tue? Nō imMicheē.18 mittet vltra furorē suū: qm̄ volēs misericordiā ē. Reuertet ⁊ miserebit nr̄ī. Deponet iniq̄tates nr̄as: ⁊ p̄ĵciet i fundū maris oīa pcta nr̄a. Dabis veritatē iacob: misericordiā abrā: q̄ iurasti p̄ribus nr̄is a diebꝰ antiquis.

Explicit Micheas ꝓpha. Incipit Prologus in Naum ꝓphetam.

NAum ꝓphetā ante aduētū regis assyrioꝝ ą ꝓpm isrl̄ captuū i suā regionē trāstulerat fuisse hebreoꝝ traditio ꝓfitemat. Siq̄dē i finē hui⁹ lectiōis p̄dicet regis aduentū: idem ꝓpha annūciare mōstratᵉ. Sz cū habitatores niniue ipsa interitū ciuitatiꝭ p̄dicāte: ne diuina ira denūciatū interitū sustinerēt pcōrū: ⁊ ipietatis pniam egissent ⁊ acceptā dei misc̄ia: grauioꝛibꝰ se criminibus iplicuerūt. Qua de cā memoratꝰ ꝓpha spūsctō plenus: iudiciū dei annūciās: ita locutꝰ ē. ‖ Deꝰ zelans: ⁊ vlciscēs dominꝰ ē ⁊c. Jā ei decē tribꝰ ab assyrijs ducte fuerāt i captiuitatē sub ezechia rege iuda: sub q̄ etiā nūc i ꝓsolatiōe populi trāsmigrati aduersū niniuē vīsio cernit. Nec erat parua cōsolatio: tam his ą iā assyrijs ꝓuiebāt: q̄ reliq̄s quī sub ezechia de tribu iuda ⁊ beniamin ab eisdē hostibꝰ obsidebāt: vt audirēt assyrios q̄z a chaldeis eē captēdos: sic̄ in sequentibꝰ libri huiꝰ demōstrabit. Sciēdū ꝙ niniue i nr̄a lingua de hebreo speciosā sonat. Speciosus aūt hic mūdꝰ dicit. Unde ⁊ apud grecos: cosmos ab ornatu nomen accepit. Et ḡcmos ab ornatu nomen accepit. Et q̄d nūc aduersū niniuē dicit: de mundo figuraliť p̄dicari sētiamꝰ. Quā ob cām ⁊ assūptio quā septuaginta interp̄tes dicūt. apud hebreos massa ponit: id ē graue onus: eo ꝙ cū aduersus quā ꝓphetat ꝓmat: nec sinat eleuare ceruicē. Simulq̄ ꝓ attendendū: q̄ hec ipsa vel assūptio: vel onꝰ: vel p̄dus ꝓphete visio fit. Nō ei loq̄t ꝓphēta in extasi: vt mōtanꝰ ⁊ p:iscilla: marcellaq̄ delirāt: sz q̄ ꝓphetat liber est visionis intelligēt̄ vniuersa ą loq̄t: ⁊ pondus hostiū facient̄ suo ꝓpo visione. De cōsūmatione itaq̄ mundi ꝼm nē. De cōsūmatione itaq̄ mundi ꝼm anagogen cōsolationē sctōꝝ ꝓphetia texit: vt quecūq̄ i mūdo videt: q̄si ꝓtereuntia ⁊ caduca ꝓtēnāt: ⁊ ꝓparent se ad iudiciū diē. Ubi vtroꝛ aduersum vires assyrioꝝ affuturꝰ ē dñs. Explicit

Naum

Aplogus. Incipit argumētū.
Naum cōsolator orbis interp̄tatur. Increpat ciuitatē sāguinū post euersionē illi⁹ loquit. ‖ Ecce sup montes pedes euāgelizātis t annūciātī Explicit argumētū. Incipit (pacē. liber Naum pphete. Capitulū. I

Onus niniue.

Liber visiōis naum helchesei. ‖ De⁹ emulator et vlciscēs dñs: vlciscēs dñs t habēs furorē: vlciscēs dñs i hostes suos: t irascēs ipse inimicis suis. Dñs patiēs t magn⁹ fortitudine: t mūdās nō faciet innocentē Dñs i tēpestate t turbine vie ei⁹: t nebule puluis pedū ei⁹. Increpās mare t exiccās illud: t oia flumia ad desertū deducēs. Infirmat⁹ ē basan t carmel⁹ t flos libani elāguit. Montes cōmoti sūt ab eo: t colles desolati sūt. Et cōtremuit terra a facie ei⁹: t orbis t oēs habitātes i eo. Ante faciē indignationis ei⁹ ꝙs stabit: t ꝙs resistet in ira furoris ei⁹? Indignatio ei⁹ effusa ē vt ignis: et petre dissolute sūt ab eo. Bon⁹ dñs et cōfortās i die tribulatiōis t sciēs sperāres in se. Et i diluuio ptereūte cōsummationē faciet loci ei⁹: t inimicos ei⁹ plequēt tenebre. Quid cogitatis ꝰ dñm? Cōsummationē ipe faciet. Nō ꝓsurget duplex tribulatio: qz sicut spine se inuicē cōplectūt: sic conuiuiū eoꝝ pariet potātiū. Cōsumēt ꝙsi stipula ariditate plena. Ex te ei exibit cogitans ꝰ dñm malicīā mēte ptractās puaricationē. Hec dicit dñs. Si pfecti fuerint t ita plures: sic ꝙz attōdent t ptrāsibit. Afflixi te t nō affligā te vltra. Et nūc cōfringā virgā ei⁹ ꝺ dorso tuo: t vincula tua dirūpā: t ꝓcipiet sup te dñs. Nō seminabit ex noie tuo amplius. De domo dei tui iscīā. Sculptile t ꝓflatile ponā sepulchrū tuū: qz inhonoratus es. ‖ Ecce sup montes pedes euāgelizantis t annūciātis pacē. Celebra iuda festiuitates tuas t redde vota tua qz non adiciet vltra vt ptrāseat in te belial: tot⁹ exterminat⁹ est.

Ascēdit (vniuersus interfect⁹. II

q dissipat coram te: q custodiat obsidionē. Cōtēplare viā: cōfortā lūbos robora xtutē valde. Quia sicut reddidit dñs superbiā iacob: sic sup

biā isrl. Quia vastatores dissipauerunt eos: t ppagines eoꝝ corruperūt. Clype⁹ fortiū ei⁹ ignit⁹: viri exercit⁹ i coccineis. Igne habenc curr⁹ i die puparationis ei⁹ t agitatores ꝓsopiti sunt. In itinerib⁹ cōturbati sūt: q̄drige collise sūt i plateis. Aspect⁹ eoꝝ q̄si lāpades: q̄si fulgura discurrētia. Recordabit fortiū suoꝝ: ruent i itinerib⁹ suis. Velociter ascēdēt muros ei⁹: t ꝓparabit vmbraculū. Porte fluuioꝝ aperte sūt: t tēplū ad solū dirutū. Et miles captiu⁹ adduct⁹ ē: t ancile ei⁹ minabāt gemētes vt colūbe: murmurātes i cordib⁹ suis. Et ninive q̄si piscina aquarū aq ei⁹: ipi vero fugerūt. State state t nō ē q̄ reuertat. Diripite argētū: diripite aurū: t nō ē finis diuitiaꝝ ex oibus vasis desiderabilib⁹. Dissipata est t scissa t dilacerata: t cor tabescens et dissolutio geniculoꝝ t defectio i cūctis renib⁹. ‖ t facies oim sicut nigredo olle. Ubi ē habitaculū leonum: t pascua catuloꝝ leonū? Ad quā iuit leo vt ingrederet illuc: catul⁹ leonis: t nō ē q̄ exterreat. Leo cepit sufficienē catulis suis: t necauit leenis suis. Et impleuit preda spelūcas suas. t cubile suū rapina. Ecce ego ad te dicit dñs exercituū t succendā vsq ad fumū q̄drigas tuas: t leunculos tuos comedet gladius Et extermiabo ꝺ tra ꝓdā tuā t nō audiet vltra vox nūcioꝝ tuoꝝ. III

Ve ciuitas sāguinū: vniūsa mendacij: dilaceratiōe plena. Nō recedet a te rapina. Uox flagelli: t vox impet⁹ rote: t eq̄ fremētis t q̄drige feruentis t eq̄tis ascendētis: t micātis gladij: t fulgurātis haste: t multitudinis interfecte: t grauis ruine: nec ē finis cadauerū. Et corruēt i corpib⁹ suis ꝓpter multitudinē fornicationū meretricis specioſe t grate t hñtis maleficia: q̄ vendidit gētis i fornicationib⁹ suis: t familias i maleficijs suis. ‖ Ecce ego ad te dicit dñs exercituū: t reuelabo pudēda tua i facie tua: t ostendā i gētib⁹ nuditatē tuā t regnis ignominiā tuā. Et ꝓjciā sup te abominatiōes t ꝓtumelijs te afficiā: t ponā te i exemplū. Et erit ois q̄ viderit te resilier a te t dicet. Uastata ē ninive. Quis cōmouebit sup te caput? Uñ q̄rā cōsolatorē tibi? Nūq̄d melior es alexādria ppoꝝ

q̄ habitat ī fluminib⁹? Aq̄ in circuitu
ei⁹: cui⁹ diuitie mare aq̄ muri ei⁹. Ethi
opia fortitudo ei⁹ ⁊ egypt⁹ ⁊ nō ē finis
Africa ⁊ libyes fuerūt i auxilio tuo: ſz
⁊ ipſa in trāſmigratione ducta ē i ca-
C ptiuitatē. Paruuli ei⁹ eliſi ſūt i capite
oim viarū: ⁊ ſup inclytos ei⁹ miſerunt
ſortē: ⁊ oēs optimates ei⁹ cōfixi ſūt in
cōpedib⁹. Et tu ꝺ inebriaberꝛ ⁊ eris de
ſpecta: ⁊ q̄res tu auxilium ab inimico.
Oēs munitiōes tue ſicut fic⁹ cū groſ-
ſis ſuis: ſi cōcuſſe fuerint cadēt i os co
medēris. Ecce ppl⁹s tu⁹: mulieres in
medio tui. Inimicis tuis ad apertio-
nē pandēt porte tre tue: deuorabit ig-
nis vectes tuos. Aquā ppt obſidionē
hauri tibi: extrue munitiōes tuas. In
tra in lutum ⁊ calca: ſubigēs tene late
rē. Ibi comedet te ignis: pibis gladio:
deuorabit te vt bruchus. Cōgregare ꝺ
D vt bruch⁹ mltiplicare vt locuſta. Plu
res feciſti negociationes tuas: q̄ ſtelle
ſunt celi. Bruchus expānſus ē: ⁊ auola-
uit. Cuſtodes tui q̄ſi locuſte: ⁊ paruuli
tui q̄ſi locuſte locuſtarū: q̄ cōſidēt i ſe-
pib⁹ in die frigoris. Sol ort⁹ ē ⁊ auo-
lauerūt: ⁊ nō ē cognit⁹ loc⁹ eaꝝ vbi fu
erint: dormitauerūt paſtores tui rex aſ
ſur: ſepelierūt pncipes tui. Latitauit po
pul⁹ tu⁹ i mōtib⁹ ⁊ nō ē q̄ congreget. Nō
ē obſcura cōtritio tua: peſſima ē plaga
tua. Oēs q̄ audierūt auditionē tuā: cō
pſerūt manū ſup te. Quis ſup quē ñ
trāſiꝛt malicia tua ſemperꝛ

Explicit Naum ꝓpheta. Incipit ꝓ-
logus i Abachuc ꝓphetam.

Quattuor ꝓphe i duodeci ꝓ-
phetaꝝ volumie cōtinēt: e q̄
b⁹ tres i pncipio lēna. i. pō-
dus tituli hñt: naū: abachuc
⁊ malachias. Porro zachari
as i medio ⁊ circa finē duos huiuſce-
modi ponit titulos: e q̄b⁹ vn⁹ ē: onus
verbi dñi i tra adrach ⁊ damaſci requiei
ei⁹: alter i fine. ſ. on⁹ verbi dñi ſup iſrl
De naū oſonib⁹ tuis iā liber vn⁹ edi-
tus ē. De zacharia ⁊ malachia: ſi vita
comes fuerit diſſerem. Nūc abachuc ha
bem⁹ i manib⁹ q̄ vel ex eo ꝙ amabilis
deo ē vocat amplexatio: vl ꝙ in certa
mē ⁊ luctā (⁊ vt ita dicā) amplexū cuz
deo cōgredit amplexantꝛ: id ē luctātꝛ
fortit⁹ ē nomē. Null⁹ ei tā audaci vo-
ci q̄ſus eſt deū ad diſceptationē iuſti-
cie ꝓuocare: et ⁊ dicere ei. Cur i rebus
hūanis mūdi iſti⁹ pōpa tāta rerū ver-
ſet iniq̄tas? Uociferabor a te vim pa-
tiēs: ⁊ nō ſaluabis? Quare oſtēdiſti mi
hi iniq̄tatē ⁊ laborē videre? Lacerata
ē lex: ⁊ nō q̄uenit vſq̄ ad finē iudiciū
q̄ impi⁹ p̄ualet adūſū iuſtū: iō egredit
iudiciū p̄ūſū. Uides q̄z temeraria vo
ſit: ⁊ quodāmō blaſphemātꝛ creatorꝛ
ſuū ad iudiciū ꝓuocare: ⁊ vas fragile
adūſus figulū: cur tale vel tale factum
ſit diſputare? Necnō ⁊ ꝯ aiaduertēdū
q̄ aſſūptio vel pōdus q̄ grauia iā eſſe
dixim⁹: ꝓphe viſio ē ⁊ aduerſū mōta-
ni dogma querūlū intelligit q̄ videt: nec
vt amēs loq̄t: nec more inſanientiū fe-
minarū dat ſine mēte ſonū. Uñ ⁊ apls
iubet vt ſi ꝓphetātib⁹ alīq̄s: alī fuerit
reuelatū: taceāt q̄ p̄us loq̄bāt. Et ſta-
tim: ‖nō ē inq̄t diſſenſiōis de⁹: ſz pacꝫ.
Exq̄ intelligit cū q̄s ex voluntate reti-
cet: ⁊ alīq̄s locū dat ad loquēdū: poſſit
loq̄ ⁊ tacere cū velit. Qui iā i ertaſi. i.
inuit⁹ loq̄t: nec tacere nec loq̄ i ſua po
teſtate hz. Illud q̄z diſce: q⁹ ſemel a me
violēter exigis vt q̄ſi q̄ſdā grad⁹ ⁊ ſca
las altio⁹a intēti: hiſtoriā tibi interp̄-
ter: ꝓphiaz eē circa babylonē ⁊ nabu-
chodonoſor regē chaldeoꝝ vt quō pri
or ꝓpha naū quē abachuc ſequt: vatici
niū habuit ꝛ niniuē ⁊ aſſyrios q̄ vaſta
uerūt decē trib⁹ q̄ vocāt iſrl: ita aba-
chuc ꝓphetiā habeat adūſus babylo-
nē ⁊ nabuchodonoſor: a q̄b⁹ iudas et
hierlm tēplūq̄z ſubuerſa ſūt. Et vt ſci-
as eo tpe fuiſſe abachuc: q̄ iā due trib⁹
q̄ vocabāt iuda: ducte erāt i captiuita
tē daniel docere te poterit. ‖ad quē in
lacū leonū abachuc cū prāndio mittit:
q̄q̄ apud hebreos hec ipa non legat
hiſtoria. Igit ſiue q̄s recipiat ſcripcu-
rā illā: ſiue nō recipiat: vtrūq̄z p nos
ē. Aut ei iā recipit: ⁊ poſt factā rē liber
abachuc terit: aut ſi nō recipit: q̄ſi ꝓ-
pheta ſcribit q̄ vētura cognoſcit. Inte
rim ſm lram cauſam adūſū deū ꝓpha:
cur nabuchodonoſor tēplū dei vaſtet
⁊ iudā cur hierlm quōdā verbs dñi de-
ſtruat: q̄re clamet ppl⁹ ⁊ nō audiat: vo
ciferet ad dñm oppſſus a chaldeis et
nō ſaluet: q̄re etiā ipe ꝓpha vel ꝓpl⁹
ex cui⁹ pſona loq̄t ad ꝯ vixerit: ⁊ huc
uſq̄z p̄ducet⁹ ſit: vt iniq̄tatē hoſtiū ⁊ ſu
um laborē videri: cū iuſticia ꝓpleat

uersū se. Et hec dicit ꝺ mētis angu-
stia: nesciēs aut ī igne cōstari. ‖ t tres
pueros de camino ignis puriores exis-
se ꝙ intrauerāt. Sz t ꝺ generalit accī-
pere possum⁹: ꝙ ex psona humane im-
pacīe loq̄t: vt ī q̄rulā vocē t plenā
doloris erūpat dicēs. ‖ Quare respicis
cōtēptores: t taces cōculcāte ipio iusti
ore se? Hec aūt loq̄t: nesciens iudicia
ei inuestigabilia: t pfundū diuitiarū
sapie t scie ei⁹: ꝙ nō ita videat de⁹: vt
videt hō. Hō tm̄ pīa respicit: de⁹ fu
tura t etna cognoscit. Et quō si egro-
tās t estuās febrib⁹ aquā frigidā postu
let t dicat ad medicū: vim patior: cru-
cior: uror: exanimor: vsq̄q̄ medice cla-
mabo t ꝛpaudies: t rīdeat ei sapiētissi
m⁹ ac clementissim⁹ medic⁹: scio q̄ tpe
dare debeā qō postulas: ñ misereor mō
q̄ misebia ista crudelitas ē: t volūtas
mea ꝺ te petit. Ita t de⁹ nr̄ sciēs clemē
tie sue pōdera atq̄ mēsuras: iterdū nō
ꝛpaudit clamātē: vt eū pbet: t magis
ꝙuocet eū ad rogādū: t q̄si igne exco-
cū iustiorē t puriorē faciat. Qō itelli
gēs apls ꝺm id ꝙ misebiam ꝓsecut⁹ ē
a dño: ait. ‖ Sz nō deficim⁹ ‖ Et bñdicit
ꝺm i oi tpe. ‖ Et scit ꝙ qui pseueraue
rit usq̄ i finē hic salu⁹ erit: t gīaī i la
bore t dolore. Et cū hieremia dic. Tri
bulationē t miseriā inuocabo vt quō
alī⁹ inuocat deū: sic sctūs vir t bellator
huic⁹ ad exercēdū se t pbādū tribula
tionē t miseriā inuenire desiderat

Explicit plog⁹. Incipit Argumētū.

HAbachuc luctator fort⁊ t rigi
dus stat sup custodiā suā: t fi
git gradū sup munitionē: vt
christū i cruce cōtēplet: t vi-
deat. Oquit celos gīa ei⁹: t laudis eius
plena ē tra. Splendor ei⁹ vt lux erit:
cornua i manib⁹ ei⁹: ibi abscōdita est
Explicit Argumētū. (fortitudo ei⁹.
Incipit Abachuc ppha. Capm. I

OVus quod vi
dit abachuc ppha. ‖ Usq̄q̄ dne clamabo t nō ex
audies? Vociferabor ad
te vim patiēs: t nō saluabis? Quare ostēdisti mihi iniq̄tatē et
laborē: videre ꝺdā t iniusticiā ꝺ me? ‖ Quare respicis cōtēptores: t taces cō
culcāte ipio iustiorē se? Et facies hois
q̄si pisces mar⁊ t q̄si reptilia nō habē
tia ducē. Et factū est iudiciū: t ꝺditio
potētior. Propt̄ ꝺ lacerata ē lex: t nō
puenit usq̄ ad finē iudiciū. Quia ipi⁹ B
pualet adūsus iustū: ꝓpterea egredit
iudiciū puersū. ‖ Aspicite ī gētib⁹ t vi Act. 13.f
dete t āmirami t obstupescite: q⁊ opus
fact⁹ ē ī dieb⁹ vr̄is: qō nemo credet cū
narrabitur. Quia ecce ego suscitabo
chaldeos gētē amarā t velocē ābulan
tē sup latitudinē tre: vt possideat tab-
nacula nō sua. Horribil⁊ t tribil ē: ex
seipsa iudiciū t on⁹ ei⁹ egrediet. Leui
ores pard⁊ eq̄ ei⁹: t velociores lupis ve
spertinis: t diffūdēt eq̄tes ei⁹ Eq̄tes nā C
q̄ ei⁹ delōge veniēt: volabūt q̄si aq̄la
festinās ad comedēdū. Oēs ad ꝓdā ve
niēt: facies eor⁊ vēt⁹ vrēs. Et congrega-
bit q̄si arenā captiuitatē t ipe de regi
b⁹ trīūphabit: t tyranni ridiculi eius
erūt. Ipse sup oēm mutionē ridebit et
ꝓportabit aggerē t capiet eā. Tūc mu
tabit spūs: t p trāsibit t corruet Hec ē
fortitudo ei⁹ dei sui. Nūq̄d nō tu a ꝓn
cipio dne de⁹ me⁹ sācte me⁹: t nō mori
emur? Dne ī iudiciū posuisti eū t fortē
vt corripes fūdasti eū. Mūdi sūt oculi D
tui ne videas malū: t respicere ad ini-
q̄tatē nō poter⁊. Quare nūi respicis su
p iniq̄ agētes: t taces deuorāte impio
iustiorē se? Et facies hois q̄si pisces ma
r⁊: t q̄si reptile si hns ꝓncipē. Totū in
hamo subleuauit: traxit illud ī sagena
sua t congregauit i rete suū. Sup ꝺ lets
bit̄ et exultabit: ꝓpterea imolabit sa-
gene sue: t sacrificabit reti suo. Quia i
ipsis incrassata ē ps ei⁹: t cib⁹ ei⁹ elec-
tus. Propt̄ ꝺ g expādit sagenā suā: et
semp interficere gētes nō cessat. II

SUp custodiā meā stabo: t figā A
gradū sup munitionē. Et cōtē- Ysa.21.c
plabor vt videā q̄d dicat mihi:
t q̄d rīdeā ad arguentē me. Et rīdit
mihi dns: t dixit. Scribe visū t expla-
na eū sup tabulas vt ꝓcurrat q̄ legerit
eū. Quia adhuc visus ꝓcul: t appare-
bit i finē t nō mētiet̄. Si morā fecerit
expecta illū: q⁊ veniēs veniet t nō tar-
dabit. ‖ Ecce q̄ incredul⁹ ē: nō erit recta Ysa.21.a
aia ei⁹ in semetipso. ‖ Justus aūt ī fide Ro.10.b
sua viuet. Et quō vinū potātē decipit Heb.10.g
sic erit vir sup⁹b⁹ t nō decorabit̄. Qui
dilatauit quasi infern⁹ aiam suā: t ipe
quasi mors: t nō adimpletur. Et congre-

gsuit ad se oēs gentes: et coaceruauit ad se omnes populos. Nūquid nō oēs isti sup eū parabolā sumēt: et loquelā enigmatū ei⁹? Et dicēt. Ue ei qui multiplicat non sua. Usq̄quo ꝛ aggrauat ꝫ se densum lutū? Nuād nō repente cō surgēt q̄ mordeāt te? Et suscitabūt lacerantes te: ꝛ eris in rapinā eis? Quia tu spoliasti gētes multas: spoliabūt te oēs q̄ reliq̄ fuerint de pplis. ꝓpter sāguinē hois ꝛ iniq̄tatē terre ciuitat̄: ꝛ oim habitātiū i ea. Ue q̄ ꝛgregat auaricię malā domui sue: vt sit i excelso nidus ei⁹: ꝛ liberari se putat de manu mali. Cogitasti cōfusionē domui tue: cōcidisti pplos multos: ꝛ peccauit aia tua Quia lapis ō pariete clamabit: ꝛ lignū q̄ inter iūcturas edificioꝝ ē rīdebit.

Ezech. 24. b Ue q̄ edificat ciuitatē in sāguinib⁹: ꝛ

Naum. 3. a ꝑparat vrbē in iniq̄tate. Nūād nō hec sūt a dño exercituū? laborabūt ei populi i multo igni: ꝛ gētes i vacuū ꝛ deficiēt. Quia replebit̄ ēra vt cognoscāt gl̄iam dñi: q̄si aq̄ operientes mare. Ue q̄ potū dat amico suo: mittēs fel suum ꝛ inebrias vt aspiciat nuditatē ei⁹. Repletus ē ignominia ꝓ gl̄ia. Bibe tu q̄

D q̄: ꝛ cōsopire. Circūdabit te calix dextere dñi: ꝛ vomit⁹ ignominie sup gloriam tuā. Quia iniq̄tas libani operiet te: ꝛ vastitas aialiū deterrebit eos ō sanguinib⁹ hois ꝛ iniq̄tate ēre ꝛ ciuitat̄ ꝛ oim habitātiū i ea. Quid ꝓdest scultile q̄ sculpsit illud fictor su⁹ cōflatile ꝛ imaginē falsā: q̄ sperauit i figmēto fictor ei⁹ vt faceret simulacra muta? Ue q̄ dicit ligno: exp̄gisc̄re: surge lapidi tacenti. Nūād ipe docere poterit? Ecce iste coopt⁹ ē auro ꝛ argēto:

Ps. 10. ꝛ ois spūs nō ē i visceribꝰ ei⁹. ‖ Dñs āt in tēplo sancto suo: sileat a facie eius omnis terra.

Oratio abachuc pphete ꝓ ignorātiis.

D Omine audiui auditionē tuam ꝛ timui. Dñe opus tuū: i medio annoꝝ viuifica illud In medio annoꝝ notū facies: cū irat⁹ fueris: misericordie recordaberis. Deꝰ ab austro veniet: ꝛ sctūs de mōte pharā. Oquit celos gl̄ia ei⁹: ꝛ laudis eius plena ē terra. Splēdor ei⁹ vt lux erit: cornua i manib⁹ ei⁹. Ibi abscōdita est fortitudo ei⁹: ante faciē ei⁹ ibit mors. Egrediet̄ dyabol⁹ ad pedes ei⁹: ꝛ mēsus ē terrā. Aspexit ꝛ dissoluit gētes: cōtriti sunt mōtes seculi. Incurui ti sūt colles mūdi: ab itinerib⁹ eternitatis ei⁹. Pro iniq̄tate vidi tēteria ethiopie: turbabūt pelles ēre madian. Nūquid in fluminib⁹ irat⁹ es dñe aut in fluminib⁹ furor tu⁹ vel i mari indignatio tua? Qui ascendes sup eq̄s tuos: ꝛ q̄drige tue saluatio. Suscitās suscitabis arcū tuū: iuramēta tribub⁹ q̄ locutus es. Fluuios scindēs ēre: viderūt te ꝛ doluerūt mōtes: gurges aq̄rū trāsiit. Dedit abyssus vocē suā altitudo manus suas leuauit. Sol ꝛ luna steterūt in habitaculo suo: in luce sagittaꝝ tuaꝝ i bīt: i spēdore fulgurātis haste tue. In fremitu cōculcabis ēra ꝛ i furore obstupefacies gētes. Egressus es i salutē populi tui: i salutē cū christo tuo. Percussisti caput ō domo impi: denudasti fundamētū ei⁹ vsq̄ ad collū. Maledixisti sceptris ei⁹ capiti bellatoꝝ ei⁹: venientib⁹ vt turbo ad disp̄gēdū me. Exultatio eoꝝ: sicut ei⁹ q̄ deuorat pauperē in abscōdito. Uiā fecisti i mari eq̄s tuis luto aq̄rū multarū. Audiui ꝛ cōturbatꝰ est vēter me⁹: a voce cōtremuerūt labia mea. Ingrediet̄ putredo i ossibus meis: ꝛ subter me scateat. Ut requiescā in die tribulatiōis: vt ascēdā ad pplm accinctū nrm. Fic⁹ ei nō florebit: ꝛ non erit ger mē i vineis. Mentiet̄ opus olive: ꝛ arua nō afferēt cibū. Abscindet̄ de ouili pec⁹: ꝛ nō erit armētū i p̄sepib⁹. Ego aūt i dño gaudebo ꝛ exultabo i deo ihesu meo. Deꝰ dñs fortitudo mea ꝛ ponet pedes meos q̄si ceruoꝝ. Et sup excelsa mea deducet me victor: i psalExplicit Abachuc ꝓpha (mis cantēt.

Incipit plog⁹ i Sophoniā ꝓphām.

Radūt hebrei: cuiuscūq̄ ꝓphe t pater aut au⁹ ponat̄ in titulo ipsos q̄ꝫ pphetas fuisse. Unde ꝛ amos vnū de duodecim pphet̄ qui dixit: ‖ nō sū ꝓpha nec fili⁹ pphe. Is pastor capraꝝ vellicās sycomoros: prīs nomē i titulo nō hꝫ̄e. Hoc si vet̄ est sophonias ꝓpha: q̄ noie (vt ita dicā) pphetico ꝛ gl̄iosa maioꝝ suoꝝ stirpe genera tus ē. Habuit ei p̄rem chusi: auū godolię: ꝓauū amasiā atauū ezechiā: ꝛ tali: ꝓauū amasiā atauū ezechiā: ꝛ talē q̄drigā ipe velut extrem⁹ auriga cōpleuit. Nomen sophonie: alū speculā: alū arcanū dñi trāstulerūt. Siue iḡt

berula: sine abscōditū dñi interp̄tet: cuiꝰ ꝓphete ꝙuenit. Dicit ei ad ezechielē. ‖ Fili hois speculatorē te posui domui isrl. Iste ꝙ ꝓphā ꝙ erat i speculatoꝛi sublimibꝰ ꝓstitutꝰ t nouerat mysteria dñi: filiꝰ erat chusi ꝙ interp̄tat humilitas. Habebat ꝯz auū godoliā: ꝙ dicit magnitudo dñi: t pauū amasiā qui t ipe vertit in ꝑmonē dñi: attauū ezechiā: ꝙ sonat fortitudo dñi. De fortitudine itaq; dñi natꝰ ē ꝑmo dñi: et de ꝑmone dñi: nata ē magnitudo dñi: et ꝑ magnitudie dñi nata est humilitas: vt cū ꝙenerit aliꝙs ad pfectū: dicat: q nō sū dignus vocari apl̄as. Et illō in psalmis. ‖ Dñe nō ē exaltatū cor meum: neq; elati sūt oculi mei Josiā regē iude cuiꝰ tpibꝰ sophonias ꝓphetasse i uenit: deo p̄ oibus regibꝰ iude placuisse hystoria ꝯrti libri regū et scōi para ꝓponenon demōstrat. Josias simulacra ꝙ pater suꝰ amon vel auus manasses i tēplo dei collocauerat deiecta cōminuisse mōstrat. In ꝙbus etiā serpētē ereū a moyse factū cui errori inducras ꝓpl̄s superstitiōe idoloꝝ detētꝰ admiserat. Idē custodisse pascha: t itermissis tpibꝰ multis solus celebrasse monstrat. Ideo deꝰ ꝙ ꝓphetā tpibꝰ memorati regis ꝙ ꝙuentura erāt ostēdēs gēnibus ꝯdem lectiōe cōp̄hētis affuturū iudicū. Populo ꝛo isrl salutē: t ciuitati hierūm restauratiōem tūc tpis triumphandā textu lectionis denūciauit.

Explicit ꝓlogꝰ. Incipit argumētū.

Sophonias speculatoꝛ t arcanorū dei cognitoꝛ: audit clamorē a porta piscū: t eiulatū a scōa: t ptritionē a collibꝰ. Indicit ꝯz vlulatū habitatoribꝰ pile: qz cōticuit omis pl̄s chanaan: disperierūt vniūsi ꝙ inoluti erant argēto. Explicit Argumētū. Incipit Sophonias ꝓpha. Ca. I

VErbum domini qđ factū ē ad sophoniā filiū chusi filiꝰ godolie filiū amasie filiꝰ ezechie i diebꝰ iosie filiꝰ amō regis iuda. Cōgregās ꝙgregabo oia a facie terre dicit dñs: cōgregās hoiez t pecꝰ: ꝙgregās volatilia cēli t pisces marꝯ. Et ruine ipioꝝ erūt t offendā hoies a facie tre dicit dñs. Et extendā manū meaz sup iudā et sup oēs habitātes hierūm: et disperdā d loco hūc reliq̄as baal: et nois edituoꝝ cuz sacerdotibꝰ: et eos ꝙ adorāt sup tecta militiā celi: t adorāt t iurāt in dño et iurāt i melchon et ꝙ auertunt de post tergū dñi t ꝙ nō q̄sierūt dñm: nec inuestigauerūt eū. Silete a facie dñi dei: qz iuxta est dies dñi. Quia ꝑparauit dñs hostiā sanctificauit vocatos suos. Et erit: in die hostie dñi visitabo sup principes t sup filios regis et sup oēs qui induti sunt veste ꝙegrina. Et visitabo sup oēm ꝙ arrogāter ingredit sup limen i die illa: ꝙ cōplent domū dñi dei sui iniq̄tate t dolo. Et erit i die illa dicit dñs vox clamoꝛis a porta piscū: et vlulatꝰ a scōa: t ꝓtritio magna a collibus. Ululate habitatoꝛes pile. Conticuit ois pl̄s chanaā: disperierūt oēs i uoluti argēto. Et erit i tpe illo scrutabor hierūm in lucernis: t visitabo sup viros defixos i fecibꝰ suis: ꝙ dicūt in cordibꝰ suis. Nō faciet bñ dñs t nō faciet male. Et erit fortitudo eoꝝ i direptionē: t domꝰ eoꝝ i desertū ‖ Et edificabūt domos t nō habitabūt t plātabūt vineas t si bibēt vinū eaꝝ. Juxta est dies dñi magnus: iuxta ē t velox nimis. ‖ Vox diei dñi amara: tribulabitur ibi fortis. Dies ire dies illa: dies tribulationis t angustie: dies calamitatis t miserie: dies tenebraruz t caliginis: dies nebule t turbinis: dies tube t clāgoꝛis sup ciuitates munitas et sup angelos excelsos. Et tribulabo hoies: t ambulabūt vt cęci: qz dño peccauerūt. Et effūdet sāguis eoꝝ sic hum: t coꝛpa eoꝝ sic stercoꝛa ‖ Sz t argētū eoꝝ t auꝝ eoꝝ nō poterit liberare eos: in die ire dñi ‖ In igne zeli eiꝰ deuoꝛabit ois tra ꝙ ꝯsūmatiōez cū festinatiōe faciet cunctis habitātibꝰ terrā. II

COnuenite ꝯgregamini gens nō amabilis: puscꝙ pariat visio q̄si pulueꝝ trāseūtē die ancꝙ veniat super vos ira furoꝛ dñi: ancꝙ veniat sup vos ira indignatiōis dñi. Querite dñm oēs māsueti tre: qz iudiciū eiꝰ est operati. Querite iustū: q̄rite māsuetū: si quo modo abscōdamini i die furoꝛis dñi. Quia gaza destructa erit: t ascalon in desertū. Azotū i meridie eīciēt: et accharon eradicabit. Ue ꝙ habitatis funiculū marꝯ: gens cretoꝝ ‖ Verbū dñi

sup vos chanaan terra philistinoꝝ:et
dispdā te ira vt nō sit inhabitator. Et
erit funicul⁹ marꝯ reḡes pastoꝝ: ⁊ cau
le pecoꝝ. Et erit funicul⁹ ei⁹ q̄ remāse-
rit de domo iuda. Ibi pascēt i domib⁹
ascaloniſ: ad vesperā req̄escēt: qꝛ visita
bit eos dñs de⁹ eoꝝ: ⁊ aūtet captiuita-
tē eoꝝ. Audiui opprobriū moab ⁊ blas
phemias filioꝝ āmon q̄ exprobrauerūt
ꝑplo meo: ⁊ magnificati sūt sup termi-
C nos eoꝝ. Propter ea viuo ego dicit dñs
exercituū: de⁹ isrl. Quia moab vt sodo-
ma erit: ⁊ filij āmō q̄si gomorra: sicci-
tas spinaꝝ ⁊ acerui salis: ⁊ desertū vsq;
i eternū. Reliq̄e ꝑplī mei diripiēt eos: re-
sidui gentis mee possidebūt illos. Hoc
eis eueniet ꝓ superbia sua: q̄ blasphema-
uerūt ⁊ magnificati sunt sup ꝑplm dñi
exercituū. Horribil⁹ dñs sup eos: ⁊ atte
nuabit oēs deos terre. Et adorabūt eum
viri d̄ loco suo: oēs insule gētiū. Sꝫ et
D vos ethiopes: interfecti gladio meo eri-
tis. Et extēdet manū suā sup aq̄lonē ⁊
perdet assur. Et ponet speciosā in solitu
dinē ⁊ i inuiū: ⁊ q̄si deſtū. Et accuba-
Esa.34.c būt i medio ei⁹ gregeſ: oēs bestie gētiū
⁊ onocrotal⁹ ⁊ herici⁹ i liminib⁹ ei⁹ mo
rabūt. Vox cāt̄ i fenestra: corvus i
superliminari: qm̄ attenuabo robur ei⁹
Hec ē ciuitas gl̄iosa habitās i confiden-
tia: q̄ dicebat in corde suo. Ego sū: ⁊ ex
me nō ē alia ampli⁹. Quō facta ē in de
sertū: cubile bestie? Omis q̄ trāsit ꝑ eam:
sibilabit: ⁊ mouebit manū suā. III

V Æ ꝑuocatrix ⁊ redēpta ciuitas
columba. Nō audiuit vocē et nō
suscepit disciplinā. In dño nō ē
confisa: ad deū suū nō approximauit.
Ezech.22.f ‖Principes ei⁹ i medio ei⁹: q̄si leones
Mich.3.d rugientes. Judices ei⁹ lupi vespere: nō
relinquebāt i mane. Prophete ei⁹ vesa
ni: viri infideles. Sacerdotes ei⁹ pol-
luerūt sanctū: iniuste egerūt cōtra legē. Dñs
iust⁹ i medio ei⁹: nō faciet iniq̄tatē. Ma
ne mane iudiciū suū dabit i luce: ⁊ nō
abscōdet. Nesciuit aūt iniqu⁹ confusionē
Disperdidi gētes ⁊ dissipati sunt anguli
eoꝝ. Desertas feci vias eoꝝ: dū nō ē q̄
trāseat. Desolate sūt ciuitates eoꝝ: nō
remanēte viro neq; vllo habitatore. Di
B xi: attn̄ timebis me: suscipies disci-
plinā. Et nō peribit habitaculum ei⁹: ꝑter
oia in q̄b⁹ visitaui eā. Uerūtn̄ diluculo
surgētes corruperunt oēs cogitatiōes

suas. Quapropter expecta me dicit dñs
i die resurrectiōis mee i futuꝝ: qꝛ iudi
cium meū vt congregē gētes: ⁊ colligā reg
nа. Et effundā sup eos indignationem
meā: oēs ira furor meus. In igne enim zeꝛ
li mei devorabit⁹ omis terra. Quia tūc re
dā populis labium electū: vt invocēt oēs no
mē dñi ⁊ seruiant ei humero vno. Ultra
flumia ethiopie: inde supplices mei fi
lij dispersi mei deferēt munus mihi.
In die illa nō confundēris sup cūctis adin
uentiōib⁹ tuis: q̄b⁹ preuaricata es in me.
Quia tūc auferā de medio tui magnifi
los superbie tue et nō adiicies exaltari
amplius i mōte sctō meo. Et derelinquā
in medio tui ꝑplm pauperem et egenum et
sperabūt i nomine dñi. Reliq̄e isrl nō face
ent iniq̄tatē nec loquēt mēdacium: nec
inuenietur i ore eoꝝ lingua dolosa. Quo-
niam ipi pascēt ⁊ accubabūt ⁊ nō erit q̄ ex
terreat. Lauda filia sion: iubila isrl. Le
tare ⁊ exulta i omni corde filia hierlm.
Abstulit dñs iudicia tua: aūtrit inimi
cos tuos. Rex isrl dñs i medio tui: non
timebis malum vltra. In die illa dicet
hierlm. Noli timere sion: nō dissolvant
manus tue. Dñs de⁹ tu⁹ i medio tui fortis
tis: ipe saluabit. Gaudebit sup te i leti
cia: silebit i dilectione tua: ⁊ exultabit
sup te in laude. Nugas q̄ a lege recessе
rāt congregabo: qui ex te erāt vt nō ultra
habeas sup eis opprobriū. Ecce ego in
terficiā oēs q̄ affixerūt te i tpe illo et
saluabo claudicantē: ⁊ eā q̄ ejecta fue
rat congregabo. Et ponā eos i laudē ⁊ i
nomē i oi tra confusiōis eoꝝ: i tpe illo q̄
adducā vos: ⁊ i tpe q̄ congregabo vos. Da
bo enim vos i nomē ⁊ i laudē oīb⁹ ꝑplīs
terre: cū cōuerto captiuitatē vram coram
oculis vrīs dicit dñs. Explicit So-
phonias ꝑphēta. Incipit prologus in

H Aggeum ꝑpheram.

H Jeremias ꝑphā ob causam pri
mi regis sedechie regis: et historia li-
bri sedi paralipomenō indicat‖ q̄ fidē
ꝑmissā nabuchodonosor regi chaldeo
rū nō seruauerat ꝑplm isrl refert cū me-
morato rege hierlm: expugnata hieru-
salē: captiuū i babyloneū fuisse ꝓducta.
Sꝫ cū memorat⁹ ꝑplis multq; tpib⁹ ido-
lis seruiēdo etiā effusiōe sāguinis inno
centū se grauiter impiasset: volēs de⁹ ge-
nerationē vnā ex eisdē ꝑplīs ob cau-
sas memoratas penit⁹ deperire: septua

plata ānoꝝ captiuitatē eiusdē ꝓpm in regno chaldeoꝝ statuit sustinere: hac fine vt cōpleto numero ānoꝝ: nouus ꝓs a memorat⁹ pctis imunis ad reno uatiōes hierlm ꝙueniret. Sexagesimo secūdo anno: regno chaldeoꝝ subuerso ꝙ adhuc octo anni restabāt ad regnādū: qō etiam sexta visio danielis ondit: cū ꝓpt causā sacrilegij: qō in ea dē visiōe cōtinet fuisse extinctū: darius q medis impabat: vt septima visio danielis ondit: memoratoꝝ regno successit. Cui⁹ ꝓmo āno regni vt decia visiō danielis manifestat: daniel supputat⁹ ānis vidēs appropiāre tps reuelatiōis q p hieremiā fuerat ꝓmissa orās tā p se q̄ ꝓ ꝓpo: eādē ꝓmissionē a do postulat hāc ipleri ‖ cui p gabrielē archangelum eadē visiōe iux pces eiusdem: vnūsq; cōpleta eē: deus dixit. Nā moriēte supradicto dario rege medoꝝ: t succedēte i regno cyro rege psaꝝ: ꝓmissiōe dei cōplera p eūdē regē ꝓpmq; isrl i hierusalē reductū ‖ historia scōi libri paralipomenō: t initiū esdre ꝓphē cōfirmāt. Cuq; a ꝓpo isrl t seniorib⁹ templū dei edificari cepisset: mortuo cyro rege ac regnāte dario rege psaꝝ: q memorato cyro successerat: vicine gētes ciuitatis hierlm (vt idē esdras refert) restaurati onē tēpli t ciuitat⁹ resistēdo impedire ceperunt. Qua rōne deterrit⁹ ꝓps isrl: cessationez supradicti tēpli dni necdū iux ꝓmissionē ꝛcessā eē credebat. Proꝑ qō i sexto āno regni memorati darij regis psaꝝ: agge⁹ ꝓpha a deo missus: zorobabel q d tribu erat iuda q ptātē regni susceptur⁹ erat: et iesū filiū iosedech sūmū sacerdotem āmonet: vt credāt cōpleto numero ānoꝝ tps restaurationis hierlm aduenisse: d etiā addit: ne incredulitatē ꝓpi vellēt imitari: q d⁹ p eū dixit. Ppls d dic: Nōdū venit tps: vt edificet dom⁹ dei. Dia añt q templū hui⁹ ꝓphetie ꝛtinēt: reuersionez ꝓpi: edificatiōez tēpli: renouatiōez ciuitat⁹: obsuātiā sacerdotalē: et initiū regnoꝝ gentium exteraꝝ significāt.

Explicit ꝓlog⁹. Incipit argumētū.

Aggeus festiu⁹ t let⁹: q semiauit in lachrymis vt in gaudio meteret: destructū tēplum reedificat: deiq; pfem inducit loquentē. Ad hūc vnū modicū est: et ego cōmouebo celū et terrā: mare t aridam t mouebo oēs gentes: t veniet desiderat⁹ cunctis gentib⁹. Explicit argumentū. Incipit Aggeus ꝓpheta. Caplm I

In anno secundo A

do darij regis i mēse sexto in die vna mēsis: factū est verbū dñi in manu aggei ꝓphete ad zorobabel filiū salathiel ducem iuda: t ad iesū filiū iosedech sacerdotē magnū. dicēs: Hec ait dñs exercituū dicēs: Populus iste dicit. Nondū venit tēpus domus dñi edificāde. Et factū est verbū dñi in manu aggei ꝓphete dicens. Nūquid tps vobis ē: vt habitetis in domib⁹ laqueatis: et domus ista deserta? Et nūc hec dicit dñs exercituū. Ponite corda vra sup vias vras. ‖ Seminastis multū: t intulistis parū. Comedistis: t nō estis satiati. Bibistis t non estis inebriati. Operuistis vos: t nō est⁹ calefacti. Et q mercedes cōgregauit: misit eas i sacculū ptusū. Hec dicit dñs exercituū. Ponite corda vra sup vias vras. Ascendite in montem: portate ligna: t edificate domū: t acceptabilis mihi erit: et glorificabor dicit dñs. Respexist⁹ ad amplū: et ecce factū est min⁹. Et intulist⁹ in domū et exuffłaui illud. Quā ob causā dic dñs exercituū? Quia dom⁹ mea deserta ē: t vos festinastis vnusq̄sq; in domū suā. Propter ꝙ sup vos ꝓhibiti sūt celi: ne darēt rorē: et terra ꝓhibita ē ne daret germē suū. Et vocaui siccitatē sup terrā et sup montes t sup triticū t sup vinū t sup oleū: t q̄cūq; ꝓfert humus: t sup hoies t sup iumēta t sup oēm laborē manuū. Et audiuit zorobabel filiꝰ salathiel: et iesus filiꝰ iosedech sacerdos magnꝰ t oēs reliqui ꝓpi vocē dei sui: t ꝛba aggei ꝓphete sicut misit eum dñs deus eorū ad eos: t timuit ois populꝰ a facie dñi. Et dixit aggeus nūciꝰ dñi de nūciis dñi: ꝓpo dicēs: Ego vobiscū sum dicit dñs. Et suscitauit deꝰ spm zorobabel filij salathiel ducis iuda t spm iesu filij iosedech sacerdotis magni t spm reliquoꝝ de oi ꝓpo t ingressi sūt t faciebant opꝰ in domo domini exercituū dei sui. II

In die vicesima t q̄rta mēsis in sexto mēse in āno secūdo darij

regi i septio mẽse vicesima ⁊ ꝑma mẽsis: factũ ẽ x̄bũ dñi in manu aggei ꝓphete dicẽs: Loq̃re ad zorobabel filiũ salathiel ducẽ iuda: ⁊ ad iesũ filiũ iosedech sacerdotẽ magnum: ⁊ ad reliq̃s ꝓpl̃i dicẽs: Quis i vob̃ ẽ derelict⁹ q̃ vidit domũ istã i gl̃ia sua ꝑma? Et quid vos videt⁊ hãc nũc. Nũq̃d nõ ita ẽ q̃si nõ sit i ocul⁹ vr̃is? Et nũc nõ cõfortare zorobabel dic̃ dñs: ⁊ ꝓfortare iesu fili iosedech sacerdos magne ⁊ confortare oĩs ꝓpl̃s t̃re dic̃ dñs exercituũ: ⁊ facite q̃m ego vobiscũ sũ dic̃ dñs exercituuz. B Uerbũ q̃ pepigi vobiscũ cũ egrederemini ɗ t̃ra egypti: ⁊ spũs me⁹ erit i medio vr̃m. Nolite timere: q⁊ hec dic̃ dñs Heb.12.g exercituũ ‖ Adhucvnũ modicũ ẽ: ⁊ ego cõmouebo celũ ⁊ t̃rã ⁊ mare ⁊ aridaz. Et mouebo oẽs gẽtes: ⁊ veniet desiderat⁹ cũctis gẽtib⁹. Et implebo domũ istã gl̃ia dicit dñs exercituũ. Meũ ẽ ar gẽtũ ⁊ meũ ẽ aur̃: dicit dñs exercituũ. Magna erit gl̃ia dom⁹ ist⁹ nouissime plusq̃ ꝑme: dicit dñs exercituũ. Et in loco isto dabo pacem: dicit dñs exercituũ. In vicesima ⁊ q̃rta noni mẽsis in anno scõo darij regis: factũ ẽ x̄bũ dñi ad aggeũ ꝓphetã dicẽs: Hec dicit dñs exercituum. Interroga sacerdotes legẽ. dicens: C Si tulerit hõ carnẽ sãctificatã in ora vestimẽti sui: ⁊ tetigerit de frũmitate ei⁹ panẽ aut pulmẽtũ aut vinũ aut oleũ aut oẽm cibũ: nũq̃d sãctificabit? Rñdentes aũt sacerdotes dixerũt. Non. Et dixit agge⁹: Si tetigerit pollut⁹ in aĩa ex oĩb⁹ his: nũq̃d ꝓtami nabit? Et rñderũt sacerdotes: et dixerũt. Cõtaminabit. Et rñdit agge⁹ ⁊ dixit. Sic ꝓpl̃s iste ⁊ sic gẽs ista añ faciẽ meã dicit dñs: ⁊ sic oẽ op⁹ manuũ eor̃: ⁊ oĩa q̃ obtulerũt ibi: ꝓtamiata erunt. Et nũc ponite cor̃da vr̃a a die hac ⁊ supra: añq̃ ponerẽt lapis sup lapidẽ in tẽplo dñi: cũ accederet⁊ ad aceruũ vigiti modior̃ ⁊ fierẽt decẽ: ⁊ itraretis ad torcular vt exꝑmeret⁊ q̃nq̃ginta lageEx0.9.f nas ⁊ fiebãt vigiti ‖ Percussi vos vẽto vrẽte: ⁊ aurugine ⁊ grandine oĩa opa manuũ vr̃ar̃: ⁊ ñ fuit i vob̃ q̃ reũteret D ad me dic̃ dñs Ponite cor̃da vr̃a ex die ista ⁊ i futur̃ a die vicesima ⁊ q̃rta noni mẽsis: a die q̃ fũdamẽta iacta sũt tẽpli dñi ponite sup cor̃ vr̃m. Nũq̃d iã semẽ i germie est? Et adhuc vinea ⁊ ficus ⁊ malogranatũ ⁊ lignũ olive non floruit? Et die ista benedicã. Et factũ ẽ verbũ dñi scõo ad aggeũ i vicesima q̃rta mẽsis dicẽs: Loq̃re ad zorobabel ducẽ iuda. dicens: Ego mouebo celũ pariter ⁊ terrã ⁊ subuertã soliũ regnorũ et conterã fortitudinẽ regni gẽtũ. Et subuerraz q̃drigam et ascensores ei⁹: ⁊ descendẽt eq̃ ⁊ ascẽsores eor̃ũ: vir i gladio fratris sui. In die illo dic̃ dñs exercituũ assumã te zorobabel fili salathiel serue me⁹ dicit domin⁹: ⁊ ponam te quasi signaculuz: q⁊ te elegi dicit dominus exercituuz. Explicit Aggeus propheta. Incipit ꝓlogus in Zachariam ꝓphetam.

Ecũdo ãno darij regi medoꝝ aggeũ ⁊ zachariã ꝓphetasse lectiones eorũdẽ declarãt. Sz hac causa aggeus zacharie i ordine ꝓphetarũ ꝓlat⁹ esse videt: q⁊ eũ duob⁹ mensib⁹ vt ꝓdictor̃ lectiões oñdũt: i ꝓphetia ꝓcessisse inuenit: ⁊ ad reparandũ tẽpli ꝓcepto dei ꝓpl̃m animasse: vt ediras refert. dicẽs: ‖ In scõo anno darij regi ꝓphetauerũt aggeus ⁊ zacharias filius addo ꝓphete: sup iudeos qui erãt i iuda et hierl̃m: sup isr̃l in nomine dei sup eos. Tũc surrexerũt zorobabel filius salathiel ⁊ iesus filius iosedech ꝓncipes ei⁹: inchoauerũt q̃ edificare domũ dei q̃ ẽ i hierl̃m. Quib⁹cũ adessent ꝓphe: exhortatiõe sua adiuuerũt eos. Nã ⁊ ꝓpl̃m isr̃l ab imitatiõe paternor̃ delictor̃: q suã ãmonitiões ides ꝓphas cupiẽs reuocare: x̄bis lectiõe cõphensis vsus ẽ ‖ Uidi nocte: ⁊ ecce vir ascenderat sup equũ rubeũ ⁊c. Uidit ꝓphas virũ eq̃ rubeo sedẽtẽ: ⁊ stãtem i medio myrteti vmbrosi cui⁹ visionis hec sola tio ẽ. Uir ascẽdẽs equũ rubeũ: iz angelus itelligat: tñ q⁊ ꝓdicti color⁊ equi ꝓscẽdere visus ẽ: vindictã sãguinis in eã gẽtẽ significat afferẽdã: q ꝓpl̃m isr̃l in captiuitatẽ redegerat. Nã ⁊ esaias ꝓphas q ruborẽ vestimẽtor̃ iter gẽtes vindictã cũ sãguine a deo ꝓferẽdã demõstrãs: his x̄bis vsus ẽ dicẽs ‖ Quis est iste q̃ venit ɗ edom tinct⁊ vestibus de bosra ⁊c. Stantẽ x̄o i medio myrteti vmbrãt⁊: q⁊ dixit: leticiã ꝓpl̃o affuturã: q myrteti significationez voluit designari. Ei⁹ ligni moyses i leuitico cũ faceret mẽtionẽ ait: ‖ Accipietis vic

ra fruct⁹ ligni speciosi: vt leticiã po
puli ꝙ dñi olentis ligni et speciosi vm-
braculi demõstraret. Sz hãc visionẽ q̃
liberatiõez ppli et vindictã ó adũsarijs
suum demõstrat: ob hoc noctu pphã
se vidisse memorauit: qz ppm isrl i pri
ma liberatiõe ó ẽra egypti: noctu dis-
cessisse pstabat cui⁹ exẽpli qz pñs ppls
aliquã ptẽ i se retinere videbat: libera
to eiusdẽ ac redit⁹ captiuitatẽ ó terra
chaldeoꝝ ꝙ noctẽ pphe est reuelata.

Explicit plog⁹. Incipit argumẽtũ.

ZAcharias memor dñi fuit: mul-
tipler i pphetia: iesũ cũ vestib⁹
sordidis et lãpadẽ ockoꝝ septez:
ddabrũq; aureũ cũ totidẽ lucernis
ꝙ ocul: duas q̃z oliuas a sinistrẽ lãpa
dis cernit et a dextrẽ et p⁹eq̃s rufos: va
rios: albos: et dissipatas q̃drigas ex ef-
fraim: et equũ ó hierlm pauperem regem
uaticinat: et ꝑdicit regẽ sedẽtẽ supꝝ pul
lum filium asine subiugalis.

Explicit argumẽtũ. Incipit Zacha-
rias pphetа. Capm. I

A mẽse octa-
uo i ãno scõo darij regẽ
factũ ẽ verbũ dñi ad za-
chariã filiũ barachie fi-
li addo pphã. Irat⁹ ẽ dñs supꝝ pres
vros iracũdia. Et dices ad eos. Hec di
cit dñs exercituũ. Cõuertimi ad me ait
dñs exercituũ. Et cõuertar ad vos dic
dñs exercituũ. Ne sitis sic pres vri: ad
quẽ clamabãt pphe priores dicẽtes: hec
dicit dñs exercituũ: Conuertimini ó vijs
vris malis et cogitatiõib⁹ vris pessimis:
et nõ audierunt neq; attẽderũt ad me
dicit dñs. Pres vri vbi sũt et pphete?
Numq̃d i sempiternũ viuẽt? Uerũtñ ver
ba mea et legitima mea q̃ mãdaui ser-
uis meis pphetis: nũq̃d nõ cõphende-
runt pres vros? Et reuersi sũt et dixerunt.
Sicut cogitauit dñs exercituuz facere
nob⁹ sm vias nras et sm adinuẽtiões
nras: fecit nob⁹. In die vicesima et q̃rta
undecimi mẽsis sabbath in anno scõo
darij: factũ est verbũ dñi ad zachariã fi-
lium barachie filij addo pphaz dicens:
Uidi ꝙ noctẽ: et ecce vir ascẽdẽs super
equũ rufum: et ipe stabat inter myrteta q̃
erat i pfundo: et post eum eq̃ rufi varij et
albi. Et dixi: Qui sũt isti dñe mi? Et di
xit ad me angel⁹ dñi q̃ loq̃bat in me.

Ego ostendã tibi q̃d sint hec. Et rndit C
vir q̃ stabat inter myrteta. et dixit: Isti
sũt q̃s misit dñs: vt pambulent terrã.
Et rnderunt angelo dñi q̃ stabat inter
myrteta: et dixerũt: Perambulauimus
ẽrã: et ecce ois ẽra habitat et q̃escit. Et
respõdit angel⁹ dñi: et dixit: Dñe exerci-
tuũ vsq; q̃ tu nõ miserebẽr hierlm et vr
biũ iuda q̃b⁹ irat⁹es? Iste iã septuage-
sim⁹ ann⁹ ẽ. Et rndit dñs ãgelo q̃ loq̃-
bat i me ẽba bona: verba ꝙsolatoria.
Et dixit ad me angel⁹ q̃ loq̃bat in me.
Clama dicẽs: Hec dicit dñs exercituũ.
Zelat⁹ sũ hierlm et sion zelo magno. I.3.
Et ira magna ego irascor super gẽtes
opulẽtas: qz ego irat⁹ sũ pauz: ipi vero
adiurauerũt i malũ. Propterea hec di D
cit dñs: Reũtar ad hierlm i miserico-
dijs: et domus mea edificabit in ea ait
dñs exercituũ: et ppendiculũ extendet
supꝝ hierlm. Adhuc clama dicẽs. Hec
dicit dñs exercituũ. Adhuc affluent ci
uitates mee bonis: et cõsolabit adhuc
dñs sion: et eliget adhuc hierlm Et le- I 2.a.et.5.
uaui ockos meos et vidi: et ecce q̃ttuor 9.a.
cornua. Et dixi ad angelũ q̃ loq̃bat i
me. Quid sũt hec? Et dixit ad me. Hec
sũt cornua q̃ ventilauerũt iudã et isrl et
hierlm. Et ostẽdit mihi dñs q̃ttuor fa
bros. Et dixi: Quid isti venisũt facere?
Qui ait dicẽs: Hec sũt cornua q̃ venti
lauerunt iudã p singulos viros: et ne-
mo eorũ leuauit caput suũ. Et venerũt
isti deterrere ea: vt deijciãt cornua gen
tiũ q̃ leuauerũt cornua supꝝ terrã iuda
vt dispergerent eam. II

Et leuaui oculos meos et vidi: A
et ecce vir et in manu ei⁹ funicu I.5.a. et.9.a
lus mensoꝝ. Et dixi: q̃ tu vadis? Et di
xit ad me. Ut metiar hierlm et videam
quãta sit lõgitudo ei⁹: et quãta latitu-
do ei⁹. Et ecce angel⁹ q̃ loquebat i me
egrediebat: et alius angel⁹ egrediebat
in occursũ ei⁹: et dixit ad eũ. Curre: lo-
quere ad puerũ istũ dicẽs: Absq; mu- B
ro habitabit hierlm p multitudiẽ ho
minũ et iumẽtorũ in medio ei⁹. Et ego
ero ei ait dñs mur⁹ ignis in circũitu: et
in gria ero i medio eius. O o fugite
de terra aq̃lonis dicit dñs: qm in q̃ttu
or vẽtos celi dispersi vos dicit dñs: O
sion fuge q̃ habitas apd filiã babylo- C
nis: qz hec dicit dñs exercituũ. P⁹ glo
riã misit me ad gẽtes: q̃ spoliauerunt

vos. Qui enī tetigerit vos tāgit pupillā oculi mei. Quia ecce ego leuo manū meā sup eos: ⁊ erūt p̄de his q̄ seruiebāt sibi: ⁊ cognoscet̄: q⁊ dñs exercituū misit me. Lauda ⁊ letare filia siō: q⁊ ecce ego venio ⁊ habitabo i medio tui: ait dñs. Et applicabunt̄ gentes multe ad dñm i die illa: ⁊ erūt mihi in pp̄m. Et habitabo i medio tui: ⁊ scies q⁊ dñs exercituum misit me ad te. Et possidebit dñs iudā p̄tē suā i t̄ra sctificata: ⁊ eliget adhuc hierlm Sileat oīs caro a facie dñi: q⁊ p̄surrexit de habitaculo sancto suo. III

Et ondit mihi dñs (cto suo. III iesū sacerdotē magnū stātē corā āgelo dñi: ⁊ sathā stabat a dextris eius: vt adūsaret ei. Et dixit dñs ad sathā. Increpet dñs i te sathā: ⁊ increpet dñs i te q̄ elegit hierlm. Nunq̄d nō iste torris ē erutus ō igne? Et iesus erat indut⁹ vestib⁹ sordidis: ⁊ stabat añ faciē angeli. Qui rndit: ⁊ ait ad eos q̄ stabāt corā se dicēs: Auferte vestimenta sordida ab eo. Et dixit ad eū. Ecce ablatuli a te iniq̄tatē tuā ⁊ induī te mutatorijs. Et dixit: Ponite cydarim mūdā sup caput ei⁹. Et posuerūt cydarim sup caput ei⁹ mūdā ⁊ induerūt eū vestibus. Et angel⁹ dñi stabat: ⁊ p̄testabat angel⁹ dñi iesū dicēs. Hec dicit dñs exercituū. Si i vijs meis ambulaueris ⁊ custodiā meā custodieris: tu q̄z iudicabis domū meā ⁊ custodies atria mea: ⁊ dabo tibi ambulātes ō his q̄ nūc h̄ assistūt. Audi iesus sacerdos magne: tu ⁊ amici tui q̄ habitāt corā te: q⁊ viri portēdētes sunt. Ecce enī ego adducā seruū meū oriētē q⁊ ecce lapis quē dedi corā iesu: sup lapidē vnum septē oculi sūt. Et ecce ego zelabo sculpturā eius: ait dñs exercituū: ⁊ auferā iniq̄tatem t̄re illi⁹ i die vna. In die illa dicit dñs exercituū: vocabit vir amicū suū sub vitē ⁊ subter ficum. IIII

Et reūsus est angel⁹ q̄ loq̄batur in me et suscitauit me q̄si virū qui suscitat̄ de somno suo. Et dixit ad me ‖ Quid tu vides? Et dixi: Uidi: ⁊ ecce cādelabr̄ū aureū totū: et lāpas eius sup caput ip̄i⁹: ⁊ septē lucerne ei⁹ sup illud: ⁊ septē infusoria lucernis q̄ erāt sup caput eius: ⁊ due oliue sup illud: vna a dextr̄ lāpadis: et vna a sinistr̄ eius. Et respōdi: et aio ad angelū q̄ loquebat in me dicēs. Quid sūt hec dñe mi? Et respōdit angel⁹ q̄ loquebat in me: ⁊ dixit ad me ‖ Nunq̄d nescis quid sūt hec? Et dixi: Nō dñe mi. Et respondit ⁊ ait ad me dicens: Hoc ē x̄bū dñi ad zorobabel dicēs: Nō i exercitu neq̄ in robore: sz in spū meo dicit dñs exercituū. Quis tu mons magne corā zorobabel i planū? Et educet lapidē p̄maxīmū: ⁊ ereq̄bit gr̄am gr̄e ei⁹. Et factū ē x̄bū dñi ad me dicens: Manus zorobabel fūdauerūt domū istā: ⁊ manus ei⁹ cōsumabunt eā: ⁊ scietis q⁊ dñs exercituū misit me ad vos. Quis enī despexit dies parvuos? Et letabūt̄ et vidēbūt lapidē stanneū i manu zorobabel. Septē sunt isti oculi dñi q̄ discurrūt i vniūsā t̄rā. Et rndi: ⁊ dixi ad eū: Quid sunt due oliue iste ad dexterā candelabri ⁊ ad sinistrā ei⁹? Et rndi sc̄o: ⁊ dixi ad eum: Quid sūt due spice oliuar̄ q̄ sunt iux̄ duo rostra aurea: i q̄b⁹ sūt suffusoria ex auro? Et ait ad me dicēs: Nunq̄d nescis q̄d sūt hec? Et dixi: Non dñe mi. Et dixit: Isti sūt duo filij olei splendoris q̄ assistūt dñatori vniūse terre.

Et cōuersus sū: ⁊ leuaui oculos meos ⁊ vidi ⁊ ecce volumen volans. Et dixit ad me ‖ Quid tu vides? Et dixi: Ecce ego video volumē volās. Et dixit: Ecce ego videō volūlōgitudo ei⁹ viginti cubitorū: ⁊ latitudo ei⁹ decem cubitor̄. Et dixit ad me: Hec ē maledictio q̄ egredit̄ sup faciē oīs terre: q⁊ oīs fur sicut ibi scriptum ē iudicabit̄: ⁊ oīs iurās ex h̄ similiter iudicabit̄. Educā illud dicit dñs exercituū: ⁊ veniet ad domū furis ⁊ ad domū iurātis in nōie meo mēdaciter ⁊ cōmorabit̄ i medio dom⁹ ei⁹ ⁊ p̄sūmet eam ⁊ ligna ei⁹ et lapides ei⁹. Et egressus est angel⁹ qui loq̄batur i me: ⁊ dixit ad me. Leua ocl̄os tuos et vide. Quid ē h̄ q̄d egredit̄? Et dixit: Quid naz ē? Et ait: Hec ē amphora egrediēs. Et dixit: Hec ē oculus eorū in vniuersa terra. Et ecce talentū plumbi portabat̄: et ecce mulier vna sedens in medio amphore. Et dixit: Hec ē impietas. Et p̄iecit eaz in medio amphore: ⁊ misit massā plūbeā i os ei⁹. Et leuaui ocl̄os meos et vidi: ⁊ ecce due mlieres egrediētes: et spūs in alis earū. Et habebāt alas q̄si alas mulieris: ⁊ leuauerunt amphorā inter t̄rā ⁊ celū. Et dixi ad angelū q̄ loq̄batur in me

Quo ifte deferet amphoram? Et dixit ad me. Ut edificet ei dom⁹ i terra sennaar: et stabiliat et ponat ibi sup basem suã ‖ Et leuaui oculos meos et vidi: et ecce quatuor q̃drige egrediẽtes ỏ medio duoꝝ mõtiũ et mõtes: mõtes erei. In q̃driga pmi eq̃ rufi: in q̃driga scõa eq̃ nigri: i q̃driga tertia eq̃ albi: et in q̃driga q̃rta eq̃ varij et fortes. Et rndi: et dixi ad angelũ q̃ loquebat in me. Quid sunt hec dñe mi? Et rndit ãgel⁹: et ait ad me. Isti sunt q̃tuor venti celi: qui egrediũt vt stẽt coram dñatore omis ẽre. In q̃ erat eq̃ nigri egrediebãt i ẽrã aq̃lonis et albi egressi sunt post eos: et varij egressi sunt ad ẽrã austri. Qui aũt erãt robustissimi: exierũt et q̃rebãt ire et discurrere p oẽm terrã. Et dixit: Ite: et pambulate ẽrã. Et pambulauerũt ẽrã. Et vocauit me: et locut⁹ ẽ ad me dicẽs: Ecce q̃ egrediunt in terram aq̃lonis: requiescere fecerũt spm meũ i ẽra aq̃lonis. Et factũ est ẏbũ dñi ad me dicẽs: Sume a trãsmigratiõe ab oldai et a tobia et ab idaia et venies tu i die illa et intrabis domũ iosie filij sophonie q̃ venerũt de babylone: et sumes aur et argentũ et facies coronas et pones i capite iesu filij iosedech sacerdotis magni: et loq̃ris ad eũ dicẽs: Hec ait dñs exercituũ dicẽs: Ecce vir: oriẽs nomẽ ei⁹. Et subter eũ oriet et edificabit tẽplum dño: et ipe extruet tẽplũ dño. Et ipe portabit gloriã: et sedebit et dominabit sup solio suo. Et erit sacerdos sup solio suo: et cõsilium pacis erit inter illos duos. Et coro ne erũt helẽ et tobie et idaie et hen filio sophonie memoriale i tẽplo dñi Et q̃ procul sunt venient et edificabũt in tẽplo dñi: et scieris q̃ dñs exercituũ misit me ad vos. Erit aũt ḥ: si auditu audieris vocẽ dñi dei vr̃i.

VII

Et factũ ẽ i ãno q̃rto darij regis factũ ẽ ẏbũ dñi ad zachariã in q̃rta mẽsis noni q̃ ẽ casleu. Et miserũt viri q̃ erãt cũ eis ad dom̃ũ faciem dñi vt dicerẽt sacerdotib⁹ dom⁹ dñi exercituũ et pphis loquẽtes. Nũq̃d flẽdũ est mihi i q̃nto mẽse: vt sãctificare me de ẏbũ dñi exercituũ ad me dicẽs: Loq̃re ad oẽm pplm terre et ad sacerdotes dicẽs: Cũ ieiunaretis et plãgeretis i q̃nto Esa. 58.
et septimo q̃ hos septuagita ãnos: nũq̃d ieiunio ieiunastis mihi? Et cum comederetis et bibistis nõne vos comedistis et vos ipsi metipsis bibistis? Nũq̃d nõ hec sunt ẏba que locut⁹ ẽ dñs in manu pphaꝝ priorꝝ cũ adhuc hierlm habitaret et eẽt opulẽta: et ipa et vrbes in circuitu ei⁹: et ad austrũ et in cãpestribus habitaret? Et factũ est ẏbũ dñi ad zacchariã dicẽs: Hec ait dñs exercituũ dicẽs: Judiciũ verũ iudicate: et misericordiam et miserationes facite vnusq̃sq; cũ fratre suo ‖ Et viduã et pupillum et aduenã et pauperẽ nolite calumniari: et malus vir fratri suo nõ cogitet i corde suo. Et noluerũt attẽdere et auterũt scapulã recedentes: et aures suas aggrauauerũt ne audirẽt: et cor suũ posuerũt vt adamãtẽ ne audirẽt legẽ: et ẏba q̃ misit dñs exercituũ i spũ suo sãcto p manũ pphaꝝ priorum. Et facta ẽ indignatio magna a dño exercituũ. Et factũ ẽ: sic locut⁹ sũ et nõ audierũt: sic clamabũt et nõ exaudiã dicit dñs exercituũ. Et dispersi eos p oia regna q̃ nescerũt: et ẽra desolata ẽ ab eis eo q̃ nõ eẽt trãsiẽs et reuertẽs: et posuerũt ẽrã desiderabilẽ in desertum.

Exactũ est verbũ dñi VIII
exercituũ dicẽs: Hec dicit dñs exercituũ ‖ Zelat⁹ sũ siõ zelo magno: et indignatiõe magna zelatus sum eã. Hec dicit dñs exercituũ. Reuũsus sũ ad sion et habitabo i medio hierlm. Et vocabit hierlm ciuitas ẏritat: et mõs dñi exercituũ: mõs sctificat⁹. Hec dicit dñs exercituũ. Adhuc habitabunt senes et anꝰ i plateis hierlm: et viri baculus i mãu ei⁹ p multitudie diez. Et platee ciuitat: cõplebũt infãtib⁹: et puellis ludẽtib⁹ in plateis eius. Hec dicit dñs exercituũ. Si videbit difficile i oculis reliquie pli hui⁹ in dieb⁹ illis: nunq̃d i oculis meis difficile erit dicit dñs exercituũ: Hec dicit dñs exercituum. Ecce ego saluabo pplm meũ de terra orientis et de ẽra occasus solis: et adducã eos: et habitabũt i medio hierlm: et erunt mihi i pplm: et ego ero eis in deũ in veritate et i iustitia. Hec dicit dñs exercituum. Confortẽt manꝰ vre q̃ auditis in his diebus sermones istos q̃ os pphetarũ: in die quo fundata ẽ dom⁹ dñi exercituũ vt templũ ẽdificaret. Siquidem

Zach. 8.a
Zach. 8.b
Zach. 8.c
Hiere. 2.f
Zach. 8.d
Zach. 8.e
Zach. 8.f

ñi dies illos merces hoim nō erat nec
merces iumētoꝝ erat: neq; itroeūti ne
q; exeūti erat pax ꝓ tribulatiōe: ⁊ dimi
si oēs hoies vnūquēq; ꝛ ꝓximū suuꝫ.
Nūc ār nō iuꝝ dies ꝓores ego facia re-
liquūſ ꝓpli hui⁹dic dñs exercituū: ſz se
mē pacꝫ erit. Uinea dabit fructū suū:
⁊ tra dabit germē suū. Et celi dabunt
rorē suū: ⁊ possidere faciā reliq̄as ꝓpli
C hui⁹vniūſa hec. Et erit: sic erat⁊ male
dictio i gētib⁹ dom⁹ iuda ⁊ dom⁹ isrl: sic
saluabo vos ⁊ eritꝫ bñdictio. Nolite ti
mere. Confortēt manꝰ vre: qꝛ hec dicit
dñs exercituū. Sic cogitaui vt afflige-
rē vos cū ad iracūdiā ꝓuocasset ꝓres
vri me dic dñs: ⁊ nō sū misertꝰ: sic con
uersus cogitaui i diebꝰ istꝫ: vt bñdicā
domui ⁊ hierlm Nolite timere. Hec sūt
Eph.4.d q̄ facietꝫ ‖ Loq̄mini ꝟitatē vnus
q̄sq; cū ꝓxio suo. Ueritatē ⁊ iudicium
pacꝫ iudicate in portꝫ vrīs: ⁊ vnus q̄sq;
malū ꝛ amicū suū ne cogitetꝫ i cordi-
bus vrīs: ⁊ iuramētū mēdax ne diliga
tis. Oīa enī hec sūt q̄ odi dicit dñs. Et
factū ē ꝟbū exercituuꝫ ad me dicens:
D Hec dicit dñs exercituū. Jeiunīū q̄rti
et ieiunīū q̄nti: ⁊ ieiunīū septimi: ⁊ ie-
iunīū decimi: erit domui iude i gaudi
um ⁊ i letitiā: ⁊ i solēnitates ꝓclaras.
Ueritatē tm̄ ⁊ pacē diligite. Hec dicit
dñs exercituū. Usq; q̄ veniāt ꝓpli et ha
bitent i ciuitatib⁹ multis: ⁊ vadāt ha-
bitatores vn⁹ ad alterꝫ dicētes. Eam⁹
⁊ deꝓcemur faciē dñi: ⁊ q̄ramus dñm
exercituū. Uadā etiaꝫ ego. Et venient
ꝓpli multi et gētes robuſti ad q̄renduꝫ
dñm exercituū in hierlm: ⁊ deꝓcādā fa
ciem dñi. Hec dicit dñs exercituū. In
dieb⁹ illis i q̄b⁹ apphendēt decē hoies
ex oībus linguis gentiū: ⁊ apprehēdēt
fimbriā viri iudei dicentes: ibim⁹ vo-
biſcū. Audiuim⁹ enī q̄m deꝰ vobiſcū ē.

A IX
Nus verbi dñi in terra
O adrach ⁊ damasci requiei eius:
qꝛ dñs ē oculos hoīs ⁊ oīm tri-
buū isrl. Emath q̄z i terminis ei⁹: ⁊ ty
rus ⁊ sidon. Assūpserūt q̄ppe sibi sapi-
entiā valde. Et edificauit tyr⁹ munitio-
nē suā: ⁊ coacerauit argentū q̄si hu
mū ⁊ aurū vt lutuꝫ plateaꝝ. Ecce dñs
possidebit eā: ⁊ ꝓcutiet in mari fortitu
dinē eius: ⁊ hec igni deuorabit. Uide-
bit ascalon ⁊ timebit: ⁊ gaza et dolebit
nimis: ⁊ accharō: q̄m ꝓfusa ē spes ei⁹.
Et perlbit rex gaza ⁊ ascalon nō habi-
tabit. Et sedebit separator in azoto: ⁊ B
disperdā supbiā philistinoꝝ. Et aufe-
rā sanguinē ei⁹ de ore eius: ⁊ abomina
tiones ei⁹ de medio dentiū eius. Et re-
linquet⁊ etiā ipe deo nr̄o: ⁊ erit q̄si dux
in iuda: ⁊ accharon q̄si iebusei⁹. Et cir
cūdabo domū meam ex his q̄ militant
mihi eūtes ⁊ reūtentes et non trānsibit
sup eos vltra exactor: qꝛ nūc vidi i oc
lis meis ‖ Exulta satꝫ filia sion: iubila fi
lia hierlm ‖ Ecce rex tu⁹ veniet tibi in
stus ⁊ saluator: ipe paup⁊ ascēdēs sup
asinā: ⁊ sup pullū filiū asine. Et dispe C
dam q̄drigā ex effraim: ⁊ equū ꝺ hieru
salē: ⁊ dissipabit⁊ arc⁹ belli. Et loquet
pacē gētibus ⁊ ptās ei⁹ a mari vsq; ad
mare: ⁊ a flumib⁹ vsq; ad fines tre Tu
q̄z i sāguine testamēti tui emisisti vin
ctos tuos ꝺ lacu: in q̄ nō ē aq̄. Cōuert
mini ad munitiōez vincti spei. Hodie
q̄z āñūciās duplicia reddā tibi: qm̄ ex
tendi mihi iudā q̄si arcū: ipleui effrai.
Et suscitabo filios tuos siō sup filios D
tuos grecia ⁊ ponā te q̄si gladiū fortis
Et dñs deus sup eos videbit⁊: ⁊ exibit
vt fulgur iaculū ei⁹. Et dñs deꝰ i tuba
canet ⁊ vadet i turbine austri. Dñs ex
ercituū ꝓteget eos: ⁊ deuorabūt ⁊ sub
ḡcient lapidib⁹ fūde. Et bibētes inebri
abunt⁊ q̄si a vino: ⁊ replebunt⁊ vt phia
le: ⁊ quasi cornua altāris. Et saluabit
eos dñs deꝰ eoꝝ i die illa vt gregē ꝓpli
sui: qꝛ lapides sācti eleuabūt⁊ sup terrā
eius. Quid enī bonū eius est: ⁊ q̄d pul
chrum eius nisi frumētū electoꝝ: ⁊ vi-
num germinans virgines? X

P Etite a dño pluuiā i tpe serotī-
no: ⁊ dñs faciet nues ⁊ pluuiā
imbris ⁊ dabit eis singulis herbam in
agro. Quia simulacra locuta sūt inutile
⁊ diuini viderūt mendaciū: ⁊ sōniato-
res locuti sūt frustra ⁊ vane ꝓsolabāt⁊.
Jdcirco adducti sūt q̄si grex affligent⁊
qꝛ nō ē eis pastor. Sup pastores irat⁹
est furor meus: et sup hircos visitabo.
Quia visitauit dñs exercituū gregē su
um domū iuda: ⁊ posuit eos q̄si equum
glie sue i bello. Ex ipo angul⁹ ex ipso
paxillus: ex ipo arc⁹ pliū: ⁊ ex ipo egre
diet⁊ ois exactor sim. Et erūt q̄si fortes
ꝓculcātes lutū viaꝝ in plio. Et bella-
būt qꝛ dñs cū eis: ⁊ ꝓfundēt⁊ ascēsores
equoꝝ. Et ꝓtegam domū iuda: ⁊ do-

ñi Ioseph saluabo. Et ꝓuertam eos qz
misereboꝛ eoꝝ: ⁊ erunt sicut fuerũt qñ
nõ ꝓiecerã eos. Ego eñ dñs deus eoꝝ
⁊ exaudiã eos. Et erũt q̃si fortes effrai
⁊ letabiť coꝛ eoꝝ q̃si a vino. Et filij eo
ꝝ uidebãt ⁊ letabunť: ⁊ exultabit coꝛ
meũ i dño. Sibilabo eis: ⁊ ꝯgregabo
illos: qz redemi eos. Et multiplicabo
eos sicut añ fuerãt mltiplicati ⁊ semi-
nabo eos i ꝑplis. Et delõge recordabũť
mei: ⁊ viuẽt cũ filijs suis ⁊ reuer
tẽť. Et reducã eos de ẽra egypti: ⁊ de
assyrijs ꝯgregabo eos. Et ad ẽrã galaad
⁊ libani adducã eos: ⁊ nõ inueniẽť
eis locꝰ. Et trãsiet i maris freto: ⁊ ꝑcu
tiet i mari fluctꝰ: ⁊ cõfundẽť oia ꝓfũ-
da fluminis. Et humiliabiť superbia as
sur: ⁊ sceptrũ egypti recedet. Confortabo eos i dño: ⁊ i nole eiꝰ ambulabunt

Peri libane poꝛ (dicit dñs. XI
tas tuas: et comedat ignis ce-
dros tuas. Ulula abies qz cecidit cedrus: qñ magnifici vastati sũt.
Ululate querꝰ basan: qñ succisus ẽ
saltꝰ munitꝰ. Uox vlulatus pastoꝝ: qz
vastata ẽ magnificẽtia eoꝝ. Uox rugi
ꝑ leonũ: qñ vastata ẽ superbia iordanis
Hec dicit dñs deꝰ meus. Pasce pecora
occisiõis: q̃ ą possederãt occidebãt ⁊ nõ
dolebãt ⁊ vẽdebãt ea dicẽtes: Bñdictꝰ
dñs: diuites facti sumꝰ. Et pastoꝛes eo
ꝝ nõ parcebãt eis: ⁊ ego nõ parcã vl-
tra sup habitãtes ẽrã dicit dñs. Ecce
ego tradã hoies: vnũquẽq; i manu ꝓ
imi sui: ⁊ i manu regis sui: ⁊ cõcidẽt ẽrã
⁊ nõ eruã ꝺ manu eoꝝ ⁊ pascã pecꝰ occi
sionis ꝓpt hoc o pauꝑes gregis. Et assũpsi
mihi duas virgas: vnã vocaui decoꝛẽ
⁊ alterã vocaui funiculũ ⁊ paui gregẽ
Et succidi tres pastoꝛes i mẽse vno: et
ꝛcta ẽ aia mea i eis. Siq̃dẽ ⁊ aia eorũ
variauit i me. Et dixi. Nõ pascã vos.
Qđ moꝛiť moꝛiať: ⁊ qđ succidit succidať: ⁊ reliq̃ deuoꝛẽt vnusq̃sq; carnẽ
proximi sui. Et tuli virgã meã q̃ vocabatur decꝰ ⁊ abscidi eã: ⁊ irritũ facerẽ fedus meũ qđ ꝑcussi cũ oibꝰ ꝑplis: ⁊ i irritũ deductũ ẽ i die illa. Et ꝛgnouerũt
sic pauꝑes gregis q̃ custodiẽbãt mihi qz
verbũ dñi ẽ. Et dixi ad eos. Si bonũ
ẽt oculis vrĩs afferte mercedẽ meã: et
si nõ ꝛdscite. ‖ Et appenderũt mercedẽ
meã: triginta argẽteos. Et dixit dñs
ad me. Proꝛce illud ad statuariũ. Decorũ ꝓciũ: q̃ appciatꝰ sum ab eis. Et tuli triginta argẽteos: ⁊ ꝓieci illos i domo dñi ad statuariũ. Et ꝓcidi virgam D
meã secũdã q̃ appellabať funiculꝰ: vt
dissoluerẽ germanitatẽ inter iudã ⁊ israel. Et dixit dñs ad me. Adhuc sume
tibi vasa pastoꝛis stulti Quia ecce ego
suscitabo pastoꝛẽ in ẽra q̃ derelicta nõ
visitabit: dispsum nõ q̃ret ⁊ ꝯtritũ nõ
sanabit: ⁊ id qđ stat nõ enutriet ⁊ carnes pinguiũ comedet: ⁊ vngulas eorũ
dissoluet. O pastoꝛ ⁊ idolũ: derelinquẽs
gregẽ. Gladius sup brachiũ eiꝰ: ⁊ super
oculũ dexterũ eiꝰ. Brachiũ eiꝰ aridita
te siccabiť: ⁊ oculus dexter eiꝰ tenebre
scens obscurabiť. XII A
Onus verbi dñi sup isrl. Dixit dñs ex
extendẽs celũ ⁊ fundãs ẽrã: et
fingẽs spũm hois i eo. Ecce ego ponã
hierlm superliminare crapule oibꝰ ꝑplis
in circũitu: ꝫ ⁊ iuda erit i obsidione ꝫ
hierlm. Et erit: in die illa ponã hierlm
lapidẽ oneris cũctis ꝑplis. Oẽs q̃ leuabunt eũ: cõcisione lacerabũť: ⁊ colligẽtur adũsus eã oia regna ẽre. In die illa dicit dñs ꝑcutiã oẽm equũ i stuporẽ
⁊ ascẽsoꝛẽ eiꝰ in amentiã. Et sup domũ B
iuda aperiã oculos meos: ꝫ oẽm equũ
ꝑpoꝛũ ꝑcutiã cecitate. Et dicẽt duces
iuda i corde suo: cõfoꝛtẽť mihi habitatoꝛes hierlm: i dño exercituũ deo eoꝝ.
In die illa ponã duces iuda sic̃ caminũ ignis i lignis: ⁊ sicut faciẽ ignis in
feno ⁊ deuoꝛabũt ad dexterã ⁊ ad sinistrã oẽs ꝑplos in circũitu. Et habitabitur hierlm rursus in loco suo hierlm:
⁊ saluabit dñs tabernacula iuda sicut
i ꝓncipio vt nõ magnifice gloriet domus dauid: ⁊ gl̃ia habitãtiũ hierlm ꝫ iudã. In die illa ꝓteget dñs habitatoꝛes
hierlm. Et erit q̃ offenderit ex eis i die C
illa q̃si dauid: ⁊ domꝰ dauid q̃si deus: sicut angelꝰ dñi i ꝓspectu eiꝰ. Et erit in
die illa querã cõterere oẽs gẽtes q̃ venirit ꝫ hierlm: ⁊ effundã sup domũ dauid ⁊ sup habitatoꝛes hierlm spm gr̃e
⁊ ꝓcũ. ‖ Et aspiciẽt ad me quẽ cõfixerũt ⁊ plãgẽt eũ plãctu q̃si sup vnigenitũ: ⁊ dolebũt sup eũ vt doleri solet in
morte ꝓmogeniti. In die illa magnꝰ D
erit plãctꝰ i hierlm sicut plãctꝰ adrem
mon i cãpo magedon. Et plãgẽt terre
familie ⁊ familie seoꝛsũ. Familie domꝰ
dauid seoꝛsum: ⁊ mulieres eoꝝ seoꝛsũ

Ioh. 19. g

2. Pa. 35

familie dom⁹ nathan seorsū: ⁊ mulieres eox seorsū. familie dom⁹ leui seorsum: ⁊ mulieres eox seorsū. familie semei seorsum: ⁊ mulieres eox seorsum. Oēs familie reliq̄: familie ⁊ familie seorsum: ⁊ mulieres eox seorsum. XIII

In die illa erit fōs patēs domui dauid ⁊ habitātib⁹ hierlm i ablutionē pctōꝝ ⁊ mēstruate. Et
Ezech.30.b erit i die illa dicit dns exercituū. ‖ disp dā nois idoloꝝ ō ẽra: ⁊ nō memorabūtur vltra. Et pseudo pphetas et spūm imūdū auferā de ẽra. Et erit cū pphauerit q̄spiā vltra dicēt ei pat ei⁹ ⁊ mr ei⁹ q̄ genuerūt eū. Nō vines: qz mēdatiū locut⁹ es i noie dnī. Et cōfigēt eux pat ei⁹ ⁊ mr ei⁹ genitores ei⁹ cū pphetauerit. Et erit: i die illa cōfundēt pphete vnusq̄sq; ex visione sua cū pphetauerint: nec operiēt pallio saccino vt mētiant. Sz dicet: nō sū pph̄a. Homo agricola ego sū: qm̄ adā exemplū mei ab adolescētia mea. Et dicet ei. Quid st plage iste i medio manuū tuarū? Et dicet. His plagat⁹ sū i domo eox q̄ diligebant me. Framea suscitare sup pastorē meū: ⁊ sup virū coherētē mihi di
Matth.26.c cit dns exercituū. ‖ Percute pastorē: et
Zar.14.c dispgent oues. Et cōuertā manū meā ad paruulos. Et erūt i oi ẽra dicit dns ptes due in ea dispgēt ⁊ deficiēt: ⁊ tertia ps relinquet i ea. Et ducā tertiam ptē p ignē ⁊ vrā eos sicut vrit argentū: ⁊ pbabo eos sicut pbat aurū. Ipe vocabit nomē meū: ⁊ ego exaudiā eū: Et dicā: pplus me⁹ es: ⁊ ipe dicet domi

Ecce dies (n⁹ de⁹ me⁹. XIIII dni venit: dicit dns: ⁊ diuidēt spolia tua i medio tui. Et ꝯgregabo oēs gētes ad hierlm i pliū ⁊ capiet ciuitas: ⁊ vastabūt dom⁹: ⁊ mulieres violabūt. Et egrediet media ps ciuitat⁹ i captiuitatē ⁊ reliquū pplī nō auferet ex vrbe. Et egrediet dns ⁊ pliabit ꝫ gētes illas: sicut ꝑliat⁹ ē i die certaminis. Et stabūt pedes ei⁹ i die illa sup montē oliuarū: q̄ ē ꝫ hierlm ad orientē. Et scindet mōs oliuarū ex media ptē sui ad oriētē ⁊ occidentē ꝓpro grādi valde. Et separabit meditū mōtis ad aq̄lonē: ⁊ meditū ei⁹ ad meridiē Et fugiet⁹ id vallē mōtiū eox qm̄ cō-
2.pa.26.c iūget vallis mōtiū vsq; ad primū. Et fugietis sicut fugistis a facie tremot⁹ i dieb⁹ ozie regis iude. Et veniet dns de⁹ me⁹: oēsq; sācti cū eo. Et erit i illa nō erit lux: sz frig⁹ ⁊ gelu. Et erit dies vna que nota ē dño: nō dies nec nox: ⁊ in tpe vespi erit lux. Et erit i illa exibūt aq̄ vive de hierlm. Medietas earū ad mare oriētale: ⁊ meditū earū ad mare nouissimum. In estate ⁊ i hieme erūt ⁊ erit dns rex sup oēm trā. In die illa erit dns vn⁹: ⁊ erit nomē ei⁹ vnum. Et reūtet⁹ ois tra vsq; ad desertū: ō colle rēmon ad austrū hierlm. Et exaltabit ⁊ habitabit i loco suo a porta beniamin vsq; ad locū porte pōris ⁊ vsq; ad portā āguloꝝ ⁊ a turre ananehel vsq; ad torcularia regis. Et habitabūt in ea: anathema nō erit āpli⁹. Sz sedebit hierusalē secura: ‖ ⁊ hec erit plaga q̄ percutiet dns oēs gētes q̄ pugnauerūt adūsus hierlm. Tabescet caro vniuscuiusq; stāt⁹ sup pedes suos ⁊ oculi ei⁹ cauis tabescēt i foramib⁹ suis: ⁊ lingua eox ꝓtabescet in ore suo. In die illa erit tumult⁹ dni magn⁹ i eis: ⁊ apphēdet vir manū ꝓximi sui. ⁊ cōseret man⁹ ei⁹ sup manū ꝓximi sui. Sz ⁊ iudas pugnabit adūsus hierlm Et ꝯgregabūt divitie oīm gētiū i circuitu: aurū ⁊ argētū ⁊ vestes multe satis. Et sic erit ruina eq̄ ⁊ muli ⁊ cameli ⁊ asini ⁊ oim iumenta q̄ fuerint i castris illis: sic ruina hec Et oēs q̄ reliq̄ fuerint de vniersis gētib⁹ q̄ venerūt ꝫ hierlm: ascēdēt ab anno i ānū: vt adorēt regē dnm exercituum: ⁊ celebrēt festiuitatē tabnaculoꝝ. Et erit q̄ nō ascēderit de familijs ter hierlm vt adorēt regē dnm exercituū nō erit sup eos imber. Q̄ ⁊ si familia egypti nō ascēderit ⁊ fi venerit: nec sup eos erit. ‖ Sz erit ruina q̄ percutiet dns gētes: q̄ nō ascēderint ad celebrandā festiuitatē tabnaculoꝝ. Hec erit pena egypti ⁊ ꝟ pena oim gētiū q̄ nō ascēderint ad celebrādā festiuitatē tabnaculoꝝ. In die illa erit q̄ sup frenū eq̄ est scrīm dño: ⁊ erūt lebetes i domo dni q̄si phiale coꝝ altari. Et erit omo dni ōsi lebes i hierlm ⁊ i iuda scrificat⁹ dno exercituū. Et venient oēs immolantes ⁊ sumēt ex eis: ⁊ coquēt i eis. Et non erit mercator vltra i domo dni exercituū in die illo.

Explicit Zacharias pph̄a. Incipit ꝓlogus in Malachiam pheram.

Deus p moysen ꝓpho isrl̄ ꝓceperat: sacerdotes rabnaculi sui oi corporali vitio liberos: hostias oi vitio vacuas sibi offerre. Quib⁹ legē suā ad regēdū populū ob ꝯ dederat vt p sacrificioꝝ obtentionē internūciū dei t hoim facti: populū ꝑceptis celestib⁹ facerēt obedire. Vñ sacerdotes angelos dei eē: ꝯ i loco ꝺyptura testat. Sz qz tāti muneris gratiā cōtēnētes: supradict⁹ ꝓpha ac sacerdos sacrificio vitio deturpata: ipi cruentib⁹ atq; ipietatib⁹ maculati deo offerre ceperūt. Ideo p malachiā ꝓphām dñs suū isrl̄ increpās: ait. ‖ Dilexi vos dicit dñs. Et dixist̄. In q̄ dilexisti nos? Nōne frater erat esau iacob dicit dñs: t dilexi iacob: esau autē odio habui? Esau āt fratrē iacob nō iniuq̄ aut ꝓpetua voluntate odio habitū a deo: vel sine meriti gra iacob dilectū manifestū ē: cū ꝑm ꝑsciētiā suā esau q̄dē effusionē fraterni sāguis ꝛcupiscere: iacob āt i sui cognitiōe obseruādā legē deliberare cognosceret. Cui⁹ regi grā: supradicto vsus ē exēplo dicēs. Dilexi iacob: esau āt odio habui. Quāuis ex ꝙbus memoratoꝝ q̄rū liber geneseos meminit: i q̄ vnusq̄sq; eoꝝ futur⁹ erat moito maiseste ꝛstaret vt scꝛtū ē. Crescerūt pueri: t erat esau hō agrestis sciens venari: iacob aūt hō simplex manēs i tabnaculo. Nā reliq̄ q̄ electione cōfidēs sūt ꝓuaricationē ꝓpli isrl̄ in obstinatis sacrificiis dei: increpationē q̄ i eūdē: ꝙ deos alienos coluerūt signi

Explicit ꝓlog⁹ Incipit argu. (ficāt.

Malachias apte t i fine oim ꝓphetarū dicit de abiectiōe israel t vocatiōe gētiū. Nō est mihi ait voluntas i vob dicit dñs exercituū: t mun⁹ ñ suscipiā de manu vestra. Ab ortu ei sol vsq; ad occasū magnū ē nomē meū i gētib⁹: t i oi loco sacrificat̄: t offert̄ noi meo oblatio mūda.

Explicit argumentū: Incipit (da.

Malachias ꝓpheta. Capitulū. I

Onus verbi domini ad isrl̄. i manu malachie ꝓphe. Dilexi vos dicit dñs. Et dixist̄. In q̄ dilexisti nos? Nōne frater erat esau iacob dicit dñs. ‖ Et dilexi iacob esau aūt odio habui? Et posui montes ei⁹ i solitudinē t hereditatē ei⁹ i dracōes deserti. Qz si dixerit idumea destructi sum⁹: sz reuertētes edificabim⁹ q̄ destructa sūt: hec dicit dñs exercituū. Isti edificabūt ℣ ego destruā. Et vocabūt̄ eminī ipietatis: t ꝓpls cui irat⁹ ē dñs vsq; i eternū. Et oculi vri videbūt: t vos dicetis Magnificet̄ dñs sup eminū isrl̄. Filius honorat patrē t ꝺus dñm suū. Si g̃ pater ego sū: vbi est honor meus: t si dñs ego sū: vbi ē timor meus dicit dñs exercituū ad vos: o sacerdotes q̄ despicitis nomē meū: t dixistis: i q̄ despeximus nomē tuū? Offertis sup altare meū panē pollutū. Et dicitis. In q̄ polluimus te? In eo ꝙ dicitis: mēsa dñi despecta est. Si offeratis cecū ad immolādū: nōne malū ē? Et si offeratis claudū t languidū: nōne malū est? Offer illud duci tuo: si placuerit ei: aut si susceperit faciē tuā dicit dñs exercituū. Et nūc deprecamini vultū dei vt miserear̄ vri: de manu ei vra factū ē ꝯ: si q̄ mō suscipiat facies vras dicit dñs exercituū. Quis i vobis q̄ claudat ostia: t incēdat altare meū gratuito? Nō ē mihi voluntas i vob dicit dñs exercituū: t mun⁹ nō suscipiā ꝯ manu vra. ‖ Ab ortu ei solis vsq; ad occasū magnū ē nomē meū i gētib⁹: t in oi loco sacrificat̄ t offert̄ noi meo oblatio mūda: qz magnū ē nomē meū in gētib⁹ dicit dñs exercituū. Et vos ℣ polluistis illud i eo ꝙ dicitis: mēsa domini cōtaminata ē: t qō supponit̄: cōtemptibile ē cū igne ꝺ illud deuorat. Et dixistis. Ecce de labore. Et exusflastis illud dicit dñs exercituū. Et intulistis de rapinis claudū t languidū t intulistis mun⁹. ‖ Nūq̄d suscipiā illud ꝯ manu vra dicit dñs exercituū? Maledict⁹ dolosus q̄ habet i grege suo masculuꝝ: t votū faciēs immolat debile dño. Quia rex magnus ego dicit dñs exercituū: t nomē meū horribile i gētibus. II

Et nūc ad vos mādatū hoc o sacerdotes. ‖ Si nolueritis audire t si nolueritis ponere sup cor vt detis gloriā noi meo ait dñs exercitum: mittā i vos egestatē: t maledicam benedictionibus vris: et maledicā illis: qm nō posuistis sup cor. Ecce ego ꝓpōciā vobis brachiū: t dispgā sup vultū vestrū stercus solennitatū vestrarū: et

Amos. 5. f

Leui. 26. b

Deut. 28. b

assumet vos secū. Et scietꝭ qꝛ misi ad vos mādatū istud: vt esset pactū meum cū leui dicꝫ dñs exercituū. Pactū meū fuit cū eo vite ⁊ pacis ⁊ dedi ei timorē ⁊ timuit me ⁊ a facie nois mei pauebat. Lex veritatꝭ fuit i oze eiꝰ: ⁊ iniq̄tas nō ē inuēta in labijs eiꝰ. In pace ⁊ in eq̄tate ambulauit mecū: ⁊ multos auertit ab iniq̄tate. Labia ei sacerdotis custodiūt sciam: ⁊ legē req̄rent ex oze eiꝰ: qꝛ angelꝰ dñi exercituū est. Vos aūt recessistis de via: ⁊ scādalizastis plurimos i lege. Irritū fecistꝭ pactū leui dicit dñs exercituū. Propt̄ qđ et ego dedi vos cōtēptibiles et humiles oībus ppīs: sicut nō custodistis vias meas: ⁊ accepistis faciē i lege. Nūq̄d non pat̄ vnꝰ oīm nr̄m? Nūq̄d nō deꝰ vnus creauit nos? Quare ꝙ despicit vnusq̄sq; vr̄m fratrē suū violās pactū patrū nr̄oꝝ? Trāsgressus est iuda ⁊ abominatio facta ē i isrl ⁊ in hierlm: qꝛ cōtaminauit iudas scīficationē dñi quā dilexit: ⁊ habuit filiam dei alieni. Disp̄det dñs viꝝ q̄ fecerit hūc: magistrū ⁊ discipulū de tabernaculo iacob: ⁊ offerētē munꝰ dño exercituū. Et hoc rursū fecistꝭ
Esa.1.d Operiebatꝭ lachrymis altare dñi fletu
Amos.5.f ⁊ mugitu: ita vt nō respiciā vltra ad sa
Ē.1.c crificiū: ‖ nec accipiā placabile q̄d de manu vr̄a. Et dixistis. Quā ob causā. Quia dñs testificatꝰ ē inter te ⁊ vxorē pubertatis tue: quā tu despexisti. Et hec pticeps tua ⁊ vxoꝛ federis tui. Nōne vnꝰ fecit: ⁊ residuū spūs eiꝰ ē? Et q̄d vnꝰ q̄rit nisi semē dei? Custodite ꝙ spiritū vr̄m ⁊ vxorē adolescētie tue noli despicere. Cū odio habueris dimitte: dicit dñs deꝰ isrl. Operiet aūt iniq̄tas vestimētū eiꝰ: dicit dñs exercituū. Custodite spūm vr̄m: ⁊ nolite despicere Laborare fecistꝭ dñm i ꝛmonibꝰ vr̄is. Et dixistis. In q̄ eū fecimus laborare? In eo ꝙ dicitꝭ. Dis q̄ facit malū bonꝰ est in cōspectu dñi: ⁊ tales ei placēt. Aut
Mat.11.b Ecce vbi ē deꝰ iudicij? III
Mar.1.a Ecce ego mittā angelū meū: ⁊ p̄
Luc.7.b parabit viā ante faciē meā. Et statim veniet ad tēplū suū dñator quē vos queritꝭ: ⁊ angelꝰ testamēti quem vos vultis. Ecce venit dicit dñs exercituū. Et q̄s poterit cogitare diē aduē tꝰ eiꝰ? Et q̄s stabit ad vidē dū eū? Ipe ens q̄si ignis cōflās ⁊ q̄si herba fullonū. Et sedebit cōflās ⁊ emūdās argentū: et purgabit filios leui. Et colabit eos q̄si aurū ⁊ q̄si argētū: ⁊ erūt dño offerentes sacrificia i iustitia. Et placebit dño sacrificiū iuda ⁊ hierlm sicut dies seculi et sicut anni antiq̄. Et accedā ad vos i iudicio: ⁊ ero testis velox maleficis ⁊ adulterꝭ ⁊ periuris: et q̄ calūniant mercedē mercēnarij ⁊ humiles aut viduas ⁊ pupillos: ⁊ opp̄imunt pegrinos: nec timuerūt me: dicit dñs exercituū. Ego ei dñs ⁊ nō mutor: ⁊ vos filij iacob nō estis cōsūpti. A diebꝰ enim patrū vr̄oꝝ recessistꝭ a legitimis meis ⁊ nō custodistis. Reuertimini ad me et reuertar ad vos: dicit dñs exercituū. Et dixistis: i q̄ reuertemur? Si affiget hō deū: qꝛ vos cōfigitꝭ me. Et dixistis: In q̄ cōfigim⁹ te? In decimis ⁊ i p̄mitijs. Et in penuria vos maledicti estis ⁊ me vos cōfigitis gens tota. Inferte oēm decimā i horreū meū: ⁊ sit cibꝰ in domo mea: ⁊ p̄bate me sup hoc dicit dominꝰ. Si nō aperuero vob cataractas celi: ⁊ effudero vobis bñdictionē vsq̄ ad abūdantiā. Et increpabo p vobis deuoratē: ⁊ nō corrūpet fructū ire vr̄e: nec erit sterilis vinea i agro dicit dñs exercituū. Et beatos vos dicēt oēs gētes. Eritis ei vos tra desiderabilis dicit dñs exercituū. Inualuerūt sup me verba vra dicit dñs. Et dixistis. Quid locuti sumꝰ ꝙ te? Dixistis. ‖ Vanꝰ ē q̄ seruit deo. Et qđ emolimētū qꝛ custodiuimꝰ p̄cepta eiꝰ: ⁊ qꝛ ambulauimꝰ tristes coꝝ dño exercituū? Ergo nūc beatos dicimꝰ arrogātes. Siq̄dē edificati sūt facientes ipietates: ⁊ tēptauerūt deum ⁊ salui facti sūt. Tūc locuti sūt timētes deū: vnusq̄sq; cū p̄rimo suo. Et attēdit dñs ⁊ audiuit ⁊ scriptꝰ ē liber monimēti coram eo timentibus dñm ⁊ cogitātibꝰ nomē eiꝰ. Et erūt mihi ait dñs exercituū i die q̄ ego facio i peculiū: ⁊ parcā eis sic parcit vir filio suo seruienti sibi. Et p̄uertimini: ⁊ videbitis q̄d sit inter iustū ⁊ impiū: ⁊ inter seruientē deo ⁊ nō seruientē ei. IIII
Ecce ecce dies veniet succēsa q̄si camin⁹: ⁊ erūt oēs superbi ⁊ oēs facientes impietatē stipula. Et inflāmabit eos dies veniēs dicit dñs exercituū: q̄ nō derelinquet eis radicē et germē. Et orietꝭ vobis timētibꝰ nomē

ñs sol iustície: ⁊ sanitas ī pennis eiꝰ. Et egrediemini ⁊ saliet̄ sicut vitulus de armēto: ⁊ calcabit̄ impios cū fuerint cinis sub plāta pedū vr̄or: in die q̄ ego facio dicit dñs exercituum. Memētote legis moysi ſui mei: quā mandaui ei ī oreb ad oēm isrl: p̄cepta ⁊ iudicia. Ecce ego mittā vob̄ helīā ꝓphetā anteqū veniat dies dñi magnꝰ ⁊ horribilis. Et cōuertet cor patrū ad filios ⁊ cor filioꝝ ad pr̄es eoꝝ: ne forte veniam ⁊ percutiā terrā anathemate.

Explicit Malachias ꝓpheta. Incipit ꝓlogus beati Hieronymi p̄sbyteri in libros Machabeorum.

Machabeoꝝ libri duo ꝓnotāt ꝓlia inter hebreoꝝ duces gētēq̄ ꝓsaꝝ pugnā q̄z sabbato rū: ⁊ nobiles machabei ducē trīphos: ex cuiꝰ noīe ⁊ libri idē sunt nūcupati. ¶Nec q̄z historia cōtinet etiā inclyta illa gesta machabeoꝝ fratrū: q̄ sub antiocho regeq̄ sacris legibꝰ dira tormēta ꝓpelli sūt. Quos mat̄ pia dū diuersis supplitūs vrgerēt: nō solū nō flexit: sed et gaudēs hortabat̄ ad gloriā. Iſē aliꝰ ꝓlogus

Machabeoꝝ libri licet nō habeant̄ ī canone hebreoꝝ: tñ ab ecclia inter diuinoꝝ voluminū ānotāt̄ hystorias. Preuotāt aūt ꝓlia int̄ hebreoꝝ duces gentesq̄ ꝓsaꝝ: pugnā q̄z sabbatoꝝ ⁊ nobiles machabei triūphos: fedꝰ q̄z amicitiaꝝ cū romanoꝝ ducibꝰ atq̄ legationū. ¶Machabei septem frēs ab vna matre machabea noīe geniti: custodientes legē: p̄fis traditionē: nō māducātes carnē porcinā: ob q̄ ab antiocho rege seuissimo ī antiochia martirū glo ria coronati sūt cū matre sua atq̄ sepulti cū magna veneratiōe ibi q̄escūt.

Explicit ꝓlogus. Incipit liber primus Machabeorum. Capitulū. I

Factū ē post q̄ percussit alexāder philippi macedo q̄ ꝑmꝰ regnauit ī grecia: egressus ō terra cethim: dariū regē ꝑsarū ⁊ medoꝝ: cōstituit ꝓlia multa: ⁊ obtinuit oim munitiōes: ⁊ interfecit reges terre. Et ptrāsiit vsq̄ ad fines tre ⁊ accepit spolia multitudinis gētiū: et siluit tra ī cōspectu eiꝰ. Et cōgregauit virtutē exercitū fortē nimis: ‖⁊ exaltatū ē ⁊ eleuatū cor eiꝰ: ⁊ obtinuit regiones gentiū ⁊ tyrānos: ⁊ facti sūt illi in tributū. Et post hec decidit in lectū: ⁊ cognouit q̄ moreret̄. Et vocauit pueros suos nobiles q̄ secū erāt nutriti a iuuētute sua ⁊ diuisit illis regnū suum cū adhuc viueret. Et regnauit alexander ānis duodecim: ⁊ mortuꝰ ē. Et obtinuerūt pueri eiꝰ regnū: vnusq̄sq̄ in loco suo: ⁊ imposuerūt oēs sibi diademata post mortem eiꝰ: ⁊ filij eoꝝ post eos ānis multis: ⁊ multiplicata sūt mala ī terra. Et exiit ex eis radix pctī: antiochus illustris filiꝰ antiochi regis qui fuerat rome obses: ⁊ regnauit in anno cēteſimo tricesimoseptimo regni grecoꝝ. In diebꝰ illis exierunt ex isrl filij iniq̄ ⁊ suaserūt multis dicētes. Eamus ⁊ disponamꝰ testm cū gentibꝰ q̄ circa nos sūt: qr̄ ex q̄ recessimꝰ ab eis: inuenerūt nos multa mala. Et bonꝰ visus ē ꝙmo ī oculis eoꝝ. Et destinauerunt aliq̄ de ꝓpko: ⁊ abierūt ad regē: ⁊ dedit illis ptātē: vt facerēt iusticiā gētiū. Et edificauerūt gymnasiū ī hierosolymis ꝙm leges nationū: ⁊ fecerūt sibi ꝓputia: ⁊ recesserūt a testamēto scto: ⁊ iūcti sūt nationibꝰ: ‖⁊ venūdati sūt vt facerēt malū. Et paratū ē regnū ī ꝓspectu antiochi: ⁊ cepit regnare ī terra egypti: vt regnaret sup̄ duo regna. Et intrauit ī egyptū ī multitudine graui: ī currib⁹ ⁊ elephātis ⁊ eq̄tibꝰ: ⁊ copiosa nauiū multitudine. Et ꝓstituit bellū adūsus ptolomeū regē egypti: ⁊ veritꝰ ē ptolomeꝰ a facie eiꝰ ⁊ fugit: ⁊ ceciderūt vulnerati multi. Et cōꝓhendit ciuitates munitas ī tra egypti ⁊ accepit spolia tre egypti. Et cōuertit antiochus postq̄ percussit egyptū ī cēteſimo ⁊ q̄dragesimo ⁊ ptio anno ⁊ ascēdit ad isrl ⁊ ascēdit hierosolymā ī mltitudine graui. Et intrauit ī sctificationē cū superbia: ⁊ accepit altare aureū: ⁊ cādelabrū lumi nis ⁊ vniuersa vasa eiꝰ ⁊ mēsam ꝓpositionis ⁊ libatoria ⁊ phialas ⁊ mortariola aurea ⁊ velū ⁊ coronas ⁊ ornamentū aureū qđ ī facie tēpli erat: ⁊ cōminuit oia Et accepit argētū ⁊ aurū ⁊ vasa cōcupiscibilia: ⁊ accepit thesauros occultos q̄s iuenit: ⁊ sublatis oibꝰ abiit ī trā suā. Et fecit cedē hoīm: ⁊ locutus

Judith. I. c

B

3. Reg. 21. g

C

est in supbia magna. Et factꝰ ē plāctꝰ
magnꝰ in isrl & in oi loco eoꝝ. Et inge
muerūt ꝓncipes & seniores: & iuuenes
& virgines infirmati sūt & speciositas
mulierū imutata est. Ois maritꝰ sum-
psit lamētū: & q̄ sedebāt i thoro mari-
tali lugebāt. Et cōmota ē tra sup ha-
bitātes i ea: & vniuersa domꝰ iacob in
duit cōfusionē. Et post duos annos di
erū misit rex ꝓncipē tributoꝝ i ciuita-
tes iuda: & venit hierlm cū turba ma-
gna. Et locutꝰ ē ad eos ꝛba pacifica
i dolo & crediderūt ei. Et irruit sup ci-
uitatē repente: & ꝑcussit eā plaga ma-
gna: & ꝓdidit ꝑplm multū ex isrl. Et ac
cepit spolia ciuitatꝭ: & succēdit eā igni
Et destruxit domos eiꝰ & muros eiꝰ in
circūitu: & captiuas duxerūt mulieres
& natos: & pecora possederūt. Et edifi-
cauerūt ciuitatē dauid muro magno
& firmo & turribꝰ firmis: & facta ē illis
in arcē. Et posuerūt illic gētē peccatri
cē viros iniq̄s: & cōualuerūt in ea. Et
posuerūt arma & escas & ꝯgregauerūt
spolia hierlm & reposuerūt illic: & facti
sunt i laqueū magnū. Et factū ē ꝙ ad
insidias sāctificationi & i diabolū ma
lū isrl. Et effuderūt sāguinē inocentē
ꝑ circūitū sctificatiōis: & cōtamiauerūt
sctificationē: & fugerūt habitatores hie
rusalē ꝑpt eos facta & ē habitatio ex-
teroꝝ: & facta ē extera semini suo: & na
ti eiꝰ reliquerūt eā. Sāctificatio eiꝰ de
Thobie. 2.b solata ē sicut solittudo. ‖ dies festi eius
Bmos. 8.c cōuersi sūt i luctū sabbata eiꝰ i oppro
briū: honores eiꝰ i nihilū. Scōm gliaz
eiꝰ mltiplicata ē ignominia eiꝰ: & sub-
limitas eiꝰ cōuersa ē i luctū. Et scꝑsit
rex antiochus oi regno suo: vt eēt ois
ppls vnꝰ. Et reliq̄rūt vnusq̄sq̄ legē
suā: & cōsenserūt oēs gētes ꝟm ꝛbū re
gis antiochi. Et multi ex isrl cōsenserūt
ei: & sacrificauerūt idolis: & coinq̄naue
rūt sabbatū. Et misit rex antiochus li-
F broꝝ ꝑ manꝰ nūciorū i hierlm: & i oēs
ciuitates iude vt sequerent leges gen-
tiū ere: & ꝓhiberēt holocausta & sacri-
ficia & placatiōes fieri in tēplo dei et
ꝓhiberēt celebrari sabbatū & dies so-
lēnes. Et iussit coinq̄nari sctā & sctās
ppl̄m isrl. Et iussit edificari aras & tē-
pla: & idola & imolari carnes suillas et
pecora cōia: & relinq̄re filios suos in-
circūcisos & coinq̄nari aias coꝝ i olb⁹
imfidicis & abominationib⁹: ita vt
liuiscerēt legē & imutarēt oēs iusti-
cationes dei. Et q̄cūq̄ nō fecissent ſ
ꝛbū regis anthiochi: morerēt. Scō
oia ꝛba hec scripsit oi regno suo: &
posuit ꝓncipes ꝑplo q̄ hec fieri co
rēt. Et iusserūt ciuitatib⁹ iude sacri
care. Et ꝯgregati sūt multi de ꝑplo
eos q̄ dereliq̄rāt legē dñi: & fecerūt m
la sup trā: & effugauerūt ꝑplm isrl
ditis & i abscōdit⁹ fugitiuoꝝ loc⁹. D
q̄ntadecima mēsis casleu: q̄nto & q̄d
gesimo & cētesimo anno: edificauit
antiochus abomiandū idolū desola
onis sup altare dei: & ꝑ vniuersas ci
tates iude i circūitu edificauerūt ar
& ad fores domoꝝ & i plateis incē
bāt thura & sacrificabāt. Et libros l
gis dei cōbusserūt igni scindētes eos
& apud quēcūq̄ inueniebāt libri test
mēti dñi: & q̄cūq̄ obꝙuabat legē di
ſm edictū regis trucidabāt eū. Iuxt
te sua faciebāt hec ꝑplo isrl: q̄ inueni
bāt i ol mēse i citatib⁹. Et q̄nta & v
cesima die mēsis sacrificabāt sup ar
q̄ erat ꝫ altare: & mulieres q̄ circūcid
bāt filios suos trucidabāt ſm iussu
regis antiochi. Et suspēdebāt puero
a ceruicib⁹ ꝑ vniūsas domos eoꝝ & eo
q̄ circūciderāt illos: trucidabāt Et m
ti de ꝑplo isrl diffiniebāt apud se: vt n
māducarēt imūda & elegerūt mag' m
ri q̄ cibis coinq̄nari imūdis: & nolu
rūt infringere legē dei sctām: & truc
dati sūt. Et facta ē ira magna sup po

In dieb⁹ il- (pulū isrl valde. I
lis surrexit matathias filꝰ io
hānis filij symeōis sacerdos ex
filijs ioarim ab hierlm: & ꝙsedit i mēt
modin. Et habebat filios q̄nq̄: iohā
nā q̄ ꝙgnominabat gaddis: & simone
q̄ ꝙgnominabat thasi: & iudā q̄ vocab
tur machabe⁹ & eleazarū q̄ ꝙgnoiabat
abarō & ionathā q̄ cognoiabat appl
Vi viderūt mala q̄ fiebāt i ꝑplo iuda
& hierlm. Et dixit matathias. De mi
vt q̄d natus sum videre ꝓtritionē ꝑpl
mei & ꝓtritionē ciuitatꝭ sctē: & sedere
lic cū dat i manib⁹ inimicoꝝ? Sāct
in manu extraneoꝝ facta sūt: tēplū e
sicut hō ignobilis. Vasa glorie eiꝰ ca
ptiua abducta sūt: trucidati sūt senes
eiꝰ i plateis: & iuuenes eiꝰ ceciderūt in
gladio inimicoꝝ. Que gēs nō hereditꝰ

alt regnū eiꝰ: t ſi obtinuit ſpoliaeiꝰ
is cōpoſitio eiꝰ ablata ē. Que erat li
era facta ē ancilla. Et ecce ſctā nra t
ulchritudo nra t claritas nra deſola
a ē: t coīnq̄nauerūt eā gētes. Quo q̄
obis adhuc viuere? Et ſcidit veſtimē
a ſua matathias t filij ei⁹ t operuerūt
e cilicijs: t plāxerūt valde. Et venerūt
illuc q̄ miſſi erāt a rege antiocho: vt
ogerēt eos q̄ cōfugerāt i ciuitatē mo
din: imolare t accēdere thura: t a lege
ei diſcedere. Et multi de ppło iſrl cō-
entiētes acceſſerūt ad eos ſz matathi
as t filij ei⁹ ꝓſtāter ſteterūt. Et rīdēn-
es q̄ miſſi erant ab antiocho dixerūt
matathie. Princeps t clariſſimꝰ t ma-
gnꝰ es in hac ciuitate: t ornatꝰ filijs t
fratribꝰ. Ergo accede prior t fac iuſſū
regis ſic fecerūt oēs gētes t viri iuda t
q̄ remāſerūt i hierlm: et eris tu et filij
tui inī amicos regis: et āplificabꝰ auro
et argēto et mūeribꝰ multis. Et rīdit
matathias: t dixit magna voce. Et ſi
oēs gētes regi ātiocho obediūt vt diſ
cedāt vnuſq̄ſq̄ a ſuiture legis patrū ſu
oꝝ t cōſentiāt mandatis eiꝰ: ego t filij
mei t frēs mei obediemus legi patrū
noꝝ. Propitiꝰ ſit nob deꝰ: ſi ē nob vti
le relinq̄re legē t iuſticias dei. Nō au
diemꝰ: ꝛba regis antiochi: nec ſacrifica
bimꝰ trāſgredientes legis nre mādata:
vt eamꝰ altera via. Et vt ceſſauit loq̄
ꝛba hec: acceſſit q̄dā iudeꝰ i oim ocul
ſacrificare idol ſup arā i citate modin
ꝑm iuſſū regis. Et vidit matathias t do
luit: t cōtremuerūt renes eiꝰ. Et accen
ſus ē furoꝛ eiꝰ ſm iudiciū legis: t in ſi
liens trucidauit eū ſup arā. Sz t virū
qm̄ rex antiochus miſerat q̄ cogebat
imolari occidit i ipo tpe: t arā deſtru-
xit. Fuit zelatꝰ eſt legē ſicut fecit phinees
zambri filio ſalomi Et exclamauit ma
tathias voce magna i citate dicēs. Oīs
q̄ ſequit hz legis ſtatuēs teſtm exeat poſt
me. Et fugit ipe t filij ei⁹ i mōtes t re-
liquerūt q̄cq̄ hēbāt i ciuitatē. Tūc de-
ſcēderūt multi q̄rētes iudiciū t iuſti-
tiā i deſtū: t ſederūt ibi ipi t filij eiꝰ t
mulieres eoꝝ t pecoꝛa eoꝝ: qm̄ iunda
uerāt ſup eos mala. Et renūciatū ē vi
ris regis t exercitui q̄ erāt i hierlm ciui
tate dō: qm̄ diſceſſiſſent viri q̄dā q̄ diſ
ſipauerūt mādatū regis i loca occulta i
deſerto t abiſſent poſt illos vlti. Et ſta
tim ꝓrexerūt ad eos: t ꝓſtituerūt ad-
ſus eos ꝓliū i die ſabbatoꝝ. Et dixerūt
ad eos. Reſiſtit t nūc adhuc? Exite et
facite ſm ꝛbū regis antiochi: t viuetis
Et dixerūt. Nō exibim⁹: neq; faciem⁹ ꝛbū
regis vt polluam⁹ diē ſabbatoꝝ. Et
ꝓcitauerūt adūſus eos ꝓliū. Et ñ rīde
rūt eis: nec lapidē miſerūt i eos: nec op-
pilauerūt loca occulta dicētes. Moria
mur oēs i ſimplicitate noſtra: t teſtes
erūt ſup nos celi t tra q̄ iniuſte ꝑdidiſ
tis nos. Ea intulerūt illi bellū ſabbatis: et
mortui ſūt ipi t vxores eoꝝ t filij eoꝝ
t pecoꝛa eoꝝ vſq̄ ad mille aīas hoīm.
Et cognouit matathias t amici eiꝰ: et
luctū habuerūt ſup eos valde. Et dixit
vir ꝓximo ſuo Si oēs fecerim⁹ ſic frēs
nri fecerūt t nō pugnauerim⁹ adūſus
gētes p aīab⁹ nris t iuſtificatiōib⁹ no
ſtris citi⁹ diſpdēt nos a tra. Et cogita
uerūt i die illa dicentes. Oīs hō q̄cūq̄
venerit ad nos in bello die ſabbatoꝝ
pugnem⁹ adūſus eū: t ſi moriemur oēs
ſicut mortui ſūt fratres nri i occultis
Tūc ꝓgregata ē ad eos ſynagoga iude
oꝝ fortis viriū ex iſrl: oīs voluntari⁹ i
lege: t oēs q̄ fugiebāt a mal addiui ſūt
ad eos: t facti ſūt illi ad firmamentū.
Et collegerūt exercitū: t ꝓcuſſerūt pcō
res i ira ſua: t viros iniq̄s i indignati
one ſua: t ceteri fugerūt ad natiōes: vt
euaderent. Et circūiuit matathias t
amici eiꝰ t deſtruxerūt aras: t circūci-
derūt pueros icircūciſos q̄cq̄t inenerūt
i finib⁹ iſrl i fortitudie. Et ꝓſecuti ſūt
filios ſupbie: t ꝓſperatī ē opꝰ i manī-
bꝰ eoꝝ. Et obtinuerūt legē de manibꝰ
gētiū t de manibꝰ regū: t nō dederunt
cornu pcōri. Et appꝛopinq̄uerūt dies
matathie moriendi: t dixit filijs ſuis.
Nūc cōfortata ē ſupbia t caſtigatio: t
tpꝰ eūſiōis t ira idignatiōis. Nūc q̄ o
filij emulatores eſtote legis: t date aīas
vras ꝓ teſtō patrū: t memētote operū
patrū q̄ fecerūt in generatiōibꝰ ſuis: et
accipietis gloriā magnā t nomē eternū
‖Abraā nōne in temptatione inuētꝰ Geſi.22.c
eſt fidelis t reputatū ē ei ad iuſticiā?
Joſeph in tpe anguſtie ſue cuſtodiuit Geſi.35.f.
mādatū t factꝰ ē dñs egypti. ‖ Phine Nu.25.c
es pat noſter zelādo zelū dei accepit te
ſtamētū ſacerdotij eterni. ‖Jeſus dū im Joſ.1.d
pleuit ꝛbū: factꝰ ē dux in iſrl. ‖ Caleb Nu.14. a
dū teſtificat i eccliā ‖accepit hereditā Joſ. 14.c

tē. Dauid ī sua misericordia ꝓsecut⁹ ē
2.Reg.18.g sedē regni i secula Helias dñ zelat zeliñ
4.Reg.2.b legē: recept⁹ ē in celiñ ‖ Ananias ꝛ aza-
Dañ.3.c rias ꝛ misael credētes liberati sunt de
Dañ.6.e flāma. ‖ Daniel ī sua simplicitate libe-
ratus ē de ore leonū. Et ita cogitate ꝙ
generationē ꝛ generationē: qꝛ oēs q̄
sperāt i eū nō infirmāb̄. Et a verbis vi
ri pctōris ne timueritⁿ: qꝛ glia ei⁹ ster-
c⁹ ꝛ vermis ē. Hodie extollēt ꝛ cras ñ
iuenieb̄: qꝛ cōūsus ē i terrā suā: ꝛ cogi
tatio ei⁹ perīt. Vos ꝙ filij ꝓfortamini
Nō ē de tex- ꝛ viriliter agite i lege: ‖ qꝛ cū fecerit q̄
tu neq; in- li vobis p̄cepta sūt i lege a dño deo vr̄o:
bris correctⁿ in ipa glorioſi eritⁿ. Et ecce simon fra
ter vester scio ꝙ vir cōsilij ē. Ipsum au
dite semp: ꝛ ipe erit vobis pat. Et iu-
das machabe⁹ fortis virib⁹ a iuuētu-
te sua sit vobis p̄nceps militie: ꝛ ipse
ager beliñ ꝑpli. Et adducetⁿ ad vos om
nes factores legⁿ: ꝛ vindicate vindictā
ꝑpli vr̄i. Retribuite tretributionē gē-
tib⁹: ꝛ itēdite i p̄ceptū legⁿ. Et bñdixit
eos ꝛ appolit⁹ ē ad pres suos. Et defi-
ctus ē anno cētesimo q̄dragesimo sex-
to: ꝛ sepult⁹ ē a filijs suis i sepulchris
patrū suoꝝ i modin: ꝛ plāxerūt eū oīs

Israel (isrl plāctu magno. III
rexit iudas q̄ vocabat machā-
beus filius ei⁹ p eo: ꝛ adiuuabāt
eū oēs frēs ei⁹ ꝛ vniūsi q̄ se cōiūxerāt
patri ei⁹: ꝛ p̄liabāt p̄liū isrl cū lericia.
Et dilatauit glīam ꝑpło suo: ꝛ induit
se lorica sic gigas ꝛ succinxit se arma
bellica sua in p̄liis: ꝛ p̄gebat castra
gladio suo. Similis fact⁹ ē leoni i opib⁹
suis: ꝛ sicut catul⁹ leōis rugiēs i vena
tione. Et ꝙsecut⁹ ē iniq̄s ꝙscrutās eos
ꝛ q̄ cōturbabāt ꝑplm suū: eos succēdit
flāmis: ꝛ repulsi sūt inimici ei⁹ p timo
re ei⁹. Et oēs opārij iniq̄tatⁿ ꝓturba-
ti sunt: ꝛ directa ē sal⁹ i manu ei⁹. Et
exacerdabat reges mltos: ꝛ lerificabat
Iacob i opib⁹ suis: ꝛ i seculū memoria
ei⁹ i benedictiōe. Et pambulabat ciui
tates iuda ꝛ pdidit ipios ex eis: ꝛ auer
tit irā ab isrl. Et nolat⁹ ē vsq; ad no-
uissimū ꝛre: ꝛ cōgregauit ꝙeuntes. Et
ꝓgregauit appolloni⁹ gētes: ꝛ a sama-
ria virtutē multā ꝛ magnā ad bellan
dū ꝫ isrl. Et ꝓgnouit iudas ꝛ exīt ob
uiā illi: ꝛ ꝙcussit ꝛ occidit illū ꝛ cecide
rūt vulnerati multi ꝛ relicⁿ fugerūt: et
accepit spolia eoꝝ. Et gladiū appollo

nij abstulit iudas ꝛ erat ꝑpugnās
oib⁹ dieb⁹. Et audiuit serō p̄ncep
ercit⁹ syrie q̄ ꝓgregauit iudas ꝓg
tionē fideliū ꝛ ecclesiā secū. Et ait:
ciā mihi nomē ꝛ glificabor in re
ꝛ debellabo iudā ꝛ eos q̄ cū ipo sun
spernebāt verbū legⁿ. Et ꝑpauit se
ascēderūt cū eo castra ipiorū fortes
xiliarij vt facerēt vindictā i filios
Et appropinquerūt vsq; bethoro: q
iuit iudas obuiā illis cū paucis. Q
viderūt exercitū venīēte sibi obuiā
xerūt iude Quō potorim⁹ pauci pu
re ꝫ multitudinē hāc tātā ꝛ tā fo
Et nos fatigāti sumus ieiunio hod
Et ait iudas. Facile ē ꝓcludi multo
manu paucoꝝ: ꝛ nō ē differētia i ꝓ
ctu dei celi liberare imultⁿ ꝛ in pa
qñ nō i multitudine exercit⁹ victo
belli: sed de celo fortitudo ē. Ipsi v
unt ad nos i multitudine cōtumac
supba vt dispdāt nos ꝛ vxores nr̄a
filios nr̄os: ꝛ vt spoliēt nos. Nos v
pugnabim⁹ p animab⁹ nr̄is ꝛ legib⁹ n
ꝛ ipe dñs conteret eos añ faciē nr̄
Vos aūt ne timueritⁿ eos. Ut cell
aūt loq̄ insiluit i eos subito: ꝛ cōt
ē seron ꝛ exercit⁹ ei⁹ i ꝓspectu ip
ꝓsecut⁹ ē eū i descēsu bethoron v
cāpū. Et ceciderūt ex eis octingēti
ri reliq̄ aūt fugerūt i trā philistiīm.
cecidit timor iude ac fratrū eius ꝛ
mido sup oēs gētes i circuitu eoꝝ:
uenit ad regē nomē ei⁹: ꝛ de p̄lijs in
narrabāt oēs gētes. Ut audiuit an
rex anthiochus ꝫmones istos irat⁹
aio: ꝛ misit ꝛ cōgregauit exercitū v
si regni sui castra fortia valde. Et a
ruit erariū suū: ꝛ dedit stipēdia exer
tui i annū: ꝛ mādauit illis vt essent
rati ad oia Et vidit ꝙ defecit pecun
de thesaurⁿ suis: ꝛ tributa regiōis m
dica ꝑpter dissensionē ꝛ plagā quā f
cit in trā vt tolleret legitima q̄ erā
primis dieb⁹. Et timuit ne nō haberet
et semel et bis in sūpt⁹ ꝛ donaria q̄
derat ante larga manu: et abūdauer
sup reges q̄ ante eū fuerāt. Et cōsterna
erat aio valde: ꝛ cogitauit ire i p̄sidē
et accipe tributa regionū et ꝓgrega
argētū multū. Et relicⁿ ipsiā homin
nobilē ō genere regali sup negocia
gia a flumine eufraten vsq; ad flumen
egypti: ꝛ vt nutriret anthiochū filiū

ſ bonec rediret. Et tradidit ei medi
m exercitū t elephātos: t mādauit ei
e olbus que volebat et de inhabitan
bus iudeā et hieruſalē: t vt mitteret
d eos exercitū ad cōterendā t extirpā
am ꝓtutem iſrael: t reliq̄as hierm: t
uferendā memoriā eoꝝ de loco: et vt
ſtituret habitatores filios alienige
as in oib⁹ finib⁹ eoꝝ: t ſorte diſtribu
re terrā eoꝝ. Et rex aſſumpſit ptē ex
cibus reſidui: et exiuit ab antiochia
uitate regni ſui anno cēteſimo et q̄-
ꝛagēſimoſeptio: t trāſfretauit eufra-
m flumen: t pambulabat ſuꝑiores re
ones. Et elegit lyſias ptolomeū filiū
ſcimini t nicanorū t gorgiam viros
otēres ex amicis regis: t miſit cū eis
draginta milia viroꝝ et ſeptez milia
quitū: vt venirent in terrā iuda t diſ-
ꝑderēt eā ꝝm verbū regis. Et ꝑceſſe-
ꝛūt vt irent cū vniuerſa virtute ſua et
enerūt t applicuerūt āmaū i terra cā-
ſtri. Et audierunt mercatores regio
is nomē eoꝝ: t acceperūt argētū t au
ū multū valde t pueros: t venerūt in
caſtra vt acciꝑent filios iſrl in ꝟuos: t
dditi ſūt ad eos exercit⁹ ſyrie et terre
lienigenaꝝ. Et vidit iudas t frēs ei⁹
ꝙ multiplicata ſūt mala: t exercit⁹ ap-
ꝓpiabat ad fines eoꝝ: t cognouerunt
erba regis q̄ mandauit ꝑpō facere in
eritū t cōſūmatiōnē. Et dixerūt vnuſ
quiſq; ad ꝓximū ſuū. Erigam⁹ deiecti
dē ꝑpī nr̄i: t pugnem⁹ ꝓ ꝑpō nr̄o et
ſanctis nr̄is. Et cōgregat⁹ eſt cōuent⁹ vt
eſſent parati in ꝓliū: t vt orarēt t pete
ent miſeꝛiam t miſeratiōes. Et hieru-
alē nō habitabat: ſed erat ſicut deſer
tū. Nō erat q̄ ingrederet et egrederet
ex natis eius: t ſanctū cōculcabat. Et
filij alienigenarū erāt in arce: ibi erat
habitatio gētiū. Et ablata ē voluptas
a iacob: et defecit ibi tibia et cithara.
Et cōgregati ſūt et venerūt i maſphat
contra hieruſalē locus oratiōis erat in
maſphat ante i iſrl. Et ieiunauerūt il-
la die: et induerūt ſe ciliciis: t cinerem
ꝓpoſuerūt capiti ſuo: et diſſuerūt veſti-
menta ſua. Et expāderūt libꝛos legis ō
nes ſcrutabāt gentes ſimilitudinez ſi-
mulacroꝝ ſuoꝝ: t attulerūt ornamēta
ſacerdotalia t primitias t decimas: et
ſuſcitauerūt nazareos q̄ impleuerant
dies. Et clamauerūt voce magna i ce-

lū dicētes. Quid faciem⁹ iſtis et ā eos
ducem⁹? Et ſācta tua cōculcata ſūt et
ꝓfanata ſunt: t ſacerdotes tui facti
ſūt i luctū t in humiliatē. Et ecce na-
tiones cōuenerūt aduerſū nos vt nos
diſperdāt. Tu ſcis q̄ cogitant in nos.
Quō poterim⁹ ſubſiſtere añ faciē eoꝝ:
niſi tu deus adiuues nos? Et tubis ex
clamauerunt voce magna. Et poſt hec
cōſtituit iudas duces ꝑpī: tribunos et
cēturiones t pētacontarchos et decu-
riones. ‖ Et dixit his q̄ edificabant do Deu.20.b
mos et ſponſabāt vxores et plātabant Judi.7.a
vineas t formidoloſis: vt redirētvnuſ
quiſq; in domū ſuā ꝟm legē. Et moue-
runt caſtra: et collocauerūt ad auſtrū
āmaū. Et ait iudas: Accigimini t eſto
te filij potētes: t eſtote parati in mane
vt pugnetᷤ aduerſus natiōes has que
cōuenerūt diſperdere nos t ſācta nr̄a:
quoniā meli⁹ eſt nos mori in bello: q̄
videre mala gētis noſtre t ſāctoꝝ. Si-
cut añ fuerit voluntas in celo: ſic fiat.

ET aſſūpſit gorgias q̄nq; IIII B
milia viroꝝ et mille eq̄tes elec-
tos. Et mouerūt caſtra nocte
vt applicarēt ad caſtra iudeoꝝ: et ꝑcu-
terent eos ſubito. Et filij q̄ erāt ex ar-
ce: erāt illis duces. Et audiuit iudas t
ſurrexit ipe t potētes ꝑcutere ꝟtutem
exercituū regis: que erāt i āmaum. Ad
huc eſſ diſꝑſus erat exercit⁹ a caſtris.
Et venit gorgias i caſtra iude nocte: t
neminē iuenit. Et q̄rebat eos i monti
b⁹: q̄ſſ dixit: fugiūt hi a nob. Et cū di
es fact⁹ eēt: apparuit iudas i cāpo cum
trib⁹ milib⁹ viroꝝ tm̄: q̄ tegumenta et
gladios n̄ habebāt. Et viderunt caſtra
gētium valida: t loricatos t eq̄tat⁹ in
circuitu eoꝝ: t hi docti ad ꝓliū. Et ait
iudas virᷤ q̄ ſecū erāt. Ne timueritis
multitudinē eoꝝ: t impetū eoꝝ ne foꝛ
midetᷤ ‖ Mementote q̄liter ſalui facti Exo.14.g
ſūt ꝑres nr̄i i mari rubro: cū ſequereꝫ
eos pharao cū exercitu mlto. Et nunc
clamem⁹ i celū t miſerebiꝫ nr̄i d⁹ n̄s: et
memoꝛ erit teſtamēti patꝝ nr̄oꝝ: t cō
teret exercitū iſtū añ faciē nr̄az hodie:
t ſciēt oēs gētes qꝛ ē de⁹ q̄ redimat et
liberet iſrl. Et leuauerunt alienigene I.9.b B
ocꝭos ſuos: t viderūt eos venientes ex
aduerſo. Et exierūt ō caſtrᷤ i ꝓliū: t tuba
cecinerūt hi q̄ erāt cū iuda. Et ꝓgreſſi
ſūt: t ꝓtrite ſūt gētes t fugerūt i cāpū.

nouissimi aũt cecidẽrũt i gladio: et p-
secuti sũt eos vsq; gezeron & vsq; in cã
pos idumee & azoti & iamnie & ceciderũt ex illis vsq; ad tria milia virorũ. Et
reũsus est iudas: & exercitꝰ eiꝰ sequens
eum. Dixitq; ad ꝓphm: Nõ ꝯcupiscatis
spolia: q; bellũ ꝫ nos ẽ & gorgias & exercitꝰ eiꝰ ꝓpe nos i mõtibꝰ: sz state nũc
ꝫ inimicos nros et expugnate eos: et
fumeris postea spolia securi. Et adhuc
loquẽte iuda hec: ecce apparuit ps ꝟdã
C ꝓspiciẽs de mõte. Et vidit gorgias ꝙ
in fugã ꝯuersi sũt sui: & succẽsi sũt castra
fumus esse ꝟ videbaꝫ declarabat qõ
factũ ẽ. Quibꝰ illi ꝯspectis timuerunt
valde: aspiciẽtes simul & iudã: & exercitũ i cãpo paratũ ad ꝓliũ. Et fugerũt
oẽs in campo alienigenaꝝ: & iudas reuersus ẽ ad spolia castroꝝ. Et acceperũt aurũ multũ & argẽtũ et hyacinthũ
et purpurã marinã & opes magnas: et
ꝯuersi hymnũ canebãt: et bñdicebant
deũ in celũ qm bonus ẽ: qm in seculũ
miscõia eius. Et facta ẽ salus magna i
isrl in die illa. Quicunq; aũt alienigenarũ euaserũt: venerũt & nũciauerunt
lysie vniuersa ꝟ acciderant. Quibꝰ ille
auditis: ꝯsternabꝰ alo deficiebat: ꝙ nõ
qualia voluit: talia ꝯtigerũt in isrl: et
qualia mãdauit rex. Et sequẽti ãno cõ
gregauit lysias virorũ electorum sexaginta milia: & equitũ ꝟnq; milia: vt de
D bellaret eos. Et venerũt in iudeã: & castra posuerũt i bethoron: & occurrit illis iudas cũ decẽ milibꝰ viris. Et vide
1. Re. 17. f rũt exercitũ fortẽ & orauit & dixit‖ Benedictus es saluator isrl qui cõtriuisti
impetũ potẽtis in manu serui tui da-
1. Re. 14. b uid:‖ & tradidisti castra alienigenarũ
in manu ionathe filij saul & armigeri
eius. Cõclude exercitũ istũ i manu populi tui israel: et cõfundaꝫ in exercitu
suo & equitibꝰ. Da illis formidinẽ: & tabefac audaciã virtutis eoꝝ: et cõmoueaꝫ cõtritione sua. Dejce illos gladio
diligentiũ te et collaudent te oẽs qui
nouerũt nomẽ tuũ: i hymnis. Et cõminerunt ꝓlium: et ceciderũt de exercitu
lysie ꝟnq; milia virorũ. Videns aũt lysias suoꝝ fugã: & iudeoꝝ audaciã: & ꝙ parati sunt aut viuere aut mori fortiter abijt antiochiã & elegit milites: vt
multiplicati rursus venirent i iudeã.
E Dixit aũt iudas & fratres eiꝰ. Ecce cõ-

triti sunt inimici nri: ascẽdamus
mũdare sãcta & renouare. Et cõgre
tus est ois exercitꝰ: & ascenderũt in
tem sion. Et viderũ sãctificationẽ
sertã: & altare ꝓphanatũ: & portas c
stas: et in atrijs virgulta nata sicu
saltu vel i mõtibꝰ: & pastophoria de
ta. Et sciderũt vestimẽta sua: & pla
rũt plãctu magno: & imposuerũt c
rẽ sup caput suũ: & ceciderũt i facie
per trã: & exclamauerũt tubis signa
& clamauerũt i celũ. Tũc ordinau
das viros vt pugnarent adũsus co
erãt i arce: donec emundarẽt sãcta.
elegit sacerdotes sine macula volu
tẽ habẽtes in lege dei: & mũdauer
sãcta: & tulerũt lapides ꝓtaminatiõis
loch imundũ. Et cogitauit ꝺ altari
locaustoꝝ qõ ꝓphanatũ erat: ꝺd
faceret. Et icidit illi ꝯsiliũ bonũ vt
strueret illud: ne forte illis eẽs i op
brijũ: qz ꝓtaminauerũt illud gẽtes:
moliri sũt illꝺ. Et reposuerũt lapi
in mõte domꝰ in loco apto quoad
veniret ꝓpha & rñdret de eis. Et a
perũt lapides integros ꝟm legẽ & ed
cauerunt altare nouũ ꝟm illud qõ
ꝓpus: & edificauerũt sãcta & q̃ intra
crãt intrinsecꝰ & edem & atria sãcti
uerũt. Et fecerũt vasa sãcta nova: e
tulerũt cãdelabrũ & altare incens
mẽsam i tẽplũ. Et incẽsũ posuerũt
altare: & accẽderũt lucernas q̃ sup
delabrũ erãt: & lucebãt in tẽplo. Et
fuerãt sup mẽsã panes: & appẽderũt
lamina: & ꝯsumauerũt ois opa q̃ fe
rãt. Et aũ matutinũ surrexerant ꝺie
et vicesima die mẽsis noni: q ẽ mẽ
casleu cẽtesimi ꝺquadragesimioctaui
obtulerũt sacrificiuꝫ ꝟm legẽ sup a
re holocaustoꝝ nouũ qõ fecerũt. S
tps & ꝟm diẽ i q̃ ꝓtaminauerũt illud
tes: i ipa renouatũ ẽ in cãticis & ci
ris et cynaris et cymbalis. Et cec
ois ꝓphs in faciẽ: & adorauerũt & bñ
xerũt in celũ cũ q̃ ꝓsperauit eis. Et
cerũt dedicationẽ altaris dieb octo
obtulerũt holocausta cũ letitia: & sa
taria laudis. Et ornauerũt facie tẽ
pli coronis aureis & scutulis: & ded
uerũt portas & pastophoria: & impos
rũt eis ianuas. Et facta ẽ letitia i p
pulo magna valde: & auersũ est op
brijũ gẽtiũ. Et statuit iudas et frs

mūtā ecclīa ifrl: vt agāt dies dedi-
cōis altaꝛ ī tpib⁹ ſuis ab āno ī an-
nū p dies octo: ā q̄nta et viceſima die
ēſimi caſleu cum leticia ⁊ gaudio. Et
dificauerūt ī tpe illo mōtē ſion: ⁊ p cir
cuitū muros altos ⁊ turres firmas: ne
forte venirēt gētes ⁊ p̄culcarēt eū ſicut
ante fecerūt. Et collocauit illic exer-
citū vt p̄uarēt eū: ⁊ muniuit eū ad cu-
ſtodiēdū bethſurā: vt hꝫet p̄ps muni-
tionē ⁊ facie idumee. V
T factū ē vt audierūt gētes in
circuitu q̄ edificatū ē altare et
renouatū ſic̄ p̄us: irate ſūt valde: ⁊ co-
gitabāt tollere gen⁹ iacob q̄ erāt inter
eos: ⁊ ceperūt occidere ⁊ p̄cepit ⁊ p̄ſequi
cōpt debellabat iudas filios eſau ī idu-
mea: ⁊ eos q̄ erāt i arabathane: q̄ cir-
cūſedebāt iſraelitas: et p̄cuſſit eos pla-
ga magna. Et recoꝛdat⁹ ē malicīā filio-
rū bean: q̄ erāt p̄ps ī laqueū ⁊ ī ſcāda
lū inſidiātes ei ī via. Et cōcluſi ſūt ab
eo ī turrib⁹: ⁊ applicuit ad eos et anathe-
matizauit eos: ⁊ īcēdit turres eoꝝ
igni cū oīb⁹ q̄ ī eis erāt. Et trāſiuit ad
filios āmon ⁊ īuenit manū fortē ⁊ po-
pulū copioſū: ⁊ timotheū ducē ip̄oꝝ.
Et cōmiſit cū eis p̄lia mꝛta ⁊ ꝯtriti ſūt
a p̄ſpectu eoꝝ ⁊ p̄cuſſit eos: ⁊ cepit ga-
zam ciuitatē ⁊ filias ei⁹: ⁊ reūſus ē ī iu-
dea. Et ꝯgregate ſūt gētes q̄ ſūt in ga-
laad aduſus iſraelitas q̄ erāt ī finib⁹
eoꝝ vt tollerēt eos ⁊ fugerūt ī dathe-
mam munitiōez: ⁊ miſerūt lr̄as ad iudā
⁊ frēs ei⁹ dicētes: Cōgregate ſūt aduer
ſū nos gētes q̄ circuitū vt nos auferāt
⁊ parāt venire ⁊ occupare munitiōez ī
q̄b⁹ p̄fugim⁹: ⁊ timotheꝰ ē dux exerci-
tus eoꝝ. Nūc ꝫ veni ⁊ eripe nos de ma
nib⁹ eoꝝ: q̄ ceciderūt multitudo ⁊ nob.
Et oēs frēs nr̄i q̄ erāt ī loc̄ tubin in-
terfecti ſūt: ⁊ captiuas duxerūt vxoꝛes
eoꝝ ⁊ natos ⁊ ſpolia ⁊ p̄emerūt illic fe
re mille viros. Et adhuc epl̄e legebāt.
Ecce alī nūcī venerūt ⁊ galilea cō
ciſſa tunic̄ nūciātes ſm̄ ꝟba hec: di-
centes p̄uenīſſe aduſū ſe: a ptolomaida
et tyro ⁊ ſydone: ⁊ repleta ē oīs galilea
alienigenis vt nos ꝯſumant. Ut audi-
uit iudas ⁊ p̄ps ſimones iſtos: p̄ue
rat ecclīa magna cogitare q̄d facerent
fratrib⁹ ſuis q̄ ī tribulatiōe erant ⁊ er-
pugnabāt ab eis. Dixitq̄ iudas ſimo
ni fratri ſuo, Elige tibi viros ⁊ vade ⁊
libera frēs tuos ī galilea ego aūt ⁊ fra
ter me⁹ ionathas ibim⁹ ī galaaditidim
Et reliq̄t ioſephū filiū zacharie ⁊ azza-
riā duces p̄pli cū reſiduo exercitu ī iu-
dea ad cuſtodiā: ⁊ p̄cepit illī dicēs: Pre
eſtote p̄ꝛo huic: ⁊ nolite bellū cōmitte
re adūſū gētes donec reūtamur. Et da
ti ſūt ſimoni viri tria milia vt iret ī ga
lileā: iude aūt octo milia ī galaaditidim
Et abūt ſimō ī galileā: ⁊ cōmiſit p̄lia
mꝛta cū gētib⁹ Et ꝯtrite ſūt gētes a fa
cie ei⁹ ⁊ p̄ſecut⁹ ē eos vſq̄ ad portam
ptolomaidis: ⁊ ceciderūt ex gentib⁹ fere
tria milia viroꝝ ⁊ accepit ſpolia eoꝝ.
Et aſſūpſit eos q̄ erāt ī galilea ⁊ ī arba
tis cū vxoꝛib⁹ ⁊ natīs: ⁊ oīb⁹ q̄ erāt illī:
⁊ adduxit ī iudeā cū leticia magna. Et
iudas machabe⁹ ⁊ ionathas frater eius
trāſierūt ioꝛdanē: ⁊ abierūt viā triū die
rū ī deſtū Et occurrerūt eis naburthei ⁊
ſuſceperūt eos pacifice ⁊ narrauerūt eis
oia q̄ acciderāt fratrib⁹ eoꝝ ī galaadi-
tide: ⁊ q̄ mꝛti ex eis cōp̄hēſi ſūt ī bara
ſa ⁊ boſoꝛ et ī alīis ex ī caſphoꝛ ⁊ ma
geth ⁊ carnaim. Ne oēs ciuitates mu-
nite ⁊ magne. Sꝫ ⁊ ī ceteꝛ ciuitatib⁹
galaaditidis tenēt cōp̄hēſi. Et in cra
ſtinū p̄ſtituerūt admouere exercitū ciui
tatib⁹ his: ⁊ cōp̄hēdere ⁊ tollere eos in
vna die. Et p̄ūtit iudas ⁊ exercit⁹ eius
viā ī deſtū boſoꝛ repente: ⁊ occupauit
ciuitatē ⁊ occidit oēz maſculū ī ore gla
dij: ⁊ accepit oīa ſpolia eoꝝ ⁊ ſuccēdit
eā igni. Et ſurrexerūt inde nocte ⁊ ibāt D
vſq̄ ad munitiōez Et factū ē diluculo
cū eleuaſſēt ocꝛos ſuos: ⁊ ecce p̄ps mul
tus cui⁹ñ erat numer⁹: portātes ſcalas
⁊ machinas vt cōp̄hēderēt munitiōez
⁊ expugnarēt eos. Et vidit iudas q̄ ce
pit bellū: ⁊ clamoꝛ belli aſcēdit ad celū
ſic̄ tuba: ⁊ clamoꝛ magn⁹ de ciuitate. Et
dixit exercitui ſuo. Pugnate hodie p̄
frib⁹ vr̄is. Et venit trib⁹ ordinib⁹ poſt
eos: ⁊ exclamauerūt tubis ⁊ clamauerūt
ī oꝛone. Et cognouerūt caſtra timotheī
q̄ machabe⁹ ē: ⁊ refugerūt a facie ei⁹.
Et p̄cuſſerūt eos plaga magna: ⁊ ceciderūt
ex eis ī die illa fere octo milia viro
rū. Et diūtit iudas ī maſpha ⁊ expug-
nauit et cepit eā: et occidit oēm maſcu
lū ei⁹ et ſūpſit ſpolia ei⁹: et ſuccēdit eā
igni. Inde q̄exit et cepit caſbon: ⁊ ma
ged ⁊ boſoꝛ: ⁊ reliq̄s ciuitates galaadi
tidis. Poſt hec aūt ꝟba ꝯgregauit ri-

mothe⁹ exercitū alīū: ⁊ castra posuit ꝫ raphon trās torrētem. Et misit iudas speculari exercitū: ⁊ renūciauerūt ei dicētes: q⁊ ꝓuenerūt ad eū oēs gētes q̄ i circuitu nr̄o sūt: ⁊ exercit⁹ multus nimis. Et arabas ꝓduxerūt i auxiliū sibi: ⁊ castra posuerūt trās torrētē: para
E ti ad te venire i ꝓlium. Et abīit iudas obuiā illi. Et ait timothe⁹ p̄ncipib⁹ exercit⁹ sui. Cū appropinq̄uerit iudas et exercit⁹ ei⁹ ad torrētē aq̄: si transierit ad nos prior: nō poterim⁹ sustinere eū: q⁊ potēs poterit aduersū eos. Si ꝛo timuerit trāsire ⁊ posuerit castra ex̄ flumen: trāsfretem⁹ ad eos: ⁊ poterim⁹ ad uersus illū. Ut aūt appropinquauit iudas ad torrētē aq̄: statuit scribas ꝑpl̄ secus torrētem ⁊ mādauit eis dicens: Neminē ꝺoim relinq̄rit⁊ :sz veniāt oēs in ꝓlīū. Et trāsfretauit ad illos prior: ⁊ ois ꝑpl̄s post eū. Et ꝓtrite sūt oēs gētes a facie eor̄ ⁊ ꝓiecerūt arma sua: et fugerūt ad phanū q̄ erat i carnaim. Et occupauit ipaz ciuitatē: ⁊ phanuz succēdit igni cū oib⁹ q̄ erāt in ipo. Et oppressa ē carnaim: ⁊ nō potuit sustinere ꝫ faciem iude. Et cōgregauit iudas vniūsos israelitas q̄ erāt i galaaditide a minimovsq̄ ad maximū: ⁊ vxores eor̄: ⁊ natos ⁊ exercituz magnū valde: vt venirēt i trā iude. Et venerūt vsq̄ ephron: ⁊ hec ciuitas magna i igressu
F posita munita valde. Et nō erat declinare ab ea dextra vel sinistra: sz p medīū iter erat. Et iclusерūt se q̄ erāt in ciuitate: ⁊ obstruxerūt portas lapidib⁹.
Nu.20.e ‖Et misit ad eos iudas ℞bis pacifica dicēs: ℣trāseam⁹ p trā vr̄az vt eam⁹ in terrā nr̄az: ⁊ nemo vob̄ nocebit: tm̄ pedib⁹ trāsibim⁹. Et nolebant eis aperire. Et ꝓcepit iudas ꝓdicari i castrꝭ: vt applicarēt vnusq̄sq̄ in q̄ erat loco. Et applicuerūt si viri ℞tutis: ⁊ oppugnauit ciuitatē illā tota die ⁊ tota nocte: ⁊ tradita ē ciuitas i manu ei⁹. Et peremerūt oēm masculū i ore gladij: ⁊ eradicauit eā: ⁊ accepit spolia ei⁹: ⁊ trāsiuit p totam ciuitatē sup iterfectos. Et trāsgressi sūt iordanē in cāpo magno ꝫ faciē bethsan. Et erat iudas congregans extremos: et exhortabat̄ ꝑpl̄m p totā viā donec venirēt i terrā iuda. Et ascenderūt in mōtē sion cum letitia et gaudio: ⁊ obtulerūt holocausta: q̄ neمo ex eis ceciderit donec reuerterentur in pace. Et i dieb⁹ q̄b⁹ erat iudas ⁊ ionathas i trā galaad: ⁊ simon frater eius in galilea: ꝫ faciem ptolomaidis audiuit ioseph̄us zacharie filius: ⁊ azarias ꝓnceps ℞tutꝭ res bñ gestas: ⁊ ꝓlia q̄ facta sūt ⁊ dixit: Faciamus ⁊ ipi nob̄ nomē ⁊ eam⁹ pugnare aduersus gētes q̄ in circuitu nr̄o sūt. Et ꝓcepit his q̄ erant i circuitu suo ⁊ abierūt iamniā: et egressi sunt gorgias ⁊ ciuitate: ⁊ viri ei⁹ obuiauerunt illis i pugnā. Et fugati sūt ioseph⁹ et azarias vsq̄ in fines iudee: ⁊ ceciderunt illo die de ꝑplo isrl̄ ad duo milia virorum. Et facta ē plaga magna i ꝑplo: q⁊ non audierūt iudā ⁊ fratres ei⁹: existimantes fortiter se facturos. Ip̄i aūt nō erāt de semine viroꝝ illoꝝ: p q̄s sal⁹ facta ē in isrl̄. Et viri iuda magnificati sūt valde in ꝓspectu oīs isrl̄ ⁊ gentiū oīm: vbicunq̄ audiebat nomē eor̄. Et cōuenerūt ad eos fausta acclamātes. Et exiuit iudas ⁊ frēs ei⁹ et expugnabāt filios esau in terra q̄ ad austrū ē: ⁊ percussit chebrō ⁊ filias ei⁹ ⁊ muros ei⁹: ⁊ turres ei⁹ succendit igne i circuitu. Et mouit castra vt iret i trā alienigenaꝝ: ⁊ pambulabat samariā. In die illa ceciderūt sacerdotes i bello dū volūt fortit facere: dū ergo ne ꝓsilio exeunt in ꝓlīū. Et declinans iudas i azotū i terrā alienigenaꝝ: ⁊ destruit aras eor̄: ⁊ spolia deor̄ suor̄ succēdit igni: ⁊ cepit spolia ciuitatū ⁊ reuertit.

Ꝯsus ē i terram iuda.

E T rex antioch⁹ pambulauit per superiores regiones. Et audiuit q̄ ciuitatē elimaidem in ꝓside nobilissimā ⁊ copiosā i argēto ⁊ auro: tēplū i ea locuplex valde. Et illic velamia aurea ⁊ lorice ⁊ scuta ꝙ reliq̄t alexander philippi rex macedo q̄ regnauit ꝑm⁹ in grecia. Et venit ꝙrebat capere ciuitatē ⁊ depdari eā ⁊ nō potuit: qm̄ innotuit ꝑmo his q̄ erāt i ciuitate. Et insurrexerūt i ꝓlīū ⁊ fugit inde: ⁊ abīit cū tristicia magna: ⁊ reūsus est babyloniā. Et venit q̄ nūciaret ei i perside: q⁊ fugata sūt castra q̄ erāt i terra iuda: ⁊ q⁊ abiit lysias cū ℞tute forti i ꝑmis ⁊ fugatus ē a facie iudeoꝝ: ⁊ invalnerāt armis virib⁹ ⁊ spoliis multis q̄ ceperunt ꝺ castris q̄ exciderūt: ⁊ q⁊ dirucrūt abominationē quā edificauerant sup altare q̄ erat i hierl̄m: ⁊ sanctificatiōem sicut

plus circūdederūt muris excelsis: sz t
hēbsurā ciuitatē suā Et factū ē vt au
diret rex ꝓmones istos expauit et com
mot⁹ ē valde: t decidit in lectū t inci-
dit in languorē ꝑ tristicia: qz nō est fa
ctū sicut cogitabat. Et erat illic p dies
multos quia renouata est in eo tristicia
magna t arbitrat⁹ ē se mori. Et voca-
uit oēs amicos suos. et dixit illis: Re-
cessit somn⁹ ab oculis meis: t ꝯcidi et
cor mul corde ꝑ solicitudie Et dixi i cor
de meo. In quātā tribulatiōes deueni
t in ās fluct⁹ tristicie in q̄ nūc sū: q̄ io-
cundus eram t dilect⁹ i ptāte mea. Nūc
vero reminiscor malorū q̄ feci in hieru
salē vnde t abstuli oia spolia aurea et
argētea q̄ erāt in ea: t misi auferre ha-
bitātes iudeā sine causa Cognoui ḡ qz
propter hec inuenerūt me mala ista: t ecce
pereo tristicia magna in terra aliena.
Et vocauit philippū vnum de amicis
suis et ꝓposuit eū sup vniuersū regnū
suū. Et dedit ei diadema: t stolā t an-
nulū: vt adduceret antiochū filiū suū
t nutriret eū t regnaret. Et mortu⁹ est
ille antiochus rex āno cēteſimo q̄dra
gesimonono. Et cognouit lysias qm
mortu⁹ ē rex: t ꝓstituit regnare antio-
chum filiū eius quē nutriuit adolescē
tem: t vocauit nomen ei⁹ eupatorē. Et
illi q̄ erāt in arce ꝯcluserāt israel in cir-
cuitu sanctorū: t q̄rebant eis mala sem
per ad firmamētū gētiū. Et cogitauit
iudas disperdere eos: t ꝯuocauit vni-
uersū ꝑplm vt obsiderēt eos. Et ꝯuene
runt simul: t obsederūt eos āno centesi-
mo q̄nquagesimo: t fecerūt balistas et
machinas. Et exierūt q̄dā ex eis q̄ ob-
sidebāt: et adiunxerūt se illis aliqui
impij ex isrl: t abierūt ad regem t dixe
runt: Quousq̄ nō facis iudiciū: t vindi
cas fratres nr̄os. Nos decreuim⁹ ſui-
re patri tuo t ambulare in ꝓceptis ei⁹
t obsequi edictis eius: t filij populi nr̄i
fecer hec alienabāt se a nobis. Et qui
cūq̄ inueniebāt ex nob interficiebāt
et hereditates nr̄e diripiebāt. Et non
ad nos tm extēderūt manū: sz t in oēs
fines nr̄os. Et ecce applicuerūt hodie
ad arcē in hierūm occupare eā: t muni
tionē i bethsurā munierūt. Et nisi p-
uenieris eos velociꝰ: maiora ḡ hec fa-
cient: t nō poterīt obtinere eos. Et irat⁹
est rex vt hec audiuit: et cōuocauit oēs
amicos uos t ꝓncipes exercitus sui t
eos qui sup eq̄tes erāt. Sz t ō regnis D
alijs t ō insulis maritimis venerūt ad
eum exercit⁹ ꝯductici⁹. Et erat nume-
rus exercitus ei⁹ centū milia peditū:
t viginti milia eq̄tū: t elephāti trigin-
taduo: docti ad prelium. Et venerunt
p idumeas t applicuerūt ad bethsurā:
t pugnauerūt dies mltos: t fecerūt ma
chinas. Et exierūt t succēderūt eas ig-
ni: t pugnauerūt virilit. Et recessit iu-
das ab arce: t mouit castra ad bethza
charā ꝯ castra regis. Et surrexit rex aū
lucē: t ꝯcitauit exercit⁹ i ipetū ꝯ viam
bethzacharā. Et cōpauerūt se exercit⁹
i ꝑliū: t tubis cecinerūt. Et elephātis
ostenderūt sāguinē vue t mori: ad acuen
dos eos i ꝑliū. Et diuisert bestias p le
giones: t astitert singul elephātis mille
viri loricis ꝯcatenatis: t galee eree i ca-
pitib⁹ eorū: t q̄ngēti eq̄tes ordinati vni-
cuiq̄ bestie electi erant. Hi aū tps vbi
cunq̄ erat bestia ibi erāt: t q̄cūq̄ ibat
ibāt: t ā discedebāt ab ea. Sz t turres
lignee sup eos firme ꝓtegētes: sup sin-
gulas bestias: et sup eas machine. Et
sup singlas viri ꝛtutis trigintaduo q̄
pugnabāt desup: t int⁹ mḡr bestie. Et E
residuū eq̄tatū hinc t inde statuit i du
as ptes: tubis exercitū cōmouere et p-
urgere ꝯstipatos i legiōib⁹ ei⁹. Et vt re
fulsit sol in clypeos aureos t ereos re-
splēduerūt mōtes ab eis: t resplēdue-
runt sicut lāpades ignis. Et distincta ē ps
exercit⁹ regis p mōtes excelsos et alia p
loca humilia: t ibāt caute t ordinate.
Et cōmouebāt oēs inhabitātes trā a
voce mltitudis eor̄ t incessu turbe t col
lisione armor̄. Erat aūt exercit⁹ mag-
nus valde t fortis. Et appropiauit iu-
das t exercit⁹ ei⁹ i ꝑliū: t cecidert ō ex-
ercitu regis sexcēti viri Et vidit eleazar
filius saura vnā ō bestijs loricatā loricis
regis: t erat eminēs sup cetas bestias.
Et visū ē ei q̄ i ea eēt rex t dedit se vt
liberaret ꝑplm suū: t acq̄reret sibi no-
mē eternū. Et cucurrit ad eā audacter i F
medio legiōis interficiēs a dextris t a
sinistris: t cadebāt ab eo huc atq̄ illuc
Et iuit sub pedes elephātis t suppositū
se ei: t occidit eū t cecidit i trā sup ipm
t mortu⁹ ē illic. Et videntes ꝛtutē re-
gis t ipetū exercit⁹ ei⁹: diuterunt se ab
eis. Castra aūt regis ascenderūt ꝯ eos: in

hierlim: t applicuerũt castra regis ad iudeã t mõtẽ sion. Et fecit pacẽ cuz his q̃ erãt i bethsura: t exierũt ó citate qz nõ erãt eis ibi alimẽta ꝓclusit qz sabbata erãt terre. Et cõphẽdit rex bethsurã: t ꝓstituit ibi custodiã ꝙuare eaz: t ꝓuit castra ad locuz sãctificatiõis dies multos. Et statuit illic balistas et machinas t ignis iacula t tormenta ad lapides iacrandos: t spicula t scorpios ad mittẽdas sagittas t fũdibula. Fecerũt aũt t ipi machinas adũsus machinas eoꝝ: t pugnauerũt dies mltos. Esce ãt nõ erãt i citate eo ꝙ septimꝰ annꝰ esset et q̃ remãserãt i iudea ó gẽtibꝰ ꝓsũpserãt reliq̃as eoꝝ q̃ reposite fuerãt Et remãserũt i sãctõ virõ pauci qm̃ obtinuerat eos fames: t dispsi sũt vnusq̃sq; in locũ suũ. Et audiuit lysias ꝙ philipꝰ quẽ ꝓstituerat rex antiochꝰ cuz adhuc viueret vt nutriret antiochũ filiũ suũ t regnaret reũsus ẽ a ꝓside t media: et exercitꝰ q̃ abierat cuz ipo: t qz q̃rebat suscipere regni negocia. Et festinauit ire: t dicere ad regẽ t duces exercitus. Deficimꝰ q̃tidie t esca nob modica ẽ: t locꝰ quẽ obsidemꝰ ẽ munitꝰ: t incũbit nob ordinare ó regno Illic itaq; demꝰ dextras hoibꝰ istis: t faciamꝰ cũ illꝭ pacem t cũ oi gẽte eoꝝ: et ꝓstituamꝰ illis vt ambulẽt i legitimis suis sicut ꝓus. Propter legitima esse ipoꝝ q̃ despeximus irati sũt: et fecerũt ois hec. Et placuit ꝙmo in ꝓspectu regis et ꝓncipũ et misit ad eos pacẽ facere et ceperũt illã: et iurauit illis rex et ꝓncipes t exierũt de munitiõe. Et intrauit rex mõtẽ sion et vidit munitiõez loci: t rupit citiꝰ iuramẽtum qđ iurauit t mãdauit destruere murũ i gyro. Et discessit festinãter et reũsus ẽ antiochiã: et iuenit philippũ oñantem ciuitati: t pugnauit aduersus eũ et occupauit ciuitatẽ. VII

Anno cẽtesimo quinq̃gesimo et ꝓmo: exiit demetrius seleuci filiꝰ ab vrbe roma: et ascẽdit cuz pauc̃ viris i ciuitatẽ maritimã: t regnauit illic. Et factũ ẽ vt ingressus ẽ domũ regni patrũ suoꝝ cõphẽdit exercitꝰ ãtiochũ t lysiã vt adducerẽt eos ad eũ t res ei inotuit t ait: Nolite mihi ostẽdere faciẽ eoꝝ. Et occidit eos exercitꝰ Et sedit demetriꝰ supꝝ sedẽ regni sui: et venerũt ad eũ viri iniq̃ t impij ex isrl: t alchimꝰ dux eoꝝ: q̃ volebat fieri sa-
dos Et accusauerũt ꝓlm apũ regẽ d-
tes. Perdidit iudas t frẽs eiꝰ amic-
tuos: t nos disꝑdidit ó hereditã. Mã-
mitte virũ cui credis vt eat et videat
terminiũ oẽ qđ fecit nob i regiõibꝰ
gis: t puniat oẽs amicos eiꝰ t adiut-
res coꝝ Et elegit rex ex amic̃ suis
chidẽ q̃ dñabat trãs flumẽ magnũ
regno t fidelẽ regi: t misit eũ vt vi-
ret exterminiũ qđ fecit iudas. Sz t alc-
mũ ipiũ ꝓstituit i sacerdotũ: t man-
uit ei facere vltiõez i filios isrl. Et
rexerũt t venerũt cũ exercitu magn-
trã iuda: t miserũt nũcios t locuti
ad iudã ad frẽs eiꝰ ꝝbis pacific̃ i
lo: t nõ trenderũt ꝙmonibꝰ coꝝ. Ci-
rũt eñ qz venerũt cũ exercitu magn-
ꝓuenerũt ad alchimũ t bacchidẽ
gatio scribaꝝ req̃rere q̃ iusta sũt Et
mi assidet q̃ erãt in filijs isrl t exqui-
bãt ab eis pacẽ. Dixerũt esse: Dõ fac-
dos de semine aaron venit nõ dolꝭ
nos. Et locutꝰ ẽ cũ eis ꝝbis pacifica
iurauit illꝭ dicẽs: Nõ inferemꝰ vob
lũ: neq; amic̃ vris. Et credidert
cõphendit ex eis sexaginta viros t
cidit eos i vna die ꝙm verbum qđ sc-
ptũ ẽ ‖ Carnes sctõꝝ tuoꝝ et sanguin
ipoꝝ effuderũt i circuitu hierlim t
erat qui sepeliret. Et incubuit timo-
tremor i oẽm ppl̃m: q: dixerãt: Non
veritas t iudiciũ i eis. Trãsgressi sun
esse ꝓstitutũ: t iusiurãdũ qđ iurauer
Et mouit bacchides castra ab hierl
et applicuit i berhzecha: t misit et cõ
hẽdit mltos ex eis q̃ a se refugerãt: t
ñsdã de ppło mactauit: et i puteũ ma
nũ ꝓiecit. Et cõmisit regionem alch
mo: t reliq̃t cũ eo auxiliũ in adiutori
ipsi. Et abiit bacchides ad regẽ. Et
tis agebat alchimus ꝓ ꝓncipatu sac
dotij sui. Et ꝓuenerunt ad eũ oẽs q̃
turbabãt ppl̃m suũ: t obtinuerũt fr
iudã: et fecerũt plagã magnã i isrl. Et
vidit iudas oia mala q̃ fecit alchimꝰ
q̃ cũ eo erãt filijs isrl multo plus q̃
tes: et exiit i oẽs fines iudee i circuit
et fecit vindictã in viros desertores
cessauerũt vltra exire i regionẽ. Vidit
esse alchimꝰ q̃ ꝓualuit iudas t q̃ cu
eo erãt: t cognouit qz nõ pot sustinc
eos: t egressus ẽ ad regem: et accusau
eos multis criminibꝰ ‖ Et misit rex

nauē vnū ex ꝓcipib⁹ suis nobiliorē
as q̄ erat inimicitias exercēs ꝫ isrl: ⁊
dauit ei euertere populū. Et venit
icanor in hierlm cū exercitu magno:
misit ad iudā ⁊ ad fratres ei⁹ verbis
acificis cuꝫ dolo dicēs: Nō sit pugna
ter me et vos. Veniā cū viris paucis
t videā facies vestras cū pace. Et ve-
it ad iudā ⁊ salutauerūt se inuicē pa-
ifice: ⁊ hostes parati erant rapere iudā.
t inotuit ꝫmo iude q̄m cum dolo ve
erat ad eū: et cōterrit⁹ est ab eo: ⁊ am
plius noluit videre faciē ei⁹. Et cogno
uit nicanor q̄m denudatum ē ꝓsilium
ius: et exiit obuiam iude in pugnaz
ad capharsalama Et ceciderūt ō nica
noris exercitu fere quinq̄ milia viri ⁊
fugerūt i ciuitatē dauid. Et p⁹hec ver-
ba ascēdit nicanor in montem sion: et
exierūt de sacerdotib⁹ ꝑplī salutare eū
in pace: ⁊ demōstrare ei holocaustoma-
ta q̄ offerebāt ꝓ rege. Et irridēs spre-
uit eos et polluit: et locut⁹ ē superbe et
iurauit cū ira dicēs: Nisi tradit⁹ fuit
iudas et exercit⁹ ei⁹ in manib⁹ meas: con
tinuo cū regressus fuero in pace succē
dam domui istā. Et exiit cū ira magna
Et intrauerūt sacerdotes et steterūt ati
ante altaris et tēpli: et flētes dixerūt.
Tu dñe elegisti domū istā ad inuocan
dum nomē tuū in ea: vt esset dom⁹ ora
tionis et obsecrationis ꝑplo tuo. Fac vin
dictam in homine isto: et exercitu ei⁹:
et cadāt i gladio. Memēto blasphemi
arum eox et ne dederis eis vt ꝓmaneāt.
Et exiit nicanor ab hierusalem et ca-
stra applicuit ad bethoron: et occurrit
illi exercitus syrie. Et iudas applicuit
in adarsa cuꝫ tribus milibus virꝝ. Et
orauit iudas et dixit: ‖Qui missi erant
a rege sennacherib dñe q̄ blasphema-
uerant te: exiit angelus ⁊ ꝑcussit ex eis
centum octoginta quinq̄ milia: sic cō
tere exercitum istum in conspectu nr̄o
hodie: et sciāt ceteri q̄ male locutus ē
sanctū tuū: et iudica illum ſm mali-
tiā illius. Et cōmiserūt exercit⁹ ꝓlium
terciadecima die mensis adar: ⁊ ꝓtrita
sunt castra nicanoris: ⁊ cecidit ipe ꝓm⁹
in ꝓlio. Vt aūt vidit exercit⁹ ei⁹ q̄ ce-
cidisset nicanor: ꝓiecerūt arma sua et
fugerūt et ꝑsecuti sūt eos viā vni⁹ diei
ab adazer vsq̄quo veniāt in gazara: ⁊
tubis ceciner̄ut p⁹ eos cū significatiōi
bus. Et exierūt ō omnib⁹ castellis in-
dee i circuitu: ⁊ vēntilabāt eos cornib⁹
⁊ ꝑuertebāt itex ad eos. Et ceciderūt
oēs gladio: ⁊ non ē relictus ex eis nec
vn⁹. Et acceperūt spolia eox in p̄dam
⁊ caput nicanoris amputauerūt: ⁊ de 2.Ma.15.ſ
xterā ei⁹ quā extēderat supbe: ⁊ attule
rūt ⁊ suspēderūt ꝫ hierlm. Et letat⁹ est
ꝓplus valde: ⁊ egerūt diem illā in letitia
magna. Et constituit agi oibus annis
diem istā terciadecimā die mēsis adar
et siluit terra iuda dies paucos. VIII

Audiuit iudas nomē roma- H
norex q̄ sint potētes virib⁹ ⁊ ac-
quiescūt ad oia q̄ postulant ab
eis: ⁊ ꝙcunq̄ accesserunt ad eos statue
rūt cū eis amicitias: et q̄ sint potentes
virib⁹. Et audierūt ꝓlia eox ⁊ virtutes
bonas q̄s fecerunt in galatia: q̄ obti
nuerunt eos et duxerunt subtributū.
Et quāta fecerūt i regione hispanie: ⁊
q̄ in ptātem redegerūt metalla argēti
⁊ auri q̄ illic sint et possederūt oēs locū
ꝓsilio suo et patiētia: locaq̄ que lōge
erant valde ab eis ⁊ reges q̄ supuene-
rāt eis ab extremis terre ꝓtriuerūt: et
ꝑcusserūt eos plaga magna. Ceteri aūt
dant eis tributū oib⁹ ānis. Et philip
pū persen cetheox regē ⁊ ceteros q̄ ad
uersus eos arma tulerāt cōtriuerūt in
bello: ⁊ obtinuerunt eos. Et antiochū
magnū regē asie q̄ eis pugnā intulerat
habēs centū viginti elephātes ⁊ eq̄ta-
tū et curr⁹ et exercitū magnū valde: cō
tritū ab eis: ⁊ q̄ ceperūt eū viuū ⁊ sta-
tuerūt ei vt daret ipe ⁊ q̄ regnarent p⁹
iōm tributū magnū: ⁊ daret obsides:
et ꝓstitutum. Et regionē indoꝝ ⁊ me- B
dos et lydos de optimis regionib⁹ eo-
rū: ⁊ acceptas eas ab eis dederunt eu-
meni regi Et q̄ q̄ erāt apud hellada
voluerūt ire ⁊ tollere eos: ⁊ inotuit ser
mo his et miserunt ad eos ducē vnū:
et pugnauerunt contra illos: ⁊ cecide-
runt ex eis multi: et captiuas duxerūt
vxores eorū et filios et diripuerūt eos
et terram eorum possederunt: ⁊ destru-
xerunt muros eox: et in seruitutem il-
los redegerūt vsq̄ in hunc diem. Et re
sidua regna et insulas que aliq̄n resti-
terāt illis exterminauerūt ⁊ in ptātem
redegerunt. Cum amicis suis ⁊ q̄
in ipis requiem habebāt conseruauē-
runt amicitiam et obtinuerunt regna

q̄ erāt ꝓma ⁊ q̄ erāt lōge: qꝝ ḋcunq̄
audiebāt nomē eoꝝ timebāt eos. Qui
bus ꝺo vellēt auxilio ee vt regnarēt:
regnabant. Quos aūt vellēt: regno de
C turbabāt: ⁊ exaltati ſūt valde Et i oibꝰ
iſtis nemo portabat diadema: nec in-
duebaṫ purpura vt magnificareṫ i ea
Et qꝝ curiā fecerūt ſibi: ⁊ q̄tidie ꝓſule-
bāt trecētos viginti ꝓſiliū agētes ſem
per de multitudine: vt q̄ digna ſunt ge
rant. Et cōmiſerūt vni ꝺoi magiſtratū
ſuū ꝙ ſingłos āños dſiari vniūſe terre
ſue: et oēs obediūt vni: et nō eſt iuidia
neq̄ zelꝰ inter eos. Et elegit iudas eu-
polemum filiū ioh̄ānis filij iacob: ⁊ ia
ſonem filiū eleazari: ⁊ miſit eos romā
ꝓſtituere cū illis amicitiā ⁊ ſocietatez
et vt auferrēt ab eis iugū grecoꝝ qꝝ vi
derūt ꝙ in ſeruitutē ꝓmerēt regnū iſrl.
Et abierūt romā viā multā valde: ⁊ i-
troierūt curiā ⁊ dixerūt. Judas macha
beꝰ et frēs eiꝰ et ppłs iudeoꝝ miſerūt
nos ad vos ſtatuere vobiſcū ſocietatē:
⁊ pacē: et ꝓſcribere nos ſocios et ami-
cos vſos. Et placuit ꝺmo i ꝓſpectu eo
rū. Et ḣ reſcriptū qꝺ reſcripſerūt in ta
bulis ereis et miſerūt in hierl̄m vt eēt
apud eos ibi memoriale pacis ⁊ ſocie-
tatis. Bñ ſit romanis ⁊ gēti iudeoꝝ i
mari et i ẏra i eternū: gladiuſq̄ ⁊ hoſtis
D ꝓcul ſit ab eis. Qꝝ ſi inſteterit bellum
romanis ꝓus aut oibꝰ ſocijs eoꝝ in oi
ḋiatiōe eoꝝ: auxiliū feret gēs iudeoꝝ
ꝓut tps dictauerit corde pleno. Et ꝓ-
liātibꝰ nō dabūt neq̄ ſubminiſtrabūt
triticū arma pecuniā naues ſic placu-
it romanis: ⁊ cuſtodiēt mandata eoꝝ
nihil ab eis accipiētes. Similiter aūt ⁊ ſi
gēti iudeoꝝ ꝓus acciderit bellū: adiu-
uabūt romani ex alio ꝓut eis tps ꝙmi
ſerit: ⁊ adiuuātibꝰ nō dabiṫ triticū ar-
ma pecunia naues ſicut placuit roma
nis ⁊ cuſtodiēt mādata eoꝝ abſq̄ ꝺolo
Scōz hec ꝛba ꝓſtituerūt romani ꝓpło
iudeorū. Qꝝ ſi poſt hec ꝛba hi aut illi
addere aut demere ad hec aliq̄d volue
rint: faciēt ex ꝓpoſito ſuo: ⁊ q̄cūq̄ ad-
ꝺiderint vel ꝺempſerint rata erūt. Sz
⁊ ō malis q̄ demetriꝰ rex fecit i eos ſcri
pſimꝰ ei dicētes: Quare grauaſti iuguz
tuū ſup amicos nſos ⁊ ſocios iudeoſ?
Si ḟ iterū adierit nos adḧſū te: facie-
mus ill̄ iudiciū: ⁊ pugnabimus
A Nteres (tecū mari ẏraq̄. IX

vt audiuit demetriꝰ qꝝ ceciḋit nicano
⁊ exercitꝰ eiꝰ i ꝓlio: apposuit bacchi
⁊ alchimū rurſū mittere in iudeā ⁊ m
ẋtrū coꝛnu cū ill̄. Et abierūt viā q̄ d
cit i galgala: ⁊ caſtra poſuerunt i ma
loth q̄ ē i arbellis ⁊ occupauerūt eā: ⁊
emerūt alias hoiz mlras. In mēſe ꝓm
āni cēteſimi ⁊ q̄nq̄geſimi ⁊ ſcōi ap
cuerūt exercitū ad hierl̄m: ⁊ ſurrexer
abierūt in berea viginti milia viroꝝ
duo milia eq̄tuz. Et iudas poſuerat ca
ſtra i laiſa: ⁊ tria milia viri electi cū e
Et viderūt mlritudinē exercitꝰ q: m
ti ſūt ⁊ timuerūt valde: ⁊ mlti ſubtra
xerūt ſe ō caſtrz: ⁊ ñ remāſerūt ex eis
ſi octigēti viri. Et vidit iudas q̄ deſi
xit exercitꝰ ſuꝰ ⁊ bellū gurgebat cū: ⁊ c
fractꝰ ē corde qꝝ nō hēbat tps ꝓgred
di eos: ⁊ diſſolutꝰ ē. Et dixit his q̄ re
dui erāt. Surgamꝰ ⁊ eamꝰ ad aduſar
os nſos: ſi poterimꝰ pugnare aduſu
eos. Et aūtebāt eū dicētes: Nō poter
mus: ſz liberemꝰ alas nſas modo ⁊ re
uertamur ad ffes nſos: ⁊ tūc pugnabi
mus aduſus eos. Nos āt pauci ſum
Et ait iudas: Abſit iſtā rē facere: et fu
giamꝰ ab eis. Et ſi appropiauit tps n
ſtrū: moriamur i ẋtute ꝓpt frēs nſos
⁊ nō inferamꝰ crimē glorie nre. Et m
uit exercitꝰ de caſtrz: ⁊ ſteterūt illis o
uiā. Et diuiſi ſūt eq̄tes in duas pte
⁊ fundibularij ⁊ ſagittarij ꝓibāt exer
citū: et ꝓmi certaminis oēs ponētes
Bacchides aūt erat in dextro cornu e
ꝓximauit legio ex duabꝰ partibꝰ: ⁊ di
mabāt tubis. Exclamauerūt aūt ⁊ hi q
erant ex pte iude etiā ipi ⁊ cōmota e
terra a voce exercituuz: ⁊ cōmiſſum e
ꝓliū a mane vſq̄ ad veſperā. Et vidit
iudas q̄ firmior ē ps exercitꝰ bacchi
dis i dextrz: ⁊ ꝓcucurrerūt cū ipo oēs co
ſtātes corde: ⁊ ꝓtrita ē dextra pars a
eis: et ꝓſecutus eſt eos vſq̄ ad mont
azoti. Et q̄ in ſiniſtro cornu erāt vide
rūt q̄ cōtritū eſt dextrū cornu ⁊ ſecut
ſūt poſt iudā ⁊ eos q̄ cū ipſo erāt a ter
go. Et igrauatū ē ꝓliū: ⁊ ceciderūt vul
nerati multi ex his ⁊ ex illis. Et iudas
ceciḋit: ⁊ ceteri fugerūt. Et ionathas ⁊
ſimon tulerūt iudā fratrē ſuū: ⁊ ſepeli
rūt eū in ſepulchro patrū ſuoꝝ i cita
te modin. Et fleuerūt eū oīs ppłus iſr
plāctu magno: ⁊ lugebāt dies multos
⁊ dixerūt. Quō ceciḋit potēs q̄ ſalua

debat ppm isrl? Et cetera ꝛba bei-
ꝰ iude ⁊ virtutū ꝙs fecit ⁊ magnitu
nis eiꝰ nō ſſūt deſcripta. Multa eſſ
ūt valde. Et factū ē poſt obitū iude
erſerūt iniq in oibꝰ finibꝰ isrl: ⁊ ex
ſſūt oēs qui opabanꝰ iniquitatē.
In diebus illis facta eſt fames magna
valde: ⁊ tradidit ſe bacchidi oīs regio
ꝛ cū ipis. Et elegit bacchides viros
mpios ⁊ cōſtituit eos dños regionis:
⁊ exq̄rebāt ⁊ ꝓſcrutabāꝰ amicos iude:
⁊ adducebāt eos ad bacchidē: ⁊ vindi
cabat in illos ⁊ illudebat. Et facta eſt
mbulatio magna i iſrl: qualis nō fuit
ex die q̄ nō ē viſus ꝓpha i iſrl. Et ꝯgre
gati ſunt oēs amici iude: ⁊ dixerūt io-
nathe. Exquo frater tuꝰ iudas defun-
ctꝰ ē vir ſilis ei nō eſt q̄ exeat cōtra ini
micos nros bacchidē ⁊ eos q̄ inimici
ſue gētis nre. Nūc itaq; te hodie eligi-
mꝰ ee ꝓ eo nobis i ꝓncipē ⁊ ducē ad
bellandū bellum nrm. Et ſuſcepit iona
thas tpe illo ꝓncipatū ⁊ ſurrexit loco
iude fratris ſui. Et ꝯgnouit bacchides
⁊ q̄rebat eū occidere. Et cognouit io-
nathas ⁊ simō frater eiꝰ ⁊ oēs q̄ cū eo
erāt: ⁊ fugerūt i deſertū thecue: ⁊ cōſe-
derūt ad aquā lacꝰ aſphar. Et cogno-
uit bacchides: et die ſabbatoꝝ venit
ipe ⁊ oīs exercitꝰ eiꝰ trās iordanē. Et
ionathas miſit fratrē ſuū ducē ꝓpli: et
rogauit nabutheos amicos ſuos vt cō
mendarēt illis apparatū ſuū q̄ erat co-
piosus. Et exierūt filij iambri ex mada
ba ⁊ cōphēderūt iohānē ⁊ oia q̄ habe-
bat: ⁊ abierūt habētes ea. Poſt hec ꝛba
ta renūciatū eſt ionathe ⁊ ſimoni fra-
tri eius: qꝛ filij iambri faciūt nuptias
magnas ⁊ ducūt ſponſā ex madaba fi
lij vnꝰ de magnis principibꝰ chanaā
cū ambitione magna. Et recordati ſūt
ſanguinis iohannis fratris ſui: ⁊ aſcē-
derūt ⁊ abſcōderunt ſe ſub tegumēto
mōtis. Et eleuauerūt ockos ſuos ⁊ vide
rūt: ⁊ ecce tumultꝰ ⁊ apparatꝰ multꝰ: ⁊
ſpōſus ꝓceſſit ⁊ amici eiꝰ: ⁊ frēs eiꝰ ob
uiā illi cū tympanis ⁊ muſicis ⁊ armis
multis. Et ſurrexerūt ad eos ex inſidijs
⁊ occiderūt eos: ⁊ ciderunt vulnerati
multi: ⁊ reſidui fugerūt i mōtes. Et ac
ceperūt oia ſpolia eoꝝ: ⁊ ꝙuerſe ſūt nu
ptie i luctū: ⁊ vox muſicoꝝ ipoꝝ in la-
mētū. Et vindicauerunt vindictā ſan-
guinis frīs ſui: ⁊ reūſi ſūt ad ripā ior-
danis. Et audiuit bacchides: ⁊ venit
die ſabbatoꝝ vſq; ad oīā iordanis in
virtute magna. Et dixit ad ſuos iona-
thas. Surgamꝰ ⁊ pugnemꝰ ꝛ inimicos
nros. Nō ē ei hodie ſic heri ⁊ nudiuſ-
tertiꝰ. Ecce ei bellū ex aduerſo: aq̄ vero
iordanis hinc ⁊ inde ⁊ ripe ⁊ paludes
⁊ ſaltꝰ ⁊ nō ē locꝰ diuertēdi. ‖ Nūc ꝫ cla- 3.4.b
mate i celū: vt liberemini de manu ini
micoꝝ vroꝝ. Et cōmiſſū ē bellū. Et ex
tēdit ionathas manū ſuā ꝙcutere bac
chidē: ⁊ diuertit ab eo retro. Et diſſiluit
ionathas: ⁊ q̄ cū eo erāt in iordanē: ⁊
trāſnatauerūt ad eos iordanē. Et ceci
derūt ō ꝙte bacchidis die illa mille vi
ri: ⁊ reūſi ſūt i hierlm. Et edificauerūt
citates munitas i iudea munitionē q̄
erat i hiericho: ⁊ i ammaū: ⁊ i bethoꝛō
⁊ bethel ⁊ thānatha et phara ⁊ thopo
murꝫ excelſis ⁊ portꝫ ⁊ ſeris. Et poſuit
cuſtodiā i eis vt inimicitias exerceret
i iſrl. Et muniuit citatē bethſurā ⁊ ga
zarā ⁊ arcē: ⁊ poſuit i eis auxilia ⁊ ap-
paratū eſcaꝝ: ⁊ accepit filios ꝓncipuꝫ
regiōis obſides: ⁊ poſuit eos i arce in
hierlm i cuſtodiā. Et āno cētesimo q̄n
q̄geſimoctio mēſe ſcō hcepit alchimꝰ
deſtrui muros dom̄ ſcte interioꝛis; et
deſtrui opa ꝓphaꝝ. Et cepit deſtruere F
In tpe illo ꝙcuſſus ē alchimꝰ ⁊ ipedi-
ta ſūt opa illiꝰ: ⁊ occluſū ē os eiꝰ ⁊ diſ
ſolutꝰ ē paralyſi: nec vltra potuit loq̄
ꝛbū ⁊ mandare ō domo ſua. Et moꝛ-
tuꝰ ē alchimꝰ i tpe illo cū tormēto ma
gno. Et vidit bacchides qm̄ mortuꝰ ē
alchimꝰ: ⁊ reūſus ē ad regē: ⁊ ſiluit ter
ra ānis duobꝰ. Et cogitauerūt oēs inſi
q̄ dicētes. Ecce ionathas ⁊ q̄ cū eo ſūt
i ſilētio habitāt cōfidenter. Nūc ꝫ ad-
ducamꝰ bacchidē: ⁊ cōphēdet eos oēs
vna nocte. Et abierūt: ⁊ ꝙſiliū ei dede
rūt. Et ſurrexit vt veniret cū exercitu
multo. Et miſit occulte epꝛas ſocijs ſu
is q̄ erāt i iudea vt cōphenderēt iona-
than: ⁊ eos q̄ cū eo erāt: ſz nō potuerūt
qꝛ innotuit eis ꝙſiliū eoꝝ. Et apphēdit
ō viris regiōis q̄ ꝓncipes erāt militie
q̄nq̄gita viros: ⁊ occidit eos. Et ſeceſ-
ſit ionathas ⁊ ſimon: ⁊ q̄ cū eo erāt in
bethbeſſem q̄ ē i deſto: ⁊ extruxit diru
ta eiꝰ ⁊ firmauerūt eā. Et cognouit bac
chides: ⁊ ꝯgregauit vniuſā multitudi-
nē ſuā: ⁊ his q̄ de iudea erāt denūciа-
uit. Et venit et caſtra poſuit deſuper S

bethbesse: ⁊ oppugnauit eā dies multos: ⁊ fecit machinas. Et relict ionathas simonē fratrē suū i ciuitate: ⁊ exiuit i regionē: ⁊ venit cū nūero ⁊ pcussit odaren ⁊ frēs eiꝰ ⁊ filios phaseron i i tabnaculis ipsoꝝ ⁊ cepit cedere ⁊ crescere i virtutibꝰ. Simon ẋo ⁊ ą cū ipo erāt exierūt de ciuitate ⁊ succenderūt machinas: ⁊ pugnauerūt ꝫ bacchidē: ⁊ ptriuꝰ ē ab eis. Et afflixerūt eū valde qm cōsiliū eius ⁊ cōgressus eiꝰ erat in anis. Et iratꝰ ꝫ viros iniqs ą ei cōsiliū dederāt vt venirēt i regionē ipoꝝ multos ex eis occidit. Ipse aūt cogitauit cū reliqs abire i regionē suā. Et cognouit ionathas: ⁊ misit ad eū legatos cōponere pacē cū ipso ⁊ reddere ei captiuitatē. Et libēter accepit: ⁊ fecē ꝟm verba eiꝰ: ⁊ iurauit se nihil facturū ei mali oībꝰ diebꝰ vite eiꝰ. Et reddidit ei captiuitatē quā pus erat ꝓtarus ꝺ terra iuda. Et cōuersus abiit i terrā suaz ⁊ nō apposuit amplius venire i fines eiꝰ Et cessauit gladius ex isrl. Et habitauit ionathas i machmas: ⁊ cepit ionathas ibi iudicare pplm: ⁊ exterminauit impi

In anno cētesi (os ex isrl. Xmo sexagesimo ascēdit alexander antiochi filiꝰ ą cognomiatus ē nobilis: ⁊ occupauit ptolomaidā ⁊ receperūt eū ⁊ regnauit illic. Et audiuit demetriꝰ rex ⁊ ꝯgregauit exercitū copiosū valde: ⁊ exiuit obuiā illi in plim. Et misit demetriꝰ epistolā ad ionathan verbis pacificis: vt magnificarer eū. Dixit ei. Anticipemꝰ facere pacē cū eo: priusq; faciat cū alexādro ad uersū nos. Recordadit ei oīm malorū q̄ fecimꝰ i eū ⁊ in fratrē eiꝰ ⁊ i gētē eiꝰ Et dedit ei ptātē cōgregandi exercitū: ⁊ fabricare arma: ⁊ eē ipm socius eiꝰ: et obsides ą erāt i arce iussit tradi ei. Et venit ionathas i hierlm: ⁊ legit epas in auditu oīs ppli: ⁊ eoꝝ ą i arce erāt. Et timuerūt timore magno qm audierūt ꝙ dedit ei rex ptātē cōgregādi exercitū. Et traditi sūt ionathe obsides: ⁊ reddidit eos parētibꝰ suis. Et habitauit ionathas i hierlm: ⁊ cepit edificare ⁊ innouare ciuitatē. Et dixit facientibꝰ opa vt extruerēt muros ⁊ mōtē sion: incirchitu lapidibꝰ quadratis ad munitionē: ⁊ ita fecerūt. Et fugerūt alienigene ą erāt i munitionibꝰ qs bachides edificauerat: ⁊ reliquit vnusq; q̄ loci: ⁊ abiit in terrā suā: tm i bethsura remanserūt alią ex his ą reliqrāt legē. ⁊ ꝓcepta dei. Erat ei hec eis ad refugiū. Et audiuit alexāder rex ꝓmissa q̄ ꝓmisit demetriꝰ ionathe: ⁊ narrauerūt ei plia ⁊ virtutes quas ipe fecit et fratres eiꝰ ⁊ labores q̄s laborauerunt. Et ait. Nūq̄d inueniemꝰ aliquē virū talē? Et nūc faciemꝰ eū amicū ⁊ socium nrm. Et scripsit epam: ⁊ misit ei ꝟm hec verba dicēs. Rex alexāder fratri ionathe salutē. Audiuimꝰ de te ꝙ vir potēs sis viribꝰ ⁊ aptꝰ es vt sis amicꝰ nr. Et nūc constituimꝰ te hodie sūmū sacerdotē gentis tue: et vt amicꝰ vocet? regi. Et misit ei purpurā ⁊ coronā auream: ⁊ q̄ nra sunt sentias nobiscū: ⁊ cōserues amicitias ad nos. Et induit se ionathas stolā sctām septimo mēse anno centesimo sexagesimo i die solenni scenophegie. Et cōgregauit exercitū: ⁊ fecit arma copiosa. Et audiuit demetriꝰ hec verba ista: et cōtristatus est nimis: ⁊ ait. Quid hoc fecimus ꝙ hoccupauit nos alexāder apphēdere amicitiā iudeoꝝ ad munimē sui? Scribā ⁊ ego illis ⁊ verba deprecatoria ⁊ dignitates ⁊ dona: ⁊ sint mecū in adiutorio. Et scripsit eis i hec verba. Rex demetriꝰ: genti iudeoꝝ slutē: Qm̄ seruastis ad nos pactā ⁊ māsistis in amicitia nra: ⁊ nō accessistis ad inimicos nros: audiimus ⁊ gauisi sumꝰ. Et nūc pseuerate adhuc cōseruare ad nos fidē ⁊ retribuemꝰ vobis bona ꝓ his q̄ fecistis nobiscū: ⁊ remittemꝰ vobis ptātiōes multas: ⁊ dabimꝰ vobis donationes. Et nūc absolui uo vos ⁊ oēs iudeos a tributis: ⁊ pcia salis indulgeo: et coronas remitto: et tertias seminis ⁊ dimidiā ptē fructus ligni q̄ ē portionis mee relinq̄ vobis ex hodierno die ⁊ deinceps: ne accipiatur a terra iuda: ⁊ a tribꝰ ciuitatiꝰ q̄ addite sūt illi ex samaria ⁊ galilea: ex hodierna die ⁊ in totū tpa. Et hierlm sit sancta ⁊ libera cū finibꝰ suis: ⁊ decime ⁊ tributa ipius sint. Remitto etiā ptātē arcis q̄ ē i hierlm: ⁊ do eā summo sacerdoti: vt cōstituat i ea viros q̄s ipe elegerit ą custodiāt eā. Et oēs q̄s ipe elegerit ą custodiāt eā. Et oēm aiam iudeoꝝ q̄ captiua ē a terra iuda i oi regno meo relinq̄ liberā grat: ⁊ oēs a tributis folūāt etiā pecora suaꝝ

Et oēs dies solēnes ⁊ sabbata ⁊ neomenie ⁊ dies decreti: ⁊ tres dies ante rē solēnē: ⁊ tres dies post diē solēnē: sint oēs imunitatis ⁊ remissiōis oibus iudeis q̄ sūt i regno meo. Et nemo hē. hoc ptātē agere aliq̄d ⁊ mouere negotia adūsus aliquē illoꝝ in oi cā. Et vt scribāt ex iudeis i exercitu regis ad triginta miliaviroꝝ. Et dabūt illi copie vt eqret oib⁹ exercitib⁹ regis: ⁊ ex eis ordinabūt q̄ sint i munitiōib⁹ regis magni Et ex his pstituēt sup negotia regni q̄ sūt ex fide: ⁊ pncipes sint ex eis: ⁊ ambulēt i legib⁹ suis: sic pcepit rex i tra iuda. Et tres ciuitates q̄ addite sūt in dee ex regiōe samarie: cū iudea reputē ur vt sint sub vno: ⁊ ñ obediāt aliene pncti nisi summo sacerdoti: ptolomaida ⁊ pfines ei⁹ q̄s dedi dōnū scris q̄ sit i templo ad necessarios sūpt⁹ sctōꝝ. Et ego dabo singul' ānis q̄ndecī milia sicli argēti d rōnib⁹ regis q̄ me pertigūt: ⁊ sic qd reliquū fuerit qd nō reddidere at q̄ sup negocia erāt ānis porrib⁹ ex p debūt i opa domꝰ. Et sup hec q̄nq̄ milia sicloꝝ argēti q̄ accipiebāt d sctō ex rōne p singulos ānos: ⁊ hec ad sacerdotes pertineāt q̄ ministerio fungūt. Et q̄cūq̄ confugerit i templū qd ē hierosolym. reis ⁊ oib⁹ finib⁹ ei⁹: obnoxij regi in negocio dimittant: ⁊ vniūsa q̄ sunt eis i regno meo: libera habeant. Et ad edificāda vel restaurēda opa sctōꝝ sūpt⁹ dabūt d rōne regis: ⁊ ad extruēdos muros i hierlm: ⁊ cōminuēdos i circū circūstāp⁹ dabūt de rōe regis: ⁊ ad pstruendos muros i iudea. Ut audiuit autē ionathas ⁊ pcs pmōes istos ñi credidē rūt eis nec receperūt eos q̄r recordati sūt malicie magne quā fecerat i isrl: ⁊ tribulauerat eos valde. Et cōplacuit eis i alexadrīa: q̄r ipe fuerat eis pnceps pacis: ⁊ ipi auxiliū ferebāt oib⁹ dieb⁹. Et congregauit rex alexāder exercitū magnū: ⁊ admouit castra cōtra demetrīū. Et cōmiserūt plīū duo reges ⁊ fugit exercit⁹ demetrij: ⁊ insecut⁹ ē eū alexander: ⁊ incubuit sup eos. Et inualuit plīū nimis donec occidit sol: ⁊ cecidit demetri⁹ i die illa. Et misit alexander ad ptolomeū regē egypti legatos pm q̄ loqui ba dicēs. Quia regressus sū in regnū meū ⁊ sedi in sede patrū meoꝝ: et obtinui pncipatū: ⁊ pstriui demetriū: possedi regionē nr̄am: ⁊ cōmisi pugnā cū eo: ⁊ pstrix⁹ ē ipe ⁊ castra ei⁹ a nob: ⁊ sedem⁹ i sede regni ei⁹: ⁊ nūc statuam⁹ adiuicē amicitiā: ⁊ da mihi filiā tu am vxorē: ⁊ ero gener tu⁹: ⁊ dabo tibi dona: ⁊ ipi dignitatē. Et rñdit rex ptolome⁹ dicens. Felix dies i q̄ reūsus es ad trā patrū tuoꝝ: ⁊ sedisti i sede regni eoꝝ. Et nūc faciā tibi qd̄ scripsisti: sed occurre mihi ptolomaidā: vt videam⁹ iuicē nos: ⁊ spondeā tibi sic dixisti. Et exiuit ptolome⁹ de egypto: ipe ⁊ cleopatra filia ei⁹: ⁊ venit ptolomaidā anno cētesimo sexagesimoscdo. Et occurrit ei alexander rex. Et dedit ei cleopatrā filiā suā: ⁊ fecit nuptias ei⁹ ptolomaide: sic reges i magna glia. Et scripsit alexāder rex ionathe: vt veniret obuiam sibi. Et abiit cū glia ptolomaidā ⁊ occurrit ibi duob⁹ regib⁹: ⁊ dedit illis argētū multū ⁊ aurū ⁊ dona: ⁊ inuenit gram i pspectu eoꝝ. Et q̄uenerūt adūsus cū viri pestilētes ex isrl viri iniq̄ interpellātes adūsus eū: ⁊ nō intēdit ad eos rex. Et iussit spoliari ionathā vestib⁹ suis: ⁊ indui cū purpura. Et ita fecerūt. Et collocauit cū rex sedere secū: dixitq̄ pncipib⁹ suis. Exite cū eo i medīū citatis: ⁊ pdicate vt nemo adūsus eū interpellet de vllo negocio: nec q̄lib⁹ ei molest⁹ sit de vlla rōne. Et factū est vt viderūt q̄ interpellabāt gliam ei⁹ q̄ pdicabāt: ⁊ optū eū purpura: fugerunt oēs. Et magnificauit eū rex: ⁊ scripsit eū inter pmos amicos: ⁊ posuit eū ducē et pticipē pncipat⁹. Et reūsus est ionathas i hierlm cū pace ⁊ leticia. In ānno cētesimo sexagesimoq̄nto: venit demetri⁹ fili⁹ demetrij a creta i trā patrū suoꝝ. Et audiuit alexāder rex ⁊ pstristat⁹ ē valde: ⁊ reūsus ē antiochiā. Et cōstituit demetri⁹ rex apollonīū ducē q̄ erat celesyrie: ⁊ congregauit exercitum magnū ⁊ accessit ad iamniā: ⁊ misit ad ionathā sūmū sacerdotē dicēs. Tu solus resistis nob. Ego ār fact⁹ sū i derisū: ⁊ i opprobriū: pterea q⁹ tu pūtē adūsū nos exerces i mōtib⁹. Nūc ḡ si cōfidis i virtutib⁹ tuis descēde ad nos i cāpū: ⁊ cōpem⁹ illic iuicē: q⁹ mecū ē virtus belloꝝ. Infroga ⁊ disce q̄s sū ego ⁊ ceteri q̄ auxilio sūt mihi: q̄ ⁊ dicūt q⁹ nō pōt stare pes vr̄ añ faciē nr̄az: q⁹ bis i fugā pūsi sūt pres tui i trā suā. Et nūc

quō poterī sustinere eqtatū ⁊ exercitū
ei in cāpo vbi nō ē lapis neq; saxum
neq; locꝰ fugiēdi? Ut audiuit ār ionā-
thas ꝟmōes apollonij: morꝰ ē aio. Et
elegit decē milia viroꝝ: ⁊ exijt ab hie
rusalē: ⁊ occurrit ei simō frat eiꝰ i ad-
iutoriū. Et applicuerūt castra i ioppē.
Et exclusit eum a ciuitate: qz custodia
apollonij ioppe erat: ⁊ oppugnauit eā
Et exterriti q̄ erāt i citate aperuerunt
ei obtinuit ionathas ioppen. Et audi
uit apolloniꝰ: ⁊ admouit tria milia eq̄
tū et exercitū multū. Et abijt azotū tā
q; iter faciēs: ⁊ statim exijt in cāpū: eo
q; haberet multitudinē eqtū ⁊ cōfide-
ret i eis. Et insecutꝰ ē eū ionathas in
azotū: ⁊ cōmiserūt ꝓliū. Et reliqt apol
loniꝰ i castris mille eqtes post eos oc-
culte. Et cognouit ionathas qm̄ insi-
die sūt post se: ⁊ circūierūt castra eiꝰ et
iecerūt iacula i ppłm a mane vsq; ad
vesperā. Ꝓplus ār stabat sicut ꝓcepat
ionathas ⁊ laborauerūt eq̄ eoꝝ. Et eie
cit simō exercitū suū: ⁊ cōmisit ꝫ legio
nē. Eqtes ei fatigati erant. Et cōtriti
J.12.a sūt ab eo: ⁊ fugerūt. ‖ Et q̄ dispsi sūt q
cāpū fugerūt i azotū: ⁊ intrauerūt i be
thagon idolū suū: vt ibi se liberarent
Et succendit ionathas azotū ⁊ citates
q̄ erāt i circūitu eiꝰ: ⁊ accepit spolia eo
rū: ⁊ rēplū dagō ⁊ oēs q̄ fugerūt in il-
lud succēdit igni. Et fuerūt q̄ cecidert
gladio cū his q̄ succēsi sūt: fere octo mi
lia viroꝝ. Et mouit inde ionathas ca
stra ⁊ applicuit ea ascalonā ⁊ exierunt
ō citate obuiā illi i magna glia. Et re-
uersus ē ionathas i hierlm cū suis ha
bētibꝰ spolia multa. Et factū ē vt au-
diuit alexāder rex ꝟmones istos: addi-
dit adhuc glorificare ionathā. Et mi-
sit ei fibulā aureā: sicut cōsuetudo est
dari cognatis regū. Et dedit ei acharon
A ⁊ oēs fines eiꝰ i possessionē. XI
Et rex egypti ꝓgregauit exercitū sicut arenā q̄ ē circa oz̄ā ma
ris ⁊ naues multas: ⁊ q̄rebat obtinere
regnū alexādri dolo: ⁊ addere illud re-
gno suo. Et exijt i syriā verbis pacifi-
cis ⁊ aperiebāt ei ciuitates ⁊ occurre
bāt ei: qm̄ mādauerat alexāder rex exire
E.10.e ei obuiā: ‖ eo q; socer suꝰ esset. Cū ār in
troiret ciuitatē ptolomeꝰ ponebat cu
E.10.g stodias militū i singulis citatibꝰ. ‖ Et
vt appropiauit azoto oſderūt ei tēplū
dagō succēsū igni: ⁊ azotū ⁊ cetera ei
demolita ⁊ corpa ꝓiecta: et coz̄ q̄ ceci
erāt i bello tumulos q̄s fecerāt sec⁹ v
am. Et narrauerūt regi qz hec fecit io
nathas vt inuidiā faceret ei. Et tacui
rex. Et occurrit ionathas regi i ioppē
cū glia ⁊ inuicē se salutauerūt: ⁊ dor
mierūt illic. Et abijt ionathas cū rege
vsq; ad fluuiū q̄ vocabat eleutherus:
⁊ reūsus ē i hierlm. Rex ār ptolomeꝰ
obtinuit dñium ciuitatū vsq; seleucie
maritimā: ⁊ cogitabat i alexādrū cōsi
lia mala. Et misit legatos ad demetri-
um dicēs. Veni cōponamꝰ iter nos pa
ctū: ⁊ dabo tibi filiā meā quā hz alexā
der: ⁊ regnabis i regno pris tui. Pen
tet enī me q; dederi illi filiā meā. Que
siuit ei me occidere. Et vituperauit ei
ꝓpterea q; ꝓcupierat regnū eiꝰ. Et ab
stulit filiā suā ⁊ dedit eam demetrio ⁊
alienauit se ab alexādro: ⁊ manifesta-
te sūt inimicitie eiꝰ. Et intrauit ptolo
meꝰ antiochiā ⁊ iposuit duo diadema
ta capiti suo: egypti ⁊ asie. Alexander
ār rex erat i ciliciis illis tēporibꝰ: qz re-
bellabāt q̄ erāt i locis illis. Et audiuit
alexander: ⁊ venit ad eū i bellū. Et p-
duxit ptolomeꝰ rex exercitū: ⁊ occurrit
ei i manu valida: ⁊ fugauit eū. Et fu-
git alexāder i arabiā: vt ibi ꝓtegeret
Rex: ergo ptolomeꝰ exaltatꝰ est: ⁊ absu
lit zabdihel arabs caput alexandri: et
misit ptolomeo. Et rex ptolomeꝰ mor-
tuꝰ ē i die tertia: ⁊ q̄ erāt i munitionib⁹
perierūt ab his q̄ erāt intra castra Et re
goauit demetrijꝰ āno centesimo sepua-
gesimoseptimo. In diebꝰ illis cōgrega
uit ionathas eos q̄ erāt i iudea: vt ex-
pugnarēt arcē q̄ ē i hierlm ⁊ fecerūt
eā machinas multas. Et abierūt q̄dā
q̄ oderāt gētē suā viri iniq̄ ad regē de
metriū: ⁊ renūciauerūt ei q; ionathas
obsideret arcē. Et vt audiuit iratꝰ est:
⁊ statim venit ptolomaidā ⁊ scripsit io
nathe ne obsideret arcē: ꝫ occurreret
sibi ad colloquiū festinato Ut audiuit
aūt ionathas iussit obsidere. Et elegit
de seniorib⁹ isrl ⁊ de sacerdotibꝰ: ⁊ de-
dit se periculo. Et accepit aurū ⁊ argē
tū ⁊ vestē ⁊ alia exenia multa: ⁊ abijt
ad regē ptolomaidā: ⁊ iuenit gram in
ꝓspectu eiꝰ. Et interpellabāt aduersus
eū q̄dā iniq̄ ex gēte sua. Et fecit ei rex
sicut fecerāt ei q̄ ante eū fuerāt. Et q-

ulenit eū i cōspectu oīm amicoꝝ suoꝝ
tuuit ei ꝓncipatū sacerdotij: ⁊ q̄ cū-
q̄ alia habuit priꝰ ꝓciosa: ⁊ fecit eū ꝓn
cipē amicoꝝ. Et postulauit ionathas
rege vt imunē faceret iudeā ⁊ tres to
parchias .i. samariā ⁊ cōfines eiꝰ: ⁊ p-
miſit ei talēta trecēta. Et cōsensit rex:
⁊ scripsit ionathe epłas de his oibus
hūc modū cōtinētes. Rex demetriꝰ fra
ri ionathe salutē ⁊ gēti iudeoꝝ. Exē-
plū epłe quā scripsimꝰ lastheni parēti
nro de vobis misimꝰ ad vos: ⁊ scirez
Rex demetriꝰ lastheni parenti: salutē.
Genti iudeoꝝ amicis nr̄is ⁊ cōseruanti
bꝰ q̄ iusta sūt apud nos decreuimꝰ bñ
facere: ꝓpter benignitatē iporꝝ quā er
ga nos habēt. Statuimꝰ ꝙ illis oēs fi
nes iudee ⁊ tres ciuitates lyddā ⁊ ramā
the q̄ additе sūt iudee ex samaria ⁊ oēs
cōfines earū sequestrari oibꝰ sacrificā-
tibꝰ i hierosolymis: ꝓ his q̄ ab eis pri
us accipiebat rex p singulos annos: ex
ꝓ fructibꝰ tre ⁊ pomoꝝ. Et alia ad
nos ꝓtinebāt decimarū ⁊ tributoꝝ: ex
hoc tpe remittimꝰ eis: ⁊ areas salinaꝝ
⁊ coronas q̄ nobis deferebāt oia ipis
cōcedimꝰ: ⁊ nihil horū irritū erit ex hac
⁊ in oē tps. Nūc hoc curate facere ho-
nē exēplū: ⁊ det ionathe ⁊ ponat i mō
te sancto ⁊ i loco celebri. Et vidēs de-
metriꝰ rex: ꝙ siluit tra i cōspectu suo ⁊
nihil ei restitit dimisit totū exercitū su
um vnūquēq̄ i locū suū: excepto pere-
grino exercitu quē traxit ab insulis gē-
tiū: ⁊ inimici erāt ei oēs exercitꝰ pa-
trū ei. Triphon aūt erat q̄dā partū
alexādri ꝑus: ⁊ vidit q̄m ois exercitus
murmurauit cōtra demetriū: ⁊ iuit ad
emalchuel arabē q̄ nutriebat ātiochū
filiū alexādri: ⁊ assidebat ei vt traderet
eū ipi vt regnaret in loco ꝓris sui. Et
nūciauit ei quāta fecit demetriꝰ ⁊ ini
micitas exercituū ei⁹ aduſus illū. Et
mānsit ibi dieb⁹ multis. Et misit iona-
thas ad demetriū regē vt ejiceret eos
q̄ i arce erāt i hierlm: ⁊ q̄ i ꝓsidijs erāt
q̄ impugnabāt isrl. Et misit demetriꝰ
ad ionathā dicēs. Nō ꝙ tantū faciā ti-
bi ⁊ genti tue: sꝫ glīa illustrabo te ⁊ gē
tē tuā cū fuerit oportunū. Nūc ꝙ recte
facueris si miseris i auxiliū mihi viros:
q̄ discessit ois exercitꝰ meꝰ. Et misit ei
ionathas tria milia viroꝝ fortiū anti
ochiā. Et venerūt ad regē: ⁊ delectauꝰ
ē rex i aduētu eoꝝ. Et cōuenerūt q̄ erāt
ō ciuitate: cētū viginti milia virorū: ex
⁊ volebāt interficere regē. Et fugit rex
in aulā: ⁊ occupauerūt q̄ erāt de ciui-
tate itinera ciuitatis: ⁊ ceperūt pugna-
re. Et vocauit rex iudeos i auxiliū: et
cōuenerūt oēs simul ad eum. Et dispsi
sūt oēs p ciuitatē: ⁊ occiderūt i illa die
cētū milia hoīm. Et succēderūt ciuita-
tē: ⁊ ceperūt spolia multa i illa die: ⁊ li
berauerūt regē. Et viderūt q̄ erāt de ci
uitate ꝙ obtinuissent iudei ciuitatē si
cut volebāt: ⁊ infirmati sūt mēte sua ⁊
clamauerūt ad regē cū ꝓcib⁹ dicētes.
Da nobis dextras: ⁊ cessent iudei op-
pugnare nos ⁊ ciuitatē. Et ꝓiecerunt
arma sua ⁊ fecerūt pacem. Et glificati §
sunt iudei i ꝓspectu regis ⁊ in cōspectu
oīm q̄ erāt i regno eiꝰ: ⁊ noīati sūt i re-
gno. Et regressi sūt in hierlm: habētes
spolia multa. Et sedit demetriꝰ rex i se
de regni sui: ⁊ siluit tra i cōspectu eiꝰ.
Et mentitꝰ ē oīa q̄cūq̄ dixit: ⁊ ab alie
nauit se a ionatha: ⁊ non retribuit ei
ſm bñficia q̄ sibi tribuerat: ⁊ vexabat
eū valde. Post hec aūt reūsus ē triphō
⁊ antiochus cū eo puer adolescēs ⁊ re
gnauit ⁊ iposuit sibi diadema. Et cō-
gregati sūt ad eū oēs exercitꝰ q̄s dispse
rat demetrius: ⁊ pugnauerūt ꝫ eū ⁊ fu
git ⁊ terga vertit. Et accepit triphon
bestias ⁊ obtinuit antiochiā. Et scripsit
antiochus adolescēs ionathe dicens.
Cōstituo tibi sacerdotiū: ⁊ cōstituo te
ꝙ te q̄ttuoꝝ ciuitates vt sis de amicis
regis. Et misit illi vasa aurea i ministe-
rium: ⁊ dedit ei ptātē bibēdi i auro ⁊ eē
in purpura: ⁊ habere fibulā aureā. Et
simonē fratrē eiꝰ cōstituit ducē a tmi
nis tyri vsq̄ ad ſines egypti. Et exijt
ionathas ⁊ pābulabat trāsfumē citraeſ
⁊ cōgregatꝰ ē ad eū ois exercitꝰ syrie i
auxiliū. Et venit ascalonē: ⁊ occurrerūt
ei honorifice de ciuitate. Et abijt inde
gazā: ⁊ cōclusерūt se q̄ erāt gaze: ⁊ obse
dit eā ⁊ succēdit q̄ erāt i circuitu ciui-
tatis: ⁊ ꝓdatꝰ ē cā. Et rogauerūt gazē §
ses ionathan ⁊ dedit illis dextrā: ⁊ ac-
cepit filios eoꝝ obsides: ⁊ misit illos i
hierlm: ⁊ pambulauit regionē vsq̄ ad
mascū. Et audiuit ionathas ꝙ ꝓuari
cati sūt ꝓncipes demetrij i cades q̄ erāt
in galilea cū exercitu multo volentes
eum remouere ⁊ negocio regni ⁊ occur

eit illis: fratrē aūt suū symonē reliquit
intra puinciā. Et applicuit simon ad
bethsuram ⁊ expugnabat eā dieb⁹ mul-
tis ⁊ pclusit eos. Et postulauerūt ab eo
dextras accipe: ⁊ dedit illis. Et eiecit eos
inde ⁊ cepit ciuitatē: ⁊ posuit in ea ꝓsi
dium. Et ionathas ⁊ castra ei⁹ applicue
runt ad aquā genesar: ⁊ aſi lucē vigila-
uerūt i cāpo asor. Et ecce castra alteni
genis occurrebāt i cāpo: ⁊ tēdebāt ei
insidias i mōtib⁹: ipe aūt occurrit ex-
adūso. Insidie xo exurrexerūt de loc⁹
suis: ⁊ cōmiserūt ꝓliū. Et fugerūt q̄ erāt
ex pte ionathe oēs: ⁊ nemo relict⁹ ē ex
eis nisi matathias fili⁹ absolomi: ⁊ iu
das fili⁹ calphi: ꝓnceps militie exercit⁹. Et scidit ionathas vestimēta sua: ⁊
posuit crā i capite suo ⁊ orauit. Et reū
sus ē ionathas ad eos i ꝓliū ⁊ conūtit
eos i fugā: ⁊ pugnauerūt. Et viderūt q̄
fugiebāt ptis illi⁹: ⁊ reuersi sūt ad eū ⁊
insequbāt cū eo oēs vsq; cades ad ca-
stra sua: ⁊ quenerūt vsq; illuc. Et ceci-
derūt de alieniginis i die illa tria mi-
lia viroꝝ: ⁊ reūsus ē ionathas i hierꝛ.

A Et vidit ionathas q̄ tps XII
eū iuuat: ⁊ elegit viros ⁊ misit
eos romā statuere et renouare
cū eis amicitiā. Et ad spartiatas ⁊ ad
alia loca misit epkas sc̄m eādē formā
Et abierūt romā ⁊ ingressi sūt curiā: et
dixerūt. Jonathas sūmos sacerdos et
gēs iudeoꝝ miserūt nos: vt renouem⁹
amicitiā et societatē sc̄m ꝓstinū. Et
dederūt illis epkas ad ipos q̄ loca: vt
deducerēt eos i crā iuda cū pace. Et ꝙ
est erēptū epkarū q̄s scripsit ionathas
spartiatꝛ. Jonathas sūm⁹ sacerdos: et
seniores gētis: ⁊ sacerdotes ⁊ reliqu⁹
xpkas iudeoꝝ: spartiatis frib⁹ salutē.
Jā pridē misse erāt epke ad onīā sūmū
sacerdotē a dario q̄ regnabat apō vos
q̄m estis frēs nr̄i: sicut scriptū cōtinet
B q̄ō subiectū ē. Et suscepit onias viruꝝ
q̄ missus fuerat cum honore: ⁊ accepit
epkas i q̄b⁹ significabat de societate ⁊
de amicitia. Nos ei cū nullo hoꝝ indi
geremus habētes solatio scrōs libros q̄
sūt i manib⁹ nr̄is: maluim⁹ mittere ad
vos renouare fraternitatē ⁊ amicitiam:
ne forte alieni efficiamur a vob. Mul
ta ei tpa trāsierūt ex q̄ misistis ad nos
Nos ḡ i oī tpe sine intermissiōe i dieb⁹
solēnib⁹ ⁊ ceterꝛ q̄b⁹ oportet: memores

sum⁹ vr̄i i sacrificijs q̄ offerim⁹: ⁊ i o
seruationib⁹: sic̄ phas ē ⁊ decet mem
nisse fratrū. Letamur itaq; de glia vr̄a
Nos aūt circūdederūt multe tribulat
ones ⁊ multa ꝓlia: ⁊ ipugnauerūt nos
reges q̄ sūt i circūitu nr̄o. Noluim⁹ i
vob molesti eē neq; ceterꝛ socijs ⁊ am
eis nr̄is i his ꝓliīs. Habuim⁹ ei de ce
lo auxiliū ⁊ liberati sum⁹ nos: ⁊ hum
liari sūt inimici nr̄i Elegim⁹ itaq; me
meniū antiochi filiū ⁊ antipatrē ia
nis filiū: ⁊ misim⁹ ad romanos reno
uare cū eis amicitiā ⁊ societatē ꝓsti
nā. Mādauim⁹ itaq; eis vt veniāt et
ad vos: ⁊ salutent vos: ⁊ reddat vobis
epkas nr̄as de inouatiōe fraternitat⁹ no
stre. Et nūc bñ facietis rūdētes nob ad
hec. Et ꝙ rescriptū epkarū q̄ō misit oni
as: Rex spartiatarū onias ionathe sa
cerdoti magno: salutē. Inuctū ē i scri
ptura de spartiatꝛ ⁊ iudeis: q̄m sūt fra
tres: et q̄ sūt de genere abrā. Et nūc
ex q̄ hec cognouim⁹ bñ facitꝛ scribētes
nob de pace vr̄a. Sꝫ ⁊ nos rescripsim⁹
vob. Pecora nr̄a et possessiōes nr̄e vr̄e
sūt: ⁊ vr̄e nr̄e. Mādauim⁹ itaq; hec nūc
ciari vob. Et audiuit ionathas q̄m re
gressi sūt ꝓncipes demetrij cū exercitu
multo supra q̄s ꝓus pugnare adūsus
eum: ⁊ exūt ab hierlm ⁊ occurrit eis in
amathite regione. Nō enī dederat eis
spatiū vt ingrederēt regionē ei⁹. Et mi
sit speculatores i castra eoꝝ: ⁊ reūsi re
nūciauerūt q̄ ꝓstituerūt supuenire il
lic nocte. Cū occidisset aūt sol: ꝓcepit io
nathas suis vigilare: ⁊ eē i armis pa
tos ad pugnā tota nocte. Et posuit cu
stodes q̄ circūitū castroꝝ. Et audierūt
adūsarij q̄ q̄at⁹ ē ionathas cū suis in
bello: ⁊ timuerūt ⁊ formidauerūt i cor
de suo: ⁊ accēderūt focos i castris suis
Jonathas aūt ⁊ q̄ cū eo erāt nō cognō-
uerūt vsq; mane: Videbāt aūt lumaria
ardētia et secut⁹ ē eos ionathas: ⁊ nō
cōp̄hēdit eos. Trāsierūt ei flumē elen
therū. Et diūtit ionathas ad arabes
q̄ vocabāt zabadei ⁊ ꝓcussit eos ⁊ acce
pit spolia eoꝝ. Et iūxit: ⁊ venit dama
scū ⁊ pābulabat oēm regionē illā. Si
mon aūt exīt: ⁊ venit vsq; ascalonē ⁊
ad ꝓxima ꝓsidia: ⁊ declinauit i ioppē:
⁊ occupauit eā. Audiuit ei q̄ vellēt ꝓ
sidiū tradere q̄b⁹ demetrij: ⁊ posuit
ibi custodes; vt custodirēt eā. Et reuer

ſuſcepit ionathas ⁊ cōuocauit ſenioꝛes
plī: ⁊ cogitauit cum eis edificare ꝓſi-
dia i iudea: ⁊ edificare muros i hieꝛlm
⁊ exaltare altitudine magna iter medi
um arcis et ciuitatē: vt ſeparet eā a ci-
uitate vt eēt ipa ſingulariter et neq;
emāt neq; vēdāt. Et cōuenerūt vt edi
ficarēt ciuitatē ⁊ ccidit murus q̄ erāt
ex aq̄ torrētē: ab oꝛtu ſolis: ⁊ reparauit eū
q̄ vocāt caphetheta. Et ſimon edifica
uit adiada i ſephela: et muniuit eā: et
poſuit portas ⁊ ſeras. Et cū cogitaſſet
tryphon regnare aſie: ⁊ aſſumere diade
ma ⁊ extēdere manū i antiochū regē:
timēs ne forte nō ꝑmittere eum iona-
thas ꝙ pugnaret adūſus eū: q̄rebat cō
ꝙ ꝓhēdere eū ⁊ occidere. Et exurgēs ab-
iit i bethſan: ⁊ exīit ionathas obuiā cū
q̄dragīta milib⁹ viroꝝ electoꝝ i ꝓliū
⁊ venit bethſan. Et vidit tryphō q̄ ve
nit ionathas cū exercitu multo: vt ex-
tēderet i eū manū ⁊ timuit. Et excepit
eū cū honoꝛe: ⁊ cōmendauit eū oībus
amīcis ſuis: ⁊ dedit ei munera. Et p̄ce
pit exercitib⁹ ſuis vt obedirēt ei ſic̄ ſi
bi. Et dixit ionathe. Ut q̄d verāſti vni
uerſū ꝑpl̄m: cū belliū nob ſi ſit? Et nūc re
mitte eos i domos ſuas. Elige āt tibi
viros paucos q̄ tecū ſint: ⁊ veni mecū
ptolomaidā: ⁊ tradā eā tibi: ⁊ reliq̄ ꝓſi
dia ⁊ exercitū et vniūſos ꝓpoſitos ne-
goti: ⁊ cōuerſus abibo. Propterea eſt
venī. Et credidit ei: ⁊ fecit ſicut dixit ⁊
dimiſit exercitū: ⁊ abierūt in trā iuda.
Retinuit āt ſecū tria milia viroꝝ: ex q̄
ꝙ remiſit i galileā duo milia: mille āt
ꝙ venēꝛt cū eo. Ut aūt intrauit ptolomai
dā ionathas: clauſerūt portas ciuitatis
ptolomēſes: ⁊ cōꝓhēderūt eū: ⁊ oēs q̄
cū eo intrauerūt: gladio interfecerūt. Et
miſit tryphō exercitū ⁊ eqtes i galileā ⁊
i campū magnū: vt ꝙderēt oēs ſocios io
nathe. Et illi cū cognouiſſēt: q̄ cōꝓhē
ſus eſt ionathas ⁊ perīꝛt ⁊ oēs q̄ cū eo
erāt: hortati ſūt ſemetipos: ⁊ exierūt pa
ratī in ꝓlium. Et vidētes hi q̄ iſecuti
erāt q̄ ꝑ aia res ē illoꝝ: reuerſi ſūt: illi āt
venerūt oēs cū pace i trā iuda: et plā-
xerūt ionathan ⁊ eos q̄ cū ipo erāt val
de. Et luxit iſrl luctu magno. Et q̄ſie-
runt oēs gētes q̄ erāt i circuitu eoꝝ cō-
terere eos. Dixerūt ei. Nō habēt ꝓnci-
pē ⁊ adiuuatē: nūc ꝙ expugnem⁹ illos
⁊ auferam⁹ ꝺ hoib⁹ memoriā eoꝝ. XIII

Et audiuit simon q̄ congregauit A
triphō exercitū copioſū: vt veni
ret i trā inda ⁊ attereret eā vi-
dēs q̄ i tremoꝛe ppls ē ⁊ i timoꝛe: aſcē
dit hieꝛlm et congregauit ꝑpl̄m ⁊ adhoꝛ
tās dixit. Vos ſcitis quāta ego ⁊ frēs
mei et dom⁹ pris mei fecim⁹ ꝑ legib⁹
et ꝑ ſctis ꝓlijs: et angustias q̄les vidi-
m⁹. Ꝓꝝ gra pierūt frēs mei oēs ꝑ
iſrl: et relict⁹ ſū ego ſol⁹. Et nūc nō mi
hi cōtingat q̄cere aie mee: i oi tpe tri-
bulatiōis. Nō ei melioꝛ ſū frib⁹ meis.
Vlcabo itaq; gētē meā ⁊ ſcā naros
q̄ nros et vxoꝛes q̄ congregateſſūt vniū
ſe gētes ꝓterere nos iimicitie gra. Et
accēſus ē ſpūs ꝑpl̄i ſimul vt audiuit ꝙ
mones iſtos: et rādeꝛt voce magna di
cētes. Tu es dux nr̄ loco iude et ionā B
the fris tui: Pugna ꝓliū nr̄m: et oīa q̄
cūq; dixeris nob faciem⁹. Et congregās
oēs viros bellatoꝛes acceleranit cōſum-
mare vniūſos muros hieꝛlm: et muni
uit eā i gyro: et miſit ionathā filiū ab
ſolomi: et cū eo exercitū nouū i ioppē:
et eiect⁹ his q̄ erāt i arce remāſit illic
ipe. Et mouit triphō a ptolomaida cū
exercitu mꝛto vt veniꝛet in trā iuda: et
ionathas cū eo i cuſtodia. Simō āt ap
plicuit i addus ꝺ faciē cāpi. Et vt co-
gnouit triphō q̄ ſurrexit simon loco
fris ſui ionathe: et q̄ cōmiſſur⁹ eēt cū
eo ꝓliū: miſit ad ad eū legatos dicens.
Pro argēto q̄ dēbat frater tu⁹ iona-
thas i rōne reg⁹ ꝑpt negotia q̄ habuit
detinuim⁹ eū. Et nūc mitte argēti ta- C
lēta cētū et duos filios ei⁹ obſides: vt
nō dimiſſus fugiat a nob: ⁊ remittem⁹
eū. Et cognouit simō q̄ cū dolo loq̄reꝛ
ſecū. Juſſit tñ dari argētū et pueros:
ne inimicitiā magnā ſumeret ad ꝑpl̄m
iſrl dicētē: q̄ nō miſit ei argētū et pue
ros ꝑpterea perīꝛt. Et miſit pueros et
cētū talēta. Et mētit⁹ ē: et nō dimiſit
ionathan. Et poſt hec venit tryphō in
tra regionē vt ꝓtereret eā: et gyrauerꝛt
ꝑ viā q̄ ducit ador. Et ſimon et caſtra
ei⁹ ābulabāt i oēm locū q̄cūq; ibant.
Qui aūt i arce erāt: miſerūt ad tryphō
nē legatos vt feſtinaret venire ꝑ deſer D
tū: et mitteret illis alimonias. Et pa-
rauit tryphō oēm equitatū: vt veniret
illa nocte Erat eſſ nix multa valde: et
nō venit in galaadithim. Et cum ap-
propinquaſſet baſchaman: occidit io-

nathan et filios eⁱ illic. Et conuertit triphon:et abiit i terrā suā. Et misit simō et accepit ossa ionathe fris sui et sepeliuit ea i modin ciuitate patrū eiⁱ. Et plāxerūt eū ois isrl plāctu magno et luxerūt eū dies multos. Et edificauit simon sup sepulchrū pris sui et fratruz suoz edificiū altū visu lapide polito retro et aīa:et statuit septē pyramidas vnā ℨ vnā:pri et mri:et ḡttuor fratribⁱ Et his circūposuit colūnas magnas: sup colūnas arma:ad memoriā eternā et iuxt arma naues sculptas: q̄ videret ab hoibⁱ nauigātibus mare. Hoc ē sepulchrū qđ fecit in modin vsq; i hunc diē. Triphon aūt cū iter faceret cū antiocho rege adolescēte dolo occidit eū: et regnauit i loco eiⁱ. Et imposuit sibi diadema asie :et fecit plagā magnā in terra. Et edificauit simō pūidia indee munies ea turribⁱ excelsis:et murz magnis:et portis et seris:et posuit alimēta i munitionibⁱ. Et elegit simō viros et misit ad demetriū regem vt faceret remissionē regiōi: qz actⁱ oēs triūphōis et direptionē fuerāt gesti. Et demetriⁱ rex ad verba ista rndit ei: et scripsit epi stolā talē. Rex demetrius:simoni summo sacerdoti et amico regū et seniorib⁹ et gēti iudeoz:salutē. Coronā aureā et baben quā misistz suscepim⁹: et pati sum⁹ facere vobiscū pacē magnā: et scribere ꝓpositis regz remittere vob q̄ indulsim⁹:Quecūq; ei ꝓstituim⁹ vob cōstāt. Munitiones q̄s edificastis vobis sint. Remittim⁹ q̄z ignoratias et pctā vsq; i hodiernū diē et coronā debebatis. Et si q̄d aliud erat tributarium in hierlm iā nō sit tributariū. Et si q̄ ex vobis apti sūt cōscribi iter nros:ꝓscribāt:et sit inter nos pax. Anno centesimo septuagesimo ablatū ē iugū gētiū ab isrl. Et cepit ppls isrl scribere in tabulis et gestis publicis: āno pmo sub simone ssimo sacerdote magno duce et ꝓncipe iudeoz. In diebⁱ illis applicuit simō ad gazā:et circūdedit eā castrz: et fecit machinas:et applicuit ad ciuitatē:et pcussit turrē vnā:et cōprehendit eā Et q̄ erupant erāt intra machinā et ciuitatē et factⁱ ē motⁱ magnⁱ i citate. Et ascēderūt q̄ erāt i citate cū vxoribⁱ et filiis supra murū scissis tunicis suis et clamauerūt voce magna postulātes a simōe dextras sibi dari et dimisit. nob reddas ꝓm malitias nras:q ꝓ miscōias tuas:et ꝓniemⁱ tibi. Et simon:nō debellauit eos eiecit de citate:et emūdauit edes i q̄bⁱ fuer simulacra:et tūc intrauit i eā cū hym bñdicēs dñm. Et eiecta ab ea oi immu ditia collocauit i ea viros q̄ legē fa rēt:et muniuit eā et fecit sibi habitac nē. Qui aūt erāt i arce hierlm ꝓhib bāt egredi et ingredi regionē:et emer ac vēdere:et esurierūt valde:et multi eis fame pierūt. Et clamauerūt ad sim nē vt dextras accipent: et dedit illr. eiecit eos inde et mūdauit arcē a cōt miationibⁱ. Et intrauerūt i eā:feria et cclima die secūdi mēsis: āno cēteſimo septuagesimoprimo cū laude et ram palmarū et citharz et cynarz et cymbal nablis et hymnis et cāticz:qz ꝓtriⁱ inimicⁱ magnⁱ ex isrl. Et cōstituit oibⁱ ānis agerēt dies hi cū letitia. Et miniuit mōtē tēpli:q̄ erat secⁱ arcē habitauit ibi ipe et q̄ cū eo erāt. Et dit simō iohānē filiū suū qⁱ fuitz p vir eēt:et posuit eū ducē ⁊tutū vni rū:et habitauit i gazaris.

XIII

Anno cēteſimo septuagesimo cūdo ꝓgregauit rex demetriⁱ er citū suū:et abiit i mediam ꝓtrahēda sibi auxilia: vt expugnaret triphonez. Et audiuit arsaces rex dis et medie q̄z intrauit demetriⁱ cōfi nes suos:et misit vnū de ꝓncipib⁹ suis vt cōphēderet eū viuū:et adduceret eū ad se. Et abiit et pcussit castra demetri et cōphēdit eū:et duxit eū ad arsacē et posuit eū i custodiā:et siluit ois tra ius da oib⁹ dieb⁹ simōis et q̄siuit bona gē ti sue:et placuit illis prās ciⁱ:et gļia ei oib⁹ dieb⁹. Et cum ol gļis sua accepit ioppē i portū et fecit introitū i insulis marz. Et dilatauit fines gētz sue:et obtinuit regionē. Et ꝓgregauit captiuitatē multā:et obtinuit ē gazare: et bethsu re et arci:et abstulit imūditias ex ea: et nō erat q̄ resisteret ei. Et vnusq;q; co lebat trā suā cū pace:et tra iuda dabat fructⁱ suos:et ligna cāpoz fructū suū. Seniores i plateis sedebāt oēs et de bo nis tre tractabāt:et iuuenes induebāt se gļiam et stolas belli. Et ciuitatib⁹ pui buebat alimonias:et constituebat eas vt essent vasa munitionis:q̄ adusq; no

ualuit ē nomē gñe ei⁹ vsq; in extremū
re. fecit pacē sup trā: t letat⁹ ē isrl le
ticia magna. Et sedit vnusq;sq; sub vi
te sua sī ficulnea sua t non erat q̄ eos
terreret. Defecit ipugnās eos sup trā
ges ptriti sūt i dieb⁹ illr. Et pfirma-
uit oēs hūiles ppl̄ sui: t legē exq̄siuit
et abstulit oēz iniquū et malū. Sācta
glorificauit: t multiplicauit vasa sctō
rū. Et auditū ē rome: q; defūct⁹ eēt io
nathas t vsq; i spartiatas: et ptristati
sūt valde. Ut audierūt āt q̄ simō frater
ei⁹ fact⁹ eēt sūm⁹ sacerdos loco ei⁹: et
ipe obtineret oēz regionē t citates i
terfcripserūt ad eū tabulis ereis vt reno
uarēt amicitias t societatem quā fece
rāt cū iuda t cū ionatha frib⁹ eius. Et
lecte sūt i pspectu ecclie i hierlm. Et ht
ertplum epl̄ay q̄s spartiate miserunt
Spartianoz pncipes t citates: simoni
sacerdoti magno t seniorib⁹ t sacerdo
tib⁹ et reliq̄ pplo iudeoz frib⁹: salutē.
Legati q̄ missi sūt ad pplm nrm nūcia
uerūt nob⁹ d̄ vra gloria et honore et leti
cia: t gauisi sum⁹ i introitu eoz. Et scri
ptum⁹ q̄ ab eis erāt dicta i cōcilio⁹ ppli
huc. Numeni⁹ antiochi: et antipr iaso-
nis filī⁹ legati iudeoz venerūt ad nos:
renouātes nobiscū amicitiā pstinam.
Et placuit pplo excipe viros gloriose: et
ponere ertplū sm⁹ monū eoz i segregatq̄
pib⁹ libris: vt sit ad memoriā pplo spar
tiarū. Ertplū āt horū scripsim⁹ simoni
magno sacerdoti p⁹ q̄ āt misit simon
numeniū romā hñtez clypeū aureum
magno pōdo minaz mille: ad statuen
dā cū eis societatē. Cū āt audisset ppls
romanor⁹ sm⁹ōes istos dixerūt. Quā gra
tiā actiōez reddemus simoni et filīs
eius? Restituit em̄ ipe frēs suos: t ex-
pugnauit inimicos isrl ab eis. Et statu
erūt ei libertatē: et descripserūt i tabu
las ereas: t posuerūt i titulis i mōte si-
on. Et h̄ ē ertplū scripture. Octauadeci
ma die mēsis elul āno cētesimo septu
agesimosecūdo: āno tertio sb simōe sa
cerdote magno in assaramel in quētu
magno sacerdotū t ppli t pncipū t gē
tis seniorū regiōis: nota facta sūt hec
gēs frequēt facta sūt plia i regiōe nra.
Simō āt matathie filīs ex filio⁹ iarib
t frēs eius⁹ dedert se periculo: t restitert
aduersus gētē sue vt starēt sancta ipo
rū: et lex: t glia magna glorificauert gē
tē suā. Et congregauit ionathas gentē suā: t fact⁹ ē ill sacerdos magn⁹: t ap-
posit⁹ ē ad pplm suū. Et voluert inimi-
ci eoz calcare sācta: et aūtere regionē
ipoz: et extēdere manus i sctā sctōz.
Tūc restitit simō: et pugnauit p gēte
sua: et erogauit pecunias mltas: et ar
mauit viros xtutē gētē sue: t dedit ill
stipēdia. Et muniuit citates iudee et
berhsurā q̄ erat i finib⁹ iudee vbi erāt
arma ostiū antea: et posuit illic psidiū
viros iudeos. Et ioppen muniuit que
erat ad mare: t gazarā q̄ ē i finib⁹ azo-
ti: i q̄ hostes antea habitabāt: t collo-
cauit illic iudeos: et q̄cūq; apta erant
ad correptiōez eoz posuit i eis. Et vi-
dit ppls actū simonis et glias quā co-
gitabat facere gēti sue: et posuert eum
ducē suū t pncipē sacerdotū eo q̄ ipe
fecerit hec oīa: t iusticiā t fidē quā cō
seruauit gēti sue: t exq̄siuit oi modo er
altare pplm suū. Et i dieb⁹ ei⁹ psperatū
ē i manib⁹ ei⁹ vt tollerēt gētes d̄ regi
one ipoz: t q̄ i citate dauid erāt i hie-
rusalē i arce: d̄ q̄ pcedebāt t ptamina
bāt oia q̄ i circuitu sctōz sūt: t infere
bāt plagā magnā castitati. Et colloca
uit i ea viros iudeos ad turamētuz re
gionis t ciuitatis: t exaltauit muros i
hierlm. Et rex demetri⁹ statuit illi sū-
mū sacerdotiū. Scōz hec fecit eū ami-
cū suū t glorificauit eum glia magna.
Audiuit em̄ q̄ appellati sūt iudei a ro
manis amici t socī t frēs: t q; suscepe
rūt legatos simōis glriose: t q; iudei et
sacerdotes eoz pcēserūt eū ducē suū
t sūmū sacerdotē in eēnū donec surgat
xpūs fidel: t vt sit sup eos dux: t vt cu
ra eēt illi p sāctis: t vt pstitueret ppositos sup opa eoz t sup regionē: t sup
arma et sup psidia: t cura sit illi d̄ san
ctis: t vt audiat ab oīb⁹: t scribāt in
nole ei⁹ oēs pscriptiōes i regiōe: et vt
opiant purpura t auro: t ne liceat vlli
ex pplo et ex sacerdotib⁹ irritū facere
aliq̄d horū: t dicere his q̄ ab eo dicū-
tur: aut quocare quētum i regiōe sine
ipo t vestiri purpura t vti fibula au-
rea. Qui āt fecerit ex hec: aut irritū fe-
cerit aliq̄d horū: reus erit. Et cōplacuit
oi pplo statuere simonem: t facere sm
verba ista. Et suscepit simō t placuit ei
vt sūmo sacerdotio fungerē: t eēt dux
et princeps gētis iudeoz t sacerdotū: et

ſſet olꝺ⁹ Et ſcpturā illā dixeſt pone re i tabulis ereis: et ponere eas i peri-
dolo ſctōꝝ i loco celebri. Exēplū ār eo
rū ponere i erario: vt habeat ſimō ⁊ fi-
A ET miſit rex anti (lḡ ei⁹. XV
och⁹ fili⁹demetrij epkas ab ſu
lis marꝯ: ſimōi ſacerdoti et pn-
cipi gēꝯ iudeoꝝ ⁊ vniūſe gēti: et erāt
ꝓtinētes hūc modū. Rex ātioch⁹: ſimo
ni ſacerdoti magnoꝝ gēti iudeoꝝ ſalu
tē. Quīa q̄dē peſtilētes obtinuerūt reg-
nū patꝝ nroꝝ: volo ār vēdicare regnū
⁊ reſtituere illō ſic erat antea: et electā
feci multitudinē exercit⁹ et feci naues
bellicas. Volo ār ꝓcedere p regionem
vt vlciſcar i eos q̄ corruperūt regionē
nrāꝫ: ⁊ q̄ deſolauerūt citates multas in
regno meo. Nunc ḡ ſtatuo tibi oēs ob
latiōes q̄s remiſerūt tibi añ me oēs re-
ges: ⁊ q̄cūq; alia dona remiſerūt tibi: et
ꝑmitto tibi facere ꝓcuſſuraꝫ ꝓpriū nu
B miſmatꝯ i regione tua. Vierūm ār ſanc-
tam eē ⁊ liberā: ⁊ oīa arma q̄ fabrica
ta ſūt ⁊ p̄ſidia q̄ ꝯſtruxiſti q̄ tenes: ma
neāt tibi. Et oē debitū regi ⁊ q̄ futura
ſūt regi ex h̄ et i totū tp̄s remittūt tibi. Cū ār obtinuerim⁹ regnū nrm: glo-
rificabim⁹te ⁊ gētē tuā: ⁊ tēplum gl̄ie
magne: ita vt manifeſtetur gloria ve-
ſtra i vniuerſa tra. Anno cēteſimo ſe-
ptuageſimoq̄rto: exīit ātioch⁹ i trā pa
trū ſuoꝝ: et ꝓuenerūt ad eum oēs exerci
t⁹: ita vt pauci relicti eēnt cū triphone
Et inſecut⁹ ē eū antioch⁹ rex: et venit
C dorā fugiēs p maritimā. Sciebat enī
q̄ ꝯgregata ſūt mala i eū: ⁊ relicꝫt eum
exercit⁹. Et applicuit ātioch⁹ ſup dorā
cum cētū vigiti milib⁹ virorꝝ belligera-
torꝝ ⁊ octo milib⁹ eq̄tū. Et circūiuit ci
uitatē: ⁊ naues a mari acceſſerūt: ⁊ vexa
bāt ciuitatē a trā ⁊ mari: ⁊ neminē ſi-
nebāt ingredi vel egredi. Venit ār nu
meni⁹ ⁊ q̄ cum eo fuerāt ab vrbe roma
h̄ntes epkas regib⁹ ⁊ regiōib⁹ ſcptas: i
q̄b⁹ ꝓtinebāt hec. Luci⁹ ꝯſul romano-
rū: prolomeo regi: ſalutē. Legati iude-
orū venerūt ad nos amici nri renouan
tes p̄ſtinā amicitiā ⁊ ſocietatē: miſſi a
ſimone ꝓncipe ſacerdotū ⁊ ꝓpło iudeo
D rū. Attulerūt ār et clypeū aureū minaꝝ
mille. Placuit itaq; nob ſcribere regi-
bus ⁊ regiōib⁹ vt ñ inferāt illi mala: ne
q̄ ipugnēt eos ⁊ ciuates eoꝝ ⁊ regiōes
eoꝝ: ⁊ vt nō ferāt auxiliū pugnātibus
adūſus eos. Quīa ār eſt nob accipe
eis clypeū. Si q̄ ḡ peſtilētes fugerūt
ō regiōe iſtoꝝ ad vos tradite eos ſim
ni ꝓncipi ſacerdotuꝫ: vt vindicet eos
ſm legē ſuā. Dec eadē ſcpta ſunt dem
trio regi ⁊ attalo et arabe ⁊ arſacen
oēs regiōes ⁊ ſāſame ⁊ ſpartanis ⁊ de
lo ⁊ mido ⁊ ſitione ⁊ carie ⁊ ſamā ⁊ p
phyliā ⁊ lyciā et alicarnaſſū ⁊ rhoda
⁊ faſelida ⁊ choo ⁊ ſidē ⁊ arado et gor
tynā ⁊ gnydiū ⁊ cyprū ⁊ cyrenē. Exē
plū ār eoꝝ ſcpſerunt ſimoni ꝓncipi ſa
cerdotū: ⁊ ꝓpło iudeoꝝ. Antioch⁹ au
rex applicuit caſtra in dorā ſcdo adm
uens ei ſp man⁹ ⁊ machinas faciēs:
ꝯcluſit triphonē ne ꝓcederet. Et mi
ad eum ſimō duo milia virorꝝ electoꝝ
auxiliū: ⁊ argētū ⁊ aurꝫ ⁊ vaſa copioſa
⁊ noluit ea accipe ſꝫ rupit oia q̄ pact
ē cum eo antea: ⁊ alienauit ſe ab eo. Et
miſit ad eū athenobiū vnū ō amico
ſuis vt tractaret cū ipo dicēs: Clos te
netis ioppē ⁊ gazarā ⁊ arcē q̄ ē i hieru
ſalē citates regni mei: fines eaꝝ deſo
laſtꝯ ⁊ feciſtꝯ plagā magnā i tra: ⁊ dñā
ti eſtꝯ p locs mlta i regno meo. Nūc
tradite citates q̄s occupaſtꝯ ⁊ tributa
locoꝝ i q̄b⁹ dñati eſtis ex fines iudee
Sinaſit vatex ill⁹ q̄ngēta talēta argē
ti: ⁊ exterminiū q̄b exterminaſtꝯ: ⁊ tribu
toꝝ ciuitū: alia talēta q̄ngēta Sinaſit
veniem⁹ ⁊ cōpugnabim⁹ eos. Et ven
athenobi⁹ amic⁹ regi i hierūm: et vidit
gliaꝫ ſimōis ⁊ claritatē i auro ⁊ argē
to: ⁊ apparatū copioſū ⁊ obſtupuit ⁊ ni
tulit ei ꝟba regi. Et rñdit ei ſimō: ⁊ di
xit ei: Neq; alienā trā ſūpſimus: neq;
alienā detinem⁹: ſꝫ hereditatē patrū
nroꝝ q̄ iniuſte ab inimicꝭ nris aliq̄ tp̄
poſſeſſa ē. Nos ꝟo tp̄s h̄ntes vēdica
m⁹ hereditatē patrū nroꝝ. Nā ō ioppē
⁊ gazara: q̄ expoſtulas: ipi faciebāt ma
ꝓpło plagā magnā: ⁊ i regiōe nra: bo
dam⁹ talēta cētū. Et ñ rñdit ei athe
bi⁹ ꝟbū. Reūſus ār cum ira ad regē re
ñciauit ei verba iſta: ⁊ gliaꝫ ſimōis
vniūſa q̄ vidit: ⁊ irat⁹ ē rex ira magna
Triphon ār fugit nauī i ortoſaida
Et ꝯſtituit rex cēdebeum ducē mariti
mū ⁊ exercitū peditū ⁊ eq̄tū dedit illi
Et mādauit illi mouere caſtra ꝫ facie
iudee: ⁊ mādauit ei edificare cedron
⁊ obſtruere portas ciuitatꝭ: et debella
re ꝓpłm. Rex ār ꝓſeq̄bat triphonē. Et

tenit cendebeꝰ iamnīā: ⁊ cepit irritare plebē ⁊ ꝑculcare iudeā ⁊ captiuare gēm ⁊ interficere: ⁊ edificare cedros. Et collocauit illic eq̄tes ⁊ exercitū ut egressi pambularēt viā iudee sic cō

T ascēdit ⁊ (situit ei rex. XVI ioħes ꝺ gazarꝫ ⁊ nūciauit simoni pri suo q̄ fecit cendebeꝰ i polo ipoꝝ. Et vocauit symō duos filios suos seniores tudā ⁊ ioħez: ⁊ ait illis Ego ⁊ frēs mei ⁊ domꝰ pris mei expugnauimꝰ hostes isrl ab adolescētia vsq; in hūc diē: ⁊ ꝓsperatū ē i mānibꝰ nris liberare isrl aliq̄tiēs. Nūc āt senui: sed estote loco meo ⁊ fris mei: ⁊ egressi pugnate ꝓ gēte nra. Auxiliū ꝝo ꝺ celo vobiscū sit. Et elegit ꝺ regiōe vigiti milia viroꝝ belligeratoꝝ ⁊ eq̄tes: ⁊ ꝓfecti sūt cēdebeū ⁊ venerūt i modin. Et surrexerūt mane ⁊ abierūt i cāpū. Et ecce exercitꝰ copiosus i obuiū illis: pedituꝫ ⁊ eq̄tū: ⁊ fluuius torrēs erat iter mediū ipsoꝝ. Et admouit castraꝫ facie eoꝝ ihe ⁊ pōs eiꝰ: ⁊ vidit ꝑm trepidātem ad trāsfretādū torrētē: ⁊ trāsfretauit primus. Et vidēt eū viri ⁊ trāsierūt post eū. Et diuisit ꝑm ⁊ eq̄tes i medio pedituꝫ. Erat āt eq̄tatꝰ aduersarioꝝ copiosus nimis. Et exclamauēt sacrꝫ tubis ⁊ fugā ꝑfusus ē cēdebeꝰ ⁊ castra eiꝰ: ⁊ ceciderūt ex eis mīti vulnerati: residui āt in munitiōez fugerūt. Tūc vulneratꝰ ē tudas frater ioħis. Joħes āt insecutus ē eos donec venit cedronē quā edificauit: ⁊ fugerūt vsq; ad turres q̄ erāt in agꝫ azoti: ⁊ succēdit eas igni. Et ceciderūt ex illis duo milia viroꝝ: ⁊ reūsꝰ ē in tudā i pace. Et ptolomeꝰ filiꝰ abobi erat ꝺux i cāpo hiericho ⁊ habebat argētū ⁊ auꝝ multū. Erat. n. gener sūmi sacerdotꝫ. Et exaltatus ē cor eius: ⁊ volebat obtinere regionē: ⁊ cogitabat ꝺolū aduersus simonē ⁊ filios eiꝰ vt tolleret eos. Simon aūt pambulās curare q̄ erāt i regione iudee: ⁊ sollicitudinē gerēs earꝫ descēdit i hierichō: ipse ⁊ matathias filiꝰ eiꝰ et iudas: anno cēteſimo septuageſimoſeptimo: mēſe vndecimo. Hic est mēſis sabath. Et suscepit eos filiꝰ abobi in munitiūcula q̄ vocat ꝺoch: cū ꝺolo quā edificauit eis: ⁊ fecit eis puiuiū magnū: et abscōdit illic viros. Et cū inebriatꝰ esset simon ipe ⁊ q̄ surrexit ptolomeꝰ cuꝫ suis: et sūpserūt arma sua: ⁊ introierūt i puiuiū ⁊ occiderūt eū ⁊ duos filios eiꝰ: ⁊ q̄ſdā pueros eiꝰ. Et fecit deceptiōez magnā in isrāel: ⁊ reddidit mala ꝓ bonis. Et scripſit ptolomeꝰ: et misit regi vt mitteret ei exercitū i auxiliū: ⁊ traderet ei regionē et ciuitates eoꝝ et tributa. Et misit alios i gazarā tollere ioħez: ⁊ tribunis misit epłas vt venirēt ad se: et ꝺarent eis argētū et auꝝ et dona. Et alios misit occupare hierm et mōtē templi. Et ꝑcurrēs q̄ꝺā nūciauit iohānī i gazara q̄ perūt pr eius et frēs eius: et q̄ misit te q̄z iterfici. Ut audiuit ārve hementer expauit: et cōphendit viros q̄ venerāt ꝑdere eū: et occidit eos. Cognouit eū q̄ q̄rebāt ꝑdere eū. Et cetera ſmonū ioħis et bellorꝝ eiꝰ et bonarum virtutū q̄ꝺꝰ fortiter gessit: et edificiū muroꝝ q̄s extruxit et rex gestarum eius: ecce hec scripta sunt i libro ꝺieꝝ sacerdotū eiꝰ: ex quo factus ē ꝑnceps sacerdotum post patrem suum.

Explicit liber primꝰ Machabeoꝝ.

Incipit scōs liber machabeoꝝ. Ca. I

A Tribus q̄ sūt ꝑ egyptū iudeis: salutē dicunt frēs q̄ sūt inhierosolymis iudei et q̄ i regiōe iudea: ⁊ pacem bonā. Benefaciat vobis deus ⁊ memi nerit testamēti sui qꝺ locutꝰ ē ad abraam et isaac et iacob ſuoꝝ fidelium et ꝺet vobis cor oībꝰ vt colatꝫ eum: ⁊ faciatis eiꝰ voluntatē corde magno et animo volēti. Aꝺaperiat cor vrm in lege sua ⁊ i pceptis suis: ⁊ faciat pacē. Exaudiat orōnes vras: ⁊ reconciliet vobis: nec vos deseret in tpe malo. Et nunc h sumus orātes ꝓ vobis. Regnāte demetrio anno centesimoſexageſimonono: nos iudei scripſimꝰ vobis in tribulatiōe et impetu q̄ supuenit nobis in istis annis ex q̄ recessit iason a sancta terra ⁊ a regno. Portā succēderūt: ⁊ effuderūt sāguinē innocētē. Et orauimꝰ ad dñm: et exauditi sumꝰ: et obtuliimꝰ sacrificiuꝫ et similaginē: et accēdimꝰ lucernas: et ꝓposuimꝰ panes. Et nunc frequētate dies scenophegie mēsis casleu. Anno cēteſimo octogeſimooctauo: ppls q̄ ē hierosolymis et i iudea senatusq; ⁊ iudas aristobolo mgro ptolomei regis q̄ ē de genere christoꝝ sacerdotū ⁊ his q̄

REAL ACADEMIA BIBLIOTECA DE LA HISTORIA

in egypto fuit iudeis: salutē ⁊ sanitatē
C De magnis piculis a deo liberati ma
gnifice gras agim⁹ ipi: vtpote q̄ adu-
sus talē regē dimicauim⁹. Ihe. n. ebul
lire fecit de pside eos q̄ pugnauerūt ⁊
nos ⁊ sācta circūstē. Nā cum i pside eēt
dux ihe ⁊ cū ipo imēs⁹ exercit⁹ cecidit
in tēplo nanee: ꝓsilio decept⁹ sacerdo
tū nanee Eteni cū ea habitatur⁹ venit
ad locū ātioch⁹ ⁊ amici ei⁹: ⁊ vt accip e
ret pecunias mūtas dotis nomie. Cui q̄
ꝓposuissēt eas sacerdotes nanee ⁊ ihe
cū pauc⁹ ingressus eēt intra ambitū pha
D ni: clausert tēplū. Cū ār intrasset antio-
chus aptoq̄ occulto aditu tēpli mittē
tes lapides pcussert ducē ⁊ eos q̄ cum
eo erāt: ⁊ diuisert mēbratim: ⁊ capiti-
b⁹ amputatq̄ foras piecerūt. Per oia
dñdict⁹ deus q̄ tradidit ipios. Facturi
igit q̄nta ⁊ vicesima die mēsis casleu
purificatiōq̄ tēpli: necessariū duxim⁹
significare vob: vt ⁊ vos q̄q̄ agatis die
scenophegie ⁊ die ignis q̄ dat⁹ ē qñ ne
emias edificato tēplo ⁊ altari obtulit
sacrificia. Nā cū i pside ducerēt pfes
nti sacerdotes q̄ tūc cultores dei erāt
acceptū ignē ō altari occulte abscōde-
rūt i valle vbi erat put⁹ salt⁹ ⁊ sicc⁹: ⁊ i
eo ꝓtutat i sūt esi: ita vt oib⁹ ignot⁹ eēt
E loc⁹. Cū ār pterisset āni mūti: ⁊ placuit
deo vt mitterēt necmias a rege psidis
nepotes sacerdotū illoq̄ q̄ abscōderāt
misit ad reqrēdū ignē: ⁊ sic narrauert
nob: ñ luenerūt ignē sz aquā crassam.
Et iussit eos haurire ⁊ afferre sibi: et
sacrificia q̄ iposita erāt iussit sacerdos
necmias aspgi ipa aq̄: ⁊ ligna ⁊ q̄ erāt
suppositā. Utq̄ ꝫ factū ē ⁊ tps affuit
q̄ sol refulsit q̄ pri⁹ erat i nubilo: accē-
sus ē ignis magn⁹ ita vt oēs mirarēt
Oronez ār faciebāt oēs sacerdotes dū
ꝓsūmarēt sacrificiuz ionatha ichoāte
ceter⁹ ār rñdētib⁹. Et necmie erat ora
F hūc hūs modū. Dñe deus oim creator
terribil⁹ ⁊ fort⁹ iust⁹ ⁊ misericors q̄ sol⁹
es bon⁹ rex: sol⁹ pūās: sol⁹ iust⁹ ⁊ oipo-
tēs ⁊ eternus: q̄ liberas isrl ō oi malo: q̄
feciſti pres electos: ⁊ sctificasti eos: ac
cipe sacrificiū p vniūso pplo tuo isrl:
⁊ custodi ptē tuam ⁊ sctifica. Cōgrega
dispsionē nr̄az: libera eos q̄ suūt gē-
tib⁹: ⁊ ꝓtēptos ⁊ abominatos respice vt
sciāt gētes q: tu es de⁹ nr̄. Afflige op-
primētes nos: ⁊ ꝓtumeliā facientes in

suqbis. Cōstitue pplm tuū i loco sc
tuo: sic dixit moyses. Sacerdotes
psallebāt hymnos: vsq̄q̄ ꝓsūpta cō
sacrificiū. Cū ār ꝓsūpta eēt sacrifi
ex residua aq̄: neemias iussit lapid
msiores pfidi. Qō ⁊ factū ē: ex eis
ma accēsa ē: ſ ex lumie qō refulsit
altari ꝓsūpta ē. Utvero manifestata
res: renūciatū est regi psaz q̄ i loco
q̄ ignē abscōderant hi q̄ transtari fe
rāt sacerdotes: aq̄ apparuit: de q̄ ne
mias ⁊ q̄ cū eo erant purificauerūt
crificia. Cōsiderās ait rex ⁊ rē diligē
ter examinās: fecit ei tēplū vt pbaret
qō factū erat. Et cū pbasset: sacerdo
b⁹ donauit mūta bona ⁊ alia atq̄ alia
munera: ⁊ accipiens manu sua trib
bat eis. Appellauit ār neemias hūc
cū nepthar: qō interptat purificato
Vocat ait apud plures nephi.

I Tuenit ait i descriptiōe hu
remie ꝓphe q̄ iussit eos ignem
accipe q̄ trāsmigrabāt vt sig
ficatū ē: ⁊ vt mādauit trāsmigrat. Et
dedit illis legē ne obliuiscerēt pcepta
dñi: ⁊ vt ñ exerrarēt mētib⁹ videns
mulacra aurea et argētea ⁊ ornamēta
eoq̄ Et alia huiusmoi vicēs portabat
ne legē amouerēt a corde suo. Erat ā
i ipa scptura: quō tabnaculū ⁊ arca
iussit ꝓphā diuino respōso ad se fact
comitari secū vsq̄q̄ exīt i montē
moyses ascēdit ⁊ vidit dei hereditat
Et veniēs ibi hieremias inuenit locu
spelūce: ⁊ tabnaculū ⁊ arcā ⁊ altare in
cēsi intulit illuc ⁊ ostiū obstruxit. Et a
cesserūt q̄dā sic q̄ seqbāt vt notare
bi locū: ⁊ ñ potuert inuenire Ut ār co
nouit hieremias: culpās illos dixit q
ignot⁹ erit loc⁹ donec congreget de⁹ gre
gatiōez pplī: ⁊ ꝓpiti⁹ fiat. Et tunc dñs
ostendet hec: ⁊ apparebit maiestas dñi
nubes erit sic ⁊ moysi manifestabat
sic cū salomō pexit vt loc⁹ sctificar
magno deo mānifestabat hec Magnif
ce eteni sapiaz tractabat tēt sapiaz
bēs obtulit sacrificiū dedicatiōis ⁊ c
ſſmatiōis tēpli. Sic ⁊ moyses orabat
ad oñz: ⁊ descēdit ignis ō celo ⁊ cō
pſit holocaustū. Sic ⁊ salomō orauit
descēdit ignis ō celo: ⁊ ꝓsūpsit holoca
stū: ⁊ dixit moyses eo q̄ nō fu comed
qō erat p pctō: ⁊ ꝓsūptā ē. Sic ⁊ sal
mon octo die⁹ celebrauit dedicatiōez

Stultū enī ē asi hystoriā efficere: l ipa
aūt hystoria succingi. III
Hīc cū sācta ciuitas habitare- A
tur in oi pace: leges aūt adhuc
optime custodirēt ꝓpt onie pōtificis
dispositiōez et pietatē ⁊ animos odio
habētes mala: fiebat vt et ipi reges et
pncipes locū sūmo honore dignū du-
cerēt: ⁊ tēplū maximis muneribꝰ illu-
strarēt: ita vt seleucꝰ asie rex ō reddi-
bus suis pstaret oēs sūptꝰ ad misteriū
sacrificioꝝ ptinētes. Simō aūt ō tribu
beniamin ꝓpositꝰ tēpli ꝓstitutꝰ: ꝓtēde
bat obsistēte sibi pncipe sacerdotū ini
quū aliqd i ciuitate moliri. Sz cū vin
cere oniā nō posset venit ad apolloniū
tharsee filiū q illo tpe erat dux celesyrie ⁊ phenicē: ⁊ nūciauit ei pecunijs i-
numerabilibꝰ plenū eē erariū hieroso-
lymis: ⁊ cōes copias ime̅sas cē q nō ꝑ
tinēt ad rōnez sacrificioꝝ esse aūt possi
bile sb prāte regē cadere vniūsa. Cūq; B
retulisset ad regē apolloniꝰ ō pecunijs
q delate erāt: ille accitū heliodorum q
erat sup negocia eiꝰ misit cū mādatis
vt ꝓdictā pecuniā transportaret. Sta-
timq; heliodorꝰ iter ē aggressus: specie
qdē q̄si p celesyriā et phenicē citates
eēt pagraturꝰ: reuera aūt regē ꝓpositus
ꝑfecturꝰ. Sz cū venisset hierosolymaz
et benigne a sūmo sacerdote i ciuitate
eēt exceptꝰ: narrauit ō dato iudicio pe
cuniaꝝ et cuiꝰ rei gra adesset aparuit.
Interrogabat aūt si ꝛe hec ita eēnt. Tūc
sūmꝰ sacerdos ondit depositā eē hec ⁊
victualia viduaꝝ ⁊ pupillorum: q dā ꝛo C
eē hircani tobie viri valde eminētis:
i his q delulerat impius sīmō: vniūsa aūt
argēti talēta ccc q̄dringēta ⁊ auri du-
cēta: decipi ꝛo eos q̄ credidissent loco
⁊ tēplo qō ꝑ vniūsū mūdū honorat: ꝑ
sui veneratiōe ⁊ sanctitate: olno iposs i
bile eē. At ille ꝑ his q̄ habebāt i mā-
datis a rege: dicebat oi genere regi ea
cē deferēda. Cōstituta aūt die ītrabat ō
his heliodorꝰ ordinaturꝰ. Nō modica
ꝛo ꝑ vniūsā ciuitatē erat ꝑturbatio.
Sacerdotes aūt ad altare cum stolis sa
cerdotalibꝰ iactauerūt se: ⁊ inuocabāt ō
celo cui q̄ ō depositū legē posuit: vt his
q̄ depositi erāt ea salua custodiret. Jam
ꝛo q̄ viderat sūmi sacerdotis vultū: mē
te vulnerabat. Facies enī ⁊ color imu
tatꝰ: declarabat internū animi dolorē

strech ll ăt ⁊ descriptiōibꝰ et cōmēta
ꝰ nemie hec eadē: ⁊ āliter cōstruēs
bliotheca ꝓgregauit ō regionibꝰ li-
os: ⁊ ꝓphetaꝝ ⁊ dauid: ⁊ epkas regū
ō dnarūs. Sīc ăt et iudas ea q̄ di-
erat p bellū qō nob acciderat ꝓgre
mus ola: ⁊ sūt apō nos. Si g desidera
s hec: mittite q̄ ꝑferāt vobis. Acturi
g purificatiōez scripsimꝰ vob. Bñ
facietis: si egerit hos dies. Deꝰ ăt q̄
seruauit ꝓpm suū ⁊ reddidit hereditā
ē oib⁹: ⁊ regnū ⁊ sacerdotiū ⁊ sctifica-
onē sīc ꝓmisit i lege: speramꝰ q̄ cito
ei miserebit: ⁊ ꝓgregabit ō sub celo i
cū sācū. Eripuit enī nos ō magnis
alis: ⁊ locū purgauit. De iuda ꝛo
machabeo et fribꝰ eiꝰ: ⁊ ō tēpli magni
purificatiōe ⁊ ō are dedicatiōe sz et de
ellis q̄ ptinēt ad antiochū nobilē: et
lū eiꝰ eupatorē: et ō illumiatiōibꝰ q̄
ō celo facte sūt ad eos q̄ ꝑ iudeis for-
ter fecerūt ita vt vniūsā regionē cuz
uanci ēēt vindicarēt: et barbarā mul
tudinē fugarēt et famosissimū i toto
orbe tēplū recuꝑarēt: et ciuitatē libe-
rarēt: et leges q̄ abolēde erāt restitue-
rent dño cū oi trāq̄llitate ꝓpitio facto
Jtēq; ab iasone cyreneo ānq; libr
quinq̄gīta tēptauim⁹ nos vno volumie
ne coartare. Cōsiderātes enī multitudinē
laborū ⁊ difficultatē volētib⁹ aggredi
narratiōes hystoriaꝝ: ꝓpt multitudi-
nē rez curauimꝰ volētibus ād̄ē legere
ut esset animi oblectatio: studiosis ꝛo
ut facile possint memorie cōmendare:
omnibus aūt legētibꝰ vtilitas ꝓferat. Et
nob q̄dē ipsis q̄ ꝓ opꝰ breuiādi causa
laborem⁹ nō facilem laborē: imo vero
magnū negociū pleni vigiliaꝝ ⁊ sudoris assū-
mim⁹. Sīc ei q̄ ꝓparāt cuiuisi: ⁊ q̄rūt
aliorū volūtati parere ꝓpt mltoꝝ gra
tiā minuere laborē sustinem⁹: ꝛitatē q̄dē ō
omnib⁹ autorib⁹ cōcedētes: ipi aūt ꝑm
ittā formā breuitati studētes. Sīc. n.
ꝛe tm⁹ architecto ō vniūsa structu
re cūrādum ē: ei ꝛo q̄ pingere curat q̄
apta sūt ad ornatuꝝ exq̄rēda sunt: ita
existimādū ē ⁊i nob. Eteni itellectū col
ligere ⁊ ordinare ꝑmonē: et curiosius
ꝑ singulas q̄sq; disquirere hystorie
ꝓpriū autori: breuitatē ꝛo dictionis
sectari: ⁊ executiōes rez vitare breuiā-
ti cedēdū ē. Hinc g narratiōez icipie
nti: ō platiōe tātum dixisse sufficiat.

D Circūfusa ēt erat meſticia q̄dā vlor
t horror corpis: p quē manifest⁹ aſpici
entib⁹ dolor cordis ei⁹ efficiebaſ. Alij
etiā ꝓgregati ō domib⁹ ꝓfluebāt publi
ca ſupplicatōe obſecrātes: p eo q̄ i ꝓtē
ptum loc⁹ eēt vēturꝰ. Accinctiq; muli
eres cilitijs pect⁹ p plateas ꝓfluebant:
ſ; t virgines q̄ ꝓcluſe crāt: ꝓcurrebāt
ad onia: alie āt ad muros: q̄dā vero p
feneſtras aſpiciebāt: vniūſe autē ꝓten
dētes man⁹ i celū deꝓcabāſ. Erat ēt
miſera cōmixte multitudinis t magni
ſacerdotis i agone ꝓſtituti expectatio.
Et hi q̄dē inuocabāt oipotentē deuz:
vt credita ſibi his q̄ crediderāt cum oi
integritate ꝓſeruarenſ. Heliodor⁹ aūt
q̄ō decreuerat ꝓficiebat: eodē loco ipe
E cuz ſatellitib⁹ circa erariū ꝑſens. Sed
ſpūs oipotētis dei magnā fecit fue oſtē
ſionis euidentiā: ita vt oēs q̄ auſi fue
rant parere eiruentes dei ☧trute: i diſ
ſolutionē et formidinē cōuerterētur.
Apparuit ēt illis q̄dā equ⁹: terribilē
habēs ſeſſorē optimis opimentis ordi-
natus: iſq; cum impetu heliodoro pri-
ores calces eliſit. Qui autē ei ſedebat
videbaſ arma habere aurea. Alij etiā
apparuerūt duo iuuenes virtute deco
ri: optimi gl'ia: ſpecioſiq; amictu: q̄ cir
ciſteterūt euz et ex vtraq; pte flagella
F bāt: ſine itermiſſiōe multis plagis verbe
rātes. Subito āt heliodor⁹ ꝓcidit i ter
rā: cūq; multa caligine circūfuſum ra
puerūt: atq; i ſella geſtatoria poſitū cie
cerunt. Et is q̄ cum multis curſoribꝰ: t
ſatellitib⁹ ꝑdictū igreſſus ē erariū por
tabaſ nullo ſibi auxiliū ferēte: manife-
ſta dei cognita ☧trute. Et ille q̄dē p di-
uinā virtutē iacebat mut⁹ atq; oī ſpe
t ſalute ꝑuat⁹. Hi āt dñs bñdicebāt: q;
magnificabat locū ſuū: t rēplū qō pau
lo āſ timore ac tumultu erat plenum:
apparēte oipotēte dño gaudior letitia
ſpletū ē. Tūc ☧o ex amicis heliodori q̄
dā rogabāt ꝓfestim oniam vt iuocaret
altiſſimū: vt vitā donaret ei: q̄ i ſup̄mo
ſpū erat ꝓſtitut⁹. Cōſiderās aūt ſūmus
ſacerdos ne forte rex ſuſpicaret mali-
tiā aliquā ex iudeis circa heliodor⁹ cō
ſūmatā: obtulit p ſalute viri hoſtiā ſa
B lutarē. Cūq; ſūmus ſacerdos exoraret
ſdē iuuenes eiſdē veſtib⁹ amicti aſtā-
tes heliodoro dixerūt: Onie ſacerdoti
gr̄as age. Nā ꝓpt eū tibi dñs vitā do-
nauit. Tu āt a deo flagellat⁹: nūcia
bus magnalia dei t ptātes. Et his de
ctis ñ cōparuerūt. Heliodor⁹ āt hoſtia
deo oblata: t vot⁹ magnis ꝓmiſſis ei
viuere illi ꝓceſſit: t onie gr̄as agēs re
cepto exercitu repedabat ad regē. Te
ſtabaſ āt oib⁹ ea q̄ ſub ocul⁹ ſuis vide
rat opa magna dei Cū āt rex interro
ſet heliodor⁹ q̄s eſſet ap⁹ adhuc ſimi
hieroſolymā mitti. ait: Si quē habes
hoſtē aut regni tui inſidiatorē: mitte il
luc: t flagellatū eū recipies: ſi tū cuale
rit: eo q̄ in loco ſit vere dei q̄dā vir⁹.
Nā ipe q̄ hz i cel⁹ habitatiōz viſitator
t adiutor ē loci illi⁹: t veniēs ad ma
lefaciēdū ꝓcurit ac pdit. Igit ō helio-
doro t erarij cuſtodia ita res ſe habet.

IIII

Simon aūt ꝑdict⁹ pecu
niaz t patrie delator: male lo
baſ ō onia: tāq; ipſe heliodor⁹
inſtigaſſet ad hec t ipe fuiſſet incēto
malor⁹: puſorēq; ciuitat⁹ ac deſſlore
gēt⁹ ſuc: t emulatorē tegis dei audebat
inſidiatorē regni dicere. Sz cū iimicitie
intātū ꝓcederēt vt etiā p q̄ſdā ſimōis
neceſſarios homicidia fierēt: ꝓſiderās
onias ꝓiculū ꝓtiōis: t apollonū in-
ſanire vrpote ducē celeſyrie t phenic⁹
ad agēdā malicia ſimōis: ad regē ſe co
tulit: ñ vt ciuiū accuſator: ſz cōmunē
vtilitatē ꝓpō ſemetip̄m vniūſe multi-
tudinis ꝓſiderās. Videbat ēt ſine re
gali ꝓuidētia ipoſſibile cē pacē reip⁹
dari: nec ſimonem poſſe ceſſare a ſtulti
cia ſua. Sz p⁹ ſeleuci vite exceſſū cū ſa
piſſet regnū ānioch⁹ q̄ nobil⁹ appel-
labaſ: ambiebat iaſō frater onie ſūmū
ſacerdotiū: adito rege ꝓmittēs ei argē
ti talēta trecēta ſeraginta: t ex reditu
b⁹ alijs talēta octogita. Sup ō ꝓmit
tebat t alia cētū q̄nq̄ginta: ſi ptāri ei
ꝓcederet gymnaſiū t ephebiā ſibi ꝓſti
tuere: t eos q̄ i hieroſolymis erāt ānio
chenos ſcribere. Qz cū rex annuiſſet et
obtinuiſſet ꝓncipatū ſtatim ad gētiles
ritū ꝓtribules ſuos tranſferre cepit et
amor⁹ his q̄ humanitat⁹ cauſa iudeis
a regib⁹ fuerāt ꝓſtituta: q̄ iohēs ꝓſena
eupolemū q̄ apō romanos ō amicitia
t ſocietate ffic⁹ ē legatiōe legitima ci-
uilū iura veſtigēs prava inſtituta ſan
ciebat. Exeni ausus ē ib ipſa arce gym
naſiū ꝓſtituere t optimos q̄ſq; ephebo
rū i lupanaribꝰ ponere. Erat āt ꝓ mos

tudiñ sz incremētū q̄dā et p̄fect⁹ gēti-
lis et aligenigene p̄sātiōis: ꝓpter im
pietatē sacerdotij iasonis nefariū et in-
auditū scel⁹: ita vt sacerdotes iā ñ cir-
ca altaris officia dediti eēnt: sz p̄tēpto
tēplo et sacrificijs neglectis festinarent
gr̄icipes fieri palestre: et p̄bitiōis eius
ludū: et exercitijs disci et patrios q̄-
dem honores nihil hñtes grecas glori
as optimas arbitrabāt. Quapꝛ gr̄a pe
riculosa eos p̄tētio habebat: et eoꝝ cō-
tēptui emulabant: ac ꝙ oia his p̄sikes
fi cupiebāt: q̄s hostes et pemptores ha
buerāt. Jn leges esti diuinas ipie age-
re impune nō cedit: sz ꝯ tp̄s sequēs de
durabit. Cū aūt q̄nquēnalis agō tyro
celebraret et rex p̄sens eēt: misit iason
facinorosos ab hierosolymis viros pec
catores portantes argēti didrachmas
trecētas i sacrificiū herculis: q̄s postu
lauerūt hi q̄ apportauerāt nec in sacri-
ficijs erogarent q̄ nō oporteret: sed i
alios sūpt⁹eas deputari. Sz hec obla-
ta sūt q̄dē ab eo q̄ miserat i sacrificiū
herculis: ꝓpter p̄sentes autē date sūt
in fabricā nauiū triremiū. Misso autē
in egyptū apollonio nesthei filio ꝓpter
primates ptolomei philometoris regis
ei cognouisset antioch⁹ alienū se a ne-
gocijs regni effectū ꝓpijs vtilitatib⁹
p̄sulēs: p̄fect⁹ inde venit ioppen et inde
hierosolymas. Et magnifice ab iasone
et ciuitate suscept⁹: cum faculaꝝ lumi-
nib⁹ et laudib⁹ ingressus esset inde in
phenicē exercitū q̄uertit. Et p⁹ triēnū
tp̄s misit iason menelaū supradicti si-
monis fratrē portantē pecunias regi
et de negocijs necessarijs respōsa pla-
turū. At ille cōmēdat⁹ regi ei magni-
ficasset faciē ptātis ei⁹: i semetipm re-
uertit sūmū sacerdotiū: supponēs iaso-
ni talēta argēti trecēta. Acceptisq̄ a
rege mādatis venit: nihil q̄dē hñs dig
nū sacerdotio: animos ꝛo crudelis ty
ranni: et fere belue iram gerēs. Et iason
q̄dē q̄ ꝓpriū fratrē captiuauerat: ipse
decep⁹ pfug⁹ i āmanitē expulsus ē re
gionē. Menela⁹ āt p̄ncipatū q̄dez ob-
tinuit: ō pecunijs vero regi ꝓmissis ni
hil agebat: cum exactiōem faceret so-
cius tyri q̄ arci erat p̄posit⁹. Nā ad hūc ex
actio vectigaliū ptinebat: quā ob cau
sā vtriq; ad regē sūt euocati. Et mene
laus quidē sacerdotio succēdēte ly-
simacho fratre suo: sostrat⁹ āt plat⁹ ē
cyprijs. Et cū hec agerent ꝓtigit thar-
senses et mallothas seditiōez mouere
eo q̄ ātiochi regis ꝓcubine dono eēnt
dati. Festināter itaq; rex venit sedare il
los relicto suffecto vno ex comitibus
suis andronico. Rat⁹ āt menelaus acce-
pisse se tp̄s opportunū: aurea q̄dā vasa
e tēplo furatus donauit andronico: et
alia vēdiderat tyro et p̄ vicinas ciuita
tes. Qđ cū certissime cognouisset ony as
arguebat eū: ipe i loco tuto se cōtinēs
ātiochie sec⁹ daphnē. Uñ menelaus acce
dēs ad andronicū: rogabat vt oniā in
terficeret. Qui cū venisset ad oniā: et da
tis dextr̄ cū iureiurādo q̄uis eēt ei su
spect⁹ suasisset ꝺ asilo p̄cedere: stati eū
pemit ñ verit⁹ iusticiā. Ob quā causaz
nō solū iudei: sz etiā alie q̄z natiōes in
dignabāt: et moleste ferebāt ꝺ nece tā-
ti viri iniusta. Sz regressū regē de cili-
cie locꝝ adierūt iudei apd ātiochiā sil
et greci: q̄rētes de iniq̄ nece onie. Con
tristat⁹ ita ē alo antioch⁹ ꝓpe oniam: et
flex⁹ ad misericordiam lachrymas fudit: re
cordat⁹ defuncti sobrietatē et molestiā.
Accēsisq̄ animis andronicū purpura
exutū p̄ totā ciuitatē iubet circūduci:
et i eodē loco in q̄ in oniā impietatē cō
miserat sacrilegū vita priuari: dño illi
ꝓdignā retribuēte penā. Multꝝ āt sa-
crilegos i tēplo a lysimacho cōmissis
menelai ꝓsilio et diuulgata fama: ꝓgre
gata ē multitudo adūsū lysimachum:
multo iā auro exportato. Turbis aūt
insurgentib⁹ et animis ira repletꝝ ly-
mach⁹ armatꝝ fere trib⁹ milib⁹: iniq̄s
manib⁹ uti cepit: duce quodā tyranne
etate pariter et demētia ꝓuecto. Sz vt
stellerūt conatū lysimachi: alij lapi-
des: alij fustes validos arripuere: q̄dā
vero cinerem i lysimachum iecere. Et
multi q̄dez vulnerati: q̄dam autem et
p̄strati oēs ꝛo in fugam ꝓuersi sunt.
Jpm etiā sacrilegum secus erariū iter
fecerunt. De his ergo cepit iudicij ad
uersus menelaū agitari. Et cū venisset
rex tyrum ad ipm negociuz detulerūt
missi tres viri a seniorib⁹. Et cū supa-
retur menelaus ꝓmisit ptolomeo mul
tas pecunias dare ad suadenduz regi.
Itaq; ptolomeus in quodaz atrio post
tum quasi refrigerādi gr̄a regem adiit
et deduxit a sentētia: et menelaū q̄dem

vniuerse malicie reꝰ crimiꝫ absolvit miseros autē qui etiaz si apud scythas causā diriſſēt inocētes iudicarēt hos morte dānauit. Cito ꝙ inustā penā dederūt ą p ciuitate t ppo et sacrꝛ vasis causā ꝓsecuti sunt. Quodē tyrꝰ ąz indignati erga sepulturā eoꝝ liberalissimi exiterūt. Menelaꝰ āt ꝓpt eoꝝ ą i potētia erāt auariciam ꝙmanebat in ptāte: crescēs i malicia ad insidias ci-

Odē tpe antiochꝰ (uium. V scōaz ꝓfectiōez parauit in egyptū. Contigit āt p vniūsaz hierosolymoꝝ ciuitatē videri diebꝰ q̄draginta p aera cātes discurrentes auratas stolas hītes t hastas: q̄si cohortes armatas: t cursus eq̄ꝝ p ordines digestos: t ꝓgressiōes fieri cominꝰ t scutoꝝ motꝰ et galeatoꝝ multitudinē gladiꝫ districtꝫ t teloꝝ iactꝰ: et aureoꝝ armorū splēdorē: oiscꝫ generꝛ loricarum. Quapter oēs rogabāt i bonū mōstra ꝓuri. Sꝛ cū falsus rumor exisset: tancꝫ vita excessisset antiochꝰ: assūptꝛ iason nō minꝰ mille viris aggressus ē ciuitatē repēte: et ciuiꝫ ad murū ꝓuolātiꝫ ad vltimū apphēsa ciuitate menelaus fugit i arcē. Jason ẋo nō parcebat i cede ō ciuiꝫ suis nec cogitabat ꝓsperitatē adūsū cognatos malū eē maximū arbitrās hostilū t non ciuilū se trophea captuꝝ. Et ꝓncipatū q̄dē nō obtinuit finē ẋo insidiaꝝ suaꝝ cōfusionē accepit: et pfugꝰ itez abiit i amaniten Ad vltimū i exitiū sui cōclusus ab aretha arabū tyrāno fugiēs ō ciuitate i ciuitatē oiꝫ odiosus: vt refuga legū t execrabilis vt pricꝛ t ciuiū hostꝛ: i egyptū extrusus ē: t ą multos ō patria sua expulerat pegre perūt lacedemonas ꝓfectus q̄si p cognatiōe ibi refugiū habiturꝰ: et ą insepultos mꝛtos abiecerat: ipe et illamētarꝰ et insepultꝰ abiecit: sepultura neqꝫ pegrina vsus: neqꝫ patrio sepulcro ꝓcipās. Quis itaqꝫ gestꝛ suspicarꝰ ē rex societatē deserturos iudeos: t ob ō ꝓfectꝰ ex egypto efferatis animis ciuitatē q̄dē armis cepit. Jussit āt militibꝰ iterficere: nec parcere occurrātibꝰ: t p domos ascēdentes trucidare. Fiebāt ꝙ cedes iuuenū ac seniorꝝ t mulierꝝ et natorꝝ exterminia: ẋginū q; t puerorꝝ necesꝰ. Erāt āt toto triduo octogita millia iterfecti: q̄draginta milia vincti: nō minꝰ āt venundati. Sed nec ista sufficiūt. Ausus ē etiaz irrare templū vniūsa era sācti menelao ducte re: ą legū t patrie fuit ꝓditor. Et sacrastis manibꝰ sumēs sera vasa q̄ ab aliis regibꝰ t ciuitatibꝰ erāt posita ad ornatū loci t gliaz: ꝓtrectabat indigne t cōminabat. Ita alienatꝰ mēte antiochꝰ ꝓsiderabat ꝙ ꝓpt petā habitātiū ciuitatē modicū deꝰ fuerat iratꝰ ꝓpt qō accidit circa locū despectio Aliqū nūꝫ ptigissēt eos multꝛ petis cē violatos sic heliodoꝝ ą missꝰ est a seleuco rege ad expoliādū erariū: etiā ḣ stati aduersiēs flagellatꝰ t repulsus vtiq; fuisset ab audacia. Uez si ꝓpt locū gētē: sed ꝓpt gētē locū deꝰ elegit. Jdeoq; t ipse locꝰ ꝓticeps factꝰ ꝓpli maloꝝ: postea āt fiet sociꝰ bonoꝝ: t ą derelictꝰ i ira dei oipotētꝛ ē: itez i magni dñi reconciliatiōe cū sūma gria exaltabit. Igit antiochus mille t octigētꝛ ablata ō templo talētis velocit antiochiā regressus ē: existimās se p superbia trā ad nauigandū: pelagꝰ ẋo ad iter agēdū deductuꝫ ꝓpt mētꝛ elatiōez. Reliąt āt ꝓpositos ad affligēdā gētē: hierosolymis q̄dem philippū genere phrygē: moribꝰ crudeliorē eo ipo a q̄ constituꝰ ē: i garizim āt andronicū t menelaū q̄ grauiꝰ cęteri iminebāt ciuibꝰ. Cuiꝫ appositꝰ esset ꝫ iudeos: misit odiosū ꝓncipē apollonium cū exercitu vigiti t duobꝰ milibꝰ ꝓcipiēs ei oēs ꝓfecte etatꝛ iffacere: mulieres iuuenes vēdere. Qui cuꝫ venisset hierosolymā pacē simulās q̄uit vsq; ad diē sctū sabbati: t tunc feriatꝛ iudeis arma capę suis ꝓcepit. Oēsq; sit ą ad spectaculū ꝓcesserāt: trucidauit: et ciuitatē cū armatꝛ discurrēs ingētem multitudinē ꝙmit. Judas āt machabeꝰ ą decimꝰ fuerat secesserat i desertū locū: ibiq; iterferas vitā mōdꝰ cum suis agebat: t feni cibo vescētes demorabāt ne ꝓcipes eēnt coīcātiōis.

Ed nō pꝰ multū tꝛis misit Ve rex senē quēdā antiochenū ą cō pelleret iudeos vt se trāsferrēt a patrijs t dei legibꝰ: ꝓfanare etiaz qō in hierosolymis erat templū: t cognominare iouis olympū t in garizim qui erāt hi ą locū inhabitabāt iouis hospitalis. Pessima autem et vniuersis grauis erat malorum incursio. Nā

amplum luxurie et cōmessationibus
rat plenū: et scortātiū cū meretricib⁹
bernisq; edib⁹ mulieres se vltro ige-
rēbā: vtroferētes ea q̄ n̄ licebāt. Alia-
rat enā plenū erat illicitis: q̄ legib⁹ phi
bebāt. Neq; aūt sabbata custodiebāt
neq; dies solēnes patrū suabant nec
simplicit se ḣsq; iudeū cōfitebat. Du-
cebāt āt cū amara necessitate i die na
talis regi ad sacrificia: et cū liberi sacra
celebrarent: cogebāt hedera corona-
ti libero circūire. Decretū aūt exīt in
primas ciuitates gētiliū suggerētib⁹
ptolomeis: vt pari mō et ipsi adūsus
iudeos agerēt vt sacrificarēt: eos aūt
q̄ nollēt trāsire ad instituta gētiliū in
terficerēt. Erat ḡ videre miseriā. Due
cū mulieres delate sūt natos suos cir-
cūcidisse: q̄s ad vbera infantib⁹ suspen-
sis cū publice p ciuitatē circūduxissēt
et muros ḣcipitauerūt. Alij ꝛ̄o ad pxi
mas coēūtes speluncas et latēter sab-
bati diē celebrātes cū indicati essent
philippo: ītāmis succēsi sūt: eo q̄ fere-
bāt xpi religionē et obſuātiā: manu
sibimet auxiliū ferre. Obsecro aūt eos
q̄ hūc librū lecturi sūt: ne abhorrescāt
pter adūsos casus: sz reputēt ea n̄ ac
cidisse nō ad interitū: sz ad correptio
nē ei⁹ genet̄ nr̄i. Et esto multo tpe nō
sinere pctōrib⁹ et sua agere: sz statim
vltiones adhibere: magni bñficij ē in
dicij. Nō ei sicut i alīs natiōib⁹ dīs
patiēter expectat vt eas cū iudicij dies
aduenerit i plenitudine peccatoꝝ pu-
nirita et i nob statuit vt pctis nr̄is i
nē devolut̄ ita demū in nos vindi
et xpc q̄n n̄ q̄q; q̄dē a nob misericor-
diā suā amouet: correpies ꝛ̄o i adūsis
pm suū non derelīq̄t. Sz hec nob ad
cōmonitionē legētiū dicta sint pauc̄
Ji aūt veniēdū ē ad narrationē. Igit̄
eazar⁹ vn⁹ de ṗmoribus scribarū vir
grate puect⁹: et vultu decor⁹: apto ore
ducere: at ille glorioſissimā mortē ma
gis q̄ odibilē vitā cōplectēs: volūta-
rie ībat ad supplicīū. Intuēs āt quē
admodū oporteret accedere patiēter su-
binēs destinauit nō admittere illicita
xpi vite amorē. Ji aūt q̄ astabāt ini-
qua miseratiōe cōmoti ppter antiquā
viri amicitiā tollētes eū secreto roga-
bāt afferri carnes q̄b⁹ vesci ei licebat
vt simularet̄ mānducasse sicut rex imp
rauerat de sacrificij carnibus: vt ḣ fa-
cto a morte liberaret̄: et ppter veterē
viri amicitiā hāc i eo faciebāt huma
nitatē. Vt ille cogitare cepit etatis ac
senectut̄ sue eminētiā dignā: et inge-
nite nobilitat̄ canitiē: atq; a puero
optime cōuersatiōis act⁹: et ḣm sctē ex
a deo ꝑdite legis constituta: rīdit cito
dicēs ḣmitti se velle i infernū. Nō est
etati nr̄e dignū ē inq̄t fingere: vt mul
ti adolescētes arbitrātes eleazarū no-
naginta annoꝝ trāsisse ad vitā alieni
genarū: et ipi xpi meā simulationē et
ppter modicū corruptibilis vite tps
decipiant̄: et p ḣ maculā atq; execrati
onē mee senectuti cōquirā. Nā et si in
pīti tpe supplicīs hoīm eripiar: sz ma
nū oīpotētis nec viu⁹ nec defunct⁹ ef
fugiā. Quobrē fortiter vitā excedendo
senectute q̄dē dign⁹ appebo: adolescē
tib⁹ aūt exēplū forte relinquā: si pm-
pto ao ac fortit̄ p grauissimis ac san
ctissimis legib⁹ honesta morte pfūgar
Hīs dict⁹ cōfestim ad supplicium tra-
hebāt. Ji aūt q̄ cū ducebant et paulo
ān fuerāt mitiores: i irā cōuersi sūt p
pter ḣmones ab eo dictos: q̄s illi p ar-
rogātiā platos arbitrabāt. Sz cū pla
gis ymerēt̄: i gemuit: et dixit. Dñe q̄
habes sctām sciam: manifeste tu scis:
q̄r cum a morte possem liberari: duros
corpis sustineo dolores: ḣm aiam ve-
ro ppt timorē tuū libēter hec patior
Et iste q̄dē ḣ mō vita decessit: nō solū
iuuenib⁹: sz et vniūse genti memorīā
mortis sue ad exēplū virtut̄ et forti-
tudinis derelinquēs. VII

Contigit aūt septē frēs vna cuz
mre apphensos cōpelli a rege
edere ꝛ̄as carnes porcinas: flagris et
taureis cruciatos. Un⁹ aūt er illis q̄
erat ṗmus sic ait. Quid q̄ris et q̄d vis
discere a nob? Parati sum⁹ mori ma-
gis q̄ patrias dei leges ḣuaricari: Ira
tus itaq; rex iussit sartagines et ollas
eneas succēdi: q̄b⁹ statim succēsis ius
sit ei q̄ p̄or fuerat locut⁹ amputari lin
guā: et cute capit̄ abstracta sūmas q̄z
man⁹ et pedes ei ḣcidi: ceter̄ ei⁹ fratri-
b⁹ et matre inspiciētib⁹. Et cū iā p oīa
inutilis fact⁹ eēt: iussit ignē admoue-
ri: et adhuc spirātē torreri i sartagine:
i q̄ cū diu cruciaret̄: ceteri vna cū mre

Inuicē se hortabāt mori fortit dicen-
B tes. Dñs de⁹ aspiciet veritatē: t ꝓsola-
bit i nob quēadmodū i prestatiōe cā-
Deu.32.f tici declarauit moyses. Et in suis su-
is cōsolabit. Mortuo itaq; illo primo
hoc mō sequētē deducebāt ad illudē-
dū. t cute capitis ei⁹ cū capillis abstra
cta: interrogabāt si māducaret prius
q̄ toto corpe p mēbra singula puni-
ret. At ille rīdens patria voce dixit:
Nō faciā. Propt qđ t iste sequēti loco
primi tormēta suscepit: t in vltimo spi
ritu cōstitut⁹: sic ait. Tu q̄dē sceleristi-
sime i psenti vita nos pdis: sz rex mū-
di defūctos nos p suis legibus eterne
C vite resurrectiōe suscitabit. Post hūc
tert⁹ illudit: t linguā postulat⁹ cito
protulit: t man⁹ cōstāter extēdit: t cū fi
ducia ait: E celo ista possideo: sz ꝓpter
dei leges nūc hec ipa despicio: qm ab
ipo me es recepturū spero. Ita vt rex t
q̄ cū ipo erāt mirarēt adolescētis ani
mū: p tāq; nihil duceret cruciat⁹. Et
p ita defuncto: quartū vexabāt sīlīter
torquentes. Et cū iā esset ad mortē: sic
ait. Potī⁹ ē ab hoib⁹ mortī datos spē
expectare a deo: iterū ab ipso resuscitā
dos. Tibi ei resurrectio ad vitā nō erit
Et cū admouissēt q̄ntū vexabāt eū: at
ille respiciēs i eū dixit. Potestatē iter
hoies habēs cū sis corruptibilis: facz
qđ vis. Noli āt putare gen⁹ nr̄m a deo
D esse derelictū. Tu aūt patienter sustine
t videbis magnā ptātē ipsi⁹ q̄liter te
et semen tuū torquebit. Post hūc du-
cebāt tertū: t is mori incipiēs: sic ait.
Noli frustra errare. Nos ei ꝓpter nos-
metipsos p patimur peccātes i deū no
strū t digna ammiratiōe facta sūt ꝙ no
bis. Tu aūt ne existimes tibi impune
futurū: qđ z deū pugnare tēptaueris.
Supra modū āt mr̄ mirabilis t hono
rū memoria digna q̄ heūtes septē filio-
os ab vni⁹ diei tpe ꝓspitiēs: bono aio
ferebat ꝓpter spē quā i deo habebat:
singulos illoz hortabat voce patria
fortit replera sapia: t feminee cogitati
oni masculinū aīm inserens dixit ad
eos. Nescio q̄liter i vtero meo appui-
stis. Neq; ego spīm t aīam donaui
vob t vitā: t singuloz mēbra nō ego-
E ipsa cōpegi. Sed ci mūdi creator q̄ for
mauit hois natiuitatē: q̄q; olim inue-
nit originē: t spīm vob iterū cū mise-
ricordia reddet t vitā: sicut nūc v
metipos despicit ꝓpt legis ei⁹. E
och⁹ āt cōtēni se arbitrat⁹ simul t
pbrātis voce despecta: cū adhuc ad
scētior superesset: nō solū verb hortab
sz t cū iuramēto affirmabat diuit
t beatū factur̄: t trāslatū a patrūs
gib⁹ amicū habiturū: t res necessar
as ei p̄bitur̄. Sz ad hec cū adolesc
neq; inclinaret: vocauit rex misera
suadebat ei vt adolescēs fieret i fal
tē. Cū āt multis eā verb eēt hortat⁹:
misit suasurā se filio suo. Itaq; ir
to ad illū irridēs crudelē tyrannū
patria voce. Fili mi miserere mei q
vtero nouē mēsib⁹ portaui: t lac m
nio dedi t alui t i etatē istā duxi. P
to nate vt aspicias ad celū t trāsi
oia q̄ i eis sūt: t intelligas q̄ ex nihilo
illa de⁹ t hoim gen⁹: ita fiet vt nō
meas carnificē istū: sz dign⁹ frib⁹ tu
effect⁹ priceps suscipe mortē: vt i mi
miseratiōe cū frib⁹ tuis te recipiā. C
hec illa adhuc diceret: ait adolescens
Quē sustinet? Non obedio p̄cepto
gis: sz p̄cepto legis q̄ ē data nob p mo
sen. Tu vo q̄ iuētor oīs malitie fac
es i hebreos: n̄ effugies manū dei. No
ei p peccatis nr̄is hec patimur. Et si no
ꝓpt increpationē t correptionē dñs
us nr̄ modicū irat⁹ ē: sz iterū reconcil
bit suis fuit. Tu āt o sceleste t oim h
minū flagitiosissime noli frustra ex
li vanis spēb⁹: i suos ei⁹ īsāmar⁹. T
dū ei oiporēt dei t oia inspiciēt tu
ciū effugisti. Nā frēs mei modico
dolore sustētato sub testamēto eter
te effecti sūt: tu vero iudicio dei iust
supbie tue penas exolues. Ego aūt
t frēs mei aiam t corp⁹ meū trādo
patrūs legib⁹ inuocās deū maturi⁹ q
ti nr̄e ꝓpitiū fieri: teq; cū tormētis
verberib⁹ cōfiteri q ipe ē de⁹ sol⁹. Ja
me dño t i frib⁹ meis desinet oipotē
ira q̄ sup oē gen⁹ nr̄z iuste supducta
Tūc rex accēsus ira: i hūc sup oēs cru
deli⁹ deseuit: indigne ferēs se derisū. E
hic itaq; mūdus obūt: q oia i dño ꝓ
dēs. Nouissime āt post filios t mr̄ p
pta ē. Igit̄ ó sacrificijs t ó nimīs cr

delitatib⁹ satis dicta ē. VII

Iudas vero machabe⁹: t q̄ cū
lo erāt iterabāt latēter i cast
la: t cōuocātes cognatos t amicos: q

ꝙ ꝑmāserāt i iudaismo assumētes:
ierūt ad se sex milia viros. Et iuo-
bāt dñm vt respiceret i pplm ꝙ ab
ꝯ calcabāt: ⁊ misereret templo qđ
amiabāt ab ipīs. Misereret etiā
rminio ciuitat ꝙ eēt illico cōplanā
a: ⁊ vocē sāguinis ad se clamāt au-
ret: memoraret ꝗz iniquissimas mor
es parulorꝫ inocētiū: ⁊ blasphemias
oi suo illatas: ⁊ indignaret supꝫ his.
Et machabe⁹ cōgregata multitudine
nuelerabil gētib⁹ efficiebāt. Ira eñ
ī i miscdiaꝫ ꝓūsa ē. Et supueniens
ilibus ⁊ ciuitatib⁹ iprouisus succen
debat eas: ⁊ opportuna loca occupās
ꝯ paucas hostiū strages dabat. Maxi
me āt noctib⁹ ad huiuscemodi excur-
sus ferebāt: ⁊ fama virtutꝫ ei⁹ vbiqꝫ
diffūdebāt. Uidēs āt philipp⁹ paulati
us ad ꝓfectū venire: ac frequentius
res ei cedere ꝓspere: ad ptolomeū ducē
celessyrie et phenicis scripsit vt auxili
um ferret regi negotiis. At ille velocit
misit nicanorē patrocli ꝯ ꝓmoribus ami
ci: dans ei de pmixtꝫ gētib⁹ armatꝫ nō
minꝰ viginti milib⁹: vt vniūsū iudeo-
rū gen⁹ deleret: adiūcto ei ⁊ gorgia vi-
ro militari: ⁊ i bellicis reb⁹ experiētissi
mo. Cōstituit āt nicanor regi vt tribu-
tum qđ romanis erat dārū duo milia
talentorꝫ de captiuitate iudeorꝫ supple
ret. Statimqꝫ ad maritimas ciuitates mi-
sit cōuocās ad coemptionē iudaicarū
mancipiorꝫ: promittēs se nonaginta mā-
cipia talēto distractuꝝ: ñ respiciēs ad
iudictā ꝙ eū ab oipotēte eēt cōsecu-
tura. Judas aūt vbi cōperit: indicauit
his ꝙ secū erāt iudeis nicanoris aduē
tū. Et qb⁹ qđā formidātes: ⁊ nō credē
tes dei iusticie: i fugā vertēbāt. Alii ve
ro ex ꝙ ꝯ his superāt veniebāt simulqꝫ
etiam deꝑcabāt vt eriperet eos de ipio
nicanore ꝙ eos pusqꝫ i comin⁹ veniret
cōsūmāderat. Et si nō ꝓpt eos: ꝓpt testā
mētū qđ erat ad pres eorꝫ: ⁊ ꝓpt inuocati
onē sci ⁊ magnifici nois ei⁹ supꝫ ipos
cōuocat. āt machabe⁹ septē milib⁹ ꝙ
cū ipo erāt: rogabat ne hostib⁹ recōci-
liarēt: neqꝫ meruerēt iniq veniētiū ad
uersū se hostiū multitudinē: sꝫ fortit cō
sūmerēt añ oculos habētes ꝓtumeliā
ꝙ loco sctō ab his iuste eēt illata: itē
ꝙ ludibrio habite ciuitat iniuriā: ad-
huc etiā veterū institutā cōuulsa. Nā

illi ꝙdē armis cōfidūt: ait simul ⁊ au-
dacia: nos āt i oipotēte dño ꝙ pōt ⁊ ve
niētes adūssū nos ⁊ vniūsū mūdū vno
nutu delere: ꝓfidim⁹. Ammonuit añt
eos ⁊ ō auxilius dei ꝙ fortā sūt erga parē
tes: ‖ ⁊ qꝝ sub sennacherib cētū octogi- 4. Reg. 19. S
tamqꝫ milia ꝑiert: ⁊ ō ꝑlio qō eis ad 1. 15. e
ūsus galathas fuit i babylonia: vt oēs E
vbi ad rē vētū ē macedonib⁹ socios he
sitātib⁹: ipi sex milia soli ꝑemert cētū
viginti milia ꝓpt auxiliū ilt datū ō ce-
lo: ⁊ bificia ꝑ his plima ꝓsecuti sūt.
His ꝛdis cōstātes effecti sūt: ⁊ ꝑ legi
b⁹ ⁊ pria mori pati. Cōstituit itaqꝫ fra
tres suos duces vtriqꝫ ordini simo nē
⁊ ioseph ⁊ ionathā subiectꝫ vnicuiqꝫ
millenis ⁊ ꝗngētenis: ad ō ēt ab esdra
lecto ilt sctō libro ⁊ dato signo adiuto
riū dei: i ꝑma acie ipe dux cōmisit cum
nicanore. Et facto ibi adiutore oipotē
te: interfecerūt supꝫ nouē milia holm: ma
iorē āt ptē exercit⁹ nicanoris vulneri
b⁹ debilē factā fugere cōpulerūt. Pecu- F
niis ꝛdo eoꝝ ꝙ ad emptionē ipoꝝ ve-
nerāt sublatꝫ ipos vsqꝫqꝫ ꝓsecuti sūt.
sꝫ reūsi sūt ora ꝓclusi. Nā erat añ sab-
batū: quā ob cām ñ ꝓseuerauerūt iseqn
tes. Arma āt ipoꝝ ⁊ spolia ꝙgregātes
sabbatō agebāt dñicētes dñm: q libe
rauit eos i isto die: miscōie liriū stillās
in eos. Post sabbatū ꝛdo debilib⁹ ⁊ or-
phanis ⁊ viduis diuisert spolia: ⁊ resi-
dua ipi cū suis habuere. His itaqꝫ ge-
stis ⁊ cōīt ab oib⁹ facta obsecratione:
misericordē dñz postulabāt: vt i finē ꝑ
nis suis reccōciliarēt. Et ex his cū timo
theo ⁊ bacchide erāt ꝫ se ꝓtēdētes supꝫ
viginti milia interfecerūt ⁊ munitiōes ex
celsas obtinuert: ⁊ pres ꝑdas diuisert
equā portionē debilib⁹ pupill ⁊ vidu-
is sꝫ ⁊ senioribus faciētes. Et cū arma
eoꝝ diligēt collegissēt: oia cōposuert i
loc opportunis. Residuꝫ ꝛdo spolia hi
erosolymā detulert ⁊ philarchē ꝙ cū ti
motheo erat interfecert vix sceleſtū ꝙ in
mltꝫ iudeos afflixerat. Et cū epinichia
agerēt i hierosolymis eos ꝙ sacras ia-
nuas icēderūt: id ē calisthenen cū i qđ
dā domiciliū refugissent incēderūt di-
gnas eis mercede ꝑ ipietatib⁹ suis red
dita. Facinorosissim⁹ añt nicanor qui
mille negociātes ad iudeoꝝ vēditionē
adduxerat: humiliat⁹ auxilio dñi ab
his quos nullos existimauerat: depos

ga veste glorie ꝙ mediterranea fugiens solus venit antiochiā: sūmā ifelicitatē ō interitu sui exercit⁹ ꝫsecut⁹. Et q̄ ꝓmiserat romanis se tributū restituere ō captiuitate hierosolymoꝝ: p̄dicabat nūc ꝓtectorē deū habere iudeos ⁊ ob ip̄m inuulnerabiles eē: eo ꝙ sequerent⁹ leges ab ipso cōstitutas. IX

Ꝺdē tpe antiochus inhoneste reuertebat⁹ ō ꝙsidē. Intrauerat ei i cā q̄ dicit⁹ ꝙsipolis ⁊ tēptauit expoliare templū: ⁊ ciuitatē oppi mere: ꝫ multitudine ad arma cōcurrē te i fugā versi sūt ⁊ ita cōtigit vt antiochus post fugā turpiter rediret. Et cū venisset circa egbathanan: recognouit q̄ erga nicanorē ⁊ thimotheū gesta sūt. Elat⁹ aūt in ira: arbitrabat⁹ se iniuriā illoꝝ q̄ se fugauerāt posse i iudeos retorq̄re: idcoq̄ iussit agitari curꝝ sui⁹ sine intermissione agēs iter: celesti eū iudicio purgēte: eo ꝙ ita superbe locut⁹ ē se vēturū hierosolymā: ⁊ cōgeriem sepulchri iudeoꝝ eā facturū. ꝫ 2. Ma. 16. c
ꝫ ut⁹ q̄ vniūsa ꝫspicit dūs deꝰ isrl̄ p̄cussit eū insanabili ⁊ inuisibili plaga. Ut ei finiuit hūc ip̄m ꝰmonē: apphēdit eū dolor⁹ dirus viscerum ⁊ amara interiorū tormēta. Et q̄dē satꝭ iuste: q̄ppe q̄ mūltis ⁊ nouis cruciatib⁹ alioꝝ torserat viscera: licet ille nullo mō a sua malicia cessaret. Sup̄ b aūt superbia repleꝰ ignē spirās aio i iudeos ⁊ p̄cipiēs accelerari negotiū: cōtigit illū ipetu cunē de curru cadere: ⁊ graui corꝑis collisione mēbra verari. Itaq̄ q̄ sibi videbat⁹ etiā fluctib⁹ maris imperare supra humanū modū superbia repleꝰ ⁊ montiū altitudines i statera appendere: nunc humiliat⁹ ad trā i gestatorio portabatur: manifestā dei virtutē i semetipso p̄stās: ita vt de corpore impij vermes scaturirēt: ac viuētes i doloribꝰ carnes eiꝰ effluerēt: odore etiā illi⁹ ⁊ feroce exercit⁹ grauarē. Et q̄ paulo aūt sidera celi cōtingere se arbitrabat⁹: cui nemo poterat ꝓpt insolentiā ferocis portare. Hinc igit cepit ex graui superbia deduct⁹ ad agnitionē sui venire diuina admonit⁹ plaga: ꝙ mometa singula doloribꝰ suis augmēta capientibus. Et cuꝝ nec ipe iā ferocem sui ferre posset: ita ait. Iustū ē subditū eē deo: ⁊ mortalē nō paria deo sentire. Q̄ rabat aūt hic sceleste⁹ dñm a q̄ nō erat misericordiā cō secutur⁹: ⁊ ciuitatē ad quā festinās vēniebat: vt eā ad solum deduceret ac sepulchrū cōgestoꝝ faceret: nūc optat liberā reddere: ⁊ iudeos q̄s nec sepultura q̄dē se dignos habiturū: ꝫ quib⁹ aduersus feris diripiendos traditurū: ⁊ cū paruulis exterminaturū dixerat: eq̄les nanciscatheniēsib⁹ facturū pollicet⁹: templū ēt sanctū qđ pri⁹ expoliauerat: optimis donis ornaturū: ⁊ sacra vasa multiplicaturū: ⁊ primētes ad sacrificia supt⁹: de redditib⁹ suis p̄staturū: sup hec ⁊ iudeum se futurū: ⁊ oēm locū tre pambulaturū: ⁊ p̄dicaturū dei p̄tātē. Sꝫ nō ce santib⁹ doloribꝰ: superuenerat eius i cor iustū dei iudiciū: desperans scripsit ad iudeos i hūc modū deprecatiōis epl̄am hec cōtinētē. Optimis ciuib⁹ iudeis plurimā salutē ⁊ bñ valere: ⁊ eē felices rex ⁊ p̄nceps antiochus. Si bñ valet⁹ et filij vr̄i ⁊ exercit⁹ vr̄ sanus vob⁹ electa sūt: maximas agim⁹ gr̄as. Et ego i infirmitate cōstitut⁹: vr̄i aūt memor: benigne recordatus de p̄sidis locis ⁊ i infirmitate graui apphēsus necessariū duxi p cōmunē vtilitate curā habere: nō desperās memetip̄m: ꝫ spem multā habēs effugiēdi infirmitatē. Respiciēs aūt q̄ ⁊ patrē me⁹ q̄b⁹ tēporib⁹ i locꝭ superioribꝰ duceret exercitū: odidit q̄ post se suscipere p̄ncipatū vt si q̄d ꝗrium accideret audaciā: ⁊ difficile nūciaret⁹: sciētes hi q̄ i regionibus erāt cui eēt rerū sūma derelicta filiū turbarēt⁹: ad hec cōsiderās de p̄meditē potētes q̄sq̄ ⁊ vicinos tēporib⁹ insidiantes ⁊ euētū expectātes: designauī filiū meū antiochū regē: quē sepe recurrēs i superiora regna multis vr̄is cōmēdabā: ⁊ scpsi ad eū q̄ subiecta sūt. Quo itaq̄ vos ⁊ pero memores beneficioꝝ publice ⁊ priuatim: vt vnusq̄sq̄ cōseruet fidē ad me ⁊ ad filiū meū. Cōfido ei eū modeste ⁊ humane actur⁹ ⁊ secūdū ꝓpositū meū: cōmunē vobis fore. Igit homicida ⁊ blasphem⁹ pessime p̄cussus: ⁊, vt ipe alios tractauerat: peregre i mōtib⁹ miserabili obitu vita fūctus ē. Trāsferebat aūt corpus philippus colluctane⁹ ei⁹: q̄ metuēs filiū antiochi: ad ptolomeū philometorē i egyptū

Achabe⁹ aūt ⁊ q̄ (prū abūt. X cū eo erāt dūo se ꝓtegēte tēplū q̄dē ⁊ ciuitatē recepit: aras aūt

ns alienigene ꝑ plateas extruxerant:
ītēq delubra: demolit⁹ ē. Et purgato
templo aliud altare fecerūt ⁊ de ignitis
lapid⁹ igno cōcepto sacrificia obtule-
rūt post biennīū: ⁊ incēsū et lucernas:
⁊ panes ꝓpositiōis posuerūt. Quib⁹ ge
stis rogabāt dñm ꝓstrati i terrā: ne am
plius talib⁹ malis inciderēt. Sz ⁊ si qñ
peccassent: vt ab ipso miti⁹ corriperēt
⁊ nō barbar⁹ ac blasphemis hoīb⁹ tra
derent. Qua die ānt tēplū ab alienige
nis pollutū fuerat: cōtigit eadē die pu
rificationē fieri vicesima ⁊ q̄nta men-
sis q̄ fuit casleu. Et cuz letitia diebus
octo egerūt i modū tabernaculoꝝ: re-
cordātes q̄ ān modicū tp̄is diē solen-
nē tabernaculoꝝ i mōtib⁹ ⁊ i spelūcis
more bestiarū egerāt: ꝓpt̄ q̄ thirsos et
ramos virides et palmas ꝓferebāt ei:
q̄ ꝓsperauit mūdare locū suum. Et de
creuerūt cōi ꝓcepto ⁊ decreto vniuerse
gēti iudeoꝝ oīb⁹ ānis agere dies istos
Et antiochi q̄dē q̄ appellat⁹ ē nobil:
vite excessus ita se habuit. Nūc āt ō eu
patore antiochi impi filio q̄ gesta sūt
narrabim⁹: breuiātes mala q̄ i bell⁹ ge
sta sūt. Hic ēm suscepto regno ꝯstituit
sup negocia regni lysiam quēdā phe-
nicis et syrie militie ꝓncipē. Nā pto-
lome⁹ q̄ dicebat macer iusti tenax er-
ga iudeos eē cōstituit: ⁊ ꝓcipue ꝓpter
amicīciā q̄ facta erat in eos ⁊ pacifice
agere cū eis. Sed ob hoc accusat⁹ ab
amicis apud eupatorē: cū frequēter p
dicti audiret eo ip cyprū creditā sibi
a philometore deꝑuisset: ⁊ ad ātiochū
nobilē trāslat⁹: etiā ab eo recessisset: ve
neno vitā finiuit. Gorgias ānt cū eēt
dux locoꝝ: assūptis aduenis frequēter
iudeos debellabat. Iudei vero q̄ tene-
bāt opportunas munitiones fugatos
ab hierosolymis suscipiebāt: ⁊ bellare
tēptabāt. Hi ꝝo q̄ erant cū machabeo
ꝓsones dñm rogātes vt eēt sibi ad-
iutor: impetū fecerūt i munitiōes idu-
meoꝝ: multaq̄ vi insistētes loca obti-
nuerūt occurrētes iteremerūt ⁊ oēs si-
mul nō min⁹ a viginti q̄nq̄ milib⁹ tru
cidauerūt. Quidā ānt cū cōfugissent i
duas turres valde munitas: oēm ap-
paratū ad repugnādū habētes: macha
beo⁹ ad eoꝝ expugnationē relicto sīmo
ne ⁊ iosepho itēq̄ zacheo eisq̄ q̄ cū ip
so erāt satis multis: ipe ad eas q̄ ampli
us purgebāt pugnās cōfusus ē. Hi ve-
ro cū simone erāt cupiditate ducti a q̄
dusdā q̄ in turribus erāt suasi sūt pecu-
nia: ⁊ septuaginta milib⁹ didrachmis
acceptis dimisere q̄sdā effugere. Cū ānt
machabeo nūciatū eēt qđ factū ē: pu-
cipib⁹ ypocrī cōgregatis: accusauit q̄ pe-
cunia fratres vēdidissent adūsarīis eo
rū dimissis. Vos igit ꝓditores factos
interfecit: ⁊ cōfestim duas turres occu-
pauit. Armis ānt ac manib⁹ oīa ꝓspe
re agēdo i duab⁹ munitionib⁹ plusq̄
viginti milia pemit. Et timothe⁹ qui
prius a iudeis fuerat superat⁹ cōuocato
exercitu pegrine multitudinis ⁊ ꝑgre
gato eq̄tatu asiano aduenit: q̄si armis
iudeā captur⁹. Machabe⁹ ānt ⁊ q̄ cuz
ipo erāt appropinquāte illo deꝓcabā-
tur dñm caput cra aspgentes: lūbosq̄
cilitijs ꝓcincti ad altaria crepidinē p-
uoluti: vt sibi ꝓpiti⁹: inimici ānt eoꝝ
eēt inimicus: ⁊ adūsarijs aduersaret
sic lex dicit. Et ita post orationē sūptis
armis lōgius de ciuitate ꝓcedētes et
primi hostib⁹ effecti recesserūt. Prio
ānt solis ortu vtriq̄ cōmiserūt: isti q̄-
dē victorie ⁊ ꝓsperitatis sponsorē cuz
Xpo dñm habētes: illi ānt ducē beli
alm habebāt. Sed cū vehemens pu- f
gna eēt: apparuerūt adūsarijs de celo
viri q̄nq̄ in eq̄s frenis aureis decor
ducatū iudeis ꝓstātes ex q̄b⁹ duo ma-
chabeū mediū habētes armis suis cir
cūseptū incolumē cōseruabāt: i adūsari
os ānt tela ⁊ fulmina iaciebāt: ex q̄ et
cecitate cōfusi ⁊ repleti ꝓturbatiōe ca-
debāt. Interfecti sūt ānt viginti milia
q̄ngenti ⁊ eq̄tes sexcēti. Timothe⁹ ve
ro cōfugit i gazarā ꝓsidiū munitū cui
ꝓerat cereas: machabe⁹ ānt ⁊ q̄ cuz eo
erāt letātes obsederūt ꝓsidiū vieb⁹ q̄t
tuor. At hi q̄ intus erāt loci firmitate
cōfisi supra modū maledicebāt: ⁊ ser
mones nephādos iactabāt. Sz cū di- 6
es q̄nta illuceseret: vigiti iuuenes ex
his q̄ cū machabeo erāt: accēsi animis
ꝓpt̄ blasphemiā virilit accesserūt ad
murū: ⁊ feroci aio icedētes ascēdebāt
sz ⁊ alij sūt ascēdētes turres portasq̄
succēdere aggressi sūt atq̄ ipos male-
dicos vivos cōcremare. Per cōtinuū
ānt biduū: ꝓsidio vastato timotheum
occultātē se i quodā reptū loco pene-
rūt: ⁊ fratrē illi⁹ cerea ⁊ apolophanes

ccidẽrũt. Quib⁹ gestis: i hymnis t eũ
fessionib⁹ bñdicebãt dñm q magna fe
cit in isrl: t victoriã dedit illis. XI
Ed paruo post tpe lysias pcu-
rator regis t ppinqu⁹ ac negocioꝝ ꝓpositꝰ grauiter ferẽs de
his q acciderãt: cõgregatis octoginta
milib⁹ t equitatu vniuso veniebat ad
uersũ iudeos existimãs se ciuitatẽ qui
dẽ captã gẽtib⁹ habitaculũ factuꝝ: tẽ
plũ ꝙo in pecunie questũ sic cetera de
lubra gẽtiũ habituꝝ: t p singulos an-
nos venale sacerdotiũ nusq̃ recogitãs
dei ptãtẽ: sz mẽte effrenat⁹ i multitudi
ne peditũ t i milib⁹ eq̃tũ t i octogita
elephãtis cõfidebat. Ingressus ãt iude
am t appropiãs bethsure q erat i an-
gusto loco ab hierosolyma interuallo
q̃nq̃ stadioꝝ: illud ꝓsidium expugna-
bat. Ut aũt machabe⁹ t q cũ eo erãt:
cognouerũt expugnari ꝓsidia: cũ fletu
t lachrymis rogabãt dñm: t ois turba
simul: vt bonũ angelũ mitteret ad sa-
lutẽ isrl. Et ipe primꝰ macha be⁹ sum
ptis armis ceteros exhortat⁹ est simul
secũ periculũ subire t ferre auxiliũ fri
b⁹ suis. Cũq̃ parit ꝓmpto alo ꝓcederẽt hierosolymis: appuit ꝓcedẽs eos
eques i veste cãdida: armis aureis ha-
stã vibrãs. Tũc oẽs simul bñdixerũt mi
sericordẽ dñi: t cõualuerũt animis ñ so
lũ hoies sz t bestias ferocissimas t mu
ros ferreos parati penetrare. Ibãt igi-
tur ꝓmpti ỏ celo hñtes adiutorẽ t mi
serãtẽ sup eos dñm. Leonũ ãt more i-
petu irruẽtes i hostes: ꝓstrauerũt ex eis
vndecim milia peditũ: t eq̃tũ mille sex
cẽtos: vniũsos aũt i fugã verterũt plu
res ãt ex eis vulnerati nudi euaserunt
Sz t ipe lysias turpit fugiens euasit.
Et q⁹ nõ insan⁹ erat: secũ ipe reputans
factã erga se diminutionẽ: t itelligẽs
inuictos eẽ hebreos oipotẽtis dei auxi
lio nitentes: misit ad eos: ꝓmisitq̃ se
cõsensurũ oib⁹ q̃ iusta sñt: t regẽ com-
pulsuꝝ amicũ fieri. Annuit ãt macha
be⁹ ꝓcib⁹ lysie: i oib⁹ vtilitati cõsulẽs
Et q̃cũq̃ machabe⁹ scripsit lysie de iu
deis: ea rex cõcessit. Nã erãt scripte iu-
deis eple a lysia sl̃q̃dẽ hñc modũ cõti-
nẽtes. Lysias: ꝓco iudeoꝝ salutẽ: Jo-
hãnes t absalõ q missi fuerãt a vob
tradẽtes scꝑta postulabãt: vt ea q̃ p il
los significabãt: implerẽ. Quecũq̃ igi
tur regi potuerũt ꝓferri: exposui: t q̃ re
ꝓmittebat: cõsensi. Si igit i negotio
fidẽ cõꝑuauerit: t deinceps bonoꝝ
bis cã eẽ tẽptabo: de ceteris aũt p sin
la ꝛba mãdaui t isti t his q̃ ame
si sũt colloq̃ vobiscũ. Bñ valete. An
cẽtesimo q̃dragesimooctauo mẽsis d
oscoi die vicesima t q̃rta. Regis au
epla ista cõtinebat. Rex antioch⁹: ly
fratri salutẽ. Patre nro iuer deos tra
lato nos volẽtes eos q̃ sũt i regno n
sine tumultu agere t reb⁹ suis adhi
re diligẽtiã: audiuim⁹ iudeos ñ ꝓsen
se pti meo: vt trãsferrẽt ad ritũ grec
rũ sz tenere velle suũ istitutũ: ac ꝓpt
rea postulare a nob cõcedi sibi legi
sua. Volẽtes igit hãc q̃z gentẽ quie
eẽ: statuẽtes iudicauim⁹ tẽplũ restitu
illis: vt ageret ꝓm suoꝝ maioꝝ ꝓsue
dinẽ. Bñ igit feceris: si miseris ad eos
dexterã dederis: vt cognita nra volũt
te bono animo sint: t vtilitatib⁹ ppriis de
seruiãt. Ad iudeos ꝛro regis epla tali
erat. Rex antiochus: senatui iudeoꝝ:
ceteris iudeis salutẽ. Si valetis sic esti
vt volum⁹: sed t ipi bñ valem⁹. Bñ
nos menelaus dicẽs velle vos desce
re ad vros q̃ sũt apud nos. Vis igit q
cõmeãt vsq̃ ad diẽ tricesimã mensis
xandici dam⁹ dextras securitatis: vt i
daicis vtãt cibis t legib⁹ suis sicut
pri⁹: t nemo eoꝝ vllo mõ molestiã pa
ãt de his q ignorãtiã gesta sunt. Mi
m⁹ aũt t menelaũ q̃ vos alloq̃t. Valet
te. Anno cẽtesimo q̃dragesimooctauo
xandici mẽsis q̃ntadecima die. Mile
rũt aũt etiã romani epkam ita se hab
tẽ. Quint⁹ mẽni⁹ t tit⁹ manili⁹ legati
romanoꝝ: ꝓco iudeoꝝ: salutẽ. De bi
q̃ lysias cognat⁹ regis cõcessit vobis:
nos ꝓcessim⁹. De q̃b⁹ aũt ad regẽ iudi
cauit referẽdũ: cõfestim aliquẽ mitte
diligẽti⁹ iter vos cõferẽtes: vt decern
m⁹ sicuti ꝓgruit vob. Nos ei antioch
am accedim⁹. Ideoq̃ festinate referi
re vt nos q̃z sciam⁹ cui⁹ estis voluntat
Bñ valete. Anno centesimo q̃dragesi
mooctauo q̃ntadecima die mẽsis xan
Hijs factis pactio (dici. XII
nib⁹ lysias ꝙgebat ad regẽ: in
dei aũt agriculture operam da
bãt. Sz hi q̃ resederant timothe⁹: t a
polloni⁹ gẽnei fili⁹: sz t hieronym⁹ e
demophon supbus t nicanoꝝ cyp

ones ñ flnebāt eos ſtiliēr agere t dere
Joppite vo tale qdā flagitiū ꝓpetra-
rāt. Rogauerūt iudeos cū qb⁹ habita
bitaſ cēdere ſcaphas ꝙs pauerāt cum
uob⁹ t filꝭs ꝙſi nullis imicitꝭs in-
ter eos ſubiscentib⁹. Scōm cōe itaq
decretū ciuitatis: t ipis acqeſcētib⁹ pa
ciſq cā nihil ſuſpectū habētib⁹: cū in
ſtā peſſiſſent ſubmerſerūt nō minus
cētos. Quā crudelitatē iudas i ſue
gēis hoies factā vt cognouit: ꝓcepit
viris q erāt cū ipo: t iuocato iuſto iu-
dice deo: venit adūſus infectores fra-
trū: t portū qdem nocte ſuccēdit ſca-
phas exuſſit: eos āt q ab igne fugerāt
gladio pemit. Et cū hec ita egiſſet diſ-
ceſſit ꝙſi iterū reuerſur⁹ t vniūſos iop
pitas eradicatur⁹. Sz cū cognouiſſet t
eos q erāt tānie velle pari mō facere ha
bitatib⁹ ſecū iudeis: tānitis ꝺz nocte
ſequenti: t portū cū nauib⁹ ſuccendit:
ita vt lumē ignis appareret hieroſoly-
mis ab ſtadꝭs ducētis q draginta. In
de cū iā abiſſent nouē ſtadꝭs t iter fa
ceret ad timotheū: cōmiſerūt cū eo ara
bes ꝺq milia viri et eqtes qngenti.
Cuꝭ pugna valida ficret t auxilio dei
ſuperare ceſſiſſet: reſidui arabes victi pe
tebāt a iuda dextras ſibi dari ꝓmittē
tes ſe paſcua daturos: t i ceteris ꝓfu-
turos. Judas aūt arbitrat⁹ vere i mul
tis eos vtiles: ꝓmiſit pacem: dextriſq
acceptis diſceſſere ad tabernacula ſua.
Aggreſſus ē aūt t ciuitatē quādā fir-
mā: pōtib⁹ muriſq circūſeptā q a tur-
bis habitabaſ gētiū ꝓmiſcuaꝭ cui no
mē caſphin. Hi vo q intus erāt cōfidē-
tes inſtabilitate murorū t apparatu ali-
mentorū remiſſius agebāt: maledictis
lacerantes iudā t blaſphemātes t lo-
quētes q fas nō ē. Machabe⁹ āt iuoca
to magno mūdi ꝓncipe q ſine arietib⁹
t machinis ‖ trib⁹ ictu ſpiritꝰ ſancti
cho: irruit ferocit mur⁹ t capta cita-
tem ꝓ dñi voluntatē inſuperabiles cedes fe
cit ita vt adiacēs ſtagnū ſtadiorū duo
rum latitudis ſāguine interfectorū fluere
videret. Inde diſceſſerūt ſtadia ſeptin
gēta q̄ginta t venerūt in tharacha
ad eos: q dicūt tibianei iudeos t timo
theū q dē i illis locis nō ꝓꝑhēderūt: nul
lum negotio pfecto regreſſus ē: relicto
firmiſſimo ꝓſidio. Doſithe⁹
āt t ſoſipater q erāt duces cū macha
beo remerūt a timotheo relictos i ꝓſi
dio decē milia viros. Ut machabe⁹ or
dinatis circū ſe ſex milib⁹ t ꝓſtituit
cohortes adūſus timotheū ꝓceſſit ha-
bētē ſecū cētū vigintimilia peditū eq D
tūq duo milia qngētos. Cognito aūt
iude aduētu timotheus ꝓmiſit mulie-
res: t filios t reliquū apparatū i ꝓſidi
um qd carmō dicit. Erat ei i expugna
bile t acceſſu difficile: ꝓpt locoꝝ angu
ſtias. Cūq cohors iude pria apparuiſ-
ſet: timor hoſtib⁹ icuſſus ē ex viſia dei
q vniūſa cōſpicit: t i fugā vſi ſūt alt⁹
ab alio ita vt magis a ſuis deiicerēt:
t gladioꝝ ſuoꝝ ictib⁹ debilitarēt. Ju
das āt vehemēt inſtabat puniēs ꝓfa
nos t ꝓſtrauit ex eis triginta milia vi
rorū. Ipe vo timothe⁹ incidit in ma
nus dosithei t ſoſipatris t multꝭ ꝓcib⁹ po-
ſtulabat vt viu⁹ dimitteret: eo q mul
torū ex iudeis parētes hȳet ac frēs qs
morte ei⁹ decipi eueniret. Et cū fidem
dediſſet reſiturū ſe eos ſin cōſtitutū ū E
leſū cū dimiſerūt ꝓpt fratrū ſalutē. Ju
das aūt regreſſus ē a carmō interfectis
viginti qnqꝭ milib⁹. Poſt horū fugā t
necē: mouit exercitū ad effron ciuita-
tē munitā i q multitudo diuerſarū gē
tiū habitabat: t robuſti iuuenes ꝓ ma
ris ꝓſiſtētes fortit repugnabāt In hac
aūt machine multe: t teloꝝ erat appa-
ratꝰ. Sz cū oipotētē iuocaſſent q: ptāte
ſua vires hoſtiū ꝓfringit ceperūt cita-
tē: t ex eis q int⁹ erāt: vigintiqnqꝭ mi
lia ꝓſtrauerūt. Inde ad ciuitatē ſcyth
rū abierūt q ab hieroſolymis ſexcētis
ſtadꝭs aberat. Cōteſtantib⁹ aūt his q
apud ſcythopolitas erāt iudeis q be-
nigne ab eis haberēt: t tpib⁹ ifelicita
tis: q modeſte ſecū egerint: grās agen
tes eis: t exhortati etiā de cetero erga
gen⁹ ſuā benignos eē: venerūt hieroſo
lymā die ſolēni ſeptimanarū iſtāte. Et
poſt pētecoſtē abierūt ꝛ gorgiā ꝓpoſi- F
tū idumee. Exiuit aūt cū peditib⁹ tri-
b⁹ milib⁹ t eqtib⁹ qdrigēt. Quib⁹ cō
greſſis contigit paucos ruere iudeoꝝ.
Doſithe⁹ vo qdā ō bacchenoris equet
vir fortꝭ gorgiā tenebat: t cū vellet il-
lū cepe viuū: eques qdā de thracib⁹ ir
ruit in eū humerūq ei⁹ amputauit: at
q illa gorgias effugit i mareſa. Ut illi
q cū eſdrin erāt diuti⁹ pugnātib⁹ t fa-
tigatꝭ; iuocauit iudas dñz adiutorē t

dnē bellī fieri icipiēs voce patris et cū hymnis clamorē extollēs: fugā gor gie militib⁹ icussit. Judas āt collectio exercitu venit i ciuitate odollā. Et cuz septima dies supueniret: ꝟm ꝯsuetudi nē purificati: i eodē loco sabbatū ege rūt. Et sequēti die venit cū suis iudaſ vt corpa ꝓstratoꝝ tolleret: ⁊ cū parēti b⁹ poneret i sepulchris paknis. Jnue-
Deu.7.b nerūt aūt sub tunicis interfectoꝝ ō ꝺ narijs idoloꝝ q̄ apud iamniā fuerūt: a
B ād⁹ lex phibet iudeos. Oib⁹ ꝫ manifestū factū ē: ob hāc cām eos corruisse Dēs itaq; bñdixerunt iustū iudiciū ꝺo mini q̄ occulta fecerat manifesta. Atq; ita ad p̄ces ꝯuersi rogauerūt: vt id qđ factū erat ꝺlictū obliuiōi traderet At ꝺo fortissim⁹ iudas hortabaſ populū cōseruare se sine pctō: sub oculis vidētes q̄ facta sūt ꝓ pctis eoꝝ q̄ ꝓstrati sūt. Et facta collatione: duodecī milia drachmas argēti misit hieroso lymis offerri ꝓ pctis mortuoꝝ sacrifi ciū: bñ ⁊ religiose de resurrectiōe cogi tās. Nisi ei eos q̄ ceciderāt resurrectu ros speraret: supfluū videreſ ⁊ vanuz orare ꝓ mortuis. Et q̄ cōsiderabat ꝙ bi q̄ cū pietate dormitionē acceperāt: optimā haberēt repositā gr̄am. Sctā ꝫ ⁊ salubrijs ē cogitatio ꝓ defunctis ex
A orare: vt a pctis soluāſ. XIII Anno cētesimo q̄dragesimonono cognouit iudas antiochum eupatorē venire cū multitudine adūsus iudeā: ⁊ cū eo lysiā ꝓcuratorē ⁊ ꝓpositū negotioꝝ secū habētē peditū cē tū decē milia ⁊ eq̄tū q̄nq; milia: ⁊ elephantes viginticuos: curr⁹ cū falcib⁹ trecētos. Cōmiscuit āt se illis ⁊ mene. laus: ⁊ cū multa fallacia deꝑcabaſ antiochū nō patrie salute: ſz sperās se cō-
B stitui i ꝓncipatū. Sz rex regum suscitauit aios antiochi i pctōrē: ⁊ suggerēte lysia hīc eē cām olim maloꝝ iussit vt eis ē cōsuetudo apphēsum i eodē loco necari. Erat aūt i eodē loco turris q̄nquaginta cubitoꝝ: aggestū: vndiq; habēs cineris. Hec ꝓspectū habebat i ꝓceps. Jnde cinerem deīci iussit sacrilegū: oib⁹ eū ꝓpellētib⁹ ad interitū. Et tali lege ꝓuaricatorē legis cōtigit mori
C nec tre dari menelaū. Et q̄dē satis iuste. Nā q̄ multa erga aram dei delicta cōmisit: cui⁹ ignis ⁊ cinis erat sanct⁹ ipe i cineris morte dānat⁹ eſt. Sz rex mēte effrenat⁹ veniebat nequitē se patre suo iudeis ostensur⁹. Quib⁹ iudas cognit⁹ ꝑcepit ꝙ vt die ac nocte dominū iuocarēt: q̄ sicut semp ⁊ nūc adiuuaret ess q̄ppe q̄ lege ⁊ patria ſa-
ctoꝝ tēplo ꝙuari verereneſ: ac ꝙm nuꝝ paululū respiraſſz: nec sineret blas phemijs rursus rōnib⁹ subdi. Oib⁹ ita ꝫ simul id faciētib⁹ ⁊ petētib⁹ a dño misericordiā cū fletu ⁊ ieiunijs q̄ tri-
duū cōtinuū ꝓstratī hortat⁹ ē eos iudas vt se ꝓpararēt. Jpse vero cū seniorib⁹ cogitauit priuſq; rex admoueret exercitū ad iudeā ⁊ obtineret ciuitatē exire ⁊ dñi iudicio cōmittere exitū rei dās itaq; ptātē olim deo mūdi creatori ⁊ hortat⁹ suos vt fortit dimicarēt ⁊ vsq; ad mortē ꝓ legib⁹: tēplo ciuitate: patria ⁊ ciuib⁹ starēt: circa modum exercitū cōstituit. Et dato signo suis dei victorie: iuuenib⁹ fortissimis electis nocte aggressus aulā regiā i castris in terfecit viros q̄tuordecī milia: ⁊ maximū elephātoꝝ cū his q̄ suppositi fuerāt. Sīmoq; metu ac ꝓ turbatiōe bellī castra replētes: rebusq; ꝓspere gestis: abierrūt. Hoc aūt factū ē die illa cescēte: adiuuāte eū dñi ꝓtectiōe. Sed rex accepto gustu audacie iudeoꝝ: artē difficultatē locoꝝ temptabat: ⁊ bethsure q̄ erat iudeoꝝ ꝓsidiū munitū castra admouebat: ſz fugabaſ: impigebaſ: minorabaſ. Dis aūt q̄ intus erant ꝫ iudas necessaria mittebat. Enuntiauit aūt mysteria hostib⁹ rodoch⁹ q̄dā ꝫ daico exercitu: q̄ reqsit⁹ cōpbēsus ē et cōclusus. Jterū rex ꝫmonē habuit ad eos q̄ erāt i bethsuris: dexterā dedit: accepit: abijt: cōmisit cū iuda: suparus ⁊ Ut aūt cognouit rebellasse philippum antiochie q̄ relict⁹ erat sue negocijs mēte cōsternat⁹: iudeos depcās subtusq; eis: iurat de olbus q̄b⁹ iustū sum ē: ⁊ recōciliat⁹ obtulit sacrificium honorauit tēplū ⁊ munera posuit: multa chabeū amplexat⁹ ē: ⁊ fecit eū a ptolemaide vsq; gerrenos ducē et ꝓncipē. Ut aūt venit ptolomaidā: grauif ferebāt ptolomēses amicitie cōuētionē indignantes: ne forte fedus irrūperetur. Thic ascēdit lysias tribunal: ⁊ expositit rōnē ⁊ ꝓpm sedauit: regressusq; est antiochiā. Et ꝙ mō regis ꝓfectio ⁊

ditus processit.

XIIII

Ed post triennū tps cognouit iudas q̄ cū eo erāt: demetriū seleuci cū multitudie valida et nauib⁹ p portū tripolis ascēdisse ad loca opportuna q̄ tenuisse regiōes adūsus ātiochū q̄ eiꝰ ducē lysiā. Alchimꝰ āt q̄dā q̄ sūmꝰ sacerdos fuerat: sz voluntarie coinq̄natꝰ ē tpibꝰ ꝓmixtiōis: ꝓsiderās nullo modo sibi esse salutē neq̄ accessū ad altare venit ad regē demetriū cētesimo q̄nq̄gesimo āno offerēs ei coronā aureā q̄ palmā sup hec et talos q̄ tēpli eē videbāt. Et ipa q̄dē die siluit. Tps āt oportunuz demētie sue nactꝰ vocatꝰ a demetrio ad ꝓsiliū: q̄ interrogatus q̄bꝰ rebꝰ q̄ ꝓsilijs iudei niterent ridet. Ipsi q̄ dicūt assidei iudeoꝝ q̄bꝰ fert iudas machabeꝰ bella nutriūt et seditiōes mouēt: nec patiūt regnū esse quietū. Nā q̄ ego defraudatꝰ paterni gradi co āt sūmo sacerdotio huc veni: primo q̄dē vtilitatibꝰ regis fidē seruans: secūdo āt etiā ciuibꝰ ꝓsulēs. Nam illoꝝ quanitate vniūsi genꝰ nr̄m non mīme tenet Sz oro his singulis o rex cognitis q̄ regioni q̄ generi ꝑm humanitatē tuā ꝓmulgatā oibꝰ ꝑspice. Nā q̄diu superest iudas: ipossibile ē pacē eē nego cijs. Talibꝰ autē ab ꝫ dictis: et ceteri amici hostiliter se hītes adūsus iudā: alienauerūt demetriū. ‖ Qui stati nicanorē ꝓpositū elephātoꝝ ducē misit in iudeā: datis mādatis vt ipm q̄dē iudaz caperet viuū: eos xpo q̄ cū illo erāt dissipergeret: q̄ ꝓstitueret alchimū maximi tēpli sāmuz sacerdotē. Tūc gētes q̄ ꝫ iudea fugerāt iudam: segregatim se nicanori miscebāt: miserias q̄ clades iudeoꝝ ꝑspicitates regi suaꝝ existimātes. Audito itaq̄ iudei nicanoris aduētu q̄ suētu nationū: ꝓsensi cū rogabāt eū q̄ ipm suū ꝓstituit: i eis nuz custodiret: quisq̄ suā portiōez signis euidētibꝰ ꝓbauit. Imperāte āt duce stari inde mox fūt: ꝓuenerunteq̄ ad castellū dessau. Simon xpo frater iude cōmiserat cum nicanore sz ꝓterritꝰ ē repētino aduētu hostiū: nicanor tñ audiēs xpi tutez comitum inde q̄ animi magnitudinē quā ꝓ patrie certamibꝰ habebāt: sāgnine iudicij facere metuebat. Q̄obrē ꝓmisit posidoniū q̄ theodotū et matthāi vt darēt dextras: atq̄ accipent

Et cū diu ō his ꝓsiliū ageret q̄ ipe dux ad mītitudinē retulisset: oim vna fuit snia amicitijs annuere. Itaq̄ die ꝓstituerūt q̄ secreto inē se agerēt: q̄ singule selle ꝓlate sūt q̄ posite. Precepit aūt iudas armatos eē loc̄ opportunis ne forte ab hostibꝰ repēte mali aliq̄d oriret. Et ꝓgruū colloquiū fecerūt. Morabat āt nicanor hierosolymis: nihilq̄ iniq̄ agebat: gregesq̄ turbaz q̄ ꝓgregate fuerāt: dimisit. Habebat āt iudā sp charz ex anio: q̄ erat viro inclinatꝰ. Rogauit euz ducere vxorē filiosq̄ procreare. Nuptias fecit: q̄ete egit: cōiterq̄ viuebāt. Alchimꝰ aūt videns charitatē illoꝝ ad inuicē q̄ quentiōes venit ad demetriū q̄ dicebat nicanorē rebꝰ alienis assētire. Judāq̄ regni insidiatorē successorē sibi destinasse. Itaq̄ rex exasperatꝰ et pessimis hui⁹ crimiatiōibꝰ irritatꝰ scripsit nicanori dicēs: grauit q̄dē se ferre ō amicitie quētiōe: iubere tñ machabeū cirtus vinctū mittere ātiochiā. Quibꝰ cognitis nicanor ꝓsternabat: q̄ grauit ferebat: si ea q̄ quenerāt irrita faceret: nihil lesus a viro: sz qz regi resistere ñ poterat: opportunitatē obseruabat q̄ ꝓceptū ꝓficeret. At machabeꝰ videns secus austeriꝰ agere nicanorē: q̄ ꝓsuetū occursū feroci⁹ exhibētē: intelligēs ex bono eē austeritatē istā: paucis suoꝝ congregatis occultauit se a nicanore. Q̄ cū ille cognouit fortit se a viro quentū venit ad maximū q̄ celsissimū tēplū q̄ sacerdotibꝰ solitas hostias offerētibꝰ: iussit sibi tradi virū. Quibꝰ cū iuramēto dicētibꝰ nescire se vbi eēt: q̄ q̄rebat: extendēs manū ad tēplū iurauit dicēs: Nisi iudā mihi vinctū tradideritis: istō deiphanū i planitiē deducā: q̄ altare effodiā: q̄ tēplū ꝫ libero pri cōsecrabo. Et his dictis abijt. Sacerdotes āt prēdētes manꝰ i celū iuocabāt cū q̄ sp ꝓtegnatoꝝ eēt gētis ipoꝝ. hec dicentes: Tu dñe vniūsoꝝ q̄ nullis indiges: voluisti tēplū habitatiōis tue fieri i nobis. Et nūc sēte sctōꝝ oim dñe ꝓbua i eis nū immaculatā domū istā q̄ nup mūdata ē Razias āt q̄dam ō seniorib⁹ ab hierosolymis delatꝰ ē nicanori: vir amator ciuis tatis q̄ bñ audiēs: q̄ ꝓ affectu: pr̄ iudeorū appellabat. Hic multis tpibꝰ ꝓtinentie ꝓbitatē tenuit i iudaismo: corpusq̄ q̄ aiaz tradere prētꝰ ꝓ pseuerātia. Quo-

lens aſſt nicanor manifeſtare odiū qꝫ habebat i iudeos: miſit milites ⁊ngentos vt euꝫ cōp̄hēderēt. Putabat enī ſi illū decepiſſet: ſeſe cladem iudeis maximā illaturꝫ. Turbis āt irruere i dom̄ū eiꝰ ⁊ ianuā dirūpere atqꝫ ignē admouere cupiētibꝰ: cū iā cōp̄hēderet gladio ſe petiit: eligens nobiliꝫ mori potiꝰ qꝫ ſubditꝰ fieri pctōribꝰ: ⁊ ꝫ natales ſuos indignis iniurijs agi. Sꝫ cū p feſtinationem nō certo ictu plagā dediſſet: et turbe iniḡ hoſtis irrūperēt: recurrēs audacter ad murū p̄cipitauit ſemetipſū viriliꝫ i turbas: qđ velociꝫ locū vacuit ꝺꝰ caſui eiꝰ: venit p mediā ceruicē. Et cū adhuc ſpiraret accenſus animo ſurrexit ⁊ cū ſāguis eiꝰ magno fluxu defluereret: ⁊ grauiſſimis vulneribꝰ ęčt ſauciꝰ: curſu turbā p̄trāſiit ⁊ ſtās ſupra q̄ndā petrā p̄ruptā ⁊ iā exanguis effectꝰ: cōplexꝰ inteſtina ſua vtriſqꝫ manibꝰ p̄iecit ſup turbas ſuocās ꝺn̄atorē vite ac ſpūs: vt hec illi ſterū redderet: atqꝫ ita vita defunctꝰ eſt. XV

Nicanor aſſit vt cōperit iudā eſſe i loc̄ ſamarie: cogitauit cuꝫ oi impetu die ſabbati cōmittere bellum. Judeis ꝺno ą illū p neceſſitatē ſeq̄bāt dicētibꝰ: ne ita ferocit ⁊ barbare feceris: ſꝫ honorē tribue die ſāctificatiōis: ⁊ honora eū ą vniūſa ꝟſpicit. At ille infelix iterrogauit ſi ē potēs i ſeculo ą i perauit agi diē ſabbatoꝝ: ⁊ reſpōdentibꝰ ilt: eſt dñs viuꝰ ipſe i celo potens ą iuſſit agi ſeptimā diem. At ille ait: Et ego potens ſū ſup terꝛ ą impero ſumi arma ⁊ negocia regi ipleri. Tū nō obtinuit: vt ꝟſiliū p̄ficeret. Et nicanor ądē cū ſūma ſupbia erectꝰ cogitauerat cōmune tropheū ſtatuere ꝺ iuda. Machabeꝰ aūt ſemꝑ ꝟfidebat cū oi ſpe auxiliū ſibi a dño affuturꝫ: ⁊ hortabatur ſuos ne formidarēt ad aduentū nationū: ſꝫ in mente hꝫent adiutoria ſibi facta ꝺ celo: ⁊ nūc ſperarēt ab oipotēte ſibi affuturā victoriā. Et allocutꝰ eos ꝺ lege ⁊ p̄phet̄: āmonēs etiā certamina ą fecerāt p̄us: p̄mptiores cōſtituit eos. Et ita animis eoꝝ erect̄ ſit oſtendebat gētū fallaciā: ⁊ iuramentoꝝ p̄uaricatiōes. Singulos āt illoꝝ armauit nō clypei ⁊ haſte munitiōe: ſꝫ ꝺmonibꝰ optimis ⁊ exhortatiōibꝰ expoſito vigno fide cōuio: p qꝺ vniūſos letifica

uit. Erat aūt hmōi viſus. Onią ą hab
rat ſūmꝰ ſacerdos virū bonū ⁊ benig
nū: verecūduꝫ viſu: modeſtū moribꝰ: c
eloquio decoꝝ: ⁊ ą a puero i ✱turibu
exercitatꝰ ſit: manꝰ p̄tendēte: orare p
oi p̄plo iudeoꝝ. Poſt hoc apparuiſſe e
aliū viꝫ erate ⁊ gña mirabilē: ⁊ magn
decoris habitudinē circa illū. Reſpo
dētē ꝺno oniā dixiſſe. Hic ē fratꝫ ama
toꝝ ꝰ ⁊ p̄plī iſrl: h ē ą multū orat p p̄
⁊ vniūſa ſancta ciuitate hieremias p
pheta dei extēdiſſe ſūt hieremiā dext
⁊ dediſſe iude gladiū aureū dicēte: Ac
cipe ſcm̄ gladiū munꝰa deo: i q̄ deiꝛ
es adūſarios p̄plī mei iſrael. Exhortans
itaqꝫ iude ꝟmōibꝰ bonis valde ꝺ ądꝫ
extolli poſſet iperꝰ: ⁊ animi iuuenū cō
fortari: ſtatuerunt dimicare ⁊ ꝟſtigere
fortit vt virꝰ ꝺ negocijs iudicaret: eo
p ciuitas ſācta ⁊ templū p̄clitarent.
Erat enī p vxoribꝰ ⁊ filijs: ↄtēqꝫ p fra
tribꝰ ⁊ cognatꝛ minor ſollicitudo: ma
xim⁹ vero ⁊ p̄imꝰ p ſcitate timor erat
tēpli: ſꝫ ⁊ eos ą i ciuitate erāt nō mini
ma ſollicitudo habebat p his ą ꝟgred
ſuri erāt. Et iā cū oēs ſperarēt iudici
futuꝫ: hoſteſqꝫ adeſſent atqꝫ exercitus
erat ordinatꝰ beſtie eąteſqꝫ opportun
loco cōpoſiti: ꝟſiderās machabeꝰ aduē
tū mltitudinis ⁊ apparatū variū arm
tū mltitudinis ⁊ apparatū variū armo
rū: ac ferocitatē beſtiaꝝ: extēdens ma
nus i celū: p̄digia facientē dñm inuo
cauit: ą nō ꝟm armoꝝ potētiā: ſꝫ p̄ut e
ipſi placet dat dignis victoriā. Dixit
aūt iuocās ꝰ modo. Tu dñe ą miſiſti
angelū tuū ſub ezechia rege iuda: ⁊ ce
terfeciſti ꝺ caſtr̄ ſennacherib centum
octogintaq̄nqꝫ milia: ⁊ nūc dñator cē
loꝝ mitte angelū tuū bonū añ nos i ti
more ⁊ tremore magnitudinis brachij
tui vt metuāt ą cū blaſphemia veniūt
adūſus ſāctū p̄plm tuū. Et ꝺ ądem ita
p̄orauit. Nicanor aūt ą cū ipſo erāt ad
tubis ⁊ cāticis admouebāt. Judas ꝰ
⁊ ą cū eo erant: inuocato deo p oſtenſ
ꝟgreſſi ſūt: manu q̄dē pugnātes: ſed ⁊
dñꝫ cordibꝰ oratēs p̄ſtrauerūt ñ mi
trigintaq̄nqꝫ milia p̄ſentia dei magni
ce delectati. Cūqꝫ ceſſaſſēt ⁊ cū gaudio
redirēt: cognouerūt nicanorem ruiſſe
cū armis ſuis. Facto itaqꝫ clamore ⁊
p̄turbatiōe ſuſcitata: patria voce oīpo
tētē dñꝫ bñdicebāt. Precepit āt iudas
ą p oīs corꝑis ⁊ oīo mori p ciuiꝰ pa

ius erat: caput nicanoꝛ ⁊ manū cū humero abscisā hierosolymā pferri. Quo cū pueniſſet ꝓuocatis ꝓtribulibꝰ ⁊ sacerdotibꝰ ad altare: accersīt et eos q̄ i arce erāt. Et ostēso capite nicanoꝛ et manu nepharia quā extēderat ꝛ domui sanctā oipotētis dei magnifice gloriatꝰ ē. Linguā etiā ipi nicanoꝛ pciſā iussit ꝑticulatim auibꝰ dari: manū āt demēs ꝛ tēplū suspēdi. Oēs igit celi benedixerūt dñm dicētes: bñdictꝰ q̄ locū suū iēotaminatū ꝙuauit‖ Suspēdit āt nicanoꝛ caput i sūma arce vt euidēs ēet ⁊ manifestū signū auxiliū dei Itaq; oēs cōmuni ꝓsilio decreuerūt: nullo modo diem istū absq; celebritate ꝓterire: hīe āt celebritatē tertiadecima die mēsis adar: q̄ dr voce syriaca ꝓdie mardochei die Igit his erga nicanorē gestis: ⁊ illis tribꝰ ab hebreis ciuitate posſa: ego quoq; in his faciā finē ꝙmonuis. Et siq̄dem bñ ⁊ vt historie competit hoc ⁊ ipse velim: si aūt minꝰ digne: ꝓcēdū ē mihi. Sicut est vinū semp bibere aut sꝛ aquā ꝓtrariū ē: alternis aūt vti delectabile: ita legentibꝰ si sermo ꝑ exactus sit sermo: non erit gratꝰ: hic ergo erit consummatus.

Explicit secūdꝰ liber Machabeoꝝ.

Incipit epistola beati Hieronymi ad Damasum papā i q̄ttuoꝛ euāgelistas.

Beatissimo pape damaso: hieronymꝰ. Nouū opꝰ me facere cogis ex veteri: vt pꝰ exemplaria scripturarū toto orbe dispersa q̄si q̄dā arbiter sedeā: ⁊ qꝛ inter se variāt: q̄ sint illa q̄ cū greca cōsentiant ꝛitate: decernā. Pius labor ꝛ periculosa ꝓsumptio: iudicare ꝙ ceteris: ipsi ab oibꝰ iudicādum: senis mutare linguā ⁊ canescētē mūdū ad initia reuocare puloꝝ. Quis esū doctꝰ pariet vel indoctꝰ: cū i manꝰ volumē assūpserit ⁊ a saliua quā semel imbibit videre discrepare q̄ lectitat: nō statī erūpet i vocē me falsariū me clamās cē sacrilegū: q̄ audeā aliq̄d i veteribꝰ libris addere: mutare: corrigere? Adūsꝰ quā fidē dupler causa me ꝓsolat: q̄ tu ꝙmꝰ sacerdos es: fieri iubes: ⁊ verū nō tē q̄ variat: etiā maledicoꝝ testimonio cōprobat. Si esū latinis exemplaribꝰ fides ē adhibēda: rūdeāt q̄bꝰ soli sūt exēplaria pene q̄t codices. Sin aūt ꝛitas ē q̄rēda ꝙ pluribꝰ cur nō ad grecā originē reūtētes: ea q̄ vl a vitiosis interptibꝰ male edita: vel a ꝑūptoꝛibus imperitis emēdata ꝙuersiꝰ: vl a librarijs dormitātibꝰ aut addita sūt aut mutata corrigimꝰ? Neq; vero ego ꝙ veteri disputo testamēto: q̄ō a septuagintā senioribꝰ in grecā linguā versū: tertio gradu ad nos vsq; ꝙuenit. Nō q̄ro q̄d aq̄la q̄d symmachꝰ sapiāt: q̄re theodotion inter nouos ⁊ veteres medius incedat. Sit illa vera interptatio: quā apli ꝓbauerūt. De nouo nūc loq̄r testamēto q̄ō grecū eē n̄ dubiū ē: excepto apō matthēo: q̄ primꝰ in iudea euāgelium christi hebraicis līs edidit. Hoc certe cū in nr̄o ꝙmone discordat: ⁊ diuersos riuuloꝝ tramites ducit: vno de fonte q̄rēdus ē. Pretermitto eos codices q̄s a luciano ⁊ hesitio nuncupatos pauco rū hoim asserit ꝙuersa cōtentio: q̄bus vtiq; nec i veteri instrumēto pꝰ septuaginta interpres emēdare quid licuit: nec i nouo ꝓfuit emēdasse: cuꝫ mīta ꝓ gentiū linguis scriptura ante trāslata doceat falsa esse q̄ addita sūt. Igit hec pīs pfatiuncula pollicetur q̄tuoꝛ tm euāgelia: q̄ꝝ oꝛdo ē iste: matthēꝰ: marcus: lucas: iohēs: codicū grecoꝝ emendata collatiōe ſꝫ veteꝝ: q̄ nec mīta a lectionis latine ꝙsuetudie discreparent ita calamo impauimꝰ: vt his tm q̄ sensū videbār mutare: coꝛrectꝛ: reliq̄ manere pateremur vt fuerāt. Canones q̄ꝫ q̄s eusebiꝰ cesariēsis ep̄s alexādrinū secutꝰ ām̄oniū in decē numeros oꝛdinauit: sicut i greco habēt exp̄ssimꝰ. Q̄ꝝ si q̄s de curiosis voluerit nosse q̄ i euāgelijs vel eadē vel vicina vel sola sint: eorū distinctiōe cognoscet. Magnꝰ siq̄dē hic i nr̄is codicibꝰ errꝛ inoleuit: dum q̄ō i eadē re: aliꝰ euāgelista plꝰ dixit: in alio qꝛ minꝰ putauerint: addiderūt: vl oī eundē sensum aliꝰ aliter exꝛessit: ille q̄ vnum e q̄ttuoꝛ primū legerat: ad eiꝰ exemplū ceteros q̄ꝫ estimauerit emēdandos. Unde accidit: vt apō nos mixta sint oia: ⁊ i marco plura luce atq; matthei. Rursū i matthēo plura iohānis ⁊ marci: ⁊ in ceteꝛ reliquoꝝ qui i alijs ꝓꝛia sūt inueniār. Cū itaq; canones legerꝛ q̄ subiecti sīt ꝙfusiōis errore sublato: ⁊ sīlia oīa scies: ⁊ singulis sua queq; restituesꝛ. In ꝙmo cō

Alis nūcupatoꝛes

eozdāt q̄ttuoz: matthe⁹: marc⁹: lucas: ioh̄es. In scō tres: matthe⁹: marc⁹: lucas. In tertio tres: matthe⁹: lucas: iō-hānes. In q̄rto tres: matthe⁹: marc⁹: ioh̄es. In q̄nto duo: matthe⁹: lucas. In sexto duo. matthe⁹: marc⁹. In septimo duo: matthe⁹: ioh̄es. In octauo duo: lucas marc⁹. In nono duo: lucas: ioh̄es. In decio: ꝑpa vnusq̄sq; q̄ ñ habenť in alīs edidederīt. Singuľ xo euāgeliīs ab vno icipiēs vsq; ad finē librox dispar numer⁹ accreſcit. Hic nigro colore ꝓscript⁹ sō se hz aliū ex minio discolorē numex: q̄ ad decē vsq; ꝓcedēs indicat: ꝑoz numer⁹ i q̄ sit canone req̄rēd⁹ Cū q; apto codice (xbi gr̄a; illō sine illud capm scire voluer; cui⁹ canonis sit: stati ex subiecto numero doceber;: recurrēs ad ꝓncipia i q̄b⁹ canonū est distincta ꝓgeries: eodēq; stati canone ex titulo frōtis iuēto: illū quē q̄rebas numex eiusdē euāgeliī q̄ ipe ex iscriptiōe signaſ ſ inuenies: atq; e vicino ceterox tramitib⁹ inspect;: q̄s numeros e regiōe habeāt adnotabis: cū scier; recurres ad volumia singlox sine mora reptis numer; q̄s asi signaueras: reperies locа in q̄b⁹ vel cadē vſ vicina dixerunt. Opto vt in christo valeas: et memineris mei papa beatissime.

Incipit alius ꝓlogus.

Plures fuisse q̄ euāgelia scripserūt. Lucas euāgelista testaſ dicēs: Quia q̄dē multi conati sūt ordinare narratiōem rex q̄ i nobis cōplete sūt: sic tradiderūt nob⁹ q̄ ab initio ipi videſt ꝺmonē: et ministrauerūt ei et ꝓseuerātia vsq; ad phs ipſs monimēta declarāt: q̄ a diūsis autoribus edita diūsax heresū fuere ꝓncipia: vt ē illō iux egyptios: et thomā: et matthiā: et bartholomeū: duodeci q̄z apl̄oz: et balisidis atq; apollinis ac reliq̄x q̄s enumerare lōgissimū ē: cuz hec tm̄ ipsentiax necesse sit dicere: extitisse q̄sdam q̄ sine spū et gr̄a dei conati sūt magis ordiare narratiōez: q̄z historie texere xpitatem. Quib⁹ iure pōt illō ꝓpheticū coaptari.

Ezech.13.a ‖Ue q̄ ꝓferūt ꝺ corde suo: q̄ ambulāt post spm̄ suū: q̄ dicunt: hec dicit dñs: et dñs nō misit eos. De q̄b⁹ et saluator in

Joh.10.b euāgelio ioh̄is loq̄ť ‖Oēs q̄ añ me venerūt: fures fuerūt et latrones. Qui venerūt: ſ q̄ missi sūt. Ip̄e esh ait: Venie dāt: et ego ſi mittebā eos. In venientib⁹ ꝓsūptio temeritaſ: i missis obsequiū suituſ ē ‖ Ecclīa aūt q̄ dñi voce supra petrā fūdata ē: quā introduxit rex in cubiculū suū: et ad quā q̄ foramē descēsionis occulte misit manū suam siñs damuele hinuloq; ceruoz q̄ttuoz fluminis paradisi instar eructuās q̄ttuoz et āgelos et āmuios hz q̄ q̄s q̄si arca testamēti et custos legis dñi lignis mobilib⁹ vehiť. Primus olim matthe⁹ ē publicanus cognomēto leui: q̄ euāgeliū i iudea ꝑbreo ſmōe edidit ob eoz vt maxie cauſā q̄ i iesū crediderāt ex iudeis: et neq; legis vmbra secedēte euāgelīo xitatē seruabāt. Scōs marc⁹ interpres apl̄i petri et alexādrine ecclie ꝑm⁹ eps: q̄ dñs q̄dē saluatorē ipe ñ vidit: sz ea q̄ audierat a magistrō ꝓdicātē: iuxt fidē magis gesto-rū narrauit q; ordinē. Tertius lucas medic⁹ natiōe syr⁹ antiocēsis ‖ cui⁹ laus i euāgelio: q̄ et ipe discipul⁹ apl̄i pauli et achaie bythinieq; ꝓtib⁹ volumē ꝓdidit: q̄daz alti⁹ repetens: et vt ipe ꝓphetē audita magis q; visa describēs. Ultimus ioh̄es apl̄s et euāgelista quē iesus amauit plurimuz: q̄ sup pectus dñi recūbēs purissima doctrinarū fluēta potauit: et q̄ sol⁹ ꝺ cruce meruit audire ‖ Ecce mr̄ tua. Is cū eēt i asia: tū tūc hereticoz semia pullularēt cherinthi: et hebionis: et ceteroz q̄ negāt christū i carne veniſſe: q̄s et ipe in epl̄a sua antichristos vocat: et apl̄s paul⁹ frequēter ꝓcurit: coact⁹ ē ab oibus pene tūc asie epīs: et mr̄ax eccliax legatis dus ꝺ diuinitate saluatoris alti⁹ scribere: et ad ip̄m (vt ita dicā) dei xbū: nō timore: et ad ip̄m (vt ita dicā) dei xbū: nō audaci q; felici temeritate ꝓrumpe: vt ecclīastica narrat hīstoria: cū a fratribus ꝺ cogerer vt scriberet: ita factuz se responsō diſſe: si indicto ieiunio in cōmune oēs deū deprecarēť Quo expleto reuelatiōe saturat⁹ i illō ꝓphemiā celoveniēs eructauit ‖ In ꝓncipio erat xbū: et xbū erat apud deū: et deus erat xbū: ꝺ erat in ꝓncipio apud deū. Hec igit q̄ttuoz euangelia mīsto ad ꝓdicta ezechielis q̄z volumē ꝓbat: in q̄ ꝓma visio ita ꝓtexit. Et i medio sīlitudo quattuoz animaliū et vultus eoz. Facies hois et facies leonis et facies vituli: et facies aquile. Prima hois facies matthei significat: q̄ sīl ꝺ hoīe exorsus e scribere. Liber generatio

ihesu christi filij dauid filij abraã. Scda marci: i q̃ vox leonis in heremo rugiẽtis audiẽ. Vox clamãtis i deserto parate viã dñi: rectas facite semitas eius. Tertis vituli: q̃ euangelistã lucã a zacharia sacerdote sūpsisse initiū p̃figurat. Quarta iohes euãgelistã: q̃ assūptis penis aqle ad altiora festinãs de xbo dei disputat. Cetera q̃ sequunt i eõdem sensū pficiūt. Crura eoꝝ recta ⁊ pẽnati pedes: ⁊ q̃cūq; spūs ibat: ibãt: ⁊ non reuertebãt: ⁊ dorsa eorum plena ocꝯis: et scintille ac lãpades i medio discurrentes: ⁊ rota i rota: ⁊ i singul q̃ttuor facies | Ih ⁊ apocalypsis iohis: p̃ exposition vigiti q̃ttuor: seniores q̃ tenẽtes citharas ⁊ phialas adorantes agnũ dei: introducit fulgura atq; tonitrua: ⁊ septẽ spūs discurrẽtes: ⁊ mare vitreũ: et q̃tuor alalia plena oculis dicẽs: Alal pmũ sile leoni: ⁊ scõz sile vitulo: ⁊ tertiũ sile homini: ⁊ q̃rtũ sile aqle volãti. Et p̃ paululũ. Plena inq̃t erãt ocul: ⁊ requiẽ nõ habebãt die ac nocte. dicentia: Sãct̃ sãct̃ sãct̃ dñs deꝰ oipotẽs: q̃ erat: ⁊ q̃ ẽ: ⁊ q̃ vẽturꝰ ẽ. Quib̃ cũctis ꝓspicue ondit: q̃ttuor debere tñ euangelia suscipi: ⁊ oẽs apocryphoꝝ nenias: mortuis magis hereticis q̃ ecclĩasticis viuis canẽdas.

Sequit̃ ꝓlogꝰ i (Matthẽũ.

Matheꝰ cũ primo p̃dicasset euãgeliũ in iudea: volens trãsire ad gẽtes primꝰ euãgeliũ scripsit hebraice: q̃ fratribꝰ a q̃bꝰ ibat: ad memoriã reducit. Sic ẽñ necesse fuit ad ꝓfirmationẽ fidei euãgeliũ p̃dicare: sic ⁊ ceteros scribi. Cũ ãt plures euãgelium scripserunt: q̃ttuor tñ hñt autoritatis testimoniũ: qz p q̃ttuor mũdi ptes fidẽ q̃driga dñi q̃ vehit ẽñ p̃dicatiões euãgeliũ: ⁊ genꝰ humanũ q̃drifida morte redemptũ: eoꝝ erat p̃dicatiõe viuificanda: vñ alioꝝ euãgelia decidẽt: nec recepta sũt: qz nolebãt p̃finitũ numerum trãsire: ꝑ xtũ sacramẽti. Designãtur etiã euãgeliste q̃ttuor figurã: q̃ nõ sũt deceptorie: sz iocundi mysterij sibi ꝑscie. Matheꝰ i hoie intelligit̃: qz circa humanitatẽ christi p̃cipalit̃ immorat̃. Marcꝰ i leone: qz agit de resurrectiõe. Lucas i vitulo: agẽs d̃ sacerdotio. Iohẽs i aqla: scribens sacramẽta diuinitatis. Christꝰ xpo quẽ descripsit hõ fuit d̃ xpgne natꝰ: vitulꝰ in imolatiõe Leo in resurrectiõe. Aqla i ascẽsiõe. Vel in hoie hũanitas. In vitulo sacerdotium. In leone regnũ. In aqla exp̃mit̃ diuinitatis sacramẽtũ.

Incipit argumẽtũ i cuãgeliũ ꝑm Matthẽũ.

Matheꝰ ex iudea sic in ordine primꝰ ponit̃: ita euãgeliũ i iudea primꝰ scripsit‖cuiꝰ vocatio ad dñm ex publicanis actibus fuit: duoꝝ i generatiõe christi p̃ncipia p̃sumẽs. vniꝰ cuiꝰ p̃ma circũcisio i carne: alteriꝰ: cuiꝰ ꝑm cor electio fuit Exurtit q̃ esñ pfibꝰ christꝰ. Sicq; q̃terdenario numero triformiter posito p̃ncipiũ a credẽdi fide i electiõis tps porrigẽs: ⁊ ex electiõe vsq; i trãsmigratiõis diẽ dirigẽs: atq; a trãsmigratiõis die vsq; i christũ definiẽs decursã: aduẽtus dñi ondit generatiõez: vt numero satisfaciens ⁊ tẽpi: ⁊ se ad eẽt ondere: ⁊ dei in se opꝰ mõstrãs etiã i his q̃ genꝰ posuit: christi opant̃ a p̃ncipio testimoniũ nõ negaret. Quaꝝ oim rex: tps: ordor numerꝰ: dispositio: vt ratio: qũ fidei necessariũ ẽ deꝰ christꝰ ẽ‖q̃ factꝰ ex mulie re: factꝰ sub lege: natꝰ ex xgine: passus i carne: osa i cruce fixit: vt triduphãs ea in semetipo resurgẽs i corpe ⁊ pris nomẽ i pribꝰ filio: ⁊ filij nomen pri restituẽs i filios: sine p̃ncipio sine fine: ostẽdẽs vnũ se cuz pre eẽ qz vnꝰ ẽ. In quo euãgelio vtile ẽ desiderãtibꝰ deũ: sic p̃ma vt media vt ꝑfecta cognoscere: vt ⁊ vocatiões apli ⁊ opꝰ euãgelij ⁊ dilectionẽ dei i carne nascẽt̃ p vniũsa legẽtes intelligãt: atq; id i eo i q̃ reprehẽsi sũt ⁊ approbãdere apperũt: recognoscãt. Nobis ẽñ i hũ studio argumẽti fuit: ⁊ fidẽ facte rei tradere ⁊ opant̃ dei intelligẽdã diligẽter esse dispositiões a q̃rẽtibꝰ nõ tacere. Explicit argumẽtũ. Incipit registrum in euangeliũ Matthei.

Mat.9.

Gal.4.

Natiuitas christi. Capitm. 1

Magi cũ muneribꝰ veniũt: ⁊ ioseph ad ãgelo q̃ visũ admonitꝰ cũ puero ⁊ matre eius in egyptum fugit: infantes interficiunt̃: regressio iesu christi ex egypto. 2

De baptismate iohãnis in iordane: et de christi baptismate. 3

Jesus post ieiuniũ q̃draginta diez ⁊ q̃dragita noctiũ tẽptat̃ a diabolo. Pe-

trū ⁊ andreā ⁊ iacobū ⁊ iohānē piscatores ꝓuocauit :⁊ circūiens galileā varios languores hoim curat.

5 Beatitudinis ⁊ cetera mandata: et de homicidio:de oblatiōe:ō adulterio: ō oculo vel manu eruēda: vxorē nisi ob adulteriū dimittēdā :de iuramētis: de

6 ocko ⁊ dente: inimicos diligendos:de Oratio:ieiuniū :de the (elemosynis. sauro in celū:lucernā corpis esse oculū ⁊ nō posse duob⁹ dnis ꝑuire : nec cogitandū de esca ⁊ vestimento: volatilib⁹ agri et sollicitudine diei.

7 Nō esse iudicandū ō festuca ⁊ trabe in ocko : de margaritis añ porcos nō esse ponēdas:petēdū:q̄rendū:⁊ pulsandū: ō pseudo ꝓpheꝛ: qz nō ois q̄ dīc mihi dne dne itrabit in regnū celoꝝ :de domo edificata supza petrā vel arenam.

8 Descēdēs de mōte lepzosū mūdat:puerū centurionis paralyticū curat:socrū petri a febzibus liberaret : ō plurimis curatꝛ :⁊ scribe volēti se seq̄ dicit :non habere filiū homis vbi caput suū reclinet:atq; vt ali⁹ relicto pīs corpe seq̄tur ꝑcepit:in naui eū dormiētē excitāt discipuli vt tēpestatem sedaret:⁊ in terra gerasenoꝝ demonia eiecit.

9 Ubi paralyticꝰ lectū fert.Matthеū cō uocat:a phariseis murmurātib⁹ de cō uiuio publicanoꝝ dic nō eē op⁹ sanis medicū:discipulis iohis interrogantib⁹ q̄re nō ieiunarēt discipuli ei⁹ parabolā ponit pāni scissure ⁊ vtris ⁊ vini: filiā ꝑncipis mortuā dū vadit suscitare:mulierē a ꝓfluuio liberat:cecꝭ ocki aperiūt:surdū ⁊ mutū demoniū eiciē

10 ⁊ in ꝑncipe demonioꝝ id facere dicūt. Duodecim apl̄os ꝑmittit cuz offi doctrina ac dicit: Qz nō venit pacē mittere in terram se gladium.

11 Johes ō carcere ad iesū:⁊ iesus ō iohe ad turbas loquit:atq; increpat ciuitates q̄ pnias non egerunt .Cōfessio iesu ad patrem:⁊ iugum dni leue esse.

12 Discipuli spicas vellūt:manū aridā sanat: hoiez a demonio cecum ⁊ mutum curat:⁊ in ꝑncipe demonioꝝ id facere opinātes destruit:phariseis signū petētibus ione ⁊ ninuitaꝝ signū tradit:⁊ matrem ⁊ fratres spernit.

13 Sedens i nauicula iesus turbis parabolas exponit.i.seminātꝭ semen cēteslmū sexagesimū ⁊ tricesimū ;ō zizania ⁊ trico et grano synapis:a fermento ab scōdito in farina:et exoluit discipul parabolas zizanioꝝ:parabolas ō thesauro in agro:⁊ bona margarita:ō rete in mare misso: ꝓphetā in patria sine honoze esse.

De iohis capite i disco :⁊ q̄nq; panib⁹ ⁊ duob⁹ piscib⁹ i q̄nq; milia viroꝝ. Jesus supza mare ambulat ⁊ petruz mergentem apprehēdit: ⁊ in terra genesar multos languozes curat.

De manib⁹ lauādis:⁊ ō his q̄ ō ore eunt:qz coinq̄nāt: nō q̄ intrāt i hoiem filiā mulierꝭ syrophenisse a demōio curat:⁊ sec⁹ mare galilee claudos cecos mutos sanat: de septē panib⁹ ⁊ pāc piscib⁹ q̄ttuoz milia hoim satiauit.

De signo ione ꝓphete:ō fermēto phariseoꝝ: de episcopatu petri:quem increpat:ac dicit crucem suā tollere debere vnūquēq; qui velit dnm sequi :⁊ dicit non visuros quosdā mortē donec videant filium hois in regno suo venire.

In monte cuz moyse ⁊ helia apparet: vox ō celo ad eū :inde descēdentib⁹ de lia iā fuisset ñ eē susceptū mānifestat puerū lunaticū saluat:⁊ de fide vt granū synapis docet:de statere de ore piscis.

De humilitate pueri:ō manu ⁊ pede oculo eruendo :⁊ nec ꝓtēnendos paruulos quoꝝ angelos facie patris i celis semp videre testat. Correptio fratꝝ q̄ indulgeri debeant alteruꝝ vsq; septuagies septies : de eo qui cōseruum ꝓpter denarios centum suffocat.

Uxorē ñ debere dimitti: ⁊ ō eunuchis infandos nō esse arcēdos a bñdictiōe diuitē difficile itroire in regnū celoꝝ ⁊ cētuplū receptuꝝ qui oib⁹ renūciat.

Primos nouissimos fieri:pabola operariorꝝ in vineam cōductoꝝ: de filiis zebedei:⁊ de primis accubitis cene:de duobus cecis secus viam sedentib⁹.

De asina ⁊ pullo ei⁹:⁊ vbi nūmularios eiecit de tēplo:clamātib⁹ pueris osānā de ficu q̄ arida facta est:interrogat in q̄ prāte hec facerent. Ipse interrogat de iohānis baptismate:⁊ subiūgēs parabolas hois qui filios suos i vineā mittit et q̄ publicani et meretrices in regnū dei multos sacerdotū ⁊ scribaꝝ sint precessuri:dicit parabolam de vinitoribus qui interficiunt ad se missos.

Parabola vbi inuitati ꝓtēnunt venire

ē nuptias: ō inscriptiōe ꝛ imagine ce
saris: ō muliere que septem fratres ha
buit: temptatus a phariseis interrogat
eos de christo cuius filius esset.
Ad discipulos dixit vt q̄ pharisei dicūt
fiant: sz q̄ faciūt nō fiant: increpat scri
bas ꝛ phariseos. ō ꝓselito: de iuramen
to: de camelo ꝛ culice ꝛ cathino lauan
do: ꝛ monumentꝭ dealbatis: et monu
mentꝭ ꝓphetarꝫ: ꝛ alīs multꝭ hierm.
De structura tēpli: ꝛ signis nouissimo
rū dierꝫ: ꝛ diebus breuiatis: de pseudo
christis ꝛ de pseudo ꝓpheris: ō aduen
tu saluatoris: ꝛ occasu elementorū.
De decē virginibꝫ: ō talētꝭ: de ouibꝫ a
dextrꝭ ꝛ hedis a sinistrꝭ: ō opibꝫ eorꝫ.
De iudeorꝫ ꝓsilio: de cōꝑhēdendo iesū
de muliere q̄ vnguento ꝓfudit iesū: iu
das ꝓmiū petit vt tradat iesum: cenās
ō iuda traditore suo ad discipulos lo-
quit: oblatio eiꝰ: petro dicit ꝙ ter ab-
negaturꝰ es esset. Orationes iesu ad pa-
trem: iudas iesum i osculo tradit: ꝛ pe
trus auriculā seruo abscidit. Jesus fal
sis testibus cōdemnat ꝛ illudit: petrꝰ
tertio abnegat et lachrymatur.
Jesus pilato tradit: iudas laqo se su-
spēdit: de agro figuli: iudiciū pilati et
de barraba latrone: de clamyde coccī-
neo de corona: de arūdine: ō genuflexi
one ꝛ illusione dicētiū: Aue rex iudeo
rū: ꝛ expuitiōe i eū ꝛc. Simonis anga-
riatione vt crucē tolleret: de felleo hu
more: ꝛ crucifixione eiꝰ: de vestimentꝭ
de scripto: rex iudeorꝫ: ō crucifixiōe la-
tronū: de blasphemijs: de tenebris fa-
ctis: de dñi clamore et morte: ꝛ alīs ō
ꝓdigebant in morte: de sepultura dñi
ꝛ de custodia circa sepulchrum.
Resurrectio domini: ꝛ āliter apparuit
post hec: de pecunia data custodibꝰ: et
mandatum de baptismate.

Explicit Registrū. Incipit euan-
gelium Watthei. Capm I

LIber generatiōis iesu christi filij dauid: filij abraā ‖ Abraam genuit isaac ‖ isaac āt genuit iacob ‖ iacob āt genuit iudā ꝛ frēs eiꝰ ‖ iudas aūt genuit phares ꝛ zarā ō thamar ‖ Phares āt genuit esrō: esrom āt genuit arā. Arā āt genuit aminadab: aminadab āt genuit naason. Naason aūt genuit salmō: salmō āt genuit booz de raab. Booz āt genuit obeth ex ruth: obeth āt genuit iesse. Jesse aūt genuit dauid regem ‖ Da 2. Re. 12. f
uid āt rex gēuit salomonē ex ea q̄ fuit 1. Pa. 3. b
vrie ‖ Salomō āt genuit roboā: ‖ roboā 3. Re. 11. g
aūt genuit abiā. Abia aūt geguit asa: 1. Pa. 3. b
asa aūt genuit iosaphat. Josaphat aūt B
genuit iozā: iozā āt genuit oziā. Ozias
aūt genuit ioathā: ioathā aūt genuit
achaz Achaz āt gēuit eᶻezechiā: ezechi
as aūt genuit manassen: manasses aūt
genuit amō. Amon aūt genuit ioziā:
ozias aūt genuit iechoniā ꝛ frēs eius
in transmigratiōe babylonis. Et post
trāsmigratiōez babylonis ‖ iechonias 1. Pa. 3. e
genuit salathiel: salathiel āt genuit zo
robabel. Zorobabel aūt genuit abiud:
abiud aūt genuit eliachim. Eliachim
āt genuit azor: azor āt genuit sadoch.
Sadoch aūt genuit achim: achim aūt
genuit eliud. Eliud āt genuit eleazar:
eleazar autē genuit mathan. Mathan
aūt genuit iacob: iacob aūt genuit io-
seph virū marie: ō q̄ natꝰ est iesus qui
vocat christꝰ. Oēs itaq; generatiōes C
ab abraā vsq; ad dauid: generatiōes sūt
tuordecim: ꝛ a dauid vsq; ad transmi-
gratiōez babylonis: generatiōes ꝗttuor-
decim: ꝛ a trāsmigratiōe babylonis
vsq; ad christū: generatiōes ꝗttuordē-
cim. Christi aūt generatio sic erat ‖ Cuz Lu. 1. c
ēet despōsata mater iesu maria ioseph et. 2. a
ant̄ q̄ conuenirēt: inuēta ē in vtero hās ō
spiritusācto. Joseph aūt vir eiꝰ cuz eēt
iustus: ꝛ nollet eā traducere: voluit oc
culte dimittere eā. Hec aūt eo cogitan
te: ecce angelus dñi apparuit in som-
nis ioseph dicēs. Joseph fili dauid: no
li timere accipe mariā cōiugem tuam.
Qō enim in ea natū est: de spiritusācto D
est. Pariet aūt filiū et vocabis nomen
eius iesum. Ipse enim saluū faciet popu
lum suum a peccatis eorū. Hoc aūt to
tum factū est: vt adimpleret q̄ dictū ē a
dño ꝑ ꝓphetā dicētē ‖ Ecce virgo i vte Esa. 7. c
ro hābit ꝛ pariet filiū: ꝛ vocabit nomē
eiꝰ emanuel: q̄ est interꝑtatū nobiscū
deꝰ. Exurgens aūt ioseph a sōno fecit
sicut ꝓcepit ei angelꝰ dñi: ꝛ accepit cō-
iugē suā. Et nō cognoscebat eā donec
peperit filium suū primogenitum: ꝛ vo
cauit nomē eius iesum. II

Cum ꝙ natꝰ esset iesus i bethleē

iude in dieb⁹ herodis regis: ecce magi ab oriēte venerūt hierosolymā dicētes Ubi ē q̄ nat⁹ ē rex iudeoꝝ? Uidimus enim stellā ei⁹ i oriēte: ꝛ venim⁹ adorare eū. Audiēs aūt herodes rex turbatus ē: ꝛ ois hierosolyma cuꝫ illo. Et ꝓgregans oēs ꝓncipes sacerdotū ꝛ scribas ꝓpli sciscitabaꝫ ab eis vbi christus nascereꝫ ‖ At illi dixerūt ei: In bethleem iude. Sic enim scriptū ē ꝑ ꝓphām ‖ Et tu bethleē terra iuda: neq̄q̄ minima es i ꝓncipib⁹ iuda. Ex te enim exiet dux q̄ regat ꝓplm meū israel. Tunc herodes clam vocatis magis: diligēter didicit ab eis tēp⁹ stelle q̄ apparuit eis: ꝛ mittens illos i bethleē. dixit: Ite ꝛ iterrogate diligēter de puero: ꝛ cū inueneritis renunciate mihi: vt et ego veniens adorē eū. Qui cū audissent regē abierūt. Et ecce stella quā viderāt i oriēte: antecedebat eos: vsq̄ dū veniēs staret supra vbi erat puer. Uidētes aūt stellaꝫ gauisi sūt gaudio magno valde. Et intrātes domū inuenerūt puerꝫ cuꝫ maria matre ei⁹: ꝛ ꝓcidētes adorauerūt eū ꝛ aptis thesaurꝫ suis obtulerūt ei munera: auꝝ: thus: ꝛ myrrhā. Et respōso accepto i somnis ne rediret ad herodē ꝑ aliā viam reuersi sūt in regionē suaꝫ. Qui cū recessissent: ecce angel⁹ dñi apparuit i somnis ioseph. dicēs: Surge ꝛ accipe puerꝫ ꝛ matrē ei⁹ ꝛ fuge i egyptū: ꝛ esto ibi vsq̄ dū dicā tibi. Futurꝫ ē enim: vt herodes q̄rat puerū ad perdēdū eū. Qui ꝛsurgēs accepit puerum ꝛ matrē ei⁹ nocte: ꝛ secessit i egyptuꝫ. Et erat ibi vsq̄ ad obitum herodis vt adimpleret q̄d dictū ē a dño ꝑ ꝓphaꝫ dicentē ‖ Ex egypto vocaui filium meuꝫ. Tūc herodes videns quia illusus esset a magis: iratus⁹ est valde: ꝛ mittēs occidit oēs pueros q̄ erant in bethleē ꝛ in oibus finib⁹ eius a bimatu et infra: ꝟm tēpus q̄d exq̄sierat a magis. Tūc adimpletū est: q̄d dictū est ꝑ hieremiaꝫ ꝓphām dicentē ‖ Uox in rama audita ē: ploratus ꝛ vlulat⁹ multus: rachel plorans filios suos: ꝛ noluit ꝛsolari q⁊ nō sunt. Defuncto aūt herode: ecce angelus dñi apparuit in somnis ioseph i egypto dicens: Surge ꝛ accipe puerū ꝛ matrem ei⁹ ꝛ vade in terraꝫ isrl. Defuncti sunt enim q̄ querebāt animam pueri. Qui cōsurgens accepit puerū et matrē ei⁹ et venit in terraꝫ isrl. Audiēs aūt q̄ archelaus regnaret i iudea ꝑ herode patre suo timuit illo ire: et āmonit⁹ in somnis secessit in ptes galilee. Et veniens habitauit i ciuitate q̄ vocaꝫ nazareth: vt adimpleret q̄d dictū est ꝑ ꝓphetas qm nazareus vocabiꝫ. III

In diebus autem illis venit iohānes baptista ‖ ꝓdicās i deserto iudee ꝛ dicēs ‖ Penitētiā agite: appropinq̄bit enim regnū celoꝝ. Hic ē enim de q̄ dictū est ꝑ esaiā ꝓphetam dicētē. ‖ Uox clamātis in deserto parate viam dñi: rectas facite semitas ei⁹. Ipse aūt iohānes habebat vestimentū de pilis camelorꝝ: ꝛ zonam pelliceā circa lumbos suos. Esca aūt eius erat locuste et mel siluestre ‖ Tūc exibat ad euꝫ hierosolyma ꝛ ois iudea: ꝛ omis regio circa iordanē ‖ ꝛ baptizabāꝫ ab eo i iordane ꝓfitētes peccata sua ‖ Uidens aūt multos phariseoꝝ ꝛ saduceoꝝ veniētes ad baptismū suum: dixit eis: ‖ Progenies viperaꝝ: q̄s demōstrabit vobis fugere a vētura ira. Facite ergo fructū dignū penitētie. Et ne velitis dicere intra vos patrē habem⁹ abrahā. Dico enim vobis: q̄m potēs ē deus de lāpidib⁹ istis suscitare filios abrahe. Jam enim securis ad radicē arboꝝ posita est. ‖ Omis ḡ arbor q̄ nō facit fructū bonū excidet: ꝛ in ignē mittet ‖ Ego quidē baptizo vos i aq̄ in penitētiā: q̄ aūt post me venturꝰ est: fortior me est: cuius nō sū dign⁹ calceamenta portare. Ipse vos baptizabit in spiritusancto et igni. ‖ Cui⁹ ventilabrum in manu sua: ꝛ ꝓmundabit aream suam: et cōgregabit triticū in horreū suū: paleas aūt cōburet igni inextinguibili. ‖ Tūc venit iesus a galilea in iordanē ad iohannē vt baptizaretur ab eo. Iohānes aūt ꝓhibebat eum dicēs: Ego a te debeo baptizari: ꝛ tu venis ad me. Respōdens aūt iesus dixit ei: Sine modo. Sic enim decet nos implere oēm iusticiā. Tūc dimisit eū. Baptizat⁹ autem iesus: cōfestim ascendit de aq̄. Et ecce aperti sūt ei celi: ꝛ vidit spūm dei descendentē sicut columbam: et venientē sup se. Et ecce vox de celis dicēs: Hic est filius meus dilectus: in quo mihi complacui. IIII

Tunc iesus ducꝰ est in desertū a spū ‖ vt tēptaret a diabolo et cum ieiunasset

Joh. 7. f
Mich. 5. a

B

C

Ps. 71
Esa. 60. b

Osee. 11. a

Hiere. 3. g
et. 31. c
Thre. 1. a

D

ginta dieb⁹ et q̄draginta nocti⁹ postea esurijt. Et accedēs tēptator dixit ei. Si fili⁹ dei es dic vt lapides isti panes fiant. Qui rndēs dixit. Scriptū ē. ℞ō i solo pane viuit hō sz i oi ℞bo q̄ predit de ore dei. Tūc assūpsit eū diabol⁹ i sāctā ciuitatē: et statuit eū sup pinnaculū tēpli: et dixit ei. Si filius dei es mitte te deorsū. Scriptū ē ei ‖ qz angelis suis mādauit de te: et in manib⁹ tollēt te: ne forte offendas ad lapidē pedē tuū. Dit illi iesus rursū. Scriptū ē. ‖ ℞ō tēptabis dñm deū tuū. Iterū assūpsit eū diabolus i mōtē excelsū valde: et ostēdit ei oia regna mūdi et gloriā eoz: et dixit ei. Hec oia tibi dabo: si cadēs adorauer⁊ me. Tunc dicit ei iesus. Vade sathana. Scriptū ē ei. ‖ Dominū deū tuū adorabis et illi soli seruies. ‖ Tūc reliquit eū diabol⁹: et ecce angeli accesserūt et ministrabāt ei. ‖ Cum āt audisset iesus q̄ iohānes traditus esset: secessit i galileā ‖ et relicta ciuitate nazareth: venit et habitauit i ciuitate capharnaū maritima: i finib⁹ zabulō et nepthalim: vt adimpleret q̄d dictū ē p ysaiā pphetā. ‖ Terra zabulō et terra nephthalim: via maris trās iordanē galilee gentiū: ppls q̄ ābulabat in tenebris vidit lucē magnā: et sedētib⁹ i regiōe vmbre mort⁊ lux orta ē eis. Exinde cepit iesus p̄dicare et dicere. ‖ Penitētiā agite. Appropinq̄bit enī regnū celoz. Ambulans āt iesus iux̄ mare galilee vidit duos frēs symonem q̄ vocat̄ petr⁹: et andreā frēm eius: mittētes rete in mare. ‖ Erāt enī piscatores. Et ait illis: venite post me: et faciā vos fieri piscatores hoim. At illi cōtinuo relict⁊ reti sequti sūt eū. Et p̄cedēs inde vidit alios duos frēs: iacobū zebedei et iohānē frātrē ei⁹ i naui cū zebedeo p̄re eoz reficientes retia sua: et vocauit eos. Illi aūt statī relict⁊ retib⁹ et p̄re: secuti sunt eū. ‖ Et circūibat iesus totā galileā docēs i synagogis eoz: et p̄dicās euāgeliū regni: et sanās oēm lāguorē et oēm infirmitatē i ppło. Et abijt opinio ei⁹ i totā syriā: et obtulerūt ei oēs male habētes varijs lāguorib⁹ et tormētis cōprehensos: et q̄ demonia habebāt et lunatos et paralyticos: et curauit eos et secute sūt eū turbe multe de galilea et decapoli et de hierosolymis et de iudea: et de trans iordanem.

V

Videns āt iesus turbas: ascēdit in mōtē: et cū sedisset: accesserūt ad eū discipuli ei⁹: et aperiēs os suū docebat eos dicēs: ‖ Beati pauperes spū: q̄m ip̄oz ē regnū celoz. Beati mites: q̄m ip̄i possidebūt trā. ‖ Beati q̄ lugēt: q̄m ipsi cōsolabūt. Beati q̄ esuriunt et sitiūt iusticiā: q̄m ip̄i saturabūt. Beati misericordes: q̄m ip̄i misericordiam cōsequēt. Beati mundo corde: q̄m ip̄i deum videbūt. Beati pacifici: q̄m filij dei vocabūt. Beati q̄ psecutionē patiunt̄ p̄pt iusticiā: q̄m ip̄oz ē regnū celoz. ‖ Beati estis cū maledixerint vobis et psecuti vos fuerint et dixerint oē malū adūsū vos mētientes p̄pt me. Gaudete et exultate: q̄m merces vra copiosa ē i celis. Sic ei psecuti sūt pphetas q̄ fuerūt ante vos. Vos estis sal trē. ‖ Q̄d si sal euanuerit: i q̄ saliet⁊? Ad nichilū valet vltra: nisi vt mittat̄ foras: et cōculcet̄ ab hoib⁹. Vos estis lux mūdi. ‖ Nō pōt ciuitas abscōdi supra mōtē posita: neq̄ accēdunt lucernā: et ponūt eā sub modio sz sup cādelabrū: vt luceat oib⁹ q̄ i domo sūt. Sic luceat lux vra coram hoib⁹ vt videāt opa vra bona: et glificēt patrē vrm q̄ i celis ē. Nolite putare q̄m veni soluere legē aut pphetas. Nō veni soluere: sz adimplere ‖ Amē q̄ppe dico vob⁹: donec trāseat celū: et trā: iota vnū aut apex vn⁹ nō p̄teribit a lege: donec oia fiant. ‖ Qui ꝝ soluerit vnū de mādatis istis mimis et docuerit sic hoies: minim⁹ vocabit̄ in regno celoz: q̄ aūt fecerit et docuerit: hic magn⁹ vocabit̄ i regno celoz. Dico āt vob⁹: q̄ nisi abūdauerit iusticia vra plꝰ q̄ scribaz et phariseoz: nō intrabit⁊ i regnū celoz. ‖ Audist⁊ q̄ dictū ē antiq̄s: nō occides: q̄ aūt occiderit: reꝰ erit iudicio. Ego āt dico vob⁹: q̄ ois q̄ irascit̄ fratri suo: reꝰ erit iudicio. Qui āt dixerit fratri suo: racha: reꝰ erit cōcilio. Qui āt dixerit fatue: reꝰ erit gehēne ignis. Si ꝝ offers munꝰ tuū ad altare et ibi recordat⁹ fuer⁊: q̄ frat̄ tuꝰ hz aliq̄d aduersū te: relinq̄ ibi munꝰ tuū ā altare: et vade p̄us reconciliari fratri tuo: et tūc veniens offeres munꝰ tuū. Esto cōsentiēs adūsario tuo cito dū es cum eo i via: ne forte tradat te adūsariꝰ iudici: et iudex tradat te ministro: et i car-

Mar.1.a
Luc.6.a
B
Luc.6.b
Mar.9.a
Luc.14.a
Mar.4.c
Luc.8.c
et.11.c
Iacob.2.b
Exo.20.b
Deu.5.b.
D
Lu.16.b
C

Luc.12.g cere mittaris. ‖Amē dico tibi: nō exi-
es ide donec reddas nouissimū q̄drātē
Exo.20.b ‖Audistī q: dictū ē antiq̄s: nō mecha
beris. Ego āt dico vob: q: ois q̄ viderit
E mulierē ad cōcupiscēdū eā: iā mechat⁹
J.18.a ē eā i corde suo. ‖Q̄ si oculꝰ tuꝰ dexter
scādalizat te: erue eū ⁊ pīce abs te. Ex
pedit ei tibi vt pereat vnū mēbrorū tu
orū: q̄ totū corpꝰ tuū mittat̄ i gehēnā
ignis. Et si dextera manꝰ tua scādali.
zat te: abscide eā ⁊ pīce abs te. Expe-
dit enī tibi vt pereat vnū mēbrorū tuorū
Deu.24.a q̄ totū corpꝰ tuū eat i gehēnā. ‖ Dictū
J.19.b ē aūt: q̄cūq̄ dimiserit vxorē suā: det ei
Mar.10.a libellū repudij. Ego āt dico vobis: q:
Luc.16.b ois q̄ dimiserit vxorē suā: excepta for-
nicatiōis cā: facit eā mechari: ⁊ q̄ dimis-
sam duxerit: adulterat. Iterū audistis
Leui.19.b q: dictū ē ātiq̄s: ‖nō periurabis: reddes
F āt dño iuramēta tua. Ego āt dico vob
nō iurare omno: neq̄ p celū q: thronꝰ
dei ē: neq̄ p trā: q: scabellū ē pedū eiꝰ
Neq̄ p hierosolymā: q: ciuitas ē ma-
gni regis. Neq̄ p caput tuū iuraueris
q: n potes vnū capillū albū facere aut
Iacobi.5.f nigrū. ‖Sit āt ꝟmovr: est est: nō nō: qđ
Exo.21.c aūt his abūdāriꝰ ē: a malo ē. ‖ Audi-
Deut.19.d stis q: dictū ē: oculū p ocko: dētē p dē
te. Ego āt dico vob nō resistere malo:
Lu.6.d. ‖sz si q̄s te pcusserit i dexterā maxillaz
tuā: p̄be illi ⁊ alterā: ⁊ ei q̄ vult tecū in
iudicio cōtēdere: ⁊ tunicā tuā tollere:
dimitte ei ⁊ palliū: et q̄cūq̄ te angari-
auerit mille passus: vade cū illo ⁊ alia
B duo. Qui aūt petit ad te: da ei: ⁊ volen
Leui.19.c ti mutuare a te: ne auerrat̄. ‖ Audistī
Luc.6.e q: dictū est: diliges p̄ximū tuū: ⁊ odio
habebis inimicū tuū. Ego āt dico vo
bis: diligite inimicos vros: benefacite
his q̄ odeūt vos: ⁊ orate p̄ p̄sequēt̄ib⁹
⁊ calūniāt̄ib⁹ vos: vt sitis filij p̄ris vri
q̄ i celis ē: q̄ solē suū oriri facit sup bo
nos ⁊ malos: ⁊ pluit sup iustos ⁊ iniu-
Lu.6.e stos. ‖Si ei diligitis eos q̄ vos diligūt
quā mercedē habebit̄? Nōne ⁊ publi-
cani ꝟ faciūt? Et si salutaueritis fratres
vros tm: q̄d āpliꝰ facit̄? Nōne ⁊ ethni
ci ꝟ faciūt? Estote ꝫ vos p̄fecti sicut et
pat vester celestis p̄fectꝰ ē. VI

A Ttēdite: ne iustitiā vram facia
J.25.a tis coram hoibꝰ vt videamini ab
eis alioqn mercedē nō habebi-
tis apud patrē vrm q̄ i celis ē. Cū ꝫ fa
cis elemosynā: noli tuba canere añ te:

sicut hypocrite faciūt i synagogis ⁊ i
vicis vt honorificēt ab hoibꝰ. Amē
dico vob: receperūt mercedē suā. Te
faciēte elemosynā: nesciat sinistra tua
q̄d faciat dextera tua: vt sit elemosyna
tua i abscōdito: ⁊ pat⁹ tuꝰ q̄ videt i ab-
scōdito reddet tibi. Et cū oratis nō eri
tis sicut hypocrite q̄ amāt i synagogis
⁊ i angulis platearū stātes orare: vt ma
deant ab hoibꝰ. Amē dico vob: rece-
rūt mercedē suā. Tu āt cū oraueris: in
tra in cubiculū tuū: ⁊ clauso ostio: ora
patrē tuū i abscōdito: ⁊ pat⁹ tuꝰ q̄ vidēt
i abscōdito reddet tibi. Orātes aūt nō
lite multū loq̄: sicut ethnici faciūt. Pu
tāt enī q̄ i multiloquio suo exaudiant̄.
Nolite ꝫ assimilari eis. Scit enī pat⁹ vr
q̄d opꝰ sit vob: añq̄ petat̄ eū. ‖ Sic
vos orabit̄. Pater nr q̄ es i celis: sanc
tificet nomē tuū. Adueniat regnū tu
um. Fiat voluntas tua: sic̄ i celo ⁊ i ter
ra. Panē nr supsubstātialē da nob hō
die. Et dimitte nobis debita nra: sic̄
⁊ nos dimittimꝰ debitoribus nris. Et
ne nos inducas i tēptationē: sz libera
nos a malo. Amē. ‖Si enī dimiseritis
hoibꝰ pcta eorū: dimittet ⁊ vob pr vr
lestis delicta vra. Si aūt nō dimiseri
tis hoibꝰ nec pat vr dimittet vob pec
cata vra. Cū āt ieiunat̄: nolite fieri si
cut hypocrite tristes. Extermināt enī fa
ces suas: vt pareāt hoibus ieiunantes.
Amē dico vob: q: receperūt mercedē
suā. Tu āt cū ieiunas vnge caput tuū:
⁊ faciē tuā lava: ne videaris hoibꝰ ie-
iunās: sz pr̄i tuo q̄ ē in abscōso: ⁊ pat⁹
tuꝰ q̄ videt i abscōso reddet tibi. Nolite
te thesaurizare vob thesauros i trā: vbi
erugo ⁊ tinea demolit: ⁊ vbi fures effo-
fodiūt ⁊ furāt. ‖ Thesaurizate aūt vob
thesauros i celo: vbi nec erugo nec ti-
nea demolit: ⁊ vbi fures nō effodiunt
nec furāt. Ubi ē thesaurꝰ tuꝰ ibi ēt cor
cor tuū. Lucerna corpis tui ē oculꝰ tu
us. Si oculꝰ tuꝰ fuerit simplex: totum
corpꝰ tuū lucidū erit. Si aūt oculꝰ tuꝰ
fuerit nequā: totū corpꝰ tuū tenebro-
erit. Si ꝫ lumē q̄ i te ē tenebre sunt
ipe tenebre quāte erūt. ‖Nemo pōt duo
obꝰ dñis seruire. Aut enī vnū odio hab
bit ⁊ alterū diliget: aut vnū sustinebit
⁊ alterū cōtēnet. Nō potest̄ deo seruire
⁊ māmone. ‖Ideo dico vob: ne solliciti
sitis aie vre q̄d māducetis: neq̄ corpi

ces. A fructibus eoꝝ cognoscetis eos.
Nūq̄d colligūt de spinis vuas: aut de C
tribulis ficꝰ. ‖Sic oīs arbor bona fru- Lu.6.f
ctꝰ bonos facit: mala aūt arbor malos
fructꝰ facit. Nō pōt ār arbor mala bo-
nos fructꝰ facere: neq̄ arbor bona ma
los fructꝰ facere. ‖Oīs arbor q̄ nō fac Ē.g.c
fructū bonū excidet: t in ignē mittet.
Igit ex fructibꝰ eoꝝ cognoscetis eos.
Nō oīs q̄ dicit mihi dñe dñe intrabit in Lu.6.g
regnū celoꝝ: sz q̄ facit voluntatē patris
mei q̄ i celis ē: ipe intrabit i regnū ce-
loꝝ. Multi dicēt mihi i illa die: dñe do
mine: nōne i noie tuo ꝓphauimꝰ: t in
noie tuo demonia eiecimꝰ: t i noie tuo
virtutes mltas fecimꝰ: t tūc cōfitebor
illis: q̄z nūq̄ noui vos. ‖Discedite a me D
oēs q̄ operamini iniq̄tatē. Oīs g̈ qui au Ps.6.
dit verba mea hec t facit ea: assimilabit Lu.13.f
viro sapiēti q̄ edificauit domū suā su-
pra petrā: t descēdit pluuia t venerūt:
flumia: t flauerūt vēti t irruerūt i domū
illā t nō cecidit. Fūdata em erat sup pe
trā. ‖Et oīs q̄ audit ✠ba mea hec: t nō Lu.6.g
facit ea: sīlis erit viro stulto q̄ edificauit
domū suā sup harenā: t descēdit pluuia
t venerūt flumia t flauerūt vēti t irrue-
runt i domū illā: t cecidit: t fuit ruina
eiꝰ magna. ‖Et factū ē cū ꝓsūmasset ie Mar.1.c
sus ✠ba hec: admirabāt turbe sup do- Lu.2.g.4.e
ctrina eiꝰ. Erat ei docēs eos sicut potestz
hīs t nō sicut scribe eoꝝ t pharisei. VIII

Cum ār descēdisset iesus de mō- A
te: secute sūt eū turbe mlte: ‖t ec Mar.1.d
ce lepꝛosus veniēs adorabat eū Lu.5.c
dicēs: Dñe si vis pōt me mūdare. Et ex
tēdēs iesus manū: tetigit eū dicēs: Vo
lo: mūdare. Et cōfesti mūdata ē lepra
eiꝰ. Et ait illi iesus. Vide neminī dixeris:
sz vade oīde te sacerdoti: t offer munꝰ
tuū qđ ꝓcepit moyses i testimoniū illis. Leui.14.a
‖Cū ār introisset capharnaū: accessit ad Lu.7.a
eū centurio: rogans t dicēns: Dñe: puer Joh.4.g
meꝰ iacet i domo paralyticꝰ t male torq̄t.
Et ait illi iesus: Ego veniam t curabo
eū. Et rndēns centurio ait. Dñe nō sū di
gnꝰ vt intres sub tectū meū: sz tm dic ✠
bo t sanabit puer meꝰ. Nā t ego hō sūm
sub pōtate ꝓstitutꝰ hīs sb me milites: et
dico huic vade t vadit: t alio veni t ve
nit: t seruo meo fac h̄: t facit. Audiēs ār B
iesus miratꝰ est: t sequentibꝰ se dixit.
‖Amē dico vob: nō inueni tantā fidē in Lu.7.b
isrl. Dico aūt vob: q̄ mlti ab oriente t

vtq̄d induamini. Nōne aia plꝰ ē q̄m
esca: t corpꝰ plꝰ q̄m vestitus tū? Respicite
volatilia celi q̄ nō serūt neq̄ metūt: ne
q̄ cōgregāt i horrea: t pr̄ vr celestis
pascit illa. Nōne vos magis pluris estis
illis? Quis ār vrm cogitās pōt adicere
ad staturā suā cubitū vnū? Et de ve
stimētis q̄d solliciti estis. ‖ Cōsiderate
lilia agri quō crescūt. Nō laborāt neq̄
nent. Dico āt vob: q̄m nec salomō i oi
gia sua cooptꝰ ē sicut vnū ex istis. Si
ci fenū agri qđ hodie ē t cras i clibanū
mittet deꝰ sic vestit: q̄romagis vos mo
dice fidei. Nolite g̈ solliciti eē dicētes
q̄d māducabimꝰ: aut q̄d bibemꝰ: aut
q̄operiemur? Hec ei oia gētes inquirūt.
Scit em pr̄ vr q̄z his oibꝰ indigetis.
Querite g̈ primū regnū dei t iusticiam
eius: t hec oia adicientur vob. Nolite g̈ sol
liciti eē in crastinū. Crastinꝰ ei dies sol
licitꝰ erit sibīpsi. Sufficit diei mali-

Nolite iudicare (tia sua. VII
t nō iudicabimini: nolite ꝯdēnare t nō ꝯdēnabimini. ‖ In q̄
iudicio iudicaueritis iudicabimini:
et q̄ mēsura mēsi fueritis remetietur vo
bis. ‖Quid ār vides festucā i ocło fris
tui: t trabē i oculo tuo nō vides? Aut
quō dicis fratri tuo frat sine ei̇ciā fe-
stucā ď oculo tuo t ecce trabes ē i ocu
lo tuo? Hypocrita ei̇ce primū trabē ď
oculo tuo: t tūc videbis ei̇cere festucā
de oculo fris tui. Nolite sctm dare ca
nibꝰ: neq̄ mittatis margaritas vras an
te porcos: ne forte cōculcēt eas pedibꝰ
suis: t canes cōuersi dirūpāt vos. ‖Pe
tite t dabit vob: q̄rite t inuenietis: pul
sate t aperiet vob. O is em q̄ petit ac-
cipit: t q̄ q̄rit inuenit: t pulsanti aperiet
Aut q̄s ē ex vob hō quē si petierit fili
us suꝰ panē: nūq̄d lapidē porriget ei?
Aut si piscē petierit: nūq̄d serpētē por
riget ei? Si g̈ vos cū sitis mali: nostis
bona data dare filiis vrīs: q̄ntomagis
pr̄ vr q̄ i celis ē: dabit bona petētibꝰ
se. Oia g̈ q̄cūq̄ vultis vt faciāt vobis
homines: t vos facite illis. Hec ē em lex t
ppe. ‖ Intrate p̄ angustā portā: q̄z la-
ta porta t spatiosa via ē q̄ ducit ad pdi
tionē: t multi sūt q̄ intrāt p̄ eā. Q̄ an
gusta porta t arta via ē q̄ ducit ad vi
tā: t pauci sūt q̄ inueniūt eā. Attēdite a
falsis pphetis q̄ veniūt ad vos i vestimē
tis ouīū: intrinsecꝰ aūt sunt lupi rapa

occidẽte veniẽt ⁊ recũbẽt cũ abrahã et
ysaac ⁊ iacob i regno celoꝝ: filij aũt re
gni eĳcient i tenebras exteriores. Ibi
Luc.7.a erit fletꝰ ⁊ stridor dẽtiũ. Et dixit ihesus
cẽturioni: vade: ⁊ sicut credidisti fiat
Mar.1.c tibi. Et sanatꝰ ẽ puer ex illa hora. Et
Lu.4.f cũ venisset ihesus i domũ petri vidit so-
crũ eiꝰ iacẽtẽ ⁊ febricitãtẽ: ⁊ tetigit ma
nũ eiꝰ ⁊ dimisit eã febris: ⁊ surrexit et
ministrabat eis. Uespe ãt facto: obtulerũt
ei mltos demonia habẽtes: ⁊ eĳciebat
spũs ẅbo: ⁊ oẽs male habẽtes curauit
vt adimpleret qđ dictũ ẽ p ysaiã ꝓphetã
Ysa.53.a dicẽtẽ. ‖Ipe infirmitates nras accepit:
C ⁊ egrotationes nras portauit. Uidẽs ãt
ihesus turbas multas circũ se: iussit di-
Luc.4.g scipulos ire trãsfretũ. ‖Et accedẽs vn
scriba ait illi: Magister seqr te quocũq
ieris. Et dicit ei ihesus. Uulpes foueas
habẽt: ⁊ volucres celi nidos: filiꝰ autẽ
hois nõ hz vbi caput suũ reclinet. Alius aũt de discipulis eiꝰ ait illi. Dñe: p
mitte me primũ ire ⁊ sepelire prem me
um. Ihesus aũt ait illi: Seqre me: ⁊ di-
mitte mortuos sepelire mortuos suos.
Et ascẽdẽte eo i nauiculã: secuti sunt
eũ discipuli eiꝰ: ⁊ ecce motꝰ magnꝰ fa-
ctꝰ ẽ i mari: ita vt nauicula operiret fluctib⁹. Ipse vero dormiebat. Et accesse-
runt ad eũ discipuli eiꝰ: ⁊ suscitauerunt
eũ dicẽtes: Dñe salua nos: perimꝰ. Et
dicit eis ihesus. ‖Quid timidi estis mo-
Mar.4.d dice fidei. Tũc surgẽs imperauit vẽtis
Lu.8.b ⁊ mari: ⁊ facta ẽ trãquillitas magna.
D Porro homes mirati sũt dicẽtes: Qualis
Mar.5.a ẽ hic: qz vẽti ⁊ mare obediũt ei. Et cũ
Lu.8.d venisset ihesus trãsfretũ i regionẽ gera-
senoꝝ: occurrerũt ei duo hites demo-
nia de monumẽtis exeuntes seui nimis
ita vt nemo posset trãsire p viã illã. Et
ecce clamauerũt dicẽtes. Quid nob et
tibi ihesu fili dei? Ueniſti huc ante tps
torqre nos. Erat ãt nõ lõge ab illis grex
multoꝝ porcoꝝ pascẽs. Demones aũt
rogabãt eũ dicẽtes. ‖Si eĳcis nos hic
Mar.5.b mittite nos i gregẽ porcoꝝ. Et ait illis.
Lu.8.e Ite: At illi exeũtes abierũt i porcos. Et
ecce magno impetu abiit totus grex p
ceps i mare: ⁊ mortui sũt i aqs. Pasto-
res aũt fugerũt: ⁊ venientes i ciuitatẽ:
nũciauerũt hec ola: ⁊ de his q demonia
habuerãt Et ecce tota ciuitas exiit ob
uiã ihesu: ⁊ viso eo rogabãt eũ vt trãsi-
ret a finibus eorũm. IX.

Ascẽdẽs ihesus i nauiculã trã-
fretauit: ⁊ venit i ciuitatẽ suã.
Et ecce offerebãt ei paralyticũ iacẽtẽ i lecto. Uidẽs ãt ihesus fidẽ illorũ
dixit paralytico. Cõfide fili. Remittũtur
tibi pcta tua. Et ecce qdã de scribis di-
xerũt intra se. Hic blasphemat. Et cũ vi-
disset ihesus cogitationes eoꝝ dixit: Ut
qđ cogitatis mala i cordib⁹ vris. Quid
ẽ facilius dicere: dimittũtur tibi pcta tua
an dicere surge ⁊ ambula? Ut aũt sci-
atis qz filius hois hz ptãtẽ i tra dimit-
tẽdi pcta: tũc ait paralytico. Surge tolle
lectũ tuũ: ⁊ vade i domũ tuã. Et surrexit: ⁊ abiit i domũ suã. Uidẽtes ãt turbe timuerũt ⁊ glificauerũt deũ q dedit
ptãtẽ talẽ hoib⁹. ‖Et cũ trãsiret ihesus: vidit hoiem sedẽtẽ i teloneo: matheũ noie: Et ait illi: Seqre me. Et surgẽs secutꝰ ẽ eũ. Et factũ ẽ discũbente eo i domo: ecce multi publicani ⁊ pc-
res venientes discũbebãt cũ ihesu: ⁊ di-
pulis eiꝰ. Et vidẽtes pharisei, dicebãt
discipulis eiꝰ. ‖Quare cũ publicanis ⁊
pctoribus mãducat mgr vr? At ihesus au-
diẽs ait. ‖Nõ ẽ opus valẽtib⁹ medicus
male habẽtib⁹. Euntes ãt discite qđ sit
‖misericordiã volo ⁊ nõ sacrificiũ. Non
ei veni vocare iustos sz pctores. Tunc
accesserũt ad eũ discipuli iohis dicẽtes
‖Quare nos ⁊ pharisei ieiunamus frequẽ-
ter discipli ãt tui nõ ieiunãt? Et ait illis
ihesus. Nũqđ pnt filij sponsi lugere dum
diu cũ illis ẽ spõsus? Ueniẽt ãt dies cum
auferet ab eis spõsus: ⁊ tũc ieiunabũt.
Nemo aũt immittit cõmissurã pãni ru-
dis i vestimẽtũ vet⁹ Tollit ei plenitudinẽ ei⁹ a vestimẽto: ⁊ peior scissura fit.
Neq mittũt vinũ nouũ i vtres veteres.
Alioqn rũpũt vtres ⁊ vinũ effundit: ⁊ v
vtres pereũt: Sz vinũ nouũ i vtres nouas mittũt: ⁊ ambo cõseruãt. ‖ Dũ hec illis
loquẽtur ad eos: ecce pnceps vnꝰ accessit ⁊ adorabat eũ dicẽs: Dñe filia mea
mõ defuncta ẽ: sz veni ipone manũ tuã
sup eã: ⁊ viuet. Et surgẽs ihesus sequebat
eũ ⁊ discipuli eiꝰ. ‖Et ecce mulier q sa-
guinis fluxũ patiebat duodecim ãnis
accessit retro: ⁊ tetigit fimbriã vestimẽti ei⁹. Dicebat enim intra se: Si tetigero
tm vestimẽtũ: ei⁹: salua ero. At ihesus
uersus ⁊ vidẽs eã dixit: Confide filia.
Fides tua te saluã fecit Et salua facta ẽ
mlier ex illa hora. Et cũ venisset ihesus i

castellū ītrauerit: ītrogate ąs i ea di Lu.9.a
gn⁹ sit: ⁊ ibi manete donec exeatis. Īn et.10.b
trātes āt i domū: salutate eā dicentes. Lu.10.a
Pax huic domui. Et siquidē fuerit do
mꝰ illa digna: veniet pax vra sup eā: si
aūt nō fuerit digna: pax vra reūteť ad
vos. ‖Et ącūq; nō receperit vos: neq; au- Mar.6.b
dierit ſmōes vros: exeūtes foras ō do Lu.9.a.et
mo vel ciuitate: excutite puluerē ō pe- 10.b
dib⁹ vris. Āmē dico vob: tolerabiliꝰ Ī.11.c
erit tre sodomoꝝ ⁊ gomorreoꝝ in die Lu.10.b
iudicij q̄ illi ciuitati. Ecce ego mitto Lu.10.a
vos: sicut oues i medio lupoꝝ. Estote
ḡ prudētes sicut serpētes: ⁊ simplices
sicut colūbe. Cauete āt ab hoib⁹. ‖Tra Mar.13.b.2
dēt enī vos i cōcilīs: ⁊ i synagogis su- 12.b. et.21.c
is: ‖flagellabunt vos: ⁊ ad pſides ⁊ ad
reges ducemini ꝓpt̄ me: in testimoniū
illis ⁊ gētib⁹. Cū āt trad̄t vos: nolite
cogitare quō aut q̄d loq̄mini. Dabiť C
ei vob i illa hora q̄d loq̄mini. Nō enī
vos estis q̄ loq̄mini: sz spūs pris vri q̄
loq̄ť vob ‖Trader āt frat̄ frēm i mortē Mich.7.b
⁊ pat̄ filiū: ⁊ insurgēt filij i parentes: ⁊
morte eos afficiēt: ⁊ eritis odio oibus
hoib⁹ ꝓpt̄ nomē meū. ‖ Qui āt pseue- Ī.24.b.
rauerit usq; i finē hic salu⁹ erit. Cū āt
psequēť vos i ciuitate ista: fugite i aliā. Āmē dico vob: nō cōsūmabiť ci-
uitates isrl: donec veniat filius hois.
‖Nō ē discipul⁹ sup mgrm: nec ꝺu⁹ su- Lu.6.f.Jo.
p dñm suū. Sufficit discipulo vt sit si 13.d.et.15.c
cut mgr ei⁹: ⁊ ꝺuo sicut dñs ei⁹. Si pa
trēfamilias beelzebub vocauerūt quā
tomagis domesticos ei⁹? Ne ḡ timue-
ritis eos. ‖Nihil ei ē optū qđ nō reue- Mar.4.e
leť: ⁊ occultū qđ nō sciať. Qđ dico vo- Lu.8.c
bis i tenebris: dicite i lumine: ⁊ qđ in Lu.12.e
aure auditis: ꝓdicate sup tecta. Et no-
lite timere eos q̄ occidūt corpus: aiam
āt nō pūt occidere: sz potiꝰ timete eū
q̄ pōt ⁊ aiam ⁊ corp⁹ pdere in gehēnā.
Nōne duo passeres asse veneūt? Et vn⁹ D
ex illis nō cadet sup trā sine pre vro: vri
āt ⁊ capilli capitis oēs numerati sūt. No
lite ḡ timere: multis passeribꝰ meliores
estis vos. ‖Ois ḡ q̄ confitebiť me coram Mar.8.b
hoib⁹ cōfitebor ⁊ ego eū coram pre meo Lu.9.c. et
q̄ i celis ē. Qui aūt negauerit me coram 12.b
hoib⁹ negabo ⁊ ego eū coram pre meo
q̄ i cel ē. Nolite arbitrari: q⁹ veneri pa
cē mittere i trā. Nō veni pacē mittere Lu.12.g
sz gladiū. Veni enī separe hoiez adūsus
patrē suū: ⁊ filiā adūsus matrē suā: et

domū principis: ⁊ vidisset tibicines ⁊
turbā tumultuantē dicebat. Recedite
nō enī mortua puella: sed dormit. Et
irridebāt eū. Et cū ejecta esset turba i-
troiit ⁊ tenuit manū ei⁹ ⁊ dixit. Puel
la surge. Et surrexit puella: ⁊ exijt fa-
ma hec i vniūsā terrā. Et trāseūte ide
su: secuti sūt eū duo ceci clamātes et
dicētes. ‖Miserere nri fili ds. Cū āt ve
nisset domū: accesserūt ad eū ceci: ⁊ di-
xit eis iesus: Creditis q⁹ ꝑ possū facere
vob? Dicūt ei. Utiq; dne. Tūc tetigit
oculos eoꝝ dicēs. Scōm fidē vram fi-
at vob. Et aperti sūt ocli eoꝝ. Et cōmi
natus ē illis iesus. dicēs: Uidete ne q⁹ sci-
at. Illi aūt exeūtes diffamauerūt eū in
tota tra illa. ‖Egressis āt illis: ecce ob
tulerūt ei hoiem mutū demoniū hītē
ejecto demonio: locut⁹ ē mut⁹ ⁊ mi-
rate sūt turbe dicētes. Nūq; apparuit
sic i isrl. Pharisei āt dicebāt. In pncī-
pe demoniorū ejcit demones. ‖ Et cir-
cuibat iesus oēs ciuitates ⁊ castella do
cēs i synagogis eoꝝ ⁊ pdicās euāgeliū
regni ⁊ curās oēm lāguorē ⁊ oēm infir
mitatē. ‖Uidēs āt turbas misit⁹ ē eis
quia erāt vexati ⁊ iacētes sic oues nō ha
bētes pastorē. Tūc dicit discipulis su-
is ‖Messis q̄dē multa: operarij aūt pauci
Rogate ḡ dñm messis: vt mittat operari
in cōuo (os i messem suā. X
Et cat. duodecim discipulos suos de
dit illis ptātē spirituū imūdoꝝ
ut ejicerēt eos ⁊ curarēt oēm lāguorē
⁊ oēm infirmitatē. ‖Duodeci āt discī-
pulorū nomina sūt hec. Primus symō q̄ di
cit petr⁹: ⁊ andreas frat ei⁹: philipp⁹
⁊ bartholome⁹: iacob⁹ zebedei ⁊ iohēs
frat ei⁹: thomas ⁊ matthe⁹ publican⁹:
⁊ iacob⁹ alphei ⁊ thadeus: simō chana-
neus: ⁊ iudas scariothis: q⁹ et tradidit
eū. Hos duodecim misit iesus: ꝑcipiens
eis ⁊ dicēs. In viā gētiū ne abieritis: ⁊
in ciuitates samaritanoꝝ ne intraueritis
sed potiꝰ ite ad oues q̄ perierūt domꝰ is-
rael. ‖Euntes āt ꝓdicate dicētes: q⁹ ap-
propinquabit regnū celoꝝ. Infirmos cu-
rate: mortuos suscitate: leprosos mūda
te: dēmōes ejcite: gratis accepistis: gra
tis date. Nolite possidere aurū: neq; ar
gentū: neq; pecuniā i zonis vris. Non
peram i via: neq; duas tunicas neq; cal
ceamēta: neq; virgā. ‖Dignꝰ ē ei operi-
tius cibo suo. ‖In quācūq; āt ciuitatē aut

nurꝰ adūsus socrū suā: ⁊ inimici hoīs
Lu.14.f domestici eiꝰ. ¶Qui amat patrē aut ma
trē plꝰ q̄m me: nō ē me dignꝰ. Et q̄ amat
filiū aut filiā supꝛ me nō est me dignꝰ.
War.8.d Et q̄ nō accipit crucē suā ⁊ seq̄t me: nō
Ĩ.16.d ē me dignꝰ. ¶Qui iuenit aiaꝫ suā qdet
Lu.9.c.17.g illā ⁊ q̄ qdiderit aiam suā ꝓpt̄ me iue-
War.9.e niet eā. ¶Qui recipit vos: me recipit: ⁊
Lu.10.c.Jo. q̄ me recipit recipit eū q̄ me misit. Qui
13.c.et.14.c recipit ꝓphām i nole ꝓphe: mercedē ꝑ
Ĩ.18.a phete accipiet Et q̄ recipit iustū i nole
War.9.f iusti: mercedē iusti accipiet ¶ Et q̄cūq;
potū dederit vni ex mimis istis calicē
aq̄ frigide tm̄ i nole discipli: amē dico
A vob: nō pdet mercedē suā. XI
ET factū ē cū cōsummasset iesus p̄ci-
pies duodeci discipul suis: trā-
siit ide vt doceret ⁊ p̄dicaret i citatib⁹
Lu.7.c eoꝝ. ¶Johes āt cū audisset i vicul opa
christi: mittēs duos ꝺ discipul suis ait
illi. Tu es q̄ vēturꝰes: an alīm expecta
mꝰ? Et rndēs iesus ait illi. Euntes renū
ciate iohi q̄ audistis ⁊ vidistꝭ. Ceci vi-
dēt: claudi ābulāt: leprosi mūdāt: sur-
di audiūt: mortui resurgūt: paupes euā
gelizāt: ⁊ btūs ē q̄ nō fuerit scādalizatꝰ
i me. Illis āt abeūtibꝰ: cepit iesus di
cere ad turbas ꝺ iohe. Quid existꝭ in
deꝝtū videre? Harūdinē vēto agitatā
Sꝫ q̄d existꝭ videre? Hoiem mollibꝰ ve
stiunt̄ i domibꝰ regū sūt. Sꝫ q̄d existꝭ
B videre? Propheta? Etiā dico vob ⁊ plꝰ
Malach.3.a q̄m ꝓphetā. Hic ē ei ꝺ q̄ scptū est. ¶Ecce
War.1.a ego mitto āgelū meū añ faciē tuā q̄ p̄
parabit viā tuā añ te. Amē dico vob: nō
surrexit inter natos mulieꝝ maior iohe
Lu.7.d baptista. ¶Qui āt minor ē i regno celo
rū: maior ē i illo. A diebꝰ añt iohis ba
ptiste vsq; nūc regnū celoꝝ vim patit̄
Lu.16.d ⁊ violēti rapiūt illud. ¶Oēs ei ꝓphe et
⁊ lex vsq; ad iohem ꝓphauerūt: ⁊ si vul
tis recipe ipe ē helias q̄ venturꝰ ē. Qui
Lu.7.e hꝫ aures audiēdi audiat. ¶Cui āt sikem
estimabo generationē istā? Sikis ē pu
eris sedētibꝰ i foro q̄ clamātes coēqli-
bꝰ dicūt. Cecinimꝰ vob ⁊ nō saltastꝭ: la-
mētauimꝰ ⁊ nō plāxistꝭ. Venit ei iohes
neq; māducās neq; bibēs: ⁊ dicūt de-
C moniū hꝫ. Venit filiꝰ hois māducās ⁊
bibēs: ⁊ dicūt: ecce hō vorax ⁊ potator
vini publicanoꝝ ⁊ pctōꝝ amicꝰ. Et iu
stificata ē sapia a filijs suis. Tūc cepit
exprobrare citatibꝰ i q̄bꝰ facte sūt plī-
Lu.10.b me ⁊rutes eiꝰ: q̄ nō egissēt pnīaꝫ. ¶Ue

tibi corozaim: ve tibi bethsaida q̄ si
tyro ⁊ sydōe facte eēnt ⁊rutes q̄ facte
sūt i vob: olim i cilitio ⁊ cinere pniaꝫ eg
sēt. Uerūtm̄ dico vob: tyro ⁊ sidoni re
missiꝰ erit i die iudicij q̄m vob. Et tu c
pharnaū: nūq̄d vsq; i celū exaltaberꝭ?
Usq; i infernū descēdes. Quia si i sodo
mis facte fuissēt ⁊rutes q̄ facte sūt i
te: forte mānsissent vsq; i hāc die. Ue
tū dico vob: q̄ tre sodomoꝝ remissius
erit i die iudicij q̄m tibi. In illo tpe rn̄
dēs iesꝰ dixit ¶ Cōfitebor tibi pt̄ dne
li ⁊ tre: q̄ abscōdisti hec a sapiētibꝰ et
prudētibꝰ ⁊ revelasti ea puul. Ita pt̄
qm̄ sic fuit placitū ante te. ¶ Oīa mihi
tradita sūt a pt̄e meo. ¶ Et nemo nouit
filiū nisi pt̄: neq; pt̄em q̄s nouit nisi fi
liꝰ: ⁊ cui voluerit filiꝰ revelare. Uenite
ad me oēs q̄ laboratꝭ ⁊ onerati estꝭ: et
ego reficiā vos. Tollite iugū meū sup
vos: ⁊ discite a me q̄ mitꝭ sum ⁊ humi
corde: ⁊ inuenietꝭ requiē aīabꝰ vr̄is. Ju
gū ei meū suaue ē: ⁊ onꝰ meū leue. XII
¶ IN illo tpe abiit iesus p̄ sata
sabbato: discipuli aūt ei⁹ esu
entes cepert vellere spicas ⁊ m
ducare. Pharisei aūt videntes dixer
Ecce discipli tui faciūt q̄d nō lz eis fa
cere sabbatꝭ. At ille dixit eis ¶ Nō leg
doctibꝰ? Aut nō legistꝭ i lege q: sabba
tis sacerdotes i tēplo sabbatū violāt
⁊ sine crimie sūt? Dico āt vob q: tēplo
maior ē hic. ¶ Si āt scirent q̄d ē misc
volo ⁊ nō sacrificiū: nūq̄d cōdēnasset
inocētes. ¶ Dns ei ē filiꝰ hois: et sabb
ti. Et cū inde trāsisset: venit i synago
eoꝝ. ¶ Et ecce hō manū hns aridā
crogabāt eū dicētes. Si lz sabbatꝭ c
rare? vt accusarēt eū. Ipe āt dixit illis
Quis erit ex vob hō q̄ habeat ouē vnā
⁊ si ceciderit hec sabbatꝭ i foueā: nōne
tenebit ⁊ leuabit eā? Quātomagꝭ me
or ē hō one? Itaq; lz sabbatꝭ bñfacere
Tūc ait hoi. Extēde manū tuā. Et ex
tēdit et restituta ē sanitati sic altera
¶ Exeūtes āt pharisei ⁊ silium faciebāt a
ūsus eū: quō pderēt eū. Jesus āt sciēs
recessit inde: ⁊ secuti sūt eū mlti: ⁊ cura
uit eos oēs. Et p̄cepit eis: ne manifes
stū eū facerēt: vt adiplerēt q̄d dictū e

ꝙphaiã ꝓphetã dicẽtẽ. ‖Ecce puer meꝰ quẽ elegi: dilectꝰ meꝰ i quo bñ cõplacuit ãie mee. Ponã spũm meũ sup eum: ⁊ iudiciũ gẽtibꝫ nũciabit. Nõ cõtendet neq; clamabit: neq; audiet aliq̃s i plateis vocẽ eiꝰ. Harũdinẽ quaſſatã non cõfringet ⁊ linũ fumigãs nõ extinguet donec eẽciat ad victoriã iudiciũ: ⁊ in nõie eiꝰ gẽtes sperabũt. ‖Tũc oblatus ẽ ei demoniũ hñs cecꝰ ⁊ mutꝰ: ⁊ curauit eũ ita vt loq̃ret ⁊ videret. ‖Et stupebãt oẽs turbe ⁊ dicebãt. Nũq̃d hic ẽ filiꝰ dauid? Pharisei aũt audientes dixerũt. ‖Hic nõ eẽcit demones: nisi in beelzebub principe demoniorꝫ. Jesus aũt sciẽs cogitationes eorꝫ dixit eis. ‖Oẽ regnũ diuisũ cõtra se desolabit: ⁊ omnis ciuitas vel domꝰ diuisa ꝓtra se nõ stabit. Et si sathanas sathanã eẽcit aduersus se diuisus ẽ: quõ ꝙ stabit regnũ eius? Et si ego i beelzebub eẽcio demones: filij vri i q̃ eẽciũt? Ideo ipi iudices vri erũt. Si aũt ego i spiritu dei eẽcio demones: igit̃ puenit in vos regnũ dei. Aut quõ põt q̃sqũ intrare i domũ fortis. ⁊ vasa eiꝰ diripere: nisi prius alligauerit fortẽ? Et tũc domũ illius diripiet. Qui nõ est mecũ ꝫ me est: ⁊ q̃ nõ cõgregat mecũ spgit. ‖ Ideo dico vobis: oẽ peccatũ ⁊ blasphemia remittet hoibꝰ: spũs aũt blasphemie nõ remittet. Et q̃cũq; dixerit verbũ ꝫ filium hominis remittet̃ ei: qui aũt dixerit cõtra spm̃ sãctũ: nõ remittet̃ ei: neq; i hoc seculo: neq; i futuro. Aut facite arborẽ bonã ⁊ fructũ eius bonũ aut facite arborẽ malã: ⁊ fructũ eiꝰ malũ. (Siq̃dẽ ex fructu arbor agnoscit̃. Progenies viparũ: quõ potestis bona loq̃ mali. ‖Ex abundãtia ei cordis os loquit̃. Bonꝰ hõ de bono thesauro profert bona: ⁊ malus hõ ỽ malo thesauro profert mala. Dico aũt vob: qm̃ omne vbũ ociosũ qđ locuti fuerint homines reddẽt rõnẽ de eo i die iudicij. Ex verbis enim tuis iustificaberis ⁊ ex verbis tuis dãnaberis. ‖Tũc rñdert ei q̃dã de scribis ⁊ phariseis dicentes. Magister volumꝰ a te signũ videre. Qui rñdens ait illis. ‖Generatio mala ⁊ adultera signũ q̃rit ⁊ signũ nõ dabit̃ ei nisi signũ ionę ꝓphe. Sicut ei fuit ionas in ventre ceti tribꝰ diebꝰ ⁊ tribꝰ noctibus sic erit filiꝰ hois in corde tre tribꝰ diebꝰ ⁊ tribꝰ noctibꝰ. ‖Viri niniuite surgẽt in iudicio cũ generatiõe ista ⁊ cõdẽnabũt eã: qꝛ pniam egerũt i ꝓdicatione ione. Et ecce plꝰ ẽ ione hic. ‖Regina austri surget i iudicio cũ generatione ista ⁊ cõdẽnabit eã: qꝛ venit a finibꝰ tre audire sapiam salomonis. Et ecce plus ẽ salomõ hic. ‖Cũ aũt immundus spũs exierit ab hoie: ãbulat p loca arida q̃rẽs requiẽ ⁊ nõ inuenit. Tũc dicit: Reũtar i domũ meã vñ exiui. Et veniẽs inuenit eã vacantẽ: scopis mũdatã ⁊ ornatã. Tũc vadit ⁊ assumit septẽ alios spũs secũ neq̃ores se: ⁊ intrãtes habitãt ibi: ⁊ fiũt nouissima hois illiꝰ peiora ꝓpoꝛibꝰ. Sic ⁊ erit generatiõi huic pessime. ‖Adhuc eo loquẽte ad turbas ecce mr̃ eiꝰ ⁊ frẽs stabãt foris: q̃rentes loq̃ ei. Dixit ãt ei q̃dã. Ecce mr̃ tua et frẽs tui foris stant q̃rentes te. At ipe rñdẽs dicẽti sibi ait. Que ẽ mr̃ mea: ⁊ q̃ sũt frẽs mei? Et extẽdens manũ i discipulos suos dixit. Ecce mr̃ mea ⁊ frẽs mei. Quicũq; ei fecerit volũtatẽ ꝓris mei qui in celis eũ: ipe meus frater soror ⁊ mater est.

XIII

In illo die exiẽs iesus de domo sedebat secus mare. Et congregate sunt ad eũ turbe mltę: ita vt i nauiculã ascẽdẽs sederet: ⁊ ois turba stabat i littore: ⁊ locutꝰ ẽ eis multa i ꝓpabolis dicẽs. ‖Ecce exiit q̃ seminat seminare. Et dũ semiat: q̃dã ceciderũt secꝰ viã: ⁊ venerũt volucres ⁊ comedert ea. Alia ãt ceciderũt i petrosa vbi nõ habebãt tr̃ã mltã: ⁊ ꝓtinuo exorta sunt: qꝛ nõ habebãt altitudinẽ tre. Sole ãt orto estuauerũt: ⁊ qꝛ nõ habebãt radicẽ aruerũt. Alia aũt ceciderũt i spinas ⁊ creuerũt spine ⁊ suffocauert ea. Alia aũt ceciderũt i tr̃ã bonã: ⁊ dabant fructũ: aliud cẽtesimũ: aliud sexagesimũ: aliud tricesimũ. Qui habet aures audiẽdi audiat. Et accedentes discipuli dixerũt ei. Quare i ꝓpabolis loq̃ris eis? Qui rñdẽs ait illis. ‖Quia vob datũ ẽ nosse mysteriũ regni celorꝫ: illis: aũt nõ ẽ datũ. ‖Qui ei hꝫ dabit̃ ei ⁊ abundabit: q̃ aũt nõ hꝫ ⁊ qđ habet auferet̃ ab eo. Jõ i ꝓpabolis loq̃r eis: qꝛ videntes nõ vidẽt: ⁊ audiẽtes nõ audiunt neq; intelligũt: vt adimpleat̃ in eis ꝓphetia esaie dicẽtis. ‖Auditu audiet̃ ⁊ nõ intelligetis: ⁊ videntes videbit̃ ⁊ non

D
Jone.3.b
Lu.11.d
3.Re.10.a
2.Pa.9.a
Lu.11.e
Mar.3.a
Lu.8.e
A
Mar.4.a
Lu.8.a
Lu.8.a.
B
Mar.4.b
Lu.8.b
Lu.8.c
Mar.4.a
Esa.6.c
Mar.4.b
Lu.8.b

Joh.12.f videbit. ¶Incrassatū ē ei cor ꝓpli hui⁹
Act.28.f ⁊ aurib⁹ grauit audierūt. ⁊ oculos suos
clauserūt neqñ videāt oculis: ⁊ aurib⁹
audiāt ⁊ corde intelligāt: ⁊ ꝯuāt̄ ⁊ sa-
Lu.10.d nē eos. ¶Uestri āt beati oculi qz vidēt
⁊ aures vře qz audiūt Amē ꝺ̄ppe dico
vob: qz multi ꝓphe ⁊ iusti cupierūt vi-
C dere q̄ videt ⁊ ñ viderūt: ⁊ audire q̄ au-
Mar.4.b dit ⁊ nō audierūt. ¶Uos ꝫ audite pa
Luc.8.b rabolā semiant. Dis q̄ audit ꝟbū re-
gni ⁊ ñ intelligit: venit mal⁹ ⁊ rapit qđ
semiatū ē i corde ei⁹: ꝟ ē q̄ sec⁹ uiā se-
miat⁹ ē. Qui āt sup petrosa semiat⁹ ē:
ꝟ ē q̄ ꝟbū audit ⁊ cōtinuo cū gaudio
accipit illud. Nō hz āt i se radicē sz est
tpalis. Facta āt tribulatiōe ⁊ ꝓsecutio
ne ꝓp ꝟbū cōtinuo scandalizat. Qui
āt semiat⁹ ē i spinis: ꝟ ē q̄ ꝟbū dei au
dit ⁊ sollicitudo scli isti⁹ ⁊ fallacia di-
uitiarū suffocat verbū: ⁊ sine fructu ef
ficit. Qui ꝟo i tra bona semiat⁹ ē: ꝟ ē
q̄ audit ꝟbū ⁊ intelligit ⁊ fructū affert:
⁊ facit aliud quidem centesimū: aliud
Mar.4.a autē sexagesimū: aliud vero tricesimū
Aliam parabolā ꝓposuit illis dicēs.
Simile factū est regnū celoꝝ hoi q̄ se-
D minauit bonū semē i agro suo. Cū aūt
dormirēt holes: venit inimic⁹ ei⁹ ⁊ su-
ꝓsemiauit zizania i medio trici: ⁊ abiit
Cū aūt creuisset herba ⁊ fructū fecisset:
tūc apparuit ⁊ zizania. Accedētes āt
serui pfamilias: dixerūt ei. Dne: nōne
bonū semē seminasti in agro tuo. Unde ꝫ
hz zizania? Et ait illi. Inimic⁹ hō ꝟ fe-
cit. Serui aūt dixerūt ei. Uis imus et
colligim⁹ ea? Et ait. Non: ne forte col-
ligētes zizania eradicet simul ⁊ tritī-
cū. Sinite utraq; crescere usq; ad mes
sem ⁊ i tpe messis dicā messorib⁹. Colli
gite p:imū zizania: ⁊ alligate ea i fasci
Mar.4.c culos ad cōburēdū: triticū āt cōgrega
Lu.13.b te i horreū meū. ¶Aliā ꝓbolā ꝓposuit
eis dicēs. Sile ē regnū celoꝝ grano sy
napis: qđ accipiēs hō seminauit i agro
suo: qđ minimū ꝺ̄dē ē oib⁹ seminib⁹. Cū
āt creuerit maī⁹ ē oib⁹ olerib⁹: ⁊ fit ar
Lu.13.b bor: ita ut volucres celi veniāt ⁊ habi
tēt i ramis ei⁹. ¶Aliā ꝓbolā locut⁹ ē
E eis. Sile ē regnū celoꝝ fermēto: qđ ac
Mar.4.d ceptū mulier abscōdit i farine satis tri
b⁹: donec fermētatū ē totū. Hec oia lo-
cut⁹ ē ihesus i ꝓbolis ad turbas: ⁊ sine
Ps.77. ꝓbolis nō loq̄bat eis ut implerē qđ
dictū erat ꝑ ꝓphaz dicētē. ¶Aperiā in

Qabolis os meū: eructuabo abscōdi
a cōstitutiōe mūdi. Tūc dimissis tu
bis venit i domū: ⁊ accesserūt ad eū di
scipli ei⁹ dicētes. Edissere nob ꝓbolā
zizanioꝝ agri. Qui rñdēs ait: Qui se
miat bonū semē: ē fili⁹ homis. Ager aūt
ē mūdus. Bonū ꝟo semē: hi sūt filii re
gni. Zizania aūt: filii sūt neqꝫ. Inimic⁹
aūt q̄ semiauit ea: est diabolus. Messis
vero ꝯsūmatio secli ē. ¶Messores āt an
geli sūt. Sic ꝫ colligit zizania: et igni
cōburunt: sic erit i ꝯsūmatiōe secli. Mit
tet filii⁹ hois angelos suos ⁊ colligēt
regno ei⁹ oia scādala: ⁊ eos q̄ faciūt
iquitatē: ⁊ mittēt eos i caminū ignis.
Ibi erit fletꝰ ⁊ stridor dentiū. Tūc iu
fulgebūt sic sol i regno pris eorū. Qui
hz aures audiēdi audiat. Sile ē regnū
celoꝝ thesauro abscōdito i agro: quē
q̄ inuenit hō abscōdit: ⁊ p̄ gaudio illius
vadit ⁊ vēdit uniūsa q̄ hz: ⁊ emit agrū
illū. Iterꝫ sile ē regnū celoꝝ hoi negō
ciatori: quērēti bonas margaritas. In
uēta aūt una ꝑciosa margarita: abiit ⁊
vendidit oia q̄ habuit: ⁊ emit eā. Iterꝫ
sile ē regnū celoꝝ sagene misse i mare:
⁊ ex oñi genere piscū cōgregāti. Quā
cū implera ēt: educentes ⁊ sedētes
elegerūt bonos i vasa: malos aūt
foras miserūt. Sic erit i ꝯsūmatiōe
culi. Exibūt angeli: ⁊ segabūt malos de
medio iustoꝝ. ⁊ mittēt eos i caminum
ignis: ¶ibi erit fletus ⁊ stridor dentiū.
Intellexistis hec oia? Dicūt ei. Etiam.
Ait illis. Iō ois scribaqꝫ i regno
loꝝ sikis ē hoī pfamilias: q̄ pfert de
thesauro suo noua ⁊ vetera. Et factū ē
cū ꝯsūmasset ihesus ꝓbolas istas: tra
sūt inde. ¶Et veniēs i pfriam suā doce
bat eos i synagogis eoꝝ: ita ut mirare
tur ⁊ dicerēt. Ut huic sapia hec ⁊ virtu
tes? ¶Nōne hic ē fabri fili⁹? Nōne ma
ter ei⁹ ꝺ̄r maria: ⁊ frēs ei⁹: iacob⁹ ⁊ ioseph ⁊ simō ⁊ iudas: ⁊ sorores ei⁹ nōne
oēs apud nos sūt? Unde ꝫ huic oia istā
Et scādalizabant in eo. Jesus aūt dixit
eis. ¶Nō ē ꝓphā sine honore nisi i pria
sua: ⁊ i domo sua. Et ñ fecit ibi ꝟtutes
multas ꝓp incredulitatē illoꝝ. XIIII

In illo tpe audiit herodes te
trarcha famā iesu ⁊ ait puer? su
is. ¶Hic iohes baptista: ipe sur
rexit a mortuis ⁊ iō virtutes opant
eo. ¶Herodes ei tenuit iohem ⁊ alliga

ilit eñ: ꝛ posuit ī carcerē ꝓpt herodia
dē vxorē fris sui. Dicebat. n. illi iohes
Nō licet tibi hꝫe eā. Et volēs illū occi
dere timuit ꝓplm: qz sic̄ ꝓphām eū ha
bebant. Die āt natal herodis saltauit
filia herodiadis ī medio: ꝛ placuit he-
rodi. Vñ cū iuramēto pollicit⁹ē et da-
re qcūq; postulasset ab eo. At illa p-
monita a mꝫe sua: da mihi inq̄t hic ī di-
sco caput iohis baptiste. Et ꝯtristat⁹ ē
rex: ꝓpt iuramētū āt eos q̄ parit recū
bentē: nolle dari. Misitq; ꝛ decollauit
Iohē ī carcere. Et allatū ē caput ei⁹ in
disco: ꝛ datū ē puelle: ꝛ illa attulit mꝫi
suē. Et accedētes discipuli ei⁹ tulerunt
corp⁹ ei⁹ ꝛ sepelierūt illō: ꝛ venientes nūc
tiauerūt iesu. Qō cuz audisset iesus se-
cessit inde ī nauiculā: ī locū desertū seor
sū. Et cū audissēt turbe secute sūt eum
pedestres de ciuitatib⁹. Et exiēs vidit
turbā multā: ꝛ misert⁹ ē eis: ꝛ curauit
infirmos eor. Vespe āt facto accesserūt
ad eū discipuli ei⁹ dicētes: Desert⁹ ē locꝰ ꝛ
hora iā ꝓterijt: dimitte turbas vt eūtes
in castella emāt sibi escas. Jesus āt dixit
eis: Nō hūt necesse ire dare illis vos mā
ducare. Rnderūt ei: Nō habem⁹ hic nisi
quinq; panes et duos pisces. Qui ait
eis. Afferte mihi illos huc. Et cū iussis
set turbā discūbere sup fenū: acceptis
quinq; panib⁹ ꝛ duob⁹ piscib⁹: aspiciēs ī
celū benedixit ꝛ fregit: ꝛ dedit discipulis
panes: discipuli āt turbis. Et mānduca
uerūt oēs ꝛ saturati sūt. Et tulerūt reli
quias: duodeci cophinos fragmētorū
plenos. Mānducātiū āt fuit numer⁹ qn
que milia viroz exceptis mulieribus ꝛ par
uulis. Et statī cōpulit discipulos ascē
dere nauiculā: ꝛ p̄cedere eū trāsfretū
donec dimitteret turbas. Et dimissa tur
ba: ascēdit ī mōtē solus orare. Vespe āt
facto: solus erat ibi. Nauicula āt in me-
dio mari iactabat fluctibus. Erat enī
ventus contrarius. Quarta āt vigilia noctis: ve-
nit ad eos ambulās supra mare. Et vi
dētes eū supra mare ambulātē: turba
ti sūt dicētes: qz fantasma est. Et ꝓ ti-
more clamauerūt. Statimq; iesus locut⁹
est eis dicēs: Habete fiduciā ego sū: no-
lite timere. Rnderūt āt petrus dixit: Dñe
si tu es: iube me ad te venire sup aq̄s.
At ipe ait: Veni. Et descēdēs petrus de
nauicula ābulabat sup aquā vt veni-
ret ad iesū. Videns vero ventū validū ti
muit. Et cū cepisset mergi: clamauit di
cens: Dñe saluū me fac. Et cōtinuo ie-
sus extendēs manū apphēdit eū ꝛ ait il
li: Modice fidei q̄re dubitasti? Et cum
ascēdisset ī nauiculā: cessauit vent⁹. Qui
āt ī nauicula erāt: venerūt ꝛ adorauerūt
eū dicētes: Vere filius dei es. ‖ Et cū trās- Mar. 6.g
fretassent venerūt in trā genesar. ‖ Et cū Lu. 5.b
cognouissent eū viri loci illius: miserūt ī
vniūsā regionē illā: ꝛ obtulerūt ei oēs
male habētes: ꝛ rogabāt eū vt vel fim
briā vestimēti ei⁹ tāgerēt. Et q̄cūq; te
tigerūt salui facti sunt. XV

Tunc accesserūt ad eū ab hieroso
lymis scribe ꝛ pharisei: dicētes: A
‖ Quare discipuli tui trāsgrediunt tra Mar. 7.b
ditiōes seniorū? Nō enī lauāt manꝰ su
as cū panē manducāt. Ipse aūt respō-
dens ait illis. Quare ꝛ vos trāsgredimi
ni mādatū dei: ꝓpt traditiōem vram?
Nā deus dixit ‖ Honora patrē et matrē: Exo. 20.b
ꝛ q̄ maledixerit pri vel mri: morte mo Deu. 5.b
riat. Vos aūt dicitis: q̄cūq; dixerit pri Mar. 7.b
vel mri munꝰ qōcūq; est ex me tibi p-
derit: ꝛ nō honorificabit prem suū aut
mꝫem suā: ꝛ irritū fecistis mādatū dei
ꝓpter traditiōes vram. Hypocrite: bñ
ꝓpheravit de vob⁹ esaias dicens ‖ Po- Esa. 29.b
pul⁹ hic labijs me honorat: cor aūt eor
lōge est a me. Sine causa aūt colūt me
docētes doctrinas ꝛ mādata hoim. Et
ꝓuocatis ad se turbis dixit eis: Audite
ꝛ intelligite. Nō q̄d intrat ī os coinq̄nat B
hoiem: sz q̄d ꝓcedit ex ore hoc coinq̄nat
hoiem. Tūc accedētes discipuli ei⁹ di
xerūt eis: Scis qz pharisei audito ver-
bo hoc scādalizati sūt? At ille rndēs ait:
Omis plātatio quā nō plātauit pr me⁹
celestis: eradicabitur. Sinite illos: ceci
sūt: ꝛ duces cecor. ‖ Cec⁹ aūt si ceco du- Lu. 6.f
catū ꝓstet: ambo ī foueā cadūt. Rndēs
aūt petrus dixit ei: Edissere nobis para
bolā istā. At ille dixit ‖ Adhuc ꝛ vos si Mar. 7.e
ne intellectu estis? Nō intelligitis: qz oīe
q̄d in os intrat in ventrē vadit: ꝛ in se
cessum emittit? Que aūt ꝓcedūt de ore
de corde exeunt: ꝛ ea coinq̄nant hoiem.
De corde enī exeunt cogitatiōes male:
homicidia: adulteria: fornicatiōes: fur
ta: falsa testionia: blasphemie. Hec sūt
q̄ coinq̄nāt hoiem. Nō lotis aūt manī
bus māducare nō coinq̄nat hoiem. Et
egressus inde iesus secessit ī ptes tyri ꝛ
sidonis. Et ecce mulier chananea a fi-

C nib⁹ ilꝛ egreſſa: clamauit dicẽs ei: Mi
ſerere mei dñe fili dauid: filia mea ma
le a demõio vexat. Qui ñ rñdit ei ver-
bũ. Et accedẽtes diſcipuli eius: roga-
bãt eũ dicẽtes: Dimitte eaz: qꝛ clamat
Lu.19.b poſt nos‖Ihe aũt rñdẽs ait: Non ſum
miſſus niſi ad oues q̃ perierũt domus
iſrl. At illa venit: ⁊ adorauit eũ dicẽs:
Mar.7.c Dñe: adiuua me. Qui rñdẽs ait‖ Nõ ẽ
bonũ ſumere panẽ filioꝝ: ⁊ mittere ca
nib⁹. At illa dixit: Etiã dñe. Nam ⁊ ca-
telli edunt de micis q̃ cadunt de mẽſa
dñoꝝ ſuoꝝ. Tũc rñdens ieſus. ait illi:
O mulier magna ẽ fides tua: fiat tibi
ſic vis. Et ſanata eſt filia ei⁹ ex illa ho
Mar.8.a ra‖Et cũ trãſiſſet inde ieſus: venit ſec⁹
mare galilee: ⁊ aſcẽdẽs i mõtẽ ſedebat
ibi. Et acceſſerũt ad eum turbe multe:
hñites ſecũ mutos: cecos: claudos: debi
les: ⁊ alios mltos: ⁊ piecerũt eos ad pe
des ei⁹: ⁊ curauit eos ita vt turbe mi-
rarent videtes mutos loquẽtes: clau-
dos ãbulãtes: cecos videtes: ⁊ magni
D ficabãt deũ iſrl. Jeſus ãt ꝓuocat ad diſci
Mar.8.a pulis ſuis dixit‖Miſereoꝝ turbe: quia
triduo iã pſeuerãt mecum: ⁊ ñ hñt qõ
mãducẽt Et dimittere eos ieiunos no
lo: ne deficiãt i via Et dicũt ei diſcipli
Ubi ẽ nob i deſto panes tãtos: vt ſatu
rem⁹ turbam tantã? Et ait illis ieſus:
Quot panes habet? ? At illi dixerũt ſe-
ptẽ: ⁊ paucos piſciculos. Et ꝓcepit tur
be vt diſcũberẽt ſup terrã. Et accipiẽs
ſeptẽ panes ⁊ piſces: ⁊ gr̃as agẽs fregit
⁊ dedit diſcipulis: ⁊ diſcipli dederũt ꝓpo
⁊ comederũt oẽs: ⁊ ſaturati ſũt. Et qõ
ſuperfuit de fragmẽt: tulerũt ſeptẽ ſpor
tas plenas. Erãt ãt q̃ mãducauerũt ãr-
tuor milia hoim: exꝰ puulos ⁊ mlieres
Et dimiſſa turba aſcẽdit i nauiculã ⁊
A venit in fines magedan. XVI
Mar.8.b E ‖Et acceſſerũt ad eũ phariſei ⁊ ſa
Joh.6.d ducei tẽptãtes: ⁊ rogauerũt eum
vt ſignũ de celo oſtenderet eis. At ille re
Lu.12.g ſpõdẽs ait illis‖Facto veſpe dicit: ſere-
num erit: rubicundum ẽ. n. celum. Et mane
hodie tẽpeſtas: rutilat. n. triſte celum Fa
cie q celi dñudicare noſt: ſigna ãt tẽ-
Jone.2.a poꝝ ñ poteſt‖Generatio mala ⁊ adul
Mar.8.b tera ſignũ qrit: ⁊ ſignũ ñ dabit ei niſi
ſignũ Jone ꝓphe. Et relict illis abiit: Et
cũ venirent diſcipli ei⁹ trãſfretauerũt: obliti
Mar.8.b ſũt panes‖accipe. Qui dixit illis‖Intue-
Lu.12.a minit cauete a fermẽto phariſeoꝝ ⁊ ſa
duceoꝝ. At illi cogitabãt intra ſe dicẽtes
Quia panes ñ accepim⁹. Sciẽs ãt ieſus
dixit: Quid cogitat intra vos modice fi-
dei: qꝛ panes ñ habet? ? Nõdũ intelligit
neq recordami q̃nq panũ ⁊ q̃nq mi
lia hoim: ⁊ qꝛ cophinos ſũpſiſtis? Neq
ſeptẽ panũ ⁊ qꝛtuor milia hoim: et qꝛ
ſportas ſũpſiſti? ? Quare ñ intelligit: qꝛ
nõ de pane dixi vob: cauete a fermen-
to phariſeoꝝ ⁊ ſaduceoꝝ. Tunc intelle
xerũt qꝛ nõ dixerit cauendũ a fermẽto
panũ: ſz a doctrina phariſeorũ ⁊ ſadu-
ceoꝝ‖Uenit ãt ieſus i ptes ceſarie phi
lippi: ⁊ interrogabat diſcipulos ſuos di
cẽs. Quẽ dicũt hoies eẽ filiũ hois? At
illi dixerũt. Alĩ iohannẽ baptiſtã: alĩ
aũt heliã: alĩ Jo hieremiã aut vnũ ex
ꝓphetis. Dicit illis ieſus. Uos ãt quẽ
me eẽ dicit. Rñdẽs ſym̃õ petr⁹ dixit:
‖Tu es chriſt⁹ filꝰ dei viui. Rñdẽs ãt
ieſus dixit ei. Beat⁹ es ſimõ barjona
qꝛ caro ⁊ ſãguis no reuelauit tibi: ſed
pat me⁹q̃ i celis ẽ. Et ego dico tibi: qꝛ
tu es petr⁹ ⁊ ſup hanc petrã edificabo
eccliam meã: ⁊ porte iferi nõ prealebũt
adũſus eã. Et tibi dabo claues regni
celoꝝ. Et qcq̃ ligaueris ſup trã erit
ligatũ ⁊ in celis: ⁊ qcũq̃ ſolueris ſup
trã erit ſolutũ ⁊ i celis.‖Tũc ꝓcepit diſ
cipulis ſuis vt nemi dicerẽt: qꝛ ipe eſſet
ieſus chriſt⁹ Exinde cepit ieſus oſtẽdere
diſcipulis ſuis: qꝛ oporteret eũ ire hieru
ſolymã: ⁊ multa pati a ſenioribus ⁊ ſcri
bis ⁊ ꝓncipib⁹ ſacerdotũ ⁊ occidi ⁊ ter
tia die reſurgere.‖Et aſſumẽs eũ petr⁹
cepit increpare illũ dicẽs. Abſit a te dñe
mie: ñ erit tibi hoc. Quia cõuerſus dixit
petro. Uade poſt me ſathanas ſcãdalum
es mihi: qꝛ ñ ſapis ea q̃ dei ſũt: ſz ea q̃
hoim.‖Tũc ieſus dixit diſcipulis ſuis
Si q̃s vult poſt me venire abneget ſe-
metipm: ⁊ tollat crucẽ ſuã et ſequat me
‖Qui ei voluerit aiaz ſuã ſaluã facere
pdet eã. Qui ãt pdiderit aiam ſuã ꝓpter
me: inueniet eã. Quid ei ꝓdeſt hoi ſi mũ
dum vniuerſũ lucret: anie vero ſue detri
mẽtũ patiat? Aut quã dabit hõ cõmu
tationẽ ꝓ aia ſua? Filius ei hois venit
r⁹ ẽ i gl̃ia pris ſui cũ angelis ſuis: ⁊ tũc
reddet vnicuiq ꝑm opa ei⁹.‖Amẽ dico
co vob: ſũt q̃dã de hiſ ſtãtib⁹ q̃ nõ gu
bũt mortẽ: donec videãt filiũ hois ve
nientẽ i regno ſuo. XVII
Et poſt dies ſex aſſũpſit ieſus

trum et iacobum et ioh̄em fratrem ei⁹ & duxit illos i mōtē excelsū seorsum: & trāsfiguratus ē añ eos. Et resplēduit facies ei⁹ sic̄ sol: vestimēta āt ei⁹ facta sūt alba sicut nix. Et ecce apparuer̄t illis moyses & helias cū eo loq̄ntes. Rñdēs āt petr⁹: dixit ad iesū. Dñe bonū ē nos hic esse: si vis faciam⁹ hic tria tabernacula: tibi vnū: moysi vnū: & helie vnū. Adhuc eo loquēte: ecce nubes lucida obumbrauit eos. Et ecce vox de nube dicēs: Hic ē filius meus dilectus i q̄ mihi bñ complacui: ipsum audite. Et audientes discipuli ceciderūt i faciē suā: & timuerunt valde. Et accessit iesus & tetigit eos: dixitq̄ eis: Surgite: & nolite timere. Leuātes āt oculos suos: neminē viderūt nisi solū iesū. Et descendentibus illis de mōte p̄cepit iesus dicēs: Nemini dixeritis visionē: donec filius hois a mortuis resurgat. Et interrogauerūt eū discipuli dicētes: Quid ḡ scribe dicūt q̄ heliā oportet p̄mū venire? At ille rñdēs ait eis Helias q̄dē vēturus ē: & restituet omnia. Dico āt vob̄: q̄ helias iā venit: & nō cognouerūt eū: sed fecerūt i eo q̄cūq̄ voluerūt. Sic & filius hois passurus est ab eis. Tūc intellexer̄t discipuli q̄ de ioh̄e baptista dixisset eis. Et cū venissent ad turbā accessit ad eū hō genubus⁹ p̄uolutus añ eū dicēs: Dñe miserere filio meo q̄ luna tus ē: & male patit. Nā sepe cadit i ignē: & crebro i aquā. Et obtuli eū discipulis tuis: & nō potuerūt curare eum. Rñdēs āt iesus ait. O generatio incredula & peruersa: q̄usq̄ ero vobiscū. Usq̄quo patiar vos? Afferte huc illum ad me. Et increpauit illum iesus: & exiit ab eo demoniū: & curatus ē puer ex illa hora. Tūc accesserūt discipuli ad iesū secreto dicētes. Quare nos nō potuim⁹ eicere illū? Dicit illis iesus: Propter incredulitatē vrām. Amē q̄dē dico vob̄: si habueritis fidē sic̄ granū sinapis: dicetis mōti huic trāsi hinc & trānsibit: & nihil impossibile erit vob̄. Hoc āt genus nō eicit nisi in oratione & ieiunio. Cōuersantibus āt eis i galilea: dixit illis iesus. Filius hois tradēdus ē i manus hoim & occident eū: & tertia die resurget. Et contristati sūt vehemēter: & cum venissent capharnaū: accesserūt q̄ didrachmā accipiebāt ad petrū: & dixerūt ei Magister vr̄ nō dat didrachmā. Dicit: Etiā. Et cū intrasset i domū p̄uenit eū iesus dicēs: Quid tibi videt simō? Reges terre a q̄bus accipiūt tributum vel cēsum: a filiis suis: an ab alienis? Et ille dixit: Ab alienis. Dixit illi iesus: Ergo liberi sunt filii. Ut āt nō scandalizem⁹ eos vade ad mare & mitte hamū: & eū piscē q̄ p̄m⁹ ascēderit tolle. Et apto ore ei⁹ inuenies statere: illū sumēs: da eis p me & te.

In illa hora accesserūt discipli ad iesū dicētes: Quis putas maior ē i regno celoꝝ? Et aduocās iesus puerū: statuit eum i medio eoꝝ: & dixit: Amē dico vob̄: nisi cōuersi fueritis & efficiamini sic̄ pueri: nō intrabitis i regnū celoꝝ. Quicūq̄ ḡ humiliauerit se sic̄ puer iste: hic ē maior i regno celoꝝ. Et q̄ suscep̄rit vnū puerū talē i nōie meo: me suscepit. Qui autē scādalizauerit vnū ex pusillis istis q̄ in me credūt: expedit ei vt suspēdat̄ mola asinaria i collo ei⁹: & demergat̄ i p̄fundū maris. Ue mūdo ab scādalis. Necesse ē enim vt veniāt scandala. Uerūtamen ve hoi p quē scādalum venit. Si āt manus tua vel pes tu⁹ scādalizat te: abscide eū & p̄ice abs te. Bonum tibi ē ad vitā ingredi debilē vel claudū q̄m duas manus vel duos pedes habentem mitti i ignē etnum. Et si oculus tu⁹ scādalizat te: erue eum et p̄ice abs te. Bonum tibi ē vnū oculum habentē i vitā intrare: q̄m duos oculos habentes mitti i gehēnā ignis. Uidete ne p̄tēnatis vnū ex his pusillis. Dico enim vob̄: q̄ angeli eoꝝ i celis semp̄ vident faciē p̄ris mei q̄ i celis ē. Uenit enim filius hois salu-
uare q̄d p̄ierat. Quid vob̄ videt̄? Si fuerint alicui cētum oues & errauerit vna ex eis: nōne relinq̄t nonagintanouē i mōtibus & vadit q̄rere eam q̄ errauit? Et si p̄tigerit vt inueniat eā. Amē dico vobis: q̄ gaudet sup eā magis q̄m sup nonagintanouē q̄ nō errauerūt. Sic nō est voluntas añ p̄ez vr̄m q̄ i cel̄is: vt pereat vnus de pusillis istis. Si aūt peccauerit in te frater tu⁹: vade & corripe eū inter te & ipm solum. Si te audierit: lucratus eris frem tuum. Si āt non te audierit adhibe tecū adhuc vnum vel duos: vt i ore duorū vel triū testiū stet oē ꝝbū. Q̄d si nō audierit eos: dic eccl̄ie. Si & eccl̄iam nō audierit: sit tibi sicut ethnicus & publicanus. Amē dico vob̄: q̄cunq̄ alligaueritis sup terrā erūt ligata & i celo: & q̄-

Matt. 9.
Lu. 9.f
Mar. 9.f
Lu. 17.a
Mar. 9.f
ē. 5.e
Mar. 9.g
Lu. 19.b
Lu. 15.a
Lu. 17.a
Eccl. 19.b
2. Co. 13.a
Joh. 20.e

cūq̄ soluerit⁊ sup ēā: erūt soluta ⁊ i ce
lo. Jtez dico vob: q̄ si duo ex vob ꝓsē
serint sup ēā de oi re quācunq̄ petie-
rint fiet illā a pre meo q̄ i cel ē. Ubi. n.
sūt duo vl tres ꝓgregati i nomie meo:
ibi sū i medio eoz. Tūc accedēs petr⁹
Luc.17.a ad eū dixit‖Dne q̄tiēs peccabit in me
frater me⁹: ⁊ dimittā ei? Usq̄ septies?
Dicit illi ihesus: Nō dico tibi usq̄ septi
es: sz usq̄ septuagies septies. Jō assi-
milatū ē regnū celoz hoi regi: q̄ voluit
rōnez ponere cū suis suis. Et cū cepis-
set rōnez ponere: oblat⁹ ē ei un⁹ q̄ debe
bat ei decē milia talēta. Cū āt nō hēret
vñ redderet: iussit eū dns ei⁹ venūdari
⁊ uxorem ei⁹ ⁊ filios ⁊ oia q̄ habebat ⁊
reddi. Procidēs āt su⁹ ille: orabat eū
dicēs: Patiētiā habe i me: ⁊ oia reddā
tibi. Miserт⁹ āt dns sui illius dimisit
D eū: ⁊ debitū dimisit ei. Egressus āt su⁹
ille: inuenit unū ꝯ ꝓseruis suis q̄ debe
bat ei cētū denarios: ⁊ tenēs: suffoca-
bat eū dicēs: Redde q̄ debes. Et ꝓci-
dens cōseruus ei⁹: rogabat eū dicens:
Patiētiā habe i me: ⁊ oia reddā tibi.
Jlle āt nolуit: sz abiit ⁊ misit eū in car
cerē donec redderet debitū Uidētes āt
ꝓserui ei⁹ q̄ fiebāt: ꝓtristati sūt valde:
⁊ uenerт ⁊ narrauerūt dño suo oia q̄ fa
cta fuerāt. Tūc vocauit illū dns su⁹: ⁊
ait illi: Serue nequā: oē debitū dimi-
si tibi: q̄m rogasti me. Nonne ꝟ opo-
tuit ⁊ te misereri ꝓserui tui: sicut ⁊ ego
tui miserт⁹ sū? Et iratus dns ei⁹ tradi-
dit eū tortoribꝰ: q̄adusq̄ redderet uni
Mar. 11.d uersū debitū‖Sic ⁊ pr me⁹ celestꝭ faci-
ꝟ. 6.b et vob: si nō remiseritꝭ unusq̄sq̄ fratri
suo de cordibꝰ vestris. XIX

ET factū ē cū ꝓsūmasset ihesus ser
mones istos migrauit a galilea
Mar.10.a ‖⁊ uenit i fines iudee trās iordanē: et
secute sūt eum turbe multe: ⁊ curauit
eos ibi. Et accesserūt ad eū pharisei tē
tātes eū: ⁊ dicētes: Si licet hoi dimit
tere uxorē suā q̄cūq̄ ex causa? Qui re-
Gen.1.d spōdēs ait eis‖Nō legistꝭ: q⁹ ā fec̄ ho-
minē ab initio: masculū ⁊ feminaz fec̄
Gen. 2.d eos? Et dixit:‖Propter ꝟ dimittet hō
Eph. 5.g prem ⁊ mrem: ⁊ adherebit uxori suc: et
1.Cor .6.d erūt duo ī carne una‖Jtaq̄ iā nō sunt
duo sz una caro. Qd ꝟ de⁹ coniunxit: hō
Deu .24.a nō sepet. Dicunt illi:‖Quid ꝟ moyses
ꝟ. 5.e mādauit dare libellū repudij ⁊ dimit-
Mar.10.a tere? Ait illi: Qm moyses ad duriciam
cordis vr̄i ꝑmisit vobis dimittere uxo
res vr̄as: ab initio āt nō fuit sic‖Dico
āt vob: q⁹ q̄cūq̄ dimiserit uxorē suam
nisi ob fornicatiōez: ⁊ aliā duxerit: mo
chat. Et q̄ dimissam duxerit: mechat.
Dicūt ei discipuli ei⁹. Si ita est causa
hois cū uxore: nō expedit nubere. Qui di
xit illi: Nō oēs capiūt ꝟbū istud: sz q̄bꝰ
datū ē. Sūt enī eunuchi q̄ ḋ mris tu
ro sic nati sūt: ⁊ sūt eunuchi qui facti
sūt ab hoīb⁹: ⁊ sūt eunuchi qui seipos
castrauerūt ꝓp regnū celoz. Qui pōt
cape capiat‖Tūc oblati sunt ei puuli
ut man⁹ eis ponerет ⁊ oraret. Discipu
li āt increpabāt eos. Jesus ꝟo ait eis:
Sinite puulos et nolite eos ꝓhibere
ad me venire: taliū ē. n. regnū celorū.
Et cū imposuisset eis man⁹ abiit inde.
‖Et ecce un⁹ accedēs ait illi: Magister
bone: q̄d boni faciā ut habeā uitā ete
nam? Qui dixit ei: Quid me interrogas
ḋ bono? Un⁹ ē bon⁹ de⁹. Si āt uis ad
uitā ingredi: serua mādata. Dic illi: Que
Jesus āt dixit: Nō homicidiuz facies:
nō adulterabis: nō facies furtū: nō fal
sū testimoniū dices: honora ꝑem tuū
⁊ mrez: diliges ꝓximū tuū sicē teipm.
Dicit illi adolescēs: Oia hec custodiui
a iuuētute mea: q̄d adhuc mihi dest
‖Ait illi ihesus: Si vis ꝑfect⁹ eē vade
vēde oia q̄ habes ⁊ da paupibꝰ: ⁊ ha
bebis thesaurū i celo ⁊ veni seq̄re me
Cū audisset āt adolescēs ꝟbū: abiit tri
stis. Erat enī hns mlтas possessiōes.
sus āt dixit discipulis suis: Amē dico vo
bis: q⁹ diues difficile intrabit in regnū
celoz. Et itez dico vob‖Facilius est ca
melū ꝑ foramē acus trāsire: q̄ diuitem
intrare i regnū celoz. Audito āt hoc di
scipuli: mirabāt valde dicētes: Quis
q̄ poterit salū⁹ eē? Aspiciens aūt ihesus
dixit illi‖Apud hoies ꝟ impossibile ē: apud
deū āt oia possibilia sūt. Tūc respon
petr⁹ dixit ei: Ecce nos reliq̄m⁹ oia: et
secuti sum⁹ te. Quid ꝟ erit nob? Jesus
āt dixit illi: Amē dico vob: q⁹ vos q̄ se
cuti estꝭ me i regeneratiōe cū sederit
li⁹ hois i sede maiestatꝭ sue: sedebitꝭ
vos sup sedes duodecī: iudicātes duo-
decim tribꝰ isrl‖Et ois q̄ reliq̄rit domos
vel frēs aut sorores aut ꝑez aut mrez
aut uxorē aut filios aut agros ꝓp nō
mē meū: cētuplū accipiet: ⁊ uitaz ete
nā possidebit.‖Multi aūt erunt primi

nouissimi: ⁊ nouissimi primi. XX

Simile ē regnū celoꝝ hoi pfifa milias: q̄ exiit pmo mane ꝓducere oparios i vineā suā. Cōuēone āt facta cuꝫ oparijs ex denario diurno: misit eos i vineā suā. Et egressus circa horā tertiā: vidit alios stātes i foro ociosos: ⁊ dixit illis: Ite ⁊ vos i vineā meaꝫ: ⁊ qđ iustū fuerit dabo vob. Illi āt abierūt. Iterꝫ aūt exiit circa sextā ⁊ nonā horā: ⁊ fecit silr. Circa vndecimā ho exiit: ⁊ inuenit alios stātes: ⁊ dic illis: Quid h̄ statis tota die ociosi? Dicūt ei: Quia nemo nos conduxit. Dicit illis: Ite ⁊ vos i vineā meā. Cū sero aūt factuꝫ esset: dicit dñs vinee ꝓcuratori suo Voca oparios ⁊ redde illis mercedē incipiēs a nouissimis vsq; ad primos. Cū venissent q̄ circa vndecimā horā venerāt: acceperunt singulos denarios. Venientes āt ⁊ pmi: arbitrati sūt q̄ plꝰ essent accepturi: acceperūt āt ⁊ ipi singulos denarios. Et accipientes murmurabāt adūsus patrēfamilias dicētes: Hi nouissimi vna hora fecerūt: ⁊ pares illos nob feciſti q̄ portauimꝰ pōdꝰ diei ⁊ ęstus? At ille rndēs vni eoꝝ dixit: Amice nō facio tibi iniuriā. Nōne ex denario conuenisti mecū? Tolle qđ tuū ē ⁊ vade. Volo āt ⁊ huic nouissimo dare: sicut ⁊ tibi. Aut nō licet mihi qđ volo facere? An oculus tuus nequā ē q̄ ego bonus sū? Sic erūt nouissimi pmi ⁊ pmi nouissimi. Multi ēm sūt vocati: pauci āt electi. Et ascēdēs ihesus hierosolymā: assūpsit duodecim discipulos secreto: ⁊ ait illis: Ecce ascēdimꝰ hierosolymā: et filius hoīs tradet pncipibꝰ sacerdotū ⁊ scribis ⁊ dēnabūt eū morte: ⁊ tradēt eum gentibꝰ ad illudēdū: ⁊ flagellādū: ⁊ crucifigēdū: ⁊ tertia die resurget. Tūc accessit ad eū mr filioꝝ zebedei cuꝫ filijs suis: adorās et petēs aliq̄d ab eo. Qui dixit ei: Quid vis? Ait illi: Dic vt sedeant hi duo filij mei: vnus ad dexterā tuā ⁊ vnus ad sinistrā i regno tuo. Rndēs āt ihesus dixit: Nescitis q̄d petatis. Potestis bibere calicē quē ego bibitur⁹ sū? Dicūt ei: Possumus. Ait illis: Calicē q̄dem meū bibetis: sedere aūt ad dexterā meā vel sinistrā nō ē meus dare vob: sed q̄bus paratū ē a pre meo. Et audientes decē: indignati sūt de duobus fribus. Jesus aūt vocauit eos ad se et ait. Scitis q̄ pncipes gentiū dñant eoꝝ: ⁊ q̄ maiores ptātes exercēt iter eos? Nō ita erit inter vos. Sed q̄cūq; voluerit inter vos maior fieri: sit vr minister. Et qui voluerit inter vos primus ē: erit vr seruus. Sicut filius hoīs nō venit ministrari sed ministrare: ⁊ dare aiam suā redēptiōem pro multis. Et egredientibus illis ab hiericho secuta ē eū turba multa. Et ecce duo ceci sedētes sec⁹ viam: audierūt q̄ ihesus trāsiret: et clamauerūt dicētes. Dñe miserere nr̄i fili dauid. Turba aūt increpabat eos vt tacerēt. At illi magis clamabūt dicentes: Dñe miserere nr̄i fili dauid. Et stetit ihesus: et vocauit eos et ait: Quid vultis vt faciā vob? Dicūt illi: Dñe: vt aperiant oculi nr̄i. Misertus aūt eoꝝ ihesus: tetigit oculos eoꝝ. Et cōfestim viderunt: ⁊ secuti sunt eum. XXI

Et cū appropinq̄ssent hierosolymis ⁊ venissent bethphage ad mōtē oliueti: tūc ihesus misit duos discipulos dicēs eis: Ite i castellū qđ cōtra vos est: ⁊ statim inuenietis asinā alligatā ⁊ pullū cū ea: soluite ⁊ adducite mihi. Et si q̄s vobis aliq̄d dixerit: dicite q̄ dñs his opꝰ habet: ⁊ cōfestim dimittet eos. Hoc aūt factū ē: vt adimpleret qđ dictū est p ꝓphetā dicētem. Dicite filie sion: ecce rex tuus venit tibi mansuetus sedens sup asinā: ⁊ pullū filiū subiugalis. Euntes aūt discipuli fecerūt sicut ꝓcepit illis ihesus. Et adduxerunt asinā ⁊ pullū: ⁊ imposuerūt sup eos vestimēta sua ⁊ eum desup sedere fecerūt. Plurima aūt turba straverūt vestimēta sua in via. Alij aūt cedebāt ramos de arboribꝰ: et sternebāt i via. Turbe autē q̄ ꝓcedebāt ⁊ q̄ sequebant: clamabāt dicētes: Osanna filio dauid. Benedictus q̄ venit in noie dñi: osanna i altissimis. Et cuꝫ intrasset hierosolymā cōmota est vniūsa ciuitas dicēs: Quis ē hic? Pphi aūt dicebāt: Hic est ihesus ꝓpheta a nazareth galilee. Et intrauit ihesus in templū dei: ⁊ eiciebat oēs vendentes ⁊ emētes in tēplo: ⁊ mēsas nummulariorum ⁊ cathedras vendentiū columbas euertit: ⁊ dicit eis: Scriptū est: domus mea: domꝰ oratiōis vocabit: vos aūt fecistis illā spelūcā latronū. Et accesserūt ad eū ceci ⁊ claudi in tēplo et sanauit eos. Videntes aūt pncipes sacerdotū et scribe mirabilia que fecit ⁊

Mar. 10.g
Jo 10.d.15b
Mar. 10.g
Lu. 18.f
g.9.c
Mar. 10.g
B
Mar. 11.a
Lu. 19.e
Zach. 9.b
Esa. 62.d
Joh. 12.b
Mar. 11.a
Lu. 19.e
Mar. 11.a
B
Mar. 11.b
Lu. 19.g
Joh. 2.c
Esa. 26.c
Piere. 7.b
Mar. 11.c
Lu. 19.g

pueros clamãtes i tẽplo ⁊ dicẽtes: osãna filio dauid: indignati sũt: ⁊ dixerũt ei: Audis q̃d isti dicũt? Jesus aũt dixit
'Ps.8 eis: Utiq̃: nũq̃ legist? ꝙ ex ore infan
Mar.11.b tũ ⁊ lactentiũ pfecisti laudẽ? ‖ Et relictis illis abijt foras extra ciuitatẽ in bethaniã: ibiq̃ mãsit. Mane ãt reuer
Mar.11.b tens in ciuitatẽ esurijt‖ Et vidẽs fici
Luc.13.b arborẽ vnã secꝰ viã venit ad eaz: ⁊ nihil iuenit in ea nisi folia tm̃: ⁊ ait illi: Nũq̃ ex te fructꝰ nascet in sempiternũ. Et arefacta est ꝓtinuo ficulnea. Et vidẽtes discipli: mirati sũt dicẽtes: Quõ ꝓtinuo arruit? Rñdẽs ãt iesus: ait eis
Mar.11.c ‖ Amẽ dico vob: si habueritis fidẽ ⁊ nõ
Lu.17.b hesitaueritis: nõ solũ de ficulnea facie-
C tis: sz ⁊ si mõti huic dixeritis: tolle ⁊ iacta te i mare: fiet. ‖ Et oia q̃cũq̃ petie-
Mr.11.c ritis i oratiõe credẽte s: accipietis. Et
Joh.4.b et. 16.e cũ venisset in templũ: accesserũt ad cuz docentẽ ꝓncipes sacerdotũ ⁊ senio: es
Mar.11.d ppli dicentes‖ In q̃ ptãte hec facis? Et
Lu.20.a q̃s tibi dedit hanc ptãtez? Rñdens iesus: dixit eis: Interrogabo vos et ego vnũ sermonẽ: quem si dixeritis mihi: et ego vobis dicã in qua ptãte hec facio. Baptismũ iohãnis vñ erat: e celo: an ex hoib9? At illi cogitabãt inter se dicẽtes: Si dixerim9 e celo: dicet nobis: Quare ergo nõ credidistis illi? Si aũt dixerim9 ex hoibus: timemus turbam.
S. 14.8 ‖ Oẽs enim habebãt iohem sicut ꝓphetam. Et rñdẽtes iesu dixerunt: Nescimus. Ait illis ⁊ ipe Nec ego dico vob in qus ptãte hec facio. Quid aũt vob videt? Homo q̃dã habebat duos filios ⁊ accedẽs ad primũ dixit: Fili: vade hodie opari in vineã meã. Ille aũt respõdens ait: Nolo. Postea aũt pnĩa motꝰ abijt. Accedẽs aũt ad alterꝝ dixit simi liter. At ille rñdens ait: Eo dñe. Et nõ iuit. Quis ex duob9 fecit voluntatẽ patris? Dicunt ei: Primꝰ. Dicit illꝝ iesus Amen dico vobis q: publicani ⁊ meretrices ꝓcedũt vos in regno dei. Venit enim ad vos iohes i via iusticie: ⁊ nõ credidistis ei. Publicani ãt ⁊ meretrices crediderũt ei. vos aũt videntes nec
D pniaz habuistis postea vt crederetis ei.
Mar.12.a ‖ Aliã parabolã audite: Homo erat pr̃
Lu.20.b familias q̃ plantauit vineã: ⁊ sepẽ circũdedit ei ⁊ fodit in ea torcular ⁊ edificauit turrim: ⁊ locauit eã agricolis: ⁊ peregre pfectus est. Cũ aũt tempꝰ fructus appropinquasset: misit suos suos ad agricolas vt accipent fructꝰ eius. Et agricole apprehẽsis seruis eiꝰ: alium ceciderũt: aliũ occiderunt: aliũ vero lapidauerũt. Iterꝝ misit alios suos plures priorib9: ⁊ fecerũt illis sliter. Nouissime aũt misit ad eos filiũ suum dicẽs: verebũr̃ forte filiũ meũ. Agricole aũt videtes filiũ dixerũt intra se‖ Hic ẽ heres: venite occidam9 eũ: ⁊ habebimus hereditatẽ eiꝰ. Et apprehẽsum eũ eiecerũt extra vineã: ⁊ occiderũt. Cũ ꝙ venerit dñs vinee: q̃d faciet agricolis illis? Aiũt illi. Malos male pdet ⁊ vineam suam locabit alijs agricolis q̃ reddãt ei fructũ tpib9 suis. Dicit illis iesus. Nũq̃ legiti? i scriptur? ‖ Lapidem quẽ reprobauerũt edificãtes: hic factus ẽ i caput anguli? A dño factũ est istud: ⁊ est mirabile i oculis nr̃is. Ideo dico vobis q: auferet a vobis regnũ dei: ⁊ dabit genti facienti fructꝰ eius. Et q̃ ceciderit sup lapidẽ istũ ꝓfringet: sup quẽ vo ceciderit: ꝓteret eũ‖ Et cũ audissent ꝓncipes sacerdotum ⁊ pharisei parabolas eiꝰ cognouerũt q̃ d̃ ipsis dicebat. Et q̃rentes eũ tenere timuerunt turbas: q̃m sicut ꝓphetã eũ habebant. Et rñdens iesus dixit iterꝝ in parabolis eis dicẽs. XXII
Jmile fa (lis eis dicẽs. XXII
cũ ẽ regnũ celoꝝ hoi regi q̃ fecit nuptias filio suo. ‖ Et misit seruos suos vocare inuitatos ad nuptias: ⁊ nolebãt venire. Iterꝝ misit alios seruos suos dicens: Dicite inuitatis. Ecce prandiũ meũ parauit: tauri mei ⁊ altilia occisa sũt: ⁊ oia parata: venite ad nuptias. Illi aũt neglexerũt ⁊ abierũt alius in villã suã: alius vero ad negociationẽz suam‖ Reliqui vo tenuerũt seruos eius: ⁊ contumelijs affectos occiderũt. Rex ãt cũ audisset iratus est: ⁊ missis exercitibus suis pdidit homicidas illos: ⁊ ciuitatẽ illoꝝ succẽdit. Tunc ait seruis suis: Nuptie q̃dẽ parate sunt: sz qui inuitati erãt nõ fuerũt digni. Ite ꝙ ad exitꝰ viarũ: ⁊ q̃scũq̃ inueneritis: vocate ad nuptias. Et egressi serui eius in vias congregauerũt oẽs q̃s inuenerũt malos ⁊ bonos: ⁊ implete sũt nuptie discũbentiũ. Intrauit aũt rex vt videret discũbentes ⁊ vidit ibi hoiez nõ vestitũ veste nuptiali. Et ait illi: Amice: quõ huc intrasti nõ habens vestẽ nuptialẽ? At ille obmu-

fuit. Tūc dixit rex ministris. ‖ Ligatis manib⁹ t pedib⁹ eius mittite eū in tenebras exteriores ibi erit fletus t stridor dentiū ‖ Multi ãt sūt vocati pauci ẽo electi ‖ Tūc abeūtes pharisei ꝯsiliū inierūt vt caperent eū i ꝑmone. Et mittūt ei discipulos suos: cū herodianis dicẽtes: Magister scim⁹ q⁹ verax es t viam dei i veritate doces: t nō ẽ tibi cura de aliq̄. Nō em respicis psonā hoim. Dic ergo nob̄ q̄d tibi videt. Licet censū dare cesari: aut nō? Cognita ãt iesus nequitia eor ait ‖ Quid me tẽptatis hypocrite? Ostendite mihi numisma cēsus. At illi obtulerūt ei denariū. Et ait illis iesus: Cuius ẽ imago hec t suprscriptio? Dicūt ei: Cesaris. Tunc ait illis ‖ Reddite ergo q̄ sūt cesaris cesari t q̄ sūt dei deo. Et audientes mirati sūt: t relicto eo abierūt. ¶ In illo die accesserūt ad eū saducei: q̄ dicūt nō ẽe resurrectiōez: t interrogaue rūt eū dicẽtes: Magister: moyses dixit si q⁹ mortu⁹ fuerit nō hñs filiū vt ducat frater eius vxorẽ illius t suscitet semẽ fratri suo ‖ Erãt ãt apud nos septẽ frēs: t primus vxore ducta defunct⁹ est t nō hns semen reliq̄t vxorẽ suam fratri suo. Similiter secūdus t tertius vsq̄ ad septimum. Nouissime ãt oim et mulier defuncta est. In resurrectiõe ergo cuius erit de septẽ vxor? Oēs em habuerūt eam. Respōdens ãt iesus: ait illis. Errat⁹ nescientes scripturas: neq̄ virtutē dei. In resurrectiõe em neq̄ nubẽt neq̄ nubẽt sed sunt sic angeli dei i celo. De resurrectione ãt mortuorū nō legistis q⁹ dictus est a deo dicẽte vob̄ ‖ Ego sū deus abraam t deus isaac: t deus iacob? Non est deus mortuorū: sed viuẽtiū. Et audiẽtes turbe mirabant i doctrina eius. ‖ Pharisei ãt audientes q̄ silentiū imposuisset saducеis conuenerūt in vnū: t interrogauit eū vn⁹ ex eis legisdoctor temptans eū. Magister: q⁹ est mãdatū magnum i lege? Ait illi iesus ‖ Diliges dñm deum tuū ex toto corde tuo t i tota aia tua: t in tota mẽte tua. Hoc ẽ maximū t primū mãdatū. Secūdum ãt simile ẽ huic ‖ Diliges proximū tuū sicut teipm. In his duobus mãdatis: vniuersa lex pendet t prophete. Cōgregatis ãt pharisеis: interrogauit eos iesus dicēs: Quid vob̄ videt de christo cuius filius est? Dicūt ei: Dauid. Ait illis: Quō ergo dauid i spū vocat eum dñm dicens ‖ Dixit dñs dño meo: sede a dextris meis: donec ponã inimicos tuos: scabellū pedū tuorū? Si ergo dauid vocat eū dñm: quō filius ei⁹ est? ‖ Et nemo poterat ei rñdere verbum: neq̄ ausus fuit q̄squam ex illa die eū amplius interrogare.

Tunc iesus locutus est ad turbas t ad discipulos suos dicẽs: Super cathedrā moysi sederūt scribe t pharisei. Oia ergo q̄cūq̄ dixerint vob̄: seruate t facite: sm opera vero eorū nolite facere. Dicūt em t non faciūt ‖ Alligãt autem onera grauia t importabilia et imponunt i humeros hoim: digito ãt suo nolūt ea mouere. ‖ Oia vero opa sua faciunt vt videãt ab hoib⁹. Dilatant em phylacteria sua: et magnificãt fimbrias ‖ Amãt ãt primos recubitus i cenis et primas cathedras in synagogis: t salutatiões i foro t vocari ab hoib⁹ rabbi. Vos ãt nolite vocari rabbi. Unus ẽ em mr̄ vr̄: oēs ãt vos frēs estis. Et patrem nolite vocare vob̄ super terrā: unus est em pr̄ vr̄ q̄ i celis est ‖ Nec vocemini magistri: q⁹ mr̄ vr̄ unus ẽ christus. Qui maior ẽ vr̄m: erit minister vr̄ ‖ Qui ãt se exaltauerit humiliabit̄: t q̄ se humiliauerit exaltabit̄ ‖ Ue ãt vobis scribe t pharisei hypocrite q⁹ claudit regnū celorū ãn hoies. Vos. n. nō intratis nec introeūtes sinitis intrare. Ue vob̄ scribe t pharisei hypocrite q̄ comeditis domos viduarū: orōnes lōgas orãtes: Propt̄ hoc amplius accipietis iudicium. Ue vob̄ scribe t pharisei hypocrite: q̄ circuitis mare t aridã: vt faciatis vnum proselytū: t cū fuerit factus facitis eū filiū gehenne duplo q̄m vos. Ue vob̄ duces cece: q̄ dicitis: quicunq̄ iurauerit per templū nihil ẽ: q̄ ãt iurauerit i auro templi debitor ẽ. Stulti t cece: quid em maius est: aurum: an templū q⁹ sanctificat aurum? Et quicūq̄ iurauerit i altari nihil ẽ: quicunq̄ autē iurauerit i dono q⁹ est sup illud: debet. Cece: quid em maius ẽ: donū: an altare q⁹ sanctificat donū? Qui ergo iurat in altari: iurat i eo t i omnibus q̄ sup illud sūt. Et quicūq̄ iurauerit i templo: iurat i illo t i eo q̄ habitat i ipo. Et q̄ iurat i celo: iurat i throno dei t in eo q̄ sedet sup eum ‖ Ue vob̄ scribe t pharisei hypocrite: q̄ decimatis mẽtā t anethum t ciminū t relinquistis q̄ grauiora sūt legis iudicium t misericordiā: t fidē. Hec opor-

Psa.109 Mar.12.b Lu.20.g Mar.12.b Lu.20.g Lu.11.f

B

Lu.11.f

f.6.b

Mar.12.b Lu.11.f.et 20.g

Jacob.3.a

B Lu.14.c Lu.11.g

C Lu.11.f

tuit facere ⁊ illa ñ omittere Ducef ceci
excolãtes culicẽ :camelũ ãt gluriẽtes.
Lu.11.e ‖Ue vo�

 scribe ⁊ pharisei hypocrite: q̃
mũdat⁊ qꝫ deforis ẽ calicis ⁊ parapsi-
dis:intꝰ aũt pleni estis rapina ⁊ imun
dicia. Pharisee cece: mũda pꝛiꝰ qꝫ itꝰ
ẽ calic⁊ ⁊ parapsidis: vt fiat ⁊ id qꝫ de-
Lu.11.f foris ẽ mũdñ. ‖Ue voꝭ scribe ⁊ phari-
sei:hypocrite:qꝛ sikẽ est⁊ sepulchꝛis de
albat⁊ q̃ a foris parẽt hoibꝰ speciosa:
intꝰ ꝛ̃o plena sũt ossibꝰmoꝛtuoꝝ et oi
spurcitia. Sic ⁊ vos a foris q̃dẽ paret⁊
hoibꝰiusti:intꝰaũt pleni est⁊ hypocrisi
Lu.11.g ⁊ iniq̃tate‖Ue voꝭ scribe⁊ pharisei hy
pocrite:q̃ edificat⁊ sepulchꝛa ꝓphaꝝ ⁊
ornat⁊ monumẽta iustoꝝ:⁊ dicit⁊. Si
D fuissemꝰ i diebꝰpatꝝ nꝛoꝝ:nõ essemus
Lu.11.g socĩ eoꝝ i sanguie ꝓphaꝝ‖Itaq; testi
3.Tessal.11.f monio est⁊ vobismetipsis : qꝛ filĩ est⁊
eoꝝ q̃ ꝓphas occiderũt. Et vos iplete
mẽsurã patꝝ vꝛoꝝ. Serpẽtes genimi
na viperaꝝ: quõ fugietis a iudicio ge
Lu.11.g hẽne⁊Ideo dico voꝭ‖ Ecce ego mitto
ad vos ꝓphas ⁊ sapientes ⁊ scribas ⁊
ex illis occidet⁊ et crucifigetis:⁊ ex eis
flagellabit⁊ in synagogis vꝛis:⁊ pseq̃
mini ꝺ ciuitate i ciuitatẽ vt veniat su
per vos ois sanguis iust⁹ q̃ effusus est
Heb.11.a sup terrã‖a sãguine abel iusti vsq; ad
2.Pa.24.e sanguinẽ‖zacharie filĩ barachie :quẽ
occidistis inꝛ tẽplũ ⁊ altare. Amẽ di-
co voꝭ: veniẽt hec oia sup generatio-
Lu.13.g nẽ istã‖Hierlm hierlm :q̃ occidis pꝛo-
4.Es.1.c pheras ⁊ lapidas eos q̃ ad te missi sũt:
q̃tiẽs volui ꝯgregare filios tuos quẽ-
admodũ gallina ꝯgregat pullos suos
ſb alas:⁊ noluisti.Ecce relinquet⁊ voꝭ
domꝰ vꝛa deserta. Dico enĩ voꝭ nõ me
videbitis amodo donec dicat⁊ . Bñdi-
ctus q̃ venit in noie dñi. XXIIII
A ‖Et egressus iesus ꝺ tẽplo ibat.
Mar.13.a Et accesserunt discipuli eius: vt
Lu.19.g ostenderẽt ei edificatiões templi.
et.21.b Ipe aũt rñdẽs. dixit illis: Uidet⁊ hec
oia? Amẽ dico voꝭ:nõ reliquet⁊ ħ la-
pis sup lapidẽ: q̃ nõ destruat. Sedẽte
aũt eo sup montẽ oliueti: accesserunt
ad eũ discipuli secreto dicẽtes: Dic no
bis q̃n hec erũt:⁊ qꝫ signũ aduẽtꝰ tui
Mar.13.a ⁊ ꝯsummatiõis seculi? Et rñdens iesus
Lu.21.b dixit eis‖Uidete ne quis vos seducat.
Ephs.5.b Multi enĩ veniẽt i nole meo dicẽtes:
1.Cor.3.b Ego sũ christꝰ:⁊ multos seducẽt. Audi-
turi enĩ estis ꝓlia ⁊ opiniones ꝓlioꝝ:
videte ne turbemi‖Oportet enĩ hec fi
eri:ſz nõdũ ẽ finis Cõsurget enĩ gens i
gẽtẽ:⁊ regnũ i regnũ : ⁊ erũt pestilẽtie
⁊ fames ⁊ terremotꝰ p̃ loca. Hec aũt oia
initia sũt doloꝝ‖ Tunc tradẽt vos in
tribulatiõꝫ‖⁊ occidẽt vos⁊ eritis odio
oibus gentibꝰ ꝓpter nomẽ meum .Et
tũc scandalizabũt multi: ⁊ inuicẽ tra
dent:⁊ odio habebũt inuicẽ.Et multi
pseudo ꝓphete surgẽt et seducẽt mul-
tos:⁊ q̃n abundabit iniq̃tas: refrige
scet charitas multoꝝ.‖Qui aũt pseue-
rauerit vsq; i finẽ:hic saluꝰ erit‖Et ꝓ-
dicabit ꝺ euangeliuꝫ regni in vniũso
o:be i testimoniũ oibꝰ gentibꝰ: ⁊ tunc
veniet ꝯsummatio‖Cũ ġ videritis abomi
nationẽ desolatiõis:q̃ dicta ẽ a danie
le ꝓpheta stantẽ in loco sancto: qui le
git intelligat‖Tũc q̃ in iudea sunt fu-
giãt ad montes:⁊ q̃ in tecto nõ descen
dat tollere aliq̃d de domo sua:⁊ qui in
agro nõ reuertat⁊ tollere tunicã suam.
‖Ue aũt ꝓgnãtibꝰ ⁊ nutrientibꝰin illis
diebꝰ. Orate aũt vt nõ fiat fuga vꝛa i
hyeme vel sabbato ‖Erit enĩ tũc tribu
latio magna q̃lis nõ fuit ab initio mũ
di vsq; modo:neq; fiet.‖Et nisi breui
ati fuissent dies illi:nõ fieret salua ois
caro:ſz ꝓpter electos breuiabũt dies
illi‖ Tũc si q̃s vobis dixerit: ecce ꝺ chꝛist⁊ aut illic:nolite credere‖Surgẽt
enĩ pseudo chꝛisti ⁊ pseudo ꝓphe:⁊ da
bũt signa magna ⁊ ꝓdigia:ita vt i er-
roꝛẽ inducãt⁊ si fieri põt etiã electi. Ec
ce ꝺdixi vobis‖Si ġ dixerint voꝭ ecce
in deserto ẽ:nolite exire: ecce in pene-
tralibꝰ:nolite credere.‖Sicut enĩ ful-
gur exit ab oꝛiente ⁊ paret vsq; in occi
dentẽ : ita erit ⁊ aduẽtus filĩ homis.
Ubicũq; fuerit coꝛpꝰ illuc ꝯgregabũt
⁊ aquile. Statim aũt post tribulatio-
nẽ dieꝝ illoꝝ‖sol obscurabit⁊ et luna
nõ dabit lumẽ suũ‖⁊ stelle cadẽt ꝺ ce-
lo:⁊ virtutes celoꝝ cõmouebũt⁊ tũc
parebit signuꝫ filĩ homis in celo.‖Et
tũc plangent oẽs tribꝰterre ⁊ videbũt
filiũ hois venientẽ in nubꝫbꝰ celi cuꝫ
ꝛ̃ute mꝛta ⁊ maiestate‖Et mittet an-
gelos suos cum tuba ⁊ voce magna:et
cõgregabũt electos eius a q̃tuoꝛ ven
tis:a sũmis celoꝝ vsq; ad terminos eo
rũ.‖Ab arbore autez fici discite para
bolam:cuꝫ iam ramꝰ eius tener fuerit
⁊ folia nata:sci⁊ qꝛ ꝓpe ẽ estas. Ita ⁊

vos cū videritis hec oīa: scitote q̄ ꝑe
ſt in ianuis ‖ Amē dico vob: q̄ nō ꝑ-
terībit generatio hec: donec oīa fiāt.
Celū t terra trāſibūt: verba aūt mea nō
ꝑteribūt. De die aūt illa t hora nemo
ſcit: neq̄ angeli celoꝝ: niſi pater ſolus
‖ Sicut aūt i diebꝰ noe: ita erit t aduē
tꝰ filij hois. Sicut ei erāt i diebꝰ ante
diluuiū comedētes t bibētes nubētes
t nuptui tradētes: ‖ vſq̄ ad eū diē q̄ i
trauit noe i arcā: t nō cognouerūt do-
nec venit diluuiū t tulit oēs: ita erit
t aduētus filij hois ‖ Tūc duo erūt i a-
gro: vnus aſſumet t vnꝰ relinq̄t. Due
molētes i mola: vna aſſumet t vna re
linq̄t. Duo in lecto vnꝰ aſſumet t vnꝰ
relinq̄t. ‖ Uigilate ḡ q̄ neſcitis q̄ hora
dñs vr̄ vēturꝰ ſit. Illud aūt ſcitote: qm̄
ſciret ꝓfamilias q̄ hora fur vēturus
eſt: vigilaret vtiq̄: t nō ſineret ꝑfodi
domū ſuā. Ideo t vos eſtote parati: q̄
nescitis hora filiꝰ hois vēturus eſt.
‖ Quis putas ē fidelis ſeruꝰ t prudens:
quē ꝓſtituit dñs ſupra familiā ſuā: vt
det illi cibū i tpe ‖ Beatꝰ ille ſeruꝰ: quē
cū venerit dñs eiꝰ inuenerit ſic facientē.
Amē dico vob: qm̄ ſuꝑ oīa bona ſua
cōſtituet eū. Si aūt dixerit malus ſer-
uus ille i corde ſuo morā facit dñs me
us venire: t ceperit ꝑcutere cōſeruos ſu-
os: manducet aūt t bibat cū ebriosis:
veniet dñs ſerui illiꝰ i die q̄ nō ſperat: t
hora q̄ ignorat: t diuidet eū: ꝓtēq̄ eiꝰ
ponet cū hypocritis: illic erit fletus t

Tunc ſi (ſtridor dētiū. XXV
milc erit regnū celoꝝ decē virgi
nibꝰ: q̄ accipientes lāpades ſuas
exierūt obuiā ſpōſo t ſponſe. Quinq̄
aūt ex eis erāt fatue: t q̄nq̄ prudētes.
Sed q̄nq̄ fatue acceptis lāpadibꝰ nō ſu-
mſerūt oleū ſecū. Prudētes vero acce-
perūt oleū i vaſis ſuis cū lampadibꝰ.
Moꝝā aūt faciēte ſpōſo dormitauerūt
oēs t dormierūt. Media āt nocte cla
mor factꝰ ē: ecce ſpōſus venit: exite ob-
uiā ei. Tūc ſurrexerūt oēs virgines il-
le: t ornauerūt lāpades ſuas. Fatue āt
ſapientibꝰ dixerūt. Date nob̄ de oleo ve
ſtro: q̄ lāpades nr̄e extinguūt. Rñde-
rūt prudētes dicētes: Ne forte nō ſuffi
ciat nobis t vob: ite potiꝰ ad vēdētes
t emite vobis. Dū aūt irent emere: ve-
nit ſponſus: t q̄ parate erāt intrauerūt
cū eo ad nuptias: t clauſa ē ianua. No
uiſſime vero veniūt t reliq̄ virgines di-
centes. ‖ Dñe dñe: aperi nobis. At ille Lu. 13.e
rñdēs ait: Amē dico vobis: neſcio vos
‖ Uigilate itaq̄ q̄ neſcitis diē neq̄ ho Lu 19.b
rā. ‖ Sicut et hō peregre ꝓficiſcēs voca- Mar. 13.b
uit ſuos ſuos: t tradidit illis bona ſua.
Et vni dedit q̄nq̄ talēta: alij aūt duo B
alij vero vnū vnicuiq̄ ſm ꝓpriā virtu
tē t ꝓfectꝰ ē ſtatim. Abijt aūt q̄ q̄nq̄
talēta acceperat: t operatꝰ ē i eis: t lucra-
tus ē alia q̄nq̄. Siſr q̄ duo acceperat
lucratꝰ ē alia duo. Qui āt vnū acceperat
abiēs fodit i terrā: t abſcōdit pecuniam
dñi ſui ‖ Poſt multū vero tp̄is venit dñs Lu. 16.a
minꝰ ſeruoꝝ illoꝝ: t poſuit rōnē cū eis
Et accedēs q̄ q̄nq̄ talēta acceperat: ob-
tulit alia q̄nq̄ talēta: dicēs. Dñe q̄nq̄
talenta tradidiſti mihi: ecce alia q̄nq̄
ſuplucratꝰ ſū. Ait illi dñs eiꝰ. Euge ſer
ue bone t fidelis: q̄ ſuꝑ pauca fuiſti fi
delis: ſuꝑ multa te cōſtituā intra i gau
diū dñi tui. Acceſſit aūt t q̄ duo talen
ta acceperat: t ait. Dñe duo talēta tradi
diſti mihi: ecce alia duo lucratꝰ ſum.
Ait illi dñs eiꝰ. Euge ſerue bone t fide
lis: q̄ ſuꝑ pauca fuiſti fidelis: ſuꝑ mul
ta te cōſtituā: intra i gaudiū dñi tui: ac-
cedēs aūt t q̄ vnū talentū acceperat ait.
Dñe: ſcio q̄ hō durus es: metis vbi nō C
ſeminaſti t cōgregas vbi nō ſparſiſti:
t timēs abij t abſcōdi talētū tuū i terra
Ecce habes q̄ tuū eſt. Reſpōdēs autē
dñs eius dixit ei. Serue male t piger:
ſciebas q̄ meto vbi nō ſemino: t cōgre
go vbi nō ſparſi. Oportuit ḡ te cōmit-
tere pecuniā meā numulariis: t veni-
ens ego recepiſſem vtiq̄ q̄ meū ē cū
vſura. Tollite itaq̄ ab eo talētū: t da
te ei q̄ habet decē talenta. ‖ Omni enī habenti dabit. Ma. 13.b
t habebit: ei aūt q̄ nō habet: et q̄ videt hꝰe auferet ab eo. Mar. 4.c
Et inutilē ſeruū eiicite i tenebras exte- Lu. 8.c
riores: illic erit fletꝰ t ſtridor dentiū. Cū
aūt venerit filiꝰ hois i maieſtate ſua et
oēs angeli cū eo: tunc ſedebit ſuper ſedē
maieſtatis ſue: t cōgregabunt ante eū oēs
gētes: t ſeparabit eos ab inuicē: ſicut pa-
ſtor ſegregat oues ab hedis. Et ſtatuet
oues quidē a dextris: hedos āt a ſiniſtris
Tūc dicet rex his q̄ a dextris eiꝰ erūt.
Uenite bñdicti ꝓris mei: poſſidete pa-
ratū vob regnū a cōſtitutione mūdi. Fu- Eſa. 58.b
rienti enī et dediſtis mihi māducare. ſiti- Eze. 18.b
enti et dediſtis mihi bibere. Hoſpes erā:

D Ecci.7.d

et collegistis me. Nudus: et operuistis me. Infirmus: et visitastis me. In carcere: et venistis ad me. Tunc respondebunt ei iusti. dicentes: Dñe: quando te vidimus esurientem: et pauimus: sitientem: et dedimus tibi potum? Quando autem te vidimus hospitem et collegimus te: aut nudum et cooperuimus te? Aut quando te vidimus infirmum aut in carcere: et venimus ad te? Et respondens rex dicet illis: Amen dico vobis: quamdiu fecistis uni de his fratribus meis minimis: mihi fecistis. Tunc dicet et his qui a sinistris erunt.

E.7.d Lu.13.f

Discedite a me maledicti in ignem eternum qui paratus est diabolo et angelis eius. Esurivi enim: et non dedistis mihi manducare. Sitiui: et non dedistis mihi potum. Hospes eram: et non collegistis me. Nudus: et non cooperuistis me. Infirmus et in carcere: et non visitastis me. Tunc respondebunt ei et ipsi dicentes. Dñe: quando te vidimus esurientem: aut sitientem: aut hospitem: aut nudum: aut infirmum: aut in carcere: et non ministrauimus tibi? Tunc respondebit illis dicens: Amen dico vobis: quamdiu non fecistis uni de minoribus his: nec mihi fecistis.

Joh.5.e

Et ibunt hi in supplicium eternum: iusti autem in vitam

M Mar.14.a Lu.22.a Joh.11.g

Et factum est cum consummasset iesus sermones hos omnes dixit discipulis suis. Scitis quia post biduum pasca fiet: et filius hominis tradetur vt crucifigatur. Tunc congregati sunt principes sacerdotum: et seniores populi in atrium principis sacerdotum: qui dicebatur caypha: et consilium fecerunt vt iesum dolo tenerent et occiderent. Dicebant autem. Non in die festo. Ne forte tumultus fieret in populo

Mar.14.a

Cum autem esset iesus in bethania in domo simonis leprosi accessit ad eum mulier habens alabastrum unguenti preciosi: et effudit super caput ipsius recumbentis. Videntes autem discipuli: indignati sunt dicentes. Ut quid perditio hec? Potuit enim istud venundari multo: et dari pauperibus. Sciens autem iesus ait illis. Quid molesti estis huic mulieri? Opus enim bonum operata est in

Mar.14.a Joh.12.b

me. Nam semper pauperes habetis vobiscum: me autem non semper habebitis. Mittens enim hec unguentum hoc in corpus meum ad sepeliendum me fecit.

Mar.14.a

Amen dico vobis: vbicumque predicatum fuerit hoc euangelium in toto mundo: dicetur et quod hec fecit in memoriam eius.

Mar.14.a Lu.22.a

Tunc abiit unus de duodecim qui dicebatur iudas scarioth: ad principes sacerdotum: et ait illis: Quid vultis mihi dare

B et ego vobis eum tradam? At illi constituerunt ei triginta argenteos. Et exinde quærebat opportunitatem vt eum traderet.

Prima autem die azymorum accesserunt discipuli ad iesum: dicentes. Ubi vis paremus tibi comedere pascha? At iesus dixit: Ite in ciuitatem ad quendam: et dicite ei. Magister dicit: tempus meum prope est: apud te facio pascha cum discipulis meis. Et fecerunt discipuli sicut constituit illis iesus: et parauerunt pascha. Vespere autem facto: discumbebat cum duodecim discipulis suis. Et edentibus illis dixit: Amen dico vobis: quia vnus vestrum me traditurus est. Et contristati valde: ceperunt singuli dicere. Numquid ego sum dñe? At ipse respondens ait: Qui intingit mecum manum in parapside: hic me tradet. Filius quidem hominis vadit sicut scriptum est de illo. Ue autem homini illi: per quem filius hominis tradetur. Bonum erat ei: si natus non fuisset homo ille. Respondens autem iudas qui tradidit eum dixit: Numquid ego sum rabbi? Ait illi. Tu dixisti. Cenantibus autem eis accepit iesus panem et benedixit: ac fregit: deditque discipulis suis et ait. Accipite et comedite: hoc est corpus meum. Et accipiens calicem gratias egit: et dedit illis dicens: Bibite ex hoc omnes. Hic est enim sanguis meus noui testamenti: qui pro multis effundetur in remissionem peccatorum. Dico autem vobis: non bibam amodo de hoc genimine vitis vsque in diem illum cum illud bibam vobiscum nouum in regno patris mei. Et hymno dicto: exierunt in montem oliueti. Tunc dicit illis iesus. Omnes vos scandalum patiemini in me in ista nocte. Scriptum est enim. Percutiam pastorem: et dispergentur oues gregis. Postquam autem resurrexero: precedam vos in galileam. Respondens autem petrus ait illi. Et si omnes scandalizati fuerint in te ego nunquam scandalizabor. Ait illi iesus. Amen dico tibi: quia in hac nocte antequam gallus cantet: ter me negabis. Ait illi petrus. Etiam si oportuerit me mori tecum non te negabo. Similiter et omnes discipuli dixerunt. Tunc venit iesus cum illis in villam que dicitur gethsemani. Et dixit discipulis suis. Sedete hic: donec vadam illuc et orem. Et assumpto petro et duobus filiis zebedei cepit contristari: et moestus esse. Tunc ait illis. Tristis est anima mea vsque ad mortem. Sustinete hic: et vigilate mecum. Et progressus pusillum: procidit in faciem suam orans: et dicens: Pater mi si possibile est transeat a me calix iste. Ve

rũsi nõ sicut ego volo: sz sicut tu. ‖ Et venit ad discipulos suos ⁊ inuenit eos dormientes. ⁊ dicit petro: Sic nõ potuistis vna hora vigilare mecũ? Vigilate ⁊ orate: vt nõ intretis i tẽptationẽ ‖ Spũs q̃dẽ ꝓmptꝰ ẽ: caro aũt infirma ‖ Iterũ scõdo abijt ⁊ orauit: dicẽs: Pater mi: si nõ põt hic calix trãsire nisi bibã illũ: fiat volũtas tua Et venit iterũ: ⁊ inuenit eos dormiẽtes. Erãt ei oculi eoꝝ gravati. Et relictis illis: iterũ abijt ⁊ orauit tertio. eũdẽ ꝛmonẽ dicẽs ‖ Tũc venit ad discipulos suos: ⁊ dicit illis. Dormite iã ⁊ requiescite. ‖ Ecce appropinq̃bit hora: ⁊ filius hois tradet in manꝰ peccatoꝝ. Surgite eamꝰ. Ecce appropinq̃bit q̃ me tradet. ‖ Adhuc eo loquente: ecce iudas vnus de duodecim venit: et cũ eo turba multa cũ gladijs ⁊ fustibus missi a principibus sacerdotũ ⁊ senioribus populi. ‖ Qui aũt tradidit eũ: dedit illis signũ dicẽs: Quẽcũq; osculatus fuero ipse ẽ: tenete ẽ. Et cõfestim accedẽs ad ihesũ dixit: Aue rabbi. Et osculatus ẽ eum. Dixitq; illi ihesus. Amice ad q̃d venisti? Tũc accesserũt ⁊ manus iniecerũt in ihesum: ⁊ tenuerũt eũ. ‖ Et ecce vnus ex his q̃ erãt cũ ihesu: extẽdẽs manum exemit gladiũ suũ: ⁊ percutiẽs seruũ principis sacerdotũ amputauit auriculã eius. Tũc ait illi ihesus. Cõuerte gladiũ tuũ i locũ suũ. ‖ Oẽs enim q̃ acceperint gladiũ: gladio peribũt. An putas q̃ nõ possũ rogare patrẽ meũ: ⁊ exhibebit mihi modo plus q̃ duodecim legiões angelorũ? Quõmodo ergo implebũt scripture? Quia sic oportet fieri. In illa hora dixit ihesus turbis. ‖ Tãq̃ ad latronẽ existis cũ gladijs et fustibus cõprehẽdere me. Quotidie apud vos sedebã docẽs i tẽplo ⁊ nõ me tenuistis. Hoc aũt totũ factũ ẽ: vt adimplerẽt scripture ꝓphetarũ. ‖ Tũc discipuli oẽs relicto eo fugerũt: At illi tenẽtes ihesũ: duxerũt ad caypham principẽ sacerdotũ: vbi scribe ⁊ seniores cõuenerãt. ‖ Petrus aũt seqbat eũ a lõge: vsq; in atriũ principis sacerdotũ. Et ingressus intro sedebat cũ ministris: vt videret finẽ. ‖ Principes aũt sacerdotũ ⁊ oẽ cõsilium q̃rebãt falsũ testimoniũ ꝛ ihesum: vt eum morti tradẽrẽt: ⁊ nõ inuenerũt: cũ multi falsi testes accessissent. Nouissime aũt venerũt duo falsi testes ⁊ dixerũt: Hic dixit: ‖ Possũ destruere tẽplũ dei: ⁊ post triduũ reedificare illud. Et surgẽs princeps sacerdotũ: ait illi. Nihil rñdes ad ea q̃ isti aduersũ te testificãt Jesus aũtẽ tacebat. Et princeps sacerdotũ ait illi. ‖ Adiuro te p deum viuũ vt dicas nobis si tu es christus filius dei. Dicit illi iesus: Tu dixisti. ‖ Verũtamẽ dico vobis: amodo videbitis filiũ hominis sedentẽ a dextris virtutis dei ⁊ venientẽ in nubibus celi. ‖ Tũc princeps sacerdotũ scidit vestimenta sua dicẽs. Blasphemauit. Quid adhuc egemus testibus? Ecce nũc audistis blasphemiã. Quid vobis videt? At illi respondentes dixerũt. Reus est mortis. ‖ Tũc expuerũt in faciẽ eius: ⁊ colaphis eum cecidũt. Alij aũt palmas in faciẽ eius dederũt dicẽtes: ꝓphetiza nobis christe. Quis est qui te percussit. ‖ Petrus vero sedebat foris i atrio: ⁊ accessit ad eum vna ancilla dicens. Et tu cũ iesu galileo erat. At ille negauit coram omnibus dicẽs: nescio q̃d dicis. Exeũte aũt illo: ianuã: vidit eũ alia ancilla: ⁊ ait his qui erãt ibi. Et hic erat cũ iesu nazareno. Et iterũ negauit cũ iuramẽto: q̃ nõ noui hominẽ. Et post pusillũ accesserũt qui stabant: et dixerũt petro. Vere et ex illis es. Nam ⁊ loquela tua te manifestũ facit. Tũc cepit detestari ⁊ iurare: quia nõ nouisset hominẽ. Et cõtinuo gallus cãtauit. ‖ Et recordatus est petrus verbi iesu q̃ dixerat: priusq̃ gallus cãtet ter me negabis: Et egressus foras fleuit amare. XXVII

Mane aũt facto: cõsiliũ inierunt omnes principes sacerdotũ ⁊ seniores populi aduersus iesum: vt eũ morti traderent: ‖ Et vinctũ adduxerũt eũ: ⁊ tradiderũt pontio pilato ꝓsidi. Tunc videns iudas qui eum tradidit q̃ damnatus esset: penitentia ductus: retulit triginta argenteos principibus sacerdotum ⁊ senioribus dicens. Peccaui: tradens sanguinẽ iustũ. Et illi dixerunt: Quid ad nos: Tu videris. Et proiectis argẽteis i tẽplo recessit: et abiens laqueo se suspendit. Principes aũtẽ sacerdotũ acceptis argenteis dixerunt. Non licet eos mittere in corbonã: quia ꝓciũ sanguinis est. Consilio aũt inito: emerũt ex illis agrũ figuli i sepulturã pegrinoꝝ: ‖ vocatꝰ ẽ ager ille acheldemach: q̃ ẽ ager sã

Joh.2.d
Mar.14.f
Lu.22.g
Mr.14.f. Lu. 22.g. Jo.6.g
Mr.14.g
G
Esa.50.c
Mr.14.g Lu. 22.g Jo.18.d
Mr.14.g. Lu. 22.f. Jo.18.c
Mar.14.g Lu.22.g
Mar.15.a. Lu. 23.c. Jo.18.e
Act.1.b

Dicre.ſi ē de
terru ſm hie
ro.nec in lib
antiqs eſt:ſz
Zach.11.c
B
Mar.15.a.L
23.a.Jo.18.f
Mar.15.a
Joh.19.b

Mar.15.a
Lu.23.c
Mar.15.a
Joh.18.g

Act.3.c
C
Mar.15.a

Mar.15.a
Lu.23.c
Joh.18.g

Mar.15.a
Lu.23.c

Mr.15.b.L.
23.c.Jo.19.c
Mar.15.b
Joh.19.a

D
Mar.15.b

Mar.15.b
Lu.23.d
Mar.15.b.L
c.Jo.19.e

guinis:vſq; in hodiernū diē. Tūc ſple
tū ē qđ dictū ē p hieremiā pphām di-
cētē. ¶Et acceperūt triginta argēteos:
hciū appciati qué appciauerūt a filijs
iſrl:t dederūt eos i agrū figuli:ſicut cō
ſtituit mihi dñs. ¶Jeſus aūt ſtetit añ ꝓ
ſidē:t interrogauit eū ꝓſes dicens. Tu
es rex iudeoꝝ? Dicit illi ieſus. Tu di-
cis. ¶Et cū accuſarer a pncipibꝫ ſacer-
dotū t ſenioribꝫ:nihil rñdit. Tūc dic
illi pilatꝰ. Nō audis quāta adūſum te
dicūt teſtimonia? Et nō rñdit ei ad vl-
lū verbū:ita vt miraret ꝓſes vehemēt
¶Per diē aūt ſolennē cōſueuerat ꝓſes
ppło dimittere vnū vinctū quē voluiſ
ſet. ¶Habebat aūt tūc vinctū inſignē q̄
dicebat barrabaſ. Cōgregatis g illꝝ dix
it pilatꝰ. Quē vultis dimittā vob:bar
rabā:an ieſuz q̄ dicit chriſtꝰ? Sciebat
ei q̄ p inuidiā tradidiſſent eū. Sedēn
te aūt illo ꝓ tribunali:miſit ad eū vx-
or eiꝰ dicēs: Nihil tibi t iuſto illi. Ml
ta eñ paſſa ſū hodie p viſū pp̄ cum.
¶Principes aūt ſacerdotū t ſeniores p-
ſuaſerūt pplis vt peterēt barrabā: ieſū
vero pderēt. Rñdēs aūt ꝓſes ait illis.
Quē vultis vob de duobꝫ dimitti? Et
illi dixerūt: Barrabā. ¶Dicit illis pila
tꝰ. Quid igit faciā de ieſu q̄ dicit chri
ſtus? Dicūt oēs. Crucifigat. Ait illꝝ ꝓ-
ſes. Quid ei mali feciꝫ? At illi magis
clamabāt:dicētes:Crucifigat. Uidēs
aūt pilatꝰ qꝫ nihil ꝓficeret ſz magꝭ tu
multꝰ fieret:accepta aq̄ lauit manꝰ co
rā pplo dicēs. Innocēs ego ſū a ſāgui-
ne huiꝰ iuſti: vos videritꝭ. Et rñdens
vniūſus pplꝰ:dixit. Sāguis eiꝰ ſuper
nos:t ſup filios nſos. ¶Tūc dimiſit il
lis barrabā:ieſū aūt flagellatū tradi-
dit eis vt crucifigeret. ¶Tūc milites ꝓ
ſidis ſuſcipiētes ieſū i ꝓtorio:cōgrega
uerūt ad eū vniūſam cohortē:t exuen
tes eū:chlamydē coccineā circūdede-
rūt ei. Et plectentes coronā de ſpinis
poſuerūt ſup caput eiꝰ:t harundinē in
dexꝛa eiꝰ:t genuflexu añ eū:illudebāt
ei dicētes. ¶Aue rex iudeoꝝ. Et expuē
tes i eū:acceperūt harūdinē t percutie-
bāt caput eiꝰ. Et poſtq̄ illuſerūt ei: ex
uerūt eū chlamydē t induerūt eū veſti
mētis eiꝰ t duxerūt eū vt crucifigerēt.
¶Exeuntes aūt inuenerūt hoiem cyreneū
noie ſymonē:hūc angariauerūt vt tol
leret crucē eiꝰ. ¶Et venerūt i locū q̄ di-

golgotha:qđ ē caluarie locꝰ. ¶Et dede
rūt ei vinū bibere cū felle mixtum. Et
cū guſtaſſet:noluit bibere. Poſtq̄ aūt
crucifixerūt eū diuiſerūt veſtimēta eiꝰ
ſortē mittētes: vt ipleret qđ dictū ē p
pphām dicētē. ¶Diuiſerūt ſibi veſti-
ta mea:t ſup veſtē meā miſerūt ſortē.
Et ſedētes ſuabāt eū. ¶Et ipoſuerunt
ſup caput eiꝰ cām ipius ſcriptā: hic ē
ieſus rex iudeoꝝ. Tūc crucifixi ſūt cuꝫ
eo duo latrones: vnꝰ a dextris:t vnus
a ſiniſtris. Pretereūtes aūt blaſphema-
bāt eū: mouētes capita ſua t dicētes.
Vah q̄ deſtruis tēplū dei:t i triduo il-
lud reedificas. ¶Salua temetipm:ſi fi-
lius dei es deſcēde de cruce. ¶Silr et
pncipes ſacerdotū illudētes cū ſcribis
t ſenioribꝫ dicebāt. Alios ſaluos fē
ſeipm nō pōt saluū facere. Si rex iſrl
eſt:deſcēdat nūc de cruce t credimꝰ ei.
Cōfidit i deo:liberet nūc eū ſi vult Dix
it ei:qꝫ filiꝰ dei ſū. ¶Idipſū aūt t latro
nes q̄ crucifixi erāt cū eo iproperabāt
ei. A ſexta aūt hora tenebre facte ſunt
ſup vniūſā trā vſq; ad horā nonā. Et
circa horā nonā clamauit ieſus voce
magna dicēs: Heli:heli:lama ſabthā
ni. Hoc ē. ¶Deꝰ meꝰ:deꝰ meꝰ:vt q̄d de-
reliquiſti me? Quidā aūt illic ſtantes:t
audiētes dicebāt. Heliā vocat iſte. ¶Et
cōtinuo currēs vnꝰ ex eis acceptā ſpō
giā ipleuit aceto:t ipoſuit harūdini:t
dabat ei bibere. ¶Ceteri vero dicebant.
Sine:videamꝰ an veniat helias libe-
rāſ euꝫ. Jeſus aūt iterū clamans voce
magna:emiſit ſpūm. Et eccevelū tēpli
ſciſſū ē i duas ptes:a ſūmo vſq; deo:ſū
Et ē tramota ē:t petre ſciſſe ſunt:t mo
numēta apta ſūt:t mlta corpa ſāctoꝝ
q̄ dormierāt ſurrexerūt. Et exeūtes de
monumetis poſt reſurrectionē eiꝰ ve-
nerūt i ſāctā ciuitatē:t apparuerūt mlt
tis. ¶Centurio aūt t q̄ cū eo erāt cuſtodiē
tes ieſū viſo terremotu t his q̄ fiebāt:
timuerūt valde dicētes. ¶Uere filiꝰ dei
erat iſte. Erāt aūt ibi mulieres multe
a longe:q̄ ſecute erāt ieſū a galilea mi
niſtrātes ei:iter q̄s erat maria magda
lene:t maria iacobi:t ioſeph mr:t mr
filioꝝ zebedei. ¶Cū aūt ſero factū eēt:ve
nit q̄dā homo diues ab arimathia:no
mine ioſeph:q̄ t ipſe diſcipulꝰ erat ie
ſu. Hic acceſſit ad pilatū:t petiit corp
ieſu. Tūc pilatꝰ iuſſit reddi corp. ¶Et

ſ ſuccepto corpore ioſeph ſuoluit illud i
ſyndone mūda: ⁊ poſuit illud i monu-
mēto ſuo nouo: qđ exciderat i petra.
Et aduoluit ſaxū magnū ad oſtiū mo-
numēti ⁊ abiit. ‖ Erat āt ibi maria mag
dalene ⁊ altera maria: ſedētes ꝫ ſepul-
chrū. Altera āt die q̄ ē poſt paraſceuē:
cōuenerūt p̄ncipes ſacerdotū ⁊ phari-
ſei ad pilatū dicētes. Dñe recordati ſu
mus: q̄ ſeductor ille dixit adhuc viuēs:
poſt tres dies reſurgā. Jube ḡ cuſtodi-
ri ſepulchrū vſq̄ i diē ⁊tiū: ne forte ve
niāt diſcipuli ei⁹ ⁊ furent ē eū: ⁊ dicāt
plebi: ſurrexit a mortuis: ⁊ erit nouiſſi
mus error peior priore. Ait illis pilat⁹.
Habetis cuſtodiā: ite cuſtodite ſic̄ ſcitis.
Illi aūt abeūtes: munierūt ſepulchrū:
ſignātes lapidē cū cuſtodib⁹. XXVIII

Veſpere āt ſabbati q̄ luceſcit i p̄-
ma ſabbati: venit maria mag-
dalene ⁊ altera maria videre ſe
pulcrū. Et ecce ⁊remot⁹ fact⁹ ē magn⁹
Angelus ei⁹ dñi deſcēdit de celo: ⁊ acce
dēs reuoluit lapidē: ⁊ ſedebat ſup eū:
Erat aūt aſpect⁹ ei⁹ ſicut fulgur: ⁊ ve-
ſtimēt⁹ ei⁹ ſicut nix. Pre timore āt ei⁹
exterriti ſūt cuſtodes: ⁊ facti ſūt velut
mortui. Rſpōdēs āt angelus dixit mulie
rib⁹. ‖ Nolite timere vos. Scio ei⁹ q̄ ie
ſum q̄ crucifixus ē q̄ritis. Nō ē hic: ſur
rexit ei⁹, ſicut dixit. Uenite ⁊ videte lo-
cū: vbi poſit⁹ erat dñs. Et cito euntes
dicite diſcipulis ei⁹: q̄ ſurrexit: ⁊ ecce
p̄cedet vos i galileā. Ibi eū videbitis:
ecce p̄dixi vob. ‖ Et exierūt cito de mo
numento cū timore ⁊ gaudio magno:
currētes nūciare diſcipulis ei⁹. Et ecce
ieſus occurrit illis dicēs: Auete. Ille
āt acceſſerūt ⁊ tenuerūt pedes ei⁹: ⁊ ad
orauerūt eū. Tūc ait illis ieſus. Noli-
te timere. Ite nūciate fribus meis vt
eant i galileā: ibi me videbūt. Que cū
abiſſent: ecce q̄dā de cuſtodib⁹ venerūt
l ciuitatē et nūciauerūt p̄ncipib⁹ facer
dotū oīa q̄ facta fuerant. Et cōgregati
cū ſenioribus: cōcilio: accepto pecuniā
copioſā dederūt militib⁹ dicētes. Dici
te q̄ diſcipuli ei⁹ nocte venerūt: ⁊ fu-
rati ſūt eū nob⁹ dormiētib⁹. Et ſi ꝑ au
diti fuerit a p̄ſide: nos ſuadebim⁹ ei:
⁊ ſecuros vos faciem⁹. At illi accepta
pecunia: fecerūt ſicut erant edocti. Et
diuulgatū ē verbū iſtud apud iudeos
vſq̄ i hodiernū diē Undeci āt diſcipli
abierūt i galileā i montē vbi cōſtitue-
rat illi⁹ ieſus. ‖ Et videres eū adorauerūt Mar. 16. f
q̄dā āt dubitauerūt. Et accedēs: ieſus
locut⁹ ē eis dicēs. Data ē mihi oīs po
teſtas i celo ⁊ i tra. Euntes ḡ docete oēs
gētes: baptizantes eos i nole pris ⁊ fi-
li⁹ ⁊ ſpiritus ſācti: docentes eos ſeruare
oīa q̄cūq̄ mādaui vob. Et ecce ego vo
biſcū ſū oīb⁹ dieb⁹: vſq̄ ad cōſūmatio

Explicit euāgeliū ſcōm (nē ſeculi.
Matthēū. Incipit plog⁹ ſcti Hieron⁹
mi in euangeliū ſm Marcum.

Marcus euāgeliſta dei electus
⁊ petri i baptiſmate fili⁹: at-
q̄ i diuino ſmōe diſcipulus
ſacerdotū i iſrl agēs ſm carnē leuita
ad fidē chriſti ꝙuerſus: euāgeliū i ita-
lia ſcripſit: oſtēdēs i eo quid ⁊ generi
ſuo deberet: ⁊ chriſto. Nā initiū p̄nci-
pū i voce ꝓphetice exclamationis in-
ſtituēs ordinē leuitice electionis oſtē-
dit: vt p̄dicās p̄deſtinatū iohānē filiū
zacharie i voce angeli ānūciantis emiſ
ſum: nō ſolū verbū carnē factū: ſz ⁊ cor
p⁹ dñi i oīa q̄ verbū diuine vocis ani-
matū in initio euangelice p̄dicationis
oſtēderet: vt q̄ hec legēs ſciret cui ini-
tiū carnis i dño: ⁊ ieſu aduenientis ha-
bitaculū caro deberet agnoſcere: atq̄
i ſe verbū vocis q̄ i cōſonātib⁹ p̄dide
rat inueniret. Deniq̄ cū p̄fecti euāgelij
op⁹ intrans: ⁊ a baptiſmo dñi p̄dicare
deū inchoās: nō laborauit natiuitatez
carnis quā ip:ioꝛib⁹ viderat dicere: ſz
toti⁹ exp:imēs expoſitionē debiti: ieiu
niū nūeri: tēptationē diaboli: cōgrega
tionē beſtiarū ⁊ miniſteriū p:tulit an-
gelo:q̄: vt inſtituēs nos ad ⁊telligēdū:
ſingula i bꝛeui cōpingēs ne auctori-
tatē facte rei demeret: ⁊ p:ficiēdi opis
plenitudinē ſi negaret. Deniq̄ amputa
ſſe ſibi poſt fidē pollicē dicit: vt ſa-
cerdotio rep:obus haberet: ſz tm con
ſentiēs fidei p̄deſtinata potuit electio
vt nec ſic i ope verbi p̄deret: qđ p:ius
meruerat i genere. Nā alexādrie epūs
fuit. Cui⁹ p ſingla op⁹ fuit: ſcire ⁊ euā-
gelū in ſe dicta diſponere: ⁊ diſciplinā
leg⁹ i ſe agnoſcere: ⁊ diuinā i carne dñi
intelligere naturā. Que i nos p̄mū re-
quiri oꝑtet: de hinc inq̄ſita volum⁹
agnoſci habentes mercedē exhortatio
nis: q̄ſi q̄ plantat ⁊ q̄rigat vnū ſūt: q̄
autē incrementū p:eſtat: deus eſt.

Incipit Registrū in euāgeliū Marci.

1 DE sancto iohanne baptista ⁊ victu ⁊ habitu eiusdē: baptizatus iesus ⁊ temptat⁹ vicit predicās penitētiā. Petrū ⁊ ceteros sequi iubet. hominē ab immūdo spiritu eripuit: socrū petri a febrib⁹ liberat: leprosum mundat.

2 Paraclytū iubet tolliere grabatū: leui alphei seḋ se iubet: ⁊ dicit nō eē op⁹ sanis medicū discipuli sabbato spicas

3 In synagoga sabbato curat (euellūt. habētē aridā manū: ⁊ multos sanat: et spūs imūdi clamabāt. Tu es fili⁹ dei: duodecim noīa apostolox. Scribe dicebāt ꝙ in ꝓncipe demoniox eiiceret demonia: matrē ⁊ frēs dicit ḋ faciunt

4 Parabolā seminātis (volūtatē dei. dicit: de mensura: de semine iactato in terram: de grano synapis: nauigans tempestatem sedat.

5 Demoniorum ¦legionem ab homine¦ expellit sanat mulierē a ꝓ fluuio sanguinis archisynagogi filiā mortuam

6 suscitauit. Dicebāt iesū sabri filiū: ꝓphetā nō sine honore eē nisi in patria sua: vocat duodecim ⁊ cepit eos mittere binos cū ꝓcept⁹: herodes dixit iesū iohānē baptistā. Alij dicebāt xo quia helias est: alij ꝙ ꝓpheta: de capite iohānis: de regressu apłox ad iesū: de ān ꝙ panib⁹ ⁊ duob⁹ piscib⁹. Jesus supra mare ābulat: ⁊ infirmos sanat: ⁊ ąq̄t tāgebāt eum salui fiebant.

7 De manib⁹ nō lotis: ⁊ ea magis coinq̄nare hoīem ḋ exeunt de ore: filiā syrophenisse a demonio liberat dicēs: nō ē bonū sumere panē filiox ⁊ mittere canib⁹: surdū ⁊ mutū curat dicēs ei effe-

8 De septē panib⁹ ⁊ piscīculis pau (tacis satiauit quatuor milia hoīm: de signo ione ꝓcepit caueri a fermēto phariseox ⁊ herodis: ⁊ venit bethsaida ⁊ de sputo ⁊ ipositiōe man⁹: ceci oculos aperit: petrū post cōfessionē: ꝙ christ⁹ fili⁹ dei eēt dure increpat: dicēs: vade retro sathanas: ⁊ turbe cū discipulis dixit. Si ąs vult me seq̄ deneget semet ipsū: ⁊ ḋ me cōfessus fuerit ⁊ xba mea

9 Jesus in mō (in generatione ista ⁊c. te trāsfigurat: dixit quia helias venit Electo surdo ⁊ muto spiritu dicit discipulis: hoc gen⁹ in nullo potest exire nisi oratione ⁊ ieiunio: ꝓdicit passio-

nē suā: humilitatē docet: ⁊ nō esse ꝓhibendū ḋ in nomine ei⁹ virtutē facit: calice aque: de scandalo man⁹: pedis: Uxorē nō dimittendā (oculi: de sale nisi ob fornicationē: iesus dixit: sinite puulos venire ad me dixit. Nemo bonus nisi vnus de⁹: dixit: vade vende cūq̄ habes ⁊ da pauperib⁹: difficile pecunias habēt i regnū dei introibūt ḋ si suis renūciauerit centuplū accipiet. Erūt primi nouissimi: ⁊ venturā bi passionē: petitio filiox zebedei: qui voluerit i vobis prim⁹ esse: erit oīm uus: fili⁹ hois nō venit vt ministretur ei: sed vt ministraret: de ceco mēdicus De pullo asine: de ficu (te curat. quā dns maledixit cū esurīt: de tēplo eiicit vēdētes ⁊ ementes. Sacerdotes ⁊ scribe querebāt quomō eū ꝙderēt: cū aridā factā radicitus: nō hesitare in corde: credite ꝙ accipietis ḋ petitis dimittite si quid habetis aduersus aliquē in oratione. Interrogatus in qua potestate hec facis.

Parabolā de vinea ⁊ colonis: de denario cesarī: de muliere que septē fratres habuit: de primo mandato interrogat ⁊ interrogantē dicit nō esse longe a regno dei: dicit. Quomodo dicūt scribe christū esse filiū dauid cū sit dns: dicit cauere a scribis: de vidua ⁊ gazophilacio. De tēpli structura: de venturis (tribulationē ante diē iudicij: de passione martyrum de abominatione ⁊ fuga ⁊ pregnātib⁹ de tribulationib⁹: abbreuiatio dierū: de pseudo christis ⁊ ꝓpheris: sol obscurabit ⁊ luna nō dabit splendor: ē stelle erūt decidētes ⁊c. de aduētu christi: parabola ficus: diē ⁊ horam nemo scit: vigilate ⁊ orate nescitis tempus. De vnguēto effuso sup caput iesu: Judicio iude: cū discipulis māducauit pascha dicit vn⁹ vr̄m me tradet: de sacramento corpis ⁊ sāguinis ⁊c. ⁊ captio iesu. Uinctū iesū duxerūt ad pilatū: ⁊ illusus ⁊ crucifixio: ⁊ mors: et sepultura: ⁊ Resurrectio ⁊ ostēsio eius: (christi. ⁊ ꝙ ꝓdicare iubet euāgelium.

Explicit Registrū. Jncipit euangelium sm Marcum.

Initium euan
gelij iesu christi filij dei
sicut scriptū est in e

ꝓphēs. ¶Ecce mitto angelum meū an
te faciem tuā: qui ꝓparabit viā tuam
ante te. ¶Uox clamātis in deserto. Pa
rate viā dñi: rectas facite semitas ei⁹.
fuit in deserto iohānes baptizans et
ꝓdicās baptismum penitētie: in remis
sionē peccatoꝝ. ¶Et egrediebat ad eū
omis iudee regio: ⁊ hierosolymite uni
uersi et baptizabant ab illo in iorda
nis flumie: cōfitētes pctā suā. ¶Et erat
iohannes uestitus pilis camelorū ⁊ zo
na pellicea circa lumbos eius: ⁊ locu
stas ⁊ mel siluestre edebat: ⁊ ꝓdicabat
dicēs. ¶ Uenit fortior me post me: cui⁹
nō sum dignus ꝓcūbens soluere corri
giam calciamētoꝝ ei⁹. ¶Ego baptiza
ui uos i aqua ille uero baptizabit uos
in spiritusancto. ¶ Et factū est in diebus
illis uenit iesus a nazareth galilee et
baptizatus est a iohanne in iordane.
Et statim ascendēs de aq̄: uidit celos
apertos: ⁊ spiritū sāctū tāq̄ columbā de
scendentē ⁊ manētē i ipo. Et uox facta
est de celis. ¶Tu es fili⁹ me⁹ dilect⁹ in
te cōplacui. ¶Et statim spūs expulit eū
in desertū. Et erat in deserto q̄draginta
ta diebꝰ ⁊ q̄draginta noctibꝰ: ⁊ tēpta
batur a sathana. Eratq̄ cū bestijs: ⁊ an
geli ministrabant illi. ¶Postq̄ autem
tradit⁹ ē iohānes: uenit iesus in gali
leā: ꝓdicās euāgeliū regni dei: ⁊ dicēs
Quia impletū ē tp̄us: ⁊ appropinq̄bit re
gnū dei. ¶Penitemini ⁊ credite euāge
lio. Et ꝓteriēs sec⁹ mare galilee: uidit
simonē ⁊ andreā frēm ei⁹ mittētes re
tia i mare. ¶Erāt ei piscatores. Et dix
it eis iesus. Uenite post me ⁊ faciā uos
fieri piscatores hoim. Et p̄tim⁹ relictis
retibꝰ secuti sūt eū. ¶Et ꝓgressus inde
pusillū uidit iacobū zebedei ⁊ iohānē
frēm ei⁹ ⁊ ipos cōponētes retia i naui
statim uocauit illos. Et relicto patre
suo zebedeo i naui cū mercēnarijs: se
cuti sūt eū. ¶Et ingrediūt capharnaum
⁊ statī sabbatis igressus i synagogā do
cebat eos. ¶Et stupebant sup doctrina
ei⁹. Erat ei docēs eos q̄si ptātē habēs
et nō sicut scribe. Et erat i sinagoga eo
rū hō i spū imūdo: ⁊ exclamauit dicēs
Quid nob ⁊ tibi iesu nazarene? Uenisti
perdere nos. Scio q̄ sis sāct⁹ dei. Et
cōminat⁹ est ei iesus dicēs. Obmutes
ce: ⁊ exi de hoie. Et discerpēs eū spūs
immūdus: ⁊ exclamās uoce magna: ex
ijt ad eo. Et mirati sūt oēs ita ut cōq̄
rerent inter se dicētes. Quid nā ē hoc
Que nā doctrina hec nous? Quia i po
testate spiritibꝰ imūdis impat ⁊ obe
diūt ei. Et ꝓcessit rumor ei⁹ statim in
oēm regionē galilee. ¶Et ꝓtin⁹ egredi Mat.8.b
entes de sinagoga: uenerūt i domū si Lu.4.f
monis ⁊ andree cū iacobo ⁊ iohanne.
Recūbebat aūt socrus simōis febrici
tās: ⁊ statim dicūt ei ō illa. Et acce
dēs cleuauit eā ap̄hēsa manu ei⁹: et
cōtinuo dimisit eā febris ⁊ ministrabat
eis. ¶Uespe āt facto cū occidisset sol: af Lu.4.g
ferebāt ad eū oēs male hñtes ⁊ demo D
nia habētes: ⁊ erat ois ciuitas cōgre
gata ad ianuā. Et curauit multos qui
uexabāt uarijs languoribꝰ. ¶Et demo i.3.b
nia multa eijciebat ⁊ nō sinebat ea lo
q̄ q̄m sciebāt eū. Et diluculo ualde sur
gēs egressus abijt i desertū locū: ibiq̄
orabat. Et ꝓsecut⁹ ē eū simō: ⁊ q̄ cū il
lo erāt. Et cū inuenissent eū: dixerūt: i
q⁹ oēs q̄rūt te. Et ait illi. Eam⁹ i pri
mos uicos ⁊ ciuitates ut ⁊ ibi ꝓdicē.
Ad hoc ei ueni. Et erat ꝓdicās i syna
gogis eoꝝ ⁊ i oi galilea: ⁊ demonia de
ijciens. ¶Et uenit ad eū leprosus dep Mat.8.a
cans eū: ⁊ genu flexo: dixit: Si uis po Lu.5.c
tes me mūdare. Jesus āt miserꝰ eius
extēdit manū suā: ⁊ tāgens eū ait illi.
Uolo: Mūdare: Et cū dixisset: statī dis
cessit ab eo lepra: ⁊ mūdat⁹ ē. Et cōmi
nat⁹ ē ei statimq̄ eiecit illū: ⁊ dicit ei.
¶Uide nemini dixeris: sz uade ostende te
principi sacerdotū: ⁊ offer ꝓ emūdatio Mat.8.a
ne tua q̄ ꝓcepit moyses i testimoniū il Lu.5.c
lis. Et egressus cepit ꝓdicare ⁊ diffa
mare ꝑmonē: ita ut iā nō posset mani
feste introire i ciuitatē sz foris i deser
tis locis eē: ⁊ cōueniebāt ad eū undiq̄. II

ET iterū itrauit capharnaū post A
dies octo: ⁊ auditū ē q̄ i domo
eēt ⁊ cōuenerūt multi: ita ut nō
caperet neq̄ ad ianuā: ⁊ loquebat eis
uerbū. ¶Et uenerūt ad eū ferētes paraly Mat.9.a
ticū: q̄ a q̄ttuor portabat. Et cū nō pos Lu.5.d
sent offerre eū illi ꝓ turba: nudauerūt Jo.5.a
tectū ubi erat: ⁊ patefacientes submi
serūt grabatū in q̄ paralyticus iacebat.
Cū aūt uidisset iesus fidē illoꝝ ait pa
ralytico. Fili dimittunt tibi peccata
tua. Erāt aūt illic q̄dā de scribis sedē
tes: ⁊ cogitātes i cordibus suis. Quid
hic sic loquit? Blasphemat. ¶Quis pōt Lu.5.d

1.Cor.2.b dimittere pctā nisi solꝰ deꝰ. ¶Quos ꝛ-
B tim cognitio iesus spū suo: qz sic cogi-
tarēt intra se: dicit illis. Quid ista cogi
Mat.9.a tatis i cordibꝰ vrīs. ¶Quid ē facilius: di
Lu.5.e cere paralytico: dimittūt tibi pctā tua:
an dicere: surge tolle grabatū tuum ꝛ
ambula? Ut aūt sciatis: qz filius hois
habet ptātē i terra dimittēdi pctā: ait
Mat.9.a paralytico. ¶Tibi dico surge: tolle gra
Lu.5.e batū tuū ꝛ vade i domū tuā. Et statim
Joh.5.b surrexit ille: ꝛ sublato grabato abūt i-
de cotā oibꝰ: ita vt mirarēt oēs: ꝛ ho-
norificarēt deū dicētes: qz nūq sic vi
Mat.9.a dimꝰ. ¶Et egressus ē rursus ad mare:
Luc.5.f oisq turba veniebat ad eū et docebat
eos. Et cū pteriret vidit leui alphei se
dentē ad teloneū: ꝛ ait illi. Sequre me.
Mat.9.a Et surgēs secutꝰ ē eū. ¶Et factū ē cum
Lu.5.f accūberet i domo illiꝰ: multi publica-
C ni ꝛ pctōres simul discūbebāt cū iesu
discipulis eiꝰ. Erāt ei multi q̄ sequebā
tur eū. Et scribe ꝛ pharisei videtes: qz
māducaret cū publicānis ꝛ pctōribꝰ: ꝛ
Mat.9.b direrūt discipulꝰ eiꝰ. ¶Quare cū publi-
Lu.5.f canis ꝛ pctōribꝰ māducat ꝛ bibit ma-
gister vr? Hoc audito iesus ait illꝭ. Nō
necesse habēt sani medico: sed q̄ male
1.Tim.1.c habēt. ¶Nō ei veni vocare iustos: sed
pctōres: Et erāt discipuli iohannis et
Lu.5.f pharisei ieiunātes: ꝛ veniūt ꝛ dicūt il-
li. ¶Quare discipuli iohannis ꝛ phari-
seoꝝ ieiunāt: tui aūt discipuli nō ieiu-
Mat.9.b nānt. ¶Et ait illis iesus. Nūq̄d pōt filij
Lu.5.g nuptiaꝝ quādiu spōsus cū illis ē ieiuna
D re? Quāto tpe habēt secū spōsū nō pōt
ieiunare. Venient aūt dies cū auferet
ab eis spōsus: ꝛ tūc ieiunabūt i illꝭ die-
bꝰ. Nemo assumētū pānī rudis assuit
vestimēto veteri. Alioq̄n aufert suppie
mētū nouum a veteri: ꝛ maior scissura
fit. Et nemo mittit vinū nouū i vtres
veteres: alioq̄n dirūpet vinū vtres et
vinū effundet: ꝛ vtres pibūt. Sz vinū
Mat.12.a nouū i vtres nouos mitti debet. ¶Et
Lu.6.a factū ē iterū cū dōs sabbatī ambula-
ret p sata: ꝛ discipuli eiꝰ ceperūt pgre-
di ꝛ vellere spicas. Pharisei aūt dice-
bāt ei. Ecce q̄d faciūt discipuli tui sab
1.Re.21.b batis qđ nō lꝭ. Et ait illis. ¶Nūq̄ le
Mat.12.a gistis q̄d fecerit dauid qñ necessitatē
Lu.6.a habuit ꝛ esurūt ipe: ꝛ q̄ cū eo erāt: quō
introiuit i domū dei sub abiaathar pn
cipe sacerdotū: ꝛ panes ꝓpositiōis mā
ducauit q̄s nō licebat māducare nisi
solis sacerdotibꝰ ꝛ dedit eis ꝛ q̄ cū eo
erāt? Et dicebat eis. Sabbatū ꝓpter
hoiem factū ē: ꝛ nō hō ꝓpter sabbatū.
¶Itaq̄ dōs ē filiꝰ hois etiā sabbati.

Et introiuit iterū i synagogā ꝛ erat ibi hō habēs manū aridā. ¶Et obꝑuabāt eū si sabbatis curaret: vt accusarēt illū. Et ait hoi habēti manū aridā. Surge i medium. Et dicit eis. ¶Licet sabbatis benefacere an male: aiam saluā facere an perdere? At illi tacebāt. Et circūspiciēs eos cū ira: cōtristatꝰ sup cecitate cordis eoꝝ dicit hoi. Extēde manū tuā. Et extendit ꝛ restituta ē manꝰ illi. ¶Exeūtes aūt pharisei: statim cū herodianis ꝯsilium faciebāt adūsus eū: quō eū pderēt. Jesus aūt cū discipulis suis secessit ad mare: ¶ꝛ multa turba a galilea ꝛ iudea secuta ē eū. Et ab hierosolymis ꝛ ab idumea ꝛ trās iordanē ꝛ q̄ circa tyrū ꝛ sydonē: multitudo magna audiētes quā faciebat venerūt ad eū. Et dixit iesu discipulis suis: vt i nauicula sibi deseruirent ꝓpter turbā ne cōprimerēt eum. Multos ei sanabat: ita vt irruerēt in eū vt illū tāgerēt quotq̄t hābāt plagas. Et spūs imūdi cū illū videbāt pcidebāt ei: ¶ꝛ clamabāt dicētes. Tu es filius dei. Et vehemēter cōminabat eis ne manifestarēt illū. ¶Et ascēdēs i montē vocauit ad se q̄s voluit ipe: ꝛ venerūt ad eū. Et fecit vt essent duodecim cū illo: ꝛ vt mitteret eos pdicare. Et dedit illis ptātē curādi infirmitates: ꝛ ejicēdi demonia. ¶Et iposuit simoni nomē petrꝰ. Et iacobū zebedei: ꝛ iohānē fratrē iacobi: ꝛ iposuit eis noīa boanerges: qđ est filij tonitrui. Et andreā ꝛ philippū ꝛ bartholomeū ꝛ matthēū: ꝛ thomā ꝛ iacobū alphei ꝛ thadeū ꝛ simonē chananeū: ꝛ iudaꝝ scarioth q̄ et tradidit illū. Et veniūt ad domū. Et conuenit iterꝝ turba: ita vt nō posset panē manducare. Et cū audissent sui: exierūt tenere eū. Dicebāt ei qñ i furorē versus ē. ¶Et scribe q̄ ab hierosolymis descēderāt dicebāt qñ beelzebub: qz i ꝓncipe demoniorū ejicit demonia. Et cōuocatis eis i parabolis dicebat eis. Quō pōt sathanas sathanā ejicere? Et si regnū in se diuidat: nō pōt regnum illud stare. Et si domꝰ sup semetipam diuidat: nō pōt domus illa stare. Et si

ahanas cōsurrexerit i semetipm: dis-
rnit é: t non poterit stare sz finē ha
t. Nemo pōt vasa fortiz ingressus in
mū dirpe nisi pri⁹ fortem alliget: t
c domū ei⁹ diripiet‖Amē dico vob:
ia dimittent filijs hoim peccata
blasphemie q̄bus blasphemauerūt.
ui autem blasphemauerit in spiritū
ctū nō habebit remissionē in et̄nū:
reat eterni delicti: qm dicebat spi
imundū habet‖Et veniunt mater
as t fratres: t foris stantes miserunt
ad eū vocātes eū. Et sedebat circa eū
rba t dicūt ei: Ecce mater tua t fra
es tui: foris q̄runt te. Et rndens eis
it: Que est mater mea t fratres mei?
circūspiciēs eos q̄ in circūitu ei⁹ se
ebat ait: Ecce mater mea t frēs mei.
ui cūq; fecerit voluntatē dei: h̄ frater
eus et soror mea t mater est. IIII

Iterq; cepit docere ad mare t
pgregata ē ad eū turba multa:
ita vt i nauim ascēdens sederet
are: t omis turba circa mare sup ter-
am erat: t docebat eos i parabolis mul
a: t dicebat illis i doctrina sua. Audi-
te: Ecce exijt seminās ad seminādū‖Et
i seminat aliud cecidit circa viā t ve-
erūt volucres celi t comederūt illō.
Aliud vo cecidit sup petrosa vbi nō ha
bat terrā multā t statim exortū ē: qm
nō habebat altitudinē terre t qñ exor
tus ē sol exestuauit: t eo q̄ non habe-
bat radicē exaruit. Et aliud cecidit in
spinas: t ascēderūt spine t suffocauerūt
illud: t fructū nō dedit. Et aliud cecidit
in terrā bonā t dabat fructū ascen
dentē t crescētē: t afferebat vnū trice-
simū: t vnū sexagesimū t vnū centesi-
mū. Et dicebat: Qui habet aures au-
diendi audiat. Et cū eēt singularē ire
rogauerūt eū hi q̄ cū eo erāt duodecim:
parabolam. Et dicebat eis‖Vobis datū
est nosse mysteriū regni dei: illis aūt q̄ fo
ris sūt in parabolis oia fiūt‖vt viden
tes videāt t nō videāt: t audientes au
diant t nō intelligant: ne qñ puertāt et
dimittāt eis pcta. Et ait illis: Nescitis
parabolā hāc? Et quō oēs parabolas
cognoscetis‖Qui seminat: verbū semi-
nat. Di aūt sunt q̄ circa viā vbi semi-
natur verbum: t cum audierint: pfestim
venit sathanas t aufert verbū q̄ semi
natum est in cordib⁹ eor. Et hi sūt simi
liter q̄ super petrosa semin ant: q̄ cū au
dierint verbū: statim cum gaudio acci
piūt illud t nō habēt radicē in se: sed
temporales sunt: deinde orta tribulatio
ne t psecutiōe pter verbū: pfestim scā
dalizant. Et alij sūt q̄ i spinis seminā
tur. Hi sūt q̄ verbū audiunt t erūne se
culi t deceptio diuitiarū: t circa reliq̄
pcupiscētie introeūtes suffocāt vbū:
et sine fructu efficit. Et hi sūt q̄ super
terrā bonaz semiati sūt: q̄ audiūt vbm C
t suscipiūt: t fructificāt: vnū triceſimū
vnū sexagesimū t vnū cēteſimū‖Et di Mat.5.b
cebat illis. Nūq̄d venit lucerna vt sub Lu.8.c.t.11.e
modio ponat aut sub lecto? Nōne vt
sup candelabrū ponat‖Nō est enim ali- Mat.10.c
quid absconditus qō nō manifestetur Lu.8.c
nec factū ē occultū qō nō veniat i pa-
lam. Si q̄s habet aures audiendi au-
diat. Et dicebat illis: Videte q̄d audi
atis‖In q̄ mensura mēsi fueritis: reme Mat.7.a
tiet vobis: et adijciet vobis.‖Qui enim Lu.6.f
habet dabit illi: t q̄ nō habet: etiā qō Mat.13.b. c
habet auferet ab eo. Et dicebat: Sic 25.c. Lu.8.c
ē regnū dei quēadmodū si homo iacia- et.19. d
at sementē in terrā et dormiat: t exur-
gat nocte t die: t semē germinet: t in-
crescat: dum nescit ille. Ultro enim terra
fructificat: pmū herbā: deinde spicam
deinde plenū frumētū in spica. Et cum
ex se pduxerit fructū statim mittit fal
cem: qm adest messis. Et dicebat: Cui
assimilabim⁹ regnum dei: aut cui para
bole cōparabim⁹ illō‖Sicut granū sy Mat. 13.d
napis qō cū seminatū fuerit in t̄ra mi Lu.13.d
nus ē oib⁹ seminib⁹ q̄ sūt i terra: t cū
natū fuerit ascēdit in arborē: t fit ma
ius oibus olerib⁹: t facit ramos mag
nos: ita vt possint sub vmbra ei⁹ aues D
celi habitare‖Et talib⁹ multis parabo- Mat.13.e
lis loquebat eis verbū put poterant
audire: sine parabola aūt non loq̄bat
eis. Seorsū aūt discipulis suis disse
rebat oia‖Et ait illis in illa die cum sero Mat.8.c
esset factū. Transeam⁹ ptra. Et dimit- Lu.8.d
tentes turbā assumūt eū ita vt erat in
naui: t alie naues erāt cum illo. Et fa-
cta ē pcella magna venti: t fluct⁹ mit
tebat i nauim: ita vt impleret nauis.
Et erat ipe i pupi sup ceruical dormi-
ens: t excitāt eū: t dicūt illi. Magister:
nō ad te ptinet: q perim⁹. Et exurgēs
cōminatus ē vēto t dixit mari: Tace:
obmutesce. Et cessauit vēt⁹: t facta est

Mat.8.c tranq̃llitas magna. Et ait illꝭ Quid ti
midi estꝭ? Necdū habetꝭ fidē. Ei timu
erunt timore magno: ⁊ dicebant ad al
Lu.8.d terutrū‖Quis putas ē iste: qꝝ vēt⁹ ⁊ ma
B Et venerūt (re obediūt ei. V
trāsfretū marꝭ i regionē gerase
Mat.8.d nox‖Et exeūti ei ō naui statim
Lu.8.e occurrit ō monumētꝭ hō i spū i mūdo
q̃ domiciliū habebat i monumētꝭ. Et
neq̃ catenis iā q̃sq̃ poterat eū ligare:
qm̄ sepe cōpedib⁹ ⁊ catenis vinct⁹ diru
pisset catenas: ⁊ cōpedes cōminuisset:
nemo poterat eū domare. Et semp die
ac nocte i monumētꝭ ⁊ i montib⁹ erat
clamās: ⁊ ꝓcidēs se lapidib⁹ Uidēs āt
iesū a lōge cucurrit ⁊ adorauit eum: et
clamās voce magna dixit. Quid mihi
⁊ tibi iesu fili dei altissimi? Adiuro te
p deuꝝ ne me torq̃as. Dicebat enī illi:
Exi spūs imūde ab hoie isto. Et interro
gabat eū. Qō tibi nomē ē? Et dicit ei
Legio mihi nomē ē: qꝝ multi sum⁹. Et
deꝓcabat eū multū ne se expelleret ex
B regione. Erat aūt ibi circa mōtē grex
porcoꝝ magn⁹ pascēs i agris. Et deꝓ-
Mat.8.d cabāt eum spūs. dicētes‖Mitte nos in
Lu.8.e porcos: vt i eos introeamus. Et cōcessit
eis statim iesus. Et exeūtes spūs imūdi
introierūt i porcos: ⁊ magno impetu grex
precipitat⁹ est i mari ad duo milia: ⁊ suf-
Lu.8.e focati sūt i mari.‖Qui āt pascebāt eos
fugerūt: ⁊ nūciauerūt i ciuitatē ⁊ i agros
Et egressi sūt videre q̃d esset factū: ⁊ ve
nerūt ad iesū: ⁊ vidēt illū q̃ a demonio
vexabat sedētē vestitū ⁊ sane mētꝭ: et
timuerūt. Et narrauerūt illꝭ q̃ viderāt
q̃liter factū cēt ei q̃ demoniuꝝ habuerat
⁊ ō porcꝭ Et rogare ceperūt eū vt disce
Lu.8.f deret ō finib⁹ eoꝝ‖Cumq̃ ascēderet na
uim: cepit illū deꝓcari q̃ a demonio ve
xatus fuerat vt eēt cū illo: ⁊ nō admi-
sit eū: sꝫ ait illi: Uade i domum tuā ad
tuos: ⁊ annūcia illꝭ q̃nta tibi dñs fece-
rit: ⁊ miser⁹ sit tui. Et abꝫt ⁊ cepit p̃di
C care i decapoli: q̃nta sibi fecisset iesus
Mat.9.c ⁊ oēs mirabāt‖Et cū ascēdisset iesus i
Lu.8.f nauim rursus trāsfretū: ꝓuenit turba
multa ad eū: ⁊ erat circa mare. Et venit
q̃dā ō archisynagogꝭ noie iayrus: ⁊ vi
dēs eū ꝓcidit ad pedes ei⁹ ⁊ deꝓcabat
eū multū dicēs: qm̄ filia mea i extremis
ē. Ueni ipone manū tuā sup eā: vt sal-
ua sit ⁊ viuat. Et abꝫt cū illo: ⁊ seq̃ba
tur eū turba multa; ⁊ cōprimebāt eum.

‖Et mlier q̃ erat i ꝓfluuio sāguis
duodecī ⁊ fuerat multa ppessa a cōpl
b⁹ medicꝭ: ⁊ erogauerat ola sua: nec
q̃q̃ ꝓfecerat: sꝫ magꝭ deteri⁹ hēbat
audisset ō iesu venit i turba retro: ⁊
tigit vestimētū ei⁹. Dicebat. n. q̃ si
vestimētū ei⁹ tetigero: salua ero. Et
festim siccat⁹ ē fons sanguis ei⁹ ⁊ sē
sit corpe: qꝝ sanata eēt a plaga Et
iesus i semetipō cognoscēs virtutem
exierat ō illo: ꝓuersus ad turbā dix
Quis tetigit vestimēta mea: ⁊ dice
ei discipli sui. Uides turbā cōprem
te: ⁊ dicis q̃s me tetigit? Et circūspi
bat videre eaꝝ q̃ ō fecerat. Mulier
timēs ⁊ tremēs sciēs qō factū eēt
venit ⁊ ꝓcidit ante eū ⁊ dixit ei oēm
tatē. Ille autē dixit ei‖Filia fides
te saluū fecit: vade i pace: ⁊ esto sa
plaga tua. Adhuc eo loquēte venie
nūciū ad archisynagogū dicentes: q
lia tua mortua ē. Quid vltra vexas
gistrū? Iesus āt audito vbo q̃ dix
tur: ait archisynagogo: Noli timē
tm̄ modo crede. Et nō admisit quēq̃
seq̄: nisi petꝝ ⁊ iacobū ⁊ iohēm frē
cobi. Et venit i domū archisynag
gi. Et vidit tumultū ⁊ flētes ⁊ ulu
tes multū: ⁊ ingressus ait illis: Quid
bamini: ⁊ plorat? ‖Puella nonē m
tua sꝫ dormit. Et irridebāt eū. Ipe
eiectis oib⁹ assumit pātem ⁊ mātem pu
le: ⁊ q̃ secū erāt: ⁊ ingreditur vbi pu
erat iacēs: ⁊ tenēs manū puelle ai
li: Thabithacumi: qō ē interpretat
ella tibi dico surge. Et ꝓfectim surr
puella: ⁊ ābulabat. Erat āt ānoꝝ
decim. Et obstupuerūt stupore mag
Et ꝓcepit illis vehemēter vt nem
sciret: ⁊ iussit dare illi māducare.
‖Et egressus inde abiit i pa
suā: ⁊ seq̄bant eū discipuli
‖Et facto sabbato cepit i sy
goga docere: ⁊ multi audiētes āmira
rur i doctrina ei⁹ dicētes: Unde hui
oia? Et q̃ ē sapia q̃ data ē illi: ⁊ vi
tes tales q̃ p manꝰ ei⁹ efficiūt? Nōn
ē faber fili⁹ marie: frat iacobi ⁊ ioſ
⁊ iude ⁊ simonis? Nōne ⁊ sorores
nobiscū sūt? Et scādalizabāt i illo
dicebat illꝭ iesus: qꝝ nō ē ꝓpha sine
nore nisi in patria sua: ⁊ i domo su
i cognatiōe sua. Et nō poterat ibi
tutē vllā facere; nisi paucos infir

positis manib⁹ curauit: ⁊ mirabat
ter incredulitatem eor̄: ⁊ circūibat
castella in circuitu docens ‖ Et vocauit
duodecim: ⁊ cepit eos mittere binos:
dabat illis ptātem spiritus immūdor̄. Et
precepit eis ne q̄d tollerēt i via nisi vir-
gā tm: nō perā non panē neq̄ i zona
es calciatos sandaliis: ⁊ ne induerē
se duas tunicas ‖ Et dicebat eis: Quo
cūq̄ introieritis i domū: illic manete do-
nec exeatis inde: ⁊ q̄cūq̄ nō receperint
vos nec audierint: exeūtes inde excuti
puluerē de pedib⁹ vr̄is i testimoniū
eis. Et exeūtes p̄dicabāt vt pniam age
rent demonia multa eiiciebāt: ⁊ vnge
bant oleo multos egros ⁊ sanabāt. ‖ Et
audiuit rex herodes: manifestū eīt fa-
ctū ē nomen ei⁹ ⁊ dicebat: Quia ioh̄es
baptista resurrexit a mortuis: et ꝓpte-
rea virtutes operant i illo. Alii aūt dice-
bant q̄ helias ē: alii vero dicebāt quia
propheta ē q̄si vnus ex ꝓphetis. Quo au
dito herodes ait: Quem ego decollaui
Iohēm h̄ a mortuis resurrexit ‖ Ipse eīt
herodes misit ac tenuit iohēm ⁊ vinxit
eum in carcere ꝓpt herodiadē vxorē phi
lippi fratris sui: q̄ duxerat eā. Dicebat
enim iohēs herodi. Nō licet tibi hr̄e vxo
rem fratris tui. Herodias aūt insidiabat
ei ⁊ volebat occidere eū nec poterat.
Herodes autē metuebat iohēm sciens
eum virū iustū ⁊ scīm: ⁊ custodiebat eū:
et audito eo multa faciebat: ⁊ libēter eū
audiebat. Et cū dies opportun⁹ accidis-
set herodes natal̄ sui cenā fecit p̄nci-
pibus tribunis ⁊ p̄mis galilee. Cūq̄ in-
troisset filia ipi⁹ herodiadis ⁊ saltasset
placuisset herodi: simulq̄ recūbenti-
bus rex ait puelle. Pete a me q̄ vis: et
dabo tibi: Et iurauit illi: q̄ q̄cq̄d peti
eris dabo tibi: licet dimidiū regni mei
sit. Cū exisset dixit mr̄i sue: Quid petā
ab illa dixit: Caput ioh̄is baptiste. Cū
introisset statim cū festinatiōe ad regē
petiuit dicēs: Volo vt p̄tin⁹ des mihi
in disco caput ioh̄is baptiste. Et p̄tristatus
factus ē rex. Propter iusiurādū ⁊ ap̄e sil
recūbētes noluit eā p̄tristare: sz misso
spiculatore p̄cepit afferri caput ei⁹ in
disco: ⁊ decollauit eū i carcere. Et attu
lit caput ei⁹ i disco: ⁊ dedit illō puelle
et puella dedit mr̄i sue ‖ Quo audito di
scipuli ei⁹ venerūt ⁊ tulerūt corp⁹ ei⁹: ⁊
posuerūt illud in monumēto. Et con-
gregātes apli ad iesum: renūciauerunt ei
omia q̄ egerāt ⁊ docuerant. Et ait illis: Ve
nite seorsū i desertū locum: ⁊ requiescite
pusillū. Erāt enī qui veniebāt ⁊ redie
bāt multi. Et nec spaciū māducādi ha
bebāt. Et ascēdētes i nauim abierunt
i desertū locū seorsū. Et viderūt eos ab
euntes ⁊ cognouerūt multi et pedestres
de oib⁹ ciuitatib⁹ cucurrerūt illuc ⁊ p-
uenerūt eos ‖ Et exiēs vidit turbā mul
tā iesus ⁊ misert⁹ ē sup eos q̄ erāt sic
oues nō h̄ntes pastorē: ⁊ cepit illos do
cere multa. Et cū iā hora multa fieret: ac
cesserūt discipuli ei⁹ dicētes: Desert⁹ ē
locus h̄ ⁊ iā hora p̄terīit. Dimitte illos:
vt euntes i p̄primas villas ⁊ vicos emāt
sibi cibos q̄s māducēt. Et r̄ndens ait
illis ‖ Date illis māducare. Et dixerūt
ei: Euntes emam⁹ ducētis denarīis pa-
nes: ⁊ dabim⁹ illis māducare. Et dicit
eis ‖ Quot panes habetis? Ite ⁊ videte
Et cū cognouissent dicunt. Quinq̄. Et
duos pisces. Et p̄cepit illis vt accūbere
facerēt oēs sm̄ p̄trubernia sup viride
fenū. Et discubuerūt i p̄tes: p centenos
⁊ q̄nq̄genos. Et acceptis q̄nq̄ panib⁹
⁊ duob⁹ piscib⁹: intuēs in celū bñdixit
⁊ fregit panes: ⁊ dedit discipul̄ suis vt
ponerent añ eos: ⁊ duos pisces diuisit
oib⁹. Et māducauerūt oēs: et saturati
sūt. Et sustulerūt reliq̄as fragmēto du
odecim cophinos plenos ⁊ de piscib⁹.
Erāt aūt q̄ māducauerunt q̄nq̄ milia
virorū ‖ Et statī coegit discipulos suos
ascēdere nauim vt p̄cederēt eū trāsfre
tū ad bethsaidā: dū ipe dimitteret po-
pulū. Et cū dimisisset eos abiit i mōtē
orare. Et cū sero eēt erat nauis in me
dio mari ⁊ ipe sol⁹ in terra. Et videns
eos laborātes i remigādo: erat enī ven
tus cōtrar̄ eis. Et circa q̄rtam vigiliā no
ctis venit ad eos ambulās supra mare
⁊ volebat p̄terire eos ‖ At illi vt videret
eū ambulātē supra mare putauerunt
fantasma esse ⁊ exclamauerūt. Oēs enī
viderūt eū ⁊ p̄turbati sūt. Et statī locu
tus ē cū eis. ⁊ dixit eis: Cōfidite. Ego sū
nolite timere ‖ Et ascēdit ad illos i na
uim: ⁊ cessauit vent⁹. Et pl⁹ magis in-
tra se stupebāt. Nō enī intellexerunt ō
panib⁹. Erat enī cor eor̄ obcecatū ‖ Et
cū trāsfretassent venerūt i terrā gene-
sareth: ⁊ applicuerūt. Cūq̄ egressi essent
de nauī: p̄tinuo cognouerūt eū: ⁊ p̄cur-

Mar. 9.b

Mat. 14.b

Lu. 9.b

Lu. 6.a

Mat. 14.c

Joh. 6.b

Mat. 14.c

Mat. 14.d

Mat. 14.d

rẽtes vniũsã regionẽ illaz: ceperant in
grabatiz eos q̃ se male habebãt circũ-
ferre vbi audiebãt eñ eẽ: Et q̃cũq; in-
troiebat i vicos vel i villas aut ciuita
tes i plateis ponebãt infirmos: t deprca
bãt eũ vt vel fimbriã vestimẽti ei⁹ tã-
gerẽt: t q̃cũq; tãgebãt eũ : salui fiebãt.

B Et pueniũt ad eũ pharisei VII
t q̃dã ỹ scribis: veniẽtes ab hie
rosolymis. Et cũ vidissẽt q̃sdaz
ex discipulis ei⁹ cõmunib⁹ manib⁹: id
ẽ nõ lotis mãducare panes : vitupera-
uerũt. Pharisei. n. t oẽs iudei nisi cre
bro lauerint man⁹ nõ mãducãt: tenen
tes traditiões seniorũ t a foro venien-
tes nisi baptizẽtur nõ comedunt: t alia
multa sũt q̃ tradita sũt illi⁹ seruare: baptis
B mata calicũ t vrceorũ t eramẽtorũ t le
Mat.15.a ctorũ. ‖Et interrogabãt eum pharisei et
scribe. Quare discipuli tui nõ ambulãt
iuxt traditiões seniorũ: sz cõmunib⁹ ma
nib⁹ mãducãt panẽ? At ille rñdens di
xit eis: Bñ phetauit esaias de vobis
Esa.29.b hypocritis: sicut scriptũ est‖Popul⁹ hic
Mat.15.a labijs me honorat: cor aũt eorũ lõge ẽ
a me. In vanũ aũt me colũt: docentes
doctrinas t pcepta hoim. Relinquen-
tes enim mãdatũ dei tenetis traditiões
hoim: baptismata vrceorũ t calicũ : t si
milia his facitis multa. Et dicebat illi.
Bñ irritũ fecistis pceptũ dei: vt traditi
onẽ vram seruetis. Moyses enim dixit:
Exo.20.b ‖Honora prem tuũ t mrem tuã‖t q̃ ma
Deu.5.b maledixerit patri vel matri morte mo
Leui.20.b riat. Vos aũt dicitis: Si dixerit homo
patri vel mri corban q̃ ẽ donũ q̃cũq;
ex me tibi pfuerit : t vltra nõ dimit
titis eũ quicq̃ facere pri suo aut mri:
rescindẽtes verbũ dei p traditiões ve-
stram quã tradidistis. Et similia hmõi
C multa facitis. Et aduocãs iterũ turbas
dicebat illis: Audite me oẽs t intelli-
gite. Nihil ẽ extra hoiem introiẽs in eum
q̃ possit eũ coinq̃nare: sz q̃ de hoie pro-
cedũt illa sũt q̃ cõmunicãt hoiem. Si
quis habet aures audiẽdi audiat. Et
cũ introisset i domũ a turba : interroga-
bãt eũ discipuli ei⁹ parabolã. Et ait il
Mat.15.b lis: ‖Sic t vos imprudẽtes estis? Non
intelligitis q̃ oẽ extrinsec⁹ introiens in
hoiem nõ põt eũ cõmunicare q̃ nõ in
trat in cor ei⁹ sz in vẽtrẽ vadit t in se-
cessũ exit purgans oẽs escas? Dicebat
aũt: q̃m illa q̃ de hoie exeũt illa cõicãt
holem‖Ab intus enim ỹ corde hoim ma
le cogitatiões procedũt: adulteria: forni
catiões: homicidia: furta: auaricie: ne
quitie: dol⁹ impudicitie: ocul⁹ malus:
blasphemia: superbia: stultitia. Oia hec
mala ab int⁹ procedũt: t cõmunicãt ho
minẽ. Et inde surgẽs abijt i fines tyri
t sidonis: t ingressus domũ: neminem
voluit scire t nõ potuit latere‖Mulier
enim statim vt audiuit ỹ eo cui⁹ filia ha
bebat spm immũdũ intrauit: t procidit ad
pedes ei⁹. Erat enim mlier gẽtilis syro-
phenissa genere. Et rogabat eum vt de
moniũ ejiceret ỹ filia ei⁹. Qui dixit illi
Sine prius saturari filios‖Nõ ẽ enim bo
nũ sumere panẽ filiorũ : t mittere cani
bus. At illa rñdit: t dixit illi: Utiq; do
mine. Nã et catelli comedũt sub mẽsa
ỹ micis puerorũ. Et dixit illi: Propt hũc
ỹmonẽ vade: exijt demonium a filia tua.
Et cũ abisset domũ: inuenit puellã iacẽ-
tem supra lectũ : t demoniũ exijsse. Et
iterũ exiẽs de finib⁹ tyri venit p sidonẽ
ad mare galilee int medios fines decã
polcos. Et adducũt ei surdũ t mutum.
Et deprecabãt eũ vt ponat illi manum.
Et apprehendẽs eũ de turba seorsũ : mi
sit digitos suos i auriculas ei⁹: t expu
ens tetigit linguã ei⁹ t suspiciẽs in ce
lũ ingemuit: t ait illi: Effeta: qđ est ad
apire. Et statim apti sũt aures ei⁹: t so
lutũ est vinculũ linguę ei⁹ t loq̃bat re
cte. Et pcepit illi ne cui dicerẽt. Quã
to aũt eis pcipiebat tãto magis plus p
dicabant: t eo amplius ammirabant: di
centes‖Bene omnia fecit : t surdos fe
cit audire : t mutos loqui. VIII

In dieb⁹ illis iterũ cũ turba multa
eẽt cũ iesu nec hẽrent q̃d mãdu
carẽt: vocat discipulos ait illi
lis‖Misereor sup turbã: q̃ ecce iã tri
duo sustinẽt me nec habent q̃d mãdu
cẽt: t si dimisero eos ieiunos i domos
suã: deficiẽt i via‖Quidã. n. ex eis ỹ lõ
ge venerũt Et rñderũt ei discipuli sui.
Ubi illos q̃s poterit h saturare panib⁹
i solitudie? Et interrogauit eos. Quot
panes habetis? Qui dixerũt: Septẽ. Et
pcepit turbe discũbere sup trã. Et ac
cipiẽs septẽ panes gras agẽs fregit et
dabat discipulis suis vt apponerẽt: t ap
posuerũt turbe. Et habebãt pisciculos
paucos: t ipos bñdixit: t iussit apponi
Et manducauerũt t saturati sũt: t sustule

ūt qđ supauerat ō fragmentꝫ septem
sportas. Erāt āt ą māducauerāt ąsi ąt
mor milia ꝛ dimisit eos. Et statī ascen
dens nauim cū discipuł suis: venit in
ꝓes dalmanutha ‖ Et exierūt phariseī
ꝛ cepерūt ꝑąrere cū eo: q̄rentes ab illo
signū ō celo: tēptantes eū. Et ingemi-
scēs spū ait ‖ Quid generatio ista signū
q̄rit? Amē dico vob: si dabit generati
oni isti signū. Et dimittēs eos ascēdit
iterꝫ nauim: ꝛ abīt trāsfretū. Et obli-
ti sūt panē sumere: ꝛ nisi vnū panē nō
habebāt secū i naui ‖ Et ꝓcipiebat eis
dicēs: Uidete ꝛ cauete a fermēto pha-
riseoꝝ: ꝛ fermento herodis. Et cogita
bāt ad alterutꝝ dicētes: q̄ panes nō ha
bem⁹. Quo cognito ait illīs iesus. Quid
cogitatꝫ q̄ panes nō habetꝫ? Nōdum
cognoscitꝫ nec itelligitꝫ? Adhuc ceca-
tū habetꝫ cor vr̄m ‖ Oculos hītes nō vi
detꝫ: ꝛ aures hītes nō auditꝫ ‖ Nec re-
cordamini q̄n ąnꝙ panes fregi i ąnꝙ
milia: ꝛ ąt cophinos fragmentoꝝ ple-
nos sustulistꝫ Dicūt ei: Duodecim. Q̄n
ꝛ septē panes i q̄tuor milia: ąt sportas
fragmētoꝝ tulistꝫ. Et dicūt ei: Septez
Et dicebat eis: Quō nōdū itelligitis?
Et veniūt bethsaida: ꝛ adducūt ei cecū
ꝛ rogabāt eū vt illū tāgeret. Et apꝓhē
sa manu ceci eduxit eū ex vicū: ꝛ expu-
ens i ocłos eī⁹ ipositꝫ manib⁹ suis: in
terrogauit eū si ąd videret. Et aspiciēs
ait: Uideo homes velut arbores ambu-
lātes. Deinde iterꝫ imposuit man⁹ sup
ocłos eī⁹ ꝛ cepit videre: ꝛ restitut⁹ ē: ita
vt clare videret oia. Et misit illū in do
mū suā. dicēs: Uade i domū tuā: ꝛ si in
vicū itroieꝫ nemini dixeꝫ ‖ Et igress⁹
est iesus ꝛ discipuli eī⁹ castella cesaree
philippi: ꝛ i via interrogabat discipulos
suos dicēs eis: Quē me dicūt eē homi
nes? Qui rñderūt illi dicentes: Alīs io
hānē baptistā: alīs heliam: alīs ꝙo ūnī
vnū ō ꝓphīs. Tūc dic illīs: Uos ꝙo quē
me eē dicitꝫ? Rñdēs petr⁹ ait ei. Tu es
ō chr̄is⁹. Et cōminat⁹ ē eis: ne cui dice-
rēt ō illo ‖ Et cepit docere eos q̄m opor
tet filiū hois pati mlta ꝛ reꝓbari a
semioribꝰ ꝛ a sūmis sacerdotib⁹ et scri-
bis ꝛ occidi: ꝛ post tres dies resurgere.
Et palā ꝙbū loqbat: ꝛ apꝓhendēs eū
petr⁹ cepit increpare eū. Qui ꝓūsus ꝛ vi
dēs discipłos suos: cōminat⁹ est petro
dicēs ‖ Uade retro me sathana: q̄m nō
sapis q̄ dei sūt: sz q̄ sunt hoīm ‖ Et ꝓuo Lu.9.c.14.f
cata turba cuz discipuł suis: dixit eis:
Si ąs vult me seq̄: deneget semetipm
ꝛ tollat crucē suā ꝛ sequat me ‖ Qui.n. Mat.16.b
voluerit aiaz suā salua facere ꝙdet eā: Lu.17.g
q̄ aūt ꝙdiderit aiam suā ꝓpt̄ me ꝛ euā
gelīū: saluā faciet eā. Quid enī ꝓderit
homi si lucret mundū totū: ꝛ detrimē-
tū aie sue faciat? Aut q̄d hō cōmutati
onis dabit ꝓ aia sua ‖ Qui enī me con Mat.10.b
fessus fuerit ꝛ verba mea in generatiōe Lu.9.c.12.b
ista adultera ꝛ peccatrice: et filiꝰ hois
ꝓfitebit eū cū venerit in ꝓria ꝓris sui
cum angelis sanctis. IX A
Et dicebat illis ‖ Amen dico vo Mat.19.b
bis: q̄ sūt q̄dā de hic stātib⁹ q̄ Lu.9.b
nō gustabūt mortē donec videāt reg-
nū dei veniens in ꝙtute. ‖ Et post dies Mat.17.a
sex assumpsit iesus petꝫ ꝛ iacobū ꝛ io Lu.9.a
hannē: ꝛ ducit illos in mōtē excelsum
solos: ꝛ trāsfigurat⁹ ē coram ipīs. Et ve
stimēta eī⁹ facta sūt splendētia ꝛ cādi
da nimis velut nix: q̄lia fullo non pōt
sup terrā cādida facere. Et apparuit il
lis helias cū moyse: ꝛ erant loquentes
cū iesu. Et rñdēs petr⁹ ait iesu: Rabbi:
bonū ē nos ḥ eē: ꝛ faciam⁹ tria taber-
nacula: tibi vnū: ꝛ moysi vnuz: ꝛ helie
vnū. Nō.n. sciebat q̄d diceret. Erāt.n.
timore exterriti. Et facta ē nubes ob-
umbrās eos: ꝛ venit vox ō nube dicēs
Hic ē filiꝰ me⁹ charissim⁹ audite illum. B
Et statim circūspicientes: neminē am- Mat.17.b
plius viderūt nisi iesū tm̄ secū ‖ Et descē
dentibus illis de mōte ꝓcepit illis ne
cui q̄ quā vidissent narrarēt nisi cū filī
us hois a mortuis resurrexit. Et ꝙbū
ꝓtinuerūt apud se: conq̄rentes q̄d eēt
cū a mortuis resurrexerit ‖ Et iterroga- Mat.17.b
bāt eū dicētes: Quid ḡ dicūt phariseī
ꝛ scribe q̄ heliam oportet venire pri
mū? Qui rñdēs ait illīs: Helias cū vene-
rit primo restituet oia: ꝛ quō scriptū ē
in filiū hois: vt multa pat iat ꝛ ꝓtēna
tur. Sz dico vobis: q̄ ꝛ helias venit ꝛ
fecerūt illi q̄cūq̄ voluerūt sicut scriptū
est de eo. Et veniēs ad discipulos suos
vidit turbā magnā circa eos: ꝛ scribas
cōquirētes cū illis. Et ꝓtinus omis po- C
pulus videns iesū stupefact⁹ est ꝛ erpa-
uerūt: ꝛ accurrentes salutabant eū. Et
interrogauit eos. Quid inter vos ꝓąritꝫ.
Et rñdēs vn⁹ ō turba dixit: Magister Mat.17.c
attuli filiū meū ad te habētē spm̄ mu- Lu. 9.c

eſſ: ꝙ vbiēſ ꝫ eſſ ap̄hēderit allidit il-
lū: ⁊ ſpumat ⁊ ſtridet dentib⁹ ⁊ arefcit.
Et dixi diſcipul' tuis vt eſſcerēt illū: et
Mat.17.c nō potuerūt. Qui rñdēs eis dixit‖ O ge
Lu.9.e neratio incredula ꝫ diu apud vos ero?
Q̄diu vos patiar. Afferte illū ad me.
Et attulerunt eū. Et cū vidiſſet eū: ſta
tim ſpūs ꝓturbauit illū ⁊ elifus i terꝛ
volutabat ſpumās. Et interrogauit pa
trē ei⁹. Quātū tp̄is ē ex ꝙ ei ꝟ accidit?
At ille ait: Ab infantia. Et frequēter
eū i ignē ⁊ in aquā miſit: vt eū ꝑderet.
Sꝛ ſi ꝙd potes tadiuus nos: miſertus
D nr̄i. Jeſus aūt ait illi: Si potes crede-
re oia poſſibilia ſūt credēti. Et ꝓtinuo
exclamans pr̄ pueri cū lachrymis aie-
bat: Credo dñe: adiuua incredulitatem
meā. Et cū vidiſſet ieſus ꝓcurrētē tur
bā: cōminat⁹ ē ſpiritui īmūdo dicēs il
li: Surge ⁊ mute ſpūs: ego p̄cipio tibi
exi ab eo ⁊ ampli⁹ ne introeas ī eū. Et
exclamās ⁊ mltū diſcerpēs eū: exīt ab
eo⁊ fact⁹ ē ſic̄ mortu⁹: ita vt mlti dice
rēt qr mortu⁹ ē. Jeſus āt tenēs manū
ei⁹ eleuauit eum: ⁊ ſurrexit. Et cum in
troiſſet in domū: diſcipuli ei⁹ ſecreto i-
Mat.17.c terrogabāt eū.‖Quare nos ñ potuim⁹
eīcere eū? Et dixit illis. Hoc genus in
nullo pōt exire: niſi i oꝛone ⁊ ieiunio.
E Et inde pfecti p̄tergrediebāt galileā:
Mat.7.d nec volebat quēq̄ ſcire‖Docebat āt di
Lu.9.e ſcipulos ſuos: et dicebat illis qñ fili⁹
F,8.d.et.I. hois tradēt in man⁹ hoim: ⁊ occident
10.e eū: ⁊ occiſus tertia die reſurget. At il-
li ignoꝛabāt ꝝbū: ⁊ timebāt iterroga-
re eū. Et venerunt capharnaū. Qui cū
domi eſſent interrogabat eos. Quid in
Mat.18.a via tractabatis?‖At illi tacebant. Si
Lu.9.f ꝙdē i via inꝛ ſe diſputauerāt: qs eoꝛū
maioꝛ eēt. Et reſidēs vocauit duodeci
Mat.20.d ⁊ ait illi‖Si qs vult p̄mus eē: erit oim
Mat.18.a nouiſſim⁹ ⁊ oim miſter‖Et accipiēs pu
Lu.9.f erū ſtatuit eū in medio eoꝛ: quē cū cō
Mat.18.a plex⁹ eēt ait illi‖Quiſq̄s vnum ex hmōi
Lu.19.f puer' recepit i noie meo: me recipit: ⁊
f q̄cūq̄ me ſuſcepit: nō me ſuſcipit: ſꝛ eū
Lu.9.f q̄ miſit me‖Rñdit illi ioh̄es dicēs: Ma
giſter vidim⁹ quēdā i noie tuo eīcientē
demonia q̄ nō ſeq̄t nos: ⁊ phibuimus
eū. Jeſus āt ait: Nolite p̄hibere eum.
1.Cor.12.a Nemo ē enī q̄ facit virtutē i noie meo
et poſſit cito male loq̄ de me. Qui enī
nō ē aduerſū vos: p vobis ē. Quiſq̄s
enī potū dederit vob calicē aq̄ frigide

in nole meo: qr chriſti eſt': amen dico
vobis non p̄det mercedē ſuā. Et q̄ſq̄s
ſcādalizauerit vnū ex his puſillis cre-
dētib⁹ i me: nō ē ei mag' ſi circūdaret
mola aſinaria collo ei⁹ ⁊ in mare mitte
ret. ‖Et ſi ſcādalizauerit te man⁹ tua:
abſcide illā. Bonū ē tibi debilē itroire
ī vitā: q̄ duas man⁹ habētē ire in ge-
hennā in ignē inextinguibilē‖vbi ver
mis eoꝛ nō moꝛit ⁊ ignis ñ extingui-
tur. Et ſi pes tu⁹ te ſcādalizat: amputa
illū. Bonū ē tibi claudum itroire i vi
tā eānā: q̄ duos pedes hñtem mitti in
gehēnā ignis inextinguibilis: vbi ver
mis eoꝛ ñ moꝛit: ⁊ ignis nō extiguit.
Qr ſi oculꝰ tu⁹ ſcādalizat te: eīce eum.
‖Bonū ē tibi luſcū itroire i regnū dei
q̄ duos ockos hñtē mitti i gehēnam
ignis vbi vꝝmis eoꝛ nō moꝛit: ⁊ ignis
nō extiguit. Oīs enī igne ſalie⁊ et oīs
victima ſale ſalie⁊‖Bonū eſt ſal. Qr ſi
ſal inſulſū fuerit i q̄ illō ꝓdiet'? Habe-
te i vob̄ ſal: ⁊ pacē habete inī vos. X
‖Et inde exurgēs venit i fines
iudee vltꝛa ioꝛdanē: ⁊ ꝓcuniūt
iterꝛ turbe ad eū: ⁊ ſicut cōſue-
uerat iterꝛ docebat illos. Et accedētes
phariſei interrogabāt eum ſi licet viro
vxorē dimittere: temptātes eū. At ille
rñdēs dixit eis: Quid vob̄ p̄cepit moy
ſes? Qui dixerūt‖Moyſes p̄miſit libel
lū repudij ſcribere ⁊ dimittere. Quib⁹
rñdens ieſus ait: Ad duriciam cordis
vr̄i ſcripſit vobis p̄ceptū iſtud. Ab in
tio aūt creature maſculum ⁊ feminā fe
cit eos de⁹‖Propter ꝟ reliq̄t hō p̄rem
ſuū ⁊ matrē: ⁊ adherebit ad vxorē ſuā
‖⁊ erūt duo i carne vna. Itaq̄ iā ñ ſūt
duo: ſꝛ vna caro. Qō ꝟ deus ꝓiūxit: hō
non ſeparet. Et in domo iterꝛ diſcipuli
ei⁹ de eodē iterrogauerunt eū.‖Et ait
illis: Quicunq̄ dimiſerit vxorē ſuā ⁊
aliā duxerit: adulteriuꝛ cōmittit ſup.
eā. Et ſi vxoꝛ dimiſerit virū ſuū ⁊ alii
nupſerit mechat'‖Et offerebāt illi p
uulos vt tāgeret illos: diſcipuli āt cō
minabāt offerētib⁹. Quos cū videret
ieſus: indigne tulit‖Et ait illi: Sinite
puulos venire ad me ⁊ ne phibueritis
eos. Taliū enī ē regnū dei. Amē dico
vob̄ qs nō recepit regnum dei velut
puul⁹ nō intrabit i illud. Et cōplexans
eos ⁊ ponēs manus ſup illos: bñdice
bat eos. Et cū egreſſus eēt i via p̄cur-

Ihēs ḋđ genuflexo ali eſſi: rogabat eum
d dicēs Magſt bone: ḋd faciā vt vitā eter
na pcipiā? Jeſus āt dixit ei: Quid me
d dicſ bonū? Nemo bonꝰ niſi vnꝰ deus.
Precepta noſti: ne adulteres: ne occi-
das: ne furer: ne falſū teſtimoniū dixe
b ris: ne fraudē fecer: honora pfez tuū
& mſrem. At ille reſpōdēs ait illi: Magſt
hec oia obſeruaui a iuuentute mea Je-
b ſus āt intuitꝰ eū dilexit eum & dixit ei:
Unū tibi deeſt. Uade q̄cūq; habes vē-
de & da pauprib⁹ & habebis theſauꝝ in
c celo: & veni ſeq̄re me Qui ꝯtriſtatꝰ in
b verbo abiit merens. Erat enī hīs mul-
tas poſſeſſiōes. Et circūſpiciens ieſus:
ait diſcipulis ſuis: Quā difficile ḋ pecu
nias habēt: i regnū dei introibūt. Diſci
puli āt obſtupeſcebāt i verbis eiꝰ. At ie
ſus rurſus rndens ait illis: Filioli: q̄ā
c difficile ē confidētes i pecunijs i regnuꝫ
dei introire Facilius ē camelū p foramē
d acus tranſire: q̄ diuitē itrare i regnuꝫ
dei. Qui magis āmirabanē dicētes ad
ſemetipos: Et ḋs pōt ſaluꝰ fieri? Et i-
d uens illos ieſus ait Apud hoies im-
e poſſibile ē: ſz nō apd deū. Oia enī poſ-
a ſibilia ſūt apud deuꝫ Et cepit ei petrꝰ
e dicere: Ecce nos dimiſimꝰ oia: & ſecuti
d ſumꝰ te. Rndens ieſus ait Amen dico
e vobis: nemo ē ḋ reliq̄rit domū aut fra
tres aut ſorores aut patrē aut matreꝫ
aut filios aut agros: ꝓpter me & ꝓpter
euangeliū: ḋ nō accipiet cēties tantuꝫ
nūc in tpe hoc: domos & frēs & ſorores
& matres & filios & agros cū pſecutiōi-
b bus: & i ſeculo futuro vitā eternā Multi
a erūt ꝓmi nouiſſimi: & nouiſſimi ꝓmi
Erāt āt i via aſcēdentes hieroſolymā:
& p̄cedebat illos ieſus. Et ſtupebāt: et
ſequētes timebāt Et aſſumēs itez du
odecim cepit illis dicere q̄ eſſent ei vētu
ra. Quia ecce aſcēdimꝰ hieroſolymā: &
filius hois tradet̄ ꝓncipib⁹ ſacerdotū &
ſcribis & ſenioribus: & dānabunt eū mor
te. Et tradēt eū gētib⁹ & illudēt ei: & cō
ſpuēt eū & flagellabūt eū: & interficient
a eum: & tertia die reſurget Et accedunt
ad eū iacobꝰ & ioānes filij zebedei dicen
tes: Magiſter volumꝰ vt qcūq; peti
erimus facias nobis. At ille dixit eis:
Quid vultis vt faciā vob? Et dixerunt:
f Da nobis vt vnꝰ ad dexterā tuā: & alius
ad ſiniſtrā tuā ſedeamꝰ i glia tua. Jeſus
āt ait eis: Neſcitis ḋd petatis. Poteſtis
bibere calicē quē ego bibo: aut baptiſ
mo quo ego baptizor baptizari? At illi
dixerunt ei: Poſſumꝰ. Jeſus āt ait eis:
Calicē ḋdem quem ego bibo bibetis: et
baptiſmo ḋ baptizor baptizabimini:
ſedere autē ad dexterā meā vel ad ſini
ſtram non ē meum dare vob: ſz ḋbꝰ pa
ratū eſt Et audientes decem indignati Mat.20.c
ſunt ꝺ iacob & ioāne. Jeſus autē vocans
eos: ait illis Scitis qz hi ḋ videnē prin- Mat.20.b
cipari gentib⁹ dñanē eis: & ꝓncipes eo Lu.22.c
rū ptātem habēt ipſoꝝ. Non ita eſt āt
in vobis: ſed ḋcunq; voluerit fieri ma
ior erit veſter miniſter: & ḋcūq; volue- G
rit i vob primꝰ eſſe: erit omnium ſeruus Mat. 20.b
& filius hois nō venit vt miniſtraret ei: Joh. 10.b
ſz vt miniſtraret: & daret aiam ſuaꝫ re- Mat .20.b
dēptionē ꝓ multis Et veniūt hiericho Lu.18.f
Et ꝓficiſcēte eo de hiericho: & diſcipu
lis eiꝰ & plurima multitudie: filiꝰ thimei
barthimeꝰ cecꝰ ſedebat iux viā mendi-
cans. Qui cū audiſſet qz ieſus nazare-
nus ē: cepit clamare & dicere. Jeſu fili
dauid miſerere mei. Et cōminabāt il-
li multi vt taceret At ille multo magis
clamabat: fili dauid miſerere mei. Et
ſtans ieſus p̄cepit illū vocari. Et vocāt
cecū. dicentes ei: Uiequior eſto ſurge
vocat te. Qui ꝓiecto veſtimento ſuo:
exilies venit ad eum. Et rndēs ieſus di-
xit illi: Quid tibi vis faciā? Cecꝰ āt di-
xit ei: Rabboni vt videaꝫ. Jeſus āt ait
illi: Uade. Fides tua te ſaluū fecit Et Mat. 20.b
ꝓtinus vidit: & ſequebat eū in via. XI A
Et cū appropinq̄rēt hieroſoly- Mat.21.a
mis & bethanie ad montē olivaꝝ Lu.19.c
mittit duos de diſcipulis ſuis
& ait illis: Ite in caſtellū q̄ cōtra vos eſt:
& ſtatim introeuntes illuc inuenietis
pullum ligatum: ſup quē nemo adhuc
hoim ſedit. Soluite illum: & adducite.
Et ſi ḋs vobis dixerit ḋd facitis: dicite
qz dño neceſſarium eſt: & ꝓtinuo illū dimit
tet huc Et abeūtes inuenerūt pullum Mat.21.a
ligatū ad ianuā foris i biuio & ſoluūt Mat.21.a
eū. Et ḋdā de illic ſtantib⁹ dicebāt illis:
Quid facitis ſoluētes pullū? Qui dixe-
rūt eis ſic ꝓcepit illis ieſus: & dimiſerūt
eis. Et duxerunt pullū ad ieſū: & impo
ſuerunt illi veſtimēta ſua & ſedit ſup eum.
Multi aūt veſtimēta ſua ſtraverūt in Mat.21.a
via. Alij aūt frōdes cedebāt de arbori Lu 19.f
bus: & ſternebāt i via. Et q̄ ꝓibāt: & q̄ Joh 12.b
ſequebāt clamabāt dicētes: Oſāna filio B

dict⁹ ą̃ venit i nole dñi: bñdictũ qđ ve
nit regnũ pr̃is nr̃i dauid: osãna in ex-
celsis. Et itroiuit hierosolymã i tẽplũ
ꝛ circũspectꝫ oib⁹ cũ iã vespa eẽt hora:
exĩt i bethaniã cũ duodecim. Et alia
Mat.21.b die cũ exierẽt a bethania esurĩit‖ Cũq
vidisset a lõge ficũ hñtẽ folia: venit si
ąd forte inueniret i ea Et cũ venisset ad
eã: nihil inuenit p̃ter folia. Nõ em̃ erat
t̃p̃s ficoꝝ. Et rñdẽs dixit ei: Jam non
Mat.21.b amplius i eternũ ex te ąsq; fructũ man-
Lu.19.g ducet. Et audiebãt discipuli eius: ꝛ ve
Joh.2.c niũt iterꝝ hierosolymã‖ Et cũ itroisset i
tẽplũ cepit eĩcere vẽdentes et emẽtes
in tẽplo: ꝛ mẽsas numulariorꝝ ꝛ cathe
dras vendẽtiũ colũbas euertit. Et nõ
C sinebat vt ąsq; trãsferret vas p tẽplũ: ꝛ
Esa.56.c docebat dicẽs eis: Nõne scriptuꝫ ẽ‖ qr
Hiere.7.b dom⁹ mea dom⁹ oronis vocabit oib⁹
Mat.21.d gẽtib⁹? Vos aũt fecistis eã speluncã la
Lu.19.g.et tronũ‖ Quo audito p̃ncipes sacerdotũ
20.c.ꝛ.22.a ꝛ scribe q̃rebãt quõ euꝫ pderẽt. Time-
Joh.7.d.et bãt em̃ eum: qm̃ vniũsa turba ãmira-
g.er.8.c bat sup doctrina ei⁹. Et cum vespa fa
Mat.21.b cta eẽt egrediebat de citate‖ Et cũ ma
ne trãsiret: vidẽt ficũ aridã factã a ra-
dicib⁹. Et recordat⁹ petr⁹ dixit ei: Rab
bi: ecce ficus cui maledixisti aruit. Et
Mat.17.c.et rñdens iesus ait illis‖ Habete fidẽ dei
21.c.Lu.17.b Amẽ dico vob: qr ącunq; dixerit huic
mõti tollere: et mittere in mare ꝛ non
hesitauerit i corde suo: sꝫ crediderit: qr
Mat.21.c qõcunq; dixerit fiat: fiet ei‖ Propterea
Joh 14.b dico vobis: oia ącunq; orãtes petitis
credite qr accipietꝫ: ꝛ eueniẽt vob.‖ Et
Mat.6.b cũ stabitꝫ ad orãdũ: dimittite si ąd ha
D bet ꝫ adñsus aliquẽ: vt ꝛ p̃r̃ vr̃ ą in cel
Mat.18.b est dimittat vobis pcta vra‖ Qꝫ si vos
nõ dimiseritꝫ: nec p̃r̃ vr̃ q̃ in celis ẽ di-
mittet vobis pcta vra. Et veniunt rur
sus hierosolymã. Et cũ ambularet i tẽ
plo accedũt ad eum sũmi sacerdotes ꝛ
Mat.21.c scribe ꝛ seniores: ꝛ dicũt ei‖ In q̃ ptãte
Lu.20.a hec facis: ꝛ ąs dedit tibi hãc ptãtem vt
ista facias? Jesus ãt rñdẽs ait illis: Inte-
rogabo vos ꝛ ego vnũ verbũ: ꝛ rñdete
mihi ꝛ dicã vob i q̃ ptãte hec faciam.
Baptismũ iohis ó celo erat: an ex hoi-
bus? Rñdete mihi: At illi cogitabant
secũ dicẽtes: Si dixerim⁹ ó celo: dicet
nob. Quare ꝫ nõ credidistꝫ ei? Si dixe
rim⁹ ex hoib⁹ timem⁹ pplm. Oẽs em̃ ha
bebãt iobez qr vere ꝓpha eẽt. Et rñdẽ
entes dicunt iesu: Nescim⁹. Et rñdens ie
sus ait illis: Nec ego dico vobis in q
ptãte hec faciam. XII
Et cepit illis in parabolis loq̃
‖Vineaꝫ pastinauit hõ. ꝛ circũ
dedit sepem: et fodit lacũ: et edificauit
turrim ꝛ locauit eaꝫ agricolis: ꝛ pegre
pfect⁹ est. Et misit ad agricolas in tp̃
seruũ: vt ab agricolis acciꝑet ó fructu
vinee. Qui apprehẽsũ eũ ceciderũt ꝛ d
miserunt vacuũ. Et iterꝝ misit ad illos
aliũ seruũ: ꝛ illũ in capite vulneraueri
ꝛ ꝓtumelijs affecerũt. Et rursũ alium
misit ꝛ illum occiderũt: ꝛ plures alios
q̃sdã cedẽtes: alios vo occidẽtes. Ad-
huc ꝫ vnũ hñs filiũ charissimũ ꝛ illu
misit ad eos nouissimũ dicẽs: qr reue
rebunt filiũ meũ. Coloni aũt dixerunt
ad inuicẽ. Hic ẽ heres‖ Uenite occida-
mus eũ ꝛ nra erit hereditas. Et appre
hendẽtes eũ occiderũt: ꝛ eiecerunt eũ
vineã. Quid ꝫ faciet dñs vinee? Uenie
et ꝛ pdet colonos: ꝛ dabit vineã aliis.
‖Nec scripturã hãc legistꝫ: lapidẽ quẽ
reprobauerũt edificãtes hic fact⁹ est in
caput anguli: a dño factũ est istud: ꝛ ẽ
mirabile in oculis nr̃is‖ Et q̃rebãt cu
tenere: ꝛ timuerũt turbã. Cognouerũt
em̃ qm̃ ad eos parabolã hanc dixerit.
Et relicto eo abierũt‖ Et mittũt ad eũ
quosdam ex phariseis ꝛ herodianis vt
eũ capẽnt in verbo. Qui venientes di
cunt ei‖ Magister: scimus qr verax es ꝛ
nõ curas quẽq;. Nec em̃ vides in faci
hoim: sed in veritate viã dei doces. Li-
cet dari tributũ cesari: an nõ dabim⁹?
Qui sciẽs versutiã illoꝝ: ait illis: Quid
me tẽptatis? Afferte mihi denariũ vt
videã. At illi tulerũt ei. Et ait illis: Cu-
ius ẽ imago hec ꝛ suprscriptio? Dicunt
ei: Cesar. Rñdẽs ãt iesus dixit illis‖ Red
dite igit q̃ sũt cesar̃ cesari: ꝛ q̃ sũt dei
deo. Et mirabãt sup eo‖ Et venerunt
ad eũ saducei q̃ dicũt resurrectiõez nõ
esse: ꝛ interrogabãt eum dicẽtes‖ Ma-
gister moyses nobis scripsit vt si cui⁹
frater mortu⁹ fuerit et dimiserit uxorẽ
ꝛ filios nõ reliq̃rit: accipiat frater ei⁹
uxorẽ ipi⁹: ꝛ resuscitet semẽ fratri suo
‖Septẽ ꝫ fratres erãt ꝛ prim⁹ accepit
uxorẽ: ꝛ mortu⁹ est non relicto semine
Et secũdus accepit eã ꝛ mortuus est: ꝛ
nec iste reliq̃t semẽ. Et tertius sim̃iter Et
acceperũt eã sim̃iter septẽ: ꝛ nõ reliq̃rũt
semẽ. Nouissima oiũ defuncta ẽ ꝛ mu

ur. In resurrectiõe g cũ resurrexerint
ux de his erit vxor? Septẽ ei habue-
ũ eã vxorẽ. Et rñdens iesus ait illis
ñne ideo erratis: nõ sciẽtes scriptu-
as neq; virtutẽ dei? Cũ ei a mortuis
surrexerit: neq; nubẽt neq; nubent
sed sũt sicut angeli dei i celis. De mor
uis aũt op resurgant nõ legistis in li
ro moysi sup rubũ: quõ dixerit illi de
ne: iuhens ‖ Ego sum de⁹ abraã ⁊ de⁹
saac ⁊ de⁹ iacob? Nõ est de⁹ mortuoꝝ
sed viuoꝝ. Vos g multũ erratis ‖ Et ac
essit vn⁹ de scribis qui audierat illos
cõquirẽtes ⁊ vidẽs: quoniã bene illis
rñdẽrit: interrogauit eum qõ esset
primũ oim mandatum. Jesus autẽ re-
pondit ei qz primũ oim mãdatũ ẽ ‖ Au
di isrl dñs de⁹ tu⁹ de⁹ un⁹ ẽ: ⁊ diliges
dñm deũ tuum ex toto corde tuo: ⁊ ex
tota alia tua: ⁊ ex tota mẽte tua ⁊ ex to
ta virtute tua. Hoc ẽ primũ mandatũ.
Secundum aũt sike ẽ illi. ‖ Diliges p-
mũ tuũ tãq; teipm. Maius horũ ali
ud mãdatũ ñ ẽ. Et ait illi scriba. ‖ Bñ
magister i veritate dixisti: qz un⁹ ẽ de⁹
⁊ nõ ẽ ali⁹ pter eũ. Et vt diligat ex to
to corde: ⁊ ex toto intellectu: ⁊ ex tota
alia: ⁊ ex tota fortitudine: ⁊ diligere p-
mũ tãq; seipsũ: maiꝰ ẽ oib⁹ holocau
tomatib⁹ ⁊ sacrificijs. Jesus ãt vidẽs
q sapiẽter rñdisset: dixit illi. Nõ es lõ-
ge a regno dei. ‖ Et nemo iam audebat
eũ interrogare. Et rñdẽs iesus dicebat
docẽs i tẽplo. Quõ dicũt scribe christũ
filiũ eẽ dõ. Ipse ei dauid dicit i spũ sã-
cto. ‖ Dixit dñs dño meo sede a dextris
meis: donec ponã inimicos tuos sca-
bellũ pedũ tuoꝝ. Ipse g dauid dicit eũ
dñm: ⁊ vñ est filiꝰ ei⁹? Et multa turba
eũ libẽter audiuit ‖ Et dicebat eis i do
ctrina sua. Cauete a scribis: q volũt in
stolis ambulare: ⁊ salutari i foro: ⁊ i p-
mis cathedris sedere i synagogis: ⁊ p-
mos discubitꝰ i cenis. Qui deuorãt do
mos viduarũ sub obtẽtu plixe oronis
hi accipiẽt plixiꝰ iudiciũ. Et sedẽs ie-
sus ꝛ gazophylatiũ aspiciebat quõ tur
ba iactaret es in gazophilatiũ: ⁊ multi
divites iactabãt mlta. ‖ Cũ veniss̃et ãt
vidua paup: misit duo minuta qõ
et quadrãs. Et cõuocãs discipulos su
os ait illi. Amẽ dico vobis qm vidua
hec paup plus olb⁹ misit q miserũt in
gazophilatiũ. Oẽs enim ex eo qõ abun-
dabat illis miserũt: hec vero de penu-
ria sua oia q̃ habuit misit totum victũ

Et cũ egrederet de templo ait illi vn⁹ ex discipul suis. Magister aspice quales lapides ⁊ quales structure. Et respõdẽs iesus ait illi: Vides has oẽs magnas edificatiões? Nõ relinquet lapis sup lapidẽ q̃ nõ destruat. Et cũ sederet in mõte oliuarũ cõtra tẽplũ iterrogabãt cũ separatim petrus ⁊ iacobꝰ ⁊ iohãnes ⁊ andreas. Dic nobis qñ ista fient: et qõ signũ erit qñ hec oia incipiẽt cõsummari. Et rñdens iesus cepit dicere illi. ‖ Videte ne quis vos seducat. Multi ei veniẽt in noie meo dicentes: qz ego sum: ⁊ multos seducẽt. Cũ audieritꝭ ãt bella ⁊ opiniões bellorꝝ: ne timueritis Oportet ei hec fieri: sed nõdũ finis. Ex urget ei gẽs ꝟ gẽrẽ: ⁊ regnũ sup regnũ ⁊ erũt terremotꝰ p loca: ⁊ fames. Jnitium dolorꝝ hec. ‖ Videte ãt vosmetipos Tradẽt ei vos i cõciliꝭs: ⁊ in synagogꝭ vapulabitis ⁊ añ pñsides ⁊ reges stabitis ꝓpter me i testimoniũ illi. Et i oẽs gẽtes primũ oportet p̃dicari euãgeliũ Et cũ duxerint vos tradẽtes: nolite p cogitare q̃d loquamini: sꝫ qõ datũ vobis fuerit in illa hora id loq̃mini. Nõ ei vos estꝭ loquẽtes: sꝫ spũs sctũs. Tradet ãt frater fratrẽ i mortẽ: ⁊ pat filiũ ⁊ cõsurgẽt filij i parẽtes: ⁊ morte afficient eos. Et eritis odio oib⁹ ꝓpter nomẽ meũ ‖ Qui ãt sustinuerit i finẽ h̃ saluus erit. Cũ aũt videritis abominatiõnẽ desolatiõis stantẽ vbi nõ debet (legit intelligat. Tũc q̃ i iudea sũt fugiant i mõtes: ⁊ q̃ sup tectũ: ne descendãt i domũ: nec introeat vt tollat q̃d de domo sua: ⁊ q̃ i agro erit nõ reuertatur retro: tollere vestimẽtũ suũ. ‖ Ve ãt pgnãtib⁹ ⁊ nutriẽtib⁹ i illis diebus. Orate vero vt hyeme nõ fiãt. ‖ Erũt ei dies illi tribulatiõis tales ãles nõ fuerũt ab initio creature quã ; didit deꝰ vsq; nũc: neq; fiẽt. ‖ Et nisi breuiasset dñs dies: nõ fuisset salua oīs caro. Sꝫ ꝓpt electos q̃s elegit breuiauit dies. ‖ Et tũc si q̃s vobis dixerit. Ecce h̃ ẽ christ⁹: ecce illic: ne credideris ‖ Exurgẽt ei pseudo christi ⁊ pseudo pphete ⁊ dabũt signa ⁊ portẽta ad seducẽdos si fieri põt etiã electos. Vos g videte. Ecce p̃dixi vobis oia. Sꝫ i illis diebꝰ

A
Mat. 24. g
Lu. 19. g. et 21. b

Mat. 24. g
Lu. 21. b
1. Co. 3. b
Eph h. 5. b
Lu. 21. b

B
Mat. 10. c et 24. b
Lu. 21. b
Joh. 16. a
2. Co. 11. c
Mat. 10. b
Lu. 12. b. et 21. c

Mat. 10. c et. 24. b

Mat. 24. b
Lu. 21. b
Mat. 24. b
Lu. 21. c

Mat. 24. b

Mat. 24. b
Lu. 7. c
Mat. 24. b

Joel.2.c post tribulationē illā‖ sol eōtenebrabi
Mat.24.c tur:ꝛ luna nō dabit splendorē suū. Et
stelle celi erūt decidentes:ꝛ virtutes q̄
Lu.21.e in celis mouebūt.‖ Et tūc videbūt
filiū hois venientē i nubib⁹ cū virtu-
te multa ꝛ gl̄a. Et tūc mittet angelos
suos:ꝛ cōgregabit electos suos a q̄tu
or vētis a sūmo terre vsq̄ a summū ce
Mat.24.c li.‖A ficu aūt discite parabolā. Cū iā
Lu.21.f ram⁹ ei⁹ tener fuerit ꝛ nata fuerint fo
lia:cognoscitis q̄ in ꝓximo sit estas.
Sic ꝛ vos cū videritꝭ hec fieri:scitote
D q̄ i ꝓximo sit i ostijs. Amē dico vobis
Mat.24.c q̄a nō transibit generatio hec donec
Lu.16.d.21.f oia ista fiāt.‖Celū ꝛ terrā trāsibūt:ver-
ba aūt mea nō trāsibūt. De die aūt il-
lo vel hora nemo scit:neq̄ angeli i ce-
lo neq̄ filij⁹:nisi pater. Uidete:vigila-
Mat.25.a te ꝛ orate. Nescitis enī q̄n tp̄s sit.‖ Si
Lu.19.a cut hō ꝟ ꝓgre ꝓfect⁹ reliq̄t domū suā
ꝛ dedit seruis suis ptātē cuiusq̄ opis
Mt.24.d.ꝛ ꝛ ianitori ꝓcepit vt vigilet‖Uigilate ꝙ
25.a Lu.21.e Nescitꝭ ei q̄n dñs dom⁹ veniat:sero an
media nocte:an gallicantu: an mane:
ne cū venerit repēte inueniat vos dor
mientes. Qō aūt vobis dico:oib⁹ dico
A Erat aūt pa (vigilate. XIIII
Mat.26.a sca ꝛ azyma post biduū:ꝛ quere
Lu.22.a bāt summi sacerdotes et scribe
Joh.12.a que eū dolo tenerēt ꝛ occiderēt. Dice-
bāt aūt. Nō i die festo ne forte tumult⁹
Mat.26.a fieret i ppło.‖Et cū eēt bethanie i do-
mo simonis leprosi ꝛ recūberet: venit
mulier habēs alabastrū vnguēti nar-
dipistati ꝓciosi ꝛ fracto alabastro effu
dit sup caput ei⁹. Erāt aūt quidā indi
Mat.26.a gne ferētes intra semetipos ꝛ dicētes
‖Ut q̄d ptitio ista vnguēti facta ē? Po
terat ei vnguētū istud venūdari plusq̄
trecētis denarijs:ꝛ dari paupibus. Et
fremebāt in eā. Jesus aūt dixit:Sinite
Mat.26.a eā.‖Quid illi molesti estis? Bonū op⁹
Joh.12.b opata ē i me. Semp ei pauperes habetꝭ
vobiscū:ꝛ cū volueritis potestis illi bñ
facere:me aūt nō semp habebitis.‖Qō
Mat.26.a habuit hec fecit:ꝓuenit vngere corpus
meū i sepulturā. Amē dico vobis: vbi
cūq̄ ꝓdicatū fuerit euāgeliū istud in
vniuerso mūdo:ꝛ qō fecit hec:narrabi
Mat.26.a tur i memoriā ei⁹. Et iudas scariothis
Lu.22.a vn⁹ de duodecim abūt ad sūmos sacer
B dotes:vt ꝓderet eū illis. Qui audien-
tes gauisi sunt ꝛ ꝓmiserūt ei pecuniā
se daturos. Et querebat quō illū opor
tune traderet. Et primo die azymo
qñ pasca imolabant:dicūt ei discipuli
Quo vis eam⁹ ꝛ parem⁹ tibi vt mādu
ces:pascaꝭ Et mittit duos ex discipu
suis ꝛ dicit eis.‖Ite i ciuitatē:ꝛ occur
ret vob hō lagenā aque baiulās. Se
mini eū:ꝛ q̄cūq̄ introierit dicite dño
dom⁹:q: magister dicit: Ubi ē refectio
mea:vbi pasca cū discipul meis mādu
cē? Et ipe vobis demōstrabit cenacu-
lū grāde stratū:ꝛ illic parate nobis: et
abierūt discipuli ei⁹:ꝛ venerūt i ciuita
tē:ꝛ inuenerūt sicut dixerat illis:ꝛ pe-
rauerūt pasca.‖Uespe aūt facto:ven
cū duodecim. Et discūbentib⁹ eis ꝛ mā
ducātib⁹ ait iesus. Amē dico vobis: q
vn⁹ ex vob tradet me q̄ māducat me-
cū. At illi ceperūt cōtristari ꝛ dicere ei
singularim. Nunq̄d ego? Qui ait illis
Un⁹ ex duodeci q̄ intingit mecū man
i catino. Et filiꝰ q̄dē hois vadit: sicut
scriptū ē de eo.‖Ue aūt hoi illi: p quē
filiꝰ hois tradet. Bonū erat ei:si nō
set nat⁹ hō ille.‖ Et māducātib⁹ illis
accepit iesus panē:ꝛ bñdicēs fregit:ꝛ
dedit eis ꝛ ait. Sumite:hoc ē corp⁹ meū
Et accepto calice grās agēs dedit eis
Et biberūt ex illo oēs. Et ait illis. Hic
ē sāguis me⁹ noui testamēti: q̄ ꝓ mul
tis effundet. Amē dico vobis: q̄ iam
nō bibā de genimine vitꝭ: vsq̄ i diem
illū cū illud bibā nouū i regno dei. Et
hymno dicto:exierūt in mōtē oliuaru
Et ait eis ie sus. Oēs scādalizabimini
in nocte ista:q: scriptū ē:‖Percutiā pas
rē ꝛ dispgent oues. Sꝛ postea q̄ resur
rexero p̄cedā vos i galileā.‖Petr⁹ aūt
ait illi. Et si oēs scādalizati fuerint
nō ego. Et ait illi iesus: Amē dico tibi
q: tu hodie i nocte hac priusq̄ gallus
vocē bis dederit: ter me es negatur⁹.
At ille amplius loq̄bat.‖Et si oportue-
rit me simul cōmori tibi:nō te negabo
Sili aūt ꝛ oēs dicebāt. Et veniūt
diū cui nomē gethsemani:ꝛ ait discipu
lis suis.‖Sedete hic donec orē. Et a
mit petrū ꝛ iacobū ꝛ iohānē secū:ꝛ c
pit pauere ꝛ tedere. Et ait illis. Tristis
ē aīa mea vsq̄ ad mortē. Sustinete
ꝛ vigilate.‖Et cū ꝓcessisset paululū
cidit sup trā:ꝛ orabat vt si fieri pos
trāsiret ab eo hora. Et dixit‖Abba
ter oia tibi possibilia sūt trāsfer cal
hūc a me. Sꝛ nō qō ego volo: sꝛ qō

Et venit: ꝛ inuenit eos dormientes. Et
ait petro. Simō dormis? Non potuisti
una hora vigilare? Uigilate ꝛ orate: vt
non intretis in tēptationē. Spūs quidē prōpt⁹
est: caro aūt infirma. Et iterū abiēs ora-
uit eūdē sermonē dicēs. Et reuersus de
mo inuenit eos dormiētes. Erāt enim oculi
eorū grauati ꝛ ignorābāt quid rīderent
ei. Et venit tertio: ꝛ ait illis. Dormite iam:
requiescite. Sufficit. Uenit hora: ecce
filius hominis tradet in manus peccatorū. Surgi
te eamus. Ecce qui me tradet prope est. Et ad
huc eo loquente venit iudas scarioth
unus de duodecim: ꝛ cū eo turba multa: cum
gladiis ꝛ lignis missi a summis sacerdo-
tibus ꝛ scribis ꝛ senioribus. Dederat aūt tra
ditor eius signū dicēs. Quēcūq; osculatus
fuero ipse est tenete eum: ꝛ ducite caute
Et cū venisset: statim accedēs ad eum ait:
Aue rabbi. Et osculatus est eum. At illi ma
nus iniecerūt in iesum: ꝛ tenuerūt eum. Unus
autem quidā de circūstātibus educēs gladium per
cussit seruum summi sacerdotis: ꝛ amputauit
illi auriculā. Et respōdēs iesus ait illis. Tam
quam ad latronē existis cum gladiis ꝛ lignis
comprehendere me. Quotidie eram apud vos
in templo docēs ꝛ nō me tenuistis. Sed vt im
pleantur scripture. Tunc discipuli eius reli
quentes eum omnes fugerūt. Adolescēs autem
quidā sequebat eum amicta sindone super nu
do: ꝛ tenuerūt eum. At ille reiecta sindo
ne nudus profugit ab eis. Et adduxerūt
iesum ad summū sacerdotē: ꝛ conuenerūt omnes
sacerdotes ꝛ scribe ꝛ seniores. Petrus
autem a longe secutus est eum vsq; intro in atrium sum
mi sacerdotis: ꝛ sedebat cum ministris ad
ignem ꝛ calefaciebat se. Summi autem sacer
dotes ꝛ omne cōcilium quærebāt aduersus iesum
testimonium: vt eum morti traderēt: nec in
veniebāt. Multi enim testimonium falsum
dicebāt aduersus eum: ꝛ cōuenientia testi-
monia nō erāt. Et quidā surgentes falsum
testimonium ferebāt aduersus eum dicen-
tes. Quoniam nos audiuimus eum dicētem. Ego
dissoluam templum hoc manufactum: ꝛ post tri-
duum aliud non manufactum edificabo. Et
nec sic erat cōueniens testimonium illorum. Ex
surgēs autem summus sacerdos in medium: interro
gauit iesum dicēs: Nō respondes quicquid ad ea
quæ tibi obiiciūt ab his? Ille aūt tacebat:
nihil respondit. Rursum summus sacerdos in
terrogabat eum: ꝛ dixit ei: Tu es christus filius
ipsius dei benedicti. Jesus aūt dixit illi. Ego
sum. Et videbitis filium hominis sedentem a dex-

tris uirtutis dei: ꝛ venientem cum nubibus ce-
li. Summus aūt sacerdos scindēs vestimenta
sua ait. Quid adhuc desideramus testes Mat.26.g
Audistis blasphemiam. Quid vobis videtur? Lu.22.g
Qui omnes condemnauerunt eum esse reum mortis
Et ceperūt quidā cōspuere eum ꝛ velare fa Mt.26.g.L.
ciem eius: ꝛ colaphis eum cedere ꝛ dicere ei 22.g.Jo.18.d
prophetiza. Et mistri alapis eum cedebāt
Et cū esset petrus in atrio deorsum venit una
ex ancillis summi sacerdotis: ꝛ cū vidisset
petrum calefacientem se: aspiciēs illum ait.
Et tu cum iesu nazareno eras. At ille ne
gauit dicēs Neq; scio neq; noui quid di
cas. Et exiit foras ante atrium: ꝛ gallus can- Mat.26.g
tauit. Rursus aūt cum vidisset illum ancilla Lu.22.f.
cepit dicere circūstātibus quia hic ex illis est. At Joh.18.c
ille iterum negauit. Et post pusillum rursus
qui astabāt dicebāt petro. Uere ex illis es
nam ꝛ galileus es. Ille aūt cepit anathema
tizare ꝛ iurare: quia nescio hominem istum quem
dicitis. Et statim gallus iterum cantauit. Et re
cordatus est petrus verbi quod dixerat ei iesus Mat.26.g
priusq; gallus cantet bis: ter me negabis. Et Lu.22.g

Et cōfestim mane (cepit flere. XV B
Ane concilium facientes summi sacerdo Mt.27.a.L.
tes cum senioribus ꝛ scribis ꝛ tot 23.a.Jo.18.e
um consilio: vinctos iesum duxerunt ꝛ tra
diderunt pilato. Et interrogauit eum pilatus Mt.27.b.L.
Tu es rex iudeorum? At ille respondens ait il 23.a.Jo.18.f
li. Tu dicis. Et accusabāt eum summi sacer Mat.27.b
dotes in multis. Pilatus aūt rursum interrogauit Joh.19.b
eum dicēs: Nō respondes quicquam? Uide in quan
te accusant? Jesus aūt amplius nihil respondit:
ita vt mirarentur pilatus? Per diem aūt festum Mt.27.b.L.
solebat dimittere illis vnum ex vinctis quem 23.c.Jo.18.g
cumque petissent. Erat aūt qui dicebatur bar- Mat.27.b
rabas: qui cum seditiosis erat vinctus qui in Joh.18.g
seditione fecerat homicidium. Et cum ascen
disset turba: cepit rogare sicut semper facie
bat illis. Pilatus aūt respondit eis ꝛ dixit eis:
Uultis dimittā vobis regem iudeorum? Scie
bat enim quia per inuidiam tradidissent eum summi
sacerdotes. Pontifices aūt persuaserunt tur Mt.27.b.L.
bam: vt magis barrabam dimitteret eis. 23.c.Jo.18.g
Pilatus aūt iterum respondens ait illis. Quid B
vultis faciam regi iudeorum? At illi iterum cla
mauerunt. Crucifige eum. Pilatus autem dice-
bat illis. Quid enim mali fecit? At illi magis
clamabāt: crucifige eum. Pilatus aūt vo- Mt.27.c.L.
lens populo satisfacere dimisit illis barrabam 23.d Jo.19.c
ꝛ tradidit iesum flagellis cesum vt crucifige Mat.27.c
retur. Milites aūt duxerunt eum in atrium prætorii Joh.19.a
ꝛ conuocāt totam cohortem: ꝛ induūt eum pur-
pura: ꝛ imponūt ei plectentes spineam coro

Mat.27.b nã:ꝛ ceperũt salutare eũ. ‖ Aue rex iu-
Joh.19.a deoꝝ. Et ꝓcutiebãt caput eiꝰ harũdi-
ne:ꝛ cõspuebãt eũ:ꝛ ponentes genua
adorabãt eũ. Et postꝫ illuserũt ei: ex-
uerũt illũ purpura:ꝛ induerũt eũ vesti
mentis suis ꝛ educũt illũ vt crucifige-
Mat.27.b rẽt eũ. ‖ Et angariauerũt ptereũtẽ quẽ
Lu .23.b piã simonẽ cyrenen̄ venientẽ de villa:
Mt .27.d.L patrẽ alexandri ꝛ rufi: vt tolleret cru-
23.c.Jo.19.c cẽ eiꝰ. ‖ Et ꝓducũt illũ i golgotha lo-
Mat.27.b cũ: qđ ẽ interptatũ caluarie locus. Et
Joh.19.c dabãt ei bibere myrrhatũ vinũ ꝛ nõ ac
Mt.27.d.L. cepit. ‖ Et crucifigẽtes eũ diuiserũt ve
23.c Jo.18.d stimẽta eiꝰ: mittentes sortẽ sup eis q̃s
C q̃d tolleret. Erat ãt hora tertia:ꝛ cruci
Mat.27.e.L fixerũt eũ. ‖ Et erat titulus cause eiꝰ in
23.c Lu.19.b scriptꝰ: rex iudeoꝝ. Et cũ eo crucifigũt
duos latrones: vnũ a dextris ꝛ aliũ a
Esa.53.b sinistris eiꝰ. ‖ Et ipleta est scriptura q̃
Lu .22.b dicit: Et cũ iniq̃s reputatꝰ ẽ: Et ptер-
euntes blasphemabãt eũ: mouẽtes ca-
Mat.27.c pita sua ꝛ dicẽtes. ‖ Vah q̃ destruis tẽ-
plũ dei:ꝛ i tribꝰ diebꝰ reedificas. Salu-
ũ fac temetip̃m descẽdẽs de cruce.
Mat.27.e ‖ Sim̃r ꝛ sũmi sacerdotes illudentes ad
Lu .23. e alterutrũ cũ scribis dicebãt. Alios sal
uos fecit: seip̃m non põt saluũ facere.
‖ Chr̃istꝰ rex isrl: descẽdat nũc de cruce
Mat.27.f.L vt videamꝰ ꝛ credamꝰ. ‖ Et q̃ cũ eo cru
23.c. Jo.19.c cifixi erãt cõuitiabãt ei. Et facta hora
sexta: tenebre facte sũt ꝑ totã trã vsq̃ i
Mat.27.e horã nonã ‖ Et hora nona exclamauit
iesus voce magna dicẽs. Heloy Heloy
lama esebthani. Qđ ẽ interptatũ. Deꝰ
meus: deꝰ meꝰ: vt q̃d dereliquisti me?
Et q̃dã de circũstãtibꝰ audiẽtes dice-
Mat.27.f.L bãt. Ecce heliã vocat. ‖ Currẽs ãt vnꝰ
23.c.Jo.19.f ꝛ implẽs spõgiã acceto: circũponẽsq̃
calamo: potũ dabat ei dicẽs. Sinite:
videamꝰ si veniat helias ad deponẽdũ
D eũ. Jesus ãt emissa voce magna expira
Mat. 27.f uit. ‖ Et velũ tẽpli scissum ẽ i duo: a sũ
Lu.23.g mo vsq̃ deorsũ. Uidẽs ãt cẽturio qui
Mat .27.f ex aduersa stabat: q: sic clamans expi-
rasset. ait: Uere hic hõ filius dei erat.
Mat .27.f ‖ Erãt ãt ꝛ mulieres de lõge aspiciẽtes
inter q̃s erat maria magdalene: ꝛ ma-
ria iacobi minoris:ꝛ ioseph mat: ꝛ sa-
lome:ꝛ cũ eẽt i galilea seq̃bant eũ: et
ministrabãt:ei:ꝛ alie multe q̃ simul cũ
Mt.27.g. L eo ascẽderãt hierosolymã. Et cũ iã se-
23:g Jo.19.g ro esset factũ: q: erat parasceue qđ ẽ an
te sabbatũ: venit ioseph ab arimathia
nobilis decurio: q̃ ꝛ ipe erat expectãs
regnũ dei. Et audacter introiuit ad pi-
latũ ꝛ petiit corpꝰ iesu. Pilatꝰ ãt mi-
rabat si iã obisset. Et accersito cẽturio
ne: interrogauit eũ si iã mortuꝰ esset. Et
cũ cognouisset a centurione: donauit
corpus ioseph. ‖ Joseph ãt mercatus
syndonẽ: ꝛ deponẽs eũ inuoluit syndo
ne: ꝛ posuit eũ i monumẽto qđ erat ex
cisũ de petra: ꝛ aduoluit lapidẽ ad ost̃i
um monumẽti. ‖ Maria ãt magdale-
ne ꝛ maria ioseph aspiciebãt vbi pone
Et cũ trãsisset sab (rek. XVI
batũ: maria magdalene ꝛ ma-
ria iacobi ꝛ salome emerũt aro-
mata: vt venientes ungerẽt iesum. ‖ Et
valde mane vna sabbatoꝝ: ũ veniũt ad
monumtũ: orto iã sole. Et dicebãt ad
inuicẽ. Quis reuoluet nob lapidẽ ab
ostio monumẽti? Et respicientes videnꝝ
reuolutũ lapidẽ. Erat quippe magnus
valde. Et introcũtes i monumẽtũ vide-
rũt iuuenẽ sedẽtẽ i dextris cooptũ ste
la cãdida ꝛ obstupuerũt. Qui dicit illis
Nolite expauescere: Jesũ q̃rit̃ nazare-
nũ crucifixum: surrexit: nõ ẽ hic. Ecce
locus vbi posuerũt eũ. Sꝫ ite dicite di
scipulis eiꝰ ꝛ petro: q: p̃cedet vos i ga
lileã. Ibi eũ videbit̃: sicut dixit vobis
‖ Et ille exeuntes fugerũt de monume
to. Inuaserat ei eas tremor ꝛ pauor et
nemini q̃q̃ dixerũt. Timebãt ei. Sur
gẽs ãt iesus mane prima sabbati ap-
paruit p̃mo marie magdalene de q̃ ei
cerat septẽ demonia. Illa vadẽs nũci
auit his q̃ cũ eo fuerãt lugentibꝰ ꝛ flẽ
tibꝰ: ꝛ illi audiẽtes q: viueret ꝛ visus
esset ab ea: nõ crediderũt. ‖ Post hec ãt
duobꝰ ex his ambulãtibꝰ ostẽsus ẽ in
alia effigie euntibꝰ i villã: ꝛ illi eũtes
nũciauerũt ceteris: nec illis credidert.
Nouissime ãt recũbẽtibꝰ illꝫ vndecim
apparuit: ꝛ exprobrauit incredulitatẽ
eoꝝ ꝛ duritiã cordis: q: his q̃ viderãt
eũ resurrexisse nõ crediderũt. Et dixit
eis. Euntes i mũdũ vniũsum: p̃dicate
euãgeliũ oi creature. Qui crediderit et
baptizatꝰ fuerit: saluꝰ erit: q̃ vero non
crediderit cõdẽnabit̃. Signa ãt eos
q̃ crediderint hec sequẽt̃. In nole meo
demonia ejiciẽt: linguis loquent̃ no-
uis: serpẽtes tollẽt. Et si mortiferũ q̃d
biberint: non eos nocebit. Sup egros
manꝰ iponẽt: ꝛ bñ habebũt ‖ Et dñs
dẽ iesus postq̃ locutꝰ ẽ eis. Assũptꝰ

in celis: et sedet a dextris dei. Illi aut pfecti pdicauerunt vbiq; dño cooperante: et sermonē cōfirmāte: sequētib⁹ signis.

Explicit euāgeliū scm Marcum.

Incipit pfatio beati Hieronymi presbyteri in euangelium scm Lucam.

LUcas syrus natiōe anthiocēsis arte medicus: discipulus apl̄oz postea pauli secut⁹ vsq; ad cōfessionē ei⁹ fuit ēs dño sine crimine. Nā neq; vxorē vnq; habēs neq; filios: septuaginta et quatuor annoz obiit i bithynia: plen⁹ spiritu sācto. Qui cū iā scripta essent euāgelia: p matthēū qdē i iudea: p marcū aūt i italia: sctō instigāte spū i achaie partib⁹ ꝺ scripsit euāgeliū: significans mā ipse i pncipio sm̄ suū: alia esse de scripta. Cui extra ea q̄ ordo euangelice dispositiōis exposcit: ea maxime necessitas laboris fuit: vt primū grecis fidelib⁹ omni pphetatiōe vēturi in carnē dei christi manifestata humanitate: ne iudaicis fabulis attēti: i solo legis derio tenerēt: vel ne hereticis fabularum sollicitationib⁹ seducti excideret a veritate: elaborarer: de hinc vt i pncipio euāgelij: iohis natiuitate pscripta cui euāgeliū scriberet: et in q̄ electe carnē q̄ essent ab alijs inchoata. Cui iō post baptismū filij dei a pfectiōe generationis i christo iplete: repetēde a pncipio natiuitat̄ hūane ptās pmissa est vt rēq̄rentib⁹ demōstraret i quo ap̄ōbendēs erat p nathan filiū dauid itro ītu recurrētis i deū generationis admissoz: indisq̄abile dei pdicās i hoib⁹ christū suū: pfecti op⁹ hois redire in se p filiū faceret: q̄ p dauid pfem venientib⁹ iter pbebat i christo. Cui luce nō imerito crib⁹ doz actuū apl̄oz ptās in misterio dāt: vt deo i deū pleno: et filio pfectiōis extincto: oīone ab apl̄is facta: sorte dñi electiōis numer⁹ cōpleret. Sicq; paulus cōfessionē apl̄icis attribuēt daret: quē diu ꝫ stimulū recalcitrāt dñs elegisset. Qđ et legētib⁹ ac requirentib⁹ deū: et si p singula expediri a nobis vtile fuerat: scies tñ p operā dē agricolā oporteat primū ꝺ fructib⁹ suis edere: vitauim⁹ publicā curiositatē: ne nō tā volētib⁹ deū demonstrasse videremur: q; fastidientibus pdidisse.

Explicit pfatio. Incipit Registrum in Lucam

Q Ommēdatio zacharie et elisabeth. Angelus ait zacharie: exaudita ē oratio tua: et elisabeth pariet tibi filiū: et vocabis nomē ei⁹ iohānē: zacharias nō credēs gabrieli obmutuit. Elizabeth post hec cōcepit et occultabat se mēsibus q̄nq;. In mēse sexto missus ē angel⁹ ad virginē mariam: et dixit ei: Aue gra tē. Maria pcepto saluatoze exurgēs abiit i montana: et salutauit elizabeth: et dixit elizabeth Bñdicta tu tē. Et ait maria. Magnificat tē. Elizabeth peperit filiū: et octauo die circūcidit: zacharias loq̄tā recuperat et pphetat dicens: Bñdict⁹. Edictum augusti vt describerēt orbis maria pepit filiū suū pmogenitū. Angelus natiuitatē christi pastorib⁹ nūciauit: et pastores dicebāt adinuicem. Trāseam⁹ vsq; ad bethleē: iesus circūcidit. Symeon accepit ieſū i vlnas suas. dicēs: Nūc dimittis tē. Et symeon dixit marie. Ecce posit⁹ ē hic i ruinā tē. Et anna pphetissa supueniēs cōfitebatur dño: et loq̄bat de illo oibus q̄ expectabāt redemptionē isrl. Jesus innēt⁹ i medio doctoz: et q̄ subdit⁹ erat maria (rie et ioseph: Johānes pdicat baptismū penitētie: dicit turbis. Genimina viperarū tē. facite fructus dignos pnie tē. pōt de⁹ ꝺ lapidib⁹ istis suscitare tē. Johes turbis dicit et publicanis et militibus q̄d agere debeāt dicit: venit fortior me cui⁹ vētilabrū i manu. Johānes corripit herodē: et baptizat iesū: celi apti: vox pris audit. Jesus erat incipiēs ānī annoz triginta vt putabat filius ioseph q̄ fuit heli tē. Jesus plen⁹ spiritu sācto regressus ē a iordane: ieiunās q̄draginta dieb⁹ esurijt: et tēptat a diabolo: pfūmata tēptatione diabol⁹ recessit ab eo vsq; ad tēpus. Jesus regressus i virtute spūs in galileā: et fama exijt p vniuersā regionē de illo: venit nazareth et intrauit synagogā et legit in libro esaie pphe. Spiritus dñi tē. oēs testimoniū dabāt illi: dicebāt: q̄ filius ioseph est: iesus dicit. Nemo pphēta accept⁹ ē in patria sua dicit heliā missum cū fames esset i sarepta ad viduā: et heliseū curasse a lepra naamā syrū. Ejiciūt de ciuitate iesus: et

ducit vsq; a supcilijs mōtis vt ꝺcipitet: demonium eꝯcit ieſus ab hoie: ſocrūſimonis curat: ⁊ alios curat manꝰ ꝑponēs: demones clamabāt cū exirent Tu es filiꝰ dei: ⁊ increpās non ſinebat eos loq̄: dixit: oportet me euāgelizare
5 Cū turbe irruerēt ad eſ (regnū dei. vt audirēt verbū dei aſcēdit nauē petri: docebat de nauicula turbas. Jeſus dixit petro: duc in altum ⁊ laxate retia vra in captura: hoc facto cōcluſerūt piſciū multitudinē: ⁊ rete eoꝝ rūpebat: qđ cū videret petrus: dixit. Exi a me: pctō: ſū dño: dixit petro ex hoc eris homines capiēs: leproſū mūdat: ⁊ paralyticū curat: dicit ieui ſedēti ad teloneū Sequere me: ⁊ fecit ieui cōuiuiū: phariſei murmurabāt ⁊ ieſus dicit. Non egēt q̄ ſani ſūt medico ⁊c. phariſei dicūt ieſu: q̄re diſcipuli iohānis ieiunāt frequēter: poſt ꝯ ieſus dicit ſimilitudinē de cōmiſſura veſtimenti noui: ⁊ nemo mittit vinū nouū i vtres veteres.
6 ꝯ diſcipuli ſabbato ſpicas velūt: ieſus dicit q̄ dauid in domo dei panes ꝓpoſitionis ſūpſit. Manū aridā habentē curat: apłos elegit i mōte: in loco cāpeſtri multos curat a lāguoribꝰ q̄ viriꝰ ⁊c. Octo beatitudines: poſt ꝯ dicit: vē vobis diuitibꝰ ve vobis ⁊c. Dicit: diligite inimicos vros. Qui te ꝙcutit i maxillā ꝓbe ⁊c. ⁊ oi petenti te tribue: ꝙ vultis vt faciāt vobis hoies ⁊c. Si diligitis eos q̄ vos diligūt q̄ vobis gra eſt? Mutuū date: nihil inde ſperantes. Eſtote miſericordes: nolite iudicare: eadē mēſura q̄ ⁊c. Nūq̄d pōt cecꝰ cecū ducere: nō ē diſcipulus ſup magiſtrū. Eſſce primū trabē vnaquecq; arbor de fructu ſuo cognoſcit. Qui audit ꝯmones ⁊ nō facit cui ſilis ē.
7 Seruū centurionis curat: filiū vidue mortuū ſuſcitat. Johānes miſit ad ieſum. Tu es q̄ vēturꝰ es ⁊c. Et dñs cōmēdat iohannē: phariſei ⁊ legiſperiti ꝙ filiū dei ſpreuerūt. Jeſus dicit phariſeis: q: dicūt iohānē demoniū habēs: ⁊ filiꝰ hois hō vorator ē. Mulier peccatrix lachrymis pedes ieſu lauit.
8 In itinere ſequētibꝰ ſe viris ac mulieribꝰ parabolā ſeminātis dicit: de lucerna ſup cādelabrū: dicit abſcōditū manifeſtet: q̄ habet dabit illi: dicit ⁊ matrē ⁊ fratres ſuos eē q̄ verbū dei audiunt ⁊ faciūt: nauigās tēpeſtatē ſedat: legionē expellit ab hoie ⁊ i porcos mittit ⁊ dicit ei: redi domū tuā: de muliere ſanata a ꝓfluuio ſanguinis: ⁊ de filia iayri reſuſcitata. Cōuocatis duodecim diſcipulis dedit illis ptātē: ⁊ miſit eos ꝓdicare: egreſſi curabāt vbiq;. Audiuit herodes oia q̄ fiebāt de ieſu: de q̄ panibꝰ ⁊ duobꝰ piſcibꝰ: interrogauit diſcipulos quē dicūt eū ē turbe cepit diſcipulis ne cui dicerēt ꝙ chriſtꝰ eēt deꝰ: q: oportet filiū hois multa pati. Jubet tollere crucē. Qui erubuerit ꝯmones ⁊c. In mōte transfigurat: demoniū ꝙ diſcipuli eꝯcere ñ poterāt eiecit: paſſionē ſuā ꝓdicit: cogitant q̄s eoꝝ maior ſit: dicit ieſus: q̄ minor ē inter vos hic maior ē: iohānes dicit: vidimꝰ quēdā i nole tuo eꝯcientē demonia. Johānes ⁊ iacobꝰ dicunt ieſu: vis dicimꝰ vt ignis deſcendat de celo: dicit filiꝰ hois nō habet vbi caput reclinet: dicit cuidā ieſus. Sine vt mortui ſepeliant mortuos ſuos.
Poſt hoc deſignauit ieſus alios ſeptuagintaduos: meſſis multa mitto vos agnos ꝓcepta itineris: dicit: ve vobis corozaiz Qui vos audit me audit: videbā ſathanā ſicut fulgur de celo cadētē. dicit: cōfitebor tibi pat dñe ⁊c. Nemo ſcit q̄s ſit filiꝰ. Beati oculi q̄ vident q̄ vos videtis: quidā legiſperitus dicit tēptās. Jeſus: dic hō q̄dē deſcē
Docet orare pater ſancti (bat ⁊c. ficet nomē tuū. Cōmoda mihi tres panes: ois q̄ petit accipit: erat ieſus eꝯiens demoniū: q̄dā dixerūt i beelzebub eꝯcit demonia: regnū in ſeipm diuiſum deſolabit: dicit ſpūs īmūdus reuertar in domū meā. Beatꝰ vēter q̄ ſe portabit: de ſigno ione: de lucerna. Lucerna corpis oculus: lauādū potiꝰ qđ intꝰ ē: dare elemoſynā ꝓnūciat: ve multa dicit: phariſei q̄rētes capere aliq̄d ex ore
A phariſeis monet cauēdū (eius. ⁊ nō timēdū eos q̄ corpus occidūt: dicit qui me cōfeſſus fuerit ⁊ q̄ me negauerit. Blaſphemia in ſpiritūſāctū non remittet. Spūſſanctꝰ docet rndere ⁊ lo
q̄. Quidā dic: magiſter dic fratri meo vt diuidat mecū hereditatē. dicit cauere ab omni auaricia: ſimilitudo diuitis
Sedite hac nocte morieris. Nolite ſollici eē: cōſiderate lilia agri: querite re-

ñō del. Nolite timere pusill⁹ grex: vē
dite q̄ possidet⁊ ⁊ date elemosynā: faci
te sacculos vbi thesaur⁹ ibi ⁊ cor. Sint
lumbi vri p̄cincti: iesus petro dicit: feli-
cē tē bonū dispēsatorē: venit dñs sui
sabie q̄ non sparabit ⁊ vapulabit plagis
multis: cui multū datū ē: multū q̄rēt
ab eo: ignē veni mittere i trā. Tres in
duo ⁊ duo i tres diuidet. Ypocrite fa
ciē celi ⁊ tre nostis p̄bare ⁊c. cū vadis
cū aduersario tuo: ō nouissimo minuto.
Sub exēplo galileox occisox monet
ageda pniam: de ficulnea i fructuosa.
Mulierē decē ⁊ octo ānis curuā erigit
Archisynagogo indignāti q⁊ curasset
sabbato: rñdit: regnū celox grano sy-
napis ⁊ fermēto simile eē: cōtēdite in-
trare p̄ angustā portā. Nescio vñ sitis:
nouissimi q̄ erāt primi: herodē vulpē
vocat: hierlm q̄ occidis p̄phetas.
Ydropicū curat: recūbe i nouissimo
loco: q̄ se exaltat humiliabit: cū facis p̄ā
dij aut cenā nolivocare amicos ⁊c. In
uitati ad cenā excusant se: se seq̄: odire
parētes: bajulare crucē iubet: parabo-
la volētis edificare turrē: ⁊ regis volē
tis cōmittere bellū: q̄ nō renūciat om̄i
Parabola cētū ouiū ⁊ (b⁹ ⁊c. de sale
drachme: de gaudio angelox sup vno
pecatore: parabola de filio p̄digo.
De villico cui dictū ē: redde rōnē villi
cationis: q̄ fidelis ē i minimo ⁊ i maio-
ri fidelis est ⁊c. Nemo pōt duob⁹ dñis
seruire. auari pharisei deridebāt eum.
Jesus dicit: de⁹ nouit corda: lex ⁊ p̄phe
te vsq̄ ad iohānē: ō apice legis: vxorē
nō dimittere; de diuite ⁊ lazaro.
De scandalo. correptio fraterna: septi-
es in die dimittendū: si haberet fidē
sicut granū synapis: dicite serui inuti
les sum⁹: de decē leprosis mūdatis. Re
gnū dei intra vos ē: vētura p̄dicit de
ipso: sicut factū ē in dieb⁹ noe: ō die
Oportet semp orare: ō (iudicū ⁊c.
iudice deū nō timētē ⁊ de vidua: ō ora
tione pharisei ⁊ publicani: q̄ se exaltat
humiliabit: dicit: sinite venire paruu-
los ad me: nemo bon⁹ nisi solus de⁹.
dicit q̄dā habes vende ⁊ da pauperi
bus. ⁊ difficile qui pecunias habēt in
regnū dei intrabūt: remuneratio illo-
rū q̄ dimittūt sua p̄pter deum: p̄dicit
passionē suā ⁊ mortē ⁊ ip̄i nō intellex
erunt: cecū illuminat.

De zacheo: decē minarū similitudinē ponit habēti dabit inimicos suos ad se iubet occidere: sup pullū asine sedet turbe discipulox ceperūt deū laudare dicētes. Benedict⁹ qui venit rex: dicit iesus: si hi tacuerint lapides clama-
būt: fleuit iesus sup hierlm: ⁊ p̄dicit de structionē ei⁹. Egressi vēdētes ⁊ emen-
tes de tēplo p̄ncipes sacerdotū ⁊ scribe
Interrogat⁹ iesus i (q̄rebāt p̄dere iesū. 20
q̄ p̄tāte hec facis: rñdit baptismū iohā
nis de celo erat an ex hoibus: de colo.
nis vinee q̄ occiderūt seruos: lapidem
quē reprobauerūt ⁊c. Reddite q̄ sūt ce
saris ⁊c. de muliere q̄ septē fratres ha-
buit: deus nō ē mortuox sz viuox ⁊c.
Quō christ⁹ sit fili⁹ dauid: attendite a
scribis q̄ volūt ambulare i stolis q̄ de-
Dicit hec vi- (uorāt dom⁹ viduarū. 21
dua paup pl⁹ ⁊c. de tēplo dicit: nō re-
linq̄t lapis ⁊c. qñ hec erūt: ⁊ qō signū
cū fieri incipiēt: surget gēs ꝫ gētē: tre
mot⁹ erūt: initiēt vobis man⁹: ponite
i cordib⁹ vris: de capillo ⁊ patiētia: de
hierlm: tūc q̄ i iudea sūt fugiēt: de pre-
gnātib⁹ ō p̄ssura hierlm calcabit a gē
tib⁹: erūt signa i sole ⁊ luna. Virtutes
celox mouebūt: ⁊ tūc videbūt filiū ho
minis veniētē: videte ficulneā: celū et
era trāsibūt: docet cauere a crapula ⁊
Appropiābat (ebrietate: vigilate ⁊c. 22
pasca ⁊ q̄rebāt p̄ncipes sacerdotū eum
interficere: sathanas intrauit i iudā ⁊ tra
didit dñm: iubet pasca parari: dat di-
scipulis corp⁹ ⁊ sāguinē: orat in mōte
sudat sāguinē: capit: suo auriculā am
putatā sanat: petr⁹ ter negat christū:
flcutit: blasphemat: illudit: in cōcilio
ducit: interrogat si sit christ⁹ ⁊c.
Ducit ad pilatū: ⁊ accusat cora eo: di 23
cūt: cōmouit p̄plm docēs: pilat⁹ mittit
ad herodē iesum: ab herode spernit et
remittit ad pilatū: ⁊ facti sūt amici he
rodes ⁊ pilatus: barrabas dimittit ie
sus crucifigit: mozit ⁊ sepelit.
Resurgat a mortuis: apparuit discipulis 24

Explicit Registrum. Incipit p̄hemi
um beati Luce in euāgeliū suum.

Quoniā quidem multi conati
sunt ordinare narrationes q̄
in nobis cōplere sūt rex: sic
tradiderunt nob q̄ ab initio
ipi viderūt: ⁊ ministri fuerunt sermo-
nis: visum ē ⁊ mihi assecuto oia a p̄n

cipio diligenter ex ordine tibi scribere
optime theophile: vt cognoscas eorum
verborum de q̄b⁹ eruditus es veritatē.
Incipit euāgelium ſm Lucā. Capkm. I

FAct in diebus herodis regis iudee: sacerdos q̄dā nole zacharias ō vice abia: t vxor illi⁹ de filiabus aaron t nomē eius elizabeth.
Erāt aūt iusti ambo añ deū: incedētes in oib⁹ mādatis t iustificationib⁹ dñi sine q̄rela. Et non erat illis filiꝰ eo ꝙ esset elizabeth sterilis: t ambo ꝓcessissent in dieb⁹ suis. Factū ē aūt cū sacerdotij fungerēt zacharias i ordine vicis sue añ deū: scōm cōsuetudinē sacerdotio sorte exīt vt incensū poneret ingressus i tēplū dñi. Et omis multitudo ppli erat orās foris hora incēsi. Appa
ruit āt illi angelꝰ dñi stās a dextris altaris incēsi. Et zacharias turbat⁹ ē vidēs: t timor irruit sup eū. Dixit aūt ad illū angelus. Ne timeas zacharia: qm exaudita ē deprcatio tua. Et vxor tua elizabeth pariet tibi filiū: t vocabis nomē eius iohānē: t erit gaudiū tibi t exultatio t multi i natiuitate eius gaudebūt. Erit enī magn⁹ coram dño: t vinū et
sicerā nō bibet. Et spūsancto replebit adhuc ex vtero mris sue: t mltos filioꝝ isrl cōuertet ad dñm deū ipoꝝ. Et ipe p̄cedet ante illū i spū t virtute helie vt cōuertat corda patrū i filios: t incredulos ad prudētiā iustoꝝ: parare dño plebē pfectā? Et dixit zacharias ad angelū. Un hoc sciā? Ego enī sū senex t vxor
mea ꝓcessit i dieb⁹ suis. Et rndēs angelus dixit ei. Ego sū gabriel q̄ asto añ deū: t missus sū loqui ad te: t hec tibi euāgelizare: Et ecce eris tacēs t nō poteris loq̄ vsq; i die quo hec fiāt ꝓ eo ꝙ nō credidisti verbis meis: q̄ implebūt i tpe suo. Et erat plebs expectās zachariā t mirabāt ꝙ tardaret ipe i tēplo.
Egressus aūt nō poterat loq̄ ad illos. Et cognouerūt ꝙ visionē vidisset i tē
plo. Et ipe erat innuēs illis: t ꝑmansit mutus. Et factū ē vt impleti sunt dies officij ei⁹: abiit in domū suā. Post hos aūt dies ꝯcepit elizabeth vxor ei⁹: t occultabat se mēsibus q̄nq; dicēs. Quia sic fecit mihi dñs in dieb⁹ q̄bus respexit auferre opprobriū meū inter homes

In mēse aūt sexto: missus ē angelus gabriel a deo in ciuitatē galilee cui nomē nazareth: ad virginē desponsatā viro cui nomē erat ioseph: de domo dauid: t nomē virginis maria. Et ingressus angelus ad eā dixit: Aue gra plena dñs tecū: bndicta tu i mulieribus
Que cū audisset: turbata est in sermone ei⁹ t cogitabat q̄lis esset ista salutatio.
Et ait angel⁹ ei. Ne timeas maria inueniſti enī gram apud deū. Ecce cōcipies in vtero t paries filiū: t vocabis nomē ei⁹ iesum. Hic erit magn⁹ t filius altissimi vocabit. Et dabit illi dñs deus sedē dauid patris ei⁹: t regnabit in domo iacob in eternū: t regni ei⁹ nō erit finis. Dixit aūt maria ad angelū. Quō fiet istud: qm virū nō cognosco? Et respondens angelus dixit ei. Spūssanct⁹ superueniet i te: t virtus altissimi obumbrabit tibi. Ideoq; et qd nascet ex te sanctū vocabit filius dei. Et ecce elizabeth cognata tua t ipa cōcepit filiū in senectute sua: Et hic mensis ē sextus illi q̄ vocat sterilis: q; non erit impossibile apud deū omne verbum. Dixit aūt maria. Ecce ancilla dñi: fiat mihi ſm verbū tuū. Et discessit ab illa angelus.
Exurgens aūt maria in dieb⁹ illis abiit in mōtana cū festinatione in ciuitatē iuda: t intrauit i domū zacharie t salutauit elizabeth. Et factū est vt audiuit salutationē marie elizabeth: exultauit infans in vtero ei⁹. Et repleta ē spūssancto t exclamauit voce magna t dixit. Benedicta tu inter mulieres: t benedict⁹ fructus ventris tui. Et vnde hoc mihi: vt veniat mater dñi mei ad me?
Ecce enī vt facta est vox salutationis tue in auribus meis: exultauit i gaudio infans in vtero meo. Et beata q̄ credidisti: qm ꝑficient ea q̄ dicta sūt tibi a dño. Et ait maria. Magnificat anima mea dñm: t exultauit spūs me⁹ in deo salutari meo: q; respexit humilitatē ancille sue. Ecce enī ex hoc beatā me dicent oēs generatiōes: Q; fecit mihi magna q̄ potēs ē t sanctū nomē ei⁹. Et misericordia ei⁹ in ꝓgenie t ꝓgenies: timentib⁹ eū. Fecit potētiā i brachio suo: dispersit superbos mēte cordis sui: Deposuit potentes de sede: t exaltauit humiles.
Esurientes ipleuit bonis: et diuites dimisit inanes. Suscepit isrl puerū suū

Gen.8.b
Judi.13.b

memorari miscõie sue Sic locut⁹ē ad
pres nros abrãã ⁊ semini ei⁹ i secula.
Mãsit ãt maria cũ illa q̃si mensib⁹ tri-
bus: ⁊ reũsa ē i dom̃ suã. Elisabeth ãt
ipleti ē tp̃s pariendi: ⁊ pepit filiũ. Et
audierũt vicini ⁊ cognati ei⁹: q̃ magni
ficauit dñs miscõiaz suã cũ illa: ⁊ ꝓgra
tulabãt ei. Et factuz ē i die octauo ve
nerũt circũcidere puez et vocabãt euz
noie pris sui zachariam. Et rñdẽs mr
ei⁹ dixit: Neq̃q̃: sed vocabit iohes. Et
dixẽrt ad illã. Quia nemo ē i cognati-
one tua: q̃ vocet̃ p̃ noie. Innuebãt ãt
pri ei⁹: quẽ vellet vocari cũ. Et postu-
las pugillarẽ scripsit dicẽs: iohes ē no
me ei⁹. Et mirati sũt vniũsi. Apti ē ãt
illico os ei⁹ ⁊ lingua ei⁹: ⁊ loq̃bat bñdi
cẽs deũ. Et fact⁹ ē timor sup oẽs vici-
nos eoz: ⁊ sup oia montana iudee di-
vulgabãt oia ꝛba hec ⁊ posuerũt oẽs
q̃ audierãt in corde suo dicẽtes: Quis
putas puer iste erit? Eteni manus dñi
erat cũ illo. Et zacharias pr̃ ei⁹ replet⁹
ē spũsctõ. ⁊ ꝓphauit dicẽs: Bñdict⁹ dñs
deus isrl̃: q̃ visitauit ⁊ fecit redẽptiõem
plebis sue. Et erexit cornu salutis nob
i domo dauid pueri sui. Sic locut⁹ē p
os sctõz q̃ a seculo sẽ ꝓphaz ei⁹ Salutẽ
ex inimicis nris: ⁊ de manu oim q̃ odẽ-
rũt nos Ad faciẽdã miscõiaz cũ pribus
nris ⁊ memorari testamẽti sui scti‖Jus
randũ qd̃ iurauit ad abrãã pr̃em nr̃m
daturũ se nob. Ut sine timore d manu
inimicoz nroz liberati ꝑuiam⁹ illi. In
sctitate ⁊ iusticia coram ipo: oib⁹ dieb⁹
nris. Et tu puer ꝓphẽa altissimi vocabe
ris: p̃ibis enim ãi facie dñi parare vi-
as ei⁹. Ad dandã sciaz salutis plebi ei⁹
in remissionẽ pcatoz eoz. Per viscera
miscõie dei nr̃i: i q̃b⁹ visitauit nos ori-
ens ex alto Illumiare his q̃ i tenebris ⁊
umbra mortis sedent: ad dirigẽdos pe-
des nros i viã pacis‖Puer autẽ crescẽ
bat ⁊ cfortabat̃ spũ: ⁊ erat in desertis
usq̃ in diẽ ostensiõis sue ad isrl̃. II

Factũ ē ãt i dieb⁹ illis: exĩt edictũ
a cesare augusto: vt describerẽt
vniũsus. Pec descriptio prima
facta ē a presside syrie cyrino. Et ibãt
oẽs vt pfiterẽt̃, singuli i suã ciuitatẽ.
Ascẽdit ãt ⁊ ioseph a galilea d ciuitate
nazareth in iudeã ciuitatẽ dauid q̃ vo
cat̃ bethleẽ: eo q̃ ẽet de dom̃o ⁊ fami-
lia dauid: vt pfiterẽt̃ cũ maria despõ-
sata sibi vxore ꝓgnante. Factũ ē ãt cũ
essent ibi: impleti sunt dies vt pareret.
‖Et pepit filiũ suũ ꝓmogenitũ: ⁊ pannis Mat. 1.c. b
eũ involuit: ⁊ reclinauit eũ i p̃sepio: q̃ et. 2. a
nõ erat ei loc⁹ in diuersorio. Et pasto- B
res erãt i regione eadẽ vigilãtes et cu
stodiẽtes vigilias noctis sup gregẽ suũ
Et ecce angel⁹ dñi stetit iuxta illos: et
claritas dei circũfulsit illos: et timue-
rũt timore magno. Et dixit ill̃ angel⁹:
Nolite timere. Ecce enim euãgelizo vo-
bis gaudiũ magnũ qd̃ erit oi ꝑpl̃o: q̃
nat⁹ ē vobis hodie saluator q̃ est chri
stus dñs i ciuitate dauid. Et h̃ vobis
signũ Jnueniet̃ infantẽ pannis involutũ
⁊ positũ i p̃sepio. Et subito facta ē cuz
ãgelo multitudo militie celestis: laudã
tiũ deuz ⁊ dicẽtiũ: Gloria i altissimis
deo ⁊ in terra pax hoib⁹ bone voluntã
tis. Et factũ ē vt discesserũt ab eis an- C
geli i celũ: pastores loq̃bãt ad invicẽ:
Trãseam⁹ usq̃ bethleẽ: ⁊ videam⁹ hoc
ꝛbũ qd̃ factũ est: qd̃ fecit dñs ⁊ ondit
nob. Et venerũt festinãtes: ⁊ inuenerũt
mariã ⁊ ioseph: ⁊ infantẽ positũ in p̃se
pio. Videtes ãt cognouerũt d verbo:
qd̃ dictũ erat illis de puero h̃. Et oẽs q̃
audierãt mirati sunt: ⁊ de his q̃ dicta
erãt a pastoribus ad ipos. Maria ãt cõ-
seruabat oia ꝛba hec: ꝓferẽs in corde
suo. Et reũsi sunt pastores glorifican-
tes ⁊ laudãtes deum i oib⁹ q̃ audierãt
⁊ viderãt: sic dictuz ē ad illos. Et post
q̃ ꝓsũmati sũt dies octo vt circũcide-
ret̃ puer: vocatũ ē nomẽ ei⁹ iesus. Qd̃
vocatũ ē ab angelo pus q̃ in vtero ꝛce
peret̃. Et postq̃ impleti sunt dies pur D
gatiõis ei⁹ sm̃ legẽ moysi tulerũt illũ i Leui. 12. c
hierlm: vt sisterẽt eũ dño: sicut scriptũ
ē i lege dñi‖Quia oẽ masculinum ad- Exo. 13. a
aperiens vuluã sctũ dño vocabit̃. Et Nu. 8. c
vt darẽt hostiã sm̃ q̃ dictũ est in lege
dñi par turturũ aut duos pullos colũ-
barũ. Et ecce hõ erat in hierlm cui no-
mẽ symeõ. Et hõ iste iust⁹ ⁊ timoratus
expectãs ꝓsolatiõez isrl̃: ⁊ spũs sanctus
erat i eo. Et rãsũ acceꝑat a spũsãcto: si
visurũ se morte: nisi pri⁹ videret christũ
dñi. Et venit i spũ i tẽplũ. Et cũ indu-
cerẽt pueꝝ iesũ parẽtes ei⁹: vt facerẽt
sm̃ ꝓsuetudinem legis ꝓ eo: ⁊ ipe acce
pit eũ i vlnas suas ⁊ bñdixit deũ ⁊ di-
xit: Nũc dimittis seruũ tuũ dñe sm̃ ꝛbũ
tuũ i pace. Qz viderũt octi mei salutare E

suſ qđ parasti añ facīē oim ꝓpoꝛ. Lu
mē ad reuelatiōez gētiū: ⁊ gℓiaz plebiſ
tue iſrℓ. Et erat pꝛ ei⁹ ⁊ mꝛ ei⁹ mirātes
ſuꝑ his q̄ dicebāt ō illo. Et dixit il
lis ſymeō: ⁊ dixit ad mariā mꝛem eius.
Zach.14.d ‖Ecce posit⁹ ē h̄ i ruinā: ⁊ i resurrecti-
onē multoꝝ i iſrℓ: ⁊ i signū cui ꝛdicet
Et tuā ipius aiam ꝑtrāsibit gladi⁹ vt
reuelent ex multoꝝ coꝛdib⁹ cogitatiōes
Et erat anna ꝓphetiſſa filia phanuel
de tribu aſer: hec ꝓcesserat i dieb⁹ mul
tis: ⁊ vixerat cū viro ſuo ānis septez a
virginitate ſua. Et hec vidua vſq̄ ad
annos octoginta q̄ttuoꝛ q̄ nō diſcede-
bat de tēplo: ieiunijs ⁊ obsecratiōib⁹
F ſeruiens nocte ac die. Et hec ipa hoꝛa
ſupueniēs ꝓfitebat dño: ⁊ loq̄batur ō
illo oīb⁹ q̄ expectabāt redēptiōez iſrℓ.
Et vt ꝓfecerunt oia ꝟm legē dñi: reūſi
ſunt i galileā i ciuitatē ſuā nazareth.
Puer āt creſcebat ⁊ ꝓfoꝛtabat plenus
ſapia: ⁊ gℓa dei erat i illo. Et ibant pa
rētes eius p oēs ānos in hierℓm i die
ſolēni paſce. Et cū fact⁹ eēt ānoꝝ duo
decim: aſcēdētib⁹ illis i hieroſolymaz
ſm ꝓſuetudinem diei festi: ꝓſūmatiſq̄
dieb⁹ cū rediret: remānſit puer ieſus i
hierℓm: ⁊ nō cognouerūt parētes ei⁹.
Existimātes añt illū esse in comitatu:
venerūt iter diei: ⁊ rēq̄rebāt eum inter
cognatos ⁊ notos. Et nō inuenientes re-
gressi sunt in hierℓm: rēq̄rētes eum. Et
factum est post triduū inuenerūt illum
G in tēplo sedentē i medio doctoꝝ: audi
Mat.7.d entē illos: ⁊ interrogantē eos ‖Stupe
Mar.1.c bāt aut̄ oēs q̄ eum audiebāt ſuꝑ pru
dentia ⁊ responsis ei⁹. Et videntes āmi
rati sūt. Et dixit mater eius ad illū: fi
li q̄d feciſti nobis ſic? Ecce pater tu⁹ ⁊
ego dolētes querebam⁹ te. Et ait ad il
los: Quid ē q̄ me q̄rebatis? Neſcitis q̄
in his q̄ pꝛis mei sunt opoꝛtet me esse?
I.18.f ‖Et ipi nō intellexerūt ꝛbū q̄ locut⁹ ē
ad eos. Et descēdit cū eis: ⁊ venit naza
1.Re.2.e reth: ⁊ erat subdit⁹ illis. ‖Et mater ei⁹
ꝓseruabat oia ꝛba hec i coꝛde suo‖ Et
ieſus ꝓficiebat ſapientia ⁊ etate ⁊ gℓa
apud deum ⁊ hoies. III
A Anno aut̄ q̄ntodecimo imperij
tyberij cesaris: ꝓcurāte pontio
pilato iudeā: tetrarcha āt galilee hero
de: philippo āt fratre ei⁹ tetrarcha itu-
re ⁊ traconitidis regiōis: ⁊ lyſania abi
ne tetrarcha: sub ꝓncipib⁹ ſacerdotuz
anna ⁊ caypha: factū ē verbū dñi ſu
ioh̄em zacharie filiū in deſerto‖ Et ve
nit in oēm regionē iordanis ꝓdicans
baptiſmū penitētie i remiſſiōez petōꝝ
ſicut ſcriptum ē in libꝛo ẏmonū eſaie
ꝓphe‖ Uox clamātis in deſerto parate
viā dñi: rectas facite ſemitas ei⁹. Oīs
vallis implebit: ⁊ oīs mons ⁊ collis
humiliabit. Et erūt praua in directa
⁊ aspera in vias planas: ⁊ videbit oīs
caro ſalutare dei. Dicebat ergo ad tur
bas q̄ eriebāt vt baptizarent ab ipſo.
‖ Genimina viperaꝝ: q̄s oñdit vobis
fugere a vēntura ira? Facite q̄ fructus
dignos pnie: ⁊ ne ceperit dicere ꝑfec
habem⁹ abꝛaā. Dico enim vob: q̄ potēs
est de⁹ de lapidib⁹ istis ſuſcitare filios
abꝛae. Jam enim ſecuris ad radicē arbo
ris posita est‖ Oīs q̄ arboꝛ non faciēs
fructū bonū excidet: ⁊ ignē mittetur.
Et interrogabāt eū turbe dicētes: Quid
q̄ faciemus? Rñdens āt dicebat illis:
Qui habet duas tunicas det nō habē
ti: ⁊ q̄ habet escas ſimℓ faciat. Uenerūt
āt ⁊ publicani vt baptizarēt: ⁊ dixerūt
ad illū: Magiſter q̄d faciem⁹? At ille
dixit ad eos: Nihil amplⁱ q̄ſ q̄ ꝓstitu
tū ē vob̄ faciatis. Interrogabāt añt illū
⁊ milites dicētes: Quid faciem⁹ ⁊ nos?
Et ait illis: Nemin[illegible]utiatis neq̄ ca-
lumniā faciatis: ⁊ ꝓ[illegible]i estote stipen-
dijs vrīs. Existimante[illegible]autē ꝓpho ⁊ co
gitantib⁹ oībus i coꝛdib⁹ suis de ioh̄
ne: ne forte ipe esset chriſt⁹: rñdit io
nes dicens oīb⁹ ‖Ego q̄dem aq̄ bapti-
zo vos: venient añt fortioꝛ cui⁹ nō ſum
dign⁹ ſoluere coꝛrigiam calciamēto
ei⁹: ipe vos baptizabit in ſpiritu ſā
⁊ igni‖ Cui⁹ ventilabꝛū i manu eius
purgabit areā ſuā ⁊ ꝓgregabit triti
i hoꝛreū ſuū: paleas āt ꝓburet igni in
tinguibili Multa q̄dē ⁊ alia exhoꝛtās
euāgelizabat ꝓpho‖ Herodes añt tetra
cha cū coꝛriperet ab illo de herodia
vxoꝛe fratris ſui: ⁊ de oībus malis que
fecit herodes: adiecit ⁊ hoc ſuꝑ oīa
inclusit ioh̄em i carcere‖ Factū ē aut̄
cū baptizaret oīs ꝓpls et ieſu bapti-
to ⁊ oꝛāte: apertū ē celum ⁊ descen
ſpūſſanct⁹ coꝛpali ſpecie ſicut colūba i
ip̄m: et vox de celo facta ē. Tu es fili⁹
me⁹ dilect⁹: i te cōplacuit mihi. Et ipe
ieſus erat incipiens q̄ſi ānoꝝ triginta
vt putabat fili⁹ ioſeph ‖q̄ fuit heli qui

fuit mathat :ą fuit leui:ą fuit melchi:
ą fuit iānę:ą fuit ioseph :ą fuit matha
thie:ą fuit amos :ą fuit naum:ą fuit
hesli:ą fuit nage:qui fuit maath:ą fu-
it mathathie:qui fuit semei:ą fuit io-
seph:qui fuit iuda :ą fuit iohānа :qui
fuit resa:ą fuit zorobabel:ą fuit sala-
thiel:ą fuit neri :ą fuit melchi :ą fuit
addi:ą fuit thosan :ą fuit helmadan:
ą fuit her:ą fuit iesu:ą fuit heliezer:ą
fuit iorim:ą fuit mathat:ą fuit leui:ą
fuit simeon:qui fuit iuda: qui fuit io-
seph:ą fuit ionę:ą fuit heliachim:qui
fuit melcha:ą fuit mēna:ą fuit matha
tha:ą fuit nathā:qui fuit dauid :ą fu
it iesse:ą fuit oberh:ą fuit booz :ą fuit
salmon:ą fuit naason :qui fuit amina
dab:ą fuit arā:ą fuit esrō :ą fuit pha-
res:ą fuit iude : qui fuit iacob :ą fuit
isaac:ą fuit abrae : qui fuit thare :qui
fuit nachor: qui fuit saruch:ą fuit ra-
gau:ą fuit phalech:qui fuit heber:qui
fuit sale:ą fuit chaynan:ą fuit arpha-
xat:ą fuit sem:ą fuit noe: qui fuit la-
mech:ą fuit mathusale:ą fuit enoch:
ą fuit iareth:qui fuit malalehel:ą fuit
chaynan: qui fuit enos :qui fuit seth:
qui fuit adam:ą fuit dei. IIII

Ihesus āt plen⁹ spūsctō regressus
ē a iordane:ꝛ agebaꝯ in spū in
deserto dieb⁹ q̄draginta:ꝛ tem
ptabaꝯ a diabolo‖Et nihil manduca-
uit in dieb⁹ illis:ꝛ cōsūmatis illis esu-
riit. Dixit aūt illi diabol⁹ .Si fili⁹ dei
es:dic lapidi huic vt panis fiat. Et re-
spōdit ad illū ihesus‖Scriptū ē:qꝛ non
in pane solo viuit hō:sed i oi ꝛbo dei.
Et duxit illū diabol⁹ ꝛ ondit illi oīa
regna orbis terre in momento tp̄is:et
ait illi.Tibi dabo ptātez hāc vniūsam
ꝛ glām illoꝝ :qꝛ mihi tradita sunt :et
cui volo do illa. Tu ꝝ pcidēs si adora
veris coraz me: erūt tua oia. Et rndēs
ihesus dixit illi :Scriptū ē‖Dnm deum
tuum adorabis:ꝛ illi soli seruies. Et du
xit illum i hierlm:ꝛ statuit sū sup pin-
naculū templi:ꝛ dixit illi‖Si filius dei es:
mitte te hinc deorsū. Scriptū ē enim‖q̄
angelis suis mandauit de te:vt ꝓsuēt
custodiāt te:ꝛ qꝛ in manib⁹ tollēt te:ne forte of-
fendas ad lapidē pedē tuum. Et rndēs
ihesus ait illi: Dictū est‖ Nō temptabis
dnm deum tuum. Et ꝓsūmata oi tēpta-
tione:diabolus recessit ab illo vsq; ad

tp̄s ‖Et regressus ē iesus i ꝛvte spūs in galileā: et fama exīt p vniuersā regionē de illo .Et ipe docebat in synagogis eoꝝ:ꝛ magnificabaꝯ ab oibus. C
Et venit nazareth vbi erat nutrit⁹ :et intrauit ꝟm ꝓsuetudinē suā die sabbati i synagogā:ꝛ surrexit legere .Et traditus ē illi liber esaie ꝓphete.Et vt resoluit librū :inuenit locū vbi scriptuz erat‖Spūs dni sup me: ꝓter qō vnxit me:euāgelizare paupibus misit me:sanare cōtritos corde: p̄dicare captiuis remissionē:ꝛ cecis visū:dimittere ꝓfractos in remissionē: p̄dicare annū dni acceptū:ꝛ diē retributionis.Et cū plicuisset librū reddidit ministro ꝛ sedit. Et oim in synagoga oculi erant intendētes in eū.Cepit aūt dicere ad illos: qꝛ hodie ipleta ē hec scriptura in auribus vr̄is‖Et oēs testimoniū illi dabāt et mirabāꝯ in ꝛbis gr̄e q̄ ꝓcedebant de ore ei⁹.et dicebāt?‖Nōne hic ē fili⁹ ioseph?Et ait illis: Utiq; dicetz mihi hanc sititudinē .Medice cura teipsū. Quāta audiuim⁹ facta in capharnaū: fac ꝛ hic i patria tua‖Dit aūt: Amē dico vobis:qꝛ nemo ꝓpha acceptus ē in patria sua‖In veritate dico vob:multe vidue erāt in diebus helie in isrl̄ qñ clausum est celum annis trib⁹ ꝛ mensibus sex:cū facta esset fames magna in oi terra:ꝛ ad nullā illaꝝ missus ē helias:nisi i sarepta sidonie:ad mulierem viduā‖Et multi leprosi erāt in isrl̄ sub heliseo ꝓpha:ꝛ nemo eoꝝ mūdatus ē nisi naamā syrus .Et repleti sunt oēs in synagoga ira hec audiētes.Et surgexerunt ꝛ eiecerūt illū extra ciuitatē :et duxerūt illū vsq; ad supciliū mōtz :sup quē ciuitas illoꝝ erat edificata: vt p̄cipitarēt eū. Ipe aūt trāsiens p medius illoꝝ ibat‖Et descēdit in capharnaū ciuitatum galilee :ibiq; docebat illos sabbatz .Et stupebāt i doctrina ei⁹: qꝛ in ptāte erat ꝛmo ipi⁹. Et in synagoga erat hō hns demoniū immūdū :et exclamauit voce magna dicēs: Sine:q̄d nob ꝛ tibi iesu nazarene. Uenisti p̄dere nos .Scio te q̄ sis sanct⁹ dei.Et increpauit illū iesus dicēs:Obmutesce ꝛ exi ab eo.Et ꝓiecisset illud demoniū i mediū:exiit ab illo:nihilq; illū nocuit. Et fact⁹ ē pauor i oibus : ꝛ colloq̄bāꝯ ad inuicem dicētes: Qd̄ est hoc verbū

Matt. 4.d
Mar. 3.a
Joh. 6.a
Matt. 13.g
Esa. 61.a
Mar. 6.a
Joh. 4.f
Matt. 13.g
Joh. 6.e
Matt. 13.g
Mar. 6.a
Jo. 4.f
3. Re. 17.b
4. Re. 4.b
Matt. 7.b
Mar. 1.c

qz i ptāte t ꝛtute impat imūdis spiꝛ-
tib⁹ t exeūt? Et diuulgabat fama ō il-
lo in oēm locū regiōis. Surgens āt ie
sus de synagoga introiuit in domū si
Mat.1.c monis. ‖Socrus āt simonis tenebat
magnis febꝛib⁹: t rogauerūt illū p ea.
Et stans super illam imperauit febꝛi:
Ⓑ et dimisit illam et continuo surgens
Mar.1.c ministrabat illis‖Cum autem sol occi
disset omnes q̄ habebāt infirmos va-
rijs lāguoꝛib⁹: ducebāt illos ad eū: at
ille singulis manꝰ imponēs curabat
Mar.3.b eos.‖Exiebāt āt demonia a multꝫ cla-
mātia t dicētia qz tu es filiꝰ dei. Et in
crepās non sinebat ea loq̄: qz sciebant
ipm eē chꝛistū. Facta aūt die egressus
ibat i desertū locuꝫ: t turbe req̄rebant
eū t venerūt vsq; ad ipm: t detinebāt
illū ne discederet ab eis. Quibꝰ ille ait
Quia t alijs ciuitatibꝰ oportet me euā
gelizare regnū dei: qz ideo missus sum.
Ⓑ Et erat p̄dicās i synagogꝫ galilee. V
Mar.4.a ‖Actū ē aūt cuꝫ turbe irruerēt i
eū vt audirēt ꝛbm dei: t ipe sta
bat secꝰ stagnū genezareth. Et
vidit duas naues stātes secus stagnū:
piscatoꝛes āt descēderāt t lauabāt re-
tia. Ascēdens āt i vnā nauim q̄ erat si
monis: rogauit euꝫ a tꝛa reducere pu-
sillū. Et sedēs docebat ō nauicula tur
bas. Ut cessauit āt loq̄: dixit ad simo-
nē: Duc in altū: t laxate retia vꝛa i ca
Ⓑ pturā. Et rñdens simon dixit illi. Pꝛe
ceptoꝛ p totā noctē laboꝛātes nihil ce
pimꝰ: in verbo aūt tuo laxabo rete. Et
cū hoc fecissent: pcluserūt piscū mlti-
dinē copiosā. Rumpebaꝫ āt rete eoꝝ.
Et annuerūt sociꝭ q̄ erāt i alia naui:
vt venirent t adiuuarēt eos. Et vene-
rūt t impleuerunt ambas nauiculas:
ita vt pene mergerēt. Qō cū videret si
mon petꝰ pcidit ad genua iesu dicēs:
Exi a me dne: qz hō peccatoꝛ sum. Stu
poꝛ enim circūdederat eū t oēs q̄ cum il
lo erāt: in captura piscū quā ceperāt.
Sikiter āt iacobū t ioh̄em filios zebe-
Mat.4.c dei: q̄ erāt socij simonis. ‖Et ait ad si-
Mar.1.c monem iesus. Noli timere ex hoc iam
homies eris capiens. Et subductis ad
terrā manib⁹: relictis oibus secuti sūt
Mat.8.a eum‖Et factuꝫ ē cū eēt in vna ciuita-
Mar.1.b tum: t ecce vir pleꝰ lepꝛa vidēs iesū:
t pcidēs i faciē sua: rogauit eū dicēs:
Dne si vis potes me mūdare. Et exten
dens manū tetigit euꝫ dicēs: Volo mū
dare. Et ꝓfestim lepꝛa discessit ab illo.
Et ipe p̄cepit illi vt nemini diceret: ſ
vade ostēde te sacerdoti: t offer p emū
datiōe tua sic̄ p̄cepit moyses i testimo
niū illꝝ‖Perambulabat āt magꝫ sermo
ō illo: t ꝓueniebāt turbe multe vt au-
dirēt: t curarēt ab infirmitatib⁹ suis.
Ipe āt sedebat in desertis t orabat. Et
factuꝫ ē in vna dieꝝ: t ipe sedebat do-
cens‖Et erāt phariseī sedētes et legis
doctoꝛes q̄ venerant ex oi castello gali
lee t iudee t hierlm: t virtꝰ dñi erat ad
sanādum eos‖Et ecce viri portātes in
lecto hoiez q̄ erat paralyticꝰ: t q̄rebāt
eum inferre t ponere añ eū. Et nō inue
niētes q̄ pte illum inferrent p turba:
ascēderunt supꝛa tectū: t p tegulas sū-
miserunt eum cuꝫ lecto i mediū añ ie-
sum. Quoꝝ fidē vt vidit dixit: Hō re-
mittunt tibi pcta tua. Et ceperunt co
gitare scribe et phariseī dicētes: Quis
ē h̄ q̄ loq̄t blasphemias‖Quis pōt di-
mittere pcta nisi solꝰ deꝰ? Ut cognouit
āt ihesus cogitatiōes eoꝝ: rñdens dixit
ad illos: Quid cogitatis i cordib⁹ vr̄is?
Quid ē facilius: dicere dimittunt tibi
pcta: an dicere surge t ambula. ‖Ut
sciatis qz filiꝰ hois habet pātem i tra
dimittendi pcta: ait paralytico: ‖Tibi
dico surge: tolle lectum tuuꝫ: t vade in
domum tuā. Et ꝓfestim ꝓsurgēs coram
illis tulit lectum in q̄ iacebat: t abiit i
domū suā magnificās deuꝫ. Et stupoꝛ
apphēdit oēs: t magnificabāt deū. Et
repleti sunt timoꝛe dicētes: qz vidimus
mirabilia hodie‖Et post hec exiit: t vi-
dit publicanū noie leui sedētē ad te-
neum: t ait illi: Seqre me. Et relicto
oib⁹: surgēs secutus ē eum. Et fecit ei
ꝓuiuiū magnuꝫ leui i domo sua: t erat
turba multa publicanoꝝ t alioꝝ: q̄ cū
illꝝ erāt discumbētes. Et murmurabāt
pharisei t scribe eoꝝ: dicētes ad discī-
pulos eiꝰ‖Quare cuꝫ publicanis t pec-
catoꝛib⁹ māducatis t bibitis? Et rñdens
iesus dixit ad illos: Nō egēt q̄ sani sūt
medico: sz q̄ male hñt. Nō veni vocare
iustos sed pcōres ad pniaꝫ. At illi di-
xerunt ad eum‖Quare discipuli ioh̄is
ieiunāt frequēter t obsecrationes fa-
unt: silr t phariseoꝝ: tui āt edunt t bi-
bunt? Quibꝰ ipe ait. ‖Nunq̄d potestis
filios sponsi dum cum illis est sponsus face

ri eiunare? Uenier ãt dies t cuz ablatus fuerit ab ilr spõsus: tũc ieiunabũt in ilr dieb9. Dicebat ãt t sirituđinẽ ad illos‖Quia nemo cõmissuram a nouo vestimẽto mittit i vestimentuz vetus: alioqn t nouũ rumpit: t veteri nõ conuenit cõmissura a nouo‖ Et nemo mittit vinũ nouũ i vteres veteres: alioqn rũpit vinũ nouũ vtres: t vinũ effundet t vtres pibũt. Sz vinum nouũ i vtres nouos mittẽdum ẽ: t vtraq; pseruant Et nemo bibẽs vet9 statim vult nouũ dicit em: vet9 melio9 est. VI ‖Actũ est ãt i sabbato scõo: primo cuz trãsiret p sata vellebãt discipuli ei9 spicas t mãducabãt confricãtes manib9‖ Quidã ãt phariseoz dicebãt illr: Quid facitis qõd nõ licet i sabbatis? Et respõdẽs ihesus ad eos dixit: Nec hoc legistis qõd fecit dauid: cuz esurisset ipe t q cum illo erãt quõ intrauit domum dei: t panes propitiõis sũpsit t mãducauit: t dedit his q cũ ipo erãt quos nõ licet mãducare nisi tm sacerdotib9? Et dicebat illr‖qr dns ẽ filio9 hois etiã sabbati. Factum ẽ ãt t in alio sabbato: vt intraret i synagogã t doceret. Et erat ibi hõ t man9 ei9 dextra erat arida. Obseruabãt ãt scribe t phariseи si sabbato curaret vt inuenirẽt vnde accusarẽt eum. Ipe vo sciebat cogitationes eoz: t ait hoi q habebat manũ aridã: Surge t sta i mediũ. Et surgẽs stetit. Dixit ãt ad illos ihesus: Interrogo vos si licet sabbatis benefacere an malefacere? animam saluã facere an perdere? Et circumspectis omib9 dixit hoi: Extẽde manũ tuã. Et extẽdit: t restituta ẽ man9 ei9. Ipsi ãt repleti sunt insipiẽtia: t colloquebãt ad inuicẽ q̃d nã facerẽt de ihesu. Factuz ẽ ãt illis dieb9 exijt i mõtẽ orare: t erat pnoctans in oratiõe dei. Et cum dies fact9 eẽt vocauit discipulos suos: t elegit duodecim ex ipis qs et apos nominauit: simonẽ quẽ cognominauit petrz: t andreã frẽm ei9: iacobũ et iohem: philippũ t bartholomeũ: matheum t thomã: iacobũ alphei: t simonẽ q vocat zelotes: t iudã iacobi: t iudam scarioth q fuit pditor. Et descẽdens cum illis stetit i loco cãpestri t turba discipulor ei9: t multitudo copiosa plebis ab oi iudea et hierlm et maritima tyri t sidonis q venerãt vt audirent eum: t sanarẽt a lãguoribus suis. Et q vexabãt a spiritib9 imundis curabãt Et ois turba q̃rebat cuz tãgere: qr virtus ó illo exibat t sanabat oẽs. Et ipe eleuatis oculis in discipulos suos dicebat‖Beati paupes: qr vrm ẽ regnũ dei Mat.5.a
Beati q nũc esuritis: qr saturabimi. Beati q nunc fletis: qr ridebitis ‖Beati eritis Mat.5.a
cũ vos oderint hoies t cuz segregauerint vos t exprobrauerint: et ciecerint nomẽ vrm tãq; malũ pp filiũ hois. Gaudete in illa die t exultate: ecce em merces vra multa ẽ i celo. Scõm hec em faciebãt pphis pres eor ‖Uerũtñ ve vobis diuitib9 q habetis psolatiõez vraz. Amos.6.a Ecci.31.a
Ue vob q saturati estis: qr esurietis. Ue vob q ridetis nunc qr lugebitis t flebitis. Ue cuz bñdixerint vob oẽs hoies Scõm hec em faciebãt pseudo pphetis patres eor‖Sz vobis dico q audi- Mat.5.a
tis. Diligite inimicos vros: benefacite his q vos oderunt. Bñdicite maledicẽtib9 vobis: t orate p calũniãtib9 vos. Et q te pcutit i maxillã: pbe t alterã: t ab eo q aufert tibi vestimẽtuz: etiã tunicã noli phibere. Omni ãt petẽti te tribue: t q aufert q tua sunt ne repetas‖ Et put vultis vt faciant vobis Tob.4.c
hoies: t vos facite illis silr. ‖Et si diligitis eos qui vos diligunt: q vobis est Mat.7.b Mat.5.a
gra? Nã t pctores diligẽtes se diligũt Et si bñ feceritis his q vob benefaciunt: q vobis est gra? Siqdẽ t pctores hoc faciunt‖ Et si mutuũ dederitis his a qb9 speratis recipere: q gra ẽ vobis? Nã t peccatores peccatoribus fenerãt: vt recipiant eqlia. Uerumtñ diligite inimicos vros: benefacite: t mutuum date: nihil inde sperantes: t erit merces vra multa: t eritis filij altissimi: qr ipse benign9 est sup ingratos t malos. Estote & misericordes: sicut t pr vester misericors est. ‖Nolite iudicare: t nõ iudicabimini. Nolite pdẽnare: t non pdẽnabimini. Dimittite: t dimittemini. Date: t dabit vobis. Mensurã bonã t cõfertã t coagitatã t sup effluẽtẽ dabũt in sinum vrm. ‖Eadem qppe mensura Mat.7.a
q mensi fueritis: remetiet vobis. Dicebat autẽ illis t sirituđinẽ. ‖Nũqd põt Mat.15.c
cec9 cecũ ducere? Nonne ambo i fouea cadunt? ‖Nõ ẽ discipul9 sup mgrm: p Mat.10.c
fect9 autẽ ois erit: si sit sicut magister Joh.13.b
ei9. Quid autẽ vides festucã i oculo fra- Mat 7..a

fris tui: trabē autez q̄ in oculo tuo est nō ꝓsideras? Aut quō potes dicere fratri tuo: frater sine eīciā festucā ō ocko tuo: ipe i ocko tuo trabē nō vides. Hy
hypocrita eīce ꝓmū trabē ō oculo tuo: t tūc ꝓspicies vt educas festucā ō oculo
Mat.7.c fris tui ‖ Non ē esh arbor bona q̄ facit
fructꝰ malos: neq; arbor mala faciens
ō fructus bonū. Unaq̄q; esh arbor ō fructu suo cognoscit. Neq; esh de spinis
Mat.12.c colligūt ficꝰ: neq; ō rubro vindemiāt
uuā ‖ Bonus hō de bono thesauro cordis sui ꝓfert bonū: t malꝰ hō de malo
Mat.7.c thesauro ꝓfert malū. Ex abūdātia. n.
Mat.7.d cordis os loq̄t ‖ Quid autē vocatis me dñe dñe: t non facitis q̄ dico ‖ Omis q̄ venit ad me: t audit ꝯmones meos: t facit eos: ostēdā vob cui simlis sit. Simlis ē hoi edificāti domū q̄ fodit i altum: t posuit fūdamētū supra petrā. Inundatione āt facta illisū est fluuī ē domui illi: t nō potuit eaz mouere. Fundata esh erat supra petrā. Qui āt audit t nō facit simlis ē hoi edificāti domum suā supra terrā: sine fundamēto: in quā illius ē fluuiꝰ: t ꝯtinuo cecidit: t facta ē
A ruina domꝰ illiꝰ magna. VII
Mat.8.a C Um āt implesset oia verba sua in aures plebis ‖ itrauit caphar naum. Cēturionis autē cuiusdā ꝯuus male hns erat moriturus q̄ illi erat ꝓciosus. Et cū audisset de iesu: misit ad eum seniores iudeoꝝ rogās eū vt veniret t saluaret seruū eiꝰ. At illi cum venissent ad iesum rogabant eū sollicite dicētes ei: q̄ dignus ē vt ḥ illi ꝓstes. Diligit enh gētem nr̄az et synagogam ipe edificauit nobis. Jesus autez ibat
B cū illis. Et cum iam nō longe eēt a do
Mat.8.a mo: misit ad eū cēturio amicos dicēs: Dñe: noli vexari ‖ Nō esh sum dignꝰ vt sub tectū meum intres ꝓpter qō et me ipm nō sum dignū arbitratꝰ vt venirē ad te: sed dic verbo t sanabit puer meus. Nā t ego hō sum sub ptāte ꝓstitutus: habēs sub me milites: t dico huic vade t vadit: t alio veni t venit: t seruo meo fac hoc t facit. Quo audito ie-
Mat.8.b sus miratꝰ est t ꝯuersus sequētibus se turbis dixit ‖ Amen dico vobis: nec in isrl tantā fidem inueni. Et reuersi qui missi fuerāt domū inuenerunt ꝯuū qui lāguerat sanū. Et factū ē deinceps ibat iesus in ciuitatem q̄ vocatur naym: et

ibant cum eo discipuli eiꝰ t turba copiosa. Cum aūt appropinquaret porte
ciuitatis: ecce defunctꝰ efferebat filꝰ
vnicus mris sue. Et hec vidua erat: et
turba ciuitatis multa cum illa. Quā cū
vidisset dns: misericordia motus sup eā dixit illi: Noli flere. Et accessit: et tetigit
C loculū. Hi autē q̄ portabāt steterunt.
Et ait: Adolescens: tibi dico surge. Et
resedit q̄ erat mortuꝰ: t cepit loq̄: t dedit illum matri sue. Accepit aūt oēs timor: t magnificabant deum dicētes.
Quia ꝓpha magnꝰ surrexit i nobis: et
q̄ deus visitauit plebē suā. Et exīt ꝯmo in vniūsam iudeā de eo: t oēs circa regionē. Et nūciauerunt iohānī discipuli eiꝰ de oibꝰ his ‖ Et ꝯuocauit duos de discipulis suis iohānes: t misit ad ihesū dicēs: Tu es q̄ venturꝰ es an
alīū expectamꝰ? Ch āt venissent ad eum viri. dixerūt: Johes baptista misit nos
ad te dicens: ‖ Tu es q̄ venturꝰ es: an
alīū expectamus? In ipa āt hora multos curauit a lāguoribꝰ suis t plagis
t spiritibꝰ multis: t cecis multis donauit visū. Et rndens dixit illis ‖ Euntes renūciate iohāni q̄ audistis t vidistis.
D Quia ceci vidēt: claudi ambulant: leprosi mūdāt: surdi audiunt: mortui resurgūt: pauperes euāgelizāt: t beatꝰ est
q̄cunq; nō fuerit scādalizatꝰ i me ‖ Et
cū discessissent nuncij iohis: cepit ō ihe
hāne dicere ad turbas. Quid existis in desertū videre? Arūdinē vēto agitatā
Sz quid existis videre? Hoiez mollibus vestimētis indutū. Ecce qui i veste ꝓ
osa sūt t delitijs: in domibꝰ regū sunt.
Sz q̄d existis videre? Prophetā? Utiq;
dico vob: t plusq̄ ꝓphetā. Hic ē de
scriptū ē ‖ Ecce mitto angelū meū ante
faciē tuā: q̄ ꝓparabit viā tuā ante te. Dico enh vobis maior inter natos mulierū
ꝓpha iohāne baptista nemo ē ‖ Qui aūt
minor ē in regno dei: maior ē illo. Et E
omis ꝓls audiēs: t publicani iustificauerūt deū: baptizati baptismo iohis.
Pharisei āt t legisperiti ꝯsiliū dei spreuerūt i semetipos: nō baptizati ab eo.
Dixit āt dns: ‖ Cui ḡ simlis dicā homines generatiōis huius: t cui simles sūt? Simlis
sūt pueris sedētibꝰ i foro: t loquentibus ad inuicē t dicētibꝰ: Cantauimꝰ vob t non
bās t nō saltastis: lamentauimꝰ t non
plorastis ‖ Uenit āt iohannes baptista

ucḥ mãducãs panẽ neḥ bibẽs vinũ
t dicatis: Demoniũ habet. Uenit filiꝰ
hois mãducãs t bibẽs: t dicitꝫ: Ecce
hõ deuorator: t bibẽs vinũ: amicꝰ pu-
blicanoꝝ t pctõꝝ. Et iustificata est sa
piẽtia: ab oibꝰ filiꝭs suis ‖ Rogabat ãt
illũ qdã de phariseis vt mãducaret cũ
illo. Et ingressus domum phariseꝰ dis
cubuit. Et ecce mulier q̃ erat i ciuita-
te peccatrix vt cognouit qꝛ iesus accu
buit i domo phariseꝰ: attulit alabastꝝ
vnguẽto: t stans retro secꝰ pedes eius:
lachrymis cepit rigare pedes eiꝰ: et ca
pillis capitꝫ sui tergebat: t osculabat
pedes eiꝰ: t vnguẽto vngebat. Uidẽs
autẽ phariseus q̃ vocauerat eum: ait
intra se dicens: Hic si esset ꝓpheta sci
ret vtiq; que t qualis ẽ mulier que tã
git eum: quia peccatrix est. Et respon-
dens iesus dixit ad illum. Simon ha-
beo tibi aliq̃d dicere. At ille ait: Ma-
gister dic: Duo debitores erant cuidaꝫ
feneratori: vnꝰ debebat denarios q̃n-
gẽtos t alius quinquaginta. Non ha
bentibus illis vnde redderẽt: donauit
vtriq;. Quis ergo eum plꝰ diligit? Re
spondẽs simon dixit: Estimo: qꝛ is cui
plꝰ donauit. At ille dixit ei: Recte iu
dicasti. Et conuersus ad mulierẽ: dixit si
moni: Uides hãc mulierẽ? Intraui in
domũ tuã aquã pedibꝰ meis nõ dedi-
sti. Hec ãt lachrymis rigauit pedes me
os: t capillis suis tersit. Osculũ mihi
nõ dedisti: hec ãt ex q̃ intrauit nõ cessa-
uit osculari pedes meos. Oleo caput
meum non vnxisti: hec aũt vnguento
vnxit pedes meos. Propter qõ dico ti
bi. Remittũt ei pcãmulta: qm̃ dilexit
multũ. Cui ãt minꝰ dimittit minꝰ dili
git. Dixit ãt ad illam. Remittunt tibi
pcã. Et cepert q̃ sit ac cũbebãt dicere
intra se. Quis ẽ hꝫ q̃ etiã pcã dimittit?
Dixit ãt ad mulierẽ. Fides tua te sal-
uam fecit. Uade in pace. VIII
T factũ ẽ deinceps t ipe iter fa
ciebat p ciuitates t castella ꝓ-
dicans t euangelizans regnum dei: et
duodecim cum illo: t mulieres alique
q̃ erãt curate a spiritibꝰ malignis t in
firmitatibꝰ ‖ maria q̃ vocat magdale-
ne ꝟ q̃ septẽ demonia exierãt: t iohan
na uxor chuze ꝓcuratoris herodis: et
susina t alie mlte: q̃ ministrabãt ei de fa
cultatibꝰ suis. Cũ ãt turba plurima cõ
ueniret t de ciuitatibus ꝓperarent ad
eum: dixit p similitudinẽ ‖ Exit qui s Mat. 13.a
minat seminare semen suum. Et dũ se Mar. 4.a
minat: aliud cecidit secus viã: t ꝓcul-
catum est: t volucres celi comederũt il
lud. Et aliud cecidit supra petrã: t na
tum aruit qꝛ nõ habebat humorẽ. Et
aliud cecidit inter spinas t simul exor
te spine suffocauerunt illud. Et aliud
cecidit in terrã bonã: t ortum fecit fru
ctũ cẽtuplũ. Hec dicẽs clamabat. Qui
habet aures audiẽdi audiat. Interro-
gabãt ãt eũ discipuli eiꝰ: q̃ eẽt hec pa- B
rabola. Quibꝰ ipe dixit ‖ Uobis datũ ẽ Mat. 13.b
nosse mysteriũ regni dei: ceteꝫ ãt i pa- Mar. 4.b
rabolis ‖ vt videntes nõ videãt: t audiẽ Esa. 6
tes nõ intelligãt ‖ Est aũt hec pabola. Joh. 12.f
Semẽ est verbũ dei Qui ãt secꝰ viam: Act. 28.f
hi sunt q̃ audiunt: deinde venit diabo Mat. 13.c
lus t tollit ꝟbũ ꝺ corde eoꝝ: ne credẽ Mar. 4.b
tes salui fiant. Nã q̃ supra petrã q̃ cuꝫ
audierint cuꝫ gaudio suscipiunt ꝟbũ.
Et hi radices nõ hñt: qꝛ ad tẽs credũt
t in tpe tẽptationis recedũt. Qꝺ autẽ
in spinas cecidit: hi sunt q̃ audierũt t
a sollicitudinibꝰ t diuitiꝭs t voluptа-
tibꝰ vite euntes suffocãt: t nõ referũt
fructum. Qꝺ aũt in bonã terrã: hi sũt C
q̃ in corde bono et optimo audientes
verbũ retinent: t fructũ afferũt i patiẽ
tia ‖ Nemo ãt lucernã accendẽs operit Mat. 5.e
eã vase: aut subtus lectũ ponit: sed su- Mar. 4.c
pra cãdelabrũ ponit: vt intrantes vide-
ant lumen ‖ Nõ est enĩ occultũ qꝺ non Mat. 10.c
manifestet: nec abscõditũ qꝺ non cog- Mar. 4.c
noscat et in palã veniat. Uidete q̃ qd
audiatꝫ ‖ Qui enĩ habet dabit illi: t q̃- Mat. 13.b
cũq; nõ habet: etiã qꝺ putat se hre au Mar. 4.c
ferre ab illo ‖ Uenerũt ãt ad illũ mater Mat. 12.d
t frẽs eiꝰ: t nõ poterãt adire eũ ꝓ tur- Mar. 3.d
ba. Et nũciatũ ẽ illi. Mater tua t fra-
tres tui stant foris: volentes te videre.
Qui rñdẽs dixit ad eos: Mater mea t
fratres mei hi sunt: q̃ verbum dei au- D
diũt t faciũt ‖ Factũ est aũt in vna die- Mat. 8:c
rũ: t ipe ascendit in nauiculã: et disci- Mar. 4.d
puli eiꝰ: t ait ad illos. Trãsfretemꝰ trãs
stagnũ. Et ascẽderunt. Et nauigãtibꝰ
illꝫ obdormiuit t descẽdit procella venti
in stagnũ: t cõpellebãt t periclitabant.
Accedẽtes ãt suscitauerũt eũ dicẽtes.
Preceptor pimꝰ. At ille surgẽs increpa
uit ventũ t tempestatẽ aque: t cessauit
t facta ẽ trãquillitas. Dixit autem illis.

Mar.4.d Ubi ē fides vra? Qui timētes mirati sunt ad iuicē dicētes‖Quis putas ꝟ ē. Quia ⁊ vētis ⁊ mari imperat:⁊ obedi unt ei? Et nauigauerūt ad regionē ge rasenoꝝ:q̄ est ꝛ galileā. Et cū de naui egress⁹ eēt ad⁹ trā:occurrit illi vir q̄dā q̄ hēbat demoniū iā tpib⁹ mltis:⁊ vesti mēto nō induebaꝛ: neqꝫ in domo ma nebat sꝫ in monumētis. Is vt vidit ie sū ꝓcidit añ illū:⁊ exclamās voce ma-
Mat.8.d gna dixit‖Quid mhi ⁊ tibi est iesu fili
Mar.5.a dei altissimi? Obsecro te:ne me torq̄as
E Precipiebat enī spiritui imūdo: vt exi ret ab homie. Multis enī tpib⁹ arripie bat illū:⁊ vinciebaꝛ cathenis ⁊ cōpe-dib⁹ custodit⁹:⁊ rupt̄ vinculis ageba
Mar.5.a tur a demonio i deserta‖Interrogauit āt illū iesus dicēs: Q̄ tibi nomen est? At ille dixit: Legio. Quia itrauerūt de monia mlta i eū. Et rogauerūt illum:
Mat.8.g ne iperaret ill⁹ vt i abyssū irēt‖Erat āt
Mar.5.b ibi grex porcoꝝ mltoꝝ pascētiū i mō te:⁊ rogabāt eū vt ꝓmitteret eis i illos igredi. Et ꝓmisit ill⁹. Exierūt ꝑ demo nia ab hoīe:⁊ itrauerunt i porcos: ⁊ i petu abūt grex p̄ ꝓceps i stagnū: ⁊ suf-
Mar.5.b focat⁹ ē‖Q̄ vt viderūt factū q̄ pasce bāt fugerūt ⁊ nūciauerūt i ciuitatē ⁊ i villas. Exierūt āt videre q̄ factū ē: et venerūt ad iesū:⁊ inuenerunt hoiem se dētē a q̄ demonia exierāt vestitū: ac sa na mēte ad pedes ei⁹: ⁊ timuerūt. Nūciauerunt āt illis ⁊ q̄ viderāt: quō san⁹
F fact⁹ eēt a legione. Et rogauerūt illuꝫ ois mltitudo gerasenoꝝ: vt discederet ab ipsis: q̄ magno timore tenebātur.
Mar.5.b ‖Ip̄e āt ascēdēs nauim reūsus est. Et rogauit illū vir: a q̄ demonia exierant vt cū eo eēt. Dimisit āt eū iesus dicēs: Redi i domum tuā: ⁊ narra quāta tibi fecit de⁹. Et abūt p̄ vniūsam ciuitatem
Mat.9.c ꝓdicās quāta illi fecisset iesus‖Factuꝫ
Mar.5.c ē autē cum redisset iesus excepit illum turba. Erāt āt oēs expectātes eum. Et ecce venit vir cui nomē iayrus: ⁊ ipse p̄nceps synagoge erat ⁊ cecidit ad pe-des iesu: rogās eū vt itraret i domū ei⁹ q̄ vnica filia erat ei fere ānoꝝ duode-cim: ⁊ hec moriebaꝛ. Et ꝓtigit dū iret:
Mat.9.c a turbis cōprimebaꝛ‖Et mulier q̄daꝫ
Mar.5.c erat i fluxu sāguinis ab ānis duodeci: q̄ i medicos erogauerat oēꝫ substātiā suā: nec ab vllo potuit curari. Accessit retro ⁊ tetigit fimbriā vestimēti ei⁹: et ꝓfestim stetit fluxus sāguinis eius. Et dixit iesus. Quis ē q̄ me tetigit? Negā-tibus āt oib⁹ dixit petr⁹ ⁊ q̄ cū illo erāt. Preceptor: turbe te cōprimunt ⁊ affli-gunt: ⁊ dicis q̄s me tetigit? Et dixit ie-sus: Tetigit me aliq̄s. Naz ⁊ ego noui virtutē ē me exisse. Uidēs āt mulier q̄ nō latuit: tremēs venit ⁊ ꝓcidit ante pedes ei⁹ ⁊ ob quā causā tetigerit eum indicauit coram oi ꝓplo: ⁊ quēadmodū cōfestim sanata sit. At ip̄e dixit ei‖Fi-lia: fides tua saluā te fecit. Uade in pa-ce. Adhuc illo loquēte: venit q̄daꝫ a p̄ncipē synagoge dicēs ei: q̄ mortua est filia tua: noli vexare illū. Jesus āt au-dito ꝟ vbo: rūdit patri puelle. Noli ti-mere. Crede tm̄: ⁊ salua erit. Et cuꝫ ve-nisset domū: nō ꝓmisit itrare secū quē-q̄: nisi petꝝ ⁊ iacobū ⁊ iohēz: ⁊ pr̄es et mr̄es puelle. Flebāt āt oēs ⁊ plāgebāt illā. At ille dixit: Nolite flere. ‖Non est mortua puella sꝫ dormit. Et deridebāt eū: sciētes q̄ mortua eēt. Ip̄e āt tenēs manū ei⁹ clamauit dicēs‖Puella sur-ge. Et reūsus ē spūs ei⁹: ⁊ surrexit ꝓti-nuo. Et iussit illi dare manducare. Et stupuerūt parētes ei⁹ q̄bus p̄cepit ‖ne
IX aliqui dicerēt q̄ factum erat.

Q‖Onuocat̄ āt iesus duodecim apl̄is: dedit ill⁹ virtutē ⁊ ptātē sup oia demonia‖⁊ vt lāguo:es curarēt. Et misit illos p̄dicare regnū dei: ⁊ sanare infirmos‖Et ait ad illos Nihil tuleritis i via: neqꝫ virgam neqꝫ perā neqꝫ panē neqꝫ pecuniā: neqꝫ duas tunicas habeat̄. Et i quacunqꝫ do-mū itraueritis ibi manete: ⁊ inde ne exeatis‖Et q̄cūqꝫ nō receperint vos: exeun-tes de ciuitate illa: etiā pulueē pedū vr̄oꝝ excutite i testimoniū sup̄a illos‖Egressi āt circūibāt p castella: euāge-lizātes ⁊ curātes vbiqꝫ‖Audiuit āt he-rodes tetrarcha oia q̄ fiebāt ab eo: et hesitabat eo ꝙ diceret a q̄busdā: q̄ io-hānes surrexit a mortuis: a q̄busdam vo q̄ helias apparuit: ab alīs āt q̄ p-pheta vn⁹ d̄ antiq̄s surrexit. Et ait he-rodes‖Joh̄es ego decollaui. Quis ē āt iste de q̄ ego talia audio? Et q̄rebat vi-dere eū. Et reūsi apli narrauerunt illi q̄cunqꝫ fecerūt‖Et assūpt̄ illis secessit seorsū in locū desertū q̄ est bethsaide. Q̄d cū cognouissent turbe secute sūt illū: ⁊ excepit eos ⁊ loq̄baꝛ illis d̄ regno

ri eos ꝙ cura indigebant: sanabat.
Dies aũt erat declinare. Et accedẽ-
es duodeci dixerũt illi: Dimitte tur-
as: vt eũtes i castella villasq; q̃ circa
ũt diuerſãt & inueniãt escas. qz ħ in loco
erto sum⁹. Dixit ãt ad illos ‖ Uos date
ll mãducare. At illi dixerũt ‖ Nõ ſt no
bis plusq; q̃nq; panes & duo pisces: ni
ſi forte nos eam⁹ & emam⁹ i oẽm hanc
rbã escas. Erãt ãt fere viri q̃nq; mi-
lia. Dixit ãt ad discipꝭos suos. Facite il-
os discũbere ꝑ q̃uinas q̃nquagenos: &
ta fecerũt. Et discubuerũt oẽs. Accept⁹
aũt q̃nq; panib⁹ & duob⁹ piscibus: re-
ſpexit i celũ & bñdixit illis: & fregit & di-
ſtribuit discipul suis vt ponerẽt ante
rbas. Et mãducauerũt oẽs & saturati
ũt. Et sublatũ ẽ qđ supfuit illis fragmẽ
rũ cophini duodeci. ‖ Et factũ ẽ cũ so
ꝛẽt oras erãt cũ illo & discipuli: & in
rogauit illos dicẽs: Quẽ me dicũt eẽ
rbe. At illi rñderũt & dixerũt. Johan
ẽ baptistã: alĩ ãt helią: alĩ ☧o qz vn⁹
ph̃a de ꝑioꝛib⁹ surrexit. Dixit aũt illis.
Uos ãt quẽ me eẽ dicit⁹? Rñdẽs simõ
etꝛ⁹ dixit. Christũ dei ‖ At ille icrepãs
illos ꝓcepit ne cui dicerẽt hoc: dicens
q̃ oportet filiũ hois multa pati & re-
probari a seniorib⁹ & ꝓncipib⁹ sacerdo
tũ & scribis & occidi: & ẽtia die resurge-
re. ‖ Dicebat aũt ad oẽs. Si quis vult
post me venire: abneget semetipm & tol
lat crucẽ suã quotidie: & seq̃t me. Qui
em voluerit aiam suã saluã facere ꝑder
et illã. Nã q̃ ꝑdiderit aiam suã ꝓpter me:
ic saluã faciet illã. Quid em ꝓficit homo
si lucreꝛ vniũsum mũdũ: se aũt ipm ꝑ
dat & detrimẽtũ sui faciat. Nam q̃ me
erubuerit: & meos ꝛmões: hũc filius ho-
inis erubescet cũ venerit i maiestate
sua & ꝓris & sãctoꝝ angeloꝝ. ‖ Dico ãt
obis: vere sũt aliq̃ hic stãtes: q̃ nõ gu
stabũt moꝛtẽ donec videãt regnũ dei.
actũ ẽ aũt post hec verba fere dies
ctꝛ: & assũpsit petrũ & iacobũ & iohan
ẽm & ascẽdit in montẽ vt oraret. Et fa-
cta ẽ dũ oraret species vultꝰ ei⁹ altera
& vestit⁹ ei⁹ albus & refulgẽs. Et ecce
duo viri loq̃bant cũ illo. Erãt ãt moy
ses & helias visi i maiestate: & dicebãt
excessũ ei⁹ quẽ cõpletur⁹ erat i hierlm
Petr⁹ ãt & q̃ cũ illo erãt: grauati erãt
somno. Et euigilãtes viderũt maiesta-
tẽ eius: & duos viros q̃ stabãt cũ illo.

Et factũ ẽ cũ discẽderẽt ab illo: ait pe
trus ad iesum. Preceptoꝛ bonũ ẽ nos
hic eẽ & faciam⁹ tria tabernacula: vnũ
tibi: & vnũ moysi: & vnũ helie. Nesciẽs
q̃d diceret. Hec aũt illo loquente: facta
ẽ nubes & obumbrauit eos: & timuerũt
intrãtib⁹ illis in nubẽ. Et vox facta ẽ
de nube dicẽs. ‖ Hic ẽ filius me⁹ dilect⁹ Mat.3.b
ipm audite. Et dũ fieret vox inuentus Mar.1.b
est iesus solus: & ipsi tacuerũt: & nemi E
ni dixerũt in illis diebus quicq; ex his
q̃ viderãt ‖ Factũ ã aũt in sequenti die Mat.17.c
descẽdẽtib⁹ illis de mõte: occurrit illi Mar.9.c
turba multa. Et ecce vir de turba ex-
clamauit dicẽs: Magister obsecro te:
respice in filiũ meũ qz vnicus ẽ mihi.
Et ecce spũs adꝑhẽdit eũ: & subito cla
mat: & elidit & dissipat eũ cũ spuma et
vix discedit dilaniãs eũ. Et rogaui di-
scipulos tuos vt eĳcerẽt illũ & nõ po-
tuerũt. Rñdẽs aũt iesus dixit ‖ O gene Mat.17.c
ratio infidelis et puersa: vsq; quo ero Mar. 9.c
apud vos & patiar vos? Adduc huc fi-
liũ tuũ. Et cũ accederet: elisit illũ de-
moniũ & dissipauit. Et increpauit ie-
sus spiritũ immũdũ & sanauit puerũ: &
reddidit illũ patri ei⁹. Stupebãt autẽ
oẽs in magnitudine dei. Omnibusq; mi-
rantib⁹ i oibus q̃ faciebat: dixit ad di-
scipulos suos. Ponite vos in coꝛdib⁹
vꝛis ꝛmones istos. ‖ Filius ei hois: futu Mat.17.d
rũ ẽ vt tradat⁹ i manus hoim. At illi ig- Mar.9.e
noꝛabãt verbũ istud & erat velatũ an-
te eos vt nõ sentirẽt illud: & timebant f
eũ interrogare de hoc verbo. ‖ Intrauit Mat.18.a
aũt cogitatio i eos: q̃s eoꝝ maioꝛ esset Mar.9.e
At iesus vidẽs cogitatiões coꝛdis illo
rũ apꝑhẽdit puerũ: & statuit illũ secus
se: & ait illis. Quicũq; susceperit puerũ
istũ in nõie meo me recipit. Et q̃cunq;
me receperit recipit eũ q̃ me misit. Nã
q̃ minoꝛ est inter vos oẽs: hic maioꝛ ẽ
Respõdẽs aũt iohãnes dixit: Preceptoꝛ Mar.9.f
vidim⁹ quẽdã in nõie tuo eĳcientẽ de
monia & ꝓhibuim⁹ eũ: qz nõ seq̃t no-
biscũ. Et ait ad illos iesus. Nolite ꝓhi
bere. Qui em nõ ẽ aduersũ vos: ꝓ vob
est. Factũ ẽ aũt dũ cõplerent dies assũ
ptionis ei⁹: & ipe faciẽ suã firmauit vt
iret in hierlm. Et misit nũcios ante cõ
spectũ suũ: & euntes intrauerũt i ciui-
tatẽ samaritanoꝝ vt pararent illi. Et
nõ receperũt eũ: qz facies ei⁹ erat eun-
tis hierlm. Cũ uidissent aũt discipuli

E ei⁹ iacob⁹ ⁊ iohānes dixerūt. Dñe vis dicim⁹ vt ignis descēdat de celo: ⁊ cōsumat illos? Et ꝓuersus increpauit illos dicēs. Nescitis cui⁹ spūs estis ‖ Fili⁹ hoīs nō venit aias ꝑdere sʒ saluare Et abierūt i aliud castellū. ‖ Factū ē āt ambulātib⁹ illis i via: dixit q̄dā ad illū. Sequar te q̄cūq; ieris. Dixit illi iesus: Vulpes foueas habēt: ⁊ volucres celi nidos. ‖ fili⁹ āt hoīs nō habet vbi caput suū reclinet. Alit aūt ad alterū. Sequere me. Ille aūt dixit: Dñe ꝑmitte mihi primū ire: ⁊ sepelire patrē meū Dixitq; ei iesus: Sinc vt mortui sepeliant mortuos suos: tu aūt vade ⁊ annūcia regnū dei. Et ait alter. Sequar te dñe: sʒ ꝑmitte mihi p̄mū renūciare his q̄ domi sūt. Ait ad illum iesus: Nemo mittēs manū suā ad aratrū ⁊ aspiciēs retro: aptus ē regno dei.

P Ost hec aūt designauit dñs et alios septuagintaduos: ⁊ misit illos bīnos aī faciē suā i oēm ciuitatē ⁊ locū quo erat ipse vēturus. Et dicebat ilis. ‖ Messis q̄dē multa: operarij āt pauci. Rogate ꝙ dñm messis vt mittat operarios i messem suā. ‖ Ite ecce ego mitto vos sicut agnos iter lupos. Nolite portare sacculū neq; perā neq; calciamēta: ⁊ neminē p viā salutaueritis ‖ In quācūq; domū intraueritis primū: dicite pax huic domui: ⁊ si ibi fuerit fili⁹ pacis req̄escet sup illū pax vra: sin aūt: ad vos reuertet. In eadē aūt domo manete: edētes ⁊ bibētes q̄ apd illos sūt ‖ Dign⁹ ē ei operarius mercede sua. Nolite trāsire ɔ domo i domū. Et i quācūq; ciuitatē intraueritis ⁊ suscepe rint vos: māducate q̄ apponūt vobis ⁊ curate infirmos q̄ in illa sūt ⁊ dicite illis. appropinquabit i vos regnū dei. ‖ In quācūq; aūt ciuitatē intraueritis ⁊ nō suscep erint vos: exeūtes in plateas ei⁹ dicite. Etiā puluerē q̄ adhesit nob de ciuitate vra extergim⁹ in vos. Tñ hoc scitote q: appropinq̄bit regnū dei Dico vob: q: sodomis i die illa remissius erit q̄ illi ciuitati. ‖ Ue tibi corozaim: ve tibi bethsaida: q: si in tyro ⁊ sidone facte fuissent virtutes q̄ facte sūt in vobis: olim i cilitio ⁊ cinere sedentes penitērēt. Uerūtn tyro ⁊ sidoni remissius erit in iudicio q̄ vobis. Et tu capharnaū vsq; ad celū exaltata: vsq; ad ifernū demerger̄. ‖ Qui vos audit me audit ⁊ q̄ vos spnit me spnit. Qui āt me spnit: spnit eū q̄ misit me. Reuersi sunt aūt septuaginta duo cū gaudio dicētes. Dñe etiā demonia subīciuntur nobis i noie tuo. Et ait illis. Uidebā sathanā sicut fulgur de celo cadentē. Ecce dedi vobis ptātē calcandi supra serpētes ⁊ scorpiones ⁊ sup oēm virtutē inimici: ⁊ nihil vobis nocebit. Uerūtn i hoc nolite gaudere. q: spūs vob subīciunt. Gaudete aūt: ꝙ noīa vra scripta sūt i celis. In ipsa hora exultauit in spūsācto ⁊ dixit. ‖ Cōfitebor tibi dñe pater celi ⁊ terre: ꝙ abscōdisti hec a sapiētib⁹ ⁊ prudētib⁹ ⁊ reuelasti ea paruulis: Etiā pat: q̄m sic placuit ante. ‖ Oia mihi tradita sunt a pre meo. Et nemo scit q̄s sit fili⁹ nisi pat: et q̄s sit pater nisi fili⁹: ⁊ cui voluerit fili⁹ reuelare: Et cōuersus ad discipulos suos dixit ‖ Beati oculi q̄ vidēt q̄ vos videtis: Dico em vobis: ꝙ multi ꝓphete ⁊ reges voluerūt videre q̄ vos videtis ⁊ nō viderūt: ⁊ audire q̄ auditis: ⁊ nō audierūt. ‖ Et ecce q̄dā legisperit⁹ surrexit tēptās illū ⁊ dicēs. Magister: q̄d faciēdo vitā eternā possidebo? At ille dixit ad eū. In lege q̄d scriptū ē? Quō legis. ‖ Ille rīdens dixit: Diliges dñm deū tuū ex toto corde tuo ⁊ ex tota aīa tua: ⁊ ex omnib⁹ viribus tuis: ⁊ ex omni mente tua. ‖ ⁊ primū tuū sicut teipsum Dixitq; illi: Recte rīdisti: Hoc fac ⁊ vives. Ille aūt volēs iustificare seipm dixit ad iesum. Et q̄s ē me⁹ prim⁹? Suscipiēs aūt iesus dixit: Homo q̄dā descēdebat ab hierūm in hiericho ⁊ incidit i latrones: q̄ etiā despoliauerūt eū ⁊ plagis impositis abierunt semiuiuo relicto. Accidit aūt vt sacerdos quidā descēderat eadem via: ⁊ viso illo ptерiit. Similiter ⁊ leuita: cū esset sec⁹ locū ⁊ videret eū ptrāsūt. Samaritan⁹ aūt q̄dā iter faciēs venit sec⁹ eū ‖ ⁊ videns eū: misericordia mot⁹ ē. Et appropiās alligauit vulnera ei⁹: infundēs oleū ⁊ vinū: ⁊ iponēs illū i iumētū suū duxit i stabulū: ⁊ curā ei⁹ egit. Et altera die ꝓtulit duos denarios: ⁊ dedit stabulario: ⁊ ait: Curā illi⁹ habe: ⁊ q̄cūq; supererogaueris: ego cū rediero reddā tibi. Quis horū trīū videt tibi prim⁹ fuisse illi q̄ incidit in latrones? At ille dix

Mat.18.b
Mat.8.c
Mat.8.c
Mat.8.c
Mat.9.b
Mat.10.b
Mat.10.b
Mar.6.b
Mat.10.b
Mat.10.b
Mat.11.c

a. Qui fecit misericordiã ī illũ. Et ait illi iesus. Uade ⁊ tu fac similiẽ. Factũ ẽ aũt dũ irẽt: ⁊ ipe intrauit ī quoddã castellũ: ⁊ mulier q̃dã martha noie excepit illũ in domũ suã: ⁊ huic erat soror noie maria. Que etiã sedens secus pedes dñi audiebat ꝟbũ illi⁹: martha aũt satagebat circa frequẽs ministeriũ Que stetit ⁊ ait. Dñe nõ est tibi cure ꝙ soror mea reliquit me solã ministrare? Dic ḡ illi vt me adiuuet. Et respondẽs dixit illi dñs. Martha martha sollicita es ⁊ turbaris erga plurima. Porro unũ ẽ necessariũ. Maria optimã partẽ elegit: q̃ nõ auferẽt ab ea. XI

Et factũ est cũ esset in quodam loco orans: vt cessauit: dixit vn⁹ ex discipulis ei⁹ ad eũ. Dñe: doce nos orare: sicut docuit iohãnes discipulos suos. Et ait illis. ¶Cũ oratis dicite. Pater sanctificet nomẽ tuũ adueniat regnũ tuũ: panẽ nostrũ q̃tidianũ da nobis hodie: ⁊ dimitte nobis pcta nostra: siq̃dẽ ⁊ nos dimittimus debitorib⁹ nr̃is: ⁊ ne nos inducas in temptationẽ. Et ait ad illos. Quis vestrũ habebit amicũ ⁊ ibit ad illũ media nocte ⁊ dicet illi: amice commoda mihi tres panes: q̃m amic⁹ meus venit de via ad me: ⁊ nõ habeo qđ ponã ante illũ: ⁊ ille deintus rñdẽs dicat: noli mihi molestus esse: iã ostium clausum ẽ ⁊ pueri mei mecum sunt in cubili: nõ possum surgere ⁊ dare tibi? Et ille si perseuerauerit pulsans: dico vob: ⁊ si nõ dabit illi surgẽs: eo ꝙ amicus ei⁹ sit: ꝓpter improbitatẽ tamẽ eius surget: ⁊ dabit illi quotq̃t habet necessarios. Et dico ego vob. ¶ Petite et dabit vob: q̃rite ⁊ inuenietis: pulsate et aperiet vob. Omis ei q̃ petit accipit: ⁊ q̃ q̃rit inuenit ⁊ pulsanti aperiet. Quis ãt ex vob patrẽ petit panẽ: nũq̃d lapidẽ dabit illi? Aut piscẽ: nũq̃d ꝓ piscẽ ꝟpẽtẽ dabit illi? Aut si petierit ouũ: nũquid porriget illi scorpionẽ? Si ḡ vos cũ sitis mali nosti bona data dare filiis vestris: quãtomag⁹ pr̃ vr̃ celestis dabit spũm bonũ petẽtib⁹ se. ¶Et erat eiciens demoniũ ⁊ illud erat mutũ: ⁊ cum ejecisset demoniũ locut⁹ ẽ mut⁹: ⁊ admirate sũt turbe. Quidã ãt ex eis dixerũt. In beelzebub ꝓncipe demoniorũ eicit demonia. ¶Et alij tẽptãtes: signũ ꝙ de celo quærebãt ab eo. Ipe ãt vt vidit cogitationes eorũ dixit eis ¶Omne regnũ in se diuisum desolabit: ⁊ domos supra domũ cadet. Si ãt ⁊ sathanas in seipm diuisus ẽ quo stabit regnũ ei⁹? q⁹ dicitis in beelzebub me eicere demonia? Si ãt ego in beelzebub eicio demonia: filij vri in q̃ eiciũt Ideo ipi iudices vri erũt. Porro si in digito dei eicio demonia ꝓfecto puenit in vos regnũ dei. Cũ fort⁹ armat⁹ custodit atriũ suũ: in pace sunt ea q̃ possidet. Si ãt fortior eo superueniẽs vicerit eũ: vniũsa arma ei⁹ auferet in q̃b⁹ confidebat ⁊ spolia ei⁹ distribuet. Qui nõ ẽ mecũ cõtra me est: ⁊ q̃ nõ colligit mecũ dispgit. ¶Cũ immundus spũs exierit ɔ homie: ãbulat p loca inaq̃sa: q̃rẽs requiẽ: ⁊ nõ inueniẽs dicit. Reuertar in domũ meã vñ de exiui. Et cũ venerit inuenit eã scopis D mũdatã. Tũc vadit ⁊ assumit septẽ alios spũs secũ neq̃ores se: ⁊ ingressi habitãt ibi. Et fiũt nouissima hois illi⁹ peiora prioribus. Factũ ẽ ãt cũ hec diceret: extollẽs vocẽ q̃dã mulier de turba dixit illi. Beat⁹ uẽter q̃ te portauit: ⁊ ubera q̃ suxisti. At ille dixit. Quinimo beati q̃ audiũt ꝟbũ dei: ⁊ custodiũt illud Turbis ãt ꝙcurrẽtib⁹ cepit dicere ¶He Mat.12.c
neratio hec generatio nequã est: signũ Mar.8.b
q̃rit: ⁊ signũ dabit ei nisi signũ Ione.
Nã sicut fuit ionas signũ niniuitis: ita erit ⁊ filius hois generationi isti. ¶Regi 3.Re.10.a
na austri surget in iudicio cũ viris gene 2.Pa.9.a
ratiõis hui⁹ ⁊ ꝓdẽnabit illos: q⁹ venit a finib⁹ tre audire sapiam salomonis.
Et ecce pl⁹ q̃ salomõ hic ¶Uiri niniui Ione.3.b
te surgẽt in iudicio cũ generatiõe hac ⁊ Mat.12.a
ꝓdẽnabũt illã: q⁹ pniam egerũt in ꝓdi- E
catiõe ione. Et ecce pl⁹ q̃ iona ħ. Ne- Mat.5.b
mo lucernã accẽdit ⁊ in abscõdito po- Mar.4.e
nit neq̃ sub modio sed supra cãdelabrũ vt q̃ igrediũt: lumẽ videãt. ¶ Lucerna Mat.6.c
corpis tui ẽ oculus tuus. Si oculus tuus fuerit simplex: totũ corpus tuũ lucidum erit si aũt nequã fuerit: etiã corpus tuũ tenebrosũ erit. Uide ḡ ne lumẽ qđ in te ẽ tenebre sint. Si ergo corpus tuũ totũ lucidũ fuerit nõ habẽs aliquã ptẽ tenebrarũ: erit lucidũ totũ. Et sicut lucerna fulgoris illuminabit te. Et cũ loq̃retur: rogauit illũ q̃dã pharisei⁹ vt prandere apud se. Ingressus aũt recubuit. Pharisei⁹ aũt cepit intra se reputãs dicere: quare nõ baptisat⁹ est ante Mat.23.c
prandiũ. Et ait dñs ad illũ. ¶Nũc vos

pharisei qđ deforis est calicis ⁊ catini mūdat⁊: qđ aūt intus est vestrū: plenū est rapina ⁊ iniq̄tate. Stulte: nonne q̄
f fecit qđ deforis ē: etiā id qđ deintus ē fecit? Uerūtn̄ qđ supest date elemosynā: ⁊ ecce oia mūda sunt vobis. ‖ Sed
Mat.23.c ve vobis pharisei q̄ decimatis mentē ⁊ rutā ⁊ oē olus: ⁊ p̄teritis iudicium ⁊ charitatē dei. Hec aūt oportuit facere
Mat.2.a ⁊ illa nō omittere. ‖ Ue vobis pharisei: q̄ diligitis primas cathedras i synagogis ⁊ salutationes in foro. ‖ Ue vob
Mat.23.c quia estis vt monumēta q̄ nō parēt et homines ambulātes supra nesciūt. Rn̄dēs aūt quidā ex legisperitis ait illi. Magister: hec dicēs etiā cōtumeliā nobis
Mat.23.a facis. Et ille ait. ‖ Et vobis legisperitis ve qr oneratis homines onerib⁹ q̄ portare nō possunt: ⁊ ipsi vno digito vro
g nō tangit⁊ sarcinas. Ue vobis q̄ edificatis monumēta ꝓphetar̄: pres aūt vestri occiderūt illos. Profecto testificamini q̄ cōsentitis opib⁹ patrū vrorū: qm̄ quidē ipsi eos occiderūt: vos aūt: edificatis eor̄ sepulchra. Propterea et
Mat.23.b sapientia dei dixit. ‖ Mittā ad illos ꝓphetas ⁊ apłos: ⁊ ex illis occidēt ⁊ p̄sequent̄: vt inquirat̄ sanguis oim ꝓphetar̄ q̄ effusus ē a cōstitutione mūdi a generatiōe ista: a sanguine abel vs
Gen.4.b 2.Pa.24.e q̄ ad sanguinē zacharie: q̄ perūt inter altare ⁊ edem. Ita dico vobis: require
Mat.23.b tur ab hac generatione. ‖ Ue vobis legisperitis qui tulistis clauē scientie: ipi nō introistis: ⁊ eos q̄ introibāt ꝓhibuistis. Cū aūt hec ad illos diceret: cepert pharisei ⁊ legisperiti grauiter insistere ⁊ os ei⁹ opprimere de multis insidiantes ei: ⁊ querentes aliq̄d capere de ore ei⁹ vt accusarent eū. XII

In quibus aūt turbis cōcurrētibus ita vt se inuicē ꝛculcarēt: cepit
Mat.16.a dicere ad discipulos suos. ‖ Attēdite a
Mar.8.b fermēto phariseor̄ qđ est hypocrisis.
Mat.10.c ‖ Nihil ei opertū ē qđ nō reuelab̄: neq̄
Mat.10.c absconditū qđ nō sciab̄. ‖ Qđ in tenebris dixistis: in lumine dicent̄: ⁊ qđ in aure locuti estis i cubicul̄ p̄dicabit̄ in tectis. Dico aūt vobis amicis meis ne terreamini ab his q̄ occidūt corp⁹: et post hec nō habēt ampli⁹ q̄d faciant.
Mat.10.c ‖ Ostendā aūt vobis quē timeatis. Timete eū q̄ postq̄ occiderit hz p̄tem mittere in gehennā. Ita dico vobis hūc timete. Nōne q̄nq̄ passeres venēt dipondio: ⁊ vn⁹ ex illis nō ē in oblioīe cor̄ deo. Sed ⁊ capilli capit⁊ vri o numerati sūt. Nolite ḡ timere: multis passeribus pluris est⁊ vos. Dico aūt vobis: ois q̄cūq̄ cōfessus fuerit me cor hoīb⁹: ⁊ filius hois ꝓfitebit illū cor̄ angelis dei. ‖ Qui aūt negauerit me cor hoīb⁹: negabit cor̄ angelis dei. ‖ Et ois q̄ dicit verbū i filiū hois remitt illi: ei aūt q̄ in spiritūsanctū blasphemauerit nō remittet. ‖ Cū aūt inducū vos i synagogas: ⁊ ad magistrat⁹ ⁊ potestates: nolite solliciti esse q̄liter aut q̄d rn̄deatis aut q̄d dicat⁊. Spūs ei sc⁹ docebit vos i ipsa hora: q̄d oportet at vos dicere. Dixit aūt ei quidā de turba. Magister dic fratri meo: vt diuidat mecū hereditatē. Et ille dixit ei. Hō q̄s me ꝓstituit iudicē aut diuisorē supra vos? Dixitq̄ ad illos. Uidete et cauete ab oi auaricia qr nō in abūdantia cuiusq̄ vita ei⁹ ē ex his q̄ possidet. Dixit aūt similitudinē ad illos dicēs. Hominis cuiusdā diuitis vberes fructus ager attulit: ⁊ cogitabat intra se dicēs Quid faciā: q̄ nō habeo quo cōgregē fructus meos? Et dixit: Hoc faciam. Destruā horrea mea: ⁊ maiora faciā: ⁊ illuc cōgregabo oia q̄ nata sunt mihi et bona mea: ⁊ dicam aie mee. Aia habes multa bona posita i annos plimos: requiescе: comede: bibe: epulare. Dixit autem illi deus. Stulte hac nocte aiam tuā repetūt a te. Que aūt parasti: cuius erūt? Sic ē q̄ sibi thesaurizat ⁊ nō est deū diues. Dixitq̄ ad discipulos suos Ideo dico vobis. Nolite solliciti esse aie vre q̄d mānducetis: neq̄ corpi q̄d induamini. Aia plus ē q̄ esca: ⁊ corpus plus q̄ vestimētū. Cōsiderate coruos qr nō semināt neq̄ metūt q̄b⁹ nō est cellariū neq̄ horreū: et deus pascit illos. Quāto magis vos plur⁊ estis illis. Quis aūt vrm cogitādo pōt adūcere ad staturā suā cubitū vnū? Si ḡ neq̄ qđ minimū ē potestis: q̄d de ceteris solliciti estis? ‖ Cōsiderate lilia quō crescūt. Non laborāt neq̄ nent. Dico aūt vob: nec salomō i oi gl̄ia sua vestiebat̄ sic vnū ex istis. Si aūt fenū qđ hodie ē i agro ⁊ cras in clibanū mittit̄: de⁹ sic vestit quāto magis vos pusille fidei? Et vos nolite q̄rere q̄d manducet⁊: aut q̄d

bite:t nolite in sublime tolli. Hec ãt
ōa gẽes mũdi querũt. Pat aũt vester
quã his indigeris? Uerũtñ qrite p
mũ regnũ dei t iusticiam ei9:t hec oĩa
adiciẽt vobis. Nolite timere pusill9
grex:qz cõplacuit pri vro dare vob re-
gnũ. Uendite q possidet:t date elemo
synã. Facite vobis sacculos q nõ ve-
terascũt:thesaurũ nõ deficientẽ in cel
Quo fur nõ appropiat:neq tinea cor-
rũpit. Ubi ei thesaurus vr ẽ:ibi t cor
vestrũ erit. Sint lũbi vri pcincti t lu-
cerne ardẽtes i manib9 vris:t vos si-
miles hoib9 expectãtibus dñm suũ qñ
reuertat a nuptijs:vt cum venerit et
pulsauerit ꝓfestim aperiẽt ei. Beati
serui illi:qs cũ venerit dñs inuenerit vigi
lantes. Amẽ dico vob:q pcinget se t fa
ciet illos discũbere:t trãsiẽs ministra
bit illis. Et si venerit i scõa vigilia: et
si in tertia vigilia venerit:t ita inue-
nerit:beati sũt serui illi. Hoc ãt scitote
quia si sciret paterfamilias q hora fur
veniret: vigilaret vtiq:t nõ sineret q-
fodi domũ suã. Et vos estote parati:qz
qua hora nõ putatis filius hois veniet
Dixit aũt ei petrus. Dñe ad nos dicis hãc
parabolã:an t ad oẽs? Dixit aũt dñs
Quis putas ẽ fidelis dispẽsator t pru
dens:quẽ ꝓstituit dñs supra familiam
suã vt det illis i tpe tritici mẽsuram?
Beat9 ille seru9 quẽ cũ venerit dñs inue-
nerit ita facientẽ. Uere dico vob: qñ
supra oĩa q possidet cõstituet illũ. Qz si
dixerit seru9 ille in corde suo:morã fa-
cit dñs me9 venire t ceperit pcutere pue-
ros t ancillas t edere t bibere:t iebri
ari:veniet dñs serui illi9 in die q nõ spe
rat t hora qua nescit:t diuidet eũ:par
temq; ei9 cũ infidelib9 ponet. Ille autẽ
seru9 q cognouit voluntatẽ dñi sui:t nõ
ꝓparauit t nõ fecit scm voluntatẽ ei9
vapulabit multis:q autẽ nõ cognouit
fecit digna plagis vapulabit paucis.
Omni aũt cui multũ datũ ẽ: multũ q-
rent ab eo:t cui cõmẽdauerũt multum
plus petent ab eo. Ignẽ veni mittere in
terrã:t qd volo nisi vt accendat? Bap
tismã aũt habeo baptizari:t quo coar
ctor vsq; dũ perficiat. Putatis qz pacem
veni mittere i terrã? Nõ dico vobis: sz
segregationẽ. Erũt ei hoc deinceps in domo
una diuisi:tres i duos t duo i tres di-
uidentẽ:pater i filiũ:t filius in patrẽ su-

ũm:mater i filiã:t filia in matrẽ:socr9
in nurũ suã:t nurus in socrũ suã. Di- Mat. 16.a
cebat aũt ad turbas. Cũ videritis nubẽ
orientẽ ab occasu:statim dicitis nimb9
venit:t ita fit:t cũ austrũ flãtẽ dicitis:
qz estus erit t fit. Hypocrite faciẽ celi
t terre nostis ꝓbare. q aũt tps quo nõ
ꝓbatis? Quid aũt t a vobis ipis non
iudicatis qđ iustũ? Cũ aũt vadis cum Mat. 5.b
aduersario tuo ad pncipẽ in via:da ope
ram liberari ab illo:ne forte trahat te
ad iudicẽ:t iudex tradat te exactori et
exactor mittat te in carcerẽ. Dico ti- Mat. 5.b
bi:nõ exies inde donec etiã nouissimũ
Dẽrãt (minutũ reddas. XIII A
Aũt quidã ipo i tpe nũcientes
illi de galileis:quoz sãguinem
pilat9 miscuit cũ sacrificijs eoz. Et rñ
dẽs dixit illis. Putatis q hi galilei p
oibus galileis pctores fuerint:qz talia
passi sũt. Nõ dico vobis:sed nisi peni-
tẽtiã habueritis:oẽs sikiter pibitis sic
illi decẽ t octo supra qs cecidit turris
in syloe t occidit eos. Putatis qz t ipi
debitores fuerint:pter oẽs hoies habi
tãtes i hierlm. Nõ dico vobis: sz si nõ
pniam habueritis:oẽs similiter pibitis
Dicebat aũt t:hãc sikitudinẽ. Arborẽ B
fici habebat qdã plãtatã in vinea sua
t venit qrens fructũ in illa: t nõ inue
nit. Dixit autẽ ad cultorẽ vinee. Ecce
anni tres sũt ex q venio qrẽs fructũ i
ficulnea hac:t nõ inuenio. Succide q
illã. Ut qd etiã terrã occupat? At ille
rñdẽs dixit illi: Dñe: dimitte illã t q
anno vsq; dũ fodiã circa illã t mittam
stercora Et siqdẽ fecerit fructũ: sin aũt
in futurũ succides eã. Erat aũt docẽs
in synagoga eoz sabbatis. Et ecce mu
lier q habebat spiritũ infirmitatis an
nis decem t octo:t erat inclinata:nec
omino poterat sursũ respicere. Quam cũ C
videret ihesus:vocauit eã ad se:t ait illi
Mulier dimissa es ab infirmitate tua
Et iposuit illi man9 t cõfestim erecta
est:t glorificabat deũ. Rñdens autẽ ar
chisynagogus indignans:qz sabbatis
curasset ihesus:dicebat turbe. Sex dies
sunt i qb9 oportet operari. In his q veni
te t curamini:t nõ in die sabbati. Rñ
dens aũt ad illũ dñs dixit. Hypocrite
vnusqsq vrm sabbato nõ soluit bouẽ
suũ aut asinum a psepio t ducit adaq-
re? Hãc ãt filiã abrahe quã alligauit sa D

thanas ecce decẽ ⁊ octo ãnis: nõ opor-
tuit solui a viculo isto die sabbati? Et
cũ hec diceret: erubescebãt oẽs adũsa-
rij ei⁹: ⁊ ois pplus gaudebat i vniũsis
q̃ gloriose fiebãt ab eo: Dicebat &. Cui
simile ẽ regnũ dei: ⁊ cui simile estima-
Mat'.13.d bo illud. ‖ Simile est grano synapis:
Mat.4.c q̃ acceptũ hõ misit in hortũ suũ ⁊ cre
uit: ⁊ factũ ẽ in arborẽ magnã: ⁊ volu
cres celi requieuerũt i ramis ei⁹ Et ite
rũ dixit. Cui simile estimabo regnũ dei
Mat .13.b ‖ Simile ẽ fermẽto q̃ acceptũ mulier
E abscõdit in farine sata tria: donec fer-
Mat.9.d mentaret totũ. ‖ Et ibat p ciuitates et
castella docẽs: ⁊ iter faciẽs in hierlm.
Ait aũt illi q̃dã. Dñe: si pauci sũt q̃ sal
Mat .7. b uant? Ipse aũt dixit ad illos. ‖ Cõten-
dite intrare p angustã portã: q⁹ multi
dico vobis q̃rẽt intrare ⁊ nõ poterũt.
Cũ aũt intrauerit paterfamilias ⁊ clau-
serit ostiũ: incipietis foris stare: ⁊ pulsa
re ad ostiũ dicẽtes: dñe aperi nobis: et
rndẽs dicet vobis? Nescio vos vnde si
tis. Tũc incipietis dicere. Mãducaui
im⁹ corã te ⁊ bibim⁹: ⁊ i plateis nr̃is do
F cuisti. Et dicet vobis. Nescio vos vñ
Ps .6. sitis. ‖ Discedite a me oẽs operarij iniq̃-
Mat.7.d tatis. Ibi erit fletꝰ ⁊ stridor dentiũ: cũ
videritis abr̃am ⁊ ysaac ⁊ iacob ⁊ oẽs
pphetas in regno dei: vos aũt expelli
Mat.8.b foras. ‖ Et venient ab oriẽte ⁊ occidẽte
⁊ aq̃lone ⁊ austro: ⁊ accũbent in regno
Mat.19.d dei. ‖ Et ecce sũt nouissimi q̃ erãt pmi:
Mat.10.d ⁊ sunt primi q̃ erãt nouissimi. In ipsa
die accesserũt q̃dã phariseorũ dicẽtes
illi. Exi ⁊ vade hinc q⁹ herodes vult te
G occidere. Et ait illis. Ite ⁊ dicite vulpi
illi. Ecce eyicio demonia ⁊ sanitates p
ficio hodie ⁊ cras: ⁊ tertia die ꝯsummor.
Verũtn oportet me hodie ⁊ cras ⁊ se-
quẽti die ambulare: q⁹ nõ capit ꝓphe-
Mat.23.b tã pire eẽ hierlm: ‖ Hierlm hierlm q̃ oc
cidis ꝓphas ⁊ lapidas eos q̃ mittunt
ad te. Quotiens volui ꝯgregare filios
tuos quẽadmodũ auis nidum suũ sub
pennis: ⁊ noluisti. Ecce relinquet vo-
bis domꝰ vr̃a deserta. Dico aũt vob: q⁹
nõ videbitꝭ me donec veniat cũ dicetꝭ
benedictꝰ q̃ venit in noie dñi. XIIII

A Et factũ ẽ cũ introisset iesus in
domũ cuiusdã pncipis phariseo-
rũ sabbato mãducare panẽ: ⁊
ipsi obseruabãt eũ. Et ecce hõ q̃dã hy-
dropicus erat ante illũ. Et respondẽs
iesus: dixit ad legisperitos ⁊ pharisęos
dicẽs. ‖ Si licet sabbato curare? Et
li tacuerũt. Ipse vero apprehẽsum sana-
uit eũ ac dimisit. Et rndẽs ad illos dixe-
it. ‖ Cuiꝰ vr̃m asinꝰ aut bos i puteũ cade-
det: ⁊ nõ cõtinuo extrahet illũ die sab-
bati? Et nõ poterãt ad hec rndere illi.
Dicebat aũt ⁊ adinuitatos parabolã
tendẽs: quõ primos accubitꝰ eligerent
dicens ad illos. Cũ inuitatꝰ fueris ad
nuptias nõ discũbas i primo loco: ne
forte honoratior te sit inuitatꝰ ab illo
⁊ veniẽs is q̃ te ⁊ illũ vocauit: dicat ti
bi: da huic locũ ⁊ tũc incipias cũ rubo-
re nouissimũ locũ tenere. Sꝫ cũ voca-
tꝰ fueris vade recũbe in nouissimo lo-
co: vt cũ venerit q̃ te inuitauit dicat
tibi. Amice ascẽde supius. Tũc erit ti
bi gloria corã simul discũbentib⁹ ‖ quia
ois q̃ se exaltat humiliabit: ⁊ q̃ se hu-
miliat exaltabit. Dicebat aũt ⁊ ei q̃ se
inuitauerat. Cũ facis prãdiũ aut cenã
noli vocare amicos tuos: neq; frẽs tu-
os: neq; cognatos: neq; vicinos: ne qñ
diuites: ne forte ⁊ ipsi te reinuitẽt: ⁊ fi-
at tibi retributio. ‖ Sꝫ cũ facis cõuiu-
um voca paupes debiles claudos ⁊ ce-
cos: ⁊ beatꝰ eris: q⁹ nõ habẽt retribue-
re tibi. Retribuet ei tibi i resurrectõe
iustoꝝ. Hec cũ audisset q̃dã ẽ simul ac-
cũbentib⁹ dixit illi. Beatꝰ q̃ manducabit panẽ in regno dei. Ait ipe dixit
‖ Homo quidã fecit cenã magnã: ⁊ vo-
cauit multos. Et misit seruũ suũ hora
cene dicere inuitatis vt venirẽt: q⁹ iam
parata sũt oia. Et ceperũt simul oẽs ex-
cusare. Primꝰ dixit ei. Villã emi ⁊ ne-
cesse habeo exire ⁊ videre illã. Rogo te
habe me excusatũ. Et alter dixit: Jugo
boum emi q̃nq; ⁊ eo pbare illa. Rogo
te: habe me excusatũ. Et alꝰ dixit. Uxo-
rẽ duxi: ⁊ ideo nõ possũ venire. Et rever-
sus seruꝰ nũciauit hec dño suo. Tunc
iratus paterfamilias dixit seruo suo.
Exi cito i plateas ⁊ vicos ciuitatis: et
paupes ac debiles ⁊ cecos ⁊ claudos in-
troduc huc. Et ait seruꝰ. Dñe: factũ est
vt imperasti: ⁊ adhuc locꝰ est. Et ait do-
minꝰ seruo. Exi i vias ⁊ sepes ⁊ cõpel-
le intrare: vt impleat domꝰ mea. Dico au-
tem vobis: q⁹ nemo virorũ illorũ q̃ vocati
sũt gustabit cenã meã. Ibãt aũt turbe
multe cũ eo: ⁊ cõuersus dixit ad illos.
‖ Si q̃s venit ad me ⁊ nõ odit pr̃em suũ

ꝝ ꝝfem ꝛ vxorē ꝛ filios ꝛ frēs ꝛ so
ores: adhuc aūt ꝛ aiam suā nō pōt me
us ee discipul⁹. ¶ Et q̄ nō baiulat cru-
ē suā ꝛ venit post me: nō pōt me⁹ esse
discipulus. Quis ei ex vobis volēs tur
rim edificare: nōne pri⁹ sedēs cōputat
sūptus q̄ necessarū sū: si habeat ad p-
ficiendū: ne postq̄ posuerit fundamen
a ⁊ nō potuerit p̄ficere: oēs q̄ vidēt:
incipiāt illudere ei dicētes: q⁊ hic hō
epit edificare: ꝛ nō potuit cōsumare?
Aut q̄s rex itur⁹ cōmittere bellū adu-
sus alū regē: nō sedēs p⁹ cogitat si
ossit cū decē milib⁹ occurrere ei: q̄ cū
iginti milib⁹ venit ad se? Alioq̄n ad
huc illo longe agēte: legationē mittēs
rogat ea q̄ pacis sūt. ¶ Sic ꝙ ois ex vob
q̄ nō renunciat oib⁹ q̄ possidet: nō pōt
me⁹ ee discipul⁹. ¶ Bonū ē sal. Si autē
sal euanuerit: i q̄ cōdiet? Neq⁊ i trā ne
q̄ i sterquliniū vtile est: sz foras mittet.
Qui habet aures audiēdi audiat. XV
Erāt aūt appropinquātes ei pu-
blicani ꝛ peccatores: vt audirēt
illū. Et murmurabāt pharisei
ꝛ scribe dicētes: q⁊ hic pctōres recipit
ꝛ māducat cū illis. ¶ Et ait ad illos pa
rabolā istā dicēs: Quis ex vob hō q̄ hz
centū oues: ꝛ si p̄diderit vnā ex ilis: nō-
ne dimittit nonagintanouē i deserto et
vadit ad illā q̄ perat donec iueniat eā
Et cū iuenerit eā: iponit i humeros su
os gaudens ꝛ veniens domū cōuocat
amicos ꝛ vicinos dicēs ilis. Cōgratula
mini mihi: q⁊ inueni ouē meā q̄ perat.
Dico vob: ꝙ ita gaudiū erit i celo sup
uno pctōre pniam agēte: q̄z supra no-
nagintanouē iustis q̄ nō indigēt pnia.
Aut q̄ mulier habēs drachmas decē:
si p̄diderit drachmā vnā: nonne accē-
dit lucernā ꝛ eūtit domū ꝛ q̄rit diligē-
ter donec inueniat eā? Et cū inuenerit cō
vocat amicas ꝛ vicinas: dicēs: Cōgra-
tulamini mihi: q⁊ inueni drachmā quā p
derā. Ita dico vob: gaudiū erit coā
angelis dei sup vno pctōre pniam agen
te. Ait aūt. Hō q̄dā habuit duos filios
Et dixit adolescētior ex ilis pri. Pat: da
mihi portionē substātie q̄ me otingit.
Et diuisit ilis substātiā. Et nō post ml
tos dies: congregat⁊ oib⁹ adolescētior fi
lius peregre profect⁹ ē i regionē lōginquā
Et ibi dissipauit substātiā suā viuendo
luxuriose. Et postq̄ oia cōsūmasset: fa-
cta ē fames valida i regiōe illa: ꝛ ipse
cepit egere Et abiit ꝛ adhesit vni ciuiū
regiōis illi⁹: ꝛ misit illū i villā suā vt
pasceret porcos. Et cupiebat iplere vē
trē suū d siliq̄s q̄s porci māducabāt: ꝛ
nemo illi dabat. In se aūt reūsus dixit: D
Quāti mercēnarū i domo p̄ris mei a-
būdat panib⁹: ego aūt h fame pco. Sur
gā ꝛ ibo ad p̄rem meū ꝛ dicā ei. Pater
peccaui i celū ꝛ coā te: iā nō sū dign⁹
vocari fili⁹ tu⁹: fac me sic vnū d mer-
cēnarijs tuis. Et surgēs venit ad p̄rem
suū. Cū aūt adhuc lōge eet vidit illū p̄r
ipi⁹: ꝛ misc̄ia mot⁹ ē: ꝛ accurrēs ceci
dit sup collū ei⁹: ꝛ osculat⁹ ē eū. Dixit E
q⁊ ei fili⁹. Pat peccaui i celū ꝛ coā te:
iā nō sū dign⁹ vocari fili⁹ tu⁹. Dixit aūt
pat ad p̄uos suos. Cito p̄ferte stolā p̄-
mā: ꝛ induite illū: ꝛ date annulū i ma-
nū ei⁹: ꝛ calciamēta i pedes ei⁹. Et ad-
ducite vitulū saginatū ꝛ occidite: ꝛ mā-
ducem⁹ ꝛ epulemur: q⁊ h fili⁹ me⁹ mor
tu⁹ erat: ꝛ reuixit: perierat ꝛ inuēt⁹ ē. Et
ceperūt epulari. Erat aūt fili⁹ ei⁹ seni
or i agro. Et cū veniret ꝛ appropiāret F
domui: audiuit symphoniā ꝛ choꝛ: et
vocauit vnū de puis: ꝛ interrogauit q̄d
hec eent. Ipe⁊ dixit illi. Frat tu⁹ venit
ꝛ occidit pat tu⁹ vitulū saginatū: q⁊ sal
uū illū recepit. Indignat⁹ ē aūt ꝛ nole
bat introire. P̄r ꝙ illi⁹ egressus cepit ro
gare illū. At ille rndēs dixit p̄ri suo. S
Ecce tot ānis p̄uio tibi: ꝛ nūq̄ māda-
tū tuū p̄teriui: ꝛ nūq̄ dedisti mihi he-
dū vt cū amicis meis epularer. Sz post
q̄ fili⁹ tu⁹ h q̄ deuorauit substātiā suā
cū meretricib⁹ venit: occidisti illi vitu
lū saginatū. At ipe dixit illi: Fili tu sp
mecū es: ꝛ oia mea tua sūt. Epulari aūt
ꝛ gaudere oportebat: q⁊ frat tu⁹ h mor
tu⁹ erat: ꝛ reuixit: perierat ꝛ inuent⁹ ē.
Dicebat aūt ꝛ ad discipulos XVI A
suos. Hō q̄dā erat dives q̄ ha-
bebat villicū: ꝛ h diffamat⁹ est
apd illū q̄si dissipasset bona illi⁹ Et vo
cauit illū ꝛ ait illi. Quid h audio d te.
Redde rōnē villicatiōis tue. Jā ei nō
poter villicare. Dixit aūt villic⁹ intra se.
Quid faciā: q⁊ dns me⁹ aufert a me vil
licationē: fodere ñ valeo: mēdicare e-
rubesco. Scio q̄d faciā: vt cū amot⁹ fu B
cro a villicatiōe: recipiāt me in domos
suas. Cōuocat⁊ itaq̄ singulis debitori
b⁹ dñi sui: dicebat p̄imo. Quantū de-

bes dño meo? At ille dixit. Cētū cados olei. Dixitq; illi. Accipe cautionē tuā ⁊ sede cito scribe q̄nq̄gita. Deinde alio dixit. Tu vero quātū debes? Qui ait: centum chozos tritici. Ait illi. Accipe lras tuas: ⁊ scribe octoginta. Et laudauit dñs villicū iniq̄tatis q; prudēt fecisset: q; filij hui⁹ seculi prudētiozes
C filijs lucis i generatione sua sunt. Et ego vobis dico: facite vobis amicos de māmona iniq̄tat̄: vt cū defeceritis recipiāt vos in ēna tabernacula. Qui fidelis ē i minimo: ⁊ i maiori fidelis ē: ⁊ q̄ in modico iniqu⁹ ē: ⁊ in maiori iniqu⁹ ē. Si g̃ iniquo māmona fideles ñ fuistis: qō verū est q̄s credet vobis? Et si i alieno fideles nō fuistis qō vestrū
Mat.6.c est q̄s dabit vobis? Nemo seru⁹ potest duob⁹ dñis seruire. Aut ei vnū odiet: ⁊ alterū diliget: aut vni adherebit: ⁊ alterū cōtemnet. Nō potestis deo ꝑuire et
D māmone. Audiebāt āt oia hec pharisei q̄ erāt auari: ⁊ deridebāt illū. Et ait illis. Vos estis q̄ iustificatis vos corā hoib⁹: deus aūt nouit corda vra Quia qō hoib⁹ altū ē: abominatio ē añ deū.
Mat.11.b ¶Lex ⁊ pphete vsq; ad iohānē: ex eo regnū dei euāgelizat̄: ⁊ ois i illō vim facit.
Mat.5.b ¶Facili⁹ est autē celū ⁊ terrā ꝑterire:
Mat.5.e.et 19.a Mar.10.o q̄ de lege vnū apicē cadere. ¶Ois q̄ dimittit vxorē suā: ⁊ alterā ducit: mechat̄: ⁊ q̄ dimissā a viro ducit mechat̄
E Hō q̄dā erat diues q̄ induebat̄ purpura ⁊ byssō: ⁊ epulabat̄ q̄tidie splendide. Et erat q̄dā mēdic⁹ noie lazarus: q̄ iacebat ad ianuā ei⁹ vlceri⁹ plen⁹ cupiēs saturari de micis q̄ cadebāt ō mensa diuitis: ⁊ nemo illi dabat. Sed ⁊ canes veniebāt: ⁊ ligebāt vlcera ei⁹ Factū ē aūt vt moreret̄ mēdic⁹: ⁊ portaret̄ ab angelis in sinū abrae. Mor-
F tu⁹ ē aūt ⁊ diues: ⁊ sepult⁹ ē in inferno. Eleuās aūt oculos suos cū esset in tormētis: vidit abrāā a lōge ⁊ lazarū i sinu ei⁹: ⁊ ipe clamās dixit: Pater abrāā miserere mei ⁊ mitte lazarū vt intingat extremū digiti sui i aquā: vt refrigeret linguā meā: ⁊ crucior i hac flā ma. Et dixit illi abrāā. Fili recordare q: recepisti bona in vita tua: ⁊ lazarus similiter mala. Nūc aūt hic cōsolat̄ tu
G vero cruciaris. Et in his oib⁹ int̄ nos ⁊ vos chaos magnū firmatū ē: vt hi q̄ volūt hic trāsire ad vos nō possint: neq; inde huc trāsmeare. Et ait. Rogo te pater: vt mittas eū i domū pris mei Habeo enim fratres: vt testet illis ne ⁊ ipsi veniāt i hūc locū tormētoꝝ. Et ait illi abrāā. Habent moysen ⁊ pphetas: audiāt illos. At ille dixit. Nō pat abrāā: sz si q̄s ex mortuis ierit ad eos penitentiā agēt. Ait aūt illi. Si moysen ⁊ pphetas nō audiūt: neq; si q̄s ex mortuis resurrexerit credēt.

XVII

DIXIT ad discipulos suos. ¶Impossibile est vt nō veniāt scandala. Ue aūt illi p quē veniūt. Utili⁹ ē illi si lapis molaris imponat circa collū ei⁹: ⁊ p̄jciat̄ in mare: q̄ scādalizet vnū de pusillis istis. Attendite vobis. ¶Si peccauerit in te frater tuus increpa illū: ⁊ si penitētiā egerit dimitte illi. ¶Et si septies i die peccauerit in te: ⁊ septies i die cōuersus fuerit ad te dicēs: penitet me: dimitte illi. Et dixerūt apli dño. Adauge nob fidem. Dixit aūt dñs. Si habueritis fidē sicut granū synapis dicetis huic arbori moro eradicare ⁊ trāsplātare i mare: ⁊ obediet vobis. Quis aūt vestrū habēs famulū arantē aut pascētē boues q̄ regresso de agro dicat illi statim trāsi ⁊ recūbe: nō dicit: para q̄ cenē ⁊ p̄cinge te ⁊ ministra mihi donec māducē ⁊ bibam: et post hec tu māducabis ⁊ bibes? Nūq̄d gratiā habet seruo illi: q: fecit q̄ ei imperauerat? Nō puto. Sic ⁊ vos cū feceritis oia q̄ p̄cepta sūt vobis dicite: q̄ inutiles sum⁹. Q̄ debuim⁹ facere fecim⁹. Et factū ē dū iret i hierlm trāsibat p mediā samariā ⁊ galileā. Et cū ingrederet̄ q̄dā castellū: occurrerūt ei decē viri leprosi. Qui steterūt a longe: ⁊ leuauerūt vocē dicētes. Jesu p̄cepta miserere nr̄i. Quos vt vidit: dixit: Ite ostendite vos sacerdotib⁹. Et factū est dū irent: mūdati sunt. Un⁹ aūt ex illis vt vidit q: mūdat⁹ ē: regressus ē cum magna voce magnificās deū. Et cecidit i faciē añ pedes ei⁹: gratias agēs. Et hic erat samaritan⁹. Rñdens aūt iesus dixit. Nōne decē mūdati sūt? Et nouē vbi sunt? Nō ē inuent⁹ q̄ rediret: ⁊ daret gloriā deo nisi hic alienigena. Et ait illi. Surge vade: q: fides tua te saluū fecit. Interrogat⁹ aūt a pha
H riseis q̄n venit regnū dei: rñdit eis et dixit. Nō venient regnū dei cū obsuatiōe

neq dicēt:ecce ħ ār ecce illic .Ecce.n. regnū dei itra vos ē.Et ait ad discipu los suos. Uenīēt dies qñ desiderabīs vi dere vnū diē filiū hois ⁊ nō videbitis. Et dicent vobis‖Ecce hic ⁊ ecce illic. Nolite ire:neq; sectamini .Nām sicē ful gur coruscans sub celo i ea q̄ sub celo sunt fulget:ita erit filius hois i die sua. Primū āūt oportet illū multa pati: et reprobari a generatione hac‖Et sicē fa ctū est in diebus noe: ita erit ⁊ i diebus filiū hois.Edebāt ⁊ bibebāt:uxores du cebāt:⁊ dabant ad nuptias:usq; i diē q̄ intrauit noe in arcā:⁊ venit diluuiū ⁊ pdidit oēs. Similiter sicut factū est in diebus loth. Edebāt ⁊ bibebāt: emebāt ⁊ vēdebāt:plantabant ⁊ edificabāt:q̄ die āt exiit loth a sodomis : pluit ignē ⁊ sulphur de celo:⁊ oēs pdidit.Scōm hec erit q̄ die filius hois reuelabit .In illa hora q̄ fuerit in tecto ⁊ vasa eius in domo ne descēdat tollere illa :⁊ qui in agro similiter nō redeat retro‖Memores estote uxoris loth‖Quicunq; quesierit aiam suā saluā facere pdet illaz. Et q̄cunq; pdiderit illā:⁊ viuificauit eā Di co vobis i illa nocte erūt duo in lecto uno:unus assumet ⁊ alter relinquetur. ‖Due erūt molētes i vnū:una assumet ⁊ altera relinquet. Duo in agro: unus assumet ⁊ alter relinquet.Rndētes di cūt illi.Ubi dñe? Qui dixit illis,‖Ubicūq; fuerit corpus:illuc cōgregabunt et

d

Dicebat āt ⁊ para bolā ad illos‖qm̄ oportet sem per orare ⁊ nō deficere. dicens: Judex q̄dā erat i q̄dā ciuitate:q̄ deum nō timebat:⁊ hoiem nō reuerebat. Ui dua āt q̄dā erat i ciuitate illa :⁊ veniebat ad eū dicēs: Uindica me ō aduersario meo.Et nolebat p multum tps. Post hec āt dixit itra se.Et si deū nō timeo nec hoiez reuereor: cū q; molesta ē mihi hec vidua vindicabo illā: ne i nouissimo veniēs sugillet me. Dixit autem dñs:Audite q̄d iudex iniq̄tatis dicit. Deus aūt nō faciet vindictā electoz suoz clamātiū ad se die ac nocte:⁊ patiēs in illis hēbit i illis? Dico aūt vobis :q; cito faciet vindictā illoz. Uerumtñ filius hominis veniēs putas inueniet fidē i terra? Dixit āt ⁊ ad q̄sdā q̄ i se confidebant tanq̄ iusti ⁊ aspernabāt ceteros: parabolā istā dicēs : Duo homines ascēdebāt in tēplū vt orarēt vn⁹ pharise⁹ et alter publican⁹. Pharise⁹ stās : hec apud se orabat. Deus gras ago tibi:q; non sū sicut ceteri hoim raptores :iniusti:adulteri: velut etiam ħ publican⁹ .Jeiuno bis i sabbato:decimas do oim q̄ possideo.Et publican⁹ a lōge stās nolebat nec oculos ad celuz leuare: sz percutiebat pectus suū dicēs: Deus ꝓpitius esto mihi pctōri. Dico vob descēdit ħ iustificatus i domū suā ab illo:‖q; ois q̄ se exaltat hūiliabit:⁊ q̄ se hūiliat exaltabit‖Af ferebāt āt illū ⁊ infātes vt eos tāgeret Qō cū viderēt discipuli increpabāt illos.Jesus āt ꝓuocās illos dixit:Sinite pueros venire ad me : ⁊ nolite vetare eos.Talium ē enī regnū dei.Amē dico vob q̄cūq; non accepit regnū dei sicut puer nō intrabit i illō .Et interrogauit eū q̄das ꝓnceps dicēs ‖Mgr bone: q̄d faciēs vitā eternā possidebo?Dixit aūt ei iesus:Quid me dicis bonū?Nemo bonus nisi solus deus. Mādata nosti. Nō occides:nō mechaberis: non furtū facies:nō falsū testimoniū dices:honora p̄rem tuū ⁊ mrem.Qui ait: Hec oia custodiui a iuuētute mea. Quo audito iesus ait ei‖Adhuc vnū tibi deest. Oia q̄cūq; habes vēde ⁊ da pauperib⁹: ⁊ hēbis thesaurū i celo:⁊ veni seqre me His ille audit̄ ꝓtristat⁹ ē quia diues erat valde.Uidens āt iesus illū tristē factū.dixit.Q̄ difficile q̄ pecunias habēt i regnū dei itrabūt ‖facili⁹ est cam camelū p foramē acus trāsire:q̄ diuitē itrare i regnū dei.Et dixerūt q̄ audiebāt.Et q̄s pōt salu⁹ fieri? Dit illis ‖Que ipossibilia sūt apō homes: possibilia sūt apō deū. Dit aūt petr⁹. Ecce nos dimisim⁹ oia ⁊ secuti sum⁹ te. Qui dixit eis‖Amē dico vob nemo ē q̄ reliquit domū aut parētes aut frēs aut vxorē aut filios ꝓpter regnū dei ⁊ non recipiat multo plura in hoc tpe :i secolo futuro vitā eternā‖Assumpsit aūt iesus duodecim.⁊ ait: Ecce ascēdim⁹ hierosolymam:et cōsūmabunt oia q̄ scripta sūt p ꝓphas de filio hois. Tradet.n. gentibus:⁊ illudet:⁊ flagellabit ⁊ cōspuet:postq; flagellauerint occidēt eū ⁊ die tertia resurget. Et ipi nihil horū intellexerūt‖Et erat verbū istud abscōditum ab eis: ⁊ non intelligebāt q̄ dicebant‖Factum est autez cum appro-

Ee

pinquaret hierícho: cecus q̄dam sede-
bat secus viam mēdicans. Et cū audi
ret turbā ptereuntē: interrogabat q̄d
C hoc esset. Dixerūt aūt ei: qꝫ iesus naza-
Mat.20.b renus trāsiret. Et clamauit dicēs‖Je-
su fili dauid miserere mei. Et q̄ pībāt
increpabāt eū vt taceret. Ipe ꝟo mul-
to magꝭ clamabat: fili dauid miserere
mei. Strans autē iesus iussit illum ad-
duci ad se. Et cū appropinquasset: iter-
rogauit illū dicens. Quid tibi vis fa-
ciam? At ille dixit: Dñe vt videā. Ee ie
sus dixit ei: Respice. Fides tua te saluū
fecit. Et cōfestim vidit: vt sequebaꝰ il-
lum magnificans deum. Et ois plebs
vt vidit dedit laudem deo. XIX
B Et ingressus pambulabat hieri
cho. Et ecce vir noīe zacheus ⁊
hic pnceps erat publicanoꝝ: et
ipe diues. Et q̄rebat videre iesum q̄s
esset: ⁊ non poterat p turba: qꝛ statura
pusillus erat. Et pcurrens ascendit in
arboꝛem sycomoꝛuꝫ vt videret eum qꝛ
inde erat transitur⁹. Et cū venisset ad
locum: suspiciens iesus vidit illū: ⁊ di-
xit ad illū. Zachee festinans descende:
qꝛ hodie in domo tua opoꝛtet me ma-
nere. Et festinās descendit: ⁊ excepit il
lū gaudēs. Et cū viderēt oēs murmu-
rabant dicētes qꝫ ad holem peccatoꝛē
diuertisset. Strans autē zache⁹ dixit ad
B iesuꝫ. Ecce dimidiū bonoꝝ meoꝝ dñe
do pauꝑibus: ⁊ si quid aliquē defrau-
daui reddo q̄druplū. Ait iesus ad eū.
Quia hodie salus domui huic facta ē:
Mat.15.c eo qꝫ ⁊ ipse filius sit abꝛae‖Uenit enī
filius homīs querere ⁊ saluū facere qđ
perierat. Hec illis audientib⁹ adḋciēs
dixit parabolā: eo qꝫ esset ꝓpe hierūm ⁊
qꝛ existimarēt qꝫ cōfestim regnum dei
Mat.25.a manifestareꝰ‖Dixit g̃: Homo q̄daꝫ no
Mar.13.d bilis abīt in regionē longinquā acci
pere sibi regnū: ⁊ reuerti. Uocatꝭ aūt
decē seruis suis: dedit eis decē mnas:
⁊ ait ad illos: Negociamini dū venio.
Ciues autē eiꝰ oderāt cum: ⁊ miserunt
legationē post illū dicentes: Nolum⁹
C hūc regnare sup nos. Et factū est vt re
diret accepto regno: ⁊ iussit vocari ser
uos q̄bus dedit pecuniā: vt sciret quā-
tū quisq; negociat⁹ esset. Uenit autez
primꝰ dicēs: Dñe: mna tua decē mnas
Mat.25.b acq̄stuit. Et ait illi‖Euge bone ꝙue qꝛ
in modico fuisti fidelis; eris pātē ha-
bens sup decē ciuitates. Et alter ve
nit dicens: Dñe mna tua fecit quinq
mnas. Et huic ait: Et tu esto sup quin
qꝫ ciuitates. Et alter venit dicēs: Do
mine. ecce mna tua quā habui repos
tā in sudario. Timui eñ te qꝛ homo
austerus es: tollis qđ nō posuisti: ⁊ me
tis qđ non seminasti. Dixit ei: De ore
tuo te iudico ꝙue nequā. Sciebas q
ego homo auster⁹ sū tollens qđ nō po
sui: ⁊ metens qđ nō seminaui. Et q̄re
nō dedisti pecuniā meā ad mensam et
ego veniēs cū vsuris vtiq; exegissem il
lud. Et a stātib⁹ dixit: Auferte ab illo
mnam ⁊ date illi q̄ decez mnas habet
Et dixerūt ei: Dñe: habet decē mnas.
‖Dico aūt vobis qꝛ oī habēti dabit
⁊ abundabit: ab eo autē q̄ nō habet ⁊
qđ habet auferet ab eo. Uerumtū ini
micos meos illos q̄ noluerūt me reg-
nare super se adducite huc: ⁊ interficite
aū me. Et his dictꝭ pcedebat ascēdēs
hierosolymā‖Et factum ē cum appro-
pinquasset ad bethphage ⁊ bethaniam:
ad montē q̄ vocat oliueti: misit duos
discipulos suos dicēs‖Ite i castellū qđ
ctra vos est. In qđ introeuntes: inue
nietꝭ pullum asine alligatū: cui nemo
vnq̄ hoīm sedit. Soluite illū: ⁊ adduc-
cite. Et si q̄s vos interrogauerit quare
soluitis: sic dicetꝭ ei: Quia dñs operā
eius desiderat. Abierūt autem q̄ missi
erāt: ⁊ inuenerūt sicut dixit illis stātē
pullū. Soluentib⁹ autē illis pullū: dixe
runt dñi eiꝰ ad illos: Quid soluitꝭ pul
lū? At illi dixerūt: Quia dñs eū neces-
sariū habet. Et duxerūt illū ad iesum.
Et iactātes vestimēta sua sup pullū
imposuerūt iesū‖Ībāt aūt illo subster-
nebāt vestimēta sua i via. Et cum ap-
propinq̄ret iā ad descēsū mōtꝭ oliueti
ceperūt oēs turbe descēdentiū gaudē.
tes laudare deū voce magna sup oib⁹
q̄s viderāt virtutib⁹ dicētes: Bñdictꝰ
q̄ venit rex in nomie dñi: pax in celo: ⁊
gl̄ia in excelsis. Et q̄dam phariseoꝝ de
turbis dixerūt ad illū. Magꝫ increpa di
scipulos tuos. Quib⁹ ipe ait: Dico vo
qꝛ si hi tacuerint: lapides clamabunt.
Et vt appropinq̄uit: videns ciuitatē fle
uit sup illā dicēs: Quia si cognouisses
⁊ tu. Et q̄dē in hac die tua q̄ ad pacē
tibi: nūc aūt abscōdita sunt ab oculis
tuis. Quia veniēt dies in te; ⁊ circūda

Vallo te inimici tui vallo: ⁊ circūdabūt
te ⁊ coangustabūt te vndiq̄: ⁊ ad ter-
ram prosternēt te ⁊ filios tuos q̄ in te sūt.
Et nō relinquent in te lapidē sup la-
pidē: eo q̄ nō cognouerīs tps visitatio
nis tue. ‖ Et ingressus i tēplū cepit eīce-
re vēdētes ⁊ emētes: dicens illis. ‖ Scri
ptū est: qz dom⁹ mea dom⁹ oratiōis ē.
Vos aūt fecistī illā spelūcā latronum.
Et erat docēs q̄tidie in tēplo. Princi-
pes aūt sacerdotū ⁊ scribe ⁊ p̄ncipes
plebis q̄rebāt illū p̄dere: ⁊ nō inuenie
bāt q̄d facerēt illi. Omis enī p̄bs suspen
sus erat audiens illū. XX
Et factū ē in vna dieꝝ docente
illo p̄bm i tēplo et euāgelizāte:
supuenerūt p̄ncipes sacerdotum ⁊ scribe
cū senioribꝰ: ⁊ aiūt dicentes ad illum.
Dic nobis in q̄ p̄tāte hec facis. Aut
quis ē q̄ dedit tibi hāc p̄tātem? Rīdens
aūt iesus dixit ad illos. Interrogabo
vos ⁊ ego vnū vbū. Rīdete mihi. Ba-
ptismū ioānis ō celo erat: an ex hoīb⁹?
At illi cogitabāt itra se dicētes: Quia
si dixerim⁹ ō celo: dicet: Quare ḡ non
credidistī illi? Si aūt dixerim⁹ ex hoī-
bus plebs vniūsa lapidabit nos. Certi
sunt enī ioānem p̄phaz esse. Et rīderūt
se nescire vnde esset. Et iesus dixit illis:
Neq̄ ego dico vobis in q̄ p̄tāte hec fa
cio. Cepit aūt dicere ad plebē paraboꝰ
lā hāc. Hō q̄dā plātauit vineā ⁊ loca-
uit eā colonis: ⁊ ip̄e peregre fuit multis
temporibus. Et i tpe illo misit ad colonos
seruū: vt ō fructu vinee darent illi. Qui
cesum dimiserūt eū inanē. Et addidit
alterū seruū mittere. Illi aūt hūc q̄z cedē
tes: ⁊ afficiētes p̄tumelia: dimiserunt
inanē. Et addidit tertiū mittere: q̄ et
illū vulnerātes eiecerūt. Dixit āt dns
vinee. Quid faciā? Mittā filiū meum
dilectū: forsitan cū hunc viderint vere
bunt. Quē cū vidissent coloni: cogita
uerūt intra se dicētes: Hic ē heres. Occi
damus illū: vt nra fiat hereditas. Et
eiectū illū ex vineā occiderūt. Quid ḡ
faciet illi dns vinee? Veniet ⁊ p̄det co-
lonos istos ⁊ dabit vineam alīs. Quo
audito dixerūt illi: Absit. Ille āt aspici-
ens eos ait: Quid ē ḡ hoc qđ scriptū est:
Lapidē quē reprobauerūt edificātes hoc
factus ē in caput anguli? Omis q̄ ceciderit
super illū lapidē p̄quassabit: supra
quē āt ceciderit cōminuet illū. Et q̄re
bāt p̄ncipes sacerdotū ⁊ scribe mitte-
re i illū manꝰ illa hora ⁊ timuerūt po-
pulū. Cognouerūt enī q̄ ad ipos dixe
rit similitudinē hāc. Et obseruātes mise D
rūt insidiatores q̄ se iustos simularēt: Mat.22.b
vt caperēt eū in p̄mōe: ⁊ traderent illū Mar.12.a
p̄ncipatui ⁊ p̄tāti p̄sidis. Et interroga-
uerūt eū dicentes. ‖ Mgr scimꝰ qz recte Mat.22.b
dicis ⁊ doces: ⁊ non accipis p̄sonā: sed Mar.12.a
viā dei i veritate doces. Licet nob tri-
butū dare cesari: an nō? Cōsiderās aūt
dolū illoꝝ dixit ad eos: Quid me tem-
ptatis? Ostēdite mihi denariū. Cuius
habet imaginē ⁊ inscriptiōez? Rīden-
tes dixerūt: Cesaris. Et ait illis: Reddite
q̄ sūt cesaris cesari: ⁊ q̄ sunt dei deo.
Et non potuerūt verbū eiꝰ reprehendere
coram plebe: ⁊ mirati i respōso eiꝰ tacue-
runt. Accesserunt aūt q̄dā saduceoꝝ: E
q̄ negāt esse resurrectionē: ⁊ interroga
uerūt eum dicētes. ‖ Magister: moyses Mat.22.c
scripsit nob: si frater alicuiꝰ mortuꝰ fu Mar.12.b
erit hīns vxorē et hic sine liberis fuerit:
vt accipiat eaz frater eiꝰ vxorē: ⁊ suscī-
tet semē fratri suo. Septē q̄ frēs erant
⁊ primus accepit vxorē ⁊ mortuꝰ est si
ne filiis. Et sequēs accepit illā: et ipse
mortuꝰ ē sine filio. Et tertiꝰ accepit il-
lā: similr ⁊ oēs septē: ⁊ nō reliquerunt se-
mē: ⁊ mortui sūt. Nouissime oim mor-
tua ē mulier. In resurrectione q̄ cuius
eoꝝ erit vxor? Si q̄dez septē habuerūt F
eam vxorē. Et ait illis iesus. Filii huiꝰ
seculi nubūt ⁊ tradunt ad nuptias: il
li vero q̄ digna habebunt seculo illo:
⁊ resurrectiōe ex mortuis: neq̄ nubent
neq̄ ducēt vxores: neq̄ vltra mori po
terunt. ‖ Equales enī angelis sūt ⁊ filii Mat.22.e
sūt dei: cū sint filii resurrectiōis. Quia
vero resurgēt mortui. ‖ ⁊ moyses osten- Exo.3.b
dit secus rubum: sicut dicit dnm deuz Mar.12.c
abraam ⁊ deū isaac ⁊ deū iacob. Deus
aūt non est mortuoꝝ sed viuoꝝ. Omēs
enī viuūt ei. Rīdētes aūt q̄dā scribaꝝ G
dixerūt ei: Mgr bene diristi. ‖ Et ampli Mat.22.d
us nō audebāt eū q̄q̄ interrogare. Di- Mar.12.d
xit aūt ad illos: Quō dicunt christū fi-
lium ee dauid: ⁊ ip̄e dauid dicit in libro
psalmoꝝ. ‖ Dixit dns dño meo sede a de Ps.109
xtris meis. Donec ponā inimicos tuos
scabellū pedū tuoꝝ. ‖ Dauid ḡ dnm illū Mat.22.d
vocat: ⁊ quō filiꝰ eiꝰ est? Audiente aūt Mat.12.d
oī p̄bo dixit discipulis suis. ‖ Attēdite Mar.12.d
a scribis q̄ volunt ambulare in stolis

ꝛ amant salutatiões in foro ꝛ primas
cathedras i synagogis: ꝛ primos discu
bitus in conuiuijs. Qui deuorãt domos
viduaꝝ: simulãtes lõgã oꝛoem. Hi ac-
B cipient dãnationẽ maioꝛẽ. XXI
War.12.b ‖Ꞓspiciẽs aũt vidit eos q̃ mit-
tebãt munera sua i gazophyla-
tiũ diuites. Vidit aũt ꝛ quãdã
vidua pauperculã mittentẽ ęra minuta
duo. Ꞓt dixit: Vere dico vob: qꝛ vidua
hec paup plꝰ ẽ oẽs misit. Naꝫ oẽs hi
ex abũdãti sibi miserũt i munera dei:
hec ãt ex eo qõ deest illi oẽm victũ suũ
quẽ habuit misit. Ꞓt q̃busdã dicẽtibꝰ
B de tẽplo q̃ bonis lapidibꝰ ꝛ donis oꝛ
Mat. 24.a natũ eẽt. dixit. ‖Hec q̃ videt? : venient
War. 13.a dies in q̃bꝰ nõ relinquet lapis sup la
pidẽ q̃ nõ destruat. Interrogauerunt
aũt illũ dicẽtes: Pꝛeceptoꝛ qñ hec erũt
ꝛ qõ signũ cũ fieri incipiẽt? Qui dixit
Mat. 24.a ‖Videte ne seducamini. Multi enim ve
Mat. 24.a niẽt i noie meo dicẽtes qꝛ ego sum: et
War. 13.a tps appꝛopinq̃uit. Nolite ire post eos.
C Cũ ãt audieritꝭ plia ꝛ seditiões: nolite
terreri. Oportet primũ hec fieri: sꝫ nõ-
Mat. 24.a dũ statim finis. Tũc dicebat illꝭ ‖Sur-
War. 13.a get gens ꝟ gentẽ ꝛ regnũ adũsus reg-
nũ ꝛ terremotꝰ magni erũt p loca ꝛ pe
stilẽtie ꝛ fames: terꝛoꝛesq̃ ꝺ celo: ꝛ sig-
Mat. 24.a na magna erũt. ‖Sꝫ aũ hec oia initiẽt
War. 13.b vobis manꝰ suas: ꝛ psequent traden-
Joh. 15.e tes in synagogas ꝛ custodias trahen-
tes ad reges ꝛ psides ꝓpt nomẽ meũ.
Cõtinget aũt vobis in testimoniũ. Po
nite ꝯ in coꝛdibus vꝛis nõ pmeditari
quẽadmodum rndeatꝭ. Ego enim dabo
vobis os ꝛ sapiaꝫ: cui nõ poterũt resi-
D steret ꝛ ꝟdicere oẽs adũsarij vꝛi. Tra-
dem ni aũt a parẽtibꝰ ꝛ fratribꝰ ꝛ cog-
natis ꝛ amicis: ꝛ morte afficiẽt ex vo-
bis. Ꞓt eritis odio oibꝰ hoibꝰ ꝓpt no-
mẽ meũ. Ꞓt capillꝰ de capite vꝛo non
pibit In patiẽtia vꝛa possidebitꝭ aias
Mat. 24.b vꝛas ‖Cũ ãt videritꝭ circũdari ab exer
War. 13.b citu hierlm: tũc scitote qꝛ appꝛopinq̃-
Mat. 24.b uit desolatio eiꝰ ‖Tũc q̃ in iudea sunt
War. 13.b fugiãt ad mõtes: ꝛ q̃ i medio eiꝰ disce-
dant: ꝛ q̃ i regionibꝰ: nõ intrẽt in eaꝫ:
qꝛ dies vltiõis hi sũt: vt impleant oia
Mat. 24.b q̃ scripta sunt ‖Ue aũt pgnantibꝰ ꝛ nu
War. 13.b triẽtibꝰ i illis diebus. Erit enim pssura
Ꞓ magna sup ꝛraꝫ: ꝛ ira ꝓpꝺo huic. Ꞓt ca-
dent in oꝛe gladij: ꝛ captiui ducent in
oẽs gẽtes. Ꞓt hierlm calcabit a genti
bus donec impleant tpa nationũ? Ꞓt
erũt signa i sole ꝛ luna ꝛ stellis: ꝛ i ter-
ris pssura gẽtiũ ꝑ ꝟfusiõe sonitꝰ ma-
ꝛ fluctuũ: arescentibꝰ hoibꝰ ꝑ timo-
ꝛ expectatiõe q̃ supueniẽt vniũso or-
Nã ꝟtutes celoꝝ mouebunt. ‖Ꞓt tũc
videbũt filiũ hois veniẽtẽ in nube cũ
ptãte magna ꝛ maiestate His aũt fieri
incipiẽtibus: respicite ꝛ leuate capita
vꝛa: qñ appꝛopinquat redẽptio vꝛa.
Ꞓt dixit illis silitudinem. Videte ficu-
neã ꝛ oẽs arbores: cũ ꝓducunt iam
se fructum: scitꝭ qñ ꝓpe ẽ estas. Ita ꝛ
vos cũ videritꝭ hec fieri: scitote qñ ꝓ
pe ẽ regnũ dei. Amẽ dico vob: qꝛ no
teribit generatio hec donec oꝛnia fiãt.
‖Celũ ꝛ ęra trãsibũt: ꝟba aũt mea non
trãsibũt ‖Attẽdite aũt vobis ne forte
grauent corda vꝛa in crapula ꝛ ebrie-
tate ꝛ curꝭ huiꝰ vite: ꝛ supueniat i vos
repẽtina dies illa. Tãq̃ laqueus sup
ueniet enim in oẽs qui sedent sup faci
ois terre. Vigilate itaq̃ oi tpe oãtes:
vt digni habeamini fugere ista oia q̃
futura sũt: ꝛ stare añ filiũ homis ‖Ꞓrat
ãt diebꝰ docẽs in templo: noctibꝰ vero
exiens morabat in monte q̃ vocat oli
ueti. Ꞓt ois populꝰ manicabat ad eum
in tẽplo audire eum. XXII
A ‖Ꞓpꝛopinquabat aũt dies fes-
tus azimoꝝ q̃ dicit pasca. ‖Ꞓt q̃re-
bant pꝛincipes sacerdotũ ꝛ scribe quo
eũ iterficerẽt: timebãt ꝟo plebem ‖In-
trauit aũt sathanas i iudã q̃ cognomi-
nabat scarioth: vnuꝫ de duodecim
abũt ꝛ locutꝰ ẽ cũ pꝛincipibꝰ sacerdo-
tum ꝛ mgrãtibꝰ quẽadmodũ illũ tra-
deret eis. Ꞓt gauisi sũt ꝛ pacti sunt pe
cuniã illi dare. Ꞓt spopõdit. Ꞓt q̃reba
oportunitatẽ: vt traderet illũ sine tur-
bis. Venit autẽ dies azimoꝝ in q̃ ne-
cesse erat occidi pasca. Ꞓt misit petꝝ ꝛ
iohem dicẽs: Ꞓũtes parate nob pasca:
vt mãducemꝰ. At illi dixerũt: Ubi vis
paremꝰ? Ꞓt dixit ad eos ‖Ecce introeun
tibꝰ vobis in ciuitatẽ occurret vob ho
mo q̃dam amphoꝛã aque portãs: sequ-
mini euꝫ in domũ in quã intrat ꝛ dice
tis patrifamilias domꝰ. Dicit tibi ma
gister: Ubi ẽ diuersoꝛiũ vbi pasca cum
discipulis meis mãducẽ? Ꞓt ipe ostẽ
det vobis cenaculum magnũ stratuꝫ:
ꝛ ibi parate. ‖Euntes aũt inuenerũt si-
cut dixit illis: ꝛ parauerunt pasca. Ꞓt

ram facta esset hora discubuit: & duodecim apli cum eo. Et ait illis: Desiderio desideraui hoc pascha māducare vobiscū antecq̄ patiar. Dico enim vob̄ q̄ ex hoc non māducabo illud donec impleatur in regno dei ‖ Et accepto calice gr̄as egit & dixit: Accipite & diuidite inter vos. Dico enim vobis: q̄ nō bibam de generatiōe vitis: donec regnū dei veniat ‖ Et accepto pane gr̄as egit & fregit & dedit eis dicēs: Hoc est corp⁹ meum qđ p vobis dat̄. Hoc facite in meā cōmemorationē. Similiter & calicem postq̄ cenauit dicēs: ‖ Hic ē calix nouū testamentū in sāguine meo: q̄ p vobis fundet̄. Uerūtn̄ ecce man⁹ tradentis me mecū est in mēsa. ‖ Et q̄dem filius hois p̄m qđ definitū ē vadit Uerūtamen ve homini illi p quē tradet̄. Et ipi ceperunt q̄rere iter se: quis eēt ex eis qui hoc facturus esset. ‖ Facta est autē & cōtentio inter eos: quis eor̄ videret esse maior. Dixit autē eis: Reges gentiū dominā̄t eor̄: & q̄ potestatē habent sup eos benefici vocā̄t. Uos aūt non sic. Sed q̄ maior est in vobis fiat sicut minor: & q̄ p̄cessor est: sicut ministrator. Nam q̄s maior est: q̄ recumbit an q̄ ministrat? Nonne qui recumbit? Ego autē in medio vr̄m sum sicut qui ministrat. Uos autē estis q̄ mansistis mecū in temptatiōib⁹ meis. Et ego dispono vob̄ sicut disposuit mihi pater meus regnū vt edat̄ & bibat̄ sup mēsam meā in regno meo: & sedeatis sup thronos iudicantes duodecim tribus isr̄. Ait autē dn̄s simoni: Simō: ecce satha nas expetiuit vos vt cribraret sicut triticum. Ego autē rogaui p te: vt nō deficiat fides tua? Et tu aliqn̄ conuersus: confirma frēs tuos ‖ Qui dixit ei: Dne tecum paratus sum & in carcerē et in mortē ire. Et ille dixit: Dico tibi petre nō cātabit hodie gallus: donec ter abneges nosse me. Et dixit ei: Q̄n̄ misi vos sine sacculo & pera & calciamētis: numq̄d aliq̄d defuit vobis? At illi dixerunt: Nihil. Dixit g̃ eis: Sed nūc q̄ habet sacculū tollat: similiter & perā. Et qui nō habet: vendat tunicā suam & emat gladiū. Dico enim vob̄: q̄n̄ adhuc h̄ qđ scriptū ē oportet impleri in me. ‖ Et cū iniquis deputatus est. Etenim ea que sūt de me: finē habēt. At illi dixerūt: Dne: ecce duo gladij h̄. At ille dixit eis: Satis ē ‖ Et egressus ibat s̄m consuetudinē Mat. 26.d
in mōtem oliuar̄. Secuti sūt aūt illū Joh. 18.a
& discipuli ‖ Et cū pueniss̄et ad locum: Mat. 26.d
dixit illis: Orate ne intret̄ in temptationē. Et ipe auulsus est ab eis quātū Mar. 14.d
iactus est lapidis: & positis genib⁹ orabat dicens ‖ Pater si vis: trāsfer calicē istū a me. Uerūtn̄ non mea voluntas: sed Mat. 26.d
tua fiat. Apparuit aūt illi angel⁹ de celo confortans eum. Et factus in agonia Mar. 14.d
plixius orabat. Et fact⁹ est sudor eius Joh. 6.d
sicut gutte sanguinis decurrēt̄ in terram ‖ Et cū surrexisset ab oratiōe & venisset ad discipulos suos: inuenit eos Mat. 26.d
dormientes p̄ tristicia. Et ait illis: Quid dormitis? Surgite orate: ne intret̄ in tēptationem. ‖ Adhuc eo loquēte ecce Mar. 14.d
turba: & q̄ vocabat̄ iudas vn⁹ de duodecim antecedebat eos: & approp̄iauit iesu: vt oscularet̄ eū. Jesus āt dixit illi: Juda: osculo filiū hois tradis ‖ Ui Mat. 26.e
dētes aūt hi q̄ circa ip̄m erāt qđ futurū erat: dixer̄t ei: Dne: si p̄cutim⁹ in gladio? Et p̄cussit vnus ex illis p̄ncipis sacerdotū: et amputauit auriculam eius dexterā. Respōdēs aūt iesus ait: Sinite. Usq̄ huc. Et cū tetigisset auriculā ei⁹ sanauit eū. Dixit aūt iesus ad eos q̄ venerāt ad se p̄ncipes sacerdotū & magistrat⁹ templi et seniores ‖ Quasi Mat. 26.e
ad latronē existis cū gladijs et fustib⁹ ‖ Cū q̄tidie vobiscū fuerim in tēplo: nō Mar. 14.e
extēdist̄ manus in me. Sed hec ē hora Joh. 18.d
vr̄a: & ptās tenebr̄arum ‖ Cōp̄hēdētes aūt Mat. 26.f
eum: duxerūt ad domū p̄ncipis sacerdotum: petr⁹ vero seq̄bat̄ a lōge ‖ Accēso Mar. 14.f
aut̄ ignē in medio atrij & circūsedētibus illis: erat petr⁹ in medio eor̄. Quē Joh. 18.b
cum vidisset ancilla q̄dam sedentē ad lumē: & cū fuisset intuita: dixit: Et h̄ cū illo erat. At ille negauit eū dicēs: Mulier: non noui illū. Et post pusillū alius Mat. 26.g
vidēs eū dixit: Et tu de illis es. Petr⁹ vero ait: O hō nō sum. Et ītervallo facto Mar. 14.g
q̄si hore vni⁹: alius q̄dam affirmabat dicēs: Uere & hic cum illo erat: nam & galilee⁹ est. Et ait petr⁹: Homo: nescio q̄d dicis. Et cōtinuo adhuc illo loquēte Joh. 18.c
cantauit gallus. Et conuersus dn̄s respexit petrū ‖ Et recordat⁹ est petrus Mat. 26.g
verbi dn̄i sicut dixerat: q̄ priusq̄ gallus cātet: ter me negabis. Et egressus foras petrus fleuit amare. Et viri qui

Esa.50.b tenebãt illũ: illudebãt ei cedentes ‖ Et
Mat.26.g velauerũt eũz: ꝛ ꝓcuriebãt facĩ eiꝰ: et
Mar.14.g iterrogauerũt eũ dicẽtes. Prophetiza.
Joh.18.d Quis ẽ ꝙ te ꝓcussit? Et alia mlta blas-
phemãtes dicebãt i eũ. Et vt factꝰ est
dies: ꝓuenerũt seniores plebis ꝛ ꝑnci-
pes sacerdotuz ꝛ scribe ꝛ duxerũt illũ i
Mat.26.f ꝓciliũ suũ dicẽtes ‖ Si tu es chriſtꝰ dic
Mar.14.f nob. Et ait ilꝶ: Si vob dixero nõ crede
Joh.6.g tis mihi: si ãt ꝛ iterrogauero ñ rñdebi
Mat.26.f tis mihi: neq; dimittetꝭ ‖ Ex hõ aũt erit
Mar.14.f filiꝰ hois sedẽs a dextrꝭ ꝛtutꝭ dei. Di
Joh.6.g xerũt ãt oẽs: Tu g es filiꝰ dei? Qui ait:
Vos dicitꝭ: qꝛ ego sũ. At illi dixerunt
Mat.26.f ‖ Quid adhuc desideramꝰ testimoniũ?
Mar.14.c Ipi enĩ audiuimꝰ de ore eiꝰ. XXIII
A ‖ Et surgẽs oĩs multitudo eorũ
Mat.27.a duxerũt illũ ad pilatũ. Ceperũt
Mar.15.a aũt illũ accusare. dicẽtes: Hũc
Joh.18.e iueniꝰ subuertẽtẽ gentẽ nr̃am: ꝛ ꝓ-
hibentẽ tributa dari cesari: ꝛ dicẽtẽ se
Mat.27.b chriſtũ regẽ regẽ esse ‖ Pilatꝰ aũt iterro
Mar.15.a ganit eũ dicẽs: Tu es rex iudeoꝝ? At
Joh.18.f ille rñdẽs ait ‖ Tu dicꝭ. Ait ãt pilatus
ad ꝓncipes sacerdotũ ꝛ turbas: Nihil
iuenio cause in hõe hoĩe. At ille ingalesce
bãt dicẽtes: Cõmouit ꝑplm docẽs ꝙni
uersã iudeã: incipiẽs a galilea vsq; huc
pilatus aũt audiens galileã: iterroga-
uit si hõ galileus esset. Et vt cognouit
ꝙ de herodis ptãte esset: remisit eũ ad
herodẽ: ꝙ ꝛ ipse hierosolymis erat illꝶ
dieb⁹. Herodes ãt viso iesu: gauisus ẽ
B valde. Erat enĩ cupiẽs ex multo tpe vi
dere eũ: eo ꝙ audiret multa de eo ꝛ spe
rabat signum aliqd videre ab eo fieri.
Interrogabat ãt eũ multꝭ ꝭmõib⁹. At
ipe nihil illi rñdebat. Stabant ãt ꝓn-
cipes sacerdotũ ꝛ scribe ꝓstanter accu-
santes eũ. Spreuit autez illũ herodes
cũ exercitu suo ꝛ illusit indutũ veste al
ba: ꝛ remisit ad pilatum. Et facti sunt
amici herodes ꝛ pilatꝰ in ipa die: nam
antea inimici erãt ad inuicẽ. Pilatus
ãt ꝯuocatꝭ ꝓncipib⁹ sacerdotũ ꝛ ma-
Actꝭ.4.b gistratib⁹ ꝛ plebe. dixit ad illos ‖ Obtu
listis mihi hũc hoĩem: ãqsi auertẽtẽ po
pulũ: ꝛ ecce ego coraz vob interrogans:
nullã causã inuenio i hoĩe isto: ex his
in qb⁹ eũ accusatis. Sed neq; herodes
Nã remisi vos ad illum: ꝛ ecce nihil di
C gnũ morte actũ ẽ ei. Emendatũ g illũ
Mat.27.b dimittã ‖ Necesse aũt habebat dimitte-
Mar.15.a re eis ꝙ diẽ festũ vnuz. Exclamauit ãt
simul vniũsa turba dicens ‖ Tolle hũc
ꝛ dimitte nobis barrabã. Qui erat ꝓ-
pter seditionẽ quandã factã in ciuita-
te ꝛ homicidiũ missus in carcerẽ. Iter
autẽ pilatꝰ locutꝰ est ad eos: volẽs di-
mittere iesum. At illi succlamabãt di-
cẽtes: Crucifige crucifige eũ. Ille autẽ
tertio dixit ad illos Quid enĩ mali fe-
cit iste. Nullã causã mortꝭ inuenio i eo.
Corripiã g illũ ꝛ dimittã. At illi insta
bãt vocib⁹ magnis postulãtes vt cru
cifigereꝰ: ꝛ ingalescebãt voces eorũ. Et
pilatꝰ adiudicauit fieri petitiõez eorũ.
‖ Dimisit autẽ illis cũ qui ꝓpter homici
diũ ꝛ seditionẽ missus fuerat i carcerẽ
quẽ petebãt. Jesũ vo tradidit voluñta-
ti eorũ ‖ Et cũ ducerẽt eũ: apphẽderunt
simonẽ quẽdã cyrenẽsem venientẽ de
villa: ꝛ imposuerunt illi crucẽ portare
post iesũ. Seqbaꝰ aũt illũ mlta turba
ꝑpli ꝛ mulierũ: q plãgebãt ꝛ lamẽtabã
tur eũ. Cõuersus aũt ad illas iesus di-
xit: Filie hierlm: nolite flere sup me: sꝫ
sup vosipsas flete: ꝛ sup filios vestros.
Qm ecce veniẽt dies in qb⁹ dicẽt ‖ Be-
ate steriles ꝛ vẽtres q nõ genuerunt: ꝛ
vbera q nõ lactauerũt ‖ Tunc incipiẽt
dicere montib⁹: cadite sup nos: ꝛ colli
bus operite nos. Quia si in viridi lig-
no hec faciũt i arido qd fiet? Ducebã-
tur aũt ꝛ alĩ duo nequã cũ eo: vt iter-
ficerẽꝰ ‖ Et postq; venerũt i locũ q vo-
caꝰ caluarie: ibi crucifixerũt eũ ꝛ latro
nes: vnũ a dextrꝭ: alterꝝ a sinistris. Je-
sus ãt dicebat: Pr̃ dimitte illꝶ. Nõ enĩ
sciũt qd faciũt ‖ Diuidẽtes vo vestimẽ
ta eiꝰ miserũt sortes. Et stabat ꝑplus ex-
pectãs: ꝛ deridebãt eũ ꝓncipes cuz eis
dicẽtes: alios saluos fecit: se saluũ faci
at: si hic ẽ chriſtꝰ dei electꝰ ‖ Illudebãt
aũt ei ꝛ milites accedẽtes ꝛ acetũ offe
rẽtes ei. dicentes: Si tu es rex iudeoꝝ
saluũ te fac ‖ Erat aũt ꝛ suꝑscriptio scri
pta sup eum lr̃is grecis ꝛ latinis ꝛ he-
braicꝭ: hic ẽ rex iudeoꝝ. Unꝰ aũt de his
qui pẽdebãt latronib⁹ blasphemabat eũ
dicẽs: Si tu es chriſtꝰ: saluũ fac teipm
ꝛ nos. Rñdẽs aũt alter increpabat eũ
dicẽs: Neq; tu times deũ: qꝺ i eadẽ dã-
natiõe es. Et nos qdẽ iuste: nã digna
factis recipimꝰ. Hic vo nihil mali gessit
Et dicebat ad iesũ. Dñe: memẽto mei
cũ veneris i regnũ tuuz. Et dixit illi ie-
sus: Amẽ dico tibi: hodie mecũ eris i

paradiso. Erat ãt fere hora sexta: et tenebre facte sũt i vniuersam terrã vsq; ad horã nonã. Et obscuratũ est sol: et velum templi scissum est i mediũ. Et clamãs voce magna ihesus ait: Pr̃ i manus tuas cõmẽdo spũm meũ. Et hec dicens expirauit. Videns ãũt centurio qđ factũ fuerat: glificauit deũ dicẽs: Vere hõ iustus erat. Et ois turba eox q̃ simul aderãt ad spectaculũ istud et videbãt q̃ fiebãt percutiẽtes pectora sua reuertebantur. Stabãt ãt oẽs noti eius a lõge: et mulieres q̃ secute eũ erãt a galilea hec videntes. Et ecce vir nomine ioseph q̃ erat decurio vir bonus et iust9: hic nõ cõsenserat cõcilio et actib9 eox: ab arimathia ciuitate iudee: q̃ expectabãt et ipe regnũ dei. Hic accessit ad pilatum et petiit corp9 ihesu: et depositũ inuolui i sydone: et posuit eũ i monumẽto excisso: i q̃ nõdũ q̃squã posit9 fuerat. Et dies erat parasceues: et sabbatũ illucescebat. Subsecute ãt mulieres q̃ cũ eo venerant de galilea viderunt monumẽtũ: et quẽad modũ positũ erat corp9 ei9 et reuertẽtes parauerũt aromata et vnguẽta et sabbato qdẽ siluerũt scm mãdatũ. XXIIII

Vna ãt sabbati valde diluculo venerũt ad monumentũ portantes q̃ parauerãt aromata: et inuenerũt lapidẽ reuolutũ a monumẽto: et ingresse nõ inuenerũt corp9 dñi ihesu. Et factũ ẽ dum mente ꝓsternate essent de isto: ecce duo viri steterũt sec9 illas i veste fulgenti. Cũ timerẽt ãũt et declinarent vultum in terrã: dixerũt ad illas. Quid q̃ritis: viuẽtẽ cũ mortuis? Nõ ẽ hic sed surrexit. Recordami q̃liter locut9 est vobis cũ adhuc i galilea eẽt dicẽs: Quia oportet filiũ hois tradi i manus hoim pctõx: et crucifigi: et die tertia resurgere. Et recordate sũt vbox ei9: et regresse a monumẽto nũciauerũt hec oia illis vndecim: et ceteris oib9. Erat ãũt maria magdalene et iohãna: et maria iacobi: et cetere q̃ cũ eis erãt: q̃ dicebant ad apłos hec. Et visa sũt añ illos sicut deliramentũ verba ista: et nõ crediderũt illis. Petr9 ãũt surgens cucurrit ad monumẽtũ: et ꝓcũbẽs vidit linteamina sola posita: et abiit secũ mirans qđ factũ fuerat. Et ecce duo ex illis ibant ipa die in castellũ qđ erat in spacio stadiorum sexaginta ab hierlm nomine emaus et ipi loquebant ad inuicem de his oibus q̃ acciderãt. Et factum est dum fabularent et secũ quererẽt: et ipe ihesus appropinquãs ibat cux illis. Oculi autẽ illox tenebant: ne eũ agnoscerent. Et ait ad illos: Qui sunt hi sermones quos cõfertis ad inuicem ambulãtes: et estis tristes? Et respõdẽs vnus cui nomẽ cleophas. dixit ei: Tu solus pegrinus es in hierlm: et nõ cognouisti q̃ facta sũt in illa his diebus? Quib9 ille dixit: Que? Et dixerũt: De ihesu nazareno q̃ fuit vir ꝓpheta: potẽs i ope et sermone: coram deo et omi pło. Et quõ eũ tradiderũt sũmi sacerdotes et principes nr̃i in dãnationẽ mortis et crucifixerũt cũ. Nos autẽ sperabam9: qz ipe eẽt redẽpturus isrl. Et nũc sup hec oia tertia dies est hodie: ꝙ hec facta sunt. Sed et mulieres q̃dam ex nr̃is terruerũt nos q̃ añ lucẽ fuerũt ad monumẽtũ et nõ inuento corpe eius: venerunt dicentes: se etiam visionẽ angelorũ vidisse: qui dicũt eũ viuere. Et abierunt q̃dam ex nostris ad monumentũ et ita inuenerũt sicut mulieres dixerũt: ipm vero nõ inuenerunt. Et ipe dixit ad eos: O stulti et tardi corde ad credẽdũ i oibus q̃ locuti sũt ꝓphete. Nõne hec oportuit pati christũ et ita intrare i gloriã suã? Et incipiẽs a moyse et oib9 ꝓphetis interꝓtabat illis in oib9 scripturis q̃ de ipo erãt. Et appropinquauerunt castello q̃ ibãt: et ipe se finxit lõgius ire. Et coegerũt illũ dicẽtes: Mane nobiscũ qm̃ aduespascit: et inclinata ẽ iã dies Et intrauit cũ illis. Et factũ ẽ dũ recũberet cũ eis: accepit panẽ et bñdixit ac fregit et porrigebat illis. Et aperti sũt oculi eox: et cognouerũt eum: et ipe euanuit ex oculis eox. Et dixerũt ad inuicẽ. Nõne cor nr̃m ardens erat in nobis dũ loq̃retur i via: et aperiret nobis scripturas? Et surgentes eadẽ hora regressi sũt in hierlm: et inuenerũt cõgregatos vndecim: et eos q̃ cũ illis erãt dicẽtes ꝙ surrexit dñs vere et apparuit simoni. Et ipi narrabãt q̃ gesta erãt i via: et quõ cognouerũt eũ i fractiõe panis. Dũ ãt hec loquũt: stetit ihesus i medio eox et dixit Pax vobis. Ego sũ: nolite timere. Conturbati vero et cõterriti existimabãt se spiritum videre. Et dixit eis: Quid turbati estis: et cogitationes ascendũt in cor

Mar. 16.

da vĩa? Uidete manꝰ meas ⁊ pedes: qꝛ egoipse sum. Palpate ⁊ videte: qꝛ spūs carnē ⁊ ossa nō habet: sicut me videtis habere. Et cū hec dixisset: ostēdit eis manus ⁊ pedes. Adhuc aūt illis nō credētibꝰ ⁊ mirātibꝰ p̄ gaudio. dixit: Habetz hic aliqd qō māducem? At illi obtulerunt ei ptem piscis assi: et fauum mellis. Et cuꝫ māducasset coꝛā eis: sumēs reliquas dedit eis. Et dixit ad eos: Hec sunt verba que locutꝰ sum ad vos cuꝫ adhuc essem vobiscū: quoniā necesse ē impleri oīa que scripta sunt in lege moysi ⁊ pphetis ⁊ psalmis de me. Tūc
S aperuit illis sensū: vt intelligerēt scri-
Actz.17.a pturas. ⁊ dixit eis: ‖ Quīa sic scriptū est
Pſ.18 ⁊ sic oportebat christū pati et resurgere a mortuis tertia die: ⁊ p̄dicare i nomine ciꝰ pniaꝫ ⁊ remissionē peccatoꝝ in oēs gentes: incipientibꝰ ab hieroso
Actz.1.a lyma. Uos aūt testes estz hoꝝ. ‖ Et ego mittā pmissū p̄ris mei in vos: vos ār sedete in ciuitate: q̄adusqꝫ induamini virtute ex alto. Eduxit ār eos foras in bethaniā: ⁊ eleuatz manibꝰ suis bñdi-
Mar.16.b xit eis ‖ Et factū est dū bñdiceret illꝝ re-
Actz.1.b cessit ab eis: ⁊ ferebaꝰ in celum. Et ipi ado:ātes regressi sunt in hierlm cum gaudio magno: ⁊ erāt semꝑ in templo laudātes ⁊ benedicētes deuꝫ. Amen.

Explicit euāgeliū ſm Lucā. Incipit plogus in euāgeliū ſm Johannē.

Hic ē iohānes euāgelista vnꝰ ex discipulis dñi: qui xp̄o a
Joh.2.a deo electꝰ est, quē de nuptijs volentē nubere vocauit deꝰ. Cui virginitatz in hoc duplex testimoniū daꝰ in enāgelio: q̄ ⁊ p̄ ceteris di-
Jo.19.e lectus a deo dicit ‖ ⁊ huic matrē suā pē dens in cruce cōmēdauit dñs: vt xp̄inem xp̄o ſuaret. Denicqꝫ manifestans in euāgelio q̄ erat ipe incorruptibilis
Joh.1.b verbi opus inchoās ‖ solꝰ verbū carnē factū esse: nec lumen a tenebris cōphē
Ibidē.2.b sum fuisse testatur ‖ primum signū ponens qō in nuptijs fecit dñs: ostendēs q̄ ipe erat: vt legētibꝰ demōstraret q̄ vbi dñs inuitatꝰ sit: deficere nuptiaꝝ vinū debeat: ⁊ veterib⁹ imutatz: noua oia q̄ a christo instituū appareāt. Hoc aūt euāgeliū scripsit i asia: posteaqꝫ in pathmos insula apocalypsim scripserat vt cui i principio canonis incorruptibile principiū p̄notaꝰ in genesi: ei-
etiā incorruptibilis finis ꝙ virginem in apocalypsi redderet: dicēte christo: ‖ ego sū alpha ⁊ o. Et h̄ ē iohes: q̄ sciēs supueniſſe diē recessus sui: ꝙuocatz discipulis suis i epheso: ꝙ multa signoꝝ expimēta ꝓmens christū: descēdēs in defossū sepulture sue locū: facta oratione posituꝰ ē ad p̄res suos: tā cārne a wlore mortz q̄ a corruptione carnis iueniꝰ alienꝰ. Tū post oēs euāgeliū scripsit: ⁊ h̄ virgini debebaꝰ. Quoꝝ tū vt scriptoꝝ rō dispositio: vel librorꝝ ordinatio: ideo a nobis ꝙ singula nō exponiꝰ: vt sciēdi desiderio collato ⁊ q̄rētibꝰ fructꝰ laboris: ⁊ deo magistrꝰ doctrina seruetꝰ. Explicit plogꝰ. Incipit regiſtrū in euangeliū Johis.

In ꝓncipio erat v̄bū tē. testimonium de christo phibet iohānes baptista: phariseoꝝ leuite interrogat iohannē. Johānes iesum videns agnū dicit dei: et andreas petro dic̄: fuen imꝰ messiā. Jesus dicit: nathanael vidi sub ficu. Jesus vocatꝰ ad nuptias ⁊ discipli eiꝰ de aq̄ fecit vinū: vendētes ⁊ numulari os eīcit ō tēplo: dicit: soluite tēplū h̄. Jesus nicodemo dicit de baptismo et alīs multz: dicit: q̄ credit i eū nō dīudicabiꝰ: q̄ āt nō credit iā dīudicatꝰ ē: iesus i iudea baptizat: ⁊ iohes i ennō: iohes dic̄ christū crescere: se āt minorari Jesus cū muliere samaritana loq̄tur: ꝓphaz in patria sua sine honore ec̄: reguli filiū a morte suscitat.
De piscina ꝓbatica sanat hoiez triginta ⁊ octo ānos hītez infirmitatē: dicebāt iudei sanato: non licet tibi tollere grabatū tuū sabbato: q̄cūqꝫ pf fecerit hec ⁊ filiꝰ silr facit: dicit iesus: qꝛ venit hora ⁊ nūc ē q̄n mortui audiūt vocem tē: dicit iesus: iohes ē lucerna ardens ⁊ lucēs scrutamini scp̄turas: dic̄ moyses accusat vas: et si credereris moysi credereris forsitan ⁊ mihi.
De q̄nqꝫ panibus ⁊ duobꝰ piscibꝰ: ⁊ q̄ eū regē facere voluerꝰ: iesus supra mare ābulat. Quami non cibū q̄ perit: de māna ⁊ pane celesti loq̄ꝰ: ego sū panis q̄ ō celo descēdi: recedētibꝰ ab eo discipulis vnū ex duodecim diabolū dicit. Jesus i scenophegia ascēdit ad diē festū: dicīꝰ iesu: demoniū habes: de turba multi credebāt i eū: clamat iesus: si

quis sitit veniat ad me ⁊ bibat: cū ministris ⁊ nicodemo ꝓncipes ꝯtēdūt.
De muliere adultera: iesus lucē mūdi esse se ꝓdicat: iesus interrogat⁹ ꝓncipium se esse rñdit: ꝙ ois peccator seruus sit: ⁊ ꝙ iesus ante abrahā sit.
Cecū a natiuitate curat: iesus dicit: in iudiciū i hūc mūdū veni: vt q̄ ñ vidēt
Qui nō itrat ꝑ ostiū i ouile (videāt.
dicit: ego sū pastor bon⁹: ptātē habeo ponēdi aiam meā. Judei dicūt: si tu es chriſt⁹ dic nobis palā: ego ⁊ pat vnū sum⁹: sustulerūt lapides iudei vt lapidarēt ieſū ⁊ exiuit de manib⁹ eor.
De suscitatiōe lazari: collegerūt ꝓncipes ⁊ pharisei ꝯciliū: cayphas dicit: qr
Maria vnxit pe (expedit vt vn⁹ ⁊c.
des ieſu ⁊ extersit capillis suis: iudas fur erat ⁊ loculos hns: turba ex iudeis multa venit: nō ꝓpt ieſū tm sz vt lazarū viderent quē suscitauit a mortuis: turba q̄ venerat ad diē festū occurrit ieſu sedēti sup pullū asine: gētiles q̄dā rogabāt philippū: dicētes: dne venim⁹ ieſū videre: iesus rñdit: nisi granū frumēti ⁊c. aia mea turbata ē: pat clarifica nomē tuū: venit vox ō celo: dicit ie sus: nūc iudiciū ē mūdi: ⁊ multi ex ꝓncipib⁹ crediderūt i eū: sz ꝓpt pharisеos nō cōfitebant: dicit: nō veni vt iudicē
Pedes visci- (mūdū: sz vt saluificē.
pulor lauat dicēs: ⁊ vos debetis alter alteri⁹ lauare pedes: dicit: q̄ māducat panē meū leuabit ꝫ me calcaneū suū: dicit vn⁹ ex vob tradet me: ⁊ subiūgit cui ego intinctū panē porrexero: tūc introiuit i iudā sathanas: mādatū nouū do vob vt diligatis inuicē: dicit: petro: anteq̄ gall⁹ cāter: ter me negab ⁊c.
Nō turbet cor vrm: dic: ego sū via vitas ⁊ vita: dic philipp⁹: dne ostende nob pr̄em: si diligit⁹ me mādata mea ꝑuate: ego i pr̄e meo ⁊ vos i me ⁊ ego i vob: si q̄s diligit me ꝑmones meos ꝑuat.
Dicit: ego sū vitis vera ⁊ pat me⁹ agricola ē ō dilectiōe ꝓcepta: si me ꝑsecuti sūt ⁊ vos ꝑsequēt: ⁊ odio habuerūt me gratis: dicit cū venerit paracly⁹.
Absq̄ synagogis facient vos. Nūc vado ad eū q̄ me misit ⁊ nemo ex vob interrogat ⁊c. cū venerit paracly⁹ ille arguet mūdū de pctō: ois q̄cūq̄ hz pat mea sūt: modicū iā ⁊ nō videbit⁹ me: rursq̄ mō nō poteritis: q̄cq̄ exiui a patre meo ⁊ veni i mūdū: pat mecū ē.
Subleuatis oculis i celū: dixit: pat venit hora clarifica filiū tuū. Jesus discipulos cōmēdat patri: pater iuste mun 17
Egressus iesus (dus te nō cognouit. 18
cū discipulis suis trās torrētē cedrō: q̄rentib⁹ iuda cū cohorte ieſu rñdit: ego sū: abierūt retrorsū ⁊ ceciderūt in terrā: captio christi: negatio petri: abiudicatio christi: ⁊ respōsio eiusdē.
Pilat⁹ iesum flagellauit: derisio: crucifixio inter duos latrones: cōmēdatio 19
mr̄is discipulo: ⁊ potatio aceti: ⁊ mors
Resurrectio: ⁊ q̄liter ap (⁊ sepultura. 20
paruit marie magdalene: apparēs discipulis dedit eis pacē spūm sctū: post dies octo clausis ianuis apparuit dis-
Postea iterū mani (cipulis ⁊ thome. 21
festauit se ad mare tyberiadis ⁊c. ō piscatione petri: dicit petro tertio: pasce.
Explicit Regist⁹. Incipit euāgeliū ſm Johannē. Capm I

A

IN principio erat v̄bū: et verbū erat apud deū ⁊ de⁹ erat verbū. Hoc erat in ꝓncipio apud deū. Oia ꝙ ipm facta sūt: ⁊ sine ipo factū ē nihil. Qđ factū ē in ipso vita erat: ⁊ vita erat lux hoim: ⁊ lux i tenebris lucet: ⁊ tenebre eā nō cōprehenderūt. ‖ Fuit hō missus a deo: cui nomē erat iohānes. Hic venit in testimoniū vt testimoniū ꝓhiberet de lumine: vt oēs crederēt ꝑ illū. Non erat ille lux: sz vt testimoniū ꝓhiberet de lumine. Erat lux vera q̄ illuminat oēm hoiem venientē i hūc mundū. In mūdo erat: ⁊ mūdus ꝑ ipm fact⁹ est: et mūdus eū nō cognouit. In p̄pria venit: ⁊ sui eū nō receperūt. Quotq̄t autē receperūt eū dedit eis ptātē filios dei fieri his q̄ credūt in noie ei⁹. Qui non B ex sāguinib⁹: neq̄ ex voluntate carnis neq̄ ex volūtate viri: sz ex deo nati sūt
‖ Et verbū caro factū ē: ⁊ habitauit in nobis. Et vidim⁹ gl̄riam ei⁹: gloriā q̄si vnigeniti a patre: plenū gratie ⁊ veritatis. ‖ Johānes testimoniū ꝓhibet de ipso ⁊ clamat dicēs. Hic erat quē dixi q̄ post me ventur⁹ ē: ante me fact⁹ est: qr prior me erat. Et de plenitudine ei⁹ nos oēs accepim⁹: gr̄am ꝑ gratis: qr lex ꝑ moysen data ē: gratia ⁊ veritas ꝑ

Mat.1.a Lu.3.c
Mat.3.a j.3.d
Mat.1.d Lu.3.c
Mat.3.c Mar.1.a Lu.3.c

1.Thi.6.c iesum christū facta ē‖Deū nemo vidit
vncq̄. Unigenit⁹ filiꝰ q̄ ē i sinu pr̄is:ip
Mat.11.d se enarrauit.‖Et ꝟ est testimoniū iohā
Lu.10.d nis:qñ miserūt iudei ab hierosolymis
1.Joh.4.c sacerdotes ⁊ leuitas ad eū vt interroga-
C I. 5.e r̄ēt eū. Tu q̄s es?Et cōfessus ē:⁊ nō ne-
gauit. Et p̄fessus ē qꝛ nō sū ego christꝰ
Et interrogauerūt eum: Quid ḡ? Helias
es tu. Et dixit: Nō sū. Prophēta es tu?
Et rñdit. Nō. Dixerūt ḡ ei. Quis es vt
respōsū demꝰ his q̄ miserūt nos? Quid
Esa.40.a dicis de teipso? Ait‖Ego vox clamātis
Mat.3.a in deserto: dirigite viā dñi: sic dixit esa-
Mar.1.a ias pp̄ha. Et q̄ missi fuerāt erāt ex pha
Lu.3.a risęis. Et interrogauerūt eū:⁊ dixerūt ei
Quid ḡ baptizas si tu nō es christꝰ: ne
D q̄ helias neq̄ pphēta? Rñdit eis iohā
Mat.3.a nes dicēs‖Ego baptizo i aq̄: mediꝰ āt
Mar.1.a vr̄m sterit quē vos nescitis. Ipse ē qui
Lu.3.d post me vēturꝰ ē:q̄ añ me factꝰ ē: cuiꝰ
Act.1.a ego nō sū dignꝰ vt soluā eiꝰ corrigiaz
et.19.a calciamēti. Hec i bethania facte sunt
trās iordanē vbi erat iohannes bapti
zans. Altera die vidit iohānes iesū ve
niētē ad se ⁊ ait. Ecce agnꝰ dei ecce q̄
tollit pctā mūdi: Hic ē de q̄ dixi. Post
me venit vir q̄ añ me factꝰ est: qꝛ prior
me erat:⁊ ego nesciebā eū. Sꝫ vt mani
festet in isrl: pp̄teres veni ego i aq̄ ba-
E ptizās. Et testimoniū phibuit iohānes
Mat.3.d dicēs.‖Quia vidi spm̄ descendētē q̄si
Mar.1.b colūbā de celo:⁊ mānsit sup eū:⁊ ego ne
Lu.3.d sciebā eū:sꝫ q̄ misit me baptizare i aq̄:
ille mihi dixit. Sup quē videris spm̄
descēdētē ⁊ manētē sup eū ꝟ ē q̄ bapti
zat i spūsctō. Et ego vidi ⁊ testimoniū p-
hibui qꝛ ꝟ est filiꝰ dei. Altera die itez
stabat iohannes:⁊ ex discipul eiꝰ duo.
Et respiciēs iesū ambulātē dixit. Ecce
agnꝰ dei. Et audierūt eū duo discipli
loq̄ntē:⁊ secuti sē iesū Cōūsus āt iesus
⁊ vidēs eos sequētes se dicit eis: Quid
q̄ritis? Qui dixerūt ei. Rabbi:q̄ dicit
int̄pratū magister: vbi habitas? Dicit
F eis. Uenite ⁊ videte. Uenerūt ⁊ viderūt
vbi maneret:⁊ apud eū mānserūt die il
lo. Hora aūt erat q̄si decima. Erat aūt
andreas frater simōis petri: vnꝰ ex du
bus q̄ audierat a iohāne:⁊ secuti fue-
rāt eū. Inuenit hic primū fratrē suū si
monē ⁊ dicit ei. Inuenimꝰ messiā: q̄d
ē interp̄tatū christus. Et adduxit eū ad
iesū. Intuitꝰ āt eū iesus dixit. Tu es si
mon filiꝰ iohāna: tu vocaberis cephas
qd interp̄tat petrꝰ. In crastinū voluit
exire in galileā:⁊ inuenit philippū. Et
dicit ei iesus Seq̄re me. Erat āt philip
pus a bethsaida ciuitate andree ⁊ pe-
tri. Inuenit philippꝰ nathanael:⁊ dic
ei. Quē scripsit moyses i lege ⁊ pphete:
inuenimꝰ iesū filiū ioseph a nazareth.
Et dixit ei nathanael. A nazareth pōt
aliq̄d boni eē. Dicit ei philippꝰ. Ueni
⁊ vide. Uidit iesus nathanael veniētē
ad se:⁊ dicit de eo. Ecce vere israelita:
in q̄ dolus nō ē. Dicit ei nathanael. Unde
me nosti. Rñdit iesus:⁊ dixit ei. Priusq̄
te philippꝰ vocaret cū esses sub ficu
vidi te: Rñdit ei nathanael ⁊ ait: Rab
bi tu es filius dei: tu es rex isrl. Rñdit
iesus ⁊ dixit ei. Quia dixi tibi vidi te
sub ficu credis maius his videbis. Et
dicit ei. Amē amē dico vob: videbis
celū aptū:⁊ angelos dei ascēdētes ⁊ de
scendētes supra filiū hois. II

A Tertia die nuptie facte sūt in
chana galilee:⁊ erat mater iesu
ibi. Uocatꝰ ē āt ⁊ iesus ⁊ discipuli eiꝰ ad nuptias. Et deficiēte vino
dicit mat iesu ad eū. Uinū nō habent
Et dicit ei iesus. Quid mihi ⁊ tibi est
mulier? Nodnū venit hora mea. Dicit
mat eiꝰ ministris: Quēcūq̄ dixerit vobis
facite. Erāt aūt ibi lapidee hydrie sex
posite ꝟm purificationē iudeoꝝ capiē
tes singule metretas binas vel ternas
Dicit eis iesus. Implete hydrias aqua
Et impleuerūt eas vsq̄ ad sūmū. Et dic
eis iesus. Haurite nūc:⁊ ferte architri-
clino. Et tulerunt. Ut aūt gustauit ar B
chitriclinꝰ aquā vinū factū:⁊ nō scie-
bat vñ eēt: ministri aūt sciebāt q̄ hauserāt
aquā: vocat sponsū architriclinꝰ ⁊ dicit
ei. Quis hō primū bonū vinum ponit:⁊
cū inebriati fuerint tūc id q̄d deteriꝰ
ē. Tu āt seruasti bonū vinū vsq̄ adhuc
Hoc fecit initiū signoꝝ iesus i chana
galilee:⁊ manifestauit gl̄iam suā:⁊ cre C
diderūt in eū discipuli eiꝰ‖Post hec de Mat.4.
scendit capharnaū ipe ⁊ mat eiꝰ ⁊ frēs
eiꝰ ⁊ discipuli eiꝰ ⁊ ibi mānserūt nō mul- Mat.21.
tis diebꝰ‖Et pp̄e erat pasca iudeoꝝ:⁊ Mat.11.
ascēdit iesus hierosolymā ⁊ inuenit i tē Lu.19.
plo vēdentes oues ⁊ boues ⁊ colūbas:
⁊ numularios sedētes. Et cū fecisset q̄-
si flagellū de funiculis:oēs eiecit de tē
plo:oues q̄z ⁊ boues ⁊ numulariorꝝ ei
fudit es:⁊ mēsas subuertit. Et his qui

columbas vẽdebat dixit. Auferte ista hinc: ⁊ nolite facere domũ pris mei domũ negotiationis. Recordati sũt vero discipuli ei⁹ qz scriptũ ē: zelus domus tue comedit me‖Rñderũt ꝯ iudei ⁊ dixerũt ei Qđ signũ ostẽdis nob qz hec facis? Rñdit iesus ⁊ dixit eis‖Soluite tẽplũ hoc: ⁊ in trib⁹ dieb⁹ excitabo illud Dixerũt ꝯ iudei. Quadragita ⁊ sex annis edificatũ ē tẽplũ ꝟ: ⁊ tu in trib⁹ diebus excitabis illud? Ille aũt dicebat đ tẽplo corpis sui. Cum ꝯ resurrexisset a mortuis: recordati sũt discipuli ei⁹: qz hoc dicebat: ⁊ crediderũt scripture ⁊ sermoni quẽ dixit iesus. Cũ ãt esset iesus hierosolymis i pasca i die festo: multi crediderũt i noie ei⁹ vidẽtes signa ei⁹ q̃ faciebat. Ipse aũt iesus nõ credebat semetipm eis eo ꝙ ipe nosset oẽs: ⁊ qz op⁹ ei nõ erat vt q̃s testimoniũ phiberet de hoie. Ipse ei sciebat q̃d esset i homine.

Erat aũt hõ ex phariseis nicodem⁹ noie: princeps iudeoz. Hic venit ad iesũ nocte ⁊ dixit ei. Rabbi: scimus qz a deo venisti magister. Nemo ei põt hec signa facere q̃ tu facis: nisi fuerit de⁹ cũ eo. Rñdit iesus: ⁊ dixit ei: Amẽ amẽ dico tibi: nisi q̃s renat⁹ fuerit denuo: nõ põt videre regnũ dei. Dicit ad eũ nicodemus. Quõ põt hõ renasci cũ sit senex? Nũq̃d põt i vẽtrẽ mris sue iterato itroire ⁊ renasci? Rñdit iesus Amẽ amẽ dico tibi nisi q̃s renat⁹ fuerit ex aq̃ ⁊ spũsctõ ñ põt itroire i regnũ dei. Qđ natũ est ex carne: caro ē: ⁊ qđ natũ ē ex spũ: spũs ē Nõ mirer? qz dixi tibi: oportet vos nasci denuo. Spũs vbi vult spirat ⁊ vocẽ ei⁹ audis: sz nescis vñ veniat: aut q̃ vadat. Sic ẽ ois q̃ nat⁹ est ex spũ. Rñdit nicodem⁹ ⁊ dixit ei: Quõ possũt hec fieri? Rñdit iesus: ⁊ dixit ei: Tu es magister i isrl ⁊ hec ignoras? Amẽ amen dico tibi: qz qđ scim⁹ loq̃mur: ⁊ qđ vidim⁹ testamur ⁊ testioniũ nrm nõ accipitis. Si frena dixi vobis ⁊ nõ creditis: quõ si dixero vob celestia credetis? Et nemo ascẽdit i celũ nisi q̃ descẽdit de celo: fili⁹ hois q̃ ẽ i celo‖ Et sicut moyses exaltauit serpẽtẽ i deserto: ita exaltari oportet filiũ hois: vt ois q̃ credit i ipo nõ pereat: sz habeat vitã eternam. Sic ei de⁹ dilexit mũdũ vt filiũ suũ vnigenitũ daret: vt ois q̃ credit i eũ nõ pereat sz habeat vitã eternã. Nõ ei misit de⁹ filiũ suũ i mũdũ vt iudicet mũdũ: sed vt saluet mũdus p ipsum. Qui credit in eũ nõ iudicat. Qui aũt nõ credit iam iudicat⁹ ē: qz nõ credit i noie vnigeniti filij dei: Hoc est aũt iudiciũ qz lux venit i mũdũ: ⁊ dilexerũt hoies magis tenebras q̃ lucẽ. Erãt eñ eoꝝ mala opa. Qis ei q̃ male agit odit lucẽ ⁊ nõ venit ad lucẽ vt nõ arguant opa ei⁹. Qui ãt facit veritatẽ venit ad lucẽ vt manifestent opa ei⁹: qz i deo sũt facta. Post hec venit iesus ⁊ discipli ei⁹ i terrã iudeã: ⁊ illic morabat cũ eis et baptizabat. ‖Erat aũt ⁊ iohãnes baptizans i ennon iux salim: qz aq̃ multe erãt illic: ⁊ veniebãt ⁊ baptizabãt. Nõ dũ ei missus fuerat iohãnes in carcerẽ Facta ē aũt questio ex discipulis iohannis cũ iudeis de purificatione. Et venerũt ad iohãnẽ ⁊ dixerũt ei. Rabbi q̃ erat tecũ trãs iordanẽ cui tu testimoniũ phibuisti: ecce hic baptizat ⁊ oẽs veniũt ad eũ. Respõdit iohãnes ⁊ dixit. Nõ põt hõ accipere q̃cq̃ nisi fuerit ei datũ de celo. ‖Ipsi vos mihi testimoniũ phibet qđ dixerim: nõ sũ ego christus: sed qz missus sum añ illum. Qui habet sponsam sponsus est: amic⁹ aũt spõsi q̃ stat ⁊ audit eũ: gaudio gaudet pter vocẽ sponsi. Hoc ego gaudiũ meum impletũ est. Illum oportet crescere me aũt minui. Qui desursum venit sup omnes est. Qui de terra est de terra ē ⁊ de terra loquit: qui de celo venit sup omnes ē. Et qđ vidit ⁊ audiuit hoc testat: ⁊ testimoniũ eius nemo accipit. ‖Qui aũt acceperit eius testimoniũ signauit: qz de⁹ verax est. Quẽ eñ misit deus: verba dei loquit. Nõ eñ ad mẽsuram dat deus spiritũ. ‖Pater diligit filiũ: ⁊ oia dedit in manu ei⁹. ‖Qui credit in filiũ habet vitã eternã: q̃ aũt incredulus ē filio nõ videbit vitã: sz ira dei manet sup eum.

IIII

Vt ꝯ cognouit iesus qz audierũt pharisei ꝙ iesus plures discipulos facit ⁊ baptizat ꝯ iohes: ꝯ ꝯ iesus nõ baptizaret sz discipli ei⁹ ‖reliq̃t iudeã ⁊ abiit iterꝝ in galileã. Oportebat ãt eũ trãsire p mediã samariã. Venit ꝯ i ciuitatẽ samarie q̃ dicit sychar: iuxta ꝟdiuz qđ dedit iacob ioseph filio suo. Erat aũt ibi fons iacob. Jesus aũt fati

Mat.3.b Lu.3.a Mat.4.b Mar.1.c

C

D

Mat.3.a Mar.1.a Lu.3.c

Ro.5.a

Mat.11.b Lu.10.b 1.Joh.5.b

A

Mat.4.b

Gen.48.b

gat⁹ ex itinere sedebat sic supra fontē. Hora aūt erat ąsi sexta. Uenit mulier de samaria haurire aquam. Dicit ei ie sus. Da mihi bibere. Discipuli ei eius abierāt i ciuitatē vt cibos emerēt. Di cit ḡ ei mulier illa samaritana Quō tu iudeus cū sis bibere a me poscis: q̄ sum mulier samaritana? Nō ei coutūt iu- dei samaritanis. Rñdit iesus: t dixit ei B Si scires donū dei: t ąs ē ą dicit tibi da mihi bibere: tu forsitan petisses ab eo: t dedisset tibi aquā viuam. Dicit ei mulier: Dñe: neq; in ą haurias habes t pute⁹ alt⁹ ē. Unde ḡ habes aquā vi- uā? Nūąd tu maior es pr̄e nr̄o iacob ą dedit nob puteū: t ipe ex eo bibit: et filij ei⁹ t pecora ei⁹? Rñdit iesus t dix- it ei. Ois ą bibit ex aq̄ hac sitiet iterū Qui āt biberit ex aqua quā ego dabo ei: nō sitiet in eternū: sz aq̄ quā ego da bo ei: fiet in eo fons aq̄ saliens in vitā eternā. Dicit ad eū mulier. Dñe da mi hi hāc aquā: vt sitiā neq; veniam huc C haurire. Dicit ei iesus. Uade voca vir tuū: t veni huc. Rñdit mulier t dixit. Nō habeo vir. Dicit ei iesus. Bñ dixi sti: qr nō habeo vir. Quinq; enī viros habuisti: t nūc quē habes nō ē tu⁹ vir Hoc vere dixisti. Dicit ei mulier. Dñe: video qr pphera es tu. Pres nr̄i i mō- te hūc adorauerūt t vos dicit⁊ qr hiero- solymis ē locus vbi adorare oportet. Dicit ei iesus. Mulier crede mihi: qr veniet hora qñ neq; i mōte hoc: neq; i hierosolymis adorabit⁊ pr̄em. Uos ad oratis qō nescitis: nos adoram⁹ qō sci m⁹: qr salus ex iudeis ē. Sz venit hora t nūc ē: qñ veri adoratores adorabunt D pr̄em in spū t veritate. Nā t pat tales 2.Coy.3.d q̄rit ą adorēt eū. ‖Spūs ē de⁹: t eos ą adorant eū i spū t veritate oportet ad- orare. Dicit ei mulier. Scio qr messias venit ą dicit christus. Cum ḡ venerit: ille nobis nūciabit oia. Dicit ei iesus ego sū ą loquor tecū. Et cōtinuo vene rūt discipuli ei⁹: t mirabāt qr cū mu- liere loq̄bat. Nemo tñ dixit ąd queris aut ąd lo q̄ris cū ea. Reliąt ḡ hydriā suā mulier: t abijt i ciuitatē: t dicit illi hoibus. ‖Uenite t videte hoiem ą dix it mihi oia q̄cūq; feci. Nūąd ipe ē chri stus? Exierūt ḡ de ciuitate t veniebāt ad eū. Interea rogabāt eū discipuli di- cētes. Rabbi: māduca. Ille āt dixit eis Ego cibū habeo manducare quē vos nescitis. Dicebāt ḡ discipuli ad inuicē: Nūąd aliąs attulit ei māducare? Di cit eis iesus: Me⁹ cib⁹ ē vt faciā volū- tatē ei⁹ ą misit me vt pficiā op⁹ eius. Nōne vos dicit⁊ q; adhuc q̄tuor men ses sūt t messis venit? Ecce dico vobis leuate oculos vr̄os t videte regiones: qr albe sūt iā ad messē. Et ą metit mer cedē accipit: t cōgregat fructū i vitam eternā: vt et ą seminat simul gaudeat t ą metit. In hoc ei ē verbū vez: qr alt⁹ est ą semiat: t alt⁹ ē ą metit. Ego misi vos metere qō vos nō laborastis. Alij laborauerūt: t vos i laborē eor̄ introisti? Ex ciuitate aūt illa multi crediderūt i eū samaritanor̄ pp̄t verbū mulieris te stimoniū phibētis qr dixit mihi oia q̄cūq; feci. Cū venissent ḡ ad illū samarita ni rogauerūt eū vt ibi maneret Et mā sit ibi duos dies. Et multo plures cre- diderūt pter sm̄onē eius. Et mulieri dicebāt: qr nō pp̄t tuā loq̄lā credim⁹ Ipsi ei audiuim⁹ t scim⁹ qr hic ē vere sal uator mūdi. ‖Post duos aūt dies exijt inde: t abijt i galileā. ‖Ipse ei iesus te- stimoniū phibuit: qr pphēta in sua pa tria honorē nō habet. Cū ḡ venisset in galileā excepert eū galilei: cū oia vidis sent q̄ fecerat hierosolymis i die festo. Et ipsi ei venerāt ad diē festū. Uenit ḡ iterū i chana galilee vbi fecit aquā vi- nū. Et erat q̄dā regulus cui⁹ filius infir mabat capharnaū. Hic cū audisset qr iesus aduenisset a iudea i galileā: abijt ad eū: et rogabat eū vt descēderet t sa naret filiū ei⁹. Incipiebat ei mori. Dix it ḡ iesus ad eū. Nisi signa t pdigia vi deritis nō creditis. Dicit ad eū regulus Dñe descēde: priusq; moriat filius me⁹ Dicit ei iesus. Uade: filius tu⁹ viuit. Cre didit hō sm̄ōi quē dixit ei iesus: t ibat Jam āt eo descēdēte sui occurrerūt ei t nūciauerūt dicētes qr filius ei⁹ viue- ret. Interrogabat ḡ horā ab eis i q̄ melius habuerit. Et dixerūt ei: qr heri hora se ptima reliąt eū febris. Cognouit ḡ pa ter qr illa hora erat in q̄ dixit ei iesus: filius tu⁹ viuit: t credidit ipe t dom⁹ ei⁹ tota. Hoc iterū scōm signum fecit iesus veniēs a iudea i galileā. V ḡ

P Ost hec erat dies festus iudeorū: t ascēdit iesus hierosolymam. Est aūt hierosolymis pbatica piscina

ꝯ cognolaꝫ hebraice bethsaida · ąnqꝫ
Pouric⁹ hꝭs. In his iacebit multitudo
magna lāguentiū cecoꝝ claudoꝝ ari-
doꝝ: expectātiū aq̄motū. Angelus aūt
dñi descēdebat ꝝm tp̄s i piscinā: ⁊ mo
uebaꝫ aq̄. Et ą prior descēdisset i pisci
nā post motionē aq̄: sanꝰ fiebat a q̄cū
q̄ detinebaꝫ infirmitate. Erat aūt ą-
dā hō ibi triginta ⁊ octo annos habēs
in infirmitate sua. Hꝭc cū vidisset ie-
sus iacētē: ⁊ cognouisset q̄ iā mltū tp̄s
hꝭet: dicit ei: Uis sanꝰ fieri? Rñdit ei
languidus. Dñe: hoiez nō habeo vt cū
turbata fuerit aq̄ mittat me i piscinā.
Dū venio ei ego: aliꝰ ante me descēdit
Dicit ei iesus ‖ Surge: tolle grabatū tu
um ⁊ ambula. Et statim sanꝰ factꝰ est
hō ille: ⁊ sustulit grabatū suū ⁊ ambu-
labat. Erat āt sabbatū i die illo. Dice-
bāt ꝙ iudei illi ą sanatꝰ fuerat. Sabba
tū ē: nō licet tibi tollere grabatū tuū.
Rñdit eis: Qui me sanū fecit ille mihi
dixit: tolle grabatū tuū ⁊ ambula. Inꝛ
rogauerūt ꝙ eū. Quis ē ille hō ą dixit
tibi: tolle grabatū tuū ⁊ ambula. Js āt
ą sanꝰ fuerat effectꝰ nesciebat ąs esset.
Jesus ei declinauit a turba cōstituta i
loco. Postea inuenit eū iesus i tēplo: ⁊
dixit illi. Ecce sanꝰ factꝰ es: iā noli pec
care: ne deteriꝰ tibi aliq̄d ꝓtigat. Abiit
ille hō: ⁊ nūciauit iudeis q̄ iesus esset
ą fecit eū sanū. Propterea pſequebāꝫ
iudei iesū: q̄ hec faciebat i sabbato. Je
sus aūt rñdit eis. Pat̄ meꝰ vsq̄ modo
opaꝫ: ⁊ ego opero�Ꝛ. Propterea ꝙ magꝭ
q̄rebāt eū iudei interficere: q̄ nō solū
soluebat sabbatū sꝫ ⁊ pꝛem suū dicebat
deū: eq̄lē se faciēs deo. Rñdit itaq̄ ie-
sus ⁊ dixit eis. Amē amē dico vob: nō
pōt filius a se facere ąq̄q̄: nisi qđ vide-
rit pꝛem facientē. Quecūq̄ ei ille fece-
rit: hec ⁊ filiꝰ sim̄r facit. Pat̄ enī diligit
filiū: ⁊ oia demōstrat ei q̄ ipe facit: et
maiora his demōstrabit ei opa vt vos
miremini. Sicut ei pꝛ suscitat mortu-
os ⁊ viuificat: sic ⁊ filiꝰ ąs vult viuifi
cat. Neq̄ ei pꝛ iudicat quēq̄: sꝫ oē iu-
diciū dedit filio vt oēs honorificēt fi-
lium sicu. honorificāt pꝛem ‖ Qui nō ho-
norificat filiū: nō honorificat patrē ą
misit illū. Amē amē dico vob: q̄ qui
verbū meū audit ⁊ credit ei ą misit me
hꝭ vitā eternā. Et i iudiciū non venit
sed trāsiet a morte i vitā. Amē amē di
co vob: q̄ venit hora ⁊ nūc ē qñ mor-
tui audiēt vocē filij dei ⁊ ą audierint
viuēt. Sicut ei pꝛ hꝭ vitā i semetipso: E
sic dedit ⁊ filio hꝭe vitā i semetipso. Et
ptātē dedit ei iudiciū facere: q̄ filiꝰ ho
minis ē. Nolite mirari hoc: q̄ venit ho-
ra i q̄ oēs ą i monumētis sūt audiēt vo
cē filij dei ‖ Et pceđēt ą bona fecerūt: i Mat.25.b
resurrectionē vite: ą vero mala egerūt
i resurrectionē iudicij: Nō possū ego a
meipo facere ąq̄q̄. Sicut audio iudi-
co: ⁊ iudiciū meū iustū ē ‖ q̄ nō q̄ro vo J.6.b
lūtatē meā sꝫ volūtatē eiꝰ ą misit me.
Si ego testimoniū pꝛhibeo de meipso:
testimoniū meū nō ē verū. ‖ Aliꝰ ē ą te J.8.c
stimoniū pꝛhibet de me: ⁊ scio q̄ verū
ē testimoniū eiꝰ qđ pꝛhibet de me ‖ Uos J.1.c
misistis ad iohannē: ⁊ testimoniū pꝛhi F
buit veritati. Ego āt nō ab hoie testi-
moniū accipio: sꝫ hec dico vt vos sal-
ui sitis. Ille erat lucerna ardēs ⁊ lucēs
Uos aūt voluistis ad horā exultare in
luce eiꝰ. Ego āt habeo testimoniū ma
ius ioh̄e. ‖ Opa ei q̄ dedit mihi pꝛ vt p J.14.b
ficiā ea ipa opa q̄ ego facio testimoni
um pꝛhibēt ō me: q̄ pat̄ misit me ‖ Et ą J.8.c
misit me pꝛ ipe testimoniū pꝛhibuit de
me. Neq̄ vocē eiꝰ vnq̄q̄ audistis: neq̄
speciē eiꝰ vidistis. Et ꝝbū eiꝰ nō habe
tis i vob manēs: q̄ quē misit ille: huic
vos nō creditis. Scrutamini scripturas
q̄ vos putatis i ipis vitā eternā hꝭe. Et
Et ille sūt q̄ testimoniū pꝛhibēt de me
⁊ nō vultis venire ad me vt vitā habe
atis. Claritatē ab hoib⁹ nō accipio: sꝫ G
cognoui vos: q̄ dilectionē dei nō ha-
betis i vob. Ego veni i noie pꝛis mei:
⁊ non accepistis me. Si aliꝰ venerit in
noie suo: illū accipietis. Quō vos pote-
stis credere ą gl̄iam ab inicē accipitis:
⁊ gl̄iam q̄ a solo deo ē nō q̄ritis? Noli
te putare q̄ ego accusaturꝰ ſū vos apō
patrē. Est ą accusat vos moyses i quo
vos speratis. Si ei crederetis moysi: cre-
deretis forsitā ⁊ mihi. De me ei ille scri
pſit. Si aūt illius lr̄is nō creditis: quō
verbis meis credetis? VI

P Ost hec abiit iesus trās mare A
galilee qđ ē tyberiadis. Et seq̄
eū multitudo magna: q̄ videbāt signa
q̄ faciebat sup hꝭ ą infirmabāt ‖ Sub- Mat.14.b
iit ꝙ i mōtē iesus: ⁊ ibi sedebat cū disci Lu.9.b
pulis suis. Erat āt pximū pascha dies
festꝰ iudeoꝝ ‖ Cū subleuasset ꝙ oculos ie- Mat.14.b

Mar.6.e sus: ꝛ vidisset qꝝ multitudo maxia' ve-
Lu.9.b nit ad eū dicit ad philippum. Uñ eme
mꝰ panes vt mãducẽt hi? Hoc aũt di-
cebat tẽptãs eū. Ipse ei sciebat q̃d eẽt
factur⁹. Rñdit ei philippus. Ducẽtoꝝ
denarioꝝ panes non sufficiunt eis: vt
vnusq̃q modicũ q̃d accipiat. Dicit ei
vn⁹ ex discipul ei⁹ andreas frat simo-
Mat.14. b nis petri. ‖Est puer vn⁹ hic q̃ hꝫ q̃nq̃
Mar.6.e panes hordeaceos ꝛ duos pisces. Sed
Lu.9.b hec q̃d sũt iter tãtos? Dicit ꝯ iesus: Fa
cite hoies discũbere. Erat aũt fenũ mk
B tũ i loco. Discubuerũt ꝯ viri nũero q̃si
Mat. 14.b q̃nq̃ milia. ‖Accepit ꝯ iesus panes: et
Mar.6.e cũ gr̃as egisset: distribuit discũbẽtib⁹
Lu.9.b Sikiter ꝛ ex piscib⁹ quãtũ volebat. Ut
aũt ipleti sunt. dixit: discipul suis. Col
ligite q̃ supauerãt fragmẽta ne peant.
Collegerũt ꝯ ꝛ ipleuerũt duodecim co
phinos fragmẽtoꝝ ex q̃nq̃ panibus
hordeaceis ꝛ duob⁹ piscib⁹: q̃ supfuerꝝ
his q̃ mãducauerãt. Illi ꝯ hoies cũ vi
dissent qđ iesus fecerat signũ dicebãt.
Quia hic ẽ vere ꝓpheta q̃ vẽtur⁹ est in
mũdũ. Jesus ꝯ cũ cognouisset qꝝ vẽtu
ri eẽnt vt rapent eũ ꝛ facerẽt eũ regẽ.
Mat.14.c ‖fugit iteꝝ i mõtẽ ipe sol⁹. Ut aũt se-
Mar.6.f ro factũ ẽ: descenderũt discipuli ei⁹ ad
Lu. 6.b mare. Et cũ ascẽdissent nauim: veneꝝ
trans mare capharnaũ. Et tenebre iã
facte erant ꝛ nõ venerat ad eos iesus.
Mare ãt vẽto magno flãte exurgebat.
Cũ remigassent ꝯ q̃si stadia viginti q̃n-
Mat.14.c q̃ ant triginta ‖videt iesum ambulãtẽ
Mar.6.g supra mare: ꝛ ꝓximũ naui fieri ꝛ timu
c erũt. Ille aũt dicit eis Ego sum: nolite
timere. Voluerꝝ ꝯ accipe eũ i nauim: ꝛ
statim nauis fuit ad trã quã ibãt. Al-
tera die turba que stabat trans mare
vidit qꝝ nauicula alia nõ erat ibi nisi
vna: ꝛ qꝝ nõ introisset cũ discipulis su
is iesus i nauim: sꝫ soli discipuli eius
abissent. Alie ꝟo supuenerũt naues a
tyberiade iuxꝝ locũ vbi mãducauerant
panẽ: gr̃as agẽtes dei Cũ ꝯ vidisset tur
ba qꝝ iesus nõ eẽt ibi neq̃ discipli ei⁹.
ascẽderũt i nauickas: ꝛ veneꝝ capharnaũ q̃rẽtes iesũ. Et cũ iuenissent eum
trãs mare: dixeꝝ ei: Rabbi: qñ huc veniſti? Rñdit eis iesus et dixit. Amen
amẽ dico vob: q̃ritis me nõ qꝝ vidistis
signa sꝫ qꝝ mãducastis ex panib⁹: ꝛ sa-
turati estis. Operamini nõ cibũ q̃ perit:
sꝫ q̃ manet i vitã eẽnã quẽ filꝰ hois
dabit vob. Hũc ei pr̃ signauit de⁹. Di
erũt ꝯ ad eũ. Quid faciem⁹ vt operemur
opa dei? Rñdit iesus ꝛ dixit eis: Hoc ẽ
op⁹ dei vt credat? in eũ quẽ misit ille.
Dixerũt ꝯ ei: Qđ ꝯ tu facis signũ vt vi
deam⁹ ꝛ credam⁹ tibi? Quid operaris?
Pr̃es nr̃i mãducauerũt mãna i deſto:
sicut scriptũ ẽ. Panẽ de celo dedit eis
manducare. Dixit ꝯ eis iesus. Amen
amẽ dico vob: nõ moyses dedit vobis
panẽ de celo: sꝫ pr̃ me⁹ dat vob panẽ d
celo veꝝ. Panis ei ver⁹ ẽ q̃ de celo de-
scẽdit: ꝛ dat vitã mũdo. Dixerũt ꝯ ad
eũ. Dñe sp da nob panẽ hũc. ‖Dixit ãt
eis iesus. Ego sũ panis vite. Qui venit
ad me: nõ esuriet: ꝛ q̃ credit i me nõ si-
tiet i eẽnũ. Sꝫ dixi vob: qꝝ ꝛ vidistꝭ me
ꝛ nõ credidistis. ‖ Oẽ qđ dat mihi pat
ad me veniet: ꝛ eũ q̃ venit ad me nõ eꝭ
ciã foras. ‖qꝝ descẽdi de celo nõ vt faci
am volũtatẽ meã: sꝫ volũtatẽ ei⁹ q̃ mi
sit me. Hec ẽ ei volũtas ei⁹ q̃ misit me
pr̃is: vt oẽ qđ dedit mihi nõ pdã ex eo
sꝫ resuscitẽ illud i nouissimo die. Hec ẽ
ãt volũtas pr̃is mei q̃ misit me: vt ois
q̃ videt filiũ ꝛ credit i eũ habeat vitã
eẽnã: ꝛ ego resuscitabo eũ i nouissimo
die. Murmurabant ꝯ iudei de illo: qꝝ
dixisset: ego sũ panis viu⁹ q̃ de celo de
scẽdi Et dicebãt ‖Nõne hꝫ ẽ filꝰ ioseph
cui⁹ nos nouim⁹ pr̃em ꝛ mr̃em? Quõ
ꝯ dicit hꝫ: qꝝ de celo descẽdi? Rñdit ꝯ ie
sus ꝛ dixit eis ‖Nolite murmurare i in-
uicẽ. Nemo põt venire ad me nisi pat
q̃ misit me traxerit eũ ꝛ ego resuscita-
bo eũ i nouissimo die ‖Est scr̃tũ i ꝓphe
tis. Erũt oẽs docibiles dei. Omis q̃ audi
uit a pr̃e ꝛ didicit venit ad me. ‖ Nõ qꝝ
pr̃em vidit quisq̃: nisi is q̃ ẽ a deo: hꝫ
vidit pr̃em. Amẽ amẽ dico vob q̃ cre
dit i me hꝫ vitã eẽnã. ‖Ego sũ panis vi
te: Pr̃es vr̃i mãducauerũt mãna i des
to: ꝛ mortui sũt. Hic ẽ panis de celo de
scẽdẽs vt si q̃s ex ipo mãducauerit nõ
moriaꝝ. Ego sũ panis viu⁹ q̃ d celo de
scẽdi. Si q̃s mãducauerit ex hꝫ panevi
uet i eẽnũ. Et panis quẽ ego dabo ca-
ro mea ẽ: ꝓ mũdi vita. Litigabãt ꝯ iu
dei ad inuicẽ dicẽtes. Quõ põt hꝫ nob ꝯ
carnẽ suã dare ad mãducãdũ? Dixit ꝯ
eis iesus. Amẽ amẽ dico vob: nisi mã-
ducaueritꝭ carnem filꝰ hois ꝛ biberi-
tꝭ ei⁹ sãguinẽ: nõ habebitꝭ vitã i vob.
‖Qui mãducat meã carnẽ ꝛ bibit meũ I.

ſanguinē: hz vitā eternā: ⁊ ego reſuſcitabo eū i nouiſſimo die‖Caro ei mea verē cib⁹: ⁊ ſāguis me⁹ vere ē pot⁹. Qui māducat meā carnē ⁊ bibit meū ſāguinē i me manet ⁊ ego i illo. Sicut miſit me viuēs pr̄: ⁊ ego viuo ꝓp̄ patrē: ⁊ q̄ māducat me: ⁊ ipe viuet ꝓpter me. Hic ē panis q̄ de celo deſcēdit. Nō ſic māducauerūt pr̄es vr̄i māna ⁊ mortui ſūt. Qui māducat hūc panē viuet in eternū. Hec dixit i ſynagoga docēs i capharnaū. Multi ꝫ audiētes ex diſcipul⁹ ei⁹ dixerūt. Dur⁹ ē hꝫ ſmo. Et q̄s pōt eū audire? Sciēs āt ieſus apō ſemetipm q̄ murmurarēt de hꝫ diſcipli ei⁹: dixit eis. Hoc vos ſcādalizat‖Si ꝫ videritis filiū hois aſcēdētē vbi erat pri⁹‖Spūs ē q̄ viuificat: caro nō ꝓdeſt q̄cq̄. Verba q̄ ego locut⁹ ſū vob ſpūs ⁊ vita ſūt. Sz ſunt q̄dā ex vob q̄ nō credūt. Sciebat ei ab initio ieſus q̄ eēnt credētes: ⁊ q̄s traditur⁹ eēt eū. Et dicebat. Propterea dixi vob: q⁊ nemo pōt venire ad me niſi fuerit ei datū a pre meo. Ex hꝫ mīti diſcipl⁹ ei⁹ abierūt retro: ⁊ iā ñ cū illo ābulabāt. Dixit ꝫ ieſus ad duodeci. Nūq̄d ⁊ vos vultis abire? Rñdit ꝫ ei ſimō petr⁹. Dñe ad quē ibim⁹? Verba vite eē ne habes. ‖Et nos credim⁹ ⁊ cognouim⁹ q⁊ tu es chriſt⁹ filiꝰ dei. Rñdit eis ieſus. Nōne ego vos duodecim elegi: ⁊ ex vob vn⁹ diabol⁹ ē? Dicebat aūt de iuda ſimōis ſcariothis. Hic eñ erat traditur⁹ eū cū eēt vn⁹ ex duodeci.

Post hec āt ābulabat ieſus VII galileā. Nō ei volebat in iudeā ābulare: q⁊ q̄rebāt eū iudei interficere. Erat aūt i ꝓximo dies feſt⁹ iudeoꝝ ſcenophegia. Dixerūt āt ad eū ifratres ei⁹. Trāſi hinc: ⁊ vade i iudeā: vt ⁊ diſcipuli tui videāt opa tua q̄ facis. Nemo q̄ppe i occulto q̄d facit: ⁊ q̄rit ipe i palā eē. Si hec fac: manifesta teipm mūdo. Neq̄ ei frēs ei⁹ credebāt in eū. Dicit ꝫ eis ieſus. Tēpus meū nōdū adueniet: tps aūt vr̄m ſp eſt paratū. Non pōt mund⁹ odiſſe vos. Me aūt odit: q⁊ ego teſtimoniū ꝓhibeo de illo: q⁊ opa ei⁹ mala ſūt. Vos aſcēdite ad diē feſtū hūc. Ego ei nō aſcēdā ad diē feſtū iſtū: q⁊ meū tps nōdū ipletū eſt. Hec cū dixiſſet: ipe māſit i galilea. Ut aūt aſcēderūt frēs ei⁹: tūc ⁊ ipe aſcēdit ad diē feſtū nō manifeſte: ſed q̄ſi i occulto. ‖Judei ergo querebāt eū in die feſto: ⁊ dicebāt. Ubi eſt ille. Et murmur multus erat in turba de eo. Quidā ei dicebant q⁊ bonus ē: alij aūt dicebāt nō: ſed ſeducit turbas. Nemo tñ palā loquebat de illo ꝓpter metū iudeoꝝ. Jam aūt die feſto mediante aſcēdit ieſus in tēplū ⁊ docebat. Et mirabant iudei dicentes: Quō hic litteras ſcit cū non didicerit? Rñdit eis ieſus: ⁊ dixit. Mea doctrina nō ē mea ſz ei⁹ q̄ miſit me. Si quis voluerit voluntatē ei⁹ facere: cognoſcet de doctrina vtrū ex deo ſit an ego a meipſo loquar. Qui a ſemetipo loquit: gloriā ꝓpriā q̄rit. Qui aūt q̄rit gl̄iam ei⁹ q̄ miſit eū: hic verax ē: ⁊ iniuſticia in illo nō ē. Nōne moyſes dedit vob legē? Et nemo ex vobis facit legē. Quid me queritis interficere? Reſpōdit turba et dixit‖Demoniū habes. Quis te q̄rit interficere. Rñdit ieſus ⁊ dixit eis. Unū op⁹ feci ⁊ oēs miramini. Propterea moyſes dedit vobis circūciſionē: nō q⁊ ex moyſe ē ſed ex patrib⁹. Et in ſabbato circūciditis hoiem. Si circūciſionē accipit hō i ſabbato vt ñ ſoluat lex moyſi: mihi indignami q⁊ totū hoiem ſanū feci i ſabbato‖Nolite iudicare ſm faciē ſed iuſtū iudiciū iudicate. Dicebāt ꝫ quidā ex hieroſolymis. Nōne hic eſt quē querūt interficere? Ecce palā loquit: ⁊ nihil ei dicūt. Nūq̄d ve cognouerūt principes q⁊ hic ē chriſtus? Sed hūc ſcim⁹ vnde ſit: chriſtus aūt cū venerit nemo ſcit vnde ſit‖Clamabat ergo ieſus in tēplo docēs ⁊ dicēs. Et me ſcitis ⁊ vnde ſim ſitis: ⁊ a me ipſo nō veni‖ſz eſt ver⁹ q̄ miſit me quē vos ne ſcitis‖Ego ſcio eū ⁊ ſi dixero q⁊ neſcio eū ero ſilis vob mēdax. Sz ſcio eū: q⁊ ab ipo ſū: ⁊ ipe me miſit‖Querebāt ergo eū apphendere ⁊ nemo miſit i illū man⁹: q⁊ nōdū venerat hora eius. De turba aūt multi crediderūt i eū. Et dicebāt. Chriſt⁹ cū venerit: nūq̄d plura ſigna faciet ꝙ q̄ hic facit? Audierūt phariſei turbā murmurantem de illo hec ⁊ miſerūt principes ⁊ phariſei miſtros vt apphēderēt ieſū. Dixit ꝫ eis ieſus. Adhuc modicū tps vobiſcū ſū: ⁊ vado ad eū qui me miſit.‖Queritis me ⁊ nō inuenietis: ⁊ vbi ego ſum: vos nō poteſtis venire. Dixerūt ꝫ iudei ad ſemetipos Quo hic itur⁹ ē: q⁊ nō inueniem⁹ eum?

Nūqd in dispsionē gētiū iturus est et
doctur⁹ gētes? Quis ē hic ꝟmo quē di
xit: q̄retis me ⁊ nō iuenietis ⁊ vbi sum
ego vos nō potestis venire? In nouissi
mo āt die magno festiuitat̄ stabat ie-
f sus ⁊ clamabat dicēs: Si q̄s sitit veni
1.Jo.4.c at ad me ⁊ bibat ‖ Qui credit i me sicut
dicit scriptura: flumina de vētre eius
fluēt aq̄ viue. Hoc āt dixit de spū quē
accepturi erāt credētes i eū. Nōdū eū
erat sp̄ūs dat⁹: q̄ iesus nōdū erat glfi
cat⁹. Ex illa q turba cū audissent hos
ꝟmones ei⁹ dicebāt: Hic ē vere p̄pheta
Mat.2.a Alij dicebāt. Hic ē chr̄ist⁹ ‖ Quidā aūt
dicebāt. Nūqd a galilea venit chr̄ist⁹
Michee.5.a Nōne scriptura dicit, q̄ ex semine dō
⁊ de bethleē castello vbi erat dauid ve
nit chr̄ist⁹? Dissensio itaq̄ facta ē i tur
f.eo.d ba p̄ eū ‖ Quidā āt ex ipis volebant
E ap̄hēdere eū: sz nemo misit sup eū ma
n⁹. Uenerūt q̄ ministri ad pōtifices ⁊ pha
riseos: ⁊ dixerūt eis illi: Quare nō ad-
duxistis illū? Rndерūt ministri. Nūq̄
sic locut⁹ ē hō: sicut hic loq̄t? Rndерūt
q̄ eis pharisei. Nūqd ⁊ vos seducti estꝯ
Nunqd ex p̄cipib⁹ aliq̄s credidit in
eū: aut ex phariseis? Sz turba hec q̄ n
f.5.a.J.19.g nouit legē maledicti sunt. ‖ Dixit nico
dem⁹ ad eos ille q̄ venit ad eū nocte: q̄
vn⁹ erat ex ipis. Nūqd lex nr̄a iudicat
hoiez: nisi p̄us audierit ab ipo ⁊ ꝓgno-
uerit q̄d faciat: Rndерūt ⁊ dixerunt ei.
f.5.f Nūqd ⁊ tu galile⁹ es ‖ Scrutare scr̄pturas ⁊ vide: q̄ a galilea p̄pha nō surgit.
Et reuersi sūt vnusq̄sq̄ i domū suā.

A Iesus aūt p̄rexit i mōtē VIII
Lu.21.g oliueti: ⁊ diluculo iterꝯ venit i
tēplū ⁊ ois p̄ps venit ad eū: et
sedēs docebat eos. Adducūt āt scribe
⁊ pharisei mulierē i adulterio dep̄hen
sā ⁊ statuerūt eā i medio: ⁊ dixerūt ei:
Magister: hec mulier mō dep̄hēsa ē in
Leui.20.b adulterio. ‖ In lege aūt moyses mādauit nob̄ hmōi lapidare. Tu q̄ q̄d dicis
Hoc aūt dicebāt tēptātes eū vt posset
accusare eū. Jesus aūt iclinās se deor-
sum: digito scribebat i t̄rā. Cū q̄ p̄seuerarēt iterrogātes: erexit se: ⁊ dixit eis.
Qui sine pcto ē vr̄m p̄im⁹ i illā lapidē mittat. Et iterū se inclinans scribebat i terrā. Audiētes aūt hec vn⁹ post
vnū exibāt icipiētes a senioribus: ⁊ remānsit sol⁹ iesus ⁊ mulier i medio stās
B Erigens aūt se iesus: dixit ei: Mulier:
vbi sūt q̄ te accusabāt. Nemo te cōdēnauit. Que dixit: Nemo dñe: Dixit aūt
iesus: Nec ego te cōdēnabo. Uade ⁊ ampli⁹ noli peccare. Jterꝯ: q̄ locut⁹ est
eis iesus dicēs. ‖ Ego sū lux mūdi. Qui
sequit̄ me nō ambulat i tenebris: sz habebit lumē vite. Direrūt q̄ ei pharisei.
Tu de teip̄o testioniū p̄hibes: testimoniū tuū nō ē verū. Rndit iesus ⁊ dixit
eis. Et si ego testimoniū p̄hibeo de me
ip̄o: verū ē testimoniū meū: q̄ scio vñ
veni: ⁊ q̄ vado. Uos aūt nescitis vñ ve
nio: aut q̄ vado. Uos scōm carnē iudi
catꝯ: ego nō iudico quēq̄. Et si iudico
ego: iudiciū meū verū ē q̄ sol⁹ nō sum
sed ego ⁊ q̄ misit me p̄r. ‖ Et i lege vr̄a
scriptū ē: q̄ duoꝝ hoim testimoniū ver
rū ē. Ego sū q̄ testimoniū p̄hibeo ō me
ipso ‖ ⁊ testimoniū p̄hibet de me q̄ misit me p̄r. Dicebāt q̄ ei. Ubi ē p̄r tuus.
‖ Rndit iesus: Neq̄ me scitꝯ neq̄ patrē
meū. Si me sciretꝯ forsitā ⁊ p̄rem meū
sciretꝯ. Hec verba locut⁹ ē iesus i gaz
zophilatio docēs i tēplo ‖ Et nemo ap̄hēdit eū: q̄ necdū venerat hora ei⁹.
Dixit q̄ iterꝯ eis iesus. Ego vado ⁊ q̄rētis me: ⁊ i pcto vr̄o moriemi Quo ego
vado vos nō potestꝯ venire. Dicebāt q̄
iudei. Nūqd iterficiet semeip̄m: q̄ dicit q̄ ego vado vos nō potestis venire?
Et dicebat eis: Uos deorsuz estis: ego
de supius sū. Uos ō mūdo h̄ estis: ego
nō sū de hoc mūdo. Dixi q̄ vob̄: q̄ moriemini i pctis vr̄is. Si eī nō credideritis q̄ ego sū moriemi i pctō vr̄o. Dicebāt q̄ ei: Tu q̄ es? Dicit ei iesus. P̄ncipiū q̄ ⁊ loquor vob̄. Multa habeo de
vobis loq̄ ⁊ iudicare ‖ sz q̄ me misit verax ē: ⁊ ego q̄ audiui ab eo hec loquor
i mūdo. Et nō cognouerūt q̄ patrē ei⁹
dicebat deū. Dixit q̄ eis iesus. Cū exaltaueritis filiū hois tūc cognoscetis q̄
ego sū: ⁊ a me ip̄o facio nihil: sed sicut
docuit me pat̄ hec loquor. Et q̄ me misit: mecū ē: ⁊ nō reliq̄t me solū: q̄ ego
q̄ placita sūt ei facio sp. Hec illo loq̄nte multi crediderūt i eū. Dicebat q̄ iesus ad eos q̄ crediderūt ei iudeos. Si
vos māseritꝯ i ꝟmone meo: vere discipuli mei eritis: ⁊ cognoscetꝯ veritatē ⁊
veritas liberabit vos. Rndерūt ei. Semē abrae sum⁹: ⁊ neīni ꝟuiuim⁹ vnq̄
Quō tu ducis: liberi eritis? Rndit eis
iesus. Amē amē dico vob̄: ‖ ois q̄ facit

prīm: seruꝰ ē pcti. Seruꝰ āt nō manet
i domo i ēternū. Filiꝰ āt manet in ēternū.
Si ḡ vos filiꝰ liberauerit: vere liberi
eritis. Scio qꝝ filij abrae estᷤ: sꝫ q̄ritis
me interficere: qꝝ ꝙmo meꝰ nō capit i vo
bis. Ego qđ vidi apđ pr̄em loquor: et
vos q̄ vidistᷤ apđ pr̄em: facitis. Rñde-
rūt ⁊ dixerunt ei: Pr̄ nr̄ abrā ē. Dicit
eis ihesus: Si filij abrae estᷤ: opa abrae
facite. Nūc āt q̄ritᷤ me interficere: ho-
minē q̄ ṽritatē vob locutꝰ sū quā audi
ui a deo. Hoc abrā nō fecit. Vos faci
tis opa pr̄is vr̄i. Dixerūt itaq; ei Nos
ex fornicatiōe nō sumꝰ nati. Unū pr̄em
habemꝰ deum. Dixit ḡ eis ihesus: Si deꝰ
pater vr̄ eēt: diligeretis vtiq; me. Ego
enī ex deo pcessi ⁊ veni. Neq; enī a me
ipo veni: sꝫ ille me misit. Quare loque
lā meā nō cognoscitᷤ? Quia nō potestis
audire ꝙmonē meū. Vos ex pr̄e diabo
lo estis: ⁊ desideria pr̄is vr̄i vultᷤ face-
re. Ille homicida erat ab initio: ⁊ i ve-
ritate nō stetit: qꝝ nō ē veritas i eo. Cū
loq̄t mēdaciū: ex pp̄ijs loq̄t: qꝝ men-
dax ē ⁊ pr̄ eiꝰ. Ego aūt si veritatē dico
non creditᷤ mihi. Quis ex vob arguet
me ꝙ pcō? Si ṽritatē dico: q̄re nō cre-
ditis mihi? Qui ex deo ē: ṽba dei au
dit. Propterea vos non auditis: qꝝ ex
deo nō estᷤ. Rñderūt ḡ iudei: ⁊ dixerūt
ei: Nōne bñ dicimꝰ nos qꝝ samaritanꝰ
es tu: ⁊ demoniū habes? Rñdit ihesus:
Ego demoniū nō habeo sꝫ honorifico
pr̄em meū ⁊ vos inhonorastis me. Ego
aūt nō q̄ro gl̄iam meā. Est q̄ q̄rat ⁊ iu-
dicet. Amē amē dico vobis: si quis ser
monē meū ꝙuauerit: mortem nō vide-
bit in eternū. Dixerunt ḡ iudei: Nunc
cognouimꝰ qꝝ demoniū habes. Abrā
mortuꝰ ē ⁊ pphete: ⁊ tu dicis: si q̄s ser
monē meū ꝙuauerit: nō gustabit mor-
tē in eternuꝫ. Numq̄d tu maior es pr̄e
nr̄o abrā q̄ mortuꝰ ē? Et pphe mor-
tui sūt. Quē teipm facis? Rñdit ihesus:
Si ego glorifico meipm gl̄ia mea ni-
hil ē. Est pr̄ meꝰ q̄ glorificat me: quem
vos dicitᷤ: qꝝ deꝰ nr̄ ē: ⁊ nō cognouistᷤ
eum. Ego aūt noui eum ‖ Et si dixero qꝝ nō
scio eum: ero similis vob mēdax. Sed scio
eum: ⁊ ꝙmonē eiꝰ ꝙuo. Abrā pr̄ vr̄ exul
tauit vt videret diē meum: vidit ⁊ ga
uisus ē. Dixerūt ḡ iudei ad eum: Quin-
quinta annos nōdū habes ⁊ abrā vi
disti? Dixit eis ihesus: Amē amen dico
vobis: anq̄ abrā fieret ego sū. Tulerūt
ḡ lapides vt iacerēt in eū. Ihesus āt
abscōdit se et exiuit de tēplo. IX

ET pteriēs ihesus vidit hoīem ce A
cū a natiuitate: ⁊ interrogauerūt
eū discipuli eius: Rabbi q̄s
peccauit: ḥ aut parētes eiꝰ vt cecus na
sceret? Rñdit ihesus: Neq; hic peccauit
neq; parētes eiꝰ: sꝫ vt manifestēt opa
dei in illo. Me oportet operari opa eius
q̄ misit me donec dies ē. Uenit nox qñ
nemo pōt operari ‖ Q̄diu sū i mūdo: lux F.8.b
sum mūdi. Hoc cū dixisset expuit i t̄rā J. 12.8
⁊ fecit lutū ex sputo: ⁊ liniuit lutū sup
oculos eiꝰ ⁊ dixit ei: Uade laua in na- B
tatoria syloe: quod interp̄tat̄ missus.
Abijt ḡ ⁊ lauit: ⁊ venit vidēs itaq; vi
cini et q̄ viderāt eum priꝰ qꝝ mendicus
erat. dicebant: Nōne ḥ est qui sedebat
⁊ mendicabat? Alij dicebāt qꝝ ḥ ē: alij
aūt neq; sꝫ similis ē ei? Ille ḥo dicebat
qꝝ ego sū. Dicebāt ḡ ei: Quō apti sunt
tibi oculi? Rñdit: Ille hō q̄ dicit̄ ihesus
lutū fecit: ⁊ vnxit oculos meos ⁊ dixit
mihi. Uade ad natatoriā syloe: ⁊ laua
Et abij ⁊ laui: ⁊ video. Et dixerunt ei:
Ubi ē ille? Ait: Nescio. Adducūt eum C
ad phariseos q̄ cecꝰ fuerat. Erat āt sab
batū qñ lutū fecit ihesus: ⁊ aperuit oculos
eiꝰ Iterꝝ ḡ interrogabāt eū pharisei quō
vidisset. Ille āt dixit eis: Lutū mihi po
suit sup oculos: ⁊ laui ⁊ video. Dicebāt
ḡ ex phariseis q̄dā. Nō ē hic hō a deo
q̄ sabbatū nō custodit. Alij aūt dicebāt
Quō pōt hō pctōr hec signa facere? Et
scisma erat iter eos. Dicūt ḡ ceco iterꝝ:
Tu q̄d dicis ō illo q̄ aperuit oculos tu-
os? Ille aūt dixit: qꝝ pphēs ē. Nō cre D
diderūt ḡ iudei de illo qꝝ cecꝰ fuisset ⁊
vidisset: donec vocauerūt parētes eiꝰ
q̄ viderat: ⁊ interrogauerūt eos dicētes
Hic ē filiꝰ vr̄ quē vos dicitis qꝝ cecus
natꝰ ē. Quō ḡ nunc videt? Rñderūt eis
parētes eiꝰ ⁊ dixerūt: Scimꝰ qꝝ ḥ ē filiꝰ
noster ⁊ qꝝ cecꝰ natꝰ est. Quō aūt nunc
videat nescimus aut quis eiꝰ aperuit
oculos nos nescimꝰ. Ipm interrogate.
Etatē habet ipe de se loquat̄. Hec di- E
xerunt parētes eiꝰ: qñ timebāt iude-
os. Jā enī conspirauerāt iudei: vt si quis
eū cōfiteret̄ esse christū ex synagogā fie
ret. Propterea parētes eiꝰ dixerūt: quia
etatē habet ipm interrogate. Uocaue-
runt ḡ rursum hoīem q̄ fuerat cecus ⁊

Joh.7.c dixerūt ei‖Ds gr̄as deo. Nos scim⁹ qz
hic hō pctōr ē. Dixit ꝫ eis ille: Si pec-
cator ē nescio: vnū scio qz cec⁹ cū essem
mō video. Dixerūt ꝫ illi: Quid fecit ti
bi? Quō apuit tibi oculos? Rn̄dit eis:
Dixi vob ia̅ z audistis: Quid itez vultis
audire? Nunq̄d et vos vultis discipuli
ei⁹ fieri? Maledixerūt ergo ei. z dixerūt:
F Tu discipul⁹ illi⁹ sis: nos āt moysi di
scipuli sum⁹. Nos scim⁹ qz moysi locu
tus ē de⁹: hūc āt nescim⁹ vñ sit. Rn̄dit
ille hō. z dixit eis: In hoc em̄ mirabile ē
qz vos nescitis vnde sit: z apuit meos
ockos. Scim⁹ aūt qz peccatores de⁹ nō
audit: sed si q̄s dei cultor ē z voluntatē
J.11.c ei⁹ facit: hunc exaudit. ‖A seculo nō ē
auditū: qz q̄s aperuit ockos ceci nati.
Nisi esset hic a deo: nō poterat facere
quicq̄. Rn̄derunt. z dixerūt ei. In pec
catis nat⁹ es totus: z tu doces nos. Et
G eiecerūt eū foras. Audiuit iesus qz eie
cerūt eū foras: z cum inuenisset eū dixit
ei: Tu credis i filiū dei: Rn̄dit ille z di
xit: Quis ē dne vt credā i eum. Et dixit
ei iesus: Et vidisti eum: z q̄ loq̄r tecum
ipe ē. At ille ait: Credo dne. Et pcidēs
adorauit eum. Et dixit ei iesus: In iudi
ciū ego hūc mūdū veni: vt q̄ nō vident
videant: z qui vident ceci fiant. Et au
dierūt q̄dā ex phariseis q̄ cum ipo erāt
z dixerunt ei: Nunq̄d z nos ceci sum⁹
Dixit eis iesus: Si ceci essetis nō habe
retis peccatum. Nunc vero dicitis qz
videmus: peccatum vr̄m manet. X
A Men amen dico vobis: qui nō
intrat p ostiū i ouile ouiū: sed
ascendit aliunde: ille fur ē z la
tro. Qui āt intrat p ostiū: pastor ē oui
um. Huic ostiari⁹ aperit: et oues vocē
ei⁹ audiunt. Et p̄prias oues vocat no-
minatim z educit eas. Et cum p̄rias
oues emiserit añ eas vadit z oues illū
sequūt: qz sciūt vocē ei⁹. Alienū āt nō
sequunt: sz effugiūt ab eo: qz nō nouē
rūt vocē alienor. Hoc p̄ūbiū dixit eis
iesus. Illi āt nō cognouerūt q̄d loq̄ret
B eis. Dixit ergo eis iterum iesus: Amē
amē dico vob: qz ego sum ostiū ouiū.
Oēs q̄tq̄t venerūt fures sūt z latrones:
sz nō audierunt eos oues. Ego sū ostiū
um. Per me si q̄s introierit saluabit: et
ingredietur z egredietur: z pascua inueni-
et. Fur nō venit nisi vt furet z mactet
z p̄dat. Ego veni vt vitam habeant: z
abundāti⁹ habeāt. Ego sum pastor bo
nus‖Bon⁹ pastor aiam suā dat p ouī
bus suis. Mercēnari⁹ āt z q̄ nō est pa
stor cui⁹ nō sunt oues p̄prie: videt lupū
venientē z dimittit oues z fugit: z lup⁹
rapit z dispergit oues. Mercēnarius
āt fugit: qz mercēnari⁹ ē: z nō p̄tinet
ad eas ō ouib⁹. Ego sum pastor bon⁹
et cognosco oues meas: z cognoscunt
me mee‖Sicut nouit me p̄r: z ego ag
nosco p̄rem: z aias meas pono p ouib⁹
meis. Et alias oues habeo q̄ non sunt
ex hoc ouili z illas oportet me adducere
z vocē meā audiēt z fiat vnus ouile z
vn⁹ pastor. Propterea me diligit p̄r: qz
ego pono aiam meā vt iterū sumā eas.
Nemo tollet eā a me: sz ego pono eas a
meipo. Potātez habeo ponendi eam: et
potātez habeo iterū sumēdi eā. Hoc mā
datū accepi a p̄re meo. Dissensio iterū
facta ē inē iudeos p̄pt̄ sm̄ones hos. Di
cebāt āt mlti ex ipis‖Demoniū habet
z insanit. Quid eum auditis? Alij dice
bāt: Hec verba nō sunt demoniū hñtis
Nunq̄d demoniū p̄t cecor ockos ape
rire? Facta sunt āt encenia i hierosoly
mis: et hyems erat. Et ambulabat ie
sus i tēplo i porticu salomonis. Circū
dederūt ergo eū iudei: z dicebāt ei: Quo
usq̄ aias nr̄am tollis? Si tu es christ⁹
dic nob palam? Rn̄dit eis iesus: Loq̄r
vob z nō creditis. Opa q̄ ego facio in
noie p̄ris mei hec testimoniū phibēt
ō me. Sz vos nō creditis: qz nō estis ex
ouib⁹ meis. Oues mee vocē meā audi
unt z ego cognosco eas: z sequūt me.
Et ego vitā eternā do eis: z nō pibunt
i eternū: z nō rapiet eas q̄squ ō manu
mea. Pater me⁹ q̄ dedit mihi maius
oib⁹ ē: z nemo pōt rapere ō manu p̄ris
mei. Ego z p̄r vnum sum⁹‖Sustulerūt
ꝫ lapides iudei vt lapidarēt eū. Rn̄dit
eis iesus: Multa bona opa ostēdi vo-
bis ex p̄re meo. Propter q̄ eor opus
me lapidatis? Rn̄derūt ei iudei: De bo
no ope nō lapidamus te: sz ō blasphe-
mia: z qz tu hō cū sis facis teipm deum.
Rn̄dit eis iesus. Nōne scriptū ē i lege
vr̄a‖qz ego dixi dīj estis? Si illos dixit
deos ad q̄s sm̄o dei factus ē: z non pōt
solui scriptura: quem p̄r sanctificauit et
misit i mundū vos dicitis qz blasphe-
mas qz dixi filius dei sum? Si non facio
opa p̄ris mei nolite credere mihi. Si

autē facio: ꝛ si mihi non vultꝫ credere
opib⁹ credite: vt cognoscatꝫ: ꝛ credatꝫ
q; pr̄ in me ē: ꝛ ego i pr̄e‖ Querebāt er
go eū ap̄hēdere: ꝛ exiuit ō manibus
eoꝝ. Et abiit iterꝝ trāſ iordanē i eū lo-
cū vbi erat ioh̄es baptizās p̄mū: ꝛ mā
ſit illic. Et multi venerūt ad eū: ꝛ dice
bāt: q; ioh̄es q̄dē ſignū fecit nullum.
Oia aūt q̄cunq; dixit ioh̄es de h̄: vera
erāt: ꝛ multi crediderunt in eū. XI

ERat āt q̄dā lāguēs lazar⁹ a be
thania: ō caſtello marie ꝛ mar-
the ſororꝝ ei⁹. Maria autē erat
q̄ vnxit dn̄m vnguēto ꝛ extersit pedes
ei⁹ capillis ſuis: cui⁹ frater lazar⁹ infir
mabat. Miſerunt g̃ ſorores ei⁹ ad eum
dicētes: Dn̄e: ecce quē amas infirmat
Audiēs āt ieſus dixit eis: Infirmitas
hec nō ē ad mortē: ſz p gl̄ia dei vt glo
rificet filius dei p eam. Diligebat āt ie-
ſus marthā ꝛ ſororē ei⁹ mariā ꝛ lazarꝝ
Vt g̃ audiuit q; infirmabat tūc q̄dez
mānſit i eodē loco duob⁹ dieb⁹. Deinde
p⁹ hec dic̄ diſcipul⁹ ſuis. Eam⁹ i iudeā
iterꝝ. Dicūt ei diſcipuli. Rabbi nūc q̄-
rebāt te iudei lapidare: ꝛ iterꝝ vadis il
luc? Rndit ieſus. Nōne duodecim ſūt
hore diei? Si q̄s ambulauerit i die: nō
offendit: q; lucē huj⁹ mundi videt. Si
āt ambulauerit i nocte: offēdit: q; lux
nō ē i eo. Hec alt ꝛ p⁹ hec dicit eis. La
zar⁹ amic⁹ nr̄ dormit: ſz vado vt a ſom
no excitē eū. Dixerūt g̃ diſcipuli eius.
Dn̄e ſi dormit: ſalu⁹ erit. Dixerat āt ie-
ſus ō morte ei⁹: illi āt putauerūt q; ō
dormitiōe ſomni diceret. Tunc g̃ ieſus
dixit eis manifeſte. Lazar⁹ mortu⁹ eſt:
ꝛ gaudeo ꝓpter vos vt credatꝫ: q̄m nō
erā ibi. Sz eam⁹ ad eū. Dixit ergo tho
mas q̄ dr̄ didym⁹ ad ꝯdiſcipulos. Eam⁹
ꝛ nos moriamur cū eo. Venit itaq; ie-
ſus: ꝛ inuenit eū q̄tuor dies iā i monu
mēto habētē. Erat āt bethania iuxta
hieroſolymā q̄ſi ſtadijs q̄ndecim. Mul
ti āt ex iudeis venerāt ad marthā ꝛ
mariā vt ꝯſolarent eas de fratre ſuo.
Martha g̃ vt audiuit q; ieſus venit oc
currit illi: maria āt domi ſedebat. Di-
xit g̃ martha ad ieſum: Dn̄e ſi fuiſſes h̄
frater me⁹ nō fuiſſet mortu⁹. Sz ꝛ nūc
ſcio q; q̄cunq; poposcerꝫ a deo dabit
tibi deꝰ. Dicit illi ieſus: Reſurget fra-
ter tu⁹. Dicit ei martha: Scio q; reſur
get i reſurrectiōe in nouiſſimo die. Di
cit ei ieſus: Ego ſū reſurrectio ꝛ vita.
Qui credit i me etiā ſi mortu⁹ fuerit vi
uet: ꝛ oīs q̄ viuit ꝛ credit i me: nō mo-
riet i ētnum. Credis h̄? Ait illi. Utiq; D
dn̄e. Ego credidi q; tu es chriſt⁹ filius
dei viui q̄ i hūc mūdū veniſti. Et cum
hec dixiſſet: abiit ꝛ vocauit mariā ſo-
rorē ſuā ſilētio dicēs: Magr̄ adeſt et vo
cat te. Illa vt audiuit ſurrexit cito ꝛ ve
nit ad eū. Nōdū eñ venerāt ieſus i ca
ſtellū: ſz erat adhuc in illo loco vbi oc-
currerat ei martha. Iudei g̃ q̄ erāt cū
ea i domo ꝛ ꝯſolabāt eā: cū vidiſſēt ma
riā q; cito ſurrexit ꝛ exiit: ſecuti ſūt eā
dicētes: Quia vadit ad monumētū vt
ploret ibi. Maria g̃ cū vidiſſet vbi erat
ieſus: vidēs eū: cecidit ad pedes ei⁹. et
dixit ei: Dn̄e ſi fuiſſes h̄: nō eēt mortu⁹
frat⁹ me⁹. Jeſus g̃ vt vidit eā plorātē, ꝛ
iudeos q̄ venerāt cū ea plorātes: infre
muit ſpū ꝛ turbauit ſeip̄m ꝛ dixit Ubi
poſuiſtꝫ eū? Dicūt ei: Dn̄e veni ꝛ vide E
Et lachrymat⁹ ē ieſus. Dixer̄t g̃ iudei
Ecce quō amabat eū. Quidā āt ex ip̄is
dixer̄t‖ Nō poterat h̄ q̄ aperuit oculos ce ſ.9.f
ci nati facere vt h̄ nō moreret? Jeſus g̃
rurſū fremēs i ſemetip̄o: venit ad mo-
numētū. Erat āt ſpelūca: ꝛ lapis ſup-
poſitus erat. Ait ieſus: Tollite lapidē
Dicit ei martha ſoror ei⁹ q̄ mortu⁹ fue
rat: Dn̄e iā fetet: q̄dridnan⁹ eſt enim. Di
cit ei ieſus: Nōne dixi tibi: q̄m ſi credi
deris videbis gl̄iaz dei? Tulerūt g̃ la-
pidē. Jeſus āt eleuatꝫ ſurſū ocul⁹ dixit
P̄r gr̄as ago tibi q̄m audiſti me. Ego
aūt ſciebā q; ſp me audis: ſz p̄pt̄ p̄plm
q̄ circūſtat dixi: vt credāt q; tu me mi-
ſiſti. Hec cum dixiſſet voce magna cla
mauit. Lazare veni foras. Et ſtatim p F
dūxit q̄ fuerat mortu⁹ ligat⁹ man⁹ ꝛ pe-
des inſtratꝫ: ꝛ facies illi⁹ ſudario erat li
gata. Dixit eis ieſus: Soluite eū: ꝛ ſini
te abire. Multi g̃ ex iudei q̄ venerant
ad mariā ꝛ marthā ꝛ viderāt q̄ fecit ie
ſus: crediderūt i eū. Quidā autē ex ip̄is
abierūt ad phariſeos: ꝛ dixer̄t eis q̄ fe-
cit ieſus. Collegerūt g̃ pōtifices ꝛ phari
ſei ꝯcilium: ꝛ dicebant: Quid facim⁹? Q;
h̄ hō multa ſigna facit. Si dimittim⁹
eū ſic: oēs credēt i eū. Et venient roma-
ni: ꝛ tollēt nr̄m locū ꝛ gētē. Un⁹ autē
ex ipſis cayphas nom̄e: cum eſſet ponti-
fex anni illius dixit eis‖ Vos neſcitis ſ.18.e
quicq; nec cogitatꝫ: q; expedit vob⁹ vt

vn⁹ moriat hō p ꝓpho: ⁊ nō tota gens pereat. Hoc āt a semetipo nō dixit: sed
G cū eēt pōtifex āni illi⁹ pphetauit: q⁹ ie sus moritur⁹ erat p gēte. Et nō tm̄ p gēte: sz vt filios dei q̄ erāt dispersi con
Mat.12.b gregaret i vnū ‖ Ab illo ḡ die cogitaue
Mar.3.a rūt vt iterficerent eū. Jesus ḡ tā nō in palā ambulabat apud iudeos: sz abijt i regione iuxt desertū i ciuitatē q̄ dicit effrem: ⁊ ibi morabat cū discipul suis
Mat.26.a Proximū āt erat pasca iudeoꝝ ⁊ ascē-
Mar.14.a derūt multi hierosolymā de regiōe ad
Luce.22.a pasca vt sāctificarēt seipos. Querebāt ḡ iesum: ⁊ colloq̄bant ad inuicē in tē plo stātes. Quid putat⁹: q⁹ non venit ad diē festū istū? Dederāt āt pōtifices ⁊ pharisei mandatū: vt si q̄s cognoue-
A rit vbi sit indicet: vt ap̄hēdāt eum.
Mat.26.a Jesus ḡ ad sex dies pasce XII
Mar.14.a venit bethaniā vbi lazar⁹ fue-
rat mortu⁹: quem suscitauit ie-
sus. Fecerūt āt ei cenam ibi: ⁊ martha
ministrabat: lazar⁹ vo vn⁹ erat ex dis-
Mat.26.a cūbentib⁹ cum eo ‖ Maria ḡ accepit li-
Mar.14.a bra vnguenti nardi pistici pcios: ⁊ vn
Lu.7.f xit pedes iesu: ⁊ extersit pedes ei⁹ capil lis suis: ⁊ dom⁹ impleta ē ex odore vnguenti. Dixit ḡ vn⁹ ex discipulis eius iudas scariothis q̄ erat eū traditur⁹. Quare hoc vnguētū nō venijt trecēt⁹ de narijs ⁊ datū ē egenis? Dixit aūt hoc nō q⁹ de egenis ptinebat ad eū: sed q⁹
B fur erat: ⁊ loculos hās ea q̄ mittebāt
Mat.26.a portabat. Dixit ḡ iesus ‖ Sinite illam: vt i diē sepulture mee seruet illud. Pauperes enī semp habebit⁹ vobiscū: me aūt nō semp habebit⁹ ‖ Cognouit ergo turba mlta ex iudeis q⁹ illic ē: ⁊ venerūt nō ꝓpt̄ iesum tm̄: sz vt lazarū vide rent quē suscitauit a mortuis. Cogitaueruñt āt pncipes sacerdotū vt ⁊ lazaꝝ iterficerēt: q⁹ multi ꝓpt̄ illū abibāt ex
Mat.21.a iudeis: ⁊ credebāt in iesū ‖ In crastinū
Mar.11.a aūt turba multa q̄ venerat ad diem fe
Lu.19.e stū: cū audissent q⁹ venit iesus hierosolymā: acceperūt ramos palmaꝝ ⁊ pces serūt obuiā ei ⁊ clamabāt. Osāna bñdict⁹ q̄ venit i noie dñi rex isrl. Et inuenit iesus asellū ⁊ sedit sup eū sicut scri
Esa.62.b ptum ē ‖ Noli timere filia sion: ecce rex
Zach.9.b tu⁹ venit sedēs sup pullum asine. Hec
Mat.21.a nō cognouerūt discipuli ei⁹ primū: sed
C q̄n glorificat⁹ est iesus: tunc recordati sūt q⁹ hec erāt scripta de eo: ⁊ hec fece-

rūt ei. Testimoniū ḡ ꝓhibebat turba q̄ erat cuꝝ eo q̄n lazaꝝ vocauit de mo-
numēto: ⁊ suscitauit eum a mortuis. Propterea et obuiā venit ei turba: q⁹ audierūt eū fecisse hoc signū. Pharisei ḡ dixerūt ad semetipos. Videt⁹ q⁹ nihil ꝓficim⁹? Ecce mūd⁹ tot⁹ post eū abijt. Erāt āt q̄dā gentiles ex his q̄ ascende rāt vt adorarēt i die festo. Hi ḡ accesse rūt ad philippū q̄ erat a bethsaida ga-
lilee: ⁊ rogabant eum dicētes: Dñe: vo lum⁹ iesum videre. Venit philipp⁹: et dicit andree. Andreas rursū ⁊ philip-
pus dixerūt iesu. Jesus autē rñdit eis dicens: Venit hora vt clarificet filius hois. Amē amē dico vob: nisi grānum frumēti cadēs i terrā mortuum fuerit ipm solū manet. Si aūt mortuum fue-
rit: multū fructū affert ‖ Qui amat aiam suā: pdet eā. Et q̄ odit aiam suā i hoc mūdo i vitā eternā custodit eā. Si q̄s mihi mistrat: me sequat. Et vbi sum ego: illic ⁊ minister me⁹ erit. Si q̄s mi-
hi mistrauerit: honorificabit eū pat⁹ me⁹ ‖ Nūc aia mea turbata ē. Et q̄d di-
cam? Pater saluifica me ex hac hora? Sz ꝓpterea veni i horā hāc. Pater cla-
rifica nomē tuuꝝ. Venit ḡ vox de celo dicens: Et clarificaui ⁊ iterꝝ clarifica-
bo. Turba ḡ q̄ stabat ⁊ audierat: dice-
bat tonitruū ee factū. Alij āt dicebāt: Angel⁹ ei locut⁹ ē. Rñdit iesus ⁊ dixit: Non ꝓpter me hec vox venit sed ꝓpter vos. Nūc iudiciū est mūdi: Nūc prin-
ceps hui⁹ mūdi eijcietur foras ‖ Et ego si exaltat⁹ fuero a terra: oia trahā ad me ipm. Hoc autē dicebat significās qua morte esset moritur⁹. Rñdit ei turba: Nos audiuim⁹ ex lege q⁹ chrst⁹ manet in eternū. Et quō tu dicis: oportet ex-
altari filiū hoīs? Et q̄s est iste filius hois? Dixit ḡ eis iesus: Adhuc modi-
cum lumē in vobis est. Ambulate dū lucē habetis: vt nō vos tenebre cōpre-
hēdāt. Et q̄ ambulat i tenebris nescit q̄ vadat. Dū lucē habet⁹ credite in lu-
cem: vt filij lucis sitis. Hec locut⁹ ē ie-
sus: ⁊ abijt: ⁊ abscōdit se ab eis. Cū aūt tāta signa fecisset coraꝝ eis: nō credebāt in eum: vt sermo esaie impleret⁹ quem dixit ‖ Dñe q̄s credidit auditui nro: et brachiū dñi cui reuelatum ē? Propte-
rea nō poterāt credere: q⁹ iterum dixit esaias ‖ Excecauit oculos eoꝝ ⁊ indu-

mit cor eoꝝ vt nō videāt ockis:et nō
intelligāt corde ⁊ ꝓuertant̄ ⁊ sanē eos.
Hec dixit esaias qñ vidit gl̄iaꝫ eius:⁊
locut⁹ ē de eo. Uerunt̄n ⁊ ex ꝓncipib⁹
multi crediderūt i eū:sꝫ ꝓpter phariseos nō ꝓfitebāt: vt de synagoga nō eiꝯcrent̄. Dilexerūt enī gl̄iam hoim magis ꝙ gl̄iaꝫ dei. Jesus aūt clamauit ⁊
dixit:Qui credit in me:nō credit i me:
sꝫ in eum ą̄ misit me. Et ą̄ videt me:vi
det eū ą̄ misit me‖Ego lux in mūdum
veni:vt oīs ą̄ credit in me:in tenebr̄is
nō maneat Et si ąs audierit ꝝba mea
⁊ nō custodierit:ego nō iudico eū. Nō
enī veni vt iudicē mūdū :sꝫ vt saluificem mūdū. Qui spernit me:⁊ non accipit ꝝba mea habet ą̄ iudicet eū. Sermo quē locut⁹ sū: ille iudicabit eu⁊ in
nouissimo die. Quia ego ex meipo nō
sū locut⁹ sꝫ ą̄ misit me pr̄:ipe mihi mā
datū dedit:q̄d dicam:⁊ q̄d loquar. Et
scio q̄ mādatu⁊ ei⁹ vita eꝛna ē. Que ꝙ
ego loquoꝝ:sic̄ dixit mihi pr̄ sic loq̄r.

Ante diē festū pasce sciēs XIII
iesus q̄ venit hora ei⁹ vt trāseat ex hoc mūdo ad pr̄em :cū dilexisset suos ą̄ erāt in mūdo:in finē dilexit eos. ‖Et cena facta cū diabol⁹ iam
misisset in coꝝ vt traderet eū iudas simonis scariothis ‖ sciens q̄ oia dedit
ei pr̄ i man⁹:⁊ q̄ a deo exiuit:⁊ ad deū
vadit:surgit a cena:⁊ ponit vestimēta
sua:⁊ cū accepisset linthēū ꝓcinxit se.
Deinde misit aquā i peluim:⁊ cepit la
uare pedes discipuloꝝ:⁊ extergere linthēo ą̄ erat ꝓcinct⁹. Uenit ꝙ ad simonē petꝝ. Et dicit ei petr⁹: Dñe tu mihi
lauas pedes? Rñdit iesus : et dixit ei:
Q̄d ego facio tu nescis modo : scies āt
postea. Dicit ei petr⁹: Nō lauabis mihi pedes i eternum. Rñdit ei iesus : Si
nō lauero te:nō habebis ꝑtē mecū. Dicit ei simon petrus: Dñe nō tm̄ pedes
meos:sꝫ ⁊ man⁹ ⁊ caput. Dicit ei iesus
Qui lot⁹ ē nō indiget nisi vt pedes lauet:sꝫ ē mūdus tot⁹. Et vos mūdi estꝭ
sed nō oēs . Sciebat enī ąs nā eēt qui
traderet eū . Propterea dixit : nō estis
mūdi oēs. Postꝙ ꝙ lauit pedes eoꝝ:
accepit vestimēta sua:⁊ cū recubuisset
iterꝝ dixit eis: Scitis q̄d fecerim vob̄?
Uos vocat̄ me mgr̄ ⁊ dñe:⁊ bñ dicitꝭ
Sum etenī. Si ꝙ ego laui pedes vr̄os
dñs ⁊ mgr̄ ⁊ vos debetꝭ alter alterius
lauare pedes. Exemplū enī dedi vob̄:
vt quēadmodū ego feci vob̄: ita ⁊ vos
faciat̄ ‖Amē amē dico vob̄: nō est ꝑ⁹ Mat.10.c
maior dño suo: neq̄ apt⁹ maior est eo Lu .6.f
q̄ misit illū. Si hec scitꝭ beati eritis si
feceritꝭ ea. Non de oib⁹ vob̄ dico. Ego
scio ąs elegerim. Sꝫ vt adimpleat̄ scri
ptura‖Qui mādūcat mecū panē: leua
bit ꝫ me calcaneū suū . Amodo dico Ps.40
vob̄ priusq̄ fiat vt cū fructū fuerit cre C
datis:q̄ ego sū‖Amē amē dico vobis Mat.10.a
qui accipit si quē misero : me accipit. Lu.10.c
Qui āt me accipit:accipit eū q̄ me misit. Cū hec dixisset iesus turbat⁹ ē spū:
⁊ ꝓtestat⁹ ē ⁊ dixit‖Amē amē dico vo Mat .26.b
bis:q̄ vn⁹ ex vob̄ tradet me. Aspiciebant ꝙ ad inuicē discipuli: hesitantes Mar .14.b
de q̄ diceret‖ Erat ꝙ recūbens vnus ex Lu.22.c
discipulis ei⁹ i sinu iesu:quē diligebat J.21.f
iesus. Innuit ꝙ huic simō petrus ⁊ dixit ei: Quis ē de q̄ dicit? Itaq̄ cū recubuisset ille supra pectus iesu dicit ei:
Dñe ąs ē? Rñdit iesus : Ille ē cui ego
intinctū panē porrexero. Et cū intinxisset panē: dedit iude simonis scariothis. Et post buccellā introiuit i eū sathanas. Et dicit ei iesus: Q̄d facꝭ fac citius. Hoc āt nemo sciuit discūbētium
ad q̄d dixerit ei. Quidā enī putabant
q̄ loculos habebat iudas: q̄ dixisset ei
iesus:eme ea quę op⁹ sunt nobis ad diē
festū: aut egenis vt aliq̄d daret. Cum ꝙ
accepisset ille buccellā: exiuit ꝓtinuo.
Erat aūt nox . Cū ꝙ exisset: dixit iesus; D
Nūc clarificat⁹ est fili⁹ hoīs: ⁊ de⁹ clarificat⁹ est in eo. Si de⁹ clarificat⁹ est in
eo:⁊ de⁹ clarificabit eū in semetipo :et
ꝓtinuo clarificabit eu⁊. Filioli: adhuc
modicū vobiscū sum‖Quereꝭ me: ⁊ sicut dixi iudeis‖q̄ ego vado vos nō po J.7.e
testis venire. Et vob̄ dico modo‖Mādatū nouū do vobis: vt diligatis inui J.8.e
cem sicut dilexi vos: vt ⁊ vos diligatꝭ
inuicem. In hoc cognoscēt oēs:q̄ discipuli mei estis:si dilectionē habueritis
ad inuicē . Dicit ei simō petr⁹: Dñe q̄
vadis? Rñdit iesus: Quo ego vado nō
potes me modo seq̄:seq̄ris aūt postea.
Dicit ei petrus. Quare non possum te
seq̄ modo? Aiaꝫ meā ꝓ te ponā. Rñdit
ei iesus: Aiam tuā ꝓ me pones‖Amē Mat.26.c
amē dico tibi: nō cantabit gallus do- Mar .14.c
nec ter me neges. XIIII Lu.22.c
Dixit discipulis suis: Nō turbet̄ B

cor vestrum. Creditis i deum ⁊ in me credite. In domo patris mei mansiones multe sunt. Si quo min⁹ dixissem vob: qr vado parare vob locum. Et si abiero ⁊ ꝓparauero vob locū: iteꝝ venio ⁊ accipiā vos ad meipm vt vbi sū ego ⁊ vos sitis. Et ꝙ ego vado sitis et viā scitis. Dicit ei thomas: Dne nescimus ꝙ vadis. Et quō possum⁹ viā scire? Dicit ei ihesus. Ego sū via ⁊ veritas et vita. Nemo venit ad patrem nisi ꝑ me. Si cognouisset⁊ me: ⁊ patrē meum vtiqꝫ cognouissetꝫ. Et amodo cognoscetis eū: ⁊ vidistꝫ eū. Dicit ei philipp⁹ Dne ostende nobis patrē ⁊ sufficit no
B bis. Dicit eis ihesus. Tāto tpe vobiscū sum ⁊ non cognouistꝫ me? Philippe: ꝙ videt me: vidit ⁊ patrē. Quō tu dicis ostende nobis patrē? Nō credis quia ego i pre. ⁊ pr in me ē? Uerba ꝙ ego loquor vob: a meipo nō loqr Pr aūt i me manēs ipe facit opa. Nō creditꝫ quia
F. 5.f ego in pre ⁊ pater in me ē ‖ Alioqn ꝓpter opa ipsa credite. Amē amē dico vob: ꝙ credit in me: opa ꝙ ego facio ⁊
ĩ.16.d ipe facier: ⁊ maiora hoꝝ faciet ‖ qr ego ad patrē vado. Et qcunqꝫ petieritis patrē in noie meo hoc faciā: vt glorifi
Mat.21.c cet pater i filio ‖ Si ꝙd petieritis me i
Mar.11.c noie meo hoc faciam. Si diligitis me mādata mea ꝟuate. Et ego rogabo patrem ⁊ alium paraclytum dabit vob vt maneat vobiscū i eternū spiritū veritatis: quē mūdus nō pōt accipe: qr non videt eū: nec scit eū. Uos āt cognoscetis eū: qr apud vos manebit ⁊ in vob erit. Nō relinquā vos orphanos: veniam advos. Adhuc modicū: ⁊ mundus
C me iā ad vos. Uos āt videtꝫ me: quia ego viuo: ⁊ vos viuetꝫ. In illo die vos cognoscetꝫ qr ego sū in pre meo: ⁊ vos in me: ⁊ ego in vob. Qui habet māda-
Mat.10.b ta mea ⁊ ꝟuat ea: ille ē qui diligit me. ‖ Qui āt diligit me: diliget a pre meo.
Lu.10.c Et ego diligā eū: ⁊ manifestabo ei me ipm. Dicit ei iudas: nō ille scariothis. Dne ꝙd factū ē qr manifestatur⁹ ē nobis teipm ⁊ nō mundo. Rndit ihesus: ⁊ dixit ei: Si ꝙs diligit me ꝟmonē meum ꝟuabit: ⁊ pater me⁹ diliget eū: ⁊ ad eum veniem⁹: ⁊ māsionē apud eū faciem⁹. Qui non diligit me ꝟmones meos nō ꝟuat. Et ꝟmonē quē audistis nō ē meus ꝫ eius ꝙ misit me pris. Hec locut⁹

sum vobis apud vos manēs. Paracl
tus aūt spūssctus quē mittet pater in
noie meo: ille vos docebit oia: ⁊ suggeret vobis oia ꝙcunqꝫ dixero vob. Pacem relinquo vobis: pacē meam do vobis. Non quō mundus dat: ego do vobis. Non turbet cor vrm neqꝫ formidet. Audistꝫ qr ego dixi vobis: vado ⁊ venio ad vos. Si diligeretꝫ me gauderetis vtiqꝫ: qr vado ad prem: qr pater maior me ē. Et nūc dixi vobis priusqꝫ fiat: vt cū factū fuerit credatꝫ. Jā non multa loquar vobiscū. Uenit enim princeps mūdi huius: ⁊ i me nō habet qcqꝫ. Sed vt cognoscat mūd⁹ qr diligo patrē: ⁊ sicut mandatū dedit mihi pater sic facio. Surgite eam⁹ hinc. XV

Ego sum vitis vera: ⁊ pater meus agricola est. Oēm palmitē i me nō ferentē fructū tollet eum: ⁊ oēm ꝙ fert fructum purgabit eum vt fructum pl⁹ afferat. Jam vos mundi estis ꝓpter ꝟmonē quē locut⁹ sū vob. Manete in me: ⁊ ego in vobis. Sicut palmes non pōt ferre fructum a semet ipso nisi māserit in vite: sic nec vos nisi in me māseritis. Ego sum vitis: vos palmites. Qui manet in me ⁊ ego i eo ꝫ fert fructum multū: qr sine me nihil potestis facere. Si qs in me nō māserit: mittet foras sicut palmes ⁊ arescet ⁊ colligēt eum: ⁊ in ignē mittent ⁊ ardet ‖ Si māseritꝫ in me ⁊ verba mea in vobis māserint: qcūqꝫ volueritis petetis: ⁊ fiet vobis. In ꝫ clarificatus est pater me⁹ vt fructū plurimū afferatꝫ: ⁊ efficiamini mei discipuli. Sicut dilexit me pater: ⁊ ego dilexi vos. Manete in dilectione mea. Si pcepta mea seruauerit⁊: manebit⁊ i dilectiōe mea: sicut ⁊ ego pris mei pcepta ꝟ ꝟauī: ⁊ maneo in ei⁹ dilectione. Hec locut⁹ sū vobis vt gaudiū meū in vobis sit: ⁊ gaudiū vrm impleat ‖ Hoc est pceptū meum vt diligatis inuicem sicut dilexi vos. Maiorē hac dilectiōe nemo hz ꝙm vt aiaz suā ponat qs ꝓ amicis suis. Uos amici mei estis: si feceritis ꝙ ego precipio vobis. Jā nō dicā vos ꝟuos: quia ꝟuus nescit ꝙd faciat dns eius. Uos autē dixi amicos: qr oia qcunqꝫ audiui a patre meo nota feci vob. Nō vos me elegistis: sed ego elegi vos et posui vos vt eatis ⁊ fructum afferatis: ⁊ fru

ctus vester maneat: vt qcunq petie-
c ritis patrem i nole meo det vob. ‖ Hec
c mando vobis vt diligatis inuicē. Si
mundus vos odit scitote qz me priorē
vobis odio habuit. Si ō mūdo fuisse-
tis: mūdus qđ suū erat diligeret Quia
vero de mundo non est: sed ego elegi
vos de mūdo: ꝓterea odit vos mun-
dus Memētote ꝥmonis mei quē ego
c dixi vobis ‖ Nō est ꝺus maior dño suo.
f ‖ Si me pſecuti sunt t vos pſequent.
a Si sermonē meū ꝺuauerūt: t vr̄m ser-
b uabunt ‖ Sed et hec oia facient vobis
c ꝓpter nomē meū: qz nesciunt eū q mi
a sit me. Si nō venissem t locut⁹ fuissem
a eis: pctm nō hr̄ent. Nūc aūt excusatio
nē non hr̄t de pctō suo. Qui me odit:
t pr̄em meū odit. Si opa nō fecissem i
eis q nemo alius fecit: pctm nō habe-
rēt. Nūc aūt t viderunt t oderūt t me
t pr̄em meū. Sz vt adimpleat ꝥmo q i
g lege eor scriptus ē ‖ qz odio habuerunt
me gratis. Cū āt venerit paraclytus quē
ego mittā vob a pre: spūm veritatis qui
a pre ꝓcedit: ille testimoniū ꝓhibebit
de me. Et vos testimoniū ꝓhibebitis
qz ab initio mecū estis. XVI
b Eclocut⁹ sū vob vt nō scanda
b lizemini ‖ Absq synagogis faci-
ent vos ‖ Sed venit hora vt oīs q iterfi
c cit vos arbitret obsequiū se ꝓstare deo
Et hec faciēt vob qz non nouerūt pa
trē neq me. Sz hec locutus sū vob vt
cū venerit hora eor: reminiscamini i:
qz ego dixi vob. Hc aūt vob ab initio
d nō dixi: qz vobiscū eram. Et nūc vado
ad eū q misit me: t nemo ex vob i terro
gat me q vadis. Sz qz hec locut⁹ sum
vob: tristicia iplebit cor vr̄m. Sed ego
veritatē dico vob expedit vobis vt ego
vadā. Si enim nō abiero ꝓclyt⁹ nō ve-
niet ad vos. Si autē abiero: mittā eū
ad vos. Et cū venerit: ille arguet mū-
dū de pctō: t ō iusticia: t ō iudicio. De
pctō qdē: qz nō crediderūt i me. De iusti
cia vo qz ad pr̄em vado: t iā nō videbi-
tis me. De iudicio āt: qz ꝓnceps mūdi
e hui⁹ iā iudicat⁹ ē. Adhuc mlta habeo
vob dicere: sz nō potestis portare modo.
Cū āt venerit ille spūs veritatis: docebit
vos oēm veritatē. Nō enim loq̄t a semet-
ipo: sz q cūq audiet loq̄t: t q ventura
sunt ānūciabit vob. Ille me clarificabit
qz de meo accipiet: t ānūciabit vob.

‖ Oia quecūq habet pater: mea sunt Mat. 11. e
Propterea dixi: qz de meo accipiet et Lu. 10. d
annūciabit vobis. Modicū t iā nō vi d
debitis me: t itez modicū t videbitis
me ‖ qz vado ad pr̄em. Dixerūt ꝫ ex di- f. 14. b
scipulis eius ad inuicē: Quid est ꝺ qđ
dicit nobis: modicū t nō videbitis me
t itez modicū t videbitis me: t qz va-
do ad pr̄em? Dicebant ergo: Quid ē ꝺ
q dicit modicū? Nescim⁹ qđ loquit.
Cognouit āt iesus qz volebāt eū inter
rogare. t dixit eis: De ꝺ q̄ritis int vos
qz dixi: modicū t nō videbitis me: t ite
rū modicū t videbitis me. Amē amen
dico vob: qz plorabitis et flebitis vos:
mūd⁹ āt gaudebit ‖ Vos aūt ꝓtristabi- Piere. 31. c
mini: sz tristicia vr̄a vertet in gaudiū Jac. 4. c
Mulier cū parit tristiciam hz: qz veni E
hora ei⁹. Cū āt peperit puez: iā nō memi-
nit ꝓssure ꝓp gaudiū: qz nat⁹ ē hō in
mūdū. Et vos igit nūc qdē tristiciam
habetis. Itez āt videbo vos: et gaude-
bit cor vr̄m t gaudiū vr̄m nemo tollet
a vob. Et i illo die me nō interrogabitis
qcq̄ ‖ Amē amē dico vob: si qđ petieri Mat. 21. c
tis pr̄em i nomie meo dabit vob. Usq Mar. 11. e
modo nō petistis qcq̄ i nole meo. Peti ꝺ. 14. b
te t accipietis ‖ vt gaudiū vr̄m sit plenū 1. Joh. 1. b
Hec i ꝓuerbijs locut⁹ sū vob. Uenit ho f
ra cū iā nō i ꝓuerbijs loq̄r vob: sz pa-
lā ō pre meo ānūciabo vobis. In illo
die i nole meo petetis. Et nō dico vob:
qz ego rogabo pr̄em de vob. Ipe enim pr̄
amat vos: qz vos me amastis: t credidi
stis: qz a deo exiui. Exiui a pre et veni
i mūdū: itez relinq̄ mundū: t vado ad
pr̄em. Dicūt ei discipuli ei⁹. Ecce nūc
palā loq̄ris: t ꝓuerbiū nullū dicis. Nunc G
scim⁹ qz scis oia: t nō op⁹ ē tibi vt q̄s
te interroget. In ō credim⁹: qz a deo exi
sti. Rndit eis iesus. Modo creditis? ‖ Ec Mat. 26. c
ce venit hora: t iā venit vt dispgamini Mar. 14. c
vnusq̄sq in ꝓpria t me solū relinq̄tis: Zach. 13. c
et nō sum solus: qz pr̄ mecum est. Hec
locutus sū vobis: vt in me pacē habe
atis. In mundo pressuram habebitis:
sed confidite: ego vici mūdū. XVII
H Ec locutus ē ie sus: t subleuatis
h oculis in celuz dixit: Pater ve
nit hora: clarifica filiū tuū vt
filius tuus clarificet te. Sicut dedisti ei
potestatem omis carnis: vt oē qđ dedisti ei
det eis vitam eternaz. Hec ē autem vi
ta eterna vt cognoscāt te solum deum

verñ: ⁊ quẽ misisti ieſũ christũ. Ego te clarificaui ſup terrã: opus conſũmaui qđ dediſti mihi vt faciã. Et nũc clarifica me tu pater apud temetipm claritate quã habui priuſq; mundus fieret apud te. Manifeſtaui nomẽ tuũ hominib⁹ q̃s dediſti mihi ɗ mũdo. Tui erãt ⁊ mihi eos dediſti: ⁊ ſmonẽ meũ ſuauerũt. Nũc cognouerũt qz oĩa q̃ dediſti mihi abs te ſunt. Quia ẏba q̃ dediſti mihi: dedi eis ⁊ ipi acceperũt ⁊ cognouerũt vere qz a te exiui: et crediderunt qz tu me miſiſti. Ego p eis rogo. Non p mũdo rogo: ſz p his q̃s dediſti mihi quia tui ſũt. Et mea oĩa tua ſũt et tua mea ſũt ⁊ clarificat⁹ ſum i eis. Et iam nõ ſum i mũdo: ⁊ hi i mũdo ſũt: ⁊ ego ad te venio. Pater ſancte ſerua eos in noĩe tuo q̃s dediſti mihi: vt ſint vnuz: ſicut ⁊ nos. Cũ eſſem cũ eis: ego ſeruabam eos in noĩe tuo‖Quos dediſti mihi: ego cuſtodiui: et nemo ex eis perũt niſi filiꝰ ꝓditionis: vt ſcriptura impleatur. Nũc ãt ad te venio: ⁊ hec loquor i mũdo habeãt gaudiũ meũ ipletũ i ſemetipſis. Ego dedi eis ſmonẽ tuum‖et mũdꝰ eos odio habuit: qz nõ ſũt ɗ mũdo ſicut ⁊ ego nõ ſũ ɗ mũdo. Nõ rogo vt tollas eos de mundo: ſz vt ſerues eos a malo. De mũdo nõ ſũt: ſicẽ ⁊ ego non ſũ ɗ mũdo. Sãctifica eos i veritate Sermo tuꝰ veritas ẽ. Sicut tu me miſiſti in mũdũ: ita ⁊ ego miſi eos i mũdũ. Et p eis ego ſãctifico meipm: vt ſint ⁊ ipi ſctificati i veritate Nõ p eis ãt rogo tm ſz ⁊ p eis q̃ credituri ſũt p vbũ eoꝝ in me: vt oẽs vnũ ſint ſicut tu pr̃ in me et ego i te: vt ⁊ ipi i nob vnũ ſint: vt credat mũdꝰ qz tu me miſiſti. Et ego claritatẽ quã tu dediſti mihi: dedi eis vt ſint vnũ: ſicẽ ⁊ nos vnuz ſumꝰ. Ego in eis ⁊ tu i me vt ſint ꝯſummati i vnum: ⁊ cognoſcat mũdꝰ: qz tu me miſiſti: ⁊ dilexiſti eos ſicẽ et me dilexiſti: Pr̃ q̃s dediſti mihi volo vt vbi ſũ ego: ⁊ illi ſint mecũ: vt videãt claritatẽ meã quã dediſti mihi: qz dilexiſti me añ ꝯſtitutionẽ mũdi‖Pr̃ iuſte mũdꝰ te non cognouit. Ego ãt te cognoui: ⁊ hi cognouerũt: qz tu me miſiſti. Et notum feci eis nomẽ tuũ ⁊ notũ faciã: vt dilectio q̃ dilexiſti me i ipſis ſit: ⁊ ego i ipis.

XVIII

‖Ec cum dixiſſet ieſus egreſſus ch diſcipul ſuis trãs torrẽtẽ ce

dron vbi erat hort⁹ i quẽ itroiuit ipſe ⁊ diſcipuli eius. Sciebat ãt ⁊ iudas q̃ tradebat eũ locũ: qz frequẽter ieſus conuenerat illuc cũ diſcipul ſuis. ‖Judas ergo cũ accepiſſet cohortẽ ⁊ a põtificib⁹ ⁊ phariſeis miſtros: venit illuc cũ laternis ⁊ facib⁹ ⁊ armis. Jeſus itaq; ſciẽs oĩa q̃ vẽtura erãt ſup eũ pceſſit ⁊ dixit eis: Quẽ q̃ritis? Rñderũt ei: Jeſũ nazarenũ. Dicit eis ieſus: Ego ſũ. Stabat ãt ⁊ iudas q̃ tradebat eũ cũ ipis. Ut ergo dixit eis ego ſũ: abierũt retrorſũ ⁊ ceciderũt i trã. Jterũ ergo interrogauit eos. Quẽ q̃ritis? Illi ãt dixerũt: Jeſũ nazarenũ. Rñdit ieſus: Dixi vob: qz ego ſũ. Si ergo me q̃ritis ſinite hos abire‖Ut impleret ſermo quẽ dixit: qz q̃s dediſti mihi ñ perdidi ex eis quẽq;‖Simõ ergo petrus hñs gladiũ eduxit eũ: ⁊ percuſſit pontificis ſeruũ: ⁊ abſcidit auriculã ei⁹ dexterã. Erat ãt nomẽ ſeruo malchꝰ. Dicit ergo ieſus petro: Mitte gladiuz tuũ i vaginã. Calicẽ quẽ dedit mihi pr̃ nõ vis vt bibã illũ‖Cohors ãt ⁊ tribunꝰ ⁊ miſtri iudeoꝝ cõprehẽderũt ieſũ: ⁊ ligauerũt eũ ⁊ adduxerũt eũ ad annã primũ. Erat.n. ſocer cayphe q̃ erat põtifex anni illi⁹. Erat ãt cayphas q̃ conſiliũ dederat iudeis: qz expedit vnum hoiez mori p pplo

‖Seqbat ãt ieſũ ſimõ petr⁹: ⁊ alꝰ diſcipul⁹. Diſcipul⁹ ãt ille erat not⁹ põtifici ⁊ introiuit ch ieſu i atriũ põtificis. Petrꝰ ãt ſtabat ad oſtiũ foris. Exiuit ergo diſcipul⁹ alius q̃ erat not⁹ põtificis ⁊ dixit oſtiarie: ⁊ introduxit petrũ‖Dixit ergo petro ancilla oſtiaria. Nũq̃d ⁊ tu ex diſcipulis es hoĩs iſti⁹. Dicit ille: Nõ ſũ. Stabãt ãt ſui ⁊ miſtri ad prunas: qz frigꝰ erat et calefaciebãt ſe. Erat ãt cuz eis ⁊ petrꝰ ſtãs ⁊ calefaciẽs ſe. Põtifex ergo interrogauit ieſũ ɗ diſcipulis ſuis ⁊ de doctrina ei⁹. Rñdit ei ieſus: Ego palã locut⁹ ſũ mũdo‖Ego ſemp docui i ſynagoga ⁊ i tẽplo q̃ oẽs iudei conueniũt: ⁊ i occulto locut⁹ ſũ nihil. Quid me interrogas? Interroga eos q̃ audierũt q̃d locutus ſim ipis: ecce hi ſciũt q̃ dixeri ego‖Hec ãt cũ dixiſſet: vn⁹ aſſiſtẽs miniſtroꝝ dedit alapã ieſu dicẽs: Sic rñdes põtifici? Rñdit ei ieſus. Si male locut⁹ ſũ: testimoniũ phibe ɗ malo: ſi ãt bñ q̃d me cedis‖Et miſit eũ ãnas ligatũ ad cayphã põtificẽ. Erat ãt ſimõ petrꝰ ſtãs ⁊ calefaciẽs ſe. Dixerunt ergo ei. Nũq̃d ⁊

B. 18. b

C

D

Mat. 11. b
Lu. 10. d

E

Mat. 26. c
Mar. 14. c

F. 15. c

us discipul ei⁹ es? Negauit ille ⁊ dixit. Nō sū. Dicit ei vn⁹ ex suis pontificas cognat⁹ ei⁹ cui⁹ abscidit petr⁹ auriculā: Nōne ego te vidi i horto cū illo Iterū ꝙ negauit petr⁹: ⁊ statim gallus cantauit ‖ Adducūt ꝙ ieſū a caypha i prium. Erat aūt mane ⁊ ipsi nō introierūt i prium vt nō cōtaminarēt: sz vt māducarēt pascha. Exiuit ꝙ pilat⁹ ad eos foras ⁊ dixit Quā accusationē affertis ad ihesus hoiez hūc? Rñderūt ⁊ dixerūt ei. Si nō esset hic malefactor: nō tibi tradidissem⁹ eū. Dixit ꝙ eis pilat⁹. Accipite eū vos: ⁊ ꝑm legē vrām iudicate eū. Dixerūt ꝙ ei iudei: Nobis nō licet interficere quēq;. Ut ꝑmo ieſu impleret quē dixit: significās q̄ morte eēt moriturꝰ ‖ Introiuit ꝙ iterū i prium pilat⁹: & vocauit ieſū: ⁊ dixit ei. Tu es rex iudeoz? Rñdit ihesus. A temetipso ꝟ dicas an alij dixerūt tibi de me? Rñdit pilat⁹: Nūqd ego iude⁹ sū? Gēs tua ⁊ pōtifices tradiderūt te mihi. Quid fecisti Rñdit ihesus. Regnū meū nō ē de ꝟ mūdo. Si ex ꝟ mūdo eēt regnū meū: ministri mei vtiq; decertarent vt nō traderer iudeis. Nūc āt regnū meū nō ē hic. Dixit ei itaq; pilatus. Ergo rex es tu? Rñdit ihesus. Tu dicis: q⁹ rex sum ego. Ego i hoc nat⁹ sū: ⁊ ad ꝟ veni i mūdū vt testimoniū phibeā veritati. Oīs q̄ ē ex veritate: audit vocē meā. Dicit ei pilat⁹: Quid ē veritas? Et cū hoc dixisset iterū exiuit ad iudeos: et dicit eis. Ego nullā inuenio i eo cām ‖ Est aūt cōsuetudo vob vt vnū dimittā vob i pasca. Vultis ꝙ dimittā vob regē iudeoz ‖ Clamauerūt rursū oēs dicētes. Nō hūc sed barrabā. Erat aūt barrabas latro.

Tunc ꝙ appḥendit pilat⁹ ihesum ⁊ flagellauit. Et milites plectētes coronā de spinis imposuerūt capiti ei⁹: ⁊ veste purpurea circūdederūt eū. Et veniebāt ad eū ⁊ dicebāt. Aue rex iudeoz Et dabāt ei alapas ‖ Exiuit iterū pilatus foras: ⁊ dicit eis. Ecce adduco vob eū foras vt cognoscatis q⁹ nullā inuenio i eo cām ‖ Exiuit ꝙ ihesus portās spineā coronā ⁊ purpureū vestimētū: ⁊ dicit eis: Ecce hō. Cū ꝙ vidissent eū pōtifices ⁊ ministri clamabāt dicētes: Crucifige crucifige eū: Dicit eis pilat⁹. Accipite eū vos ⁊ crucifigite ‖ Ego enī nō inuenio in eo cām. Rñderūt ei iudei: Nos legē habem⁹ et ꝑm legē debet mori q⁹ filiū dei se fecit ‖ Cū ꝙ audisset pilat⁹ hūc ꝑmonē magis timuit. Et ingressus ē prium iterū: ⁊ dicit ad ihesū: Unde es tu? Ihesus aūt rōnsum nō dedit ei. Dicit ꝙ ei pilat⁹: Mihi nō loq̄ris? Nescis q⁹ ptātē habeo crucifigere te: ⁊ ptātē habeo dimittere te? Rñdit ihesus. Nō haberes ptātē adūsū me vllā nisi tibi datū esset desup. Propterea q̄ me tradidit tibi: maiꝰ pctm hz. Et exinde q̄rebat pilat⁹ dimittere eū: Iudei aūt clamabāt dicētes: Si hunc dimittis nō es amic⁹ cesaris. Oīs ei q̄ se regē facit ꝟdicit cesari. Pilat⁹ āt cū audisset hos ꝑmones: adduxit foras ihesū: ⁊ sedit p tribunali i loco q̄ dicit lithostratos hebraice āt gabatha. Erat aūt parasceue pasce hora q̄si sexta: ⁊ dicit iudeis. Ecce rex vester ‖ Illi aūt clamabāt: Tolle: tolle: crucifige eū. Dicit eis pilat⁹: Regē vrm crucifigā? Rñderūt pōtifices: Nō habem⁹ regē nisi cesarē. Tūc ꝙ tradidit eis illū vt crucifigerēt ‖ Susceperūt āt ihesū ⁊ eduxerūt eū Et bajulās sibi crucē exiuit i eū q̄ dicitur caluarie locū. Hebraice aūt golgatha. Ubi crucifixerūt eū ⁊ cū eo alios duos hinc ⁊ hinc: medius āt ihesus ‖ Scripsit āt ⁊ titulū pilat⁹ ⁊ posuit sup crucē ‖ Erat āt scriptū: Jesus nazarenꝰ rex iudeoz. Hūc ꝙ titulū multi iudeoz legerūt: q⁹ xpe ciuitatē erat loc⁹ vbi crucifix⁹ ē ihesus. Et erat scriptū hebraice: grece ⁊ latine. Dicebāt ꝙ pilato pōtifices iudeoz. Noli scribere rex iudeoz: sz q⁹ ipe dixit: rex sū iudeoz. Rñdit pilat⁹. Qđ scripsi scripsi. ‖ Milites ꝙ cū crucifixissent eū: acceperūt vestimenta ei⁹: ⁊ fecerūt q̄ttuor ptes vnicuiq; militi ptē ⁊ tunicā. Erat aūt tunica incōsutilis: desup ptextā p totū. Dixerūt ꝙ ad inuicē. Nō scindam⁹ eā ſ; sortiamur de illa cui⁹ sit. Ut scriptura ipleret dicēs ‖ Partiti sūt vestimēta mea sibi: ⁊ i vestē meā miserūt sortē. Et milites q̄dē hec fecerūt. Stabāt āt iux crucē ihesu mr ei⁹: ⁊ soror mris ei⁹: maria cleophe ⁊ maria magdalene. Cū vidisset ꝙ ihesus matrē ⁊ discipulū stātē quē diligebat dic mri sue: Mulier: ecce fili⁹ tuus. Deinde dicit discipulo. Ecce mat tua. Et ex illa hora accepit eā discipul⁹ i suā. Postea sciēs ihesus q⁹ oia cōsuma

B

Mat. 27. b
Mar. 15. a
Lu. 23. a

C

Mar. 15. b
Lu. 23. c

D

Mat. 27. d
Mar. 15. b
Lu. 23. d

E

Mat. 27. e
Lu. 23. e
Mar. 15. c
Mat. 27. c
Mar. 15. c
Lu. 23. e

F

Mat. 27. b
Mar. 15. b
Lu. 23. c

Ps. 21.

F ta sūt: vt ꝓsumeret scriptura dicit. Si
Mat.27.f tio. Uas aūt erat positū aceto plenū.
Mar.15.c Illi ergo spōgiam plenā aceto hysopo
Lu.23.e circūponētes obtulerūt oi eiꝰ. Cū ergo
Mat.27.f accepisset iesus acetū dixit: Cōsūmatū
Mar.15.b ē ‖ Et iclinato capite tradidit spīm. Iu-
Lu.23.f dei ergo qm̄ parasceue erat vt nō remanerēt i cruce corpa sabbato. Erat em̄ magnꝰ dies illa sabbati rogauerūt pilatū vt frāgerent eoꝝ crura ⁊ tollerentur. Uenerūt ergo milites: ⁊ ꝓmi qdem fregerūt crura ⁊ alteriꝰ q̄ crucifixꝰ ē cū eo. Ad iesū aūt cū venissent vt viderūt eū iā mortuū nō fregerūt eiꝰ crura: sed vnꝰ militū lācea latꝰ eiꝰ aperuit: ⁊ ꝓtinuo exiuit sāguis ⁊ aq̄. Et q̄ vidit testimoniū ꝓhibuit ⁊ verꝫ testimoniū eiꝰ. Et ille scit qꝫ vera dicit vt ⁊ vos credatis. ‖ Facta sūt ei hec vt scriptura impleret. Os nō cōminuetis ex eo. Et iterū
Exo.12.g
Nume.9.b alia scꝑtura dicit ‖ Uidebūt i quē trāsfixerūt. ‖ Post hec āt rogauit pilatū ioZach.12.c seph ab armathia eo qꝺ eēt discipulꝰ ie-
Mat.27.g su: occultꝰ aūt ꝑ metū iudeoꝝ vt tol-
Mar.15.b leret corpꝰ iesu. Et ꝓmisit pilatꝰ. Ue-
Lu.23.g nit ergo ⁊ tulit corpꝰ iesu ‖ Uenit autē
E.3.2.et.7.g ⁊ nicodemꝰ q̄ venerat ad iesū nocte ꝑmū ferēs mixturā mirrhe ⁊ aloes q̄si
Mat.27.g libras cētū ‖ Acceperūt āt corpꝰ iesu et
Mar.15.b ligauerūt eū lintheis cū aromatibꝰ: sicut mos ē iudeis sepelire. Erat aūt in
Lu.23.g loco vbi crucifixus ē hortꝰ: ⁊ in horto monumētū nouū i q̄ nōdū quisq̄ positꝰ erat. Ibi ergo ꝑ parasceuē iudeorū qꝫ iux̄ erat monumētū: posuerūt iesū.

A Una aūt sabbati maria ma XX
Mat.28.g gdalene venit mane cū adhuc
Mar.15.a tenebre eēnt ad monumētū: ⁊ vi-
Lu.24.a dit lapidē sublatū a monumēto Cucurrit q̄ ⁊ venit ad simonē petrū ⁊ ad aliū discipulū quē amabat iesus: ⁊ dicit illꝰ. Tulerūt dīm de monumēto: ⁊ nescimꝰ vbi posuerūt eū. Exīt q̄ petrꝰ ⁊ ille aliꝰ discipulꝰ ⁊ venerūt ad monumētū. Currebāt aūt duo simul: ⁊ ille aliꝰ
B discipulꝰ ꝑcucurrit citiꝰ petro: ⁊ venit primꝰ ad monumētū. Et cū se inclinasset vidit posita lintheamina: nō tñ introiuit. Uenit q̄ simō petrꝰ sequēs eū: ⁊ introiuit i monumētū. Et vidit lintheamina posita ⁊ sudariū qđ fuerat sup caput eiꝰ nō cū lintheaminibꝰ positū: q̄ separatim involutū in vnū locū. Tūc ergo introiuit ⁊ ille discipulus q̄ venerat primꝰ ad monumētū: ⁊ vidit ⁊ credidit. Nōdū ei sciebāt scripturā q̄ oportuit eū a mortuis resurgere. Abierūt ergo iterū discipuli ad semetipos. Maria āt stabat ad monumētū foris plorās. Dū ergo fleret iclinauit se ⁊ prospexit in monumentū. ‖ Et vidit duos angelos i albis sedētes: vnū ad caput ⁊ vnū ad pedes: vbi positum erat corpus iesu. Dicūt ei illi: Mulier qđ ploras? Dicit eis. Quia tulerūt dīm meū ⁊ nescio vbi posuerūt eū. Hec cū dixisset cōuersa ē retrorsū: ⁊ vidit iesum stantē: ⁊ nō sciebat qꝫ iesus ē. Dicit ei iesus Mulier qđ ploras. Quem q̄ris. Illa existimās qꝫ hortulanꝰ eēt: dicit ei. Dñe si tu sustuliſti eū dicito mihi vbi posuisti eū: ⁊ ego eū tollā. Dic ei iesus. Maria. Cōuersa illa dicit ei: Rabboni: qđ dicit magister. Dicit ei iesus: Noli me tāgere. Nōdū ei ascendi ad patrē meū. Uade aūt ad frēs meos ⁊ dic eis. Ascendo ad patrē meū ⁊ patrē vestrū: deum meū ⁊ deū vr̄m: Uenit maria magdalene annūciās discipulis qꝫ vidi dīm. ⁊ hec dixit mihi ‖ Cū ergo sero esset die illo vna sabbatoꝝ et fores essent clause vbi erāt discipuli cōgregati ꝑ metū iudeoꝝ: venit iesus ⁊ stetit i medio et dixit eis: Pax vobis. Et cū hec dixisset ostēdit eis manꝰ ⁊ latꝰ. Gauisi sūt ergo discipuli viso dño. Dixit ergo eis iterū Pax vob. Sicut misit me pater: ⁊ ego mitto vos. Hec cū dixisset insufflauit ⁊ dicit eis. Accipite spīm scīm ‖ Quoꝝ remiseritis pcā remittunt eis: ⁊ quoꝝ retinueritis retēta sūt. Thomas autē vnꝰ ex duodecim q̄ dicit didymꝰ non erat cū eis qñ venit iesus. Dixerūt ergo ei alii discipuli. Uidimꝰ dīm. Ille aūt dixit eis: Nisi videro i manibꝰ eius fixurā clauoꝝ: ⁊ mittā digitū meū i locū clauoꝝ: ⁊ mittā manū meā i latꝰ eius nō credā. Et post dies octo iterū erant discipuli eiꝰ intꝰ ⁊ thomas cū eis. Uenit iesus ianuis clausis: ⁊ stetit in medio: ⁊ dixit eis. Pax vobis. Deinde dicit thome. Infer digitū tuū huc: ⁊ vide manꝰ meas ⁊ affer manū tuā ⁊ mitte i latꝰ meū ⁊ noli esse incredulus ſ fidelis. Rñdit thomas ⁊ dixit: Dñs meꝰ ⁊ deus meus. Dicit ei iesus. Quia vidisti me thoma credidisti bti q̄ nō viderūt ⁊ credidērūt. ‖ Multa q̄dē ⁊ alia signa fecit

ihs in ꝓspectu discipulox suox q̄ nō
ste scripta i libro hoc. Hec aūt scripta
ste vt credat̄ q̄ iesus ē filius dei: ⁊ vt
credētes vitā habeat̄ i nōe ei⁹. XXI
POstea mānifestauit se itex iesus
ad mare tyberiadis. Manifesta
uit aūt sic. Erāt simul simō pe-
tꝰ ⁊ thomas q̄ dicit̄ didym⁹ ⁊ nathā
nahel q̄ erat a chana galilee: ⁊ filij zebe-
dei: et alij ex discipulis eius duo. Dicit
eis simō petꝰ. Vado piscari. Dicūt ei.
Venimꝰ ⁊ nos tecū. ‖Et exierūt ⁊ ascē-
derūt i nauim: ⁊ illa nocte nihil prēdi
derūt. Mane aūt iā facto stetit iesus i
littore: nō tñ cognouerūt: discipuli q̄
ihs ē. Dicit ḡ eis iesus: Pueri nūq̄d
pulmētariū habet̄? Rīderūt ei: Non.
Dicit eis. Mittite i dexterā nauigij re
te: et inuenietis. Miserūt ergo: ⁊ iā ñ va
lebāt illud trahere ꝓ multitudie pisci-
um. Dicit ergo discipul⁹ ille quē dili-
gebat iesus petro. Dñs ē. Simō petꝰ
cū audisset q̄ dñs est: tunica succinxit
se. Erat ei nud⁹: ⁊ misit se i mare. Alij
aūt discipuli nauigio venerūt. Nō em
longe erāt a tra: sz q̄si cubitis ducētis tra
hentes rete piscium. Ut ḡ descēderūt i trā
viderūt prunas positas ⁊ piscē suppo-
situm: ⁊ panē. Dicit eis iesus: Afferte de
piscib⁹ q̄s prendidistis nūc. Ascēdit si
mon petꝰ: ⁊ traxit rete i trā plenū ma
gnis piscib⁹ cētū q̄nquagintatrib⁹. Et
cū tāti essent: nō est scissū rete. Dicit eis
ihs. Venite prādete. Et nemo audē-
bat discūbentiū interrogare cū tu quis
es: sciētes q̄ dñs ē. ‖Et venit iesus et
accepit panē: ⁊ dabat eis: ⁊ piscē sili-
ter. Hoc iā tertio manifestat⁹ ē iesus disci
pulis suis cū surrexisset a mortuis. Cū
ergo prādidissent: dixit simōi petro ie-
sus. Symō iohānis diligis me plꝰ his
Dicit ei. Etiā dñe: tu scis q̄ amo te. Di
cit ei. Pasce agnos meos. Dicit ei ite-
rū. Simō iohānis diligis me? Ait illi:
Etiā dñe tu scis q̄ amo te. Dicit ei ite
rū. Pasce agnos meos. Dicit ei tertio.
Simon iohānis amas me? Cōtristat⁹
est petꝰ: q̄ dixit ei tertio amas me: ⁊ di
xit ei. Dñe tu oia nosti: tu scis q̄ amo
te. Dicit ei: Pasce oues meas. Amen
amē dico tibi cū ēs iunior cingebas
te: ⁊ ambulas vbi volebas. Cū āt senue
ris: extēdes manꝰ tuas: ⁊ alius te cinget
et ducet quo tu nō vis. Hoc āt dixit si-
gnificās q̄ morte clarificaturꝰ esset deū.
Et cū hoc dixisset: dicit ei. Seq̄re me.
Cōuersus petrꝰ vidit illū discipulū quē
diligebat iesus sequentē: q̄ ⁊ recubuit i 5.13.c
cena sup pectꝰ eiꝰ: ⁊ dixit: Dñe q̄s est q̄
tradet te? Hic ergo cū vidisset petrꝰ: di
cit iesu: Dñe: hic aūt q̄d? Dicit ei iesus
Sic eū volo manere donec veniā Quid 6
ad te: Tu me seq̄re. Exijt ergo ꝑmo iste
inter frēs: q̄ discipulus ille nō morit̄.
Et non dixit ei iesus: non morit̄: sz sic
volo eū manere donec veniā: q̄d ad te
Hic ē discipul⁹ ille q̄ testimoniū ꝓhi-
bet de his: ⁊ scripsit hec. Et scimꝰ q̄ ve
rū est testimoniū eiꝰ. Sūt aūt ⁊ alia mlt
ta q̄ fecit iesus q̄ si scribant̄ ꝑ singula
nec ipm arbitror mūdū cape posse eos
qui scribendi sunt libros.

Explicit euāgeliū ꝑm Johānē. Incī
pit ꝓfatio scti Hieronymi i oēs epl̄as

PRimū q̄rit̄: q̄- (scti Pauli.
re post euāgelia q̄ supplemen
tū legis sūt ⁊ i q̄b⁹ nobis ex-
empla ⁊ ꝓcepta viuēdi plenis
sime digesta sūt: voluerit apl̄s has epi
stolas ad singulas ecclias destinare.
Hac aūt cā factū videt̄. vt. s. initia na-
scētis ecclie nouis causis existētib⁹ ꝓ-
ueniret ⁊ vt pūtia atq̄ oriēria resecā-
ret vitia: ⁊ post futuras excluderet q̄-
stiones: exēplo ꝓphetax q̄ post editā le
gē moysi in q̄ oia dei mādata legebāt
nihilomin⁹ tñ doctrina sua rediuiua
semꝑ ppli cōpressere petā: ⁊ ꝓt exēplū
viuēdi libros ad nr̄am etiā memoriā
trāsmiserūt. Deinde q̄rit̄. Cur nō am
pli⁹ q̄ decē epl̄as ad ecclias scripserit.
Decē sūt ei cū ea q̄ dicit̄ ad hebreos.
Nā reliq̄ q̄ttuor ad discipulos specia-
liter sūt porrecte. Ut oīderet nouū nō
discrepare a veteri testamēto: ⁊ se ꝫ le-
gē nō facere moysi ad numerū primo-
rū decalogi mādatox suas epl̄as desti
nauit: Et quot ille ꝓcept̄ a pharaōe i-
stituit liberatos: totidē hic epl̄is a di-
aboli ⁊ idolatrie ſuitute edocet acq̄si
tos. Nā ⁊ duas tabulas lapideas duo
rū testamētox figurā habuisse viri eru
ditissimi tradiderunt. Epistolā sane q̄
ad hebreos scribit̄ quidā pauli nō cē
cōtendūt: eo q̄ nō sit eiꝰ nomie titula
ta: ⁊ ꝓter sermonis stiliq̄ distantiā:
sed aut barnabe iuxta tertullianū: aut
luce iuꝝ quos[illegible] vel certe clemētis vi-

scipuli apl̃oꝝ ⁊ eꝑi romane ecclie post apl̃os ordinati. Quib⁹ rñdẽdũ ẽ: si ꝓpterea pauli nõ erit: qꝛ ei⁹ nõ hꝫ nomẽ ꝙ nec alicui⁹ erit: qꝛ nullus noie titulat. Qõ si incõueniẽs absurdũq; ẽ: ipsius magis eẽ credẽda ẽ ꝙ tãto doctrine sue fulget eloq̃o. Sꝫ qm̃ apud hebꝛeoꝝ ecclias q̃si destructoꝛ legis falsa suspitione habebat: voluit tacito noie de figuris legis ⁊ veritate christi reddere rõnẽ: ne odiũ nois in frõte ꝓtitulati vtilitatẽ excluderet lectiõis. Non est sane mirũ si eloquẽtioꝛ videat i ꝓprio id ẽ hebꝛeo ꝙꝫ i ꝑegrino. i. i greco ꝙ cetere epl̃e sũt scripte ⁊mone. Mouet etiã quosdã q̃re romanoꝝ epla i primo sit posita: cũ eã nõ primo scriptã rõ manifestet. Nã hãc se ꝓficiscẽtẽ hierosolymã scripsisse testat cũ corinthios et alios iã ante vt ministeriũ qõ secũ portaturꝰ erat colligerẽt: Ifis ad hortatꝰ sit. Vñ ⁊ intelligi q̃dã volũt ita oẽs epistolas ordinatas: vt prima poneret ꝙꝫ uis posterioꝛ fuit destinata vt ꝑ singulas eplas gradib⁹ ad ꝑfectioꝛa venire tur. Romanoꝛũ nãq; pleriq; tã rudes erãt: vt nõ intelligerẽt dei se gꝛa ⁊ nõ suis meritis eẽ saluatos: ⁊ ob hoc duo iter se ppli ꝓflictarẽt. Idcirco illos indigere asserit corrigi: vitia gẽtilitatꝭ priora cõmemoꝛãs. Corinthꝫs añt iã dic̃ scie gꝛam eẽ ꝓcessam: ⁊ nõ tã oẽs increpat ꝙꝫ cur peccãtes nõ increpauerũt: reꝑhẽdit: sicut ait: ‖Audit iter vos fornicatio. Et itez ‖Cõgregatꝭ vob cũ meo spiritu: tradere hmõi sathane. In scdã vo laudãt: ⁊ vt magꝭ ab magis ꝓficiant cõmonẽt. Galathe vero iã nulli⁹ crimis arguũt: nisi hoc tm̃ q̃ callidissimis pseudo apl̃is crediderũt. Ephesꝫ sane nulla reꝑhẽsione: sꝫ multa laude sunt digni: qꝛ fidẽ apl̃icã seruauerũt. Philippẽses etiã multo magis collaudant ⁊ nec audire q̃dẽ falsos apl̃os voluerũt. Thessalonicẽses nihilomin⁹ i duab⁹ epl̃is oĩ laude ꝓseq̃t: eo q̃ nõ solũ fidẽ in cõcussã seruauerint ꝛitatꝭ: sꝫ etiã in ꝓsecutione ciuiũ fuerint cõstãtes inuẽti. Colossenses añt tales erãt vt cum ab apl̃o visi corꝑaliter nõ fuissent hac laude digni haberẽt ‖ Et si corꝑe in q̃t absens sũ: sꝫ spũ vobiscũ sũ gaudẽs et vidẽs ordinẽ vr̃m. De hebꝛeis vero q̃d dicẽdũ ẽ? q̃rit thessalonicẽses ⁊ pluri-

1. Cor. 5. a
Ibidem. b
1. Thess. 2. c
Colos. 2. a

mũ laudati sũt imitatoꝛes facti eẽ dicunt. Sicut ipe ait. ‖Et vos frẽs imitatoꝛes facti estis eccl̃iarũ dei q̃ sunt in iudea. Eadẽ ei passi estis ⁊ vos a cõribulib⁹ vris: q̃ ⁊ illi a iudeis. Apud ipsos q̃ꝫ hebꝛeos eadẽ cõmemoꝛat dicẽs ‖Nã ⁊ vinctꝭ cõpassi estꝭ: ⁊ rapinã bonoꝝ vroꝝ cũ gaudio suscepistꝭ cognoscẽtes vos habere meliorẽ ⁊ manentẽ.

Incipit ꝓlogus specia (substãtiã)lis in epistolã ad Romanos.

Romani sũt q̃ ex iudeis ⁊ gẽtib⁹ crediderũt. Vt superba cõtentiõe volebãt se alterutrũ supponere. Nã iudei dicebant: Nos sum⁹ ppl̃s dei q̃s ab initio dilexit ⁊ fouit: nos circũcisi ex genere abrahã sctã descẽdim⁹ ex stirpe ⁊ nob⁹ retro a patriarchis. Quid iudeã tm̃ deus. Nos de egypto signis dei ⁊ ꝛtutib⁹ liberati: mare siccum ꝑtrãsiuim⁹ pede: cũ inimicos nr̃os grauissimi fluct⁹ inoluerẽt. Nobis pluit mãna dñs i deserto: ⁊ q̃si filiꝭs suis celeste pabulũ ministrauit. Nos die nocteq; in colũna nubis ignisq; ꝓcessim⁹: nob i inuio iter ostẽderet. Atq; vt cetera ei⁹ circa nos imẽsa bñficia taceam⁹: nos soli digni fuim⁹ dei legẽ accipere: ⁊ vocẽ dei loquẽtis audire eiusq; cognoscere volũtatẽ. In q̃ lege nob ꝓmissus ẽ christ⁹: ad q̃s etiã ipe se venisse testat⁹ ẽ dicẽs ‖nõ veni nisi ad oues q̃ perãt dom⁹ isrl̃: cũ vos canes potiꝰ q̃ꝫ hoies appellauerit. Equũ ne q̃ ẽ vt idola hodie deserẽtes q̃b⁹ ab initio deseruistis nob cõparemini: ⁊ nõ potius in ꝓselitoꝛũ locũ ex legis autoꝛitate ꝓsuerudie deputemini? Et hoc ipm nõ merebamini: nisi qꝛ larga sp dei clemẽtia voluit vos ad nr̃az imitationẽ admittere. Gẽtes ẽt eꝛio rñdebãt. Quãto ei maioꝛa ergo vos dei bñficia narraueritis: tãto maioꝛis vos crimis reos eẽ mõstrabitis. Semp em̃ his oĩb⁹ extitistis ingrati. ‖Nã ipis pedib⁹ q̃b⁹ aridũ mare trãsistis: ludebatꝭ añ idola q̃ fecistis: ⁊ ipo oꝛe q̃ pauloante ob necẽ aduersarioꝝ dño cãraueratis: simulacra vob fieri poposcistis: ut ocul̃ q̃b⁹ venerãdo deũ i nube vel igne ꝓspicere solebatꝭ: simulacra intuebamini. Mãna q̃ꝫ vob fastidio fuit: ⁊ semp i deserto ꝙ dñm murmurastꝭ ad egyptũ vã vos manu valida ciecerat redire cupi-

ntes. Quid plura? ¶Ita ꝓfes vſi cre-
bra ꝓuocatiõe dñm irritauerũt vt oẽs
i heremo mozerent: nec plus ex seniori
bꝰ coꝛ ꝙ duo hoies terrã reꝛomissio-
nis itrarẽt. Sꝫ ꝗd antiq̃ replicam⁹: cũ
etiã si illa mime fecisset ꝛ de ꝙ solo ne-
mo vos dignos venia iudicaret ꝙ do
minũ christũ ꝓphaꝛ semꝑ vob vocib⁹
ꝛeꝛomissũ nõ solũ suscipe noluist ꝛ: sꝫ
eam morte pessima remistis? Quẽ vt
nos coguim⁹ stati credidim⁹: cũ nob
de eo antea nõ fuerit ꝓdicatũ. Uñ ꝓba
tur ꝙ idolis seruim⁹: nõ obstinationi
mẽt ꝛ: ꝙ ignoꝛãtie deputãdũ. Qui ei co
gnitũ tlico sequimur: olim vtiq̃ seq̃re-
mur si antea cognouissem⁹ Sic ãt vos
de generꝛ nobilitate iactat ꝛ ãsi nõ mo
ꝛũ imitatio magis ꝙ carnalis natiui
tas filios vos faciat eẽ sctõꝝ. Denicꝙ
Ham et hilmael cũ de stirpe sint abꝛae
minime tñ i filꝫs reputãt. Ꝟis taliter
altercãtib⁹: apls se mediũ iterponens
ita ptũ dirimit ꝗstiones vt neutrũ eo-
rũ sua iustitia salutẽ meruisse ꝛfirmet:
ambos ꝟo ꝓpꝛos ꝛ sciẽter ꝛ grauit de
liquisse. Judeos ꝗdẽ ꝙ ꝙ ꝓuaricatiõez
legis deũ inhonoꝛauerint. Gẽtes vero
ꝙ cũ cognitũ de creatura creatoꝛẽ vt
deũ debuerint venerari: gḣiaz ei⁹ i ma
nu facta mutauerint simulacra. Utroſ
q̃ etiã sibi veniã ꝓsecutos: eq̃les eẽ ve
rissima rõne demõstrat: ꝓsertim cũ i ea
de lege ꝓdictũ sit ꝛ iudeos ꝛ gẽtes ad
christi fidẽ vocãdos eẽ ostẽdat. Quã-
obꝛẽ vicissim eos humilitãs ad pacẽ ẽt
cõcordiam cohoꝛtatur.

Explicit ꝓlog⁹. Incipit argumẽtũ.

Romani sũt ptis italie. Ꝟi ꝓuen
ti sunt a falsis apꝭis: ꝛ sub noie
ꝓfi nr̃i iesu christi i legẽ ꝛ ꝓphe
tas crãt inducti. Nos reuocat apls ad
ueꝛã ꝛ euãgelicã fidẽ: scribẽs eis a co-
Explicit argumẽtũ. Incipit ꝯmẽtꝫ
ꝓla bti pauli apli ad Romanos. Ca. I

PAulus seruus ihesu christi vocat⁹ apls:
segregat⁹ i euãgeliũ dei
qđ añ ꝓmiserat ꝙ ꝓphe
tas suos i scripturꝭ sctis de filio suo ꝗ
facꝰ ẽ ei ex semine dꝫ ꝟm carnẽ: ꝗ ꝓ-
destinat⁹ ẽ filꝰ dei i ☧to ꝟm spm̃ sã
ctificatiõis ex resurrectiõe mozt uoꝝ ie
su christi dñi nr̃i ꝙ quẽ accepim⁹ gr̃az
ꝛ apostolatũ ad obediẽdã fidei in oib⁹
gẽtib⁹ ꝓ nõie ei⁹ i ꝗb⁹ est ꝛ vos voca
ti ihesu christi: oib⁹ ꝗ sũt rome dilectis
dei vocatis sctis. Gr̃a vob ꝛ pax a deo
pr̃e ꝛ dño nr̃o ihesu christo. Primũ ꝗdẽ
gr̃as ago deo meo ꝙ ihesũ christũ ꝓ om
nib⁹ vob: qꝛ fides vr̃a annũciat̃ i vni-
uerso mũdo. ¶Testis ei mihi ẽ de⁹ cui 2. Timo. 1. a
ꝟuio i spũ meo i euãgelio filꝫ ei⁹: ꝙ si-
ne itermissione memoriã vr̃i facio sp i
oꝛonib⁹ meis: obsecrãs si ꝗ mõ tandẽ
aliq̃s ꝓsperũ iter habeã in voluntate
dei veniẽdi ad eos. Desidero ei vide- B
re vos vt aliq̃d ipartiar vob gr̃e spirita
lis ad cõfirmãdos vos: id ẽ simul ꝓso-
lari i vob ꝙ eã ꝗ inuicẽ ẽ fidem vr̃am
atq̃ meã. Nolo añt vos ignoꝛare frẽs
qꝛ sepe ꝓposui venire ad vos: ꝛ ꝓhibi-
⁹ sũ vsq̃ adhuc: vt aliquẽ fructũ ha-
beã i vob sicut ꝛ in ceteris gẽtib⁹. Gre
cis ac barbaris: sapiẽtib⁹ ꝛ insipiẽtib⁹
debitoꝛ sũ: itaq̃ qđ i me ꝓmptũ ẽ ꝛ vo
bis qui rome estis euangelizare. Non
ei erubesco euãgeliũ. Uirt⁹ ei dei ẽ in
salutẽ oi credenti: iudeo ꝓmũ ꝛ gre-
co. Justicia ei dei i eo reuelat̃ ex fide i
fidẽ: sicut scriptũ ẽ. ¶Just⁹ ãt ex fide vi Abacuc. 2. a
uit. Reuelat̃ ei ira dei de celo sup oẽm Heb. 10. g
impietatẽ ꝛ iniusticiã hoim eoꝝ ꝗ veri-
tatẽ dei in iniusticia detinẽt: qꝛ qđ no
tũ ẽ dei: manifestũ ẽ i illis. Deꝰ ei illis C
manifestauit. Jnuisibilia ei ipi⁹ a crea
tura mũdi ꝙ ea ꝗ facta sũt itellecta cõ
spiciunt̃: sempiterna q̃z ei⁹ virt⁹ ꝛ diui-
nitas: ita vt sint inexcusabiles. Quia
cũ cognouissent deũ: nõ sicut deũ glo-
rificauerũt aut gr̃as egerũt: sꝫ euanue
rũt i cogitationib⁹ suis: ꝛ obscuratũ ẽ
insipiẽs coꝛ eoꝝ. ¶Dicẽtes ei se eẽ sapi 1. Coꝝ. 3.
entes: stulti facti sũt. Et mutauerũt glo Eph. 4. b
riã icoꝛruptibilis dei i silitudinẽ ima-
ginis coꝛruptibil hois: ꝛ volucrũ ꝛ ꝗ-
drupedũ ꝛ ꝟpentiũ. Propt̃ qđ tradidit
illos deꝰ i desideria coꝛdis eoꝝ i imun
diciã: vt cõtumelijs afficiãt coꝛpa sua
i semetipis. Quia cõmutauerũt ☧ita-
tẽ dei i mẽdaciũ: ꝛ coluerũt ꝛ ꝟuierũt
creature potiꝰ ꝙ creatoꝛi: ¶qui ẽ bñdi Ps. 9. a
ctꝰ i secula amẽ. Propterea tradidit il
los deꝰ i passiões ignominie. Nã femi D
ne eoꝝ imutauerũt naturalẽ vsũ in eũ
vsũ ꝗ cõ ꝛ naturã. Simr̃ãt ꝛ masculi re
licto naturali vsu femine: exarserũt in
desideriꝭ suis [illegible] inuicẽ: masculi i ma-

sculos turpitudinē opantes: ⁊ mercedē quā oportuit erroris suis i semetipsis recipiētes. Et sicut nō ꝓbauerunt deū hꝫe i noticia: tradit illos deꝰ i reprobū sensū vt faciāt ea q̄ nō ꝓueniūt: repletos oi iiq̄tate: malitia: fornicatione: auaritia: neq̄tia: plenos inuidia: homicidijs: cōtētiōe: dolo: malignitate susurrones: detractores: deo odibiles: cōtumelioſos: ſuꝑbos: elatos: inuētores maloꝝ: parētibꝰ nō obedietes: insipiētes: i cōpositos: sine affectione: absq̄ fedære: sine misericordia. Qui cū iusticiam dei cognouissent: nō intellexerūt: qm̄ q̄ talia agūt: digni sūt morte: nō solū q̄ ea faciūt: sꝫ etiā q̄ cōsentiūt faciētibꝰ.

B Propter qđ in excusabilꝫ es II
Wat.7.a o hō oīs q̄ iudicas. ‖ In q̄ ei alterū iudicas teipm cōdemnas. Eadē ei agis q̄ iudicas. Scimꝰ ei qm̄ iudiciū dei est ꝟm veritatē i eos q̄ talia agūt. Existimas āt hoc o hō q̄ iudicas eos q̄ talia agūt ⁊ facis ea: q: tu effugies iudiciū dei? An diuitias bonitatis eiꝰ ⁊ patie ⁊ lōganimitatꝫ ꝓtēnis? Ignoras qm̄ benignitas dei ad pniaz te adducit. Scōm aūt duritiā tuā ⁊ impenitēs coꝝ thesaurizas tibi irā in die
Wat.16.b ire ⁊ reuelatiōis iusti iudicij dei ‖ q̄ red
B dit vnicuiq̄ ꝟm opa eiꝰ. Dis q̄dē qui ꝟm patiam boni opis gl̄iam ⁊ honorē ⁊ icoꝝruptionē q̄rētibꝰ vitā eternā. Dis aūt q̄ sūt ex cōtētiōe ⁊ q̄ nō acq̄escunt veritati credūt aūt iniq̄tati: ira ⁊ indignatio: tribulatio ⁊ āgustia i oēm animā hois opantis malū: iudei primū et
Eph.6.b greci. Gl̄ia aūt ⁊ honoꝝ ⁊ pax oi opan-
Cor.3.d ti bonū: iudeo primū ⁊ greco. ‖ Nō ei ē
Act.10.f acceptio ꝓsonarū apud deū. Quicūq̄
Jaco.2.b ei sine lege peccauerūt: sine lege pibūt
1.Pe.1.c Et q̄cūq̄ i lege peccauerūt ꝑ legē iudi
Wat.7.c cabūt. ‖ Nō ei auditores legꝫ iusti sunt
Jaco.1.d apud deū: sꝫ factores legis iustificabū-
C tur. Cū ei gētes q̄ legē nō hꝫnt naturaliter ea q̄ legꝫ sunt faciūt eiusmōi legem nō habētes ipi sibi sūt lex: q̄ ostendūt opꝰ legis scꝑtū i cordibꝰ suis testimoniū reddēte illꝝ cōscia ipoꝝ ⁊ iter se inuicē cogitationū accusantiū aut etiā defendētiū: i die cū iudicabit deꝰ occulta hoiꝫ ꝟm euāgeliū meū ꝑ ieſm christū. Si aūt tu iudeꝰ cognominarꝫ ⁊ requiescꝫ i lege ⁊ gl̄iaris i deo: ⁊ nosti voluntatē eiꝰ: ⁊ ꝑ bas vtiliora instructꝰ ꝑ legē: confidis te

ipm eē ducē cecoꝝ: lumē eoꝝ q̄ i tenebris sūt: eruditorē insipiētū: mgr̄m infantiū: hñtē formā scie ⁊ veritatꝫ in lege. Qui ꝙ aliū doces teipm nō doces. Qui ꝓdicas nō furādū furaris. Qui dicis nō mechādū mecharꝫ. Qui abominaris idola sacrilegiū facis. Qui in lege gl̄iaris: p̄ ꝓuaricationē legꝫ deū hono-
ras ‖ Nomē ei dei ꝑ vos blaſphematur inter gētes: sic scꝑtū ē. Circūcisio quidē ꝓdest si legē obſerues: si āt ꝓuaricator legꝫ sis: circūcisio tua ꝓputū facta ē. Si igit̄ ꝓputū iusticias legꝫ custodiat: nōne ꝓputū illiꝰ in circūcisionē reputabit? Et iudicabit id qđ ex natura ē ꝓputū legē cōsumās te: q̄ ꝑ litteram ⁊ circūcisionē ꝓuaricator legꝫ es. Nā ei q̄ i manifesto iudeꝰ ē neq̄ q̄ i manifesto i carne ē circūcisio: sꝫ q̄ i abscōdito iudeꝰ ē: ⁊ circūcisio cordis i spū nō litera cuiꝰ laus nō ex hoibꝰ sꝫ ex deo ē. III

Q Uid ergo amplius iudeo ē: aut quę utilitas circūcisiōis? Multū ꝑ oēm modū. Primū q̄dē: q: credita sūt illa eloquia dei. Quid ei si q̄dā illoꝝ nō crediderūt? Nūq̄d incredulitas illoꝝ fidē dei euacuauit? Absit ‖ Est āt deꝰ verax ‖ ois āt hō mēdax: sicut scꝑtū ē ‖ vt iustificeris i ꝟmonibꝰ tuis ⁊ vincas cū iudicaris. Si aūt iniq̄tas nra iusticiā dei cōmēdat: q̄d dicemꝰ. Numq̄d iniquꝰ ē deꝰ q̄ infert irā? Scōm hominē dico. Absit. Alioqn quō iudicabit deꝰ hꝫc mūdū? Si ei veritas dei in meo mēdatio abūdauit i gl̄iam ipius: q̄d adhuc ⁊ ego tāq̄ pctōr iudicor: ⁊ nō sic blaſphemamur: ⁊ sic aūt q̄dā nos vicere: faciamꝰ mala vt veniāt bona? Quoꝝ dānatio iusta ē Quid ergo. Precellimꝰ eos? Neq̄q̄. Causati ei sumꝰ iudeos ⁊ grecos oēs sub pctō esse: sicut scriptū ē. ‖ Quia nō ē iustꝰ q̄sq̄: nō est intelligēs: nō ē requīrēs deū. Oēs declinauerūt simul: inutiles facti sūt: nō ē q̄ faciat bonū: nō ē vsq̄ ad vnū. ‖ Sepulchrū patēs est guttur eoꝝ: linguis suis dolose agebāt: venenū aspidū sub labijs eorum. Quoꝝ os maledicitiē ⁊ amaritudie plenū ē: veloces pedes eorū ad effūdendū sāguinē. Cōtritio ⁊ infelicitas i vijs eoꝝ et viā pacis nō cognouerūt: nō ē timor dei ā oculos eorū. Scimꝰ āt: qm̄ q̄cūq̄ lex loquit: ibis q̄ i lege sūt loq̄t. Ut oē os obstruat ⁊

ex lege ē solū: sz t ei ą ex fide ē sbrae ą
pr ē oim nrm: sic scptū ē ‖ Quia patrez mltaz gētiū posui te ad deū cui credidisti: ą viuificat mortuos t vocat ea q̄ nō sūt: tāq̄ ea q̄ sūt. Qui ꝫ spē i spē credidit: vt fieret pr mltarū gētiū: ꝟm q̄ dictū ē ei. ‖ Sic erit semē tuū sic stelle celi vt arena mar. Et nō infirmat⁹ ē in fide nec ꝓsiderauit corp⁹ suū emortuū cū iā fere centū eēt annoz: t emortuā vuluā sare. In repromissiōe etiā dei nō hesitauit diffidētia sz cōfortat⁹ ē fide dās glām deo: plenissime sciēs: q̄ ḡcūq̄ ꝓmisit de⁹ potēs ē t facere. Ideo t reputatū est illi ad iusticiā. Nō est aūt scriptū tm ꝓp ip̄m: q̄ reputatū ē illi ad iusticiā: sed t ꝓpter nos ąb⁹ reputabit credētib⁹i eū: ą suscitauit iesum christū dnm nrm a mortuis: ą tradit⁹ ē ꝓpter delicta nra: t resurrexit ꝓpter iustificationē nrām. Exod.17.a et.18.c Ecci.44.c Gen.13.d et.15.b

Iustificati ergo ex fide pacē habeam⁹ ad deū p dnm nrm iesū christū p quē hēm⁹ accessū p fidē i gratiā istā i q̄ stam⁹ t gloriamur i spe glie filioz dei: Nō solū aūt: sz t gliamur in tribulatiōib⁹: sciētes q̄ tribulatio patiētiā opat: ‖ patia āt ꝓbationē: ꝓbatio āt spem. Spes aūt nō cōfundit q̄ charitas dei diffusa ē i cordib⁹ nr̄is p spm scm ą datus ē nobis. Ut ąd em christ⁹ cū adhuc infirmi eēm⁹ ꝟm tp̄s p impiis mortu⁹ ē? Vix ei p iusto ąs morit. Nā p bono forsitā ąs audeat mori. Cōmēdat āt charitatē suā de⁹ i nob ‖ q̄m si cū adhuc pctōres eēm⁹ ꝟm tp̄s christ⁹ p nobis mortu⁹ ē: mlto igit̄ magis nūc iustificati i sāguine ipi⁹ salui erim⁹ ab ira p ip̄m. Si ei cū inimici eēm⁹: recōciliati sumus deo p mortē filij ei⁹ mltomag⁹ recōciliati salui erim⁹ i vita ipi⁹. Nō solū aūt: sz t gliamur in deo p dnm nrm iesū xp̄m p quē nūc recōciliationē accepim⁹. Propter hoc sic p vnū hoiem i hunc mundum intrauit: t p pctm mors. t ita i oēs homes mors pertransiit: i ą oēs peccauerūt. Usq̄ ad legē enim pctm erat i mundo. Peccatū aūt nō imputabat: cū lex nō eēt: sed regnauit mors ab adā vsq̄ ad moysen: etiā in eos ą nō peccauerūt i similitudinē ꝓuaricationis ade ą ē forma futuri. Sed nō sicut delictū: ita t donū. Si enim vni⁹ delicto multi mortui sunt: multo magis

Gen.17.a et.18.c Ecci.44.c Gen.13.d et.15.b Deu.9.a 1.Pe.3.b Jaco.1.a

A B C

habūd⁹ fiat ois mundus deo: q̄ ex opib⁹ legis nō iustificabit ois caro coram illo. Per legē ei cognitio pcti. Nūc āt sine lege iusticia dei manifestata ē: testificata a lege t pphetis. Justicia āt dei p fidē iesu christi: i oēs t sup oēs ą credūt in ch̄m. Nō ei ē distinctio. Oēs ei peccauerūt: t egēt glia dei. Justificati gratis p gratiā ipi⁹ p redēptionē ą ē i christo iesu: quē ꝓposuit de⁹ ꝓpiciatorē p fidē i sāguine ipi⁹ ad ostēsionē iusticie sue ꝓp remissionē p̄cedētiū delictoz i substātiōe dei: ad ostēsiōez iusticie ei⁹ i ꝟ tpe: vt sit ipe iust⁹ t iustificās eū ą ex fide ē iesu christi Ubi ē ergo glia tua? Exclusa ē. Per quā legē. Factoris Nō. Sz p legē fidei. Arbitramur ei iustificari hoiez p fidē sine opib⁹ legis. An iudeoz de⁹ tm? Nōne t gētiū? Imo t gētiū. Qm ądē vn⁹ ē de⁹ ą iustificat circūcisionē ex fide: t ꝓputiū p fidē. Legē ḡ destruim⁹ p fidē. Absit. Sz

Quid ḡ dī (legē statuim⁹. IIII

q[uem] inuenisse abrāā p̄rem nr̄m ꝟm carnē? Si enī abrāā ex opib⁹ legis iustificat⁹ ē: hz gliam: sz nō apd deū. Quid enī dicit scptura. ‖ Credidit abrāā deo t reputatū ē illi ad iusticiā Ei āt ą opat merces nō imputat secundū gr̄az: sz ꝟm debitū. Ei vo ą nō opat: credenti āt i eū ą iustificat impiū: reputat fides ei⁹ ad iusticiā ꝟm ꝓpositū gr̄e dei sicut t dd dicit beatitudinem hois cui de⁹ accepto fert iusticiā sine opib⁹ ‖ Beati q̄r remisse sūt iniq̄tates: t q̄r tecta sūt pcā. Beat⁹ vir cui nō imputauit dns pctm. Beatitudo ergo hec in circūcisiōe tm manet: an etiā i ꝓputio? Dicim⁹ ei q̄ reputata ē fides abrae ad iusticiā. Quō ergo reputata ē? In circūcisiōe: an i ꝓputio? Nō i circūcisione sed i ꝓputio. Et signū accepit circūcisio signaculū iusticie fidei q̄ est i ꝓputio: vt sit pat⁹ oim credentiū p ꝓputiū vt reputet⁹ t illis ad iusticiā. Et sit pat⁹ circūcisiōis: nō his tm ą sūt ex circūcisiōe sz t his ą sectant vestigia fidei q̄ est i ꝓputio pris nr̄i abrae. Nō ei p legē ꝓmissio abrae aut semi ei⁹ vt heres eēt mundi: sz p iusticiā fidei. Si ei ą ex lege heredes sūt: exinanita ē fides: abolita ē ꝓmissio. Lex ei irā opat. Ubi ei nō ē lex nec ꝓuaricatio. Ideo ex fide: vt ꝟm gr̄az firma sit ꝓmissio oi semi. Nō ei ą

gra dei ⁊ donū i gra vnius hois ihesu
christi: i plures abūdauit. Et nō sicut
p vnū pctm: ita ⁊ donū. Nā iudiciū q-
dē ex vno in cōdēnationē: gra aūt ex
multis delict⁹ in iustificationē. Si ei
vni⁹ delicto mors regnauit p vnū: mlt
o magis abūdātiā gre ⁊ donatiōis et
iusticie accipientes i vita regnabūt p
D vnū ihesū xpm. Igit sic p vni⁹ delictū i
oēs hoies i cōdēnationē: sic ⁊ p vni⁹
iusticiā i oēs hoies i iustificatiōez vite
Sic ei p inobediētiā vni⁹ hois pctō-
res ꝓstituti sūt multi: ita ⁊ p vni⁹ obe-
dientionē iusti cōstituent multi. Lex aūt
subintrauit: vt abūdaret delictū. Ubi
aūt abūdauit delictū: sup abūdauit et
gra: vt sic regnauit pctm in mortē: ita
⁊ gra regnet p iusticiā i vitā etnā: p ie
sum christū dñm nrm. VI
A Q Uid g dicem⁹? Manebim⁹ i pec
cato vt gra abūdet? Absit Qui
Gal.3.d ei mortui sum⁹ pctō: quō adhuc viue-
m⁹ i illo? An ignoratis fratres q⁹ q-cūq
p baptizati sum⁹ i christo ihesu: i mor-
te ipius baptizati sum⁹? Cōsepulti ēm
sumus cū illo p baptismū i mortē: vt
quō christ⁹ surrexit a mortuis p gliam
Eph.4.c pris ita ⁊ nos i nouitate vite ambule-
Colo.3.b m⁹. Si ei cōplātati facti sum⁹ similitudi-
ni mort⁹ ei⁹: simul ⁊ resurrectiōis erī-
mus. Hoc sciētes q⁹ vet⁹ hō nr simul
crucifixus ē vt destruat corp⁹ pcti: vt
B vltra nō seruiam⁹ pctō. Qui ei mortu⁹
est: iustificat⁹ ē a pctō. Si aūt mortui
sum⁹ cū christo: credim⁹ q⁹ simul viue
m⁹ cū illo: sciētes q christ⁹ resurgens
ex mortuis iā n morit: mors illi vltra
nō dñabit. Q⁹ ei mortu⁹ est pctō: mor-
tu⁹ ē semel: p aūt viuit: viuit deo. Ita
⁊ vos existimate vos mortuos q-dē esse
pctō: viuētes āt deo i christo ihesu. Nō
g regnet pctm in vro mortali corpe: vt
C obediatis ꝓcupiscētijs ei⁹. Sz neq ex
hibeat⁹ mēbra vra arma iniq̄tat⁹ pec
cato: sz exhibete vos deo tāq̄ ex mortu
is viuētes ⁊ mēbra vra arma iusticie
deo. Pctm enī vob non dñabit: Nō ēm
sub lege estis: sz sub gra. Quid g? Pec-
cabim⁹ qm nō sum⁹ sub lege: sz sub gra
Absit: An nescit⁹ qm cui exhibet⁹ vos
seruos ad obediēdū: serui estis ei⁹ cui
obedistis: siue pcti ad mortē siue obe-
dientionis ad iusticiā? Gras aūt deo q
fuistis serui pcti; obedistis aūt ex cor-

de i eā formā doctrine i q̄ tradit⁹ est
Liberati aūt a pctō serui facti estis iusti
cie. Humanū dico: ppt infirmitatem
carnis vre. Sicut ei exhibuistis mem-
bra vra seruire immūditie ⁊ iniq̄tati ad
iniq̄tatē: ita nūc exhibete mēbra vra
seruire iusticie i sctificationē. Cū ei ser-
ui esset⁹ pcti: liberi fuist⁹ iusticie. Quē
g fructū habuistis tūc i illis: i q̄b⁹ nūc
erubescit⁹. Nam finis illoꝝ mors est.
Nūc vero liberati a pctō: serui aūt de
cti deo: habetis fructū vrm i sctificati-
onē: finē vero vitā eternā. Stipendia
ei pcti mors: gra aūt dei vita eterna:
christo ihesu dño nro. VII
An ignoratis frēs: scientib⁹ enī
legē loquor: q⁹ lex in hoie dñat
tur quāto tpe viuit? Nā q̄ sub viro est
mulier: viuente viro alligata est legi.
Si autē mortuus fuerit vir eius: solu-
ta ē a lege viri. Igit viuēte viro voca-
bit adultera: si fuerit cū alio viro: Si āt
mortu⁹ fuerit vir ei⁹ liberata ē a lege
viri: vt nō sit adultera: si fuerit cū alio
viro. Itaq̄ frēs mei ⁊ vos mortificati
estis legi p corp⁹ christi vt sitis alteri
q̄ ex mortuis resurrexit: vt fructifice-
mur: ita vt seruiam⁹ i nouitate spūs ⁊
nō in vetustate lre: Quid ergo dicem⁹?
Lex pctm ē: Absit: Sz pctm nō cogno-
ui nisi p legē. Nā cōcupiam nescieba
nisi lex diceret: Non cōcupisces. Occa-
sione āt accepta: pctm p mādatū ope-
tū ē i me oēm cōcupiscm. Sine lege e
pctm mortuū erat. Ego aūt viuebā si
ne lege aliq̄n. Sz cū venisset mādatū
pctm reuixit. Ego aūt mortu⁹ sū ⁊ in-
uentū ē mihi mādatū q⁹ erat ad vitā
hoc esse ad mortē. Nā pctm occasione
accepta p mādatū seduxit me ⁊ p illud
occidit. Itaq̄ lex q-dē scā: ⁊ mādatū
sctm ⁊ iustū ⁊ bonū. Q⁹ ergo bonū ē
mihi factū ē mors? Absit. Sz pctm ⁊
appareat pctm p bonū operatū est mihi
mortē: vt fiat supra modū peccās pec-
catū p mādatū. Scim⁹ ei q⁹ lex spiritā
lis ē. Ego aūt carnal sū: venūdat⁹ sub
pctō. Q⁹ ei opor nō intelligo. Nō ei q⁹
volo bonū: hoc ago: sz q⁹ odio habū: illū
facio. Si aūt q⁹ nolo illud facio: cōsen

lo legi qm̃ bona ē. Nō āt iã nō ego
operor illud: sz qō habitat i me pctm̃.
Scio em̃ qz nō habitat i me ꝟ ē i car-
ne mea bonū. Nã velle adiacet mihi:
ꝓficere āt bonū nō inuenio. Nō em̃ qō
volo bonū ꝟ facio: sz qō nolo malū ꝟ
ago. Si āt qō nolo illud facio: iã non
ego operor illud: sed qō habitat in me
pctm̃. Inuenio igit̃ legē volenti mihi
facere bonuz: qm̃ mihi malū adiacet.
Cōdelector em̃ legi dei ꝟm interiorem
homi. Video āt aliã legē in membris
meis: repugnantē legi mētis mee: & ca-
ptiuãtem me i lege pcti q̃ ē in mēbris
meis. Infelix ego hō: qs me liberabit
de corpe mortis huius? Gr̃a dei: p iesum
xp̃m dñz nr̃m. Igit̃ ego ipe mēte ser-
uio legi dei: carne autem lege peccati.

Nihil g nūc dānatiōis VIII
est his q̃ sūt in christo iesu q̃ nō
ꝟm carnē ambulāt. Lex em̃ spi
ritꝰ vite i christo iesu: liberauit me a le
ge pcti & mortis. Nã qō impossibile erat
legi i q̃ infirmabat̃ p carnē: deꝰ filiuz
suū mittēs i similitudinē carnis pcti: et
de pcō dānauit pctm̃ i carne: vt iustifi
catio legis implerē̃ i nobis: q̃ non ꝟm
carnē ambulamꝰ: sz ꝟm spm̃. Qui em̃
ꝟm carnē sūt: q̃ carnis sūt sapiūt: q̃ vo
ꝟm spm̃ sūt: q̃ sūt spūs sentiūt. Nã pru
dentia carnis mors ē: prudētia āt spūs
vita & pax. Qm̃ sapia carnis inimica ē
deo. Legi em̃ dei nō ē subiecta: nec em̃
pōt. Qui āt in carne sunt deo placere
nō pñt. Vos āt i carne nō estis: sz i spū
si tñ spūs dei habitat in vobis. Si qs
aūt spm̃ christi nō habet: hic nō ē eiꝰ.
Si aūt̃ christus in vobis ē: corpꝰ q̃dē
mortuū ē ꝓpter pctm̃: spūs vero vivit
ꝓpter iustificatiōez. Q̃ si spūs eius q̃
suscitauit iesū a mortuis: habitat i vo
bis q̃ suscitauit iesū christū a mortuis
vificabit & mortalia corpa vr̃a: ꝑ
inhabitantē spm̃ eiꝰ in vob. Ergo frēs
debitores sumꝰ: nō carni vt ꝟm carnē
viuam. Si em̃ ꝟm carnē vixeritis: mo
rimini: si āt spū facta carnis mortifi-
caueritis viuetis. Quicunq̃ em̃ spū dei
aguūt: hi sūt filij dei ‖ Nō em̃ accepistis
spm̃ seruitutis iterꝫ in timore: sz accepistis
spm̃ adoptiōis filioꝝ dei: in q̃ clama-
mus abba pater. Ipe em̃ spūs testimo
nium reddit spūi nr̃o. q̃ sumꝰ filij dei
Si aūt filij & heredes ‖ heredes q̃dē dei
coheredes āt christi: si tñ compatimur Heb. 4. d
vt & glorificemur. Existimo em̃: q̃ nō D
sunt ꝯdigne passiões huiꝰtpis ad futu
rã glã q̃ revelabit̃ in nob. Nã expe-
ctatio creature revelatiōez filioꝝ dei
expectat. Vanitati em̃ creatura subie-
cta ē nō volēs: sz ꝓpt̃ eū q̃ subiecit eã
i spe: qz & ipa creatura liberabit̃ a ser-
uitute corruptiōis i libertatē glie filio-
rū dei. Scimꝰ em̃ q̃ ois creatura ige-
miscit & parturit vsq̃ adhuc. Nō solū
aūt illa sed & nosipi primitias spūs ha-
bētes: & ipi intra nos gemimꝰ adoptio-
nē filioꝝ dei: expectātes redemptiōez
corpis nr̃i. Spe em̃ salui facti sumus. E
Spes āt q̃ videt̃ nō ē spes. Nam q̃ vi
det qs qd sperat? Si āt qō nō videmꝰ
speramꝰ: p patientiã expectamꝰ. Sic
aūt̃ & spiritꝰ adiuuat infirmitatez no
stram. Nã qd oremus sicut oportet ne-
scimꝰ: sz ipe spūs postulat p nob gemi
tibꝰ inenarrabilibꝰ. Qui āt scrutatur
corda: scit qd desideret spūs qz ꝟm de-
um postulat ꝓ sanctꝺ. Scimꝰ aūt qm̃
diligētibꝰ deū oia cooperant̃ in bonuz:
his q̃ ꝟm ꝓpositū vocati sunt sancti.
Nã qs pscivit: & pdestinauit ꝯformes F
fieri imaginis filij sui: vt sit ipe ꝑmo-
genitꝰ i multꝺ fratribꝰ. Quos āt pde-
stinauit: hos & vocauit: & qs vocauit:
hos & iustificauit. Quos aūt iustifica
uit: illos & magnificauit. Quid ergo di
cemꝰ ad hec? Si deꝰ ꝓ nob qs ꝯ nos?
Qui etiã ꝓpr̃io filio suo nō pepcit: sz
ꝓ nobis oibus tradidit illuz. Quō nō
etiã cuz illo oia nobis donauit? Quis
accusabit aduersus electos dei? Deus
q̃ iustificat. Quis ē q̃ pdēnet? Christꝰ
iesus q̃ mortuꝰ est: imo q̃ & resurrexit:
q̃ ē ad dexterã dei: q̃ etiã iterpellat ꝓ
nobis. Quis ergo nos sepabit a chari
tate christi? Tribulatio: an angustia: G
an fames: an nuditas: an piculū: an p
secutio: an gladiꝰ? Sicut scriptum est. ‖ Quia ꝓpt̃ te mortificamur tota die: Pſ. 43
estimati sumꝰ sicut oues occisionis.
Sz in his oibus superamus: ꝓpter eum
qui dilexit nos. Certꝰ sum em̃: qz neq̃
mors: neq̃ vita: neq̃ angeli: neq̃ ꝑn-
cipatus: neq̃ virtutes: neq̃ instātia:
neq̃ futura: neq̃ fortitudo: neq̃ alti-
tudo: neq̃ ꝓfundū: neq̃ creatura alia
poterit nos separe a charitate dei: q̃ ē
in christo iesu dño nostro. IX

B Veritatē dico in christo iesu: nō
mētior testimoniū mihi phibē
te scia mea i spūsācto: qm tri-
sticia mihi magna ē: t ctinuꝰ dolor cor
di meo. Optabā eē egoipe anathema
eē a christo p fribꝰ meis q sūt cognati
mei sm carnē q sūt israelite: quoꝝ ad-
optio ē filioꝝ: t glia t testamētū et le-
gislatio t obsequiū t pmissa: qꝝ pres
S. 1.c ex qbꝰ ē christꝰ sm carnē || q ē sup oia
B deꝰ bndictꝰ i secula amē. Nō āt q exci
derit xbū dei. Nō eni oēs q ex circūci
sione sūt israel: hi sūt israelite: neq q se-
Gen. 21.b mē sūt abrae oēs filij || Sz i isaac voca-
Gal. 4.d bit tibi semē. i. nō q filij carnis hi filij
dei: sz q filij sūt pmissiōis: estimāt i se
Gen. 18.b mine || Promissiōis eē xbū h ē. Scdz
h tps veniā t erit sare filiꝰ. Nō solū āt
Gen. 25.c illa || sed t rebecca ex vno cubitu hns
C isaac pris nri. Cū eē nondū nati fuis
sent: aut aliqd boni egissent aut mali:
vt sm electionez ppositū dei maneret:
Gen. 25.c nō ex opibꝰ sz ex vocante dictū ē ei || qr
maior seruiet minori: sicut scriptū est.
Malach. 1.a || Jacob dilexi: esau autez odio habui.
Quid g dicemꝰ? Nunqd iniqtas apud
Exo. 33.d deū? Absit. Moysi eni dic || Miserebor
cui miserꝰ sū: t miscōiā pstabo cui mi
serebor. Igit nō volēti neq currētis
D sz miserēti ē dei. Dicit enim scriptura
Exo. 9.d pharaoni || Quia i h ipm excitaui te vt
ostēdā i te virtutē meā: t vt annūciet
nomē meū in vniūsa terra. Ergo cuiꝰ
vult miseret: t quē vult indurat. Di-
cis itaq mihi. Quid adhuc q̄rit. Vo-
E lūtati eni eiꝰ qs resistit? O hō: tu qui
Esa. 45.b es: q rndeas deo || Nūqd dicit figmētū
Piere. 18.a ei q se finxit: qd me feciſti sic? || An nō
Eccl. 33.d habet ptātez figulꝰ luti ex eadē massa
facere aliud qdē vas in honorē: aliud
vero i ptumeliā? Qꝝ si deꝰ volēs ostēde
re irā t notā facere potentiā suā sustī-
nuit i multa patiētia vasa ire apta in
interitū: vt ondēret diuitias glie sue i
vasa miscōie q preparauit in gloriaz.
Quos t vocauit nō solū ex iudeis sed
Osee. 2.b etiā ex gētibꝰ: sicut i Osee dicit || Voca
1. Pe. 2.b bo nō plebē meā: plebē meā: t non di
F lectā: dilectā: t nō miscōiaz psecutam:
miscōiaz psecutā. Et erit i loco. vbi di-
ctū ē eis non plebs mea vos: ibi voca
būr filij dei viui. Esaias āt clamat p
Esa. 10.c isrl. || Si fuerit numerꝰ filioꝝ isrl tāq
arena maris: reliqe salui fiēt. Verbum
eni cōsūmās t abbreuiās i equitate: quia
xbū breuiatū faciet dns sup tram || Et
sicut pdixit esaias: nisi dns sabaoth re
liquisset nob semē sicut sodoma facti
essemꝰ: t sicut gomorra simis fuissemꝰ.
Quid g dicemꝰ? Qꝝ gētes q non secta
bant iusticiā: apphēderūt iusticiā: iu-
sticiā aūt q ex fide ē: isrl vero sectando
legē iusticie i legē iusticie non puenit.
Quare. Quia non ex fide: sz q̄si ex op
bus. Offenderūt eni i lapidē offensio-
nis: sicut scptū ē || Ecce pono in sion la
pidē offensiōis t petrā scādali: t omis q̄
credit i eū nō cfundet.
X Ratres: volūtas quidez cordis
mei t obsecratio ad deū sit p il
lis i salutē. Testimoniū eni phibeo il-
lis q emulatiōez qdem dei hūt sz non
sm sciam. Ignorātes eni iusticiā dei t
suā q̄rētes statuere: iusticie dei non sūt
subiecti. Finis enim legis christus: ad
iusticiā oi credenti. Moyses eni scpsit
qm iusticiā q ex lege ē || q fecerit hō vi
uet i ea. Que āt ex fide ē iusticia sic di-
cit || Ne dixeris i corde tuo: qs ascēdet
in celum. i. christū deducere aut qs de
scēdet in abyssū: h ē christū a mortuis
reuocare. Sz qd dicit scriptura? || Pro
pe ē verbū i ore tuo t i corde tuo. Hoc
ē verbū fidei qđ pdicamꝰ: qr si cfitea-
ris i ore tuo dnm iesū: t i corde tuo cre
dideriſ q deꝰ illū suscitauit a mortuis
salus eris. Corde eni credit ad iusticiā
ore āt cfessio fit ad salutē. Dicit enim
scptura || Omis q credit i illū: nō cfūdet
Nō eni ē distinctio iudei t greci || Nam
idē dns oim: diues i oēs q invocāt illū
|| Omis eni qcūqz invocauerit nomen dni
salus erit. Quō g invocabūt in quē non
crediderūt? Aut quō credēt ei: quē nō
audierūt? Quō āt audiēt sine pdicāte?
Quō xo pdicabūt: nisi mittant? sicut
scptū ē || Qꝝ specioſi pedes euāgelizān
tiū pacē: euāgelizātiū bona. Sz nō oēs
obediūt euāgelio. Esaias enim dicit:
|| Dne qs credidit auditui nro? Ergo
fides ex auditu: auditꝰ āt p xbū chri-
sti. Sz dico. Nūqd nō audierūt? Et qdē
|| in oēm terraz exiuit sonꝰ eoꝝ: t in fi-
nes orbis tre verba eoꝝ. Sz dico. Nū-
qd isrl nō cognouit? Primꝰ moyses di
cit || Ego ad emulationez vos adducā
in oēz gentē: in gētē insipientē: in trā
vos mittā. Esaias āt audet t dicit || In

ueni? ſñ a nō q̄rentib? me: palā appa-
rui his q̄ me nō iterrogabant. Ad iſrl
aūt dicit: Tota die expādi man? meas
ad plm nō [illegible]dētē: ptradicētē mihi.
Dico g. Nunq̄d de?repulit XI
ꝑplm ſuū? Absit Nā & ego iſrae
lita ſñ ex ſemie abrahā de tribu
beniamin. Nō repulit deus plebē ſuā
quā ꝓſciuit. An neſcitꝭ in helia q̄d di
cit ſcriptura: quēadmoduꝫ interpellat
deū adūſum iſrl ‖ Dñe ꝑphas tuos oc
ciderūt: altaria tua ſuffoderūt: & ḡ re-
liq? ſñ ſol?: & q̄runt aiam meā. Sꝫ q̄d
dicit illi diuinuꝫ rñſum? ‖ Reliq̄ mihi
ſeptē milia viroꝝ: q̄ nō curuauerūt ge-
nua añ baal. Sic ergo & i ꝯpe reliq̄e
ſm electionē ḡre dei ſalue facte ſunt.
Si aūt ḡra iā nō ex opib?. Alioq̄n ḡra
iā nō ē ḡra? Quid ḡ? Qđ q̄rebat iſrl ꝟ
nō ē ꝓſecut?: electio aūt ꝓſecuta ē: cete-
ri vero excecati ſūt ſicut ſcriptum eſt.
Dedit illis de?ſpiritū cōpūctiōis ocu
los vt nō videāt: & aures vt nō audiāt
vſq; i hodiernū diē. Et dauid dicꝭ ‖ Fi-
at mēſa eoꝝ coꝝā ipis i laqueū: & in ca
ptionē & i ſcādalū & i retributiōeꝫ illis.
Obſcurēt oculi eoꝝ ne videāt: & dor-
ſū eoꝝ ſemp in curua. Dico &. Nunq̄d
ſic offenderūt vt caderēt? Absit. Sed
illoꝝ delicto ſalus eſt gentib? vt illos
emulent. Q̄ ſi delictum illoꝝ diuitie
ſunt mūdi & diminutio eoꝝ diuitie gē-
tiū: q̄ꝫomagꝭ plenitudo eoꝝ? Vobis
enī dico gētib?. Q̄diu q̄dē ego ſū gen
tiū apls: miſteriū meū honorificabo:
ſi q̄ modo ad emulādū ꝓuocē carnem
meā: & ſaluos faciā aliq̄s ex illis. Si enī
amiſſio eoꝝ reco̅ciliatio ē mundi: que
aſſūptio niſi vita ex mortuis? Q̄ ſi de
libatio ſācta ē: & maſſa. Et ſi radix ſā-
cta & rami Q̄ ſi aliqui ex ramis fracti
ſunt: tu aūt cū oleaſter eſſes inſert? es i
illis: & ſoci? radicis & pinguedinis oli
ue fact? es: noli gl̄iari adūſus ramos
q̄ ſi gloriaris: nō tu radicē portas: ſed
radix te. Dicis ergo. Fracti ſunt rami
vt ego inſerar. Bñ ꝓpter incredulita-
tē fracti ſunt. Tu aūt fide ſta. Noli al-
ta ſapere: ſꝫ time. Si enī de? naturalib?
ramis nō pepcit: ne forte nec tibi par-
cat: vide ergo bonitatē & ſeueritatem
dei. In eos q̄dē q̄ ceciderūt ſeueritatē
tu vero aūt bonitatē dei: ſi ꝑmāſerꝭ in bo
nitate. Alioq̄n & tu exciderꝭ. Sꝫ & illi
ſi nō ꝑmāſerint in incredulitate inſe-
rent. Potens ē enī de?itē inſerere il-
los. Naꝫ & ſi tu ex naturali exciſus es
oleaſtro & ꝫ naturā inſertus es i bonā
oliuā: quātomagis hi q̄ ſm naturam
inſerēt ſiue oliue? Nolo enī vos igno-
rare frēs myſteriū hoc vt non ſitis vo
biſipſis ſapiētes: q̄ cecitas ex ꝑte con
tingit in iſrl donec plenitudo gētiū i-
traret: & ſic oīs iſrael ſalu? fieret: ſicut D
ſcriptū ē ‖ Veniet ex ſion qui eripiat & Eſa. 59. d
auertat impietatē ab iacob. Et ꝫ illis
a me teſtamētū: cū abſtulero pcta eoꝝ
Scōm euāgeliū q̄dē inimici ꝓpt vos
ſm electionē aūt chariſſimi ꝓpt pres.
Sine penitētia enī ſunt dona & voca
tio dei. Sicut enī aliq̄n & vos non cre
didiſtis deo: nunc aūt miſcōiaꝫ ꝓſecu
ti eſtis ꝓpter incredulitatē illoꝝ: ita
& iſti nūc nō crediderūt in vr̄am miſe-
ricor: diā: vt & ipi miſcōiam ꝓſequant.
Cōcluſit enī de? oīa i incredulitate: vt
oīm miſereat. O altitudo diuitiaꝝ ſa- Sap. 17. a
pientie & ſcientie dei: q̄ incōꝓhēſibilia
ſunt iudicia eius & inueſtigabiles vie
ei? ‖ Quis enī cognouit ſenſuꝫ dñi: aut Sap. 9. c
q̄s conſiliari? eius fuit? Aut q̄s prior de Eſa. 40. c
dit: & retribuetur ei? Q̄m ex ipſo & per 1. Cor. 2. d
ipm & in ipſo ſūt oīa ‖ ipſi honor & gl̄ia ī. 16. d
in ſecula ſeculoꝝ. Amē. XII
O Bſecro itaq̄ vos frēs ꝑ miſeri
cordiā dei ‖ vt exhibeatꝭ corpa B
vr̄a hoſtiā viuentē: ſāctā: deo placētē: Phil. 4. d
rationabile obſequiū veſtrū. Et nolite
cōformari huic ſeculo: & reformamini
in nouitate ſenſus vr̄i ‖ vt ꝓbetꝭ q̄ ſit Eph. 5. d
voluntas dei bona & beneplacēs & ꝑfe- 1. Theſſa. 4. a
cta. Dico enī ꝑ gr̄az q̄ data ē mihi oī-
bus q̄ ſūt iter vos: nō pl? ſapere q̄ opor
tet ſapere: ſꝫ ſapere ad ſobrietatē: & vni-
cui q̄ ſicut de? diuiſit menſuraꝫ fidei. B
Sicut enī in vno corpe multa mēbra 1. Cor. 12. b
habem?: oīa aūt mēbra nō eūdē actū ha Eph. 4. a
bent: ita multi vnū corp? ſum? in chri
ſto: ſinguli autē alter alteri? membra:
habētes donatiōes ſm gr̄az q̄ data eſt
nobis differētes. Siue ꝓphetiaꝫ: ſm
rōnem fidei. Siue miniſteriū in mini-
ſtrando. Siue qui docet in doctrina.
Qui exhortatur: in exhortādo. Qui tri
buit: in ſimplicitate. Qui p̄eſt: i ſollici
tudine. Qui miſerek: i hilaritate. Dile C
ctio: ſine ſimulatione ‖ Odientes malū: Amos. 5. a
adhereutes bono ‖ Charitatē fraterni- Eph. 4. c

1.Pe.2.c tatis inuicē diligētes: honore inuicē
1.Pe.5.b ꝓueniētes‖Sollicitudie nō pigri: spū
feruētes: dño ꝙuiētes. Spe gaudētes
in tribulatione patiētes: orationi in-
stantes. Necessitatib⁹ sctōꝝ cōicantes
Heb.13.a ‖hospilitatē sectātes. Bñdicite ꝑse-
quentib⁹ vos. Bñdicite ⁊ nolite male-
dicere. Gaudere cū gaudētib⁹: flere cū
D flentib⁹. Idipm inuicē sentiēres. Nō
Prou.3.a alta sapiētes: sꝛ humilib⁹ ꝙsentientes.
Esa.5.c ‖Nolite esse prudētes apd̄ vosmetipos
Prou.20.c ‖Nulli malū ꝑ malo reddētes‖ꝓuidē
1.Pe.3.b tes bona: nō tm̄ corā deo: sed etiaꝛ co
2.Cor.8.d ram oibus hominib⁹.‖Si fieri pōt qđ
Heb.12.d ex vobis est: cū oibus hoibus pacē ha
bentes. Non vosmetipos defendētes
Deu.32.e charissimi: sed date locū ire. Scriptuꝛ
Heb.10.f est enim‖Mihi vindictam: ⁊ ego retri-
Prou.25.c buā: dicit dñs‖Sed si esurierit inimi-
cus tu⁹ ciba illum: si sitit potum da il
li. Hoc em̄ faciēs carbones ignis con
geres sup̄ caput eius. Noli vinci a ma
lo: sed vince in bono malum. XIII
A Omnis aia potestatib⁹ sublimi-
Sap.6.a oribus subdita sit‖Non est em̄
potestas nisi a deo. Que autez
sunt a deo ordinata sunt. Itaq; ą resi-
stit ptāti: dei ordinationi resistit. Qui
autē resistunt: ipi sibi dānatiōez acą-
runt. Nam ꝓncipes nō sūt timori bo-
ni opis sed mali. Vis autē non timere
B potestatē? Bonū fac: ⁊ habebis laudē
ex illa. Dei em̄ minister est tibi i bonū
Si autem maluꝛ feceris: time. Nō em̄
sine causa gladium portat. Dei em̄ mi
nister est: vindex in iram ei qui maluꝛ
agit. Ideoq; necessitate subditi estote:
nō solū ꝓpter iram: sed etiā ꝓpter cō
sciētiā. Ideo em̄ ⁊ tributa ꝓstat. Mi
nistri em̄ dei sunt: in hoc ipm̄ seruien
Mat.22.c tes‖Reddite ergo oib⁹ debita. Cui tri-
C butum tributū: cui vectigal vectigal:
cui timorē timorem: cui honorē hono
rem. Nemini ąq; q̄q; debeat? nisi vt in-
uicē diligatis. Qui em̄ diligit ꝓximū
Deu.5.b legē impleuit‖Nā nō adulterabis: nō
occides: nō furaberis: non falsū testi-
monū dices: nō cōcupisces: ⁊ si qđ est
aliud mandatū: in ꝙ verbo instaurat
Leui.19.b ‖diliges ꝓximū tuū sicut teipm̄. Dile
Mat.22.d ctio ꝓximi malū nō operat. Plenitu-
Gal.5.c do ergo legis ē dilectio. Et ꝙ scientes
Iac.2.b tps: qꝛ hora ē iā nos ō somno surgere
Nūc em̄ ꝓpioꝛ ē nra salus: q̄ cū cre-

didim⁹. Nox ꝓcessit: dies aūt appropin-
quauit. Abiciam⁹ ergo opa tenebraꝝ
et induamur arma lucis: sic vt in die
honeste ambulem⁹‖Nō in comesa no-
nib⁹ ⁊ ebrietatib⁹: nō in cubilib⁹ ⁊ im-
pudicitiis: nō i ꝓtētiōe ⁊ emulatione:
sꝛ induimini dñm iesum christū‖⁊ car
nis curam ne feceritis in desideriis.
II Infirmū aūt in fide assu XIIII
mite: nō in dissceptatiōib⁹ cogi-
tationū. Alius em̄ credit māducare se oia. Qui aūt infirm⁹ ē olus mā-
ducet. Is ą manducat: nō māducāt; ą
nō spernat: ⁊ ą nō māducat: māducan
tē nō iudicet. Deus em̄ illū assumpsit
‖Tu q̄s es: ą iudicas alienū seruum?
Dño suo stat aut cadit. Stabit autē.
Potēs ē em̄ de⁹ statuere illū. Nā alius
iudicat diē inter diē: alius aūt iudicat oēs
diē. Unusq̄sq; i suo sensu abūdet Qui
sapit diē: dño sapit: ⁊ ą māducat: dño
māducat. Gr̄as em̄ agit deo. Et ą nō
māducat: dño nō māducat: ⁊ gr̄as agit
deo. Nemo em̄ nr̄m sibi viuit: ⁊ nemo
sibi moritur. Siue em̄ viuim⁹: dño viui
uim⁹: siue morimur: dño morimur. Si
ue ergo viuim⁹: siue morimur: dñi su-
mus. In ꝙ em̄ christ⁹ mortuus ē ⁊ resur-
rexit: vt ⁊ viuoꝝ mortuoꝝ dñet‖Tu
aūt q̄d iudicas fratrē tuū? aut tu ḡre
spernis fratrē tuū? Oēs em̄ stabimus
ad tribunal christi. Scriptū ē em̄‖Vi-
uo ego dicit dñs: q̄m mihi flectet oē
genu: ⁊ ois lingua ꝓfitebit deo‖Itaq;
vnusq̄sq; nr̄m ꝑ se rōnem reddet deo.
Nō ergo amplius inuicē iudicem⁹ Sꝛ ꝙ
iudicate magis ne ponat; offendiculū
fratri vel scādalū. Scio ⁊ cōfido i dño
iesu: qꝛ nihil cōmune ꝑ ipm̄: nisi ei q̄
existimat ad cōmune esse: illi cōmune
ē. Si em̄ ꝓpter cibū frater tu⁹ ꝓtriſta-
tur: iā nō ꝙm̄ charitatē ambulas. No-
li cibo tuo illū ꝑdere: ꝑ q̄ christ⁹ mo-
tuus ē. Nō ergo blasphemet bonū no
strum. Nō ē em̄ regnū dei esca ⁊ potꝰ:
sꝛ iusticia ⁊ pax ⁊ gaudiuꝛ i spūsācto.
Qui em̄ i ꝙ fuit christo: placet deo: ⁊
ꝓbatus ē hoib⁹. Itaq; q̄ pacis sūr:se-
ctemur: ⁊ q̄ edificatiōis sūt i inuicē
custodiam⁹. Noli ꝓpter escā destruere
op⁹ dei‖Oia q̄dē sunt mūda: sꝛ malus
ē hoi q̄ ꝑ offendiculū māducat. Bonū
ē nō māducare carnē ⁊ non bibere vi
nū: neq; in quo frater tu⁹ offendit aut

scādalizaſ aut infirmaſ. Tu fidē quā habes penes temetiꝑm: habe coꝛā deo Beat⁹ q̄ nō iudicat semetiꝑm in eo q̄ ꝓbat. Qui āt discernit: si manducāuerit dānat⁹ ē: q̄ nō ex fide. Oīne āt q̄d nō ē ex fide peccatum est. XV

D Ebem⁹ āt nos firmiores imbecillitates infirmoꝝ sustinere: t nō nobis placere. Unusq̄sq̄ ve strū primo suo placeat i bonū ad edificationē. Etenī chriſt⁹ nō sibi placuit sicut scriptū ē ‖ Improperia improperantiū tibi ceciderūt sup me. Quecunq̄ enī scripta sunt: ad nostrā doctrinā scripta sunt: vt p patientiā t ꝓsolatiōnē scripturaꝝ spem habeam⁹. De⁹ āūt patientie t solatiꝝ det vobis idiꝑm sapere i alterutrū ſm iesū chriſtū: vt vnanimes vno ore honorificetiꝝ deū t patrē dñi nr̄i iesu chriſti. Propter q̄d suscipite inuicem sicut et chriſt⁹ suscepit vos i honorē dei. Dico enī chriſtū iesū ministrū fuisse circūcisionis ꝓpter veritatē dei ad ꝓfirmādas ꝓmissiōes patrū: gētes āt sup misericordia honorare deum: sicut scꝛm̄ ē. ‖ Propterea ꝓfitebor tibi i gētib⁹ dñe: t nomī tuo cāntabo. Et iterꝝ dicit: Letamī gētes cū plebe ei⁹. Et iterꝝ ‖ Laudate omnes gētes dñm: et magnificate eum oēs ꝑpli. Et rursus esaias ait ‖ Erit radix iesse t qui exurget regere gētes: i eū gētes sperabūt. Deꝰ āt spei repleat vos oi gaudio t pace i credēdo vt abūdetis i spe t virtute sp̄ūſācti. Certꝰ ſū āt frēs mei: t ego ipe de vob: q̄m t ipi pleni estiꝝ dilectione: repleti oi sciā: ita vt possitis alterutrū monere. Audaciꝰ āūt scripsi vob frēs et ptē tāq̄m i memoriā vos reducens: ꝓpter grām q̄ data ē mihi a deo vt sim minister chriſti iesu i gētib⁹ sācrificāns euāgeliū dei: vt fiat oblatio gētiū acceꝑta t sāctificata in sp̄ūsācto. Habeo igiē glōriā i chriſto iesu ad deū. Nō esūdeo aliq̄d loq̄ eoꝝ q̄ p me nō efficit chriſt⁹ i obediētiā gētiū i verbo t factiꝝ virtute signoꝝ t ꝓdigioꝝ i virtute sp̄ūſācti: ita vt ab hierūm p circūitū vsq̄ ad illiricū repleuerim euāgeliū chriſti. Sic āt ꝓdicaui euāgeliū ꝓ nō vbi nominat⁹ ē chriſt⁹ ne sup alienū fūdamētū edificarē: sz sicut scriptū ē. ‖ Quib⁹ nō ē annūciatū de eo videbūt: t q̄ nō audierūt de eo intelligēt. Propter

q̄ t impediebar plurimum venire ad vos t ꝓhibit⁹ sū vsq̄ adhuc. Nūc vo vlteri⁹ locū nō hꝫs i his i regiōib⁹: cupiditatē autez hꝫs veniēdi ad vos ex multiꝝ iā ꝓcedētib⁹ ānis: cū i hispaniā ꝓficisci cepero: spero q̄ ꝓteriēs iudeā vos: et a vob deducar illuc: si vob primū ex pte fruit⁹ fuero. Nūc igiē ꝓficiscar in hierūm mistrare sāctis. Probauerūt enī macedonia t achaia collationē aliquā facere i pauꝑes sctōꝝ qui sūt i hierūm. Placuit enī eis t debitores sūt eoꝝ ‖ Nā si spūalium eoꝝ ptic- 1.Cor.9.b
ipes facti sūt gētiles: debēt t i carnalib⁹ mistrare eis Hoc igiē cū ꝓsūmauero t assignauero eis fructū hūc: q̄ vos ꝓficiscar i hispaniā. Scio āt: q̄m veniens ad vos i abūdātia bñdictiōis chriſti veniā. Obsecro ergo vos frēs q̄ dñm nr̄m iesum chriſtū t p charitatē sancti sp̄ūs vt adiuuetiꝝ me i orationib⁹ vr̄is ꝓ me ad deū: vt liberer ab infidelib⁹ q̄ sunt i iudea: t obsequiū mei oblatio accepta fiat in hierūm sāctis: vt veniā ad vos i gaudio p voluntatem dei vt refrigerer vobiscum. Deꝰ autē pacis sit cuncto⁹ vobis: amen. XVI

C Ommēdo autē vob phebē sororē nr̄am que est i ministerio ecclesie q̄ est cenchris vt eā suscipiatiꝝ in dño digne sāctis: t assistatis ei in quocunq̄ negocio vr̄i indiguerit Etenim ipa q̄z astitit multis: t mihīpſi. Salutate priscā et aquilā adiutores meos i chriſto iesu: qui ꝓ aīa mea suas ceruices supposuerūt: q̄b⁹ nō solū ego gr̄as ago: sz t cūcte ecclie gētiū: t domesticam ecclīam eoꝝ. Salutate epheneti dilectuz mihi: q̄ ē primitiu⁹ ecclie asie in chriſto iesu. Salutate mariā q̄ multū laborauit i vob. Salutate andronicū t iuliā cognatos t cōcaptiuos meos q̄ sūt nobiles i aplis: q̄ t añ me fuerūt i chriſto iesu. Salutate ampliatuz dilectissimū mihi in dño. Salutate vrbanū adiutorē nr̄m i chriſto iesu: t stachium dilectū meū Salutate apellen ꝓbum i chriſto. Salutate eos q̄ sūt ex aristoboli domo. Salutate herodionē cognatū meū. Salutate eos q̄ sunt ex narcisci domo: qui sūt i dño. Salutate triphenā t triphosā: q̄ laborant i dño. Salutate pſidā charissimā q̄ multum laborauit i dño. Salutate rufum ele-

ctum in dño: ⁊ matrē eiꝰ ⁊ meā. Salutate asyncretū ⁊ phlegontam hermen patrobā hermam: ⁊ q̄ cū eis sunt frēs Salutate philologū ⁊ iuliā nereū ⁊ sororē eius ⁊ olympiadē: ⁊ oēs q̄ cuz eis
C ssit sācros. Salutate inuicē in osculo sācto. Salutāt vos oēs ecclie christi. Rogo āt vos frēs vt obseruetis eos q̄ dissensiōes ⁊ offendicula p̄ter doctrinā quā vos didicistiz faciunt vt declinate
Phil.3.d ab illis ‖ Huiuscemodi eni christo dño nr̄o nō seruiūt: sz suo ventri: ⁊ p̄ dulces ꝓmones ⁊ bñdictiōes seducūt corda innocentiū. Uestra eni obedientia i omni loco diuulgata est. Gaudeo igit in vobis: sed volo vos sapiētes esse i bono: ⁊ simplices in malo. Deus aut̄ pacis ꝓterat sathanā sub pedib⁹ vr̄is velociter. Gratia dñi nr̄i iesu christi vobiscū
D Salutat vos timothe⁹ adiutor me⁹: ⁊ lucius et iason ⁊ sosipater cognati mei. Saluto vos ego tertius q̄ scripsi epl̄am in dño. Salutat vos caius hospes meus: ⁊ vniūse ecclesia. Salutat vos erastus arcari⁹ ciuitatiz: ⁊ āqrtus frater. Gratia dñi nr̄i iesu christi cū oibus vobis amē. Ei āt q̄ potēs ē vos ꝓfirmare iuxta euangeliū meū ⁊ p̄dicationez iesu christi: ꝓm reuelationē mysterij tpib⁹ eternis taciti q̄ nūc patefactum est p̄ scripturas ꝓphaz ꝓm p̄ceptuz eterni dei ad obeditionē fidei i cūctz gētib⁹ cogniti soli sapienti deo p̄ iesū christū
S.11.d ‖ cui honor ⁊ glia i secla seculoz: amē. Explicit epl̄a pauli ad Romanos. Incipit ꝓlog⁹ i p̄mā epl̄az ad Corinthios.

EPistola prima ad corinthios multas causas diūsasq̄ complectitur. Quaz parte relatione fratrum cognouit apl̄s. Partim ipsoz corinthioz sunt lr̄is indicate. Nōnullas vero p̄ officij sui cura: aut ordinat: aut emendat: ⁊ varijs curationib⁹ medet: diūsa infirmitates ląguētibus. Nā apud eos p̄mū curat dissensionis vitium: q̄ multi pseudo apl̄oz vnitatē intulerūt scindētes ecclesie: vt ꝓpriū nomis facerent sectato
1.Cor.1.b res his exprobrat ‖ Dicit aūt dico q̄ vnusq̄sq̄ vestrū dicit: Ego quidem sū pauli: ego aūt apollo: ego vero cephe: ego āt christi. Et ob hoc q̄dē hoz se dicit facere nominū mētiōez: vt multomagis erubescāt id se facere sub falsoz apl̄oz noib⁹: q̄ etiaz si sub paulli ⁊ petri fieret nomie: displiceret. ‖ Scda causa eiꝰ inducit: q̄ paterne oblitus reuerentie vxorē sibi non erubuit facere nouerca. Q̄ facinus licet fornicationem appellauerit apl̄us: tamē ita condemnauit vt i vltionem facti auctorē talis operiz diabolo iudicauerit deputandū impositā iudicioz ⁊ litiū tertia q̄stione. Quarto loco matrimonioz iura tractant his. Quinto loco virginitatis ꝓsiliū velut e vicino ꝓiungitur. Sexto loco de escaz licētia disputat. Septimo atq̄ octauo loco de attōdēdo viris: ⁊ mulierib⁹ velādo capite: ac sacramentoz cōmunione p̄cipit. Nono loco emulatio q̄ diuersitate donoz spiritualiū nascebat sub exēplo membroz ⁊ corpis castigat. Decimo resurrectionis spes multiz ⁊ argumētiz ⁊ rationib⁹ approbat. Ultimo de colligendis ad necessitatē sctoz noīe charitatis cura: vel edificatio cultui ponit. Interserunt his pauca q̄ aut (vt q̄busdā videt) pēdent ex superioribus: aut hūt licet ꝓprias tū parvulas actiones.

Explicit ꝓlog⁹. Incipit argumētū.

CORinthij sunt achaici: ⁊ hi simiter ab apostolo audierūt verbū veritatiz: ⁊ subuersi sūt multifarie a falsis apostolis Quidā a philosophie verbosa eloquētia. alij secta legis iudaice inducti sūt Vos reuocat apl̄s ad verā fidē ⁊ euāgelicam sapiētiā: scribens eis ab ephe so p̄ timotheum discipulū suum.

Explicit argumētū. Incipit epl̄a pauli ad Corinthios ꝓma. Capt̄m I

PAulus vocatus apl̄us iesu christi p̄ voluntatē dei ⁊ sosthenes frater ecclie dei q̄ est corinthi sāctificatiz in christo iesu vocatiz sāctis: cū oib⁹ q̄ inuocāt nomē dñi nr̄i iesu christi i oi loco ipoz ⁊ nr̄o. Gra vob ⁊ pax a deo p̄re nr̄o ⁊ dño iesu christo ‖ Gras ago deo meo I.14.d semp̄ p̄ vob i gratia dei q̄ data ē vob in christo iesu: q⁹ i oibus diuites facti estiz in illo i oi verbo ⁊ in oi sciētia: sicut testimoniū christi cōfirmatū est in vobis: ita vt nihil vob deesit i vlla gra: expectantib⁹ reuelationē dñi nr̄i iesu

christi: q̄ t ꝓfirmabit vos vsq; i finem
sine crimie: in die aduent⁹ dñi nr̄i ihesu
christi ‖ Fidelis de⁹ p quē vocati est; in
societatē filij eius ihesu christi dñi nr̄i.
Obsecro ãt vos frēs p nomen dñi nr̄i
ihesu christi vt idipm dicat; oēs: t non
sint in vobis scismata. Sitis ãt pfecti
in eodē sensu: t in eadem scia. Signifi
catū ē enī mihi de vobis frēs mei ab
his q̄ sunt cloes: qr̄ ꝓtentiones sūt int̄
vos. Hoc autē dico: qō vnusq̄sq; vr̄m
dicit ‖ Ego q̄dē sum pauli: ego ãt apol-
lo: ego vero cephe: ego ãt christi. Diui-
sus ē christ⁹? Nunq̄d paul⁹ crucifixus
est p vobis? aut in noīe pauli baptiza
ti estis? Gratias ago deo meo q̄ nemi
nem vestrum baptizaui: nisi crysp̄m et
caium: ne q̄s dicat in noīe meo bapti-
zati estis. Baptizaui ãt t stephane do-
mū: cetez̄ nescio si quem aliuz vr̄m ba
ptizauerim. Non enī misit me christus
baptizare sed euāgelizare: nō in sapiē-
tia verbi: vt non euacuet̄ crux christi.
Verbū enī crucis pereuntib⁹ q̄dez̄ stul-
ticia est: his autem q̄ salui fiunt id est
nobis dei virt⁹ ē. Scriptū ē enī ‖ Per-
dam sapientiā sapientiū: t prudentiā
prudentiū reprobabo ‖ Ubi sapiēs: vbi
scriba: vbi inq̄sitor hui⁹ seculi? Nōne
stultā fecit de⁹ sapientiā hui⁹ mundi?
Nam qr̄ in dei sapiētia non cognouit
mund⁹ p sapiaz deū: placuit deo p stul
ticiam p̄dicatiōis saluos facere credē-
tes. Qm̄ et iudei signa petunt: et greci
sapientiā q̄runt. Nos autē p̄dicamus
christum crucifixū: iudeis q̄dē scanda
lum: gentibus autē stulticiā: ipis aūt
vocatis iudeis atq; grecis christū dei
virtutē t dei sapiētiā. Quia qō stultū
est dei: sapiēti⁹ ē hoib⁹: t qō infirmū ē
dei: forti⁹ ē hoib⁹. Uidete enī vocatio
nē vr̄az frēs: qr̄ nō multi sapiētes ꝑm
carnē. nō multi potētes: nō multi no-
biles: sz̄ q̄ stulta sūt mūdi elegit deus:
vt ꝓfūdat sapiētes: t infirma mūdi ele
git de⁹: vt ꝓfundat fortia: t ignobilia
mūdi t ꝓtēptibilia elegit de⁹ t ea que
nō sunt: vt ea q̄ sunt destrueret: vt non
glorier̄ ois caro in ꝓspectu ei⁹. Ex ipo
autē vos estis i christo ihesu: qui factus
est nobis sapia t iustitia t sāctificatio
t redēptio: vt q̄demadmodū scriptuz est
‖ q̄ gloriar̄: in dño glorier̄. II
Ego cum venissem ad vos fra-
tres: veni non in sublimitate ꝓmonis:
aut sapientie annūciās vobis testimo
nium christi. Non enī iudicaui me sci
re aliquid inter vos nisi ihesū christum
t hunc crucifixū. Et ego infirmitate t
timore t tremore multo fui apud vos
t ꝓmo meus t p̄dicatio mea: non in p
suasibilibus humane sapiētie verbis:
sed in ostensione spūs t virtutis: vt fi-
des vr̄a nō sit in sapia hoim: sz̄ i virtu B
te dei. Sapiētiā aūt loq̄mur inter pfe
ctos. Sapiaz vero nō hui⁹ seculi neq;
ꝓncipū hui⁹ seculi q̄ destruunt̄: sed lo-
quimur dei sapiam i mysterio q̄ absco
dita est: quā ꝓdestinauit deus ãn secu-
la in gl̄iam nr̄am: quā nemo principū
huius seculi cognouit. Si enī cogno-
uissent nunq; dñm gl̄ie crucifixissent.
Sicut scriptū ē ‖ q̄ oculus non vidit nec Esa.64.b
auris audiuit nec in cor hois ascēdit: C
q̄ ꝓparauit de⁹ his q̄ diligūt illū. Nob
aūt reuelauit deus p spūm suum. Spūs
enī oia scrutat̄: etiā ꝓfunda dei. Quis
enim scit hoim que sūt hois: nisi spūs
hois q̄ in ipso est? Ita t q̄ dei sunt ne-
mo cognouit nisi spūs dei. Nos autez̄
nō spūm huius mūdi accepim⁹: sz̄ spūm
q̄ ex deo ē: vt sciamus q̄ a deo donata
sunt nobis: q̄ t loq̄mur nō i doctis hu D
mane sapiētie verbis: sz̄ i doctrina spi
ritus: spūalib⁹ spiritualia comparātes
Animalis autem homo nō p̄cipit ea que
sunt spiritus dei. Stultitia enī est illi:
t non pōt intelligere qr̄ spūaliter exami
natur. Spiritualis autē iudicat oia: t
ipe a nemine iudicat̄ sicut scriptū est.
‖ Quis enim cognouit sensū domini? Esa.40.c
aut quis instruxit eum? Nos autē sen Ro.11.b
sum christi habemus. III
Ego fratres nō potui vobis A
loqui quasi spūalibus: sz̄ quasi
carnalibus, Tanq; paruulis i
christo lac vobis potum dedi nō escā.
Nondum enī poteratis: sed nec nunc
q̄dē potestis. Adhuc enī carnales est;
Cum enim sit inter vos zelus t cōten-
tio: nōne carnales estis t ꝑm hoiez am
bulatis. ‖ Cum enī quis dicat: ego q̄dē E.1.b
sū pauli: alius aūt: ego apollo? nonne
hoies est? Quid igit̄ ē apollo? Quid
vo paul⁹? Ministri ei⁹ cui credidistis. B
Et vnicuiq; sicut dñs dedit. Ego plā-
taui apollo rigauit: sz̄ de⁹ nūc incremē
tū dedit. Itaq; neq; q̄ plātat ē aliq̄d;

neq̄ q̄ rigat: sed q̄ incremētū dat de⁹.
Qui plātat autē ⁊ q̄ rigat: vnuz sunt.
C Unusq̄sq; āt ꝓpriaz mercedē accipiet
ſm suū laborē Dei essi sum⁹ adiutores
Dei agricultura estis: dei edificatio
est⁹. Scdz gr̄az dei q̄ data ē mihi: vt sa
piēs architect⁹ fūdamētū posui: alius
aūt superedificat Unusq̄sq; autē videat
quō superedificet. Fūdamētuz esi aliud
nemo pōt ponere p̄ter id qđ positū est
qđ est christ⁹ ihesus. Si q̄s aūt superedifi
cat supra fūdamētū ꝺ aurū argētū la-
pides p̄ciosos ligna fenū stipulā: vni-
uscuiusq; op⁹ manifestū erit. Dies enī
dñi declarabit: qr̄ i igne reuelabitur: ⁊
vniuscuiusq; op⁹ q̄le sit: ignis ꝓbabit
Si cui⁹ op⁹ manserit: qđ superedificauit
mercedē accipiet. Si cuius op⁹ arserit
detrimentū patiet: ipe āt salu⁹ erit: sic
1.6.d tñ q̄si p ignē. ‖ Nescitis qr̄ tēplum dei
2.Cor. 6.d estis: et spūs dei habitat in vobis? Si
Col.2.d q̄s autē tēplum dei violauerit dispер-
D det illum de⁹. Templū enī dei sanctuz
est: qđ estis vos. Nemo se seducat. Si
q̄s videt inter vos sapiens esse in hoc
Ro.1.c seculo: stultus fiat vt sit sapiēs ‖ Sapi-
entia enī hui⁹ mūdi stultitia est apud
Job.5.b deum. Scriptū est enī ‖ Comphendam
Ps.93 sapiētes in astucia eoz. Et iterz ‖ Dñs
nouit cogitationes sapientū: quoniā
vane sunt. Nemo itaq; gloriet in ho-
minib⁹. Oia enim vestra sūt siue pau-
lus siue apollo siue cephas siue mūd⁹
siue vita siue mors siue p̄sentia siue fu
tura. Oia enim vestra sunt: vos autez
christi: christus autē dei. IIII
A Sic nos existimet homo vt mini
2.Cor.6.a stros christi: ⁊ dispēsatores mi-
nisterioz dei. Hic iam q̄rit iter dispē-
satores: vt fidelis quis inueniat. Mihi
āt p minimo est vt a vob iudicer: aut
ab humano die. Sz neq; meipm iudi-
co. Nihil enī mihi ꝓsci⁹ sū. sz non in hoc
iustificat⁹ sū. Qui āt iudicat me: dñs ē
Itaq; nolite añ tps iudicare: q̄adusq;
veniat dñs q̄ illuminabit abscōdita te-
nebraz: ⁊ manifestabit ꝓsilia cordiū: ⁊
B tunc laus erit vnicuiq; a deo. Hec aūt
frēs trāsfiguraui i me ⁊ apollo ꝓpter
vos vt i vob discat: ne sup: a q̄ scptū
ē vn⁹ aduersus alterz infletur p alio.
Quis enī te discernit? Quid āt habes
qđ nō accepisti? Si aūt accepisti: quid
gliaris q̄si nō acceperi? Jam saturati
estis: iam diuites facti estis. Sine nob
regnast. Et vtinā regnet: vt ⁊ nos vo
biscū regnem⁹. Puto enī ꝙ deus nos
apl̄os nouissimos ostendit tāq; moni
destinatos: qr̄ spectaculū facti sumus
mūdo ⁊ angelis et hoibus. Nos stulti
ꝓpter christū: vos aūt prudētes i chri-
sto. Nos infirmi: vos aūt fortes. Uos
nobiles: nos āt ignobiles. Usq; i hāc
horā ⁊ esurim⁹ ⁊ sitim⁹ ⁊ nudi sum⁹ et
colaphis cedimur ⁊ instabiles sum⁹ et
laboram⁹ operantes manib⁹ nr̄is. Ma-
ledicimur: ⁊ bñdicim⁹. Persecutionez
patimur ⁊ sustinem⁹. Blasphemamur
⁊ obsecram⁹. Tāq; purgamēta huius
mūdi facti sum⁹ oiz peripsima usq; ad
huc. Nō vt ꝓfūdā vos hec scribo: sz vt
filios meos charissimos moneo. Nā si
decē milia pedagogoz hēat in christo
sz nō mlt̄os p̄res. Nā i christo ihesu per
euāgeliū ego vos genui. ‖ Rogo ē vos
imitatores mei estote sicut ⁊ ego chri-
sti ‖ Ideo misi ad vos timotheū q̄ est fi
li⁹ me⁹ charissim⁹ ⁊ fidelis i dño: q̄ vos
cōmonefaciat vias meas q̄ sūt in chri
sto ihesu: sic vbiq; i oi eccl̄ia doceo. Tā-
q; nō vēturi⁹ sum ad vos: sic inflati sūt
q̄dā. Ueniā aūt ad vos cito si dñs vo-
luerit ⁊ cognoscā nō ꝓmonē eoz q̄ in
flati sūt sz virtutē. Nō enī i ꝓmone est
regnū dei sz i virtute. Quid vultis? in
virga veniā ad vos: an in charitate ⁊
V spūs mansuetudinis?
O Mnino audit iter vos fornica
m tio: ⁊ talis fornicatio q̄lis nec
inter gētes: ita vt vxorē p̄ris suū aliq̄s
habeat. Et vos inflati est⁹: ⁊ nō magis
luctū habuist⁹: vt tollat⁹ de medio vr̄m
q̄ hoc op⁹ fecit. ‖ Ego q̄dē absens corpe:
p̄sens āt spū: iā iudicaui vt p̄sens eum
q̄ sic operat⁹ ē in noie dñi nr̄i ihesu chri-
sti: congregat⁹ vobis ⁊ meo spū cum vir̄tu
te dñi ihesu: tradere hmōi hoiem sathā-
ne i interit⁹ carnis: vt spūs salu⁹ sit i
die dñi nr̄i ihesu christi. Nō ē bona glo
riatio vr̄a ‖ Nescit⁹ qr̄ modicū fermētū
totā massā corrūpit? Expurgate vetus
fermētū: vt sit⁹ noua conspersio sic estis
azymi. Etenī pasca nr̄m immolat⁹ē chri
stus. Itaq; epulemur: nō i fermēto ve-
teri: neq; i fermēto malicie ⁊ nequitie: sz
i azymis sinceritat⁹ ⁊ vir̄itat⁹. Scripsi
vob i epla: ne cōmisceami fornicarijs.
Nō vtiq; fornicarijs huius mūdi: aut

quaris:aut rapacib⁹:aut idol⁹ seruiētib⁹:alioq̄n debuerat⁊ de hoc mūdo exire. Nūc āt scripsi vobis nō cōmiscerī si is q̄ frater noīat inter vos:est fornicator:aut auar⁹:aut idolis seruiens aut maledic⁹: aut ebriosus: aut rapax cū hmōi nec cibū sumere. Quid ei mihi de his q̄ foris sūt iudicare? Nōne de his q̄ intus sunt vos iudicatis? Nam eos q̄ foris sūt de⁹ iudicabit. Auferte malū ex vobis ipsis. VI

Udet aliq̄s vestrū habēs negociū aduersus alterum iudicari apud iniq̄s:t non apud sctōs? An nescit:qm̄ sācti de hoc mūdo iudicabūt Et si in vobis iudicabit mūdus: indigni estis q̄ de minimis iudiceris? Nescit⁊ qm̄ angelos iudicabim⁹: quanto magis secularia? Secularia igit iudicia si habuerit⁊:cōtēptibiles q̄ sunt in ecclia illos ꝓstituite ad iudicādū. Ad verecūdiā vram dico. Sic nō est inter vos sapiens quisq̄ q̄ possit iudicare inter fratrē suū:sed frater cū fratre iudicio cōtendit:t hoc apud infideles. Jā q̄dē oino delictū ē in vobis:q̄ iudicia habetis inter vos. Quare nō magis iniuriā accipitis? Quare nō magis fraudē patimini? Sz vos iniuriā facit⁊ et fraudatis t hoc fratrib⁹. An nescitis q̄ iniq̄ regnū dei nō possidebūt‖Nolite errare:neq̄ fornicari:neq̄ idolis seruientes:neq̄ adulteri:neq̄ molles:neq̄ masculoꝝ cōcubitores: neq̄ fures: neq̄ auari:neq̄ ebriosi neq̄ maledici:neq̄ rapaces regnū dei possidebūt Et hec aliq̄ fuistis:sz abluti est⁊ sanctificati estis:sz iustificati estis: in noīe dñi nostri ihesu christi:t in spū dei nr̄i‖Oia mihi licēt:sz nō oia expediūt Oia mihi licēt:sz ego sub nullio⁹ redigar ptāte. Esca vētri:t vēter escis: de⁹ aūt t hūc t hāc destruet. Corpus āt nō fornicatioi sz dño:t dñs corpi. Deus vero t dñm suscitauit:t nos suscitabit q̄ virtutē suā. Nescitis qm̄ corpa vra mēbra sūt christi? Tollens ḡ membra christi:faciā mēbra meretricis? Absit: An nescitis:qm̄ q̄ adheret meretrici: vnū corp⁹ efficit⁊? Erūt ei inquit duo i carne vna. Qui aūt adheret dño vn⁹ spūs ē. Fugite fornicatione. Omne ei peccatū q̄cūq̄ fecerit hō:extra corp⁹ est:q̄ aūt fornicat: in corpus suū pec-

car‖An nescitis qm̄ mēbra vra tēpli sunt spūssancti q̄ in vobis ē quē habetis a deo: et nō estis vri.‖Empti enim est⁊ pcio magno:glificate t portate deum in corpe vestro. VII 2.Cor.6.b ī.7.b 1.Pe.1.b

A

Ē q̄b⁹ aūt scripsistis mihi: bonū ē hoi mulierem nō tāgere. Propt fornicationē aūt vnusq̄sq̄ suā vxorē habeat:t vnaq̄q̄ suū virū habeat. Uxori vir debitū reddat: silr aūt et vxor viro. Mulier sui corporis ptātem nō habet:sz vir: silr aūt t vir sui corporis ptātē nō habet:sed mulier. Nolite fraudare inuicē nisi forte ex ꝓsensu ad tēpus vt vacetis orationi:t itez reuertimini i idipm ne tēptet vos satanas ꝓpter incōtinentiā vram. Hoc B aūt dico ꝓm indulgētiā:t nō ꝓm imperiū. Uolo aūt oēs vos hoies esse sicut meipm. Sed vnusq̄q̄ ꝓpriū donū habet ex deo:alio⁹ q̄dē sic:alio⁹ vo sic. Dico aūt nō nupt̄is t viduis: bonū ē illis si sic pmanserint sicut t ego. Qz si nō se cōtinēt:nubāt. Melius ē ei nubere qz vri. His aūt q̄ mrimonio iūcti sūt ꝓcipio nō ego sz dñs: vxorē a viro nō discedere. Qz si discesserit:manere innuptā:aut viro suo recōciliari. Et vir vxorē non dimittat. Nā ceteris dico ego nō dñs. Si q̄s frater vxorē habet infi C delē:t hec cōsentit habitare cū illo:nō dimittat illā. Et si q̄ mlier fidel habet virū infidelē:t hic ꝓsentit habitare cū illa:nō dimittat virū. Sanctificat⁹ est ei vir infidelis ꝑ mulierē fidelē:t sanctificata ē mulier infidelis ꝑ virū fidelē. Alioq̄n filij vri imūdi essent:nūc āt sācti sūt. Qz si infidelis discedit:discedat. Nō ei seruituti subiect⁹ ē frat vel soror in eiusmodi. In pace aūt vocauit vos de⁹. Unde ei scis mulier si virū salū facies? Aut vr scis vir si mulierem salvā facies? Nisi vnicuiq̄ sicut diuisit dñs. Unūquēq̄ sicut vocauit deus D ita ambulet:t sicut in oib⁹ ecclesijs doceo. Circūcisus aliq̄s vocat⁹ est:nō adducat ꝓputiū. In ꝓputio aliq̄s vocat⁹ est:nō circūcidat. Circūcisio nihil ē et ꝓputiū nihil ē:sed obseruatio mandatoꝝ dei.‖Unusq̄sq̄ in q̄ vocatione vocat⁹ ē:i ea pmaneat. Seru⁹ vocat⁹ es nō sit tibi cure. Sz t si potes fieri liber magis vtere. Qui ei in dño vocat⁹ ē seruus:liber⁹ ē dñi. Silr q̄ liber vocat⁹ Eph.4.a

§.6.d est: seruꝰ est christi. ‖ Precio empti estis
1.Pe.1.d nolite fieri serui hoim. Unusq̄sq; § in
q̄ vocatꝰ ē frater: i hoc pmaneat apud
E deū. De virginibꝰ aūt p̄ceptū dñi non
habeo: psiliū aūt do tanq̄ misericordi
am psecutꝰ a deo: vt sim fidelis. Existi
mo ei hoc bonū eē ppter instantē ne-
cessitatē: qm̄ bonū ē hoi sic eē. Alligā
tꝰ es vxori: noli q̄rere solutionē. Solu
tus es ab vxore: noli q̄rere vxorem. Si
aūt acceperi vxorē: nō peccasti: t si nu
pserit virgo: nō peccauit. Tribulatio-
nē tm̄ carnis habebūt hmōi. Ego autē
vobis parco. Hoc itaq̄ dico frēs. Tē-
pus breue ē. Reliquū ē: vt t q̄ habent
vxores tāq̄ nō habētes sint: t q̄ flent
tāq̄ nō flētes: t q̄ gaudēt tāq̄ nō gau
dētes: t q̄ emūt: tāq̄ nō possidentes: et
F q̄ vtunt̄ hꝰ mūdo: tanq̄ nō vtāt̄. Prae-
terit ei figura hutꝰ mūdi. Uolo āt vos
sine sollicitudine eē. Qui sine vxore est
sollicitꝰ est q̄ dñi sūt: quō placeat deo.
Qui aūt cū vxore ē: sollicitꝰ ē q̄ sūt mū
di quō placeat vxori: t diuisus est. Et
mulier inupta t virgo cogitat q̄ dñi sūt
vt sit sctā corpe t spū. Que aūt nupta
ē: cogitat q̄ sūt mūdi quō placeat viro
Porro hoc ad vtilitatē vram dico: nō vt
laqueū vob̄ iniciā: sz ad id qđ honestū
ē: t qđ facultatē p̄beat: sine impedimēto
G dñm obsecrādi. Si q̄s aūt turpē se vi-
deri existimat sup virgine sua q̄ sit sup
adulta t ita oportet fieri: qđ vult faci-
at. Nō peccat si nubat. Nā q̄ statuit in
corde suo firmꝰ nō habēs necessitatē.
ptātē aūt habēs sue voluntatis: t hoc iudi
cauit i corde suo seruare virginē suā: bñ.
facit. Igit̄ t q̄ mrimonio iūgit virginē
suā: bñ facit: t q̄ nō iūgit: melius facit.
Ro.7.a ‖ Mulier alligata ē legi: quāto tpe vir
eius viuit. Cui si dormierit vir eius libera
ta ē a lege. Cui aūt vult nubat: tm̄ i do
mino. Beatior aūt erit: si sic pmānserit
sm̄ meū psiliū. Puto aūt q̄ t ego spm̄

VIII D E his aūt q̄ (dei habeā. VIII
d idolis sacrificat̄ scimꝰ: qz oēs
sciam habemꝰ. Scientia inflat:
charitas vo edificat. Si q̄s aūt se ex-
istimat scire aliq̄d nōdū cognouit quē
admodū oporteat eū scire. Si q̄s aūt
diligit deū: hic cognitꝰ ē ab eo. De es-
cis aūt q̄ idolis immolant̄ scimꝰ qz ni-
hil ē idolū i mūdo: t q̄ nullus deꝰ nisi
B vnꝰ. Nā t si sunt q̄ dicant̄ dii: siue i ce-
lo siue i terra: sicđē sūt dii multi t dñi
multi: nob̄ tm̄ vnꝰ deꝰ pr ex q̄ oia: t nos
in illo: t vnꝰ dñs iesus christꝰ p quem
oia: t nos p ipm. Sz nō i oibꝰ ē scientia.
Quidā aūt cū cōscia vsq̄ nūc idoli: q̄-
si idoloritū māducāt: t cōscia ipsoꝝ cū
sit infirma polluit̄. Esca aūt nos non
cōmēdat deo. Neq̄ em̄ si māducauerim̄:
abūdauimꝰ: neq̄ si nō māducauerim̄:
deficiemꝰ. Uidete āt: ne forte hec
licentia vra offendiculū fiat infirmis.
Si q̄s ei viderit cū q̄ habet sciētiā in
idolo recūbēte: nōne cōscientia eius cū
sit infirma edificabit̄ ad māducandū
idolotita? Et pibit infirmꝰ i tua psciā
frater: ppter quē christꝰ mortuꝰ ē. Sic
aūt peccātes i frēs t percutientes cōscien
tiā eoꝝ infirmam: in christo peccetis.
Quapropter si esca scādalizat fratrem
meū: nō māducabo carnē in eternum
ne fratrē meū scādalizem. IX

N On sum liber? Nō sum apūs?
Nonne christū iesum dñm no-
strum vidi? Nōne opus meum
vos estis in dño? Et si alīs nō sū apo-
stolus sed tm̄ vobis sū. Nā signaculum
apostolatꝰ mei vos estis i dño. Mea de-
fensio apud eos q̄ me interrogāt: hec ē
Nunq̄d nō habemꝰ ptātē māducandi
t bibēdi? Nūq̄d nō habemꝰ ptātē soro-
rem mulierculā circūducendi: sicut et
ceteri apli t frēs dñi t cephas. Aut so-
lus ego t barnabas: nō habemꝰ ptātē
hoc opandi? Quis militat suis stipen-
dijs vnq̄? Quis plātat vineā: t de fru
ctu eiꝰ nō edit? Quis pascit gregē: t de
lacte gregis nō māducat? Nunq̄d sm̄
hoiem hec dico? An t lex hec nō dicit?
Scriptū est em̄ in lege moysi ‖ Nō alli-
gabis os bouī triturāti. Nūquid de bo-
bus cura ē deo? An ppter nos vriq̄ dī
dicit? Nam ppter nos vriq̄ scripta sūt
qm̄ debet in spe q̄ arat: arare: t qui tri
turat i spe fructus percipiēdi? ‖ Si nos
vobis spiritualia seminauimꝰ: magnū
est si nos carnalia vra metamꝰ? Si alī
ptātis vre participes sūt: quare nō pot̄i-
us nos? Sed nō vsi sumꝰ hac potestate
Sed oia sustinemꝰ: ne qđ offendiculū
demꝰ euāgelio christi. Nescit̄ qm̄ qui
i sacrario operant̄: qđ sacrario sūt edūt.
Et q̄ altario deseruiūt: cū altario parti-
cipant. Ita t dñs ordinauit his q̄ euāge-
lio annūciant: de euāgelio viuere. Ego

aũt nullo hoꝝ vsus sum. Non aũt scri
psi hec: vt ita fiant i me. Bonũ ē enim
mihi magis mori: ꝙ vt gloriã meã ꝙs
macuet. Nã et si euãgelizauero: nõ est
mihi gloria. Necessitas ei mihi incum
bit. Uę enim mihi ē: si nõ euangelizaue-
ro. Si enim volens hoc ago: mercedẽ ha
beo: si aũt inuitus: dispẽsatio mihi cre
dita est. Quę est ergo merces mea? Ut
euãgeliũ ꝓdicãs: sine sũptu ponã euã-
gelium vt nõ abutar prãte mea in euãge
lio? Nã cũ liber essem ex omnib⁹: oim
me seruũ feci: vt plures lucrifacerẽ. Et
factus sum iudeis tanq̃ iude⁹: vt iu-
deos lucrarer. Ꝟis qui sub lege sunt: q̃
si sub lege essem: cũ ipe nõ essem sub le-
ge: vt eos q̃ sub lege erãt lucrifacerem.
Ꝟis q̃ sine lege erãt tãq̃ sine lege eẽm
cũ sine lege dei nõ eẽm: sed i lege eẽm
christi: vt lucrifacerẽ eos qui sine lege
erãt. Factus sum infirmis infirm⁹: vt
infirmos lucrifacerẽ. Omnibus oĩa fa
ctus sum: vt oẽs facerem saluos. Om-
nia aũt facio ꝓpter euãgelium: vt pti-
ceps ei⁹ efficiar? Nescitis ꝙ hi q̃ in sta
dio currũt oẽs quidẽ currũt: sed vnus
accipit brauiũ. Sic currite: vt cõprhen
datis. Ois q̃ in agone cõtẽdit ab om-
nibus se abstinet: et illi quidẽ vt corru
ptibilẽ coronã accipiãt: nos aũt incor
ruptã. Ego igit sic curro: nõ q̃si in in-
certũ: sic pugno: nõ quasi aerem verbe
rãs. Sed castigo corpus meũ: et in ser-
uitutẽ redigo: ne forte cũ alĳs ꝓdicaue
rim: ipe reprobus efficiar. X
R Olo enim vos ignorare fratres: q̃
niã patres nr̃i omnes sub nu-
be fuerũt: et oẽs mare trãsierũt: et oẽs i
moyse baptizati sunt i nube et in mari
et oẽs eãdẽ escã spiritalẽ mãducaue
runt et oẽs eũdẽ potũ spiritalẽ biberũt
bibebãt aũt de spiritali cõsequẽte eos
petra: petra aũt christ⁹. Sed nõ in plu
ribus eoꝝ beneplacitũ ē deo. Nã ꝓstra
ti sunt in deserto. Hec aũt i figura fa-
cta sunt nostri: vt nõ sim⁹ cõcupiscen-
tes malorꝝ sicut et illi cõcupierũt. Neq̃
idolatre efficiamini sicut q̃dã ex ipis:
q̃ẽadmodũ scriptũ ē ‖ Sedit populus
mãducare et bibere: et surrexerũt ludere.
‖ Neq̃ fornicemur sic q̃dã ex ipis for-
nicati sunt: et ceciderũt vna die vigin-
ti tria milia ‖ Neq̃ tẽptem⁹ christũ sic
quidã eoꝝ temptauerũt et a serpentib⁹
perierunt. ‖ Neq̃ murmurauerit? sicut Judith.8.c
quidã eorũ murmurauerũt: et perierũt C
ab exterminatore. Hec aũt oĩa in figu-
ra cõtingebant illis: scripta sũt aũt ad
correptionẽ nostrã: in quos fines secu
lorũ deuenerũt. Itaq̃ q̃ se existimat sta
re: videat ne cadat. Tẽptatio vos non
ap̃phẽdat nisi hũana ‖ Fidelis aũt de⁹ ē.1.b
ē q̃ nõ patiet vos tẽptari supra id qđ
potestis: sz faciẽt etiã cũ tẽptatiõe puẽ
tũ: vt possit? sustinere. Propt qđ charis
simi mihi: fugite ab idolorũ cultura.
Ut prudẽtibus loquor: vosipsi iudica D
te qđ dico. Calix bñdictiõis cui bñdi-
cim⁹: nõne cõicatio sãguis christi ē? Et
panis quã frãgimus: nõne pticipatio
corpis dñi ē? Qum vn⁹ panis et vnum
corp⁹ multi sum⁹: oẽs q̃ de vno pane:
et de vno calice pticipam⁹. Uidete isr̃l
ꝟm carnẽ. Nõne q̃ edunt ostias: ptici-
pes sunt altaris? Quid ergo? Dico ꝙ idol
imolatũ sit aliq̃d: aut ꝙ idolum sit ali E
q̃d? Sz q̃ imolãt gẽtes demonĳs imo
lãt: et nõ deo. ‖ Nolo aũt vos socios fieri Deu.32.c
demoniorꝝ. Nõ potest? calicẽ dñi bibe
re: et calicẽ demoniorꝝ: Nõ potest? mẽ-
se dñi ꝓticipes eẽ: et mẽse demoniorũ.
An emulamur dñm? Nũq̃d fortiores il
lo sum⁹? Oĩa mihi licẽt: sz nõ oĩa expe
diũt. Oĩa mihi licẽt: sz nõ oĩa edificãt. Eccl.37.d
Nemo qđ suũ ē q̃rat: sz qđ alteri⁹. Oẽ §.6.c
qđ i macello venit: mãducate: nihil in J.13.b F
terrogãtes ꝓpter cõsciẽtiã. ‖ Dñi ē ter Ps.23.
ra et plenitudo ei⁹. Si q̃s vocat vos i-
fideliũ ad cenã: et vult? ire oẽ qđ vobis
apponit mãducate: nihil interrogãtes
ꝓpt cõsciẽtiã. Si q̃s aũt dixerit ḣ im- G
molatũ ē idolis: nolite manducare ꝓ
pter illũ q̃ indicauit: et ꝓpter ꝯsciam.
Cõsciam aũt dico: nõ tuã sz alteri⁹. Ut
q̃d em libertas mea iudicat ab aliena
cõscia. Si ego cũ gr̃a pticipo: q̃d blas-
phemor ꝓ eo ꝙ gr̃as ago? ‖ Siue q̃ mã Colo.3.c
ducat? siue bibitis: vel aliud q̃d facit?
oĩa i gl̃iam dei facite. Sine offensione
estote iudeis et gentib⁹ et ecclesie dei:
sicut et ego ꝙ omnia oĩbus placeo: non
querens quod mihi vtile est: sed quod
multis vt salui fiant. XI
I Mitatores mei estote: sic et ego §.4.d A
christi. Laudo aũt vos frẽs ꝙ
ꝙ oĩa mei memores est? et sicut
tradidi vob̃ ꝓcepta mea tenet?. Uolo
aũt vos scire: ꝙ oĩs viri caput christus

Eph. 5.e est caput aūt mulieris vir: caput vero
christi deꝰ. Omnis vir orās aut ꝓphe-
tās velato capite: deturpat caput suū.
Ois aūt mulier orās aut ꝓphetās nō
velato capite deturpat caput suū Unū
ē ei ac si decalueā. Nā ꝛ si nō velaā mu
B lier: tōdeaā. Si vero turpe est mulieri
tonderi aut decalūari: velet caput suū
Uir q̄dē nō debet velare caput suū: qm
imago ꝛ gla dei ē: mulier aūt gla viri
ē. Nō em vir ex muliere ē: sz mulier
Gen. 2.d ex viro. ‖ Etem nō est creatꝰ vir ꝓpter
mulierē: sed mulier ꝓpter virū. Ideo
debet mulier velamē habere sup caput
suū: ꝛ ꝓpter angelos. Uerūtm neq; vir
sine muliere: neq; mulier sine viro i dō
mino. Nā sicut mulier ō viro: ita ꝛ vir
C ꝑ mulierē. Oia aūt ex deo. Uosipsi iu-
dicate: decet mulierē non velatā orare
deū? Nec ipa natura docet vos. Q̄z vir
q̄dē si comā nutriat ignominia ē illi:
mulier vero si comā nutriat: gla ē illi
qm capilli ꝓ velamie ei dati sunt. Si
q̄s āt videā cōtētiosus eē: nos talē cō
suetudinē nō habemꝰ neq; ecclia dei.
D Hoc aūt ꝑcipio nō laudās q̄ nō in me
liꝰ: sz in deteriꝰ cōuenitis. Primū q̄dē
cōueniētibꝰ vob i ecclam. audio scis-
suras eē inter vos: ꝛ ex pte credo. Naz
optet ꝛ hereses eē: vt ꝛ q̄ pbati sūt ma
nifesti fiāt i vob. Cōuenientibꝰ ḡ vob i
vnū: iam nō ē dnicā cenā manducare.
Unusq̄sq; enim suā cenā ꝓsumit ad man-
E ducādū. Et aliꝰ q̄dē esurit: aliꝰ āt ebri
us ē. Nūq̄d domos nō habetis ad man
ducādū ꝛ bibēdū? Aut ecclam dei cō-
tēnitis: ꝛ cōfūditis eos q̄ nō habēt? Quid
dicā vob. Laudo vos i hoc nō laudo. Ego
enim accepi a dno qđ ꝛ tradidi vobis: qm
dns ihesus in q̄ nocte tradebaā: accepit
Mat. 26.c panē: ꝛ gras agēs fregit ꝛ dixit ‖ Acci-
Mar. 14.c pite ꝛ māducate. Hoc ē corpꝰ meū qđ
Lu: 22.b ꝓ vobis tradet. Hoc facite in meā cō-
F memorationē. Simr ꝛ calicē: postq̄m ce
nauit: dicēs: Hic calix nouū testamētū
ē i meo sāguine. Hoc facite q̄tiēscūq;
bibetis i meā cōmemorationē. Quotiēs
cūq; enim edetis māducabitis panē hūc: ꝛ calicē
bibetis: mortē dni annūciabitis donec
veniat Itaq; q̄cūq; māducauerit panē
ꝛ biberit calicē dni indigne: reus erit
corpis ꝛ sāguis dni. Probet aūt semetip
G sū hō: ꝛ sic de pane illo edat ꝛ de calice
Joh. 6.f bibat. ‖ Qui enim māducat ꝛ bibit indi-

gne: iudiciū sibi mādūcat ꝛ bībit: non
diiudicās corpus dni. Ideo inter vos
multi infirmi ꝛ ibecilles: ꝛ dormiūt mul
ti. Q̄z si nosmetipos diiudicaremꝰ: non
vtiq; iudicaremur. Dū iudicamur aūt
a dno corripimur vt nō cū hoc mūdo dā
nemur. Itaq; frēs mei cū cōuenitis ad
māducādū iuicē expectate. Si q̄s esu-
rit: domi māducet: vt nō i iudiciū cōue
niatis. Cetera aūt cū venero disponā.

XII D E spiritalibꝰ aūt nolo vos ignorare frēs. Scitis aūt
qm cū gētes essetis: ad simula-
cra muta ꝓut ducebamini: eūtes. Jō
notū vob facio: ‖ q̄ nemo i spū dei lo-
quēs dicit anathema iesu. Et nemo po
test dicere dns iesus: nisi i spūsctō. Di-
uisiōes xo grārū sūt: idē aūt spūs. Et
diuisiōes ministrationū sūt: idē āt dns
Et diuisiōes operationū sūt: idē xo deꝰ
q̄ operat oia i oibus. Unicuiq; aūt da-
tur manifestatio spūs: ad vtilitatē. Alij
dā p spūm dat sermo sapie: alij aūt ser-
mo scie sm eūdē spūm. Alteri fides i
eodē spū; alij gra sanitatū i vno spi-
tu. Alij operatio virtutū: alij ꝓphetia: alij
discretio spirituū: alij genera linguā-
alij interpretatio sermonū. Hec aūtē o-
perat vnꝰ atq; idē spūs: diuidēs sin-
gulis ꝓut vult. ‖ Sicut enim corpꝰ vnū ē
mēbra habet multa: oia āt mēbra cor-
poris cū sint multa: vnū tn corpus sūt
ita ꝛ christꝰ. Etem i vno spū oēs nos i
vnū corpꝰ baptizati sumꝰ: sive iude
ue gētiles: sive serui: sive liberi: ꝛ oēs
in vno spū potati sumꝰ. Nā ꝛ corpꝰ nō
est vnuz mēbrū: sed multa. Si dixerit
pes: qm nō sū manꝰ nō sū de corpe: nō
ideo nō est de corpe? Et si dixerit auris
qm nō sū oculꝰ: nō sū de corpe: nū ideo
nō est ō corpe? Si totū corpus oculus
vbi auditꝰ? Si totū auditꝰ: vbi odora-
tus? Nūc aūt posuit deꝰ mēbra: vnūq;
q̄q; eoꝝ i corpe sicut voluit. Q̄z si essent
oia vnū mēbrū: vbi corpus? Nūc aūtē
multa q̄dē mēbra: vnū aūt corpꝰ. Non
pōt āt oculꝰ dicere manui: opa tua non
indigeo: aut iterū caput pedibꝰ: nō estis
mihi necessarij. Sed multomagis q̄ vi-
dent mēbra corpis infirmiora eē: ne-
cessariora sūt. Et q̄ putamꝰ ignobiliora
mēbra eē corpis: his honorē abūdā-
tiorē circūdamꝰ. Et q̄ inhonesta sunt
nra: abūdātiorē honestatē habēt. Ho

tcha aũt nr̃a nulli⁹ egẽt. Sz de⁹ tpa-
ait corp⁹ ei cui deerat abũdãtiorẽ tri-
uendo honorẽ: vt nõ sit scisma in cor
pore: sz i idipm p inuicẽ sollicita sint
mẽbra. ‖ Et si ãd patiẽ vnũ mẽbrũ: cõ
patiunt oĩa mẽbra. Siue gliaẽ vnum
mẽbrũ cõgaudẽt oĩa mẽbra. Uos autẽ
estis corp⁹ christi: t mẽbra de mẽbro.
‖ Et quosdã ãdẽ posuit de⁹ i ecclia: pri
mũ apostolos: scõo pphetas: tertio do-
ctores: deinde ỽtutes: exinde gr̃as cu-
rationũ: opitulatiões: gubernationes
genera linguarũ: interpr̃tatiões ỽmo-
nũ. Nũqd oẽs apli? Nũqd oẽs pphete
Nũqd oẽs doctores? Nũqd oẽs ỽtutes?
Nunqd oẽs gr̃am habẽt curatio-
nũ? Nunqd oẽs linguis loquũt? Nun
qd oẽs interpr̃tant. ‖ Emulamini autẽ
charismata meliora. Et adhuc excellẽ-
riorẽ vi̇ã vobis demonstro. XIII
Si lingnis hoim loq̃r t angelor̃
charitatẽ aũt nõ habeã: factus
sũ velut es sonãs aut cymbalũ
tinniens. Et si habuero pphetiã: t no
verim mysteria oĩa: t oẽm sciam: et si
habuero oẽm fidẽ ita vt mõtes trãsfe-
ram: charitatẽ aũt non habuero nihil
sũ. Et si distribuero i cibos pauperum,
oẽs facultates meas: t si tradidero cor
pus meũ ita vt ardeã: charitatẽ ãt nõ
habuero nihil mihi p̃dest. Charitas pa
tiens ẽ: benigna ẽ. ‖ Charitas nõ emu-
latr̃: nõ agit pperã. nõ inflatr̃: nõ ẽ am-
biriosa: ‖ nõ q̃rit q̃ sua sũt. Nõ irritatr̃:
nõ cogitat malũ: nõ gaudet sup̃ iniq̃-
tate: cõgaudet aũt ỽritati. Oĩa suffert:
oĩa credit: oĩa sperat: oĩa sustinet. Cha-
ritas nũq̃ excidit. Siue pphetie eua-
cuabũt: siue lingue cessabũt: siue scia
destruẽt. Ex pte ei cognoscimus: t ex
pte pphetam⁹. Cũ aũt venerit q̃ pfe-
ctũ ẽ: euacuabit q̃ ex pte ẽ. Cũ essem
parulus: loq̃bar vt paruul⁹: sapiebã
vt paruul⁹: cogitabã vt paruul⁹. Qñ
factꝰ sũ vir: euacuaui q̃ erãt pauli.
Videm⁹ nũc p speculũ i enigmate: tũc
aũt facie ad faciẽ. Nũc cognosco ex pte
tũc aũt cognoscã sicut t cognit⁹ sum.
Nũc aũt manent fides: spes: charitas:
tria hec. Maior aũt horũ ẽ charitas.
Sectami charitatẽ: emu XIIII
lamini spiritalia: magis aũt vt
pphetes. ‖ Qui ei loquit lingua
nõ hoib⁹ loquit: sed deo. Nemo ei au-
dit. Spũs aũt loquit̃ mysteria. Nã q̃
pphetat: hoib⁹ loquit̃ ad edificationẽ
t exhortationẽ t ꝓsolationẽ. Qui loq̃
tur lingua: semetipm edificat: q̃ aũt p
phetat: eccliam dei edificat. Uolo aũt
oẽs vos loq̃ linguis: magis aũt pphe
tare. Nã maior ẽ q̃ pphetat q̃ qui loq̃
tur linguis: nisi forte interpr̃tet vt ec-
clesia edificationẽ accipiet. Nũc autẽ B
frẽs si venero ad vos linguis loquens
q̃d vob̃ p̃dero: nisi vobis loq̃r: aut in
reuelatione: aut i scia: aut in pphetia:
aut i doctrina. Tñ q̃ sine aia sũt vocẽ
dantia: siue tibia: siue cithara: nisi di-
stictionẽ sonituũ dederint: quomõ sci-
etur id q̃ canit̃ aut q̃ citharizatur?
Et etiñ si icertã vocẽ det tuba: q̃s para
bit se ad bellũ? Ita t vos p linguã nisi
manifestũ ỽmonẽ dederitis: quõ scietr̃
id q̃ dicit̃. Eritis ei i aera loquẽtes.
Tã mlta vt puta genera linguarũ sũt
in hoc mũdo: t nihil sine voce ẽ. Si q̃ C
nesciero viriutẽ vocis ero ei cui loq̃r
barbarus: t q̃ loquit̃ mihi barbarus:
Sic t vos q̃m emulatores estis spiritu
um ad edificationem ecclesie: q̃rite vt
abũdetis. Et ideo qui loquit̃ lingua
oret vt interpr̃tet̃. Nã si orẽ lingua spũs
me⁹ orat: mẽs aũt mea sine fructu est.
Quid ergo ẽ? Orabo spũ: orabo t men
te. Psallã spũ: psallã t mente. Ceteq̃ si
b̃dixeris spũ: q̃s supplet locũ idiote?
Quõ dicet amen sup̃ tuã b̃dictionẽ?
Qm̃ q̃d dicas nescit. Nã tu q̃dẽ b̃ gra D
tias agis: sz alter nõ edificat̃ ‖ Grarias 1.Ti.2
ago deo meo q̃ oim vr̃m ligua loquor
Sed in ecclia volo q̃nq̃ verba sensu
meo loq̃ vt t alios instruã: q̃ decẽ mi-
lia verboq̃ in lingua. Frẽs: nolite pue
ri effici sensib⁹: sz malitia paruuli esto
te: sensib⁹ aũt pfecti estote. In lege scr̃
scriptũ ẽ. ‖ Qm̃ in alĩs linguis t i la- Esa.28.a
bĩs alĩs loquar ppho huic: t nec sic ex
audient me dicit dñs. Itaq̃ lingue in
signũ sũt nõ fidelib⁹: sed infidelib⁹: p-
phetie aũt nõ infidelib⁹: sz fidelib⁹. Si
ergo cõueniat vniuersa ecclia i vnũ et
oẽs linguis loquãt: intrent aũt idiote
aut infideles: nõne dicẽt: q̃d isanitis? E
Si aũt oẽs pphetẽt: intret aũt q̃s in-
fidelis vel idiota: cõuincit̃ ab oib⁹: di
iudicat̃ ab oib⁹. Occulta ei cordis ei⁹
manifesta fiũt: t ita cadẽs in faciẽ ad-
orabit deũ: p̃nũciãs q̃ vere de⁹ in vo-

F bis sit. Quid ergo ē frēs? Cū ꝓuenitis
vnusq̄sq; vr̄m psalmū habet doctrinā
habet: apocalypsim habet: linguā hz:
interꝓtationē hz oia ad edificationē
fiant. Siue lingua q̄s loq̄t: ſm duos:
aut vt multū tres: t ꝑ ptes t vn⁹ inter
ꝓtet. Si añt nō fuerit interpres: tace-
at i ecclia: sibi añt loquat̄ t deo. Pro-
phete añt duo aut tres dicant: t ceteri
diiudicēt. Qđ si alt̄ reuelatū fuerit se-
dēti: prior taceat. Potest⁹ ei oēs ꝑ sin
gulos ꝓphetare vt oēs discāt t oēs ex
hortent̄. Et spūs ꝓphetar̄ ꝓphet⁹ sub
G iect⁹ ē. Nō ei dissensiōis ē de⁹: sz pacis
1. Timo. 2. c sicut t i oīb⁹ eccl̄iis sctōr̄ doceo‖ Mu-
lieres i ecclesiis taceāt. Nō ei p̄mittit̄
Heſ. 3. c eis loq̄: ‖ sz subditas eē: sicut t lex dic̄
Si q̄d añt volūt discere: domi viros su
os interrogēt. Turpe ei mulieri loqui
i ecclia. An a vob verbum dei ꝓcessit:
aut i vos solos puenit? Si q̄s videt̄ ꝓ
pheta eē: aut spiritualis: cognoscat q̄
q̄ scribo vob: q⁹ dñi sūt mandata. ‖ Si
q̄s añt ignorat ignorabit̄. Itaq; frēs
emulamini ꝓphetare: t loq̄ linguis no
lite ꝓhibere. Oia añt honeste t ſm or
dinē fiāt in vobis. XV
Gal. 1. b An Notū añt vobis facio frēs euan
geliū qđ ꝑdicaui vob: qđ t acce
pistis: i quo t statis: ꝑ qđ t saluamini:
q̄ rōne ꝑdicauerim vobis si tenet̄: ni-
si frustra credidistis. Tradidi ei vobis
inprimis qđ t accepi: q̄m christ⁹ mor-
Esa. 53. c tu⁹ est ꝓ pctis nr̄is ſm scripturas: et
q⁹ sepult⁹ est: t q⁹ resurrexit tertia die
ſm scripturas: t q⁹ visus ē cephe: t post
Mar 16. hoc undecim. Deinde visus est plus q̄
Mar. vlti. q̄ngēt̄is fratrib⁹ simul: ex q̄bus multi
manēt vsq; adhuc: q̄dā añt dormierūt
Deinde visus est iacobo: deinde apl̄is
B oīb⁹. Nouissime āt oīm: tāq; abortiuo
Eph. 3. b visus est mihi. Ego ei sū minim⁹ apo-
rū: q̄ nō sū dign⁹ vocari apl̄us: q̄m p̄-
secut⁹ sū ecclīam dei. Gr̄a añt dei sum
id qđ sū: t gr̄a ei⁹ i me vacua nō fuit:
sed abūdāti⁹ illi oīb⁹ laborauī. Nō ego
añt: sz gr̄a dei mecū. Siue ergo siue
illi: sic ꝑdicauim⁹ t sic credidistis. Si
āt christ⁹ ꝑdicat̄ q⁹ resurrexit a mortu
is: quō q̄dā dicūt i vob q̄m resurrectio
mortuor̄ nō ē? Si āt resurrectio mor-
tuor̄ nō est: neq; christ⁹ resurrexit. Si
añt christ⁹ nō resurrexit inanis ē ꝑdi-
catio nr̄a: inanis ē t fides vr̄a. Inue-

nimur āt t falsi testes dei: q̄m testimo
niū dixim⁹ aduersus deū q⁹ suscitaue-
rit christū quē nō suscitauit: si mortui
nō resurgūt. Nā si mortui nō resurgūt
neq; christ⁹ resurrexit. Qđ si christ⁹ nō
resurrexit vana ē fides vr̄a. Adhuc est
estis i pctis vr̄is. Ergo t q̄ dormierūt i
christo perierūt. Si in hac vita tm̄ in
christo sperantes sum⁹ miserabiliores
sum⁹ oīb⁹ hoibus. ‖ Nūc añt christ⁹ re
surrexit a mortuis primitie dormiēt̄
q̄m. q̄dē q⁹ hoiem mors t q⁹ hoiez resur
rectio mortuor̄. Et sicut in adam oēs
moriunt̄: ita t in christo oēs viuific̄a-
bunt̄. Unusq̄sq; āt i suo ordine: primi
tie christ⁹. Deinde hi q̄ sūt christi: q̄ in
aduētu ei⁹ crediderūt. Deinde finis cū
tradiderit regnū deo t pr̄i: cū euacuā
rit oēm ꝓncipatū t potēt̄iā t virtutem.
Oportet āt illū regnare: ‖ donec ponat
oēs inimicos sub pedib⁹ ei⁹. Nouissi-
me añt inimica destruet̄ mors? Oia
subiecit sub pedib⁹ ei⁹. Cum añt dicat
oia subiecta sūt ei: sine dubio ꝓter eū
q̄ subiecit ei oia. Cū añt subiecta fuerit
illi oia: tūc t ipe fili⁹ subiect⁹ erit illi
q̄ subiecit sibi oīa: vt sit de⁹ oia i oīb⁹
Alioq̄n q̄d faciēt q̄ baptizant̄ ꝑ mor
tuis? Si oīno mortui nō resurgunt: ut
q̄d t baptizāt̄ ꝑ illis? Ut q̄d t nos pe
riclitamur oī hora? Quotidie morior
ꝓpter vr̄am gl̄iam frēs: quā habeo in
christo iesu dño nr̄o. Si ſm hoiem ad
bestias pugnaui epheſi: q̄d mihi ꝓdest
si mortui nō resurgunt. ‖ Māducem⁹ t
bibam⁹: cras enī moriemur. Nolite sedu
ci. Corrūpūt mores bonos colloq̄a ma
la. Euigilate iusti: t nolite peccare. Ig
norātiā enī dei q̄dā habēt. Ad reue
tiā vob loquor. Sz dicit aliquis. Quo
resurgūt mortui? Quali añt corpe veni
ent? Insipiēs tu: qđ seminas nō viuifi
cat̄ nisi pri⁹ moriat̄. Et q̄d tu semias?
Nō corp⁹ qđ futurū ē seminas: sed nu
dū granū: vtputa tritici: aut alicui⁹ ce
teror̄. De⁹ añt dat illi corp⁹ sicut vult
t vnicuiq; seminū ꝓpriū corpus. Non
ois caro eadē caro: sed alia hoim: alia
pecor̄: alia volucrū: alia añt piscium.
Et corpa celestia t corpa terrestria. Sed
alia q̄dē celestiū gl̄ia: alia añt terrestrī
um. Alia claritas solis: alia claritas
lune: t alia claritas stellar̄. Stella enī
a stella differt i claritate: sic t resurre

ctio mortuoꝝ. Seminat i corruptione surget i incorruptiõe. Semiat i ignobilitate: surget i glia. Semiat i infirmitate: surget i ꝛtute. Semiat corp9 aiale surget corp9 spñale. Si ẽ corp9 aiale ẽt spñale: sicut scriptũ ẽ‖Fact9 ẽ pm9 hõ adã i aiam viuẽtẽ: nouissim9 adã i spñm viuificãtẽ: sz nõ pri9 qđ spirituale ẽtz qđ aiale: deinde qđ spñale. Prim9 hõ de tra terren9: secũdus hõ đ celo celestis. Qualis terren9: tales t terreni: tãlis celestis: tales t celestes. Igit sic portauim9 imaginẽ terreni portemus timaginẽ celestis. Hoc aũt dico frẽs: qz caro t sãguis regnũ dei possidere ñ pñt: necꝫ corruptio icorruptelã possidebit. Ecce mysteriũ vob dico. Oẽs qdẽ resurgem9 sz nõ oẽs imutabimur. In momẽto: i ictu oculi: in nouissima tuba. Canet ei tuba et mortui resurgent incorrupti: t nos imutabimur. Oportet ñ corruptibile hꝫ induere incorruptionẽ: t mortale hoc induere imortalitatẽ. Cũ aũt mortale hoc induerit imortalitatẽ tũc fiet hꝫmo đ scriptu9 ẽ.‖Absorpta ẽ mors i victoria. Ubi ẽ mors victoria tua? Ubi ẽ mors stimul9 tuus? Stimul9 aũt mortis pctũ ẽ: virt9 vo pcti lex‖Deo aũt gras: đ dedit nob victoriã p dñm nr̃m ihesũ christum. Itaqꝫ frẽs mei dilecti: stabiles estote t immobiles: abũdãtes i oi ope dñi semp sciẽtes p labor vester nõ ẽ inanis i dño.

8 De collectz aũt đ fiũt in XVI d sctõs sicut ordinaui in ecclĩs galatie: ita vt vos facite p vnã sabbati. Unusqsqꝫ vrm apud se reponat recondẽs qđ ei bñ placuerit: vt nõ cũ venero tũc collecte fiãt. Cũ aũt pñs fuero: qs pbaueritis p epas hos mittã pferre gram vram in hierlm. Qz si dignũ fuerit vt ego eã: mecũ ibũt. Veniã aũt ad vos: cũ macedoniã ptrãsiero. Nam macedoniã ptrãsibo. Apud vos aũt forsitã manebo: vel etiã hyemabo: vt vos me deducatis quocunqꝫ ibo. Nolo ei vos modo i trasitu videre. Spero ei me aliquãtulũ tpis manere apud vos: si dñs pmiserit. Permanebo aũt epheſi vsqꝫ ad pẽtecosten. Ostium ei mihi apt̃ ẽ magnũ t euidẽs: t adũsarij multi. Si aũt venerit timoteꝰ: videte vt sine timore sit apũ vos. Opꝰ ei dñi opat̃ sicut t ego. Ne qs ergo illũ spnat. Deduncite at illũ i pace: vt veniat ad me Expecto ei illũ cũ frib9. De C
appollo aũt fratre vob notũ facio: qm multũ rogaui eũ vt veniret ad vos cũ frib9: t vtiqꝫ nõ fuit voluntas ei9 vt nũc veniret. Veniet aũt cũ ei vacuũ fuerit. Uigilate: state i fide: viriliter agite t cõfortami: oia ei vra i charitate fiãt. Ob secro aũt vos frẽs: nostꝫ domũ stephane t fortunati t achaici‖qm sunt pmitie achaie: t i misteriũ sctõꝝ ordiauerũt se ipos vt t vos subditi sitis eiusmõi: et oi cooperanti t laborãti. Gaudeo aũt in pñtia stephane t fortunati t achaici. qm id qđ vob deerat: ipi suppleuerũt Refecerũt ei t meũ spm t vrm. Cognoscite ergo q eiusmõi sũt. Salutãt vos oẽs ecclie asie. Salutat vos i dño mltũ aq̃la: t prisca cũ domestica sua ecclia: apũ qs t hospitor. Salutant vos oẽs frẽs: Saltate iuicẽ i osculo sctõ. Salutatio mea manu pauli. Si qs nõ amat dñm nr̃m ihesũ xpm: sit anathema maranatha. Gra dñi nr̃i ihesu christi vobiscũ. Charitas mea cũ oib9 vob i christo ihesu.

Explicit epla pauli ad Co (su. Eme. rinthios pma. Incipipit plog9 i secunda eplam ad Corinthios.

In scda ad Corinthios epla ost in pte supior post tribulationũ suarꝫ relationẽs reddit cas qre ad eos scdo si ierit: qm si leui mutatiõe psiliũ feciſſe se asserit: sz ne aduẽtu suo tristiciã incurreret: cũ i pctõ pmanere discipulos repperisset. Deinde post agnitos fruct9 pnie reconciliat eũ ecclie: quẽ i pma xpi fornicationẽ a cõsortio sctõꝝ iusserat amoueri. Tertio ꝟ pseudo apostolos officiũ sui dignitatẽ tuet̃: t noui testamẽti mistros: tãto anteire gra ondit: qnto euangeliũ ẽ lege pstãtius. Immorat etiã i cã illa plimũ quã breuit i pma ꝛrigerat vt pmpto ac libẽti animo necessaria pñtiꝫ vite nõ hñtib9 largiãt: t vtilitatẽ spũalis cõmercij pmouẽt pñtia cũ futurꝫ: atqꝫ abũdãtia sua sctõꝝ inopiã suppleãt: vt vicissim eoꝝ inopia sctõꝝ abũdãtia suppleat. In ti ne repetit qđ supius ꝟ pseudo apostolos egerat t iactationẽ eoꝝ đdicationesqꝫ ꝺ se gtiosas vt collata antiqtate generis vel catalago iniuriarũ ac periculoꝝ suoꝝ euacuat: dicꝫ eos apostolos subdolos qui ad imitationẽ sathane

trāsfigurēt in apostolos christi: sub ꝓ dicationis spe lucra pecuniaria quęꝫ

Incipit argumentū (sectantes.

POst actā a corinthijs pniam cō solatoriā scribit eis epłam apostolus a troade ꝑ titū: ⁊ collaudās eos: hortat ad meliora ꝯtristatos quidē eos: sz emēdatos ostendens.

Explicit argumētū. Incipit ep a pauli ad Corinthios scōa. Ca. I

PAulus apostolus christi iesu ꝑ volūtatē dei ⁊ timothe⁹ frater ecclie dei q̄ ē corinthi cū oibus scīs ą sunt in vniuersa achia: Gratia vob ⁊ pax a deo patre nr̄o et dño iesu
Ephe.1.a christo. ‖Bñdict⁹ de⁹ ⁊ pat dñi nr̄i ie-
1.Pe.1.a su christi: pr̄ misericordiarū ⁊ de⁹ toti⁹ ꝯsolationis: ą ꝯsolat nos i oi tribulatione nr̄a: vt possim⁹ ⁊ ipi ꝯsolari eos ą in oi pressura sunt ꝑ exhortationē q̄ exhortamur ⁊ ipsi a deo: qm̄ sicut abū dāt passiones christi i nob ita ⁊ ꝑ chri
B stū abūdat cōsolatio nr̄a. Siue aūt tribulamur ꝓ vr̄a exhortatione ⁊ salute: siue cōsolamur ꝓ vr̄a cōsolatione: siue exhortamur ꝓ vr̄a exhortatione ⁊ salute q̄ operat tollerātiā earūdē passionuꝫ q̄s ⁊ nos patimur vt spes nr̄a firma sit ꝓ vobis: sciētes qm̄ sicut socij passionū estis: sic eritis ⁊ cōsolatiōis. Nō em̄ volum⁹ ignorare vos frēs de tribulatione nr̄a q̄ facta ē i asia: qm̄ supra modū grauati sum⁹ supra xtutē: ita vt taderet nos etiā viuere. Sed ipi i nobis ipis rūsū mortis habuim⁹: vt nō sim⁹ fidētes i nobis: sz i deo ą suscitat mor-
C tuos: ą de tātis periculis nos eripuit et eruit: in quē speramus: qm̄ ⁊ adhuc eripiet adiuuātibus vobis i or̄one ꝓ nobis: vt ex multarū psonis faciēꝫ ei⁹ q̄ in nobis ē donatiōis: ꝑ multos gr̄e agant ꝓ nobis. Nā glia nr̄a hec est testimoniū cōscie nr̄e: q̄ in simplicitate cordis ⁊ sinceritate dei: ⁊ nō in sapientia carnali: sz in gr̄a dei ꝯuersati sum⁹ in hoc mūdo: abūdātiꝰ aūt ad vos. Nō em̄ alia scribim⁹ vobis q̄ꝫ q̄ legistis ⁊ cognouistis. Spero aūt q̄ vsqꝫ in finē cognoscetis: sicut ⁊ cognouistꝫ nos ex ꝑte: q⁹ glia vr̄a sum⁹: sicut ⁊ vos nr̄a: i die dñi nr̄i iesu christi. Et hac cōfidentia volui ꝑus venire ad vos vt secūdā gr̄am haberetis ⁊ ꝑ vos trāsire in ma
cedoniā: ⁊ iterū a macedonia venire
a vos: ⁊ a vob deduci i iudeā. Cū ergo
hoc voluissem: nūq̄d leuitate vsus sū?
Aut q̄ cogito ꝟm carnem cogito: vt sit
apud me: est et nō? Fidelis aūt de⁹: q
sermo nr̄ q̄ fuit apud vos: nō est in il-
lo: ē ⁊ nō: sz ē i illo ē. Dei em̄ fil⁹ iesus
christus q̄ i vob ꝑ nos ꝑdicat⁹ ē: ꝑ me
⁊ siluanū ⁊ thimotheū nō fuit i illo ē.
⁊ nō: sz ē in illo fuit. Quotq̄t ei ꝓmissi
ones dei sunt: i illo est. Jdeo ⁊ ꝑ ipm
amē deo ad glriam vr̄am. Qui aūt con
firmat nos vobiscū in christo: ⁊ q̄ vnx
it nos de⁹: ⁊ q̄ signauit nos ⁊ dedit p
gn⁹ spūs i cordib⁹ nr̄is. Ego aūt testē
deū inuoco i aiam meā: q̄ parcēs vob
nō veni vltra corinthū: nō q̄ dñamur
fidei vr̄e: sed adiutores sum⁹ gaudij ve

Statui (stri. Nā fide statis. I
aūt hoc ipm apud me: ne iterū
i tristicia venirē ad vos. Si ei
ego cōtristo vos: ⁊ q̄s est q̄ me letificet
nisi q̄ ꝯtristat ex me? Et ꝟ ipm scripsi
vobis vt nō cū venero tristiciā sup tri
sticiā habeā de q̄b⁹ oportuerat me gau
dere: cōfidēs in oib⁹ vob: q⁹ meū gau
diū oim vr̄m ē. Nā ex multa tribulati
one ⁊ angustia cordis scripsi vobis ꝑ
multas lachrymas: nō vt cōtristemini
sed vt sciatꝫ quā charitatē habeā abū
dātius i vob. Si q̄s aūt ꝯtristauit me
nō me ꝯtristauit: sz ex ꝑte: vt nō onerē
oēs vos. Sufficit illi ą eiusmodi ē ob
iurgatio hec q̄ fit a plurib⁹: ita vt cōt
rio magis donetis ⁊ cōsolemi: ne forte
abūdātiori tristicia absorbeat q̄ eius-
modi ē. Propt q̄ obsecro vos: vt ꝯfir-
metis i illū charitatē. Jdeo ei ⁊ scripsi
vobis vt cognoscā expimētū vr̄m: an i
oib⁹ obedientes sitis. Cui aūt aliq̄d do-
nastis: ⁊ ego. Nam ⁊ ego q̄ donaui si
q̄d donaui ꝓpter vos in ꝑsona christi:
vt nō circūuentiamur a sathana. Nō ei
ignoram⁹ cogitatiōes ei⁹. Cū venissem
autē troadē ꝓpter euāgeliū christi: et
ostiū mihi aptū eēt i dño: nō habui re
quiē spiritui meo: eo q̄ nō inuenerim
titū fratrē meū: sed vale faciēs eis: ꝓ-
fect⁹ sū i macedoniā. Deo aūt gratias
ą sp triūphat nos i christo iesu ⁊ odo-
rē notitie sue manifestat ꝑ nos i omni
loco: q⁹ christi bon⁹ odor sum⁹ deo in
his q̄ salui fiūt: ⁊ i his q̄ pereūt. Alijs

quidē odor mortis i mortē: alijs autem odor vite i vitā. Et ad hec ąs tā idoneus? Nō enī sum⁹ sicut plurimi adulterātes verbū dei: sz ex sinceritate sicut ex deo coram deo in christo loąmur.

Incipim⁹ itez nosmetipsos cōmēdare. Aut nunquid egem⁹ sicut ądā cōmēdaticijs epīs ad vos: aut ex vob? Epla nostra vos estis scripta i cordib⁹ nris: q̄ scīt ⁊ legit ab oībus hoībus: manifestati: q̄m epla estis christi mīstrata a nobis ⁊ scripta nō atramēto sz spū dei viui: nō in tabulis lapideis: sz i tabulis cordis carnalib⁹. Fiduciā āt talem habemus p̄ christū ad deū: nō q̄ sufficiētes sim⁹ cogitare alīq̄d a nob q̄si ex nobis sed sufficiētia nra ex deo ē. Qui ⁊ idoneos nos fecit mīstros noui testamenti: non lre: sz spūs. Lra enī occidit: spūs aut̄ vīuificat. Qz si mīstratio mortis lris deformata i lapidib⁹: fuit in gria: ita vt nō possent intēdere filij isrl i faciem moysi ꝓpter griam vultus ei⁹ q̄ euacuat̄: quō nō magz mīstratio spūs erit in gria. Nā si mīstratio dānatiōis in gria ē: multo magz abundat mīsteriū iusticie i gria. Nā nec glorificatum ē q̄ claruit i hac pte ꝓpt̄ excellentem griam. Si enī q̄ euacuat̄: p griam est: multomagz q̄ manet i gria ē. Hītes igit̄ talē spē multa fiducia vtimur Et nō sicut moyses ponebat velamē sup faciē suā vt nō intēderēt filij isrl i faciem ei⁹ q̄ euacuat̄: sz obtusi sūt sensus eor. Usq̄ i hodiernū diē idipm velamē i lectiōe veteris testamēti manet nō reuelatū: q̄ i christo euacuat̄: sz vsq̄ i hodiernū diē cū legit̄ moyses: velamē positum ē sup cor eor. Cū āt cōuersus fuerit ad deū: auferet̄ velamē. Dns āt spūs ē. Ubi āt spūs dni ibi libertas Nos oēs reuelata facie griam dni speculātes: i eādē imaginē trāsformamur a claritate i claritatē tāq̄ a dni spū.

Ideo hītes hāc āmi nistrationē iux̄ q̄ misc̄iam⁹ cō secuti sum⁹: nō deficim⁹: sz abdicam⁹ occulta decoris: nō ambulātes i eautia: neq̄ adulterātes verbū dei sz i manifestatiōe veritatis cōmēdātes nosmetipsos ad oēm cōscias hoim cora deo. Qz si et̄ā opt̄ū ē euāgeliū nrm: i his q̄ pereūt ē opt̄ū: in q̄b⁹ deus huius seculi excecauit mētes infideliū: vt nō fulgeat illumiatio euāgelij grie christi q̄ ē imago dei. Nō enī nosmetipos p̄dicam⁹: sz iesū christū dnm nrm. Nos āt vos vros p iesū: q̄m de⁹ q̄ dixit de tenebris lucē splēdescere: ipe illuxit i cordib⁹ nris ad illumiatiōez scie claritatis dei i facie christi iesu. Habemus āt thesaur istū i vasis fictilib⁹: vt sublimitas sit virtutis dei: ⁊ nō ex nobis. In oib⁹ tribulatiōez patimur sz nō angusti amur. Aporiamur: sed non destituimur. Persecutionē patimur: sz nō derelinq̄mur. Pūilliamur: sz nō ꝑdimur. Deīcimur: sz non perim⁹. Semp mortificatiōez iesu christi i corpe nro circūferētes: vt ⁊ vita iesu māifestet̄ i corpib⁹ nris. Semp enī nos q̄ viuim⁹ i mortē tradimur ꝓpt̄ iesū: vt ⁊ vita iesu manifestet̄ i carne nra mortali. Ergo mors i nob operat̄: vita āt in vobis. Hītes āt eādē spīm fidei sicut scr̄ptū ē credidi ꝓpter q̄d locut⁹ sū: ⁊ nos credim⁹: ꝓpter q̄d ⁊ loq̄mur: sciētes q̄m q̄ suscitauit iesū: ⁊ nos cū iesu suscitabit: ⁊ cōstituet vobiscū. Oia enī ꝓpter vos: vt gra abundās p multos i grāz actiōe abūdet i gloriaz dei. Propter q̄d nō deficim⁹. Sz licet is q̄ foris est nr̄ hō corrūpat̄ tñ is q̄ int⁹ ē renouat̄ de die i die. Id enī q̄d in pīti ē momēta neū ⁊ leue tribulatiōis nre: supra modū i sublimitate eternū grie pond⁹ operat̄ i nob: nō ꝓtēplātib⁹ nob q̄ videt̄: sed q̄ nō videt̄. Que enī videt̄: temporalia sūt: q̄ āt nō videt̄: eterna sunt.

Scim⁹ enī: q̄m si terrestris dom⁹ nra huius habitatiōis dissoluatur q̄ edificatiōez ex deo habemus domū nō manufactā: sz eternā i celis: nā ⁊ i hoc ingemiscim⁹ habitatiōez nraz q̄ de celo ē superindui cupientes: si tñ vestiti ⁊ nō nudi inueniamur. Nā et q̄ sum⁹ i hoc tabernaculo: ingemiscim⁹ grauati: eo q̄ nolum⁹ expoliari: sz superuestiri: vt absorbeat̄ q̄d mortale ē a vita. Qui āt efficit nos i hoc ipm de⁹: qui dedit nobis pignus spūs. Audentes igit̄ sp ⁊ sciētes: q̄m dū sum⁹ in hoc corpore pegrinamur a dño. Per fidē enī ambulam⁹ ⁊ nō p speciē. Audem⁹ aut̄ ⁊ bonā volūtatē habem⁹ magis pegrinari a corpe ⁊ pīntes eē ad dñm: ⁊ ideo ꝓtēdim⁹ siue absentes siue pīntes pla-

Ro.14.b cere illi‖Oēs enī nos mānifestari oportet ante tribunal christi: vt referat vnusquisq; pp̄ria corpis put gessit: siue bonū siue malū. Scientes ḡ timorē dñi hominibus suadeam⁹: deo āt manifesti sum⁹. Spero āt t in ꝓscientijs vr̄is manifestos nos esse. Nō iter cōmēdam⁹ vos vob: t occasionē dam⁹ vobis gloriādi p nobis: vt habeat⁊ ad eos q̄ in facie gloriā-
C tur: t nō in corde. Siue enī mēte excedimus deo: siue sobrij sumus vob. Charitas enī christi vrget nos estimantes hoc: qm̄ si vn⁹ p oib⁹ mortu⁹ ē: ḡ oēs mortui sūt. Et p oib⁹ mortuus est christ⁹: vt t q̄ viuūt: iā nō sibi viuant: sed ei q̄ p ipsis mortuus ē et resurrexit. Itaq; nos ex hoc neminē nouimus scm carnē. Et si cognouim⁹ scm carnē christū: sed
D nūc iā nō nouim⁹. Si q̄ ḡ in christo nouа creatura: vetera trāsierunt‖ecce fa-
Esa.43.c Apo.21.b cta sūt oia noua. Oia āt ex deo q̄ nos recōciliauit sibi p christū: t dedit nob misteriū recōciliatiōis. Qm̄ q̄dē deus erat in christo mūdū recōcilians sibi: nō reputāns illis delicta ipsor̄: t posuit in nobis verbū recōciliationis. Pro christo ḡ legatione fungimur tāq; deo exhortante p nos. Obsecram⁹ p christo: recōciliamini deo. Eū q̄ non nouerat pctm̄: p nob pctm̄ fecit: vt nos efficeremur iustitia dei in ipso. VI
B A Diuuantes āt exhortamur ne in vacuū gr̄az dei recipiatis. Dicit
Esa.49.c eni‖Tpe accepto exaudiui te t in die salutis adiuui te. Ecce nūc tp̄s acceptabile: ecce nūc dies salutis. Nemini dās te vllā offensionē: vt nō vituper̄ ministeriū nr̄m‖sz in oib⁹ exhibeam⁹ nosmetipsos sicut dei mīstros. In multa patientia: in tribulatiōib⁹: in necessitatibus:
2.Cor.4.a 6.11.c in angustijs: in plagis: in carcerib⁹: in seditionib⁹: in laborib⁹: in vigilijs: in ieiunijs. In castitate: in sciētia: in lōganimitate: in suauitate: in spūsancto: in charitate nō ficta: in ꝛ̄bo veritat⁊: in virtute dei. Per arma iustitie: a dextr⁊ t a sinistris. Per gr̄az t ignobilitatē: p infamiā t bonā famā. Ut seductores t veraces: sicut q̄ ignoti et cogniti. Quasi morientes t ecce viuim⁹: vt castigati et non mortificati: q̄si tristes: sp̄ āt gaudentes: sicut egentes multos āt locupletantes: tanq; nihil hntes t oia possidē-
C tes. Os nr̄m patet ad vos o corinthij:
cor nr̄m dilatatū ē. Nō angustiamini in nob: angustiamini aūt in visceribus vr̄is. Eādē aūt hnte remunerationē tāq; filijs dico: dilatamini t vos. Nolite iugū ducere cū infidelib⁹‖Que enī pticipatio iustitie cū iniq̄tate: aut q̄ societas luci ad tenebras? Que aūt pcētio christi ad belial? Aut q̄ ps fideli cū infideli? Quis āt ꝓsensus tēplo dei cū ido-
D lis? ‖Vos enī estis tēplū dei viui sicut dicit de⁹‖qm̄ inhabitabo in ill⁹ t inambulabo inter eos: t ero illor̄ de⁹: et ipsi erūt mihi pp̄s‖Propter qđ exite de medio eor̄: t separami dicit dñs: t immūdū ne tetigerit⁊: t ego recipiam vos: t ero vobis in patrē: t vos eritis mihi in filios t filias: dicit dñs omnipotēs. VII
A Bas ḡ hntes pmissiones charissimi: mūdem⁹ nos ab oi inquinamēto carnis t spūs: pficientes sanctificatiōem in timore dei. Capite nos. Neminē lesim⁹: neminē corrupimus: neminē circūuenim⁹. Nō ad ꝓdēnationē vr̄az dico. Predixim⁹ enī q̄ in cordib⁹ nr̄is est⁊ ad cōmoriendū t ad ꝓuiuēdū. Multa mihi fiducia ē apud vos multa mihi gloriatio p vob. Repletus sum ꝓsolatiōe: superabūdo gaudio in oi tribulatione vr̄a. Nā t cū venissem⁹ in macedoniā nullā requiē habuit caro nr̄a: sed oēm tribulationē passi sum⁹. Foris pugne: intus timores. Sed qui ꝓsolat⁹ humiles: ꝓsolat⁹ ē nos de⁹ in aduētu titi. Nō solū aūt in aduētu ei⁹: sed etiā in ꝓsolatione: q̄ ꝓsolatus ē in vobis referens nobis vr̄m desiderium: vr̄m fletū vestrū emulationē p me: ita vt magis gauderē. Qm̄ t si ꝓtristaui vos in epla non me penitet. Et si peniteret videns q̄ epla illa t si ad horam vos ꝓtristauit: nūc gaudeo: nō q̄ ꝓtristati est⁊: sed q̄ ꝓtristati estis ad pniaz. Contristati enī
C est⁊ scm deū: vt in nullo detrimētū patiamini ex nob‖Que enī scm deū tristitia ē pniaz in salutē stabilē operat: sēculi aūt tristitia mortē operat. Ecce enī hoc ipsū scm deū ꝓtristari vos: quātā in vobis operat sollicitudinē: sed defensionem sed indignationē: sed timorē: sed desiderium sed emulationē: sed vindictā. In oibus exhibuistis vos incōtaminatos ee negocio. Igit t si scripsi vobis: nō ꝓpter eū q̄ fecit iniuriā: nec ꝓpter eū q̄ passus ē; sed ad manifestandā sollicitudinē

nrām quā habem⁹ p vobis corā deo.
d Ideo ꝓsolati sum⁹. In ꝓsolatiōe autez
nra abundāti⁹ magꝭ gauisi sum⁹ sup
gaudio titi: qz refect⁹ ē spūs ei⁹ ab oi-
bus vob. Et si qd apud illū de vobis
gliat⁹ sū: nō sli ꝓfusus: sz sicut oia vob
in veritate locuti sumus: ita t gliatio
nra q fuit ad titū veritas facta est. Et
viscera ei⁹ abundāti⁹ in vobis sunt: re
miniscētis ofm vrm obediētiam: quō
cū timore t tremore excepistis illum.
Gaudeo p i oib⁹ ꝓfido i vobis. VIII
a Otam aūt facimus vobis frēs
n grāz dei q data est in eccleslis
macedonie: t p i mlto exprimē
to tribulatiōis abūdātia gaudij ipso-
rū fuit: t altissima paupras eox abun
dauit i diuitias simplicitatꝭ eox. Quia
fm virtutē testimoniū illis reddo: t su
pra virtutē volūtarij fuerūt: cū multa
exhortatiōe obsecrātes nos grām t cō
municationē misterij qō fit i sanctos.
Et ñ sic sperauim⁹: sz semetipos dede-
rūt pmū dño: deinde nob p volūtatez
dei: ita vt rogarem⁹ titū vt quēadmo
dū cepit ita vt pficiat i vob etiā grāz
istā. Sz sicut i oib⁹ abundatis fide et
fmone t scia t oi sollicitudine: insup
t charitate vestra i nos: vt t i hac grā
abundetis. Non q̄si imperās dico: sed
p alios sollicitudinē etiā vre charita
tis ingenij bonū cōprobās. Scitꝭ eni
grāz dñi nri iesu christi: qm propter vos
egen⁹ fact⁹ ē: cū esset diues vt illi⁹ in-
opia vos diuites essetis. Et ꝓsiliū i hoc
deo. Hoc eni vob vtile ē: q non solum
facere sz t velle cepistis ab āno priore.
Nūc ño t facto pficite: vt quemadmo
dū pmpt⁹ ē anim⁹ volūtatꝭ: ita fit t p
ficiēdi ex eo qō habetꝭ. Si eni volun-
tas pmpta ē: p̄m id qō habet: accepta
ē: nō p̄m id quod nō habet. Nō eni vt
alijs sit remissio: vob aūt tribulatio:
sed ex eqlitate in pñti tpe: vra abūdan-
tia illox inopiā suppleat: vt t illorum
abūdātia vre inopie sit supplementū:
vt fiat eqlitas sicut scptū ē ‖ Qui mul-
tū nō abūdauit: t q modicū: nō mino-
rauit. Grās aūt ago deo q dedit cādē
sollicitudinē p vobis i corde titi: qm
exhortationē q̄dem suscepit: sz cū sol-
licitior eēt: sua volūtate pfect⁹ est ad
vos. Misim⁹ etiā cū illo frēz nrm: cui⁹
laus ē i euāgelio p oēs ecclias. Nō so-
lum aūt: sz t ordinat⁹ ē ab ecclesijs co
mes pegrinationis nre in hāc gratiā
q̄ ministrat a nobis ad dñi gloriaz et D
destinatā voluntatē nrām. Deuitātes
hoc: ne q̄s nos vituper in hac plenitu
dine q̄ ministrat a nobis i dñi gliaz.
‖ Prouidem⁹ eni bona nō solū coram Ro. 12. b
deo: sz etiā corā hoib⁹. Misim⁹ aūt cuz
illis t frēm nrm quē pbauim⁹ i mul-
tis sepe sollicitū ē: nūc āt multo solli
citiorē: ꝓfidētia multa i vos: siue pri-
to q̄ ē soci⁹ me⁹: t i vobis adiutor: siue A
frēs nri apli ecclie christi. Ostē-
siōnē ergo q̄ ē charitatꝭ vre t nre glo
rie p vobis: in illos ostendite in faciē
ecclesiarum. IX
n Am de mi- (nisterio quod fit in sanctos: ex B
abūdāti ē mihi scribere vobis.
Scio eni pmptū animū vrm p quo ō
vobis glorior apud macedones qm et
achaia parata ē ab āno pterito: t vra
emulatio puocauit plimos. Misim⁹
aūt frēs: vt ne qō gloriamur de vobis
euacuet in hac pte: vt quēadmodū di-
xi parati sitꝭ: ne cum venerit macedo-
nes mecū: inuenerint vos ipatos: eru
bescam⁹ nos vt non dicam⁹ vos in hac
substantia. Necessariū q existimaui ro B
gare frēs vt p̄ueniāt ad vos: t pparēt
repromissā bñdictiōez hāc paratā esse:
sic quasi bñdictionē: nō q̄si auariciā.
Hoc āt dico. Qui pce seminat parce t
metet: t q seminat in bñdictionibus:
de benedictionib⁹ t metet. Unusq̄sq
put destinauit i corde suo: nō ex tristi
cia aut ex necessitate ‖ Hilarē eni dato- Eccī. 35. b
rē diligit de⁹. Potēs ē aūt deus oēm
grāz abūdare facere in vobis vt i oib⁹
semp oēm sufficientiā hntes abunde- C
tis i oēm op⁹ bonū: sicut scptū ē ‖ Di- Ps. 111. c
sperdit dedit paupib⁹: iusticia ei⁹ ma-
net in seculū seculi. Qui aūt āmistrat
semen seminānti: t panē ad māducādū
pstabit. Et multiplicabit semē vrm: t
augebit incremēta frugū iusticie vre:
vt i oib⁹ locupletati abundetis i oēm
simplicitatē: q̄ opat p nos gratiarum
actionē deo. Qm misteriū hui⁹ officij D
nō solū supplet ea q̄ desūt sāctis: sz etiā
abūdat p mltas grāz actiones in dño
p pbationē misterij hui⁹: glorifican-
tes deū i obediētia ꝓfessiōis vre i euā-
gelio christi t simplicitate cōmunica-
tionis vre in illos t in oēs; t in ipsos

obsecratiõe p vobis :desiderãtiũ vos xpi eminẽtẽ gr̃az dei in vobis. Gr̃as ago deo sup inenarrabili dono ei⁹. X

A Ipse ãt ego paul⁹ obsecro vos p mansuetudinẽ ⁊ modestiã christi: q̃ i facie q̃dez humilis sum inf vos: absens ãt ꝓfido in vob. Rogo ãt vos ne pñs audeã p eã ꝓfidentiã q̃ existimor audere in q̃sdã: q̃ arbitrant nos tãq̃ ꝟm carnẽ ambulem⁹. In carne eni ãbulãtes: nõ ꝟm carnẽ militam⁹. Nã arma militie nr̃e nõ carnalia sũt: sz potẽtia deo ad destructiones munitionẽ: ꝓsilia destruẽtes ⁊ oẽm altitudinẽ extollẽtẽ se aduersus sciẽtiã dei: ⁊ i captiuitatẽ redigẽtes oẽz intellectũ in obsequiũ christi: ⁊ in ꝓmptu hñtes vlcisci oẽz inobediẽtiam: cũ impleta fuerit vr̃a obediẽtia. Que ꝟm facie sunt videte. Si q̃s ꝓfidit christi se esse: h̃ cogitet iterũ apud se: qz sicut et C ipe christi ẽ: ita ⁊ nos. Nã ⁊ si ampli⁹ aliq̃d gloriar⁹ fuero de ptãte nr̃a quã dedit nob dñs i edificatiõez ⁊ nõ i destructionẽ vr̃az: nõ erubescã. Ut autẽ nõ existimer tãq̃ terrere vos p epl̃as: qñ quidẽ epl̃e inquiũt graues sunt et fortes: pñtia ãt corꝑis infirma: ⁊ ꝟmo ꝟtẽptibilis h̃ cogitet q̃ eiusmodi ẽ: qr̃ q̃les sum⁹ verbo p epl̃as absentes: tales ⁊ pñtes i facto. Nõ eni audem⁹ inferere aut comparare nos q̃busdã q̃ seipsos cõmẽdãt: sz ipi in nobis nosmet D ipsos metiẽtes: ⁊ cõparãtes nosmetipEph.4.a sos nobis‖Nos ãũt nõ in imensũ gloApo.21.c riabimur: sz ꝟm mẽsurã regule q̃ mensus ẽ nob de⁹ mẽsurã ꝓtingẽdi vsq̃ ad vos. Nõ eni q̃si nõ ꝓtingentes ad vos superextẽdim⁹ nos. Vsq̃ ad vos eni ꝓuenim⁹ i euãgelio christi: nõ i imẽsum gloriãtes i alienis laborib⁹. Spem ãt hñtes crescẽtẽ fidei vr̃e: i vob magnificari ꝟm regulã nr̃az i abũdãtia: etiã i illa q̃ vltra vos sũt euãgelizare nõ in aliena regla i his q̃ ꝓparata sũt gloriI.Cor.1.d ari‖Qui ãt gliaf i dño gliet. Nõ eni q̃Apoc.9.g seipm cõmẽdat ille ꝓbat⁹ ẽ: sz quẽ de

A Tinã sustineritis modicũ q̃d insipientie mee: sed ⁊ suꝑportate me. Emulor eni vos dei emulatiõe: despõdi eni vos vni viro virginem castã exhibere Gen.3.a christo‖Timeo ãt ne sicut serpẽs seduxit euam astutia sua: ita corrũpantur sensus vr̃i: ⁊ excidãt a simplicitate q̃ E in chr̃isto iesu. Nã si is q̃ venit: aliũm christũ ꝓdicat quẽ nõ ꝓdicauim⁹: aut aliũ sp̃m accipit⁊ quem nõ accepistis: aut aliud euãgeliũ qđ nõ recepist⁊: recte pateremini. Existimo eni nihil me F min⁹ fecisse a magnis apl̃is. Nam ⁊ si imperit⁹ ꝟmõe: sz nõ scia. In oib⁹ autẽ manifest⁹ sũ vob. Aut nunq̃d peccm̃ feci meipm humilians: vt vos exaltemini? Qm̃ gratis euãgeliũ dei euãgelizaui vob: alias eccl̃ias exspoliaui accipiens stipẽdiũ ad ministeriũ vr̃m: ⁊ cum essem apd vos ⁊ egerẽ: nulli onerosus fui. Nam qđ mihi deerat suppleuerũt frẽs q̃ venerũt a macedonia ⁊ i omnibus sine onere me vob ꝟuaui: ⁊ ꝟuabo Est G veritas christi i me: qm̃ hec gl̃iatio nõ infringet⁊ i me i regiõib⁹ achaie. Quare? Quia nõ diligo vos: Deus scit. Qđ ãt facio: ⁊ faciã: vt amputẽ occasionẽs eoꝝ: q̃ volũt occasionẽ: vt i q̃ gloriãt. eoꝝ: q̃ volũt occasionẽ: vt i q̃ gloriãt. inueniãt sicut ⁊ nos. Nã eiusmõi pseudo apl̃i sũt operarũ subdoli: trãsfigurantes se i apl̃os christi. Et nõ mirũ. Ipse eni sathanas trãsfigurat se i angelum lucis. Nõ ẽ g magnũ si ministri ei⁹ transfigurẽt⁊ velut ministri iusticie q̃ finis erit ꝟm opa ipoꝝ. Iterꝝ dico: ne quis me putet insipiẽtẽ ee. Alioq̃n velut insipiẽtẽ accipite me: vt ⁊ ego modicũ q̃d glorier. Qđ loquor: nõ loquor ꝟm deũ: sz q̃si i insipiẽtia: i hac substãtia gl̃ie. Qm̃ multi gloriant⁊ ꝟm carnem: ⁊ ego gloriabor. Libẽter eni sustinet⁊ insipientes: cũ sit⁊ ipi sapiẽtes. Sustineris eni si q̃s vos i futurũ redigit: si quis devorat: si q̃s accipit: si q̃s extollit⁊: si q̃s i faciẽ vos cecidit. Scõm ignobilitatẽ dico: q̃si nos infirmi fuerimus in hac pte. In q̃ q̃s audet: in insipientia dico: audeo ⁊ ego. Hebrei sunt et ego. Israelite sũt ⁊ ego. Semẽ abrae sũt: et ego. Ministri christi sunt: ⁊ ego. Tit minus sapiens dico: pl⁹ ego. In laborib⁹ plurimis: i carcerib⁹ abũdantio⁹: i plagis supra modũ: i mortib⁹ frequẽter. H iudeis q̃nquies q̃dragenas vna minus accepi. Ter virgis cesus sũ: semel lapidat⁹ sũ: ter naufragiũ feci. Nocte ⁊ die i pfũdo maris fui In itineribus sepe: piculis fluminũ: piculis latronũ piculis ex genere: piculis ex gẽtib⁹ periculis i ciuitate: piculis in solitudi-

ne:periculis ł mark:periculis in falsis
fratrib⁹ ‖ In labore ꝛ erūna:in vigilijs
multꝫ. In fame ꝛ siti:i ieunijs multꝫ.
In frigore ꝛ nuditate:ꝑter illa que ex-
trinsec⁹ sūt:instātia mea ꝙtidiana:sol-
licitudo oim ecclīaꝝ. Quis infirmat:
ꝛ ego nō infirmor? Quis scādalizat: ꝛ
ego nō vror? Si gloriari oportet:q̄ in
firmitatꝫ mee sunt gloriabor. Deꝰ ꝛ pr̄
dñi nr̄i iesu christi scit q̄ ē bñdictꝰ i se-
cula ꝙ nō mētior. Damasci ꝓpositꝰ gē
tis arethe regis custodiebat ciuitatez
damascenoꝝ vt me cōpr̄hēderet ‖ ꝛ ꝙ fe
nestrā i sporta dimissus sum ꝙ murū: ꝛ
sic effugi manus eius. XII

Si gloriari oportet: non expedit
q̄dē. Veniā āt ad visiōes et re-
uelatiōes dñi. Scio hoiez i chri
sto añ ānos q̄tuordecim siue i corpe
siue ex corp⁹ nescio: deus scit: raptum
hmōi vsq; ad tertiū celū. Et scio hmōi
hoiem siue in corpe siue extra corpus
nescio: deꝰ scit: q̄m raptus ē in paradi
sum: ꝛ audiuit arcana verba q̄ nō licz
hoi loq̄. Pro hmōi gl̄iabor: ꝙ me añ
nihil nisi i infirmitatib⁹ meis. Naz et
si voluero gloriari: non ero insipiēs.
Veritatē enī dicā. Parco āt: ne q̄s me
existimet supra id q̄ videt in me: aut
audit aliq̄d ex me. Et ne magnitudo
reuelationū extollat me: datꝰ est mihi
stimul⁹ carnis mee angel⁹ sathane q̄
me colaphizet. Propter q̄ ter dñm ro
gaui ve discederet a me: et dixit mihi.
Sufficit tibi gr̄a mea. Nā virt⁹ i in-
firmitate pficit. Libenter igit gloria-
bor i infirmitatib⁹ meis: vt inhabitet
i me virtus christi. Propter q̄ placeo
mihi i infirmitatib⁹ meis: i ꝓtumelijs
i necessitatib⁹: i psecutiōib⁹ i angustijs
ꝙ christo. Cū enī infirmor tūc potens
sū. Facꝰ sū insipiēs: vos me coegistis.
Ego enī a vobis debui cōmēdari. Ni-
hil enī minꝰ feci ab his qui sūt supra
modū apli. Tā ꝛ si nihil sum signa tī
apostolat⁹ mei facta sūt sup vos in oī
patiētia: i signis ꝛ pdigijs ꝛ virtutib⁹.
Quid ē enī q̄ minꝰ habuistꝫ ꝑ ceterꝫ
ecclīs: nisi ꝙ ego ipe nō grauaui vos?
Donate mihi hāc iniuriā. Ecce tertio
ꝑ paratꝰ sū venire ad vos ꝛ nō ero gra
uis vobis. Non enī q̄ro q̄ vr̄a sunt sed
vos. Nec enī debēt filij parentib⁹ the
saurizare: ꝛ parētes filijs. Ego āt li-
bentissime impēdā ꝛ superimpēdar ego
ipe ꝙ aīab⁹ vr̄is: licet plꝰ vos diligēs
minus diligar. Sed esto. Ego vos gra
uaui: ꝛ cū essem astut⁹ dolo vos cepi.
Numq̄d ꝙ aliquē eoꝝ q̄s misi ad vos
circūueni vos. Rogaui titū ꝛ misi cum
illo frēm. Numq̄d titꝰ vos circūuenit?
Nōne eodez spū ambulauimꝰ? Nonne
eisdē vestigijs? Olim putatꝫ ꝙ excuse-
mus nos ap̄ vos? Coram deo in christo
loq̄mur. Oia aūt charissimi ꝓpter edi-
ficatiōez vr̄az. Timeo enī ne forte cuz
venero: nō q̄les volo inueniam vos: ꝛ
ego inueniar a vob q̄lē nō vultꝫ ‖ ne for- Gal. 5.
te ꝓtentiōes: emulationes: animositā-
tes: dissensiōes: detractiōes: susurratio
nes: inflatiōes: seditiōes sint int̄ vos.
Ne itez cuz venero humiliet me deus
apud vos: ꝛ lugeā multos ex his q̄ añ
peccauerūt ꝛ nō egerūt pnias sup̄ imm̄i
dicia ꝛ fornicatiōe ꝛ impudicitia quā

Ecce tertio h̄ ve ꝯgesserūt. XIII A
nio ad vos ‖ vt i ore duorum vel Deu. 17. b
triū testiū stabit oē verbū. Prę- Mat. 18. b
dixi et p̄dico: vt p̄ns vob: ꝛ nūc ab- Joh. 8. c
sens his q̄ añ peccauerūt ꝛ ceterꝫ oib⁹ Heb. 10. b
q̄m si venero iterū non parcā. An expe
rimētū q̄ritꝫ eius q̄ in me loquit̄ chri
stus? Qui in vobis nō infirmat̄: sz po-
tens ē in vobis. Nā ꝛ si crucifixus est B
ex infirmitate: sz viuit ex virtute dei.
Nā ꝛ nos infirmi sumꝰ in illo: sz viue-
mus in eo ex virtute dei in vob. Vos-
metipsos temptate: si estis in fide: ipsi
vos pbate. An nō cognoscitꝫ vosmet-
ipsos: q̄r christꝰ iesus in vobis ē? Nisi
forte reprobi estis. Spero aut̄ ꝙ cog-
noscetis: q̄r nos nō sumꝰ reprobi. Ora-
mus aūt deū vt nihil mali faciatꝫ: nō
vt nos pbati parcamus: sz vt vos q̄ C
bonū ē faciatꝫ. Nos aūt vt reprobi si-
mus. Nō possumꝰ enī aliq̄d adūsus ve
ritatē: sz p veritate. Gaudemꝰ en q̄m
nos infirmi sumꝰ: vos āt potētes estꝫ.
Hoc ꝛ oramꝰ: vr̄am ꝓfectionē. Ideo
enī hec absens scribo: vt nō p̄ns duri⁹
agam sm p̄statem quā dñs dedit mihi
in edificationē ꝛ non in destructiōez.
De cetero fratres gaudete: pfecti esto- D
te: exhortamini: idipm sapite. Pacem
habete ꝛ deus pacis ꝛ dilectionis erit
vobiscū. Salutate inuicē in osculo sā-
cto. Salutant vos oēs sancti. Gr̄a dñi
nostri iesu christi: et charitas dei ꝛ cō-

municatio sctisplis sit cum omnibus vobis. Amen. Explicit epla pauli ad Corinthios secunda. Incipit argumentū in eplam ad Galathas.

Galathe sūt greci. Vi verbū veritatē primū ab apło acceperūt sz post discessum eius temptati sunt a falsis aplis: vt in legē t circūcisionē verterēt. Pos aplus reuocat ad fidē veritatis: scribēs eis ab epheso.

Explicit argumentum. Incipit epla Pauli ad Galathas. Capt̄m I

Paulus aposto

Paulus nō ab hoib⁹ neq; p hoiez: sz p iesum christū t deū patrē q̄ suscitauit eū a mortuis: et q̄ mecū sunt oēs frēs: ecclesijs galathie. Gra vobis t pax a deo patre nro t dño iesu christo: q̄ dedit semetipm p peccatis nris vt eriperet nos de psenti secło nequā ꝑm voluntatē dei et pris nri: cui ē gl̄ia i secula seculoz amē Miror q̄ sic tā cito trāsferimini ab eo q̄ vos vocauit i gratiam christi in aliud euāgeliū: qđ nō ē aliud nisi sūt aliq̄ qui vos cōturbāt: t volūt ꝓuertere euāgeliū christi. Sz licet nos aut angel⁹ d celo euāgelizet vob̄ ꝑterq; qđ euangelizauim⁹ vobis: anathema sit. Sicut ꝓdiximus t nūc iterū dico: si q̄s vobis euāgelizauerit ꝑter id qđ accepistis: anathema sit. Modo eni hoibus suadeo an deo? An q̄ro holb⁹ placere? Si adhuc hoibus placerē: christi seru⁹ nō essem. Notū eni vob̄ facio frēs euāgeliū qđ euāgelizatū ē a me: q̄ nō ē ꝑm hoiez. Neq; eni ego ab hoie accepi illud neq; didici sz p reuelatiōez iesu christi. Audistis eni ꝓuersationē meaz aliq̄n in iudaismo q̄m supra modū psequebar eccleſiā dei: t expugnabā illā: t ꝓficiebā in iudaismo supra multos coetaneos meos i genere meo: abūdātius emulator existēs paternaꝝ meaꝝ traditionum. Cuz āt placuit ei qui me segregauit ex vtero mis mee: t vocauit p gr̄am suā vt reuelaret filiū i me vt euangelizarē illū i gētib⁹: ꝓtinuo non acq̄eui carni t sanguini. Neq; veni hierosolymam ad antecessores meos aplos: sz abij in arabiā t iterū reuersus sum damascū. Deinde post annos tres veni hieroso-

lymā videre petrū t mansi apud eum dieb⁹ q̄ndecim. Alium aūt aplor̄ vidi neminē nisi iacobū frēz dñi. Que aūt scribo vobis: ecce coram deo q̄ nō mentior. Deinde veni i ptes syrie t cilicie. Eram aūt ignot⁹ facie ecclesijs iudee: q̄ erāt in christo. Tm aūt auditū habebāt: q̄m q̄ psequebat nos aliq̄n: nunc euangelizat fidem quā aliq̄n expugnabat: t in me clarificabāt deū. II

Deinde post ānos q̄tuordecim iterū ascendi hierosolymā cum barnaba assumpto t tito. Ascēdi aut ē ꝑm reuelationē t ꝓtuli cuz illis euangeliū qđ ꝓdico in gētib⁹. Seorsū aut ē his q̄ videbant aliq̄d esse: ne forte in vacū currerē aut cucurrissem. Sed neq; tit⁹ q̄ mecū erat: cum eēt gē tilis cōpulsus ē circūcidi: sed ꝓpt subintroductos falsos frēs q̄ subintroierunt explorare libertatē nr̄am quā habemus in christo iesu: vt nos in seruitutem redigerēt. Quib⁹ neq; ad horā cessimus subiectioni: vt veritas euāgeliū permaneat apud vos. Ab his aut ē q̄ videbant esse aliquid: quales aliq̄n fuerint nihil mea interest‖ Deus eni psonā hois non accipit. Mihi eni q̄ videbant esse aliq̄d nihil ꝓtulerūt: sz econtra. Cū vidissent q̄ creditū ē mihi euāgeliū ꝑputij: sicut t petro circūcisiōis q̄ enim operatus est petro in apostolatū circūcisionis: operatus ē t mihi inter gētes: t cū cognouissent gr̄am q̄ data est mihi: iacob⁹ t cephas et ioh̄es q̄ videbāt colūne esse dextras dederūt mihi t barnabe societatis: vt nos in gētes: ipsi aūt in circūcisionē: tm̄ vt pauperū memores essemus. Qđ etiā sollicit⁹ fui hocipsū facere. Cū aut ē venisset petr⁹ antiochiā: in faciē ei restiti: q̄ reprehensibilis erat. Prius eni q̄m venirēt q̄dā a iacobo: cum gētib⁹ edebat. Cum āt venissent: subtrahebat t segregabat se: timens eos q̄ ex circūcisione erāt. Et simulationi ei⁹ ꝓsenserunt ceteri iudei: ita vt t barnabas duceret ab eis in ill̄ simulationē. Sz cū vidissem q̄ non recte ambularēt ad veritatē euangeliū dixi cephe coram oib⁹. Si tu cū iudeus sis gētiliter viuis t non iudaice: quō gentes cogis iudaizare? Nos natura iudei t nō ex gētib⁹ pctōres. Sciētes aūt q̄ nō iustificat hō ex op̄ib⁹ legis: nisi per

1.Cor.15.a

fidē iesu christi: ⁊ nos i christo iesu credim⁹: vt iustificemur ex fide christi et nō ex op̄ib⁹ legꝫ ‖ Propter qō ex op̄ib⁹ legis nō iustificabit ois caro. Qꝛ si q̄rentes iustificari i christo: inuēti sum⁹ ⁊ ipsi pcōres: nūqd christ⁹ peccati minister ē? Absit. Si enī q̄ destruxi iterū hec reedifico: p̄uaricatorem me cōstituo. Ego enī p legē legi mortu⁹ sū vt deo viuam. Christo confixus sū cruci. Viuo aūt iā nō ego: viuit ⁊o i me christus. Qꝛ aūt nūc viuo i carne: i fide vio filij dei: q̄ dilexit me ⁊ tradidit seipsum p me. Non abūcio gr̄am dei. Si enī p legem iustitia: ergo gratis christus mortuus est. III

O ‖ Insensati galathe: q̄s vos fascinauit ⁊i obedire ⁊itati? Aīs q̄ꝛ ockos christ⁹ iesus p̄script⁹ ē: ⁊ in vob crucifix⁹. Hoc solum a vobis volo discere ex op̄ib⁹ legꝫ sp̄m accepistꝫ: an ex auditu fidei? Sic stulti estꝫ vt cum sp̄u ceperitꝫ: nūc carne ꝯsūmami. Tā ta passi estꝫ sine cā: si tñ sine cā. Qui ḡ tribuit vob sp̄m ⁊ op̄at⁊ ⁊tutes i vob ex op̄ibus legꝫ: an ex auditu fidei? Sicut scriptū ē ‖ abraā credidit deo: ⁊ reputatū ē illi ad iustitiā. Cogūscite ḡ: q̄ q̄ ex fide sunt: hi sūt filij abrae. Prouidens aūt scp̄tura q̄ ex fide iustificat gētes de⁹ ‖ p̄nūciauit abrae q̄ bñdicētur i te oēs gētes. Igit̄ q̄ ex fide sūt: bñdicētur cū fideli abraā. Quicūq; .n. ex op̄ibus legis sūt: sub maledicto sūt. Scriptū ē enī ‖ Maledict⁹ ois q̄ nō p̄manserit i oīb⁹ q̄ scp̄ta sūt i libro legꝫ: vt faciat ea. Qm̄ aūt in lege nemo iustificat apud deū: manifestū ē ‖ q̄ iust⁹ ex fide viuit. Lex aūt nō ē ex fide: sz q̄ fecerit ea viuet in illꝭ. Christ⁹ nos redemit ⁊ maledicto legꝫ: fact⁹ p nob maledictū: q̄ scp̄tū ē: Maledict⁹ ois q̄ pēdet i ligno vt i gētib⁹ bñdictio abrae fieret i christo iesu vt pollicitationē sp̄us accipiamus p fidem ‖ Frēs ꝯm hoiem dico: tñ hois ꝯfirmatū testamentū nemo spernit aut suꝑordinat. Abrae dicte sūt p missiones: ⁊ semini ei⁹. Nō dicit ⁊ seminib⁹ q̄si i multꝫ: sz q̄si in vno: ⁊ semini tuo q̄ ē christ⁹. Hoc aūt dico testamētū ꝯfirmatū a deo q̄ p⁹ q̄dringētos ⁊ triginta ānos facta ē lex: nō irrituz facit ad euacuādā p̄missionē. Nā si ex lege hereditas: iā nō ex p̄missione. Abrae aūt p repromissiōez donauit de⁹. Quid igit̄ lex? Propter trāsgressionē posita ē: donec veniret semē cui p̄miserat: ordinata p angelos i manu mediatorꝫ. Mediator aūt vni⁹ nō ē: de⁹ aūt vnus est. Lex ḡ aduersus p̄missa dei? Absit. Si enī data eēt lex q̄ posset viuificare: vere ex lege esset iustitia. Sed ꝯclusit scriptura oīa sub pcō: vt p̄missio ex fide iesu christi daret credētib⁹. Prius aūt q̄ꝫ veniret fides sub lege custodiebamur: ꝯclusi in eā fidē q̄ reuelāda erat. Itaq; lex pedagog⁹ noster fuit in christo vt ex fide iustificemur. Vt vbi venit fides: iā nō sumus sub pedagogo. Oēs enī filij dei est⁊ p fidē q̄ ē in christo iesu. ‖ Quicūq; enī in christo baptizati estis: christū induistis. Nō ē iud⁹ neq; grec⁹: nō est seruus neq; liber: nō est masculꝰ neq; femina. Oēs enī vos vnū estꝫ in christo iesu. Si autem vos christi: ergo semē abrae estis ꝯm p̄missionem heredes. IIII Ro. 6. a

D Ico aūt. Quanto tempe heres paruulus ē: nihil differt a ꝙuo cū sit dñs oīm: sed subtutorib⁹ ⁊ actoribus ē vsq; ad p̄finitū tp̄s a patre. Ita ⁊ nos cū essemus paruuli sub elemētꝫ mūdi eramus seruientes ‖ At vbi venit plenitudo tp̄is: misit deus filiū suum factū ex muliere: factū sub lege: vt eos q̄ sub lege erāt redimeret: vt adoptionē filioꝝ reciperem⁹. Qm̄ autē estꝫ filij dei: misit de⁹ sp̄m filij sui in corda vr̄a clamantem ‖ abba pater. Itaq; iā non ē seru⁹: sed filius. Qꝛ si filius ⁊ heres p deū. Sed tunc q̄dē ignorātes deum: his q̄ natura nō sūt dij: ꝙuiebatꝫ. Nūc aūt cū cognouerintꝫ deū imo cogniti sitis a deo: quō cōuertimini iterū ad infirma ⁊ egena elemēta q̄bus denuo ꝙuire vultꝫ? Dies obꝙuatꝫ ⁊ mēses ⁊ tp̄a ⁊ ānos. Timeo vos: ne forte sine causa laborauerim in vob. Estote sicut ego: q̄ ⁊ ego sicut vos. Frēs obsecro vos: nihil me lesistis. Scitꝫ aūt q̄ꝛ p infirmitatē carnis euāgelizaui vob iā pridē: ⁊ temptationē vr̄am i carne mea nō sp̄euistis neq; respuistꝫ: sed sicut angelū dei excepistis me sicut christum iesū. Ubi ē ergo beatitudo vr̄a? Testimoniū enī p̄hibeo vobis: q̄ si fieri posset oculos vr̄os eruisletis et dedissetꝫ mihi. Ergo inimic⁹ vobis fact⁹ B Ro. 8. e C

ſñ verū dicēs vob? Emulāt vos nō bene: ſz excludere vos volūt: vt illos emulemini. Bonū āt emulemini in bono semp: t nō tm cū pns sū apud vos. Filioli mei ꝙs itez parturio donec formetur christ⁹ i vob. Uellē āt cē apud vos modo t mutare vocē meam: qm̄ confundor i vob. Dicite mihi: q̄ sub lege vultis esse. Legē nō legist? ‖Scriptū ē enī qm̄ abraā duos filios habuit: vnū de ancilla: t vnū ō libera. Sz q̄ ō ancilla ſm carnē nat⁹ ē: q̄ āt ō libera: p repromissionē. Que sūt p allegoriaz dicta. Nec enī sūt duo testamēta. Unū q̄dē i mōte sina i seruitutē generās: q̄ ē agar. Sina enī mōs ē i arabia q̄ cōnect⁹ ē ei: q̄ nūc ē hierlm t seruit cū filiis suis. Illa āt q̄ sursū ē hierlm libera ē q̄ ē mr nra. Scriptū ē enī ‖Letare sterilis q̄ nō parit: erlpe t clama q̄ nō parturit: qr multi filij deserte magis q̄z ei⁹ q̄ hz virum. Nos āt frēs ſm isaac promissiōis filij sumus ‖Sz quō tunc is q̄ ſm carnē nat⁹ fuerat psecutbat eū q̄ ſm spm: ita t nūc Sz q̄d dicit scptura ‖Ejce ancillā t filiū ei⁹. Nō enī heres erit filius ancille: cū filio libere. Itaq; frēs nī sum⁹ancille filij: sz libere: q̄ libertate christ⁹ nos

A Late: t nolite (liberauit. V

Actī.15.a itez iugo seruitutī p̄tineri. Ecce ego paul⁹ dico vobis: qm̄ si circūcidamini: christ⁹ vob nihil p̄derit. Testificor āt rursus oi hoi circūcidenti se: qm̄ debitor ē vniūse legē faciēde Euacuati estis a christo: q̄ i lege iustificamini a gra excidistis. Nos enī spū ex

J.6.d fide spem iustitie expectam⁹ ‖Nam in

B christo iesu neq; circūcisio aliq̄d valet neq; p̄putiū: sz fides q̄ p charitatē operat. Currebatis bñ ‖Quis vos ipedinit

J.5.a veritati nō obedire? Nemi p̄senserit. Persuasio hec nō ē ex eo q̄ vocat vos.

1.Cor.5.b ‖Modicū fermētū totā massā corrūpit Ego confido i vob i dño: q̄ nihil aliud sapietis. Qui āt p̄turbat vos: portabit iudiciū: q̄cūq; ē ille. Ego āt frēs si circūcisionē adhuc p̄dico: q̄d adhuc psecutionē patior? Ergo euacuatū ē scandalū crucis. Utinā abscindāt q̄ vos cō turbāt. Uos enī i libertatē vocati estis frēs: tm̄ ne libertatē i occasionē detis carnis: sz p charitatē spūs seruite inuicem.

C Ois enī lex i vno sermone implet.

Mat.22.d ‖Diliges p̄ximū tuū sicut teipm. Qđ si inuicē mordetis t comeditis: videte ne ab inuicē cōsumami. Dico āt i christo Spū ambulate ‖t desideria carnis nō p̄ficietis. Caro enī concupiscit aduersus spm: spūs āt aduersus carnē. Hec enī sibi inuicē aduersāt: vt nō q̄cūq; vultis illa faciatis. Qđ si spū ducemi nō estis sb lege. Manifesta sūt autē opa carnis q̄ sūt fornicatio: immūdicia: impudicitia: luxuria: idolor⁹ seruit⁹ veneficia: inimicitie ‖p̄tētiōes: emulatiōes: ire: rixe: dissensiones: secte: inuidie: homicidia: ebrietates: comessatiōes t his silia: q̄ p̄dico vobis sicut p̄dixi: q̄m q̄ talia agūt regnū dei nō cōsequēt ‖Fruct⁹ āt spūs ē charitas: gaudiū: pax: patiētia: benignitas: bonitas: lōganimitas: mansuetudo: fides: modestia: cōtinentia: castitas. Adu

Ro.9.b ersus hmōi nō ē lex ‖Qui āt sunt christi: carnē suā crucifixerūt cum vitiis t

1.Pe.4.a concupiscētiis. VI

A Si spū viuim⁹ (concupiscētijs. VI spū ambulem⁹. Nō efficiamur inanis gl̄rie cupidi: inuicē puocates: inuicē inuidētes. Frēs: t si p̄occupat⁹ fuerit hō in aliq̄ delicto: vos q̄ spūales estis hmōi instruite in spū lenitatis: cōsiderans teipsū: ne t tu tempteris. Alter alterius onera portate: t sic adimplebitis legē christi. Nam si quis existimat se aliq̄d esse cū nihil sit: ipse se seducit. Op⁹ āt suū p̄bet vnusq̄sq; t sic i semetipso tm̄ gl̄iaz habebit t nō in altero. Unusq̄sq; enī onus suū portabit. Cōmunicet āt is q̄ catheticzatur verbo: ei q̄ se catheticzat i oīb⁹ bonis. Nolite errare: de⁹ non irridet. Que enī seminauerit hō: hec t metet. Qm̄ si seminauerit in carne sua: ō carne t metet corruptionē: qui āt seminat in spū: ō spū metet vitā eternā ‖Bonū āt facientes nō deficiam⁹: tpe enī suo metem⁹ non deficiētes. Ergo dū tps habem⁹: operemur bonū ad oēs: maxie āt ad domesticos fidei. Uidete q̄libus lr̄is scripsi vob manu mea. Quicunq; enī volunt placere i carne: hi cogūt vos circūcidi tm̄ vt crucis christi psecutiōes nō patiāt. Neq; enī q̄ circūcidūt: legē custodiūt: sz volūt vos circūcidi: vt in carne vra gl̄ient. Mihi āt absit gl̄iari nisi i cruce dñi nr̄i iesu christi: p quem mihi mūd⁹ crucifix⁹ ē: t ego mūdo ‖In christo enī iesu neq; circūcisio aliq̄d valet neq; p̄putiū: sz noua creatura. Et qui-

eccs hāc regulā secuti fuerint: pax sup illos ⁊ misericordia ⁊ sup isrl dei. De cetero nemo mihi molestꝰ sit. Ego enim stigmata dñi iesu in corpe meo porto. Gratia domini nostri iesu christi cum spiritu vestro fratres. Amen.

Explicit epla Pauli ad Galathas.

Incipit argumtū i eplam ad Ephesios

Ephesij sunt asiani. Vi accepto vbo vitatis pstiterūt in fide. Vos collaudat apls scribēs eis a roma ꝺ carcere p tychicū diaconē. Explicit argumētū. Incipit epla. Pau ad Ephesios. Capkm. I

PAulus aposto lus christi iesu p volūtatē dei: oibus sanctis q̄ sunt epheſi et fidelibꝰ in christo iesu. Gra vobis ⁊ pax a deo pr̄e nr̄o et dño iesu christo. Bñdictꝰ deꝰ ⁊ pr̄ dñi nr̄i iesu christi: q̄ bñdixit nos in oi bñ dictione spūali in celestibꝰ in christo: sicut elegit nos in ipo añ mūdi pstitutionē: vt essemꝰ sancti ⁊ imaculati i cō spectu eiꝰ i charitate. Qui p̄destinauit nos in adoptionē filioꝝ p iesū christū i ipm ſm ꝓpositū volūtatis sue in laudē glorie gr̄e sue: i q̄ gratificauit nos i dilecto filio suo: in quo habemꝰ redēptionē p sāguinē eiꝰ remissionē pcꝯ ſm diuitias gr̄e eiꝰ q̄ superabūdauit in nobis i oi sapia ⁊ prudētia: vt notū faceret nobis sacramtū volūtatis sue ſm bñplacitū eiꝰ qꝺ ꝓposuit i eo in dispēsatione plenitudinis tēpoꝝ instaurare oia i christo q̄ in celis ⁊ q̄ i terra sunt i ipso. In q̄ etiā nos sorte vocati sumus p̄destinati ſm ꝓpositū eiꝰ q̄ operat oia ſm cōsiliū volūtatis sue: vt simꝰ i laudē glie eiꝰ: nos q̄ ante sperauimꝰ i christo. In q̄ ⁊ vos cū audisseris verbū veritatis euāgeliū salutis vr̄e: in q̄ ⁊ credētes signati estis spū ꝓmissionis sctō q̄ ē pignꝰ hereditatis nr̄e i redēptionē acq̄sitionis i laudē glie ipi. Propterea ⁊ ego audiēs fidē vr̄am q̄ ē in christo iesu: ⁊ dilectionē i oēs sctōs: nō cesso gr̄as agens p vobis memoriā vr̄i faciens i orationib⁹ meis: vt deus dñi nr̄i iesu christi pr̄ glie det vobis spm sapie ⁊ reuelationis i agnitionē eiꝰ illumiatos oculos cordis vr̄i: vt sciatꝭ que sit spes vocationis eiꝰ: ⁊ q̄ diuitie glie hereditatis eiꝰ in sctis: ⁊ q̄ sit supemines magnitudo virtutꝭ eiꝰ i nos q̄ credimꝰ ſm operationē potētie vtutis eiꝰ quam operatꝰ ē in christo suscitās illū a mortuis: ⁊ cōstituēs ad dexterā suā in celestibꝰ sup oēm ꝓncipatū ⁊ pātē ⁊ vtutē ⁊ dnationē: ⁊ oē nomen qꝺ nois nō solū i hoc seculo: sed etiā i futuro: ⁊ oia subiecit sub pedibꝰ eiꝰ: ⁊ ipm dedit caput supra oēm ecclesiā q̄ ē corpꝰ ipius ⁊ plenitudo eiꝰ qui oia in oibꝰ

ET vos cōuiuificauit cū essetis mortui delictis et peccatis vr̄is in quibꝰ aliq̄n ambulastis ſm seculū mūdi hnⁱ ſm ꝓncipē pātis aeris huiꝰ: spūs qui nūc operatur i filios diffidētie: i q̄bꝰ ⁊ nos oēs aliq̄n cōuersati sumꝰ in desiderijs carnis nr̄e facientes volūtatē carnis ⁊ cogitationū: ⁊ eramꝰ natura filij ire sic ⁊ ceteri. Deꝰ aūt q̄ diues ē in misericordia p pter nimiā charitatē suā q̄ dilexit nos ⁊ cū essemꝰ mortui peccatis: cōuiuificauit nos in christo cuiꝰ gr̄a estis saluati et cōresuscitauit ⁊ cōsedere fecit i celestibus in christo iesu: vt ostēderet in seculis supuenientibꝰ abundātes diuitias gratie sue in bonitate super nos i christo iesu. Gr̄a enim estis saluati p fidem ⁊ hoc nō ex vobis. Dei ei donū ē: non ex opibꝰ: vt ne q̄s glieꝯ. Ipsius ei sumꝰ factura: creati in christo iesu i opibus bonis: q̄ ꝓparauit deꝰ vt in illis ambulemꝰ. Propꝛ qꝺ memores estote q̄ aliq̄n vos q̄ gentes eratis i carne: q̄ vocabamini ꝓputium ab ea q̄ dicit circūcisio in carne manufacta: q̄ eratis illo i tpe sine christo alienati a cōuersatiōe isrl: ⁊ hospites testamētoꝝ: ꝓmissionis spem nō hābētes: ⁊ sine deo in hoc mundo. Nūc aūt in christo iesu vos qui aliq̄n eratis longe: facti estis ꝓpe i sāguine christi. Ipe enim est pax nr̄a qui fecit vtraq̄ vnū: ⁊ mediū parietem macerie soluēs inimicitias i carne sua: legem mādatoꝝ decretis euacuans vt duos cōdat in semetipo i vno nouo hoie faciens pacē: vt recōciliet ābos i vno corpore deo p crucē interficiēs inimicitias in semetipo ‖ ⁊ veniēs euāgelizauit pacē vob q̄ longe fuistis: ⁊ pacē his q̄ ꝓpe: q̄n p ipm habemꝰ accessum ābo i vno spū ad pr̄em. Ergo iā nō estꝭ hospites ⁊ aduene: sꝫ estis ciues sanctoꝝ ⁊

domestici dei supedificati sup fundamētū apkox τ pphārū ipo sūmo angulari lapide christo iesu: in q̄ ois edificatio cōstructa crescit i tēplū scm̄ i dño In q̄ τ vos coedificamini i tabernaculū dei in spiritusancto. III

A Ego Tlius rei gr̄a ego paulus vinctus christi iesu p nobis gentib9: si tn audistis dispēsationē gr̄e dei q̄ data ē mihi in vobis: qm̄ scōm reuelationē notū mihi factū ē sacr̄m: sicut supra scripsi in breui put potestis legētes intelligere prudētiā meā in ministerio christi: qō aliis generationibus nō ē agnitū filiis hoim: sicuti nunc revelatū ē scis apkis ei9 τ pphis i spū: esse gētes coheredes τ cōcorpales τ cō

B rticipes pmissiōis i christo iesu p euā

1.Cor.15.b geliū ‖ cui9 fact9 sum ego minister scm̄ donū gr̄e dei q̄ data ē mihi scm̄ operationē virtutis ei9. Mihi esm̄ oim scōr minimo data ē gr̄a hec: i gētib9 euāgelizare iuestigabiles diuitias christi: et illuminare oēs q̄ sit dispēsatio sacrameti abscōditi a seculis deo q̄ oia creauit: vt inotescat pncipatib9 τ ptātib9

C i celestib9 p ecclam mltiformis sapia dei: scm̄ pfinitionē seculor quā fecit in christo iesu dño nro: in q̄ habem9 fiducia τ accessum in cōfidētia p fidē ei9. Propter qō peto ne deficiatis i tribulationib9 meis p vobis: q̄ est gl̄ia vr̄a Hui9 rei gr̄a flecto genua mea ad patrē dñi nr̄i iesu christi ex q̄ ois paternitas i celis τ i terra nolat vt det vobis scm̄ diuitias gl̄rie sue virtutē corroborari p spm̄ ei9 in interiori hoīe christū

D habitare p fidē cor dib9 vr̄is i charitate radicati τ fundati: vt possitis cōprehendere cm̄ oib9 scīs q̄ sit latitudo τ lōgitudo τ sublimitas τ pfundū. Scire etiā supemīētē scīe charitatē christi vt impleamini i oēm plenitudinē dei. Hi aut q̄ potēs ē oia facere supabundāter q̄ petim9 aut intelligim9 scm̄ virtutē q̄ opat in nob ipi gl̄ia i ecclia et i christo iesu i oēs generationes seculi

R Hesecro (seculor. Amen. IIII.

1.Cor.7.b O itaq̄ vos ego vinct9 in dño: vt digne ambuletis vocatiōe q̄ vocati estis: cm̄ oi humilitate τ mānsuetudine: cm̄ patīa supportātes inuicē i charitate. Solliciti seruare vnitatē spūs i

Ro.12.b vinculo pacis. ‖ Unū corp9 τ vn9 spūs

1.Cor.12.b sicut vocati estis i vna spe vocationis vr̄e. Un9 dñs: vna fides. vnum baptisma. Un9 de9 τ pat oim q̄ sup oēs τ p oia: τ i oib9 nobis. ‖ Unicuiq̄ āt nr̄m data ē gr̄a scm̄ mēsurā donatiōis christi. Propter qō dicit. Hscēdēs i altū captiuā duxit captiuitatē: dedit dona hominib9. ‖ Qd aut ascēdit q̄d ē nisi q̄ et descēdit primū in inferiores ptes trē. Qui descēdit: ipe est et q̄ ascendit sup oēs celos: vt adipleret oia. ‖ Et ipe dedit quosdā q̄dē apkos: q̄sdā aut pphetas: alios vero euāgelistas: alios aut pastores τ doctores ad cōsūmationē sanctox i opus misterij i edificationē corporis christi: donec occurram9 oēs in vnitatē fidei τ agnitiōis filij dei in virū pfectū: in mēsurā etatis plenitudis christi: vt iā nō sim9 puuli fluctuātes τ circūferamur oi vento doctrine i nequitia hoīm: i astutia ad circūuētionē erroris ‖ Ueritatē āt faciētes i charita

D te crescam9 in illo p oia q̄ ē caput christus ex q̄ totū corp9 cōpactū τ cōnexū p oēm iūctura sūministratiōis scm̄ operationē i mēsurā vnīuscuiusq̄ mēbri augmentū corpis facit: i edificationē sui i charitate ‖ Hoc igit dico τ testificor in dño: ‖ vt iā nō ambuletis sicut τ gētes ambulāt in vanitate sensus sui: tenebris obscuratū habētes intellectū: alienati a vita dei p ignorātiā q̄ est in ilis ꝓpter ceccitatē cordis ipox: q̄ desperantes semetipsos trādiderūt impudicitie in operationē immūditie oīs: i auaritiā. Uos aut nō ita didicistis christū: si tn illū audistis τ i ipo edocti estis sicut ē veritas i iesu. ‖ Deponite vos scm̄ pristinā cōuersationē veterē hoīem q̄ corrūpit scm̄ desideria erroꝛ. Renouamini aut spū mentis vr̄e: τ induite nouū hoīem scm̄ deū creat9 ē i iustitia τ sanctitate veritatis. ‖ Propt qō deponentes mēdaciū loq̄mini vitatē vnusq̄sq̄ cm̄ primo suo: q̄m sum9 inuicē membra. ‖ Irascimini τ nolite peccare. Sol non occidat sup iracūdiā vr̄am. ‖ Nolite locm̄ dare diabolo. Qui furabat iā nō furet: magis aut laboret operando manib9 suis q̄d bonū ē: vt habeat vnde tribuat necessitatē patīēti. Ois sermo malus ex ore vro nō procedat: sed si q̄s bonus ad edificationē fidei: vt det gr̄am audientib9. Et nolite cōtristare spūm scm̄

dei:i q̄ signati est̄ i die redēptiōis. Omis amaritudo t ira t idignatio t clamor t blasphemia tollat̄ a vob:cū oi malicia. ¶ Estote āt iuicē benigni:misericordes:donātes iuicē:sicut t deus i christo

Estote g̈ imi (donauit vob. V tatores dei sicut filij charissimi t ambulate in dilectiōe sicut et christ dilexit nos:t tradidit semetipsū p nob oblationē t hostiā deo i odorē suauitat̄. Fornicatio āt t omis immūditia aut auaritia nec noiet̄ i vob: sic decet sctōs:aut turpitudo:aut stultiloquiū:aut scurrilitas q̄ ad rē nō ptinet ℞ sz magʒ grāraactio. Hoc ei scitote intelligētes:q̄ omis fornicator aut immūdus aut auarꝰ qđ ē idolorū seruitꝰ nō hz hereditat̄ in regno christi t dei. Nemo vos seducat ianibꝰ ℣bis ꝓpt̄ hec ei venit ira dei i filios diffidentie. Nolite g̈ effici ptícipes eorū. Erat̄ ei aliq̄n tenebre:nūc aūt lux i dño. Ut filij luc̄ ambulate. Fructꝰ ei luc̄ ē i oi bonitate t iusticia t ℣itate. Probantes q̄d sit bn̄ placitū deo. Et nolite cōicare operib⁹ infructuosis tenebrarū:magʒ autē redarguite. Quec ei i occulto fiūt ab ipis turpe ē t dicere. Omia āt q̄ arguūt̄:a lumine manifestāt̄. Omē ei qđ manifestat̄ lumē ē. Propt̄ qđ dicit. Surge q̄ dormis t exurge a mortuis:t illuminabit te christꝰ ¶ Videte itaq̄ frēs quō caute ambulet̄:nō q̄si insipiētes:sz vt sapiētes redimētes tps:qm̄ dies mali sūt. Propterea nolite fieri imprudētes ¶ sz intelligētes q̄ sit voluntas dei. Et nolite iebriari vino i q̄ ē luxuria:sz implemi spūsctō loquētes:vobismetipis i psalmis hymnis t cātic̄ spiritalibꝰ cātētes t psallētes i cordibꝰ vris dño:grās agētes sp̄ p oibꝰ i noie dñi nri iesu christi deo t pri. Subiecti inuicē i timore christi ¶ Mulieres viris suis subdite sint sicut dño qm̄ vir caput ē mulier̄:sicut christꝰ caput est ecclie:ipe saluator corpis eius. Sz sicut ecclia subiecta ē christo. ita t mulieres vir̄ suis i oibꝰ ¶ Viri diligite vxores vras sicut t christꝰ dilexit ecclīa:t seipm tradidit p ea vt illā sctificaret:mūdās eā lauacro aq̄ in ℣bo vite:vt exhiberet ipe sibi gliosam ecclīaz nō habētē maculā aut rugā aut aliq̄d hmōi:sz vt sit sctā t imaculata. Ita et viri debēt diligere vxores suas:vt corpora sua. Qui suā vxorē diligit: seipm diligit. Nemo ei vnq̄ carnē suā odio habuit:sz nutrit t fouet eā sicut t christꝰ ecclīam: qr mēbra sumꝰ corpis eiꝰ de carne eiꝰ t de ossibus eiꝰ. ¶ Propt̄ hoc relinq̄t hō patrē t mrem suā: t adherebit vxori sue:t erunt duo i carne vna Sacramētū hoc magnū ē. Ego āt dico:i christo t i ecclia. Verūtm̄ t vos singuli vnusq̄sq̄ vxorē suā sicut seipm diligat vxor aūt timeat virm̄ suū. VI

Ili obedite parētibꝰ vris i domino. Hoc ei iustū ē. ¶ Honora patrē tuū t mrem tuā:qđ ē mādatū p mū i ꝓmissiōe:vt bñ sit tibi:t sis lōgeuꝰ sup̄ trā. Et vos pres nolite ad iracūdiā ꝓuocare filios vros: sz educate illos i disciplina t correptiōe dñi Serui obedite dñis carnalibꝰ cū timore t tremore:i simplicitate cordis vri sicut christo:nō ad oculū seruiētes q̄si hoibꝰ placētes:sz vt serui christi faciētes voluntatē dei ex aio cum bona volūtate seruiētes sic dño t n hoibꝰ: sciētes q̄m vnusq̄sq̄ qcūq̄ fecerit bonū hoc recipiet a dño siue seruꝰ siue liber. Et vos dñi eadē facite illis remittētes minas sciētes qr t illorū t vr dns ē i cel̄ ¶ t psonarū acceptio nō ē apud deū. De cetero fratres cofortami i dño:t i potētia ℣tutis eiꝰ ¶ Induite vos armatura dei vt possitis stare adūsus insidias diaboli: qm̄ n ē nob colluctatio adūsus carnē t sanguinē:sz adūsus pncipes t ptātes: adūsus mundi rectores tenebraꝝ hui⁹:sz spūalia neq̄tie i celestibus. Propterea accipite armaturā dei vt possit̄ resistere i die malo:t i oibꝰ pfecti stare. State g̈ succincti lūbos vros i ℣itate:t induti lorica iusticie:t calciati pedes i pparatione euāgelij pac̄. In oibꝰ sumētes scutū fidei i q̄ possit̄ oia tela nequissimi ignea extinguere t galeā salut̄ assumite t gladiū spūs qđ est ℣bū dei: p oēz orōnē t obsecratiōez orātes oi tpe i spū:t i ipo vigilātes i oi instātia t obsecratiōe p oibꝰ sctis t p me vt det̄ mihi ꝓmo i apitiōe oris mei cū fiducia notū facere mysteriū euāgelij: p q̄ legatione fungor i cathena ista:ita vt i ipo audeā p vt oporteat me loq̄. Ut āt t vos sciat̄ q̄ circa me st:omd agā ola vob notā faciet tychicꝰ charissimꝰ frat̄ t fidel̄ minister i dño:quē misi ad vos in hoc ip

Col.3.d
Exo.20.b
Eccl.3.b
Mat.19.e
Mar.10.e
Col.3.d
Tit̄.2.e
1.Pe.2.e
Ro.2.b
Col.3.d
Act.10.f
Ja.2.b
1.Pe.1.c
1.Thes.2.b

sum vt cognoscatis q̄ circa nos sunt: t cōsoleť corda vra. Pax fratrib⁹: t charitas cū fide a deo pre nro: t dño iesu christo. Gra cum oibus q̄ diligūt dñm nr̄m iesū christū in corruptiōe. Amē.

Explicit epla Pauli ad Ephesios. Incipit argumēth i eplaz ad Philippēses

Philippēses sūt macedones. Hi p accepto verbo vitatis pstiterūt i fide: nec receperūt falsos aplos Nos collaudet aplus: scribēs eis a roma de carcere p epaphroditum.

Explicit argumēth. Incipit epistola Pauli ad Philippenses. Ca. I

Paulus et timotheus serui iesu christi: oibus sctis i christo iesu qui sūt philippis cū epis t diaconibus: Gra vobis t pax a deo patre nro t dño iesu christo Gratias ago deo meo in oi memoria vr̄i semp in cūctis orationib⁹ meis p oib⁹ vobis cū gaudio deprecationē faciēs sup cōicatione vra i euāgelio christi a prima die vsq̄ nūc: cōfidēs hoc ipm: t q̄ cepit in vob opus bonū: pficiet vsq̄ in diem christi iesu. Sicut ē mihi iustū hoc sentire p oibus vobis: eo q̄ habeā vos in corde t in vinculis meis t i defensione t cōfirmatiōe euāgelij: socios gaudij mei oēs vos eē. Testis ei mihi est deus quō cupiā oēs vos eē in visceribus iesu christi. Et hoc oro: vt charitas vra magis ac magis abūdet in oi scia t in oi sensu: vt probetis potiora vt sitis sinceres t sine offēsa i die christi: repleti fructu iusticie p iesū christū i gliam t laudem dei. Scire aūt volo vos frēs: q̄ q̄ circa me sūt: magis ad pfectū venerēt euangelij: ita vt vincula mea manifesta fierent in christo in oi prorio t in ceteris oibus: vt plures e fratribus i dño confidentes in vinculis meis: abūdātius auderēt sine timore vbū dei loq̄. Quidā q̄dē et p̄pter invidiā t cōtentionē: q̄dā aūt t p̄pter bonā voluntatē christū p̄dicant. Quidā ex charitate: sciētes q̄m in defensione euāgelij positus sū. Quidā aūt ex cōtentione christū annūciāt nō sincere: existimātes pressurā se suscitare vinculis meis. Quid em̄? Dū oīmodo sive p occasionē sive p veritatē christus annūcet: t i hoc gaudeo: sed t gaudebo. Scio em̄ q̄ hoc mihi proveniet ad salutē: p vrām orationē t subministrationē spūs ihesu christi: sm expectationē t spem meā q̄ i nullo confundar: sed in oi fiducia sicut semp t nūc magnificabit christus i corpe meo: sive p vitā sive p mortē. Mihi em̄ vivere christus ē t mori lucrū. Q̄ si vivere in carne: hic mihi fructus operis ē: t q̄d eligā ignoro: coarctor aūt: e duob⁹ desiderium habens dissolvi: t esse cū christo multomagis melius pmanere aūt in carne: necessariū p̄pter vos. Et hoc confidēs scio: q̄ manebo t pmanebo oib⁹ vob ad profectū vrm t gaudium fidei: vt gratulatio vra abundet i christo iesu i me: p meum adventū iterū ad vos. Tm̄ digne euāgelio christi admini: vt sive cū venero t videro vos: sive absens audiā de vob: q̄ statis in uno spū vnanimes: collaborātes fidei euāgelij: t i nullo terreamini ab adversāriis q̄ ē illis cā perditionis: vob aūt salutis. Et hoc a deo. Quia vobis donatū ē p christo: nō solū vt i eum credatis: sed vt etiā p illo patiamini: idē certamen habentes quale t vidistis in me t nūc: audistis de me. Si qua q̄ consolatio i christo: si qd solatium charitatis: si q̄ societas spūs: si q̄ viscera miserationis: implete gaudium meum: vt idē sapiatis: eādē charitatē habētes: unanimes: idipm sentientes. Nihil p contentionē neq̄ p inanē gliam: sed in humilitate superiores sibi invicē arbitrātes: nō q̄ sua sūt singuli considerantes sed ea q̄ alioꝝ. Hoc ei sentite in vob quod t in christo iesu. Qui cū i forma dei esset: nō rapinā arbitratus ē eē se equalē deo: sed semetipm exinaniuit formā serui accipiēs i similitudinē hoim factus t habitu inuentus vt hō humiliavit semetipm factus obediēs usq̄ ad mortem mortē aūt crucis. Propter quod et deus exaltavit illū t donavit illi nomē quod ē super omne nomē: vt i nomine iesu oē genu flectat celestium terrestrium t infernorum: t omis lingua cōfiteat: q̄ dūs iesus christus in gliā ē dei p̄tris. Itaq̄ charissimi mei sicut semp obedistis: nō i p̄sentia mea tm̄: sed multomagis nūc i absentia mea cū metu t tremore vram salutē operami ni. Deus ē em̄ q̄ operat in vobis t velle t p̄ficere p bona voluntate. Oia aūt facite sine murmurationib⁹ t hesitatio-

nih⁹:ve sitis sine q̄rela et simplices fi-
lij dei sine rep̄hēsione i medio natiōis
c prauе t puerse:iter q̄s lucetis sicut lu
minaria in mūdo ✠bū vite cōtinētes
ad gl̄iam meā i die christi:q⁹ nō in va-
cūm cucurri neq; i vacuū laborauі. Sz
et si emulor supra sacrificiū t obsequiū
fidei vře:gaudeo t cōgratulor oibus
vob. Idip̄m aūt t vos gaudete:t ꝯgra
tulamini mihi. Spero aūt i dño iesu
timotheū me cito mittere ad vos: vt t
ego bono aīo sim cognitis q̄ circa vos
sunt. Neminē ei habeo tā vnanimē q̄
sincera affectione p̄ vob sollicit⁹ sit.
b Dēs ei q̄ sua sūt quer̄it:nō q̄ iesu chri
sti. Experimētū aūt ei⁹ cognoscite:q̄m
sicut p̄ri filiꝰ mecū ꝙuiuit in euāgelio.
Hūc igit̄ spero me mittere advos:mox
d vt videro q̄ circa me sūt. Cōfido aūt in
dño:q̄m t ip̄e veniā ad vos cito. Ne-
cessariū ēt existimaui epaphroditū fra
trē t coopatorē:t ꝯmilitonē meū:vř̄m
aūt apm:t ministrū necessitatis mee:
mittere ad vos:q̄m q̄dē oēs vos desi-
derabat:t mest⁹erat: ꝓpterea q̄ audie
rat illū infirmatū. Nā t infirmat⁹ ē vs-
q; ad mortē:sz de⁹ miserꝰ ē ei⁹. Nō so
lū aūt ei⁹:verūetiā t mei:ne tristiciam
sup tristiciā haberē. Festinātiꝰ g̈ misi
illū:vt viso illo iterū gaudeat⁊:t ego
sine tristicia sim. Excipite itaq; illū cū
oi gaudio i dño:t eiusmodi cū honore
habetote:q̄m ꝓp̄t opꝰ christi vsq; ad
mortē accessit:tradēs aiam suā:vt iple
ret id qđ ex vob deerat erga meū obsequ
e Dēcelo frēs mei gau (ium. III
dete i dño:eadem vob scribere
mihi q̄dē nō pigrū: vob aūt ne
cessariuz. Videte canes:videte malos
operarios:videte cōcisionē. Nos enī su
mꝰ circūcisio q̄ spiritu seruimꝰ deo: et
gl̄iamur i christo iesu t nō i carne fidu
cā habētes:quāq; t ego habeā cōfidē
tiā i carne. Si q̄s alꝰ videt⁊ cōfidere i
carne:ego magꝭ circūcisus octaua die
f ex genere isr̄l de tribu beniami‖hebreꝰ
g de hebreis:ꝙm legē phariseꝰ ꝙm emula
nonē p̄sequēs eccl̄iam dei:ꝙm iusticiā
q̄ in lege ē cōuersatus sine q̄rela. Sz q̄
mihi fuerūt lucra:hec arbitratꝰ sum p̄
pter christū detrimenta. Verūtīn existi-
mo oia detrimētū ēē ꝓpter eminentē
sciētiā iesu christi dñi mei: ꝓpter quem
oia detrimētū feci t arbitror vt sterco-
ra vt christū lucrifaciā: vt t inueniar i
illo nō habēs meā iusticiā q̄ ex lege est
sed illā q̄ ex fide ē christi iesu:q̄ ex deo
ē iusticia i fide ad cognoscendū illū: t
✠rutē resurrectiōis eiꝰ t societatē pas
sionis illiꝰ:cōfiguratꝰ morti eiꝰ:si quo
modo occurrā ad resurrectionē q̄ ē ex
mortuis:nō q̄ iam acceperim: aut iā
p̄fectꝰ sim. Sequor si quo mō ꝓp̄hēdā
i q̄ t ꝓp̄hēsus sū a christo iesu. Fratres
ego me nō arbitror cōp̄hendisse. Unū
aūt:q̄ q̄dē retro sūt obliuiscens: ad ea
✠o q̄ sūt priora extendens meip̄m: ad
destinatū p̄sequor ad brauiū supne vo
catiōis dei i christo iesu. Quicūq; g̈ p̄-
fecti sumꝰ hoc sentiamꝰ:t si q̄d aliť sa
pitis:t hoc vobis deꝰ reuelabit. Uerūtīn
ad qđ puenimꝰ: vt idē sapiamꝰ:t i ea-
dē ꝑmaneamꝰ regla. Imitatores mei
estote frēs:t obs̄uate eos q̄ ita ambu-
lāt sicut habet⁊ formā nr̄am. Multi enī
ambulāt q̄s sepe dicebā vob: nūc aūt
t flens dico inimicos crucis christi: q̄-
rū finis interitꝰ: ‖q̄rū deꝰ venter ē: et Ro.16.e
t gl̄ia in ꝓfusiōe ip̄oꝝ q̄ terrena sapiūt
Nr̄a aūt ꝓuersatio in celis ē. Unde etiā
saluatorē expectamꝰ dñm nr̄m iesum
christū: q̄ reformabit corꝑ humilitat⁊
nr̄e cōfiguratū corꝑi claritatis sue:ꝙm
operationē ✠rutis sue q̄ etiā possit sub-

Itaq; frēs (q̄cere sibi oia. IIII
mei charissimi t desiderantissi-
mi:gaudiū meū t corona mea:
sic state in dño charissimi. Euchodiaꝝ
rogo t syntycen deꝓcor:idip̄m sape in
dño. Etiā rogo t te germane cōpar:ad
iuua illas q̄ mecū laborauerūt in eu-
gelio cū clemēte t ceteris adiutoribus
meis:quorū nomina sūt i libro vite. Gau
dete i dño sp̄:iterū dico gaudete. Mo-
destia vř̄a nota sit oib⁹ hoib⁹ Dñs enī
p̄pe est. Nihil sollicити sitis:sed i oi ora
tione t obsecratione cū gratiarū actio-
ne petitiones vře innotescāt apud de-
um. Et pax dei q̄ exuperat oēm sensuꝝ
custodiat corda vř̄a t intelligētias ve-
stras in christo iesu. De cetero frēs q̄-
cūq; sūt vera:q̄cūq; pudica:q̄cūq; iu-
sta:q̄cūq; sctā: q̄cūq; amabilia: q̄cūq;
bone fame:si q̄ virt⁹:si q̄ laus disciplī-
ne hec cogitate:q̄ t didicistis t accepi-
stis t audistis t vidistis i me. Hec agi-
te t deꝰ pacis erit vobiscū. Gauisus sū
aūt in dño vehemēter: q̄m tādē aliq̄n

refloruistis pro me sentire sicut et sentiebat. Occupati aũt erat. Nõ ãq̃ si propter penuriã dico. Ego enĩ didici in q̃b9 sũ sufficiẽs eẽ. Scio et humiliari: scio et abũdare. Ubiq̃ et in oib9 institut9 sum et fatiari et esurire: et abũdare et penuriam pati. Omia possũ: in eo q̃ me cõfortat. Uerũtñ bñ fecistis: cõicãtes tribulationi mee. Scitis aũt et vos philippenses q̃ in pncipio euãgelij q̃n pfect9 sũ a macedonia nulla mihi ecclesia cõicauit in rõne dati et accepti: nisi vos soli: q2 et thessalonicã semel et bis in vsũ mihi misistis. Non q2 q̃ro datũ: sz req̃ro fructũ abũdantẽ in rõne vr̃a. Habeo aũt omia: et abũdo. Repletus sũ acceptis ab epaphro dito: q̃ misistis in odorẽ suauitatis hostiã acceptã placẽtẽ deo. Deus aũt meus impleat oẽ desiderium vr̃m sm diuitias suas in gl̃ia in christo iesu. Deo aũt et pri nr̃o gl̃ia in scla sculoz amẽ. Salutate oẽm sctm in christo iesu. Salutãt vos q̃ mecũ sũt frẽs. Salutãt vos oẽs scti: maxime ãt q̃ de cesaris domo sũt. Gratia dñi nr̃i iesu christi cũ spũ vr̃o amẽ.

Explicit epla Pauli ad Philippẽses.

Incipit argumentũ in epl̃as ad Colossẽses

Colossenses: et hi siẽ laodicenses sunt asiani: et ipi puenti erãt a pseudo aplis. Nec ad hos accessit ipse aplus: sz et hos p epl̃am corrigit Audierãt enĩ verbũ ab archippo: q̃ et ministeriũ in eos accepit. Ergo aplus iã ligat9 scribit eis ab epheso p tychicum diaconẽ et onesimũ acolythum.

Explicit argumentũ. Incipit epistola Pauli ad Colossenses. Ca. I

Paulus aposto

Paulus iesu christi p volũtatẽ dei et timotheus frater his q̃ sunt colossis scis et fidelibus fratrib9 in christo iesu. Gra vob et pax deo patre nr̃o. Gras agim9 deo et patri dñi nr̃i iesu christi semp p vobis orãtes: audiẽtes fidẽ vr̃am in christo iesu et dilectionẽ quã habetis in sanctos oẽs ppter spem q̃ reposita ẽ vob in celis: quã audistis in verbo veritatis euãgelij q̃ puenit ad vos sicut et in vniuerso mũdo ẽ: et fructificat et crescit siẽ in vobis ex ea die q̃ audistis et cognouistis gr̃am dei in veritate: sicut didicistis ab epaphra charissimo conseruo nr̃o: q̃ ẽ fidelis p vob minister christi iesu Qui etiã manifestauit nob dilectionẽ vr̃am in spũ. Ideo et nos ex q̃ die audiuim9: nõ cessam9 p vob orãtes: et postulantes vt impleamini agnitione voluntatis ei9 in oi sapia et intellectu spirituali: vt ambuletis digne deo p oia placẽtes in oi ope bono fructificãtes et crescẽtes in scia dei: in oi v̄rtute cõfortati sm potentiã claritatis ei9: in oi patia et longanimitate cũ gaudio gr̃as agẽtes deo et pr̃i: q̃ dignos nos fecit in partẽ sortis sanctorũ in lumie. Qui eripuit nos de pr̃ate tenebraz et trãstulit in regnũ filij dilectionis sue in q̃ habem9 redẽptionẽ et remissionẽ pcoz. Qui ẽ imago dei invisibilis pmogenit9 ois creature: q̃m in ipo cõdita sũt vniuersa in celis et in terra visibilia et invisibilia. Sive throni sive dñationes sive pncipatus sive pr̃ates: omia p ipm et in ipo creata sũt. Et ipe ẽ ante oẽs et oia in ipo pstãt. Et ipe ẽ caput corpis ecclie: q̃ ẽ pncipiũ pmogenit9 ex mortuis: vt sit in oib9 ipe primatũ tenens. Quia in ipo cõplacuit oẽm plenitudinem inhabitare et p eũ recõciliari oia in ipm pacificãs p sanguinẽ crucis ei9: sive q̃ in terris sive q̃ in celis sũt. Et vos cũ essetis aliq̃n alienati et inimici sensu in opib9 malis: nũc aũt recõciliauit in corpe carnis ei9 p mortẽ: exhibere vos sanctos et imaculatos et irreprehẽsibiles coram ipo: si tñ pmanetis in fide fundati et stabiles et imobiles a spe euãgelij q̃ audistis: q̃ pdicatũ ẽ in vniuersa creatura q̃ sub celo ẽ: cui9 fact9 sum ego paul9 minister: q̃ nũc gaudeo in possessionib9 p vob: et adipleo ea q̃ desunt passionum christi in carne mea p corpe ei9 q̃ ẽ ecclesia. Cui9 fact9 sum ego minister sm dispẽsationẽ dei q̃ data ẽ mhi in vobis vt impleã verbũ dei: mysteriũ q̃ abscõditum fuit a seculis et generationib9: nũc aũt manifestatum ẽ sctis ei9 q̃b9 voluit deus notas facere diuitias gl̃ie sacri huius in gẽtib9 q̃ ẽ christ9 in vob spes gl̃ie: quem nos annũciauim9 corripiẽtes oẽm hominẽ et docẽtes in oi sapia vt exhibeam9 oẽm hoiem pfectum in christo iesu in q̃ et laboro certãdo sm operationẽ ei9 quam

Volo enĩ (opat in me in virtute. vos scire ãlẽ sollicitudinẽ habeã p vobis et p his q̃ sũt in laodicie et q̃cũq̃ non viderũt faciẽ meã in

ut ꝓsolẽt corda iꝑo ꝓstructi i cha
ritate: & in oẽs diuitias plenitudinis
intellect⁹ in agnitiõe mysterij dei & pa
tris & christi iesu: i quo sũt oẽs thesau
ri sapiẽtie & sciẽtie abscõditi. Hoc aũt
dico: vt nemo decipiat in sublimitate
sermonũ. ‖ Nã & si corpe absens sũ: sed
spũ vobiscũ sũ gaudẽs & vidẽs ordinẽ
vrm: & firmamentũ ei⁹ q̃ in christo est
fidei vre. Sicut & accepistis ihesũ chri-
stum dñm nrm: in ipso ambulate: radi
cati & superedificati in iꝑo: & cõfirmati
i fide sicut & didicistis: abũdãtes i illo
in gratiarũactione. Videte ne q̃s vos
decipiat ꝑ philosophiã & inanẽ falla-
ciã ꝑm traditionẽ hoim: ꝑm elementa
mũdi & nõ ꝑm christũ. Quia in iꝑo in
habitat ois plenitudo diuinitatis cor
poralit: & estis i illo repleti q̃ est caput
omis ꝓncipat⁹ & ptãtis. In q̃ & circũcisi
estis circũcisione nõ manufacta i expo
liatione corpis carnis: sz in circũsiõe
christi consepulti ei in baptismo: in q̃
& resurrexistis ꝑ fidẽ operationis dei q̃
suscitauit illũ a mortuis. ‖ Et vos cum
a mortui essetis i delict⁹ & ꝓputio carnis
vre cõuiuificauit cũ illo donãs vobis
omia delicta: delens q̃d adũsus nos erat
chirographũ decreti q̃d erat ꝛriũ nob
& ipm tulit de medio affigens illud
cruci: & expoliãs ꝓncipatus & ptãtes:
traduxit cõfidẽter palã triũphãs illos
in semꝑ. Nemo ergo vos iudicet in ci-
bo aut in potu aut in ꝑte diei festi aut
neomenie: aut sabbatorũ q̃ sũt vmbra
futurorũ: corpus autẽ christi. ‖ Nemo
vos seducat volẽs in humilitate & reli
gione angelorũ q̃ nõ vidit: ãbulãs fru-
stra ifl⁹ sensu carnis sue: & nõ tenẽs
caput ex q̃ totũ corpus ꝑ nexꝰ & cõiun
ctiones sũministratũ & cõstructũ crescit
in augmẽtũ dei. Si & mortui est⁹ cũ chri
sto ab elemẽtis hui⁹ mundi: q̃d adhuc
tãq̃ viuẽtes mũdo decernitis? Ne teti
geritis: neq̃ gustaueritis neq̃ ꝓtracta-
veritis: q̃ sũt oia i interitũ iꝑo vsu ꝑm
ꝓcepta & doctrinas hoim: q̃ sũt rõnẽ q̃
dẽ habẽtia sapiẽ i superstitiõe & humili
tate & nõ ad parcẽdũ corpi nõ i hono-
re aliq̃ ad saturitatẽ carnis. III

Si ergo ꝓsurrexistis cũ christo: q̃
sursũ sũt q̃rite vbi christ⁹ est in
dextera dei sedẽs: q̃ sursũ sũt sa
pite: nõ q̃ sup terrã. Mortui enim est⁹: et
vita vra abscõdita est cũ christo & deo.
cũ aũt christ⁹ apparuerit vita vra: tũc
& vos apparebitis cũ iꝑo igl̃ia. Morti
ficate ergo mẽbra vra q̃ sũt sup terrã: forni
cationẽ imũdiciã: libidinẽ: cõcupiscẽ-
tiã malã: & auariciã: q̃ est simulacro-
rũ seruitꝰ: ‖ Propter q̃ venit ira dei sup filios
incredulitat⁹ i q̃b⁹ ambulastis aliq̃n
cũ viueret⁹ in illis ‖ Nũc aũt deponite
& vos oia: irã: indignationẽ: maliciam
blasphemiã: turpẽ sermonẽ de ore vro
‖ Nolite mẽtiri i nuicẽ: expoliãtes vos
veterẽ hoiem cũ actib⁹ suis & induen-
tes nouũ eũ q̃ renouat⁹ i agnitionem
dei ꝑm imaginẽ ei⁹ q̃ creauit eũ: vbi n
ẽ gentil⁹ & iudeus: circũcisio & ꝓputiũ:
barbar⁹ & scytha: ꝑus & liber: sz oia & i
oib⁹ christ⁹. ‖ Induite vos ergo sicut ele-
cti dei sãcti & dilecti viscera miserico-
die: benignitatẽ: humilitatẽ: modestiã
patiam ‖ supportãtes inuicẽ & donãtes
vobismetipis si q̃s adũsus aliquẽ ha-
bet q̃relã: sicut & dñs donauit vob: ita
& vos. Sup oia aũt hec: charitatẽ ha-
bete q̃d est vinculũ ꝑfectiõis: & pax chri
sti exultet i cordib⁹ vris: in q̃ & vocati
estis i vno corpe: & grati estote. Verbũ
christi habitet i vob abũdãter: i oi sapi
entia docẽtes & cõmonẽtes vosmetip-
sos i psalmis & hymnis & cãticis spũalib⁹
i gr̃a cãtẽtes in cordibus vris deo.
‖ Omne q̃cũq̃ facit⁹ i ꝛbo aut in ope:
oia i nole dñi nri iesu christi: gr̃as agẽ
tes deo & pri & ꝑ ipm. ‖ Mulieres sub-
dite estote virꝭ: sicut oportet i dño. Vi
ri diligite vxores vras & nolite amari
eã ad illas ‖ Filij obedite parentib⁹ ꝑ oia
hoc enim ei placitũ est i dño. Patres nolite ad in
dignationẽ ꝓuocare filios vros vt nõ
pusillo animo fiãt. ‖ Serui obedite ꝑ oia
dñis carnalib⁹: nõ ad oculũ seruientes
quasi hoib⁹ placẽtes: sz i simplicitate cor-
dis timẽtes dñm. Quodcũq̃ facit⁹: ex ani
mo operamini: sicut dño & nõ hoib⁹: sciẽtes
quia a dño accipietis retributionẽ hereditat⁹.
tis. Dño christo seruite. Qui enim iniuriã
facit: recipiet id q̃d iniq̃ gessit ‖ Et nõ est
personarũ acceptio apud deũ. IIII

Domini: q̃d iustũ est & equũ ꝓuis
tate: sciẽtes q̃m & vos dñm ha
bet⁹ i celo. Orationi istate vigilã-
tes i ea i gr̃arũactiõe: orãtes simul & ꝑ no
bis: vt det⁹ aperiat nob ostiũ sermõis ad
loquẽdũ mysteriũ christi: propter q̃d etiã

Ephe. 5. b
B
Deu. 12. a
1. Pe. 2. a
Ephe. 2. e
Ro. 2. c
Ro. 6. a
Ephe. 4. f
Ephe. 6. b
Ephe. 4. g
C
3. Cor. 10. g
Ephe. 5. e
1. Pe. 3. a
D
Ephe. 6. a.
Ephe. 6. a
1. Pe. 2. a
Ro. 2. b
Ephe. 6. b
Act. 10. a
A

vinct⁹ ſſi: vt manifeſtē illō ita vt opor
Eph.5.b tet me loq̄ ‖ In ſapia ambulate ad eos
q̄ foris ſūt: tp̄s redimētes. Sermo v̄r
ſp i gr̄a ſale ſit cōdit⁹: vt ſciat⁊ quomō
B oporteat vos vnicuiq; rſpondere. Que cir
ca me ſūt: oia vobis nota faciet tychi-
cus chariſſimi frat̄ t fidel⁹ miſter t cō-
ſeru⁹ i dño: quē miſi ad vos ad hocip
ſū vt cognoſcat q̄ circa vos ſūt: t cōſo-
lēt corda v̄ra cū oneſimo chariſſimo t
fideli fratre q̄ ex vobis eſt: q̄ oia q̄ hic
agūt nota faciēt vobis. Salutat vos
aristarchus cōcaptiu⁹ me⁹: ‖ t marcus
2Ti.4.b cōſobrin⁹ barnabe: ō q̄ accepiſtis man
C data. Si venerit ad vos ſuſcipite illū.
Et ieſus q̄ dicit iuſt⁹: q̄ ſūt ex circūciſi
one. Hi ſoli ſūt adiutores mei i regno
dei: q̄ mihi fuerūt ſolatio Salutat vos
epaphras q̄ ex vob̄ eſt ſeru⁹ chriſti ieſu
ſp ſollicit⁹ p vobis i orationib⁹: vt ſte
tis pfecti t pleni i oi voluntate dei. Te-
ſtimoniū ei illi phibeo ꝙ habet multū
laborē p vobis t p his q̄ ſūt laodicie t
D q̄ hierapoli. Salutat vos lucas medi
cus chariſſim⁹: t demas. Salutate fra
tres q̄ ſūt laodicie t nympha t q̄ in do
mo ei⁹ ē eccl̄ia⁊. Et cū lecta fuerit ap̄
vos epla hec: facite vt t in laodicēſiu⁊
eccl̄ia legat̄: t ea q̄ laodicēſiū ē vobis
legat̄. Et dicite archippo. Vide miſte-
riū q̄ accepiſti i dño vt illud impleas
Salutatio mea manu pauli. Memo-
res eſtote vinculo⁊ meo⁊. Gr̄a dñi no
ſtri ieſu chriſti vobiſcum. Amen.

Explicit epla Pauli ad Coloſſenſes
Incipit argumentum in epiſtolam ad
Theſſalonicenſes primam

Theſſalonicēſes ſūt macedones
a q̄ accepto v̄bo veritat⁊ ꝙſtite-
rūt i fide: etiā i ꝙſecutione ciui
um ſuo⁊. Preterea nec receperunt fal
ſos apl̄os: nec es q̄ a falſis apl̄is dice-
bant. Nos collaudat apl̄s ſcribēs eis
ab athenis: ꝙ tychicū diaconē: t oneſi
mū acolythum.

Explicit argumentum. Incipit epla
Pauli ad Theſſalonicēſes p̄ma. Ca. I

Paulus et ſilua
p nus t timotheus: eccleſie
theſſalonicēſiū in deo p̄re
nr̄o t dño ieſu chriſto: gr̄a
vobis t pax. Gr̄as agim⁹ deo ſemꝙ p̄
oib⁹ vob̄: memoriā v̄ri facientes i ora-
tionib⁹ nr̄is ſine intermiſſione: memo
res operis fidei v̄re t laboris t cha-
ritatis t ſuſtinētie ſpei dñi nr̄i ieſu chri-
ſti: añ deū t patrē nr̄m. Scientes frēs
dilecti a deo electionē v̄ram: q̄ euāge
liū nr̄m nō fuit ad vos i ſermone tm:
ſz t in virtute t i ſp̄ſcto t i plenitudi-
ne multa: ſicut ſcitis q̄les fuerim⁹ i vo
bis p̄pter vos. Et vos imitatores nr̄i
facti eſtis t dñi: excipiētes v̄bū i tribu
latione multa cū gaudio ſp̄ūſcti: ita
vt facti ſitis forma oīb⁹ credētib⁹ i ma
cedonia t in achaia. A vobis ei diffa-
mat⁹ ē ſermo dñi: nō ſolū i macedonia
t in achaia: ſz in oi loco fides v̄ra que
eſt ad deū p̄fecta ē: ita vt nō ſit nobis
neceſſe quicq; loq̄. Ipſi enī ō nobis an
nūciant qualē introitū habuerim⁹ ad
vos: t quō cōuerſi eſtis ad deū a ſimu-
lacris p̄uire deo viuo t vero: t expecta
re filiū ei⁹ de cel⁹ quē ſuſcitauit ex mor
tuis ieſū: q̄ eripuit nos ab ira v̄ētura.

n Am ex ipſi ſcitis frēs introi
tū nr̄m ad vos q: nō ianis fuit
ſz añ paſſi multa t contumelijs
affecti ſunt ſcitis in philippis: fiducia
habuim⁹ i deo nr̄o loq̄ ad vos euāgeli
um dei in multa ſollicitudine. Exho-
tatio ei nr̄a nō de errore neq; de imun
ditia neq; in dolo: ſed ſicut p̄bati ſu
m⁹ a deo vt crederet̄ nobis euangeliū
ita loquimur: nō q̄ſi hoib⁹ placētes: ſ
deo q̄ p̄bat corda nr̄a. Neq; ei aliq̄n fu
im⁹ in ſermone adulatiōis ſicut ſcitis
neq; in occaſione auaritie: deꝰ teſtis ē
nec q̄rētes ab hoib⁹ gl̄iam neq; a vo
bis neq; ab alīs cū poſſem⁹ vob onē
ri ēē vt chriſti ap̄li. Sz facti ſum⁹ par
uuli in medio v̄m tanq; ſi nutrix fo
ueat filios ſuos: ita deſiderantes vos
cupide: volebam⁹ tradere vob: nō ſolū
euāgeliū dei: ſed etiam aias nr̄as: q̄
chariſſimi nobis facti eſt̄. Memores
ei facti eſtis fratres labōris nr̄i t fa
gationis: nocte t die opantes: ne quē
v̄m grauarem⁹: p̄dicauim⁹ in vobis
euāgeliū dei. Vos teſtes eſtis t deꝰ: q̄
ſancte t iuſte t ſine q̄rela vobis q̄ cre
didiſtis affuim⁹ ſicut ſcitis q̄liter vnū
quēq; v̄m ſicut p̄r filios ſuos deh̄ra
tes vos t cōſolates: teſtificati ſum⁹ vt
ambularetis digne deo q̄ vocauit vos
in ſuū regnū t gl̄iam. Ideo t nos gr̄as
agim⁹ deo ſine intermiſſione: q̄ cum

accepissetis a nobis verbū audit⁹ dei: accepist illud nō vt verbū hoim: sz sicut ē vere verbū dei: q̄ opat in vobis q̄ credidist. Uos eni imitatores factī estis frēs ecclīaꝝ dei q̄ sūt in iudea in christo iesu: qz eadē passi estis et vos a p oribulib⁹ vris sicut et ipsi a iudeis q̄ t dñm occiderūt iesū t ꝓphas: t nos p secuti sūt t deo nō placēt: t oib⁹ hoib⁹ aduersant: phibētes nos gentib⁹ loq̄ vt salui fiāt: vt impleāt pctā sua semper. Peruenit eni ira dei sup illos vsq̄ in finē. Nos aūt frēs desolati a vob ad tps horē: aspectu nō corde abūdanti⁹ festinauim⁹ facie vfaz videre cū multo desiderio: qm voluimus venire ad vos ego q̄dē paul⁹ t semel t iterꝝ: sz impedit nos sathanas. Quis eni nra spes aut gaudiū aut corona gīe? Nōne vos ā dñz nrm iesum christū est i aduentu ei⁹? Uos enim est gīa nra t

2 p Ropter qō nō (gaudiū. III sustinētes amplius: placuit nob remanere athenis solis: t misimus timotheū frēm nrm t ministrum dei in euāgelio christi: ad cōfirmādos vos vt exhortandos p fide vra: vt nemo moueat i tribulationib⁹ istis? Ipsi eni scitis q̄ i hoc positi sum⁹. Nā t cum apud vos essem⁹ p̄dicebam⁹ vob passuros nos tribulatiōes: sicut t factū ē et scitis. Propterea t ego amplius nō sustinens nisi ad cognoscendū fidē vram: ne forte tēptauerit vos is q̄ tēptat: et inanis fiat labor noster. Nunc āt veniente timotheo ad nos a vob t āntiāntes nobis fidem t charitatē vram: t qz memoriā nrī habetis bonā: semp desiderātes nos videre sicut t nos q̄z vos ideo p solati sum⁹ frēs in vobis: in oi necessitate t tribulatione nra p fidem vram: qm nūc viuim⁹: si vos statis in dño. Quā em gratiā actionē possumus deo retribuere p vobis i oni gaudio q̄ gaudem⁹ p vob: ante deū nrm: nocte ac die abundāti⁹ orantes vt videamus faciē vram t cōpleam⁹ ea q̄ desunt fidei vre? Ipse aūt de⁹ t pater nr t dñs ihūs christus dirigat viā nraz ad vos. Uos aūt dñs multiplicet t abundare faciat charitatē vram i inuicē t in oēs: quēadmodū t nos i vobis ad cōfirmāda corda vra sine q̄rela i sanctitate ante deū t patrem nrm in aduentu dñi nri ihesu christi cū oib⁹ sanctis ei⁹. Amē.

3 B D Ē cetero g frēs rogam⁹ IIII vos t obsecram⁹ in dño iesu: vt quēadmodū accepistis a nobis quō oporteat vos ambulare t placere deo: sic t ambulet: vt abūdetis magis. Scitis eni q̄ p̄cepta dederim vobis p dñz iesū. ‖ Hec ē eni voluntas dei sanctificatio vra: vt abstineatis vos a fornicatione: vt sciat vnusq̄sq̄ vrm vas suum: possidere i sanctificatiōe t honore: nō i possessiōe desideriō sicut t gentes q̄ ignorāt deuz. Et ne q̄s supgrediat nec circūueniat i negocio frēm suum: qm vindex ē dñs ō his oib⁹ sicut p̄dixim⁹ vob t testificati sum⁹. Nō eni vocauit nos de⁹ i immūdiciā: sz i sanctificatione. Itaq̄ q̄ hec spernit: nō hoiem spernit: sz deū: q̄ etiā dedit spīm suū sanctū i nobis. ‖ De charitate aūt fraternitatis nō necesse habuim⁹ scribere vob. Ipi eni vos a deo didicistis: vt diligatis inuicē. Eteni illud facitis i oēs frēs: i vniūsa macedonia. Rogam⁹ aut vos frēs vt abūderis magis: t operā detis vt q̄eti sitis: t vt vrm negociū agatis et operemini manib⁹ vris sicut p̄cepimus vob: et vt honeste ambulet ad eos q̄ foris sunt: t nulli⁹ aliq̄d desideretis. Nolum⁹ aūt vos ignorare frēs de dormiētibus vt nō contristemini sicut t ceteri q̄ spē non hnt. Si eni credim⁹ q̄ ihesus mortu⁹ ē t resurrexit ita t de⁹ eos q̄ dormierunt p ihesū adducet cū eo. Hoc eni vob dicimus i verbo dñi: qz nos q̄ viuim⁹: q̄ residui sum⁹ i aduētu dñi nō p̄ueniem⁹ eos q̄ dormierūt. Quia ipe dñs i iussu t i voce archangeli t i tuba dei descēdet de celo ‖ t mortui q̄ i christo sunt resurgent p̄mi. Deinde nos q̄ viuim⁹ q̄ relinq̄mur simul rapiemur cū illis in nubib⁹ obuiā christo i aera: t sic semp cū dño erim⁹. Itaq̄ consolamini inuicē i verbis istis.

5 A V D E tpib⁹ aūt t momētis frēs nō indigetis vt scribamus vobis ‖ Ipsi eni diligēter scitis qz dies dñi sicut fur in nocte ita veniet. Cū eni dixerint pax t securitas: tūc repentin⁹ eis supueniet interitus sicut dolor in vtero habētis: t non effugient. Uos aūt frēs nō estis i tenebris: vt vos dies ille tanq̄ fur cōprehēdat. Oēs eni vos filii lucis estis: t filii diei. Nō sumus noctis neq̄ tenebraz. Igitur non

dormiam⁹ sicut ꝛ ceteri: sed vigilem⁹ ꝛ
B sobrij simus. Qui essi dormiūt: nocte
dormiūt: ꝛ q̄ ebrij sūt: nocte ebrij sunt.
Esa.59.d ‖Nos āt q̄ diei sum⁹ sobrij sim⁹: indu-
Eph.6.c ti loricā fidei ꝛ charitatis: ꝛ galeā spē
salutis: qm̄ nō posuit nos de⁹ in irā: ſz
in acq̄sitionē salutis p dñm nr̄m iesum
christū q̄ mortu⁹ ē p nobis: vt siue vi-
gilem⁹ siue dormiamus: simul cuz illo
viuam⁹. Propter qđ cōsolamini inicē
ꝛ edificate alterutrū: sicut ꝛ facitz. Ro
C gam⁹ aūt vos frēs: vt noueritis eos q̄
laborāt ī vos: ꝛ pssūt vob̄ i dño ꝛ mo
nēt vos: vt habeatis illos abūdāti⁹ in
charitate ꝓpter opus illoꝝ ꝛ pacē ha-
bete cū eis. Rogam⁹ aūt vos frēs: cor-
ripite inquietos: ꝓsolamini pusillanimes: suscipite infirmos: patiētes estote
ad oēs. Uidete ne quis malū p malo
D alicui reddat: ſz sp qđ bonū ē sectami
Eccl. 18.c in inuicē ꝛ i oēs ‖Semp gaudete: sine
Lu. 18.a intermissiōe orate ī oib⁹ gr̄as agite. Hec
ē enim voluntas dei i christo iesu i oibus
vob̄. Spm nolite extinguere: ꝓphias
nolite spernere. Oia āt pbate: q̄ bonū
ē tenete: ab omni specie mala abstinete
vos. Ipe āt de⁹ pacz sctificet vos p oia
vt integer spūs vester ꝛ aia ꝛ corp⁹ sine
q̄rela ī aduētu dñi nr̄i iesu christi ꝑue-
8.Cor.1.b tur ‖Fidelis ē q̄ vocauit vos: q̄ etiā fa
ciet. Frēs orate p nob̄. Salutate frēs
oēs i osculo sctō. Adiuro vos p dñm vt
legat epla hec oib⁹ sanctis frib⁹. Gr̄a
dñi nr̄i iesu christi vobiscū. Amen.
Explicit epla pauli ad Thessalonicēses
ꝑma. Incipit argumētū i eplam scdam.

HD Thessalonicēses secundā
scribit eplam apls: ꝛ notū fa
cit eis de tpib⁹ nouissimis et
de adūsarij ꝑiectione. Scri
bit hāc eplam ab athenis p titum dia
conem ꝛ onesimū acolytum.

Explicit argumentum. Incipit epla
pauli ad Thessalonicēses scda. Ca. I

A PAulus et silua
nus et timotheus: ecclesie
thessalonicensiū i deo pr̄e
nr̄o ꝛ dño iesu christo: gr̄a
vobis et pax a deo pr̄e nr̄o et dño iesu
christo. Gr̄as agere debem⁹ sp deo pro
B vobis frēs ita vt dignū ē qm̄ supercr-
scit fides vr̄a ꝛ abūdat charitas vnius
cuiusq̄ vr̄m̄ ‖ inuicē: ita vt ꝛ nosipsi ī
vobis gloriemur ī ecclesijs dei p pati-
entia vr̄a ꝛ fide et ī oib⁹ psecutionibus
vr̄is ꝛ tribulationib⁹ q̄s sustinetis in
exemplū iusti iudicij dei: vt digne ha-
beamini i regno dei p q̄ ꝛ patimini: si
C tm̄ iustū ē apud deū retribuere retribu
tionē his q̄ vos tribulāt ꝛ vobis q̄ tri
bulamini requiē nobiscū ī revelatiōe
dñi iesu de celo cum angelis virtutis
ei⁹ in flāma ignis dantz vindictā his
q̄ nō nouerūt deū: ꝛ q̄ nō obediūt euā-
gelio dñi nr̄i iesu christi. Qui penas
dabūt ī interitu eternas a facie dñi et
a gl̄ia ꝛ tutis ei⁹: cū venerit glorificari
D ī sāctis suis: ꝛ āmirabilis fieri ī oibus
q̄ crediderūt: q̄ creditus ē testimoniū
nr̄m sup vos in die illo. In q̄ etiā ora-
mus semp p vobis vt dignet̄ vos vo
catione sua de⁹: ꝛ impleat omnem vo
luntatē bonitatz sue ꝛ op⁹ fidei ī vir-
tute: vt clarificetur nomē dñi nr̄i iesu
christi in vobis: ꝛ vos in illo: ꝑm gr̄az
dei nr̄i ꝛ dñi iesu christi. II

E Rogam⁹ āt vos frēs p aduentū E
dñi nr̄i iesu christi ꝛ nr̄e cōgre-
gationis in ipm̄ vt nō cito moueami-
ni a vr̄o sensu neq̄ terreamini neq̄ p
spm̄ neq̄ p ꝑmonē: neq̄ p epl̄az tāq̄
p nos missā: q̄si instet dies dñi ‖ Ne q̄s
vos seducat vllo modo. Qm̄ nisi vene
rit discessio primū: ꝛ revelatus fuerit
hō peccati fili⁹ p̄ditionis: q̄ aduersat
ꝛ extollit supra oē qđ dicit de⁹ aut qđ
colit: ita vt in tēplo dei sedeat: ostendēs
q̄

t vocauit vos p euangeliū nr̄m in acquisitione glie dñi nr̄i iesu christi. Ita q̄ frēs state t tenete traditiones q̄s didicistis: siue per ꝑmonē siue p epl̄am nr̄am. Ipe aūt dñs nr̄ iesus christ⁹ t deus t pater nr̄ qui dilexit nos: t dedit ꝓsolationē eternā t spem bonā in gr̄a exhortet corda vr̄a t ꝓfirmet in omni
a o ope t ꝑmone bono. III
b Ē cetero frēs orate p nobis vt ꝑmo dei currat t clarificetur sicut t apud vos: t vt liberemur ab importunis t malis hominibus. Nō enim oim̄ fides. Fidelis aūt de⁹ ē q̄ cōfirmabit vos: t custodiet a malo. Cōfidimus autē de vobis frēs in dño q̄m q̄cunq̄ ꝑcipim⁹: t facit⁊: t facietis. Do
B min⁹ aūt dirigat corda vr̄a i charitate dei: t patiētia christi. Denūciam⁹ autē vobis frēs in nōie dñi nr̄i iesu christi vt subtrahatis vos ab oi fratre ambulante inordinate t nō ꝑm traditiones quā acceperūt a nobis. Ipsi enī scitis quēadmodū oporteat imitari nos q̄m nō inquieti fuim⁹ inter vos neq̄ gratis
f panē mānducauim⁹ ab aliquo‖q̄ in labore t fatigatiōe nocte ac die operātes: ne quē vr̄m grauarem⁹. Non q̄si non
c habuerim⁹ potātem: sed vt nosmetipos formā daremus vobis ad imitandum nos. Nam t cū essem⁹ apud vos ꝑ denūciabam⁹ vobis: q̄m si quis non vult operari: nec mānducet. Audiuim⁹ enim inter vos quosdā ambulātes inquiete nihil operantes: sed curiose agētes. His aūt q̄ eiusmodi sunt denūciam⁹ t obse
ab cramus in dño iesu christo: vt cū silen
d tio operantes suū panē mānducēt. ‖Vos āt frēs nolite deficere bñfacientes. Q̄ si q̄s nō obedierit verbo nr̄o: p epl̄am hunc notate: t nō cōmisceami cū illo vt ꝓfundat. Et nolite q̄si inimicū existimare: sꝫ corripite vt frēm. Ipse autē deus pac⁊ det vobis pacē sempiternā in omni loco. Dñs sit cū omnibus vobis. Salutatio mea manu pauli: q̄d ē signū in oi epl̄a. Ita scribo. Gr̄a dñi nr̄i iesu christi cū oīb⁹ vobis. Amē.

Explicit epl̄a pauli ad Thessalonicenses secūda. Incipit argumētū i epl̄am ad Timotheū primā.

Timotheū instruit t docet de ordinatione episcopat⁹ et diaconat⁹: t oībus ecclesiastice discipline scribens ei a laodicia p tychicū diaconē

Explicit argumētum. Incipit epl̄a pauli ad Timotheū prima. Ca. I

Paulus apostolus
A lus iesu christi ꝑm imperium dei saluatoris nr̄i et christi iesu spei nr̄e: timotheo dilecto filio in fide gr̄a t miscōia t pax a deo patre et christo iesu dño nr̄o. Sicut rogaui te vt remāneres ephesi cū irē in macedoniā: vt denūciares q̄busdā ne aliter docerēt neq̄ intenderēt fabulis t genealogijs interminatis: q̄ q̄stiones ꝑstāt magis q̄m edificatiōez dei q̄ ē i fide. Finis aūt ꝓcepti ē charitas: de corde puro t
B ꝓscia bona: t fide nō ficta. B q̄b⁹ q̄dā aberrātes ꝓuersi sunt in vaniloquiū: volētes esse legis doctores: nō intelligētes neq̄ ā loquunt⁊: neq̄ ō q̄bus affirmant‖Scim⁹ aūt q̄ bona ē lex si q̄s Ro.7.c
ea legitime vtat⁊: sciētes hoc q̄ lex iusto nō ē posita: sed iniustis t nō subditis‖impijs t peccatorib⁹: sceleratis t cō Exo.10.a.21
taminatis: patricidis t matricidis: homicidis: fornicarijs masculoꝝ ꝓcubitorib⁹ plagiarijs: mendacib⁹ t piurijs: t si q̄d aliud sane doctrine aduersat⁊: q̄ ē ꝑm euangeliū glie beati dei q̄ ō credit̄m ē mihi. C Gr̄as ago ei q̄ me ꝓfortauit in christo iesu dño nr̄o: q̄ fidelē C
me existimauit ponēs in misterio. Qui ꝓus blasphemus fui t ꝑsecutor et ꝓtumeliosus: sed miscōiaz dei ꝓsecut⁹ sū q̄ ignorās feci i incredulitate. Super abūdauit āt gr̄a dñi nr̄i cū fide t dilectione q̄ ē i christo iesu‖Fidelis ꝑmo t 1.4.c
oi acceptiōe dign⁹: q̄ christus iesus venit in hūc mundū ꝓcōres saluos facere: q̄r ꝓmus ego sum‖Sꝫ ideo miseri- D
cordiā ꝓsecut⁹ sū: vt in me ꝓmo ostenderet christus iesus oēm patiētiā ad informationem eoꝝ q̄ credituri sunt illi in vitā eternā. Regi aūt seculoꝝ immortali invisibili soli deo honor t gloria: in secula seculoꝝ amē. Hoc ꝓceptū cōmendo tibi fili timothee ꝑm ꝓcedētes in te ꝓphetias: vt milites in illis bonā militiā habens fidem t bonam ꝓscientiam. Quā q̄dam repellētes circa fidē naufragauerūt: ex quibus ē hymeneus 1.Co. 7.e
et alexander quos tradidi satane: vt discant non blasphemare. II

A Obsecro igit̄ p̄mū oim fieri obse
cratiões oões postulatiões
gr̄aꝝactiões p̄ oibus hoib⁹ p̄
regib⁹ t oibus q̄ i sublimitate ꝓstituti
sūt vt quietā t trāquillā vitā agamus
1.5.a in oi pietate t castitate ‖ Hoc eni bonū
B ē t acceptū coraꝫ saluatore nr̄o deo: q̄
oēs hoies vult saluos fieri: t ad agni
tionē veritatis venire. Un⁹ eni deus
vn⁹ t mediator dei t hoim hō christus
iesus: q̄ dedit redēptionē semetip̄m p̄
oib⁹. Cui⁹ testimoniū tpib⁹ suis cōfir-
2.Timo.1.c matū ē ‖ in quo posit⁹ sū ego p̄dicator
t ap̄ls. Ueritatē dico nō mētior: doctor
C gētiū in fide t veritate. Uolo ḡ viros
orare in omni loco: leuātes puras ma
1.Pe.3.a nus sine ira t disceptatiōe ‖ Sikiter et
mulieres i habitu ornato cū verecun-
dia et sobrietate ornātes se nō in tor: t
crinib⁹ aut auro aut margarit̄ vel ve-
ste p̄ciosa: sz p̄ decet mulieres p̄mittē
2.Cor.14.g tes pietatē p̄ opa bona ‖ Mulier i silē
D tio discat: cū oi subiectiōe. Docere aūt
mulieri nō p̄mitto: neq; dñari i virū:
Gen.1.d sz eē in silentio ‖ Ad̄ā eni prim⁹ forma
tus ē: deinde eua: t ad̄ā nō ē seductus
mulier aūt seducta i p̄uaricatiōe fuit.
Saluabit̄ aūt p̄ filioꝝ generationē si
p̄māserit in fide t dilectiōe t sāctifica-
tione cum sobrietate. III
A Fidelis ⁹mo. Si q̄s ep̄atum de
siderat bonum opus desiderat.
Tit.ii.1.b ‖ Oportet eni ep̄m irrep̄hensibilē esse:
vni⁹ vxoris virū: sobriū: ornatū: prudē
tem: pudicū: hospitalē: doctorem: non
vinolentū: nō p̄cussorē sz modestū: nō
litigiosū: nō cupidū: sz sue domui bñ p̄
positū: filios hñtem subditos cū oi ca
stitate. Si q̄s āt domui sue p̄esse nescit
B quō eccl̄ie dei diligentiā hēbit? Non
neophitū: ne in supbiā elat⁹ i iudiciū
incidat diaboli. Oportet aūt t illū te-
stimoniū hr̄e bonū ab his q̄ foris sūt:
vt nō in opp̄robriū incidat t in laqueū
diaboli. Diacones sikiter pudicos nō
bilingues: nō multo vino deditos: nō
turpe lucrū sectantes: hñtes mysteriū
fidei in ꝓscia pura. Et hi aūt p̄bentur
primū: t sic mistrent nullū crimē hab̄ē-
C tes. Mulieres sikiter pudicas: nō detra
hentes: sobrias: fideles in oibus. Dia-
cones sint vni⁹ vxoris viri: q̄ filiōs suis
bene p̄sint t suis domibus. Qui enim
bene mistraverint: gradū bonū sibi ac-
quirent: t multā fiduciā in fide que ē
i christo iesu. Hec tibi scribo fili timo
thee: sperans me venire ad te cito. Si
D āt tardauero: vt scias quō oportcat te
in domo dei ꝓuersari q̄ ē eccl̄ia dei vi-
ui: colūna t firmamētū v̄itat̄. Et ma
nifeste magnū ē pietat̄ sacramētū q̄
manifestatū ē in carne: iustificatū ē i
spiritu: apparuit angelis: p̄dicatum ē
gētib⁹: creditū ē i mūdo: assūptū ē in
Spirit⁹ aūt manife- (glia. IIII
ste dicit ‖ q̄ in nouissimis tpib⁹
discedēt q̄dam a fide: attendē-
tes spiritib⁹ erroris t doctrinis demo-
niorum in hypocrisi: loquentiū men-
dacium t cauteriatā habentiū suā cō-
scientiā p̄hibentiū nubere: abstinere
a cibis quos deus creauit ad p̄cipien-
dū cū gr̄aꝝactione fidelib⁹: t his qui
cognouerūt veritatē. Quia ois creatu
ra dei bona ē: t nihil reiiciendū q̄ cū
gratiaꝝactione p̄cipit̄. Sāctificatur
enim p̄ verbū dei t orationē. Hec ꝓpo-
nēs fratrib⁹: bon⁹ eris minister christi
iesu: enutritus verbis fidei t bone do
ctrine quā assecut⁹ es. ‖ Ineptas aūt ē
t aniles fabulas deuita. Exerce aūt te
ip̄m ad pietatē. Nā corp̄alis exercita-
tio ad modicū vtilis ē. Pietas aūt ad
tio ad modicū vtilis ē: p̄missionē hñs vite q̄ nūc
oia vtilis ē: p̄missionē hñs vite q̄ nūc
ē t future ‖ Fidelis ⁹mo t oi acceptiōe
dign⁹. In h̄ eni laboram⁹ t maledici-
mur: q; speram⁹ in deū viū q̄ ē salus
mur: q; speram⁹ in deū viū q̄ ē salus
tor oim hoim: maxime fideliū. Preci-
pe hec t doce. Nemo adolescentiā tuā
p̄tēnat: sz exemplū esto fideliū: in v̄bo
in ꝓuersatiōe: in charitate: in fide: in
castitate. Dū venio attende lectiōi ex-
hortatiōi t doctrie Noli negligere gra
tiā q̄ in te ē: q̄ data ē tibi p̄ ꝓphām cuꝫ
impositione manuū p̄sbyterij. Hec me
ditare: in his esto: vt p̄fectus tu⁹ mani
festus sit oibus. Attende eni tibi et do
ctrine: insta in illis. Hoc em facies: et
teip̄m saluū facies: t eos q̄ te audiūt.
V Eniorē ne increpaueris:
sed obsecra vt p̄rem. Juuenes
vt frēs an⁹ vt mres: iuuēculas
t sorores in oi castitate. Uiduas hono
ra: q̄ vere vidue sūt. Si q̄ aūt vidua fi
lios aut nepotes habet discat primum
domū suā regere t mutuā vicē redde-
re parētib⁹ ‖ Hoc eni acceptū ē coram
deo. Que autē vere vidua ē t desolata

speret i deū: ⁊ instet obsecratiōibus et
oratiōib⁹ nocte ac die Nā q̄ in delitijs
ē viuēs mortua ē. Et hec p̄cipe: vt irre-
p̄hensibiles sint. Si q̄s aūt suoꝝ ⁊ ma-
xime domesticoꝝ curā non habet fidē
B negauit: ⁊ est infideli deterioꝛ. Uidua
eligat nō min⁹ sexaginta ānoꝝ q̄ fue-
rit vni⁹ viri vxoꝛ: i operibus bonis: testi-
monium hns: si filios educauit: si ho-
spitio recepit: si sanctoꝝ pedes lauit; si
tribulationē patientib⁹ sūministrauit: si
oē op⁹ bonū subsecuta ē. Adolescētio
res autē viduas deuita. Cū enī luxuri-
ate fuerint i christo nubere volūt: ha-
bētes dānatiōez: q̄ p̄mā fidē irritā fe-
cerūt. Sīl aūt ⁊ ociose discunt circūire
C domos: nō solū ociose sed ⁊ vbose ⁊ cu
riose: loquētes q̄ nō oportet. Uolo aūt
iuniores nubere: filios procreare: mrēs-
familias ee: nullā occasionem dare ad
uersario maledicti gra. Jā enī q̄dā cō-
uerse sūt retro p⁹ sathanā. Si q̄s fide-
lis habet viduas sūministret illis: vt
non grauet ecclia: vt his q̄ vere vidue
sūt sufficiat. Qui bñ p̄sūt p̄sbyteri du-
plici honore digni habeāt maxie q̄ la
borāt i vbo ⁊ doctrīa. Dicit enī scptu-
ra: Nō alligabis os boui trituranti: ⁊
dignus ē operari⁹ mercede sua. Adūsus
p̄sbyterū accusatiōez noli recipere nisi
sub duob⁹ aut trib⁹ testib⁹. Peccantes
coram oīb⁹ argue: vt ⁊ ceteri timorē ha-
beāt. Testoꝛ coram deo ⁊ christo iesu ⁊
electis angelis ei⁹: vt hec custodias ⁊ sine
p̄iudicio nihil facies i alterā ptem de
clinādo Man⁹cito nemini imposueris
neq̄ cōicaueris pctis alienis. Teipm
castū custodi. Noli adhuc aquā bibere
sed modico vino vtere p̄pter stomachum
tuum et frequētes tuas infirmitates.
Quoꝝdā hoim pcta manifesta sūt p̄ce
dētia ad iudiciū: quoꝝdā aūt sequūt.
Simr ⁊ facta bona manifesta sunt et q̄
aliter se habēt abscōdi nō possūt. VI

Q Uicūq̄ sūt sub iugo serui dnos
suos oī honore dignos arbitrē
tur ne nomen dñi et doctrina
blasphemet. Qui aūt fideles hnt dnos
nō p̄tēnāt q⁹ frēs sūt: sed magis seruiāt q⁹
fideles sūt ⁊ dilecti q⁹ bñficij p̄cipes
sūt: hec doce: ⁊ exhortare. Si q̄s aliter
docet: ⁊ nō acquiescit sanis sermonib⁹ dñi
nri iesu christi: ⁊ ei q̄ sm pietatē est do
ctrine: superb⁹ nihil sciens sed lāguēs cir-
ca q̄stiones ⁊ pugnas vbor⁹: ex q̄bus
oriūt inuidie p̄tētiōes blasphemie su-
spitiōes male p̄fidentiōes hoim mēte
corruptoꝝ ⁊ q̄ a veritate p̄uati sunt: ex-
istimātiū q̄stū ee pietatē. Est aūt q̄stus
magn⁹: pietas cū sufficiētia ‖ Nihil enī Eccī.5.c
tulim⁹ i hūc mūdū: haud dubiū quia Job.1.b
nec auferre q̄d possum⁹. Hntes aūt alī-
mēta ⁊ q̄b⁹ tegamur: his contenti sim⁹.
Nā q̄ volūt diuites fieri: incidūt in tē
ptationē ⁊ in laqueū diaboli: ⁊ deside
ria multa inutilia ⁊ nociua: q̄ mergūt
homes i interitū ⁊ p̄ditionē ‖ Radix enī Eccī.10.b
oīm malorū ē cupiditas: quā q̄dā appe
tētes errauerūt a fide ⁊ inseruerunt se
doloꝛib⁹ multis. Tu aūt o hō dei hec fu- C
ge ‖ Sectare vo iusticiā: pietatē: fidez: 2.Timo.2.b
charitatē: patiētiā: māsuetudinē. Cer-
ta bonū certamē fidei: apphēde vitaz
eternā i q̄ vocat⁹es ⁊ p̄fessus bonā cō-
fessionē coram multis testib⁹. Precipio
tibi coram deo q̄ iustificat oia et christo
iesu q̄ testimoniū reddidit sub pontio
pilato bonā p̄fessionē: vt serues manda
tū sine macula irreprhēsibile vsq̄ i ad
uētū dñi nri iesu christi: quē suis tpi-
bus ostēdet beat⁹ ⁊ sol⁹ potēs ‖ rex regū Apo.19.c
⁊ dns dnantiū: q̄ solus habet immortali
tatē: ⁊ lucē habitat inaccessibilē ‖ quē Joh.1.b
null⁹ hoim vidit: sed nec videre pōt: cui 1.Joh.4.c
honoꝛ ⁊ imperiū sempiternū: amē. Di- D
uitib⁹ hui⁹ seculi p̄cipe nō sublime sa
pere: neq̄ sperare i incerto diuitiaꝝ: sed
i deo viuo q̄ p̄stat nob oia abunde ad
fruēdū: bñ agere: diuites fieri i bonis
op⁹: facile tribuere: cōicare: thesau-
rizare sibi fundamētū bonū in futurū
vt ap̄hendāt bonā vitā. O timothee
depositū custodi deuitās p̄phanas vo
cū nouitates ⁊ oppositiones falsi nois
sciētie quā q̄dā p̄mittētes circa fidez
exciderunt. Gratia tecum. Amen.

Explicit epla pauli ad Timotheum
p̄ma. Incipit argumētū i eplaz scōaz.

Item timotheo scribit ō exhoꝛ-
tatione martyrū ⁊ oi regula ve
ritat⁹: ⁊ q̄d futurū sit tpib⁹ no-
uissimis: ⁊ ō sua passiōe: scribēs ei ab
vrbe roma. Explicit argumētū. In-
cipit epla pauli ad Timotheū scōa. I

Paulus aposto B
lus iesu christi p̄ voluntatē dei sm p̄missionē vi-

te q̄ ē i christo iesu :timotheo charissimo filio: gr̄a ⁊ miscōia ⁊ pax a deo p̄re
Ro.1.a nr̄o ⁊ christo iesu dn̄o nr̄o ‖ Gr̄as ago deo meo: cui ꝟuio a ꝓgenitorib⁹ meis in ꝓscia pura: ꝙ sine itermissiōe habeā tui memoriā i orōnib⁹ meis nocte ac
B die desiderās te videre Memor lachrymar tuar: vt gaudio implear. Recordationē accipiēs ei⁹ fidei q̄ ē i te non ficta: q̄ ⁊ habitauit ꝓmum in auia tua loide ⁊ mr̄e tua eunice: cert⁹ sum ār ꝙ ⁊ i te. Propter quā causā āmoneo te: vt resuscites gr̄am dei q̄ ē i te ꝑ impo-
Ro.8.c sitiōez manuū mear‖Nō enī dedit nobis de⁹ spīm timoris sz xp̄i ⁊ dilectionis ⁊ sobrietat⁊ . Noli itaq̄ erubescere testimoniū dn̄i nr̄i neq̄ me vinctuz ei⁹: sz collabora euāgelio ꝟm xp̄i virtutem
C dei: q̄ nos liberauit ⁊ vocauit vocatio
Titi.3.b ne sua sācta‖nō ꝟm opa nr̄a: sz ꝟm ꝓpositū suū ⁊ gr̄az q̄ data ē nob⁹ in christo iesu ante tpa secularia. Manifestata ē aūt nūc ꝑ illumiationē saluatoris nr̄i iesu christi: q̄ destruxit q̄dē mortē: illuminauit ār vitā ⁊ incorruptionem per
1.Timo.2.p euāgeliū‖in q̄ posit⁹ sū ego p̄dicator ⁊ apls ⁊ mgr̄ gentiū. Ob quā causā etiā hec patior: sz n̄ cōfūdor. Scio enī cui credidi: ⁊ cert⁹ sū qr potēs ē deposituz meū ꝟuare in illū diē . Formā habe sanoz xp̄oz q̄ a me audisti i fide ⁊ dilectione i christo iesu. Bonū depositū custodi ꝑ spīm scīm qui habitat i nobis.
D Scis enī hoc ꝙ auersi sūt a me oēs q̄ in asia sunt: ex q̄bus ē phigetus ⁊ hermogenes . Det miscōiaz dn̄s onesiforo domui: qr sepe me refrigerauit: ⁊ catenam meā nō erubuit: sed cū romā venisset sollicite me quesiuit et inuenit. Det illi dn̄s inuenire misc̄iaz a deo i illa die. Et quanta epheſi ministrauit mihi: tu melius nosti. II
B T ū g̃ fili mi ꝓfortare in gratia ē est in christo iesu : ⁊ q̄ audisti a me ꝑ multos testes hec cōmenda fidelib⁹ hoīb⁹: q̄ idonei erūt ⁊ alios docere. Labora sicut bon⁹ miles christi iesu. Nemo militans deo: implicat se negocijs secularib⁹: vt ei placeat cui se ꝑbauit. Nā ⁊ q̄ certat i agone non coronabit nisi legitime certauerit‖Laborātē agricolā oportet ꝓmū ē fructib⁹
1.Cor.9.b
B accipe. Intellige q̄ dico: dabit enī tibi dn̄s i oīb⁹ intellectū . Memor esto dn̄m ihesū christū resurrexisse a mortuis ex semine dauid ꝟm euāgeliū meū i q̄ laboro vsq̄ ad vincula q̄si male operās : sz xp̄i dei non ē alligatū. Ideo oia sustineo ꝓp̄ electos: ⁊ vt ip̄i salutē ꝓsequātur q̄ ē i christo iesu cū gl̄ia celesti. Fidel ꝟmo. Nā si cū mortui sum⁹: ⁊ cōuiuem⁹: si sustinebim⁹ ⁊ cōregnabim⁹ : si negauerim⁹ ⁊ ille negabit nos : si non
C credim⁹: ille fidelis ꝑmanet negare se ip̄m nō pōt. Nec cōmone testificās corā deo. Noli ꝓtēdere xp̄is: ad nihil. n. vtile ē nisi ad subuersionē audiētiū. Sollicite ār cura teip̄m ꝓbabilē exhibere deo: operariū incōfusibilē recte tractātē xp̄i xp̄ar⁊ . Prophana ār ⁊ vaniloq̄a deuita. Multū enī ꝓficiūt ad impietatē: ⁊ ꝟmo eoz vt cācer serpit. Et q̄b⁹ē hymeneꝰ ⁊ philet⁹: qr a xp̄itate exciderūt dicētes resurrectiōez iā factā: ⁊ subuerterūt q̄rūdā fidē. Sz firmū fūdamētū dei stat: hns signaculū ĥ. Cognouit dn̄s q̄ sūt ei⁹ : ⁊ discedat ab iniq̄tate ois q̄ iuocat nomen dn̄i. In magna aūt domo nō solū sūt vasa aurea et argētea: sz ⁊ lignea ⁊ fictilia: et q̄dā q̄dē i honorē: q̄dā aūt i ꝓtumeliam. Si ꝑ
D q̄s ḡ emūdauerit se ab istis: erit vas in honorē scīfiatū: ⁊ vtile dn̄o ad omne op⁹ bonum paratū‖ Juuenilia ār desideria fuge‖sectare iusticiā : fidē: spem: charitatē: ⁊ pacē cū his q̄ iuocāt dn̄m ō corde puro‖Stultas aūt ⁊ sine disciplina q̄stiones deuita: sciēs qr generāt lites . Seruū ār dn̄i nō oportet litigare: sz māsuetū eē ad oēs: docibilē: patiētē cū modestia corripiētē eos q̄ resistunt xp̄itati: ne q̄n de⁹ det illis pniaz ad cognoscēdā veritatē: ⁊ resipiscāt a diaboli loqueis a q̄ captiui tenēt ad ip̄i⁹
B ‖Hoc aūt scito (volūtatē. III
h qr i nouissimis diēb⁹ instabunt tpa piculosa ⁊ erūt hoīes seipsos amantes: cupidi: elati: sup̄bi: blasphemi: pentib⁹ nō obediētes : ingrati: scelesti: sine affectiōe : sine pace: criminatores: incontinētes: imites: sine benignitate: p̄ditores : ꝓterui: tumidi ⁊ voluptatū amatores magꝭ q̄ dei: habētes speciē q̄dē pietatꝭ : xp̄utē ār eius abnegātes. Et hos deuita . Ex his enī
B sūt q̄ penetrāt domos: ⁊ captiuas ducūt mulierculas oneratas pctis q̄ ducunt varijs desideriis: sp̄ discētes ⁊ nūq̄ ad

1. Tim
3 ibid.
B 2 Tim.
B 1. Tim.
2. Pe.
Jude.

sciaz ℞itatẽ ꝙuenientes‖Quẽadmodu5 ät iãnes ⁊ mãbres restiterũt moysi:ita ⁊ hi resistũt ℞itati:homes corrupti mẽ te:reprobi circa fidẽ:sz vltra ñ ꝓficiẽt. Insipiẽtia eni eoꝝ mãifesta erit oib9: sic ⁊ illoꝝ fuit. Tu ät assecut9 es meaz doctrinã:institutiõez:ꝓpositũ fidẽ:lõganimitatẽ:dilectiõez:patiaz:ꝑsecutiões passiões:ãlia mihi facta sũt antiochie iconij: listris:ãles ꝑsecutiões sustinui ⁊ ex oib9 me eripuit dñs .Et oẽs ą̃ pie uolũt viuere i christo iesu ꝑsecutiõem patiẽt.Mali ät homes ⁊ seductores ꝓficiẽt i peius:errãtes ⁊ i errorẽ mittentes.Tu ℞o ꝓmane i his ą̃ didicisti :et credita sũt tibi: sciẽs a ą̃ didiceris. Et q̃ ab infãtia sacras lras nosti: ą̃ te ꝑt instruere ad salutẽ ꝑ fidẽ ą̃ i christo iesu ‖Dis esst scꝑtura diuinit9 ispirata vtilis ẽ ad docẽdũ:ad arguendũ :ad corripiẽdũ:ad erudiẽdũ i iusticia:vt ꝑfect9 sit hõ dei ad oẽ op9 bonũ instructus.

Estificor coꝝ deo ⁊ iesu IIII christo ą̃ iudicatur9 ẽ viuos et mortuos:⁊ ꝑ aduẽtũ ipi9 ⁊ regnũ ei9:ꝓdica ℞bũ: insta oportune importune:argue:obsecra:increpa in omni patia ⁊ doctrina.Erit esst tps cũ sanaz doctrinã ñ sustinebũt:sz ad sua desideria coacernabũt sibi mgros pruriẽtes aurib9:⁊ a ℞itate q̃dẽ auditũ auertẽt ad fabulas ät ꝓuẽẽt. Tu ℞o vigila :i oib9 labora:op9 fac euãgeliste:ministeriũ tuũ imple:sobri9esto. Ego esst iam delibor:et tps resolutiõis mee instat. Bonũ certamẽ certaui : cursũ ꝯsũmaui:fidẽ ꝟsaui Jn reliq̃ reposita ẽ mihi corone iusticie:quã reddet mihi dñs i illa die iust9 iudex. Nõ solũ ät mihi:sz his ą̃ diligũt aduẽtum ei9 .Festina ad me venire cito. Demas.n. me reliqt diligẽs ꝟ seculũ:⁊ abiit thessalonicã:crescẽs i galatiã :tit9 i dalmaciã :lucas ẽ mecũ sol9‖ Marcũ assume ⁊ adduc tecũ:ẽ esst mihi vtil i misterio. Tychicũ ät misi ephesũ. Penulã quã reliq̃ troade apꝰ carpũ veniẽs affer tecum:⁊ libros:maxie ät membranas . Alexãder erari9 mlta mala mihi ondit:reddet illi dñs ꝟm opa ei9:quẽ ⁊ tu deuita Valde esst restitit ℞bis nris. Jn ꝓma mea defensiõe nemo mihi affuit :sz oẽs me dereliq̃runt:ñ ilt imputet. Dñs ät mihi astitit ꝯfortauit me: vt ꝑ me ꝓdicatio impleat:⁊ audiãt oẽs gẽtes:⁊ liberat9 sũ de ore leonis .Liberauit me dñs ab oi ope malo:⁊ saluũ faciet i regnũ suũ celeste:cui gl̃ia i secla seculoꝝ. Amẽ Saluta prisca et aq̃lã ⁊ onesifori domum. Erast9 remãsit corinthi :trophimũ aũt reliq̃ infirmũ mileti. Festina añ hyemẽ venire. Salutãt te eubol9 ⁊ pudens et lin9 ⁊ claudia ⁊ frẽs oẽs. Dñs iesꝰ christus cũ spũ tuo. Gra vobiscũ. Amen.

Explicit epla pauli ad timotheũ scda

Incipit argumẽtũ in eplam ad Titũ.

Jtũ cõmonefacit ⁊ instruit ꝺ cõstitutiõe:ꝑsbyteriꝝ ⁊ de spũali cõuersatiõe.⁊ hereticꝝ vitandis ą̃ traditiõib9 iudaicꝝ creditis:scribẽs ei a nicopoli. Explicit argumentũ. Incipit epla pauli ad Titum. Ca. I

Paulus seru9 dei ℟ ap̃ls ät iesu christi: ꝟm fidẽ electoꝝ dei :⁊ agnitiõez ℞itatis:q̃ ꝟm pietatẽ ẽ in spem vite eẽne: quã ꝓmisit ą̃ ñ mẽtit deus añ tpa secularia mãifestauit ät tpib9 suis ℞bũ suum i ꝓdicatiõe:q̃ credita ẽ mihi ꝟm ꝓceptũ saluatoris nri dei :tito dilecto filio ꝟm cõmunẽ fidẽ:gra ⁊ pax a deo pre et christo iesu saluatore nro. ℣ Jui9 rei gra reliq̃ te crete vt eas ą̃ ℣ desũt corrigas :⁊ cõstituas ꝑ ciuitates ꝓbros sic̃ ⁊ ego disposui tibi si q̃s sine crimie ẽ vni9 vxorꝫ. vir:filios hns fideles nõ i accusatiõe luxurie aut ñ subditos‖Oportet esst epm sine crimie eẽ si 1.Timo.3.a cut dei dispẽsatorẽ: nõ superbũ: nõ iracũdũ:nõ vinolẽtũ:nõ ꝓcussorẽ: nõ turpis lucri cupidũ:sz hospitalẽ:benignũ sobriũ:iustũ:sctũ:ꝓtinẽtẽ:amplectẽtẽ eũ ą̃ ꝟm doctrinã ẽ fidelem ꝟmonẽ :vt potẽs sit exhortari i doctria sana:⁊ eos q̃ ꝛdicũt arguere. Sũt esst mlti etiã in C obediẽtes:vanilocq̃ ⁊ seductores; maxime q̃ de circũcisione sũt q̃s oportet redargui: q̃ vniũsas domos subuertũt: docẽtes q̃ nõ oportet turpis lucri gra. Dixit q̃dã ex ilt ꝓpri9 ipsoꝝ ꝓpha. Cretẽses sp mẽdaces: male bestie: vẽtr̃ pigri. Testimoniũ ꝟ ẽ vex. Quã ob causã increpa illos dure vt sani sint in fide:nõ intẽdẽtes iudaicꝝ fabulis ⁊ mandatis hoim auersantiuz se a veritate. ‖Oia mũda mũdis: coinq̃natꝫ ät et in Ro.14.b fidelib9 nihil ẽ mũdũ sz inquinate sũt

eoꝝ ⁊ mēs ⁊ ꝯscia. Cōfitēt̄ se nosse deum: factꝫ āt negāt cū sint abominati et incredibiles ⁊ ofite opꝰ bonū reprobi.

B Tu āt loq̄re q̄ decēt sanā II doctrinaz. Senes vt sobriū sint pudici prudētes: sani i fide: in dilectiōe: in patiētia. Anus sīr in habitu sctō: nō crimiatrices: nō mlto vino ꝺuiētes: bñ docētes vt prudētiā doceant. Adolescentulas: vt viros suos amēt: filios suos diligāt: prudētes: castas: sobrias: dom̄ curaz hñtes benignas: subditas virꝫ suis: vt nō blasphemet̄ ꝝbū dei. Juuenes sīr hortare vt sobriū sint. In oīb⁹ teip̄m ꝓbe exēplū bonoꝝ operꝫ: i doctrina: i integritate: i grauitate. Verbū sanū irreꝓhēsibile

C vt is q̄ ex aduſo ē vereatur nihil hñs malum dicere ō nobis. ‖Seruos dñis Eph.6.a suis subditos eē: i oīb⁹ placētes: nō cō Coloſ.3.d tradicētes nō fraudātes: sꝫ i oīb⁹ fidē 1.Pe.2.c bonā ostēdētes: vt doctrinā saluatorꝫ nr̄i dei ornēt i oīb⁹. Apparuit enī gr̄a dei: ⁊ saluatorꝫ nr̄i oīb⁹ hoīb⁹ erudiēs nos: vt abnegātes ipietatē ⁊ secularia desideria: sobrie ⁊ iuste ⁊ pie viuam⁹ D ꝫ ſecko: expectātes beatā spem ⁊ aduēt̄m glie magni dei ⁊ saluatoris nr̄i ihesu christi q̄ dedit semetipsū ꝓ nob⁹ vt nos redimeret ab oī iniq̄tate: ⁊ mūdaret sibi ꝓpm acceptabilē sectatorē bonoꝝ operū. Hec loq̄re ⁊ exhortare: ⁊ argue cū oī imperio. Nemo te ꝓtēnat. III

B Admone illos ꝓncipib⁹ et potestatib⁹ subditos esse: dicto obedire ad oē opus bonū paratos eē nemīnē blasphemare: nō litigiosos eē ſꝫ modestos: oēz ostēdētes mānsuetudinē ad oēs hoīes. Eram⁹ enī aliq̄n et nos insipiētes: increduli: errātes: ꝺuientes desideriis ⁊ voluptatib⁹ variis: i malicia ⁊ iuidia agētes: odibiles: odientes inuicē. Cū aūt benignitas ⁊ humanitas apparuit saluatoris nr̄i dei: B 2.Timo.1.c ‖nō ex opib⁹ iustīcie q̄ fecim⁹ nos: sed ꝑm misericordiaz suā saluos nos fecit ꝑ lauacrū regenerationis ⁊ renouationis spiritusscti quē effudit i nos abūde ꝑ ihesū christū saluatorē nr̄m: vt iustificati gr̄a ipi⁹ heredes simus ꝑm spem vite eterne. Fidel ꝑmo ē. Et ō his volo te cōfirmare: vt curēt bonis opib⁹ ꝓesse q̄ C credūt deo. Hec sūt bona ⁊ vtilia hoi- 2.Timo.2.d bus ‖Stultas āt q̄stiones ⁊ genealogi-

as ⁊ ꝓtentiones ⁊ pugnas legꝫ deuita. Sūt enī inutiles ⁊ vane Hereticū hoīes post vnaz ⁊ scōam correptionē deuita sciens q⁹ subuersus ē q̄ eiusmodi ē: et delinq̄t cū sit ꝓprio iudicio ꝓdēnat⁹. Cū misero ad te artemā aut tychicū: festina ad me venire nicopolim. Ibi enī statui hyemare. Zenā legisperitū ⁊ appollo sollicite ꝓmitte: vt nihil illī desit. Discāt aūt ⁊ vri bonis opib⁹ ꝓesse ad vsus necessarios vt nō sint infructuosi. Salutāt te q̄ mecū sūt oēs. Saluta eos q̄ nos amāt i fide. Gr̄a dei cum oībus vobis. Amē. Explicit epla pauli ad Titum. Incipipit argumētuz in eplam ad Philemonem.

P Hilemoni familiares ir̄as facit pio onesimo ꝺuo eius: scribēs ei ab vrbe roma de carcere ꝑ suprascr̄i pti onesimū. Explicit argumētum. Incipit epla pauli ad Philemōez Ca. I

P Aulus vinctus A christi iesu ⁊ timothe⁹ frat philemoni dilecto adiutori nr̄o: ⁊ appie sororī charissime ⁊ archippo cōmilitoni nr̄o: ⁊ ecclesie q̄ i domo tua ē: gr̄a vob ⁊ pax a deo patre nr̄o ⁊ dño iesu christo. Gr̄as ago deo meo semꝑ memoriā tui faciens in orationibus meis audiens charitatez tuā ⁊ fidē quā habes in dño iesu et in oēs sanctos: vt cōicatio fidei tue euidens fiat in agnitione oīs opis boni i christo iesu. Gaudium enī magnū habui ⁊ cōsolationē in charitate tua: q⁹ viscera sāctoꝝ requieuerunt ꝑ te frater. B Propter q̄ multā fiduciā hñs in christo iesu imperandi tibi q̄ ad rem ꝓtinet: ꝓpter charitatē magis obsecro cū sis talis vt paulus senex: nūc aūt ⁊ vinctus iesu christi: obsecro te ꝑ meo filio q̄ genui vinculis onesimo q̄ tibi aliq̄n inutilis fuit: nūc aūt ⁊ mihi ⁊ tibi vtilis: quē remisi tibi. Tu aūt illū vt mea viscera suscipe. Quē ego voluerā mecū detinere: vt ꝑ te mihi ministraret in vinculis euāgelīj. Sine ꝯsilio autē tuo mihi volui facere: vt ne velut ex C necessitate bonū tuū eēt: sed voluntarium. Forsitan enim ideo discessit ad horam a te: vt in eternum illī recipies iā nō vt seruū: sꝫ ꝑ seruo charissimum frēm: maxime mihi. Quāto aūt magis

ibi ꝛ l carne ꝛ in dño. Si ꝙ habes me
ſociũ: ſuſcipe illũ ſicut me. Si añt ali-
ꝗd nocuit tibi aut debet: hoc mihi im
d puta. Ego paulus ſcripſi mea manu.
ego reddã vt nõ dicam tibi ꝙ ꝛ teipm
mihi debes. Ita frater ego te fruar in
dño: refice viſcera mea in chriſto. Con
fidẽs i obediẽtia tua ſcripſi tibi: ſciẽs
qm ꝛ ſup id qõ dico facies. Simul et
para mihi hoſpitiũ nã ſpero ꝙ oõnes
vras donari me vobis Salutat te epa
phras cõcaptiu⁹ me⁹ i chriſto ieſu: mar
cus ariſtarchus: demas ꝛ lucas adiuto
res mei. Gra dñi noſtri ieſu chriſti cũ
ſpiritu veſtro. Amen.

Explicit epka. Pauli ad philemonẽ.
Incipit argumẽtũ i epkam ad hebreos.

IMprimis dicẽdũ eſt cur apkus
paulus i hac epka ſcribẽda non
duxerit morẽ ſuũ: vt vel voca
bulũ noĩs ſui vel ordinis deſcriberet
dignitatẽ. Hec cauſa ẽ: ꝙ ad eos ſcri-
bẽs ꝗ ex circũciſione crediderãt ꝺſi gẽ
tium apkus ꝛ nõ hebreor: ſciẽs ꝺz eo-
rũ ſuꝑbiã ſuãq humilitatẽ ipe demõ-
ſtrãs meritũ officij ſui noluit anteferꝛ
re. Nã ſimili mõ eriã iohãnes apkus ꝙ
pter humilitatẽ in epka ſua nomẽ ſuũ
eadẽ rõne nõ ꝓtulit. Hãc ꝙ epkam ferẽ
apls ad hebreos cõſcriptã hebraica lin
gua miſiſſe: cui⁹ ſenſum ꝛ ordinẽ reti-
nẽs lucas euãgeliſta poſt exceſſũ beati
apli Pauli greco ſermone cõpoſuit.

Explicit argumentum. Incipit epi-
ſtola Pauli ad Hebreos. Ca. I

Altipharie mul

tiſq modis olim de⁹ loquẽs
patrib⁹ in ꝓphetis: nouiſſi-
me dieb⁹ iſtis locut⁹ ẽ nobis
i filio quẽ ꝓſtituit heredẽ vniũſoꝝ: ꝙ
7.d qnẽ fecit ꝛ ſecula. Qui cũ ſit ſplendor
glie ꝛ figura ſubſtãtie ei⁹ portãſq oia
verbo ꝓtutis ſue: purgationẽ pcõrũ
B faciẽs ſedet ad dexterã maieſtatis i ex-
celſis tãto melior angelis effect⁹: quã-
to differẽti⁹ ꝓ illis nomẽ hereditauit
2. Cui ei dixit aliq angeloꝝ: ‖ fili⁹ meus
5.b es tu: ego hodie genui te? Et rurſum.
7.b Ego ero illi patrẽ: ꝛ ipſe erit mihi in
C filiũ. Et cũ iterũ introducit primoge-
6. nitũ i orbẽ terre dicit ‖ Et adorẽt eum
oẽs angeli dei. Et ad angelos qdã di-
7. cit ‖ Qui facit angelos ſuos ſpũs: ꝛ mi-
niſtros ſuos flãmã ignis. Ad filiũ añt
Thron⁹ tu⁹ de⁹ in ſeculũ ſeculi: virga ꝑs.44.
equitatis virga regni tui. Dilexi iuſti
ciã ꝛ odiſti iniqtatem ꝓterea vnxit te
de⁹: de⁹ tu⁹ oleo exultatiõis ꝓ ꝑticipi
b⁹ tuis. ‖ Et tu i ꝓncipio dñe tra fũda- ꝑs.101.
ſti: ꝛ opa manuũ tuarũ ſũt celi. Ipſi pe
ribũt tu añt ꝑmanebis: ꝛ oẽs vt veſti-
mẽtũ veteraſcẽt. Et velut amictũ mu- D
tabis eos ꝛ mutabũt: tu añt idem ipe
es ꝛ anni tui nõ deficiẽt. Ad quẽ añt
ãgeloꝝ dixit aliq ‖ ſede a dextris meis ꝑs.109.
quoaduſq ponã inimicos tuos ſcabel
lũ pedũ tuoꝝ. Nõne oẽs ſũt amminiſ-
tratorij ſpũs i miſterijs miſſi ꝓpter eos
qui hereditatẽ capiũt ſalutis? II

ROpterea abũdãti⁹ oportet ob- A
ſeruare nos ea ꝗ audiuim⁹: ne
forte ꝙ effluam⁹. Si eñ ꝺ ꝙ an
gelos dictus ẽ ſermo: factus eſt firm⁹
ꝛ ſi omis ꝓuaricatio ꝛ inobediẽtia acce
pit iuſtã mercedis retributionem: quõ
nos effugiem⁹ ſi tãtã neglexerim⁹ ſalu
tẽ? Que cũ initiũ accepiſſet enarrandi
ꝙ dñm ab eis ꝗ audierũt i nos ꝓfirmã
ta ẽ cõteſtãte deo ſignis ꝛ portẽtis et
varijs ꝓtutib⁹ ꝛ ſpũſancti diſtributio
nib⁹ ꝟm ſuã voluntatẽ. Nõ eñ angelis
ſubiecit de⁹ orbẽ terre futurũ: de ꝗ loq
mur. Teſtat⁹ ẽ añt i quodã loco ꝗs di
cẽs: Quid ẽ hõ ꝙ memor es ei⁹: aut fi ꝑs.8.
li⁹ hois: qm viſitas eũ? Minuiſti eum
paulomin⁹ ab angelis: gria ꝛ honore
coronaſti eũ ꝛ cõſtituiſti eum ſup opa
manuũ tuarũ ‖ Oia ſubieciſti ſub pedi 1.Co.15.b
b⁹ ei⁹. In eo ei ꝙ oia ei ſubiecit: nihil
dimiſit nõ ſubiectũ ei. Nũc añt necdũ
videm⁹ oia ſubiecta ei ‖ Eũ añt ꝗ modi Phi.2.a
co ꝝ angeli minorat⁹ ẽ videm⁹ ieſum
ꝓpter paſſionẽ mortis gria et honore
coronatũ vt gra dei ꝙ oibus guſtaret
mortẽ. Decebat ei eũ ꝓpter quẽ oia ꝛ ꝙ C
quẽ oia: ꝗ multos filios i griam adduꝛ
erat: autorẽ ſalutis eoꝝ ꝙ paſſionẽ cõ
ſummari. Qui ei ſanctificat ꝛ ꝗ ſãctificã
tur ex vno oẽs. Propter quã cãm non
cõfũdit frẽs eos vocare: dicẽs ‖ Nũcia ꝑs. 21.
bo nomẽ tuũ fratrib⁹ meis: i medio ec
cleſie laudabo te. Et iterũ. Ego ero fi-
dens in eũ. Et iterũ ‖ Ecce ego ꝛ pueri Eſa.8.b
mei: ꝙs dedit mihi de⁹. Quia ꝝ pueri D
cõicauerũt carni ꝛ ſãguini: ꝛ ipe ſimi
liter participauit eiſdẽ ‖ vt ꝙ mortẽ de- Oſee.13.b
ſtrueret eũ ꝗ habebat mortis imperiũ. 1.Co.15.a

tā est diabolū: ⁊ liberaret eos ā timore mortis p totā vitā obnoxij erāt seruituti: Nusq̄ enī angelos ap̄phendit sed semen abrae ap̄phendit. Unde debuit p oia fratrib⁹ similari: vt misericors fieret ⁊ fidelis p̄tifex ad deū: vt repropitiaret delicta ppli. In eo enī in quo passus ē ipse ⁊ tēptatus potēs est ⁊ eis qui temptant auxiliari. III

B Itaq̄ frēs sanctivocatiōis celestis ptcipes: ꝓsiderate apl̄m et p̄tificē cōfessionis nostre iesū ā fidelis est ei ā fecit illū sicut ⁊ moyses in oi domo ei⁹. Ampliorīs enī gl̄ie iste p moyse dign⁹ habit⁹ ē: quāto ampliorē honorē hz dom⁹: ā fabricauit illā. Ois nāq̄ dom⁹ fabricat ab aliquo
Nu.12.b Qui aūt oia creauit: de⁹ ē ‖ Et moyses
B ādē fidelis erat in tota domo ei⁹ tāq̄ famulus in testimoniū eox ā dicenda erāt. Christ⁹ vero tanq̄ fili⁹ in domo sua. Que dom⁹ sum⁹ nos si fiduciā ⁊ gloriā spei vsq̄ ad finē firmā retineam⁹.
Ps.94. Qua ꝓpter sicut dicit sp̄ūsanct⁹. ‖ Hodie si vocē ei⁹ audieritis nolite obdu-
J.4.b rare corda vestra: sicut in exacerbatiōnē ſm diē tēptatiōis in deserto: vbi tēptauerūt me patres vestri: p̄bauerūt ⁊ viderūt opa mea q̄draginta ānis. Pro
C pter qō infensus fui generationi huic
Ps.94 ⁊ dixi semp errāt corde. ‖ Ipsi aūt non cognouerūt vias meas: ā⁹ iurauī in ira mea si introibūt i requiē meā. Uidete fratres: ne forte sit in aliquo vr̄m cor malū incredulitat⁊ discedēdi a deo viuo. Sed abhortami vosmetipos p singulos dies donec hodie cognoiat. vt nō obdurek ā⁹ ex vob fallacia peccati. Participes enī christi effecti sum⁹ si ēm initiū substātie ei⁹ vsq̄ ad finem firmū retineam⁹: dū dicit: Hodie si vo
D cē ei⁹ audieritis: nolite obdurare corda vra: quēadmodū i illa exacerbatione. Quidā enī audiētes exacerbauerūt: sz nō vniuersi ā p̄fecti sūt ab egypto p moysen. Quib⁹ aūt infensus ē q̄draginta ānis. Nōne illis ā peccauerūt quox cadauera p̄strata sūt i deserto? Quib⁹ aūt iurauit nō introire i requiē ip̄ius nisi illis ā increduli fuerūt? Et videm⁹ qz nō potuerūt introire in requiē ip̄i⁹ ꝓpter incredulitatē. IIII

E Timeam⁹ g: ne forte relicta policitatione introeundi in requiem ei⁹ existimet aliq̄s ex nobis de esse. Et enī ⁊ nobis nūciatū ē quēadmodū ⁊ illis: sed nō p̄fuit illis sermo audit⁹ nō admixt⁹ fidei ex his ā audierūt. Ingrediemur enī in requiē ā credidim⁹ quēadmodum dixit: sicut iurauī in ira mea: ⁊ si introibunt in requiē meā. Et ādē opibus ab institutione mūdi pfectis: dixit enī in quodā loco de die septima sic. ‖ Et req̄euit de⁹ die septima ab oib⁹ opib⁹ suis. Et i isto rursū ‖ Si introibūt in requiē meā. Qm̄ g sup est introire quosdā i illā: ⁊ hi ā⁹ prioribus annūciatū ē. nō introierūt ꝓpter incredulitatē: iterū terminat diē quēdā ho die in dauid dicēdo: post tārū tp̄is sic sup̄a dictū ē ‖. Hodie si vocē ei⁹ audieritis nolite obdurare corda vra. Nā si eis iesus requiē p̄stitisset: nunq̄ ō alias loquerek post hac die. Itaq̄ relīk sabbatism⁹ ꝓpko dei. Qui enī ingressus est in requiē ei⁹: etiā ip̄e requieuit ab opibus suis: sicut ⁊ a suis de⁹. Festinem⁹ g ingredi in illā requiē: vt ne inidipsū quis incidat increduliratis exemplum Uiu⁹ est enī sermo dei ⁊ efficax ⁊ penetrabilior oi gladio ancipiti: ⁊ pringēs vsq̄ ad diuisionē aie ac sp̄ūs: cōpagū q̄z ac medularū: ⁊ discretor cogitatiōnū ⁊ intētionū cordis. ‖ Et nō est vlla creatura inuisibilis i cōspectu ei⁹: oia aūt nuda ⁊ apta sūt oculis ei⁹ ad quē nob ꝓmo. ‖ Habētes g p̄tificē magnū ā penetrauit celos iesū filiū dei: tenem⁹ spei nostre cōfessionē. Nō enī habem⁹ p̄tificē qui nō possit cōpati infirmitatib⁹ nr̄is: tēptatū aūt p oia ꝓ silitudine absq̄ pctō. Adeam⁹ ergo cū fiducia ad thronū gr̄e eius: vt misericordiā cōsequamur: ⁊ gratiā inueniamus
V in auxilio opportuno.

O Mnis nāq̄ p̄tifex ex hoib⁹ assūpt⁹ p hoib⁹ cōstituit in his
A ā sunt ad deū vt offerat dona ⁊ sacrificia p pctis. Qui cōdolere possit his ā cia p pctis. Qui ignorāt ⁊ errāt: qm̄ ⁊ ipse circūdatus est infirmitate: ⁊ ꝓterea debet quēad modū p ꝓpko: ita etiā ⁊ p semetipso offere p pctis. Nec ā⁹q̄ sumit sibi honorē: sed ā vocat a deo tāq̄ aarō. Sic et christ⁹ nō semetipm clarificauit vt p̄tifex fieret: sz ā locut⁹ ē ad eū ‖ Filius me
B us es tu: ego hodie genui te. Quemadmodū ⁊ i alio loco dicit. ‖ Tu es sacer-

dos l eternū: ſm ordinē melchiſedech.
Qui i dieb⁹ carnis ſue ꝓces ſupplicati
oneſq; ad eū q̄ poſſit illū ſaluū facere a
morte: cū clamore valido ⁊ lachrymis
offerēs: exaudit⁹ eſt ꝓ ſua reuerentia.
Et q̄dē cū eēt filiꝰ dei: didicit ex his q̄
paſſus ē: obedientiā: ⁊ ꝯſūmat⁹ factꝰ ē
oib⁹ obtēperātib⁹ ſibi cauſa ſalutꝭ et-
ne: appellatus ē a deo pōtifex iuxta or-
dinē melchiſedech. De quo nobis grā
dis ſermo ⁊ interꝓtabilis ad dicendū:
q̄m imbecilles facti eſtis ad audiendū
Etenī cū deberetꝭ magiſtri eē ꝓpter tē
pus rurſum indigetꝭ vt vos doceamini
q̄ ſint elemēta exordij ſermonū dei: et
facti eſtis q̄b⁹ lacte opus ſit: nō ſolido
cibo. Oīs enī q̄ lactis ē particip̄es: ex
pers ē ſermonis iuſticie. Paruulus ei
eſt. Perfectoꝝ aūt ē ſolidus cibus: eoꝝ
q̄ ꝓ ipſa cōſuetudie exercitatos habēt
ſenſus ad diſcretionē boni ac mali.

Q Uapropter intermittētes VI
inchatiōis chriſti ſermonē: ad
pfectionē feramur ‖ nō rurſū ia
dentes fundamētū pnie ab opib⁹ mor
tuis ⁊ fidei ad deū: baptiſmatū doctri-
ne: ipoſitionis q̄z manuū: ac reſurrecti
onis mortuoꝝ: ⁊ iudicij eterni. Et hoc
faciem⁹: ſi q̄dē ꝓmiſerit de⁹. Impoſſi-
bile enī ē eos q̄ ſemel ſunt illuminati
guſtauerūt etiā donum ceſte: ⁊ ptici
pes facti ſūt ſpūſancti: guſtauerūt ni-
hilomin⁹ bonū dei verbū ⁊ virtutes q̄
ſeculi venturi ⁊ prolapſi ſunt: rurſus reno
uari ad pniam: rurſum crucifigētes ſi-
bimetipſis filiū dei ⁊ oſtētui habentes
Terra enī ſepe venientē ſuꝑ ſe bibens
imbrem ⁊ germinās herbā oꝑportunā
illis a quib⁹ colit accipit bñdictionē
a deo: ꝓferēs āt ſpinas ac tribulos re-
ꝓba ē ⁊ maledicto ꝓxima: cui⁹ cōſum
mario i cōbuſtionē. Cōfidim⁹ aūt ō vo
bis dilectiſſimi meliora ⁊ vicinioza ſa
lutꝭ: tam ⁊ ſi ita loq̄mur. Nō enī iniu
ſtus de⁹ vt obliuiſcat operis veſtri ⁊ dile-
ctionis quā oſtēdiſtis in nōie ipius: q̄ mi
niſtratis ſcīis. ⁊ miſtratꝭ. Cupim⁹ aūt
vnūquēq; veſtm eādē oſtētare ſollicitu
dinē ad expletionē ſpei vſq; in finē vt
non ſegnes efficiami: verū imitatores
eoꝝ q̄ fide ⁊ patia hereditabūt ꝓmiſ-
ſiones. ‖ Abrae nāq; ꝓmittēs de⁹ q̄m
neminē habuit ꝓ quo iuraret maiorē
iurauit ꝓ ſemetipm dicēs: niſi bñdicēs
bñdicā te: ⁊ mltiplicās mltiplicabo te
⁊ ſic lōganimit ferēs adept⁹ eſt repro-
miſſionē. Homines enī p maiorē ſui iurāt:
⁊ omis ꝓtoūſie eoꝝ finis ad cōfirmati
onē ē iuramētū. In q̄ abūdāti⁹ volēs D
de⁹ oſtendere pollicitatiōes heredib⁹ imo-
bilitatē cōſilij ſui: interpoſuit iuſiurādū
vt p duas res imobiles q̄b⁹ impoſſibile
ē deū mētiri: fortiſſimū ſolatiū habea-
m⁹ q̄ cōfugim⁹ ad tenēdā ꝓpoſitā ſpē
quā ſic̄ anchorā habem⁹ aie tutam ac
firmā ⁊ ingredētē vſq; ad interiora velami
nis: vbi ꝓcurſor ꝓ nob introiuit ieſus
ſm ordinē melchiſedech: pōtifex factꝰ

A Hic enī melchiſedech (i eſtū. VII
rex ſalē ſacerdos dei ſūmi q̄ ob Geñ. 14. d
uiauit abrae regreſſo a cede re-
gū ⁊ bñdixit ei: cui ⁊ decimas oīm di-
uiſit abraā: ꝑmū q̄dē q̄ interꝓtat rex iu
ſticie: deide āt ⁊ rex ſalē: qō ē rex pacꝭ
ſine ꝓre: ſine mre ſine genealogia: neq;
initiū dierū neq; finē vite habens: aſſi
milat⁹ āt filio dei manet ſacerdos imꝑ
petuū. Intuemi āt quāt⁹ ſit ⁊: cui ⁊ de-
cimas dedit ō ꝓcipuis abraā ꝓtiarcha
Et q̄dē de filiꝯ leui ſacerdotiū accipi
entes mādatū habēt decias ſumere a
ꝓpło ſm legē .i. a fribꝰ ſuis: q̄q; ⁊ ipi
exierint de lūbis abrae. Cuiꝰ āt genera
tio nō annūerat in eis: decimas ſūpſit
ab abraā: ⁊ hūc q̄ hēbat repromiſſiōes
bñdixit. Sine vlla āt ꝯdictione qō mi B
nꝰ ē a meliore bñdicit. Et h̄ q̄dā deci-
mas morientes hoies accipiūt: ibi āt cō
teſtat qꝫ viuit. Et vt ita dictū ſit: ꝑ abra-
ā: ⁊ leui q̄ decimas accepit: decimat⁹
eſt. Adhuc enī i lūbis pris erat: qñ obui
auit ei melchiſedech. Si g̃ ꝯſūmatio ꝑ
ſacerdotiū leuiticū erat ꝓpls ei ſub ipo
legē accepit: q̄d adhuc neceſſariū fuit
ſm ordinē melchiſedech alium ſurgere
ſacerdotē ⁊ nō ſm ordinē aaron dici?
Trāſlato ei ſacerdotio: neceſſe ē vt ⁊ le
gis trāſlatio fiat. In q̄ ei hec dicūt de
alia tribu ē: de q̄ nullꝰ altario ꝓſto fu-
it. Manifeſtū eſt ei q̄ ex iuda ortꝰ ſit
dñs nr̄: i q̄ tribu nihil de ſacerdotibus
moyſes locutꝰ ē. Et ampliꝰ adhuc mani C
feſtū ē: ſi ſm ſilitudinē melchiſedech
exurgat alios ſacerdos q̄ fi ſm legē mā
dati carnalis factꝰ ē: ſꝫ ſm virtutē vite
ſolubilis ‖ Cōteſtat ei qm tu es ſacerdos Pſ. 109.
in eternū ſm ordinē melchiſedech. Re-
ꝓbatio q̄dē fit ꝓcedētis mādati ꝓpter

infirmtiatē eiꝰ ⁊ iutilitatē. Nihil ei ad
pfectū ad adduxit lex Introductio ⁊o
melioꝛ spei p quā pximamꝰ ad deū. Et
quātū ē: nō sine iureiurādo. Alij ꝺ̄ē
sine iureiurādo sacerdotes facti sunt.
Hic aūt cū iureiurādo p eū ꝺ̄ dixit ad
Ps.109. illū. ‖Jurauit dñs ⁊ nō penitebit eum
tu es sacerdos in eternū. Intātū melio
D ris testamēti sponsoꝛ factꝰ ē iesus. Et
alij quidē plures facti sūt sacerdotes:
idcirco q morte phiberent permanere:
hic aūt eo q maneat ineternū: sempit
nū habet sacerdotiū. Unde ⁊ saluare
i ppetuū pōt accedens p semetipm ad
deū semp viuēs ad interpellādū p no-
bis. Talis eꝝ decebat vt nobis esset
pontifex: sctūs: inocēs: ipollutꝰ segre-
gatꝰ a pctoꝛibꝰ: ⁊ excelsioꝛ celis factus
Qui nō habet necessitatē ꝺ̄tidie quem
admodū sacerdotes priꝰ p suis delictꝫ
hostias offerre: deinde p ppꝛi. Hoc eꝝ
fecit semel se offerēdo. Lex ei cōstituit
hoies sacerdotes infirmitatē habētes
⁊mo aūt iurisiurādi ꝺ̄ post legē ē: filiū
B in eternū pfectū. VIII
F.4.b C Apitulū aūt sup ea q dicūꝰ ‖Ta
lē habemꝰ pōtificē: ꝺ̄ psedit in
dextera sedis magnitudinis i celis san
ctoꝛū ministeꝛ: ⁊ tabernaculi veri: qđ
fixit deꝰ ⁊ nō homo. Dis ei pōtifex ad
offerendū munera ⁊ hostias ꝓstituiꝰ.
Unū necesse ē ⁊ hūc habere aliq̄d qđ of-
ferat. Si q̄ esset sup tꝝ nec esset sacer-
dos cū essent ꝺ̄ offerrēt ⁊m legē mune
ra ꝺ̄ exēplari ⁊ vmbꝛe deseruiūt celestiū
B sic rēsum ē moysi cū cōsūmaret taber
Exo.25.d naculū. ‖Uide inquit oīa facito ⁊m ex
Act.7.f emplar: q tibi ostensū ē in mōte. Nūc
melioꝛ sortitꝰ ē misteriū quāto ⁊ melio-
ris testamēti mediatoꝛ ē: qđ in melio-
ribꝰ repꝛomissionibꝰ sācitū ē. Nā si il-
lud p̄us culpa vacasset: nō vtiq̄ secūdi
locꝰ inq̄reret. Uituperās ei eos dicit.
Hiere.31.c Ecce dies veniēt dicit dñs: ⁊ ꝯsūmabo
C sup domū isrl: ⁊ sup domū iuda testa-
mētū nouū nō ⁊m testamētū qđ feci pri-
bus eoꝝ in die q̄ apphendi manū eoꝝ
vt educerē illos de terra egypti: qm ip
si nō pmāserūt i testamēto meo. ⁊ ego
neglexi eos dicit dñs. Quia ⁊ ē testa-
mentū qđ disponā domui isrl post di-
es illos dicit dñs dādo leges meas in
D mentem eoꝝ ⁊ i coꝛda eoꝝ supscribā
Ap.21.b eis ‖ ⁊ ero eis in deū: ⁊ ipi erūt mihi in
populū. ‖Et nō docebit vnusq̄sq̄ pri- Hie.
mū suū: ⁊ vnusq̄sq̄ fratrē suū: dicens:
cognosce dñm: qm omnes scient me a
minoꝛe vsq̄ ad maioꝛē: qꝛ ppitiꝰ eroꝝ
iniquitatibꝰ eoꝝ ⁊ peccatoꝝ eoꝝ iam
nō memoꝛabor. Dicēdo aūt nouū ve-
terauit p̄ius. Qđ aūt antiquat ⁊ sene
scit: ꝓpe interitū ē. IX
H Abuit q̄dē ⁊ p̄us iustificatiōes B
culture: ⁊ sctm seculare. Taber Exo.
naculū eꝝ factū est primū: in quo erāt
cādelabra ⁊ mensa ⁊ ꝓpositio panū q̄
dicit sancta: post velamētū aūt secūdū
tabernaculū qđ dicit sancta sctoꝛū: au
reū habēs thuribulū ⁊ arcā testamēti
circūtectā ex omni pte auro: in q̄ vrna Exo.
aurea habēs mānā ⁊ virga aaron que Nu.17
frondauerat: ⁊ tabule testamenti: sup q̄
erāt cherubin gloꝛie obūbrātia ꝓpitia B
toꝛiū: de q̄bus nō est modo dicendū p
singula. His vero ita cōpositis in p̄io
ri q̄dā tabernaculo semp introibāt sa
cerdotes sacrificioꝝ officia cōsūmān-
tes: in secūdo aūt semel in anno solus
pōtifex nō sine sāguine quē offerret p
sua ⁊ ppꝛi ignoꝛātia: hoc significante
spūsancto: nōdū p palatā eē sancto: lū
viam adhuc p̄ioꝛe tabernaculo habē
te statū. Que parabola ē tpis instant C
iuxta quā munera ⁊ hostie offeruūt: q̄
nō possunt iuxta cōsciētiā pfectū face-
re seruientē: solūmodo i cibis ⁊ in po-
tibꝰ ⁊ in varijs baptismatibus: ⁊ iusti
cūs carnis vsq̄ ad tēpus coꝛrectionis
impositis. Christus aūt assistēs pōtifex
futuroꝝ bonoꝝ pamplioꝝ ⁊ pfectioꝝ tab
naculū nō manufactū: id est nō huius
creationis: neq̄ p sanguinē hircoꝝ
aut vituloꝝ: sꝫ p ꝓpriū sāguinē introi
uit semel in sācta: eterna redēptiōe in
uēta. Si eꝝ sanguis hircoꝝ ⁊ touroꝝ
⁊ cinis vitule aspsus: inq̄natus sancti
ficat ad emūdationē carnis ‖ quātoma
gis sāguis christi q̄ p spūm sctū semet- B
ipm obtulit imaculatū deo: emūdauit
cōscientiā nr̄am ab opibus moꝛtis ad
seruiēdū deo viuēti? Et iō noui testa-
menti mediatoꝛ ē: vt morte intercedē-
te in redēptionē earū p̄aricationū q̄
erāt sub p̄ioꝛi testamēto repꝛomissio-
nē accipiāt q̄ vocati sūt eterne heredi-
tatis. Ubi ei testamētū ē moꝛs necesse C
est intercedat testatoꝛis. ‖Testamentū
ei in moꝛtuis cōfirmatū ē. Alioqn nō

ñ valet: dñ viuit ⁊ testat⁹ est. Vñ nec primũ ⁊dẽ sine sanguine dedicatũ est. Lecto ei omni mãdato legis a moyse vniuersa ppło: accipiẽs sanguinẽ vitulo⁹ ⁊ hirco⁹ cũ aq̃ ⁊ lana coccinea et hysopo: ipm quoq; libriũ ⁊ oẽm ppłm aspłit dicẽs ‖ Hic sãguis testamẽti qđ mãdauit ad vos de⁹. Etiã tabernaculũ ⁊ oia vasa ministerij sanguine sil'r aspłit. Et oia pene in sanguine ẽm legẽ mũdãt: ⁊ sine sanguinis effusione nõ fit remissio. Necesse est ꝫ exemplaria ⁊dẽ celestiũ his mũdari: ipsa ãt celestia meliorib⁹ hostijs ꝫ istis. Nõ ei in manufacta sãcta iesus introijt exẽplaria ver⁹: sed i ipm celũ: vt appareat nũc vultui dei p nobis. Neq; vt sepe offerat semetipm: quẽadmodũ pontifex intrat in sancta p singulos annos i sanguine alieno. Alioq̃n oportebat eũ frequẽter pati ab origine mũdi. Nũc ãt semel i cõsũmatiõe seculo⁹ ad destitutionẽ pcti p hostiã suã appuit. Et quẽ admodũ statutũ ẽ hoibus semel mori: post hoc ãt iudiciũ ‖ sic ⁊ christ⁹ semel oblat⁹ ẽ ad multo⁹ exhauriẽda pctã: sẽdo sine pctõ apparebit oib⁹ expectãtibus se in salutẽ. X

V Vbram (ẽ habẽs lex futuro⁹ bonorũ nõ ipam imaginẽ rerũ p singulos annos eisdẽ ipis hostijs quas offerũt in desinẽter: nũq; põt accedẽtes p fectos facere. Alioq̃n cessassent offerri: ideo ꝓ nullã haberẽt vltra cõscientiã peccati cultores semel mũdati Sed in ipsis cõmemoratio pctõrũ p singulos annos fit ‖ Impossibile ẽ sanguine tauro⁹ ⁊ hirco⁹ auferri pctã. Ideo ingrediẽs mũdũ dicit ‖ Hostiã ⁊ oblationem noluisti: corpus ãt aptasti mihi. Holocaustomata ⁊ p pctõ nõ tibi placuerũt. Dixi: Ecce venio. ‖ In capite libri scriptũ ẽ de me: vt faciã de⁹ voluntatẽ tuã. Superi⁹ dicẽs: q̃ hostias et oblationes ⁊ holocaustomata ⁊ p peccato noluisti: nec placita sũt tibi q̃ ẽm legẽ offerũt: tũc dixi: ecce venio: vt faciã deus voluntatẽ tuã: aufert primũ vt sequẽs statuat. In qua voluntate sãctificati sum⁹: p oblationẽ corpis christi iesu semel. Et o⁹ quidẽ sacerdos ẽsto c'est q̃tidie miſtrãs: ⁊ easdẽ sepe offerẽs hostias q̃ nõ possunt auferre pctã. Hic ãt vnã p pctis offerẽs hostiã in sempiternũ sedet in dextera dei: de cetero ‖ donec ponant inimici ei⁹ scabellũ pedũ ei⁹. Una enim oblatione cõsũmauit in sempiternũ sanctificatos. Cõtestat ãt nos ⁊ spũs sanct⁹. Postq̃ enim dixit: ‖ Hoc ãt testamẽtũ qđ testabor ad illos post dies illos dic dñs dabo leges meas in cordib⁹ eo⁹: ⁊ in mẽtib⁹ eo⁹ superscribã eas: ⁊ pctõ⁹ ⁊ iniq̃tatũ eorũ iam nõ recordabor ampli⁹. Ubi ãt horũ remissio: iã nõ ẽ oblatio p pctõ ‖ Habentes itaq; frẽs fiduciã: in introitu sctõ⁹ in sanguine christi quã initiauit nobis viã nouã ⁊ viuẽtẽ: p velamẽ id est carnẽ suã ⁊ sacerdotem magnũ sup domũ dei accedam⁹ cũ vero corde i plenitudie fidei asperſi corda a ꝓscia mala ⁊ abluti corpus aqua mũda: teneam⁹ spei nre cõfessionẽ indeclinabilem Fidelis ei ẽ q̃ repromisit. Et cõsideremꝰ inuicẽ in ꝓuocationẽ charitatis ⁊ bonor⁹ ope⁹: nõ deserẽtes collectionẽ nram sicut cõsuetudinis ẽ q̃busdã: sed cõsolãtes: ⁊ tãtomagis quãto videritꝭ appropinquãtẽ diẽ. Uolũtarie ei peccãtib⁹ nobis post acceptã noticiã ver⁹itatis iã nõ relinquit p peccat⁹ hostia terribilis ãt quedã expectatio iudicij ⁊ ignis emulatio: q̃ cõsũptura ẽ adũsarios. ‖ Irritã q̃s faciẽs legẽ moysi sine vlla miseratione: duob⁹ vel trib⁹ testibus morit: quãtomagis putatis deteriora mereri supplicia q̃ filiũ dei cõculcauerit: ⁊ sanguinem testamẽti pollutũ duxerit: i quo sctificat⁹ ẽ ⁊ spũi gr̃e contumeliã fecerit? Scim⁹ enim q̃ dixit ‖ mihi vindictã ⁊ ego retribuã. Et iterꝫ q⁹ iudicabit dñs ppłm suũ. ‖ Horrendũ ẽ incidere in man⁹ dei viuẽtis. Reminiscamini ãt pristinos dies in q̃b⁹ illuminati magnũ certamẽ substinuistiꝭ passionũ: ⁊ i altero quidẽ opprobrijs ⁊ tribulationib⁹ spectaculũ facti in altero ãt soc⁹ taliter cõuersantiũ effecti. Nã ⁊ vinctis cõpassi estis: ⁊ rapinã bonor⁹ vr̃or⁹ cũ gaudio suscepistis: cognoscentes vos habere meliorẽ ⁊ manentẽ substãtiã. Nolite itaq; amittere cõfidẽtiã vr̃am: q̃ magnã habet remuneratiõnẽ. Patia enim vob necessaria ẽ vt voluntatẽ dei facientes reporteris p missionẽ. Adhuc ei modicũ aliquãt ulq; q̃ ventur⁹ ẽ veniet ⁊ nõ tradabit ‖ iust⁹ ãt meus ex fide viuit. Qđ si subt

Ps.109.
ẽ.9
Deu.17.b
Mat.18.b
2.Cor.13.a
f
Deu.32.e
Ro.12.b
ẽ.6.a
d
e
Abd.2.a

traxerit se: nō placebit ale mee. Nos āt
nō sum⁹ subtractiōis filij in q̄ditionē
sed fidei in acquisitionē aie. XI

A Est āt fides sperādarū substan-
tia rerū argumētū nō apparen-
tiū. In hac ei testionū ꝓsecuti
Gen.1.a sūt senes ‖ Fide: itelligim⁹ aptata eē se-
cula ✠bo dei: vt ex inuisibilib⁹ visibi-
Gen.4.a lia fierēt ‖ Fide plīmā hostiā abel ꝙ̄ ca
yn obtulit deo: p quā testimoniū ꝓsecu
t⁹ ē eē iust⁹: testimoniū phibēte mune
rib⁹ ei⁹ deo: t p illā defūct⁹ adhuc loq̄
'Gen.5.b tur ‖ Fide: enoch trāslat⁹ ē ne videret
Sap.4.b mortē t nō inueniebat: q̄ trāstulit il-
Ecci.44.c lū dñs. Ante trāslationē enī testimo-
1.Mach.2.f niū habuit placuisse deo ‖ Sine fide āt
B impossibile ē placere deo Credere ei opor
tet accedentē ad deū: q̄ ē: t inq̄rentib⁹
Gen.6.b se remunerator sit. ‖ Fide noe rñso acce
Ecci.44.c pto de his q̄ adhuc nō videbant metu
ens aptauit arcā in salutē dom⁹ sue: p
quā dānauit mūdū: t iusticie q̄ p fidē
Gen.12.a. et ē heres est institut⁹. ‖ Fide q̄ vocat ab-
13.a raā obediuit i locū exire quē acceptur⁹
erat i hereditatē t exīt nesciēs q̄ iret
Fide: demorat⁹ ē i terra repromissiōis
tāq̄ in aliena: in casulis habitādo cū
ysaac t iacob coheredib⁹ repromissio-
nis eiusdē. Expectabat ei fūdamenta
C habētē ciuitatē cui⁹ artifex t cōditor
Gen.21.a de⁹ ‖ Fide t ipa sara sterilis ✠trutē i ꝓce-
ptiōe semis accepit etiā p̄ter tp̄s etatis
quā fidelē credidit esse eū q̄ repromise-
rat. Propter qō t ab vno orti sūt: t ḥ
emortuo tāq̄ sidera celi i multitudinē
t sicut arena q̄ ē ad orā maris innūera
bilis. Juxta fidē defūcti sūt oēs isti: nō
acceptis repromissionib⁹: sz a lōge eas
aspiciētes t salutātes t ꝓfidētes: q̄ pe
regrini t hospites sūt sup terā. Qui enī
ḥ dicūt: significāt se patriā inq̄rere Et
sidē ipi⁹ meminissent de q̄ exierūt ha
D bebāt vtiq̄ tp̄s reuertēdi. Nūc āt me-
liorē appetūt id est celestē. Ideo nō cō-
fūdit de⁹ vocari de⁹ eor. Parauit ei ci
Gen.22.a uitatem. ‖ Fide: obtulit abraā isa
Ecci.44.c ac cū tēptaret t vnigenitū offerebat i
q̄ suscepat repromissiōes ad quē dictū
est: q̄ i isaac vocabit tibi semen: arbi-
trās: q̄ t a mortuis suscitare potens ē
de⁹. Unde eī t in ꝑabolā accepit ‖ Fide
Gen.27.e et de futuris benedixit isaac iacob et
Ibidē.48.c esau. ‖ Fide iacob moriēs singulos fili
et.49.a orū ioseph bñdixit: t adorauit fastigiū

virge ei⁹ ‖ Fide ioseph moriēs de ꝓfe-
ctione filioꝝ isrl memorat⁹ ē t ō ossi-
b⁹ suis mādauit ‖ Fide moyses nat⁹ oc
cultat⁹ ē mēsib⁹ trib⁹ a parētib⁹ suis
eo q̄ vidissent elegātē infantē: t nō ti
muerūt regis edictū. Fide: moyses grā
dis fact⁹ negauit se eē filiū filie phara
onis: magis eligēs affligi cū ꝓplo dei:
q̄ tp̄alis pcti hr̄e iocūditatē: maiores
diuitias estimās thesauro egyptioꝝ i-
ꝓperiū christi. Aspiciebat ei i remūnera
tionē. Fide: reliquit egyptū: nō verit⁹
aiositatē regis. Inuisibilē ei tanq̄ vi-
dēs sustinuit ‖ Fide: celebrauit pasca t
sāguinis effusionē ne q̄ vastabat pri-
mitiua tāgeret eos ‖ Fide: trāsierūt ma
re rubrū tāq̄ p aridā trā: q̄ expti egy
ptū deuorati sūt. ‖ Fide: muri hierycho
corruerūt circuitu diex septē ‖ Fide:
raab meretrix nō perīt cū icredul exci
piēs exploratores cum pace. Et q̄d ad
huc dicā? Deficiet ei me tp̄s enarrātē:
de gedeō: barach: samson: iepte: dauid
samuel: t ꝓphetis: q̄ p fidē vicer̄t regna
operati sūt iusticiā: adepti sūt repromis-
siones. Obturauerūt ora leonū: extinx
erūt ipetū ignis. Effugauerūt aciē gla
dij: cōualuerūt de infirmitate: fortes fa-
cti sūt i bello. Castra verterūt exterox
acceperunt mulieres de resurrectione
mortuos suos. Alij aūt distēti sūt nō
suscipiētes redēptionē: vt meliorē inue
nirēt resurrectionē. Alij ✠ludibria t
✠bera expti insup t vincla t carceres
lapidati sūt: secti sūt: tēptati sūt: i occi
sione gladij mortui sunt. Circūierūt in
melotis: i pellib⁹ caprinis: egētes: angu
stiati: afflicti: q̄b⁹ dign⁹ nō erat mūd⁹
i solitudinib⁹ errātes: i mōtib⁹ t spelūn
cis: t i cauernis trē. Et hi oēs testimo
nio fidei ꝓbati: nō acceperūt: repromis
sionē: deo p nobis meli⁹ aliq̄d puidē
te: vt nō sine nobis cōsūmarent. XII

Ideoq̄ t nos tantā hītes ipositā nubē testiū ‖ deponētes om-
ne pōdus t circūstās nos pcti
q̄ patiētiā curram⁹ ad ꝓpositū nobis
certamē: aspiciētes i autorē fidei: t cō-
sūmatorē ieſuz: q̄ ꝓposito sibi gaudio
sustinuit crucē: cōfusione cōtēpta atq̄
i dextera sedis dei sedet. Recogitate ei
eū q̄ talē sustinuit a pcōrib⁹ adūsus
semetip̄m ꝛdictionē: vt ne fatigemini
animis vr̄is deficiētes. Nōdū enī vsq̄

ad sanguinē restitistis aduersus pctm repugnātes: t obliti estis cōsolatiōis q̄ vobis tāq̄ filijs loq̄r dicēs ‖ Fili mi noli negligere disciplinā dñi: neq̄ fatigeris dū ab eo argueris. ‖ Quē ei diligit dñs: castigat: flagellat aūt oēm filium quē recipit. In disciplina pseuerate. Tanq̄ filijs vob offert se de⁹. Quis ei filius quē nō corripit pr? Q̄ si ex̄ disciplinā estis: cui⁹ ptícipes facti sunt oēs: & adulteri t nō filij estis. Deinde pres q̄dē carnis nre eruditores habuim⁹ t reuerabamur eos. Nō multoma- g̃ obtēperabim⁹ pri spirituū t viuem⁹? Et illi q̄dē i tpe paucoꝝ diex̄ ꝟm voluntatē suam eruditebāt nos: hic aūt ad id q̄ vtile ē i recipiēdo sctificationē ei⁹. Dis aūt disciplina i pñti q̄dem videt nō eē gaudij: sz merozis: postea aūt fructū pacatissimū exercitat̄ q̄ eā reddet iustície. Propt q̄ remissas manꝰ t soluta genua erigite gressus rectos facite pedib⁹ vris: vt nō claudicās q̄s erret: magis aūt sanet ‖ Pacē sequmini cū oib⁹ t sctimoniā: sine q̄ nemo videbit dñm. Cōtēplātes ne q̄s desit gre dei ne q̄ radix amaritudinis sursū germinās impediat t p illā inq̄nent multi. ‖ Ne q̄s fornicator aut pphan⁹ vt esau: q̄ pter vnā escā vēdidit pmitius sua. Scitote enim qm̄ t postea cupiēs hereditare bñdictionē reprobat⁹ ē. ‖ Nō ei inuenit pnie locū: q̄q̄ cū lachrymis inquisisset eā ‖ Nō ei accessistis ad tractabilē t accessibilē ignē t turbinē t caligine t pcellā t tube sonū t vocē ꝟbo rū: ‖ q̄ q̄ audierūt excusauerūt se ne eis fieret verbū. Nō ei portabāt q̄d dicebatur: ‖ t si bestia tetigerit mōtē lapidabit. Et ita terribile erat q̄d videbat. Moyses dixit. Exterrit⁹ sū t tremebūdus. Sz accessistis ad sion mōtē t ciuitatē dei viuētis hierlm celestē t multoꝝ miliū ageloꝝ frequētiā: t ecclias primitiuoꝝ q̄ cōscripti sūt i celis. t iudicē oim deū t spīs iustoꝝ pfectoꝝ: et testamēti noui mediatorē ihesū: t sāguinis aspsionē: melio⁹ loquētem q̄ abel. Videte ne recusetis loquētē. Si enim illi nō effugerūt recusantes eū q̄ sup t̄ram loq̄bat: multomagis nos q̄ de celis loquentē nob auertim⁹: cui⁹ vox mouit terrā tūc: nūc aūt repromittit dicens: ‖ Adhuc semel t ego mouebo non solū terrā sed t celū. Q̄d aūt adhuc semel dicit: declarat mobiliū trāslationē tanq̄ factoꝝ: vt maneāt ea q̄ sūt imobilia. Its q̄ regnū imobile suscipiētes hēm⁹ gratiā: q̄ q̄ā ꝟuiam⁹ placētes deo cū metu t reuerētia. ‖ Etenim de⁹ nr ignis cōsumēs ē. XIII

c Caritas frat (sumēs ē. XIII nitat̄ maneat i vob ‖ t hospitalitatē nolite obliuisci. Per hāc enim placuerūt q̄dā angel hospitio recept̄. Memētote vinctoꝝ tāq̄ sīl vncti: t laborātiū tāq̄ t ipi i corpe morātes. Honorabile cōnubiū i oib⁹: t thor⁹ imaculat⁹. Fornicatores enim t adulteros iudicabit deus. Sint mores sine auaricia: cōtēti pñtib⁹. Ipse enim dixit. ‖ Nō te deseram neq̄ derelinquam: ita vt ꝟfidenter dicam⁹ ‖ Dñs mihi adiutor ē: nō timebo q̄d faciat mihi hō. Memētote ꝓpositoꝝ vroꝝ q̄ vob locuti sūt ꝟbū dei: q̄ intuētes exitū cōuersatiōis: imitami fidē. Jesus christ⁹ heri t hodie: ipe t i scla. Doctrinis varijs t pegrinis nolite abduci. Optimū ē enim gr̄a stabilire cor: nō escis q̄ nō ꝓfuerūt ābulātib⁹ i eis. Habem⁹ altare: de q̄ edere nō hñt ptātē q̄ tabnaculo deseruiūt ‖ Quoꝝ enim alaliū inferūt sāguis p pctō i scta p pontificē: horū corpa cremāt ex̄ castra. Propt q̄d t iesus vt sctificaret p suū sāguinē pplm ex̄ portā passus ē. Exeam⁹ igit ad eū ex̄ castra: improperiū eius portātes. ‖ Non enim habem⁹ hic manētē citatē: sz futurā inquirim⁹. Per ipm offeram⁹ hostiā laudis sp deo: id ē fructū labioꝝ cōfitētiū noi ei⁹. Bñficiētie aūt t cōionis nolite obliuisci. Talib⁹ enim hostijs pmeret de⁹. Obedite ꝓpositis vris: t subiacete eis. Ipsi enim quigilāt q̄si rōnē p animabus vris reddituri: vt cū gaudio hoc faciāt: t nō gemētes. Hoc enim nō expedit vobis. Orate p nobis. Cōfidim⁹ enim q: bonā cōscientiā habem⁹ i oib⁹ bene volētes ꝟuersari. Amplius aūt deprecor vos hoc facere: q̄ celerius restituar vobis. De⁹ aūt pacis q̄ eduxit de mortuis pastorē magnum ouiū i sāguine testamēti eterni dñm nostrū iesū christū: aptet vos i oi bono vt faciatis eius voluntatē: faciēs in vobis q̄d placeat corā se p iesum christū: cui est gloria in secula seculoꝝ. Amen. Rogo aūt vos fratres vt sufferatis ꝟbū solatij. Etenim p paucis scripsi vobis. Cognoscite fratrē nrm timotheū dimissū cū

Deu.4.b
A
Ro.12.c
1.Pe.4.b
Josue.1.a
Ps.117.
B
Nu.19.a
Mich.2.a
D

q̄ si celeri⁹ venerit videbo vos. Salutate oēs ꝓpositos vestros ⁊ oēs sctōs. Salutant vos de italia frēs. Ḡra cum omnibus vobis Amen.

Explicit epla Pauli ad Hebreos. Incipit ꝓfatio beati Hieronymi ꝓsbyteri in libꝝ Actuū apostolorum.

ps.83. QUanit psalmista: ambulabūt de virtutib⁹ i virtutes. Post apli Pauli eplas dudū vob vno volumie trāslatas domnon ⁊ rogatione charissimi: act⁹ aplorū cōpellitis vt trāsferā in latinū: quē libꝝ nulli dubiū ē a luca antiocheno arte medico: q̄ postea inseruiens paulo aplo christi fact⁹ ē discipulus fuisse editū. Ceruices ꝓmit ꝓposita sepi⁹ oneris magnitudo: qi studia inuidox reꝓhēsione digna putant ea q̄ scribim⁹. Illorum nunc̄ odio ⁊ detractione: iuuante christo meum silebit eloquium.

Act⁹ aplox nudā q̄dē videnē sonare hist̄oriā: ⁊ nascentis ecclie infantiā texere: sed si nouerim⁹ scriptoꝝ ē eox lu
1.Cox.8.c cā eē medicū: cui⁹ laus ē in euāgelio animaduertim⁹ pariter oia verba illi⁹ anime languentis esse medicinā.

Item alius prologus.

LUcas antiochensis natione syrus cui⁹ laus i euāgelio ca nit: apud antiochiā medicine artis egregi⁹: ⁊ aplox christi discipulus fuit: postea vsq̄ ad cōfessionē pauli secut⁹ aplm: sine crimine in virginitate ꝓmanēs: deo maluit seruire. Qui septuaginta ⁊ quattuor annos eratis agēs in bithynis obijt plenus spūsancto: q̄ instigante in achaie ptib⁹ euāgeliū scribēs grecis fidelib⁹ incarnationē dñi fideli narratione ost dit eundēq̄ ex stirpe dauid descēdisse mōstrauit. Cui nō imerito scribendox actuū aplicorū ptās in ministerio dat vt deo i deū pleno: ⁊ filio ꝓditiōis exti cto: oratione ab aplis facta: sorte vnice
Act.9.a electiōis numer⁹ cōpleret. Sicq̄ paulus cōsūmationē apostolicis actib⁹ daret: quēdiu ꝫ stimulū calcitrantē dñs elegisset. Qđ legētib⁹ ⁊ requirētib⁹ deum breui pori⁹ volui ostēdere sermone
2.Ti.2.a q̄ plixius aliq̄d fastidientib⁹ ꝓdidi se sciens ꝙ oportē agricolā oportear primū de suis fructib⁹ edere. Quē ira diuina subsecuta ē gratia vt nō solum corporibus ꝫ etiā animabus ei⁹ ꝓficeret.

Incipit liber actuū aplox (medicinā beati Luce euāgeliste. Caplm I

QRimū quidem sermonē feci de omnib⁹ o theophile q̄ cepit iesus facere ⁊ docere vsq̄ in diē q̄ ꝓcipiens aplis ꝑ spūm sctm q̄s elegit assumpt⁹ ē. Quib⁹ ⁊ ꝓbuit seipm viuū post passionē suā i multis argumētis: ꝑ dies q̄dragita apparēs eis: ⁊ loquēs de regno dei. Et cōuescens ꝓcepit eis
Lu. ab hierosolymis ne discederēt: ꝫ expectarēt ꝓmissionē pris quā audistis inq̄t ꝙ os meū. Quia iohānes q̄dē bap-
J.iii tizauit aq̄: vos aūt baptizabimini spū sancto nō post multos hos dies. Igit q̄ cōuenerāt interrogabāt eū dicētes. Dñe: si in tpe hoc restituues regnū isrl. Dixit āt eis. Nō ē vestrū nosse tpa vel momēta q̄ pater posuit in sua ptāte: ꝫ accipietis virtutē supueniētis spūssancti i vos. ⁊ eritis mihi testes in hierlm
Lu. et in ꝙi iudea ⁊ samaria ⁊ vsq̄ ad vltimū terre. Et cū hec dixisset: vidētib⁹
J.ii illis eleuat⁹ est: ⁊ nubes suscepit eū ab
B oculis eox. Cūq̄ intuerent i celū euntē illū: ecce duo viri astiterūt iuxta illos in vestib⁹ albis: q̄ ⁊ dixerunt. Viri galilei q̄d statis aspicientes in celū? Hic iesus q̄ assūpt⁹ ē a vobis in celū: sic veniet quēadmodū vidistis eū euntē in celū. Tūc reūsi sūt hierosolymā a monte q̄ vocat oliueti q̄ ē iuxta hierlm sabbati habēs iter. Et cū introissent i cenaculū ascēderūt vbi manebat petrus ⁊ iohes ⁊ iacob⁹ ⁊ andreas philippus ⁊ thomas bartholome⁹ ⁊ matthe⁹: iacob⁹ alphei ⁊ simon zelotes ⁊ iudas iacobi. Hi oēs erāt ꝑseuerātes vnaniter in oratione cū mulierib⁹ ⁊ maria mre
C iesu ⁊ fratrib⁹. In dieb⁹ illis exurgens petrus i medio fratrū dixit. Erat autē turba hoim simul fere cētū viginti Viri fratres oportet ipleri scripturā. quā ꝓdixit spūssanct⁹ ꝑ os dauid de iuda
Act.1.a q̄ fuit dux eox q̄ cōphenderūt iesum q̄ cōnumerat⁹ erat in nobis: ⁊ sortit⁹ est sortē ministerij hui⁹. Et hic q̄dē possedit agrū de mercede iniq̄tatis: ⁊ suspēsus crepuit medi⁹: ⁊ diffusa sūt oia viscera ei⁹. Et notū factū ē oib⁹ habitā-
Act.27 tibus hierlm. ita vt appellaret ager

ꝺ Melꝛgus eoꝝ acheldemach : ꝙ ē ager
sāguinis. Scriptū ē enī i libro psalmo
ōs rū ‖ Fiat cōmoratio eoꝝ deserta: ⁊ non
sit q̄ inhabitet in ea ‖ Et epāt̄ū ei⁹ acci
cs piat alter. Oportet g̈ ex his virꝫ q̄ no-
biscū sūt congregati i oi tpe q̄ intrauit et
exiuit inē nos dñs iesus incipiēs a ba
ptismate ioh̄is: vsq; i diē q̄ assūpt⁹ ē a
ꝺ.b nob testē resurrectiōis ei⁹ nobiscū fie
ri vnū ex istꝫ ‖ Et statuer̄t duos: ioseph
q̄ vocat barsabas: q̄ cognomiat⁹ ē iu
stus: ⁊ matthiā. Et orātes dixer̄t: Tu
dñe q̄ corda nosti oim: oñde quē elege
ris ex his duob⁹ vnū accipe locū mini
sterū hui⁹ ⁊ apl̄atus : de q̄ p̄uaricatus
ē iudas vt abiret in locū suū. Et dede-
r̄t sortes eis. Et cecidit sors sup matt-
thiā: ⁊ annumerat⁹ ē cū vndecim apo

A Et cū cōplerēt dies (stolis. II
pentecostes erāt oēs piter i eo-
dē loco. Et fact⁹ ē repēte de ce
lo son⁹: tāq; aduenientꝫ spūs vehemen
tis: ⁊ repleuit totā domū vbi erāt sedē
tes. Et apparuerunt illis diuisē lingue
tanq; ignis seditq; supra singlos eoꝝ.
‖ Et repleti sūt oēs spū sctō: ⁊ ceperunt
loq̄ varijs linguis put spūs sanctus da-
bat eloq̄ illis. Erāt aūt in hierlm habi-
tantes iudei viri religiosi: ex oi natione
q̄ sub celo ē. Facta aūt hac voce ꝓuenit
multitudo ⁊ mēte ꝯfusa ē: quia audiebat
vnusquisq; lingua sua illos loquentes.
Stupebāt aūt oēs ⁊ mirabāt dicentes:
Nonne ecce oēs isti q̄ loquunt galilei
sūt? Et quō nos audiuim⁹ vnusquisq;
b linguā nr̄am in q̄ nati sum⁹? Parthi ⁊
medi ⁊ elamite : ⁊ q̄ habitāt mesopota
miā: iudeā: ⁊ cappadociā: pontū ⁊ asiā
phrygiā ⁊ pamphiliā egyptū ⁊ ptes li-
byē: q̄ ē circa cyrenen : ⁊ aduene roma
ni: iudei q̄z et p̄seliti chretes ⁊ arabes
audiuim⁹ eos loquentes nr̄is linguis
magnalia dei. Stupebāt aūt oēs: ⁊ mi-
rabāt adinuicē dicentes: Quid nā vult
ꝙ esse? Alij aūt irridentes dicebāt : q̄
musto pleni sūt isti. Stās aūt petr⁹ cū
vndecim eleuauit vocē suā: ⁊ locut⁹ ē
eis: Viri iudei ⁊ qui habitatꝫ hierlm
c vniuersi ꝙ vobis notū sit: ⁊ auribꝰ pci
pite verba mea . Nō enī sicut vos esti-
matis hi ebrij sunt: cū sit hora diei ter
tia. Sz hoc ē q̄ dictū ē p ꝓphaz iohel.
‖ Et erit in nouissimis diebꝰ dicit dñs
effundā de spū meo sup oēz carnē. Et
ꝓphetabunt filij vr̄i ⁊ filie vr̄e: ⁊ iuue
nes vr̄i visiones videbunt: ⁊ seniores
vr̄i somnia somniabūt . Et q̄dē super
suos meos ⁊ ancillas meas in diebꝰ il
lis effundā de spū meo ⁊ ꝓphetabūt: ⁊
dabo p̄digia i celo sursū ⁊ signa in ter Lu.21.e
ra deorsū: sanguinē et ignē et vaporē
fumi ‖ Sol ꝙuertet̄ i tenebras ⁊ luna i Johel.2.g
sanguinē: anq; veniat dies dñi mag-
nus ⁊ manifest⁹ ‖ Et ois q̄cunq; inuoca Johel.2.g
uerit nomē dñi salu⁹ erit ‖ Viri israelī- Ro.10.c
te: audite verba hec . Jesū nazarenū vi ȷ.5.f ꝺ
rū approbatū a deo in vobis virtutib⁹
et p̄digijs ⁊ signis q̄ fecit de⁹ p illū in
medio vr̄i sicut scitꝫ: hūc definito cōsi
lio ⁊ p̄sciētia dei traditū p manꝰ ini-
quoꝝ: affigētes interemistis ‖ Quē deus ȷ.10.ꝺ
suscitauit solutis doloribꝰ inferni: iux
q̄ impossibile erat teneri illuꝫ ab eo.
Dauid enī dicit in eū ‖ Prouidebā dñm ps.15
in cōspectu meo semp : qm̄ a dextris ē
mihi ne cōmouear. Propter ꝙ letatuꝫ
ē cor meū ⁊ exultauit lingua mea : in-
sup ⁊ caro mea requiescet in spe. Qm̄ nō
derelinques aiam meā i inferno ‖ nec ȷ.15.e
dabis sctm̄ tuū videre corruptionem. E
Notas mihi feciſti vias vite: et repleꝭ
me iocūditate cū facie tua . Viri frēs:
liceat audēter dicere ad vos de patri-
archa dauid ‖ q̄m̄ defunct⁹ ē ⁊ sepult⁹ 3.Re.2.b
ē: ⁊ sepulchrū ei⁹ ē apud nos vsq; i ho
diernū diē ‖ Prophet̄a igit cū eēt ⁊ sci ps.131
ret qz iureiurando iurasset illi deus de
fructu lumbi ei⁹ sedere sup sedē eius
p̄uidēs locut⁹ ē de resurrectiōe christi
qz neq; derelict⁹ ē in inferno : neq; ca
ro eius vidit corruptionē. Hūc iesum
resuscitauit de⁹ ‖ cuius nos oēs testes ȷ.1.a.ȷ.10.f
sum⁹. Dextera igit dei exaltat⁹: ⁊ pro-
missione spūs̄ancti accepta a pr̄e : effu
dit hoc donū qđ vos videtis ⁊ auditis.
Nō enī dauid ascendit in celos . Dicit f
aūt ipse ‖ Dixit dñs dño meo sede a de- ps.109
xtris meis : donec ponā inimicos tu-
os: scabellū pedū tuoꝝ. Certissime sci-
at g̈ ois domus isrl: qz ⁊ dñm cū ⁊ chri
stum fecit de⁹ hunc iesū quē vos cruci
fixistis. Hijs aūt auditꝫ cōpūncti sūt cor-
de: ⁊ dixer̄t ad petrum ⁊ ad reliquos
apl̄os. Quid faciem⁹ viri frēs? Petrus
aūt ad illos: pniaz inquit agite: ⁊ ba-
ptizet̄ vnusq̄sq; vr̄m in noie iesu chri
sti in remissionē pcatoꝝ vr̄oꝝ: ⁊ accipi-
etis donū spūs̄ancti. Vobis enim est

repromissio t filijs vris: t'olbus q̄ longe sunt quoscūq; aduocauerit dñs deus noster. Alijs etiaz verbis plurimis testificat⁹ ē: t exhortabaf eos dicens: Saluamini a generatione ista praua.
B Qui ergo receperūt sermonē ei⁹ baptizati sunt: t apositę sunt in die illa aie circiter tria milia. Erāt aūt pseuerantes in doctrina apłoz t cōmunicatiōe fractionis panis t orationib⁹. Fiebat aūt oi aie timor. Multa q̄z p̄digia et signa p apłos in hierusalē fiebant: et
3.4.B metus erat magn⁹ in vniuersis ‖ Oēs etiā q̄ credebāt erant pariter: et habebāt oia cōmunia. Possessiones et substātias vēdebant: t diuidebāt illa oibus put cuiq; opus erat. Quotidie q̄z p̄durātes vnanimiter in tēplo t frangentes circa domos panē sumebāt cibū cū exultatiōe t simplicitate cordis collaudātes deū t hītes gr̄am ad oēz plebē. Dñs autē augebat qui salui fiebant quotidie in idip̄m. III
A Petrus āt t iohānes ascēdebāt in templū: ad horā orationis no
3.4.c.14.b nā ‖ Et q̄dam vir q̄ erat claud⁹ ex vtero matris sue baiulabaf quē ponebāt quotidie ad portā tēpli que dicif speciosa: vt peteret elemosynā ab introeuntib⁹ in templū. Is cum vidisset petrū t iohānē incipiētes introire in templū rogabat vt elemosynā acciperet. Intuēs aūt in eū petrus cum iohe dixit. Respice in nos. At ille intendebat in eos sperās se aliq̄d accepturum ab eis. Petrus aūt dixit. Argētū t aurū non ē mihi: qđ autē habeo hoc tibi
3.9.f do ‖ In noie iesu christi nazareni surge et ambula. Et apprehēsa manu ei⁹ dextera alleuauit eū: t p̄tinus ꝯsolidate
B sūt bases ei⁹ t plante. Et exiliēs stetit t ambulabat t intrauit cū illis in tēplum: ambulās t exiliēs t laudās deum. Et vidit oīs p̄pl⁹ eum ambulantē: t laudantē deū. Cognoscebāt aūt illū: q̄ ipe erat qui ad elemosynaz sedebat ad speciosā portam templi. Et impleti sūt stupore: t extasi: in eo qđ cōtigerat illi. Cū tenerēt aūt petrū t iohem. Cucurrit oīs p̄pl⁹ ad eos ad porticū q̄ appellaf salomonis stupentes. Videns āt petrus respōdit ad populū. Viri israelite: q̄d miramini in hoc: aut nos q̄d intuemini: quasi nra v̄tute aut p̄tāte fecerimus hunc ambulare? De⁹ abrahā C
t de⁹ isaac t deus iacob: de⁹ patr̄ nostr̄oz glorificauit filiū suū iesum: quē vos q̄dem tradidistis t negastis ante faciē pilati iudicante illo dimittī. ‖ Vos aūt sanctū t iustū negastis: t petistis virū homicidaz donari vobis: autorem vero vite interfecistis. Quē de⁹ suscitauit a mortuis: cuius nos testes sum⁹: t in fide nomis eius hunc quē vos vidistis t nostis ꝯfirmauit nomē ei⁹: t fides q̄ p eum ē dedit integrā sanitatē istā in cōspectu oim vr̄m. Et nunc fratres scio q̄z p ignorantiā fecistis: sicut t p̄ncipes vr̄i. Deus aūt qui p̄nunciauit p os oim p̄phetar̄ pati christū suum: sic ipleuit ‖ Penitemini igit t conuertimini vt deleanf peccata vr̄a: vt cū venerit tp̄a refrigerij a ꝯspectu domini t miserit cū qui p̄dicat⁹ ē vobis iesum christū: quē oportet q̄dem celuz suscipe vsq; in tempa restitutiōis oim que locut⁹ ē deus p os sanctoz suoz s seculo p̄phetar̄. Moyses q̄dē dixit: ‖ Qm̄ p̄phetā suscitabit vobis dñs deus vester de fratrib⁹ vr̄is: tanq̄m me ipsum audietis iuxta oīa q̄cunq; locut⁹ fuerit vobis. Erit aūt oīs aia q̄ nō audierit p̄phetam illū exterminabiť de plebe. Et oēs p̄phete a samuel t deinceps: q̄ locuti sūt annūciauerūt dies istos. Vos estis filij p̄phar̄ t testamēti qđ disposuit de⁹ ad pr̄es vr̄os dicēs ad abraam ‖ Et in semie tuo bñdicent̄ oēs familie terre. Vobis primū de⁹ suscitans filium suū misit eū bñdicentē vobis vt ꝯuertat se vnusq̄sq; a neq̄cia
Deu.18.
Deu.18.
Act.3.
Gen.22.
Gen.26.
Gen.18.
Act.3

ꝛ seniores isrl audite: si nos hodie diiudicamur i bñfacto hois infirmi in q̄ iste salu⁹ fact⁹ ē: notū sit oib⁹ vob et oi plebi isrl q̄r i noie dñi nr̄i iesu christi nazareni quē vos crucifixistis quē de⁹ suscitauit a mortuis: i ꝟ iste astat
v.d coꝝ vob san⁹. ‖Hic ē lapis q̄ reꝓbat⁹
11.a ē a vob edificātib⁹: q̄ fact⁹ ē in caput
10.c anguli: ꝛ nō ē i alio aliq̄ sal⁹. Nec est
4.a aliud nom̄ ē sub celo datū hoib⁹ i q̄ oporteat nos saluos fieri. Uidētes āt petri ꝑstātiā ꝛ ioh̄is: cōꝑto q⁹ homies ecēt sine lris ꝛ idiote āmirabāt: ꝛ cog noscebāt eos: qm̄ cū iesu fuerāt Uoles q̄ videtes stātē cū eis q̄ curat⁹ fuerat
13.f nihil poterāt ꝯdicere ‖Jusserūt āt eos foras ex̄ ꝯcilij secedere: ꝛ ꝯferebāt ad inuicē dicētes. Quid faciem⁹ hoibus ist⁹? Quia q̄dē notū signū factū ē ꝑ eos
D oib⁹ habitantib⁹ hierlm. Manifestū ē ꝛ nō possum⁹ negare. Sz ne ap̄li⁹ diuulgēt i ꝑplm: cōminemur eis ne vltra loquāt in noie ꝟ vlli hoim. Et vocātes eos: denūciauerūt ne oino loq̄rent ne
3.e q̄ docerent in noie iesu. ‖ Petr⁹ vero ꝛ ioh̄es rñdentes dixerūt ad eos: Si iustū ē i ꝓspectu dei vos pot⁹ audire q̄ deū: iudicate. Nō est possum⁹ q̄ vidimus audiuim⁹ nō loq̄. At illi cōminātes dimiserūt eos: nō inuenientes quō punirēt eos ꝓpt ꝑplm q⁹ oēs clarifica
E bāt id qđ factū fuerat in eo qđ accide
14.a rat. ‖ Unor est erat ap̄li⁹ q̄draginta hō i q̄ factū fuerat signū istō sanitat̄. Dimiss̄ āt venerūt ad suos: ꝛ ānūciauerūt eis q̄nta ad eos ꝑncipes sacerdotū ꝛ seniores dixiss̄et. Qui cū audiss̄et vnanimit̄ leuauerūt vocē ad deū ꝛ dixerūt. Dñe tu q̄ fecisti celū ꝛ trā mare
4.2 ꝛ oia q̄ i eis sūt: q̄ spūsctō ꝑ os patris nr̄i dauid pueri tui dixisti ‖ Quare fremuer̄t gētes: ꝛ ꝑpli meditati sūt inania Astiterunt reges trē ꝛ ꝑncipes ꝯuenerūt i vnū adūsus dñm ꝛ adūsus chri-
F stū ei⁹. Cōuenerūt est vere in ciuitate ista adūsus sctm puerꝝ tuū iesū quem vnxisti herodes ꝛ pōti⁹ pilat⁹ cū gētib⁹ ꝛ ꝑplis isrl: facere q̄ man⁹ tua cōsilium tuū decreuer̄t fieri. Et nūc dñe respice i minas eoꝝ: ꝛ da seruis tuis cū oi fiducia loq̄ verbū tuū i eo q⁹ manū tuā extēdas ad sanitates ꝛ signa ꝛ ꝑdigia fieri ꝑ nomen scti filij tui iesu. Et cū orassent mot⁹ ē loc⁹ i q̄ erāt ꝯgregati.

‖Et repleti sūt oēs sp̄ūsctō: ꝛ loq̄bant verbū dei cū fiducia. Multitudis aūt credētiū erat coꝝ vnū ꝛ aia vna nec q̄s ex̄ eoꝝ q̄ possidebat aliq̄d suū eē dicebat: sz erāt illi oia cōmunia. Et virtute magna reddebāt apli testioniū resurrectiōis iesu christi dñi nr̄i: ꝛ gr̄a magna erat i oib⁹ illis ‖Neq̄ enim q̄s egens erat inter illos. Quotq̄t enim possessores agroꝝ aut domoꝝ erāt vendētes afferebāt ꝑcia eoꝝ q̄ vendebāt: ꝛ ponebāt aū pedes apl̄oꝝ. Diuidebat āt singul⁹ prout cuiq̄ op⁹ erat ‖Joseph āt q̄ cognomi
5.1.b tus ē barnabas ab apl̄is qđ ē interꝑtatū fili⁹ cōsolatiōis: leuites: cypri⁹ genere cū hr̄et agrū vendidit eū: ꝛ attulit pciū ꝛ posuit aū pedes apl̄oꝝ. V
A Ir āt q̄dā noie ananias cuꝝ saphyra vxore sua vendidit agꝝ ꝛ fraudauit ō ꝑcio agri ꝯscia vxoris sue: et afferēs ꝑtē quādā: ad pedes apl̄oꝝ posuit. Dixit āt petr⁹ ad ananiā. Anania cur tēptauit sathanas cor tuū mētiri te spūsctō: ꝛ fraudare ō ꝑcio agri? Nōne manēs tibi manebat: ꝛ venūdatū i tua erat ptāte? Quare posuisti in corde tuo hāc rē? Nō es mētit⁹ hoib⁹ sz deo. Audiēs āt ananias hec ꝟba: cecidit ꝛ expirauit. Et fact⁹ ē timor magnus sup oēs q̄ audiebāt. Surgētes āt
B iuuenes amouerūt eū: ꝛ efferētes sepelierūt ‖Factū ē āt ꝟsi horaꝝ triū spaciū ꝛ vxor ipi⁹ nesciēs qđ factū fuerat introiuit. Dixit āt ei petr⁹: Dic mihi mulier: si tāti agrū vendidist̄? At illa dixit: Etiā tanti. Petr⁹ aūt ad eā: Quid vtiq̄ cōuenit vob̄ temptare spīm dñi? Ecce pedes eoꝝ q̄ sepelierūt virū tuū ad hostiū: ꝛ efferēt te. Cōfestim cecidit aū pedes ei⁹ ꝛ expirauit Intrātes aūt iuuenes iuenerunt illā mortuā ꝛ extulerunt ꝛ sepelierūt ad virū suū. Et factus ē timor magn⁹ in vniuersa eccl̄ia ꝛ in oēs q̄ audierūt hec. Per man⁹ āt
C apl̄oꝝ fiebāt signa ꝛ ꝑdigia multa in plebe. Et erant vnanimiter oēs i porticu salomonis. Ceteroꝝ aūt nemo audebat se cōiungere illis: sed magnificabat eos ꝓpls. Magis aūt augebat̄ credētiū in dño multitudo viroꝝ ac mulierū: ita vt i plateas ēicerēt infirmos ꝛ ponerēt in lectulis ac grabat̄ vt veniēte petro saltem vmbra illi⁹ obūbraret quēq̄ illoꝝ ꝛ liberarent̄ oēs ab

infirmitatib⁹ suis. Cōcurrebat aūt et multitudo vicinaꝝ ciuitatum hierlm afferētes egros ⁊ vexatos a spiritib⁹ imūdis: q̄ curabāt oēs. Exurgēs autē ꝓnceps sacerdotum ⁊ omnes q̄ cū illo erāt q̄ ē hereſis saduceoꝝ repleti sunt
F.4.a zelo‖⁊ iniecerūt man⁹ i apłos ⁊ posue
J.12.a rūt eos i custodia publica ‖Angel⁹ āt
D dñi p noctē aperiēs ianuas carcer̄ ⁊ educēs eos dixit. Ite: ⁊ stantes loq̄mini i templo plebi oia verba vite hui⁹. Qui cū audissent itrauerūt diluculo i tēplū: ⁊ docebāt. Aduenies aūt princeps sacerdotū ⁊ q̄ cū eo erāt ꝓuocauerūt ꝓciliū: ⁊ oēs seniores filioꝝ isrl̄ ⁊ miserūt ad carcerē vt adducerēt. Cuꝫ aūt venissent mistri ⁊ apto carcere nō inuenissent illos: reuersi nūciauerunt
J.12.8.16.c dicētes‖Carcerē q̄dē inuenim⁹ clausum cū oi diligētia: ⁊ custodes stātes añ ianuas: apientes āt neminē intus inue
E nim⁹. Ut āt audierūt hos ⁊mōes magistrat⁹ tēpli ⁊ ꝓncipes sacerdotū: ambigebāt de illꝫ q̄d nā fieret. Aduenies aūt q̄dam nūciauit eis: q⁊ ecce viri q̄s posuistī i carcerē sunt i tēplo stantes ⁊ docētes ꝑplm. Tūc abiit magistrat⁹ cū mistris ⁊ adduxit illos sine vi. Timebāt esn ꝑplm: ne lapidarēt. Et cum adduxissent illos: statuerūt in ꝓcilio. Et iterrogauit eos ꝓnceps sacerdotuꝫ dicēs: Precipiendo p̄cepim⁹ vobis ne doceretī i nomine isto ⁊ ecce replestis hierlm doctrina vra: ⁊ vultī inducere
F.4.d sup nos sanguinē hois isti⁹ ‖Rndens āt petr⁹ ⁊ apli dixerūt. Obedire oportet deo magis q̄ hoib⁹: de⁹ patꝝ vroꝝ suscitauit iesū: quē vos itermisistī suspēdentes i ligno. Hūc ꝓncipē ⁊ saluatorē de⁹ exaltauit dextra sua ad dādam pniam isrl̄ ⁊ remissionē pctōꝝ: ⁊ nos sum⁹ testes hoꝝ verboꝝ ⁊ spūssanctus quē dedit de⁹ oib⁹ obedientibus sibi. Hec cū audissent dissecabāt et cogita-
J.22.a bāt iterficere illos‖ Surgēs aūt q̄daꝫ in ꝓcilio phariseꝰ noie gamaliel legis-
F.4.c doctor honorabil vniūse plebi‖iussit foras ad breue hoies fieri. Dixitq̄ ad
F.2.c illos‖Uiri israelite: attēdite vobis super hoib⁹ istis: q̄d acturi sitī. Añ hos esn dies extitit theodas dicens se esse aliquē: cui ꝓsensit numer⁹ virorꝝ circiter q̄drigētorꝝ: q̄ occisus ē ⁊ oēs q̄ credebāt ei dissipati sūt: ⁊ redacti ad nihil. Post hūc extitit iudas galile⁹ i diebus ꝓfessiōis: ⁊ aūtit ꝑplm post se. Et ipe perijt ⁊ oēs q̄tq̄t ꝓsensērūt ei dispersi sunt. Et nūc itaq̄ dico vob: discedite ab hoib⁹ istī: ⁊ sinite illos. Qm si ē ex hoib⁹ ꝓsiliū hoc aūt op⁹: dissoluetur si vero ex deo ē nō poteritī dissoluere: ne forte ⁊ deo repugnare videami. Cōsenserūt āt illi: ⁊ ꝓuocātes apłos cesis denūciauerūt ne oino loq̄rēt in noie iesu: ⁊ dimiserūt eos. Et illi q̄dē ibāt gaudentes a ꝓspectu cōcilij: qm digni habiti sūt p noie iesu ꝓtumeliā pati. Omni āt die nō cessabāt i tēplo ⁊ circa domos docētes: ⁊ euāgelizantes chri-

In diebꝰ aūt illis (stum iesū. V
B lis crescēte numero discipuloꝝ factū ē murmur grecoꝝ aduersus hebreos: eo q⁊ despicerent in misterio q̄tidiano vidue eoꝝ. Conuocantes āt duodecim multitudinē discipuloꝝ dixerūt: Non ē equū nos derelinquere verbū dei: ⁊ mistrare mēsis. Cōsiderate ꝑ frēs viros ex vobis boni testimonij septē plenos spūsācto ⁊ sapientia: q̄s ꝓstituam⁹ sup hoc opus. Nos vero
B oroni ⁊ misterio verbi instātes crim⁹. Et placuit sermo coram oi multitudine. Et elegerūt stephanū virū plenū fide ⁊ spūsācto ⁊ philippū ⁊ ꝓchorū ⁊ nicanorē ⁊ thimonē ⁊ parmenā ⁊ nicolaum
F.1.b aduenā antiocehnū‖Nos statuerūt añ ꝓspectū apłoꝝ ⁊ orātes imposuerūt eis man⁹. Et verbū dñi crescebat ⁊ multiplicabaꝫ numer⁹ discipuloꝝ i hierlm valde. Multa esn turba sacerdotū obediebat fidei. Stephan⁹ aūt plen⁹ gra ⁊ fortitudine faciebat ꝓdigia ⁊ signa
C magna i ꝑplo. Surrexerūt āt q̄dam de synagoga q̄ appellaꝫ libertinoꝝ ⁊ cyrenensiū ⁊ alexandrinoꝝ: ⁊ eoꝝ q̄ erāt a cilicia ⁊ asia disputātes cuꝫ stephano: ⁊ nō poterāt resistere sapie ⁊ spūi q̄ loquebaꝫ: ꝑplm q⁊ redarguerēt ab eo cū
J.7.b oi fiducia‖Tūc sūmiserunt viros q̄ dicerēt se audiuisse eū dicentē ꝛba blasphemie i moysē ⁊ deū. Cōmouerūt itaq̄ plebē ⁊ seniores ⁊ scribas ⁊ ꝓcurrē-
D tes rapuerūt eū: ⁊ adduxerūt i ꝓciliū: et statuerūt falsos testes qui dicerēt. Hō iste nō cessat loq̄ verba adūsus locum istū sanctū ⁊ legē. Audiuim⁹ enim eū dicētē qm iesus nazarenꝰ h̄ destruet locū istū ⁊ mutabit traditiōes: q̄s tradidit nō-

bis moyses. Et intuētes eū oēs ą sede
bāt i ꝯcilio viderūt faciē ei⁹ tāq̄ faciē
angeli. Dixit aūt princeps sacerdotuz
si hec ita se haberent. Qui ait. VII
B Viri frēs ⁊ pres audite. De⁹ glie
apparuit pri nro abrae cū eēt i
mesopotamia ꝑusq̄ morarer i
7.a charran: ⁊ dixit ad illū. ‖Exi ō tra tua
⁊ de cognatiōe tua: ⁊ veni i terrā quā
mōstrauero tibi. Tūc exīit de tra chal
deoꝝ: ⁊ habitauit i charrā. Et inde
postq̄ mortu⁹ ē pr ei⁹ trāstulit illū in
terrā istam: in q̄ nūc vos habitatz. Et
nō dedit illi hereditatē i ea nec passū
pedis: sz repromisit illi dare eā i posses
sionē ⁊ semini ei⁹ post ipm cū nō hꝫret
5.c filiū ‖Locut⁹ ē āt ei de⁹: q⁹ erit semen
ei⁹ accola i terra aliena: ⁊ ꝟtituti eos
subīciēt ⁊ male tractabūt eos ānis q̄-
dringentz: ⁊ gētē cui ꝟuierint iudica-
bo ego dicit dns. Et post hec exibūt: ⁊
seruient mihi i loco isto. Et dedit illi
testamentū circūcisionis: ⁊ sic genuit
isaac: ⁊ circūcidit eū die octauo ⁊ isaac
B iacob: ⁊ iacob duodecim patriarchas.
8.f ‖Et patriarche emulātes ioseph vendi
9.c derūt i egyptū: ⁊ erat de⁹ cuz eo: et eri-
14.b puit eū ex oib⁹ tribulatiōib⁹ ei⁹ ⁊ dedit
ei graz ⁊ sapiaz in ꝓspectu pharaonis
regis egyptioꝝ: ⁊ ꝓstituit eū ꝓpositū su
per egyptū ⁊ sup oēz domū suā. Uenit
āt fames i vniūsā egyptuz ⁊ chanaan
⁊ tribulatio magna: ⁊ nō iueniebant
12.a cibos pres nri. ‖Cū audisset āt iacob
eē frumentū i egypto misit pres nros
15.f primū ‖⁊ in scō cognit⁹ ē ioseph a fra
tribus suis: ⁊ manifestatū ē pharaoni
gen⁹ ei⁹. Mittens āt ioseph accersiuit
16.b iacob prem suū ⁊ oēm cognatiōez suā
in aiab⁹ septuagintaq̄nq̄ ‖Et descen-
dit iacob i egyptū ⁊ defunct⁹ ē ipse et
patres nri. Et trāslati sunt in sichem
⁊ positi sūt i sepulchro q̄ emit abrā
ꝑcio argenti a filiis emor filii sichem.
C Cū aūt appropinq̄ret tps ꝓmissionis
17.a quā ꝓfessus erat de⁹ abrae ‖creuit po-
pul⁹ ⁊ multiplicat⁹ ē in egypto q̄adus-
q̄ surrexit ali⁹ rex in egypto q̄ nō scie
bat ioseph. Hic circūueniēs gen⁹ nrm
19.a afflixit pres nros: vt exponerēt infan
tes suos ne viuificarent ‖Eodem tpe
nat⁹ ē moyses: ⁊ fuit gratus deo q̄ nu
trit⁹ ē trib⁹ mensib⁹ i domo pris sui.
Exposito aūt illo sustulit eū filia pha-
raonis: ⁊ nutriuit eum sibi in filiū. Et
eruditꝰ est moyses oi sapia egyptioꝝ:
⁊ erat potens i verbis et i opib⁹ suis.
Cū aūt implerēt ei q̄draginta annoꝝ
tps: ascendit in cor ei⁹ vt visitaret fra
tres suos filios isrl ‖Et cū vidisset quē Ibidē.2.b
dam iniuriā patiētē vindicauit illuz:
⁊ fecit vltionē ei q̄ iniuriā sustinebat
ꝑcusso egyptio. Existimabat aūt intelli
gere fratres: qm deus ꝑ manū ipi⁹ da-
ret salutē illis. At illi nō intellexerunt.
Sequēti vero die apparuit illis litigā
tib⁹ ⁊ reconciliabat eos i pace dicens:
Uiri frēs estis. Ut q̄d nocetz alterutꝝ D
Qui aūt iniuriā faciebat ꝓximo: repu
lit eū dicens ‖Quis te ꝓstituit ꝓncipē Exo.2.c
⁊ iudicē sup nos? Nūquid interficere Lu. 12.b
me tu vis: quēadmodū interfeciſti he
ri egyptiū? Fugit āt moyses in verbo
isto: ⁊ factus est aduena i terra madiā:
vbi genecrauit filios duos. Et expletis
ānis q̄draginta: apparuit illi i deserto
montis sina angelus in igne flāme ru
bi. Moyses aūt videns ammirat⁹ ē vi
sum. Et accedente illo vt cōsideraret:
facta est ad eū vox dni dicens: Ego sū
deus patrū tuoꝝ: deus abraam: deus
isaac: ⁊ de⁹ iacob. Tremefact⁹ āt moy
ses: non audebat ꝓsiderare. Dixit aūt
illi deus: ‖Solue calciamentū pedum Exo.3.d
tuoꝝ: locus enim i quo stas terra sācta Jos.5.d
ē. Uidens vidi afflictionē ꝑpli mei q̄
est in egypto: ⁊ gemitū eoꝝ audiui: et
descēdi liberare eos. Et nūc veni mit
tam te in egyptū. Hunc moysen quem E
negauerunt dicentes: quis te ꝓstituit
principem ⁊ iudicem: hunc deus prin-
cipem ⁊ redēptorē misit cū manu an-
geli q̄ apparuit illi i rubo. Hic eduxit
illos faciēs ꝓdigia ⁊ signa i terra egy
pti ⁊ in rubro mari: ⁊ in deserto annis
q̄draginta. Hic est moyses qui dixit fi
lijs isrl ‖Prophetā suscitabit vob⁹ de⁹ Deu.18.c
de fratrib⁹ vris tanq̄ me ipm audietz. ꝟ.3.d
Hic est q̄ fuit i eccliā in solitudine cū
angelo q̄ loquebat ei in mōte sina et
cum patrib⁹ vris q̄ accepit verba vite
dare vobis. Cui noluerūt obedire pa-
tres vri: sed repulerūt ⁊ auersi sūt cor-
dib⁹ suis in egyptū: dicētes ad aarō.
‖Fac nobis deos q̄ ꝓcedant nos Moy Exo.32.a
si est huic q̄ eduxit nos ō terra egypti
nescim⁹ quid factū sit ei. Et vitulū fe-
cerūt in dieb⁹ illis: ⁊ obtulerūt hostiā

simulacro: ⁊ letabãt in opib⁹ manuũ
suaꝝ. Cõuertit aũt de⁹: ⁊ tradidit eos
Huire militie celi: sicut scriptũ ẽ in li-
Amos .5.g bro ꝓpheteꝝ ‖ Nũqd victimas aut ho
stias obtulistis mihi annis q̃draginta
f in deserto domus isrl? Et suscepistis ta
bernaculũ moloch ⁊ sidus dei vri rẽ-
pham: figuras q̃s fecistis adorare eas: ⁊
Exo .25.d trãsferã vos trãs babylonẽ ‖ Taberna
Neh.8.b culũ testimonij fuit cũ patrib⁹ vris in
deserto sicut disposuit illis de⁹ loquẽs
ad moysen: vt faceret illud ꝟm formaꝝ
quã viderat. Qõ ⁊ induxerũt suscipiẽ-
tes pres vri cũ iesu in possessionẽ gen
tiũ: q̃s expulit deus a facie patꝝ vroꝝ
vsq; in dieb⁹ dauid. Qui inuenit grãz
añ deũ: ⁊ petijt vt inueniret tabernacu-
lũ deo iacob. Salomon ãt edificauit
illi domũ ꝟ nõ excelsus i manufactis
Esa.66.a habitat: sicut ꝓ ꝓpham dicit ‖ Celũ mi
bi sedes ẽ: terra ãt scabellũ pedũ meo-
rum. Quã domũ edificabitis mihi di
cit dns: aut q̃s loc⁹ requietiõis mee est?
Deu. 9.c Nonne man⁹ mea fecit hec oia? Dura
ceruice ⁊ incircũcisis cordib⁹ ⁊ aurib⁹:
vos ꝙ spũi sctõ restitistis: sicut pres vri
ita ⁊ vos. Quẽ ꝓphaꝝ nõ sũt ꝑsecuti
G pres vri? Et occiderũt eos q̃ pnuncia
bãt de aduẽtu iusti: cui⁹ vos nũc ꝓdito
res ⁊ homicide fuistis: q̃ accepistis legẽ
in dispositiõe angelorũ ⁊ nõ custodistis?
ℨ 6.d ‖ Audientes ãt hec dissecabãt cordib⁹
suis: ⁊ stridebãt dentib⁹ in eum. Cũ ãt
eẽt plen⁹ spũsãcto: intẽdens in celũ vi
dit gliam dei: ⁊ iesũ stãtẽ a dextris vir-
tutis dei. Et ait: Ecce videõ celos aper
tos ⁊ filiũ hois stãtem a dextris virtu-
tis dei. Exclamãtes ãt voce magna cõ
tinuerũt aures suas: ⁊ impetũ fecerũt
3.Re. 21.d vnanimiter in eũ ‖ Ee eicientes eũ ex
J.22 ciuitatẽ lapidabãt ‖ ⁊ testes deposuerũt
vestimẽta sua sec⁹ pedes adolescẽtis: q̃
vocabat saul⁹ Et lapidabãt stephanũ
inuocãtem ⁊ dicentẽ: Dne iesu suscipe
spm meũ. Positis ãt genub⁹: clamauit
voce magna dicẽs: Dne: ne statuas illi
hoc peccatum. Et cum hoc dixisset ob
dormiuit in dño. VIII
A Saul⁹ ãt erat ꝓsentiẽs neci ei⁹.
Facta ẽ aũt in illa die ꝑsecutio
magna in eccliã q̃ erat hierosolymis:
⁊ omnes dispersi sunt p regiões iudee ⁊
samarie: ꝓter apostolos. Curauerunt ãt ste
phanũ viri timorati: ⁊ fecerũt plãctuꝝ

magnũ sup eũ ‖ Saul⁹ aũt devastabat I.9.c
ecclam p domos intrãs ⁊ trahens vi
ros ac mulieres: tradebat i custodiaꝝ.
Igit q̃ dispersi erãt ptrãsibãt euange
lizãtes verbũ dei. Philipp⁹ ãt descen-
dens i ciuitatẽ samarie ꝓdicabat illis
christũ. Intendebãt aũt turbe his q̃ a
philippo dicebãt vnanimiter audien-
tes ⁊ vidẽtes signa q̃ faciebat. Multi B
enim eoꝝ q̃ habebãt spũs imundos: cla
mãtes voce magna exibãt. Multi aũt
paralytici ⁊ claudi curati sunt. Factũ
ẽ g gaudiũ magnũ i illa ciuitate. Vir
aũt q̃dã nole simon q̃ ante fuerat i ci-
uitate magus seducens gẽtẽ samarie
dicẽs se esse aliquẽ magnũ: cui ausculta
bant omnes a minimo vsq; ad maiꝝ
mũ dicẽtes: hic ẽ virt⁹ dei que vocat
magna. Attendebãt ãt eum: ꝓter qđ
mlto tpe magicis suis dementasset eos
Cũ vero credidissent philippo euãgeli-
zãti de regno dei: in nomie iesu christi
baptizabant viri ac mulieres. Tunc C
simõ ⁊ ipe credidit: ⁊ cũ baptizat⁹ esset
adherebat philippo. Videẽs eti signa
⁊ virtutes maximas fieri: stupẽs ãmi-
rabat. Cũ ãt audissent apli q̃ erant i
hierosolymis qz recepisset samaria ver
bum dei: miserũt ad eos petꝝ ⁊ iohem
Qui cum venissent orauerunt ꝓ ipsis:
⁊ acciperent spm scm. Nõdum enim in
quẽq; illoꝝ supuenerat: sed baptizati
tm erãt in noie dni iesu. Tũc impone
bant manꝰ sup illos ⁊ accipiebãt spm
scm. Cũ vidisset aũt simon qz p impo
sitionẽ manꝰ apl̃oꝝ daret spũsãctus: D
obtulit eis pecuniã dicens: Date ⁊ mi
hi hãc ptãtem: vt cuicũq; iposuero ma
nus accipiat spm sanctũ. Petr⁹ ãt di-
xit ad eum. Pecunia tua tecũ sit in p-
ditionẽ: qm donũ dei existimasti pecu
nia possideri. Nõ ẽ eim tibi pars neq;
sors in ꝟmone isto. Cor enim tuũ nõ ẽ re
ctũ coram deo. Pniam itaq; age ab hac
neqcia tua: ⁊ roga deum si forte remit
tatur tibi hec cogitatio cordis tui. In
felle enim amaritudinis et obligatione
iniqtatis video te esse. Rndens ãt simõ E
dixit. Precamini vos p me ad dñm vt
nihil veniat sup me horꝝ q̃ dixistis. Et
illi q̃dem testificati ⁊ locuti verbũ dei
redibãt hierosolymã: ⁊ multis regioni
bus samaritanorũ euãgelizabant. An
gel⁹ ãt dñi locut⁹ ẽ ad philippũ dicẽs:

Surge ⁊ vade ꝯ meridianū ad viaꝫ q̄ descendit ab hierlm in gazam: hec est deserta. Et surgens abiit. Et ecce vir ethiops eunuchꝰ potēs cādacē regine ethiopū q̄ erat supꝑ oēs gazas eiꝰ venerat adorare i hierlm ⁊ reūtebaī sedēs supra currū suū: legensq̄ esaiā ꝓphaz. Dixit aūt spūs philippo: Accede ⁊ adiunge te ad currum istū. Accurrēs āt philippus: audiuit eum legentē esaiā ꝓphām ⁊ dixit: Putaſ ne itelligē q̄ legis? Qui ait: Et quō possum: si nō aliq̄s ostenderit mihi? Rogauitq̄ philippū vt ascenderet: ⁊ sederet secum. Locꝰ āt scripture quā legebat erat hic || Tanq̄ ouis ad occisionē ductꝰ est: ⁊ sicut agnus coꝝ tondente se sine voce: sic nō aperuit os suū. In humilitate iudiciū eius sublatū est. Generationē eiꝰ quis enarrabit? Qm̄ tollet̄ de terra vita eius. Respōdens aūtē eunuchꝰ dixit philippo. Obsecro te ō q̄ ꝓpheta dicit hoc? De se an de alio aliquo. Apiens aūtē philippus os suum: ⁊ incipiens a scriptura ista: euāgelizauit illi iesum. Et dū irent ꝑ viā: venerunt ad quādā aquā. Et ait eunuchus: Ecce aq̄ || Quis phibet me baptizari? Dixit aūtē philippus: Si credis ex toto corde licet. Et respondens ait: Credo filium dei eē iesum christū. Et iussit stare currū. Et descenderunt vterq̄ in aquam philippus ⁊ eunuchus: ⁊ baptizauit eū. Cum aūtē ascendissēt de aqua spiritꝰ dñi rapuit philippū: ⁊ amplius nō vidit eū eunuchus. Ibat em̄ ꝑ viam suaꝫ gaudens. Philippꝰ āt inuentꝰ est in azoto: et ꝑtrāsiens euangelizabat ciuitatibꝰ cunctis donec veniret cesareā

IX

Saulus āt adhuc spirās minarum ⁊ cedis i discipulos dñi accessit ad ꝓncipem sacerdotum: ⁊ petiit ab eo epkas in damascū ad synagogas || vt si quos inuenisset huius vie viros ac mulieres vinctos ꝑduceret in hierlm. Et cū iter faceret: ꝯtigit vt appropinquaret damasco. Et subito circūfulsit eum lux de celo: ⁊ cadēs i terrā audiuit vocē dicentē sibi || Saule saule quid me ꝑsequeris? Qui dixit Quis es dñe? Et ille: Ego sū iesus quē tu ꝑsequer. Durum ē tibi ꝯtra stimulum calcitrare. Et tremens ac stupens dixit: Dñe quid me vis facere? Et dñs ad eum. Surge ⁊ ingredere ciuitatem ⁊ ibi dicet tibi q̄d te oporteat facere. Viri aūtē illi qui comitabant cuꝫ eo stabāt stupefacti: audiētes q̄dem vocē neminē aūt videtes. Surrexit āt saulus de terra: aptiſq̄ oculis nihil videbat. Ad manꝰ aūt illū trahētes: introduxerūt damascū. Et erat ibi tribꝰ diebus nō videns: ⁊ nō māducauit neq̄ bibit. Erat āt q̄dam discipulus damasci noie ananias. Et dixit ad illū i visu dñs: Anania. At ille ait: Ecce ego dñe Et dñs ad eum: Surge ⁊ vade in vicū q̄ vocat rectus: ⁊ quere in domo iude saulū noie tharsensem. Ecce em̄ orat. Et vidit virū ananiā noie itroeuntē ⁊ ꝓponentē sibi manꝰ vt visum recipiat. Rndit aūt ananias. Dñe audiui a multis de viro ꝟ quāta mala fecerit sanctis tuis in hierlm. Et hic habet potestatem a principibus sacerdotū: alligandi omnes qui inuocāt nomē tuuꝫ. Dixit autē ad eum dominꝰ: Vade quoniā vas electiōis ē mihi iste: vt portet nomen meū coram gentibꝰ ⁊ regibus ⁊ filiꝭs isrl Ego em̄ ostendā illi: quāta oporteat eum ꝓ nomine meo pati. Et abiit ananias ⁊ introiuit in domū et ꝓponens ei manꝰ dixit: Saule frater dñs misit me iesus: qui apparuit tibi i via qua veniebas: vt videas ⁊ implearis spūsancto. Et cōfestim ceciderunt ab oculis eius tanq̄ squame: ⁊ visum recepit. Et surgens baptizatus ē: ⁊ cū accepisset cibū confortatus est. Fuit āt cuꝫ discipulis qui erāt damasci ꝑ dies aliquot. Et cōtinuo ingressus in synagogas ꝓdicabat iesum: quoniaꝫ hic ē filius dei. Stupebāt autem omnes qui eum audiebāt: ⁊ dicebāt: Nōne hic est q̄ expugnabat in hierusalē eos qui invocabāt nomen istud? Et huc ad hoc venit: vt vinctos illos duceret ad ꝓncipes sacerdotū. Saulꝰ aūt multomagis ꝓualescebat ⁊ ꝯfundebat iudeos q̄ habitabāt damasci: affirmās q̄m hic est christꝰ. Cum aūtē implerēt dies multi ꝯciliū fecerūt in vnū iudei vt eū interficerēt. Notę āt facte sunt saulo insidie eoꝝ. Custodiebāt autē ⁊ portas die ac nocte vt eum interficerēt || Accipiētes āt eū discipuli eiꝰ nocte ꝑ murū dimiserūt eū: sūmittētes in sporta. Cū āt venisset i hierusalē temptabat se iungere

2. Cor. 11. g

discipulis:ꝛ oēs timebāt eū:nō credē-
tes ꝙ eēt discipulꝰ. Barnabas aūt ap-
phensum illū duxit ad apłos:ꝛ narra-
uit illis quō in via vidisset dñm: et qꝛ
locutus est ei:ꝛ quō in damasco fidu-
cialiter egerit in noie iesu. Et erat cuꝫ
illis intrās ꝛ exiens in hierusalē fidu
cialiter agens in noie dñi. Loquebaꝫ
ād gentibꝰ et disputabat cū grecis: illi
aūt querebant occidere eū. Qō cū cog
nouissēt fratres: deduxerūt eū cesareā
ꝛ dimiserunt tharsum. Ecclia ądem ꝙ
totam iudeā ꝛ galileā ꝛ samariā habe
bat pacem ꝛ edificabaꝫ ambulans i ti
more dñi:ꝛ ꝓsolatione sāctisp̄ūs reple-
F batur. Factū est aūt vt petrꝰ dū trāsi-
ret vniuersos deueniret ad sanctos ą
habitabant lydde. Inuenit aūt ibi ho
minē quēdā noie eneam: ab ānis octo
iacentē in grabato: ą erat paralyticꝰ.
Et ait illi petrꝰ: Enea: sanet te dñs ie-
B.3.a sus christꝰ ‖ Surge et sterne tibi. Et cō
tinuo surrexit. Et viderūt eum oēs
qui habitabāt lydde ꝛ saronę: qui cō-
uersi sunt ad dñm. In ioppe autez fuit
ādam discipula nomie thabita: q̄ in-
terp̄tata dicit dorcas. Hec erat plena
op̄ibus bonis ꝛ elemosynis quas faci
ebat. Factū est aūt in diebꝰ illis: vt in-
firmata moreꝛ. Quā cū lauissent: po
suerūt eam in cenaculo. Cum aūt ppe
eēt lydda ab ioppe: discipuli audiētes
G qꝛ petrus esset in ea: miserunt duos vi
ros ad eū: rogantes: ne pigriterꝫ veni-
re vsq; ad nos. Exurgens aūt petrus:
venit cū illis. Et cū aduenisset: duxerꝛ
illum in cenaculū: ꝛ circūsteterūt illuꝫ
oēs vidue flentes ꝛ ostēdentes ei tu
nicas ꝛ vestes quas faciebat illis dor-
cas. Eiectis aūt omnibꝰ foras: petrus
ponēs genua orauit: ꝛ ꝓuersus ad cor
pus dixit: Thabita surge. At illa ape-
ruit oculos: ꝛ viso petro resedit. Dans
aūt illi manū erexit eam. Et cū vocas-
set sctōs ꝛ viduas: assignauit eā viuā.
Notū aūt factū ē ꝙ vniuersā ioppen: ꝛ
crediderūt multi in dño. Factū ē autē
vt dies multos moreꝛ in ioppe apō
symonē quendā coriarium. X

A Vir aūt ądam erat in cesarea no
mine cornelius cēturio cohor-
tis q̄ dicit italica: religiosus ꝛ
timens deū cū oī domo sua: faciens
elemosynaꝫ multas plebi ꝛ dep̄cās de-
um semp. Is vidit i visu manifeste ād
horā diei nonā angelū dei introeuntē
ad se ꝛ dicēte sibi. Cornelі. At ille intu-
ens eū: timore correptꝰ dixit. Quis es
dñe? Dixit aūt illi: ‖ Oones tue ꝛ ele- Tob
mosyne tue ascēderūt i memoriā in cō
spectu dei ‖ Et nūc mitte viros in ioꝑ- j.11.a
pen: ꝛ accersi simonē quēdā ą cogno-
minaꝫ petrꝰ. Hic hospitaꝫ apō simo-
nē quendā coriariū: cuiꝰ est domꝰ iux
mare. Hic dicet tibi: ąd te oporteat fa
cere. Et cū discessisset angelus qui loq̄ B
batur illi: vocauit duos domesticos su
os: ꝛ militē metuentē dñm ex his ą illi
parebāt. Quibꝰ cū narrasset oia: misit
illos i ioppen. Postera aūt die iter illꝝ
facientibꝰ ꝛ appropinquātibꝰ ciuitati:
ascēdit petrus in supiora vt oraret cir
ca horā sextā. Et cū esuriret voluit gu-
stare. Parātibꝰ aūt illis: cecidit sup eū
mentis excessus. Et vidit celū aptū: ꝛ
descendens vas quoddā velut linthеū
magnum q̄ttuor initijs submitti de ce-
lo in terrā: in quo erant oia quadrupe
dia ꝛ serpētia terre ꝛ volatilia celi. Et
facta ē vox ad eum. Surge petre: occi
de ꝛ māduca. Ait aūt petrus: Absit do-
mine: qꝛ nunq̄ māducaui omne cōmu-
ne ꝛ imūdū. Et vox iterum secūdo ad C
eum. Qō deus purificauit: tu cōmune
ne dixeris. Hoc factū ē ꝙ ter. Et statim
receptū est vas in celū. Et dum itrase
hesitaret petrus ąd naꝫ esset visio quā
vidisset: ecce viri qui missi erant a cor-
nelio inq̄rentes domū simōis: astiterꝫ
ad ianuā. Et cū vocassent: iterrogabāt
si simon ą cognominaꝫ petrꝰ illic ha-
beret hospitiū. Petro aūt cogitante ō
visione: dixit spūs ei: Ecce viri tres q̄-
runt te. Surge itaq; ꝛ descēde: ꝛ vade
cū eis nihil dubitās: qꝛ ego misi illos
Descendēs aūt petrus ad viros dixit.
Ecce ego sū quē q̄ritis. Que causa est
ꝓpter quā venistiꝫ? Qui dixerūt. Cor-
neli centurio vir iustꝰ ꝛ timēs deū ꝛ te- D
stimoniū hns ab vniūsa gēte iudeoꝝ Lu.2.b
‖ respōsū accepit ab angelo sācto accer
siri te i domū suā: ꝛ audire verba abs
te. Introducēs ꝫ eos recepit hospitio.
Sequēti āt die surgēs: pfectꝰ ē cū illꝝ
ꝛ ądē ex fribꝰ ab ioppe comitati sūt eū
Altera āt die introiuit cesareā. Corneli
us vero expectabat illos: conuocatis
cognatis suis et necessarijs amicis. Et

factū ē cū in troisset petr⁹ obuiā venit
ei corneli⁹: ꝛ ꝓcidens ad pedes ei⁹ ad-
orauit eū. Petrus vero eleuauit eū: di
cēs: Surge: ꝛ ego ipe hō sū. Et loquēs
cū illo intrauit: ꝛ iuenit multos ą ꝓue
nerāt: dixitq; ad illos. Uos scitis quō
abominatū sit viro iudeo cōiūgi aut ac
ē cedere ad alienigenā. Sz mihi ostēdit
deus neminē cōmunē aut imūdū dice
re hoiem: ꝓpter qō sine dubitatiōe ve-
ni accersit⁹. Interrogo ḡ: quā ob cām
accersistis me. Et corneli⁹ ait. A nudi
us quarta die vsq; ad hāc horā orans
erā hora nona i domo mea: ꝛ ecce vir
stetit ante me in veste cādida: ꝛ ait. Cor
neli exaudita est oratio tua: ꝛ elemosy
ne tue cōmemorate sunt i cōspectu dei
Mitte ḡ i ioppen ꝛ accersi simonē qui
cognomiat petr⁹: hic hospitat i domo
simonis coriarū iuxta mare. Cōfestim
ḡ misi ad te: ꝛ tu bñ feciſti veniendo.
Nūc ḡ oēs nos in cōspectu tuo adsu-
m⁹: audire oia q̄cq; tibi ꝓcepta sunt
a dño. Aperiens aūt petr⁹ os suū dixit
b In veritate cōperi: qz nō ē ꝓsonarū ac
b ceptor de⁹: sed in oi gente ą timet eum
d et opat iusticiā: accept⁹ est illi. Uerbū
f misit de⁹ filiis isrl annūciās pacē ꝑ ie
sum christū: hic est oīm dñs. Uos scitis
qđ factū ē verbū ꝑ vniuersam iudeā:
incipiēs ei a galilea post baptismū qđ
ꝓdicauit iohānes ieſū a nazareth quō
vnxit eū de⁹ spūsācto ꝛ virtute ą ꝑtrā-
sijt bñfaciēdo ꝛ sanādo oēs oppssos a
a diabolo: qm de⁹ erat cū illo. ‖ Et nos
testes sum⁹ oīm q̄ fecit in regione iu-
deoꝝ ꝛ hierlm: quē occiderūt suspēdē-
e tes in ligno ‖ Hic de⁹ suscitauit tertia
die ꝛ dedit eū manifestū fieri nō oī po
pulo: sed testib⁹ ꝓordinatis a deo nob
ą māducauim⁹ ꝛ bibim⁹ cū illo postq;
resurrexit a mortuis. Et ꝓcepit nobis
ꝓdicare ꝓpło ꝛ testificari: qz ipse est qui
ꝓstitut⁹ ē a deo iudex viuoꝝ ꝛ mortuo
b rū. Huic oēs ꝓphe testionū phibēt re
missionē pctōꝝ accipere ꝑ nomē eius:
oēs ą credūt in eū. Adhuc loquēte pe
tro verba hec cecidit spūsctūs sup oēs
ą audiebāt ꝟbū. Et obstupuerūt ex cir
cūcisiōe fideles ą venerāt cū petro: qz
¶ in natiōes gratia spūsancti effusa est
Audiebāt enī illos loquētes linguis:
d ꝛ magnificātes deū. Tūc rndit petrus
g ¶ Nūqd aquā q̄s phibere pōt vt nō bs
ptizent hi ą spūm sctū acceperūt sicut
ꝛ nos? Et iussit eos baptizari in noīe
dñi ieſu christi. Tunc rogauerūt eū: v t
maneret apud eos aliquot dieb⁹. XI

A Udierūt aūt apostoli ꝛ fratres A
ą erāt in iudea: qm ꝛ gētes re-
cepe ꝟbū dei. Cū āt ascendis-
set petr⁹ hierosolymā disceptabāt adū
sus illū ą erāt ex circūcisione dicētes.
Quare introisti ad viros ꝓputū habē
tes: ꝛ māducasti cū illis? Incipiēs aūt
petrus exponebat illis ordinē dicens.
‖ Ego erā in ciuitate ioppe orans: ꝛ vi- ē.10.a
di i excessu mentis mee visionē: descē-
dens vas quoddā velut linteum ma-
gnū quattuor initijs sūmitti de celo et
venit vsq; ad me. In qō situens cōsi-
derabā: ꝛ vidi quadrupedia terre ꝛ be-
stias ꝛ reptilia ꝛ volatilia celi Audiui
aūt ꝛ vocē dicentē mihi. Surge petre: B
occide ꝛ māduca. Dixi aūt. Nequaq;
dñe qz cōe aut imūdū nūq; introiuit i
os meum. Rndit aūt vox scdo de celo.
Que deus mūdauit: tu ne cōe dixeris.
Hoc aūt factū est ꝑ ter: ꝛ recepta sunt
oia rursum in celum. Et ecce viri tres
ꝓfestim astiterūt in domo in q̄ erā mis
si a cesarea ad me. Dixit aūt spūs mihi
vt irē cū illis nihil hesitās. Uenerunt
aūt mecū ꝛ sex fratres isti ꝛ ingressi su-
mus in domū viri. Narrauit aūt nob
quō vidisset angelū in domo sua stātē:
ꝛ dicētē sibi. Mitte in ioppen: ꝛ accer
si simonē qui cognomiat petrus: ą lo
quet tibi verba i ąbus salu⁹ eris tu et
vniuersa dom⁹ tua. Cū aūt cepissem lo
qui: cecidit spūssanctus sup eos: sicut
ꝛ in nos in initio. Recordat⁹ sum aūt
verbi dñi: sicut dicebat. ‖ Johannes ą Joh.1.b
dē baptizauit aqua: vos aūt baptizabi ā.1.a. ī.19.a
mini spūsancto. Si ḡ eandē gratiā de C
dit illis deus sicut ꝛ nobis ą credidi-
mus in dñm ieſum christū: ego q̄s erā
q̄ possem ꝓhibere deū? His auditis ta
cuerūt: ꝛ glorificauerūt deū: dicentes.
Ergo ꝛ gentibus penitentiā dedit de⁹
ad vitā. Et illi quidē ą dispsi fuerāt a
tribultatiōe ą facta fuerat sub stepha-
no: pambulauerūt vsq; phenicē ꝛ cy-
prū ꝛ antiochiā: nemini loquētes ver-
bū nisi solis iudeis. Erāt aūt quidam
ex eis viri cyprij ꝛ cyrenei: ą cū introis-
sent antiochiā loquebant ad ꝛ ad grecos
annūciantes dñm ieſū. Et erat manus

dñi cū eis: multusq; numer⁹ credentiū cōuersus est ad dñm. Peruenit aūt sermo ad aures ecclie que erat hierosolymis sup istis: t miserūt barnabā vsq; D ad antiochiā. Qui cū quenisset t vidisset gratiā dei: gauisus ē t hortabatur oēs i ꝓposito cordis ꝑmanere in dño qz erat vir bon⁹ t plenus spū sēcto t fide: t apposita ē multa turba dño. Pro fectus aūt tharsum vt q̄reret saulum: quē cū inuenisset ꝑduxit antiochiam. Et annū totū cōuersati sū ibi i ecclia: t docuerūt turbā multā: ita vt cogno- J.21.b minarent̄ primum antiochie discipuli christiani. ‖ In his aūt dieb⁹ supuenerūt ab hierosolymis ꝓphe ād̄ antiochiā: t surgēs vn⁹ ex eis nole agab⁹ significabat ꝑ spm̄: famē magnā futurā in vniuerso orbe terrarū: q̄ facta ē sub claudio. Discipuli aūt put quisq; habebat ꝓposuerūt in ministeriū mittere habitantib⁹ in iudea fratrib⁹ qđ t fecerūt mittentes ad seniores ꝑ man⁹ barna- A

CAPITVLVM DECIMVM SECVNDVM.

Odē aūt tpe (be et sauli. XII misit herodes rex man⁹: vt affligeret quosdā de ecclia. Occidit aūt iacobū fratrē iohānis gladio: videns aūt qz placeret iudeis apposuit ap phendere t petrū. Erāt aūt dies azymorū. Quē cū apphendisset misit in carcere: tradēsq; q̄tuor quaternionib⁹ militū ad custodiendū eū: volens post pascha ꝓducere eū populo. Et petrus q̄dē seruabat in carcere: oratio aūt fiebat sine intermissiōe ab ecclesia ad deū ꝑ eo. Cū aūt ꝓducturus eū esset herodes in ipa nocte erat petr⁹ dormiēs inter J.5.d.I.16.e duos milites vinct⁹ cathenis duabus 2. ‖ et custodes añ hostiū custodiebāt carcerē. Et ecce angel⁹ dñi astitit: t lumē B refulsit in habitaculo: ꝑcussoq; latere petri excitauit eū dicēs. Surge velociter. Et ceciderūt cathene de manibus ei⁹. Dixit aūt angel⁹ ad eū. Precingere: t calcia te caligas tuas. Et fecit sic Et dixit illi. Circūda tibi vestimētū tuum: t sequere me. Et exiens sequebat eū: t nesciebat qz verū est q̄ fiebat ꝑ angelū. Estimabat aūt se visū videre. Trāseuntes aūt primā t secūdā custodiā venerūt ad portā ferreā q̄ ducit ad ciuitatē q̄ vltro apta est eis. Et exeuntes processerūt vicū vnum: t cōtinuo discessit angelus ab eo. Et petr⁹ ad se reuersus dixit. Nūc scio vere qz misit dñs angelū suū: t eripuit me de manu herodis t de oī expectatione plebis iudeoꝝ. Cōsideratq; venit ad domū marie matris iohānis q̄ cognominat⁹ ē marc⁹: vbi erāt multi cōgregati t orātes. Pulsante aūt eo ad ostiū ianue: ꝓcessit puella ad videndū nole rhode Et vt cognouit vocē petri ꝓ gaudio nō aperuit ianuā sed intro currēs nunciauit state petrū añ ianuā. At illi dixerūt ad eā. ‖ Insanis. Illa aūt affirmabat sic se habere. Illi aūt dicebāt. Angelus ei⁹ ē. Petr⁹ aūt ꝑseuerabat pulsans. Cū āt aperuissent ostiū: viderūt eū t obstupuerunt Annuēs aūt eis manu vt tacerēt: narrauit quō dñs eduxisset eū de carcere Dixitq;. Nūciate iacob t fratrib⁹ hec Et egressus abiit i aliū locū. Facta aūt die erat nō parua turbatio inter milites q̄d nā factū esset ꝺ petro. Herodes aūt cū requisisset eū t nō inuenisset inq̄sitione facta de custodib⁹ iussit eos duci: descendēsq; a iudea i cesareā ibi cōmorat⁹ est. Erat aūt irat⁹ tyrijs t sidoniis. At illi vnanimes venerūt ad eū t ꝑsuaso blasto q̄ erat sup cubiculū regis postulabāt pacē: eo q̄ alerēt regiones eoꝝ ab illo. Statuto aūt die herodes vestit⁹ veste regia sedit ꝑ tribunali: t cōtionabat ad eos. Pop⁹ aūt acclamabat dei voces t nō hois. Cōtestim aūt ꝑcussit eū angel⁹ dñi eo q̄ nō dedisset honorē deo: t cōsūpt⁹ a vermibus expirauit. Verbum aūt dñi crescebat t multiplicabat. Barnabas aūt et saulus reuersi sūt ab hierosolymis expleto ministerio: assūpto iohanne q̄ cognominat⁹ est marcus. XIII

Erant aūt in ecclia q̄ erat antiochie ꝓphete t doctores: in q̄b⁹ barnabas t simon q̄ vocabat niger: et lucius cyrenēsis t manahen q̄ erat herodis retarche collactaneus t saulus. Ministrantib⁹ aūt illis dño t ieiunantib⁹: dixit illis spūs scūs. Segregate mihi saulū t barnabā in opus ad qđ assūpsi eos. Tunc ieiunātes t orātes imponentesq; eis man⁹ dimiserūt illos. Et ipsi q̄dē missi a spūsctō abierūt seleuciam: t inde nauigauerūt cyprū. Et cum venissent salaminā. ꝺdicabāt verbum dei i synagogis iudeoꝝ. Habebāt aūt t iohānē in ministerio. Et cū pambu-

lassent vniuersã insulã vsq; ad paphũ
ĩuenerunt quẽdã virũ magũ pseudo
pheta iudeũ cui nomẽ erat barieu: q;
erat cũ pcõsule sergio paulo viro pru-
dente. Hic accersitis barnaba t paulo
desiderabat audire verbũ dei. Resistebat
aũt illis elymas magus: sic enim interp
tat nomẽ ei9: querẽs auertere pcõsulẽ a
fide. Saulus aũt q; t paulus repletus
spũsãcto intuẽs i eũ dixit. O plene om
ni dolo t oi fallacia fili diaboli: inimi
ce ois iusticie: non desinis subuertere
vias dñi rectas. Et nũc ecce man9 dñi
sup te: t eris cecus nõ vidẽs solẽ vsq;
ad tps. Et cõfestim cecidit in eũ cali-
go t tenebre: t circuiẽs q;rebat q; ei ma
nũ daret. Tũc pcõsul cũ vidisset factũ
credidit: ammirans sup doctrina dñi.
Et cũ a papho nauigassent paulus t q;
cũ eo erãt: venerunt pgen pamphylie
Johãnes aũt discedẽs ab eis: reuersus
est hierosolymã. Illi vo pterãseũtes p-
gen: venerũt antiochiã pisidie: t igres-
si synagogã die sabbatoꝝ sedert. Post
lectionẽ aũt legis t phetarũ: miserũt
principes synagoge ad eos dicẽtes. Ui
ri fratres: si q;s est i vobis sermo exhor
tationis ad plebẽ dicite. Surgẽs autẽ
paul9 t manu silẽtiũ indicẽs: ait: Uiri
israelite t q; timetis deũ audite. De9 ple
bis isrl elegit pres nros t plebẽ exalta
uit cũ essent incole i terra egypti: t in
brachio excelso eduxit eos ex ea: t p q;-
draginta annoꝝ tps mores eoꝝ sustu-
nuit in deserto. Et destruens gẽtes se-
ptẽ in terra chanaã sorte distribuit eis
terrã eoꝝ q;si post q;dringentos t q;nq;-
ginta annos: t post hec dedit iudices
vsq; ad samuel phetã ‖ Et exinde po-
stulauerũt regẽ: t dedit illis saul filiũ
cis virũ ō tribu beniamin: annis qua-
draginta. Et amoto illo suscitauit illis
dõ regẽ: cui testimoniũ phibẽs: dixit.
‖Inueni dõ filiũ iesse virũ scm cor me
um: q; faciet oẽs volũtates meas. Hui9
de9 ex semine scm promissionẽ eduxit isrl
saluatorẽ iesũ: p dicãte iohãne aũ faci-
em aduentꝰ ei9 baptismũ pnie oi pplo
isrl. Cũ impleret aũt cursũ suũ: dicebat
‖Quẽ me arbitrami esse: nõ sũ ego: sed
ecce venit post me: cui9 nõ sũ dign9 cal
clamenta pedũ soluere. Uiri frẽs: filii
generis abraã t q; in vobis timẽt deũ
vobis verbũ salutis hui9 missũ ẽ. Qui
esi habitabant hierlm t pncipes eius
hũc ignorãtes ‖ t voces phetarũ que p
oẽ sabbatũ legunt: iudicãtes impleue-
rũt. ‖ Et nullã cãm mortis inuenientes
in eo: petierũt a pilato vt interficerent
eũ. Cũq; cõsummassent oia q; de eo scpta
erãt: deponẽtes eũ de ligno posuerunt
eũ in monumẽto. Deus aũt suscitauit
eũ a mortuis tertia die: q; visus ẽ p di
es multos his q; simul ascẽderãt cum
eo de galilea in hierlm: q; vsq; nũc sũt
testes ei9 ad plebẽ. Et nos vobis annũ
ciamus eam q; ad pres nros repromissio
facta ẽ: qm hãc de9 adimpleuit filiis
eoꝝ resuscitãs iesũ: sicut t in psalmo
scdo scriptũ est. ‖ Filiꝰ meus es tu: ego
hodie genui te. Q; aũt suscitauit eum
a mortuis: amplius iã nõ reuersurũ in
corruptionẽ ita dixit. Quia dabo vob
sancta dõ fidelia. Ideoq; t alias dicit.
‖Nõ dabis sctm tuũ videre corrupti-
onẽ. Dauid em in sua generatiõe cũ am-
ministrasset volũtati dei: dormiuit t ap
positꝰ ẽ ad pres suos t vidit corrupti-
onẽ. Quẽ vero de9 suscitauit a mortuis
nõ vidit corruptionẽ. Notũ igit sit vo
bis viri frẽs: q; p hunc vobis remissio
pctõꝝ annũciat ab oib9: q; ab9 nõ potui
stis i lege moysi iustificari. In hoc ois
q; credit iustificat. Uidete g ne supue-
niat vob qd dictũ ẽ i phetis ‖ Uidete
cõtẽptatores t ãmirami t dispdimi: q;
op9 opero ego i dieb9 vris: op9 qd nõ
creditis si q;s enarrauerit vob. Exeun
tib9 aũt illis: rogabãt vt sequẽti sabba-
to loquerẽt sibi verba hec. Cũq; dimissa
eet synagoga: secuti sũt multi iudeoꝝ
t colẽtiũ deũ aduenaꝝ pauli t barna
bã: q; loquẽtes suadebãt eis vt pmane
rẽt i gra dei. Sequẽti vo sabbato pe-
ne vniuersa ciuitas cõuenit audire verbũ
dei. Uidẽtes aũt turbas iudei: repleti
sũt zelo: t ꝫdicebãt his q; a paulo dice-
bãt blasphemãtes. Tũc astãter paul9
t barnabas dixerũt. Uobis oportebat
pmũ loq verbũ dei: sz qm repellitis illud
t indignos vos iudicatis eterne vite: ec-
ce cõuertimur ad gẽtes. Sic ei nob pce-
pit dñs ‖ Posui te in lucẽ gẽtiũ: vt sis
in salutẽ vsq; ad extremũ terre. Audien
tes aũt gẽtes gauisi sũt: t glificabant
verbũ dñi: t crediderũt quotq; erãt or-
dinati ad vitã eternã. Disseminabat aũt
verbum dñi p vniuersam regionẽ. Iu-

f.15.b
Lu.23.b
ã.3.c
E
Ps.2.
Heb.1.
Ps.15
ã.2.d
f
Abac.1.b
G
Esa.49.b

dei aũt cõcitauẽrũt mulieres religiosas
t honestas: t primos ciuitatis: t exci-
tauerũt psecutionẽ in paulũ t barna-
Mat.10.c bã: t eiecerũt eos de finibus suis. ‖ At
Mar.6.d illi excusso puluere pedũ in eos vene-
Lu.9.a rũt iconiũ. Discipuli q̃z replebãt gau-

A Actũ (dio t spũsancto. XIIII
est aũt in iconio vt simul intro
irent synagogã iudeoꝝ t loque
rent: ita vt crederet iudeoꝝ t grecorũ
copiosa multitudo. Qui vero incredu-
li fuerũt iudei: suscitauerũt t ad iracũ
diã cõcitauerũt aias gẽtium aduersus
fratres. Multo igit tpe demorati sunt
fiducialiter agẽtes in dño: testimoniũ
phibente verbo gre sue: dante signa et
C.6.c pdigia fieri p manꝰ eoꝝ. ‖ Diuisa ẽ ãt
multitudo ciuitatis: t q̃dã quidẽ erãt
cũ iudeis: quidã vero cũ apostolis. Cũ
aũt factus esset impetus gentiliũ t iu-
deoꝝ cũ principibus suis vt cõtume-
liꝫs afficerent t lapidarẽt eos: intelli-
gẽtes cõfugerũt ad ciuitates lycaonie
lystrã t derben t vniuersam in circũi-
tu regionẽ: t ibi euangelizantes erant
Et cõmota est ois multitudo in doctri
B na eoꝝ: paulus aũt t barnabas mora-
C.3.8.et.4.a bant lystris. ‖ Et quidã vir lystris in-
firmus pedibꝰ sedebat claudus ex vte-
ro matris sue: q̃ nunq̃z ambulauerat.
Hic audiuit paulũ loquẽtẽ. Qui intu
itus ei t vidẽs q̃ fidẽ haberet vt salu-
ꝰ fieret: dixit magna voce. Surge su
p pedes tuos rectus. Et exiliuit: t am
bulabat. Turbe aũt cũ vidissent quod
fecerat paulus: leuauerũt vocẽ suã ly-
caonice dicẽtes. Dĩi similes facti ho-
minibus descenderũt ad nos. Et voca
bãt barnabã iouẽ: paulũ vero mercu-
riũ: qm ipe erat dux verbi. Sacerdos
q̃z iouis qui erat ante ciuitatẽ: tauros
t coronas ante ianuas afferẽs cũ po-
pulis: volebat sacrificare. Qd vbi audi
C erũt apli barnabas t paulus concissis
tunicis suis exilierũt i turbas: clamã-
tes t dicentes. Viri q̃d hec facitis? Et
nos mortales sumꝰ similes vobis ho-
mines: annũciantes vobis ab his va-
Ps.145. nis cõuerti ad deũ viuũ: ‖ q̃ fecit celũ
Apo.14.b t terrã t mare t oia q̃ in eis sunt: qui i
J.17.f pteritis generationibꝰ dimisit oẽs gẽ
tes ingredi vias suas. Et quidẽ nõ si-
ne testimonio semetipm: reliquit bñfa
ciens: de celo dans pluuias t tpa fru-
ctifera: implẽs cibo t letitia eo cor-
dũ. Et hec dicentes vix sedauerũt tur-
bas ne sibi imolarẽt. Supuenerũt aũt
quidã ab antiochia t iconio iudei: t p
suasis turbis lapidantes paulũ traxe- 2.Co.
rũt extra ciuitatẽ estimãtes eũ mortu-
um esse. Circũdantibꝰ aũt eũ discipuli:
surgẽs intrauit ciuitatẽ: t postera die
pfectus est cũ barnaba in derben. Cũ D
q̃z euangelizassent ciuitati illi: t docu
issent multos: reuersi sũt lystrũ t iconi
am t antiochiã cõfirmãtes aias disci
pulorũ exhortantesq̃z vt pmanerent in
fide: t qm̃ p multas tribulatiões opor
tet nos intrare in regnũ dei. Et cũ cõ-
stituissent illis p singlas ecclias pbꝫ
teros t orassent cũ ieiunationibus: cõ
mẽdauerũt eos dño i quẽ crediderũt.
Trãseũntesq̃z pisidiã venerũt i pamphy
liã: t loquẽtes verbũ dñi i pgen: descẽ
derũt in atãliã t inde nauigauerũt an
tiochiam: vnde erãt traditi gre dei in
opus q̃ cõpleuerũt. Cũ aũt venissent
t pgregassent ecclesiã: retulerũt quãta
fecisset deꝰ cũ illis: t q̃ aperuisset gen-
tibꝰ ostiũ fidei. Morati sũt aũt tẽpus
non modicũ cũ discipulis. XV
Et quidã descendẽtes de iudea B
docebãt fratres ‖ q̃ nisi circũci- Gal.5.a
damini fm morem moysi nõ potestis
saluari. Facta q̃ seditione nõ minima
paulo t barnabe aduersus illos: statu
erũt vt ascẽderent paulus t barnabas
t quidã alĩ ex alĩs ad apostolos: t p̃-
sbyteros in hierlm: sup hac questione.
Illi q̃ deducti ab ecclia ptrãsibãt phe-
nicẽ t samariã narrãtes cõuersationẽ
gentiliũ: t faciebãt gaudiũ magnũ oibꝰ
fratribꝰ. Cũ aũt venissent hierosolymã
suscepti sũt ab ecclia t ab apostolis et
senioribꝰ: annũciãtes quãta deus fecis
set cũ illis. Surrexerũt aũt quidã d̃ he B
resi phariseoꝝ q̃ crediderũt dicẽtes: q̃
oportet circũcidi eos: p̃cipere q̃z serua-
re legẽ moysi. Cõuenerũtq̃z apli t sent
iores videre de verbo hoc. Cuꝫ aũt ma-
gna cõq̃sitio fieret: surgẽs petrꝰ: dixit
ad eos. Viri frẽs vos scitis qm̃ ab an-
tiquis diebꝰ deꝰ i nobis elegit p os me
um audire gẽtes verbũ euãgelij t cre-
dere. Et q̃ nouit corda deꝰ: testimoniũ
phibuit dãs illis spũm sctũ sicut t nob
t nihil discreuit inter nos t illos fide
purificãs corda eoꝝ. Nũc q̃ q̃d tẽptatis C

dēū:imponere iugū sup ceruices discipulox:qđ neq nos neq pres nri portare potuim⁹?Sz p gram dñi iesu christi credim⁹ saluari quēadmodū t illi. Tacuit aūt ois multitudo t audiebāt barnabā t paulū narrātes quāta deus fecisset signa t pdigia i gentib⁹ p eos Et postq tacuerūt:rndit iacob⁹ dicēs Uiri frēs audite me. Simō narrauit quēadmodū primū de⁹ visitauit sumere ex gētib⁹ pplm noi suo:vt huic ꝓcor dāt ẋba pphārū sic scptū ē. ‖Post hec reuertar t reedificabo tabernaculū dō qđ decidit:t diruta ei⁹ reedificabo: et erigā illud:vt reqrāt ceteri hoim dñm t oēs gētes sup qs inuocatū est nomē meū dicit dñs faciens hec. Notū a seculo est dño opus suū. Propter qđ ego iudico nō inqetari eos q ex gentib⁹ cōuertūt ad deū sz scribere ad eos vt abstineāt se a cōtaminationib⁹ simulacrorū:t fornicatione:t suffocatis t sāgui ne‖Moyses ei a tēporib⁹ antiquis habet in singulis ciuitatib⁹ q eū pdicēt in synagogis:vbi p oē sabbatū legit. Tūc placuit apīis t seniorib⁹ cū oi ecclesia eligere viros ex eis t mittere antiochiā cū paulo t barnaba:iudā q cognominabat barsabas t silā: viros pmos in fratrib⁹ scribētes p man⁹ eox Apostoli t seniores fratres:his q sunt antiochie t syrie t cilitie fratrib⁹ ex gētibus salutē. Qm audiuim⁹:qr qdā ex nobis exeuntes turbauerūt vos ẋbis euertentes aias vras:qb⁹ nō mādauim⁹:placuit nobis collectis in vnū eligere viros:t mittere ad vos cū charissimis nris barnaba t paulo: hoib⁹ qui tradiderūt aias suas p noie dñi nri iesu christi.Missim⁹ g iudā t silam: q et ipsi vobis verbis referēt eadē. Uisum est enim spiritui sctō t nobis nihil vltra imponere vobis oneris qm hec necessaria:vt abstineatis vos ab imolatis simulacrox t sāguine t suffocato t fornicatione:a qb⁹ custodiētes vos bene ageris. Ualete. Illi g dimissi descēderūt antiochiā:t congregata multitudine tradiderūt epīam. Quā cū legissent:gauisi sunt sup cōsolatione. Judas aūt t silas t ipi cū eēnt pphete ẋbo plurimo cōsolati sunt frēs:t cōfirmauerūt. Facto aūt ibi aliquāto tpe: dimissi sūt cū pace a fratrib⁹ ad cos q miserāt illos. Uisum ē aūt sile ibi remanere: iudas aūt solus abiit hierlm. Paul⁹ aūt t barnabas demorabāt antiochie docētes t euāgelizantes cū alīs pluribus verbū dñi. Post aliqt ār dies dixit ad barnabā paulus. Reuertētes visitem⁹ fratres p vniuersas ciuitates i qb⁹ pdicauim⁹ verbū dñi :quō se habeant. Barnabas aūt volebat secū assumere t iohānē:q cognominabat marc⁹ ‖ Paulus aūt rogabat eū: vt q discessisset ab eis ō pamphylia t nō isset cū eis: i op⁹ nō debere recipi. Facta ē aūt dissensio: ita vt discederēt ab iuicē:t barnabas qdē assūpto marco nauigaret cyprum Paulus ẋo electo syla pfect⁹ ē:traditus gre dei a fratrib⁹. Perambulabat aūt syriā t cilitiā cōfirmās ecclias: pcipiens custodire pcepta apīox t seni

Eruenit aūt in der (orū. XVI
p ben t lystrā. Et ecce discipulus
qdā erat ibi noie timotheus: fili mulieris vidue fidelis: pre gentili. Huic testimoniū bonū reddebāt q i lystris erāt t iconio fratres. Hūc voluit paul⁹ secū pficisci t assumēs circūcidit eū ppter iudeos q erāt i illis locis Sciebāt em oēs q pater ei⁹ erat gētilis. Cū aūt ptrāsirent ciuitates: tradebāt eis custodire dogmata q erant decreta ab apostolis t seniorib⁹ q erant hierosolymis. Et eccle quidē cōfirmabant fide:t abūdabant nūero qtidie. Trāseūtes aūt phrygiā t galacie regionē:vetati sūt a spūsctō loqi verbū dei i asia. Cū venissent aūt in mysiā tēptabant ire in bythyniā:t nō pmisit eos spūs iesu. Cū aūt ptrāsissent mysiā descēderūt troadem:t visio p noctē paulo ostensa est. Uir macedo quidā erat stans:t deprcās eū t dicēs. Trāsiēs in macedoniā adiuua nos. Ut aūt visu vidit:statim qsiuim⁹ pficisci in macedoniā:certi facti q vocasset nos deus euāgelizare eis. Nauigātes aūt a troade recto cursu venim⁹ samothraciā:ex sequēti die neapolim: t ide philippis q est prima ptis macedonie ciuitas colonia. Eram⁹ aūt in hac vrbe dieb⁹ aliquot psistētes. Die aūt sabbatox egressi sum⁹ foras portā iuxta flumen: vbi videbat oratio esse:t sedentes loqbamur mulieribus q cōuenerāt:t qdā mulier noie lydia purpuraria ciuitat⁹ thia-

thirenoꝝ colẽs deũ audiuit: cui⁹ dñs aperuit coꝛ itendere his q̃ dicebanꝫ a paulo. Cũ aũt baptizate esset ꝛ domus ei⁹: deꝓcata ẽ dicẽs‖ Si iudicastis me fidelẽ dño cẽ itroite i domũ meã ꝛ manete. Et coegit nos. Factũ ẽ aũt euntib⁹ nobis ad oꝛonẽ puellã quãdã hñtẽ spũm phitonẽ obuiare nob: q̃ questuꝫ magnũ ꝓstabat dñis suis diuinando.

D Hec subsecuta paulũ ꝛ nos clamabat dicẽs. Isti hoies sui dei excelsi sũt qui annũciãt vobis viã salutꝭ. Hoc aũt faciebat multis diebꝫ. Dolẽs aũt paul⁹: ꝛ cõuersus spiritui dixit. Precipio tibi in noie ie su christi exire ab ea. Et exiit eadẽ hoꝛa. Uidẽtes aũt dñi ei⁹: qꝛ exiuit spes questꝰ eoꝝ: apꝓhẽdẽres paulũ ꝛ sylã ꝓduxerũt i foꝛũ ad ꝓncipes: et offerẽtes eos magistratib⁹ dixerũt. Hi hoies cõturbãt ciuitatẽ nr̃am cũ sint iudei: ꝛ annũciãt moꝛẽ quẽ nõ licet nobis suscipere neq̃ facere cũ sim⁹ roma

E ni. Et cucurrit plebs aduersus eos: et
2.Co.11.e magistratꝰ scissis tunicis eoꝝ iusserũt eos virgis cedi. Et cũ multas plagas eis imposuissent miserũt eos i carcerẽ. ꝓcipiẽtes custodi vt diligẽter custodiret eos. Qui cuꝫ tale ꝓceptũ accepisset misit eos in interioꝛẽ carcerẽ: ꝛ pedes eoꝝ strinxit ligno. Media autẽ nocte paulus ꝛ sylas adoꝛãtes laudabãt deũ ꝛ audiebãt eos q̃ i custodia erãt. Subito vero terremotꝰ factꝰ ẽ magnꝰ: ita vt mouerenꝫ fundamẽta carceris. Et statim apta sũt oĩa ostia: ꝛ vniuersoꝝũ
5.5.d.7.12.a vincula soluta sũt. ‖ Expgefactꝰ aũt custos carceꝛ: ꝛ videꝫ ianuas aptas carceꝛ: euaginato gladio volèbat se inF ficere estimãs fugisse vinctos. Clamauit aũt paul⁹ voce magna dicẽs. Nihil tibi mali feceris. Uniuersi esñ hic sum⁹. Peritoq̃ lumie itrogressus ẽ: ꝛ tremefactꝰ ꝓcidit paulo ꝛ sylę ad pedes: ꝛ ꝓducẽs eos foꝛas: ait. Dñi: quid me oportet facere vt salu⁹ fiã? At illi dixerũt. Crede i dñm iesũ: ꝛ salu⁹ eris tu et dom⁹ tua. Et locuti sũt ei ꝟbum dñi: cũ oib⁹q̃ erãt i domo ei⁹. Et tollẽs eos in illa hoꝛa noctis lauit plagas eoꝝũ: ꝛ baptizatus ẽ ipe ꝛ ois dom⁹ ei⁹ cõtinuo. Cũq̃ ꝓduxisset eos i domũ suam apposuit eis mẽsam: ꝛ letatꝰ est cũ om

G ni domo sua credẽs deo. Et cũ dies factus esset miserunt magistratꝰ lictoꝛes dicẽtes. Dimitte hoies illos. Nunciauit aũt custos carceris verba hec paulo: qꝛ miserũt magistratꝰ vt dimittami Nũc igiꝭ exeũtes ite in pace. Paulus aũt dixit eis. Cesos nos publice indẽnatos hoies romanos miserũt i carcerẽ: ꝛ nũc occulte nos eꝯciũt? Nõ ita: sꝫ veniãt ꝛ ipi nos eꝯciãt. Nũciauerunt aũt magistratib⁹ lictoꝛes ꝟba hec? Timuerũtq̃ audito q̃ romani cẽnt: ꝛ venientes deꝓcati sũt eos: ꝛ educẽtes rogabãt vt egrederẽꝫ de ꝛbe Exeuntes aũt de carcere: introierũ: ad lidiã: ꝛ visis fratrib⁹ ꝓsolati sũt eos: ꝛ ꝓfecti st.

C Um aũt pambulassent XVII B amphipolim ꝛ apolloniã venerũt thessalonicã: vbi erat synagoga iudeoꝝ. Scõm cõsuetudinẽ aũt paulus introiuit ad eos: et p sabbata tria disserebat eis de scripturis ad aperiens ꝛ insinuãs: ‖ qꝛ christũ oportuit Lc 24.c
pati ꝛ resurgere a mortuis: ꝛ qꝛ hic ẽ ie sus christꝰ quẽ ego annũcio vobis. Et q̃dam ex eis crediderũt: ꝛ adiũcti sũt paulo ꝛ sylę ꝛ de colentib⁹ gẽrilibusq̃ multitudo magna ꝛ mulieres nobiles nõ pauce. Zelantes aũt iudei assumentesq̃ de vulgo viros quosdã malos et B
turba facta cõcitauerũt ciuitatẽ: ꝛ assistentes domui iasonis q̃rebãt eos producere i ppm. Et cũ nõ inuenissent eos trahebãt iasonẽ: ꝛ q̃sdam frẽs ad ꝓncipes ciuitatis clamãtes: q̃m hi q̃ vrbẽ cõcitãt ꝛ huc venerũt q̃s suscepit iason
‖ ꝛ hi oẽs ꝟ decreta cesaris faciũt regẽ Ioh.18.c
aliũ dicẽtes esse iesum. Cõcitauerũt aũt plebẽ ꝛ ꝓncipes ciuitatis audientes hec. Et accepta satisfactione a iasone ꝛ a ceteris dimiserũt eos. Fratres ꝟo cõfestim ꝑ noctẽ dimiserũt paulũ ꝛ sylãs i beroam. Qui cũ venissent: in synagã iudeoꝝ introierũt. Hi aũt erant C
nobiliores eoꝝ q̃ sũt thessalonice q̃ susceperũt ꝟbum cũ oi auiditate: q̃tidie: scrutãtes scripturas si hec ita se habeꝛẽt. Et multi q̃dẽ crediderũt ex eis et mulierũ gẽtiliũ honestaꝝ ꝛ viri ñ pauci. Cũ aũt cognouissent in thessalonica iudei: qꝛ ꝛ beroe ꝓdicatũ ẽ a paulo verbũ dei: venerũt ꝛ illuc cõmouentes et turbãtes multitudinẽ. Statimq̃ tũc paulũ dimiserunt frẽs: vt iret vsq̃ ad mare. Sylas aũt ꝛ timotheus remãseꝛũt ibi. Qui ãt deducebãt paulũ: ꝓduxD

erāt eū vſq; ad athenas: t accepto mā
dato ab eo ad ſylā t timotheū vt q̄ ce
leriter venirēt ad illū: p̄fecti ſūt. Pau
lus aūt cū atheuis eos expectaret: in-
citabat ſpūs ei⁹ i ip̄o: vidēs idolatrie
deditā ciuitatē. Diſputabat igit in ſy
nagoga cū iudeis t colētib⁹ t in foro
p oēs dies ad eos ꝙ audierāt. Quidaꝫ
aūt epicurei t ſtoici p̄hi diſſerebāt cuꝫ
eo t q̄dā dicebāt. Quid vult ſeminerbi
us hic dicere? Alij vero: nouoꝝ demo-
nioꝝ videt annūciator eē: q̄ ieſū t re-
ſurrectionē annūciabat eis. Et ap̄-
henſum eū ad ariopagū duxerūt dicen
tes. Poſſum⁹ ſcire q̄ ē hec noua q̄ a te
dicit doctrina? Noua enī q̄dā infers
auris⁹ nr̄is. Volum⁹ g ſcire q̄d nā ve-
lint hec eſſe. Atheniēſes aūt oēs t ad
uene hoſpites ad nihil aliud vacabāt:
niſi aut dicere aut audire aliq̄d noui
Stās aūt paul⁹ in medio ariopagi ait
Viri atheniēſes: p oia q̄ſi ſupſtitioſos
vos video. Preteriēs ei t vidēs ſimu-
lacra veſtra: inueni et arā in q̄ ſcriptū
erat. Ignoto deo. Quō g igno: rātes coli
tis: hoc ego annūcio vobis. ‖ De⁹ q̄ fe-
cit mūdū t oia q̄ in eo ſunt: hic celi et
terre cū ſit dñs nō in manufactis tem
plis habitat: nec manib⁹ humanis co-
lit indigēs aliq̄: cū ip̄e det oibus vitā
t inſpirationē t oia: fecitq; ex vno oē
gen⁹ hoim: inhabitare ſup vniuerſam
faciē terre: deſiniēs ſtatuta tpa t ter-
minos habitatiōes eoꝝ: querere deū ſi
forte attrectent eū aut inuenīt: q̄uis
nō lōge ſit ab vnoquoq; nr̄m. In ip̄ſo
enī viuim⁹ t mouemur t ſum⁹: ſicut t
quidā vr̄oꝝ poetaꝝ dixerūt. Ip̄ſius ei
t gen⁹ ſum⁹. Gen⁹ g cū ſim⁹ dei: nō de-
bem⁹ eſtimare auro t argēto aut lapi-
di: ſculpture artis t cogitationis hois
diuinū eſſe ſimile. Et tpa q̄dē hui⁹ ig-
norātie deſpiciēs deus: nūc annūciat
hoibus vt oēs vbiq; penitentiā agāt:
eo ꝙ ſtatuit diē in quo iudicaturus ē
orbē i equitate i viro i q̄ ſtatuit fidē p̄-
bēs oib⁹: ſuſcitās eū a mortuis. Cū au
diſſent aūt reſurrectionē mortuoꝝ: q̄-
dā q̄dē irridebāt: q̄dā vo dixerūt. Au
diam⁹ te de h̄ iterꝫ. Sic paul⁹ exiuit d
medio eoꝝ. Quidā vero viri adheren-
tes ei crediderūt: i q̄b⁹ t dionyſi⁹ ario-
pagita et mulier nomine damaris: et
alij cum eis.

XVIII

Post hec egreſſus ab athenis ve A
nit corinthū: t inueniēs quēdā
iudeū noie aquilā pōtſicū ge-
nere q̄ nup venerat ab italia: t priſcil-
lā vxorē ei⁹: eo ꝙ p̄cepiſſet claudi⁹ diſ-
cedere oēs iudeos a roma: acceſſit ad
eos t qr eiuſdē erat artꝫ manebat ap̄d
eos: t operabāt. Erāt aūt ſcenofacto-
rie artis. Et diſputabat in ſynagoga p
oē ſabbatū: interponēs nomē dñi ieſu
ſuadebatq; iudeis t grecꝫ. Cū veniſſent B
āt de macedonia ſylas t timothe⁹: iſta
bat vbo paul⁹ teſtificās i deis eē chri
ſtū ieſū. Cōtradicētib⁹ aūt eis t blaſ-
phemātib⁹: excutiēs veſtimēta ſua. Di
xit ad eos. Sāguis vr̄ ſup caput vr̄m.
Mūd⁹ ego ex h̄ ad gētes vadā. Et mi
grās inde: intrauit i domū cuiuſdā noie
titi iuſti colētis deū: cui⁹ dom⁹ erat cō
iūcta ſynagoge. Cryſp⁹ aūt archiſyna C
gogus credidit dño cū oi domo ſua: t Joh. 4. 8
multi corinthioꝝ audiētes credebāt t
baptizabāt. Dixit aūt dñs nocte p vi-
ſionē paulo. Noli timere: ſz loqre t ne
taceas. Propt̄ qō ego ſū tecū: t nemo
apponet tibi t noceat te: q̄ſm ꝑpls ē mi
hi mult⁹ i hac ciuitate. Sedit aūt ibi
annū t ſex mēſes: docēs ap̄d eos vbū
dei. Gallione aūt p̄cōſule achaie: iſur D
rexerūt vno ano iudei i paulū: t adduxe
rūt eū ad tribunal dicētes: q̄ cōtra le
gē hic p̄ſuadet hoib⁹ colę deum. Inci-
piente aūt paulo aperire os: dixit gallio
ad iudeos. Si q̄dem eēt iniquū aliq̄d
aut facinus peſſimū o viri iudei: recte
vos ſuſtinerē: ſi vero queſtiones ſūt de
verbo t noibus legis vr̄e: voſipſi vide-
ritis. Judex ego hoc nolo eē. Et mina
uit eos a tribunali. Ap̄hēdentes aūt E
oēs ſoſthenē p̄incipē ſynagoge p̄cuti
ebāt eū ante tribunal: t nihil eoꝝ gal
lioni cure erat. Paulus vero cū adhuc
ſuſtinuiſſet dies multos: fratrib⁹ vale
faciēs nauigauit in ſyriā: t cū eo priſ-
cilla t aquila: q̄ ſibi toronderat i cen-
chris caput. Habebat enī votū. Deue-
nitq; epheſum: t illos ibi reliq̄t. Ip̄ſe
vo ingreſſus ſynagogā diſputabat cū
iudeis. Rogantib⁹ aūt eis vt ampliori
tpe maneret: nō cōſenſit: ſz valefaciēs
t dicēs: iterꝫ reuertar ad vos deo volē
te: p̄fect⁹ eſt ab epheſo. Et deſcēdēs ce F
ſareā aſcēdit t ſalutauit eccleſiam: t
deſcedit antiochiā. Et facto ibi aliquan

E to tpe: ꝓfectus ē pambulās ex ordine galatiā regionē ⁊ phrygiā: cōfirmans ēs discipulos. Jude⁹ aūt ądā apollo noie: allexandrin⁹ genere: vir eloquēs deuenit ephesum: potēs in scripturis. Hic erat edoct⁹ viā dñi: ⁊ feruēs spiritu loquebaf: ⁊ docebat diligēter ea q̄ sūt iesu: sciēs tm̄ baptisma iohannis.

G Hic ꝙ cepit fiducialiter agere in synagoga. Quē cū audissent priscilla ⁊ aq̄la assumpserūt eū: ⁊ diligēti⁹ exposuerūt ei viā dñi. Cū aūt vellet ire achaiā: exhortati frēs scripserūt discipulis vt susciperent eū. Qui cū venisset cōtulit multū his ą crediderūt. Uehemēter ei iudeos reuincebat: publice ostendens ꝑ

A scripturas esse christū iesum. XIX

Actū ē aūt cū apollo esset corinthi: vt paulus ꝑagratis superiorib⁹ ptib⁹ veniret ephesum: et inueniret q̄sdā discipulos. Dixitq̄ ad eos. Si spūm sctm̄ accepistis credētes? At illi dixerūt ad eū. Sz neq̄ si spūs sanctus ē audiuim⁹. Ille vero ait. In ą ꝙ baptizati estis? Qui dixerūt. In iohānis baptismate‖Dixit aūt paulus. Johannes baptizauit baptismo pnie populū: dicens i eū ą venturus esset post

Mat .3.c ipm vt crederēt: hoc est i iesū. His au-

A.2.7.4.f ditis baptizati sūt in noie dñi iesu‖Et cū imposuisset illis man⁹ paul⁹: venit

B spūs sctūs sup eos ⁊ loquebāt linguis ⁊ pphetabant. Erant aūt oēs viri fere duodecim. Introgressus āt synagogā cū fiducia loq̄bat ꝑ tres mēses: disputās ⁊ suadēs de regno dei. Cū aūt quidā indurarent ⁊ nō crederent maledicētes viā dñi coꝝ multitudine: discedēs ab eis segregauit discipulos q̄tidie disputās in schola tyrāni cuiusdā Hoc aūt factū ē ꝑ biennū: ita vt oēs q̄ habitabāt in asia audirēt verbū dñi iudei atq̄ gentiles. Uirtutesq̄ nō modicas quaslibet faciebat de⁹ ꝑ manus pauli: ita vt etiā sup languidos deferrent a corpe ei⁹ sudaria ⁊ semicinctia ⁊ recedebāt ab eis lāguores: ⁊ spūs ne

C quā egrediebāt. Cēptauerūt aūt ądā ⁊ de circūeuntib⁹ iudeis exorcistis iuocare sup eos qui habebāt spūs malos nomē dñi iesu: dicētes. Adiuro vos ꝑ iesum quē paulus ꝓdicat. Erāt aūt cuiusdā iudei noie scene principis sacerdotū septē fili: q̄ hoc faciebāt. Rndēs aūt spūs neq̄ dixit eis. Jesum noui: et paulū scio. Uos aūt q̄ estis? Et insiliens homo in eos i quo erat demonius pessimū ⁊ dñatus amboꝝ: invaluit ꝙ eos: ita vt nudi ⁊ vulnerati effugerēt de domo illa. Hoc aūt notū factū ē omnibus iudeis atq̄ gētilib⁹ q̄ habitabāt ephesi: ⁊ cecidit timor sup oēs illos: et magnificabaf nomē dñi iesu. Multiq̄ credētiū veniebāt ꝓfitētes ⁊ ānūciantes actus suos. Multi aūt ex eis q̄ fuerāt curiosa sectati: cōtulerūt libros ⁊ cōbusserūt eos coram oib⁹: ⁊ cōputatis pcijs illoꝝ iuenerūt pecuniā denariorū q̄nquaginta milium. Itaq̄ fortiter crescebāt verbū dei ⁊ cōfirmabaf. His aūt expletis ꝓposuit paulus in spū trāsita macedonia ⁊ achaia ire hierosolymā: dicens: q̄m postq̄ fuero ibi: oportet me ⁊ romā videre. Mittēs āt i macedoniā duos ex ministrātibus sibi timotheū ⁊ erastū: ipe remānsit ad tps in asia. Facta ē aūt illo tpe turbatio non minima de via dñi. Demetri⁹ ei quidā noie argētari⁹ faciēs edes argenteas diane ꝓstabat artificib⁹ nō modicum questū: q̄s conuocās ⁊ eos q̄ eiusmodi erāt opifices: dixit. Uiri scitis q̄ de ꝙ artificio ē nobis acq̄sitio: ⁊ videtis et auditis: q̄ nō solū ephesi ꝙ pene tot⁹ asie paulus hic suadēs auertit multā turbā: dicēs: q̄m nō sūt dij q̄ manib⁹ fiūt. Nō solū aūt hec periclitabiť nob ꝙs in redargutionē venire: ꝙ ⁊ magne diane templū i nihilū reputabiť: ⁊ destrui incipiat maiestas ei⁹ quā tota asia ⁊ orbis colit. His auditis repleti sunt ira ⁊ exclamauerūt dicentes. Magna diana ephesioꝝ. Et ipleta ē ciuitas tota cōfusione: ⁊ impetū fecerūt vno animo in theatrū rapto gaio ⁊ aristarcho macedonib⁹ comitib⁹ pauli. Paulo āt volēte intrare i ꝓpm: nō ꝑmiserūt discipuli. Quidā aūt ⁊ de asie ꝓncipibus q̄ erāt amici ei⁹ miserūt ad eū: rogantes ne se daret in theatrum. Alij aūt aliud clamabāt. Erat ei ecclia confusa: ⁊ pleriq̄ nesciebant q̄ ex cā cōuenissent. De turba aūt detraxerūt alexandrū: ꝓpetulentib⁹ eū iudeis. Alexāder aūt manu silentio postulato: volebat reddere rōnē ꝓpo. Quē vt cognouerūt iudeū esse vox facta ē vna oim q̄si ꝙ horas duas clamātiū. Magna diana ephesioꝝ. Et

cum sedasset scriba turbas dixit: Uiri
ephesij q̄s enī est hoīm q̄ nesciat ephe
siorū ciuitatē cultricē esse magne dia-
ne iouisq̄ plis? Cum ḡ his ꝺdici non
possit: oportet vos sedatos esse: ⁊ nihil
temere agere. Adduxistis enī homies
istos: neq̄ sacrilegos neq̄ blasphemā
tes deā vr̄az. Q̄ si demetri⁹ ⁊ q̄ cuz eo
sūt artifices hīnt adūsus aliquē causā:
ꝓuent⁹ fozēses agunt: ⁊ ꝓcōsules sūt:
accusent inuicē. Si q̄d āt alterius rei
q̄ritis: i legitima ecclia poterit absol-
ui. Nam ⁊ periclitamur argui seditiōis
hodierne: cū null⁹ obnoxi⁹ sit ō q̄ pos-
sum⁹ reddere rōnez ꝓcursus istius. Et
cum hec dixisset: dimisit ecclam. XX
Postq̄ aūt cessauit tumult⁹: vo
catis paul⁹ discipulis ⁊ exhoz-
tat⁹ eos valedixit: ⁊ ꝓfect⁹ ē vt
iret in macedoniā. Cum autē pambu-
lasset ptes illas ⁊ exhortat⁹ eos fuisset
multo ſmone: venit ad greciā: vbi cuz
fecisset menses tres: facte sunt illi insi
die a iudeis nauigaturo in syriam: ha
buitq̄ ꝓsilium vt reūterer p macedo-
niā. Comitat⁹ ē aūt eū sosipat pyrrhi
beroensis: thessalonicēsiū vero aristar
chus ⁊ scōs ⁊ gaius derbeus et timo-
theus: asiani vero tychic⁹ ⁊ trophim⁹.
Hi cuz p̄cessissent sustinuerūt nos tro-
ade: nos vero nauigauim⁹ p⁹ dies asy
mozz a philippis: ⁊ venim⁹ ad eos tros
dem in dieb⁹ q̄nq̄: vbi demorati sum⁹
dieb⁹ septem. Una āt sabbati cū cōue-
nissem⁹ ad frāgen dū panē: paul⁹ dispu
tabat cuz eis ꝓfectur⁹ i crastinū: ꝓtra
xitq̄ ſmonē vsq̄ in mediam noctem.
Erant autē lāpades copiose i cenacu-
lo vbi eramus cōgregati. Sedēs autē
q̄daz adolescens nose eutychus sup fe
nestrā: cuz mergeret sōno graui dispu
tante diu paulo ductus somno cecidit
de tertio cenaculo deorsum ⁊ sublat⁹ ē
mortuus. Ad quē cū descēdisset paul⁹
incubuit sup eū: ⁊ cōplexus dixit ‖ Nolī
te turbari. Aia enī ipsi⁹ in ipō ē. Ascē
dēs āt frāgēsq̄ panē ⁊ gustans: satis
q̄ allocut⁹ ē vsq̄ in lucē: ⁊ sic ꝓfectus
ē. Adduxerūt āt puez viuentem: ⁊ ꝓso
lati sūt nō mime. Nos aūt ascēdentes
nauē nauigauim⁹ in asson: inde susce-
pturi paulū. Sic enī disposuerat ipse
p terrā iter facturus. Cū āt ꝓueniss⁹
nos in asson assūpto eo venim⁹ mytilenē.

Et inde nauigātes sequēti die venim⁹
ē chium: ⁊ alia die applicuim⁹ samō: ⁊
sequēti die venim⁹ mytelenē. Proposue- D
rat enī paulus trānsnauigare ephesum
ne q̄ mora illi fieret i asia. Festinabat
enī si possibile sibi eēt: vt diē pentheco-
sten faceret hierosolymis. A mytelo āt
mittēs ephesū vocauit maiores natu
ecclie: q̄ cū venissent ad eū ⁊ sūl essent:
dixit eis: Uos scitis a ꝓma die q̄ i gres
sus sum i asiā q̄liter vobiscū p oē tp̄s
fuerim ſuiens dño cū oi hūilitate ⁊ la
chrymis ⁊ tēptationib⁹ q̄ mihi accide
runt ex insidiis iudeoz: quō nihil sub
traxerim vob vtiliū q̄ mīn⁹ ānūciarē
vob ⁊ docerē vos publice ⁊ p domos: E
testificās iudeis atq̄ gētilib⁹ in deum
pnīaz et fidē in dnm nr̄m iesū christū.
Et nunc ecce ego alligat⁹ spū: vado in
hierl̄m: q̄ i ea vētura sūt mihi ignorās
nisi q̄ spūssanct⁹ p oēs ciuitates mihi
ꝓtestat dicēs: q̄m vincula ⁊ tribulati
ones hierosolymis me manēt. Sz ni-
hil hoz vereor nec facio aiaz meā p̄ci-
osiorē q̄m me: dūmodo cōsūmē cursum
meuz ⁊ misteriū verbi q̄d accepi a dño
iesu testificari euāgeliū gr̄e dei Et nūc
ecce ego scio q̄ amplius non videbit̄ fa F
ciē meā: vos oēs p q̄s trānsiui p̄dicans
regnum dei. Quappter ꝓtestor vos ho
diernā die ‖ q̄ mūdus sū a sāguine om 2.Re.3.f
niū. Nō enī subterfugi q̄ min⁹ anuūci Dan.13.c
arē omne ꝓsiliū dei vob. Attēdite vob
⁊ vniuerso gregi: in q̄ vos spūssanctus
posuit epos regere ecclias dei: quā acq̄
siuit sāguine suo. Ego scio q̄m intra-
būt post discessionem meaz lupi rapa-
ces in vos: nō p̄centes gregi. Et ex vo
bismetipis exurgēt viri loquētes puersa:
vt abducāt discipulos post se Propter
q̄ vigilate memoria retinentes q̄m p
triēniū nocte ⁊ die nō cessaui cum la-
chrymis monens vnūquēq̄ vr̄m. Et G
nūc cōmēdo vos deo ⁊ verbo gr̄e ipi⁹
q̄ potēs ē edificare ⁊ dare hereditatē
i sāctificat̄ oib⁹. Argentū ⁊ aurū aut
pestē nulli⁹ ꝓcupiui sicut ipi scit̄: q̄m
ad ea q̄ mihi op⁹ erant ⁊ his q̄ mecum
sūt: mistrauerūt man⁹ iste. Oia ostēdi
vob: q̄m sic laborātes oportet suscipe in
firmos: ac meminisse vbi dīxit iesu: q̄m
ipe dixit: Beati⁹ ē magł dare q̄ accipe
Et cū hec dixisset: posit̄ genubus suis
orauit cū oib⁹ illis. Magn⁹ aūt fletus

fact⁹ē olim:t ꝑcūbētes sup collū pau-
li oscul̄abāt eū volētes maxie i ✠bo qđ
dixerat:qm̄ ampli⁹ fecię ei⁹ non essent
visuri. Et deducebāt eū ad nauē. XXI
A Cum aūt factū esset vt nauigare
mus abstracti ab eis:recto cur-
su venim⁹ choum t sequēti die
rhodū:t inde patharā. Et cuz inuenisse
mus nauē trāsfretātē i phenicē:ascen
dētes nauigauim⁹. Cū apparuissemus
āt cypro relinquētes eā ad sinistrā na
uigauim⁹ i syriā t venimus tyrū. Ibi
em̄ nauis expositura erat onus. Inuē
tis āt discipul̄ māsim⁹ ibi dieb⁹ septē.
Qui paulo dicebant p spm̄:ne ascēde-
ret hierosolymā. Et explet̄ dieb⁹ ꝑfec-
ti ibam⁹:deducētib⁹ nos oib⁹ cū vxo-
rib⁹ t filiis vsq; foras ciuitatē t posit̄
B genub⁹ i litore orauim⁹. Et cū valefeci-
sem⁹ inuicē ascēdim⁹ nauē:illi āt redie-
rūt i asia. Nos ✠o nauigatiōe explici-
ta a tyro descēdim⁹ ptolomaidā t salu
tat̄ fratrib⁹ māsim⁹ die vno apd illos.
Alia āt die ꝑfecti venim⁹ cesareā. Et
intrātes domū philippi euāgeliste q̄ erat
vn⁹ de septē:māsim⁹ apd eū. Huic aūt
F. II. b erāt q̄ttuor filie ✠gines ꝓphetātes. Et
cuz morarem̄r p dies aliq̄t:supuenit
q̄dam vir a iudea ꝓpha nole agab⁹. Is
cū venisset ad nos tulit zonā pauli: et
alligās sibi pedes t man⁹ dixit. Hec di
cit spūs ſct⁹. Virū cui⁹ est zona hec sic
allegabūt i hierm̄ iudei:t tradēt i ma
C nus gētiū. Qđ cū audissem⁹ rogabam⁹
nos:t q̄ loci illi⁹ erāt:ne ascēderet hie
rosolymam. Tunc rndit paul⁹ t dixit:
Quid facit̄ flētes t affligētes cor me
um. Ego āt nō solū alligari:sz t mori
i hierm̄ pat⁹ sū ꝓp nomē dñi iesu. Et
cū ei suadere nō possem⁹:q̄euim⁹ dicen
tes. Dñi voluntas fiat. Post dies autez
istos ꝓparati ascēdebam⁹ i hierm̄. Ue
nerūt āt q̄dā ex discipulis a cesarea no
biscū:adducētes secū apd quē hospita
remur iasonē quendā cyprium antiquū
discipulū. Et cum venissem⁹ hierosoly
mā:libēter exceperūt nos frēs. Sequē
ti aut̄ die introibat paul⁹ nobiscū ad
iacobū:omnesq; collecti sūt seniores.
D Quos cū salutasset:narrabat p singla
q̄ de⁹ fecisset i gētib⁹ p misteriū illius.
At illi cū audissent:magnificabāt deū
dixerūtq; ei: Vides frater q̄t milia sūt
i iudeis q̄ crediderunt:t oēs emulato
res sūt legis. Audierūt āt de te:q; dis-
cessionem doceas a moyse eoz q̄ p gē-
tes sunt iudeoz:dicens nō debere eos
circūcidere filios suos neq; ſm̄ cōsue-
tudinē ingredi. Quid g̃ est? Utiq; opor-
tet ꝙuenire multitudinez. Audiēt enim
te supuenisse. Hoc g̃ fac qđ tibi dicim⁹
Sunt nob⁹ viri q̄ttuor votū hñtes sup
se. Hos assūpt̄ sāctificate cū illis:t impē
de in illis vt radāt capita:t sciēt oēs:q;
q̄ de te audierūt falsa sunt:sz ambulas E
et ipe custodiens legē. De his āt q̄ cre
diderūt ex gētib⁹ nos scripsim⁹ indicā
tes:vt abstineant se ab idolis imolato
et sāguine t suffocato t fornicatione.
Tūc paul⁹ assumptis viris postera die
purificat⁹ cū illis intrauit i tēplū:annū-
cians expletionē dierū purificatiōis:do-
nec offert̄ p vno q̄z eoz oblatio. Dū
autē septē dies cōsūmarēt hi q̄ de asia
erāt iudei cū vidissent eū in tēplo ꝙci-
tauerūt oēm ꝑplm:t iniecerūt ei man⁹
clamātes. Viri israelite adiuuate. Hic
est hō q̄ aduersus ꝑplm t legē t locum
hūc oēs vbiq; docēs:insup t gentiles
induxit i tēplū t violauit sct̄m locum
istū. Viderāt enim trophimū ephesiū i ci F
uitate cū ipo:quē estimauerūt: qm̄ in
tēplū introduxisset paul⁹. Cōmotaq; ē
ciuitas tota:t facta ē ꝙcursio ꝑpli. Et
apphendētes paulū trahebāt eum ex
tēplū:t statim clause sūt ianue. Quere-
tib⁹ āt eū occidere:nūciatū ē tribuno
cohortis:q; tota cōfundit hierm̄. Qui
statim assumptis militib⁹ t centurionib⁹
decurrit ad illos. Qui cū vidissent tri-
bunū t milites:cessauerūt ꝑcutere pau
lū. Tunc accedēs tribun⁹ apphēdit eum
t iussit alligari cathenis duabus:t in
terrogabāt q̄s eēt:t q̄d fecisset. Alii āt
aliud clamabāt i turba. Et cū nō posset
certus cognoscere p tumultu:iussit du G
ci eū i castra. Et cū venisset ad gradus:
contigit vt portaret̄ a militib⁹ ꝓpter
vim ꝑpli. Sequebat̄ enim multitudo ꝑpli
clamās:tolle eū. Et cū cepisset inducī i
castra paul⁹:dicit tribuno. Si licet mi-
hi loq; aliq̄d ad te? Qui dixit ei grece
nosti? Nōne tu es egyptius q̄ ante hos di-
es tumultū ꝙcitasti t eduxisti i desertū
es q̄ttuor milia virorū sicariorū? Et dixit
ad eū paul⁹. Ego hō sum q̄dē iudeus a
tharso cilicie:nō ignote ciuitat̄ muni
ceps. Rogo aūt te:p̄mitte mihi loq; ad

ꝑlm. Et cū ille ꝺmisisset: paulus stās in gradib⁹ annuit manu ad plebē: et magno silētio facto: allocutus est lin-
A gua hebrea: dicens. XXII
V Iri frēs ⁊ pres: audite quā ad vos nūc reddo rōnē. Cū audissent āt q⁹ hebrea lingua loq̄t ad illos magis p̄stiterūt silētiū. Et dixit. Ego sum vir iude⁹ nat⁹ tharso cilicie: nutritus āt i ista ciuitate sec⁹ pedes gamalielis: erudit⁹ iuxta veritatē paterne legis: emulato⁹ leg⁊ sicut ⁊ vos oēs est⁊
g.a hodie‖q̄ hāc viam ꝓsecutus sū vsq; ad mortē alligās ⁊ tradēs i custodias viros ac mulieres: sicut p̄nceps sacerdotū mihi testimoniū reddit ⁊ oēs maio
B res natu: a q̄bus ⁊ epistas accipiēs ad frēs damascū ꝓgebā vt adducerē inde vinctos i hierlm vt punirēt. Factū ē āt cūte me ⁊ appropinquāte damasco media die: subito ō celo circūfulsit me lux copiosa: ⁊ decidēs i terram audiui
g.a vocē dicētē mihi‖Saule saule: q̄d me
g.b
d.c pseq̄ris⁊ Esto ait rndi. Quis es dne? Dixitq; ad me: Ego sū iesus nazarenꝰ quē tu pseq̄ris. Et qui mecū erant lumē q̄dē viderūt: vocē āt nō audierūt
C ei⁹ q̄ loq̄batur mecum. Et dixi: Quid faciā dne? Dns āt dixit ad me: Surgēs vade damascū: ⁊ ibi tibi dicet de oib⁹ q̄ te oporteat facere. Et cū nō viderē p claritate lumis illi⁹: ad manū deduct⁹ a comitib⁹: veni damascū. Ananias āt q̄dā vir ꝺm legē testimoniū hīns ab oī bus cohabitātib⁹ iudeis: veniēs ad me ⁊ stās dixit mihi. Saule frater respice: Et ego eadē hora respexi in eū. At ille
D dixit: De⁹ patr nr̄or̄ ꝓordinauit te vt cognosceres voluntatē ei⁹: ⁊ videres iustū ⁊ audires vocē ex ore ei⁹: q⁊ eris testis illius ad oēs homes eor̄ q̄ vidisti ⁊ audisti. Et nūc q̄d moraris? Exurge ⁊ baptizare: ⁊ ablue pctā tua inuocato noie ip̄i⁹. Factū ē āt reuertēti mihi in hierlm ⁊ orāti i tēplo: fieri me i stupore mētis ⁊ videre illū dicētē mihi. Festina ⁊ exi velociter ex hierlm: q̄m nō
E recipiēt testimoniū tuū de me. Et ego dixi: Dne ip̄i sciūt q⁊ ego erā ꝯcludēs in carcerē: ⁊ cedēs p synagogas eos q̄
7.g credebāt i te‖Et cū funderet sanguis stephani testis tui: ego stabā ⁊ ꝯsētiebā ⁊ custodiebā vestimēta interficientiū illum. Et dixit ad me: Vade: q̄m ego in nationes longe mittā te. Audiebāt āt eum vsq; ad hoc verbū: ⁊ leuauerunt vocē suā dicētes: Tolle ō terra huiusce modi. Nō enī fas ē eū viuere. Uoci- F
ferāntib⁹ aūt eis ⁊ p̄ꝺiciētib⁹ vestimēta sua: ⁊ puluerem iactāntib⁹ i aerē: iussit tribunus induci eū i castra ⁊ flagellis cedi ⁊ torq̄ri eū vt sciret p̄pt quā causā sic acclamarēt ei. Et cū astrinxisset eū lorīs dixit astāti sibi cēturioni paulus. Si hoīem romanū ⁊ indēnatū licz vobis flagellare? Quo audito cēturio accessit ad tribunū ⁊ nūciauit ei dicēs: Quid actur⁹ es? Hic enī hō ciuis romanus ē. Accedēs aūt tribun⁹ dixit illi: G
Dic mihi si tu roman⁹ es? At ille dixit Etiā. Et rndit tribun⁹. Ego multa sūma ciuilitatē hanc ꝓsecut⁹ sū. Et paulus ait: Ego aūt ⁊ nat⁹ sū. Protin⁹ & discesserunt ab illo q̄ eū torturi erant. Tribunus q̄z timuit postq; resciuit q⁊ ciuis roman⁹ eēt: ⁊ q⁊ alligasset eum. Postera āt die volens scire diligētiꝰ q̄ ex causa accusarēt a iudeis soluit eū: ⁊ iussit sacerdotes ꝯuenire ⁊ oē ꝯciliū ⁊ p̄ducēs paulū statuit inter illos.

Intrōdēs āt i ꝯcilium XXIII A
paul⁹ ait: Uiri frēs: ego oī ꝯscia bona ꝯuersat⁹ sū ani deū vsq; in hodiernū diē. Princeps āt sacerdotū ananias ꝓcepit astātib⁹ sibi ꝓcutere os ei⁹. Tūc paul⁹ dixit ad eum. Percutiet te deus paries de albate. Et tu sedens iudicas me ꝺm legē: ⁊ ꝯ legē iubes me ꝓcuti? Et q̄ astabāt dixerūt. Sūmū sacerdotē dei maledicis? Dixit aūt paul⁹. Nesciebam frēs: q⁊ p̄nceps ē sacerdotū. Scriptū ē enī‖Principē pp̄li tui nō maledi Exo.22.C
ces. Sciēs āt paul⁹ q⁊ vna ps esset saB
duceor̄ ⁊ altera phariseor̄ exclamauit in ꝯcilio‖Uiri frēs: ego pharise⁹ sum: Phil.3.C
fili⁹ phariseor̄. De spe ⁊ resurrectione mortuor̄ ego iudicor. Et cū hec dixisset: facta ē dissensio int phariseos ⁊ saduceos ⁊ soluta ē multitudo. ‖Saducei Mat.22.C
aūt dicūt nō eē resurrectiōez mortuorū: neq; angelū neq; spm: phariseī aūt vtraq; ꝓfitēt. Factꝰ ē āt clamor magC
nus ⁊ exurgentes q̄dā phariseor̄: pugnabāt dicentes: Nihil mali inuenimꝰ in hoie isto. Quid si spūs locutus ē ei aut angelus? Et cum magna dissensio facta eēt: timēs tribunus ne discerperet paul⁹ ab ipsis iussit milites descen-

ãere ⁊ rape eñ ó medio eoꝝ: ac deduce
f.27.b re tñ i castra. ¶Sequẽte añt nocte assistens ei dñs ait: Cõstãs esto. Sicut enĩ testificat⁹es de me i hierlm: sic te oportet ⁊ rome testificari. Facta añt die collegerũt se q̃dam ex iudeis ⁊ deuouerũt se dicẽtes neq̃ mãducaturos neq̃ bi-
D bituros: donec occiderẽt paulñ. Erãt autẽ plus q̃ q̃draginta viri q̃ hãc coniurationẽ facerãt: q̃ accesserũt ad ꝓncipem sacerdotuꝫ ⁊ seniores. ⁊ dixerunt: Deuotiõe deuouim⁹ nos nihil gustaturos: donec occidam⁹ paulum. Nunc ꝙ vos notñ facite tribuno cuꝫ ꝯcilio: vt ꝓducat illñ ad vos tanq̃ aliq̃d certi⁹ cognituri de eo. Nos vero priusq̃ appropiet parati sumus iterficere illuꝫ. Vt̃ cñ audisset filius sororis pauli insidias: venit ⁊ intrauit i castra nũciauit q̃ paulo. Vocans añt paul⁹ ad se vnñ ex centurionib⁹ ait: Adolescentẽ hunc adduc ad tribunñ. Habet enĩ aliq̃d indicare illi. Et ille q̃dẽ assumens eum: duxit ad tribunñ et ait: Vinctus paulus rogauit me hñc adolescentẽ ꝓducere ad te: habẽtẽ aliq̃d loq̃ tibi. Apprehendẽs añt tribunus manñ illi⁹ secessit cuꝫ eo seorsñ: ⁊ interrogauit illum. Quid est qđ̃ habes indicare mihi? Ille autẽ dixit: Iudeis ꝓuenit rogare te vt crastina die ꝓducas paulñ in ꝯciliñ: q̃ si aliq̃d certi⁹ inq̃siturι sint de illo: tu Vo ne credideris illis. Insidiãt enĩ ei ex eis viri ampli⁹ q̃ q̃draginta: q̃ se deuouerũt nõ mãducare neq̃ bibere donec iterficiãt eñ: ⁊ nunc parati sunt expectãtes ꝓmissñ tuñ. Tribun⁹ igit dimisit adolescẽtẽ: ꝓcipiẽs ei ne cui loq̃rek: qñ hec nota sibi fecisset Et vocatꝯ
F duob⁹ cẽturiõib⁹ dixit ilꝭ: Parate milites ducẽtes vt eant vsq̃ cesareã: ⁊ eq̃tes septuaginta ⁊ lãcearios ducẽtos a tertia hora noctꝯ ⁊ iumẽta ꝓparate: vt ꝙponẽtes paulñ saluñ ꝓducerẽt ad felicẽ ꝓsidẽ. Timuit enĩ ne forte raperẽt eñ iudei ⁊ occiderẽt: ⁊ ipe postea calñniã sustineret: tãq̃ acceptur⁹ pecuniã scribẽs ei epkaꝫ ꝓtinẽtẽ hec. Claudius lysias: optimo ꝓsidi felici salutẽ. Virñ hñc cõphensñ a iudeis: ⁊ incipiẽtẽ interfici ab eis ꝙueniẽs cñ exercitu eripui: cognito: qꝫ roman⁹ ẽ: volẽsq̃ scire causã quã obꝯciebãt illi: deduxi eñ
E in ꝯciliuꝫ eoꝝ. Quem inueni accusari de q̃stionib⁹ legꝯ ipoꝝ: nihil vero dignñ morte aut vinculis hñrem crimen. Et cñ mihi ꝓlatñ eẽt ó insidiãs q̃s parauerãt illi: misi eñ ad te: denũciãs et accusatorib⁹ vt dicãt apũd te. Vale. Milites vero ꝟm ꝓceptum sibi assumẽtes paulñ duxerũt ꝑ noctẽ i antipatridẽ: ⁊ postera die dimissis eq̃tib⁹ vt cum eo irent: reñsi sunt ad castra. Qui cuꝫ venissent cesariñ ⁊ tradidissent epkaꝫ ꝑsidi statuerũt añ illiñ ⁊ paulñ. Cñ legisset añt ⁊ interrogasset ó q̃ ꝓincia esset et cognoscẽs qꝫ ó cilicia: audiam te inq̃t cñ accusatores tui venerint. Jussitq̃ i ꝓtorio herodis custodiri eñ. XXIIII
B Ost quinq̃ añt dies descendit ꝓnceps sacerdotñ ananias cuꝫ senioribus q̃busdam ⁊ tertullo quodã oratore: q̃ adierunt ꝓsidẽ adũsus paulñ. Et citato paulo: cepit accusare tertull⁹. dicens: Cñ in multa pace agam⁹ ꝑ te: ⁊ multa corrigant ꝓuidẽtiã: semꝑ ⁊ vbiq̃ suscipim⁹ optime felix cñ oi gr̃aratione. Ne diutꝯ añt te ꝓtraham: oro breuiter audias nos ꝙ tua clementia. Inuenim⁹ hunc hoiem pestiferñ ⁊ cõcitantẽ seditionꝯ oĩbus iudeis in vniũso orbe ⁊ autorẽ seditionis secte nazarenoꝝ: q̃ etiã templñ violare conat⁹ est: quẽ ⁊ apprehẽsñ voluim⁹ ꝟm legẽ nr̃am iudicare. Sup ueniens añt tribun⁹ lysias cñ vi magna eripuit eñ de manib⁹ nr̃is iubẽs accusatores eius ad te venire: a q̃ poterꝯ ipse iudicans de oĩbus istis cognoscere: de q̃bus nos accusam⁹ eñ. Adiecerũt añt ⁊ iudei: dicẽtes hec ita se hr̃e. Rñdit añt paul⁹ annuẽte sibi ꝓsidi dicere. Ex multꝯ ãnis te eẽ iudicẽ genti huic sciens: bono aio ꝙ me satisfaciã. Potes enĩ cognoscere qꝫ non pl⁹ sunt mihi dies q̃ duodecim ex quo ascendi adorare in hierlm: ⁊ neq̃ i tẽplo inuenerũt me cñ aliq̃ disputantẽ: aut ꝯcursum faciẽtem turbe: neq̃ i synagogis neq̃ i ciuitate neq̃ ꝓbare ꝓñt tibi de
D q̃b⁹ nunc me accusant. Cõfiteoꝝ autem ꝟ tibi q̃ ꝟm secta quã dicunt heresim sic deseruio pri ⁊ deo meo: credẽs oĩb⁹ q̃ in lege ⁊ ꝓphetis scripta sunt: spem hr̃s i deũ quã ⁊ hi ipsi expectãt resurrectionẽ futurã iustoꝝ ⁊ iniquoꝝ. In ꝟ ⁊ ipse studeo sine offendiculo ꝯscias habere ad deũ: ⁊ ad hoies semꝑ. Post

annos aũt plures elemosynas factur⁹ in gẽtẽ meã veni: ⁊ oblatiões ⁊ vota: i q̃b⁹ inuenerũt me purificatũ i tẽplo: E nõ cũ turba neq̃ cũ tumultu. Et apprehenderũt me: clamãtes ⁊ dicẽtes: Tolle inimicũ nr̃m. Quidã aũt ex asia iudei q̃s oportebat apud te p̃sto eẽ ⁊ accusare si q̃d h̃ent adũsũ me: aut hi ipi dicãt si q̃d inuenerũt i me iniq̃tatis cũ stem in pcilio: nisi de vna hac solũmõ voce q̃ clamaui iter eos stãs: q̃m de resurrectiõe mortuor̃ ego iudicor hodie F a vobis. Distulit ãt illos felix: certissime sciẽs de via hac. dicẽs. Cũ tribun⁹ lysias descenderit audiã vos. Jussitq̃ centurioni custodire eũ ⁊ h̃re requiem nec quẽq̃ ó suis pphibere mistrare ei. G P⁹aliq̃t ãt dies veniẽs felix cũ drusilla cũ vxore sua que erat iudea vocauit paulũ: ⁊ audiuit ab eo fidẽ q̃ ẽ in christũ iesũ. Disputãte ãt illo de iusticia et castitate ⁊ ó iudicio futuro: tremefact⁹ felix rñdit. Qó nunc attinet: vade: tpe ãt opportuno accersiã te: sil ⁊ sperãs pecunia ei dar̃ a paulo: ppt̃ qó ⁊ frequẽter accersiẽs eũ loq̃bat cũ eo. Biennio aũt expleto: accepit successorẽ felix portiũ festũ. Uolẽs ãt gr̃am p̃stare iudeis felix reliq̃t paulũ vinctũ. XXV H Est⁹ q̃ cũ venisset in puinciam post triduum ascẽdit hierosolymã a cesarea. Adierũtq̃ cũ pncipes sacerdotũ ⁊ pmi iudeor̃ adũsus paulũ: ⁊ rogabãt eũ postulãtes gratiã adũsus eũ vt iuberet q̃duci eũ i hierusalẽ: insidias tendẽtes vt interficer̃t eũ in via. Festus ãt rñdit seruari q̃dem paulũ i cesarea: se ãt maturi⁹ pfectur̃. Qui q̃ i vob̃ ait potẽtes sũt descendentes sil si q̃ ẽ in viro crimen accusent B eũ. Demorat⁹ ãt iter eos dies nõ amplius q̃ octo aut decẽ descẽdit cesareã: ⁊ altera die sedit pro tribunali: ⁊ iussit paulũ adduci. Qui cũ q̃duct⁹ eẽt circũsteterũt eũ q̃ ab hierosolyma descẽderãt iudei: multas ⁊ graues causas obñciẽtes q̃s nõ poterãt pbare: paulo rõnem C reddẽte: q̃m neq̃ i legẽ iudeor̃ neq̃ i tẽplũ neq̃ i cesarẽ q̃cq̃ peccaui. Fest⁹ aũt volens gr̃az p̃stare iudeis: rñdens paulo dixit: Uis hierosolymã ascẽdere ⁊ ibi ó his iudicari apud me? Dixit ãt paul⁹. Ad tribunal cesaris sto: ibi me oportet iudicari. Judeis nõ nocui: sicut tu melio⁹ nosti. Si enim nocui: aut dignũ morte aliq̃d feci: non recuso mori. Si vo nihil ẽ eor̃ q̃ hi accusãt me: nemo p̃t me illis donare. Cesarẽ appello. Tũc festus cũ pcilio locut⁹ rñdit. Cesarẽ ap- D pellasti: ad cesarẽ ibis. Et cũ dies aliq̃t trãsacti essent: agrippa rex ⁊ bernice descẽderũt cesareã ad salutãdũ festũ. Et cũ dies plures ibi morarent festo⁹ regi indicauit de paulo dicẽs: Uir q̃dam ẽ derelict⁹ a felice vinctus: de quo cũ essem hierosolymis adierũt me principes sacerdotũ ⁊ seniores iudeor̃: postulãtes adũsus illũ dãnatiõem. Ad quos rñdi: q⁹ ñ ẽ romanis pcuetudo donare aliquẽ hoiem pusq̃ is q̃ accusat̃ p̃sentes habeat accusatores: locũq̃ defendendi accipiat ad abluẽda crimia q̃ ei E obñciũt̃. Cũ g̃ huc pueniss̃ent: sine vlla dilatiõe in sequẽti die sedens p tribunali iussu adduci virũ. De q̃ cũ stetissent accusatores nullã causã deferebãt de q̃b⁹ ego suspicabar malũ: q̃stiones vero q̃sdã de sua supstitione habebãt adũsus eũ: ⁊ de q̃dã iesu defuncto quẽ affirmabat paul⁹ viuere. Dubitãs aũt ego de hmõi q̃stione dicebã: si vellet ire hierosolymam: ⁊ ibi iudicari de ist⁹. Paulo ãt appellante vt suaret̃ au- F gusti cognitioni: iussi seruari eũ donec mittã eum ad cesarẽ. Agrippa autẽ dixit ad festũ: Uolebã ⁊ ipse hoiez audire. Cras inq̃t audies eũ. Altera ãt die cũ venisset agrippa ⁊ bernice cũ multa ambitiõe: ⁊ itroissent i auditoriũ cum tribunis ⁊ viris pncipalib⁹ ciuitat̃ iubente festo adduct⁹ est paul⁹. Et dixit fest⁹: Agrippa rex ⁊ oñes q̃ sil adestis G nobiscũ viri: videtis hũc hoiez de quo omis multitudo iudeor̃ interpellauit me hierosolymis petentes ⁊ acclamantes: nõ oportere eũ viuere amplio⁹. Ego vo cõperi nihil dignũ morte eũ admisisse. Ipo autẽ h̃ appellãte: ad augustũ iudicaui mittere. De q̃ ad certũ scribã dño nõ habeo: pptr̃ qó duxi eũ ad vos: ⁊ maxie ad te rex agrippa: vt interrogatione facta habeã q̃d scribã. Sine ratione enim mihi videt̃ mittere vinctus: ⁊ causas ei⁹ nõ significare. XXVI A Grippa vero ad paulũ ait: Per- H mittit̃ tibi loqui p temetipso. Tunc paul⁹ extẽta manu cepit rõnem reddere. De oib⁹ q̃b⁹ accusor a

iudeis rex agrippa estimo me beatum
apud te: cū sim defensur⁹ me hodie: ma
xime te sciēte oia q̄ apud iudeos sunt
⁊suetudines t q̄stiones: ꝓpter qđ obse
B cro patiēter me audias. Et q̄dem vitā
meā a iuuētute q̄ ab initio fuit i gēte
mea i hierosolymis nouerūt oēs iude i
⁊sciētes me ab initio si velint testimo
niū phibere: qm̄ ꝫm certissimā sectam
nr̄e religionis vixi pharise⁹. Et nūc in
spe q̄ ad ꝓmes nr̄os repromissiōis facta
ē a deo sto iudicio subiect⁹: i q̄ duode
cim trib⁹ nr̄e nocte t die deseruientes
sperāt deuenire. De q̄ spe accusor a iu-
C deis rex. Quid incredibile iudicat apd
vos si de⁹ mortuos suscitat? Et ego q̄-
dem estimauerā me adūsus nomē iesu
nazareni debere multa ⁊ria agere qđ
t feci hierosolymis. Et multos scrōr
ego i carcerib⁹ inclusi a principibus sa
cerdotū ptāte acceptā: t cū occiderent
detuli sniaz. Et p oēs synagogas fre
quēter puniēs eos: cōpellebā blasphe-
D mare: t ampli⁹ insaniēs i eos: ꝑsequebar
vsq̄ in exteras ciuitates. In q̄b⁹ dum
irem damascū: cū ptāte t ꝑmissu ꝓnci-
pū sacerdotū: die media i via vidi rex
de celo supra splēdorē solis circūfulsis
se me lumen: t eos q̄ mecū simul erant
oēsq̄ nos cū decidissem⁹ i terrā audi-
ui vocē loquētē mihi hebraica lingua
F.9.a.22.b ‖Saul Saule q̄d me ꝑseqūris? Dur ē ti
bi ⁊ stimulū calcitrare. Ego aūt dixi:
Quis es dne? Dns ār dixit: Ego sū ie-
sus nazaren⁹: quē tu ꝑseqūris. Sz exur
ge: t sta supra pedes tuos. Ad hoc enim
E apparui tibi t ⁊stituā te ministrū t te-
stem eor q̄ vidisti: t eor q̄b⁹ apparebo
tibi: eripiēs te de aplis t gentib⁹ in q̄s
ego nūc mitto te aperire oculos eor vt cō
uertāt a tenebris ad lucē: t de ptāte sa
thane ad deū: vt accipiāt remissionem
pcōr t sortē inter sāctos p fidē q̄ ē iu
me. Unde rex agrippa nō fui incredulus
celesti visionis: sed his q̄ sunt damasci
hmū t hierusolymis t in oēm regionē
iudee: t gentib⁹ annūciabam: vt pniaz
agerēt t ꝓuerterēt ad deū: digna peni
tentie opa facientes. Hac ex causa me
iudei cū essem in tēplo cōprehēsū tem-
F ptabāt volētes me interficere. Auxilio
aūt adiut⁹ dei vsq̄ in hodiernū diē sto
testificās minori atq̄ maiori: nihil ex
tra dicēs q̄ ea q̄ ꝓphe locuti sūt futura eē
t moyses: si passibilis christ⁹: si prim⁹
ex resurrectiōe mortuor lumē annūci-
atur⁹ ē ꝑpło t gentib⁹. Hec loquēte eo
t rōnez reddēte fest⁹ magna voce dixit:
‖Insanis paule. Multe te lr̄e ad insa- F.12.a
niā ꝓuertūt. Et paul⁹: non insanio in-
quit optime feste: sz veritat t sobrieta
tis verba eloquor. Scit enī de his rex:
ad quē ⁊stāter loquor. Latere enī eum
nihil hor arbitror. Neq̄ enī in angu-
lo q̄q̄ hor gestū ē. Credis rex agrip- G
pa ꝓphetis? Scio q̄ credis. Agrippa
aūt ad paulum. In modico suades me
christianū fieri. Et paul⁹. Opto apud
deū t i modico t i magno: nō tm̄ te: sz
etiā oēs q̄ audiunt hodie fieri tales q̄-
lis t ego sū: except vinculis his. Et exur
rexit rex t ꝓses t bernice t q̄ assidebāt
eis. Et cū secessissent: loq̄bāt ad inicē
dicētes: q̄ nihil morte aut vinculis dig
num q̄d fecit hō iste Agrippa aūt festo
dixit. Dimitti poterat hō h̄: si nō appel

Vt aūt (lasset cesarē. XXVII B
iudicarū ē nauigare eū i italiā 2.Cor.11.a
t tradi paulū cum reliq̄s custo
dīs cēturiōi noie iulio cohort⁹ augu-
ste: ascēdēres nauē hadrumetinā inci-
pientē nauigare circa asie loca sustuli
mus ꝑseuerāte nobiscū aristarcho: ma
cedone: thessalonicēse. Sequēti āt die
venim⁹ sidonē. Humane āt tractās iu
li⁹ paulū ꝑmisit ad amicos ire: et curā
sui agere. Et inde cū sustulissem⁹ subna
uigauim⁹ cypri: ꝓpterea q̄ cēnt venti
⁊trarij. Et pelag⁹ cilicie t pamphylie
nauigātes venim⁹ lystrā q̄ ē lycie: t ibi
inueniēs cēturio nauē alexandrinā na
uigārē i italiā: trāsposuit nos i eā. Et
cū multis diebus tarde nauigarem⁹ t vix
deuenissem⁹ ⁊ gnydū: phibēte nos vē
to adnauigauim⁹ crete iux salmonem.
Et vix iux nauigātes venim⁹ in locus
quēdā q̄ vocat bonipor⁹: cui iux erat
ciuitas thalassa. Multo aūt tpe pacto
t cū iā non eēt tuta nauigatio eo q̄ ie
iunium iā ꝓteriss̄et: cōsolabat eos paul⁹
dicēs eis. Uiri: video q̄m cū iniuria et
multo dāno nō solū oner t nauis: sed
etiā alar nr̄ar incipit esse nauigatio.
Cēturio āt gubernatori t nauclero ma
gis credebat: q̄ his q̄ a paulo dicebāt C
Et cū apt⁹ port⁹ non eēt ad hyemādū
plurimi statuēr ⁊siliū nauigare inde
si q̄ modo possent deuenientes phenicē

hyemare portꝰ crete respiciẽtẽ ad afri
cum ⁊ ad chorũ. Aspirãte autẽ austro
estimãtes ꝓpositũ se tenere: cũ sustulis
sent ó asson: legebãt cretã Nõ post mul
tum autẽ misit se ꝛ ipam ventꝰ typho
nicus: q̃ vocaꝰ euroaquilo. Cũq; arre-
pta eẽt nauis: ⁊ nõ posset conari i ven
tũ: data naue flatibꝰ ferebamur. In i-
sulã aũt quãdã decurrẽtes que vocaꝰ
cauda: potuimꝰ vix obtinere scapham.
Qua sublata adiutoriis vtebãꝰ accin-
gẽtes naue: timẽtes ne in syrtim inci-
derẽt: sũmisso vase sic ferebãꝰ. Valida
aũt nob tẽpestate iactaꝛ: sequenti die
iactũ fecerũt: ⁊ tertia die suis manibꝰ
armamẽta nauis ꝓiecerũt. Neq; autẽ
sole neq; sideribꝰ apparentibꝰ q̃ plures
dies: ⁊ tẽpestate nõ exigua iminẽte: iã
ablata erat spes ois salutꝛ nꝛe. Et cuꝛ
multa ieiunatio fuisset: tũc stans pau-
lus i medio eoꝝ dixit: Oportebat q̃dẽ
o viri audite me nõ tollere a creta: lu-
criq; facere iniuriã hanc ⁊ iacturã. Et
nũc suadeo vob bono animo eẽ. Amissio
eñ nullius aie erit ex nob ꝓterq̃ nauis
Astitit eñ mihi hac nocte angelꝰ dei
cuiꝰ sum ego: ⁊ cui deseruio. dicẽs: Ne
timeas paule: cesari te oportet assistere
Et ecce donauit tibi deus oẽs q̃ navi-
gant tecũ. Propter qõ bono animo estote
viri. Credo eñ deo: qꝛ sic erit quemad
modũ dictuꝝ ẽ mihi. In insulã aũt quã-
dã oportet nos deuenire. Sꝝ postea q̃
q̃rtadecima nox superuenit: nauigãtibꝰ
nob i hadria circa mediã noctẽ suspi-
cabãꝰ nante apparere sibi aliquã regi-
onẽ. Qui ⁊ sũmittẽtes bolidẽ: inuene-
rũt passus viginti: ⁊ pusillũ inde sepa-
rati inuenerunt passus q̃ndecim. Time
tes aũt ne in aspera loca inciderem: de
puppi mittẽtes anchoras q̃ttuoꝛ opta
bãt diẽ fieri. Nautꝛ aũt q̃rẽtibꝰ fugere
ó naui: cum misissẽt scaphã i mare sub
obtẽtu q̃si iciperent a prora anchoras
extẽdere: dixit paulꝰ cẽturioni ⁊ militi
bus. Nisi hi i naui mãserint: vos salui
fieri nõ potestis. Tunc abscideruñ mi-
lites funes scaphe: ⁊ passi sũt eã excide
re. Et cũ luꝛ icipet fieri rogabat paulꝰ
oẽs sumere cibũ dicẽs: Quartadecima
die hodie expectãtes ieiuni pmanetis:
nihil accipiẽtes. Propter qõ rogo vos
accipe cibũ ꝓ salute vꝛa: qꝛ nullius vr̃m
capilꝰ de capite cibit. Et cuꝝ hec dixis-
set: sumẽs panẽ gr̃as egit deo in ꝓspe-
ctu oim: ⁊ cũ fregisset cepit mãducare.
Animequiores ãt facti oẽs: ⁊ ipi assũpse
runt cibũ. Eramꝰ ño vniũse aie in naui
ducẽte septuagintasex. Et satiati cibo
alleuiabãt nauẽ: iactãtes triticũ i ma-
re. Cũ ãt dies factꝰ eẽt fraꝝ nõ agnosce
bãt: sinũ ño quẽdã ꝓsiderabãt hñtem
litꝰ: in quẽ cogitabãt si possent eñcere
nauẽ. Et cũ anchoras sustulissẽt cõ
mittebãt se mari siꝛ laxãtes iuncturas
gubernaculoꝝ: ⁊ leuato artemone ꝑ
aure flatũ tẽdebãt litꝰ. Et cuꝝ incidis-
semꝰ i locũ bithalassũ impegerũt nauẽ
⁊ ꝓra q̃dẽ fixa manebat imobilis: pup
pis ño soluebaꝰ a vi maris. Militum
ãt ꝓsilium fuit vt custodias occiderẽt
ne q̃s cũ enatasset effugeret cẽturio ãt
volẽs ꝑuare paulũ ꝓhibuit fieri. Jus-
sitq; eos qui possẽt natare emittere se
primos ⁊ euadere ⁊ ad terram exire: et
ceteros alios in tabulis ferebãt quos-
dam super ea que de naui erant. Et sic
factum eñ: vt omnes anime euaderẽt
ad terram. XXVIII
Et cũ euasissemꝰ tũc cognouimꝰ
quia mytilene insula vocaba-
tur. Barbari vero ꝓstabãt nõ modicã
hũanitatẽ nob. Accensa eñ pira refi
ciebant nos oẽs: ꝓpter imbrẽ q̃ imine
bat ⁊ frigꝰ. Cuꝝ ꝓgregasset ãt paulꝰ sar
mẽtoꝝ aliquãtã multitudinẽ ⁊ impo-
suisset suꝑ ignẽ: vipera a caloꝛe cũ ꝓces
sisset iuasit manũ eiꝰ. Ut ño viderunt
barbari pẽdẽtẽ bestiã ó manu eiꝰ: ad
inicẽ dicebãt. Utiq; homicida ẽ hõ h̃
q̃ cuꝝ euasit ó mari vltio nõ sinit eum
viuere. Et ille q̃dẽ excutiẽs bestiaꝝ in
ignẽ: nihil mali passus ẽ. At illi existi
mabãt euꝝ i tumoꝛẽ ꝓtẽduꝝ: ⁊ subito
casuꝝ ⁊ mori. Diu ãt illꝰ expectantibꝰ ⁊
vidẽtibꝰ nihil mali i eo fieri: conuertẽtes
se dicebãt eñ eẽ deñ. In locꝰ ãt illꝰ erãt
p̃dia ꝓncipis insule noie publij: q̃ nos
suscipiẽs: triduo benigne exhibuit. Cõ
tigit ãt pfem publij febribus ⁊ diseñte
ria vexatum iacere. Ad quẽ paulꝰ itra
uit: ⁊ cuꝝ oraꝛet ⁊ imposuisset ei manꝰ
saluauit eum. Quo facto oẽs q̃ i insu-
la habebãt infirmitates accedebant ⁊
curabantur. Qui etiam multis hono-
ribus nos honoꝛauerunt: ⁊ nauigãti-
bus imposuerunt que necessaria erãt.
Post menses autẽ nauigauimꝰ in na-

ni alexandrina que in insula hyemaue
rat: cui erat insigne castorum. Et cum
venissemus siracusā: mansimus ibi tri
duo. Inde circūlegentes deuenim⁹ re-
gium: ⁊ post vnum diē flante austro se
cunda die venim⁹ puteolos: vbi iuen-
tis fratrib⁹ rogati sumus manere apd
eos dies septē: ⁊ sic venim⁹ romaz. Et
inde cuz audissent frēs occurrerūt no-
bis vsq; ad appīfoz: ⁊ trib⁹ tabernis.
D Quos cum vidisset paulus gras agēs
deo accepit fiduciā. Cum autē venisse-
mus romā: pmissum ē paulo pmanere
sibimet: cuz custodiēte se milite. Post
tertium autē diē ꝙuocauit pmos iude
orum. Cūq; venissent dicebat eis. Ego
viri frēs nihil aduersus plebē faciēs
aut morē paternum vinct⁹ ab hieroso
lymis tradit⁹ sm i man⁹ romanoz: qui
cuz interrogatiōez de me habuissent vo
luerunt me dimittere: eo q; nulla esset
E causa mortis i me. Cōtradicētib⁹ aūt iu-
deis coact⁹ sm appellare cesarē: non q̄si
gētē meā hns aliq̄d accusare. Propter
hanc igit cām rogaui vos videre ⁊ al-
loqui. Propt spem em isrl catena hac
circūdat⁹ sm. Ait illi direm ad eū. Nos
neq; lras accepim⁹ de te a iudea: neq;
aduenīs aliq̄s fratz nūciauit aut lo
cut⁹ est q̄d de te malū. Rogam⁹ autē a
te audire q̄ sentis. Nā de secta hac no-
tum ē nob: qz vbiq; ei ꝓtradicit. Cum
F ꝓstituissent aūt illi diē venerūt ad euz i
hospitium plurimi: q̄b⁹ exponebat te-
stificans regnum dei suadēsq; eis d̄ ie
su ex lege moysi ⁊ ppbetis a mane vs-
q; advesperā. Et q̄dam credebant his
q̄ dicebant: q̄dam vero non credebāt.
Cunq; inuicē nō essent ꝓsentiētes: dis-
cedebant dicēte paulo vnum verbum.
Quia bn spūsanct⁹ locut⁹ ē p esaiam
Esa. 6.c ppheta ad nros dicēs‖ Uade ad pplm
Mat. 13.b istum ⁊ dic: Aure audiet; ⁊ nō intelli-
Mar. 4.b getis: ⁊ videntes videbitis ⁊ non ꝓspi
Lu. 8.b cietis. Incrassatū est em cor pplī hui⁹ ⁊
Joh. 12.f aurib⁹ grauiter audierūt ⁊ oculos suos
cōpserunt ne forte videāt oculis ⁊ au
rib⁹ audiāt ⁊ corde intelligāt: ⁊ ꝓuertā
tur ⁊ sanē eos. Notum q̄ sit vobis: qm
gentib⁹ missuz ē hoc salutare dei: ⁊ ipi
audient. Et cum hec dixisset: exierunt
ad eo iudei multam hnītes iter se q̄stio-
nē. Mansit aūt biennio toto in suo cō
ducto: ⁊ suscipiebat oēs q̄ ingrediebā-
tur ad eum: p̄dicans regnum dei: ⁊ do
cens que sunt de dño iesu christo cum
omni fiducia sine phibitione.

Explicit liber Actuū apkoz. Incipit ꝓlog⁹ i septē epkas canonicas.

N On ita ē ordo apud grecos q̄ i-
tegre sapiūt fidēq; rectā sectan
tur epkaz septē: q̄ canonice nūcupāt
sicut in latinis codicibus inuenit: vt
qz petrus ē prim⁹ ē prim⁹ i ordie apko-
rū: ꝑme sint etiam ei⁹ epke i ordine cere
raz. Sz sicut euāgelistas ducū ad veri
tatis lineā correxim⁹: ita has ꝓprio or
dini deo iuuāte reddidim⁹. Est em pri
ma eaz vna iacobi: due petri: tres io-
hannis ⁊ iude vna. Que si sicut ab eis
digeste sūt: ita q̄z ab interp̄tib⁹ fidelit
in latinū verterent eloquiū: nec ambi
guitatē legētib⁹ facerēt: nec p̄monum
sese varietas impugnaret: illo p̄cipue
loco vbi de vnitate trinitatis in prima 1.Joh.5
iohis epka posituz legim⁹: in q̄ etiā ab
infidelib⁹ trāslatorib⁹ multū errasse ē
a fidei vitate cōperim⁹: trīū tm modo
a vocabula: p̄ ē aque sāguinis ⁊ spūs i
ipa sua editione ponētib⁹: ⁊ pīs vbi
q̄z ac spūs testimoniū omittentib⁹: in
q̄ maxime ⁊ fides catholica roborat: ⁊
pīs et filij ⁊ spūsscti vna diuinitatis
substātia cōprobat. In ceteris vo epkis
q̄ntū a nra alioz distet editio lectoris
prudētie derelinq̄. Sz tu virgo christi
eustochiū dū a me ipēsti⁹ scpture verita
tē inq̄rs: mea quodāmō senectutē iui-
doz dentib⁹ corrodēdā exponis: q̄ me
falsariū corruptoremq; sāctoz pnūciāt
scripturaz. Sz ego i tali ope nec emu-
loz meoz iuditū primesco: nec sācte
scpture veritatē poscentib⁹ denegabo.

Explicit ꝓlog⁹ in septē epkas cano-
nicas. Incipit argumētū in easdem.

Iacob⁹: petr⁹: iohes: ⁊ iudas se-
ptem epistolas ediderūt tā my-
sticas q̄z succinctas: ⁊ breues pa
riter ac longas: breues in verbis: lon
gas in sententiis: vt rar⁹ sit q̄ non i ea
rum cecutiat lectiōe. Explicit argu-
mētū in septem epkas canonicas. In-
cipit argumentū in epkam canonicam
beati Jacobi apostoli.

Iacob⁹ apls scrīs instruit clerū
d̄ cultura celestiū ꝓceptoz ⁊ re-
gula catholice obseruātie: ⁊ d̄ inuicte
pietie maiestate ⁊ de reuelatiōe pis

rimoꝝ:ꝛ de mẽdacio magistroꝝ.
Explicit argumẽtũ. Incipit epla canonica beati Jacobi apli. Capꝫm I

A IAcobus dei ꝛ dñi nr̃i ihesu christi ꝯu⁹: duodecim tribuꝫ q̃ sũt i dispersione: salutẽ. Oẽ gaudiuꝫ existimate frẽs mei cũ i tẽptationes varias icideritꝭ: sciẽtes ꝙ ꝓbatio fidei vr̃e patientiam
Iac.5.a operaꝫ‖Patiẽtia aũt opus pfectũ habeat: vt sitis pfecti ꝛ integri i nullo deficiẽtes. Si ꝙs autẽ vr̃m indiget sapia: postulet a deo q̃ dat oĩbus affluẽter: ꝛ nõ improperat: ꝛ dabitur ei. Postulet aũt in fide nihil hesitãs. Qui enim hesitat silis est fluctui maris: q̃ a vẽto moueꝛ ꝛ circũferꝛ. Non ꝫ estimet hõ ille
B ꝙ accipiat aliquid a dño. Vir duplex anio incõstans ẽ in oib⁹ vĩs suis. Glorieꝛ ãt frater humilis i exaltatiõe sua: diues ãt i hũilitate sua: qum sicut flos
Iac.1.c feni trãsibit‖Exortus ẽ enim sol cuꝫ ar-
Iac.1.d dore: ꝛ arefecit fenum: ꝛ flos eius decidit: ꝛ decor vultꝰ eius deperiit. Ita ꝛ di-
Iac.1.c ues in itinerib⁹ suis marcescet‖Beat⁹ vir q̃ suffert tẽptationẽ: qum cũ ꝓbat⁹ fuerit accipiet coronã vite: quã repromisit deꝰ diligentib⁹ se. Nemo cum tẽptaꝛ dicat: qum a deo temptaꝛ. Deꝰ enim intẽptator maloꝝ ẽ. Ipse aũt neminẽ tẽptat. Unusq̃sq; vo temptaꝛ a cõcupiscentia sua: abstract⁹ ꝛ illect⁹. Deinde ꝯcupiscẽtia cum ꝯcepit parit peccm: Peccm vero cõ ꝯsũmatũ fuerit generat
C mortẽ. Nolite itaq; errare frẽs mei dilectissimi. Oẽ datũ optimũ ꝛ oẽ donũ pfectum desursum est descendẽs a pr̃e luminũ: apud quẽ non ẽ trãsmutatio: nec vicissitudinis obumbratio. Uolũtarie enim genuit nos verbo veritatis:
Iac.1.d vt sim⁹ initiũ aliq̃d creature ei⁹. Sciteꝭ
Iac.1.c frẽs mei dilectissimi‖Sit aũt omis hõ velox ad audiẽdum: tardus aũt ad loquẽdũ: ꝛ tardus ad irã. Ira enim viri iusticiã dei nõ operaꝫ. Propter q̃ abũciẽtes oẽm immundiciã ꝛ abundantiã mali
D cieꝭ mãsuetudine suscipite insitũ verIac.2.b bũ: q̃ põt saluare aias vr̃as‖Estote ãt factores verbi ꝛ nõ auditores tm̃ fallẽtes vosmetipos: qr̃ si quis auditor est verbi ꝛ nõ factor: h̃ cõparabit̃ viro cõsiderãti vultũ natiuitatis sue i speculo.
Cõsiderauit enim se ꝛ abiit: ꝛ statim obliIac.5.a tus ẽ q̃lis fuerit‖Qui aũt pspexerit i lege pfecte libertatis ꝛ pmãserit i ea nõ auditor obliuiosus factꝰ: sꝫ factor operis: hic beat⁹ i facto suo erit. ¶Si q̃s ãt
1.Pe.3.b putat se religiosũ esse nõ refrenãs linguã suã sꝫ seducẽs cor suũ huiꝰ vana ẽ religio. Religio munda ꝛ immaculata apud deũ ꝛ pr̃em: hec ẽ: visitare pupillos ꝛ viduas i tribulatione eoꝝ: ꝛ immaculatũ se custodire ab hoc seculo. II
A FRatres mei: nolite i psonarũ acceptione habere fidẽ dñi nr̃i ihesu christi gl̃ie. Etenim si introierit i cuẽtũ vr̃m vir aureis annulis h̃is in veste cãdida: introierit aũt ꝛ pauꝫ in sordido habitu: ꝛ intẽdatꝭ i eũ q̃ induit⁹ est veste p̃clara ꝛ dixeritis ei: tu sede hic bñ: pauꝑi autẽ dicatis: tu sta illic: aut sede sub scabello pedũ meoꝝ: nõne iudicatꝭ apud vosmetipos: ꝛ facti estis iudices cogitationum iniquarũ? Audite frẽs dilectissimi. Nõne deꝰ elegit pauꝑes in h̃ mũdo: diuites i fide ꝛ heredes regni: q̃s repromisit deꝰ diligẽtib⁹ se? Uos aũt exhonorastis pauB perẽ. Nõne diuites ꝙ pniam opprimũt vos ꝛ ipi trahunt vos ad iudicia? Nõne ipsi blasꝑhemãt bonũ nomẽ q̃d inuocatũ e sup vos? Si tm̃ legẽ pficitis regalẽ ꝟm scripturas‖diliges ꝓximũ tuum sicut teipm̃: bñ facitꝭ ‖si aũt psonã accipitꝭ: peccm operami redarguti a lege q̃si trãsgressores. Quicũq; aũt totã legẽ ꝟuauerit: offendat aũt i vno: factus ẽ omi reꝰ. Qui enim dixit: nõ mechaberis dixit ꝛ nõ occides. Qꝛ si nõ mechaberꝭ occides aũt: factꝰ es trãsgressor legis. Sic loq̃mini ꝛ sic facite: sicut ꝙ legem libertatis incipiẽtes iudicari. JudiC cium enim sine misericordia illi: q̃ nõ facit misc̃iam. Superaltet aũt misc̃ia iudicio. Quid ꝓderit frẽs mei si fidẽ q̃s dicat se hr̃e: opa aũt nõ habeat? Nũq̃d poterit fides saluare eũ? Si ãt frater ꝛ soror nudi sint ꝛ indigeãt victu q̃tidiano: dicat aũt aliq̃s ex vobis illis: ite i pace calefacimini ꝛ saturami: nõ dederitis aũt eis q̃ necessaria sunt corpi: q̃d ꝓderit? Sic ꝛ fides si fi habeat opa mortua ẽ i semetipa. Sꝫ dicet q̃s. Tu fidẽ habes: ꝛ ego opa habeo. Oñde mihi fidẽ tuã sine opib⁹: ꝛ ego oñdã tibi ex opib⁹ fidẽ meã. Tu credis qm̃ vn⁹ D

Mat.5.a
Ro.2.b
Eph̃.6.b
Colo̅s.3.b
Act.10.f
1.Pe.1.c
Leui.19.c

est deus: bñfacis. Et demones credūt
t cōtremiscūt. Uis aūt scire o hō ianis
qm fides sine opib⁹ ociosa est? Abraā
pat nr nōne ex opib⁹ iustificat⁹ ē: offe
rens isaac filiū suū sup altare? Uides
qm fides coopabat opibus illi⁹: t ex
opib⁹ fides cōsūmata ē? Et suppleta ē
Gen.15.b scriptura dicēs. ‖ Credidit abraā deo t
Ro.4.a reputatū ē illi ad iusticiā: t amic⁹ dei
Gal.3.a appellat⁹ ē. Uidet qm ex opib⁹ iusti
Jōsue.2.b ficat hō: t nō ex fide tm. ‖ Sic t raab
meretrix: nōne ex opib⁹ iustificata est
suscipiens nūcios t alia via ei̇ciens?
Sicut enim corpus sine spū mortuū est:
ita fides sine opibus mortua ē. III
A Matt.23.a Nolite plures magistri fieri frēs
n mei scientes qm maio⁹ iudiciū
sumitis. In multis offendim⁹
oēs. Si qs i ṽbo nō offendit: hic pfe
ctus ē vir. Pōt etiā freno circūducere
totū corp⁹. Si aūt equis frena in ora
mittim⁹ ad cōsentiēdū nobis oē cor
pus illoꝝ circūferim⁹. Et ecce naues
cū magne sint t a vētis validis mine
tur: circūferunt aūt a modico guber
naculo vbi impet⁹ dirigētis voluerit.
Ita t lingua modicū qdē mēbrū est t
magna exaltat. Ecce quātus ignis qꝫ
B magnā siluā incēdit. Et lingua ignis
ē: vniuersitas iniqtatis. Lingua cōsti
tuit i mēbris nr̄is q maculat totū cor
pus: t inflāmat rotā natiuitat⁹ nr̄e in
flāmata a gehēna. Omis ei natura besti
arū t volucrū t serpētiū t ceteroꝝ do
mant t domita sūt a natura hūana:
linguā aūt nul⁹ hoim domare pōt. In
quietū malū plena veneno mortifero.
C In ipa bñdicim⁹ deū t pfem: t in ipa
maledicim⁹ hoies q ad imaginē t simi
tudinē dei facti sunt. Ex ipo ore pce
dit bñdictio t maledictio. Nō oportet
fratres mei hec ita fieri. Nūqd fons ō
eodē foramine emanat dulcē t amarā
aquā? Nūqd pōt fratres mei fic⁹ vuas
facere: aut vitis fic⁹? Sic neq salsa dul
cē potest facere aquā. Quis sapiēs t di
sciplinat⁹ inter vos? Ostēdat ex bona
cōuersatione opationē suā in māsue
tudine sapiētie. Qꝫ si zelū amarū ha
D beritis: t cōtēctiones sint in cordib⁹ vr̄is
nolite gloriari t mēdaces ē aduersus
veritatē. Nō est ei̇m ista sapiētia desur
sum descēdēs a pre luminū: sz terrena
animalis diabolica. Ubi enim zelus t cōtē
tio: ibi incōstātia t oē op⁹ prauū. Que
aūt desursum est sapia: primū quidem
pudica est: deinde pacifica: modesta:
suadibilis: bonis consentiens: plena
miscōia t fructib⁹ bonis iudicās sine
simulatione. Fruct⁹ aūt iusticie in pa
ce seminat facientibus pacē. IIII
B Unde bella t lites in vobis? Nō
ne ex cōcupiscētijs vr̄is: q mili
tant in mēbris vr̄is? Cōcupisci
tis t nō habetis: occiditis t zelatis: et
nō potestis adipisci. Litigatis t belli
geratis t nō habetis ꝓpter qō nō po
stulatis. Petit⁹ t nō accipit⁹: eo qꝫ ma
le petatis: vt in cōcupiscētijs vr̄is in
sumatis. Adulteri: nescitis q: amici
cia hui⁹ mūdi inimica est dei? Quicū
qꝫ voluerit amic⁹ ē seculi huius ini
B mic⁹ dei cōstituit. An putat⁹ q: inani
ter scriptura dicat: ad inuidiā cōcupi
scit spūs q habitat in vobis? Maiorē
aūt dat gram. Propter qō dicit. ‖ Deus Prou.3.
superbis resistit: humilib⁹ aūt dat gram 1.Pe.5.
Subditi ē estote deo resistite aūt dia Epō.4.
bolo: t fugiet a vobis. Appropiate deo
t appropinquabit vobis. Emūdate ma
nus pctōres: t purificate corda duplices
animo. ‖ Miseri estote t lugete t plorate: Jac.1.c
risus vester i luctū cōuertat: t gaudiū
i merorē. ‖ Humiliamini i ꝓspectu dñi 1.Pe.5.
t exaltabit vos. Nolite detrahere alte
rutrū frēs mei. Qui detrahit fratri aut
q iudicat fratrē suū: detrahit legi t iu
dicat legē. Si aūt iudicas legē: nō es
factor legis: sz iudex. Un⁹ est ei legis Ro.14.d
lator t iudex: q pōt ꝑdere t liberare. ‖ Tu D
aūt qs es q iudicas ꝓximū tuū? Ecce
nūc q dicit⁹: hodie aut crastino ibim⁹
ad illā ciuitatē: t faciem⁹ ibi qdē an
nū t mercabimur t lucrū faciem⁹: qui
ignoratis qd erit in crastinū. Que ē ei
vita vr̄a? Uapor est ad modicū parēs:
t deinceps exterminabit ꝓ eo vt dica
tis: si dñs voluerit: t si vixerim⁹: facie
m⁹ hoc aut illud. Nūc aūt exultatis in
superbijs vr̄is. Omis exultatio talis mali Lu.12.f
gna ē. ‖ Scienti igit bonū facere t nō
facienti: peccatū est illi. V
B Agite nūc diuites: plorate vlulā
tes in miserijs vr̄is q aduenient
vobis. Diuitie vr̄e putrefacte sūt: t ve
stimēta vr̄a a tineis cōmesta sūt. Aur
um t argentū vestrū eruginauit: t erugo
eoꝝ in testimoniū vobis erit: t mādu-

cabit carnes vras sicut ignis. Thesaurizastis vobis irā in nouissimis dieb⁹. Ecce merces operariox q̄ messuerunt regiões vras q̄ fraudata ē a vobis clamat: t clamor eox i aures dñi sabaoth introiuit. Epulati estis sup terrā: t in luxurijs enutristis corda vra. In die occisiōis adduxistis t occidistis iustū. t nō restitit vobis. Patientes igit̄ estote fratres usq; ad aduentū dñi. Ecce agricola expectat p̄ciosum fructū ter: patienter ferēs donec accipiat tēpora B neū t serotinū. Patiētes igit̄ estote et vos t cōfirmate corda vra: q̄m aduentus dñi appropinquabit. Nolite ingemiscere frēs in alterutrū: vt nō iudicemini. Ecce iudex añ ianuā assistit. Exemplū accipite frēs exit⁹ mali t lōganimitat̄ t laboris t patiētie pphetas q̄ locuti sūt i noie dñi. Ecce beatificam⁹ eos q̄ sustinuerūt. Sufferentiā iob audistis: t finē dñi vidistis: q̄m miseri C cors est dñs t miserator. Ante oia añt frēs mei nolite iurare: neq; p celū neq; p terrā neq; aliud q̄cūq; iuramen 12.5.f tū. ‖Sit añt sermo vr̄: est est: non nō: vt nō sub iudicio decidatis. Tristat̄ añt aliq̄s vr̄m: oret equo animo t psallat. Infirmat̄ q̄s in vobis inducat p̄sbyteros ecclie: t orent sup eū: vnguētes eū oleo i noie dñi. Et oro fidei saluabit infirmū: t alleuiabit eū dñs: t si i peccatis sit: remittēt̄ ei. Cōfitemini ḡ alterutrū peccā vra t orate p inuicē: vt saluemini D Multū ei valet deprecatio iusti assidua. 17.a ‖Helias hō erat simili nobis passibilis 4.b t oratione orauit vt nō plueret sup terrā: t nō pluit annos tres t menses sex. Et rursū orauit: t celū dedit pluuiā: t terra dedit fructū suū. Frēs mei: si q̄s ex vobis errauerit a veritate t cōuerterit q̄s eū: scire debet: q̄m q̄ cōuerti fecerit peccatorē ab errore vie sue: saluabit animam eius a morte: t operit multitu

Explicit epla beati Ja (dinē pet̄ri. cobi apli. Incipit argumētū in eplam beati Petri primā.

D Discipulos saluatoris inuicti toto orbe diffusos t pegrinos in hoc seculo mōstrat: t ptērite vite penitere suadet: t in nouā vitā pficere tota cū sollicitudie exhortat̄ simō petr⁹ filius iohānis piscie galilee vico bethsaida frater andree apli.

Explicit argumentū. Incipit epistola beati Petri apli prima. Capm. I

PEtrus aposto B lus ihesu christi: electis aduenis dispsionis ponti galatie: cappadocie: asie t bithynie scm p̄scientiā dei pfis in sctificationē spūs: i obediētiā t aspsionē sāguinis ihesu christi: gra vobis t pax multiplicet̄. ‖Bñdict⁹ de⁹ 2.Co. 1.a t pat̄ dñi nri ihesu christi: q̄ scm miseri- Eph. 1.a cordiā suā magnā regenerauit nos in spem viuā p resurrectionē ihesu christi ex mortuis i hereditatē incorruptibilē t incōtaminatā t imarcessibilē cōseruatā in celis: i vobis q̄ in ꝛtute dei custodimini p fidē in salutē paratā reuelari i tpe nouissimo: In quo exultabitis: B ‖modicum nūc si oportet ptristari i va Joh. 16.e rijs tēptationibus vt pbatio vre fidei multo p̄ciosior sit auro q̄d p ignē pbatur: iueniat̄ i laudē t gram t honorē in reuelationē ihesu christi: quē cū non videritis diligitis. In quē nūc q̄s nō videntes creditis: credētes añt exultabitis leticia inenarrabili t glificata: reportātes finē fidei vre salutē aiarū vrar. De qua salute exq̄sierūt atq; scrutati sūt pphete: q̄ de futura in vobis gra p phetauerūt: scrutātes i q̄d vel q̄le tp̄us significaret i eis spūs christi p̄nūcians eas q̄ in christo sūt passiones t posteriores glas: q̄b reuelatū est: q⁹ nō sibi metipīs: vobis añt ministrabant ea q̄ nūc nūciata sūt vob p eos q̄ euāgelizauerūt vob spūsctō misso de celo: i quē desiderāt āgeli pspicere. Propt̄ q̄d succincti lūbos mētis vre sobrij pfecti spate in eā q̄ offert̄ vobis gram in reuelationē ihesu christi: q̄si filij obedientie nō cōfigurati prioribus ignorātie vre desideriis: sz scm eū q̄ vocauit vos sāctū: et vt t ipi i oi ꝛsatiōe scti sitis: q̄m scr̄m ego ē: ‖scti eritis: q̄m sctus sū. ‖Et si pa Leui. 19.a trē inuocatis eū q̄ sine acceptione psonarū iudicat scm vnius cuiusq; op⁹ i timore icolat⁹ vr̄i tpe cōuersamini. Scientes q⁹ nō corruptibilib⁹ auro vel argēto redēpti estis de vana vra cōuersatione paterne traditiōis: ‖sz p̄cioso sāgui ne q̄si agni imaculati christi t icōtaminati: p cogniti q̄dē añ mūdi cōstitutionē: manifestati añt nouissimis tpibus

Deu. 10.d
Col. 3.d
Ja. 2.b
Act. 10.f
Ro. 2.b D
Eph. 6.f
Heb. 9.d
1.Joh. 1.e
Apo. 1.b

ꝓpter vos q̄ ꝙ ihm fideles estis i deo q̄ suscitauit eū a mortuis: ⁊ dedit ei gloriā: vt fides vra ⁊ spes esset i deo. Aias vras castificātes i obediētia charitatis in fraternitatis amore: simplici ex corde inuicē diligite attēti⁹: renati nō ex semine corruptibili: sz incorruptibili ꝙ ℞bi dei viui ⁊ ꝑmanētis in eternū: ‖qz Esa.40.b omis caro vt fenū: ⁊ omis gl̄ia ei⁹ tāq̄ flos Ecci.14.c feni. ‖Exaruit fenū ⁊ flos ei⁹ decidit: Jaco.1.b ℞bi āt dñi manet i eternū. Hoc ē aūt ℞bū qđ euāgelizatū ē i vos. II

Eph̄.4.f Cor.3.b Deb.12.a ‖Eponētes igit oēm malicia ⁊ oēm dolū ⁊ simulatiões ⁊ iuidias ⁊ oēs detractiones: sicut mō geniti infantes rōnabiles ⁊ sine dolo lac ꝓcupiscite vt i eo crescatis i salutē: si tñ gustatis qm̄ dulcis ē dñs. Ad quē accedētes lapidē viuū ab hoib⁹ qdē reprobatū: a deo aūt electū ⁊ honorificatū: ⁊ ipsi tāq̄ lapides viui superedificamini domos spūales i sacerdotiū scīm: offerentes spiritales hostias acceptabiles deo ꝑ iesū christū. Propt̄ qđ ꝓtinet scīptura Esa.28.b ‖Ecce pono i siō lapidē sūmū angula- B rē ꝑbatū electū ꝑciosū: ⁊ q̄ crediderit i Ps.117. eū nō ꝓfūdet. ‖Uob igit honor credenti- Mat.21.b b⁹: ñ credētib⁹ aūt lapis quē reprobaMar.12.a uerūt edificātes: hic fact⁹ ē i caput anLu.20.c guli ⁊ lapis offensiōis ⁊ petra scādali: Act.4.b his q̄ offendūt ℞bo nec credūt i q̄ ⁊ poExo.19.a siti sūt. ‖Uos aūt gen⁹ electū: regale sacerdotiū: gēs sācta: ꝑp̄s acq̄sitiōis: vt ℞rutes āñcietis ei⁹ q̄ d̄ tenebris vos Osee.12.b vocauit i āmirabile lumē suū ‖Qui ali- Ro.9.e qñ nō ꝑp̄s dei: nūc aūt ꝑp̄s dei: q̄ non Ro.13.b cōsecuti misericordiā: nūc aūt miseri- Gal.5.c cordiā ꝓsecuti ‖Charissimi obsecro vos tāq̄ aduenas ⁊ peregrinos abstinere vos a carnalib⁹ desiderijs q̄ militāt ad C uersus aiam: ꝙuersatione vram iter gētes habētes bonā: vt i eo qđ detractāt de vobis tāq̄ de malefactorib⁹: ex bonis opib⁹ vos ꝓsiderātes: glificēt deū Ro.13.a in die visitatiōis. ‖Subiecti igit estote omni humane creature ꝓpter deum Siue regi quasi ꝑcellenti: siue ducib⁹ tanq̄ ab eo missis: ad vindictā malefactoꝝ: laudē vero bonoꝝ. Quia sic est voluntas dei: vt dñi facientes obmutescere faciatis imprudētiā hoim ignorantiā. Quasi liberi: ⁊ nō q̄si velamē habētes malitie libertatem: sed sicut serui Ro.12.c dei. ‖ Omnes honorate: fraternitatem

diligite. Deū timete: regē honorifica- te ‖Serui subditi estote i oi timore do- Eph̄.6 minis: nō tñ bonis ⁊ modestis: sed etiam discholis ‖ Hec ē enī gratia: si ꝓp̄t Col.3 dei cōsciētiā sustinet q̄s tristicias pati- 1.Pet.2 ens iniuste. Que enī est gl̄a: si peccātes ⁊ colaphizati suffertis? Sz si bñfacientes patiēter sustineris: hec est gl̄a apd deū. In hoc enī vocati estis: qz ⁊ christ⁹ passus ē ꝓ nobis: vobis relinquēs exemplū vt sequamini vestigia ei⁹. ‖Qui Esa.53 peccatū nō fecit nec inuēt⁹ est dolus i 1.Joh.3 ore ei⁹. Qui cū malediceret nō maledicebat: cū pateret nō ꝓtaminaret. Tradebat aūt iudicāti se iniuste. ‖Qui pec- Esa.53 cata nra ipe ptulit i corpe suo sup lignū: vt ptis mortui iusticie viuam⁹: cuius liuore sanati estis. Eratis enī sicut oues errātes: sz cōuersi estis nūc ad pastorē ⁊ epm animarū vestrarū. III

‖Imiliter et mulieres subdite B sint viris suis: vt ⁊ si q̄ nō credūt verbo ꝙ mulierū cōuersati 1.Cor.14 onē sine verbo lucrifiāt: cōsiderātes in Col.3 timore sanctā ꝙuersationē vram. Quaru nō sit extrinsec⁹ capillatura aut circūdatio auri aut indumēti vestimētorū cult⁹: sz q̄ abscōd it⁹ ē cordis: hō i i corruptibilitate q̄eti ⁊ modesti: spūs q̄ est in cōspectu dei locupler. Sic ei aliq̄ñ ⁊ sācte mulieres sperātes i deo ornabant se subiecte ꝓp̄ijs viris: ‖ sicut sa- Gen.18 ra obediebat abrae dñm eū vocās: cuius estis filie bñfacientes: ⁊ nō ꝓtimētes vllā ꝓturbationē. Uiri similiter co B habitātes ꝑm scientiā: q̄si infirmiori vasculo muliebri impartientes honorē tāq̄ cohered⁹ gr̄e vite: vt nō impediant orationes vre. ‖In fide aūt oēs vnanimes cōpatientes: fraternitatis amatores Prou.21 misericordes: modesti: humiles: nō red- Ro.12.b dētes malū ꝓ malo: nec maledictū ꝓ maledicto: sz ecōtrario bñdicētes: qti hoc vocati estis vt bñdictionē hereditate possideatis ‖ q̄ enī vult vitā dilige Ps.33. re: ⁊ dies videre bonos: coerceat linguā 1.Pet.3 suā a malo: ⁊ labia ei⁹ ne loquant dolū. Declinet aūt a malo ⁊ faciat bonū: inquirat pacē ⁊ sequat eā: qr oculi dñi C sup iustos: ⁊ aures ei⁹ i ꝑces eoꝝ: vultus aūt dñi sup facientes mala. Et q̄s ē q̄ vobis noceat: si boni emulatores fue- Mat.5.a ritis? ‖Sed ⁊ si q̄d patimini ꝓpter iusticiā: beati. Timorē aūt eoꝝ ne timue

ritis vt nō ꝓturbemini. D fim aūt christi sāctificate i cordib⁹ vris: parati ꝙ ad satisfactionē oi poscēti vos rōnem de ea q̄ i vobis ē spe: sz cū modestia ⁊ timore cōsciētiā habētes bonā: vt in eo q̄ detrahūt de vobis cōfundāt q̄ calūniant vr̄am bonā ic christo cōuersationē. Melio⁹ ē enim vt bñfacientes si voluntas dei velit pati q̄z maleficiētes ‖ qz ⁊ christ⁹ semel ꝓ pctis nr̄is mortu⁹ est iustus ꝓ iniustis: vt nos offerret deo mortificatos q̄dē carne: viuificatos āt D spū. In quo ⁊ his q̄ i carcere erāt spiritu veniens ꝓdicauit ‖ q̄ increduli fuerant aliq̄n: q̄n expectabāt dei patiam i dieb⁹ noe cū fabricaret arca: in q̄ pauci id ē: octo aie salue facte sūt ꝙ aquā. Q̄z ⁊ vos nūc similis forme saluos faz baptisma: nō carnis depositio sordiū: sz cōscientie bone interrogatio in deū: ꝙ resurrectionē iesu christi a mortuis q̄ est in dextera dei deglutiēs mortē vt vite eterne heredes efficeremur: ꝓfect⁹ in celū subiectis sibi angelis ⁊ potestatibus ⁊ virtutib⁹. IIII

B C hristo igit passo i carne: ⁊ vos eadē cogitatione armamini: qz q̄ passus est i carne desijt a peccatis vt nō iam desideriis hoim: sed voluntate dei q̄d reliquū est in carne viuat tpis. 4.f ‖ Sufficit enim ꝓteritū tp̄s ad voluntatē 4.b gentiū cōsummandā his q̄ ambulauerūt in luxurijs: desideriis: vinolētijs: comesationib⁹: potationib⁹: ebrietatib⁹: D ⁊ illicitis idolor⁹ cultib⁹. In q̄ admirant nō cōcurrētib⁹ vobis i eādē luxurie ꝓfusionē blasphemātes q̄ reddēt rōnē ei q̄ paratus est iudicare viuos ⁊ mortuos. Propter hoc enim et mortuis euāgelizatū ē: vt iudicent q̄dē sm homines i carne: viuāt aūt sm deū in spiritu. Dim aūt finis appropinquabit. Estote: itaq̄ prudētes ⁊ vigilate i orationib⁹: ante oia aūt mutuā in vobismetipsis charitatē cōtinuā habentes: 8.b ‖ qz charitas operit multitudinē pctō- 12.c rū. ‖ Hospitales inuicē: sine murmura 14.a tione. Unusq̄sq̄ sicut accepit gram in 12.b alterutrū illā administrātes: sicut bo- C ni dispēsatores multiformis gr̄e dei. Si quis loquit q̄si sermōes dei. Si q̄s ministrat tanq̄ ex virtute quā administrat de⁹ vt in oīb⁹ honorificet de⁹ p iesum christū: cui ē gl̄ia ⁊ imperium in secula seculor⁹: amē. Charissimi nolite peregrinari i feruore q̄ ad temptationē vobis fit: q̄si noui aliq̄d vobis cōtingat: sed cōicātes christi passionibus gaudete: vt ⁊ in reuelatione glorie ei⁹ gaudeatis exultātes. Si exprobramini i noie christi: beati eritis: qm̄ q̄ est honoris gl̄ie ⁊ virtutis dei: ⁊ q̄ est ei⁹ spūs sup vos requiescet. Nemo D aūt vestrū patiat: quasi homicida aut fur aut maledicus aut alienor⁹ appetitor. Si āt vt christian⁹: nō erubescat glorificet aūt deū in isto noie: qm̄ tp̄s est vt incipiat iudiciū a domo dei. Si aūt primū a nobis q̄s finis eor⁹ q̄ non credūt dei euangelio? ‖ Et si iustus qui Prou. 11.b dē vix saluabit: impi⁹ ⁊ peccator vbi parebūt? Itaq̄ ⁊ hi q̄ patiunt sm voluntatē dei: fideli creatori cōmēdēt animas suas in benefactis. V A

Eniores q̄ vobis sūt obsecro cōsenior ⁊ testis christi passionū q̄ ⁊ ei⁹ q̄ in futuro reuelāde ē gl̄ie cōicator. Pascite q̄ in vobis ē gregē dei: ꝓuidētes nō coacte sed spontanee sm deū: neq̄ turpis lucri gr̄a: sed voluntarie: neq̄ vt dominātes in cleris: sz forma facti gregis ex animo: ⁊ cū apparuerit princeps pastor⁹ pcipietis imarcesibilē gl̄orie coronā. Similiter adolescētes subditi estote senior⁹. Omnes ei inuicē humilitatē insinuate: ‖ qz deus Ja.4.b min⁹ superbis resistit: humilib⁹ aūt dat gratiā ‖ Humiliamini igit sub potenti manu dei: vt vos exaltet in tpe visitationis ‖ oēm sollicitudinē vestrā ꝓ- Lu.12.c ñcientes in eū: qm̄ ipi cura est de vob Ro.12.c Sobrij estote ⁊ vigilate: qz aduersari⁹ Ja.4.c vester diabolus tāq̄ leo rugiēs circuit C quercns quē deuoret. Cui resistite fortes in fide: scientes eandē passionē ei q̄ in mūdo est vestre fraternitati fieri. De⁹ āt oīs gratie q̄ vocauit nos i eternā suā gloriā in christo iesu modicum passos: ipse ꝓficiet cōfirmabit solidabitq̄. Ipsi gloria ⁊ imperiū: in secula D seculor⁹ amē. Per siluanū fidelē fratrē vobis vt arbitror: breuiter scripsi: obsecrās ⁊ cōtestās hāc ee verā gratiā dei in qua ⁊ statis. Salutat vos eccl̄ia q̄ est in babylōe collecta ⁊ marcus fili⁹ meus. Salutate inuicem in osculo sancto Gr̄a vob oīb⁹ q̄ estis i christo iesu. Amē

Explicit epl̄a beati Petri apl̄i ꝑma.

Incipit argumētū in epkam secūdā.

Simon ptr⁹ p fidē huic mūdo sapientes mortuos esse declarat: eisdēq; pietatis quāta sit magnitudo luce ipsa clarius manifestat.

Explicit argumentū. Incipit epka secunda beati Petri apostoli. Ca. I

S Simon petrus seruus t apkus iesu christi his ą coequalē nobiscum sortiti sunt fidē in iustitia dei nri t saluatoris iesu c̄hristi: gka vobis t pax adimpleat in cognitiōe dei t christi iesu dñi nri. Quō oia nob diuine virtutis sue q̄ ad vitā t pietatem donata sūt p cognitionē ei⁹ ą vocauit nos ꝓpria gkia t virtute: p quem maxima t p̄ciosa nobis ꝓmissa donauit vt p hoc efficiamini diuine ꝓsortes nature: fugientes ei⁹ q̄ i mūdo ē cōcupiscentie corruptionē. Vos āt curā oēm sub inferentes mistrate in fide vra virtutē in virtute añt sciam: in sciētia añt abstinētiā: in abstinētia añt patiētiā: in patientia añt pietatē: in pietate autē amorē fraternitatis: in amore añt fraternitatis: charitatē. Hec ei si vobiscū assint t supent: nō vacuos nec sine fructu vos ꝓstituēt in dñi nri iesu christi cognitione. Cui ei nō p̄sto sunt hec: cecus est t manu tēptās: obliuionē accipiens purgatiōis veterū suoꝝ delictorū. Quapropter fratres magis satagite: vt p bona opa certā vram vocationē t electionē faciatis. Hec ei facientes nō peccabit̄ aliq̄n. Sic enī abundanter ministrabit̄ vobis introit⁹ in eternū regnū dñi t saluatoris nri iesu christi. Propter qō vos incipiā semp cōmonere de his: t q̄dē scientes t confirmatos vos in p̄nti veritate. Justum añt arbitror q̄diu sū i hoc tabernaculo suscitare vos i cōmonitiōe: cert⁹ p velox ē depositio tabernaculi mei ꝓm p t dñs noster iesus christus significauit mihi. Dabo añt operā t frequēter habere vos post obitū meum: vt horū oim memoriā faciatis. Nō ei indoctas fabulas secuti notā fecim⁹ vobis dñi nostri iesu christi virtutē t p̄scientiā: sed speculatores facti illi⁹ magnitudinis. Accipiens enī a deo p̄re honorem t gkiam voce ꝺ lapsa ad eū huiuscemodi a magnifica gkia: Hic est filius meus dilectus in quo mihi cōplacui: ipm audite. Et hāc vocē nos audiuim⁹ de celo allatā cū essem⁹ cū ipo in mōte sācto. Et habem⁹ firmiorē ꝓphetic̄ sermonē cui bñfacitis attendētes q̄si lucerne lucēti i caliginoso loco donec dies elucescat t lucifer oriat i cordib⁹ vris: hoc p̄mū intelligētes q ois ꝓphetia scripture ꝓpria interpkatiōe nō fit. Nō ei voluntate humana allata est aliquando ꝓphetia sed spūsc̄ancto inspirati locuti sunt sancti dei hoies. II

A Uerunt vero t pseudo ꝓphete in populo: sicut t in vobis erūt magistri mendaces: qui introducent sectas ꝓditionis: t eum q̄ emit eos deū negāt: superducētes sibi celerem ꝓditionā. Et multi sequēt eoꝝ luxurias p quos via veritat̄ blasphemabit̄: t in auaricia fictis vbis de vobis negociabunt. Quib⁹ iudiciū iā olim nō cessat: t ꝓditio eoꝝ nō dormitat. Si ei deus angelis peccātib⁹ nō pepcit: sed rudētib⁹ inferni detractos in tartaꝝ tradidit cruciādos in iudiciū reseruari t originali mūdo nō pepcit: sꝫ octauū noe iustitie p̄conē custodiuit diluuiū mūdū impioꝝ inducēs: t ciuitates sodomoꝝ t gomorreoꝝ in cinerē redigēs euersione dānauit: exēplū eoꝝ q̄ impie acturi sūt ponēs: t iustū loth oppressum a nephandoꝝ iniuria ac luxuriosa ꝓuersatione eripuit. Aspectu enī t auditu iust⁹ erat: habitās apud eos q̄ ꝺ die in die aiam iustā iniquis opib⁹ cruciabāt. Nouit de⁹ pios de tēptatione eripe: iniquos vo in die iudicij reseruare cruciandos. Magi⁹ añt eos qui post carnē i cōcupiscētia immūditie ambulāt: dñationēq; cōtēnūt audaces: sibi placētes sectas nō metuūt introducere blasphemātes. Ubi angeli fortitudine: t virtute cū sint maiores: nō portāt aduersū se execrabile iudiciū. Hi vero velut irrōnabilia pecora naturalit in captionē t in pniciem his q̄ ignorāt blasphemātes i corruptione sua peribūt: ꝓcipiētes mercedē iustitie. Uoluptatē existimātes diei delitias colā nationis t macule: delitūs affluentes in cōuiuūs suis luxuriantes vobiscū in oculos habētes plenos adulterij t incessabilis delicti: pelliciētes aias inst

bles: cor exercitatū in auaritia hñtes: maledictiōis filij derelinquētes rectā viā errauerūt secuti viā balaam ex bo. sor. ‖ q̄ mercedē iniq̄tatis amauit: correptionē ꝛo habuit sue vesanie. Sub iugale mutū aial in hois voce loquēs phibuit pphete insipientiā. ‖ Hi sunt fontes sine aq̄: ꝛ nebule turbinib⁹ exagitate q̄b⁹ caligo tenebraꝝ reseruat. Supbia enī vanitatis loquētes pelliciunt i desideriis carnis luxurie eos q̄ paululū effugiūt: q̄ in errore cōsati libertatē illi pmittētes cū ipsi serui sint corruptiōis ‖ A quo enī q̄s superat⁹ ē huius ꝛ suus ē. Si enī refugiētes coinq̄ nationes mūdi i cognitione dñi nri et saluatoris iesu christi: his rursus implicati superant: facta sunt eis posteriora deteriora priorib⁹. Melius enī erat illis nō cognoscere viā iustitie: q̄ post agnitionē retrorsū cōuerti ab eo qđ illi tradit̄ ē sācto mādato. Cōtigit enī eis illud veri puerbiū. ‖ Canis reuersus ad suum vomitū ꝛ sus lota i volutabro luti

1 Hanc ecce vobis charissimi III
h secūdā scribo epla̅m in q̄b⁹ vestrā excito i cōmonitiōe sincerā mētē: vt memores sitis eoꝝ q̄ dixi ꝛo boꝝ a sanctis pphetis ꝛ aplorꝝ vrorū preceptoꝝ dñi ꝛ saluatoris. ‖ Hoc primū scientes q̄ veniēt i nouissimis diebus i deceptione illusores iux̄ pprias cōcupiscentias ambulātes: dicētes. Ubi ē promissio aut aduēt⁹ ei⁹? Ex quo enī pres dormierūt oia sic perseuerant ab initio creature. Latet enī eos hoc volētes: q̄ celi erāt prius terra de aq̄: ꝛ per aquā cōsistēs dei ꝛbo per q̄ ille tunc mūdus aq̄ inundat⁹ perijt. Celi aūt q̄ nūc sūt ꝛ terra eodē ꝛbo reposite sūt: igni seruati i die iudicij: perditiōis ipioꝝ hoim. Unū ꝛo hoc nō lateat vos charissimi. ‖ quia vn⁹ dies apud dñm sicut mille anni: ꝛ mille anni sicut dies vnus. Nō tardat dñs promissionē suā sicut q̄dā existimāt sed patiēter agit pter vos: nolēs aliquos perire sz oēs ad pniam reuerti. ‖ Aduenier aūt dies dñi vt fur: in q̄ celi magno ipetu trāsiēt: elemēta ꝛo calore soluēt: tra āt ꝛ q̄ i ipa sūt opa exurent. Cū igit hec oia dissoluēda sint q̄les oportet vos eē i sctis cōuersationib⁹ ꝛ pietatib⁹ expectātes ꝛ properātes i adventum diei dñi: p quē celi ardētes sol dēt ꝛ elemēta ignis ardore tabescēt? ‖ Nouos vero celos ꝛ nouā terrā ꝛ promissa ipi⁹ expectam⁹: i q̄b⁹ iusticia habitat. Propt̄ qđ charissimi hec expectātes: satagite imaculati ꝛ inuiolati ei i ueniri i pace ꝛ dñi nri iesu christi longanimitatē salutē arbitrami: sicut et charissim⁹ frat nr paul⁹ sm datā sibi sapientiā scripsit vob: sicut ꝛ in oibus epīs: loquēs in eis de his in q̄b⁹ sūt q̄dā difficilia intellectu: q̄ indocti ꝛ instabiles deprauāt: sicut ꝛ ceteras scripturas ad suā ipoꝝ pditionē. Uos igitur frēs pscientes custodite ne insipientiū errore traducti excidatis a ppria firmitate. Crescite vero i gra ꝛ in cognitiōe dñi nri ꝛ saluatoris iesu christi. Ipi gloria ꝛ nūc ꝛ in diē eternitatis. Amen.

Explicit epla beati Petri apostoli sectida. Incipit argumētū in epistolā beati Johānis apostoli primam.

Ratione verbi ꝛ q̄ deus ipe sit charitas manifestat: ꝛ susurrones fratrū: nec deū scire: nec pios fieri posse: eo vsq̄ dissertat vt eē cōpbet homicidas: eo q̄ odiū sit intersectionis occasio.

Explicit argumētū. Incipit epistola beati Johannis apostoli prima. Ca. I

Quod fuit ab initio: qđ audiuim⁹ qđ vidim⁹ oculis nr̄is qđ p sperim⁹: ꝛ man⁹ nre cōtrectauerūt de verbo vite: ꝛ vita manifestata ē: ꝛ vidim⁹ ꝛ testamur ꝛ annūciam⁹ vobis vitā eternā q̄ erat apud patrē: ꝛ apparuit nobis. Quod vidim⁹ ꝛ audiuimus annūciam⁹ vobis: vt ꝛ vos societatē habeatis nobiscū: ꝛ societas nra sit cū patre et cū filio ei⁹ iesu christo. Et hec scribim⁹ vobis: vt gaudeatis ꝛ gaudiū vrm sit plenū: ꝛ hec ē annūciatio quā audiuim⁹ ab eo ꝛ annūciam⁹ vobis: q̄m deus lux ē: ꝛ tenebre i eo nō sūt vlle. Si dixerim⁹ q̄m societatē habem⁹ cū eo: ꝛ in tenebr⁊ ābulam⁹: mētimur ꝛ ꝛitatē nō facim⁹. Si aūt i luce ambulam⁹ sicut ꝛ ipse ē in luce: societatē habem⁹ ad inuicē: ‖ ꝛ sāguis iesu christi filij ei⁹ emūdat nos ab oi pcto̅. ‖ Si dixerim⁹: q̄m pctm̄ nō habem⁹: ipi nos seducim⁹ et veritas in nobis nō ē. Si cōfiteamur

Apo. 21. a

Joh. 16. e
1. Joh. 1. a
Deu. 9. b
Apo. 1. b
3. Re. 8. e
2. Pa. 6. g

pcta nostra fidelis ē et iust⁹ vt remittat nobis peccata nra: t emundet nos ab oi iniquitate. Si dixerim⁹ qm non peccauim⁹: mēdacē facimus eū: t ūbū eius nō est in nobis. II

B Filioli mei: hec scribo vobis vt nō peccetis. Sz t si ꝙs peccauerit aduocatū habem⁹ apud patrē ihesū christū iustū. Et ipe ē ꝓpitiatio ꝓ peccatis nris: nō ꝓ nris aūt tm sz etiā ꝓ toti⁹ mūdi. Et in hoc scim⁹ qm cognouim⁹ eū: si mādata ei⁹ obseruem⁹. ‖ Qui dicit se nosse eū: t mādata ei⁹ nō custodit mendax ē: t in hoc ūitas nō ē. Qui aūt seruat verbū ei⁹: vere in hoc charitas dei pfecta ē. In hoc scim⁹ qm in ipo sum⁹. Qui dicit se in christo manere debet sicut ille ambulauit t ipe ambulare. Charissimi: nō mādatū nouū scribo vobis: sz mādatū vet⁹ qd habuistis ab

B initio. Mādatū vet⁹ ē: verbū qd audistis ‖ Iterꝝ mādatū nouū scribo vobis: qd verū ē t in ipo t in vobis: qz tenebre trāsierūt: t verꝝ lumē iā lucet. Qui dicit se in luce cē: v fratrē suū odit: in tenebris ē vsqꝫ adhuc. Qui diligit frēm suū: in lumie manet: t scādalū in eo nō ē. ‖ Qui aūt odit frēm suū: in tenebrꝫ ē: t in tenebrꝫ ābulat: t nescit q̄ eat: qz tenebre obcecauerūt oculos ei⁹. Scribo vobis filioli qm remittūt vob pcta vra ꝓpter nomē ei⁹. Scribo vob pfes: qm cognouistis eū q̄ ab initio est. Scribo vob adolescētes: qm vicistis malignū. Scribo vobis infantes qm cognouistꝫ pfem. Scribo vob iuuenes: qm fortes estꝫ: t ūbū dei manet in vob: t vicistis malignū. Nolite diligere mūdū: neqꝫ ea q̄ in mūdo sūt. Si ꝙs diligit mūdū: nō

C ē charitas pris in eo. Qm oē qd ē in mūdo cōcupiscētia carnis ē t ꝓcupiscētia oculoꝝ: t superbia vite q̄ nō ē ex pre: sed ex mūdo ē. Et mūdus trāsit t ꝓcupiscētia ei⁹: Qui aūt facit voluntatē dei: manet in eternū. Filioli: nouissima hora est. Et sicut audistis qz antichrist⁹ venit: nūc antichristi mlti facti sunt. Unde scim⁹ qz nouissima hora ē. Ex nob ꝓdierūt: sz nō erāt ex nobis. Nā si fuissent ex nobis pmānissent vtiqꝫ nobiscū Sz vt manifesti sint: qm nō sūt oēs ex nobis. Sz vos vnctionē habetꝫ a scto t nostꝫ oia. Nō scripsi vob q̄si ignorātib⁹ ūitatē: sz q̄si sciētib⁹ eā: t qm om ne mendaciū ex veritate nō est. Quis est mēdax nisi is q̄ negat qm ihesus nō est christ⁹. Hic ē antichrist⁹ q̄ negat patrē t filiū. Dis q̄ negat filiū: nec prem habet: q̄ cōfitet filiū: t patrē hz. Vos qd audistis ab initio: in vobis pmaneat: qz si in vobis pmānserit qd audistis ab initio: t vos in filio t pre manebitis. Et hec est repromissio quā ipe policit⁹ est nobis vitā eternā. Hec scripsi vobis de his q̄ seducūt vos: t vos vnctionē quā accepistis ab eo maneat in vobis. Et nō necesse habetis vt aliqs doceat vos: sed sicut vnctio ei⁹ docet vos de oib⁹: t verū est: t nō ē mēdaciū Et sicut docuit vos manete in eo. Et nūc filioli manete in eo: vt cū apparuerit habeam⁹ fiduciā: t nō cōfundamur ab eo in aduētu ei⁹. Si scitis qm iustus ē: scitote qm t ois q̄ facit iusticiā

A Videte (ex ipso nat⁹ est. III A qualē charitatē dedit nobis pr vt filij dei noiemur t sim⁹. Propter hoc mūdus nō nouit nos: qz non nouit eū. Charissimi nūc filij dei sum⁹ t nōdū apparuit q̄d erim⁹. Scim⁹ qm cū apparuerit: similes ei erim⁹: qm videbim⁹ eū sicuti ē. Et ois q̄ habet hanc spem in eo sctificat se sicut t ille sanct⁹ est. Dis q̄ facit pctm t iniqtatē facit. Et peccatū est iniqtas. ‖ Et scitis qz il le apparuit vt pctā tolleret t pctm in eo non est nō est. Dis q̄ in eo manet nō peccat B Et ois q̄ peccat nō vidit eū nec cognouit eū. Filioli: nemo vos seducat ‖ Qui facit iusticiā iust⁹ ē: sicut t ille iust⁹ ē. Qui facit pctm ex diabolo est: qm ab initio diabolus peccat. ‖ In hoc apparuit filius dei: vt dissoluat opa diaboli. Dis q̄ natus est ex deo pctm nō facit: qm semen ipsius in eo manet: t nō pōt peccare: qm ex deo nat⁹ ē. In hoc manifesti sūt filij dei t filij diaboli. Dis q̄ nō est iustus nō ē ex deo: t q̄ nō diligit fratrē suū. Qm hec ē annūciatio quā audistꝫ ab initio vt diligatꝫ alterutrū ‖ Nō sicut cain q̄ ex maligno erat: t occidit fratrē suum. Et ꝓpter qd occidit eū? Qm opa ei⁹ maligna erant: fratris aūt eius iusta. ‖ Nolite mirari frēs si odit vos mūdus. Nos scim⁹ qm trāslati sumus de morte ad vitā: qm diligim⁹ fratres ‖ Qui nō diligit: manet in morte Omnis q̄ odit fratrē suū homicida est

Et scitis qm oīs homicida nō hz vitā
eternā in se manentē. ‖ In hoc cognouim⁹ charitatē dei: qm ille aiam suā
p nobis posuit: t nos debem⁹ p fratrib⁹ aias ponere. Qui habuerit substantiā huj⁹ mūdi: t viderit fratrē suū
necesse habere: t clauserit viscera sua
D ab eo: quō charitas dei manet in eo? filioli mei: nō diligam⁹ verbo nec lingua: sed ope t veritate. In hoc cognoscim⁹ qm ex veritate sum⁹: t in cōspectu ei⁹ suadebimus corda nra. ‖ Qm si
reprehenderit nos cor nrm: maior ē de⁹
corde nro: t nouit oia. ‖ Charissimi: si
cor nrm nō reprehenderit nos: fiduciam
habem⁹ ad deū: t quicqd petierim⁹ accipiem⁹ ab eo qm mādata ei⁹ custodimus: t ea q̄ sūt placita cora eo facim⁹
Et hec ē mādatū ei⁹ vt credam⁹ in noie
filij ei⁹ iesu christi: t diligam⁹ alterutrū
sicut dedit mādatū nobis. Et q̄ seruat
mādata ei⁹ in illo manet: t ipe in eo.
Et in hoc scim⁹ qm manet in nob de
spū quē dedit nobis. IIII
C Charissimi: nolite oī spiritui credere: sz pbate spūs si ex deo sint
qm multi pseudo pphete exierūt i mūdū. In hoc cognoscit spūs dei. Oīs spūs
q̄ cōfitet iesū christū in carne venisse:
ex deo est. Et oīs spūs q̄ soluit iesuz: ex
deo nō est: t hic est antichrist⁹ de q̄ audistis qm venit: t nūc iā in mūdo est.
‖ Vos ex deo estis filioli: t vicistis eū
qm maior ē q̄ in vobis ē: q̄ qui i mūdo: ipsi de mūdo sunt: ideo de mundo
loquunt: t mūdus eos audit. Nos ex
deo sum⁹. ‖ Qui nouit deū audit nos:
q̄ nō est ex deo nō audit nos. In ho cognoscim⁹ spm veritatis t spm erroris.
B Charissimi: diligam⁹ nos inuicē quia
charitas ex deo est. Et oīs q̄ diligit: ex
deo nat⁹ ē: t cognoscit deū. Qui nō diligit: nō nouit deū: qm de⁹ charitas ē.
‖ In hoc apparuit charitas dei in nobis: qm filiū suū vnigenitū misit de⁹
i mūdū vt viuam⁹ p eū. In hoc ē charitas: nō quasi nos dilexerim⁹ deū: sed
qm ipe prior dilexit nos: t misit filiū
suū ppitiationē p pctis nris. Charissimi: si de⁹ dilexit nos: t nos debem⁹ alterutrū diligere. ‖ Deū nemo vidit vnquā ‖ Si diligam⁹ inuicē: de⁹ i nobis manet: t charitas ei⁹ in nobis pfecta est.
In hoc cognoscim⁹ qm in eo manem⁹
t ipe i nob: qm de spūsctō suo dedit nobis. Et nos vidim⁹ t testificamur: qm
pr misit filiū suum saluatorē mundi.
Quisqs cōfessus fuerit qm iesus ē filius
dei: de⁹ i eo manet: t ipe i deo. Et nos
cognouim⁹ t credidim⁹ charitati quaz
hz de⁹ i nob De⁹ charitas ē: t q̄ manet
i charitate i deo manet: t de⁹ in eo. In D
hoc pfecta ē charitas dei nobiscum vt fiduciā habeam⁹ i die iudicij: qz sicut ille ē t nos sum⁹ i hoc mūdo. Timor nō ē
in charitate: sed pfecta charitas foras
mittit timorē: qm timor penā hz. Qui
āt timet nō ē pfect⁹ in charitate. Nos
q̄ diligam⁹ deum: qm de⁹ prior dilexit
nos ‖ Si quis dixerit: qm diligo deū et F.2.a.et.b
frēm suū oderit: mēdax ē ‖ Qui enim nō Joh.13.b
diligit frēm suum quē videt: deum quē Mat.22.b
nō videt quō pōt diligere? Et hoc mādatum habem⁹ a deo: vt q̄ diligit deum
diligat t frēm suum. V
O Mnis q̄ credit qm iesus ē chri A
stus: ex deo nat⁹ ē. Et oīs q̄ diligit eū q̄ genuit: diligit t eum q̄ nat⁹ est
ex eo. In hoc cognoscim⁹ qm diligim⁹ natos dei cū deū diligam⁹: t mādata ei⁹
faciam⁹. Hec enim ē charitas dei vt mādata ei⁹ custodiam⁹: t mādata ei⁹ gra-
uia nō sūt ‖ Qm oē qđ natum ē ex deo 1.Co.15.g
vincit mūdū: t hec ē victoria q̄ vincit
mūdum: fides nra. Quis ē āt q̄ vincit
mūdū: nisi q̄ credit qm iesus ē filius B
dei? Hic ē q̄ venit p aquā t sāguinē iesus christ⁹. Nō i aq̄ solū: sz i aq̄ t sāguine. Et spūs ē q̄ testificat: qm christ⁹ ē
veritas. Qm tres sūt q̄ testimoniū dāt
i celo: pater: verbū t spūssāct⁹: t hi tres
vnū sūt. Et tres sunt q̄ testimoniū dāt
i tra: spūs: aq̄ t sāguis: t hi tres vnum
sūt. Si testioniū hoim accipimus: testimoniū dei maior ē. Qm hec ē testimoniū
dei qđ maior ē: qm testificat⁹ est ō filio
suo ‖ Qui credit in filiū dei: habet testi Joh.5.b
monium dei i se. Qui nō credit filio: mēdacē facit eū: qz nō credit i testimoniū
qđ testificat⁹ ē de⁹ ō filio suo. Et hec est C
testimoniū qm vitā eternā dedit nobis
de⁹: t hec vita in filio ei⁹ ē. Qui habet
filiū dei: habet vitā: q̄ nō habet filiū dei
vitā nō habet. Hec scribo vob vt sciatis qm vitā habetis eternā: q̄ creditis
i noie filij dei. Et hec ē fiducia quā habem⁹ ad deuz: qz quodcūq petierimus
secūm voluntatē ei⁹ audit nos. Et scim⁹:

qr audit nos: q̃cq̃ petierim⁹. Scim⁹: qm habem⁹ petitiones q̃s postulam⁹ D ab eo. Qui scit frẽm suũ peccare pctm nõ ad mortẽ: petat ꝛ dabit ei vita peccãti nõ ad mortẽ. Et pctm ad mortẽ: non ꝓ illo dico vt roget q̃s. Ois iniq̃tas pctm ẽ: ꝛ ẽ pctm ad mortẽ Scim⁹ qr ois q̃ nat⁹ ẽ ex deo non peccat: sꝫ generatio dei ꝯseruat eũ: ꝛ malign⁹ nõ tanget eũ. Scim⁹ qm ex deo sum⁹: ꝛ mũd⁹ tot⁹ in maligno posit⁹ ẽ. Et scim⁹ qm filiꝰ dei venit ꝛ dedit nob sensũ: vt cognoscam⁹ deũ verũ: ꝛ sim⁹ in vero filio eius. Hic est verus deꝰ ꝛ vita eterna Filioli: custodite vos a simulacris.

Explicit epla beati Joh̃is apli prima. Incipit argumentuꝫ in epistolam eiusdem secundam.

V Sꝙ adeo ad sãctã feminã scribit: vt eandẽ dñam nõ dubitet ifis appellare: eiusdemq̃ filios testimonii q̃ ambulẽt i veritate phibet.

Explicit argumẽtũ. Incipit epla beati Johãnis apli secunda. Capm. I

B Enior: electe dñe ꝛ natis eiꝰ q̃s ego diligo i veritate: ꝛ nõ ego solus: sed ꝛ oẽs q̃ cognouerunt veritatẽ ꝓpter veritatẽ q̃ manet i vobis: ꝛ vobiscũ erit in eternũ. Sit vobiscũ gr̃a miscdis pax a deo pre: ꝛ a christo iesu filio patris in veritate ꝛ charitate. Gauisus sum valde: qm inueni de filijs tuis ambulãtes B in veritate: sicut mandatũ accepim⁹ a pre. Et nũc rogo te dña nõ tãq̃ mãdatũ nouũ scribẽs tibi: sꝫ qd̃ habuim⁹ ab initio vt diligam⁹ alterutꝫ. Et hec est charitas vt ambulem⁹ ꝟm mãdata eiꝰ Hoc eni est mãdatũ: vt quẽadmodum audistis ab initio in eo ambulet: qm multi seductores exierunt in mũdum q̃ non ꝯfitent ihesũ christũ venisse i carnẽ. Hic ẽ seductor ꝛ antichristꝰ. Videte vosmetipos ne pdatis q̃ opati estis C sed vt mercedẽ plenã accipiat. Ois q̃ pcedit: ꝛ nõ manet i doctrina christi deũ nõ habet. Qui manet i doctrina hic prem ꝛ filiũ habet. Si quis venit advos ꝛ hãc doctrinã nõ affert: nolite recipe eũ in domũ nec aue ei dixerit. Qui eni dicit illi aue: cõicat opib⁹ eiꝰ D malignis. Ecce pdixi vob vt i die dñi nõ confundamini. Plura hñs vob scribere: nolui p chartam ꝛ atramentuꝫ. Spero eni me futuꝝ apd vos: ꝛ os ad os loq̃ vt gaudium vr̃m plenũ sit. Salutant te filij sororis tue electe. Joh.16.f 1.Joh.1.b

Explicit epla beati Joh̃is apli scdi. Incipit argumẽtũ i epl̃am eiusdẽ tertiã

G Aiũ pietat⁹ cã extollit atq̃ vt i ipa pietate maneat exhortat: diotrepẽ impietat⁹ ꝛ superbie cã obiurgat: demetrio autẽ bonũ testimoniũ phibet cũ fratrib⁹ vniuersis.

Explicit argumẽtũ. Incipit epla beati Joh̃is apli tertia. Ca. I

E Enior: gaio charissimo quem ego diligo i ☧itate. Charissime me ỏ oib⁹ oḳonẽ facio ꝓspere te ingredi ꝛ valere: sicut ꝓspere agit aia tua. Gauisus sũ valde veniẽtibus frib⁹ ꝛ testioniũ phibẽtib⁹ ☧itati tue: sic tu i ☧itate ambulas. Maiorẽ hoc B nõ habeo gr̃az: q̃ vt audiã filios meos i ☧itate ãbulare. Charissime: fidelit facis q̃cq̃d operꝰ i frẽs ꝛ ꝫ in pegrinos q̃ testimoniũ reddiderũt charitati tue i ꝯspectu ecclie: q̃s bñ facies deducens digne deo. Pro noie eni eiꝰ pfecti sũt nihil accipientes a gẽtilib⁹. Nos ꝫ debemus suscipere huiusmõi: vt cooperatores sim⁹ veritatis. Scripsissem forsi C tan ecclie: sed is q̃ amat primatũ gere re i eis diotrepes: nõ recipit nos. Propter ꝫ si venero cõmonea eiꝰ opa q̃ facit: verbis malignis garriẽs i nos. Et nõ ei ista sufficiãt: neq̃ ipe suscipit q̃s nõ ei ista sufficiãt: neq̃ ipe suscipit frẽs: ꝛ eos q̃ suscipiunt phibet ꝛ ỏ ecclesia eĳcit. Charissime: noli imitari malũ: sꝫ qd̃ bonũ ẽ. Qui bñ facit: ex ỏ ẽ: q̃ male facit nõ videt deũ. Demetrio D testimoniũ reddit ab oib⁹ ꝛ ab ipa veritate: sꝫ ꝛ nos testimoniũ phibem⁹: et nosti qm testimoniũ nr̃m verũ ẽ. Multa habui tibi scribere: sꝫ nolui p atramẽtũ ꝛ calamũ scribere tibi Spero ãt ptin⁹ te videre: ꝛ os ad os loquemur. Pax tibi. Salutant te amici. Salutа tu amicos nosatim. Explicit epla beati Joh̃is apli tertia. Incipit argumentũ in epl̃am beati Jude apli.

Judas apls: frẽs de corruptoribus vie veritatis ita informatus vt illicitũ eẽ dissertet de sub iugo semel erutos futuris denuo operã suam officijs nouare seruilibus.

Explicit argumentũ. Incipit epistola beati Jude apostoli. Capm. I

Judas iesu chri
sti seruus: frater ãt iacobi
his ą sunt in deo patre di-
lect᷒ ⁊ christo iesu ꝓuat᷒
⁊ vocatis. Miscoꝺia vobis ⁊ pax ⁊ cha-
ritas aꝺimpleaꝝ. Charissimi: oẽm solli
citudinẽ faciẽs scribenꝺi vobis ꝺe cõ
muni vestra salute: necesse habui scri-
bere vobis ꝺeꝓcans supcertari semel
tradite sãct᷒ fiꝺei. Subintroierũt enĩ
ꝺam hoies ą olim ꝓscripti sunt in ꝯ
iuꝺiciũ impꝫ ꝺñi nr̃i gr̃am transferen
tes i luxuriã ⁊ solũ ꝺñatorẽ ⁊ ꝺñm no-
strum iesũ christũ negãtes. Cõmonere
autẽ vos volo sciẽtes semel oĩa: qm̃ ie
sus ꝓpl̃m ꝺe terra egypti saluans: scõꝺo
eos ą nõ crediꝺerũt ꝓꝺiꝺit. Angelos
vero ą non seruauerũt suũ ꝓncipatuz:
sꝺ ꝺereliquerũt suũ ꝺomiciliũ: i iuꝺi-
ciũ magni ꝺei vinculis eternis sub ca
ligine reseruauit. Sicut sꝺoma ⁊ go
morra ⁊ finitime ciuitates siĩ mõ ex-
fornicate: ⁊ abeũtes pꝝ carnẽ alterã fa
cti sunt exẽplũ: ignis eterni penã susti
nẽtes. Sĩr ⁊ hi carnẽ ꝺem maculãt
ꝺñationẽ autẽ sperniũt: maiestatẽ asit
blasphemãt. Cũ michael archangelus
cũ ꝺiabolo ꝺisputãs altercaret ꝺ moy
si corꝑe: nõ ẽ ausus iuꝺiciũ iferre blas
phemie: sz ꝺixit: Imperet tibi ꝺeus. Hi
aũt ꝙcunq ꝺem ignorãt blasphemant
ꝙcunq autẽ naturaliter tanq̃z muta
aialia nouerunt: in his corrũpunt. Ve il
lis ą in via cayn abierũt: ⁊ errore ba-
laam mercede effusi sunt: ⁊ i ꝓtraꝺicti
one chore abierũt. Hi sũt i epulis suis
macule ꝓiuãtes: sine timore semetip-
sos pascẽtes: nubes sine aq̃ que a ven
tis circũferũt: arbores autũnales in-
fructuose: bis mortue: eraꝺicate: fluct᷒
feri mar᷒: ꝺespumãtes suas ꝓfusiones
siꝺera errantia: q̃b᷒ ꝓcella tenebraruz
ꝑuata est in eternũ. Prophetauit autẽ
⁊ ꝺe his septim᷒ ab aꝺã: enoch: ꝺicẽs:
Ecce venit ꝺñs in sãctis milib᷒ suis
facere iuꝺiciũ ꝓtra oẽs: ⁊ arguere oẽs
impios ꝺe omnib᷒ operib᷒ impietatis
eoz̃ q̃bus impie: egerũt: ⁊ ꝺe oñibus
duris q̃ locuti sunt ꝓtra ꝺeuz peccato-
res impĩ. Hi sunt murmuratores q̃ru
losi: ꝯm ꝺesideria sua ambulãtes et os
eoz̃ loquit᷒ supbiaz: mirantes ꝑsonas
quẽstus causa. Vos autem charissimi
memores estote verboz̃ q̃ ꝓꝺicta sunt
ab apostolis ꝺñi nostri iesu christi: qui
ꝺicebant vobis qm̃ in nouissimis tẽ-
poribus veniẽt illusores ꝯm ꝺesideria
sua ambulãtes in impietatib᷒. Hi sũt
q̃ segregant semetipos: aiales: spiritũ
nõ habentes. Vos aũt charissimi sup-
eꝺificãtes vosmetipos sanctissime nr̃e
fiꝺei: in spũsancto oꝛãtes: vosmetipos
in ꝺilectione ꝺei seruate: expectantes
misericoꝛꝺiã ꝺomini nostri iesu christi
in vitam eternam. Et hos quiꝺẽ argu
ite iuꝺicatos: illos vero saluate ꝺ igne
rapiẽtes. Alĩs ãt miseremini in timo
re: oꝺientes ⁊ eã que carnalis ẽ macu-
latã tunicã. Ei aũt qui potens est vos
cõseruare sine peccatõ: ⁊ cõstituere añ
ꝓspectum gloꝛie sue imaculatos i exul
tatione: in aꝺuẽtu ꝺomini nostri iesu
christi: soli ꝺeo saluatoꝛi nr̃o: per iesuz
christum ꝺominũ nostrum gloꝛia ⁊ ma
gnificẽtia: imperiũ ⁊ ptãs añ oĩa secu-
la: ⁊ nũc ⁊ i oĩa secula seculoz̃. Amẽ.

Explicit epistola beati Jude apli.

Incipit ꝓlogus in Apocalypsim bea-
ti Johãnis apostoli.

OMnes ą pie volunt viuere i
christo: sicut ait apl̃s ‖ ꝓsecuti
onẽ patient᷒: iuxta illuꝺ ‖ fi-
li accedãs aꝺ seruitutẽ ꝺei: sta i timo-
re: ⁊ ꝑpara aiam tuã aꝺ tẽptationem.
Tẽptatio nãq̃ est vita hoĩs sup̃ fraz.
Ne aũt fiꝺeles ꝺeficiãt in his: ꝓsolat᷒
eos ꝺñs atq̃ ꝓfirmat ꝺicẽs ‖ Vobiscũ
sum vsq̃ aꝺ ꝓsũmationẽ seculi: ⁊ no-
lite timere pusillus grex. Propterea vi
ꝺens ꝺeꝝ pater tribulationes q̃s passu
ra erat ecclia ab apl̃is fuꝺata supra
petrã christum vt minꝝ timeaꝝ: ꝺispo-
suit vna cũ filio ⁊ spũsãcto eas reuela
re. Reuelauit aũt tota triniras christo
ꝯm humanitatẽ. Christ᷒ vero iohãni q
angelũ. Johez ecclie: ꝺe qua reuelatio
ne hunc libꝝ cõposuit. Vñ ⁊ liber iste
Apocalypsis ꝺicit᷒. id est reuelatio: qz
hic ꝓtinent᷒ q ꝺeꝝ reuelauit iohanni et
iohãnes eccleſie: quãta scilicet ecclia
passa sit i tpe primitiuo: ⁊ nũc patiat᷒
⁊ nouissime tpibus antichristi passura
sit qm̃ tanta erit tribulatio: vt si fieri
posset etiã moueant᷒ electi. Et q̃ ꝑ his
⁊ nũc ⁊ in futuro ꝑmia sit susceptura
vt quos ꝺenũciata supplicia terrent: ꝑ
missa premia letificẽt. Ideo iste liber

8 f 1.Tim.4.a 2.Timo.3.a 2.Pe.3.a 5 Judas 19.c 11.a 11.b 14.c 15.c 15.c 12.c 16.a 16.b 12.b 11.a 17.a 17.b 18.c 18.c 19.c 20.a 20.b 20.c 21.a 21.b 21.c 22.a 22.b 23.a 23.b 24.a 24.b 25.a 25.b 2.Timo.3.c Eccl.2.a Mat.28.b

ink reliqs scpturas nout testamēti pphetie noie cēsek q alīs ē excellētior pphetis. Sic eni nouū testamētū pstat veteri: euāgeliū legi: ita hec pphetia pphetis veterz testamēti: qr ꝺ christo t eccīa magna ex pte iam adimpleta sacramēta denūciat. Uel etiā ideo qr cū alīs vnipharia: isti tripharia data est pphetia sik. s. pterito t pnti t futuro. Ad cuiꝰ pfirmādā autoritatē occurrit iā autoritas mittētz deferētis t accipientis. Mittētis. s. trinitatz: t deferētz scz angeli: t accipiētz. s. iohis, Cum āt iohānī hec i visiōe fuerūt reuelata: et sint tria genera visionuz: sub q genere ptineat videndū ē. Uisio eni: alia corporalis qñ videlz corpalibꝰ ocul aliqd videmꝰ. Alia spūalis seu imaginaria cū videlz dormiētes vel vigilātes imagines rez cernimꝰ qbꝰ aliqd significat sic vidit pharao spicas, t moyses rubū ardere: ille dormiēs: iste vigilās. Alia intellectualis: qñ videlz spūsctō reuelāte intellectui mētz veritate mysteriorū: sic ē capimus quō vidit iohes q in hoc libro refert. Nō eni figuras tm spū vidit: sz t eaz significata mēte intellexit. Uidit āt iohes t scpsit in pathmos insula relegatꝰ a domitiano i exilio pncipe ipūissimo: hac ei ad scribēdū cōpellēte causa: qr dū exul teneret a domitiano i pathmos insula i ecclīs qbꝰ erat mlta pullularūt atq inoleuerūt vitia atq diūse hereses. Erāt eni qdā heretici ibi dicētes christū nō fuisse añ mariā: qr talit ꝺ ea natꝰ erat: qs iohānes i pncipio euāgelij sui redarguit dicēs ‖ In pncipio erat verbū. Et in ꝑ libro cum dicit: alpha t o. i. pncipiū t finis. Dicebāt etiā qdā eccīas pondere tribulationū añ finē seculi destrurā: t p labore nō pmiū eternū susceptura. Hoz q errores volēs destruere iohes: ondit christū pncipiū esse t finē. Uñ esaias ‖ Añ me fi ē formatꝰ deꝰ: t pme nō erit. Et eccīas p exercitiū tribulationum nō desinere: sz pficere: t p his brauiū eternū recipe. Scribit añt iohes septē eccīis asie: teaz septē epis ꝺ pdicetz instruēs: t i eis p eā totā generalē eccīas docens. Est itaq materia iohānis in ꝑ ope statꝰ spāliter asiane ecclesie: necnō t totiꝰ videlz q in pnti patiat: t i futuro receptura sit. Intentiō vero eiꝰ ē monere ad patiētiā q sancta ē: tū qr breuis labor: tū quia pmiū magnū. Modꝰ tractādi talis: pmo promittit plogū t salutatiōez: vbi reddit: auditores benignos t attētos: q pmisso accedit ad narratiōez. Añ narratiōez ꝺo oñdit christū ee ab eterno sine pncipio t fine. Inducēs ipm loquētē ‖ Ego añ alpha t o. i. pncipiū t finis. Postea accedēs ad narratiōez distinguit septē visiōes: qbꝰ terminatz iste liber pficitur. Premittit āt plogū dicēs ‖ Apocalypsis iesu christi: subaudis ꝑ ē: sic in alīs: visio esaie hec ē: t parabole salomonis sūt hec. Apo. 1.a

Jtē aliꝰ plogꝰ i Apocalypsim. Iohānes apls t euangelista a christo electꝰ atq dilectꝰ: i tāto amore dilectiōis ubertior habitꝰ ē ‖ vt in cena supra pectꝰ ei recūberet ‖ t ad crucē astāti sali matrē pria cōmēdasset ‖ vt quē nubere volē tē ad amplexū virginitatz asciuerat: ipi etiā custodiēdā virginē tradidisset. Hic itaq cū ppt verbū dei t testimoniū iesu christi i pathmos insulā fortirek ex illis: illic ab eodē apocalypsis postea describik: vt sic i pncipio canonis. i. libri geneseos: incorruptibile pncipiū p norak: ita etiā incorruptibik finis p virginē i apocalypsi redderek dicēntz ‖ Ego sū alpha t o. initiū t finis. Hic ē iohānes: q sciēs suguenisse sibi diē egressionis ꝺ corpe ꝙuocatz i epheso discipuk descēdit i defossū sepulture sue locum: oroneq cōpleta reddidit spm: tā a moze mortz factꝰ exneꝰ: q a corruptiōe carnis noscik alienꝰ. Cuiꝰrñ scpture dispositio vel libri ordiatio iō a nob p singka ñ exponik: vt nesciētibꝰ inqrēdi desideriū collocek: t qrētibꝰ labor fructus t deo magisterū doctrina fuek. Joh. 1.a Esa. 43.b Joh. 1.a

Explicit plogꝰ. Incipit argumētū.

Apocalypsis iohis tot hz facta qt verba. Paz viri: t p merito volumis laus ois inferior ē. In vbis singuk mlciplices latēr intelligētie

Explicit argumētum. Incipit liber Apocalypsis beati iohis apli. Ca. I

Apocalypsis ie

su christi quā dedit illi deꝰ palaz facere suis quibus oportet fieri cito: t significans misit mittēs p angelū suū suo suo iohi

testionis ꝑhibuit ✠bo dei: ⁊ testionis
1.11.b iesu christi q̄cūq̄ vidit‖Beat⁹ q̄ legit ⁊
audit ✠ba ꝓpherie hui⁹: ⁊ ꝟuat ea q̄ i
1.11.c ea scꝑta sūt.‖Ds enī ꝓpe ē. Johēs se-
B ptē eccl̄is q̄ sunt i asia. Gra vob ⁊ pax
ab eo q̄ ē ⁊ q̄ erat ⁊ q̄ vēturꝰ ē: ⁊ a septē
spiritib⁹ q̄ i ꝓspectu throni eiꝰ sūt: ⁊ a
iesu christo q̄ ē testis fidel ꝑmogenitus
1.5.c mortuoꝝ ⁊ ꝑnceps regū ⁊re‖ q̄ dilexit
1.5.d nos: ⁊ lauit nos a pctis nr̄is i sāguine
suo: ⁊ fecit nos regnū ⁊ sacerdotes deo
⁊ pri suo. Jp̄i gl̄ia ⁊ iperiū i secla secu-
1.7.c lor✠. Amē‖Ecce venit cū nubib⁹: ⁊ vi-
1.7.d debit ei oīs oculꝰ: ⁊ q̄ ei pupugerūt.
1.7.e Et plāgēt se sup ei oēs tribꝰ ⁊re: etiaz
1.22.c amē‖Ego sū alpha ⁊ o. ꝑncipiū ⁊ finis
dicit dns deꝰ q̄ ē ⁊ q̄ erat ⁊ q̄ vēturꝰ ē
oipotens. Ego ioh̄es frat vr ⁊ ꝓticeps
i tribulatiōe ⁊ regno ⁊ patientia i iesu
C christo: fui i insula q̄ appellat pathmos
1.4.a ꝓt ✠bū dei ⁊ testimoniū iesu.‖Fui in
spū i dnica die. Et audiui pꝰ me vocē
magnā tāq̄ tube. dicēt⁊: Qd̄ vides scri
be i libro: ⁊ mitte septē eccl̄is q̄ sūt in
asia epheso ⁊ smyrne ⁊ pgamo ⁊ thya-
tyre ⁊ sardis ⁊ philadelphie ⁊ laodicie
Et ꝯsus sū vt viderē vocē q̄ loq̄bat
mecū. Et ꝯsus vidi septē candelabra
aurea: ⁊ i medio septē candelabroꝝ au
reoꝝ sile⁊ filio hoīs vestitū podere: ⁊ p
cinctum ad māmillas zona aurea. Ca-
1.14.c put ār eiꝰ ⁊ capilli erāt cādidi tanq̄ la
na alba: ⁊ tāq̄ nix‖Et ocli eius velut
D flāma ignis: ⁊ pedes eiꝰ sile⁊ aurichal
co sīc i camino ardēti. Et vox illiꝰ tāq̄
vox aq̄ꝝ multaꝝ: ⁊ habebat i dextera
1.16.c sua stellas septē‖Et de ore eiꝰ gladius
1.17.a vtraq̄ pte acutꝰ exibat‖⁊ facies eiꝰ sīc
sol lucet i virtute sua. Et cū vidissē eū:
cecidi ad pedes eiꝰ tāq̄ mortuꝰ. Et po
suit dexterā suā sup me dicēs: Noli ti-
1.4.a mere! Ego sū ꝑmꝰ ⁊ nouissimꝰ ⁊ viuꝰ: ⁊
1.2.c sui mortuꝰ ⁊ ecce sū viuēs i secula secu
1.2.f lor✠:‖⁊ habeo claues mort⁊ ⁊ inferni.
1.2.c Scribe ꝧ q̄ vidisti et q̄ sunt: ⁊ q̄ optet
1.1.b fieri post hec. Sacramētū septē stella-
rū q̄s vidisti i dextera mea: ⁊ septē can
delabra aurea: septē stelle angeli sunt
septē eccl̄iaꝝ: ⁊ cādelabra septē: septez
A T angelo ephesi (eccl̄ie sūt. II
eccl̄esie scribe. Hec dicit q̄ tenet
septē stellas i dextera sua q̄ am
bulat i medio septē cādelabroꝝ aureo
rū. Scio opa tua ⁊ laborē ⁊ patiētiam
tuā: ⁊ q⁊ nō potes sustinere malos. Et
tēptasti eos q̄ se dicūt apl̄os esse ⁊ non
sūt: ⁊ iueniſti eos mēdaces. Et patien-
tiā habes: ⁊ sustinuisti ꝓt nomē meū
⁊ nō defeciſti. Sz habeo adūsū te pau-
ca: q⁹ charitatē tuā ꝑmā reliq̄sti. Me- B
mor esto itaq̄ vnde excideꝛ‖⁊ age pe 1.3.a
nitētiā ⁊ ꝑmā opa fac. Sinaūt: venio
tibi ⁊ mouebo candelabrū tuū de loco
suo‖nisi pniaz egeris. Sz ꝟ habes: q⁊ Lu.13.a
odisti facta nicolaitaꝝ: que ⁊ ego odi.
Qui habet aurē audiat: q̄d spūs dicat
eccl̄is. Uincēti dabo edere ꝺ ligno vi
te: qd̄ ē i paradiso dei mei Et āgelo smyr
ne eccl̄ie scribe. Hec dicit ꝑmꝰ ⁊ nouiſ-
simꝰ q̄ fuit mortuꝰ ⁊ viuit. Scio tribu C
lationē tuā ⁊ pauptatē tuā: sed diues
es ⁊ blasphemar⁊ ab his q̄ se dicūt iu-
deos ee ⁊ nō sūt: sz sūt synagoga satha
ne. Nihil hoꝝ timeas q̄ passurꝰ es. Ec-
ce missurꝰ ē diabolꝰ aliq̄s ex vob i car
cerē vt tēptemini: ⁊ habebit⁊ tribula-
tionē diebꝰ decē. Esto fidelis vsq̄ ad
mortē: ⁊ dabo tibi coronam vite. Qui
habet aurē audiat: q̄d spūs dicat eccle
sīs‖Qui vicerit: nō ledet a morte scda 1.3.a
Et angelo pgami eccl̄ie scribe. Hec di- D
cit q̄ hz rhōpheā ex vtraq̄ pte acutaz.
Scio vbi habitas: vbi sedes ē sathā-
ne: tenes: nomē meū ⁊ nō negasti fidē
meā. Et in diebꝰ illis antiphas testis meꝰ
fidelis q̄ occisus ē apd vos: vbi sathā-
nas habitat. Sz habeo adūsus te pau
ca: q⁊ habes illic tenentes doctrinā ba Nu.24.c
laam q̄ docebat balac mittere scādalū
corā filiis isrl edere ⁊ fornicari: ita ha-
bes ⁊ tu tenētes doctrinā nicolaitaꝝ.
Simiter pniaz age: si q̄ minꝰ. Uenio tī- E
bi cito ⁊ pugnabo cū illis in gladio oris
mei. Qui habet aurē audiat: q̄d spūs
dicat eccl̄is. Uincēti dabo mānā ab-
scōditū: ⁊ dabo illi calculū candidū: ⁊ i
calculo nomē nouum scꝑtū: qd̄ nemo
scit nisi q̄ accipit. Et angelo thyatire
eccl̄ie scribe. Hec dicit filiꝰ dei q̄ habet 5.1.c.1.19.c
oculos tāq̄ flammā ignis ⁊ pedes eius
sile⁊ aurichalco. Noui opa tua ⁊ fidē
⁊ charitatē tuā ⁊ misteriū ⁊ patientiā
tuā: ⁊ opa tua nouissima plura ꝑioꝝ
Sz habeo adūsus te pauca: q⁊ ꝑmitt⁊
mulierē hiezabel q̄ se dicit ꝓpheē do-
cere ⁊ seducere ꝟuos meos: fornicari ⁊
māducare de idolotitis‖Et dedi illi tē
pus vt pniaz ageret: ⁊ nō vult penitere Job.24.b

a fornicatiõe sua: Ecce ego mitto eã in lectũ: t q̃ mechant cũ ea i tribulatiõe maxima erũt: nisi pniaz ab opib⁹ suis egerint: t filios ei⁹ iterficiã in mortẽ:
Piere.17.b t sciẽt oẽs eccle‖qz ego sũ scrutãs renes t corda: et dabo vnicuiq; vr̃m ꝟm
E opa sua. Vobis aũt dico t ceteris: qui thiatyre estis: q̃cũq; nõ hñt doctrinaz hãc t q̃ nõ cognouerunt altitudinẽ sathane quẽadmodũ dicũt: nõ mittã super vos aliud põdus: tñ id qõ habetis tenete donec veniã. Et qui vicerit t custodierit vsq; in finẽ opa mea: dabo illi
Ps.2 potestatẽ sup gentes‖ t reget eas in
Ap.19.c virga ferrea t tanq̃z vas figuli ꝛfringent: sicut t ego accepi a pr̃e meo: t dabo illi stellã matutinã. Qui habet aurẽ audiat: q̃d spũs dicat ecclesijs.

A Et angelo ecclie sardis scribe. Hec dicit qui habet septẽ spũs dei: t septẽ stellas. Scio opera tua: q nomẽ habes ꝙ vivus: t mortuus es. Esto vigilans: t ꝛfirma cetera q̃ moritura erãt. Non enĩ inuenio opera tua plena coram deo meo. In mente ꝫ habe qualiter accepis t audier̃ t ser
1.Thes.5.a ua: t pniaz age‖Si ergo nõ vigilauer̃
2.Pe.3.c veniam ad te tanq̃z fur: t nescies qua hora veniã ad te. Sz habes pauca nomina in sardis q̃ nõ inq̃nauerũt vestimenta sua: t ambulabũt mecũ i albis:
B.2.c qz digni sũt‖Qui vicerit sic vestiet̃ vestimentis albis: t nõ delebo nomẽ ei⁹
B de libro vite: t ꝛfitebor nomen ei⁹ coram pr̃e meo t coram angelis ei⁹. Qui habet aurem audiat: q̃d spũs dicat ecclesijs.
Et angelo philadelphie ecclie scribe.
B.1.d ‖Hec dicit sanct⁹ t ver⁹ q̃ habet clauẽ
Esa.22.f dauid: t q̃ aperit t nemo claudit: clau
Job.12.c dit t nemo aperit. Scio opa tua. Ecce dedi coram te ostiũ apertum qõ nemo põt claudere: qz modicã habes virtutẽ: et seruasti verbũ meũ t nõ negasti nomen meũ. Ecce dabo de synagoga sathane q̃ dicũt se iudeos esse t nõ sunt: sz mentiunt̃. Ecce faciẽ illos vt veniãt t adorent ant pedes tuos: t scient: qz ego dilexi te. Quia seruasti verbũ patiẽtie mee: t ego seruabo te ab hora tẽptationis q̃ vẽtura ẽ i orbẽ vniuersũ tẽptare habi
C tãtes in tra. Ecce venio cito. Tene qõ habes: vt nemo accipiat coronã tuaz. Qui vicerit faciã illũ columnã i templo dei mei: t foras nõ egrediet̃ amplius.
Et scribã sup eũ nomẽ dei mei: t nomẽ ciuitat̃ dei mei noue hierlm: q̃ descẽdit ỗ celo a deo meo: t nomen meũ nouũ. Qui habet aurẽ audiat: q̃d spũs dicat ecclesijs. Et angelo laodicie ecclie scribe. Hec dicit amen testis fidelis t ver⁹: q̃ est pncipiũ creature dei. Scio opa tua qz neq; frigid⁹ es neq; calid⁹: vtinam frigid⁹ esses aut calid⁹: sz qz tepid⁹ es: et nec frigidus nec calidus: incipiã te euomere ex ore meo: qz dicis ꝙ diues sũ t locupletat⁹ t nulli⁹ egeo: t nescis qz tu es miser t miserabilis: t paup t cecus t nudus. Suadeo tibi emere a me
D aurũ ignitũ pbatũ vt locuples fias: et vestimẽt̃ albis induaris: vt nõ appareat ꝛfusio nuditatis tue: t collyrio inunge oculos tuos vt videas‖Ego quos Prou.3.b
Ps.118.b amo: arguo t castigo. Emulare ergo: t pniaz age. Ecce sto ad ostiũ t pulso Si q̃s audierit vocẽ meã t aperuerit mihi ianuã intrabo ad illũ: t cenabo cũ illo: t ipe mecũ. Qui vicerit dabo ei sedere mecũ i throno meo: sicut t ego vici t sedi cũ pr̃e meo in throno ei⁹. Qui habet aurẽ audiat: q̃d spũs dicat eccle

A Post hec vidi: t ecce (sũs.IIII ostiũ apertum in celo: t vox ꝑma quã audiui tãq; tube loquẽtis
p mecũ dicẽs: Ascẽde huc: t ostendam tibi que oportet fieri cito‖ Post hec statim
5.1.a fui i spiritu. Ecce sedes posita erat in celo t supra sedẽ sedens. Et q̃ sedebat silis erat aspectui lapidis iaspidis et sardinis: t iris erat i circuitu sedis silis visioni smaragdine. Et i circuitu
B sedis sedilia viginti quattuor: t supra thronos viginti quattuor seniores sedẽtes circũamicti vestimẽt̃ albis: t i capitib⁹ eor̃ coronas aureas. Et ỗ throno pcedebãt fulgura t voces t tonitrua t septẽ lãpades ardẽtes ãte thronũ q̃ sũt septẽ spũs dei. Et i cõspectu sedis tãq; mare vitreũ silẽ crystallo: t i medio sedis t i circuitu sedis q̃tuor aialia plena oculis ãte t retro. Et aial ꝑmũ simile
C leoni t scõm simile vitulo: t tertium aial hñs faciẽ q̃si hois: t q̃rtũ aial simile aq̃le volãti. Et q̃tuor aialia singla eor̃ habebãt alas senas: t i circuitu t int⁹ plena sũt oculis. Et requiem nõ habebant die ac nocte dicentia‖Sctus sctus Esa.6.b
sanctus dñs de⁹ omnipotens: q̃ erat et q̃ est t q̃ ventur⁹ est. Et cuz darent illa

alalia gliaz t honorē t bñdictiōem sedenti sup thronū viuēti i secula seculorū: pcidebāt viginti q̄ttuor seniores añ sedentē i throno t adorabāt viuentez in secla seculoz: t mittebant coronas suas añ thronū dicētes. Dignꝰ es dñe deus nr̄ accipe gliam t honorē t xpm tem: qz tu creasti oia: t ꝓpter voluntatem tuā erāt t creata sūt. V

A

B 5.2.b

Et vidi i dextera sedētis supra thronū librū scriptū intus t foris: signatū sigillis septē Et vidi angelū fortē t p̄dicantē voce magna Quis est dignꝰ aperire librū soluere signacula eiꝰ? Et nemo poterat neq̄ i celo neq̄ in terra neq̄ subtꝰ terraz aperire librū: neq̄ respicere illū. Et ego flebam multū: qm̄ nemo dignꝰ inuentꝰ est aperire librū: nec videre eū. Et vnꝰ de seniorib⁹ dixit mihi. Ne fleueris. Ecce vicit leo ⅋ tribu iuda radix dauid aprire librū t soluere septē signacula eiꝰ. Et vidi t ecce i medio throni t quattuor alaliū t i medio seniorꝫ agnū stantem tanq̄ occisū hñtez cornua septē t oculos septē: q̄ sunt septē spūs dei missi i oēz terrā. Et venit: t accepit de dextera sedētis i throno librū‖Et cū aperuisset librū: q̄ttuor alalia t viginti q̄ttuor seniores ceciderūt coraꝫ agno habētes singuli citharas t phialas aureas plenas odoramētoꝝ q̄ sūt orones sanctoꝝ: t cātabāt cāticū nouū dicentes: Dignꝰ es dñe accipe librū t aprire sigcula eiꝰ‖qm̄ occisus es: t redemisti nos deo i sāguine tuo ex oī tribu t lingua t ꝑplo: t natiōe: t fecisti nos ⅋o nr̄o regnū t sacerdotes t regnabim⁹ sup trā Et vidi: t audiui vocē āgelorꝫ multorū i circuitu throni t aialiū et seniorꝫ: t erat numerꝰ eorꝫ‖milia miliū: dicentiū voce magna. Dignꝰ est agnꝰ qui occisus ē t accipe virtutē t diuinitatez et sapiaz t fortitudinē t honorē t gliam t bñdictiōez. Et oēz creaturaz q̄ i celo est: t sup terrā t sub terra: t q̄ sūt i mari t q̄ in eo: oēs audiui dicētes sedēti in throno t agno. Bñdictio t honor t glia t ptās i secla seculorꝫ. Et quattuor aialia dicebāt amē. Et viginti q̄ttuor seniores ceciderūt i facies suas t adorauerūt viuētē i secla seculorꝫ. T vidi ꝙ apparuisset agnꝰ. VI vnū de septem sigillis: t audiui vnum de q̄ttuor alalib⁹ dicens tanq̄ vocē tonitrui. Veni t vide. Et vidi: et ecce equꝰ albꝰ: t q̄ sedebat sup illū habebat arcum t data ē ei corona: t exiuit vincens vt vinceret. Et cū aperuisset sigillum scōm audiui scōm alal dicens: Veni t vide. Et exiuit aliꝰ equꝰ rufus: t q̄ sedebat sup illū datuꝫ est eī vt sumeret pacē de terra: t vt inuicem se interficiāt t datus est ei gladiꝰ magnus‖Et cum aperuisset sigillū tertiū: audiui tertiū alal dicens: Veni t vide. Et ecce equus niger: t q̄ sedebat sup illum habebat stateraz in manu sua. Et audiui tanq̄ vocē in medio quattuor alaliū dicētiū. Bilibris tritici denario vno: t tres bilibres hordei denario vno t vinum t oleum ne leseris. Et cū aperuisset sigillū quartū audiui vocē q̄rti alalis dicentis. Veni t vide. Et ecce equus pallidus: t q̄ sedebat sup eū nomen illi morz: t infernꝰ seq̄bat eū. Et data est illi ptās sup q̄ttuor ptes terre: t interficere gladio fame t morte t bestijs terre. Et cū aperuisset sigillū q̄rtum: vidi subtus altare aias iterfectorum ꝓpter verbū dei: t ꝓpt testimoniū q̄d habebāt. Et clamabāt voce magna dicētes‖Usq̄quo dñe sanctꝰ t verꝰ nō iudicas t nō vindicas sanguinē nr̄m de his qui habitant in terra? Et date sunt illis singule stole albe: t dictū est illis: vt requiescerent adhuc tempꝰ modicum: donec compleant̄ conserui eorꝫ t fratres eorꝫ q̄ iterficiendi sūt sicut t illi. Et vidi cū aperuisset sigillū sextum ‖t ecce terremotus magnꝰ factꝰ est. Et sol factꝰ est niger tanq̄ saccus cilicinꝰ t luna tota facta ē sicut sāguis: t stelle de celo ceciderunt sup terrā: sicut ficus emittit grossos suos cum a vento magno mouet̄ Et celū recessit sicut liber inuolutꝰ: t oīs mons t insule de locis suis mote sūt. Et reges terre t ꝓncipes t tribuni t diuites t fortes t oēs ꝙui⁹ t liber abscōderūt se i spelūcis et i petris mōtiū‖t dicūt mōtib⁹ t petris cadite sup nos: t abscondite nos a facie sedentis sup thronū t ab ira agni: qm̄ venit dies magnꝰ ire ipsorꝫ. Et q̄s poterit stare. VII

5.b B

C

D

Ost hec vidi q̄ttuor āgelos stātes sup q̄ttuor angulos trē: tenentes q̄ttuor vētos terre ne flarēt sup

Isa.2.b Osee.10.c Lu.23.c

B

terrā: neq; sup̄ mare neq; ī vllā arbo-
rē. Et vidi alterū āgelū ascēdētē ab ortu solis hñtem signū dei viui: t clama
uit voce magna: q̄ttuor angelis q̄b⁹ da
J.9.a tum ē nocere tre t mari dicēs ‖ Nolite
nocere tre t mari neq; arboribus q̄adu-
sq; signem⁹ seruos dei nr̄i i frōtib⁹ eo-
rū. Et audiui numerū signatorū centum
q̄dragintaq̄ttuor milia signati ex omni
tribu filiorū isrl. Ex tribu iuda: duode
cim milia signati. Ex tribu rubē: duo-
B decim milia signati Ex tribu gad: duo
decim milia signati Ex tribu aser: duo
decim milia signati. Ex tribu neptali:
duodecim milia signati Ex tribu ma-
nasse: duodeci milia signati. Ex tribu
symeō: undecim milia signati. Ex tri
bu leui: duodecim milia signati Ex tri
bu ysachar: duodeci milia signati. Ex
tribu zabulō duodecim milia signati.
Ex tribu ioseph: duodeci milia signati
Ex tribu beniamin: duodeci milia sig
C nati. Post hec vidi turbā magnā quam
dinumerare nemo poterat ex oīb⁹ gen
tib⁹ t tribub⁹ et pplis t linguis: stātes
ante thronū t in ꝓspectu agni amicti stolis
albis: t palme i manib⁹ eorū. Et clama
bāt voce magna dicētes: Salus deo no
stro: q̄ sedet sup̄ thronū t agno Et oēs
angeli stabāt i circuitu throni t senio
rū t q̄ttuor animalium: t cecidert i ꝓspectu
throni i facies suas: t adorauerūt deū
dicētes: amē. Bñdictio t claritas t sa-
pientia t gr̄aratio: honor t virtus t for
titudo deo nr̄o: i secula seculorū. Amē. Et
rndit vnus de seniorib⁹: t dixit mihi: Hi
D q̄ amicti sūt stolis albis q̄ sunt t vnde
nerūt? Et dixi illi: Dñe mi tu scis. Et di-
xit mihi. Hi sūt q̄ venerūt de tribulati-
J.5.c one magna: t lauerūt stolas suas ‖ t de
albauerūt eas i sāguine agni. Ideo sunt
ante thronū dei: t seruiūt ei die ac nocte i
templo eius: t q̄ sedet i throno habitabit
Esa.25.c sup̄ illos ‖ Nō esurient neq; sitient ampli
J.21.a us: neq; cadet sup̄ illos sol neq; vllus
estus: quia agnus q̄ i medio throni ē reget
illos: t deducet eos ad vite fōtes aquarū:
t absterget deus oēm lachrymā ab oculis
B Et cū aperuisset sigillū septimū: factū ē silētiū in
celo: q̄si media hora. Et vidi septē
angelos stātes i ꝓspectu dei: t date
sūt illi septē tube. Et alius angelus venit:
t stetit ante altare hñs thuribulū aureū
t data sūt illi incēsa multa: vt daret de
orationib⁹ sanctorū oim sup̄ altare aureū
qđ ē ante thronū dei. Et ascēdit fumus i
cēsorū de manu angeli: coram deo. Et accepit angelus thuribu B
lū aureū: t impleuit illud de igne alta
ris: t misit i terrā: t facta sūt tonitrua
t voces t fulgura t terremotus magnus:
t septē angeli q̄ habebāt septē tubas
ꝓparauerūt se vt tuba canerēt. Et pri-
mus angelus tuba cecinit. Et facta est
grādo t ignis: mixta i sāguine t missum
ē i terrā. Et tertia ps tre: cōbusta ē et
tertia ps arborū ꝓcremata ē: t oē fenū
viride cōbustū ē. Et sēs angelus tuba C
cecinit: t tanq; mons magnus igne ar-
dēs missus ē i mare. Et facta ē tertia
ps maris sāguis: t mortua ē tertia ps
creature eorū q̄ habēbant aias i mari: et
tertia ps nauiū interūt. Et tertius ange
lus tuba cecinit t cecidit de celo stella
magna ardēs tanq; facula. Et cecidit
i tertiā ptē fluminū t in fontes aquarū: t
nomē stelle dicit absinthius. Et facta
ē tertia ps aquarū i absinthium: t multi
homīm mortui sunt de aquis: qr amare fa
cte sūt. Et q̄rtus angelus cecinit: t ꝓcussa D
ē tertia ps solis: t tertia ps lune: t ter
tia ps stellarū: ita vt obscuraret tertia
ps eorū t diei nō luceret ps tertia t no
ctis similiter. Et vidi: t audiui vocē vni-
us aq̄le volātis p̄ medium celi: dicentis
voce magna. Ue ve ve habitātib⁹ i ter
ra de ceteris vocib⁹ trium angelorū: q̄ erāt
Et q̄ntus (tuba cantaturi. IX B
gelus tuba cecinit ‖ t vidi stellā de J.20.a
celo cecidisse in terrā: t data est
ei clavis putei abyssi. Et aperuit pute
um abyssi ‖ t ascendit fumus putei sicut J.14.c.19
fumus fornacis magne: t obscuratus ē
sol t aer de fumo putei. Et de fumo pu Exo.10.c
tei exierūt locuste in terrā: t data ē illis
potās sicut habēt potātē scorpiones ter-
re ‖ Et ꝓceptum ē illis ne lederēt fenum ter B.7.a
re neq; oē viride: neq; oēm arborē: ni-
si tm̄ homines q̄ non hñt signū dei in frō
tibus suis. Et datum ē illis ne occiderēt
eos: sed vt cruciarent mensib⁹ quinq;. Et
cruciatus eorū vt cruciatus scorpii: cū pcu B
tit hominem. ‖ Et in diebus illis querent Esa.2.b
homines mortē t non inuenient eā. Et desi Ose.10.c
derabūt mori: t fugiet mors ab eis ‖ Et Lu.23.c
similitudines locustarū similes equis pa- Sap.16.b
ratis i p̄lium: t sup̄ capita earū tanq; co-

rone silēs auro: ⁊ facies eax tāq̄ facies hoim. Et hēbāt capillos sicut capillos mulierx: ⁊ dētes eax sicut dētes leonū erāt. Et hēbant loricas sicut loricas ferreas: ⁊ vox alax eax sicut vox curruū eq̄rū multox currētiū i belluz. Et hēbāt caudas silēs scorpionum: ⁊ aculei erāt i caudis eax: ⁊ ptās eax nocere hoibꝫ mēsibꝫ ānq̄. Et hēbāt sup se regē angelū abyssi cui nomē hebraice abaddon: grece añt appolliō: latine
C hīs nomē exterminās. Ue vnū abiit: ⁊ ecce veniūt adhuc duo ve post hec. Et sextꝰ angelꝰ tuba cecinit ⁊ audiui vocē vnā ex q̄ttuor cornibꝫ altaris aurei qđ ē ā dei: dicēte sexto angelo ā habebat tubā. Solue q̄ttuor angelos ā alligati sunt i flumie magno eufraten. Et soluti sūt q̄ttuor angeli qui parati erāt i horā ⁊ diē ⁊ mēsem ⁊ annū vt occiderēt tertiā ptē hoim. Et numerꝰ equestris exercitus: vicies milies dena milia: ⁊ audiui nūerū eox. Et ita vidi eq̄s i visione ⁊ ā sedebāt sup eq̄s: hēbāt loricas igneas ⁊ hyacinthinas ⁊ sulphureas: ⁊ capita eq̄rū erāt tanq̄ capita leonū: ⁊ ō ore eox pcedit ignis
D ⁊ fumꝰ ⁊ sulphur. Et ab his tribꝫ plagis occisa ē tertia ps hoim de igne ⁊ de fumo ⁊ sulphure q̄ pcedebāt ex ore ipsox. Ptās ei eq̄rū i ore eox ē: ⁊ i caudis eox. Nā caude eox silēs serpētibꝫ habentes capita: ⁊ i his nocēt. Et ceteri hominēs ā nō sūt occisi i his plagis neq̄ pniam egerūt ō opibꝫ manuū suax vt nō adorarēt demonia ⁊ simulacra aurea ⁊ argētea ⁊ erea ⁊ lapidea ⁊ ligneā q̄ neq̄ videre pñt neq̄ audire neq̄ ambulare: ⁊ nō egerūt pniam ab homicidiis suis: neq̄ a veneficiis suis neq̄ a
B fornicatiōe sua: neq̄ a furtis suis. X

V Et vidi aliū angelū fortē descēdentē ō celo amictū nube: ⁊ iris in capite eiꝰ. Et facies eiꝰ erat vt sol: ⁊ pedes eiꝰ tanq̄ colūna ignis. Et hēbat i manu sua libellū apt̄ū: ⁊ posuit pedē suū dextrum supra mare: sinistrū añt sup trā: ⁊ clamauit voce magna quēadmodū cū leo rugit. Et cum
B clamasset. locuta sūt septē tonitrua voces suas Et cū locuta fuissent septē tonitrua voces suas: et ego scripturꝰ erā. Et audiui vocē ō celo dicētē mihi. Signa q̄ locuta sūt se ptē tonitrua: ⁊ noli ea scribere. ‖ Et angelꝰ quē vidi stātē Dat.12.c
supra mare ⁊ supra trā leuauit manuz suā ad celū: ⁊ iurauit p viuētē i scla seculox ā creauit celū ⁊ ea q̄ i eo sūt: ⁊ trā ⁊ ea q̄ i ea sūt: ⁊ mare ⁊ ea q̄ i eo sūt
C qz tps nō erit āplius sz i diebꝫ vocis septimi angeli cū cepit tuba canere: sacrū mysteriū dei: sicut euangelizauit p suos suos pphas. Et audiui vocē de celo iterū loquētē mecū: ⁊ dicētē. Uade ⁊ accipe libruū apt̄ū de manu angeli stātis supra mare ⁊ sup trā. Et abiī ad
D angelū dicēs ei vt daret mihi librū: et dixit mihi. Accipe librū: ⁊ deuora illū: Ezech.3.a
⁊ faciet amaricari vētrē tuū: sed i ore tuo erit dulce tanq̄ mel. Et accepi librū de manu angeli ⁊ deuorauī illū: ⁊ erat i ore meo tanq̄ mel dulce. Et cū deuorassez eū amaricatꝰ ē vēter meꝰ. Et dixit mihi. Oportet te iterū pphare gēti bꝫ ⁊ tribꝫ ⁊ linguis ⁊ regibꝫ mltis. XI

A Et datꝰ ē mihi calamꝰ silis virge ⁊ dictū ē mihi. Surge ⁊ metire templū dei ⁊ altare: ⁊ adorātes i eo. Atriū aūt qđ ē foris tēplū eīce foras: ⁊ ne metiaris illud: qm datū ē gētibꝫ. Et ciuitatē sctām calcabūt mēsibꝫ q̄ dragita duobꝫ. Et dabo duobꝫ testibꝫ meis. Et pphabūt diebꝫ mille ducētis sexagita amicti saccis. Hi sūt due oliue ⁊ duo cādelabra i ospectu dñi trē stantes. Et si q̄s voluerit eos nocere: ignis exiet de ore eox: ⁊ deuorabit inimicos eox: ⁊ si q̄s voluerit eos ledere: sic oportet eū occidi Hi hñt ptātē claudēdi celū ne pluat diebꝫ pphetie illox: ⁊ ptātē hñt sup aq̄s vertēdi eas i sāguinē ⁊ pcutere trā oi plaga q̄tiēscūq̄ voluerint ‖ Et cū finierit testioniū suū: bestia Dan.7.a
q̄ ascendit de abysso faciet adūsus eos bellū: ⁊ vicet illos ⁊ occidet eos. Et corpora eox iacebūt in plateis citatis magne: q̄ vocat spiritalit sodoma ⁊ egyptꝰ: vbi ⁊ dñs eox crucifixus ē. Et videbūt ō tribubꝫ ⁊ pplis ⁊ linguis ⁊ gētibꝫ corpa eox p tres dies ⁊ dimidiū: ⁊ corpa eox nō sinēt poni i monumētis Et ihabitātes trā gaudebūt sup illos ⁊ iocūdabūt: ⁊ munera mittēt inuicē: qm hi duo pphe cruciauerunt eos qui hitabāt sup trā. Et post dies tres ⁊ dimidiū spūs vite a deo intrauit i eos. Et steterūt sup pedes suos ⁊ timor magnꝰ cecidit sup eos ā viderūt eos. Et audi

erſit vocē magnā de celo dicentē eis: Aſcēdite huc. Et aſcenderunt i celum i nube: ⁊ viderūt illos inimici eoꝝ. Et i illa hora facꝰ ē terremotꝰ magnꝰ: et decima ps citatꝝ cecidit. Et occiſa ſūt in terremotu noīa hoim ſeptē milia: ⁊ reliq in timorē ſūt miſſi: ⁊ dederūt gloriā deo celi. Ue ſecūdū abīt: ⁊ ecce ve tertiū veniet cito. Et ſeptimꝰ angelus tuba cecinit: ⁊ facte ſūt voces magne i celo dicētes. Factū ē regnū huiꝰ mūdi dñi nr̄i ⁊ chriſti eiꝰ: ⁊ regnabīt i ſecla ſeculoꝝ: amē. Et viginti q̄ttuor ſeniores q̄ ꝓſpectu dei ſedēt in ſedibꝰ ſuis ceciderūt i facies ſuas: ⁊ adorauerūt deū dicētes. Gr̄as agimꝰ tibi dñe deꝰ nr̄ oīpotēs q̄ es ⁊ q̄ eras ⁊ q̄ vēturꝰ es: qr̄ accepiſti ꝟtutē tuā magnā ⁊ regnaſti. Et irate ſūt gētes: ⁊ aduenit ira tua: ⁊ tēpꝰ mortuoꝝ iudicari ⁊ reddere mercedē ſuis tuis ꝓphetꝭ ⁊ ſctis ⁊ timētibꝰ nomē tuū: puſillis ⁊ magnis: ⁊ exterminādi eos q̄ corrupīt terrā. Et aptū ē tēplū dei i celo: ⁊ viſa ē arca teſtamēti eiꝰ in tēplo eiꝰ. Et facta ſūt fulgura ⁊ voces ⁊ tremotꝰ ⁊ grādo magna. XII

B Et ſignū magnū apparuit i celo Mulier amicta ſole: ⁊ luna ſub pedibꝰ eiꝰ: ⁊ i capite eiꝰ corona ſtellarū duodeci. Et i vtero hīns ⁊ clamabat ꝑturiēs ⁊ cruciaꝝ vt pariat. Et viſū ē aliū ſignū i celo. Et ecce draco magnꝰ rufus hīns capita ſeptē ⁊ cornua decē ⁊ i capitibꝰ ſuis ſeptē diademata: ⁊ cauda eiꝰ trahebat tertiā ptē ſtellaꝝ celi: et miſit eas i tr̄ā. Et draco ſtetit ante mulierē q̄ erat ꝑitura vt cū peperiſſet filiū

B eiꝰ devoraret. Et pepit filiū maſculū: q̄ recturꝰ erat oēs gētes i virga ferrea. Et raptꝰ ē filiꝰ eiꝰ ad deū ⁊ ad thronū eiꝰ: ⁊ mulier fugit i ſolitudinē vbi hēbat locū paratū a deo: vt ibi paſcat eā dieb⁹ mille ducēt⁹ ſeſagīta. Et factū ē prīlū magnū i celo. Michael ⁊ āgeli eiꝰ ꝓliabāt cū draconе: ⁊ draco pugnabat ⁊ āgeli eiꝰ ⁊ nō valuerūt neq̄ locꝰ inuētꝰ ē eoꝝ āplius i celo. Et pjectꝰ ē draco ille magnꝰ: ſerpēs ātiquꝰ q̄ vocat diabolꝰ ⁊ ſathanas: q̄ ſeducit vniūſū orbē ⁊ pjectꝰ ē i tr̄ā: ⁊ āgeli eiꝰ cū illo miſſi

C ſūt. Et audiui vocē magnā i celo dicētē. Nūc facta ē ſalꝰ ⁊ virꝰ ⁊ regnū deo nr̄o ⁊ ptās chriſti eiꝰ: qr̄ pjectꝰ ē accuſator fratrū nr̄oꝝ q̄ accuſabat illos ante ꝙſpectū dei nr̄i die ac nocte: ⁊ ipſi vicerūt eū ꝑ ſāguinē agni: ⁊ ꝑ ꝟbū teſtimonij ſui: ⁊ non dilexerunt aīas ſuas vſq̄ ad mortē. Propterea letamini celi ⁊ q̄ habitatꝭ in eis. Ue tr̄e ⁊ mari: qr̄ deſcēdit diabolus ad vos hīns irā magnā ſciēs ꝙ modicū tp̄s hz. Et poſtq̄ vidit draco ꝙ pjectꝰ eēt i tr̄ā pſecutꝰ ē mulierē q̄ pepit maſculū. Et date ſūt mulieri ale due aq̄le magne vt volaret

D i deſtrū i locū ſuū vbi alit ꝑ tp̄s ⁊ tpa ⁊ dimidiū tp̄is a facie ſerpētis. Et miſit ſpēs ex ore ſuo poſt mulierē aquā tāq̄ flumē vt eā faceret trahi a flumie. Et audiuit tr̄a mulierē ⁊ aperuit tr̄a os ſuū ⁊ abſorbuit flumen q̄ miſit draco de ore ſuo. Et iratꝰ ē draco i mulierē: et abīt facere prīlū cū reliq̄s de ſemie eiꝰ q̄ cuſtodiūt mādata dei: ⁊ hīnt teſtimoniū ieſu xp̄i. Et ſtetit ſup arenā maris.

A Et vidi de mari beſtiā XIII aſcēdentē hīntē capita ſeptē et cornua decē: ⁊ ſup cornua eius decē diademata: ⁊ ſup capita eiꝰ noīa blaſphemie. Et beſtia quā vidi: ſilis erat pardo ⁊ pedes eiꝰ ſicut pedes vrſi: et os eiꝰ ſicut os leonis. Et dedit illi draco ꝟtutē ſuā ⁊ ptātē magnā. Et vidi vnū ō capitibꝰ ſuis q̄ſi occiſū i mortē ⁊ plaga mortis eiꝰ curata eſt. Et āmirata eſt vniūſa tr̄a poſt beſtiā. Et adorauerūt draconē q̄ dedit ptātē beſtie: ⁊ adorauerūt beſtiā dicētes. Quis ſilis beſtie ⁊ q̄s poterit pugnare cū ea? Et datū ē B ei os loquēs magna ⁊ blaſphemias: ⁊ data ē ei ptās facere mēſes q̄draginta duos. Et aperuit os ſuū i blaſphemias ad deū blaſphemare nomē eiꝰ ⁊ tabernaculū eiꝰ ⁊ eos q̄ in celo habitāt. Et datū eſt illi bellū facere cū ſctis: ⁊ vincere eos. Et data ē illi ptās ſup oēm tribū ⁊ ꝓplm ⁊ linguā ⁊ gētē: ⁊ adorauerūt eā oēs q̄ inhabitabāt tr̄ā: q̄rū nō ſūt ſcripta noīa i libro vite agni q̄ occiſus ē ab origine mūdi. Si q̄s hz aurē C audiat. Qui i captiuitatē duxerit: i captiuitatē vadet q̄ in gladio occiderit oꝝtet cū gladio occidi. Hic ē patia ⁊ fides ſctoꝝ. Et vidi aliā beſtiā aſcēdētē ō tra ⁊ hēbat cornua duo ſilia agni. Et loq̄bat ſicut draco. Et ptātē priōris beſtie oēm faciebat i cōſpectu eiꝰ: ⁊ fecit tr̄ā ⁊ hītātes i ea adorare beſtiā primā: cuiꝰ curata ē plaga mortis.

Apo. 20.a
Phil. 4.a
Gen. 9.a
Mat. 26.c

Et fec signa magna vt etiã ignẽ faceret de celo descẽdere i tra i ꝓspectu hominũ. Et seduxit habitãtes i tra ꝑ signa q̃ data sũt illi facere i ꝓspectu bestie dicẽs hitãtib⁹ i tra vt faciãt imaginẽ bestie q̃ hz plagã gladij & vixit. Et datũ ẽ illi vt daret spũ imagini bestie & vt loq̃t imago bestie: & faciet vt q̃cũq̃ nõ adorauerit imaginẽ bestie: occidat. Et faciet oẽs pusillos & magnos & diuites & paupes & liberos & ſuos habere characterẽ i dextera manu aut in frontib⁹ suis: & ne q̃s posset emere aut vendere: nisi q̃ habeat characterẽ: aut nomẽ bestie: aut nũez nois ei⁹. Hic sapiẽtia ẽ. Qui hz itellectũ ꝓputet nũez bestie. Nũer⁹ ei hois ẽ: & nũer⁹ ei⁹ sexcẽti sexaginta sex. XIIII

Et vidi: & ecce agnus stabat supra mõtẽ siõ: & cũ eo cẽtũ q̃dragintaq̃ttuor milia hñtes nomẽ ei⁹ & nomẽ pr̃is ei⁹ scptũ i frõtib⁹ suis. Et audiui vocẽ de celo tãq̃ vocẽ aq̃rũ multarũ & tãq̃ vocẽ tonitrui magni: & vocẽ quã audiui sicut citharedoz citharizantiũ i citharis suis. Et cãtabãt q̃si cãticũ nouũ ai sedẽ & ai ãttuor aialia & seniores: & nemo poterat dicere cãticũ nisi illa cẽtũ q̃dragintaq̃ttuor milia q̃ empti sũt de tra. Hi sũt q̃ cũ mulieribus nõ sũt coinq̃nati ṽgines ei sũt. Hi sequũt agnũ q̃cũq̃ ierit. Hi empti sũt ex oib⁹ ꝓmitie deo & agno: & in ore eoz nõ ẽ iuẽtũ mẽdaciũ. Sine macla ei sũt ai thronũ dei. Et vidi alterũ angelũ volãtẽ p mediũ celũ habẽtẽ euangeliũ ẽtnũ vt euãgelizaret sedẽtib⁹ sup tra & sup oẽm gẽtẽ & tribũ & linguã & ꝑplm: dicẽs magna voce. Timete dominũ & date illi honorẽ: qz venit hora iudicij ei⁹: & adorate eũ q̃ fecit celũ et tra: mare & fõtes aq̃rũ. Et ali⁹ angelus secut⁹ ẽ dicẽs: Cecidit: cecidit babylõ illa magna q̃ a vino ire fornicationis sue potauit oẽs gẽtes. Et ẽti⁹ angel⁹ secut⁹ ẽ illos dicẽs voce magna. Et q̃s adorauit bestiã & imaginem ei⁹: & accepit characterẽ i frõte sua aut ĩ manu sua: hic bibet de vino ire dei q̃ mixtũ ẽ mero i calice ire ipius. Et cruciabit igne & sulphure i ꝓspectu angelor scrõrũ: & ai ꝓspectũ agni. Et fum⁹ tormẽtorũ eoz descẽdet i scla sclor.. Nec hñt requiẽ die ac nocte q̃ adorauerũt bestiam & imaginẽ ei⁹: & si q̃s accepit characterẽ nois ei⁹. Hic patia sctor ẽ qui custodiũt mãdata dei & fidem ihesu. Et audiui vocẽ de celo dicẽtẽ mihi: Scr̃i be. Bti mortui q̃ i dño moriũt. Amodo iã dicit spũs vt requescãt a laborib⁹ suis. Opa enim illor sequũt illos. Et vidi & ecce nubẽ cãdidã: & sup nubẽ sedẽtẽ silez filio hois hñtẽ in capite suo coronã aureã: & ĩ manu sua falcẽ acutã. Et ali⁹ angel⁹ exiuit de tẽplo: clamãs voce magna ad sedẽtẽ sup nubẽ. Mitte falcẽ tuã & mete: qz venit hora vt metat q̃m aruit messis tre. Et misit q̃ sedebat sup nubẽ falcẽ suã i tra: & messuit eã. Et ali⁹ ãgel⁹ exiuit de tẽplo q̃d ẽ i celo: hns & ipe falcẽ acutã. Et ali⁹ angel⁹ exiuit de altari q̃ hẽbat ptãtẽ supra ignem: & clamauit voce magna ad eũ q̃ hẽbat falcẽ acutã dicens. Mitte falcẽ tuã acutã: & vindemia botros vince tre: q̃m mature sũt vue ei⁹. Et misit ãgel⁹ falcẽ suã acutã i tra: & vindemiauit vinã tre & misit i lacum ire dei magnũ. Et calcat⁹ ẽ lac⁹ extra ciuitatẽ: & exiuit sanguis de lacu vsq̃ ad frenos eq̃rũ p stadia mille sexcẽta. XV

Et vidi aliud signũ i celo magnũ & mirabile ãgelos septẽ hẽtes plagas septẽ nouissimas q̃m in ipis cõsumata ẽ ira dei. Et vidi tanq̃m mare vitriũ mixtũ igne: & eos q̃ vicerũt bestiã & imaginẽ ei⁹: & nũez nois ei⁹ stãtes supra mare vitreũ hãtes citharas dei: & cãtãtes canticũ moysi serui dei: & canticũ agni dicẽtes. Magna & mirabilia sũt opa tua dñe de⁹ oipotens: iuste & vere sũt vie tue dñe rex seculoz. Quis nõ timebit te dñe: & magnificabit nomẽ tuũ? Quia sol⁹ pi⁹ es q̃m oẽs gẽtes venient & adorabũt i ꝓspectu tuo: q̃m iudicia tua manifesta sũt. Et post hec vidi: & ecce aptũ ẽ tẽplũ tabernaculi testimonij in celo. Et exierũt septẽ angeli hãtes septẽ plagas de templo: vestiti lapide mundo & cãdido: & pcincti circa pectora zonis aureis. Et vnũ de ãttuor alalibus dedit septẽ ãgel⁹ septẽ phialas aureas plenas ire dei viuẽtis in scla sclor. Et ipletũ ẽ tẽplũ dei fumo a maiestate dei: et de virtute ei⁹: et nemo poterat introire in templum donec cõsumarent septem angelorum. XVI

Joheł. 5.e

Hiere. 10.a

Et audiui vocē magnā ō tēplo dicētē septē angelis. Ite t effūdite septē phialas ire dei i tr̄ā. Et abiit primꝰ angelꝰ t effudit phialā suā i tr̄ā: t factū ē vulnꝰ seuū t pessimū i hoies q̄ hēbāt charactarē bestie: t in eos q̄ adorauerūt bestiā t imaginē eiꝰ Et scōs angelꝰ effudit phialā suā i mare. t factꝰ ē sāguis tanq̄ mortui: t oīs aīa viuēs mortua ē i mari. Et tertiꝰ effudit phialā suā sup flumina t sup fōtes aq̄rū: t factꝰ ē sanguis. Et audiui
B angelū aq̄rū dicētē. Justꝰ es dñe q̄ es t q̄ eras scūs: q̄ hoc iudicasti: q; sāguinē scōꝝ t ꝓphetarū effuderūt: t sāguinē eis dedisti bibere. Digni ei sunt. Et audiui altex dicētē. Etiā dñe deꝰ omnipotens: vera t iusta iudicia tua. Et quartꝰ angelꝰ effudit phialā suā i solē t datū ē illi estu affligere hoies t igni Et estuauerūt hoies estu magno: t blasphemauerūt nomē dei hñtis ptātē sup has plagas: neq̄ egerūt pniam vt darent illi gl̄iam. Et q̄ntꝰ angelꝰ effudit phialā suā sup sedē bestie t factū est regnū eiꝰ tenebrosū: t cōmāducauerunt
C linguas suas p̄ dolore: t blasphemauerūt deū celi p̄ doloribꝰ t vulneribꝰ suis: t nō egerūt pniaz ex opibꝰ suis. Et sextꝰ angelꝰ effudit phialā suā i flumē illud magnū eufratē: t siccauit aquā eiꝰ: vt ꝑpararet̄ via regibꝰ ab ortu solis. Et vidi de ore draconis t de ore bestie t de ore pseudo ꝓphete exire spūs tres imūdos i modū ranarū. Sunt ei spūs demoniox faciētes signa: t ꝓcedūt ad reges totiꝰ tr̄e ꝯgregare illos i
Mat. 24.d p̄liū ad diē magnū oīpotētis dei. ‖ Ecce
Lu. 12.e venio sicut fur Btus q̄ vigilat t custo
1. Thes. 5.a dit vestimēta sua ne nudus ambulet
2. Pe. 3.c t videāt turpitudinē ei Et ꝯgregabit illos i locū q̄ vocat hebraice hermage
D don. Et septimꝰ angelꝰ effudit phialā suā i aerē: t exiuit vox magna de tēplo a throno dicēs. Factū ē. Et facta sunt fulgura t voces t tonitrua: t tremotꝰ factꝰ ē magnꝰ q̄lis nunq̄ fuit ex q̄ homines fuerūt sup tr̄ā tal tremotꝰ sic magnꝰ. Et facta ē civitas magna in tres ptes t civitates gēciū cecidērūt. Et babylon magna venit in memoriam ante deū: dare illi calicē vini indignatiōis ire eiꝰ. Et oīs insula fugit t mōtes nō sūt iuēti. Et grādo magna sicut talen-
tū descendit de celo i hoies: t blasphemauerūt hoies deū ꝑ plagā grādinis: q̄m magna facta ē vehemēter.

Et venit vnꝰ de septē XVII B
angelis q̄ hēbāt septē phialas t locutꝰ ē mecū dicēs. Veni et ostendā tibi dānationē meretricis magne q̄ sedet sup aq̄s multas cū q̄ fornicati sunt reges tr̄e: t inebriati sūt q̄ inhabitāt tr̄ā de vino ꝑstitutiōis eiꝰ. Et abstulit me i spū i desertū. Et vidi mulierē sedētē sup bestiā coccineā plenā nois blasphemie habētē capita septē t cornua decē. Et mulier circūdata purpura t coccino t inaurata auro t lapide p̄cioso t margaritis: hñs poculū aureū i manu suā plenū abominatione t immūditia fornicatiōis eiꝰ. Et i frōte eiꝰ no B
mē scr̄ptū mysteriū babylō magna mat fornicationū t abominationū tr̄e. Et vidi mulierē ebriā de sāguine scōrū: t de sāguine martyꝝ iesu. Et miratꝰ sum cū viderē illā āmiratiōe magna. Et dixit mihi angelꝰ: Quare miraris? Ego dicā tibi sacramētū mulieris t bestie q̄ portat eā: q̄ habet capita septem t cornua decē: Bestia quā vidisti fuit: t nō ē: t ascēsura est de abysso: t in interitū ibit: t mirabūt inhabitātes tr̄ā q̄rū nō sūt scr̄pta nōia i libro vite a ꝯstitutiōe mūdi videntes bestiā q̄ erat: t nō ē. Et hic C
est sensus: q̄ habet sapiam. Septē capita septē mōtes sūt: sup q̄s mulier sedet t reges septē sūt. Quinq̄ ceciderūt: unꝰ ē: t aliꝰ nōdū venit. Et cū venerit oportet illū breue tp̄s manere. Et bestia q̄ erat t nō ē t ipa octaua: t de septē est. Et i interitū vadet. Et decē cornua q̄ vidisti: decē reges sūt q̄ regnū nōdū acceperūt: sz ptātē tanq̄ reges vna hora accipiēt post bestiā. Hi vnū cōsiliū habēt: t virtutē t ptātē suā bestie tradēt. Hi cū agno pugnabūt: t agnꝰ vincet illos: q̄m dñs dnoꝝ ē: t rex regū: t q̄ cū D
illo sūt vocati t electi t fideles: Et dixit mihi. Aq̄s aq̄s vidisti vbi meretrix sedet ꝑtes sūt t gētes t lingue: t decē cornua q̄ vidisti i bestia: hi odiēt fornicariam t desolatā faciēt illā t nudā t carnes eiꝰ mācducabūt: t ipam igni ꝯcremabūt. Deꝰ ei dedit in cordā eoꝝ vt faciāt q̄ placitū ē illi vt dēt regnū suū bestie donec cōsūmentur verba dei. Et mulier quā vidisti ē civitas magna q̄ ha-

Ti. 6. 1. Ti. 19. c

bet regnū sup reges terre. XVIII
A Et post hec vidi aliū angelū de
scendētē de celo: hītē ptātē ma
gnā: t tra illuminata est a glia
ei⁹. Et exclamauit in fortitudie dicēs
c ‖Cecidit: cecidit babylō magna t facta
a ē habitatio demonioꝝ t custodia oīs
b spūs inūdi: t custodia oīs volucris im
mūde t odibilis: qz ɔ vino ire fornica
tionis ei⁹ biberūt oēs gētes. Et reges
tre cū illa fornicati sunt: t mercatores
terre de ꝟrute delitiarū ei⁹ diuites fa
cti sunt. Et audiui aliā vocē de celo di
B centē. Exite de illa pplus me⁹: t ne pti
cipes sitis delictoꝝ ei⁹: t de plagis ei⁹
nō accipiatis. Qm̄ puenerūt pctā ei⁹
vsq; ad celū: t recordat⁹ ē dūs iniqta
tū ei⁹. Reddite illi sicut t ipa reddidit
vob: t duplicate duplicia ꝟm opa ei⁹.
In poculo q̄ miscuit vobis: miscete illi
duplū. Quantū glificauit se t i delitijs
fuit: tm̄. date illi tormētū t luctū: qz in
g.b corde suo dicit. Sedeo regina: t vidua
nō sm̄ t luctū n̄ videbo. Ideo i vna die
C venīēt plage ei⁹: moꝛs t luct⁹ t fames
t igne cōburet: qz fort⁊ ē de⁹ q̄ iudica
bit illā. Et flebūt t plangēt se sup illā
reges tre q̄ cū illa fornicati sūt t i deli
tijs vixerūt cū viderīt fumū icēdij ei⁹
g.a lōge stātes ꝓp timorē tormētoꝝ eius
dicētes ‖Ue ve ciuitas illa magna ba
bylō: ciuitas illa fort⁊: qm̄ vna hoꝛa ve
nit iudiciū tuū. Et negociatores terre
flebūt t lugebunt sup illā: qm̄ merces
D eoꝝ nemo emet āpli⁹: merces auri t ar
gēti t lapidis p̄cioſi t margarite t byſ
ſi t purpure t serici t cocci t ofne lignū
tinū: t oīa vasa ebor⁊ t oīa vasa ɔ lapi
de p̄cioso t eramēto t ferro t marmo
re. Et cynnamomū t amomū t odora
mētoꝝ t vnguēti t thur⁊ t vini t olei
t sike t tritici t iumētoꝝ t ouiū t eq̄ꝝ
t rhedaꝝ t mācipioꝝ t aiaꝝ hoim. Et
poma desideriū aie tue discesserūt a te: t
oīa pinguia t p̄clara pierūt a te t āpli⁹
illa iā n̄ inuenīēt mercatores hoim Qui
E diuites facti sūt ab ea: lōge stabūt ꝓp
g.b timorē tormētoꝝ ei⁹: flentes ac lugē
tes t dicētes. ‖Ue ve ciuitas illa magna
q̄ amicta erat byſſo t purpura t cocco
t deaurata est auro t lapide p̄cioso et
margarit⁊: qm̄ vna hoꝛa destitute sūt
tāte diuitie: t oīs gubernator t oēs q̄
ſlacū nauigāt t naute t q̄ i mari opan
tur lōge steterūt: t clamauerūt vidētes
locū icēdij ei⁹ dicētes. Que sīlis ciuita F
ti huic magne? Et miserūt puluerē sup
capita sua: t clamauerūt flētes t lugē
tes: dicētes. Ue ve ciuitas illa magna
i q̄ diuites facti sūt oēs q̄ hēbāt naues
i mari de p̄cijs ei⁹: qm̄ vna hoꝛa deso
lata ē. Exulta sup eā celū t sancti apli et
ꝓphe: qm̄ iudicauit de⁹ iudiciū vr̄m ɔ
illa. Et sustulit vn⁹ angel⁹ fort⁊ lapidē
q̄si molarē magnū t misit i mare dicēs G
‖Hoc ipetu mittet babylō ciuitas illa Hiere. 51.e
magna: t vltra iā n̄ inuenīet. Et vox ci
tharedoꝝ t musicoꝝ t tibia canētiū t
tuba nō audiet in te āpli⁹: t oīs artifex oīsq; ars n̄ inuenīet i te āpli⁹: t vox
mole nō audiet i te āpli⁹. Et lux lucer
ne n̄ lucebit i te āpli⁹: t vox spōsi t spōse nō audiet adhuc i te: qz mercatores
tui erāt p̄ncipes tre: qz i veneficijs tu
is errauerūt oēs gentes. Et in ea san
guis ꝓphaꝝ t sctoꝝ inuēt⁹ ē: t oīm q̄
interfecti sūt i terra. XIX
p Ost hec audiui q̄si vocē magnā A
tubarū multarū i celo dicētiū
alleluia. Laus t glia t ꝟt⁹ deo nr̄o ē:
qz vera t iusta iudicia sūt ei⁹: q̄ iudica
uit de meretrice magna ‖q̄ corrupit ter §.6.e
rā i p̄stitutiōe sua t vindicauit sāgui
nē ſuoꝝ suoꝝ de manib⁹ ei⁹. Et iteꝝ
dixerūt alleluia ‖Et fum⁹ ei⁹ ascēdit in §.9.a.14.c
scla sclorum. Et ceciderūt seniores vigin
tiq̄tuor t q̄tuor: animalia t adorauerūt
deū sedētē sup thronū: dicētes amē: al
leluia. Et vox de throno exiuit dicēs.
Laudē dicite deo nr̄o oēs sancti ei⁹: t q̄
timet⁊ deū pusilli t magni. Et audiui
q̄si vocē tube magne t sicut vocē aq̄ꝝ
multaꝝ t sicut vocē tonitruoꝝ magno
rū dicētiū alleluia: qm̄ regnauit dūs
de⁹ nr̄ oipotēs. Gaudeam⁹ t exultem⁹ B
t demus glia m ei: qz venerūt nuptie ag
ni t vxor ei⁹ ꝓparauit se. Et datū ē il
li vt cooperiat se byſſino splēdēti t cādi
do. Byſſinū em̄ iustificatiōes sūt sctoꝝ
Et dixit mihi. Scribe ‖Beati q̄ ad ce- Mat. 22.a
nā nuptiaꝝ agni vocati sunt. Et dixit Lu. 14.b
mihi. Hec ꝟba dei ꝟa sūt. Et cecidi ad
pedes ei⁹ vt adorarē eū. Et dixit mihi.
‖Uide ne fecer⁊. Cōsu⁹ tu⁹ sum: t fratrū I.22.b
tuoꝝ habētiū testimoniū ihesu. Deū ad
ora. Testimoniū ei ihesu ē spūs ꝓphie. Et
vidi celū apt̄m: t ecce equ⁹ alb⁹: t q̄ se
debat sup eū vocabat fidel⁊ verax: et

C cū iusticia iudicat ⁊ pugnat. ¶ Oculi āt
§.1.c.et.2.c ei⁹ sic flāma ignis: ⁊ i capite ei⁹ diade
mata mlta: hīs nomē scptū qđ nemo-
Esa.63.a nouit nisi ipe. ¶ Ut vestit⁹ erat veste as
persa sāguie: ⁊ vocabat nomē ei⁹ ✠bi
dei. Et exercit⁹ q̄ sūt i celo seq̄bāt eū i
eq̄s albis: vestiti byssino albo ⁊ mūdo
§.1.d ¶ ⁊ ō ore ei⁹ p̄cedit gladi⁹ exurracq̄ pte
§.2.g. acut⁹ vt i ipo p̄cutiat gētes ¶ Et ipe re
Ps.2. get eas i ✠ga ferrea: ⁊ calcat torcular
vini furoris ire dei oipotēt⁊ hz i vesti
§.17.d mēto ⁊ i femore suo scptū ¶ Rex regū et
1.Ti.6.c dns dnantriū. Et vidi vnū āgelū stātē
i sole: ⁊ clamauit voce magna dicēs oi
b⁹ auib⁹ q̄ volabāt p mediū celi. Ueni
D te ⁊ ꝯgregami ad cenā magnā vt man
ducet⁊ carnes regū ⁊ carnes tribunoꝝ
⁊ carnes fortiū ⁊ carnes eq̄rū ⁊ sedētiū
i ipis: ⁊ carnes oim liberoꝝ ⁊ ſuoꝝ et
pusilloꝝ ⁊ magnoꝝ. Et vidi bestiā ⁊ re
ges tre ⁊ exercit⁹ eoꝝ ꝯgregatos ad fa
ciēdū plīo cū illo q̄ sedebat i eq̄ ⁊ cū ex
ercitu ei⁹. Et apphensa ē bestia cū ea
pseudo ✠pha ⁊ q̄ fecit signa coꝝ ipo q̄
b⁹ seduxit eos q̄ acceperūt characterē
bestie: ⁊ q̄ adorauerūt imaginē ei⁹. Vi
ui missi sūt hi duo i stagnū ignis ardē
tis ⁊ sulphur⁊: ⁊ ceteri occisi sūt i gla-
dio sedēt⁊ sup equū q̄ p̄cedit de ore ipi
us: ⁊ oēs aues saturate sūt carnib⁹ coꝝ

A ET vidi angelū descēdētē XX
§.9.a de celo hītem clauē abyssi ⁊ ca
thenā magnā i manu sua. Et ap
phēdit draconē: ꝟpētē ātiquū q̄ ē dia
bol⁹ ⁊ sathanas: ⁊ ligauit eū p annos
mille: ⁊ misit eū i abyssū: ⁊ clausit ⁊ si-
gnauit sup illū vt nō seducat āpli⁹ gē
B tes donec ꝯsūmēt mille āni: ⁊ post hoc
oportet illū solui modico tpe. Et vidi
sedes: ⁊ sedēt sup eas: ⁊ iudiciū datū ē
illis. Et alas decollatoꝝ ꝓpt testioniū
iesu: ⁊ ꝓpt ✠bi dei: ⁊ q̄ nō adorauerūt
bestiā neq̄ imaginē ei⁹: nec acceperūt
characterē ei⁹ i frontib⁹ aut i manibus
suis ⁊ vixerūt ⁊ regnauerūt cū christo
mille annis. C eteri mortuoꝝ nō vixerūt
donec ꝯsūmēt mille āni. Hec ē resurre-
ctio ꝓma. Beat⁹ ⁊ scūs: q̄ hz ptē i re-
surrectiōe ꝓma. In his scđa mors nō hz
ptātē: sz erūt sacerdotes dei ⁊ christi: ⁊
C regnabūt cū illo mille ānis. Et cū ꝯsūmati fuerit mille āni: solueт sathanas
Ezech.38.e et.39.c de carcere suo ⁊ exibit: ⁊ seducet gētes
q̄ sūt sup q̄tuoꝝ āgulos tre gog ⁊ ma
gog: ⁊ ꝯgregabit eos i plīo: q̄rū nūer⁹ ē
sicut arena mar⁊. Et ascēdert sup lati
tudinē tre: ⁊ circūdierūt castra scōꝝ et
citatē dilectā. Et descēdit ignis a deo
de celo: ⁊ deuorauit eos: ⁊ diabol⁹ q̄ se
ducebat eos missus ē i stāgnū ignis et
sulphur⁊ vbi ⁊ bestia ⁊ pseudo ✠pheta
cruciabūt die ac nocte i scla sclōꝝ. Et
vidi thronū magnū cādidū ⁊ sedētē su
p eū a cui⁹ ꝯspectu fugit tra ⁊ celū: et
loc⁹ nō ē iuēt⁹ ab eis. Et vidi mortu-
D os magnos ⁊ pusillos stātes i ꝯspectu
throni: ⁊ libri apti sūt: ⁊ alt⁹ liber apt⁹
ē q̄ ē vite: ⁊ iudicati sūt mortui ex his
q̄ scpta erāt in libris ꝟm opa ipoꝝ. Et
dedit mare mortuos q̄ i eo erāt: ⁊ mors
⁊ infern⁹ dederūt mortuos suos q̄ ipis
erāt ⁊ iudicatū ē ō singul⁹ ꝟm opa ipo
rū. Et infern⁹ ⁊ mors missi sūt i stāgnū
ignis. Hec ē mors scđa. ¶ Et q̄ nō inuēt⁹ §.1.b
ē i libro vite scptus missus ē i stagnū

ET vidi celū nouū (ignis. XXI
⁊ trā nouā. Primū ei celū ⁊ pri
ma tra abūt: ⁊ mare iā nō ē. Et
ego Iohānes vidi sctām citatē hierlm
nouā descēdentē de celo: a deo paratā
sicē spōsam ornatā viro suo. Et audiui
vocē magnā ō throno dicētē. Ecce ta
bernaculū dei cū hoib⁹: ⁊ habitabit cū
eis. Et ipi ꝓpl⁹ ei⁹ erūt: ⁊ ipe de⁹ cū eis
erit eoꝝ de⁹. ¶ Et absterget de⁹ oēm la-
chrymā ab ocul⁹ eoꝝ: ⁊ mors vltra nō
erit neq̄ luct⁹ neq̄ clamor neq̄ dolor
erit vltra: q̄ ꝓma abierūt. Et dixit q̄ se
debat i throno. ¶ Ecce noua facio oia.
Et dixit mihi ¶ Scribe: q⁹ hec ✠ba fide
lissima sūt ⁊ ✠a. Et dixit mihi. Facti
ē ¶ Ego sū alpha ⁊ o. initiū ⁊ finis. Ego
sitiēti dabo de fōte aq̄ vite grat⁊. Qui
vicerit: possidebit hec. ¶ Et ero illi de⁹
⁊ ille erit mihi fili⁹. Timidis āt ⁊ icre-
dulis ⁊ execrat⁊ homicidis ⁊ fornica
toribus ⁊ veneficis ⁊ idolatr⁊ oīb⁹ mē
dacib⁹: ꝑs illoꝝ erit in stagno ardenti
igne ⁊ sulphure: qđ ē mors scđa. Et ve
nit vn⁹ de septē angelis habētib⁹ phi
alas plenas septē plagis nouissimis ⁊
locut⁹ ē mecū dicēs. Ueni ⁊ ostēdā tibi
spōsam vxorē agni. Et sustulit me i spū
i mōtē magnū ⁊ altū: ⁊ ostēdit mihi ci-
uitatē sctām hierlm descēdētē de celo
hītē claritatē dei. Et lumē ei⁹ sile la-
pidi pcioso tāq̄ lapidi iaspidis: sicut
crystallū. Et habebat murū magnū et D

alti: hñt ē portas duodecim: ⁊ i portis
ãgulos duodeci: ⁊ nola inscripta q̃ sñt
nola duodecim tribuũ filioꝝ isrl. Ab
oriẽte porte tres: ⁊ ab aq̃lõe porte tres
⁊ ab austro porte tres: ⁊ ab occasu por-
te tres. Et murꝰ ciuitatꝭ hñs fũdamta
duodeci: ⁊ i ipis duodeci nola duodeci
apłoꝝ ⁊ agni Et q̃ loq̃bat mecũ hẽbat
mẽsurã arũdineã aureã vt metiret ci-
uitatẽ ⁊ portas eiꝰ ⁊ murꝝ. Et ciuitas
i q̃dro posita ẽ ⁊ longitudo eiꝰ tãta est
quãta ⁊ latitudo. Et mẽsus ẽ citatẽ ꝺ
arũdine aurea p stadia duodeci milia
⁊ lõgitudo ⁊ altitudo ⁊ latitudo eiꝰ eq̃
lia sunt. Et mẽsus ẽ muros eiꝰ centũ
q̃dragitaq̃ttuor cubitoꝝ: mẽsura hois
q̃ ẽ angeli. Et erat structura muri eiꝰ
ex lapide iaspide: ipa ẽo ciuitas aurũ
mũdũ: sile vitro mũdo: ⁊ fundamenta
muri ciuitatꝭ oĩ lapide p̃cioso ornata.
§ Et fũdamẽtũ ꝑmũ iaspis: scꝺm saphy-
rus: tertiũ calcedoneꝰ: quartũ smarag-
dus: q̃ntũ sardonix: sextũ sardiꝰ: septi-
mũ chrysolithus: octauũ berylliꝰ: nonũ
topazius: decimũ chrysopassus: vndeci
mũ hyacinctꝰ: duodecimũ amethistꝰ.
Et duodeci porte: duodeci margarite
sũt p singulas. Et singule porte erant
ex singulis margaritꝭ: ⁊ platea citatis
aurũ mũdũ tãq̃ vitꝝ plucidũ. Et tem
§ plũ nõ vidi i ea. Dñs eĩ deꝰ oipotẽs tẽ
ꝺ plũ illiꝰ ẽ ⁊ agnꝰ. ‖ Et ciuitas nõ eget
sole neq̃ luna vt luceãt i ea. Nã clari-
tas dei illumiabit eã: ⁊ lucerna eiꝰ est
agnꝰ. Et ãbulabũt gẽtes i lumie eiꝰ: et
reges tre afferẽt gliaꝫ suã ⁊ honorẽ in
illã ‖ Et portę eiꝰ ñ claudẽt p diẽ. Nox
ei nõ erit illic. Et afferẽt gliam ⁊ hono
rẽ gẽtiũ i illã. Nõ itrabit i eã aliq̃d co
inq̃natũ aut abomiationẽ faciẽs ⁊ mẽ
ꝺaciũ: nisi q̃ scpti sũt i libro vite agni.

Et ondit mihi fluuiũ aq̃ XXII
viue splẽdidũ tãq̃ crystallũ p-
cedentẽ de sede dei ⁊ agni. ‖ In
medio platee eiꝰ: ⁊ ex vtraq̃ pte flumi
nis lignũ vite afferẽs fructꝰ duodeci p
mẽses singłos reddẽs fructũ suũ: ⁊ fo-
lia ligni ad sanitatẽ gẽtiũ. Et oẽ male
dictũ ñ erit ãpliꝰ: sꝫ sedes dei ⁊ agni i il
la erũt: ⁊ ꝺui eiꝰ ꝺuiẽt illi. Et videbũt
faciẽ eiꝰ: ⁊ nomẽ eiꝰ i frõtibꝰ eoꝝ. ‖ Et
nox vltra ñ erit ⁊ ñ egebũt lumie lucer
ne neq̃ lumie sol: qm̃ dñs deꝰ illumia
ꝺ bit illos: ⁊ regnabũt i scła sclorꝝ. Et di
xit mihi ‖ Hec ẽo ꝺba fidelissima sũt ⁊ ẽa

Et dñs deꝰ spirituũ pphaꝝ misit ãge- Ꝺ.21.b
lũ suũ ondere ꝺuis suis q̃ oportet fieri ci
to. Et ecce venio velociꝫ ‖ Beatꝰ q̃ custo
ꝺit ẽba pphie libri huiꝰ. Et ego ioh̃es Ꝺ.1.a.
q̃ audiui ⁊ vidi hec. Et postq̃ audissẽ
⁊ vidissem: cecidi vt adorarẽ añ pedes
ãgeli q̃ mihi hec ondebat. Et dixit mi-
hi ‖ Vide ne fecerꝫ. Cõsꝛuꝰ ei tuꝰ sum ⁊
fratrũ tuoꝝ pphaꝝ: ⁊ eoꝝ q̃ ꝺuãt ẽba Ꝺ.19.b
pphie libri hꝰ. Deũ adora. Et dixit mi
hi: Ne signauerꝫ ẽba pphie libri huiꝰ. C
‖ Tps ei pxe est. Qui nocet noceat ad-
huc ⁊ q̃ i sordibꝰ ẽ: sordescat adhuc ‖ Et Ꝺ.1.a
q̃ iustꝰ iustificet adhuc: ⁊ sctũs scrisice 1.Joh̃.3.b
tur adhuc. Ecce venio cito: et merces
mea mecũ ẽ reddere vnicuiq̃ ꝑm opa
sua ‖ Ego sũ alpha ⁊ o: ꝑmꝰ ⁊ nouissimꝰ Esa.41.b.⁊
ꝓncipiũ ⁊ finis. Bti q̃ lauãt stolas suas 44.a
i sãguie agni vt sit ptãs eoꝝ i ligno vi Ꝺ.1.b.et.b
te: ⁊ p portas itrẽt citatẽ. Foris canes
⁊ venefici ⁊ ipudici ⁊ homicide ⁊ idol
ꝺuiẽtes: ⁊ ois q̃ amat ⁊ facit mẽdaciũ.
Ego iesus misi angelũ meũ testificari
vob hec i ecclĩs. Ego sũ genꝰ ⁊ radix Ꝺ
ꝺõ: stella splẽdida ⁊ matutina. Et spũs
⁊ spõsa dicũt veni. Et q̃ audit dicat ve
ni. ‖ Et q̃ sitit veniat: ⁊ q̃ vult accipiat Esa.55.a
aquã vite gratꝭ. Cõtestoꝛ ei oi audiẽti
ẽba pphie libri huiꝰ. Si q̃s apposue-
rit ad hec: apponet deꝰ sup illũ plagas
scptas i libro isto: ⁊ si q̃s dimuerit ꝺ ẽ
bis libri pphie huiꝰ: auferet deꝰ partẽ
eiꝰ de libro vite ⁊ ꝺ ciuitate sctã et de
his q̃ scripta sũt i libro isto. Dicit q̃ te
stimoniũ phibet istoꝝ. Etiã. Uenio ci-
to: amẽ. Ueni dñe iesu. Gratia dñi nri
iesu chrisli cũ omnibus vobis. Amen.

Aduena ꝓcurras cunctos si forte libellos:
Quem nostro opponas nõ facile ꝛueries.
Lex verꝰ hic Moysi: lex ⁊ diuina: pphete:
Historie: ⁊ forti prelia gesta manu.
Moribꝰ istruit hic: viuẽdi ⁊ dogmata sana
Ẽ docet: ⁊ tutã monstrat ad astra viam.
Sed tibi p̃cipuũ quideni memorabo laborẽ
Quẽ manus artificis ꝓtulit: ecce vides.
Huic neq̃ consimilem reputes quẽ p̃simꝰ olli:
Nam vetere errorẽ tersimus atq̃ notas.
Proiꝺ: potes posito librũ hũc tractare tutore
Quem Basilea tibi pacis alũna dedit.

Finit p Johannem froben de Hamelburgk
ciuẽ Basilien. Anno dñi. M.cccc.xcv. sexto
Kalendas Nouembres. Deo gratias.

Interpretationes nominū hebraicoꝝ

Incipiunt inter

pretationes hebraicorū nominum ꝑm ordinē alphabeti.

Ac:apprehēdēs vel apprehensio.

Bad:testificans vel testimonium.

Badhar:deꝑcatio vl deꝑcatiōi

Balma:ꝛgo abscōdēs: vel abscōdita: vl abscōsio ꝛginitatꝫ

Bara:montana: vel mons fortitudinis.

Baron:mons fortis: vel mōs fortitudinis siue montanus: aut mons eorum.

Baronite:montes robusti: vel mōtiū fortitudines: siue mōtani: aut montes eoꝝ.

Bars ſol: vl lumē: siue illuminans aut illuminatio.

Barhar:ō ꝑe tuo vel tpe tuo: siue tu ante: aut tpalis tuus.

Baz:apꝓhendens vel fortitudo: seu fortꝫ aut apꝓhensio.

Bazia:patruus vel patruelis: seu apꝓhendens dñm aut fortitudo domini.

Hic.b.post.a.

Bba:ꝑ vl paternitas. Syrū est:non heb:eñ.

Bbachuc:lucrator: fortis vel rigidus: siue cōplexās eos aut susceptio eoꝝ siue sustentatio eoꝝ.

Bbadia: seruus domini vel seruiens domino.

Bbaga:ꝑ solennis: vel ꝑis solēnitas: seu pater loquens aut patris locutio.

Bbala: ꝑ dñs vel ꝑ abūdās siue pater meus iste: aut ꝑis mei abundantia.

Bbaim:ꝑ eis vl paēnitas eoꝝ

Bbana:pater gratus vel lapides colligens.

Bbani:ꝑis requies vel ꝑ cōmoꝝ: seu pater gratus mihi vel pater gratificās me.

Bbanta:pater gratus dño: vel pater gratificans deus.

Bbaria:trāsiēs dñs vl trāsitu dñi: siue ꝑ suscitās dñm: aut pater vigilans dño.

Bbarim:ꝓtrāsiēs aut ꝓtransitio: seu montes in trāsitu vel montes transeuntiū.

Bbaron:ꝑ suscitās ꝛlozē: vl pater vigilās murmuratiōi; siue ꝑ suscitans iniquitatez: aut ꝑ vigilans inutilitati.

Bbasbai:parcens vel peperçit: sea parcēs mihi aut parsimonia mea.

Bbatha:pater tāgens ridentē vel patris tactꝰ ridētis.

Bbda:seruiens vel seruitiū: siue seruꝰ eius aut seruiens ei.

Bbdai:seruꝰ meꝰ vel ꝟuiēs mihi: siue ꝟuiēs eiꝰ vl ꝟuitꝰ mea vel seruitiuz eius mihi.

Bbdehel:seruus dei vel seruiens deo.

Bbdemelech:seruꝰ regꝫ vel seruiens regno: siue seruꝰ regiꝰ aut seruꝰ regnator.

Bbdenago:seruꝰ tacēs: vel seruiens taceo: vel dñi auxiliū: aut dñs auxiliator.

Bbdi:ꝟuꝰ meꝰ vl ꝟuiēs mihi.

Bbdias:ꝟuꝰ dñi vl ꝟuiēs dño siue dñi testis aut dño electꝰ.

Bbdiel:ꝟuꝰ dei vl ꝟuiens deo

Bbdo:seruꝰ eius vel ꝟuiēs ei.

Bbdoa:seruus meꝰ vl seruiēs mihi: siue seruitꝰ eiꝰ mea vel seruitiū eius mihi.

Bbdoni:ꝟuiēs eis vel ꝟuꝰ eoꝝ

Bbdon:seruꝰ merens vel seruꝰ inutilis.

Bbdon:seruus musitās vl seruus iniquus.

Bbdon:ancilla dolens vel seruiens murmurādo

Bbed:ꝟuꝰ ꝓpꝛi vel ꝟuiēs ꝓpko.

Bbedia:seruiēs dño vel seruitium domini.

Bbel:cōmittens vel cōmissio.

Bbel:luctus vel vapor: seu vanitas aut miserabilis.

Bbela:cōmittēs ei vel cōmissio eius: siue lugens eum aut miserabilis ei.

Bbelga:vapor vallium vel luctus deuorans.

Bbelmaim:vanitas habitaculi vel luctꝰ inhabitantium.

Bbelmeola: vapor vallis falsę vel luctꝰ parturientiū: seu vanitas domicilij vel miserabilitas inhabitationis.

Bbelmeuis: idez est.

Bbelsatim: vapor spinosus vl luctus germinās: seu miserabilis positio aut vanitas resurrectionis.

Bbemboen: lapis pollicꝫ eoꝝ vel lapis in medio eoꝝ.

Bbenezer: lapis adiutorij: vel lapis auxiliator eorum.

Bbenner:lapis lucidus vl pater lucerne.

Bber: cōmisit vl certamē inūt seu ꝓticeps aut participatio.

Bber: vulnus vel linor: siue liuidus aut vulneratus.

Bbessalon:pax patrꝫ vel pater pacis: siue patris lucꝰ aut patris amaricatio.

Bbessan: pater abūdans vl patris egressio.

Bbethan: ꝑis repulsio vl via exploratiōnis.

Bbethsethim: luctꝰ lictoꝝ vel vanitas germinis.

Bbgatha:pater tāgens ridentem: vel ꝑis tactꝰ ridentis.

Bbia: pater dñs vel patris dominum: siue dñi paternitas: aut vbi pater fuit.

Bbiahel:parer dñs deꝰ: vel paternitas domini dei.

Bbiail:pater meꝰ exultans vel patris mei exultatio.

Bbial: pater meꝰ ꝓtemptꝰ vel patris mei despectio.

Bbiasbor: pater meus supintelligens: vel patris mei supintelligentia.

Bbiam:ꝑis mei ꝓpꝛus vel pater meus eorum.

Bbiasab:pater meus colligēs vel patris mei collectio.

Bbiasaph: pater meꝰ ꝯgregās vel patris mei congregatio.

Bbiathar: ꝑ meus ros vel ꝑ meus supꝛuus: siue ꝑ meus suscitans pcm: aut pater meus peccato vigilās.

Bbida:parer meꝰ sciens vel patris mei scientis.

Bbidae:idem.

Abidam:pater meꝰ sciens eos vel pꝟ meus scientia eorum.
Abidan: pater meus iudex: vꝫ patris mei iudicium.
Abiel: pater meꝰ deus vel patris mei deitas.
Abiem:patris mei mater :vel pater meus maternus.
Abiezer:pater meus fortꝫ:vel patris mei auxilium:siue pater meus separatus aut pꝟis mei sanctificatio.
Abiezeri:pꝟis mei auxiliꝰ: vel pater meus auxiliator meꝰ.
Abigabaon:pꝟ collis merētis aut pꝟ vallis mestitie:siue pater meꝰ vallis mesta:vel pater meus collis merentiꝰ.
Abigail : pater meꝰ exultans: vel patrꝫ mei exultatio.
Abigal:pater roris vꝫ erroris: siue patris mei acruꝰ aut patris mei iuolutio.
Abihel:pꝟ meꝰ deus : vel pꝟis mei deitas vel imploratio.
Abilma :lugens vel plorans: siue luctus aut ploratio.
Abilmei:lugētes vel plorātes seu vani aut miserabiles.
Abilmes:idem.
Abimahel:pꝟ meus a deo :vel pater meus exaudiēs deum.
Abimelech:pater meꝰ rex : vel patris mei regnū.
Abim:pꝟ mēsure: vel pꝟ mēsurat; siue pꝟ fuit aut pꝟ erit.
Abinaam:pꝟis mei decus :vel patrꝫ mei cōmotio.
Abinadab:pꝟis mei voluꝫ vel pater meus spontaneꝰ.
Abinoem : pꝟis mei fidelitas: vel patrꝫ mei requietio.
Abira:pater meꝰ magister :vel patrꝫ mei magisterium.
Abiram:pater meus excelsus: vel pater meus exaltatꝰ: siue pater meus sublimis aut patris mei sublimitas.
Abiron:pꝟ meꝰ magister mustans: vel pater meꝰ magister murmurans:siue pater meus magister iniquꝰ aut pater meus magister inutilis.
Abisa pater salutis vel patris salutare.
Abisa:pater meus sacrificans vel patris mei sacrificium:siue patris mei incensū:aut patris mei holocaustum.
Abisai:pater salutis mee :vel patris salutare mihi.
Abisai :pater meus incensum mihi:vel pater meus sacrificium meum.
Abisai: pater meus supstuus: vel patris mei rugitus.
Abisag:pꝟis mei incēsum:vel patris mei holocaustū.
Abisue:pater meus cantans: vel patris mei cātilena : siue pater meus loquens aut patris mei locutio.
Abisur:pater meus murꝰ: vel pater meus directus.
Abisur:pater meꝰ robustus:vꝫ pater meus angustiatꝰ : siue pater meus cōtinens :aut patris mei acerbitas.
Abithal:pater meꝰ ros:vel pater meus irroratus: siue pꝛez meum apprehendens aut patris mei apprehensio.
Abiu:pater meus est vel pater meus ipse.
Abiud:patris robur vel patrꝫ robor:siue pater corū:aut pater meus iste.
Abner:pꝟ lucidus vel pꝟis lucerna:vꝫ pater luminis.
Aboli:pater incātator vel patris amplexatio.
Abor:pater montiꝰ vel patrꝫ foramen: seu pater luminis: aut pater iracundus.
Abra:patris magisterium:vel patris exaltatio.
Abraam:pater videns populiꝰ vel vater vidēs multitudinē seu pater mltitudinis:aut pater multaꝝ :subintelligiꝫ gētium: nō est essi in noie.
Abram:pater excelsus: vel pater exaltatus:seu pꝟ sublimis aut patris sublimitas.
Abrech:pater delicatꝰ vel pater tenerrimꝰ. Ipse est ioseph qui ꝓlatꝰ egypto cum esset tener ac delicatus etate iuuenutis:factꝰ est pꝟ sensū meritꝰ spie ⁊ ꝓlatus sapientibus.
Absalon :pax patris vel pꝟ pacis: vel patris luctus aut patris amaricatio.
Absalon:patrē meū pacificā vel patris mei amaricatio.
Absanias :pater egressus dñi: vel patris abundantia dñi.
Abur :patris lumen vel pater igneꝰ : seu pater incēdēs aut patris apertio.
Abur: liuor vel plaga:seu liuidus aut vulneratus.

Vic c post a.

Chab: frater pꝟis vꝫ fraternitas paternitatis.
Acham:frater pꝟis sui vꝫ fraternitas paternitatꝫ sue.
Acchabim: decenter vel scorpiones.
Achaia:soror laborans:vel sororꝙ: siue soror domini aut frater eius dñi.
Achaicus:frater laborans vel frater quis:siue frater domini aut frater eius dñi.
Achaici:fratres laborātes :vꝫ fratres ꝙ:seu frēs dñi aut frater eorum dñi.
Achaim: ꝓpria vel vmbracula:siue soror laboris aut fraternitas eorum.
Achal:oia vel i oibꝰ seu fraceptꝰ aut fratris cōmixtio.
Achan : labor vel necessitas: seu coluber insidians aut fraternitas eorum.
Achāmoni:frater sapientie vꝫ frater sapientissimus.
Achan :tribulator vel necessarius.
Accau:necessitas vꝫ tribulatio
Acharon : retinens vel apprehendens:sine retinens gram aut apꝓhensio gratie.
Achar: merces vel turbator. ue tumulꝰ aut quersio.
Acharam:turbās ꝓpm vel g uersio populi: siue quertens eos aut turbatio eoꝝ.
Acharan : merces gre vel turbans gratificatos.
Accarcha : infernus vel pau-

mentum.
Acharis: sterilis vel ingratus: seu sterilitas aut ingratitudo.
Acharob: mures vl demolitio
Accaron: in pascuis vel gregȝ pascua: seu sterilitas aut erudimo tristicie.
Accoronite: in pascuis vel pascus gregum: siue steriles aut erudimenta tristicianꝝ.
Achas: tenēs: aut app̄hēdēs: siue retentio: aut app̄hensio.
Achaz: cōuertens: vel app̄hendēs siue ȝuersus visioni: aut app̄hēdēs fortitudinē id est resurrectiōem dñi.
Achazias: app̄hendens dñm: vel app̄hēsio dñi: seu ȝuersus fortiter dño: aut app̄hendens visionem dñicam.
Achasib: frat lupi: vel frat deuorans seu tenēs lupum: aut apprehendēs rapacitatem.
Acsa claudicās: vel fractura.
Aclaph: clauda collectio: vel fractura ȝgregationis.
Acs: hamus: vel retētio: siue humilis aut humilitas.
Acs: idem.
Accereth: dissipans vel disperdens: siue demoliens: aut interficiens.
Accerethi: dissipās me: vel disperdens me: siue demolitio mea: aut interfectio mea.
Achela: suscipiēs eā: vel susceptio eius.
Acheldemach: ager sanguinis vel ager sanguineȝ. Syrū est non hebreum.
Acherubim: cognosce vl intelligē: siue sciēs multitudinez: aut scientie multitudo.
Achi: frater meus: vel fraternitas mea.
Achia: vmbraculū: vel preruptio: seu frater dñi: aut frater nitatis dominus.
Achiam: frater populi: vel fratris populȝ: siue vmbraculuz eis: aut ȝruptio eorum.
Achias: mercedes vel retributio: seu frater dñs: aut fraternitas domini.
Achie: vmbraculum: vel i columbus.
Achila: suscipiens eum: vel susceptio eius.
Achilai: suscipiens eum mihi: vel susceptio eius mea.
Achim: fletus vel plorās: siue frat eiȝ: aut fraternitas eorum.
Achimaas: fratris mei onȝ vel fratris mei assumptio.
Achimai: frater meȝ reductus: vel fratrȝ mei reductio.
Achimau: frater meȝ quis: vel frater meus quomodo.
Achimelech: frater meȝ rex: vl fratrȝ mei regnum.
Achimoth: frater meȝ mortuȝ vel fratris mei desertio.
Achimaan: fratris decor: vel frater decorus.
Achinoem: fratris decus: vel fraternitati delectabilis.
Achior: fratris mei lumen: vel frater meȝ montanus: seu fratris mei foramen: aut fratris mei iracundia.
Achis: frater meȝ vel quō est.
Achis: frater vir: vl verūtamē vir seu frater meus: aut fraternitas viri.
Achisamech: fratrem meū corroborans: vel fratris mei firmamentum.
Achisamech: fratrem adiuuās aut fraternitatis adiutor: seu fraternitatis fultura: aut fraternitatȝ erectio.
Achitob: frater meȝ bonus vl fratris mei bonitas.
Achitophel: frater meus ruēs vel fratris mei ruina.
Achitophel: frater meȝ cadens vel frater meȝ irruēs: siue frater meȝ tractās: aut frater meus cogitans.
Achisib: stulticia vel mendacium seu frater meus deuorās: aut fratris mei hostia.
Accho: hamus: vel vsq; huc: situ: humilitas aut retentio.
Acchoe: hamȝ vl vsq; huc: seu retinēs eā: aut humilitas eiȝ
Acchoite hami: vel vsq; huc: siuc humiles aut retenti.
Acchos: hamus: vel vsq; huc siue humilitas: aut retentio.
Acchobor: mures: vel deuastatio.
Achor: turbatio vel tumultus seu quertens: aut quersio.
Achor: fratris lumen: vel fratris altitudo: seu fratris foramen: aut fratris iracūdia.
Achron: retētio: vel app̄hēsio: seu retinēs: aut apprehēdēs.
Acchub: hami grauitas: vl humilitatis cōdemnatio.
Acchupha: hamȝ subitus: vel humilis eructatio.
Acchus: retinens ȝsilium: vel humilis consiliator.
Acchur: retinēs lumē: vel humilitas ignea.
Achzib: retentio: vel derelicta seu mēdaciū: aut stulticia.
Achziba: mentiens ei: vel stulticia eius: seu retinens eum: aut derelicta ei.

Hic.d.post.a.

Da: testificans vel testimonium.
Adad: testis: vel patruus: siue ꝓcipuus: aut paruelis.
Adada: testis eius: vel vsq; ad testimoniū: siue precipuus ei: aut patruelis eius.
Addabari: deuteronomiū grece: secūda legislatio latine.
Adadezer: decoꝝ auxiliuz: vel ꝓcipuus separator.
Adadezer: testimoniū fortitudinis: vel patruelis sācificatio: siue fortitudine ꝓcipuus: aut testificatio sācificatiōis.
Adaglam: ȝgregās eos: vel cōgregatio eoꝝ.
Adai: robustȝ: vl sufficiēs: siue testȝ meȝ: aut fortitudo mea.
Adaia: seruiens domino: vl testimonium domini.
Addaia: seruus dñi: vel testificans dominum.
Adalia: seruus laborās: vel testimonium laboriosum.
Adalia: testis laborās: vel seruus laboriosus.
Adam testificans eos: vel testimonium eorum.

Adam: hō: aut terren⁹: siue indigena vel terra rubra.
Adama: hum⁹: aut terra: siue terrena vel desiderabilis.
Adame: cruores: vel sāguines plurali numero.
Adami: magnificās: vl que ē gnificētia: siue seruiens ppko meo: aut testificās ꝓpkm meū
Adar grex vel populus.
Adar: palliū: vel sublimis: siue testis vigilans: aut seruus suscitator.
Adar: palliū: vel magnificus.
Adarsa: testificās solem: vl seruus illuminator.
Adassa: noua vel nouitas: seu testis facture aut seruit⁹ plasmationis.
Adassor: seru⁹ fortis vel testis angustiat⁹: seu seruiens petre aut testificās sagittā lumis.
Adgam: pater sordis vel testꝫ sordidus.
Admatha: seruus donator: vel testificās consūmationem.
Adrach: stola: vel decor⁹: siue idumentū: aut induitio.
Adraim: mūdās pessimos: vel mundatio pessimoꝝ.
Adramelech: stola regꝫ vel decor regni: seu rex indut⁹: aut regnator decorus.
Adenabeth: seruus ꝓphetizās vel testificator ꝓphetie.
Ader: rex effusus: vel turrꝫ gregis siue testis vigilans: aut seruus cōsurgens.
Adesa: testis facture: vel seru⁹ plasmator: siue fuit⁹ nouitatis: aut testificatio scificatōis
Adema: seruus dñi: vel testificans dominum.
Adrehel: greges dei vl oues diuine seu decorans deum: aut induitio dei.
Adremelech: stola regꝫ vel decor regni: siue rex indut⁹: aut regnator decorus.
Adrēmon: testis sublimis vel seruus ecclesie.
Adrezer: stola fortis vel decor separatus: seu decorum auxilium: aut indumentum sanctificationis.
Adi: seruus meus vel testimonium meum.
Adiada: seruiēs testib⁹ vel fortitudo testificātium.
Adihel: seru⁹ dei: vel testificās deum deorum.
Adin: seruiens cause vel testis iudicij.
Adina: seruiens cause eius vl tstis iudicij eius.
Adino: tenellus: vel delicatus seu fortis iudex: aut fortꝫ cautor.
Adithaim: seruitus duplex vl festificatio.
Adrias: ꝓtinēs mala: vel loc⁹ maloꝝ seu decor facture: aut induitio plasmationis.
Adrihel: populus dei vl oues diuine: seu decorans deū: aut induitio dei.
Ado: seruus seu testꝫ: vel seruiens dño aut fortitudo eius.
Adoar: seruus vigilans vel seruus suscitator.
Adoch: seruū tenens vel testificationis apprehen io.
Adollā: ꝯgregās eos vel ꝯgregatio eoꝝ: seu testimoniū aq: aut testificatio in aqua.
Adollamin: idē qō adollam.
Adollamites: ꝯgregās eos vel cōgregatio eoꝝ: seu testis aq: aut testificatio i aqua.
Adom: seruiēs eis: vel fortitudo eorum.
Adomim: rubra vl ascēsus rufi. Iste est loc⁹ ille cruēt⁹ t sanguinari⁹ quo deuenit hō: q ab hierlm descendit in hiericho t incidit in latrones.
Adon: seruus merēs: vel testꝫ murmurās: siue fortꝫ iniqu⁹ aut fortitudo inutilis.
Adonai: dñs vel dñator.
Adonais: dñs dñans: vel dñi dominatio.
Adonias: dñator ē dñs: vel domini ē dominatio.
Adonibezech: dñs micans: vel dñs fulgurās vel dñs dñator egestatis: aut dñs dñator vani contemptus.
Adonicham: dñs callidus: vel dñator calliditatis.
Adoniram: dñs exaltat⁹ vl dominator sublimis.
Adonisech: dñs pacis: vel dñator iusticie.
Adopsithe: libertas vl gaudi
Ador: seruitus generās: vel stificatio generationis.
Adulam: testimoniū pleus: vel seruiēs eternitati.
Aduram: ruina exalta vel fluuius exaltat⁹: vel decor excelsi: vl generatio excelsa: vel decor excelsus aut fluuius generationis.
Aduram: decor excelsi: vel generatio excelsa: seu decor excelsus: aut fluuiꝰ exaltatio
Adrumentina: visio sublimis vel videns sublimiter.

Vic. e. post. a.

Egla: vitula: vel iuuencula siue solennis: festiuitas eius.
Egypt⁹: tenebre: vl angustie siue tribulatio coangustans aut tribulatiōis coāgustatores: aut tribulatores coangustatorum.
Egypti: tenebre vel angustantes seu tribulātes coangustatos: aut tribulatores coangustatorum.
Egion: iuuēcula: vel vaccarum: seu vacca merēs: aut iuuencula inutilis.
Elam: vestibulū: vel aūfeus seu postis: aut suplimina.
Elamite: vestibula: vl anteres seu postes aut suplimina
Elaz: apposita: vl obiecta despiciens: aut cōparati.
Elamite: appositi: vel obiecti seu despiciētes: aut cōparati.
Elmoth: taberne vel officine seu taberne mortꝫ: aut officine mortuoꝝ.
Ena: fons vel biuiū: seu fons eius. aut oculus eius.
Endor: fons generās: vl oculus generationis.
Eneas: pdup: miser: seu respondens aut responsio.
Enganim: fons hortoꝝ vel oculus elatorum.

Bethom: fons eorū: vel oculus eorum.
Betim: aceruus lapidum: vel aceruati lapides.
Betsdrelon: auxilium merorū: vel misericordis dolentium.
Betmon: terra deserta vl terra inculta: seu terra merēs: aut terra inutilis.
Betham: valida vel antiqua: siue ascēdens aut fortitudo.
Bethi: obstupefaciens: vel perterrens: seu terror patrꝭ mei aut obstupefaciēs pater meꝰ
Bethiopia: tenebre vel caligo: seu tenebrans: aut caligans.
Bethiopes: tenebrosi: vel caliginosi seu tenebrantes: aut caligantes.
Bethonodosai: via inferior: vl viantes inferius.

hic.ph.post.a.

Phaim: humus eorū: vel volatus eorum: seu liberans eos: aut securitas eorum.
Epha: idem.
Ephain: humus vel volutus: seu liberans pauperes aut securitas gratie.
Ephan: humꝰ mea vel velotꝰ meus seu liberans pauperes meos: aut securitas gre mee.
Ephar: terra vl puluis siue humus aut fodiens.
Ephar: puluis suscitās: vel humus vigilie seu liberās vigilēs: aut securitas suscitatoꝝ.
Ephara: terra eius: vel puluis eius: siue humus eius: aut fodiēs eum.
Ephara: puluis suscitās eum: humus vigilie eiꝰ: seu liberās vigilātes eis aut securitas suscitatorum eius.
Ephara: taurus vel vitulus: siue puluis eiꝰ: aut fodiēs eū.
Epharam: fodiens humū: vel puluis inutilis.
Epharaim: puluis suscitās eos vel humus vigilie eorum: seu liberās vigilantes eis: aut securitas suscitatoꝝ eius.
Epharim: fodiēs mare: vl maris effōsio.
Apharin: puluis suscitās eos: vel humus vigilie coꝝ: seu liberans vigilantes eis: aut securitas suscitatoꝝ eius.
Apharsa: terra digna vel fodiens elevationem: seu liberalitas solis: aut liberans illuminatos.
Apharsacei: terreni digne: vel fodiēs eleuatos: seu liberi solis aut liberātes illumiatos.
Apharsual: tellus saluata: vel terra salutꝭ: siue puluis suscitans salutem: aut humꝰ vigilans saluationi.
Aphasothi: securitas: vel libertas seu liberū germen: aut securitas resurrectionis.
Apharias: iudicās dñs: vel iudicium domini.
Aphech: continuit: vel cōtinētia: siue continens: aut furor nouus.
Aphech: continebit: vel apprehendet siue cōtinens: aut apprehensio.
Aphaca: cōtinebit eum vel apprehendet eum: siue cōtinētia eius aut apprehēsio eius.
Aphee: furor alienꝰ: vl vita dissipata seu vitā dissipans: aut vite discussio.
Apheleti: mirabilis: vel admirandus seu vinificans: aut excludens.
Apher: humus vel fodiens seu puluis aut vitulus.
Apherezei: separati: vl absq; muro seu fodiētes obuiā: aut vituli fornicātes.
Aphes: in finibus: vel in extremis.
Aphes: donum in finibꝰ rubētium: vel in extremis ascēsionis ruforum.
Aphes: libere egrediens vel securitas egressionis.
Adhia: liberalis dominꝰ vel liberalitas domini.
Aphrica: fertil vel augmētata
Aphricani: fertiles vel augmēti.
Aphiba: colligens recte: vel congregans conuersionem: seu liber egressus: aut secura egressio.
Aphirh: securꝰ: vel liber seu securitas aut liberalitas.
Aphon: volans inique: vel volatus merorū seu libere murmurās: aut securitas inutilis.
Aphonite: volātes inique: vel volando merentes: seu securi inutiliter: aut libere murmurantes.
Aphus: volans cōsilio. vel volatus cōsiliꝫ: seu libere consulens: aut securꝰ festinatoꝝ.
Aphuth: eiꝰ indumentum: vel eius declinatio.
Aphuthei: eiꝰ indumenta: vel eius declinationes.

hic.g.post.a.

Ha: festiua vel solennis
Aga: loquens vel meditans: seu meditatio aut loquela.
Agaba: festiuus pater vel solēnitas patris.
Agabus: nunciꝰ tribulans vel tribulationis annūciatio.
Agad: planctꝰ egypti vel planctus egyptioꝝ: seu seruitꝰ festiua: aut solēne testimoniū.
Agag: doma vel tectum: seu festiue solēnis: aut festiua solēnitas.
Agagite: domata vl tecta siue solennes festiue: aut festiui solenniter.
Agai: q̄stio: aut festinitas: seu loquens mihi: aut meditatio mea.
Agla: vitula: vel iuuēcula: seu solennis: aut festiuitas eius.
Agar: aduena: vel ꝓuertēs: seu festum suscitans: aut solennitas vigilie.
Agareni: aduene vel conuersi seu festa suscitantes: aut solēnitates vigiliarum.
Agarai: aduena vultur vel cōuersio deuoratorꝭ siue festiuꝰ magister meꝰ: aut solennitas magistri mei.
Age: questio: vꝫ solennis: seu meditatio: aut loquela.

Ageba: solennis pater: vel festiuitas patris.
Agedgad: accinctus vel annuncians predo.
Agedgad: festiua seruitus predonis vel solenne testimonium accinctionis.
Agelom: solennis candor: vel annuncia iniquitatem meam.
Aggeus: festiuus: vel solennis seu querens consilium: aut letus festiuator.
Agi: questio: vel solennis: seu sciens me: aut festiuitas mea.
Agia: querens dominū vel solēnitas domini.
Agis: solennis domino: vel festiuitates domini.
Agirēmon: fons sublimis: vel fons ecclie: seu fōs congregās: aut fons malo⁹ granator⁹.
Agrippa congregans subito: vel congregatio subita.
Agrith: aduene: vl incola: siue aduena me⁹: aut incola me⁹.
Agith: festiua: vel solēnis: seu meditatio: aut loquela.
Agithe: festiui: vel solennes: siue loquentes: aut meditātes.

Hic.h.post.a.

Hab: frater patris: vel fraternitas paternitat⁊
Ahaion: cāpi: vel aulones seu valles grandes: aut valles cāpestres.
Ahalath: mons diuidens: vel mons leuis. id est. limpidus: siue lubricus.
Ahamon: sapientia vel sapientissimus.
Ahara: fratris odor: vel frater odoris.
Aharel: post exercitum: vel sequens exercitium dei: ipse est ohab cognatus moysi: qui et ietro.
Ahares: testa vel sol: seu siccitas aut aridiras.
Ahaz: patruus vel patruelis: seu fortis aut apprehendens.
Ahazias: patruus domin⁹ vel patruelis domino: siue apprehendens dominū: aut fortitudo domini.
Aheberim: hebreorū vl transeūtiū: seu transitus: aut trāsitores eorum.
Ahei: umbraculum: vel infecūditas.
Aheri: declinās: vl declinatio
Aheſam: voluntas: vel ꝓsiliū seu volūtari: aut cōsilio eor⁊.
Ahi: fraternitas: vel vbi hec: seu vallis aut questio.
Ahi: viuet: vel viuit: seu vita vallium: aut questio vite.
Ahia: frater ei⁹: vel vbi hec ei: seu vita ei⁹: aut viuit.
Ahaia: querens eu⁊ vallis ei⁹ seu vita vallium eius: aut q̄stio vite eius.
Ahialim: cerui vel ceruorū lapides siue vallis ferm̄ēti aut questio malicie.
Ahialon: admirans: vel admiratio: seu vita merēs: aut valetis iniquitatis.
Ahias: vita plasmata: vel vita facture: seu frater sustullens: aut fratris plasmatio.
Ahidad: viuens glia vel vita glorie: seu frater me⁹ gloriās: aut fratris mei gloria.
Ahie sterilitas: vel obumbratio: seu frater obumbrās: aut fratris obumbraculum.
Ahiel: viuens deo: vel viuens dñi seu vita vallium dei: aut questio vite diuine.
Ahiere: vallis amica: vel vita amici: seu frater me⁹ amicus: vel fratris mei amicitia.
Ahiezer: frater me⁹ fortis: vel fratris mei auxiliator: seu vita vallium separator⁊: aut q̄stis vite sanctificationis.
Ahilam: dolēs vel pruriēs: seu anteforas: vl ante vestibulū.
Ahiloth: frater vincēs vel frater ligat⁹: seu vallis declinās aut vite vocatio.
Ahiluth: vallis inclyta: vel q̄stio nobilis: seu frater inclyt⁹ aut fraternitatis nobilitas.
Ahiman: vita qualis: vel questio que: seu frater q̄s: aut fraternitas quomodo.
Ahimelech: vita regis: vel vallis regia: seu frater meus fortis aut fratris mei regnum.
Ahim: fons vel oculus.
Ahinadab: frater spōte vel frater spontane⁹: seu vita vallium spontaneax⁊: aut questio vite spontanee.
Ahin: frater merens vel frater iniquus: seu vita vallium dolentiū: aut questio vite inutilis.
Ahiram: vallie excelsa: vel vita exaltata: seu frater meus sublimis: aut fratris mei altario.
Ahiran: sculptor vel sculpens.
Ahiranite: sculptores vel sculpentes.
Ahiroth: sculpti vel scalptū.
Ahisameth: fratr⁊ mei sculptura: vel fratris mei erectio: frater me⁹ adiuuans: aut frater meum roborans.
Ahisar: frater meus princeps vel fratris mei leuam̄: seu vita vallium principis: aut questio vite angustiantis.
Ahirub: frater meus bon⁹: fratris mei bonitas: seu vallium deserentiu⁊: aut questio vite deserte.
Ahoi: spina vel cōpūctio.
Ahoirel: spinosi vl cōpūgētes.
Ahoiban: spine sapie: vel compunctio intelligētis.
Ahoiman: perturbans vel perturbator: seu pungens quo: aut spina quomodo.
Ahim: inutile: vel iniquitas.

Hic.i.post.a.

Hi: vultur vel deuorans.
Hia: vultur eius: vel deuorans eum.
Hiath: vultur vel ꝓdemnatio seu vultur declinans: aut deuoratio peccator⁊.
Hiham: frater meus surgēs vel fratr⁊ mei resurrectio seu vultur callidus: aut deuorator callidiratis.
Hihel: vultur dei: vel deuorator deus.
Hilath: dolens vel parturiēs: seu vultur vinctus: aut deuorator declinans.

Nominū hebraicorū

lon: vallis admirans: siue
bi ēāt visi: aut vbi visi sūt.
lad: vulē vtinā vtilis: vl de
otaē vtinam declinat⁹.
lal vbi erant vrsi: vel vbi
rsi sūt.
m: inutilis: aut idolatra.
man: idolum gratū: vel iut
s donatio: seu vultur quisi
ut deuoratior quomō.
n: fons vel oculus.
naam: vultur decorus vel
uoratio pulchritudinis.
nagallim: oculus viruli: vel
ōs inundās: siue ocul⁹ reuela
ns: aut fons trāsmigratōis.
on: vultur merēs: vel vulē
niqu⁹ seu deuorat⁹ murmure
ut deuorator inutilis.
r: ciuitas vel oppidū.
esames: ciuitas solis: vel op
idum illuminatū.
ēmoth: desertio: vel addu-
tio mortis.
th: pdēnat⁹ vel cōdēnatio.
ud: vultur inclytus vel duo
ans gloriosum.

Dic. l. post. a

La: ꝓmixtio vel ꝓcēdens
ue ifirm⁹ aut ifirmitas.
lab: lactea vel dulcedo.
lach: lubricū: vel pars mea.
lacarnaīm: fermētū cōcidēs
uces: vel cōmixtio diuidēs
rincipes.
lal: laxitas vel lassitas: siue
atitas aut latitudo.
lala: laxitas eius vel lassitas
ius: seu lenitas eius: aut lati
udo eius.
laz: infirmans eos vel cōmi
tio eorum.
lamath: despiciēs vtrem vel
ermnens indignationē.
lamon: despectio vel desuper
ultitudinē siue infirmans
os dolori: aut cōmiscēs eos
iniquitati.
las: cōmixtio vel fermentū.
lasam: triplicē vel cōsterna-
am seu cōmiscens ꝓplm aut
fermentatio populi.
lbialbon: ꝓtis mei dolor vel
pater meus suginteligens.

Alchim⁹: fermētū vani cōsiliū
vel cōmiscens callidam festi-
nationem.
Ale: cōscensio vel cōmiscens: si
ue infirmus aut infirmitas.
Aleph: mille vel doctrina tem
ptationum.
Alephsim: ignis vel igne⁹: seu
doctrina mandati: aut milia
temptationum.
Allel: laus vel laudatio.
Alleluia: laudate dominū vel
laudatio domini.
Alexander: alleuans tenebras
vel auferens angustias tene-
brarum.
Alexandria: idem.
Alexandrini tenebras alleuā-
tes vel tenebrarū angustias
auferentes.
Alphalthi: bitumen vel aque
bituminis.
Alphe⁹ doct⁹ vel documētū si
ue fugitiu⁹ aut millesimus.
Alian cōtemnēs donū vel de-
spectio gratie.
Alian: eie: tus vel electio.
Alimis: vestibulis: vel sublimi
naribus.
Alinath: vter vel indignatio.
Alinthan: contēptor doni vel
despiciens donatorē.
Almon: cōtemptus vel despi-
ciens.
Almondeblathaim: cōtempt⁹
palatarum: vel despiciens op
probria.
Almoth: vter vel indignatio.
Aloes: laus facture vel laudā-
tio plasmatoris.
Allō: laus doloris vel laus me
roris siue laudator iniquus:
aut laudator inutilis.
Alus: despiciēs vel cōtemnēs
siue cōtempt⁹ aut despectio.
Aluam: cōtemnēs eos vl despi
ciens eos: seu contēptus eis
aut despectio eorum.
Alulam cōtemptus vel despe
ctus.
Alus: fermentū seu cōmixtio
seu cōtemnēs cōsiliū: aut de
spectus festinator.

Pic. post a

Am: gens vel populus.
Ama gens mea vel po-
pulus meus.
Amaa gens ei⁹ vel popul⁹ ei⁹
seu populi testis: aut populū
testificans.
Amaad populū testificans vel
populi testificatio.
Amad: ꝓplus adhuc: vel ꝓplus
seruiens siue populus testis
aut populare testimoniū.
Amadath i: ꝓplis seruiens pctō
vel ꝓplus testificans tpe.
Amador: ꝓplis testes generans
vel ꝓplis seruiēs generationi.
Amal: gens cōmixta: vel ꝓplus
cōscendēs: siue ꝓplis infirm⁹
aut ꝓpli despectio.
Almanasar: dixit princeps: vl
dictū principis: siue gens cō-
mixta carceri vel ꝓplis despe-
cte carceratus.
Amalech: gens bruta vel po-
pulus lābans.
Amalechite: gentes brute vel
populi lambentes.
Aman: iniqu⁹ vel coangustās
seu cōprimens me: aut coan-
gustatio mea.
Amana iniquus ei vel coan-
gustans eū: seu cōprimens eū:
aut coangustatio eius.
Amanite: iniqui vel coangu-
stantes: seu cōprimētes eos:
aut coangustatio eoꝝ.
Aman: populo donat⁹ vel po
puli gratificatio.
Amanite: populo donati vl po
puli gratificationes.
Amman: cubitus vel mensura
seu ꝓplis qui. aut gens quō.
Ammanite: cubitati vel men-
surati: seu gentes que. aut po
puli quomodo.
Amāsame: cubit⁹ sultiens vel
mensura erectiōis: siue ꝓplus
dono adiutus aut ꝓplus gra
tificatione firmatus.
Amaraphal: dicto cadēs vel
dixit vt caderet. seu ꝓplus cu
ratus deo aut populus medi
camentum dei.
Amarā: temulēt⁹ vel rubrica-
t⁹ sordidus: siue ꝓplis laudat⁹

tus tristicia aut ppls acerua⁹
Amarias: dicēte dño vel ℵbñ dñi: seu gēs suscitās dñm aut ppls vigilās dño.
Amarire: dicētes dño vel ℵba dñi: seu ppli dñm suscitantes aut ppli dño vigilātes.
Amas: furor vl indignatio seu populi tollens: aut populus plasmationis.
Amasa: furor ei⁹ vel indignās ei: seu sustolleus gentem aut popularis plasmatio.
Amasai: furor ei⁹ me⁹ vel indignatio ei⁹ mihi: seu gentem sustolēs mihi: aut ppli plasmatio mea.
Amasi: furor me⁹ vel indignatio mea: siue ppłm tollēs mihi: aut plasmatio ppli mea.
Amasia: indignās dñs vel furor dñi seu gentē sustollēs domio: aut ppli plasmator dñs
Ammath: vter vel indignatio siue ppłus donat⁹ aut populus cōsummatus.
Amath: ℵitas vel indignator siue populus peccator aut populus temporalis.
Amatha veritas ei⁹ vel indignatio bilis ei⁹ siue ppls declinās eā: aut ppls peccās ei.
Amatheus: ppłus peccans vel indignator rigidus
Amathi: veritas mea vel indignatio bilis mee seu ppls peccās mihi aut ppłus declinās. Iste amathi ē iona ppha sarepta ne vidue filij⁹ quē resuscitauit helias: mḳe postea dicēte ad eā: Nūc in isto cognoui quia vir dei es tu: ↄ ℵbā dei verum est in ore tuo.
Amathia: ℵitas mea dño: vel fidelitas mea dñi: siue ppłus peccans dño: aut ppłus declinans dominum.
Amathim: ℵitas vel indignatio bilis eoꝝ: siue ppls peccās eis: aut ppłus declinās eos.
Amathitis: ℵitas viri vel indignatio bilis assūpte: seu: populus peccās viro vel populus declinās assumptionē.
Amdan: cōcupiscibilis vel cō: cupiscens: siue ppls iudicans eos aut ppls iudex eoꝝ.
Amaum: populū abiectiōs vel populi abiectio.
Amaus populus abiectus: vel populi abiectio.
Amen: vere vel veritas: seu fiat aut fideliter.
Amessa: populū tollēs vel populi ablatio.
Amessia ppłm leuās domini: vel populi subleuatio.
Ameseth: ppls timēs vel ppłus plongatus: seu ppli germen aut populi resurrectio.
Ametha lucr⁹ vel indignatio: siue ppli donū aut ppli pfectio
Amethen: populus ascendens vel populi fortitudo.
Amethi: luct⁹ me⁹ vel indignatio mea: siue ppłus mecū aut populus obstupefact⁹.
Amphibolis: ppls corruēs vl ppłus ore corruens.
Amia: populus dñi vel populi dominatio.
Amiel: ppls meus dei vel populus meus deo.
Amiel: populus meus dei vel populo mei de⁹.
Amim. gēs mea vl ppłus me⁹.
Aminadab: ppls me⁹ spōte vl ppls me⁹ spōtaneus: siue ppli mei vota aut ppls me⁹ vrban⁹
Aminod: ppłus me⁹ inclytus: vel ppłus me⁹ gloriosus.
Amisaddai: ppls me⁹ sufficiēs vel ppli mei sufficiētia.
Amithal: calefact⁹ ros vel calefactio roris siue ppls me⁹ irroratⁿ: aut ppli mei irroratio.
Amiuth: popul⁹ me⁹ inclytus vel populi mei gloriatio.
Amizadab: ppli mei ruēs torris: vel ppło meo torr⁹ fluitio
Amnes: robustus vel fortis: siue populus fugitiu⁹: aut populi temptatio.
Amob: parcens vel sustinēs: siue populus dilectus aut populi amplexatio.
Amoth: populus tenens: vl populi apphensio.
Amolum: flos farine: vel rara arina.
Amon: onerās vel onust⁹: nutriens aut fidelis.
Amon: donās vel nutrit⁹: donatio: aut matris fetus.
Amon. populus dolēs vel populus murmurās: siue populus iniqu⁹ aut ppls inimi
Ammon: ppls parcēs vel meroris: siue filj⁹ generꝭ aut filj⁹ ppli mei.
Ammona: cōprimēs vel gustatio eius.
Ammona: popul⁹ parcēs populus meroris ei⁹: siue us populi eius.
Ammoni: cōprimens me angustatio mea.
Ammoni: ppls parcens vel populus meroris mei: ue filius generis mei: aut us populi mei.
Ammonite: cōprimētes me coangustantes me.
Ammonite: ppli parcētes hi vel ppls doloꝝ meoꝝ: filij generis mei aut filij pulorum meoꝝ.
Amora: loquēs vel amari siue populi scitus: aut illuminatio.
Amorrei: amari vel loquens seu populi scīti aut populi luminati.
Amos: fortis vel potens: onerosus aut vir robustus.
Amos onerauit: vel fortitudo seu populum auellēs: aut puli diuulsio.
Amesa: fortis ei vel potēs ue onerās eū aut aut fortitudo eius.
Amosa: vir robust⁹ ei vel onerauit eū: seu ppłm auellēs aut diuulsio populi ei⁹.
Amoth: calefactio vel calefaciens.
Amothdor: calefactio generatiōe ł calefaciēs generationē
Ampliatus: populi malleā vl populus malleator: siue populus ore cōtundens.
Amraphel: dicto cadens vel

vt caderet: siue populꝰ cu
ans deo aut populi medi-
mentum deus.
ram ꝑpl⁹ excelsus vel po
li celsitudo: siue ꝑpl⁹ exal-
us aut populi exaltatio.
ramite: populi excelsi: vel
puli exaltati.
ri: amaricās vel lacescens
e populus magister aut po
li magisterium.
si: populus indigens vl po
li dormitatio.
har: ꝑpl⁹ patēs vel po-
ulus ambigēs: siue populꝰ
plorator odoris: aut popu
s explorator ascēsionis.
ahel: ꝑpl⁹ cālefactꝰ deo vl
pulus cū quo ē deus.
al: populus dolēs vel po-
ulus parturiens.
ulā: ꝑpl⁹ dolens ei vel po
ulus parturientium.
ulite: populi dolētes vl po
li parturientes.
uthal: calefactus ros vl ca
factio roris: siue ꝑpl⁹ irroza-
s aut populi irrozatio.

Dic. II. post. a

la: donatus vel gratifi
catus seu donū: aut gra
ificatio.
na: gratia vel respondens:
ue donās aut donatio.
ab: vua vel humilitas: siue
donū patris: aut grata pater
nitas
aba: vua eiꝰ vel humilitas
eiꝰ: siue donum ꝓfis eiꝰ: aut
grua paternitas eius.
achām: humilis vel erur-
gens seu donū calidum aut
gratificata caliditas.
aceh: cognomētum vel co-
gnominatio.
rachim: nō est innocens vel
humilitas renuens: siue mo-
ntē collo sublimi. aut humi-
itatis renuitio.
nae: nunqnid cōmotus est:
el nunquid cōmotio.
raphalim: cadētes vel violē
s siue gigantes aut gratiam
declinantes.

Anahe: nūqnid cōmotꝰ ē ipse: vel nunquid ē cōmotio ista: siue donatus vite: aut gratificatio susceptioni.

Anam: nubes vl obumbratio siue donum populi: aut gratificatio eorum.

Anamalech: donū regni vel responsio regis: siue donās regnator aut gratificatio regia.

Anamin: rīdētes aque vl gratificationes aquarū.

Anan: donum gratie vel donata gratificatio.

Ananehel: gratꝰ deo vel respō sio dei: siue cui donauit deus aut q̄ est donatꝰ deo.

Ananeth: dono viuēs vel gratia pauidus.

Anani: donatꝰ mihi: vel gratificatio mea.

Anani: respondens mihi vel gratificatio mea.

Ananias: donū gratie dñi vel donata gratificatio dño.

Ananias: rīdens gratie deo: vel gratificās grate dñm.

Ananim: rīdentes aque vl donationes aquarū.

Anas: donās vel donatus seu gratiā tollens: aut rīdens.

Anath: gra vel rīdens seu gratie peccans: aut rīsio tpis.

Anatha: rīdēs ei: vel gratificās eī: seu gre peccās eiꝰ: aut rīsio tpis eius.

Anathim: respondens eis vel tificās eos: seu gratia peccās eoꝝ aut rīsio tpis eoꝝ.

Anathain: humilitas vana vl rīsio vana: seu monile colli: aut humiles ꝛsurgētes.

Anathoth: rīsio vel obedientia: aut rīdēs signo aut gratificatio designātis.

Anathothia: responsio dñi vel obediens dño siue respondēs signo dñi aut gratificans designantem dominū.

Anathothite: rīdētes vl obedentes: siue rīdētes signo: aut gratificātes designatorē.

Andreas respondens pabulo vel decorus in statione: siue decus. aut ſm grecē ethymologiam: aporoyandros id est s viro virilis.

Andronicus: rīdens pabulo: aut decorus ad standū: siue cogitās passionē: aut responsio passionis.

Anebgaba: sollicitauit vel humiliau it: siue sollicitans valles aut humilitās colles.

Anegeb: auster vel meridies siue australis aut meridianꝰ.

Aneī: nūq̄d cōmotꝰ ē mihi: vl nūq̄d cōmotio mea.

Aneliab: donū dei patris: vel gratificās deū patrē.

Aneni: circuli vel corone: seu ꝓcinēs aut ꝓconator.

Aneni: domum meum vl gratificatio mea.

Aner: lumen vel illuminatio: seu dono vigilans aut gratificatione cōsurgens.

Ange: donū ꝓruptum vel gratificatio pectoris.

Anad: gratia vel respōsio: siue respondēs testibꝰ aut gratificatio seruitutis.

Ani: pauꝑ: vel egenus: siue donū meū aut gratificatio mea.

Ania: donū dei vel gratificās dominum.

Anian: domū ꝑpli vel gra eoꝝ.

Anihel: donatꝰ deo vel gratificās deum: siue gratificās eos vel pauptas eoꝝ.

Ano: donās eis vel gratificās eos siue dolor eorum: aut labor eorum.

Anob: dono seruiens vel gratificatio seruientis.

Anon: donator merēs vel gratis iniquꝰ: seu gre inutil: aut gratificationi murmurās.

Anthiphas: dans trāsitum vel dantis trāsitio.

Antiochus: pauper silens vel pauperis silentium.

Anthiochia: pauptas silēs vel pauptatis silētiū.

Antiocheni: pauper silētia vl

Baupertate silentes.
Antipater: dās laudem vel dā tis laudatio.
Antipatridem: dom̄ laudatū vel dantis laudationem.
Aniula: dolens vel parturiēs.
Anium: dom̄ vnicū vel gratificatio sempiterni.

Vic. o. post a.

Hoden: nidus vel cubiculum.
Hod: inclytus vel gloriosus.
Hohi: spina vel cōpunctio.
Hohite: spinosi vl cōpūgēres.
Hohiaban: spina sapientie vel cōpunctio intelligentis.
Hohiman: pturbatus vel perturbatio seu pungens ds aut pungens quomodo.
Hoth: nobilitas vel gloriatio.

Vic. p. post a.

Hppaim: humus eox vl volatus eox.
Hpparam: liber onager vel cōtinēs feritatē.
Hppalma: libertas populi dñi vel cōtinēs populū domino.
Hppelles: congregans eos vel cōgregatio eorum.
Hppia: libera vel libertas: siue ptinens aut cōtinētia.
Hppiforum: libera vel fortis libertas.
Hppollo: mirabilis aut ammirandus.
Hpollophanes: mirādus facie vel ammirabilis ꝓtēplator.
Hpollonia: disciplina vel synagoga eorum.
Hpollonius: miraculū vel ammirabilis.
Hpollos: cōgregās eos vel congregatio eorum.
Hpostolus: missus vel legatio.
Hbscs: libere egrediēs vel ptinentia egressionis.
Hpsiba: ptinens rectitudinem vel libertas cōuersatiōis.

Vic. q. post. a.

Haquila: dolens vel parturiens: seu dolor: aut parturitio.

Vic. r. post. a

Har: suscitatio vel vigilie
Hra electꝰ vel electio: seu vigilans ei: aut suscitans eum.
Hrab: insidie vel calliditas seu vigilās pri: aut suscitās prez.
Hraba: insidie eius vel callidi tas eiꝰ: siue suscitās prem siue vigilis patris eius.
Hraba: multa vel vespera: siue occidēs: aut inhabitabilis.
Hraba: plana vel campestris: seu deserta aut occidētalis.
Hrabath: deserta rpe vel planities peccatoꝝ siue suscitans patrē peccati: aut vigilās patri declinanti.
Hrabathite: deserti rpe vel planities pctōꝝ: siue suscitantes patrē peccati: aut vigilantes patri declinanti.
Hrabes: humiles vel occidentales: siue callidi aut insidiatores.
Hrabathane: humile robur vl debta fortitudo: siue suscitās patrē robustū aut vigilās patri fortitudinis.
Hrabia: calida vel insidiatrix: siue humilis aut occidētalis.
Hraboth: plana vel hūilia: siue cāpestria aut equalia.
Hrach: longitudo vel lōganimitas: siue suscitans fratrem aut vigilia fratris.
Hracheus: lōgitudo ꝓfulens: vel lōganimitas festinās: aut vigilās fratri cōsilꝫ aut suscitans fratrem festinantem.
Hrachi: lōgitudo mea vel lōganimitas mea: seu fratri meo vigilans aut suscitās fratrem meum.
Hrachites: lōgus vel longanimitas: seu vigilans fratri cōuerso suscitās fratrē captiuū.
Hrad: descēdit vel descēsio: siue suscitauit descēsionē.
Hrad: descendēs vel descēsio: siue suscitans seruum: aut vigilans testimonio.
Hrada: miraculum vel admiratio: siue obstupuit aut admiratus est.
Hradam: descēdēs ei vel d sio eiꝰ: seu vigilans seruu aut suscitans testimoniū
Hradi: deponētes vl depo nes: siue vigilās suituri aut suscitās testimoniū
Hradius: deponēs ꝓfitiam descēdēs festināter: seu lās suituri festināri aut nans testificationē ꝓfitē
Hradius: admirās vel obs scens: seu vindemiator m sufficiens: aut vindemi ris mei sufficientia.
Hrado: miraculum vel de tio: seu suscitans seruū au gilia testificationis.
Hrapha: suscitans terrā vl gilanter fodiens.
Hraphite: suscitores terre vigilanter fodientes.
Hrahath: negociator vel n ciatio: seu vigilans vite suscitans pauorem.
Hraia: eligens dominū vel crio dñi: seu vigilās dom aut suscitatio domini.
Hral: suscitans infirmū vel gilanter cōscendēs: siue s tans cōtemnētem aut vigi despectionis
Hram: suscitans excelsum vigilans exaltationi.
Hram: res cū arca vel res c capsa: siue irascens: aut i gnatio.
Hram: suscitans gētem vel gilia populi.
Hram: excelsus vel iracund seu decor: aut eiectio coꝝ.
Hrama: suscitans gētem vigilia populi eius.
Hrama: excelsꝰ vel irascēs decorās eū aut deiectio c
Hramathi: deiciens aut d ctio eius seu decore pau aut excelse consumans.
Hramelech: suscitās gentē gi: vel vigilia populi regu
Hramelech: excelsum regnū vel erectꝰ rex: seu decor aut iracundia regis.
Hrā: res cum arca: vel res cu capsa siue suscitans excels

ut vigilans exaltationi.
an:aceruus tritici vel laus
omenti:seu suscitans donū
t vigilans gratie.
anō:laus frumēti vel acer-
us tristicie:seu suscitans do
um iniquum aut vigilans
ente inutilit.
argath:mōs vulsus vel mōs
ellicat⁹:seu suscitās cōsurre
ionē descēdētē aut gigilās
atrimonio descendenti.
ari:mōs vel sublimitas seu
igilans vigili meo:aut susci
ans suscitantē me.
arite: mōtani vel sublimes
u vigilantes vigili meo:aut
scitatores suscitatoris mei.
as: elatio vel supbia: siue
scitans sustollentem:aut vi
ans plasmationi.
aſith:artifex vel artificium.
ath:testimoniū descendens
el cōsurrectio descensiōis:si
e suscitās peccatum:aut vi-
ans tēporaliter.
bath:bruc⁹ vel locusta seu
uc⁹ peti aut locusta tpalis.
bathite:locuste vel bruci:si
e bruci peccātes aut locuste
mporales.
bathie: locusta viri vel bru
⁹ assūpt⁹:siue ham⁹ panid⁹
ue humilitas superiorum.
bec:quarta vel quattuor.
bella suscitās vetustatē au
vel vistilia sine assūptione.
bi:locusta vl bruc⁹ siue ha-
as me⁹:aut humilitas ei⁹.
bo hamus vel vsq; huc siue
umilis aut humilitas mea:
both:humilis vel cāpestris
e hamus tenens:aut hami
ratio.
bone:locusta inūtilis:vel bru-
s inutilis:siue hūilitas me
a eū:aut retētio doloris ei⁹
bub:insidie vel insidians.
bud:insidiator ser⁹ vl in
idians testimonio.
chaus:agnoscens leo vel
ritio leonis.
chiathar oth:moza corone:
longitudo circuli.

Archippus:insidie oris vel lō-
gitudo opis:siue insidie dila
tari aut insidiarū dilatatio.
Ardon:suscitās iudices vel vi
gilia iudicandorum.
Area eligens eū vel electio ei⁹
seu suscitans descēdentē aut
vigilia descensionis.
Areba:plana vel cāpestris:seu
deserta: vel inhabitabilis.
Arebia:humilis dño vel retē-
tio domini.
Arebla:insidiās:vl insidiatio
Arebna:humilis pulcher: vel
insidians pulchritudo.
Arech:lōgitudo vl lōganimitas.
Arechon:lōganimitas merēs
vel lōgitudo iniqua:siue am-
miratio possessionis: aut de-
scensio negociationis.
Ared: descendens:vel descen-
sio siue ascēsus mōtium: aut
ascensus saltuum.
Areph:suscitator mensure:vel
vigilia dissolutionis.
Areli:declinās me:vel declina
tio mea:siue suscitans deum
meum:aut vigilia dei mei.
Arelite decliati mihi:vel decli
natiōes mee:siue suscitantes
deū meū aut vigilātes cō meo
Arem:acerui lapidum vel la-
pides acervati.
Aren filius meus vel filiatio
mea:siue suscitans fontē:aut
vigila oculi.
Ares: electus: vel electio: seu
suscitans facturam; vel vigi-
lia plasmationis.
Areth:stupor vel descensio: si-
ue suscitans pauorem ei: aut
vigilia vire.
Areuna:arca vel repositio.
Arphasa: suscitans trāsitum:
vel vigilia trabsgressionis.
Arphasei:suscitatores transcū
tiū vel vigilia trāsgressionū.
Arphat sanas vel saluans: si-
ue sanitatis:aut salutatio.
Arphaxat: saluans vel sanās
depopulationem.
Arga mēsura:vel mensurator
Argob maledicens excelsum:
vel maledicta sublimitas.

Aridai:suscitans dilectū meū
vel vigilia amabilis mei.
Aridatha. leo donatus vel leo
nis donum sufficiens.
Ariel:leo deus: vel leo dei.
Arieli:leo deus meus: vel leo
dei mei.
Ariph: vigilia germis floridi
vl suscitatio visiōis buccelle.
Arim:acer⁹ lapidū: vel lapi-
des acervati.
Arimatheus: altitudo ei⁹ vel
ipse exaltatus est.
Arimathia:suscitans donū do
mio vl vigilia donatiōis dñi.
Arioth:ebrietas:vel ad sollici
tudinē dirigens.
Ariopagus:primitius solenni
tas:vel primitie: solennitatis
Ariopagita:primitiue solēnis
vel primitiua solēnitas.
Ariopagus:primitiua solēni-
tas vel primitie solennitatis
sed hoc violentum cū athenī
ensis curie nomē sit:q̄ a mār
te nomen accepit.
Arisai: leo temptans:vel leo-
nis temptatio.
Aristarchus:suscitans coronā
vel mons facture sup siue.
Aristobolus:suscitans dolorē
vel resuscitatio germis.
Arina sublimis vel cōsurgens
siue sublimitas:aut ꝓsurrectio
Arinageddon:mons est latrū-
culis vel mons globosus; si
ue consurrectio tecti:aut con
surrectio in propria ara.
Arinathaim:sublimitas duo-
rum vel altitudo eorum: siue
sublimes duo:aut consurgen
tes bini
Armenia:mōs vulsus:vl mōs
vellicatus seu montis auul-
sio:aut montis vellicatiō.
Armenī:mōtes vulsi:vel mō-
tes vellicati:seu mōtiū vulsio
nes:aut mōtiū vellicatiōes.
Armon:anathema meroris:vl
imago tristicie.
Armon:dom⁹:vel cellariū:si-
ue illuminās:aut anathema
Armō:anathema meroꝛ mei
vel imago tristicie mee.

Armoni domus mea: vel cella
Armoni: domꝰ mea: vel cellarium mei: siue illuminās me: aut anathema meum.
Arnaphet: vigilia cōuertēs vt suscitatio cōuersionis.
Arnan: vigilia doni vel suscitatio gratie seu arca merorꝝ: aut maledictio eorꝝ.
Arnon: arca merorꝝ: vel maledictio: siue lumen eorum: aut maledictio eorum.
Arod: maledictio sufficiēs aut maledicta sufficienter.
Arodi: maledicꝰ sufficiēter: vel maledictio sufficiēs mihi
Arodite: maledicꝰ sufficiēter vel maledictionū sufficiētia.
Aroedi: vindemiator sufficiēs vel vindemie sufficientia.
Aroer: suffossio vigilie: vel vacue factio vigilis.
Aroer: mirice: vel exurgēs: siue subleuās: aut suffossa.
Aroerite: vacue factiōes vigilium vt suffossiones vigiliarꝝ.
Aroerite: mirice vel subleuantes siue suffossi: aut exurgētes
Aroni: nequā vel versipellis.
Aromath: nequā tempus: vel versipellis peccatorꝝ.
Arori: mōs vel sublimitas.
Arorites: sublimis: vt mōtanꝰ
Aroseth. nequā semē vel iniq̄ positio: seu vigilans germen aut suscitatio resurrectionis.
Arsa: sol eiꝰ: vel illuminatio.
Arsaces: solis vurtcis: vel illuminatio vomitus.
Arselem: silēs circūcisio: vel silentiū circūcisiōis: seu suscitans nomē dñi: aut vigilans auditioni diuine.
Areh: mora vel imorās.
Arthaba: mora patris. vel morans patrem.
Artaxerxes. lumē silentio tem ptans. vel lumine silentio tēptatus.
Artheman. anathematizantē. vel conturbantē eos.
Arzhemis id ē diana ꝓturbās vel anathematizans. siue suscitās egrotationes, aut egrotationum suscitatio.
Aruces. circūrodēs me. vel circūroseo mea.
Arun. aceruus tritici vel laus frumenti.
Arunas. illuſians vt illuſiatio.
Arur. suscitans ignē. vel vigilia luminis.
Arus. incisa. vel aurea. seu vigilans cōsilio. aut suscitans festinationem.

Vic. s. post. a.

Asa. tollens vel factura sine sustollens aut plasmatio.
Asaba. eiꝰ captiuitas. vel eius cōuersio. siue sustollens patrē aut plasmatio patris.
Asabias. colligens dñm. vt cōgregatꝰ dño. siue sustollēs patrē dñm. aut plasmatio prīs domini
Asach. factura ꝓrupta: vel plasmationis vmbraculū. siue sustollens fratrem. aut tollens fraternitatem.
Asadias. factura seruiens dño vel sustollēs testimoniū dñi.
Asael. sustollēs deum vel plasmatio dei.
Asaph. colligēs vt ꝯgregās. siue collectio. aut ꝯgregatio.
Asaia. facit dñs. vel faciēte tē mino. siue sustollēs dñm. aut plasmario domini.
Asaias. idem.
Asam. delictū vt fumꝰ. siue sustollens ꝓpm. aut plasmatio. eorum.
Asama. delictum eiꝰ. vel fumigans eum siue sustollēs ꝓpm eius. aut plasmatio eorꝝ.
Asan tolleus donum. vel plasmatio gratie.
Asana. tollēs donū ei. vt plasmatio gratie eius.
Asar. carcer vel carceratꝰ. seu facturā suscitans. aut sustollens vigilantes.
Asaradan. vincēs vel exacutꝰ siue sustollēs vigiles iudices aut plasmationem suscitans iudicio.
Asarel. carcer dei. vel carcera-tꝰ deo. seu factura suscitās um. at sustolēs vigiles d
Asarela. factura suscitās dictū vel plasmatio toll giliam maledictionis.
Asaronthamar. beatitud me vel beatitudo cōmut ue atrium amaritudinis vestibulū cōmutatiōis.
Asarsualim. diuites vulp atriū vulpiū. seu factur tās salutē. aut plasmat gilans saluationi.
Asarsusim. diuites obtin beate reuertēs: seu factu scitans equū. aut plasm vigilans reuersioni.
Asasonthamar. os amari lētiū cōmutatū. seu fact ciens iniq̄tatē cōmutat aut plasmatio tollens amaritudinis.
Asaar. diluculū vel mane culo seu factura estimās plasmationis. existimat
Asaradon. victor vel exa seu factura suscitās fu quos. aut plasmatio v testimonio merentū.
Asarahel. beatꝰ deꝰ. vt do dei seu facturavigil aut plasmatio suscitās
Asaramel. sustollens exc deū. vt plasmatio excels
Asbaal. plasmās virū. v lens vetustatem.
Asbel. captiuꝰ dei. vel a veteris.
Asbehel. captiuꝰ dei. vel ra vetusta.
Ascalon. appensa vel im siue ignis infamis. aut ignobilis.
Ascalonite. appensi vt im si. siue ignes infames. au nes ignobiles.
Ascenez. tollēs possessor temptibiliter vel sustoll tēptibilem possessorem.
Aschenez. ignis aspsio. v nis sic aspersus.
Ascod. dissolutio vt effus ue icēdēs: aut incēdiū.
Ase. tollēs. vel factura. siue

tollens. aut plasmatio.
Asedā. sustollēs semp excelsus vel plasmatio semp excelsa.
Asebias. sustollēs dominū. vl plasmatio dñi.
Aschin. facture statio. vl plasmatio stationis.
Asedonias. tollēs pollicē dñi vl factura i medio dñatoris.
Asech. factura ꝑrupta. vl plasmatiōis vmbraculū. siue sustollens fratrem. aut tollens fraternitatem.
Asedech. testa vel sol. siue aridas aut siccitas ardoris.
Asedim. siccitas ardoris. vel suburbana. eoꝝ.
Asedemoth. aruavl sūrbana.
Asedochphasgan. abscisio. vel os delicti: siue tollēs abscisiū aut plasmationis donatio.
Asedoch. factura pabuli vel plasmatio viriditatis.
Asedothphasga. dolatio factura viridis. vel faciens pabulum abscisionis.
Aseph. atriū vel vestibulū. seu colligēs. aut cōgregatio.
Asem. sustollens eos. vel plasmator eorum.
Asemona. festiuās. vel os eius ab osse nō ab ore.
Asem. sustollens fontē vl plasmatio oculi.
Asena. ignis aspsus vel ignis aspsio. siue sustollēs fontē eiꝰ aut plasmatio oculi eiꝰ.
Asenna. ruina eiꝰ l ꝓcipitatio
Asennas. ruina eius vel ꝓcipitans eum.
Asenuaphar. ruens onager. vl ꝓcipitans feritas.
Asenech. ruina vel ꝓcipiatio. seu factura dedicās: aut plasmationē edificās.
Asennes. lauās me. vel sublimatio mea.
Asenoth. ruēs vl ꝓcipitās siue ignis aspsus aut ignis aspsio
Aser. atriū. vel diuitie. seu bti
Asdo. aut beatus.
Asherite. atria vel diuite seu be
Asherudines. aut beati erunt.
Asheratriū vulturꝫ. vel diuitie deuozatoris.
Aserai. btitudo mea vel beatꝰ erit mihi. siue atriū meū. aut diuitie mee.
Aserdan. exacutꝰ. vel vinculū cutis. seu beatū iudiciū. aut diuitie iudicande.
Aserim. atriū vl vestibulū. seu diuitie aut beatitudo eoꝝ.
Asermachimath. btitudo doni. vel ꝙ ē beata donatio.
Asermoth. atriū mortis. vl diuitie mortales
Aseroth. atriū angustie vel diuitie tēpozales.
Aseroth. atria. vl vestibula. siue ville. aut beatitudines.
Aserfual. beata salus. aut diuitie. salutis.
Aserfua. atriū gaudij. vel beatitudo letitie.
Asem. noiatꝰ. vel facies nomē siue sustollēs audirū. aut plasmatio famose auditiōis.
Asema. os ab osse nō ab ore vl sustollēs nomē eius. aut faciens famosam auditionem.
Aseu. factura dentiū vel plasmatio supvuinꝰ. seu tollens nomē aut sustollens amphoram temptationis.
Aseremoth. suburbana vl sub vrbibꝰ seu atriū indignationis rigide aut beatitudo formidatiōis eoꝝū.
Asergadai. atriū accicti vultu ꝝ l diuitie tēptatiōis ꝺuoꝝāt
Asepha. tollens subito. vel factura eructās.
Asphanar. equoꝝū domitoꝝ. vl factura apphendēs.
Asphanes. equoꝝ domitoꝝ. vl factura cōūsionē apphēdēs.
Asphar. tollēs onagrū. vl plasmatio ferocitatis.
Asia. sustollēs dñm. vel plasmatio domini.
Asia gradiēs. vel eleuans. seu auferens aut elatio.
Asiani. facture dñi. vel sustollentes dñm.
Asiani elati vel auferētes. seu gradientes. aut eleuati.
Asias. sustollēs dñm vel plasmatio domini.
Asidia. miluꝰ. vel herodiꝰ seu factura dilecta. aut plasmatio amabilis.
Asiel. sustollēs deum. vel plasmatio dei.
Astel. gradiens deo. vel eleuatio dei
Asim. sustollens eos. vel plasmatio eoꝝum.
Asima. sustollēs eos ei. vl plasmatio eoꝝum eiꝰ.
Asiochritus. dirigēs thuribulum vel directio thuribuli
Asiongaber. ligua viri. vel dolatio hois. seu faciēs merētes colles sublimes. aut sustollēs dolores colliū sublimium.
Asir vinculū vel vinculatus. seu factura vigilās. aut sustollens vigilantes.
Assidei. milui vel herodū. seu facture dilecte. aut plasmationes amabiles.
Assyria. factura vigilans dño. aut sustollēs vigilias dñi.
Assyris. diligēs vel dilecta. siue dirigēs aut directio.
Assyrij. facture vigilātes dño. vel sustollētes vigilias dñi.
Assyrij. directi vel dirigentes. seu dilecti aut diligētes.
Assis. factura laboꝝās. aut sustollēs laboꝝātes.
Asmo. nouissimū eiꝰ vel factura parturiens.
Asmodeus. facture iudiciū. vl plasmatio iudicātis.
Asmona. festinās. vel celeriter numerans.
Asnaa. tollēs serpētē vel plasmatio colubri.
Asoph. collectio. vl vestibulū.
Aseu. festinās seu festinatio.
Asom. silens. vel os ab ore nō ab osse.
Asometh. os viuax. ab osse nō ab ore vel silētiū vite. aut festinatio pauoris.
Ason. factura pupille. vel plasmatio coccinea.
Asor. atriū vel sagitta lumis seu tollens foramen. aut plasmatio iracūdie.

Asoradon: victor vel exactꝰ seu atriū serui iniqui: aut tol lēs fozamē testimoniū inuriū.
Asorā: atriū excelsū: vel sagitta luminis exaltati: seu extol lens fozamē excelsuz aut plasmatio iracundie exaltate.
Asoth: sustollens signum: aut plasmatio temporalis.
Asothite: tollentes signa: vel facture temporales.
Asra: diminutio: vel diminutꝰ seu tollens magistrum: aut plasmatio magisteriū.
Asrael: diminutus deo: vel sustollens magisterium dei.
Asrahi: beatū faciens: vel beata cōmotio: seu diminutꝰ ipse aut diminutioni patens.
Asrehel: bnūs deo: vel beatitudo dei: siue tollēs mgrīm dei aut plasmatio magisteriū dei.
Asrehelite: beati deo vel beatificantes deum: aut plasmati magisterio dei.
Astaol ignis gementium vel ignis parturientium.
Astari: caula mea vl psepe mei
Astari: ouili mei: vel cubiculū meū: siue atriū meum: aut factura explorationis mee.
Astaroth: ouile vl factura explozatorum.
Astaroth: atrium vel cubiculū seu caule aut psepia.
Astarothites: ouile vl factura.
Astarothites: caula vl atrium seu psepe: aut cubiculum.
Asturten: factura supflua: vel plasmationis supfluitas:
Astrages: voluntas festiua: vl consilium festiuitatis.
Asub: factura incendij: vl plasmatio conuersionis.
Aspha: tollens subito: vel factura eructans.
Asuerꝰ: dritudo: vel atriū eiꝰ.
Asum: os eoꝝ: vl fumigās eos
Asum: factura coccinea: vl tollens pupillam eorum.
Asur: diues vl dnūs: siue factura lumis: aut tollēs incēdiū.
Asyri: diues mihi: vel atrium meū; seu fatura lumis mei;
aut tollens incendium meū.
Asurim: diuitie eoꝝ: vl dritudo eoꝝ: siue factura illuians eos: aut tollēs incēdiū eoꝝ.
Assur: tollēs robustum: vel tolleus acerbitatem.
Assur: sustollens murū vel tolleus angustiā seu factura ꝓtinēs aut plasmatio directiōis
Assur: negociator: vel negocia tio siue nemus: aut ignis illuminatio.
Assur: dirigēs: vel diligens: siue beatus: aut gradiens.
Assurim: sustollens murū eius vel tollens acerbitatem.
Assurim faciēs robustos eos: vel plasmatio directa eis: siue tollēs angustias eoꝝ: aut sustollens cōtinētiā eoꝝ.
Assurim: nemora: vel ignū illuminationes: seu negociatores aut negationes.
Assurim: dirigētes vel diligentes: seu beati: aut gradiētes.
Pic. t. post. a.
Thra tps vel pctīs: seu delinquēs: aut tpalis.
Athac: pctō: humilis: vel peccati retētio: seu delinquēs fratri: aut tēporalis frater.
Athad: rhamnꝰ: vl testimoniū
Athaia: peccās dño: vl tēporalis domini.
Athalia: tēpus domini: vel tēpus eius seu peccās domino: aut declinatio domini.
Athania: cōcupiscentia vel desiderium.
Athanael: tēpus meum dei: vl peccatum meum deo.
Athanai: tps fluctuās: vl peccator cōmorꝰ: seu corona donati mei: aut exploratio gratificationis mee.
Athar: peccator suscitās: vel tēporalis vigilia.
Athara: peccatū suscitās ei: vl peccatoris vigilia eius.
Atharim: explorator: vel explo ratio.
Atharoch: corone vl circuli.
Athath: peccatum tēporis: vel tempus peccatoris.
Athenei dispersi vel dissipate
Athenienses: dissipati vel dispergentes.
Athenobius: peccator latrans vel temporalis latratio.
Ather: ipse cōsurgēs cōtra: vel peccator effūdēs aduer
Athicon: tps mediū: vel pris dimidiatio: siue tēpus gregate iniqtatis: aut pctū ꝓgregationis inutilis.
Athipha: tempus subitum et peccatum eructans.
Athil: peccatum germē: vel pus inueterans.
Athira: tempus querens vel lecti silentium.
Atholus: tempus consiliū peccati cōmixtio.
Athoniel: respondens de tempus eius dei:
Athupha: tempus subditi vel peccati infirmitas.
Athul tempus consiliū: vel cator festinans.
Pic. v. post. a.
Ua: iniquꝰ vel iniq
Uam: fons vel motꝰ: siue nēs eos: aut subuersio eo
Aut ferox: vl ferocitas: siquꝰ mihi aut iniqtas me
Uil: insipiēs vel stulti
Uim: aceruus lapidū vel quitas eorum.
Uisa: voluntas mea: vel tatis mee saluatio.
Uith: iniqua: vl iniquit
Uoth: sedes: vel cōmor seu vinculum.
Uoth: vita vel gloria seu le: aut ciuitates.
Uothiair: vinculum vigilis vel sedes vigilie: seu cōmo illuminatio: aut incuna illuminationis.
Uothiair: gloria luminis vita illuminans: seu ville gilātium: aut oppida illuminatorum.
Uphiathō: frugifera: vel uerulēta: siue uberras: aut cinere veniens.
Uphiathonite: frugiferi: vel pulueruleti, seu uberes,

dnere veniẽtes.
Augusti: solẽniter stãtes vel solennitas addita.
Aulon: vallis grandis vel vallis campestris.
Aunam: meror eorum vel labores eorum.
Aunan: non est vel inutile.
Aurã: iracũdia vel iracũdus.
Auran: iracẽs vel iracũdia
Ausitilis: ꝑsiliñ vel ꝑsiliatrix.

Hic.x.post.a.

Ha: furor vel furibũda.
Haran: claudicans vel irascens.
Hrath: medicina vel medicamentum.

Hic.z.post.a.

Ia: vidẽs vel combustꝰ seu fortis dñi aut fortitudo eius.
Iabias: vidẽs pfem dñm vel fortitudo pris dñi.
Iahel: vidẽs deũ vel fortitudo dei.
Iam: videns eos vel fortitudo eorum.
Ianoe: fortitudo cõmotiõis vel visio requietionis.
Iara: dorsum vel crepido.
Iaria: auxiliñ dñi vel auxilior est dñs.
Iarias: idem.
Iarã: adiuuans ꝓpkm: vel auxiliñ ꝓpki siue dorsum eorum aut crepido eorum.
Iaz: continens vel apprehendens: seu videns fortiter aut visio fortis.
Iazias: ꝑtinens dominũ vel apprehẽsio domini seu vidẽs fortiter dominum aut robusta visio domini.
Iabel. vidẽs vetera vel robustus vetustate.
Iabelite. vidẽtes vetera vl robusti vetustatibus.
Iaboth. vidẽs vomentem vel videns in vomitu seu fortis vetustas. aut fortitudo lugẽ tum.
Iachad. vidẽs mare. vel fortitudo maris.
Iahat. vidẽs dolentẽ. vel videns cõponentem seu fortis dens molaris aut fortitudo penitentie.
Izeb. pergens vel ambigens. seu vallis deuorans aut vallis rapacitatẽ.
Izecha. fortitudo aut decipula. siue robusta aut clausa pessulo.
Izer. auxiliñ vel sanctificatio seu fortis consurgens aut videns vigilias.
Izagad. fortis tẽptatio vel videns accinctum latrũculum.
Izi. fortis meus vel visio mea
Iziam. vidẽs populũ vel fortitudo eorꝝ.
Izias. videns dñm vel fortitudo domini.
Iziel. pgẽs vel pficiens seu vidẽs deũ aut fortitudo dei.
Izia. fortẽ vel vidẽs visionem
Iziel. pgens vel abiẽs seu videns deũ aut fortitudo dei
Izir. fortiter vigilans seu videns vigilias.
Iziza. fortis iste vel visio ista.
Izmath. videns mortẽ. vl fortis mortuus.
Izmaueth. idem.
Izmoth. fortis morte vel apꝓhendens mortem.
Izmoth. fortis inclusio vel apprehendens decorem.
Izor. adiutus vel auxiliator. seu videns lumẽ aut fortiter iracundus.
Izozia. incendens dominov l incendium dñi.
Izotus. incendiñ vel incẽdẽs siue ignis patruelis. aut ignis patrui mei.
Izotꝫ. incendentes vel incendia siue ignes patruel aut ignes patrui mei.
Izoride. incendiñm vel ignis patruelis.
Izarael. adiuuans deũ vel fortitudo dei.
Izuba. relicta vel deserta siue relictio aut desertio.
Izar. adiutor lucidus vel auxilium igneũ. siue vidẽs lumen aut robustum. incendium.

Sequunt interpretationes hebraicorꝝ nominũ incipientium ꝙ. B. litteram.

Baana. venit rñdens vel venit responsio.
Baal. vir vel vetustas. siue hians aut deuorator.
Baala. venit hec vel hñs eam. seu vir eiꝰ aut deuorans eum.
Baalsanan. venit hoc donum vel habens eam gratiam. seu vir gratus ei. aut deuorator gratificationis.
Baalasor. vetustas deuorans. atrium vel vir habens sagittam luminis seu vetustas tollens foramen. aut vir plasmator iracundie.
Baalath. vir ascẽdẽs vel hñs ascensionẽ seu vetustas tpis aut deuoratio pctõris.
Baalberith. vir hñs pactũ vel vetustas deuorãs fedus.
Baalpharasim. viros deuorãtes diuidens vel habentium vetustatem diuisio.
Baalphegor. vir habẽs hiatũ vetustas deuorans os pellis superius.
Baalgad. vir fortunatꝰ vl hñs tẽptationez siue vir accinctꝰ latrũculis aut vir deuoratoꝛ
Baalis. vir habẽs dominũ vel vetustas deuorans dominationem.
Baalim. ascẽdẽtes vl superiores
Baalim. viri vel hñtes siue in superioribꝰ aut deuoratores.
Baalis. vetustas viri vel hñs assũptionẽ seu deuorãs virũ aut vetustatis assumptio.
Baalmaon. descẽdẽs hñtis vl descẽsio hñilitatꝫ seu vir humilis hñs domicilium aut vetustas deuorans habitaculum.
Baalmeon. descensio humilis vel descensus humiliatis.
Baalmesar. hñs eam vel vir ex principe. seu vetustas eiꝰ aut deuoratio principis.
Baaloth. ascẽdens vel ꝛ ascensionibus seu vir hñs tpꝰ aut vetustas deuorãs rñsionem.
Baalsalisa. hñs vitulã correr-

nstem vel habens vitulã cõternatem. seu vetustas deuorans tertium aut vir habens vitulam triennalem.

Baalthamar. vir habens palmam vel vir habẽs amaritudinẽ. seu vetustas deuorans cõmutatos. aut vetustas deuorans cõmutationẽ.

Baana. venit donatus vel venit gratificat⁹.

Baanã. filius eius vel veniens ei seu venit respondens. aut venit responsio.

Baani. venit donat⁹ mihi vel uenit gratificatio mea.

Baani. veniens mihi vel fili⁹ me⁹. seu venit respondẽs mihi aut responsio mea.

Baara. venit respõdens vel venit responsio.

Baari. venit rhidens mihi vel venit responsio mea.

Baari. fontes vel putei siue in ventre aut in cõmutãdo.

Baarias. venit rhidens dñs vl venit responsum dñi.

Baasa. venit tollens vel veniens factura.

Babatha. trãslat⁹ tpe vel ꝯfusus peccatoꝝ seu trãslatio temporalis aut ꝯfusio pctõris.

Babel. ꝯfundẽs vel ꝯfusio seu transferens aut trãslatio.

Babylon. idem.

Babylonij. ꝯfusi vl trãslati seu ꝯfundentes aut trãsferentes

Bachar. insaginate vel ingressus est.

Bachasar. vetustas insaginate vl lugẽs igressus ẽ agn⁹.

Bachenor. lucens lucerna vel ingressus ast agnus lucerne.

Bacci. vetus vl luctus siue lugens aut in vomitu.

Bachides. luctus fortis vel vetustas in vomitu.

Badachar. venit cõpligi vl venit tumultus. sine venit merces. aut venit turbatio.

Badad. maxim⁹ vel excellẽtissimus. siue venit testꝫ aut venit sufficiens.

Badadi. maxim⁹ mihi vl excellentissim⁹me⁹ seu robur meum aut sufficientis mea.

Badaias. hcipu⁹ dño vel in iudicio domini seu venit dominus aut venit dominatoꝝ.

Badal. hcipuus vel sublimis. seu venit ꝯscendẽs aut venit infirmitas.

Badam. sol⁹ aut in iudicio seu venit ppls aut aduẽtus eoꝝ.

Badam. hcipu⁹ vel in iudicio seu venit donũ aut venit gratificatio.

Badazer. maximũ auxiliũ vl excellẽtissim⁹ scrificatoꝝ seu venit fortꝫ aut venit sepatio.

Badseba. filia septẽ vl filia iuramenti seu venit eloquens. aut venit cõuersio.

Badsuba. filia depcatiõis vel filia satietatis vel venit conuertens aut venit incendiuꝫ Jsta enim badsuba vel badseba ipsa est betsabee mater salomonis.

Baem. locus vite mee vel loc⁹ scipiens mihi.

Baen. iniquus oculus vel iniquitas fontis seu venit fons aut venit oculus.

Bagad. venit accict⁹ vl venit in fortuna. seu venit latrficulus aut venit temptatio.

Bagal onus vl iugum seu venit aceru⁹ aut venit iuolutio

Bagaba. excelsus tpe vl sublimitas peccatoris.

Bagathan. venit tact⁹ridentꝫ vel venit risus tangentiũ.

Bagazim. in excelso cõtempt⁹ vel venit fortitudo.

Bagoaim. sublimitas denorãs eos vel iugum vulturꝫ eoꝝ.

Bahem. locus vel i eis seu venit locus. aut locus eoꝝ.

Bai. filius me⁹ veniẽs mihi.

Bala. absorta vel inueterata. seu absorbẽs vel inueterans.

Balaa. absorbens eum vel inueteratio eius.

Balaach. denorãs vl hcipitãs siue absorbens fratrẽ. aut inueterans eos.

Balaam. van⁹ popul⁹ vel sine populo. siue in eis. aut hcipitans fraternitatẽ

Balaam. turbãs gẽtẽ vl deuorãs ꝓpl'm. sine absorbẽtes eos aut absqꝫ substantia eoꝝ.

Balaan. turbãs donũ vl deuorator doni. siue absorbẽs gratos aut inueteratio gratie.

Balaanam. habens granũ vl inueterans responsionẽ siue absorbens donum. aut precipitatio gratie.

Balach. lingens vel ludens. siue inuoluens aut elisio.

Balada. absorbẽs testes vl inueterans fraternitatem. siue veniẽs eam iudicare. aut hcipatio testimoniꝫ.

Baladad. vetustas sola vel deuorans testimoniũ. siue absorbens hcipnos aut precipitãs patrueles

Baladam. venit sibimet indicans vel vanitas ꝓ semetipso seu absorbẽs iudices. aut inueterator iudiciꝫ.

Balagad. absorbens lacrumos vl hcipitãs tẽptationem.

Balagad. vir accinct⁹ vl habens accinctum. seu vir fortis aut vir pirata.

Balam. turbatio vl precipitũ

Balaman. turbator populi vl precipitatoꝝ eorum.

Balanan. turbãs donum. vel precipitans gratiam.

Balasor. ascendens donum. vl habens sagittam luminis. vl absorbens fortes. aut inueterator angustie.

Balad. absorbens peccatũ. vel inueterat⁹ tempore.

Balad. lngens vel inuolucrs. seu lingens aut elisio.

Baldad. vetustas sola. vel vetustatis solitudo.

Baldan. venit sibimet indicãs vel vanitas pro semetipso. absorbẽs indices. aut inueterator iudiciꝫ.

Bale. hcipitans vl denorans.

Baleite. denoratores vel precipitatores

Balez. absorbẽs. vl hcipitans.

Baliada. varietatē cognouit vel variatorum cognitio sine absorbens testimoniū aut inueteratoꝝ seruitutē.
Baloth. ascēdens vl in ascensionib⁹. sine absorbens. aut inueterati responsione.
Balsalisa. habens vitulā ꝓternantē vel habens vitulam cōternaram. seu vetustas devorans tertiū. aut vir habēs vitulam triennalem.
Balthasar. capillus capitē vel absorbens divitias.
Balis⁹. habens luctum. vel habens præmium.
Bama. in quo. vl quis. sine in quibus aut semper excelsa.
Bamoth. in morte vel excelsa. sine mors aduenies. aut moris aduentus.
Bamothbal. excelsa i mortevi ri habentē. vel mors aduenientis vetustati deuoranti.
Bana. venit respōdēs ei vl venit responsio ei⁹.
Baana. venit respōdens ei. vel venit responsio eius.
Banai. venit respondēs mihi vel venit responsio mea.
Bannai. idem.
Bananias. edificās dño vel cementari⁹ dñi. seu rīdens dño aut responsio domini.
Banaza. filius videns. vel fortitudinis filius.
Banca. venit respondēs ei: vel venit responsio eius.
Baneas. venit rīsum tollēs vl venit responsio plasmatiōis.
Banebarach: fili⁹ fulminis vl fili⁹ fulgurē: seu fili⁹ fulgurātis. aut fili⁹ percutientē.
Banebarath. venit respōdens fulmini. vel venit respondēs fulguri. sive venit respondēs fulguranti. aut venit respondens percutienti.
Baneischan: fili⁹ stridorē vl filius necessitudinis: seu venit hermitas. aut venit ꝓparatio
Banni. fili⁹ me⁹ vl venies mihi.
Bannui. pollex meus vel in me
Baonimi. filius me⁹ vnic⁹ vel filius me⁹ sempitern⁹
Baon. in iniquitate vel in iniquitatibus.
Baon. venit dolor vl venit iniquitas: seu venit murmurās venit inutilis.
Baor. in pelle vel in pellib⁹.
Baor. venit lumen vl venit foramen: seu venit pellis aut venit iracundia.
Bar. filius vel filiatio Syrum est non hebreum.
Bara. lectus vel creatura: sive filius eius aut malicia.
Barrabas. filius patris vel filius magistri Syrum est pariter ꝛ hebreum.
Barach. fulmen vel fulgur. sive fulgurans aut ꝓcutiens.
Barachel. fulgur dei vl fulmē dei. sive fulgurans deus aut ꝓcussio dei.
Barcheminim. tribuli vl creatura iudeoꝝ.
Barachias. benedict⁹ dño. vel benedict⁹ domini.
Barachias. fulgur dñi vel fulgurans dñs. sive fulgurās domino. aut ꝓcussio dñi.
Barachiel. benedictus deo vel benedictus dei.
Barachiel. fulgur dei mei. vel fulmen dei mei. sive fulgurās deo meo aut ꝓcussio dei mei.
Baraca: filius decoris vel filius decorus. seu filij⁹ seru⁹ aut filius testimonij.
Barahel. benedixit deꝰ vel benedictio dei sive luctus deo: aut creaturꝰ dei.
Barasa. hauriētes vel i egestate seu veniēs ad faciēdū aut fili⁹ sustollēs plasmationeꝫ.
Barath. grando vel tempestas seu filius ꝓti aut fili⁹ tpalis.
Barsza. filius videns. vel fili⁹ fortitudinis.
Barech. grādo vl tēpestas. seu fili⁹ viuax. aut fili⁹ pauidus.
Baremij. fugit eum quispiā vl quopiam fuga eius.
Barsa. fili⁹ in malis. vel filius dñi sive in clamore ei⁹ aut in cōmotione ipsius.
Barien. fili⁹ i malo. vel filius. maleficij. quē ꝛ ipm nōnulli barieu corrupte nomināt.
Barihen. fili⁹ ipe vl filius parcens. seu filius cōmotus aut filius faciens.
Barjona: fili⁹ colūbe. aut fili⁹ simplicitatē. Syrum est partter ꝛ hebreum.
Bar: quippe sicut ꝓdictū est syriace filius: ꝛ ions colūba.
Barutha. phithonissa vel subitanea sive os abyssi. aut os ꝓfundum.
Barnabas fili⁹ ꝓcludens vl filius ꝓphete. seu fili⁹ veniētis. aut filius consolatiōis.
Barue. filius motionis. vl filius mutationis.
Barnee. electa cōmotio. vl filius electe mutationis.
Barsabas. fili⁹ reuertēs vl filius quietē: ex syro ꝛ hebreo sermone cōpositū: seu fili⁹ iuramenti aut filius ꝓsolationis.
Barsemia: fili⁹ cecus vl fili⁹ cecitatis: quē corrupte quidam barthimeē legunt.
Barthimeus: filius pinguedinis vl filius ruminantis.
Bartholome⁹. fili⁹ suspēdētis me vl fili⁹ suspēdētis aquas. Syrum est nō hebreū.
Baruch. benedict⁹ vl bñdictio
Barsaith. fili⁹ olive ei⁹ vel filius fornicationis eoꝝ.
Basan. bruc⁹ vl pinguedo. seu siccitas aut ꝓfusio.
Basar. infantia vl in angustia sive infans aut angustiatus.
Basara. infans vl infantia ei⁹ sive angustians eū aut in angustia eius.
Baschama. ꝓfusio calorē vl angustia caliditatis ei⁹.
Baschat. adeps vl defecatio.
Basechat: adipem vel defecationem.
Basechat. adeps vl defecatio. seu defecans aut defecatio.
Basemath. deposita vel delinquēs: seu veniēs aut delictio
Basemoth. venieus aut delin-

quēs siue l olb⁹ aut l nolb⁹.
Basias. adeps dñi vel defecatus domino.
Basmath. depositaꝝ deliquēs seu delinquens aut delictio.
Bathanim. dom⁹ rfidentiū vel dom⁹ humilitatꝫ eoꝝ.
Bathuel. ꝛgo dei vl cast⁹ deo.
Baurim. electi vl electoꝝ siue iuuenes aut robusti.
Bauranites. fortꝫ vel electus. seu iuuenis aut robustus.
Bazatha. ꝓtemnens rpe vl despect⁹ peccatoꝝ.
Bazeotha. ꝓtemnens eum vel despectio eius.
Bazothia. ꝓtemnens dñm vel despectio domini.

Hic.c.post.b.

Bead. iniqu⁹testꝫ vl edificatoꝝ p̄cipuus.
Bean. iniquus gfe vel iniquitas donationis.
Beban. os vulturꝫ vel cōfusio deuoratoris.
Bechechias. inclyt⁹ deo vl primogenitus dei.
Becher. inclyt⁹ vel p̄mogenit⁹
Becherite. iclyti vl p̄mogeniti
Becherias. inclyt⁹ dño vel primogenitus dñi.
Bechor. primogenitus vl vnigenitus.
Bechori. primogenit⁹ me⁹ vel primogenit⁹ mihi.
Bechoreti. primogenit⁹ fortis vel primogenit⁹ timidus.
Bechuch. inclyt⁹ grauis vl primogeniti ꝯdemnatio.
Bed. filia vel mensura.
Beded. instauratio vel instauratus seu mensura diuitiaꝝ. aut filia voluptuosa.
Bedsabee. filia septima vel filia iuramēti seu mēsura saturitatꝫ aut filia satietatꝫ.
Bedsam. filia dura vel mēsura iniqua seu filia iniq̄tatꝫ aut ip̄a iniquitas.
Bedelliū. lapis vel carbūculus.
Beel. vetust⁹ de⁹ vl vir deuorator siue dñs vetustatꝫ aut vir hīs vetustatem.
Beelphegor. vir hīs hiatū vel vetustus deus hians siue domino vetustatis hiantis aut vetustas deuorās os pellis superius. Ipse est ꝓrispus vel simulacrum ignominie.
Beelsephon. vir habens archana vel dñs aquilonis seu vetust⁹ deus hīs speculā aut vetustas deuorans ascensiones speculi.
Beelzebub. vir muscaꝝ vel p̄nceps muscaꝝ siue vetust⁹ de⁹ habens muscas aut vetustas deuorans muscas
Becmoth. anial vel animalis. seu bestialis aut bestia.
Beera. fons ei⁹ vel pute⁹ eius siue in lumine aut putei ei⁹.
Beeri. fons vel puteus me⁹. siue in lumine aut putei mei.
Bega. sublimis vel excelsa siue sublimitas aut celsitudo.
Begoai. iugū vulturꝫ vel sublimitas deuoratoris.
Beguai. excelsus me⁹ vel sublimitas mea seu fabrica vulturis aut fabrica deuoratrix.
Begui. excelsus me⁹ vel sublimitas mea.
Begumim. fabrica cementarij vel fabrica cementarioꝝ.
Behelmon. vetusti de⁹ habitaculi vel domin⁹ habēs domicilium vetustatꝫ.
Bel. vetustas vel absq̄.
Bela. habit⁹ vel indumētū seu vetustas ei⁹ vel absq̄ eo.
Belath. hīs vel habit⁹ ab habendo non ab habitu.
Belath. vetustas pcti vel absq̄ tempore.
Belathala. habens vel habita genere femenino ab habēdo participium est uō verbū imperatiuum.
Bethala. habitū apphendens vel indumentū irroratum.
Belbecia. vetustas p̄mogeniti dñi vel absq̄ nobilitate dñs.
Belga. absq̄ motu vel vetusta commotio.
Belge. idem.
Belguai. absq̄ valle vel absq̄ prerupto seu vetustas vorag⁹ nis aut vetustas deuoratonis.
Belia. vetust⁹ domin⁹ vel absq̄ domino.
Belia. puteus ei⁹ vel in clamore eius. siue i malis aut commutatio ip̄ius.
Belial. absq̄ iugo vel absq̄ domino.
Beliar. cecū lumē aut cecus angustia seu vetustas deficiens vel absq̄ ꝓtinentia.
Belmelech. deus meus rex. vel vetustas mea regnans.
Belma. habens desideriū. vel sbsq̄ domicilio.
Belmeula. habens domicilium vel absq̄ inhabitatiōe.
Belsan. vetustas dura vel ip̄a vetustatis iniquitas.
Belsar. absq̄ principe vel absq̄ carbone. seu vetustū velamen vl vetustatꝫ angustia.
Belsathim. absq̄ germine vel absq̄ positione seu vetustas spinaꝝ aut vetustas resurrectionis eoꝝ.
Ben. filius vel filiatio.
Benabinadab. fili⁹ patris mei votiuus. vel filius patꝫ mei spontaneus.
Benadab. filius votiu⁹ vel filius spontaneus.
Benael. edificat⁹ deo vel edificatio dei seu filius eius dei. aut filius eius dei.
Benail. filius doloris vel fili⁹ parturientis.
Bendagar. cecū lumen. vel filius ꝓuaricationis.
Benebarach. fili⁹ fulminis vel fili⁹ fulguris. vel fili⁹ fulgurans. aut filioꝝ ꝓcussio.
Benecham. fili⁹ callidus vel filius surgās siue fili⁹ necessarius aut fili⁹ necessitatꝫ.
Bennēnan. fili⁹ in eis vel filius in medio eoꝝ.
Benennon. filij ecce sūt, vel filij ecce hi sunt.
Benereem. filij tonātꝫ vel filij tonitrui qō corrupte boanerges vsus obtinuit.
Benesed. fil.⁹ mittens vel fili⁹

confirmationis.
Bengaber. filiꝰ viri fortꝛ vel filius iuuenis virilis.
Bẽhur. filiꝰ lucꝛ vel filiꝰ igneꝰ
Beni. filiꝰ meꝰ vꝫ filiatio mea.
Benni. filiꝰ reꝙescẽs vel filius requierionis.
Beniamin. filiꝰ dexterꝫ vꝫ filiꝰ virtutꝛ siue filiꝰ asininꝰ aut filius asinorum.
Beniar. cecũ lumen vꝫ ceca angustia seu filiꝰ deficiens aut filiꝰ fuaricationis.
Bennoi. filiꝰ cõmotꝰ vel filius requierionis.
Bennon. filiꝰ merens vel filiꝰ doloris seu filiꝰ murmurans aut filiꝰ inutilis.
Benoni. filiꝰ merẽs vꝫ filiꝰ inutilis mihi siue filiꝰ doloris mei aut filiꝰ iniꝙtatꝛ mee.
Benui. filiꝰ meꝰ vꝫ filiatio mea
Bennui. filiꝰ reꝙescẽs vel filiꝰ requierionis.
Bennun. filiꝰ seruꝰ vel filiꝰ piscis. siue filiꝰ vnicꝰ aut filius sempiternꝰ.
Benir. filiꝰ incendens vel filiꝰ lucidus seu filiꝰ luminis aut filius igneus.
Benzoeth. filiꝰ huiꝰ pauidi vel filiꝰ huius viuacꝛ.
Beon. pollex vꝫ in medio. siue iniquus murmurans aut iniquitate dolens.
Beor. impellens siue impulsio vel iniquus luminis aut iniquitas iracundie.
Ber. fons vel puteus.
Bera. fons eiꝰ vel puteꝰ eiꝰ.
Beramech. fons exaltatꝰ vite. vel puteꝰ alti pauoris.
Berchos. fontis calix vel puteꝰ potus.
Berdan. putens iudicans vel fons iudicũ.
Berea. puteꝰ eiꝰ vel filia eius. Debreũ est pariter atꝙ syrũ.
Beri. puteus meus. vel putei pluraliter.
Beria. fons domini vel puteꝰ domino.
Berith. fedus vel pactum
Bernice. puteꝰ innocens vel filia eleganter cõmota.
Beronice. idem est utrũꝙ hoc nomen ex hebreo syroꝙ compositum est.
Beroea. puteꝰ eiꝰ vel filia eiꝰ.
Beroenses. filiꝫ eiꝰ vꝫ putei eiꝰ
Beroni. filia q̃ vꝫ puteꝰ q̃s. Et hec tria nomia ex hebreo pariter syroꝙ cõpositа sunt.
Beroth. fontes. vel putei. seu fons respondens aut puteus temporalis.
Berotha. fõtes eiꝰ vel putei eiꝰ seu fons respõdens ei aut puteus temperãs eum.
Berothai. fontes mei vꝫ putei mei seu fontes vulturuꝫ aut putei deuorantes.
Berothi. fontes vel putei mei seu fons respõdens mihi aut puteus temperans me.
Berothie. fontales seu puteales. seu fontes rñdentes mihi aut putei temperantes me.
Bersa. puteus federis, vel fons iuramenti.
Bersabee. fons septimꝰ vꝫ fons iuramẽti siue puteꝰ satians aut puteꝰ saturitatꝛ.
Bresith. in capite vel i capitulo. id ẽ geneseis. que in capite oim librorum posita est.
Berthan. fons altus vel puteꝰ altissimus.
Berzellai. ferrum meũ vel fortitudo mea.
Besai. pinguedo mea vel ignominiosus mihi.
Besaia. pinguis dñs vel ignominiosus domino.
Besamath. derelinquẽs vel derelictio seu pingue donũ aut ꝓfusio donatoris.
Besamath. adeps vꝫ defecatio
Besee. piguis vꝫ ignominiosus
Besellam. obumbrans eos vel obumbraculũ eoꝝ.
Beseleel. vmbra dei vꝫ vmbraculum diuinum.
Besodia. angustia mẽsure dñi vel tribulãs mensurã dñicã.
Besloth. pinguis. ligatus. vel ignominie declinatio.
Besor. tribulatio vel angustia seu carnalis aut pellicꝰ.
Beth. domꝰ vel habitaculum.
Betha. requies vꝫ reꝙetio siue domꝰ eiꝰ aut habitaculũ ei.
Bethacarẽ. domus sterilis vel domus eruditionis tristicie.
Bethaphaleth. domꝰ salutꝛ vel domus viuificans siue domꝰ excludens aut domus mirabilis.
Bethaphe. domus erroris vel domus mali. non a malicia sꝫ ab arbore.
Bethaphe. domus oris vel domus decipule siue domus laquei aut domus discipule.
Bethaphua. domꝰ inducẽs eos vel domꝰ declinans os eorum seu requies laborum eius aut requietio induitionis eoꝝ.
Bethagan. domus hortꝰ. vꝫ domus elationis.
Bethagla. domꝰ vitule vel domus festiuitatis eiꝰ vel domꝰ defectionis aut domus plangentium.
Bethaglam. domꝰ planctꝰ vel domus festiuitatꝛ eoꝝ.
Bethiã. domus idoli vel domꝰ idolatrie siue domꝰ deuorans eos aut domꝰ vulturꝛ eoꝝ.
Bethaisimoth. domus deserta vel domꝰ adducens mortem.
Bethaloth. domus campestris vel domꝰ in campestribꝰ seu requiei vacans aut requietionem declinans.
Betamoth. domus mortua vel domus mortaliũ seu requies mortꝛ aut reꝙescens mortuꝰ.
Bethanara. domꝰ pardorũ. vel domus amaritudinis seu requies amaricans aut requietio pardi.
Bethanan. domꝰ doni vel domus gre seu requies donatoris aut reꝙetio gratificatiõis
Bethanath. domꝰ rñdentis vel humilitatis siue domꝰ vbi est respondẽs dominꝰ aut domꝰ vbi est gratis dei.

Bethania. domꝰ obediẽtie vl domꝰ afflictionis eiꝰ. siue domus doni dñi. aut domꝰ gratificata domino.

Bethanoth. domus gratie vel domus rcsponsionis. seu domus precinens. vel domus ꝑcinentium.

Bethara. domus aque vel domus putei.

Bethara: domus electionis vl domus electa. siue domus suscitans eum: aut domus vigilium eius.

Betharaam, domus montium vel domꝰ sublimitatꝫ eoꝝ: siue domꝰ suscitãs gẽtẽ: aut domus vigilans populo.

Betharaba. domus suscitans patres: vel domus vigilãs patribus.

Betharaba. domꝰ grandis. vel domꝰ multa: siue domꝰ humilis: aut domus vespertina.

Betharapha: domꝰ sanans. vl domꝰ medicine: seu reꝛes medici: aut requietio sanitatis.

Betharã. domꝰ ire: vel domus sublimium.

Betharam: domus decora vel domꝰ electe: siue domꝰ suscitans gentem: aut domꝰ vigilans populo.

Betharan: domꝰ vigilans domo vl domus suscitans, gratificationem.

Betharan: domus ire: vl domꝰ arche: siue domus mõtiũ: aut domus ascensus humilium.

Bethasan. domus fumi: vl domus delicti: siue domꝰ tollẽs domũ: aut domꝰ plasmata gfe

Bethsan: domꝰ deponens vel domus deposita: siue domꝰ deponens domũ: aut domꝰ deposita gratie.

Bethauen: domus idolatra vl domus inutilis.

Bethara: donus fontis eiꝰ: vel domus putei eius.

Bethberai: domꝰ putei: vel domus in lumine meo.

Bethbesse: domꝰ cõfusa: vel domus pinguedinis.

Bethcachon. domus sculpta: vel domus sculpture.

Bethcar: domus agni: vel domus cognitionis.

Bethcur. domus frigida vl lapis adiutorũ.

Bethdagari. domus tritici: vl domus frumenti.

Bethdagon: domus piscis tristis vl domus pisciũ tristicie.

Bethe: domus eius: vl habitaculum.

Bethel: domus dei vel habitaculum dei.

Bethmelech: domus vallis vl domus ꝑfunditatꝫ: siue veterus vultus: aut ventrꝫ sustẽtaculum.

Bethen: vẽter vel vterꝰ: seu domus fontꝫ: aut domus oculi.

Bethesimoth: domꝰ deserta: vl domꝰ adducens mortem.

Bethphage: domus oris: vl domus bucce: siue domꝰ oris vallis: aut domus maxille: vl lab̃ Syrũ ẽt non hebreũ.

Bethphalech: domꝰ salutãs: vl domus excludens: seu domꝰ vivificans: aut domus admirabilis.

Bethphases: domus trãscẽdẽs vel domus transitionis.

Bethpheor. domꝰ hians vl domus hiatus seu domus hiãs pellicũ: aut domꝰ oris pellis.

Bethphese. domꝰ trãsiẽs vl domus trãscẽdẽs: siue domꝰ oris aut domus odoris florentis.

Bethgadar. domꝰ muri: vel domus macerie.

Bethgamul: domus retribuẽs vel domus retributionis.

Bethiesemoth; domus desiderii dulcꝫ: vel domus desidera te dulcedinis.

Bethim: domibus: vel domus pluraliter.

Bethia: domus dñi: vl domus illuminationis.

Bethlabaoth. domꝰ venientius vl domus ingredientium.

Bethleem domus panis vl domus refectionis.

Bethleemite; domus panis: vl domus refectionum.

Bethlenaboth: domus venientium: vel domꝰ edificantium.

Bethmacha: domus mollis: vl domus ꝑfracta: siue domꝰ ꝑcutiens aut domꝰ ingeniosa.

Bethmaon: domꝰ habitaculi vel domꝰ inhabitationis.

Bethmarchabeth: domꝰ curruum vel domꝰ quadrigarũ.

Bethmarchaloth: domus q̃drigaꝝ vel domꝰ q̃drigantium.

Bethmatha: domꝰ tributi vel domus humilis fori.

Bethmoreth: domꝰ archani vl domus consilij siue domꝰ archanorum aut domus consiliorum.

Bethnemra: domus pardonus vel domus amaricans.

Bethoraba: domꝰ humilis vel domꝰ vesptina siue domꝰ heremi: aut domus locorum q̃ sunt iurta inhabitabilem.

Bethoro: domus ire: vel domus magistri.

Bethoron: domꝰ ire vel domus arche: siue domꝰ montiũ aut domus ascensus humiliũ.

Betholath: domꝰ coccinea vel domus vermiculata.

Bethroob: domꝰ platearuꝫ vel domus latitudinis.

Bethsabee: domꝰ septẽ vel domus iuramẽti seu domꝰ abundãtie: aut domꝰ saturitatis.

Bethsachar: domus curãtium vel domus singulorꝫ.

Bethsaida: domꝰ frugũ vel domus pecudũ siue domꝰ pecunialis aut domꝰ venatorꝫ.

Bethsamis: domꝰ solis vl illuminationis.

Bethsamite: domꝰ solis pluraliter vel domꝰ illuminate.

Bethsan. domꝰ dormientꝫ vl abundantie: siue domꝰ egressionis.

Bethsemes: domꝰ solis vel domus illuminans.

Bethsimon: domꝰ obediens vl domꝰ obedientie siue domus asdiẽs merorꝫ aut domꝰ deponens tristiciam.

Bethsimuth: domꝰ loci vel domus locorũ siue domus mortificans aut domus mortificationis.
Bethsur: domus acerba vel domus angustie siue domꝰ cõtinens aut domꝰ fortitudinis.
Bethsur: domꝰ fortis vel domꝰ directa siue domus muralis aut domꝰ continentie.
Bethsura: domus muri eiꝰ vel domus dirigens eũ.
Bethsura: domꝰ acerba ei vel domus angustie eius siue domus continens eũ aut domꝰ fortitudinis eius.
Bethsuram: domꝰ dirigẽs eos domus muri eorum.
Bethsuram.: domꝰ robusti populi vel domꝰ angustiãs populũ siue domꝰ continẽs eos aut domꝰ acerbitatũ eorꝝ.
Bethula. virgo vel casta siue domus dolẽs ei vel domꝰ parturiens eum.
Bethula: ỽgo dñi vl casta dño siue domus dolens dño aut domus parturiẽs dñm.
Bethurlarina: domꝰ ignis sublimis vel incendũ ꝓsurgentũ
Bethzacharam: domꝰ memorie vel domꝰ memoratorꝝ.
Bezech: fulgur vel egestas seu micãs aut ꝓtemptꝰ vanus.
Bezecha: micãs ei vel egestas eius siue fulgurans eum aut ꝓtemnens vanitatem eius.

Hic.i.post.b.

Bibũ: libriarũ vl lati.
Bithalassum filios cõmiscens vel filiorũ commixtio.
Bithia: filia domini vl filia dominans. Ipa est filia pharaonis ꝙ adoptauit moysen.
Bithima: filia inutilis vl filia speciosa.
Bier: sobrius vel moderatus.
Bierte: sobriũ vel moderati.

Hic.o.post.b.

Boanerges: filiũ tonãtes vel filiũ tonitrui.
Boaneries: idem.
Bocd: vetustas vel vetus.
Bocci: lugens vel luctꝰ seu vomens vel in vomitu.
Bochian: luctus domini est: vl lugens dominũ est: seu vomens domino est aut i vomitum dñi est.
Bochor: ingressus est angelus vel primogenitꝰ mihi.
Bochorath: inclytꝰ pctõ vl primogenitus tempore.
Bochri: dilectꝰ mihi vel primogenitus meus.
Bochur: primogenitus vel dilectus.
Boem: poller eorum vel in medio eorum.
Bon: pollex vel in medio.
Boni: pollex meus vel in medio mei.
Bonni: digitus vel in medio.
Booz: in quo robur vel in quo virtꝰ: siue i ipso fortitudo aut ipse in fortitudine.
Boith: fedus vel pactum.
Bosei: abscisus vl abscisio aut ipe florẽs aut in ipo floruit.
Bosphor: angustia succrescẽs vel tribulatio feritatis.
Bosor: tribulatio vel angustia siue carneus aut pelliceus.
Bosora: tribulãs eum vel i angustia eiꝰ siue caro eiꝰ aut annuncians ei.
Bosori: caro vel annũciatio siue tribulans me aut in angustia mea.
Bosra: in angustia vl in tribulatione.

Hic.v.post.b.

Cubastus: os exprimens vel labiũ exprimentis.
Bugatus: excelsus vel sublimitas vel germẽ vel germinans.
Buna: venit respõdens vel venit responsio.
Bunos: venit respõdẽs vel collis preputiorum.
Busa: ꝓfusio vel ignominia
Buz: despiciẽs vel ꝓtemnens.
Buzi: cõtemptꝰ vel despectus seu desperit me: aut cõtempti bilis mihi.
Buzites: despectꝰ vl ptẽptibil.

Sequuntur interpretatiões hebraicorum nominũ incipiẽtium a littera. C.

Calaha: voces vel veloces subaudiẽ venerãt seu ecclesia venit aut ecclesie aduentus.
Caath: pnia vel patientia.
Caath: dolens vel dolans seu componens.
Caathi: he: dolẽtes vel patientes aut dentes molares.
Caathite: dolentes vl dolãtes siue componentes aut dẽtes molares.
Cabalaam: ꝓceps vel ꝓcipitiũ seu ꝓcipitauit aut ꝓcipitabit
Cabaroth: mẽoria vl sepulchꝝ
Cabarothi: memoria mea vl sepulchrũ meum aut sepulchra vel memorie: plurali numero
Cabarothi athanai: memorie desiderũ vel sepulchra concupiscentie.
Cabasan. cõgregans eos vel ecclesia eorum.
Cabzatha: quasi graue vel quasi elicitum.
Cad: mare vel principiũ.
Cademoth: mare mortuum vel principium mortis.
Cades: trãslata vl fons iudicij
Cades: sancta vel mutata seu mare tollens aut principium plasmationis.
Cadesa: trãsferens eã vel fons iudicij eius.
Cadesa: scortũ vl sãctitas eius siue mutata ei aut ꝓncipium plasmationis eius.
Cadesbarne: sãctitas motionis vl sanctitas electe mutatiõis
Cadesim: commutati vel exterminati.
Cadumim: mare rubriũ vel mare antiquoꝝ ꝓpter antiqua q̃ facta sunt in eo miracula.
Cadrantes: caligo vel tenebre qõ nos ꝓ lras suã. q. t. v. quadrantes dicimus.
Caph: incuruãs vl incuruatio
Caph: vola vel palma siue manus.
Capharnaus: ager plguedinis

vel vlla consolationis.
Capharsamais. manꝰ suscitãs vestimentũ vel opatiovigilãs retributionis.
Capherera. manus robusta. vl opatio pfectionis
Caphira. expiatio vel manꝰ dissipata.
Cayphas: sagax vel iuestigator siue vomens ore aut vomitꝰ oris.
Caym. possessio vel lamẽtatio. siue acq̃situs aut acquisitio.
Caynã. possidẽs ppm vl lamẽtatio ppri. siue acquirẽs eos. vel acquisitio eoꝝ.
Caynã. possidẽs donũ. vl lamẽtatio gre. siue acquirẽs gras aut acquisitio donationis.
Caleb. canis. vel quasi viride. siue q̃si cor aut quasi oẽ cor.
Caleph. idem.
Calitha. quasi viridis aut quasi omne cor.
Calistenes. miseria humilium. uel pfirmatio respõsionis.
Calubi. canis meꝰ vel quasi viridis meꝰ. siue quasi cor meũ aut quasi omne cor meũ.
Claudiꝰ. spes tranq̃lla vl spes tranquillitatꝫ.
Claudia. idem.
Clauthomon. locus fletus vel locus fletuũ.
Camua. statio vel resurrectio.
Camuel. stans deo. vel resurrectio dei.
Camuelite. stantes deo. vel resurrectiones dei.
Camon. statio iniqua vel resurrectio inutilis.
Canna. fundũ. vl calamꝰ. seu p parãs vel ꝓparatio. Notãdũ itaq; ꝙ nostrũ latinũ cãna ꝺ lingua hebrea sumptũ sit.
Canaã. cõmutatꝰ vl cõmutatio
Cananeus. idem.
Canath. elatio vel zelotypia.
Cãdacꝫ. ꝓmutãs vl cõmutatio
Candẽn. clangor. vel recursus. seu retinens aut retentio.
Cappadocia. manꝰ tortoris vl manus exploratoris. seu manus domio redimẽs aut manus redẽpta dño.
Cappadoces. manꝰ tortoꝝ. vel manus exploratoriũ. siue manu redempti domino aut manu dño redimẽtes.
Capparis. manꝰ redempta. vel manꝰ redẽptio siue manꝰ tortoris. aut manꝰ exploratoris.
Capseb. ecclia vel ꝯgregatio.
Capseel. ꝯgregãs deo vel ecclesie dei.
Captor. cappadox. vel cappadocia. siue manꝰ tortoris aut manus exploratoris.
Capturim. cappadoces. vel manu torquentes. siue manꝰ tortoꝝ. aut manꝰ exploratoꝝ.
Carchamis. vrbs attrectãs vl ciuitas congregatorum.
Carchan. ciuitas gre. vel oppidum donationis.
Carchar. iuestigator. vel iuestigãtes. siue oppidũ vigilans.
Caree. carꝰ vel caluitiens siue occurrẽs ignis aut occursus igneus.
Careim. decaluãs eos vl decaluatio eorum.
Cariath. vrbs murata. vel ciuitas seu oppidũ vel villa.
Cariathaim. pfecte vocata vel pfecta vocatio. seu villa eoꝝ. aut oppidũ eorum.
Cariathma. villa eorũ. vel ciuitas populosa.
Cariatharbe. villa q̃ttuor vel ciuitas quattuor. id ẽ. adam abraã isaac ꝛ iacob. qui ibi sepulti sunt.
Cariathbaal. vrbs viroꝝ vel ciuitas habens seu villa deuorans. aut oppidũ vetustũ.
Cariahdẽna. villa silẽs vel villa silentij.
Carithari. villa deficiẽs vl oppidum defectionis.
Cariathiari. villa siluaꝝ vel ciuitas saltuũ. seu villa deficiẽtis. aut villa defectiõis eoꝝ.
Cariathim. ciuitas maris. vel oppidum marium.
Cariathsepher. villa pulchritudinis. vel ciuitas litteraꝝ.
Cariachaa. ciuitas penitentie. vel oppidum patiẽtie. seu villa dolentium. aut ciuitas dolatorum.
Carie. calꝰ. vel caluitiuꝫ. siue occursus ignis. aut occursus igneus.
Carioth. occurrẽs igneũ. vel occursus igneꝰ. siue caluꝰ respãdens: aut caluitiũ tẽporale.
Carith. occurrẽs ignis. vel occursus igneus.
Carmelus. mollis vel tenellus siue cognoscens circũcisionẽ aut scientia circũcisionis.
Carmelite. molles vel tenelli seu scientes circũcisionẽ. aut cogniti circũcidentibꝰ.
Carmi. vinea mea. vl cognitio mea. siue aqua agnoscẽs. aut cognitio aque.
Carmite. vinee mee. vel cogniti mei. siue agnoscentes aq̃s aut cognitiones aquaꝝ.
Carnaim. cornua. vel defensio nea seu ꝓcidẽs fluctũ. aut diuisio cõmotionis.
Carmo. cornua vel defensio.
Carmõ. cornu liquũ vl defẽsio inutilis seu ꝓscidẽs meẽtes aut diuisio murmurantiũ.
Caromel. mollities vel teneritudo. seu cognoscẽs circũcisionẽ aut scia circũcisionis.
Caromelite. molles vl teneri siue sciẽtes circũcisionem. aut cogniti circũcidentibꝰ.
Carpũ. scientem clare vel cognoscentem ꝓspicue.
Carthago. scrutatio vel ꝓfirmatio. seu vrbs meditãs aut ciuitas solennis.
Carthaginẽses. scrutantes vel cõfirmati. seu ciues solennes. aut vrbane meditãtes.
Cartham. perfecta vocatio. vel vocationẽ fecit. siue vrbs ꝓpuli. aut ciuitas eoꝝ.
Carthꝰ. pfecte vocatꝰ vl pfecta vocatio. qõ apud nos melius efferꝝ ꝙ. q. ifaꝫ vt dicaꝝ ãrꝫ.
Casaia. sũmus dñs. vel primipium domini.
Caseon. dure fortes vl duri fortitudine. seu sũmitas inutilis

uel principiū murmuratiōis.
Caphtia. sūmitas liberās dñm vel ꝓncipiū liberationis dñi.
Caphor. sūmitas liberās mon tes. vbi principiū liberalis ira cundie.
Casia. sūm⁹ dñi. vl ꝓncipiū dñi
Casun. sūmitas vel principiū. siue sūmitas eorum. aut prin cipium eorum.
Casis. messis vl mēsis. seu sūme vigilās. aut principiū vigilie
Casis. sūmitas viri. vel princi pium assumptionis.
Cathat. morsus peccati. vel cō gregans tēpore.
Cather. mordens vitā. vel con gregans patuide.
Cauda. clāgor robustus. vel pa uentia fortis.
Cauere. clangor tube. aut clan gens canore.
Caue. pnia vl patiētia. seu hue cina. Et isto hebreo videt eē uacuū nostrū latinum.

Dic. e. post. c.

Edar. merorvl tenebre seu merēs: aut tenebro sus.
Cedemoth. antecedēs vel pri⁹ siue orientalis. aut oriens.
Cedem. oriens vel orientalis.
Cedes. añcedēs vel orientalis.
Cedma antiquoꝝ. vel añcedēs siue orientalis. aut oriens.
Cedmonei. añcedēs. vel antiq̄ tristicia. seu priores aut orien tales
Cedmihel. oriens deo vel ante cessio dei.
Cedron. tristis meror. vel inuti lis dolor.
Celatha. congregatio vel eccle sia venit.
Cephas. petr⁹ vel firmitas. Sy rum est. nō hebreū.
Cephira. expiatio. vel manus dissipata.
Cephiara. expiās vigilē ei⁹. vl manū dissipatā suscitans.
Cella. ad fundā iaciēs. vel sus citans eā. siue tollēs sibimet aut sustollens semetipsam.
Celaia. vox dñi vel excellens si bimet dñm.
Celastitham. vallis gigātiū. vl humilitas fortium.
Celeab. vindicās patrē. vel vin dicatio patris.
Celeia. vallis dñi. vel cōgrega tus dño. seu vindicans dñm. aut vindicatio dñi.
Celeon. vindicās dolorem. vel vindicatio iniquitatis.
Celessyria. vindicans arā. vel vindicatio sublimitatis.
Celethei. occidentes. vel exter minatores.
Celeuma añcedēs. vl orientale.
Celita. quasi viridis. vel eccle sia veniens.
Celmo. vallis robusta. vel con gregatio fortitudinis.
Clemens. ecclesiastes. vel con tionator.
Cleophas. cōtionē trāscendēs vel cōgregatio trāseuntis.
Cleopatra. cōgregās agnitos. vel cōtionē dissoluens.
Cemhel. oriens deo. vel ante cessio dei.
Cenna. zelotes. vel zelotypus.
Cenereas. possidēs sectatores. vl possessio sectatorum.
Cendebi⁹. zelotes sufficiens ad intellectū vel zelotypus abū danter intelligens.
Cenereth. signū cithare. vel q̄ si lucerna.
Ceneroth. quasi lucerne vel ci tharārum signa.
Cenez. zelotypus vel zelotes. si ue possessor cōtēptus. aut pos sessio contēptibilis.
Cenezi. zelotypi. vel zelotes. si ne possessores cōtēpti. aut pos sessiones cōtemptibiles.
Ceni. es mei. vel erari⁹ me⁹. si ue nid⁹ me⁹ aut possessio mea
Cepsam. ecclia vel cōgregatio.
Cepsam: cōgregās eos vel vena tores.
Cereas. occidēs facturā. vel ex terminator plasmationis.
Cerethi. occidentes. vel exter minatores.
Cereceus tenebrosus. vel tene brescens.
Creta. vocata vel vocatio cōsū mata. Inter syrū t hebreum mixtum est.
Cretes. vocati vel vocatiōe cō summati.
Cretenses idem.
Cesar. possidens principes. vel possessor principatus.
Cesarea. possessio principis. vel possessio principalis.
Ceseleth hor. possessa ꝓncipi lu cis vel possessio lumin is ad uenientis.
Cesion. durus fortitudine. vel duritia fortitudinis.
Cetheus. fixus vel abscisus. si ue cōfract⁹. aut mēt⁹ excessio.
Cethim. fixi vel abscisi. vl ꝓfra cti. aut mēte excedētes.
Cethimoth. figēs tps. vel absci dēs rīsionē. seu cōfracta tpe aut insania rīsionis.
Cethron. tenebre vel thymia ma.
Cethron. tenebrans eos vl thy miama eorum.
Cethura. iuncta vel copulata. siue thymiama offerens. aut mente excedens lumini.

Dic. i. post. c.

Qlicis. cecus vel luctus siue assumptio vel vo mitus eius.
Cina. lugens vel luct⁹. seu pos sidens aut possessio.
Cinam. lugēs eos vel possidēs eos. siue luct⁹ eorum aut pos sessio eorum.
Cineus. luctus vel possessio.
Cinei. lugētes vel possidētes.
Cinoth. lamētatio vel lamēta tiones seu lugēs tpe.
Cint⁹. luctus vel possessio. qđ apud nos meli⁹ efferē q. q. lit teram vt dicat quint⁹.
Cyprus: meror vel tristicia.
Cyprius. merens vel tristis.
Cypriarches. merens princeps vel tristicia principis. inter he breum t grecum mixtum est.
Circ⁹. hereditās vl hereditato
Cirin⁹. heres vl hereditas. qđ apud nos meli⁹ efferē q. q. lit terā vt dicat quirin⁹.

Cirene hereditas vl hereditatio
Cirenei. heredes vl hereditātes
Cirenēses. hereditās vel hereditantes.
Crispus. sciens vel cognitio.
Cis. vir vomēs vel durus.
Cison. durꝰ iniquus vel vir vomens dolorem.
Cison. letificās eos vel duritia eoꝝ. siue impegerūt i eos aut vomituꝰ murmurationis.
Cisō. amentes vel stupētes. seu mirātes aut admiratio.
Cithī. cōscisi vel plage cōsummationis.

C Qoc. o. post. c.

Coph. vocatio vel cōclusio siue auis aut excussio
Cohath. mordētes vel cōgregati siue morsus aut cōgregatio.
Cohila. iueterās aut iueteratō
Cohilsam. inueterās populus aut inueteratio populi.
Coho. excussio vel ꝓstolatio. siue ꝓstolans aut excutiēs.
Colaia. vox facta. siue vocꝫ factio seu vox dñi aut vox dñica
Colasa. vox videtis vl vox fortitudinis.
Colonis. vox eoꝝ uel reuelatio eorum.
Colonienses. voces eoꝝ vel reuelationes eoꝝ.
Colossis. vocis facte obediens vel vocis facte obedientia.
Colossenses. vocꝫ facte obediētes. vel vocꝫ facte obediētie.
Colozai. vox fornicaria. vel fictio ductionis.
Coloes. oēs vel cōclulio. siue i uestigantes aut cōsūmatio.
Cōdimeꝰ. scyphus vel phiala.
Corban. donū vel oblatio.
Corbana. donū eius vel oblatio eis.
Corbonā. donū gfe vel oblatio gratificationis.
Corneliꝰ. intelligēs circūcisio. nē vel itelligētiā circūcisiōis
Cosam. diuinās vel diuinatio eorum.
Cozbi. calix im mēsus vel immois mihi.

C Qhc. v. post. c.

Cur. gelu vel frigus.
C Cus durꝰ vl vomēs vir
Cutha. biuium vel duplicitas.
Cuthei. duplices vel i biuio.
Cuba canis vel latrator.
Cubai. canis meꝰ vel latrans mihi. Hucusqꝫ q simplicē. c. litterā id ē sine aspiratione leeta sī ꝓncipia noim. Ex hinc q sequunt aspiratiōe addita id ē q ch. greci. legēda sunt. Sciendū tñ est qꝫ hebreꝰ sermo nō habet ch. ifam. sz nota q apud nos q hāc legūt. apō eos scribunt q heth q duplici aspiratione proferē.
Chabol. quasi germē vel quasi germinans.
Chabon. quasi intelligens vel quasi intelligentia.
Chabonim. liba vel crustula seu quasi intelligens eos. aut quasi intelligentia eoꝝ.
Chaboni. manus spinaruꝫ vel aceruus spinarū. siue ꝓparantes aut ꝓparationes.
Chabor. cōiūgēs vel incātator seu cōfictio aut icātatio.
Chabul. displicitum. vel indignatio.
Chabri quasi grauitas vel quasi elatio.
Chachō. sculpēs vel sculptura
Charsaar. fortis vir vel robusta viri suscitatio.
Chalaal. cōtecta regio cōmirtionis. vel cōtectio regionis fermentate.
Chalachath pascēs vl nutriēs seu pabulū. aut nutrimentū.
Chalad. pascēs martyrē. vel cō summatio testimoniū.
Chalamach. omnē fortitudinē habens. vel omnis fortitudinis habitudo
Chalamar. omne amarum vel omnis amaritudo.
Calamath. mēsus ē vel ꝓsūma uit. siue cōsūmatus aut cōsūmatio.
Chalime. oēs vel ois seu oēs nos. aut cōsūmatio futura.

Chalcal. pascēs vl nutriēs. seu pabulū aut nutrimentū.
Chaldea. quasi fera vel quasi feritas. seu quasi demonium. aut quasi mīmilla.
Chaldei. quasi fere vel quasi feroces. siue quasi demones. aut quasi mīmille.
Chale. contecta regio vel contectio regionis.
Chaleb. canis vel quasi viride siue quasi cō: aut qsi oē col.
Chaleeh. idem.
Chalesclū. contegēs regio eos. vel cōtecta regio eoꝝ.
Calphi. cōtegens regionē erroris vel cōtectio regionis illaqueate.
Cham. cālidus vel callidus siue calor aut caliditas.
Cham. surgēs vel resurrectio seu necessitas aut necessarius
Chamaal. fidelis cōmixtio vel similitudo despectionis.
Chamam. fidelis vl fidelitas seu fidelis populo. aut fidelitas populi.
Chaman. similis vel fidelis deo aut sīlitudo gratificatiōis
Chamoam. fidelis ppō. aut similitudo eoꝝ.
Chamon. surgēs dolor vel callidus meror seu callida inīqtas aut necessitas murmurationis
Chamos. cōgregās vel cōgregatus. siue quasi attrectās. aut quasi attrectatio.
Chamuel calens deo vel calidus dei. seu dei necessitas aut dei resurrectio.
Chamuelite. calentes deo vel calidi dei. siue deo necessarii aut deo resurgētes.
Chamul. calefactus ros vel calefactio roris.
Chamul. surgēs dolor vl necessarie parturiēs. seu calēs dolore aut caliditas parturiēs
Chana. zelꝰ l emulatio seu possessio eos. aut possessio eoꝝ.
Chanaan. suspirās vl morꝰ eorū. siue hūilis aut negotiatus
Chanaan zelus ppli vl emulus populū; siue possidens pop-

los aut possessio populoꝝ.
Chanaan.possidens donū vel emulator gratie.
Chanaan.erubescēs vel reuersus est. siue quasi monentes. aut ḡsi respondentes.
Chanaan.pauperculus vel negociator siue possidens donum. aut emulator gratie.
Chanana.humiliās eū vel negociās ei.seu possidēs donuꝫ ei⁹.aut emulator gr̄e ei⁹.
Chananeꝰ.possidēs ꝛ possessio.
Chananeꝰ.emulator vel zelotes siue ꝑparatꝰ aut negociator
Chananei.possidentes vel possessiones.
Chananei zelotypi vel emulatores.seu ꝑparati aut negociatores.
Chanā.humilitas vel iſpe pauperculus siue mutabilis.
Chanā.pauperculꝰ meꝰ vel negotiās mihi,siue possidēs donū meū.aut emulator gr̄e mee.
Chananei.hūiles vꝛ possidētes seu zelotypi aut emulatores.
Chapsael.congregās deo vꝛ ecclesia dei.
Characha.ira furens vel fozamen irascibile.
Charada.exercitꝰ vel castra filiorum israel.
Charalia.ciuitas laudis vꝛ oppidum laudationis.
Charan.lyra vel fozamē. siue furibūdus.aut irascibilis.
Charrā.fodiēs eos vel effossio eorum.
Charran.lyra.vꝛira siue furor aut fozamina.
Charchath.inuestigans peccatum vel inuestigatio tēporis
Charith.diuisio.nec cōcisio.siue cognitꝰ vel cognitio.
Charmamos.agnꝰ cōgregatꝰ: vel agnitio quasi armētum.
Charnū.vinea grata aut ꝓgnitio aque.
Charsena.furor abundans vel accursus angustie.
Charcha.ꝑfecta vocatio vel ꝑfecit vocationem.
Charchas.ꝑfecta vocatio dōni vel ꝑfecte vocationē gr̄e.
Chasaloth.spes eoꝝ. vel quasi populantes.
Chasbi.calix in me. vel immola mihi:siue calix meus aut immolatio mea.
Casbon.calix meroris vel immolatio iniq̄tatꝫ.siue calix murmurās aut immolatio inutilis.
Chased.quasi copulātes vel q̄si populātes.sūt vero ipi chaldei mutato noie.
Chasaleu.spes eiꝰ vel sperans in eum.
Chaselon.fortis duritia vꝛ fortitudine durus.
Chaserh.messor vel messio. seu dure fortis aut durus fortitudine.
Chasphim.imolās oꝛi:vel calci innuens.
Chasleu.spes eiꝰ vꝛ sperās i eū
Chasloim.ꝯsūmatio vꝛ ois dolor:siue incēdēs aut icēdiū.
Chaslon.scelus vel tristicia.siue ꝓtectus aut ꝓtectio.
Chazbi.mēdaciū vel iniq̄tas.
Chazib.fictio vel mēdaciū.
Chebron.cōiugiū: vel incātatio.seu vidēs sempiterne.aut visio sempiterna.
Chedel. signū pauperis vꝛ sciēentia tabularum.
Chelbon.lactei vel albētes.
Chelcia.pars domini vel partiens dominus.
Chelciā.pars dñi est vel partiens dñs est.
Chelian.incēdiū dñi est vꝛ cōsummatio dñi est.
Chelion.icēdiū vel cōsūmatio.
Chelimath.pars doni vel donatio partita.
Chelon:ab initio vel cōsūmatio.siue omnis dolor aut reuelatio eoꝝ.
Chelud.signū destinās vꝛ scia.
Chenne.quasi cithara vel quasi lucerne.
Chenereth:signū cithare vel q̄si lucerna.
Chennerer idē.
Cheneroth.quasi lucerna vꝛ signa citharārum.
Chenneroth.idem.
Chennor.cāticum vel cithara. seu agnitiū lumen.aut cognitio luminis.
Chereloth.visio signi.vel vidisti signum.
Cherethim.disponētes vel dispositiones eoꝝ.
Cherethoro.cognite auferens: vel cognita ablatio.
Chermel.molle.vel teneriū siue agnꝰ teneri.aut cognitio circūcisionis.
Cheros.glacies vel solitudo.
Cherub:scientia multiplicata. vel scientie plenitudo.
Cherubim.immaculata pictura:vel scientia multiplicata. seu sciētie plenitudo.aut quasi plures scientie ꝛ intellectꝰ.
Cherubin.idem.
Chesion.ꝓtegens vel ꝓtectio. seu scelus.aut tristicia.
Chesium.ꝯsūmatio vel ois dolor.siue incendēs eos aut incendiū eoꝝ.
Chet.ꝑcutiens vel ꝑcussio.
Chethrhealuth. signum insanie.vel fortitudo iniq̄tatꝫ.
Chetis.ꝑcussa generatio.vel ꝑcutiens generationē.
Chetim.signati vel metū. seu formidantes aut insanientes.
Chydon.scutū vel clypeus.
Chiphara.expians vel expiatio.seu catulus eius aut inanus dissipati.quod autez diximus catulum leonem significat:quem greci dimeon vocant.
Chilaab.vindicans patrē aut vindicatio patris.
Chisil.robustꝰ vel fortitudo.
Chisloth.stulti signiū vel stulticie significatio.
Chium.vindicans eos vel vindicatio eoꝝ.

Hic.o.post.ch.

Choa. ecclesia vel congregatio.
Choadad maximum vꝛ precipuum.
Chobal.condemnans vel condemnatio.

Chobar.gratitudo vel iuxta electum.
Choðchod. carthago vel carthaginenſes
Choðonazer.capiẽs plaſma viuũ.vl captura viui plaſmatꝯ.
Choðorlagomar. quaſi generatio manipuli vl quaſi habẽs decorũ manipulum.
Chodorlaomor,idem.
Choeleth. eccleſiaſtes grece.cõcionator latine.
Chomarim.editui vel ianitores.
Chomor.laceſcẽs vl ꝓuocãs ſiue laceſſiões aut ꝓuocatiões.
Chonenias.ꝓcuſſus dño vel ꝓcuſſio domini.
Chobar.decaluãs patrẽ vl caluaria patris.
Chore.clamãs vel caluus. ſiue glaties.aut caluitiũ.
Choreb.ardor vel ſiccitas.ſiue cornꝰ.aut ſolitudo.
Choreb.menſa vel maſſa.ſiue temptãs aut tẽptatio.
Choreus.iracũdus vl liber ſiue farinatꝰ.aut de foramine.
Chorrei.liberi vel iracũdi.ſiue farinati.aut de foraminibꝰ.
Corethithi.diſpdens vl diſpſio ſeu diſſipãs aut diſſipatio.
Chori.caluus meꝰ vel clamãs mihi.ſiue caluitium meũ.aut glaties mea.
Chorite.glatioſi mei vel clamãtes mihi. ſiue calui mei aut caluities mea.
Chorei.farina vel farinatꝰ.ſeu poſt me aut foramina mea.
Chorinthus.vrbanꝰ vel orik ipſe ſeu conuerſatio eoꝝ. aut adminiſtratio reipublice.
Chorinthij.ciues vel cõuerſantes ſibi.ſeu decuriones eorũ aut publici adminiſtratores.
Chorographia regiones deſcripte vel regionũ deſcriptio.
Chorozai.hoc ſecretũ mihi. vel hoc miniſterium.
Chorozaim.idem.
Chos.calix potatio.
Choſi calix meꝰ vl potatio mea
Choſan.calix donatꝰ vel poꝰ gratificationi.
Choum.cõgregans eos vel cõgregatio eorum.
Chozbi.iniq̃tas vel mẽdaciũ.
Chozabeth.iniqua domus vel mendarũ habitaculũ.

C Dic.v. poſt ch.

Chub.grauitas vel condemnatio.
Chun. ꝓcutiens vel ꝓcuſſio.
Chus.ethiops vl tenebroſus.
Chuſai. niger vel tenebroſus vultur vel deuorans.
Chuſam.tenebrans eos vel nigredo eorum.
Chuſan.tenebrãs donũ vel nigredo gratificationis.
Cuſamaſarhaam.tenebroſa iniq̃tas.vel nigredo impietatꝯ.
Chuſi.niger mihi.vel tenebrãſme.
Chuſi.ſecretũ vel ſilentiũ.ſiue arcanũ aut ꝓfunditas.
Chuſa.duritia iſta vel tenebroſus iſte.

Sequunt interꝓtatiões hebraicorũ nominũ incipientiũ a D.littera.

D Aba.cliuꝰ vl ꝓcliuũ.
Dabai.cliuus meꝰ vel ꝓcliuium meum.
Dabach.cliuꝰ vel ꝓcliuium.
Dabrath.oraculũ vel loquela.
Dabereth.oraculũ fontiũ vl locutio puteorum.
Dabreiamin. paralypomenon grece verba dierũ latine.
Dabir.loquẽs vl loq̃la.ſiue loquẽs deo aut oraculũ dei.
Dabira.loquẽs ei vl loquẽtia eius.ſiue loquiẽ ei deus aut ciuitas litterarum.
Dabri.loquẽs vel locutio.ſiue oraculum vel eloquẽtia.
Dachar.cõpungẽs vel cõpunctio.ſiue cõpungentes aut cõpunctiones.
Dadã.iudicãs vel iudiciũ ſiue ſolitariꝰ.aut fratruelis eoꝝ.
Daea.fortis malitia vel iudicium maledictionis.
Daeei.fortes maligne vel iudices maledicti;
Daphea.adheſio vel remiſſio ſiue adherens aut pulſatio.
Daphenen.pulſans oculus vl adheſio fontis.
Daphnim.ſignũ operũ vel ſigni ꝓperatio.
Dagan.triticũ vel frumẽtum ſeu piſcis donatus aut piſces gratificatus.
Dagon.piſcis meroris vel piſcis triſticie.ſeu piſcis iniquꝰ aut piſcis inutilis.
Daias.fortis domino vel pauperculus domini.
Dalaias.hauriẽs dño vel pauperculus domini.
Dalaian.hauriens dño eſt.vel pauperculus dñi eſt.
Dalani.egens paup vel egenus pauꝑtas.
Damula.ſitula vl paupcula.
Dalmatia. grãdis egeſtas vel magnitudo egeſtatis.
Dalmatica.grãdis egeſtas vel magnitudo pauꝑtatis.
Dalmanuta. ſitula quõ paup vl pauꝑtas reꝺeſcẽs ſupin.
Damaim.ſãguis vel ſãguineus ſeu ſanguinũ vel ſãguineus.
Damaris.ſilens caput vel lentiũ capitis.
Damaſcus.ſanguis ſacci vl ſãguineus ſaccus.
Damaſcus ſãguinẽ bibẽs vel ſãguinẽ ꝓpinãs.ſiue ſãguinꝰ. potꝰ aut ſanguis oſculũ.
Damaſceni.ſanguinũ ſacci.vl ſanguinũ oſcula.
Damaſceni ſanguinẽ bibẽtes vel ſãguinẽ ꝓpinãtes.ſiue ſãguinũ potatores aut ſanguinee potationes.
Dãna.cauſa vel iudiciũ.ſeu ſilens aut ſilentiũ.
Dan.cauſa vel iudicium.
Dana.cauſa eiꝰ vl iudiciũ eiꝰ.
Danite.iudices vl cauſatores.
Daniel cauſa dei vel iudicium dei. ſiue iudicãs deo. aut iudicauit me deus.
Daram.auſtralis vel africanꝰ.
Dardabe. generatio cognitionis vel generatio cognitionis.
Dariꝰ. fertil aut augmẽtatꝰ.

Darō.africa vel plaga.austral
Dasem.frenū vel retinaculū.
Dathan.donum eorū.vel donum sufficiens.
Datheman.donū formidoloso vel doni sufficientiā accipiēs
Dauid.fortis manu.vel vultu desiderabilis.

D Hic.e.post.d.

Ébalam.delectās secko vl delectatio secularꝛ.
Debahaseth.apes defecās vel doquētia defecata.
Deblata.palata vel opprobriū greco aūt sermone deblata ioquis ciuitas interptatur.
Deblathaim.palate vel opprobria.seu palate eorum.aut opprobria eorum.
Debela.delectās seculo vel delectatio secularis.
Debelathaim.lateres vel masse quas solent cōpingere ō recentib⁹ ficis quas hebrei debelath nūcupant.
Debera.locutio vl vrsū timēs.
Debir.loquēs vel loquela siue vrsū timēs.aut vrsi timor.
Dehon.sufficiēs ad intellectū vel abundanter intelligens.
Dehongad.sufficiēs ad intellectū tēptatiōis vl abūdāter intelligēs accinctū latrunculū.
Delbora.apis vel laquax.seu eloquēs aut eloquētia.
Deda.adherēs vl pulsans.seu remittens aut remissio.
Deda.plantata vel plasmata.siue subtilitas aut plasmatio
Dedan.hoc iudiciū vel tale iudicium.
Dedana.generatio eius vel generatio eorum.
Dephea.pulsans vel adherēs.siue pulsatio aut remissio.
Delaia.hauriens dñm vel pauperculus domini.
Delean.egens vel egestas.
Delethan.egēs vel egestas eorū
Deleth.tabule aut tabularum seu pauꝑ aut ianua.
Delphon.pauꝑ facie vel egen⁹ cōtemplator.
Delo ianua vel pauꝑtas
Delthi.pauꝑ egens vel pauꝑtatis egestas.
Demas.silens vel terren⁹.siue silentium aut sanguine⁹.
Demetrius.nimiū pſequēs vl vehementer incēdēs.seu fortis ad pſequēdū.aut robust⁹ ꝛga deūcere.
Demna.causa vel iudiciū.seu silens aut silentium.
Demophon.silentiū subiti meroris vel sanguine⁹eructās.
Demon.sanguine⁹ meror vel sufficiens iniquitas.
Demoniū.sāguine⁹ meror eis vel sufficiens iniq̄tas eorū.
Denaba iudiciū ferēs vel iudicium afferens.
Dennaba idem.
Dennahaba.causa patris vel silentiū fraternitatis.
Derben.loquēs vel fili⁹ generationis.
Derbēs.loquax vl generat⁹.
Derthon.loquela pcutiēs vel generatio pcussionis.
Desan.fortis elephant⁹vel fortitudo elephantis.
Dessan.fortis dignitas vl pinguedo eleuationis.
Deseth.mur⁹ vel micatio.seu pariens aut calcatio.
Deson.fortis pupilla vel calcauit eā syro ꝑmōe.hebraico āt pinguedo iterptaꝛ.aut cinis id est fauilla holocaustoꝝ.
Denhel.agnoscāt deū vl agnoscitur de⁹.

D Hic.i.post.d.

Diabolus.defluēs vl deorsum grece aūt dicitur criminator aut clausus in ergastulo.
Diaphanes.illuminās vel dilucidum.
Diana.egritudines suscitans.vel egrotationū suscitatio.
Diapsalma.pcūratio.vel spūs sancti cessatio.siue amen.aut fiat.greco aūt sermone interpretaꝛ vocū disiunctio.
Dibon.sufficiēs ad intellectū vel abundanter intelligēs.
Di bongad.sufficiens ad intellectū temptationis vel abundanter intelligēs accinctum latrunculum.
Dimson.sufficit eis dolor vel sufficit eis meror.siue sufficientia murmuratiōis eoꝝ aut sufficientia iniquitatis eoꝝ.
Dimona.sublimitas vel satis numerans.
Dina.cā hec.vel iudiciū istud.
Dinei.iudices hi vel causidici isti.
Dionysius.diiudicat⁹ vel vehementer fugiens.
Dioscore.pulchri ad tegendū.vel pulchre cōtegentes sūt aut gemini castores.
Dioscorus.pulchre cōtegēs vl pulchre ad tegendū.
Diospolis.abnuens.vel abrenunciatio.
Diotrepes.speciosus insulsus vel decor insanies.
Disan.fortis elephant⁹ vel fortitudo elephantis.
Dison.cinis aut pinguedo seu fortꝛ pupilla aut calcatio ei⁹.
Desine ad occidentem vel occidentalis.
Disir.quercus vel ilex.

D Hic.o.post.d.

Och.cōmot⁹ siue sollicitus aut sollicitudo.
Dodan.patruus dño ē vel patruelis dñi.
Dodanim.patru⁹ vel patruel
Dobec.mot⁹vel mortuus.siue.sollicit⁹ aut sollicitudo.
Domim.rubra vel ascensus ruforum.
Domna.silēs vel silentium.
Don.iudiciū vel iudicator.
Dor.natiuitas vel generatio.
Dorā.generās ꝓpkos vl generatio ꝓphetarum.
Dorchas.caprea vel damula.
Dorda:natiuitas fortꝛ vel generatio desiderabilis.
Dormim generatus excelse.vl generatio exaltata.
Dormin.generationes excelse vel generationū exaltatio.
Dorir.genit⁹ furor.vel generationis medicamentum.

Dorachapheth. natiuitas aduēnus humilis. vel generatio paruuli venientis.
Dosicheus. calcatio stipida: vl vnctionē formidans.
Dothaim. pabulum vel viride eoꝝ. siue sufficiens defectio: aut sufficientis defectionis.

Nic. v. post. d.

Dudi: solitarius vel fruelis.
Dui deꝰ l pulchritudo
Duhel: decorans dñm: vl pulchritudo dei.
Duina: tacēs vel silentiū: siue gaudiū ⁊ leticia.
Durach: loquax: aut locutio: seu loquens frater: vl locutio fratris.
Durā: pulchritudo vel loquela seu loquens populo: aut pulchritudo eorum.
Drusilla: generis pacifica. vel generationē pacificās.

Sequit de lfa. E.

Ebal: vallis vetꝰ. vel vetus vorago: seu valle deficiens aut aceruus lapidum.
Ebrona: trāsiēs vel trāsitio: siue trāscēdēs: aut trāsgressio.
Ebrona: icātator vl incātatio. siue ꝯiugiū: aut visio sēpiterna
Ebroni trāsiens mihi vl trāsitio mea: siue trāscēdens: aut trāgressio mea.
Ebroni: trāsicus mihi vel trāsitio mea siue cōiugiū meum aut visio sempiterna.
Ebronite. trāsessites me vel mihi seu trāsitus mei: aut transgressiones mee.
Ebronites: icātatores mei: vel incātationes mee: seu ꝯugati mihi: aut vidētes semꝑ me
Edada: ornata vl voluptuosa
Edema: voluptas eius vel delitiose ornata.
Edemiū: voluptates delitiose vel ornata diuitiose.
Eden voluptas vel ornatꝰ: seu diuitie: aut delitie.
Edēua. voluptas pulchra l delitie pulchre: siue ornatꝰ pulchri: aut diuitie pulchritudinis.
Eder. voluptas vigilie vel ornatꝰ ꝯsurgēs: seu diuitie effuse aut delitie resurgentes.
Edes: delitias tollēs vel voluptuosa plasmatio.
Ediſſa: delicata mulier: vl voluptuosa assumptio.
Edna: voluptuosa pulchra: vl ornamentū pulchritudinis.
Ednas: ornatū tollēs vl diuitiosa: plasmatio siue delicatꝰ ⁊ pēs: aut voluptuosus coluber
Edom: rufus: vl fuluꝰ: siue terrenꝰ: aut sanguineus.
Edomo: rufo vel terrena: siue rubēs. aut sanguinea.
Edrax: inundatio pascit me: vl inundatio pastus mei.
Edraim. inundatio malorū: vel natiuitas pessimoꝝ. siue descensio pastoꝝ: aut inundatio pabuloꝝ eorū.
Eph: raim: crescēs vel auctꝰ siue augmētū aut feetilitas.
Effraemite: augētes vel aucti: siue fertiles aut crescētes.
Effra: vidēs vel frugifera: seu fertilis: aut puluerulenta.
Effrata: idem.
Effratei: fertiles vel frugiferi: siue vidētes: aut puluerulēti.
Effrem: aucꝰ vel crescens: seu fertilis aut fecūdus.
Effron puluis merorꝭ vl pulvis inutilis ſue puluis eoꝝ. aut vitio iniquitatū.
Effeta: ad agire: vel aptus sis
Effa: mēsura vel effūdēs: siue resolutꝰ: aut resolutio.
Effai: mēsura mea vl defectio mea: siue effundēs me aut dissolutꝰ mihi.
Effarath: dissolutio vmbracli vel effusio visionis cōsumate
Epheneꝰ: effundēs decorem vel dissoluēs imagines.
Epher. mēsura ꝯsurgēs vl effusus vigiliꝭs: siue dissolutꝰ pelliceꝰ: aut resolutio.
Efferite. effusi vigiliꝭs vl mensure cōsurgētes: siue dissoluti pelliceꝰ: aut resoluētes cōsurrectionem.
Ephermestha. mēsura effūdēs varium vel cōsurrectio diffūdens varietatem.
Ephesū. cōsiliū meum: vel sinus mea seu finis eoꝝ: aut voluntas mea in ea.
Ephesū: voluntas vel aia mea in eis seu fines eorū: aut cōsiliatores mei.
Effree fecūditas l augmētatio
Ephi. mēsura triū modioꝝ vel tres modij mensurati.
Ephot. fugindumētū: vel superhumerale.
Ephrisiba: mēsura rectitudinis vel voluntas mea in ea.

Nic. g. post. e.

Egbathan: solēne mādatū hūile vel lera domus responsionis.
Egbathanis: solēne mandatū hūilis viri: vel lera domꝰ responsionis assūpte.
Egeus leꝰ vel solēnis.
Egypꝰ: tenebre vel angustia. siue tribulatio coangustans: aut coāgustatio tribulatiōis
Egyptiacꝰ: tenebrosus vel angustiatꝰ: siue tribulatiōe coangustatꝰ: aut coangustatione tribulatus.
Egla: vitula vl iuuēca: siue solēnis aut festiuitas eiꝰ ipsa michol vxor dauid q̄ genuit ei iethrā l cuiꝰ ptu occubuit
Eglai: vitule vl iuuēcule siue solennes eis aut festiuitates eorum.
Eglon: vitulꝰ merorꝭ vel iuuēculꝰ iniq̄tatꝭ siue solēne mugitus aut festiuitas inutilis.

Nic. l. post. c.

Ela: maledicta vel ipsa: seu terrebinthꝰ: aut arbuscula.
Elaath: ad solū vel ad solitariū siue ad vnū aut maledictio peccati.
Elada: dei suꝰ vl dei testimoniū seu maledictio fortꝭ: aut terebinthus desiderabilis.
Ellada: ad sciam vel ad sensū seu laus seruitutꝭ aut dei sc

tia ſyra aſſit ſermone inter-
tat ſuꝑ hāc.
lade aſcenſio vel ad aſcenſū
iue dñi ſeruitus: aut maledi
rio teſtimonij.
lam: orbis vel ſeculū. aut po
ſtis aut ſupliminare.
lam: veſtibulum vel cōpatio
ſeu deſpiciēs. aut oppoſitio.
lamite: orbes vel ſecula: ſeu
poſtes aut ſupliminaria.
lamite veſtibula vdl cōpati.
ſeu deſpiciētes: aut oppoſiti
las maledict⁹ ipſe vel faciēs
operationes.
laſa: opatio vel ad faciendū
ſeu laudē faciēs aut laudabi
lis plaſmatio.
llaſa: operatio ad faciēdū ſi
ue deum ſuſtollens: aut dei
plaſmatio.
llaſar. hāc ſeparās vel hec ſe
paratio ſiue deum declinans
aut dei declinatio.
llaſar. laudās carcerē ꝛ laus
ſuſtollētiū vigilātes aut lau
dās plaſmationē ſuſcitātes.
lath: vnū vel vnitas ſiue ſo-
litarius aut ſolitudo.
lath: gulones vel terebinth⁹
ſiue deo peccās aut maledi-
ctus ipſe peccator.
llane: applicās vꝫ ꝓſecutio ſi
ue applicabiꝫ: aut ꝓſequeꝫ.
lbon: deo fortis: vel robuſt⁹
fortitudine.
lcham: ꝓs eoꝝ vel teſtimoni
um eoꝝ ſiue deo ſurgēs: aut
dei neceſſarius.
lchan. ꝓs eoꝝ vel teſtimoniū
eoꝝ ſeu dei portionū: aut dei
poſſeſſio.
lchat. portio vel portiuncu-
la ſeu portio tēporis: aut por
tiuncula peccatoris.
lchefe: aduocatio ꝛ aduocata
lchefe⁹: aduocās ꝛ aduocat⁹.
lcheſi: aduocat⁹ me⁹: vel ad
uocatio mea.
lcha: ad ſciam vel de ſcis.
leale: aſcēſio vꝫ ad aſcēſionē
leman: dei mei dec⁹ vꝫ dei
mei pulchritudo.
lleazar: de⁹ meus adiutor vel.
dei mei adiutoriū.
leazar⁹: de⁹ me⁹ adiutor aſiliꝫ
vꝫ de⁹ me⁹ adiuuās feſtināt.
leb: de⁹ pr̄ vel dei patrnitas.
lech: portio vel portiūcula.
lechite: pticule vꝫ portiōes.
lecte: aſcēdētes vel aſcēſiōes
ſiue aſcendēs vel aſcēſio.
llel: laudās vel laudatio.
lem: poſtes vel ſcā: ſiue veſti
bulū: aut ſupliminare eoꝝ.
lema: poſſeſſ⁹ eiꝰ vꝫ ſeculū eiꝰ ꝛ
deū accipiēs: ſiue deū colēs.
lemō: ſcia dei vel aſcēſio.
llenon: greci vel grecoꝝ.
leon: diuinitas vꝫ ad laborā
tes ipe ē mōs oliueti ō q̄ dñs
coꝝ diſcipꝛis aſcēdit ī celū.
leſa ad inſulā vel ad facien-
dū: ſiue deū ſuſtollēs aut dei
plaſmatic.
leuther⁹. ſeculū honorās: v
exercituū cohabitatio.
liab: de⁹ meus pater vel dei
mei paternitas.
liab: vana abſcōſio vꝫ neq̄q̄
abſcōdit⁹ ſiue de⁹ me⁹ pr̄ ei⁹
aut dei mei paternitas ei.
liachim: de⁹ me⁹ reſuſcitabit
vel deus me⁹ frater eoꝝ.
liada: de⁹ me⁹ cognouit: vel
deus me⁹ audiet: ſeu dei mei
ſeru⁹: aut dei mei teſtimoniū
liade: idem.
liadan: de⁹ meus cognouit
eos vꝫ de⁹ me⁹ audiet eos: ſi
ue de⁹ me⁹ ſeruiet eis: aut de
us me⁹ teſtificator eoꝝ.
liā: de⁹ me⁹ ꝓꝛs vel dei mei
ꝓꝛo: ſiue de⁹ me⁹ mirabiꝫ eis
aut de⁹ me⁹ miraculū eoꝝ.
liaſub: de⁹ me⁹ factura incē
dens: aut deus meus plaſma
tionem cōuertens.
liatha: de⁹ meus tu. vel de⁹
meus veni. ſiue deo meo pec-
cans aut deo meo tēpus.
liathā. deo meo calēs. vꝫ dei
mei calidus. vel deo meo ſur
gēs. aut dei mei neceſſarius.
licu veſtibula vel maledicti
ſeu poſtes. aut ſupliminaria.
liada di⁹ me⁹ nouit aut ſciē
tis dei mei.
lidad. dei mei patruus vꝫ de
us meus patruelis.
lidahe: de⁹ me⁹ ſcit iꝑm eſſe:
vꝫ de⁹ me⁹ ſcit iꝑm viuere: ſi
ue de⁹ me⁹ nouit ſuſceptos:
aut de⁹ me⁹ nouit ſuſcipiēdos
lidelach. aceru⁹ emiſſus ger-
mis vꝫ emiſſio germis aceru
ti: ſiue de⁹ me⁹ ſcit portionē
aut de⁹ me⁹ nouit pticulā.
liezer: de⁹ me⁹ fortis vꝫ de⁹
me⁹ adiutor: ſiue deo meo ſe-
parat⁹: aut dei mei ſcrificatio
liphal: de⁹ me⁹ mirabilis.
vel dei mei miraculū.
liphaleth: de⁹ me⁹ diuidens
vel dei mei diuiſio: ſiue deus
me⁹ mirabiliter ſaluās viuē
tes: aut de⁹ me⁹ mirabiliter
liberās pauidos.
liam: dei mei populus: vꝫ dei
mei cōgregatio.
liaman: de⁹ me⁹ donans vel
de⁹ meus dominās: ſiue deo
meo donate.
limas: trāſgredi faciēs ꝛ ad
trāſgreſſionē ingrediens.
limelech: ad regē vel ad ꝓnci
pē ſiue dei mei regnū aut de⁹
us meus regnator.
lion: excelſus vel ſublimitas
ſiue dei dolor: aut deo iutilis
lionai: ſublimis vultur vꝫ ex
celſus deuorator.
lioreb: dei mei hyems aut
dei mei tēpeſtas.
liſa: ad ſaluā aut dei mei ſal-
uatio.
liſabeth: dei mei ſeptia ꝛ de⁹
me⁹ ꝛgnouit: ſiue dei mei in
rathtū: aut dei mei ſaturitas.
liſaph: dei mei ſpecula vꝫ de⁹
me⁹ ſpeckator: ſiue de⁹ me⁹ ab
ſcōdēs: aut dei mei abſcōſio
liſaph: dei mei labiū: vel dei
mei vinculū: ſeu dei mei ſpe-
culū aut dei mei anguſtia.
liaſaphā: dei mei lep⁹: vꝫ dei
mei hericiꝰ ſiue dei mei ſpecu
lator: aut dei mei vinculū.
liſahe: dei mei ſalus: vel de⁹
meus defendit me.
liſama: de⁹ meus adiuuit: vꝫ
deus meus exaudiuit.

Elisar. dei mei princeps vel dei mei vehamẽ. siue pat me⁹ fortẽ aut pr̃ me⁹ coangustãs.
Elise. dei mei salus vel dei mei protectio.
Eliseth. dei mei salus vel deus meus hic est. siue deus meus saluãs vitã. aut de⁹ saluãs pauidos.
Elisua. dei mei sal⁹ vel dei mei protectio.
Elisue. idem.
Elisuer. dei mei mur⁹. vel deo meo cõtinẽs. siue pater meus fortẽ. aut pater me⁹ coangustans me.
Eliud. deus meus dñs. vel de⁹ meus iste.
Elmadau. dei mei mensura vel dei enumeratio.
Elmelech. dei mei regnum. vel deus regnator.
Elmodab. dei regnatio vel dei natiuitas.
Elmodad. dei mensura. vel ad matrẽ eius ꝓcipuã.
Elmom. cõtẽnens vl cõtẽpt⁹.
Elmon locus vel ille. siue hic aut contẽnens me.
Elmõdablathaim. cõtemnens palatas. aut cõtempt⁹ opprobriorum.
Elnatham. addẽs vl adiectio. siue ad dãtẽ. aut dei donatio.
Elnathan. dei donatio vel deo donatus.
Elo. deo. vel deitas. siue exercitus ei⁹. aut exercit⁹ eor̃.
Elocuporia. turme militũ. vel opes eorũ.
Eloi. de⁹ me⁹ vel deitas mea.
Eloim de⁹ eis. vel deitas eor̃.
Elom. exercitiũ fortitudis vel exercitat⁹ fortitudine.
Elon. querc⁹ vel roboreus seu regio cãpestris. aut exercitus fortitudinis.
Eloth. arietatio vel arietẽ signũ siue deo rñdens aut dei tempora.
Eliathba. vana absconsio vel nequaq̃ absondit⁹.
Elehaci. van⁹ vomitus vel nequaq̃ vomens.

Elthece. ꝓferẽs vel ꝓlatio eor̃
Elthecem. ꝓtulit vel ꝓlatio.
Elthecen. ꝓferens fontẽ vel ꝓlatio oculi.
Eltholed. natiuitas vel ad natiuitatem.
Eluan. exaltat⁹ vel exaltatio.
Eluch. gloriabundus vel accipiens gloriam.
Elul. dei volẽs vl deũ ꝓtuliẽs

Hic. m. post. e.

Mach. vallis vel ꝓfunditas.
Emachim. valles vel ꝓfunditates eorum.
Emachuel. vallis diuina vl ꝓfunditas eorum.
Emã callidus vel accipiẽs siue calor eor̃ aut formido eor̃
Emath. formidãs eos. vel acceptio eor̃. siue indignãs rigide. aut indignator rigidus.
Emathe⁹. formido eor̃ vel accipiẽs eos. siue indignãs rigide. aut indignatio rigida.
Emaus. mater festinãs. vel desideriũ consiliũ.
Emma mater vel desideriũ.
Emmã. mater eorum. vel desiderans eos.
Emanuel. nobiscũ de⁹ vel nobiscum diuinitas.
Emmaus. mater festinans vel desideriũ cõsiliũ.
Emathasis. vallis concidẽs vl vallis cõcisionis.
Emmer. Xb̃i dei ꝑmo. siue sermocinãs. aut sermocinatio.
Emim gẽtes vel ꝓpli. siue horrendi. aut terribiles.
Emmim. idem.
Emona. calor ei⁹ vel accipiẽs eum.
Emor asinus vel asineus. siue loquax. aut amaricans.
Emorim. asini. vel asinei seu loquẽtes. aut amaricati.
Emorith. mater lux mea vel desiderans desiderium.

Hic. n. post. e

Na. fons vel oculus.
Ena. ecce hec sunt. vel ecce oculus siue fons ei. aut oculus eius.

Enach. fortis vel potens. siue gigas aut terribilis.
Enachim. fortea vel potentes seu gigantes. aut terribiles.
Enada. fons acutus. vel oculi exacutio. siue fons sufficiens aut oculus testimonij
Enadda. idem.
Enadab. fons spontaneus vel oculus voluntari⁹.
Enadan. oculus iudicans. vel oculus iudicij.
Enagallim. fons tristicie. vel oculus vitulorum.
Enai: fons me⁹ vel ocul⁹ me⁹
Enaim. ecce hec sunt. vel ecce sunt oculi. siue fontes eorum aut oculi eorũ.
Enan. nubes vel ecce hec sunt siue fõtes eor̃ aut oculi eor̃.
Enarrath. ecce cõcepit. vel ecce conceptio.
Enathan ad dantẽ vel deo dãte siue fons dat⁹ eis. aut oculus donationis eor̃.
Enathon. dãs gr̃am vel dãs gr̃a. siue fons dat⁹ iniquus. aut ocul⁹ dat⁹ rñsioni.
Encenia. renouata dedicatio vl renouamina dedicatiõis.
Endad. fons solitari⁹ vel oculus subtilis.
Endor. fons generationis. vel oculus naturalis.
Eneã. ecce ista. vel ecce hec sunt
Eneas. paup vel miser siue respondẽs aut rñsio.
Engaddi. fons hedi. vel oculus temptationis.
Engallim. fons mundans vel oculus trãsmigrãs. siue fons reuelationis. aut ocul⁹ trãsmigrationis.
Engãni. fons horti vel oculus electionis.
Engãnim. fons hortorum. vel oculus elationis eor̃.
Enihel. gratia mea deo. vl gratia mea dei.
Enoch. dedicauit. vel dedicatio. siue edificans. aut cõ ambulans.
Enochite. dedicãtes. vel dedicauerũt. siue edificantes.

cum deo ambulāstes.
Enom: ecce sūt vel ecce hec sūt seu fons robustus aut oculus fortitudinis.
Enon: cursus memoris vl oculus meroris seu fons tristicie aut fons murmurationis.
Ennon: cursus meroꝝ vel oculus iniquus seu fons tristicie aut fons murmurationis.
Enos: hō desperatus seu inuocans aut violentus.
Enremon: fons cōgregans vel oculus sublimis.
Ensames: fons solis vel oculꝰ mandans humilia.

Nic.p.post.e.

Epafras: crescēs vel augmentum: siue frugifer aut equidem videns
Epafronditon: fertile vl frugiferum seu fecunditas.
Epafroditꝰ: frugifer aut fecundus seu fertil aut fecūditas.
Epicinia: supra luctum vel supra lugentia.
Epicurei: supra cutem vel supra curantes.
Epouechon: supra vl supindumentū.

Nic.r.post.e.

Eran: vacuefecit vel vacuefactio.
Eraſꝰ: frater meꝰ videſ vel fris mei visio satis absurdum vocabulū figuratū.
Ereth: vigil vita vl effusus pauore.
Ergab: lapis vel lapideus.
Erioth: ebrietas vl solitudinē
Erma: anathema meroris vel anathema tristicie.
Erman: auferēs: vl ablatio vl anathema nfm aut anathematizatio gfe.
Ermen: anathema tristicie vel anathematizās meroꝛē.
Erohon: doloꝛ vel doloꝛū siue in facie eoꝝ aut i facie doloꝝ

Nic.ſ.post.e.

Saan: ꝓfirmās vl innitēs siue sustollēs gfam aut plasmatio donatiōis.
Esabā ignis i eo vl ignis i eis.
Esaham: ꝓfirmo vel ipitoꝛ seu innitens aut ꝓfirmatus.
Esahim: voluntas meroris vl voluntas fortitudinis.
Esar: incēsū vel insule libatio.
Essai: idem.
Essaion: voluntas meroris vl consiliū tristicie.
Esaon: idem.
Esammai: innitēs mihi vel cō firmatio mea.
Esaongaber: voluntas siue iuuenilis seu fortis opatio aut ꝓsiliū ꝓfortate tristicie.
Esau: faciens vel factura.
Esau: vanꝰ vel frustra siue rubens aut aceruꝰ lapidū.
Esbai: ignis maritus vel ignea maritatio.
Esbā: ignis i eo vel ignis i eis
Esben: vētus vel flatꝰ siue ignis vanus aut ignis vctus.
Esbon: flatus meroꝛis vel cingulum tristicie.
Escha: ꝓtemnens vel habitās despectionem.
Eschani: cōtemnentes vel habitātes despectionē.
Eschaboth: ve glie vel cecidit glia seu ve glioꝛioso aut glia-tio habet occasum.
Eschol: botrꝰ vel ignis ois seu totꝰ ignis aut totus igneꝰ.
Esda: miseꝛicoꝛs vel miscōia
Esdod: effusio vel incendium.
Esdon: incēdia vel incendentes: siue ignis patruelis aut ignis patrui mei.
Esdras: adiutoꝛ vel auxiliuꝫ siue miseꝛicoꝛdia dñi aut miseꝛicoꝛdia matutina.
Esdrelon: miseꝛicoꝛdia dei vel miseꝛicoꝛdia mea deus meꝰ.
Esdrin: adiuuās merentes vel miseꝛicoꝛs iniquitatibus.
Esebon: cingulū tristicie vl cogitatio meroꝛis.
Esel: vicinus vel vicinitas.
Eselt: vicinus meus vel vicinitas mea.
Eselian: ꝓpe dñs ē vel dño ꝓpinquans est.
Esemel: gēma vel electrum.
Eser: plasma vel electio.
Esphara: facturam apiens vel plasmatio regionis.
Essi: vicinꝰ meꝰ vel vicinitas mea seu factura laboꝛās aut plasmatio laboꝛiosa.
Esmona: festinās vl festinatio
Esna: ignis vel fecundans seu edisserēs aut edissertio.
Esrai: indigena vel oꝛientalis
Esrihel: auxiliū dei vel auxiliatus a deo.
Esrom: sagittā videēs vel sagitta visionis siue iraſcens fortꝫ iaculo gregum.
Esron: atriū cuiꝰ vel atriū eoꝛū siue atriū tristicie aut atrium iudicantis iudicia.
Esromite: sagittā videētes vl sagitte visionū siue iraſcentes: aut fortes iaculis gregum.
Esronite: atria eiꝰ vel atria eoꝛū se atria tristicie aut atria iudicantis iudicia.
Estha: ignis vel cogitatio.
Esthama: ignis manēs vel cogitatio doloꝛis.
Esthamo: idem.
Estamoha: ignis manens vel cogitatio doloꝝ eius.
Estahol: ignis gementium vel ignis parturientium.
Esthaholite: ignee gemētes vl ignee parturiētes.
Esthahome: cogitans doloꝛē: vel cogitatio doloꝛis.
Esthahul: ignis dolētiū vel ignis parturientiū.
Esthōma: cogitās vl cogitatio siue ꝓcitās aut ꝓtignatio.
Esthemo: ignis manēs vel cogitatio doloꝛis.
Esthemon: idem.
Esthemoe: feia vl vēt mkiebrꝫ
Esthon: ignis meroꝛis vl cogitatio iniquitatis.

Nic.th.post.e.

Thai: robustus meꝰ vel ꝓtectio mea.
Ethaia: fortis dñs vel ꝓtectio dñi.
Ethalon: incunabula meroꝛis vel repositio tristicie.
Etham: fortis vel robustꝰ siue fortꝫ eoꝝ aut ꝓtectioe eoꝛum
Etha: ascēdēs vel ascensio seu

fortẽ bono aut robustus gfe.
Ethani: robusti vel robustorũ seu fortes bono aut fortes gfe
Ethehel: robustus deo vel protectio dei.
Ethems: merens vel lugens siue meror aut luctus.
Ethet: formido vl incunabulũ
Ethey: stupẽs vel formidãs siue stupidus aut formido.
Ethi: metũ vel timuerunt siue stupor aut obstupuerũt.
Ethei: metũ vel timuerunt seu stupidi aut obstupuerunt.
Ethim: pfectio vel fortitudo seu fortẽ eis aut pfectio eor.
Ethiopia: caligo vel tenebre.
Ethiopes: tenebrosi vl caligiosi
Ethnici: pagani vel gentiles
Ethuel: robustus deo vel fortitudo dei.

Vic.v.post.e.

Eua: ve vel vita seu calamitas aut mi viuẽtiũ.
Eubolus: cohabitator vel cohabitatio.
Euchodia: apphendens dñm vel apphensio dñi.
Eud: gloriabundus aut accipi eus gloriam.
Eudoma: apprehendens dñm vel apphensio domini.
Euech: ẽ vel desiderat seu desiderane aut desideraui.
Euergens: torcular pessimum vel vera oppressio.
Euey: fer vel pessimus siue ferox aut lapides colligens.
Eufrata: frugifera vel puluerulenta seu eãdẽ videns aut de cinere veniens.
Eufratites: crescẽs vl frugifer siue hum aut puluerulent.
Eufrates. idem
Eui: ve mihi aut calamitas mea
Euith: ferales vel feroces siue desiderãt aut desideriũ meũ.
Euil: stultus vel insipiens.
Euila: volẽs vel gestiens siue stolidus aut in principio.
Euilath: idem.
Euilmerodath: stulte amarus vel insipienter amaricans.
Euim: iniqui vel iniq̃tas seu ve eis aut calamitas eor.
Eumenis: orãs viscera viri vl cõmiscẽs ex ipis assumptũ.
Eunice: honorans vel honoramentum.
Eupater: honoratos separans vel cõmiscens sepatores.
Eupolem: honorãs ore ꝓfusos
Eulis: ꝓmiscẽs ora mallestor
Eurichon: ducens inferi vel cõmiscens deorsum.
Euthices: amens vel insulsus grece sit dicit fortunat.
Euthicus: idem.

Vic.x.post.e.

Exbarhanis: solẽne mãdatum humile vel leta vomus responsionis.
Extasis: mente excedẽs vl mẽtis excessio.

Vic.z.post.e.

Zaba: hysopus vel humilitas.
Ezabi: hysopus mea vl humilitas mea.
Ezabo: videns vel visio.
Ezazon: videns sursum vel videns in superioribus.
Ezead: videẽs seruiturẽ vel fortis testificator.
Ezechia: auxiliũ vel ꝓfortatio.
Ezechias: auxilium domini vel cõfortauit me domin.
Ezel: videns deum vel fortitudo dei.
Ezer: auxiliũ vl fortitudo siue separat aut sanctificat.
Ezia: videns dominũ vel fortitudo domini.
Ezion: videns dolorem vel videns iniquitatem.
Ezir: sanctificans vigilem vel fortitudo vigilie.
Ezrael: semẽ dei vel atriũ siue auxiliũ dei aut auxiliat a deo
Ezrai: seminans mihi vl atriũ meum.
Ezraites: atrium meum vel seminator meus.
Ezras: auxiliũ vel seminator.
Ezrel: semen dei vel auxiliator deus.
Ezri: semen meum vel aux tor meus.
Ezricham: semen meũ vel liator meus necessarius.
Eziel: semẽ meũ deo vel ator meus deus.
Ezro: semen eius vel atriũ siue auxilians eum aut liatus ab eo.

Sequũtur incipiẽtib a Ifa.

Face: aperiens vel assumptio.
Facce: idem.
Facela: aperiẽs domino vl sumens deum.
Facia: aperiente domino vl assumens ei.
Fachud: visitãs vel visita
Fada: redempt vel redem
Fadai: redemptus meus redemptio mea.
Fadaia: redempt domino redemptio domini.
Fadassur: vallat vel redẽp fortẽ seu redimẽs angustia aut redemptio acerbitat
Fadassurite: vallati vel red pti fortiter seu redimẽtes gustias aut redẽptiones bitatum.
Fadath: redimens tẽp vel demptio peccatoris.
Fadias: redẽptus domino redemptio domini.
Fado: redimens eum vel ptio eius.
Fadon: redimens merẽtes redemptio iniquitatum.
Fagiel: occursio dei vel occurrit mihi deus.
Fagur: hiatus vel os pellic siue occurrens lumini au currens incendio.
Fahad: euidens testis vel rarius vite.
Fahed: idem.
Falathi: saluator meus vel uatio mea.
Falaia: cadens domino vel casus domini.
Falasar: cadẽs ꝑncepf vl
Faldas: cadens ger (sus mẽ vel ruina paupertat
Fale am: cadens populus

casus eorum.
Falech: diuidēs vl diuisus seu diuisit me aut diuisio mea.
Falel: cadens domino vel occasus dei.
Felesar: cadēte principe vel occasus corbonis.
Falethi: saluās vel saluatio siue occasus vite aut cadēs pauore.
Falethi: saluans me vel saluatio mea seu occasus vite mee aut cadens pauore mei.
Falnasar: cadens princeps vel occasus inutilis.
Falon: cadēs meroze vel casus iniquitatis.
Falonites: cadens murmurās vel casus inutilis.
Falthi: euadens vel liberatus siue saluatori meo aut saluationi mee.
Falthias: euadēs a dño vel liberatus dñi seu saluat me dominꝰ aut salus mea domino
Falthiel: euadēs a domino vel liberatꝰ dei seu saluat me deus aut salus mea deo.
Fallu: mirabil aut admiratio.
Falluite: mirabiles aut admirantes.
Fanuel: contemplans deū aut facies dei.
Fara: ferox vel ferus siue onager aut ferocitas.
Farri: gluto vl insatiabil siue onager meꝰ aut ferocitas mea
Farao: nudauit virū vel dissipauit eum seu denegans vitꝫ aut discooperiens eum.
Faraonechao: denudans pcussus vel dissipans ꝓpatos seu denegans pcussionē aut discooperiens ꝓparationem.
Feras: auctus vel succrescens seu diuidens aut diuisio.
Farasim: succrescens eis vl augmentum eorum seu diuidēs eos aut diuisio eorum.
Ferati: hiatꝰ vel hiauit seu hiante me aut hiatio mea.
Farathon: hiatus iniquus vel anolatus tristicie.
Farenath: discessio mea vel ruina dei deiectio.
Fathaia: clima domini vel plaga domino siue aperiens dominus aut apertio domini.
Fathmoab: apericns ex patre genitos aut apertio de patre genitorum.
Fathiel: euadens a deo vel latitudo dei seu apcriens deꝰ aut apertio dei.
Fathuel: idem.
Fathures: decepti calcatus vel calcati deceptio: siue buccellam confirmans.
Fau: nihil vel subito: seu eructans aut eructatio
Hic.e.post.f.
E: disciplina vel os aboze: siue error aut decipula.
Febē: oze edificans vel decipule filia.
Fedahel: redemptus deo vel redemptio dei.
Fegor: hiauit vel oris pellꝫ siue os pelliceum aut oris hiatꝰ.
Feldas: excludens frenū vel exclusio retinaculi.
Felech: saluatus domino vl vuificatio domini.
Felelas: ruina dei deiectio.
Feleth: excludēs vel mirabilis seu viuificans aut saluatio.
Jelethe: excludens eum vel mirabilis ei.
Felethi: saluās me vel mirabilis mihi seu excludentes aut viuificantes.
Felethia: saluatus domino vel saluatio dñi: seu excludēs dominū aut mirabilis dominꝰ.
Felethite: excludētes vl saluati seu mirabiles aut viuificati.
Felix: excludens vel saluatus seu mirabilis aut viuificatꝰ.
Felicem: ruinam facture vel timorem eius. Non est latinus sed hebreum.
Felmonialinon: ille vel iste locus siue nescio ꝗs aut nescio qualis.
Fellon: cadens meroze vel casus iniquitatꝫ.
Fellonites: cadens murmurās vl casus inutilis.

Felionem: faciem dei vel faciē meam.
Felthi: euadens vel liberatus: seu saluatori meo aut saluati oni mee.
Felthias: euadens a dño vel liberat⁹ dñi: seu saluat me dñs aut salus mea dño.
Felgon: diuidens vel diuisio: seu dissecans aut dissectio.
Fenach: mot⁹ vel minuens.
Fendagar: conuersa generatio vel ꝓuersio generatiōis.
Fenēna: ꝓuersa vel ꝓuersio.
Fenicis: nut⁹ vel abnuerunt.
Fenidfi: disciplina ascendētiſi vel disciplina ascēſionis eoꝝ
Feor: os iracſidfi vel disciplina luminis seu erroris foramen aut disciplina montiſi.
Ferezeus: separatio vel dissemi natio siue separat⁹ aut dissē minatus.
Ferezei: separati vel dissemina ti siue separātes aut dissemi natores.
Feros: dissipās vel violent⁹ siue dissipatio aut violentia.
Fersur: violentia angustie vel dissipatio acerbitatis.
Fese: trāsiēs vel trāscendēs siue os aut odor florens.
Fesse: idem.
Fesga: dolatio vel ꝓscitio siue oris muti aut oris multi.
Fesor: os nigrū vel error factu re siue laque⁹ fortis aut disci plina angustie.
Fest⁹: ore multoꝝ vel os multi tudinis. Et ꝓ latinū nomen violēter hebraice figuratū ē.
Fesur: os acerbū vel laque⁹ siue errans robustus aut disci plina discretionis.
Ferh: aperiens vel apertio.
Ferha: aperi vel apite siue aperiēs eā: aut apertio eius.
Ferheste: diuidēs vel discoope riēs siue os inclinās aut libi eus vitulus.
Ferheia: apiens dñm vel aper tio domini.
Ferhmoab: apiens ex ꝑte geni tos vel aptio ō ꝑte genitoꝝ.
Ferhora: os turturis vel ore ex plorans seu buccella luminis aut oris exploratio.
Ferhros: dissoluēs mēsurā vel dissolutio mensure.
Ferhrosim: dissoluēs mēsuram eis vt dissolutio mēsure eoꝝ.
Ferhrusim: idem.
Ferhuel: aperiens deo vel lati tudo dei.
Ferhusiim: aperiens eis vel lati tudo eorum.
Feziel: os meum dei vel os meū deus siue os germinans deo aut os discipline dei.
Fezielite: ora mea dei vel ora mea de⁹ siue ora germinātis deo aut ora disciplinaꝝ.

Hic.i.post.k.

Iahiroth: cor nobilium cor nobilitatis.
Fichol: os ossis vel os olm.
Fiēnon: ori ficto vel ori coꝝ: si ue ꝓfictio aut os alligati.
Figelus: ꝓrari⁹ vel occurrens
Figolus: os principis vel os ꝓ cipuum.
Filadelphia: saluās herentem dño vt saluās adhesionē dñi.
Filarches: declinās principem vel declinatio principis.
Filemonē: mire donat⁹ vel mi ra donatio siue os panis coꝝ aut panis oris eoꝝ.
Filet⁹: declinās vel declinatio siue os meū aut caro mea.
Filippus: os lampadis vel os manuum.
Filippis: os manuū vel os lā padarum.
Filippēſes: ora manuū vel ora lampadarum.
Filistes: cecidit vel cadens po tiōe seu ruina duplex aut ru na poculi.
Filistim: ceciderunt vel cadē tes pntione seu ruina duplex aut ruina poculi.
Filogolus: ore ꝓcipuus vt os meum ei mortuum.
Filethó: cadēs virga vel casus lecturi.
Fineces: ori parcens siue os re quieuit aut ori pepercit.
Fineces: os mutū vel os silens siue os augurās aut oris au gurium.
Finon: os meuꝝ inutile vel os meū ineptū ab ore nō ab osse
Fisidia: os sonans vel oris so nitus seu cognoscēs dñi aut cognitio domini.
Fisō: caterua vt os pupille siue os mutarū aut oriꝝ mutatio.
Fithō: subito vt subitane⁹: siue os abyssi aut ore ꝓfundus.
Fithonia: subita vel subitanea siue os abyssi aut oris ꝓfun ditas.
Fithonissa: idem.
Frygia: scindēs pecora vel sci sio pecorum.
Frygenses: scindentes pecora vel scissiones pecoꝝ.

Hic.o.post.k.

Ocereth: euidenter occi dens vel operarius ex terminator.
Focerethi: euidēter occidēs me vel operari⁹ extermitor mei.
Fodasur: vallatio vel fontis re demptio.
Foeden: ore edificans vel disci pline filius.
Fogor: hians vel hiat⁹ siue os pelliti aut os pelliceū.
Foga: ꝟ adūbiū loci vel rubi siue sonit⁹ aut apparebo.
Fohij: euidēs vel operari⁹.
Forotha: ferus tempe vel fero citas peccatoris.
Forthomin: diuisio ꝓfecte glo rie populi vt diuisio perfecte populi glorioſi.
Fortunat⁹: diuidens ꝓfecte vt diuisio ꝓfectionis.
Fosech: dolatio vite vel absci sio pauoris.
Fosga: dolatio vel abscisio siue os mutū vel os multi.
Forhiel: hic declinās deū.
Fohel: hic declinatio dei. Dic aduerbiū non ꝓnomē.

Dic.v.post.k.

Utha: labia ei⁹ vt indu te eā: seu induitio eius aut declinatio oris eoꝝ.
Fuhabite: labia eoꝝ vel indo

te eos: siue indumēta eorum aut declinantes oris eoꝝ.
Ful: addēs vel adiectio siue cadens aut ruina.
Funi: os meum vel os mihi ab ore non ab osse.
Funiel: os meū deo vel os meum dei.
Fur: sors vel vrna.
Fura: frugifer vel lagsicula siue sors eiꝰ aut vrna eius.
Furim: sortium vel vrnaꝝ seu sors eoꝝ aut vrna eoꝝ.
Futh: labia vel induite siue indumētū aut declinatio oris.
Futhisar. oris iclinatio vel os inclinans ad desiccandū.

Sequitur de noibus incipientibus a. H. littera.

Ha: vallis vastꝰ vel vallis estuans.
Haad: abꝺicies ꝺuitutē vel reuelata testificatio.
Haad: adiectio vel reuelatio.
Haala: abꝺiciens eum vel reuelatio eius.
Haam: abꝺicies ꝑpłm vel reuelatio ꝑpłi seu vallis estꝰ eorum aut vallis estuans eis.
Haas: cōmotꝰ vel cōmotio.
Haasar: cōmota tempestas vel cōmotio.
Haba: vallis vel ꝓcliuiū.
Habaa: vallis eius vel ꝓcliuium eius.
Habaab: vallis patrui vel collis patruelis seu vallis testificans aut ꝓcliuiū serulēs.
Habaath: vallis peccati vel ꝓcliuium tempale.
Habai: vallis mea vel ꝓcliuium meum.
Habao: vallis alta vel ꝓclinium sublime.
Habaon: vallis mestice vel ꝓcliuium iniquitatis.
Habaonite: vallis mestice vel ꝓcliues iniquitatis.
Habath: sepes vel colonie siue in sepibus aut in colonijs.
Habatha: collis altus vel ꝓclinium sublime.
Habathite: colles alti: vel ꝓcliuia sublimia.
Habathon: collis mestice vel sublimitas eoꝝ.
Habee: collis sublimis vel collis sublimium.
Habelꝰ: vallis deꝰ festinās vel collis diuini consiliꝝ.
Haber: vir vł iuuenis vł fortꝫ.
Habis: altitudo ꝓfusionis vel alta ꝓfusio.
Habli: terra allophyloꝝ vel terra incircūcisoꝝ.
Habriel: virtꝰ mea deꝰ vel fortitudo dei seu ꝓfortauit me deꝰ aut ꝓfortatio mea deꝰ.
Habuā: sublimitas vł altitudo
Had: succinctꝰ latro vel succinctus latrunculus.
Had: tēptatio vel in euētu seu feliciter aut infortuna.
Hadite: succincti latrones vel accincti latrunculi.
Hadite: temptati vel fortunati seu felices aut in euētibꝰ.
Hadda: tēptatio vł accinctio.
Haddam: temptatꝰ populꝰ vel accinctio populi.
Haddel: hedus dei vł temptatus deus.
Hader: murus vel sepes.
Hadera: murꝰ ei vel sepes eiꝰ.
Haderite: muri vel macerie.
Haderoth: sepes rūdēs vel maceria temporalis.
Hadgad: cōcisio vel accinctio siue nunciꝰ aut expeditꝰ.
Haddi: hedus meus vel accinctio mea: siue accinctus meꝰ vt temptatio mea.
Haddite: hedi mei vel accincti ones mee siue accincti mei: aut temptationes mee
Haddiel: temptauit me deꝰ vel accinctio mea deo.
Haddielite: tēptati deo aut accincti dei.
Haddis: accinctus vir vel temptationem assumens.
Hador: accinctio luminis vel temptatio iracundie.
Hacr: vorago ꝓsurgens vel deuoratio resurrectionis.
Hai: vallis vel ꝓruptum seu deuorans aut vorago.
Hasi: exultans vel exultatio.
Hail: valłł colł seu deuoratio
Hailath: exultans tpe vel exultatio responsionis.
Hailorh: valles vel colles seu voragines aut deuorationes
Haiꝰ: mobilis vel comotꝰ seu vallensis aut defensibilis.
Hal: aceruus vel inuolutio.
Halaad: tumulꝰ testꝫ vł acerꝰ testimonij siue trāsmigrātes testes aut trāsmigratio testiū.
Halaadite: tumuli testium vel acerui testimoniorum siue testes transmigrantes aut testium transmigrationes.
Haladad: vetus homo vel vetustas sola.
Haladithim: vetuste aque vel possessiones aquaꝝ.
Halal: volutabꝝ vel volutatio
Halali: volutabria vel volutationes seu volutabriū meum vel volutatio mea.
Halalai: volutabꝝ vulturꝫ vel volutatio deuoratoris.
Halathamaim: aq̄ possessa vel aque possessio.
Halathia: magnifica vel translata siue transmigratio aut transmeatio.
Halathe: magnifici vł trāslati seu trāsmeātes aut trāsmigra (ti.
Halatenses: idem.
Halgal: rota vel reuolutio.
Halgala: collis ꝓputioꝝ vel collis circūcisionis.
Halgala: rota eiꝰ vel reuolutio eiꝰ siue volutabꝝ aut inolutatio
Halgalis: rota viri vel reuolutis assumptiōis.
Halgalis: volutabris vel reuolutionibꝰ seu rotis aut inuolutationibus.
Halilea: rota vel volubilis siue transmeans aut transmigratio facta.
Halilei: volubiles vel rotati siue transmeantes aut in transmigratione facti.
Halim: acerui lapidum vel loca palustria.
Halilorh: reuolutiōes aut trāsmigratōes seu reuolutio tpis aut trāsmigratio rōdentis

Hallia:trāsferens vel transla-
ta seu trāsferēs transferētes
aut translatio trāsmigrantiū.
Hallim :inundatio vel reuolu
tio siue transferens eos aut
transmigratio eorum.
Hallion:transferens iniquita-
tem vel translatio inutilis.
Hamalias:redditio domini vl
retribuet mihi deus.
Hamaliel : redditio dei vel re-
tribuet mihi deus.
Hamarias: retributio domini
vel retribuet mihi domin⁹
Hamal:retribuēs vl retributio
Hamuel :retribuēs deo vel re-
tributio dei.
Han:hortus vel elatio.
Hanges : hortus complur⁹ vel
elatio irrigata.
Hani:hort⁹ me⁹ vel elatio mea
Hanim:horti vel elationes.
Haom : vallis estus vel vallis
cōmota seu vallis estuās aut
vallis cōmotio.
Hara:ruminās vel pegrinus.
Harab:scabies vel scabiosus si
ue incolatus multus aut in-
colatus multorum.
Hareb: idem.
Hareth :alienus descēdens vel
aliena descensio.
Harizim:diuisio vel abscisio.
Hariz:accola vl aduena ei⁹ seu
diuidēs eos aut ꝓscisio eor⁹.
Harim:alien⁹ direct⁹ vel inco-
latus humiliratꝰ.
Hasphā :vallis eructuās vl cō
motio subita.
Hatham:tangens risit vel tan
gentis risus siue tactus ridē
tis aut risus tangentium.
Hather:torcular videns vel ac
cola explorationis.
Hatherō:torcular vidēs vel
vel accola explorās iniq̄s.
Hatheron :torcular vidēs tpe
vel accola explorās rūsiones.
Hatherothite : torcular viden
tes tempore vel accole explo-
rantes responsionem.
Haulon :volutabrum vel volu
tatio siue inuoluens eus aut
inuolutio eius.

Haza:roqusta dñi vl fortitudo
ei⁹. Sciēdū tñ ꝙ hoc nomen
apud hebreos.g.lr̄az in prin
cipio non habet:sed incipit a
vocali ain:t dicit aza nō ga-
za subtracta.g.littera.
Hazabar:robustus fili⁹ vel for
titudo filij:Mixtum est ex he
breo t syro.
Hazan.nux vel amygdalū se u
robustus dono aut fortitudo
gratie.
Hazara: diuidēs eum aut pre-
scisio eius.
Hazarias: diuidens virum vel
prescisio assumptionis.
Hezee : robusti domino vel for
tes eius.
Hazenses:idem.
Hazem :roborans eos vel for-
titudo eorum.
Hazer:robuste consurgens vel
fortiter vigilans.
Hazera :robuste consurgens ei
vel fortis vigilia eius.
Hazer:prescisus vel diuisus si-
ue prescisio aut ordinatio.
Hazera:diuidens eum vel pre-
scisio eius siue ordinans eus
aut ordinatio eius.
Hazer:tonsor vel tonsio. Ipe ē
nabal carmeli:cuius vxorem
accepit dauid.

Tic.e.post.g.

Ebs:vallis vel pceliuiū
Hebal:ꝓruptum vel de
ficiens siue vallis ver⁹
aut vorago exterminans.
Hebar:fodiens filios vel effos-
sio filiorum.
Habeerth : vallis fortitudinis:
vel collis testimoniorum.
Hebethon : vallis mestitie vel
collis merētium.
Hebim:fossa vel effossio.
Hebim:fosse vel effossiones.
Heboch:lucta vel harena siue
puluis aut inutilis.
Hedel:accinctus deo vel mace
ria dei.
Heddel:temptatus deo vel ac-
cinctio dei.
Hedelias:magnificus domini
vel magnificatus domiño.

Hedeon:circuiens in vtero vel
experimentum iniquitatis si
ue temptatio humiliratꝰ mee
aut tēptatio iniquitatꝰ eor⁹.
Hedera:sepes vel maceria.
Heddi:temptat⁹ vel accinctio.
Hedimihel: accinctio dei vel
fortunatus deo.
Heddo:accinctio vel tēptatio.
Hedor:accedens vel applicās
siue sepium aut macerior⁹.
Hedori:accessus meus vel ap-
plicatio mea siue sepes mee
aut macerierum mearum.
Hedud:latrocul⁹ vl expedit⁹ si
ue accictio aut latronū cune⁹
Hedur:sepes ignea vl maceria
incendens.
Hethenna:vallis ennon vl val
lis gratuita seu de valle sunt
aut vallis tristicie.
Helbee: volutatio vl decursus
siue aceruus pluens aut acer
uus pluuiarum.
Helon:migrans vel migratio
Helonites : transmigrans aut
transmigratio.
Hemallus. valx salsa vel vallis
salis seu mare aut amaritudo
Hemalli: idem.
Hemallite : valles salse vel va
les salis seu maria aut amā
ritudines.
Hamela:vallis salsa vel vallis
salis.
Hemuel:mare dei vl amaricās
domini.
Hennasar: ortus principiū vel
natiuitatis initium.
Henebath:ortus filius vel ꝓ-
cipium filiorum.
Henesar:ortus vel principium
siue inita natiuitas aut initi
um natiuitatis.
Henasareth:idem.
Henneus : ortus germinis vel
principium motionis.
Henthon : ortus responsionis
vel principium humiliratis.
Heon:pectus vel ꝓruptum.
Hera:incola vel peregrin⁹ siue
ruminans aut incolatus.
Herra :incolat⁹ vl pegrinatio.
Herara : icolatus visio vel ru-

minatione vidit.
Heraris: aduene ꝓpinquantes
Heraseni: suburbani vl coloni ibidem seu incole mei aut peregrinationes mee.
Herreni: incole vel peregrini.
Hergesey: ꝓpiquās aduena vel colonū eīciēs siue colonū applicās aut colonie applicatio
Herian: ruminans domino est vel peregrinus domini est.
Herihel: ruminans deo vel peregrinus dei.
Herimoth: timens mortem vl metuens altitudinē mortis.
Hermanus: ruminās quid cōsiliū vel peregrinus complens numerum.
Heron: accola inutiles vel ruminans iniquitatem.
Hersan: aduena vel alienus siue ꝓfugus aut eoꝝ electio.
Hersanite: aduene vel alieni siue ꝓfugi aut eoꝝ electi.
Hersi: aduena domini vel alienus domino.
Herson: aduena ibi vel electio eorum.
Hersoni: aduena meus ibi vel electio mea eorum.
Hersonni: idem.
Hersonite: aduene: ibi vl electi eorum.
Heruſa: pegrinatio vel icolatꝰ siue ruminās aut ruminatio
Hrecia: incolatꝰ vel ruminatio
Hreci: incole vel ruminantes.
Hregoriꝰ: grece latine vigilātiꝰ
Hesbaam: defluēs vel sedēs in ꝓpko siue populus despiciens aut ꝓpls sedens in tenebris.
Hessen: terra completa vel imber vicinꝰ siue appropinquās plantationi aut appropiquās plantationi eorum.
Hessemani: vallis pinguis vel vallis pinguedinum.
Hessori: applicans lumen mihi vel applicans dirigentē me.
Hessurt applicās lumen vel applicans dirigērem.
Hessuri: applicans lumen mihi vel applicans dirigentē me.
Hessuri: iuxta lumen vel vicina lumini.
Hessurim: iuxta lumen meū vl applicantes e lumine meo.
Heth: torcular vel opprimens.
Hethey: torcular vl opprimēs siue oppressus aut oppressio.
Hethan: defluēs gens vel despiciēs populus.
Hethaasar: humi vel fossū siue torcular eius aut effossio eiꝰ.
Hethai: opprimēs signū vl torcularis ꝓsūmatio.
Hethaiz: torcular ꝓpli vl opprimēs ꝓplm siue applicuerunt eos aut applicatio eoꝝ.
Hethedelthi: torcular egenum vel oppressio pauptatis.
Hethepher: torcular fepans vl oppressio dissemination is.
Hethei: opprimentes vel torcularia.
Hethma: torcular frāgens vel oppressio congregationis.
Hether: murale vel sepes siue murus aut circūdatio.
Hethere: murus eius vel circūdans eum.
Hetheromon: torcular excelsū vel oppressio sublimitatis.
Hethremon: opprimens vl torcular malipunici.
Hethsemani: vallis pinguis vl vallis pinguedinū siue opprimens nomen humile aut torcular famose auditiōis.
Hethson: opprimens pupillas vl torcular coccineum.
Hezabel: est iter vel est fluxus sanguinis.
Hazabel: fluxus vanꝰ vl fluens sanguine siue cohabitatrix.
Hezem: vicinus palpationi vl appropinquās plantationi.
Hezphe: robustus laqueus vel fortitudo discipline.
Hezon: fluxus doloris vel cohabitatio iniquitatis.
Hezonites: fluēs meroꝛe vl cohabitatoꝛ inutilis.

§ Hic.i.post.g.

Gaderoth: sepes vl macerie
Gaderodathai: se (ria pes duoꝝ vl macerie bine.
Gezi: vallis visio vel ꝓruptus videns.
Gigaal: redēptio vel redēptus
Gilon: migra vel migrans.
Gilonites: trāsmigrās vl trāsmigratus.
Gimel: plenitudo vl retributio
Gineth: ortus vite vel principium pauoris.
Gio: luctatio vel luctare.
Gion: luctatio vl harena.
Gir: diuisio vel prescisio.
Gissai: sacrificās vel sacrificiū
Guidam: inflatio vel ascēsio.

Hic.o.post.g.

§ Oatha: gens peccatrix vel populus peccatoꝝ.
Gob: lacus vel locusta.
Godoliaa: magnificās dñs vel magnificus dñi.
Godoliati: magnificentia pcti mei vel magnificꝰi tpe meo
Gog: doma vel tectu.
Gohel: ꝓpinquus deo vel redēptio dei.
Goim: gens vel populi.
Golam: trāsmigrās eos vel volutatio eorum.
Golgotha: locus calui vl locꝰ caluarie. Syrū est nō hebreū.
Golias: trāsmigrās vel trāsmigratio seu reuelās eos aut rebustus eorum.
Goliath: idem est.
Goli: acerui vl loca palustria.
Gom: fouea vel decipiens siue laqueus aut decipula.
Gomer: assūptio vel ꝓfectio siue ꝓsūmatus aut ꝓsūmatio.
Gomor: ꝓfectio siue cōsolatio vel ꝓficiens aut renunciatio Mēsura est antiquoꝝ q mēsura est decima ps ephi.
Gomorra: cecitas vel seditio seu timēs populum timor popularis. Et sciendum ꝙ hoc nomē in hebreo nō habet.g. Ifam: sed scribit per vocalem aim: t dicit gomorra.
Gonath: ortus peccati vl arrogantia temporalis.
Goneabar: furū filie vl iurās
Gom: orti mei vel ar (filiū. rogātie mee.

Gorgias: diuidens luctum vel ꝓscisio luctantium
Gortinam: ꝓscidēs dona vt diuidens castra eoꝝ.
Gosem: applicans eos: vel appropinquās plātationi eoꝝ.
Gósen: applicās vel applicatio siue appropinquās palpatiōi aut appropinquās plātatiōi.
Gosnā: applicata vel iuꝝ eaz si ue applicās aut applicatio.
Gosō: appropiquās palpatiōi vel appropinquās plātatiōi.
Gothomel: torcular rñdēs deo vel oppssio applicās signo.
Gethor: murus vel circūdatio
Gozar: amygdalū vel nux eoꝝ siue tosio aut fortitudo eoꝝ.
Hic. v. post. g.
Guhel: ꝓpinquans deo vel redemptio dei.
Guhelire: redēptio dei vel ꝓpinqui deo.
Gulias: ꝓpinquus dño vel redemptio dñi.
Gun: horti⁹ meus vel arrogantia mea.
Gunite: horti mei vel arrogantie mee.
Gurbaal: diuidēs viros vel ꝓscisio vetustatis.

Sequit de noibus incipientibus a littera. H.

Haben: in filio vel ī principio.
Haber: princeps vel participatio commisit aut certamen iniit.
Heberite: principes vel participationes: seu cōmiserūt aut certamen inierunt.
Habi: pater me⁹ vel frater meus iste.
Habiel: pater meus de⁹ vel frater meus dñs.
Hachan: necessitas vel necessarium.
Hacharan: turba vt turbatio
Hachin: rectinens eos vel rectio eorum.
Hachor: excelsū vel sublimitas
Hadada: testis vel vsq; ad testimonium.
Hagitz: inundās pessimos vel inundatio pessimoꝝ.
Hedrehel: greges dei vt aggregati deo.
Hadrin: testis mensure vel inundans mensuratio.
Hafar: cra vel puluis siue humens aut fodiens.
Hafara: taur⁹ vel vitulus siue puluis eius aut fodiens euz.
Hafarim: mare effodiēs vt maris effossio.
Haga: loquēs vel meditans siue locutio aut meditatio.
Hagegath: annūcia vel annunciario siue accinctus aut latrunculus.
Hagiel: aduena meus vel incola dei.
Hailon: vita vallis quercuum vel questio vita roborec.
Hahul: este dolens vel vitam parturiens.
Hai: vita vallis vel q̄stio vite.
Haia: vita vallis eius vel questio vite eius.
Haiam: vita vallis eoꝝ vel q̄stio vite eorum.
Hailon: vbi erant vrsi vel vbi vrsi sunt.
Haiman: vita vallis mirādaꝝ vel questio vite mirabilis.
Hain. fons vel oculus.
Haio: vita vallis eius vel questio vite eius.
Halaa: fermentū eius vel consternens eum.
Halac: portio vel ps mea siue lubricū aut impeditio.
Halasa: triplex vel cōsternata siue ꝓsternās aut ꝓsternatio.
Halda: deprecās dñm vel deprecatio domini.
Hal⁹: fermētuz vel ꝓsternatio.
Hamas: indignās vel furēs siue furor aut indignatio.
Hamiel: popul⁹ meus deo vel popul⁹ meus dei.
Hamora: ꝓphs scitus vel populus illuminans.
Hamul: calefact⁹ ros vel calefactio roris siue popul⁹ dolens aut ꝓphs parturiens.
Hamulire: calefacti rores vel calefactiōes irrorationū seu populi dolentes aut populi parturientes.
Hana: respondens ꝓpho vel responsio populi.
Hanan: rēddens donuz vel responsio gratie.
Hanath: reddas vel rñdēs seu reddidit aut respondit.
Hanebgaba: sollicitās vel humilians siue sollicitauit aut humiliauit.
Haniel: pauꝝ dei vt rñdēs deo
Hanon: rñdēs meroꝝ vel rēdens iniq̄tatē seu reddēs dolorē aut rñsio inutilis.
Haoi: spinee vel cōpfictiones.
Haoires: spina vel cōpunctio.
Haphron: puluis meroꝝ vel terra inutilis.
Harada: miraculum vel admiratio.
Hare: fili⁹ me⁹ vel filiatio mea
Hares: testatio mea vel testamentum.
Harim: exaltatio vel exaltat⁹.
Hasarmoth: atrium moꝝ vel atrium angustie.
Haseroth: atria vel vestibula seu ville aut beatitudines.
Hasonfestiatio vel festinātes.
Harath: ram⁹ vel dissipatio siue testimonii aut dissipatoꝝ.
Hatharoth: circuli vel corone
Hathoniel: rñdens deo vel respondit ei deus.
Hauna: ipsa iniq̄tas vel suscepcio iniquoꝝ.
Hauan: fōs vel motio siue subuertēs eos aut subuersio eoꝝ
Hauil: stulticia vel insipientia siue stultus aut insipiens.
Hauoth: sedēs vel cōmoratio seu vinculū aut incunabula.
Haran: claudus vel irascēs siue claudicās aut claudicatio
Harath: medic⁹ vt medicamentū
Haria: vidēs vel puisio.
Hazaz: ꝓtinēcia vt apphensio siue ꝓtinēs aut apphēdens.
Hazbi. mēdacū vel iniq̄tas.
Hazeb: pgens vel abiens siue ꝓfectio aut ꝓficiscens.
Hazuba: deserta vel relicta siue desertio aut relictio.

Nominū hebraicorū

Hic.e.post.h.
E esse: vel viuere.
Pe: ipsa vl ista siue susci-
pies aut susceptio.
Peber: victor vel trāsies: siue
trāsitus aut trāsitio.
Pebreus vincēs: vel trāsitor:
siue trāsies aut trāsitorius.
Pebion: pauperculus: vel paup
sensu.
Pebionite: paupauli vel pau-
peres sensu.
Pebri: victor meus: vel transi
tio mea.
Pebrō: incātās vl icātatio siue
plugiū aut visio sempiterna
Pebronite: cōiugati vel incan.
tores: siue incātationes: aut
visiones sempiterne.
Pecerhan: ipse mēte excedens
vel iste suscipies humilitatē.
Pedai: ornat⁹ mihi vel volup-
tuosus meus.
Peddo: pauidus seruus vel te
stificator vite.
Pefer: fouea vel pcipitiū.
Peie: qui est vel qui existit:
Pela: vallis quercus vel male
dictio.
Pelai: vallis quercus mee: vel
maledicta mihi.
Pelam: abiectio vl suplimisare
Pelam: oppositi vel cōpositi.
Pelon: deo grat⁹ vel deo dona
tus: seu vallis querc⁹: aut ro-
boratus gratia.
Pelbid: dei filiꝰ vl dei excelsus
Pelchal: portio: vel particula.
Pelcana: dei zelus vel dei pos-
sessio.
Pelcheia: ps dño: vel vendica
tus domino.
Pelchese: aduocata: vel aduo-
catio.
Pelcheseus: aduocans: vel ad-
uocatus.
Pelchi: partitus mihi vel ven
dicatio mea.
Pelchian: ps dñi est: vel vēdi-
catio dñi est.
Pelchias: ps dñi: vel vendica-
tus domino.
Peldaa: atriū eiꝰ vl exacuēs esū
Peldad: atriū vel exacuens.
Peldai: atriū meum vel acutio
mea.
Peleanā: dei mei donū: vel dei
mei gratia.
Peled: acceptio glorie vel acci
piens gloriam.
Pelem: postes vel secula seu ve
stibulū aut supliminare.
Peleſa pſternatio: vl pſternat⁹
Pelles: exiens vel exitio.
Pellesmoth: grece exodus: lati
ne aūt exitus mortis.
Pelleth: accipiēs vitā: vel sus-
ceptio pauoris.
Pelphaal: deo excluſus vel dei
nutritio pauoris.
Peli de⁹ me⁹: vel deitas mea.
Pelia: de⁹ dñs: vel dei dñatio.
Peliab: de⁹ meus pater vl dei
mei paternitas.
Pelias: de⁹ dñs: vel dei dñatio
siue ascēdēs dñs: aut robust⁹
dominator.
Peliasaph: dei mei collectio vl
dei mei congregatio.
Peliasaphā: dei mei facies: vel
dei mei cōuersio.
Peliatha. deo meo peccās: vel
dei mei tpalis.
Peliathi: deum meū vidēs: vel
dei mei visio siue dei mei aux
ilium vel dei mei fortitudo.
Pelizel: deo meo ptr⁹: vel dei
mei particula.
Pelihel: de⁹ meus de⁹: vel dei
mei deitas.
Peliphal: de⁹ me⁹ cadens: vel
dei mei casus.
Peliphales: de⁹ me⁹ diuidens
vel dei mei diuisio.
Peliphalu: de⁹ me⁹ mirabilis
vel dei mei miraculum.
Peliphelec: dei mei ruina: vel
dei mei deiectio.
Pelihas: deus me⁹ mirabilis:
vel dei mei miraculū.
Peliel: deus meus dei: vel dei
mei: deus.
mei deus.
Pelim: deficiēs vel fortis cor
siue arietes: aut robusti.
Pelimaidis: dei mei contradi-
ctio vel dei mēsura sufficiēs.
Peliodenus: deo meo generās
vel dei mei generatio.
Pelioenai: dei mei fons meus
vel dei mei oculus meus.
Peliopolis: sol ciuium: vel so-
lis ciuitas.
Pelioreb: dei mei corū⁹: vel dei
mei solitudo: siue dei mei ar
dor aut dei mei cēptatio.
Pelisa: ad insulam: vel deus
saluator.
Pelisabe: dei mei sal⁹: vel dei
mei defensio siue dei mei iu-
rationū: aut dei mei abūdātia.
Peliseus. de⁹ me⁹ saluator vel
dei mei salutare.
Pelisu. dei mei sal⁹: vl dei mei
protectio.
Peliu: de⁹ dñs: vel de⁹ dñator
siue de⁹ meus iste: aut de⁹ me
us ipse.
Peliser: dei mei auxilium: vel
dei mei fortitudo.
Pelmodan: deo natus vel dei
natiuitas.
Pelnaem: deo fidelis vl dei re
quietio.
Pelnathan: deo datus: vel dei
donatio.
Peloe: deus vel deitas.
Pelom: cōmotus fortiter vl ex
ercitatus fortitudine.
Pelou: exercitus fortitudo: vel
exercitatus fortitudine.
Pelonite: exercitiū fortitudis:
vel exercitati fortitudinib⁹.
Pelsaphan: deo victus vel dei
viculū: siue deū speculās aut
speculator dei.
Pelreche: pferēs: vel platio.
Pelrhecē: idem.
Pelholath: atriū coccineum:
vel acumen ruboris.
Pemā: prurbās vel prurbatio
siue suscipiēs: aut fornido eo-
rum.
Pemech: vallis vel abyssus: si-
ue pfundus aut pfunditas.
Pen. ecce fontē: vel ecce oculū
Penach: gigas vel fortis: siue
humilis cōsurgens aut humi
lis cōsurrectio.
Penachim: gigātes vl robusti
siue potētes: aut humiles cō
surgētes.

Henan: cursus meroris vel fōs tristicie.
Hennon: vallis tristicie: vl vallis interfectionis.
Her: vigilās vel pelliceus: siue siue cōsurgens: aut effusio.
Heran: vacuefactꝰ: vel vacuefaciēs aut vacuefecit aut vacuefactio.
Heronite: vacuefacti: vl vacuefacientes siue vacuefecerunt: aut vacuefactiones.
Herastus: vigilans vel effusus siue frater meus videns: aut fratris mei visio.
Herchusa: consurgēs mendacium vel vigilia fictionis.
Herchusei: cōsurgētes mendacio: vel vigilātes fictionibꝰ.
Hered: vigil vita vel cōsurgēs pauore.
Heredite: vigilātes vite vel cōsurgentes pauoribus.
Herē: vigilans eis vel resurrectio eorum.
Heri: vigilans mihi vel resurrectio mea.
Herias: vigilās dño vel resurrectio domini.
Herite: effusi vel vigiles: siue pellicei: aut cōsurgētes.
Heritopher: vacuefaciēs os ꝓtectū vel vacuefactio oris ꝓtegentis.
Hermagedō: ꝓsurgēs tēptatio vel vigilia inhabitationis.
Herman: anathema merorꝫ eorum vel anathematizatio tristicie eorum.
Hermes: anathema meroris vl anathema tristicie.
Hermogenes; mons scrutatus vel vomens eos in valle.
Hermō: anathema meroris vel anathema tristicie.
Herodes: pellibꝰ glorians vel pelliceus gloriosus.
Herodiani: pellibus gloriātes vel pellicei glorioſi.
Herodias: pellibꝰ gloriās vel pellicea gloriosa.
Herndiō: formido vel pauor.
Hesdrelon: misericordia dei vl auxilium meū deus meꝰ.
Helli: vicinus meus vel vicinitas mea.
Hesron: atriū vel amplitudo.
Hester: abscondita vel abscondens seu eleuata in populis: aut ꝓparata in tempore.
Heth: vita vel pauor.
Hethan: fons vel ascēsus: siue pauidꝰ dono: aut viuēs gfe
Hethan: cōsūmatio vel ꝓsumatus: siue auis eoꝝ: aut suscipiens nauigationem.
Hetheus: viuax vel pauidus: seu formidans aut stupidus.
Hethnas: pauor colubri vel vita serpentis.
Hethi: vita mea vel pauor: meꝰ
Hic.i.post.h.
Ha sublimis vel exaltatus.
Hiarite: sublimes vel exaltati.
Hichutinel: ipse est dūplex deo vel ipse sperans in deum.
Hielon: ipse ē parcēs vel ipe ē faciens: siue ipe est cōmouēs fortiter: aut ipse est excitatus fortitudine.
Hiemla: parcēs maledictio vel cōmouens accipientem.
Hierchon: ipsa possessio vl vigilantia negociationis.
Hiesana: ipse faciens dona: vl ipse parcens gratificato.
Hieu: ipse vel est.
Hieu: parcens vel faciens siue cōmotus: aut cōmotio.
Hieus: cōmotus aut cōmotio: seu ipse est parcens aut ipse ē faciens.
Hiezer: ipe est fortꝫ vel ipse est auxiliator: siue ipse ē separatus aut ipe est sanctificatꝰ.
Hiezerite: ipi sunt fortes vel ipsi sunt auxiliatores: siue ipsi sūt sepati. aut ipi sc̄tificati
Higal: aceruatio exaltata vl exaltationis inuolutio.
Hiel: faciēs deo vl cōmotio dei
Hila: exaltatus vel exaltatio.
Hilai: exaltatus mihi vel exaltatio mea.
Himeneus: ipse numerās festinantes vel suscipiens ad implectionē cōsiliū.
Hic.o.post.h.
Hoba: incantator vel incantatio: siue dilectus aut amplexatio
Holda: destruēs vel discernēs mihi: siue diuerticulū meum seu discretio aut diuerticulū.
Holdai: destruēs me vel discernēs mihi siue diuticulū meū.
Holofernes: infirmitas discessionis vel infirmans, vitulus saginatum.
Homor: populum amaricans vel populi amaricatio.
Homor: crispās vel manipulꝰ
Hoon: labor vel dolor: siue laborans aut dolens.
Horeb: mensa vel massa siue temptatio aut temptatus.
Horeb: ador vel siccitas siue eorum aut solitudo.
Horei: liberi vel iracundi siue de foramibꝰ aut farinatū.
Horem: dolor vel ira seu vel excelsa aut ve iracundie.
Horri: farina vel farinatꝰ; seu

post me: aut foramen meum.
Gorim: fortes vel excelsi: siue gigantes aut robusti.
Gerodi: maledictio sufficiens: vel maledicta sufficienter.
Gortosiada: recte indigens testimonio vel lumen positum testificationi.
Gosa: spes vel saluatio.

H

Hic. u. post. h.

Huchac: sculpẽs vel sculpsit: siue sculptor: aut sculptura.
Huphim: penetralis vel thalamus.
Huma: festinans sibi vel manipulus.
Huri: longitudo mea vel illuminator meus.
Hus: festinans vel cõsiliator.
Husam: festinans populo vel consiliator populi.
Husathi: festinante me: vel festinatio mea.
Husi: festinans mihi: vel consiliator meus.

Sequitur de incipientibus a littera. I.

I

A: dñs vel dñator.
Ialehel: icipiẽs laudare deũ vel expectatio laudis dei.
Ialon: ilex vel quercus.
Iamena: extremi coitu calor vl extrema coelitis delectatio
Iaan: respondẽs vel responsum siue responsio.
Iaare: saltus vel silua.
Iaas: fuit vel dimidium: siue dimidiãs aut dimidiator.
Iasel: dimidiauit deus: vel dimidiatio dei.
Iaath: expectans tempus vl expectatio peccatoris.
Iazrahel: auxiliũ l auxiliabit
Iaziam: auxilium domini vel auxiliabit dominus.
Iaba: luctatio vel itelligẽtia.
Iabes: dolor vel dolens seu siccitas aut exiccata.
Iabin: sapiẽs vel sapia: siue intelligẽs aut intelligentia.
Iabina: sapiens dño vel intelligentia domini.
Iabir: ciuitas doctrine vel ciuitas litterarum.
Iabob: puluis vel lucta siue lucrans aut luctatio.
Iaboch: idem.
Iachabed gria domini vel vbi est gloria: seu est grauis aut ẽ grauitudo.
Iachala: fortis eius: vel cõfortans eum.
Iachalia: fortis dñs vel fortitudo domini.
Iachaz: tribulatio vl tribulat⁹
Iachã: tribulator vl tribulatio
Iachauẽ: ꝓparãs firmitatẽ vel ꝓparatio firmitatis.
Iachim: ꝓparans vel ꝓpator siue ꝓparatus aut ꝓparatio.
Iachim: firmus vel firmitas.
Iachin: idem.
Iachinire: firmi vel firmitates
Iacob: supplãtator vel suppiãtatio.
Iacoba: supplantans eum vel supplantatio eius.
Iacobus: supplantãs festinantem vel supplantatio cõsiliũ.
Iachon: ꝓpans vel ꝓparatio.
Iachoma: ꝓpti vitio vel populum vleiscek: siue preparans dño aut ꝓparatio dñi.
Iadae: sciens vel scientia: siue cognoscẽs aut cognitio.
Iadaia. sciens me vel cognitio mea.
Iadai: sciens dominũ vel cognitio domini.
Iadasan: sciẽs egressum vel cognoscens abundãtiam.
Iadaias: cognitus dño vel scientia domini.
Iadiel: sciens dominum vel cognitus domini.
Iado: sciens testimoniũ vel expectatio seruitutis.
Iadon: sciens dolorẽ vel cognitio iniquitatis.
Iaphe: expectãs laqueũ vel expectatio disciplinę.
Iaphè: eligens vel electio siue ostendẽs aut illuminatio.
Iapheth: latitudo vl dilatatio
Iaphia: ostendẽs vel ostensio. seu aperiens aut apertio.
Iaphie: ostidẽs vel aperiẽs seu expectans eos aut superficies.
Iagaal: ꝓpinq̃tas vl ꝓpinqu⁹.
Iagur: aduena vel colonus.
Iael: expectãs deũ vel expectatio dei: aut incipiens seu carnale coniugium.
Iahel: ascendẽs vel ascẽsio seu ascẽdit de⁹ aut ascẽsio dei.
Iahelite: expectãtes deũ vel expectationes dei siue incipientes aut carnalia cõiugia.
Iahelite. ascẽdẽtes vel ascẽsiones siue ascendentes deo aut ascensiones dei.
Iahelel viuẽs deo vel expectatio dei: siue postulans deum: aut requiescens in deo.
Iair: vigilans vel illuminans seu illuiauit aut illumiatio.
Iairus: illuminãs vel illumiatio siue vigilie aut vigilãtes
Ialam: expectãs humilia: vel pectator ꝓcussionis.
Ialelel: expectans deũ vel expetatio dei.
Ialech. expectãs pauorẽ vel expectatio vite.
Ialon: expectans dolorem vel expectatio iniquitatis.
Iam: mare vel dies.
Iambrũ: mare lacescens vel dies amaricans.
Iamin: dies plurali numero vl amaria: seu amaritudies: aut amaricationes.
Iamin: virtus vel dextera siue astni aut asinei.
Iaminite: dextere vel virtutes seu asini vel asinei.
Iamna: mare vel dextera: siue marinus aut vbi est signum.
Iamne. idem
Iamnes: marin⁹ vl vbi ẽ signũ
Iamnia: dextera domini vl vbi est signum.
Iamnite: virtutes dñi vel in q̃ bus est signum.
Iamnor: amaricans lumen vel dextra iracundie.
Iamrã: mare eorum pelliceum vel mare cox in capite.
Iamres: mare pelliceum vl mare in capite.

Jamsuph: mare rubrum vel dies in capite.
Jamuel: dies eius dñi vel dies eius dei.
Jamuelite: dies eorum deus: vel dies eorum dei.
Janai: gubernator meus vel gubernatio mea.
Jamni: ꝓparator meus vel ꝓparatio mea.
Janoa: gubernator vel gubernatio.
Janoe: expectãs cõmotionẽ vel expectatio requietionis.
Janoe: gubernatio vel gubernaculum.
Janon: vermitãs merore vel gubernator doloris.
Janua: requies vel requietio.
Janũ: vermitãs vel vermitatio.
Joad: cõfitẽs vel glorificans. siue cuius ẽ frater: aut cuius est fraternitas.
Jaoe: factura fratris vel frater dñi: siue vbi ẽ frater aut vbi est fraternitas.
Jara: deficiẽs vel defectio.
Jaraia: timens dñm vel timor dñi: seu deficiens dño: aut deficiens dñs.
Jaramoth: timẽs mortem: vel defectio mortis.
Jare: luna vel defectio.
Jarre: idem.
Jared: roborans vel roboratus: siue descendens aut ꝓtinẽtia
Jãreden: descensio eorum: vel visio iudicis.
Jaree: silua vel saltus.
Jarphael: dimisit deus vel dimissio dei.
Jarphel: idem.
Jarib: vitio vel diiudicãs siue vlciscens: aut diiudicatio.
Jaram: saltuũ vel siluarũ: siue mons saltuũ aut mõs siluarũ
Jas: dñs vel dñator.
Jasa: factura mãdati vel factus in mãdato: siue factũ mãdatũ: aut inhabitatio eius.
Jassa: dimidiũ vel dimidiatio seu factũ mandatũ aut factũ in mandato.
Jasaph: habitator vel habitatio siue sedẽs aut cõfidẽtia.
Jasahel: dimidiũ dei vel dimidiauit deus.
Jasen: domitor vel domatio.
Jasi: equalitas vel desideriũ.
Jasiel: equalis deo vel desiderium dei.
Jaso: factura mãdati: vel factus in mandato.
Jason: desiderans vel qui mãdatum fecerit.
Jasu: cõuertẽs vel cõuersio.
Jasub: reuertẽs vel reuersio siue reuocãs aut reuocatio.
Jasubite: reuertẽtes vel reuersi seu reuocãtes aut reuocati
Jathaha: peccãtes i eis vel peccatum in eis.
Jathã: dñi ꝓfectus vel dño cõsummatus siue dñi ꝓfectio: aut dñi cõsummatio.
Jathã: dñs humilis vel det respõsio: seu expectãs humilitatẽ: aut expectatio rñsionis.
Jathanael: expectãs humilem deũ. vel rñdẽs hũilitati dei.
Janadiath: colũba destruẽs tpe vel colũbar deficiẽs ꝓcõ.
Janathi: colũba vel est. Syrũ nõ est hebreum.
Jaur: expectans incẽdiũ vel expectatio luminis.
Jaus: expectãs cõsiliũ: vel expectatio festinantis.
Jazer: adiutus vel adiutoriũ: siue auxilians aut auxiliator.
Jazias: audiẽs dñm vel auscultatio domini.
Jaziel: audiens deum vel auscultato dei.

Hic.b.t.c.post.i.

Baar: mons fortis vel vir suscitator.
Jchaiman. ve requiescẽti vel trãslata ẽ requietio.
Jchaboth: cecidit gria vel trãslata est gloriatio.
Jchainaan: durũ habitaculũ: vel ꝓsolatio inhabitantis.
Jchonium: dura vel vocata: siue vbi est thalamus: aut ꝓparatio cõsolationis.
Jchuthiel: spes dei vel sperãs. in deum.

Hic.d.post.i.

Daia: dilectus dominus vel amabilis.
Jdaias: dilectus dñi vel amabilis domino.
Jdida: dilectus dñi ꝓpter dñm vel amabil dño ꝓpter dñm Ipse est salomon qui dilectus dñi ꝓpter dñm vel amabilis dño ꝓpter dñm dicit: ꝓpter suã misericordiã sed gratuitam qua eũ diligere dignatus ẽ: cũ vtique dilectione et misericordia idign⁹ existeret quem constabat manere esse et quẽ reprehendit scriptura diuina ꝓ pcõ idolatrie: et immoderato amore mulierum.
Jdidia: dilectio domini vel amabilitas eius.
Jdithũ: saliẽs vel trãsiliẽs eos.
Jdor: dilectus voluntarie: vel amabilis violentia.
Jdumea rufa vel rubea: seu terrena aut sanguinea.
Jdumei: rufi vel rubei: siue terreni aut sanguinei.

Hic.e.post.i.

Ebarim: lapides trãseuntes: vel acerui lapidum transeuntium.
Jebaar: mõs fortis vel electio suscitata.
Jebanias: sapiens dño vel intelligentia dñi.
Jebee: ꝓsepiũ vel excitatio.
Jeber: imitans fontẽ vel expectatio putei.
Jeberhon: vallis mestitie. vel collis merentiũ.
Jebgar: eligens vel electio.
Jeblaam: absorptus vel absortio seu absorbens populus: aut populus deglutiens.
Jebnael: edificãs deo vel edificatio dei.
Jeboch: arena vel luctatio.
Jebus: ꝓsepe vel caltrata: siue ꝑculcans aut cõculcatio.
Jebusei ꝓsepe meum vel cõculcatio mea.
Jebusei: ꝓsepia vel ꝑcultata.
Jecha: torcular vel oppressio siue opprimẽs aut oppressa.

Nominū hebraicorū

Jechaa: torcular eius vel oppri mens eum.
Jechbaa: luctās ei vl arena eiꝰ
Jechda: magnificus vl magnificentia.
Jechdalian: magnificus dño ē vel magnificentia dñi est.
Jechdon: incubās populus vl incubatio populi.
Jechelia: torcular laboris vel oppressio laboriosa.
Jechenias: ꝓparans dño vel ꝓparatio domini
Jechimā: possedit populū vel possessio populi.
Jechimā: vindicās populū vel vindicatio populi.
Jechiman: acquirās populum vel acquisitio populi.
Jechinaam: possidēs populuꝫ: vel vindicatio populi.
Jechinā: possidens populū vel ꝓparatio populi.
Jechomam: idem.
Jechonias: sic factꝰ vel ꝓparator: seu ꝓparans dñs: aut preparatio domini.
Jechan: extēsio vel inclinatio: seu merces aut mercimonij:
Jechel: certꝰ dei vl auxiliās deū
Jechze: torcular lupi vel opprimens lupum.
Jedala: manꝰ maledicta vl manus maledictionis.
Jedebos: manꝰ maledicta tribulans: vel manꝰ maledictionis angustiantis.
Jedeia: sciens dñm vel cognitio domini.
Jedi: sciēs me vl cognitio mea
Jediel: sciens deū vel magnificus deo.
Jedlaph: manū tollēs vel manū ad os: seu manꝰ subleuās aut manuū sublenatio.
Jeddos: sciēs eū vl ꝯgnitio eiꝰ
Jedchan: quulꝰ vl minoratio.
Jedri: accedēs vl applicās siue accessus aut applicatio.
Jeddu: accinctꝰ vel tēptatio.
Jeddua: tēptās eum aut accinctio eius.
Jedula: manus maledicta vel manus maledictionis.
Jephdala: innuēs domino vel apertio domini.
Jephehel: apertio dei vel aperiet deus.
Jephlad: exclusio peccati vel apertio deiectionis.
Jepleti: excludēs pctm meum vel aptio deiectionis mee.
Jephon: dñs mirabilis: vel dominus viuificatorū.
Jephone: nutꝰ vel innuens.
Jephōne: āuuēs vel inuitio.
Jegal: ꝓpinquꝰ vl redimēs seu ꝓpinquitas aut redēptio.
Jegali: ꝓpinquꝰ mihi vel redēptio mea.
Jeglam: despiciēs vel despectꝰ siue contemptus.
Jehel: viuens deo: vel postulatio dei: siue mutatus deo aut expectatio dei.
Jeheli: viuēs deo meo vl postulatio dei mei: siue mutatꝰ deo meo: aut expectatio dei mei.
Jehi: vita vel exordium siue requies aut postulatio.
Jehibel: vita dei vel exordium dei siue requiescens deo: aut postulatio dei.
Jelada: cognoscēs dominū vel cognitio domini.
Jeleph: manū tollēs vel manū ad os: siue manus sublenans aut manuū sublenatio.
Jemda: plenitudo vl circūcisio
Jemei: deꝰ meꝰ vel robur meū.
Jemias: numerꝰ dñi vel numerabilis domino.
Jemim: robur meum vel dextera mea.
Jemis: parcens maledictio vel cōmouens accipientē.
Jemlech: numerus vite vl amaritudo panoris.
Jemna: mare vl amara: siue numerus aut numerabilis.
Jemnaite: maris vl amari: siue numerabiles aut marini.
Jemuhel: dies eius dei vel dies eius deus.
Jepsem: apertū nomē vel aperta auditio.
Jepta: aperiens vel apertio.
Jeptahel: aperiēs deo vel apertio dei.
Jepte: aperiens vel apertus: siue aperuit aut apertio.
Jepthon: aperiens dolorem.
Jera: timēs vel timor: siue misericors: aut misericordia.
Jeraa: timēs eū vl misēdia eiꝰ.
Jeracho: aurugo vl demolitio
Jeramelech: timēs deū vel misericordis dei.
Jeramahel: idem.
Jeramel: idem.
Jerameli: timēs deū meū vel misericordia dei mei.
Jeramiel: idem.
Jeramieli: idem.
Jeraon: timores vel timebunt seu timēs iniquitatē: aut misericors merentibus.
Jerapolis: iudiciū supiꝰ: vel sine timore misericors ciuitas.
Jerehaā: aurugo ꝓpli vel demoliens populum.
Jerebehel: iudiciū dei vel diuidicans superiora.
Jeremian: excelsus dño est: vel sublimitas dñi est.
Jeremias: excelsus dño vel sublimitas domini.
Jeremihel: excelsus dño deo vl sublimitas dñi dei.
Jerian: timēs iurile vel timor domini est.
Jerias. timens dñm vel timor domini.
Jerib: odor vel luna.
Jeribai: odor vulturis vel defectio deuoratoris.
Jericho: luna vel odor eius.
Jerichontini: odorātes eū vel deficientes ei.
Jerihel: timēs deū vl timor dei
Jerimoth: timēs mortē vl metuens altitudinē mortis.
Jerimuth: idem.
Jerioth: iurgiū signi vl iudicij signatio.
Jermai: dominꝰ excelsus vl domini excelsitudo.
Jeroam: timēs populū vel iudiciū populi.
Jerobaal: iurgiū habēs vel iudicium habentis aut iudicij superioris.

Jeroboal.:timor viri vl timor vetustatis siue timēs hñtem: aut timens deuorationē.
Jeroboam:causa ppli vel diuisio ppli siue discernens ppm aut superius diiudicās.
Jeroboseth:iudicās ignominiam:vel diiudicās cōfusionē.
Jeron:timor vel pegrinatio. siue timidus aut peregrinꝰ.
Jeronymꝰ:visio pulchritudis vel diiudicans locutiones.
Jerosolyma:pacifica vel visio pacis.
Jerosolymite:pacifici vel pacē videntes.
Jersia:aduena domini vel alienus domino.
Jeruel:collis domini vel vallis benedictionis.
Jerusa:rūminās vel rumiatio siue incolatꝰ aut pegrinatio.
Jerusalem:pacifica vel pacē visio siue timor pfectꝰ aut timebit perfecte.
Jesa:vetustas vel planities siue saluatio aut desideriū meū
Jessa:incensum vel sacrificiuꝫ. seu insule sacrificium aut insule holocaustum.
Jessaar:incensum suscitās vel holocausti vigilia.
Jessaarite:incensa suscitātes: holocaustorum vigilie.
Jessai:incensum meū vel sacrificium meū siue insule sacrificiū aut insule holocaustum.
Jesamari:vetustas amara: vel desiderij amaritudo.
Jesan:vetustas vel veterās.
Jesana:vetustas eiꝰ vel inueterans eum.
Jesar:figmentū vel tribulatio siue insule sacrificiū aut insule oblatio.
Jessar:meridies vl vnctio mea siue meridianus aut methaphoricus olei.
Jesba:collaudans vel collaudatio.
Jesbaā:collaudans populū vel collaudatio populi.
Jesbachasa:collaudās summū vel collaudatio principū.
Jesbi:ē i me vel coeḡtus mihi.
Jesbinedob:ē in me spōtaneꝰ: vel coequaꝰ mihi spōtane.
Jesboch:ē cinis vel ē tacrus.
Jescha:tabernaculum vel vnctio eius.
Jesse:incendēs vel incendium siue insule libamen aut insule holocaustum.
Jesema:salus desiderij vel saluatio requiescentis.
Jeser:finxit vel plasmauit siue fictio aut plasmatio.
Jeserite:fictores l plasmatores
Jeseli:equalis saluator vel desideriū saluationis.
Jesem:desideriū vl desideraui
Jesu:eḡlis meꝰ aut eḡlitas mea
Jespha:vnctio vel tabnaculū.
Jesphan:idem.
Jesi:eḡlitas vel tabnaculum.
Jessi.incensū mihi vel sacrificium meum.
Jesias:equalis domino vel salutaris domini.
Jesiel:incensus deo vel sacrificium dei.
Jesielite:incensi deo vel sacrificis dei.
Jesimuth:desiderium dulce vl desiderata dulcedo.
Jesmachias:vetustas pcutiēs dñm vl figmētū pcussiōis dñi
Jesmaras:salꝰ desiderātis dñs vel saluatio reḡeriōis dñi.
Jesrel:sacrificās deo vel liberatio dei.
Jesua:planities vel ē desiderium meum salus.
Jesue:saluatio desiderium.
Jesui:equalis mihi vel equalitas mea.
Jessui:desideraui vl desideriū.
Jessuite:desiderātes l desideria
Jesur:dolor vel ē i dolore:siue salꝰ lumis:aut eḡlitas ignea.
Jesuri:salꝰ doloris mei vl saluatio i dolore meo:siue salus illūinās me:aut eḡlitas mea
Jesus saluator vel salutaris:siue salus:aut salutare.
Jetha:extensio vel inclinatio: siue supfluēs aut supfluitio.
Jethaam:supfluus ppls aut supfluitas ppli siue inclinās. ppm:aut extēsio eoꝝ.
Jethaba:bonitas vl declinatō
Jethabatha:bonitas vel bonitates:seu declinauit vt veniat hut declinatio quētionis
Jethan:merces vel mercimonium seu inclinans eos: aut extensio eorum.
Jetheba:bonitas vel declinatio venientis.
Jethebata:bonitas vel bonitates:siue declinauit vt veniat aut declinatio quentionis.
Jethebeth:bona domus vel declinatio venientis.
Jethela:inclinatio palme vl extensio iniquitatis.
Jether:modicū residuū vel modica residuitas.
Jetheth:donās vel donatio.
Jethnaā:possidēs populum vel fluens populo.
Jethra:supfluēs:l honorabil.
Jethraā:honor populi vel supfluens populo.
Jethrael:honor dei vel supfluens deo.
Jethrai:honor meus: vel supfluens mihi.
Jethram:honorans eos vel superfluus eorum.
Jethran:honor dei vel supfluitas gratie.
Jethri:supfluū vl honorabiles
Jethrites:supfluꝰ l honorabil
Jethro.supfluēs vl honorabil
Jethur:vsus vel ordo siue ordinatus:aut ordinatio.
Jethus:extēsio vel sublimitas
Jeu:parcens vel cōmotio seu maleficus:aut maleficiū.
Jeus:idem.
Jeusa: ipse parcens ei vel ipsa cōmotio eius.
Jeu hel.ipse parcens deus ipsa cōmotio eius.
Jezan:durus vel duricies.
Jezabel:est iter vel ē fluxus sanguinis.
Jezabel.fluxus vanꝰ vel fluēs sanguie siue cohabitatrix aut sterquilinium.
ezanias. vircs e vel aures

ens siue audiens dominum aut auscultatio domini.
Jezar. fortitudo vl adiutorij.
Jezarite. fortes aut auxiliarij.
Jezecel. fortis dei vel apphendens deum.
Jezechias. fortis dñi vel apphēdēs dñm siue ꝓfortauit eū dñs aut dñs ꝓfortatio eius
Jezechiel. fortꝫ dei vel apphendēs deū. siue deus cōfortauit eū. aut deꝰ cōfortatio eius.
Jezer. fortitudo vel adiutorij.
Jezerite. fortes vel auxiliarij.
Jeziel. audiens deū vel auscultatio dei.
Jezilia. fortis labor vel adiutorium laborantis.
Jezonias. vires eius vel aures eiꝰ siue audiēs dñm aut auscultatio dñi.
Jezre. semen vel seminator.
Jezrahel. semen dei vel seminauit deus.
Jezrahelite. seminantes deo. vel seminatores dei.
Jezraia. semen domini vel seminans domino.

Hic. g. post. i.

Gaal. vir abhītiens. vel vir reuelationis.
Igar. aceruus vel inuolutio. Syrum ē nō hebreum.
Igarsedutha. aceruus testimonij vel inuolutio testimoniorum hoc est syrum.
Igdathanis. solenne mādatū humile vel leta domꝰ rhsiōis.
Illyricū. aducna vel elementū siue subuersus. aut secunda subuersio.
Indi. nutus dilucidi. vel cōcessiones illuminationū.
Indig. nutus dilucidus vl cōcessio illuminans.
Infamie. nutꝰ vel innuit. siue innuens. aut cōcessio.

Hic. e. post. i.

Ioa. retinēs vel retētio.
Ioaa. retinens eū vel retentio eius.
Joaaz. retinēs fortitudinē vl vbi ē retinere fortitudinē. siue dominū videns aut dominī testificans.
Joezer. dñi fortꝫ vl dño sepatꝰ.
Jophe. dñi os vl dñi disciplina siue dñs dñs elegit. aut dominus illuminauit.
Jogli. cōtēptꝰ vel despiciēs.
Joha. dño rndēs vl dño rhsio. siue dñans ei. aut dñatio eiꝰ.
Johana. dñi donū vel dñi gra
Johanna. dñs misericors. siue dñi misericordia. seu dño gratus aut dñs gra eius.
Johannā. dñs gratꝰ eis vl dominus misericordia eoꝝ.
Johanan. erat donans vl dominī donum.
Johannan. cuiꝰ est donū vl domini gratia.
Johannen. dño donatꝰ vel domino gratificatus.
Johannes dñi gra vel in q̄ est gra siue cui donatū ē aut cui donatio a dño facta ē.
Johel. dimittēs vel mutatus. seu defluens aut decipiēs.
Johel. fuit dei. vel icipiēte deo siue ē deꝰ aut ē dñs deꝰ.
Joachim. q̄ est cōsurgēs vl dñi resurrectio. siue dñs suscitās. aut dño suscitante.
Joiada. dñm cognoscens. aut domini cognitio.
Joiadae. dñi cognitio vel ipō dño cognoscente.
Joisden. dñs cognoscēs fontē vel dñs cognoscens oculū.
Joiarib. domini vltio vel dñi iudicium.
Joiarim. dñm exaltans vel dñi exaltationi siue dñs saltuū.
Jōna. matutina vl dextera eiꝰ.
Jona. colūba l donās siue vbi ē donatꝰ aut vbi ē donatio.
Jonadab dño obediēs vel dñi spontaneus.
Jonadab. columba pcipua vel donatio patruelis.
Jonas. donās vel donatꝰ. siue cui est donatio aut qui donatus est deo.
Jonathan. colūba veniēs vel colūbe donū siue colūba dās. aut domini donatio.
Jeni columba mea vel donās

mihi siue donū meum aut do
natio mea.
Ioppe:pulchra vl pulchritudo
Ioppite: pulchri vel decori.
Ior:riuus vel fluuius.
Iora riu⁹ei⁹ l fluui⁹ ei⁹ seu ma
n⁹sublimiū aut dñi celsitudo
Iorabeth:dom⁹ excelsa: vel do
m⁹ sublimium.
Iorarei:riuus spinarū vel flu-
uius cōpunctionis.
Iorā:qui est excelsus vel vbi ē
excelsus siue dñs excelsus aut
dñi sublimitas.
Ioran:riu⁹ doni vel flui⁹ gre.
Iordanis:riu⁹ iudicū vel flu-
uius iudicantis:siue descen-
sio eor:aut apphensio eor.
Ioze:riuus excelsus vel fluuū
exaltatio.
Iorim:riu⁹ eor vel fluui⁹ eor
siue excelsus riuus aut fluui
us exaltatus.
Iora:factura mandati vel dñi
saluatio.
Iosabeseth:vbi ē saturitas ger
minis vel vbi est saturitas re
surrectionis.
Iosabeth:dñi saturitas vel do
mini iuramentum.
Iosabia:vbi est incensum dñi:
vel in quo est iuramenti.
Iosaph:dñi speculū vel dño vi
culatus siue dñi labium aut
dño angustiatus.
Iosaphat:ipse iudicās vel ipse
iudicat siue dñi iudiciū: aut
dñs iudicabit.
Ioseph:dñi iustus vel dñi iusti
ficatus.
Iosedech idem.
Ioseph:augmentū vel appositio.
Iosephus:augēs cōsilio vel ap
ponēs festinationē.
Iosphias:ipse liber dño vel ip-
sa libertas domini.
Iosias:vbi est incēsum dñi vel
in quo est sacrificiū.
Iosophonias: dño abscōditus
vel dñi speculator.
Iosoias:vbi est salus dñi vel i
quo ē saluator dñs.
Iosue salus: vel saluatio siu
saluator aut saluaturus.
Ioth:scia vel principiū:siue do
minator aut dominatio.
Iotha:est pfect⁹ vel est pfectio
siue est dñi pfectus aut est do
mini pfectio
Ioathan:dñi pfectio vel domi
ni pfūmatio siue pfectio eor:
aut cōsumatio eor.
Iothā:scia dñi vl pncipū gre.
Iouis inimic⁹ h vl dñs ille.
Iozabaad:dño dotat⁹: vel dñi
dotatio
Iozbad.dñi fluēs torris:vl do
mino torris fluitio.
Iozabad:dñi dotatus vel q̄ est
dotatus a domino.
Iozabeth: dñi dos vel q̄ est do
tata a domino.
Iozachar:dñi vitio vel dñi iu-
dicium.
Iozadec:dñi fortis seruus vel
dñm fortē testificans.
Iozarib:dñi vltio vel dñi diiu
dicatio.
Iozian:dñi ductio ē: vl dñi oli
ua est. Vic.r.post.i.

Rad:ciuitas descendēs
vel ciuitatis descēsio: si
ue vigilans seruus aut
suscitans testimonii.
Iras frater me⁹ videns:vel fris
mei visio seu vigilantē sustol
lens aut vigilās plasmatiōi.
Vic.s.post.i.

S: vir vel assūptus.
Issa mulier vl assūptio.
Isaac:risus vel gaudiū.
Isaar: vir vigilās vel vir suscī-
tator.
Isacharite: viri vigilantes:vel vi
ri suscitatores.
Isachar: q̄ est memor vel dñm
memorans seu vir mercedis:
aut est merces mea.
Isacharite:h sūt memores: vel
dñm memorātes:seu viri mer
cedū:aut sūt mercedes mee.
Isai:salus mea vel dñi salutā-
re:seu vir deuotator: aut vir
assumēs.
Isaias:domini salus vel domi
ni salutare.
Isar:vir quulus vel vir iminu
sus,seu vir vigilans: aut vir
suscitator.
Isari:vir quul⁹ mihi vl vir
notationis mee:seu vir susc
tās me autvir vigiliaꝝ me
Isbaal:vir vestitus vel vir d
uotator.
Isboan:vir deuotās pphm: v
assūptus in fortitudine ph
Isboseth:vir cōfusiōis vel as
pta confusio.
Iscariot:vir memorie vel
merces ei⁹ seu memoria mo
tis eius aut memoriale dñi.
Isimuth:deser⁹ vel assumē
dissipationē.
Ismael:vir audit⁹ deo vel as
mentes exaudītionē dei.
Ismaelite:viri audite deo re
assumētes exaudītiōes
Israel:mens vidēs deū vel
videre deum.
Israel:vir videns deum vel
ceps cū deo: siue dei visio
aut fortis direct⁹ dei.
Israela:mēs vidēs deū suū
pnceps cū deo suo siue ē vid
re deū ei⁹:aut directio dei su
Israelite: viri vidētes deū, v
assumpti principes cū deo.
Isuar:vir parul⁹ vel vir i
nul⁹ siue vir salutis:aut as
ptio salutaris.
Isui:vir loquens vel assūpti
salutis mee,
Istob.vir bon⁹ vel assumpti
bonitatis.
Italia:mens excedens vel m
tis excessus.
Italica:mēte excedens vel m
tis excessio.
Italici:mētiū excessus: vl mo
se excedentes.
Ithamar:insule palma vel in
sule amaritudo: siue vbi est
marus:aut vbi ē cōmotio.
Iturea:montana:vel sublim
Syrum est nō hebreum.
Iturei: mōtani vel sublimes.
Ithus:mōs excelsus:l mōs su
limitatis. Vic.v.post i.

Ubile⁹ ān⁹ remissus:v
annus remissionis.
Iuchal:potētia vel fo
titudo.

Iachadam:ptāt opprimēs eos vel fortis oppressio eoꝝ.
Iudaia:confitens dñm vel glorificatio domini.
Iudaismus :laus vel confessio.
Iudaite:confitētes vt glorificātes
Iudas:confitens vel glorificās.
Iudea:confessio vel glorificatio.
Iudei :laudātes vel confitentes.
Iudi:laudans vel confitens.
Iudith:confitēs vel glorificans.
Iuli⁹ :incipiens vel principiū.
Iulia:idem.
Iuni⁹: incipiens vel principiū.
Iunia:idem.
Iupiter : inimicus sepans vel domin⁹ separator.
Iuli⁹:elat⁹ vel elatio siue parcens aut ipe alleuatus.
Iuth:principium vel dñatio.

Seqꝫ ō incipiētib⁹ a lfa.L.

LAbaddon : apollion grece exterminans vel exterminator latine.
Laabim:deusti vt inflāmātes seu deustio aut inflāmatio.
Laada: flāma iudicij vel deustio iudicātis.
Laadon:pdēs vel interficiēs.
Laamas:fidtas vt ad iniqtatē
Labaddom:pdēs vel interficiens siue solitarius aut solitudo eoꝝ.
Laban:album vel albedo siue cādidus aut candidatio.
Labana: dealbans eū vel cādidatio eius.
Labaoth : venientes vel egredientes.
Laberh:acceptās vt acceptabil
Labem :cādor vel cādidū siue cor eoꝝ aut cor filio meo.
Labū:deusti vel inflāmātes sine deustio aut inflāmatio.
Labo:igressus vel igressio seu venientes aut ingredientes.
Laboth:idez.
Lacedemonia:psurgens silentiū vel psurrectio sanguinea.
Lacedemones: psurgētes silētio:vel psurgētes sanguinei
Lachis:iteresse vel sibimet vir.
Lachor:psurgēs vt psurrectio
Lachū:cōsurrectio vel ad cōsurgendum.
Labep:ipse sibimet vir vel ipe met vir suus.
Laphidoth : lampas quasi os cultri ab ore nō ab osse.
Label:in deo vel in deū.
Lais:leo vel filius leonis siue ipse sibimet vir aut sibimet vir suus.
Laisa: leena vel i salutē seu filia leonis aut filia leene.
Lamathara:signū vel cōditio siue ad signū aut conditum
Lāmazabathani:vt ād dereliquisti me vel vt quid derelictio mea.
Lamazapthani:idem.
Lamech: qñ est nomen lre fultura vel adiutorium siue erectio aut firmamentū.
Lamech:qñ ē nomē hois pcutiēs vel pcussio siue humilis aut humiliatus.
Lamuel :cum quo ē de⁹ vel in quo est benedictio.
Laoditia:fuit i vomitu vel natiuitas expectata siue tribus amata a dño : aut trib⁹ amabilis domini.
Laodicēses :sūt in vomitibus vel natiuitates expectate seu trib⁹ amate a dño aut tribus amabiles dñi.
Laonimim: trib⁹ vel mfes seu philarchi multaruꝫ tribuum aut principes multoꝝ pploꝝ.
Lapidoth:fulgor vel fulgur siue fulgurās aut fulguratio.
Larma :sublimitas vel consurrectio.
Lasa:salutis vel saluatio siue in salutē aut in saluatiōez eius
Lasabi:sperauit in me vel i domino spes eius.
Lasthenis:salus donata vt saluator a domino.
Latusim: fabri vt malleatores
Lazarus: adiutus domini vel auxiliatus a domino.

Vic.e.post.l.

LEbana :albedo vel candidatio.
Leben:candidū vel cādidatio.
Lebeus :corculū vel quasi cor
Lebna:later vel cementū
Lebni:lateres vel cmenta.
Lebnitici:latericij vel cementarij.
Lebona:albedo vel cādidatio
Lecha:gena ei⁹ vel maxilla ei⁹
Lechi : gena mea vel maxilla
Lachis:gena viri vel (mea. maxilla assumptis.
Lechum :consurgens vel psurrectio.
Ledan:flāma iudicans vel exurgens.
Leāihel: flamma iudicās deo vel exurgens iudiciū dei.
Leedan:flāmā iudicans vel exurgens iudicium.
Leemas:iniqtas vt ad iqtatē
Leeth:flamma vite vel exustio pauoris.
Legbata.ignis vel incendium
Leem :panis vel refectio.
Lemazabathani:vt ād dereliq sti me vt vt ād derelictio mea
Lem:additio vel frequens bona operatio.
Lesa:sal⁹ vel saluatio siue i salutem aut in saluationē.
Lesem: ad nomē iudicij vt ad auditionem.
Lesemdan : ad nomen iudicij vel ad auditionē iudicantis.
Leuaboth: venientes vel edificantes.
Leui:addit⁹ vel appositus siue assumptus aut applicatus.
Leuite:additi vt appositi siue assumpti aut applicati.
Leuites:adiectio vel appositio siue applicatio aut psecutio.
Leuiatham: psequens eos vel additamentum eoꝝ.

Vic.i.post.l.

LIa: laborans vel laboriosa.
Liban⁹:albus vt cādidus siue candor aut candidatio.
Libertini: factura palee vel facientes paleas.
Libya :venies vel introiens.
Lichaonia.suscitās vel suscitatio siue ad suscitandū aut ad suscitationem.

Interpretationes

Lichaonñ. ſuſcitantes vel ad ſuſcitandum.
Lici. ſurgens vel lachrymas fundens.
Licis. lachrymas fundēs ei vl̄ conſurrectio eius.
Licius. ſurgens vel ipſe ſuſcitans ſiue lachrymas fundēs aut lachrymarū effuſio.
Lichñ. ſurgentes vel ipi ſuſcitātes ſiue lachrymas fundentes aut lachrymarū effuſiōes.
Liconia. ſuſcitās vel ſuſcitatio
Liconiēſes. ſuſcitantes vel ſuſcitati.
Lidi. geniti vel edificati.
Lidia. nati ei vel edificatio eiꝰ
Lidñ. nati vel edificantes.
Lidda. vtilis vel edificata.
Liddñ. nati vel edificantes.
Linus. tibicem vel cādidatus
Liſama. nata tēptatio vel nati uitas temptatiōis.
Liſias. generās vel generatꝰ.
Liſmachuſ. generās ꝓcuſſionē vel generatiōis ꝓcuſſio.
Liſtra. genus decorꝫ vel gene rans decorem.
Liſtrz. vtilitas angustie vl̄ vtilis tribulatio.
Lichoſtratos. ſublimitas vl̄ ꝓ celſi ſeu generās latitudinē aut vtilitas ſeruitutis.
Hic. o. poſt. l.
Lobna. alba vel cādida ſiue albor aut candida
Lobeni. albꝰ vel (tio. cādidatus ſiue cor mihi aut cor filiꝫ mei.
Lobni. albus vel cādidus ſiue albor aut candidatio.
Lobnitici. albi vel cādidi ſiue albedines aut candidatores.
Loboni. albꝰ vel cādidatus ſiue cor mihi aut cor filio meo
Lod. vinculū vel declinatio.
Lodabar. ipſi verbum vel ipſi ſermocinatio.
Lodadid. ipſi ſeruitus vel ipi teſtificatio.
Lodadin. ipi eā vl̄ipe iudiciū
Loide. cōſecutio vtilitatis vel que ꝓſecuta eſt vtilitatem.
Lomna. lateres cādidati vl̄ la terum candidatio.
Loomnū. philarchi mltax tribuū vel ꝓnceps mltox ꝓlox
Loth. vacās vel declinans ſeu vinctus aut ipe ꝓcluſus.
Lotham. ipe ꝓcludens eos vel ipe vinculum eox.
Lothan. viculū vel ꝓcluſio ſeu declinās donū aut vacās gre.
Lothe. vinculū eiꝰ vel ipa concluſio. Hic. u. poſt. l.
Lucas. ipſe eleuans vel ipe conſurgens.
Lucius. idem.
Lud. vinciꝰ vel declinans ſiue vtinā natus aut vtinā vtilis
Ludim. vinculati vel declinātes ſiue fortiter ꝓſiſt aut vtinam ꝓficientes.
Luith. gene vel maxille.
Luza. nux vel amygdalum.
Seq̄ de icipiēt ibꝰ a ifa. M
Maabeel. ꝯgregauit deꝰ vel congregatio dei.
Maacha. mollities vel confractio.
Maachati. fracta eſt mihi vel ꝓfracti ſunt mihi ſeu venter ceſus aut ventris ꝓcuſſio.
Maadi. mēſura ſerui mei vel q̄ ſufficiēs teſtionii meum.
Maahi. congregatus mihi vel congregatio mea.
Maala. choꝰ vel infirmitas.
Maalaph. de mille vel de doctrina.
Maalath. chorus ꝓcōꝝ vel infirmitas temporalis.
Maalehel. laudans deum vel laudatio dei.
Maalmeon. de habitatiōe vel habuerunt habitationem.
Maalon. ō feneſtra vel a ꝓncipio ſeu ꝓſūmatꝰ aut ſecuritas
Maallon. idem.
Maama. cōgregatꝰ ꝓpꝛis ei vel cōgregatio ꝓpꝛi eius.
Maamite. ꝯgregati ꝓpꝛi ei vel cōgregationes populoꝝ eius
Maamad. deſiderium vel deſiderabilis.
Maanath: reqeſcēs vl̄ reqetio
Maarib. amara vel domꝰ mea ſiue ex viſione aut ex iuſſiōe.
Maaroth. fouee vel ſpelunce.
Maaſias. anus domino vel aſſumptio domini.
Maath. deſiderium vel deſiderabilis.
Maabar. munitiō ſuſcitās vel munimē vigilie.
Mabdihel. munitꝰ deo vel munitio dei.
Mabdihelite. muniti deo vel munitiones dei.
Mabſan. munitꝰ vel ꝓtegens ſiue munimē aut ꝓtectio.
Mabſar. muniēs vel munitio
Macha. ingenium vel ꝓcuſſio
Machabeꝰ. ꝓtegēs vl̄ ꝓtectio ſiue ꝓcutiēs aut ingenioſus.
Machabei. ꝓtegentes vel ꝓtectiones ſiue ꝓcutiēres aut ingenioſi.
Machari. ſubactus mihi vel mollicies mea.
Maceda. exuſtio vel orientalis ſine prius aut in anteceſſum.
Macedan: exurens vel exuſtio ſiue oriens aut antecedens.
Macedonia. cōbuſta vel cōbuſtio ſiue añcedēs aut oriētal.
Macedones. cōburētes vel cōbuſti ſiue antecedētes aut orientales.
Maceloth. cetus vel eccle ſiue ꝯgregati aut congregatiōes.
Macelloth. idem.
Macema. exurens vſis vel orientalis domini.
Maces. finis vel definitio.
Macces. idem.
Maceth. oriens vita vel antecedens.
Machi. quid eſt vel q̄ eſt ſiue rex meus aut regnum meum.
Machiel. rex meꝰ deus vel regnum meum dei.
Machimath. q̄d eſt donꝫ vel quid eſt donatio.
Machir. venūdabit vl̄ reſtituet ſiue videns aut ō infirmitate
Machirite. venundabunt vel reſtituent ſeu videntes aut ō infirmitatibus.
Machinas. humilitas vel ſubrectatio.
Machinathat. humilis vel ſu

trectata siue tangens aut vilitas tributorum.
Wachosis.concupiscentia vel concupiscibilis.
Wada.mēsura vel sufficiēter.
Wadabas.mensurā venientē sustollēs vel sufficientie venientis plasmatio.
Wadabena .a saltu eius vel a nemore eius siue saltus eorū aut nemus eoꝝ.
Wadai.mēsura mea vel ꝺ̄ sufficienter mihi.
Wadaliel.turris mea deus vl defensio mea deus meus.
Wadan.ꝓtradictio vel habitaculum seu mensura doni aut sufficientia gratie.
Wadbaresi.heremꝰ vl solitudo
Wadia.mēsura domini vel sufficiens domino.
Wadiam .de cā vel de iudicio siue in causam aut i iudiciū.
Wadian.respondens vel diiudicans siue iniquitas aut cōtraditio.
Wadianel .respōdentes vel diiudicantes seu iniqui aut cōtradicentes.
Wadianite.idem.
Wadid.turris testim vel mēsura seruituris.
Waddim . iudicium vel diiudicatio.
Wadmena.mēsura viscerꝫ vel ꝺ̄ sufficienter ex ipis.
Wadon.cōtradictio vel habitaculuz siue inhabitatio aut inhabitantes.
Wapha.speculator vl specula tio siue de speculo aut de speculatione.
Wagal.colonia vel trāsmigra
Wagala.trāsmigrās (tio. cum vel colonia eius.
Wagalim.colonie vl transmigrationes.
Wagbena. defendēs filiū sibi vel defensio filij eius.
Wagdal.magnitudo vl turrꝭ seu ꝓmuniēs aut ꝓmunitio.
Wagdael.turrꝭ dei vel magnificauit me deus.
Wagdalū,magnitudo vel turris seu defendens eos aut premunitio eorum.
Wagdalene. magnifica vel ꝓmunita siue turrensis aut defensibilis.
Wagdahel.turris dei vel magnificans deum siue multum accepit a deo aut magnificauit me deus.
Wagdalgad. turris pirate vel defendēs accinctū latrūculū.
Wagdol.turrꝭ vel magnitudo
Wagdola.turris eius vel magnificans eum.
Wagdola.ꝗs grandis vel que turris siue ꝙ est magnitudo aut que est magnificentia.
Waggedda:annūciās vel annunciatio.
Wagedan.fructꝰ doni vel annūciatio gr̄e siue poma eius.
Waggeddo. tēptatio vel ꝺ̄ tēptatione siue pomoꝝ eiꝰ aut fructum cene eius.
Waggeddon.temptās vel temptatio siue cenaculum aut inhabitatio.
Wageth. cena pauoris vel tēptatio vite.
Wagmas.tangēs vel de tactu siue vile tributū aut vilitas tributorum.
Wagog.doma vel tectum siue de tecto aut de domate.
Wagro.guttur vel de fauce.
Wagron . guttur meroris vel de fauce iniquitatis.
Wahari . domus visionis vel amaritudo mea.
Wahelchirani.ex dei parte vel ex vita excelsa.
Wahuhihael.ex vita deus vel quis est dominus deus.
Waida.contradictio vel mensura sufficiens.
Waimam. desideratus eis vel desiderium eorum.
Walach: angelus vel nuncius
Walachi:angelꝰ meus vel annunciatio mea.
Walachias . angelus domini vel annuncians dominū.
Walachim.liber regum.
Walachim.nūciēs eis vel angelus eorum.
Walachoth.liber regnorum.
Walachoth. angelus tempoꝝ vel annuncians responsionē
Walsiai.laudatoꝝ meꝰ vel laudatio dei.
Walalehel:laudans deum vel laudatio dei.
Walalehetb.angeli vel annūciatores.
Walasar.laudatoꝝ ꝓncipis vel despectoꝝ angustiarum.
Walarhza.visio vel de visione siue despiciēs aut despectio.
Walcha.regnū vl ꝓncipatus
Walchi:rex meus vel ꝓncipās mihi.
Walchia.regnatoꝝ dominꝰ vel ꝓncipatus domini.
Walchon. rex mestitie vel ꝓnceps iniquitatis.
Walchus.rex consilij vel princeps festinatoꝝ.
Waleth.nūcius vel regnatoꝝ.
Waleloth.angelus vinctꝰ vel annūcians declinationē.
Waloth. princeps vel annunciatoꝝ.
Walohoth.angeli vel annunciatores.
Wallothe.plenitudines vl adimpleti.
Wābre:diuidēs vel diuisio sine claritudo aut ꝓspicuitas.
Wambres .mare in capite vel mare pelliceum.
Wamoazer.delonge vel delongatus seu alienatus aut alienatio.
Wammon:lucruz pecunie vel cupiditas diuitiarum.
Wāmona.diuitie vel cupiditates. Utrunqꝫ hoc nomen syrū est pariter ⁊ hebreū vtrinqꝫ mixtum.
Wamucha.elongans caloꝝem vel alienatio ꝓstolationis.
Wamumacham.idem.
Wan.quid vel quomodo.
Wanna.quid est hoc vel quomodo est istud.
Wana:donans vel requiescēs
Wanaa.munꝰ vel ꝓsolatio seu sacrificium aut holocaustū.

Manaath. muner⁹ vel ꝓsolationes seu numerans vitam aut pauoris cōpletio.
Manad. sepulchrū vel monumentum.
Manaem. ꝓsolās vel ꝓsolatio.
Manaem. castrū vel tabernaculū siue reḡes aut ꝓsolatio.
Manaih. reḡes vel sepulchr⁹.
Manaim. castra vl tabernacula seu requietiones aut consolationes.
Manasses. necessitas vl obstupescēs siue obliuiosus aut q̄ oblitus est.
Mane. numer⁹ vel numeratus siue cōpleuit aut completio.
Maneeth. numer⁹ vite vel numerans vitā seu cōplēs pauorē aut pauoris cōpletio.
Manhu. q̄d nā hoc ē vel quomodo est istud.
Manzameroth. tridētes vl fuscinule seu cōplens pauorē.
Manlius. q̄d laboras vel quomodo laboriosus es.
Manne. reḡescēs vel reḡeuit.
Maoth. curatus vel curatio.
Maol. chorus vel plenitudo.
Maon. habitaculum vel habitatio.
Maozim. inhabitationem videns vel habitaculum fortitudinis eorum.
Mapsa. munimē vel ꝓtectio.
Mapsan. muniēs eos vel protectio eorum.
Mara. amaricās vl amaritudo
Maradath. amara ꝓtinētia vl amara iactātia seu amare cōtinēs aut amar⁹ arroganter.
Marai. amaricās me vel amaritudo mea.
Maraioth. amara scientia vel amaricans dñatio.
Marala. amara concessio vel amaricāter ꝓcedens.
Maranatha. in dñi nr̄i aduentu vel q̄n dñs noster aduenit. Syrum est nō hebreū.
Marath. amarū tps vel amaritudo peccati.
Marchaioth. quadrige vl quadrigantes.
Marc⁹. attritus vel defricat⁹
Marc⁹. amar⁹ vel declinat⁹ siue cert⁹ aut sublimis mādato
Mardath. amara contritio vl impudēter contritus.
Mardochai. amare conterens vulturem vel amara cōtritio deuoratoris.
Mardocheus. amare ꝓterens impudentē vel amara contritio impudentis.
Mares. amare tollēs vel amara plasmatio.
Marcsa. a capite vl a ꝓncipio
Mareh. amara vita vel amaritudo pauoris.
Maria. illuminata vel illuminatrix.
Maria. smirna maris vel stella maris siue illuminās aut mare amarum. Syro aūt sermone dña interp̄tat̄.
Mariboth. lites vel iurgia siue dissensiōes aut ꝺdictiōes.
Marimuth. litigās vel ꝓtradicens siue amara mors aut amaritudo mortis.
Marisa. a capite vel a ꝓncipio seu amare tollens aut amara plasmatio.
Marina. amarū onus vel amara retentio.
Marodach. amara procacitas amara contritio.
Maroioth. amara scientia vel amaricans dominatio.
Marom. sublimis vel de excelso seu amare tristis aut amara tristicia.
Marsana: amare abundās vel amara egressio.
Martha: ꝓuocās vel irritans Syro aūt sermone dominās aut dominatrix.
Masaa: onus vel assumptio.
Masha: onerans eam vel assūptio eius.
Massa: pōdus vel alleuiatio.
Massada: retinens vel reḡrens siue assumens seruitutes aut onerans testimoniū.
Masaphoth. rostra incedētia vel de tribulatiōe rostror⁹.
Masai, onus meum vel assumptio mea.
Masaia. onus dño vel assumptio domini
Masal. parabola vel ꝓuerbiū
Masan. iocunditates vel iocūditatib⁹ siue onus doni aut assumptio gratie.
Masech. picerna vel ꝓpinatio
Masepha. speculator vel ō speculatione.
Masephat. speculatio vel contemplatio.
Masela. onus domino vel assumptio domini.
Masena. ꝓspera vl scōa seu secundās aut secundatio.
Masera. eruditio vl disciplia.
Maserai. eruditi vl disciplinati
Maserecha. libās vl attrahēs siue libatio aut vectigal vanū
Maserephot. speculans supindumentū vel ꝓtemplator sup humeralis.
Maserath. specula vel refugia siue munitiōes aut ꝓtectiōes
Maspha. speculatio vel ꝓtēplatio siue de speculatiōe aut de contemplatione.
Masphat. ꝓtemplans tempus vel speculator peccati.
Masphe. speculatio vel contēplatio.
Masia. onus domino vel assūptio domini.
Masioth. ꝓuerbia vel pabole.
Masma. exaudiēs vl exauditio
Masmans. auditor doni vl exaudiens gratiam.
Masob. onus serui vel assumptio seruitutis.
Masobia. speculans dominus vel assumptio dñi.
Marescha. vectigal vanus vel attracta libatio.
Masrephoth. speculans supindumentū vel ꝓtemplator sup humeralis.
Masresa. onus impiū vel assūptio iniquitatis.
Matha. donās vel donatio siue tributū aut humile forum.
Mathalam. consummans eos vel ꝓfectio eorum.
Mathama. man⁹ vel donatio.

Mathan. donans vel donat⁹ seu donator doni aut donatio gratie.
Mathana. donans ei vl donatio eius.
Mathanai. donuz ei⁹ mihi vel donatio eius mea.
Mathania. donãs domino vl donatio domini.
Mathaniam. donat⁹ dñs eis vel donatio dñi eorum.
Mathanite. donatores vel donati seu donatores donorum aut donatores gr̃az.
Matharis. complura vel complutio seu complutus aut cõplutio mea.
Mathat. donãs peccatum vel donatio temporis.
Matharha. donãs pctm̃ ei vl donatio temporis eius.
Matharhias. donatus a dño donũ domini aliquãdo.
Matheha. dulcis saturitas vl dulcedo saturitatis.
Mathetha. donãs ei vel donatio eius.
Mattheus. donator cõsilij vel donum festinationis.
Mathiama. donator gratie domini vel donans donationez domino.
Matthias. donat⁹ dño vel donatio dñi p iuda sez in cuius loco positus est.
Mathimũ. donũ dñi ẽ vel donatio domini est.
Mathlam. consumans eos.
Mathabzith. pfecutio vel virga descendens.
Mathzeth: yconomus vel dispensator.
Mathzias. domo indigens vel donator dormitãs.
Mathusalem. mortẽ misit vel mortis emissio siue mortuus interrogator aut mortuus ẽ et interrogauit.
Mathusale. idem.
Mauthel. viuẽs deo vel viuẽs deus seu ex vita dei aut quis est sicut dominus deus.
Mauman: quis est delõge vel ex vita alienatus.
Maza. ex hoc vel ex istis.
Mazarathzodion. i. signa horoscopi per duodecim horas
Mazarothzodiacon. q̃ mathematici duodeci signa appellãt
Mazia. ex hoc dominus vel ex isto dominatio.
Mazian. ex hoc domin⁹ est vel ex isto dominatio est.
Mazioth. ex hoc temp⁹ vel ex istis responsio.
Mazuroth. vicula vel discipline seu successiones vel exclusiones. Hic. e. post. m.
Echedẽ. ab exordio vel contra orientem.
Melchia. pcussus domino vel pcussio domini.
Mechmas. humilitas vel attrectatio.
Mechme. basis ḋescẽs vel venundatus cõmotioni.
Mechomoth. fulture vel suppositiones.
Mechorath. venundatus mihi vel venundatio mea.
Mechurath. venundatus vel venundatio.
Mechurathite. venundati vel venundatores.
Medab: fames antiqua vel fames antiquarum.
Medaba. fames antiq̃ ei vel fames antiquaz eius.
Medabena. onus vel pondera siue de onere aut ỗ põderib⁹.
Medad. mẽsus ẽ vl acḋcuit siue metiens aut mensuratio.
Medala. aq̃ sublimẽs vel mensura in aqua.
Medã. mẽtiẽs vel rhidens siue mendaciũ aut respõsio.
Medana. aque eminentes vel aquarum eminentia.
Mede. mẽsura vl aq̃ eminẽtes
Medemena: mẽsura viscerum ei⁹ vel aq̃ eminẽtes ex ipsis.
Medena. aq̃ sublimes vel aq̃rum sublimitas.
Medi. adequari vel mensuratores.
Media. mensura vel adḋq̃tio.
Medin. mensurans causã vel adequatio iudicij.
Medon. mẽsurans dolorẽ vel adequans murmurationem.
Medro. mẽsura vel mẽsuratio
Meeber. de qua vel viterior.
Meethahel. benigna dei vl benignitas domini.
Meezahel. benigna dei vel bonitas dei.
Mephaat. impet⁹ aque vel impetus aquarum.
Mephat. speculũ vl speculatio
Mepheth. speculũ vite vel speculatio pauoris.
Megis. despiciẽs vel despectio
Megbis. despiciẽs ꝓfusionem vel despectio ignominie.
Meida. contradictio vel mensura sufficiẽs.
Meizahel. benigna dei vel benignitas domini.
Mela. vallis sal vl vallis salsa
Melcha. regina vel regnatrix.
Melchaz. regẽs eos vl rex eoz
Melchi. rex meus vel regnans
Melchias. res dñs vel (mihi. regnum domini.
Melchiel. rex meus de⁹ vel regnum meum dei.
Melchielite. reges mei deo vel regna mea dei.
Melchisedech. rex iust⁹ vel rex pacificus siue rex pacis aut rex iusticie.
Melchisua. rex saluator vel regnum salutis.
Melchisue. rex loquar vel regnũ cantilene siue rex me⁹ tyrannus aut rex meus ꝑditio.
Melchon. rex eorum vel ꝓnceps eis.
Melchon. rex meroris vel ꝓnceps iniquitatis.
Melchonoth. falcra vel regna siue reges induti aut regum cubicula.
Melia. vallis sal vel valle salsa
Melech. chor⁹ vel a principio.
Melech. regnũ vel regnator.
Melchi. chorus meus vel a ꝓncipio meo.
Melechias. chorus domini vl a ꝓncipio domini.
Melithme: infirmitas vel ỗ infirmitatib⁹ seu mãdatũ humi

le aut mandatū humilitatis.
Mello: plenus vel plenitudo siue adimplet⁹ aut adimpletio
Meloth: pleni aut adimpleti siue plenitudines.
Melothi: pleni mei vel adimpletiones mee.
Melloth: pleni vł adipleti seu plenitudies aut adipletiōes.
Melloithi: pleni mei vel adimpletiones mee.
Melsa: rixa vel in azymis.
Melluch: valł salsa ignis mordentis vel vallis salis dolorē prestolantium.
Meluchare: valł salsa mordentium lapides vel vallis ignea lapidum acerusatorꝝ.
Melluth: plenitudines vel adimpletiones.
Mem: a quo vel ex ipis.
Mēbrana: apta vel manifesta seu apertio vel manifestatio.
Memphis: os vel ab ore siue os eius aut os ex ipis.
Mēphiboseth: os ꝑfusū vel os ꝑfusionis siue os ignominie aut de ore ignominia.
Memphon: os merorꝛis vel de ore iniquitatis.
Mēmi⁹: ex q̄ ds vł ex ipis iste.
Memin: aque mee vel viscera mea ex ipsis.
Memrath: ex quo decus vel viscera cōmotionis.
Men: viscera vel ex ipis.
Mēna: viscera mea vel ex ipis intimis meis.
Menelaus: viscera maledicta vel ex ipis maledictis.
Mer: apert⁹ vel manifest⁹ siue illuminans aut illuminatio.
Merab: multitudo vł ō multitudine siue manifestās pfem aut illuminatio patris.
Merari: amaricās vł amaritudo siue aperiens vigilias aut illuminans suscitationē.
Merarite: amaricātes vł amaricati: siue aperiētes vigilias aut illuminātes suscitationē
Mercuri⁹: aperiens ciuitatib⁹ vł illuminās occursum signi
Mere: apertus vel manifestus siue illuminās eum aut illuminatio eius.
Mered: rebell vel aptio siue illuminans aut manifestatio.
Merepher: fouēs vel cubās siue cubabat aut cōfouebat.
Meremuth: aperiens mortem vel illuminans mortuos.
Meribaal: litigans cū marito vel litigans cū altissimo siue litigās in mariū aut litigās contra altissimum.
Merimuth: aperiens mortem vel illuminans mortuos.
Merob: mltitudo vł mltitudie
Merodach: amara ꝓcacitas vł amaritudinē imittēs seu amare ꝓtrit⁹ aut amara cōtritio.
Merom: aq̄ vel ꝓfunditates.
Meron: illuminātes merentes vel manifestans iniquos.
Meronath: iliuminans merētes tempore vel manifestans iniquitatem peccati.
Meronathites: illuminās merentes tempe vel manifestās iniquitatem.
Meroz: aperiēs visionē vel immutatio fortitudinis.
Meroz: ꝓsulēs vel ꝓsilium siue archanū aut aq̄ sacramētorꝝ
Mes: hospes vł hostis siue mēsurator aut mensuratio.
Mesa: euado vel aqua rara.
Mesa. hospes ei⁹ vel hostis ei⁹ siue mēsurans eum aut mensuratio eius.
Mesa: hospes saluās vel mensura salutis.
Mesara: aq̄ rara vel ꝓpinatio siue vans potū aut ꝓpinator.
Mesach: ꝓpinans vel potum vans siue hospes fratris aut hospes fraternitatis.
Messalez: hospes missus vł redēs redditionē seu mēsurās pacem aut hospes iusticie.
Mesaloth: euadēs vinculū vel aque rare declinatio.
Mesameleth: potū vans chorꝛo vel ꝓpinans a principio.
Mesech: amēs vel trahēs siue cōꝓressus aut cōꝓressio.
Mesech: deficiēs vel ꝓlōgans seu defectio aut ꝓlongatio.
Mesepha: speculator vel cōtēplator seu speculatio aut contemplatio.
Meselima: capiens eos domino vel palpatio eorꝝ deus.
Meseroth: vincla vł discipline seu successiōes aut exclusiōes
Mesezahel: benignus deo vel mēsurator domini.
Mesphar. speculatorē suscitās vel ꝓtemplatiōis vigilia.
Mesphareth: hospes hians vel hospitis hiatus.
Mesphe. hospitis laqueus vel hospitis discipline.
Messias: chrisma vel unctio siue christus aut unctus.
Messolaz. hospes secū vel mēsura eternitatis.
Messolam: capiens eos vel palpatio eorum.
Mesopotamia: eleuata voce q̄dam vel eleuatio cuiusdaz vocationis.
Mesraim: hospitās eos vel mēsura eorꝝ. Sciēdū vo ꝙ mesram egyptus appellatur.
Mesthi. varius vel varietas.
Messulam: mēsura doloris vel hostis anterior.
Metheha. dulcis vel dulcedo.
Methiha: virga vel lectulus.
Methabaal. benign⁹ vir hīs vł ꝺ bona deuotatio uetusta
Methahel. ꝺ bon⁹ de⁹ (tis. vel ꝺ bona diuinitas.
Methahebel: idem.
Methni. dulcedo videns vł dulcis visio.
Meusim. saluās eos vel attrectatio eorum.
Mesa: ex hoc vel ex isto.
Mezaab: eleuata vel sup eam siue aq̄ fluens aut aq̄ fluitio

Hic. i. post m.

Jamin. ds matrꝛ fetus vel cui donatus.
Mibaar. elect⁹ vel electio siue de electis aut de electione.
Micha: ds hic aduerbiuz loci vel quis ē iste.
Michael: quis vt deus vel ds est sicut iste dominator.

Michaia: quis vt deus vel ds vt deitas.
Micharab: quis hic dilatans. vel que est hec latitudo.
Michas: quis ē hic: aduerbiū loci vel quis ē iste.
Micheas. ds est iste vel ds est in hoc loco.
Micol: aq̄ ois vel aq̄ ex olbus
Mido: metiēs vel mensuratio
Miphaat: aq̄ impetus vel aq̄rum impulsio.
Miphibaal: os deuorans vel os vetustatis.
Miphiboseth: os ꝓfusū vel os verecundum siue confusiōis aut os ignominie.
Michael: domus dei vel dom⁹ exercitus.
Milethene: generās castra vel generatio donantium.
Milerū: generās vl generatio seu generare aut onus ei⁹ ē.
Milicho: regnator vel regnū.
Minamin. ds matris fetus vl cui donatus est.
Myrrha: amara vel amaricās seu amaritudo aut amaricatō
Miribaal: litigās cum marito vel litigās cum altissimo siue litigans in maritum aut litigans contra altissimuz.
Misaal: tractans deo vel quis interrogauit deum.
Misaam. trahēs populum vel interrogatio eorum.
Misaach: quis vt risus vel ds vt frater siue ds vt risus aut quis de gaudio.
Misahel: populus dei vl quis est vt saluans deus.
Misia: que indigentia vel que est dormitatio.
Misor: humilitas vel tribulatio seu de humilitate aut de tribulatione.
Misor: plana vel directa siue humilis aut campestꝛ.
Mitilene: transmigrās vel declinās seu declinatio aut trās migratio.
Mitridates: declinās donum sufficiens vel transmigratio doni sufficientis.
Mizaab: ds vt aur obrizū vel ds est sicut aurum purissimū.

Nic. o. post. m.

Nob: de pfe vel ex pfe.
Noabite: ō patre geniti vel ex pre generati.
Noaida: mensura domini vl sufficiens domino.
Noaz: fortis vel robustus siue robur aut fortitudo.
Noaziam: ō adiutorio dñi vl dominus auxiliator est.
Nobomia: edificium vel edificator.
Nobomiar.: edificās mihi vel edificatio mea.
Nobumia: edificium vel edificator.
Nobumiar. edificās mihi vel edificatio mea.
Nochebor: vulnerās patrem luminis vel paterne iracūdie
Nochona. suppositio vel sustē taculum.
Nochori. venūdator meus vel venundatio mea.
Nochoth: plage vel vulnera.
Nechotha. plaga eius vel vulnerans eum.
Nodab: natiuitas vel generatio.
Nodaba: nascens patri vel generatio eius.
Nodin: iudiciū vel iudicatio.
Nodin: iudicans eos vel iudicium eorum.
Nodollam: generationem testificans vel natiuitatis testificatio.
Noelath: dolēs vel pturiens siue ab adolescente aut a parturiente.
Noelati. dolor me⁹ vel parturiens mihi.
Nosei. palpatio vl attrectatio
Noseis. palpās eum vel attrectatio eius.
Noyses. aquaticus vel assumptus de aqua.
Noyses. vrgens vel liniens siue attrectans aut palpans.
Nolada. princeps piscium vel dolor parturientis.
Nolath. regnās vel principēs

sen dolens aut parturiens.
Nolathi. rex me⁹ vel princeps meus siue dolor me⁹ aut parturitio mea.
Nolathite: regnantes vel ꝑncipātes siue dolētes aut parturientes.
Nolchom: regens eos vel ꝑnceps eorum.
Nolid: infirmitas vel principio.
Noloch. rex vel princeps siue rex noster aut ꝑnceps noster.
Nool. infirmitas vel ad infirmitatē siue chorus aut a ꝑncipio.
Noola. chorus eius vl ab infctio eius siue infirmans eum aut infirmitas eius.
Nooli. infirmitas mea vel de infirmitate mea siue chorus meus aut a principio meo.
Nooli: chorus laboris vel a ꝑncipio laborioso siue infirmus laborans aut de infirmitate laboriosa.
Noolite. chori mei vel a principio meo: siue infirmitates mee aut ō infirmitatib⁹ meis
Noos. infirmitas vel habitaculum.
Noosa. infirmans eum vel habitaculum eius.
Noosia. infirmus domin⁹ vel habitaculum domini.
Norath. heres vel hereditas.
Norathi. heres meus vel hereditas mea.
Norathithe. heres meus iste vel hereditas mea ista.
Norasthim. heres eoꝝ iste vel hereditas eorum ista.
Norasthite. heredes mei isti vl iste sunt hereditates mee.
Noria. visio vel visionis siue illuminās aut dilucidās ipse est locus in quo abrae dictuꝫ est vade in terrā visionis.
Norihi. heres meus vel hereditas mea.
Norome. sublimitas vel celsitudo.
Nosa. salus vel eruditio.
Nosee. saluator vel saluifica-

tor. siue a saluatore aut a saluificatore.
Mosellamoth. capiēs eos mori vel palpatio mortis eorum.
Mosera. eruditio vel disciplia
Moseroth. vincla vel disciplie
Mosphetaim. sortes vl vicinie seu sortium aut viciniarum.
Mosi. palpator vl attrectator
Mosoch. captura vel capiens siue capientes aut capture.
Mosollom. capientes eos vel palpatio eorum.
Mosollamia. capiens eos dño vel palpatio eorum domin⁹.
Mosollamoth. capiēs eos mori. vel palpatio mortis eorū.
Mosoliam. capiēs eos vel palpatio eorum.
Mosura. viculi vel disciplina
Mozel. eruditus deo vel disciplina dei. Hic. v. post. m.
Umin. psolans eos vel viscera eorum.
Musa. palpans vel attrectans siue palpatio aut attrectatio.
Musach. palpans fratrem vel attrectatio fratris.
Museroth. vincula vel discipline.
Musithe. palpantes vel contrectantes.

Sequitur de nominib⁹ incipiētib⁹ ab. N. ifa.

Aa. pulchra vel pulchritudo.
Naab. absconditus vel requiescens.
Naabi. absconditus mihi vel requietio mea.
Naad. pulchra seruit⁹ vel pulchrum testimonii.
Naalal. laudant vel laudabūt siue torrens aut laudatio.
Naalia. torrēs dei vel laudās deum.
Naaliel torrens dei vel laudatio domini.
Naalon. de⁹ candoris vel pulchritudo laterum.
Naama. decora vel pulcherrima siue commouens eos aut cōmotio eorū.
Naaman. decor⁹ verus vel pulcherrimus siue cōmouēs aut cōmotio eorum.
Naamoth. mouens mortē vel decor peccati.
Naamathite. mouentes mortē vel decori peccato.
Naamin. pulcherrimus vel cō motio eorum.
Naar. puer vel infantulus.
Naara. puer ei vl infātul⁹ ei⁹.
Naarath. puericia tēporis vel infantia peccatoris.
Naari. puer mihi vel infantulus meus.
Naarias. puer domino vel infantulus domini.
Naas. serpens vl coluber. siue augurans aut augurii.
Naaron. requies sonans vl requietiōis sonitus.
Naason. coluber murmurans vel serpēs inutilis siue augurans dolorem aut augurium iniquitatis.
Naath. decor temporis vel pulchritudo peccati siue abscondens peccatum aut requiescēs tempore.
Naazab. ertūc ꝑba aut ꝑphetauit tunc siue pulchrū auxilium aut cessionis initium.
Nabai. conspicuus vel requiescens.
Nabaioth. sedēs vel excludēs siue requiescens tempore aut conspicuus respōsione.
Nabal. stultus vel insipiens.
Nabao. ꝑphete vel venientes.
Nabaoth. sedens vel excludēs siue ꝛspicuus aut requiescēs
Nabath. scādalū vl scādalizās siue insipiens aut insipiētia.
Nabathei. insipientes vel scādalizantes.
Nabau. veniens aut includēs seu venimus aut inclusimus
Nabdael. vrsus dei vel ꝓuiēs deo.
Nabeoth ꝑbans vl ꝑbatio.
Nablath. organum vel laudatorium.
Nabilion. psalteriu⁹ grece laudatoriu latine.
Nablum. organum vel laudatorium.
Nabo. sessio vel ꝑpheta siue conclusio aut superueniens.
Nabohe. ꝑpha vel ꝑpheta.
Naboth. sessio vel ꝑpheta siue ꝛcludēs aut supueniens.
Nabu. veniens vel includens
Nabuchodonosor. sedēs in angustia agnita vel sessio in agnitiōe angustie siue ꝑphetās istiusmodi signum aut ꝑphetia laguncule anguste.
Nabusabari. calcans tempus vel calcatio temporis.
Nabusarachim. calcator fratꝝ vel calcatio fraternitatis.
Nabuthei. prophete vel ꝑphetantes.
Nabusardan. ꝑphetauit palleas vel ꝑphetia alieni iudicū.
Nachem. ꝓparans eos vel preparatio eorum.
Nachon. ꝓparans dolorem vel preparatio iniquitatis.
Nachor. requiescente luce vel obscuratio nouissima siue requies luminis aut ꝓparatio iracundie.
Nad. ascendens vel ascensio.
Nadab. votiu⁹ vel spontaneus
Nadabias. vouēs dño vel spōtaneus domini.
Naeman. fidelis vel fidelitas. siue mouēs eos aut mot⁹ eoꝝ
Naeth. reqescēs vel requietio.
Naphador. dispersa generatio vel dispersio generationis.
Nephech. marina vel maritia.
Naphedor. conuersa generatio vel conuersio generationis.
Napheg. marin⁹ vel maritim⁹
Nephei. maritimi vel animarum refrigerationes.
Naphes. anima vel refrigeriū
Naphis. idem.
Naggge. meridies vl meridian⁹
Nageb. idem.
Nahaim. puer meus vel infantia mea.
Nahelel. hymn⁹ vel laus siue laudās deū aut dei laudatio.
Naid. saltū vel mare siue fluctuans aut instabil⁹ t sedis icerte

Nominū hebraicorū

Naim. fluctus vel motus siue fluctuās aut cōmotio.
Naioth. cōspicu⁹ vel excludēs
Nalol. torrens vel laudatio.
Nama. deus vel cōmotio.
Namoel. dormiuit de⁹ vel dormitio dei siue hi à sunt dei. aut quos dormire facit deus.
Namra. pardus vel amaritudo siue amaritudies aut amaricatiōes.
Namrim. pardi vel apostate siue pfugi aut trāsgressiōes eor
Namsi. palpās vel tangens. siue attrectās. aut attrectatio.
Namuhel. loquēs cū deo vl cū quo loquit deus.
Namuheliie. loquētes cū deo vel cū quib⁹ loquit deus.
Nanee. piscis vl fetus siue germen pulchritudinis. aut pascua eorum.
Nartissus. colligens vel collectio siue lucerna scindēs aut ascensus letitie.
Nasab. exiccans vel exiccatio aut germinatio eor.
Nasarā. germen molle vel germē tenerū siue germinās eis
Nasia. coluber dñi vel serpens dominator.
Nasib. titulus vel statio.
Nasim. dux vel princeps siue pricipans eis.
Nason. cōsolās vel quiescens siue augurās. aut augurii.
Nasor. pulchritudo luminis. vel cōsolās angustiarū.
Natham. donatus eis vel donatio eorum.
Nathamalech. donat⁹ regno vel donatio regnatoris.
Natha. donās donū vel donatus gratie.
Nathanael. donū dei vel donauit eum deus.
Nathinnei. donātes vel donati siue hypodiacōes grece aut subministri latine.
Nathon. donat⁹ merori vel donatio iniquitatis.
Naua. semen vel germen siue latratus aut pulchritudo.
Naue idem.
Naum germinās vel cōsolator
Nauī: germinās eis: vel cōsolatio eor.
Nazareth: flos vel virgultū siue sanctitas aut pfecratio.
Nasareth: vnctio vel mūdicia: seu custodiēs aut separio.
Nazareus: virgultum vel flori d⁹ siue custodiēs: aut separ⁹.
Nazare⁹: mūdus vel sctūs siue vnct⁹ aut cōsecratus. Utrūq; hoc nomē apud hebreos non scribit̄ p. z. ir. z sz p hebreū sa de qō nec. s. nec. z. irām sonat
Nazarei: virgulta vel floridi: siue custodientes aut separi.
Nazarei: mundi vel vncti siue sancti aut cōsecrati.
Nazareni: idem.

Hic. e. post. n.

Eapolis: mire cōmota: vel mira cōmotio.
Nebaaz. latrat⁹ apōhē sus vel latrantis apōhēsio.
Nebaial: latrans laxus vel latrās laxat⁹: seu latiantis leuitas aut latrātis latitudo.
Nabalath: latrat⁹ tpis vel insipientia peccatoris.
Nebe: latrās vel latratus siue psalteriū aut mensura.
Nebal: latrās deo vel latratus dei: siue mensura dei. aut dei psalterium.
Nebo: latrans vel latratus.
Nebui: latrator meus vel psalterium meum.
Nechoo: paratus iste vel paratio ista.
Neceb: statio vel attrectatio.
Necho:. pcutiens vel pcussio.
Nechoda: includēs iudicio.
Nechophati: excludens vel exclusio: siue inclusum aperiēs aut pcussionē euadens.
Nechota: aroma vel thymiama siue storax eius aut aromatizatio eius.
Neele: scala vel torrens.
Neelamite: cuiusdā heredes vl cuiusdā hereditates.
Neell: cuiusdā heredes vel cuiusdam hereditas.
Neellamite: scale vel torrētes.
Neelescol. torrens botri vel botrus torrentis.
Neema: cōsolās vel cōsolatio.
Neemias: cōsolatus a domino vel cōsolatio domini.
Neesta: es vel metallū.
Nephahel: spirans deo vel applicans ori dei.
Nephe: spirās vel sufflans: siue spūs aut sufflatio.
Nephee: applicās ori vel liguriūs qō est nomē lapidis.
Nephec. pruna: vel carbo siue seducens: aut seductio.
Nepheg: idem.
Nephēdor: maria vl maritima
Nephi: purificās vl purificatō
Nephsa: purificās aggrauatū. vel purificatio aggrauati.
Nephoa: deceptio vl dissolutio
Nephusim: aptū nomē vel dissoluta auditio.
Neger: florēs vel floridus.
Negoda: includēs iudicio vel pcussio iudicū.
Nehiel. stās de⁹ vel statio dei.
Nehisoth. stans vel statio siue status tēporis.
Neman: pulchritudo vel consolatio.
Nembra: pfugiū vel apostasiū siue apostata: aut apostasia.
Nemra: pfugiū vel trāsgressio siue pardus aut amaricatio.
Nemrim. pardi vel apostate siue amaricātes eos: aut pfugia eor seu pardor aut apostatarum.
Nemrith: pardi vel apostate.
Nemroth: tyrān⁹ vel pfugus siue trāsgressor aut apostata.
Nemsi: palpās vel tāgens siue attrectās aut attrectatio.
Nemsib. stans vel attrectās. siue statio aut attrectatio.
Nepthad. deceptio vel dissolutio.
Neptali. latitudo mea vel conuersio eius.
Neptali. discretus vel seiunct⁹ seu conuoluit me aut conuolutio mea.
Nepthalim. habitatio vel comparatio. siue conuertens eos

aut latitudo eorum.
Neptalim.implicatio vel conflatio siue dilatauit me aut dilatatio mea.
Neptalamite.conuertens eos vt latitudines eor.
Nepthalite.habitacula vel comparationes seu dilatati mei. aut implicationes eor.
Neptar:purificās vel purificatio.
Nepthe decipiēs vel dissoluēs siue deceptio aut dissolutio.
Nepthee.decepti vel dissoluti. siue deceptio aut dissolutio.
Nepthoim.sculpentes vel aperiētes siue decipiētes eos aut dissolutiones eor.
Nepthupha.deceptio vite remisse vt dissolutiōe claudicās
Nepthuim.sculpētes vel aperientes. siue decipientes eos aut dissolutiōes eor.
Nepthusim.aperti nomē vel dissoluta auditio.
Ner.lucidus vel lucerna.
Neregel.lucis acerui vel lucerne aceruatio.
Nereus.luuis cōsiliū vel lucerna festinans.
Nereth.cithara vel quasi lucerna seu luxvite aut lucerna pauoris.
Nergal.lucis acerui vel lucerna aceruata.
Nergel. lucerna aceruata. vel lucerne aceruatio.
Nerger.lucerna inuoluta vel lucerne inuolutio.
Neri.lucēs mihi t lucerna mea
Neeria.lucens domino vel lucerna domini.
Nesia coluber dñi vel serpens dominicus.
Nesibi.titulus meus vel statio mea.
Neson. augurās vel auguriū. siue augur fortis aut augurū fortitudo.
Nesruth.temptatio tenera vel fugitiuus tener.
Nesthey.erari vel metallari.
Nethmā.decr vt motio siue cōmouēs eos aut cōmotio eor
Nethus.imago vt imaginatio.
Netophati.includēs me vt inclusio mea.
Netophatite. includētes vel inclusores mei.

Nic.i.post.n.

Nianor.stās lucerna vt statura lucida.
Nicodemi.includēs iudicio vel effusio terrenitatis.
Nicholaus.effluēs vt effluxio siue stulti ecclesie languētis. aut stulticia lāguoris ecclie.
Nicholaite.effluētes vel effluxiones siue stulti ecclesie languentis aut stulticia languoris ecclesie.
Nichopolis.germē pretiōis. mee vel pretio germis mei.
Niger.ascēdēs vel ascēsio.
Nimpha:os applicatū vt oris applicatio.
Niniue.feta vt speciosa seu germen pulchritudinis.aut natiuitas pulchra.
Niniuite.feti vel speciosi seu germina pulchritudinis aut natiuitates pulchre.
Nisan.augurās grām vel auguriū donationis.

Nic.o.post.n.

Nos.mouēs vt cōmotio
Noadaida.mouēs sui tutē dño. vel cōmotus testimonio dei.
Noadiae.mouēs diluculū. vel cōmotio illuminati.
Nobatha.mouēs eos vel commotio eorum.
Norotha. mouēs imperiū vel cōmotio ꝓfūmatiōis visionū
Nob.latrās vel latratus.
Nodab.vter vel inflatio.
Noe.requiescēs vel requieuit. siue cōmotꝰ.aut cōmotio.
Noema.decor vel fides vel voluptas aut delectatio.
Noeman.pulchritudo vt pulcher seu cōsolatꝰ aut ꝓsolatio
Noemanite.pulchri vt ꝓsolati seu ꝓsolatores aut ꝓsolatiōes
Noemi.pulchra vel cōsolata.
Noestha.metallū vel es eius.
Noesthā es eor t metallū eor
Noepheth.motꝰ aptus vel cōmotio latitudinis.
Noga.meridies vel meridianꝰ
Noge.idem.
Noom.decus vel consolatio
Noorai.decorās magistrū meū vel cōsolatio magistri mei.
Noorari. decorans currentem magistrū vel cōsolatio cōsūmati magistri.
Noram.requiescēs excelse vel cōmotio exaltati.

Nih.n.post.n.

Nath.pulcher vel pulchritudo.
Nun. pascens eos vel pascua eorum.
Nun.fetus vel piscis siue vnicus aut sempiternitas.
Numenius decorus vel fidel.

Sequit ō incipiētibꝰ a lra.O.

Ad. vnitas vel laudatō
Oal.tabernaculū vt inhabitatio.
Oali.tabernaculū meū vel inhabitatio mea.
Oam.ve populo vel insanies.

Nic.b.post.o.

Bab.sperās vel amplexans siue dilectus aut dilectio.
Obadia. seruus dñi vel seruiens domino.
Obag:magus vel phinonissa: siue incātator aut incātatio.
Obdarem:seruꝰ australis vel seruus africanus.
Obdias:seruiens dño vel seruitus domini.
Obed:seruitꝰ vel seruitor.
Obededom:seruiēs rufo vt seruiens fuluo seu seruiēs terre aut seruus sanguineus.
Obedia seruus dñi vel seruiēs domino.
Obediel:ꝑuꝰ dei vel ꝑuiēs deo
Obia:seruus domini vel seruiens domino.
Oboth.phitones vel magi siue lagene grādes aut lagenarū grāditas.

Nic.c.post.o.

Cher.diligēs vel ꝑserans siue dilectio aut ꝑscrutatio.

Ocholtenēs habitationē vel apphendēs tabernaculū.
Ochoza.tenēs magistrū vel retentio magistri.
Ochozath: retentio vel apprehensio.
Ochozias: retinēs dñm vel apphensio dñi.
Ochozan.tenēs vel apphēdēs siue retētio aut apphensio.

Hic.d.post.o.

Odaita. mensurans vel mensuratto.
Odema:seruus dñi vel testificās dñm.
Odia:idem.
Odoia:idem.
Odollā:testimoniū eox vel testimonij approbatio.
Odollamites: cōtestās aliquē vel testimoniū in aqua.
Oddor:cōtestans generationē vel testificatio generationis.
Odoma:seruus domini vel testificans dominū.
Odsi.mēsis mey k mēsura mea
Odura:mēsura magistri vel testificans magistrum.

Hic.e.post.o.

Epha:mensura vel effusiōes siue estus aut estuatio.
Oephi:mēsura triū modiorux vel tres modij mensurati.
Oeph:diligens vel pscrutās siue dilectio aut pscruratio.

Hic.ph.post.o.

Pha:effusio vel estuatio.
Ophal:nebula vk obscuratio siue obscurās: aut nebulosus.
Opha:thalamy eox vel maritima eorum.
Ophar:volans vel volaty siue volantes aut volationes.
Ophat:aurū obrizum vel aux purissimum.
Ophaz:idem.
Ophel:nebula vel obscuratio sine obscuraty aut nebulosus
Opher:ignominia vel ignominiosus.
Ophi:iftrmy vk ignominiosus
Ophim:tabernacula vel habitationes.
Ophimi:tabernacula mea vel habitationes mee.
Ophir:infirmās vel ifirmitas siue irritū aut ebriosum.
Ophin: discalciatus vel insana conuersio.
Ophra:volans vel thalamy.

Hic.g.post.o.

G.cōgregans vel aceruans seu abscondītus aut coaceruatio.
Og.nobil vel gliosus siue abscondēs eū aut coaceruās ei.

Hic.h.post.o.

Hia: ipse cognouit vel cognouit dñs.
Ohiada:ipse cognouit seruitutē vk cognouit dñs testimoniū
Oholi: tabernaculū vel inhabitatio.

Hic.i.post.o.

Is:infirmās eū vel infirmitas eius.
Oiam:infirmās eos vel infirmitas eorum.
Oiam:sctm vk etnitas:siue anny iubiley aut anny remissionis.

Hic.l.post.o.

Lda.destruēs vel discernēs siue destructio aut diuerticulū.
Oldai:destruēs me vel discernens mihi siue diuerticulum meū:aut discretio mea.
Oldam:discernens donū vk diuerticulū gratie.
Oli.infirmitas vel ptectio.
Oliab:infirmās patrē vel ptectio patris.
Olimpa:dolens vel parturiēs
Olimpiadis:dolor: tristiū vel parturiens seruitutem.
Oloferues:infirmitas discessionis vel infirmās vitulum saginatum.

Hic.m.post.o.

Mar:pcm amaricans vel pcs amaricanty.
Omer:crispās vel manipulus
Omri:crispās me vel manipulus meus.
Omroi: crispās magistrū meū vel manipulus magistri mei

Hic.n.post.o.

Nl:dolor vel meror.
On:iniquitas vel inutilitas.
On:musitatio vel murmuratō
On:mercēs eū vel dolor eius.
Ona:futilis ei.vel iniqtas eiy.
Ona:murmurās ei vk murmuratio eius.
Onam:merox populi vk meroz eorum
Onā:inutilis populo vel iniqtas eorum
Onam:murmur populi vk musitatio eorum.
Onan: meror doni vel dolor gratie.
Onan:iniquitas doni vel inutilitas gratie.
Onan:murmurās dono vk musitans gratie
Onesimus:decorus vk rīdens siue decus aut rīsio.
Onesiphorus:rīdēs ifis vk decor adherens.
Oni:merēs mihi vk dolor my
Oni:inutilis mihi vel iniqtas mea.
Oni:murmur meū vel musitatio mea.
Onni:dolore cōmoty vel merore requiescens.
Onni: inutilis requies vel iniqua cōmotio.
Onni:murmure moty vk musitatione quiescens.
Onias:merēs dño k dolor dñi.
Onias:iniquus dño vel inutilis dominus.
Onias:murmurās dño vk musitatio domini.
Ono.merēs eū vel dolor eius.
Ono:inutil ei vk iniqtas eius
Ono:murmurās ei vel musitatio eius.
Onō:murmure musitās vk musitatiōe murmurās sine dolor inutilis aut merēs iniqtate.

Hic.o.post.o.

Ola:tabernaculū vel habitatio.
Olla:idem.
Oli.tabernaculū meū vel inhabitatio mea.

Interpretationes

Oholiab tabnaculū meū pf vel inhabitatio mea patris.
Oholiaba tabnaculū meū i ea vel ipa ē tabnaculū meū.
Oholibama.tabernaculi altitudo vl habitaculū meū i aliq.
Oon.labor vel dolor siue dolens aut laboriosus.
Ozam.videns eos vel fortitudo eorum.
Ozias.videns dñm vel fortitudo domini.

Hic.r.post.o.

OR.foramē vl iracūdia.
Or.mons vel lumen siue pellis aut iracūdus.
Oraim.concipiens vel cōphē dens siue conceptio aut comprehensio.
Oram.irati vel ne excelso seu ne iracundie aut ne iracūdo.
Oram.mōs ppli vel lumē eor
Oram. pellis populi vel foramen eorum.
Oram.iracundus populus vl iracundia eor.
Orchach.estimās vel estimatō
Orachathi.estimans mihi. vel estimatio mea.
Orchiatharoth. longa corona vel longitudo corone.
Oreb. ardor vel siccitas siue corvus aut solitudo.
Oreb.mensa vel massa siue tē prans aut temptatio.
Orem.dolor vel iracundia.
Oreth.longanimis vel diuturnus seu longanimitas aut diuturnitas.
Orpha.ceruix eius aut superbiens ei.
Ori.lux mea vel mōs mey.
Ori.pellis mea vl foramē meū
Ori.irascens mihi vel iracūdia mea.
Ori.gigas vel excelsus.
Ori.coquēs vl excludēs.
Ori.apphendens me vel apphensio mea.
Orim.gigātes vel excelsi.
Orim.apphēdentes me vel apphensiones mee.
Orim.loquētes vel excludētes
Orma.anathema vel anathematizatio.
Ornā.lumen nobis vel illuminatio nostra.
Ornan.lumen gratie vel illuminatio donationis.
Oron.mons inutilis vel foramen tristicie.
Orō.pellis iniqua vel ira murmurantium.
Oron.lumen meroris vel dolor musitantium.
Oronite.montes inutiles vel foramina tristiciarū.
Oronite.pelles inique vel dolores musitantiū.
Oronite. lumina meroris vel iracūdie murmurātiū.
Oronim.lumē meroris eor vl iracūdia iniqtatis eor.
Oronom.mōs inutilis eis vel foramen tristicie eor.
Ornaim.idem.
Ornaim. lumen meroris eor iracūdia iniquitatis eor.
Orthosiada. recte indigēs testimonio vel lumē positū tesstificationi.

Hic.s.post.o.

OSa.spes vel saluatio.
Osai.spes mea vel salutio mea.
Osaias.sperās i domio vl salutio domini.
Osanna.salua vel vinifica siue saluifica nos aut saluifica tio nostra.
Ose.spes vel saluator.
Osee.sperās i co vl saluatio ei
Osia:sperans in dño vel salutio domini.

Hic.t.post.o.

OTham.tempus eis vel designatio eorum.
Othei.signū meū vl tē poralitas mea.
Othio.dolor eius vel cōtristās eum.
Othir.peccato vigilans vel signum temporale.
Othin:stans peccato vel statio temporalis.
Otholia.signū laboris vel designatio temporalis.
Othoniel.signū dei vel respondens deo.
Othorā.signans eos vel signatio eorum.

Hic.x.post.o.

OX.violēter vl volūtarie

Hic.z.post.o.

OZa.vidēs vel robustus seu visio aut fortitudo.
Ozai.fortis meus vel robur meum.siue videns me aut fortitudo mea.
Ozam.vidēs eos vel fortitudo eorum.
Ozam.videns donū vel fortido gratie.
Ozamoth.quasi signū vel fortis designatio.
Ozazim.fortis ductor vel vidēs oliuam.
Ozen.videns fortes vel fortis oculus.
Ozensera.vidēs fortē phcipis vel fortis oculi angustiati.
Ozgi.videns luctā vel robusti luctator.
Ozi.videns vel robustus seu visio aut fortitudo.
Ozias.vidēs dñm vel fortitudo domini.
Oziam visio domini est vl fortitudo domini est.
Oziph.germinās vl germinatio
Oziel.videns deum vel fortitudo dei.
Ozielite.vidētes deum vel fortitudines dei.
Ozin.auris mea vel auditi mei
Ozinite.aures mee vel auditores mei.

Seqt de icipiēth a.P.

PAphum.redimēs cadē tē vel redēptio cadētis.
Palestina.ore contusa vel ore cōrundens siue os malleatoris aut oris contusio.
Palestini.ore cōtusi vel ore cō tundentes siue ora malleatorum aut oris contusiones.
Palmirā. ore contundēs vel os malleatoris.
Pamphilia.conuersio a ruina vel diuisio cadentiū.
Pamphilienses.cōuersi a ruina vel diuisione cadentes.

Panerethos. liber ecclie vel liber ecclesiasticus.
Paraphrastes. garrulus vel cōiectator.
Parasceue cena pura vel preparatio.
Parion. discoopertus vel discooperiens.
Parmena. diuidēs plenitudinē vel diuisio plenitudinis.
Parthia. pfecte diuidēs vel pfecta diuisio.
Parthi. pfecte diuidētes vel pfectio diuidentium.
Pasca. trāscēsus vel trāgressio
Pathma. sepatio vel sepatrix.
Pathmos. sepatio hostis vl separatio palpantium.
Patroba. vidēs eum vel dissolutio eius.
Patrodus. sepans vl dissoluēs
Patura. sepatrix vl sepatio.
Paulus os rube vel os eorum seu electū mirabile. aut electionis miraculum.

Hic. e. post. p.

Pedno. temptatio mouens vel dissecatio cōmotionis.
Pelusium. os malleans vel os malleatoris.
Pentateuchū. q̄nq; libri moysi vel quinq; libri mosaici.
Pergamū dissecās valles. vel diuidens cornua eorū.
Pergen. deuorās vel vorago.
Perytholus facc⁹ absorptus vel repositio inueterata.
Perida. tēptat⁹ dilect⁹ vel temptatio amabilis.
Perichopen. incisus vl icisio.
Perone. sacculus vel repositō
Persida. temptans vel latera sua diffuens.
Perse. temptati. vel latera sua diffuentes.
Persipolis. tēptatio ciuitatū vel diffuēs latera ciuitatib⁹.
Petrus. agnoscēs vel discalciens. siue cognitus aut dissoluens.

Hic. i. post. p.

Pigmei. cogniti dño vel dñm cognoscētes.
Pila. os malleāt vl oris ptusio
Pilatus. ore contundens vel os malleatoris.
Pirrus dissoluēs vl dissolut⁹
Pisida. cognita dño vel cognitio domini.
Pisticū. fidele vel fidelitas.
Prisca. cognita vel cognoscēs
Priscilla. cognoscēs dominuz vel cognitio domini.
Priscus. agnit⁹ vel agnoscēs.

Hic. o. post. p.

Oblius. tabernaculum vel in habitatio.
Pollati ore contundēs vel os malleatoris.
Pont⁹. inclinās vel iclinatio.
Pontici. inclinantes vel inclinationes.
Pontius. declinās cōsiliū vel declinās festinationē.
Portius dura diuisio vel diuidens duriciam eorum.
Possidoni⁹. cognoscēs venationē vel cognitio cōmotiōis.
Probus. fruct⁹ cōfusus vel fructuum ignominiā.
Procorus. fruct⁹ cōgregās vel fructuū congregatio.
Ptolemeus. ad mēsurā deducēs vel ad mēsurā reduct⁹.
Ptolemai. ad mensurā deducēs vel ad mēsurā deductio.
Ptolemaida. ad mēsurā deducens vel ad mēsurā reducta.
Ptolemais. idem.
Ptolemaidēses. ad mēsurā deducti vl ad mēsurā reducētes

Hic. u. post. p.

Oblius tabernaculum vel inhabitatio.
Pudens. indut⁹ ꝑsilio vl indomenti cōsiliū.
Puteol. declinās vl declinatō
Putiphares. os inclinans vel oris inclinatio siue os inclinans ad dissecandū. aut dissecans ad os inclinandū. Nec ola noia greca vel latina ꝑm linguā hebraicā violenter interptata sunt. Sciendū nāq; est q̄ apud hebreos. p. lra nō habet. nec vllū nomē ē apud eos qđ hoc elementum sonat.

Abusiue igit accipienda sūt.

Sequit de incipientibus ab. R. littera.

Rab. fames vel impet⁹.
Rab. leta vel dilatata. siue latitudo aut dilatatio. Si enī raab p a in mediā lram scribat. famē significat siue impetū. Si vero per heth latitudinē vel dilatationē. hoc aūt eucnit ꝑm accentuū t lrarū diuersitatē vt in tā varias t contrarias significationes noīa cōmutēt. et in tam diuersa vertant.
Raaba. fames eius. vel impet⁹ eius. siue dilatās eum aut dilatio eius.
Raabia. impet⁹ dñi vel famelicus dño. siue diiudicās dñm aut diiudicatio dñi.
Raabath: bucca vel maxilla. seu bucce aut maxille.
Raam. multū vel visio. siue tonitruū aut multitudo.
Raama. vidēs vl tonitruū ei⁹ siue multum ei aut multitudo eius.
Raamas. multū dño vel visio dñi seu videns dñm. aut tonitrium domini.
Raamses. malitia tince vl malitia de tines. siue intonuit letus. aut intonantis letitia.
Raason. cursus vl placētia siue cōtēplatio aut ꝑsūmatio.
Raatha. magister peccati vel magistratio tēporalis.
Raba. multa vel magna siue iudicās aut iudiciū.
Rabaam. mltitudo ꝑpli vl magnitudo eoz siue iudicās populos aut iudiciū ꝑplorum.
Rabai. multū mihi vel magnitudo mea. siue iudicans me aut iudiciū meū.
Rabath. multū tpis vel grāde peccatū siue iudicans tēpus aut iudiciū peccatorū.
Rabi. doctor vel magister seu docēs me aut magister meus
Rabinth. doctrina multitudinis vel magisteriū iudicantis
Rabaai. multa hec vel multi-

tudo ista.
Rabiath.multū vel multa siue mltitudo aut multitudies
Rabmag:princeps cibi vel dominator edentiū.
Raboni:doctor vel mgr seu docens me aut magister meus.
Raboth:grāde signū vl mltū rīdēs siue iudicās rīdentes aut iudiciū respōdentiū.
Rabsaces:multus osculo vl princeps deosculans.
Rasaris:princeps eunuchus vel magister eunuchorum.
Rabares:multū alienus vel grādis descensio.
Racha: vanus vel vanitas siue absq; cerebro: aut signū subsannationis.
Rachab: cōcita vel quadriga: seu visio aut ascensio.
Rachal:tristis vel deorsum ferēs siue res aut negociatio.
Rachel:ouis vl visio seu vidēs deū:aut vidēs principiū.
Rachus: substātia vel pecunia
Radat:vidēs me aut fortitudo mea.
Rapha:sanitas vl medicina dei
Raphael:sanans deo vel medicina dei.
Raphaia: sanans domino vel medicina dñi.
Raphaim:gigātes vl medici siue facture nre aut lanati eor
Raphao:sanans eum vel medicina eius.
Raphaza:sana visio vel medicina fortitudinis.
Raphes: defluens vel medicus: seu volucris aut cursus oris.
Raphidim:temptatio vel laxe manus seu visio oris aut vidit os sufficiens eis.
Raphidim:sanitas fortiū vl sanitas iudicū:seu visionis fortis aut dissolutio fortiū. Iuxta exactorē vero lingue syre interpraī remisse manus:vel remissio manuum.
Raphionmedicina doloris vl temptatio iniquitatis.
Raphu:tēptatio vel dissolutio siue:sanitas aut medicina.
Ragal:res vel negociatio seu tristis aut deorsum ferens.
Ragau:pascēs vel egrotās.
Reges:pabulū vel egrotatio.
Ragon:hyems vel pabulū siue multū delectās aut multū delictum.
Raguel:pastor dei vl egrotans deo siue pascens deū aut pabulū eius deus.
Rahubel:idem.
Rahaia:pastor dñi vel egrotās dño siue pascēs dñm:aut pabulum eius dñs
Rahelaia:idem.
Ram:excelsus vel exaltatus:siue tonitruū aut exaltatio.
Rama.excelsa vel exaltata siue tonitruū aut exaltatio.
Ramale:sublimitas aut exaltatio siue tonitruū aut exaltabitur.
Ramalia:excelsus dño vel tonitruū dñi:siue excelse laborans aut exaltatio laborātis.
Ramasse:pabulū vel tinea siue malitia timēs.aut malitia de tinea.
Ramath. excelsum signū siue exaltata peccato seu mortem vidit aut mortis visio.
Ramatha:idem.
Ramathā:excelsi signū populi vel exaltatio peccati eor. seu mortē vidit eis aut visio mortis eor.
Ramathaim:excelsa duo vl excelsa bina.siue duo sublimes aut duo exaltati. Hec duo excelsa vl bina sublimia sūt due tribus regia .s.ac sacerdotalis. Unde helchana fuisse legit de ramathaim qr pater eius de tribu leui fuit et mater eius de tribu iuda:qđ notat in eo qđ ef frateus dicit ab effrata vxore sez caleb quā constat extitisse de tribu illa.
Ramathiechi:excelsū signū genue:vel elevatio maxille.
Ramathite . excelsa signa vel mortem videntes.
Rameiech.excelsa portio vl exaltata particula.
Rameſſe:amaricās vel cōmotio turbulēta: siue corrosio tinee aut tonitruū gaudij.
Ramech. mortis visio vel excelsum signum siue celsitudo pauoris.aut exaltatio vite.
Ramoth:excelsū signū vel exaltata responsio.
Raron:cursus magistri vel cōsūmatio magisterij.
Raronites:currēs magister vl consummatus magisterio.
Raronites:currētes magistri vl consūmati magisterij.
Rasaia.impius dñs vel varietas domini.
Rasathaim:varietas bina vel iniquitas duor.
Rasim:varians eos vel iniquitas eor.
Rasin:impius vl iniquus seu varietas aut pictura.
Rathanim:sonitus vel iuniperus siue visio cōsūmata aut visionis cōsūmatio. Ferūt hoc lignū iuniperi multo tpe ignem cōseruare ita vt si pruna ei⁹ cinere opta fuerit vsq; ad annū ignita pdurent.
Razias:sacratus dño vel mysticus domini.
Razom:mysticus vel sacratus
Razon:idem.

Hic.e.post.r.

Reaias.magister dñs vel dilatatio domini.
Reba:multa vl magna siue iudicās aut iudiciū.
Rebai:multū mihi vel magnitudo mea siue iudex meus aut iudiciū meum.
Rebe:quartus vel quattuor siue ordinatus aut ordinatio.
Rebee:idem.
Rebecca :patientia vel multū accepit:siue multa patientia aut que multū accepit.
Rebla:cōmissum vl multitudo
Reblata:multa hec vel multū iste:siue multum cōmisit hic aut multū cōmissum huius.
Rebmag:quartus ingeniosus vel ordinata pcussio.
Recha:mollis vel delicatus siue

mollicies aut teneritudo.
Rechab: ꝓcedēs vl excelsus seu mollis pater aut teneritudo patris.
Rechabite: cōcedentes vel excelsi: seu teneri patribus aut delitie patrum.
Rechat: mollities vl sblimitas
Recē: pictura vel varietas seu vacuefecit aut vacuefactio.
Rechma: temptatio vl militia quepiam.
Reesaa: chamꝰ vel frenū siue retinaculū aut cohibitio.
Rephan: factura vel requies: seu nra reges aut nra factura
Regalim: pedes vel ambulatio siue iter aut itinera.
Regmen: cibꝰ vel refectio siue pascēs eos aut pascua coꝝ.
Regma: temptatio vel militia quepiam.
Regom: iter vel ambulatio.
Rehi: pastor meus vel pabulū meum.
Rēma: excelsa vl vidēs aliqd.
Rempha: excelsa eructās vl ex altatio nihili.
Remmi: excelsa cōmotio vel vidēs aliquid requiei.
Remia: excelsus dns vel exaltatio domini.
Remon: excelsum murmur vel exaltatio inutilis.
Remono. excelse merens vel exaltatio iniquitatis.
Rēmō: ecclia vel ꝯgregatio.
Rēmon: sublimis vel exaltata seu malūpunicū aut malumgranatum.
Rēmōphares: diuidēs ecclias vel dissipās ꝯgregationē.
Rēmonphares: sublimitas violenta vl exaltatio dissipata seu diuisio malipunici aut diuisio maligranati.
Remoth: vidēs mortem: vel visio mortis.
Rena. magister absconditꝰ vel magisteriū pulchritudinis.
Res: caput vel patia.
Resa: caput eiꝰ vel patiēs eū.
Ressa: chamꝰ vel frenū siue stadiū aut retinaculū.
Resatha: ipietas vel iniqtas.
Resathaim: impius eiꝰ vel iniquitas eorum.
Reseph: iniquitas mensure vel caput.
Resen. caput fontis vel patientia oculi.
Reseth: ipietas vl iniqtas seu caput vite aut patia pauoris.
Respha: currens vel velox seu cursus: aut volocitas.
Resia: caput dñi vl paciēs dns
Rechma sonitꝰ vel iuniperus seu videns ꝓsumate aut visio cōsummata.
Reu: pascēs vel pastꝰ ē seu pauit me aut pastio mea.
Reū: pascēs eū vl pabulū eoꝝ
Rezer: mgri viscera fortia vel mgro viscera sanctificata.

Hic.i.post.r.

Iba mra vl magna siue iudicās aut iudiciū
Ribai: multū mihi vel magnitudo mea seu iudex meus aut iudicium meum.
Ripha: vidēs bona vel vidēs buccellam.
Riphat: vidēs bona tpis vl videns buccellā vite.
Riphet: videns bona pauoris: vel vidēs buccellā vite.
Rithus: ḡrēs vel bonꝰ seu lumē aut inqsitio bonitatis.

Hic.o.post.r.

O. mgr vl magisteriū.
Roaga: magister meditans vel magistri locutio aut fortis susceptio.
Robaim: impetus vel latitudo
Roboā: dilatās ppīm vel dissipans ꝓpos: siue impetus ꝓpī aut inclinatio ꝓpoꝝ.
Robooth: platee vl latitudies seu platee inclinate aut platearū inclinatiōes.
Rode. vidēs vl fortis seu visionis fortitudo: aut visio fortitudinis.
Rodie: vidēs vitā vel vidēs essentiā seu videns iudiciū.
Rodim: patruꝰ iudicās vl visio iudicū patruel.
Rodū: visio vel defectio seu di-
sentiens aut difficilis.
Rodū: videntes vl descēdentes seu dissentientes aut difficilis.
Rodochꝰ: fortiter durus vel vidēs nigredinē.
Rocgal: deorsū ferēs vel magister tristicie.
Rogel deorsū ferens vel negociatio tristicie.
Rogelim: deorsū ferēs eos vel negociatio tristicie coꝝ.
Rogomelech: magister fouee gentis vel magistrans decipulas portionis.
Roma: magisteriū frangēs vel magisterū cōfractio.
Roma. tonās vel sublimis siue tonitruū aut sublimitas.
Romani: tonātes vel sublimes siue tonantes sublimiter aut tonitrua excelsa.
Romelia. magister frāgēs laborantes aut sublime tonitruū laborantium.
Roob: platee vel latitudines.
Roobia: platee dñi vel latitudines dñantium.
Rooboth: platee inclinate vel platearū inclinationes.
Roos: turrꝭ vel ꝓ pugnacula.
Ros: caput vel initium.
Rosmophim: caput fortiū vel initiū vicinarū.
Rot: visio vel festinatio seu deficiens aut defectio.

Hic.u.post.r.

Uben vidēs filiū vel filius visionis seu vidēs in media aut vidēs ꝓ mediū.
Rubeni: vidēs filiū meū vel filij mei visio seu videte inter me aut videte ꝓ mediū mei.
Rubenite: vidētes filios vl visiones filioꝝ seu videntes ꝓ medium.
Rufus: sanās vel reficiēs siue nos sanās aut refectio nra.
Ruma. excelsa vel vidēs aliqd
Ruth: vidēs vel festinās seu deficiens aut defectio.

Sēāc ne incipiētib⁹ a lra. S.

Aaph speculū vel angustiatus.
Saal. reddēs vel aggranās.

Interp̃tationes

Saal. vola vl pugil seu vulpis aut ortus aquarñ.
Saalabim. aggrauãs itellectñ vel aggrauario intelligẽtie.
Saalim. vole vel pugiles. seu vulpes aut ortus aquarum.
Saalum. reddẽs vel redditor. siue redditio aut reddidit eis
Saar estimãs vel estimatio.
Saarite. estimantes vel estimatores.
Saarim. estimãtes eos vel estimatores eorum.
Saasin. incubuit egrediẽs vl incubatio egressionis.
Saba. capta vel captiua siue captiuitas. aut cõuersio.
Saba. clamãs siue cõuertens siue clamor aut eloquẽtia.
Sabcha. rete verretinaculñ. siue loquẽs ei aut eloq̃ntia ei⁹
Sabaias. captus domino. vel conuersio domini.
Sabaim. clamãtes vel eloquẽtes siue captiui aut cõũtẽtes.
Sabama. leua vel sinistra.
Sabama. excelsa vel cõũsio q̃dã siue tollẽs altitudinẽ aut tollens excelsum.
Saban. tollẽs altitudinẽ. vel tollens excelsum.
Sabana. lena meis vel ꝯũsio. quepiã seu tollẽs altitudinẽ aut tollens excelsum.
Sabaoth. ℞tutes vel exercit⁹. siue ℞tutum aut exercituñ.
Sabarim. mõtes circũiens vl montiñ exrcũitio.
Sabath. sceptrñ vel virga. siue bacul⁹ aut principatus.
Sabatha. gyrãs vl circũiẽs siue circũit⁹ aut circũcidens.
Sabathaca. sedes tua vel circũiens te siue circũitus tuus aut circũcisio tua.
Sabathai. circũitus meus vel circũcisio mea.
Sabbatñ. req̃es vel requietio
Sabbatism⁹. req̃etio vel req̃es
Sabe. agne vl oues. siue septẽ aut iuramentum.
Sabee. idem.
Sabe. septies vel abũdãs siue saturitas.
Sabee. septẽ vel abundãs. siue saturitas aut abundantia.
Sabei. captiui vel clamãtes siue cõuersi aut eloquẽtes.
Saber. captiu⁹ vigilans vl cõuersus resurgens.
Saber. virgultñ vel iurãs. siue ouis aut satietas.
Sabeth. ouis vel satietas siue virgultñ. aut adiuratio.
Sabeth. captiu⁹ pauidus vel conuersio vite.
Sabia. dãma vl capra siue iurans dño. aut satietas dñi.
Sablath. req̃es vel intermissio
Sablathaim. requies i eis vel intermissio eorum.
Saboim. dãme vel capree siue stantes aut statio.
Saboim. tolleus altitudinem vel tollens excelsum.
Sachar. cilitiñ vel penitentia
Sachat. singuli vel curuãtes.
Sada. archanũ vel latus a latere nõ a latitudine.
Sadada. lateri adherẽs vel archanum eius.
Sadaia. latus iniquum vel archanum iniquitatis
Saddai. oipotẽs vl oipotẽtia
Sade regio vel iusticia siue cõsolatio aut veneratio.
Notandñ est i hac lĩa sez. s. ꝙ sicut quedã vocales cñ apud nos sint eedem. apud hebreos diuersis characterib⁹ annotant diuersosq̃ sonos habẽt ideoq̃ diũsas significatiões ꝓtinẽt. ita etiã ipa eadẽ. s cñ vna apud nos sit apud illos diuersa sortit nomia diũsasq̃ figuras possidet. ac diuersos sonos. ꝛ idcirco nemo mirñ existimet si ipsa eadem i varijs interꝑrationib⁹ cõmutet
Tres sunt esñ apud hebreos lĩe. vna q̃ vocat samech ꝛ simpliciter legit quasi ꝑ. s. nram litteraꝫ ꝓferat: altera sin vel sen dicit in qua stridor q̃daꝫ nõ nostri sermonis interstrepit: tertia sade nominat quã nostre aures penitus refoimidant.
Sademoth. regiões vel latus siue iusticie aut cõsolatiões.
Saderoth. porticꝰ publica vel conuentio populorñ.
Sadesor. vberñ lumen vel lux vberum meorum.
Sadirh. archanñ iusticie vl cõsolatio testificationis.
Sadoch. iusticia vl iustificatõ
Saducei iusti vel iustificati. siue iusticie aut iustificatiões.
Saesdema. pestilens aer vl pestilentia aeris.
Saph. vinculuꝫ vel labiñ siue speculñ aut angustia.
Sapha. vinciens eñ vel labiñ eius. siue speculans eum. aut angustia eius.
Saphai. vinciens me vel speculans me siue labiuꝫ meum angustia mea.
Saphan. vinciens ꝓpm vel labiñ populi. siue ãgustiãs eos aut speculñ eorñ.
Saphan. absconditus vel proficiscens.
Saphan. lepꝰ vel hericiꝰ. siue angustiãs. aut cyrogrillus.
Saphan. speculãs donñ vel labiñ gre seu vinculñ supiꝰ aut barba supioris iudicñ.
Saphane. vinculñ gre vel speculator donatiõis.
Saphana. labiñ eius vel labiñ superiꝰ seu barba eiꝰ aut barba superioris iudicñ.
Saphanerphane. saluator mñdi vel absconditoꝝ reptor. Ipse est ioseph qui ꝛ egyptñ saluauit ꝛ abscondita reuelauit pharaoni.
Saphama. abscõdit dñs vel ꝑfectio dñi. seu speculãs donã tẽ dñm aut labiñ gre dñi.
Saphat. iudicãs vel iudicauit siue iudiciñ aut diiudicatio
Saphata. iudicãs ꝓpm. vl populñ iudicauit. siue iudicãs eñ aut di iudicatio eius.
Saphathias. iudicat dñs vel iudicatio dñi.
Saphatmoth. iudicãs mortẽ vel iudicatio mortuoꝝ.
Sapher. decus vl pulchritudo

seu speculans vigiles aut labium resurgentium.
Saphyrus. narrans vel litteratus siue librarius aut egregie speciosus
Saphyra. litterata vl librarius siue narrans aut egregie speciosa. Juxta vero ppietatez syri sermonis interp:etat formosa vel formositas.
Saphon. tabis murmurās vel speculū inutile seu vinculis meroris aut angustia iniquitatis.
Saphria. iudicat dominus vel iudicium domini.
Saga. locutio vel minoratio.
Sahis. tēptans vel tēptatio.
Sairath. damma vel caprea.
Sala. leua vel missa siue tollēs aut missio.
Salabin. pacis grauitas vl vestimentum graue siue aggrauans intellectū aut aggrauatio intelligentie.
Salabon. tollens meroꝛē aut aggrauatio iniquitatis.
Salabonite. tollentes meroꝛē vel aggrauati iniquitatibus
Salacha. leua venit vel tollēs venit siue tulit sibimet aut tēptatio itineraritū.
Salai. tollēs me vl missio mea
Salabū. salus cordis vel sanitas cordiuꝫ eorum.
Salama. vestimentū vel pacificans siue vestis pacis aut tribulatio eius.
Salamihel. pax mea deꝰ vel retribuet mihi deus siue deꝰ vestimentum meuꝫ aut retributio mea retributio dei.
Salamim. pfecti vel ꝓfīmati seu pfectio aut cōsūmatio.
Salamina. fluctus vel cōmotio seu vmbra cōmotiōis aut saluatio iudicū.
Salathi. frutex vel petitio.
Salathiel: petēs deum vel frutex dei.
Sale. egredīēs vel egressio.
Salebim. pacī grauitas vl vestimentum graue siue aggrauans intellectū aut aggrauatio intelligentie.
Saleeh. egrediens vel egressio
Saled. egredīēs vel emissio.
Saleph. missus vel reddit⁹ siue cōsūmatus pfecte aut cōsūmate perfectus.
Salem. pax vel iustitia seu missit aut missio.
Salem: reddens vel redditā siue cōsūmata pfecte aut cōsūmatio pfectionis.
Salemoth: egredīēs mortuus vl egressio mortui siue tollēs mortē aut emissio mortis.
Salphauth: vmbra pariter vel vmbra fortitudinis seu vmbra formidans aut vmbra in idipsum.
Sali: missa vel leua seu tollens aut missio.
Salim: leua vl vulpes siue tollens eos aut missio eoꝝ.
Salisa: vitula tertia vel vitula triennalis seu vitula consternans aut vitula ꝓsternata.
Salissa: idem.
Salma. pfecta vel pacificans seu sentiens aut sensibilis
Salmā: sentiens vel sensibilis seu pacificus aut cōsūmatio.
Salmana: pfectus vel ꝓsūmatus siue pacificans eum: aut sensibilitas eius.
Saluamasar. pfectus vinculo vel ꝓsūmatus ad vinciendum siue sentiens carcerē aut pacificans angustiatos.
Salmane: pacificās eū aut cōsūmatio eiꝰ siue vmbra phibēdi aut vmbra cōsūmatīcis
Salmanoe: cēsus vite vl pacificās susceptꝰ siue vmbra offēdiculi aut imago fortitudis.
Salmas: sentiens dominū vel pacificus domini.
Salmon: sensibilis vel pacificꝰ siue vmbra virtutis aut imago fortitudinis.
Salmona: imagīcula eius vel imago fortitudis eiꝰ siue vmbra portiōis aut vmbra munerationis.
Salmonē: nomen habitaculi vel vmbratio muneꝛ seu vmbra virtutis eoꝝ aut imago fortitudinis eoꝝ.
Salo: tollēs vel cōmissio eoꝝ.
Saloim: tollens eos vel emissio eorum.
Salom: retribuēs vl pacificꝰ siue retributio aut pacificatio
Salome: pacificās eum vel retributio eius.
Salomi: retribuens mihi vel pacificatio mea.
Salomim: pax mea eis vl retributio mea eoꝝ.
Salomith: tēptatio respiciēs trāsmigratiōez vel trāsmigratio respiciēs temptationem.
Salomō: pacificus vel retributor seu pacifcans merentes: aut retribuens iniquis.
Saltus: fruter vel petitio.
Salu: temptatio respiciēs vel respectus temptatiōis Juxta etymologiam vero greci ꝓmonis interpretatur vegetatus aut fortunatus.
Salumith: tēptatio respiciēs trāsmigrationem vel trāsmigratio respiciēs tēptationē.
Saluſa. vita ꝓsternata vel tēptatio respiciens eum.
Sama: ibidem vel pditio siue exauditus aut exaudibilis.
Samaa: ibidem pditio eiꝰ vel ibidem exaūditio eius.
Samacha: celi tui vl celos tu-
Samachias: celi tui dñe (os. vel celos tuos domine.
Samath: nomē inclytū vel auditio testimonij.
Samagar. nomen aduene vel exauditio aduenaꝝ.
Samai: exaudiens me vel ibidem exaūditio mea.
Samai: celestis vel hūilis seu ve mihi aut ibidē pditio mea
Samaia: humilis dño vl audiens dñm siue ibidē auditor dñs aut ibidē exaūditio dñi
Samaoth: audiēs signum vel ibidē pditio responsionis:
Samarari: lana mea vel custodia mihi.
Samarath: nomē smaꝝ vel exauditio amaritudinis.
Samareꝰ: lana vl ꝓfectio siue

custos aut custodia.
Samari:lana mea vel cõfict⁹ mihi: siue custos me⁹ aut custodia mea.
Samaria :lana dñi vel ꝓfecta dño siue custos dñi aut custodiens dñm.
Samaritan⁹:lana vel ꝓfectio seu custos aut custodiẽs.
Samaritani: lane vel ꝓiuncti seu custodes aut custoditi.
Samarite:idem.
Samaron:ibidẽ meroz vl ibidem ꝑditio iniquitatis.
Sãbucea: sol vel lumẽ siue illuminãs aut illuminatio.
Samech :fultura vel erectio siue adiutoriũ aut firmamẽtũ.
Samer: custodiẽs vel custoditus siue custos aut custodia.
Sames: sol vel fons solis aut mãdatũ humile aut mãdatũ humilitatis.
Sangar:noiat⁹ incola vel nominatio aducnaꝛ.
Samias:sustollẽs nomen dñi vel audiẽs dñm plasmatorẽ.
Samir:vepres vel incultũ siue nomen vigilie aut exaudiẽs vigilantes.
Samith: nomen tpale vel auditio peccati.
Samodi: noia vel noiationes
Samoc:nomen vite vel exaudiens susceptionem.
Samathracia : audiens rhsionẽ vel audiens reuelationem seu auditio rhsionis aut auditio reuelationis.
Samathraces:audiẽtes rhsionẽ vel audiẽtes reuelationẽ seu auditores responsionum aut auditores reuelationum
Samsari:noiatus ꝓnceps vel exauditor angustie.
Samri:nomẽ lacescens vel exauditio amaritudinis.
Samsame:nomẽ auditum vel famosa auditio.
Sãsõ:sol fortꝫ vl sol fortitudo seu sol eoꝝ aut illuians eos.
Samu:audiens vel exaudibit seu ibidẽ ꝑditio aut ibidẽ exauditio.
Samua: audiẽs eũ vel exaudibilis ei siue ibidẽ ꝑditio ei⁹ aut ibidẽ exauditio eius.
Samuel:noiat⁹ deo vel postulat⁹a deo siue audiens deum aut exauditio dei.
Samũ: audiens eos vel nominatio eorum.
Sam⁹:noiat⁹vel exaudibilis.
Samusathã:noiatus eis vl exauditio eoꝝ.
Samusathi:noiatus mihi vel exauditio eoꝝ.
San:dormiẽs vel securus seu abundãs aut egrediens.
Sanaballath: abũdãs vir tpe vel egressa deuoratio pctõris
Sanabia : dormiens dño vel egressio dñi seu abũdãs dño aut securitas dñi.
Sanã: dormiẽs ꝓpter vel securitas ꝓpri seu abundans eos aut egressio eoꝝ.
Sanã :dormiẽs dño vl egrediens gra seu abundãter donatus aut securitas gratificata
Sanami:dormiẽs dño eis vel egrediẽs gra eoꝝ siue abũdãter donans eos aut securitas gratificationis eoꝝ.
Sandic⁹: abũdans cõpunctio vel egressio cõpunctionis.
Sanir: de⁹ lumis vel deus lucerne seu leuãs nouitatẽ aut nouitatẽ attollẽs.
Sapan:speculator vel labium ei⁹ siue iudicii supi⁹ aut barba supioris iudicũ.
Sara : princeps vel carbo seu velamen aut angustia.
Srara:idem.
Saraa:princeps ei⁹ vel carbo eius seu eius velamẽ aut angustia maloꝝ eius.
Saraballa :principatuꝫ hñtia vel carbonũ deuorationes.
Sarabias :princeps patꝫ dñi vel ꝓncipans dñi parruus.
Sarad: descendens vel descensio siue descendit aut vt descenderet.
Saraphat:incendens vel incẽdium.
Sarahe:ꝓnceps fratꝫ vel vela mea fraternũ siue carbo suscipiens aut angustia vite.
Sarai: princeps mea vl carbo mens seu velamẽ meũ aut angustia mea.
Saraia:princeps fuit vel ꝓncipans dñs seu vinct⁹ dño aut angustia domini.
Saraias:ꝓnceps dñi vel principãs dñs seu velamẽ dñans aut angustia domini.
Saraite: ꝓncipes vel angustia ei siue carbones aut velamia
Sarar:porta vel cãdor seu cantilena aut cantor introiens.
Sarari : porte eoꝝ vel cãtãtes eis seu cãtilene eoꝝ aut cãtores introeuntes ad eos.
Sarasa:ꝓnceps tribulator vel princeps tribulatus seu princeps tribulatiõis aut principatus tribulatio.
Saraser: princeps fuit vel elatio angustie seu princeps tribulationis aut principãs tribulationis.
Sarath :vincens vel lepra seu tribulatio aut morb⁹ insanabi
Sarath:vincens venit (lis. vel lepra ei⁹ seu tribulãs eus aut morbus insanabilis ei.
Sarathan :lepra donata vl victoria gre seu tribulans eos aut morb⁹eoꝝ aduentens.
Sarathasur: vincẽs diuitẽ vl lepra diuitiaꝝ seu morbũ insanabilẽ tollens aut tribulatio factura suscitans.
Sarathi: lepra mea vel tribulans me siue victor me⁹ aut morbus insanabilis mihi.
Sarba:lepra vel morbus insanabilis.
Sardie : ꝓnceps pulchritudis vel principatus pulchritudo
Sareas:ꝓnceps tollẽs vel carbo sustollẽs seu velamẽ factura aut angustia plasmatiõis.
Sarebias: ꝓnceps dñi vel angustians dñs.
Sared:descẽdẽs vel descensio siue descẽdit aut vt descẽderet
Saredite: descendentes vel descensiones siue descenderant

aut vt descenderent.
Sareda: descensio eius vel descendens ei.
Sarcdatha: descendēs tpc vel descensio peccatoris.
Sarema: princeps sibilās vel princeps litigiosus.
Sareon: ꝓnceps merēs vl carbo lutilis seu velamē tristicie aut angustia iniquitatis.
Sarepha: incensa vel incēdiū seu tribulatio panis aut panis angustia nomē ex hebreo syroq; compositus.
Sarefai: ꝓnceps vl angustiaꝝ
Sares: ꝓnceps vigilās vl ꝓnceps suscitās elatiōes ăgustie
Sareth: vincens vel lepra seu tribulatio aut reliquie principatus.
Sarphan: princeps incendēs vel carbo incendū.
Sargan: princeps horti vl ꝓnceps virgulti.
Sargon: idem.
Sarigaur: rami vel ꝓpagines seu princeps ramoꝝ aut principeps ꝓpaginum.
Sarias: princeps dñi vel principans dominus.
Sarim: hordeū vel cibariū seu principans eis aut angustia eorum.
Sarion: ꝓnceps merēs vl carbo inutilis seu velamē tristicie aut angustia iniq̄tatis.
Sarith: reliquie vel princeps reliquiarum.
Sarone: ꝓnceps merorū eoꝝ vel cātans ei cāticū tristicie.
Saron: princeps merorū vel cantans tristiciam.
Sarona: princeps tristicie vel cantans tristiciam seu princeps merorū eiꝰ aut cātilena tristicie eius.
Saronite: principes merentes vel cantantes tristiciam.
Saroz: indutus vel indumentum siue coangustās aut coangustatio.
Sarozō: ꝓnceps mōtis vel principās iumi seu angustās pelles suas velamen tracūdie.
Sarsathin: princeps cadauer vel princeps ruine seu ꝓnceps ruēciū aut ꝓnceps cadētium
Sarthan: princeps demolitoꝝ eiꝰ vl princeps coangustatoꝝ eiꝰ seu tribulās eū aut coangustatio eius
Saruch: lorū vel corrigia seu dependens aut pfectio.
Saruia: vincta vl vinculū seu angustians aut angustia.
Sasa: senarius vel longeuus.
Sasabasar: senariꝰ infans vel longeuitas angustiata.
Sasagaci: senariꝰ robustus vel longeuitas fortitudinis.
Sasai: senarius meus vel longeuitas mea.
Sason: ciuitas vel oppidum.
Sasonthamar: vrbs palmarū vel ciuitas amaritudinis seu vrbs cōmutantium aut oppidum cōmutatoꝝ.
Sathaim: libri vl librarū siue historici eoꝝ aut historie eoꝝ
Sathan: cōtrariꝰ vel adūsariꝰ seu trāsgressor aut ꝓuaricator
Bathanas: trāsgressor vl ꝓuaricator seu ꝓtrariꝰ facture aut aduersarius plasmationis.
Sau: digna vel eleuata seu dignitas aut elcuatio.
Sauce: cantiōes vel cantilene
Saue: digna vl eleuata seu dignitas eiꝰ aut elcuatio eius.
Saupha: speculator vel speculatio seu supereffundens aut supereffusio.
Saul: petitio vel expetitus seu abutens aut abusiuū eoꝝ.
Saulite: petētes vl expetiti siue abutētes aut abusiui eoꝝ
Saulꝰ: temptatio respicientis vel temptationis securitas sine abutens cōsilio aut expetitio festinationis.
Saurs: dignitas magistri vel eleuatio magistri eius.
Schacha: propago vel tabernaculum.
Scharlorb: merces vel mercedem accepit.
Spania: accincto vel expeditio.
Spani: accincti vel expediti.
Sparita: accinctio bona vl expeditio illuminationis.
Sparthiathe: accincti bene vl expedite illuminati.
Stachim: faciens cantilenas vel factor cantilenaꝝ.
Strachim: faciēs cātilenas eius vel factor cātilenaꝝ eoꝝ.
Starbuzānai: iudex cōtēptor. gre mee vel speculator despiciens gratiam meam.

Vic. c. post. s.

Ɛba: statio vl eloquen-
Sebaste: vallās tia.
vel gyrans.
Sebastianus: vallatus vel circhiens.
Sebe: statio vel eloquentia.
Sebedia: stat testans dñm vel statio serui dñi.
Sebeia: stans iniquus dñs vl statio iniqui dñi.
Sebemas: stat iniquus dñs vl statio iniqui dñi.
Sebeon: stās merēs vel statio dolens seu stat iniquitas aut eloquentia inutilis.
Sebethai: stans supior vel eloquentia pauida.
Sebia: stans dñs vel stās dño seu sectans dominū aut sectator domini.
Sebihel: stans deus vel stans deo seu sectans deum aut sectator dei.
Sebna: stās pulchre vel statio pulchritudinis.
Sebim: statio maris vel sectatio eius mare.
Seboim: dāma vel capra seu capreca eoꝝ aut damula eoꝝ.
Seboleth: spica vl germinatio.
Sebom: damma vel capra seu statio maris seu sectatio eius mare.
Sebuel: reuertens ad deuꝫ vel reuertitur ad eum deus.
Sechar: byssus vel cilicū.
Sechath: ramꝰ vel ꝓpago.
Sechech: speculū vl speculatio
Sechem: laborās vl hūerosus
Sechemite: laborioſi vl humile
Sechemas: variꝰ ons (rosa. vel varietas dentium.

Sechim: varius vel varietas.
Sechias: varius dñs vel varietas domini.
Sechiel: varius deo vel varietas dei.
Sechimas: varius domin⁹ vel varietas domini.
Sechothanoth: tabernacula filiarū vel obumbrās filias.
Sechri: ebrietas vel tabernaculum.
Sechrona: ebrietas merēs vel tabernaculum doloris eius.
Secchа: spine vel cardi seu tribuli aut punctiones.
Sechin: fatu⁹ vel fatuitas siue insulsus aut infatuatus.
Secūdus: eleuans vel eleuat⁹ seu elatio aut eleuatio.
Seda: cibaria vel ex latere.
Sedada. cibaria testium vl ex latere seruitutis.
Sedecha: iustitia vel iustifica
Sedeche: iustificās eum (tio. vel iustificatio eius.
Sedechias: iustitia dñi vel iustificans dominū.
Sedeur: cibaria ignis vel ex latere luminis.
Sedi: cibarium meus vel ex latere meo.
Sedīj: cibariū meum mihi vel ex latere meo meus
Sedim: saliue vel amaritudines seu nemus amenum aut amenitas nemoris.
Sedius: cibariū festinātis vel ex latere consiliatoris.
Sedimihel: ex latere dei vel cibarium qđ est a deo.
Seddo: cibariū testiū vel ex latere seruientis.
Sedrach: decor vel decorus.
Sedrachi: decus meum vel decorus mihi.
Seducha: testimonium vel testificatio.
Sephans: humilis vel campestris seu atterens eos aut attritio eorum.
Sephamoth: atterēs mortē vl humiliās mortuos seu labiū mortī aut iudiciū mortuor.
Sephan: speculatio vel aquilonaris.
Sephar: liber vel littera seu librarius aut litteratus.
Sepharraim: liber psalmorum vel volumen hymnor.
Sepharuaim: libri ipsi vel littere ipse seu librarū eor aut ipi litterati eor.
Sephat: iudicās vel iudicatio
Sephata: iudicans eum vel iudicatio eius.
Sephathias: iudicans dñs vl iudicatio domini.
Sephala: humil vel cāpestris seu vallis aut planities.
Sepher: libri vl littere siue decus aut pulchritudo.
Sephet: iudiciū vl diiudicatio
Sephe⁹: speculat⁹ vl egrediēs.
Sephi: speculat⁹ vel vnipes.
Sephina: aquilo vel aquilonaris: seu temptans eos aut tēptatio eorum.
Sephion: egrediēs vel abdit⁹ seu egredere os meroris aut egredieus os tristicie.
Sepho: speculator vel bipes.
Sephon: specula vl aquilo seu speculum aut archanū.
Sephonite: specula vel archanum seu aquilonares aut speculatores.
Sephor: auis vel speculus seu adherens aut placens.
Sephora: auis ei⁹ vel speculās eum seu placens adhesit aut adhesio placuit.
Sephrai: placens signū vel adherens subterius.
Sephrhan. speculator humil vel archanū responsionis.
Sephu: spicū vel speculator seu bipes aut vnipes.
Sephuran: atterens naues vel attritio nauiū seu adumbrās iusticiā aut vmbraculum iusticie.
Segar: caliđus vel minoratus
Segim: spine vl tribuli seu pūgens eos aut punctiōes eor.
Segon: locutio murmurās vl loquela inutilis.
Segor: iunior vel paruula seu calens aut meridiana.
Segur: spina paruula vl locusta inutilis.
Segur: iunior vel paruul⁹ seu calens aut meridianus.
Sephin: exitus vel exeuntes.
Seyr: hircus vel hirsut⁹ seu hispidus aut pilosus.
Seyra: hispida vel hirsuta siue horribilis aut pilosa.
Seyrath: idem.
Sela: petitio vl vmbraculū seu dimittēs eū aut dimissio ei⁹.
Scla: sp vel in finē siue sempiternus aut in sempiternū.
Selachi: tollēs sibimet vel tēptatio ambulantis.
Sella: petitio vel vmbra eius.
Sellai: petitio mea vel vmbraculum meum.
Sellaia: petens dominum vel braculum domini.
Sellaite: petētes vel sempiterni seu dimittētes eos aut ob umbracula eorum.
Selam: missus vel latus a late re non a latitudine.
Selam: petitio vel sempiterni tas seu obumbrans eos aut dimissio eorum.
Selcha: ramus vel ppago seu paci suspirans aut pacificus erubescens.
Selebin: petens filios vel obumbraculum filior.
Selech: petēs vl dimittēs seu vmbraculū aut sempiternitas.
Selecha: tēptatio itinerī vl tēptatio ambulāris siue obumbrās aut sempiternitas eius.
Sellem. pacific⁹ vel pacat⁹ seu pacificans aut pacificatio.
Sellemite: pacifici vel pacati seu pacificantes aut pacifications.
Seleman: redditus dño est.
Selemias: redditus domino vl redditio domini.
Selemi: tēptatio respiciēs trās migrationē vel trāsmigratio respiciēs temptationē.
Selles: petitio vel pacificans.
Selethai: frutex vultur vel petitio denorantis.
Seleuc⁹: exiēs aduocat⁹ vl ex-

tens aduocatio seu tollens se
metipos aut itinerꝫ exprimētiū
Seleucia:exiēs aduocatio vel
exitꝰ aduocatiōis seu tollēs se
metipaz aut itinerꝫ exprimētiū
Selim:vulpes vel tollens seu
auulsio aut dimissio.
Selma.sensus vel pfectio.
Selmai:sensus meus vel perfe
ctio mea.
Selmō:pax vl sensus seu fortꝫ
imago aut structꝫ umbraculiū.
Selo:ve ei vel dimissi eius seu
petens eum.
Selom:auulsio vel dimissio si
ue translatus aut restituens.
Seliū:pacificꝰ vel pacatus seu
pacificans aut pacificatio.
Sem:audiēs vl noiatꝰ siue fa
mosus aut famosa auditio.
Sema:nomen auditum vel fa
mosa auditio.
Semma:idem.
Sēmaa.nomē auditum ei vel
famosa exauditio eius.
Sēmaia:nomen audituz dño
vel famosa exauditio dñi.
Semanoth:nomē hūile vl no
men humiliatꝫ seu nomē au
ditum aut noiata auditio.
Semarith:nomen quesituz vl
auditio bonitatis.
Semath:nomen tpale vel ex
auditio peccatoris.
Semathei: noiati peccato vel
exaudiri temporaliter.
Semadahe:nomen scitum vel
nomen auditū seu nomis au
ditio aut nominis sciēria.
Seme: audiēs vel auditio seu
nomen aut noiatio.
Semeber:nomē fontis vel ex
auditio putei.
Semedab: nomē pditiōis vel
ibi pditio seu nomē auditio
nis aut ibidē exauditio.
Semegar.ibi aduena vl ibi co
lonꝰ seu auditio aduene:aut
nomen aduenarum.
Semei.audi mihi vel audi me
seu nomē meum aut auditio
Semeias.audiēs dñm (mea
vel nominatus dño.
Semeitici. noiati mihi vel ex

auditores mei.
Semel.sol vel idolū. Et notan
dū q hoc nomē i hebreis vo
luminibus ąsi sermo latinus
fit a similitudie. Unū t simula
cra dicuntur ipsa idola quasi
simulata.
Semeliias:idolum domini vel
sol dominicus.
Semer:nomē amaꝝ vel exau-
ditio amaricationis.
Semerias: cōiunctus dño vel
custodia domini.
Semeron : vepres doloris vel
terra iculta merentiū seu no-
men magistri dolētis aut au-
diens magistrū inutilem.
Semes : sol vel fons solis seu
mandatū humile aut manda
tum humiliratis.
Semi.nomen auditū mihi vel
famosa exauditio mea.
Semida. nomen meuz scitum
vel nomē meū auditū seu no-
minis mei auditio aut nomē
meum scientia.
Semidahe: nomen meū scituz
vel nomen meū auditum seu
nomen meuz auditio aut no-
men meum scientia.
Semidate : noia mea scita vel
noia mea audita seu nominū
meoꝝ auditiōes aut nomi-
nū meoꝝ scientie.
Semir. vepres vel inculteū seu
tra spinosa aut terra inculta
Semiramoth . nomen videns
mortem vl auditio mea visio
mortis.
Semoth.nomē mortuum aut
auditio mortis.
Semua.noiatꝰ vl exaudibilis.
Sēneser.blasphemꝰ vl blasphe
Sennoth.noia vel au (mia.
ditiones seu nomē signi aut
exaudita responsio.
Semrā. audiēs nomē excelsū
vl famosa auditio exaltatiōis
Semramite:audientes nomia
excelsa vel famose auditiōes
exaltationum.
Semri.nomen lacescēs vel au
ditus amarus.
Samron.nomē eius vel audi

tio eius seu custos vidit su
visionis custodia.
Semromarom:nomen amar
tristicie vel audiēs amaꝝ me
rorem seu custos amari mero
ris aut custodiens merorem
amaritudinis.
Semsai:audiēs nomē salutis
vel famosa auditio saluatorꝫ
Semshi:sol meus vl illumina
tio mea.
Sen:dēres vel abūdantia seu
super vulnꝰ aut amphora tem
ptationis.
Senna:volūtas vel mādatum
seu volūtas mēdati aut man
datum voluntatis eius.
Sena:tollēs vel angustia siue
dens eiꝰ aut abundāria eius.
Senaa:tollēs eū vel angustia
eius seu supꝫ vulnꝰ eiꝰ aut am
phora temptationis eius.
Sennaab:volūtas pris vl mā
datū paternū seu volūtas mā
dati paterni aut mandatum
voluntatis paterne.
Sennaar:fertilis vl ferox eoꝝ
siue excussio dentiū aut denti
um vacuefactio.
Sēnacherib:tollēs deserta vl
alleuans desertionem.
Senā:deus ppli vel angustiās
ppli eius seu tollēs eos aut abun
dantia eoꝝ.
Sēnasar:volūtas diuitiaꝝ vel
mandatum dearitudinis.
Sene:deus eius vel angustiās
eum seu tollens eū aut abun
dāria eius.
Senech:cymbalū vel tinnitꝰ.
Senesarma:tollens rubrū vel
temptationes tollens.
Sēnim : volūtas mādati eorū
vel mādatū volūtatis eoꝝ.
Semron: nomen vidēs vel cu
stos nominis.
Senshi:sol meus vel illumina
tio mea.
Sennua:dētes monēs vel am
phora rēptationis cōmore.
Seon:calor vel calidꝰ siue ger
mē qō nō ē aut germē iutile.
Seon:rēptatio lacescēs vel si-
locutio inutilis seu germē rē

ptatum aut germinatio tem-
ptationis.
Seor: calens vel paruulus seu
minor aut meridianus.
Seorim: minorãs eos vel cali-
ditas eor.
Sephi: spiculat⁹ vl vnipes mol
Sephima: spiculũ fractũ (lis.
Seraphin: ardor vel incẽdiuz
seu ardẽtes vel incendẽtes.
Serai a: princeps osu vel angu
stians ohm.
Serabia: idem.
Sereser: princeps principũ vel
angustians principes.
Sereth: ꝓnceps vl lepra seu tri
bulatio aut relicꝫ ꝓncipat⁹.
Sergi⁹: princeps valk vel prin
ceps hortuli seu ꝓnceps horti
humiliari aut angustiãs hor-
tum humiliatum
Serim: principans eis aut an
gustia eorum.
Seron: ꝓnceps merorꝭ vel cã
tans tristiciam.
Ser: carbo murmurantiuz aut
angustia inutiliũ.
Serua: vinculũ vel angustia.
Seruch: lorũ vel corrigia siue
dependens aut pfectio.
Seruia: vinct⁹ vel vinecio seu
angustiãs aut angustiatus.
Sesa: tẽptatio vel farinat⁹ si-
ue longeuus aut egrediẽs.
Sasach: manus vel byssus seu
man⁹ facci aut facc⁹ bysſin⁹.
Sesai: egrediens mihi vel lon-
geuitas mea seu farinat⁹ me⁹
aut tempratio mea.
Sesamor: tẽptatio vrgens vel
egressio attrectans.
Sesan: tẽptatio doni vel egres
sio gratie.
Sesban: tribulatio yenicꝫ vel
tribulator edificationis.
Sesbasar: tribulator vl tribu-
lat⁹ seu tribulãs aut egrediẽs
Sesima: egressio mortificatio-
nis vel egressũ ẽ os tristicie.
Sesion: egressio tristis oris vl
egressum est os tristicie.
Seth: ponẽs vel posit⁹ seu po-
suit aut resurrectio.
Seth: semen vel germẽ seu ger
men aut poculum.
Sethar: poculum suscitans vl
germen vigilie.
Sethim: spine vl germina seu
positiones.
Sethri: exactor me⁹ vel abun-
dantia mea seu diuertens mi
hi aut diuerticulũ meũ.
Sethrai: seminãs magister me
us vel resurrectio mgri mei.
Seethim: spine vel germia seu
positiones.
Secma: loquẽs vel tentorium
seu vulpecula clamãs aut ta
bernaculum.
Sene: loquentes vel tentoria
seu vulpecule clamantes aut
tabernacula.
Scenophegia: tẽtoriorꝫ occur
sio vl tabernackorꝫ solẽnitas
Scena: vulpecula hec vl taber
naculum ihm.
Sephanus: corona vel norma
nostra seu iudicans nos aut
speculator noster.
Stephan⁹: regla vel coronat⁹
seu speculans aut iaculatio.
Stephana: corona vel norma
nostra seu iudicans nos aut
speculatrix nostra.
Stephana: regula vel corona
seu speculans aut iaculatio.

Vic. i. post. s.

Ja: dormitatio vel indi
gentia seu dormitãtes
aut indigentes.
Siaa: dormitãſ ei vl indigẽtia
Siaba: indigens patre (ei⁹.
vel dormitatio patris.
Siai: dormitans mihi vel indi
gentia mea.
Siam: sitis vel sitiens seu dor-
mitans aut indigẽtia eorꝫ.
Siba: recte vl ꝯsio seu venit
egressus aut venit egressio.
Siban: rectitudo doni vel cõ-
uersio gratie.
Siboim: rect⁹ vel ꝯuersus seu
egrediẽs eis: aut ꝯsio eorꝫ.
Siecha: insania vel ebrietas.
Siecharũ: ebriũ vel insani.
Sichar: penitens vel pnia.
Sichar: ramus vel ꝯclusio seu
byssus aut cilitium.
Sichelech: defecatio vocis ad
ducse vel adductio vocꝭ defe
catu seu effundẽs sextarium
aut effusio sextarũ.
Sichem: humerus vel humeri
seu labor aut laborantes.
Sicher: ebrius vel ebrietas.
Sichera: ebri⁹ ei vl ebrietas ei⁹
Siccileg: effundẽs sextarium
vel effusio sextarũ siue defeca
tio vocis adducti aut adduc-
tio vocis defecate.
Sicilia: põderosa vl laboriosa
Sicilienses: ponderosi vel la-
borioſi.
Sichima: humerosa vel labo-
riosa. Ipa est ꝙ est t sichim: ſz
in latinũ t grecũ sonũ vertiẽ
vt sichima pnunciẽ.
Sichim: hũerosi vel laborioſi.
Sicione: põdus doloris vel la
borioſa iniquitatis.
Siculus: pondus cõsiliꝫ vel la
bor festinationis.
Sichem: cõiunct⁹ vel venatio
fontis vel taciturnitas.
Sidon: sal⁹ vl tacẽs seu saluãs
Sidonũ: salui vel tacẽtes seu
saluantes aut taciturnitas.
Sidon: venatio vl commotio
seu venatio tristicie aut com
motio iniquitatis.
Sidama: cõmouẽs eũ vl vena
tio ei⁹ seu cõmouẽs tristiciã
ei aut venatio iniqtatis ei⁹.
Sidoma: venatio vel cõmotio
seu venatio merorꝭ aut vena
tio inutilis.
Sidonũ: venãtes vel cõmouẽ
tes seu venatores merorꝭ aut
venantes inutile.
Sidrac: decor vel decorus seu
dec⁹ meũ aut decorus mihi.
Siene: sitis vel sitiens seu dor
mitatio aut indigentia.
Sienẽſes: dormiẽtes vel sitiẽ-
tes seu idigẽtes aut idigẽtie
Sibab: supattollens vel super
attollere.
Sila: missus vel missio.
Silã: missio ei⁹ vel missio eorꝫ.
Silas: missa plasmatio vel mis
sionem sustollens.
Silem: recens vel nou⁹ seu re

center aut nuperrime.
Siliti: missus mihi vel missio mea.
Silo: auulsio vel vbi est ipsa.
Silo: auulsio vel translata seu dimissio aut restitutio.
Silonite: auulsi vl vbi sūt ipi.
Silonite: trāsferentes vel auellentes seu dimittentes aut restituti.
Silloa: missus vel missio seu missus ei aut missio eius.
Siloe: idem.
Siloam: missus eis vel missio eorum.
Siloni: trāslātēs vel auellēs seu dimissio aut restitutio.
Silonite: trāsferētes vl auellētes seu dimissi aut restituti.
Siluan⁹: missus frater vl emissio ad fraternitatē.
Simmaa: exauditio vl exaudibilis.
Simmachus: exauditus vel exaudibilis.
Simmaith: mortificās vl mortificatio seu mortificat⁹ aut quicunq; mortuꝰ.
Symeon: auditus vel exaudibilis seu audiens meroz̄ aut nomen habitaculi.
Symeonite: auditi vel exaudibiles seu audiētes tristiciam aut noia habitaculoꝝ.
Symon: obediens vel obedientia seu ponens tristiciam aut auditor meroris.
Simpsalma: vocum copulatio vel vocum cōuenientia.
Simuth: locus vel loca.
Sin: temptatio egrediens vel egressio temptationis.
Siu: dentes vel dentosi seu super paruulis aut amphora tēptationis.
Sin: rubus vel odium seu mādatum aut egrediens.
Sina: dentes eiꝰ vel dentiū eiꝰ seu sup vulnꝰ eiꝰ aut amphora temptationis eius.
Sina: mēsura vel mandatum seu rubus eiꝰ aut odiens eū.
Sina: tēptatio egredies mihi vel egressio tēptationis mee.
Sinai: mēsura mea vel mādatum meum seu rubi aut odia plurali numero.
Sinai: dētes mei vel dētiū me oz̄ū seu sup vulnꝰ meum aut amphora temptationis mee.
Sincꝰ: egredies vl odiosus seu leuans me aut alleuatio mea
Singigma: doctrina vel institutio.
Sinichion: victori deo palma vel victoria dei triumphus.
Sinchichen: loquēs vel loquela seu charitas.
Sion: specula vel semen eius.
Sion: mādatū vel numen siue speculū aut speculario.
Sior: paruulus vel turbulentus seu turbidꝰ aut firmamētum nouum.
Siorlabanath: paulus candidatus vel firmamentum noue albedinis.
Sir: aula vel lebes quā vulgo ollā vocāt. id ē chaldariam.
Sira: aula eius vel lebes eiꝰ.
Sirath: murus vel maceria.
Siracusa: murꝰ gladij vel maceria leticie.
Siraſirim: cantātis cātica cāticorum.
Syria: ara vl humecta seu sublimis aut sublimitas.
Syrū: are vel humecti seu sublimes aut excelsi.
Syrophenissa: alte puersa mulier vel sublimitas puersiōis assumpte.
Sirtes: tribulatiōes vl āgustie seu potiōes aut tractatiōes.
Sirtes eni a tractu: salustius dicit appellari.
Sis: temptatio vel farina siue egrediēs ei: aut lōgeuitas eiꝰ
Sisai: temptās me vel farina mea seu egrediēs mihi aut lōgeuitas mea.
Sisam: tēptans eos vel farina eoꝝ seu egrediēs eis aut longeuitas eorum.
Sisara: equi visio vel exclusio gaudū seu tollēs cedentē aut excludens gaudentē.
Sissriel: timens deum vel benedictus dei.
Siuram: dignitas vel elatio.
Sizilia: pōderosa vl laboriosa
Sizilienses: pōderosi vel laboriosi.
Sithia: vulpes illuminata vel tentoriū illuminatū.
Sithe: vulpecule illumiate vl tabernacula illuminata.
Siropolis: vulpes illuminata ciuiꝰ vel vulpeculis illuminata ciuitas.
Siropolite: vulpecule illuminate ciuiꝰ vel vulpibus illuminati ciues.
Smirna: pfūmatio amaritudinis vel amaricatio pfūmata.
Smirnei: pfūmati i amaritudine vl amaricati i pfūmatiōe.
Smirne: cātās cāticū vel cantatio eorum.
Smirnēses: cantantes cātica vel cantationes eoꝝ.

T Hic. o. post. s.

Soa: saluans eū vel locutio eius.
Soar: pusillus vl pusillanimis: seu pusillitas aut pusillanimitas.
Soba: serra secās in ea vl mādatum in ea.
Sobab: puertēs vel cōuersio.
Sobaba: puertēs eum vel cōuersio eius.
Sobach: simplex vel collūbart seu puertēs te aut pūsio tua.
Sobai: serra mea secās vl mādatum meum in ea.
Sobal: spica vel vectes ad portandū seu vana vetustas aut vanitas vetustatis.
Sobi: serra secans me vel mādatum in me.
Sobnas: sedens vel sedes seu diuertens aut diuerculū.
Soboch: irretinēs conuersio.
Sobochai: pūsio mea vel incēdiū meū vel irretinēs vulturem aut puertēs deuoratorē.
Socha: ramus vel ppago.
Sochath: rami vel ppagines.
Socho: ramus vel humilitas seu vmbraculum.
Socchoi: idem.

Hocchor: tẽtoria vel tabernacula seu rami aut hñilitates.
Hoccothbenorh: tentoria filiꝰ respondentis vel tabernacula filiꝰ tẽporalis.
Hodac: excludens vel larᵛ a latere nõ a latitudie seu archanum aut exclusio.
Hodada: larᵛ eius vel excludẽs eum: seu archanũ eius aut exclusio eius.
Hodi. larus meũ vel archanũ meũ seu exclusio mea.
Hoddi: idem.
Hodoma: pastio silens vel declinatio eorum.
Hodoma fulua vel sterilis seu cecitas aut pecus silens.
Hodomie: pastiones silẽtiꝰ vel declinationes eoꝝ.
Hodomite: fului vt steriles seu ceci aut pecora silentis.
Hoem: gyrᵛ vel expectatio eoꝝ
Hoen: gyrus vel expectatio.
Hoẽie: gyrus eius vel expectatio eoꝝ siue expectans eos.
Hoer: expectãs vel expectatio seu gyrans aut circũdatio.
Hophar: irretitᵛ vel euisceratᵛ seu irretitio aut euisceratio.
Hophai: speculũ meum vt speculator meus.
Hophan: atterens vel attritio seu vmbraculũ aut vmbratio
Hophar: speculãs eum vel specule dissipatio siue dissipans speculatorẽ aut speculatores videbo.
Hophech: iudicans vt diiudicatio.
Hopher. liber vel narratio.
Hophera: narrans eũ vt liber
Hopherech: liber vite (eiᵛ. vel narratio pauoris.
Hophim: speculãs eos vel speculator eorum.
Hophonias: speculũ dñi vt cognitor archanoꝝ dei.
Hophonias: absconditᵛ dño seu speculãs dñm aut speculator dñi.
Holemtes: auellens vel dimittens seu auulsio aut dimissio
Holomuth: sẽptatio respiciẽs trãsmigrationem.
Homer: custos vt custodia seu custodiens aut custoditus.
Homorias: custos dñi vt custodiens dominũ.
Hõpthophanec: saluator mundi vel abscõditoꝝ redẽptor.
Hon: pecᵛ eoꝝ vel dẽtes eoꝝ.
Hon: pupilla eoꝝ vel secũdus eis seu coccus eorũ aut coccinum eorum.
Honar: coccinea vel subsistẽs eis seu pecora eoꝝ aut pecora rubea.
Honi: pecus vel dentes.
Honi: pupilla mea vel dentes mihi seu coccus meᵛ aut coccinum meum.
Honũ: pupilla eorũ vel secundus eis seu coccus eorum aut coccinum eorum.
Hoon: ciuitas vel oppidum.
Hoõthanis: ciuitas egypti vel oppidũ mandatis humilis.
Hoor: petra pusilla vt fortẽ pusillanimis seu mane plasmatus aut angustiatᵛ fortiter.
Hoozia: petra pusilla: vel dñi plasmatio.
Horhim: liber iudicum vel liber iudicantium.
Hor: plasmatᵛ vel angustiatus
Hor: petra vel fortis seu tyriᵛ aut meridianus.
Horarath: hostes rui vel hostium eorum seu inimicoꝝ tuorũ aut bellantiũ ?tra te.
Horeth: bona vt optia seu electio aut eligẽs bona optima.
Horeth: bona vitis vt optima vinea seu electa vitis aut vinea electionis.
Hori: petra mea vel robur meum: seu plasmatus mihi aut angustia mea.
Horim: horreũ vel cibariũ seu roborans eos aut plasmatio
Hosipater: saluãs disper (eoꝝ sos vel narrãs dispersionem.
Hosthenes: saluans eos vel saluans in tempore siue gaudiũ dator aut da mihi gaudium.
Hostratus: saluans dispersos vel saluans in tempore.
Hotha: archanum vel exclusio
Hothai: archanum meum vel exclusio mea.
Hothelrei: radicans signũ vel radix subterior.
Hothites: archanᵛ vt excludẽs
Hoici: faciẽtes cãtilenas vel imporcitibus disputãtes.

Vic. v. post. s.

U. salus vel saluator.
Hua: salus eius vel saluans eum.
Huaa: saluãs euꝝ vel saluator
Haul: reddẽs vel sal- (eius.
uans seu salus aut redditio.
Huar: saluator suscitãs vel salutationis vigilia.
Huba: incendens vel incẽdiũ seu cõuertens aut conuersio.
Hubach: fruterũ vel ?densiũ.
Hubachai: fruterũ meũ vel cõdensio mea.
Hubahel: cõuersus deo vel incendium dei.
Hubochai: irreticens vel irretitus seu incẽdiuꝝ meum aut conuersio mea.
Hubba: excelsus vt sublimitas
Hubna: sedens vel reuertens seu sedes aut reuersio.
Hubnã: sedẽs eis vel reuersio
Hubnel: ?uersus deo (eoꝝ. vel incendium dei.
Huchna: obumbrans eum vel tabernaculum eius.
Hudai: archanũ meum vel de latere meo.
Hue: loquẽs vt locutio seu cãtans aut cantilena.
Huph: rubrum vel scirpus seu speculũ aut effusio.
Hupha: scirpus eius vt rubriũ ei: seu effundens eum aut speculatio eius.
Huphan: atterens vel attritio seu vmbraculũ aut vmbratio
Huphamithe: atterẽtes vel obumbrãtes seu attritiões aut obumbracula.
Huphan: atterens vel effusio gratie seu vmbraculũ aut obumbratio.
Huphaphin: atterẽs naues vt adumbraculũ rostroꝝ.

Suphereth. vanitas vite vel irritum pauoris.
Suphim. vnct⁹ vel vnctio seu effundēs eos aut speculū coꝝ
Suphir. vanitas vel irritū.
Suham: saluans eos vel saluatio eorum.
Suhamite: saluantes eos vel saluationes eorū.
Sui. loquēs vel locutio.
Suithes. idem.
Sun. petra vel lapis dur⁹ aut duricies.
Sunā. lapideus populus vel dnritia populi.
Sunamite. lapidei populi vel duritia populoꝝ.
Sunamith: mortificata vl' mortificario seu mortificās aut q̄ cunq; moriet.
Sunamitis: misera vel captiua seu mortificās aut mortificata.
Sunē. coccinū vel coccineum seu dētes aut eleuatio dētiū.
Sunē. lapideus oculus vel duritia fontis.
Suni. petra mea vel lapis me⁹ seu dur⁹ mihi aut duricia mea
Sunite: petre mee vel lapides mei seu duri mihi aut duricie mee.
Sur. murus vel robust⁹ seu cōtinens aut directus.
Sur. augustia vel acerbitas: seu directio aut cōtinētia.
Suri: angustia mea vel exacerbās me seu mur⁹ me⁹ directus aut cōtinētia mea robusta.
Suriel: acerbās deum vel angustia dei.
Surihel: murus dei vel robustus deo seu cōtinēs deū aut directio dei.
Suriheli: fortis me⁹ de⁹ vl' angustians me deus seu deus cōtinens me aut deus directio mea.
Surisadder: fortis dñs vl' cōtinēs mea vbera: seu mur⁹ acerbus: aut directio angustiarū
Surisaddai: fortis dñs me⁹ vel cōtinētia vberum meoꝝ siue mur⁹ acerbitatis mee aut directio angustiarū mearū.
Sus. gaudiū vel letricia.
Susa: letra vel gaudēs siue gaudium aut letricia.
Susach: let⁹ vl' gaudēs cilitio seu gaudiū aut letricia cilitij.
Susachim: let⁹ vel gaudēs cilitio coꝝ seu gaudiū aut letricia cilitij eorum.
Susan: gaudiū doni vel letricia gratie.
Susanna gaudiū gr̄e vel letricia responsionis.
Susanna: liliū vel gratia seu obtentus lilij aut continuit gratiam.
Susannathanei: liliū possidētes l' gr̄e emulatores seu gaudiū doni humilis aut letricia grate emulationis.
Susi: gaudiū meus vel letricia mea siue obtinuit equum aut obtinuit equitationē.
Susis: gaudiū viri vel letricia assūpta seu reuertēs mihi aut reuersio mea.
Susis: gaudiū cōsilij vel letricia estimāt' seu obtinuit equū aut obtinuit equitationē.
Suthala: radix vel rad'icatus.
Suthalam: radicat⁹ eis vel radicatio eorum.
Suthalaite: radicantes vel radicati.
Suthale: poculū mixtū vel spina madida seu spina viridis: aut spinarū madidatio.
Suir: faciens ignē vel augens incendium.

Scād de incipiētib⁹ a lfa. T.

T Aph: pauor vel super t seu pauidus aut supior
T Abath: bona vl' bonitas.
T Abeth: occidēs vel interficiens seu occisio aut interfectio
T Abehel: bonus deus vel bonitas dei.
T Abenensiothe: occidentes vl' interficiētes seu occisores aut interfectores.
T Abita: dāma vel caprea.
T Achos: silēs vel silētiū.
T Addeus: apphendēs principem vel apphensio pncipis.
T Aphath: aduēnus parauli: vl paruulus veniet.
T Aphia: claudicās vel claudicatio seu vitā remittēs aut remissio vite.
T Aphne: malū abarboꝛe nō a malitia vel tympanū aperti seu tympani apertio aut tympanū adaperiens.
T Ala: ros vel irroꝛatio.
T Alam. irroꝛans eos vel irroratio eoꝛum.
T Alla: ager vel appēsio coꝝ.
T Allam: appendēs eos vl' ager eoꝛum.
T Amath: ps pfecta vel pfectio partis seu datū ꝓsūmatū: aut cōsūmatio data.
T Anameth: ꝓsolatoꝛ vel ꝓsolat⁹ aut ꝓsolās aut ꝓsolatio.
T Apsophos: specka vl' speculū seu speculatoꝛ aut speculatio
T Arela: vidēs terebinthū vel visio arbustule.
T Argal: explꝛatoꝛ vel explꝛatio seu sciēs iugum aut scientie iugi.
T Arthan: supfluus vel elōgās siue turturē dedit aut turturis datio.
T Au: signū vl' subter seu signatus aut subterioꝛ.
T Archonitidis: cogitās tristiciā vel cogitatio tristicie.

Vic. e. post t.

Ertio⁹: adiūgens vel adiūctio seu applicās: aut applicatio.
T Ertull⁹: agere coꝝ vel placēs stercoꝛe. Vic. i. post. t
Iberius: vidēs vel bonus seu videns eus aut bonitas eius.
T Iberiadis: visio vel bonitas seu vidēs testimoniū aut bonitas testificationum.
T Iphoni⁹: gehēnalis doloꝛ vl' latitudo iniquitatis.
T Igris: velox vel velocitas.
T Imon: ruminās vel pinguedo seu pinguis aut ruminatio.
T Imothe⁹: bñfic⁹ vel bñficiū seu bñfaciēs aut bñficiencia,

Tyrannꝰ: cõtinẽs eos vel cõfortatio eorum.
Tyrãni: cõtinẽs eos vel cõfortationes eor.
Tyrꝰ: angustia vel tribulatio. seu plasmatio aut fortitudo.
Tyrũ: plasmati vel tribulati: seu fortes aut angustiati.
Tythicus: tacẽs vel taciturnꝰ seu silentiũ: aut taciturnitas eius.
Titus: querẽs vel bonus: siue lutum aut lutatus.
Triphena: innuẽs vl reuertẽs seu nutꝰ aut reuersio.
Triphosa: clara vel ꝓspicua: seu clare videns aut ꝓspicue attendens.

Hic.o.post.t.

Tob: bonꝰ vel bonitas.
Tobias: bonus dño vel bonitas dñi seu ductus ad luctũ aut ꝓfusus aduniũsa
Tobis: bonus vir vel bona assumptio.
Tophel: ruina vel cadens seu tractans aut irruens.
Topazion: bonũ testamẽtũ vel boniras testamenti.
Troade: seruiens vel} seruitiũ: seu requies aut latitudo.
Trophimus: dissoluẽs vel dissolutꝰ seu dissoluẽs thalamos aut dissolutio thalamorũ.

Hic.v.post.t. vl

Tubal: ductꝰ ad luctũ. cõuersus ad vniuersa
Tubal: deserens vel desertꝰ seu deserẽs aut delatus.
Tubalchaim: ductus ad luctũ lamẽtatiõis: vel cõuersus ad vniuersa acquisitionis.
Tubachaim: deserẽs possessionẽ vel deserẽs lamentationẽ seu delatꝰ possessioni aut desertus acquisitioni.
Tucusq; ꝓ simplicẽ. t. Ifam id est sine aspiratiõe lecta sũt ꝓncipis noim: ex inde q̃ sequũt aspiratiõe addita legẽdꝫ sũt.

Hic.h post.t.

Thaamath: dator indignationis aut bilis vl dedit indignationẽ aut bilẽ seu data est bilis ei aut data est ei indignatio.
Thaan: diues dono vel pauidus gratia.
Thaas: sup vel pauidus seu diues aut superior.
Thaasar: diues vel diuitie seu panorẽ suscitãs aut superius vigilans.
Thabee: bonus occisor vel bene occidẽs seu bñ occisus aut bona occisio.
Thabelias: bonus deꝰ dñs vel bonitas dei dñi.
Thaberne: bona visio vel bone visiones.
Thabiana: bona donatio vel bonitas gratificationis.
Thabianei: bene donãtes vel bene gratificati.
Thabor: veniat lux vel veniat lumen seu aduentus luminis aut lucis accessio.
Thabrẽmon: bñ sublimis vel bona cõgregatio seu bonꝰ ad videndum aut bonitas visionis eorum.
Thachasim: statere appensio vel silentiũ eor.
Thadal: princeps appendens vl ꝓncipis appẽsor seu ꝓncepsappẽsus aut ꝓncipis appẽsio.
Taphiphu: claudicãs labilis vel tympanũ aperiens.
Taphnas: signũ optũ vl signi opertio seu stupens os serpentis aut insanũ os serpentium ab ore intelligẽdũ ẽ ab osse.
Taphnes: idem.
Thaphnathsare: numerãs operimentus nouũ vel numerus operimenti noui.
Thaphua: tympanũ aperiens vel tympani apertio.
Thai: pauor meꝰ vel superior mihi.
Thaim: duo vel bini siue duo aut bina.
Thala: appẽsio vel appendẽs seu irrorãs aut irroratio.
Thalamig: ex ipso vel ꝑ semet ipso: seu ipsemet respondit sibi: aut sibimet respõsio eius.
Thalasa: appendẽs factură vl appensio plasmationis seu irrorans factură aut irrorans plasmationem.
Thalasar: appẽdit principem vel appensio ꝓncipis seu irrorãs principem aut principis irroratio.
Thale: appensio vel appẽdẽs siue irrorãs aut irroratio.
Thallim: psalmi vl hymni seu laudes aut laudationes.
Thabitacumi: puella tibi dico surge. Syrũ est nõ hebreum.
Thalme: sulcus vl sulci seu dependens aut suspensio.
Thalmai: sulcus meꝰ vel sulci mei siue appẽdẽs me aut suspensio mea.
Thamar: palma vel amara seu cõmutrãs aut cõmutata.
Thamus: cõsũmãtes vel contẽnentes siue contemptus aut consũmatio.
Thanns: numerꝰ vel fidelitas seu fidelis eis aut ꝓssimatio eorum.
Thãnas: numerꝰ vel deficiẽs seu vectãs factură aut cõsummatio plasmationis.
Thãnatha. vectãs exploratores odoris vel vectans exploratores ascensionis.
Thãnathei: vectãtes exploratores odoris vel vectãtes exploratores ascensionis.
Thãnathsara: nũerãs opiñtũ nouũ vl nũerꝰ opimẽti noui
Thannes: nũerus vel deficiẽs seu fidel ei aut ꝓssimatio eor
Thãni nũerãs mihi vel cõssimatio mea.
Thana: humilis vel rñdẽs seu respõsio aut humilitas.
Thanaa: humilis eis vel respõsio eius.
Thanath: respodit tibi vel humilitas ad te seu humilis tibi aut responsio tua.
Thanais: humiliãs vir vel respondẽs assumptioni.
Thanath: humilis vel respondens seu humilitas aut rñsio aut cõsolatio petitionis.
Thanahselo: humilitas otiusl

sionis vel ꝓsolatio petitiōis.
Thanis:mādās hūilia vel mā dās hūilitatē seu mādatū humile aut mandatum humilitatis.
Thanthānei:rīsio fidelis mihi vel humilis explorator ascensionis mee.
Thapsa:speculū vel idignatio
Thapsar:speculū vigilie vel indignationē suscitans.
Thapse:indignās vel idignatio seu sedes offendēs aut sessio offendiculi.
Thara:pascens vel pascio seu explorator odoris aut explorario ascensionis.
Taracha:supfluus ei⁹ vel elōgans ab eo seu supfluēs eius aut elongario ei⁹.
Tharasim:idola vel imagines seu figure aut imaginationes
Tharana:nequā i dono vl abigens gratiam.
Tharthat:supflu⁹ vel elōgās seu supfluitas aut elongatio.
Tardema:grauis aut ꝓfūdus soppor:vel grauitas aut ꝓfūditas sopōris.
Thare: abactor vel depulsor: seu nequā aut nequitia.
Tharei:nequam aut nequitie seu abigentes aut depellētes
Tharei:pascens me vel pastio mea seu explorator odorē mei aut explorario ascēsiōis mee.
Thareasra:liber duodecim ꝓphetarum.
Thares:explorator gaudīj vel explorator leticie seu gaudiū abigens aut leticiā.
Tharsis:explorās gaudiū vel explorās leticiā seu dissipans speculū aut dissipatio specule
Tharsenses:explorātes gaudium vel explorātes leticiam. seu dissipātes speculū aut dissipatores specule.
Tharsū:explorario gaudīj vel dissipatio specule.
Thasi:positus mihi vel positio mea.
Thau: cōsumās vel ꝓsūmar⁹. seu ꝓsūmator aut ꝓsūmatio.
Thracia:requies vel latitudo.
Thraces: lati vel requiescētes
Thramathe:seruiēs dono vel dissolutio donationis.
Thrasee: dissoluens thalamos vel dissolutio thalomoꝝ.
Hic.he.post.t.
t Thebaida: conuersa vel conuersio.
Thebaoth: conuertēs tps vel cōuersio peccatoris.
Thebath:bonā vel bonitas:sive cōuertēs delinquentē aut conuersio peccatoris.
Thebel:insulsus vel insipiens
Thebes:facta mea vel mea fuerunt.
Thebeth: bon⁹ pauor vel bonitas vite.
Thebin:palea mea vl ous feri
Thebi:bon⁹ mihi l palea mea
Theboleth.spica palee vel insulsitas germinationis.
Thebon:palee vel sulsitas.
Thechel:statere appensio: vel appensum est in statera.
Thechoe:tuba canēs vel buccinator.
Thecua:tuba vel buccina seu sonitus aut ꝓcussio.
Thecuam:tube vl buccine seu sonantes aut ꝓcutientes.
Thecuem:idem.
Thecuite:idem.
Thecuath:buccina delinquēs vel ꝓcussio peccatoris.
Thecuā:patiens vel patia seu ꝓcutiens eos aut buccina.
Thedor:paxillus vel infixio.
Theem:meridian⁹ vel statura mensure.
Theglach:trāsmigrās vel trāsmigrator:actiua significatiōe intelligendū est: id est alios faciens trāsmigrare.
Theglatphalassar: trāsmigrās cadentē principē vel transmigratio cadentis ꝓncipis.
Theglathphalisar:idem.
Thehen:statera mensure vl statera mensurata.
Thehenite:statera mensurata vel statera mensurationis.
Thelabin:dispsi vel dispgētes seu dispsio aut dispsiones.
Thelame:agger aquarū vel rivi fluuiorum.
Thelassar:appēdēs ꝓncipē vl appensio ꝓncipis.
Thelē:ros eoꝝ vl agger aqrū.
Thelmelarhelarsa:agger aqrū dispgētiū solē vel rivi fluuiorū dispgētes illuminatos.
Thelmon:ros doni vel: irroratio requiescentis.
Thelmum:ros doni vel irroratio requiescentiū.
Thema:auster vel africus seu australis aut meridianus.
Theman:auster vel africus.
Themana:auster eius vel africus eius.
Themani:auster meus vel africus mihi.
Themanites:austral vl african⁹ ab africo nō ab africa.
Thēna:vectās vel defectio.
Themor:smirna vel consumatio amaritudinis.
Themora:smirna ei⁹ vel ꝓsummatio amaritudinis ei⁹.
Themorites:smirnēsis vel cōsummat⁹ in amaritudine.
Thena: castra vel donara: seu donationes aut dona eoꝝ.
Thenath:castra fratris vel dona fletuum.
Themath:ficus vl amygdalū
Thenoemeth:cōsolatus vel cōsolatio.
Theodas:laudās vel laudatio seu signū capiēs aut captura signaculi.
Theodotus:laudās vel laudatio.
Theophilus:cōuertēs vel conuersus seu surstū ferēs aut rursum portatus.
Therath: ꝓcul⁹ vel elōgar⁹.
Theraphi:idola vel incēdia sive figure aut maginationes.
Therchath:subuertens vl subuersio.
Therphala:subuersione cadēs vel explorata diuisio.
Therphalei:exploratores diuisi:vel subuersione cadētes.
Themath:explorata redēptio.

vel exploratio redēptionis.
Thersa: pulchra vel placēs seu cōplacitio aut cōplacēs sibi.
Thesan posuit vonū vel depositio gratie.
Thesis: posita vel depositio.
Thesbi: captiuās vel cōuertēs seu captiuitas aut puersio.
Thsbites: puertēs vel captiuator seu festin⁹ ad intelligēdū: aut intelligēria festinata.
Theibon: festinatas telligēria vel festinatio ad intelligēdū.
Teisbues: captiuās vel captiuator seu captiu⁹ aut captiuitas
Thessalonica: festinās vmbrā statuere vel festinās vmbram firmare.
Thessalonicēses: festinātes vmbram statuere: vel festinantes vmbram firmare.
Theth: subter. vel infra seu bonū aut exclusio.
Thetim: boni vel exclusi: seu inferiores aut subteriores
Thendas: laudās vl laudatio seu signū capiēs aut captura signaculi.
Thezez: ager horribilis vel tuba terribilis. Vic.hi.post.t
Thicathira: illūiata vel illūiatrix seu illuminās aut illumiatio.
Thiathireni: illuminātes vel illuminati.
Thiabath: fortis vel macellū.
Thichon: medius vl dimidiatō
Thiconium: idem.
Thichna: spes vel desperatio.
Thūna: hūilia vel rūdēria.
Thicon: dispgēs merorem vel dispersio iniquitatis.
Thime⁹: pinguis vel ruminās
Thiras: timor vel reddit⁹ seu timēs aut supfluus.
Thiria: timens dominū vel rediens domino.
Triphon: dissoluēs dolorē vel seruiens iniquitati.
Trimoth: dissoluēs mortē vel requietio mortis.
Vic ho.post.
Thob: ablatio vl vniuersitas.
Thobel: vanitas vel ablatio: seu ductⁿ ad luctū aut cōuersus ad vniuersa.
Thochaath: stridēs vel stridor
Thocem: stridor fortis vel stridens oculus.
Tooph: gehenna vel stultitia: seu latitudo: ampla pena stultorum.
Thophec: oris operculum vel oris ptectio: seu os ptegens: aut os ptectū.
Thophel: os dei ptegens vel dei ptectū seu oris dei operculum aut oris dei ptectio.
Thopheth: gehēna pauoris vl ampla pena vitestultoꝝ.
Thogorma: euellens vel interpres: seu quispiā incolat⁹ aut incolat⁹ anulsio.
Thola: coccinū vel vermicul⁹.
Tholad: coccine⁹ seru⁹ vel rubeus color testium.
Tholaite: coccinei vl rubicūdi
Thole: coccineū vl rube⁹ color
Tholmai: ad mēsurā deducēs vel ad mēsuram reductio seu sulcus me⁹ aut suspēsio mea.
Tholomai: idem.
Tholomaida: ad mēsurā deducēs vel ad mēsurā reducta.
Tholomais: idem.
Tholomaidēses: ad mensuraꝫ deducti vel ad mensuram deducentes.
Tholome⁹: ad mensurā deducēs vel ad mēsurā reductus.
Thol⁹. rotūdus vl rotūditas.
Thomas: abyssus vel gemin⁹. Uñ t greci didym⁹ appellat.
Thopo: manētia vel latitudo.
Thorath: lex vel pētateuchū.
Those: captiuitas vl festinatio
Thosaites: captiu⁹ l festinator
Thorh: error vel amētia.
Thori: error meus vel amētia mea.
Thou: amēs vel errans: seu error eoꝝ: aut amētia eoꝝ.
Thorchade: requiescens vl requierio.
Thorgadire: serui succincti vl requiescentes latrunculi.
Vic.hu.post.t.

Thubal. ductⁿ ad luctū vl ꝓfusus ad vniuersa.
Thubal: deserens vl desertus seu deferens aut delat⁹
Thubalchaim: ductⁿ ad luctū lamentationis: vel conuersus ad vniuersa acquisitionis.
Thubalchaim deserēs passionē vel deserens lamētationē seu delat⁹ possessioni aut deser⁹ acquisitioni.
Thubin: deserēs vel desertio: seu bene meriēs aut bona mēsura.
Sequit de incipientibus .ab. U. littera.
Ubil: festinās germē vel consilium vetustatis.
Uchocha: ignis mordēs vel dolor prestolationis.
Uchocha: infirm⁹ vel debilis seu infirmās eos aut infirmitas eorum.
Uphanite: infirmi vel debiles: seu infirmātes eos aut infirmitates eoꝝ:
Uphir: infirm⁹ vel infirmitas siue irritū aut herbosum.
Ul: dolēs aut parturiēs: seu dolor aut parturitio.
Ulai: cenū vel palus a palude non a palo seu dolor femoris aut dolor vmbraculi.
Ulam: prius vel ante seu prior aut anterior.
Ur. lumen vel ignis: seu incendium aut fenestra.
Urai: lumen meū vel ignis meus vel incendiū meū.
Uram: deus excelsus vel lumē excelsum seu ignis eorum aut fenestra eorum.
Uram: lucens ꝓpko vel igneus ꝓpkus: seu incendēs ꝓpkm aut incendiū populoꝝ.
Uratha: ignis peccati vel incēdēs peccatū: seu lumē ꝓpale: aut aperiēs peccatori.
Urban⁹. luce gaudēs vel lucis gaudiū seu gaudēs igne aut gaudēs incendio.
Urei: lōgitudo mea vel illuminator me⁹ seu ignis me⁹ aut incendium meum.

Uri:lux mea del ignis mꝰ seu incēdēs me aut aptio mea.
Urias:lux mea dei:vel lumen meū dñi seu dñs ignis meus aut dñs incēdiū meū.
Uriel:lucens deo vel ignis dei seu aperiens deo aut incendium dei.
Us:ꝓsiliū vl cōsiliator seu festinans aut festinatio.
Usam:ꝓsulcns ꝓpko vel cōsiliū populi seu festinans eos aut festinatio eorum.
Usarhi:festināte me vel cōsiliante mihi seu cōsiliū meū aut festinatio mea.
Usarhiēs:festinās vel consiliator.
Usi:cōsulēs mihi vel cōsilium meum seu festinās me aut festinatio mea.
Usim:festinās eos vel cōsiliuꝫ eorum.
Usin:consilium vel festinatio seu festinus consilio aut festinator consiliū.
Uthai:dolor signū vel consiliū errans.
Uza:consiliū vel ꝓsiliator.
Uzal:ꝓsiliū eiꝰ vl ꝓsiliator eoꝝ
Uaphs:finis vel definitio.
Uaphsi:finis meus vel definitio mea.
Uaphsus:finis consiliū vel definiens festinationē.
Uaphsi:finis ꝓsiliū mei:vel definiens festinationē meā.
Uagao:ipsa vallis estuans vel ipsa vallis estuatio.
Uagethra:liber leuitarū vel liber leuiticus.
Uagedaber:liber numerās vel liber numeri.
Uaizatha:ipse ducens huc vel ipse fornicator.
Uasem:finis dentiū vel destinatus angustie.
Uasthi:finis signatꝰ vel definitio cōsummata.
Uahu:hec ipa seu ipe aut ille
Uelluth:finis vtilis vel definitio declinationis.
Ur. vires vl viriū seu ꝓuocatio ire aut iracundia ꝓuocationis.

Sequit de incipientibus. a. Z. littera.

Zaab:aurū obrizum vel aurū purissimum.
Zaba:mouēs vel motꝰ seu fluctuās aut fluctuatio.
Zabad:fluēs torris vel torris fluitio quem vulgo titionem vocant.
Zabadā:fluēs torris inutilis: vel fluens torris idolatrie.
Zabadei:fluxus torriū vel torrium fluitio.
Zabadia:fluens torris dñi vel torris fluens dño.
Zabbai:motus meus vel fluctuatio mea.
Zabaon:mouēs dolorē vel fluctuatio iniquitatis.
Zabath:mouēs delictū vel torris fluens peccato.
Zabam:mouēs eos vel fluctuatio eorum.
Zabel:ista cōfusio vel iste ignominiosus.
Zaber: mouēs puteū vel fluctuatio fontis.
Zabdi:fluxꝰ vehemēs vl fluxꝰ abūdās vl fluēs abūdāter.
Zabdias:fluxus vehemēs dei vel fluens abundāter deo.
Zabdihel:idem.
Zabina:iste venit respōdēs:vl ista venit responsio.
Zabuth:fluens torris vel torris fluitio.
Zabulon:fluxus noctis vel iusiurandum eius.
Zabulon:habitaculi substātia vel habitaculū eoꝝ seu habitaculū fortitudinis aut habitaculū pulchritudinis.
Zabulonite:fluxus noctiū vel iuraiuranda eorum.
Zabulonite:habitaculoꝝ substantie vl habitacula eoꝝ seu habitacula fortitudinum aut habitacula pulchritudinū.
Zachai:iustus meꝰ vel iustificatio mea.
Zacharias:memorans dñm vl auxilium domini.
Zacher:memoria vel adiutori
um seu iustus vigilās aut iustificatus cōsurgens.
Zacheus:iusticia vel iustificatio seu iustus ꝓsilio aut iustificatus festinans.
Zachur:memoria vel adiutori um seu iustus igneus aut iustificatus illuminans.
Zadab:iste pr vl ista paternitas
Zadabia:iste pater dñs vl ista paternitas dño.
Zaph:illumiare vel illumiatio
Zaphi:lumē meū vel illumiatio mea.
Zaphim:illuminās eos vl illuminatio eoꝝ.
Zai:ducte vl huc seu oliua aut fornicatio.
Zaim:ista vel hec.
Zaith:ducte huc vel fornicaris tibi seu oliua eius aut fornicatio eorum.
Zalmon:sub vmbra vel obumbrans seu obumbratꝰ aut obumbratio.
Zamma:iste fluēs vl fluxꝰ eiꝰ.
Zambri: iste lacescens vel iste amaricans.
Zamdi:fluxus vehemēs vl fluxus abundans.
Zamira:iste apertus vel iste illuminans
Zamra:ꝓsallens ei vel canticū eius.
Zamram:psallens eius vel canticum eorum.
Zamri.psallens mihi vel cantatio mea.
Zamrim:psallens eis vel cātatio eorum.
Zamro: psallens magistro vel canticū magistri.
Zanoa:ista requies vel ista cōmotio:seu iste repulit aut iste requicuit.
Zanoe:idem.
Zara:oriens vel orientalis.
Zarad: descēdēs vel alienꝰ seu descēsio aut alienatio.
Zaradaim:descēsio inutilis vl alienus idolatra.
Zarai:oriens mihi vel orientalis meus.
Zaraias:oriens domino vl oꝛ

entalis domini.
Zarath:ortus peccati vel orientalis delinquens.
Zarda:alienatus valde vel alienatus ab eo.
Zare:ortꝰ ē vel orientalē iste.
Zared.descēdēs vl abalienatꝰ
Zareide: descēdētes vel orientales sunt isti.
Zares:ortus facture vel orientalis plasmatio.
Zareth:oriens pauor vel orientalis vita.
Zarias:oriens dño vel orientalis domini.
Zathan: iste humilis vel respō sio ipsius.
Zaua: iniquus vel iniquitas.
Zauath:donatꝰ vel donatio.
Zauadia:dos dñi vl dos dño.
Zazi:horridus vel terrēdus.
Zazim:horror vl terror seu horrendi aut terribiles.
Zazomim:q̄ est hec aqua:vl pparati in acie seu aciem pparantes aut acici pparatio.

Hic.e.post.3.

Zeb:lupus vl rapax seu deuorās aut deuoratoꝛ
Zebad:fluens torris vel torris fluitio.
Zabadia:fluens torris dñi vel torris fluens dño.
Zebee:victima vel ra ina: seu hostia aut deuoratio.
Zebedeus: donatus vel dotatꝰ seu fluēs iste aut fluitio ista
Zeber:lupus vigilās vel deuoratoꝛ resurrectionis.
Zebi:lupus meus vel deuoratio mea.
Zebida:dotis mee fortitudo vl donatio mea desiderabilis.
Zebub:musca vel musce plura liter
Zebul:habitatio vel tabernaculum.
Zebulonites:tabernaculū meoꝛis vl inhabitatio iniq̄tatꝭ
Zeci:memoꝛ mei vl memoꝛatio mea.
Zech:i:idem.
Zechrim:memoꝛans eos vl memoꝛatio eoꝛum.
Zechur:memoꝛis luminis vel memoꝛatio ignea.
Zephernua:hoc os vidisti: vel huius oꝛis visio.
Zephrona:os hoc vidit vl oꝛis huius visio.
Zei:iste meꝰ vel iste mihi.
Zepha:os hians vel os fluens seu os ambulās aut oꝛis fluitio.
Zemma:iste fluens vel iste fluxus eius.
Zemeri:iste amaricans vel iste exacerbās.
Zamram:cantās ei vel canticū eoꝛ:seu tps eoꝛ ostendēs aut tēpoꝛis eoꝛ ostensio.
Zemri:psallens mihi vel canticum meum seu iste lacescēs aut iste amaricans.
Zena:cōmouens vel cōmotio: seu ipse requiescens: aut ipsa requietio.
Zenā:cōmouēs eos vel cōmotio eoꝛ: seu ipe requiescens eis aut ipa requietio eoꝛ.
Zerihel:iste magister deus vel ista est magistratio dei.
Zerimoth:iste timēs mortem vel iste metuens altitudinem mortis.
Zessi:iste lapis vel ista durities
Zethaa:iste pauidus vel iste super iot.
Zetham:iste amarus vel ista cō mutatio.
Zetheu:iste amens vel iste erroneus.
Zethua:iste errans ei: vel ista amentia eius.
Zehu:iniquꝰ vel iniquitas.
Zeuā.iniquꝰ eis vl iniq̄tas eoꝛ
Zeuoth:gētilis vel spertio.

Hic.i.post.3.

Iph:florens vel germinans.
Ziphei:florētes vl germinātes
Ziphra:germen vel illumiare.
Ziphai:germen meum vel illuminatio mea.
Zio:ductio vel olius.
Ziza:horrendus vel terribilis

Hic.o.post.5.

O:iste vel ista.

Zoara: minoꝛ vel parnula seu vitula pternās aut vitula consternata.
Zobadomas:fluens vel torrēs iniquus dñs aut fluens torꝛ merenti domino.
Zocho:pphetia vel pphetatio
Zoe:attrahēs vel attractio.
Zoeleth:tractꝰ vel ptrahens: seu tractū aut ptractio.
Zoberh: iste pauidus vl iste vinax.
Zolomin:pparentes aciem: vl pparati in acie.
Zommin:aciem pparantes: vl in acie preparati.
Zoob.aurum vel diuitie.
Zoon:iste iniquꝰ vl iste inutil
Zooꝛ:plasma vl plasmatoꝛ seu iste appehendens aut iste iracundus.
Zoori:plasma meū vel plasmatoꝛ meus seu iste apprehēdēs me aut iste iracundus mihi.
Zorobabel:aliena trāslatio vl oꝛtꝰ in babylone seu iste princeps trāslationis: aut iste magister cōuersionis.
Zozomin:que hec est aqua vel que sunt he cogitationes seu preparātes aciem: aut in acie preparati.

Hic.u.post.5.

Usiridis:consilium vel consiliatrix.
Zuzim: consiliantes eos vl cō consiliatoꝛes eoꝛum.

Expliciunt interpretationes hebraicoꝛum nominum.

Notandum ꝙ trāslatores et interp̄tes biblie multi fuerūt sicut dicit mg̃r in hystoriis: qz ante icarnatione dñi annis .341. temporib⁹. Ptolomei philadelphi regis egypti septuaginta interp̄tes floruerūt: q̄ leges ⁊ pp̄hetas ꝟ mō trāstulerūt. Ptolome⁹ studiosus ⁊ librorum cupidus ꝯcipiens apud iudeos legem esse ore dei editā: ⁊ digito illius scriptā missis epistol munerib⁹ rogauit Eleazarū pōtificē iudeoꝝ vt sibi viros senioꝛes hebraice ⁊ grece lingue peritos q̄ interp̄tari ⁊ trāsferre valerēt dirigeret Et cū sua desideria essent eā in greco trāslatā habere ⁊ arciuis regalib⁹ interesse. Eleazarus assit annuēs ei⁹ petitioni: de vnaquaq; tribu sex legiferos vel legiferētes destinauit. Vi sūt septuaginta duo interp̄tes q̄ licet septuagintaduo fuerūt more sacre scripture: tñ cōiter ꝺz septuaginta: quasi duo supsūt hoc est modicū respectu septuaginta. Qui veniētes ad regē pētateuchū ⁊ pphetas trāsferētes coꝝ rege disputauerūt de vno deo colēdo: ⁊ ꝙ nulla creatura eēt de⁹. Inde ē ꝙ vbicūq; occurrebat eis in trāsferēdo ꝺ trinitate vl sub silētio pteribāt vel enigmate trāstulerūt: ne tres deos colēdos tradidisse viderēt. Similiter ꝺ incarnatiōe xp̄i faciētes. Uñ trāslatio septuagintaduū q̄nq; ē supflua: q̄nq; diminuta. Post incarnationē añ dñi ⁊ possessionē annis cē

Aquila tū. 24. Aquila q̄dā iude⁹ ad fidē p̄uersus: ꝟ postea in heresim lapsus p̃m⁹ interpres: fecit aliā trāslationē ꝺ hebraico i grecū tpe Adriani ip̃atoꝛ. Deide

Theodotiō post annos. 55. Theodotiō fecit tertiā trāslationē sub Comodo. Deinde post

Symmach⁹ annos triginta. Symachus interpres claruit sub Seuero. Deinde post ānos octo inuēta ē quedā trāslatio hierosolymis: cui⁹ autoꝛ ignoꝛaꝝ: que dicta ē

Trāslatio vulgata vulgata trāslatio vel q̄nta editio. Deinde post annos. 18. tēpoꝛe Alexādri: supuenit

Origenes origenes vidēs istas trāslationes impfectas: incepit coꝛrigere trāslationē. 72. interp̄tū ꝙ posterioꝛes iā dictas trāslationes vel ꝑm alios solū trāslationē. Theodotionis correxit et miscuit: scz supplēs diminuta ⁊ resecās supflua. Ubicunq; igiꝝ ad trāslationē 72. interp̄tū aliq̄d addidit ex trāslatio nib⁹ seq̄ntib⁹ vel vbi addidit q̄ deerat ibi ponebat asteriscū vel asteriscū. i. stellā vl formā astri ꝙ q̄ꝺ inuit ꝙ ꝙ additi onē illā eluscescebāt q̄ p̄i⁹ deerāt. Et ꝺz asteric⁹ ab aster ⁊ icon q̄ꝺ ē imago vel signū ⁊ ꝓducit pe: qz apud grecos icon scribit̄ ꝙ ei diphongō: ⁊ ꝺz asteri cus ꝑm modernos vel asteriscꝰ ꝑm antiq̄s ⁊ tunc ꝺz ab astris. i. stella ⁊ icon. Ubi xp̄o erat supfluū ponebat obeliū. Obelos ēm grece ꝺz sagitta latine vel veru signans ꝙ hoc ꝙ lr̄a ibi supflua erat. Deinde ipse origenes fecit aliam trāslationē ꝙ se plenā sine his signis. Vi oēs trāstulerūt ꝺ hebraico i grecū. Deinde q̄dā volētes hr̄e oēs istas trāslationes simul scribebāt libros: sic eos ordinātes: ꝙ in medio cuiuslibet folij ponebāt sex colūnas a sūmo deoꝛsū decēdētes: ponētes i ꝑma xp̄a trāslationis ꝑme: in scḋa scḋe: ⁊ sic de alijs. Et isti libri dicti sūt hexapla ab hexa grece q̄ꝺ est sex latine: quasi sexcupla: vel dicit̄ hexapla quasi liber hūs sex trāslationes rectas vel rectificatas. Quidā tñ hexapla exponūt simpliciter ꝙ exemplaria. Et his tribus multi vtriusq; lingue scioli fecerūt alias trāslationes de ꝑdictis grecꝭ trāslationib⁹ i latinū. Nouissime supueniēs beat⁹ Hieronymus: peritus in trib⁹ linguis hebraica: greca: ⁊ latia: ꝑmo correxit trāslationē. 72. interp̄tū i latino cū asteriscis ⁊ obelis: postea vero trāstulit immediate bibliā ꝺ hebreo i latinū sine asteriscis ⁊ obelis. Et hac trāslatione nūc vbiq; vtit̄ tota romana eccl'ia: licet nō in omnibus libris. Et ipius trāslatio merito ceteris anteferē: qz est verboꝝ tenatioꝝ et perspicuitate sentētie clarioꝝ. Et trāslatio ꝑma scz. 72. interp̄tū facta est in alexandria ciuitate que metropolis est egypti. Alie assit trāslationes in diuersis partibus mūdi vbi tunc magistri polluerunt. Nota ꝙ vbicunq; in libris veteris testamēti mendositas reperit̄: currendū est ad volumina hebreoꝝ: qz vetus testamētū ꝑmo in lingua hebraica scriptum ē. Si vero in libris noui testamēti recurrēdū ē ad volumina grecoꝝ: qz nouū testamētū ꝑmo in lingua greca scr̃m est ꝑter euāgelium Matthei epistolas pauli ad hebreos.

Origenes

Hieronym⁹